ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ.

ವಿ. ಸೀ.

ತವೀನದಲಿರತಿ । ದೊರಕಲರಿಯದೆಹಲವುಜನ್ಮಂ । ಕರದಸಂಚಿತಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ತನ್ನಕಥೆಗಳಕೇಳು
ವಾಸಂ । ಪನ್ನಭಾಗ್ಯರಹೃದಯಕಮಲದ । ಕರ್ನಿಕೆಯಮನೆಮಾಡಿಪುಣ್ಯಶ್ರವಣಕೀರ್ತನನು । ಪನ್ನಗಾರಿಧ್ವಜನಘೌಘವ।
ಪಾರ್ನವಕೆವಡಬಾಮುಖಾನಳ । ಸಂನಿಭನುತಾನೈಸಲೇಸಂಪನ್ನನಹನೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಬಳಿಕನಿರ್ಮಳಚಿತ್ತದಲಿಹರಿ । ನೆಲಸಿರಲು
ತಚ್ಚರಣದಲಿನಿ । ಶ್ಚಲವೆನಿಪನಿಜಭಕ್ತಿಸಂಭವಿಸುವುದುದೃಢವೆನಲು ॥ ಗಳಿತರಾಗದ್ವೇಷನಾತ್ಮನ । ನೆಲೆಯನರಿದರಿದರಿದುಮು
ಕುತಿಗೆ । ಸಲುವರಿಂತುಟೆಸಕಲವೇದಪುರಾಣಮತವೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಭಾಗವತವೆಂಬೀಪುರಾಣದ । ಲಾಗಮಂಗಳಸಾರವನುಶುಕ।
ಯೋಗಿಗುಪದೇಶಿಸಿದನಾತನಶೇಷವಿಷಯದಲಿ ॥ ರಾಗಲವವಿಲ್ಲದೆಪರಿಕ್ಷಿತ । ಗಾಗಿಕರುಣಿಸುತಿರಲುಕೇಳಿದೆ । ನಾಗರುವರಧಿದ್ಯೈ
ವವೆನಿಸುವಶುಕನನುಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಮುಕುತಿಗದರಿಂಮೂಲಸಾಧನ । ವಕೃತಕಾಚ್ಯುತಭಕ್ತಿಭಕ್ತಿಗೆ । ಸುಕೃತವಹಸಾ
ಧನವಲಾಹರಿಮಹಿಮಾಕಥಾಶ್ರವಣ ॥ ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಗೆಸಾಧುಸಂಗತಿ । ವಿಕಳವಲ್ಲದವಿಪುಳಸಾಧನ । ಪಕಟಸಾಧನವರಿಯದಜ್ಞರು
ತೊಳಲುತಿಹರೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಸೂತನಿಂತೆನಲಾಮಹಾಮುನಿ । ಜಾತದೊಳಗತ್ಯಧಿಕಗುಣವಿಖ್ಯಾತನಾಶೌನಕನುಹರಿಮಹಿಮಾ
ಮೃತಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೋಲಾಡಬೇಕೆಂ । ಬಾತುರಾಂತಃಕರಣರಸಪುಳ । ಕಾತಿಶಯಸಂಫಲಿತವೆಂದನು ರೋಮಹ
ರ್ಷಣಿಗೆ ॥ ೨೩ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದವತರಿಸಿಸುರನರ । ಜಾಲತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿಯಲಿಶಿರಿ । ಲೋಲನೊಲಿದಾಡುವನುಲೋಕಹಿತಕ್ಕೆತನು
ವಿಡಿದು ॥ ಪಾಲಿಸುವನೋರಂತೆಪೇಳುವ । ಕೇಳುವುಪಪನ್ನರನುಪರಮಕೃ । ಪಾಳುಕೃಪೆಮಾಡುವನುನಿತ್ಯಾತುಮನುನಿಜ
ಪದವ ॥ ೨೪ ॥

ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ ಒಕ್ಕಂ ಪದನು [illegible] ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದೇವರ ಅವತಾರಗಳ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಘೋರತಾಪತ್ರಯಪಾರಾ । ವಾರಪಾರಾಯಣವೆನಿಪ್ಪವ । ತಾರಕಥೆಯನುಸೂತನಭಿವರ್ಣಿಸಿದ
ನಚ್ಯುತನ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಏಕನದ್ವಯನಮಳನಪಗತ । ಶೋಕನಕ್ರಿಯನಜನವಿಕ್ರಿಯ । ನಾಕೃತಿಪ್ರತ್ಯಯವಿದೂರನುಪರಮಪೂರು
ಷ ॥ ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಗೆಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆಮಗು । ಳಾಕರಣೆಗೆವಿರಿಂಚಿವಿಷ್ಣುಶಿ । ವಾಖ್ಯಸಂಜ್ಞಾಭೇದವನುಧರಿಸಿದನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧ ॥
ಧಿಯಲಿನಿಜಯೋಗನಿದ್ರಾ । ಲಲನೆಗಭಿಮುಖನಾಗಿಪವಡಿಸಿ । ನಳಿನದೃಶನಿರೆನಾಭಿನಳಿನದಲುದಯಿಸಿದನಜನು ॥ ಸಲಹುವಾ
ದಾವನಾತನೆ । ತಿಳಿದುನೋಡಲುಶುದ್ಧಸತ್ವದ । ಬಳಿಕೆಯಲಿನಾನಾವತಾರದಬೀಜಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಆದಿಯಲಿಸನಕಾದಿಯೋ
। ಳಾದನಮಳಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ । ನಾದರಿಸಿದನುಬಳಿಕಯಜ್ಞವರಾಹರೂಪಿನಲಿ ॥ ಮೇದಿನಿಯನೆತ್ತಿದನುಕಾತ್ತಿದ । ನಾದಿದೈತ್ಯ
ಕಲಿದುನಾರದ । ನಾದನೊರೆದನುಬಳಿಕಶಾಶ್ವತತಂತ್ರವನುಧರೆಗೆ ॥ ೩ ॥ ತಪದಲಖಿಳೇಂದ್ರಿಯಗಣವನಾ । ಕ್ಷಪಿಸಿನರನಾ
ಯಣಾಖ್ಯೆಯ । ಲುಪಚಿತವಮಾಡಿದನುನಾಲ್ಕರಲೈದರಲಿಜನಿಸಿ ॥ ಕಪಿಲನಾದನುಸಾಂಖ್ಯತತ್ವದ । ಕೃಪೆಯಮಾಡಿದನಾತ್ಮ
ಜಗದ । ನಿಪುಣತೆಯನಾರನೆಯಲರುಪಿದನತ್ರಿಸುತನೆನಿಸಿ ॥ ೪ ॥ ಆಮಹಾತ್ಮನುಯೋಗ್ಯನೆನಿಸಿಮ । ಹಾಮನುವನೇಳರಲಿ
ದ್ಧನು । ಗೋಮಿನೀಶನುವೃಷಭವೆಸರಲಿಯೋಗಿಚರಿಯೆಯನಾ ॥ ಪ್ರೇಮದಲಿನಡಸಿದನುಸುಜನ । ಕ್ಷೇಮದಲಿಪೃಥುವಾಗಿ
ನು । ಭೂಮಿಯನುಕೇಳೆಂಟನೆಯಲೊಂಭತ್ತನೆಯಲೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಧರಿಸಿಮತ್ಸ್ಯಾಕೃತಿಯಲಾಂತನು । ಧರೆಯನುರುಶೈಂ
ದಲಿಹಂ । ದರಮಹಾದ್ರಿಗೆಬೆನ್ನನಿತ್ತನುಕೂರ್ಮರೂಪದಲಿ ॥ ಶರಧಿಯೊಳಗುದಿಸಿದನುಧನ್ವಂ । ತರಿಯೆನಿಸಿಸುಧೆವಿಡಿದುಹರಿ
ತ್ರರಲಿಹನ್ನೊಂದರಲಿ ಹನ್ನೆರಡರಲಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ನಾರಿಯಾದನುಸುರತತಿಗೆಹದಿ । ಮೂರರಲಿಸೇರಿಸಲುಸುಧೆಯನು ।
ರಹರಿಯಾಗಿಸಲಹಿದನಾತ್ಮಕಿಂಕರನ ॥ ಧಾರುಣಿಯದಾನವನುಬೇಡಲು । ದ್ವಾರಪಾಲಕನಾದಬಲಿಗವ । ತಾರಹದಿನಾಲ್ಕ
ದಿನೈದರಲಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಪರಶುರಾಮಾಖ್ಯೆಯಲಿಕೊಂದನು । ದುರುಳದುಷ್ಟಕ್ಷತ್ರಿಯರನವ । ತರಿಸಿಹದಿನಾರನೆಯ
ತ್ತಿಂದುಸೂಳಿನಲಿ ॥ ಧರೆಗೆವೇದವ್ಯಾಸನೆನವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಪುರುಷಾರ್ಥವನುಹದಿನೇ । ಳರಲಿವೇದಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು
ದ ॥ ೮ ॥ ದೇವಕಾರ್ಯವಮಾಡಲೋಸುಗ । ರಾವಣನಕುಲಸಹಿತತಡೆಗಡಿ । ದಾವಿಗಡನನುಜನನುರಾಘವನಾಗಿರಕ್ಷಿ
[illegible] ॥ ಶೆಲುಹದಿನೆಂಟು[illegible] । ದೇವಕೀದೇವಿಯುರಿಗಾವಸು । ದೇವಗಂದುದಿಸಿದನುಮೇಲವತಾರವೆರಡರಲಿ [illegible]
ಮುಕೃಷ್ಣರುಶುಭ್ರಮೇಘ । ಶ್ಯಾಮ[illegible]ರುದಿಸಿಮುರಿದರು । ಭೂಮಿಭಾರಾಯುತದ[illegible] ॥ ೧೦ ॥
ನುಜನಿಸಿದಪನಾ । ಗಾಮಿಕಾಲದ[illegible]ಲನಿ । ನಾಮನೆನಿಸಲುಬುದ್ಧನಿಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯಲೆಂದ ॥ ೧೧ ॥

ಧ್ಯಾಂಶಕದಲ । ಸ್ಖಲಿತವಿಕ್ರಮವಿಷ್ಣುಕೀರ್ತಿಯು । ಲಲನೆಯುಲಿಸಲೆಕಲ್ಕಿನಾಮದಲುದಿಸಿಕಲಿಯುಗದ ॥ ಖಳನೃಪರಸಹ್ಮರಿಸಿ
ಧರ್ಮವ । ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಕೃತಯುಗವಸಲೆಕೈ । ಗೊಳಿಸಿಗೋದ್ವಿಜದೇವಕುಲವನುಸಲಹಿದಪನೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಜಗದುದರನವ
ತಾರಸಂಖ್ಯೆಯು । ಬಗೆಯುಬಲ್ಲವರಾರುಭೂಪಾ। ಶುಗಳನಭ್ರದತಾರೆಗಳನಾಸಾರಬಿಂದುಗಳ ॥ ತೆಗದುಲೆಕ್ಕಿಸಬಹುದುಭೃಗ್ವಾ।
ದಿಗಳುಸುರನರವರರುಮನ್ವಾ । ದಿಗಳುಹರಿಯಂಶಾಂಶಸಂಭವರಿವರುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಇವರುಕೆಲರಂಶದಲಿಕಲೆಗಳ । ಲವ
ತರಿಸಿದವರಿವರೊಳಗೆಯಾ । ದವಶಿರೋಮಣಿಕೃಷ್ಣನಾಸಾಕ್ಷಾತವಿಷ್ಣುವಲ ॥ ದಿವಿಜರಿಪುಗಳುಹೆಚ್ಚಿದರೆಮುರಿ । ದವರನಾಶ್ರಿ
ತದೇವಗೋದ್ವಿಜ । ನಿವಹವನುನೆರೆಸಲಹುವನುಯುಗಯುಗದಲವತರಿಸಿ ॥ ೧೩ ॥ ಮುರಹರನಮಂಗಳವೆನಿಪ್ಪೀ । ಪರಮಜ
ನ್ಮರಹಸ್ಯವಿದನಾ। ದರದಲೋದುವನಾವನುದಯಾಸ್ತಮಯಸಮಯದಲಿ ॥ ಧರೆಯೊಳಾವನುಕೇಳುವನುದು । ಸ್ತರವೆನಿಪದುಃ
ಖಾಂಬುಧಿಯನು । ತ್ತರಿಸಿನಿಜಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಪದದಲಿನಿಲುವರನರೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನಲೀಲಾ । ಚರಿತವಿದ
ನಾರರಿವರಜಭವ । ಸುರಮುನೀಂದ್ರರಿಗರಿದಲೈನಿರ್ಮಾಯೆಯುಲಿಹರಿಯು ॥ ಚರಣಯುಗಳಸರೋಜಭಕತಿಯು । ಪರಿಮಳ
ವನೋರಂತ್ರಬಿಡದಾ । ದರಿಸಬಲ್ಲಮಹಾತ್ಮನರಿವನುಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಅವರೆಧನ್ಯರುಪೂರ್ವಪುಣ್ಯರು । ಭುವನಹದಿ
ನಾಲ್ಕರಲಿದೇವ । ಪ್ರವರಮಣಿಮಕುಟೋಪಲಾಲಿತಪಾದಪೀಠವನು ॥ ಅವಿರಳಾತ್ಮರತಿಯಿಂದನಿಜಭಾ । ವವನುಮಾಳ್ಪವರಾ
ರವರುನೆರೆ । ಭವದಬೇಗೆಯುಭವಣಿಗೆಗೆಬಹರಲ್ಲಕೇಳೆಂದ । ೧೬ । ವೇದಸನ್ಮತವಿದುಪುರಾಣವಿ । ದಾದಿಪುರುಷಚರಿತ್ರವಿದರೊ
ಳು । ವಾದುಗುಟ್ಟದೆಕೇಳ್ದರೈಚಿತ್ತಾವಧಾನದಲಿ ॥ ಬಾದರಾಯಣನಂತರಂಗದ । ಭೇದವನುಕಳೆದಮೃತವಿದನಾ । ಸ್ವಾದಿಸದ
ರರಿಗೆಸುನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲಗತಿಯೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಭಾಗವತವೆಂಬೀಪುರಾಣವ । ನಾಗಮಂಗಳಸಾರವನುಶುಕ । ಯೋಗಿಗುಪದೇಶಿಸಿದ
ನಾತನಶೇಷವಿಷಯದಲಿ ॥ ರಾಗಲವವಿಲ್ಲದಪರೀಕ್ಷಿತ । ಗಾಗಿಕರುಣಿಸುತಿರಲುಕೇಳಿದ । ನಾಗರುವರಧಿದೈವವೆನಿಸುವಶುಕನನು
ಜ್ಞೆಯಲಿ । ೧೮ ॥ ಅನಶನವ್ರತದಲಿಪರೀಕ್ಷಿತ । ಜನಪನಿರೆಭಾಗೀರಥಿಯಪಾ । ವನವೆನಿಸಿದುತ್ತರದಿಶಾಕೂಲದಲಿಪರಿವರಿಸಿ ॥
ಮುನಿನಿಕರನೆರದಿರಲುಕರುಣಾ । ವನಧಿವೇದವ್ಯಾಸನಂದನ । ನನುಪಮಂಗಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಿದನಧಿಕಕರುಣದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಅಧ್ಯ
ಯನವಾಯ್ತೆನಗೆಸುಕೃತದ । ಸಿದ್ಧಿಯಿಂತುಟೆಭೂಪ್ರಕರುಣರ । ಸಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಾಮುನಿಕುಲಾಗ್ರಣಿಮೂಢಜೀವರನು ॥ ಉದ್ಧ
ರಿಸಿದನಲ್ಲೈಮಹೀಪತಿ । ಬದ್ಧಕರಪುಟನಾಗಿಪರಮ । ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿಕೇಳಿದನುಬಹಳಪುರಾಣಸಂಹಿತೆಯ ॥ ೨೦ ॥ ಶೃತಿಗಳೈದವು
ಹೇಳಲೆನ್ನಯ । ಮತಿಗೆಗೋಚರವಹುದೆಗುರುಶೀ । ಕ್ಷಿತದಬಲದಲಿತನ್ನಮತಿಗೋಚರಿಸಿದಂದದಲಿ ॥ ಹಿತವೆನಲುಹರಿಗುಣಚರಿ
ತ್ರಾ । ಮೃತಭರಿತಭಾಗವತವರಸಂ । ಹಿತೆಯನೊರೆವೆನುಕೇಳಿರೈಚಿತ್ತಾವಧಾನದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಮುಕುತಿಗದರಿಂಮೂಲಸಾಧನ।
ಸುಕೃತವಾಚ್ಯುತಭಕ್ತಿಭಕತಿಗೆ । ಸುಕರವಹಸಾಧನವಲಾಹರಿಗುಣಕಥಾಶ್ರವಣ ॥ ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಗೆಸಾಧುಸಂಗತಿ । ವಿಕಳರಲ್ಲದ
ವಿಮಳಸಾಧನ । ವಕಟಸಾರವನರಿಯದಜ್ಞರುತೊಳಲುತಿಹರೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಸೂತನಿಂತೆನಲಾಮಹಾಮುನಿ । ಜಾತದೊಳಗ
ತ್ಯಧಿಕಗುಣವಿ । ಖ್ಯಾತನಾಶೌನಕನುಹರಿಮಹಿಮಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೋಲಾಡಬೇಕೆಂ। ಬಾತುರಾಂತಃಕರಣರಸ
ಪುಳ । ಕಾತಿಶಯಸಂಪನ್ನನೆಂದನುರೋಮಹರುಷಣಿಗ ॥ ೨೩ ॥ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆತಂದೆತಂನಭಿ । ಲಾಷೆಯನೆಸೂಚಿಸಿದೆವೇದ।
ವ್ಯಾಸಮುನಿಕಂಠೀರವನಲಾಪರಮಗುರುನಿನಗೆ ॥ ಏಸುಧನ್ಯರೊಶಿವಶಿವಾವಿಂ । ನೇಸುಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತದ । ರಾಶಿತಮ
ಗಿಂದಿನಲಿಮಾಣದೆಫಲಿತವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಆವಯುಗದಲಿರಚಿಸಿದನುತಾ । ನಾವುನೈಪ್ರೇರಕಪುರಾಕೃತ। ಕೋವಿದನೆಕಾರಣ
ವದೇನುಪುರಾಣಸಂಹಿತೆಗೆ ॥ ಭಾವಿಸಲುವಿಷಯಪ್ರಯೋಜನ । ವಾವುದದನೆಲ್ಲವನುಪರಮಾಕೃ । ಪಾವಲೋಕನದಿಂದಕರುಣಿ
ಸಬೇಹುದೆಮಗೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಕರುಣಿಸೈಜನನಾಥಗಂತಃ । ಕರಣಭೇದವಿದೆತ್ತಣಿಂದಾ । ಯ್ತರಿದಲಾತನುಧರ್ಮವಕಟಂ
ನಾರಜಿಳಲಿಸದೊ ॥ ಪರಿಹರಿಸಿತೆಂತೀಪುರಾಣದ । ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯವಿದನೆಮ । ಗೊರೆಯಬಹುದಭಿವರ್ಣಿಸೈಶ್ರದ್ಧಾನ್ವಿತರಿ
ಗೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಅನಶನವ್ರತದಲಿಪರೀಕ್ಷಿತ । ಜನಪತಿಗೆಕಾರಣವದೇನೈ । ದನುಜಹರನಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಾಪಾತ್ರಭೂತನಲೈ ॥
ಮುನಿಪನತಿದುರ್ಲಭನಲೈದರು । ಶನಕೆಪುಣ್ಯಾಧಿಕರಿಗಲ್ಲದೆ । ಜನಿಸಲರಿವುದೆತತ್ಪದಾಂಬುಜಸಂಗಸುಖವೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಅರಿ
ದಲಾಮಾನುಷ್ಯವದರೊಳ । ಗರಿದುಭಾರತವರುಷಸಂಭವ । ವರಿದುಮತ್ತದರೊಳಗೆವಿಪ್ರತೆಯಾಚಡದರೊಳಗೆ ॥ ಹರಿಪರಾಯ
ಣರೆನಿಪಸತ್ಪುರು । ಷರಲಿಸಂಗತತನ್ಮುಖೋದ್ಗತ । ಹರಿಕಥಾಮೃತಪಾನವತಿದುರ್ಲಭವಲಾಯೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಎಂದಡಾಮು
ನಿವಚನಜನಿತಮು । ಕುಂದಪದಸಂಹಿತೆಯಪರಮಾ । ನಂದರಸಪುಳಕದಲಿಮುಳುಗಿದಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ಎಂದನಾಸೂತನು
[illegible]ಕರ । ನಸಿದಲ್ಲವಂದಿತಚಾರುಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಗಭಿನಮಿಸಿಹರ [illegible] । ೨೯ ॥ ಜನಿಸಿದಾಗಳೆವಿಧಿಗೆ
[illegible]ದು ॥ ಮುನಿಪರಾಶರಸೂನುಕರೆಯ
[illegible] । ಘನವಿರಹತಾಪದಲಿಪುತ್ರಾಯೆಂದು [illegible]
[illegible]ರಮಟ್ಟುಗಳನೋ । ಯೆನಿಸಿದಾಸಕಲಾತ್ಮಶುಕಯೋಗಿಗೆನ [illegible]ಂಬೆ ॥ ೩೦ ॥ ಸ್ವಾನುಭವಸಂಸಿದ್ಧ

ಜವಿ । ಜ್ಞಾನದೀಪವೆನಿಪ್ಪನಿಗಮಶಿ । ರೋನಿತಾಂತರಹಸ್ಯವೇದಪುರಾಣಸಂಹಿತೆಯ ॥ ಜ್ಞಾನಸಾಧಕರೆನಿಸಬಹಳ । ಜ್ಞಾನತಿ
ಮಿರಾಂಧರಿಗೆಕರುಣಿಸಿ । ದಾನಿಖಿಳಮುನಿವಂದ್ಯಶುಕಮುನಿಪದಕೆಶರಣೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಎಂದುಸೂತನುಗುರುಪದಾಬ್ಜ । ದ್ವಂ
ದ್ವವನುಮನದೊಳಗೆನೆನದಖಿ । ವಂದಿಸುತವಿಘ್ನೇಶವಾಗ್ದೇವಿಯರಿಗಭಿನಮಿಸಿ ॥ ನಿಂದುನಿತ್ಯಾತುಮನನಿಜಪದ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿ
ಮನಮುಳುಗಿಮುಗುಳುರೆ । ಕಂದೆರದುತೊಡಗಿದನುಮುನಿಸಂಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರವ ॥ ... ॥ ೩೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೭ಕ್ಕ ಮಂಗಳಮಸ್ತು,

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನಾರದರು ವ್ಯಾಸರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ವಿದಿತಜೀವದಯಾಪರನುನಾ । ರದನುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಪನ । ಹೃದಯದಜ್ಞಾನಾಂಧ
ಕಾರವಕಳದುಬೋಧಿಸಿದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ದ್ವಾಪರದಮೊದಲಲಿಮಹಾಮುನಿ । ದ್ವೀಪವೇದವ್ಯಾಸನುದಿಸಿದ । ನಾಪರಾಶರಋಷಿಗೆಲೋಕಹಿತೈಕವಿಗ್ರ
ಹನು ॥ ಆಪರಮಋಷಿಸತ್ಯವತಿಯಲಿ । ತಾಪಸಾಂಗದಲೀಲೆಮಿಗೆಲ । ಶ್ರೀಪತಿಯಪರಮಾಂಶಸಪ್ತದಶಾವತಾರದಲಿ ॥ ೧ ॥
ತ್ರಿದಶವಂದಿತನೊಂದುದಿನವರ । ನದಿಸರಸ್ವತಿಯವರಭಾಗದ । ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದೊಳಗೆಲೋಕಹಿತೈಕಚಿಂತೆಯಲಿ ॥ ಸದಮ
ಳಾಂತಃಕರಣನೇಕಾಂ । ಗದಲಿಕುಳ್ಳಿರಲಖಿಳಜೀವರ । ಹೃದಯದಜ್ಞಾನಾನುಬಂಧಭ್ರಾಂತಿಯನುಕಂಡ ॥ ೨ ॥ ಕಂಡುಭವ
ತಾಪದಲಿಹೊದಕುಳಿ । ಗೊಂಡುಮೊರಳುವದೇಹಿಗಳಗೆ । ಳ್ಮಂಡೆಯನಮಾಯಾವಿನಿರ್ಮಿತವೈಪರೀತ್ಯವನು ॥ ಹಿಂಡುವೆ
ನುಮಾಯೆಯನುಮಾಮ । ಗಂಡುಗೆಡಿಸಿದಳಕಟೆನುತಕೈ । ಕೊಂಡುಲೋಕಹಿತಾರ್ಥದೀಕ್ಷಿತನಾದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರುತಿ
ಮಹಾರಾಶಿಗಳುಮಾನುಷ । ಮತಿಗಗಮ್ಯವೆನುತ್ತಮತಿಸಂ । ಸ್ಮೃತವೆನಲುಮಾಡಿದನುಶಾಖಾಭೇದವನುತೆಗದು ॥ ಹಿತವಲಾ
ತ್ರೈವರ್ಣಿಕದಸು । ಸ್ಥಿತಿಗೆಮಿಕ್ಕಮನುಷ್ಯರಿಂಗನು । ಚಿತವೆನುತಭಾರತಪುರಾಣಂಗಳನುವಿರಚಿಸಿದ ॥ ೪ ॥ ನಡದುಭೂತಹಿ
ತಾರ್ಥದಲಿತಂ । ನೊಡಲುಸವದುದುಸವೆಯದೆನ್ನಯ । ಜಡತೆಮನದೊಳಗಕಟಶಿವಶಿವರುಜೆಮಹೌಷಧದ ॥ ಗಿಡವಹಿಡಿದಂ
ತಾಯ್ತುದುಗುಡದ । ಕಡಲಲದ್ದುದುಚಿತ್ತತಿಳಿವಿನ । ತಡಿಗೆಚಾಚುವರಾರೆನುತಮರುಗುತ್ತಕುಳ್ಳಿರ್ದ ॥ ೫ ॥ ಮೊದಲಲಾಚಾ
ರೋಪದೇಶದ । ವಿದಿತಪಟುಧರ್ಮದಲಿನಡೆತ । ಪ್ಪದುಹುತಾಶನಭಕುತಿಯಲಿಬಾಹಿರನುತಾನಲ್ಲಾ ॥ ಪದುಮಮಿತ್ರನಸೇವೆಗಾ
ನಲ । ಸಿದವನಲ್ಲಾಮ್ನಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ । ಸದಮಳಧ್ಯಯನದಲಿಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲತನಗೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಕುಂದುಹೆಚ್ಚುಗಳಿಲ್ಲಸಂಧ್ಯಾ ।
ವಂದನದನಿಯಮದಲಿಲೋಕ । ದ್ವಂದ್ವಹಿತಸಾಧನದಕರ್ಮದಲಿಲ್ಲವಿಕಳತನ ॥ ಕಂದುಕಸರಿಕೆಮನದಲೆನ್ನನು । ಬಂದಿವಿಡಿದಿ
ದೆಭಾಪ್ರುವಿಧಿಕೃತ । ವೆಂದಡೆನ್ನನುನೆಗುವರರಿವುಳ್ಳವರುಹಾಯೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಭಾರತವ್ಯಾಜದಲಿವೇದದ । ಸಾರವನುಪೌರಾಣದ
ಲಿವಿ । ಸ್ತಾರವೆನಲರುಹಿದೆನುಸಕಲಜಗದ್ಧಿತಾರ್ಥದಲಿ ॥ ಆರುತನ್ನಂದದಜಗದ್ಧಿತ । ಕಾರಿಗಳುತನ್ನಂತೆಚಿತ್ತವಿ । ಕಾರಿಗಳುಶಿವ
ಶಿವಶಿವಾಯನಮಶ್ಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಇಂತುತನ್ನಯಮನದತಮದ । ಧ್ವಾಂತವನುಕಾಣಿಸದೆಮನದಲಿ । ಚಿಂತಿಸುತತಾನೀವಿ
ಚಾರಿಸೆಮುನಿಕುಲೋತ್ತಮನು ॥ ದಂತಿಕೆನಸಿನಕುಳಿಯೊಳಗೆಬಿ । ದ್ದಂತೆಬಹುಚಿಂತೆಯಲಿಮಾಯಾ । ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿಬಿಗಿವಡದ
ವೊಲುಕುಳ್ಳಿರ್ದದುಗುಡದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಇರಲುತೋರಿದುದೊಂದುತೇಜದ । ಹೊರಳಿಹುರಿಗೊಂಡಭ್ರದಲಿದಿನ । ಕರಸಹಸ್ರದಕಾಂ
ತಿಗಳಕಾಲುವೆಯಕಡಲಂತೆ ॥ ದುರಿತವಾರ್ಶೀವೈರಿಭವಭಯ । ಗರಳಗಾರುಡಧಾರಿವಿಶ್ವಂ । ಭರಭಕುತಿಸಂಸಾರಿನಾರದನೆಸೆದನ
ಭ್ರದಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಎಡದಕೈಯ್ಯವಿಪಂಚಿಯಲಿನಯ । ವಡದಹರಿನಾಮಾಮೃತವಕಿವಿ । ಗುಡಿತೆಯಲಿಕುಡಿಕುಡಿದುಕೊಬ್ಬಿದರೋ
ಮಹರುಷದಲಿ ॥ ಒಡಲತ್ರೊನದಾಡುತ್ತಮುಂದಡಿ । ಯಿಡುತಭೂತಹಿತಾರ್ಥದಲಿಬಿಡು । ಜಡೆಯಬಹಳಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಮೂರ್ತಿ
ನಡೆತಂದ ॥ ೧೧ ॥ ನೊಸಲತಿಲಕದಕೆದರಿದಳಕದ । ನಸುದೆರದಲೋಚನದಬೊಮ್ಮದ । ಬೆಸುಗೆಯಲಿಬಿಗಿವಡದಚೇತನಕರ
ಣವೃತ್ತಿಗಳ ॥ ಬಿಸಿರುಹಾಕ್ಷದಮಾಲೆತೊಳಶಿಯ । ಹೊಸನನೆನೆಯದಂಡೆಗಳಮುನಿಪತಿ । ವಸುಧೆಗಗ್ಗದಪುಣ್ಯಫಲಕೈಗೂಡಲಿಳಿ
ತಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಅಯಿಳಿವತೇಜವನುಕಾಣುತ । ರಾಯವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿನಾ । ರಾಯಣಧ್ಯಾನದಲಿನಾರದನೆಂದುನೆರೆತಿಳಿದು ॥
ಅಯಿತನ್ನಯಬಯಕೆಬೇಸರು । ಬೀಯ್ಯವಾಯ್ತೆನೆನುತಲಾನಿ । ರ್ಮಾಯನೆದ್ದನುಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಶಿಷ್ಯಜನಸಹಿತ ॥ ೧೩ ॥
ಆಸನವನೊಲಿದಿತ್ತುತೇಜೋ । ರಾಶಿಯಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿವೇದ । ವ್ಯಾಸಮುನಿಕೈಮುಗಿದುಭಜಿಸುತ್ತಿರಲುಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಲೇಸು
ಮಾಡಿದೆಸಾಕಿದೇತಕೆ । ವೈಶಿಕದಉಪಚಾರಬಾಯನು । ತಾಸನದಹೊರೆಯಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನುಕೈವಿಡಿದು ॥ ೧೪ ॥ ಕುಶಲವೇನಿ

ಸ್ವಾತ್ಮನಂತ । ವಿಷಯಸುಖಸರ್ತಿಯೊಬರಿಮರ್ಮುಖ । ವಿಷಯವರ್ತಿಯೊನೀಮಹಾಭಾರತದಕರ್ತೃವಲ ॥ ವಸುಧೆಗದ್ಭುತ
ವಾಯ್ತುಹಿತವಾ । ಯ್ತುಸಮಸಾಹಸನಾದೆಮತ್ತೆಯು । ಮುಸುಡುದುಂಮಾನವನುತಳದಂತಿರ್ದುದೇಕೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಜಗದಕಂ
ಗಳಕತ್ತಲೆಯುಮು । ತ್ರಿಗೆಯುಗೆಗಸುವತೀವ್ರತೇಜದ । ಗಗನಮಣಿಮಂಡಲವನಂಡಲಿಯುತ್ತಲಾಶಿಖಿರ ॥ ನಗೆಯುಳಾನಿನ
ಗಿಂದುನೀನೆ । ದುಗುಡವನುತಾಳಿದಡೆತಿಳುಹುವ । ಬಗೆಯುಬಲ್ಲಮಹಾತ್ಮರಾರ್ಯ್ರತಂದೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಉಂಟುತನ್ನಯಮನದ
ಮರವೆಯು । ಗಂಟುಮರೆಯಾಕಿನ್ನುನಗುವವ । ರೆಂಟುಮಡಿಸಗಲದಕೆನಾಚಿದಡಹುದೆಪರಿಹಾರ ॥ ವೆಂಟಣಿಸಿನಿಜನ್ಮೈಮನಸ್ಯದ ।
ಗಂಟಲನುಮುರಿವಡವನೀಮಡಿ । ನಂಟರಿರಲಿನ್ನಂಜೆನೆಂದನು ಮುನಿಮುನೀಶ್ವರಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಕರುಣಿಸ್ಯೆಕಾರಣವನೆಂನ
ಯು । ಕರಣಕಲುಷವಿದನ್ಯರಿಗೆಗೋ । ಚರಿಸಲರಿಯದು ವಿಷ್ಣುನಾಭಿಸರೋಜಭವಭವರು ॥ ಪರಮಶ್ಯೈಷ್ಣವಧರ್ಮಶೀ
ಷ್ಠಾ । ಗುರುವಲಾಮಾಜಗದಸಚರಾ । ಚರದಚೇತನಸಾಕ್ಷಿನಿಸಗಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಎನಲುನಸುನಗೆವೆಳಗಿನಲಿ
ಮುನಿ । ಮನದಕತ್ತಲೆತೆರಳಕೆಗೆನುಡಿ । ದನುನಯಜ್ಞನುಕಾರದಾಂಕನುತಿಳಿಯೆಹಿತವೆನಲು ॥ ಮುನಿಲಲಾಮನೆಕೇಳು
ನೀನೆನ । ದನಿತುಲೋಕಹಿತಾರ್ಥವೆಂನಯು । ಮನಕೆಬಾರದುಸಜ್ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಅಕ್ಕಟಕಟಾಬರಿದೆಬ
ಯಲಿಗೆ । ತುಕ್ಕಿದೆಯಲಾತಂದೆಲೋಕರು । ತಕ್ಕಿಸಾಧನವೆಂದುಪರ್ವತ್ರಯವನೀನೊರೆಯು ॥ ತಕ್ಕುಧೈವರ್ನಿಸದೆಸುರಕುಲ ।
ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಕೀರ್ತಿಯನುಬಳ್ಳ । ಮಿಕ್ಕವೇದಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರದಲೇನುಫಲವೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಹೇಳುತಿದೆಲಾತಾನೆನಿಂನಯು । ಮೇ
ಲುಮುಸುಕಿನದುಗುಡಚಿತ್ತದ । ತಾಳ್ಕೆಯಕಾಲಾಟಧರ್ಮಾರ್ಥಾದಿಸಾಧನವ ॥ ಹೇಳಿದಂದದಲಮುಳಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಚಾರಿ
ತ್ರವನುಲೋಕಕೆ । ಹೇಳುವಡೆವಂಚನೆಯುದುಪ್ರ್ವತನಿಷ್ಠೆಯಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಏನನೋದಿದಡೇನುಶಾಸ್ತ್ರವ । ನೇನಕೇಳಿದ
ಡೇನುಹರಿಮಹ । ಮಾನುವರ್ನನೆಯಿಲ್ಲದಾಕಾವ್ಯದಲಿಫಲವೇನು ॥ ಏನುಹಿತವೀಜಗಕೆನೀನಿಂ । ನೇನಮಾಡಿದೆತಂದೆನಿನ್ನಲಿ ।
ನೀನ್ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡುಬಯಲಭ್ರಾಂತಿಬೇಡೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಕೇಳಿದಡೆಮಾತಕದಮೂಲೋ । ನ್ಮೂಲನವಲಾಕೇಳಿಮನದೊ
ಳ । ಗಾಲಿಸಿದರೆಡೆಗೊಂಡತಾಪತ್ರಯಕೆಪರಿಹಾರ ॥ ನಾಲಿಗೆಯಕೊನೆಗೊಂಮೆನಾಮದ । ಘಾಳಿನಸುಸೊಂಕಿದಡೆಕಾಲ । ವ್ಯಾಳ
ವಿಷವೀರ್ಯೋಪಶಮಗಾರುಡವಲಾಯೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ನವರಸಾಲಂಕಾರಲಕ್ಷಣ । ಸವನಿಸಲಿಮೇಣುಳಿಯಲಘವನ । ಪವನಮಿ
ತ್ರಚರಿತ್ರಪಾತ್ರಪವಿತ್ರವೆನಿಸಿದಡೆ ॥ ಕವಿತೆಗಿದುಮೇಫಲವಲಾಮಿ । ಕ್ಕವರವರ್ನನೆವಿಫಲವಾಯಸ । ನಿವಹನಿರ್ಮಿತತೀರ್ಥಹಂ
ಸನಿಸೇವ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಶ್ಲೋಕವಂದರೊಳಿರಲಿದೋಷವ । ನೇಕವದರೊಳಗೊಡನೊಡನೆಲೋ । ಕೈಕನಾಥನದಿವ್ಯ
ಮಂಗಳನಾಮವೆಸದಿರಲು ॥ ಸಾಕಲಾಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ । ಲೋಕಲೋಚನನಿರಲುತಿಮಿರಾ । ನೀಕವೇಗುವುದಿಲ್ಲವಾಗಿದ್ದೇ
ನುಫಲವೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸಪದಾಬ್ಜಭಕುತಿವಿ । ಹೀನವಾದರೆವಿಮಳಸಂಪಿ । ಜ್ಞಾನದಲಿಸಹಿತಿಲ್ಲಫಲಪರಮಾರ್ಥವಿಂನ
ಳಿದ ॥ ಸ್ನಾನಹೋಮತಪೋವ್ರತಾನು । ಷ್ಠಾನಕೃತ್ಯದವಿಫಲತೆಯನಿಂ । ನೇನಹೇಳುವೆನಿಹಪರಕೆಹರಿಭಕುತಿಹಿತವೆಂದ ॥ ೨೬ ॥
ಪತಿಪದಾಂಬುಜಭಕುತಿಸುಪತಿ । ವ್ರತೆಯರಿಗೆಯಿಹಪರದಸೌಖ್ಯ । ಸ್ಥಿತಿಗೆಕಾರಣವಲ್ಲದನ್ಯಥವುಂಟೆಪುರುಷಾರ್ಥ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯ
ಮೂಢಮನುಷ್ಯರಿಂಗ । ಚ್ಯುತಪದಾಂಬುಜಭಕುತಿಯಲ್ಲದೆ । ಗತಿಯದೇನ್ಯೈತಂದೆಬೇರೆನಾಣೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಮೂಢರಿಗೆ
ಮೂರ್ಖರಿಗೆಯೋಗಾ । ರೂಢರಿಗೆಶ್ವಾರರಿಗೆಕರ್ಮ । ಪ್ರೌಢರಿಗೆಪಂಡಿತರಿಗಜ್ಞರಿಗಾಗಮಜ್ಞರಿಗೆ ॥ ಗೂಢಮಂತ್ರಿಕರಿಂಗೆ
ಮಂತ್ರದ । ಗಾಢಗರ್ವಿತರಿಂಗೆವಿಷ್ಣುವೆ । ರೂಢಿಗಗ್ಗದದೈವವೆಂದನುಮುನಿಗೆಮುನಿರಾಯ ॥ ೨೮ ॥ ಬಲ್ಲಿರಿದನೆಲ್ಲವನುಕವಿಗ
ಳ । ಬಲ್ಲಹನೆನಿನಗಿಂದುಬಿಂಣಿಪ । ರಿಲ್ಲಲ್ಯೆಸರ್ವಜ್ಞರಾಯನೆನಿನೆಬಲ್ಲ್ಯೆಸೆ ॥ ಸೊಲ್ಲನೊಂದನುಸೂಚಿಸಿದೆನಿದ । ರಲ್ಲಿಹಿತವೀಜಗ
ಕೆಸಂಶಯ । ವಿಲ್ಲವೇದಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಸಮಗ್ರತೆಯಲೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ತಿಳಿದುನೋಡ್ದೈನೀನೆನಿಂನಲಿ । ಜಲಜನ್ನಶನವತಾರವೆಂಬು
ದ । ನಿಳೆಗೆಪರಮಹಿತಾರ್ಥಸಾಧನವಾಗಿತನುವಿಡಿದು ॥ ಬಳಿಕಿದೇದೊಂದಾಯ್ತುಭವಭಯ । ಜಲಧಿಪತಿತರಿಗೀವ್ರದ್ವೈನಿಜ ।
ಲಲಿತಚರಿತಕರಾವಲಂಬನವೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೦ ॥ ಲೇಸುಧರ್ಮಹಿತಾರ್ಥವೆಂದೇ । ಶಾಶಿಸಿದೆನೀನರ್ಥಕಾಮಾ । ಭ್ಯಾಸವ
ನುಸಹಜಾನುಶಕ್ತರಿಗೊರೆದುಕೆಡಿಸಿದೆಲ ॥ ವ್ಯಾಸವಚನವಿದೆಂದುಸಲವಿ । ಶ್ವಾಸಿಸಿತುಜಗವಿಂನಿಡನುಹೊರ । ಬೀಸಲರಿವುದೆಲೋ
ಕಕಂಟಕನಾದೆನೀನೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅರುತಂನಂದದಲಿವಿದ್ಯಾ । ಪಾರದರ್ಶಿಗಳಾತ್ಮಸುಖಸಂ । ಸಾರಧರ್ಮನಿವೃತ್ತಿಯಿಂದಹುದೆಂ
ದುಬಲ್ಲವರು ॥ ಸಾರವೆನಿಪಚ್ಯುತನಚರಣಸ । ರೋರುಹದಸೌಗಂಧಸುಧೆಯನು । ಘೋರತಾಪತ್ರಿತಯತಪ್ತರಿಗೆರೆಯಬೇಕೆಂ
ದ ॥ ೩೨ ॥ ಬಿಟ್ಟುನಿಜಧರ್ಮವನುಹರಿಪದ । ವಿಷ್ಟರವನಾಶ್ರೈಸಿಮಗುಳೆಡೆ । ವಟ್ಟಿಯಲಿತನುಪತನವಾದಡೆಯೋಗವಿಚ್ಯುತ
ರು ॥ ಕೆಟ್ಟರಾರುಂಟ್ಯೆಸಧರ್ಮದ । ಬಟ್ಟೆಯಲಿನೆರೆನಡೆದುಹರಿಯನು । ಮುಟ್ಟದವರಿಂಗಾವುದಿಹಪರಸೌಖ್ಯವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೩೩ ॥
ದೇವಲೋಕಂಗಳಲಿಪಾತಾ । ಳಾವಳಿಯಲೋರಂತೆತೊಳಲುವ । ಜೀವರಿಂಗಾವುದುಸುದುರ್ಲಭವದಕೆಯತ್ನವನು ॥ ಕೋ
ವಿದನೆಮಾಡೂದುಮತ್ತಂ । ತೀವಿಷಯಸುಖದುಃಖದಂತಿರೆ । ದೈವವಶದಲಿಬಹುದಯತ್ನದಲೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೪ ॥ ಹರಿ

ಪರಾಯಣರನ್ವರಂಪದ | ಉರುಳುವರೆದುರ್ಗತಿಗೆವಿಷ್ಣು | ಸ್ಮರಣೆಮನದೊಳಗಿರಲುಮಾಯಾಭ್ರಾಂತಿಹೊದ್ದದಲ್ಲಿ || ಸುರ
ರೊಡನೆಸುಖದಿಂದಸಲೆಸಂ | ಚರಿಸಿಕೀರಿಮಂತ್ರರಲಿತತ್ವ | ಜ್ಞರಲಿಮೇಣುದುಭವಪಿತಿಲ್ಲದುವಿಮುಕ್ತರಹರೆಂದ ||೩೫||
ಈತ್ರದರ್ಥವಿಚಾರವೆನಗನು | ಭೂತವಾಯ್ತೆಲೆಮುನಿಪಬಂದೆನ | ತೀತಭವದಲಿಶಾಪನಿರ್ಮಿತಶೂದ್ರಯೋನಿಯಲಿ || ಮಾತೆ
ಗೊಬ್ಬನೆಮಗನುತಂನನು | ನೀತಿವಿದೆಕಳುಹಿದಳುಯೋಗಿ | ವ್ರಾತಶಿಶ್ರೂಷೆಗೆಸಮಾಹಿತ್ವನಾದೆನಾನೆಂದ ||೩೬|| ಚಾಪಳವನೆ
ರೆತ್ತೊರದುಕಳದೆನು | ಕೋಪಮದಮತ್ಸರವನಾತ್ರಿಣಿ | ಧೋಪಕರಣವನುಳಿದುತೆನಗನುವರ್ತಿಯಾಗಿರಲು || ಆಪರಮಯೋ
ಗಿಗಳಕೃಪೆತನ | ಗೋಪಳಾದಳುಭವಭಯದಕೃತ | ಪಾಪಬಂಧನನ್ವೈದೆಬಿಟ್ಟುದುಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ ||೩೭|| ವಿಪ್ರನರಶೇಷೆ
ಯಲಿತಾನಿಂ | ತಪ್ರವಾದದಲಿರಲುಕೆರದುಮು | ಖಪ್ರಸಾದವನಿಕ್ಕಿದರುತನಗೊಂದುಸಮಯದಲಿ || ತತ್ಪ್ರಭಾವದಲವರಚರ
ಣದ | ಲಪ್ರಮಾಣಭ್ರಾಂತಿಬೀತುದು | ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾದೆನೆಲೆಮುನಿನಾಥಕೇಳೆಂದ ||೩೮|| ಇಂತುಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯದೊಳಗೋ |
ರಂತೆಮಾಡುತ್ತಿರಲುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತಗುಣಚಾರಿತ್ರನನುಕೇಳಿದೆನನುಜ್ಞೆಯಲಿ || ಸಂತವಾದುದುವಿಷಯಭೋಗ | ಭ್ರಾಂತಿಬೀ
ತುದುಹರಿಪದಾಬ್ಜದ | ಚಿಂತೆಯಲಿಬೇರೊಂದನರಿಯದುತಂನಮನವೆಂದ ||೩೯|| ತೀರಿತವರಿಗೆನಿಯಮಪವರಲಿ | ತೀತನೆ
ನಗಭಿಲಾಷೆಕೃಷ್ಣಕೆ | ಥಾರಸಾಯನಪಾನಪರನಾನಂದಧಾತ್ರಿಯಲಿ || ಬೇರುವರಿದುದುಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ | ನಾರುಕಂಜರುಕೃಷ್ಣ
ಮಾಂಭ್ರಸ | ರೋರುಹದ್ವಯವಿರಹವಿಹ್ವಲನಾದೆನಾನೆಂದ ||೪೦|| ಈಪರಿಯಲೆಂನಿರವನಂತ | ಸ್ತಾಪವನುಕಾಣುತ್ತಪರಮ
ಕೃ | ಪಾಪರರುಹೋಗುತ್ತಹಸುಳೆಗೆಹಿತವಿದೆಂದೆನಗೆ || ಶ್ರೀಪತಿಪ್ರತಿಪಂನವಿಜ್ಞಾ | ನೋಪದೇಶವನಿತ್ತುಚಿತ್ತದ | ತಾಪವನು
ಬೆಂಕೊಂಡುಬಿಜಯಂಗೈದರವರೆಂದ ||೪೧|| ಅರಿದೆನಾನದರಿಂದಮಾಯೆಯ | ಹೊರಿಗೆಯನುಪರನಾತ್ಮತತ್ವದ | ನಿರಿಗೆಯ
ನುಜಗವೆಂನೆಳಗೆಜಗದೊಳಗೆತಾನೆಂಬ || ಮರವೆಮರೆಯಾಯ್ತೆಂಬನುರವೆಯ | ಮರದುನೆರೆಮುಕ್ತಾಭಿಮಾನವ | ಮುರಿದು
ತನ್ಮಯನಾಗಿಚರಿಸುತ್ತಿಹೆನುನಾನೆಂದ ||೪೨|| ಎಂದಡಿಂತೆಂದನುಪರಾಶರ | ನಂದನನುಕೇಳುತ್ತಪರಮಾ | ನಂದರಸದಲಿಮು
ಳುಗಿಮುನಿಕುಲಕೌಸ್ತುಭಂಗೆರಗಿ || ಹಿಂದಣಾಜನ್ಮದವಿವೇಕವಿ | ದೆಂದುನಿನಗೆಂತಾಯ್ತುಸಡವಳಿ | ಯಂದವೆಂತುಪದೇಶಕು
ತ್ತರಕಾಲಹೇಳೆಂದ ||೪೩|| ಆದತನಧರಿಸನಪಮನೆಮೋ | ಲಾದವೃತ್ತಾಂತವನುಬಹಳದ | ಯೋದಧಿಗಳೆನಗಿತ್ತುವಿಜ್ಞಾ
ನೋಪದೇಶವನು || ಹೋದರನರಾಕಸ್ಮಿಕದಲೆನ | ಗಾದುದಿತ್ತಲುಮಾತೃರಕ್ಷಾ | ಭೇದಕರ್ದಮದೊಳಗೆಬಿದ್ದುದುತಂನಮನ
ವೆಂದ ||೪೪|| ತನಗೆಲೋಗೆರಶೀವೆತಂನಯ | ಜನನಿಗೆಂನೆಯರಕ್ಷೆಯರದರ | ಮೊನೆಗಣೆಯಪ್ರಾಯದಲಿಮರುಗುತ್ತೇಳೆನು
ತಿರಲು || ಧನವಿಹೀನೆಯನಾಥೆಗೋದೊ | ಹನಕೆಹೋಗುತಮೆಟ್ಟಿದಳುಪ | ರ್ವನನುಮಾಡಿದಳುಸರ್ಪದಂಶಿಕೆಯಾಗಿಕೇಳೆಂದ||
ಪರುಷನ್ವೈದರಲಾಯ್ತುತಾಯಿಗೆ | ಮರಣಕೇಳೆಲೆಮುನಿಪತಾನೆಂ | ಟರದನರಿಯೆನುದೇಶಕಾಲವಿಶೇಷವಿಷಯದಲಿ || ಕರಣಪಾ
ಟವವಿಲ್ಲತಂನನು | ಹೊರವಬಾಂಧವರಿಲ್ಲಜನ್ಮಾಂ | ತರಸುಕೃತಕರ್ಮಾನುರಕ್ಷಿತನಾದೆನಾನೆಂದ ||೪೬|| ಅಹಹಬದುಕಿದೆನೀಶ್ವ
ರಾನು | ಗ್ರಹವಲಾತನಗೆನುತಸಲೆಸಂ | ನಿಹಿತವಾದುದುಬುದ್ಧಿನಿರ್ಮಳಯೋಗಮಾರ್ಗದಲಿ || ಗೃಹವನುಳಿದೆನುಕುಹಕಿಗಳ
ಸಂ | ಗ್ರಹವತೊರದೆನುವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯ | ಮಹಿಮೆಯೆಂದರಿದಲ್ಲಿರದೆಹೊರಹೊಂಟೆನಾನೆಂದ ||೪೭|| ಬಿಟ್ಟುನಡದೆನುಘನನ
ದೀವನ | ಪಟ್ಟಣಗ್ರಾಮೋಪಶಲ್ಯದ | ಘಟ್ಟಬೆಟ್ಟಂಗಳನುಬಹುದೇಶಂಗಳನುಕಳದು || ನಟ್ಟಡವಿಯೊಕ್ಕೆನುಮಹೋರಗ | ದು
ಷ್ಟಮೃಗಶಾರ್ದೂಲಭೀಕರ | ವಿಟ್ಟದೆಮತರುಗುಲ್ಮಕೀಚಕವೇತ್ರಗಹ್ವರವ ||೪೮|| ಹಸಿವುನೀರಡಿಕೆಯಲಿತನುತು | ಟ್ಟಿಸಿ
ತುತುಟಯೊಣಗಿದುದುತುಡುಕುವ | ಬಿಸಿಲಝಳದಲಿಬಹಳಮಾರ್ಗಶ್ರಮದಭಾರದಲಿ || ಬಸವಳಿದುಬರತೊಂದುನದಿಯಲಿ |
ಮುಸುಡುಕೈಕಾಲ್ಗಳನುತೊಳದೆನು | ಬಸುರುತುಂಬಲುಕುಡಿದೆನುದಕವನೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೯|| ಪರಿಹೃತಶ್ರಮನಾಗಿಕುಳ್ಳಿ |
ರ್ದರುನದೀತೀರದಲಿವಿಶ್ವಂ | ಭರನಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುಮನದೊಳಗೆಸೆರೆವಿಡಿದು || ಎರಡುದೋರದಭಕ್ತಿಸುಖದಲಿ | ಕರಗಿ
ತನ್ಮಯನಾಗಿಸಲೆಮೈ | ಮರದುಭಕುತಿಸುಖಕ್ಕೆಸಂಮುಖನಾಯ್ತುಮನವೆಂದ ||೫೦|| ಏನನೆಂಬೆನುವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ | ಧ್ಯಾನಸುಖ
ಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಪದದೊಳ | ಗಾನುಮಯ್ಯಾನುತ್ತಪುಳಕಾಶ್ರುಗಳಲೆಸದಿರಲು || ಧ್ಯಾನದರುಶಿತಮೂರ್ತಿಯಂತ | ರ್ಧಾನವಪಡೆದು
ದುಕ್ಕೈಗೆಬಂದನಿ | ಧಾನತಪ್ಪಿದವೋಲುಕಳವಳಿಪಿದೆನುತಾನೆಂದ ||೫೧|| ಮತ್ತೆಮುಂನಿನವೋಲುನಿರ್ಮಳ | ಚಿತ್ತದಲಿಕುಳ್ಳಿ
ರ್ದಹೃದಯದ | ಲುತ್ತಮಶ್ಲೋಕನನರಸಿಕಾಣದೆವನಾಂತದಲಿ || ಹೆತ್ತತಾಯ್ಪಸುಳೆಯನುಬಿಟ್ಟಂ | ತತ್ತನಡವಿಯುಲಾರನಾಥಂ |
ಗುತ್ತರವನೀವವರೆನುತಹಂಬಲಿಸಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೫೨|| ಅಡವಿಯಲಿಶಿಶುವೊರಲುತಿರೆಹೆ | ತ್ತೊಡಲುಮರುಗುವವೋಲುಸಪತಿ
ಯ | ರೊಡಲುಮರುಗದಲೈದಯಾಂಬುಧಿಭಕ್ತವತ್ಸಲನು || ನುಡಿದನಶರೀರೋಕ್ತಿಯಲಿಮೈ | ಗೊಡೆನುನಿನಗೀಜನ್ಮದಲಿಕಂ |
ಗೆಡೆದಿರುತ್ತರಭವದಲೆಂನನುಕಾಣಬಹುದೆಂದ ||೫೩|| ಅಂಜಬೇಡೆಲೆಮಗನೆಮಾಯೆಯ | ಮಂಜುಕಾಡದುತಂನಚಿಂತೆಯ |
ಕಂಜಸಖನಿರೆನಿನ್ನನೆಂದೇತೋರಿದೆನುನಿನಗೆ || ರಂಜಿಸುವನಿಜಮೂರ್ತಿಯನುಪಿಮಿ | ಪಂಜರನುತಾನೆನುತಸೋಕ್ತಿಸು | ಧಾಂಜನನ

ನಿತ್ತನುವಿವೇಕವಿಲೋಚನಭ್ರಮೆಗೆ ॥ ೫೪ ॥ ನುಡಿಯನಾಲಿಸುತವನಿಯಾಲಿತಂ । ನೊಡಲನೀಡಾಡಿದನುಪುಳಕದ । ಗುಡಿಯಕಟ್ಟಿದನಕ್ಷಿಯುಗಳದಪೂರ್ಣಕಳಶದಲಿ ॥ ಸೊಡರುಕಂನಡಿನಿಜವಿವೇಕಂ । ಬಡೆದನುನಬುದ್ಧಿಗಳನಲುತಾ । ನೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯನಿದಿರುಗೊಂಡೆನುಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೫ ॥ ಬಳಿಕಶೇಷವಿಶೇಷವಿಷಯಾ । ವಳಿಯಲಿಚ್ಛೆಯತೊರೆದುಸುಕೃತ್ಯವಿ । ನೊಲುಮೆಯನುಪಾರುತ್ತಹರಿಚಿಂತೆಯಲಿತಾನಿರಲು ॥ ಘಳಿಲನೈತಂದುದುಕೃತಾಂತನ । ಬಳಗವಿಂಚಿನಪ್ರೋಲುತಃನದ । ನುಳಿದೆನಾಂತೆನುಶುದ್ಧವೈಷ್ಣವತನುವನಿಡನೆಂದ ॥ ೫೬ ॥ ಇರಲಿರಲುನುತ್ತಂತ್ರೆಕಾಲಾಂ । ತರದಲಳಿದುದುಭುವನವೂರಂ । ಬುರುಹಭವಪಡಿಸಿದನುದಧಿಯುಲಾತನುದರದಲಿ ॥ ಬೆರಸಿಹೊಕ್ಕನುಲೋಕದೊಡನಿರ । ಲಿರಲುಸಾವಿರಯುಗದಕಡೆಗವ । ತರಿಸಿದನುಬಳಿಕಾತನುಶ್ವಾಸದಲಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೭ ॥ ಬಳಿಕತಾಸಲ್ಲಿಂದಮೇಲ । ಸ್ಖಲಿತನಾದೆನುಲೋಕಹದಿನಾ । ಲ್ಕೊಳಗುಹೊರಗೆಂಬದೆವಿಹಾರಸ್ಥನವಾಯ್ತೆನಗೆ ॥ ಜಲಜಗೃಹನೀವೀಣೆಯನುತನಿ । ಗೊಲಿದುಕೃಪೆಮಾಡಿದನುನಿಜಮಂ । ಗಳಚರಿತ್ರಕಥಾಸುಗಾಯಕನೆಂದುಪತಿಕರಿಸಿ ॥ ೫೮ ॥ ತಂದೆಕೇಳದುಭುತವನಾನಾ । ನಂದಪರವಶನಾಗಿನಿಡುಸರ । ದಿಂದತನ್ನನುಪಾಡಲೆನ್ನನುಕರದನಿವನೆಂದ ॥ ಬಂದುಬಂದಡಿಗಡಿಗೆತನ್ನಯ । ಮುಂದೆನಿಂದಿರ್ದವನಭಯವೆನ । ಲೆಂದಡಿನಿತೂವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಸಂಗಫಲವೆಂದ ॥ ೫೯ ॥ ಇಂತುವೈಷ್ಣವಸಂಗಲಬ್ಧ । ಕಾಂತಕೀರ್ತಿಶ್ರವಣಫಲದಿನ । ನಂತಸೈಶ್ವರ್ಯವನುನಿಜವಿಜ್ಞಾನವೈಭವವ ॥ ಅಂತರಾಂತಕರಹಿತವೆನಿಸಜ । ನ್ಮಾಂತರಪ್ರಣೆಯವನುನೆರೆಕೆಡ । ದಂತೆಪಡೆದೆನುವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿಗಸಾಧ್ಯವೇನೆಂದ ॥ ೬೦ ॥ ಈಸಕಲಧರ್ಮದಲಿಹರಿಪರಿ । ತೋಷಕಾರಣವಾವುದದುವೇ । ಲೇಸುಹೃದಯವಿಶುದ್ಧಿಹರಿಪದಭಕುತಿಕಾರಣವು ॥ ಆಸಮಗ್ರವೆನಿಪ್ಪಭಕುತಿಗೆ । ದಾಪಿಸವ್ಯಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಪ । ರಾಶರಾತ್ಮಜಕೇಳಿದೈಕ್ರಮಯೋಗಸದವೆಂದ ॥ ೬೧ ॥ ಅವುದಾಗಲಿಕರ್ಮವೆಂಬುದು । ಜೀವಸಂಶ್ರತಿಹೇತುಮತ್ತದು । ಮಾನನತೆಯನುಮಾಳ್ಪುದಚ್ಯುತನಲಿಸಮರ್ಪಿಸಲು ॥ ಜೀವರನುಬಂಧಿಸದುಮುಟ್ಟದು । ದೇವದೇವನಪದವನೆಡೆಯಲಿ । ಭಾವಿಸಲುತಂನಿಂದತಾನೆವಿನಾಶವಹುದೆಂದ ॥ ೬೨ ॥ ದರ್ಪದಲಿಬೆಂಬತ್ತಿಬಿಡದೈ । ತಪ್ಪಭೀಕರಕಾಲಸಾಂಜ್ಞಕ । ಸರ್ಪಮುಖದಲಿಬಿದ್ದುಸಾವಮನುಷ್ಯರಾಯತವ ॥ ತಪ್ಪಿಸೈನೀನಲ್ಲದನ್ಯರಿ । ಗೊಪ್ಪಲರಿವುದೆತಂದೆಕೃತಸಂ । ಕಲ್ಪನಾಗೀಕ್ಷಣದಿತಂನಭಿಮತವಸಲಿಸೆಂದ ॥ ೬೩ ॥ ಹೇಳಿದೆನುತಾಪತ್ರಯೋಗ । ವ್ಯಾಳವಿಷಜಾಂಗುಲಿಕವನುಶಿರಿ । ಲೋಲನಮಳಚರಿತ್ರಗುಣನಾಮಾಮೃತವನೆರೆದು ॥ ಪಾಲಿಸೈಭವಭಜ್ಞಮತಿಗಳ । ಕೇಳಿದಿಟವನುಮಾಡದೆನುತವೆ । ಬೀಳುಕೊಂಡನುನಾರದನುನಾರಾಯಣಾಯೆನುತ ॥ ೬೪ ॥ ಆಯಶೋನಿಧಿನೋಡನೋಡಲು । ವಾಯುಪಥದಲಿಸಕಲಜೀವನಿ । ಕಾಯನಿಜಬಾಂಧವನುತಾಪತ್ರಿತಯತಸ್ತರಿಗೆ ॥ ಗಾಯಕೋತ್ತಮತಂತ್ರಿಯಲಿನಾ । ರಾಯಣನನಾಮಾಮೃತೈಕರ । ಸಾಯನವಬೀರುತ್ತಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೬೫ ॥ ಧನ್ಯರಾರ್ಸ್ನರಪರಮಮುನಿಪನೀ । ಧನ್ಯರೀಭುವನದೊಳುಭಾಪುರೆ । ಪಂನಗಾರಿಧ್ವಜನಚರಣಸರೋಜಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಸಂನಹಿತರಿಂನಾರುಮಾಯೆಯ । ಗಂನಗತಕವಗೆಲುವುಪಾಯವ । ವರ್ನಿಸುವರಾವಮಳನಿತ್ಯಾತುಮನನಿಒಪದವ ॥ … … … … … ॥ ೬೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೫೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭಕುತಿಯೋಗಕ್ಷೇಮನಿರ್ವಾ । ಹಕನುತಾನೆಂಬೀಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ । ಪ್ರಕಟವಾಗಲುಸೆಲಹಿದನು
ಹರಿಪಾಂಡುನಂದನರ ॥ … … …

ಪದನು ॥ ಸೂತಹೇಳ್ದೈವಿಮಳಗುಣನಿ । ಖ್ಯಾತವೇದವ್ಯಾಸನಂತ । ರ್ಜಾತಜಾಡ್ಯದಜವನಿಕೆಯಮರೆಗಳದುನಾರದನು ॥ ಭೂತಹಿತವಿಗ್ರಹನುಸದಭಿ । ಪ್ರೀತವನುತಿಳುಹಿದರೆಕೇಳ್ದವಿ । ಧೂತಸಂಶಯನೇನನೆಗಳ್ದನದನುಹೇಳೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಎನಲುಶೌನಕಕೇಳ್ದನಾರದ । ಮುನಿಲಲಾಮನುಹೋಗಲಿತ್ತಲು । ನೆನದುಕುಳ್ಳಿರ್ದನುಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿಯಲಾಮುನಿಪ ॥ ದನುಜರಿಪುಪದಭಕುತಿನಿರ್ಮಳ । ವೆನಿಪದಂತಃಕರಣದಲಿಕಂ । ಡನುಚರಾಚರಜೀವಸಂಕ್ಲೇಶದಪರಂಪರೆಯ ॥ ೨ ॥ ಮಾಯೆಯನುಮಾಯೇಶನಹನಾ । ರಾಯಣನನಾಮಾಯೆಯಲಿನಿ । ರ್ದಾಯದಿಂದೊಳಬಿದ್ದುತೊಳಲುವಜೀವರಾಶಿಗಳ ॥ ಕಾಯಕಾರಾಗಾರದಿರವನು । ಮಾಯೆಯನುತಲೆದೂಗಿಗೆಲುವಡು । ಪಾಯವಿದಕೇನೆಂದುಮಗುಳ್ವಿಚಾರಪರನಾದ ॥ ೩ ॥ ಮತ್ತೆಕಂಡನುನೋಡಿನಿರ್ಮಳ । ಚಿತ್ತದಲಿಮಾಯಾಗುಣದದು । ರ್ವೃತ್ತವನುಮಾಣಿಸುವಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿಯನು ॥ ಹೆತ್ತತಾಯಿರಲಿನ್ನುಶಿಶುಗಳಿ । ಗೆತ್ತಣದುಪರಿಭವವಿದನ್ನಘ । ಕತ್ತಲೆಯೊಳಿರ್ದಮಳಮಾಣಿಕವಾದುದದರಿಂದ ॥ ೪ ॥ ಅಹಹೆಶಿವಶಿವವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿಯ । ಮಹಿಮೆತಾಯ್ಗೆಸಮಾನವೆಂದೆನ । ಬಹುದುಕಟ್ಟುವಳನ್ವೆಮಾಯಾಪಾಶದಲಿಮಗನ ॥ ವಿಹಿತಜನನಗಳೊಂದುಜನ್ಮ ।

ಕ್ಕಹುದುದುರ್ಲಭವಿಡದು ಬೆನ್ನಲಿ। ಬಹವಿಮುಕ್ತಿಯನೀವಭಕುತಿಗದಾರುಸರಿಯೆಂದ ॥೫॥ ಇಂತುಭಾವಿಸಿನೋಡಿತಿಳಿದಾ।
ಕೌತುಕದಮಾಯಾಗುಣದವಿ। ಭ್ರಾಂತಿಯನುಜೀವರಿಗೆಹಿತವಹವಿಷ್ಣುಭಕುತಿಯನು ॥ ಸಂತವಹುದದರಿಂದಜೀವರ। ಚಿಂತೆ
ಬಿಡುವುದೆನುತ್ತಶಾಂತ। ಸ್ವಾಂತನಾದನು ಕೂಡಗಿದನುಭಾಗವತಸಂಹಿತೆಯ ॥೬॥ ಎತ್ತಣೊಲುಮೆಯದೀಪ್ರಪಂಚೋ। ತ್ಪ
ತ್ತಿವಿಲಯಸ್ಥಾನವೇದವ। ನಿತ್ಯನಾವನಜಂಗಮಾವನನರಿಯರೀಬುಧರು ॥ ಮೃತ್ತಿಕೆಯಘಟದಂತೆಹುಸಿಗುಣ। ವೃತ್ತಿಯಾವನ
ಲಾಸ್ಯಸಂವಿ। ತ್ಸ್ವರೂಪಪರಾಪರೈಕಧ್ಯಾನಪರನಾದ ॥೭॥ ವಿವರಿಸುವೆನಿದರೊಳಗೆನಿಃಕೈ। ತವವೆನಿಪನಿಜಧರ್ಮವನುವಾ।
ಸ್ತವವೆನಿಪವಸ್ತುವನುನಿರ್ಮತ್ಸರಿಗರರಿವಂತೆ ॥ ಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಲಖಿಳಲೋಕದ। ವಿವಿಧತಾಪದ್ರುಮದಬೇರನು। ರವಿಗೆತ್ತೋ
ರ್ಪುದಮಾಳ್ಪುದಿದಕೈವಲ್ಯಸಂಪದವ ॥೮॥ ಹೇಳದರೆಪುರುಷಾರ್ಥಭಾಜನ। ಕೇಳಧಿಕದಿಂದೊಮ್ಮೆಮನುಜರು। ಕೇಳದರೆ
ಕೃತಕೃತ್ಯರಹರೆಂದೆಂಬುದಚ್ಚರಿಯೆ ॥ ಕೇಳಲನುಗ್ಗದವರಮನದೊಳ। ಗಾಲಯವಮಾಡುವನುಲಕ್ಷ್ಮೀ। ಲೋಲನಾಕ್ಷಣಕೀ
ಪುರಾಣಪ್ರವರಸಂಹಿತೆಯ ॥೯॥ ವಿಷಮವೇದಮಹಾಸುರದ್ರುಮ। ವೆಸವಭಾಗವತಾಖ್ಯಫಲವಿದು। ವಸುಮತಿಗೆಶುಕಮುಖ
ಸರೋರುಹಗಳಿತವಾಯ್ತಿದೆಲ ॥ ರಸಿಕರಿರಭಾವುಕರಿರಾಸೇ। ವಿಸುವುದೊಡಲುಳ್ಳನ್ನಕಕಟಾ। ಹಸಿತಿಹಂಗೆನಿಧಾನಬರೆತಿರಿದು
ಣ್ಣಲೇಕೆಂದ ॥೧೦॥ ಕೇಳಿರೈಸುಕೃತಿಗಳುಕಾಲನ। ದಾಳಿಯಲಿಧೃತಿಗೆಡದೆಕರ್ಮದ। ಕೋಳದಲಿಕಾಳ್ಪುಳದುಸಾಯದೆಕಾಮ
ಬಾಡಜನ ॥ ಜ್ವಾಲೆಗೊಳಗಾಗದೆಭವೋಗ್ರ। ವ್ಯಾಳಮುಖದಲಿಶಿಲುಕದೀಸಿರಿ। ಲೋಲಲೀಲಾಚರಿತನಾಮಾಮೃತವನಿದ
ನೆಂದ ॥೧೧॥ ಇಂತುಲೋಕಹಿತೈಕನಿಯತ। ಸ್ವಾಂತಚೇಷ್ಟಿತನಾದಮುನಿವೇ। ದಾಂತಸಾಗರಸಾರಸಂಗ್ರಹವೆನಲುವಿರಚಿಸಿದ॥
ಕಂತುಪಿತಪದಭಕ್ತಿಭವದು। ಃಖಾಂತಕರವೆಂದರಿಯದವರರಿ। ವಂತೆವಿಸ್ತರಿಸಿದನುಭಾಗವತಾಖ್ಯಸಂಹಿತೆಯ ॥೧೨॥ ಸಕಲ
ಧರ್ಮಂಗಳಲಿಶಾಸ್ತ್ರ। ಪ್ರಕರದಲಿನಿಸ್ಸಾರವೆಂದಾ। ಸಕತಿಯನುನೆರೆತೊರೆದುತತ್ವಜ್ಞಾನಪರನಾಗಿ ॥ ಯಾಕುತಿಸಾಮ್ರಾ
ಜ್ಯದಲಿಸರ್ವಾ। ತ್ಮಕನೆನಿಸಿನೆರೆನಿಂದನಿಜಸುತ। ಶುಕನಕರೆದುಪದೇಶಿಸಿದನಿದನಾಮಹಾಮುನಿಪ ॥೧೩॥ ಯಾಕೆತನಗೆಪುರಾ
ಣಶಾಸ್ತ್ರ। ನೀಕಸಂಗ್ರಹವೆಂಬಶುಕನನು। ಸೋಕಿಶೆಳದುದುನಿಜದಲಡಗಿದಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನು ॥ ಶ್ಲೋಕವೊಂದಧ್ಯಾಯವೊಂ
ದೇ। ಸಾಕೆನುತಧರ್ಮವನುಸಕಲವ। ನಾಕೃತಜ್ಞನುಕಲಿತನಾಭಾಗವತಸಂಹಿತೆಯ ॥೧೪॥ ಆರಮನವೆಳಸದುಮುಕುಂದನ।
ಚಾರುಲೀಲಾಲಲಿತಚರಿತಸು। ಧಾರಸಾಸ್ವಾದನದಪರಮಾನಂದದನುಭವಕೆ ॥ ಆರುಶುಕನಿಂದಧಿಕರಾತ್ಮವಿ। ಚಾರದಗದಸ್ವಾಂ
ತರಿದರೊಳು। ಬೇರುವರಿದಂಕುರಿತವಾಯ್ತಾಖ್ಯಾನಭೂಮಿಯಲಿ ॥೧೫॥ ಆಮಹಾತ್ಮನಶೇಷಲೋಕ। ಕ್ಷೇಮಕರವೆಂದೆನೆ
ಪರೀಕ್ಷಿತ। ಭೂಮಿಪತಿಗುಪದೇಶಿಸಿದನದನಶನವ್ರತಿಗೆ ॥ ವ್ಯೋಮಗಂಗಾತಟದದಕ್ಷಿಣ। ಭೂಮಿಯಲಿನೆರೆದಖಿಳಸುಜನ।
ಸ್ತೋಮಕೇಳಲುಮರಣಭಯವನುಬಿಡಿಸಿಬೋಧಿಸಿದ ॥೧೬॥ ಎನಲದಾರಿಂದಾಯ್ತುಮರಣದ। ಜನಿತಭಯವಕಟಾಪರೀಕ್ಷಿತ।
ಜನಪತಿಗೆವಿಸ್ತರಿಸಬೇಹುದುಕಾರಣವನೆನಗೆ ॥ ಮುನಿಶುಕೃಪೆಯಿಂದಾವಗತಿಸಂ। ಜನಿತವಾಯ್ತಿದನೆಲ್ಲವನುಪೊ। ವನವೆನಿಪ

ಭಾರತದ ಪ್ರಸಂಗ ವಿಚಾರ.

ತಜ್ಜನ್ಮಕರ್ಮಂಗಳನುಹೇಳೆಂದ ॥೧೭॥ ಕೇಳುಶೌನಕಭಾರತದಬಲು। ಗಾಳಿಗದಲ್ಲೈಹಿಕದಗತಿಯನು। ಬೀಳುಕೊಳ್ಳಲತಿ
ರಥರುಭೀಮನಗದೆಯಘಾಳಿಯಲಿ ॥ ಬೀಳಲುಗ್ರಾಜಿಯಲಿಕುರುಭೂ। ಪಾಲನಶ್ವತ್ಥಾಮನರಿಜನು। ಬಾಲಕರನಿರುಳಕಪಟಪಂ
ಚದ್ರೌಪದೀಸುತರ ॥೧೮॥ ತಲೆಗಳನುಕಾಣುತ್ತಕುರುಕುಲ। ತಿಲಕನುಳಿದನುಕಾಯವನುಯಿಸಾ। ಕೊಳುಗುಳವನೇನೆಂಬೆ
ನಾದ್ರೌಪದಿಯಶೋಕವನು ॥ ತಿಳಿದನರ್ಜುನನಸುರರಿಪುವಿನ। ಲಲಿತಪದದಲಿನಮಿಸಿಕೊಂಡನು। ಬಿಲುಸರಳನಸುರಾರಿಸಹಿ
ತೇರಿದನುಮಣಿರಥವ ॥೧೯॥ ತಲೆಗೆತಲೆಯನುಕೊಂಬೆನೆಲವೋ। ಕುಲಗೆಡುಕನಿಲ್ಲೆನುತಪಾರ್ಥನು। ಬಳಿಸಲಿಸಬೆಂಬತ್ತಿಬಿ
ಡದ್ಯೈತರಲುಕೋಪದಲಿ। ತ್ರೊಲಗಿರಥಸಹಿತೋಡಿದನುಕಳ। ವಳಿಗನೀಕ್ಷಿಸಿದೂರದಲಿಮೂ। ದಲಿಸುತಸುರಾರಾತಿಹರಿಪಿದನ
ರ್ಜುನನರಥವ ॥೨೦॥ ಮುಟ್ಟಬರೆಬರೆಸಂಕಟಕೆಬ್ಬೆ। ಚಿಟ್ಟದಿವ್ಯಮಹಾಸ್ತ್ರಸನುಕಂ। ಗೆಟ್ಟಜೀವಿಸುವಾಸೆಯಲಿವಿಪ್ರೋತ್ತ
ಮನುತಿರುಗಿ ॥ ಸುಟ್ಟುಕಳೆಸುರವಾಲಸುತನನು। ಕೊಟ್ಟನಾಹುತಿನಿನಗೆನುತಬೊ। ಬ್ಬಿಟ್ಟುಕೋಪದಿಚಾಪದಲಿತೆಗದೆಚ್ಚನ
ರ್ಜುನನ ॥೨೧॥ ತೆಗೆದೆಸಲುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಧಗಧಗ। ಭುಗುಭುಗಿಲುಭೋರೆಂದುದಶದಿ। ಕ್ಕುಗಳನಂಬರತಳವನವನಿಯನಾವರಿ
ಸುತಿರಲು ॥ ತೆಗೆದುಹಾಯ್ದುವುಸುರವಿಮಾನಾ। ಳಿಗಳುಭಯದಿಂದಿತ್ತಲರ್ಜುನ। ನಗಧರನಪದಕೆರಗಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುನಡುಗಿ॥
ಏನಿದೇನೈಕೃಷ್ಣಜಗದವ। ಸಾನವೋಕಲ್ಪಾಂತಹರನಕ್ಕ। ಶಾನುಗಂಣಿನಕಿಚ್ಚೊಕಾಲಾಂತಕನಬಾಯ್ದುರಿಯೊ ॥ ಏನುಹೇಳೈ
ತಹುದುಪಾಂಡವ। ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳಾರದಕಟಾ। ಮಾನವೇಕೈಕೃಷ್ಣಭಕತರರಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೨೨॥ ಎನಲುನಕ್ಕನುಕೃ
ಷ್ಣನಾತನ। ಮನದವೈಕಲ್ಯವನುಭಕುತಿಯ। ಘನತೆಯನುಕಾಣುತ್ತಬೆದರದಿರೆನುತಕೈನೆಗಹಿ ॥ ಕನಲಿದಶ್ವತ್ಥಾಮನೆಚ್ಚನು।

ಘಾನಮುಪಾಸ್ರ್ಯಜ್ಮಾಸ್ತ್ರವನು ಗ | ಪನುಪಮುಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದವೆಬುಕಳವಮಾರ್ಗಣವ || ೨೪ || ಎಂದಶಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಕಮಲ | ದ್ವಂದಸಲಿವೈಯಿಕ್ಕಿ ನುಬಲ | ವಂದುತೊಳಲದನುಕಾಲುವೊಗವನುಗಿಂಡಿಯುದಕದಲಿ || ನಿಂದುವುನದಲಿದಿವ್ಯಶರವನು | ವಂದಿಸುತದಿಪ್ರಸರವನವುರಿದೋ | ಗೆಂದುಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಕೆಗದೆಚ್ಚ ಪಾರ್ಥ || ೨೫ || ಕಾಡಿದವುಸರಳೆರಡುತಂವೊಳು | ಕಾದುದಬುಜಭವಾಂಡವಿಸ್ಫುಲ | ನಾಧನಜನಳನಾಯ್ತು ಜಗಕಿಂದಿನಲಿಪಾಯೆನುತ || ಬೀದಿವರಿದಭ್ರದಲಿಜೆಸೆಯುಲಿ | ಮೇದಿನಿಯುಸಾಗರದಸಲಿಲವ | ಸೇದಿಸುಳಿದುಭಯಾಸ್ತ್ರವಹ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯೊಘೋಂಪಿಸಿತು || ೨೬ || ಜರಲುಕಂಡನುಕೃಷ್ಣ ನಕಟಕಟ | ಜುರಿದುದಭುಜಭವಾಂಡವೆಂಬ | ಸ್ಮರನಜೀಳುತವಾರ್ಥಬಾಣದ್ವಯವಬೇಗದಲಿ || ಮರಳೆತ್ರೆಗೆಹನೆಯದಶಾಸಸಂ | ಹರಿಸಲರಿಯುನುಭಾರತದಸಂ | ಗರಕೆತೊಡಗಿದನಸ್ತ್ರಲೋಭದಲೆಂದನರ್ಜುನನಗೆ || ೨೭ || ಎನಲುಜೀಯ್ಯಾಹೆಸಾದೆನುತ | ರ್ಜುನನುಸಂಹರಿಸಿದನುಸರಳೆರ | ಡರನುಶಿಶುದ್ರೋಹಿಯನುಕಟ್ಟಿದನಟ್ಟಿಹಿಡಿದೆಳದು || ಮುನಿದುಬೀಡಿಕೆಗೊಯ್ದು ಕೊಲುವೆನು | ವನಿತೆಯರವುಂಬೆಂಬನವನನು | ದನುಜರಿಪುಜರದೀಗಳಂತಿರೆಕೆಂದುಕೆಳೆಯೆಂದ || ೨೮ || ಕೊಂದವನಕೊಲ್ಲದಡೆಕೊಲ್ಲಿಸಿ | ಕೊಂದುದೇಕೊಳೆಶುದಿ ಕೊಲೆತನ | ಗೆಂದುತಪ್ಪಿದರಕಟನವನನುಘೋರನರಕದಲಿ || ಕೊಂದನದರಿಂದವನುಶುದ್ಧನು | ಕೊಂದನಿವನಘವಿಲ್ಲಕೆಲ್ಲಿ | ಕೊಂದವನನಿರುಳಕಟನಿದ್ರಾಭರದಬಾಲಕರ || ೨೯ || ಕೊಲಬಹುದೆಪಾರುವನನವಧರಿ | ಸೆಲೆಪುರಾಂತಕಧರ್ಮತತ್ವದ | ನೆಲೆಯನೀನರಿವಂತಬೇರಿನ್ನಾರುಬಲ್ಲವರು || ಕೊಲಬಹುದುಧೃತಶಸ್ತ್ರನಾದಡೆ | ಕ್ರೀಲುವೆನೆಂತಾಚಾರ್ಯಸುತನನು | ತಿಳಿದುಪೇಳ್ವೆನೆನುತ್ತ ಬೀಡಿಕೆಗಾಗಿನಡೆತಂದ || ೩೦ || ಬಿಡುಬಿಡೆಂದಳುದ್ರೌಪದಸುತೆಸತಿ | ನುಡಿದುದೇಲೇಸೆಂದನವನಿಪ | ಸಡಿಲಿಸೆಂದರುಬಿಗುಹನಾವಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರು || ಘುಡುಘುಡಿಸಿದನುಭೀಮನಿವನನು | ಕಡಿದುಡಾಕಿನಿಯುರಿಗೆತಾನುಣ | ಬಡಿಸುವೆನುನೀವೇಕೆತಾನಿಹೆನೆನುತಘರ್ಜಿಸಿದ || ೩೧ ||

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.

ಎನಲಿಸೆಂಕೃಷ್ಣಯೆನೆತಂ | ನನುವನೀದ್ರೌಪದಿಯಮನವನು | ಜನಪತಿಯುವಚನವನುಮಾದ್ರೀತನಯರಭಿಮತವ || ಅನಿಲಸುತನಿಷ್ಟವನುಸಲಿಸೆಂ | ದೆನಲುಶಳದನಡಾಯುಧವನಾ | ತನಶಿರದಲಾಮಣಿಮುಕುಟಸಹಿತಿಳುಹೆಸಿರಿಮುಡಿಯ || ೩೨ || ನೀಗಿದಾಶಿರಿಮುಡಿಯುನೀತಲೆ | ಹೋಗದುಳಿದುದೆಲಾಭವಾತಕ | ಹೋಗೆನುತಹೆಡಗ್ಗೆಯ್ಯನಾತನಬಂಧವನುಕಡಿದು || ಬಾಗಿಲನು ಹೊರವಡಿಸಿಪೋಗ್ಯೆ | ಪೋಗಿಬಾಗಿದುದೇಕೆತಲೆಯನೆ | ಮೃಗನಂತಿರೆಬೊಳತಲೆಯದುರಾತ್ಮಹೊರವಂಟ | ೩೩ | ಭೂಸುರಾಧಮವೀರರಿಗೆತಾ | ನ್ಯೆಸೆತಲೆತಪ್ಪಿದರೆಮೂಡಿತ | ಕೇಶಬಂಧದಲವರಸರ್ವಸ್ವಾಪಹಾರದಲಿ || ದೇಶವನುಹೊರವಡಿಸಿಕಳವುದು | ದೋಷಿಗಳನಲ್ಲದೆಶರೀರದ | ಘಾಸಿಗವರೊಳಗಾಗರೆಂದರುಧರ್ಮಕೋವಿದರು || ೩೪ || ಪುತ್ರಶೋಕಾತುರರುಪಾಂಡವ | ರಿತ್ತಲವರಿಗೆಪೂರ್ಧ್ವದೈಹಿಕ | ಕೃತ್ಯವನುಮಾಡಿದರುಶ್ರವದಹನಾದಿಸಂಸ್ಕೃತಿಯ || ಮತ್ತೆಮುಡಿದಾಜ್ಞಾತಿಗಳಿಗುದ | ಕಾರ್ತೆಗಳಿಗೆತಿಲೋಕಕಾದಿಯ | ನಿತ್ತರಾಪಾಂಡವರುಕೌರವನಾರಿಯರುಸಹಿತ || ೩೫ || ದ್ರುಪದಸುತೆನೋಡಿತ್ತ ಕೌರವ | ನೃಪನರಸಿಯನುರಾಣಿವಾಸದ | ಗುಪಿತಸಂಚಾರವನುಹಾಹಾರವದದುಗ್ಘಡವ || ನೃಪನನುಜದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗ | ಳಪರಿಮಿತವನಿತಾಸಹಸ್ರದ | ವಿಪ್ರುಳತರವಿಭ್ರಮಗಳನುನೋಡೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೬ || ಹೊಡದಭೀಮನಗದೆಯಘಾಯದ | ಲುಡಿದತ್ತೊಡೆತೊಳುಗಳಪತಿಗಳ | ನಡಿಗಡಿಕೆತಕ್ಕೈಸಿಹಾಯೆಂದೊರಲಿಬಸವಳಿದು || ಬಿಡುಮುಡಿಯಬಿರುಪ್ರೊಯ್ಲ ಬಸುರಿನ | ಕಡಲಿಡುವಕಂಬನಿಯುರೋಗದನ | ವಿಡುವರಭಸದವೈರಿವಧುಗಳನಿತ್ತ ನೋಡೆಂದ || ೩೭ || ತೊಟ್ಟಯಲಿಕೆಡದೆಂನಕಾಲವಿ | ದುಷ್ಟದುಶ್ಯಾಸನನುಸೆಳಕ್ಕಿದ | ಬಿಟ್ಟಮುಡಿವೆರಸಕಟಹೊರಳುತ್ತಿರಲುನಿನಗಂದು || ಕಟ್ಟಮುಡಿಯನುವೈರಿವಧುಗಳು | ಕೆಟ್ಟರಿಂದರಿತ್ರೋಪದೆನೆಂದಾ | ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಗೆಭಂಗವಿಲ್ಲಲೆತಂಗಿನೋಡೆಂದ || ೩೮ || ಎಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನುಮಗುಳ್ದು | ತಂದುವಿದುರನನಾಗಕುಬಲಾ | ನಂದನೆಯನಾಕುಂತಿಯನುಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ || ಸಂದಕೌರವನಿಕರನಾರೀ | ವೃಂದವನುಸಂತೈಸಿಮುನಿಮುಖ | ದಿಂದಸಂಶ್ರುತಿಧರ್ಮವನುತಿಳುಹಿದನುಮುರವೈರಿ || ೩೯ || ಮರುಳೆಕೌರವನಿಕರನಾಹರಿ | ಚರಣಕಮಲಪರಾಗಪಾವನ | ಸುರನದೀಸಲಿಲದಲಿಮಿಂದುವಿಶೋಕರೆಂದೆನಿಸಿ || ಮರಳಿದರುನಿಜಪುರಕೆಬಳಿಕಾ | ವರಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಯನುಕರ | ಳ್ಬರಿಸಿದನುಪೀಳಗೆಯಸಿಂಹಾಸನದಲಸುರಾರಿ || ೪೦ || ಹದುಳವಿಹುದೆಂನಾಣೆಗಳನಿಂ | ಮುದಯವೆಂಮಭ್ಯುದಯವೆನುತ | ಪ್ಪಿದನುಧರ್ಮಜಭೀಮಫಲುಗುಣಯಮಳರನುಕರದು || ಸುದತಿಯರಸಂತೈಸಿಕರುಣಾ | ಸ್ಪದನುನಿಜಪುರಗಮನದುದ್ಯೋಗ | ಗದಲಿಸಾತ್ಯಕಿಯುದ್ಧವರುಸಹಿತೇರಿದನುರಥವ || ೪೧ || ಪುರವಹೊರವಡಲಿತ್ತಲಂತಃ | ಪುರದಕೋಳಾಹಳದರೋದನ | ಗುರುಮಹಾರಭಸವನುಕೇಳಿದನಿತ್ತಲುತ್ತರೆಯ || ಮುರಹರತ್ರಾಹೀಶಕರುಣಾ | ಕರಪರಿತ್ರಾಯಸ್ವವಿಶ್ವಂ | ಭರಪತಿತ್ರಾಯಸ್ವಪರಮೇಶ್ವರಪರಿತ್ರಾಹಿ || ೪೨ || ಎನುತನಡುಗಿವಿರಾಟನೃಪನಂ | ದನೆಮಹಾಸ್ತ್ರಜ್ವಾಲೆಯಲಿನಿಜ | ತನುಬಳಲಿಬಸವಳಿದುನೀವ್ರದಾವಳಿಯಂತೆ || ವನಿತೆಕೆಟ್ಟೆನುಕೆಟ್ಟೆನಾರೈ | ತನಗೆಗತಿನೀನಲ್ಲದನ್ಯವ | ನೆನುತಬಿದ್ದಳುಬಂದುಮುರಹರನಂಘ್ರಿ

ಕಮಲದಲಿ ॥೪೩॥ ಚುಂಬಿಸುತ್ತಿದೆಬಾಣತಂನನು । ಬೆಂಬಿಡದೆಬಳಿಸಲಿಸಿನಿಂನನು । ನಂಬಿದವರಿಂಗಿಲ್ಲಲೈಭವಭಯದಸಂತಾಪ । ಎಂಬೆನೇನನುತಂನಬದುಕಿನ । ಹಂಬಲೆನಗಿನಿತಿಲ್ಲಬಸುರೊಳ । ಗಂಬುಜೊಗದಂಡದಲಿಕಾವುದೆನುತ್ತಹೊರಳ್ವದಳು ॥೪೪॥ ಅತ್ತಲಾಸಮುಖದಲಿಭಕ್ತರ । ನೆತ್ತಿಹರಿಕಾರುಣ್ಯದಳತೆಯ । ವಿಸ್ತರಿಸಿತೋರ್ಪಂತೆಪಾಂಡವರ್ಯವರಭಿಮುಖಕೆ ॥ ಮೃತ್ಯುಬಾಯ್ತೆರದಂತೆಧಗಧಗಿ । ಸುತ್ತಗಗನಾಂಗಣವನಾವರಿ । ಸುತ್ತಕವಿದೈತಂದವಂಬುಗಳೈವರಿಂಗೈದು ॥೪೫॥ ಎಲೆಲೆಚಿತ್ರದಮಾರಿಯೆನುತಾ । ಪೊಳಲಜನಕಳವಳಿಸೆಪಾಂಡವ । ರಳುಕದಭಿಮುಖರಾದರೊಡ್ಡಿದರಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ತೊಲಗಿನಿಂಮಲಿಹರಿಯದೆನಗಸ । ದಳನಬಾಣವಿದೆನುತಮುರರಿಪು । ಸೆಳೆದನುರುಧಾರಾವಿರಾಜಿತವರಸುದರ್ಶನವ ॥೪೬॥ ಅಂಜಬೇಡೆಲೆತಾಯೆಪಾಂಡವ । ರಂಜದಿರಿಪರಿವಾರಪುರಜನ । ವಂಜಲೇತಕೆತಾನಿರಲುನಿರ್ಭಯವಲ್ತೆನಿಮಗೆ ॥ ಸಂಜೆಗತ್ತಲೆಸೂರ್ಯಲೋಕದ । ಕಂಜವನದವಿಲಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ನೆಂಜಲಿಸುವನೆಕಂನಭಕ್ತರನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೪೭॥ ರಕ್ಷಿಸೂದೆಂನಾಜ್ಞೆಗಳನುವಿ । ಪಕ್ಷಶರಜಾಲವನುನೀನೆರೆ । ಭಕ್ಷಿಸೆನುತಸುರಾರಿನೇಮಿಸಿದನುಸುದರ್ಶನಕೆ ॥ ಅಕ್ಷಮತೆಯಲಿಹೊಕ್ಕನಬಲೆಯ । ಕುಕ್ಷಿಯನುಗಬೆಯಿಂದಗರ್ಭದ । ರಕ್ಷೆಯನುರಚಿಸಿದನುವೈರಿಮಹಾಸ್ತ್ರವನುಜರದು ॥೪೮॥ ಮುರಿದಕುರುಳ್ಗಳನೊಂಕಿದಳಕದ । ಸಿರಿಮುಡಿಯಮಣಿಮಕುಟದುಜ್ವಲ । ದರಳುಗಂಗಳಕರ್ಣಲಂಬಿತಮಕರಕುಂಡಲದ ॥ ಕೊರಳಪದಕದಕೌಸ್ತುಭದಪೇ । ರುವದಬೆರಳುಂಗರದಪೀತಾಂ । ಬರದಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಲಿರಂಜಿಸಿದನುದರದಲಿ ॥೪೯॥ ಚಾರುದೀರ್ಘಚತುರ್ಭುಜದದೈ । ತ್ಯಾರಿಯನುಕಾಣುತ್ತತಂನಯ । ಸಾರೆಸುಳಿವಮಹಾತ್ಮನಾತನುಕುಧರಗರ್ಭಕನು ॥ ಘೋರತರದುಃಖವನುಮರದನು । ದಾರಭಾಗ್ಯದನಿಧಿಮುಕುಂದನ । ಮೂರುತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತಲಿರ್ದನುಕೂಡೆಮುರಿಮುರಿದು ॥೫೦॥ ಉರಿದುದುರಿಬಳಲಿತ್ತುಬಳಲಿಕೆ । ಮರಣಭಯಮೃತವಾಯ್ತುಮೋಘದ । ಗುರುತನೂಜನಬಾಣವದುನಿರ್ವಾಹಗಂಡುದಲೈ ॥ ಹರಿಪರಾಯಣರಧಿಕಬಲರೆಂ । ದಿರದೆಸಾರುವಧರೆಗೆತಂನಯ । ಬಿರುದಿನಸ್ತಂಭದವೊಲಿರದೋವಿದನುಬಾಲಕನ ॥೫೧॥ ಇಂತುಕುಂತೀತನಯರನುತ । ತ್ಸಂತತಿಯನಿದನುಳಿಯದಂತೆಕೃ । ತಾಂತವಶದಲಿಕೊಡುವೆನೆಂದಾದ್ರೋಣಸುತನಿರಲು ॥ ಚಿಂತೆಬೇರೊಂದಾಯ್ತುದೈವದ । ಚಿಂತೆಯದನಾರರಿವರಾಶ್ರೀ । ಕಾಂತನಿತ್ಯಾತುಮನಕರುಣದಭೃತ್ಯವರ್ಗದಲಿ ॥ ... ... ॥೫೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭೀಷ್ಮನಿರ್ಯಾಣದ ಕಥಾಸಂಗತಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪರಮಧರ್ಮರಹಸ್ಯವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿತಿಳುಹಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನನಘ । ಹರನನಭಿವರ್ಣಿಸುತನಿಜ
ದಲಿನಿಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಶವುನಕಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ಲೀಲೆಯನುಪಾಂಡವರನಾಶ್ರಿತ । ಜಾಲವನುಸಂತೈಸಿಪುರಜನಪರಿಜನವ ಸೊಲ್ಲಿದು ॥ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಡರಿದನುರಥವನು । ಮೇಳವಿಸಿದವುಜಡಿವಘನನಿ । ಸ್ಸಾಳಭೇರಿಯಶಂಖತೂರ್ಯಮೃದಂಗಕಹಳೆಗಳು ॥೧॥ ಬಂದಳಲ್ಲಿಗೆಕುಂತಿತಂನಯ । ನಂದನರುದ್ರೌಪದಿಸಹಿತಗೋ । ವಿಂದದರುಶನವಿರಹಕಾತುರೆಯಾಗಿಸಂಭ್ರಮಿಸಿ । ಇಂದುದಿನಬಲವಿಲ್ಲಹೋಗದಿ । ರೆಂದುಹರಿತಂದಾರಥಾಶ್ವದ । ಮುಂದೆಮಾರ್ಗದೊಳಡ್ಡಬಿದ್ದಳುಕೃಷ್ಣನಿದಿರಿನಲಿ ॥೨॥ ಜಯನಮೋಜಗದಾದಿಪೂರುಷ । ಜಯನಮೋಜಗದೀಶ್ವರೇಶ್ವರ । ಜಯನಮೋಜಿತಮಾಯಜಗದಾತ್ಮಕದುರಾಲಕ್ಷ್ಯ ॥ ಜಯನಮೋಮಾಯಾವಿಮೋಹನ । ಜಯನಮೋಮಾನುಷವಿಡಂಬನ । ಜಯನಮೋನಿಜಕೀರ್ತಿಭಾವಿತಭಕ್ತಿವಿಸ್ತಾರ ॥೩॥ ಪೊಡಮಡುವೆನೆಲೆಕೃಷ್ಣನಿನಗಾ । ಪೊಡಮಡುವೆನೆವಾಸುದೇವನೆ । ಪೊಡಮಡುವೆನೆಲೆದೇವಕೀನಂದನನೆನಿನಗಾನು ॥ ಪೊಡಮಡುವೆನೆಲೆಕಮಲನಾಭನೆ । ಪೊಡಮಡುವೆನೆಲೆಕಮಲನೇತ್ರನೆ । ಪೊಡಮಡುವೆನೆಲೆನಂದಗೋಪಕುಮಾರಗೋವಿಂದ ॥೪॥ ದೇವನೀಧಟಮನುಜತನದಲಿ । ಜೀವರನುಮೋಹಿಸುತನಿಜಮಾ । ಯಾವಿಹಾರದಜವನಿಕೆಯಮರೆಗೊಂಡುನರ್ತಿಸಲು ॥ ಆವನರಿವನುನಿಂನಮಹಿಮಾ । ಶ್ರೀವಿಲಾಸದಪರಮವಿಭವವ । ನಾವಿರಿಂಚಿಭವಾದಿಗಳ್ಗರಿದೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥೫॥ ದೇವಕಂಸಾಸುರನಸೆರೆಮನೆ । ಗಾವಲೊಳುಸಂಕ್ಲೇಶಪಡುವಾ । ದೇವಕೀದೇವಿಯನುನೀನೆರೆಕಾಯಿದಂದದಲಿ ॥ ಓವಿದೈನಂಮುವನುಪರಮಕೃ । ಪಾವಲೋಕನದಿಂದವಿಷಜಲ । ಪಾವಕಾದಿವಿಪತ್ಪರಂಪರವೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥೬॥ ಖಳರುಸಭೆಯಲಿನಾಣುಗೆಡಿಸಿದ । ರೆಲೆಮುರಾಂತಕರಕ್ಷಿಸೆನೆನೀ । ಸುಳುಹಿದೆಯಲೈಕೃಷ್ಣತಂನಭಿಮಾನದುಂನತಿಯ ॥ ಸಲಹಿದವರಾರಂದಿನಾಬಲು । ಹಳುಪದಾಪತ್ತಿನಲಿವೀರರ । ಕೊಳುಗುಳದಕೋಲಾಹಳದದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಬಾಧೆಯಲಿ ॥೭॥ ಬೆಂದುಹೋಗದವರೈಸಲೇನಾ । ವಂದುಮತ್ತೀಗಾಢತರಗುರು । ನಂದನಾಸ್ತ್ರಜ್ವಾಲೆ

ಯಲಿನೀನಲ್ಲದುಳಿದವರು । ತಂದೆತಾವವರುಂಟೆತನಯರು । ನಂದನರುಸಹಿತೀಕುಟುಂಬವ । ದಿಂದುನಿಂನುದರದಲಿಜನಿಸಿಹುದೆಂದ
ಳಾಕುಂತಿ ॥೮॥ ಬರಲಿತನಗೆವಿಪತ್ತುಗಳುದು । ಸ್ತರವೆನಿಪನಿನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ದರುಶನವುತನಗಹುದಲೈಬಂದಾವಿಪತ್ತಿನಲಿ ॥
ನಿರತಿಶಯಸುಖವೆನಗೆಮೇಣದು । ದೊರಕದಿರ್ದಡೆಕಾಣಲರಿವೆನೆ । ಪರಮಮಂಗಳವೆನಿಪನಿನ್ನಯದಿವ್ಯಮೂರುತಿಯ ॥೯॥ ಜನೆ
ಯಲಾಪಿರಿತವಮಗೆನಿನ್ನಂ । ಘ್ರಿಗಳತೋರಿಸಲರಿಯದಕಟಾ । ಬಗವಡಿದುನೇಸಕಲಸುಖಜೀವನದಫಲವೆಮಗೆ ॥ ಅಗಲಲಾರೆಪ್ರನಿ
ನ್ನಶಿರಿಪದ । ಯುಗವನಿದನಷ್ಟಾಂಗವಿಧಯೋ । ಗಿಗಳುಸಹಿತರಸುತ್ತಕಾಣರುವರಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥೧೦॥ ಧನವಲಾನಿರವಧಿಕನಿ
ಷ್ಕಿಂ । ಚನರಿಗಿದುರಾಗಾದಿಮಾಯಾ । ಜನಿತಗುಣವೃತ್ತಿಯನುಹೊಂದದದೆಮರವಹೊಸಬನಲ ॥ ನೆನವನಿಜಭಕ್ತನನುಸಲಹಲು ।
ತನುವಿಡಿದುದೇವಕಿಯಬಸುರಲಿ । ಜನನರಹಿತನೆಜನಿಸಿದೆಯಲೈಯೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥೧೧॥ ಕೆಲರುವಸುದೇವಂಗೆದೇವಕಿ । ಗೊಲಿ
ಗುಜನಿಸಿದೆಕೊಟ್ಟವರವನು । ಸಲಿಸಲೋಸುಗವೆಂದುಕೆಲರೀಭೂಮಿಭಾರವನು ॥ ಕಳೆಯಲೋಸುಗಬೇಡಿಕೊಂಡನು । ನಳಿ
ನಸಂಭವನೆಂಬರೀಭವ । ಜಲಧಿಪತಿತರಕಾಯಲೋಸುಗವೆಂದುಕೆಲಕೆಲರು ॥೧೨॥ ಮುನಿಮನಕೆಮೈಗೊಡದಮೋಹ । ವಿಭ್ರ
ನಲಿಸಿಲುಕದಪರಕೆಪರವೆಂ । ದೆನಿಸಿದಾಪರಮಾತ್ಮನೀನಿಂದೊಲಿದುತನುವಿಡಿದು ॥ ಜನಿಸಿದಂದದಲಿರಲುಮಾನುಷ । ವೆನಿಸಿನಿಜ
ಕೀರ್ತಿಯನುಹೊಗಳುತ । ಮನುಜರಕುತ್ತೋಭಯವನೈದುವರೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥೧೩॥ ಏನನೆಂಬೆನುಯೋಗಿಹೃದಯ । ಧ್ಯಾನ
ರೂಪನೆನಿಪ್ಪನಿಜದಸೆ । ಘಾಡತನವನುಬಿಟ್ಟುಗೋಚರಿಸಿದೆಯಲೈತನಗೆ ॥ ಆನರಿವೆನೆಂತಿದನುನಿಜಲೀಲಾನುಭಾವವನಧಿಕಕರು
ಣಾಂ । ಭೋನಿಧಿಯಲೈಕೃಷ್ಣಭಕ್ತರೊಳೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥೧೪॥ ದೇವನಿಮ್ಮಡಿಯಧಿಕತರಕರುಣಾವಲೋಕನವಿಷಯವಹದೇ ।
ಶಾವಳಿಗಳೀಗಿಡುಮರಂಗಳುಗಿರಿನದೀನಿವಹ ॥ ಒಪ್ಪುಬಹಳಸಮೃದ್ಧಿಯಲಿಸಂ । ಜೀವಿಸುತ್ತಿವೆನಿಜಪದಾಂಕಿತ । ಪಾವನವನೀತ
ಳವೆನಿಸುತಿವೆಯೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥೧೫॥ ಈಗಲೀಸವಸಮೃದ್ಧಿತಮಗಿಂ । ನಾಗಲರಿವುದೆನಿನ್ನಚರಣವಿ । ಯೋಗದಲಿಜೀವಿಸುವೆಂ
ತ್ತೈದೇವನೀನುಳಿಯೆ ॥ ಹೋಗುನೀನಮ್ಮಸುಗಳನುಚರ । ರಾಗಲಾಗದೆಕೃಷ್ಣಕರುಣಾ । ಸಾಗರನೆಗತಿಯಾವುದೈನಮಗೆಂದಳಾ
ಕುಂತಿ ॥೧೬॥ ದೇವನೀನಿರಲಿತ್ತಲಾವಸು । ದೇವದೇವಕಿಯಾದಿಯಾದರು । ಜೀವಿಗಳುಗತಜೀವರಲ್ಲಾನಿನ್ನಕಾಣದಡೆ ॥ ಏನೆನಾ
ನೆರಡೆರನತುವೆದುಃ । ಖಾವಲಂಬನವಾಯ್ತುತನಗಿಂ । ನಾವಪರಿಯಲಿಜೀವಿಸಲಿಬಹುದೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥೧೭॥ ಸಿಲುಕಿದೆನೆಲಾಕೃ
ಷ್ಣಮೋಹದ । ಬಲೆಯೊಳಗೆಯಾದವರುಪಾಂಡವ । ರೆಳಲಿಗರುತನಗೆಂಬತೀವ್ರಸ್ನೇಹಪಾಶದಲಿ ॥ ಉಳಿಯೆನಿನ್ನೊಬ್ಬನಲಿನೀ
ನೇ । ಸಲೆಕರುಣಿಕೊಡುಗೀಗಳೇನಿ । ಶ್ಚಲನಿಜಾಂಘ್ರಿಸರೋಜಭಕ್ತಿಯನೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥೧೮॥ ಜಯಜನಾರ್ದನಕೃಷ್ಣವಿ
ಷ್ಣು । ಪ್ರಿಯಯದೂತ್ತಮದುಷ್ಟರಾಜಾ । ನ್ವಯವಿನಾಶಮುರಂತವೀರ್ಯಮುಕುಂದಮುರವೈರಿ ॥ ಜಯಸುರದ್ವಿಜಧೇನುರಕ್ಷಾ ।
ಪಯವಸಂಗ್ರಹಯೋಗಿವಂದಿತ । ಜಯಯೆನುತಕೈಮುಗಿದುತಲೆವಾಗಿದಳುಹರಿಪದಕೆ ॥೧೯॥ ನಗುತನುಡಿದನಿದೇನುನೀ
ನೀ । ಬಗೆಯಮಾಡಿದೆಸಾಕಿದೇತಕೆ । ಬಗೆಯಬಯಕೆಯಸಲಿಸಿದೆನುಬಾಯೆನುತಕೈವಿಡಿದು ॥ ಮುಗುಳೆರಥದಿಂದಿಳಿದುಕರುಣಾ ।
ಳುಗಳದೇವ[illegible]ಕ್ಕನಾಗಜ । ನಗರಿಯನುಸುರಸೂತಮಾಗಧವಂದಿಜನಸಹಿತ ॥೨೦॥ ಬಂದುದಿನೆಮುರವೈರಿಕುಂತೀ ।
ನಂದನರನೊಲಿದಪ್ಪಿನಾರೀ । ವೃಂದವನುಸಂತೈಸಿಗಮನೋದ್ಯೋಗದಲಿಪುರಕೆ ॥ ಸ್ಯಂದನವನಡರುತ್ತಲಿರಲೈ । ತಂದುವಿರಹಾಂ
ಧತೆಯಲಾಯಮ । ನಂದನನುಮುಂದಡ್ಡಬಿದ್ದನುರಥದಮಾರ್ಗದಲಿ ॥೨೧॥ ತಡದುಗಥನನುನಯನಜಲವನು । ಮಿಡಿದುಪುತ್ರಂ
ದನುಕೃಷ್ಣನೆಂದನು । ಕಡೆಗಣಿಸಿಹೋಗದಿರುನಿಂಮಡಿಗಳಿಗೆಪಾಪ್ರನೆಯ ॥ ಹಿಡಿದುಬದುಕುವೆನೇಕೆರಾಜ್ಯದ । ತೊಡಕನೆಲ್ಲನು
ಜೀವನವನುಳಿ । ದೊಡಲುವರ್ತಿಸಲರಿವುದೇರಾಜೋಪಭೋಗದಲಿ ॥೨೨॥ ಅರಕೆಕಾಣವುಮುನಿಮನಂಗಳು । ನಿರುಗೆಯ
ನುನಿಂಮಡಿಯಮಹಿಮೆಯ । ನೊರಲಿಕಾಣವುಕಡೆಯನಾಶ್ರುತಿಕೋಟಿಗಳುಪೊಗಳಿ ॥ ಮರೆಯಮಾತ್ರೇನಖಿಳಜಗವನು । ನೆರೆ
ಸೃಜಿಸಿರಕ್ಷಿಸುವಮತ್ತದ । ನೊರಗಿಸುವಮಾಯಾವಿನೋದದವಸ್ತುನೀನೆಂದ ॥೨೩॥ ದೇವನಿಂಮಡಿಯಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಸೇವೆ
ಸನಕಾದಿಗಳಿಗಿಲ್ಲವು । ಗಾವತಪದಸಮಗ್ರತೆಯೊಜನ್ಮಾಂತರಾರ್ಜಿತದ ॥ ಅವತಪದರೆನೆಲಸಪ್ರೇಮ । ತ್ತೀವಿಯೋಗವನಿತ್ತ
ದಕಟೆಂ । ನೇವೆನೆಂತೈಕೃಷ್ಣಬದುಕುವೆನೆಂದನವನೀಶ ॥೨೪॥ ಬಂಧುಹತ್ಯಾಪಾಪವೆಂನನು । ಬಂಧಿಸಿತಲೈಕೃಷ್ಣಕರುಣಾ ।
ಸಿಂಧುನೀಹೇಳುವುದೈಪರಿಹಾರವಿಂನಿದಕೆ ॥ ಅಂಧನಾದೆನುರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ಬಂಧುರದಲೋಭದಲಿಕೌಸ್ತುಭ । ಕಂಧರನೆ
ಕೃಪೆಮಾಡುತನಗಿಂನೇನುಗತಿಯೆಂದ ॥೨೫॥ ತುರುಗಮೇಧದಲಖಿಳಪಾಪವ । ಪರಿಭವಿಸಬಹುದೆಂಬಮಾತ್ರಂ । ನೊರೆನೆಬಾ
ರಸುಪಂಕವನುಪಂಕದಲಿಸುರೆಯುಂಡ ॥ ಸುರೆಯಲಾದಮಹಾಘಾತನುಪರಿ । ಹರಿಸಬಹುದೇಕೃಷ್ಣಬಿದ್ದೆಸು । ನರಕಸಾಗರದೊ
ಳಗೆತಾನೆನುತೆರಗಿದನುಪದಕೆ ॥೨೬॥ ಏಳದೇನೆಂನಾನೆಮಗುಲ । ಮೇಳವಿಸಿತೇಧರೆಗೆನುತಸಿರಿ । ಲೋಲನೆತ್ತಿದನಾಯುಧಿ
ಷ್ಠಿರನೃಪನಮಸ್ತಕವ ॥ ಹೇಳುಹೇಳೇನಾಯ್ತುಪಾತಕ । ದೂಳಿಗದಮಾತುಗಳನಕಟವಿ । ಶಾಲಮತಿಯಾದೈಮಹಾದೇವೆಂದನಸು
ರಾರಿ ॥೨೭॥ ನಗುತವೇದವ್ಯಾಸಧೌಮ್ಯಾ । ದಿಗಳಮೊಗವನುನೋಡಲವರು । ಕ್ತಿಗಳುಪನ್ಯಾಸದಲಿತಿಳಿಯದುಮತಿಮುಹಿ

ಪತಿಯು ದುಗುಡವನು ಕಾಣುತ್ತ ಗಂಗೆಯ । ಮಗನಮಾತಿನಲಲ್ಲದೀತನ । ಬಗೆಯಬೇಸರುಬೀಯ್ಯದೇಳೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೮ ॥
ಮುಂಚೆದಿವ್ಯರಥಾಗ್ರದಲಿಯಮ । ನಂದನನುಸ್ಯಂದನದನಾತನ । ಹಿಂದೆಭೀಮನುಭೀಮಸೇನನರಥದಬಳಿಸಲಿ ॥ ಒಂದುರಥ
ದಲಿಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರು । ಸಂದರವರೊತ್ತಿನಲಿಮಾದ್ರೀ । ನಂದನರುಬರಲೆಸದನವನಿಪನಧಿಕವಿಭವದಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಪರಶುರಾಮ
ವಸಿಷ್ಠಗಾರ್ಗ್ಯಾಂ । ಗಿರಸಗೌತಮಕಣ್ವಕೌಶಿಕ । ವರಸುದರ್ಶನಕಾಶ್ಯಪೇಂದ್ರಪ್ರಭೃತಿಬೃಹದಶ್ವ ॥ ಭರತಭಾರದ್ವಾಜಪ
ರ್ವತ । ಪರಮಮುನಿಶುಕಬಾದರಾಯಣ । ಇರದೆನೆರೆದುದುನಾರದಾದಿಸಮಸ್ತಮುನಿನಿಕರ ॥ ೩೦ ॥ ತವತವಗೆನಿಜಶಿಷ್ಯ
ಜನಸಹಿ । ತನಿಯಗಲಿಕೆಭೀಷ್ಮನವಸಾ । ನವನುನೋಡಲುದೇವಋಷಿರಾಜರ್ಷಿವಿಪ್ರರುಷಿ ॥ ನಿವಹವೈತರೆದೂರದಲಿಪಾಂ
ಡವರುಕಂಡರುಧರೆಗೆಜಾರಿದ । ರವಿಯಪೊಲುತೊಳತೊಳಗಿಬೆಳಗುವಭೀಷ್ಮನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ೩೧ ॥ ಚರಣದಲಿತಲೆವಾಗಿಪಾಂ
ಡವ । ಇರದೆಕುಳ್ಳಿರಲಖಿಳಜನಬಂ । ದೆರಗಿಕಂಡುದುಭೀಷ್ಮನಂಘ್ರಿದ್ವಯಸರೋರುಹವ ॥ ಅರಳಚುತ್ತಕಂಗಳನುಮೆಲ್ಲನೆ ।
ನೆರದಋಷಿಗಳನೋಡಿಪುಳಕೋ । ತ್ಕರದಪರಮಾನಂದರಸದಲಿಮುಳುಗಿದನುಭೀಷ್ಮ ॥ ೩೨ ॥ ಮನದಲಭ್ಯುತ್ಥಾನಮೊದಲಾ ।
ದನಿತುವನುವಿಸ್ತರಿಸಿಬಳಿಕಾ । ದನುಜವೈರಿಯಪರಮಮಂಗಳದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನು ॥ ಮನದಲಾಲಿಂಗಿಸುತತತ್ಪದ । ವನರು
ಹವನೆನೆನೆನೆದುಹರುಷದ । ವನಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತಿರ್ದನುಭೀಷ್ಮನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೩೩ ॥ ನೋಡಿದನುಪಾಂಡವರನಂಜಲಿ ।
ಗೂಡಿತಲೆವಾಗುತ್ತಲಿರೆಕಡೆ । ಗೋಡಿವರಿವನುರಾಗಜಲಪರಿಲುಳಿತನೇತ್ರದಲಿ ॥ ಹೇಡರಾದಿರೆಕೃಷ್ಣನಾಮದ । ಜೋಡುನಿಮ್ಮ
ನುರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆ । ಲೋಡುಕುಳಿತನವೇಕೆದುರಿತದಶಸ್ತ್ರಹತಿಗೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಯಾಕೆಧರ್ಮಜನಿನಗೆಚಿತ್ತ । ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ಯಾ
ಯಬಿಡುಬಿಡು । ಶೋಕಮೋಹಂಗಳನುನಿಜಜನಹತ್ಯನಿನಗೆಂದು ॥ ಏಕನಾತ್ಮನನಂತನೆಂಬುವ । ವೇಕದೃಷ್ಟಿಯಮಾಡಿಮುಂ
ದಾ । ಗೀಕುದೃಷ್ಟಿಯಮಾರುಗೊಂಡೆಯೊಮಗನೆನೀನೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಕುಂತಿಗಾದುದುದುಃಖಕಡೆಪರಿ । ಯಂತಬಳಲಿದಳಕಟ
ನಿಮ್ಮಿ । ಸಂತತಿಯುದೆಶೆಯಿಂದಕಾಲಾಧೀನವೆಂದರಿಯ ॥ ಸಂತವಡಿಸಲುಚಿಂತೆವಡಿಸಲ । ನಂತನೊಬ್ಬನೆಹೇತುವಾತನ । ಚಿಂತಿ
ತವನಿನ್ನವನರಿವನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಕಾಲವಶದಿಂದೀಚರಾಚರ । ಜಾಲವಿದುಪವನಾಂತರಿತಮೇ । ಘಾಳಿಯಂದದಲ
ಕಟಸುಖದುಃಖಾನುಭವದೊಳಗೆ ॥ ಆಳುತಿಹುದರಿವಂತಲೀಶ್ವರ । ಲೀಲೆಯೆಂದರಿದದಜೆನೀನನು । ಕೂಲದಲಿನಡೆಮಾಡುರಾ
ಜ್ಯವನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೩೭ ॥ ಈತನರಿಜಾಸಕಲಭುವನ । ವ್ರಾತನನುನಿರ್ಮಿಸುವನಿಲಿಸುವ । ಘಾತಿಸುವಸಂಗ್ರಹದಗುಣ
ಮೂರ್ತಿತ್ರಯಾತ್ಮಕನು ॥ ಈತನಖಿಳಾತ್ಮಕಕರಣಾಸಾ । ಕ್ಷಾತನಾರಾಯಣನುಯದುಕುಲ । ಜಾತನೆನಿಸಿವಿಮೋಹಿಸುವನೀಜ
ಗವನಿದನೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಈತನಧಿಕಮಹಾನುಭಾವವ । ಭೂತನಾಥನುಬಲ್ಲನಾಸಾ । ಕ್ಷಾತನಾರದನರಿವನಾಕಪಿಲಾಖ್ಯಮುನಿ
ಬಲ್ಲ ॥ ಈತನನುಸಖನೆಂದುಪ್ರಿಯನೆಂ । ದೀತವಾವನಮಗನೆನುತ್ತವೆ । ಸೂತಕರ್ಮವಮಾಡಿಸಿದೆಲಾಭೂಪನೀನೆಂದ ॥ ೩೯ ॥
ನಿಮ್ಮನಾಡಿದವಜ್ಞೆಯನುನಿರ । ಹಮ್ಮನಲಿರಂಜಿಸುವವಿಮಳ । ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನೆಬಗೆಯನರಿವನುಭೃತ್ಯವರ್ಗದಲಿ ॥ ಕರ್ಮದೂ
ರನುಕಾಲದಧರನು । ನಿರ್ಮಮನುನಿರವದ್ಯನೀನ್ಯೈ । ಷಮ್ಯವಿಕ್ಲೀಮಗನೆನೀನಿದಕಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಧರಣಿಪತಿನೋಡೀ
ಮುರಾರಿಯ । ಪರಮಲೀಲೆಯನೇನನೆಂಬೆನು । ಭರಿತಜೀವರಕೊಲುವವರಭಕ್ತಾನುಕಂಪಿತವ ॥ ಮರಣಕಾಲದಲಾವನಂಘ್ರಿ
ಸ್ಮರಣೆಸನಕಾದ್ಯರಿಗಗೋಚರ । ವರಸುತಿಲ್ಲಿಗೆತಾನೆಬಿಜಯಂಗೈದನಿದೆಯೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಆವನಂಘ್ರಿಧ್ಯಾನದಲಿಸಂ । ಜೀವಿಸುವ
ರೀಮುನಿವರರು । ತಾವನೊಬ್ಬನಸಮನಾಶನವಖಿಳಪಾತಕದ ॥ ಆವಿರಿಂಚಿಭವೇಂದ್ರಮುಖ್ಯಸು । ರಾವಳೀದರುಶನಪ
ದೂರನ । ನಾವಜನ್ಮಾಂತರದತಪದಲಿಕಂಡೆನಾನೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಗೋಚರಿಸಿದೈಕೃಷ್ಣಕರುಣಾ । ವೀಚಿಗಳನವನಿಧಿಯೆತನ್ನನು ।
ನೀಚನಿವನೆಂದೆನದೆಮುನಿನಿಕರಜನಸಹಿತ ॥ ಶ್ರೀಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯಲಸನನು । ರೋಚಿಸುವೆನನವರತತನ್ನಯ । ಲೋಚ
ನಂಗಳಲಗಲದಿರಬೇಕೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೪೩ ॥ ಸಿರಿಮೊಗದನಸುನಗೆಯಕೆಂಪೆಸೆ । ವರಳುಗಂಗಳದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಯ । ಕೊರಳಕೌಂ
ಸ್ತುಭಹಾರಮಣಿಮಳಮಕರಕುಂಡಲದ ॥ ಉರದಶಿರಿವಕ್ಷದಸುನಾಭದ । ಮೆರವಕಾಂಚೀಧಾಮಪೀತಾಂ । ಬರದಮಂಗಳಮೂ
ರ್ತಿಯಲಿಗೋಚರಿಸಬೇಕೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಇಂತುಹರಿಪದಕಮಲನಿಯುತ । ಸ್ವಾಂತದಲಿಗಾಂಗೇಯನಿರಲುಕೃ । ತಾಂತಸುತತಲೆ
ವಾಗಿಧರ್ಮರಹಸ್ಯಸಂಗತಿಯ ॥ ತಿಂಥಿಣಿಯಮುನಿನಿಕರಕೇಳಲು । ಸಂತತಿಪ್ರಿಯಬಂಧುಹತ್ಯಾ । ಭ್ರಾಂತಿಪರಿಹಾರಾರ್ಥದಲಿ
ಬೆಸಗೊಂಡರಿಂತೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಧರ್ಮವನುಪುರುಷರಿಗೆನಾರೀ । ಧರ್ಮವನುವರ್ಣಾಶ್ರಮಂಗಳ । ಧರ್ಮವನುನಾನಾವಿಧಾನದ
ದಾನಧರ್ಮವನು ॥ ಧರ್ಮವನುನೃಪಕುಲದಮೋಕ್ಷದ । ಧರ್ಮವನುವಿಧಿವಿಹಿತಭಗವ । ದ್ಧರ್ಮವನುಸಂಕ್ಷೇಪವಿಸ್ತಾರದಲಿ
ವಿವರಿಸಿದ ॥ ೪೬ ॥ ಹೇಳಿದನುಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮವಿ । ಶಾಲಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವನುತ । ನ್ಮೂಲರಾಗವಿರಾಗಸೋಪಾಧಿಕದಧರ್ಮ
ವನು ॥ ಹೇಳಲಾಖ್ಯಾನೇತಿಹಾಸವಿ । ಶಾಲಸಂಗತಿಗಳಲಿಬಂದುದು । ಕಾಲದಿಚ್ಛಾಮರಣಮುನಿಮತದುತ್ತರಾಯಣದ ॥ ೪೭ ॥

ಇರಲಿರಲುಗಾಂಗೇಯನುಪಸಂ | ಹರಿಸಿದನುಮಾತುಗಳನಗಲಿಕೆ | ಹರಿವಮನವನುತೆಗೆದುಮುನಿವಂದಿತನಚರಣದಲಿ || ಇರಿಸಿತನ್ಮಯನಾಗಿಕಂಗಳ | ನರೆದೆರೆದುಮುಂದಿರ್ದಕೃಷ್ಣನ | ಪರಮಮಂಗಳದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನಪರನಾದ || ೪೮ || ಇರಲುಕಂಡನುನೋಡಿಮನದಲಿ | ವರಚತುರ್ಭುಜಮೂರ್ತಿಯನುಕಂ | ಣ್ಣಿರದುಕಾಡೆನುಮುಂದೆನಿಂದಚತುರ್ಭುಜಾಕೃತಿಯ || ಮರೆದನಸ್ತ್ರವ್ಯಥೆಯನಾಕ್ಷಣ | ತೆರಳತಿಂದ್ರಿಯವೃತ್ತಿಯಲಿಮುರ | ಹರನನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನವಸಾನದಲಿಕಲಿಭೀಷ್ಮ || ೪೯ || ತ್ರಿಜಗವನುಮೋಹಿಸುವನೀಲಾಂ | ಬುಜನಿಕಾಶನವಬುದದಳಕೆ | ವಜನುಘನತರರಾಜಸೂನದಗ್ರೀವಮುಖಾಂಬುಜದ || ಭುಜಚತುಷ್ಟಯಪೀನವಕ್ಷದ | ಸುಜನಸೇವಿತಪಾದಪದುಮದ | ವಿಜಯಸಖನಲಿಮತಿಸುನಿಶ್ಚಲವಕ್ಕೆತನಗೆಂದ || ೫೦ || ತುರುಗಖುರಧೂಳಿಯಲಿಮೆರೆವಲ | ಗುರುಳುಗಳಮುಖಕಮಲಕಾಂತಿಯು | ಧುರದಮುನ್ನಾಳುಗಳಭಾಳದಬೆವರಬಿಂದುಗಳ | ಭರದಲಾನೆಚ್ಚಂಬುಕವಚವ | ಹರಿದುಶೀಳಿದದಿವ್ಯಗಾತ್ರದ | ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಲಿನಿಲಿಸೆಂನಮನವನೆಂದ || ೫೧ || ಹಿಡಿಯೆನೆಸ್ತ್ರವನೆಂಬಭಾಷೆಯ | ಬಿಡಿಸಲೆಂದವಘಡಿಸಲೆಂನನು | ಕಡಿದುಬಿಸುಡುವೆನೆಂದುಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಜವದಿ || ತುಡುಕಿದನುಚಕ್ರವನುಭಕ್ತನ | ನುಡಿಯೆನುಡಿತನಗೆನುತಮರಳ್ದ | ನೊಡೆನೆರಸುಗಭಾಷೆಗೀಡಿಯೆಳೆಂವನುನನೆಂದ || ೫೨ || ತುರುಗವನುಚಪ್ಪರಿಸಿಮ್ಮೆಗಳ | ನೊರಸಿರಥದಲಿಹೂಡಿನಿಂದಿರೆ | ಕರದಚಂಮಟಿಗೆಯಲಿನೊರನೆಡಗೈಯವಾಘೆಯಲಿ || ಧುರಕೆನಡೆನಡೆಪಾರ್ಥಯಂಬ | ಬ್ಬರದರಣಸಿರಿವಂತನೆಂಬೀ | ನರನರಥದಕುಟುಂಬಿಯಲಿಮನವಾಗಲೆನಗೆಂದ || ೫೩ || ಸಕಲಸಚರಾಜಗದವ್ಯಾ | ಪಕನುಸಕಲಾಧ್ಯಕ್ಷನಾತನು | **ಸಕಲಜೀವರಜೀವಚೇತನರೂಪನದ್ವಯನು** || ಸಕಲಮಾಯಾಧೀಶಮಾಯಾ | ತ್ಮಕನೆನಿಸುವಿತನಲಿನಿರ್ಗತ | ಸಕಲಜೀವಭ್ರಾಂತಿಯಲಿಬೆರೆಸುವೆನುತಾನೆಂದ || ೫೪ || ಎನುತಮನದಲಿಕಂಗಳಲಿಮಾ | ಕಿನಲಿಕೃಷ್ಣನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ | ನೆನೆದುನಡೆನೋಡುತ್ತಹೊಗಳುತತತ್ವರೂಪದಲಿ || ಮನವಳಿದುಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಕಂಠ | ಧ್ವನಿಯುಡಗಿತನ್ಮಯನೆನಿಸಿಚಿ | ದ್ಘನಸನಾನಂದೈಕ್ಯಪದದಲಿನಿಂದನಾಭೀಷ್ಮ || ೫೫ || ಆಸಮಯದಲಿಭೀಷ್ಮನಂತ | ಶ್ವಾಸಗತಿಯನುಕಂಡುಮುನಿಮಾ | ರಾಸಿಯಿದ್ದುದನುಡಿಯಮೌನದಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಲಿ || ಲೇಸುಲೇಸೆಲೆಭೀಷ್ಮಯನುತಾ | ಕಾಶಸುಮನೋವೃಷ್ಟಿದುಂದುಭಿ | ಘೋಷವೆಸದುದುಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರವಿಮಾನದಲಿ || ೫೬ || ಅಗಲಿದೆಯಲಾಯೆನುತಪಾಂಡವ | ರೊಗುಮಿಗೆಯದುಗುಡದಲಿದಹನಾ | ದಿಗಳನಿಪಸಂಸ್ಕಾರವನುಮಾಡಿದರುಭೀಷ್ಮಂಗೆ || ಹೊಗಳುತೈತಹೆವರಮುನೀಂದ್ರರ | ಬಗೆಯಬಯಕೆಯನಿತ್ತುಕರುಣಾ | ಳುಗಳದೇವನುಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗಾಗಿನಡೆತಂದ || ೫೭ || ಬಂದುಕುಂತೀನಂದನರುಸಹಿ | ತಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಬಾಂಧವ | ವೃಂದದನುಮತದಿಂದಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ || ಸಂದಪೇಜನಪುರಜನಕ್ಕಾ | ನಂದನಿತ್ತಾತ್ಮಕನಪದದನು | ಕುಂದನಿತ್ತನುಸಂತವಿಸಿದನುಧರ್ಮನಂದನನ || ... ... || ೫೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೮೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೇ ಸಂಧಿ.

ಕೃಷ್ಣನು ದ್ವಾರಕಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ || ಸಂತವಿಸಿಪಾಂಡವರನಾಕುರು | ಸಂತತಿಯತಲೆಗಯ್ದುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತಬಿಜಯಂಗೈದು
ಹೊಕ್ಕನುದ್ವಾರಕಾಪುರವ || ... ...

ಪದನು || ಕೇಳುಶೌನಕಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಲೀಲೆಯನುಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗ | ಳಾಳುತ್ತೇಳುತ್ತಿಹವದಾವನರೋಮಕೂಪದಲಿ || ಮೇಳೆಸಿಮಾತೆಗಳಲ್ಲಪಾಂಡವ | ರಾಳುತನಗಿಂತಿತ್ತಲಿವದಿರ | ನೋಲಗಿಸುವನುಲೀಲೆಯಂತುಟೊಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ || ೧ || ಅಳದಡಿಲ್ಲಿವಿಷಾದಜಗವಿದು | ಬೆಳೆದಡಿಲ್ಲತಿಹರುಷವಗಲಿಕೆ | ಹೊಳೆದುಸುಳಿದಾಡಿದರೆಮಮತಾಮಾತ್ರತನಗಿಲ್ಲ || ಅಳಿದರಳಿವೆನುಪಾಂಡವರುಮೈ | ವೆಳದಡಾಮೈವೆಳವೆನವರ | ಜ್ವಲಚರಿತ್ರನದೆನ್ನಸುಚರಿತವೆಂಬನನವರತ || ೨ || ಮಾಡಿದನುರಾಜ್ಯವನನುಜರೊಡ | ಗೂಡಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುಪುರಜನ | ನಾಡುಬೀಡುಗಳನುಸಮಸ್ತಪಸಾಯ್ತಪರಿಜನವ || ಪ್ರಾಭಿಸರಿವಾರವನುನಾಯಕ | ವಾಡಿಗಳಗವರವರಿಗುಚಿತವ | ಮಾಡಿಪತಿಕರಿಸಿದನುಹರಿಮುತದಿಂದಯದುಸೂನು || ೩ || ಸುರನದೀನಂದನನಸೂಕ್ತಿಯ | ಲಿರದೆಮುತ್ತೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಸಿರಿವಚನಸಂಪನ್ನತತ್ವಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯಲಿ || ಧರಣಿಪತಿನಿರ್ಧೂತಚಿತ್ತ | ಜ್ವರನೆನಿಸಿತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೀ | ಧರೆಯಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯದಧುರಂಧರನಾಗಿರಂಜಿಸಿದ || ೪ || ಬಂದುಕಾಣಿಕೆವಿಡಿದುಬಾಗಿಲ | ಮುಂದೆನಿಂದಿಹರಾಯರಾಯರ | ವೃಂದವದುಕಡೆಯಿಲ್ಲಕಂಡುಚಿತದಲಿಹೊರವಡುವ || ಮಂದಿಗೆಡೆನೆರದಿಲ್ಲತಂಡಯ | ಹಿಂದುಮುಂದೋಲಗಿಸಸಲುಗೆಯ | ಸಂದಮಕುಟೇಶ್ವರರಗಣನೆಯದಿರಿವರಾರೆಂದ || ೫ || ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರುಕಾಣಿಕೆ |

ಗೊಟ್ಟುಕೊಂಡರುಧರ್ಮಜನಹರಿ । ವಿಷ್ಟರವನಿಂನಾವುದರಿಡವನೀಶನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ಮುಟ್ಟಿಹೊಡವಡುಸಲುಗೆತಮಗಳ । ವಟ್ಟ
ದೆಂಮಂದದಸುನಾಥರು । ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಲ್ಲೆನುತಲಿರ್ದುದುಭೂಪಸಂದೋಹ ॥ ೬ ॥ ನೆನೆದಡಾಕ್ಷಣಬಹುದುಮಳೆಸುರ । ಪನೆ
ಸವಾಹಿತಸೇವೆಯುದುಕಿೞ । ಲ್ಲನುಕ್ರಶಾಂತನಕಾಲದಲಿತಜ್ಜನಪದದಜನವ ॥ ವನಧಿವಾರಿಯನಡಕಿಸುವನರ । ಮನೆಗೆಬೇಡಿದ
ವಸ್ತುವನುಕೊಡು । ವನುಕುಬೇರನುಧನದವೆಸರನ್ವರ್ಥವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವನಂದಿನ । ಭೂಮಿಬಿತ್ತದೆನಿ
ಜಸುವಸ್ತು । ಸ್ತೋಮವನುನೆರೆಕೊಡುವವದ್ರಿನದೀವನಾದಿಗಳು ॥ ಗೋಮಹಿಷ್ಯಾದಿಕದರಸತ । ದ್ಭೂಮಿಗಳುಕೆಸರಾದವಾ
ರಘು । ರಾಮರಾಜ್ಯವದೆನಿಸಿತಂದಿನಧರ್ಮಸುತರಾಜ್ಯ ॥ ೮ । ಆಧಿಗಳಭಯವಿಲ್ಲಘೋರ । ವ್ಯಾಧಿಗಳಭಯವಿಲ್ಲಶತ್ರುವಿ ।
ರೋಧಿಗಳಭಯವಿಲ್ಲವಾರ್ತಾಶ್ರವಣಮಾನಿಲ್ಲ ॥ ಬಾಧಿಸುವದೈವಾತ್ಮಭೂತದ । ಬಾಧೆಗಳಭಯವಿಲ್ಲಸಂತತ । ಸಾಧುಸಜ್ಜನ
ರಿಂದಮೆರೆದುದುಪಾಂಡುಸುತರಾಜ್ಯ ॥ ೯ ॥ ನೊಂದೆವೆಂಬವರಿಲ್ಲರುಳದಲಿ । ಬೆಂದೆವೆಂಬವರಿಲ್ಲಹಸಿದ್ಯೆ । ಕಂದೆವೆಂಬವರಿ
ಲ್ಲಬೇಡಿದಡೀಯ್ಯದವರಿಲ್ಲ ॥ ದಂಡುಗದಭಯವಿಲ್ಲಚೋರರ । ಬಂದಿಕಾರರಬಾಧೆಯಿಲ್ಲಾ । ನಂದಜೀವಿಗಳಲ್ಲದಿಲ್ಲಾನೃಪನ
ರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಸ್ವರ್ಗಕಾಮುಕರಿಲ್ಲಮೋಣಪ । ವರ್ಗಕಾಮುಕರಿಲ್ಲಬಳ್ಳಿಕೀ । ವರ್ಗಮೂರರವಾರ್ತೆತದನುಷ್ಠಾನಮುಂ
ದಿಲ್ಲ । ನಿರ್ಗತಾಹಪ್ರ್ಯಾಹನೃಪಸಂ । ಸರ್ಗವಿಡುಭವಭವಸಹಸ್ರದ । ವರ್ಗದಲಿಸಂಭವಿಸಬೇಕೆಂಬುದುಜನವ್ರಾತ ॥ ೧೧ ॥
ಸಾಲದೇಬದುಕಕಟಪಾಂಡವ । ರೋಲಗದೊಳರೆಘಳಿಗೆಮಾತ್ರದ । ಬಾಳ್ಕೆಗೆಸರಿಬಹುದೆಸುರಪನ ಮೇಣಾಕಮಲಜನ ॥
ಆಲಯದಸುಖಕೃಷ್ಣವಿರಹಿತ । ಕಾಲವಿಲ್ಲದರೊಳಗೆನುತಜನ । ಜಾಲಕೈವಾರಿಸಲುಮೆರೆದುದುಪಾಂಡುಸುತರಾಜ್ಯ ॥ ೧೨ ॥
ಇಂತುಪೃಥ್ವೀರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನನುಪತಿಕರಿಸಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಾಕುರುರಾಜತೇಜದಗದ್ದುಗೆಯಮೇಲೆ ॥ ಅಂತಕಾ
ತ್ಮಜನಿರಲುರಾಯರ । ಹಂತಿತಲೆವಾಗುತಿರೆಕಂಡುಮು । ರಾಂತಕನುಸಂತೋಷಪುಳಕಿತನಾದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ಸಂದವೀ
ಪರಿಹಲವುತಿಂಗಳು । ಮಂದರಾದ್ರಿಧರಂಗೆಕುಂತೀ । ನಂದರಸ್ವಸ್ನೇಹಮಯಪಾಶಾನುಬಂಧದಲಿ ॥ ಒಂದುದಿನನಿಜಪುರಿಗೆಸಾರ
ಥಿ । ಗೆಂದನೆಲವೋಹೂಡುನಿಜಸು । ಸ್ಯಂದನವನಿದೆಗಮನವೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೪ ॥ ತಿಳುಹಿನಿಜಕಾರ್ಯವನುಬಾಂಧವ ।
ಬಳಗವನುಸಂತೈಸಿನೀವುಂ । ಮಳ್ಳಿಸಲಾಗದುಕಿರಿದುದಿನಕೈತಹೆನುತಾನೆನುತ ॥ ಕೆಲರಿಗೆರಗಿದನಪ್ಪಿದನುಕೆಲ । ಕೆಲರನುಚಿತೋ
ಕ್ತಿಯಲಿಮಾನಿಸಿ । ನಿಲಿಸಿರಾಜಾಲಯವನಸುರಾರಾತಿಹೊರವಂಟ ॥ ೧೫ ॥ ಏರಿದನುಮುರವೈರಿರಥವನು । ಜಾರಿಸುಂಮಾನದ
ಲಿವೆಥೆಕಾ । ಹೇರಿದವುಕ್ರಿಷ್ಣಾಂಘ್ರಿವಿಕಳವಿಯೋಗವಹ್ನಿಯಲಿ ॥ ಮೀರಿದವುನಯನಾಂಬುಮಿಗೆಬಾ । ಯಾರಿದರುಬಾಂಧವರು
ಪರಿಜನ । ಮೋರುಗುಡಿಸುತ್ತಿರ್ದದಾಪಾಂಡವರಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥ ೧೬ ॥ ಕದಡಿದುದುಮನಕುಂತಿಗಾದ್ರೌ । ಪದಿಸುಭದ್ರಾದ್ಯ
ಖಿಳಬಾಂಧವ । ಸುದತಿಯರುಗಾಂಧಾರಿಮುಖ್ಯನೃಪಾಲನಂದನೆಯು ॥ ವಿದುರಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಯುಯುತ್ಸುವ । ವದನವಣಗಿತು
ದೌಮ್ಯಕೃಪಮುಖ । ರೆದೆವಿದಾರಿತವಾಯ್ತುವಿಶ್ವಂಭರನವಿರಹದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಎಂತುಸೈರಿಸಲರಿವರಕಟಾ । ಕುಂತಿದೇವಿಯುರಾ
ಕುಮಾರರ । ಕಾಂತೆಯರುಮುರಹರನವಿರಹದತೀವ್ರದುಃಖದಲಿ ॥ ಹಂತಿಯೊಳಗೊಡನೂಟದೊಡನೆಯ । ಮಂತ್ರಸಂಭಾಷಣೆ
ಗಳೆಂಬಿವ । ನೆಂತುಮರವರುಬಿಡುವರೆಂತ್ಯೆಪಾಂಡುನಂದನರು ॥ ೧೮ ॥ ಕೇಳ್ದರುಬಿಡಲರಿಯರಾತನ । ಲೀಲೆಯನುಲವಮಾ
ತ್ರವನುಕಂ । ಣಾಲಿಯಲಿಕಂಡವರುಬಿಡುವರದೆಂತುಮುರಹರನ ॥ ಆಲಯವಹೊರವಡುತನಾರೀ । ಜಾಲವನುನಿಲಿಸಿದನುಕಂ
ಗಳು । ಕೇಳದೊಡನೈತರಲುಹೊರವಂಟನುನೃಪಾಲಯವ ॥ ೧೯ ॥ ಹಿಂಗಿದರುನಾರಿಯರುಕಂಗಳು । ಹಿಂಗಿದವುಮನವೊಂದೆ
ವಡದೇ । ಕಾಂಗದಲಿಬಿಗಿದುದುಮುರಾಂತಕನಂಘ್ರಿಕಮಲವನು ॥ ಅಂಗಜನಪಿತನೊಲವಿನಲಿರಾ । ಜಾಂಗಣಕೆಬರಲಿತ್ತಲಾಹ್ವ
ದ । ಯಾಂಗಣದಿಕಾಣುತ್ತಲಿರ್ದರುರಾಜಮಹಿಳೆಯರು ॥ ೨೦ ॥ ಮೊಳಗಿದವುನಿಸ್ಸಾಳರವಮಂ । ಗಳವೆನಲುಭೇರೀಮೃದಂ
ಗಾ । ವಳಿಗಳಾಪಟುಪಟಹದುಂದುಭಿಶಂಖಕಹಳೆಗಳು ॥ ಲಲಿತವೀಣಾವೇಣುವಿಪ್ರಾ । ವಳಿಯಮಂತ್ರಂಗಳಸುಘೋಷದ ।
ಕಳಕಳದೆಲಸುರಾರಿಬಂದನುರಾಜಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಮಿಕ್ಕುಹೊಗಳುವಸೂತಮಾಗಧ । ರಿಕ್ಕವಿಸೆಕಂಕಣದಕೈಗಳ । ಲಿಕ್ಕೆ
ಲದಿಕ್ಕೆನೆಗಹಿಹೊಗಳುವಭಟ್ಟರೋಳಿಗಳ ॥ ಅಕ್ಕಜದಲಂದಡಿಗಡಿಗೆತೆಗ । ದಕ್ಕಿಗಳಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದುದಾ । ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದವಿಪ್ರಕುಲ
ವೈತಂದುಬೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಮುರವಿರೋಧಿಯತ್ರೋಟಿಕಂಸಾ । ಸುರಕೃತಾಂತನತ್ರೋಟಿಸಾಲ್ವನ । ಶಿರವನೊಡವನತ್ರೋ
ಟಿನರಕಾಂತನಬಲುದೋಟಿ ॥ ಪರಮಪುರುಷನತ್ರೋಟಿಲೋಕೋ । ತ್ತರವಿಹಾರನತ್ರೋಟಿಬೇಡಿಂ । ದಿರದೆಸಾರಿದವಡಿಗಡಿ
ಗೆಸೂಳಗಿಪಕಹಳೆಗಳು ॥ ೨೩ ॥ ಪನಸೆಂಬೆನುಗಗನಗಮನವಿ । ಮಾನದಲಿತದ್ಧೃಷ್ಟಸುರಸುಮ । ನೋನಿರಂತರವರ್ಷದಲಿ
ಮುಳುಗಿತ್ತುನೋಹರದ ॥ ಆನೆಗಳಕುದುರೆಗಳತೇರ್ಗಳ । ಮಾನನಿಧಿಗಳತ್ವರಿತಕಲ್ಪಾಂ । ಬೋನಿಧಿಯಬಹಳತೆಯಲದ್ದುದು
ಧರಣಿಸಿಮುಷದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗದಮೇಲೆಹಾವುಗೆ । ಪೊತ್ತುನಡದನುಭೂಪನಮಳ । ಛತ್ರವನುನೆಗಹಿದನುಫಲುಗುಣ
ಭೀಮಚಾಮರವ ॥ ಮತ್ತೆಯಮಳರುಹಸೆಪಸೀಗುರಿ । ಪೊತ್ತುನಡದರುದಿವ್ಯವ್ಯಜನಗ । ಳತ್ತಲುದ್ಧವಸಾತ್ಯಕಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು

ಬಳಸಿನಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಮಾಮೇಯವಮಾಡಿಂಗಳಲಿಪುರ | ವನಿತೆಯರು ನೆರೆದೀಕ್ಷಿಸಿದರಾ | ಮುನಿಮನೋಹರನವನಿನಿರ್ಗತದು
ಷ್ಕಹದರುಹುದು ॥ ತನತನಗೆ ಪ್ರಾಂಜಲಿಯನಿ | ತ್ತನಿಬರೊಬ್ಬರಿಗೆಕೃಷ್ಣನ | ನನಿತುಜನವದಕೇಳಲೆಬ್ಬವರ್ಣಿಸಿದರೊಲವಿ
ನಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಈತಕಾಣಿರೆಸಕಲಭುವನ | ವ್ರಾತಪರದೇವತೆಯನಿಪನಾ | ಖ್ಯಾತನಾರಾಯಣನುಸತ್ವಗುಣಾನುಗತಿಯೆಂಬ |
ಜಾತನಂತಿರೆಯಖಿಳಭುವನ | ವ್ರಾತವನುರಕ್ಷಿಸಲುನಿಜನಿ | ರ್ಧೂತಮಾಯಾತಿಮಿರನಾಗಿಹನಾತನೋಡೀತ ॥ ೨೭ ॥ ಅವನಿ
ಚಕ್ರಯಲೀಚರಾಚರ | ಜೀವಸೃಷ್ಟಿವಿಧಾನವೀನಿಗ | ಮಾವಳಿಗಳೀಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣರಾಶಿಗಳು ॥ ಆವನಿಂದಾದವುರಜೋ
ಗುಣ | ಭಾವಿತಾತ್ಮಕನಾತನೊಡನನು | ಜೀವಿಗಳುಸುರಲೋಕಪಾಲಕರಾತನೋಡೀತ ॥ ೨೮ ॥ ಕಣ್ಣಾದೆರೆದರೆಕೇಳದಿಕೇ
ಳಿ | ಮಣ್ಣಹುಡಿಯಹುದೀಪ್ರಪಂಚದ | ಬಣ್ಣಿಗೆಯಭುವನಾವಳಿಗಳವೃತಾಮಸಾಂಗದಲಿ ॥ ಗಣ್ಯವೇತಾನಿದರೊಳಗೆನಿ |
ರ್ಗಣ್ಯನೆನಿಸಿದಡುಳಿವಳೊಬ್ಬಳು | ಹೆಣ್ಣುಕಡೆಗಾವನಲಿಲಯಸುಳಿವಾತನೋಡೀತ ॥ ೨೯ ॥ ದುಷ್ಟರಾಜಸಮೂಹಶಾಸ್ತ್ರದ |
ಕಟ್ಟೆಯನುಕೆಡೆಯೆಱದುಧರ್ಮದ | ಬಿಟ್ಟಹುಲುಮೊಡಿದಡೆದನುಗ್ರಹದಿಕ್ಕೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಹುಟ್ಟುಸಾವಿನಜೀವರಿಗೆವೈ | ಗೊಟ್ಟ
ಯುಗಯುಗಗಳಲಿಸಲಿವಸ | ದಿಟ್ಟದೇವತೆಯೆನಿಸಿಕೊಂಬಮಹಾತ್ಮನೋಡೀತ ॥ ೩೦ ॥ ಅವಭವದಲಿಭಜಿಸಿದರೊಮಸು |
ದೇವದೇವಕಿಯರುಮಹಾದೇ | ವವ್ರತದಲಿಪಡೆದರೋಶಿವಶಿವಕುಮಾರಕನ ॥ ಆವಪೂರ್ವಾನೇಕಜನ್ಮಶ | ತಾವಳೀಸಂಚಿತ
ಸಮಗ್ರತ | ಪೋವಿಭೂತಿಯಫಲಿತವಾಯಿತ್ತನನಧೂಜನಕೆ ॥ ೩೧ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನವದವನಾನಿಗ | ಮಾವಳಿಯಶಿರಗಳಲಿವಿಜಿ
ತಮ | ನೋವಿಳಾಸರೆನಿಪ್ಪವರಯೋಗಿಗಳಮನದೊಳಗೆ ॥ ಭಾವಿಸುವರನವರತತ್ಪದ | ಸೇವಕರುತಾವೆಂಬಹೆಂಮೆಗೆ | ಜೀವಿ
ಸುವರುತ್ತಕ್ಕಳಭಕುತಿಯುಳ್ಳಾತನೋಡೀತ ॥ ೩೨ ॥ ಕೆಳದಿಕೇಳಾತಾಯೆಧರಣೀ | ತಳಕೆತಿಲಕಮಲಾಕುಶಸ್ಥಳ | ಸಲೆಜನ್ಮಂ
ಗಳವೆನಿಪ್ಪೀಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ತಳೆದವಜ್ರವನಂಕುಶಧ್ವಜ | ಲಲಿತರೇಖೆಗಳೆಸೆವಹಜ್ಜೆಯ | ತಳೆಯಲಾಂತುಮಹಾತ್ಮರಂತೆಸೆ
ದಿರ್ಪಳನವರತ ॥ ೩೩ ॥ ಈತನೊಪ್ಪುಸನಾಮಪಾತಕ | ಘಾತಕವಮಾಡುವುದಲಾಸಾ | ಖ್ಯಾತುಕಂಡವರೇಸುಧನ್ಯರೊ
ಸಾಂಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಘಾತಪಾತಕರಾವತಾಸಖಿ | ಸೋತವೀಕ್ಷಣಮನಗಳೀತನ | ಮಾತುಮಾಕುತಿಗೆಹೇತುವೆಂದುದುಪರವ
ಧೂನಿನಹ ॥ ೩೪ ॥ ಇಂತುತಂನನುಹೊಗಳುವಾಪುರ | ಕಾಂತೆಯರನುಡಿಗಳಿಗೆಮನದಲಿ | ಸಂತಸವಮಾಡುತ್ತಸಸ್ಮಿತನಯನ
ನುಡಿವವರ ॥ ಹಂತಿಯನುಮೋಹಿತ್ತಮುನಿಸ್ತ್ರಗ | ಯಾಂತರಂಗನಿವಾಸಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನುತ್ಸವದಿಂದಹಸ್ತಿನಪುರವಹೊರ
ವಂಟ ॥ ೩೫ ॥ ನಿಲ್ಲಿರೈಪುರವಾಸಿಗಳುನೀವ್ | ನಿಲ್ಲಿರೈಪರಿವಾರವೆಲ್ಲವು | ನಿಲ್ಲಿರೈಪರಿಜನಪಸಾಯಸಮಸ್ತಸಂದೋಹ ॥
ನಿಲ್ಲಿರೈಪಾಂಡವರುವಿಪ್ರರು | ನಿಲ್ಲಿರೈಮಾಗಧರುಸೂತರು | ನಿಲ್ಲಿರೈವಂದಿಗಳುನೀವೆಂನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೬ ॥ ದೂರನಾರ್ಗ
ಪನವಿಳಜನಪರಿ | ವಾರಸಹಿತಾಪಾಂಡವರುನಿಜ | ಚಾರುಚರಣವಭಜಿಸುತೈತರೆಕಂಡಕರುಣದಲಿ ॥ ತೇರನಿಳಿದಪ್ಪಿದನುಪಾಂ
ಡುಕು | ಮಾರವಿದುರಾಖ್ಯಖಿಳರಾಪರಿ | ವಾರವನುಸಂತೈಸಿಮರಳಿಚಿದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೩೭ ॥ ಅಂಗರಕ್ಷೆಗೆಕಳುಹಿದನುಚ
ತು | ರಂಗಬಲವನುಧರ್ಮನಂದನ | ನಂಗರಕ್ಷೆಯದಾರದೋಶಿವಶಿವಜಗತ್ರಯದ ॥ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕನೊಲವಿನಲಿಚತು | ರಂಗ
ಸಹಿತೈದಿದನುಬಹುದೇ | ಶಂಗಳನುಕಳ್ದಿತ್ತಲಾನತಗೋರ್ಲಿದುಹರಿಯಂದು ॥ ೩೮ ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆದೇಶದೇಶದೊ | ಳುಳ್ಳನಸು
ಪನಿತ್ತುಪೃಥ್ವೀ | ಪಲ್ಲಭರುಕಂಡುಚಿತದಲಿಸತ್ತುಕರಿಸಿವಿನಯದಲಿ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ವಲ್ಲಭನಮೂರುತಿಯನಾ
ಜಗ | ವೆಲ್ಲಕಂಡುಚಿತದಲಿಪ್ರೋಲಾಡಿದುದುತಮತಮಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ನೆಟ್ಟನಾಪಾಂಡವರಪಟ್ಟಣ | ತೊಟ್ಟಪರವೋತ್ಸವಸಹಿತ
ವಿಧಿ | ಪಟ್ಟಣವಸೇಮಾಡಿದನೊಮಾರ್ಗವನುಮನವಲಿದು ॥ ಬಿಟ್ಟಯಲಿತೆರಹಿಲ್ಲಕಾಣಿಕೆ | ಯೊಟ್ಟಲಿನವರವಸ್ತುಗಳತಲೆ |
ಮುಟ್ಟನೋಡುವಜನದನೆರವಿಗಳೊಳಗೆನಡೆತಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಬಳಲಿದವುಕುದುರೆಗಳುರಥವನು | ನಿಲಿಸುನಾಳೆಪುರಪ್ರವೇಶವ |
ನೆಲವೊಮಾಡುವೆವೆಂದುದಾರುಕನೊಡನೆಹರಿಬೆಸಸೆ ॥ ನಿಲಿಸಿದನುರವಿಯಸ್ತಗಿರಿಯಿಂ | ದಿಳಿವುತಿರಲಾಗರ್ತದೊಳುಬಲ | ಜಲ
ಧಿಬಿಟ್ಟುದುಬಳಸಿನಲಿಸಾತ್ಯಕಿಯಸೇನೆಯಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಬಿಸಿಲಬಿಳುಪನುತಾರೆಗಳವಂ | ಚಿಸಿದಡಾತಾರಕಿಗಳನುನಿ | ರ್ಮಿಸಿದ
ಕನುಲೋದ್ಭವನಮಿರುಗುವಕಾಯಕಾಂತಿಯನು ॥ ಕುಸುಬಿಕೊಂಡವ್ರೊಹೇಳೆನಲುರವಿ | ರಸನೆಗಳುಕೆಂಪಾಯ್ತುವಿಧಿತಾ |
ಮಸಪಥಾಳಿಯಕವಿಸದಿರನೆಸೆಸಂಜೆರಂಜಿಸಿತು ॥ ೪೨ ॥ ಇಳಿದನಸುರಾರಾತಿರಥದಿಂ | ದಿಳೆಗೆಕೈಕೊಡಲುದ್ಧವನುವರ | ಸಲಿಲ
ದಲಿಮಾಡಿದನುಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳ ॥ ಬಳಿಕನಿತ್ಯಾತ್ಮಕಸ್ವರೂಪದ | ನೆಲೆಯಭಾವಿಸಿಭೋಜನವನಾ | ಜಲರುಹಾಕ್ಷನುಮಾ
ಡಿಶಿರಿಮಂಚದಲಿಪವಡಿಸಿದಾ ॥ ... ... ॥ ೪೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೦೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದ್ವಾರಕಾಪುರಿ ಪ್ರವೇಶ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಾತಿಪರಿಜನ । ಧಿಕ್ಕರಿಸೆನರವಾದ್ಯರವದಶ । ದಿಕ್ಕುಗಳನಾವರಿಸಲಂದಾ
ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಓಲಗಕೆಹರಿಚಕ್ರದಿಂಗಡ । ಲಾಲಯದಕಡೆಯಿಂದಬಹಪರಿ । ಓಲೆಸತ್ಪ್ರಾಚೀದಿಗಾಂಗನೆಕಿವಿಯಲಿಟ್ಟಸವ ॥
ವಾಜಿಯೇರವಿರಥದಮಿರುಗುವ । ಗಾಲಿಯೇಯನಲುದಯಶೈಲದ । ಮೇಲೆತಲೆದೋರಿದನುರವಿಕೀರಿದನುಕತ್ತಲೆಯ ॥ ೧ ॥
ಉದಯದಲಿಮಂಗಳಮಹಾರವ । ಪದಗುತಿರೆನಿಜಚರಣಕರತಳ । ವದನಕಮಲವತೊಳೆದುಸಂಧ್ಯಾವಂದನವಮಾಡಿ ॥ ಮುದ
ದಲಾನಿಜರಾಜ್ಯದಾನಾ । ರ್ಥದಸಮಸ್ತಪ್ರಜೆಗಳಾನಂ । ದದಲಿಮುಳುಗಲುನೋಳ್ಪಿದನುಶಂಖವನುಮುರವೈರಿ ॥ ೨ ॥ ಕರಕ
ಮಲಮುಖಕಮಲಮಧ್ಯ । ಸ್ಫುರದಮಣಿಮಯನೆಸವಕಾಂತಿಯ । ಪರಮಶೋಭೆಯನಾಂತುನಿರ್ಮಲಪಾಂಚಜನ್ಯವನು ॥
ಭರಿತಬಹಳಧ್ವನಿಯಲಂಜನ । ಗಿರಿಯತುದಿಯಲಿಮೆರೆವಕಮಲಾ । ಕರದೊಳೊಪ್ಪುವರಾಜಹಂಸೆಯವೊಲುರಂಜಿಸಿತು ॥ ೩ ॥
ಘನಭಯಾಪಹವೆನಿಪಶಂಖದ । ರವವನಾಲಿಸುತಾಕ್ಷಣನೆಜೀ । ವವನುಪಡೆದವರೇಳುವಂದದಲೆದ್ದುಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ॥ ತವತವಗೆ
ಹರಿಗಾಬತನಕೋ । ತ್ಸವದಲಾನರ್ತಾವನಿಯಜನ । ನಿವಹಬಂದುದುನಮಿಸಿಕಂಡುದುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ೪ ॥ ಮಳೆಸುರಿಯೆ
ಬಹನದಿಗಳುಕ್ಕುವ । ಸಲಿಲಸಂಪತ್ತಿನಲಿಘನತರ । ಜಲನಿಧಿಯನೈತಂದುಕೂಡುವವೊಲುಜನನಿವಹ ॥ ಲಲಿತಶಂಖಧ್ವನಿಗೆವಿ
ರಪಾ । ನಲನಬೇಗೆಗಳಡಗಿಹರಿಪದ । ಜಲರುಹವನೈತಂದುಕಂಡುದುವಿದಿತವಿಭವದಲಿ ॥ ೫ ॥ ಜಯಜಗನ್ಮಂಗಳಮಹೋದ
ಯ । ಜಯಜಗಜ್ಜೀವನಜಗನ್ಮಯ । ಜಯಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿಸಂಕ್ಲೇಶಾಪಹಾರಿಜಯ ॥ ಜಯಜಗತ್ಕಂಟಕಸುರವ್ಯಯ । ಜಯಜ
ಯಾಪರ್ಜಿತಧನಂಜಯ । ಜಯನಿರಾಮಯನಾಮನಿರ್ಜಿತಕಾಲಕರ್ಮಜಯ ॥ ೬ ॥ ತಾಯನಗಲಿದಶಿಶುನಿಕರದೊಡ । ಲಾ
ಯಸಕೆನರ್ಮಡಿಯನಲುಮೇ । ಘಾಯುಗಳುಬದುಕಿದಡೆಫಲವೇನಿಂದುಪರಿಯಂತ ॥ ಜೀಯಜೀವಾತುಮನನುಳಿದೀ । ಕಾಯ
ಕರಣಂಗಳಿಗೆಚೇಷ್ಟೆ । ಮಾಯವಾವುದೆನುತ್ತಮೈಯಿಕ್ಕಿದುದುಜನನಿವಹ ॥ ೭ ॥ ನಗೆಹಿದಭಯಕರಾಗ್ರದಲಿನೆಸು । ನಗೆಯ
ನೋಟದಲೆತ್ತಿಕರುಣಾ । ಳುಗಳದೇವನುಸಂತವಿಟ್ಟನುಸನ್ನುತರನೊಲಿದು ॥ ಅಗಧರನುಸಂತೋಷದಲಿನಿಜ । ನಗರಿಗೈತರುತಿ
ರಲುದೂತಾ । ಳಿಗಳುಹರಿದರುಮುಂದೆಕೈಸೂರೆಗಳತವಕದಲಿ ॥ ೮ ॥ ದೇವನಿದೆಯಿದೆಬಂದನನುಗತೆ । ದೇವನಿದೆಯಿದೆಬಂದ
ಜೀವಿಜ । ನೀವದೇವರದೇವನಿಯಿದೆಬಂದನಿದೆಬಂದ ॥ ಹೂವಲಿಯಪುರರಚನೆಗಳಸಂ । ಭಾವನೆಯನೆಸಗುವುದೆನುತವಸು ।
ದೇವನೋಲಗಕಾಗಿಬಂದುದುವಂದಿಸಂದೋಹ ॥ ೯ ॥ ಹೆಚ್ಚಿದನುಪುಳಕದಲಿಕೆಂಗಳು । ಮುಚ್ಚಿದವುಹರುಷಾಶ್ರುಪೂರದ । ಉ
ಚ್ಚ್ರಿತಾಗಮನೈಕವಾರ್ತಾಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಬಿಚ್ಚಿಬೀಸಾಡಿದನುದೂತರಿ । ಗೊಚ್ಚತವಸಭಿಜನದಹರುಷದ । ಹೆಚ್ಚುಗೆಯ
ಲೆದ್ದನುಸುಸಂಭ್ರಮದಿಂದವಸುದೇವ ॥ ೧೦ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುರಾಮಕಾಮುಗ । ದಾಸಿರುದ್ಧಾದ್ಯೈತಿರಥರುಹರಿ । ಸೂನುಗಳುಸಂ
ಬಂಧಿಸಾತ್ವತವೀರರುತ್ಸವದ ॥ ಮಾನಿನಿಯರೊಸಗೆಗಳಭಾಜನ । ಮಾನಸಯನಂಗಳನುಬಸುಬುಮ । ಹಾನಗರನೆರದಿದಿರುನ
ಡದುದುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಕಟ್ಟುಗುಡಿತೋರಣಗಳನುಹೊಸ । ಪಟ್ಟೆಯಲಿಪಟ್ಟಾವಳಿಯಮೇ । ಲ್ಕಟ್ಟುಬಿಗಿಯಲಿಕ
ಳಸಕನ್ನಡಿವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥ ಕೊಟ್ಟುಗೆಯರೈತರುವತೇರ್ಗಳ । ಥಟ್ಟುಹೊರವಡಲಾನೆಕುದುರೆಗ । ಳೊಟ್ಟಿಗಳಮೇಲಿರಿಸು
ಭೇರಿಯನೆನುತಹೊರವಂಟ ॥ ೧೨ ॥ ಜಡಿವಘನನಿಸ್ಸಾಳಭೇರಿಗ । ಳೆಡೆಗಲಿಪಿಕೊಂಬುಗಳಬಿಡದು । ಘ್ಘಡಿಪಬಿರುದಿನಕಹಳೆ
ಗಳರವವೇಣುನಿಸ್ವನದ ॥ ಜಡಿವಪಟಹಮೃದಂಗಘಂಟೆಗ । ಳಡಿದಶಂಖಮಹಾನಿನಾದವ । ಗಡಬಡಿಕೆಘಲ್ಲಿಸಿದುದಬುಜಭವಾಂ
ಡಮಂಡಲವ ॥ ೧೩ ॥ ಸೂತಮಾಗಧವಂದಿಗಳಸಂ । ಖ್ಯಾತವಿಕ್ರಮಪಾಠಕರಮಹಿ । ಮಾತಿಶಯಗಾಯಕರವರ್ತನನಾಟ್ಯ
ಕೋವಿದರ ॥ ಚಾತುರಿಯನರಿವವರಭಟ್ಟರ । ಜಾತಿಹಾಸ್ಯವಿಶಾರದರಜನ । ಜಾತವೆಯ್ದುದುದಾನೆಕುದುರೆಯಮೇಲೆಸಂದಣಿಸಿ ॥
ತೇರುಗಳನೇರಿದರುಮೆರವು । ಪ್ಪರತಿಯಸೊಡರುಗಳತಳಿಗೆಯ । ವಾರನಾರೀನಿವಹವೆತ್ತಿದಕಳಸಕನ್ನಡಿಯ ॥ ಚಾರುವದನದ
ಚಪಲನಯನದ । ಚಾರುದುರುಬಿನಜಡಿವಮೊಲೆಗಳ । ಮಾರಲಗುಗಾತಿಯರುನಡೆದರುಕೂಡೆಸಂದಣಿಸಿ ॥ ೧೪ ॥ ಅಗ್ರದಲಿ
ರಥವೇರಿವಸುದೇ । ವೋಗ್ರಸೇನಕ್ರೂರರಾಮರು । ದಗ್ರತೇಜೋನಿಧಿಗಳೈದಿದರಾನೆಕುದುರೆಯಲಿ ॥ ವಿಗ್ರಹಾಧಿಕವೀರಸು
ಕುಮಾ । ರಾಗ್ರಣಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮುಖ್ಯರು । ಸುಗ್ರಯೆದುನಾಯಕರವಂಗಡವೆಯ್ದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ದೇವದೇವನದರುಶನ
ಕೆಳೂ । ದೇವವರರೆಯ್ದಿದರುಮಂತ್ರದ । ಜಾವಡಿಯನಾಲಗೆಯದ್ರುತದೂರ್ವಾಕ್ಷತಾಂಕುರದ ॥ ಅವಿಮಾನಾವಳಿಯಲೊಸರು

ವ । ಹೂವಳೆಯಭೂಸುರಸಮಗ್ರನು । ಜಾವಿಭವದಿಂದಿದಿರುಗೊಂಡರು ಕಮಲಲೋಚನನ ॥ ೧೭ ॥ ದೂರದಲಿ ಕಾಣುತ್ತ ಹರಿ
ಹೊಂ । ದೇರನಿಳಿದೈತಂದವನಿಗೆ । ಚಾರುಚರಣಸ್ಪರ್ಶಪರಮಾನಂದವನುಕೊಡುವ ॥ ಶೌರಿತಲೆವಾಗಿದನುತಂದೆಗೆ । ಗೌರ
ವದಲಂದುಗ್ರಸೇನಾ । ಕ್ರೂರರಾಮಪ್ರಭೃತಿವಿಪ್ರಾವಳಿಗೆಕೈಮುಗಿದ ॥ ೧೮ ॥ ಉಂನತೋಂನ್ನತಮಹಿಮನಾಸ । ನ್ಮಾನ್ಯರನು
ಸತ್ಕರಿಸಿಬಳಿದ । ನೈಂನ್ಯಕರಸಂಗ್ರಹಣಸುಸ್ಮಿತಮಧುರಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಎಂನವರಂನಿಸದಾದನೆಂದುರೆ । ಭಿಂನವಾದವರಿಲ್ಲನರವ
ನು । ಪಾರ್ನವದಲೆಸೆದಿಪ್ಪಹಿಂಸೋತ್ತಮರುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ೧೯ ॥ ಎರಗಿತನಗಿದಿರಾಗಿತಲೆಗಳ । ತುರುಗಿದಂಜಲಿಗಳಲಿಜನವ್ಯೂ
ನುರದುಮೂರ್ತಿಸುಧಾರಸಾಸ್ವಾದನದನಿಜಸುಖದ ॥ ಸೆರೆವಿಡಿದುಕಂಗಳಲಿಬೇರೊಂ । ದರಿಯದಿರಲೊಪ್ಪುವಕರಾಗ್ರದ । ಸೆರ
ಗುಮೋರಿಪುರಾರಿನಗುತೇರಿದನುಮಣಿರಥವ ॥ ೨೦ ॥ ಪುರದವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಕಮಲಾ । ಕರದಕಳಹಂಸೆಗಳಗತಿಯನು ।
ಮೆರೆವತುಂಬಿಯಗೀತವನುಕೋಗಿಲೆಯಸುಸ್ವನದ ॥ ಭರಿತಫಲಭಾರದಲಿಕಾಸುವೆಂ । ತ್ಕರದಬೆರಗಿದಕಲ್ಪತರುಗಳ । ಥರಥರ
ದತಲೆವಾಗುಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತನಡೆತಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಬಂದುಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿಭೂಸುರ । ವೃಂದದಾಶೀರ್ವಾದಘೋಷದ । ಒಂದು
ಮುರರಿಪುಹೊಕ್ಕನಾದ್ವಾರಾವತೀಪುರವ ॥ ವಂದಿಗಳಮಾಗಧರಸೂತರ । ವೃಂದಕೈವಾರಿಗಳನೊಳಗುವ । ದುಂದುಭಿಯಭೇರಿಗಳ
ಕಹಳಾವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಪುರದಗೋಪುರಮಾರ್ಗದಲಿಥರ । ಥರದಲೊಪ್ಪುವಚಿತ್ರರಚನೆಯ । ಪರಿಪರಿಯತೋರಣದ
ಮುಕ್ತಾಫಲದಶೋಭೆಗಳ ॥ ವರಪತಾಕಾವಳಿಯವಸನೋ । ತ್ಕರನಿವಾರಿತಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯ । ಹರಹುಗಳಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು
ನೋಡುತ್ತನಡೆತಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಮನೆಮನೆಯಬಾಗಿಲಲಿನಿಲಿಸಿದ । ತೆನೆವೆರೆಸಿದಿಕ್ಷುಗಳಹೊರೆಗಳ । ಗೊನೆವೆರೆಸಿರಂಜಿಸುವರಂ
ಭಾಪೂಗಪತ್ರಗಳ ॥ ಕನಕಕಲಶದಕಂನಡಿಯಸೊಡ । ರಿನನಿವಾಳಿಯಕಂನೆಯರಸಂ । ಜನಿತಸಂಭ್ರಮಗಳನುಹರಿನೋಡುತ್ತನ
ಡೆತಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಪ್ರೋವಲಿಯಬೀದಿಗಳಬಹುವ । ರ್ನವಲ್ಲಿಯಕೃತರಂಗವಲ್ಲಿಯ । ಪೋಪನಾಂಕುರಲಾಜೆದಧಿದೂರ್ವಾಕ್ಷತಾವ
ಳಿಯ ॥ ಗಾವಳಿಯಚೊಪ್ಪುವಪುರಪ್ರಮು । ದಾವಳಿಯಜೊಂದಳಿಗೆಗಳವ । ಟ್ಟಾವಳಿಯನೀರಾಜನವನೀಕ್ಷಿಸುತನಡೆತಂದ ॥ ೨೫ ॥
ದೇವದೇವನನೀಕ್ಷಿಸಲುಯದು । ದೇವಿಯರುಹರಿದೇರಿದರುಹ । ರ್ಮ್ಯಾವಳಿಯಮಣಿಕಾಳ್ತವರುಗಂಗಳನುಬೇಸಾಡಿ ॥ ಆವಕೆಲಸ
ದಲಿದ್ದರದನಾ । ವಾವವಿಧದಲಿಬಿಟ್ಟುಹರಿವದ । ನಾವಲೋಕನಪರಮಸುಖಪರವಶೆಯರೆಂಬೆನಿಸಿ ॥ ೨೬ ॥ ಆವಮೋಹನಶಕ್ತಿ
ಯೋಮೇ । ಣಾವಗುಣಸಂಪತ್ತಿಯೋತಾ । ನಾವಲೋಕಾಕರುಷಣದಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದವೋ ॥ ಆವನರಿವನುಶಿವಶಿವಾಶ್ರೀ ।
ದೇವಿಯರುಮನಸೋತುಮೋಕ್ಷದ । ರಾವನಂಗೋಪಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆಸವತಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೨೭ ॥ ತೋಳುಗಳನಾಶ್ರೈಸಿದರುದಿಗು ।
ಪಾಲಕರುಯೋಗಿಗಳದಾವನ । ಕಾಲುವಿಡಿದೇಕೆಲವರೀಸಂಸಾರಸಾಗರವ ॥ ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯರಾವನಂಗದ । ಮೇಲೆಮನೆಯಾವ
ನಮುಜಾಬ್ಜದಿ । ಶಾಲಮುಖರಸಪಾನಭೋಜನವಾಯ್ತುಕಂಗಳಿಗೆ ॥ ೨೮ ॥ ಪಲ್ಲವದಸತ್ತಿಗೆಯನಭದಲಿ । ಚೆಲ್ಲಿಚಲಿಸುವಚಾ
ಮರಂಗಳ । ಘಲ್ಲಣಿಯಝಲ್ಲರಿಯಬಹಳಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳ ॥ ನಿಲ್ಲದಮರರುಸುರಿವಸುರಸವ । ಮಲ್ಲಿಗೆಯಮೊಗ್ಗೆಗಳಮಳೆಯ
ಲಿ । ಫುಲ್ಲನಾಭನಮೂರ್ತಿಮಿಗೆರಂಜಿಸಿತುಮೂಜಗಕೆ ॥ ೨೯ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ಒಡನಿರಲಿಬೇಲಿರಲಿಹಿಂದಟ್ಟಿ । ಯಿಡುವಕಂಗಳಕಾಣೆನಾಜಗ । ದೊಡೆಯನಂಗೋಪಾಂಗಶೋಭಾಮೃತರಸಾಯನವ ॥ ಕುಡಿ
ಕುಡಿದುತೇಗಿದಪ್ರುನೀಗಿದ । ರೊಡನೊಡನೆಸಾಕೆಂಬುಬುದ್ಧಿಯ । ಕಡೆಯಕಾಣದೆಕಡಲಲೋಲಾಡಿತ್ತುತಳತಂತ್ರ ॥ ೩೦ ॥ ನಿಲ್ಲಿ
ರೈಸಾಮಂತಪ್ರಮುಖ್ಯೀ । ವಲ್ಲಭರುಜನಪದನಿವಾಸರು । ನಿಲ್ಲಿರೈನೆರೆನಿಲ್ಲಿರೈನಿಜವೀರಪರಿವಾರ ॥ ನಿಲ್ಲಿರೈಪುರವಾಸಿಗಳುನೀವ್ ।
ನಿಲ್ಲಿರೈಯದುವೀರರೆಲ್ಲರು । ನಿಲ್ಲಿರೈನೀವೆನುತಹೊಕ್ಕನುರಾಜಮಂದಿರವ ॥ ೩೧ ॥ ದೇವಮುನಿನುತಚರಣನಂದಾ । ದೇವ
ಕೀದೇವಿಯರಪದರಾ । ಜೀವದಲಿತಲೆವಾಗಿಪೊಡವಡಲೆತ್ತಿಮಸ್ತಕನ ॥ ದೇವದೇವನೆಬಾಸಮಸ್ತರ । ಕಾವದೇವನೆಬಾರೆಹೊತಂ
ನಯ । ಜೀವಜೀವನೆಬಾಯೆನುತತೆಗೆದಪ್ಪಿದಳುಮಗನ ॥ ೩೨ ॥ ಒಸೆದುತೊಡೆಯಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂ । ಡೊಸಗೆಮಿಗೆತಕ್ಕೈ
ಸಿಕಂಗಳ । ಸೋರಿಸುವಾನಂದಾಶ್ರುಗಳಲಭಿಷೇಕವನುಮಾಡಿ ॥ ನಸುನಗೆಯಮುಡಿವರ್ಗದಲಿಮಾನ । ದೆಸೆವಗುಣಗಂಧದಲಿಸತಿಸಂ
ತಸನಪರಮಾನಂದದಲಿಪೂಜಿಸಿದರಂದ್ಯಷೆಯ ॥ ೩೩ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡಲ್ಲಿಂದಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನೆಪ್ಪುವತಂನನಿಜರಾ । ಜಾಲ
ಯವನೈತಂದುಹೊಕ್ಕನುವಿವಿಧವಿಭವದಲಿ ॥ ಮೇಳವರಹದಿನಾರುಸಾವಿರ । ಬಾಲಕಿಯರರಮನೆಗಳನೇಕವಿ । ಶಾಲಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಮಾಳಿಗಳಪರಿಭವನನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ೩೪ ॥ ಇರಲೊಡನೆತಂತಮ್ಮಬೇನನ । ದಲಸನನುದೂರದಲಿಕಂಡು । ಬ್ಬರದಪುಳಕೋತ್ಕ
ರುಷದಲಿಮನಸುಉಗಿಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ॥ ಸುರಿವಸುಖಬಾಷ್ಪವನುಲಜ್ಜಾ । ಭರದಲೆಸರುವಕಂಗಳಿಂದಲಿ । ಪರಮಪುರುಷನನಿದಿ
ರುಗೊಂಡಪ್ಪಿದರುಕಮಲಮುಗೆ ॥ ೩೫ ॥ ಕೆಲಸಮಕ್ಕಳನೆತ್ತಿಕೊಂಡಾ । ಸಲುಗೆಯಲಿಪೊದ್ದಿದರುಹರಿಯನು । ಕೆಲರುಕಂಗಳಲ
ಪ್ಪಿದರುಹೃದಯದಲಿಕೆಲಕೆಲರು ॥ ಚೆಲಿಸಲರಿಯರುಕೆಲರುಮನಸಿ । ಟ್ಟಳೆಯನಂಗುಟದಿಂದಬರೆವುತ । ಹಲವುಭಾವದಭಂಗಿಗ
ಳಲಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೩೬ ॥ ಇಳೆಯನೆಯಲಿಪೋಣಾದೂರದ । ಲಿರಲಹರ್ನಿಶವವರಿಗಾಕ್ಯೇ । ಶ್ವರನಚರಣಸ್ಮರಣೆಸು

ಖನಡಿಗಡಿಗೆಪೊಸತಾಯ್ತು || ಅರಿಯರೇಮುನಿನಿಕರಲೋಕೋ | ತ್ತರದಸುಖವೆಂದಾವನಂಘ್ರಿ | ಸ್ಮರಣೆಯಲಿನೆರೆತ್ರೀರವರಿಹ ಪರಸೌಖ್ಯಸಂಪದವ || ೩೭ || ಅಚ್ಚರಿಯೆಮೋಹಿಸಿದರಬಳಿಯ | ರಚ್ಚಿತಂಗೆಂಬರುಸಮಸ್ತಜ | ಗಚ್ಚತುರ್ವಿಧಜೀವಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನೆಂದೆನಿಸಿ || ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕನುಮನ | ಮೆಚ್ಚಿಮೈಗೊಂಡೊಲಿದುಭಕ್ತರ | ಹೆಚ್ಚುಗೆಯನೇಮಾಡಿದನಲೈಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ || ೩೮ || ಲೋಕದೃಷ್ಟಿಗೆನರರೊಳಗೆನರ | ರಾಕೃತಿಯಲೀಹೊಳೆದುಸಹಜವಿ | ವೇಕದೃಷ್ಟಿಗೆವಿಶ್ವತೋಮುಖವಿಷ್ಣುವೆಂದೆನಿಸಿ || ಏಕರೂಪನನಂತನಪಗತ | ಶೋಕಮೋಹವಿಮೋಹವಿಹ್ವಲ | ಲೋಕರಕ್ಷಕನೆನಿಸಿಮೆರೆದನುವಿವಿಧಲೀಲೆಯಲಿ || ಕಾಮನನುಮೋಹಿಸಿಯಡೆಪಹು | ದ್ದಾಮಭಾವದಕೊಂಡೆಯದಸ | ತ್ಪ್ರೇಮಲಜ್ಜಾಸ್ಥಿತನಿರೀಕ್ಷಣವಿಭ್ರಮಾಸ್ತ್ರಗಲಿ || ಆಮಹಾವನಿತೆಯರುಮೋಹಿಸ | ಲಾಮಹಾತ್ಮನನೆಸಲುಕರಣ | ಸ್ತೋಮದಲಿಹುಲುರೋಮಹರಿಯದುಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ || ೪೦ || ಇದೆಯಲಾಪರಮೇಶತತ್ವದ | ಪದದಘನಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯವೊಲಿದಂ | ದದಲಿಸಲೆಸಂಚರಿಸಿಸಹಜಸ್ಥಿತಿವಿಸಂಚಿಸದೆ || ವಿದಿತವೀತನುಕರಣಗುಣದೋ | ಷದಮಹೋದ್ಧತೆಹೊರೆಯದೈಂದ್ರಿಯ | ದೊಡವಿದುಷಭೋಗವನುಕೈಗೊಳ್ಳಸುಪಸುಕೇಳೆಂದ || ೪೧ || ಆವಘನವಿದುತನಗೆತಂನನು | ಭುವನದಲಿನೆರೆನಂಬಿಭಜಿಸುವ | ಜೀವರನುಬಂಧಿಸದುಬಹುವಿಧಕರ್ಮಮಯಪಾಶ || ಆವಿರಿಂಚಿಮುನೀಂದ್ರವಂದಿತ | ದೇವದೇವನನಖಿಳಜೀವರ | ಜೀವವನುಬಂಧಿಸುವುದೇನಿತ್ಯಾತ್ಮಸಂಜ್ಞಿಕದ || ೪೨ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೪೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಧರ್ಮರಾಯರ ಅಶ್ವಮೇಧಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯು ಬರುವಿಕೆ.

ಸೂಚನೆ || ಅಶ್ವಮೇಧವ್ಯಾಜದಲಿಜಗ | ದೀಶ್ವರನುಗಜನಾಮನಗರಿಗೆ | ವಿಶ್ವತೋಮುಖನೈದಿದನು
ಸಲಹಿದನುಪಾಂಡವರ || ... ...

ಪದನು || ಮುನಿಪಕೇಳೈಕೊಡನಮೊಂಮಗ | ನನುವರದಲಿಚ್ಚಂಬುಕೌಂತೀ | ತನಯತತ್ಸಂತಾನಸಂತಾನಕೆಪಬೇರೊಗ್ಲೆಗೆ || ನೆನೆದುರುಹಲುದರದಲಿಕರುಣಾ | ವನಧಿಕಾಯ್ದನಲೈಮಹಾತ್ಮನು | ಜನಿಸಿದನುಬಳಿಕುತ್ತರೋತ್ತರವಾಗಲುತ್ತರೆಗೆ || ಕರೆಸಿದನುಜೋಯಿಸರನವನಿಪ | ನರಮನೆಗೆಸಂತೋಷರಸದು | ಬ್ಬರದಪುಳಕಾವೃತದಕತಲಲಿಮೂಡಿಮುಳುಗಾಡಿ || ತುರಗಗಜರಥಭೂಮಿರತ್ನಂ | ಬರವಿಭೂಷಣಧೇನುಮೊದಲಾ | ದುರುತರದದಾನದಲಿಮನ್ನಿಸಿದನುಮಹೀಸುರರ || ೨ || ಕೊಟ್ಟದಣಿಯವೃಕ್ಕೈಗಳವನಿಪ | ನಿಟ್ಟತೊಟ್ಟದುಮಾತ್ರವಿರೆಬರಿ | ಗುಟ್ಟಿದನುಭಂಡಾರವನುಭೂಸುರರಹಂತಿಯಲಿ || ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಜಾಳಿಗೆಯಹೊರೆಗಳ | ಕಟ್ಟಿಹೊತ್ತಡುಕುವಧರಾಮರ | ರಿಟ್ಟಡೆಯಬೀದಿಗಳಸಂಭ್ರಮದೊಸಗೆಪೊಸತಾಯ್ತು || ೩ || ನೊಳಗಿದವುಡಂಗುರವಮದೇಭಾ | ವಳಿಗಳಲಿಮಂಗಳಮಹೋತ್ಸವ | ಜಲಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತಿರ್ದುದುಪೌರಪರಿವಾರ || ಚಲಪತಾಕೆಯತೋರಣಂಗಳ | ನೆಳಲೊಳಗೆನಡೆತಂದುದಾಪುರ | ಲಲನೆಯರುಸೇಸೆಯನುತಳಿದರುಹರಸಿಬಾಲಕನ || ೪ || ವರಕುಮಾರಕನುದಿಸೆಲಾನೃಪ | ವರನುಸಂತೋಷದಲಿಧರಣೀ | ಸುರರನುಪಚರಿಸಿದನುಧೌಮ್ಯಪ್ರಮುಖಮುನಿವರರ || ತರಿಸಿಪಂಗಳವಾಚಕನವಿ | ಸ್ತರಿಸಿಜಾತಕಫಲವನಾವಿ | ಸ್ತರಿಸಬೇಹುದುವರಕುಮಾರಂಗೆಂದುಕೈಮುಗಿದ || ೫ || ಭೂತಳಾಧಿಪನಿಂತೆನಲುಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿವಿಪ್ರೋತ್ತಮರುಮನ | ಓಕುಮಾಡಿದರಾಕುಮಾರನಜಾತಕರ್ಮವನು || ಮಾತೆಯುದರದಲಿರಲುಜೀವಿವಿ | ಘಾತಿಯಾಯ್ತೀತಂಗೆಬದುಕಿದ | ನೀತರತಿಶಯವೋಮಹಾದೇವೆಂದರವರೆಂದು || ೬ || ಈತಜೀವನವಾದಡೀತನ | ಮಾತೆಯುದರವನನುಸರಿಸಿಸಾ | ಕ್ಷಾತನಾರಾಯಣನೆಕಾಯ್ದನುಕೃಷ್ಣನೀತನನು || ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುನಿಮಗಂ | ದೀತನುಕೊಟ್ಟದರಿಂದನೃಪಸಂ | ಜಾತನೆಸದನುವಿಷ್ಣುರಾತಾಖ್ಯಾತಿಯಲಿಧರೆಗೆ || ೭ || ಏನನೆಂಬೆನುಪೊಂದುಭಾಗ್ಯನ | ವೀನತೆಯವಿಸ್ತಾರವನುಸಂ | ತಾನಕದಸಸಿಯಾಯ್ತುಕುಲದುದ್ಯಾನಭೂಮಿಯಲಿ || ಮಾನನಿಧಿಗುಣನಿಧಿವಿಜಾತ್ಮ | ಜ್ಞಾನನಿಧಿವಿಕ್ರಮದನಿಧಿಗಸೆ | ಮಾನರಿಲ್ಲೆಲೆಭೂಪಸುರನರನಾಗಲೋಕದಲಿ || ೮ || ಅವನಿಪಾಲಕನೀತನಿಕ್ಷ್ವಾ | ಕುವಿನವೊಲುಘನಸತ್ಯದಲಿರಾ | ಘವನವೊಲುಶಿಬಿಯೊಲುಸಮಾಶ್ರಿತದಾನರಕ್ಷೆಯಲಿ || ಸವನಕರ್ಮದಲೀತದೌಷ್ಯಂ | ತವನುಧಾನುಷ್ಮತೆಯಲುಗ್ರಾ | ಜವದಲರ್ಜುನಪವನನಂದನರಿಬ್ಬರಿಗೆಸಮನು || ೯ || ಶರಧಿಯೊಲುದುಸ್ತರನೆಯಲಿದು | ರ್ಧರುಷತೆಯಲಗ್ನಿಯೊಲುವಿಕ್ರಮ | ಸಿರಿಯಲಾಸಿಂಹದವೊಲಖಿಳಾಸ್ತ್ರತೆಯಲೀಹರಿಗೆ || ಸರಿಸಮಸ್ತಗುಣಾಢ್ಯನಾಯದು | ವರನವೊಲವುನಾರ್ಯಗುಣಬಂ | ಧುರತೆಯಲಿನೃಪರಂತಿದೇವನವೋಲುನೋಡೀತ || ೧೦ || ಬಲಿಗೆಸರಿದ್ಧೈರ್ಯದಲಿಕೃಷ್ಣನ | ಲಲಿತಪದವಿಶ್ವಾಸದಲಿಕುಲ | ತಿಲಕನೀತಸಮಾನನಾಪ್ರಹಲಾದದೇವಂಗೆ | ಹಲವುಮಾತೇನೀತನನುವೆ | ಗ್ಗಳಸಲರಿಯರುದಾನಧರ್ಮಂ | ಗಳಲಿಹಿರಿಯರುಪಾಸ್ತಿಯ

ಲಿರಾಜರ್ಷಿಧರ್ಮದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಕಟ್ಟಕಲಿಯುಮುಕಾಪಥವನೊಡೆ । ಮೆಟ್ಟಿಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಗೆಕಾಲ್ಗಳ । ಕೊಟ್ಟುಕೊಬ್ಬಿಪೆರೆಯ
ರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಯನನುಭವಿಸಿ ॥ ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲಿಹಾರುವನನುಗ । ನಟ್ಟದರೆಕುಲತಿಲಕತ್ರಕ್ಷಕ । ಮುಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿದ್ದೈದುವನುಹರಿಸಾ
ಯುಜ್ಯಸಂಪದವ ॥ ೧೨ ॥ ಎಂಬೆನೇನನುಭೂಪಭಾಗ್ಯನು । ಹಾಂಬುಧಿಯುಲೋಕಮುನೀಶನು । ಖಾಂಬುರುಹನಿರ್ಗತಪ
ದೋವಿಜ್ಞಾನದೀಪದಲಿ ॥ ನಂಬಿನಿಜದಲಿನಿಲುವನಾಗಂ । ಗಾಂಬುಗರ್ಭದಲಿವನಿರಿಪಿಭವ । ಪೆಂಬುದಿಲ್ಲದವಿಷ್ಣುಸಾಯುಜ್ಯಪದ
ರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಈಪರಿಯಜಾತಕದಫಲವನು । ಭೂಪತಿಗೆವಿಸ್ತರಿಸಿನೃಪಲ । ಬ್ಧೋಪಜೀವಿಗಳುಸಾರಿದರುತಮತಮ್ಮ
ಮನೆಗಳಿಗೆ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯುವೊಲವುನನುನಿಜಾನ್ವಯ । ದೀಪನಿತ್ತಲುಪೇತಪಕ್ಷಕ । ಲಾಪತಿಯುವ್ರೊಲುಬೆಳೆವುತಿರ್ದನುಬಹಳಹಿತ
ವದಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಅರುಣನಯತಾಯಜಠರದ । ಘೋರವನುಕುದುಗೊಂಡುಸುಳಿದವ । ರಾರಕಟಕಾರುಣ್ಯಲಾವಣ್ಯಾಂಬುಧಿ
ಗಳೆನುತ ॥ ವೀರನಿರವೆಪರೀಕ್ಷಿಸಿದವುರ । ವೈರಿಯನುಜನನಿವಹದೊಳಗದು । ಕಾರಣದಲಾತಗೆಪರೀಕ್ಷಿತನೆಂಬಹೆಸರಾಯ್ತು ॥
ಧರಧರದಲಾವರಕುಮಾರಕ । ನಿರದೆಬೆಳೆದನುಪಾಂಡುಪುತ್ರರ । ಹೊರೆಹದಲಿಲಾಲನೆಸುಸಂಪ್ರೀಣನದಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ಸುರಕರು
ವಿನವೆಯಂತೆಸುರಭಿ । ಧುರದಮರಿನೆರೆವಂತೆಪಾಂಡವ । ಧರಣಿಪಾಲಮನೋರಥಾಂಬುಧಿಪೂರ್ಣಶಶಿಯಂತೆ ॥ ೧೬ ॥ ಒಂದುದಿ
ನದುಂಪಮಾನದಲಿಯಮ । ನಂದನನುಹಯಮೇಧದಲಿಮನ । ಸ್ಸಂದುಮಾಡುವಡಿಲ್ಲಧನವಿಂನೇನೆನೆಂದೆನುತ ॥ ಕಂದಿದಾನನಕಮ
ಲದಲಿನಿಜ । ಮಂದಿರದೊಳಿರಲೋಲಗಕ್ಕೈ । ತಂದುಕಾಣಸೆಬಂದರನುಜರುರಾಜಮಂದಿರಕೆ ॥ ೧೭ ॥ ಬಂದುಕಂಡರಿದೇನಪ್ರೌ
ರ್ಯದ । ಚಂದನವನಾನನಕೆತೊಡನರೆ । ತಂದೆಬಿಡುಮೌನವನುನುಡಿನಿಜಕಾರ್ಯಗತಿಗಳನು ॥ ಇಂದುನೀಮಲಿಹರಿಯಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಕುಂದುಹೆಚ್ಚಿನಪೊರಿಗೆಯುದುಗೋ । ವಿಂದನದ್ಯೈಸಾಕುಹೇಳೆನಲೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೧೮ ॥ ಆಯಿತಾಯಿತುನಿಂನುತಂಮಲಿ ।
ಬೀಯುವಹಬೇಗಡೆಯಿಹಮೇ । ಧಾಯತಿಕೆಕಂಪೈಸಿದೆನುಧನವಿಲ್ಲವಹಾಡುವರೆ ॥ ರಾಯರಲಿಕಪ್ಪವನುಕೊಳ್ಳದೆ । ನೋಯಿ
ಸದೆನಾಡಿಳಗೆಗೆಲುವತು । ಪಾಯವೇನುಂಟಕಟಬಂಧುದ್ರೋಹಿಪಾತಕಗೆ ॥ ೧೯ ॥ ಯಾವುದೆಂನಯಚಿಂತೆಯನುರಾ । ಜೀವ
ನಾಭನೆಬಲ್ಲನೀಪರಿ । ಜೀವಿಸುವೆನೆಂಯ್ಮನಪಾತಕದತಲೆಹೊರೆಯ ॥ ಅವನಿದನಿಳುಹುವನುದೇವರ । ದೇವನಲ್ಲದೆನಂಮಘನ
ಸಾ । ನಾವಮಾನದಹೊರಿಗೆಗಾರಿಂಗರುಹಿನೀವೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಅಹುದುಮಾತ್ರೇನಲ್ಲದಾರಿಂ । ಗಹುದುನಂಮಮನೋರಥವನಿ ।
ರ್ವಹಿಸಲ್ಲಸಮರ್ಥರಾಟೀಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥ ವಿಹಿತನಹಸಂವರಣೆಗಳುಸಂ । ನಹಿತವಾಗಲಿಸಾಕುತ್ತಾವೀ । ಬಹೆವೆನುತ
ಬೀಳ್ಕೊಂಡರನಿಲಜಪಾರ್ಥರಗ್ರಜನ ॥ ೨೧ ॥ ಹಲವುಸಯಣದಮೇಲೆಪಯಣದ । ಲಲಘುಭುಜಬಲರೈದಿದರುಹರಿ । ನಿಳಯ
ವನುಪೊಕ್ಕಂದುಕಂಡರುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ಕೆಲಬುದಪ್ಪಿದಿರೆಂತುಸುಖವೈ । ಸಲೆಸಮಸ್ತರಿಗೆನುತಮುರರಿಪು । ವಲಿದುಬಗೆ
ಯಪ್ಪಿದನುಭೀಮಧನಂಜಯರನೊಲಿದು ॥ ೨೨ ॥ ಓಲಗವಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಕೃಷ್ಣೀ । ಲೋಲನಾಕುಂತೀಕುಮಾರರ । ಮೇಳವೆ
ಡಬಲನಂಕದಲಿಬಂದನುನಿಜಾಲಯಕೆ ॥ ಖೇಳನೇಳದಭೆಯಜನೋತ್ತರ । ಮೇಳೆಯಲಿಕುಲ್ಯದುರ್ಗಕಾರ್ಯವ । ಹೇಳಿರ್ನೀವೆನ
ಲುಹಿನಹನಗಾಡಿದರುಹನವ ॥ ೨೩ ॥ ಜೀಯಬಿಂನಹನಿಂಮಪಾಂಡವ । ರಾಯನಟ್ಟಿದನೆಂಮನೀಭವ । ದೀಯ್ಯದಿವ್ಯಶ್ರೀಪ
ದಾಂಬುಜದರುಶನಾರ್ಥದಲಿ ॥ ದಾಯಿಗರವಧೆಕುರುಗಮುಖದಲಿ । ಬೀಯನಹುದುಗಡಗರಬಿಧಿಗು । ಪಾಯದನುವನುಕಾಣ
ಗಳೆವನಂಣನಡಿಗಡಿ ॥ ೨೪ ॥ ಐಸಲೇಭಾವನವರಿಚ್ಛೆಯ । ದೈಸುಘನವೀಸಕಲವಾಹನ । ಕೋಶನೈಭವವೀಸಮಸ್ತೈ
ಶ್ವರ್ಯನಿಂಮದಲೆ ॥ ಏನಾತಿಳುಹಿದರೆವಮಾಯಾ । ಪಾಶಬಂಧನಬಿಡದುಸುರುಳುವ । ಹೀಶನನುವಮಾಯೆನುತತಲೆದೂಗಿದನು
ಮುರವೈರಿ ॥ ೨೫ ॥ ಅಗದಾಗದುತನೆಗೆಕರದಂ । ಡಾಗವಿಂತಧನರಶ್ವಮೇಧದ । ಯಾಗಸಿದ್ಧಿಗೆಬೇರೆಹೇಳ್ವೆನುಂಟುತಮಗೆ
ನಲು ॥ ಮೂಗಿನಲಿಬೆರಳಿಟ್ಟುನಕುಲನ । ಕೂಗಿದನುಹೊಡಿದರಲಾಬಲು । ಬೇಗಪೆಸನಿದರೆಂದನೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ॥
ಆಪಡಪೆಬಡಗಣದಿಗಂತದ । ಮೇದಿನಿಯಲಗಣಿತಮಹಾಧನ । ವಾದಿಯಲಿಯಾಗವಿಶಿಷ್ಟನವಿಶ್ರವದನೊಯ್ದು ॥ ಮೇದಿನೀಶಂ
ಗೀವುದೆನೆಕರು । ಣೋದಧಿಗೆತಲೆವಾಗಿಪಾರ್ಥನೃ । ಕೋದರರುಬೀಳ್ಕೊಂಡಹಾಯ್ದರುಕಂಡರಾಧನವ ॥ ೨೭ ॥ ಪೇರಿಸಿದ
ರಾಧನವನಧ್ವರ । ಭೂರಿಸಾಧನಸಂವರಣೆಭಂ । ಡಾರವೆಸದುಗತಳತುದವನೀಶ್ವರನಪನುಪ್ರಳಕ । ಅರುಮುರಹರನಲ್ಲಿದೆಂನ
ಮ । ನೋರಥವಸವಿಸುವರಾಶಿವಶಿವ । ಕಾರಣಿಕನ್ಯಾಯನುತಪೊಂಪುಳಿಯೊದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೨೮ ॥ ಕರಸಿದರ್ಕರುಣಾಳುಬಂ
ದನು । ಪುರಕೆಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರೆಯದು । ವರಪತುರ್ಬಲಜಲನಿಧಿಸೆಸೆಗಳಮೇರೆಯನುನುರಿಯೆ ॥ ಬರವಕೇಳ್ದುದುರಾರದಿಂ
ದನೆ । ಧರಣಿಯಲಿಪ್ಯೆಯಿಕ್ಕುತವನೀ । ಶ್ವರನುಬಂದನುಭೂರಿಪರಿಜನಪುರಜನದಸಹಿತ ॥ ೨೯ ॥ ಕಂಗಳಲಿಹರಿಮೂರ್ತಿಯ
ನುಕೆ । ವಂಗಳಲಿಕತ್ತೊಕ್ತಿಗಳನುಘ । ಜಂಗಳಲಿಕತ್ಪಾದಯುಗಳವನಪ್ಪಿಪ್ಯದಣಿಯೆ ॥ ಹಿಂಗಲರಿಯುವುತನುಪರಸ್ಪರ । ಸಂಗ
ದಲಿಲಿವಶಿವಶರಣ್ಯತೆ । ಯಂಗದಭಿನವಲೀಲೆಯಂತಟಿಭೃತ್ಯವರ್ಗದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ದೇವನಿಂಮಡಿಯಂಬ್ರಿಕಮಲಯು । ಗಾ
ವಲೋಕನದರ್ಶಿಯಲಿರಾ । ಜೀವಲೋಚನಯಾಗಕರ್ಮದಲಾಯುಷ್ಯ ಮನವೆನೆಗೆ ॥ ಪಾವನಕೆಪಾವನಭವತ್ಪದ । ಸೇವೆಯಿಂದು

ದೊರಕೊಂಡು ಸೆನೆಗೆ । ಸ್ನಾನಪಾತಕಗೀತಕಂಗಳಭೀತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನವಾಮಪಾದನೆ । ಖಾವನೇಜನವಾರಿ
ಯುಗ್ಭ । ಸ್ನಾನಶೇಷದಲೊಂದಿಸಂದರುಸಾಧುಸದ್ಗತಿಗೆ ॥ ಅವಿಗಡಸಾಗರರುನೆಲಸೆಳೆ । ದೇವದೇವನಜೂಟದಲಿನಾ । ವಾವ
ಪಾವನಪುಣ್ಯವಂತರೆಂಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಸಾಕುನಡೆನಡೆವಾಘದಾಂಗವಿ । ದೇಕೆಬಾಯೆಂದೆನುತಹರಿಕುಂ । ತೀಕು
ಮಾರರವೇಳದಲಿಹೊಕ್ಕನುನೃಪಾಲಯವ ॥ ಆಕಮಲವದನೆಯರನಯನಾ । ನೀಕನೀರಾಜನದಕಾಂತಿಗ । ಳೇಕರೂಪದಲೆಸೆ
ಯಲೆಸದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೪೩ ॥ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನುಮಂಚದಲಿಶಿರಿ । ವಲ್ಲಭನನರ್ಚಿಸಿಮುಖಾಂಗವ । ನೆಲ್ಲವನುತರಿಸಿದನುಬಲಿ
ಸಿದನಖಿಳರುತ್ವಿಜರ ॥ ಬಲ್ಲವೇದವ್ಯಾಸಧೌಮ್ಯರ । ನಲ್ಲಿಮುಖ್ಯರಮಾಡಿಸ್ವೃಥ್ವೀ । ವಲ್ಲಭನುಕೈಕೊಂಡನಧ್ವರದೀಕ್ಷಿತನ ವ್ರತವ ॥
ಭೂವಿಲಂಬದಬಹಳವಿಪ್ರ । ಸ್ತೋಮನೆರೆದುದುಯಾಗಶಾಲೆಯ । ಸೀಮೆಯಲಿನಾನಾದಿಗಂತದಮಂಡಲೇಶ್ವರರು ॥ ಭೂವಿಪತಿ
ಗಳುತತ್ಪ್ರಕೃತಿತ । ತ್ಕಾಮಿನೀನಿಕುರುಂಬತತ್ಸಂ । ಗ್ರಾಮಭೀಮಚತುರ್ಬಲದಲೆಸೆದುದುಪಹಾನಗರ ॥ ೪೪ ॥ ಸೂತಮಾಗಧ
ವಂದಿಗಳಸಂ । ಖ್ಯಾತವಿಕ್ರಮಪಾಠಕರವಾ । ನಾತಿಶಯಗಾಯಕರನರ್ತನನಾಟ್ಯಕೇಳಿಯಿರ ॥ ಗೀತವಾದ್ಯವಿಶಾರದರುತ ।
ತ್ಕಾಶಿಶಿಯುಕೋವಿದರುನೆರೆದರು । ಭೂತಳಾಧೀಶ್ವರನಯಾಗಸಭಾಂತರಾಳದಲಿ ॥ ೪೫ ॥ ಋತ್ವಿಜರುತೊಡಗಿದರುಯಾಗ
ದ ಹೊತ್ತನರಿದಾಧಾನವಿಧಿಗಳ । ವಿಸ್ತರಿಸಿಕುಂಡದಲಿಮೂರ್ಧ್ನಾರ್ಹ್ವಾನವನುಮಾಡಿ ॥ ಕುತ್ತನೀಡಿದರಮರರಿಗೆಘೃತ । ನೆತ್ತಿಧಾ
ರಾಪರ್ವದಲಿಶಿಖಿ । ಕಿತ್ತನಾಲಗೆಗೆನೆಗಳಲಿಕೈಕೊಂಡುಹುಲಿಗೊಂಡೆ ॥ ೪೬ ॥ ಮಂತ್ರದಲಿತಡವಿಲ್ಲವಾವಕನತಳ । ತಂತ್ರದಲಿತ
ಡವಿಲ್ಲಪಾವಕ । ತಂತ್ರದಲಿತಡಮಂತ್ರದಲಿತಡವಿಲ್ಲವಾಹನೆನುತ ॥ ಮಾಂತ್ರಿಕರುಮಾಡಿದರುಪಾವಕ । ನಾಂತವೃದ್ಧಿಯನಮರ
ದಾನವ । ಮಂತ್ರಿಗಳುತಲೆದೂಗಲೆಸದುದುಯಾಗವಿಸ್ತಾರ ॥ ೪೭ ॥ ಡಿಳ್ಳಸುವನಾಹುತಿಗೆನಿಮುಷಕೆ । ಘಿಲ್ಲಿಸುವನಾಜ್ಯಾಹು
ತಿಯಕೈ । ವಳ್ಳಿಯಲಿಕೈಸಿಲುಕಿನೀಲುಕುವನಭ್ರಮಂಡಲಕೆ ॥ ಮೆಳ್ಳಿರಿದಮುರಿಮುರಿದುದಿಕ್ಕಗ । ಳಳ್ಳಿಯನುಮುರಿಯೊಡ
ದುದಕ್ರೋಣ । ದಲ್ಲಿಕುಳಿಸುಳಿದಾಡಿದವುಪಾವಕನಜಿಂಡೆಗಳು ॥ ೪೯ ॥ ಹಿಗ್ಗಿದವುಸುರರಳ್ಳೆಗಳುಸಿಖಿ । ಮುಗ್ಗಿದನುಜಿಂಡೆಗಳ
ನಾಹುತಿ । ಮಗ್ಗಿದವುಮಲಗಿದವುಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಮಹೀಸುರರ ॥ ತಗ್ಗಿದವುಜನಲೀಲೆನೆನಹುಗ । ಳೊಗ್ಗಿದವುಸನ್ಮೋಹಮನದಲಿ ।
ಮುಗ್ಗಿದಾಮುಸುಕಿದವುಸಲೆಸುಂಪಾನವಪನಿಪನ ॥ ೫೦ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯುಹಯಮೇಧಯಾಗ । ತ್ರಿತಯವೆಸದುದುರಾಜಸೂಯ ।
ಕ್ರತುಸಮಾನಸಮಗ್ರಸನ್ನುತಸೌಖ್ಯವಿಭವದಲಿ ॥ ಅತಿಶಯವನೇನೆಂಬೆನಮರಾ । ವತಿಗೆತಪ್ಪಿರಲಕ್ಷ್ಮಿಸುರಸಂ । ತತಿಗೆಸಜ್ಜನ
ನಿಕರಸರಿಮಿಗಿಲೆನಲುರಂಜಿಸಿತು ॥ ೫೧ ॥ ಅವಭೃಥದಮಜ್ಜನವನಮರ । ಪ್ರವರನದಿಯಲಿಮಾಡಿವಿವಿಧೋ । ತ್ಸವದಲೋ
ಕುಳಿಯಾಡಿದರುನೆರದಖಿಳಜನಸಹಿತ ॥ ವಿವಿಧಕರಿರಥವಾಜಿವಾಹನ । ನಿವಹದಲಿಮಣಿಕನಕವಸ್ತ್ರ । ಪ್ರವರಭೂಷಣಗಳಲಿಮಾಂ
ನಿಸಿದನುಮಹೀಸುರರ ॥ ೫೨ ॥ ಕೊಟ್ಟದಾನವಧನವನದಕ್ಕೈ । ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಬವರಿಲ್ಲಮತಿಗಳ । ಲೊಟ್ಟಿಬಹರಾನೃಪನದೂತ
ರಾಭೂಸುರೇಂದ್ರಮರ ॥ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಲೇಕೆಕನಕದ । ಬೆಟ್ಟನಲ್ಲಾನೋರುಸುರರಿಂ । ಗಟ್ಟವುತಾನಾವುದೆಂಬುದುಸಕಲ
ಜನನಿವಹ ॥ ೫೩ ॥ ದರ್ಪವಿರಹಿತನಖಿಳಜನಸಂ । ತರ್ಪಣಾನಂತರಮುಕುಂದಸ । ಮರ್ಪಣವಮಾಡಿದನುತಂನಸಮಸ್ತಸಂ
ಪದವ ॥ ಅಪ್ಪನಿಸಿತನುಮಾಳ್ವಭೃತ್ಯರೆ । ನಿಪ್ಪವರುನಾನೆಂದುಕರ್ಮದ । ಕಪ್ಪನಿನಗದರೊಪ್ಪನಿನಗೆನುತೆರೆದನುಪದಕೆ ॥
ಎಲ್ಲದೇನೈತಂದೆನೃಪಕುಲ । ಮೌಳಿಮಣಿಬಾತಾಪಚಾರಿಕೆ । ಧಾಳುಗಳೆನೀವೆಂನದೇಹವಪ್ರಾಣಭೂತರಲ ॥ ಹೇಳದಿರಿಹೊರಗಿದ
ನುಕೇಳದ । ರಾಳಿಗೆಂಬರೆನುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಲತೆಗೆದಪ್ಪಿದನುಪಾಂಡುನೃಪಾಲನಂದನರ ॥ ೫೪ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡುದುಸಕ
ಲಕ್ಷ್ಮಾಧ್ವೀ । ಪಾಲಜನವಾನಿಖಿಳಜನಪದ । ಜಾಲಜಠರಜನಾವಶೇಷದದೇಶದೇಶಜನ ॥ ಮೌಳಿಗಳನೊಲವುತ್ತಪಾಂಡವ ।
ಶೀಲಗುಣಮಾಧುರ್ಯವನುಸಿರಿ । ಲೋಲನೊಲವನುಹೊಗಳುತೈದಿದರಾಲಯಂಗಳಿಗೆ ॥ ೫೫ ॥ ಅಸುರಮರ್ದನನಾತ್ಮನಗರಿಯ ।
ದೆಶೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈಯಲುದ್ಯೋ । ಗಿಸಲುಧರ್ಮಜನಡ್ಡಬಿದ್ದನುದೇವನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ವಿಸುಕಲಾಗದುದೇವದೇವರು । ನುಸು
ಳಾನೇಹದನಂಟರೇನಿಂ । ಮಸುಗಳೆಂಬಿರಿನಂಮನೀನಡವಳಿಯಿದೇಕೆಂದ ॥ ೫೬ ॥ ಸಾಕುಮರುಳೆಲೆದೇವನಿಂನನು । ಸೋಕಿ
ದಾಲಿಗಳಗಲದಿವೆಕಿವಿ । ಯೋಕರಿಸುತಿದೆಮಿಕ್ಕಮಾತನುನಿಂನನುಡಿಗಳಿಗೆ ॥ ಆಕೆರಿಸುತಿದೆತಂನಕರಣಾ । ನೀಕಕಲ್ಪದ್ರುಮವಿ
ದೆಂದೇ । ಬೀಕಲಾದರೆಬಳಿಕಭಾಗ್ಯರುನಾವೆಲೋಯೆಂದ ॥ ೫೭ ॥ ಸನಕನಾರದಮುಖ್ಯಮುನಿಗಳು । ನೆನವರಾರನುಕಮಲ
ಭವಭವ । ರನವರತಪೂಜಿಸುವರಾವನಪಾದಪೀಠವನು ॥ ಘನತರಶ್ರುತಿಕೋಟಿಮುಟ್ಟದೆ । ಮನದೊಡನೆಮರಳ್ದಮಹಾ
ತ್ಮನ । ನೆನಗೆಬಂಣಿಸಲಳವೆಶಿವಶಿವಯೆಂದನವನೀಶ ॥ ೫೯ ॥ ಭವಭಯಾಪಹವೆನಿಪನಿಂನೊ । ಪ್ಪುವಪದಾಬ್ಜವಿದಾರಿಗಾವಿ ।
ರ್ಭವಿಸುವುದುಲೋಚನಕೆಗೋಚರವಾಯ್ತು ಭಾಗ್ಯವಲ ॥ ಎವಗಿದೇಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಸಂಪದ । ವೆವಗಿದೇತ್ರೈಲೋಕ್ಯವೈಭವ ।
ವೆವಗಿದೇಪರಮೇಷ್ಠಿಪದವೆಂದೆರಗಿದನುಪದಕೆ ॥ ೬೦ ॥ ಎತ್ತಿದನುಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಭೂ । ಪೋತ್ತಮನಸಮಸ್ತಕವನಡಿಗಡಿ । ಗೊತ್ತಿ

ದನುಕರತಳದನಂಗೆ ಸೌಭಾಂಗಭಕ್ತಿಯುಲಿ || ಎತ್ತಣದು ನಿನಗೀವಿವೇಕವಿ | ಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ತಂದೆ ತಾಂ ನೆಯು | ಮತ್ತ ಮಾರಣಬಾಯಿ ನೆತ್ತಪ್ಪಿದನು ಧರ್ಮಜನ || ೩೧ || ಇಂತು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದರಾವಿಂ | ನಂತು ಬಿಡು ಕಾವೆ ಪವನಿಯುಲಿಸಿಂ | ನಂತರಾರಣ್ಯಾದಲಿಳಲು ಮಾಮನುತ್ತೆಗಾರೆನನು || ಅಂತರಂಗದಲಖಿಳಮುನಿಗಳು | ಚಿಂತಿಸುವರೆಲೆ ನಿನ್ನನಮಳ | ಸ್ವಾಂತದಲಿ ಭಾವಿಸಿ ನಿರಂತರ ಸುಖಿಸುತಿಹುದೆಂದ || ೩೨ || ಮನದ ಕೆಂಸಧ್ಯಾನಸುಖಸಂ | ಜನಿಸಲೊಂಸುಗತಿ ಕವರಿಗೆ ಲೋ | ಚನಕೆ ಗೋಚರನಾದೆನಲ್ಲದೊಡೇಕೆ ತನುತನಗೆ || ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಲಭಕುತಿ ಕಂಸಲಿ | ಜನಿಸುತಿದೆ ಲಾಸಿಂಗ ಚರಣವ | ನೆನೆವವರು ನೆರೆ ಧನ್ಯರಲ್ಲಾ ತಂದೆ ಕೇಳೆಂದ || ೩೩ || ಎಂದು ತಿಳುಹಿ ಕೃಪಾಳು ಶಾಂತೀ | ನಂದನರ ಮನದರ್ಥಿಯೋಸಲ್ | ಬೆಂದು ಸಂತೋಷದಲಿ ಬೀಡಾರ್ನೃಪಾಲನಂದನರ || ಮಾದಿರದಲೀ ಹಲವು ಮಾಸವ | ಬಂಧುಗಳ ದನುಕೇಳವೋಳವ | ದಿಂದ ನಿಜಭಕ್ತಾನುರಾಗಾಧೀನವೃತ್ತಿಯಲಿ || ೩೪ || ಒಂದು ದಿನ ಸಂತವಿಸಿಕೊಂಡೀ | ನಂದನರನೊಲಿದಪ್ಪಿ ನಾರೀ | ವೃಂದವನು ಸಂತೈಸಿ ಯಾದವಸೈನ್ಯಭಾರದಲಿ || ಬಂದನಾ ದ್ವಾರಕಿಗೆ ದೇವನು | ಕುಂದನಿತ್ತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದವು | ರಂದರಾತ್ಮಕ ನಹಿತ ನಿತ್ಯಾತುಮನು ಸಲವಿನಲಿ || ... ... || ೩೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೯೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವಿದುರಾಗಮನ ವಿಚಾರಣೆ.

ಸೂಚನೆ || ಅಂಧನೃಪನಾ ವಿದುರನೊಕ್ಕದ | ಬಂಧುರದ ಬಲು ನಾವೆಯುಳಿ ಭವ | ಸಿಂಧುವನು ದಾಂಟಿದನು
ಸುಬಲನ ಬಾಲಸುತೆಸಹಿತ || ... ...

ಪದನು || ಮುನಿಪ ಕೇಳೈ ಕಂದನಾಹ | ಸ್ತಿನಪುರಕೆ ಬಹು ತೀರ್ಥದೇಶಾ | ಟಣಪವಿತ್ರಶರೀರನಾ ವಿದುರಾಂಕ ಸೋಲವಿನಲಿ || ಅನುಪಮನ ದೂರದಲಿ ಕಂಡಾ | ಜನದ ಭೀಮಾರ್ಜುನಯಮಳಲೋ | ಚನವಿಹೀನಯುಯುತ್ಸುಮುಖ್ಯರು ನಡೆದರಿದಿರಾಗಿ || ೧ || ಅಸುಬರಲು ತನುಕರಣತತಿಚೇ | ಷ್ಟಿಸುವ ಪೊಲು ಕಾಣುತ್ತ ನಾರೀ | ವಿಸರವೆದ್ದು ಮದೂರದಲಿ ಕೃಪಸಂಜಯಾದಿಗಳು || ಒಸನೆ ಮಿಗಲಾ ವಿದುರನಂಘ್ರಿಯ | ಮುಸುಕಿದುದು ಮಣಿಮಕುಟಸಂಭ್ರಮ | ವೆಸೆಯೆ ಕೊಡಗೊಂಡವನಿಪತಿ ಬಂದನು ನಿಜಾಲಯಕೆ || ೨ || ಉತ್ತಮಾದರವ್ಯಾಸನವನೊಲಿ | ದಿತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರಲಂಘ್ರಿಕಮಲವ | ನೊತ್ತಿ ತೊಳೆದನು ಧರ್ಮನಂದನನಧಿಕಹರುಷದಲಿ || ಮಸ್ತಕದಲಾ ತೀರ್ಥಜಲವನು | ಹೊತ್ತು ಹೊಂಪುಳಿಯೋಗಿ ಧನ್ಯತೆ | ವೆತ್ತು ಮಧುಪರ್ಕಾದಿಗಳಲರ್ಚಿಸಿದನನುಪಮನ || ೩ || ಬಳಿಕ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಯ | ನಲವು ಮತಿಸತು ಕರಿಸಿ ದೇಶಾ | ವಳಿಪರಿಭ್ರಮಣದ ಪರಿಶ್ರಮಗಳನು ಪರಿಹರಿಸಿ | ಒಲಿದು ಪದಕಮಲವನು ನಿಜಕರ | ತಳದಲೊತ್ತುತ ವಿನಯದಲಿ ಜನ | ಜಲಧಿ ಕೇಳಲು ಬಿಂಸವಿಸಿದನು ವಿದುರದೇವಂಗೆ || ೪ || ನಿನ ವಿಶ್ವನೀವೆಂಮನಾಪ | ತ್ತಿನಲಿ ಸಲಹಿದ ಮಕ್ಕಳೆಂಬುದ | ನನಲವಿಷದುರ್ಗ್ಯಾತವನವಾಸಪ್ರವಾಸದಲಿ || ಜನಕ ನಿಂಮಡಿಯೊಳವಿನಲಿನಾ | ವಿನಿಬರುಳಿದೆವು ನಿಂಮಡಿಯ ಕೃಪೆ | ಜನಿಸದಿರ್ದಡೆ ಜೀವಹೀನರು ನಾವಲಾಯೆಂದ || ೫ || ಆವ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಪುಣ್ಯಾವ | ನಾವಲೆಯುನೀಕ್ಷಿಸಿದಿರಾವುದು | ಜೀವನಕೆ ನಿಜವೃತ್ತಿ ಭೂಮಂಡಲದ ದೈವವನು || ಸೇವಿಸಿದಿರಾವುದನು ನಿಜದೇ | ಶಾನಳಿಯುಳುಳ್ಳವ ಹಿರಿಯರ | ನೀವು ಕಂಡಿರಿ ಕರುಣಿಸೂಡೆಲ್ಲವನು ತನಗೆಂದ || ೬ || ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಸುಗವಲ್ಲ ಲೋಕಹಿ | ತಾರ್ಥವೈಸಲೆ ನಿಂಮ ನಡವಳಿ | ತೀರ್ಥತೀರ್ಥಾಕರಣಕಾರಣ ವೀಭವಚ್ಚರಣ || ತೀರ್ಥಜಡತತ್ತ್ವವೆನೆರರಿಗೆ | ಸ್ವಾರ್ಥವಲ್ಲಾ ಧರೆಗೆ ಜಂಗಮ | ತೀರ್ಥಭೂತರು ಭಾಗವತಜನನೆಂದನಾ ಭೂಪ || ೭ || || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ||

ಕೇಳಿದಿರೆ ನೀವಿದರೊಳಗೆ ದೇ | ಶಾವಳೀಪರ್ಯಟಣದಲಿ ಯಾದು | ಪಾಲಕರ ಸುಕ್ಷೇಮವಾರ್ತಾಶ್ರವಣಸೌಖ್ಯದಲಿ || ಆಲಿಗಳಲ ಸುಖವಿಸಿದಿರೆ ಹೋ | ರಾಳಪುಣ್ಯೋದಯದ ಬೆಳಸಿನ | ಮೂಲಸೌಖ್ಯದ ಸಿದ್ಧಿಯನು ಸುರವಂದ್ಯ ಹೇಳೆಂದ || ೮ || ಎಂದಡಾ ಯದುಕುಲದ ಸಂಕ್ಷಯ | ವೊಂದುಳಿಯದೆಲ್ಲವನು ಆಯಾ ಮ | ನಂದನೆಗೆ ಪರಿಪರಿಯ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಕಥೆಗಳನು || ಕಂದಮೂಲಫಲಾಶನದ ನಿಜ | ಪಂದವನು ಮೈತ್ರೇಯಮುನಿಪತಿ | ಯಿಂದ ತಿಳಿದು ತನವನು ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಕರುಣಿಸಿದ || ೯ || ಪರರಿಗೆಡರನು ದೈವವಶದಲಿ | ಬರುತಿರಲು ಕರುಣಾಳುಗಳವಿ | ಸ್ತರಿಸಲರಿಯರು ದುಃಖಿತರನೀಕ್ಷಿಸುವರೇಕ್ಷಮರು || ಕಿರಿದು ದಿನ ಪರಿಯಂತ ಪಾಂಡವ | ಧರಣಿಪನ ಸಂಭಾವನೆಗಳಲಿ | ಸುರಪುರಿಯ ಪೋಲಖಿಳಸೌಖ್ಯದೊಳಿರ್ದನಾ ವಿದುರ || ೧೦ || ಒಂದು ದಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪನ | ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದಾ ವಿದುರನಿಂ | ತೆಂದನೇಳೇಳೇಳು ಹೊರವಡು ಪಾಪಿ ನೀ ಮನೆಯ || ಬಂದುದಿದೆ ಬಲುಮೃತ್ಯು ಪರಿಹರಿ | ಸಂದವಿಲ್ಲೆಲೆಯಣ್ಣ ಸಾಕೀ | ಬಂದುಧನಗಳ ವಲ್ಲಿನವಿಮೋಹ ಕಾಲವಿನಾಶನದ || ೧೧ || ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕಳನು ಮುಂ | ಗುಡಿಗೆ ಕಳುಹಿದಲಾಕ್ಕೆ ತಾಂ ಕನೆ | ನುಡದಿಗಾದುದು ಮುಪ್ಪು ಮುಗ್ಗಿದವಪ್ಪುಗಳು ಮನವ || ನಡುಗುತಿದೆ ನಿಂನೊಡಲು ತಾನೀ | ಕೊಡಕಿನ

ಪೆಸಲ್ಲೀವ್ಯಥಾಸುತ | ಸುಮುನಿರರ್ಥದಜೀವಿತವನಿದನೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೧೨ ॥ ಆರಿಗಿಕ್ಕಿದೆವಿಷವನಾರಿಯೊಳ | ಗಾರನೊಕಿಜೆನೆರದಸಭೆಯುಲ | ದಾರಹೆಂಡಿರಮುಡಿಯನೆಳಸಿದೆಮಗನಕೈಯಿಂದ ॥ ಆಗುಸರ್ವಸ್ವಾಪಹಾರದ | ಲಾರುನವದರುವಿಪಿನದಲಿಮು | ತ್ತಾರನೀನಾಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿಹೆಯೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೧೩ ॥ ಆರಮನೆಯನುಕೊಂಡುನೀನಿಂ | ನಾರಮನೆಯೊಳಗಿರ್ದೆನಿಂನವನ | ದಾರುಭಂಗಕೆಬರಿಸಿಹಿತವರದಾರುನಿನಗೆಂಬೆ ॥ ಆರುಮೆದ್ದರುಕಂಡಮೂಲವ | ನಾರುನಿನಗಿಕ್ಕುವರುಪಿಂಡವ | ನಾರಜೀವಕೆನೀನುನಿಚ್ಚಲುಮರುಗುತಿಹೆಯೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಅವರಿಗಾನೆನಗವರುಸುತ್ರಬಾಂ | ಧವರುಹಿತವರೆನುತ್ತ ಸಂಕ | ಲ್ಪವನುನಿಸ್ನೆಲಿನೀನೆಬರಿದೇಮಾಡಿಕೊಂಡೆಯುಲ ॥ ಭುವನಪಾಲಕನಾದೆಲಾಶಿವ | ಓವವಿವೇಕವಿಶೋಧನಕೆಮ್ಮಂ| ಧ್ಯಾನಮುಖಾಪ್ತಿನಿಹೀನವಾದೆಯೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೧೫ ॥ ಕೆಡುವುನೊಡಲಿದುನೀನೊಡಂಬಡ | ದಡೆಯುಜೀರ್ಣಾಂಬರದವೋಲೀ | ಮಡದಿಮನೆಮಕ್ಕಳನುಬಲ್ಲವರಾರುಬಳಿಕಿದನು ॥ ಕಡೆಗೆಜೀವರಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತ | ವಡನೆಬಹವೆರಡೇಕಣಾಕಾ | ಲಿಡದಿರೀಹಾಳೂರಕೊಳ್ಳದಲೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೧೬ ॥ ಆರುಯಿಲ್ಲದನಾಥಜೀರ್ಣಶ | ರೀರವುಣಲಿಲ್ಲಾಂಬಡಲ್ಪ | ಹಾರವದುಜೀರ್ಣಿಸದುರೋಗಾನೀಕವೆಡೆಗೊಂಡು ॥ ಕೇರಿಗಟ್ಟಿದವಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು | ಮಾರತೈಯ್ಯನಮನೆಯಬಳಿಯಲಿ | ಘೋರತರವಹುಜರೆಯಧಾಳಿಯಲೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೧೭ ॥ ಮತ್ತೆಮಾನುಷಜನ್ಮವೆರವಿನ | ಪೋತ್ರವಿದುಸಂಸಾರಶರಧಿಯ | ನುತ್ತರಿಸಲೆಂದೇಸಮಾರ್ಜಿಸಿತಂದುಪುಣ್ಯದಲಿ ॥ ವ್ಯತ್ಯವಿನಮಾನಸರಕ್ಕೈಯಲಿ | ಪತ್ರಬಾರದಮುನ್ನದಾಂಟುವು | ದುತ್ತರೋತ್ತರಸೌಖ್ಯದೂರಿಂಗೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೧೮ ॥ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆವಿದುರವೇದ | ವ್ಯಾಸಸುತನೀನೇಕಣಾನೀ | ನೇಸತಿಳುಹಿದಡೇಗುವೆನುಕೃತಪುಣ್ಯಹೀನನಲ ॥ ಘಾಸಿಯಾದೆನುಕಂಗಳಿಲ್ಲದೆ | ಬೇಸರಿನಸಂಸಾರಸಿಂಧುವ | ನೀಸಿಹೋಹಡುಪಾಯವೆನಗೇನೆಂದನಂಧನೃಪ ॥ ೧೯ ॥ ಬಹೆನುತಾನೀನೇಳುನಿಂನಯ | ಮಹಿಳೆಯರನೊಡಗೊಂಡುಪಾಂಡವ | ಮಹಿಪನರಿಯದವೋಲುಕಟ್ಟೇಕಾಂತದಿಂದೀಗ ॥ ಗೃಹವಹೊರನಡುಬೇಗದಲಿತಾ | ನಿಹೆನುಮೇಲಾದುದಕೆಹೋಹೆವು | ತುಹಿನಗಿರಿಗನುವಾಗುನೀಬರಲೊಲುವಡೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಐಯಬಾರೆಂಸರಸತ್ರೋರಾ | ಕೈಯನೆನುತೆದ್ದನುನೃಪನಹಿರಿ | ಯೈಯನಾವಿದುರನಕರಾಗ್ರವಹಿಡಿದುನಿಂದಿರ್ದ ॥ ಒಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಸುರವದಿಯಕಳಿ | ದೈಯ್ಯಗಳುಗಮಿಸಿದರುಬಳಲದೆ | ವೈಯ್ಯಸತ್ವವನರಿದುಬಹುಯೋಜನಮಹಾಪಥವ ॥ ೨೧ ॥ ಹೋದರಾಹಿಮಗಿರಿಯಪಾವನ | ಮೇದಿನಿಗೆಗಾಂಧಾರಿಸಹಿತೀ | ಸೋದರರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರರುಪರತಪೋವನಕೆ ॥ ಹೋದರಿತ್ತಲುಧರ್ಮಸುತಸಂ|ಪಾದಿಸಿದನಾವಶ್ಯಕದನಭಿ | ವಾದನಕೆನಡೆತಂದನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರಮನೆಗೆ ॥ ೨೨ ॥ ಬಂದುಹೊಕ್ಕನುಭೂಪನೈಯ್ಯನ | ಮಂದಿರವನವರಿರವಕಾಣದೆ | ನೊಂದುಸೊಯ್ದನಿದೇನಿದೇನಾವೆಡೆಮಹಾತ್ಮಕರು ॥ ತಂದೆಗಳುಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಯು | ರೆಂದೆನುತಮುಂದಿರ್ದಸಂಜಯ|ನೆಂದವನುಕಂಡಳುತಲವನೀಪಾಲಬೆಸಗೊಂಡ ॥ ೨೩ ॥ ಬೆಸಗೊಳಲುತಲೆನೆಗಹಿಕಂಗಳೊ | ಳೊಸರುವುದಕವನೊರಸಿಬಂದೈ |ವಸುಮತೀವಲ್ಲಭನೆಮಾತಾಪಿತೃಗಳರ್ಚನೆಗೆ ॥ ಉಸುರಲಂಮೆನುಪಾಪಿಗಳುನಂ | ಚಿಸಿದರೆಂನನದೇನನೆಭಿಸಂ | ಧಿಸಿದರೆತ್ತಲುಹೋದರೆಂಬುದನರಿಯೆನಾನೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಎಂದಡಿದೆಯೊಳಗಲಗುಗಳುಮುರಿ | ದಂದಲಿವಿಗೆಮರುಗಿದನುಯಮ | ನಂದನನುಹಾವಿಧಿಯೆಹಾಪಾತಕಿಯೆಹಾಯೆನುತ ॥ ನೊಂದುಸುಯ್ದನುತಂನನೇಲಣ | ಕೊಂದುಕೊರತೆಯನೆನೆದುತಂನಯ | ತಂದೆಗಳುತನಗಿದನುಹೇಳದೆಹೋದರೇಕೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಅದ್ದರೋಧರೆಯೊಳಗೆಮೋಕ್ಕಡೆ | ಬಿದ್ದರೋಗಂಗೆಯಲಿಖಾತಿಯೊ | ಳೆದ್ದುಹೋಹಡೆದೇಶವನುಕಂಣಿಲ್ಲಕಾಲಿಲ್ಲ ॥ ಕದ್ದುಹೋದರೊಶೋಕಜಲಧಿಯೊ | ಳದ್ದಿಹೋದರೊನಮ್ಮನೆನುತಡಿ | ಬಿದ್ದುಹೊರಳ್ದನವನಿಪಾಲಕಸಂಜಯನಮೇಲೆ ॥ ಇಳದನಲ್ಲಿಗೆಸಕಲಭುವನಾ | ವಳನಮಸ್ಕೃತಪಾದನಘಸಂ | ಕುಳವಿನಾಶನನಖಿಳದುಃಖಾರಣ್ಯದಾವಾಗ್ನಿ ॥ ಜಲಜನಾಭಪದಾಬ್ಜಭಕ್ತಿಯ | ನಿಳಯನವಿರತವಿದ್ಯನಾವಾ | ವಳಿಕುಟುಂಬಕನೆನಿಪನಾರದಮುನಿಪನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೨೭ ॥ ಮಸಣದಲಿಮಂಗಳಮಹಾರವ | ದೊಸಗೆತಲ್ಲತಂತಾಯ್ಯುಮುನಿಪದ | ಬಿಸರುಹವದೂರದಲಿಕಂಡನುಮರದನಾಯಸವ ॥ ವಸುಧೆಯಲಿವ್ಯಯಿಕ್ಕೈತರೆ | ವಸುಮತೀಶನಕಂಡುಕರುಣಾ | ರಸಲಹರಿನೆಗಹಿದನುತೆಗದಪ್ಪಿದನುಧರ್ಮಜನ ॥ ೨೮ ॥ ಮಾನನಿಧಿಕುಳರುವಿಶೇಷವಿ|ದೇನುಹೇಳ್ಯೆತಂದೆಚಿತ್ತ | ಗ್ಲಾನಿಯಾದಂತಿದೆಮುಖಾಬ್ಜವಿಕಾಸಸಂಕೋಚ ॥ ಏನೆನಲುತಲೆವಾಗಿಕುಂತೀ | ಸೂನುನುಡಿದನುನಿಮ್ಮಡಿಗೆತಾ | ನೇನಬಿನ್ನಹಮಾಡುವೆನುಸರ್ವಜ್ಞನೀನೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುತಂದೆಗಳುಹೋದರ | ದೆತ್ತಲೆನೆಂದರಿಯೆಸೌಬಲ | ಪುತ್ರಿಸಹಿತೀಯಿರುಳುವಂಚಿಸಿನಮ್ಮನೆಲ್ಲರನು ॥ ಸತ್ತರೋಗಂಗೆಯಲಿಮೇಣಿದ | ನುತ್ತರಿಸಿದೇಶಾಂತರಕೆ

ಧರ್ಮರಾಯಗೆ ನಾರದನು ಮಾಡಿದ ಬೋಧೆಯ ವಿವರ.

ಸಂ | ವೃತ್ತರಾದರೊಬಲ್ಲಡಾಜ್ಞಾಪಿಸುವುದೆನಗೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಆರುನಿನಗಾರವರಿಗೆನಹೇ | ವೀರನೀನಿದನರಿಯದಕಟಾ| ಧಾರುಣೀಪತಿಯೀವ್ಯಥಾವೇಶದಲಿಶಿಕ್ಕಿದೆಲ ॥ ಆರಿಸ್ಯೆತಂದೆಗಳವರುನೀ | ನಾರಿಗ್ಯೆಮಗನಾದೆಮಾಯಾ | ನಾರಿಯಿಕ್ಕಿದಮುದ್ದುತಲೆಗೇರಿತ್ತಲಾಯಿಂದ ॥ ೩೧ ॥ ನಿತ್ಯವೋದೇಳೆನಲುಜಗನ್ನದ | ನಿತ್ಯವೋಮೇಣುಭಯವಿಧದಲಿ | ವರ್ತಿಸುವುದೋಸರ್ವದಾಕೋ

ಹರನಲ್ಲದೆ ಕಡೆ ॥ ನಿಶ್ಚಿನಾಗದೆ ಕೆಡದು ಮೋಹದ । ನಿಶ್ಚಯಾದರೆ ಕೆಡುವುದು ಭಯ ಹಾ । ನಿರ್ಜಯಾದರೆ ಕೆಡುತಿಹುದು ಅಜ್ಞಾನ
ಗತಿಯಿಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಖಿಳಜಗಧೀ । ಶ್ವರನಲೀಲಾಮಾತ್ರದಲಿಗೋ । ಚರಿಪಸುಳಿದಾಡದೆ ಉದಯಿಸುವುದೀಶ್ವ
ರಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಬೆರಸಿತಾ ಜೀವನಸಹಸ್ರ । ಸ್ಫುರಿತಕರಣಾನೀಕಸಹಿತಾ । ಚರಜಗಂನಾಟಕವನಾಡಿಸಿನೋಡುತಿಹನೆಂದ ॥ ೩೩ ॥
ಆದರೆ ಬಳಗೆವನೆನುಕ್ಕಳೊಡಹು । ಟ್ಟಿದರುನೆಂಟರುನಲ್ಲರೆಂನಯು । ಸುದತಿ ತತ್ಸಂಬಂಧಿಬಾಂಧವವಾತ್ಮಪಿತೃವರ್ಗ ॥ ವಿದಿ
ತರೆನಿವರಿಗೆಂನಾ । ಸ್ಪದನೆನುತವರಾಯಾಮಹಾವಾ । ತದಲಿಬಳಲುತ್ತಿಹುದುಜಗಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೪ ॥ ಆರುನೀಪ್ರ
ವರ್ಗದಲಿನಿನಗವ । ರಾರುಹೇಳಲ್ಲಿಂದಮೇಲಿಂ । ನಾರುನಿನಗವರವರಿಗೇನಹೆನೀನುಸ್ವಾರ್ಥದಲಿ ॥ ಆರನೀರಕ್ಷಿಸುವೆನಿಂನನ
ಗಾರುಸಲಹುವರುರಗದುಷ್ಟರು । ಘೋರಸರ್ಪಗ್ರಸ್ತರನುಸಲಹುವರದೆಂತೆಂದ । ೩೫ ॥ ಭೂತಪಂಚಕದಿಂದತನುಸಂ । ಜಾತ
ವಾಯ್ತಿಂದ್ರಿಯಕರಣಸಂ । ಘಾತವದರೊಳುಬಯಲಹಂಕೃತಿಬರಿದೆಬಲಿತಿಹುದು ॥ ಘಾತಿಸುತ್ತಿದೆಜಗವನೀನಿದ । ನೋತುಕೇಂ
ದ್ರಿತಂದೆನೀನಾ । ರಾತಗಳುತಾವಾರುನಿಜವೊಂದೇಕಣಾಯೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಒಂದುನಸುವೆಹಲವುವಿಧನಾ । ದಂದದಲಿವಾದಿಪಾ
ರುಣಂಗಳೊ । ಳೊಂದಿಕೋಪ್ರೂರ್ಪಮುಘಟಶರಾವಾದಿಗಳಕಶಿಯಂತೆ ॥ ಕುಂದುಹೆಚ್ಚಿನವೊಳಗುಹೊರಗಿ । ಲ್ಲಿಂದುಮುಂದೆಂದೆಂ
ಬುದಿಲ್ಲಾ । ನಂದಮಯಪರಿಪೂರ್ಣಸಚ್ಚಿನ್ಮಾತ್ರನೋಡೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಆನಂದಾನಂತ್ಯೈಕರಸವೇ । ವಾಸುದೇವಾಖ್ಯೆಯಲಿಧರಣಿ
ಯು ಲೀಸುರದ್ವಿಜಧೇನುಭೂರಕ್ಷೆಯಲಿಮೈಗೊಂಡು ॥ ಏಸುಗಹನವೊಬಹಳತರ್ಕ । ಭ್ಯಾಸದುಸ್ಸಹವುಹಿನಿಮಾನವ ।
ವೇಷದಲಿಯಾದವನ್ವವಾನ್ವಯಜಾತವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಮಗನೆಮರುಗದಿರೀಶ್ವರೇಚ್ಛೆಯು । ಜಗವಲಾಪರಮೇಶ್ವರನುಧರ ।
ಣಿನೆಸವಾಹಿತಭಾರವನುಬರಿಕ್ಷೈಯ್ಯಲುದಿಸಿದನು ॥ ಮುಗಿದುದದುನೀವಾನಿರ್ದಂ । ನೆಗವಿಹುದುಭೂಮಿಯಲಿನುತ್ರೊಗವಿ
ಗೆಯುವೋಹದಲ್ಲಡಿಗಡಿಗೆನ್ನುದಡವಿದನುಮುನಿಪ ॥ ೩೯ ॥ ಚೆಂತ್ರಬೇಡೆಲೆಮಗನೆನೆರೆನಿಂ । ಮಂಕ್ಷಧನ್ಯರದಾರುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂ
ತನವರೆಂದೆನಿಸಿದಿರಲ್ಕೈಭುವನಜನವರಿಯೆ ॥ ಸಂತವಿರುನೀನೆನುತತಿಳುಹಿಕ್ಯ । ತಾಂತಸುತನನುಹೋದವರನ್ಯ । ತ್ರಾಂತವನು
ಕೇಳಾದಡೆಂದನುಮುನಿನೃಪಾಲಂಗೆ ॥ ೪೦ ॥ ನೀತಿವಿದಕೇಳೈದಿದರುನಿಂ । ಮಾತುಗಳುಹಿಮಗಿರಿಗೆಹರಿಪದ । ಪೂತಪುಣ್ಯನದೀವಿ
ಗಾಹವಿಧೂತಪಾತಕರು ॥ ಮಾತ್ರಸಲನೇನ್ನೈದನೆಯದಿನ । ಕಾತಗಳಿಗವಸಾನಸಹುದೊಡ । ನಾತಳೋದರಿಹೊಗುವಳನಲನ
ನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೪೧ ॥ ಅಂಧನೃಪನೈದನೆಸಮಾಧಿನಿ । ಬಂಧನದನಿಷ್ಠೆಯಲಿನೀನಿ । ರ್ಬಂಧವನುಮಾಡದಿರುಮಗನೆವಿಮು
ಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಅಂಧತನವಿಶ್ರಾಂತನವಿನೀ । ನೆಂದನಾಗದಿರಿಂನುಯೋಗವು । ರಂಧ್ರತಾಂಗನವಾತುನಿನಗೇಕೆಂದನಾಮುನಿ
ಪ ॥ ೪೨ ॥ ಆವಿದುರನಾಗಂಪತಿಗಳನು । ಭಾವವನುತದ್ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯ । ಜೀವನಿರ್ಮೋಕ್ಷವನುಕಾಣುತಹರುಷಶೋಕವನು ॥
ಅರ್ಗಣಿಸಿಗೊಂಡಿರದೆತೀರ್ಥನಿ । ಸೇವಕನುತಾನಾಗಿಪೋದಪ । ನಾವುದೈಕರ್ತವ್ಯನಿನಗಿಂನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೪೩ ॥ ನಾಕು
ನಡೆಮನೆಗೆಂದುಮುನಿಕುಂ । ತೀಕುಮಾರನಕಳುಹಿನನದವಿ । ವೇಕವನುವಾಣಿಪವಿವೇಕಜ್ಞಾನದೀಪದಲಿ ॥ ಶೋಕಮೋಹ
ಮಹಾಂಧಕಾರನಿ । ರಾಕರಣವನುಮಾಡಿಪುಣ್ಯ । ಶ್ಲೋಕನನುಸಂತೈಸಿನಾರದನಡರಿದನುನಭವ ॥ ೪೪ ॥ ಅತ್ತಲಾಧರ್ಮಜ
ನುಸುರಮುನಿ । ಸೂಕ್ತಿಸುಧೆಯಭಿಷೇಕದಲಿತನೆ । ಯೆತ್ತಿದಂತಃಕರಣನರನುನೆಗಾಗಿನಡೆತಂದು ॥ ಉತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿಯಸಗೆ
ಯು । ದೊತ್ತಮನಲಾಯೆನುತನಿರ್ಮಳ । ಚಿತ್ತನಿರ್ದನುಪತಿನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನಚಿಂತೆಯಲಿ ॥ ... ... ॥ ೪೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು,

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪಾಂಡವರು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೈದಿದ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಧೀರವೀರರುಧರೆಗವನೀಂದ್ರಕು । ಮಾರರಾವೆಂಮನನುಶೀರಿಸಿ । ಸಾರಿದರುಹರಿಪದ
ಪದುಮಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯವೈಭವವ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ದ್ವಾರಕಾಪುರದತ್ತಲಾಬಲ । ವೈರಿನಂದನನಾಮುಕುಂದಪ । ದಾರವಿಂದದ್ವಯವನಿರದೋಲಗಿಸಹೋಗಿರಲು ॥
ಬಾರದಿರೆಬಹುಮಾಸವಿತ್ತಲು । ಮೇರೆಗಳಡವುಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ । ಘೋರತರದುಶ್ಶಕುನದುಷ್ಟಾಳಿಸಿತುಗಜಪುರವ ॥ ೧ ॥ ಬೇ
ಗನುಸುಕಿತಭ್ರವನುದೆಸೆಗಳು । ಮೊಗದವುರಿಯನುಧರೆಗೆಕಂಪನ । ನೆಗಳ್ವಿಸಿತುಉಕ್ಕಿದವುಕಡಲುಗಳುಪವನಂಗಳಲಿ ॥ ಹಗ
ಲುಮುಗುಳಿತವಾಯ್ತುತಾವರೆ । ನಗೆಗೆನ್ನದಿಲುಸೇರಿದವುಕಲ । ಸುಗಳಲಾದವುಜೊತಫಲವಿಪರೀತಫಲಗಳಲಿ ॥ ೨ ॥ ಕೇಳುತ
ಪ್ರನಕಟಬೇಸಗೆಯುಮಳೆ । ಗಾಲವಾದವುಮಳೆಯದಿನಬಿಸಿ । ಲೇಳಗೆಯನಾಂತುದುಹಿಮಮಿರ್ಝಳರ್ಝಳವೆಹಿಮವಾಯ್ತು ॥ ಕಾ
ಲಗತಿಯಲಿಸಜ್ಜನರುಖಳ । ಶೀಲರಾದರುಖಳರುಸಜ್ಜನ । ಶೀಲವನುಕೈಕೊಂಡುದಾದುದುಕಲಿಯಕಾಲಾಟ ॥ ೩ ॥ ಕೆಲಪಾ

ದುದುತಂದೆತಾಯ್ಮ | ಕ್ಕಳುಗಳೊಡಹುಟ್ಟಿದರುಬಾಂಧವ | ರೊಳಗೆದಂಪತಿಗಳಿಗೆತಮ್ಮೊಳಗಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ || ತಳತುದುರು
ಮದಮಾನಮತ್ಸರ| ಕಲುಷಕಪಟವಿಹಾರಶಾಠ್ಯ | ಕುಳಕೆಶಾಠ್ಯಕ್ರೋಧಶೀಲಭಾನೃತಸುದುರ್ವ್ಯಸನ || ೪ || ಆದುರಂತನಿಮಿ
ತ್ತದರುಶನ | ಖೇದವಿಹ್ವಲನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಮೇದಿನೀಶನುಮರುಗಿದನುಮರುಕೊಳಿಸಿಮನದೊಳಗೆ || ಬೀದಿವರಿದುಜ್ವಲಿಪ
ಬಹಳವಿ | ಷಾದದಲಿಕಳನಳಿಸಿಕರದುನ್ಯ | ಕೋದರಂಗಿಂತೆಂದನೆಂದನಿಮಿತ್ತದರುಶನಕೆ || ೫ || ತಂಮನೋಡುತ್ಸಾಹಶತದು |
ಷ್ಕರ್ಮಫಲಭೋಗವನಿನಾರಿಗೆ | ನಿರ್ಮಿಸುವುನೋನೋಡಲಿಂನಾರಿಂನೆತ್ತೋರುವುನೊ || ತಂಮನೇತಕೆಬಾರನಾಪರ | ಬೊಂ
ಮನೆಡಸ್ಯೈದಿದವನಕಟಕ | ಬುಂಮಳಿಸುತಿದೆತಂನಹೃದಯವಿದೆಂದನವನೀಶ || ೬ || ನಾರದಾಂಕನುತನನೆಹೇಳಿದ| ಮಾರಿಗಾಲವೆ
ಬಂದುದೋಮೇ | ಘಾರುಹವಣಿಸಬಹುದುಸೈವದಿಗಂನಗತಕವನು || ಶ್ರೀರಮಣನಾಳಿದಪನೊಗಂಧರೆ | ರೀರವನುಶಿವಶಿವನ
ಮನೆಬೇ | ರಾರುಹೇಳೆನುಂಬುಗತಿಮತಿಯೆಂದನವನೀಶ || ೭ || ಆವನಿಂದವೆಬದುಕಿದೆವುನಾ | ವಾವನಿಂದವೆಕೀರ್ತಿಪಡೆದೆವು |
ಆವನಿಂದವೆಸಕಲರಾಜ್ಯಾಭ್ಯುದಯನಮಗಾಯ್ತು || ಆವನಲಿನಂಮರ್ಥದಭಿಮಾ | ನಾವಮಾನದಹೆಶರಿಗೆಯಾತನ | ಜೀವವಲ್ಲಾ
ತನ್ನಿಯೋಗದೊಳುಳಿದರಾರೆಂದ || ೮ || ಕೆತ್ತುತಿಸೆತಂನೆಡದಬದಿಕೋ | ಳುತ್ತರಾತ್ರಿಗಳಡಿಗಡಿಗೆಯದೆ | ಹೊತ್ತುತಿದೆತಾಪದ
ಲಿನಡುಗುತ್ತಿದೆಶರೀರವಿದು || ಉತ್ತರಿಸುತಿದೆಕಶಲುಮೇರೆಯು | ನೆತ್ತರಿನಮಳೆಸುರಿವುತಿದೆಪಿಡಿ | ಲೆತ್ತಿಹೊಡವುತ್ತಿದೆನಿರಂತರವೆಂ
ದನವನೀಶ || ೯ || ಬೀಸುತಿದೆಬಿರುಘಾಳಿಕತ್ತಲೆ | ಸೂಸುತ್ತಿದೆನಡುಹಗಲುನೇಸರು | ಮಾಸುತಿದೆಗ್ರಹಮೂರ್ಧವಿದೆಗಗನದಲಿ
ಯುಜ್ಞದಲಿ || ಪಸುಘೃತವನುಹೊಯ್ದಡಗ್ನಿವಿ | ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆವೊಲಿಯುಕರು | ಮೂಸದಡೆಕುರುಕರೆಯದಿವೆನೋಡೆಂದನವ
ನೀಶ || ೧೦ || ಉರಿಯನುಗುಳುತಸೂರ್ಯನಿದಿರಲಿ | ನರಿಗಳೂಳುತ್ತಿರೆಮನುಷ್ಯರ | ಶಿರಕೆನಾಯ್ಗಳುಹತ್ತುತಿವೆನಿರ್ಭೀತಿಯಲಿ
ತಂನ || ಮರಮೃಗಂಗಳುಸತ್ಯದಲಿದು | ಸ್ತರಮೃಗಂಗಳುಬಲದಕಡೆಗಾ | ಮರಿಸುತಿವೆನಾನೇನಹೇಳುವೆನೆಂದನವನೀಶ || ೧೧ ||
ನಡುಗುತಿದೆಘರವಾಹನಂಗಳು | ಕಡಲಕಂಣಲಿಕರವುತಿದೆಮ | ಬ್ಬಡುತಲಿದೆದಿಗ್ವಿವರವುಜ್ವಲಿಸುತಿದೇಭಗಣ || ಮಡುನಿರ್ಘಕ
ಕದಡುತ್ತಿದೆಮನ | ಮೊಡನೆದೇವಪ್ರತಿಮೆಗಳುಬೆ | ಬ್ಬಿಡುತನಡುಗುತ್ತಿತ್ತಮುಂತಿದೆಭೀಮನೋಡೆಂದ || ೧೨ || ಹಾಳುಸು
ರಿವುತ್ತಿದೆಧಿಗಂತದ | ಮೇಲೆರಾಜ್ಯದಮೇಲೆದೇಶವ | ನಾಳಿಪದುಮಾಕರದಪಿರಿಯನುಕಾಣೆನಾಮುನಿಸಿ || ಹೇಳಿದಾಮಾತಿಂದಿನ
ಲಿಸಂ | ಮೇಳವಾಯ್ತುಕ್ಕಲ್ಲಗಡೆದು | ಷ್ಕಾಲದೇಶನಿಮಿತ್ತದರುಶನವಹುದೆಹೇಳೆಂದ || ೧೩ || ಅರೆತಪವನಾಚರಿಸಿದಳಲಾ | ಧರ
ಣಿದೇವರದೇವನಂಘ್ರಿ | ಸ್ಪರುಶಸುಖಸೌಭಾಗ್ಯದೊರೆಕೊಡಾವಋಷಿಗಳಿಗೆ || ಸರಸಿಜಧ್ವಜವಜ್ರಲಾಂಛನ | ವೆರಸಿಯೊಪ್ಪುವ
ಹಜ್ಜೆದುಮನೆರೆ | ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹಭಾಗ್ಯಬೀತುದುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ || ೧೪ || ಎನುತಿರಲುಕುಟಿಗಂಡಿಕಮಲಾ | ನನಕೊರಗಿನನೆ
ಗುಂದಿಕಂಗಳ | ಘನಸರೋವರದಿಂದಕಡೆಗೋಡಿಯಲಿಜಲವಿಳಿದು || ತನುನನದುಬಡವಾಗಿಮಾರ್ಗವ | ನನುಸರಿಸಲರಿಯದೆ
ಮನೋಲೋ | ಚನದನಿಷ್ಠೆಯಪಾರ್ಥಬಂದನುಕಂಡನವನಿಪನ || ೧೫ || ಕಂಡುಮನದಲಿಮರುಗುತಿರಪದ | ಪುಂಡರೀಕದ
ಮೇಲೆಸನುವನು | ದಿಂಡುಗೆಡೆದುಡನದ್ದಿದನುಶೋಕಾಶ್ರುಪೂರದಲಿ || ಕಂಡಿದೇನೈತಂಮಾನವನು | ದಂಡಿಸಿದೆನೀನೇಕೆನುತ
ಬೆಸ | ಗೊಂಡನಾತ್ರನನೆಗರಿಹತಕ್ಕೈಪಿದನುಯಮಸೂನು || ೧೬ || ಕುಶಲವೇನಿನಗೆಲ್ಲರಿಗೆಸಂ | ತಸವೆನಮ್ಮವರಿಂಗೆಯಾದವ |
ವಸುಮತೀಶರಿಗಾವಬೇಸರವಿಲ್ಲಲೇತಂಮ || ಕುಶಲವೇಮಾತಾಮಹನಲಾ | ಹೆಸರಿಸಿದಶೂರಾಂಕನವತಾ | ರಸಸುತನುಸುಕ್ಷೇ
ಮಿಯೇವಸುದೇವಹೇಳೆಂದ || ೧೭ || ಹದುಳವಿಹುದೇಮಾತುಳಾನಿಯು | ರುದಿತದೇವಕ್ಯಾದಿಪಟ್ಟದ | ಸುದತಿಸೊಸೆಯರುಸ
ಹಿತವೇಮೇಣುಗ್ರಸೇನನೃಪ || ಹೃದಿಕಹಾರ್ದಿಕ್ಯೋದ್ಧವಾದ್ಯರು | ಗದಜಯಂತಾಕ್ರೂರಸಾರಣ | ರುದಿತಪೌರುಷಶತ್ರುಜಿತು
ಮೊದಲಾದಬಾಂಧವರು || ೧೮ || ಕ್ಷೇಮಿಯೇಜಗಧೀಶನಂಣನು | ರಾಮನಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಸಾಂಬಸ | ನಾಮರನಿರುದ್ಧಾದಿಕಾ
ರ್ಷಪ್ರವರತತ್ಸುತರು || ಆಮಹಾಪೂರುಷನವರುಸು | ಕ್ಷೇಮಿಗಳಶ್ರುತಸೇನಮುಖ್ಯಮ | ಹಾಮಹಿಮರೆಲ್ಲವರುನಂದಸುನಂದಮೊ
ದಲಾದ || ೧೯ || ತಂದೆಹೇಳ್ಳೈತಮ್ಮಸುರನರ | ವೃಂದಸೇವಿತಚಾರುಚರಣ | ದ್ವಂದ್ವನಾಶ್ರಿತಬಂಧುಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟದಾಯಕನು ||
ಇಂದಿರಾಸುಖವಾಸನಾಗೋ | ವಿಂದನಿಷ್ಟನೆಸುಖದಲೇತಕೆ | ಸಂದವೀಸುದಿನಂಗಳೇನುವಿಷಾದನಿನಗೆಂದ || ೨೦ || ಆವನಂಘ್ರಿ
ಸರೋಜಸಾಮ | ರ್ಥ್ಯಾವಲಂಬನದಿಂದಸತ್ಯಾ | ದೇವಿಯರುಸುರಲೋಕಭೂಷಣವೆನಿಸಸುರಕುಜದ || ದೇವರಾಜನನಭಿಭ
ವಿಸಿದೇ | ವಾವಳಿಯಸದೆಬಡಿದುತಂದನ | ಲಾವಿಚಿತ್ರನಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮನವಾರ್ತೆಯೇನೆಂದ || ೨೧ || ಅಮರರಾಜನಿಷೇವ್ಯ
ಮಾಣೋ | ತ್ತಮಸುಧರ್ಮಾಸಭೆಯನುಗಿದಾ | ಕ್ರಮಿಸಿದರುಯದುವೀರರಾವನಬಾಹುಸತ್ವದಲಿ || ಶ್ರಮವಿದೂರರುಕಾಲಕ
ರ್ಮ | ಕ್ರಮಜರಾಮರಣಾರ್ತಿಭಯಸಂ | ಕ್ರಮವಿಹೀನರುಯೋಗಸಿದ್ಧರವ್ರೋಲುಕೇಳೆಂದ || ೨೨ || ಆಸಕಲಸುರವೃಂದವಂ
ದಿತ | ವಾಸುದೇವಾಂಘ್ರಿದ್ವಯಕೆಪರಿ | ತೋಷವೇಹೇಳೇನುಕಾರಣವಾಯ್ತುದುಂಮಾನ || ಈಸುಮೈಬಡವಾಗಿಮುಖದಲಿ |

ಭಾಸುಗುಂದಿದೆತಂಮಜೇಳ್ಗೆ । ಬೇಸರಿಸದೇನಾಯ್ತು ನಿನಗೆಂದನುಮಹೀಪಾಲ ॥ ೨೩ ॥ ತಂದೆಹೇಳ್ದಹಸಿದುಮೇಣಾಣ । ಬಂಧುಬಾಲಸಧೂಜನಾಂಧರ । ವೃಂದವನುವಿಪ್ರೋಕ್ಷ ಮಾರನಥಮಾರನುಬೆಕ್ಕಿಸದೆ ॥ ಮುಂದುಗಾಣದೆಭೋಜನಕೆಮನ । ಸಂದುದಿಕ್ಷಿನಲ್ಲಿಮಹಾತ್ಮರ । ನಿಂದಿಸಿಯಾಲೇನಿನಗಿದೇಂ ಕ್ಷೇತಂಮಮಮಾನ ॥ ೨೪ ॥ ವ್ಯಸನಿಯಾಗೆಯಲ್ಲಿಸುದುರ್ಲಭ । ವಿಷಯದಬಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿಮೇಣ । ಭಿಕ್ಷಿಸಿದರಿಗೆಕುಡಲಿಲ್ಲದಳ್ಳೆಯಲ್ಲಿಸುದುರ್ಲಭವ ॥ ಶಿಶುಪಶುದ್ವಿಜವೃದ್ಧರನುರ । ಕ್ಷಿಸದೆಶರಣಾಗತರನೀಸೂ । ಕಿಸಿಯಲ್ತ್ರಿರೋಗಾತುರರಾಂಧರನೆಂದನವನೀಶ ॥ ೨೫ ॥ ಬೆರಸಿದೆಯೊಪರವಧುವನಹಿತರು । ಪರಿಭವಿಸಿದರೊಹಲವುದಿನನೀ । ನಿರಬದಾಶೀನವೆನುವಮಾಡಿದರೋಸುಬಾಂಧವರು ॥ ಚರಿಸಲರಿಯದವ್ರತವನಂಗೀ । ಕರಿಸಿಹಿಂಗೆಯಲ್ಲೈಮಹಾಬ್ಧದ । ಬಿರಿಯನಾಕರಪಹರಿಸಿಕೊಂಡರುತಂಮಹೇಳೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಮೇಣಾನಿನಗೆಸಮಾನಬಂಧು । ಪ್ರಾಣಸಖಿಯನಿಪನವಿಯೋಗದ । ಕೇಣಿಯಲಿಕ್ಕಿಗುಂದಿಬಿದ್ದು ದೊನಿಂನಮಬುಬಿರಿಗೆ ॥ ಊಣೆಯುವನೇನಕಟದುಗುಡಕೆ । ತ್ರಾಣನಾದ್ಯೆತಂದೆಹೇಳೆಂ । ನಾಣಿಹಬಿಯದಿರೆನುತಬೆಸಗೊಂಡನುನಿಜಾನುಜನ ॥ ೨೭ ॥ ಹಲವುಪರಿಗಳಲಿಂತುಶಂಕೆಗೆ । ನೆಲೆಯೆನಿಪರೂಪವನುತಾಳ್ದಾ । ಫಲುಗುಣನುಹರಿಚರಣತೀವ್ರಮನೋನುತಾಪದಲಿ ॥ ಸಲೆಹೃದಯವದವಾಬ್ಧವಣಗಿರ । ಲಿಳಿವಕಂಬನಿಗಳಲಿಶೋಕ । ಜ್ವಲಿತಸಿರ್ದನುಸುಂಮನುಸುರುಬ್ಬುಸದಚಿಂತೆಯಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ತರಹರಿಸಿಶೋಕವನುಕಂಬನಿ । ಯಾರವಣಿಯನೊರಸುತ್ತ ಹರಿಪದ । ಸರಸಿಜವನೆನೆನೆದಡಿಗಡಿಗೆಬಿಕ್ಕುತ್ತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ಉರವಣೆಯಲುರಿಮೂಡಲೇಣನ । ಚರಣದಲಿತಲೆವಾಗಿಚಿಂತಾ । ಕುರನುಬಿಂನಹಸಾಪದನುಹಡಿದನುದುಃಖಿತಿಯ ॥ ೨೯ ॥ ಅಣ್ಣಕೇಳಂನೇನನದನಾ । ಬಂಣಿಸುವೆನಕಟಕಟಬಾಯಲಿ । ಮಂಣುಬಿದ್ದುದುಬಲಿದಬಾಂಧವನೆಂದುವ ರಕ್ಕರನ । ಕಂಣಕಂಡರಿಯದಡೆಹಿರಿಯರ । ಬಂಣಿಗೆಯಲರಿದೆವೆಪ್ರರಾಕ್ಷತ । ಪುಣ್ಯಹೀನರುಸೂಯ್ದುಫಲನೇನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೩೦ ॥ ಜೀವವಿಲ್ಲದದೇಹದಲಿತೇ । ಜೋವಿಶೇಷವನರಸುವರೆರಾ । ಜೀವನಾಭನುನಂಮಮಚೆಚಿಪೋದನೆರೆಯಂಣ ॥ ಆವ್ರತ್ಮೈವನಗಿಂನುಗತಿನಿ । ಜೇವಶಾಪವಲ್ಲೈಸ್ವಥಾಸು । ತ್ರಾರ್ಥಮಾತ್ರಿಯನುವಮಾಡಿಕೆಟ್ಟೆವಲ್ಲೈಕಿನ್ನಾಮಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅವನಂಬ್ರಿಯಸಕ್ವನಲಿರಾ । ಜಾವಳಿಯನೆದೆಬಡಿದುಯಂತ್ರದ । ರಾವತಪ್ಪಿಸಿದ್ವಪದರಾಜಕುಮಾರಿಯನುತಂದು ॥ ಅಭಿಭವದಲಿನುಡಿವೆಯಾದೆವ । ಲಾವಿರೋಧಸಕಳದುಪಿಜಯ । ಶ್ರೀವರನಹೇಳಾತನಗಲಿದಡೇನುಗತಿಯೆಂದ ॥ ಅರಬಲದಲಿರಾಜಸೂಯದ । ಸೇರಿಕ್ಕೆನುನಿಮಗೆಮಾಡಿದ । ರಾರುಪೂರ್ವಮಹಾಮಹೀಶರೊಳ್ಗೆಲಿದುಕಪ್ಪವನು ॥ ಆರಕಂಣಾಜಿಕೆಗೆತ್ರಸ್ತರು । ಧಾರುಣೀಪಲ್ಲಭರುಗೆಲುವರ । ದಾರುಚೈತ್ಯನಲ್ಲವಿದ್ಯೆಯನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೩೨ ॥ ಅರುಮಗಧೇಶ್ವರನೊಡನೆಸಿಸಮ । ವೀರತೆಗೆತ್ರಿಜಗದಲಿಪೋದೆಪು । ಧಾರುಣೀಸುರವೇಷದಲಿಬೇಡಿದೆವಡಾರೊಡನೆ ॥ ಘೋರತರಸಂಗ್ರಾಮವನಮ । ತ್ತಾರಬಲದಲಿಕಾದಿಗೆಲಿದನು । ವೀರಮಾರುತಿಬೇಳ್ದುದಾಮಖದಾರದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಅವನೊಬ್ಬನಚರಣಕಮಲದಾ । ಗ ನಲಂಬಸದಿಂದಕೊಟ್ಟನು । ಪಾವಕಂಗಾಹುತಿಯನಾಪಾಂಡವಮಹಾವನವ ॥ ದೇವರಾಜನಗೆಲಿದುಘನಮೇ । ಘಾವಳಿಯನಭಿಭವಿಸಿದನುನಿಜ । ಜೀವಜೀವನನಗಲಿಜೀವಿಸಲರಿವೆನೆಂತೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಅರುಜಲುಬಿಡತೆಂದುಸಭೆಯಲಿ । ಕೀರೆಮುನುಖಳನುಗಿಲ್ಲಿಗೈದದಕು । ಮಾರಿಯಭಿಮಾನವನುಕಾಯ್ದು ಪರಾಶುಕರುಣದಲಿ ॥ ಅರುನೆಂಮಧರ್ಮಭಿಮಾನದ । ಬೇರುಮರಿಗಳಗಾಸ್ಪದರುಹೇ । ಳೀರವಸಾಪತಿಯಗಲಿದರೆಜೀವಿಸುವೆನೆಂತೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಸೇರಿತಾಪನಶರಣದಿಂದಲಿ । ಸೂರಿಯನಕ್ಷ್ಯಪಾತ್ರೆಯಂನಿದ । ಭೂರಿದುರ್ಮುನಿಪಿನವಾಸನಿವಾಸನದನುಭವಕೆ ॥ ಅರಬಲದಲಿಜಯಪಿದನುಕಿಂ । ವಿಕಾರನನುಕಿರಿಯಂಶಾನೀನ । ದಾರುನಂಮಯಸಕೆಮರುಗುವರೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೩೬ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಗತಿಶಯರಾಜಸೂಯವಿ । ಶಿಷ್ಟನುಖದಭಿಷೇಕಸುಸ್ವಾ । ಧಿಷ್ಠಮಾವನಬಾರುತಬರಿಯನೆಂದುಖಳನುಗಿಯೆ ॥ ಬಿಟ್ಟನಂದೆಮಬೀದ್ರುಪದಸುತೆ । ಘಟ್ಟಗಿತದಂಬ್ರಿಯಲಿಕೊರಳಲು । ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯನಾರುಪೂರೈಸಿದರುಹೇಳೆಂದ ॥ ಅಸುಯೋಧನನಟ್ಟದರೆದೂ । ರ್ವಾಸಸ್ತ್ರೈಶಂಗಪಘಾದಿಸೆವನ । ವಾಸಿಗಳನವರಾಷ್ಟ್ರದಲಿಭಿಕ್ಷಾರ್ಥಿಯಿಂದೆನಲು ॥ ನಾಶಮಾದವಸ್ತ್ರವಪೇನಾ । ತ್ಮೈಕರಲಿಬಳಕಾಪಹರಿಸಿಸ । ನ್ಯಾಸಿಗಳಕಳುಹಿದೆಜನಮಾನುಷ್ಠಾನವಿಧಿಗೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಹಸ್ತಿನಾವಿರಯಾತ್ರಿಗಳೊಸನೆಯ । ಕುಸ್ತಗೋಂಬುನುಮಹಾತ್ಮನಾತನು । ನಿತ್ಯವಿಧಿಸ್ಥಿದರನಾಪಳಲಿದೆವಸ್ಯೆಬಳಕೆ ॥ ಪೊತ್ತಿದೆವ್ರನಾಮಂದಮುನಿಪನ । ಕೆತ್ತುಪದಕೋಪವಗ್ನಿಯಲಿಯಂ । ದತ್ಯಧಿಕಭಯಭಗ್ನರಾದೆವಲಾಶಿವಾಯಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಅವಿಪತ್ತಿನಲಂದುನೆನೆದಡ । ದಾವಸ್ಸೆನಡೆತಂದುನಂಮನ । ದಾವಸ್ಥೆಸಂತವಿಸಿತಾನಿತೆನಂಜರೇದೆನುತ ॥ ಆವನ್ಮೈಮಿತ್ರಾಂತರಿತಕಾ । ಪಾವಶೇಷವನುಂಡುನಂಮನು । ಬಿಪಿನಿಸಿದನಾಜಗದತಿಯನುಮರವೆನೆಂತೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಹಿಪ್ರಮೂಜಗಕೆಲ್ಲಸಾಕ್ಷಿ । ವಸುಮತೀವಲ್ಲಭನೆಬರಿದೇ । ಮುನಿಕನಾದೆನುತಾಚಿಸಿಕಲ್ಪ್ಯೈಪಗತಿತಂನ ॥ ವಿಷಮಮಂತ್ರಿಗಳಧರ್ಮಕಥಾ । ಧಿಕಪತಳನೇನೀವ್ರಮುರಹರ । ನಸುಗಳೆನುತ್ಯೆದಿದನುಹರಿಪಮುನೀಂದ್ರನಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ೪೧ ॥ ಅರತೇಜದಲೆಲಿಪಿದನುಮಾದ । ನಾರಿಯನುಗಾಳಗದೊಳಕ್ಷ್ಯಕು । ಮಾರಕನದಲಿಮೆಚ್ಚಿಕಿರಾತಿಪಲಾಸಿಬಾಸ್ತ್ರವನು ॥ ಅರಚರಣದಬಲುಹಿನಲಿಹಿಳ । ಸ್ವೈರಿಯಧರ್ಮಸನದಸಲುಗೆಯು । ಸಾರಿದೆನುಮೇಲಿ ಭರದಿ

ಗಳನೆಬೇಳ್ಪೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಪೆಂಗಳಲರಿಯಸುದೇವರಾಯರಿ । ಗುಗುಳನೀಳ್ದೆನಿಸಿರ್ದನಿಜಬಾ । ಹುಗಳನ ಶೃಸಿದರಲ್ಲೆಸಾರಸೋ
ಕಪಾಲಕರು ॥ ಹಗೆಯಹರಿವನುಬೇಡಿದಡೆಕ್ಕೆ । ದಾಗಳಧಾಳಿಯನಟ್ಟಕಾಲನ । ನಗರಿಯನುತುಂಬಿಸಿದೆನಾರಾಶ್ರಯದಬಲವಹಿ
ಸಲಿ ॥ ೪೪ ॥ ವೀರಕಾರವರಾಯಶತಕನ । ಬೇರುನೊಣಿಗೆಗಂಗೆಸಿಕಟ್ಟಕು । ಠಾರರೆಳದೊಯ್ಯುತ್ತಲಿರಲಾಚಿತ್ರಸೇನಕನ ॥
ಘೋರರಣದಲಿಜಯಿಸಿದೆನುತಾ । ನಾರಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲಿಕೌರವ । ಧಾರುಣೀಪತಿಗಳನುಬಿಡಿಸಿದೆನಂಣಹೇಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಇರೆ
ವಿರಾಟನಪುರದೊಳಗೆನಂ । ಮರಿಕೆಯಲಿಸುರುವಿಟ್ಟಯುಲಾಕಾ । ರನಚತುರ್ಬಲಸಾಗರವನಂತಾರಸತ್ವದಲಿ ॥ ಒರಸಿದೆನುತಾನೊ
ಬ್ಬನೇಕರು । ಧರಣಿಪಾಲರತೇಜವನುಭಾ । ಸುರವಿಭೂಪಣರಕ್ಷನಿಕರವತಂಪೆನಾನೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣರಾಧಾ
ವರತನಯಶಲ್ಯಾದಿಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರರರಥಮಂಡಲವಿರಾಜಿತಸೈನ್ಯದಗ್ರದಲಿ ॥ ಚರಿಸಿಕೋರುತ್ತನಗೆರಿಪುನೋ । ಹರದಬಲವನುಸಾ
ಹಸವನಪ । ಹರಿಸಿದವರಾರಾಯುನನುತೇಜವನುಧೃತಿಸಹಿತ ॥ ೪೭ ॥ ಆರಕೈಯಲಿತಂನರಕ್ಷಾ । ಭಾರನಿಂನದೆನುತ್ತನೀನಿ । ತ್ತಾ
ರಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲಿಕಳುಹಿದೆತಂನನಾಹವಕೆ ॥ ಅರಚಲದಲಿಭೀಷ್ಮನೊಡನೆಮ । ಹಾರಣದಲೊದಗಿದೆನುಸುರನರ । ವೀರನಾನವ
ರಿಂಗೆಸುಲಭನೆಭೀಷ್ಮಜಯನೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಸಮರಮುಖದಲಿಮುಖದಿರುಹಿಬಲು । ಮಮತೆಯಲಿನಿಜಬಂಧುವಧೆಯು । ಕ್ರಮವೆನು
ತತಾನಿರಲುತಂನಯಶೋಕಮೋಹವನು ॥ ವಿಮಲವಿಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ । ಕ್ರಮದಲಪಹರಿಸಿದನುತ್ರೋರಿದ । ನಮಳತರನಿಜವಿ
ಶ್ವರೂಪವನಕಟಕಟನನೆಂದ ॥ ೪೯ ॥ ದ್ರೋಣಸಮರದಲೆಂನತುರಗ । ಶ್ರೇಣಿಬಳಲಿದಡುದಕವನುತಾ । ಕಾಣಿಸಿದನೆದರೊಳಗೆದಾ
ರಸಮುಗ್ರಶಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಹೂಣಿಗರಮೋಹರದಮುತ್ತಿಗೆ । ಗಾಣೆಸೀಗುಡಿಸಿದೆನುಹಡಿದ । ಬಾಣದಲಿಬಲವಿರ್ದ್ದೆಸಲರಿಯದೆಸಿಹಿ
ತ್ರದಲಿ ॥ ೫೦ ॥ ಎಸಲರಿಯದೆಚ್ಚಂಬುಗಳನಿಯ । ದೆಸೆಗೆಬಾರದಡೇನನೆಂಬೆನು । ವಸುಮತೀಶರಮುತ್ತಿಗೆಯಪುಷ್ಪಳಿಯರಚನೆ
ಯಲಿ ॥ ಹೊಸತಲಾಹರಿಸಾರತಿಯಲಿತೆ । ತ್ತಿಸಿದಮಾಲಿಗಳಸುರಕ್ಕತಕದ । ಮುಸುಕುಗಳಪ್ರಸಲಾದನಾದೆನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥
ಸಿಂಧುರಾಜನಬಹಳರಣದಭಿ । ಸಂಧಿಯಲಿತಾಗಿರಲಿರುಳುವಿಷ । ಕಂಧರನಕಾಣಿಸಿಮಹಾಸ್ತ್ರದಕಾಲಕೀಲುಗಳ ॥ ಬಂಧುರದ
ಬಿಡ್ಡೆಯನುಕಲಿಸಿದ । ದಾಂಧನನುಕೀಲಿಸಿದನಲಾನತ । ಬಂಧುವನುತಾನಗಲಿಯುಳವೆನದೆಂತುಹೇಳೆಂದ ॥ ೫೧ ॥ ತರಣಿಸು
ತನುರಗಾಸ್ತ್ರವೆಂನಯ । ಕೊರಳಸಾರುತ್ತಿರಲದಾರ್ತೆ । ಪರಿಹರಿಸಿತಲೆಗಾಯ್ದವರುದುಸ್ಸಹವಲಾಧರೆಗೆ ॥ ಪರಿಪರಿಯಹಿಂದಣ
ವಿಪತ್ತಾ । ಗರವನಾಲಾಶ್ರಯಬಲದಲು । ತ್ತರಿಸಿದೆವುನಾವಾತನಿಲ್ಲದಡಾರುಹೇಳೆಂದ ॥ ೫೨ ॥ ಮರವೆನೇತ್ರೈಹಾಸ್ಯರಸಬಂ । ಧು
ರಮೃದುಸ್ಮಿತಸೂಕ್ತಿಗಳಲಾ । ದರಿಸಿಬಾರ್ಥಪಾರ್ಥಬಾರ್ಥಸಖಿಯೆಬಾಯೆನುತ ॥ ಕರವೊಡನೆಕುಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು । ಬ್ಬರದನೋ
ಹದಲೆಂನೊಡನೆಮರಿ । ಪರಿಯಸರಸದಖೇಳನೋಳದಲೆಸವಲೀಲೆಗಳ ॥ ೫೩ ॥ ಸೂರೆಯೋದುದುತಂನಮನಮರ । ವೈರಿಗೆಲೆಹಿರಿ
ಯಂಣತಾನಿಂ । ನಾರನಾಶ್ರಯವೆನುತಂನಯಜೀವಸಖಿಯಂದು ॥ ಆರೊಡನೆಕುಳ್ಳಿಹೆನುಮಲಗುವೆ । ನಾರೊಡನೆಭೋಜನವ
ಮಾಳ್ಪನೆ । ದಾರೊಡನೆವಿಹರಿಸುವೆನಿಂನೆನುತೊರಲಿದನುಪಾರ್ಥ ॥ ೫೪ ॥ ಅಕಟಕೆಟ್ಟೆನಲಾಪೃಥಾಮ । ತ್ತಕಗಳಿಗೆಗುರಿಯಾದೆನ
ಮರ । ಪ್ರಕರಮುನಿವರವಂದಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜಸೀತನನು ॥ ವಿಕಳಮತಿಸಖಿಯೆಂದುಸಾರ । ಧೃಕವಬೇಡಿಜನವರಳತರಮಾ
ಣಿಕವನರಿಯದೆಮರುಳುಕಲ್ಲಿಂಬಂದವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೫೫ ॥ ಬಿಟ್ಟುಹೋದನಲಾಮಹಾತ್ಮನು । ಬಿಟ್ಟಬೇರೆಂತಿಹೆನುಜೀವನ ।
ನೆಟ್ಟನಗಲಿದರೊಡಲುನಿಲುವುದೆಪರಿಪರಿಗ್ರಹದ ॥ ಒಟ್ಟಿಯಲಿತಾಕೆಂಡಬರುತಿರೆ । ಹಟ್ಟಕಾರರಭಾಪ್ರತಂನನು । ಕಟ್ಟಿ
ಸುಜರಾಸಮರದಲಿಜಿಂಹ್ಪಾದೆನಾನೆಂದ ॥ ೫೬ ॥ ಅಂದಿನದಿಬಿಲುಸರಳುರಥತನೆ । ಗಂದಿನದೆಹೊಡೆದಹಯಾವಳಿ । ಯಂದಿನದೆಭಾ
ರತಮಹಾಸಂಗ್ರಾಮವನುಕಳದ ॥ ಅಂದಿನತಿರಥನಾನಲಾಮ । ತ್ತೆಂದುಗೋಪರುತಂನಭಂಗಕೆ । ತಂದರಾಮುರಹರನನಗಲಿದು
ಕೆಟ್ಟೆನಾನೆಂದ ॥ ೫೭ ॥ ಅರಸಕೇಳಾಬಾಂಧವರಸು । ಚ್ಚರಿತವನುಮದಿರಾಮದಾಂಧರು । ಬೆರೆಸಿಬೈದಾಡಿದರುಹೊಯ್ದಾಡಿದ
ರುತಂಮೊಳಗೆ ॥ ಧರಣಿಸುಮರರಶಾಪದನುಸರಿ । ಹರಿಸುಮ್ರದೆಹುಲುಮುಷ್ಟಿಗಳಲೀ । ಸರಣವನುನೀಗಿದರುಸಮರವಿಚಿತ್ರವಾ
ಯ್ತೆಂದ ॥ ೫೮ ॥ ಕಳಿಸಿದದೈವವನುಗೆಲುವ । ಗ್ಗಳೆಯರಾರೋಶಿವಶಿವಾಯದು । ಕುಲಮಹಾಂಬುಧಿಬರತುಹೋಂದೇನಿಮಿ
ಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಉಳಿದುಪದರೊಳುನಾಲ್ವರೈವರು । ಬಳಿಕತಂನನುಕಳುಹಿಶರಣಾ । ಜಲಧಿಜಾರಿದನುಳಿದುಮಾಧಿಯನೆಲೆಯ
ನಿಜಗತಿಗೆ ॥ ೫೯ ॥ ಭಜಿಸಿದಣಿಯರುಸಕಲಸುರನರ । ಸುಜನಮಾವನವಿಮಳಚರಣಾಂ । ಬುಜವನವಿರತಭಕ್ತಿಭಾವದಶುದ್ಧಬು
ದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ತ್ರಿಜಗದಧಿದೇವತೆಯನಾತನ । ನಿಜಪನರಿಯದೆಮಾನವರುನೆರೆ । ಮಜಹರಾದರೆಲಾಶಿವಾಯಂದಳಲಿದನುಪಾರ್ಥ ॥
ಸಾಕುತನಗೀಚಿಂತೆವಿರಹದ । ಶೋಕಸೈರಿಸಲರಿಯನೇತಕೆ । ಶೋಕಮೋಹಮಹಾಂಧಕಾರವಿಹಾರವೆನಗಿನ್ನು ॥ ಬೇಕೆಬಾದ
ಮ್ರತಂನಕರ್ಮ । ನೀಕನೆನುತಚ್ಯುತನೊಳಗೆಮರಿ । ಮಾಕವೆಡದಮನೋನುರಾಗದಲಿರ್ದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೬೦ ॥ ಇಂತುಹರಿಗುಣ
ಕಥನವಿಮಳ । ಸ್ವಾಂತನಿರ್ಜಿತಶೋಕಮೋಹ । ಭ್ರಾಂತಿಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತನಿಜಾನಂದಾನುಭವನಾಗಿ ॥ ಸಂತವಿರ್ದನುಪಾರ್ಥನಾ
ಹರಿ । ಚಿಂತೆಯಲಿತತ್ಸೂಕ್ತಿಗಳನುಕ್ಕ । ತಾಂತಸುತನಾಲಿಸುತಮಾರದನುಶೋಕವಿಭ್ರಮನು ॥ ೬೧ ॥ ಕೇಳುವಾಗಳೆಕುಂತಿತ

ನುವನು । ಬೀಳಕೊಟ್ಟಳುಭಜಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಲಿತದ್ಭಕ್ತಿಭಾವಿತೆಯಾಗಿಮುರಹರನ ॥ ಮಾಲಗಡಕವಿಕೆಗರುಪೃಥ್ವೀ ।
ಪಾಲಮುಖ್ಯರ ಬಳಿಕಬಸುಟಿಡೆ । ಗಾಲಹುಡಿಯಿಂದಡಲಿಕಂಡರುರಾಜವಿಭ್ರಮನ । ೬೪॥ ಮಾಡಿದರುಮನವನುಮಹಾತ್ಮರು ।
ಕೂಡೆಬಿಸುಟಿಹಪರದಸೌಖ್ಯದ । ಜೋಡಿಯನುಮನಜೋತುಗೊಳಿಸಿದುದಾಮಹಾಪಥಕೆ ॥ ಹೂಡಿಬಿಡರುದ್ಯೋಗರಥವನು ।
ಜೋಡಕೊಟ್ಟರುನಿಜವಿವೇಕದ । ಜೋಡಿಬಿಕ್ಕುಪರಿವಾರವಗಣಿತಶನುಡಮಾದಿಗಳ ॥ ೬೫ ॥ ಯದುಕುಲದಸಂಕ್ಷಯವನಾ
ಮುರ । ಜಿಪನಗತಿಯನುಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ । ಹೃದಯ್ದದನುತಾಪಾನುರಂಜಿತಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ । ಒಡನುಬಿಸುಟಳುಕಾಯವನುದ್ರೌ ।
ಪದಿಪರಾನಂದೈಕರಸಸಂ । ಪದವಪಡೆದಳುಕಡಿದುಬಿಸುಟಳುಕರ್ಮಬಾಧನವ ॥ ೬೬ ॥ ಧರೆಯರಾಜ್ಯದಮೇರುಪತ್ಯದ । ಧುರ
ಪನಾಪೌತ್ರನಲಿಸೇರಿಸಿ । ವರಮುನಿಗಳಿಂದೆಸಗಿದರುಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನು ॥ ಧರಣಿಪತಿಮಧುರೆಯಲಿವಜ್ರನ । ನಿರಿಸಿಪಟ್ಟವಕ
ಟ್ಟಿದನುಹರಿ । ಚರಣಚಿಂತಾತುರನುಗಮನಕೆಮಾಡಿದನುಮನವ ॥ ೬೭ ॥ ಜನಪನನುಜರಿಗಾದುದೊಂದೇ । ಮನವಮುರಾಂತ
ಕನಂಘ್ರಿಯಲಿಬಳಿ । ಕನಲನಾರೋಪಣೆಯಮಾಡಿದರಾತ್ಮವಹ್ನಿಯಲಿ ॥ ಅನುಪಮಾನಂದಾನುಭವಸಂ । ಜನಿತಸಂತೋಷ
ದಲಿಕುಂತೀ । ತನಯರರಮನೆಯಿಂದಹೊರಮಟ್ಟರುತಪೋವನಕೆ ॥ ೬೮ ॥ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಳಖಿಳವಿಷಯದ । ದಂದುಗವ
ನಳವಡಿಸಿದಿಂದ್ರಿಯ । ವೃಂದವನುಮನದೊಳಗೆಮನವನುಬುದ್ಧಿಯೊಳಗಿರಿಸಿ ॥ ನಿಂದಿರಿಸಿಬುದ್ಧಿಯನಹಂಕೃತಿ । ಯಿಂದದಲಿತದ
ಹಂಮಚಿತ್ತದ । ಬಂದಿಯಲಿಬಿಗಿವಡೆದ ನಿಂದರುಪಾಂಡುನಂದನರು ॥ ೬೯ ॥ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯತ್ರೆಗದರಾಜ್ಞಾ । ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿಗೆಬಳಿ
ಕಮಾಯಾ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯುಡಿತೆತಾಜ್ಞಾತತ್ವವನುತೆಗೆದು ॥ ವಿತ್ಯಶುದ್ಧವಿಬುದ್ಧಸಂವಿ । ತ್ತತ್ವದಲಿನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಮಾಯಾ ।
ತತ್ವವನುಮೌನದಲಿನಡದರುಪಾಂಡುನಂದನರು ॥ ೭೦ ॥ ಕರೆದಡರಿಯರುಕಂಣಮುಂದಿ । ರ್ದರನುಕಾಣರುಬೀಳುಕೊಂಡ
ರು । ಕರಣನೆಚ್ಚರುಬಾಹ್ಯವಿಷಯಾದಭೇದವಿಕ್ರಮದ ॥ ಅರಿಯರಿತರವನಾಮುಕುಂದನ । ಚರಣಕಮಲಧ್ಯಾನವನುನೆರೆ ।
ಕರಗಿಯರಗಿದಕರುಗಳಾದರುಪಾಂಡುನಂದನರು ॥ ೭೧ ॥ ಮುಂದೆಧರ್ಮಜನಾನೃಪಾಲನ । ಹಿಂದೆಭೀಮನುಭೀಮಸೇನನ ।
ಹಿಂದೆಪಾರ್ಥನುನಕುಲನಾತನಹಿಂದೆಸಹದೇವ ॥ ಒಂದೆಮನವಾತಪೊಂದೆನಿಜನೆಲೆ । ಯೊಂದೆಗತಿಮತಿಹರಿಪದಾಂಬುಜ । ವಂದೆ
ಜೀವನವಾಗಿನಡೆದರುನೆರೆಮಹಾಪಥಕೆ ॥ ೭೨ ॥ ಹಿಂದಣವರೇನಾದರೆಂಬುದ । ಮುಂದಣವರೀಕ್ಷಿಸದೆಬಿಡದೆಮು । ಕುಂದ
ನಾಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳವನಪ್ಪಿಮೈಮರೆದು ॥ ಕಂಡುಕಸರಿಕೆಯಿಲ್ಲದಚಲಾ । ನಂದಸಂವಿನ್ಮಾತ್ರನಿಜದೊಳ । ಗೊಂದಿತನ್ಮಯ
ರಾಗಿಹೊಕ್ಕರುಬದರಿಕಾಶ್ರಮವ ॥ ೭೩ ॥ ಬಿಸುಟರೊಡಲನುಕಾಲಕರ್ಮದ । ಗಸಣಿನಮಗೇಕೆನುತಹರಿಪದ । ಬಿಸರುಹದಸಂ
ನಿಧಿಗೆಸರಿದರುಸೇವಕೋತ್ತಮರು ॥ ಅಸಮಸುಖಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯದಲಿಪಂ । ಟಿಸಿದರೈವರುವಿಷ್ಣುಪದದಲಿ । ಬೆಸುಗೆವಡೆದರುವಿ
ಷ್ಣುಭಕ್ತರಿಗಾವುದರಿದೆಂದ ॥ ೭೪ ॥ ಅತ್ತಲಾವಿದುರಾಂಕನಂಣನ । ನತ್ತಿಗೆಯನಪರಂಪ್ರಷಿಗೆಕೈ । ವರ್ತಿಸಿದನೈದಿದನುದೇಶಾಂ
ತರನಿರೀಕ್ಷಿಸುಲಿ ॥ ಮತ್ತೆನಡೆತೆಂದಾಪ್ರಭಾಸದ । ವೃತ್ತಮಾಶಿನ್ಯಕೋಪದೇಶನಿ । ವೃತ್ತಿಕಾಯನುಪಿತೃಗಳೊಡನೈದಿದನುನಿಜಗ
ತಿಗೆ ॥ ೭೫ ॥ ಮಗನರಾಜ್ಯವನಂಗುಪರಿಯಂ । ತಗಲದಾರಲಿನಡಸಿದನುಕ । ರ್ಮಗಳಶೀಕ್ಷಾರಕ್ಷೆಗಳಭಾರವನುಕೈಕೊಂಡು ॥
ಬಿಗಡಮುನಿಮಾಂಡವ್ಯಶಾಪದ । ತಗಹಿನಲಿಶತವರುಷಶೂದ್ರತಿ । ಗೊಸದುವಿದುರಾಖ್ಯೆಯಲಿಮೆರೆದನುರವಿಜನಂನವರ ॥ ೭೬ ॥
ಇದುಸಕಲಪುರುಷರಿಗೆಪುರುಷಾ । ರ್ಥದವಖಿಳವಧುಗಳಿಗೆಸೌಭಾ । ಗ್ಯದವಸೇವಕನೃಪಾಲರಿಗೆರಾಜ್ಯಾಭ್ಯುದಯಹೇತು ॥ ಇದು
ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಂಗೆಮುಕುತಿ । ಪ್ರದವಘೌಘಮಹಾರ್ಣವೋತ್ತರ । ವಿದುಷಧಾತ್ಮರಿಗಾದಿಕಾರಣವಾತ್ಮಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ೭೭ ॥
ಪರಮಮಂಗಳವೆನಿಸಪಾಂಡವ । ವರನೃಪಾಲಚರಿತ್ರವನುಮುರ । ಹರಪದಾರೋಹಣವನವರವಿಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವನು ॥ ಹರು
ಷದಲಿಕೇಳುವಮಹಾತ್ಮರು । ಹರಿಪದಾಂಬುಜಭಕುತಿಯಲಿವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಸಂಸಾರಾಂಬುಧಿಯನೈದುವರುನಿಜಗತಿಯ ॥ ೭೮ ॥
ಮಾತುಹಲವರಬೇನುಬಹುವಿಧ । ಪಾತಕವಿಘಾತಕವಿದೇನಿ । ರ್ಧೂತತಾಪತ್ರಿತಯವಿದೆಲಾಸಕಲಜೀವರಿಗೆ ॥ ಸೇತುವಿದೆಸಂ
ಸಾರಸಾಗರ । ದಾತಡಿಯನೈದುವಡೆನಿಜನಿ । ತ್ಯಾತುಮನಸಾಯುಜ್ಯಸಂಪತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಕರವೆಂದ ॥ ॥ ೭೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೭೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪರೀಕ್ಷಿತನು ರಾಜ್ಯಭಾರವಾಳ್ದನು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮುನಿಸುತ್ತಸಿತಾಮಹಪ್ರತಿ । ಪಂನತೇಜದಗದ್ದುಗೆಯಲಭಿ । ಮನ್ಯುನಂದನನೆಸೆದನಭಿನ
ವರಾಜತೇಜದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಶೌನಕಪಾಂಡವರುಹರಿ । ಯೋಲಗಕೆಮುಂಕೊಂಡುಪೋಗಲು । ಪಾಲಿಸಿದನಖಿಳಾವನಿಯನಭಿಮ

ನ್ಯನಂದನನು || ಹೇಳಿದರತ್ಯೈಜನಿಸಿದಂದೇ | ಬಾಲಕನಗುಣಗಣವನದಕೆಚ್ಚಾಳವಾಗಲುಮರದುದಾತನರಾಜ್ಯವಿಸ್ತಾರ ||೧||
ಬಳಿಕಮತ್ಸ್ಯನೃಪಾಲನನ್ವಯ | ತಿಲಕನೆನಿಪುತ್ತರನಮಗಳನು | ಸಲೆವಿವಾಹವನಾಡಿಕೊಂಡನುನೃಪನಿಳಾವತಿಯ || ಲಲನೆ
ಯಲಿಸಂಜನಿಸಿದರುಕುವರರು | ತಿಲಕರಾಜನಮೇಜಯಾದ್ಯರು | ಬಲುಭುಜರುನಾಲ್ವರುಕುಮಾರಕರಾಮಹೀಪತಿಗೆ || ೨ || ಅಶ್ವ
ಮೇಧತ್ರಯವನಾಮನು | ಜೇಶ್ವರನುಮಾಡಿದನುವರಬೃಹ | ದಶ್ವಧೌಮ್ಯಕೃಪಾದಿರುತ್ವಿಗ್ಜನರುಪರಿವರಿಸಿ || ವಿಶ್ವತೋಮುಖ
ವಿಷ್ಣುವನುಸಲೆ | ಶಾಶ್ವಾಶ್ರದ್ಧಾದಿಗುಣದವ | ಲಶ್ವರಾಗವ್ಯೂಹನುಪಚರಿಸಿದನುವಿನಯದಲಿ ||೩|| ಸವನಸಾಮಗ್ರದಮಹಾಪ್ಯೈ |
ಭವವನದನೇನೆಂಬೆನಮರ | ಪ್ರವರರಕ್ಷಿಗಳಿಂಗೆಗೋಚರವಾಗಿಹವಿಗಳನು || ಸವಿದುದಣಿದರುಯಾಗಭಾಗದ | ನವಿರಳೋತ್ಸ
ವದಿಂದಭೂಸುರ | ನಿವಹಪರಿತೋಷಿಸಿತ್ತುಬಹುವಿಧದಾನಮಾನದಲಿ || ೪ || ತುಷ್ಟರಲ್ಲದೆಧನವಿಹೀನರು | ಕಷ್ಟರೆಂಬವರಿಲ್ಲಕಲಿ
ಯನು | ಕಟ್ಟಿಕೆಡಹಿದನಾಮಹೀಪತಿತನ್ನವಶದೊಳಗೆ || ದುಷ್ಟದುರ್ಜನದುರ್ವಿನೀತನಿ | ಕೃಷ್ಟನಿರ್ಗುಣದೀನದುಃಖಾ | ವಿಷ್ಟ
ದುರ್ಭಗರಿಲ್ಲಭೂಪೋತ್ತಮನರಾಜ್ಯದಲಿ ||೫|| ಎಸದುದಾತನರಾಜ್ಯಪಾಂಡವ | ವಸುಮತೀಶನರಾಜ್ಯದಂತಿರೆ | ವಸುಧೆಯ
ಮರರವೈಭವವನದನೇನಹೇಳುವೆನು || ಬಿಸಜನೃಶನೊಲವಿನಲಿತಾಜೀ | ವಿಸಿದವನಲಾಯೆನುತಹರಿಪದ | ವಿಸರುಹವನೋರಂತೆ
ಚಿಂತಿಸಿದಣಿಯನನವರತ ||೬|| ಒಂದುದಿನಸಿಹ್ಮಧ್ವಜಧಸು | ಸ್ಯಂದನವಹೂಡೆಂದುಸಾರಥಿ | ಗೆಂದುಕೊಂಡನುಚಂಡವರ
ಕೋದಂಡಮಾರ್ಗಣವ || ಇಂದುದಿಗ್ವಿಜಯವನುಮಾಡಿಮು | ಕುಂದಬಾಹ್ಯರೆನಿಪ್ಪಘಾತ್ಮರ | ವೃಂದವನುಸಂಹರಿಸಬೇಕೆಂದ
ರಸಜೋರವಂಟ ||೭|| ಕಲಿಯವಾರ್ತೆಯಕೇಳ್ದಕೋಪೋ | ಜ್ವಲಿತನಯನನುನೋಳ್ಪನೆಂದೆತ | ಬಲದಕರಿರಥತುರಗಪತ್ತಿಚ
ತುರ್ಬಲಾಬ್ಧಿಯಲಿ || ಸಲೆರಥವನೇರಿದನುಸಾರುವ | ಕಳಕಳದಕಹಳೆಗಳಕೋಳಾ | ಹಳದದುಂದುಭಿಶಂಖಭೇರೀವಾದ್ಯರಭಸ
ದಲಿ ||೮|| ಎತ್ತಿದವುಹೊಳಹೊಳವಮುತ್ತಿನ | ಸತ್ತಿಗೆಗಳಭ್ರಾಬ್ಧಿಯಲಿಸಲೆ | ಸುತ್ತಿಸುಳಿದಾಡಿದವುಸಿತಚಾಮರಪತಾಕಚಯ||
ಮುತ್ತಿದವುಕೆಂಧೂಳಿದೆಸೆಗಳ | ಭಿತ್ತಿಯನುಬಹುವಿಧಪತಾಕೆಗ | ಳೊತ್ತರಿಸೆನಡೆದುದುನೃಪಾಲಕಸೈನ್ಯಸಂದೋಹ ||೯|| ನಡ
ದುಭದ್ರಾಶ್ವವನುಭದ್ರಿಸಿ | ಪಡೆನಡೆದುದಾಕೇತುಮಾಲ್ಯವ | ಕೊಡಹಿಕೊಂಡನುಧನವನುತ್ತರಕುರುಗಳನುಜಯಿಸಿ || ತಡೆಯ
ದಾಕಿಂಪುರುಷವರುಷವ | ನೊಡೆದುಳಿದುಹರಿವರುಷವನುವಶ | ವಡಿಸಿಭಾರತಭೂಮಿಗೈತಂದನುಮಹೀಪಾಲ ||೧೦|| ಅಲ್ಲಿಗ
ಲ್ಲಿಗೆಪಾಂಡುನಂದನ | ರುಲ್ಲಸಿತಕೀರ್ತಿಯನುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವಲ್ಲಭನಪಾಂಡವರಸೌಹಾರ್ದ್ರವನುಸಂಪ್ರಿಯನ || ನಿಲ್ಲದಾಜನನಿಕರ
ತತ್ಪರ | ವಲ್ಲಭೆಯರೊಲವಿಂದಪಾಡಲು | ಫುಲ್ಲಲೋಚನನಾಲಿಸಿದನಡಿಗಡಿಗೆಹರುಷದಲಿ ||೧೧|| ಗುರುಸುತನದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದ
ಲಿತಾ | ನುರಿದುಹೋಹದನಾಮುರಾರಿಯ | ಕರುಣದಲಿತಾನುಳಿದುಬದುಕಿದಕಥೆಯಕೇಳುತ್ತ || ಕರಗಿಪನುಹರುಷದಲಿಪುಳ
ಕಾಂ | ಕುರಿತನಾದನುಗಾಯಕರನಾ | ದರಿಸಿದನುಮಣಿಕನಕಭೂಷಣವಾಹನಂಗಳಲಿ ||೧೨|| ಹರಿಕಥಾಪೀಯೂಷಪಾನ
ದೆ | ಲರಸನಿಂತಿರಲುತ್ತದೇಶಾಂ | ತರದಲಾಡುತ್ತಿರಲುನೃಪನಸಮೀಪದೇಶದಲಿ || ವರಮುನಿಪಕೇಳಾದುದೊಂದಾಶ್ಚರಿಯವ
ಪನ್ಯತ್ರಾಂತನದನವ | ಧರಿಸುಧರ್ಮದಸಾರಸಂಗ್ರಹವರಸುಸಂಗತಿಯ ||೧೩|| ವಸುಧೆಪಶುರೂಪದಲಿನೆರೆತು | ಟ್ಟಿಸಿದತನು
ವಿನಾಯೊಂದುವನದಲಿ | ಬಸಿವಕಂಬನಿಧಾರೆಯಲಿಕೆಸರೆದ್ದಭೂಮಿಯಲಿ || ಮುಸುಡೊಣಗಿಬಡವಾಗಿಬಾಲವ | ಮಿಸುಗದೊ
ರುವನೇಣಗಳೊಳಗಿರೆ | ವೃಷಭವೇಷದಲೊಂದುಕಾಲಲಿಧರ್ಮನೈತಂದ ||೧೪|| ಬಂದುಪಶುವಾಗಿರ್ದವಸುಮತಿ | ಯಂದವ
ನುಕಾಣುತ್ತಕೌತುಕ | ದಿಂದಿದೇನೌತಾಯೆಚಿಂತೆಯದೇನುಮನದೊಳಗೆ || ಕಂದಲೇತಕೆಮುಸುಡುದೃಗುಜಲ | ಬಿಂದುಗಳು
ಬಿಸಿತಾಗಿನಿಡುಗಳು | ಬೆಂದವಿವೆನಿನಗೇನುಜಠರಾಯಸವುಹೇಳೆಂದ ||೧೫|| ಘೋರವಹತನುಕೃಷೆಯೆಚಿತ್ತವಿ | ಕಾರವೋ
ಹೇಳೆನಲುಚಿಂತಾ | ಕಾರಣವಬಂದುದನುಮೇಣೊಬ್ಬನನುನೀನಗಲಿ || ದೂರವಾದೆಯೊಮೇಣಾತಂನವಿ | ಹಾರವಿದುಸ್ಥಿತಿಯ
ಕಾಲ್ಗಳು | ಸೂರೆಯೋದುದಕಕಟನೀನಳಲುವೆಯೊಹೇಳೆಂದ ||೧೬|| ಖಳನೃಪಾಲರಾಭೋಗಿಸುವರೆಂ | ದಳಲುವೆಯೊನಿಂ
ನನುಧರಾಮರ | ಕುಳದದುರ್ವೃತ್ತವನುಕಂಡಳಲುವೆಯೊಕಲಿಯುಗದ || ಗಳಿತಮಖಭಾಗಿಗಳೆನಿಪಸುರ | ಕುಲಕೆಮರುಗುವೆ
ಯೋನಿರುತವ್ಯಾ | ಕುಳಿತಮರ್ತ್ಯರವಿಗ್ರಹಕೆನಿಗ್ರಹವೂನಿನಗೆಂದ ||೧೭|| ರಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದನಾರಿಯರುಪತಿ | ರಾಕ್ಷಸನವೋಲಿರ
ಲುಕಂಡೇ | ನಕ್ಷಿಜಲವಿಳಿಯದಬೆಕಲಿದೋಷದಲಭಕ್ಷ್ಯವನು || ಭಕ್ಷಿಸುವವಿಪ್ರರಲಿವೇದದ | ಶಿಕ್ಷೆಗಳುವೆಯೊಲೋಕವಿದುದು |
ರ್ಭಿಕ್ಷಪೀಡಿತವಾದುದೆಂದಳಲುವೆಯೊಹೇಳೆಂದ ||೧೮|| ಅಶನಪಾನಾಂಬರವಧೂದು | ರ್ವಿಷಯಲೋಲುಪರಾಗಿಜೀವರು |
ಬಸಿದುಬೀಳುತಶಮದಮಾದಿಗುಣಂಗಳನುಮರದು || ಬಸನಳಿದುಹಾಯೆಂದುಚಿಂತಿಸಿ | ಕುಸಿವದುಸ್ಥಿತರಿಂಗೆನೀಚಿಂ | ತಿಸಿದು
ರಂತರದುಃಖಿಯಾದೆಯೊತಾಯೆಹೇಳೆಂದ ||೧೯|| ಅಲ್ಲದಡೆನಿನಗೋಸುಗರನರ | ರಲ್ಲಿಬಂದವತರಿಸಿಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವಲ್ಲಭನುಮ
ತ್ತೀಗಲಂತರ್ಧಾನದಲಿಸಿಲುಕಲು || ನಿಲ್ಲದಳಲುವೆಯೊಧರಿತ್ರಿಸು | ದುರ್ಲಭವಲಾತಾಯೆತತ್ಪದ | ಪಲ್ಲವದಸಂಸ್ಪರ್ಶಸುಖವನು

ನುತವರಾರೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಹೇಳುನಿಂನಯುವಾನದ ಚಿಂತೆಗೆ । ಮೂಲಕಾರಣನೇನುತನುನಿ । ಪ್ರಬಲಕಲಿತಾಮುಟ್ಟಿ ವಿಶ್ವಾಪಂಗ ಪೆಂತ್ರನಗೆ ॥ ದೇಳಲಾಗದೆನಿಂನಪ್ರೊಲಿದೆ । ಕಾಲುಗಳು ಮೂರಿಲ್ಲದೊಂದೇ । ಕಾಲಿನ್ನಿದೆನೆಪೆಮನೋವ್ಯಥೆಮೂಜ್ಜುಲಾಯೊ

ಧರಣೀ ಧರ್ಮರ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗಳು.

ದ ॥ ೨೧ ॥ ಎಂದಡೆಂದಳುಧರಣಿಧರ್ಮನ । ಮುಂದೆನೋಡುತನೆಹುಗುತ್ತೊಡ್ಯಾನೆ । ನಿಂದುಹರಿಚರಣಾರವಿಂದಜನೆನೆದುತನು ನನದು ॥ ತಂದೆನಿನಗಾನೇನನೆಂಬೆನು । ಬೆಂದವೀಕಾಲುಗಳುನಿನಗಾ । ಬಂದಸೇಳೊಂದೇಕಸಾಕಾರಣವದಿಬ್ಬರಿಗೆ ॥ ೨೨ ॥ ಅರಿಕರಿಕರುನೀನೇಕೆವಾತಿನ ಬ್ಲಿರಿವೆತಂನುವನಕಟಕಂನೆಯು । ಕೊರತೆಮುನನೀನರಿಯದವನೇಭಾಗ್ಯಪಶದಿಂದ ॥ ಉರುವಷ್ಟ್ಯ ವಕರುಣಾನೆಂನಲಿ । ಕಿರಿದುದಿನವಳನಟ್ಟುಮಾತ್ರದು । ಬರಕುಬಾಯಾರಿದೆನುಬಳಲಿದೆನೆಂದಳಾಧರಣಿ ॥ ೨೩ ॥ ಅವನಿರಲೀವಿ ಧಿಯೇನಿನಗೆಲೆ । ದೇವದುಸ್ಥಿತಿಯುಹುದುಕಾಲಳು । ಬೇವಷ್ಯೆನಾಲ್ಕರಲಿನಿಸ್ಸಿಂಕೆಯುಲಿಸಹದೆಯಲ ॥ ಅವಿರಿಂಚಿಶಾದ್ಯಮುಣಿವು ಕು । ಟಾವಲಂಬಿತಪಾದಪೀಠನ । ನಾವಲಗಲಿದುಜೀವಿಸುವಳಂದಳಲಿದಳುಧರಣಿ ॥ ೨೪ ॥ ಅಂಕುಶಧ್ವಜಪಜ್ರಯಾಪಲಕ । ಪಂಕಜಂಗಳನಿಪ್ಪನಿಜರೇ । ಖಾಂಕಿತಾರುಣಚರಣಕಮಲದಹಜ್ಜೆಗಳನಾಂತು ॥ ಬೀಕಪಲಿಬೆರಕೆಸೂನಿರಥರ್ಕ । ಪಂಕರಿಸಿಭು ವನಾಳ್ದಲಕ್ಷ್ಮಿನಿ । ರಂಕುಶದಲೆನಗಾಯ್ತುನಿತುಕೇಳೆಂದಳಾಧರಣಿ ॥ ೨೫ ॥ ಅಹಕಟ್ಟೆನಲಾಪ್ಯಥಾಂ । ರಾಮ್ರಿಬಿಡಾದೆನುಬಿ ಟ್ಟುಹೋದನು । ದೇಹಿಗಳದಾತಾರನತಿಗರ್ವಿಸಿದಳ್ಳಿವಳೆಂದು ॥ ಊಹಿಸಲದೇಕಿಂನುನಿಷ್ಟ್ರ । ತ್ಯೂಹವಾಯ್ತುಂನಳಲುಸಾಕೆನೆ । ನೋಹಿಕಾಂತಿಯುವಾತ್ರದೇಕೆಂದಳಲಿದಳುಧರಣಿ ॥ ೨೬ ॥ ಅರಿಗಾರ್ನ್ಯಚಿಂತಿಸುವರಿಂ । ನಾರಿಗಾರಳಲುವರುಬೆಂದೀ । ಬೇರುಮು ಗುಳ್ಳಂಕುರಿಸಲರಿವುದೆತಂದೆಲೋಕವಿದು ॥ ಆರನಾಶ್ರ್ಯಸುವುದುತಾನಿಂ । ನಾರಸಶ್ವದಲಿಹೆನುನಿಂನಪ । ದಾಂಶುಪಲಹುವರಂಘ್ರಿ ಹೀನನನೆಂದಳಾಧರಣಿ ॥ ೨೭ ॥ ನೀಚರತಿಚೆಚ್ಚಿದರಾತಲೆಯಾನು । ನಾಚಿನಡೆವಂತಾಯ್ತುಬದಮ । ಶೋಚನೆನುಮಾಣಿಸುವ ರಾರೆಲೆತಂದೆನಿನಗಿಂನು ॥ ಚಾಚುತಿದೆಬಲುಮೃತ್ಯುಕಲಿಕಲು । ಪೋಚಿತಾಧಮಾರ್ಗಧಿಪ್ರಣ್ಯವಿ । ಲೋಚನನನೆನೆನೆತುಬದು ಕುವೆಮುಂದಳಂದವನಿ ॥ ೨೮ ॥ ಹುತವಹನಕರ್ಮದಲಿದೀಕ್ಷಾ । ಶ್ರುತಿಯಾದಾನಾರ್ಜವಾನಿ । ಸ್ಮೃತಿವಿರಕ್ತಿಜ್ಞಾನಕೌಶಲ ಕಾಂತಿವಿಕ್ರಾಂತಿ ॥ ಧೃತಿವಿನಯವಿಜ್ಞಾನಸೌಭಗ । ಮತಿಸುಶೀಲಕ್ಷಾಂತಿನಿರಹಂ । ಕೃತಿಗಳೆಂಬಗುಣಂಗಳಾಪರಜ್ಯೆಪವಿರಲೆನಗೆ ॥ ಅಗುಣಾಂಬುಧಿಯಾಳ್ದಯೆನಖವಿಂ । ನಾಗಲರಿವುದೆತಂದೆತಲೆಯಾನು । ಬಾಗಿನಡೆವಂತಾಯ್ತುಕಲಿಯುಗಕಾಲದಲಿತನಗೆ ॥ ಲೋಗ ನೇನೀವಿದಕೆದುಃಖವ । ಭೋಗಿಸಲದೇವರ್ಷಿಪಿತೃಗಳು । ಭಾಗಧೇಯವಿಹೀನರೆನಿಸಿದರೆಂದಳಾಧರಣಿ ॥ ೩೦ ॥ ನಿಂನನೆನ್ನನು ಸಕಲಜೀವರ । ಬಂನವನುಕಾಣುತ್ತಶೋಕೋ । ತ್ಪನ್ನೆಯಾದೆನುಕಷ್ಟವಹಕಲಿಕಾಲದೋಷದಲಿ ॥ ಪರ್ಣಗಳನಾಶ್ರಯಿಗಳನು ದೋ । ಷಾರ್ನವದಲದ್ದಿದುದ್ಯೆವದ । ಗನ್ನಗತಕವನರಿವರಾರೆನೆಂದಳಾಧರಣಿ ॥ ೩೧ ॥ ಅವಳೊಲವಿನನೋಟವನುರಾ । ಜೀವಭವಭವಮುಖ್ಯರರ್ಥಿಸಿ । ಸೇವಿಸುವರನವರತದ್ಯಧವ್ರತರೆನಿಪರಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥ ಜೀವಿಯುರುಭಜಿಸುವರದಾಪದ । ಪಾವನಾಂ ಘ್ರಿದ್ವಯವನಾಲ । ಕ್ಷ್ಮೀವರನನೆಂತಗಲಿಜೀವಿಪೆನೆಂದಳಾಧರಣಿ ॥ ೩೨ ॥ ಕಳಚಿದನಲಾತಂನಭಾರಿಯ । ಕಲೆಜೊರೆಯಾಕಾ ರವರಪಾಂಡವ । ರೊಳಗೆಕದನವಬಿತ್ತಿಬಳಕಿಬ್ಬರಿಗೆನೆರವಾಗಿ ॥ ಖಳನೃಪಾಲಮಹಾಚತುರ್ಬಲ । ಜಲಧಿಯಮಥಾರ್ಸ್ತ್ರದ ಡಬಾ । ನಲಗೆಕೈವರ್ತಿಸಿದರಾರೆಂದಳಲಿದನುಧರಣಿ ॥ ೩೩ ॥ ಭಾರವೆಂದೇತಂನಕುಬಸಂ । ದಾರವನುಪರಾಡಿದನಲಾಬಲು । ಧೀರತನಕಿಂನೇನನೆಂಬೆನುಷ್ಟಷ್ಣವರುತನಗೆ ॥ ಭಾರವೇಹೇಳ್ಯಯ್ಯಮಾಪಾ । ಚಾರನನುತಾಹೊಸ್ತುದಕಪರಿ । ಜಾರವಲ್ಲಾಯ್ತೆ ನುತಮಿಗೆಮರುಗಿದಳುಭೂದೇವಿ ॥ ೩೪ ॥ ಹರಿಪದಾಬ್ಜಸ್ಪರುಶಸುಖಪರಿ । ಹರಿಸಲೆಂತ್ಯೆಜೀವಿಸುವೆನಾ । ಹರಿಪರಾಯಣರೆನಿ ಪನೈಷ್ಣವರೆಂನಮೋಲೊಲಿದು ॥ ಚರಿಸುತಿರಲಾವೈಷ್ಣವಾಂಘ್ರಿ । ಸ್ಪರುಶಸುಖದಾಸೆಯಲಿಜೀವಪ । ಧರಿಸಿಕೊಂಡೀಖನುಕಿದೆನು ನಾನೆಂದಳಾಧರಣಿ ॥ ೩೫ ॥ ಇಂನುಕಲಿಯುಗದೊಳಗೆತತ್ಪ್ರತಿ । ಪಂನವೈಷ್ಣವವಾದಕಮಲದ । ಸಂನಿಧಿಯನಾನೆಂತುಪಡೆದಪೆನು ಪ್ರಸ್ತುತಿಸೀನೆಯಲ ॥ ಖಿಂನೆಯಾದೆನುಖಳರದುರ್ಜನ । ರುಂನತಿಕೆಯನುನೆನೆದುಕಂಬನಿ । ಕೆಂನಕಂಗಳಲಿಳಪ್ರುತಿದೆವಾಪಿನಳ ಪೊರೆಗಂಜಿ ॥ ೩೬ ॥ ಕಲಿನ್ಪವರಾಕ್ಷೇನಾಪಮುಕುಂದನ । ಲಲಿತಪದಯುಗಪಂಕಜದವುಂ । ಗಳಸುರೇಖೆಯಹಜ್ಜೆಗಳನಾಂತ ನಗೆಪಮಸ್ಥಿಪಲಿ ॥ ಪ್ರಕಳತ್ರಿರತನುವಿನಲಿಹರಿ । ಲಲನೆಯರಸೌಭಾಗ್ಯಪನುವೆ । ಗಳಿಸಿಹಲುಬಿದಳಂತುನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನನೆನ ನೆನೆದು ॥ ... ... ॥ ೩೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೫೭ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಕಲಿಬಂಧನ.

ಸೂಚನೆ || ಸಲಹಿಧರೆಯನುಧರ್ಮಜನನುಕಾ | ಲ್ಗೊಳಿಸಿಕಲಿಯನುಕಟ್ಟಿನೃಪಕುಲ | ತಿಲಕನಿಹಪರವಿಷಯಭೋಗವಿರಾಗದರನಾದ || ... ...

ಪದನು || ಇಂತುಧರೆಪತಿಪುರದಲಿರಿಸಿ | ನಾಂತ್ಯರನೊಳ್ವುಧರ್ಮನೊಡನೇ | ಕಾಂತದಲಿಹರಿವಿರಹದುಃಸ್ಥಿತಿಗತಿನಿಜಸ್ಥಿತಿಗೆ || ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರೆಕೆಳರುಳನುಗಿತಿವಿ | ಕೆಂತದಲಿಕೊಲ್ಲಿನರನೆನುತ | ಕೃತಾಂತನಂತಿರೆಶೂದ್ರನೊಬ್ಬನುಬಂದನಾಯೆಡೆಗೆ ||೧|| ಪುಟ್ಟಿಕೆಡಹಿದನಾಪಶುವಕಿಪೆ | ಗುಟ್ಟದನುಬಸವನನುಮುರಿದವು | ಸಿಟ್ಟಿಲುಗಳೊಡೆದುಳಿಯಲಾಖಳನಂಘ್ರಿಹತಿಗಳಲಿ || ತೊಟ್ಟಿಸಲುಬಾಯ್ದುಗ್ಮಿಗನಲಿಕತ | ಲಿಟ್ಟುಹರಿಯಲುರುಧಿರಮಯಜಲ | ಸಟ್ಟಸವಿಯೆಳಗಿಂಕನಾಥರುಬಳಲಿಬಸವಳಿಯೆ ||೨|| ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆರಾಜರುಷಿಕುಲ | ವಂದಿತನುಪ್ರಾಚೀಸರಸ್ವತಿ | ಗಂದುಕಂಡನುಪಶುವನಾಬಸವನನುಶೂದ್ರನನು || ದಂಡುಗಕೆಬರಿಮವನಪೇಳದು | ಕೊಂಡುಕಳಬಲವಮಾಡೆನುತಸು | ಸ್ಯಂದನದಮೇಲಿರ್ದುಗರ್ಜಿಸಿನುಡಿವುತಿಂತೆಂದ ||೩|| ಆರೆಲವೊಘಡನೀಸುನಿಂನವಿ | ಕಾರವೇನಿಸುರಾಜವೇಷವ | ಚೋರಧರಿಸಿದೆಮಾಡುವುದುಚಾಂಡಾಲಕರ್ಮವಲ || ಸಾರುಮುಟ್ಟದಿರೆನ್ನನಾದರೆ | ಬೇರುಗೊಳಿಗಂಘ್ರೈಸುವೆಂನಕೆ | ರಾರಿಗುಣಬಡಿಸುವೆನುಮುಟ್ಟದಿರೆಂದನವನೀಶ ||೪|| ಭಂಡಘಡಘಡಕೊಲಗುನೀನು | ದ್ದಂಡತನವಿಡರೊಳಗೆನೆರೆಕರು | ಗೊಂಡುದೇಸಾಹಸಿಯಲಾತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇನು || ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷನೊಡನಾ | ಪಾಂಡವರುನಿಜಧಾಮವನುಕೈ | ಕೊಂಡರಿಂನೇನೆನುತಗರ್ವಿತನಾದೆಲಾಯೆಂದ ||೫|| ಆರುನೀನೆಲೆತಾಯೆಪಶುವಾ | ಕಾರನಿಜವ್ರೋಕೃತಕವ್ರೋಕಾಂ | ತಾರವಾಸವಿದೇಕೆಬಳಲಲದೇಕೆಭಯವೇಕೆ || ಆರೊಡೆಯತಾನಿನಗೆನೋಡದೆ | ದೂರಹೊಡದರುಶಿವಶಿವಾಘನ | ಘೋರಪಾಪಿಗಳೆನುತಕಿವಿಯನುಮುಚ್ಚಿಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೬|| ಕರುವಕಾಣದೆದುಃಖದಲಿಮನ | ಮರುಗಿಬಡವಾದೆಯೆನೆಯಸಜಲ | ದೊರೆಕ್ರೆಯೇಶಾಂತಾಯೆನೀರಿಲ್ಲಕಟಹುಲ್ಲಿಲ್ಲ || ಬರಿದೆಬರಲೇಕಿಲ್ಲಿಮನೆಯನು | ತೊರದುಸಿಂಹವ್ಯಾಘ್ರಭೀಕರ | ದಿರುಬಜೊಗಪೇಕೆಂದುಕಂಬನಿದುಂಬಿದನುಭೂಪ ||೭||

|| ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||

ಆರುನೀನೆಲೆತಂದೆವೃಷಭಾ | ಕಾರನಿಜವ್ರೋಕೃತಕವ್ರೋಕಾಂ | ತಾರದೊಳಗಿರಲೇಕೆಭಯಬಳಲಿಕೆಯುತಾನೇಕೆ || ಆರುಕಡಿದರುಕಾಲುಗಳನಿಂ | ದಾರುಹೊಡೆದರುನಿಂನನಿತ್ತಲು | ಕಾರಣವದೇಕೆಕಟದುಃಸ್ಥಿತಿಗೆಂದನವನೀಶ ||೮|| ಹೇಳುನೀನಾರಕಟವೃಷಭವ್ರ | ಹಾಳಸಂನಿಭಗಾತ್ರಕಂಗಳ | ನಾಳಿಗೊಳುತಿದೆದೇವನೋಗಾಂಧರ್ವನೋಮೇಣು || ಹೇಳುಶೂದ್ರನದೆಸೆಯಭಯವನು | ಬೀಳುಕೊಡುನುಡಿಕಂನೊಡನೆತಾ | ಪಾಲಿಸುವೆನಭಿವ್ಯಾತವನಂಜದಿರೆಂದನವನೀಶ ||೯|| ಶೋಕಜಲಬಿಂದುಗಳುನೆನ್ನನು | ಸೋಕಲಂಮಿವುಶಿವಶಿವಾಕುಂ | ತೀಕುಮಾರರರಾಜ್ಯದಲಿತಾವುಟ್ಟಿಕಂಡೆನಲ || ಸಾಕುಸಾಕೆಲೆತಂದೆಬಿಡುಪರಿ | ಶೋಕವನುಕಾಲ್ಗಳನುಕೊಂಡವ | ಪಾಕಶಾಸನನಾಗಲವನನುಕೊಲುವೆನಾನೆಂದ ||೧೦|| ಕಾಲಕಡಿದದುರಾತ್ಮರಾರೋ | ಹೇಳುಮೇಣುಕೃತಾಂತನಾಗಲಿ | ತೋಳಕಡಿವೆನುಪಾಂಡುವರಕುಲಕೀರ್ತಿದೂಷಕನ || ಪಾಲಿಸುವೆಸುಜನರನುದುರ್ಜನ | ರೊಳಗಪನುಪಳಯಿಸಲರಿಯದ | ರಾಳುವರುನರಕಾಬ್ಧಿಯಲಿನೃಪರೆಂದನವನೀಶ ||೧೧|| ಲೋಗರಿಂಗುಪಹತಿಯನೆನೆದರೆ | ತಾಗದಿಹದೇತನಗೆಸಜ್ಜನ | ರೇಗುವರುದುರ್ಜನರುಪದ್ರಿಸಿಬಿಡೆಕೊಡಿದರೆ || ಬಾಗಿನಡವರುದೈವವೇತಾ | ನಾಗಿಸಲಹುವರಾರುಕಾಲ್ಗಳ | ನೀಗಿದವರೆಲೆತಂದೆಹೇಳೆಂನಾಣೆಹೇಳೆಂದ ||೧೨|| ಭೂತಳಾಧಿಪನಿಂತುಬೆಸಗೊಳೆ | ಲಾತನೆಂದನುಪಾಂಡುಕುಲಸಂ | ಜಾತನಲ್ಲಾತಂದೆನಿನಗೀಮಾತುಯೋಗ್ಯವಲ || ಭೀತರಿಂಗಭಯವನುಕೊಡುವವಿ | ಧಾತ್ರುಸಹಜವಲಾನಿನಗೆನಿ | ರ್ಧೂತಪಾತಕಜಾತರೆಲ್ಲಾಪಾಂಡುನಂದನರು ||೧೩|| ಆರುಗುಣಗಣಗಳಿಗೊಲಿದುದೈ | ತ್ಯಾರಿಸಾರಥ್ಯಾದಿಕರ್ಮವ | ನಾರಿಗೈಮಾಡಿದನುನಿಜಮಹಿಮೆಯನುಬೀರಿರಿಸಿ || ಮೇರೆಗೆಡಿಸಿದನಖಿಳಮುನಿಗಳ | ಭಾರಣೆಗೆಬೆಂಬೀಳದಾಶ್ರುತಿ | ನಾರಿಯುರನಾಚಿಸಿದದೈವಪಲಾಶಿಮಾಯೆಂದ ||೧೪|| ಆರಕಡಿದರುಕಾಲನೆಂದೆಲೆ | ವೀರಕೇಳಿದಡೇನನೆಂಬೆನ | ದಾರುಬಲ್ಲರುಜೀವಜಾತದದುಃಖಸುಖಗಳಿಗೆ || ಆರುದೈವವೊಕರ್ಮವೋಧಿಟ | ಕಾರಣವನೀನರಿವುದದರವಿ | ಚಾರಣಿಂನದುಹಲವುಮತದಲವಸ್ಥೆಯಾಯ್ತೆಂದ ||೧೫|| ಎನಲುಮನದಸಮಾಧಿಯಲಿಮಾ | ತಿನಲಿಭೇದವನಾಲಿಸುತಕಂ | ಡನುನೃಪಾಲಕನೀತಸಾಕ್ಷಾದ್ಧರ್ಮರೂಪನಲ || ಬಿನುಗುಗಳಿಗೀಮಾತುಸಲೆಸಂ | ಜನಿಸಲರಿವುದೆಧರ್ಮತತ್ತ್ವದ | ನೆನಗೆಹೇಳಿದೆಧರ್ಮನಾಗದೆಮಾಣೆನೀನೆಂದ ||೧೬|| ಅಕಟನಿನಗೀವಿಧಿಯಮಾಂಡವ | ನಿಕರವಿರ್ದಡೆಬಹುದೆತಾಮಾ | ತಕಿಯಲಾನಿಜರಾಜ್ಯದಲಿನಿನಗೀಸುದುಃಸ್ಥಿತಿಯೆ || ಚಕಿತನಾದೆನಲಾಮಹಾಮಾ | ತ್ರಕರೆದಗತಿಯಲಿಪಾತಕದಸೂ | ಚಕರಿಗಹುದೆಂದುಸುರದಾದ್ಯೋಧರ್ಮನೀನೆಂದ ||೧೭|| ಅಲ್ಲದಿರ್ದಡೆವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯು | ಬಳ್ಳಿ

ದೋಷಕಿನಿಬರಕಿಬ್ಬೀವರಿ : ನೆಲ್ಲರಿಗೆಗೋಚರಿಸದೆಂಬುದನರುಹಬೇಕೆಂದು ॥ ಸೊಲ್ಲಿಸೆಸೋತನವಸನಾರುತ । ಪಲ್ಲಸುತಪದ್ಮಾ
ಚದುರಿಸಿ । ಕ್ರೊಲ್ಲಿಸಿತಚತುರಂಘ್ರಿಗಳುನಿರ್ಗುಂಟಲಾಯಿಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಮುರಿದವೇಕಾಲುಗಳುಧರ್ಮನ । ಚರಣಮೂರರ
ಜಂಬಡಕೆಡು । ಧರ್ರತರಶ್ಮೈಯಸಂಗಡದಸಂಜ್ಞಿತೆಗಳಲಿಮೂರು ॥ ಚರಿಸುವಿಂದಿನಸತ್ಯವೆಂಬೀ । ಚರಣವನುಕೊಳಲೆಂದುಮು
ತ್ತ । ಬ್ಬರಿಸುತಿರ್ದನಧರ್ಮನನ್ನೃತದಲ್ಲೆಂದನವನೀಶ ॥ ೧೯ ॥ ಈಕೆಧರಣಿಯುಲಾದರಿಸಿಹ । ಶ್ರಾಕೃತಿಯಲಿರದಳಲುವಳುಜಗ ।
ದೇಕನಾಥನುತಂನನುಳಿದನೆನುತ್ತಚಿಂತಿಸುತ ॥ ಶೋಕಿಸುವನಿಭಾಗ್ಯತನವಿಂ । ನೇಕೆಜೀವನವೆಂದುವಿರಹ । ವ್ಯಾಕುಳತ್ವಯು
ಕ್ಷೋಭೆಯುದ್ಬ್ವನೆರೆಬಡವಾದಳಕಟೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ದೇವದೇವನಚರಣಯುಗಳದ । ಪಾವನಾಂಕಿತಹಜ್ಜೆಗಳಸುಮ । ಹಾವಿಭೂಷಣ
ದಿಂದಮಿರಂಜಿಸಿದನಿಂನನರ ॥ ಏನೆನಾನಿಂನೀದುರಾತ್ಮರು । ತಾವೊಡೆಯರೆನೆನೆಂಬರೆಂತ್ರೈ । ಜೀವಿಸುನೆನೆನುತ್ತೋಡಿವಿಪಿನವ
ಹೊಕ್ಕಳಕಟೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಜಾನಿಗಳುತಮಗೈಸಲೇನೀ । ನೀನಿರೋಧವನನುಭವಿಸೆತ । ಪ್ಪೇನುನೀವಿಂನಂಜದಿರಿಕಲಿಶೂದ್ರನಾ
ಗನಲ ॥ ಏನೆಲವೊಬಿಹುದುಗ್ಗರಿತ್ರವ । ಕಾನನದಮಧ್ಯದಲಿಕೋಲುನೈ । ದೀನರನುಘಾತಯಿಸುತಳದನುನೃಪನಡಾಯುಧವ ॥ ೨೨ ॥
ಜಡಿದುಖಡ್ಗವನವನತಲೆಯನು । ಕಡಿದುಬಿಸುಡುವೆನೆಂದುನೃಪನು । ಗ್ರಡದಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಕಿಡಿಸೂಸೆಕಂಗಳಲಿ ॥ ಕತು
ಗಿಕಾಲಾಂತಕನಪ್ರೋಲಿರೆ । ನಡುಗಿಭಯದಲಿಕಾಲಮೇಲಡ । ಗೆಡದುಬಿಂನಹವಮಾಡಿದನುನೃಪಲಾಂಛನವಬಿಸುಟು ॥ ೨೩ ॥
ಅಕ್ಕಟಕಟಾಕೊಲ್ಲದಿರುಮರೆ । ಯೊಕ್ಕೆನಾನೆಲೆಭೂಪಕಾಲಕೆ । ತಕ್ಕನಡವಳಿತಂನದಲ್ಲದೆನಿಂನವಚನವನು ॥ ಮಿಕ್ಕುನಡವವ

ಕಲಿಗೆಸ್ಥಾನ ನಿರ್ದೇಶ್ಯ ಬಂಧನ.

ನಲ್ಲಿಮುದದಲಿ । ಸಿಕ್ಕಿಬಂದವನಲ್ಲತನಗಿರ । ಲಿಕ್ಕೆಹಿಕ್ಕೆಯುಠಾವಕಾಣೆನುಕೃಪೆಯಮಾಡೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಏಳುಮರೆಯೊಕ್ಕವರ
ಕೊಲ್ಲೆನು । ಕಾಳಮುಂಡೆಯಮಗನೆಬರಿದೇ । ಬಾಳಲರಿಯದೆಬಡವ್ರುಗಳನೀವಿಧಿಗೆಬರಿಸಿದೆಲ ॥ ಬೀಳುಗಡಿವೆನುತಂನರಾಜ್ಯದ ।
ಮೇಲೆನೀನಿರಲಿಂನೆನುತಕರ । ವಾಳಜಡಿಯಲುನಡುಗಿಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುನೃಪಗೆ ॥ ೨೫ ॥ ದೋಹನೆನ್ನಿಗೆಕಲೆಯುಕಡಿದರೆ ।
ಸಾಕೆನಲ್ಲಿಗೆಗತಿಯುಕಾಣೆನು । ಗಾಹಿಸಿತುನಿಂನಾಜ್ಞೆಜಗದಲಿಮುಂದುಗೆಟ್ಟೆನಲ ॥ ಬಾಹಿರನಸಿರಿಸೊಂದುಸಿಪ್ಪ । ಶ್ರ್ಯೂಹಪಹ
ರಿಪಿನಲಿಸಿಂನಯ । ಬಾಹುಬಲವಿಕ್ರಮಕೆನಾನಿದಿರಿಲ್ಲಲಾಯೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಯೆಂದುಕಲಿಕಾಲ್ಪಿಡಿದುತಂನಯ । ಮುಂದೆಬಿದ್ದಿರೆ
ಕೊಟ್ಟಿಲವೋ ।ನಿಂದೆರಜಸ್ತ್ರೀದ್ಯೂತಸೂನಾಪಾನನಾಲ್ಕರಲಿ ॥ ತಂದೆನೆರೆಯದೆನಲ್ಕೆಕೊಟ್ಟನು । ಮಂದಿರಕ್ಕೆಸುವರ್ಣವನುಸಾ।
ಕೆಂದುಕಲಿಕೈಕೊಂಡನಾನಿಜವಾಸಪಂಚಕವ ॥ ೨೭ ॥ ಮದನವಾಸೆಮಾಡಿದನುನಾರೀ । ಹೃದಯದೊಳಗನೃತಾಂಕನಾದ್ಯೂ ।
ತದಲಿಸ ಆಸ್ಥಾ ನರಜನೆಂಬಂನಪಾನದಲಿ ॥ ಮುದನಿವಾಸವಮಾಡಿದನುಕನ । ಕದಲಿನ್ನೈರಾಸ್ಯಯನುಮನೆಮಾ । ಡಿದನುಕಲಿ
ಬಾಂಧವರುನೆರದುದುಧರ್ಮಪರಿವಾರ ॥ ೨೮ ॥ ಕಟ್ಟನಿಯತಸ್ಥಾನಪಾಶದ । ಲಿಟ್ಟುಕಲಿಯನುಜರದಧರ್ಮದ । ಧಟ್ಟನೊಡೆ
ದೋಯ್ದುಬಿಳರಾಜ್ಯದಸುಜನಸಂತತಿಗೆ ॥ ಒಟ್ಟಿಸುಸರವೆನಲ್ಕೆಪಾತಕ । ದುಷ್ಟಚೋರಾಚಾರಹೀನನಿ । ಕೃಷ್ಟರೆಂಬವರಿಲ್ಲದಂತಿರೆ
ಸಲಹಿದನುಧರೆಯ ॥ ೨೯ ॥ ಬರತುದವನಿಯನಯನಮಾರಿಗ । ಳೊರತೆರಾಜೋತ್ತಮನತೇಜದ । ಬಿರುಬಿಸಿಲಬಿಂಕದಲಿವೃ
ದ್ದಸೂಕ್ತಿಗಳಸುಧೆಗಳಲಿ ॥ ನೆರೆಪುಳಕವಂಕುರಿಸಿತಾಪ್ಟಿಯ । ನೆರವಣಿಗೆಪಲ್ಲವಿಸಿಹರುಷದಿ । ಮೆರವಸಿರಿಫಲವಂತೆಯಾದಳುಧರ
ಣಿಪ ಪಾಕ್ಷಣಕೆ । ೩೦ ॥ ಬಂದವಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆಧರ್ಮಗೆ । ಬೆಂದಕಾಲ್ಗಳುಮೂರುಧರ್ಮನು । ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನುನಡೆಯಲರಿಯ
ದೆಮಾಡಮೂರರಲಿ ॥ ಕುಂದುಕುಂದಿತುಕೊರತೆಕ್ರೂರದುದು । ದಂದುಗವ್ರುಗಾಹಿಸಿತ್ತುಬೇಸರು । ಬೆಂದುದುತ್ಸವವಾದುದುತ್ಸವ
ಪ್ರೊದುದಿಮುಷದಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ಸಂತವಿಟ್ಟನುಧರೆಯಧರ್ಮನ । ಚಿಂತೆಯನುಬಿಡಿಸಿದನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತದಾಸನುಮರಳಿದ
ನುಹರುಷದಲಿನಿಜಪುರಿಗೆ ॥ ತಿಂಥಿಣಿಯಪರಿವಾರನೃಪಸಾ । ಮಂತಶೇವಿತಚರಣನಿಂತುದಿ । ಗಂತವಿಜಯದಲಾರ್ಜಿಸಿದನೂರ್ಜಿ
ತದ ಶೋಧನವ ॥ ೩೨ ॥ ಎಸೆಮುನಿಸನೀವಿಲ್ಲಿಸತ್ರವ । ನೆಸಗೊಳಿಸಿನಿಲುಪಂಡುನೃಪಕುಲ । ತಿಲಕನಿದ್ದನುಹಸ್ತಿನಾಪ್ರರದೊ
ಳಗೆವಿಲಾಸದಾಗಿ ॥ ಸಲೆಚತುಸ್ಸಾಗರದಘನಮೇ । ಖಲೆಯಮೇದಿನಿಗೊಬ್ಬನೇಕಾ । ದಲನೆನೆಸಿರಂಜಿಸಿದನೇಕಚ್ಛತ್ರವಿಭವದಲಿ ॥
ಸನಕಿಹೊಗುತನೊಂದುನೃಪನಂ।ದನರುತನನೆಗೊಲಿದಿಕ್ಕರಾಜ।ಸನದಮೇಲೆಸಮಗ್ರತೇರವರಾಜತೇಜದಲಿ ॥ ಘನಯಶೋನಿಧಿ
ರಾಜರುಷಿಕುಲ । ವಿನುತನೆಸೆದನುದಗ್ರಬಲವಾ । ಹನವಿಭವವಿಸ್ತಾರದಲಿಸುರಪತಿಗೆಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ॥ ೩೩ ॥ ಅವದಿನದಲಿಘಳಿಗೆಯ
ಲಿರಾ । ಜೀವನಾಭನುಗವಿಸಿದನುನಿಜ । ಪಾವನಸ್ಥಾನವನುಕಲಿಯುಂದೇಪ್ರವಿಷ್ಟನಲ ॥ ಈವಸುಧೆಯಲಿಹರಿಪರಾಙ್ಮುಖ ।
ಜೀವರನುಬಾಧಿಸುತಪಾತಕ । ನಾವರಿಸಿದನುಕಟ್ಟುವಡದನುನೃಪನರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಏಗುವ್ರುದುಕಲಿಖಳರಿಗಲ್ಲದೆ । ಭಾಗ
ವತರಿಗೆಮುನಿದುಮಾಡುವ । ತಾಗುಥಟ್ಟನನರ್ಥವಾವ್ರುದುಮೀರಭೀತರಲ ॥ ಬೀಗಿಬೆರೆತುಬ್ಬುವನುಸೌಖ್ಯದ । ಮಾರ್ಗಣೆಯ
ಮಾಘಾತ್ಮರಲಿಮರ । ದಾಗಿಮುಟ್ಟುವಡಂಜುವನುಮುರವೈರಿವರ್ಗದಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ಸಿದ್ಧಿಸುವರೀಧರೆಯೊಳಗೆಗೋ । ವರ್ಧನಾ
ದ್ರಿಧರಾಂಘ್ರಿಗಳಸುಸ । ಮೃದ್ಧನಾಮಸ್ಮರಣೆಮಾತ್ರದೆಅಖಿಳಪುರುಷಾರ್ಥ ॥ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಿಂತಾನ್ಯಪಾಲಕು । ಲೋದ್ಧರಣನಿಜ

ರಾಜ್ಯದಲಿ ಕಲಿ | ಬದ್ಧನಾಗಿರಲೋಲೈಸಿರೆಯುಂದು ಕೇಳಿಸಿದೆ || ೩೭ || ಮರೆದನವನಿಪನಖಿಳರಾಜ್ಯವ | ಧುರವನಾನಿಜವಿರುಪಸ್ವದೆ | ಪರಾಗವದಪದ್ಧತಿಯುನನುಪಮಭೋಗಸಂಪದವ || ನೆರೆಮುರಾಂತಕನಂಘ್ರಿಕಮಲದ | ಲೆರಗಿಸಿದನಿಜಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ | ಕರುವಿನಂತಿರೆ ಕಾಯದಲಿ ಪರಿಗಳಿತತೃಷ್ಣೆಯಲಿ || ೩೮ || ಸಾಕಿದನಲಾಕಂಸನಾಜಗ | ದೇಕನಾಥನು ಜನನಿಯುದರದ | ಲಾಕತೋರಕ್ಲೇಶದಲಿ ಕಾನಿರಲು ತಂನಾವನು || ನೂಕಿ ಕುರಿಯಲಿ ವಿಧಿಕೃವೊಳಗ | ಳಾಕೆವಾಳನು ಹೋಕ್ಕು ಬಳ್ಳಿಕಿಂ | ನೀಕಳ್ಳೇವರವನುವುಹ ಸ್ತ್ರವಜರದು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ||೩೯|| ತನಗೆ ಒಡೆಯುವಾತವೆಸಮಗ್ರ | ವನಿಯ ರಾಜ್ಯವಿಧಾನದಲಿ ಕಾ | ನೆನಿಕರವತಂನರ್ಥದಭಿಮಾಷಂಗಳೆಡೆಸುವಲ || ಅನಲಮುಖದಲಿ ಕಾಯ್ದ ಕರೆಣಾ |ವಸಧಿಯುನುತಾನೆಂತು ಕಂಡಪೆ | ನೆನುತ ಕರಗುವೆನಡಿಗಡಿಗೆ ಕಂಬನಿಗಳಲಿ ಭೂಪ || ೪೦ || ತೊರೆದನಿಹಪರಸೌಖ್ಯಕವಚಿನ | ವಿರುಪವಮಣಿಕಕೈಗೆ ಬಂದೆ | ಜ್ಜರಿನಕೂಡಲ್ಲವಂತ್ರೆ ನಿಜದಲಿ ನಿತ್ಯದ್ವಂದು | ಅರಿದು ನಿಸ್ಪೃಹನಾಗಿಪುವದಲಿ | ಸೆರವಿಡಿದು ನಿತ್ಯಾಸ್ಮೃಕೃಷ್ಣನ | ಚರಣಕಮಲಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿರ್ದನವನೀಶ ||೪೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೬೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು,

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪರೀಕ್ಷಿತಂಗೆ ವಿಪ್ರಶಾಪ.

ಸೂಚನೆ || ಭೂಸುರನ ಶಾಪದಲಿ ತೊರೆದಭಿ | ಲಾಷೆಯನು ರಾಜ್ಯದಲಿ ಪಾಂಡುವ | ಶೀಶನಂದನನೈದಿದನು
ಸುರವದಿಯನವನೀಶ || ... ...

ಪದನು || ಮುನಿಪ ಕೇಳೈ ರಾಯ ಪಾಂಡವ | ಜನಪನೈದಿದನೊಂದು ದಿನ ಕಾ | ನನವನೆಡಬಲವಂಕದೆಕ್ಕಟಿಗರ ಸಮೇಳದಲಿ || ಕನಕಮಯ ರಥದಿಂದ ಮೃಗಯಾ | ಘನೆತರವ್ಯಸನದಲಿ ಮವಸಂ | ಜನಿತವಿಧಿವಶದಿಂದ ಹೊಕ್ಕನು ಕಾನನಾಂತರವ || ೧ || ಎಡಬಲದ ಮೃಗಲುಬ್ಧಕರವಂ | ಗಡದಲೊದ್ದಿದ ಕಾಲುಕಂಣಿಯ | ಶಿಡಿವಲೆಯ ದಡಿವಲೆಯ ನಾಂಶಸುವಲೆಯ ಕತವಲೆಯ || ತೊಡಕುವಲೆ ಬೆಳ್ವರವಬೆಗಳ | ದಡಣಗಾರು ಪಿಶಿತಖಿಳಮೃಗಕುಲ | ಪಡವಿಯನು ಬರಿಕೈದು ನಡೆತಂದನು ವನಾಂತದಲಿ || ೨ || ವಿಕ್ಕನಡೆದನು ಮುಂದೆ ಮೃಗಕುಲ | ದಿಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕೆಯ ನೀಕ್ಷಿಸುತ ಕಂ | ಡೆಕ್ಕಲನ ಬಳ್ಳಸಂದು ತೊಳಲಿದು ಬಹಳಲಿ ಬಾಯಾರಿ || ಹೊಕ್ಕನೊಬ್ಬ ಮುನೀಂದ್ರನಾಶ್ರಮ | ಕೆಕ್ಕತುಳದಲಿ ಬಂದು ಭೂಪತಿ | ಬಿಕ್ಕಳಿನ ಬಲುದಗೆಯ ಮಾರ್ಗಶ್ರಮದ ಭಾರದಲಿ || ೩ || ಮುನಿಪನೊಬ್ಬನು ಬಿಗಿದ ಪದುಮಾ | ಸನದಲಿಂದ್ರಿಯವೃತ್ತಿಗಳು ಸಲೆ | ಮನದೊಳಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಮನವನು ನಿಲಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ || ಅನುಪಮಾತ್ಮನ ನಿಲಿಸಿ ವಿರಹಂ | ವಿಸನಿಜಾನಂದಾನುಭವದಲಿ | ತನುವ ಮರೆದು ಪಶಾಂತನಾಗಿರೆ ಕಂಡನವನೀಶ || ೪ || ಮೂರು ನೆಲೆಯನು ಕಳಿದು ಮಾಲ್ಕರೊ | ಳೋರುಗುಡಿಸದೆ ನಿಂದು ಗುಣವನು | ವಿಶಾರಿನಿ ವಿಲಿತದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಮುನಿನಾಥನಿದಿರಳಿದು || ಗೌರವಾಜಿನಮುಡಿ ನಿಜಜಡೆಗಳು | ಚಾರಿಮ್ಮೆಮರದಿರಲು ನೃಪಬಾ | ಯಾರಿ ಬೇಡಿದನುದಕವನು ಕಂಗಾಣದಳವಳಿದು || ೫ || ಕೇಳನೇ ಮುನಿ ತಂನ ಕಟಕ | ಟೀಳಲವ ಮಾಡಿದನೆಲಾ ಭೂ | ಪಾಲರಫ್ಯೋಗರು ಪರಲಾವರ್ತತ್ರಯಂಗಳಿಗೆ || ಅಲಯ ಕೆಬರಲಾಚಿಕಪಚನತ್ಯ | ಕಾಳಪನಾನೀಯಾದಿ ಸತ್ಕೃತಿ | ಬೀಳುಕೊಂಡವೆಭಾಪುಬಡತನವಾದದೇನೆಂದ || ೬ || ಎಂತುಯಿಲ್ಲದ ಕೋಪ ವಿಧಿವಶ | ದಿಂದ ಬಳಲಿದ ಪಾಂಡುನೃಪಕುಲ | ನಂದನನೆ ಸಂಜನಿಸಿತಾ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮನ ಮೇಲೆ || ಹೊಂದಿದುರಗವ ಬಿಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿನ | ಲಂದು ಕೊರಳಲಿ ಸುತ್ತಿ ಭೂಪತಿ | ಬಂದನರಮನೆಗಾಗಿ ಬಹಳಶ್ರಮದ ಭಾರದಲಿ || ೭ || ಆತಪೋನಿಧಿಯಾತ್ಮಭವನಾ | ಭೂತಳಾಧಿಪನಿಂದ ಬಂದಾ | ಜಾತವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿ ಕೋಪಾಟೋಪದಲಿ ಜಡಿದು || ಮಾತನೆಂದನು ಮುನಿಕುಮಾರ | ವ್ರಾತನೊಡನಾಡುತ್ತಮನದಲಿ | ಕಾತರಿಸಿ ಭಯದಿಂದ ಭೂಪನೆ ಕೂಡೆ ಕಡುಮುಳಿದ || ೮ || ಕೆಟ್ಟ ಕಟಕಟ ಕಟಂ ನುಧರ್ಮದ | ಒಟ್ಟಿ ಬಾಧಕವಾಯ್ತು ನೃಪರಿಳಿ, ವಿಟ್ಟ ನಡೆದೆರಲಾಥರಾಮರಕುಳವನಾ ಕಲಿಯು || ಕೆಟ್ಟು ಹರಿದು ದುತಂಮರಕ್ಷೆಗೆ | ಮುಟ್ಟದವರೇ ಮಗುಳೆ ಬಾಣವೆ | ತೊಟ್ಟರೆಯಾನವಮಗಾವುದೈತಪ್ಪೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು || ೯ || ಈ ನೃಸ್ವೈರಿಸಬೇಕೆ ಪಾರ್ಥಿವ | ಶುಂನಿಗಳು ತಪ್ಪಿದರಲಾತ್ಮೈ | ವರ್ನಿಕಸ್ಥಿತಿಗೊಡೆಯರಲ್ಲಾನಾವು ಜಗಪರಿಯ || ಮುಂನಿಸದೆ ಬಾಗಿಲ ಮುಕಾಯ್ದಿಹ | ಶುಂನಿಗಳು ಮವೆ ಪೊಕ್ಕು ಮಡಿಕೆಯ | ಜಂನಿಗೆಯ ವಿಸಲನು ಕುಡಿದಂತಾಯ್ತು ಲಾಯುಂದ || ೧೦ || ಧರಣಿಯಲಿ ಮುರವೈರಿಯಿರ್ದಡೆ | ನಿರುತ ತವಮಗೀ ವಿಧಿಯೆದುಷ್ಟರ | ಶಿರವ ಮುರೆ ಚಂಡಾಡದಿಹನೇ ಧರ್ಮಕಂಟಕರ || ಇರಲಿ ನೋಡೂ ದೆಂನಸತ್ವದೆ | ಪರಿಯ ನೀಗಳೆ ಭೂಪನ ಮಸು | ಟ್ಟರುಹುವೆನು ತಾನೆನುತ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯೋಗುತಿಂತೆಂದ || ೧೧ || ಯಾಕೆಮುರಹರನಿದ ಕೆಳದಳಿಯ | ನೂಕುವರೆ ಕೆಲ್ಲಾಂತೆ ಮಾರುತ | ನೇಕೆನುತ ಕಾಸಿಕೆಯ ಜಲವನು ಕೊಂಡು ಕುಡಿಕೆಯಲಿ || ಆ ಕುಠಾರನ ನೇಳನೆಯ ದಿನ | ಬೀಕಲಾಗದ ಮುಂನೆ ತಕ್ಷಕ | ನೌಕಿ ಕೊಲಲೆಂದ ಕಟಶಾಪವನಿತ್ತನವನಿಪಗೆ ||

ಬಂಡಹೆಂಡನುಕೆರಳಲಿಕ್ಕಿದ | ಪೊಂದಿದುರಗನಭರದಲಿಜಾ | ರೆಂದುಧರನಂದದಲಿಕೊಳ್ಳದಾಕ್ಷೆಪಿಷ್ಟನು || ತಂದೆಯಿರ
ವನುಬಾಲಕನುಭಯ | ದಿಂದಕಂಗೆಟ್ಟರಲಿಕೊಯ್ಯನೆ | ಕಂದೆರದುಕೇಳ್ದನಿದೇನೆಂದುನಿಜಸುತನ || ೧೩ || ಗಳದಸರ್ಪನ
ಕಳೆವರವನದ | ನಿಳೆಗೆಬೀಸಾಡುತ್ತಮುನಿವರ | ನಳುವಮಗನನುಸಂತವಿಸಿನೀನಂಜಬೇಕೆನುತ || ಪ್ರಳಯಾವನುಕೇಳ್ದದಸ್ಯ
ಪನೆಸು | ಗಳಗೆಸುತಮುನಿದುದಕೆಕಂಗಳ | ಲಿಳ್ದವಶೋಕಾಶ್ರುಗಳತೆಂದನುಜರದುಬಾಲಕನ || ೧೪ || ಮರುಳುಮಗನೆನೃಥಾನೃ
ಪಾಲನ | ಕೊರಳಕೊಯಿವರೆಕಳವಳಿಸಿದರ | ಹರಮಹಾಪಾತಕಿಯೆಮಗನೋವಾರಿಯೋತನಗೆ || ತರಳತನವಿದುತನಗಕೀ
ರ್ತಿಯು | ಮರುಳುಡಲೆಯನುನಡಿದಕಟಾ | ಮರಣವೇತಕೆಬಾರದೆಂದಳಲಿದನುಮುನಿನಾಥ || ೧೫ || ಅಪ್ರಬುದ್ಧನೆಮಗನೆ
ಮಾಡಿದ | ತಪ್ಪದೇನ್ಯೆನಮಗೆಕಾಲಂ | ಗೊಪ್ಪಿಸಿದೆಲಾಮಹಿಭೂಪನಿರಪರಾಧಿಯನು || ಒಪ್ಪುವುದೆನಂಮನ್ವಯ ವಸಿಂ | ದಪ್ಪಿ
ದಳಲಾಪಾತಕಾಂಗನೆ | ಯೊಪ್ಪಿತಾದುದುಧರ್ಮಪಥವಿದುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ || ೧೬ || ಅಕಟನೃಪಕುಲಕಾಂಸ್ತುಭನುಬಾ | ಧಕನೆ
ಬರಿದೇಭಾಗವತಬಾ | ಧಕನುತಾನೆನಿಸಿದನುಶಿವಶಿವಮಗನದೆಶೆಯಿಂದ || ವಿಕಳನಾದೆನುಧರ್ಮಪಥನಾ | ಶಕರನವನಿಯುಸಾಧು
ಜನಕಂ | ಟಕರನಪಹರಿಸುವರದಾರಿಂನೆಂದನವನೀಶ || ೧೭ || ಆರುನರನೇಪದಲಿಸುಳ್ದವಮು | ರಾರಿಯುಳ್ಳನೃಪತಿಯುಂಬು
ವ | ನಾರುಜಗವನುರಕ್ಷಿಸುವರಿಂನಾತನಿಲ್ಲದೊಡೆ || ಆರುಸಲಹುವರಿಂನುಸುಜವರ | ನಾರುನಿಲಿಸುವರಿಂನುಕುಜನರ | ನಾರೊ
ಡೆಯುರಿಂನಿಳೆನಿರಾಶ್ರಯವಾಯ್ತುಲಾಯುಂದ || ೧೮ || ಯಾಕೆಬಂದನುನೃಪತಿತಾನಿರ | ಲೇಕೆನಿಜದಲಿಮಂದನುತಿಕೊಡ | ಲೇಕೆ
ಶಾಪವನೇಕೆತಾನಹಿಯೋಕೆನೃಪನೇಕೆ || ಯಾಕೆತನಗೀಚಿಂತೆಚಿತ್ತ | ವ್ಯಾಕುಲತೆಸಂಭವಿಸಿತೀಜಗ | ದೇಕನಾಥನೆಬಲ್ಲನಕಟಕ
ಟೆಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದು || ೧೯ || ದೇವದೇವನುದೇವಸಂಜ್ಞಿಕ | ದೇವರಕ್ಷಿತಸಕಲಧರಣೀ | ದೇವದೇವೋತ್ತಮಮಹೋತ್ತ
ಮಮಹಾನ್ಯದೇವೇಶ || ದೇವವಂದಿತದೇವಪೂಜಿತ | ದೇವಶೇವಿತದೇವಸಂಸ್ತುತ | ದೇವರಕ್ಷಿಸನಾಥಬಾಂಧವಕರುಣಿಸೆಂದೆಂದ ||
ಲೋಗನಾದೆನುನಿಂನಚರಣಕೆ | ಬೇಗೆಯನುಬರಿಸಿದೆನಲಾನಿಜ | ಭಾಗವತವಧೆತಾಗಿತೀಪ್ರತ್ಯಾಪರಾಧದಲಿ || ಏಗುವೆನುತಾನಿ
ದಕೆಕರುಣಾ | ಸಾಗರನೆನೀಬಲ್ಲೆಯೆನುತಾ | ಯೋಗನಿಧಿಮರುಗಿದನುಮನದಲಿಮಗನದುಷ್ಕೃತಿಗೆ || ೨೧ || ಐಸಲೇಹಿರಿಯರಿ
ಗೆಲಕ್ಷಣ | ವ್ಯಸನಜ್ಞಾನಿಗಳುತಂಮಲಿ | ಬೇಸರನುಮಾಡಿದರೆಬಗವರೆಬಾಹ್ಯವರ್ತನೆಯು || ಈಶರೀರವನಿಶ್ಯವಾತ್ಮನ | ನಾಶ
ನಶ್ವರನಮಳನಪಗತ | ದೋಷನಕ್ರಿಯನೆಂದುಕಂಡಮಹಾಪುರುಷನೇದ || ೨೨ || ಅತ್ತಲಾನೃಪನೇಮನೆಗೆಹೋ | ಗುತ್ತನೆ
ನೆದನುತಾನುಮಾಡಿದ | ಕೃತ್ಯವನುಮನದೊಳಗಭಾವಿಸಿಸುಯ್ದುಚಿಂತಿಸುತ || ಎತ್ತಣಿಂದ್ಯೆತಂದುದೀದು | ಶ್ಚಿತ್ತವಿದುತನಗಕ
ಟಕಟವಿ | ಪ್ರೋತ್ತಮನವೋಲೇನುಕಾರಣಕೋಪವಾಯ್ತೆಂದ || ೨೩ || ಯಾಕೆಮೃಗಯಾವ್ಯಸನದಲಿಮನ | ವೇಕೆಸಂದೆನುಮೃ
ಗದಬಳ್ಳಿಯಲ | ದೇಕೆದಗೆಡಾವರಿಸಿತ್ರೀತಕೆಪೋದೆನಾಶ್ರಮಕೆ || ಯಾಕೆಬೇಡಿದೆನುದಕವನುಮುನಿ | ಯೇಕೆತಾನೇಕಕಟಸರ್ಪ
ನ | ದೇಕೆಸುತ್ತಿದೆನುತ್ತಮನಕೊರಳಲ್ಲಿತಾನೆಂದ || ೨೪ || ಏನನೆನವನೋಮುನಿಪನಾತ್ಮ | ಜ್ಞಾನದಿಂದೆಚ್ಚತ್ತುತನಗಿಂ | ನೇನುಬ
ಹುದೋನಿರಪರಾಧಿಗೆಮಾಡಿದುಪಹತಿಗೆ || ಏನುಬಂದರೆಬರಲಿತಾನೀ | ಹಾನಿಗಂಜುವನಲ್ಲಮಾಡಿದ | ಹೀನಕರ್ಮವನೆನೆದುದಾಖಿ
ತನಾದೆನಾನೆಂದ || ೨೫ || ಇಂದೆಬರಲೆನಗಳಿವುನುಂಗಲಿ | ನಿಂದರಿಕೆಯಲಿಮೃತ್ಯುತಂನನು | ಬೆಂದುಹೋಗಲಿರಾಜ್ಯವೀಸುಸಿ
ನೃದ್ಧಬಲಕೋಶ || ಮುಂದೆತನಗೀಮತಿಮಹಾತ್ಮರ | ನಿಂದುವಾಗದವೋಲುಶೀಘ್ರೆಗೆ | ತಂದಡಲ್ಲದೆನಿಲ್ಲದೀಮನವೆಂದುಚಿಂತಿಸಿ
ದ || ೨೬ || ಕೇಳ್ದನುತಾನಿಂತುತಂನಲಿ | ಶೀಲಮತಿಚಿಂತಿಸುತನೃಪಕುಲ | ಮೌಳಿಮಣಿಮುನಿವರಶಮೀಕನಮಗನನಾತು
ರಳ || ಬೇಳುವೆಯುಬೇಳಂಬವನುಬಲು | ಗಾಲನೆನಿಸುವತಕ್ಷಕನವಿಷ | ದೇಳಿಗೆಗೆಯೇಳಿಗೆಯೆನಿಸಿಕೆಡುಪೊಡಲವಾರತೆಯಾ | ೨೭ |
ಕೇಳ್ದರಾಗಳೆಮನದೊಳಗೆಹಿಂ | ಹಾಳಿಸಿದನವನೀಶನಾಪರಿ | ಲೋಲನೇಕರುಣಿಸಿದನೀಭವಸಾಗರದನಡುವೆ || ಅಳಲಾಗದುತಂ
ನಕರುಣದ | ಬಾಲಕನುಕೆಳಗೆನುತನೆವದಿಂ | ದಾಲಯಾಕೆಬರಲಟ್ಟಿದನುದೂತರನುತನಗೆಂದ || ೨೮ || ಲೇಸುಮಾಡಿದನೆನಗೆ
ಮುನಿಪಾ | ಭೂಸುರಾತ್ಮಜನಿಹಪರದವಿಷ | ಯಾಸಕತಿಕನಪಿನಲಿತೋರುವತೋರ್ಕೆಯಂತೆಂದು || ಶಾಪಿಸಿದನಿದಬಹಳಕರು
ಣಾ | ರಾಪಿಸುಮನ್ನೈದಿದನುಕೊರದಭಿ | ಲಾಷೆಯನುಜನಮೇಜಯನಮೇಲಿರಿಸಿದನುಭೂಪ || ೨೯ || ರಾಜಋಷಿವಿಪ್ರಋ
ಷಿಶಾಪ | ವ್ಯಾಜದಲಿನೆರೆತೇರನುಮಮತಾ | ಭಜನವೆನಿಸ್ವಜನವನಾರಾಜ್ಯಸಂಪದವ || ಭ್ರಾಜಮಾನಮುಕುಂದಚರಣಾಂ |
ಭೋಜಸುಖಸಂಸ್ಪರ್ಶಮೋವನ | ಯಾಜಮಾನನದೀನಿವಾಸದಭೂಮಿಗೈತಂದ || ೩೦ || ಬಂದುದರ್ಭಾಸನದಮೇಲೆಮು | ಕುಂ
ದದಾಸನುಪರಿಸಿಪದಬ್ಜ | ದ್ವಂದ್ವವನುಶಿರದಿವಿಡಿದುಮನದಲಿಭಾಪಭಕುತಿಯಲಿ || ಹಿಂದೆನನೆಯದೆಮುಂದೆಬಯಸದೆ | ನಿಂದುನಿಶ್ಚ
ಲನಾಗಿಪರಮಾ | ನಂದಪದಕಂಸ್ಮೈಸಿಮಾನಸವಿಡಿದುಕುಳ್ಳಿರ್ದ || ೩೧ || ಇರಲುಬಂದುದುದೇಶದೇಶದ | ಪರಮಋಷಿಗಳು
ನೋಡಲಾರಾ | ಜರ್ಷಿಕುಲತಿಲಕನನಿರಾಪಾರೆಯೋಪವೇಶನವ || ಧರೆಯದುರಿತಧ್ವಾಂತಕುಲಭಾ | ಸ್ಕರರುಮಾಶ್ರಿತಪರವ
ಸುಖಸಾ | ಗರಮಹಾಂಶುಗಳೈದಿದರುಸಿಜಶಿಷ್ಯಜನಸಹಿತ || ೩೨ || ಚ್ಯವನಗಾರ್ಗ್ಯವಸಿಷ್ಠಕುಂಭಜೋ | ದ್ಭವಪರಾಶರಗಾಧಿ

ಸುತಭಾ । ಗರ್ಗಭರದ್ವಾಜರ್ಷಿಶೌನಕಾರಿಷ್ಟನೇಮಿಗಳು ॥ ಕವಶಮುದ್ಗಲಗಾಲವಾತ್ರೀ । ದ್ರವಿಳಮೇಧಾತಿಥಿಶರಸ್ವ । ಪ್ರವರವೇದವ್ಯಾಸನಾರದಮುಖ್ಯಮುನಿನಿಕರ ॥ ೩೩ ॥ ಪರಶುರಾಮಪುಲಸ್ತ್ಯಪುಲಹಾಂ । ಗಿರಸಕಶ್ಯಪಕಣ್ವಗೌತಮ । ವರಮುನೀಂದ್ರರಾಭೃಗುಭರದ್ವಾಜಾಖ್ಯಪ್ರಭೃತಿಗಳು ॥ ವರಮುನೀಶ್ವರನೌರ್ವಿದೂರ್ವಾ । ಸಋಷಿಮೈತ್ರೇಯಶಾಂಕಸಗರಾ । ದ್ಯುರುತಪೋಧನರ್ಯೈದೆಬಂದರುನೃಪನಸಂನಿಧಿಗೆ ॥ ೩೪ ॥ ದೇವಋಷಿರಾಜರ್ಷಿಧರಣೀ । ದೇವಋಷಿಗಳಸಂಖ್ಯರಘಕುಲ । ಪಾವನರುಲೋಕೈಕವಂದ್ಯರುಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳು ॥ ಜೀವಜಂಗಮತೀರ್ಥರೈತರೆ । ಭೂವರನುಕಾಣುತ್ತಭಕ್ತರೆ । ದೇವತಾನ್ಯಾದಿದಿರುಗೊಂಡನುಮುನಿಮಹೋದಧಿಯ ॥ ೩೫ ॥ ಅಹಹಶಿವಶಿವತಂನಭಾಗ್ಯದ । ಮಹಿಮೆಯಂತುಟೊಭಾಪುಬಂದಿರೆ । ಬಹಳಕರುಣಾಂಬೋಧಿಗಳುಲೋಕೈಕಪಾವನರು ॥ ವಿಹಿತವೇತಾನೆನುತಮುನಿಕುಲ । ವಿಹಿರರೆತ್ತಲುಮುರಹರಾನು । ಗೃಹನಲಾತನಗೆನುತಪೂಜಿಸಿದನುಮುನೀಶ್ವರರ ॥ ೩೬ ॥ ದಂಡದಂತಿರೆಭೂಪನಾಮುನಿ । ಮಂಡಲಕೆನ್ನಯಿಕ್ಕಿತಪ್ಪದ । ಪುಂಡರೀಕಕರಜೋಭಿಷೇಕಪವಿತ್ರನೆಂದೆನಿಪ ॥ ಕಂಡೆನಾಮುರಹರನಕೃಪೆಯು । ದ್ದಂಡತೆಯಸಿಂದಿನಲಿನುತ್ತಲೆ । ಮಂಡೆಯಲಿಮುಕುಳಿತಕರಾಬ್ಜವಹೊತ್ತುನೃಪಕುಣಿದ ॥ ೩೭ ॥ ಭಲರೆಭಾಗ್ಯನೆನುತ್ತಹುವ್ವಿನ । ಮಳೆಯಸುರಿದರುಸುರರುನೃಪಕುಲ । ತಿಲಕನಂಗದಮೇಲೆಭೇರಿಗಳಭ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಮೊಳಗಿದವುಮುನಿನಿಕರಕೇಸಿಂ । ದೊಲಿದುಕೊಂಡಾಡಿದರುಪಾಂಡವ । ಕುಲಲಲಾಮನವಿನಯಮಾಧುರೋಕ್ತಿಗಳಗುಣಗಳಿಗೆ ॥ ೩೮ ॥ ಆಸನಂಗಳಲಖಿಳಗುಣವಾ । ಸಂಪಿಗಳಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಪಾಂಡುಮ । ಹೀಶಕುಲಸಂದನನುಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜನಲಿ ॥ ಈಸುಕರುಣವಿದೆಂನಮೇಲಾ । ಯ್ತೀಸುಧನ್ಯನೊತಾನುಶಿವಶಿವ । ವಾಸುದೇವನಕರುಣವಿಲ್ಲದಡಹುಬೆತನನೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಎತ್ತಲಾನಿಂಮಡಿಗಳೊಲವೆನ । ಗೆತ್ತಲೆತ್ತಲುರಾಜಸದದು । ವೃತ್ತರಾವ್ನಿಂಮಂಘ್ರಿಕಮಲದಸಂನಿಧಿಗಳೆತ್ತ ॥ ಚಿತ್ತದಲಿಮುರದೊಮ್ಮೆನೆನದರೆ । ಸತ್ವಶುದ್ಧಿಯನೀವಯೋಗಿಗ । ಳೆತ್ತಲೆತ್ತಲುಮೂಢಮಾನವಗೆಂದನವನೀಶ ॥ ೪೦ ॥ ತನಗೆಭೂಸುರಸುತನಲಾಗುರು । ವೆನಿಪಿದನುಸಂಸಾರತಿಮಿರಾಂ । ಧನನುಭವಕೂಪದಲಿಬೀಳದವ್ರೋಲನುಗ್ರಹಿಪಿ ॥ ದನುಜವೈರಿಪದಾಬ್ಜಯುಗದರು । ಶನಕೆಕೇರಿಪಿಸಲಹಿದನಲಾ । ಮುನಿಗಳಕಟಾತಪ್ಪಿನಡವರೆಜೀವರಿಂಗೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಉರಗಹಲೊಡಲನುತಕ್ಷಕನನಿಂ । ದಿರಿಕೆಯಲಿಮೇಣಿದನುಗೆಲಿದನು । ಮರಣಭಯವನುನಿಂಮಡಿಯಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಮುರಹರನಪದಕಮಲಯುಗಳದ । ನಿರುಪಮಿತನಿರ್ಭಯನಿವಾಸಕೆ । ಸರಕತೆಗವೆನುನಿಂಮಡಿಗಳನುಕೂಲವಹುದೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಅವಧರಿಸುವುದುಕೃಪಮಾಗಿದುಬೇ । ಡುವೆನಮುರಹರನಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಲವಿರಳದಭಕುತಿಯನುತದ್ಭಕ್ತಪ್ರಸಂಗವನು ॥ ವಿವಿಧಜೀವರೊಳಧಿಕಮಿತ್ರ । ತ್ವವನುದಯೆಯನುದೀನರಲಿಭವ । ಭವದಭವಣಿಗೆಗಳಲಿಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುತಂನಭಾಗ್ಯವ । ಹಾನುಭಾವವ್ರೂಮೇಣಾ । ಕುಂತೀಸೂನುಗಳಕೈವಾರವ್ರೋಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಭಾನುಸಮತೇಜದಮಹಾತ್ಮರ । ತಾನುಕಂಡೆನುಮರಣಸಮಯದ । ಲೇನುತನಗಿಂನಕಟದುರ್ಲಭವೆಂದನವನೀಶ ॥ ೪೪ ॥ ಎಲೆಮಹಾತ್ಮರಿರಖಿಳಕರುಣಾ । ಜಲನಿಧಿಗಳಿರತಂನಭಾಗ್ಯದ । ಬೆಳೆಸಿರಿಯಬಾಹುಳ್ಯದರುಶನದರ್ಥಿಕಾರರಿರ ॥ ಜಲಜನಾಭನಕೀರ್ತಿಸುಧೆಯನು । ತಳ್ದುತಂನವಿವೇಕಸಪಿಯನು । ಸಲಹಬೇಹುದುಬೇಡಿಕೊಂಡೆನುಕರುಣಿಸೂದೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಅಲ್ಲದಡೆಬೇರೊಂದುಪಾಯವ । ದುಷ್ಕೃದುಪದೇಶಿಸುವುದಸುಲಯ । ದಲ್ಲಿಕೃತ್ಯವದೇನುತನಗಿಹಪರದಭೋಗದಲಿ ॥ ಇಲ್ಲಮನದಾಸಕತಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನಪದಕಮಲಯುಗಳದ । ಪಲ್ಲವದಸತ್ತಿಗೆಯನೆಳಲಲಿನಿಲುವಮನನೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೀಸುದುಸ್ತರ । ದುರಿತವಾರ್ಧಿಯಕಳದುಹರಿಪದ । ಸರಸಿರುಹದೂರಿಂಗೆತಾನ್ಯೆಗುವಡುಪಾಯವನು ॥ ನಿರುತವರಿಯದಮೂಢನಾನೆಂ । ದರಸನವನತಮೌಳಿಮುಕುಳಿತ । ಕರಸರೋರುಹನಾಗಿವ್ಯೆಯಿಕ್ಕಿದನುಮುನಿಜನಕೆ ॥ ೪೭ ॥ ಏಳುನೃಪಪಾಂಡವನ್ನಪಾಲರ । ಪೀಳಿಗೆಯಲಾತಂದೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನೋಲವಿನದಾಸರಲ್ಲಾಪಾಂಡುನಂದನರು ॥ ಕಾಳಭಯನಿನಗೆತ್ತಣದುಕ । ರ್ಮ್ಮಾಳಿದೂರನಲಾಯೆನುತಮುನಿ । ಜಾಲಹೊಗಳ್ದುದವನಿಪತಿಯನುಜಲಧಿಘೋಷದಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ಲೇಸೆನುತಸುರದುಂದುಭಿಗಳಾ । ಕಾಶದಲಿಮೊಳಗಿದವುಹೂಮಳೆ । ಸೂಸಿದವುಸುರವರವಿಮಾನಂಗಳಲಿಜಯರವದ ॥ ಬೀಸಿಗೆಯಬಹುರುಷಿವಚೋವಿಂ । ನ್ಯಾಸವೆಸೆದುದುನೆರದುದಗಣಿಗೆ । ವಾಸವಾನಲವರುಣಮುಖ್ಯಾಮರರುಗಗನದಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಆಸಮಯದಲಿರಾಯನೇದ । ವ್ಯಾಸಮುನಿನಂದನನಘೋಷವಿ । ನಾಶನಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮುದ್ರಾಭವನನಿಹಪರದ ॥ ವಾಸನಾವಿರಹಿತನವಿದ್ಯಾ । ಪಾಶವಿಚ್ಛೇದಕಕೃಪಾವಾ । ರಾಶಿಮೈದೋರಿದನುಶುಕಯೋಗೀಂದ್ರನಾಸಭೆಗೆ ॥ ೫೦ ॥ ಜಡನೊಮರುಳನೊಪಾನಮಾದತಲೆ । ಗಡರಿದವನೋಮಾಡಿಸಬೇಕೆನು । ತೊಡನೆಕೈಪರೆಗುಟ್ಟಿಮಿಗೆಬೊಬ್ಬಿಡುವಬಾಲಕರ ॥ ಗಡಣದೆಡೆಬಲವಂಕದಲಿಮೇ । ಲ್ನಡಿಯನರರಿಗೆಸಲಿಸುತೊಯ್ಯನೆ । ಪ್ರೌಢಪಿಪಾಲನಭಾಗ್ಯವಶದಲಿಬ್ಬಂತೆನಡೆತಂದ ॥ ೫೧ ॥ ಚಾರುವದನಾಂಬುಜದಕಮಲದ । ಳಾರುಣಾಯತಲೋಚನೆದಸುಕು । ಮಾರಕರಚರಣೋರುಬಾಹುಕಪೋಲಮಂಡಲದ । ಭೂರಿಕಾಂತಿಯಗಳಿತಕಬರಿಯು । ದಾರನಾಸಾಪುಟದದಂತ । ಸ್ಫಾರಮೌಕ್ತಿ

ಕರುಚಿರಬಿಂಬಾಧರದೀಧಿತಿಯು ||೪೩|| ಗಳದಮೂರೇಖೆಗಳವಕ್ಷ | ಸ್ಥಳದಕಾಂತಿಯುವಾನವಳಯುವಂ | ಗಳಸುನಾಭಿಯು
ಬಿಳಿದಿನೆರವಾಜಾನುಬಾಹುಗಳ || ಗಳಿತವಸನದಗಾಢಕೇಜದ | ತಳಪಟದತನುಭಾವಭೇದದ | ಬಳಕೆಗಳಬಲ್ಲಹರದೇವವಾಗಂ
ದನಸಭೆಗೆ ||೪೪|| ಚಾರುನೀಲಘನದ್ಯುತಿಯುಗಂ | ಭೀರತ್ನೇಜದಜೆಲುವಿಕೆಯುದ್ಯೈ | ತ್ಯಾರಿಯಂತಿರೆಯೋಗಿಗಳನಾತಾರವೈತರ
ಲು || ದೂರದಿಂದನೆಕಂಡುಮುನಿಪನು | ದಾರಗಾತ್ರದಲಕ್ಷಣವನರಿ | ದಾರುಷೀಯುಸಭಾವುಪಾಂಬುಧಿಯೆದ್ದುಜಿದಿರಾಗಿ ||
ತೊತ್ತದಮುನಿನಿಕರಸಹಿತನೃ | ಪೋತ್ತಮನುಹರುಷಾವ್ಯಾಕದಪುಳ | ಕೋತ್ತರದಲಂಜಲಿಯುಲರ್ಘ್ಯವನುತ್ತಮಾಂಗದಲಿ ||
ಜೊತ್ತುನಡದನುತನುವನೋಡಾ | ಡುತ್ತಮಾನಿಜಚರಣಾಂಬುಜಕೆಕ್ಕೈ | ವರ್ತಿಸಿದನೊಡಲನುಚಿಕೇತನವೃತ್ತಿಗಳುಸಹಿತ ||೪೫||
ಓಡಿದರುಬಾಲಕರುಮುನಿಪನ | ಕೂಡೆರಸನಸಾಡುತ್ಸೈತಹ | ನಾಡಗಾವಳ್ಳಿಕೆರಳ್ತಾಶನವಮಹಿಮೆಯುನುಕಂಡು || ರೋಮಗೊಡೆ
ಯುನುಮುನಿಸದದಲೀ | ಡಾಡಿತನುವನುಪುಳಕಜಲದಲಿ | ಮಾಟಿಮುಳುಗಾಡುತ್ತಂದನುಗದ್ದಗೆಯುಜೊರೆಗೆ ||೪೬|| ಕು
ಳ್ಳಿರಿಸಿವರಪೀಠದಲಿಮುನಿ | ವಲ್ಲಭನಕೋಮಲಪದದ್ವಯ | ಪಲ್ಲವವನರ್ಚಿಸಿದನೋಲಾಡಿಪನುತೀರ್ಥದಲಿ || ದುರ್ಲಭವಲಾ
ಧನಿಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ | ವಲ್ಲಭನನಿದಿರಿಗೆ ಕರಿಸ | ಬಲ್ಲಯೋಗಿಗಳಂಗವುನವೆಂತಾಯುತ್ತನನೆಗೆಂದ ||೪೭|| ಇದುಯುದೊತ್ತಮ
ನೆಲವಿನಲಿಸೀ | ರಿದುಮುಕನಗಲ್ಲಡಡಿಯೋಗಾ | ಸ್ಪದಪದಾಂಬುಜಯುಗಳದರುಶವನೆತ್ತಲಾಸೆತ್ತ || ಸದಮಳಾನಂದಾನುಭವ
ಸಾ | ಖ್ಯದಸಭೋಡಸಮಗ್ರಸಾಂಪ್ರಾ | ಜ್ಯದಮಹಾವಿಭವೆಕ್ತದೀನಾಥಮನುತಾನೆತ್ತ ||೪೮|| ಲಕ್ಷಿಸುವಡರಿದೀನರರಮಾಂ |
ಸಾಕ್ಷಿಗಳುನಿಂಮಡಿಯುಯಿಹಾನಿಜ | ಲಕ್ಷಣವನವಧೂತವೇಷದಲಾತ್ಮವಿಸ್ಮೈಯುಮ || ರಕ್ಷಿಸುವನಿಂಮಡಿಗಳಂಘ್ರಿಸ | ಮಕ್ಷನೆಮ
ಗಾಯ್ತುಕಹತಕ್ಷಕ | ಶಿಕ್ಷಕನುಮುನಿನೀವನೆನೆಗಿಂವೆಂದನವನೀಶ ||೪೯|| ಏಸುಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಹಸುಕರು | ವೈಸುಹೊತ್ತ
ಜ್ಞಾನಿಗಳುಗ್ರಹ | ವಾಸವನುಕಳ್ಳವುತ್ತಮನೆಯಂಗಣದಮಧ್ಯದಲಿ || ಲೇಸಹಾರುತ್ತಿಹರಲಾಭವ | ಪಾಶಬದ್ಧರಿಗೊಲಿದುತಾನಿ |
ಶ್ಶೇಸುಥಸ್ಯನೊಶಿವಮಹಾದೇವೆಂದನವನೀಶ ||೫೦|| ಲೋಕಹಿತವರ್ತಿಗಳುನೀವೆಂ | ಬೀಕೃಪೇದಿಗ್ರಹದಲಿರೆನಿ | ವ್ಯಾಕುಳ
ನುತಾನಾಗಿವಾಮನೆನೊಂದುಬಿಂನಹವ || ಜೌಕಿದವಸಾನದಲಿಮರ್ತ್ಯ | ನೀಕಕಾವುದುಕೃತ್ಯವೆಂಬುದ | ನಾಕವಿಳಯಾಜಿಸ
ತನ್ಕೃಪೆಮಾಡೂದುತನಗೆಂದ ||೫೧|| ಆವುದೈಕರ್ತವ್ಯವೆನಗಿಂ | ನಾವುದೈಶ್ರೋತವ್ಯವಕಟಂ | ನಾವುದೈಪೊಕ್ತವ್ಯಭಜ
ನೀಯ್ಯಾಂಗಳಂನೆನಗೆ || ಆವುದೈಜಪಮಂತ್ರಸಂಮತ | ದೇವತಾಪರಿನಿಷ್ಠೆಕರುಣಿಸು | ಸಾವುಸಂದಣಿಸದಮನುಷ್ಯರಿಗೆಂದನ
ವನೀಶ ||೫೨|| ಏನುತನಗೀವಿಧಿಯನೆಂಬುದ | ತಾನರಿಯೆನೆಲೆಮುನಿಪಪರಮಕೃ | ಪಾನಿಧಿಯೆಶಿಶುವಿಂಗೆಹಿತವನೆತಾಯಿ
ಕರುಣದಲಿ || ತಾನೊಲಿದುಮಾಳ್ಪಂತೆನಿಂಮಡಿ | ಗಾಮಶಿಷ್ಯನುಶಿಷ್ಯಸಂಗತಿ | ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳಾರದೆಂದೆರಗಿದನುಚರಣದಲಿ ||
ಮುಗುಳುನಗೆಯುಲಿನೃಪತಿಯನುಯಿಸೀ | ಗಿಗಳದೇವನುನೆಗಹುತೊಯ್ಯನೆ | ಬಗೆಯುವೃತ್ತಿಗೆಬರಿಸಿನಿಜಪರಿಪೂರ್ಣಜೇತನನ ||
ಜಗದುದರನುರುಗುಣಸುಧಾಕೇ | ಳಗೆಸೆವಹಿತನಾಗಿಮತಿನಾ | ಲಗೆಗೆಬರೆನಿತ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಠನುನುಡಿದನವನಿಪಗೆ ||೫೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೭೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾ ಭಾಗವತಾಖ್ಯಚಾರಿತ್ರೇ ಮಹಾಪುರಾಣೇ ಪ್ರಥಮಸ್ಕಂಧಸ್ಸಮಾಪ್ತಃ

ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ ದ್ವಿತೀಯಸ್ಕಂಧ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ಶುಕರು ಪರೀಕ್ಷಿತರಾಯನಿಗೆ ಭಾಗವತನ್ನರುಹಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭಾಗವತಪೌರಾಣಕಥನವ । ನಾಗಮಂಗಳಸಾರವನುವರ್ಣ । ಯೋಗಿಗಳದಾತಾರನಭಿ
ವರ್ಣಿಸಿದನವನಿಪಗೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಶೌನಕಮುನಿಪಪಾಂಡುನೃ । ಪಾಲಕನನಂದನನೆಪರಹಿತ । ಶೀಲವಂತರದೇವಬಾರ್ಯೆಮಗನೆಬಾಯಿ
ನುತ್ರ ॥ ಮೌಳಿಯಲಿಕ್ಕೈಯಿಟ್ಟುಪರವಾಕ್ಯ । ಪೇಳುಶುಕಯೋಗೀಂದ್ರನಾಭೂ । ಪಾಲನನುಪತಿಕರಿಸಿನುಡಿದನುಮಾತಿಗುತ್ತರ
ವ ॥ ೧ ॥ ಭೂವರನೆಸಂಪ್ರಶ್ನೆಯಿದುಸಲೆ । ಜೀವಹಿತಸಾಧನವಲಾನೀ । ನೀವಿಧಾವನರಿಯದಜ್ಞಾನಿಯೆವಿಚಾರಿಸಲು ॥ ಸಾ
ಪ್ರಸರಿಸಕೆಬಂದವನುಜರಿ । ಗಾವುದೈಕರ್ತವ್ಯಶಿಕ್ಷಿತ । ವ್ಯಾಪಳಿಗಳಿಂದುದಕೆನಿರ್ಣಯವೇನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಮರಣವಾರಿ
ಗೆದೂರವಾರಿಗೆ । ಪರಿಸಲೆಭೂಷಾಲಜಡವು । ತೃಷ್ಣರಿಗೆನಿಶ್ಚಯವುಂಟೆಸೃಷ್ಟಿವಿನಷ್ಟಮಾತ್ರರಿಗೆ ॥ ಅರಿಯದಂತಿರೆಮರಸಿಜೀವ
ರ । ಕೊರಳುಕೊಯ್ವಕೃತಾಂತನಂಕೆಯು । ನರಿವರಾರೊಡಲೊಡನೆಜನಿಸಿಹುದೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩ ॥ ಇರಲಿಜನನಿಯಜಠರ
ದಲಿಜನಿ । ಸಿರಲಿಲೀಲೆಯಲಸ್ಪೈಯಂಕದ । ಲಿರಲಿಬಾಲತ್ವದಲಿಯವ್ವನದುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ಇರಲಿಸಿರಿಯಲಿಬಡವನಾಗಲಿ । ಹಿ
ರಿಯನಾಗಲಿಗರುವನಾಗಲಿ । ತರಳನಾಗಲಿತಪ್ಪಲರಿಯದುಕಾಲಭಯವೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಇರಲಿಪಾತಾಳದಲಿನಾಕದ । ಲಿರಲಿಗಿರಿಶೃಂಗಾ
ಗ್ರದಲಿಗಂ । ಹರಗಳಲಿನೀಳ್ದಿರಲಿಮಾರ್ಗದಲಂಬುಧಿಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಇರಲಿತರುಕೋಟರದೊಳಾಪಂ । ಜರದೊಳಗೆದುರ್ಲಂಘ್ಯದು
ರ್ಗಂ । ತರದೊಳಗೆಮೇಣಿರಲಿಮಾಣದುಕಾಲಭಯವೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಹಿಡಕಲೆಗೆಮೋಹಿದಕೃತಾಂತನ । ಖಡುಗವನುಕೆಂಗಾಣ
ದೇತಕೆ । ಜಡಮನುಜರೀಭವದಬೇಗೆಯಭವಣಿಗೆಮುಬಯಿಸಿ ॥ ಮಡದಿಮನೆಮನೆವಾರ್ತೆಮಕ್ಕಳ । ಗಡಣಸುಸ್ಥಿರವೆಂದುಬರಿ
ದೇ । ಕೆಡುವರಜ್ಞಾನದಲಿಕಿವಿಶಿವಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೬ ॥ ಜಗುಳುವಾತನುಜಾರುವಾತನ । ಹೆಗಲಹಿಡಿದವ್ರೊಲಂತ್ರಕನಸಾ ।
ಳಿಗೆಗೆತುತ್ತಾಗಿರ್ದತಂಮಳಿಪ್ರೊಢಲದುಸ್ಥಿತಿಯು ॥ ಬಗೆಯದಾತ್ಮಂದೆದಳಜೀ । ವಿಗಳೆನಿಪಸತಿಸುತಕಳತ್ರಾ । ದಿಗಳೆನಿಪವರ
ಲಾವುದೋಸುಖವೀಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ॥ ೭ ॥ ಹರಿಪರಾಙ್ಮುಖರಾದಜಡಜೀ । ವರನುಬಾರದಭವಣಿಗೆಗೆನೆರೆ । ಬರಿಸಿಕೊಲುವನಲಾ
ಕೃತಾಂತನುದೈವದೂರರನು । ಹರಿಪರಾಯಣರಂಜುವರೆದು । ಸ್ತರಭಯಂಕರವಹಕೃತಾಂತನ । ಶಿರವನೊಡದ್ದೈದುವರುನಿಜಗ
ತಿಗರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಹಗಲುಹರಿಚಿಂತೆಯನುವಹಳ್ಪರೆ । ತಗಹಲಾಬಹುವಿಧಗೃಹವ್ಯಾ । ಪ್ತಿಗಳಬಯಲಾಯಾಸಕೃತ್ಯದ
ಕಾಲುಕೆಂಣಿಗಳ ॥ ನೆಗಳಿದಾಶ್ರಯದಿಂದನಿದ್ರೆಯು । ಬಿಗುಹಿನಲಿಮೈಮರೆದುರಾತ್ರಿಯು । ಜಗುಳಿಸುವರೀಮೂಢಮರ್ತ್ಯರಿಗಿಲ್ಲ
ತೆರಹೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಆಡಿಬಾಲತ್ವವನುನೆರೆಹೋ । ಗಾಡಿಯವ್ವನದುಬ್ಬಿನಲಿಮುಳು । ಗಾಡಿನಾನಾವಿಷಯದಭಿಲಾಷೆಯಲಿಕುದಿಕು
ದಿದು ॥ ಝಾಡಿಸುವರುಜೆಗಳಿಗೊಡಲಸೆ । ಮೂಡಿಮುಪ್ಪಿನೊಳಕಟಕಟಕಡು । ಗೇಡನೀಪರಿಕಂಡುಕಾಣರುಮೂಢಜನ
ರೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ತಂನಸತಿಸುತಬಾಂಧವಾಪ್ತರು । ತಂನೆಮುಂದಳಿವುದನುಕಾಣುತ । ತಂನೆಳವನೀಕ್ಷಿಸರುಶಿವಶಿವಭಾಪ್ರಮುಗ್ಧ
ಮಾಯೆ ॥ ಬಂನಬಡಿಸಿದಳಿಂತುಜಗವನು । ತಂನತಾನರೆಮರೆದುನಿಜಚೈ । ತಂನ್ಯರೂಪನನರಿಯಲೀಸಳುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥
ಅದುನಿಮಿತ್ತವಶೇಷಗೃಹಕೃ । ತ್ಯದಲಿನಿವಿಷಾರ್ಥರ್ನವಸರಸಂ । ಪದವಪಡೆದುಸ್ವಾರ್ಥವೆಂಬುದನರಿದುಹರಿಗುಣವ ॥ ಮುದದ
ಲಭಿವರ್ಣಿಸುವುದರ್ಕಸು । ವ್ರದುಪದಾಬ್ಜಧ್ಯಾನವನುಮಾ । ಳ್ಪುದುತದೀಯಕಥಾಶ್ರವಣರತನಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥
ಇದುವೆವೇದಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರದ । ಹೃದಯವನುಪಮಧರ್ಮತತ್ವದ । ವಿದಿತಸೌಖ್ಯದಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಸಾರಸರಹಸ್ಯ ॥ ಇದುಸ
ಕಲಪುರುಷಾರ್ಥವಸಾ । ನದಲಿ ಹರಿಪದಕಮಲವನುನೆನೆ । ವುರುಮದೀಕ್ಷಿತಜನ್ಮಲಾಭವಿದೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ॥ ೧೩ ॥
ಆರುಹರಿಗುಣನಾಮಕಥನದ । ಸಾರಸುಧೆಗೆರಗದವಿರಕ್ತರ । ದಾರುಪರಮಾರೂಢಯೋಗಿಗಳದನುಸೇವಿಸಲು ॥ ಬೇರುಮರಿ
ದುದುತಂನಮನಮರ । ವೈರಿಚರಿತಾಮೃತಸುದಾಬ್ಧಿಯಿ । ಹಾರವಿಪ್ರುಳಾನಂದಕೇಳಿಯಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ತಂದೆವೇದವ್ಯಾ
ಸಮುನಿಮುಖ । ದಿಂದತಿಳಿದೆನುಭಾಗವತವೆಂ । ಬೊಂದುಪೌರಾಣವನುಮೊದದಲಿದ್ವಾಪರಾಯುಗದ ॥ ಇಂದುನಿನಗಭಿವರ್ಣಿ
ಸುವೆನಘ । ವೃಂದವಿಚ್ಛೇದನವನಮಲಾ । ನಂದಸಂವಿತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಕರವನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಈಪುರಾಣಪ್ರವರದಲಿಶ್ರ ।
ದ್ಧಾಪರಾಯಣರಾದವರುಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಪದಕಮಲನಿಶ್ಚಲಮತಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ತಾಪಹೇತುವೆನಿಪ್ಪದುಷ್ಕೃತ । ಲೇಪವನು
ಸೆರೆಜರೆದುಭವಭಯ । ಕೂಪವನುಕಳಿದೈದುವರುನಿಜಪದವನವರೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಹಲವುಯೋನಿಸಹಸ್ರದಲಿತಲೆ । ಹುಟ್ಟುತನಾ

ಯೊಂದದಲಿತ್ತೊಳಲುವ | ಡಲಿಸಿನಿರ್ವೇದದಲಿನಿಜದಕುತೋಭಯಾದಗತಿಯ || ಬಲುಪಯೋಗಿಗಳೊಂಗೆನೃಪನಿ | ರ್ಮಳಸುಸಿದ್ಧಿ
ತಯೋಗವಿದೆಲಾ | ಜಲಜನಾಭನನಾಮಕೀರ್ತನವೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೧೭|| ಮರದುಬಹುಕಾಲವನುಬದುಕಿದ | ಡುರುವಸಿ
ದ್ಧಿಯದೇನುನಿಜವೆ | ಚ್ಚರಿನಲೆರಡೇಘಳಿಗೆಸಾಲದೆಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ || ಉರುವಪುರುಷಾರ್ಥವನುಪಡೆವರೆ | ತೆರದಮುಕ್ತಿದ್ವಾರ
ನಲ್ಲಾ | ನೆರೆಮನುಷ್ಯಶರೀರವಧ್ರುವವೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೧೮|| ಎರಡುಘಳಿಗೆನಿಜಾಯುವೆಂಬುದ | ನರಿದುಖಟ್ವಾಂಗಾಖ್ಯ
ವರರಾ | ಜರುಷಿತೊರೆದಿಹಪರದಸೌಖ್ಯದಸಾರವೆಂದರಿದು || ವಿರತನಾದನುವಿಷ್ಣುಪದಪಂ | ಕರುಹದಕುತೋಭಯನಿವಾಸವ |
ಬೆರಸಿನಿಜಸುಖಪೂರ್ಣನಾದನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ||೧೯|| ಏಳುದಿನವರಿಯುಂತವೆಲೆಭೂ | ಪಾಲನಿನಗಾಯುಷ್ಯವಿರಲಿಂ | ನೇಳಿ
ಧಿಪವೇನೇನಸಾಧಿಸಬಾರದಿಹರೊಳಗೆ || ಕೇಳುಮೇಲೆನಿಪುಭಯಕರ್ಮದ | ಜಾಲವನುಜಗದೇಕನಾಥನ | ಮೇಲೆಭಾರವನಿರಿ
ಸಿನೀನಿರ್ಲೇಪನಾಗೆಂದ ||೨೦|| ಅಸುವಿಯೋಗದಕಾಲಬರೆಕಂ | ಪಿಸದೆಮನದಲಿಬೆದರದಿಹವರ | ವಿಷಯದಿಚ್ಛೆಯಕೊರದು
ಪುತ್ರಕಳತ್ರಬಾಂಧವರ || ದೆಸೆಯಚಿಂತೆಯನುಳಿದುಚಿತ್ತದ | ಲಸುರವೈರಿಪದಾಬ್ಜವನುಚಿಂ | ತಿಸುತತನ್ಮಯನಾಗಿಬಿಡುವುದು
ತನುವನಿದನೆಂದ ||೨೧|| ತನುಸುನಿಶ್ಚಲವೆನಲುಪದುಮಾ | ಸನವನಳವಡೆಬಿಗಿದುನೇಮಿಸಿ | ದನಿಲನಲಿತೆಗದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳನಾತ್ಮ
ಚಿಂತೆಯಲಿ || ಮನಸುನಿಶ್ಚಲವಾಗಲಘಮ | ರ್ದನನಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುಹೃ | ದ್ವನಜದಲಿಭಾವಿಸುವುದೊಂದೊಂದವಯ
ವವನೆಂದ ||೨೨|| ಬೆರಳನಖದೀಧಿತಿಯಕೋಮಲ | ಚರಣಕಮಲವನೆಸೆವಜಂಘಾಂ | ತರದಜಾನುದ್ವಯವನೂರುದ್ವಯ
ದಶೋಭೆಗಳ || ಮೆರೆವಪೀತಾಂಬರದಕಟಿಬಂ | ಧುರದಕಾಂಚೀಗುಣದಮಣಿಭೂ | ಸುರಸುನಾಭಿಯುರಸವನೆನವುದುಬಿಡದೆಭಾ
ವದಲಿ ||೨೩|| ಮೆರೆವತ್ರಿವಳಿಯಪೇರುರದಮಣಿ | ವರಸುದೀರ್ಘಚತುರ್ಭುಜದಭಾ | ಸುರನಖಾಂಗುಲಿಮುದ್ರಿಕೆಯಮಣಿ
ಮಯನವೊಲುಪಳದ || ವನವಲಯಕೇಯೂರಹಾರ | ಸ್ಫುರಿತಕೌಸ್ತುಭಕಂಬುಕಂಠದ | ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಲಿನಿಲಿ
ಸುವುದುನಿಜಮನವ ||೨೪|| ಕೊರಳಮೂರೇಖೆಗಳಬಿಂಬಾ | ಧರದಕೋಮಲದಂತಪಂಕ್ತಿಯ | ದರಹಸಿತದೀಧಿತಿಯವರನಾ
ಸಾಗ್ರಮೌಕ್ತಿಕದ || ವರಮಕರಕುಂಡಲದತಾಂಡವ | ಪರಿಚಿತಾಮಲಗಂಡಮಂಡಲ | ದರಳುಗಂಗಳಮಂಗಳಾಕಾರದಲಿಮ
ನನಿರಲು ||೨೫|| ಭ್ರೂಲತೆಯಲಾವಣ್ಯನಿಧಿಯವಿ | ಶಾಲಫಾಲದಫಾಳದಲಿಕುರು | ಳೋಳಿಗಳಪೂರ್ಣೇಳೆದುರಂಜಿಪಮಕು
ಟಮಣಿಗಳಲಿ || ಲೋಲಭೃಂಗಶ್ರುತಿಯಶೋಭನ | ಮಾಲೆಗಳಸರ್ವಾಂಗಭೂಷಿತ | ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಲಿನಿಲಿಸೂದುನಿಜಮ
ತಿಯ ||೨೬|| ಬೇರೆಮತ್ತೊಂದರಲಿಮನಕಾ | ಲೂರದಂತನುರಾಗರಸವೆಡೆ | ಯಾರದಂತನುಪಮನಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನಸುಖದೊ
ಳಗೆ || ಓರುಗುಡಿಸದೆನಿಂದುತ್ತೋರ್ಕೆಯ | ತೋರಿತನ್ಮಯನಾಗಿಮತಿಯನು | ಮೀರಿನಿಂದಸ್ಥಿತಿಯದೇನೃಪವಿಷ್ಣುಪದವೆಂಬ ||
ಅಲ್ಲಿನಿಶ್ಚಲವಾಗಿನೆರೆನಿಲ | ಬಲ್ಲಯೋಗಿಗಳಂತಕನಬರಿ | ಘಲ್ಲಣೆಗೆಬೆದರುವರೆಬಾಹಿರರಂತ್ರೆಮರಣದಲಿ || ತಲ್ಲಣವದೆತ್ತಣದುಧಿ
ಟತಾ | ನಲ್ಲದೊಡಲಲಿಹಂಮಮತೆತನ | ಗಿಲ್ಲಬೈಬಳ್ಳಕಾರಿಗಂಜುವರರಸಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಜಗವಿದೆಲ್ಲಜನಾರ್ದನಾಂಘ್ರಿಯ |
ಲೊಗೆದುತೋರ್ಪುದುಸುಪ್ತದಲ್ಲಿಯೆ | ಮಗುಳೆಲಯಿಸೂದೆಂದುಕಂಡಮಹಾತ್ಮರೀಜಗವ || ಜಗದೊಳಗೆಹರಿಮಯವೆನಿಪ
ತೋ | ರ್ಕೆಗಳಭೇದವನುಳಿದುವರಯೋ | ಗಿಗಳುತದ್ವಾಸನೆಯಲೇಸುಳಿದಾಡುತಿಹರೆಂದ ||೨೯|| ಇದನರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗ
ಳುಕೋ | ಳ್ಗುದಿಗುದಿದುಸಂಸಾರಘನತಾ | ಪದಲಿತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಬೇವುತವಿಷಯಸುಖಕೆರಗಿ || ಒದಸಿಕೊಳುತಕ್ಷತಾಂತನಂಘ್ರಿ
ಯ | ಲುದುರುತುಜಯಿಸುತಡಿಗಡಿಗೆನಾ | ಣದೆಪರಿಭ್ರಮಿಸುತ್ತಕೆಡುವರುಹರಿಪರಾಙ್ಮುಖರು ||೩೦|| ಪ್ರಾರಬ್ಧವಶದಿಂದಘ
ನಸಂ | ಸಾರಸುಖದುಃಖಾನುಭವದಲಿ | ಸೇರುವುದುಜೀವರಿಗೆಪೂರ್ವಭವಾಂತರಾರ್ಜಿತದ || ಘೋರದುಷ್ಕೃತಸುಕೃತಫಲವ
ನು | ಸಾರಿಯಾಗಿಹುದದನುತಪ್ಪಿಸ | ಬಾರದದರಿಂದಖಿಳವಿಷಯವಿರಕ್ತನಹುದೆಂದ ||೩೧|| ಏಗುವರುಜೀವರುಶರೀರದ |
ಭೋಗವನುನೆರೆಬಯಸಿಬಯಸದ | ಡಾಗದಿಹುದೇದುಃಖದಂತಿರಲಪ್ರಯತ್ನದಲಿ || ನೀಗಲೇಕಾಯುಷ್ಯವನುಹಗೆ | ಯಾಗಿತಾ
ಗವೆತಮಗೆಸಕಲವಿ | ರಾಗಸಿದ್ಧನಿಜಾನುಭವಸಂಪದವನೆದೆಮರದು ||೩೨|| ಏಕೆನೆಲನಿರೆಹಾಸುಮಂಚವ | ದೇಹತೋಳುಗಳಿ
ರಲುತಲೆಗಿಂ | ಬೇಕೆಭೋಜನಪಾತ್ರವಂಜಲಿಯಿರಲುದೆಶೆಯಿರಲು || ಏಕೆದಿವ್ಯಾಂಬರವಿಭೂಷಣ | ವೇಕವಿದ್ಯಾಭರಣವಿರೆ
ಬೇ | ರೇಕೆಮನೆಗಿರಿಗುಹೆಗಳಿರಲೆಲೆನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ||೩೩|| ಇಕ್ಕನೇಭಿಕ್ಷವನುನಿಜಪರಿ | ಪಕ್ವಫಲವನುತರುನಿಕರದಗೆ |
ಯಕ್ಕಿಬಾಯಾರಿದರೆಬರತವೆಘನನದೀನಿವಹ || ಹೊಕ್ಕಿಹಡೆಗುಹೆಯುಂಟುಸುಯಿದಾ | ನಕ್ಕೆಹರಿಯೊಲವುಂಟುಯೇತಕೆ | ಸಿಕ್ಕಿ
ಬೇಡುವರೈಮದಾಂಧರನರಸಕೇಳೆಂದ ||೩೪|| ಬಲ್ಲವರುಬಾಂಧವರುಮುಕುತಿಯ | ವಲ್ಲಭರುತಾವಾಗಿಪರಕೈ | ವಲ್ಯಸದನದಲಿ
ನಿಂದುನಿಜಲಾಭೋಪಲಾಭದಲಿ || ಎಲ್ಲಹರಿಮಯವೆಂಬಭಾವದ | ಬಲ್ಲಹನಪದವಿಯಲಿಚರಿಸಲು | ಬಲ್ಲಯೋಗಿಗಳ್ಗಧಿಕಧನ
ವಂತರಾರೆಂದ ||೩೫|| ತುಷ್ಟನಾದವನೇನರೇಂದ್ರನು | ತುಷ್ಟನಾದವನೇಸುರೇಂದ್ರನು | ತುಷ್ಟನಾದವನೇಚತುರ್ಮುಖನಾ
ತ್ಮಲಾಭದಲಿ | ತುಷ್ಟನಾದವನೇಮಹೇಶ್ವರ | ತುಷ್ಟನಾದವನೇಸುರೇಶ್ವರ | ತುಷ್ಟನಾದವನೇಕೃತಾರ್ಥನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ||

ತುಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದನೃಪದರಿದ್ರನು । ತುಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದಸುರಪನಧಮನು । ತುಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದಡಾಚತುರ್ಮುಖನತಿಸುದುರ್ಮುಖನು ॥ ತುಷ್ಟಿಯಿ
ಲ್ಲದಡಾಮಹೇಶಾ । ರಿಷ್ಟಪತಿನೃಪಕುಪಣರೆಲ್ಲಾ । ತುಷ್ಟನಾದವನೇಕೃತಾರ್ಥನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥೩೭॥ ದೇಹಚಿಂತೆಯನುಳಿ
ದುನಿಸ್ಸಂ । ದೇಹಪದದಲಿನಿಂದುಖಗವರ । ವಾಹನಾಂಘ್ರಿಸರೋಜಮಕರಂದದಲಿನಿಜಮನವ ॥ ಗಾಹಿಸುತತದ್ಗುಣಗಣಾಮೃತ ।
ವಾಹಿನಿಯಲೋಲಾಡಿಭವಭಯ । ದಾಹವನುನೆರೆಜರೆದುನಿಜಸುಖತುಷ್ಟನಹುದೆಂದ ॥೩೮॥ ಅರಸಕೇಳಭ್ಯಾಸಯೋಗಿಗೆ । ಮರಣ
ಕಾಲದಲೈದುವಡೆಪಥ । ವೆರಡುಮರಳುವಡೊಂದುಪಥದಲಿಸಂದವರುಭವಕೆ । ಮರಳದಲೆಮತ್ತೊಂದರಲಿಸಂ । ದರಿಗೆಸೇರದುಸಂ
ಸೃತಿಯನಾ । ನೊರೆವೆನೆರೆಪರಗತಿವಿಭೇದವನರಿವಪ್ರೋತೆಂದ ॥೩೯॥ ಮಾರುತನನಳವಡಿಸಿಗುದಸಂ । ಚಾರವನುಮುಡದಿಂದಬಲಿ
ದಾ । ಧಾರವಾರನನಾಭಿಪುರದರಸ್ಕಂಧಕಾಲುಗಳ ॥ ಸೇರಿಸಿಭ್ರೂಮಧ್ಯಮೂರ್ಧ್ನ । ಸ್ವಾರಪದದಲಿನಿಂದುಮುಕ್ತಶರೀರದಿಂದ್ರಿಯ
ಕರಣದೊಡನೈದುವುದುಪರಗತಿಗೆ ॥೪೦॥ ಒಡೆದುನೆತ್ತಿಯನೂರ್ಧ್ವಗತಿಯಲಿ । ನಡೆದುವೈಹಾಯಸವಿಹಾರವ । ಬಿಡದೆಬಯಸು
ವರಷ್ಟವಿಧದೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪದವ ॥ ಪಡೆದುಸುಖದಿಂದಾಡಿಕಲ್ಪದ । ಕಡೆಗೆಕೃತಕರ್ಮಾನುವಿಧದಲಿ । ಪೊಡವಿಯಲಿಸಂಜನಿಸುವುದುಗುಣ
ಯೋಗಕರವೆಂದ ॥೪೧॥ ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯವನೊಲುವಡರ್ಚಿಸ । ಪಾರಮಮಾರ್ಗದಲಾಸುಷುಮ್ನ । ದ್ವಾರದಲಿನಿರ್ಗಮಿಸಿವೈಶ್ವಾನರನಸದು
ಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ವಿಹಾರಿನಡೆವುದುಶಿಂಶುಮಾರರೊ । ದಾರಚಕ್ರವಕಳೆದುಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರದಲಿಸಲುವನುತಪೋಲೋಕಕ್ಕೆವರಯೋಗಿ ॥
ಇರಲಿರಲುಮಾಲೋಕವುರಗೇ । ಶ್ವರನವದನಜ್ವಾಲೆಯಲಿಬೆಂ । ದುರಿವುದನುಕಾಣುತ್ತಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ಪೊರವಡು
ವನಲ್ಲಿಂದಯೋಗೀ । ಶ್ವರನನಿರುಪಮಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯದ । ಸಿರಿಯನನುಭವಿಸುವನುದ್ವಿಪರಾರ್ಧಪರಿಯಂತ ॥೪೩॥ ಇಲ್ಲಿಜ
ರೆಮರಣಾದಿಭಯವದ । ರಲ್ಲಿನಿತ್ಯಾನಂದಭೋಗದ । ಬಲ್ಲಹನುನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರೆಸತ್ಯಲೋಕದಲಿ ॥ ಉಳ್ಳಡೊಂದೇತ್ರೋರ್ಪಲ
ಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನಮರದಕಟಭವಭವ । ದಲ್ಲಿಜೀವಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಿನ್ನೇನುಗತಿಯಂದ ॥೪೪॥ ಅದರಕಡೆಯಲಿಕಲ್ಪದವಸಾ । ನ
ದಲಿಧರೆಯಲಿಬೆರೆಪದರೆಯುದ । ಕದಲಿನಿಲಲಾವಾರಿಯಹನಾವಾರಿಯನಲನಲಿ ॥ ಹುದುಗಿಪಡೆಹುದುಗುವನುತಾನಂ । ಕದರೊ
ಳಗೆಮಾರುತನೊಳನಿಲನು । ಕದಡಿದೇತಾಕೂಡೆಸಲುವನುವಾಯುರೂಪದಲಿ ॥೪೫॥ ಬೀಸುವಾತನುಬೀಯುವಹನಾ । ಕಾಶ
ದಲಿಭೂತಾಳಿಯೊಳಗಾ । ಕಾಶವಡಗಿದರಡಗುವನುವರಯೋಗಿಯದರೊಳಗೆ ॥ ವಾಸುದೇವಪದಾಬ್ಜಪರಮಾ । ವಾಸಪದವಿ
ಯನೈದಲಕಟಕ । ಕೀಸುಬಳಕೆಯಲಾಯ್ತುಲಾಗುಣಯೋಗಮಾರ್ಗದಲಿ ॥೪೬॥ ಪರಿಮಳದಲಾಘ್ರಾಣವಡಗಲು । ಸರಕತೆಗ
ವುದುರಸನೆರಸದಲಿ । ಬೆರಸುವುದುರೂಪದಲಿಕಂಗಳುಶ್ರೋತ್ರಬಂಧದಲಿ ॥ ಸ್ಪರುಶದಲಿತ್ವಚವಿರಲುಗಂಧಾ । ದ್ಯರುಗುಣಾತ್ಮ
ಕನಾಗಿತೇಜದ । ಲಿರಲುರವಿಕೂಡುವನುಮನವೈಕಾರಿಕದಲಡಗೆ ॥೪೭॥ ತ್ರಿವಿಧವೆನಿಸುವಹಂಕೃತಿಯಲವ । ಯವವನಡಗಿಸಿ
ತತ್ಸ್ವರೂಪದ । ಹವಣಿನಲಿನಿಲಲಾಮಹತ್ವದಲಾಯಹಂಕಾರ ॥ ಸವಣಿಸುವುದನುಗಮನವೀತಗೆ । ಭವದಬೀಜಸ್ಥಾನವನುಕ
ಳಿ । ದವಿರಳಾನಂದೈಕರಸಮಯನಹನುಕೇಳೆಂದ ॥೪೮॥ ನೆಟ್ಟನೀಕ್ರಮದಿಂದಯೋಗದ । ಬಟ್ಟೆಯಲಿನಡೆದವನುಮಗುಳೀ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿಬಹುಜೀವಜಾತದಪೋಲುಭವದೊಳಗೆ ॥ ಹುಟ್ಟಲರಿವನೆಭೂಪಬೀಜವು । ಸುಟ್ಟಕರಗಿದರಕಟಬಳ್ಕದು । ಹುಟ್ಟಲ
ರಿವುದೆಹೇಳುನಿಜದಲಿಯಂದವರಯೋಗಿ ॥೪೯॥ ಅರುಹಿದೆನುನಿನಗೆರಡುಮಾರ್ಗದ । ಪರಿಗತಿಯನೆಲೆಭೂಪಕಮಲೋ । ದ
ರನುಹೇಳಿದನಿದನುಕಮಲಾಸನಗೆಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ಹರಿಪರಾಯಣರೆರಡುಪಥದಲಿ । ಹರಿದುಬಳಲುವರಲ್ಲಲೀತ । ಚ್ಚರಣಯುಗಳ
ಸರೋಜಶರಣರುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥೫೦॥ ಲೇಸೆನಿಪಪಥವೊಂದೆನರರಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಘ್ರಿಸರೋಜಭಕುತಿಗೆ । ದಾಸಿಯಲ್ಲಾಮು
ಕುತಿಯಂಗನೆಬೇರೆಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಘಾಸಿಯಾಗಲದೇಕೆಸಗುಣಾ । ಭ್ಯಾಸಯೋಗಿಗಳಂತೆಶಿವಶಿವ । ವಾಸುದೇವನಭಕುತಿಮು
ಕುತಿಗೆಮುಖ್ಯಪಥವೆಂದ ॥೫೧॥ ಮೂರುಬಾರಿಸಮಸ್ತವೇದದ । ಸಾರತರಸರಹಸ್ಯತತ್ವವಿ । ಚಾರವನುನೆರೆಮಾಡಿವೇದ
ವ್ಯಾಸರೂಪದಲಿ ॥ ಧಾರುಣಿಯಲವತರಿಸಿಭಕುತಿಯ । ಸಾರಿದನುಭಾಗವತದಲಿದೈ । ತ್ಯಾರಿಕಾರುಣ್ಯದಲಿನಿರ್ಣೈಸಿದನುಕೇ
ಳೆಂದ ॥೫೨॥ ಅರಸಕೇಳದುಕಾರಣದಲಾ । ಮುರಹರನವರದಿವ್ಯಮಂಗಳ । ಚರಿತ್ರವನುಹೇಳಿದನುಕೇಳುವದೇಕಚಿತ್ತದ
ಲಿ ॥ ಸ್ಮರಿಸುವದುತತ್ಪಾದಕಮಲವ । ನಿರದೆಪೂಜಿಸುವುದುನಿರಂತರ । ಮರಣಕಾಲದಲಿದುಕಣಾಕರ್ತವ್ಯತರವೆಂದ ॥೫೩॥
ಹರಿಪರಾಯಣರಮಳವದನಾಂ । ಬುರುಹದಿಂದೊಸರುವಮುಕುಂದನ । ಚರಿತಪೀಯೂಷವನುಕಿವಿಗಳಕುಡಿತೆಯಲಿತುಂಬಿ ॥
ಭರಿತವನೆಸೇವಿಸಲುಬಲ್ಲಾ । ನರರುಶಿವಶಿವಧನ್ಯರಲ್ಲಾ । ನಿರುತನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನನಿಜದಲಿನಿಲುವಪರವರೆಂದ ॥ ॥೫೪॥

ಪ್ರಥಮಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬ್ರಹ್ಮನು ನಾರದಂಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪದೇಶ

ಸೂಚನೆ।। ನಾರದಂಗಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಾ । ವಾರಿಜಾಸನನಾಮುಕುಂದನ । ಚಾರುಚರಿತಾಮೃತವನಷ್ಟಕಾ
ಲಸುಪ್ರನಾಶನವ ।। ... ...

ವದನು ।। ಕೇಳುಶೌನಕಮುಖ್ಯಜಗತೀ । ಪಾಲಕನುಮುನಿವರನಸೂಕ್ತಿಯ । ನಾಲಿಸುತಹೊಕ್ಕಳಿಸಿದನುಹರುಷಾಶ್ರು
ಪುಳಕದಲಿ ।। ಹೊಳೆದಂತಃಕರಣದಲಿನಿಜ । ಮೌಳಿಯನುತೂಗುತ್ತಪರಮಕೆ । ಪೇಳುವೆನೆಬಿಂನೈಸಿದನುಕೈಮುಗಿದುನಿಜಪು
ತ್ರವ ।। ೧ ।। ಕರುಣಿಸೈಮುನಿನಾಥಕರುಣಾ । ಕರನಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತವದು । ಸ್ಥಿರಭವಾಬ್ಧಿನಿಮಗ್ನವಿಸ್ತಾರಕವನೆನಗೊಲಿದು ।।
ಮರಣಗಿರಣದಭೀತಿಯಂನನು । ಪರಿಭವಿಸುತಿದೆಲಾಭವತ್ಪದ । ದರುಶನದಲಕುತ್ತೋಭಯಸ್ಥಿತಿಯಾಯ್ತುತನಗೆಂದ ।। ೨ ।।
ಇನಿಯುಲಾಜೀವನದಫಲಶೀ । ರಿದುದುತನಗಿಂದಿನಲಿನಿಜಪರಿ । ಪದಕಮಲಸಂಸ್ಪರ್ಶಸಂಭಾಷಣವದೆಂತ್ರನಗೆ ।। ಜಪವಿತ್ರಂನಪ್ರೋ
ಲಾರುಬಹಳಾ । ಭ್ಯುದಿತಪುಣ್ಯರುಧನ್ಯರೀತ್ರಿಜ । ಗದಶನುತತಾಗಿದನುತನುವನುನೃಪತಿಹರುಷದಲಿ ।। ೩ ।। ಪದುಮಭವನ
ಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಾ । ಯದುಕುಲೋತ್ತಮಚರಿತ್ರವನುನಾ । ರದಮುನೀಂದ್ರಂಗೆಂದಿನಂತಾವಿಮಲಸಂಗತಿಯ ।। ಪದನಕರುಣಿಸಬೇ
ಹುದೆನಾ । ರದನುಮಗುಳಾರಿಂಗೆಕೈವಿವರಾ । ಡಿದನುಕೇಳದಿರೆಂಕುನೀವಿದನೆಂದನಾಭೂಪ ।। ೪ ।। ಕೇಳುವಾತನುನಾರದಾಂಕ
ನು । ಪೇಳುವಾತನುಕಮಲಭವನೇ । ಪೇಳುವೆನುಶಿವಶಿವಮಹಾಪುರುಷಪ್ರಸಂಗವಲ । ಕೇಳಲಾಗದೆತಾನೆದನುವೆರೆ । ಕೇಳದ
ವರಾಯುಷ್ಯವನುರವಿ । ಹೇಳಗಳೆಯನೆಹರಿಪರಾಙ್ಮುಖರಾದವರನೆಂದ ।। ೫ ।। ಹಲವುಕಾಲಗಳಿರನೆಪೆಂಮರ । ಗಳುಬದು
ಕಿದವೇನುಜತಕ್ರೆಯ । ಲಲಸದುಸುರಿಕ್ಕಿದರೆವಾನ್ಯನೆತಿದಿಯುತೊಗಲುಗಳು ।। ಮಲಿನವೃತ್ತಿಯುಲಕಟನಾಯ್ನರಿ । ಗಳುನಿರಂ
ತರಜೀವಿಸಿದಡೇ । ನೆಶೆಮುನಿಪಫಲವುಂಟೆಭಾವಿಶಶೆಂದನವನೀಶ ।। ೬ ।। ಜೀವವಿರೆವೃತವಾದವರಲಾ । ಭಾವಿಸಲುಹರಿಪದ
ಪರಾಙ್ಮುಖ । ಜೀವಿಗಳುಕಚ್ಚರಣಯುಗಳಸರೋಜತೀರ್ಥವನು ।। ಸೇವಿಸದೆತತ್ಪಾದತುಳಸೀ । ವಾಸನಾನೋಡದವನುನಿಜ
ನಾ । ಸಾವಿವರವಿಡಿಗೊಣದುಸುರುವೇಣಂಗರವರೆಂದ ।। ೭ ।। ಹೆಣನಕೈಗಳುಪೂಜಿಸದಡಾ । ಫಣಿಶಯನನಂಘ್ರಿಗಳಮಣಿಕಂ ।
ಕಣವಿಭೂಷಣವಾದಕೈಗಳುತತ್ಪದಾಂಭುಜಕೆ ।। ಮಣಿಯದಾತಲೆಬೆಭ್ರರವಲ್ಲಾ । ಭಣಗುಕಪ್ಪೆಯಜಿಂಹ್ವೆನಾರಾ । ಯಣನನಭಿ
ವರ್ಣಿಸದನಾಲಗೆಯೆಂದನವನೀಶ ।। ೮ ।। ಹರಿಶರಣರೊಡನಾಡದಾಪರಿ । ಚರಿತವನುನೆರೆಕೇಳದಾಹರಿ । ಚರಣವನುಶಿರವಿಡಿ
ಯದಾಪರಿಕೀರ್ತಿಗರ್ಥಿಯಲಿ ।। ಶರಗನಾಕಾಮವೆಪಿಜೀವರು । ನರಕಿಗಳಲಾಮುನಿಪನೀವಿದ । ನೊರೆಮಬೇಹುದುಪರಮ
ಕಾರುಣ್ಯದಲಿತನಗೆಂದ ।। ೯ ।। ಎನಲುಬೆಳಗಿಗಳರಕಸಪ್ಪಾವ । ದನನನಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುನಿಜ । ಮನದೊಳಗಭಾವಿಸು
ತಸನ್ಮಯನಾಗಿಪುಳಕದಲಿ ।। ತನುದಣಿಯೆಕಂಪ್ದಿರಗುವೆಂಡವ । ತನುಜನನುನೋಡುತ್ತಕೇಳಿಶಿ । ಜನಪಜಗಧೀಶ್ವರನಲೀಲೆ
ಯನುತ್ತಕರುಣಿಸಿಹೆ ।। ೧೦ ।। ಒಂದುದಿನದೇವರ್ಷಿವರನರ । ವಿಂದಸಂಭವನಂಘ್ರಿಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿನೈಯ್ಯಕ್ಕಿಬಿಂನೈಸಿದ
ನುನಿಜಮತವಾ ।। ತಂದೆಕೃಪೆಮಾಡೆನಗೆಜಗವೆ । ಲ್ಲಿಂದಜನಿಸಿತುಎಲ್ಲಿಹುದುನೆರೆ । ಹೊಂದುವುದುತಾನೆಲ್ಲಿತಾನೇನಾರೊಡೆಯ
ರೆಂದ ।। ೧೧ ।। ಕರತಳಾಮಳಕದವೊಲೆಲ್ಲವ । ನರಿವನೀನಿದನೀಜಗತ್ಸಂ । ಸ್ತರಣವದುನಿಂನಿಂದತೀತಾನಾಗತಜ್ಞನಲ ।। ಪರಿಪ
ರಿಯಲುದುಭವಿಸಿಕ್ರೋಪ್ರದು । ಹರಹಿನಲಿಸುಳಿದಾಡಿನಿಂನಲಿ । ಕರಗುವದುಬೇರೊಂದವಸ್ತುವನರಿಯೆನಾನೆಂದ ।। ೧೨ ।।
ಆರುನಿನಗಾಧಾರಭೂತರ । ದಾರವಿಜ್ಞಾನಿನವುನಿನಗಾ । ಯ್ತಾರುಹಿತವರುಹೆತ್ತವರದಾರೊಡೆಯರೈನಿನಗೆ ।। ಆರುದೈವವುನಿನ
ಗೆಚರಿಸದ । ಘೋರತಪವನದಾರನೋಡಿಸ । ರೋರುಹಾತ್ಮಜಸಂಶಯವನಪಹರಿಸಬೇಕೆಂದ ।। ೧೩ ।। ಮುನಿಯುಲಾಗದುತಂದೆ
ತಂನಯ । ಮನದಸಂಶಯವಾರವಿಚ್ಛೇ । ದನವಮಾಳ್ಪುದುಮರದುಕಳೆಪುತ್ರಾಪರಾಧವನು ।। ತನಿಗೆನೀನೇದೈವಗುರುನೀ ।
ನೆನಗೆಬೇರೊಂದರಿಯೆನೆಂದಾ । ಮುನಿಪಬಿಂನೈಸಿದರೆನಗುತಿಂದಕಮಲಭವ ।। ೧೪ ।। ಮರುಳುಮಗನೇಭಾಪುಹಳ್ಳಿಯ ।
ಕಾರುಣಗಾಡಿಗೆಗಾಡಚಕ್ರೀ । ಶ್ವರನಲಾತಪ್ಪೆಂನವೆಶಿವನುಹಾದೇವ ।। ಅರಿದರಿದುನೀನಿದನುಕೇಳುವ । ಪರಿಯೊಲೋ
ಕಹಿತಾರ್ಥಪ್ರೋವೋ । ಅರಿಯದರಿವರ್ಥಿಯಲಿಕೇಳುನಪರಿಯೆಪೇಳ್ವೆಂದ ।। ೧೫ ।। ಅರುತಾನೀಜಗಕೆತಂನನ । ದಾರುಬಲ್ಲರು
ಪಸುಳೆಹೊರುವುದೆ । ನೀರುಗಿರಿಯನುವರದ ಹೊರಿಸಿದಡೆಂನವೋಲಿಂದು ।। ಗೌರವವನಿದನಕಟಮಾಡಿದ । ಡಾರುತಾನಿದಕೆರೆ
ಮಗನೆದೈ । ತ್ಯಾರಿಯಲ್ಲದೆನಿಂನಮಾತಿಂಗರ್ಥವಿಲ್ಲೆಂದ ।। ೧೬ ।। ಆರುತನಗೀಪದವನಿತ್ತ । ರಾರತೇಜದಲೀಜಗತ್ತನು । ಸೇರಿ
ಸಿದನುದುಭವಕೆಸೂರಿಯಚಂದ್ರಮಸ್ಸುಗಳು ।। ಆರುತೇಜದಲಿದನುಬೆಳಗುವ । ರಾರುಬೇರಿಂನೊಡೆಯರಾಮರ । ವೈರಿಯೊ
ಬ್ಬನೆಯಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಲೆಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ।। ೧೭ ।। ಆರನೇಮದಲನಲವಾಜ್ಯ । ಹಾರವನುತಾಕೊಂಬುಸುರರಿಂ । ಗಾರನೇಮದಲೀ
ವರೇಂದ್ರ[illegible]ಜಗವ ।। ಆರನೇಮದಲಿನುಸಡಸುವ । ರಾಕ್ಷಿಜದಲಿಕಾಲನಿದನಾ । ಹಾರಗೊಂಬನುಮಗನೆಬೇರಿಂನೊ

ಪೆಯರಾರೆಂದ ||೧೮|| ನಾಚುವಳುಗಡಮಾಯೆಯಾವನ | ಗೋಚರಕೆಬಲರಂಜಿಹೇಳ್ವತ | ನಾಚರಿಸಿಬದುಕುವಳುತಾನಾವನ ಪರೋಕ್ಷದಲಿ || ನೀಚರಾಮಾಯಾವಿಮೋಹಪಿ | ರೇಚಿತಾತ್ಮರುತನ್ನನೀಸಚ | ರಾಚರಕೆಗುರುವೆಂದುಸುರುಹುವಿರೇಚಿನೀ ವೆಂದ ||೧೯|| ಅರವಚನದಲಖಿಳವೇದವ | ದಾರುಪಾಲಕರಖಿಳಮುಖಗಳ | ಗಾರೊಡೆಯರೀಲೋಕಪಾಲಕರಿಗೆಸುರಾವಳಿ ಗೆ || ಅರವಿಮಳಾಂಗದಲಿಸಂಭವ | ರಾರುಫಲದಾಯಕರುಯಾಗ | ಕ್ಕಾರುರಕ್ಷಕರಾಮುಕುಂದನನುಳಿದುಮಾಜಗಕೆ ||೨೦|| ಆರುಸಾಂಖ್ಯಜ್ಞಾನಸಂಶ್ರಯ | ರಾರವಶದಲಿತಪದಸಿದ್ಧಿಯ | ದಾರುಕೊಡದಡೆಮುಕುತಿಯಿಲ್ಲಮುಮುಕ್ಷುಸಂತತಿಗೆ || ಅರಹೊಗಳಲುನೆರೆಯವೀಶ್ರುತಿ | ಯಾರಸ್ತುತಿಸಲುನೆರೆಯವೀಮತಿ | ಯಾರುಜಗಕೆಮುಕುಂದನಲ್ಲದೆಬೇರೆಗತಿಯಂದ ||೨೧|| ಅವನಿಂದುದುಭವಿಸಿದೆನು ತಾ | ನಾವನೆಂದುದವಮಾಡಿಶುದ್ಧನ | ದಾವನಿಚ್ಛಾಮಾತ್ರಚೋದಿತನಾಗಿಮಾಜಗದ || ದೇವದಾನವಮಾನವಾದ್ಯರು | ಜೀವಜಾತದಸೃಷ್ಟಿಕರ್ನಮ | ಹಾವಿಡಂಬನವಾಯ್ತುತನಗೆಲೆಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ||೨೨|| ಸತ್ವರಜತಮವೆಂಬಗುಣಮೂ | ರುತ್ತರಿಸಲೀಯ್ಯಾಜೆಭವಾಬ್ಧಿಯ | ಲೊತ್ತಿಯಿಪ್ಪಾತ್ಮನವಿದ್ಯೆಗೆಜೀವಿಸಲುಮಗನೆ || ನಿತ್ಯಶುದ್ಧವಿಬುದ್ಧನಿಜನಿರ್ಮುಕ್ತಪರಮಾನಂದಸಂವಿ | ತ್ತತ್ವವೆಂಬುದನರಿಯದಂತ್ರವಿಮೋಹಿಸುವನೆಂದ ||೨೩|| ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತದಲಾದಶಾತ್ಮನ | ಸಂನಿಧಿಯಲೀಮಾಯೆಕಟಕಸು | ವರ್ನದಲಿತೋರ್ಪಂತೆತೋರ್ಕೆಗೆಹೇತುವೆಂದೆನಿಪ || ಭಿನ್ನವೆನಲಾಮಾಯೆನಿಜೇಚ್ಛೆ | ತನ್ನಗರ್ಭವಧರಿಸಿಪಡೆದಳು | ಕಂನಡಿಯಪ್ರೋಲಿದುಮಹಾತತ್ವಾಖ್ಯಪರಸುತನ ||೨೪|| ಬಳಿಕಹಂಕೃತಿಮೂರುಮೊನೆಯಾ | ಗಿಳ್ದುದಧಿದೇವತೆಯರಿಂದ್ರಿಯ | ಗಳಿಗೆಭೂತಂಗಳಿಗೆಕಾರಣವಾದವಾಮೂರು || ತಿಳಿಯೆವೈಕಾರಿಕದತೈಜಸ | ದಲಘುಭೂತಾದಿಯಪೆಸರ್ಗಳ | ತಳೆದುಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಭಾವದಲಿರಂಜಿಸಿದ ||೨೫|| ಗಗನಮರುತನಲಾಂಬುಧರಣಿಗ | ಳೊಗೆದವಾಭೂತಾಳಿಯಿಂದೊಗು | ಮಿಗೆಯಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪರಸಾತಿಶಯಗಂಧ || ಬಗೆಯಗುಣವೈದೈದುಭೂತಾ | ಳಿಗೆಪರಾನ್ವಯದಿಂದಗುಣವೃತ್ತಿಗಳನರಿವುದುಕಾರ್ಯಸಂಖ್ಯಾನುಕ್ರಮದಲೆಂದ ||೨೬|| ಬೇರೆಬೇರುದುಭವಿಸಿತೋರ್ಪವಿ | ಕಾರಭೂತೇಂದ್ರಿಯಮನೋವಿ | ಸ್ತಾರಗುಣಗಳತಂಮೊಳೊಂದದೆಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ || ಕಾರಿಯಕ್ಷಮವಾಗದಿರಲೀ | ಡೇರಿದವುಬಳಿಕಾವನಿಚ್ಛಾ | ಪ್ರೇರಣೆಯಲಾಗಿಸಿದರೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲವ ||೨೭|| ಸೇರಿದರುದೇವತೆಗಳಾವೈ | ಕಾರಿಕದದೆಸೆಯಿಂದಮನಸಹಿ | ತೋರುಗುಡಿಸದೆತೈಜಸದಲಿಂದ್ರಿಯಗಳೀರೈದು || ಮಾರುತನುಮತಿಯಂಬೆರಸರಾ | ಧಾರದಿಂದುಭಯೇಂದ್ರಿಯವ್ಯವ | ಹಾರವಾಗ್ವಾದಿಗಳಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಳಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ ||೨೮|| ವರುಷಯೋಗಸಹಸ್ರನೀರೊಳ | ಗುರುಳಿತಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಘಟಮಿರ | ಲಿರಲುಬಳಿಕದನೆತ್ತಿದನಲಾವಿಶ್ವತೋಮುಖನು || ಕರಚರಣಮುಖನಯನಸಾವಿರ | ಶಿರಗಳೂರುಗಳೆಸೆಯೆವಿಶ್ವಂ | ಭರನುತಾನಾದನುವಿರಾಡ್ರೂಪದಲಿಕೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಚರಣದಲಿಪಾತಾಳವಿರೆಮೇ | ಲಿರೆರಸಾತಳಗುಲ್ಫದಲಿನೆಲ | ಶಿರೆಮಹಾತಳವಿರೆತಳಾತಳವಮಳಜಂಘೆಯಲಿ || ಇರೆಸುತಳಜಾನುಗಳೊಸೆದೊ | ಪ್ಪಿರೆವಿತಳತೊಡೆಯಲ್ಲಿಕಟಿಯೊಳ | ಗಿರೆಯತಳವಿಂತೇಳುಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪವಾಯ್ತೆಂದ ||೩೦|| ಲೋಕಕಲ್ಪನೆಸವಧರಿಸುಭೂ | ಲೋಕವಿರಲುದರದಲಿಸುಭುವ | ರ್ಲೋಕನಾಭಿಯಲಿರಲುಹೃದಯಸ್ಕಂಧದಲಿಸುರರ || ಲೋಕಸುಮಹಾಲೋಕವಾಜನ | ಲೋಕವಕ್ಷಿಲಲಾಟದಲಿತಪೋ | ಲೋಕವನುಪಮವುತ್ತಮಾಂಗದಲುಬುಜಭವಲೋಕ ||೩೧|| ಇರಲುಮುಖದಲಿವಹ್ನಿನೇತ್ರದ | ಲಿರಲುರವಿಶಶಿಗಳುಸುಚಕ್ಷು | ಸ್ಫುರಣದಲಿದಿವರಾತ್ರೆಗಳುರಂಜಿಸಲುಹುಬ್ಬಿನಲಿ || ಇರೆಕೃತಾಂತನುಸಕಲಜಗಧೀ | ಶ್ವರರುತೋಳ್ಗಳೊಳಖಿಳವಿಭುಧೇ | ಶ್ವರರುರೋಮದಕುಳಿಯಕೂಪಂಗಳಲಿರಂಜಿಸಿತು | ಆವನಂತಃಕರಣವೆನಗಾ | ದೇವಪರಮೇಶ್ವರಗೆವಿಜ್ಞಾ | ನಾವಯವಚಂದ್ರರಿಗೆಜನ್ಮಾವಾಸವೀಮಾಯೆ || ಅವನೊಬ್ಬನನಗೆಯುಳಾವಿರ್ಭವವಪಡೆದಳುಸಲೆಚತುರ್ವಿಧ | ಜೀವಜಾತವಿದಾವನುರುಲೀಲೆಯಲಿಸಂಭವಿಸಿ ||೩೩|| ಅರಿದುತನಗಭಿವರ್ನಿಸುವಡಾ | ಮುರಹರನಮಹಿಮೆಯನದಾವನ | ಚರಣಸಂನಿಧಿಸಂಶ್ರಯಾಪಚೈತನ್ಯದಲಿಮಾಯೆ || ಬೆರಸುವಳುಬೆರಜುವಳುಜಗವನು | ಹರಸುವಳುಮೊಗವಳುಲಘುತ್ವಕೆ | ಬರಿಸುವಳುಬಂಧಿಸುವಳಾಹರಿವಿರಹಿತರನೆಂದ ||೩೪|| ಈತೆರದಿಸುರನರಭುಜಂಗ | ಪ್ರಾತಮೃಗಪಶುಪಕ್ಷಿಗಿರಿತರು | ಜಾತದೊಳಗಾದಗಣಿತಾಂಡಕಟಾಹಕೋಟಿಗಳು || ಕಾತುತೋರುವಮಾವನೊಳಗಾ | ಬೀತುಹೋಹಪದಾವನೊಳಸಂ | ಖ್ಯಾತಪಮಾಣುಗಳಪ್ರೋಲಿರೆಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ|| ಉದರೊಳಗೆತಂನೆಂದೆದಪರೆನಿ | ತದಿಸದಳಿಯದುಮಗನೆಕಲ್ಪಾಂ | ತದಮಹಾಂಬುಧಿಯಗ್ರವೀಚೀಭಾಜದಭಂಗದಲಿ || ಬುದುಬುದಂಗಳುತೋರಿಕೆಡುವಂ | ದದಲಿತಾನಿದಿರಾಗುಹೋಗಿನ | ಹದನನರಿಯನುಬಹಳಪೂರ್ಣಾನಂದರಸಜಲಧಿ ||೩೬|| ಉದಧಿಮಧ್ಯದಲಾಲದೆಲೆಮಂ | ಚದಲಿಪವಡಿಸಿಯೋಗನಿದ್ರಾ | ಸ್ಪದನುತಾನಾಗಿರಲದಾವನನಾಭಿಕಮಲದಲಿ || ಉದಿಸಿದೆನುರವಿಶಶಿಗಳವಸಾ | ನದಲಿಬಲುಗತ್ತಲೆಯೊಳೊಬ್ಬನೆ | ಬೆದರಿದೆಸೆಗಳನೋಡಲಾದವುನಾಲ್ಕುಮುಖವೆನಗೆ ||೩೭|| ನೆಳನಮೂಲವ

ನೆರೆನೋಡಿದರೆ ಕಾಣ | ಇಂತಿದೆ ತಾನೆಲೆಮನೆ ಸಿರಿ ಕಾಣದೆ | ತೊಳಲಿದೆನು ಶತವರುಷ ಪರಿಯಂತಬುಜನ ಕಮಲ ॥ ಬಳಲಿ ಬಂದೆನು ಮುಕ್ತಿ ಕ
ನ್ನಿಕೆ | ಯೆಳಸಿ ಕೊಳ್ಳದ ಗಂತರಂಗದ | ಲಲಘುಮಹಿಮನ ನೋಲಿಸಿದೆನು ತಪದಿಂದ ತಾನೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಬಳಿಕ ಕಂಡೆನು ಸಲ್ಲಸನಾತನ
ನ | ಲಲಿತ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನು ನಾ | ನೊಲಿದು ಸೃಷ್ಟಿವಿಧಿ ಸವಿದ್ಯಾವಿಷಯದಲಿ ಮತಿಯ ॥ ಕಳುಹಿ ತನಗೀಶ್ವರ ಮೇಪ್ಸ್ಯ |
ದಲಸದ ನೊಲಿದಿತ್ತ ಶಂಸನು | ಸಲಹಿ ಪತಿಕರಿಸಿದನು ಪರಮಾತ್ಮ ಮೇಳು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಹಲವು ಪ್ರಪಂಚ ಕೇಶವ ವಿಶ್ವಭಾವನ | ವ
ಳಿಯ ಸೃಷ್ಟಿವಿಧಾನದಿಂ ಬಳಿ | ಗೆಲಸವೆನಗಾಯ್ತಾತ ತೋರ್ಬ ನಿದಾಸ್ಯ ಭಾವದಲಿ ॥ ಮುಳಿದು ಜಗವನು ಭಾಳಿಸಿಯುನಾ | ನಲಸಲದ್ಭ
ವನಭವನಿರ್ನಾ | ನಳಿನನಾಭನ ಚರಣ ಪಶುಪತಿ ಗಳು ನಾವೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಬೀಸುವನು ಮಾರುತನದಾವನ | ಶಾಸನದ ಭಯದಿಂದ
ನಲಿಶಶಿ | ನೇಸರುಗಳೋರಂತೆ ಬೆಳಗುವರಾವನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಶಾಶಿಸುವನಂತಕನು ಜಗವನು | ಮಾಶಿಥನದ ಸುರೇಶನಿರುತಿಸು |
ಹೇಶ ಮುಖ್ಯಾಮರರು ಸಲಹುವರಾವನಿಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಆದರ ಮಾ ಪೂರುಷನ ವಿಮಳ | ಶ್ರೀಪದಾಬ್ಜದ ಸೇವೆಯಲಿ ಕಸ | ಗೀ
ಪವಿಸೇರಿದು ದುಸ್ಸೃಷ್ಟಿ ವಿಧಾನಕರ್ಮದಲಿ ॥ ವ್ಯಾಪರಿಸಲೆಂ ನಸುರಜೋಗುಣ | ಲೇಪಿಸಿದು ತಜ್ಜನ್ಮಕರ್ಮಕ | ಥಾಪಗಾಪೀ
ಯೂಷಪಾನ ಪರಾಯಣನೆನೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಸುರಮಹೋರಗ ಯಕ್ಷ ಖಚರೇ | ಶ್ವರರು ಕಿಂನರ ಗರುಡ ಸಿದ್ಧೇ | ಶ್ವರರು ಭೂತ
ಪ್ರೇತ ವಿದ್ಯಾಧರಗಣೇಶ್ವರರು ॥ ವರಮನುಷ್ಯೇಶ್ವರರು ದೈತ್ಯೇ | ಶ್ವರರು ಸಕಲೇಶ್ವರರು ಕೇಳಲೆ | ಧರಣಿಪತಿ ಹರಿಯಂಶ ಸಂಭ
ವೀವರು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಯುಗಯುಗದಲವತರಿಸಿ ಕೇಳಲೆ | ಮಗನೆ ನಂಬಲಿ ಹರಿಯದಿರ್ದಡೆ | ಜಗದುಪಕೃತಿ ತಾನುದಿಸಿಸುವ
ಭೂವರ್ಮ ಗೋದ್ವಿಜರ ॥ ಹಗೆಗೆ ಹರಿವೆನು ಮಾಳ್ಪನುರುಲೀ | ಲೆಗಳಲಾತುವನರ್ಥಿಯಲಿ ಕರು | ಣೆಗಳ ದೇವನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ
ನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಅನುಭವವಿದೀ ದಕ್ಷಮೊದಲಾ | ದೀನವಬ್ರಹ್ಮರುಮಾಯೆಯ | ಗಾನುಭಾವದ ಸಿದ್ಧರೀ ಸನಕಾದಿಯೋ
ಗಿಗಳು ॥ ನೀ ಮೊದಲಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು | ಭಾನುಶಶಿ ತಾರಾಸವಿಸ್ತಾರಕ್ಕ | ಶಾನುಗಳು ಹರಿಯಂಶ ಭೂತರು ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದ ॥
ನೀತಿವಿದ ಕೇಳಾರಲೈಶ್ವ | ರ್ಯಾತಿಶಯ ಸತ್ವಾತಿಶಯ ಶ್ರೀ | ಜೋತಿಶಯ ಶೋಭಾತಿಶಯ ವಿದ್ಯಾತಿಶಯ ವಿಹುದು ॥ ಆತಗಳು ಹರಿ
ಯಂಶದಲಿ ಸಂ | ಭೂತರೆಂದರಿ ನೋಡು ವರೆನಿ | ತ್ಯಾತುಮನ ಬೇರಿರಿಸಿ ತೋರುವದಿಲ್ಲ ಜಗವೆಂದ ॥ ... ॥ ೪೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೦೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ತ್ರಿಭುವನಾಧೀಶ್ವರನಲೀಲಾ | ಪ್ರಭವ ಸೀಯ ವ್ಯಾಪವನು ಪದುಮ | ಪ್ರಭವ ನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನ
ಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳು ನಾರದ ಶಮಲ ನೇತ್ರನ | ಲೀಲೆಯನು ನಾನಾವತಾರವ | ಕಾಲಚಾರಿತ್ರವನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ನಿನಗಿಂದು ॥
ಪೇಳುವೆನು ಹೇರಾಳದುರಿತೋ | ನ್ಮೂಲನೈಕಸಮರ್ಥಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನುರು ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಗುಣ ಪೀಯೂಷ ಸಂಗತಿಯ ॥ ೧ ॥
ಯುಗದ ಪರಿಯವಸಾನ ಸಮಯದ | ಲಗಧರನು ಲೀಲೆಯಲಿ ಮನುವಿನ | ಸೃಗುಯುಗಳಗೋಚರ ಕಿಸುಳದನುಮತ್ಸ್ಯರೂಪದಲಿ ॥
ಮಗನೆ ದೇವಾಸುರರು ಮಥಿಸಲು | ದುಗುಧವಾರ್ಧಿಯಲಾಳುವಾಬಲು | ನಗವನಾಂತನನಂತ ಮಹಿಮನು ಕೂರ್ಮ ರೂಪದಲಿ ॥ ೨ ॥
ಧರೆ ರಸಾತಳ ಕಿಳಿಯಲಂದಲಿ | ಹರಿಯದೆಂದಾನಾವಸಿಕ್ಷ್ಟ್ರಿಯ | ಶರಣು ಹೊಗಲೆನಗೊಲಿದು ನಾ ಸಾವಿನರದಿಂ ಬಿಡಿಸಿ ॥ ಧರಿಸಿ
ದನು ವಾರಾಹ ರೂಪದ | ಲೆರಸಿದನು ಜ್ಯೋತಿಶ್ವರನಸು | ದ್ಧರಿಸಿದನು ಮೇದಿನಿಯನನುಪಮ ಮಹಿಮ ನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೩ ॥
ಮುನಿಸಕೇಳವತರಿಸಿದನು ಧ | ರ್ಮನಲಿ ನರನಾರಾಯಣಾಖ್ಯೆಯ | ಲನುಪಮನು ಚರಿಸಿದನು ತಪವನು ಲೋಕಹಿತವಾಗಿ ॥ ದ
ನುಜಹರನಾ ಕರ್ದಮಾತ್ಮಜ | ನೆನಿಸಿ ಸಾಂಖ್ಯಜ್ಞಾನವನು ಸಿಜ | ಜನನಿಗಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಾ ಕಪಿಲಾವತಾರದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಅತ್ರಿಸುತ
ನೆಂದೆನಿಸಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ | ರಿತನೊರೆದನು ಯೋಗಮಾರ್ಗವಿ | ಚಿತ್ರಗತಿಯನಲರ್ಕ ಪ್ರಹ್ಲಾದಾದಿಗಳಿಗೊಲಿದು ॥ ವೃತ್ರವೈರಿಯ ಪದ
ದಲುದಿಸಿದ | ವಿಚಿತ್ರಗುಣನಾ ಮಾತೆಗೊಲಿದು ಜ | ಗತ್ರಯವ ಸಲಹಿದ ನಲ್ವಿಯಜ್ಞಾವತಾರದಲಿ ॥ ೫ ॥ ಮೇರುದೇವಿಯಲವತರಿ
ಸಿದ್ದ | ತ್ರ್ಯೈರಿನಾಭಿಗೆ ಜನಿಸಿ ಯೋಗಿ | ಚಾರವನು ರಂಜಿಸಿದನಾ ವೃಷಭಾವತಾರದಲಿ ॥ ಭೂರಿಜನ ಪಳವಳದು ವಿಗತಾ | ಚಾರದಲಿ
ಕಂಗೆಡಲು ಕರದನು | ಧಾರುಣಿಯ ಸುರಭಿಯನು ಪೃಥುನಾಮದಲಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಕತಲಬುದಿಸಿದ ಸಸುರರಿಪ್ರಸುಧೆ | ವಿದಿತದು ಧ
ಸ್ವಾಂತರಿಯ ಕಿಸರಲಿ | ಕೆದೆಯೊದವನೀ ಪೋಗಪೂಗವನೊಂದು ಮರಜಿನಲು ॥ ಕಾದಿಯಲಮೃತವನೆ ಮರರಿಗೆ ತನು | ವಿದಿತ
ಸ್ವಂಗೀಕಸ್ತೋಧನ | ರೊದೆಯನೊವಿದನಮರ ನಿಕರವ ಮುನಿದ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ದುಷ್ಕರ ದನವ | ದಿಂದ ಸಲಹಲು
ಸಕಲಸುರದರ | ವೈದವನು ಕನುವಿಡಿದು ಕಂಭವನೊಡದು ಹೊರವಂಟ ॥ ಬಂದಿಕಾರ ಸಬುಸುರ ನಖಮುಖ | ದಿಂದ ಸೀಳದು ರಾ
ಪ್ರತರ ಮುಖ | ದಿಂದ ನೊರದನು ವೀರನರಹರಿಯಾಗಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಜನಿಸಿ ಜಗತೀನಾಥನಾ ಸುರ | ಜನನಿಯಲಿ ಕಾಶ್ಯಪನೆ ಮಾ

ಮನ । ನೆನಿಸಿಬಲಿಯಲಿಬೇಡಿದಾನವನೆಲನಮೂರಡಿಯ ॥ ಅನುಪಮನುಸಲಹಿದನುಬಳಿಕೊಲಿ । ದನಿಮಿಷರನಾಬಲಿಗೆಕಿಂಕರ । ನೆನಿಸಿದನುಸುರಪಾಲಕನುತಾನಾಗಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಪೃಥ್ವಿಕಂಟಕರೆನಿಸಿದನೃಪಕುಲ । ದಡವಿಯನುಭಾರ್ಗವನೆನಿಸಿತಡೆ । ಗಡಿದನಿಪ್ಪತೊಂದುಭಾರಿಪರಶ್ವಧಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಜಡರೆನಿಸಿದಮಾನವರಮತಿಗಳ । ಬಿಡುವವೊಲುಶ್ರುತಿಗಳನುಶಾಖೆಯ । ಕಡಿದುಕೈಗೊಳಿಸಿದನುವೇದವ್ಯಾಸರೂಪದಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ನವಗೊಲಿದುಕಾರುಣ್ಯದಲಿರಾ । ಘವನೆನಿಸಿದಶರಥನೃಪಾಲನ । ಲವತರಿಸಿಪಿತೃವಚನಸಂಸ್ಥಿತನಾಗಿಕಾನನಕೆ ॥ ಅವನಿಸುತೆಲಕ್ಷ್ಮಣರುಸಹಿತಾ । ಹವನಿಪುಣರೈದಿದರುಮಲತರೆ । ಸವರಿಬಿಸುಟರುಚಪಲರಾಕ್ಷಸರಾಯರಂನ್ವಯವ ॥ ೧೧ ॥ ಕಡಲುಕಾಡಿದುದುಕೋಪಶಿಖಿಯಲಿ । ಜಡಿದುನೋಡಲುಮಾರ್ಗವನುಮುದ । ಮುಡುಗಿಕೊಟ್ಟನುಜೋರಿಸಿದಡೆಕೊತ್ತನುಮಹಾಚಲವ ॥ ಗಡಣಜೋಡೆಯನುವರುಣನಾಜಗ । ದೊಡೆಯನಾಜ್ಞಾಪಾಶದಲಿಬಿಗಿ । ವಡೆದನುಲ್ಲಂಘಿಸುವರಾರೆಲೆಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಎದೆಯುತ್ತಾಗಿಪಡೆಮರರಾಯನ । ಮದಗಜದದಂತಂಗಳೊಡದವು । ತ್ರಿದಶರೊಳುತನಗಾರುಸೆರಿಯೆಂದಧಿಕಗರ್ವದಲಿ ॥ ಸದದುದಿಗುಪಾಲಕರನೇಕಾಂ । ಗದಲಿಜಯಿಸಿದಜಗದಹಗೆದಶ । ವದನನಳಿದನದಾರಶಸ್ತ್ರಜ್ವಾಲೆಯುಗ್ರದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಕಾದಿಗೆಲುವಸಮರ್ಥರಾರುಮ । ಹೋದಧಿಯಬಲುದುರ್ಗವದರೊಳು । ಭೇದಿಸಲುಗಿರಿದುರ್ಗವಾಮಾಯಾವಿಗಳದುರ್ಗ ॥ ಆದುರಂತಪರಾಕ್ರಮದಘನ । ನಾದದೇವಾಂತಕನರಾಂತಕ । ರಾದಿಖಳಪತಿಬಲವಿಜಯವದಾರಿಗಹುದೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಆಮಹಾರಾಕ್ಷಸರವಂಶವ । ಹಾಮಹೋದಧಿಬರತುದಾರಘು । ರಾಮನಂಬಿನಮೊನೆಯಮಡಬಾನಲನಕೋಪದಲಿ ॥ ಕ್ಷೇಮವಾದುದುಬಳಿಕವಿಬುಧ । ಸ್ತೋಮವನುಸಲಹಿದನುಭಕತ । ಕ್ಷೇಮಧಾಮನುರಾಘವೇಂದ್ರನುಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ವಸುಧೆದುಷ್ಟಕ್ಷತ್ರಿಯರಬಲ । ವಿಸರದುರುಭಾರದಲಿಕಂಪಿಸಿ । ಕುಸಿದುಪಾತಾಳಕ್ಕಿಳಿಯಲನುಗೈದುತನಗದನು ॥ ಉಸುರಿದರೆತನಗಲಿದಿದನುಮಾ । ಣಿಸಲೆನುತಕರುಣಾನಿಧಿಯುನೆ । ಬ್ಬಿಸಿದೆನಿಂಗಡಲೊಳಗಿರಲುಅಷ್ಟಾಂಗದಿಂಪೆರಗಿ ॥ ೧೬ ॥ ಜನಿಸಿದನುಕಂಸಾಸುರನಸೆರೆ । ಮನೆಯಲಾದೇವಕಿಗೆವಸುದೇ । ವನತಿಬಳಿಕಾನಂದನುಯನಾನಂದಗೋಕುಲಕೆ ॥ ಮನವೊಲಿದುನಿಜಜನಕನೊಡನಾ । ವನರುಹಾಕ್ಷನುಬಂದುಬಹುವಿಧ । ಮನುಜಬಾಲಕ್ರೀಡೆಗಳನಾಚರಿಸಿದಪನೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಅರುಮುರಹರನಲ್ಲದಸುಪನು । ಹೀರುವರುಪೂತನಿಯಶಕಟನ । ನಾರೊದೆದುಹುಡುಹುಡಿಯಮಾಳ್ಪರುಮಾರುತಾಸುರನ ॥ ಭೋರಣೆಯಬರಿಕೈವನೀರರ । ದಾರುಮತ್ತಿಯಮರಗಳೆರಡನು । ಬೇರುಮೇಲೆನೆಬಾಲ್ಯದಲಿಕೆಡಹುವರದಾರೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ವಿಷದಮಡುವಿವಲುದಕವನುಕುಡಿ । ದಸುವಳಿದಬಾಂಧವರನಾಪಶು । ಶಿಶುಗಳನುಕಾರುಣ್ಯಪೀಯೂಷಾಭಿಷೇಕದಲಿ ॥ ಬಿಸಜದೃಶನಲ್ಲದೆನೆರೆಜೀ । ವಿಸುವರಾರೆಲೆಮಗನೆನಿಧಿನಿ । ರ್ವಿಷವೆನಲುನಾಗೇಂದ್ರನನುತೊಲಗಿಸುವರಾರೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಮತ್ತೆಕೇಳಮರೇಂದ್ರನಾಗೋ । ಪ್ರೋತ್ತಮರುತನಗೆಂದುಕೊಡುವಾ । ತುತ್ತುಗೆಡಿಸಲುಬೆಸಸಿದನುಸಂವರ್ತಮೇಘನನು ॥ ಸುತ್ತಿಬೀಸುವಘೋಳಮಳೆಯಲಿ । ಭೃತ್ಯಜನಕಂಗೆಡಲುಶೈಲವ । ನೆತ್ತಿಹಿಡಿದೇಳುದಿನನಿಂದವರಾರುಹೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಬೀಸಿವತ್ಸಾಸುರನನಸುನ । ಘಾಸಿಮಾಡಿಬಕಾಸುರನನು । ತ್ರಾಸದಲಿಸೇರಿಸಿಪ್ರಲಂಬನಹಂಬಲನುಬಿಡಿಸಿ ॥ ರಾಸಭನನಿಟ್ಟೊರಸಿಕಲಿವೃಷ । ಭಾಸುರನಸದೆಬಡಿದುಕೇಶಿಯ । ನಾಶವನುವಿಸ್ತರಿಪರಾರೆಲೆಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಕಾಳುಗಿಚ್ಚಿನವೇಡೆಯಿಸಲಿವನ । ಜಾಲಮೇವುತ್ತಿರಲುಮಿಗೆಗೋ । ಪಾಲರನುನಿಜಚರಣಶರಣರನಂತಕವಬಲೆಗೆ ॥ ಬೀಳತಿರೆಕಂಡೆರೆಯಬೇಡೆನು । ತಾಲಯಕೆಸಂದಿಳುಹಿಕಾವಕೃ । ಪಾಳುಗಳದಾತಾರನೊಲುಮೆಯನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಮರುಳುತನವನುಮಾಣೆನೀನೆಂ । ದಿರದೆಮಗನನುಜರದುಕಟ್ಟುತ । ಭರದಲಕಟಿಯಶೋದೆಮೆರೆಯದಡೂರನೇಣುಗಳ ॥ ತರಿಸಿಕಟ್ಟದಡೆರಡುಬೆರಳಂ । ತರಕೆನೆರೆಯದೆಮಗುಳೆದಾಮೋ । ದರನೆನಿಸುವನುಮೊಡಲಿನೇಣಲಿಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಲಲನೆಮುದ್ದಾಡುತ್ತಬಾಯ್ದೆರೆ । ಯೊಳಗೆಕಾಣಲ್ಕೆಸಕಲಭುವನಾ । ವಳಿಯನೀಸಚರಾಚರಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲವ ॥ ತಿಳಿಯಲರಿದಳೆತಂನಮಗನನು । ಜಲಧಿಶಯನೆಂಬುದನುಕರುಣಾ । ಜಲನಿಧಿಯಮಹಿಮೆಯನುಬಲ್ಲವರಾರುಹೇಳೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಪರಿಹರಿಸಿದನುನಂದಗೋಪನ । ವರುಣಪಾಶನಿಬಂಧನವನಜ । ಗರನಮುಖದಲಿಬಿದ್ದಡುದ್ಧರಿಸುವನುಕರುಣದಲಿ ॥ ಗಿರಿಯಗುಹೆಯಲಿಮಯನಮಗನೊ । ಯ್ದಿರಿಸಿಮುಚ್ಚಲುಗೋಪರನುನಿಜ । ಶರಣಜನಸಂಸಾರಿಕನುಸಲಹುವನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಹಗಲುವನದಲಿತೊಳಲಿರಾತ್ರಿಯ । ಲಗಣಿತಶ್ರಮದಿಂದನಿದ್ರೆಯ । ಬಿಗುಹಿನಲಿಗೋಕುಲವಿರಲುವೈಕುಂಠಲೋಕವನು ॥ ಮೃಗಯುಗಳಗೋಚರಕೆಸೇರಿಸಿ । ಬಗೆಯಬಯಕೆಯನೀವಕರುಣಾ । ಳುಗಳದೇವನಕರುಣದಳತೆಯನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಕೊಳಲಕಳಪದಗೀತಮೂರ್ಛಾ । ಕುಳತರವಗೋಪಾಂಗನಾಮಂ । ಡಲದೊಳಗೆಬೆಳುದಿಂಗಳತಿವೃಂದಾವನಾಂತದಲಿ ॥ ಒಲಿದುರಾಸಕ್ರೀಡೆಯಲಿಮಂ । ಗಳಮಹಿಮನಾಡುತ್ತವಧುಗಳ । ನೆಳಲಪಾತಕಿಶಂಖಚೂಡನಹರಿಸಿದವನೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ದುರುಳರಜಕನನಾನೆಯನುಮ । ಲ್ಲರನುಮಾವನನೆರೆಸಿಯವನೇ । ಶ್ವರನಮಗಧಾಧಿಪನನಿಜಮೋಹರವಬರಿಕೈದು ॥ ಮುರನನರಕನಹಂಸಡಿಬಿಕರ । ಶಿರವನೆರೆಚಂಡಾಡಿಲೀಲೆಯ । ಲುರುಳಗಡಿದಪನವನಿಭಾರವಮುನಿಪ

ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಸಾಲುವನಪೌಂಡ್ರಕನಕಾಶಿನೃ । ಪಾಲಕನನಾಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಸ್ತ್ರೈ । ಗಾಲಕನವಲ್ಕಲನವಿವಿಧನಸಪ್ತನೃಪಭೆ
ನನು ॥ ಮೇಲೆಯೈತರೆದಂತವಕ್ತ್ರನ । ಲೀಲೆಶಿಶುಪಾಲಕನರುಕ್ಮನ । ಪಾಲನನುಶಂಬರನನುರಿದನುಪಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೯ ॥
ರಾಮಕಾಮಯುಧಿಷ್ಠಿರಾರ್ಜುನ । ಭೀಮಯಮಳವ್ಯಾಜದಲಿಸಂ । ಗ್ರಾಮಮುಖದಲಿನೆರದುಭಯರಾಯರಿಗೆನೆರವಾದ ॥
ಭೂಮಿಲಂಬನಬಲಕೆತಂನಯ । ಕ್ಷೇಮಧಾಮವನಿತ್ತುಕಳೆದನು । ಭೂಮಿಭಾರವನಸುರರಿಪುಮುನಿನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಸು
ರರಿಪುಗಳತಿಬಲರುಪುರಮೂ । ರರಲಿಮೂಲೋಕವನುವಿಗೆಸಂ । ಹರಿಸುತಿರಲಾವೇದಮಾರ್ಗಾಚಾರನಿಷ್ಟರನು ॥ ಪರಿಹರಿಸಲರಿ
ದೆಂದುಕುಪಥವ । ನೊರೆದುಪಾಷಂಡವನುನೆರೆವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದಪನಾಬೌದ್ಧವೆಸರಲಿಮತಿಯನಪಹರಿಸಿ ॥ ೩೧ ॥ ಮೇಲೆಕಲಿಯು
ತ್ಯದಲಿವೈಷ್ಣವ । ರಾಲಯಂಗಳುಸಹಿತಹರಿಗುಣ । ಲೀಲೆವಿರಹಿತವಾಗಲಾದ್ವಿಜಜಾತಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ಜಾಲನಡೆವುದುಪಾಪದಲಿ
ಭೂ । ಪಾಲರಂತ್ಯಜರೆನಿಸುವರುಸಿರಿ । ಲೋಲನಾಗಳುಜನಿಸಿದಪನಾಕಲ್ಕಿನಾಮದಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಸತ್ರದಲಿತನಗೊಲಿದುಸರಸಿಜ ।
ನೇತ್ರನಾವಿರ್ಭವಿಸಿದನುಬುಧ । ರಿತ್ರಕೇಳಾದಿಯಲಿವಿಮಳಹಯಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ಚಿತ್ರವದನೇನೇಳುವೆನುಧೃತ । ಗೋತ್ರನು
ಚ್ಛ್ವಾಸದಲಿವರವೇ । ದತ್ರಯಂಗಳನುಗುಳಿದನುಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ
ಹಂಸರೂಪದಲಂದಚಿತ್ತದ । ಸಂಶಯವನೆರೆಕಳೆವೆನೆಂದುನಿ । ಜಾಂಶದಿಂದವತರಿಸಿತತ್ವಜ್ಞಾನರೂಪದಲಿ ॥ ಭ್ರಂಶಿಸುವಮಾಯಾ
ಗುಣಪ್ರ । ಧ್ವಂಸನವನಭಿನಾಪಿಸುವನಾ । ಕಂಸಹರನೆಲೆಮಗನೆಸನಕಾದ್ಯರಿಗೆತನಗೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಯೋಗತತಿಯನುಸನಕಮು
ಖ್ಯರು । ಹಾಗಮಜ್ಞರವೇಷದಲಿವರ । ಯೋಗಿಗಳದಾತಾರನೊರೆಯಲುಜನಿಸಿದನುತನಗೆ ॥ ಸಾಗರಾಲಯನವತರಿಸಿಸಿನ । ಗಾಗಿ
ಮೆರದನುಭಕುತಿಯನುನಿಖಿ । ಳಾಗಮಸ್ತುತ್ಯನನುವರ್ಣಿಸಲರಿದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಧರಿಸಿತನುವನುಯುಗಯುಗದಲವ ।
ತರಿಸಿದೇವದ್ವೇಷಿಗಳಸಂ । ಹರಿಸಿಕಾವನುಧರ್ಮವನುಮನ್ವಂತರಂಗಳಲಿ ॥ ಸರಿಪರಿಯಲೀಲಾವತಾರದ । ಪರಿಗಣನೆತನಗರಿ
ದುರುವಾ । ದ್ಯರಿಗರಿದುನಾಗಾಧಿರಾಜಂಗರಿದಲಾಯೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಆರರಿವರಚ್ಯುತನಮಹಿಮೆಯ । ನಾರುಬಂಣಿಪರೆಲೆಮಗ
ನೆಮತಿ । ದೂರನಲ್ಲಾಶಿವಶಿವಾಶ್ರುತಿಕೋಟಿಗಳುಬಿಡದೆ ॥ ಸಾರಿಕಾಣವುಕಡೆಯನೆನಲೀ । ಭೂರಜವನಂಬರದತಾರಾ । ಸಾರ
ಸಂಖೆಯನರಿವರುಂಟೇಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಬಲ್ಲನಾತನಕರುಣದಲಿನೀ । ಬಲ್ಲೆಭೃಗ್ವಾದಿಪ್ರಜೇಶರು । ಬಲ್ಲರಾತನ
ಮಾಯೆಯನುಗಿರಿರಾಜನಂದನೆಯು ॥ ವಲ್ಲಭನುನೆರೆಬಲ್ಲನಾಮನು । ಬಲ್ಲನಾಶತರೂಪಿಬಲ್ಲಳು । ಬಲ್ಲನಾಪ್ರಹಲಾದದೇವನುಮು
ನಿಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಅರಿವರಾಮನುಸುತರುತತ್ಸುತ । ರರಿವರಾಧ್ರುವಬಲಿವಿಭೀಷಣ । ರರಿವನನಿಲಜನರಿವನಳಯಿಕ್ಷ್ವಾಕು
ನಾಹುಷರು ॥ ಅರಿವರಾಮಾಂಧಾತೃನೃಗರು । ಧರರುಗಾಧಿವಿದೇಹರಘುಸಾ । ಭರಿಸಗರಮುಚುಕುಂದಪಾರ್ಥಪರಾಶರಾದಿಗ
ಳು ॥ ೩೯ ॥ ದೇವಲಾಳರ್ಕಾಂಬರೀಶರ । ನಾವನೀಶರುಬಲ್ಲರಾಶ್ರುತ । ದೇವದೇವವ್ರತವಿದುರಸರಸ್ವತೋದ್ಧವರು ॥ ದೇವ
ರಾತ್ರೋದಂಕಸಿಬಿಭೂ । ಪಾವಳೀವಿಜ್ಞಾತರೀನು । ನ್ಯಾವನೀವಲ್ಲಭರುಬಲ್ಲರುಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಇನಿಬರಾಪರಮೇ
ಶ್ವರನಪದ । ವನಜಯುಗಳನರಿವರೈದುವರಿನಿಬರಂಘ್ರಿಸಮರ್ಪಿತರುತತ್ಸ್ತ್ರೀಲಬ್ಬೀಲಕರು ॥ ವನಿತೆಯರುಪಾದಜರುಪುಲ್ಕಸ
ರೆನಿಸಪಾಪಾತ್ಮಕರುಸಹಿತಾ । ವನಜನಾಭನನರಿವರೈದುವರೆಂದನಬುಜಭವ ॥ ೪೧ ॥ ಕೇಳುಮುನಿಪಮಹಾನುಭಾವನ । ಲೀಲೆ
ಗಳಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನುನೆರೆ । ಕೇಳಬಲ್ಲಮಹಾತ್ಮರಿಂಗೇನರಿದುಭಾವಿಸಲು ॥ ಹೇಳಬಲ್ಲಕೃಪಾನಿಧಿಗಳವಿ । ಶಾಲಭಾಗ್ಯೋದಯ
ವನದನೇ । ಪೇಳುವೆನುಲೋಕೈಕಪಾವನಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳ ॥ ೪೨ ॥ ವರ್ಣಿಸಿದೆನಾನೆಲೆಮಗನೆವಿ । ಷ್ಣೋರ್ಣುಕಂವೀರ್ಯಾಣಿ
ಯೆಂಬಮ । ಹೋಂನತಶ್ರುತಿಸಿದ್ಧಮಹಿಮನಮಹಿಮೆಯನುನಿನಗೆ ॥ ತಂನಮತಿಯನುಸಾರದಿಂದಜ । ಗಂನಿವಾಸನನುಳ್ಳರು
ತ್ರೋರ್ಪಜ । ಗಂನಿಕರಬೇರಿಲ್ಲಸರ್ವಂವಿಷ್ಣುಮಯವೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಇದುಕಥಾಭಾಗವತಸಂಹಿತೆ । ಯಿದುವೆಭಗವತ್ಪ್ರೋಕ್ತ
ವೆನಗಿಂ । ತಿದನುನಿನಗಭಿವರ್ಣಿಸಿದೆನನುಪಮಮಹಿಮೆಯನು ॥ ಪದುಮನಾಭನಭಕುತಿಬೇವರಿ । ಗುದಯಿಸುವದೆಂತೆಂದುಕೃ
ತನಿಯ । ಮದಸುಸಂಕಲ್ಪದಲಿವರ್ಣಿಸುಹೋಗುನೀನೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಏನುಫಲಮಾನುಷ್ಯರವಿಫಲ । ವೇನುವೇದಪುರಾಣಶಾ
ಸ್ತ್ರದ । ಲೇನುಫಲನಿಖಿಳಾಗಮಾನುಷ್ಠಾನಕರ್ಮದಲಿ ॥ ಏನುಫಲಸೌಖ್ಯದಲಿಯೋಗದ । ಲೇನುಹರಿಪದಕಮಲಭಕುತಿವಿ
ಹೀನಮಾಡಿದಬಳಿಕತಪದಲಿಸಿದ್ಧಿಯೇನೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಫಲವದೇನ್ಸ್ವವರ್ಣಧರ್ಮಂ । ಗಳಲಿಮೇಣಾಶ್ರಮದಧರ್ಮಂ । ಗಳಲಿಬ
ಹುವಿಧನಾನಧರ್ಮಂಗಳಲಿಫಲವೇನು ॥ ಹಲವುಜನ್ಮಾಂತರದದುರಿತಾ । ವಳಿಗೆದಾವಾನಲನಲಾಕೇ । ಳೆಲೆಮಗನೆಹರಿಭಕುತಿಮು
ಕುತಿಗೆಮುಖ್ಯಫಲವೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತವಶೇಷಭುವನಾ । ಭ್ಯುದಯನಿಶ್ರೇಯಸಸುಖೈಕಾ । ಸ್ಪದವಲಾಹರಿಭಕುತಿಯಂ
ಬುಧನಿಖಿಳಜೀವರಿಗೆ ॥ ವಿದಿತವೆನಲಭಿವರ್ಣಿಸೆನೆಕೇ । ಳಿದುಮುಕುಂದನಮಹಿಮೆಯನುನಾ । ರದನುನಿಸ್ಸಂದೇಹನಾದನುನ
[illegible]ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಅರಸಕೇಳಂನಾರದಸ್ವರು । ಪರಮುನಿಯುಪ್ರೋಲಖಿಳಜಡತೆ । ಪರಜರಾಮರಣಾರ್ತಿಭ್ಯಪತ್ಯೈಶೆ
[illegible]ಮಾಲಿಕೆಯ ॥ ಒರೆದನಾಮುನಿನಾಥನಸ್ಮ । ದ್ಗುರುಪರಾಶರಸುತಗೆತನಗಾ । ವರಪರಾಶರಯೊರೆದನೀಭಾಗವತಸಂಹಿತೆಯ

ಗ್ರಹಿಸಿದೆನು ತಾನದನು ಹರಿಗುಣ | ಮಹಿಮೆಯಂತುಟೆಂಶಿವಶಿವಾಸಂ | ನಹಿತವಾದುದು ತಂನವನವಾಖ್ಯಾಭಿಧಾನದಲಿ || ಇಹ
ಪರವನುರೆಜರೆದು ನಿಜಸುಖ | ಸಹಜಲೀಲೆಯೆೞಿಗರ್ಭಕಾತಿಯ | ಮಹಿಳೆಗೀಮತಿಮೂರುಪ್ರೋದುದು ನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ||೪೯||
ಹೇಳುವೆನು ದಶಲಕ್ಷಣಂಗಳ ಮೇಳವದಲಿಸವೀಪುರಾಣವಿ | ಶಾಲಸಂಗತಿಗಳ ವಿರಿಂಚಿಮಹೇಂದ್ರವಂದಿತನ || ಲೀಲೆಯನು
ಲೋಕೋಪಕಾರಸು | ಶೀಲೆಯನು ನಿತ್ಯಾತ್ಮಸೌಖ್ಯದ | ಶಾಲೆಯನು ನರನುಥಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ ಮುನಿಪ || ||೫೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೭೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದಶ ಲಕ್ಷಣಗಳ ವಿವರ.

ಸೂಚನೆ || ವರ್ಣಿಸಿದನವನಿಪಗೆ ಮುನಿಪಂ | ಭಿಂನದಶಲಕ್ಷಣದಲಕ್ಷಣ | ದುಂನತಿಯನನುಪಮ
ಪುರಾಣಪ್ರವರಸಂಹಿತೆಯ || ...   .

ಪದನು || ಅರಸ ಕೇಳ್ಸೃಸರ್ಗತದನಂ | ತರವಿಸರ್ಗಸ್ಥಿತಿಸುಪೋಷಣ | ವೆರಸಿದೂತಿವಿಶೇಷಮಂನ್ವಂತರಗಳೆಂಬುದನು ||
ಪರಮಪುರುಷಚರಿತ್ರ ಜಗದಾ | ಸ್ತರಣಸಂಹರಣದಲಿ ಮುಕ್ತಿಯು | ನಿರುಪಮಾಶ್ರಯವೆಂಬ ದಶಲಕ್ಷಣದಲಕ್ಷಣವ || ೧ || ಭೂತ
ಮಾತ್ರೇಂದ್ರಿಯದಕೃತಿಯು | ದ್ಯೋತಿಸರ್ಗವೆನಿಪ್ಪದರಿವಡೆ | ಭೂತಳಾಧಿಪ ಕೇಳು ರಾಜಸಗುಣವಿಕಾರವಿದು || ಧಾತ್ರವಿಂದು
ದಯಿಸಿದ ಪೌರುಷ | ಜಾತಿಸೃಷ್ಟಿ ವಿಸರ್ಗವೆನೆವಿ | ಖ್ಯಾತವೀಸಚರಾಚರಪ್ರಪಂಚಿತಪ್ರಭವ || ೨ || ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳ್ವೈಕುಂಠವಿಜ
ಯೋಂ | ನತಿಯೆ ಸಂಸ್ಥಿತಿಯೆನಿಸುವುದು ಸನು | ಮತಿತವಿದ್ಯಾನುಗ್ರಹವೆ ಪೋಷಣವು ಮೂಜಗಕೆ || ವಿತತಬಹುವಿಧಕರ್ಮಸಂ
ಭವ | ಗತಿಗಳೂರಿಗಳೆನಿಸುವವು ಸಂ | ಪ್ರತಿಯು ವಾಸನೆ ಜೀವರಿಂಗೆಲೆ ಜನಪ ಕೇಳೆಂದ || ೩ || ಅರಸ ಕೇಳ್ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋದಿತ | ಪ
ರಮಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯೆ ಮನ್ವಂ | ತರಗಳೆನಿಸುವವಖಿಳಪುರುಷಾರ್ಥೈಕಹೇತುವೆನೆ || ಪರಮಪುರುಷನೆ ಮೇಣಾತದ್ಭ | ಕ್ತರ ಮಹಾ
ಪಾವನಚರಿತ್ರನೆ | ಪರಿಕಿಸುವಡೀಶ್ವರಕಥೆಗಳೆನಿಸುವವು ಕೇಳೆಂದ || ೪ || ವ್ಯಕ್ತಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ ಮಾಯಾ | ಶಕ್ತಿಗಳನೊಳಕೊಂಡು
ನಿಜಸು | ವ್ಯಕ್ತಸುಖವೆನುಸವಿವನಿದ್ರೆ ವಿರೋಧನೆನಿಸುವವು || ಮುಕ್ತಿಸಾಧನಜೀವಭಾವನಿ | ವೃತ್ತಿಯಲಿ ನಿಲೆ ನಿಜಮುರವೆಯೇ |
ಮುಕ್ತಿಯೆನಿಸುವದದುವೆ ಪರಮಾನಂದಪದವೆಂದ || ೫ || ಹತ್ತನೆಯದೆಲೆ ಭೂಪ ವಿಶ್ವೋ | ತ್ಪತ್ತಿವಿಲಯಸ್ಥಾನಕಾರಣ | ಸತ್ಯ
ಸಂವಿದ್ರೂಪನಿತ್ಯಾನಂದಪರಿಪೂರ್ಣ || ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮಪರಾತ್ಮಭೇದನಿ | ವೃತ್ತಿಸಿದ್ಧಿಪದಾಶ್ರಯವೆನಿ | ಪ್ಪತ್ತಮೋತ್ತಮಲಕ್ಷಣವು
ಪರಮಾತ್ಮನೋಡೆಂದ || ೬ || ಅದನೆ ಸಂಪಾದಿಸಲುಲಕ್ಷಣ | ವಿದಿತನಾಯೊಂಭತ್ತು ಪೌರಾ | ಣದಲಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನವಿರಹಿತವಾ
ದಶುಭದವನು || ವಿದಿದುಫಲವೇನರಸ ತಂಡುಲ | ವುದಯಿಸದ ಡಾರಂಭವಾಯಾ | ಸದಲಿ ಪಡೆವ ಪರೆಸುಖವ ಸಫಲೋದ್ಯೋಗರವೆ
ರೆಂದ || ೭ || ಆಶ್ರಯವು ಮಾಯಾನುಕೂಲದಧಿ | ಗಾಶ್ರಯವು ನಿಖಿಳಾಗಮಂಗಳ | ಗಾಶ್ರಯವು ಸಂಪಾದಿಸುವುದೊಂಭತ್ತು
ಲಕ್ಷಣವ || ಆಶ್ರಯವು ತನಗಿಲ್ಲ ತಾನೇ | ಯಾಶ್ರಯವು ತನಗಂನ್ಯವಿಲ್ಲನಿ | ರಾಶ್ರಯನಿರಾಚಾರನಿತ್ಯಾನಂದಮಯವೆಂದ || ೮ ||
ತನ್ನಸದ್ಭಾವೈಕಸಿದ್ಧಿಗೆ | ತಂನೊಳಗೆ ಮಾಯೆಯನು ನಿರ್ಮಿಸಿ | ಸಂನಚೈತನ್ಯಾಂಶುಗರ್ಭವನಿರಿಸಿ ಮಾಯೆಯಲಿ || ಹೊಂನುಹೊಲ
ವಾಭರಣವಾದಂ | ತನ್ಯವೆನಿಸಿಯೆ ಹೊಳೆದು ಕಡೆಯಲಿ | ತಂನೊಳಗೆ ತಾನಾಗಿ ನಿಲುವನು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೯ || ಹೇಳಲರಿದೆಲೆ
ಭೂಪ ಮಾಯೆಯ | ಮೂಲವನು ಪರಮಾತ್ಮನುಂನತ | ಲೀಲೆಯನು ಹೇಳುವಡೆ ನಿಗಮಾನಂತಕೋಟಿಗಳು || ಕೇಳುದಲೆ
ಗೊಂಡವು ಮನೋಗತಿ | ಹೇಳಲೇನಿಲ್ಲಿಂದಕಡೆಗೆನೆ | ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಮುಂಕೊಂಡು ಮರಳುತ್ತಿದೆಯಲಾಯೆಂದ || ೧೦ || ಚಿತ್ತವಿ
ಸುನ್ನಪವರ್ಗಬೇರೊಂ | ದಿತ್ತಲಿದೆಲಾ ಪರಮಪುರುಷನ | ಭಕ್ತಿಭಾಗ್ಯೋದಯವ ಬಯಸುವಡಿದೆ ಸಿರಾಯಾಸ || ಬಿತ್ತುವಾಗ
ಲೆಬಾಯ್ಗೆ ಸವಿಯಹ | ತುತ್ತನೋಡಿರೆ ಭಾಗ್ಯಹೀನರು | ಮರ್ತ್ಯರ ಕಟಕಾಣರೀ ಮಾರ್ಗೋತ್ತಮವನೆಂದ || ೧೧ || ಹಲವು
ವೇದಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರದ | ಹಳುವವನು ನೆರೆಹೊಕ್ಕು ಹೊರವಡ | ದೊಳಗೊಳಗೆ ತೊಳಲುತ್ತ ಬಹುವಿಧವೇದಮಾರ್ಗದಲಿ || ಹೊ
ಲಬುಗೆಟ್ಟಜ್ಞಾನತಿಮಿರಾ | ಕುಳಿತನಯನರು ಕಾಣಲರಿವರೆ | ಸುಲಭವಹ ಸಂಪಂನಮತಿಯನುಪಡೆವನಿದನೆಂದ ||೧೨|| ಅರಸ
ವೇದಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರದ | ಪರಮತಾತ್ಪರ್ಯವನು ವಿಷಯಾ | ತುರರು ಕಾಣರು ನೆರೆಯದಂತಃಕರಣಕಲುಷಿತರು || ಪರಮಪುರು
ಷೋತ್ತಮನ ಸಿರಿಪದ | ಸರಸಿರುಹ ವರಭಕುತಿಯುಳ್ಳವ | ಪರಿಹರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮಪದವನು ಕ್ರೋರಿಸುವರೆಂದ ||೧೩|| ಕಲಿಮಲಾ
ಪಹವಾವುದೈನೃಪ | ತಿಲಕ ಬೇರಿನ್ನೊಂದು ಭಕ್ತಿ | ವಳಿಕುಟುಂಬಕನ ಮೆಳಚರಿತಾಮೃತವನಿದನುಳಿದು || ಬಳಲಲೇತಕೆ ಹಲವು
ಶಾಸ್ತ್ರವ | ಕೊಲುವಪವ್ರುಷಧಗಳಿಗೆ ಬರಿದೇ | ಬಳಲುತಿಹುದೀ ಲೋಕವಾಭವಭಯದಶತಗಳಲಿ || ೧೪ || ಮರದು ನೆನದಡೆತಂ

ಮನೇನೆರೆ । ತೆರನೆನೆಂಬಕೃಪಾಂಬುನಿಧಿಯನು । ಮರಡುಮಾರ್ಗರುಹೋಗುವರಕಟುಭವವನುಜಾಟಿಸಿಯು ।। ಆರುಟಿಕೊಡ
ದೇವೇಂದ್ರಶಾಸ್ತ್ರದ । ನಿರಾಸೆಯುನುಬಲ್ಲವರುಭಾಗ್ಯದ । ಕೊರತೆಯಿದೆಕಿಂಮಾರುಮಾಡೂದೇನುಹೇಳೆಂದ ।। ೧೪ ।। ಹತ್ತನೆಯ
ದಾಹರಮಪುರುಷನ । ತತ್ವವದುಗೋಚರಿಸದಿಂದಜಡ । ಮರ್ತ್ಯರಿಂಗೆಂದಮಳವೇದಪುರಾಣರಾಶಿಗಳು ।। ವಿಸ್ತರಿಸಿದಪ್ರಲಕ್ಷಣ
ವನೆಲಂ । ಭಕ್ತನರಿನಂದದಲಿತಿಳಿಭ । ಪ್ರೋಕ್ತಮನೆನೀನೆಂದುಮುನಿಪತಿಹೇಳಿದನುನೃಪನೆ ।। ೧೬ ।। ಸದಮಳನೆಕೇಳೀಪುರಾ
ಣದ । ಹೃದಯವನುಮೈತ್ರೇಯಮುನಿಪೇ । ಳಿದನಲ್ಲೈವಿದುರಂಗೆವಿಶ್ವಂಭರನನೇಮದಲಿ ।। ವಿದಿತತತ್ವಜ್ಞಾನಸುಖಸಂ । ಪದ
ನಲಾಕೌರುರಾಜಧಾನಿಗೆ । ಸದುಹೃದಯನೈತಂದನಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ।। ೧೭ ।। ಇದುಪರಮಮಂಗಳಮಹೋದಯ ।
ವಿದುಪರಮಪುರುಷನಶುಭೋದಯ । ವಿದುಪರಾನಂದಾನುಭವಸಾಧನಸುಖಪ್ರದವು ।। ಇದನುಕೇಳುವಹೇಳುವಾತದು । ಹೃ
ದಯರನುರಕ್ಷಿಸುವಕಾರು । ಣ್ಯದಲಿನೆರೆನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನುಮನವೊಲಿದು ।। ... ।। ೧೮ ।।

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೬೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೇ ಮಹಾಪುರಾಣೇ ದ್ವಿತೀಯಸ್ಕಂಧಸ್ಸಮಾಪ್ತಃ

ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ ತೃತೀಯ ಸ್ಕಂಧ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ವಿದುರ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟದ್ದು.

ಸೂಚನೆ।। ಅಂಧನೃಪತಿಗೆಪಾಂಡುಸುತರಲಿ । ಸಂಧಿಸೇರದಡುಳಿದುಕೌರವ । ಬಂಧುತನವನುತೀರ್ಥ
ಯಾತ್ರೆಗೆವಿದುರಹೊರವಂಟ ।। ... ...

ಪದನು।। ಧರಣಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸುನಿಂನಯ । ಪರಿಯುತೇಹರಿಚರಣಸರಸಿಜ । ಶರಣನಾವಿದುರಾಂಕನಾಮೈತ್ರೇಯಮುನಿಪ
ತಿಗೆ ।। ಶಿರವೆರಗಿಬೆಸಗೊಂಡಡಾತನು । ಕರುಣಿಸಿದನೀತಂಗೆವಿಶ್ವಂ । ಭರನವಿಮಳಚರಿತ್ರಸುಧೆಯನುಭಾಗವತಕಥೆಯ ।। ೧ ।।
ಎಸಲುಕೌತುಕದಿಂದನೃಪನಾ । ಮುನಿಪತಿಗೆತಲೆವಾಗಿಕರುಣಿಪ್ರು । ದಿನಗನಿಂಮಡಿಗಳುವಿದುರಮಿತ್ರರಕುಮಾರಕರ ।। ಅನುದ
ಮುಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಾಲಂ । ಬನದಲೆಸವಸರೋಜದಳನೇ । ತ್ರನಚರಿತ್ರಕಥಾರಸಾಮೃತಸಾರಸಂಗತಿಯ ।। ೨ ।। ಎಂದುವಿದು
ರಂಗಾಯ್ತುಮೈತ್ರಾ । ನಂದನನಪದಯುಗಳದರುಶನ । ವೆಂದುತೀರ್ಥನಿಷೇಕವನುತಾನಾಗಿಹೊರವಂಟ ।। ಮುಂದಿರವನೆಲೆಮುನಿಪ
ಕರುಣಿಪ್ರು । ದಿಂದುತನಗದನೆಲ್ಲವಮುಕ್ತಿಗೆ । ಯಿಂದಸತ್ಪುರುಷಪ್ರಸಂಗವನೆಂದನವನೀಶ ।। ೩ ।। ಎಂದಡವಧರಿಸರಸಕುಂತೀ ।
ನಂದನರರಾಜ್ಯವನುಕೌರವ । ನೆಂದನರಕ್ಕೈಯಿಂದಕೊಡಿಸುವಭರದಲಸುರಾರಿ ।। ಬಂದುಸಂಧಿಯಮಾತುಗಳನರ । ವಿಂದನಾಭ
ನುಚಿಸಲದನಾ । ಮಂದಭಾಗ್ಯರುಕೇಳದಾದರುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ।। ೪ ।। ತೋರಿನಿಜರೂಪವನುಭೀತಿಯ । ಬೀರಿಕೌರವನೃ
ಪರೊಳಗೆಮುರ । ವೈರಿಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಲಾಪಾಂಡವರಕಡೆಗಾಗಿ ।। ವಿಗಾರಿದುದುಹೃತ್ತಾಪಚಿಂತೆಗೆ । ಮಾರುವ್ರೋದುದುನಿದ್ರೆ
ಕೌರವ । ಧಾರುಣೀಪತಿಕರಸಿದನುವಿದುರನನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ।। ೫ ।। ತಂಮಹೇಳಹಿಗೊಂಡುದೇತಕೆ । ದೌರ್ಮನಸ್ಯದಹಾವಸಿ
ಖಿಮನ । ದಂಮುಗೆಯುಸುರಕುಜನಾವ್ರುದುಕೃತ್ಯವಿಂನೆನಗೆ ।। ಸುಮತಿಗಳೆಂನವರುಸಲೆಸ । ದ್ಧರ್ಮಮತಿಗಳುಪಾಂಡವರು
ಪರಿ । ಕರ್ಮವಹೆಯುದುಸಾಧಿಕುಲಜರೊಳೇವೆನಾನೆಂದ ।। ೬ ।। ಕೊಡುನೆಲನೊಳರ್ಧವನುಪಾಂಡವ । ರಡವಿಯನುಭವದಿಂ
ದಬಂದಾ । ಕಡುವಿರೋಧವಮರವರಾನಿಂನವರದುಷ್ಕೃತಿಯ ।। ನುಡಿಯುರಪದಿರುಪುತ್ರಮೋಹದ । ತೊಡಕುನಲೆಯಲಿತಂದೆ
ನೀಕಾ । ಲಿಡದಿರಿಹಪರಲೋಕಸೌಖ್ಯವನೊಲುಪದಕಟೆಂದ ।। ೭ ।। ।। ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ।।
ಸ್ವೀಕರಿಸುವನೆಲೆಯುಂಣಭವರ್ಮಕರು । ವಸಾರಕನುನಿಂಮಘವಭೀಮನು । ಹೋರಗನವಿಷಹಿರಿದುನಿಂಮಲಿಸುಯ್ಯತಿದೆನೊಂದು ।।
ಬರದೆಸೆಗುಬಹ್ರುದುನಿಂನನು । ಭೀರುಪಲ್ಗುಣಂಬೆಕೊಡುನಿಜ । ಧಾರುಣಿಯೊಳರ್ಧವನುಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರಿಗೆಂದ ।। ೮ ।।
ದೈವಬಲವವರಿಂಗೆಸಹನಿ । ದ್ವೇಷವರಿವದಿರುನಿಂನವರಜಗ । ಬೈವುದಿವದಿರದುರ್ನಯಕೆಕುಲನಾಶನದಕೃತಿಗೆ ।। ಸಂಯ್ಯಾನವರಾ

ಯಸಕೆಪಾಂಡವ । ರೈವರೇನಸುವೆಂಬನಿಂನೇ । ಗೈವಮುರಹರನಿರಲುದುರ್ಜಯರವರುಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಬೇಡಬಂದರೆಬಹ
ಳಿಸೈವದ । ಕೊಡೆಮಲತರುನಿಂನಮಕ್ಕಳು । ಕೇಡುಗರಕಡೆಯಿಂದಕೆಟ್ಟದುನಿಂಮಕುಲವಿಭವ ॥ ಬೇಡಕೃಷ್ಣನಬಲುಹನದ
ನಿಂ । ನಾಡಿತ್ರೋರಲವೇಕೆಸಂಧಿಯ । ಮಾಡಿಬದುಕಲುಬಲ್ಲಡೀವಿಂನಾತ್ಮಭವರೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ದೂರಮಾಡ್ಯೆನೀನುದ್ಯೈವದ । ಕೌ
ರುಮಗೆಕಟಕಪದುರಾತ್ಮರು । ಬೇರುಗೊಳಿಗಂಗೈಸಿದರುಕುರುವಂಶಸುರಕುಜದ ॥ ಮಾರಿಯೊಡನೆಯಮಲಹಸುಖವೇ । ವೀರ
ಕುರಿವಿಂಡುಗಳಿಗಾಮರ । ವೈರಿಮುನಿದಡೆಕುಲವಿನಾಶನಕಿಲ್ಲತಡವೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ನೀನೆಕಂಡೆಯಲಾಮುಕುಂದನ । ಹಾನು
ಭಾವವನಂದುಸಭೆಯಲಿ । ತಾನೆನಿಬೆತ್ತೋರಿಸನೆಜಗವನುವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುನಿಂನಮನದ । ಜ್ಞಾನಸಾಮರ್ಥ್ಯವ
ನುಡುಷ್ಕೃ । ತ್ಯಾನುರಾಗವಮಾಣಲೀಸಮಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಅಂಧನಾದಡದೇನುವಿಜ್ಞಾ । ನಾಂಧನಾಗದಿರಿಂನುಮಾ
ಡಲಿ । ಸಂಧಿಯನುನಿಂನವರುಪಾಂಡುಕುಮಾರರಲಿಕೂಡ ॥ ಬಂಧುಜನವನುಬೆಳಸಿಕರುಣಾ । ಸಿಂಧುವಿನಕಾರುಣ್ಯದಲಿಸಂ ।
ಬಂಧಿಸಲಿನಿಂಮವರುನಿಂನಯುಮನಕೆಬಹುಡೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ವಿಷದಡಿಗೆವಿವರಿಸದೆಜಂತು । ದ್ವಿಷವುಗ್ರಹಸೋಚಿಸದೆರಾಣಿಯು । ವ
ಸನದೊಟ್ಟಿಲುವಾಚಿಸದೆವಸುದೇವನಂದನನು ॥ ವಸಿವನವರಿಂಗೆಂಬುದನುವನ । ವಸತಿಯಲಿದೂರ್ವಾಸಮುಖ್ಯರ । ವಿಷಮ
ಚೇಷ್ಟೆಗಳೆಂನವೇಪಾಂಡವರಪೌರುಷವ ॥ ೧೪ ॥ ಹಲವುಮಾತೇಕಿಹಪರವನೀ । ನೊಲುವಡಾಮುರಹರನಪದದಲಿ । ನಿಲುವಡ
ವರನುಕರಸಿಕೊಡುರಾಜ್ಯವನುಕೈಗೊಳಿಸಿ ॥ ಕುಲಕೆಕುಶಲವಬಯಸುವರೆಕುಲ । ತಿಲಕರೆನುಹಿಡಿಮತ್ತರಿಸನಾ । ಯಳನುಬಿ
ಡುನಿಂನೀದುರಾತ್ಮರನೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೧೫ ॥ ಎನಲುಕೇಳುತಕರ್ಣದುಶ್ಶಾ । ಸನಶಕುನಿಸೈಂಧವನೃಪಾಲರು । ತನತನಗೆಗ
ಜಬಜಿಸಲಾದುರ್ಯೋಧನನುಕೇಳಿ ॥ ಘನತರದರೋಷಾಗ್ನಿಸಲೆಸಂ । ಜನಿಸಿದಕ್ಷಿಚ್ಛವಿಯರೌದ್ರಾ । ನನಭಯಂಕರನೆಂದನಾ
ವಿದುರನನುಪರಿಭವಿಸಿ ॥ ೧೬ ॥ ನೂಕಿವನನಿಲ್ಲಿಂದನೃಪಗೃಹ । ವೇಕೆತಾನೇಕಾರುಕರಸಿದ । ರೇಕೆತೊತ್ತಿನಮಗಗೆನಂಮಾ
ರಾಜನೀತಿಗಳ ॥ ವ್ಯಾಕರಣವಿದುಪಾಂಡವಗ್ರಹ । ಸೋಕಿದವನನುನುಡಿಸಿಕೇಳಲ । ದೇಕೆನೊಪ್ಪನವರ್ಗಹೋಗದೆಹೊತ್ತು
ನಿಮಗೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಖೂಳತೊತ್ತಿನಮಗನಕೈಯ್ಯಲಿ । ಕೇಳಬೇಕೆಂನೇನನೀತಿಯ । ಬಾಲರನುವೃದ್ಧರನುಬೆದರಿಸಿಹಗೆಯ
ಭುಜಬಲವ ॥ ಹೇಳಬಲ್ಲನುತಪ್ಪದಾದುದು । ಕೀಳುಜಾತಿಗೆತಕ್ಕನುಟಿಭೂ । ಪಾಲಧರ್ಮವಿದೇಕೆನಿನಗೇಕೆಂದನವನೀಶ ॥
ನಾಯಿಸರಿತಿಕ್ಕಿದಡೆಕೊಳನು । ಕಾಯಿದಿಹುದೊಡೆಯನಮನೆಯಪರ । ಕೀಯ್ಯರನುಸೈರಿಸದುಸುಡುಸುಡುಬದುಕಿನಿಂಮಿಂದ ॥
ಬಾಯಿಬಡಿಕನುಪಾಂಡವರಗುಣ । ಗಾಯಕನುತನುವಿಲ್ಲಿಮನಕಾಂ । ತೇಯರಲಿಕೂಹಕಿಯನುನುಡಿಸುವಿರೇಕೆನೀವೆಂದ ॥ ೧೯ ॥
ಎನಲುಕೇಳಿದುದುರುಳದುರ್ಯೋ । ಧನನದುರ್ವಚನಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ । ಮನದೊಳಗೆಕಡುನೊಂದುಕೊನರುವರೋಷವಹ್ನಿಯ
ಲಿ ॥ ಘನವಿವೇಕಾಮೃತದಲತಗಿಸಿ । ದನುಜವೈರಿಯಮಾಯೆಮರ್ಝುಭಾ । ಪೆನುತಬಾಗಿಲಲಿರಿಸಿಧನುವನುವಿದುರಹೊರವಂ
ಟ ॥ ೨೦ ॥ ಕೆಟ್ಟನೀನೆಲೆಯಂಣಮಕ್ಕಳು । ಹುಟ್ಟಕಡೆಯಲಿವಂಶವನುಬರಿ । ಗುಟ್ಟದಲ್ಲದೆಮಾಣರೀದುರಿತಾತ್ಮರೀಕುಲಕೆ ॥
ಇಟ್ಟಕಿಚ್ಚಿದುಬರಿದೆಹೋಗದು । ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲಿಭೀಮನಿಕ್ಕುವ । ಹೊಟ್ಟೆಯಂಬಲಿತಪ್ಪಲರಿಯದೆನುತ್ತಹೊರವಂಟ ॥ ೨೧ ॥
ಅಕಟದೈವದ್ರೋಹಿಗಳಲಾ । ಸಕೆತಿಯನುಸೇರಿಮಾಡಿಘನತರ । ಸುಕೃತವನುಹೋಗಾಡಿಕೊಂಡೆನುಮಾಯಕಿಂನವರ ॥ ವಿಕಳ
ಮತಿತಾನಾದೆನಿಂನೀ । ತ್ರಿಕರಣಾರ್ಜಿತಪಾಪಮಲರೇ । ಚಕವನಾಳ್ಪೆನುತೀರ್ಥಸೇವೆಯೊಳೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೨೨ ॥ ಹಾಲು
ಹುಳಿಯನುಹೊದ್ದಿಹುಳಿಯಹ । ಪ್ರೋಬುದುರ್ಜನಸಂಗದಲಿಸಂ । ಮೇಳವಡದರೆಸಜ್ಜನರಿಗಕಟಹುದುದುರ್ಜನರ ॥ ಶೀಲ
ಮಾಹುಳಿಹಾಲೊಳಗೆಸಂ । ಮೇಳವಡದರೆಹಾಳಹುದೆಭೂ । ಪಾಲಕೇಳೆರಡರವಿಭೇದವನೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೨೩ ॥ ಎಂದುವಿದು
ರನುಮನದವಿರಕತಿ । ಯಿಂದತೊರದನುಸಕಲಬಾಂಧವ । ವೃಂದವನುಹರಿಚರಣಕಮಲಪರಾಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ಮಂದಿರವಹೊರ
ವಂಟುನಡವಘ । ವೃಂದಪಾವನತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗ । ಳಂದಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರನೆಸದನುಸುಜನಸಂಗದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಹರಿಗೃಹಂಗಳನೀಕ್ಷಿ
ಸುತಹರಿ । ಶರಣಜನಸಂಗದಲಿರಮಿಸುತ । ಹರಿಕಥಾಶ್ರವಣಾಮೃತಾನಂದದಲಿಸುಖಿಸುತ್ತ ॥ ಹರಿಚರಣಸರಸಿರುಹಪರಿಮಳ ।
ಪರಿವಿದಿತಪರಮಾರ್ಥಲಾಭದ । ಪರಮಭಾಗವತಾವತಂಸನುತಿರುಗಿದನುಧರೆಯ ॥ ೨೫ ॥ ಪುಣ್ಯಗಿರಿಸಿಕರದಲಿಪುಣ್ಯಾ । ರಣ್ಯ
ದೇಶಂಗಳಲಿಬಹುವಿಧ । ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಂಗಳಲಿಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ಪುಣ್ಯನದಿಗಳತೀರದಲಿವರ । ಪುಣ್ಯಸರಸಿಗಳುಪವ
ನಂಗಳ । ಪುಣ್ಯವಾಸಂಗಳಲಿಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕನುವಿಹರಿಸಿದ ॥ ೨೬ ॥ ಹರಿಪರಾಯಣರೆಲ್ಲಿಹರಿಮಂ । ದಿರಮಹೋತ್ಸವನೆಲ್ಲಿಪಾವನ ।
ಹರಿಕಥಾಮೃತವೆಲ್ಲಿಹರಿಗುಣಗಾಯಕರದೆಲ್ಲಿ ॥ ಹರಿಚರಣಸಂಸ್ಮರಣೆಗಾವುದು । ಪರಮಸಾಧನವಲ್ಲಿಮಾಣದೆ । ಹರಿಪರಾಯಣ
ನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಚರಿಸಿದನುವಿದುರ ॥ ೨೭ ॥ ತ್ರಿಷವಣಸ್ನಾನದಲಿಜಡೆಬಂ । ಧಿಸಿದಕೇಶದಜೀರ್ಣವಸನದ । ಹುಸಿದವೇಷದಗೂಢ
ಚಾರಿತ್ರದಚಮತ್ಕೃತಿಯ ॥ ವಿಷಮರರಿಯದವ್ರೋಲತೇಜವ । ಮುಸುಕಿಮೂಢಜಡಾಂಧರಂತಿರೆ । ವಸುಧೆಯಲಿಚರಿಸುತ್ತ
ಲಿರ್ದನುಲೀಲೆಯಲಿವಿದುರ ॥ ೨೮ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯಲೇಶಯನಿಸುತತೀರ್ಥ । ಕ್ಷತಶರೀರನುವಿಮಲವಿಷ್ಣು । ವ್ರತಪರಾಯಣನಾಗಿಹರಿ

ಪರಿತೋಷಕರೆನಿಸಿ ॥ ಮಿತಪವಿತ್ರಾಹಾರದಲಿಪರಿ । ಮಿತವಿಹಾರದಲಖಿಳನಿಯಮದಾ । ನ್ವಿತನುಚರಿಸುತ್ತಿರ್ದನಂದವಧೂತವೇಷ
ದಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಕುರುನೃಪಾಲನಭಾಗ್ಯವೇನೆಂಬೈ । ಗರದುತೊರೆಸಂಬಂಧಿಪುರವನು । ದುರುಳರಾಯಶ್ರೀಯಶೋಗುಣತೆರಳುಸಂದ
ದಲಿ ॥ ಪರಮಭಾಗವತಾವತಂಸಾ । ಭರಣನಗಣಿತತೀರ್ಥತೀರ್ಥೀ । ಕರಣಪಾವನಪುಣ್ಯನಿಧಿತೊಳಲಿದನುಧರಣಿಯಲಿ ॥ ೩೦ ॥
ತಿರುಗಿಬರುತವರಪ್ರಭಾಸದ । ಪರಮಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಗೆ । ಬರುತಕೇಳ್ದನಮಹಾಭಾರತದಕದನದಲಿ ॥ ನೆರದುಕೌರವಸೈನ್ಯದ
ಕಾಲನ । ಪುರಕೆಸಂದುದನಕಟದುಃಖಾ । ತುರನುಮರಳಿದುಬಂದನಾಪ್ರಾಚೀಸರಸ್ವತಿಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ಅವನಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸುವರಭಾ ।
ಗವತನಾಮುನಿತೀರ್ಥವನುಭಾ । ರ್ಗವಸುತೀರ್ಥವನಾಶ್ರಿತನತೀರ್ಥವನುಪಾವಕನ ॥ ಪವನತೀರ್ಥಸುಧಾಪತಿಯತೀ । ರ್ಥವ
ನಗೋಗ್ರಹಭಾನುಸುತತೀ । ರ್ಥವನುಪೃಥುತೀರ್ಥವನುಶಿವತೀರ್ಥವನುಸೇವಿಸಿದ ॥ ೩೨ ॥ ಗಂಗೆಗೋದಾವರಿಸರಸ್ವತಿ ।
ತುಂಗಭದ್ರೆಶ್ರುತಹೃದಯಮುನಿಸು । ಮಂಗಳೋದಕೆಭೀಮರಥಿಕಾವೇರಿಸರಯುಗಳ ॥ ಸಂಗಪೂತಶರೀರನುರುತೀ । ರ್ಥಂಗಳ
ನುಸೇವಿಸುತಜಂಗಮ । ಗಂಗೆಯೆಂತೆಸದಿರ್ದನವನಿಗೆಪುಣ್ಯತಮನೆನಿಸಿ ॥ ಮತ್ತೆಬಹುವಿಧದೇವಋಷಿಪಿತೀ । ರ್ಥೋಕ್ತಮಸ್ನಾ
ನಾದಿವಿಧಿಗಳ । ವಿಸ್ತರಿಸಿತತ್ವಜ್ಞನಾರ್ದನಬಿಂಬಮಂದಿರವ ॥ ತತ್ವವಿನ್ಯಾಸದಸಫೌಡದ । ಚಿತ್ರರಚನೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತಕರ । ಗುತ್ತ
ಲಿರ್ದನುನಯನಜಲದಲಿವಿದುರನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೩೪ ॥ ಕಳಿದನವಳಸುರಾಷ್ಟ್ರಕುರುಜಾಂ । ಗಲವನಾಸೌವೀರಮತ್ಸ್ಯಾ । ವಳಿಯ
ಪಾವನಪುಣ್ಯದೇಶಂಗಳನುಕಳೆಕಳೆದು ॥ ಜಲಜನಾಭನಭಕುತಿತನುಗೊಂ । ಡಿಳೆಗೆಪುರುಷಾರ್ಥವನುಮಾಡುತ । ಸುಳಿವಪೊಲು
ನರಲೋಕವಂದ್ಯನುಯಮುನೆಗೈತಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಬರುತಕಂಡನುತ್ತೊಳಗಿತ್ತೋರುವ । ಶಿರದಸಿರಿಮುಡಿಕೆಯಪುಳಕಾಂ । ಕುರದ
ಭಾರವಣಿಮಲಿಬಳುಕುವಭದ್ರಕಾಯನನು ॥ ಹರಿಚರಣಸರಸಿರುಹಚಿಂತಾ । ಸ್ಫುರಿತತದ್ಭಾವಾನುರಂಜಿತ । ಕರಣನೆನಿಪುದ್ಧವನ
ನಿದಿರಲಿಕಂಡನಾವಿದುರ ॥ ೩೬ ॥ ಪ್ರಾಣವೈತರೆತೊಡಲುಸಲಿಸ । ತ್ಪ್ರಾಣಿಸುವಪ್ರೋಲ್ಲಸಿತಸುಜನ । ಶ್ರೇಣಿನುತಚಾರಿತ್ರನಾವಿದು
ರಾಂಕನುದ್ಧವನ ॥ ಕಾಣುತವೆಹರಿದಾಸನನುಸಂ । ಕ್ಷೀಣಮಾರ್ಗಶ್ರಮನೆನಿಸಿಸಿಸ । ತ್ಪ್ರಾಣನಪ್ಪಿದನೆರಡುತ್ತೋಳ್ಗಳುದಣಿಯಲನು
ಪಮನ ॥ ೩೭ ॥ ಏನುಹೇಳುವೆನುಭಯಭಾಗವ । ತಾನುರಾಗದಪರಮಸೌಖ್ಯನ । ಮೀನಸಿದ್ಧಿಯಸಾರಸಂಹಾರ್ದದಸಫೌಡತೆಯ ॥
ಮಾನನಿಧಿಗಳುಮುಗುಳ್ನಗುಳ್ನಿಮ । ನೋನುರಾಗದಲಪ್ಪಿದರುಮಧು । ಪಾನಮತ್ತರಪೋಲುಮರದರುಲೋಕವಿಭ್ರಮವ ॥
ಕುಶಲಸಂಪ್ರಶ್ನದಲಿಸಂಭಾ । ವಿಸಿಪರಸ್ಪರಬಳಿಕಮಾಡವ । ವಿಸರವನುತದ್ಬಾಂಧವರವೃತ್ತಾಂತಸಂಗತಿಯ ॥ ನಸುನಗುತಹರು
ಷಾಂಬುಕಂಗಳ । ಲೊಸರಲುದ್ಧವನಾನನವನೀ । ಕ್ಷಿಸುತಭಾಗವತೋತ್ತಮನಬೆಸಗೊಂಡನಾವಿದುರ ॥ ೩೯ ॥ ಕ್ಷೇಮಿಗಳೆ
ಹೇಳೈನಿಜೋದರ । ತಾಮರಸಭವನರ್ಥಿಸಿದತೀ । ಭೂಮಿಭಾರವಕಳೆಯಲಿಳಿದಪುರಾಣಪೂರುಷನು ॥ ಆಮಹಾಮತಿಶೂರ
ತನಯನ । ಧಾಮದಲಿಸಂಜನಿಸಿದಾಶ್ರೀ । ರಾಮಕೃಷ್ಣರಕೀರ್ತಿವಾರ್ತೆಯನೆನಗೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ದೇವಕೀದೇವಿಯರುಸಲೆ
ಸಖ । ಜೀವಿಗಳೆಜಗದೇಕನಾಥನ । ನಾವಳ್ಳಿಧರಿಸುವಳುಜಠರದಲಾಜಗನ್ಮಯನ ॥ ಆವನೌರಸಪುತ್ರನೆನಿಸಿದ । ನಾವಿರಿಂಚನಜ
ನಕನಾವಸು । ದೇವನಂಘ್ರಿಗೆಸುಖವೆಹೇಳೆಲೆಸಖಿಯೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಯದುವರೂಥಾಧೀಶನಾಪೂ । ರ್ವದಲಿಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾಮ
ದೇವನೆ । ಸುದತಿಯರವರರತುನರುಕುಮಿಣಿದೇವಿಯರಿಗುದಿಸಿ ॥ ಪದುಮದಳನಿಭಲೋಚನನಪ । ಟ್ಟದಕುಮಾರಕನೆನಿಸಿಪೆಂ
ರವಾ । ಸದಮಳಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಂಘ್ರಿಗೆಕುಶಲವೇಯೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಅರಸುತನವನುದೂರದಲಿಪರಿ । ಹರಿಸಿಪಟ್ಟವನಾವನಂಗದ
ಲಿರಿಸಿದಮಮುರಮಥನನಾಮಹದುಗ್ರಸೇನಾಂಕ ॥ ಧರಣಿಪತಿಸುಕ್ಷೇಮಿಯೇಯವ । ತರಿಸಿದನಲಾಗುಹನುಮುರಹರ । ನರಸಿ
ಗಾಜಾಂಬವತಿಗಾಸಾಂಬಾಭಿಧಾನದಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಸಖಿಯೆಹೇಳೈಕುಶಲವೇಸಾ । ತ್ಯಕಿಗೆನಿರುಪಮಚಾಪವಿದ್ಯಾ । ಪ್ರಕಟನವ
ಮಾಡಿದನಲಾಫಲುಗುಣನುಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ಸುಕೃತನೆಂತುಟೊಹರಿಚರಣಸೇ । ವಕನುತಾನೆಂದೆನಿಸಿನಿಗಮ । ಪ್ರಕರದೂರನನಿಜ
ಕೃಪೆಗೆಸೇರಿದನಲಾಯೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಸತ್ವವಂತನೆಹೇಳುಭಾಗವ । ತೋತ್ತಮನಲಾಮಾರ್ಗದಂಗದೊ । ಳುತ್ತಮಶ್ವಫಲ್ಕನಪ
ದಾಬ್ಜಪರಾಗವನುಕಂಡು ॥ ಸುತ್ತಿಹೊರಳಿದನಾವನವ್ವೆಯ । ಹೆತ್ತೊಡಲಿನರ್ಭಕನಪ್ರೋಲಿಪ । ವಿಸ್ತರಿಪುದಕ್ರೂರನಿರವನುತ
ನಗೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಮುರಹರನಮೊಂಮಗನಲಾದು । ರ್ಧರಪರಾಕ್ರಮನಾಶ್ರಿತಾಮರ । ತರುನಿಕಾಶೋದ್ಧಾಮಗುಣನಿಧಿ
ಯೆನಿಸುವನಿರುದ್ಧ ॥ ವರಕುಮಾರನುಕುಶಲಿಯೇಸುರ । ವರಸಭಾಜಿತಚಾರುದೇಷ್ಣಾ । ದ್ಯರಿಗೆಕೃತವರ್ಮಾದ್ಯರಿಗಸುಕ್ಷೇಮವೇ
ಯೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ದನುಜವೈರಿಯಜೀವಸಖರೆಂ । ದೆನಿಸುವಾಪಾಂಡವರುದುರ್ಯೋ । ಧನಮುಖಾರಾತಿಗಳನಂತಕನಾಲಯವ
ಹೊಗಿಸಿ ॥ ಅನುಭವಿಪಿದರೆರಾಜ್ಯಭೋಗದ । ಘನತರದಸೌಖ್ಯವನುಕೇಳ್ವದ ; ಡೆನಗೆಹೇಳಲೆತಂದೆಕುಂತಿಯಸುತರಕೌಶಲವ ॥
ಭೀಮಸೇನನಕೋಪಸಿಖಿಸಂ । ಗ್ರಾಮಮುಖದಲಿಕೌರವಾನುಜ । ಹೋಮಸಮವಂತರದಕೌರವರಾಜನೂರುಗಳ ॥ ಆಮ
ಹಾಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯಲ । ಕ್ಷೇಮಸಂತರ್ಪಣವನೈದಿತೆ । ಸೋಮಸಂನಿಭರುಶನನೆಹೇಳೈನುಹದನೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಕುಶಲವೇ
ಫಲುಗುಣನನಾವನ । ವಿಷಮತಪದುಜ್ರೇಶವನುಮಾ । ಣಿಸಲುಮಾಯಾಶಬರನಾಗಿಮಹೇಶ್ವರನುಬಂದು ॥ ಹುಸಿಸರಳಸಾ

ರ ಭಾಲಿಶರ । ಕುಸುಮಪೂಜೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಡನೇ । ವಿಷಮಲೋಚನನೊಲಿದು ನಿರುಪಮ ಪಾಶುಪತಶರವ ॥ ೪೯ ॥ ಆಯಿತೇ ಭುಜಬಲರೆನಿಪವರಾ । ಧ್ಯೇಯರಿಗೆ ಸಂಮತಮನೋಭಿ । ಪ್ರಾಯಸಿದ್ಧಿ ವಿರೋಧಿಜಯದಲಿ ರಾಜ್ಯಸಂಪದದ ॥ ದಾಯಬಂಧುಬಳಗಳನು ನೆರೆ । ಕಾಯುದಿಹಯುವೆಗಳವ್ರೊಲಾಕಾಂ । ತೇಯನನು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಸ್ತ್ರೈಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಕುಂತಿದೇವಿಯರಿಹರೆಸಲೆನಿ । ಸ್ವಿಂತ್ರೆಯಲಿ ಭಾಗ್ಯಾಧಿಪನೆನಿಪ್ಪ । ತ್ತಾಂತವನು ಹೇಳನಗೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ಚಿಂತೆಕುರುಡ ಮಹೀಶನಾದು । ಸ್ಸಂತತಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ದುರ್ಗತಿ । ಗೆಂತಿಳಿಯದಿಹನೆಂದು ಮರುಗುತ್ತಿಹೆನು ತಾನೆಂದ ॥ ೫೧ ॥ ಆರುವ ಜಡೆಯೊದೇನು ಭೂಮಿಯ । ಭಾರವನು ಪರಿಹರಿಸಲಾದ್ಯೈ । ತ್ಯಾರಿಯಲ್ಲಾ ತಂದೆ ಕೌರವಪಾಂಡುಸುತರೊಳಗೆ ॥ ವೈರವನು ನೆರೆ ಬೆಳಸಿ ತ್ರಿಮದವಿ । ಕಾರಿಗಳ ದುರ್ಧರಣಿಪಾಲರ । ಭೂರಿಬಲಜಲನಿಯನು ಬರಸಬೆಬಿಡುವನಲ್ಲೆಂದ ॥ ೫೨ ॥ ದುಷ್ಟಸುತವಶವರ್ತಿಯಾಗದಿ । ರಿಷ್ಟದೈವಬಲಾಮರಾರಿಯ । ಭೀಷ್ಮವನು ಸಲಿಸೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳ್ದವರೆ ತಂನೆ ॥ ಪಟ್ಟಣವ ಹೊರವಡಿಸಿಕಳದರು । ದುಷ್ಟನೊಡನಿರಲೇಕೆನುತ ಪರಿ । ತುಷ್ಟನಾದೆನು ತಿರುಗುತಿರ್ದೆನು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲಿ ॥ ೫೩ ॥ ನಿತ್ಯವೇನೋಡುವರೆ ಸಹಜಕ । ಳತ್ರಸುತಬಾಂಧವರ ಸಂಗತಿ । ವೃತ್ತ್ಯುಪಿನವಶವರ್ತಿಯಲ್ಲಾ ಜೀವಜಾತವಿದು ॥ ಮೃತ್ಯುವಾಮರವೈರಿವಶದಲಿ । ವರ್ತಿಸುವಳೆಂದರಿದು ಮನದಲಿ । ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭ ಸಂಪ್ರಿಕಮಲವನೆನೆವುತಿಹೆನೆಂದ ॥ ೫೪ ॥ ತಮವಿರಹಿತನು ತಾನೆ ಸೆಂತ್ಯೈ । ಜನಿಸುವನು ಕರಣಂಗಳಿಲ್ಲದೆ । ಚಿನುಮಯನು ಮಾಡುವನದೆಂತೈ ಕರ್ಮವನು ಧಿಟಕೆ ॥ ಅನುಪಮನವ ಮಾಯಾವಿನೋದದ । ಘನತೆಯಂಕೆಯನರಿವರಾರಿನ । ನನಿತು ಮೀಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಷನುವಲಾಯೆಂದ ॥ ೫೫ ॥ ಕರುಣಿಸ್ಸೆ ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವೆ । ನುರುಪವಿತ್ರೋದಾರಗುಣಬಂ । ಧುರಸುಧಾಮಯಕೀರ್ತಿಯನು ತತವ್ಯಾರ್ಕೆಯನು ತನಗೆ ॥ ಧರಣಿಪಾವನಚರಿತರಲ್ಲಾ । ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮರುವೆ । ಸ್ತರಿಸು ನಿತ್ಯಾತುಮನಚರಿತವನೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ... ... ॥ ೫೬ ॥

ಪ್ರಥಮಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಉದ್ಧವನ ವಚನದಿಂದ ವಿದುರನು ಮೈತ್ರೇಯನ ಕಂಡದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಉದ್ಧವನ ಮುಖದಿಂದ ತಿಳಿದಂ । ತರ್ಧಿಯನು ಮುರಹರನ ನಿಜಪದ । ಸಿದ್ಧಿಕಾಮನು ಕಂಡನಾ
ಮೈತ್ರೇಯನನು ವಿದುರ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳು ನೃಪ ಬೆಸಗೊಂಡಡೆಂತೈ । ಹೇಳುವನುದಾತಾರನಿರವನು । ಕೋಲುಗೊಂಡೆಂದದಲಿ ಕಾತರಿಸಿದನು ಮರುಕೊಳಿಸಿ ॥ ಮೇಲೆನೋಲಿಪ್ರವರ್ಗಶಿಖಿಯಲಿ । ಹಾಲಹೊಯ್ದಂತಾಯ್ತು ವಿರಹ । ಜ್ವಾಲವೆಂಟಣಿಸಿತ್ತು ಭಾಗವತೋತ್ತಮನ ಮನವ ॥ ೧ ॥ ಹುಟ್ಟಿನ ನಿದಾಘದ ಹರೆಯದಲಿ । ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡೆಯನ ಪೂಜೆಯನು ಮನ । ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ತಾಯ್ಮಗಹಸಿದನೆಂದಳಲಿ ॥ ಬಟ್ಟಲಲಿ ಹಾಲೆರದು ಕರದರೆ । ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದೆನೀ ದನೀ ಜಗ । ಜಟ್ಟಿ ಭಕ್ತರ ದೇವನುದ್ಧವನರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ವರುಷ ನೈದರಲಂದು ಮೊದಲಲಿ । ಪರಮಭಾಗವತಾಂಶನಾ ಮುರ । ಹರನ ಪದಯುಗಕೀವೆಯಲಿ ಜರೆ ನರೆಗಳನು ಪಡೆದ ॥ ಜರಠನಾದನಲಾ ಮುಗುಳೆತೆ । ದ್ವಿರಹದಲಿ ತದ್ವಾರ್ತೆಯನು ವಿ । ಸ್ತರಿಸಲರಿವನೆ ಕೇಳ್ದರೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಮುಳುಗಿದು ಮನಮಾಮುರಾಂತಕ । ನೊಳಗೆ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ಕಂಗಳ । ಲಿಳಿವ ಸುಖಬಾಷ್ಪದಲಿ ನನೆದು ಮಹವಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಪುಳಕಿತಾಂಗನು ಪೂರ್ಣಸುಖಮಯ । ಜಲಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುವಂದದ । ಲೊಲವನೊಡಲನು ಭದ್ರಕಾಯನು ಭಕುತಿ ಕೇಳಿಯಲಿ ॥ ೪ ॥ ಎರಡು ಘಳಿಗೆ ಗೆಮುಗುಳೆ ಮಾಯಾ । ಸ್ಫುರಣೆಯಾದುದು ಮನಕೆ ಮತಿಯುವ । ತರಿಸಿದುದು ಕಾಲಾಟವಾದುದು ಕರಣವೃತ್ತಿಗಳ ॥ ವರಗತಿಗೆ ಹರಿಲೋಕದಿಂದಿಳಿ । ದರಳಿಸುತ ಕಂಗಳನು ನುಡಿದನು । ದರಹಸಿತಮುಖಕಮಲನೊಯ್ಯನೆ ವಿದುರನೇಮಂಗೆ ॥ ೫ ॥ ಖನನೆಂಬೆನು ಕೃಷ್ಣಪದನಖ । ಭಾನುಮಂಡಲವಸ್ತಮಿಸಿದುದು । ಹಾನಿಯನು ಶೋಕಾಂಧಕಾರದಲದ್ದುದೀ ಲೋಕ ॥ ಜೇನುಮಧುಹೊರಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಯ । ಲೇನು ಫಲವೆಲೆ ತಂದೆ ಶೂನ್ಯಸೆ । ಮಾನವಾದುದು ಲೋಕವೂರೆಲೆ ವಿದುರ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಅರಿದುದೇ ಲೋಕವಿದು ಕೃಷ್ಣನ । ಮರುವ ದೈವದ ದೈವವೆಂಬುದ । ನರಿದರೆಯಾದವರು ಸಹವಾಸಾನುಭವಿಗಳಲ ॥ ನೆರೆ ಪುರುಷರಿಂಗಿತದ ಲೀಲೆಯ । ಲರುವಜಾಣರು ಪಾಂಡವರು ಕಂ । ಡರಿತರೇ ಮುರಹರನ ನಿಜವನು ವಿದುರ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲದ ಜಗಕೆ ಸಿಲೆಕಾ । ರುಣ್ಯದಿಂದವೆ ಕಿರಿದು ದಿನಲಾ । ವಣ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ತೋರಿದಣಿಯದ ಮುಂನವೇ ಮುಗುಳೆ ॥ ಕಂಣಹಬ್ಬವ ಕೆಡಿಸಿ ನೆರೆ ಕಾ । ರ್ಪಣ್ಯವನು ಕೈಗೊಳಿಸಿ ಹೋಗನ । ಗಣ್ಯಗುಣನಿಧಿ ನಿಜನಿವಾಸದ ಗತಿಗೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಏನನೆಂಬೆನು ವಿಷ್ಣುಮಾಯಾ । ಮಾನಿನಿಯ

ನಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನುಪೇಳೌ | ಕಾನುರಂಜಿಸಿಸಾರಸನ್ಮೋಹನದಲೀಲೆಯನು || ತಾನೆತಂನೆಯಸೆಬಗನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಮಾನಸಿಧಿಪೆರಗಜ
ನುಲೀವ | ಜ್ಞ್ಯಾನುಭಾವಜ... ಟಿ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ || ೯ || ಕಾಣನೇಕಂಪಾರೆಭುವನ | ಶ್ರೀಣಿಮಾರ್ಗುಮುಕುಂದ
ನಸುನಿ | ರ್ಮಾಣಸೌಭಗಸಾರಸಂಗ್ರಹವಿದ್ಯೆಯುನುವಿಧಿಯು || ಜಾಣತನವನುನಯನಸೌಖ್ಯ | ಪ್ರೀಣಿಸೆಪನಾಪಾಂಡುತನಯು |
ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲನರಾಜಸೂಯಮಹಾಧ್ವರದಲೆಂದ || ೧೦ || ನಿಧಿಯುಸೆರೆಯುಬಿಟ್ಟಪ್ರೋಲಾ | ಯ್ತುಧರ್ಮರಾಜ್ಯಪುರೇಂನದೆಂದಾ |
ಮಧುವಿದಾರಣನಾನನಾಂಬುಜಸೌಭಗರ್ಗರಸದ || ಸುಧೆಯುಸವಿಸವಿದಕ್ಷಿಗಳಗನೆ | ವಧಿಕೆತೃಪ್ತಿಗಳಾಗವೇವ್ರಜ | ವಧುಗಳ್ಳೇತ
ಕೆಮರುಳುಗೊಂಡರುವಿದುರಕೇಳೆಂದ || ೧೧ || ಅವನೊಬ್ಬನುದಾರ್ಯಮ್ಯದುಪಾ | ಸಾವಲೋಕನವಧುರರೂಕ್ತಸು | ಧಾವ
ಸೇಚನಗತಿವಿಹಾರವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮಕೆ || ಗೋಪಳ್ಳಿತಿಯರುಸೋತುಗೃಹಕೃ | ತ್ಯವಿಶೇಷವನುರಡುತದ್ಗತ | ಭಾವದಲಿತಾವಾ
ಕ್ಷ್ಯವಡೆಯರೆವಿದುರಕೇಳೆಂದ ||೧೨|| ಅಜನಲಾತಾನೆಂತ್ರುಹೇಳ್ದ | ಕುಜನರಲಿಜನಿಸಿದನುಮನಕೆ | ಕ್ಕಜವಲಾವಸುದೇವ
ದೇವಕಿಯರಿಗೆಶಿಶುವಾಗಿ || ವ್ರಜನಿವಾಸವನಹಿತಭಯದಲಿ | ತ್ರಿಜಗಧೀಶ್ವರನೈದಿದನುಗಡ | ಭಜಕರಿಗೆನಿರ್ಭಯವನಾಳ್ವರದಾ
ರುಹೇಳೆಂದ ||೧೩|| ರೂಢಿಮಾತಾಳಕ್ಕಿಳಿಯಲನು | ಮಾಡಿಮಿಗೆಭಾರವನುಭಿಂನನ | ಮಾಡಲಜನಿಂಗತಲಬಲ್ಲಹನಲ್ಲಿಗೈತಂದು ||
ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆಬಹಳಕೃಪೆಯನು | ಮಾಡಿದನಲಾಧರೆಗೆಮಾಯಾ | ಗೂಢಮಾನುಷನಾಗಿಮೆರದನುಗೋಕುಲದಲೆಂದ || ೧೪ ||
ಪತತತಿಶಯಪ್ರೋದಶಾರ್ಕಜ | ಜಾತಕಿಕೋಲಬಂದಡಿತ್ತನು | ಪೂತನಿಗೆಪರಮಾತ್ಮಸಾಯುಜ್ಯೈಕಸಂಪದವ || ಮಾತೆಮಗ
ನಾಗುಳ್ಳಸೆಭುವನ | ವ್ರಾತವನುಬಾಯೊಳಗೆಕಂಡಳು | ಕೌತುಕವನದನೇನನೆಂಬೆನುವಿದುರಕೇಳೆಂದ || ೧೫ || ಉರುವಶಿಶು
ವಿನಮೆಲ್ಲಡಿಯುಕಡೆ | ಸೆರಗುಸೋಂಕಿದಡೆಶಕಟಬಿದ್ದುದು | ಮುರಿದುತೀವಿದಭಂಡಿಗಳಮೇಲಾಗಿಧರಣಿಯಲಿ || ಗರಿಯಪ್ರೋಲಂ
ಬರಕೆಮಾತ್ಯ | ಸುರನುಕೊಂಡೊಯ್ಯಾಗಳಹಿತನ | ನೊರಗಿಪಿದನೆಚ್ಚರಿಯದಂತಿರೆಬಾಲಕೇಳಿಯಲಿ || ೧೬ || ಕರುಗಳನುಕಾ
ಯ್ವಂದುಮಿಗೆಬಾ | ಯ್ದೆರದುನುಂಗಿದಡಹಿಯಗಂಟಲ | ಮುರಿದುತಜ್ಜಠರಾಂತರಿತಶಿಶುಪಶುಗಳಸುಗಳನು || ನೆರೆನಿಜಾಪಾಂಗಾ
ಮೃತದಮಳೆ | ಗರೆದುಸಜ್ಜೀವಿಸಿದಜಗಧೀ | ಶ್ವರನಮಹಿಮೆಯನರಿವರಾರೆಲೆವಿದುರಕೇಳೆಂದ || ೧೭ | ಬಾಲಕೇಳಿಯಲಾಡು
ತಿರಲಾ | ಲೀಲೆಯನುನೆರೆನೋಡಲೆಂದುಮ | ರಾಳವಾಹನನಡಗಿಸಿದನಾಕರುಗಳನುಕಾವ || ಬಾಲರನುನಿಜಮಾಯೆಯಲಿತ |
ತ್ಶೀಲಗುಣರೂಪಾದಿಗಳಸಂ | ಮೇಳದಲಿಮೋಹಿಸಿದನಜನನುತತ್ಸ್ವರೂಪದಲಿ ||೧೮|| ಹೊಗಳಕಾಣದೆವೇದವಾವನ | ಬಗೆದು
ಕಾಣರುಯೋಗಿಗಳುತ್ಕೈ | ಮಗುಚಿಕಾಣರುಕರ್ಮಿಗಳುಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ || ಜಗದುದರನನುನೋಡಿತಂನಯ | ದೃಗುಯುಗಳ
ಕ್ರೋಳುಗಳುದಣಿಯಲು | ಕ್ರಗದುತಕ್ಕೈಸುವಳುನಂದನಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದ ||೧೯|| ಕಟ್ಟಿದಳುಗಡಮುನಿಮನಂಗಳು | ಮುಟ್ಟಲರಿ
ಯದಮಹಿಮನನುಮೈ | ಗೊಟ್ಟುಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿರಲುಮರದೊರಳುಸೋಂಕಿದಡೆ || ಬೆಟ್ಟದಂಡದಬಲುಮರಂಗಳು | ಧಟ್ಟನೆಡ
ದವ್ರುಧರೆಗೆವಿಸ್ಮಯ | ಬಟ್ಟದೀಮೂಲೋಕವದುಭುತಶಿಶುಪರಾಕ್ರಮಕೆ ||೨೦|| ಬಕನಬಾಯನುಸೀಳ್ದನುವ | ತ್ಸಕನನೊರಸಿದ
ನಿಕ್ಕಿದನುಧೇ | ನುಕನನುವೃಷಭನನುವಧಿಸಿದನಾಪ್ರಲಂಬನನು || ಸುಕೃತಗತಿಗೈದಿಸಿದನಮರ | ಪ್ರಕರನುತನಾಕೇಸಭೃತ್ಯ | ಪ್ರ
ಕರವನುಪರಲೋಕಯಾತ್ರೆಗೆಬೀಳುಕೊಡುತಿರ್ದ ||೨೧|| ವಾಸವನವರುಷೋಪಭೋಗದ | ವಿಾಸಲನುತಾನುಂಡುಪರ್ವತ |
ವೇಷದಲಿಕಲ್ಪಾಂತಮೇಘದಘೋಳಿಮಳೆಗಳಲಿ || ಘಾಸಿಯಹಗೋಕುಲಕೆಕರುಣಾ | ರಾಶಿಶೈಲಚ್ಛತ್ರವನುಹಿಡಿ | ದೇಸುಧನ್ಯರೊ
ಲ್ಕ್ಷೈಯನುರಚಿಸಿದನುಕರುಣದಲಿ ||೨೨|| ಪೊಂಗೊಳಲನಾದದಲಿಸಲೆಭುವ | ನಂಗಳನುಮೋಹಿಸುತಹೊಸಪರಿ | ಯಂಗದಲಿವಿಹ
ರಿಸುತವರವೃಂದಾವನಾಂತರದಲಿ || ಮಂಗಳಾತ್ಮಕನಾಡಿದನುಗೋ | ಪಾಂಗನಾಮಂಡಲದತಾಂಡವ | ರಂಗದಲಿರಾಸೋತ್ಸವೋ
ಸ್ಮುಖನಾಗಿಲೀಲೆಯಲಿ ||೨೩|| ವಿಷದಮಡುವನುಕಲಕಿತಗುಳ್ದ | ವಿಷಧರನನಾನದಿಯಸಲಿಲವ | ಶಿಶುಪಶುಗಳಿಗೆಪಾನಯೋ
ಗ್ಯವಮಾಡಿದನುಮಗುಳೆ || ಶ್ವಸನಸಖನಾಗೋಕುಲವನೇ | ಪ್ಪಿಸುಡುತ್ತಿರಲ್ತಂದಡಾಕರು | ಷಿಸಿದನಂಗೈತಳಕೆಕುಡಿದನುಕವಿವ
ಕಾಳುರಿಯ ||೨೪|| ಕೇಶಿವೆಸೆರಲಿಬಂದಡಾಹುರ | ಗಾಸುರನಬಾಯೊಳಗೆಭುಜವನು | ಹಾಯ್ಸಿಹರಣದಹರಿವಕಂಪನುಬಾಲಕೇಳಿ
ಯಲಿ || ಮಾಸಮರಿಗಳ್ಳೈದಿದರುಕೀ | ನಾಶಪುರವನುಹಲರುನಂದಾ | ವಾಸದಲಿಹರಿನೂಕಿದನುಹಂನೊಂದುವತ್ಸರವ || ೨೫ ||
ಬಳಿಕಬಂದಕ್ರೂರನೊಡನಾ | ಜಲಜನಾಭನುಮಧುರೆಯಲಿಮಡಿ | ವಳನಮಲಗಿಸಿನಿಗುಚಿದನುಕುಬುಜೆಯಕಳೇವರವ || ಸಲೆ
ಸುಧಾಮನಕೈಮ್ಯಲೋಳುಹೂ | ಗಳನುಕೊಂಡಾತಂಗಭೀಷ್ಟವ | ಸಲಿಸಿಮುರಿದನುಭಾರಿಧನುವನುವಿದುರಕೇಳೆಂದ || ೨೬ ||
ಕೊಠಹಿಬಿಸುಟುಮದೇಭದಸುವನು | ಮುಡುಹಿದನುಮಲ್ಲರನುಮಾವನ | ಕೆತಹಿತುಳಿದನುಮೃತಶರೀರನಮಾಡಿಕಳನೊಳಗೆ ||
ಕಟ್ಟಿಪನಾಸಂಕಲೆಯನಂದಾ | ಕಡುನಿರೋಧದತಾಯಿತಂದೆಯ | ರಡಿಗೆಬಂದೆರಗಿದನುಭುವನಾಧೀಶನೊಲವಿನಲಿ || ೨೭ || ಎತ್ತಿ
ತ್ತೊಡೆಯಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿನಡು | ನೆತ್ತಿಯನುವಾಸನಿಸಿಮುಂದಲಿ | ಚಿತ್ತದಳಲಡಗುವಿನತಕ್ಕೈಸಿದರುಕೈದಣಿಯೆ || ಹೆತ್ತತಾಯ್ತಂದೆ
ಯರಸುಕೃತವ | ಸತ್ವವೆಂತುಟೊಪಿರಹಿತೇಂದ್ರಿಯ | ವೃತ್ತಿವೀಚಿಯಸುಖಸಮುದ್ರದಲದ್ದರಡಿಗಡಿಗೆ ||೨೮|| ಕದಡುತಿದೆಲಾತಂನ

ಮನವನು । ವಿದುರಕೇಳೆಂದುಗ್ರಸೇನನ । ನೊಡವಿದಗದ ಸಿಂಹಪೀಠದಮೇಲೆಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥ ತ್ರಿದಶಪತಿವಂದಿತನುನಿಂದಿ । ರ್ದಿದಿರ
ಲೋಲಗದೊಳಗೆನೇಮಿಸು । ಮುದುತನನಗೆಬೆಸನಾಮುದವಧಾರೆಂಬನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ಕಾಸಿಸಾಂದೀಪನಿಗವಿದ್ಯಾ । ಭ್ಯಾಸದಲಿ
ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಕೊಡ । ಲೋಸುಗಂತಕಪುರಕೆಬಿಜಯಂಗೈದುಗುರುಸುತನ ॥ ಕಾಸಿತಂದಿತ್ತಾದ್ವಿಜೋತ್ತಮ । ನಾಸರನುಮಾ
ಣಿಸಿದಕರುಣಾ । ರಾಸಿಯೊಲುಮೆಯನರಿವರಾರೆಲೆವಿದುರಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಬಲುಮಗಧಮವನೀಶ್ವರರಬಲ । ಜಲಧಿಯನು
ಬಹಳಾಸ್ತ್ರವತಬಾ । ನಲನಮುಖದಲಿಮೋಹಿಸಿದನೀಭೂಮಿಭಾರವನು ॥ ಕಳೆಯಲೋಸುಗಮುರನನರಕನ । ತಲೆಯನೊಡೆ
ಜಂಡಾಡಿಕಾಲನ । ನಿಳೆಯುವನುಕಾಣಿಸಿದನಗಣಿತದೈತ್ಯದಾನವರ ॥ ೪೧ ॥ ಸಮರಮುಖದಲಿಹಂಸಡಿಬಿಕರ । ನಮರಲೋಕ
ವನೈದಿಸಿದನಾ । ರಮಣಿರುಕುಮಿಣಿದೇವಿಮುರನೈವಾಹಿಕದಲಂದು ॥ ಕುಮತಿಚೈದ್ಯಜರಾಸುತಾದಿಗ । ಳಮಿತಚಾತುರ್ಬಲನ
ನೊಡದಾ । ಕ್ರಮಿಸಿತಂದನುಪುರಕೆಮದನೋತ್ಸವದವಿಭವದಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಸುರರಜನನಿಗೆಕುಂಡಲವನಿ । ತ್ತರಸಿಗಾಸುರಲೋಕ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ಪರಮವಿಭವವತೋರುತಾನಂದನವನಾಂತರದ ॥ ಸುರತರುವನಾಸತಿಯಕೈಯ್ಯಲಿ । ಸುರಪನನುಸುರಲೋಕಪಾ
ಲರ । ಪರಿಭವಿಸಿಸುರಲೋಕವಂದ್ಯನುತಂದನೀಧರೆಗೆ ॥ ೪೩ ॥ ಅಸುರನರಮನೆಯೊಳಗೆಸೆರೆಯಲಿ । ಪಸಿವಳಿವವಾಮಾಕ್ಷಿ
ಯರಷೋ । ಡಶಸಹಸ್ರದಮಾಣಿಗಳನೊಂದೇಮುಹೂರ್ತದಲಿ ॥ ಒಸೆದುಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನುಬಹುವಿಧ । ಹೊಸಪರಿಯತಾವಸ್ವರೂ
ಪವ । ನಸುರಮರ್ದನನಾಂತುಮೆರೆದನುಧರೆಗೆಕೌತುಕವ ॥ ೪೪ ॥ ಆಕಮಲಲೋಚನೆಯರಲಿಪ್ರ । ತ್ಯೇಕದಿಂದವತಾರಸಂಖ್ಯೆ
ಯ । ಸೌಕುಮಾರ್ಯಕನಿಧಿಗಳೆನಿಪಕುಮಾರಕರುಜನಿಸಿ ॥ ಶ್ರೀಕಳತ್ರನರೂಪಗುಣಶೌ । ರ್ಯಾಕೃತಿಯಸಾಮ್ಯದಲಿಮೆರೆದರು ।
ಲೋಕಮೂರರಲಧಿಕವಿಭ್ರಮರಾಗಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಸಾಲುವನಶಂಬರನವಿವಿಧನ । ಶೀಳ್ದನುಪೌಂಡ್ರಕಸೃಗಾಲನ । ಬೀ
ಳಹೊಯ್ದನುದಂತವಕ್ತ್ರವಿದೂರಕಾದಿಗಳ ॥ ಲೀಲೆಯಲಿಸಂಹರಿಸಿದನುಶಿಶು । ಪಾಲಕನವಲ್ಕಲನಬಾಣನ । ತೋಳುಗಳಕಡಿ
ಗಡಿದುಮೆರಸಿದನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಬಳಿಕನಿಂನೊಡಹುಟ್ಟಿದರವ । ಕ್ಕಳಮಹಾಹವದೆರಡುಪಕ್ಷವ । ಬಲಿದುಕಾದಲು
ಬಂದರಾಯುರಸಾಗರೋಪಮದ ॥ ಬಲದವದಘಟ್ಟಣೆಗೆನಗ್ಗಿದು । ದಿಳೆಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಸೇನಾ । ಜಲಧಿಬಿಟ್ಟುದುಭೀಷ್ಮಕರ್ಣ
ದ್ರೋಣಸೈಂಧವರ ॥ ೪೭ ॥ ಬಿಟ್ಟುದಿಕ್ಕಿಯಲಿವರಬಲನಾ । ಧಿಷ್ಟದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸೃಂಜಯ । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲರಸಂನೆಯಲಿಕ್ಕೆಮಾಡಿ
ಬಲವೆರಡು ॥ ಧಟ್ಟಿಗೆಡದುದುಕೆಡದರಗಣಿತ । ಪಟ್ಟಭದ್ರದಭೂಮಿಭಾರವ । ಕಟ್ಟಿಕಳಚಿದನಿಂತುಪರಹಸ್ತದಲಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೮ ॥
ತೀದುದದುಹದಿನೆಂಟುದಿನದೊಳ । ಗಾಡುರಾತ್ಮರಸಮರಕೌರವ । ಮೇದಿನೀಶನಕಂಡುಪರಿಣಾಮಿಸಿದನಸುರಾರಿ ॥ ತೀದು
ದೆರಡರಭಾರವೆಂನೀ । ಯಾದವಾನ್ವಯಜಲಧಿಮೇರೆಯ । ಮೋದುತಿದೆಮುಯ್ಯಭಾಸೆನುತಮನದೊಳಗೆಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೪೯ ॥
ಗೆಲಬರಿದುಲೋಗರಿಗೆತಂನಯು । ಕುಲವಿದನುಪರಮೇಷ್ಟಿಗಂತಃ । ಕಲಹದಲಿನಿರ್ನೈಸಬೇಕಿದನೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿ ॥ ಜಲಜನಾಭನು
ವಿಪ್ರಶಾಪಾ । ನಲನನಿಟ್ಟನುಕುಲದಕರಡದ । ಬಣಬೆಯಲಿಬಳಿಕೇನನೆಂಬೆನುವಿದುರಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಬಳಿಕಪಾಂಡುಕುಮಾ
ರಕರಿಗಾ । ಕುಲದಪಾರಂಪರೆಯಪಟ್ಟವ । ನಲಿಸಿಸಕಲಾವನಿಯರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯ್ಯಕೈಗೊಳಿಸಿ ॥ ಸಲಹಿಪನುತತ್ಸಂತತಿಯನಾ ।
ಕಲಶಜೋದ್ಭವನಸ್ತ್ರತೀವ್ರಾ । ನಲನನುರುಹಲುತ್ತರೆಯಲಂದಭಿಮನ್ಯುನಂದನನ ॥ ೫೧ ॥ ತುರುಗಮೇಧತ್ರಯವಪಾಂಡವ ।
ಧರಣಿಪನಕೈಯಿಂದಮಾಡಿಸಿ । ಶರಣಜನಸಂಸಾರಿಕನುನಿಜಭೃತ್ಯವರ್ಗದಲಿ ॥ ಮೆರೆದುನಿಜಕಾರುಣ್ಯವನಾಪತಿ । ಕರಿಸಿಕುಂ
ತೀಸುತರರಾಜ್ಯದ । ಸಿರಿಯಸಂಪಂನತೆಗೆಸಂತೋಷಿಸಿದನಸುರಾರಿ ॥ ೫೨ ॥ ಲೋಕಮೂರರಲೆಸದುದಾಕುಂ । ತೀಕುಮಾರರ
ರಾಜ್ಯಕೃಷ್ಣಪ । ದೈಕಸಂಶ್ರಯರಾಗಿಸಲಹಿದರವನಿಮಂಡಲವ ॥ ಆಕಮಲಲೋಚನನುಬಳಿಕೀ । ಲೋಕನೆರಪರಪಥಗಳ
ನುನಿ । ರ್ಮಾರ್ಗಕೆಳತೆಯಲಿನಡಿಸುತಿರ್ದನುದ್ವಾರವತಿಯೊಳಗೆ ॥ ೫೩ ॥ ಆವಘನತರತಪದಸಿದ್ಧಿಯೊ । ಹೇವದೇವನದಿವ್ಯಮೂ
ರ್ತಿಸು । ಧಾವಗಾಹನವನುತದೀಯಾಮೃತದಸೂಕ್ತಿಯನು ॥ ಸೇವಿಸುವಮರ್ತ್ಯರಿಗೆತದ್ವಾ । ರ್ತಾವಧಾನದಭೋಗದಲಿಸಂ ।
ಜೀವಿಸುವನರರಾವಧನ್ಯರೊವಿದುರಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೪ ॥ ಮಧುರತರಮಧುಸೂದನಾನನ । ಸುಧೆಗೆರಗಿದೀಜನದಕಂಗಳು । ವಿಧು
ರಕೆಯನೈದುವಮರೂಪಾಂತರನಿರೀಕ್ಷೆಯಲಿ ॥ ವಧುಗಳಾಪರಮೇಶ್ವರನಸಿರ । ವಧಿಕಸೌಖ್ಯದಸಾರತರನವ । ವಿಧರಸೋ
ತ್ಸನದಿಂದಮೆರೆದರುಲೋಕವಿಭ್ರಮವ ॥ ೫೫ ॥ ರವಿಸುತಿರಲಿಂತಾತ್ಮತಂತ್ರನ । ನಮರಲೋಕಾಧೀಶನೆನಿಪಾ । ಕಮಲ
ಭವಭವಮುಖ್ಯರೈತಂದರ್ಥಿಸಿದರೊಲಿದು ॥ ಮಮತೆಜಾರಿದುದೇನನೆಂಬೆನು । ಕುಮತಿತಾನೆಂತರಿವೆನೆಂತಪ । ಗಮಿತಮಾದುದು
ಕರುಣಿಗಳದಾತಾರನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೫೬ ॥ ವಿಪ್ರಶಾಪವಿಮೋಹಿತರುಬಳಿ । ಕಾಪ್ರಭಾಸಕ್ಕೈದಿದರುವೃ । ಷ್ಣಿಪ್ರವೀರರುಶಾಪ
ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಗಳುರಥಗಳಲಿ ॥ ವಿಪ್ರಋಷಿಪಿತೃದೇವರುಸಿಗಳು । ಸುಪ್ರಸನ್ನರೆನಲ್ಕೆದಣಿದುದು । ಗೋಪ್ರದಾನಸುವರ್ಣಕನ್ಯಾ
ಭೂಮಿದಾನದಲಿ ॥ ೫೭ ॥ ಬಳಿಕಮದಿರಾಪಾನಮದವಿ । ಹ್ವಲರುದುರ್ವಚನಂಗಳಲಿತಂ । ಮೊಳಗೆಬೈದಾಡಿದರುಹೊಯ್ದಾಡಿ
ದರುಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಬಲುಭುಜರುಕರಿತುರಗರಥಸಂ । ಕುಲವನೇರಿದರಿರಿದರಸ್ತ್ರ । ಮುಸಲವೆಯಲೆರಕೆಗಳಲಿಟ್ಟಾಡಿದರುಕೈದ

ಣಿಯೆ ॥ ೪೮ ॥ ಜಗದುದರನಾಯಗಾಜವರಕಾ । ಳಗವನೀಕ್ಷಿಸಿನದೊಳಗೆನಸು । ನಗುತತನಯಯಿವೆಂಗವನಾಯೆಗೆಮೆಚ್ಚಿತ
ಲೆದೂಗಿ ॥ ಬಗದುಕುಲಸಂಹಾರವನುವಮಾ । ಯೆಗಳದೇವನುಸಾರಿದನುಕಾ । ಲಿಗ್ಮಗನದೊಳಗಶ್ವತ್ಥಮೂಲನಿವೇಶನಸ್ಥಿತಿಯು ॥
ಹೋಗುವುಗನೇಬದರಿಕಾಶ್ರಮ । ಕಾಗಿನೀಸೆಂದೆನುತಕರುಣಾ । ಸಾಗರನುಬೆಸಸಿದಡೆಬಿಸಲಾರದೆಪದನಾಂಬುಜವ ॥ ಮೂಗ
ನಾದೆನುವಿರಹವಹ್ನಿಯು । ಬೇಗೆಯಲಿಬೆಂಡಾಗಿಮನದನು । ರಾಗರಸದಲಿಮುಂದುಗೆಟ್ಟೆನುವಿದುರಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ತಿಳಿದುತ
ದಭಿಪ್ರಾಯವನುತಾ । ನಳಕದ್ವೈದಿದೆನೊಯ್ಯನೊಡೆಯನ । ಲಲಿತಮೂರ್ತಿಯನಗಲಲಾರದೆಹಿಂದುಗೊಂಡಳುತ ॥ ತೊಳಲಿಬ
ರುತತದಂಗರಸದರಿ । ಮಳಡಪವನನಹಿಡಿದುಹಜ್ಜೆಯ । ಬಳಿಯಲರಸುತಹೋಗಿಕಂಡೆನುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ೫೧ ॥ ಅಸರ
ಸ್ವತಿಯಂಬನದಿಯಸು । ದೇಶವಿಮಳಸ್ಥಳದೊಳೆಸದು । ಮಾನಸವನಳವಡಿಸಿಬಾಲಾಶ್ವತ್ಥಮೂಲದಲಿ ॥ ಭಾಸುರಾರ್ಕಸಹಸ್ರ
ಕೋಟಿಗೆ । ವಿಶಾಸಲಳಿಯದಬಹಳತೇಜದ । ವಾಸುದೇವನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಕಂಡೆನಾನೆಂದ ॥ ೫೨ ॥ ಚಾರುದೀರ್ಘಚತುರ್ಭು
ಜದಬಲ । ನೈರನೀಲನಿಭಾಂಗಕಾಂತಿಯ । ಪೇರುರದಪದಕೋಪಲಾಲಿತಕೌಸ್ತುಭದ್ಯುತಿಯ ॥ ವಾರಿರುಹದಳನಯನಯುಗ
ಳದ । ದಾರತೇಜದಸುಪ್ರಸನ್ನಮು । ಖಾರವಿಂದದಬಹಳಸೈವವಕಂಡೆನಾನೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಅಳಕನಿಚಯದಲೆಸೆವಫಾಳದ ।
ಬೆಳಪದಂತದಧಾಳವನುಮು । ಕ್ಕಳಿಸಿದಧರದಗಂಡಮಂಡಿತಮಕರಕುಂಡಲದ ॥ ಹೊಳೆವಪೀತಾಂಬರದಮಣಿನೂ । ಖಲೆ
ಯುಸರ್ವಾಭರಣಕಾಂತಿಯ । ಜಲಧಿಮಧ್ಯದಜಗದುಪತಿಯನುಕಂಡೆನಾನೆಂದ ॥ ೫೪ ॥ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆಭಾಗವತಜನ । ವಂದಿತನು
ಮೈತ್ರೇಯತಾತುಟಿ । ಸಂದಜನ್ಮಾಂತರಸಹಸ್ರಾರ್ಜಿತತಪಃಫಲದ ॥ ಕಂಡೆರನೆಕಮಲಾಕ್ಷನಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಮುನಿಸತಿ । ನಿಂದುಕೈಮುಗಿದಾಲಿಸುತ್ತಿರೆಬೆಸಸಿದರುತನಗೆ ॥ ೫೫ ॥ ಆಮಹಾಮುನಿಕೇಳುತಿರಲಾ । ಶ್ರೀಮನೋರಮನೆಂನೊ
ಡನೆಸ । ತ್ಪ್ರೇಮಮಧುರಾಪಾಂಗಸಸ್ಮಿತಸೂಕ್ತಿಸುಧೆಗಳಲಿ ॥ ವೈಮನಸ್ಯದಬಹಳಹೃನ್ಮಾ । ಯಾಮಯವಪರಿಹರಿಸಿಪರಮಕೃ ।
ಪಾಮಹೋದಧಿಕರುಣಿಸಿದನಾತ್ಮಾವಗಮಪರ್ವ ॥ ೫೬ ॥ ಅರಿಕೆನಾನೆಲೆಮಗನೆನಿಂನಯ । ಕೋರತೆಯನುಕನಶಿನಲಿತೋರು
ವ ವಿರಚನಗಾಣಿಕಮರುಳುಗೊಳಿಸಿತೆವಿಶ್ವಚೇತನವ ॥ ಅರುಪುನೆನುತಂನಯನಿಜಾತ್ಮನ । ನಿರುಗೆಯನುನೀನಖಿಳಜೀವರಿ ।
ಗರಿಪವ್ರೋಲಜ್ಞಾನತಿಮಿರಧ್ವಂಸನವನೆಂದ ॥ ೫೭ ॥ ಜಗವಿದೆಂನಲಿತೋರ್ಪುದಳಿವುದು । ಬಗೆಮಬಯಕೆಗೆಕಟಕಮಕುಟಾ ।
ದಿಗಳುತೋರಿಯತಂಗುನಂತಿರೆಕನಕಸೂತ್ರದಲಿ ॥ ತ್ರಿಗುಣಮಯಮಾಯಾವಿಕಾರವಿ । ದೆಗೆದುಧಿಟದಂತಿಹುದುತಿಳಿವಂ । ನೆಗ
ಸುಹೃದ್ಭಾವದಲಿಧಿಟತಾನಿಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೫೮ ॥ ವಸುವಲಾಪೂರ್ವದಲಿನೀನ । ರ್ಚಿಸಿದೆನಂನನುಸತ್ರದಲಿವಿಧಿ । ವಿಷಯನಾತ್ಮ
ಜ್ಞಾನತತ್ವರಹಸ್ಯಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಬಿಸಜಸಂಭವಗಾದಿಯಲಿಸೂ । ಚಿಸಿದತತ್ವವನೀಗಳುಪದೇ । ಶಿಸುವೆನಸ್ಯರಿಗರಿಯಲರಿದವಧರಿ
ಸಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೯ ॥ ಚರಮದೇಹವಿದಾಯ್ತುನಿನಗೆಲೆ । ಪರಮಭಾಗ್ಯಾಧಿಕನೆನಿಜಪದ । ದರುಶನವಿದೀಹೊತ್ತುದೊರಕುವ
ದಾವದೇವಂಗೆ ॥ ನಿರುತಪಿದುತನ್ನಂಘ್ರಿಸೇವೆಯ । ಪರತರಾರನುಗ್ರಹವಲಾಯೆನು । ತಾರುದಯಾಂಬುಧಿನೋಡಿದನುಕರುಣಾ
ಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ೬೦ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುನಿಂನಭಾಗ್ಯನ । ವೀನತೆಯನಾಮುರಹರನಭ । ಕ್ತಾನುರಾಗರಹಸ್ಯಮುದ್ರೆಯನರಿವರಾ
ರೆದನು ॥ ತಾನೆನೆನೆದನುನಿಂನನೀವಿ । ಜ್ಞಾನವನುವಿದುರಂಗೆಹೇಳ್ಳೆ । ನೀನೆನುತಕರುಣದಲಿಮೈತ್ರೇಯಂಗೆನೇಮಿಸಿದ ॥ ೬೧ ॥
ಕರದುಶಿರದಲಿನಿಜಕರಾಬ್ಜವ । ನಿರಿಸಿತನಗೆಪರಾತ್ಮತತ್ವವ । ಕರುಣಿಸಿದನಪ್ಪಿದನುಪರಮಕೃಪಾಳುಮೈದಡವಿ ॥ ಮರುಳುಮ
ಗನೆವೃಥಾವಿಯೋಗ । ಜ್ವರಿತನಾಗದಿರೆಂದುವಿರಹಾ । ತುರಗೆಸಿಜಶಿರಿಮಾಡುಕೆಯನೊಲಿದಿತ್ತನಿದೆಯಂದ ॥ ೬೨ ॥ ಬಳಿಕಬಲ
ವಂಬೆರಗಿಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಯಂಘ್ರಿಸರೋಜರಜದಲಿ । ಮುಳುಗಿದೆನುಬಾಷ್ಪಾಂಬುವಿರಹಾಂಧತೆಗೆನೆರವಾಗಿ ॥ ಅಳಲಿದೆನುಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡುತಾನಿ । ತ್ತಲುತದುಕ್ತಿಸುಧಾಸಪಿಾಕ್ಷಣ । ಗಳತದೇಹಾಂತಭ್ರಮೆಯಮೈತಂದೆನಾನೆಂದ ॥ ೬೩ ॥ ಆವದೇವನುಸ್ಮರಿ
ಸುವನಾ । ದೇವದೇವನವಿರಹವನುಮೇ । ಣಾವಯೋಗಾರೂಢರುಳಿವರುತತ್ಪದಾಂಬುಜದ ॥ ಸೇವೆಯನುತತ್ಸೂಕ್ತಿಲಬ್ಧಾ ।
ತ್ಮಾವಬೋಧನದಿಂದಸಲೆಸಂ । ಜೀವಿಸಿದೆವಲ್ಲದೊಡೆಶೋಕವಗೆಲುವೆನೆಂತೆಂದ ॥ ೬೪ ॥ ಅಯಿಕೇಳ್ವೈವಿದುರನೀಮೈ । ತ್ರೇಯ
ನಲ್ಲಿಗೆಹೋಗುನಡೆನಾ । ರಾಯಣಾಶ್ರಮವೆನಗೆನೆಲೆಯಂದಪ್ಪಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು ॥ ಅಯಿರುಳುನಿಮುಷಾರ್ಧವೆನಿಕಮ । ಲಾಯತಾ
ಕ್ಷನವಾರ್ತೆಯಿಂದವೆ । ಬೀಯ್ವಾವಾಗಲುಬೀಳುಕೊಂಡನುಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ೬೫ ॥ ಅತ್ತಲಾಭಾಗವತನಾಶ್ರಮ । ದತ್ತತಿರು
ಗಲುತಂಸನಾಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುಕಾರುಣ್ಯದಲಿನೆನೆದುದನುನೆನೆವನದು ॥ ಎತ್ತಲಾಪರದೈವವಾತಾ । ವೆತ್ತಭಾಪುಕೃಪಾಸಿದ್ಧಿ
ಯೆಯೆನು । ತತ್ತುಹೊರಳಿದನಡವಿಯಲಿತಳ್ಕಿಂತೆಯಲಿವಿದುರ ॥ ೬೬ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ವಿದಿದನುಬಳಿಕಾ । ಪರಮಭಾಗವತಾವತಂ
ಸನು । ಸುರನದೀದ್ವಾರವನುಮೈತ್ರೇಯಾಶ್ರಯಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ಹರುಷದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಕಂಡನು । ವರಮುನಿಪನಂಘ್ರಿಯನುಕೇ
ಳಿದ । ಸುರುತರಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿನಿತ್ಯಾತ್ಮನನಿಜಗತಿಯ ॥ ... ... ॥ ೬೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೨೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು,

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವಿದುರಮೈತ್ರೇಯರ ಸಂವಾದವು.

ಸೂಚನೆ || ಮಾಯೆಯನುಮಾಯಾಧಿಪತಿನಾ | ರಾಯಣನನಿಜಗತಿಯನಾಮೈ | ತ್ರೇಯಸಭಿವರ್ಣಿಸಿದ
ನೊಲಿದಾವಿದುರದೇವಂಗೆ || ... ...

ಪದನು || ಕರುಣಿಸೈಮುನಿನಾಥಲೋಕದ | ಪರಿಯದೇನೈಸುಖವನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಚರಿಸುವುದುಕರ್ಮವನುಕಾಣದುಸುಖವನದರಿಂದ || ನಿರುತದುಃಖನಿವೃತ್ತಿಯಾಗದು | ಮರಳೆದುಃಖವೆಯಲ್ಲದಿಲ್ಲಾ | ಪರಮಸುಖಸಾಧನವದೇನೈಜಗಕೆಹೇಳೆಂದ || ಸುಮತಿಯನುಕ್ಕೈಸಿವಮಾಡುಭಕುತರ | ಮಮತೆಗಾರನೆಕೃಷ್ಣಪದಯುಗ | ಕಮಲಯೋಗಸುಧಾರಸಾಸ್ವಾದನದನಿಜಸುಖಕೆ || ವಿಮುಖರಾಗಿಹಮೂಢಮಾಯಾ | ಭ್ರಮಿತರಿಗೆಲೋಕೋಪಕಾರ | ಕ್ರಮರೆನಿಪನೀವಲ್ಲದುಂಟೇಬೇರೆಗತಿಯೆಂದ ||೨|| ಆರದೆಸೆಯಿಂದಾಯ್ತುಜಗವಿದ | ನಾರುಪರಿಪಾಲಿಸುವರಂತ್ಯವಿ | ಕಾರದಲಿತಾನಾರೊಳಗೆಸೇರುವುದುಮೂಜಗಕೆ || ಆರತೇಜದಲಗ್ನಿರವಿಶಶಿ | ತಾರೆಗಳುತೇಜಿಷ್ಠರೆನಿಪರು | ಆರೊಡೆಯರೀಜಗಕೆಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ||೩|| ಕರುಣಿಸೈಮುನಿನಾಥವಿಶ್ವಂ | ಬರನವಿನುಳಚರಿತ್ರಲೀಲಾ | ಚರಿತಗುಣಪೀಯೂಷಪರಮಾನಂದಸಂಪದವ || ನಿರುತವೇದಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರೋ | ತ್ಕರದತತ್ವರಹಸ್ಯಸಾರೋ | ದ್ಧರಣವಲ್ಲಾತಂದೆಹರಿಗುಣಗಣದಸಲ್ಲಾಪ ||೪|| ಹೇಳಿದನುಭಾರತವನಾಮುನಿ | ಮೇಳವೇದವ್ಯಾಸನಾಪರಿ | ಲೀಲೆಯನುವಿಸ್ತರಿಸಲೆಂದುದ್ಯೋಗವನುಮಾಡಿ || ಖೂಳವಿಪಿದುದುವಿಷಯಸೌಖ್ಯದ | ಮೇಲೆಮನವದರೊಳಗೆಕಡೆಯಲಿ | ಕೇಳಿಫಲವೇನಾಗದದರಲಿತೃಪ್ತಿತನಗೆಂದ ||೫|| ಸಾರತರಪೀಯೂಷಪೂರಾ | ವಾರವಿರಲಾಬಿಸಿಲುದೊರೆಯಾಲಿ | ವಾರಿಕೇಳಿಯಘೋರತಾಪತ್ರಯದತಪ್ತರಿಗೆ || ಆರಕಥೆಯಲವೇನುಫಲಮುರ | ವೈರಿಯಮಳಚರಿತ್ರಪರಮಸು | ಧಾರಸಾಬ್ಧಿವಿಗಾಹವಿಪ್ಪುಳಾನಂದವಿಲ್ಲಗಡೆ ||೬|| ಆವಹಿರಿಯರುಹರಿಕಥಾಮೃತ | ಸೇವೆಸಾಕೆಂದೆಂಬವರುಮೇ | ಣಾವಯೋಗಾರೂಢರೈಬಿಡುವವರುತ್ತಮದವ || ಜೀವನವಲಾಮೃತ್ಯುಭಯವಿ | ದ್ರಾವಿತರಿಗಿದುನಿರುಪಮಾನಂ | ದಾವಹಸುಲಾಭವುಮಹಾದುಃಖಾರ್ತರಿಂಗೆಂದ ||೭|| ವ್ಯಾಸಮುಖದಲಿಕೇಳಿದೆನುತಾ | ನೇಸುಕಥೆಗಳನದರೊಳಗೆಪರಿ | ತೋಷವಾಗದುಮನಕೆಕೃಷ್ಣಕಥಾಮೃತಾಘದಲಿ || ಆಸೆಘನವಾಯ್ತೆನ್ನಮನದಭಿ | ಲಾಷೆಯನುಕರುಣಿಸುವುದೀಮನ | ದಾಶರನುಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದೆರಗಿದನುಪದಕೆ ||೮||

ಲೇಸನಾಡಿದೆವಿದುರವೇದ | ವ್ಯಾಸಮುನಿಯಿಂದೀಜಗದ್ಧಿತ | ಕೋಸುಗವತರಿಸಿದೆಯಲಾಮಾಂಡವ್ಯಶಾಪದಲಿ || ವಾಸುದೇವಪದಾಬ್ಜಪರಮಾ | ನಾಸನೆಯಮದೇವನೇನೀ | ನೇಸುಧನ್ಯನೋನೀನೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದನುಮುನಿಪ ||೯|| ಎತ್ತಲಾನೀನೆಲ್ಲಪತಿಪುರು | ಷೋತ್ತಮನುನಿಜಧಾಮವನುಗಮಿ | ಸುತ್ತನಿಂನನುನೆನೆವುದೆತ್ತಲುಶಿವಮಹಾದೇವ || ಚಿತ್ತದೊಡೆಯನೆಬಂವಿದುರಬಾ | ಹತ್ತಿರಕೆತಂನಾಣೆಬಾಯೆನು | ತುತ್ತಮಾಂಗವನೆಗಹಿತೆಗೆದಪ್ಪಿದನುಮೈತ್ರೇಯ ||೧೦|| ಅರುಸರಿನಿನಗೆಂಬೆನಾಸರ | ಸೀರುಹೋದ್ಭವಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರೊ | ಳಾರನೆನೆದನುಭೂರಿಜಗವಿದರೊಳಗೆಮುರವೈರಿ || ಅರುನಿಂನಂಶಾಂಶಸುಕೃತಿಗ | ಳಾರುಧನ್ಯರುನಿಂನಹೋಲುವ | ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯನುತಪ್ಪಿದನುಮಗುಳೆ ||೧೧|| ಭಾಗವತಗುಣನಿಧಿಯಲನೀ | ನಾಗಿಬಂದೈತಂದೆನಿಂನನು | ಸಾಗರಾಂತದಧರೆಯೊಳರಸಿದಡರಿಯದಾದರಲ || ಲೋಗರೇತೆಂನವರುಕೇಳೈ | ಯೋಗಮಾಯಾಗುಣವಿಶಾಲಿತ | ನಾಗಿತೋರುವಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನಲೀಲೆಗಳ ||೧೨|| ತಾನೆನಿಪಹಂಮಿನಲಿಕೂಡದೆ | ತಾನೆತಾನಾಗಿರ್ದವಿಮಳ | ಜ್ಞಾನಘನಸನ್ಮಾತ್ರಪರಿಪೂರ್ಣಸ್ವರೂಪದಲಿ || ತಾನೆತಂನೊಲುಮೆಯನುಬಗೆದನು | ಮಾನಿಸಲುತೋರಿದುದುಮಾಯಾ | ಮಾನಿನಿಯುಸದ್ಭಾವಸದಸದ್ಭಾವರೂಪದಲಿ ||೧೩|| ಆದುದಾವಿಭ್ರಮವಬೀಜಗ | ದಾದಿಬೀಜಪ್ರಕೃತಿಗುಣಮಹ | ದಾದಿತತ್ವಂಗಳಿಗೆಗಗನಾದಿಗಳಿಗಿಂದ್ರಿಯವ | ಬೀದಿವರಿಗಳಬಹಳವಿಷಯವಿ | ಭೇದಸಹಿತದಿಗಂಶುಗರ್ಕ | ಶ್ಯಾದಿದೇವತೆಗಳಿಗೆಕರಣಾವಳಿಗೆಕೇಳೆಂದ ||೧೪|| ಬಳಿಕಚೇತನವೆನಿಪತತ್ವಾ | ವಳಿಗಳೀಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಾಲಿತಂ | ವೊಳಗೆತಾವೊಂದಾಗಿನಿರ್ಮಿಸಿದವುತದಾಲಯವ || ವಿಲಸಿತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲ | ದೊಳಗಹಂಕರಿಸಿದನುಭೂತಾ | ವಳಿವಿನಿರ್ಮಾಣಾಧಿಕಾರವನಜನುಕೈಕೊಂಡ ||೧೫|| ಕಾವಕೆಲಸವುತನಗೆಜಗವನು | ಸಾವಕೆಲಸಕೆರುದ್ರನೀಭುವ | ನಾವಳಿತ್ರಿತಯಾವಲೋಕನಕಿಂದ್ರನಧಿಕಾರಿ || ಪಾವಕಾಂತಕಧನದವರುಣಾ | ದೀವಿಬುಧಪತಿಗಳುತದಂಘ್ರಿವಿ | ಬೀವಿಗಳುತಾವಾಗಿನಿಂದರುಲೋಕರಕ್ಷೆಯಲಿ ||೧೬|| ಸುರನರೋರಗಯಕ್ಷಸಿದ್ಧೇ | ಶ್ವರರುಕಿಂನರಕಿಂಪುರುಷಖೇ | ಚರಕುಲೇಶ್ವರರಖಿಳಗಂಧರ್ವಾಸುರೇಶ್ವರರು || ಧರದಲುದಿಸಿದರಾದನೊಬ್ಬನ | ಚರಣಸೇವಕರಾಗಿವಿಹಗೇ | ಶ್ವರರುವಿದ್ಯಾಧರಗಣೇಶ್ವರರಿವರುಕೇಳೆಂದ ||೧೭|| ವಾದಿಸುವದೀವಿಧಿನಿಷೇಧಿತ|

ಭೇದದಲಿ ಶೌನಕವಮುನಿಗೆ ಸೂತನ | ವೇದನ ವನವಚನದಲಿಸಂಜಾತವಾದುದಲ || ಆದಿವಿಜನಂದಿತನನೇಮದ | ನಾದರಿಸಿದಮರಾ
ರಾಧನವ ಕಾಣದೆ | ವೇಂದ್ರನನುವಂ ಜಗವನಂತಕನಾವನಾಜ್ಞೆಯಲಿ || ೧೮ || ಆವನೊಬ್ಬನ ಮುಖದಲಿಂದ್ರೂ | ದೇವರುದ್ರವಿಬಿ
ದರುವುತಕ | ಮಾನವರುಗುರುದೆನಿಸಿದರು ವರ್ಣಾಶ್ರಮಂಗಳಿಗೆ || ಭೂವರರುಭುಜಬಲದಲಾವ | ಭಾವನತದರು ವೈಶ್ಯರಿ
ನೆಸೆ | ದ್ದಾವವಾದುದವನೂರುಗಳಿಂದ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ || ಭೂವಿಬುಧಭೂಪಾಲವೈಶ್ಯರ | ಸೇವೆಯಲಿ ಸಂಜೀವಿಸುವ ಶೂ
ದ್ರಾವಳಿಗೆ ಸಂಜಾತವಾದುದದಾವನಂಘ್ರಿಯಲಿ || ದೇವದೇವನನೀ ಸಕಲಜೀ | ವಾವಳಿಗಳಾಶ್ರಮಿಕಧರ್ಮಗ | ಳಾವಲಂಬನ
ದಿಂ ಭಜಿಸುವರಿವರು ಕೇಳೆಂದ || ೨೦ || ಈ ಸಕಲಜೀವರಿಗೆ ಜನ್ಮ | ವಾಸವೆನಿಸಿತಲಾವಿಚಾರಿಸೆ | ವಾಸುದೇವನ ಚರಣಯು
ಗಳದ ಸೇವೆಯಿದು ಜಗಕೆ || ಲೇಸೆನಿಸ ಸತ್ಕರ್ಮವಲ್ಲಾ | ದ್ವೇಷವನು ಮಾಳ್ಪವರು ತಾವಿಂ | ನೇಸು ದುಷ್ಕೃತಕಾರಿಗಳೊ ತತ್ಕ
ವರ್ಗದಲಿ || ೨೧ || ಆವನಿಂದ ನಿಜನಿಸಿತೋ ಪರ್ವ | ದಾವನೊಬ್ಬನ ಬಹಳಕಾರು | ಣ್ಯಾವಲೋಕನ ಸಾರಸನ್ನುಗ್ರಹದವಶ
ದಿಂದ || ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರದಿಲೋಕವಾವನ | ಪಾವನಾಂಘ್ರಿದ್ವಯದ ಪರಮಂ | ದಾವಗತಿಯೋ ನೆರೆಕೃತಘ್ನರಲಾಶಿವಾಯಂದ || ೨೨ ||
ಆಮುಕುಂದನ ಮರೆದರುಂಟೆ | ಕ್ಷೇಮವೀಜೀವರಿಗೆ ಸಂಭವ | ಭೂಮಿಯಲ್ಲಾ ಸಕಲ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಸುನಿಷ್ಠರಿಗೆ || ಭ್ರಾಮಕವ
ಲಾಮತ್ರಿಗೆ ವಾಯಾ | ಕಾಮಿನಿಯುಕ್ತಿಮಸಕತಿಳಿವನು | ತಾಮಸದಲದ್ದಿದುದು ನಿಜನಿಜಜನ್ಮಸಂಸ್ಥಿತಿಯ || ೨೩ || ಪತಿಯನೊ
ಲ್ಲದ ಸತಿಯರಿಗೆ ಸು | ವ್ರತಗಳಲಿ ಫಲವುಂಟೆ ಜನ್ಮ | ಸ್ಥಿತಿಯನುಳಿದ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಬೇರುಂಟೆ ಗತಿ ಧಿಕ್ಕೆ || ಪತಿಪಿತೃಪ್ರಿಯಬಂಧುಗ
ರುವೇ | ನಕೆಯೆನಿಸ ಮುರಹರನ ಭಕುತಿಯ | ನತಿಗವಿಂಸೆ ಬಳಿಕುಂಟೆ ಕರ್ಮಂಗಳಲಿ ಫಲವೆಂದ || ೨೪ || ಜಲಧಿಯಂತರ್ವರ್ತಿಗ
ಳಲಾ | ಜಲಚರಂಗಳು ಜೀವಿಸುವವೇ | ಜಲವನುಳಿದರೆ ಬೇರೆಗತಿಯುಂಟೇ ಪೃಥಕ್ಕೆನಿಸಿ || ಕೊಳಚೆನೀರಲಿ ಕೆಡದೆ ನಿಜಸುಖ |
ಜಲಧಿಯಲ್ಲಾ ತಂದೆ ಮುರಹರ | ನುಳಿಯೆ ಜೀವರಿಗುಂಟೆ ಜಡದೇಹದಲಿ ಸುಖವೆಂದ || ೨೫ || ಇಂತು ಜಗವಿದು ಕ್ಷೋಣಿಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ಕಾಂತನಲಿ ನಿಜಯೋಗಮಾಯಾ | ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ಬೇರೆನಿಸಿ ಧಿಟದಂದದಲಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆದು || ಅಂತರಿಕ್ಷದಲಭ್ರಪಟಯಾತೋ | ಸ್ವಂ
ತೆಮುಗುಳಳವಂತೆ ಬೇಧ | ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ಬಯಲಾಗಿ ಕೆಡುವುದು ವಿದುರ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ || ಅರುವರ್ಣಿಸ ಬಹುದು ಮಾಯಾ |
ವಾರುಧಿಯ ಮಹಿಮೆಯನು ಮತಿಯನು | ಸಾರದಿಂದಾಚಾರಶಿಕ್ಷೆಗಳಾನುಕೂಲ್ಯದಲಿ || ಭಾರತಿಯ ಬಾಹುಳ್ಯೋಕ್ತಿಯ ವ್ಯಭಿ | ಚಾರ
ವನು ಮಾಣಿಸಲು ಕೃಷ್ಣನ | ಚಾರುಚರಿತಾಮೃತವನೊರವೆನು ವಿದುರ ಕೇಳೆಂದ || ೨೭ || ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಫಲ ಕೃಷ್ಣಕೀರ್ತಿ | ಶ್ರವಣ
ವಚನಂಗಳಿಗೆ ತದ್ಗುಣ | ನಿವಹಪೀಯೂಷೋಪವರ್ಣನವಧಿಕಲಾಭವಲ || ಹವಣಿಸುವ ರಾರಕ್ತ್ರಿಗಳಿಗಭಿ | ನವಮುಕುಂದಾವ
ಯವಮಧುರಾ | ರ್ಣವರಸಾಸ್ವಾದನದ ಪರವೋತ್ಸವವೆ ಫಲವೆಂದ || ೨೮ || ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ವಿದುರ ವಿಶ್ವೋ | ತ್ಪತ್ತಿ ವಿಲಯಸ್ಥಾನ
ಕಾರಣ | ಮೂರ್ತಿಯೆನಿಸ ಮುಕುಂದನವತಾರಾನುಚರಿತವನು || ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ವಿವಿಧಜೀವರ | ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಿದೆನೆ |
ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಮಹಿಮನಿತ್ಯಾತ್ಮನ ಲೀಲೆಗಳ || ... ... || ೨೯ ||

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೨೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು,

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬ್ರಹ್ಮನು ಕಲ್ಪಾಂತದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ|| ಕಮಲಭವನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಾ | ಕಮಲನಾಭನ ದಿವ್ಯಗುಣಗಣ | ವಿಮಲಚಾರಿತ್ರವನು ಕ
ಲ್ಪಾಂತಾವಸಾನದಲಿ || ... ...

ಪದನು || ವಿದುರ ಕೇಳ್ ತಗಿರಲು ಕಲ್ಪಾಂ | ತದಲಿ ಧರೆ ಜಲವಹ್ನಿ ವಾತಾ | ಭ್ರದವಿಕಾಸವೆನಿಪ್ಪ ಭುವನಕದಂಬ ಸಂಸ್ಥಾನ ||
ವಿಧಿತಪೂರ್ವಪದಾರ್ಥದಾದಿಯ | ಉದಯಿಸಿದನಜನಾದಿಮೂರ್ತಿಯ | ಯುದರಕಮಲದ ಕರ್ಣಿಕೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕೇಳೆಂದ || ೧ ||
ಉತ್ತರಿಸುತ ಜನುದಧಿಶಯನನ | ಮೂರ್ತಿಯನು ಜಲದೊಳಗೆ ಕಾಣದೆ | ಹತ್ತಿಳಿದು ಹಲ್ಕುಗಾಡನಂಭೋರುಹದ ಕರ್ಣಿಕೆಯ || ಹ
ತ್ತು ದೆಸೆಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ ಕಡು | ಗತ್ತಲೆಯೊಳೊಬ್ಬನೆ ಭಯಂಕರ | ವೆತ್ತ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಕಲ್ಪಪ್ರಳಯಪವನನಲಿ || ೨ || ನಡುಗಿ
ಶಿವಶಿವ ನಾಥನಾನೆನ | ಗೊಡೆಯರಾರೋ ತಾನದಾರೋ | ನಡುಗಡಲ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಮಲವಿದೇನೊ ಸಂಭವದ || ಎಡೆಯದಾವುದೊ
ನೋಳ್ಪೆನೆನುತ ಕೊಡ | ಲುಡಿಗಿನಾಳದೊಳಿಳಿದು ಕಾಣದೆ | ಕಡೆಯನಾಕಾರಣನನಲ್ಲಿಯೆ ಕೊಳಲಿದನು ತಿರುಗಿ || ೩ || ಹಿಂಗಿದವು
ಸಲೆ ದಿವ್ಯಶಕ್ತವರು | ಷಂಗಳದರೊಳು ಮರಳಿ ಬಂದನು | ಮುಂಗುಡಿಯ ಕರ್ಣಿಕೆಗೆ ಕಮಲಾಸನನು ಬೆರಗಾಗಿ || ಕಂಗೆಡುತ್ತಿರೆ ನುಡಿ
ದುದಭ್ರದ್ಯ | ರಂಗವಪ್ಯದು ಗಂಭೀರರವದಲಿ | ತುಂಗವಿಕ್ರಮ ತಪದಲೆಂದೆನಲು ಕಾಣಬಹುದೆಂದ || ೪ || ಕೇಳಿದಾಗಳೆ ತಪಕೆ ಮ
ನವನು | ವೇಳವಿಸಿ ಭಜಿಸಿದನು ಪರಮ | ಮಾಳುವನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಸಂನುತಸಂಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ || ಕಾಲದಲಿ ಬಳಿಕಜನ ಮನದಲಿ

ಶೀಲತನುಹೆಪ್ಪಯಿತು ಕಂಪನು | ಮೂಲಸಂಭವಭವನವನುಪರಮೇಷ್ಠಿಕೋಟಿಗಳ || ೫ || ತೋರಿದುಭಯಗುಣಪ್ರಪಂಚನ |
ತೋರಿಕೆಯುಷಡ್ಭಾವವಿಕೃತಿಯು | ಚಾರುಗಳಜಂಗುಳ್ಳಯುಗೀವರಜೊಕೆಗೆಡೆಗುಡದ || ಮೂರೆರಡುಭೂತಪವಿಕಾರ | ಕ್ರೂರ
ಗುಡಿಸಿದಕಾಲಕರ್ಮವ | ವಿಗಾರಿದಾನ್ವೈಕುಂಠಪುರವನು ಕಂಡನಬುಜಭವ || ೬ || ಸತ್ವಗುಣಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಸುಖಸಂ | ಪತ್ತು ಸ
ಕಲೈಶ್ವರ್ಯಬೀಜದ | ಬಿತ್ತು ಪರಮಾನಂದಸುಖಸಂಭೋಗದೊತ್ತೊತ್ತು || ಇತ್ತರದತಸುಭಾನತ್ರೋದದ | ಸತ್ತುತತ್ವಂಪದನಬೆ
ರಸದ | ಬಿತ್ತು ತಾನೆನಿಸಿಪ್ಪವೈಕುಂಠವನುನೆರೆಕಂಡ || ೭ || ಚಾರುದೀರ್ಘಚತುರ್ಭುಜದಸುಕು | ಮಾರಗಾತ್ರದಹೇಮವ
ಸ್ತ್ರದ | ವಾರಿರುಹದಳಲೋಚನದನೇಚಕಕತಸುದ್ಯುತಿಯು || ಭೂರಿಭೂಷಣರತ್ನನಿಕರದ | ವೀರಮೇಪ್ರ್ಯದಪರಮವಿಭವ
ದ | ಭಾರಣೆಯುಮುಕ್ತರಲಿನೆರವವೈಕುಂಠವನುಕಂಡ || ೮ || ಅದರೊಳಗರೆವಿಂಡಳಿಸಿದೆಳೆನೀಂ | ಲದವ್ರೊರೊಪ್ಪುವಕಾಯ
ಕಾಂತಿಯು | ಸದುಮುಸುಖಸಾಹಸ್ರಸಂನಿಭಮಕುಟಮಣಿಗಣದ || ಮೃದುತರಳಕುಂತಳದಮಂಜುಳ | ವದನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಮಿತಿಳಾ
ಪಂ | ಗದಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಯನುನೆರೆಕಂಡನಬುಜಭವ || ೯ || ಹೊಳವಮಣಿಕುಂಡಲದವೀಕ್ಷಣೆ | ದೆಳೆನಗೆಯನಯ
ನಾಭಿರಾಮೋ | ಜ್ವಲಕಪೋಲದದಂತಪಂಕ್ತಿಯಪಲ್ಲವಾಧರದ || ಗಳದಮೂರೇಖೆಗಳಮುಕ್ತಾ | ವಳಿಯಹಾರದಪೀನವಕ್ಷ |
ಸ್ಥಳದಕೌಸ್ತುಭಧರನಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುಕಂಡ || ೧೦ || ಭಾನುಶಶಿಪಾವಕಸಹಸ್ರಸ | ಮಾನತೇಜದಮಣಿವಲಯದಾ |
ಜಾನುಲಂಬಿತಬಾಹುಗಳಕರನಿಹಿತಕಂಕಣದ || ಪೀನಜಘನವಿನೀತವಿಮಳನ | ಪೀನಪೀತಾಂಬರದಯೋಗಿ | ಧ್ಯಾನಮಂಗಳ
ಚರಣಕಮಲನಮೂರ್ತಿಯನುಕಂಡ ||೧೧|| ವೇದವೇದಾಂಗಂಗಳುಪನಿಷ | ದಾದಿದಿವ್ಯಸ್ತುತಿಯನವಿತಣಿ | ಮಾದಿಸಿದ್ಧಿಗಳಷ್ಟ
ವಿಧೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪದದ || ಆದಿಶಕ್ತಿಗಳೋಲಗದಸನ | ಕಾದಿಗಳಕಮಲಜಮುನೀಂದ್ರಭ | ವಾದಿಕೋಟಿಗಳೊಳಗೆಮೆರವವ
ಕುಂದನನುಕಂಡ | ೧೨ || ಸಾಲಸಾಲೋಕ್ಯೋಪಜೀವಿತ | ರೋಲಗದಸಾಮೀಪ್ಯಸಾರ್ಷ್ಟಿಗ | ರೋಲಗದಸಾರೂಪ್ಯನಿಜ
ದಮಹಾತ್ಮರೋಲಗದ || ಮೂಲವಿದ್ಯಾವಿದ್ಯೆಗಳಸಾ | ಲೋಲಗದಗಾಯಕರಪಾಠಕ | ರೋಲಗದಸಂಭ್ರಮದಲೆಸೆವಮುಕುಂ
ದನನುಕಂಡ || ೧೩ || ಜಗದಜೀವರತವರುವಸೆಮೂ | ಜಗದಭಕುತಿಯಹೊಕ್ಕಮನೆಯೋ | ಗಿಗಳಬಯಕೆಗಳಕ್ಕಿನನೆನೆ
ಪನೆನಿಜೋನ್ನತಿಯ || ತಗುಳುವಂತಕಭೀತಿಯಲಿಮರೆ | ಯೊಗುವಮುನಿಕರಸಜ್ಜನನೆಯನಿ | ಪಗಧರನಮನೆಯೊಪ್ಪವನು
ಕಾಣುತ್ತಬೆರಗಾದ || ೧೪ || ಕಂಡುಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿಕರಪುಟ | ಪುಂಡರೀಕದಮುಕುಳದಲಿಹುರಿ | ಗೊಂಡಪುಳಕದಪೂರದ
ಲಿಸುಪ್ರಣಯಭಾರದಲಿ || ದಿಂಡುಗೆಡಹಿದನೊಡಲನವನಿಗೆ | ಪುಂಡರೀಕಾಸನನುಆಹಾ | ಕಂಡೆನೆಂನಯಸ್ವಾಮಿಯನುಜಯ
ಜಯನನೋಯೆನುತ || ೧೫ || ಎದ್ದುಕೈಗಳಮುಗಿದುಪುನರಪಿ | ಬಿದ್ದನಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಯಲಿಬೆಂ | ದೆದ್ದಪುಳಕದಪೂರಹರುಷದ
ನಯನವಾರಿಗಳ || ಹೆದ್ದೊರೆಯಲೋಲಾಡುವಧಿಕೋ | ನ್ನಿದ್ರನಯನನುವಾರಿಯಲಿನಿಂ | ದಿರ್ದಸಂಸ್ತುತಿಮಾಡಿದನುಮನವ
ಲಿದುಕಮಲಭವ || ೧೬ || ಅರಿಯಬಾರದುದೇವರಂಘ್ರಿಯ | ನಿರುಗೆದೇಹಿಗಳಂಗೆನುತ್ತೇ | ಕೊರಲುವುದು…ಗವಕಟಬರಿದೇ
ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿಮುಳುಗಿ || ನೆರೆಸಮಾಶ್ರಿತರಾದಭಕ್ತರಿ | ಗರಿಯಬಾರದೆನುತ್ತತಾನಿಂ | ದರಿದೆನಿದೆಲಾಯೋಗಿಹೃದಯಾವಸ್ಥಿತನ
ಗೆಂದ || ೧೭ || ಸರ್ವಗತನನುಮರವರೆಂತೋ | ಸರ್ವಮಯನನುಕಾಣರೆಂತೋ | ಸರ್ವಭೂತಾತ್ಮನನುಸರ್ವಾತ್ಮನನುಸರ್ವನೆ
ನು || ಸರ್ವರಹಿತನೆಸರ್ವವಿಹಿತನೆ | ಸರ್ವಚೇತನವೃತ್ತಿಸಾಕ್ಷಿಯೆ | ಸರ್ವಮಾಯಾಗುಣವಿದೂರ…ಜಯನೆಮೋಯೆಂದ | ೧೮ |
ದೇವನಿಂನೀರೂಪವಿದುನಿ | ತ್ಯಾವಬೋಧರಸಾತ್ಮಕವಲಾ | ಕೇವಲಾಮಳಸತ್ವದಲಿಸದನುಗ್ರಹಾರ್ಥದಲಿ || ಭಾವಿಸಲುನಾ
ನಾವತಾರಕ | ತಾವಳಿಯಬೀಜವಿದುತಾನಿಂ | ದಾಪನುದರಾಂಬುಜದಲುದುಭವಿಸಿದೆನಲಾಯಂದ || ೧೯ || ವಿದಿತವಿದರಿಂದನ್ಯ
ವೆನಿಸುವ | ಚಿದುಘನಾನಂದೈಕರಸಂ | ಪದದನಿಂನಪರಸ್ವರೂಪವನರಿವರಾರದನು || ಸದಮಳನೆಸಂಪಂನಭಕ್ತಾ | ಭ್ಯುದಯಕ
ರನೆನಿಸೀಸ್ವರೂಪವ | ನಿದನುತಾಮರೆಯೊಕ್ಕೆನನ್ಯಥಯಿಲ್ಲಗತಿಯೆಂದ ||೨೦|| ಪರತರಾತ್ಮಸುತತ್ವವಿದುಗೋ | ಚರಿಸದೆಂದಾಕೃ
ತಿಯನಂಗೀ | ಕರಿಸಿದೇವರುಪರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲಕಟಮತ್ತಿದನು || ನರಕಭಾಜನರೆನಿಸುವವರಾ | ದರಿಸಲೊಲ್ಲರುತತ್ಪ್ರಸಂಗದ |
ಲರುಚಿಯಾಸಿಂಧುವನುಶಿವಶಿವಪಾಪತಮರೇದ ||೨೧|| ಕಿವಿಗಳಲಿಕೃತಪುಣ್ಯವೀಕ್ಷೃತಿ | ಪವನಗೀತವೆನಿಪ್ಪನಿಂನೀ | ಭುವನ
ಪಾವನಪಾದಪಂಕಜಕೋಶಗಂಧವನು || ಸವಿವರಾರವರಂತರಂಗದ | ಭವನದಲಿನೀನಿಹೆಯಲ್ಲೆನಿಂ | ನವರೆನುತಲಗಲದೆಸಮಾ
ಹಿತಭಕ್ತವಸ್ಯದಲಿ || ೨೨ || ಅಂನವರವೇದ್ರವಿಣದೇಹಸು | ಹೃಂನಿಮಿತ್ತಭಯಂಗಳೆನಿತ್ತೆನಿ | ತ್ತಂನವರವೇಶೋಕವೇದನೆ
ದಾಂಧಕಾರವಿವು || ಎಂನದಾನೆಂಬೆಸವವಿಗ್ರಹ | ವೆಂನವರನಿರ್ಭಯವೆನಿಪ್ಪೀ | ನಿಂನನೊಲ್ಲದಲೋಕವೆಂತೆಗತೊಳಲುತಿಹು
ದೆಂದ || ೨೩ || ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನೀವನಿಂನವಿ | ಶಿಷ್ಟಗುಣಚರಿತಪ್ರಸಂಗವ | ಬಿಟ್ಟುವಿಮುಖೇಂದ್ರಿಯರುವಿಷಯಸುಖಂಗಳ
ನುಬಯಸಿ || ಕಷ್ಟಕರ್ಮವಮಾಡುವರುನೆರೆ | ದುಷ್ಟಮತಿಗಳುದೀನತನದಲಿ | ಹುಟ್ಟಸಾವುತಸತ್ತುಹುಟ್ಟುತಲಿಹರುಭವಮೊ
ಳಗೆ || ೨೪ || ಹಸಿವುತೃಷೆಯಲಿವಾತಪಿತ್ಥ | ಪ್ರಸರಕಫರೋಗಾದಿಭಯದಲಿ | ಬಿಸಿಲುಮಳೆಚಳಿಮುಪಬಕಾಲತ್ರಯದಭಾ

ದೆಸೆಯಲಿ । ಶಿಶುಸುತರೊಳಲಾನಿರಲಿ ನಾ ಸುದ । ಲಿಸಿಮರೋಷಧಲಳವಳಿದುಬಿ । ತಿಳಿಕ್ಕಾದಿಪಸಂಸಾರಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತೆಂತೆಂದ ॥
ನೋಡಿ ನೆಲಾದುಃಖವಿದರೊಳು । ಕೂಡಿದಪರಿಂಗಾವದುಃಖವೊ । ಬೇಡವೆನಗೆಂದೆಂಬವನ ತಾ ಕಾಣೆನದರೊಳಗೆ ॥ ಮೂಢಸು
ತ ಪಿತಯುಲಕಾದುರಿಯು । ಕೇಡು ಹುವರುವೆನೆ ನೊಂದುಜಗವನು । ಮಾಡಲೀಸದು ನಿಂನಪದಕೆಮಾಡಲಿನಿಹಸುತಿಹು ॥ ೨೬ ॥
ಘೋರವಿಷಮದದುಃಖಬಹುವ್ಯಾ । ಪಾರದಲಿ ಹಗಲಿರುಳು ನಿದ್ರೆಯು । ಭಾರದಲಿ ಬಸವಳಿದು ಕಾಯಕ್ಲೇಶದುಃಖದಲಿ ॥ ಬಾರದ
ರೀಳು ನಿದ್ರೆ ಬಹಳನು । ನೋರಥದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಮಿಗೆ ಸಂ । ಸಾರಿಗಳಿಗಿಂನಾವುದೇ ಗತಿ ಕೇಶವ ಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ದೈವಗತಿಯು
ಲಿ ಕೆಲವರಾನಿ । ದೈವರಾಗಿಸಿತರ್ಥರಚನೆಗೆ । ಳೋಭಿಬಹಳ ಮಾಯಾಸಕರಿಗಳಾಗಿ ಮತ್ತ ದಕೆ ॥ ಜೀವಪಸುತೆರು ಕದೆಭ ಇಸ್ವ
ರ । ಸೇನೆಯಿಲ್ಲದಪಾವನಾಗಲಿ । ದೇವನಾ ಲಿಗೆಲುವ ಪರಿದೀಸಂಪ್ರೀತಿಯನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಭಕ್ತಿನಿರ್ಮಳಹೃದಯರಾವ್ರದ । ಚಿ
ತ್ತದಲಿ ಬಯಸುವರು ಕಾಣಲು । ತತ್ವದಾಕೃತಿಗಳನು ನೆರೆ ಕೈಕೊಂಡ ಭೀಷ್ಟವನು ॥ ಇತ್ತು ದಣಿಯದೆ ಮಾಳ್ಪಮನೆಯನು । ಮತ್ತ
ನರಕೃದಯದಲಿನಿಂನ । ತುತ ಮಶ್ರೀ ಕಾದಿಸ್ಯೆವವದಾರು ಸಾನಪದಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಸರ್ವಭೂತದಯಾಪರರ್ಗೆ ಸಿ । ಸರ್ವಭೂತಾ
ತ್ಮಕ ಸರ್ವನೆ । ಸರ್ವಭೂತಸುಹೃತ್ತಮನೆನಿಕೃಪೆಯಮಾಳ್ಪಂತೆ । ಸರ್ವಭೂತದಯಾವಿಹೀನಸು । ಪರ್ವರಾಗಲಿಮುಖಿಗಳಾ
ಗಲಿ । ಸರ್ವವಿಧದಲಿ ಭಜಿಸಲವರೊಳಗಿಲ್ಲಕೃಪೆಯೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ನರರು ಮನದಲಿ ನಿಂನನೊಲಿಸಲು । ನೆರೆಯರಥ್ಯರಕವರ್ಗದಲಿ
ದು । ಧರ್ತಕಪ್ರೋವ್ರತದಾನಧರ್ಮಂಗಳವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ನಿಂನಲಿ । ನೆರೆಸನುರ್ಗಿಸಲರಿಯರದರಿಂ । ದ
ರಸನರಿಯದಬಟ್ಟೆ ಯಾಂತಾಯಾಸಕರನೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅವನೊಬ್ಬ ನದಿಸ್ಯಗುಣನಾ । ಮಾವಳಿಗಳನುಮರದರಿದುದೇ । ಹಾವಸಾನ
ದಲೊಂಮೆನಾಲಗೆಗೊನೆಯೊಳುಚ್ಚರಿಸೆ ॥ ಜೀವರಾಗಳ ಪರಮಪದಸನು । ಲಾವಣಿಗೆಗೊಂಬರು ಹೇವ್ರಜ । ನ್ಮಾವಳೀಸಂಚಿತ
ಮಹಾಘಪುಷ್ಟಹವನು ಹರಮ ॥ ೩೨ ॥ ಅರಿಯರಾ ನಿಂನನು ದುರಾತ್ಮರು । ಬರಿಪೆ ಕುಶಲಕ್ರಿಯೆಯ ಸೊಲ್ಲದೆ । ಮರದುಮಾಪಕ್ರಿ
ಯೆಗಳನು ಮಾತ್ತು ನಿಜಪದಕೆ ॥ ಎರಗದರ್ಚಿಸದೊಂಮೆ ಕೀರ್ತಿಸ । ಲರಿಯದ ಕಟುಕಾಲಸರ್ಪನ । ತೆರದ ಬಾಯನು ಹೊಗು
ವರೇತಕೆ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಅಂಜುವೆನು ತಾಸಹಿತದಾನವ । ಭಂಜಿಸುವ ಬಾಯ್ತೆರೆಗೆ ಹಸರ । ಕಂಜನಾಭನೆ ನಿಂನ ನಾಭೀ
ಕಮಲದಿಂದುದಿಸಿ ॥ ಅಂಚಿಕಪವನು ಚರಿಸಿಪಡೆದೆನಿ । ರಂಜನನ್ಪಿಪದಾರ್ಥವನು ಮೇ । ಣಂಜದವರಾರಿಂನು ಕಾಲನದಾಳಿಯು
ದರ್ಶನಿಗೆ ॥ ೩೪ ॥ ಕಾಲನನು ನಿಂನಂಪ್ರಿ ಸಂಪಿಜ । ಮಾಲಸಂಶ್ರಯದಿಂದ ಜರದುವಿ । ಶಾಲಮತಿಗಳು ಮರ್ತ್ಯರಕುತ್ತೋಭಯನೆನಿ
ಪದದವ ॥ ಆಲಯದಲೆಸದಿರ್ಪರಂತಕ । ನೊಳಗದಜಂಜ ತಕೆಜಗಳನೆ । ಕಾಲಕಾಲಾತ್ಮಕನೆನಿತ್ಯಾನಂದಮಯರಾಗಿ ॥ ೩೫ ॥
ಅನಮನೆಂದಿನಿಸಿಪರಿಗೌ । ರೀಪರಾತ್ಮಕನೆನಿಸಿಸ್ಥಜಿಸುವೆ । ಕಾವೆ ಕೊಲುವೆ ಸಮಸ್ತ ಜಗವನು ತ್ರಿಗುಣಮೂರ್ತಿಯಲಿ ॥ ಭಾವಿಸ
ಲು ಚರಾಚರಂಗಳ । ದಾವನಂಗೋಪಾಂಗವೆನಿಸಿಹು । ದಾ ವಿಚಿತ್ರವಿಹಾರವನು ಮರೆಯೊಕ್ಕೆನಾನೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಸುರನರಾಧಮ
ಜೀವಿಗಳವ । ತರಿಸಿಲೀಲಾವಿಗ್ರಹಂಗಳ । ಧರಿಸಿ ದೇವ ನಿಜೇಚ್ಛೆಯಲಿ ನಿಜಧರ್ಮರಕ್ಷೆಯಲಿ ॥ ಚರಿಸಿದಡೆ ನಿನಗಿಲ್ಲ ದೇಹಾ ।
ಚರಿತದಲಿ ರತಿನಿತ್ಯ ನಿಜಸುಖ । ಭರಿತ ವಿಗ್ರಹನಾಗಿ ನಿರಹಂಮಮನು ನೀನಾಗಿ ॥ ೩೭ ॥ ಜಗವಿದಳಿದು ಪರದಲಿ ನೀನಿರ । ಲೊಗೆದು
ದಂಬುಜನಾಭಿಯಿಂದಾ । ನೊಗೆದೆ ನೆರೆ ಜಗದೀಶ ಜಗದಾತ್ಮಕನೆನಿಸೆ ನೆಂದು ॥ ಬಗೆಯ ನರಿಯೆ ಮುದೇವಕೃತ್ಯವ । ನೆಗಳಲರಿಯೆ
ನು ನಿಂಮಡಿಸೆತಾ । ಮಗುನಲಾಗತಿಯೇನು ಕರುಣಿಸ ನೀ ಹುಡೆನೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ನೋಡಿ ಕರುಣಾಪಾಂಗದಲಿ ಕೈ । ನೀಡಿ ಸಗ
ದೆಂನುವನನಾಥನ । ನೀಡರಿವ ಭಯ ಶೋಕ ಮೋಹಂಗಳಲಿ ಮಗ್ನನನು ॥ ರೂಢಿಯೊಡೆಯನೆ ನಿನಗೆ ಬಿಂನಹ । ಮಾಡಲೆಂನೆನು
ತಂನೊಶನೆಪಾ । ತಾಡಿಸುನದಾಂಧನನು ಕಳವುಪೆ ಸುತ್ತ ಸೈಗೆಡದ ॥ ೩೯ ॥ ಇರಲು ಕರುಣಾವನಧಿ ಕಂಗಳ । ನರಳಿ ಚುತನಸುನೆ
ಗೆಯಲೊಯ್ಯನೆ । ಮೂದಿದನು ಗ್ಗಲಲೀಕ್ಷೆ ಸುಗಲಾ ಕನು ಲಸಂಭವನ ॥ ಶಿರವ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಕುಳ್ಳಿ । ರ್ದುರಗಪತಿಯಂಕದಲಿಪರ
ಮೇ । ಶ್ವರನು ಮತ್ತಾಡಿದನು ನೆರೆದೋಲಗದ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಮಗನೆ ಬೇಸರ ನೇಡಸೃಷ್ಟಿಗೆ । ನೆಗಳಸುಪ್ರೋಗವನು ಕೊಟ್ಟೆ
ನು । ನಿಗಮವನನೀ ಪರಿವಪ್ರೋಕ್ತೆಲ್ಲ ವಿಧಾನವನು ॥ ಜಗುಳದಿರು ತಂನಿಷ್ಟವಿದುಮ್ಯ । ದೆಸೆಯದಿರು ನಿಷ್ಠದಿ ರುಪೆದರದಿ । ರಗಲ
ದಂನಸು ತಿನವಫಕಾಸಿಗಿಲ್ಲ ಭಯವೆಂದ । ೪೧ । ಎಂನಲರ್ಪಿಸಿ ಕಪಮಾಡು । ತ್ರಿಂನವಿಮಳ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ । ಪಂನನಾಗಿಸಮ
ಸ ವಿಷಯವಿರಾಗಪರನಾಗಿ ॥ ಎಂನಕೃ ದಿಯಲಿ ಕಾಣಿಸ ಸಕಲವ । ನಿಂನೊಳಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪ್ರಪಂಚವ । ಭಿಂನನಾಗದಿರಿಲ್ಲ ರಾಜಸಗುಣ
ದಭಯವೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಭಕುತಿ ನಿರ್ಮಳಹೃದಯರಿಗೆ ತಾ । ಸಕಲಮಯನೆಲೆ ತಂದೆ ಕಾಲಾ । ಸಕತಿ ಮಾಮಾತ್ರ ರಿಗೆ ಶೂನ್ಯಸದಾಸ
ನಾಗಿಹೆನು ॥ ಸಕಲವನು ತಂನೊಳಗೆ ತಂನನು । ಸಕಲದಲಿ ನೆರೆ ಕಂಡು ಸಕಲಾ । ತ್ಮಕನು ತಾನೆಂದರಿಗೆ ಭಕುತಿಯ ಮಾಡು ನೀನೆಂ
ದ । ಅನ್ಯನಾತುಮನೆಂದು ಕರಣವಿ । ಭಿಂನಭೂತೇಂದ್ರಿಯ ವಿಕೃತಿಯಿಂ । ದನ್ಯನಲ್ಲೆನ್ನಿಂದ ತಾನೆಂದರಿದು ನಿಜದೊಳಗೆ ॥ ಮನ್ನಿ
ಸು ತತ್ವಂಪದಾರ್ಥದ । ಭಿಂನತೆಯನಿವನರಿದು ಧೀರರು । ಭಿಂನರಹರೇ ಮಗನೆ ಮಾಯೆಗೆ ತತ್ವವಿದರೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಬಂಧಿಸದು ನಿಂನ
ವ ದಮೋಗುಣ । ಬಂಧವಿದು ಕರ್ಮನೊಳಗೆ ಮನವನು । ಬಂಧಿಸದನಿಜ ಭಕುತತನವನು ನೀನು ಜಬೇಡಿದಕೆ ॥ ಬಂಧನಾಶನ ಮಗನೆ

ತಂನಭಿ | ಸಂಧಿಸುನುಸಲಿಸೆನುತಕ್ಕಾಂಬುಭ | ಕಂಜರನುಕಮಲಾಸನನಕೈವಿಡಿದುನೇಮಿಸಿದ || ೪೫ || ಮೆಚ್ಚಿದೆನುನೀವಾಳ್ವ ಸಂಸ್ತುತಿ | ಗೊಚ್ಚಕವನೆಬೆಸುಗನೆಧರೆಯೊಳ | ಗುಚ್ಚರಿಸುವವನಾವನೀಸ್ತೋತ್ರವನುಮನವೊಲಿದು || ನಚ್ಚಿನೆಂನಯಭಕ್ತರ ವರೆಬೆ | ಸಚ್ಚರಿತಸುಖಿಯಾಗುನೀನೆನು | ತಚ್ಯುತನುಕೈಕೊಂಡನಂತರ್ಧಾನಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ||೪೬|| ಇಂತುತಂನನುತಿಳುಹಿಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನಂತರ್ಧಾನದಲಿನಿಬೆ | ಕೊಂತಮರುವೊನೆಗೊಂಡವ್ರೋಲ್ಲಾಕತರಿಸಿಕಳವಳಿಸಿ || ಚಿಂತಿಸುತಮನದೊಳಗೆವಿರಹಾ | ಕ್ರಾಂತ ಭಯದುಃಖದಲಿಕಮಲಾ | ಭ್ಯಂತರದಲಾದೆಶೆಗೆವ್ಯೆಯಿಕ್ಕಿದನುಕಮಲಭವ || ೪೭ || ನಟ್ಟಡವಿಯಲಿತಾಯಿಶಿಶುವನು | ಬಿಟ್ಟ ವ್ರೋಲಜನಳವಳಿದುಕಂ | ಗೆಟ್ಟುಕಮಲದಕರ್ಣಿಕೆಯಮಧ್ಯದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದು || ಕೊಟ್ಟನೇಮವಲಕ್ಷ್ಯಮಾನಿಧಿ | ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ಮ ಕ್ಕೆನುತಹದನನು | ನಿಟ್ಟಿಸಿದನುರುತರತಪೋವಿದ್ಯಾಪ್ರಭಾವದಲಿ || ೪೮ || ಕುಡಿದನಾಸಾಗರದಜಲವನು | ಜಡಿವಕಮಲದ ಕರ್ಣಿಕೆಯಮೇ | ಲಡರಿನಿಂದನುನೋಡಿದೆಶೆಗಳನಂಬರಾಗ್ರದಲಿ || ಒಡರಿಸಿದಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕದ | ಗಡಣವನುಕಲ್ಪಿಸಿದನದ ರೊಳ | ಗಿಡಿದುಜೀವನಿಕಾಯದಲಿತತ್ತ್ವಭೇದದಲಿ || ೪೯ || ಸೃಷ್ಟಿನವವಿಧವೆನಲುಪ್ರಾಕೃತ | ಸೃಷ್ಟಿಯಾರೆಲೆವಿದುರನೈಕೃತ | ಸೃಷ್ಟಿಮೂರದರಂದವನುಹೇಳುವೆನುನಿನಗಿಂದು || ಸೃಷ್ಟಿಮಹದೆಂಬೆಂಬರಾಧಿಕ | ಸೃಷ್ಟಿವೈಕಾರಿಕದತ್ತೈಜಸ | ಸೃಷ್ಟಿತಾಮಸ ವೆಂಬವನುಕೇಳಾರುಕರೆನೆಂದ || ೫೦ || ಸ್ಥಾವರಂಗಳನಿಕರವವೃಕ್ಷೌ | ತ್ರಾವಿಶೇಷಾಂತರ್ವ್ವಿವೇಷ್ಟಗ | ಳೀವಿಧದಪಶುನಿಕರ ತಿರಿಯಕುಸ್ರೋತಸಂಗಳನೆ || ಭಾವಿಸರ್ವಸ್ರೋತಸಂಗಳು | ಜೀವಚಯದಲಿಮರ್ತ್ಯರಿವ್ರಮಾ | ರಾವಿಬುಧರದುಹತ್ತನೆಯ ದೆಲೆವಿದುರಕೇಳೆಂದ || ೫೧ || ಈವಿಧಾನದಲಜನಖಿಳಜೀ | ವಾವಳಿಗಳನುಸೃಜಿಸುವನುನೆರೆ | ಕಾವಕೆಲಸವುತಂನದವತಾರ ಪ್ರಸಂಗದಲಿ || ಶ್ರೀವಧೂವಲ್ಲಭಗೆಲೋಚನ | ಪಾವಕನಲದ್ದುವನುಶಂಕರ | ನೀವಿನೋದಾಕೃತಿಗಳಂತಖಿಳಾತ್ಮಕಂಗೆಂದ ||೫೨|| ಸತ್ಯಸಂವಿಸ್ಮಯನಸಂನಿಧಿ | ವೆತ್ತನಿರ್ವಚನೀಯ್ಯಮಾಯಾ | ಚಿತ್ರರಚನೆಗಳಂತುಹರಿಹರಕಮಲಸಂಭವರ || ಮೊತ್ತವಾದಂತ ಚಗಿದಂತನಿ | ಮಿಥ್ಯಮೂಢಾತ್ಮರಿಗೆತೋರ್ಪುದು | ತತ್ವವಿದರಿಗೆತೋರಿಸಲುನಿತ್ಯಾತ್ಮಮಯವೆಂದ || ೫೩ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೦೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವೈಕುಂಠದ ವರ್ಣನೆ-ಜಯ ವಿಜಯರ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗ.

ಸೂಚನೆ || ಕಮಲಭವನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನೊಲಿ | ದಮರರಿಗೆವೈಕುಂಠಪದನಿ | ಗರ್ವಿತಜಯವಿಜಯಾಭಿ
ಧಾನರಜನ್ಮಸಂಗತಿಯ || ... ...

ಪದನು || ವಿದುರಕೇಳ್ಯೆವಿಶ್ವತೋಮುಖ | ನುದರಸರಸಿಜದಿಂದಕಮಲಜ | ನುದಿಸಿದನುಪೂರ್ವದಲಿಬಳಿಕನವಪ್ರಜೇಶ್ವರರು || ಉದಯಿಸಿದರಾಕಮಲಭವನಂ | ಗದಲಿಮಾನಸಪುತ್ರನೆಂದೆನಿ | ಸಿದನುವೀರಮರೀಚಿಕಾಶ್ಯಪನಾದನಾತಂಗೆ || ೧ || ದಿತಿಯದಿತಿವರಕದ್ರುವಿನತೆಯ | ರೆತುಳಬಲನರಸಿಯರುದಕ್ಷನ | ಸುತೆಯರಾಕಾಶ್ಯಪಗೆದಿತಿತಾನೊಂದುದಿವಸದಲಿ || ಸುತನೆನುತ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿಕಾವಾ | ರ್ತ್ತೆಯೆನಿಸಿಕಾಡಿದಳುತಂನಯ | ಪತಿಯನನಲೋಪಾಸಕನಸ್ತಮಯಸಮಯದಲಿ || ೨ || ಬಂದು ನಿಜವಲ್ಲಭನಸಂಧ್ಯಾ | ವಂದನದಸಮಯದಲಿಬೇಡಿದ | ಳಿಂದುಮುಖಿಪುತ್ರನನುಹಿಡಿದಳುಮುನಿಯಮುಂಜೆರಗ || ಎಂದಳೆಲೆ ಮುನಿನಾಥಕಾಮದ | ಬಂದಿಯಲಿಸಿಲುಕಿದೆನುಕಾವುದು | ನಂದನರನೆನಗಿತ್ತುಕರುಣಿಸುವುದುಮನೋರಥವ || ೩ || ಕಂಡು ನಿಂನನುಮನಸಿಜನುಬಿಲು | ಗೊಂಡುಬಿಡದೆಸುತಿರ್ದರೆಂನನು | ಖಂಡಿಸಿದನಬಲೆಯನುನಿಂಮಡಿಯಭ್ರೂಚಲವಿರಲು || ದಿಂಡು ದರಿಯೆನೆಬಿಂನಹವಕ್ಕೆ | ಕೊಂಡಿರಾದರೆಕಾಳುಮೂಳನ | ಖಂಡೆಯದಭಯವೇವುದೆಂನುವನೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ || ೪ || ಸವತಿಯರಸಂಭೂತಪುತ್ರೌ | ತ್ಸವಸಮೃದ್ಧಸವಿಸ್ತಾರಕುಲಬಂ | ಧುವಿನಬಹಳಜ್ವಾಲೆಯಲಿಜರ್ಝರಿತವಾದೆನಲ || ಹವಣಿಸುವದರಿ ದಧರಪೀಯೂ | ಷವನುತಳದೆಂನಂಗಸಂತಾ | ಪವನುಕಳೆಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನೆಲೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೫ || ಹೇಳುಹೇಳೇನಾ ಯ್ತುಕಾಮನ | ಕೋಲುಮರುವೊನೆಗೊಂಡುದೆಂಬೊಂ | ದೂಳಿಗದಮಾತುಗಳಶಿವಶಿವಮನದಬಯಕೆಯನು || ಪಾಲಿಸುವೆನಂ ಜದಿರುತಂನವ | ಶಾಲಪುಣ್ಯೋದಯದಬೆಳಸಿನ | ಮೂಲಸಿದ್ಧಿಯಕೇಳುತಂನಯಮಾತನಿದನೆಂದ || ೬ || ಬಾಲೆಸೈರಿಸುಕಾರ್ಯ ಗತಿಕೈ | ಮೇಳವಿಸುವುದುಘಳಿಗೆಯರತನು | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟರೆಲೇಸುಭೂತಪ್ರಮಥಗಣಸಹಿತ || ನೀಲಲೋಹಿತನುಗ್ರನಯನ ಕ | ರಾಳಮುಖದಲಿವರ್ತಿಸುವನೀ | ವೇಳೆಯಲಿಲೋಲಾಕ್ಷಿಮಂನಿಸುಮನುಮಥಾಂತಕನ || ೭ || ಸೈರಿಸೊಂದುಮುಹೂರ್ತ ನಿಂನವು | ನೋರಥಕೆಕಡೆಯಿಲ್ಲಮನುಮಥ | ವೈರಿವೈದುನನೆಂದುಮೇಳದಮಾತನೆನೆಯದಿರು || ಆರುಸಿರಿಭುವನಂಗಳೀರೇಳ |

ಳಾರವಶದಲಿವರ್ತಿಸಮನಾ । ಸುರವೈರಿಯುಮಾತಮಾನಿಸಿಮೀರಲರಿದೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಆವನಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳದ । ಶೇವೆಸ
ನಕಾದ್ಯರಿಗಗೋಚರ । ಮಾನಿಸಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳುಸುರಲೋಕಪಾಲಕರು ॥ ಆವನೊಬ್ಬನವಚನದಲಿವೇ । ದಾವಳಿಗಳುದಿಸಿದವು
ನೆನೆಯಾ । ದೇವದೇವನಬಹಳಮಹಿಮೆಯನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಆರರಿವರೀಶ್ವರನಯೋಗವಿ । ಹಾರದಿರವಪಿಶಾಚಗಣಪರಿ ।
ವಾರಪಿತೃವನನಿಳಯತಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗವಲ ॥ ಘೋರತರಕಂಕಾಳಮಾಲಾ । ಭೂರಿಭುಜಗವಿಭೂಷಣಾದಿ । ಸ್ವೈರಚೇಷ್ಟವಿ
ಚಿತ್ರತರಲೀಲಾವಿಡಂಬನದ ॥ ೧೦ ॥ ನಗುವರರಿಯದದುರ್ಭಗರುಯೋ । ಗಿಗಳಕುಲದೇವತೆಯನಿಜಲೀ । ಲೆಗಳನೀಕ್ಷಿಸೆನಾ
ಯನಡೆನೋಡನವನುತಾವೆಂದು ॥ ತೆಗದುಸುಸ್ಥಿರವೆಂದುಮನದಲಿ । ಬಗದುಮಾಲ್ಯಾಂಬರವಿಭೂಷಾ । ದಿಗಳನನುಲೇಪನಗಳ
ಲಿಲಾಲಿಸುವಕುಮತಿಗಳು ॥ ೧೧ ॥ ಆವನಾಜ್ಞೆಯಖಿಳಭುವನವ । ನಾವಿರಿಂಚಾದಿಗಳುಮಾಳ್ಪರ । ದಾವನಾಡಿಸಿದಂತೆಜಗಮಾ
ಡೂದುಗಡಮಾಯೆ ॥ ಆವನಾಜ್ಞೆಯೊಳಿಹಳುಕೇಳಾ । ದೇವದೇವನಲೀಲೆಗಳನಿಂ । ನಾವನರಿವನುಕಾಂತೆಸೈರಿಸುಕಾರ್ಯವಹು
ದೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಇಂತೆನುತ್ತಿರೆಕಾಂತೆಕಾಮನ । ಕೊಂತಮುರುಮೊನೆಗೊಂಡುತಂನಯ । ಕಾಂತನನುತಕ್ಕೈಸಿಮಸಮಳಿದಳಲಿದಂಗ
ನೆಯು ॥ ಸಂತವಿಸಲರಿಯದೆಕೃತಾಂತಕೃ । ತಾಂತಸಂಭ್ರಗೆನಮಿಸಿಮನದಲಿ । ಕಾಂತೆಯನುಕೂಡಿದನುಕಶ್ಯಪನಾಮುಹೂರ್ತದ
ಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಕಾಲುಮೊಗವನುತೊಳೆದುಪವನನ । ಪಾಳಿಯನುಪಾವನವಮಾಡಿನಿ । ಮೀಲಿತಾಕ್ಷನುನೆನೆದನಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯನು
ಬಳಿಕ ॥ ಮೀಳ್ಳತಾನನಕಮಲೆಕಾಂತನ । ಕಾಲಮೇಲೆಡೆಗೆಡದುತಂನನು । ಪಾಲಿಸಯ್ಯಪರಾಧವೆಂನಲೆನುತ್ತಹಲುಬಿದಳು ॥
ಅಕಟಕಾಮದುರಾತ್ಮನೆಂನನು । ವಿಕಳೆಯನುಮಾಡಿದನಲಾಪಾ । ತಕಿಪರಾಣ್ಮುಖಿಯಾಗಿಕೆಟ್ಟೆನಲಾಮಹಾತ್ಮನಲಿ ॥ ಸಕೃತಗ
ರ್ಭವನಿದನುವಿಷಮಾಂ । ಬಕನುವಧಿಸದಪೋಲುವಿಶ್ವಾ । ತ್ಮಕನನೀನೇಬೇಡಿಕೊಳಬೇಕೆಂದಳಂದುಮುಖಿ ॥ ೧೫ ॥ ಶರಣು
ಹೊಕ್ಕೆನುನೀನನಾನೆಲೆ । ಪರಮಪುರುಷಮಹೇಶಪರಮೇ । ಶ್ವರಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆಪರಾತ್ಮಪ್ರಣತವತ್ಸಲನೆ ॥ ಪರಿಭವಿಸಿದನು
ನಿಂನಪನೆಸಿಜ । ಶರಣೆನುನುಕ್ಕೆಗಾವುದೆಂದಾ । ತರಳಲೋಚನೆಬೇಡಿಕೊಂಡಳುಭೀತಿಯಲಿಭವನ ॥ ೧೬ ॥ ಈಪರಿಯಲೆನುತ
ಬಳೆಭಯದಲಿ । ಲೇಪವಾನಶರೀರೆಪಶ್ಚಾ । ತ್ತಾಪವನುಮಾಡುತ್ತಬಿಂನಹಮಾಡಲವಧರಿಸಿ ॥ ಓಪಳೊಡನೊಲಿದೆಂದನಾನಿಯ ।
ಮೋಪರತನಾಗುತ್ತಮುನಿಕುಲ । ದೀಪನೊಯ್ಯನೆಕಂಣ್ದೆರದುಕಮಲಾಕ್ಷಿಯನುನೋಡಿ ॥ ೧೭ ॥ ತಪ್ಪಿದಿದುಮುಹೂರ್ತಕದ
ಫಲ । ತಪ್ಪಲರಿಯದುಕಂನನುಡಿನಿಂ । ನಪ್ರಯತ್ನಕದಿಂದಕೆಡಿಸಿದೆನಿಜಕುಮಾರಕರ ॥ ತಪ್ಪದಿಂದೀಶ್ವರನಚರಣಕೆ । ತಪ್ಪಿನಡೆ
ದುದರಿಂದಕಾಲಂ । ಗುಪ್ಪರದಮುಪ್ಪುತ್ರರಿಬ್ಬರುಜಾತರಹರೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಮೂರುಲೋಕವನಾಕ್ರಮಿಸಿಮದ । ವೇರಿಲೋಕಾ
ಧಿಪರಬಲವನು । ತೂರಿಸುರಪನಸದಮಸುರನಾರಿಯರಕಿರವಿಡಿದು ॥ ಬೇರಿರಿಸಿಸಜ್ಜನರಗಂಟಲ । ನೂರಿಸತಿಸುತಪಶುಧನಾದಿ
ಯ । ಸೂರೆಗೊಂಡೊರಲಿಸುವರೋಯನಿಶೀಜಗತ್ರಯವ ॥ ೧೯ ॥ ಝಾಡಿಸುವದೈತ್ಯಪ್ರತಾಪದ । ಕಾಡುಗಿಚ್ಚಿನಕೋಪದಲಿ
ಬೇ । ದೋಡಿಬಿಂನಹಮಾಡಲಮರರಹುಯ್ಯಲನುಕೇಳಿ ॥ ದಾಡೆಯುವರನುಚಕ್ರದಿಂದಲಿ । ಬಾಡಿಸುವನಿಂಗಡಲೊಡೆಯನಿಂ ।
ನಾಡಿತೋರಿಸಲೇಕೆಕೆಡಿಸಿದೆನಿಜಮನೋರಥವ ॥ ೨೦ ॥ ಲೇಸುಮತ್ತೀನೆಂನಮಕ್ಕಳ । ದೇಸುಧನ್ಯರೊಬಸುಕಿದೆನುಪರಿ । ತೋ
ಷಮಾದುದುತನಗೆಭಾಪುರೆಭಲರೆಭಾಗ್ಯವಲ ॥ ಭೂಸುರರಶಾಪದಲಿಸಾಯದೆ । ವಾಸುದೇವನಚಕ್ರದಲಿನಿ । ರ್ನೈಸಿದಾಸುತರ
ಳವರೆಂದುಬ್ಬಿದಳುನಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೧ ॥ ಅವನಿಸುರಶಾಪಾಗ್ನಿಯಲಿಬೆಂ । ದವರಿಗಖಿಳಪ್ರಾಣಭಯಶೋ । ಕವನುಮಾಡಿವಿನಿ
ಷ್ಟರಾದರಿಗಾದದುಃಖವನು ॥ ಶಿವಶಿವಾನರಕಿಗಳಕಂಡಳ । ಲುಮರುದುರ್ಗತಿಗಿಳಿವುತಿರಲೆಂ । ನವರಭಾಗ್ಯವನೇನಹೇಳುವೆನೆಂದ
ಳಬುಜಮುಖಿ ॥ ೨೨ ॥ ಆದಡೆಲೆಸತಿಕೇಳುನಿಜಭಾ । ಗ್ಯೋದಯದಬೆಳೆಸಿರಿಯನೀನಿ । ರ್ವೇದಫಲದಲಿಹರಿಪದವನೆಂನುವವನು
ಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಆದರಿಸಿದೀಘಟದೆನೊಬ್ಬನು । ಮೇದಿನೀಪಾವನನುಮೊಮ್ಮಗ । ನಾದವನುಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಿದಕೆಂಜಬೇಡೆಂದ ॥
ಒಲನೆಕೇಳ್ಸುರನರೋರಗ । ರೊಳಗೆದಾನವರೊಳಗೆಮಹಿಮನ । ತ್ರೊಲೆಗೆಬಹುತೂಕದಮಹಾತ್ಮರದಾರುಭುವನದಲಿ ॥ ನೆಲೆ
ಯೆನಿಸಿವೃತ್ತಾದಿಗುಣಮಣಿ । ಗಳಿಗೆಮಂಜರನಾಗಿಹರಿಪದ । ನಳಿನಭಕುತಿಗೆಬೆಳಗುವನುಕೀರ್ತಿಯಲಿಮೂಜಗವ ॥ ೨೪ ॥
ಆವನೊಲಿದಡೆಲೋಕವೊಲಿವುದ । ದಾವನೊಲಿದಡೆಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಲಿವಳ । ದಾವನೊಲಿದಡೆಕಮಲಭವಭವಮುಖ್ಯರೊಲವಹುದು ॥
ದೇವದೇವನನಾವಿಕುಂಠವ । ಹಾವಿಭುವತಾಕಂಡುಲೋಕದ । ಜೀವರಿಗೆತೋರಿಸುವನೀಮಾಂಸಾಕ್ಷಿಗೋಚರಕೆ ॥ ೨೫ ॥
ಆರುಸರಿಹಿರಿಯರಿಗೆಹಿರಿಯನು । ದಾರಸುಖನಿಧಿಭಾಗವತಗುಣ । ಮೇರುಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಸಮಾರ್ಜಿತನಾರ್ತಜನಬಂಧು ॥ ಮೇರೆ
ಯಿಲ್ಲದಮುನಿಪಕುಡಿಯದ । ವೀರನುರಲಂಘಿಸದಮಹಿಮಾ । ವಾರುಧಿಯನಾನೇನಹೊಗಳುವೆನಬಲೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೬ ॥
ವೀರಮುದಿತಮಬೇಭಕುಲಕಂ । ಠೀರವನುರೋಷಾಭ್ರನಿಲಯಸ । ಮೀರನೋಹಮದಾಂಧಕಾರದ್ಯುಮಣಿಮತ್ಸರದ ॥ ಮಾರು
ಧಿಗೆವಡಬಾಗ್ನಿಪರಹಿತ । ಕಾರಣೈಕಶರೀರಭವಭಯ । ಘೋರತಾಪಹಿಮಾಂಶುಸಂನಿಭನೆಂಜನಾಮುನಿಪ ॥ ೨೭ ॥ ಆವನೊ
ಬ್ಬನವಿಮಳಕೀರ್ತಿಸು । ಧಾವಗಾಹನದಿಂದಪಾತಕ । ಪಾವನತೆಯನುಪಡೆವ್ರದೀಜಗವಪ್ರಯತ್ನದಲಿ ॥ ಸೇವಿಸುವ್ರನುದಿನ

ಮುಮುಕ್ಷುಜ । ನಾವಳಿಗಳಾತನಗುಣವನಿಂ । ನಾವಬಣ್ಣಿಪನಬಲಿಕುಲಪಾವನನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಎಂದಡಾದಿತಿಕೇಳಪತಿ
ಮುಖ । ದಿಂದಪಾವನಪೌತ್ರಗುಣಸುಧೆ । ಯಿಂದಶೋಭದಳಾಮನದಬಹಳವಿಶಾಲಕರ್ದಮವ ॥ ಮಿಂದುಸುಖಬಾಷ್ಪದಲಿತೊದ
ದಳು । ಮಂದಹಾಸದಮುಡಿಯನದಿಕಾ । ನಂದರಸಭೋಗದಲಿತೊಟ್ಟಳುಪುಳಕಭೂಷಣವ ॥ ೨೯ ॥ ಹೊತ್ತಳಾದಿತಿಗರ್ಭವ
ನುಧರೆ । ಹೊತ್ತಿದುದುಹೊನೆಸೂಸಿದೆಸೆಯಲಿ । ಸುತ್ತಿಸುಳಿದುದುಸುರನರೋರಗಲೋಕಮೂರರಲಿ ॥ ಕತ್ತಲೆಯಕಾಲಾಟವಾದು
ದು । ಚಿತ್ತದಲಿಭಯಶೋಕವಾವರಿ । ಸಿತ್ತುಜೀವರಿಗೇನನೆಂಬೆನುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಗಜಬಜವನೇನೆಂಬೆನಮರ ।
ವ್ರಜವುಬೆದರಿಭಯಾರಸವಕವು । ಲಜನಕವಿವಿಗಳಿಗೆರಡುದೆಲೆಲೋಕೈಕಪಾಲಕನೆ ॥ ತ್ರಿಜಗದಧಿಪತಿವಂದ್ಯಚರಣಾಂ । ಬುಜನೆ
ಚಕ್ಷುರಾನನನೆತ್ರಿಭುವನ । ವಿಜಯಕಾರಣವಿಗ್ರಹನೆಚಿಕಿತ್ಸ್ಯಸುಬಿಂನಪವ ॥ ೩೧ ॥ ಅವ್ರದಖಿಳಾಧ್ಯಕ್ಷಚೇತನ । ಜೀವಸಾಕ್ಷಿ
ಗೆಬಿಂನಹವನಿಂ । ನಾವನ್ಯೈಮಾಡುವನುಮಾಯಾತೀತಮಹಿಮಂಗೆ ॥ ಆವರಿಸುತಿದೆತಿಮಿರತ್ರಿಭುವನ । ಪಾವನನೆಕಂಗೆಡಿಸಿತಕ
ಟಕ್ಕ । ಪಾವಲೋಕನದಿಂದಸಲಹೂದೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೩೨ ॥ ಓಜೆಗೆಟ್ಟವಸಹ್ಯಕಾಸ್ಯಪ । ತೇಜಕಲುಷಿತವಾಯ್ತುಗಂಡಂ।
ಭೋಜಮುಖಿದಿತಿಗರ್ಭದಲಿಡಾವರಿಸಿತೀಲೋಕ ॥ ಮೂಜಗಕ್ಕಳಿವುಂಟಿತಿತ್ತ್ರೀ । ಜೋಜನನವಾಯ್ತಾದಲರಿಯೆವು । ಸೋ
ಜಿಗವನಿದನೆಮಗೆಕರುಣಿಪುದೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೩೩ ॥ ಎಂದಡಜನೆಮರರಿಗೆನಗುತಿಂ । ತೆಂದನಂಜದಿರೆಂನಮಾನಸ । ನಂದನ
ರಮನನಮುನಿಸುತಂದುದುಮಾರಿಯನುನಿಮಗೆ ॥ ದಂದುಗವುನಿಮಗೆತ್ತಲಾಸ್ವ । ಚ್ಛಂದಚಾರಿಗಳಾತ್ಮಯೋಗಾ । ಸಂದಕೃಪ್ತರು
ತಿರುಗುತಿರ್ದರುಸಕಲಭುವನದಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಹೋದರವರಂತೊಂದುದಿನಜಗ । ದಾದಿತತ್ವಾವಳಿನಿಸೇವಿತ । ಪಾದಪೀಠನಯೋ
ಗಮಾಯಾಧೀಶ್ವರೇಶ್ವರನ ॥ ವೇದವೇದ್ಯನಸದಭಿವಾದನೆ । ವಾದದೂರನನಿರ್ವಿಕಾರನ । ನಾದಿಮೂರುತಿವಿಷ್ಣುವಿನವೈ
ಕುಂಠಪುರವರಕೆ ॥ ೩೫ ॥ ಆಮಹಾವೈಕುಂಠಪುರದವ । ಹಾಮಹಿಮರೆಲ್ಲವರುಸಹಜ । ಶ್ರೀಮನೋರಮಮೂರ್ತಿಗಳುನಿ
ರುಪಮಚತುರ್ಭುಜರು ॥ ಕೋಮಳಾಮಳನೀಲಮೇಘ । ಶ್ಯಾಮಳರುಸೌಭಾಗ್ಯಲಾವ । ಣ್ಯಾಮೃತಾಬ್ಧಿಗಳಖಿಳಗುಣ
ಭೂಷಣವಿಭೂಷಿತರು ॥ ೩೬ ॥ ಆವಿಕುಂಠವನೈದುವವರಿಂ । ನಾವಧನ್ಯರೊಭವಭವದಪು । ಣ್ಯಾವಳಿಗಳಲಿಭಾಗವತರೆಂದೆನಿ
ಸಿಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ದೇವದೇವನದಿವ್ಯಗುಣನಾ । ಮಾವಳೀಪೀಯೂಷರಸವನು । ಸೇವಿಸುವಸತ್ಪುರುಷರಲ್ಲದೆಕಾಣರದನೆಂ
ದ ॥ ೩೭ ॥ ಏಗುವುದುತಂನೀಯ್ಯಮಾನುಷ । ಭೋಗದನುಫಲವೇನುಕನಸಿನ । ಸಾಗರದಲಿದ್ದೇನುಕೂಪದಲಿದ್ದುಫಲವೇ
ನು ॥ ಭಾಗವತನೆಂದೆನಿಸಿವರಭೂ । ಭಾಗದಲಿಸಂಜನಿಸಿಹರಿಗುಣ । ಸಾಗರದಲೋಲಾಡದೆಂಸಲದೇನುಫಲವೆಂದ ॥ ೩೮ ॥
ಸಾವುಬಯಸುವಜನ್ಮವನುಪಡ । ದಾವಿಮೂಢಮನುಷ್ಯರಾಹರಿ । ಕೀವೆಯನುಮಾಡರುಗತಕಟಕಟಾದುರಾತ್ಮರಿಗೆ ॥ ಆವು
ದೋಗತಿಶಿವಶಿವಾವೃಥ । ಜೀವಿಗಳನೇನೆಂಬೆಮಾಯಾ । ದೇವಿಬೀಸಿದಜಾಲವಿದುದುರ್ಲ್ಲಂಘ್ಯತರವೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಅವನಿಪಾವ
ನವೆನಿಸುವಡೆಯನ । ನವಸುಧಾಮಯಕೀರ್ತಿಯನುಸೆಲೆ । ಸವಿದುದಣಿಯದೆತಂನೊಳೋರೊಬ್ಬರಿಗೆಬಂಣಿಸುತ ॥ ಆವಿರಳಾನಂ
ದಾಶ್ರುಪುಳಕೋ । ತ್ಸವದಲೆಸೆವಮಹಾತ್ಮರೀನಂ । ಮಪ್ರೊಲಭಾಗ್ಯರೆಪಡವರಾವೈಕುಂಠಪುರವರವ ॥ ೪೦ ॥ ಹರಿಯಕಥೆಯ
ನುಕೇಳದವರಾ । ಹರಿಚರಣಶರಣೆಂದವರುಹರಿ । ಚರಿತವನುಕೇಳದವರಾಹರಿಸಾಮಧಾರಿಗಳು ॥ ಹರಿಗೆಮರನೊಂಮೆರಗಿದ
ವರಾ । ಹರಿಪರಾಯಣಸಂಗದಲಿಸಂ । ಚರಿಸಿದವದಿರುಸೇರುವರುವೈಕುಂಠಪುರವರವ ॥ ೪೧ ॥ ಘನನೆಂಬೆನುಮೆರವಗರುಡವಿ।
ಮಾನದಲಿಮೌಕ್ತಿಕದವಿಮಳವಿ । ಮಾನದಲಿಮರಕತದವಜ್ರೋಪಲವಿಮಾನದಲಿ ॥ ಭಾನುತೇಜದಬಹಳಹೇಮವಿ । ಮಾನದಲಿ
ಸಂಕುಳವೆನಿಸಿಸಂ । ಧಾನಗೆಡದಿಹುದಿರುಳುಹಗಲೆಂದೆಂಸದನವರತ ॥ ೪೨ ॥ ಅದರೊಳಗೆವೈಶ್ರೇಯಸವೆನಿ । ಪ್ಪುದುಮಹಾವನಪ
ಖಿಳಕಾಮ । ಪ್ರದವೆನಿಪವರಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂಗಳಲಿಲತೆಗಳಲಿ ॥ ಇದಿರುಮೈಗೊಂಡೆಸವಕೈವ । ಲ್ಯದಪೊಲೊಪ್ಪುವುದಮೃತರಸತೀ ।
ವಿದಸರೋವರಗಳಲಿಕಮಲಾಕರದಶೋಭೆಯಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಲಲನೆಯರುಸಹಿತಾವನಾಂತರ । ಗಳಲಿವೈಮಾನಿಕರುತ್ರೋಳು ।
ಯ್ಯಾಲೆಗಳಲಿತಂಮೊಡೆಯನಮಳಚರಿತ್ರಕಥೆಗಳನು ॥ ಒಲಿದುಪಾಡುವಪುಷ್ಪಮಧುಪರಿ । ಮಳತಪವನನುತೀಡುತಿರಲಂ । ದಳ
ಲಿಬ್ಬೈವರುನಿಜಮನೋವಿಕ್ಷೋಭಕರನೆಂದು ॥ ೪೪ ॥ ಸುಳಿವಕಳಹಂಸೆಗಳಪರಿವೃತ । ಕುಳದಸಾರಸಚಕ್ರನಾಕಾ । ವಳಿಯ
ಗಿಳಿವಿಂಡುಗಳನರ್ತನವೆಸವನವಿಲುಗಳ ॥ ಕಳಕಳಾರವವಡಗಿವಿಹಗಾ । ವಳಿನಿಜೇಶಚರಿತ್ರರವಮನ । ಪೊಲಿದುಭೃಂಗಾಧಿಪ
ಪನುಪಾಡಲುಕೇಳುತಿಹರೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಪಾರಿಜಾತಾಂಬುಜಬಕುಳಮಂ । ದಾರಕುರವಕುಂದಕುಮುದೋ । ಶೀರಚಂಪಕ
ನಾಗಪುಂನಾಗಾದಿಗಳುನೆರದು ॥ ಸಾರತರಶಿರಿಗಂಧವನುತೊಳ । ಶೀರಮಣಗರ್ಜಿಸಲುತುಳಸಿಯ ।ದಾರತಪವನುತಪಾತಮಗೆ
ಕೊಂಡಾಡುತಿಹವೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಸುರತರುಗಳೀತರುಗಳಲ್ಲಿಯ । ಸುರಭಿಕುಲವೇತುರುಗಳದರೊಳು । ಪರಮಮುನಿಗಳಪಕ್ಷಿಗ
ಳುಗಂಧರ್ವಕಿಂನರರು ॥ ಮೊರೆವತುಂಬಿಗಳಮರರತ್ನೋ । ತ್ಕರವೆಶಿಲೆಗಳುಪರಮಪೀಯೂ । ಷರಸಸಿದ್ಧಾಮೃತವೆವಾಪೀಕೂ
ಪಜಲವೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಆವನದಮಧ್ಯದಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ದೇವಿಯರುದಾತಾರನನುಸುಮ । ಹಾವಿಭೂತಿಗಳೆಂದದಲಿತುಲಸೀದಳಂಗ

ಳಲಿ || ಸೇವಿಸುವರರ್ಚಿಸುವನಿಮಿಷರಾ | ಶ್ರೀವಧೂಜನಸಹಿತಪತಿಕರು | ಣಾವಲೋಕನಪರಮಲಾಭವಬಯಸಿಭಕುತಿಯಲಿ ||
ಅಂಬುಜೋದ್ಭವಸತತಚಂಚರಿ | ಯಂಬನಿಜಸಂತೋಷವನುಳ್ಳಡುನೀ | ಲಾಂಬುಜವನಾಡಿಸುತನುಣಿಭನನಲಿಬಿಂಬಿಸುತ || ಜಂ
ಬಿನಲಿಸಂಮಾರ್ಜಿಸುವತರೋ | ಕೆಂಬವ್ರೋಲಗಣಿಕತನುಗಳಿಂ | ದಂಬುಜೋದರನರಮನೆಯಲಿಸದಿರ್ಪಳನವರತ || ೨೯ ||
ಅನಳೆಬ್ಬುಳನುಗ್ರಹದಕರು | ಣಾವಶಿಲೋಕನಲೇಶವನುರಾ | ಜೀವಲೋಚನನೊಬ್ಬನುಳಿಯೆಸಮಸ್ತಸುರವರರು || ನಾಪ್ರಾ
ಯಸಿತಪ್ರೀನಿಜಮಾಯು | ತ್ನವಳಿಗಳನುವಾಳ್ದವಾಶ್ರೀ | ದೇವಿನಾಪಿಯನಾರಗೃಹದಲಿಶಿವಶಿವಾಯಂದ || ೩೦ || ಲಲನೆಯ
ರುಸಿಸ್ಮಿತಸುಧಾರಸ | ಕಲಿತಚಾರುಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ | ಗಳಲಿಬಹಳನಿತಂಬಪೃಥುಕುಚತಟದಭಾರದಲಿ || ಬಳುಕಿಬಳಲುವಮಧ್ಯ
ದಲಿಮೊಳೆ | ಮೊಳವರತ್ನಾಭರಣಕಾಂತಿಯ | ಲೊಲಿಸಿನೋಡಿಸಲರಿಯರಾಕೃಷ್ಣಾತ್ಮಪೂರುಷನ || ೩೧ || ಏಳುಸುತ್ತಿನತ
ತ್ವನಿಕರದ | ಮೇಳವದಕೋಟೆಗಳಭಿತ್ತಿ | ಶಾಲಮಾರ್ಗಚತುಷ್ಕಮುಕ್ತಿದ್ವಾರಶೋಭೆಗಳ || ಸ್ಥೂಲವಜ್ರೋಪಲಕವಾಟದ
ಕೀಲಣದವಿಷ್ಕಂಭತ್ರಿಪುಟಿಯ | ಮೂಲವಿದ್ಯೆಯಮುಖ್ಯಮಾರ್ಗಮಹೋತ್ಸವದಹರಿಯ || ೩೨ || ಆಮಹಾಷ್ಟವಿಭೂತಿಗಳ
ಲು | ದ್ಧಾಮವೆನಿಸುವಬಹಳವಿಭವ | ಸ್ತೋಮದಲಿಸೂರ್ಯೇಂದುದುರ್ಗಮದೀಪ್ತಿಯಲಿಮೆರೆವ || ಆಮಹಾಪುರವರದಕೆಭುವನ |
ಕ್ಷೇಮಕಾರಿಗಳೈದಿದರೆನಿ | ಸ್ಸೀಮನಿತ್ಯಾತ್ಮನಿಜಾನಂದಾನುಭವರತರು || ... || ೩೩ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೫೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು,

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಯೋಗಿಗಳನುಪಚರಿಸಿಕರುಣಾ | ಸಾಗರನುತಾನೆಂಬಬಿರುದನು | ಯೋಗಮಾಯೇಶ್ವರನು
ಮೆರೆದನುಭೃತ್ಯವರ್ಗದಲಿ || ... ...

ಪದನು || ಅಸಕಲಲೋಕೈಕವಂದ್ಯನಿ | ವಾಸವೆನಿಪವೈಕುಂಠಭುವನದ | ಭಾಸುರಶ್ರೀಗಳನುಶಾಶ್ವತಸಾರವೈಭವವ ||
ಅಸಮಗೈಶ್ವರ್ಯತೇಜೋ | ರಾಶಿಗಳಪರಮಾವಧಿಯವಿಂ | ನ್ಯಾಸವನುಯೋಗಿಗಳುನೋಡುತಹೊದ್ದಿದರುಹೊಳಲ || ೧ ||
ಸಾರಣೆಯಹೊಳಹೊಳವಮುತ್ತಿನ | ತೋರಣದಬೀದಿಗಳಗುಡಿಗಳ | ಚಾರಣದನವರತ್ನಚಿತ್ರದಮೇಲುಕಟ್ಟುಗಳ || ಚಾರು
ಚಪ್ಪರರಚನೆಗಳಕ | ಸ್ತೂರಿಗಳಕುಂಕುಮದಚಂದನ | ಭೂರಿಪರಿಮಳಗಳಲಿಕಾಡರುಮೆರೆವಹರಿಪುರವ || ೨ || ಹೂವಲಿಯ
ಬೀದಿಗಳಘನರಾ | ಜಾವಳಿಯರಚನೆಗಳಹೊಸಪ | ಟ್ಟಾವಳಿಯಬಹುವಿಧವಿತಾನಂಗಳಮಹೋತ್ಸವದ || ಶ್ರೀವಧೂವಲ್ಲಭನ
ಪ್ರತಾಪ | ಪ್ರಾವಿಭವವಿಸ್ತಾರವದನಿಂ | ನಾವಬಣ್ಣಿಪನಮಮಕಂಗೊಳಿಸಿತ್ತುಯೋಗಿಗಳ || ೩ || ಹರಿಪದವನಾಶ್ರೈಸಿದವರ
ನು ಹರಿಗೆಮರವೊಮ್ಮೆರಗಿದವರನು | ಹರಿಗುಣಾನುಶ್ರವಣಕೀರ್ತನಮಾತ್ರನಿರುತರನು || ಧರೆಹೆರಿಯಸೊಂಮೆನಿಸಿಮೇಲಿಪ |
ನರರನೇರಿಸಿಕೊಂಡುಬಹಭಾ | ಸುರವಿಮಾನದತಾರುಧಟ್ಟನಸಂದಣಿಯೊಳಸೆಯೆ || ೪ || ಆಮಹಾವೈಕುಂಠಪುರದು | ದ್ದಾಮ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೇನನೆಂಬೆನು | ಸೋಮಸೂರ್ಯಕೃಶಾನುಕೋಟಿಪ್ರಭೆಗಳುದ್ಭವವ || ಭೂಮಿಯಲ್ಲಾಭುವನವಂದ್ಯಮ | ಹಾಮು
ನಿಗಳೀಕ್ಷಿಸಿದರಾನಿ | ಸ್ಸೀಮನಿಜಯೋಗಾನುಭಾವದಬಹಳಸಿದ್ಧಿಯಲಿ || ೫ || ಮುಳುಗಿದುದುತನುತತ್ತ್ವವಿದ್ಯಾ | ನಿಳೆಯರಂ
ಗದಲೆದ್ದಹರುಷದ | ಪುಳಕದಲಿಕಾಣುತ್ತಲೀವೈಕುಂಠವೈಭವವ || ಸುಳಿವವೈಷ್ಣವರಂಗಸಂಗದ | ಸುಲಭಸುಖಲಾಭೋಪಭೋಗ್ಯ
ಗದ | ಬೆಳೆಸಿರಿಯಭಾಗ್ಯಾಧಿಕರುಹೊಕ್ಕರುಮಹಾಪುರವ || ೬ || ಕಳದುಹೊಕ್ಕರುಹೊಳವವಜ್ರೋ | ಪಲಕವಾಟಪದಾರವ
ಟ್ಟಂ | ಗಳನುದಿವ್ಯಸುವರ್ಣರತ್ನಾವಳಿಯರಚನೆಗಳ || ಕೆಲಸಗತಿಕಂಗಳನುಕ್ಯೆಶರೆ | ಗೋಳಲುಗೋವಿನಿಯರಸನನುಕಾ |
ಬೊಲಪಿನಲಿಮುಂಕೆಂಡುತೀವ್ರಮನೋನುರಾಗದಲಿ || ೭ || ಮಾರಿಹೊಕ್ಕರುಮುಂದೆಬಾಗಿಲ | ನಾರನಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರು |
ಮಾರಲಂಜದೆಸಲುಗೆಮಿಗಲೇಳನೆಯಬಾಗಿಲಲಿ || ಡೋರುನೊಸಲಿನಕಿರುಬೆಮರಕಾ | ಹೇರಿದಶ್ರೆಯಸರಭಸದಪಡಿ | ಹಾರರಿ
ಬ್ಬರುನಿಂದಿರಲುಕಂಡನುಮಹೋತ್ತಮರು || ೮ || ಚಾರುಮಣಿಕುಂಡಲನುಕುಟಕೇ | ಯೂರಕಂಕಣಪದಕಮುಕ್ತಾ | ಹಾ
ರಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯಪೀತಾಂಬರವಿಭೂಷಣದ || ಪೀರುರದವನಮಾಲಿಗಳಭೃಂ | ಗಾರವದಪೀವರಚತುರ್ಭುಜ | ಭಾರಿಗದೆಗ
ಳನೀಲಮೇಘನಿಭಾಂಗಕಾಂತಿಗಳ || ೯ || ಹೊಕ್ಕರವರೀಕ್ಷಿಸಲುಕೇಳದೆ | ಮಿಕ್ಕಮುಂನಿನಬಾಗಿಲುಗಳವ್ರೊ | ಲಿಕ್ಕೆಲದಸು
ರವರವಿಮಾನಶ್ರೇಣಿಸಂಕುಲದ || ಚಿಕ್ಕವರತೇಜವನುಕಾಣುತ | ನಕ್ಕುನಾಸ್ತಿಕರಂತೆಮದದಲಿ | ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಳುತ
ಡೆದರುಮಹೋತ್ತಮರ || ೧೦ || ಅಲಿಸುವಷ್ಟೈದಾರುವರುಷದ | ಬಾಲಕರುಹಿರಿಯರಿಗೆಹಿರಿಯರು | ಶೀಲನಿಧಿಗಳುಶಾಂತಶಾ
ರೀರರುದಿಗಂಬರರು || ಹೇಳದೊಳಯಿಕ್ಕೆಯ್ದುತಿರಲಾ | ಬಾಲಿಶರುನಸುನಗುತಬೆತ್ತದ | ಕೋಲನಡ್ಡೈಸಿದರುತಂದರುಮಾರಿಯ
ಮತಮಗೆ || ೧೧ || ತತ್ತ್ವನಿಧಿಗಳುಸಕಲದಲಿಸಮ | ಚಿತ್ತರಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸುಖಸಂ | ತೃಪ್ತರನಿವಾರಿತಗತಿಗಳ್ವೀರೇಳುಲೋಕ

ದಲಿ ॥ ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕಾಂಘ್ರಿದರುಶನ । ದತ್ಯಧಿಕತೀವ್ರಾನುರಾಗಕೆ । ಮೃತ್ಯುವಾದರೆಬಾಗಿಲವರಿಗೆಮುನಿದರವರಂದು ॥ ೧೨ ॥
ಆಮಹಾಯೋಗಿಗಳುಸುಜನ । ಸ್ತೋಮವೀಕ್ಷಿಸಲದ್ಧವಿಸಲು । ದ್ವಾಮರನುಕೆಲ್ಲವಿಪಿನೋಡಿದರುಗ್ರನಯನದಲಿ ॥ ಪ್ರೇಮ
ಭಂಗದಲೆದ್ದರೊಯ್ಯನೆ । ಕಾಮನನುಜನುಕೈಗೊಡಲುದ್ಧೃಥ । ವೈಮನಸ್ಯದವಶಕೆಸಂದಿಂತೆಂದರವರೊಡನೆ ॥ ೧೩ ॥ ಆರೆಲವೊ
ನೀಪಿದರೊಳಗನಿ । ವೈರವೈಷ್ಣವನಿವಹದೊಳುದು । ರ್ವಾರದುರಿತಾತ್ಮಕರುಹರಿಪದವೇಕೆನೀವೇಕೆ ॥ ಸೇರಿತೆಂತಿದುನಿಮಗೆ
ನಿಂಮವಿ । ಕಾರವಿದುತಾನೆತ್ತಪಗತವಿ । ಕಾರವಿಶ್ವಾಧಾರವಿಶ್ವಾತ್ಮಕನುತಾನೆತ್ತ ॥ ೧೪ ॥ ಏಕೆಕೆಡುವಿರಿಬರಿದೆನಂಮನು । ನೂ
ಕಿಫಲವೇನೊಡೆಯನಿಚ್ಛೆಯ । ಜೋಕೆಗಿದುಬಹುದಲ್ಲಿಬಾಹಿರರಾಗಿಬಹುಕಾಲ ॥ ಏಕಮನದಲಿಭಜಿಪಿಹಿಂದಣ । ನೇಕಜನ್ಮದಸು
ಕೃತವೀಹರಿ । ಲೋಕಪದಕೀಡೇರಿಚಾರುವಿರೇಕಭೋಗತಿಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ಅವಲೇಸಾಯ್ತೊಡೆಯನಂಘ್ರಿಗ । ದಾವಹಿತವನುಮಾಡಿ
ದಿರಿನೀ । ಮಾವಭಯವನುಮಾಣಿಸಿದಿರೀಬಾಗಿಲನುಕಾಯ್ದು ॥ ಕಾವವರುನೀವಿರಲುಭಯಮಿಂ । ನಾವುದೊಡೆಯಂಗಿಲ್ಲಸುಖದ
ಲಿ । ಜೀವಿಪಿದನಾಸತತರಿಗಭಯಪ್ರದನುನಿಂಮಿಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಉದರಭೇದದಭೀತಿಯನುಹೂ । ಡಿದಿರಲಾಕುಹಕಿಗಳುನಿಂಮಂ ।
ದದವರಾರಿದರೊಳಗೆಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗಳುಧಿಟಕೆ ॥ ವಿದಿತನಿಮಗೇನಿಂಮಸಂಕ । ಲ್ಪದಫಲೋದಯವಾಗಬೇಕ । ಲ್ಲದೆಚರಾ
ಚರಜೀವಸಾಕ್ಷಿಗದೆಂತುಸೇರುವುದು ॥ ೧೭ ॥ ಎಲವೊಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭೋ । ಜ್ವಲವಿರೋಧಿತ್ರಯವಿಘಾತಿಗೆ । ನೆಲೆಯೆನಿ
ಪವೆಯೋಗಿಗಳಿಗೀವುದುದೇಹಭಾವನೆಯ ॥ ಫಲವನನುಭವಿಸುವುದುನೀವೆಂ । ದಲಘುಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯನಿಧಿಗಳು । ಮುಳಿದುಶಾಪ
ವನಿತ್ತರಂದಾದ್ವಾರಪಾಲರಿಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ನಡುಹಗಲನೇಸರನುಕತ್ತಲೆ । ತುಡುಕುವಂದದಲಭ್ರವಿಲ್ಲದೆ । ಕಡಲತಳವಮಾಣಿಕವ
ಬರಪಿಡಿಬೆರಗುವಂದದಲಿ ॥ ಜಡಶರೀರಕ್ಲೇಶಪಾಶವ । ಕಡಿದುಮುಕ್ತಿಗೆಸಂದವರಿಗೀ । ತೊಡಕುಶಿವಶಿವಮಹದತಿಕ್ರಮನಾರನ
ಳಲಿಸದು ॥ ೧೯ ॥ ಕೇಳಿದಾಗಳೆಮದವಳಿದುಕೈ । ಗೋಲವರುಕಳವಳ್ಳಿಸಿಕೆಂಪಚ । ಡಾಳಿಸಿದಕಾಯದಲಿಕಂಗಳಲೊರವಬಾಷ್ಪ
ದಲಿ ॥ ಕಾಲಮೇಲಡೆಗೆಡದುಪರಮುಕ್ತ । ಮಾಳುಗಳಿರಕ್ತಾಪರಾಧರ । ಪಾಲಿಸೂದಜ್ಞಾನಿಗಳನೆಂದರುಮುನೀಂದ್ರರಿಗೆ ॥ ೨೦ ॥
ಶಾಪವಿದುತಮಗಾಯ್ತನುಗ್ರಹ । ಪಾಪಿಗಳಿಗಲ್ಲದಡೆಪರಿಮಿತ । ಕೋಪಮದಮತ್ಸರರೊಡನೆಪರಿಹಾಸ್ಯವೇಸಮಗೆ ॥ ಸಾಪರಾ
ಧರುನಿಂಮಡಿಗಳನು । ತಾಪದಲಿಕೆಡದಂತೆಭವಭವ । ಕೂಪಕೋಟಿಗಳೊಳಗೆಕರುಣಿಸುವುದುಹರಿಸ್ತುತಿಯ ॥ ೨೧ ॥ ಯೋ
ಗಿಗಳಿಗಪರಾಧನಿಜವಿನಿ । ಯೋಗವದರಿಂದಾಯ್ತುಹರಹರ । ಲೋಗರಾದೆವಲಾವ್ಯಥಾಪಾತ್ರಕರದೆಶೆಯಿಂದ ॥ ತಾಗಿತಕ್ರಮ
ವೆನುತಕರುಣಾ । ಸಾಗರನುಮನದೊಳಗೆತಿಳಿದನು । ರಾಗರಸತುಳುಕಾಡೆತಿಳಿದನಹೀಂದ್ರವಿಷ್ಟರವ ॥ ೨೨ ॥ ತ್ರಿಗದುದೋಲ
ಗವಿದ್ದಿಶೆಸೆಮಾ । ಳಿಗಳಚಿತ್ರದವಂಜಲಿಗಳ । ಪ್ಪಿಗಳುಚೆದರಿದವಾಡಿದವುಕಂಬಿಗಳುಕೆಲಬಲಕೆ ॥ ನಿಗಮದೂರನುನಿಂದಿರಲುಸಭೆ
ಧಿಗಿಲದೆದ್ದುದುಕಂಚುಕೀವ್ರಜ । ಪಗಿದುಕವಿದುದುಕೂಡೆಸಂದಣಿಸಿದರುಸೂರಿಗಳು ॥ ೨೩ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಜ । ನಾ
ನುರಾಗದಮಹಿಮೆಯನುತಾ । ನೇನನರಿವೆನುಕಂಡುಸಂಭಾವಿಸಲುಯೋಗಿಗಳ ॥ ತಾನೆಬಿಜಯಂಗೈದನೆಂದಾ । ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಗೆ
ಯೋಗಿಹೃದಯ । ಧ್ಯಾನಗೋಚರವಲ್ಲದಂಘ್ರಿಯನಿಡುತಧರಣಿಯಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಕಾಲುನಡೆಯಲಿಬರಲುಪರಮುಕ್ತ । ಪಾಳುತ
ತ್ರಿವಾರಪರಿಜನ । ಜಾಲಕವಿದುದುಕೂಡೆನಿಜನಿಜಸೇವಕಾಂಗದಲಿ ॥ ಮೇಲೆಮೇಲುರುಮಣಿಸಮಂದಿಗ । ಳೋಳಿವಿಡಿಯಲು
ಕೆಲಬಲದಕೈ । ಗೋಲವರಕಳಕಳವೆಸೆಯಲೈತಂದನಾಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೨೫ ॥ ಅಷ್ಟಭೂತಿಗಳೊದಗಿದವುಮೈ । ಗೊಟ್ಟವೇದಪುರಾ
ಣಶಾಸ್ತ್ರದ । ಧಟ್ಟಿಕನುವಿಡಿದೈದಿದವುತತ್ವಾವಳಿಗಳೊಡನೆ ॥ ಸೃಷ್ಟಿವಿಲಯಸ್ಥಾನಶಕ್ತಿಗ । ಳಟ್ಟಡೆಯಸಂಭ್ರಮದರಹಿಯಲಿ ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾದನಾಯೋಗಿಗಳದರುಶನಕೆ ॥ ೨೬ ॥ ಎಡಬಲದಚಾಮರಮರಾಳದ । ಗಡಣಕಂಣರಳಿನಲಿಸೂಸುವ । ಸಿಡಿಪ
ನಿಯಸೀಕರದಶಶಿಮಂಡಲದಸತ್ತಿಗೆಯ ॥ ಸಿಡಿಪಬಂಧದಸೀಗುರಿಗಳಿ । ಟ್ಟಡೆಯರ್ಝಲ್ಲರಿಗಳಪತಾಕೆಯ । ಪಡಪಿನಲಿಪರಮಾ
ತ್ಮನೆಸೆದನುವಿದಿತವಿಭವದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಧರೆಯಕೈಯ್ಯಲಿಮೆರವಚಾಮರ । ಕರದಮಣಿಪಾದುಕೆಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ಕರದೊಳೊಪ್ಪ
ವಕನಕದಂಡದಧವಳಚಾಮರದ ॥ ಸುರನದೀಪ್ರಮುಖಾಪಗಾಂಗನೆ । ಯರಕರೋದ್ಧೃತಪೂರ್ಣಕಲಶೋ । ತ್ತರದದಿಬಾರಿಯ
ರಕರತಳನಿಹಿತದರ್ಪಣದ ॥ ೨೮ ॥ ಸಾಮವೇದಸಹಸ್ರನಾರೀ । ಸ್ತೋಮಗಾಯಕಿಯರರುಗನ್ವಿತ । ದಾಮಹಾಥರ್ವಣಯ
ಜುಸ್ಸೂಕ್ತಿಗಳಸುಸ್ವರದ ॥ ಭಾಮಿನಿಯರುಪನಿಷದಖಿಷಿಸು । ಕ್ಷೆ ವಿಕಾತಿಯರೆಸೆದುದಂದಾ । ಶ್ರೀಮನೋರಮನೆಡಬಲದ
ವಂಕದಲಿಸಂದಣಿಸಿ ॥ ೨೯ ॥ ಅಂಗಮಾರನುಗಮಿಸಿದನೃಸುರ । ಪುಂಗವರುಮಾರುಶರಪರಿವಾ । ರಾಂಗದೇವತೆಯರುಬಲಪ್ರಬ
ಲಾದಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ರಿಂಗದಾಕುಮುದಾಕ್ಷಕುಮುದಾ । ಭಂಗನಂದಸುನಂದಮುಖ್ಯರು । ಸಂಗಡಿಸಿತ್ತೆಡಬಲದಲಸುರಾಂತಕನಬಳ
ಸಿನಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಚಿತ್ತದಲಿತಾವರ್ಮೊಂನನೆವದಾ । ಮೂರ್ತಿಗುಣಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆಸಹಸ್ರಗು । ಣೋತ್ತರದಸೌಂದರ್ಯಕಾಂತಿಶ್ರೀಶಲಕ್ಷ
ಣದ ॥ ಅತ್ಯಧಿಕಸೌಭಾಗ್ಯಗುಣಸಂ । ಪತ್ತಿನಲಿರಂಜಿಸುವಮಂಗಳ । ಮೂರ್ತಿಯನುಮುನಿವರರುಕಂಡರುಕಂಗಳಿದಿರಿನಲಿ ॥

ನರಮಣಿಗಳೊರೆಣದಮಕುಟದ । ಕಿರಣಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರದೀಪ್ತಿಯ । ಸಿರಿಮುಡಿಯಮಲ್ಲಿಗೆಯಮಣಿಕುಂಡಲದತಾಂಡವದ ॥
ಸಿರಿಮೊಗದಮಾಧುರ್ಯಗುಣಸಾ । ಗರಮೃದುಸ್ಮಿತಫೇನಮುದ್ರಿತ । ದರಳುಗಂಗಳಮಂಗಳಾಕಾರದಮನೋಹರನ ॥ ೩೨ ॥
ಕೊರಳಹಾರದಕೌಸ್ತುಭದಪೀ । ರುರದನಿಡುತೋಳುಗಳನಿಗಳಾ । ಭರಣರತುನದಮುದ್ರಿಕೆಯಸಿರಿವತ್ಸಲಾಂಛನದ ॥ ಸಿರು
ತವೆಂತತವ್ರುರ್ನೆಯಸರ । ಸಿರುಹನಾಭಿಯಮೆರವಪೀತಾಂ । ಬರದಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುಕಂಡರುಮುನೀಶ್ವರರು ॥ ೩೩ ॥
ಚಾರುವಾಮಭುಜಾಗ್ರವನುನಾ । ಗಾರಿಯಂಶದಲಿರಿಸಿಲೀಲಾ । ವಾರಿಜವನಾಡಿಸುತಬಲಸ್ಯೈಯ್ಯಲಿಕೃಪೇಕ್ಷಣದ ॥ ವಾರಸಂಗ
ಳಸುಪ್ರಸಂನಮು । ಖಾರವಿಂದದಭಕ್ತಜನಸಂ । ಸಾರಿಕನುವಿಂದಿರಲುಕಂಡರುಕಮಲಲೋಚನನ ॥ ೩೪ ॥ ಸಿರಿಯಸೌಭಗ
ಮದವನಿಳುಹುವ । ಸಿರಿಗೆಸಿರಿಯನುಮಾಳ್ಪಲೋಕಾ । ಕರುಷಣೈಕಸಮರ್ಥಸೌಭಗಸಾರಸಂಗ್ರಹದ ॥ ಪರಮಭಾಗವತಾವ
ಳಂತಃ । ಕರಣವಿರಚಿತವಿಶ್ವವಿಸ್ಮಯ । ಕರವೆನಿಪಮೂರ್ತಿಯನುನಿಂದಿರೆಕಂಡರನುಪಮರು ॥ ೩೫ ॥ ನೋಡಿದರುಕಂಗಳು
ದಣಿಯೆಕಡೆ । ಗೋಡಿವರಿವನುರಾಗರಸದಲಿ । ಮೂಡಿಮುಳುಗಿತುತನುತದೀಕ್ಷೌವೃತನಿಷೇಕದಲಿ ॥ ಝಾಡಿಸುವರೆಂಬಿ
ನಲಿತರೊಳ್ಗಳ । ನೀಡಿತನುಗಳನಂಘ್ರಿಗಳಲೀ । ಡಾಡಿದರುಜಯಜಯಪರೇಶಾಧೀಶಜಯಯೆನುತ ॥ ೩೬ ॥ ಆಮುಕುಂದಪ
ದಾಬ್ಜಪರಿಮಳ । ಧಾಮತುಳಸೀಗಂಧವಹನಿ । ಸ್ಸೀಮರಂತಶ್ವಾಸಗತಿಯಲಿಹೊಕ್ಕುಹೃದಯವನು ॥ ಸೀಮೆಗೆಡಿಸಿತುಮುಕ್ತ
ರನುತನು । ರೋಮಹರುಷದಲಕ್ಷ್ಮಿಗಳಸ । ಪ್ರೇಮಹರುಷದಲದ್ದರಾಲಿಸಿತನ್ಮುಖಾಂಬುಜವ ॥ ೩೭ ॥ ಕರಣವಳಿದುವಿಮುಕ್ತ
ಸುಖದಲಿ । ಭರಿತರಾದಮಹಾತ್ಮರಂತಃ । ಕರಣವಂಕುರಿಸಿತ್ತುಪುನರುತ್ಥಾನವನುಪಡದು ॥ ಕರಗಿಕಂಗಳಲುಕ್ಕಿಪುಳಕದ । ಹ
ರುಷನಲಿಹೊರೆಯೇರಿಸುಖಮಯ । ಶರಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತಿರ್ದರುತನುಮುನೀಶ್ವರರ ॥ ಕಂಗಳಾಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವಿ । ನಂ
ಗಶೋಭೆಗೆಸಲಿಸಿದವುಸ । ರ್ವಾಂಗವನುಮನವಹಾರುವೋದುದುತತ್ಪದಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ಹಿಂಗಲರಿಯವುಹರಿಪದಾಬ್ಜದ । ಸಂಗಸುಖದ
ಲಿತನುಗಳಾಮುನಿ । ಪುಂಗವರುಪೂರಾಯವೆನೆಪಡೆದರುಮನೋರಥವ ॥ ೩೯ ॥ ಕಾಡುವಖಿಳೇಂದ್ರಿಯಕೆಕಂಗಳು । ತೋಡಿ
ಒಡಿಸಿದವವೃತವನುಮನ । ಬೇಡಿದಿಚ್ಛೆಯಪರಮಸೌಖ್ಯದಸಿದ್ಧಿಯಲಿನಲಿಯೆ ॥ ಆಡಲೇನದನಧಿಕಹರುಷದ । ಘೋಡಿಕೆಯ
ಲೋಲಾಡುತಸ್ತುತಿ । ಮಾಡಿದರುಮುನಿವರರುಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜದಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ
ಜಯನಮೋಜಗದಾದಿಪೂರುಷ । ಜಯಗುಣತ್ರಿತಯತ್ರಿಪೂರುಷ । ಜಯನಮೋನಿಜಶಾಸನಸ್ಥಿತಸಕಲಸುರವಂದ್ಯ ॥ ಜಯನ
ಮೋನಿಖಿಳಾತ್ಮನಿರ್ಗುಣ । ಜಯಜಗದ್ಧಿತಕಾರಿಸದ್ಗುಣ । ಜಯನಮೋನಿರವದ್ಯಮುಕ್ತಾವೇದಮುನಿಹೃದ್ಯ ॥ ೪೧ ॥ ತಂದೆ
ವರಸಿಜನಾಭಿಸರಸಿಜ । ನಂದನನಮುಖದಿಂದಕೇಳ್ದಾ । ನಂದದಿಂದೋಲಾಡಿದೆವುಮನದೊಳಗನೆನನೆನೆದು ॥ ಇಂದುಗೋಚರ
ವಾಯ್ತುಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವವಿದುಕಂಗಳ್ಗೆಗಧಿಟಕೆಂ । ಮಂದದತಿಶಯಭಾಗ್ಯವಂತರದಾರ.ಭುವನದಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಹೃದಯದೊಳ
ಗಿದ್ದೇನುಫಲದು । ಹೃದಯರಿಗೆದುಷ್ಪ್ರಾಪ್ಯವಲ್ಲಾ । ಪದವಿದಮಳಾತ್ಮರಿಗೆತೋರ್ಪುದುವಿಶ್ವಮಯವಾಗಿ ॥ ವಿದಿತವಾಯ್ತು
ದುನಿಂನಕಾರು । ಣ್ಯದಲಿಕಂಡೆವಲಾಸಮಕ್ಷದ । ಲೊದವಿದಖಿಳೈಶ್ವರ್ಯಸೌಭಗಸಾರಸಂಪದವ ॥ ೪೩ ॥ ದೇವನಿಂವಿಜಯಾಂ
ಘ್ರಿಕಮಲದ । ಸೇವಕರಿಗಾವುದುಸುದುರ್ಲಭ । ವಾವಿರಿಂಚಿಭವೇಂದ್ರಮುಖ್ಯಾಮರರಪದವಿಗಳು ॥ ಭಾವಿಸಲುತೃಣದಿಂದಲ
ಘುಕಾ । ಲಾವಯವಖಂಡಿತಸುಖಂಗಳ । ನಾವನೈಬಯಸುವನುಬಾಹಿರನಾಗಿನಿಜಸುಖಕೆ ॥ ೪೪ ॥ ಭಕುತಿಸುಖಕೆರಗಿದವರ
ತ್ಯಾಂ । ತಿಕವೆನಿಪನಿಂನೀಪ್ರಸಾದದ । ಮುಕುತಿಸುಖವನುಸರಕುಮಾಡರನನ್ಯಭಾವದಲಿ ॥ ಸುಕೃತನಿಧಿಗಳುನಿಜಕಥಾಸು ।
ಪ್ರಕಟಸುಧೆಯನುಸವಿಪಮನದಾ । ಸಕತಿಯುಳ್ಳಮಹಾತ್ಮರಿಗೆಸರಿಯಾರುಭುವನದಲಿ ॥ ೪೫ ॥ ಜನನವಾಗಲಿತಮಗೆತಿರ್ಯ ।
ಕ್ಕನಲಿಮೇಣಾಕೃತಾಘಫಲದಲಿ । ಮನಮಧುವ್ರತದಂತೆನಿಜಪದಕಮಲದಲಿರಮಿಸೆ ॥ ಅನವರತತೊಳಲಿಯೊಲುನಿಜವಾ । ಕ
ನುಸರಿಸಲಂಘ್ರಿಗೆಕಥಾಮೃತ । ವನುನಿರಂತರಕರುಣಿಸೂದೀಕರ್ಣರಂಧ್ರದಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಆವಸುಕೃತದಸಿದ್ಧಿಯೋನಯ । ನಾವ
ಳಗೆಶೇರಿದುದುಶಿವವ । ಭಾವಗೋಚರಪಲ್ಲವಾಂಘ್ರಿಸಮಕ್ಷವಾಯ್ತುಮಗೆ ॥ ಅವಧನ್ಯರೊನಾವೆನುತರಾ । ಜೀವನಾಭನಪದಕೆ
ನಿತ್ಯಾ । ತ್ಮಾವಬೋಧಾಂಬುಧಿಗಳೆರಗಿದರಧಿಕಹರುಷದಲಿ ॥ ... ... ॥ ೪೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೦೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿ ಸನಕಾದಿಗಳ ತೋರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಏಳ್ಗೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು–ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪಾದಧೂಳಿ ಮಹಿಮೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ಯೋಗಮಾಯೇಶ್ವರನುಮೆರೆದನು । ಯೋಗಿಜನನಿಜಬಂಧುತನದನು । ರಾಗವನುಲೋ
ಕೋತ್ತರಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುಣಗಣವ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ನುಡಿಗಳನುಕೇಳುತ್ತಯೋಗಿಗ । ಳಡಿಗೆರಗಲನುಪಮ್ಮರನಾಜಗ । ದೊಡೆಯನೆತ್ತಿದನೊತ್ತಿದನುಕರತಳಪ ನಂಗದಲಿ ॥ ತಡವಿತರ್ಕೈಸಿದನುತಂನಯ । ತೊಡವುಗಳ್ಗಳರೆಂನಾನೆಗಳ್ಗಳರೆಂ । ನೊಡೆಯುಗಳ್ಗಳರ್ಯೆತಂದಿರೇಯೆನುಂದನವರೊಡನೆ॥ ಪೌರುಷದಲಿವರಿಬ್ಬರೆಂನೀ । ದ್ವಾರಪಾಲಕರರಿಯರಾತ್ಮವು । ನೋರಥವನಭಿಭವಿಸಿಬಹಳದ್ರೋಹವನುನಿಮಗೆ ॥ ಸೇರಿಸಿದ ರಾಫಲವನಾನೇ । ಪ್ರೇರಿಸಿದೆನೀನಂಮಮುಖದಲಿ । ಘೋರತರಶಾಪವನುನಿಮಗೀಭೀತಿಬೇಡೆಂದ ॥೨॥ ಬಂದುದೆನಗಪಕೀ ರ್ತಿಬಾಹಿರ । ರಿಂದಯೋಗಿಗಳ್ಗೈತರಲುನಿಜ । ಮಂದಿರಕೆನೀವಾರುತಾವಾರೆಂಬುದನುಧಿಟಕೆ ॥ ಮಂದಮತಿಗಳುನೋಡದಕ್ರ ಮ । ದಿಂದತಡದೆಂನನುಳಕೀರ್ತಿಗೆ । ಕಂದುಬೆರಸಿದರಕಟಜಯವಿಜಯಾಖ್ಯರಿವರೆಂದ ॥೩॥ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನುನಿಂಮವಾ ನೇ । ಮಾಡಿದೆನಲಾಕ್ಷಮಿಸಬೇಕಿಂ । ನಾಡಗೋಲವರಿಂದಬಂದಪರಾಧವೇನದಲೆ ॥ ಆಡದಿಹುದೇಲೋಕಭೃತ್ಯರು । ಮಾಡಿದ ಪರಾಧವನುಗುಣವನು । ಕೂಡಿದಾತಾರನಲಿಹೊರಿಗೆಯುಮಾಲನಿದನೆಂದ ॥೪॥ ಕಡಿದುಬಿಸುಡುವೆನವರತ್ತೋಳನು । ಪ್ರೊಡ ರಿಸಿದರೀನಂಮೊಡನೆಸಾ । ಕಡೆಕಡೆಮವಮಾತ್ರೇಕೆಮಾನ್ಯರದಾರುನಿಂಮಂತೆ ॥ ಮೃಡಮುಖಾಮರರೊಳಗೆಕಾಣೆನು । ಪಡಿಯು ನಿಪ್ಪರನಿಮಗೆವಿಪ್ರರ । ಗಡಣವೆನಗಭಿವಂದ್ಯನೀಯುರಲಾಶಿವಾಯುಂದ ।೫॥ ವಿಪ್ರಮಾತ್ರವೆದೈವವೆನಗಾ । ವಿಪ್ರರೊ ಳುವೇದಜ್ಞರವರೊಳು । ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾದರಾವೇದಾಂತದರ್ಥದಲಿ ॥ ಅಪ್ರಮಾಣವೆಬಳಿಕತನಗವ । ರೇಪ್ರಧಾನರುನಿಂಮ ವೊಲುವಿ । ಪ್ರಪ್ರಸಾದದಲೇಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾದೆನಾನೆಂದ ॥೬॥ ನಿರುತವಿದುನಿಂಮಡಿಯಶೇವೆಯು । ಲಿರದಗೋಚರವೆಂಬ ಮಲವನು । ಪರಿಹರಿಸಿದೆನುಪೂತಪಾದಪರಾಗನೆನಿಸಿದೆನು ॥ ಸಿರಿಗೆನೆಲೆವನೆಯಾದುದೆಂನಲಿ । ವಿರತಮತಿನಾನುಳಿಯೆಭಜಿಸು ವ । ಸುರರುಬಯಸುವರಾವಳರ್ಥಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣವ ॥೭॥ ಯೋಗನಿಷ್ಟದ್ವಿಜರುಧಿಟತಾ । ವಾಗಿತಂನನುಕಂಡಬುಧರುಂ । ಬಾಗತುತ್ತಿಂಗೊಮ್ಮೆ ದಣಿದುಂಬಂತ್ರಚೇತನದ ॥ ಯಾಗದಲಿಯಜಮಾನಹವಿಘೃತ । ಸಾಗರಪ್ಲುತವಾದಡೆಯುಧಿಟ । ಕಾಗದತಿ ಶಯತುಷ್ಟಿಹುತವಹಮುಖದಲೆನಗೆಂದ ॥೮॥ ಮೌಳಿಯಲಿವಿಪ್ರಾಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಧೂಳಿಯನುತಾನಾಂತದೆಂನಯ । ಕಾ ಲತೊಳೆದುದಕವನುಧರಿಸಿದನಾಮಹೇಶ್ವರನು ॥ ಮೇಳವೇತಂನಂಘ್ರಿಕಮಲವ । ನೋಲಗಿಸುವಳುಮಾಯೆನಿಂಮಡಿ । ಸೀ ಲವನುತನಗೀಯಲೀಶ್ವರನಾದೆನಾನೆಂದ ॥೯॥ ಆವನೊಬ್ಬನವಿಮಲಕೀರ್ತಿಸು । ಧಾವಗಾಹನವಖಿಳಜಗವನು । ಪಾವ ನವಮಾಡುವುದಲಾಚಾಂಡಾಲರೊಳಗಾಗಿ ॥ ಭಾವಿಸಲುನಿಂಮಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಶೇವೆಯಿಂದವೆಲಬ್ಧವಾಯ್ತೆನ । ಗೀವಿಭವ ವೀಶೀಲವೀಸುಪವಿತ್ರಗುಣವೆಂದ ॥೧೦॥ ಮರವೆನೆನಗಪರಾಧಕೋಟಿಯು ನರಿಯದವರಾಚರಿಸಲೆಂನಲಿ । ಹೊರಿಸಿದರ್ಥ ಪ್ರಾಣದಭಿಮಾನದಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ॥ ಕಿರಿದುನೋವನುಮಾಡಿದಡೆವಿಮಗೆ । ಮರುಗುವೆನುನುರೆಯಾಕೆಮನದಲಿ । ಮರೆಯಲರಿವೆನೆ ಕೋಟಿಕಲ್ಪಾಂತರಕೆತಾನೆಂದ ॥೧೧॥ ಇದನರಿಯದೆಂನಂತರಂಗದ । ಹೃದಯದಂತಸ್ಥವನುಬಹುವಿಧ । ಮದವಿಕಾರಿಗಳೆಂ ನಕಾಮಿತಕಾಮಧೇನುಗಳ ॥ ಸದರವೆಂದಭಿಭವಿಸಿನಾನಾಂ । ಗದಲಿನವವರುನರಕದಲಿನೂ । ಕದೆಬಿಡುವರಲ್ಲೆಂನನುಜ್ಞೆಯು ಲಂತಕಾನುಗಳು ॥೧೨॥ ಬೈದಡರ್ಚಿಸುತೆಂನತನುಗಳು । ಹೊಯ್ದಡೆಯುಹೆರೆಸಾರ್ದುಬುಧರಲಿ । ವೈದೆಗದುಮನದೊಳಗೆ ತಾನೆಂದರಿದುಮತ್ಸರದ ॥ ಕೈದುಗೊಳ್ಳದೆಮುಖವಿಕಾಸವ । ನೈಯ್ದುಮಧುರೋಕ್ತಿಯಮಹಾತುನು । ರೈದುವರುಘನವಾಗಿಪ ರಿತೋಷವನುತನಗೆಂದ ॥೧೩॥ ಒದಡಡೆಮೆಯನುಸ್ವೈರಿಸೆಭೃಗು । ಪದವನಿದೆನಾಧರಿಸೆನೇತಾ। ನೆದೆಯಲಂಕವಮಾಡಿಸಿರಿವತ್ಸಾ ಭಿಧಾನದಲಿ ॥ ಹೃದಯದಂತಸ್ಥವನುನೋಡದೆ । ಮದಮುಖರುಮತ್ಸರಿಸಿಹಿರಿಯರಿ । ಗೊದಸಿಕೊಂಬರುಬರಿದೆಕಾಲನಕಾಲಲಿ ವರೆಂದ ॥೧೪॥ ಆಳುವರುನರಕದಲಿನಿಂದೆಯು । ಕೇಳ್ದಡೆತಪ್ತಾಯಸಾಂಕುಶ । ಬಾಳಕೀಲಿತಕರ್ಣದಲಿಹೇಳ್ದದರೆಹರೆಗಡಿದ॥ ನಾಲಿಗೆಯಲುತ್ಪಾದಿಸಿದುಕಂ । ಣಾಲಿಯಲಿಪರಿಭವಿಸಿನೋಡಲು । ಕಾಲನವರಭಿಮತಫಲಪ್ರದರಹೆರಲಾಯುಂದ ॥೧೫॥ ಪ್ರೊ ಡವಡುವುದೆಂನಂತೆಹಿತವನು । ನುಡಿವುದದುಕಾರಣಗುಣಜ್ಞರು । ಪ್ರೊಡವಿಯಮರರಪಾದರಜವನುಧರಿಸಿಬದುಕುವುದು ॥ ನಡೆ ಯದಾಯುಶ್ರೀಗಳ್ಗಂಗೊಡ । ಬಡುವುದಾಕುವಕಾಲಪಾಶವ । ಕಡೆಯೊದವಡಾರಾಧಿಸುವುದವಿರತಮಹೀಸುರರ॥ ೧೬ ॥ ಆಗಿ ಮತ್ತದರೊಳಗೆಮಾನ್ಯರು । ಯೋಗಿಗಳುಧಿಟಕೆಂನನೇತಾ । ವಾಗಿಕಂಡಮಹಾತ್ಮರೀನಂಮಂತ್ರಭುವನದಲಿ ॥ ಲೋಗರೇಸೀ ವೆನಗೆತಡೆಮಲು । ತಾಗುಧಟ್ಟನಬರಿಯಮಾತಿನ । ಯೋಗಿಗಳೆಶಿವಶಿವದುರಾಗತವಾಯ್ತಲಾಯುಂದ ॥೧೭॥ ಸಿರಿತನೆಗೆಸರಕ ಲ್ಲಕಮಲಜ । ಹರರಹಂಗೆನಗಿಲ್ಲಭಜಿಸುವ । ಸುರಗಿರೇಶ್ವರರೊಳಗೆಮಮತಾಮಾತ್ರವೆನಗಿಲ್ಲ॥ ಭರಿತಸಚರಾಚರದಲೆಂನನು ।

ದೆರಸಿಕಾಣಲುಬಲ್ಲಯೋಗಿಗ | ಳೊರೆಗೆಬಹಬಾಂಧವರುಬೇರೆನಗಿಲ್ಲಧಿಪವೆಂದ || ೧೮ || ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆದರಿಂದತಂನಯ | ಶೌ
ಮಾತ್ರಿಗಳುಮಾಡಿದವಿರೋಧ | ಭ್ರಮೆಯನಿಲ್ಲಿಯೆಮರವುದಪರಾಧಿಗಳದುಷ್ಕೃತವ || ಸಮತೆಯಲಿಸ್ಥಿರಿಸುವುದೆಂದ | ಕ್ರಮವನ
ರ್ಪಿಸಿಬೇಡಿಕೆಯಿಂತೆನು | ಮಮತೆಯಲಿಮುಂನಿಸುವುದೆಂದನೆನುತ್ತಕೈಮುಗಿದ || ೧೯ || ನಿಗಮಶತತಲೆದೂಗಲಾಯೋ | ಗಿಗಳ
ನಿಜಮಹಿಮೆಯನುಕರುಣಾ | ಳುಗಳದೇವನುಬಂಣಿಸುತ್ತಿರೆತೆರದಬಾಯ್ಗಳಲಿ || ಬಗೆದುಕೇಳುತ್ತಕಂಗಳಲಿಜಲ | ವೊಗಲು
ಪ್ರತ್ತಿಯುಂಕೆಬೆರಗಿನ | ಬಿಗುಹಿನಲಿಬೆಳ್ಕಾದರಾಲಿಸಲರಿಯರಭಿಮತವ || ೨೦ || ಮೃದುಮಧುರಲಘ್ವಾರ್ಥಗೌರವ | ಸದು
ವಿನಯಸಂಪಂನವೆನಿಸುವ | ಪದುಮನಾಭನಸೂಕ್ತಿಸುಧೆಯನುಕಿವಿಗಳನುಕುಡಿದು || ಕಡುಮನದಮಹಾತ್ಮರಂತೆ | ಹೃದ
ಯದೆಪ್ಪುದೆದಣಿಗದಚ್ಯುತ | ವದನವನುನೋಡುತ್ತಲಿರ್ದರುಕೂಬಿಸಮರವಿಟ್ಟು || ೨೧ || ಲೋಕಸಂಗ್ರಹನ್ಯಸಲೀಜಗ | ದೇಕ
ನಾಥಂಗಿದುನಿಜಾಶ್ರಯ | ರೇಕೆಪರಮೇಶ್ವರಗೆನಂಮನುಬೇಡಿಕೊಡಲೇಕೆ || ನೂಕಿಪೊಗಳುವವೇದವಾವನ | ಸೋಕಲರಿಯ
ವನುನಿಮನಂಗಳು | ತೇಕಿತಲಿಕೆಳಕಾದನ್ಯಕಾಣಿಸದೆನಿಜಪದವ || ೨೨ || ಎನುತಮುನಿಗಳುಮನದೊಳಾಲೋ | ಚನೆಯ
ಲರಿದಭಿಮತವನುಬ್ಬುನ | ತನುಪುಳಕಪೂರದಲಿನನೆಯಲುನಯನವಾರಿಯಲಿ || ದನುಜಹರನಪದಪಾರಸಾದ್ರ್ಯ | ನನವನೀಕ್ರೈ
ಸುತಖಳನ್ವೈಷ್ಣವ | ವನಧಿಕೇಳಲಕೈಮುಗಿದುಮಾಡಿದರುಬಿಂನಹವ || ೨೩ || ದೇವನಿಜಚರಣಾರವಿಂದದ | ಶೇವಕರನೀ
ಬೇಡಿಕೊಂಬುದಿ | ದಾವತತ್ವರಹಸ್ಯಮುದ್ರೆಯೊನಾವರಿಯೆವಿದನು || ದೇವದೇವೇಶರಿಗೆಧರಣೀ | ದೇವರಿಗೆಪಿತೃಗಳಿಗೆನೀನೇ |
ದೈವವಲ್ಲಾಸಕಲಸಚರಾಚರದಜೀವರಿಗೆ || ೨೪ || ಒದಗುಮೃತ್ಯುವನಾವನಭಿಪ್ರಿಯ | ಸದಮಳಧ್ಯಾನದಲಿಮೋಕ್ಷದ | ಸದವಿ
ಯಲಿಪರಿನಿಷ್ಟರೆನಿಸುವರಖಿಳಯೋಗಿಗಳು || ಅದುಭುತವಲಾನಿನಗೆವಿಪ್ರರ | ಪದರಜವಧರಿಸಿದೆಪವಿತ್ರತೆ | ಯುದಿಸಲೆಂವುದೆ
ನಿಶ್ಶುದ್ಧವಿಬುಧವಸ್ತುವಿಗೆ || ೨೫ || ಜಗದುಪತಿಗಳಕೈಯಲಿರದೋ | ಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿಷ್ಟವನುಸಲಿಸುವ | ಜಗನುಮಾತೆಯದಾ
ವನುರದಲಿಮಂದಿರವಮಾಡಿ || ಮಗುಳಳುಸಿತ್ರೊಳಸೀನಿವಾಸಾಂ | ಘ್ರಿಗಳಗೊಯ್ಬುಚರ್ಚಿಸಿಪವನಮಾ | ಲೆಗಳತುಂಬಿಯಸಲು
ಗೆಯನುನೆರೆಬಯಸಿಭಜಿಸುವಳು || ಅವಿರತವ್ರತದಿಂದಭಜಿಸುವ | ಭುವನನಂಬಿತೇಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುನೋ | ಡುವಡೆತ್ರೆರಹಿಲ್ಲವಾಳ
ಭಾಗವತಪ್ರಸಂಗದಲಿ || ಅವಹಿತಂಗುಪಸೇನಜನಬಂ | ಧುವಿಗೆಕಾರುಣ್ಯಾನ್ವಿತದಸಿಂ | ಧುವಿಗೆಸರಿಧೊರೆಯಾದದೈವವದಾ
ರುಭುವನದಲಿ || ೨೭ || ಆನಿನಗೆಪಾವನತ್ರವಿಪ್ರಸ | ದಾನುಪದಪಾವನರಳ್ಳೀಲ | ಕ್ಷ್ಮೀನುರಂಜಿತವಾಯ್ತುಲಾಶ್ರೀವತ್ಸನಾಮ
ದಲಿ || ಹೀನವೂಯಾಸೃಷ್ಟಿಜಾವರಾವೇನನರಿಯೆವುನಿಂಮಡಿಯಭ | ಕ್ತಾನುರಾಗದಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯಸಂಸ್ಥಿತಿಯ || ೨೮ ||
ದರ್ಮಪರಿಪಾಲಕನುಧರ್ಮ | ಧರ್ಮಫಲದಾಯಕನುವಿರಹಿತ | ಧರ್ಮಕಂಟಕನಾತ್ಮಧರ್ಮಸದ್ವೈಕಸಂವೇದ್ಯ || ಧರ್ಮನಿಷ್ಠದ್ವಿ
ಜರನಾತ್ಮಸ | ಧರ್ಮದಲಿಕೊಂಡಾಡದಿರ್ದಡ | ಧರ್ಮವೃದ್ಧಿಯಲಲ್ಪಯದೇನಿಜಧರ್ಮಮಾರ್ಗವಿದು || ೨೯ || ಸತ್ವಗುಣದ
ಲಿಸಕಲವಾಯಾ | ಶಕ್ತಿಗಳನಳವಡಿಸಿನಿಜಪದ | ಭಕ್ತರನುಪಾಲಿಸಲುಮಾಡುವೆದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹವ || ನಿತ್ಯನಿಖಿಳೇಶ್ವರಗೆನಿನಗೀ |
ಭೃತ್ಯರನುಪತಿಕರಿಸಿಧಿಟದಿಂ | ದೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಡಿದರೆಕೆಡುವವೆನಿಂಮಮಹಿಮೆಗಳ || ೩೦ || ತಂದೆನಿಜನಂದನರನತಿಶಯ |
ದಿಂದುಕೊಂಡಾಡಿದರೆಮಹಿಮೆಗೆ | ಕುಂದೆನಿಜಪದಶರಣರನುನೆಗಳ್ಚಿಸಿಹೊಗಳ್ವಡಡೆ || ಕಂದುವುದೆನಿಜಕೀರ್ತಿಮಹಿಮಾ |
ಮಂದಿರನೆನುರ್ಝುಪೊಗಳುವಾಶೃತಿ | ವೃಂದವೈದಲುಸೆರೆಯನೀಪಾವನಪದಾಂಬುಜವ || ೩೧ || ಆವದಿವರಿಂಗುಚಿತವೆಂಬುದ |
ದೇವರೀಬೆಸಸುವುದುದಂತವೂ | ದೇವಧಿಬದಲನುಗ್ರಹದನಿಜಲೋಕಸಂಸ್ಥಿತಿಯ || ನಾವೂಶಂಬಟ್ಟನರುನಿರ್ಮಳ | ಭಾ
ವನಲಿನೇರಿದಕೆಯೋಗ್ಯರೆ | ನಾವುವಿಧಿಸುವುದನಪರಾಧಕ್ಕೃತಾಪರಾಧದಲಿ || ೩೨ || ಯಾಕೆಭೇದದಬಳಿಕೆನೀವವಿ | ವೇ
ಕಿಗಳಿಜೀವರಿಗೆಕರ್ಮವಿ | ಪಾಕವಾರಲಿಮೋಕ್ಷಶಾಪಾನುಗ್ರಹಂಗಳಿಗೆ || ಆಕೆವಾಳರದಾರುನಿಃಮಲ | ದೇಕಹಂಕೃತಿಕೃತಕ
ನೆಂನಲಿ | ಸಾಕುಸ್ವೀರಿಸಲರಿಯದುಪಚಾರವಿದುತನಗೆಂದ || ೩೩ || ಮೂರುಜನ್ಮದಲಸುರರಲಿಕಾ | ಲೂರಿವಿಕ್ರಮವಹ್ನಿಯಲಿ
ಕಾ | ಪೇರಿನೈರದಲೆಂನನೇನೆನನೆನದುಬೇರೊಂದು || ತೋರಪೆಂತೆಂನೊಳಗನರಿಪದೆ | ಯಾರದಂತಸ್ಥಿತಿಗೆಮಗುಳೀ | ಪೇರು
ಸಂತ್ರೆಮಹಾತ್ಮರಿರಮಾಡೊದನುಗ್ರಹವ || ೩೪ || ಮುಕುತರಿಗೆಭಯವಾಯ್ತುಮಗುಳೆಂ | ಬುಕುತಿಯುಕುತಿಗೆಬಾರದೀನಿಂ |
ಮುಕುತಿಯನುತಾನಿಸಾರಲರಿನೆಶೇಲಪಿದುತನಗೆ || ಸಕಲವಾದಂತಾಗಲದರಾ | ಸಕತಿತನಗಿಲ್ಲಂಜೆನವಮಾ | ನಕನುನಿಮಗಾ
ನಾಗಲುಂಜಾವನುಳಸಬೇಕೆಂದ || ೩೫ || ಹಲವುವಮಾತೇಕಿಂನುಮನದಲಿ | ಚಲಿಸಲಾಗದುಪೇಳದಂತಿಹು || ದಲೆಯತೋರಲ
ದೇಕಿಬೇರನುಬಲ್ಲಜಾಣರಿಗೆ || ತಿಳಿಯಬೆಂನಮನೋಭಿಲಾಷೆಯ | ನೆಲೆಯನೀವೆಬಲ್ಲಿರೀನಿ | ಮೊಲವನಾನೆಬಲ್ಲೆನಿತರರಿಗರಿ
ಯಬರಿದೆಂದ || ೩೬ || ಎಂದುಮುನಿಗಳಕೈವಿಡದುನಿಜ | ಮಂದಿರವನೈದಿದನುಮೊಗಳುವ | ದುಂದುಭಿಯಭೇರಿಗಳಕಹಳಾರ
ವದಕಳಕಳದ || ವಂದಿಗಳನೈತಾಳಿಕಾಮರ | ವೃಂದಸೂಸುವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗ | ಳಂದದೆಸೆವುಫುಮಭಿನೆಪರವೋತ್ಸವದರಬಿಗಳ
ಲಿ || ೩೭ || ತೋರಿದನುಪ್ರತಿಬಿಂಬವಗಳವಿ | ಸ್ತಾರವನುನಿಜಯೋಗಮಾಯಾ | ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವನುಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣದ ||

ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯನುಜಾಮುಹಿತ್ಸದು | ದಾರಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಲಿಸವಮುಕ್ತರ | ಭಾರತಿಯುಬಹುವಿಧವಿಮಾನಶ್ರೇಣಿಸಂಕುಲದ || ೩೮ || ಆನಕಶಿಗಳಂಗಾಲಧೂಳಿಯು | ಮಿನುಗುಕಮಲಜರುದ್ರರಲ್ಲಿಯು | ಬಿನುಗುಸುರಗಿರಲೋಕಪಾಲಕರಾರುತಾವದಕೆ || ತನುವಿಡಿದುಭೋಗಿಸುವಬೊಂಮದ | ಕನಿಸುಖವನೀಕ್ಷಿಸುವಮುಕ್ತರು | ಮನಕೆಹಂಗಿಗರಾದರೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ || ೩೯ || ಕಂದಣಿಯೆನೆರೆನೋಡಿಪರಮಾ | ನಂದದೊಳಗೋಲಾಡಿಮುಕ್ತರ | ಸಂದಣಿಗೆಕ್ಕೈಮುಗಿದುಬಲವಂದೆರಗಿಹರಿಪದಕೆ || ವಂದಿಸುತಬೀಳ್ಕೊಂಡರಂದುಸ | ನಂದನಾದ್ಯರುಮಿಗೆಕೊಗಳುತ್ತೆ | ತಂದರಾಪರಮೇಶ್ವರನನಿರುಪಮಿತಗುಣಗಣವ || ೪೦ || ಹೋಗಿನೀವವನಿಗೆವಿರೋಧಿಗ | ಳಾಗಿಜನಿಸಿಯೆವೈರಭಾವದ | ಯೋಗದಲಿಕೆಳದ್ದೈವಹರಿಕಂನಂಘ್ರಿಸಂನಿಧಿಗೆ || ಲೋಗರಾದಿರೆನುತ್ತಕರುಣಾ | ಸಾಗರನುಮೈದಡವಿತಂನಯು | ಬಾಗಿಲವರನುಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುಭೀತಿಯುನುಬಿಡಿಸಿ || ೪೧ || ಒಡೆಯನಾವೆಲ್ಲವರಿಗಭಯುವ | ಕೊಡಸಮರ್ಥನುಯುಕೆನುವಿಪ್ರರ | ನುಡಿಗೆನುಡಿಬೇರಿಲ್ಲವಿಾರುವವಮಾತುಮತವಲ್ಲ || ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಿಮುಂನವೇನಿಂ | ಪೊಡತಿಯುಮತಡದಂದುಕೋಪಿಸಿ | ನುಡಿದನುಡಿಫಲಿಸಿತ್ತುವಿರಹವತಂದುದದುನಿಮಗೆ || ೪೨ || ಆದಡೇನತ್ಯಲ್ಪಕಾಲವ | ನಾದರಿಸುವುದುಜನಿಸಿಧರೆಯಲಿ | ಭೇದಿಸುವೆನೀಶಾಪಸಂಚಿತಪಾಪಜನ್ಮವನು || ಅದಭಂಗವಿದೇಕೆಹರುಷವಿ | ಷಾದನಿಮಗಿಂನೆನುತತಿಳುಹಿದ | ನಾದಯಾನಿಧಿಬಾಗಿಲವರನುಬಹಳಕರುಣದಲಿ || ೪೩ || ಬೀಳುಕೊಟ್ಟುಕೃಪಾಳುನಿಜರಾ | ಜಾಲಯುವನೈದಿದನುಬಳಿಕಾ | ಕೋಲುಕಾರರುಬಂದರಾನಿಜಲೋಕದಿಂದಿಳಿದು || ಮೇಲೆನೋಳ್ಪವಿಮಾನದಖಿಳಜ | ನಾಳಿಜರುಗಲುಹಾಯೆನುತಕ | ರಾಳರಿಬ್ಬರುಬಂದುದಿತಿಯುದರದಲಿಸಂಭವಿಸೆ || ೪೪ || ಆಮಹಾತ್ಮರಶಾಪದಿಂದವೆ | ತಾಮಸರುಸಂಭವಿಸಿದೀಪರಿ | ಭೂಮಿಕಂಟಕರಾಗಿಮಗುಳೆಮಹೇಶ್ವರನೆನಮಗೆ || ಕ್ಷೇಮವನುಮಾಡುವನುಬೆದರದಿ | ರೀಮಹಾವ್ಯತಿಕರಕೆಬರಿದೇ | ಸಾಮವಾಗದಿರೆಂನತಂನಲಿಹರಿವುದಲ್ಲೆಂದ || ೪೫ || ಇಂದುಮೊದಲಾಗಿಹುದುಮರೆಯದೆ | ಬಂದಿಕಾರರುಬಲ್ಲಿದರುಗೋ | ವಿಂದನನುಮರೆಯೊಗುವುದತಿಶಯಭಾವಭಕ್ತಿಯುಲಿ || ದಂದುಗವಿದೆಲ್ಲಿಯುದುಹೋಗಿಂ | ನೆಂದುನಿತ್ಯಾತುಮನನಿಜಕುಲ | ನಂದನನುಸಂತೈಸಿಕಳುಹಿದನಖಿಳಸುರಕುಲವ || ... ... || ೪೬ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಜಯ ವಿಜಯರುದ್ಭವ–ಹಿರಂಣ್ಯಕಶ್ಯಪ–ಹಿರಂಣ್ಯಾಕ್ಷರ ಜನ್ಮ.

ಸೂಚನೆ || ಜಯವಿಜಯರುದ್ಭವಿಸಿಭುವನ | ಕ್ಷಯಸಮರ್ಥರುವೀರದೈತ್ಯರಾಂ | ನ್ವಯವಬೆಳಸಿದ
ರಳಪಿದರುಸುರಲೋಕಪಾಲಕರ || ... ...

ಪದನು || ಧರಿಸಿದಳುದಿತಿಗರ್ಭವನುಶತ | ವರುಷವಚ್ಯುತಗಂಚಿಕಾಲಾಂ | ತರಕೆಹೆಡದಳುಯಮಳರನುದುರ್ಧರಪರಾಕ್ರಮರ || ಧರೆನಡುಗಲಂಬುಧಿಗಳುಕ್ಕಲು | ಗಿರಿಗಳೊಡೆಯೆರಸಾತಳಕೆದಿ | ಕ್ಕರಿಗಳಾಳಲುತೊಳಲಂಧತವಿಸ್ರದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ೧ || ಪಾತಕರೆಜನನದಲಿಮೆರದವು | ಕೇತುಗಳುದೆಸೆದೆಸೆಯುಲುಲ್ಕಾ | ಪಾತವಡಿಗಡಿಗಾಕಿದವುಗ್ರಹಯೂಥವಭ್ರದಲಿ || ಭೂತಳವಬೆದರಿಸಿತುಘನನಿ | ರ್ಘಾತವಾವರಿಸಿತ್ತುಮೇಘ | ವ್ರಾತಸುರಿದುದುಮಾಂಸಶೋಣಿತಪೂರಮಯಜಲವ || ೨ || ಬೀಸಿದುದುಬಿರುಘಾಳಿಹೆಂಮರ | ಘಾಸಿಯಾದವುಮುರಿದುದೆಸೆಯಲಿ | ಸೂಸಿದವುಕೆಂಧೂಳಿಮುಸುಕಿತುತಿಮಿರರಾಹುವಿಗೆ || ಗ್ರಾಸವಾದರುಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರು | ಬೇಸಿಗೆಯುಲಿಗಡಿಗೆಘನಪರಿ | ವೇಷವಡದುದುರ್ಘ್ನಾಡಿಸಿತುದುಂಮಾನಜೀವರಿಗೆ || ೩ || ಕೆಂಡವನುಕಾರಿದವುಮುಖದಲಿ | ಚಂಡರವದಸೃಗಾಲತತಿಮುಂ | ಕೊಂಡುಗಾನವಮಾಡಿದವುಮೊಗವೆತ್ತಿನಾಯಿಗಳು || ಖಂಡಿಸಿದವವನಿಯನುಖುರದಲಿ | ಚಂಡಮಹಿಷಖರೋಷ್ಟ್ರತತಿಭಯ | ದಿಂದಗೂಡಿಂದಿಳಿಗೆಬಿದ್ದವುಹಕ್ಕಿಹರಿಣಗಳು || ೪ || ಕಿರುಗೆರೆಗಳಲಿಧೆರೆಗಳಾದವು | ಮುರಿದವಾಕಸ್ಮಿಕದಲಗುಗಳು | ತರೆಗೆಲೆಗಳಾದವುಕಟಾಕದತಾವರೆಗಳುಲಿದು || ಒರಲಿದವುಪುರಲಿಂಗತತಿನೆ | ತ್ತರನುಕರದವುಗೋನಿವಹವೆಳೆ | ಗರುಗಳುಂಣದೆನಿಂದವಾತಾಯಿಗಳವೊಲೆಗಳನು || ೫ || ಪ್ರಳಯವಾಯಿತ್ತೆಂದಿನಲಿಭುವನಾ | ವಳಗೆನುತಮೂಲೋಕಜನವ್ರಂ | ಮಳಸಲುದರದತಾಪದಲಿಯೋಗಿಗಳುಹೊರಗಾಗಿ || ಖಳರಜನನದಫಲದಘೋರಂ | ಗಳನಖಿಳಜೀವರಶುಭಾಘದ | ಬೆಳೆಯುಹದನನುಹೇಳಲರಿದದುವಿದುರಕೇಳೆಂದ || ೬ || ಹುಟ್ಟಿದಾಯಮಳರಿಗೆಮುನಿಪಸ | ರಿಟ್ಟನಾಕಾಶ್ಯಪನುಮೊದಲಲಿ | ಹುಟ್ಟಿದವನುಹಿರಂಣ್ಯಕಶಿಪುಹಿರಂಣ್ಯಲೋಚನನು || ಹುಟ್ಟಿದಾತನುಬಳಿಕಭುವನವ | ನಟ್ಟಿಸುಡುವಕ್ಕೃತಾಂತನುಗ್ರತೆ | ಯುಟ್ಟಿಳಿಗಳಧಿದೇವತೆಗಳಂತ್ರಸದರಭ೯ಕರು || ೭ || ಬೆರನಹಣೆಗಿಡೆದ್ದಲುಗೆಂಡಂ | ಕುರಿತವಾ

ಮಿತ್ರೋಜಗದಜೋಳಿಯ | ನುರುಹುಪ್ರರಗಾಧಿಪಮಾಜಾನಲನೆರಡುರೂಪಾಗಿ || ಧರೆಯೊಳವತರಿಸಿತ್ರೊಜೋಳನ | ಲಿರದೆಬೆಳ
ದರುದೈತ್ಯವಂಶೋ | ದ್ಧರಣರಿಬ್ಬರುತೀವ್ರತೇಜದುದಗ್ರಭುಜಬಲರು || ೮ || ಅವಳಗಿರಿಗಳವೊಲುದ್ಧೃತರ | ದವಮಾನದ
ಘನವಜ್ರಸಾರದ | ಜವಳಸಿಂಹದವೊಲುದುರ್ಧರಶೌರ್ಯಸಾಹಸರು || ಸವಡಿಮೃತ್ಯುಗಳಂತೆಮಹದಾ | ಹವವಿಖ್ಯಾತಿತಸ್ನೈರಿ
ವೀರ | ಪ್ರವರರೆಸೆದರುಬಹಳವೀರ್ಯಪರಾಕ್ರಮಂಗಳಲಿ || ೯ || ಅಡಿಗಡಿಗೆನೆಲನೋರುಗುಡಿಸುವು | ಬೆಡಬಲಕೆಬಲವಂತರಂ
ದಬಿ | ಮಿಡಲುಬೀಸುವತೋಳ್ಗಮರೆಯಲಿಸಿಸೆಗಳಡಗಿದವು || ಸಹಗಿದರುಸುರಲೋಕಪಾಲರು | ಒಡಿವಕಡೆಯದಕಾಲರಭ
ಸಕೆ | ಹಡೆಗಳ್ಳಿತ್ಯೆನೂರಸಾಂತನನಂತನಳೆವಳ್ಳದು || ೧೦ || ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ
ಓಡಿದರುಕೆಲಕೆಲರುಸಂಧಿಯ | ಮಾಡಿದರುದೆಸೆದೆಸೆಯನಾಯಕ | ವಾಡಿಗಳ ಬಂದೈದೆಕಂಡುದುಕಾವ್ಯದೆಂದೆನುತ || ರುಕ್ಮಾದಿ
ಯೊಳಗಣನೃಪರವಿಜಯವ | ನಾಡಲೇಕಿಂನದನುಪಕರಲಿ | ಮಾಡಿದನುನಿಮಿಷಕೆಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಜಗತ್ರಯವ || ೧೧ || ಪರವ
ಸಡದನುಹಲವುಸರಿಯಲಿ | ಮರಣತನಗಾಗದವೊಲಾಸರ | ಸಿರುಹಭವನಲಿಬಳಕಸುರನರಲೋಕಪಾಲಕರ || ಉರಗರನುಸಿ
ದ್ಧರನುಗಂಧ | ರ್ವರನುವಿದ್ಯಾಧರಗರುಡಕಿಂ | ನರರನಭಿಭವಿಸಿದನುಭುವನಚತುರ್ದಶದಜನವ || ೧೨ || ನಿಲುಕಿದಡೆಧ್ರುವ
ಲೋಕವೊಂದೇ | ಮೊಳಕೆವಿಗಿಲಾಯ್ತುಸಪರವಿಮಂ | ಡಲವೆಮಣಿಯಾಯ್ತುಡಿಯಕಾಂಚೀಗುಣದಮಧ್ಯದಲಿ || ತೊಳಪತಾ
ರೆಗಳಾದವೇಕಾ | ವಳಿಯಮುತ್ತುಗಳಮರಗಿರಿಹ | ತ್ತಿಅವನೀಲಾಚಲವೆನಲುತನುವೆಳ್ದರವರಂದು || ೧೩ || ಖಳನನುಜನೊಂ
ದೊಂದುದೀಪ್ತಾ | ನಲಸಕಾಶದಬಭ್ರುಕೇಶಾ | ವಳಿಭಯಂಕರನರಸಿಖರಮಂಡಲದರಾಯರನು || ಗೆಲಿದುಗಾಢಭುಜಪ್ರತಾಪ
ದ | ಲಲಘುವಿಕ್ರಮನಮರಲೋಕಾ | ವಳಿಗೆನಡದನುಹಗಲಲಿರಿಸಿದಗದೆಯಮುಷ್ಟಿಯಲಿ || ೧೪ || ಸಿಡಿಲಸೋದರದಾಲಿಗಳಕಿ
ಡಿ | ಮಿಡುಮದಾಡೆಯದಾವಕಿಖಿಗಳ | ಗಡಣಕೆಲಸದಕಾರಿಡುವಕೋನೆವಿಗಾಸೆಗಳಮುಖದ || ಜಡಿವಹಾಡೆಯಕಾಲಕೊಡರಿನ |
ಗಡಬಡೆಯಗಾಢಪ್ರತಾಪದ | ಮೃಡನಕಾಣುತಕಾನನವಕ್ಕೆಕೊಂಡುದಮರಗಣ || ೧೫ || ಗರುಡದೇವನಪ್ರಾಳಗಿದಿರಾ | ರುರು
ಗದಯುಪೆನಪಲವುದೈತ್ಯರ | ಧೊರೆಯುಧಾಳಿಗೆಧಾತುಗೆಟ್ಟೋಡಿದನುಸುರನಾಥ || ಬಿರಿಯಲೋಡದನುಬಳಿಕಸುರಪನ | ಪುರದಪೆ
ಬ್ಬಾಗಿಲಕವಾಟವ | ನಿರದೆಹೊಕ್ಕನುನೋಡಿಕಾಣದೆವೀರನೊಬ್ಬಿರಿದ || ೧೬ || ಅನಲಪುರವನುಹೊಕ್ಕುರವಿನಂ | ದನನನಿಳ
ಯವನೋಡಿನಿರುತಿಯ | ಮನೆಯಮುದ್ರಿಸಿಪವನಪುರದಲಿಪರಿಜಯವಮಾಡಿ || ಧನದನನುಧೃತಿಗೆಡಿಸಿಶಂಕರ | ನನುನಯವನ
ಳವಡಿಸಿರಿಪ್ರಮ | ದನವನುಕಾಣದೆಸಿಂಹನಾದವಮಾಡಿದನುಭಟರ || ೧೭ || ಕೊಬ್ಬಿನಂಜದಿರಡಗಲೇತಕೆ | ನಿಲ್ಲಿಸಂಮುಖವಾ
ಗಿಕಾದಲು | ಬಲ್ಲಿರಾದರೆನಿಲುವುದೊಂದೇಥೆಳ್ಳಗೆದಿಕ್ಕುಗಳ || ಹಲ್ಲಕಾರರುಕಾಣುತೀಪರಿ | ತಲ್ಲಣಿಸುವರೆತನನೆಹನಿ | ವಲ್ಲ
ಸೆರಿಯಲ್ಲಿದುವಿನೋದವೆನುತ್ತಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೧೮ || ಸರ್ವಲೋಕಾಧೀಶಪದವನು | ಗಬ್ಬರಿಸಿದೈತ್ಯೇಂದ್ರನಿಂತಸೆ | ಗರ್ಭಿತ
ನುತಾನಾಗಿಮೆರದುಭುಜಪ್ರತಾಪವನು || ಒಬ್ಬನಿಹನೀಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂನುತ | ಪರ್ವಲೋಕಾಧೀಶರೊಳಗನು | ತುರ್ಬಿತಳವೇ
ರಾಗಲಿಳದನುದೈತ್ಯನಂಬುಧಿಗೆ || ೧೯ || ಹೊಕ್ಕನಪರಾಂಬುಧಿಯಮಧ್ಯದ | ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿಬೊಗಲಹೆಗಡ | ಲುಕ್ಕಿಬೊರ
ಸೊಸಿತ್ತುತೀರನಿವಾಸಜನಮುಳುಗೆ | ಜಕ್ಕುಲಿಸಿಜಮುಜಲಚರಾಧಿಪ | ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನಾತಿಮಿಂಗಿಲ | ನಿಕ್ಕೆಹಕ್ಕೆಯನಳಿದನಳಿ
ಸಿದನಾಮಹಾಂಬುಧಿಯ || ೨೦ || ಇತ್ತಡಿಗೆಕರತಳವಪಾಸಿದ | ನುತ್ತನುದಧಿಯತಳನಾಳಲನು | ಗೊತ್ತಿದನುನೂಕಿದನುಧರೆಗಳ
ಸಭ್ರಮಂಡಲಕೆ || ಕಾತ್ತಿದನುವಡಬನನುಕಾಡಿಕಾದಿ | ತುತ್ತುಗೊಳ್ಳಂಬುಧಿಯನೆನುತಾ | ದುತ್ತಜಲಕೇಳಿಯಲಿಕಳದನುಹಲವು
ವತ್ಸರವ || ೨೧ || ಜೊಪದಡಿಬ್ಬಗಿಯಾಯ್ತುಗಡೆಯಲಿ | ಕಡಲುದೆಸೆಪರಿಯಂತಕಂಡನು | ಕಡಲೊಡೆಯನರಮನೆಯನಲ್ಲಿವಿ
ಭಾವರೀಪುರವ || ನುಡಿಸಿನೋಡುವೆನಿವನುಮಲತರೆ | ಬಡಿದುಕೊಲುವೆನೆನುತ್ತವಾಲಿಪ | ನಡಿಗೆಬಂದೆರಗಿದನುಸಹಜವಿನೀತ
ನಂದದಲಿ || ೨೨ || ರಾಜಸೂಯವಮಾಡಿದಾಮಹ | ರಾಜನಿಂನೆಂಬುದನುಕೇಳ್ದು | ಬೀಜಬೀನರಬಿಸುಟುಬಂದೆನುಲೋಕ
ಪಾಲಕರ || ತೇಜವುಳ್ಳವನಹೆಸುರಾಸುರ | ರಾಜಿಯತಿಪರಿಭವಿಸುವಿಕ್ರಮ | ರಾಜನನುಮಾಡುವಸಮರ್ಥರದಾರುಹೇಳೆಂ
ದ || ೨೩ || ತನಗೆಕೊಡುಕಾಳಗವನರ್ಥಿಸಿ | ಮನೆಗೆಬಂದೆನುಮೆಚ್ಚಿದೆನುತಾ | ನಿನಗೆನಿನದುಗದೇಸುರಾಧಿಪನಂತೆಕಂಡೆಯು
ಲ || ಅನಿಮಿಷರಕುಲದೊಳಗೆನೀನೊ | ಬ್ಬನೆಸಮರ್ಥನುಬಿನುಗುಗಳುಸಂ | ಜನಿಸಿಫಲವೇನೆನಲುಶನಲಿದುವರುಣನಿಂತೆಂ
ದ || ೨೪ || ಉಂಟುಸೀಹೇಳಿದುದುಜೋಳದ | ದಂಟುದೇವಾಸುರರುಕೇಳ್ಳೊ | ನಂಟನಾಚಿಕೆತನಗೆಹೇಳಲುಹಳೆಯಪೌರುಷ
ವ || ಟೆಂಟಣಿಸಿದನ್ಬುರಿಗಳಗಳಹುವ | ಗಂಟಲನುಮುರಿಯೊದೆವಹರೆಯಕೆ | ಕಂಟಕವಲಾಮುಪ್ಪುಬಂದುದುಮಗನೆತನಗೆಂದ ||
ಅಕಟಜಗದಲಿನಿಂದಹೋಲುವ | ವಿಕಟವಿಕ್ರಮರಾರುಶಿವಶಿವ | ಸುಕೃತಹೀನನುತಾನುಮಂನಿಪಲಾರದಾದೆಯಲ || ಶುಕನಶಾಂ
ತಿಗೆಮುಂಜರನುನಾ | ಯಕನುನಿನ್ನಿಷ್ಟವನುಸಲಿಸಲು | ಸಕಲಲೋಕಾಧೀಶವಿಷ್ಣುವೆಯಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ || ೨೫ || ಹೆಸರುಗೊಂಬ
ರುವೀರರಾವನ | ವಿಷಮವಿಕ್ರಮನೆಂದುನಿಂನೀ | ಘೊಸಣಿಸುನುಸ್ಪೊಳಗೆಗೆಗತಾಯುವಮಾಡನೇಬಳಿಕ || ಬಿಸಿಪಶೂಲವಬಿಸುಟು

ಬಾಳಯು । ದಸಿಯುಲೇತಕೆಸೆಮಾರಪಲಿಸಾ । ಹಸಿಕನಾತನುಮಗನೆಧಿಟನಿಂನಾಣೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ನಾಯಿಗಳುಸಹಿತಿರಲಿಹೋಗಲಿ । ಬಾಯಹಸಹರಿಮಾಗಿಧಿಟನಾ । ರಾಯಣನನೀಕ್ಷಣವೆಕಂಡಪೆಹೋಗುಸಂಮುಖಕೆ ॥ ಕಾಯವಿಡುವಶವಲ್ಲಬರಿದೇನೋಯಲೇತಕೆಹರಸುವೆವುಹರಿ । ದಾಯುಸಂತಸವಡಲಿಬೀಳಲಿವೃದ್ಧಿನಿನಗೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಎನಲುಹೈಯ್ಯೆಂದೆನುತವರುಣನ । ಮನೆಯಹೊರವಂಟೈತರುತಕಂ । ಡನುಸಮಾಹಿತಸೂರ್ಯಕೋಟಿಪ್ರಭೆಗೆಮಿಗಿಲಾದ ॥ ತನುರುಚಿಯಬಿಡುಜಡೆಯಕೃಷ್ಣಾ । ಜಿನವಸನದೆಡಗೈಯ್ಯವೀಣೆಯ । ವಿನುತನಾರಾಯಣಸಿನಾದದಲೆಸೆವನಾರದನ ॥ ೨೯ ॥ ಕಂಡುಖಳನಂಘ್ರಿಯಲಿನಮಿಸಲು । ಮಂಡೆಯನುಹಿಡಿದೆತ್ತಿಮುನಿಪನೆ । ಗೊಂಡನೇಕಾಂತದವಿಚಾರವಿದೇಕೆನೀನೇಕೆ ॥ ಕಂಡೆನೀನಾರಾರನಾಹವ । ಪಂಡಿತನೆನಿನಗಾರುಧಿಟಸವ । ದಂಡಿಗಳನೀನಾರನರಸುವೆಹೇಳುತನಗೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಎಂದಡೆಂದನುಗಹಗಹಿಸುತಸು । ರೇಂದ್ರನೆಲೆಮುನಿನಾಥನಾಚದೆ । ನಿಂದುಕೇಳುವಡೆಂಬೆನಾತ್ಮಾಗಮನಸಂಗತಿಯ ॥ ಮಂದಿರದಲಿದ್ದಲಿಪಿಸುರಪನ । ಮಂದಿರದವಿಭವವನುನೋಡುವೆ ನೆಂದುಹೋದೆನುಲೀಲೆಯಿಂದಮರಾವತೀಪುರಿಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ಕಂಡೆನಮರರಕಾಲವಹಿಲವ । ಕಂಡೆನಾಖಂಡಲನಕೆದರಿದ । ಮಂಡೆಯನುವಹ್ನಿಯಲಿಹಾರವನಂತಕನಗತಿಯ ॥ ಕಂಡೆನನಿಬನನಿರ್ಮಮಾತೆಯನು । ಕಂಡೆನೋಡುವಬಡಕುಬೇರನ । ಕಂಡೆನೀಶನವಿನಯವನನುನಿರುತಿಯಫಲಾಯನವ ॥ ೩೨ ॥ ಕಡೆಯಲೊಬ್ಬನಕಂಡೆನಾಡುತ । ಕಡಲಕುರುವದಕೋಣೆಯಲಿಪುರದೆಡಹಿಬಿದ್ದರೆಸಾವವುಪ್ಪಿನವುದಿಜಲಾಧಿಪನ ॥ ಕೊಡುತನಗೆಕಾಳಗವನೆಂದರೆ । ನಡುಗುತ್ತೆಂದನುತಂವಕಾಡದಿ । ರೊಡೆಯನಾರಣನೀವನೆಂದರೆಬಂದೆನಾನೆಂಡೆ ॥ ೩೩ ॥ ಎಲ್ಲಿಹನುನಾರಯಣನೆಂಬವ । ಬಲ್ಲಿದನುಗಡಸುರನಿಕಾಯಕೆ । ಬಲ್ಲಿರಾದರೆಬೆಸಸಬೇಹುದುಪಥವನೆನಗಿಂದು ॥ ಅಲ್ಲಿನೈದುವೆನಾಹವವ್ರತಿ । ಮಲ್ಲನೆಂನನುನೀವುಕೇಳದು । ಬಲ್ಲಿರೆಹಿರಂಣ್ಯಾಕ್ಷನೆಂಬುದನಾಡರಿಯಲೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಎನಲುನಕ್ಕನುಬೇಸನಾಡಿದೆ । ಮನಕೆಸಂತಸವಾಯ್ತುನೀನಾ । ರನುವರಕೆತಾನಾರುನಾರಾಯಣನುಬಳಲಿದೆಲ ॥ ಹೊನಲಸೆಸನರೆಹೊಂನಬಾಣನ । ನನಿಮಿಷರಿಗಗಳಿಯನಾದರೆ । ನಿನಗೆಸರಿಯೇಸಾಕುನಿರ್ಬಂಧನನುಮಾಣೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಕಾಡುವಡೆಮನವಿಲ್ಲಿತನುಮುಂ । ನಾದಿಯಲಿತಾನಿಲ್ಲಹಗೆಕೆಳೆ । ಭೇದವೆಂಬುದನರಿಯನಿದಿರೇನಿನಗೆನೋಡುವಡೆ ॥ ಓದುಗಳಲೋದಿದರೆಬೊಗುಳಗ । ಳಾದರಿಪಿದರೆಹರಹುಕೊಂಬನು । ಬೋಧೆಗಾರರಜೋಕೆಗಾರನುಜಾಣನಹನೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ನೊಂದಡೇನೋಮನಕೆಬಿಟ್ಟುದು । ಸಂದೆಹವಲಾಯಂಬುಪಾಕ್ಷ್ಯರಿ । ಗಿಂದುನೀಗುರುವಾದಡಾತನನೆಲೆಯಹೇಳುವೆನು ॥ ಬಂದಿಕಾರನಕಾಣಬೇಕೇ । ಹಂದಿಯಾಗೈದನೆರಸಾತಳ । ದಿಂದಬಹುದನುಕಂಡುಬಂದೆನುಬೇಗವಾಡೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತಪಾಯ್ದನು । ದನುಜಪತಿಪಾತಾಳತಳವನು । ವನಧಿಮಧ್ಯದಲಿರಲುಕಂಡನುಚಂಡವಿಕ್ರಮನ ॥ ವನಗಜದಲೀಲೆಯಲಿದಾಡೆಯ । ಕೊನೆಯಧರಣಿಯತೀಕ್ಷ್ಣವದನದ । ಘನವರಾಹನಬರವನಿದಿರಲಿಕಂಡುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ ೩೮ ॥ ಎಲೆಲೆಹೋಹೋಹೋಗದಿರುಕಂ । ಗಳಗೆಗೋಚರವಾದೆಪುಂಣ್ಯದ । ಫಲವಲಾತಾಹಂದಿನೀರೊಳಗಿಪುದುಚಿತ್ರವಲ ॥ ಬಲೆಗಳನುತ್ರೆಗೆನೂಕುಬಿಡುನಾಯ್ಗಳನುತಿವಿಕೆಡಹಿಟ್ಟಯಲಿಕೆ । ಕ್ಕಳಿಸಿದರೆಹರಿಯಸುವಿದಾರಿಸೆನುತ್ತಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ ೩೯ ॥ ಬಿಡುಬಿಡಸನಿಯನೆಲ್ಲಿಗಿಂನಡಿಯಿಡುವೆನಿಲುನಿಲ್ಲಾರುನೀನಿದ । ಕೊಡೆಯನೇನೀನಾರುನಾನಿರಿಸಿದೆಸುಕ್ಕೈಯ್ಯಡೆಯ ॥ ಕೊಡುತನಗೆಕಾಳಗವನೇತಕೆ । ಜಡವಿಕಾರದಚೋಹವಿದುಘಡ । ಘಡಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದಡಿದಿರಾಗೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ೪೦ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ಯಾಕೆಸಹಜವಬಿಸುಟುತಾಳಿದೆ । ಸೂಕರಾಕಾರವನುಕೊಲ್ಲೆನು । ನಾಕನಿಳಯರಪಕ್ಷಪಾತ್ರವನುಳಿದುಮರೆಯೊಗಲು ॥ ನೂಕದಿರುಕುಹಕದಲಿಮಲತರೆ । ತೋಕುವೆನುತನಿಗರುಳರುಧಿರವ । ಕಾಕಿನಿಯರಿಗೆತುಷ್ಟಿಯಾಗಲಿತಂನವರಿಗೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಬೇರುಹರಿದಡೆಮರನಕೊಂಬುಗ । ಳಾರನಾಶ್ರೈಸುವವುನಿಂನನು । ಬೇರುಗೊಲೆಯನುಕೊಂಡಡುಳಿವರೆಬಳಿಕಸುರಗಿರರು ॥ ಋಷಿಗಳ್ಳೀಪಿತೃಗಳಾರಾ । ಧಾರವಿವರಿಗೆಹರಿದುಹೋಗಲಿ । ವೀರದೈತ್ಯಾನ್ವಯದಹಗೆಯನುತಸುರನುರೆಜರಿದ ॥ ೪೨ ॥ ದಿತಿಜನಾಕ್ಷೇಪವನನುಮಂದ । ಸ್ಮಿತಮುಖದಲಾಲಿಸುತನಡೆಗುವ । ಕ್ಷಿತಿಗೆತಂನಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣದಭಯವನುಕೊಡುತ ॥ ದಿತಿಜಗಜಪಂಚಾಸ್ಯನೊದರುವ । ಮತಿವಿಹೀನನಮಾತಕಿವಿಗ । ಳ್ಕೃತವೆಕೇಳದನಂತೆಬಗೆಯದೆಷುಂದೆಬರುತಿರ್ದ ॥ ೪೩ ॥ ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದಭಂಡಘಡಘಡ । ಹಜ್ಜೆಯಿಡದಿರುಮುಂದೆಸಂದುದು । ಸೊಜ್ಜವಿದುನಿನೆಗೆನುತದುರ್ಜತಿನಾರ್ದಲಿಸುತಿರಲು ॥ ಉಜ್ವಲಿಪಕೋಪಾನಲನಬಲು । ಕಜ್ಜಳವಕೆಲಕೊತ್ತಿಮನದಲಿ । ವಿಜ್ವರನುವಸುಧೆಯನುಮೇಲಿರಿಸಿದನುವಾರುಧಿಯ ॥ ೪೪ ॥ ಸುರರಜಯಜಯರವದಹೂವಿನ । ಸರಿವಳೆಯಸುರರುಷಿಗಳೋದುವ । ಪರಮಮಂತ್ರೋಚ್ಚರಣೆಗಳಸಂಸ್ತವದಸಂಗತಿಯ ॥ ನಿರುಪಮೋಕ್ಷವದೆಸೆಯಲವಧಿಯ । ನಿರಿಸಿದನುಜಲಧಿಯಲಿಸಕಲವ । ನಿರಿಸುವಂತಿರಲಿರಿಸಿನಿಜಸತ್ವವನುಧರಣಿಯಲಿ ॥ ೪೫ ॥ ರೂಧಿಯನುಸಪಿನಿರಿಸಿನಿಂದನು । ನೋಡಿದನುಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ । ಲೋಡುಕುಳ್ಳಗಳನಂಜಬೇಡೆಂದಭಯವನುಕೊಡುತ ॥ ಬೇಡಹೋಗದಿರೆಂದುಬೇನಲಿ । ಕಾಡುವಸುರನಕಡೆಗೆಣಿಸಿವಾ । ತಾಡಿಪಿದನೇಕೆಂದುನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನುನಸುನಗುತ ॥ ೪೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೨೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಆದಿವರಾಹಸ್ವಾಮಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಕೊಂದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ । ಆದಿಸೂಕರನೊಡನೆರಣದಲಿ । ಕಾದಿಸಮದಂಡಿಯಲಿಸುರರಿಪು । ಪಾದಹತಿಯಲಿ
ಪೈಸರಿಸಿಪಲ್ಲಟಿಸಿದನುತನುವ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಹೇಳುಹೇಳೇನಾಯ್ತುತೆಗೆಬೆ । ಳ್ಳಾರವಬೆಯನುಹಂದಿಯಾಹೆನಾ । ನಾಳುತನವೆನಗಿಲ್ಲಸಾಹಸಿಯಲ್ಲನೀನೆಂದೆ ।
ಕೀಳಗಿಸಲಾನರಿಯೆನನ್ಯರ । ನಾಳಿಗೊಳಲೇಕಿದಕೆನಿಂದೆನು । ಕಾಳಗಕೆಪಗೆಹರಿದುಹೋಗಲಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧ ॥ ಹೇಳಿದೆ
ನೆಲ್ಲಿಗೆಬಲ್ಲಿದನಹಗೆ । ಬಾಹುಬಲವುಂಟೆಂದುನಿಂನೊಡ । ನಾಹವಕೆನಿಲವಿಲ್ಲದೆಸೆಯಿಬ್ರೋಡುವರೇನಗೆ ॥ ಸಾಹುತಪ್ಪದನಾಥ
ನಾನೇ । ಸಾಹಸಿಗನೇಸಾವವನುಬಾ । ಹೂಹೆಬಹುಭಾಷೆಗಳದೇವನೆಕೈದುಗೊಳ್ಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಕೇಳಿಖಳನುರಿದೆದ್ದನೆದ್ದನು ।
ಬಾಲವನುಕಡಿದುರಗರಾಜನ । ಪೋಲುತೀವ್ರಾಮರುಷರೋಷಜ್ವಾಲೆಯಲಿಜಡಿದು ॥ ಆಲಿಗಳುಕಾಹೇರಿನೋಡಿಕ । ರಾಳ
ಮುಖನೆಡಮುಲಕೆಸೆಸೆಸುರ । ಜಾಲಬೆದರಲುತಾಗಿದನುಗದೆಯಲಿಗದಾಗ್ರಜನ ॥ ೩ ॥ ಕಿಡೆಯೆನುತಗದೆಯಿಂದುರಸ್ಥಳ । ದೆಡೆ
ಯನಪ್ಪಳಿಸಿದಡೆತಪ್ಪದು । ನುಡಿಯೆನುತಕೆಲಸಾರ್ದುತಪ್ಪಿಸಿಗದೆಯಘಾಯವನು ॥ ತಡೆಯದಸುರನಹೆಗಲನಾಜಗ । ದೊಡೆಯ
ನೆರಗಿದಡಸುರಪತಿಕೈ । ಯ್ಯೊಡನೆಗದೆಯಲಿಗದೆಯನಣದನುರಣವಿಶಾರದನ ॥ ೪ ॥ ಗಿರಿಗಿರಿಗೆಮಲೆವಂತೆಘನಸಾ । ಗರಕೆಸಾಗ
ರವಾಂತವೊಲುಕಾ । ಳುರಿಯುಕಾಳುರಿಕವಿವವೊಲುಖಳಕಮಲಲೋಚನರು ॥ ಬೆರಸಿಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಕೆಂಗಳ । ಉರಿಮಸಗಿಕ
ಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ । ಗರುಡಿಕಾರರುತೋರಿದರುಬಹುವಿಧದಬಿಂನಣವ ॥ ೫ ॥ ಆಮಹಾದ್ಭುತವೆನಿಪಘನಸಂ । ಗ್ರಾಮವನುನೆರೆ
ನೋಡಲಜರು । ದ್ರಾಮಹೇಶ್ವರನಿಕರನೆರದುದುವರವಿಮಾನದಲಿ ॥ ವ್ಯೋಮತಳದಲಿಸಂದಣಿಸಿಸುಮ । ನೋಮಹಾವೃಷ್ಟಿಯಲಿ
ಘಸಂ । ಸ್ತೋಮವೆಸೆಯಲುಸಂದಣಿಸಿದುದುಸಮರಸಾರಂಭ ॥ ೬ ॥ ಸಿರವಗಲ್ಲವನಂಶವನುಕಿ । ಬ್ಬರಿಯನುರವನುಜಠರವನು
ಬಂ । ಧುರನಿತಂಬಕಟಿಪ್ರದೇಶವನೆರಗಲರಿಭಟನ ॥ ಪರಿವಿಡಿಯಪದ್ಧತಿಯಲೆರಗಿದ । ನಿರದೆಖೀರನವರಾಹನಿಂತಿ । ಬ್ಬರಸಮರ
ಸಾರಂಭವಿಗೆರಂಜಿಸಿತುಮೂಜಗವ ॥ ೭ ॥ ಒಡದವೈಗಳರುಧಿರಬಂಧದ । ಉಡಿಗಡಿಗೆವಾಸರಿಸಿರೋಷದ । ನಡುಗಡಲಕಡು
ಜೊನೆಲಲದ್ದುದುಮನವಿನಾಭಟರ ॥ ತುಡುಕಿದಮುಖಳನಚ್ಯುತನನವ । ಘಡಿಸಿದನುಖಳನನುಜಗತ್ರಯ । ದೊಡೆಯನೊಬ್ಬರ
ನೊಬ್ಬರಿಕ್ಕಿದರಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಲೇಸೆನುತಗದೆಯಿಂದತಿವಿದನು । ದೂಷಕನಗಲ್ಲವನುಹುಸಿಯೆಂ । ದಾಸುರಾರಿವಿಭಾ
ಡಿಸಿದಗದೆಯಿಂದಶೇಗದೆಯ ॥ ಬೀಸಿದಡೆಧುರದೊಳಗೆಬಿದ್ದುದು । ವಾಸುದೇವನಕೈಯ್ಯಗದೆಧರೆ । ಗೇಸುಬಲವಂತನೊವಿಘಾತಿ
ಯಲಿಮುರಚಯುಬೆದರೆ ॥ ೯ ॥ ಬಿದ್ದುದೋಹರಿಗದೆವಿಘಾತಿಯ । ಲದ್ದುದೋಸುರಕುಲವಿರೋಧಿಗ । ಳೆದ್ದುದೋದೈತ್ಯೇಂದ್ರ
ನುಗ್ರಹವದಭುಲ್ಲವಣೆ ॥ ಗೆದ್ದುದೋಹುರುಡೇಕೆಗುಣದಲಿ । ಕದ್ದುದೋಭುವನೋತ್ಸವನೆನು । ತಿರ್ದದೊಂದೇನಿಮುಷ
ಮಾತ್ರದೊಳಜಳಜನನಿವಹ ॥ ೧೦ ॥ ಹಿಡಿನಿರಾಯುಧನೊಡನೆಸಮರಕೆ । ತೊಡಕುವವನಲ್ಲೆನುತಧರ್ಮವ । ನುಡಿವದನು
ಜೇಂದ್ರನನುಕೊಂಡಾಡುತ್ತಚಕ್ರವನು ॥ ತುಡುಕಿದನುದನುಜಾರಿಧಾರೆಗ । ಳಿಡಿದಧೂಮಜ್ವಾಲೆಗಳಬಲು । ಗಡಲುಕುಡಿಯ
ಲುಕಮಲಜಾಂಡಕಟಾಹಕೋಟರವ ॥ ೧೧ ॥ ಚೆಲ್ಲಿದುದುಸುರನಿಕರಧಾರೆಯ । ಬಳ್ಳಬೆಳಗಿನಬಾಧೆಯಲಿಹೊಸ । ಮಲ್ಲಿಗೆ
ಯಮೊಗ್ಗೆಗಳಮಳೆಗಳುಸುರಿದವವನಿಯಲಿ ॥ ಕೊಲ್ಲದೇತಕೆಕಾಹಕಿಯನುರಣ । ದಲ್ಲಿಕೊಂಡಾಡುವಿರಿದೇವರು । ಬಲ್ಲರೀತನ
ಬಲುಹನೆಂದನುಕಮಲಭವನತುಗಿ ॥ ೧೨ ॥ ಈಮುಹೂರ್ತವಿದೊಳ್ಳಿತಭಿಜಿಂ । ನಾಮವಿದರೊಳುಸಕಲಭುವನ । ಕ್ಷೇಮದ
ಹುದಳವಹುದುವೈರಿಗೆತಪ್ಪಿದರೆಬಳಿಕ ॥ ತಾಮಸನಕೊಲಲರಿದುಸುಜನ । ಸ್ತೋಮಸುರಗೋವಿಪ್ರಕುಲವನ । ಧೂಮಕೇತು
ವಿನೊಡನೆಜೀವವಿನೋದವೇಕೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಕುರಿಯುಮೇಸದಮಾರಿಕಲ್ಪಿಯ । ನರಸಿಮಾರಣಿಗೆಬ್ಬಿಸವವೋ । ಬೊರಗುವಹಿ
ದನಬಾಯಗಿರಿಬಿಲವೆಂದುಹೊಗುವಂತೆ ॥ ನೆರೆಜಗತ್ರಯಕಿವನುಹಗೆನಿಂ । ನರಿಕೆಯಲಿತಾಬಂದಡಿವನನು । ಮುರಿದುಮುದವ
ನುಮಡದಾಡಿಸಿನೋಡಬೇಕೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಎಂದಡಬುಜಾಸನನನುಡಿಯಹು । ದೆಂದುಕಮಲಾಂಬಕನುಕಡೆಗ । ಣ್ಣಿಂದಸಂಗ್ರ
ಹಿಸಿದನುಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖಾಬ್ಜದಲಿ ॥ ಮುಂದೆಮೆರವಾಚಕ್ರಪಾಣಿಯ । ನಿಂದನಿಲವನುನೋಡಿಖಳನದೆ । ಬೆಂದವೊಲ್ಬೆದರಿದ
ನುಕಚ್ಚಿದನೌಡನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ನೋಡಿದಡೆದೆಸೆಯುರಿದುದಸುರನ । ದಾಡೆಗಳಧಳ್ಳುರಿಯರ್ಝಳದಲಿ । ಕೂಡೆಬಿದ್ದುದುಸು
ರವಿಮಾನಶ್ರೇಣಿಸದಹತಿಗೆ ॥ ರೂಢಿನಡುಗಲುಬಂದುಗದೆಯಲಿ । ತಾಡಿಸಲುಕೊಳ್ಳೆನುತಹರಿಜಾಸಿ । ಬೇಡೆನುತ್ತೆಡಗಾಲಬೊದ
ದನುಕೈಯ್ಯಗದೆಕಳಚೆ ॥ ೧೬ ॥ ಒದೆದಡಸುರನಕೈಯ್ಯಗದೆಬಿ । ದ್ದುದುಸುರಾವಳಿಘೋಷಯನಲುಹಿಡಿ । ಗದೆಯನೆಲವ್ರೋಕಾದು
ವಡೆಶರಣೆಂಬುದಲಿಸಿದಡೆ ॥ ಪದವನೆನಲಸುರೇಂದ್ರನೋವೆಂ । ದೊದರಿಗರ್ಜಿಸಿಗದೆಯಲಪ್ಪಳಿ । ಸಿದರೆಕೊಂಡನುಗದೆಯನೆಡ

ಗೈದ್ಯಲಿವಿನೋದದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಎಲವೊಹಿಡಿಹಿಡಿಭುಜಬಲದೊಳ । ಗ್ಗಳೆಯನಹೆಕೋಗದೆಯನೇತಕೆ । ನೆಲನಸೋಂಡುವೆಲೋ
ಗನೇನಿನೆಂನಬಂಟನಲ ॥ ಕೊಳುಗುಳಕೆಕೈದೋರುತನಗೆನ । ಲಲಘುಭುಜಬಲನಬ್ಬರಿಸಿಹೆ । ಕ್ಕಳವಹೋವಾಣೆನುತಕಳದ
ನುಶೂಲವನುನುಳಿದು ॥ ೧೮ ॥ ವಾಲಿಘಂಟೆಯಚವುರಿಗಳಕೊಗ । ರೋರಿಗಳಹೊಸಮನೆಯಧೂಮ । ಜ್ವಾಲೆಗಳಝಳಝಾ
ಡಿಸಲುಭುವನತ್ರಯಂಗಳಲಿ ॥ ಮೇಲೆನೆರದೀಕ್ಷಿಸುವಸುರವರ । ಜಾಲತೆಗೆದುದುಸತ್ಯಲೋಕಕೆ । ಸೂಳೆಯುವನೆನಲಸುರನಿಟ್ಟ
ನುಶೂಲವನುತಿರುಹಿ ॥ ೧೯ ॥ ಅದಿತಿಜನಮಳತ್ರಿಶೂಲವ । ನಾಡಿಮೂರುತಿನಭದಲ್ಲೈತರೆ । ಭೇದಿಸಿದನದೆಯಲಿಸುದರ್ಶನವರ
ಮಹಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಹೋದಡೇನಾಯ್ತಿದೆಯಲಾಬಲು । ಗೈದುಭುಜವೆನುತಬ್ಬರಿಸಿಖಳ । ಮೋದಿದನುಮುರಹರನವಕ್ಷಸ್ಥಳವನು
ಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಚಲಿಸದಸುರನಮುಷ್ಟಿಹತಿಯಲಿ । ಕೆಲಸವಿದುಲೇಸೆನುತವಕ್ಷ । ಸ್ಥಳವನೊದದನುವರವರಾಹನುಮಾಮುಜರ
ಣದಲಿ ॥ ಸಲೆಸುರಾರಿಕುಲಾಲಚಕ್ರದ । ವೊಲುತಿರುಗಿಧಿರ್ರನೆಧರಿತ್ರಿಗೆ । ಸಲುತಸ್ಯೈರಿಸಲರಿಯದಂತಧಾರ್ಗನದಲಿನಿಂದ ॥ ೨೧ ॥
ಕಪಿಸಿದನುನಿಜಮಾಯೆಗಳನಾ । ದಿವಿಜಮದಮಾತಂಗಕಂಠೀ । ರವನುಕನಲಿದುಯೋಗಮಾಯಾಧೀಶ್ವರನಮೇಲೆ ॥ ಭುವನಪ
ತಿಗಳುಬೆದರಲುಗ್ರಾ । ಹವಜಯಾಂಬುಧಿಸಮರಸರ್ವ । ಸ್ವವನುಸೂಸಿದನೇನನೆಂಬೆನುವಿದುರವಿಸ್ಮಯವ ॥ ೨೨ ॥ ಬೀಳಹೆಂ
ಪುರನಭಿಮುಖಕೆಬಿರು । ಘಾಳಿಹೊಡದುದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಕೆಂ । ಧೂಳಿಕವಿದುದುಕತ್ತಲೆಯಕಹಲಾಯ್ತುಜಗವೈದೆ ॥ ಶೂಲಪಟ್ಟಿಸ
ಪರಶುಮುದ್ಗರ । ಜಾಲವನುಕರವುತ್ತಕವಿದವು । ಮೇಲೆಗಿರಿಗಳುಕೂಡೆಸಿಹ್ಮವ್ಯಾಘ್ರಸಂದೋಹ ॥ ೨೩ ॥ ದಿಗುವಿವರದಿಂದೊ
ಡನೊಡನೆಗುಂ । ಡುಗಳುಕವಿದವುಮೇಲೆಬಲುಗನ । ಣೆಗಳಲಿಟ್ಟವೊಲಿಳೆನತುಗಲೆರಗಿದವುಬರಸಿಡಿಲು ॥ ಮುಗಿಲುಮೊಗದುದು
ಗಗನತಳವನು । ಜಗುಳಿಸಿದುದಾಕಿಸುಕುಳದಧರ । ಣಿಗೆನಿರಂತರಮೂತ್ರಶೋಣಿತಪೂರವೃಷ್ಟಿಗಳು ॥ ೨೪ ॥ ಬೆತ್ತಲೆಯಬಿ
ಡುದಲೆಯಕಂಗಳ । ಹೊತ್ತುವಾಲಿಷುಹೊರಡುವ್ಯೆಗಳ । ಕಿತ್ತನಾಲಗೆತೆರೆದಬಾಯ್ಗಳಲುರಿವದಾಡೆಗಳ ॥ ಬಿತ್ತಿದೊಡಲಿನಭೀಕ
ರಾಂಗದ । ಕಿತ್ತಖಡುಗದಕರಕಪಾಲದ । ಲೊತ್ತರಿಸಿದುದುಮುಂದೆಶಾಕಿನಿಢಾಕಿನೀನಿವಹ ॥ ೨೫ ॥ ಎಲೆಲೆಕವಿಕವಿಕೀಳುಹಂ
ದಿಯ । ತಲೆಯತಿವಿತ್ರೆಗೆಕರುಳೆದಿತಿಯನು । ಸುಲಿಸುರಾಘದೀಹಕಿಂದಿವಲಾಗಲಪಸಾನ ॥ ಕೊಳುಗಳಕೆತಾಹೇದಿಗಡತಾ । ನಳ
ವಿಗೊಟ್ಟುದೆಕೊಲ್ಲೆನುತಕಳ । ಕಳದಕಿತ್ತಾಯುಧದಲೈದಿತುರಾಕ್ಷಸವ್ರಾತ ॥ ೨೬ ॥ ನೂಕಿದವುತೇರುಗಳುದೆಸೆದೆಸೆ । ಗಾಕಿದ
ವುಮಾತಂಗಘಟೆಸಮ । ರೈಕವೀರಪದಾತಿಹಯಸಂದೋಹಸಂದಣಿಸಿ ॥ ಭೀಕರಾಂಗದಬಹಳದೈತ್ಯಾ । ನೀಕವಾವರಿಸಿತ್ತುಮಾ
ಯಾ । ಸೂಕರಾಕಾರದಮಹಾಪೂರುಷನಪಡಿಮುಖಕೆ ॥ ೨೭ ॥ ಮೇರೆದಪ್ಪಿದವೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನ । ವಾರುಧಿಗಳೋರಂತೆಗಜರುವ ।
ತೋರಥೆರೆಗಳಭೀಕರಾವರ್ತದಮಹಾರವದ ॥ ಕಾರಿರುಳ್ಕೈಸೆರೆಯುಗಗನದ । ತಾರೆಗಳರವಿಚಂದ್ರದೀಪ್ತಿಯ । ಘೋರಮಾ
ಯಾಯುಗ್ಧಿಗೆಘಟಿಸಿತ್ತುಮೂಜಗವ ॥ ೨೮ ॥ ಎಲೆಲೆಕೆಟ್ಟುದುಜಗವಕಾಲದ । ಪ್ರಳಯವಾಯ್ತಿಂದಿವಲೆನುತ್ತುಂ । ಮಳಿಸಿ
ದರುಕಮಲಜಭವಾದಿಮಹಾಮಹೇಶ್ವರರು ॥ ಸಲಹುವೊಡೆಯಂಗಾಯ್ತುಭೃತ್ಯನ । ಬಲುಹನೀಕ್ಷಿಸುವರ್ದಿತಮಾಗಿಂ । ನುಳಿವ
ಕಾಣೆವೆನುತ್ತಕಳವಳಿಸಿತ್ತುಸುರನಿಕರ ॥ ೨೯ ॥ ಅಂಜಲೇತಕೆನೀವೆನುತರಿಪು । ಭಂಜನನುನೋಡಿದನಪಾಂಗದ । ಲಂಜಲಿಯ
ಮೌಳಿಗಳಮಕುಟದಸುರಮಹೇಶ್ವರರ ॥ ಕಂಜಪನನನುಕಮಲಸಖನಿರೆ । ಮಂಜುಮಾಡೊದೇನೆನುತಪವಿ । ಪಂಜರನುಹೂಂ
ಕರಿಸಿನೋಡಿದವರಸುದರ್ಶನವ ॥ ೩೦ ॥ ಬೆಸಸಿದನುಚಕ್ರವನುಮಾಯೆಯ । ಮುಸುಕನುಗಿಮೂಲೋಕದಸುರು । ಬ್ಬಸವ
ಮಾಣಿಸುಹೋಗುಹರಿಯಲಿಹಂಗುಸುರಕುಲದ ॥ ಅಸುರನನುಕೊಲಬೇಡನೀನೆನೆ । ವಿಸುಪಚಕ್ರಜ್ವಾಲೆಯಲಿನೆರೆ । ಭಸುಮ
ವಾದುದುಖಳನಮಾಯೆಗಳೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ಕನಸೊಮೇಣುಮಹೇಂದ್ರಜಾಲವೊ । ಪಿನುಕವಿಮಳಜ್ಞಾನನಿಷ್ಟನ ।
ಮನಕತವೊಮಾಯಾವಿದ್ಯೈಕ್ಯೇಂದ್ರನಮಹಾಹವದ ॥ ಘನತರದಸಂನಾಹವೋಹೇ । ಳೆನಲುಹರದುದುಮಾಯೆಸುದ । ರ್ಶನ
ಮಹಾಸ್ತ್ರಜ್ವಾಲೆಗಳಕದೆವನಲಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಬೆಂದುಹೋಗಲಿಮಾಯೆತನಗದ । ರಿಂದಕೆಡುವುದೆಬಾಹುಬಲಘಡ । ವಿಂ
ದಿರಿದಿರಾಗಾಹವಕೆನೀನಾರುತಾನಾರು ॥ ಹಿಂದೆಕಾದಿದಕೈಯ್ಯಬಲ್ಲವು । ರಂದರನಕೇಳಿಕೆಗೆಸಾಯಲು । ಹಂದಿಯಾದೆಯೆನುತ್ತತಿ
ವಿದನುಘಾಡಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಎಲವೊಹೆಂಡತಿಹೋಗಿಮಾವನ । ನುಳುಹಿಕೊಂಡೇಬಂದೆನೆಂಬ । ಗ್ಗಳೆಯವೀರನುನೀನ
ಲಾತೆಗೆಸಂದಪೌರುಷದ ॥ ಗಳಹತನವಂತಿರಲಿತೋರಾ । ಕೊಳುಗುಳದನಿಜಬಾಹುಸತ್ವದ । ಬಲುಹನೆನೆಗೆನುತೊಡನೆತಿವಿದನು
ಲೀಲೆಯಲಿಖಳನ ॥ ೩೪ ॥ ಮೇರುಗಿರಿಮಲಯಾದ್ರಿಗಳಬಲು । ಹೋರಟೆಯುಹೊಯ್ಲುಗಳೊಕಲ್ಪವಿ । ಕಾರದಂದಿನಸಿಡಿಲಸಂ
ಗ್ರಾಮವೊಮಹಾದೇವ ॥ ವೀರರಬ್ಬರಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧವ । ವಾರುಬಂಣಿಪರಂಭ್ರಘಟ್ಟಣೆ । ಗೋರುಗುಡಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆರಣ
ಭೂಮಿಯಡಬಲಕೆ ॥ ೩೫ ॥ ಎಲವೊತಿವಿತಿವಿತೀರಿತೇಭುಜ । ಬಲದೆನಿಂನಗ್ಗಳಿಕೆಕೆಲಸಕೆ । ಕಳಸವಿದೆನೋಡಿಲ್ಲತಡವಿಂವೊಂ
ದುಘಾಯದಲಿ ॥ ಕೊಲುವೆನೆನುತೆಡಗಾಲಬೊದದನು । ಖಳನಕೆಂನೆಯನೊರಲುತವನಿಗೆ । ಕಳವರವಚಾಚಿದನುಬಿದ್ದನುಬಿಟ್ಟ

ಕಂಗಳಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಜ್ವಲಿಸಿತುದರಜ್ವಾಲೆಜನನಿಯು । ಮೊಲೆಯುಬೊಕ್ಕುದುರುಧಿರನಿಜಸುತ । ನಳವಸಿಬ್ಬೈಸಿದಳುನೆನೆದಳುಪತಿ ಯುವಾಕ್ಯವನು ॥ ಮೊಳಗಿದವುಭೇರಿಗಳುಹೂವಿನ । ಮಳೆಗಳಾವರಿಸಿದವುಕೈಗುಡಿ । ಗಳಲಿಕುಣಿದರುಸುರರುಸಂಮಾನದಸಘಾ ಡದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಆಡಿದರುದೇವಿಯರುನಭದಲಿ । ಕೂಡೆಸುರವಂದಿಗಳುಮಗಧರು । ಜೋಡಿಗೆದರಿತುನಿಜನಿಜಾಂಗದವಿದ್ಯೆಯು ಲಿನಲಿದು ॥ ಪಾಡಿದರುಹರಿಮಹಿಮೆಗಳನೋ । ಲಾಡಿದನುನಾರದನುಹರಿದೆಡೆ । ಯಾಡಿದನುಹರುಷೋದಧಿಯುಲದ್ದುದುಜಗಂನಿ ಕರ ॥ ೩೮ ॥ ಕೆದರಿದಳಕದಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ । ಸದದಗಲ್ಲದಮುರಿದಹುಬ್ಬಿನ । ಕುದಿವರೋಷದಕಚ್ಚಿದಾಡಿನಕುಣಿವಮೀಸೆಗಳ ॥ ಕದನಕಭಿಮುಖವಾದಮುಷ್ಟಿಯು । ಉದಟನವನಿಗೆವೈಸರಿಸಿಪರಿ । ವದನವನುನೋಡುತ್ತಬಿಟ್ಟನುನಿಜಕಳೇವರವ ॥ ೩೯ ॥ ಅರಿ ಗಹುದೀಮರಣಶಿವಶಿವ । ಪೌರುಷದರಿವದಿರುಕಣ್ಣಾಮುನಿ । ವೀರಶಾಪದಲುದಿಸಿದರುಯೀದೈತ್ಯಜನ್ಮದಲಿ ॥ ಶೀರುವರುಮೂ ರೇಭುವಕೆಡ್ಡೆ । ತ್ರ್ಯಾರಿಪದವನುಮಗುಳೆನುತಸರ । ಸೀರುಹೋದ್ಭವನಡಿಗಡಿಗೆತೂಗಾಡಿದನುಶಿರವ ॥ ೪೦ ॥ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆಭು ವನಭವನದ । ಬೀಸರಿಗನಸುಗೊಂಡುನಿಜಪದ । ದಾಸವರ್ಗವನುದ್ಧರಿಸಿದೆಸಮಸ್ತಸುರಕುಲದ ॥ ಆಸರಡಗಿತುಹೊತ್ತಸೆರಕು ಗ । ಳೀಸುದಿನಕಿಂದಿಳುಹಿದವ್ರುಪರಿ । ತೋಷವಾಯ್ತೆಂದೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದನುಕಮಲಭವ ॥ ೪೧ ॥ ಹೋದುದೊಂದೇಕಂಣ ಹರಳುಗ । ಳೀದುರಾತ್ಮಕನಳಿವಿನಲಿಸಂ । ಪಾದಿಸಿತುಸದ್ಧರ್ಮಪಥನಿಷ್ಕಂಟಕತ್ವದಲಿ ॥ ಮೇದಿನಿಯುಬೆಂಕೊಂಡವಗೆಹರಿ । ವಾ ದುದಿಂದಿನಲಧಿಕಕಾರುಂ । ಣ್ಯೋದಧಿಯೆಶರಣಾಗೆನುತಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನಿತ್ತ ॥ ೪೨ ॥ ಹೇಳುಫಲವೇನೀಗಳೆಂಜದಿ । ರೂಳಿಗ ವನಾನರಿತ್ರಿಪಸುರನ । ಬಾಲಕನವೈರಾನುಬಂಧದತತ್ಪ್ರಸಂಗದಲಿ ॥ ನಾಳೆಕೊಲುವೆನೆನುತ್ತಪರಮಕೃ । ಪಾಳುನೋಡಿದನಜಮು ಖಾಸುರ । ಜಾಲವನುಕಳುಹಿದನುಕೈಕೊಂಡನುಸಿಜಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೪೩ ॥ ಎಂದಡೆಂತಾಯ್ತೆಲೆಮುನಿಪಮುನಿ । ವಂದಿತಾಮಳ ಪಾದಕಮಲ । ದ್ವಂದನವತಾರಪ್ರಸಂಗವನಾದಿಯಿಂದೆನಗೆ ॥ ಇಂದುಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಲಾ । ನಂದದಲಿಮೈತ್ರೇಯಮುನಿಕು ರು । ನಂದನಗೆಕರುಣಿಸಿದನಾದಿವರಾಹನುದ್ಭವವ ॥ ೪೪ ॥ ವಿದುರಕೇಳ್ವಿಶ್ವತೋಮುಖ । ಪದಪಯೋಜಪರಾಯಣನೆಕೇಳ್ । ಪದುಮಭವನೊಂದುದಿನಸೃಷ್ಟಿವಿಧಾನಚಿಂತೆಯಲಿ ॥ ಪದುಳದಲಿಕುಳ್ಳಿರಲುಕಾಯದ । ಲುದಿಸಿದುದುವರಮಿಥುನವದರೊಳು । ಸದಮಳಸ್ವಾಯಂಭುಮನುಸಂಪ್ರಕೃತಿಯುಲಿಮೆರದ ॥ ೪೫ ॥ ನಾರಿಶತರೂಪಾಖ್ಯೆಯಿಂದವೆ । ಸೇರಿದಳುಬಳಿಕಾತನೊಳುಸರ । ಸೀರುಹೋದ್ಭವನವರಜನ್ಮೋತ್ಸವದಹರುಷದಲಿ ॥ ಭೂರಿಭಾಗ್ಯದಕಣಿಗಳೆಂನಮ । ನೋರಥದಸದ್ಗುಣಿಗಳಳವುದು । ಧಾ ರುಣಿಗೆಸಂತಾನವೃದ್ಧಿಯುಮಾಡಿನೀವೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತಮನುನಿಜ । ವನಿತೆಸಹಿತಡಿಗೆರಗಿಬೆಸಸೂ । ದೆನಗೆಧರೆ ಯಾವೆಡೆನಿವಾಸಸ್ಥಾನವೆನೆನೋಡಿ ॥ ವನಧಿಮಯವಾಗಿರಲುಕಮಲಾ । ಸನನುಕಂಡುನುಸೂಯ್ದುಚಿಂತಿಸಿ । ಮನದೊಳಗೆಮು ರಹರಪದಾಬ್ಜವನೆನೆದುಕುಳ್ಳಿರ್ದ ॥ ೪೭ ॥ ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿವಿಧಾನವೆಂನಲಿ । ನೂಕದಕಟಕಟಪ್ರಪಂಚವ । ನೇಕೆತಂನಲಿಹೊರಿಸಿ ಹುರಿಗೊಳಿಸಿದೆನಪುಂಸಕನ ॥ ಸಾಕುನಿಂನವನೆಂಬಕರುಣಾ । ಲೋಕನವೆಪರಮೇಷ್ಠಿಪದವೆನ । ಗೇಕೆವಿನಿಯೋಗದವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಜಲಧಿಯುಸುನೆರೆಕಾಡಿದುನಿರ್ಮಿಸಿ । ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದೆನುಮೇಲೆಧರಣೀ । ತಳವನದರೊಳುಮಿಗೆಚತು ರ್ವಿಧಜೀವರಾಸಿಗಳ ॥ ಸಲೆಸೃಜಿಸುವೆನಮಹಿಮಹಾರ್ಣವ । ಜಲದೊಳದ್ದುದುಭಾರದಲಿಮಗು । ಳಳದುತಹಸಾಮರ್ಥ್ಯರಾ ರಿಂನೆನುತಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೪೯ ॥ ದೇವನೀವೇಬಲ್ಲೆನಿಂನಯ । ಸೇವಕನಸಾಮರ್ಥ್ಯದಳತೆಯ । ನಾವವಿಧದಲಿಧರೆಯನುದ್ಧರಿಸು ವೆನುತಾನೆನುತ ॥ ಭಾವದಲಿಭಾವಿಸುತಲಿರೆರಾ । ಜೀವಭವನುಶ್ವಾಸದಲಿನಾ । ಸಾವಿವರದಿಂದಿಳಿದನಾದಿವರಾಹನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೫೦ ॥ ನಾಸಿಕದಲುದುಭವಿಸಿತ್ರೆಂನು । ಶ್ವಾಸಗತಿಯುಲದೇನೆನುತ್ತಬು । ಜಾಸನನುಕಂಡೆರಡುಕಂಡನೆಮುಂದೆನಿಂದಿರ್ದ ॥ ಭಾಸುರಾಂ ಗದಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹದ । ವಾಸುದೇವನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿವಿ । ಲಾಸವನುನೋಡುತ್ತಿದೇನೇನೆಂದುಬೆರಗಾದ ॥ ೫೧ ॥ ನಗೆಯೊತಂನಿ ಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯು । ಬಗೆಯೆನಾಸಾವಿವರದಿಂದಿಳೆ । ಗೊನೆದುದೊಂದುವರಾಹಶಿಶುಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಮಗನೆನೋಡೆಲೆಮು ಕ್ಕಳರಯೋ । ಗಿಗಳರೆಲೆಭೃಗ್ವಾದಿಗಳರೆನು । ತೊಗುಮಿಗೆಯಕೌತುಕದಕಡಲೊಳಗದ್ದನಬುಜಭವ ॥ ೫೨ ॥ ಪದುಮಭವ ನಿಂತೂಹಿಸುತ್ತಿರೆ । ಮೊದಲಲಂಗುಷ್ಠಪ್ರಮಾಣದ । ಲುದಿಸಿಮಗುಳಾಕ್ಷಣವೆಗಜದಂತಾಗಿಗಿರಿಯಂತೆ ॥ ಅದುಭುತವಿದೆಂದೆನಲು ಜಗದಗ । ಲದಲಿಮೆರೆದವರಾಹನುಯರೂ । ಪದಲಿಬೆಳೆದನುಬೀರಿದನುಕೌತುಕವನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೫೩ ॥ ಅಹುದಿದೆಂನಾಳಿದನ ಮಾಯಾ । ಮಹಿಮೆಮರ್ತ್ಯಭಾವಾನತಾನು । ಗ್ರಹಸಮರ್ಥರದಾರುಭುವನಚತುರ್ದಶಂಗಳಲಿ ॥ ಅಹಹಕಂಡೆನುತಂನಭಾಗ್ಯದ । ಬಹಳತೆಯನೆನುತಜಳಮುನಿಜವ । ಸಹಿತಹೊಗಳುತ್ತಿರಲುಮಿಗೆಗಹಗಹಿಸಿಘರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೫೪ ॥ ಪ್ರಳಯಮೇಘದವೋಲುಘು ಳುಘೌಳು । ಘುಳಿಸಿಘರ್ಜಿಸಿಹೊಗಳುವಮರಾ । ವಳಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿಬಹಳನಿಜಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಇಳಿದನಬ್ಧಿಗೆಖುರಖುರಾ ಗ್ರ । ದಳಿತಘನವಾರಾಶಿಮೇಲು । ತ್ಪಳಿಸಿತಮರವ್ರಾತಕೌತುಕದಿಂದಘೇಯನಲು ॥ ೫೫ ॥ ನೆನೆದರಬುಜಭವಾದಿಗಳುಘನ । ವನಧಿಬಿಟ್ಟುದುಬಾಯನೋಡುತ । ತನತನಗೆಯುಲಿದೇವರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸೆಂದೆನಲು ॥ ದನುಜಹರನೋಲಾಡಿನಿದ್ರೆಗೆ । ಮನವ

ಮಾಡಿದನರಸಿದನುಮೇ । ದಿನಿಯನಾಘ್ರಾಣದಲಿಕಂಡಿಳ್ದನುರಸಾತಳಕೆ ॥ ೫೬ ॥ ಪೊಡವಿಪಿಡಿದನವನಿಯಲಿಬಹುಕಾ । ಲವನುಕರುಣಾಸಿಂಧುಮೈಮುರಿ । ದವನಿಯನುಲೀಲೆಯಲಿದಾಡೆಯಕೊನೆಯಲುದ್ಧರಿಸಿ ॥ ನವಸರೋವರದೊಳಗೆದೇವ । ಪ್ರವರಗಜಮಾಡುತ್ತಬಿಸಪು । ಷ್ಪವನುದಂತದಕೊನೆಯಲಾಂತೆವೊಲಾಂತುರಾಜಿಸಿದ ॥ ೫೭ ॥ ಗೊಡ್ಡುಕೋಡಿನಲಿರಿದುನೆಗಹಿದ । ಗೆಡ್ಡೆಯಂತಿದನೆತ್ತಿಭೂಕಾಂತೆಯ । ಖಡ್ಡನೈತರೆಕಂಡುಹೋಗದಿರೆಂದುಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಅಡ್ಡವಿಸಿದರೆದೈತ್ಯನಸುವನು । ಖಡ್ಡಿಯೊಲುಸಂಹರಿಸಿಕಾಲನ । ದೊಡ್ಡಿಯನುಕೂಡಿದನುವೀರವರಾಹನೈತಂದು ॥ ೫೮ ॥ ಜಯಜಗನ್ಮಯಜಗದುದರಜಯ । ಜಯಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕಜಗತ್ರಯ । ಜಯಜಯಾಹವಮೂರ್ತಿಪಾವನಕೀರ್ತಿಜಯಜಯಶ್ರೀ ॥ ಜಯಜಯಾರ್ಚಿತಸುಜನಚರ್ಚಿತ । ಜಯಜಯಾಚ್ಯುತವಿಷಯವಿಚ್ಯುತ । ಜಯಜಯೆನುತ್ತಮರೌಘವಿಭ್ರದಲುಲಿಯಲೈತಂದ ॥ ೫೯ ॥ ದೇವಯಜ್ಞಶರೀರಸಂಶ್ರಿತ । ದೇವಯಜ್ಞಧಾರನಿರ್ಜಿತ । ದೇವವೈರಿಪ್ರವರನುತಭೂದೇವಕುಲದೇವ ॥ ದೇವದೇವಾಧೀಶವಂದಿತ । ದೇವದೇವಮಹೇಶವಂದಿತ । ದೇವಶರಣಾಗೆನುತಲಿನರ್ದುಸಕಲಮುನಿನಿಕರ ॥ ೬೦ ॥ ಯಜ್ಞಯಜ್ಞಾತ್ಮಕಸನಾಹಿತ । ಯಜ್ಞಸಂಮತದೇವತಾತ್ಮಕ । ಯಜ್ಞಸಾಧಕಮಂತ್ರತಂತ್ರಾತ್ಮಕಕಲಾತ್ಮಕನೆ ॥ ಯಜ್ಞಪುರುಷಾತ್ಮಕಫಲಾತ್ಮಕ । ಯಜ್ಞಕರ್ಮಾತ್ಮಕಗುಣಾತ್ಮಕ । ಯಜ್ಞಸಾಕ್ಷಿಶರೀರಶರಣಾಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೬೧ ॥ ತಂದೆಕಂಡೈತಾಯನಿರಿಸುಮು । ಕುಂದಮುಂನಿನವೊಲುಜಗಕಾ । ನಂದವನುಮಾಡಿದೆಮಹಾದ್ಭುತಕರ್ಮವನುರಚಿಸಿ ॥ ಇಂದುತಂನಕೃತಾರ್ಥತನಕೇ । ನೆಂದರೆಡೆಕಡೆಯುಂಟೆಶರಣಾ । ಗೆಂದುಶತಧೃತಿಸೂಸಿದನುಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯಮಳೆಯ ॥ ೬೨ ॥ ನೀಲಗಾತ್ರದನಳಿನನೇತ್ರದ । ಶೈಲಶಿತಭೃಂಗಾಗ್ರಭುವನದ । ಮೇಲೆಮೆರವಮಹೀನಳೆಯದುದ್ಭಟಸಟಾವಳಿಯ ॥ ಶೂಲಸದೃಶಶತನೂರುಹದಕೊನೆ । ವಾಲದುಂನತಿಕೆಯವಿಶಾಲಕ । ರಾಳತುಂಡದವೀರಸೂಕರನಿರಿಸಿದನುಧರೆಯ ॥ ೬೩ ॥ ಇಂತುದುಸ್ಸಹಸಮರವೀರಕ್ಕೆ । ತಾಂತನನುಕೆಡೆಯೊದೆದುಖಳನನ । ನಂತವಿಕ್ರಮನವನಿಯನುಸುತಂದಿರಿಸಿಸುರಕುಲಕೆ ॥ ಸಂತಸವಮಾಡಿದನುಮುನಿಜನ । ಚಿಂತಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನೈದಿದನಾಕ್ಷಣದಲಂತರ್ನಿವಾಸನವ ॥ ೬೪ ॥ ಆದುದುತ್ಸವವಖಿಳಭುವನವಿ । ಷಾದವಡಗಿದುದಬುಜಭವನಾ । ಹ್ಲಾದಸಸ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಯಭಿನುತಸೃಷ್ಟಿಸಂತತಿಗೆ ॥ ಆದಿಯಾದುದುನೆನೆವರಿಷ್ಟಾ । ರ್ಥೋದಯಕೆನೆಲೆಯಾಯ್ತುಪರಮುದ । ಯೋದಧಿಯಲೀಲಾವತಾರವಿಹಾರವಿದುಜಗಕೆ ॥ ಇದುಮಹಾಪುಣ್ಯಪ್ರಸಂಗಾ । ಭ್ಯುದಯವಧಿಕಪವಿತ್ರಪುರುಷಾ । ರ್ಥದಮಘೌಘಪ್ರಸವಿನಾಶನುಗ್ರವ್ಯಾಧಿಭೈಷಜ್ಯ ॥ ಇದುಸದಾಯುಃಕೀರ್ತಿಸಂಪದ । ತ್ಪ್ರದವಶೇಷಶ್ರೋತ್ರಜನಕಾ । ಮದವಿದೇಮಾಯಾಮಹಾವಾರಾಹಚಾರಿತ್ರ ॥ ೬೫ ॥ ಘಾತಕವಲಾಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ । ಪಾತಕಕ್ಕಿದುವಕ್ತ್ರಜನಸಾ । ಖ್ಯಾತಿಶಯಸಂವತ್ಸಮೃದ್ಧಸಮುದ್ರಪೂರ್ಣೇಂದು ॥ ಪೂತಪುರುಷತ್ರಯಮಹಾಘ । ವ್ರಾತಭವಭಯದುಃಖಹರನಿ । ತ್ಯಾತುಮನಲೀಲಾವತಾರವಿಚಿತ್ರವಿದುಧರೆಗೆ ॥ ॥ ೬೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೬೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕರ್ದಮಾಖ್ಯಮಹಾಮುನೀಶನ । ಹೃದ್ಯತಪದಲಿಮೆಚ್ಚಿಪರಮುದ । ಯಾರ್ದ್ರಚಿತ್ತನುವರವ
ನಿತ್ತನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ … … … …

ಪದನು ॥ ಎಂದಡಾವಿದುರಾಂಕಮಿತ್ರಾ । ನಂದನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿಪರಮಾ । ನಂದರಸಪುಳಕಿತಶರೀರನುದಾರಗುಣನಿಳೆಯ ॥ ಇಂದುಕರುಣಿಸುಕಮಲನಂದನ । ನಂದನನುಮನುವಾದಡಾತನ । ಸಂದೆಮನ್ವಂತರದಸಂಸ್ಥನವನುಹೇಳೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಹರಿಚರಿತ್ರಸಮಾನವಲ್ಲಾ । ಹರಿಪರಾಯಣರೆನಿಪಪುಣ್ಯಾ । ತ್ಮರಚರಿತ್ರವಘೌಘಘನಕಾನನಕೃಶಾನುವಲ ॥ ಕರುಣಿಸಾದಿಮನುಪ್ರಧಾನಾ । ಚರಿತವನುಸಂಪನ್ನಮನ್ವಂ । ತರವಿಭೇದಚತುರ್ದಶವನೆನಗೊರೆಯಬೇಕೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಎಂದಡಾಮೈತ್ರೇಯನಾಕುರು । ನಂದನನಸಂಪ್ರಶ್ನವನುಸಾ । ನಂದದಲಿಕೊಂಡಾಡಿಭಾಗವತಪ್ರಸಂಗವನು । ಇಂದುನೀಚೆಸಗೊಂಡಲೇಸಾ । ಯ್ತೆಂದುತರೆದೊಗುತ್ತವಿಸ್ತರ । ದಿಂದವರ್ನಿಸಿದನುಪವಿತ್ರಚರಿತ್ರನನ್ವಯವ ॥ ೩ ॥ ವಿದುರಕೇಳ್ಜೈಜನಿಸಿದುದಲಾ । ಪದುಮಭವನಶರೀರವೆರಡಂ । ಗದಲಿಮುನಿಶತರೂಪಿಯರರೂಪಾಭಿಧಾನದಲಿ ॥ ವಿದಿತನಾರೀಪುರುಷಸಂಯೋ । ಗದಲಿಪುತ್ರೋತ್ಪಾದನವಮಾ । ಡಿದರುಮಾನವರವನಿಯಲಿಬಳ್ಳಕೆವರುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ೪ ॥ ಆಮಹಾಮನುತನಯರಿಬ್ಬರು । ಭೀಮಭುಜಬಲರಧಿಕಗುಣನಿ । ಸ್ಸೀಮರತುಳಪ್ರಿಯವ್ರತೋತ್ತಮಪಾರಸಂಜ್ಞಕರು ॥ ಭೂಮಿದತಿಗಳುಭುವನಭವನ । ಕ್ಷೇಮಕಾರಿಗಳಮಳಕೀರ್ತಿಶಿ । ರೋಮಣಿಗಳುದ್ಭವಿಸಿದರುಕನ್ಯಾತ್ರಿತಯಸಹಿತ ॥ ೫ ॥ ಕಂನಿಕೆಯನಾಕೂತಿಯಂಬಳ । ನನ್ವಯವಮಾಡಿದನುರುಚಿಯನು । ಮಂನಿಸಿತ್ತನುದೇವಹೂತಿಯನಮಳಕರ್ದಮಗೆ ॥ ಸಂನುತನೆಕೇಳ್ಪ್ರಸೂತಿಯ । ನುಂನತೋಂನತಮಹಿಮದಕ್ಷಂ । ೧

ನ್ನ ಕೇಳ್ದೈದೇನಹೊತಿವಿವಾಹಸುಗತಿಯು ॥ ೬ ॥ ಕಮಲಸಂಭವನೊಂದುದಿನಕ । ರ್ದಮನನಾತ್ಮಜಾತ್ತ್ರಯಿಯಿಂದು । ಕ್ಷವಿಸಿ
ಲಿಂದನುಮಗನೆಸಂತಾನವನುಮಾಡೆಂದು ॥ ಸುಮತಿನೇಮಿಸಲಾಸರಸ್ವತಿ । ಯಮಳತೀರವಿರಾಜಮಾನಾ । ಶ್ರಮದಲಾಚರಿಸಿ
ದನುತಪವನುತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೭ ॥ ಹತ್ತುಸಾವಿರವರುಷಪರಿಯಂ । ತುತ್ತಮಶ್ಲೋಕನನುಮನನವನು । ತೆತ್ತಿಸಿದನೇನೆಂ
ಬೆನುಗ್ರತಪಃಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ಮುತ್ತಯಿಸುಮೈದೋರಿಮುನಿಕುಲ । ಸತ್ತಮನಸಂನಿಧಿಗೆಬರೆಕಾ । ಣುತ್ತಕರ್ದಮನೆದ್ದು ಜಯ
ಜಯಯೆನುತಪೊಡವಂಟ ॥ ೮ ॥ ಮೇಲೆಕೈವಾರಿಸುವಕಮಲದ । ಪೀಳಿಗೆಯಪರಿಜನದಪಾರ್ಶ್ವದ । ಜಾಲವೆತ್ತಿದಸತ್ತಿಗೆಯಚಾ
ಮರದಸಂಭ್ರಮದ ॥ ವಾಲಗದಸಂದಣಿಯದಶದಿಗು । ಪಾಲಕರಸಂಕೀರ್ತಿಸುಮನೋ । ಜಾಲವೃಷ್ಟಿಯಲೆಸೆವಮಂಗಳಮೂ
ರ್ತಿಯನುಕಂಡ ॥ ೯ ॥ ಪರಿಮಳದಸಿರಿಮುಡಿಯಕೊಂಕಿದ । ಕುರುಳುಗಳಕರುಣಾರಸೋಜ್ವಲ । ದರಳುಗಂಗಳಮಂಗಳಾನ
ನಕಮಲದೀಧಿತಿಯ ॥ ಕೊರಳಹಾರದಕೌಸ್ತುಭದಪೀ । ರುರದಕರತಳಶಂಖಚಕ್ರಾಂ । ಬುರುಹಗದೆಗಳಶಾರ್ಙ್ಗಧರನಾಕಾರ
ವನುಕಂಡೆ ॥ ೧೦ ॥ ಖಗವರಸ್ಕಂಧದಲಿಮೆರವೂ । ರುಗಳಪೀತಾಂಬರದಕಾಂಚೀ । ಸ್ಥಗಿತಕಟಿತಟದಂಘ್ರಿಯುಗಳನಖೇಂದು
ಮಂಡಲದ ॥ ಬಗೆಯಬಾರದಬಹಳತನುಸೌ । ರಭದಸರ್ವಾಭರಣಕಾಂತಿಯ । ನಿಗಮಗೋಚರನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿವಿಳಾಸವನುಕಂ
ಡ ॥ ೧೧ ॥ ಬಲುಬಿಸಿಲಬೇಸಗೆಯಸಸ್ಯ । ವಳಗೆಮಳೆಬಂದಂತೆಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಯಮಳಸ್ಮಿತಕಟಾಕ್ಷಾಮೃತನಿಷೇಕದಲಿ ॥
ಹಲವುಕಾಲದತಪದಲೌಕಿದ । ಕಳೆವರದಕರ್ದಮನುನಿಮುಷಕೆ । ಕಳದುಕೊಬ್ಬಿದಪುಲಕಜಲದಲಿವನದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೧೨ ॥
ತ್ರಾಹಿಸುರವರವಂದ್ಯಚರಣ । ತ್ರಾಹಿಸುಜನಾಘೌಘಹರಣ । ತ್ರಾಹಿನಿಗಮನಿಗೂಢನಿಜಚಿದ್ರೂಪಗುಣರೂಪ ॥ ತ್ರಾಹಿಭಕ್ತಭ
ವಾರ್ಧಿತಾರಾ । ತ್ರಾಹಿಯಾಕಾಭೀಷ್ಟಪೂರಾ । ತ್ರಾಹಿನಿರುಪಮಮಹಿಮನಿಜನಿಸ್ಸೀಮಗುಣನಾಮ ॥ ೧೩ ॥ ಕೇಡಿನರಸುವ
ಯೋಗಿಜನಹೃ । ತ್ಪುಂಡರೀಕನಿವಾಸಿಯನುನೆರೆ । ಕಂಡೆನಾಮ್ನಾಯಾನುವರ್ತಿತಪಾದಪೀಠನನು ॥ ಕಂಡೆನೆಂನೆತಪಃಪ್ರಭಾವ
ದ । ಖಂಡಫಲಸಿದ್ಧಿಯನೆನುತ್ತವೆ । ದಂಡದಂತೀಡಾಡಿದನುಹರಿಚರಣದಲಿತನುವ ॥ ೧೪ ॥ ಬೇಡುವರವನುಮಗನೆತಪವನು । ಮಾ
ಡಿಬಳಲಿದೆಬಹುದಿವಸತಾ । ನೋಡದಾದೆನುತಂದೆಕಪ್ಪಾಯ್ತೆಂನದಿಂನೆವರ ॥ ನಾಡದಿನದಿನಕಿಷ್ಟಫಲಕ್ಕೆ । ಗೂಡಿಸುವೆನೇಳೇಳೆನುತ
ಕೈ । ನೀಡಿನೆಗಹಿದನಪ್ಪಿದನುತುಂಬಿದನುಕಂಬನಿಯ ॥ ೧೫ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ಎಂದುಕಾರುಣ್ಯದಲಿದೃಗುಜಲ । ಬಿಂದುಗಳುಸೂಸಿದವೆನದಿಯದು । ಬಿಂದುಸರವೆಂದಾಯ್ತುನಿರುಪಮತೀರ್ಥವದರೊಳಗೆ ॥
ಮಿಂದವರುವರಮೋಕ್ಷಪದದಲಿ । ನಿಂದವರುಕೃತಕೃತ್ಯರೆನಿಸುವ । ರಿಂದುಮೊದಲಾಗಖಿಳಸಿದ್ಧನಿಷೇವ್ಯತಮರೆಂದ ॥ ೧೬ ॥
ಕಸೂಜನವೊಂಮುಗಳುಮನುಸುತೆ । ವಿಮಳಗುಣನಿಧಿನಿನಗೆನಾಡಿದು । ರಮಣಿಯಹಳಂಜದಿರುಮಗನಹೆನೆನುತಮೃಡವಿ ॥
ಸುಮತಿಯನುಸಂತೈಸಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ರಮಣನಂತರ್ಧಾನಪದವನು । ಗಮಿಸಿದನುಜಯಜಯಮಹಾರವವೆಸೆಯಲಭ್ರದಲಿ ॥ ೧೭ ॥
ಗರುಡಪಕ್ಷದಸಾಮಗಾನೋ । ತ್ಕರದನಿಜಸ್ತೋತ್ರವನುಕೇಳುತ । ಕರುಣಿಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಲಿತ್ತಲುತಂನಿವೇಶದಲಿ ॥ ಧರಿಸಿ
ಮುನಿವರನಾಶ್ರಮದಲಿರ । ಲಿರಲುನಿಜಸುತೆಸಹಿತಮನುಜೇ । ಶ್ವರನುಸತಿಶತರೂಪೆಸಹಿತೈತಂದನಾಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೧೮ ॥ ಬರುತಮ
ಗಮುನಿಯಾಶ್ರಮದಪರಿ । ಸರಸರಸ್ವತಿಯರಡುತೀರದ । ತರುಗಳನುಲತೆಗಳನುಪಕ್ವಫಲಪ್ರಸೂನವನು ॥ ಪರಿಮಳತಪವನ
ವನುಕದ್ವನ । ಚರಮೃಗೌಘವ್ಯಾಘ್ರಸೂಕರ । ಶರಭಸಿಹ್ಮಪ್ರಾತವನುನೋಡುತ್ತನಡೆತಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಲಲಿತಭೃಂಗಾರವದಗಿ
ಳಿಗಳ । ಕಳರವದಕೋಗಿಲೆಯಗೀತದ । ಚಲದರುಣಪಲ್ಲವದಚೂತಾಶೋಕಚಂಪಕದ ॥ ನೆಳಲತಂಪಿನಕಂಪಿನಬುಜಾ । ವಳಿ
ಯುನ್ನದಿಲಲಿಸವಮಂದಾ । ನಿಲನವನದುಪಚಾರವನುಕೈಕೊಳುತನಡೆತಂದ ॥ ೨೦ ॥ ನಿಟಿಲನಯನನನುಳಿದಬಹುಧೂ । ರ್ಜ
ಟಿಗಳಂದದಲೆಸೆವತಂನೆ । ಕ್ಕಟಿಗತಾಪಸನಿಕರದಾನದಿಯತ್ತಡಿಯಲೆಸೆವ ॥ ಕುಟಿಜವನುನೋಡುತ್ತಕರಸಂ । ಪುಟದಲೈತರುತ
ಲ್ಲಿನುಮನಿ । ಸ್ಫಟಿಲನನುದೂರದಲಿಕಂಡನುಕರ್ದಮಪ್ರತಿಯ ॥ ೨೧ ॥ ನಿಲಿಸಿಸೇನಾಭಾರವನುನಿಜ । ಲಲನೆಸತಿಯರುಸಹಿತ
ರಥದಿಂ । ದಿಳದುಮನುಮುಕುಳಿತಕರಾಂಬುಜನಾಗಿನಡೆತರಲು ॥ ಜಲಜಗೃಹನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನುಡಿ । ಫಲಿತವಾಯ್ತಿದೆಲಾಯೆನುತ
ಮುನಿ । ತಿಲಕನಿರದೆದ್ದಿದಿರುಗೊಂಡನುಮಾನವೇಶ್ವರನ ॥ ೨೨ ॥ ಚರಣದಲಿಪೊಡವಡಲುಹರಸಿದ । ನಿರದೆಸಾರ್ಘ್ಯಾರ್ಚರಿ
ಯದಲಿಸೆ । ತ್ಕರಿಸಿಪರಮಾಸನವನಿತ್ತುಪಚರಿಸಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥ ಬರವಿದೇನೆನೆಮಗಳಿಗನುಕೂ । ಲವರನುಕಾಣದೆಪತಿಗಳನುನಿಜ । ಚ
ರಣದರುಶನದರ್ಥಿಯಲಿನಡೆತಂದೆನಾನೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ತಂಗಿತನಯರಿಗಿಬ್ಬರಿಗೆತ । ನ್ನಂಗಿಗುಣನಿಧಿನಿಂನಗುಣಗಳ । ಸಂಗತಿಯ
ನಾರದನುಹೇಳಿದಡಂದುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ಅಂಗಭವನಾಯುಧದಹೊಯ್ಲಲಿ । ಭಂಗವಡೆದಳುನಿಂನಚರಣೋ । ತ್ತುಂಗದುಗ್ರಾಶ್ರ
ಮವನರ್ಥಿಸಿಬಂದಳಿದೆಯಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಪಾಲಿಸೂದಿಷ್ಟವನುನಿನಗನು । ಕೂಲೆಯಹಳೆನೆನಸುನಗುತಮುನಿ । ಮೌಳಿಮಣಿಸ
ಗುಣಾತೆಂಪನಾರಾಜಾಧಿರಾಜಂಗೆ ॥ ಕೇಳಿದೆನುತಾನಿದನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನೀಸುವಿ । ಶಾಲನೇತ್ರೆಯಪರಿಣಯ
ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವನೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಅರುವೊಗದಿರುಹುನರನಿಂನಕು । ಮಾರಿತಾನೇಬಂದಡರ್ಥಿಸಿ । ನಾರಿಯರವಾಣಿಕವಲಾಕಂ

ತುಕವಿಹಾರದಲಿ ॥ ಚಾರುನೂಪುರಚರಣವನುಕಂ । ಡೇರಿದಮಳವಿಮಾನದಿಂದವಿ । ಕಾರಿವಿಶ್ವಾವಸುವಿಮೋಹಿಸಿಕೆಡದನಿ
ಧರೆಗೆ ॥ ೨೬ ॥ ಕಾಂತಿಯುಲಿರೂಪಿನಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತೆನಿನ್ನಕುಮಾರಿತನಗೆ । ತ್ಯಂತಸಮಸಂಬಂಧಿಕೇಳನ್ನೊಂದುಸಮಯ
ವನು ॥ ಸಂತತಿಯನುತ್ಪಾದಿಸಿದಬಳಿ । ಕಂತಿಕದಲಾನಿರೆನುತತ್ಪರಿ । ಯಂತಸಂಸ್ಥಿತಿಬಳಿಕಕೃತಸನ್ಯಾಸರಾವೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಆಹಡೆ
ನೋಡುವುದೆನಲುತನ್ನಯ । ಮಹಿಳೆಯನುಮಗಳನುವಿಚಾರಿಸಿ । ವಿಹಿತವೈಸಲೆಕೊಟ್ಟೆನೆಂದುಯಥೋಕ್ತವಿಧಿಗಳಲಿ ॥ ದ್ರುಹಿಣ
ಸುತನಲಿಸುತೆಗೆಪಾಣಿ । ಗ್ರಹಣವನುಮಾಡಿಸಿದನಿತ್ತನು । ಬಹಳತನುಭೂಷಣವವಾಂಛಿತವಸ್ತುಗಳನೊಲಿದು ॥ ೨೮ ॥ ಮಗಳ
ನಿತ್ತುಮನೋನುರಾಗದ । ತಗಹಿನಲಿತನುಶಿಲುಕಿನಯನಾಂ । ಬುಗಳೊಗಲುತಕೈಪಿವರವಧುಗಳನುಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿ ॥ ಮಗುಳೆ
ನಿಜಬಲಸಹಿತರಥದಲಿ । ನಗರಿಯನುಹೊಕ್ಕನುಮಹೋತ್ಸವ । ದೊಗುಮಿಗೆಯಪರಿಜನದಮಂಗಳವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥ ೨೯ ॥
ಮೇಲೆಸುರದುಂದುಭಿಜಯಧ್ವನಿ । ಹೂಳಿದಪುರದೆಸೆಗಳಮಹೋಸಹೊ । ಮಾಲೆಗಳಮಳೆಸುರಿದುದುತ್ತಮನುತ್ತಮಾಂಗದಲಿ ॥
ಕಾಲಕರ್ಮವಕಳೆದನೃಪಕುಲ । ಮೌಳಿಮಣಿಭಾಗವತಧರ್ಮದ । ಕೀಲಣಿಗೆಗಾಧಾರಭೂತನುಹೊಕ್ಕನರಮನೆಯ ॥ ೩೦ ॥
ವಿದಿತಬ್ರಹ್ಮಾವರ್ತಸುಕ್ಷೇ । ತ್ರದಲೆಸೆವಬರ್ಹಿಷ್ಮತೀಪುರ । ವರದಲಾದಿವರಾಹನಂಗವನದಿರಲವನಿಯಲಿ ॥ ಉದುರಿದವುರೋ
ಮಂಗಳವುಜನಿ । ಸಿದವುಬರ್ಹಿಗಳಾಗಿಯಜ್ಞವ । ನದರಲೇಮಾಳ್ಪರುವಿಭಾಡಿಸಿಯಜ್ಞಕಂಟಕರ ॥ ೩೧ ॥ ಆಮಹಾಪುರದೊಳಗೆ
ಹರಿಗುಣ । ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಕಥಾಶ್ರವ । ಣಾಮೃತಾನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತನವರತ ॥ ಯಾಮವೊಂದುಳಿಯದೆತದೀ
ಯ್ಯ । ಪ್ರೇಮದಲಿನೂಕಿದನುನೆರೆನಿ । ಸ್ಸೀಮನೆಪ್ಪತ್ತೊಂದುಚಾತುರ್ಯುಗನಿಜಾಂತರವ ॥ ೩೨ ॥ ಮೂರುಗತಿಯಸುಕೆಳದುಗುಣ
ವನು । ವಿಮಾರಿಮುಕ್ತಿದ್ವಾರದಲಿಕಾ । ಲೂರಿಯೋಗತ್ರಯದಫಲಸಿದ್ಧಿಗಳನನುಭವಿಸಿ ॥ ತೋರಿತೋರ್ಕೆಯನಖಿಳಜಗದಲಿ ।
ಬೇರೆನಿಸದಚ್ಯುತವಪದತನ । ಗೋರುಗುಡಿಸದೆನಿಂದನನುಪಮಯೋಗರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನರುಪಿದನುಸ್ವೈ ।
ಷ್ಕರ್ಮ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆಸಾರಸಾಧನ । ಧರ್ಮವನುಮುನಿಗಳಿಗೆಚಾತುರ್ವರ್ಣಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಕರ್ಮಹೇತುವೆನಲ್ಕೆಭಗವ । ದ ಮರ್ಮಪರಿ
ನಿಷ್ಠಿತರದೇವಮ । ನಿರ್ಮಮತೆಯಲಿಸಕಲಪೃಥ್ವೀತಳವಪಾಲಿಸಿದ ॥ ೩೪ ॥ ತನುವಿಹುದುರಾಜ್ಯೋಪಭೋಗದ । ಕನಸಿನ
ನುಭವಸೌಖ್ಯದಲಿನಿಜ । ಮನವಿಹುದುಮುರವೈರಿಚರಿತಕಥಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಅನವರತತದ್ಧ್ಯಾನತತ್ಕೀ । ರ್ತನತದೀಯ್ಯಾಜ
ನಪ್ರಸಂಗದ । ಒನುಪವಿತನಿತ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಠೆಯಲಿಂತುನೃಪನೆಸೆದ ॥ ... ... ॥ ೩೫ ॥

ಅಂತು ಸಂ॥ ೧೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೦[illegible]ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಕಪಿಲಾವತಾರ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವಿಪುಳತರಸಾಂಖ್ಯವಮಭವಭಯ । ಕೃಪಣರಿಗೆಕರುಣಿಸಲುಭುವನಾ । ಧಿಪರಬಲ್ಲಹ
ನುದಿಸಿದನುಕರ್ದಮಕಳತ್ರದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅತ್ತಲಾಮನುರಾಜ್ಯವನುನಾ । ಡುತ್ತಿರಲುನಿಜಪತಿಗೆಪ್ರೀತಿ । ನೃತ್ಯನಿಧಿನಿರ್ಮಳಮನೋಭಾವದಲಿನೇಮ
ವನು ॥ ವಿಸ್ತರಿಸುತಿರಲಿರಲುವಿಷಯವಿ । ವೃತ್ತಿಯಲಿಬಡವಾಗಲಾಮನು । ಪುತ್ರಿಯಮಪತಿಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಲಿಬೆಸಗೊಂಡ ॥ ೧ ॥
ಏನುಸತಿಬಡವಾದೆಭಾಗ್ಯವಿ । ಹೀನನೇತಾನಕಟಮಾನದ । ಜ್ಞಾನಕಾರಣವೇನುಹೇಳೆನ್ನಾಣೆಹೇಳೆನಲು ॥ ಜ್ಞಾನವನುನೀಬಲ್ಲೆ
ಬೇರೆನ । ಗೇನುಚಿತ್ತೈಸುವುದೊಲಿದುಸುಮ । ನೋನುರಾಗದಲಂಗಸಂಗವನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨ ॥ ಐಕಲೇಬಳಲಿದೆಯಲಾ
ತನೆ । ಗೋಸುಗಿನ್ನೆಗವಕಟನೀನಿಯ । ತಾಶನವ್ರತಚರಿತ್ರೆಯಲಿಮತ್ಪಾದಸೇವೆಯಲಿ ॥ ಏಸುನಿಷ್ಠುರಮತಿಯೊತಾನಿದ । ನೀಸು
ದಿನವೀಕ್ಷಿಸೆನಲಾಯೆನು । ತಾಸನದಲಿರದೆದ್ದುತಕ್ಕೈಸಿದನುನಿಜಸತಿಯ ॥ ೩ ॥ ಆಗಲದಕೇನಾಯ್ತುತಪ್ಪೇ । ನೀಗಳಂತಿರಲೆತೋ
ರ್ಪೆತನ್ನಯ । ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯವೀಪರಿಕಿಸುಭಗವತ್ಪ್ರಸಾದವನು ॥ ಭೋಗಿಸೂಸಾಕಿನ್ನುವಿಷಯವಿ । ರಾಗವೆನುತಮುನೀಂದ್ರ
ನನುಪಮ । ಯೋಗಮಾಯೇಶ್ವರನಚರಣಧ್ಯಾನಪರನಾದ ॥ ೪ ॥ ಭವನವೊಂದಾಕ್ಷಣದಲಾವಿ । ರ್ಭವಿಸಿತೇನೆಂಬೆನುವಿಡಂ
ಬಿಕ । ರವಿಶತದ್ಯುತಿವಿವಿಧರತ್ನಪ್ರಕರಕಾಂತಿಗಳ ॥ ದಿವಿಜಪತಿಪುರಕಧಿಕವಹವೈ । ಭವದಜನ್ಮಸ್ಥಾನವೆನಿಸುವ । ವಿವಿಧರಚ
ನೆಯಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರದಸೂತ್ರವೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೫ ॥ ಸೊಗಯಿಸುವಮರಕತದನೆಲಗ । ಟ್ಟುಗಳವಿಮಲಸ್ಫಟಿಕಮಯಭಿ । ತ್ತಿಗಳವಜ್ರ
ಕವಾಟನಿಕರದಹೇಮರಚನೆಗಳ ॥ ಬಿಗಿದಮುಕ್ತಾವಳಿಯಮೇಲ್ಕ । ಟ್ಟುಗಳಹವಳದತೊಲೆಯಹೊಂಜಗ । ಲಿಗಳರತ್ನಸ್ತಂಭ
ಪಙ್ತಿಯತೋರಣಾವಳಿಯ ॥ ೬ ॥ ಪವಡಿಸುವಮನೆಮಜ್ಜನದಮನೆ । ವಿವಿಧಕೇಳೀಭೋಜನದಮನೆ । ಸವನಿಸಿದಸೌಧಾ

ಗ್ರಶಿಖರದಹೊಂನಕಲಶದಲಿ ॥ ನವಕುಸುಮಫಲಗಂಧಬಂಧುರ । ಪವನಲೋಲಾಭ್ರಮರರವ್ಯೋ । ತ್ಸವದಕಲ್ಪದ್ರುಮಲತಾರಾ
ಜಿಗಳುರಂಜಿಸಲು ॥ ೭ ॥ ವರರತುನಸೋಪಾನದಲಿಸರೊ । ವರದಕೂಜದ್ವಿಹಗಮಿಥುನದ । ನೆಗಸಿಹೋತ್ಪಲವನದಲಾಡುವ
ರಾಜಹಂಸೆಗಳ ॥ ನೆರೆಹುಪಾಡುವದೇವಗಾಂಧ । ರ್ವರವರಾಂಗನೆಯರಮಹೋತ್ಸವ । ದುರುವಿಮಾನಸರಚನೆರಂಜಿಸಿತಖಿಳಜ
ನಮನವ ॥ ೮ ॥ ನೆಳಲನನ್ಯಮಯೂರನೆಂದ । ವ್ಯಾಳಸಿಮಣಿಮಯಭಿತ್ತಿಯನುಹ । ತ್ತಿಳಿವಭವನಮಯೂರಪಂತಿಃಪುರದರಚ
ನೆಗಳ ॥ ಹೊಳವಮಣಿಮಯಮಂಚದೆಸವಡ । ಕಿಲಿನವೋಲ್ಲಾಸುಗಳಪಟ್ಟು । ವಲ್ಲದುಕೂಲಸ್ತೋಮವಸನದಿಂಡುಗಳುವೆ
ರೆಯೆ ॥ ೯ ॥ ಪರಿಪರಿಯಪರಿಮಳಸುವಸ್ತುಗ । ಳರಳಿಸಲುನಾಸಿಕವಕಂಗಳ । ಮರಳುಗೊಳಿಯಸುವರ್ಣಸುವಬಹುಶಿಲ್ಪಕೌಶಲ
ದ ॥ ಪುರವಿಭವಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಕಂಡಾ । ಸರಸಿಜಾನನೆಭೀತಿಯಲಿನಿಜ । ಚರಣಸಂನಿಧಿಗೈತರಲುನಗು ಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೦ ॥
ಬೆದರದಿರುಭಗವತ್ಪ್ರಸಾದ । ಕ್ಕಿದುಘನವೆಪುರವಿಭವವಿದುನಂ । ಮುದುವಿಳಾಸಿನಿಯರುನಿಜಾಂಘ್ರಿನಿಸೇವಕಿಯರಿವರು ॥ ಸುದತಿ
ಮಜ್ಜನಕಿಳಿಸರೋವರ । ದುದಕವಿದೆದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರ । ಣದಲಿರಂಜಿಸುವಾಪಭೋಜನಗಳನುಮಾಡೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಎನಲಿಳಿದ
ಳುದಕದಲಿತನುಮ । ಜ್ಜನಕೆಸಾವಿರಕಂನೆಯರುತನ । ತನಗೆತಂದರುಮಜ್ಜನೋಚಿತಸಾರಸಾಧನವ ॥ ಕನುಮಲವನಪಹರಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟಳು । ಕನಕಮಣಿಭೂಷಣವನುಟ್ಟಳು । ವನಿತೆದಿವ್ಯದುಕೂಲವನುಮಲಿನಾಂಬರವನೊದದು ॥ ೧೨ ॥ ಲಲನೆನಿರುಪಮ
ಪಾನಭೋಜನ । ಗಳನುವಿರಚಿಸಿಪತಿಯೊಡನೆಮಂ । ಗಳಮಹಾರವವೆಸೆಯಲೇರಿದಳಾವಿಮಾನವನು ॥ ಬಳಸಿವಿದ್ಯಾಧರವಧೂ
ಜನ । ವೊಲಿದುಪಾಡಲುಪತಿಯಯೋಗದ । ಬಲುಹನೀಕ್ಷಿಸಿರಾಜಸುತೆಬೆರಗಾದಳಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ಆವಿಮಾನಪ್ರವರದಲಿ
ಭೂ । ದೇವವರರಮಿಸಿದನುಸತಿಯನು । ದೇವರಾಜೋಚಿತವಿಹಾರಸ್ಥಾನಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ಆವುದರಿದುಮುಕುಂದಪದಯುಗ ।
ಸೇವಕರಿಗಮರಾಂಗನಾಸಂ । ಭಾವಿತಾಮಳಕೀರ್ತಿಭುವನಾಧಿಪತಿಗತಿಶಯಸಿ ॥ ೧೪ ॥ ಮುನಿಲಲಾಮನುಚರಿಸಿದನುನಂ ।
ದನವನಾಪ್ಸರಸೀವನಂಗಳ । ಲನುಪಮನುವೈಶ್ರಾಂಬಕದಲಾಪುಷ್ಪಭದ್ರದಲಿ ॥ ವನಿತೆಗಮರವಿಹಾರಗಿರಿಕಾ । ನನದಲಾಸಂಸ್ಥಾ
ನಭೇದವ । ವನಿತುವನುತೋರಿಸಿನಿಜಾಶ್ರಮಕಾಗಿನಡೆತಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಸರಸಿಜಾಯತನೇತ್ರೆಕಾಲಾಂ । ತರಕೆನವಕಂನೆಯರ
ನಾವಿ । ಷ್ಕರಿಸಿದಳುಗುಣರೂಪಸಂಪನ್ನೆಯರನಿರಲಿರಲು ॥ ವಿರತನಾದನುವಿಷಯದಲಿಸಂ । ಚರಿಸುವೆನುನಿಯಮದಲಿಸಚರಾ ।
ಚರಕೆತನಗಭಯಪ್ರದಾವಕೆಸಮಯವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಎನಲುಮರುಗಿಮೃಗಾಕ್ಷಿಮಿಗೆಕಂ । ಬನಿಕುಚಾಗ್ರದಲಿಳಿಯೆಬರ
ವ್ರತ । ಕೊನೆವೆರಳೊಳವನಿಯನುಬಿಂಪಹಮಾಡಿದಳುನಡುಗಿ ॥ ನೆನೆದುದನುಚಿತವಲ್ಲಗತಿಯೇ । ನೆನಗೆಸುತೆಯಲಿನೀವುದಿಂಸೊ ।
ಬ್ಬನನುತನಗಭಯಪ್ರದವಿದೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೧೭ ॥ ಅಹುದುತಪ್ಪದುನಿಂನಭಾಗ್ಯದ । ಮಹಿಮೆಘನವಂದಿದೆಯಲಾ
ವಿ । ಗ್ರಹನುತನಗೆಂದುದಮಮರದೆನುಪುತ್ರನಹನೆಂದು ॥ ವಿಹಿತವಿದುಭಗವತ್ಪರಾನು । ಗ್ರಹಕೆಭಾಜನನಾದೆಕೇಳ್ಳೆಲೆ । ಮಹಿಳೆ
ಭಜಿಸುಮುಕುಂದಚರಣವನಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಕೇಳ್ದಪತಿವಚನವನುನೃಪಸುತೆ । ಹೂಳ್ದಳುಹರುಷದಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋ
ಲನಂಘ್ರಿದ್ವಯವನೆಂತರ್ಭಾವದಲಿಬಿಡದೆ ॥ ವಾ[illegible]ಸುತಿರಲಿರಲುಸುರಕುಲ । ಮೌಳಿಮಣಿವೈಗೊಂಡುಮಾಯಾ । ಚಾಳವನು
ಝಾಡಿಸಲುಜನಿಸಿದನಾಮಹಾಸತಿಗೆ ॥ ೧೯ ॥ ಮೊಳಗಿದವುಸುರದುಂದುಭಿಗಳು । ಜ್ವಲವೆನಿಸಿತಾಕಾಶಹೂವಿನ । ಮಳೆಸುರಿದವಾ
ಡಿದರುದೇವಿಯರಭ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಕಳಕಳಂನಡಿವಾದ್ಯರವಮಂ । ಗಳಜಯಧ್ವನಿಯೆಸೆಯಲಬುಜಜ । ನಿಳಿದನವನಿಗೆಸನಕ
ನಾರದಮುಖ್ಯಜವಸಹಿತ ॥ ೨೦ ॥ ತಾಯೆನೀನಂಜದಿರುಶಿರಿನಾ । ರಾಯಣನೆಮಗನಾದನೀಭವ । ದಾಯಸವಪರಿಹರಿಸಲುದಿಸಿ
ದನಖಿಳಜೀವರಿಗೆ ॥ ದಾಯವಾದುದುಮುಕುತಿಯಸುನಾ । ಮ್ನಾಯದೂರವಗುಣವನಾಲುಕು । ಬಾಯಿದಣಿಯಲುಹೊಗಳುತಿ
ರ್ದನುಕಮಲಭವನೆಲಿದು ॥ ೨೧ ॥ ಅಕಟಭಾಗ್ಯವೆರೂಪುಗೊಂಡುದೊ । ಸಕಲಲೋಕಾಧೀಶ್ವರೇಶ್ವರ । ನಿಕರಸಂನುತ
ಪಾದಸೀತನೆಪುತ್ರನಾದನಲ ॥ ಸುಕೃತಿನೀನೆಂದಪ್ಪಿದನುಪಿತೃ । ಭಕುತಿಯಲಿನಿಂನಂಘದವನಾ । ರಕುಟಿಲನೆಮೆಚ್ಚಿದೆನೆನುತಕೊಂ
ಡಾಡಿದನುಮುನಿಯ ॥ ೨೨ ॥ ಕಪಿಲನೆಂಬಭಿದಾನವೀತಂ । ಗುಪಚಿತಾಖಿಳಲೋಕಸುರಿತ । ಕ್ಷಪಣಕಾರಣನಾಗಿಭವಭಯ
ತಾಪಹರನೆನಿಸಿ ॥ ವಿಪ್ರುಳವಹುದೆಂದತ್ತಲಜನತಿ । ಗುಪಿತದಲಿಮರಳಿದನುಸೂಚಿಸಿ । ನಿಪುಣಮತಿಗಳುಪರಮಸಂತೋಷದಲಿಮು
ಳುಗಾಡೆ ॥ ೨೩ ॥ ಅತ್ತಲಾಮುನಿಪತಿಮುಕುಂದನೆ । ಪುತ್ರನಾದುದನರಿದುಹರುಷೋ । ದ್ರಿಕ್ತಚಿತ್ತನುವರಮರೀಚಿಪ್ರಮು
ಖಮುನಿಗಳಿಗೆ ॥ ಪುತ್ರಿಯರನೊಲಿದಿತ್ತುವಿಷಯನಿ । ವೃತ್ತಿಗನುವಾಗಿದ್ದತಂನಯ । ಪುತ್ರನಲಿಬೇಡಿದನುಕೃತಕೃತ್ಯಾವಶೇಷಿ
ತವ ॥ ೨೪ ॥ ತಂದೆನಿಂನಯಚರಣಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವವನುನೆನವುತ್ತಕಳದೀ । ದ್ವಂದ್ವವನುಸನ್ಯಸ್ತಸಕಲಕ್ರಿಯನುತಾನೆನಿಸಿ ॥
ಸಂದಪಾರಮಹಂಸಪದದಲಿ । ನಿಂದುನಿಜಯೋಗವನುಬೆಳಸುವೆ । ನಿಂದುಕೊಡುವುದನುಜ್ಞೆಯನುತನಗೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥ ೨೫ ॥
ಆಗಲದಕೇನಾಯ್ತುಕೊಟ್ಟೆನು । ಯೋಗರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಗನುಜ್ಞೆಯ । ನಾಗಮಜ್ಞನೆಪಿತೃವಚನಪುತ್ರರಿಗಲಂಘ್ಯವಲ ॥ ರಾಗದವ
ಸಾನದಲಿವಿಷಯವಿ । ರಾಗವಿದುಕರ್ತವ್ಯವವ್ವಿಗೆ । ಯೋಗಮಾರ್ಗಸ್ಥಿತಿಯನರುಪುವೆನಿಲ್ಲತಡವೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ನಿಂದಳೋದರಿನು

ಕೃತಿಪದದಲಿ । ತಂದೆಸಚ್ಚಿತ್ಪೂರ್ಣಪರಮಾ । ನಂದಮಯನೆಂದರಿದುತಂನಮನೀನೆನಿಜವೆಂದು ॥ ದಂದುಗವನೊದೆಹೋಗೆನಲು ಬಲ । ವಂದುಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಮುನಿಕುಲ । ವಂದ್ಯನನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಕರ್ದಮನೈದಿದನುವನವ ॥ ೨೭ ॥ ಮಗನೆಮೂರ್ತಿಯನೇಮಹಾಯೋ । ಗಿಗಳದೇವನುಮನದಲಪ್ಪಿದ । ನಗಲಿದನುಭೇದವನುತನ್ಮಯನಾಗಿಬೇರೊಂದು ॥ ಬಗೆಯನರಿಯದೆಬಾಹ್ಯವಿಷಯವ । ನೊಗಡಿಸದೆಭೋಗಿಸದೆತೋರುವ । ಜಗದೊಳಗೆತಾನಾಗಿಕಂಡನಖಂಡವಿಗ್ರಹನ ॥ ೨೮ ॥ ಧರೆಯಡಗಿದೇಕಾರ್ಣವದವೋ । ಲುರುತರಾನಂದಾನುಭವಸಾ । ಗರವೆತಾನಾಗಿದಿರುದೋರದೆವಿಶ್ವಮಯನಾಗಿ ॥ ಭರಿತನಿತ್ಯಾತ್ಮಪದಾಲಂ । ಕರಿತಸಂವಿನ್ಮಾತ್ರಪದದಲಿ । ಬೆರಸಿಬೀಸಾಡಿದನುತನುವನುತತ್ವನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ... ॥ ೨೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೨೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು,

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದೇವಹೂತಿಗೆ ಸಾಂಖ್ಯೋಪದೇಶ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಲೋಕಹಿತವಿಗ್ರಹನುಜನನಿಯ । ಶೋಕವನುಕೆಡೆಯೊದೆಯಲಾತ್ಮವಿ । ವೇಕಪದವನು
ಪೂರ್ಣವೆನೆಕರುಣಿಸಿದನಾಕಪಿಲ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಬಂದುಸರಸಿಯತೀರವನದಲಿ । ತಂದೆಯನುಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿಮುನಿಕುಲ । ವಂದ್ಯನಿರ್ದನುಜನನಿಗಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಅಂದವನುಕರುಣಿಸುವಭರದಲಿ । ನಂದನನುಕುಳ್ಳಿರಲುಮನುಸುತೆ । ಬಂದುಮೈಯಿಕ್ಕಿದಳುಕಪಿಲನಚರಣಕಮಲದಲಿ ॥ ೧ ॥ ದೇವಮರೆಯೊಕ್ಕೆನುಭವತ್ಪದ । ಪಾವನಾಂಭೋಜವನುಭವತಾ । ಪಾವಳಿಯಲುರೆಬೆಂದುಮಾಯಾಭ್ರಾಂತಿಯಲಿಸಿಲುಕಿ ॥ ನೋವನೇತಾಸಿಂನುನಿಜಚರ । ಣಾವಲೋಕನವಾಯ್ತುಲಾತನ । ಗೀವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨ ॥ ಕೇಳದೆನುತಾನಿದನುಮುಂನವೆ । ಹೇಳದನುಸಾಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನೀನೀಗೆನಗೆಮಗನಾದುದನುಕಮಲಭವ ॥ ಕಾಳಗತ್ತಲೆಯೊಳಗೆಸೂರ್ಯನ । ಪೋಲುಮೈದೋರಿದೆಯಲಾಕರು । ಣಾಲಯನೆಮಾಯಾಂಧಕಾರವಿಮೂಢಮತಿತನಗೆ ॥ ಹಲವುಮಾತೇನಾವನಂಘ್ರಿಯ । ಸೋಲಿದುಮರದಾಗೊಂಮ್ಮೆನೆನದರೆ । ಹೊಲೆಯನತ್ಯುತ್ತಮನುತನಗರಿದಾವುದೀಭವದ ॥ ಜಲಧಿಗೋಷ್ಪದವಾಯ್ತುಜನ್ಮದ । ಫಲವೆನಗೆಸಂಪೂರ್ಣವಾಯ್ತಂ । ದಲಘುಮತಿಹಣೆಚಾಚಿದಳುಹರಿಯಂಘ್ರಿಕಮಲದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿತಾಯವಿನಯೋ । ಕ್ತಿಗಳನೊಲಿದಾಲಿಸುತಕರುಣಾ । ಳುಗಳದೇವನುಲೇಸುಲೇಸೆಲೆತಾಯೆಮನದರಿಕೆ ॥ ಬಗೆಯಬಯಕೆಯದಾಯ್ತುಭವರೋ । ಗಗಳಗಖಿಳಾನರ್ಥಹರವಹ । ನಿಗಮಸಾರರಹಸ್ಯವನುಹೇಳುವೆನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಮೋಕ್ಷಶಾಸ್ತ್ರವನಾತ್ಮತತ್ವವಿ । ವಕ್ಷೆಯಲಿವಿವರಿಪೆನುಸಕಲಮು । ಮುಕ್ಷುಜನಸಂಸಾರದುಃಖನಿವೃತ್ತಿಕರವೆನಲು ॥ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದರಿದನೆಂನಲಾದಿಯ । ರಕ್ಷರೋಪಾಸಕರುಋಷಿಗಳು । ಲಕ್ಷಣಂಗಳುಸಹಿತನೀನವಧರಿಸಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಏನನೋದಿದಡೇನುಶಾಸ್ತ್ರವ । ನೇನಕೇಳಿದಡೇನುತತ್ವ । ಜ್ಞಾನದಿಂದಲ್ಲದೆನಿವಾರಿಸಲರಿದುಭವಭಯವ ॥ ಜ್ಞಾನವಂತಃಕರಣಶುದ್ಧಿಯ । ಧೀನವಂತಃಕರಣಶುದ್ಧಿಗ । ನೂನಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಸಾಧನವವ್ವೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಸಕಲವಿಷಯವಿರಕ್ತನಾದಂ । ಗಕುಟಿಲಮನಶುದ್ಧಿಫಲದಾ । ಸಕತಿಯನುನೆರೆಬಿಟ್ಟುಮಾಡಿದಕರ್ಮದಿಂದಹುದು ॥ ಭಕುತಿಯದರಿಂಜ್ಞಾನವದರಿಂ । ಮುಕುತಿಯದರಿಂದಹುದುವಿಷಯವಿ । ರಕತಿಯಿಲ್ಲದಡಿಲ್ಲಪರಮಾರ್ಥದಲಿರತಿಯೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಯೋಗಮೂರನುಮೂರುವಿಷಯವಿ । ರಾಗದಲಿವಿಧಿಸಿದೆನುಸಕಲವಿ । ರಾಗವುಳ್ಳಂಗಾತ್ಮತತ್ವಜ್ಞಾನಯೋಗವನು ॥ ರಾಗಿಗೊರೆದೆನುಕರ್ಮಸಂಜ್ಞಿತ । ಯೋಗವನುವಿಷಯದಲಿರಾಗವಿ । ರಾಗವೆರಡುಳ್ಳಂಗೆಭಕುತಿವಿಮುಕ್ತಿಕರವೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಎಂದಡೆಂದಳುದೇವಹೂತಿಮು । ಕುಂದನೊಡನೆಸವಿಸ್ತರದಲಿಲೆ । ತಂದೆಕರುಣಿಸುತನಗೆಯೋಗತ್ರಯದಲಕ್ಷಣವ ॥ ಮಂದಮತಿತಾನಿದನುನೆರೆತಿಳಿ । ವಂದದಲಿತತ್ವಾರ್ಥವನುಕೃಪೆಯಿಂದನುಗ್ರಹಿಸುವುದೆನಲುನಸುನಗುತಕರುಣಿಸಿದ ॥ ೧೦ ॥ ತಾಯೆನೀನವಧರಿಸುಮೋಕ್ಷೋ । ಪಾಯಭೇದಂಗಳಲಿಮುಖ್ಯೋ । ಪಾಯವೆಲ್ಲಾಸಾಂಖ್ಯತತ್ವಜ್ಞಾನಜೀವರಿಗೆ ॥ ಹೇಯವಹಸಂಸಾರದುಃಖನಿ । ಕಾಯಜೀವರಿದೆಂನದಾನೆಂ । ಬೀಯಹಂಕೃತಿಸಾಂಖ್ಯವಹಕೆನಿವೃತ್ತಿಕರವೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧವಿಬುದ್ಧಸತ್ಯ । ಜ್ಞಪ್ತಿಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣವಹಪರ । ವಸ್ತುವಿನದೆಸೆಯಿಂದನಿರ್ವಚನೀಯವೆನೆಮಾಯೆ ॥ ಅಸ್ತಿನಾಸ್ತ್ಯುಭಯವಾದಾ । ವರ್ತಿತಭ್ರಾಂತಿಯಲಿವಿಸ್ಮೃತಿ । ಪತ್ತಿಗಾಶ್ರಯವಾಗಿತೋರಿದುದುಭಯರೂಪಿನಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಅದನೆಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬರು । ವಿದಿತತತ್ವರುತದ್ಗುಣಾಕ್ಷೋ । ಭದಲಿವಿಕೃತಿಗೆಮೂಲವಾಯ್ತುದರಿಂಮಹಾತತ್ವ ॥ ಉದಯಿಸಿದವದರಿಂದಹಂಕಾ । ರದಲಿಭೇದತ್ರಿತಯಗುಣದಾ । ಸ್ಪದವೆನಲುವಿಜ್ಞಾನಕರ್ಮದ್ರವ್ಯಮಯವಾಗಿ ॥ ೧೩ ॥ ಗಗನಮರುತನಲಾಂಬುಪೃಥ್ವಿಗ । ಳೊಗೆದವಾಭೂತಾದಿಯಿಂದೊಗು । ಮಿಗೆಯಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರಸಗಂಧಾದ್ಯನುಕ್ರಮ

ದ || ಸೊಗಯಿಸುವಗಂಧಾಖ್ಯತನ್ಮಾ | ತ್ರೆಗಳದೆಸೆಯಿಂದೈದುಶಬ್ದಾ | ದಿಗಳನುಕ್ರಮದಿಂದಗುಣವೆನಿಸಿದವುಕೇಳೆಂದ || ೧೪ ||
ಒಂದುಗಗನಕ್ಕೆರಡುಮಾರುತಂ | ಗಿಂದುಧರದ್ಯುಮಸಂಖ್ಯೆಯಾವಲಂ | ಗೆಂದವಡದವುನಾಲ್ಕುಜಲಕೀಧರೆಗೆಗುಣವೈದು || ಇಂದ್ರಿ
ಯಂಗಳುತ್ತೈಜಸನಿಂಹಯು | ದಿಂದೊಗೆದವೀರೈದುಸುಮನೊಂ | ವೃಂದವಂತಃಕರಣವೈಕಾರಿಕದಹಂಮಿನಲಿ ||೧೫|| ವಿಯುತಗು
ಣಮೀಂಶ್ರೋತ್ರವೆಂಬಿಂ | ದ್ರಿಯಕರಣನಿಕರಕ್ಕೆನಭನೇಂ | ದ್ರಿಯಕೆರೂಪವಿಶೇಷವಾರಸನೇಂದ್ರಿಯಕೆವಿಷಯ || ಪ್ರಿಯವಪೇ
ಘ್ರಾಣಕ್ಕೆಗಂಧಾ | ಶ್ರಯಕೆದಿಗ್ವಾತಾರ್ಕಪರುಣಾ | ಶ್ವಿಯುತದೇವತೆಗಳಿಗಧಿಷ್ಠಾನಂಗಳಿಂತೈದು || ೧೬ || ನಿಯತವಾಗೇಂ
ದ್ರಿಯಕೆವಚನಾ | ಶ್ರಯಕೆಪಾಣಿಗೆಕರ್ಮಬೋಧೇಂ | ದ್ರಿಯಕೆಗಮನವಿಸರ್ಗವಿಧಿಯಾಯ್ವೇಂದ್ರಿಯಕೆವಿಷಯ || ಪ್ರಿಯತ್ರೆಕೇ
ಳಿನಂದಗುಪ್ಯೇಂ | ದ್ರಿಯಕೆಹುತವಹಶಕ್ರಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪ್ರಿಯರುಮೃತ್ಯುಪಿತಾಮಹಾಖ್ಯರುದೇವತೆಗಳೆಂದ || ೧೭ || ಜ್ಞಾನಪಂ
ತೆಶರೀರದಲಿಪವ | ನಾವನೈದುಪ್ರಾಣನೊರ್ಧ್ವಮು | ಖಾನುಗತಿಯಲಪಾನನವಾಗತಿಯಿಂಅಖಿಳದಲಿ || ಧ್ಯಾನನಿರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ
ಲಿನಡೆವನು | ದಾನನುದ್ಗಾರದಲಿಸರ್ವಸ | ಮಾನವೃತ್ತಿಸಮಾನವದುತಿಳಿಲಕ್ಷಣದಲೆಂದ || ೧೮ || ಅರಿಮನೋಬುದ್ಧಿಯಲಿಹಂ
ಕೃತಿ | ನಿರುತಚಿತ್ತವೆನಿಪ್ಪವಂತಃ | ಕರಣವೊಂದೇವೃತ್ತಿಭೇದದಲಾಯ್ತುನಾಲ್ಕೆನಿಸಿ || ಧರಿತಸಂಶಯನಿಶ್ಚಯಾಹಂ | ಕರಣನ
ವಧಾರಣೆಗಳಲಿಗೊಂ | ಚರಿಸಲಂದಜರುದ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞರಧಿಪರೈವ || ೧೯ || ಭೂತವೈದಿಂದ್ರಿಯಗಳೀರೈ | ದೀತ್ರಯದಪವಮಾನ
ನ್ಯೈದು | ದ್ಯೋತಿತಾಂತಃಕರಣನಾಲ್ಕಿಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕಿಂತು || ಖ್ಯಾತವಾದವುತತ್ವತತ್ಸಂ | ಘಾತವಾಯ್ತುಶರೀರಸಲೆಸಂ | ಭೂತ
ವಾದುದುಭೂತಪಂಚಕದಿಂದಕೇಳೆಂದ || ೨೦ || ಜನಿಸಿದೀತತ್ವಂಗಳೊಬ್ಬುಳಿ | ಯೆನಿಸಲರಿಯದೆಜಡತೆಯಲಿಬೇ | ರೆನಿಸಿಕೇ
ಟ್ಟಿಸಲಯದೀಶವಿಸಾಸವೆಂದೆನಿಸಿ || ಅನುಪಮಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಂಪಾ | ದನಸಮರ್ಥತೆಯಿಲ್ಲದಿರೆಚೇ | ತನಮಚೈತನ್ಯಾಂಶವನುಕೆ
ರುಣಿಸಿದನಾಜಡಕೆ || ೨೧ || ಎಚ್ಚಿಸಿದವೊಲಾಯ್ತುಜಡತೆಯ | ನುಬ್ಬುಹರೆದುಸತ್ವನಿಕರವ | ದೊಬ್ಬುಳಿಯಲೈದಿದವು
ಸಾಧಿಸವಬುಜಜಾಂಡವನು || ಉಬ್ಬರಿಸಿತದರೊಳಗಹಂಕೃತಿ | ಸರ್ವಲೋಕೇಶ್ವರಗೆವಿಷಯದ | ಸರ್ವಹಣವದರಿಂದಸಲೆ
ಸಂಪಂನವಾಯ್ತೆಂದ || ೨೨ || ತೋಳಬಲಿದಿಹುದೆಂದುಕಂನಯ | ಕಾಲನೊಡ್ಡವವೊಲುಮಾಯಾ | ಜಾಲಚೇಷ್ಟಾಹೇತುಕ
ರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನವನು || ಪಾಲಿಸುತಪರಮಾತ್ಮನಾತುಮ | ಲೀಲೆಮಲಿತತ್ರೈವೇಪರಾಗವ | ತಾಳಿದಮಸಿದ್ವಂದ್ವನಿತ್ಯಾನಂ
ದಮಯನೆಂದ || ೨೩ || ಇಲ್ಲಪರಿಪೂರ್ಣಂಗೆಸಂಗತ | ಯೆಲ್ಲವಾಪ್ರಕೃತಿಯಗುಣಂಗಳ | ವೆಲ್ಲಕಂವವುತಾನೆಮಾಡಿದೆನೆಂದಹಂಕ
ರಿಸಿ || ತಲ್ಲಣಿಸುಮನುತನುವಿನಾಶದ | ಲುಲ್ಲಸಿತನಹವದರಸುಖದಲಿ | ನಿಲ್ಲದೀಭವನಾಲೆಯಲಿತೊಳಲುವನುಕೇಳೆಂದ ||೨೪||
ನುನದಬಳ್ಳಿಯಲಿಶಿಲುಕಿಬಹುವಿಧ | ಜನನಮರಣಕ್ಲೇಶದುಃಖವ | ನನುಭವಿಸುವನುತದಭಿಮಾನಭ್ರಾಂತಿವಶದಿಂದ || ಚಿನು
ಮಯಂಗಜ್ಞಾನವಿದುಸಂ | ಜನಿಸಿತೆಂಬುದುಮಿಥ್ಯೆಕನಸನು | ವೆನಸುದೆರಸಿದವೊಲುತರ್ಕಭ್ರಾಂತಿಕೇಳೆಂದ || ೨೫ || ಮು
ಸುಕುವುದೆನಭವಭ್ರನಿಕರ | ಪ್ರಸರದಲಿಜಲಚಂದ್ರನಾಕಂ | ಪಿಸುವನಾಕಂಪಿಸಿದಡಾಜಲವೀಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮ || ಮುಸುಕಲರಿವು
ದೆನಿರವಮಪವನಿ | ವಿಷಯನಿತ್ಯಸುಖಸ್ವರೂಪವ | ನಸಮಸಂವಿತ್ಸತ್ಯಸನ್ಮಾತ್ರವನುಕೇಳೆಂದ || ೨೬ || ಆದಡೇನವಿಚಾರಕಭ್ರ
ಮು | ತೇದುದಾತ್ಮನವಿಂತುಸುಖದುಃ | ಖಾದಿಕರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನಶಿಲಾಪ್ರಹಾರದಲಿ || ನಾದಿಹರಹುತಹರಹಿನಾಡುತ | ಪೋದ
ಪೇಲಬಳಸತರವೊಲುಭವ | ವೋದಧಿಯಲದ್ದುವುದುಮರಳದವೊಲುಮಡೆಗೆಡಿಸಿ ||೨೭|| ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮತನುದ್ವಯಾದಸಂ |
ಮೇಳದಲಿತೊಳಲುವನುಬಹುಭವ | ಮಾಲೆಯಲಿಜೀವಾತ್ಮನಲಸದೆಕಾಲವಶನಾಗಿ || ಬೀಳುಕೊಡುವನುಹಿಡಿವನೊಂದೇ | ಸ್ಥೂ
ಲತನುವನುಸೂಕ್ಷ್ಮತನುಸಂ | ಮೇಳವದುಹಿಂಗದುಮಹಾಕಲ್ಪಾಂತಶತಕೆಂದ || ೨೮ || ಅನುದಶೇಂದ್ರಿಯಪವನಪಂಚಕ |
ಹೃದಮುಬುದ್ಧಿಗಳೆಂಬಪರಸಾಂ | ಪ್ರ್ಯದಲಿಸಂಭವಿಸಿಹುದುತನುಪದುಲಿಂಗಸಾಜ್ಞೆಯಲಿ || ಅದುಬಿಡದುಜೀವರನುಕರ್ತೃ | ತ್ವ
ದಲಿಸುಖದುಃಖಾದಿಭೋಕ್ತೃ | ತ್ವದಲಿಸೇರಿಸಿಹಲವುಯೋನಿಸಹಸ್ರದೊಳಗೆಂದ || ೨೯ || ಕರ್ಮಪನುತನುವಿಂದಮಾಡುತ |
ಕರ್ಮಫಲದಲಿತನುವಹಿಡಿವುತ | ಕರ್ಮವಿರಹಿತನಾತ್ಮನೆಂಬವಿವೇಕವನುಮರೆದು || ಜನ್ಮರೋಗಜರಾಮರಣದು | ಷ್ಕರ್ಮ
ಗಳಲೋರಂತೆಕುದಿವುತ | ಕರ್ಮಿಗಳುಮುಳುಗಾಡುತಿಹರೀಭವಮಹಾಬ್ಧಿಯಲಿ || ೩೦ || ಎನಲುಕರುಣಿಸುದೇವಜೀವಾ |
[illegible]ನಮಬಿಡುವುದದೆಂತುಮಾಯಾ | ಜನಿತವಹಸಂಸಾರದುಃಖವ್ರಾತವೆಂತಿದರ || ಅನುವನರಿಯೆನುತಂದೆತತ್ವಾ | ಧನವದಾವು
ದುಸುಕರವಹುದೆಂ | ತೆನಗೆಹೇಳೆನೆನಸುನಗುತಮುನಿವಂದ್ಯನಿಂತೆಂದ || ೩೧ || ತಾಯೆಕೇಳವಧರಿಸಿಮೋಕ್ಷೋ | ಪಾಯವ
ನುಸಂಸಾರದುಃಖವಿ | ಶಾಯನಿರ್ವಾಪಣವೆನಿಪ್ಪಧ್ಯಾತ್ಮಯೋಗವನು || ಮಾಯೆಯಿಲ್ಲದವಗೆಳಂಗನ | ಸೋಯೆಗಳಿಗಾಸಸಂನ
ದಂಗಳಿ | ಧೇಯವಿದುಪುತ್ರರಿಗೆಶಿಷ್ಯರಿಗವ್ವೆಕೇಳೆಂದ || ೩೨ || ಸಾರವಿದುಧಿಟವೆನಿಪುದೀಸಂ | ಸಾರದವಿಚಾರಿಗಳಿಗಾತ್ಮವಿ |
ಚಾರಪರರಿಗೆಮಿಥ್ಯೆರಜ್ಜುಭುಜಂಗನೆಂದದಲಿ || ಅರುತಾನೀತನಗೆತೋರ್ಪಶ | ರೀರವೇನೆಂತಾಯ್ತುಘನಸಂ | ಸಾರದುಃಖವಿ
ದೇನುಮಿಂತೀವಿಚಾರಕೇಳೆಂದ || ೩೩ || ಅಂನ್ಯರೇತೋಜನಿತಕಾಯನಿ | ದೆಂನದಾನೆಂಬೆರಡರಿಂದವೆ | ಭಂನಬಡುವನುಮರದು

ತಾಪಲವಾತ್ಮನೆಂಬುದನು ॥ ತಂನನಿಜವಿಂದೇಹದಲಿಚೈ | ತನ್ಯಮಾತ್ರವೆನಿಪ್ಪದಿಲ್ಲದೆ | ಗಂನಗತಶಕದಗುಣವಿಕೃತಿನಿಜವಲ್ಲತನಗೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಭೂತಕಾರಿಯವೆನಿಪದೇಹವಿ | ದಾತುಮನುಧಿಟಕೆಂಬರಲ್ಲಾ | ಭೂತಕಾರಿಯನಾತ್ಮನೆನಿಸದೆಕರಣನಿಕರದಲಿ ॥ ಆತುಮನುತನಾಗಲರಿವಡ | ನಾತುಮಾಖಿಳಜೀವಕರಣ | ಮಾತ್ರವಾತ್ಮನೆನೋಡೆಮಿಥ್ಯಜ್ಞಾನಕೃತವೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ತೋರುವದನಿಂಪ್ಪಸುತಕಂಣಾ | ತೋರಿಕೆಗಳೊಳಗಲ್ಲಮನಕದು | ತೋರುವುದುಮನವಾಗಲರಿಯಲುಮನವನರಿವಿಂಗೆ ॥ ತೋರುವುದುತಾನಾಗಲರಿವುದೆ | ತೋರಲರಿವುದೆತಂನನಿಜವೆಂ | ದೋರುಗುಡಿಸದೆನಿಂದಡದುಪರಮಾತ್ಮಪದವೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಕಾಯಚೇಷ್ಟೆಗೆಹೇತುವೆನಿಸಿ | ವಾಯುಗಳುತಾನೆಂಬುದಿಲ್ಲಾ | ಕಾಯಚೇಷ್ಟಾಹೇತುವಾಯುಗಳೇಕೆತಾವಲ್ಲ ॥ ತಾಯಿಮನವೊದಲಾದಕರಣನಿ | ಕಾಯಮಾತುಮನಾದಡಾತುಮ | ನೀಯಶೇಷಮನಪ್ರಭೃತಿಕರಣಂಗಳಹವೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಭಾವನಾರರಲಿಹುದುತನುನಿ | ರ್ಭಾವವಾತ್ಮನುದೇಹವಿದುಜಡ | ಭಾವದಲಿಚೇಷ್ಟಿಪುದುಜಡಾತ್ಮಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥ ಆವರಣಸಪ್ತಕವವೊದ್ದದ | ನಾವರಣಪರಿಪೂರ್ಣನಿತ್ಯಸು | ಖಾವಬೋಧಘನೈಕವಿಗ್ರಹನಾತ್ಮನೋಡೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಸುಕೃತವವ್ರತನಗಗಟಕವರ್ಗ | ಷಟ್ಕದಕವಚವಿಚಕ್ರಿಯಾಂಗಾ | ಸಕಳವಿಷಯದಲೇಕನಿತ್ಯಸುಖೈಕವಿಗ್ರಹಗೆ ॥ ವಿಕಳತನವೇಕನ್ವವಿಶ್ವಾ | ತ್ಮಕಗೆವಿಶ್ವಮಯಂಗೆವಿಶ್ವ | ಪ್ರಕರಚೇತನಸಾಕ್ಷಿಸಂವಿನ್ಮಾತ್ರರೂಪಂಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ಕಂನುಳುವೆಯಿಂದುಳುವೆತನುವಿಗೆ | ತಂನಚೇತನದಲಿಸುಚೇತನ | ತಂನೆಸುಖದಾಭಾಸವೇಸುಖದಂತೆತನುವಿನಲಿ ॥ ತಂನನಗಲಿದಡುಳುವೆಮೋಕ್ಷಬಲ | ತನ್ಯವೇತಾನಿಲ್ಲಸುಖವಿ | ಲ್ಲನ್ಯವಿಲ್ಲದರಿಂದತನುವಿಂಜೀವಜಗಕೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಇಲ್ಲದೊಡಲಲಹಂಕರಿಸಿತನ | ಗಿಲ್ಲದಾತ್ಮನುಕರಣಧರ್ಮವ | ನೆಲ್ಲವನುತಂನಲ್ಲಿಕಲ್ಪಿಸಿತಾನೆಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಇಲ್ಲದೀದುಃಖವನುಕೊಡುವವನ | ನಲ್ಲದದುನಿಜಮಾಡಿಸುಲಯ | ದಲ್ಲಿಮೂರ್ಖರುಗತಿಗಳೊಳೇಕೆಲ್ಲಹೇಳೆಂದ ॥ ಮತಿಯುವೃತ್ತಿಗಳೆನಿಪವಸ್ಥಾ | ತ್ರಿತಯದೊಳಗಾನೆಂಬಹಂಮಿನ | ಗತಿಗೆಕುಣಿವನುತದ್ಗುಣಗ್ರಾಹಕನುತಾನೆನಿಸಿ ॥ ವೃತಿಜನನಸಂಕ್ಲೇಶಮಯಸ | ಸ್ಮೃತಿಮಹಾರ್ಣವದೊಳಗೆಮುಳುಗಾ | ಡುತನಿಜಾತ್ಮಜ್ಞಾನಪರೆಯಂತಿಹನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ತೋರುವಿಂತನುಧರ್ಮವಾತ್ಮಂ | ಗೇರಲರಿಯದಹಂಕೃತಿಯಕೆಲೆ | ಗೇರುವದನಿರಹಂಕ್ರಿಯನುನಿರ್ಮಮನುತಾನಾಗಿ ॥ ಓರುಗುಡಿಸದಖಂಡನದ್ವಯ | ನಾರುಭಾವವಿಕಾರದೊಳಗೆಡೆ | ಯಾರದಮಳಾನಂದವಿಗ್ರಹವದೆಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥ ೪೩ ॥ ತತ್ವಮಸಿಯೆಂದುಜಕೆಶ್ರುತಿಕ್ಕೆ | ವರ್ತಿಸುವುದಿಂಜೀವಸಂಜ್ಞೆಯ | ಹೊತ್ತಚಿದ್ರೂಪನನುತದ್ವ್ಯಾವೃತ್ತಿಯನುಮಾಡಿ ॥ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮಪರಾತ್ಮಭೇದನಿ | ವೃತ್ತಿಶುದ್ಧವಿಶುದ್ಧಸಂವಿ | ತ್ತತ್ವವದುತಾನೆಂದುನಿಲುವುದುಮುಕ್ತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಜ್ಞಾನವಿಂತಿದುತಿಳಿಯೆತತ್ವ | ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರಬಳಿಯಲಿಹುದಾ | ಜ್ಞಾನವದುದೊರಕೊಂಬುದವರಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಆನತಾಖಿಳಸಜ್ಜನಾಭಯ | ದಾನಶೀಲರುನಿರ್ಗತಾಖಿಳ | ಮಾನಮದಮಾತ್ಸರರುನಿರ್ಮಳರಾತ್ಮವಿದರೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಅವರೊಳಲವ್ರತಂನೊಳವ್ರತದ್ಬಾಂ | ಧವರುಮದ್ಬಾಂಧವಶುತದ್ವಜ | ನವನುಕೇಳಿದಡೆಂನವಚನವಕೇಳಿದವರವರು ॥ ಅವರದರುಶನವೆಂನದರುಶನ | ವವರಪದಯುಗಭಕ್ತಿತಂನಯ | ನವವಿಧಾಮಳಭಕುತಿತನ್ಮತವೆಂನಮತವೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಜ್ಞಾನವದುತನಗಿಲ್ಲತತ್ವ | ಜ್ಞಾನಿಗಳಕೆಳೆಯಿಲ್ಲಗತಿಯನ | ದೇನಕಂಡುದೇಮೂಢರಾತ್ಮಜ್ಞರನುನಿಂದಿಸುತ ॥ ಭಾನುತೇಜವನೊಲ್ಲದಕ್ಷಿಗ | ಳೇನನೈದುವರಕಟಸುಖವನು | ಹೀನಯೋನಿಸಹಸ್ರದಲಿಸಂಜನಿಸುತಿಹರೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಇದುವೆಸಾಂಖ್ಯಜ್ಞಾನತತ್ವದ | ಹೃದಯವಿದುತಿಳಿಯದಡೆತಂನಯ | ಪದಯುಗಳಭಕುತಿಯೆಸುದುಸ್ತರವೆನಿಪಭವಭಯದ ॥ ಉದಧಿಯನುದಾಂಟಿಸಿನಿರಾಯಾಸ | ದಲಿತಡೆಯದೆತಂನನಿಜಪದ | ವದವನೈದಿಸುವುದುಸದಾಶ್ರದ್ಧಾದಿಗುಣಯುತರ ॥ ೪೮ ॥ ಎಂದಡವನತೆಯಾಗಿತನಗೆಲೆ | ತಂದೆಕರುಣಿಸುಭಕುತಿಯೆಂತದ | ರಂದವನುತಿಳಿವಂತೆತಾತ್ಪರ್ಯದಲಿಜಡಮತಿಗೆ ॥ ಎಂದಡಾನಿಜಜನನಿಗಧಿಕಾ | ನಂದದಲಿಕರುಣಿಸಿದನಾಸ್ವ | ಚ್ಛಂದಮೂರುತಿಭಕುತಿಯನುನಿತ್ಯಾತ್ಮಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೪೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೭೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಕ್ತಿಯೋಗದ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮುಕುತಿಪದಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಸುಖದಾ | ಧಿಕವೆನಿಪನಿಜಚರಣಕಮಲದ | ಭಕುತಿಯನುಜನನಿಗೆಜಗಜ್ಜೀವನನುಕರುಣಿಸಿದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುನಿಜಭಕುತಿಯನುಸೂಚಿ | ರಿತ್ರಭವಭವನಿಕರದತಿನಿಜ | ಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರವೆಂಬೀವಿಷಯಜಾತಜಲಿ ॥ ವರ್ತಿಸುವಮಾನಸದೊಳವಿನಧಿಕಾ | ಸಕ್ತಿಯದುತಂನಂಘ್ರಿಯುಗದಲಿ | ವರ್ತಿಸಿದಡೊಬ್ಬುದ್ಧಿಯಲಿನಿಜಭಕುತಿಸೇಳೆಂದ ॥

ಮಾಡಲಭಿಸಂಧಿಯನುಫಲವನು । ಬೇಡದನಪೇಕ್ಷೆಯಲಿಂನಲಿ । ಕೂಡಿಕರಣಂಗಳನುವಿಷಯಾವನಿಕ್ಷೇಪಂಗರಿದು ॥ ಕೂಡಿದ
ನರೊಳುನಿತ್ಯಬುದ್ಧಿಯ । ಮಾಡದಿಪರಕೆಂನನೇಗುರಿ । ಮಾಡಿತದ್ವಶನಾಗಿಹುದುನಿಜಭಕುತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಎಂನನಾಮವ
ನೊಲಿದುಕೀರ್ತಿಸು । ಕೆಂನಗುಣಕಥನವನುಕೇಳು । ತ್ತೆಂನಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನವನುಮನದೊಳಗೆಮಾಡುತ್ತ ॥ ಎಂನನಭಿವಂದಿಸು
ತಪೂಜಿಸು । ತೆಂನನೇಪಿತೃಮಾತೃಬಾಂಧವ । ರೆಂನತಪ್ರಿಯನೆಂದುಕಾಣ್ಬುದೆಭಕುತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ । ಎಂನಭಕುತರಸಂಗದೊ
ಳಿರು । ತೆಂನನಭಿವರ್ಣಿಸುತರವಿಸು । ತ್ತೆಂನಪೌರುಷಗುಣಪರಾಕ್ರಮಗಳನುಸೆನವೃತ್ತ ॥ ಎಂನಲಾತ್ಮಾರ್ಪಣವಮಾಡು ।
ತ್ತೆಂನಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನರಸಸಂ । ಪಂನಪುಳಕಾಶ್ರುಗಳಲೆಸವುದೆಭಕುತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ನಿರ್ವ್ಯಳೀಕದಲಿಂತುಭಕುತಿಯ । ನವ್ವೊ
ಮಾಳ್ಪಮಹಾತ್ಮರಿಗೆಕ । ರ್ತವ್ಯವಿನಿತಿಲ್ಲಿಹಪರಂಗಳಲೆಂನಭಕತರಿಗೆ ॥ ನಿರ್ವಹಿಸುವೆನಭೀಷ್ಟವನುಕ । ರ್ತವ್ಯವೆನಗದುತೆಂನನಿ
ರೂಪವ । ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನವರುಕಾಣ್ಬರುತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ॥೫॥ ಚಾರುನಯನಾಂಬುಜದವಿಮಳೋ । ದಾರಹಾಸದಸುಪ್ರಸ
ನ್ನವ । ಚಾರವಿಂದದಕುಂದಕೋಮಳದಂತಪಂಕ್ತಿಗಳ ॥ ಭೂರಿಕುಂತಳಭೃಂಗನಿಕರದ । ಚಾರುನಾಸಾಪುಟದಪರಮೋ ।
ದಾರಮೂರ್ತಿಯನವರುಕಾಣ್ಬರುತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಮುದ್ದುನುಡಿನಡೆನೋಟಮಧುರದ । ಸಾರ್ದ್ರವದನದ್ಯುತಿಯಮುನಿ
ಜನ । ಹೃದ್ಯಚಾರುವಿಳಾಸವೆಸವೆಂನನವಯವದಬಲೆಗೆ ॥ ಬಿದ್ದುಕರಣೇಂದ್ರಿಯದಭಕುತಿಯ ।ಲಿದ್ದನರನಾನಂದರಸದೊಳ । ಗದ್ದವೆ
ನುತನುತಾಪನಡಗಲುತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ॥೭॥ ಮಾತನಾಡುವರೆಂನೊಡನೆಸಂ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿಕಂಡವರಿಗತಿಶಯ । ಕೌತುಕವನಾಗಿ
ಸುತಸರಪಕತ್ರಯಲಿರ್ಪ್ಪೆಮರದು ॥ ಭೂತಳಕೆಪಾವನರೆನಿಪ್ಪೆಂ । ನಾತಗಳಾಭವವೆಂಬಜಲಧಿಗೆ । ಸೇತುಗಳಲಾತಾಯೆತೀರ್ಥದ
ಭೂತರವರೆಂದ ॥೮॥ ಮುಕ್ತಿಯನುಬಯಸುವರೆನಿಜಪದ । ಭಕ್ತರೆಂನಂಘ್ರಿಗಳಸೇವಾ । ಸಕ್ತರಾದಪರಾತ್ಮಕಾಮರುಪ್ರಜ್ಞ್ಯ
ಮೂರ್ತಿಗಳು ॥ ಭಕ್ತಿಯೇನಿಜಶರಣರಿಗೆಸು । ವ್ಯಕ್ತವದುಕೇಡಿಲ್ಲದನುಪಮ । ಮುಕ್ತಿಪದವನುಕರುಣಿಸೂದೆಲೆತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ।
ಇಲ್ಲಿಭವವವರಿಂಗೆಕಾಲನ । ಬಲ್ಲಿಹದಕಡೆಸೆರಗುಸೋಕದು । ಬಲ್ಲಿದರುಭುವನದಲಿಮರೆಯಾಕೆಂನಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ವಲ್ಲಭನುನಾನಾ
ಪ್ತನಾಗ । ಲ್ಲುಳ್ಳವನುನಾನಿಷ್ಟನಾಗಿಹ । ದಲ್ಲಿಪರದಲಿಮಾತೃಪಿತೃಸಖಬಂಧುವಾನೆಂದ ॥೧೦॥ ತೊರೆದುನಿಜಪಿತೃಮಾತೃಬಾಂಧವ ।
ರರಿಕೆಯನುಸತಿಸುತರಹಿತವರ । ನೆರವಣಿಗೆಯಾಸೆಯನುಮೇಣಿಹಪರದಸೌಖ್ಯವನು ॥ ಉರವನಾನೆಂದೆಂನಚರಣದ । ಮರೆಯಸಾ
ರ್ದಭಕತರನುತಾ । ಮರವೆನಂತಲೆತಾಯೆತಾತ್ಪರ್ಯವನುಕೇಳೆಂದ ॥೧೧॥ ಅವರಸುಖವೇಸುಖವೆನಗೆಕೇ । ಳವರದುಃಖವೆದುಃಖ
ತದ್ಬಾಂ । ಧವರೆಮದ್ಬಾಂಧವರುಹಿತವರೆಹಿತವರೆನಗವರು ॥ ಅವರಹಂಗಿಗನಾನುಹಂಗಿಗ । ನವರೆನಗೆನಿಧಿಟಕಲ್ಲವುಕುತಿಗೆ । ಸ
ವತಿಯಿಲ್ಲದೆಭಕುತಿಸಾಧನವವ್ವೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ನೆನೆನೆನಾನನವರತಮಾಣದೆ । ನೆನವಸದ್ಭಕ್ತರನುವಿಸ್ಮೃತಿ । ಜನಿಸುವುದು
ಮೇಣವರಿಗೀಸಂಸಾರಧರ್ಮದಲಿ ॥ ತನಗೆವಿಸ್ಮೃತಿಯಿಲ್ಲಭಕತರ । ನೆನಹಿನಲಿಸಂಸಾರಧರ್ಮವ । ನನುಸರಿಸದೀತಂನಮಾನವ
ಪರಂತೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಕಾಲನಾರೆಂಬರೆಮಹಾಸತಿ । ಕೇಳುತಂನಯಚೇಷ್ಟೆನರದಿಗು । ಪಾಲಕರುತಂನಾಜ್ಞೆಯಲಿಪಾಲಿಸು
ವರೀಜಗವ ॥ ನೀಲಲೋಹಿತನಿದನುಕಡೆಯಲಿ । ಹೂಳುವನುಹಣೆಗಂಣಕಿಚ್ಚಿನ । ಲೋಳಿಯಿದಿವನುಕಮಲಭವನೇನಾಜ್ಞೆ
ಯಲಿಜಗವ ॥ ೧೪ ॥ ಮೃತ್ಯುಮುಖದಿಂದಪರತಾನೊಲಿ । ದೆತ್ತಿಕೊಂಬೆನುಭಕ್ತಿಭಾವಿತ । ಚಿತ್ತರನುತಾನಲ್ಲದೀಭವಭಯನಿ
ವಾರಕರು ॥ ಮತ್ತೆಬೇರಿಲ್ಲಜಭವಾದ್ಯಮ । ರೋತ್ತಮರುಸಹಿತಂತಕನವಶ । ವರ್ತಿಗಳುವಶವರ್ತಿಯಂತಕನೆನಗೆಕೇಳೆಂದ ॥
ತ್ತೊಳಲುವನುರವಿಯಂನಭಯದಲಿ । ಬೆಳಗುವನುತಾರಾಗ್ರಹಾವಳಿ । ಸುಳಿವನೀಪವಮಾನನಭಿವರುಷಿಸುವನಮರೇಂದ್ರ ॥ ಜ್ವ
ಲಿಸುವನುಪಾವಕನೆಹನಿಶ । ಕೊಲುವಳಲಸದೆಮೃತ್ಯುಧರೆಯಿದು । ಮುಳುಗದಿಹುದೆನಗಂಜಿಜಲಮಧ್ಯದಲಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥
ಇಲ್ಲನಿರ್ಭಯರಾದವರುತಾ । ನಲ್ಲದದರಿಂದೆಂನನಿಜವನು । ಬಲ್ಲಯೋಗಿಗಳಮಳಯೋಗತ್ರಯದಬಲುಹಿನಲಿ ॥ ನಿಲ್ಲದಕುತ್ತೋ
ಭಯಮೆನಿಪ್ಪೆಂ । ನಲ್ಲಿಸ್ಥಿರಪರವಸ್ತುಕಾಲನ । ಹಲ್ಲನೊದೆದಾಡುತ್ತನಿರ್ಭಯರಾಗಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ದಾಟಿಭವವನುತಂನೊಳಗೆನೆ
ರೆ । ನಾಟಿಸಿದನಿಜಭಾವದವರಿಗೆ । ಕೂಟವಿಲ್ಲಲೆತಾಯೆಮರಳಿಶರೀರಬಂಧದಲಿ ॥ ಕೋಟಿಯುಗಮರಳಿದರೆಮಾಯೆಯ । ಕೋ
ಟಲೆಲಡಗಿದರೆಕಾಲನ । ಕಾಟಕವರೊಳಗಲ್ಲಪರಮಾನಂದಮಯರೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತಂಲೆತಾಯೆತಾತ್ಪ । ರ್ಯದಲಿನಿಜಪ
ದಭಕ್ತಿನಿರ್ಮಳ । ಹೃದಯದೊಳಗೆಂನಂಘ್ರಿಯನುಮರೆಯೊಕ್ಕುಭವಭಯವ ॥ ಒದವ್ರುದೆನಲೆಲೆದೇವಕರುಣಾ । ಸ್ಪದನೆಭಕು
ತಿಯಸಾರತರಸಂ । ಪದವಕರುಣಿಪುದೆನಲುನಗುತಮುನೀಂದ್ರನಿಂತೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಅದತವಧರಿಸವ್ವೆಭಕುತಿಯ । ಭೇದವನು
ಪೂಜಕರುಪಾಧಿಪಿ । ಭೇದದಲಿಸಂಭಿಂನರಾಗಿಹುದದರಸಾಧನವ ॥ ಭೇದವನುಗುಣಭಿಂನಭಾವವಿ । ಭೇದವನುಗುಣರಹಿತಭ
ಕ್ತಿಯ । ನಾದರದಲಭಿವರ್ನಿಸುವೆನೆಲೆತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಮನದೊಳಗೆಹಿಂಸೆಯನುಸಂಧಿಸಿ । ಜನಿತರೋಷದಭಿಂನದೃ
ಷ್ಟಿಯ । ಲೆನಗೆಪ್ರೂಜೆಯನಾಪ್ರತುಮೆಯಲಿತಾಮಸಾಧಮರು ॥ ಎನಲುಡಂಭೋಪಾಯದಲಿಸಂ । ಜನಿಸೆಮಧ್ಯಮವವ್ವಮತ್ಸ
ರ । ಮನದಲಿರಲದುತಾಮಸೋತ್ತಮಭಕುತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ವಿಷಯಸುಖದಭಿಸಂಧಿಯಲಿಪೂ । ಜಿಸಲುತಂನನುರಾಜಸಾಧ

ನು । ಯಶವನರ್ಥಿಸಿಭಜಿಸಿದಜೀವಮಧ್ಯಮವದೇಗುಣದ ॥ ಅಸಮವೆನಿಪೈಶ್ವರ್ಯವನುಕಾಂ । ಕ್ಷಿಸಿವಿಭೇದಜ್ಞಾನದಲಿಪೂ । ಜಿಸ
ಲುತಂನನುರಾಜಸೋತ್ತಮಭಕುತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ನಿಜಪುರಾಕೃತಜನ್ಮಕರ್ಮ । ವೃಜಿನಪರಿಹಾರಾರ್ಥದಲಿನೆರೆ । ಭಜಿಸ
ಲದುವೇಸಾತ್ವಿಕಾಧಮಭಕ್ತಿಭಾವಿಸಲು ॥ ಭಜಿಸಿಕರ್ಮವನೆಂನಚರಣಾಂ । ಬುಜದಲರ್ಪಿಸಿಭಿನ್ನಮತಿಯಲಿ । ನಿಜವಿಮಳಚಾ
ರಿತ್ರಸಾತ್ವಿಕಮಧ್ಯಮವನೆಂದ । ೨೩ ॥ ದಾಸನಾನೆಂನಸುಗಳಿಂಗಾ । ವಾಸುದೇವನೆವಡೆಯನೆಂದ । ತ್ಯಾಸಕತಿಯಲಿಭಕುತಿಸ
ಲೆಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೆನುತ ॥ ಲೇಸೆನಿಪನಿಜಭಕುತಿಯನುಸರಿ । ತೋಷದಲಿವಿರಚಿಸಲುವರಗುಣ । ರಾಶಿನೋಡಲುಸಾತ್ವಿಕೋತ್ತ
ಮಭಕುತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಲೆಂನಸದ್ಗುಣ । ನಿವಹವನುನದಿಹೋಗಿಬಹಳಾ । ರ್ಣವವಬೆರಸಿದವೋಲು
ಭೇದಭ್ರಾಂತಿಯನುಕಳದು ॥ ವಿವಿಧಗುಣಗಣನಿಳಯನೆನಿಪೆಂ । ನವಿರಳಾನಂದಾನುಭವದಲಿ । ಸವನಿಸಿದನಿಜಭಕುತಿನಿರ್ಗುಣ
ವವ್ವೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಮತ್ತೆಕೇಳಲೆತಾಯೆನಿರ್ಗುಣ । ಭಕ್ತರೆಂನಲಿಬಯಸರವರೇ । ನಿತ್ತಡೆಯುತಾವೊಲ್ಲರೆಂನಸಲೋಕ
ಸಾರ್ಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಹತ್ತಿರಿಹುದನುಮೇಣುಸಾರೂ । ಪ್ಯವೆಂದೆಂಬಿವನುಸಹಿತವು । ಹತ್ತುಮರುಮುಕ್ತ್ಯೇನೆಯಲಿಕೃತಕೃತ್ಯರವರೆಂದ ॥
ಎಂನಭಜಿಸುವನೆನವಕೀರ್ತಿಸು । ತೆಂನಗುಣಗಣಗಳನುಕೇಳುವ । ವರ್ಣಿಸುವಪೂಜಿಸುವದಾಸ್ಯಸಮರ್ಪಣಂಗಳಲಿ ॥ ಎನ್ನ
ಭಕತರಿಗಾವಸುಖವು । ತ್ವಂನವಹುದದುಜನಿಸಲರಿಯದು । ತಂನನಿಜದೊಳಗೆಂಬರೆಂತುಟೆಭಕುತಿಸುಖವೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಎಲ್ಲ
ತಾನಾಗಿರ್ದಡನುಭವ । ದೆಲ್ಲಿಯದುಮೇಣರಿಯದವರಿಂ । ಗಿಲ್ಲಮೂಢಾತ್ಮರಿಗೆನಿಜಸುಖವೊಶಲಹಂಮಿನಲಿ ॥ ತಲ್ಲಯವನೈ
ದೂದುನನಧಿಪ । ಕುಕ್ಷಿವೋಲುನಿಜಾನುಭವಸುಖ । ದಲ್ಲಿಯೇರಮಿಸುವರುಭಕುತರುತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಎಂದಡಾವುದು
ಮೂರ್ತಿನೆನವಡೆ । ತಂದೆಭಕುತರಿಗಿಷ್ಟವಹುದುಸ । ನಂದನಾರ್ಚಿತಚರಣಕರುಣಿಸುತತ್ಸ್ವರೂಪವನು ॥ ನುಂಡನುತಿಗರಿವಂತೆ
ವಿಸ್ತರ । ದಿಂದೆನಲುನಿಜಜನನಿಗಧಿಕಾ । ನಂದದಲಿಕರುಣಿಸಿದನಾನಿಜಮೂರ್ತಿಲಕ್ಷಣವ ॥ ೨೯ ॥ ಯಮನಿಯಮವಾಸನಪವ
ನಸಂ । ಯಮನಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಧಾರಣ । ಸುಮತಿಕರ್ತವ್ಯಂಗಳಾತ್ಮವಿಶುದ್ಧಿಕಾವಂಗೆ ॥ ವಿಮಳಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನದಿಂದಪ । ಗಮಿ
ಸುವುದುನಿಶ್ಚಲತೆತದ್ಗತ । ಮಮತೆಯಲಿಚಿತ್ತೈಸುಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನಲಕ್ಷಣವ ॥ ೩೦ ॥ ಸಜಲಜಲದನಿಭಾಂಗಕಾಂತಿಯ । ಭುಜ
ಚತುಷ್ಟದಶಂಖಚಕ್ರಾಂ । ಬುಜಗದಾವಿಭ್ರಾಜಮಾನಮನೋಹರಾಕೃತಿಯ ॥ ಸುಜನಸೇವಿತಚಾರುಚರಣಾಂ । ಬುಜನನಜ
ಭವಸುರಮುನೀಂದ್ರ । ವ್ರಜದಕುಲದೈವವನುನೆನವುದುತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಸಿರಿಮುಡಿಯಸುಳಿಗುರುಳಕಾಂತಿಯ । ಪರಿ
ಮಳದಮಲ್ಲಿಗೆಯದಂಡೆಯ । ತರುಣತುಳಸಿಯಬಾಸಿಗದಮಣಿಮಕುಟದೀಧಿತಿಯ ॥ ಮಿರುಪಭಾಳದಚಂದನದಕ । ಸ್ತೂರಿಯ
ತಿಲಕದಚಲುವಹುಬ್ಬಿನ । ವರಲತೆಯಲಾವಣ್ಯನಿಧಿಯನುನೆನೆವುದನವರತ ॥ ೩೨ ॥ ಅರಳುಗಂಗಳಸುಪ್ರಸನ್ನಾಂ । ಬುರುಹವ
ದನದದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಯ । ಬಿರಿಮುಗುಳಸಂಪಗೆಯನಾಸಾಪುಟದಪಲ್ಲವದ ॥ ಅರುಣಿಮವನೇಳಿಸುವಬಿಂಬಾ । ಧರದಚಾರುಕಪೋ
ಲಚುಬುಕದ । ದರಹಸಿತಸೌಂದರ್ಯನಿಧಿಯನುನೆನೆವುದನವರತ ॥ ೩೩ ॥ ಕೊರಳಹಾರದಕೌಂಸ್ತುಭದಸೇ । ರುರದವನಮಾ
ಲೆಗಳಭೃಂಗೋ । ತ್ಕರದಗೀತದಚಾರುತರಸಿರಿವತ್ಸಲಾಂಛನದ ॥ ಸರಭಸೋನ್ಮಥಿತೋರುಮಂದರ । ಗಿರಿನಿಕಷನಿರ್ಣೇಜಿತಾಂ
ಗದ । ಕರಕಮಲಕಂಕಣದಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯಬೆರಳುಗಳ ॥ ೩೪ ॥ ಸ್ಫುರದಧರಮಣಿಬಂಧವಲಯ । ಧರದನಾಭಿಸರೋಜಕಾಂ
ತಿಯ । ವರನಿತಂಬದಮೆರವಪೀತಾಂಬರದಮೇಲೆಸೆವ ॥ ಅರುಣಮಣಿಕಾಂಚೀಕಳಾಪದ । ಗರುಡಭುಜಯುಗಳೋಪರೀವಿ ।
ಸ್ಫುರಿತಪೀನೋರುಗಳತೇಜೋಭರಿತಜಾನುಗಳ ॥ ೩೫ ॥ ಚಾರುಜಂಘಾಯುಗದಗುಲ್ಫೋ । ದಾರಕಾಂತಿಯಚರಣಕಮಲ ।
ಸ್ಫುರನಖಮಂಡಲದತರುಣಾರುಣಮಣಿದ್ಯುತಿಯ ॥ ವಾರಿಜಾಂಕುಶವಜ್ರರೇಖಾ । ಕಾರಿತಧ್ವಜಲತೆಗಳೆಂಬಸು । ಭೂರಿಭಾ
ಗ್ಯದಲಕ್ಷಣದಮೂರ್ತಿಯನುನೆನೆಯಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಹೊಳಹೊಳವನವರತ್ನಮಣಿಕುಂ । ಡಲದಕಾಂತಿಯಥಾಳಿಸುವಮಂ । ಗಳ
ಕಟಾಕ್ಷದ್ಯುತಿಯಕುಡಿನೋಟದಸುಧಾರಸವ ॥ ತಳದುತಾಪತ್ರಿತಯತಪ್ತರ । ನೊಲಿದುಸಲಹುವಭಕ್ತಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಯ
ನುನೆನೆವುದುನಿರಂತರಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನಚರಣಕಮಲನ । ಖಾವನೇಜನಪುಣ್ಯಜಲವನು । ದೇವದೇವನು
ಧರಿಸಿಸಿರದಲಿಶಿವನುಶಿವನಾದ ॥ ಆವಿರಿಂಚಿಭವೇಂದ್ರಪೂಜಿತ । ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯನೊಲಿದುಮನದಲಿ । ಭಾವಿಸುವುದೆಲೆತಾಯೆ
ಭಕ್ತಾಧೀನವಿಗ್ರಹನ ॥ ೩೮ ॥ ಧ್ಯಾತೃಹೃದಯಮಹೌಘಶಮಲ । ವ್ರಾತಪರ್ವತವಜ್ರನನುವಿ । ಖ್ಯಾತತತ್ವಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗ
ಸುಖಪ್ರಬೋಧಕನು ॥ ಸ್ಫೀತನಖಮಂಡಲಮಯೂಖನಿ । ಪೀತತಾಪಕ್ಲೇಶಜಲನಿಧಿ । ಸೇತುವನುನೆನೆವುದುತದಂಘ್ರಿಸರೋ
ಜವನುಬಿಡದೆ ॥ ೩೯ ॥ ಮುಗುಳುನಗೆವೆರಸಿದಕಟಾಕ್ಷದ । ಲೊಗುವಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತದಧಾ । ರೆಗಳನೋಟದಲಾಶ್ರಿತರಸಂತಾ
ಪತ್ರಯಗಳನು ॥ ಜಗುಳಿಸುವಲೋಚನದಕರುಣಾ । ಳುಗಳದೇವನಮೂರ್ತಿಯನುಯೋ । ಗಿಗಳಬಯಕೆಯಪೂರ್ತಿಯನು
ಭಾವಿಸುವುದನವರತ ॥ ೪೦ ॥ ಕಾತರಿಸಿಕರುಗಂದಿಕರುವಿಂ । ಗೋತುಮರುಗುವವೋಲನಾಥರ । ನಾತುರರನಬಲರನುನಿಜಚ
ರಣೈಕಶರಣರನು ॥ ಓತುಸಲಹುವಮಹದನುಗ್ರಹ । ಕಾತುರನನಾನತಜನೈಕದ । ಯಾತುರನನೋರೆಂತೆನೆನೆವುದುಭಾವಭಕು

ತಿಯಲಿ ||೬೧|| ಸವಿದುಪವೆಜನಪವಿಯಸಾರಿನ | ಕಪನಿಧಿ ಳಹೆಕಂವದೊಂದೆಂ | ವಜುವವಲವಣ್ಯಸಪೀಯೂಪದ ದ
ದಲಿ || ತಪಕಿಸುವಮುನಿವನದಬುಣಕಿಯು | ಭವನವನುನೆನನೆನದುಸಲೆಸಂ | ಹಿಸಲರಿಯದುಜಿತ್ತಸರಪಾನಂದಭಾವದಲಿ ||
ನಿರುತಕಾವಿಗಳಂಗೆಕಾಂತಾ | ದರುಶನದಪ್ರೋಭಿನ್ನಮೂರ್ತಿಯು | ದರುಶನದಸುಖಸವೆಯುದಭಿನವವೆನಿಪ್ರದಡಿಗಡಿಗೆ || ಕರಣ
ಕರಣಂಗಳನುಕರುವಿನ | ಬೆರಗಿಪಿಸಪ್ರೋಲನ್ಯಸುಖಕವ | ಸರವಕೊಡದೆಲೆತಾಯಿತದ್ಧ್ಯನ್ಯೈಕನಿಷ್ಠರಿಗೆ ||೬೨|| ತುಂಬಿಸರಿವಾಳ
ಕೆರಗಿಪೊರಗಣ | ಹಂಬಲನುವಾರವಂತೆನಿಜಜತ | ನಾಂಬುಜದಪರಿಮಳದಭಕ್ತಿಸುಧಾರಸಕ್ಕೆರಗಿ || ಹಂಬಲಿಸುವವಿಷೊರಗಸನ್ನ
ನು | ನಂಬಿದಾತನುವಿಷಯವಿಷದಲಿ | ಜುಂಬಿಸುವಕೆಸುವಡಲಸುಖಕೆಲೆತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ||೬೩|| ಒಮ್ಮೆನಿಂದಿರ್ದುದನುಲೀಲೆ
ಯು | ಬೊಮ್ಮನರ್ತಿಸುತಿರ್ದುದನುವು | ತ್ತೊಮ್ಮೆಕುಳ್ಳಿರ್ದುದನುಭಕ್ತರಗೋಷ್ಠಿಯಲಿನಲಿದು || ಒಮ್ಮೆಪವಡಿಸಿಯೋಗನಿದ್ರೆ
ಯು | ನೆಮ್ಮಗಯಲಿರ್ದುದನುನೆನವುದು | ರಮ್ಯತರಮೂರ್ತಿಯನುಮಾನವಲಪಿದಡೆಕೇಳೆಂದ ||೬೪|| ಚಾರುತರಪರಿಪೂರ್ತಿ
ಯಲಿಮನ ಬೇರುವರಿದಡಿಗಡಿಗೆಕರಗುತ | ಬೇರೆಮತ್ತೊಂದರಲಿಬೆರಸದೆಕರಣವೃತ್ತಿಗಳ || ಭೂರಿಪ್ರುಳಕಾಶ್ರುಗಳತದ್ಗತ
ಪಾರವಶ್ಯದಪರಮಭಕುತಿಯು | ಸಾರಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯದಲಿನೆರವುದುತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ||೬೫|| ಅಖಿಲವಮನದಮಹಾವಿವೇಕದ |
ಹೊಳವುಸೋರದತತ್ತ್ವರೂಪದ | ನೆಲೆಯನರಿದನುಭವಿಪಿಪರವಮಾನಂದಮಯನಾಗಿ || ಅಖಿಳದುಭವಿಸದೆವಿರಿಂಚಿ | ಪ್ರಳ
ಯಕಸಂಭವಗಳಲಿನಿ | ಶ್ಚಲವೆನಿಪಪರಮಾತ್ಮತಾನಾಗಿಹನುಕೇಳೆಂದ ||೬೬|| ಚಿತ್ತತನ್ಮಯವಾಗಿರಲುಬಳ್ಳ | ಕತ್ತಣದುತನ್ಮೂಲ
ದಹಕ | ತೃಕ್ತ್ವಭೇಕ್ತೃತ್ವಾದಿಸುಖದುಖಾನುಭವಗಳವು || ಭಿತ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆತೋರಲರಿವುದೆ | ಚಿತ್ರರಚನೆಗಳಧ್ಯನಿಜಪದ|ತತ್ತ್ವ
ಪರತಾನಾಗಿನಿಂದಂಗಿಲ್ಲಭವವೆಂದ ||೬೭|| ಸಾಸುವಾಗಿಹುದೊಡಲುತತ್ವರಿ | ಶೇಷಭೋಗಾರ್ಥದಲಿಪ್ರಪಯದ | ವಾಸನೆಯ ನಾಗಿ
ಸದ್ಭವಭಯಹೇತುವೆಂದಿನಿಸ || ಈಸಕೆಲಲೋಕದಶುಭಾಶುಭ | ನೇಸರಿಂಗೆರಗದವ್ರೊಲೀತನು | ದೋಷಹೊದ್ದದುತಾಯೆ
ಯಾತ್ಮಜ್ಞರಲಿಕೇಳೆಂದ ||೬೮|| ಅರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳುತತ್ತ್ವ | ಜ್ಞರನುನಿಂದಿಸಿಬರಿದೆನರಕದ | ಉರುಳುವರುಕಲ್ಪಾಂತಪರಿಯಂತ
ಸುರತಿನಿಯಲಿ || ಮರಳಿಮರಳುದುಭವಿಸುವರುಗೋ | ಚರಿಸದಂತೆಸಮಸ್ತತತ್ತ್ವ | ಜ್ಞರಕಟಾಕ್ಷದಕರುಣದಳತ್ತೆಗೆತಾಯೆ
ಕೇಳೆಂದ ||೬೯|| ಗೋಚರಿಸೆನೀಜಗದಜೀವರ | ಲೋಚನಕೆಪರಮಾರ್ಥತತ್ತ್ವವ | ಸೂಚಿಸೆನುನ್ನದೋರತಂತನುಬಲ್ಲಿಬುಧರಂ
ತೆ || ಈಚರಾಚರಜೀವನಿಕರ | ಕಾಚಿತಾವುಳಚರಿತದಲಿತಂ | ನೀಚತುರ್ಭುಜಮೂರ್ತಿಸರಿಯಿಲ್ಲನ್ನೆಕೇಳೆಂದ ||೭೦||
ಮಿಗಿಲುಚರವಚರಕ್ಕೆಪಶುಗಳು | ಮಿಗಿಲುಚರವದರೊಳಗೆಮರ್ತ್ಯರು | ಮಿಗಿಲುಮತ್ತಾಮರ್ತ್ಯರಲಿವರ್ಣಂಗಳೀನಾಲ್ಕು || ಮಿ
ಗಿಲುದ್ವಿಜರದರಲ್ಲಿಚತುರ್ವೇ | ದಿಗಳುವೇದಾರ್ಥಜ್ಞರವರಿಗೆ | ಮಿಗಿಲುವದಸಂಶಯಪರಿಚ್ಛೇದಕರುಕೇಳೆಂದ ||೭೧|| ಮಿಗಿ
ಲುನೈಜಧರ್ಮೈಕನಿಷ್ಠರು | ಮಿಗಿಲುಧರ್ಮಿಷ್ಠರಲಿನಿಸ್ಸಂ | ಗಿಗಳುನಿಜಧರ್ಮವನುತ್ತೊರೆಯದಕಾಮವಿರಹಿತರು || ಮಿಗಿಲು
ಮತ್ತವರಿಂಗೆತಂನಲಿ | ಸೊಗಸುವಿಗಲಾತ್ಮಾರ್ಥಸೌಖ್ಯ | ದಿಗಳನರ್ಪಿಸಿದೆಂಪಭಕ್ತರುತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ||೭೨|| ಕಾ
ಣೆನವರಿಂಗೀಸುಜೀವಿ | ಶ್ರೇಣಿಗಳಲಧಿಕರನುಸಮರನು | ಕಾಣೆನೀತಕೆಮುಚ್ಚಪರೆಯನಗವರೆಬಾಂಧವರು || ಪ್ರಾಣಿ
ಭಾರರುತಾನೆಭಕ್ತ | ಪ್ರಾಣಭೂತನುಬಾಂಧವನುನಿಂ | ನಾಣೆನಂಬಿದುಸತ್ಯವಖಿಳಾಗಮದಮತವೆಂದ ||೭೩|| ಉರಿಯಿರ
ದಂಬಿದಿಯಲಿಬೀಳುವ | ಪಾರೆಳುಗಳನೀನಂಬೆನಾತ್ಮ | ಶ್ವರನೆನಿಸಿದೆಂನಿರವನರಿಯದೆಸರ್ವಭೂತದಲಿ || ಧರಿತನಾನೆಲೆತಾ
ಯೆಚೇತನ | ವಿರಹಿತಪ್ರತುಮೆಯಲಿಮೂರ್ಧಾ | ತ್ಮರುವಿಭೇದದಲಿತ್ತಮುಂಬೆನದೆಂತುಹೇಳೆಂದ ||೭೪|| ಬುದ್ಧಿಹೀನರುಸಕಲ
ಭವಕನಿ | ಬದ್ಧನೈರರುಪಡೆಯರಾತ್ಮವಿ | ಶುದ್ಧಿಯನುಪ್ರೋಚಿಪಿದಡೇನಹುದೇಕದೇಶದಲಿ || ಸಿದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದರಿಂದಬಹಳವಿ | ಷಾಬ್ಧಿ
ಯಲಿಸೀಯಾಪಬಿಂದುನಿ | ಷಿದ್ಧವಾದಂತಾಗದದರವಿತುಷ್ಟಿತನಗೆಂದ ||೭೫|| ತಾಯೆಕೇಳಂಖಿಳಜೀವನಿ | ಕಾಯದಲಿನಿಜ
ರೂಪವಪುರಾ | ರಾಯಣನಲಾಸನ್ನಹಿತನತಿಪ್ರೋಜ್ಯತಮನೆಂದು || ನೋಯಿಸದಿರಾರನುಮನೋವಾ | ಕ್ಕಾಯಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದಹಿತ
ವಾದ | ನಾಯಿಮಿಲ್ಲದೆಮಾಳ್ಪದಭಿನವಿಸುತ್ತಮನದೊಳಗೆ ||೭೬|| ಸತತಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಹೃದಯ | ಸ್ಥಿತನೆನಿಸಿಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂ
ಗಳ | ಗತಿಗಜೇತನರೂಪನಾಗಿರ್ದೆಂನನೀಡಿಸುತ || ಪ್ರತುಮೆಯಲಿಸಂಕಲ್ಪಿಸುತಪರಿ | ಮಿತನೆನಿಪಪ್ರೋಜೆಯನುಮಾಳ್ಪ | ಮತಿ
ಹೀನರನೀನೆಂಬೆನುತಾಯೆಕೇಳೆಂದೆ ||೭೭|| ನಿಂದಿಸುತಸಕಲವನುತಂನನು | ವಂದಿಸುತ್ತಕೆಲ್ಲೊಳಗೆಪರಿಮಿತ | ನೆಂದು
ಭಾವಿಸಿಕೊಟ್ಟಮುಂಬೆನೆಭಿನ್ನದೃಷ್ಟಿಯಲಿ || ಸಂದಸಚರಾಚರವನಿದನಾ | ನೆಂದುಭಾವಿಸಿಕೊಟ್ಟದುಂಬೆನು | ವಂದಿಸಿದಪೆನಗಾ
ವನಂದನೆತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ||೭೮|| ಅದುನಿಮಿತ್ತದೆತಾಯೆನಿರ್ವೈ | ರದಲಿಸರ್ವಸಮಾವಬುದ್ಧಿಯು | ಲೊದವಿದಾತ್ಮವಿಶುದ್ಧಿಯಲಿ
ಪರಿಸರ್ವಗತವೆಂದು || ಹೃದಯದಲಿಭಾವಿಸುತತಂನನು | ವಿದಿತತತ್ತ್ವದಭೀಷ್ಟಚೇಷ್ಟೆಯು | ಲಿದಿರನಾರಾಧಿಪಿದಡಾರಾಧನೆಯದೆದ
ನೇದ || ಭಕ್ತಿಯೋಗವನಿಂತುನಿಜಸು | ವ್ಯಕ್ತಯೋಗವನೊರಬೆವೆರಡೂ | ಮುಕ್ತಿಸಾಧನವವ್ವಸಿದ್ಧಿಸಲೆರಡರೊಳಗೊಂದು ||
ಸುವ್ಯಕ್ತಲಿಂದರಿದೋವಿಷಯವಿ | ರಕ್ತಿಯನುಯೋಗದ್ವಯಕ್ಕ್ಯುಪ | ಯುಕ್ತಿಯನುಹೇಳುವೆನುನಿತ್ಯಾತ್ಮಾವಗಮಪದವ ||೮೦||

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೩೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು,

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನರಕಯಾತನೆ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಹೇಳಿದನುಮನುಸುತೆಗೆಮುಕ್ತಿಗ | ಮೂಲವಹವೈರಾಗ್ಯವನುಕರು | ಣಾಳುಗಳದಾತಾ
ನಾಕಪಿಲಾಂಕನೆಲವಿನಲಿ || ... ...

ಪದನು || ತಾಯೆಕೇಳೀಪಾಪವಿಷಯನಿ | ಕಾಯವನುದುಃಖದಲಿಸಂಚಿತ | ಕಾಯಸೌಖ್ಯವಬಯಸಿಗೃಹಪಶುಭೃತ್ಯ
ಪೆಂಪಿಸನು || ಸಾಸಪದಲಾರ್ಜಿಸುವರೀನಾ | ರಾಯಣಪರಾಙ್ಮುಖರುಕಾಲನ | ಬಾಯಗಿನಿತೂನೆರೆಯಲರಿಯಪುದುಃಖಕರ
ವೆಂದ ||೧|| ಹೊಟ್ಟೆಗೆಂದಾರ್ಜಿಸಿದಧನವದು | ಕೆಟ್ಟುದೀಶ್ವರವಶದಲಾನೇ | ಕೆಟ್ಟೆನೇಗುವೆನೆನುತತನ್ನಯಬಸುರಬಾಯ್ಗಳನು ||
ಕುಟ್ಟಿಕೊಂಡಳುವನುವೃಥಾಕಂ | ಗೆಟ್ಟುಜಗದೀಶ್ವರನನರಿಯದೆ | ನೆಟ್ಟನಾಳುವನಜ್ಞಾನೀಭವಸಾಗರದಲೆಂದ ||೨|| ತನ್ನದಲ್ಲದ
ಸತಿಸುತಾಪ್ತರ | ದೆನ್ನದೊಡಲಿದುನಿತ್ಯವಾನೆಂ | ದನ್ಯರೇತಕೋಜಾತವನುತದ್ಬಂಧುವರ್ಗವನು || ಮನಿಸುತತನ್ನವರೆನುತ್ತು |
ತ್ಪನ್ನಸೌಖ್ಯದರ್ಪದಲಿಸಂಸಾ | ರಾರ್ಣವದಲೋರಂತೆತೊಳಲುತ್ತಿಹನುನರನೆಂದ ||೩|| ಹಲವುವಾಯಾಸೋಪವೇಶದ | ಬಲೆ
ಯೊಳಗೆತನುಸಿಲುಕಿತಿರುಳಿಯ | ಹುಳುವಿನಂತಳವಳಿದುತಾಪತ್ರಯದಬೇಗೆಯಲಿ || ಬಳಲಿದುಸತಿಸುತಗುಣಾಪ್ತ | ವಳಸ
ಮುದ್ವಹನಾದಿಯಲಿಕಳೆ | ವಳಿಸಿಪರವಿತ್ತಾಪಹರಣಕೆಮಾಡುವನುಮನವ ||೪|| ಧನವನಿತೆವಿಷಯಂಗಳಿಗೆಯ | ವ್ಯಸನವನೀಗು
ತಬರಬರಲುಮ | ಪ್ಪಿಸಲಿನ ರುಗುವನಧಮನಾಗಿಕುಟುಂಬಪೋಷಣೆಕೆ || ಘನಜರಾರಾಕ್ಷಸಿಗೆತನ್ನಯ | ತನುವನೊಪ್ಪಿಸಿಮಾಂ
ಸರುಧಿರಾ | ಶನಕೆಭೋಜನಮಾಸಹೀನನುರೋಗವಡೆಗೊಂಡು ||೫|| ತಲೆನಡುಗಿಕಣ್ಣುಗೆಟ್ಟುಹಲುಗಳು | ಕಳಲಿಕಿವಿಯಕ್ಕು
ಳಿಸಿಹುಬ್ಬುಗ | ಳಿಳಿದುಕಾಲ್ಗಳುಜರಿದುನರಿಗಳುಸುಕ್ಕಿಮೈಜೋಲ್ದು || ಕೆಲದವರನಗಿಸುತ್ತವಜ್ಞೆಗೆ | ನೆಲೆಯೆನಿಸಿಮುಪ್ಪಿನಲಿಚಿಂ
ತಾ | ಕುಳಿತಹೃದಯನುಮರುಗುವನುಮನದೊಳಗೆಮರುಕಳಿಸಿ ||೬|| ಸಾಯನೇತ್ರಕ್ಕಿವನೆನುತಮನ | ನೋಯನುಡಿವ
ನಿಜಾಪ್ತಬಂಧುನಿ | ಕಾಯದುಃಸ್ಥಿಗವನುಕಾಣುತತಂನಬಾಳ್ಕೆಗೆ || ಹೇಯತೆಯನರಿದರಿದುಕೆಡುಪ್ರೊಡ | ಲಾಯಸವನನುಭ
ವಿಸುತಾನಿಜ | ಜಾಯಸುತಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗಳಲುವನುಮಮತೆಯಲಿ ||೭|| ಎಂತುಟೋಪರಹರಶರೀರ | ಕ್ರಾಂತಮೋಹದಮ
ಹಿಮ್ಮೆತಂನವ | ರೆಂತವಜ್ಞೆಮಾಡಿನುಡಿದಡೆಮತ್ತಪರಮೇಲೆ || ಎಂತುಟೋಮಮಕಾರಹೊಗುತಕ್ಕೆ | ತಾಂತ್ರಮುಖವನುಹೇ
ಹವಿಲ್ಲದೆ | ಸಂತತಿಪ್ರಿಯರ್ಯ್ಯರಿಗೆಮರುಗುತ್ತಿಹನುಕೇಳೆಂದ ||೮|| ಸಾರೆಬಂದುದುಮರಣವೆನಗಿಂ | ನಾರುಗತಿತಂನೀಕುಟುಂಬ |
ಕ್ಕಾರುಹಿತಕಾರಿಗಳುತಾನಿಲ್ಲದಡೆನಾಧರೆಗೆ || ಭೂರಿವಮತೆಯಲಿಂತುಕಡೆಯಮಿ | ಕಾಲದಲಿವ್ಯೆಮರದುಬಂಧುಗ | ಳಾರುನ
ಡಿಸಿದಡರಿಯನೂರ್ಧ್ವಶ್ವಾಸದುರವಣೆಗೆ ||೯|| ರೋದನದರಭಸದಲಿಮರಣದ | ವೇದನದವೇಳೆಯಲಿರಲುತ್ತೆನೆ | ಸೇದುಜೀವ
ನನೆಳೆವ್ರೊಕಡಿಸುತಕುಟ್ಟಿಕೆಡಹೆನುತ || ಕಾದಕಂಗಳಯಮನವರುಬರ | ಲಾದುರಾತ್ಮನುಕಂಡುವಿಣ್ಮೂ | ತ್ರಾದಿಗಳುಹೊರ
ಹಾಯಲುಸುವನುಬಿಡುವನಾಕ್ಷಣಕೆ ||೧೦|| ಕಟ್ಟಿಕಳ್ಳನನೊಯ್ಯುವ್ರೊಲುಯಮ | ನಟ್ಟದೂತರುನಿರಯದೇಹವ | ಕುಟ್ಟಿಕುದಿ
ಸಿಕುಲಾಧಮನನುರಿಮಳಲಬಿರುಬಿಸಿಲ || ಅಟ್ಟಿಸುಡುವದವಾನಲನನಡೆ | ಗೆಟ್ಟುದಾಕುವನಾಯಿಗಳುಕೆಡು | ವಟ್ಟೆಯಲಿಬಳಲಿದ
ಡೆಹಂಮಟಿಗೆಯಲಿನಡಸುವರು ||೧೧|| ಅರಕಟಕೇಳುವರುಹುಯ್ಯಲ | ನಾರುಬಳಲಿದಡರಿವವರುಮೋ | ಹಾರುಕರುಣಿಸುವ
ವರುನಡೆಗೆಟ್ಟಡವಿಯಲಿಬೀಳೆ || ಅರುಸತಿಯೋಸುತರೊತಂನಶೆ | ರೀರವೋಬಂಧುಗಳೊಮರುಗುವ | ರಾರೆದೈವಪರಾಙ್ಮು
ಖಂಗೆಲೆತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ||೧೨|| ನವನವತಿಯೋಜನಸಹಸ್ರ | ಧ್ವವನುನೀರ್ನೆಳಲಶನವಿನಿತಿ | ಲ್ಲವೆನಿಯಿಂಕೆಳಗೊಯ್ದುಯ
ಮನವರಿಕ್ಕಿನರಕದಲಿ || ವಿವಿಧಯಾತನೆಬಡಿಸುವರುಮ | ತ್ತವಧರಿಸುಪಾತಕಿಯಘನಪರಿ | ಭವನನದರೊಳಗಾರುಬಂಣಿಸಬ
ಹುದುಕೇಳೆಂದ ||೧೩|| ಸುತ್ತಿಸರ್ವಾಂಗದಲಿಹುಲ್ಲನು | ಹೊತ್ತಿಸುವರವಯವವಕಡಿವರು | ಮತ್ತಗಜವನುಕವಿಸುವರುಹುಲಿ
ಹಂದಿಕರಡಿಗಳ | ಮೊತ್ತದಿದಿರಿಗೆನೂಕುವರುಬಲು | ಗತ್ತಲಿಮುಟ್ಟುವರುಗಿರಿಯನು | ಹತ್ತಿಸುವರಲ್ಲಿಂದಕೆಡಹುವರುರುಶಿಲಾತ
ಳಕೆ ||೧೪|| ಹುಡುಕುನೀರಡ್ಡುವರುನೆರೆನೀ | ರಡಸಿದೆನುತಾನೆಂದುಮಿಗೆಬಾ | ಯ್ಬಿಡಲುಹಸಿದೆನೆನಲ್ಕೆತಿನಿಸುವರವನಮಾಂ
ಸವನು || ಒಡಲನೇಹೊರವ್ರುತ್ತದಾನವ | ಕೊಡದಫಲವದುತಾಯೆಭಂಗಂ | ಬಡಿಸಿಯಾತನೆಗೊಳಿಸುತೀಜೀವರನುಕೇಳೆಂದ ||
ನಾರಿಯಾಗಲಿಪುರುಷನಾಗಲಿ | ಬೇರೆಬೇರೊಂದಾಗಿಮಾಡಿದ | ಘೋರಪಾತಕಫಲವನಾತ್ಮಕುಟುಂಬಪೋಷಣದ || ಭೂರಿನರ
ಕನಿವಾಸದಲಿದು | ರ್ವಾರಯಾತನೆಗಳನುವಿಗತಶ | ರೀರಪುತ್ರಕಳತ್ರನೊಬ್ಬನೆಭೋಗಿಸುವನೆಂದ ||೧೬|| ರೌರವಾಂಧತಮಿ
ಸ್ರಸುಮಹಾ | ರೌರವತಪಿಶ್ರಾಸಿಪತ್ರವಿ | ದಾರಕುಂಭೀಪಾಕವೈತರಣಿಗಳುಮೊದಲಾದ || ಘೋರನರಕಾಯಾಸಪೂರಾ | ವಾ

ದಶಕದಲಿನವಮಾಸದ । ಸಾರುಬಂಧಿಸಿದವಯವಬಹಳಶ್ಲಾಘ್ಯಕರ್ಮಗಳ । ೧೭ ॥ ಎನಿಸುವರಕ್ತಶುಕ್ಲಯೋಗಕೆ । ಜನಿತವೀ
ಕ್ರಮದಿಂಗಭೋಗಿಸಿ । ಜನಿಸಿತಸ್ಥಾವರದಲಿತರುಲತೆಗುಲ್ಮನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಜನಿಸಿತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿಕಡಲಿ । ಮನುಜಜನ್ಮವನಿದನುಶುಚಿ
ಯಿಂ । ದೆನಿಸಿಪಡೆವನುಮೂಗುಬಧಿರಾಂಧಾದಿಜನ್ಮದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಉದಿಸಿದಪ್ರಣಸೂತಂಗಳಿಂದೋ । ಮಧಿಗಳದರಿಂದಂತೆತತ್ತ್ವ ।
ಯದಲಿಶೋಣಿತಶುಕ್ಲಸಂಗನೆಪುರುಷರಿಬ್ಬರಲಿ ॥ ಸುದತಿಯುರಸಂಗಿಸಲುತಜ್ಜಠ । ರದಲಿಬುದ್ಬುದಕ್ಕೈದಮೇಕಾಂ । ಡದಪ್ರೌಸ್ತ್ಯ
ದೀರ್ಘೈದುದಿನದಹದಿನೈದರೊಳಗೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ತಿಂಗಳಿಗೆತಲೆಮಾಂಸವೆರಡರ । ಲಿಂಗವೆನಿಸಿನಿತಹಪ್ರನಖರೋ । ಮಂಗಳಸ್ಥಿಚ್ಛಿದ್ರ
ಲಕ್ಷಣಮಾಸಮೂರರಲಿ ॥ ಹೊಂಗುವಪ್ತಧಾತುಗಳುನಾಲ್ಕರ । ತಿಂಗಳಿಗೆಬರೆಹಸಿವುತೃಷೆಗಳು । ತಿಂಗಳೈದರಲಾರರಲಿಕ್ರೊಳ
ಲವನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಏಳನೆಯತಿಂಗಳಲಿಪ್ರೋದ್ಭವ । ಮಾಳಿಯಲಿತಾಸಾಜೀವಿಸಿದಕೆ । ಮಾರ್ಗಳಿಗಳನೋರಂತೆನೆನದಳಲುವ
ನುಮರುಕೊಳಿಸಿ ॥ ಹೇಳಲೇನದನುಬ್ಬಸದಬಲು । ಗೋಳದಲಿತನುಸಿಲುಕಿಕ್ರಿಮಿಗಳ । ಚಾಳಿಗೆತುತ್ತಾಗಿಸವೆವಸುಗರ್ಭವಾ
ಸದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಘೋರತರಭಯದುಃಖಜನ್ಮ । ಗಾರಗಂಜರವೆನಿಪಮಾತೃಶ । ರೀರದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲಿಬಸುರೊಳಗೆತಲೆಯಿ
ಟ್ಟು ॥ ಭೂರಿಭಗ್ನಸ್ಕಂಧರಸ್ಥಶ । ರೀರಬಂಧನಿರೋಧದಲಿಸುಕು । ಮಾರತನುವಾಗಿಹೆಸುಕ್ರಿಮಿಕುಲಭಕ್ಷಿತಾಂಗದಲಿ ॥ ೨೨ ॥
ಮೇಲೆಬೀಳಲಿಜನನಿಯುಂಡಕ । ರಾಳಕಟ್ವಮ್ಲೋಷ್ಣಲವಣಾ । ಭೀಳಭೋಜನಪಾನಪದರಲಿನೋವನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಹೇಳಲ
ರಿಂದಧಿಕದುಃಖದ । ಮೂಲಭವವನರಿಯನಾಜ್ಞಾನ ॥ ಕಾಲಯುಗಳಶತದಂತೆಕಳೆವುದುಕೇಳುಜುಷ್ಪತ್ರಿಗೆ ॥ ೨೩ ॥ ಜನಿಸಿಧರೆ
ಯಲಿಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಯನು । ನೆನಸುಮಸದಲಿತನುವಿನಲಿಮಾ । ಕಿನಲಿಪೋಚಾಸ್ತುತಿಗಳನುಮಾಡುತಪ್ರಾರ್ಥಿಸಕೆ ॥ ಜನನಿಯುರ
ಕೆಬಾರೆನೆಂದಿಂ । ಗೆನುತದುಃಖಾತುರನುಹಲುಬುತ । ದಿನವನೆಣಿಸುತ್ತಿಹನುಜನನಿಯಜಠರದೊಳಗೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಅವದೇವಸು
ತಂನನೀದುಃ । ಖಾವಳಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲೆಸುತ್ತಕೈ । ಮಾವಲೋಕನದಿಂದನೋಡಿವಿವೇಕದೃಷ್ಟಿಯನು ॥ ಈವಿಮೂರ್ಛಂಗಿತ್ತಸಾಕ
ರು । ಕಾವನಧಿಗಾನಿಂನುಮಾಡು । ದಾವುದೆಂದಂಜಲಿಗೆತಲೆವಾಗುವನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಜೊರವಜೆನುತಾನೀಸುದುಸ್ಥಿತಿ ।
ಯಿರವನನ್ನೈಶರೀರವಾಸದ । ಜೊರವಡಲುಗಡಲಿಪ್ಸಮಾಯಾಮೋಹದಲಿಸಿಲುಕಿ ॥ ಮರೆವರೀಬಹುದುಃಖದಹಜಾ । ಕರಜ
ನಿತಸಂಕ್ಲೇಶದಿಂದರಂ । ಪರೆಯನೆಂದಿದನಲ್ಲಿಯೇಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವನೀಶ್ವರನ ॥ ೨೬ ॥ ಇಂತುಜನನಿಯಗರ್ಭವಾಸದ । ಅಂತರದುಃ
ಖವನೆಣಿಸಿತನವವಮಾ । ಸಾಂತದರಿಯಂತಿರಲುಬೀಸಲುಸೂತಿಮಾರುತನು ॥ ಜಂತುತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಯೋನಿಸು । ಯಂತ್ರಪೀಡಿತ
ನಾಗಿಮೃತವಾ । ದಂತೆಜನಿಸುವನರಿವಪಲ್ಲಿಯೆಮರದುಧರಣಿಯಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಮಸುಧೆಗುರುಳುವಸಸುಗೆಲ್ಲಂಗನು । ಬ್ಬಸವೆನಿಸಿ
ವೀಲಾಕಿವಿದಿರು । ಬ್ಬಸದಸುತ್ತಿದರುಳುವೆತ್ತಿಜವಾತ್ಮತನುವಲದ । ಶಿಸುಕುಳದವಳುವಾಗಿಮೃತಿಕು । ಟ್ಟಿಸಿವಿನಿಗೆಮ
ನಾಗಿದುಃಖ । ಪ್ರಸವದಲಿಮೈಮರದುಮೂರ್ಛಿತನಹನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಶಿಶುತನದಲಬ್ಧಿಮತದಾರ್ಭದ । ನುಸುರಲರಿಯ
ನುಬಾಧಿಸುವನೊಣ । ಸುಪಿತಗುಲ್ಮಗಳಿಗಿತ್ತುಕಾಯಮನಿಲ್ಲಿಪಿದಂತಿದುರ್ ॥ ಮಿಸುಕಲರಿಯದದೇಹಮಸುಬೇ । ಟ್ಟಸಲುನೆರೆಯದ
ದುಃಖಶೋಕ । ಪ್ರಸರಸಂಪ್ರಸನಾಗಿಹನುಬಾಲತ್ವದೊಳಗೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಒಂದೆರಿಬ್ಧಯುಳುತಿರಲುಪ । ಕ್ರಾಂದನೀಮಸ್ವಜ
ನಬಾಂಧವ । ವೃಂದದಲಿತನುವೆಳವನತಿದುಃಖದಲಿನೆರೆಮುಳುಗಿ ॥ ಬೆಂದುಶೋಕಾಗ್ನಿಯಲಿನೆರೆಕರಿ । ಗಂದಿಕಾಮಿಕಸಿದ್ಧಿಮನ
ದೊಳ । ಗೊಂದಿರಲನುತಾಪವಿಹ್ವಲನಹನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಮಡೆಯಲರಿಯದದುಃಖನೆನೆದು । ನುಡಿಯಲಾರದದುಃಖವೆಂ
ದುದ । ಪಡೆಯಲಾರದದುಃಖದಂತೋಽಪ್ಷಮಪೆತನದುಃಖ ॥ ಬಿಡೆದೆಗುರುಗೃಹದಲಿನಿರೋಧಂ । ಬಡುವತಾಡನತರ್ಜನಂಗಳ ।
ಗೊಡಲನೆಂದ್ವ್ಯಗಶನರ್ವೇಧ್ಯಾಧ್ಯಧಿಕತರದುಃಖ ॥ ೩೧ ॥ ಕಾಲಸಂಕಲೆಯಿರವನರಿಯದೆ । ಕೋಳವನುಕೊರಳ್ಗೆಗೆತೊಡಿಸು
ವ । ಪ್ರೋಲುತನುಸಂಭವಮಹಾದುಃಖವನುಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ॥ ಬಾಲಭಾವವಕಳೆದುಯವ್ವನ । ದೇಳಿಗೆಯುಮಬ್ಬಿನಲಿಮಾಯಾ । ಜಾ
ಲದಲಿಸಿಲುಕುವನುವನಿತಾವಿಷಯವನುಬಯಸಿ ॥ ೩೨ ॥ ಜ್ವರದವೇಲಶಿಪಾರವಂಗೀ । ಕರಿಸುವಂತೆಮಹಾಪ್ರಣಾತನೊಣ ।
ಪರಪಿಕೆಯಂಬಂತದವಿಯಲಿಹಸುಕಾಳ್ಳಿಯಬೇಳ್ವಂತೆ ॥ ಇರದೆಕಾಮಕ್ರೋಧದುಃಖಾ । ತುರವೆನಿಪಪರಸಂಗನಾಮಿಷ । ಕೆರಗು
ವನುಬಹುದುಃಖಭಾಜನನಾಗಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ಕೆಳವನೋದ್ಧ್ಯದಹುಳುಗಳೆಂತೆನೆಯ । ಹುಳುಗಳೊಳುರವಿಸುವಪ್ರೋಲಕಟೀ । ಕಳವರದಸಂಸ್ಥಿತಿಯನೋಡದೆಮಲದಮರನದ
ನ ॥ ಲಲನೆಗಳುಪುವನೊಂದುದುಃಖಕೆ । ಹಲವುದುಃಖವಮಾಡಿಸುಖವನು । ಬೆಳವೆನಿದರಿಂದೆಂಬವನನೇನೆಂಬೆನಾನೆಂದ ॥ ೩೪ ॥
ನೆತ್ತರೆಲುತೊಗಲಿಡಿದಮಾಂಸದ । ಹುತ್ತುಮಲಮೂತ್ರಾದಿಗಳದೆ । ಬಿತ್ತುಬಹುವಿಧರೋಗದುಃಖವ್ರಾತಜೊತ್ತೊತ್ತ ॥ ಮತ್ತೆ
ಕಾಲನಬಾಯಿಗೆತುತ್ತದ । ತುತ್ತುಬಹುವಿಧಕರ್ಮನಿಕರದ । ಜೊತ್ತುತನುವಿದನಾರುನಂಬುವರವ್ವಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಕವಿದನಾ
ದ್ಯರಿಕಾಗೆಕದ್ದಸ । ನಿಪವನುನೋಡವ್ವತವಗೆಂ । ದವಗಡಿಸುತಿಪ್ಪೆತಗುಲ್ಮನೋಣಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳುಸಹಿತ ॥ ಕವಿದತೊಗಲಿ
ನಬಲಹಿನಲಿಸೊ । ಕುವನುದಿನವನುಕಂಪಿಸಿಸುಕವಿ । ಜಮಣಸರಿಯದೆಹಿಂದಣಾಯಸದಪರಂಪರೆಯ ॥ ೩೬ ॥ ದೇಳಲೋ

ಮೋಹಿಸಿದನಭಿಜ್ಞರು । ಕೇಳರೋ ಮೋಹಜ್ಞರೆಂತ । ಕ್ಕಾಳುವರು ಕೇಳದವರ ಕಟೀ ದುಃಖಜಲಧಿಯಲಿ ॥ ಹೇಳುತನಗಿದನೆನಲು ಪ
ರಮಾತ್ಮ । ಪೇಳು ಜನನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿ । ಮೂಲವನು ಮಾರ್ಗದಿಂದ ವಿಸ್ತರವೆನಲು ಕರುಣಿಸಿದ ॥ ೩೭ ॥ ಹೇಳದವರಿಲ್ಲದನಭಿಜ್ಞ
ರು । ಕೇಳದಜ್ಞರು ಹಲಬರಿಲ್ಲೆಂ । ಪೇಳುವೆನು ಮಾಯಾವಿಮೋಹಭ್ರಾಂತಿವೈಭವನ ॥ ಹೇಳನಡೆ ಫಲವೇನು ತತ್ವನ । ಕೇಳಿದಡೆ
ಫಲವೇನು ಕಿವಿಯಲಿ । ನಾಲಿಗೆಯಲಿರಲವ್ವ ತತ್ವಜ್ಞಾನಪಥವೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿವಿಹೀನರಿಗೆ ಪರ । ತತ್ವದುಪದೇಶವನು
ವಿಷಯವಿ । ರಕ್ತಿಯನು ಹೇಳಿದಡೆ ಹಿಂಗುವದೆಂತು ಭವಬಂಧ ॥ ಹುತ್ತ ಬಡಿದರೆ ಹಾವು ಸಾವುದೆ । ಮತ್ತೆ ನಿರ್ಭಯನೈಸಲೇ ಕೃತ ।
ಕೃತ್ಯರಲ್ಲಾ ಜೀವಜಾತವಿದೆಂಜಲೇಕೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಸಾಧಿಸುವಡರಿದಾತ್ಮತತ್ವವಿ । ಬೋಧಮತಿ ದುರ್ವಾರ ಕಾಮ । ಕ್ರೋಧ
ಕಲುಷಿತಚಿತ್ತರಿಗೆ ಬಹುಪಾಪಯುಕ್ತರಿಗೆ ॥ ಸಾಧುಸಂಗವಿಹೀನರಿಗೆ ದು । ರ್ಮೇಧರಿಗೆ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ದೈವವಿ । ರೋಧಿಗಳಿಗಜ್ಞರಿಗೆ
ಸದನುಗ್ರಹವಿಹೀನರಿಗೆ ॥ ೪೦ ॥ ಕದಡಿದುದಕದಲೆಂತು ತೋರ್ಪುದು । ವದನಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿವೇಕವಿದುದು । ಹೃದಯದಲಿ ಫಲಿಸೂ
ದೆಹರಿಗುರುಭಕ್ತಿಶೂನ್ಯರಿಗೆ ॥ ವಿದಿತಕಾಮಕ್ರೋಧಮತ್ಸರ । ಮದವಿಮೋಹನೆನಿಪ್ಪ ಹಗೆಗಳು । ಮೊದಲನರ್ಥಪರಂಪರೆಗಳೆಲೆ
ತಾಯಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಬಿಂಬಿಪಮುಖಲಕ್ಷಣವ ಕಂಡವ । ರೊಂಬಿ ದರ್ಪಣಮಲಿನವಾದರೆ । ತಂಮಮುಖಕಮಲವನು ಮರ
ವರೆ ಬಲ್ಲಕತಿಳಿದವರು ॥ ನಿರ್ಮಲಾಂತಃಕರಣದಲಿ ಪರ । ಬೊಂಮನನು ನೆರೆ ತಿಳಿದು ಕರಣವಿ । ಕರ್ಮದೋಷಕ್ಕಂಜುವರೆ ಕೃತ
ಕೃತ್ಯರವರೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಆರುರುಕ್ಷುಗೆ ಷಡರಿಜಯವಿದು । ಸಾರಸಾಧನವವ್ವ ಯೋಗ । ಕ್ಕಾರರಿವರಾರೂಢರಿಗೆ ಶಾಂತತ್ವವೇ ಸ
ಹಜ ॥ ಭೂರಿವಿಷಯವಿರಾಗಪರರಸಹ । ನಾರುರುಕ್ಷುವಿದೈದೆ ಮನದವಿ । ಕಾರರಾಗವಿರಾಗವೆಂದಾರೂಢನಿಹನೆಂದ ॥ ೪೩ ॥
ಅದುನಿಮಿತ್ತಲೆ ತಾಯೆ ವೈರಾ । ಗ್ಯದಲಿ ಚಿತ್ತವಿಶುದ್ಧಿಯನು ಮಾ । ಳ್ಪುದು ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಜಯದಲನಂತತತ್ವನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ಮದ
ನಚಿಂತೆಯಲಮಳಸತ್ವಂ । ಗದಲಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನಸುಖಸಂ । ಪದವನೈದುವನರಿದು ನಿತ್ಯಾತುಮನಿಜಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ॥ ೪೪ ॥

೩೦ಕು. ಸಂಧಿ ೧೮೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೯೨೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದೇವಹೂತಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಾದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ದೇವದೇವನ ದಿವ್ಯಸೂಕ್ತಿಸು । ಧಾವಗಾಹವಿಶುದ್ಧೆ ನಿಂದಳು । ದೇವಹೂತಿ ನಿಜಾತ್ಮತತ್ವಜ್ಞಾ
ನಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ತಾಯಿಯೋಗತ್ರಯಕೆ ಮೋಕ್ಷೋ । ಪಾಯತೆಯನರುಪಲಿಕೆ ಹೇಳಿದೆ । ನಾಯೆರಡು ಯೋಗವನು ಲಕ್ಷಣಸಹಿ
ತನಿನಗಿಂದು ॥ ಕಾಯಕರಣವಿಶುದ್ಧಿಮುಖ್ಯೋ । ಪಾಯವಹ ಕರ್ಮಾಖ್ಯವನು ತರು । ಮಾಯತೊರದನೆನು ಜನನಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ
ನಾಮನಿಪ ॥ ೧ ॥ ಸಕಲಧರ್ಮಂಗಳಲಿ ಫಲದಾ । ಸಕ್ತಿಯನು ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಳ್ಪುದು । ಸಕಲಲೋಕಾಧೀಶ್ವರನೆಲರ್ಪಿಸಿಸು
ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ತ್ರಿಕರಣಾರ್ಜಿತಪಾಪಪರಿಶು । ದ್ಧಿಕರವಿಂತಿದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ । ಪ್ರಕರತತ್ವಜ್ಞಾಭಿಮತವೆಲೆ ತಾಯಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥
ದೇವತಾನಿವಹದಲಿ ಪರಮಂ । ತ್ರಾವಳಿಗಳಲಿ ಸಂಭೃತದ್ರ । ವ್ಯಾವಳಿಗಳಲಿ ಕರ್ಮದಲಿ ಕರ್ತೃಗಳೆನಿಸುವುದಲಿ ॥ ದೇವದೇವಾ
ಧೀಶನೊಬ್ಬನೆ । ಭಾವಿಸಲು ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಕೃ । ತಾವಧಾನದಲಖಿಳಕರ್ಮವ ಮಾಡುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೩ ॥ ವಿಹಿತಸತ್ಕರ್ಮದಲಿ ನಿ
ರ್ಮಳ । ವಹುದು ಮನವದರಿಂದ ಸಗಸು । ಗ್ರಹಕೆ ಭಾಜನನಹನು ಬಲ್ಲಕಾ ಸಾಧ್ವನುಗ್ರಹದ ॥ ಮಹಿಮೆಯಲಿ ತಂನೊಳಗೆ ಮತಿಸಂ ।
ಹಿತವಹುದೆಲೆ ತಾಯಿ ಸಾಧುಗ । ಳಹವರಕೆ ಹಿತಕಾರಿಗಳಲಾ ಜೀವಚಯಕೆಂದ ॥ ೪ ॥ ನಂಬು ನೀನಿದನತಿರಹಸ್ಯವ । ನೆಂಬೆ ನಾನೆ
ಲೆ ತಾಯಿ ದೇಹಕು । ಟುಂಬಧನವೆಂಬಿವರ ಸಂಗವೆ ಹೇತು ಸಂಸೃತಿಗೆ ॥ ನಂಬಿ ತಂನನು ಸೇವಿಪ ಸಾಧುಗ । ಳೆಂಬವರ ಸಂಗವೆ ನಿಧಾನಿಸೆ ।
ಲಂಬಮುಕ್ತಿದ್ವಾರವೆಂಬಿದು ತಂನಮತವೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಆರು ಸಾಧುಗಳೆಂಬವರು ಸಂ । ಸಾರಶತ್ರುಗಳಮಳಮುಕ್ತಿ । ದ್ವಾರಕರ್ತೃಗ
ಳವರಚೇಷ್ಟಾಲಕ್ಷಣವನೆನಗೆ ॥ ಕಾರುಣಿಕರರಸನೆ ಮಹಾಗುಣ । ವಾರುಧಿಯೆ ಹೇಳೆನಲು ಜನನಿಯ । ಚಾರುವಿನಯೋಕ್ತಿಗೆ ಬೆಚೆತು
ಮುರ್ಖವಂದ್ಯನಿಂತೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಅದಕವ ಧರಿಸವ್ವ ಸಾಧುಗ । ಳಾದವರ ಲಕ್ಷಣವನಧಿಕದ । ಯಾದಿಗುಣಸಂಪಂನರಖಿಳಜಗತ್ಸು
ಹೃತ್ತಮರು ॥ ಭೇದದೃಷ್ಟಿವಿಹೀನರಾಮ್ನಾ । ಯೋದಿತಾರ್ಥಪರಾಯಣರು ಪರಿ । ವಾದದೂರರು ಪರಮಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರರವರೆಂದ ॥
ಸಾಧುಗಳು ಪುರುಷಾರ್ಥನಿಕರದ । ಸಾಧುಗುಣಭೂಷಿತರು ಕಾಮ । ಕ್ರೋಧರಹಿತರ ಮಾನಮದಮತ್ಸರವಿವರ್ಜಿತರು ॥ ಬೋ
ಧಕರು ಮಚ್ಚರಣಕಮಲಾ । ರಾಧಕರು ಪರಹಿತಸುಶೀಲಾಂ । ಬೋಧಿಗಳು ಶಾಂತೇಂದ್ರಿಯರು ಸಾಧುಗಳು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಮ
ತ್ತೆ ಕೇಳೆಲೆ ತಾಯಿ ಸಾಧುಚ । ರಿತ್ರವನು ತಂನಲ್ಲಿ ದೃಢತರ । ಭಕ್ತಿಯನು ತಾವಾಗಿ ಮಾಳ್ಪರನನ್ಯಭಾವದಲಿ ॥ ಭಕ್ತಿಗೋಸುಗ ತೊ
ರವರಾ ನಿಜ । ಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರಬಾಂಧವ । ಭೃತ್ಯನಿಕರಂಗಳನು ತಂನೊಂದಾಶ್ರಮವನೆಂಬಿ ॥ ೯ ॥ ನಷ್ಟಿಯೇನೆಲೆ ತಾಯಿ ತಂನ

ವಿ | ಶಿಷ್ಟಗುಣಕಥನೆಗಳ ಕೇಳುತ | ಹೃಷ್ಟಪುಷ್ಟಾಂಗದಲಿ ನೆನವುತ ಪರುಷಬಾಷ್ಪದಲಿ || ಸೃಷ್ಟಿದೇವನ ರಸಿಕರವರೆನೆ | ಗಿಷ್ಟಬಾಂ
ಧವರ ಪರದೇಶಿಯನು | ಮುಟ್ಟಲಂಮೃಪುವಿವಿಧತಾಪತ್ರಯದ ಭಯವೆಂದ || ೧೦ || ಮತ್ತೆ ತಾನಿರಲಸ್ತಿಕತರಂ | ಪತ್ತಿನಲಿ ಮೋಣ
ಡಪಿಬಂದಾ | ಪತ್ತಿನಲಿ ನಿರ್ಗಯರು ನಿಶ್ಚಿಂತರು ನಿರಾಮಯರು || ಹೆತ್ತ ತಾಯಿರೆ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಬೇ | ರೆ ಲಿಹದರ ಚಿಂತೆ ತಂನಲಿ | ತೆ
ತ್ತಿಪಿದ ತನುಮನದ ಭಕ್ತರಿಗಾನೆ ಗತಿಯೆಂದ || ೧೧ || ಇಂತಿದನು ತಿಳಿದವರು ತಂನೇ | ಕಾಂತಭಕ್ತರು ಸಾಧುಗಳು ಗುಣ | ಮಂತರ
ಪರಲಿಸಂಗವಧಿಕವಿರ್ಥಕಮರರವರು | ಅಂತಕನನಂಜಿಸುವವರು ಜ | ನ್ಮಾಂತರಾರ್ಜಿತತತ್ವಮ್ಮದೋಷ | ಕ್ಕಂತಕರು ಭವರೋ
ಗವೈದ್ಯರು ತಾಯೆ ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ || ಅವರ ಸಂಗದಲೆಂನ ಸದ್ಗುಣ | ನಿವಹವೆಂಬೌಷಧನಿರಂತರ | ಭವಮಹಾಮಯಪೀಡಿತರಿ
ಗುಪಯೋಗ್ಯವಾಗಿಹವು | ಶ್ರವಣಪುಟದಲಿ ಸೇವಿಸೂದದ | ನವಿರತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ಹೃದಯ | ಶ್ರವಣಪಾತ್ರ ರಸಾಯನವಪೇಲಿತಾ
ಯೆ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ || ಸಂಗದೋಷವ ಕೆಡಿಸುವುದು ಸ | ತ್ಸಂಗವದರಿಂದೆಂನ ಗುಣಚರಿ | ತಂಗಳ ಶ್ರವಣದಲಿ ಮಿಮುಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯದ
ರಿಂದ || ಹಿಂಗದೆಂನಲಿ ಸೊಗಸು ಸೊಗಸಿನ | ಸಂಗದಲಿ ಯಂನಂಘ್ರಿಯುಗದಲ | ಭಂಗವಹ ನಿಜಭಕ್ತಿ ಜನಿಸುವುದೀ ಕ್ರಮದಲೆಂದ ||
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ತಾಯೆ ಪರಮುನಿ | ರಕ್ತಿಯಿಹಪರವಿಷಯಸುಖಸಂ | ಭುಕ್ತಿಯಲಿ ಮತ್ಪಾದಕಮಲಧ್ಯಾನಸೌಖ್ಯದಲಿ || ಚಿತ್ತಲ
ಯವನು ಪಡೆದ ಭಕ್ತರ | ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಹಿತ ಹದುನಿರುಪಮ | ಮುಕ್ತಿಸುಖಸಂಪತ್ತಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ || ಮಿಕ್ಕ ಮಾತು
ಗಳೇಕೆ ಮುಕುತಿಗೆ | ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ಬಡಲೇಕೆ ಸರ್ವವ | ನಕ್ಕುಳಿಸದೆನ್ನಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ || ಎಕ್ಕತಾಳದಲಿ ತಂನನೋ
ಮರೆ | ಯೊಕ್ಕನೀ ನಿರುಸಾಕೆ ತಾಹಿಂ | ದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬೆನು ತಾಯೆ ನೀನಿದಕಂಜಬೇಡೆಂದ || ೧೫ || ಇದನು ನಾಸ್ತಿಕರಿಂಗೆ ಶಠರಿಗೆ |
ಮದಮುಖರಿಗಪ್ರಣತರಿಗೆ ದು | ಹೃದಯರಿಗೆ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಸದನುಗ್ರಹವಿಹೀನರಿಗೆ || ಸದನವಿಷಯಾಸಕ್ತರಿಗೆ ಹೇ | ಳದಿರು ವತ್ಸದ
ಭಕ್ತಿಶೂನ್ಯರಿ | ಗಿದಿರ ಪಿರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸದ ಮತ್ಸರಗೃಹೀತರಿಗೆ || ೧೬ || ಹೇಳುವುದು ಪುತ್ರರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರಿ | ಗಾಳಿಗೊಳ್ಳದ ಸುಜನರಿಗೆ
ಶ್ರ | ದ್ಧಾಳಿಗಳಿಗನಸೂಯೆಗಳಿಗೆ ಸದೈವ ಚಿತ್ತರಿಗೆ || ಕೇಳಬೇಕೆಂಬರಿಗೆ ಭಕ್ತಿವಿ | ಲೋಲರಿಗೆ ಪರಹಿತಗುಣೈಕಸು | ಶೀಲರಿಗೆ
ನಿಜಭಕ್ತರಹ ಶೂದ್ರಶ್ವಪಾಕರಿಗೆ || ೧೭ || ತಿಳಿದೆಯೌ ನಾ ತಿಳಿಪರ ಮತತ್ವದ | ನೆಲೆಯ ನೀ ಸಂಸಾರಭಯವನು | ಕಳದು ದಾಕ್ಷತ
ಕೃತ್ಯೆಯಾದೌ ಮನದಸಂಶಯದ || ಮಲಿನಹಿಂಗಿತೆ ಮುಕ್ತಿಸುಖದಲಿ | ನಿಲವನೈದಿತೆ ತಾಯೆ ಮನದೊಳ | ಗಳುಕದಿರು ಬೇಸರು
ವೆನಲ್ಲಿದಕಂಜಬೇಡೆಂದ || ೧೮ || ಎನಲು ತಲೆವಾಗಿದಳು ಕರಪುಟ | ವನಜದಲಿ ಸಾನಂದಬಾಷ್ಪ | ನನೆಸಗದ್ಗದವಾಗಿ ಪುಳಕಿತ
ಗಾತ್ರಚಲನೇತ್ರ || ತನುವನೊಲವುತ ತತ್ವಸುಖದಲಿ | ಮನಕರಗಿ ನುಡಿಹೊರವಡದೆ ಸು | ಮ್ಮನೆ ಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ದು ನುಡಿದಳು
ಬಳಿಕ ಕಂದೆರದು || ೨೦ || ಅವುದರಿದೆಲೆ ದೇವ ನಿಜಕರು | ಣಾವಲೋಕನವಿರಲು ಭವಭಯ | ವೇವುದಾರು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗರು
ಮನದಸಂಶಯಕೆ || ತಾವದೆಲ್ಲಿಯದರಿದೆ ಮುಕ್ತಿಸು | ಖಾವಬೋಧ ಜನಿಲವು ಕೃಷ್ಣನ | ನಾವುದನು ತಾನರಿಯೆವೆಂದಳು ನಗುತ
ಪಳನಾಕ್ಷಿ || ೨೧ || ಆವನುದರದಲೀ ವಿರಿಂಚಿಸು | ರಾವಳಿಗಳೀ ಧರಣಿಜಲರವಿ | ಪಾವಕಾಂಬರಪವನ ವೇದಾದೀ ಪ್ರಪಂಚ
ಚಯ || ಜೀವಚಯಸಹಿತಡಗುವದು ಕ | ಲ್ಪಾವಸಾನದ ಸಮಯದಲಿ ಶಿಶು | ಭಾವದಲಿ ನೀನಂತು ಜನಿಪಿದೆ ತನ್ನ ಜಠರದಲಿ || ೨೨ ||
ಶ್ವಪಚನಾಗಲದಾವನೊಬ್ಬನ | ಗುಪಿತನಾಮಾಕ್ಷರದ ಮಂತ್ರವ | ಜಪಿಸುವನು ಮರಪೊನ್ಮ ನಾಲಗೆಗೊನೆಯಲಾಕ್ಷಣಕೆ || ಸುಮ
ತತಂತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನು | ಕೃಪಣತನವೇಕಿನ್ನು ಭುವನಾ | ಧಿಪತ ದೇವನೆ ನಿಂನ ಕಂಡರಿಗೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೨೩ || ಶಿವಶಿವಾ
ತಪ್ಪೊಯ್ಯು ಮಿಗಿಲಾ | ಸವನಕರ್ತು ವಿಗಿಂಗನಿಜನಾ | ಮವನು ಕೀರ್ತಿಸುವಾ ಶ್ವಪಚನತ್ಯುತ್ತಮೋತ್ತಮನು || ಅವನೆ ತಾಪಸನವ
ನೆಯಾಜ್ಞಿಕ | ನವನೆ ಮಿಂದವನಖಿಳತೀರ್ಥವ | ನವನೆ ವೇದವನೋದಿದವನೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ || ೨೪ || ಧನ್ಯೆಯಾದೆನು
ದೇವ ಮತಿಸಂ | ಪನ್ನೆಯಾದೆನು ಬಹಳ ಸಂಸಾ | ರಾರ್ಣವವ ದಾಂಟಿದೆನು ನಿಂದೆನು ನಿಜ ಮಹತ್ವದಲಿ || ನಿನ್ನ ಕರುಣದಲೆರಗಿ ತೀವ
ನ | ಪನ್ನವಿಷದಲಿ ಹುಡೆ ಭವದೀ | ಯೋನ್ನತಾಮಳ ಕೀರ್ತಿಗಲ್ಲದೆಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೨೫ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.
ಮನದೊಳಗೆ ನಿಂನೀ ಪದಾಬ್ಜದ | ನೆನಹು ನೆಗದವೋಲು ಕರುಣಾ | ವನಧಿ ಕೃಪೆ ಮಾಡೂದು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ನೆನೆಗೊಲಿದು || ಎನ
ಲು ಜಾರದು ಚಿತ್ತವೆಂನಲಿ | ಜನಿತವಾಯ್ತುಂಜದಿರ ಮತ್ತೀ | ನೆನದ ಹೊತ್ತೆಂನಂಘ್ರಿಕಮಲವ ಕಾಣಬಹುದೆಂದ || ೨೬ || ಯೋ
ಗನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿರು ಜನನಿ ಸುಖಿ | ಯಾಗು ನಿಲ್ಲೆಂದೆನುತ ಕರ ಣಾ | ಸಾಗರನು ಕಾರುಣ್ಯಪ್ರೀತಿ ಕನಾಗಿ ಬೀಳ್ಗೊಳಿಸಿ || ಪ್ರಾಗುದೀಚಿ
ಯ ದೆಸೆಯ ಪರಭಾ | ಗದಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡನಾನತ | ಯೋಗಿವರ ನಂದೊಲಿದು ಸಾಗರದತ್ತವಾಸದಲಿ || ೨೭ || ಇತ್ತಲಾಸತಿ ನಿಜ
ಸುತನ ದಿ | ವ್ಯೋಕ್ತಿಗಳನವಧರಿಸಿ ವಿಷಯನಿ | ವೃತ್ತಿಯಾದಳು ವಿರಹಕಾತರೆಯಾದಳಡಿಗಡಿಗೆ || ಉತ್ತಮನೆ ಬೇಳೆಂತು ಮಾರಪಳು |
ಸತ್ಯನಿಧಿಯನು ಶಿವಶಿವಾ ನಿಜ | ಪುತ್ರನೆಂದಳಲದೆ ಜಗತ್ರಯ ದುದರ ಸಂಪಿಗೆ || ೨೮ || ಕಂದಿಕರುವನು ಕಾಣದೆಳವೆಳೆ | ಗಂದಿಪ
ಸುಹಿನವೋಲು ಪರಮಾ | ನಂದನಿಧಿಯೊಂದೆನಿಪ ಮಗನನು ಕಾಣದಳವಳಿದು || ಇಂದುಮುಖಿ ತಚ್ಚರಣಕಮಲ | ದ್ವಂದ್ವನನು ನೆ
ನವುತ್ತ ತಂನಯ | ಮಂದಿರದಲಿದ್ದಳು ಮಹಾವೈರಾಗ್ಯವನು ತಳೆದು || ೨೯ || ಅಮರ ಸತಿಯರ ಮನೆಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿ | ಪ ಮಳರತ್ನ

ಸ್ತಂಭನಿರ್ಮಿತ । ವಿಮಳಭವನೋತ್ತಮದ ಬಹಳೈಶ್ವರ್ಯಭೋಗದಲಿ ॥ ಮಮತೆಯನು ನೆರೆ ತೊರೆದು ದಸ್ಯು । ಭ್ರಮೆಯ ಮರೆದಳು ನಿಜಸುತೋದ್ಭವೆ । ಮಮತೆಯಲಿ ನೈವೆಳಗನುನದ ಮಹಾವಿವೇಕದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಉಟ್ಟ ಮಲಿನವರಾಂಬರದ ಜಡೆ । ಗಟ್ಟಿಗಳ ಕದ ಮಲಿನತೆಗೆ ಮೈ । ಗೊಟ್ಟು ಸರ್ವಾವಯದ ಕಾಂತಿಯ ಗೂಢವಿಗ್ರಹದ ॥ ಬಿಟ್ಟ ಮುಂಡೆಯ ಬಡನಡುವಿಗಿಳಿ । ವಿಟ್ಟ ವಸನದ ದೇಹಭಾವವ । ನೆಟ್ಟನಿವನಾಲಿಸದೆ ನಿಂದಳು ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ಉಂಬಳೂಡಿದ ಡೊಡುವಳುಡಿಸಿದ । ಡಂಬರದ ನಾಭರಣವನು ಕೈ । ಕೊಂಬಳಂಗಂಗಳಲಿ ತೊಡಿಸಿದ ದೊಡನೆಯ ಬಳೆಯರು ॥ ಧಿಂಬದಂತೆ ಡೆಯಾಡುವಳು ಚರ । ಣಾಂಬುಜಸ್ಪರುಶದಲಿ ಪುಣ್ಯಕ । ದಂಬವನು ಕೈಗೊಳ್ಳಸುತಿರ್ದಳು ಧರೆಗೆ ಶುಭಚರಿತೆ ॥ ೩೨ ॥ ಅಶನವಸನಂಗಳನು ವರ್ಜಿಸಿ । ಕೃಶವೆನಿಸಿದೊಡಲಿನಲಿ ಮರೆದಳು । ವಿಷಯವರ್ಜಿತೆ ಬಾಹ್ಯವನು ಮರದಾತ್ಮಭಾವದಲಿ ॥ ಉಸುರನೆಡೆಯಾಡಿಸುತ ಜೋಹದ । ಮಸಕವನು ನಟನಿಕ್ಷೆಸುವವೋ । ಲಸುಗಳಗೆ ಸಂಕ್ಷೆಪೊಲಿರ್ದಳು ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಸ್ನಾನವಸನಾಶನಗಳೆಂಬಿವ । ನೇನುವನು ತಾನರಿಯಳನ್ಯಾ । ಧೀನವಾಗದ ಮನದಿ ಮರೆದಳು ದೇಹಭಾವನೆಯ ॥ ಧ್ಯಾನಲಬ್ಧ ನಿಜಾತ್ಮತತ್ವ । ಜ್ಞಾನಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತಪರಾನಂ । ದಾನುಭವಪದದೊಳಗೆ ನಿಂದೊಪೆದಳು ಕಳೇವರವ ॥ ೩೪ ॥ ವಿದುರ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನು ವರ । ನದಿಯೆನಿಸಿತಾ ದೇಹವದು ಲೋ । ಕದಲಿ ವಿಶ್ರುತವಾಯ್ತು ಮತ್ರ್ಯಸರಿತ್ಸವಾಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ವಿದಿತವಾದುದು ಸಿದ್ಧಪದವೆಂ । ದದುವೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಸಿದ್ಧ । ಪ್ರದವೆನಿಸಿತಿ ಧರೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಿಷೇವ್ಯತರವೆನಿಸಿ ॥ ೩೫ ॥ ಇದು ಸಮಸ್ತ ಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಾ । ರ್ಥದ ಸಮಾಹಿತಸಾರವೇದಾಂ । ತದ ಮಹಾತಾತ್ಪರ್ಯನಿಶ್ಚಿತಸಾರಸರಹಸ್ಯ ॥ ವಿದಿತ ಕಪಿಲಮಹಾತ್ಮನತಿಕರು । ಣದಲಿ ತಾಯನು ತಿಳುಹಿ ನಿಜಕ । ತ್ವದಲಿ ನಿಲಿಸಿದ ನಿರುಪಮಾಖ್ಯಾನೋತ್ತಮವಿದೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಆವನಿದನೋದುವನು ಕೇಳುವ । ನಾವನೀ ಭಗವನ್ಮಹಾತ್ಮದ । ದಾವಬೋಧರಹಸ್ಯವನು ತದ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದೊಲಿದು ॥ ಆವಿಮಳಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಂಗರಿ । ದಾವುದಿಹಪರದೊಳಗೆ ಪಡೆವರು । ಭಾವಿಸಲು ನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನ ನಿಜಗತಿಯ ॥ ॥ ೩೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೫೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೇ ಮಹಾಪುರಾಣೇ ತೃತೀಯಸ್ಕಂಧಸ್ಸಮಾಪ್ತಃ.

ಮೂರನೇ ಸ್ಕಂಧ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ ಚತುರ್ಥ ಸ್ಕಂಧ ಪ್ರಾರಂಭವು

ಸೂಚನೆ || ದಕ್ಷಸುತೆಪತಿಪಿತೃವಿರೋಧದ | ಲಕ್ಷ್ಯಮಾತ್ರೆಯಿಂದಾತ್ಮಬಂಧುದಿ | ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯುಳಿಕಾಡಿಗಳುಬೇ
ಡಿನಳಗಲಿದಳುಶಿವನ ||

ಪದನು || ವಿದುರಕೇಳಾಕೂತಿಯುಂಬಳ | ಮದುವೆಯಾಗಿರೆರುಚಿಯಸತಿಯಲಿ | ಪದುಮನಾಭನೆಜನಿಸಿದನುಯಜ್ಞಾಭಿ
ಧಾನದಲಿ || ಸುದತಿದಕ್ಷಿಣೆಸಹಿತಜಜ್ಞತ | ರೆದಲಿಯಾಮಪ್ರಮುಖರುದಿಸಲು | ಸದಮಳನುಸಲಹಿದನುಸುರರಸತಿಯಾಗಿಮನುಸ
ಥವ || ೧ || ಪದುಮಜನಪೇಳ್ಗೆಯಮನುಸುತೆ | ಮದುವೆಯಾಗಿರಲಾಪ್ರಸೂತಿಯು | ಉದಿಸಿದಳುದಕ್ಷಂಗೆಸತಿಯುಂಬತ್ತಳಸತಿ
ಶಿವನ || ಪದಯುಗಳಸೇವಾಸ್ಥಿತಿಗೆಸೇ | ರಿದಳುಬಳಿಕಾಪಿತೃಪ್ರಿಯದ್ವೇ | ಷದಲಿದೇಹತ್ಯಾಗವನುಮಾಡಿದಳುಕೇಳೆಂದ || ೨ ||
ಎಂದಡೆಂದನುವಿದುರನೆಲೆಮುನಿ | ಪಂಗ್ಯಹೇಳಾಶ್ಚರ್ಯಕಥನವ | ನಿಂದುಕೇಳ್ದೆನೆಲ್ಲಿಯುಮಾವಂದಿರಿಗೆಮನಮುನಿಸು || ಬಂದುದೇ
ನುನಿಮಿತ್ತಪರಮಾ | ನಂದಮೂರುತಿಶಿವನವಧುಧಿಟ | ಹೊಂದಿದಳೆಲೋಕೈಕನಾಥನರಮಣಿಕೇಳೆಂದ || ೩ || ನೊಸಲಕಂ
ಣಲಿನೋಡಿದರೆಜಗ | ಭಸುಮವಾಗದೆಕಾಲನಾವನ | ದೆಸೆಗೆನಡುಗುವನಪ್ರತಿಮನೆನಿಪಾಮಹೇಶ್ವರನು || ಮಸಗೆಬಗೆಕುನ
ರುಂಟೆಗುಣನಿಧಿ | ಶಶಿಪದಸೆಮಗಳೆಂದಬಾಯಲಿ | ಬಿಸಿಯನುಂಣನುದಕ್ಷನೆಪ್ತಮನಾದನೇಯಂದ || ೪ || ವಿದುರಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯಕಥ
ನವ | ಮದಮುಖರಿಗೊಂದುದಿನನರಸ | ತ್ರದಲಿನೆರೆದುದುಸಕಲವಿಬುಧಮುನೀಂದ್ರಸಂದೋಹ || ಪದುಮಭವಭವಮುಖ್ಯ
ರಾಸ್ಥಾ | ನದಲಿಕುಳ್ಳಿರಲಲ್ಲಿಗಖಿಳಾಂ | ಗದಲಿಬಂದನುದಕ್ಷನೆದ್ದುದುಸಕಲಮುನಿನಿವಹ || ೫ || ಕಾಲಿಗೆರಗಿದರಖಿಳಸುರಮುನಿ |
ಮಾಳ್ಪಗಳುತನತನಗೆಕಾಣುತ | ಯೇಳದೆರಗದೆಭದ್ರಪೀಠಾರೂಢನಾಗಿರಲು || ನೀಲಲೋಹಿತನಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಕೋಲ
ಗೊಂಡೆಂದದಲಿರೋಷಕೆ | ರಾಳಲೋಚನನನಭಿಭವಿಸಿನುಡಿದನುಮಹೇಶ್ವರನ || ೬ || ಕಂಡಿರೈಸುರವರರುಋಷಿಗಳು | ಕಂಡಿರೈಸ
ದ್ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು | ಕಂಡಿರೈಕಾಳ್ಗಾಯ್ತುಲಾಕಟಕಟಕುಲಾಚಾರ || ಖಂಡಪರಶುವಿನನುನಯವನೆರೆ | ಕಂಡಿರೈನೀವೆಲ್ಲವರುಕೈ
ಕೊಂಡುಬೆರತಿರಬಹುದೆಪರರಸಮೃದ್ಧಿತನಗೆಂದ || ೭ || ಸರಸಿಜಾಸನನೆಂದಮಾತಿನ | ಗುರುತನಕೆಮರುಳಾಗಿಲೋಕೇ | ಶ್ವರ
ನುಗುರುಲಘುತನನಬಲ್ಲವನೆಂದುಹೇಳ್ದರೆ || ಮರುಳುಗೊರವಗೆಮಗಳನಿತ್ತಾ | ದರಿಸಿದೆನುಸುರ್ಕಜನಕ್ಕೈಯಲಿ | ಕರದುಹೊ
ವಾಲೆಯನುಕೊಟ್ಟಂತಾಯ್ತುಕೇಳೆಂದ || ೮ || ಇದಿರುಗೊಂಡರ್ಚಿಸುವಮನವಿ | ಲ್ಲದಡೆಮಾತಿನಲುಚಿತನಮಾ | ಡಿದರೆಮಾ
ನ್ಯನೆಂತಂಮಮಹಿಮೆಗೆಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಪದುಮವನದಲಿಕಪ್ಪೆಗುಣಸರಿ | ಯದರೆಹಾನಿಯೆಪರಿಮಳಕೆಕಿಡಿ | ಸಿದೆನುಮಗಳನು
ದುರ್ವಿನೀತಂಗಿತ್ತುತಾನೆಂದ || ೯ || ಸ್ನಾನವೊದಲಿವರ್ಜ್ಯಸದನು | ಸ್ಥಾನವಲ್ಲಿಂದತ್ತಮಸಣ | ಸ್ಥಾನಮನೆಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗಪಿ
ಶಾಚಪರಿವಾರ || ತಾನರಿವನೆಂತಾತ್ಮಜನಬಹು | ಮಾನದಿರವನುಕುರುಬರರಿಪುದ | ಡೇನಮಾಣಿಕಮಾನ್ಯವಲ್ಲೆಜಾಣಸಭೆ
ಗೆಂದ || ೧೦ || ಅಶಿವನೀಶಿವನೆಂದುಬರಿದೇ | ಹೆಸರಹೊತ್ತನ್ಧರ್ಮಚಾರಿಯು | ನೊಸಲಭಜಿಸುವರಿವನನೀಶ್ವರನೆಂದುಪಾಪಿಗ
ಳು || ವಸುಧೆಯಲಿಘನಮಾಂಸಪಿಂಡ | ವ್ಯಸನಿಗಳುಪಾಷಂಡನುತದಲಿ | ಪಸರದಲಿಶಬ್ದ್ರತಿಗಳೆನುತಲೆದಕ್ಷಹೋರವಂಟ || ೧೧ ||
ಸೀಳುಬಾಯನುನೆರೆದಸಭೆಯಲಿ | ಕಾಳುಗೆಡದರೆದಕ್ಷನಿವನೀ | ರೇಳಜಗಕಭಿನಂದ್ಯನೆಂದನಕೂಡೆತನಗೇಕೆ || ಮೇಳವಿದು
ಮೃತ್ಯುವಿನೊಡನೆಸಂ | ಮೇಳವಲ್ಲಾಯೆನುತನೆಗಹಿದ | ಕ್ರೋಳನಲಿನಿಂದಿರ್ದನಂದೀಶ್ವರನುಘೋರ್ಜಿಸಿದ || ೧೨ || ಕುಸುಮಿತ
ಶೃತಿವರರುಕರ್ಮ | ಪ್ರಸರಪರಿನಿಷ್ಠಿತರುಮಹಮಪ | ನಿಸದಭಿಪ್ರಾಯಪ್ರವೀಣಜನೈಕನಿಂದಿತರು || ವಸುಧೆಯಮರರುಮಾನ
ಭೋಜನ | ವಸನಭಿಕ್ಷಾವೃತ್ತಿಗಳುದು | ರ್ವಿಷಯಲೋಲುಪರಾಗಿಯೆನೆಭೃಗುಕನಲಿಯಿಂತೆಂದ || ೧೩ || ಶಾಪವೇಶ್ರಕೆವಿಪ್ರ
ನೇದಕ | ಳಾಪವರನಿಂದಕನೆನೆಳುತ್ಕೈ | ತಾಪರಾಧನೆವಿಪ್ರಕುಲವಿದುಬರಿದೆಬೊಗುಳುವರೆ || ಪಾಪಿಶೈವವ್ರತಧರರೂನೆರೆ ಕಾ
ಪಥವಕ್ಕೆಕೊಂಡುಹೋಗಲಿ | ಕೋಪಕಲುಷಿತರೆಂದುಕೊಟ್ಟನುಶಾಪವನುಮಗುಳೆ || ೧೪ || ಸುಂಮನಲ್ಲಿಂದುಸುರಜೆದ್ದುಚ |
ತುರ್ಮುಖನುನೋಡುತ್ತಿರಲುಪರ | ಬೊಂಮಮೂರುತಿತಿರುಗಿದನುಕೈಲಾಸಪರ್ವತಕೆ || ದೌರ್ಮದಸ್ಯದಲಿಂತ್ರಾಕಳ್ಳಿದುದು | ತ
ನ್ನೆಮ್ಮಳಸಹಲಕಾಲದಕ್ಷವಿ | ಕರ್ಮಫಲಪರಿಪಾಕವಡದಂದದಲಿಕೇಳೆಂದ || ೧೫ || ಸರಸಿಜಾಸನನಾಪ್ರಜಾಧೀ | ಶ್ವರರಿಗೀಶ್ವರ
ನೆಂದುದಕ್ಷನ | ಕರದುಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿಪತಿಕರಿಸಿದನುಕಾಲದಲಿ || ಧರಿತವಾದುದುಮತ್ತೆಮದವಂ | ಕುರಿಸಿಪಲ್ಲವಿಸಿತ್ತುದರ್ಪಂ | ಗ
ರಸುತನದಪದಸಿದ್ಧಿಕೆಮಪರುಶವದಸಿದ್ಧಿಯಲಿ || ೧೬ || ಒಂದುದಿನಖೇಚರರುನಿಜಪಿತೃ | ಮಂದಿರದಯಜ್ಞೋತ್ಸವದಸೊ | ನಂ
ದದಲಿಪೋಪುತ್ತದಿವ್ಯವಿಮಾನಶತದೊಳಗೆ || ಸಂದಣಿಯಲೈತಪ್ಪುದನೀಕ್ಷಿಸು | ತಿಂದುಮುಖಿಕೈಲಾಸಶಿಖರದ | ಲಂದುಬೆಂನದ
ನೋಡಿದಳುಪತಿಯಂಭ್ರಿಗಭಿನವಿಸಿ || ೧೭ || ದೇವನೋಡಂಬರತಳದಲುಪ | ದೇವಗಣಮಾತ್ರವನನೀನದು | ಮಾವದಕ್ಷನವ

ನೆಯಯಜ್ಞಾರಂಭಸಂಭ್ರಮದ ॥ ಈವಿಬುಧನಾರಿಯರುಮಾಡು | ತ್ತೀವಿಳಾಸದಲೆಯ್ದುತಿರ್ದನಿ | ಮಾವಭಾವಿತನೋಡಲಾಗ ಜೆತನ್ಮಹೋತ್ಸವವ ॥ ೧೮ ॥ ವಿಹಿತವಲ್ಲಾದೇವನಿಜಪಿತೃ | ಗೃಹಮಹೋತ್ಸವವಾರ್ತೆಯನುಕೇ | ಳಹುದೆಮನೆಮನವಾರ್ತೆ ಯಲಿಮಕ್ಕಳಿಗೆಚಪಲವಲ ॥ ಬಹಳವಹಯಜ್ಞೋತ್ಸವಕೆತಾ | ಸಹಿತದೇವರಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗೆ | ಬಹಡೆವಿಜಯಂಗೈಯಬೇಕೆಂದ ಳಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೧೯ ॥ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳದೆಹೋಹದನುಚಿತ | ವರಸಿಮರುಳೆಂದೆಂನದಿರುಧಿಟ | ಕರೆಸಿಕೊಳಬೇಕೆಂಬುದಿಲ್ಲನಿ ಜಾನುರಾಗದಲಿ ॥ ಗುರುಗೃಹಕೆಪಿತೃಗೃಹಕೆಪತಿಮಂ | ದಿರಕೆದೇವರಿಗಿಂನುಬಂಣಿಸ | ಲರಿಯೆನೆಂನರ್ಥಿಯನುಸಲಿಸುವುದೆಂದ ಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ೨೦ ॥ ಅಲ್ಲಿಗೆಂನಯತಂಗಿಯರುನಿಜ | ವಲ್ಲಭರಸಹಿತೈಯ್ದುವರುಹುಸಿ | ಯಲ್ಲನಾವಿರಬೇಕೆನುನೆಯಲಿಕೆಡು ವುದೇನಿಂದು ॥ ಸಲ್ಲವೆನೆಬಹುಕಾಲಕಾಣದೆ | ನಿಲ್ಲದೆಂನಯಚಿತ್ತನೀನೇ | ಬಲ್ಲೆಬಿಂನಹಮಾಡಲಂಜುವೆನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೧ ॥ ಅವಧರಿಸುಲೋಕೈಕನಾಥ | ಗವರಗರುಶನವೇಕೆನಿತ್ಯೋ | ತ್ಸವವಲಾನಿಂನಂಘ್ರಿಕಮಲದಸಂನಿಧಿಯಸೇವೆ ॥ ಅವಗತಿಗೆತ್ತರ ಹಿಲ್ಲಬೆಂಗುಸು | ಹವಣಿಸುವರಳವಲ್ಲಚಲಚಿ | ತ್ತವನುಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿದಳುಪದಕೆ ॥ ೨೨ ॥ ಏಳುಸಾಕೇಳೆಲ್ಲವ ನುತಾ | ಕೇಳದೆನುತಪ್ಪೇನುನಿಂನಯ | ಹೇಳಿಕೆಗೆಹೊರೆಯಿಲ್ಲಹೋಗಲುಬಹುದುಬಾಂಧವರ ॥ ಆಲಯಕೆನುಡಮುಖರರೋ ಷಕ | ರಾಳದೃಷ್ಟಿಯಲೀಕ್ಷಿಸದೆಬರ | ಲೇಳಧಿಪವನುಮಾಡದಿರ್ದಡೆವನಿತೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ತ್ರಿಮದಮದನಾಂಧಕರರೋಷ ಕ್ರಮಿತಹೃದಯರುಸಾಧುಜನಸಂ | ಗವನುಸೇರುವರೆಂತುಕತ್ತಲಿಗುಂಟೆವೆಳಗಿನಲಿ ॥ ಮಮಕೆನೀನಿದನರಿಯೆಬಂಧು | ಭ್ರಮೆ ಹಿಡಿದುಮರುಳಾದೆಮಹದ | ಕ್ರಮವನವಧರಿಸಾದಡೆಂದನುಸತಿಗೆಶಶಿಮೌಳಿ ॥ ೨೪ ॥ ನೆನಪೆನಾನಿದನೀಗಳೀಮಾ | ತಿನಲಿಮ ರದಿರ್ದದನುನಿಂನಮ | ಜನಕನೆಂನನುವಿಶ್ವಸೃಗ್ಯಜ್ಞೋತ್ಸವದನಡುವೆ ॥ ವನಿತೆತಾಬರಲೇಳದಭಿಮಾ | ನದನವಮಾಡದೆಕುಳ್ಳಿರ ಲುಕಡು | ಮುನಿದುಮಾತಿನಮೊನೆಯಘಾಯದಿನೋಯಿಸಿದನೆಂನ ॥ ೨೫ ॥ ಅಂಬಿನಲಿನೋಣಿರಿದಡಾವ್ರಣ | ತುಂಬಲಾವೆಧೆಕೆ ರಳುವುದುದುರು | ದುಂಬಿದುರ್ಜನರೆಂದಮಾತಿನಬಾಣತಾಗಿದರೆ ॥ ಅಂಬುಜಾನನೆಕೆರಳದಾವ್ಯಥೆ | ಯಿಂಬುಗೊಂಡೊಡಲೊಳಗೆ ಮಾಸವನು | ಚುಂಬಿಸುವುದಸುತೆರಳುವಂನೆಗಮರೆಯಲರಿದೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಮರವೆನೆಂದನುನಿಂದಿಸಿದಡದ | ನರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೃತವನು | ಮರವೆನಾನೆಂತೆಂನಭಕ್ತರನಿಂದೆಯನುಮಾಡೆ ॥ ನೆರೆಮಹಾರೌರವದಲವರನು | ಮುರಿದುನೂಕದೆಕಲ್ಪಶತದಲಿ | ಮರುಗಿಸದೆಮನದಳಲುಹಿಂಗದುಮಹಿಳೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ದೇವಿನಿರ್ಮಳಸತ್ವವೇವಸು | ದೇವನುದರದಿತ್ರೋರ್ಪರಚಿನ್ಮಯ ನೇವಿಚಾರಿಸೆವಾಸುದೇವನತಂನಮನದೊಳಗೆ ॥ ಭಾವನೀಯನುವಂದನೀಯನು | ಭಾವಿಸಲುಬೇರೊಂದುದೈವದ | ಠಾವನರಿ ಯನುದ್ವೈವಹೀನರುವಂದ್ಯರಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ನಾಯನಡೆಭೋಜನವೆನಿಸುವೀ | ಕಾಯವನುತಾವೆಂದುಮಾಣದೆ | ಹೇಯವ ಹತನುಭೋಗವೇಪುರುಷಾರ್ಥತ್ರಮಗೆಂಬ ॥ ಬಾಯಿಬಡಿಕರಿಗೆರಗುವೆನುನಾ | ರಾಯಣಂಗಲ್ಲದೆನ್ಯಥಾಲೋ | ಕಾಯತಿಕರಲಿ ವಂದ್ಯಭಾವನೆಯಿಲ್ಲತನಗೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಆಗದೆನಗೆಲೆಸತಿಗಮನನೀ | ಹೋಗದಿರುನಿಜಬಂಧುಜನದನು | ರಾಗಮುಂನಿನಪರಿ ಯಲಿರದಸ್ಮದ್ವಿರೋಧದಲಿ ॥ ತಾಗಿಬಾಗಲದೇಕೆದೇಹ | ತ್ಯಾಗಪರಿಯಂತಹುದವಜ್ಞೆಗೆ | ಮೇಗರೆಯಮಾತಲ್ಲವೆಲೆನಳಿನಾಕ್ಷಿಕೇ ಳೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ನೋಡಲಾಗದಬಂಧುವರ್ಗದ | ಮಾಡುವುಪಚಾರವನುನಿಂಮಡಿ | ಗೂಡಿಗಮನವನರ್ಥಿಸುತ್ತಿದೆನೆಂನಮನವಿ ರದೆ ॥ ಬೇಡಹೋಗದಿರೆಂಬವಚನವ | ನಾಡಿಕೆಡಿಸದಿರೆಂದುಪತಿಯನು | ಕಾಡಿದಳುಕಾಲ್ಪಿಡಿದುಕಂಬನಿದುಂಬಿಕಮಲಾಕ್ಷಿ ॥ ೩೧ ॥ ಮಾನನಿಧಿಕಾಡಿದರೆಮನದನು | ಮಾನದಲಿನೋಡಿದನುತಂನಯ | ಮಾನಿನಿಗೆಮರಣಾಂತ್ಯವಾಯಿತ್ತೆರದಲೆಂದೆನುತ ॥ ಮೌನ ದಲಿಕುಳ್ಳಿರಲುಚಿತ್ತ | ಜ್ಞಾನದಲಿಡೋಳಾಯಮಾನವ | ನೋನುರಾಗದಲೆರಡುತೆರನಾದಳುಜಗಜ್ಜನನಿ ॥ ೩೨ ॥ ಮೃಡನ ನಲವಳುಬಾರದಡೆಹೋರ | ವಡುವಳಾಲಯದಿಂದಮತ್ತಂ | ತಡಿಯಿಡುವಳೊಳಯಿಕ್ಕಿಬಿಡಲಾರದೆನಿಜೇಶ್ವರನ ॥ ಅಡಿಗೆಬಂದೆರಗು ವಳುಗಲ್ಲವ | ಹಿಡಿದುಗಂಬನಿದುಂಬಿಮೌನವ | ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದಳಲುವಳುನುಡಿಯದಡೆನಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥ ೩೩ ॥ ಹಲವುಪರಿಯಲಿ ಕಾಂತೆನಿಜಕಾ | ದಲಗೆಕರುಣವತೋರಿಚಿತ್ತವ | ನೊಲಿಸಲಾರದೆಬಂಧುದರುಶನಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ನಿಳಯವನುಹೊರವಂಟಳಂ ಗನೆ | ಬಳಲಿಬಿಸುಸುಯ್ವುತ್ತಹೋಗಲು | ಬಳಿಯಬೈದುದುದೀಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯಮೇಲೆಪರಿವಾರ ॥ ೩೪ ॥ ವಜತಿಯನುಕುಳ್ಳಿರಿ ಸಿದಂದಿಯ | ಲೆತಬಲದಚಾಮರದನೆಗಹಿದ | ಕೊಡೆಯಸಿಂಧದಸೀಗುರಿಯಕಂತುಕದದರ್ಪಣದ ॥ ಹೊಡವಭೇರಿಯನುದ್ದಳಿಯ ಬೊ | ಬ್ಬಿಡುವಬಿರುದಿನಕಹಳೆಗಳಗಡ | ಬಡೆಯಘೋಷರಭಸದಲಿನಡದುದುವೀರಪರಿವಾರ ॥ ೩೫ ॥ ಕೊಂಬುಗಳಕೊಳಲುಗ ಳಮೊಳಗುವ | ದುಂದುಭಿಯವೀಣೆಗಳಬಿಜಯಾ | ಡಂಬರದಡಮರುಗದವಿವಿಧವಿಚಿತ್ರನಿರ್ಘೋಷ ॥ ಅಂಬರವನಳ್ಳಿರಿಯೆಭೂ ತಕ | ದಂಬಪತಿಗಳುತಮತಮಗೆನೆರ | ದಂಬಿಕೆಯನೆಡಗಲಸಿನಡದುದುಕೊಡೆಸಂದಣಿಸಿ ॥ ೩೬ ॥ ಮಸಗಿದುದುಕೆಂಧೂಳಿಜಗ ವನು | ಮುಸುಕಿದುದುಮುಂಕೊಂಡುಸೂರ್ಯನ | ರಸುಮೆಗಳುಮಾಸಿದವುಮೈಲಿಗೆಯಾಯ್ತುಮೂಲೋಕ ॥ ಹೆಸರಿಡುವರಿನ್ನಾ ರುನಡದುದು | ಪಶುಪತಿಯಸಪಡೆದಕ್ಷಯಜ್ಞದ | ವಿಷಯನಿರ್ಜಿತವೇದಘೋಷದಯಾಗಮಂದಿರಕೆ ॥ ೩೭ ॥ ನೆರದನಾನಾದೇಶದೇ

ಕದ । ಧರಣಿಸುಮಾರರಸಂದಣಿಸುಸುರ । ವರಸದಸ್ಯರಭೂರಿರುತ್ವಿಗ್ಜನದಸಂಕುಲದ ॥ ಪರಿಪರಿಯುಮೈದ್ವಿರೆಸುಮೆಶ್ರೋ । ಕೃ
ರದಕೃಷ್ಣಾಜಿನಕನಿಲಾ । ಸ್ತರದಕೂರ್ಪಸಮಿತ್ಕುಶಾದಿಗಳಸವನ್ಯೆಯಪದ ॥ ೩೮ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ಸಾರಸ್ವಸ್ಕ್ರುವಗಳಲಿಮೆರವೊಂ । ಕಾರರಂಜಿತಮಂತ್ರವರ್ಗ । ಚಾರುಪರಿವರ್ತನದಚಾತುರ್ಹೋತ್ರವಿಧಿಗಳಲಿ ॥ ಭೂರಿಭೋ
ಜನವಸನಸಾಲಂ । ಕಾರವಿಭವದಲೆಸವಪುರುಷರ । ನಾರಿಯರನಾನಾಜನೌಘದಸಾರಸಂಭ್ರಮದ ॥ ೩೯ ॥ ಅಮಹಾಧ್ವರವೆಸೆ
ಭುವನ । ಸ್ತೋಮವಂದಿಸಬರಲುಬಹಳ । ಪ್ರೇಮದಲಿಕಾಣುತ್ತ ತಾಯ್ತಂಗಿಯರುತಮತಮಗೆ ॥ ರೋಮಹರುಷದಲಪ್ಪಿದರು
ಸು । ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಗಳಸೆಯೆಲುಳ್ಳದಂ । ತಾಮಹಾನೆರವಿಯಲಿಮೌನದಲಿರ್ದುದಖಿಳಜನ ॥೪೦॥ ತಂದೆಕಾಣುತತಂನಮಗಳಂ ।
ಗೊಂದುನೆನುಮಾತಾಡದಿರೆಭಯ । ದಿಂದತಜ್ಜನನ್ಯಂದತ್ರಿಜಗಜ್ಜನನಿಯಡಿಗಳ್ಗೆ ॥ ವಂದಿಸುತ್ತಿರೆಮನದೊಳಗಭಾ । ವಂದು
ತಳೆದಗುತ್ತಸತಿನಡೆ । ತಂದುನಿಂದಳುನೋಡಿದಳುಕಜ್ಜದಸಂಭ್ರಮವ ॥ ೪೧ ॥ ಎಡೆಗಲಿಸಿನಿಜರುದ್ರಭಾಗವ । ಕೊಡದೆಮಾ
ಡುವಮಖವನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಸುಡುವವೊಲುನೋಡಿದಳುಸುರರನುಸಕಲಋತ್ವಿಜರ ॥ ಮೃಡನನುಳಿದುಂಬವರಿಗಾಹುತಿ । ಗೊಡುವ
ರಿಗೆತತ್ಫಲವನಿದಕ್ಕೆ । ಯೊಡನೆಕಾಣಿಸಿಕೊಡುವೆನೆನುತುರಿದೆದ್ದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೪೨ ॥ ಸಾಕುನಿಮ್ಮುಪಚಾರವೆನುತವೆ । ನೂಕಿದ
ಳುಪೀಠವನುತಾನಿರ । ದೋಕರಿಸಿದಳುಕಂಗಳಲಿಕೆಂಗಿಡಿಯುನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಲೋಕನಿಕರವನಿರದೆಸುಡುವಪಿ । ನಾಕಿಯರ್ಧಶರೀರೆ
ತಾನಂ । ಬಾಕೃತಿಯುತ್ತೋರಿದಳುತಳದಳುರೌದ್ರಮಯರಸವ ॥೪೩॥ ತನೆತಮಗೆತನಿಗೆದರಿವೀರ । ಪ್ರಮಥಕೋಟಿಗಳೇಳಲ
ವರನು । ಸಮತೆಯಲಿನಿಲಿಸಿದಳುಕರ್ಮಭ್ರಾಂತಿಗರಹೊಡದ ॥ ಭ್ರಮಿತರಿಗೆನೀವೇಳಲೇಕೆಂ । ದಮಿತತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಧಿನಿ । ರ್ಮ
ಮತೆಯಲಿನಿಜಜನಕನನುನಿಂದಿಸಿದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೪೪॥ ಸಕಳಮತಿಕೇಳ್ಳಲವೊನಿಶ್ಯಾ । ತ್ಮಕನಲಾಯ್ತುವಿಭೇದವಿಶ್ವ । ಪ್ರಕರ
ಬಾಂಧವನೊಳಗೆಬಲಿದುದೆಬಹಳವಿದ್ವೇಷ ॥ ಸಕಲಲೋಕಾಧೀಶ್ವರೇಶ್ವರ । ನಿಕರಸೇವಿತಪಾದಪೀಠನೊ । ಳಕಟನೀನೆಲೆಬಣಗೆ
ಬೆರತ್ತೆಯುಲಾಗುರುತ್ವದಲಿ ॥ ೪೫ ॥ ಆವನೆರಡಕ್ಷರದನಾಮವ । ನಾವನೆವದಿಂದೊಮ್ಮೆಪರವಶ । ಭಾವದಲಿಮರದಾಗಿನಾಲಿಗೆ
ಗೊನೆಬರುತಿರಲು ॥ ಬೇವ್ರಜಘಕುಲದಡವಿಪುರುಷಾ । ಘರ್ಗವಳಿಗಳಳವಡುವವಾನತ । ದೇವಮಸ್ತಕನಿಕರಶಿವನಲದೇಕೆಹನೆ
ನಿನಗೆ ॥ ೪೬ ॥ ಅರಿಯರೇಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳುನೀ । ನರಿತಗಾರನೆನಿನ್ನಭಾಗ । ಕ್ಕಾರುವಸ್ತೈವೆನೆಸಿಪ್ಪಶಿವನಿಂದಸಿವನಾಡವಲ ॥ ನೆರ
ದುಪೇನಿನ್ನಾಯುವಿಂದಿನ । ಲರಿಯುಬಂದುದುಬುದ್ಧಿಭೇದದ । ಕುರುಹಿನಲಿತೆರೆಕಾಣಬರುತಿದೆಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೪೭॥ ಚಿತ್ತ
ಶೀನನೆಕೇಳುನಿನ್ನನು । ಪೆತ್ತವರುಮುತ್ತವರುಮುನಿಗಳು । ಮುಕ್ತಿಕಾಮರುಭಜಿಸುವರದಾವನಪದಾಂಬುಜವ ॥ ವರ್ತಿಸುವ
ಳಾಜ್ಞೆಯಲಿಮಾಯಾ । ಮತ್ತಕಾಸಿನಿನಿನಗೆಮೇಳವೆ । ಮೃತ್ಯುಮೃತ್ಯುವಿನೊಡನೆಸುಖವಲ್ಲೆಂದಳಂಬುಮುಖಿ ॥೪೮॥ ವಿಧಿಗೆ
ವಿಧಿಯನುವಿಧಿಸುವಾತನು । ವಿಧಿಗೆಕಿಂಕರನಹನೆನಿನ್ನಂ । ತಧಮಕೇಳನ್ಯಾಯವಾದಿಯೆಸಾಕದಂತಿರಲಿ ॥ ಬುಧರದಾವನಸೇವೆ
ಯಲಿಬಹು । ವಿಧದೆಲೊಲಿದಂತಾಡುವರುನಿರ । ವಧಿಕಮಿತ್ಯಾನಂದಪದತಾವಾಗಿಧರೆಯೊಳಗೆ ॥೪೯॥ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಂತಿರೆವಿಶುದ್ಧ ।
ಸ್ಥಿತಿಯುಲಾನಿವಗೆನಗೆಮಾಣತಿ । ಮತಿವಿಹೀನನೆಕೇಳುನಿಮ್ಮಾಕುಪಥವೇಕೆಮಗೆ ॥ ಮತಿಗೆಬಾರದಡೆಮ್ಮಮಾರ್ಗ । ಸ್ಥಿತಿನಿಮಗೆ
ಬೇಡೊಬ್ಬನಲಿದು । ಸ್ಥಿತಿಯುಲಾಮಾರ್ಗದ್ವಯಕೆಕೇಳುದುಮೆಶ್ರುತಿಸಿದ್ಧ ॥೫೦॥ ನುಂದಮತಿಗಳುಜರದುಹಿರಿಯರ । ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರೆ
ಹೊರವಡುವದ । ಟ್ಲಿಂದಕಿವಿಗಳಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಲ್ಲದಡೆಸೀಳ್ಳದು ॥ ನಿಂದಿಸುವನಾಲಿಗೆಯನೆರಡಲೊ । ಳೊಂದುನೆರೆಕೈಗೊಡದಿ
ರ್ದಡೆ । ಹೊಂದುವುದುಸದ್ಧರ್ಮವಲ್ಲಿಯೆಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೫೧॥ ಸಾಕುನಿನ್ನಿಂದಾದದೇಹವಿ । ದೇಕೆಸುಡುಸುಡುಮುನಿಸು
ಹೊತ್ತುಪಿ । ನಾಕಿದಕ್ಷನಮಗಳಲಾನೀನೆಂಬನೆನ್ನೊಡನೆ ॥ ಲೋಕದಲಿನಿಂದ್ಯಾಶನವನವಿ । ವೇಕದಲಿಮರದುಂಡದದಮಗು ।
ಳ್ಳಕರಿಸಿದಡೆಶುದ್ಧಿಯಂದಳುಕಮಲದಳನಯನೆ ॥ ೫೨ ॥ ಎಂದುಸತಿಸಕ್ರೋಧರೋಚನೆ । ತಂದೆಯೊಡನೆಮಹಾಧ್ವರದಜನ ।
ವೃಂದವೀಕ್ಷಿಸಲೆದ್ದುಬಡಗಣದೆಸೆಯಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ಇಂದುಮೌಳಿಯಪದಸರೋಜ । ದ್ವಂದ್ವವನುಹೃದಯದಲಿಹಿಡಿದರ । ವಿಂ
ದಮುಖಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಳನುಪಮಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥೫೩॥ ಧರಿಸಿದಳುದೇಹದಲಿಸತಿದು । ರ್ಧರಮರುತ್ಪಾವಕನನಂಗೀ । ಕರಿಸಿದ
ಳುಮನದೊಳಗೆಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಶಿವಪದವ ॥ ಇರಲಿರಲುಯೋಗಾಗ್ನಿಯಲಿತನು । ವುರಿದುದಾಕ್ಷಣಕದನುಕಂಡಾ । ನೆರವಿಬೈದು
ದಾಕ್ಷನನುಪಾಯೆನುತಮಿಗೆಮರುಗಿ ॥ ೫೪ ॥ ಗಗನದಲಿಭೂಮಿಯಲಿದಶದಿ । ಕ್ಕುಗಳೊಳಗೆಹಾಹಾಮಹಾರವ । ಬಿಗಿದುದೋ
ರಂತ್ತೊದರಿದರುಸುರನರಮುನೀಶ್ವರರು ॥ ಮಗಳಮರಣವನೀಕ್ಷಿಸುತವೈ । ದೆಗೆಯನೀದುರ್ಬುದ್ಧಿಯೆನುತಾ । ಜಗದಮಾತ್ರೆಯ
ಕೇಡಿನಲಿಮರುಗಿದುದುಮೂಲೋಕ ॥ ೫೫ ॥ ತಲೆಯಮುರಿತ್ರೆಗೆಶೀಳುದಕ್ಷನ । ಬಳಗಸಹಿತಮಹಾಧ್ವರವನೆನು । ತಳಲುಮಿಗೆ
ಪರಿವಾರಭೂತಪ್ರಮಥಕೋಟಿಗಳು ॥ ಸೆಳದಕೈದುಗಳಂದಕವಿತರೆ । ಜಲಧಿಘೋಷದಲಾಮಹಾಸಂ । ಕುಲವನೀಕ್ಷಿಸಿನಗುತ
ಭೃಗುಮಂತ್ರಿಸಿದನಾಹುತಿಯ ॥ ೫೬ ॥ ದಕ್ಷನನುಕೊಲುವವರೆನೀವ್ಮುಖ । ದಕ್ಷೆಯುಪಮಾಳ್ಪವರೆಸಾಕೆನು । ತಕ್ಷರವನುಚ್ಚ
ರಿಸಿಮಖನಾಶನವಿನಾಶನವ ॥ ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿಯಲಿಡಲುತತ್ಪ್ರತಿ । ಪಕ್ಷಬಲವನುಮಂತ್ರಬಲದಿ । ರಕ್ಷಿತರುಸುರರೆದ್ದುಸದದರಲಕ್ಷ

ನಿಕರದಲಿ ॥೩೭॥ ಓಡಿದುದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಭಯದಲಿ । ಕೂಡೆ ಭೃಗುತತ್ಪ್ರಮಥರಧ್ವರ । ಗೇಡಿಗರನಪಹರಿಸಿದೆವು ತಾವೆನುತ ಹರುಷವ ನು ॥ ಪಾಡಿದರು ಭೃಗ್ವಾದಿಗಳು ಕೈ । ಮಾಡಿ ಯಾಗವನಾ ಪುರರು ಮುಳು । ಗಾಡಿದರು ಪುಳಕದಲಿ ನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನ ಕರುಣದಲಿ ॥೩೮॥

ಪ್ರಥಮಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವೀರಭದ್ರನ ಜನನ.

ಸೂಚನೆ॥ ದಕ್ಷಮಖವಿಧ್ವಂಸನಾಹವ । ದಕ್ಷನುದಿಸಿದನುನ್ನತಸ್ಮೃತಿ । ಪಕ್ಷಗಜಪಂಚಾಸ್ಯನಾವರ ವೀರಭದ್ರಭಟ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ವಿದುರ ಕೇಳ್ ವಿಶ್ವಪತಿಗಾ । ಹದನನರುಹಲು ದೇವಮುನಿ ನಾ । ರದನು ಬಿಜಯಂಗೈದನಾ ಕೈಲಾಸಪುರವರಕೆ । ತ್ರಿದಶಪತಿಪೂಜಿತನು ತ್ರೈಲೋ । ಕ್ಯದನುತಾಪಧ್ವಾಂತವನು ಕೆಡೆ । ಯೊದವ ನಾರಾಯಣನಿನಾದನಿರಂತರದಲೆಸೆಯೆ ॥೧॥ ಬಂದು ಮುನಿಪತಿ ಶಿವನ ಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ನೈಯಿಕ್ಕಿ ಹದನನು । ನಿಂದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು ಸತಿಗಾದ ಪರಿಭವವ ॥ ಹೊಂದಿದುದನಾ ಪ್ರಮಥರನು ಸದ । ದಂದವನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಲಿಸು । ತಿಂದುಧರನುರಿದೆದ್ದನುಗ್ರಾಮರುಷದಲಿ ಜಡಿದು ॥೨॥ ಹೂಂಕರಿಸುತ ಡಿಗಡಿಗೆ ಭುವನಭ । ಯಂಕರನು ನಿಂದಿರ್ದ ನೆಡಬಲ । ದಂಕದವರನು ನೋಡಿ ಬಿಡಿಬಿಡಿ ದಿಗೆದರಿ ಕಂಗಳಲಿ ॥ ಶಂಕರನು ತಾನೆಂಬವರಿಗೇ । ನಂಕವೆನುತ ವೆನೆಗರುಹಿ ನಿಜಕರ । ಪಂಕಜಾಗ್ರದನೌಡುಗಚ್ಚಿ ಮಹೋಗ್ರಮುಖನಾದ ॥೩॥ ಕೆಂಡವಾಗಲಿ ಲೋಕವೆಯಿದಾ । ಖಂಡಲಾದಿಗಳುರಿದು ಹೋಗಲಿ । ಪುಂಡರೀಕಾಸನನೆಘನದುದ್ಯೋಗವಾಗಿರಲಿ ॥ ಭಂಡರಾದೆವಲಾಯೆನುತ ನೆಡು । ಮಂಡೆಯನು ತುಡುಕಿದನು ಮೆರವು । ದ್ದಂಡ ಜಡೆಯನು ಕಿತ್ತು ಬೀಸಾಡಿದನು ಭೂತಳಕೆ ॥೪॥ ಅಟ್ಟಹಾಸದ ಲಭವನವನಿಯು । ಲಿಟ್ಟಡಾ ಜಡೆಯಿಂದ ನೆರೆಜಗ । ಝುಟ್ಟ ಜನಿಸಿದನಾ ಮಹಾಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿ ತನುಗೊಂಡು ॥ ಹುಟ್ಟಿದಂತಿರೆ ವೀರಭದ್ರನು । ಮೆಟ್ಟಿದಿಳೆ ಕುಸಿಯುಕ್ಕಿ ದಿವಿಜರ । ಬೆಟ್ಟ ಕೈಕಾಲುಗಳ ತಳ್ಳಡಂತ ಮೆರಚಯು ಬೆದರೆ ॥೫॥ ಮೇಲೆನೆಗಹಿದ ಬಹುವಿಧಾಯುಧ । ಜಾಲದಲಿ ರಂಜಿಸುವ ಸಾವಿರ । ತೋಳುಗಳ ಬಾಲಾರ್ಕನೇತ್ರ ಭ್ರುಕುಟಿ ಭೀಷಣದ ॥ ಭಾಳನಯನಾನಲನ ಬಹಳ । ಜ್ವಾಲೆಯಂದದ ಕೇಶನಿಚಯಾಕ । ರಾಳದಂಷ್ಟ್ರನ ನದ ಕಠೋರಂ ಕಪಾಲಮಾಲೆಗಳ ॥೬॥ ಭೂರಿಭೂಷಣ ಝುಣಝುಣತ್ಕೃತಿಘಂ । ಟಾರವದ ರಭಸದಲಿ ಚರಣಾಸ । ರೋರುಹಕೆ ಬಂದೆರಗಿ ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ಬೆಸಸೆನಲು ॥ ವೀರಭದ್ರನೆ ಬಾ ಮಗನೆ ಬಾ । ಘೋರರುದ್ರಾಂಶಕನೆ ಬಾ ರಣ । ಧೀರರರಸನೆ ಬಾಯೆನುತ ಮನ್ನಿಸಿದನಾ ಭಟನ ॥೭॥ ಕೊಲ್ಲು ದಕ್ಷನನಧ್ವರವನದ । ನೆಲ್ಲವನು ನೆರೆ ಕೆಡಿಸು ನಗುವರ । ಹಲ್ಲನುದುರಿಸು ಹೋಗು ತಡೆಯದೆ ಬೇಗ ಮಾಡೆನಲು ॥ ಎಲ್ಲಿಯವನಾ ದಕ್ಷ ಶಿಕ್ಷೆನ । ಬಲ್ಲೆ ನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಶತವಿದು । ಹುಲ್ಲಬಣಬೆಯ ಲಾಭವದ್ಭಟರೋಷಶಿಖಿಗೆಂದ ॥೮॥ ಒಡಿವ ಕಡೆಯದ ಕಾಲಲಾಪ್ಯೃಡ । ನಡಿಗೆರಗಿ ತತ್ಪಾದರಜವನು । ತೊಡದು ಕೊಳುತಂಗದಲಿ ನೋಡೆಂದೆನುತ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ॥ ಜಡಿಪ ಘನ ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಯು । ಗಡಬಡೆಯ ಗಂಭೀರಭೇರಿಯು । ಬಡಿಗುಳಿನ ಬಹುವಾದ್ಯರವದಲಿ ವೀರ ಹೊರವಂಟ ॥೯॥ ರುದ್ರಪಾರ್ಶ್ವದ ಪರೆಡಬಲದಲಿ । ಛಿದ್ರವೆನಿಸೈದಿದರು ತ್ರಿಜಗಕೆ । ಮುದ್ರಿಸಿದ ಭಯರಸವನೊದಗರು ಸೂಸಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ತದ್ಭಸದಲಿ ನಾಗಶಯನನ । ನಿಪ್ರೀತಿಳಿದುದು ಮಾಯೆನುತ ಹರ । ನದ್ರಿಯುಲಿತಲೆದೂಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಸೈವಹದ ॥೧೦॥ ಹೊಳೆದವು ಕಡಲೇಳು ಸುಭಟನ । ಕಾಲಧೂಳಿಯ ಲವನಿತಳಮಾ । ತಾಳಕಿಳಿದುದು ತಳ್ಳಿದುದ ಮರರವೊರೆಯಲೀ ಮುಳಲು ॥ ಹೇಳಲೇನದನಿನಶಶಿಗ ಳಗೆ । ಕಾಲುನಡೆಯಹಾಯ್ತು ಧಟರೆತ್ತಿದ । ಶೂಲನಿಕರದ ಮೊಳೆಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ವರರಥ ಸಿಲುಕಿ ॥೧೧॥ ಘೋರರೆನೋಡೌ ತಾಯೆನೋಟೀ । ಪರಮಋಷಿಗಳರಿದಿಶಾವಧಿ । ಕರಗಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿತೀ ಕೆಂಧೂಳಿಯುರವಣಿಸಿ ॥ ಪರಿಹೊಸತಲಾಯೆನುತ ದಕ್ಷಾ । ಧ್ವರದನಾರೀಪುರುಷಜನವ । ಚ್ಚರಿಯು ಬೊಬ್ಬೆರಿಗೆ ತೋರಲು ನಡೆದುದುರವಣಿಸಿ ॥೧೨॥ ಪ್ರಳಯವೋ ಮೇಣಖಿಳಭುವನಾ । ವಳಿಗೆ ಮೇಣೀ ದಕ್ಷದುಷ್ಕೃತ । ಫಲನಪರಿಪಾಕವೊ ಸತೀಕಾಯೋಪನೋದನದ ॥ ಬಲದಲಪರಾಧವಿದು ಸೆಂಮುನೆ । ತೊಲಗಲರಿಯದೆನುತ್ತ ಜನವು । ಮ್ಮಳಿಸಲಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಕವಿದುದು ಘಡೆ ಪುರಾಂತಕನ ॥೧೩॥ ದಿಗ್ಗಜಾವಳಿಗಳನು ನಿಜಶೂಲಾ । ಲಾಗ್ರದಲಿ ಕೊಂಡೆತ್ತಿ ಜಡೆಗಳ । ನುಗ್ರನಯನನು ಕೆದರಿ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ನೆರೆ ಕುಣಿವ ॥ ಅಗ್ನಿಗಂಣಿನ ಹರನೊಡನೆ ಬಲು । ವಿಗ್ರಹವನಾಚರಿಸಿ ಕೇಡಿಂ । ಗಗ್ರಜನು ತಾನಾಗದಿರನೆಂದಖಿಳಜನ ಬೆದರೆ ॥೧೪॥ ಏನಿದೇನದ್ಭುತ ಮಹಾದು । ರ್ಧರ್ಷನ ಮೆತ್ತಣ ರಭಸವಾಪ್ರಾ । ಚೀನಬರ್ಹಿಯ ರಾಜ್ಯದಲಿ ಚೋರಾದಿಬಾಧೆಯಿಲಿ ॥ ಹಾನಿಗವಸರವಿಲ್ಲೆನುತ್ತನು । ಮಾನಿಸಲು ದಕ್ಷಾಧ್ವರಕೆ ಹರ । ಸೇನೆ ಕವಿದುದು ಕೂಡೆ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳನಾಕ್ರಮಿಸಿ ॥೧೫॥ ಸ್ಥೂಲದೇಹದ ವಕ್ರವದನಕ । ರಾಳದಂಷ್ಟ್ರದ ಭ್ರುಕುಟಿಬದ್ಧ । ಭೀಳ

ಹೇಷದಕುಬುಜವಾಮನವಿಕೃತಿವಿಗ್ರಹದ || ಶೂಲಹಸ್ತದಬಹುವಿಧಾಯುಧ | ಜಾಲದೃಷ್ಟಿಯಭೂತವೇತಾ | ಳಾಳಿಪಟ್ಟಿದು
ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿ ಮಹಾಧ್ವರದಗೃಹವ ||೧೬|| ಹಲವುತಲೆಗಳಹಲವುಕಂಗಳ | ಹಲವುಭುಜಪಾದಾನನಂಗಳ | ಹಲವುವರ್ಣದಹಲವು
ರೂಪಾಕೃತಿಗುಣಸ್ವರದ || ಹಲವುಭಾಷೆಯಹಲವುಜಾತಿಯ | ಹಲವುವಿಕೃತಿವಿಚಿತ್ರಚೇಷ್ಟೆಯ | ಬಲನಸಧಿಬಲಾಮುಖದಲಾವ
ರಿಸಿತ್ತು ತನ್ಮುಖವ || ೧೭ || ಭೂರಿಭೂತಪ್ರೇತನಿಕರದ | ವೀರವೇತಾಳಾವಳಿಯಪ | ಸ್ಮಾರಘೋರಗ್ರಹಪಿಶಾಚಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷ
ಸರ || ಮಾರಿಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀಪ್ರಮು | ಖರೀರುವಿಧವಹವಿಶ್ವಪತಿಪರಿ | ವಾರಗಣನೋಹರಿಸಿಕವಿದುದುಯಾಗಮಂಟಪವ ||
ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟರುಕೇರುಬಾಗಿಲ | ಕೆತ್ತಕಥನನುಕೆಡೆಯೊದದುಕ್ಕಿ | ಗುತ್ತಿದರುತೋರಣಸಪದೆದರುವರಪತಾಕೆಗಳ || ತುತ್ತು
ಗೊಂಡರುಹವಿಗಳನುಹರ | ಸುತ್ತಹರನನುಹಲವುವಿಧದಲಿ | ಮೃತ್ಯುವಾದರುಮುಖಕೆಪರಮೇಶ್ವರನಪರಿವಾರ || ೧೮ || ಅಲಸ
ತ್ವಾಪ್ರಗ್ವಂಶನನುಧು | ವ್ವಾಳಿಸಿದರೊರೆಸಿದರುಪತ್ನೀ | ಶಾಲೆಯನುಸಭೆಯನುಸಧರ್ವ್ಯಾಗ್ನೀಂದ್ರಶಾಲೆಯನು || ಜಾಳುವಮಾಡಿದ
ರಾನುಹಾಶನ | ಶಾಲೆಯನುಖವಿಧಾಧ್ವರಾಂಗದ | ಶಾಲೆಯನುಮುರಿದೊರಸಿಬಿಸುಟರುರುದ್ರಭಟನಿಕರ ||೨೦|| ಒಡದುಬಿಸು
ಟರುಯಜ್ಞಪಾತ್ರದ | ಗಣಣನನುಮಂತ್ರಿಸುವಹವಿಯನು | ತುಡುಕಿಮೆದ್ದರುಕೆದರಿದರುಕಾಲಲಿಹುತಾಶನನ || ಎಡೆಗಲಸಿಪ್ಪೃತ
ಕುಂಭವನುಬಾ | ಯ್ಗಡಸಿನಡಸಿದರಾಜ್ಯವನುಸಾ | ವ್ಯಡನಶೇವೆಗೆಸರಿಯಕಾಣೆನೆನುತ್ತತವುತವುಗೆ|| ೨೧ || ಸೀಳಬೇಸತ
ದರೆಚಿನಶೂ | ಪರ್ಣಳಿಗಳಪಾಳಿಗಳನೊಡದುಕ | ಪಾಲನಿಕರಗ್ರಹಚನುಸಸ್ಯಕೃನೆಗಳನುಮುರಿದು || ಬೇಳ್ವರರುಕುಂಡದಲಿ
ಯೂಪಚ | ಷಾಲಚಾತುಹೋತ್ರಸಾಧನ | ಜಾಲವನುಜಗದೇಕವೀರರುಕೆಡಿಸಿದರುಮುಖವ || ೨೨ || ಎತ್ತಿಹಾಯ್ಕಿದರಾಮ
ಹಾಧ್ವರ | ಋತ್ವಿಜರನಮರಾಘವನುಬೆಂ | ಬತ್ತಿಹಿಡಿದರುಕೆಲರಜರದರುಕೆಲರಪತ್ನಿಯರ || ಸುತ್ತಿಸುಳಿವಸದಸ್ಯರನುಸು |
ಗ್ಗೊತ್ತಿದರುನೆರದಖಿಳವಿಪ್ರರ | ಮೊತ್ತವನುವೋದಿದರುಮುತ್ತಿಪಿದರುಮುಖಾಗ್ನಿಯಲಿ || ೨೩ || ಅಟ್ಟಿಹಿಡಿದೆನುಭಗನನಾಜ
ಗ | ಜಟ್ಟನಂದೀಶ್ವರನುಭೃಗುವನು | ಕಟ್ಟದನುಹೆಡಗುಡಿಯನಾಮಣಿಮಾನುಪೂಷಣನು || ಮುಟ್ಟಿಹಿಡಿದನುವೈರಿವಂಶಘ! ರ
ಟ್ಟನಾಚಂಡೇಶದಕ್ಷನ | ಮೆಟ್ಟಿಕೆಡಹಿದನೆಡದಕಾಲಲಿವೀರಭದ್ರಭಟ || ೨೪ || ಕೊಲ್ಲದಿರುಪಾಯೆನುತಪಿಪ್ರರು | ಚೆಲ್ಲಿದರುದೆ
ಸೆದೆಸೆಗೆನೆರವಿಯ | ನಲ್ಲಿಕಂಡವರಾರುಹರದುದುಭೂರಿಭೋಜನದ || ನಿಲ್ಲದೋಡಿದರಾಸದಸ್ಯರು | ಕೊಳ್ಳಯೇಕೈದುಗಳಲಾ
ಯೆನು | ತೆಲ್ಲರನುವಿಕಳಾಂಗರನುಮಾಡಿದರುಸುರವರರ || ೨೫ || || ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||
ಭುವನಪತಿನಿಂದೆಯನುವಿಪ್ರ | ಬೃವನುಮಾಡುತ್ತಿರಲುನಿಡುಗ | ಡ್ಡವನುತೋರುತನಕ್ಕವನುಭೃಗುನೀನಲಾಯೆನುತ || ಬವರಿ
ಗಡ್ಡವಹರಿದುಅಗ್ನಿಗೆ | ಹವಿಯುವಾಡಿದನೀನಲಾನ | ಕ್ಕವನುಪೂಷನೆನುತ್ತಹೊಡದನುಬಾಯಹಲುಕಳಿಯೆ || ೨೬ | ಪನ್ನ
ಗೇಂದ್ರವಿಭೂಷಣನನೀ | ಕುಂನಿನಿಂದಿಸೆಸಭೆಯೊಳಗೆಕಣು | ಸಂನೆಯನುಮಾಡಿದೆಯಲಾಪಾತಕಿಯೆತಂನೊಡನೆ || ಇಂನುಮಾ
ಡಾಪಡೆಯೆನುತಭಗ | ನುಂನತಾಕ್ಷಿಗಳೆರಡನತಿಸಂ | ಪಂನಸಾಹಸನಾತರಿಸಿಕೆಡಹಿದನುಧರಣಿಯಲಿ || ೨೭ || ಕತ್ತಿಗರವಾತಕ
ಕೆಪಿಪ್ರಯ | ಶ್ಚಿತ್ತವಿಧಿಯಾಯ್ತೆಂನುವಾತಕೆ | ಶಸ್ತ್ರವಿಗೆಕರುಣೀಸುದೆನಲಾದಕ್ಷನನುಕೆಡಹಿ || ಎತ್ತಿಹೊಡದರೆಕಡುಗದಲಿಹೊಸ!
ಕ್ಕತ್ತಿವಾಸನಘಾಯದಲಿತಲೆ | ಯೆತ್ತಲಾಹುಲುರೋಮಹರಿಯದುವಿದುರಕೇಳೆಂದ || ೨೮ || ಪರಿಪರಿಯಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರನಿಕರದ |
ಲರಿದರಾತನಕೊರಳನೊರೆನೆ | ತ್ತರನಕಾಣವುಕೈದುಕಾಳಾದವುಮಹಾದೇವ || ಪರಮವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಪರಮೇ | ಶ್ವರನುಮನದೊ
ಳಗೇನಿಜೇನ | ಚ್ಛರಿಯೆನುತವೆರಗಾಗಿತತ್ವಧ್ಯಸಪರನಾದ || ೨೯ || ಯಾಗಪಶುಸಿಂಜ್ಞಕನವಿಧಿನಿ | ಭರ್ಗಗಧೇಯನಕೊಲೆ
ಗೆಹೇಳದ | ಯೋಗವಲ್ಲಾತೆಗೆಮಹಾಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಸಂಚಯವ || ಈಗಳರಿದೆನೆನುತ್ತಮುಗುಳಾ | ಭೋಗಿಭೂಷಣನವನಕೊರ
ಳನು | ನೀಗಿದನುಮುರಮುರುಹಿಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯವಿರಚಿಸಿದ || ೩೦ || ಲೇಸೆನುತತನತನಗೆಪನ್ನಗ | ಭೂಷಣನಪರಿವಾರ
ಸಾಗರ | ಘೋಷದಲಿಹೊಗಳಿದುದುದಕ್ಷವಧಾಪ್ರಯುಕ್ತದಲಿ | ಆಸಕಲಭೂಸುರರುದಕ್ಷೋ | ಪಾಸಕರುಹಾಯೆನುತದುಃಖಮ|
ಹಾಸಮುದ್ರದಲದ್ದುದೇನಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ || ೩೧ || ದಕ್ಷಯಜ್ಞಶಿರೋವಿಭಂಜನ | ದಕ್ಷಜಯದುಷ್ಕರ್ಮಕೃತ್ಪ್ರತಿ | ಪ
ಕ್ಷಜಯಜಯದುರ್ವಿಗಾಹ್ಯಾನಂತಮಹಿಮಜಯ || ಅಕ್ಷಯಾಮಳಕೀರ್ತಿಜಯವಿಷ | ಮಾಕ್ಷವಿಶ್ವಾಧೀಶಜಯಸ | ದ್ರಕ್ಷಣಾಹಿ
ತದೇವಜಯಯೆನುತಿರ್ದುದಮರಗಣ || ೩೨ || ಅಭವನಂಗೋಪಾಂಗಭಂಗ | ಕ್ಷುಭಿತರಿಗೆನೀವಂಜಬೇಡೆಂ | ದಭಯವ
ನುಕರುಣಿಸಿದನಾಶರಣಾಗತರಿಗೊಲಿದು || ತ್ರಿಭುವನಾಧೀಶ್ವರನುಮರಳಿದ | ಸುಭಯಕರನಿತ್ಯಾತ್ಮನವರಿಗೆ | ಶುಭವನೀವೆನೆ
ನುತ್ತನಿಜಕೈಲಾಸಪುರವರಕೆ || ... ... ||೩೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೩೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದೇವತೆತಳು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಮೊರೆಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ॥ ಕ್ಷಮಿಸಿದನುಮಾಯಾವಿಮೋಹ | ಭ್ರಮಿತರಪರಾಧವನುತಂನನು | ಕಮಲಭವನುಪಚರಿಸಿ
ದರೆದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುವಿದುರವಿರಿಂಚನಲ್ಲಿಗೆ | ಬೀಳುಕೊಂಡುದುಸಕಲಸುರಮುನಿ | ಜಾಲವಾದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಕನೆದುಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಊಳಿಗವನುಪವರ್ಣಿಸಲುಪರ | ಶೂಲಮುದ್ಗರಖಡ್ಗಹತಿಯಲಿ | ತೋಳುಡಿದುತ್ರೊಡೆಹರಿದುಕೈಗಳುಮುರಿದುತಲೆಯೊಡೆದು ॥೧॥ ಮತ್ತೆಮುರಿಮುರಿದೀಕ್ಷಿಸುತಬೆಂ | ಬತ್ತಿಬಾರದೆಮಾಣರಭವನ | ತೆತ್ತಿಗರುನಡೆಬೇಗದಲಿಬಲುಮೃತ್ಯುವಿನಮುಖಕೆ॥ ತುತ್ತುಗಳುತಾವಾಗಿಬದುಕಿದೆ | ವಿತ್ತಲೊಂಮಿಗೆನುತ್ತತ್ರಿದಶರ | ಮೊತ್ತಭಯದಿಂದೋಡಿಹೊಕ್ಕುದುಕಮಲಜನಮನೆಯ ॥೨॥ ದಿಗಧಿಪರುಮುನಿವರರುನಿಜಪದ | ಯುಗಳದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಕೈಗಳ | ಮುಗಿದುನಿಂದಿರಲೇನಿದೆತ್ತಣದುಗುಡವಿದುನಿಮಗೆ ॥ ಭಗನಕೆಂಣೇನಾಯ್ತುಕಾಣೆನು | ಭೃಗುವದನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುತುಟಿಯೊಳ | ದೆಗದುದೇನುನಿಮಿತ್ತಪೂಷಂಗೆಂದನಬುಜಭವ ॥೩॥ ಅಂಗವಿಕಳತೆಯಾಕೆಸುರರಿಗೆ | ಸಂಗರವಿದಾರೊಡನೆನಿಮಗೀ | ಭಂಗವಾರಿಂದಾಯ್ತುನಡುಗುವಿರೇಕೆಹೇಳಿಯೆನೆ॥ ಸಿಂಗಿಗೊರಳನವರ್ಗಳೆಂಮನು | ಭಂಗಿಸಿದರೀಪರಿಯಲೆನಲೇ | ಕಿಂಗಿತಜ್ಞನಲಾಭವತ್ಪದವೆಂದುದಮರಗಣ ॥೪॥ ಎನಲುನುಡಿದನುಪಾಪಿಗಳಿರೇ | ಕನಲನೊಡನೆಯಮೇಳತಂದಿರಿ | ತನಗೆಮಾರಿಯನಕಟಕೆಡಿಸಿದಿರೇಮಹಾಧ್ವರವ ॥ ಮುನಿದಡಭವನೆಮುಂಡೆನಿಲುವಂ | ಣನನುತ್ತೋರಾದಕ್ಷನಕ್ಷಮ | ನೆನಿಸಿಕೊಟ್ಟನಲಾಜಗನ್ಮಾತೆಯನುಮಂನಿಸಿದ ॥೫॥ ಅರಿಯರಾವನಶಕ್ತಿಗಳನಾ | ನರಿಯೆನಾನಾರದನಮುನಿಸನದ | ನರಿಯನಾತನನಿಜವನಾತನಶೌರ್ಯಸಾಹಸವ ॥ ಅರಿಯರರಿವರದೆಂತುನೀವೆಲೆ | ಕುರಿಗಳಿರಕೈಕೊಂಡುಕೊಲುವಾ | ಗೋರಲುತಿಲ್ಲಿಗೆಬಂದಡೇಗುವೆನೆಂದನಬುಜಭವ ॥೬॥ ಕೆಣಕಿಬದುಕುವರುಂಟೆಭಾಳೇ | ಕ್ಷಣನನಕಟಾಧ್ವರದಭಾಗವ | ಬಣಗುಗಳುಕುಡಿಸದೆವ್ಯರ್ಥಾಹಂಕಾರವನುಮಾಡಿ ॥ ಎಣಿಸಲರಿಯಿರಿಮೇಲೆಕಾರ್ಯದ | ಕುಣಿಕೆಯನುತಾಬಲ್ಲನಾರಾ | ಯಣನುಬಲ್ಲನುಬಾರದಿದ್ದೆವುತನ್ಮಹಾಧ್ವರಕೆ ॥೭॥ ಎಂನತಂನಲಿಹರಿಯಲರಿವುದೆ | ಪಂನಗೇಂದ್ರವಿಭೂಷಣನಹಗೆ | ಬಂನಬಡಿಸದೆಬಿಡದುದಾವನತ್ರಯವನೀಕ್ಷಣವೆ ॥ ತಂನನಿಜವನಿತೆಯವಿಯೋಗೋ | ತ್ಪಂನರೋಷಜ್ವಾಲೆಯುರುಹದ | ಮುಂನವೇಮೊರೆಯೊಗುವುದಾತ್ರಿಪುರಾಂತಕನಪದವ ॥೮॥ ಉರಿಯನಾವೇಹೊಗುವಡೀನಿಂ | ಮುರುದಯಾಸ್ಪದವೇಕೆಬಿಂನಹ | ಮರಣಭಯವಿಲ್ಲಡಡೆಮುಕ್ತಿಪದಾಶ್ರಯವದೇಕೆ ॥ ಹರನಕೋಪದಶಮನವನುನಾವ್ | ವಿರಚಿಸುವಡೀವಿಧಿಯೆನಿಂಮಡಿ | ಕರುಣಿಸೂದಿಂನೇನುಹದನೆಮಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥೯॥ ಅಹುದಹುದುತಪ್ಪೇನುತಾನೇ | ಬಹೆನುನಡೆನಡೆಶನಗಭೀಷ್ಟವು | ತುಹಿನರಶ್ಮಿಕಳಾವತಂಸನದರುಶನವಿದೆನುತ ॥ ಬಹಳಸುರಮುನಿಪಿತೃಸುತಾರಾ | ಗ್ರಹನಿಕರಲೋಕಾಧಿನಾಥರು | ಸಹಿತಬಿಜಯಂ

ಕೈಲಾಸ ವರ್ಣನೆ.

ಗೈದನಾರಚಿತಾದ್ರಿಪುರವರಕೆ ॥೧೦॥ ಕಂಡರಾಕಮಲಾಸನಾದ್ಯರು | ಖಂಡಪರಶುಪ್ರಿಯನಿವಾಸೋ | ದ್ದಂಡಶೈಲೋತ್ತಮಮಹಾಕೈಲಾಸಗಿರಿವರವ ॥ ಚಂಡಕರಕರನಿಕರತಾಪಸ | ಕಂಡರಿಯದನುಪಮಲತಾತರು | ಮಂಡಲದತಪ್ಪಲವನಾಳಿಯತಂಪಿನಲಿಮೆರವ ॥೧೧॥ ಹಲವುಧಾತುವಿಚಿತ್ರಕಾಂತಿಯ | ಹಲವುರತ್ನಾವಳಿಯಶೃಂಗದ | ಹಲವುಗುಲ್ಮಲತಾದ್ಯಮಪ್ರಚ್ಛಂಪಕಂದರದ ॥ ಹಲವುನಿರ್ಜರನಿಮ್ನಗೋಷಧ | ಹಲವುಕಮಲಾಕರದನಿಕರದ | ಹಲವುಖಗಮೃಗಕುಲವಿಹಾರವಿಹಾರಿತಸ್ಥಳವ ॥೧೨॥ ಪಾರಿಜಾತಸನಪನಸಜಂ | ಬೀರಬಕುಳಾಶೋಕವರನಂ | ದಾರಚೂತಾಮೃತದಕಾಂಬುಜಕುಮುದಚಂದನದ ॥ ಸಾರಸರಳಾಶ್ವತ್ಥಪೂಗೋ | ದಾರತಿಲಕಲವಂಗಬೀಜಾ | ಪೂರಕುಟಜಸದಿಕ್ಷುಖರ್ಜೂರಾಮಲಕಚಮ್ಪದ ॥೧೩॥ ತೆಂಗುಗಳಫಲಭರದಲೊಪ್ಪವ | ಹಣ್ಣೊನೆಯಕದಳಿಗಳವರಸಾ | ರಂಗನಿಕರದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳದಾಳಿಂಬಪಂಕ್ತಿಗಳ ॥ ಕಂಗೊಳಿಪಬಹುಫಲಕುಸುಮಗಂ | ಧಂಗಳಿಗೆಬಳಸಲುವಪಾಡುವ | ಭೃಂಗನಿಕರದಲೆಸೆವಗಿರಿಯನುಕಂಡುದಮರಗಣ ॥೧೪॥ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಫಲಸಿ | ದ್ಧರಮಹೌಷಧಮೂಲಿಕಾಸಿ | ದ್ಧರತಪಸ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಿದ್ಧರಯೋಗಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ನಿರುತಪರತತ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧರ | ನಿರುಪಮಾಮಳಮಂತ್ರಸಿದ್ಧರ | ನೆರೆವಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತನಡದುದುದಿವಿಜಸಂದೋಹ ॥೧೫॥ ಕಿಂನರರಕಂನೆಯರಖೇಚರ | ಕಂನೆಯರಗಾಂಧರ್ವಗರುಡರ | ಕಂನೆಯರಕಿಂಪುರುಷವಿದ್ಯಾಧರರಕಂನೆಯರ ॥ ಪಂನಗರಕಂನೆಯರಅಪ್ಸರ | ಕಂನೆಯರಸಂಮೇಳವದಸಂ | ಪಂನಗೀತವನಾಲಿಸುತನಡೆತಂದುದಮರಗಣ ॥೧೬॥ ಲಲಿತನವವಿಧಕುಸುಮಮಧುಪರಿ | ಮಳಿತಮಂದಾನಿಲನತೂಗುವ | ತಳಿರುಗಳಮಾಮರನಸೋಗಿಲೆಗಳಕಳಧ್ವನಿಯ ॥ ಬಳಸಲುವತುಂಬಿಗಳಪಾಡುವ | ಗಿಳಿಗಳಾಡುವಸೋಗೆಗಳತಿಳಿ | ಗೊಳನ

ಹಂಸೆಯುವೆನಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಂತಲೆದೂಗಿಸಿತುಸುರರ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುಹರಮಹಾಶ್ರೈ । ಲಾಸುರಂಜನನನುಭವಾಸೀ । ಸೌಧನಪೇವನನೆ
ನಿಪನೆಂದಾಸಲಿಲಪೀಕರದ ॥ ಅನಿಖಿಳಮುನಿಕುಲದಘನಸುಂ । ದಾನನನುನೋಡುತ್ತಕುಂಡರು । ನಾನನಿಧಿಗಳುಮುಂಬೆನೆ
ರವಳಕಾಪುರಿಪ್ರಸೆಯು ।೧೮॥ ಕನಕಮಣಿರಚನೆಗಳಸವರ್ಗ । ಸ್ಫಟಿಕಳದಭಿತ್ತಿಗಳಮನೆಗಳ । ಕನಕಕಲಶಾಲಂಕೃತಪ್ರಾಸಾ
ಧಪಂಕ್ತಿಗಳ ॥ ಕನಕಗೃಹಪರಿಕರದನಿಕರದ । ಕನಕಮಯಸರೋವರಗಳೀವಣದ । ಕನಕಭೂಧರೋದ್ಧಾರೆನಿಕರದಲೆಸೆಯುತನವ
ರತ ॥ ೧೯ ॥ ಹರಸಖನನಿಸ್ಸ್ವಧನಾಧೀ । ಶ್ವರನಪುರವಿಭವವನುನೆ । ಸ್ವತ । ಸುರರುಕಂಡರುಮೆರವಸೌಗಂಧಿಕವಮಹಾವನ
ವ । ಧರಿಸಿತದ್ವನನಾಮವನುಸಂ । ತರುಹತತಿರಂಜಿಸುವನದರೊಳು । ಹರಿವ್ರುನಿಸ್ಪಶಿಗವರನದಿಪುರದೆರಸುಬಾಹೆಯುಲಿ॥೨೦॥
ನಂದೆದುರಿತವಿನಾಶನಾಳಕ । ನಂದೆತಜ್ಞರಕೇಳಿಗಿಳ್ದರೆ । ವಿಂದಮುಖಿಯರುವರಪಿವಾನವನಾರತಿಶ್ರಮವ ॥ ಹಿಂದುಗಳಪ್ರತರ
ಮಣರೊಡನಾ । ನಂದದಿಂದಾಡುತ್ತಿರಲುಸುರ । ವೃಂದನೋಡುತನದುದಾಕೈಲಾಸಪುರವರಕೆ ॥೨೧॥ ಸುರಸಭೂರುಹಗಂಧ
ಕುಂಕುಮ । ಪರಿಮಳತಪೀಯೂಷಸಂನಿಭ । ಸುರನದೀಸಲಿಲನನುನಿಡಿಬರಿಕೈಗಳಲಿನೊಗದು ॥ ಬೆರಸಿಕರಣಿಗಳೊಡನೆತೃಷೆ
ಪರಿ । ಹರಿಸಿತೆಂನಯುಕುಡಿದುಕೆರವ್ರತ । ಕರಿಗಳಾಡುತ್ತಿರಲುಕಂಡರುಸುರರಸಂಭ್ರಮನ ॥ ೨೨ ॥ ಮುಗಿಲುವಿಂಚುಗಳಂದ
ಬೆಳಗುವ । ಗಗನಮಂಡಲದಂತೆಘನಕಾಂ । ತಿಗಳದಿವ್ಯಸುವರ್ಣರತ್ನವಿಮಾನಪಂಕ್ತಿಗಳ ॥ ಸೊಗಯಿಸುವವಿತ್ತೇಶಪುರಲ । ಪ್ಪೆ
ನಸುರಾವಳಿಸಹಿತನಿಜಸೃ । ಷ್ಟಿಗಳೊಳತಿಶಯವೆನುತತಲೆದೂಗುತ್ತನಡೆತಂದ ॥ ೨೩ ॥ ವೈರಮಾತ್ರವನರಿಯದಾವನ । ಚಾರಿಗ
ಳಮೃಗಪಕ್ಷಿಕುಲದು । ಚ್ಚಾರಣೆಯೊಳಿವೆಮಂತ್ರಪೌನಶ್ಚರಣದುತ್ಸವನ । ಭೂರಿಋಷಿಕಂಸೆಯುರನಾಮುನಿ । ನಾರಿಯರಸೀಪ್ಸೆ
ಸುತಕಂಡರು । ದೂರದಲಿಧೂರ್ಜಟಿನಿವಾಸೋಂನತಮಹಾವಟವ ॥ ೨೪ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ನೂರುಯೋಜನದುನ್ನತಿಕೆಯುಲಿ । ವಿಸ್ತಾರಿಘನಮಂಡಲವನಗಲಕೆ । ಮೂರುಗೊಂಡಿರೆಗಿರಿಯುಸಪ್ತತ್ರಯುಯೋಜನವ ॥ ತೋ
ರಹನೊಂಬುಗಳಲಗಕುಲ । ವೀರಿಡೆಳೆಗೊಂಬುಗಳತಲ್ಪರ್ಗಳ । ತಾರುಧಟ್ಟನಹಸುರೆಲೆಯುತಂಪಿನಮಹಾವಟವ ॥೨೫॥ ಯೋ
ಗಮಯವಟಕುಜದನೆಳಲಲಿ । ಯೋಗನಾಯೇಶ್ವರನುನಿರುಪಮ । ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿರಲುಕಾಣುತಮುಂದೆದೂರದಲಿ । ಬಾಗಿ
ಕೈಮುಗಿದೆರಜಯಜಯ । ಯೋಗಿವಂದಿತಚರಣಕರುಣಾ । ಸಾಗರನೆಶಾಶ್ವತನೆಶರಣಾಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥೨೬॥ ಎಡದಮ್ರ
ಗಪದಕಮಲವನುಬಲ । ದೊಡೆಗೆತೆಗದುವರಾಸನದನಳ । ನಡಿಸಿಕುಳ್ಳಿರೆತತ್ವಮುದ್ರೆಯಲಾತ್ಮಚಿಂತೆಯಲಿ ॥ ನಿಡುಜಡೆಯ
ಕೆಕರೆಯುಕಂಗಳ । ಕಡಲಿಡುವಕರುಣಾಮೃತದನಯು । ವಡದನಯುನಾಂಬುಜದಮೃಡನನುಕಂಡುದಮರಗಣ ॥೨೭॥ ಫಾಳ
ನೇತ್ರದಭಸಿತಗಾತ್ರದ । ಲೋಲಮಣಿಕುಂಡಲದಮೆರವಕ । ಪೋಲಕಾಂತಿಯದಂತಪಂಕ್ತಿಯಪಲ್ಲವಾಧರದ ॥ ನೀಲಕಂಠದನಾ
ಗಪಯಜುದ । ತೋಳಫಣಿಕಂಕಣದಜಪಮಣಿ । ಮಾಲೆಮುಂಗೈಲಿಸನಶಿವನನುಕಂಡರುಮರಗಣ ॥ ೨೮ ॥ ಪೇರುರದಗಂಭೀ
ರನಾಭಿಯ । ಚಾರುಚರ್ಮಾಂಬರದಘನಕ । ರ್ಪೂರಗೌರತನುಪ್ರಭಾಭಾಸಿತದಿಗಂತರದ ॥ ಘೋರರೂಪವನುಳಿದುಶಾಂತಾ ।
ಕಾರದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಶಿವನನು । ದೂರದಿಂದವೆಕಂಡುನಮ್ರಯುಕ್ತಿತಾಸುರಸ್ತೋತ್ರವ ॥ ೨೯ ॥ ಜಯಮಹೇಶ್ವರಸಕಲಭುವನಾ ।
ಶ್ರಯಸದಾಶಿವಸಾಧುಜನಸಂ । ಶ್ರಯಸನಾತನಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕವಿಗ್ರಹನೆ ॥ ಜಯಜಗಜ್ಜೀವನನೆಜಯಜಯ । ಜಯಜಗತ್ಪಾ
ವನನೆಗೌರೀ । ಪ್ರಿಯನೆಪರಮೇಶ್ವರನೆಶರಣಾಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೩೦ ॥ ವಿಶ್ವಮಯವಿಶ್ವೇಶವಿಶ್ವಾ । ಧೀಶ್ವರಾರ್ಚಿತಚರಣ
ನಿರ್ಮಿತ । ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾಧಾರಸಂಹೃತವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾತ್ಮ ॥ ವಿಶ್ವತೈಜಸಸಂಸುಪ್ರತತುರಿ । ಯೋಶ್ವರಾತ್ಮಕಪರಮಾವಜಿತ । ವಿಶ್ವವಿ
ಶ್ವಾಕಾರಶರಣಾಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೩೧ ॥ ದೇವದೇವಾಧಿಪನನುಸ್ಕೃತ । ದೇವದೇವಾಧೀಶಪೂಜಿತ । ದೇವದೇವವರೇಣ್ಯ
ಸರದಾರಾಧ್ಯವರದೇಶ ॥ ದೇವಮುನಿಜನಚಿತ್ತಚಿನುಮಯ । ದೇವದೇವಪ್ರೋತ್ತಮುನಿಜೋತ್ತಮ । ದೇವದೇವಾರಾಧ್ಯಶರ
ಣಾಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥೩೨॥ ಹರಗಿರೀಶಕಪಾಲಿಶಶಿಶೇ । ಖರಕಪರ್ದಿತ್ರಿಶೂಲಿಶಿವಶಂ । ಕರಶಿಪ್ರಭವೀಶಗೌರೀಕಾಂತನಿಜ
ಕಾಂತ । ಪರಮಶಿವಪರಿಪೂರ್ಣಪರಮೇ । ಶ್ವರಪರಾನಂದೈಕವಿಗ್ರಹ । ಪರಮಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಶರಣಾಗೆಂದುದಮರಗಣ ।೩೩॥
ಕಾಲಹರಕಾಮಹರಕಲ್ಪಿತ । ಕಾಲಕಾಲಾತ್ಮಕಜಗತ್ರಯ । ಕಾಲಕಾಲಾತೀತಕಾಲತ್ರಯಕೃತಾಕಾರ ॥ ಕಾಲಕರ್ಮವಿದೂರ
ಮಸ್ತರ । ಕಾಲಶಕ್ತಿನಿಸೆವಿತಾಭ್ರಿಯ । ಕಾಲರೂಪನೆದೇವಶರಣಾಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೩೪ ॥ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಜಯನಮೋ
ಜಯ । ಭಕ್ತದೇಹಿಕಜಯನಮೋಜಯ । ಭಕ್ತಸಂಸಾರಿಕನೆಜಯಜಯಜಯನಮೋಜಯತು॥ ಭಕ್ತಭಯಹರಜಯನಮೋ
ಜಯ । ಭಕ್ತಭಕ್ತನೆಜಯನಮೋಜಯ । ಭಕ್ತಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಶರಣಾಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೩೫ ॥ ಇಂತುಸಂಸ್ತುತಿಮಾಡ
ಯುರವ । ಸಂತಪಿಷ್ಟದಲೆಸೆಯಲಜನೀ । ರಂತೆಶಿವಸೂಕ್ತಂಗಳನುಕೈಮುಗಿದುಕೀರ್ತಿಸುತ ॥ ಅಂತಕಾಂತಕನೊಲಗದವಟ ।
ದಂತಿಕೆಜೆನಡೆತಂದುಕಂಡನ । ಸಂತಮುನಿಮನಸಭೆಯುಸಾರಸಮಗ್ರನೈಭವನ ॥ ೩೬ ॥ ಸನಕಕಪಿಲವಸಿಷ್ಠಮೊದಲಾ । ದನ
ಘಮುನಿಸಿದ್ಧೇಂದ್ರರೋಲಗ । ದನುಪಮೋತ್ಸವದೊಳಗೆಭೂತಪ್ರಮಥಕೋಟಿಗಳ ॥ ಘನಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿನಾರದ । ಮುನಿಗೆ

ನಿಜತತ್ವವನುಕರುಣಾ । ವನಧಿವರ್ನಿಸುತಿರಲುಕಂಡನುಕಮಲಭವಭವನ ॥ ೩೭ ॥ ವಾರಿಜಾಸನಸಕಲಸುರಮುನಿ । ವೀರದಿ
ಗುಭಾಲಕರಫೌನವರಿ । ವಾರಸಹಿತೈತರಲುಕಾಣುತಯೋಗವಟ್ಟಿಗೆಯ ॥ ಯಾರಸಡಿಲಿಪಿಧಿಗಿಲನೆದ್ದನು । ಭೂರಿಭೂತಪ್ರಮಥ
ಮುಖ್ಯಕು । ಬೇರಮುನಿಸಂಕುಲಸಹಿತದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೩೮ ॥ ಎರಗಲೀಸದೆಪರಮಶಿವನನು । ನೆರೆಚತುರ್ಮುಖನಪ್ಪಿದನು
ನೀ । ನುರುಪತ್ಯವಲಾಜತುರ್ದಶಭುವನಪತಿಗಳಿಗೆ ॥ ಅರಸಿಕಾಣುವುನೇದವಾವನ । ನಿರುಗೆಯನುಯೋಗಿಗಳುನೀಕ್ಷಿಸ । ಲರಿ
ಯರೇಕುಸಚಾರವೆಂದನುನಗುತಕಮಲಭವ ॥ ೩೯ ॥ ಸಾಕುಹೊಗಳುವಡರಿದುನಿಗಮಾ । ನೀಕಕೋಟಿಗೆನುತ್ತನಗುತಪಿ ।
ನಾಕಿಯನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿತಾಕೈವಿಡಿದುಕುಳ್ಳಿರ್ದು ॥ ಲೋಕಕರ್ತೃಗಳಿಬ್ಬರಂಘ್ರಿಗೆ । ನಾಕಿಜನವಿತ್ತಂಡವೆರಗಿದು । ದಾಕಮಲ
ಭವನಭವನನುನುಡಿಸಿದನುನಸುನಗುತ ॥ ೪೦ ॥ ಸಕಲಲೋಕಾಧೀಶ್ವರೇಶ್ವರ । ನಿಕರವಂದಿತಕೇಳುನೀಶಿವ । ಸಕತಿಗಳನುತ್ಪ
ರಿಸಿದಮಳಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬುದನು ॥ ಸುಕೃತವಾನರಿವಂತೆಮಾಯಾ । ವಿಕಳಮತಿಗಳದೇನನರಿವರು । ಸಕಲನಿಷ್ಕಳಭೇದಭಿನ್ನನನೆಂದ
ನಬುಜಭವ ॥ ೪೧ ॥ ಶಕತಿಗೀಶ್ವರನಾಗಿಸೃಜಿಸುವೆ । ಸಕಲಜಗವನುಶಿವನೆನಿಸಿಸು । ಪ್ರಕಟವಾಗಲುರಕ್ಷಿಸುವೆನಿಜಕಾಲಶಕತಿ
ಯಲಿ ॥ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿವಿಕೃತಿಯನುನಿಲಿಸುವೆ । ಸುಕರನೆನ್ನತ್ರಿಗುಣಭವನಾ । ಟಕಕೆನೀನೇಕರ್ತೃವಲ್ಲದೆಬೇರದಾರೆಂದ ॥ ೪೨ ॥
ನಿನ್ನವಚನವುರೆಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ । ನಿಷ್ನತನುವೀಲೋಕವಿದುಸಂ । ಪನ್ನವರ್ಣಾಶ್ರಮಕುಲಾಚಾರದಲಿನೆರೆನಡೆದು ॥ ನಿನ್ನನೇಭಜಿ
ಸುವುದುತತ್ಪ್ರತಿ । ಪನ್ನಫಲನನುಕುಡುವಡೆಯುನೀ । ನನ್ಯರಾರಿದಕೊಡೆಯರೆಂದನುನಗುತಕಮಲಭವ ॥ ೪೩ ॥ ಲೋಕರಕ್ಷೆಗೆ
ಶಿಕ್ಷೆಯುಪ್ರಭು । ನೀಕಣಾಸಂದೇಹವೇಜಗ । ದೇಕದೈವವನರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳುನಿಂದಿಸುತ ॥ ಯಾಕೆಕೆಡುವರೊಮಾತಕಿಗ
ಳವಿ । ವೇಕದತಿರೇಕದಲಿಕರ್ಮ । ವ್ಯಾಕುಲಾಂತಃಕರಣರಿಳ್ಳವರುನರಕಗತಿಗೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಆದಿಯಲಿನೀನ್ಯೆಸಲೇದ । ಹ್ಲಾದಿವಿಪ್ರ
ನ್ಯಾಜದಲಿಯ । ಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಂಗಳನುಸೃಜಿಸಿನೀನೆಮತ್ತಿಂದು ॥ ಭೇದಿಸಿದೆತಪ್ಪೇನುಕರ್ತೃಗ । ಳಾದವರುಕೆಡಿಸಿದರೆಸಂಪ್ರತಿ ।
ಪಾದಿಸಲುಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾರಿಂಗಹುದೊಹೇಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವೆಂಬುಭಯಸು । ವ್ಯಕುತಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆಫಲದಾ । ಯ
ಕನುನೀನೆಯಲಾಕರ್ಮಪದವಾದನಿಷ್ಠರಿಗೆ ॥ ಸುಕೃತತದ್ವಿಪರೀತವಾದರೆ । ಯುಕುತಿಯನುನೀಬಲ್ಲೆನಿಜಕ । ರ್ತೃಕನದಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆಕರ್ತೃಗಳಾರುಹೇಳೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಸ್ವರ್ಗನರಕಂಗಳಲಿಭಯಕ । ರ್ಮಜ್ಞರಾಬದ್ಧರಿಗೆಮೋಕ್ಷಪ । ವರ್ಗವನುತೆದತೀತ
ರಹನಿಜಚರಣಶರಣರಿಗೆ ॥ ವರ್ಗಿಸುವಪಶ್ವಾಧಿಪತಿನಿನ । ಗಗ್ಗಳಿಯನೇದಕ್ಷನೆಂಬನಿ । ಸರ್ಗಮೂಢಾತ್ಮನುವಿರೋಧಿಸಲದಿದು
ನಿನಗೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಎಲ್ಲರನುಮೋಹಿಸುವಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನನಿಜಮಾಯೆನಿನ್ನಲಿ । ಬಿಲ್ಲಿಬಿಸುಟಳಲಾಭಕತಪ್ತದಸೇವಕರುಸಹಿತ ॥
ಬಲ್ಲಿದರುಗಡವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯು । ತಲ್ಲಣಿಕ್ಕೆಳಗಾದಜನವನು । ಕೊಲ್ಲದಿರುದಕ್ಷಾಧ್ವರವನುದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ದೇವದೇ
ವಾಧೀಶವಂದಿತ । ದೇವದಕ್ಷಾಧ್ವರವಿನಾಶನ । ದೇವಮೃತ್ಯುಂಜಯಮನೋಭವಕಾಲಜಿತಕಾಲ ॥ ದೇವಶರಣಾಗೆನುತಸಾ
ಮದ । ಲಾವಿರಂಚನುನುಡಿಯಲುಮಹಾ । ದೇವನೆಂದನುನಗುತಕಮಲಾಸನನೆನಿಜನಾವ ॥ ೪೯ ॥ ಅವಧರಿಸುಪದುಮಜಪ
ರೋಕ್ಷ । ದ್ರುವನನೆಯನುನುಡಿಯನೇತಕೆ । ವಿವರಿಸುನವಿಶ್ವವನುಬಲ್ಲೆನುಭಾವದಿಂಶಿವ ॥ ತ್ರಿವಿಧಕರ್ಮಫಲಪ್ರದಾತೃ ।
ತ್ವವಿದುತಂನದುಯುಕ್ತವಹುದಂ । ಡವನುಧರಿಸಿದೆನಿಂನುಮಾಡೂಸೇನುಹೇಳೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಅಹುದುತಪ್ಪದುದುಷ್ಟಜನನಿ । ಗ್ರ
ಹಕೆಸನ್ಮತಸಜ್ಜನಾನು । ಗ್ರಹಕೆನೀನೆಸಮರ್ಥನೆಂಬುದುವೇದಸಿದ್ಧವಿದು ॥ ಮಹದತಿಕ್ರಮಫಲವಲಾನಿ । ರ್ವಹಿಸಿತಿಂನೇನನು
ಪಮಾನು । ಗ್ರಹವನೊಳ್ಪುದುಧರ್ಮವೀಶ್ವರರಿಂಗೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೧ ॥ ಭಾಗವನುಕೊಡರಾಗಿಕೆಟ್ಟರು । ಯಾಗದಿಂದಸುವಿಂದ
ಮಡಲಿ । ಯಾಗಶೇಷವನಿತ್ತುನಿಜಭಾಗವನುಯಾಗವನು ॥ ಭೋಗಿಭೂಷಣಕೇಳುನೀನನು । ರಾಗದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುವುದೀಶರ ।
ಹಾಗಶರನೆಂದಭವನನುಬೇಡಿದನುಕಮಲಭವ ॥ ೫೨ ॥ ದಕ್ಷನಸುವನುಕರುಣಿಸಮರರು । ಪಕ್ಷುಯದತನಿಸಿಪಿನವಾಗಲಿ । ಭಿ
ಕ್ಷಕನುತಾನಾದೆನಭಗನೆರಡುಕಂಗಳಿಗೆ ॥ ಲಕ್ಷಣಾನ್ವಿತನಾಗಲಾಭೃಗು । ಭಕ್ಷಿಸಿಭಾಗವನುಪೂಷನ । ಧೋಕ್ಷಜಪ್ರಿಯಕರವಿ
ದೆನಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಚಿತ್ತದಲಿನಿಸ್ಸಂಭ್ರಕಮಲವ । ನುತ್ತಮರುಸೇರೆಧರಿಸಿಸಬೇಕೃತ । ಕೃತ್ಯರೆನಿಸಿಸಮಸ್ತಭೂತಂಗ
ಳಲಿನೀನೆಂದು ॥ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪದಲಿಗೆಲುವರು । ಮೃತ್ಯುನನುಮದಮಾನರೋಷವ । ದೆತ್ತಣದುಬಿಡುವೈರಭೂತವನೆಂದನಬುಜ
ಭವ ॥ ೫೪ ॥ ಎಂದಡಾಲಿಕೊಡುವೆನೆನಗಾ । ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲದಕ್ಷನೆ । ಬೆಂದಮುಖಬಸ್ತಮುಖವಾಗಲಿತಪ್ಪಲರಿಯದಲ ॥
ನಂದಿನಾಥನಶಾಪಭೃಗುವಿಂ । ಗಿಂದುಹೋತಿನಗಡ್ಡವಾಗಲಿ । ತಂದೆಮಿತ್ರನಕಂಗಳಲಿನಗನೀಕ್ಷಿಸುವನೆಂದ ॥ ೫೫ ॥ ಕೊಟ್ಟ
ರೇಭಾಗವನುಸುರರಿಗೆ । ಕೊಟ್ಟನಂಗಂಗಳನುಪೂಷನು । ಪುಷ್ಟಿವಡೆಯುವಿಭಕ್ಷಿಸಲಿಯಜಮಾನದಂಡದಲಿ ॥ ಶಿಷ್ಟಭೋಜನನಾ
ಗಲಿನೇ । ನಿಷ್ಟವನೆನಿಂಮದಿಸಿಸಲಿಸಿದೆ । ನಿಷ್ಟೆಯಿಂದುಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಲಿವಾಡಿನೀವೆಂದ ॥ ೫೬ ॥ ಸಾಹಸವನೆಣಿಸುವೆನೆವಮಾ
ಯಾ । ಮೋಹಿತಾತ್ಮರಲಾತಿರಲಿತಾ । ಮಾಹಪೂಷನಹಸ್ತದಲಿಕೃತಹಸ್ತರಧ್ವಿಗಳ । ಬಾಹುಗಳಲಧ್ವರ್ಯುಗಳುಕೃತ । ಬಾಹುಗಳು

ತಾನಾಗಿನಿಪ್ಪ | ತ್ಯಾಗದಲಿಜೀವಿಸುವುದೆನಲುಘೆಯೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೫೭ ॥ ಲೇಸುಮತ್ತೀನಧಿಕಕರುಣಾ | ರಾಶಿನೀನೆನುತೆಪ್ಪಿದನುಕಮ | ಲಾಸನನುಕೇಳುತ್ತ ಕಾಮಾರಿಯುನುಕ್ಕೈದಣಿಯೆ ॥ ಆಸಮಯಗುರುಸಿದ್ಧ ಜನವಾ | ರಾಶಿಕೊಂಡಾಡಿದುದುಸಾಗರ | ಘೋಷದಲಿನಿತ್ಯಾತ್ಮಶಿವನಕೃಪಾವಿಶಿಷ್ಟತೆಯ ॥ ೫೮ ॥ ಮತ್ತೆಮಂಗಳವಾಯ್ತು ಸುರಸುಜ | ನೋತ್ತಮರಾಜ್ಯಜಯಯೆನುತ್ತಿರ | ಲಿತ್ತ ಸಭೆಯಾನನಭವನೊಲಿದಾನಾಜನಂಗಳಿಗೆ ॥ ಬಿತ್ತಿದಿಳೆಗಳುಬೆಳೆದವಾನಿ | ತ್ಯಾತ್ಮಕರುಣದಉಭಯಕವಿಕುಲ | ಮತ್ತವಾರಣನೊಲಿದುಕೈವಾರಿಸಲುಯೋಗೀಂದ್ರ ॥ ... ... ॥ ೫೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪಾರ್ವತಿಯ ಅವತಾರ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸತಿಶರೀರವನುಳಿದುಚರಿತ | ವ್ರತೆಶಿವಧ್ಯಾನದಲಿಪುನರಪಿ | ಪತಿಪದಾಬ್ಜವಸಾರಿದಳುಗಿರಿರಾಜಸುತೆಯೆನಿಸಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುವಿದುರವಿರಿಂಚನಾಸುರ | ಜಾಲಮುನಿಜನಸಹಿತತಂದನು | ಶೂಲಿಯನುಸಂಪ್ರೈಸಿದಕ್ಷಾಧ್ವರಸಮರ್ಥನಕೆ ॥ ಪಾಲಿಸಲುಪರಮೇಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯ | ಮೇಲೆಸಂಧಿಸಿಭಗ್ನಗಾತ್ರರ | ಜಾಲವನುಪರಿಪೂರ್ಣಗಾತ್ರರನಾಡಿದನುಮಗುಳೆ ॥ ಹೊಸತಲಾಸತ್ತವರುನೆರೆಜೀ | ವಿಸಿದರೆಂಬೀಮಾತುಸಂದುದು | ಶಶಿಕಳಾಕಮನೀಯಮೌಳಿಯಬಹಳಕರುಣದಲಿ ॥ ಅಸದಳವೆ ಮೃತದೇಹದಲಿಸಂ | ಧಿಸಲುಸವನದಪಶುಶಿರವನೆ | ಬ್ಬಿಸಿದಪ್ರೋಲ್ಕಂದೆರಡನಾಯಜಮಾನನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೧ ॥ ನಿದ್ರೆತಿಳಿದೆದ್ದಂತೆ ಮರಣದ | ಮದ್ರವವನೆರೆಮರೆದುನಿರುಪಮ | ರುದ್ರನಮಳಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷನಿರೀಕ್ಷೆಯಲಿನಡು ॥ ಭದ್ರಭಾವಾನ್ವಿತನುಸೌಖ್ಯದ | ಮುದ್ರದೊಳಗೋಲಾಡುತಿದಿರಲಿ | ರುದ್ರನನುಕಾಣುತ್ತ ಜಯಜಯಯೆನುತಪೊಡವಂಟ ॥ ೨ ॥ ಮಗಳಮರಣವನೆಣೆಗಡಿಗೆನೆನೆ | ದೊಗುವಕಂಬನಿಧಾರೆಯಲಿಸೆರೆ | ಬಿಗಿದುಗಂಟಲುಗದುಗದಿಸಿನುಡಿನೆಗ್ಗಿತನುನಡುಗಿ ॥ ಬಗೆಬಿರಿದುಬಾಯ್ವಿಡುತ ಕೈಗಳ | ಮುಗಿದುಕಂಣಲಿಮುಂಗುವಂತಿರ | ಲಗನಿವಾಸಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿಂತೆಂದನಾದಕ್ಷ ॥ ೩ ॥ ಜಯಮಹೇಶಮಹೇಂದ್ರವಂದಿತ | ಜಯಮನೋಜ್ಞಮನೋನುರಂಜಿತ | ಜಯಜಗತ್ಕಾರಣಮಹಾಮಾಯಾಗುಣತ್ರಿತಯ ॥ ಜಯಜಗನ್ಮಂಗಳಮಹೋದಯ | ಜಯಮಹಾಹೀಂದ್ರಾಸನಪ್ರಿಯ | ಜಯಪರಾನಂದೈಕವಿಗ್ರಹಕರುಣಿಸೂದೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಅಹಹಭವಭವಸತ್ಕೃಪಾನು | ಗ್ರಹಕೆಭಾಜನನಾದಹಲ್ಲದ | ಡಹುದೆದಂಡವ್ಯಾಜದಲಿಪರಿಹಾರವೆಂಸಘುಕೆ ॥ ಕುಹಕಿಕೆಟ್ಟೆನಲಾವ್ಯಥಾಹಂ | ಗ್ರಹಪಿಶಿಡುಮರುಳಾದೆನೆಂತುಟೊ | ಗಹನವಾಶಿವಶಿವಶಿವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಪಥವೆಂದ ॥ ೬ ॥ ದಕ್ಷನಹೆನಹೆನಖಿಳಭೂತಾ | ಧ್ಯಕ್ಷನೆನುನಿಂದಿಸಲುಮರೆಯಲು | ದಕ್ಷನಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನುದೇಹಾತ್ಮಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ದಕ್ಷನಿಳಿಯಲುನರಕಗತಿಯುಮ | ಹಾಕ್ಷಯಾರ್ಣವದೊಳಗನುಗ್ರಹದಕ್ಷರಕ್ಷಿಸನಾಥನನುಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ೭ ॥ ನಿಂನಮುಖಬಾಹೂರುಪಾದೋ | ತ್ಪನ್ನವಾದುದರಿಂದಜಾತು | ವರ್ಣಜನಸಂತತಿಗೆಗುರುಪಿತೃಮಾತೃಸಖಿನೀನು ॥ ನಿಂನನಿಂದಿಸಿಕೆಡುವಪಾತಕಿ | ತಂನನಿಂನೇನೆಂಬೆನಧಿಕಕೃ | ಪಾರ್ಣವನೆನೆರೆಮರೆದಲಾಮಹಾತ್ಮನವಗುಣವ ॥ ೮ ॥ ತಂದೆಸುತನಪರಾಧಶತಕನ | ನೊಂದುಮನನೋಡದಪ್ರೊಲೆಂನೀ | ಮಂದಮತಿಯಪರಾಧವನುನೆರೆನೋಡದಧ್ವರಕೆ ॥ ಇಂದುಬಿಜಯಂಗೈದುಸಲಹಿದೆ | ಹೊಂದಿದನನುದ್ಧರಿಸಿನಿಜಕೃಪೆ | ಯಿಂದನೆರೆಪರಿತುಷ್ಟನಹುದೆಂದೆರಗಿದನುಪದಕೆ ॥ ೯ ॥ ಮಾತುಮನಕಿನಿದಾಯ್ತು ಮೆಚ್ಚಿದೆ | ನೀತಕಿಂನಂಜುವೆಗತ್ರೋದಕ | ಸೇತುಬಂಧನದಕ್ಷನಾದ್ಯೆಸಾಕ್ಷದಂತಿರಲಿ ॥ ಭೂತಪತಿವಿಧ್ವಂಸಮಖನಿ | ರ್ಗತವಾಗಲಿಬಳಿಕಬಳಿಕೆಯು | ಮಾತನಾಡುವೆನೆನುತಮದನಾರಾತಿನೇಮಿಸಿದ ॥ ವಿದಿತಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಲಿಮಖವನು | ಮೊದಲುಗೊಂಡರುಯಾಜ್ಞಿಕರುಸವ | ಹೃದಯನಾದನುದಕ್ಷನಿಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಲಿಶಿವನ ॥ ಪದುಮನಾಭನನೆನೆದುತ್ರಿಕಪಾ | ಲದಪುರೋಡಾಶವನುಯಜ್ಞ | ಭ್ಯುದಿತಕಾಮರುಕೈಗೊಳಿಸಿದರುಕೃಷ್ಣನಾತ್ಮನಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಹೇಳಿಕೆಗೆತಡವಾಯ್ತು ಪರಮಕೃ | ಪಾಳುಮೈದೋರಿದನುಮೊಳಗುವ | ಮೇಲುಜಗದಸುರೇಂದ್ರಮುನಿಸಿದ್ಧೇಂದ್ರಸಂಕುಲದ ॥ ಮಾಲಗದಪರಿವಾರಪಾರ್ಶ್ವದ | ಜಾಲದೊತ್ತೊತ್ತೆಯಸೆಘಾಡದ | ಮೇಳವದಬಹುಭದ್ರವಾದ್ಯದಬಹಳಸಂಭ್ರಮದ ॥ ೧೨ ॥ ಗರುಡಪಕ್ಷೋದ್ಗೀತಸಾಮ | ಸ್ವರದತುಂಬುರನಾರದರಗಾ | ನರವಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರಪ್ರಾರಂಭಸಂಸ್ತವದ ॥ ಸುರವರಪ್ರಾರ್ಥಿತಪದಾಂಬುಜ | ಪರಮಸೇವಾಸಾರಸೌಖ್ಯದ | ನಿರುಪಮಾನಂದಾಂಬುನಿಧಿಮೈದೋರಿದನುಸಭೆಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ಎಡಬಲದಚಾಮರದಚಾರಿಯ | ತಡವಚಾರುವ್ಯಜನದಮೃತದ | ಪಿಡಿವನಿಯಸಿತಳಶಶಾಂಕಛತ್ರಮಂಡಲದ ॥ ಸಡಗರದಸರ್ವಾಧಿಪತ್ಯದ | ಲಡಸಿದಷ್ಟವಿಭೂತಿಗಳವಂ | ಗಡದಪರಮೈಶ್ವರ್ಯದಲಿರಂಜಿಸಿದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೪ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ

ಸುಳಿಗುರುಳತುಂಬಿಗಳುತುರುಗಲು | ಗಳತುಷಾರದ್ಯುತಿನಿಭಾನನ | ವಳೆಯಕಾಂತಿಯಗಂಡಮಂಡಿತಮಕರಕುಂಡಲದ || ಹೊಳವಕಂಗಳದಂತಪಂಕ್ತಿಯ | ಗಳದಮೂರೇಖೆಗಳವಕ್ಷ | ಸ್ಥಳದಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಿಳಯದೀಪ್ತದಹೊಳವಕೌಸ್ತುಭದ || ೧೫ || ಅಂಬುಜಾಸನನೊಗೆದುತ್ರೋದರದ | ರಾಂಬುಜದಹೊಳಹೊಳವಹೊಸಪಿ | ತಾಂಬರದನೇವಳದನವಮಣಿಕನಕಭೂಷಣದ || ನಂಬಿನೆನವರಿಗಿಹಪರಾನಂ | ದಾಂಬುಧಿಗೆಪೂರ್ಣೇಂದುವೆನಿಪಪ | ದಾಂಬುಜದನಖರಾಜಿಗಳಮಂಗಳಸುರೇಖೆಗಳ || ೧೬ || ನೀಲಮೇಘನಿಭಾಂಗಕಾಂತಿಯ | ತೋಳುಗಳನಿಜಶಂಖಚಕ್ರಕ | ರಾಳಚಾಪಶರಾಸಿಚರ್ಮಗದಾಬ್ಜದಿಂದೆಸೆವ || ಮೇಲಿಹೊಳಹೊಳಹೊಳವಮಕುಟದ | ಕೀಲಣದಮಣಿಗಣದವರವನ | ಮಾಲೆಗಳಸರ್ವಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಹಾರಿಸಲುಮೆರವ || ೧೭ || ಕಂಡವರಭವತಾಪವನುಬಂ | ಕೊಂಡುಬೇಡಿದನೀನಭುವನೋ | ದ್ದಂಡದೈವದದೃಷ್ಟಿಪಥಕಿದಿರಾಗಿವೈನಡುಗಿ || ತಂಡತಂಡದಬಿದ್ದುದವಾತರ | ತಂಡಜಯಜಯಾಯೆನುತಭಯದಲಿ | ಮಂಡೆಯಲಿಮುಕುಳಿತಕರಾಂಜಲಿಮೆರೆಯೆತವತವಗೆ || ೧೮ || ನೆರೆನಗಾಢದಸಲಿಲನದಿಗಳ್ಗೆ | ನೆರಗಲಾನದಿಗಳ್ಮಹಾಂಬುಧಿ | ನೆರಗ ವಂತಿರೆಯಖಿಳಭುವನಾಧೀಶವಂದಿತರು || ಎರಗಿದರೆ ಹರಿಪದಕೆಹರಪಂ | ಕರುಹಭವಸುರಮುಖ್ಯಜನಬಾ | ಯ್ದೆರೆಯಲಂಜಿತಸಭೆಸುರಾರಾಧಿತನಸಂಸ್ತುತಿಗೆ || ೧೯ || ಎರಗಲಭವನಮಾಳ್ಕೆಯನುಸಿರಿ | ಯರೆಯನೆತ್ತಿದನಪ್ಪಿದನುಪಂ | ಕರುಹಭವನನುನುಡಿಸಿಮನ್ನಿಸಿದನುಸುರೇಶ್ವರನ || ಉರವದೈವದನೆಲೆಯನರಿಪರೆ | ಕುರುಬರಿವದಿರುಶಿವಶಿವೇತಕೆ | ಮರೆನುಕಳೆವಮಹಾತ್ಮರಘವನೆನುತ್ತಹರಿನುಡಿದ || ೨೦ || ದೇವನಿಂತುಡಿಯಂಘ್ರಿಕಮಲದ | ಸೇವಕನುನಾನೆಂಬನಿಜಕರು | ಣಾವಲೋಕನವುಳ್ಳಡಾನೆಣಿಸುವೆನೆನಿಂದ್ಯಕರ || ಗಾವಿಲರಬಾಹಿರರಗುಣದೋ | ಷಾವಲಂಬನಭೇದವನುರಾ | ಜೀವಲೋಚನಮರದೆನೆಂದನುನಗುತಶಶಿಮೌಳಿ || ೨೧ || ದಕ್ಷನರ್ಘ್ಯವಹಿಡಿದುನೀಡಿರೆ | ಲೀಲ್ಪೆಸಿಯೆಕೈಕೊಂಡುನುಡಿದನು | ಪಕ್ಷಪಾತವಿದೇಕೆನಿಮಗೆಂಬಿಬ್ಬರೈಕ್ಯದಲಿ || ಮುಕ್ಷುಕಾಪದಮಾತ್ರಭೇದವ | ಲಕ್ಷಿಸಿದಡವದಿರಿಗೆನರಕದ | ಲಕ್ಷ್ಯಯಾವಸ್ಥನವಹುದೆಲೆಮರುಳೆಕೇಳೆಂದ || ೨೨ || ಒಂದೆನಿಜವೆರಡೆನಿಸಿಮಾಯೆಯ | ಲೊಂದಿಗುಣಭೇದದಲಿಹರಿಹರ | ರೆಂದೆನಿಸಿತೋರಿದಡೆಸಂಜ್ಞಾಮಾತ್ರಭೇದದಲಿ || ಮಂದಮತಿಗಳತೋರ್ಕೆಯಲಿಧಿಟ | ವೆಂದುಮಾಯಾಗುಣವಿಕಾರದ | ಬಂದಿಯಲಿತಲೆಸಿಲುಕಿನರಕದಲಾಳುತಿಹರೆಂದ || ೨೩ || ಹಾಲುಹಸುಹಲವಾದಡೊಂದೇ | ಹೋಲಿಕೆಗೆನಿಜಫಲವೃತಿಲದಲಿ | ತೈಲವೆಂತರಿತಖಿಳಸಚರಾಚರದಜೀವದಲಿ || ಶೀಲವಂತರುಪಾಧಿಭೇದವ | ನಾಲಿಸದೆಸಲೆತಂನನಾಚಾರ | ಡಾಲವಿಪ್ರರೊಳೇಕರೂಪದೊಳೀಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದ || ೨೪ || ತಂನದೇಹಾವಯವನಿಕರದೊ | ಳಂನ್ಯಭಾವನೆಪುರುಷರೊಳಗು | ತ್ಪನ್ನವಾಗದವೋಲುಸಚರಾಚರದಜೀವದಲಿ || ತಂನನೇನೆರೆಕಂಡುಮನದಲಿ | ಮಂನಿಸುವುದೇಮುಖ್ಯನೆನಗೆಸಂ | ಭಿಂನಭಾವದಮುಖಮನೋಹರವಲ್ಲತನಗೆಂದ || ೨೫ || ಅಂಗಭೇದವನಾಳ್ದನೊಳುತ | ನ್ನಂಗಿಕಾಣದವೋಲುಮನದಲಿ | ಹಿಂಗದೆಂನನುಕಾಣಬಲ್ಲಮಹಾತ್ಮರಖಿಳದಲಿ || ಅಂಗಿತಾನೆನಗಖಿಳವಂಗೋ | ಪಾಂಗವೆಂದರಿದೆಂನನೇಸ | ರ್ವಾಂಗದಲಿಭಜಿಸುವರುನಿರ್ವೈರದಲಿಕೇಳೆಂದ || ೨೬ || ಸೃಷ್ಟಿವಿಲಯಸ್ಥಿತಿವಿಭೇದವಿ | ಶಿಷ್ಟಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆಗುಣಮೂ | ರಿಷ್ಟವಾಯ್ತಜರುದ್ರವಿಷ್ಣುಗಳೆಂಬನಾಮದಲಿ || ದೃಷ್ಟಿಭೇದವಮಾಡದಿರುಪರಿ | ತುಷ್ಟಿಕರವಿದುತನಗೆಕೇಳೆನು | ತಷ್ಟಭೂತಿಗಳೊಡೆಯನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಜಸುತಗೆ || ೨೭ || ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತಪೂಜಿಸಿ | ದನುಪರಬ್ರಹ್ಮೈಕವಿಗ್ರಹ | ನನುನಿಜಾಧ್ವರಭಾಗದಲಿರುದ್ರನನುಕೈಗೊಳಿಸಿ || ಅನುವಿನಿಪರನಾರಾಧಿಸಿದನಾ | ಮುನಿಗಳನುವಂದಿಸಿದನವಭೃಥ | ವಿನುತಮಜ್ಜನದೊಸಗೆಯಲಿರಂಜಿಸಿದನಾದಕ್ಷ || ೨೮ || ಮುಗಿದುದಾಮುಖಮುನಿವಿನುತಪದ | ಯುಗಳನೇರಿದನಖಿವಿರೋಧಿಯ | ಬಿಗಿಸಿದನುನಂದಿಯನುಭಾಳೇಕ್ಷಣನುಹಂಸೆಯಲಿ || ಗಗನಗತಿಗೈದಿದನುದಕ್ಷನ | ಮುಗಿದಕೈಗಳಮಂನಣೆಯರಸು | ವಿಗಿಲುಸೆರಸಿಜಸೂನುಸುರಮುನಿಸಿದ್ಧಜನಸಹಿತ || ೨೯ || ಸತಿಶರೀರತ್ಯಾಗವನುನಿಜ | ಪಿತೃಗೃಹದಲಾಚರಿಸಿದೇಹ | ಸ್ಥಿತಿಗೆಮಗುಳೆಮಹಾವನಿತೆಮೇನಕೆಯಜಠರದಲಿ || ಕ್ಷಿತಿಧರೇಂದ್ರಂಗುದಿಸಿದಳುವರ | ಸುತ್ರಯೆನಿಸಿಸೌಂದರ್ಯಗುಣಭೂ | ಷಿತೆಭವಾನೀದೇವಿಭವವನುಭಜಿಸಿದಳುವರವ || ೩೦ || ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಕೇಳುತಾನೀ | ನಿರುಪಮಾಖ್ಯಾನವನುದಕ್ಷಾ | ಧ್ವರವಿನಾಶಿನಜಗದಧೀಶನದಿವ್ಯಚರಿತವನು || ಪರಮಭಾಗವತಾಂಕನುದ್ಧವ | ಗುರುದಯಾನಿಧಿವರ್ನಿಸಲುವಿ | ಸ್ತರವೆನಲುಕೇಳಿದೆನುಸಕಲಾಘೌಘನಾಶನವ || ೩೧ || ಇದುಮಹಾಮಂಗಳಮಹೋದಯ | ದುದಯವಘಹರವಾರ್ತಹರವ | ಭ್ಯುದಯಕರಸುಖಕರಸದಾಯುಃಕೀರ್ತಿಸಿದ್ಧಿಕರ || ಇದನುಹೇಳುವಕೇಳುವಾಸದು | ಹೃದಯರಂತಕನಾನನವಮುರಿ | ಯೊದಮುದದಿಂದೈದುವರುನಿತ್ಯಾತ್ಮಶಿವಪದವ || ... ... || ೩೨ ||

೮೬ ಸಂಧಿ ೪೧೧೦ ಪದನು ೬೮೩೬ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭುವನವಂದಿತೆಗಿರಿಜೆನಿಜಪಿತೃ । ಭವನದಲಿಭಜಿಸಿದಳುಪಡೆದಳು । ಶಿವನದಿವ್ಯಶರೀರ
ದರ್ಧವನಾತ್ಮಸಂಸ್ಕರಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ವಿದುರನಾಮೈತ್ರೇಯಮುನಿಪನ । ಪದಯುಗಕೆತಲೆವಾಗಿಕರುಣಿಸು । ಮೃದುಕಥಾಂತರಸಿದ್ಧಿಯುಪಶಿಗಿರಿಜಾವಿವಾಹವನು ॥ ವಿದಿತವಹವೊಲುವಿಸ್ತರದಲೆನ । ಲಾದಿತಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿವಿಸ್ತರಿ । ಸಿದನುಮುನಿಪತಿವಿಶ್ವಜನನಿಯಜನ್ಮಸಂಗತಿಯ ॥ ೧ ॥ ಬಿಟ್ಟುಪೂರ್ವಶರೀರವನುಸತಿ । ನೆಟ್ಟನಾಳ್ದನಚರಣಚಿಂತೆಯ । ನಿಟ್ಟುಮನದಲಿಬಿಡದೆತತ್ತ್ವಸಂಸ್ಕಾರವೆನೆತನುವ ॥ ತೊಟ್ಟವೊಲುತರಳಾಕ್ಷಿತಂಪಿನ । ಬೆಟ್ಟದಬಲೆಗೆವಿಧಿಸದಸ್ತನ । ಕೊಟ್ಟವೊಲುತನುವೆಳೆದಳಾಮೇನಕೆಯಜಠರದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಜಲಜಮಿತ್ರನಬಿಂಬವನುವಸು । ತ್ತಳೆದಸರಸಿಯೊಸಾರವಿದ್ಯು । ಜ್ಜ್ವಲಿತನೋಘವೊನೀಣವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯನು ॥ ತಿಳಿದತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠನ । ಲಲಿತತನುವೋಯನಲುಮೇಣಾ । ಲಲನೆಬೆಳೆದಳುದಿವ್ಯಗರ್ಭದಬಹಳತೇಜದಲಿ ॥ ೩ ॥ ಇರಲಿರಲುಜನಿಸಿದಳುಜಗದೀ । ಶ್ವರನವಧುವಾವಾರ್ಕ್ಷಿಯಲಿಗಿರಿ । ವರನಮನದುತ್ಸವದಬೀಜಾಂಕುರದವೊಲಿಳೆಗೆ ॥ ಪರಮಮಂಗಳವಾಯ್ತುಸುರರಂ । ಬರದವಸಗೆಯುವಾದ್ಯನನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದರುಘನಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನಿಜಯನಂಗದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಸರ್ವಮಂಗಳವಾಯ್ತುಜಗಕಾ । ಸರ್ವಮಂಗಳೆಜನಿಸಲಘಕುಲ । ಗರ್ವನಿರ್ಗಮವಾಯ್ತುದುರ್ಗಾಜನನಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ನಿರ್ವಿಶೇಷಣವಾಯ್ತುಧರೆಗೆಸು । ಪರ್ವಸದವಿಗೆಪರಮಹರುಷವ । ಪರ್ವತೇಂದ್ರನುತಳೆದನಾನಿಜನಂದನೆಯನೋಡಿ ॥ ೫ ॥ ಜಗದಸೊಬಗಿನಸಾರಸಂಗ್ರಹ । ಬಗೆಯೊಬೆಳಗಿನಬಿತ್ತೊಭಾಗ್ಯದ । ಮುಗುಳೊಮೂಲಸ್ಥಾನವೋಮದನಾರಿವೈಭವದ ॥ ಹೊಗಳಲಾದ್ಯೋಗಿಸುವಕವಿಜಿಂ । ಹೆಗಳಕಲ್ಪಲತಾಂಕುರವೊಮೂ । ಜಗದಧೀಶ್ವರಿಬೆಳೆದಳತಿಶೈಶವದವಿಭವದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಮುಗುಳುನಗೆಗಳಮುದ್ದುನುಡಿಗಳ । ಮೊಗದಕಾಂತಿಯದಂತಪಂಕ್ತಿಯ । ದೃಗುಯುಗಳದಳಕಾಳಿರಮಣೀಯಕ್ಯಾನವಾಂಬುಜದ ॥ ಸೊಗಯಿಸುವಸರ್ವಾಂಗಸಂಸ್ತವ । ದೊಗುಮಿಗೆಯಸಿಂಪಂನತನುಕಾಂ । ತಿಗಳಸರ್ವಾತಿಶಯಭಾವದಲೆಸೆದಳಂದಗಜೆ ॥ ೭ ॥ ಕನಕಬಂಧದಬೊಪ್ಪುವಂತಿರೆ । ಘನುತರತ್ನಪ್ರಕರಗಿರಿಜೆಯ । ಕನಕವರ್ಣದಕಾಯಕಾಂತಿಯಕದಲಕ್ಷೋಹಿನಲಿ ॥ ಜನಿತಶೋಭೆಗಳಾದವಾಮಣಿಕನಕಭೂಷಣನಿಕರವೇನೆಂ । ಬೆನುಮಹಾಂಬಿಕೆಯೊಡಲಚತುರಶ್ರದಚಮತ್ಕೃತಿಯ ॥ ೮ ॥ ಬಳಿಕಸಂಸ್ಕೃತಿಯಂಬಹೆಸರಲಿ । ನಳಿನಮುಖಿವಿಖ್ಯಾತೆಯಾದಳು । ಬಳಲಿದಳುತಪದಿಂದತಾಯ್ಮಾಣೆಂದಡುಮೆಯೆನಿಸಿ ॥ ಗಳಿತಪರ್ಣಾಶನದತಪದಿಂ । ದಲಘುಮಹಿಮೆಯಪರ್ಣೆಯೆನಿಸಿದ । ಳಳಿಕುಲಾಳಕಿಬೆಳವೃತಿರ್ದಳುಬಹಳಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಹಿಂದುಗಳದಳುಬಾಲ್ಯವನುಪಿತೃ । ಮಂದಿರದಲಿರಲಿರಲುಯವ್ವನ । ಕಂದೆರದುಮುಂನತಕುಚಾನನಕಮಲಕಾಂತಿಯಲಿ ॥ ಬಂದಿವಿಡಿದಳುಜಗವನದನಂ । ನೆಂದುಬಂಣಿಪೆನಲ್ಲಿಗಖಿಳಾ । ನಂದಕಾರಣವಿಗ್ರಹನುನಾರದನುನಡೆತಂದ ॥ ೧೦ ॥ ದೆಸೆದೆಸೆಯದುರಿತವನೊದುವ್ಯಾ । ಳಸುವವೀಣಾರವದವದನೋ । ಲ್ಲಸಿತನಾರಾಯಣನಿನಾದನಿರಂತರೋತ್ಸವದ ॥ ಅಸಮವೈಷ್ಣವಮಾರ್ಗಮಾನ । ವ್ಯಸನಿಗಳದೇವನೆನುತಾಣಾತ । ನಸಮತೀಂಧರನಧಿಕಹರುಷದಲೆದ್ದುಸಿದಿರಾಗಿ ॥ ೧೧ ॥ ದೇವಮುನಿವರನಡಿಗೆಭೂಧರ । ದೇವನೆರಗಲುಹರಸಿದನುಸಂ । ಭಾವನೋಚಿತಸೂಕ್ತಿಯಲಿಮನ್ನಿಸುತಗಿರಿಜೆಯನು ॥ ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯುಗಗೆರಗಲಾಮುಹಿ । ದೇವನೊಲವಾಗಲಿಯನುತ್ತಕರುಣಾವಲೋಕನದಿಂದತಲೆದಡವಿದನುಬಾಲಕಿಯ ॥ ಕೇಳುಕೇಳೆಲೆನಿನ್ನಬಹಳವಿ । ಶಾಲಭಾಗ್ಯದಬೆಳೆಸಿದಿಯನೀ । ಲೋಲಲೋಚನೆಯಿಂದಕಂಡರೆವಂಶಸಂಭವನೆ ॥ ಹೇಳಲೇನುಪಮುಪೆನೀಭವಿಸೆ । ಬಾಲಿಮುಕರಖಂಡಮಂಡಿತೆ । ಮಾಳಿಮಗಳಿಗೆಗಂಡನಹನಿಂನೇನುನಿನಗೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ದಕ್ಷಸುತೆಪೂರ್ವದಲಿಸತಿಯಾ । ಬಕ್ಷರದ್ವಯನಾಮದಿಂದವು । ಹೋಕ್ಷವಾಹನನರಸಿಯಾಗಿರಲೊಂದುದಿನಸಭೆಯಲಿ ॥ ಪಕ್ಷಪಾತನನಾಪಿತೃಪ್ರಿಯ । ಪಕ್ಷದಲಿಕಾಣುತ್ತಕಾಲನ । ಕುಕ್ಷಿಯಲಿಕಳೆವರವನಿಟ್ಟಳುಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಜನಿಸಿದಳುಮತ್ತಿಂದುನಿಜಸುತೆ । ಯೆನಿಸಿಸತಿಜಗದೇಕನಾಥನ । ವನಿತೆತದ್ಧ್ಯಾನಾನುರಂಜಿತಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ಇನುವಿಡಿದಳಸ್ವರಿಗೆಮಗಳನು । ನೆನೆಯಲರಿದುವಿವಾಹವಿಧಿಗಾ । ಮುನಿಲಲಾಮಪದಾಬ್ಜನಲ್ಲದೆಯೋಗ್ಯರಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಹುತವಹನನುಳ್ಳಿದಸ್ವರಮುಳ್ಳ । ಹುತಿಗೆಯೋಗ್ಯರೆಸೇರೆಹಿಮದೀ । ಧೃತಿಯನಗಲಿದಡಾವುದೈಸಂಸ್ಥಾನಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ॥ ಸುತೆಸುರವರಮೌಳಿಮಣಿಸ್ತೂ । ಚಿತಪದಾಂಬುಜನಲ್ಲದನ್ಯರು । ಪತಿಗಳಲ್ಲಮಹಾಮಹೀಧರರಾಜಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ತಂನಸತಿಮುಡಿದಂದುನೊದಲಾ । ಗನ್ನಸತಿಯವಿವಾಹವನುಸಂ । ಪಂನನುತಿಮರದಾಗಿನೆರೆಯದೆತಪದನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ಮಂನಗೇಂದ್ರಾಭರಣನೈಧನೆ । ನೀನವನನುಧ್ಯಾನದಲಿಸಂಪ್ರತಿ । ಪಂನವಿಮುಕಂದೇಹವಿಲ್ಲಿನುತದಿಸಿನುನಭವ ॥ ೧೭ ॥ ಆದಿಯುಶಿವಚನವನುಕೇಳು । ತ್ತಾದಿನಂಮೊದಲಾಗಿಪಾರ್ವತಿ । ಗಾಢಮಂತಸ್ತಪವಾಳ್ದನ

ಚರಣಚಿಂತೆಯಲಿ ॥ ಭೇದಕಲುಷಿತೆಯಾದಡೀಕ್ಷಿಸಿ । ಮೇದಿನೀಧರನಾಮಹಾತ್ಮನ । ಪಾದಸೇವೆಗೆಪರುಠವಿಸಿಕಳುಹಿದನುನಿಜ
ಸುತೆಯ ॥೧೮॥ ಅನುಪಮನನುಪಚರಿಸಿದಳುಸದು । ವಿನಯಭಕ್ತಿಯಸಾರಸಂಪದಾ । ಜನಸಮಾಹಿತಪತ್ರಪುಷ್ಪಫಲೋದಕಾದಿ
ಯಲಿ ॥ ವನಿತೆಭಜಿಸುತ್ತಿರಲುತಾರಕ । ದನುಜಭಯದಲಿಕೆಡೆದುಸುರರಾ । ನನಚತುಷ್ಟಯನಲ್ಲಿಗರುಹಿದರೊಳಗಡಹದನ॥೧೯॥
ಹದನನೆಲ್ಲವಕೇಳುತಲೆದೂ । ಗಿದನುಬಡತನದಾಯತುತ್ತ । ಲ್ಲಿದುತ್ರಿಯಂಬಕನಿಂದಗಿರಿಜೆಯಲಾತ್ಮಸಂಭವನು ॥ ಉದಿಸಿದಡೆ
ನಮ್ಮಿಷ್ಟವಹುದಾ । ನಿದಕೆಸಾಧಕನಲ್ಲತಕ್ಕ । ವರ್ಗದಲಿಸಂಸ್ಥಿತರಾಗಿಹೋಗಿಯೆನುತ್ತನೇಮಿಸಿದ ॥ ೨೦ ॥ ಸರಸಿಜಾಸನನಾಜ್ಞೆ
ಯನುನಿಜ । ಸಿರದಲಾಂತುಮಹೇಂದ್ರನೀಶನ । ಹೊರೆಗೆಕಳುಹಲುಕಾಮನೈತಂದನುವನಾಂತರಕೆ ॥ ಮೊರವತುಂಬಿಯಕೋ
ಗಿಲೆಯವಾ । ಮರನಮಂದಾನಿಲನಮೆರವ । ಪ್ಸರೆಯರಾಡುವಪಾಡುವಾಡಂಬರದರಭಸದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ತಿಳಿಗೊಳನಹಂಸೆಗಳ
ಕುಮುದೋ । ತ್ಪಲಕಮಲವನಚಾರಿಗಳಪರಿ । ಮಳದಶುಕಪಿಕತುಂಡಖಂಡಿತಪಕ್ವಫಲಭರದ ॥ ಎಳೆಲತೆಯತರುಚಯದತೂ
ಗುವ । ತಳಿರತಂಪಿನಕಂಪಿನಲಿಕಂ । ಗೊಳಿಪಬಹಳವಸಂತಸಮಯದಸಿರಿಸಮರ್ಥಿಸಿತು ॥೨೨॥ ಲೋಕಮೋಹನಶಕ್ತಿಯಲಿ
ಪಡೆ । ನೂಕಿಬಿಟ್ಟುದುಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿಪಿ । ನಾಕಿಯಿದ್ದಾಶ್ರಮವನಖಿಳಾಂಗದಲಿಸಂದಣಿಸಿ ॥ ಯಾಕೆವಿಕೃತಿಯೆನುತ್ತಸುಜನಾ । ನೀ
ಕವಿದ್ಧುಬಿಗಿದಬೆರಗಿನ । ಬೀಕಲಿನಬಿಂನಣದಜಪತಪನಿತ್ಯವಿಧಿಗಳಲಿ ॥೨೩॥ ಜಗದುಪತಿಯನುನೋಡಿಕೆಂನೆಗೆ । ತೆಗದು
ಸಂದೋಹದಸರಳಲಿ । ಬ್ಬಗೆವುರಿರೆಭಾಳಪಕ್ಷನಕ್ಷಿಗಳೊಯ್ಯನಬಲೆಯಲಿ ॥ ನಗೆಮೊಗದಲಧರದಲಿಕುಚಭರದ । ಯುಗಳದಲಿಜಘ
ನದಲಿಸುಳಿದುದು । ಜಗುಳದುದುಜಾರಿದುದುತಪತನ್ವಂಗಿಯಲಿಶಿವನ ॥೨೪॥ ಎಂದುಯಿಲ್ಲದವಿಕೃತಿತನಗೇ । ಕಿಂದಿದೇನುನಿ
ಮಿತ್ತವೆನುತ । ಧರ್ಗೇಂದುಧರನಾಲಿಸಿದನರಿದನನಂಗನುಪಟವಳ ॥ ಇಂದ್ರಿಯವನಪಹರಿಸಿಹೊಂಕೃತಿ । ಯಿಂದಹಣೆಗಂಣಿನಲಿ
ನೋಡಲು । ಬೆಂದುಭಸ್ಮೀಭೂತನಾದನುಕಾಮನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೨೫॥ ದೇವಸ್ವೈರಿಸುಸ್ವೈರಿಸೆನುತಮ । ರಾವಳಿಗಳಂಬರದಲೊದರಿ
ದ । ರೋವೆನುತಕೆಗದೋಡಿದರುಪರಿವಾರತಮತಮಗೆ ॥ ದೇವವಧುಗಳುಹಾಯ್ದುರುರಿಯಲಿ । ಬೇವಕಾಮನಕಂಡುರತಿನಿ ।
ರ್ಜೀವೆಯಾದಳುಮೂರ್ಛೆಯಲಿಶೋಕಾತಿರೇಕದಲಿ ॥೨೬॥ ಅಳಲಿದಳುರತಿಬಳಿಕಕಾಮನ । ಕಳೆಯನಮಳೋಕ್ತಿಯಲಿನಿ
ಜವನು । ತಿಳಿದುನಾರದಮುನಿಮನೋಜ್ಞನಿಯನುಪರಿಹರಿಸಿ ॥ ತಳೆದನಂತರ್ಧಾನವನುಹರ । ನಲಘುಮತಿತಪದಿಂದಪಾರ್ವತಿ ।
ಯೊಲಿಸಲುಗ್ರತಪಸ್ಸಮಾಹಿತೆಯಾದಳನುಪಮನ ॥೨೭॥ ಆಸರೋಜಾನನೆಯಬಲುಧೀ । ವಾಸವೆಂತುಟೊತಪವದೆತ್ತಸಿ । ರೀ
ಷಕುಸುಮೋದಿಕಸುಕೋಮಲಗಾತ್ರೆತಾನೆತ್ತ ॥ ಲೇಸನರ್ಥಿಸುವವರುಕಾಯ । ಕ್ಲೇಶವನುಕೊಡುವವರೆನೆಲನೇ । ಹಾಸು
ಮಂಚವಿಶೀರ್ಣಪರ್ಣಾಹಾರವಾಹಾರ ॥೨೮॥ ಉಟ್ಟಳುಡೆಯಲಿನಾರಶೀರೆಯ । ನಿಟ್ಟಳಮಳವಿಭೂತಿಯನುಜಡೆ । ಗಟ್ಟಿದಳ
ಕದಜಡಿವರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಮಾಲೆಗಳ ॥ ತೊಟ್ಟಳೆಸನವಿಭೂಷಣವನಿಳಿ । ವಿಟ್ಟುಸರ್ವಾಂಗದಲಿತಾನೇ । ಸೃಷ್ಟಿಗಧಿದೇವತೆಯನಲು
ತೊಡಗಿದಳುಬಲುತಪವ ॥೨೯॥ ತೊರದಳಾಹಾರವನುಶಿವನನು । ಶಿರೆಪಿಡಿದುಚಿತ್ತದಲಿಬೇರೊಂ । ದರಿಯಳಾತ್ಮಧ್ಯಾನಸಂ
ಯುತಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ಅರಿದಹೊತ್ತನಮಶ್ಶಿವಾಯಂ । ದೊರಲುವಳುಹಂಬಲಿಸಿಕಾಣದೆ । ಮರುಗುವಳುಮದನಾಂತಕನ
ನೈದೋರನೇಕೆನುತ ॥೩೦॥ ಅಳನುರುಹಿದಡಂಬುತನಯ । ಮೇಲೆಬಿದ್ದುದುಹರಿಬವಾರದು । ಹೇಳಲಾಗದೆನೋಡಲಾಗ
ದೆತಂನಪರಿಭವವ ॥ ನಾಳತಾನಿರೆನೇಕೆತಳುಹುವೆ । ಕಾಲವನುಕರುಣಾಳುವೆಂಬೀ । ಘಾಳಿಮಾತಂತಿರಲಿತೋರಿಸೆನುತ್ತಹಲುಬಿ
ದಳು ॥೩೧॥ ಕ್ಷಿಪ್ರವೆಂಬುದುಕೋಪದೇವರ । ಸುಪ್ರಸಾದವದಂತೆಕಾಮಹ । ತಪ್ರಕಾರವಕಂಡೆನೆಂದಾಯ್ತೆಂದುಹುಸಿಯಾ
ಯ್ತು ॥ ಅಪ್ರಮಾಣವದೆನಿಸಲಾಗದು । ನಿಷ್ಪ್ರಪಂಚನೆಯೆನುತಹಲುಬಲು । ವಿಪ್ರವೇಷದಲಂದುಮೈದೋರಿದನುಮದನಾರಿ ॥
ಮೆರವಕೃಷ್ಣಾಜಿನದದರ್ಭೆಯ । ಬೆರಳದಂಡಕಮಂಡುಲೊಪ್ಪುವ । ಕಿರುಜಡೆಯಬಾಳದತ್ರಿಪುಂಡ್ರದಮೋಹನಾಕೃತಿಯ ॥ ಎರ
ಗಿಹಜ್ಜೆಯನಿಡುವನೈಷ್ಟಿಕ । ನುರವತೇಜವಕಂಡುಸಖಿಯನು । ಜರಡಳರ್ಘ್ಯಾದಿಕವನೆಲ್ಲವಬೇಗಮಾಡೆನುತ ॥೩೩॥ ಬರಲು
ಬಾಲಮೃಗಾಕ್ಷಿವಿಪ್ರನ । ಚರಣದಲಿತಲೆವಾಗಿವರವಿ । ಷ್ಟರವನಿತ್ತುಪಚರಿಸುತಿರಲಾಲೋಲನೇತ್ರೆಯನು ॥ ಹರಸಿದನುಹಲಕಾ
ಲಬದುವ । ವರನವಧುವಾಗೆನುತಕುಶಲೋ । ತ್ತರದಸುಸ್ಮಿತಸಾರಸೂಕ್ತಿಗಳಿಂದಮಂನಿಸಿದ ॥೩೪॥ ನುಡಿಸಿದನುನೀನೇಕೆತ
ಪವೇ । ಕೊಡಲದಂಡಿಸಲೇಕೆವಾಯಕೆ । ಕೆಡಿಸುವರೆಸಾಧನವಲಾಧರ್ಮಾರ್ಥಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ಬಡವನೇಹೆತ್ತವನುಪರ್ವತ । ದೊ
ಡೆಯನಲ್ಲಾತಾಯಿಮೋಹದ । ಮಡುವಲಾಗುಣವನಧಿನಿನಗೀತಪವಿದೇಕೆಂದ ॥೩೫॥ ಸಿದ್ಧಿಯೇನದರಿಂದನುಡಿತನು । ಪ
ಥ್ಯತಪವೀನಿಷ್ಠೆಯಿದುನಿಜ । ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವೋವಿನೋದವೊಹೇಳುತನಗಿದನು ॥ ಶ್ರದ್ಧೆನಿನಗಿಂತೀಹರೆಯದಲಿ । ವೃದ್ಧೆಯ
ರವೊಲುಕಂಡುಕರುಣಾ । ಬದ್ಧನಾದೆನುನಿಜಮನೋರಥವೇನುಹೇಳೆಂದ ॥೩೬॥ ಘೋರತಪದಲಿಮೆಚಿನಿರರ್ಥ । ಸೇರಲ
ರಿಪುದುಕೇಳಲಾಗದೆ । ಕಾರಣವನಾನಿದಕೆಬಾಹಿರನಲ್ಲಶನಗುಳ್ಳೆ ॥ ನಾರಿತಪದೊಳಗರ್ಥವನುದೈ । ತ್ಯಾರಿಯಾಣೆಲತಾಂಗಿ

ಕೊಟ್ಟನು | ಪೆರಣಿಯವಗಡಕಟಬಳಲಿದೆಯೆಂದನಾವಿಪ್ರ | ೪೭ || ಎಂದಡಬಾಲಕರು ಪ್ರಲಪಿಸಿದರು | ನೆಂದವೆಂದಳು ಪಲಪರಿ
ಲೇ | ನೆಂದವೊಲ್ಲಳು ಬಿಡಳು ತಪವನು ಕಂಪನುತಿರ್ದಳೆ || ಇಂದುಮೌಳಿಯು ನೆಲಿಸುವರ್ಥಿಗೆ | ಸಂದುಕವರಲಿ ತರಳಲೋಚನೆ
ನಿಂದಳೆಂದಡೆ ನಗುತ ನಯನತ್ರಿತಯ ನಿಂತೆಂದ || ೪೮ || ಅಯಿತಿಂ ನೇಸುಂಡೆದಣಿಯವು | ಬಾಲಿಬಸಿರು ಗಳಕಟುತಿರಿವನ | ತಾ
ಲಿಂತಂದೆಯುವಾರುವನೆತ್ತಾನೆಲ್ಲಿವನಸಣವಲ || ಬೀಯ್ಯವ್ರಾರೊಳಗುಂಟುಬರಿದೇ | ಕಾಯುವಿದು ಸಂಕ್ಲೇಶಭಾಜನ | ವಾಯಿತೆ
ಲ್ಲರವನಕೆಪರುಷವನಿತ್ತೆ ನೀನೆಂದ || ೪೯ || ಚಿತ್ತವಬಲೆಯರಿಂಗೆನೆರವುದ | ಪಾತ್ರದಲಿ ಪರಿಯಲ್ಲಿಯೆಂಗ್ಯತೆ | ಕೃತ್ತಿವಾಸನು
ನಿನಗಿರವಪವಿಬೇಕೆ ಗುಣವೇಕೆ || ಹೆತ್ತವರು ಹರಹರ ಸುನಿರ್ಮಳ | ಚಿತ್ತ ರೈತಾಸಯಿತ ತಂದೆದೆ | ಪೊತ್ತುತ್ರಿದಿವೇರಾಳತಾಪದಲಬ
ಲೆಕೇಳೆಂದ || ೫೦ || ಪಾವುಕೈಯಲಿವ್ಯೆಯನೆಲ್ಲವ | ನಾಪರಿಪಿಕೊಂಡಿಪವು ಹೊದ್ದುವ | ತಾವಕಾಕ್ಷೆನುವೊಡಲವಾಣಿಗ್ರಹಣ
ತಾಬಯಲು || ಜೀವಿಪಿದಡವೆಗಾರು ಡಿತಿಭ | ಸ್ಮಾವಲೇಪನಚಂದನಂಗಳ | ಗಾವಶೇರುವೆಸಾಕುಸೆನುಸಂಬಂಧವಸ್ತ್ರಂದ | ೫೧ ||
ಬಪಿವವೆತ್ತರಕೊಗಲಧೋತ್ರದ | ಪಸನದೊಡನೈತಹಪಿಶಾಚ | ಪ್ರಸರಗಣಪರಿವಾರವನೆವೊದಲಾಗಿತಾನಿಲ್ಲ || ನೊಸಲಬಾರಿ
ಪ್ರತ್ತಿಹುದುಕಂಣೊಂ | ದಸನುನೇತ್ರನವದವನೀನ | ಧಿಸಿದೆತಪ್ಪೇನಹುದುಕವರ್ಗಾಧೀನೆಸುತಿಯಂದ || ೫೨ || ನೀರೆನೀನು
ತ್ಸವದಲಾನೆಯ | ನೀರಿಬರೆಹಳೆಯುತ್ತನಿದಿರಾ | ಗೇರಿಹರನೈತಹುದನೀಕ್ಷಿಸುವರ್ಥಿನಿನಗಾಯ್ತು || ವಮರುಜೋಕದನಗೆಸುಖ
ಗನು | ನಾರಿಪುರುಷನುವೆುಗ್ಗಬದುಕುವ | ಸೂರೆವಾರಿದನಾರುಸಾಧಿಸಬಹುದೆಹೇಳೆಂದ || ೫೩ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನವಾ
ಯಕೆತಪದಾಸ್ಪೋಶನದಹಂ | ಗೇಕೆಮೋಧ್ಯವನುಂಬಡಿಂವ್ರತ | ವೇಕೆಕಾಯಕ್ಲೇಶಹೆಂಡತಿಸತ್ತುಪುನವುರಿದು || ಲೋಕದಲಿ
ಹಂಬಲಿಸು ಪೃಥವೆ | ತಾಕೊಡುವೆನೆಂಬವರಕಾಣೆನು | ಕೇಕಿತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಭಜಿಸಲದೇಕೆನೀನೆಂದ || ೫೪ || ಭವನವಧುಪತಿ ಸಂ
ಬಹೆಂಗುಸ | ಭುವನದಲಿನಾಕಾಣೆನಿದರೊಳು | ಕವಿದುಬೀಳುವನಿಂನನೊಬ್ಬಳಕಂಡೆನಂಗನೆಯು || ಅವಯವದಸೌಂದರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಗೆ | ಸವತಿಯಲ್ಲಲತಾಂಗಿಘನನೈ | ಭವಗಸಿದ್ಧಿಯಬುದ್ಧಿಯೊಂದೇಕೊರತೆನಿನಗೆಂದ || ೫೫ || ವಾಲಗಿಸಿಕೊಳಲೊಲುವರಿಂದೇ |
ಹೇಳುವೆನುಸುರಪತಿಗೆನಿಂನಯ | ಕಾಲಿಗೆರಗಿಸಿಕೊಡುವೆನಾದಿಗುಪಾಲನಾಳಿಗಳ || ಹೇಳುನೀನೇಸಖಿಯಕೈಯಲಿ | ದೇಳಿಸ
ಲದೇಕಕಟವಮಾನವ | ಬೀಳುಕೊಡುನಿಜಕಾರ್ಯಸಾಧಕನಾನೆಕೇಳೆಂದ || ೫೬ || ನುಡಿಯಕೇಳುತನಿಜವಮನನುಕೆಲ | ಕಡೆಯ
ಲಿರಿಸಿದಳಬಾಲಿಕಂಗಳ | ಕಡೆಶರಗು ಕೆಂಪಾಯ್ತು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದವುಹುಬ್ಬುಗಳು || ನಡುಗುವಧರದಬೆವರುವವಯವ | ಪಿಡಿದರೋ
ಷದಲದ್ದುಪಾಜಗ | ದೊಡೆತಿನುಡಿದಳುಕಪಟವಿಪ್ರಾಕೃತಿಯಹರನೊಡನೆ || ೫೭ || ಸಾಕುನಡೆನಡೆವಿಪ್ರವಚನವ | ನೋಕರಿ
ಸುತಿವೆಕಿವಿಗಳೀಶನ | ನೇಕೆದಿಂದಿಪನುಡಿವೆಪಾತಕಿಪಾರಲಾಕಿಕದ || ಜೋಕೆಕೆಡದೇಬಹಳಧೈವವ | ದೇಕೆನೀನೇಕೆವಳಶೈ
ವವಿ | ದೇಕೆನಿನಗೆತ್ತಣದುಹೋಗೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ || ೫೮ || ಒರಲಿಕಾಣವುವೇದವಾವನ | ಸಿರಿಗೆಯನುನಿರ್ಮಳ
ಸಮಾಧಿಯು | ಅರಸಿಕಾಣರುಯೋಗಿಗಳದಾವನಪದಾಂಬುಜವ || ಅರಿವೆನೀನೆಂತದನುವೇಷದ | ಹೊರೆಯಹೊತ್ತವಮಹಾತ್ಮ
ರಂಗನ | ನೆರೆದಡಹುದೆವಹಾವಿವೇಕದಗಾಧಗತಿನಿನಗೆ || ೫೯ || ಕೆಡುವ್ರೊಡಲಲಾನೆಂಬಹಂಕೃತಿ | ಪಿಡಿದುತತ್ವಜ್ಞರನುನಿಂದಿ
ಸಿ | ಕೆಡುವುದೀಜಗವಲ್ಲದದೆಸಾಕ್ಷಾತಪರಶಿವನ || ಕೆಡಿಸಿನುಡಿವರೆಬಲ್ಲವರುಕಂ | ಡೊಡೆದುದೇಕಪಾಲಜಸುರಾದಿಗ | ಳಡಿಗೆ
ಬಂದೆರಗುವ್ರದಕಾಣಾಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೬೦ || ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನುತಿರಿದಕಾಳನ | ತುತ್ತಿನಲಿಜೀವಿಸುವ್ರದುಂಟುಂ | ಚಿತ್ತನೇರು
ವನಾಜ್ಞೆಯನುಸುರಲೋಕಪಾಲಕರು || ಹೊತ್ತುನಡಿಸುವರವರಿಗಿಷ್ಟವೆ | ನಿತ್ಯನಡಿಸುವನಾವನಾತನ | ವೃತ್ತವನುವಿಧಿಗರಿ
ಯಲರಿದೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ || ೬೧ || ಧರೆಯಜೀವರದುರಿತವನುಸಂ | ಹರಿಸಲೊಂದುನಿಮಿತ್ತಭಿಕ್ಷಾ | ಚರಣೆಯಲಿಸುಳಿ
ದಾಡಿದರೆಪರಹರವಿರೋಧನಲ || ನರಕಪತಿತರಿಗಾತ್ಮನಾಶಾ | ಚರಣೆಯಲಿಸಂಕ್ಲೇಶವೋಕ್ಷನ | ಕರುಣಿಸೋದಂನ್ಯಾಯವೆಂದ
ಳುಶೈಲರಾಜಸುತೆ || ೬೨ || ಎಂತುನಡದರದೇನುಹಿರಿಯರ | ದೆಂತುನುಡಿದಡದೇನುಜಗತ | ವ್ಯಾಂತೆತಾನ್ತಂಮಂತ್ರಕತ್ತ
ಲೆಬೆಳಗಕಶೀರುವ್ರದೆ || ಕಂತುಹರನಸುರಾಸುರೇಶ್ವರ | ರಂತವನುನಾಬಲ್ಲೆನೇತಕೆ | ಚಿಂತಿಸುವೆನೀನೆನಗೆಹೋಗೆಂದಳುಗಿರೀಂ
ದ್ರಸುತೆ || ೬೩ || ಒಲಿದಲೀಲೆಯಲಾಡುವರುಗಡ | ತಿಳಿವವರದಾವನಪದಾಬ್ಜದ | ನೆಲೆಯನಾವನುವ್ರೊಂಮೆನೆನೆದರೆಸಕಲ
ಪಾಪಹರ || ತಲೆಯನೊಡ್ಡುವ್ರದಖಿಳಸುರಮುನಿ | ಕುಲವದಾವನಪಾವನಾಂಘ್ರಿಗೆ | ನಳಿನಭವನೆರಗುವನನೀನಾರೆಂದಳಂಬು
ಜಮುಖಿ || ೬೪ || ಪರಕೆಪರತರವೆನಿಪಶಿವನಲಿ | ಪರಿಕಿಸಲುಪರವೋಷ್ಟಿಶತಮಂ | ಕುರಿಸಿತೋರುವ್ರದಲ್ಲವ್ರದಲ್ಲಿಯೆವಿಷ್ಣುವೊದ
ಲಾಗಿ || ಚರಣನಖವನುಕಾಣನೇತಕೆ | ಮರುಳುವಿಪ್ರವೃಥಾಬಮಾನ | ಜ್ವರಿತನಾದೆಯನುತ್ತಜರೆದಳುಜಗದಧೀಶ್ವರನ ||
ಸಾಕುನಡೆಸೈರಿಸಿದೆನೊಂಮಿಗ | ದೇಕೆವಿಪ್ರರುಮಂನ್ಯರೆಂದುತ | ದಾಕೃತಿಗೆಕೈಮುಗಿವೆನಲ್ಲದೆದೈವನಿಂದಕನ || ಯಾಕೆನುಡಿಪಿದೆ
ನಘವನೆಂನಲಿ | ನೂಕಿದನಲಾಪಾಪಿತಾನವಿ | ವೇಕಿಯಾದೆನುಕೆಟ್ಟೆನೆಂದಳುಮುಚ್ಚಿದಳುಕಿವಿಯ || ೬೫ || ಅಂದುದೈವದ್ರೋ
ಹಿದಕ್ಷನು | ತಂದೆಯಿನ್ನೊಂದೊಡಲನುಳಿಪ್ಸೈ | ತಂದುಜನಿಸಿದಡಿಲ್ಲಿವುತ್ತೀಹದನಲಾತನಗೆ || ಹಿಂದೆವಾಡಿದಪಾಪಜೀವರ | ಬಂದಿ

ವಿಧಿದಿಹುದಾವಭವದಲಿ | ಬಂದರೊಡನೈತಹುದುಹುಸಿಯಲ್ಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೪೭|| ಮಂದಭಾಗ್ಯೆಯಳಾನ್ಯಥಾಶ್ರಮ
ದಿಂದತಪವನಾಚರಿಸಿಶಿವನ | ನಿಂದೆಯನುತಾಕೇಳ್ವಕೆಡಿಪಿದೆನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ || ಮಂದುಹುಡಿಯಲಿಹೊರಳ್ದನಂತಾ | ಯಿಂ
ದುಮೌಳಿಯಕರುಣವೆನಗಿಂ | ನೆಂದುಕೈಗೂಡುವುದೊಹಾಯೆಂದಳಲಿದಳುತರಳೆ ||೪೮|| ಯಾಕೆಬಂದನೊವಿಪ್ರನೇಕೆಪಿ | ನಾ
ಕಿಯನುನಿಂದಿಸಿದನಾನದ | ನೇಕೆಕೇಳ್ದೆನೇಕೆನೋಡಿದೆನೇಕೆನುಡಿಸಿದೆನು || ಏಕೆವಿಧಿತಂನನುವಿಕರ್ಮವಿ | ವಾಕದಲಿನೇಮಿ
ಸಿದನೆನುತನು | ಶೋಕವಮೂರ್ಛಿತ್ತೆಮರುಗುತ್ತಿರ್ದಳುಮನದಿಮರುಕೊಳ್ಳಿಸಿ ||೪೯|| ಮತ್ತೆತಪವನುಚರಿಸಿಹುಡಿಪಿವೆನು | ಕೃತ್ತಿವಾ
ಸನಪದವನೀತರಕೆ | ಚಿತ್ತದಂತಸ್ಸಾಪವಿಫಲನೆನುತ್ತಭಾವದಲಿ || ಮುಕ್ತಸಂಗಮನೋಹರಾಂಘ್ರಿಯ | ಸುತ್ತಮಾಂಗನೆಧರಿಸಿ
ತುಡಿಯದೆ | ಕಿತ್ತಕಂಗಳಕಮಲಮುಖಿನಿಂದಳುಸಮಾಧಿಯಲಿ ||೫೦|| ಲೋಲಲೋಚನೆಬಳ್ಳಿಕಕ್ಷಪವನು | ಮೇಳವಿಸೆನುಡಿನು
ಡಿನಿರರ್ಥಕೆ | ಶೂಲಿಯನುಚಿಂತಿಸುವೆಹೇಳ್ವಾತನಗೆನಿರ್ಣಯವ || ಬಾಲೆಬೇಸರಬೇಡೆನುತ್ತನೀ | ಲಾಳಕಿಯಮಾಂಸ್ಯೈಪ್ಯಹಿಡಿ
ದೇ | ಳೇಳುನೋಡಾನಾರುಕಾಂದೆರದೀಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದ ||೫೧|| ಮುಟ್ಟದಿರುದೂರದಲಿನಿಂದಿರು | ಕೆಟ್ಟಹಾರುವಯೆನುತ್ತಕಂಗ
ಳ | ಬಿಟ್ಟುನೋಡಿದಳಬಲೆಕಂಡಳುಮುಂದೆಹೊಳಹೊಳವ || ದೃಷ್ಟಿಗಳುಕೋರವಿಸೆಬೆಡಬಲ | ದಿಟ್ಟಡೆಯಕಮಲಜಸುರೇಂದ್ರ
ರ | ಬಿಟ್ಟಬೀದಿಯಬಹಳತೇಜದತ್ತರಳಕೆಯಶಿವನ ||೫೨|| ಪದದಲೆರಗಿದಳಬಲೆಜಯಜಯ | ಮದನಹರಶರಣೆನುತ್ತವಿಕಸಿ
ತ | ವದನೆನಿಂದಳುಬಾಗಿಸಿರವನುಚೆಮರುವಂಗದಲಿ || ಸುದತಿಭಯಲಜ್ಜಾಪ್ರಣಯಭಾ | ರದಲಿಮಂನಿಸುತಿರಲುಕೈವಿಡಿ | ದು
ದೇಮುಹೂರ್ತವೆನುತ್ತುಪೇಯೆಂದುದುಜನಸ್ತೋಮ ||೫೩|| ಕರದುಗಿರಿರಾಜನನುಮೇನಕಿ | ಪೆರಸಿಕಮಲಜಮುಖ್ಯಸುರ
ಮುನಿ | ವರರುವಿಸ್ತರಿಸಿದರುವೈವಾಹಿಕಮಹೋತ್ಸವವ || ಧರೆಗೆಮಂಗಳವಾಯ್ತುಗಿರಿಜಾ | ವರವಿವಾಹವಿಧಾನಸಚರಾ |
ಚರಕೆಶೋಭನದುದಯವಾಯ್ತೆಂದುತ್ತರೋತ್ತರದ ||೫೪|| ಒಡನೆಭದ್ರಾಸನದಲಿರಬೆಡ | ದೊಡೆಮನೇರಿದಳಗಜೆಸೇಸೆಯ |
ನಿಡಿಸಿದರುವರವಧುಗಳ್ಗೆಸಪ್ತರ್ಷಿಪತ್ನಿಯರು || ಪ್ರೌಢವಿಯಮರರಮಂತ್ರರವದು | ಗ್ಘಡಣೆಗಳಗಂಧರ್ವಕಿಂನರ | ರೊಡರಿ
ಸಿದಸಂಗೀತರವಸಂಮೇಳಹೊಸತಾಯ್ತು ||೫೫|| ಏನನೆಂಬೆನುವಿದುರವಿಶ್ವಾಪಿ | ಧಾನಕರ್ತೃವಲಾಸರೋರುಹ | ಸೂನುವಿ
ಷ್ಣುಪ್ರಮುಖಭುವನಾಧೀಶ್ವರೇಶ್ವರರು || ಅನಿಖಿಳಜನನಿವಹವೇಕ | ಸ್ಥಾನವಾಯ್ತುತ್ಸಾಹವರಸಿ | ನ್ಮಾನದಲಿಸಕಲೇಶನೆಸ
ದನುವಿದಿತವಿಭವದಲಿ ||೫೬|| ನಗೆಮೊಗದಕೆಂಜೆಡೆಯಭಾಳದ | ಮುಗಿದನಯನದಶಶಿಕಳೆಯಭಾ | ಸಿಗದಫಣಿಕುಂಡಲದ
ಭಾಸುರಮಕುಟಮಣಿಗಣದ || ಸ್ಥಗಿತಶೂಲಕಪಾಲಮೃಗಡಮ | ರುಗದಲೊಪ್ಪುವತೋಳುಗಳಪುಲಿ | ದೊಗಲದಿವ್ಯಾಂಬರದ
ಲಖಿಳೇಶ್ವರನುರಂಜಿಸಿದ ||೫೭|| ಭಾಸಿಗದಮಾಕ್ತಿಕದಲೊಪ್ಪುವ | ಕೇಶಬಂಧದಮೆರವಮದನಶ | ರಾಸನವನೇಡಿಸುವಹುಬ್ಬಿನ
ಲಕ್ರಿಯಲೋಚನದ || ಭೂಸುರಸ್ಮಿತವದನಮಧುರವಿ | ಳಾಸದಧರದದಂತಪಂಕ್ತಿಯ | ಲೀಶನೆಡದೊಡೆಯಲ್ಲಿಮೆರದರುಗಾರಿ
ದೇವಿಯರು ||೫೮|| ಒಸಗೆತಳ್ಳಿತ್ತುದುಸಕಲಭುವನ | ಪ್ರಸರದಲಿಪರಿತೋಷಜಲನಿಧಿ | ಮುಸುಕಿಮೂಡಿದುದಖಿಳಸಚರಾಚರ
ದಚೇತನವ || ವಸುಧೆಬೆಳದುದುಬಿತ್ತದಭಿಕಾಂ | ಕ್ಷಿಸಿದಫಲವನುಪರಮಮಂಗಳ | ದೆಸಕದೇಳ್ಗೆಗೆಹೊಗಳಲರಿದಾಯ್ತುತ್ತರೋ
ತ್ತರವ ||೫೯|| ಕೌರನಾಗ್ರಣಿಕೇಳುತಾರಕ | ವೈರಿಕಾಲಾಂತರಕೆಬಳ್ಳಿಕಕಾ | ಮಾರನುದಿಸಿದನುತ್ತರೋತ್ತರವಾಯ್ತುಸುರರು
ದಯ || ಭೂರಿಹರುಷವತಳ್ದರಖಿಳಮ | ನೋರಥಾವಾಪ್ತಿಯಲಿಮೇನಕಿ | ಧಾರುಣೀಧರರಸೆವಸೌಖ್ಯದಸಾರವಿಭವದಲಿ ||
ಇದುಮಹಾಮಂಗಳಮಹೋದಯ | ವಿದುಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಕರವಿಂ | ತಿದುಸದಾನಂದಾನುಭವಸಾಧನದಸಾಕಾರ || ಇದುಸ
ದಾಯುಃಕೀರ್ತಿಪುಣ್ಯ | ಪ್ರದಧನಪ್ರದವಖಿಳವಿದ್ಯಾ | ಪ್ರದವಿದೇಗಿರಿಜಾವಿವಾಹಮಹೇಶಚಾರಿತ್ರ ||೬೧|| ಪರಮತತ್ವರಹ
ಸ್ಯವಹಶಿವ | ಚರಿತೆಯಿದನಾದರದಲೋದುವ | ಧರೆಯಲಭಿವರ್ನಿಸುವಕೇಳುವಪುಣ್ಯಪುರುಷರನು || ಹಿರಿದುತಂನವರೆಂದುಸೆರೆ
ಪತಿ | ಕರಿಪಿನಿತ್ಯಾತುಮಮಹೇಶ್ವರ | ನುರುದಯಾನಿಧಿಮಾಳ್ಪನಿಹಪರಸೌಖ್ಯಸಂಪದವ || … … ||೬೨||

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೭ ರಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಧ್ರುವನು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ಧ್ರುವಗತಿಯನಾರ್ಚಿಸುವಭರದಲಿ | ಧ್ರುವನುನಾರದಮುನಿಪನುಪದೇ | ಶವನುಮನದಲಿಧರಿಸಿ
ಹೊರವಂಟನುತಪೋವನಕೆ || … … …

ಪದನು || ವಿದುರಕೇಳ್ಸೈಸಕಲಲೋಕಾ | ಭ್ಯುದಯನಿಶ್ರೇಯಸದಗತಿಗೀ | ಮೊದಲಸಾಧನವೆನಿಪಮನುವಂಶದಪರಂ
ಪರೆಯ || ಸುದತಿಯರಸಂತಾನವನುಹೇ | ಆದೆನುತತ್ಪುತ್ರೋಪಲಾಲಿತ | ಪದಮಳೋರುಚರಿತ್ರವನುಹೇಳುವೆನುಕೇಳೆಂ

ದ॥೧॥ಆಮುದಾಮನುವನಿತೆಶತರೂ । ಪಾಮಹಾಸತಿಸಕಲಭುವನ । ಕ್ಷೇಮಕಾರಣವಿಗ್ರಹರನಾತ್ಮಜರನಿಬ್ಬರನು ॥ ಭೂ
ಮಿಪಾವನಚರಿತರನುಲ । ಪ್ರೇಮನೋಹರನಂಶಜರನಾ । ಭೂಮಿಪತಿಗಳುಪರಮಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರೆನಿಪವರ ॥ ೨ ॥
ಮಾನವೇಂದ್ರಪ್ರಿಯವ್ರತಾಂಕರೋ । ತ್ತಾನಪಾದರೆನಿಪ್ಪಹೆಸರಲಿ । ಮಾನಸಿದ್ಧಿಗಳುಮೆರೆದರತಿಶಯತೀವ್ರತೇಜದಲಿ ॥ ಮಾನಿನಿ
ಯರಿಬ್ಬರುಸುನೀತಿಮ । ಹಾನಿತಂಬಿನಿಸುರುಚಿಯೆನಲು । ತ್ತಾನಪಾದನೃಪಾಲನರಸಿಯರೆಸೆದರೀಧರೆಗೆ ॥ ೩ ॥ ಹಿರಿಯಪಟ್ಟದ
ರಾಣಿನೃಪತಿಗೆ । ಪರಸುನೀತಿಲತಾಂಗಿಕಿರಿಯಳು । ಸುರುಚಿಮೋಹದರಮಣಿತತ್ಸುತನುತ್ತಮಾಹ್ವಯನು॥ವರಕುಮಾರಕನಗ್ರರ
ಮಣಿಗೆ । ಪರಮಭಾಗವತಾಂಕಧ್ರುವನವ । ತರಿಸಿದನುಬಳಿಕುತ್ತರೋತ್ತರವಾಯ್ತುನೃಪನುದಯ ॥ ೪ ॥ ಪೊಡವಿಪತಿಯೊಂದು
ದಿನತಂನಯ । ತೊಡೆಯಮೇಲುತ್ತಮನನಾಡಿಸು । ತ್ತೊಡನೆಸುರುಚಿಯನೋಲಗದಲಿಕುಳ್ಳಿರಲುಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ಬತನೆಕುಳ್ಳಹೆನ
ಪ್ಪತಂನನು । ತೊಡೆಯನೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆನುತಲಾ । ಪ್ಪಿಡಿದುಕಂಬನಿದುಂಬಿಕಾಡಿದನಂದುಧ್ರುವನಳುತ ॥ ೫ ॥ ಎತ್ತಿಕೋತಂನುವ
ನುತೊಡೆಗೆನು । ತತ್ತಕಾಡುವಶಿಶುವನಾಭೂ । ಪೋತ್ತಮನುಕಾಣುತ್ತಕಾಣದವೊಲುಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ ॥ ಉತ್ತಮನತಾಯಸ್ಸುರು
ಚಿಮುನಿದಪ । ಳೆತ್ತಿಕೊಂಡಡೆನುತ್ತಸಂಶಯ । ಚಿತ್ತನಿರಲಾಲಲನೆನುಡಿದಳುಜರೆದುಬಾಲಕನ ॥ ೬ ॥ ಏರುವರೆಸಿಂಹಾಸನಕೆನೀ
ನಾರುಹೋಗೆಲೆಹೋಹೆತಂನಕು । ಮಾರಕಂತೀರವನಪೊಲುಸೌಭಾಗ್ಯನೇನೀನು ॥ ಆರಿಗಳುವೆವ್ಯಥಾಮನೋವ್ಯಥೆ । ಯಾ
ರುನೀನೆಂದರಿಯೆಹೆತ್ತವ । ಳಾರುಹೇಳಾನಲ್ಲಲೇನಿನಗೆಂದಳಾಸುರುಚಿ ॥ ೭ ॥ ತರಳನೀನಿದನರಿಯೆನೃಪನಿ । ಷ್ಟರವನೇರುವಡೆಂನ
ಬಸುರಲಿ । ಮರಳಿಜನಿಸುವವೊಲುಸಾಧಿಸುಬಹಳಪುಣ್ಯವನು ॥ ಪರಮಪುರುಷನನೊಲಿಸಿತಪದಲಿ । ವರಿಸುಮೋಣೀಪರವಸೇ
ತಕೆ । ಕರುಣವನುನೀತ್ರೋರಿಬಳಲುವೆಯೆಂದಳುರೆಜರೆದು ॥ ೮ ॥ ಹೇಳುನಿಂಮಪ್ಪೆಗೆಸಿಧನವ । ಕೇಳುನಡೆನೀನರಿಯದಿರ್ದ
ಡೆ । ಬಾಲಕನಲಾಮೋಣದಲ್ಲದಡುತ್ತಮನಪದವ ॥ ಓಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದುಕೊಡುವನನು । ಜೋಳವಾಳಿಯನೆನುತಧ್ರುವನನು ।
ಬಾಲೆಭಂಗಿಸಿನುಡಿದನೂಕಿದಳಧಿಕಗರ್ವದಲಿ ॥ ೯ ॥ ತಂದೆಯವಮಾನದಮನೋವ್ಯಥೆ । ಯೊಂದುಮತ್ತಾಸವತಿತಾಯ್ಟರ ।
ದೆಂಡಮಾತಿನಬಾಣಹತಿಯಿಂತೆರಡುಘಾಯದಲಿ ॥ ನೊಂದುಬಾಲಕನಕಟತಂನಯ । ತಂದೆನೋಡುತ್ತಿರಲುನೊಂದಹಿ । ಯಂದದ
ಲಿಬಿಸುಸುಯ್ದುಳುತ್ತಲಿಂದಹೋರವಂಟ ॥ ೧೦ ॥ ನಡುಗುವಧರಶೋಕಜಲಕಡ । ಲಿಡುವಕಂಗಳಮನದಮೂರ್ಛೆಯ । ಕ
ಡುಗುದಿವಕೋಪಾನಲನಲಟಕಟಸುವವಯವದ ॥ ಎಡರುಬೀಳುತ್ತೇಳುತುರೆಬ । ಬಿಡುತಬಿಕ್ಕುತಬಿರಿವ್ರುತೀಕ್ಷೆಸು । ತ್ರೆಡ
ಬಲನನೈತಂದನಾನಿಜಜನನಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೧೧ ॥ ಏನಿದೇನಾಯ್ತೆಂನತಂದೆಗಿ । ದೇನುಹೇಳೆಂನರಸಹೇಳಾ । ರೇನಮಾಡಿದರೆಂನ
ಮರಿಯಮಾನೆಯನುಹೇಳೆನುತ ॥ ಮಾನಿನಿಯರಥಿದೇವಿಯಾನಿಜ । ಸೂನುವನುತಕ್ಕೈಸಿಹೇಳೆನು । ತಾನನದಕಂಬನಿಯನೊರಸಿ
ದಳೆರಡುಕೈಗಳಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಅಂಕದಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಾ । ಪಂಕಜಾನನೆಹೇಳುಮನದಾ । ತಂಕವಾರಿಂದಾಯ್ತುನಿನಗೆನಲು
ಸುರದಳುತಿರಲು ॥ ಶಂಕಿಸುವಸತಿಗೆಂದರೆಡಬಲ । ವೆಂಕಡವರಾಸುರುಚಿನೋಡಿದ । ಬಿಂಕದುಕ್ತಿಯಬಿರುಬನಾಬಹುವಿಧಸರಾಭ
ವವ ॥೧೩॥ ಕೇಳಿದಾಗಳೆಸವತಿಯಿಂದಕೆ । ರಾಳವಚನದಖಡುಗಹತಿಯಲಿ । ಬಾಲೆಬಿದ್ದಳುಬಾಳೆಕಾಳುರಿಗೊಂಡುಕೆಡುವಂತೆ ॥
ಲೋಲಲೋಚನೆಬಾಷ್ಪಸಲಿಲೋ । ನ್ಮೀಲಿತೇಕ್ಷಣೆಶೋಕವಹ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಯಲಿತನುಬೆಂದುಹೊರಳಿದಳಬಲೆಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥
ಮಗಗೆಸುರುಚಿಯಮಾತುಧಿಟದು । ಭರ್ಗೆಯಬಸುರಲಿಜನಿಸಿಸವತಿಯ । ಮಗನವೊಲುನೃಪಾಸನಕೆಯೋಗ್ಯನೆವಿಚಾರಿಸಲು ।
ಬಗವಡಿಂನೆಗವೆಂನಮೊಲೆವಾ । ಲುಗಳನುಂಡೇಬೆಳೆದೆನಿಂನನು । ಜಗದುಪತಿಮಾನಿಸುವನೆಂತೆಂದಳಲಿಗಳುತರಳೆ ॥ ೧೫ ॥ ನಾ
ಚುವನುನಿಂಮ್ಮೈಯನೆಂನನು । ನೀಚೆಯನುತಂನರಶಿಯಂಬಡೆ । ವಾಚಿಕಕೆಸಹಿತಧಿಕಪಾಪಿಯಜಠರದಲಿಜನಿಸಿ ॥ ಗೋಚರಕೆ
ನೀಹೋದಡುಚಿತವ । ನಾಚರಿಸುವನದೆಂತುಮಮತೆಗೆ । ಯಾಚಕನುನೀನಾದೆಯೆಂದಳಲಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ ॥೧೬॥ ಏಕೆತಾನೆಲೆ
ಮಗನೆಧರಣಿಪ । ನೇಕೆನೀನೆಂನುದರದಲಿಬರ । ಲೇಕೆಭಂಗಿಸಲೇಕೆಸವತಿಸರೋಷಗರ್ವದಲಿ ॥ ಯಾಕೆವಿಧಿತನ್ನನುನಿರಂತರ ।
ಶೋಕಮಯಸಾಗರದಲದ್ದಲ । ದೇಕೆನುತತಕ್ಕೈಸಿಮಗನನುಹಲುಬಿದಳುತರಳೆ ॥ ೧೭ ॥ ತಂದೆಲೋಗರುಮಾಡಿದರುನಿನ ।
ಗೆಂದುಬಗೆಯದಿರಹಿತವನುಬಳಿ । ಸಂದುಬಿಡದೂಡುವದಲೈಕೃತಕರ್ಮಜೀವರಿಗೆ ॥ ಇಂದುಸುರುಚಿಸಗರ್ವದಲಿನಿನ । ಗೆಂದಡೇನ
ದುತವಗೆಹಿತವೆಲೆ । ಕಂಡವುಚ್ಚರಿಸದಿರುಗುಣಕೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೧೮ ॥ ಬೇಡಿಯಿಲ್ಲದೆಸುರುಚಿಯಂದುದ । ಮಾಡು
ಹೋಗೆಲೆಮಗನೆಪರರಿಗೆ । ಕೇಡಚಿಂತಿಸಬೇಡಭಜಿಸುಮುರಾಂತಕನಪದವ ॥ ಕಾಡೊಳಗೆನಾನತ್ತಡೆಂನನು । ಬೇಡವಾಹ
ಬವರಕಾಣೆನು । ಬೇಡಿದಿಷ್ಟವನೀವನಚ್ಯುತನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೯ ॥ ಉತ್ತಮನಪದವಿಯನುಬಯಸುವ । ಡುತ್ತಮೋತ್ತ
ಮನಂಘ್ರಿಯನುಧೃಢ । ಚಿತ್ತದಲಿನೆರೆನಂಬಿಭಜಿಸೆಲೆಮಗನೆಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪದಲಿಭಜಿಸಿದ । ಡತ್ಯಧಿಕವಹಪಾರಮೇ
ಷ್ಠ್ಯವ । ನಿತ್ತನಾಪರಮೇಷ್ಠಿಗಾವನುಮಗನೆಕರುಣದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಮನುವಳಾಮುತ್ತ್ಯೆಯನಾತನ । ವಿನುತಪಾವನಪಾದಪ
ದ್ಮವ । ನನವರತಶ್ರದ್ಧತಸುನಿರ್ಮಳಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ನೆನೆದುಸಾಂವ್ರಾಜ್ಯೋಪಭೋಗವ । ನನುಪಮಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದ ।

ಘನಸುಖವನಾರ್ಜಿಸಿದನೂರ್ಜಿತಸತ್ವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಆವನಾಜ್ಞೆಯುಲಂಜಿರವಿಶಶಿ । ಪಾವಕಾಂತಕವಾಯುಸಕಲಸು । ರಾವಳೀನಾಥರುಸವನುಹಿತಪ್ರತ್ಯೃಭಾವದಲಿ ॥ ಸೇವಿಸುವರಾವನಪದಾಬ್ಜವ । ಜೀವಿಸುವರನವರತನೀನಾ । ದೇವಸೇವನನೊಲಿಸುವಡೆನಿರ್ವಿಘ್ನವೆನೆನುಗನೆ ॥ ೨೨ ॥ ಅನ್ಯರಿಂದೊಲಿಸುಕೊಂಬಾ । ಮನ್ನಣೆಯುಮಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾವನ । ಬೆನ್ನಬಿಡದೊಲ್ದಿಸುವಳುಗತಪಾದಪಂಕಜವ ॥ ನಿನ್ನದುಃಖವಕಳವನ್ನೈವವ । ನನ್ನನನುನಾಕಾಣೆನಧಿಕಕ್ಕೆ । ಪೂರ್ಣವನಕಾಲ್ವಿಡಿಕೃತಜ್ಞನನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೩ ॥ ಎಂತುಭಜಿಸುವೆಮಗನೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನನುನೆರೆಹಿತವೃಷ್ಟಿಷೇಳ । ನೆಂತುಸ್ಥೈರಿಸಿವಹಾಳ್ದೆತಪವನುತನುವಿನಾಯಸವ ॥ ಎಂತುನೀನಿಂಹರೆಯದಲಿವಿಪಿ । ನಾಂತವಾಸದಲಿಹಶಿಶುವನಾ । ನೆಂತುಕಾಣದೆಜೀವಿಸುವೆನೆಂದಳಲಿದಳುತರಳೆ ॥ ೨೪ ॥ ಬಿಸಿಲತಂಗೆಯನಾನರಿಯದೆ । ಹಸುಳೆಸಾಯಲಿತಪದನೆವದಲಿ । ವಸುಧೆತನ್ನವಮಗಂಗೆನಿಷ್ಕಂಟಕದಲಹುದೆಂದು ॥ ಶಶಿವದನೆಹೇಳಿದಡೆನಿಜಮತಿ । ವಿಷಮನೆಂದಾಯ್ತೆನುತಬಸುರನು । ಹೊಸಹೊಸದುಹೊರಳ್ದಳುಬಾಯಾರಳ್ದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ ॥ ೨೫ ॥ ಯಾಕೆಸಡದೆನುಮಗಳೆನಡವಿಗೆ । ನೂಕಲೆಂದೀಹರೆಯದಲಿತಪ । ವೇಕೆತಾನೇಕೀಸುದುಸ್ಥಿತಿಯಿರವ್ರತನಗೇಕೆ ॥ ಏಕೆವಿಧಿಯೆನ್ನೃಥಾನವಾನದ । ಶೋಕವನ್ನಿಗೆತನ್ನನೊಡ್ಡಿದೆ । ಯಾಕೆಬಾರದುಸಾವೆನುತತೆಗೆದಪ್ಪಿದಳುಮಗನ ॥ ೨೬ ॥ ಅಳಲಿಘಡವೇನವ್ವಕೊಲುವಡೆ । ಸಲಹುವಡೆಮುರನ್ಯರಿಯಲ್ಲಿದೆ । ಕೊಲುವಕಾವಸಮರ್ಥರಾರೆಲೆತಾಯೆಜಠರದಲಿ ॥ ಸಲಹಿದವರಾರಂತನೀನೆರೆ । ಸಲಹುವನುನೀನಂಜದಿರುತಾ । ಕೆಲವುದಿನದೊಳಗೈತಹೆನುನೋಡೆನುತಹೊರವಂಟ ॥ ೨೭ ॥ ಕಲುನೆಲಕೆಕಾಲೂರುತಳುಕುತ । ಬಳುಕುತಡವಿಗೆಹೋಹಮಗನನು । ಲಲನೆನೋಡುತನಿಂದಳುರಿಯಲಿಬೆಂದಲತೆಯಂತೆ ॥ ಎಲೆಜಗನ್ಮಯಕೃಷ್ಣಜನವ । ತ್ಸಲದಯಾನಿಧಿನೀನಲಾದು । ರ್ಬಲರಿಗಧನರಿಗಶರಣರಿಗಬಲರಿಗೆಗತಿಯೆನುತ ॥ ೨೮ ॥ ಮನೆಯಹೊರವಂಟರ್ಭಕನುನಿಜ । ಜನನಿಯಸುಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಡೆದನು । ಮನದಧೃತಿಯಲಿಶೋಕಮೋಹಕ್ರೋಧವನುಜರೆದು ॥ ದನುಜಹರನನುಘೋರತಪದಿಂ । ದನುಸರಿಸಿಲೋಕೋತ್ತರದಪದ । ವನುಪಡೆವಡಾವುದುತದಿಷ್ಟಸ್ಥಾನವೆಂದೆನುತ ॥ ೨೯ ॥ ಆಸಕಲಪರಿವಾರಪುರಜನ । ದೇಶಜನತಮತನುಗೆಮರುಗಿದು । ದಾಶಿಶುವಿನಂಘವಣೆಗಾಯಾಸದಪರಂಪರೆಗೆ ॥ ನೇಸರನುಕಂಡರಿಯನರಿಯನು । ದೇಶಕಾಲವಿಭಾಗವನುಲಕ್ಷ್ಮೀಶನೊಲವೀತಂಗೆಸುಲಭವೆಶಿವಾಯೆನುತ ॥ ೩೦ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುಘನನದೀಗಿರಿ । ಕಾನನಂಗಳಕಳಿದುನಡೆದನು । ಮಾನನಿಧಿಮುಂಕೊಂಡುಬರೆಬರೆಮುಂದೆದೂರದಲಿ ॥ ಭಾನುಶಶಿಪಾವಕಸಹಸ್ರಸ । ಮಾನತೇಜದತತ್ವವಿದ್ಯಾ । ದಾನಿನಾರದಮುನಿಪನೆಂದಿದಿರಾಗಿನಡೆತಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಕಂಡನಿದಿರಲಿಶಿಶುವನಾತನ । ಮಂಡೆಯುಲಿಕ್ಕೆಯಿಟ್ಟುತ್ತೆಗದಾ । ಖಂಡಲಾರ್ಚಿತಚರಣನಪ್ಪಿದನೆರಡುಕೈದಣಿಯೆ ॥ ದಂಡಿಸುವರೇತನುವನವನೀ । ಮಂಡಲಾತ್ಮಜಯೆನುತಮುನಿಬೆಸ । ಗೊಂಡನೇತಕೆಬಳಲುತಿಲ್ಲಿಗೆಬಂದೆನೀನೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಬದುಕಿದೆನುತಂನಯನನೋರಥ । ದುದಯವಿದೆಲಾಭಾಪ್ರುಮರ್ಘಮುನಿ । ಪದಯುಗಳದರುಶನವಯತ್ನದಲಾಯ್ತುತನಗೆನುತ ॥ ಪದದಲೊಡಲನುನಿಡಿದನುದಂ । ಡದವೊಲೊಪ್ಪಿನೆಕೈಮುಗಿದುಮುನಿ । ವದನವನುನೋಡುತ್ತಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಹದನ ॥ ೩೩ ॥ ತೊಡೆಯಮೇಲುತ್ತಮನುಕುಳ್ಳಿರೆ । ಲೊಡನೆಕುಳ್ಳಿರೆಹೆಂದುತಂದೆಗೆ । ಕಡುಗರುಣವನುತೋರಿಕಾಡಿಯಳುತ್ತಿರಲುಕಂಡು ॥ ಜಡಿದುನೂಕಿದಳುತ್ತಮನತಾಯ್ । ನುಡಿಯದಡಿಯಲಿನೃಪನಪೀಠವ । ನಡರುವರೆನೀನಾರುಸಾರೆಲೆಬಣಗೆಹೋಗೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ರಾಜಸಿಂಹಾಸನವನೇರುವ । ತೇಜವನುಬಯಸುಪಡಂಭಜಿಸಂ । ಭೋಜನೇತ್ರನನೆನ್ನೊಬಸುರಲಿಮತ್ತೆಮಗನಾಗಿ ॥ ನೀಜನಿಸುಹೋಗೆನಲವಜ್ಞೆಗೆ । ಭಾಜನನುತಾನಾಗಿಪೂಜಿಸು । ವೋಜೆಯನುನಾನರಿಯೆನಿತ್ತಲುಬಂದೆನಾನೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಎಂತುತನಗೆಲೆಮುನಿಪಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನೊಲವಹುದಲ್ಪಕಾಲದ । ಲಿಂತುಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆಂನಯಭಾಗ್ಯನೇತನವ ॥ ಮುಂಕೈಕೊಂಡಪ್ರೊಲುಬಂದೆವು । ಹಂತಮರ್ಘಭಾಪಾವುದೇಜ । ನ್ಮಾಂತರಾರ್ಜಿತಸುಕೃತವೆಂದೆರಗಿದನುಚರಣದಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಎತ್ತಿದನುನಸುನಗುತಶಿಶುವಿನ । ಮಸ್ತಕವನಾಪ್ರತರನೊಲಿ । ದೆತ್ತವಂತಿರೆನೆಗಹಿತೊಡೆಯಲಿಳೆಗದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥ ನೆತ್ತಿಯುರುವಾಸನಿಸಿನಯನಜ । ಲೋತ್ತರದನಸ್ನೇಹವಚನದ । ಉತ್ತಮಾಂಗವತೂಗುತಿಂತೆಂದನುನೃಪಾತ್ಮಜಗೆ ॥ ೩೭ ॥ ಆಹಹಶಿವಶಿವವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯು । ಮಹಿಮೆದುಸ್ತರವೆಂಬುದನುಸಂ । ನಹಿತವಾಗಿಯೆಕಂಡೆನೈಹರಹರವುಹಾದೇವ ॥ ಸಹಸವೆಂತ.ಟೆಹಸುಳೆಭೇದ । ಗ್ರಹಕೆಮೈಚಾಚಿದನಲಾನಿ । ರ್ವಹಿಸಲರಿವನೆಘೋರತಪದಗುರಂತದುಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಹಾಲಹಸುಳೆಯನಿಂತುಭಂಗಿಸಿ । ಬೀಳಜಡಿದಡವಿಯನುಹೊಗಿಸುವ । ಕಾಳಮುಂಡೆಯನೇನನೆಂಬೆನುಸುರುಚಿಯಂಬುವಳ ॥ ಹೇಳಲೇಕಿಂನವನಿಪನದು । ಸ್ಶೀಲವನುನಿಂಮವ್ವೆನಿಂನನು । ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಳೆಬಹಳಕಾನನಕೆಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥ ೩೯ ॥ ಎಂತುನೀನೆಲೆಮಗನೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನನುಮೆಚ್ಚಿಸುವೆಘನವಿಪಿ । ನಾಂತರದಲೆಂತೊಬ್ಬನಿಹೆಖಗಮೃಗಭಯಂಕರದ ॥ ಎಂತುನೀಸ್ಥೈರಿಸುವೆತಪದೊಳ । ಗೆಂತುಯೋಗಿಮನೋವಿದೂರನ । ನೆಂತುಕಂಡಪೆಬರಿದೆಬಳಲದೆಮಗನೆನಡೆಯಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಹಲವುಜನ್ಮದ

ತಪದಲಾವನ | ನೊಲಿಸಲರಿಯರು ತಾಪಸರುನೀ | ನೊಲಿಸುವಂದವದೆಂತುದುರ್ಲಭದಲಿಮನೋರಥವ || ಒಳಸುವರೆನಿಜದೇ
ಹನಕ್ತಿಯು | ನೆಲೆಯನರಿಯದೆಹಸುಳೆಮಾವಿನ | ಫಲವನರ್ಥಿಸುವಂತೆವಿಫಲವಿದೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೪೧ || ಎಂತ್ರಾಟೀಶ್ವರನೊ
ಲವಿನಲಿಬಹು | ದಂತುಟಿಲ್ಲದೆಬಯಸಿಮನದಲಿ | ಚಿಂತಿಸಿದಡೆತಿಳಿಸುಪದಾರ್ಥದಸಿದ್ಧಿತನಗಹುದೆ || ಸಂತಭಿರುಸುರುಗದಿರುಸಾಕಿ
ದ | ರಂತವನುನೀನರಿಯೆತನುಬಲ | ವಂತನಾದಂದಿಂಗೆಪೂಜಿಸಬಹುದುನಡೆಯೆಂದ || ೪೨ || ಅಹುದುಮುನಿಪಪರಾರ್ಥಕೃತ
ವೀ | ಗ್ರಹವಲಾನಿಂಮಡಿಗಳೆಂದುದು | ವಿಹಿತವಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠನವಗಾತುಹುಸಿಯಹುದೆ || ಬಹಳಕರುಣಾಸಿಂಧುನೀನೆನ | ಗಿ
ಹಪರಕೆಹಿತಸಾಧನಾನು | ಗ್ರಹವಮಾಡಿದೆಮನಕೆಸಂತಸವಾಯ್ತುತನಗೆಂದ || ೪೩ || ಎಡದೇನುಸವತಿತಾಯವ | ಚೋಗು
ರಂತಾಗ್ನಿಯಲಿತಂನೆದೆ | ಕಾದುದದರೊಳುನಿಂನವಚನಾಮೃತದಬಿಂದುಗಳು || ನಾಡಲರಿಯೆನುವ್ರಂನನುಸದವಿ | ಷಾದಪಡೆಗದು
ಹತಿಗೆಕೈನೆಲ | ಹಾದುದೀರಾಜಸದಮನವಿದುಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ || ೪೪ || ಮುನಿಪಬಿಂನಹಬಹಳಕರುಣಾ | ವನಧಿಗಳುನಿಮ್ಮಂ
ದದವರಾ | ರಿನಿತುಜಗದಲಿಸಕಲವಿಬುಧಮುನೀಂದ್ರನಿಕರದಲಿ || ದನುಜಹರನನುಕಂಡೆನಿಂನೇ | ನನುಸನುನೆನಿಂಮಡಿಗಳೀ
ಲೋ | ಚನಕೆಗೋಚರವಾಗಲಾಯ್ತುಕೃತಾರ್ಥವೆನಗೆಂದ || ೪೫ || ಇಂದುಹಸುಳೆಸಮರ್ಥನಲ್ಲದ | ಮುಂದೆಸಾಧಿಸಿಕೊಂಬೆನೆಂ
ದಡೆ | ತಂದೆಬಿಂನಹಮಾಡಲಂಜುವೆನೊಡಲುಶಾಶ್ವತವೆ || ಸಂದಹೆಂಪುರನಂತ್ರೆಬದುಕಿದೆ | ನೆಂದಡೆದುಫಲವಿಲ್ಲಲೈಗೋ | ವಿಂದ
ನೊಲವಳವಡದೀಜೀವನವಿದೇಕೆಂದ || ೪೬ || ಮುಂನಸುರನರಲೋಕಪಾಲರು | ಪಂನಗಾಧೀಶ್ವರರುಸಾಧಿಸ | ದುನ್ನತೋ
ನ್ನತಪದವನಾರೋಹಿಸುವಮನವೆನಗೆ || ಅನ್ಯರೈಶ್ವರ್ಯವನುಪದವನು | ಯಿಂನುಬಯಸೆನವನಲ್ಲಬಹಳ | ಕೃಪಾರ್ಣವನೆಕರುಣಿ
ಸುವುದಾವುದುಪಾಯವೆನಗೆಂದ || ೪೭ || ಛಲವುಮಾತ್ರೇಕಾನುನಿಂಮಡಿ | ಗಳಿಗೆಶಿಶುನೀವಾವಪರಿಯಲಿ | ಕಲಿಸಿದುದನಾಚರಿ
ಸಿಶುದ್ಧನುಜ್ಞಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳು || ಸಲೆಸಮಸ್ತವದೆಲ್ಲನಿಂಮದು | ನಳಿನದೃಶನಿತ್ಯಾತುಮನಪದ | ನೇನವನುತೋರಿಸುವುದೆಂದೆರ
ಗಿದನುಮುನಿಪದಕೆ || ... ... || ೪೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೮೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಧ್ರುವನು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ದೇವಮುನಿಯುಪದೇಶದಲಿನರ | ದೇವನಂದನನರ್ಚಿಸಿದನಾ | ದೇವದೇವನಚರಣಕಮಲವ
ನಧಿಕಭಕುತಿಯಲಿ || ... ...

ಪದನು || ವಿದುರಕೇಳಾನೃಪಕುಮಾರನ | ಹೃದಯಸಂತಸ್ತಾಪವಗುನಾ | ರದನುಕೇಳುತಹರುಷಜಲಪರಿಲುಳಿತನೇ
ತ್ರದಲಿ || ಸದಮಳನನಪ್ಪಿದನುಕರುಣಾ | ಸ್ಪದನಲಾಕೇಳಾದಡೆಲೆನೃಪ | ವದನದರ್ಪಣನಿಜಮನೋರಥಕರನನಿದನೆಂದ || ೧ ||
ತಾಯಿಹೇಳಿದಮಾರ್ಗವೇನಿ | ಶ್ರೇಯಸಕೆನಿಂನಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗು | ಪಾಯಕೇಳೆಲೆಮಗನೆಭಜಿಸುಮುರಾಂತಕನಪದವ || ಆಯಿತ್ತೆಂದ
ರಿನಿಜಮನೋಭಿ | ಪ್ರಾಯಸಿದ್ಧಿದಯಾವನಧಿನಾ | ರಾಯಣನಲಾಬಲ್ಲಿಕೆದುರ್ಲಭವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ || ೨ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ
ಆದಡವಧರಿಸೆಲೆಮಗನೆಜಗ | ದಾದಿಸ್ಯೆವನೆನಿಪ್ಪಬಹಳದ | ಯೋದಧಿಯನೊಲಿಸುವಡೆತತ್ಪೂಜಾವಿಧಾನವನು || ವೇದಸಿದ್ಧವೆ
ನಿಪ್ಪಮಂತ್ರವ | ನಾದರಿಸಿತದ್ಧ್ಯಾನತತ್ವವಿ | ಭೇದವನುಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಹೇಳುವೆನುಕೇಳೆಂದ || ೩ || ನೃಪಕುಮಾರಶಿರೋಮಣಿ
ಯೆಕೇ | ಳುಪಚರಿಸುವರೆಜಗದುಪತಿಯನು | ಜಪಿಸುವಿಮಳದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರಮೂಲಮಂತ್ರವನು || ನಿಪುಣಮತಿಭಜಿಸುತ್ತದಿನ
ವೇ | ಳಪಗವಿಸಲಾಬೇಚರರಕಂ | ಡಪೆಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿದುರ್ಲಭವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ || ೪ || ಲೇಸೆನಿಸಯಮನಿಯಮನಿಷ್ಠೆಯು |
ಲಾಸನವನಳವಡಿಸಿವಿಜಿತ | ಶ್ವಾಸನಾಗಿಂದ್ರಿಯಗಣವನಪಹರಿಸಿಕಾಳ್ಗಿದರ್ || ವಾಸುದೇವನಚರಣಕಮಲವಿ | ಳಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ನಮಳಹೃದಯಾ | ವಾಸದಲಿಭಾವಿಸುನಿರಂತರಭಕುತಿಭಾವದಲಿ || ೫ || ಯಸುಳುಗಂಗಳದಂತಪಂಕ್ತಿಯು | ನಸುನಗೆಯಬಿಂ
ಬಾಧರದ್ಯುತಿ | ಯಸವಗಲ್ಲದಗಂಡಮಂಡಿತಮಕರಕುಂಡಲದ || ನೊಸಲತಿಲಕದಕೊಂಕಿದಳಕದ | ಕುಸುರಿಗಳಮಣಿಗಣದಮ
ಕುಟದ | ಲಸಿಪಮುಕ್ತಾಹಾರಮಣಿಕೇಯೂರಕಂಕಣದ || ೬ || ಕೊರಳಮಣಿಕೌಸ್ತುಭಮಹದ್ಯುತಿ | ಭರಿತವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ
ಕ್ಷ್ಮಿಯು | ಪರಿವಸಿತವನೆಮಾಲಿಗಳಸಿರಿವತ್ಸಲಾಂಛನದ || ಕರಚತುಷ್ಟದದೀಪ್ತಚಕ್ರಾಂ | ಬುರುಹಶಂಖಗದಾಪ್ರಭಾಭಾ | ಸು
ರಸಿಗಂತದದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಬಿಡದೆನೆನೆಯೆಂದ || ೭ || ಮೆರವಪೀತಾಂಬರದಮೊನೆಮುಂ | ಜೆರಗಿನಡಿಗೆಯಸುಪ್ರಸನ್ನಾಂ |
ಬುರುಹವದನದಮೆರವಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತೇಕ್ಷಣದ || ಅರಸಿಕರುವನುತಾಯಿಮನದಲಿ | ಮರುಗಿರಕ್ಷಿಸುವಂತೆಭಕುತರ | ನರಸಿ
ಸಲಹುವಭೃತ್ಯಸಂಸಾರಿಯನುನೆನೆಯೆಂದ || ೮ || ವೇದ್ಯವಹವಿಷ್ವ್ರರ್ಚನೋಚಿತ | ಸಾಧನಂಗಳಸಂಪದದಲಾ | ರಾಧಿಸುವು

ದೆಸೆಮಗನೆಸಚರಾಚರಜಗನ್ಮಯನ || ಬಾಧಿಸದೆಜೀವರನುಕಾಮ | ಕ್ರೋಧವರ್ಜಿತನಾಗಿತನದಲಿ | ಮಾಧವಂಗೆಪ್ರಿಯನೆ
ನಿಪತುಳಸೀದಳಂಗಳಲಿ || ೯ || ದ್ರವ್ಯಮಯವಹಪೂಜೆಮೊದಲಲಿ | ಸೇವ್ಯವದರಿಂಮೇಲೆಭಾವ | ದ್ರವ್ಯದಲಿಪೂಜೆಸಹಸ್ರಗು
ಣಾವಧಿಕವೆನಲು || ನಿರ್ವ್ಯಳೀಕದಲಿಂತುಸಶ್ರೀ | ತವ್ಯವನುತಜ್ಜನ್ಮಕರ್ಮವ | ನವ್ಯವಸ್ತ್ರೀದದಲಿಭಾವಿಸುತಿಹುದುಕೇಳೆಂ
ದ || ೧೦ || ಮಧುಮಥನಂಘ್ರಿಯನುಪೂಜಿಸು | ವಿಧಿವಿಹಿತಮಾರ್ಗದಲಿತಪ್ಪದೆ | ಮಧುವನಕೆನೀಹೋಗುಹರಿಪದಮಾಪನಸ್ಥ
ಳಕೆ || ವಿಧೃತಪಾತಕವೆನಿಪಯಮುನೆಯ | ಸುಧೆಸಮವಹಪುಣ್ಯಜಲದಲಿ | ವಿಧಿಗಳನವಿರಚಿಸುಮನೋರಥವಹುದುನಡೆ
ಯಿಂದ || ೧೧ || ಸಿದ್ಧಿಸಲಿನಿಂನಿಷ್ಟಫಲಸ | ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿನೆರೆಭಜಿಸುಹೋಗೆಲೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಕಾಣಬಹುದಂಬಿದಿರುಮುರಹರನ ||
ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳಂಗಖಿಳಸೌಖ್ಯಸ | ಮೃದ್ಧಿಗಳುಸೇರುವವುವಿಗತ | ಶ್ರದ್ಧನಾದಂಗಿಹಪರದಸುಖವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ | ೧೨ || ನಡೆಮಗನೆ
ಮೈದೋರುವನುಜಗ | ದೊಡೆಯನೆನುತಕೃಪಾವನಧಿತಳೆ | ದಡವಿಮುನಿಕಾರುಣ್ಯದಲಿತಂನುವನುಬೀಳ್ಕೊಳಿಸೆ || ಅಡಿಗೆರ
ಗಿಬಲವಂದುಮುನಿಪನ | ಬಿಡಲರಿಯದುಂಮುಳಿಸುತೊಯ್ಯನೆ | ಪೊಡವಿಪಾಲಕುಮಾರನೈತಂದನುತಪೋವನಕೆ || ೧೩ || ಬೆರೆ
ಳಮೂಗಿನಲೀಕ್ಷಿಸುತನೃಪ | ವರಕುಮಾರನಗಮನವನುಕಡು | ಗರುಣಿಹೆತ್ತವರಾವಕಲುಹೃದಯರೊಮಾಜಾಬೇಪ || ಪರಿಕಿ
ಸುವೆನಿದನೆನುತಭೂಪನ | ಪುರಕೆಬಿಜಯಂಗೈದನಮರಾ | ಸುರನಮಸ್ಕೃತಚರಣನಾನಾರಾಯಣಾಹ್ವಯೆನುತ || ೧೪ || ಧರಣಿ
ಪತಿದೂರದಲಿಕಾಣುತ | ವರಮುನಿಪನಾಗಮನವನುಹರ | ಹರಮಹಾದೇವಾಯ್ತುಲಾತಂನಯಮನೋರಥದ || ಪರಮಸಿದ್ಧಿ
ಯೆನುತ್ತಮುಕುಳಿತ | ಕರಸರೋರುಹನಾಗಿನೃಪವಿ | ಷ್ಟರವನಿಳಿದಂದಿದಿರುಗೊಂಡನುಸಕಲಜನಸಹಿತ | ೧೫ || ಆಸುರರ್ಷಿ
ಪ್ರವರನಾಧರ | ಣೀಶನುಪಚಾರವನುಕೈಕೊಳು | ತಾಸನದಲುಪವಿಷ್ಟನಾಗಿಸುಖೋಪವಿಷ್ಟನನು || ಲೇಸೆನಿಸೆನಸವಸ್ತುಪುರ
ಜನ | ದೇಶಜನಪರಿವಾರನಿಕರಕೆ | ಮಾಪಿತೇತಕೆವದನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನುತ್ತಬೆಸಗೊಂಡ || ೧೬ || ಬೆಸಗೊಳಲುಶೋಕಾನಲನನೆ |
ಬ್ಬಿಸಿದವೋಲಾಯ್ತವನಿಪಾಲನ | ಬಸುರನಾವರಿಸಿತುಶೋಕಾಶ್ರುಗಳುಕಂಗಳಲಿ || ಬಸರಿದವುಪುತ್ರಾನುರಾಗ | ವ್ಯಸನಿಬಿಸು
ಸುಯ್ಯುತ್ತಮುನಿಪದ | ವಿಸರುಹಕೆತಲೆವಾಗಿಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುಹದನ || ೧೭ || ಏನನೆಂಬೆನುಮುನಿಪಮನದ | ಜ್ಞಾನವನು
ಚಿತ್ತವಿಸುಪುಣ್ಯವಿ | ಹೀನನಾದೆನಲಾನಿಜಾನ್ವಯತಿಲಕನೆಂದೆನಿಪ || ಸೂನುವನುಹೊರವಡಿಸಿಕಳದೆನು | ಕಾನನಕೆಕಾರು
ಣ್ಯವಿಲ್ಲದ | ನಾನನಪನೀಕ್ಷಿಸುವಿರೇತಕೆಪಾಪಿತಾನೆಂದ || ೧೮ || ಅಕಟತಂನಂದದದುರಾತ್ಮರು | ವಿಕಳಮತಿಗಳದಾರನಿಜ
ಬಾ | ಲಕನನ್ನೈದೇವರುಷದಲಿಸುಕುಮಾರಕಾಯನನು || ಸುಕೃತಹೀನನುನೂಕಿದೆನಲಾ | ಚಕಿತನನುಕಾನನಕೆಪುಣ್ಯಾ | ತ್ಮ
ಕನೆನಿಂನದನೇನನೆಂಬೆನುತಂನದುಷ್ಕೃತವ || ೧೯ || ಬಿಸಿಲಬೇಗೆಯಬೇಸರನುಸೈ | ರಿಸುವನೆಂತರ್ಭಕನುವನದಲಿ | ಹಸಿವು
ತೃಷೆಯಲಿಬಳಲಿನಿದ್ರೆಯಭರದಲಿರೆವನದ || ಹಸಿದಹುಲಿಕರಡಿಗಳುತಿಂನವೆ | ಶಿಶುವನಾನಿಂನೆಂದುಕಂಡಪೆ | ನುಸುರುವೆಣನನು
ಮಾತನಾಡಿಸಬೇಡನೀವೆಂದ || ೨೦ || ತೊಡೆಯನೇರಲುಬಂದಮಗನನು | ಮಡದಿಮಾತಕಿಬೈದುಭಂಗಿಸಿ | ಜಡಿದುನೂಕಲು
ನೋಡುತಿದ್ದೆನುಕಾಣದವನಂತೆ || ನಡೆವೆಣನನಿಂನೇನಕೇಳುವೆ | ಕೆಡಿಸಿದುದುವಿಧಿತಂನನಾರಿಗೆ | ನುಡಿವೆನೆಂನಮನೋವ್ಯಥೆಯ
ನಿದನೆಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದ || ೨೧ || ಎನಲುನಕ್ಕನುಮುನಿಪನಾರಿಗೆ | ಜನಪಮರುಗುವೆದೈವದಿಚ್ಛೆಯ | ನನುಸರಿಸಿಜೀವಿಸುವುದ
ಳವುದುಜೀವಜಾತವಿದು || ನಿನಗೆನೀವಿಭುವಾಗಿಚಿಂತಿಸು | ತನಯನಸುರಿಗೆಬರಿದೆತ್ರಿಜಗ | ಜ್ಜನನಿಯಿಕ್ಕಿದಮುದ್ದಿನಲಿಮರುಳಾ
ಗಬೇಡೆಂದ || ೨೨ || ವಾಯುವಶದಲಿನಡವಮೇಘನಿ | ಕಾಯದಂತಿರಲಖಿಳಜೀವನಿ | ಕಾಯವನುಭಯಶೋಕಸುಖದುಃ
ಖಾನುಭವಗಳಲಿ || ಶ್ರೀಯವಲ್ಲಭನೆಂದೆನಿಪನಾ | ರಾಯಣನೆನಡಸುವನುಕೊಲ್ಲಲು | ಕಾಯಲಿಕೆಕಮಲಾಕ್ಷನಲ್ಲದೆಬೇರೆದಾರೆಂ
ದ || ೨೩ || ಮರುಗದಿರುಸಂತವಿರುನಾನೀ | ಬರುತಕಂಡೆನುನಿಂನಮಗನನು | ಮುರವಿರೋಧಿಯನೊಲಿಸಿತಪದಲಿಭಾವಭ
ಕ್ತಿಯಲಿ || ನಿರುತವಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುಲೋಕೋ | ತ್ತರದಪದವನುಪಡೆದುತಳುವದೆ | ಕಿರಿದುದಿನಕೈತಹನುಶಿಶುಕೇಳೆಂದನಾಮು
ನಿಪ || ೨೪ || ಸಂತವಿಹುದೀಲೋಕವೀಶ್ವರ | ತಂತ್ರವೆಂದರಿದಳಲಬೇಡೆನು | ತಂತರಿಕ್ಷವನಡರಿದನುಸುರಮುನಿನಿಜೇಚ್ಛೆಯ
ಲಿ || ಕೊಂತಮಾರುಮೊನೆಗಂಡವೊಲುಭೂ | ಕಾಂತನನುದಿನನಿಜಕುಮಾರನೆ | ಚಿಂತೆಯಲೆನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾದನುನಿಖಿಳಭೋಗದ
ಲಿ || ೨೫ || ಇತ್ತಲಾನೃಪನಿರಲುನಿಜಸುತ | ಚಿತ್ತದಲಿನೃಪತನಯನಾಹರಿ | ಚಿತ್ತದಲಿಸಾರಿದನುಯಮುನಾತೀರಮಧುವನವ ||
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮನಂಘ್ರಿಕಮಲಪ | ವಿತ್ರಪುಣ್ಯಸ್ಥಳದಮುನಿಕುಲ | ಮುಕ್ತಿದಾಯಕಸಲಿಲಸಾರನದೀಗಿರೀಂದ್ರಮನ || ೨೬ ||
ನಿಂದನದರೊಳುತಪಕೆಜಗದಘ | ವೃಂದವಿಚ್ಛೇದನವೆನಿಪಕಾ | ಳಿಂದಿಯಮಳಪವಿತ್ರಪುಣ್ಯಾಮೃತಜಲಾಂತರದಲಿ || ಮಿಂದುನಿ
ರ್ಮಳಹೃದಯಕಮಲದ | ಮಂದಿರದಲಾರಾಧಿಸಿದನರ | ವಿಂದನಾಭನಚರಣಕಮಲವನಮಳಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೨೭ || ಮೊದಲಲು
ಪವಾಸದಲಿರಾತ್ರಿಯ | ನೊದದುಕಳದನುಮಾಸವೊಂದನು | ಬದರಿಫಲದಾಹಾರದಿಂದವೆಮೂರುದಿನಕೊಂಮೆ || ಸದಮಳನು
ಮಾಸದ್ವಯವನಾ | ರುದಿನಕೊಂಮೆವಿಸೀರ್ಣಪರ್ಣದ | ಉದರಪೋಷಣಮಾಡಿಪೂಜಿಸಿದನುಜಗನ್ಮಯನ || ೨೮ || ಮತ್ತೆ

ಮಾಸತ್ರಯವನದನೊಂ । ಭತ್ತುದಿನಕೊಂಮ್ಮೊಮ್ಮೆಜಲವನು । ತಾತ್ತುಗೊಂಡುಪಚರಿಸಿದನುಜಗದೇಕವಲ್ಲಭನ ॥ ಚಿತ್ತದಲಿ ಭಾವಿಸುವಮಾಸವ । ನುತ್ತರಿಸಿದನುನಾಲ್ಕನಾನೃಪ । ಪುತ್ರನನಿಲಾಹಾರದಲಿಹಂನೆರಡುದಿನಕೊಂಮ್ಮೆ ॥ ೨೯ ॥ ಬಳಿಕವಿಗತಾಹಾರದಲಿನೃಪ । ಕುಲಜನೊಂದೇಪಾದದಲಿನಿಂ । ದೊಲಿದುದುಲುಕದೆನಾತನಾಡದೆನೀಲುವೊಸವಾಗಿ । ಚಲಿಸದಚಲಸಮಾನಸಂಸ್ಥಿತಿ । ಯಲಿತಪೋಯೋಗಪ್ರಭಾವ್ಯೋ । ಜ್ವಲಿಭುವನನುಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುಮಾಸಪಂಚಕನ ॥ ೩೦ ॥ ಓರುಗುಡಿಸಿದುದವನಿರಾಜಕು । ಮಾರಕಂಠೀರವನುತ್ರುದಿಗಾ । ಲೂರಿನಿಂದಾಡೆಶೆಗೆಸಾಗರಶೈಲವನಸಹಿತ ॥ ವಾರುಧಿಯಮಧ್ಯದಲಿದಿಗ್ಗಜ । ನೀರಿನಿಂವಾನಾವೆಯಂತಿರೆ । ಕೌರವಾಗ್ರಣಿಕೇಳುಶಿಶುವಿನತಪದಸಂಸ್ಥಿತಿಯು ॥ ೩೧ ॥ ಮತ್ತೆಕೇಳೈವಿದುರಶಿಶುವಿನ । ಚಿತ್ತದಲಿಜಗದುದರನಹೆಪ್ಪುರು । ಷೋತ್ತಮನನೊಳಕೊಂಡುತದ್ಧ್ಯಾನೈಕನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ಕೆತ್ತಪವನದ್ವಾರದಲಿಭಟ್ಟಿ । ಸುತ್ತಿರಲುಮೂರುಲೋಕವುಬ್ಬಸ । ದೆತ್ತುದಂತಶ್ವಾಸರೋಧನಿರೋಧವನುತಳೆದು ॥ ೩೨ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುನೃಪಸುತನಸುಂ । ಮಾನವನುಸಚರಾಚರದಗುಂ । ಮಾನವನುಕಾಣುತ್ತಸಕಲಾಮರರದುಸ್ಥಿತಿಯು ॥ ಏನಿದೆತ್ತಣದೆನುತಸುರಪತಿ । ತಾನರಿತೆನಂಜದಿರಿಹೋಗು । ತ್ತಾನಪಾದನಸುಗನತಪವನುಕೆಡಿಸಿನೀವೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಅರಿಯನರ್ಭಕನೀಸುರಶ್ರೀ । ಯರವಿವೇಕಹವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮ । ದಿರವನಿದರಲಿಹೋಗದಾಕ್ಷಣತಪದಸಂತಾಪ ॥ ಪರಿಪರಿಯವಿಘ್ನಾಯತವನಾ । ಚರಿಸಿಹೋಗಿಯೆನುತ್ತಬೆಸಸಲು । ಪರಿಜನಕೆಪರಿತೋಷದಲಿನಡೆತಂದುದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಬೀಸಿದುದುಬಿರುಘಾಳಿಕತ್ತಲೆ । ಸೂಸಿದುದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆನೀಸರು । ಮಾಸಿದುದುಕೆಂಧೂಳಿಕಂಗೆಡಿಸಿತ್ತುಮೂಜಗವ ॥ ಅಸುರದಲವಗಡಿಸಿದರುಮಾಂ । ಸಾಶನರುಹುಲಿಕರಡಿಗಳುಧರ । ಣೀಶನಂದನನಿದಿರಿನಲಿನೂಕಿದವುಸಂದಣಿಸಿ ॥ ೩೪ ॥ ಕಾಸಿದನುರವಿಕರಸಹಸ್ರವ । ಸೂಸಿಶಿಶುವಿನನೆತ್ತಿಯನುನೆರೆ । ಬೀಸಿದುದುಬಿರುಘಾಳಿನೆರೆಕೆಂಧೂಳಿಯನುಕವಿಸಿ ॥ ಪೋಷಿಸರವಸಾರ್ಭಕನಕೊರಳಿ । ಪಾಶವನುಬಿಗಿದೆಳೆದನಾಮ । ರಾಶಿಯನುಕವಿಸಿದನುಯಮದಂಡದಲಿರ್ಥುಡಿಸಿದ ॥ ೩೫ ॥ ಬಿಸಿಲರ್ಥುಳಬೆಳದಿಂಗಳಾದುದು । ನಸುಬೆಮರನಾಲಿಸಿತುಘಾಳಿಯು । ಗಸಣಿಹರಿದುದುಪಾಶಸೈಸರಿಸಿತ್ತುಕಡಲೇಳು ॥ ಜಸವಳಿದನಂತಕನುನಿರುಪಮ । ಶಿಶುವನೆಬ್ಬಿಸಲಾರದಳಲಿದು । ಕುಸುಮನಾಭನಕರುಣದಳಕೆಗಿದಾವಘನವೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಆಗಲೇನಾಯಿತ್ತಗಕಾಬೆವ್ರು । ಯೋಗಪ್ರುರುಷನನೆಲೆಯನಿದನೆಂ । ದಾಗಲೇಹೊತ್ತಿಕ್ಕಿಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದುದುಪಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯನೋಡಬಡಿವನಿ । ಭರ್ಗಧೇಯರನೇನನೆಂಬೆನು । ಬೇಗಮುಸುಕಿದದಾವನಾಂತರಕವನಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಕಾಳುಗಿಚ್ಚೆತ್ತಂದುಕವಿದುದು । ಮೇಲೆನಾಲುಕುದೆಸೆಗೆಘನಮೇ । ಘಾಳಿಮುಸುಕಿದುದೆರಗಿದವುಬರಸಿಡಿಲುಮಳೆಸಹಿತ ॥ ಅಲಿಗಲ್ಲಂತಾದುದುರಿಯುಭ । ಘಾಳವದುಬರಸಿಡಿಲುಗಳುಹೂ । ಮಾಲೆಯಾದವ್ರುಮುರಿದುದಮರಾಧೀಶನಂಗನಣೆ ॥ ೩೮ ॥ ಇರದೆಕವಿದವ್ರುಗೆನಿಕರಧರೆ । ಬಿರಿಯಲೊಂಬೆಶೆಗೊಂಗೆಸೆಗೆಬಾ । ಯ್ದರದುಕವಿದುದುಮುಂದೆಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀನಿವಹ ॥ ಅರಿಯನದನೇನುಮನುಬಾಲಕ । ಸೆರೆವಿಡಿದುಸುರಮಂತ್ರವನುಕಂ । ದೆರೆಯಲಿರಲೈತಂದಳಂದುಸುನೀತಿಸುತನೆಡೆಗೆ ॥ ೪೦ ॥ ಕೇಳುಮಗನೇಸಾಕುತಪವಿದು । ಕಾಲವಿದುಶುಭವಲ್ಲನೋಳ್ಪಡೆ । ಬಾಲಕನಲಾಕ್ಷ್ರಮನೆನೀನೀಕಾನನಾಂತದಲಿ ॥ ತಾಳಲಾಪ್ಪೆಹಸಿವ್ರುತೃಷೆಗಳ । ನೇಳುಧಿಟವಲ್ಲವನಿಮನ್ನಾಯ । ಮಾಳ್ಪರಕ್ಷ್ನೆಬಾಯೆನುತಕರೆದಳುಕುಮಾರಕನ ॥ ೪೧ ॥ ಇತ್ತನೋಡೆಲೆನುಗನೆದೈಶ್ವರ । ವೆತ್ತಮಾಭೀಕರವೆನಿಸಿದು । ವೃತ್ತಸಿಂಹವ್ಯಾಘ್ರಶಶಿನರೆಂದುನಿಂನುವನು ॥ ಮತ್ತೆಕವಿತರುತಿವೆಯಲಕಾ । ಣುತ್ತಬದುಕುನೆನೆಂತುತಾನೆನು । ತತ್ತಳರ್ಭಕನಿದಿರಲಂಗಲೆಕರುಣವನುತೋರಿ ॥ ೪೨ ॥ ಅವನಿಪತಿಹೊರವಡಿಸಿಕಳದನು । ಸವತಿನಕಿರಳೆಂನನಡವಿಗೆ । ಜವಪಳಿವ್ರುತ್ರಕಂಡೆನರಸುತನಿನಸಿಸ್ಥಿಧಿಗೆ ॥ ಹವಣಿಸಿನ್ನೀತಪವನೀಖಳ । ನಿವಹಕೊಲ್ಲದಮುನ್ನಸುಕ್ಷೇ । ಮನನುಮಾಡೆನಗಾರುಗತಿಯೆಂದಳಲಿದಳುತರಳೆ ॥ ಎಂದಳುತ್ತಿರೆಹರಿಪದಾಬ್ಜ । ದ್ವಂದ್ವವನುಮನದೊಳಗೆಮರೆಯದೆ । ಕಂದೆರದುನೋಡಿದನುತಾಯನುಕಾಣದಿದಿರಿನಲಿ । ನಿಂದುಭಾವಿಸುತಿರಲುಕವಿಕವಿ । ಯೆಂದೆನುತದಾನವರದೈತ್ಯರ । ಸ್ತೋಮಕವಿತರೆಕಂಡನುಗ್ರವ್ಯಾಘ್ರಕುಲಸಹಿತ ॥ ೪೪ ॥ ಅಟ್ಟಿಕೊಲಬೈತಹಗುಲಾತ್ಮರ । ಘಟ್ಟನದನೀಕ್ಷಿಸುತಚಲಿಸದೆ । ದುಷ್ಟಮರ್ದನನಂಘ್ರಿಯನುನೆನೆವ್ರುತಶಿಶುವಿರಲು ॥ ಮುಟ್ಟಲಂಪುವೆಮರಳಿದವುಕಂ । ಣಿಟ್ಟುನೋಡುವಡಂಜಿಯಂತವ್ರು । ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡೆಯನದಾಸರೊಡನೆಲೆವಿದುರಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಅರಿಯನೇನುವನುಬಾಲಕ । ನರಗುರಿಗಳುಪಚಾರವನುಮ್ಯೆ । ಮರೆದುಮುನಿವಂದಿತನಚರಣವನಪ್ಪಿಮನದೊಳಗೆ ॥ ಸೆರೆವಿಡಿದುಭಕುತಿಯನುಕರುವಿನ । ಲೆರಗಿಸಿದಪುತ್ಥಳಿಯವ್ರೋಲೆ । ಜ್ಜರಿಯದರಿವಿನಲಡಗಿಬೇರೆನಿಸದೆಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಹರಿಯಸುತಿಸುತಪರಿಯಪ್ರಾರ್ಥಿಸು । ತುರುವಣಿಸಿಮನಹರಿಯೊಳಡಗಿರೆ । ವರದಮಾನಲನೊಳಗೆಹದಿವ್ರುಬೀವಶಿವಾಯಂದು ॥ ಸಿರೆವನೊಲದನುಖಿಂದ್ರುಬೆರಗಿನ । ಭರವಸವಕೈಕೊಂಡುನೋಡು । ತ್ತಿರಲುಮಗವೀಲೋಕದಲಿಸರಿಯಂಜಿತಾಪಸರ ॥ ೪೭ ॥ ಮುಸುಕಿದುರುಳುಪತಿಯುಮನಭೆಯು । ರಸದಲದನೇನೆಂಬೆನುಸುರು । ಬ್ಬಸದಗೆಯನುಕೆಟ್ಟುದೇಕಾಳಾಯ್ತುಸಂನಾಹ ॥ ಉಸುರುವೆನುತಾನಾರಿಗೀನೀ । ಶಿಶುವಿನಪರಾಧವನುನೆರೆಭಂ । ಗಿಸಿತಲಾತನಗಾಯತ್ತನಾಚಿಕೆವಮಾನಹೋಯ್ತೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಹೇಳುವೆನುಹರಿ

ಗಿಪನುತಂನನು । ಪಾಲಿಸುಪರಿಂನಾರುಪರಮುಕ್ತ್ಯ । ಪಾಳುಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟದಾನವರೇಂಥಿಹೇರಗಾಗಿ ॥ ಬಾಲಕನೆಬಲುತಪದನಿ
ಷ್ಠೆಯು । ಕೀಲಕಳಚುವರಿತ್ತೆನುತಸುರ । ಜಾಲಸಹಿತ್ಯೈತಂದನಿರದಿಂಗಡಲಕಡಿಗಾಗೀ ॥ ೪೯ ॥ ದೇವದೇವಾಧಿಪನನುಸ್ಮೃತ ।
ದೇವದೇವಾಧೀಶಪೂಜಿತ । ದೇವದೇವಮಹೇಶಸಂಸ್ತುತದೇವಸೇವೇಶ ॥ ದೇವಶರಣಾಗೆನುತಸಾಷ್ಟಾಂ । ಗಾವನತಿಯಲಿಪೊ
ಗಳುತಿರಲಾ । ದೇವನಾರಾಯಣನುನ್ಯೈನೊರಿದನುಸುರಸಭೆಗೆ ॥ ೫೦ ॥ ಕಾಣುತವೆತನುಕಪನುಗೆವಿಬುಧ । ಶ್ರೇಣಿಯೆದ್ದುರಾಜ
ಯಾಯುತತಧೃತ । ಪಾಣಿರಲ್ಲನವುಕೊಳವುಸ್ತಕರಾಗಿತಲೆವಾಗಿ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿವ್ಯಯಿಕ್ಕಿಗಡದ । ವಾಣಿಯಲಿಬಿಂಸ್ಯೆಸಲಾ
ತ್ಮ । ಪ್ರಾಣನೋಧನನಾಲಿಸುತ್ತಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫೧ ॥ ಏಳಿನೀಂನಂಜದಿರಿತಂದಿರಿ । ಬಾಲಕನಬಲುತಪದವೆಳವಿಗೆ । ಯಾ
ಳಗನನೆಂನಲ್ಲಿಗುಸುರುಬ್ಬುಸದುಸ್ಥಿತಿಯು । ಬೀಳುಗೊಳಿಸುವೆನಕಪತಂನಲಿ । ನೋಳವಿಪಿನಿಜಚಿತ್ತವನುಹಲ । ಕಾಲಕಪವನು
ಚರಿಪಿಬಳಲಿದನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫೨ ॥ ಅಯಿತಿಂನೇನಿದಕೆಬರಿದೇ । ಬಾಯಬಿಡುವಿರಿಕರುವಿನಲ್ಲಿಗೆ । ತಾಯಿಹೋಸಡೆನೇಡಿ
ಕೇಳಲೇಕಿದಕೆನೀವೆನುತ ॥ ಮಾಯೆಯರಸನುಕರುಣದಲಿಸುರ । ರಾಯನೊದಲಾದಖಿಳವಿಬುಧನಿ । ಕಾಯವನುನಿತ್ಯಾತ್ಮ
ನಾರಾಯಣನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥ ... ... ॥ ೫೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೭೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಧ್ರುವಂಗೆ ವರವ ಕೊಟ್ಟದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧುಸಂನುತ । ಶರಣಜನನಿಜಬಂಧುಜಾಲನ । ಪೊರೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈದ
ನಿತ್ತನುಕರುಣದಲಿವರವ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ವಿದುರ ಕೇಳ್ಸಂತವಿಪಿಕಳು । ಹಿದನುಸುರರನುಭೃತ್ಯವಾಕ್ಸ । ಲ್ಯದಲಿಪರವಶನಾಗಿಕರುವನುನೆನೆದತಾಯಾಂ
ತ್ರೆ ॥ ಉದರದೊಳಗುರಿನುಸಗಿಕಡುಮೋ । ಹದಲಿಕರುಣಾಸಿಂಧುವಿನತಳು । ವಿದೆನಲಾಯನುತಿರದೆಗರುಡನನೇರಿಬೊರವಂ
ಟ ॥ ೧ ॥ ನೂಕಿದವ್ರುಸುರವರವಿಮಾನಾ । ನೀಕತಳ್ತುದುಕೊಡೆಚಮರಾ । ನೀಕವೆತ್ತಿದಸತ್ತಿಗೆಗಳಂಬರವನಾವರಿಸೆ ॥ ಲೋಕ
ಪತಿಗಳುಭಜಿಸುತ್ತಿರ । ಲಾಕ್ಷ್ಮಿಮಾನಿಧಿಸಕಲಜನಸಹಿ । ತಾಕುವರನಬೊರೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨ ॥ ಅರಿಯನ
ದನಾಬಾಲಕನುನ್ಯೈ । ಮರೆದುನುನದಲಿಹರಿಪದಾಬ್ಜವ । ಸೆರೆವಿಡಿದುಬೇರೊಂದನರಿಯದೆಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ಇರಲುಮಿಂ
ಚಿನವ್ರೋಲುಪೊಳಹೊಳ । ದರತುದಂತರ್ಧಾನರಸಕಂ । ಡೆರದುಕಂಡನುಮುಂದೆನಿಂದಮುಕುಂದನಾಕೃತಿಯ ॥ ೩ ॥ ಎದ್ದನೀ
ಕ್ಷಿಸುತನೆಭಯಾಬ್ಧಿಯ । ಲದ್ದಕಂಗಳಹರುಷರಸದಸ । ಮುದ್ರದೊಳಗೋಲಾಡುತುಂನತಪುಳಕಭಾರದಲಿ ॥ ಭದ್ರಕಾಯನು
ನೆಸದುಮುದಿತ್ರೋಂ । ನಿದ್ರವದನನುದಂಡದಂತಿರೆ । ಬಿದ್ದನಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಯಲಿಜಯಜಯತುಜಯಮೆನುತ ॥ ೪ ॥ ನಿಂದುಕೈಗ
ಳುಮುಗಿದುನೃಪಕುಲ । ನಂದನನುತಲೆವಾಗಿತಂನಯ । ಮುಂದೆನಿಜಸಂಸ್ತುತಿಸುವಂದವನರಿಯದಪಡಿಸೆ ॥ ಮಂದಹಾಸದಲ
ರ್ಧಕನಮನ । ದಂದವನುಕಾಣುತ್ತಕೃಪೆಯಿಂ । ದಂದುಶ್ರುತಿಮಯಶಂಖವನುಮುಟ್ಟಿಸಿದತಾನ್ಮುಖವ ॥ ೫ ॥ ವೇದಮಯವ
ಹಪಾಂಚಜನ್ಯವ । ನಾದಯಾನಿಧಿಮುಟ್ಟಿಸಲುಮುಖ । ಕಾದುದಾಪಿರ್ಭಾನವಾವಾಗ್ದೇವಿಗಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ಆದರದಲವಗತಪರಾ
ತ್ಮವಿ । ಭೇದಸಂಸ್ಥಿಯಲಿಂತುಮುದದಲಿ । ಮೇದಿನೀಶಕುಮಾರನಭಿವರ್ನಿಸಿದನಚ್ಯುತನ ॥ ೬ ॥ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮನೀನಲಾ
ವಾ । ಸ್ತೃತ್ತಿಗಳಿಗಾಧಾರವೆಂತ್ಯೈ । ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನುತಾನದಾವಂಗದಲಿಗುಣಗಣವ ॥ ಹಸ್ತಚರಣಶ್ರವಣವೊದಲಾ । ದಿತ್ತರದಶ
ರಣಾವಳೀಮತಿ । ವೃತ್ತಿಸಾಕ್ಷಿಗೆವಾಳ್ಪುದೆಂಪೊಡವಂಟೆನಾನೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಪುರುಷಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಮಹದಾ । ದ್ಯರುತಭೂಹಂ
ಕಾರದಂತಃ । ಕರಣಭೂತೇಂದ್ರಿಯವಿಕಾರವಿಚಿತ್ರಶಕ್ತಿಗಳ ॥ ಪರಿವಿಡಿಯಮಾಯಾಗುಣೇಂತ್ತರ । ದಿರವಿನಲಿಪುರುಷಾವಧಾ
ನವ । ಧರಿಸಿನಾನಸ್ವದಲಿಮೆರವವನರಿವನಾರೆಂದ ॥ ೮ ॥ ದೇವನೀನೊಲಿದಿತ್ತಜಲ್ಲದೆ । ಜೀವರಿಗೆಪರಮಾರ್ಥತತ್ವವ । ಗಾವ
ಬೋಧವಿದಹುದೆಮಾಯಾಗುಣವಿಮೂಢರಿಗೆ ॥ ಆವನಿಷ್ಕೃತವಿದನುಮರೆವನು । ದೇವಭವದೀಯಾಂಘ್ರಿಕಮಲಕ । ರಾವಲಂ
ಬನವಿದನುತತ್ವಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಕಲ್ಪತರುವನುಭಜಿಸಿಬಾಹಿರ । ರಲ್ಪಸುಖವನುಬಯಸುವಂತೆವಿ । ಕಲ್ಪಮತಿಗಳು
ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಸುಖಪ್ರದಾಯಕನ ॥ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಸುಖಕ್ಕೆಸುಜನಾ । ಕಲ್ಪಮಹಿಮನಭಜಿಸಿಬೇಡುವ । ನಲ್ಪಮಾಯಾಮೋಹಿತ
ರಕೇನೆಂಬೆನಾನೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ದೇವನಿಂಮಡಿದಾವರೆಯಕಡು । ಸೇವೆಯಲಿಮೇಣೀವಿವರ್ಜನ । ಜೀವನವೆನಿಪ್ಪಮಳದಿವ್ಯಕ
ಥಶ್ರವಣದಿಂದ ॥ ಆವಸುಖವಹುದದುಜನಿಸದಾ । ಕೇವಲಬ್ರಹ್ಮದಲಿಕಾಲಮು । ಖಾವಳೀಡಾಮರರಪದವಿಯಮತಿಗಳೇಕೆಂ

ದ ॥ ೧೧ ॥ ನಿನಗಿನ್ನಿಗಿಳಿವೇವನಿಂನನು । ನೆನೆವನಿಜಪದಭಕ್ತರೆಂಬುದ । ನನುಭವಿಸಿದೆನು ಕಂಡೆನ ನ ರದಮಹಾಮುನಿಪ ॥
ಅನುಪಮಾನುಗ್ರಹದಲಂದುದು । ತನಗಿದೇನರಕರುಣವೀವುದ । ವನಜದರಶನನಲ್ಲದೆ ತಾನಾರು ಹೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಅದುನಿ
ಮಿತ್ತವಶೇಷಪುರುಷಾ । ರ್ಥದವೆನಿಪ ನಿಜಭಾಗವತ ಸಂ । ಗದಲಿ ನಿಲಿಸೆನುವನು ದೇವಭವತ್ಕಥಾಮೃತದ ॥ ಸದಿಯು ಬೋಲಾಡು
ತ್ತ ಸಂತಸೋ । ಷದಲಿ ಕಳೆವೆನು ಕಾಲಕರ್ಮವ । ನೊದೆದು ದುಸ್ತರವೆನಿಪ ಭವಬಂಧುವನು ತಾನೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಮರಸುವುದು ತನು
ಭಾವವನು ನೆರೆ । ಮರಸುವುದು ಸುತದಾರಗೃಹವನು । ಮರಸುವುದು ಪಶುಕೋಶಪರಿಜನರಾಜ್ಯಸಂಪದವ ॥ ಮರಸುವುದು ಭಾ
ಗವತಸಂಗ । ಕ್ಕೆರಗಿನಿಜಪದಕಮಲಮಧುಮಧು । ಕರನೆನಿಪ ನಿರುಪಮಿತಸುಖದೀಲೋಕವಿಭ್ರಮವ ॥ ೧೪ ॥ ತಂದೆ ತಾಯ್ಮೊ
ದಲಾದ ಬಾಂಧವ । ವೃಂದದಲಿ ಫಲವೇನು ನಿಂನವ । ರೊಂದು ನಿಮಿಷದ ಸಂಗಸಾಲದೆ ಸುಖಪರಂಪರೆಗೆ ॥ ಬೆಂದಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹೇ
ತುಗ । ಳೆಂದ ಪವರಂತಿರಲಿ ದೇವಮು । ಕುಂದಕರುಣಿಸು ನಿಂನವರ ಸಂಗವನು ತನಗೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಹೆತ್ತವರು ಹಸುಳೆಯನು ತಂನ
ನು । ಮೃತ್ಯುವಿನಕೈವಶಕೆ ಕೊಡಲಾ । ರೆತ್ತಿಕೊಂಡವರೀಭಯಂಕರಕಾನನಾಂತದಲಿ ॥ ಸತ್ತವನಲಾ ವಿಷ್ಣುಕೋಟಿಯ । ನುತ್ತರಿ
ಸಿಭವದೀಯ ಕೃಪೆಯಲಿ । ಮತ್ತೆ ದೇವರ ಚರಣಕಮಲವ ಕಂಡೆನಾನೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಹಲವು ಜನ್ಮದ ಯೋಗಸಿದ್ಧರು । ನೆರೆಯ ನರಿ
ಯರು ತಾಪಸರು ಬಸ । ವಳಿವೃತ್ತಿದೆಫಲಮೂಲಪವನಾಹಾರನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ಬಲಿಸಲರಿಯರು ಹೋದಹಜ್ಜೆಯ । ಹೊಲಬನರಿಯ
ರು ಕರ್ಮಿಗಳು ಕಂ । ಗಳಿಗೆಗೋಚರವಾಗಲಾವವಿಶಿಷ್ಟನಾನೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಇತ್ತರದ ನಿಜರೂಪದೊಳಗೀ । ಭೃತ್ಯವಾತ್ಸಲ್ಯದ
ಲಿವಡಿಜಾ । ವೃತ್ತಿಗಳಿಗಾಶ್ರಯವೆನಿಪ ವಾಕ್ಕೃತಿಯ ನರಿವಂತೆ ॥ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧವಿಬುದ್ಧನಹವರ । ತತ್ವ ಪನು ತಾನರಿಯೆ ನಿಂದ್ರಿಯ ।
ವೃತ್ತಿಗಳು ಸುಟ್ಟದಸದಾನಂದೈಕವಿಗ್ರಹನ ॥ ೧೮ ॥ ತಂನ ಹವಣಿಂ ಸಕಲಜಗವಿಂ । ಮುಂನದೇವರ ನಾಭಿಕಮಲದೊ । ತ್ಪಂನನೆ
ನಿಸುವ ಕಮಲಭವನೊದಲಾಗಿ ಮಹಿಮೆಯನು ॥ ವರ್ಣಿಸುವಡಕ್ಷಮವಲಾವಿ । ಷ್ಣೋರ್ನುಕಂಶ್ರುತಿವಚನಸಂಪ್ರತಿ । ಪಂನಮಹಿ
ಮನನಂತುಪೊಗಳುವೆನರಿವೆನೆಂದೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಪ್ರೌಢವಡುವಡಾಬಲ್ಲೆನೆಂಬೀ । ನುಡಿಗೆ ನೀನೆಪ್ರೇರಕನು ತಂ । ನೊಡಲಿನಸುವಿಗೆ
ಚೇತನಕೆಚೈತನ್ಯಕಾಧಾರ ॥ ಕಡುಗಿ ಹಸುಳೆಗೆ ಹಿತವನಾಹೊ । ತ್ತೊಡಲು ಮಾಳ್ಪವೊಲೆನಗಭೀಷ್ಟವ । ನೊಡೆಯನೀನೆಬಲ್ಲೆ ಯಿ
ನುತೆರಗಿದನು ಚರಣದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಅರಿತನೇಳೇಳೆಲೆಮಗನೆಮನ । ದರಿಕೆಯನು ಸಲಿಸಿದೆನು ಬಾಯೆನು । ತೆರಗಿ ನೆಗಹಿದವಪ್ಪಿಗ
ನುಕೈದಣಿಯೆ ಬಾಲಕನ ॥ ನೆರೆ ಮಹಾಕ್ಷಪದಿಂದ ತನುವನು । ಬರಿದೆ ಬಳಲಿಸಿದ್ಯೆಯೆನುತವಂ । ದೆರಗ ಹೊದಿಸಿದನೆತ್ತಿ ತೊಡೆಯಲಿ
ತೆಗದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥ ೨೧ ॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮೈದಡವಿ ಹುಡಿಯನು । ತೊಡೆದು ಮೆಲ್ಲಲವಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ । ನುಡಿಪನನುರಾಗಾಶ್ರುಪೂರಿ
ತನಯನದಲಿನೋಡಿ ॥ ತಡೆಯದಿತ್ತೆನು ತಂದೆ ಕಾಲನ । ಖಡುಗಹತಿಗೊಳಗಾಗದಾರಿಗೆ । ಕೊಡದಪದವನು ಪರಮಭಾಗ್ಯಾಧಿಕ
ನೆನಿಸೆನೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಲ್ಲದಾರಿಂ । ಗೊಟ್ಟವಿಸಲರಿದಮಳಲೋಕದ । ಸೃಷ್ಟಿಗತಿಶಯವದರಲಾಧಿವ್ಯಾಧಿವೊದ
ಲಾದ ॥ ಮುಟ್ಟದೀತನು ಭರ್ಮತೇಜದ । ಘಟ್ಟಯೆನಿಸುವತಂನ ಪದವನು । ಕೊಟ್ಟೆ ನಂಜದಿರಾಯುವಂತನೆನಿನಗೆ ತಾನೆಂದ ॥ ೨೩ ॥
ದುರ್ಲಭವದನ್ಯರಿಗೆ ಕೇಳೆಲೆ । ವಲ್ಲಭನೆ ತಾರಾಗ್ರಹಾವಳಿ । ಗೆಲ್ಲ ತಾನಾಧಾರವೀರವಿಶಶಿಗಳೊಳಗಾಗಿ ॥ ನಿಲ್ಲದಪಸವ್ಯದಲಿ ತಿರುಗು
ವ । ರುಲ್ಲಸಿತತೇಜೋನಿಧಿಗಳಾ । ನಲ್ಲದಂನವರಲ್ಲದದರೊಳಗಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ತೊಳಲುವುದು ಭಯಗೊಂಡು ಸುರಮುನಿ ।
ಕುಲವದನವರತಾವು ಪದೊಂದನು । ತೊಳಲುನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತೆಮೇಟಿಯಕಂಭವನು ಬಳಸಿ ॥ ಸಲಿಸಿದೆನು ನಿನಗಿದನು ರಾಜ್ಯವ । ನೊ
ಲಿದು ಭೋಗಿಸಿ ಸಲಹಿಧರೆಯನು । ಬಳಿಕ ಬಹೆ ತಾಕರಸಿಕೊಂಬೆನು ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ತಂದೆ ತಪವನು ಚರಿಸಲಡವಿಗೆ ।
ಸಂದ ಬಳಿಕಾವನಿಯ ರಾಜ್ಯಕೆ । ನಿಂದಡಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ಹರಿಯ ಪ್ರಣ್ಯಫಲಭೋಗ ॥ ಕಂದ ಕೇಳುತ್ತಮನ ಯಕ್ಷರು । ಕೊಂದಪರ
ಸೋಮಗನವಮಾರ್ಗವ । ಬೆಂದು ಹೋಹಳು ತಾಯಿ ಸುರುಚಿ ಮಹಾದವಾಗ್ನಿಯಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಆರನೆನಬೇಡವನಿಗಿಪ್ಪ । ತ್ತಾರು
ಸಾವಿರವರುಷ ವಿಭುವಾ । ಗೇರಿ ಸಿಂಹಾಸನವನಾಳು ಸಮಸ್ತರಾಜ್ಯವನು ॥ ಜಾರಿಸೈಶ್ವರ್ಯವನು ಮನವನು । ಬೇರಿರಿಸಿ ತಂನೊ
ಳನೆಸುತಿಯೆಡೆ । ಯಾರದಂತ್ರೆಂನ ಮೇಳಚರಿತವ ಕೇಳುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಪರಮಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕವೆಸರನು । ಧರಿಸಿ ಪಾವನಕೀ
ರ್ತಿಯನುಮಿ । ಸ್ತರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿಬಹಳವರಮಖದಿಂದ ತಂನುವನು ॥ ಮರಳುದಲಿ ಮಗುಳಿಲ್ಲದೆಂನಯ । ಪರಮಪುಣ್ಯಸ್ಥಾನವನು
ನೀ । ನಿರದೆ ಪಡೆನೆಯನುತ್ತ ಪರಮಕೃಪಾಳುನೇಮಿಸಿದ ॥ ೨೮ ॥ ನಡೆಮಗನೆ ಪುರಕೆಂದು ನೇಮಿಸೆ । ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಕಾಲ
ಮೇಲೆಡೆ । ಗೆಡದು ಹೊರಳಿದನರ್ಭಕನು ನಯನಾಶ್ರುಜಲಪೂರಗಲು ॥ ಬಿಡದಲಾರಾಜ್ಯೋಪಭೋಗದ । ತೊಡಕು ತಂನನು ದೇ
ವನೇಮವ । ಕೊಡದಿರಂಜುವೆನಗಲಿಕೆಯ ಮಾತಾಡಬೇಡೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ಎನಲು ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ತಂನನು । ಮನದೊಳಗೆ ಭಾವಿಸಿ ನಿರಂತರ । ನೆನೆದು ಸುಖಿಸುತ್ತಿಹುದು ನಿರ್ಮಲಮತಿಯಲಿರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ತನ
ವಿರಲಿ ಮನವೆಂನಪದಯುಗ । ವನಜದಲಿ ವರ್ತಿಸಲಿ ಹೋಗಾ । ದಿನಹಲವು ಕಾಡದಿರು ತಂನನು ಮಗನೆ ನೀನೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಹಾ
ವೃದ್ಧಿಗಳ್ಳದೆ ತಂನದು । ನೀನಿದಕೆ ಚಿಂತಿಸದಿರೆನುತಕ್ಕೆ । ಪಾಸುರಂ ಚಿತ್ತಹೃದಯನಾ ಬಾಲಕನ ಮೈದಡವಿ ॥ ಮಾನನಿಧಿಕುಳ್ಳಿರಿ

ಧರೆಯಲಿ । ಮಾನವೇಂದ್ರನಶಿಶುವನಂತ । ಧ್ರುವನಗತಿಯನುನೆನೆದನಮರಾನೀಕಕೈಮುಗಿಯೆ ॥ ೩೧ ॥ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು
ಕಾಣದವನಿಗೆ । ಧಟ್ಟಿಗೆಡದನುನೃಪಕುಮಾರಕ । ನಟ್ಟಡವಿಯಲಿತಾಯನಗಲಿದಹಸುಳೆಯಂದದಲಿ ॥ ಬಟ್ಟೆಯಲಿಮುನಿವಚನ
ವನುಕಿವಿ । ಗೊಟ್ಟುಕೇಳದೆಮರುಳುತನದಲಿ । ಕೆಟ್ಟೆನಕಟಕಟಾಮನೋರಥವಿಫಲವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಅಂಬರವನಡರ್ದ
ಗದೇವನ । ಹಂಬಲಿಸಿಹಳವಿಸಿದನಾನಾ । ನಂಬುಜೋದರನಿರವನಂಘ್ರಿಗಡಿಗಡಿಗೆನೆನೆನೆನೆದು ॥ ತುಂಬಿದಂಬುಧಿಯಂತೆಪೊಡವಿಲೋ
ಳ್ತುಂಬಿದನುದೈವವನೆನಲುಧೃವ । ವೆಂಬಮೃತಸಾಗರದವಾಪಿಯನಚನಬಿಂದುಗಳ ॥ ೩೩ ॥ ದೇವಬಂದನುಭಕ್ತರಿಷ್ಟವ । ನೀ
ಪಬಂದನುತಂನನೆನೆವರ । ಜೀವಬಂದನುಪ್ರಾಣಿಚೇತನದಿವ್ಯರತ್ನವನೆ ॥ ಭಾವಭೇಧವನರಿಯದಾತ್ಮಾ । ಭಾವಶುದ್ಧನುಬಂದ
ನಿದೆಕ್ಕೃ । ಪಾವನಧಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಸಲಹುವೆನೆಂದುಮರಳಿದನು ॥ ೩೪ ॥ ಬಂದನಿದೆಯಿದೆಕಂಗಳಿದಿರಲಿ । ನಿಂದನಿದೆಯಿದೆತಂನಸಲ
ಹುವೆ । ನೆಂದುಅಭಯವಕೊಡುವಜಗದಾನಂದವಾಯನಿದೆ ॥ ಎಂದುಹಂಬಲಿಸುವನುತಂನನು । ನಿಂದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದವನದೆ
ಯದೆ । ಕುಂದದವಯಸಮೂರ್ತಿಕೈವಿಡಿದೆತ್ತುತಿಹನೆಂಬ ॥ ೩೫ ॥ ದಂದುಗದಹರಿಸ್ಮರಣೆಯಲಿಮನ । ವೊಂದುಗೂಡಿದಧೃವ
ನುನಾನದ । ರಂದವನುನಿನಗೇನನುಸುರುವೆಹರಿಯಮಹಿಮೆಗಳ ॥ ಕಂದತಾನೇಬಲ್ಲಬಾಲಕ । ನಂದವನುತಾಬಂದುರಪ್ರಿಸಿ ।
ಬಂದರಿಕೆಯಾದನಿತುವನುವಿಸ್ತರಿಪೆನೆನೋಡೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಕೇಳುಹರಿಪದ । ಶರಣಜನದನುರಾಗತಾನೀ । ಪರಿ
ಕಣಾಬೇರೊಂದನೊಲ್ಲರುತತ್ಪದಾಂಬುಜದ ॥ ಹೊರೆಯಲಧಿಕಾನಂದದಿಂದಿ । ಪ್ಪಿರವನಲ್ಲದೆಬಯಸಿಲೋಕಾಂ । ತರದಸುಖವ
ನುಮೇಣುನಿರುಪಮಭೋಗಸಂಪದವ ॥ ೩೭ ॥ ಧರಣಿಪಾಲಕುಮಾರನಾಹರಿ । ಚರಣಕಮಲವಿಯೋಗಚಿಂತಾ । ತುರನುತ
ನ್ನಲಿತಾನೆಹದುಳಿಸಿಕೊಂಡುನಿಜಮನವ ॥ ಪರಮಸಂತಾಪವನುನೆರೆಪರಿ । ಹರಿಸಿತಧ್ಯಾನಾನುರಂಜಿತ । ಕರಣಸೌಖ್ಯದಸಿದ್ಧಿ
ಯಲಿಮರಳಿದನುನಿಜಪುರಕೆ ॥ ೩೮ ॥ ಪುರದಹೊರವಳೆಯದಲಿಬರುತಿರೆ । ವರಕುಮಾರಕನಾಗಮನವನು । ಹರಿದುದೂತರು
ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿಬಿಂನವಿಸೆ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳುತ್ತನಿಜಸುತ । ದರುಶನವಿದೆಂತೆನಗೆಪಾಪಿಗೆ । ದೊರಕಲರಿವುದೆಸಾಕುದೂತ
ರವಮಾತುಹುಸಿಯಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆನಾರದಾಂಕನು । ನಿಂದಿರೇಳೆಲೆಭೂಪಮಗನೀ । ಬಂದನಿದೆಹುಸಿಯಲ್ಲಸಂಶಯವಿ
ಲ್ಲಕೇಳೆನಲು ॥ ಮಿಂದನಾನಂದಾಶ್ರುಜಲದಲಿ । ಮಂದಹಾಸದಮುಡಿಯನುಟ್ಟನು । ಬಂದುದೂತರಿಗಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತುಕೈಮುಗಿ
ದ ॥ ೪೦ ॥ ಹೊಂಗಿದುದುತನುಪುಳಕದಲಿಮುನಿ । ಪುಂಗವನಪದಕೆರಗಿದನುಹೊ । ಯ್ಡಂಗುರವನೆನುತೆದ್ದನೆಡಬಲವಂಕವನು
ನೋಡಿ ॥ ಅಂಗನೆಯರ್ತೈತರಲಿಬರಲು । ತುಂಗಗಜಘಟೆಕಳಸಕಂನಡಿ । ಮಂಗಳದಸಂಮೇಳವೆಸೆಯಲೆನುತ್ತಹೊರವಂಟ ॥
ಭೂರಿಮಂಗಳರವದಘನಗಂ । ಭೀರಭೇರೀರಭಸದಲಿಕಹ । ಳಾರವದಕಳಕಳದಲವನೀಸುರರಘೋಷದಲಿ ॥ ಪೌರಜನವಾದೇ
ಶಜನಪರಿ । ವಾರದಲಿಕರಿತುರುಗರಥನಾ । ಕಾರವದಲೆಂಣ್ದೆಸೆಗಳೊಂದಾಯ್ತೆಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ದೂರದಲಿಕಾಣುತ್ತ
ನೃಪತಿಕು । ಮಾರರತ್ನವನಶ್ರುಜಲಪರಿ । ಪೂರಿತಾಕ್ಷನೆಮುಳುಗಿದನುಪುಳಕಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ತೇರನಿಳಿದಪ್ಪಿದನುಹರಿಪ
ದ । ಚಾರುಗಾತ್ರಸ್ಪರುಶಪೂತಶ । ರೀರನನುನೃಪನತ್ತಸುರದಲಿತೆಗೆದುತಕ್ಕೈಸಿ ॥ ೪೩ ॥ ಹರಿಯುರದಸಿರಿಗಂಧಕುಂಕುಮ ।
ಪರಿಲುಳಿತಪುಣ್ಯಾಂಗಪಾದನ । ನರನನುರದಲಿಧರಿಸಿಮೂರ್ಧ್ನಾಘ್ರಾಣವನುಮಾಡಿ । ಸುರಿವಸುಖಬಾಷ್ಪದಲಿಶಿಶುವಿನ । ಶಿರವ
ನಾಡಿದನಧಿಕಹರುಷೋ । ತ್ಕರುಷದಲಿಮನಮುಳುಗಿಹೊಂಪುಳಿಯೋದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೪೪ ॥ ತಂದೆಯಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿತಾಯಿಗೆ ।
ವಂದಿಸಲುತೆಗೆದೆತ್ತಿತಂನಯ । ನಂದನನನಪ್ಪಿದಳುಹರುಷಾಮೃತದಪುಳಕದಲಿ ॥ ಹೊಂದಿದಸುಬಂದಂತೆವಿರಹದ । ದಂದುಗವನೀ
ಡಾಡಿಪರಮಾ । ನಂದದಲಿಮುಳುಗಿದಳುಮರೆದಳುಲೋಕವಿಭ್ರಮವ ॥ ೪೫ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ತೊರೆದಮೊಲೆಗಳಲಪ್ಪಿಸುಡಿದಳು । ಪುರವಹೊರವಂಟಾರುತಿಂಗಳು । ತರುಣನೀನೆಂತಿರ್ದೆಘೋರಾರಣ್ಯಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಸಿರಿಯ
ರಸನೆಂತೊಲಿದನೇಂಪರಿ । ಚರಿಸಿತಪದಲಿಮೆಚ್ಚಿಸಿದೆಹೇ । ಳರಸಹೇಳೆನ್ನಾಣೆಹೇಳೆನುತಪ್ಪಿದಳುಮಗನ ॥ ೪೬ ॥ ಅವುದರಿದೆಲೆತಾಯಿ
ತನಗೀ । ದೇವಋಷಿಹೊಣೆಕಾರನಾಗಿರ । ಲಾವಿಪಿನವಂತರ್ಭವನವಾಯ್ತಾಮುರಾಂತಕನ । ಸೇವೆತಪವದುಲೀಲೆಯಾಯ್ತುಮ ।
ನೋವಿದೂರನುಸುಲಭನಾದನು । ದೇವಲೋಕಕ್ಕಧಿಕವಹಪದವಾಯ್ತುತನಗೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಎಂದುಜನನಿಗೆಸುರುಚಿಯಂಘ್ರಿಗೆ ।
ಬಂದುತಲೆವಾಗಿದಡೆಜೀವಿಸು । ಕಂದಹಲಕಾಲೆನುತಹರಸಿದಳಪ್ಪಿಬಾಲಕನ ॥ ಎಂದಡೇನದ್ಭುತನೆದೇವಮು । ಕುಂದನೊಲಿದಡೆಸ
ಕಲಸುರನರ । ವೃಂದದೊಲವೊಡಗೂಡುವುದುತಡವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದರುಹರುಷಾ । ಶ್ರುಗಳಲೊಬ್ಬೊ
ಬ್ಬರನುಕಾಣು । ತ್ತಗಲಿದಸುಬಂದಂತೆಸುರುಚಿಸುನೀತಿನಂದನರು ॥ ಹೊಗಳಿದುದುಪರಿವಾರಪರಿಜನ । ನಗರಜನವಾಭಾಗ್ಯ
ವಂತೆಯ । ಮಗನಮಹಿಮೆಯನಾಮಹಾಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಂಪದವ ॥ ೪೯ ॥ ಎಂತುಟೋಹರಹರಸುನೀತಿಭ । ವಾಂತರದಲಾರ್ಜಿಸಿದ
ಸುಕೃತವ । ದೆಂತುಟೋಪೂರ್ವಾಚರಿತಪುರುಷೋತ್ತಮಪ್ರೀತಿ ॥ ಅಂತಕನಮುಖವೆನಿಪಘನವಿಪಿ । ನಾಂತದಲಿಬದುಕಿರ್ದಕಂ
ದನ । ದೆಂತುಕಂಡಳೊಯೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದುದುತಮತಮಗೆ ॥ ೫೦ ॥ ಆದುದುತ್ಸವವಖಿಳಜನಹರು । ಷೋದಧಿಗಪೂರ್ಣೇಂದು

ಸೋನಿಭ । ನಂದನಾಧ್ರುವನೇನೆನೆಂಬೆನುಜನದ ಸಂಭ್ರಮವ ॥ ಮೇದಿನಿಯುಬ್ಬಲಿಭೇರಿ । ನಾದವೆಸೆದುದುಮತ್ತಳಿತ್ರಾದಧಿಕ ॥ ಜಾ ದವನನಿಗೆಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಜಯಧ್ವನಿಗಳೆಸೆಯೆ । ೫೧ ॥ ಬಾಲಕನನುತ್ಸವದಲಾನೆಯ । ಮೇಲೆನಿಪಕಾಳ್ಯರಿಸಿಕೊಂಡಾ । ಲೋಲ ಲೋಚನೆಸಹಿತಸಂತೋಷದಲಿನಿಜಪುರಕೆ ॥ ಲಾಲಿಸುತಸುರಸೂತಮಾಗಧ । ಜಾಲದೆಡಬಲವಂಕದೊಸಗೆಯ । ಮೇಳವಣೆಯಲಿ ಮೊಳಗಿದನುಜನಜಲಧಿಕೈಮುಗಿಯೆ ॥ ೫೨ ॥ ವಸುಧೆಗಜರಥತುರುಗಪತ್ತಿ । ಪ್ರಸರಮಯವಂಬರಸುರೋತ್ತಮ । ವಿಸರಮಯ ದೆಸೆಗಳುಪತಾಕಚ್ಛತ್ರಚಮರಮಯ ॥ ಹೆಸರಿಡುವಕವಿಯಾವನದನು । ಲ್ಲಸಿತಪರಮೋತ್ಸವದರಹಿಯಲಿ । ವಸುಮತೀಪತಿ ಪುರಕೆಪರಿತೋಷದಲಿನಡೆತಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಮನೆಮನೆಯಬಾಗಿಲಲಿಬೆಳಗುವ । ಕನಕಕಳಶದಕನ್ನಡಿಯರಂ । ಜನದವನಮಾಲೆಗಳ ತೊಳಗುವಮಕರತೋರಣದ ॥ ತೆನೆವೆರಸಿದಿಕ್ಷುಗಳಹೊರೆಗಳ । ಗೊನೆವೆರಸಿಶೋಭಿಸುವಕದಳಿಯ । ಜನಿತಮಂಗಳರಚನೆಯಲಿ ಮೆರೆದುದುಮಹಾನಗರ ॥ ೫೪ ॥ ಅಗರುಕುಂಕುಮಚಂದನದವಾ । ರಿಗಳಛಳೆಯುದಸಾರದಲಿಮಘ । ಮಘಿಪಬೀದಿಯಬಹಳಚ ಪ್ಪರರಾಜಬೀದಿಗಳ ॥ ಸೊಗಯಿಸುವಹೂವಲಿಯಹೊಸಪ । ಟ್ಟೆಗಳಗುಡಿಗಳಮೆರವಮೇಲ್ಕ । ಟ್ಟುಗಳಪಟ್ಟಾವಳಿಯಲಂದೆಸ ದುದುಮಹಾನಗರ ॥ ೫೫ ॥ ಹೊಕ್ಕನಾಪುರವರವನವನಿಪ । ನಿಕ್ಕಲಿಸಲಂದಖಿಳಜನಕಂ । ಡಕ್ಕಜದಲಬಲೆಯರುರಾಜಕುಮಾ ರಕೌಂಸ್ತುಭನ ॥ ಮಕ್ಕಳನುಪಡೆವಡೆಸುನೀತಿಗೆ । ತಕ್ಕದಲ್ಲದೊಡೊಲಕೇಡಿನ । ಮಕ್ಕಳೇತಕೆಬಾಲೆಯಂದುದುಹರಸಿತಮಾತೆ ಮಗೆ ॥ ೫೬ ॥ ಅನಿಮಿಷಾಲಕುಮಾರನಾಪಿತೃ । ಭವನವನುಪರಿಜನದಪರಮೋ । ತ್ಸವದಲಂದೈತಂದುಹೊಕ್ಕನುವಿದಿತವಿಭವ ದಲಿ ॥ ವಿವಿಧರತ್ನಪ್ರಕರಕನಕ । ಪ್ರವರರಚನೆಯಬಹಳಕಾಂತಿಯ । ದಿವಿಜರಾಜಾಲಯಕೆಮಿಗಿಲಹರಾಜಮಂದಿರವ ॥ ೫೭ ॥ ನೇಸರಿನಹಂಗಿಲ್ಲರತ್ನದ । ರಾಸಿಬೆಳಗುವಡಡಕೆಲಿನಮೊಲು । ಮಾಸುಮಂಚಂಗಳಲಿದಂತಸುವರ್ಣನಿರ್ಮಿತದ ॥ ಲೇಸೆನಿಪಗೃಹ ಪರಿಕರದರ । ತ್ನಾಸನಾಧಿಕಗಳಲಿಮೆರವಾ । ವಾಸದಲಿನೃಪತನೆಯನೆಸೆದನುವಿದಿತವೈಭವದಲಿ ॥ ೫೮ ॥ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವ ಬಜೆಳವ । ಹಾಮರದ್ರುಮಗಳಲಿಮೆರವಾ । ರಾಮಶೋಭೆಯವಾಪಿಗಳಸೋಪಾನರಚನೆಯಲಿ ॥ ಅಮಹಾಭವನದಲಿಭುವನ । ಸ್ತೋಮನುತಚಾರಿತ್ರನೆಸೆದನು । ಭೂಮಿಪಾಲನಪರಮಸೌಖ್ಯದಸಿದ್ಧಿಯಂದದಲಿ ॥ ೫೯ ॥ ದೇವರಾಜನವೋಲುಬಹಳನು । ಹಾವಿಭೂತಿಗಳೊಲವಿನಲಿನರ । ದೇವನಂದನನೆಸೆದನತಿಶಯಭೋಗಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ದೇವತತಿನುತಪರಮಮಂಗಳ । ಪಾವನಾ ಮಳಚರಿತನವನತ । ದೇವನಿತ್ಯಾತುಮಮುಕುಂದವರಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥ ... ... ॥ ೬೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೨೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಧ್ರುವರಾಜ್ಯ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸುರನರೋರಗಲೋಕಮೂರರ । ಸಿರಿಯನಿರದನುಭವಿಸಿಲೋಕೋ । ತ್ತರದಪದದಲಿನಿಂ
ದನಾಧ್ರುವನಧಿಕತೇಜದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಏನನೆಂಬೆನುವಿದುರವಿಷ್ಣು । ಕ್ಷೋಣಿನೊಲಿದಂಗಾವುದರಿದು ; ತ್ರಾಣವಾದನ್ನೃಪಾಲಮೌಳಿಯಸೌಖ್ಯಸಂಪದವ ॥ ಅನಿಖಿಳದಿಕ್ಪಾಲರಾಜ್ಞಾ । ಧೀನವರ್ತಿಗಳಾದರವನಿಯ । ಮಾನನಿಧಿಗಳನಾತನಾಡಲದೇಕೆವಶವಾಯ್ತು ॥ ೧ ॥ ಸುತನ ಸಿರಿಯನುನೋಡಿದಣಿಯನು । ಸುತನಗುಣವನು ಪಾಡಿದಣಿಯನು । ಸುತನವಾರ್ತೆಯಕೇಳದಣಿಯವ್ರಕಿವಿಗಳವನಿಪನ ॥ ಸುತನಸೌಭಾಗ್ಯವನುನಿಜನರ । ಸುತನಸೌಜನ್ಯವನುವಿಸ್ತರಿ । ಸುತನರಾಧಿಪನಮಮಮರೆದನುರಾಜ್ಯವಿಭ್ರಮವ ॥ ೨ ॥ ಇರಲಿರಲುಯುವ್ವನದಸಿರಿಯಂ । ಕುರಿಸೆಖಿಳಜನಾನುರಾಗಂ । ಕುರದವೋಲಾಶಿಂಶುಮಾರನುಪ್ರಜೇಶ್ವರನ ॥ ಪರಸುತೆ ಭ್ರಮಿಯೆಂಬನಾರೀ । ಪರುಶವನುಪರಿಣಯನಮಾಡಿದ । ನರಸನಾತ್ಮಕುಮಾರಕೌಂಸ್ತುಭಗಧಿಕವಿಭವದಲಿ ॥ ೩ ॥ ಮತ್ತೆ ಕಾಲಾಂತರಕೆಸಿಜಸುತ । ವೃತ್ತಗುಣಮಾಧುರ್ಯರಂಜಿತ । ಚಿತ್ತವೆನಿಸುವಸಕಲಪೌರಪ್ರಕೃತಿಪರಿಜನದ ॥ ಅತ್ಯಧಿಕಸಂಪ್ರೀತಿಯನುಕಾ । ಣುತ್ತಸಂತೊಸದಲಿ ಜರಾಜ್ಯಯ । ಮತ್ತಕಾಸಿನಿಮುದುವೆಯಾಗಿರೆಕಂಡನವನೀಶ ॥ ೪ ॥ ಸಾಕೇತನಗೀವಿಷಯವಿಭ್ರಮ । ವೇಕೆತನಗಿನರಾಜ್ಯವಾಜಗ । ದೇಕನಾಥನಪದವಲಾಸ್ಥಿರರಾಜ್ಯವೆಂದೆನುತ ॥ ಆಕುಮಾರನನಿರಿಸಿಸಹಜವಿ । ವೇಕದಲಿವಿಧ್ವಸ್ತಕರ್ಮ । ನೀಕನೆನಿಸಿವಿಮುಕ್ತಿಪದದಲಿನಿಂದನವನೀಶ ॥ ೫ ॥ ತಂದೆನಿಖಿಳಾವನಿಯರಾಜ್ಯವ । ನಂದುತನಗಿತ್ತದಪಿತೊಗಳರ । ವಿಂದನಾಭನಭಕ್ತನಾಧ್ರುವನೊಲಿದುರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ನಿಂದನಖಿಳಾವನಿಗೆಪರಮಾ । ನಂದಕರನೆಂದೆನಿಸಿತಂನಯ । ತಂದೆಗತಿಶಯನಾಗಿರಂಜಿಸಿದನುಜಗತ್ರಯವ ॥ ೬ ॥ ಸಲಹಿದನುಧರ್ಮದಲಿಧರೆಯನು । ಜಲಜನೈಶನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದವೋಲು । ಅಲಘುಮತಿಸನುವಿಲ್ಲಿಪನವುರನೈರಿಚರಣದಲಿ ॥ ಸಚಿಸಮಾಹಿತವಾಗಲಾಗುಣ । ಜಲಧಿನಿಜಚಾರಿತ್ರದಲಿನೃಪ । ಕುಲಸದಾಚಾರ

ವನುರಕ್ಷಿಸುವಂತೆನ್ನೃಪನೆಸೆದ ॥ ೭ ॥ ಭ್ರಮಿಯೆನಿಸಿಪ ಭಾರ್ಯೆಯಾಲಿವಳಾಯಾ | ಧ್ರುವನುವಿನೋದದಿನಿಬ್ಬರುದಿಸಿದ | ರಮಳಚರಿತರು
ಕಲ್ಪವತ್ಸರರೆಂಬವರಸುತರು ॥ ವಿಮಳನುತ್ಕಲನೆಂಬನೊಬ್ಬನು | ಸುಮತಿಕೇಳಿಳೆಯೆಂಬಳಲಿನಿ | ರ್ಮಮನುಜನಿಸಿದನಾಧ್ರುವಂ
ಗಾವರಿಪುತ್ರಿಯಲಿ ॥ ೮ ॥ ಒಂದುದಿನಮೃಗಯಾವಿಹಾರಾ | ನಂದದಲಿವನದೊಳಗೆಸುರುಚಿಯ | ನಂದನನುಸುಳಿದಾಡು
ತಿರಲಾಹಿಮವದಲುತ್ತಮನ ॥ ಕೊಂದನೊಬ್ಬನುಯಕ್ಷನಾತನ | ಹಿಂದುಗೊಂಡರಸುತ್ತಹೋಗುತ | ಹೊಂದಿದಳುಕಾಳ್ಗುರಿಯೊಳುತ್ತ
ಮನನ್ನೆವಿಪಿನದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಅಪಿರಮಾರ್ಗವನರಸುತಡವಿಗೆ | ಧ್ರುವನೃಪಾಲಕನೈದಿದನುಬಲಿಂ | ದವನುಯಕ್ಷನುಕೊಲುವನಾ
ಯಕ್ಷೇಶ್ವರನನೆನುತ ॥ ಭುವನಜನದವಸಾನವಂದಿನ | ಭವನವೋಲತ್ಯಧಿಕವಹರೋಪ | ಷವನುತಳೆದನುವಮಾನನಿಧಿಸಂಗರಕೆಹೊ
ರಪಂಟ ॥ ೧೦ ॥ ಧೀರನೇಕಾಂಗದಲಿದಿವ್ಯಮ | ಹಾರಥವನೈದಿದನುಸುರವಕು | ಬೇರಪುರವನುಮುಂದಹಿಮಗಿರಿಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ
ಕಾಡು ॥ ದೂರದಿಂದದೆಶಂಖವನುರಿಪು | ಭೂರಿಭೀಕರನೆನಲುಮೊಳಗಿದ | ನಾರಘಟೆಯಲಿಕುಹಕಿಧನುವನುನಿಂದಸಿದಿರಾಗಿ ॥
ಕೇಳಿದಾಗಳಶಂಖರವವನು | ಬಾಲವನುಕಡಿದುರಗನಿಕರದ | ಪೋಲುಕವಿದುದುಕೂಡೆಯಕ್ಷೇಶ್ವರನಪರಿವಾರ ॥ ಶೂಲಮು
ದ್ಗರಬಹುಗಟಾಪಕ | ರಾಲಸಂಮೇಳಸದಚಿತ್ರಿದ | ತೋಳುಗಳಬಲುಕ್ರೋಧಿಗಾರರುಕ್ರೂಢಗಿದರುರಣವ ॥ ೧೧ ॥ ಇರದೆಕವಿ
ತಹಭಟರನೊಬ್ಬೊ | ಬ್ಬರನುಮೂರ್ಮೂರುಶರದಲಿಕರವಮಾ | ರರಲಿಕೀಲಿಸಿದನುಲಲಾಟವನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಮುರಿಯಲೆಚ್ಚನುಮುಂ
ದೆಚ್ಚಣಿಯ | ಲುರುವಣಿದಗಜಘಟೆಯನಸುಗಳು | ತೆರಳಲೆಚ್ಚನುತುರಗವನುರಥಗಳನುಕಡೆಯೆಚ್ಚ ॥ ೧೨ ॥ ಕಡಿಪಡೆದಚ
ತುರಂಗವನುಮೇ | ಲಡಪಿಡುಳಿಡುಳಿದಾಪವಕೆಸಾ | ಲಿತುವಕಲ್ಪಾಂತಾಂಬುಧಿಯಮಾರಾಂಕದತಿಬಲರೆ ॥ ಇಡಿದಮುತ್ತಿಗೆಯಿಂ
ಬಿಪಲಾಪೆ | ಗ್ಗಡಲನೊಬ್ಬನೆವೀರನೃತ್ತದ | ವಡಬಶಿಖಿಗಾಹುತಿಯಮಾಡಿದನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ವಿಗಡಸಮರೋ
ದ್ಯೋಗದಲಿಬಲ | ದೆಗಲುಹಾಯ್ತುದುರ್ಮ್ಮತ್ಸ್ಯವಿನತಾ | ಳಿಗೆಗೆತುತ್ತುಗಳಾದವೈಹಾಯೆನುತನಿಜಪುರಕೆ ॥ ನಗುತನೃಪನಿಲ್ಲಿ
ಸುತಿರಲುಹೊ | ಣಿಗರುಕವಿದುದುಮತ್ತೆಪ್ರಳಯದ | ಮುಗಿಲಮೇಘದಂತೆವೆಂಟಣಿಸಿದರುರಿಪುಭಟನ ॥ ೧೪ ॥ ಮಲಗಡ
ಲೊಳಗದ್ದಮಂದರ | ಶೈಲವೋಲ್ಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನಿಯ | ನೋಲೈಸುಕಿದಕವಾಲಜಾಂಡಕಟಾಹಮಂಡಲವೊ ॥ ಕಾಳಗದಕಲಿ
ನೃಪನೊನ್ನಪತಿಗೆ | ಮೇಲುಮುಸುಕಿನಮಾಡಿಗೆಯುಕರ | ಜಾಲವೋಲ್ಹರಜರಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತುಸಂಗ್ರಾಮ ॥ ೧೫ ॥ ಅದ್ದ
ನಕಟಕಟಹಿತಸ್ಯೆನ್ಯಸಿ | ಮುದ್ರದೊಳಗಪನಿಪನೆನುತಡೆಸೆ | ಮುದ್ದನುಂಡೆಂತಳಲುತಿರಲ್ಪ್ರಣದಲರಿಬಲವ ॥ ಛದ್ರಭುಜಬಲ
ನಾದುರ್ಕವಿದೆಸ | ಲಿದ್ದತೋಳ್ಮಾಹಿಂತನಗಲಿಕೆ | ಹದ್ದುಬಡಿದಂದದಲಿಕಡಿದುರುಳಿದವುಶರಜಾಲ ॥ ೧೬ ॥ ತೆಗದುನಿಂದುದು
ಮತ್ತೆಪರಬಲ | ನಗುತನಿಂದನುನೃಪತಿಕೆಂಸಗೆ | ತೆಗಡಮುಷ್ಟಿಯಬಳ್ಳಿಯದೃಷ್ಟಿಯವೀರನಾಹವಕೆ ॥ ಹೊಗುವಮಾರಾರರಿಗೊಂ
ಡಪ್ರೋನ್ನಾರೆ | ದೆಗದಕಾಲನದಂಡವೋನರೆ | ಬಗಿದನ್ನಪಕೆಳೆದಂಡವೊಹಾಯೆನುತಜನಬೆದರೆ ॥ ೧೭ ॥ ಧರಣಿಪತಿಪೋಗ
ಲಮಾಯಿಹಿಕರ | ಪುರವನಾಹೊರವಳೆಯದಲಿಸಿಂ | ದಿರಲುಸಾರಥಿಯೊಡನೆಸಮರದಮಾತನಾಡಿಸುತ ॥ ಕರೆಳುಹರಿದೆದೆಯೊಡ
ದುಕ್ಕಾನ್ಗಳು | ಜರಿದುಮೈಮುಳಿಕೊತ್ತಬಾಣದ | ಭರದಲೈದಿದರೊಡೆಯನೋಲಗದೆಡೆಭಟನಿಕರ ॥ ೧೮ ॥ ಜಯಬಿಂನಹಸ
ಮರದಲಿನಾ | ರಾಯಣನೆನಿಂದವನುಹೊಗುವಡೆ | ತಾಯಬಸುರೆಡೆಗೊಕ್ಕುದಾವುದುದೆಸೆಯಪರಿವಾರ ॥ ಬೀಯವಾದುದುಬಹಳ
ಸೇನಾ | ನಾಯಕರುಲಯವಾಯ್ತುಬದುಕುವ | ಪಾಯವಿಂನೆಮಗಾವುದೆಂದರುರಾಜರಾಜಂಗೆ ॥ ೨೦ ॥ ನಾಕುಸಾಕೆಲೆಭಂಡ
ರಿಜನರ | ನೇಕೆನೀವೇಕೀವಿಧಿಗೆಬರೆ | ಲೇಕೆಭಂಗಿಸಿತ್ತೆಮರ್ಯಾದಮನವರರಣಭೀತಿ ॥ ಲೋಕವೇಹನವೆನಿಪಮಾಯಾನೀ
ಕವನುಕವಿಸೆಂದುಕಿಂನರ | ರಾಕೆವಾಳನುಬೆಸಸಿದನುಮಾಯಾಪಿಶಾಚರ ॥ ೨೧ ॥ ಶಂಕಿಸುತಮಾಯಾವಿಗಳುಮಾ | ರಾಂಕ
ಜೊಗಲರಿದೆನುತಭೂಪತಿ | ಬಿಂಕದಲಿಸಾರಥಿಗೆಸಮರದಮಾತನಾಡುತಿರೆ ॥ ಬೊಂಕೆವಲುಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ | ಹೂಂಕೃತಿಯ
ವೋಲೆಸೆವಬಹಳಭ | ಯಂಕರಧ್ವನಿಕೇಳಿಬಂದುದುನೃಪತಿಗಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೨೨ ॥ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಕೆಂಧೂಳಿಗಗನವ | ಮುಸುಕಿದು
ದುಘನಮೇಘವಭ್ರದ | ಬಸುರನಾನರಿಸಿದವುಸಿಡಿಲುಗಳಿರದೆಮಾಯೆಗಳು ॥ ಮಿಸುಪಮಿಂಚಿನಬಳ್ಳಿಗಳುಲಂ | ಬಿಸಿದವಾಕ್ಷಣ
ದೊಳಗೆಕರೆದುದು | ಕಿಸುಕುಳದಮಳೆಧರೆಗೆಕತ್ತಲೆಯಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ಗಿರಿಗಳುದಿರಿದವಭ್ರದಿಂದಿಳೆ | ಗುರುಕಬಂ
ಧಾನೀಕಬಿದ್ದುದು | ಕರಡಿಪುಲಿಪಂದಿಗಳುಕಾಡಾನೆಗಳುಕವಿತರಲು ॥ ಉರಿವಕಂಗಳವಿಷಮಧೂಮಾಂ | ಕುರದವದನದದೆಸೆಗ
ಳಲಿಹೊಂ | ಕರಿಸುವುರಗಾನೀಕಕವಿದುದುನೃಪನಸಮ್ಮುಖಕೆ ॥ ೨೪ ॥ ಪರಿಘಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಗಳಮು | ದ್ಗರಮಹಾಪಾ
ಷಾಣಶಸ್ತ್ರೌಘ | ತ್ಕರದಮಳೆಮೋಹರಿಸಿತೆಂಕ್ಟೆಸೆಗಂಬುರಾಶಿಗಳು ॥ ಧರಣಿಯನುಮುಳುಗಿಸಿದವತಿಭೀ | ಕರಮಹೋರ್ಮಿ
ಭುಜಾಪಗೂಢಾಂ | ಬರಗಿರಿದ್ರುಮದೆಸೆಯದೇಕಾರ್ಣವದರಭಸದಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಅದ್ದವೋಲಾಯ್ತಳೆರಸಾತಳ | ಕಿದ್ದಿರಿಕೆಯಲಿ
ಮೇರುಮೇಲಡ | ಬಿದ್ದವೋಲಾಯ್ತೀನನೆಂಬೆಸುಮಾನವೇಶ್ವರನ ॥ ಕಡ್ಡದಸುರರವಮಾಯೆಕುಳ್ಳಿಯಲಿ | ಬಿದ್ದುದೋಮಾನವ

ಮಹಾಹವ | ಭೃಗಜನೆಂದೊರಲುತಿರ್ದುದುಸಕಲಜನನಿವಹ || ೨೬ || ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನಲ ಮಹಾನೃಪ | ನೆಂದುನಭದಲಿ
ನೋಳ್ಪಮುನಿಜನ | ನೃಪನೆಚ್ಚರಿಸಿಹದುಮಹಾಯಾಮಮುದ್ರಿತಾತ್ಮಕನ || ತಂದೆನಿನೆಮಹಾನಸೆಯಿದೇತಕೆ | ದಂದುಗಕ್ಕೊಳಗಾದೆ
ದೇವನು | ಕೊಂದನಿರೆನಿರ್ಭಯನಲಾನಿಜಶರಣರಿಂಗೆನುತ || ೨೭ || ಮೃತ್ಯುವನುಕೆಡೆಯೊದೆವರಾಹವ | ದೈತ್ಯಗರದುಸ್ತರಭ
ಯಾಬ್ಧಿಯ | ನುತ್ತರಿಸುವರುನಾಮಮಾತ್ರದನಾನೆಯಾನುನೆನೆದು || ಪತ್ತಣದುತತ್ತ್ವದತಲ್ಲನ | ಭಕ್ತರಿಗೆಮಹಾಯಾಸವಿನೋದವಿ |
ಪತ್ತುಬಾಧಿಸಲರಿವುದೆಂತೆಂದರುನ್ನತೋಂತ್ತಮಗೆ || ೨೮ || ಎನಲುಕೇಳುತಬೇಚರದಮುನಿ | ಜನದವಿನುಳ್ಳೋಕ್ತಿಯನುಕಡೆ
ಗಂ | ಡಿನಲಿಕೈಕೊಳುತಾನನಾಪ್ರಸರೋನನುತೊಳದು || ಜನವನಾಕ್ಷಣದೊಳನಿವಂದಿಸಿ | ಮನದೊಳನಾರಾಯಣಾ
ಸ್ತ್ರನ | ನನುವರಕೆತುಡುಕಿದನುಕೆಗದನುತ್ತಿರದಿನಲಿಕೊಟಿಸಿ || ೨೯ || ಆಹಹನಾರಾಯಣಮಹಾಸ್ತ್ರದ | ಬಹಳತೇಜದಕಕ್ಕೆ
ಗಳವಿ | ಗ್ರಹಕೆನಿಲುವವನೆಕೊಂಡನವುಂನನೆಮುರಿದುದಿಂಡವಣೆ || ಕುಹಕಿಗಳಮಾಯಗಳತಿವಿರಕೆ | ವಿಹಿತನಾಥದುರಾರು
ಕರುಣಸಂ | ನಿಹಿತನಾಗಲುಸಕಲಜೀವಕ್ಕೆಶಕೆಡುವಂತೆ || ೩೦ || ಎಸಲುದಿವ್ಯಮಹಾಸ್ತ್ರವದುರ್ಧರ | ಬಿಸಿಧೂಮಜ್ವಾ
ಲೆಗಗನವ | ಮುಸುಕಿದುದುನೋಡಿರಿಸಿದೆಸೆಗಳಸುರನೊಡ್ಡೆಕಿವಿದು || ಋಷಿಶರದನುಖದಿಂದಹೊರವಂ | ಟಿಸನುತ್ತೇಜದತಿ
ಪ್ರಧಾರೆಯು | ದೋಷಮುಸೆಡುಕೊಗರಂಬುಕವಿದುದುಖಳರನೋಡಿಹರಕೆ || ೩೧ || ಬಿಟ್ಟವನುಕಾಲಚಕ್ರಕವಿಕವಿ | ದಟ್ಟಸುಡು
ವಂತಿಹಿತಸುಭಟರ | ಥಟ್ಟನಾಕಿದವಸ್ತ್ರಮುಖನಿರ್ಜಿತಶರವ್ರಾತ || ಬಿಟ್ಟಗವೃಕದಿಕದಿಂಬಳಿಗಳ | ನಟ್ಟಗಳನೊರಂಗ್ರಾಲ
ನ | ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಡೆಮಾಡಿದಪ್ರಬಾಡಿದವುಬಳಸಂದು || ೩೨ || ಬಂದನಲ್ಲಿನಮುದಯಾಪರ | ನಂದುನೊಂವುಗನೆಡೆಗೆಹೋ
ಹೋ | ಕಂದಕೊಲ್ಲದಿರಕಟಯಕ್ಷರನಾತ್ಮಸತ್ಪುರನು || ಮುಂದಮುಕಿಗಳಪ್ರೋಲುಮುನಿದುವು | ಕುಂದಭಕ್ತರಭೇದಬುದ್ಧಿಗೆ |
ಸಂದುಕೊಲಪರಜೀವಜಾತವನಧಿಕರೋಷದಲಿ || ೩೩ || ಕೋಪವನುಬಿಡುಮಗನೆನಿನಗೆಕ್ಕೈ | ತಾಪರಾಧವೆಯಕ್ಷರಿಲವಿ
ದು | ಪಾಪಜನ್ಮಸ್ಥನವರಿದಾಕೋಪಜೀವರಿಗೆ || ತಾಪಸರಸಾತ್ವಿಕಮಹಾವ್ರತ | ಕೋಪವಾರಿಂದಹುದುಹೇಳಲಿ | ಭೂಪ
ಬರಿದೇಪರರಹಿಂಸೆಪವಿತ್ರವಲ್ಲೆಂದ || ೩೪ || ಒಬ್ಬನೇಕೊಂದಾತಸತ್ತ್ವ | ನೊಬ್ಬನೇನಿಂನಾತಕೊಲೆಯಿದು | ಸರ್ಬರಿಂಗಾಯ್ತು
ಕಟಯೋಗ್ಯನೆವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಿಗೆ || ಸರ್ಬಭೂತದಯಾಪರರಿಗಘ | ಗರ್ಬಗಜಪಂಚಾಸ್ಯರಿಗೆಕ | ರ್ತಬ್ಯನ್ಯೆಕುಲಕೀರ್ತಿಗುಣವ
ರ್ಧನನೆಹೇಳೆಂದ || ೩೫ || ಭೂತದಯೆಯಿಂದೊರೆಸಿನೀನಿಖಿ | ಳಾತುಮನನೆಲೆಮಗನೆಸರ್ವಪ | ದಾತಿಶಯವಹಪದವಪಡೆ
ಯಲಾಪರೋಕ್ಷದಲಿ || ಪಾತಕವಲಾಮತ್ತನನವರೆ | ಭೂತವ್ಯೆರವನಾಮುಕುಂದ | ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನವೆನಿಸನೈಷ್ಠಧರ್ಮವಲ್ಲೆಂ
ದ || ೩೬ || ನಿಂನಡೆಸೆಯಿಂದೆಂನಕುಲವಿದು | ಮಾನ್ಯವಾಯ್ತುಲೆಮಗನೆಧರೆಯಲಿ | ನಿಂನಹೋಲುವರುಂಟೆಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರಾದ
ವರು || ತಂನವಾತನಿದೊಂದನಾಲಿಸಿ | ಮಂನಿಸೆನಲುಪಿತಾಮಹೋಕ್ತಿಗೆ | ಸಂನತಾಂಜಲಿಮಾಳ್ದರಥದೊಳಗಿರಿಸಿದನುಧನುವ |
ಕ್ಷಮಿಸುಪ್ರಭುಮಾಯಾವಿನೋದ | ಭ್ರಮಿತನಪರಾಧವನುನಿರಹಂ | ಮಮತೆಯಲಿನಿಂಮಡಿಗಳೀಕ್ಷಿಸದೀಸುದುರ್ಮತಿಗೆ || ಸು
ಮತಿಯನುಕರುಣಿಸಿದಿರಾರ್ಯ | ಕ್ರಮನುತಾನೇಯನುತನುನುಪದ | ಕಮಲದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಪರಿಜನವಮಂನಿಸಿದ || ೩೮ ||
ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುಹರಸಿಮೊಂಮನ | ಮಾಳ್ಪಯನುಯಕ್ಷ್ಯೆರ್ಗಿಸಿದರಮುಕ್ತ | ಮಾಳುಕಳುಹಿಕೊಂಡನಖಿಳಮುನೀಶ್ವರರುಸಹಿತ ||
ಆಲಯಕೆಬಳಕಿತ್ತಲಾನೃಪ | ಮಾಳ್ಪಮಣಿನಿರ್ವೈರನಾದುದ | ನಾಲಿಸುತಸಂತೋಷದಿಂದಕುಬೇರನೈತಂದ || ೩೯ || ಕೆಂ
ಡೆದಮರಸಿಂಧಂಗಳಲಿಭ | ವತಗಿದುದುಚಾರಣರುಕಿಂನರ | ರೊಡನೆಕ್ಯೆವಾರಿಸುತಬರೆನಿಧಿನೆಲನಸುಗ್ಗಿಸಿ | ಸಹಗರದಪೈತಂ
ದತಂದಾ | ಪೃತಸುನೀಪ್ರಿಸುತನೃಪನಿಳಿ | ದಡಿಗೆರಗಲಪ್ಪಿದನುಮಂನಿಸಿದನುಮಹೀಪತಿಯ || ೪೦ || ನುಡಿದನೆಲೆಭೂಮಿ
ಲನಂಶದ | ಕೊಡವೆಮೆಚ್ಚಿದೆನಾನುತಂನವ | ರೊಡಲಿಸಿದವೈರವನುಮರದೆಯಲಾಪಿತಾಮಹನ || ನುಡಿಯಕೇಳುತಕೇಳುತನೆ
ಜನ | ಪೊಡೆಸುತಹಸ್ತೈಷ್ಠನರಧರ್ಮನ | ನಡದುತೋರುವವೀರನಲ್ಲಾತಂದೆನೀನೆಂದ || ೪೧ || ಕೊಂದನನುನೀನಲ್ಲಯಕ್ಷ
ರ | ನ್ನಂದವನುನಿಂದಾತನನುಧಿಟ | ಕೊಂದನರುತಾವಲ್ಲಯಕ್ಷರುನೆರೆವಿಚಾರಿಸಲು || ಕೊಂದುದಿಕ್ತಂಡವನುಶ್ರೈವನೆ | ಹಿಂದೆಮಾ
ಡಿದಕರ್ಮರೂಪದ | ಲಿಂದುಕೊಲುವವರಾರುಕೊಲಿಸುವರಾರುಹೇಳೆಂದ || ೪೨ || ಮೆಚ್ಚಿದೆನುಬೇಡೊಂದುವರವನು | ನೆ
ಚ್ಚಿನಪ್ರಿಯಭಕ್ತನಹನೀ | ನಚ್ಯುತಂಗದರಿಂದಮಾನ್ಯನಲಾಜಗತ್ರಯಕೆ || ಬೆಚ್ಚದಿರುಮನದರಿಕೆಯನುನುಡಿ | ಗಚ್ಚರಿಕಸಂಪ
ನಮುಕುತಿಯು | ನೆಚ್ಚವನೀಕೊಂಡೆಯೆಂಬುದಕೇಳ್ವೆನಾನೆಂದ || ೪೩ || ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ಎಂದುತೈವಿಟರರ್ಥಿಸಲುನೃಪ | ನಂದನನುತಲೆವಾಗಿಬೇಡಿ | ನೊಂದುವರವೆನಗಿಲ್ಲಹರಿಪದಯುಗಳಕಮಲದಲಿ || ಕುಂದದಂ
ತಿರೆಭಕ್ತಿಯನುದಯೆ | ಯಿಂದಕರುಣಿಸೆನ್ಕೆಕೊಟ್ಟನು | ತಂದೆಯೆನುತವನೆನದದಂತರ್ಧಾನವನುಧನದ || ೪೪ || ನುರಳಿದ
ನುಸಿಜಪುರಕೆಬಳಿಕಾ | ಧರಣಿಪತಿಪರಿತೋಷದಲಿಶೇ | ಚರವಧೂವದನೋಪವನಿರ್ತವಿಜಯಶುಭಚರಿತ || ನೆರೆದಿದಿರುಗೊಂ
ಡಖಿಳದೇಜನ | ಪುರಜನದಮಂಗಳಮಹೋತ್ಸವ | ಗುರವಣಿಯುತ್ಕೈತಂದುಹೊಕ್ಕನುರಾಜಮಂದಿರವ || ೪೫ || ಏನನೆಂತೆ

ನುಭ್ರವನರಾಜ್ಯನ । ಪ್ರೀನಲಕ್ಷ್ಮಿಯುನನುಪಮವಲಾ । ದಾನವಾಂತಕನೊಲಿದಡರಿದೇನಮರಪತಿಸಹಿತ ॥ ಮಾನಸಿಧಿಯಾಜ್ಞೆಯಲಿನಡದನ । ಮಾನಸಂಪಂನಿಕೆಯುನಿಜಸುಖ । ದಾಸಿನಿತ್ಯಾತುಮನನೆನೆವುತಸಲಹಿದನುಧರೆಯ ॥ ... ॥ ೪೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೬ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಧ್ರುವಗೆ ಧ್ರುವಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಧ್ರುವಗತಿಯನ್ನೈದಿದನುಬಳ್ಳಿಕಾ । ಧ್ರುವನಖಿಳಸಂಸಾರಸುಖವ । ಧ್ರುವವಿದೆಂದಚ್ಯುತನಕಿಂಕರ
ರೊಡನೆನೆಲವಿನಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ವ್ಯಾಸನಂದನಚಿತ್ತವಿಮಲ । ಕ್ಷ್ಮೇಶನೊಲಿವಿನದಾಸನಹಧರ । ಣೀಶನಮಳಚರಿತ್ರವನುನಿರುಪಮಪವಿತ್ರವನು ॥ ಶಾಶಿಸುತ್ರಸದ್ಧರ್ಮಹರಿಪರಿ । ತೋಷಕರವೆಂದೆಲ್ಲರಿಗೆಕರು । ಣಾಸಮುದ್ರನುನಡದಾತೋರುತ್ತಿರ್ದನೀಧರೆಗೆ ॥ ೧ ॥ ಯಜ್ಞಪತಿಯನುಪೂಜಿಸಿದನುರು । ಯಜ್ಞಮುಖದಲಿತದ್ವಿಧಾನಾ । ದ್ಯಜ್ಞಜನಸಂತರ್ಪಣೋಚಿತದಾನಮಾನದಲಿ ॥ ಅಜ್ಞರನುತಜ್ಞರನುವಿನಿತಾ । ವಜ್ಞನಖಿಳದೊಳೊಬ್ಬನೇಶ್ವೇ । ತ್ರಜ್ಞನಚ್ಯುತನೆಂದುಮಂನಿಸುತಿರ್ದನವನೀಶ ॥ ೨ ॥ ಕಂಡನಾತಂನೊಳಗೆಬರಿಯನು । ಕಂಡನಖಿಳದೊಳೊಳಗುಹೊರಗಾ । ಖಂಡಲಾದಿಸುರೌಘಸೇವಿತಪಾದಪೀಠನನು ॥ ಕಂತನಪರೋಕ್ಷಾನುಭವದಲಿ । ಕಂಡೆನೆಂಬಾಬಗೆಯಸಗಿಚಿದ । ಖಂಡವಿಗ್ರಹಮಾತ್ರತಾನಾಗಿರ್ದನವನೀಶ ॥ ೩ ॥ ತಂದೆಸುತರನುಸಲಹುವಂತರ । ವಿಂದನಾಭನಭಕ್ತನಖಿಳ । ನಂದಸಿದ್ಧಿಯನಿತ್ತುತಂನಯರಾಜ್ಯದಪ್ರಜೆಗೆ ॥ ತಂಬೆಗತಿಶಯನಾಗಿಸಲಹಿದ । ನಿಂದಿರಾಪತಿತುಷ್ಟಿಕರವೆನ । ಗೆಂದುಸರ್ವಂವಿಷ್ಣುಮಯವೆನುತಿರ್ದನಾಭೂಪ ॥ ೪ ॥ ಹರಿಪರಾಯಣರಂಘ್ರಿಗೆರಗುತ । ಹರಿಕಥಾಶ್ರವಣದಲಿಕರಗುತ । ಹರಿಯನೆನೆವವರೆಡರುಗಳನಾರೈದುಮರುಗುತ್ತ ॥ ಹರಿಗುಣಸ್ತುತಿಗಳನುಮಾಡುತ । ಹರಿಯೊಲವನನವರತಬೇಡುತ । ಹರಿಯಹಂಬಲಿಸುತ್ತರಾಜ್ಯವಮಾಡಿದನುಭೂಪ ॥ ೫ ॥ ಧರೆಯನಿಪ್ಪತ್ತಾರುಸಾವಿರ । ವರುಷಪರಿಯಂತೊಲಿದುಪಾಲಿಸಿ । ಹರಿಸಿದನುಪುಣ್ಯವನುವಿಷಯಾಯೋಪಭೋಗದಲಿ ॥ ಚರಿಸಿವಿಷ್ಣುವ್ರತಗಳನುಪರಿ । ಹರಿಸಿದನುಪಾಪವನುಜನ್ಮಂ । ತರದಕೃತನಿಜಪುಣ್ಯಪಾಪವನಿಂತುನೃಪಜರೆದ ॥ ೬ ॥ ಬಳ್ಳಿಕನೃಪನಖಿಳಾವನೀಮಂ । ಡಲದಪರಿಪಾಲನದಪಟ್ಟವ । ಸಲಿಸಿದನುನಿಜಸುತಗೆಸಲೆಸಪ್ತಾಂಗಸಂಪದವ ॥ ಅಳಿವೊಶಲಸಂಸಾರಸುಖವ । ಧ್ರುವವಲಾಸ್ಥಿರರಾಜ್ಯಪದದಲಿ । ನಿಲುವೆನಚಲಿತನಾಗಿತಾನೆಂದೆನುತಹೊರವಂಟ ॥ ೭ ॥ ಕಾಯವಾನೆಂದೆಂಬಡಿದುಪರ । ಕೀಯರೇತ್ರೋಜನಿತಕಾಲನ । ಬಾಯಿಗೆತ್ತಿದತುತ್ತುಸುಸ್ಥಿರವಲ್ಲಶುಚಿಯಲ್ಲ ॥ ನಾಯಿನರಿಹುಲಿಕಾಗೆಹದ್ದಿನ । ಬೀಯವಿದಕುಪಯೋಗ್ಯವಾದವು । ಹೇಯವಹವಿಷಯಂಗಳೇತಕೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಎಂನದೆಂನದೆನುತ್ತಕನಸಿನ । ಪೊಂನ್ನಕೈಯಲಿಪಿಡಿದುಬದುಕಿದೆ । ನಿನ್ನುಬಡತನವಿಲ್ಲತನಗೆಂದೆಂಬಧಮನಂತೆ ॥ ಮಂನಿಸುತಸುತದಾರಗೃಹಕೋ । ಶೋಂನತೋಂನತರಾಜ್ಯಸಿರಿಯಿದು । ನಂನಿನಿಶ್ಚಯವೆಂದುಕೆಡುವುದಿದೇಕೆಜಗವೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಒಬ್ಬನೇಜನಿಸುವನುಸಾವಾ । ಗೊಬ್ಬನೇಕೃತಪುಣ್ಯಪಾಪವ । ನಿರ್ಬಹಿಸಿನಡವಾಗಲೊಬ್ಬನೆಪಾರಲೌಕಿಕಕೆ ॥ ಒಬ್ಬನೇಹರಹರನಿರರ್ಥಕೆ । ಸರ್ಬಜನಪಶುಭೃತ್ಯಬಾಂಧವ । ರೂರ್ಬಿಯದುತನಗೆಂಬಮಮತೆಯಲೇನುಫಲವೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಹಲವುಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತದ । ಫಲವಲಾನರಜನ್ಮವೀಭವ । ಜಲಧಿಯನುದಾಂಟುವರಿಗೆರವಿನನಾವೆದೇಹವಿದು ॥ ಕಳವುದೆಡೆಯಲ್ಲಿಹರಿಪದ । ಜಲರುಹದನಿಜಜನ್ಮಭೂಮಿಗೆ । ಬಳ್ಳಿಕಬುಯಸಿದಡಿಟ್ಟನುತಹೊಕ್ಕನುತಪೋವನವ ॥ ೧೧ ॥ ವಿದುರಕೇಳೆಡೆಗಾಲಹುಡಿಯನು । ಬಿದಿರಿಬಿಸುಡುವಪೋಲುಸಕಲವ । ನೊದೆದುನಡೆದನುಕುಳಿಯುದಾಂಟಿದಭದ್ರಗಜದಂತೆ ॥ ಹೃದಯಕಮಲದಕರ್ನಿಕೆಯಮು । ಧ್ಯದಲಿಸಕಲದಲಾಮುಕುಂದನ । ಪದವನೇಭಾವಿಸುತಹೊಕ್ಕನುಬದರಿಕಾಶ್ರಮವ ॥ ೧೨ ॥ ನಿಂದನದರೊಳುರಾಜರುಷಿಕುಲ । ವಂದಿತನುನಿಜದೇಹಯಾತ್ರೆಗೆ । ಕಂದಮೂಲಫಲಾದಿಗಳನುಪಭೋಗಿಸುತನಿಜದ ॥ ಅಂದವನುದನುಜಾರಿಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವಭಕುತಿಸುಧಾರಸಾಶಯ । ದಿಂದನಿರ್ಮಳಪಾದವನುಮನದೊಳಗೆಭಾವಿಸುತ ॥ ೧೩ ॥ ಯಮವನರಿದಳವಡಿಸಿಯೋಗ । ಕ್ಷಮನೆನಿಪ್ಪಾಸನವನಿತರ । ಭ್ರಮೆಗೆಬಿಡದಿಂದ್ರಿಯವನನಿಲಾಯಾಮವನುಮಾಡಿ ॥ ಸುಮತಿನಿರ್ಮಳನುನಡಲೆಪ್ಪಿರೆ । ಕಮಲನಾಭನದಿವ್ಯಸಿರಿಪದ । ಕಮಲವನುಧರಿಸಿದನುನಿರುಪಮಭಾವಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಹಂಬಲಿಸುತಡಿಗಡಿಗೆಹರಿಯಂ । ದೆಂಬವಾರ್ತೆಗೆಬಸಿದುಬೀಳುತ । ನಂಬಿನೆನೆವರತಾಯಿಮನೆಯನನೆನೆದುಸುಖಿಸುತ್ತ ॥ ಅಂಬರವನೀಕ್ಷಿಸುತಘನಬಾ । ಷ್ಪಾಂಬುಮುಕುಳಿತನಯನನಿತರದ । ಹಂಬಲನುನೆರೆಮರೆದನಾಹರಿಚರಣಚಿಂತೆಯಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ತಾಯಸರಸುತ್ತರಸುತೆಳೆಗರು । ಬಾಯಬಿಡುವಂತವನಿಪತಿನಾ । ರಾಯಣನನೆನೆನೆನೆದುನೆನೆದೇರಂತೆ

ಹಂಬಲಿಸಿ ॥ ಕಾಯಚೇಷ್ಟೆಯಮರೆದಮೋಕ್ಷೋ । ಪಾಯವೆನಗೆಂತೆನುತಯೋಗಿ । ಧ್ಯೇಯನಂಘ್ರಿಸರೋಜಮಕರಂದೈಕ
ಲೋಭದಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಇಳಿದುದೊಂದುವಿಮಾನವಾಕ್ಷಣ । ಬೆಳಗೆದಶದಿಕ್ಕುಗಳನಂಬರ । ತಳವನಾವರಿಸುತ್ತಹೊಳಹೊಳ
ಹೊಳೆವಕಾಂತಿಯಲಿ ॥ ಜಲಜಮಿತ್ರನತೇಜವನುಮು । ಕ್ಕಳಿಸಿನೋಳ್ಪರಕಂಗಳನುಜ । ಕ್ಕಳಿಸಿಬೆಳಗುವಪೂರ್ಣಶಶಿಮಂಡ
ಲದವೋಲಿಳಿಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಕಂಡನದರೊಳಗಿಬ್ಬರನುಮಾ । ರ್ತಾಂಡಮಂಡಲಸಂನಿಭಾಮಳ । ಕುಂಡಲದಕೇಯೂರಕಂಕಣರ
ತ್ನಭೂಷಣದ ॥ ಪುಂಡರೀಕದಳೇಕ್ಷಣರನು । ದ್ದಂಡತೇಜದಮೃದುವದನಶಶಿ । ಮಂಡಲದಮಂದಸ್ಮಿತಾಲಂಕೃತಮುಖದ್ಯುತಿ
ಯ ॥ ೧೮ ॥ ಚಾರುದೀರ್ಘಚತುರ್ಭುಜದಸುಕು । ಮಾರಗಾತ್ರದಪೀತವಸ್ತ್ರದ । ಚಾರುಮಕುಟಾಲಂಕೃತಾಮಳನೀಲಕುಂ
ತಳದ ॥ ಚಾರುಹಾಸಮರೀಚಿಗಳಹದಿ । ನಾರುಹರೆಯದಯುವ್ವನದದೈ । ತ್ಯಾರಿಯನುಹೋಲುವಮಹಾತ್ಮರಕಂಡನವನೀಶ ॥
ಗಡೆಯಲವನಿಯನೂರಿಸುಸ್ಮಿತ । ವದನರಿರಲೀಕ್ಷಿಸುತನೃಪನೆ । ದ್ದುದಿತಸಂತೋಷದಲಿಭಯಭಕ್ತಿಗಳಭಾರದಲಿ ॥ ಪದುಮನಾ
ಭನನೀಮದಲಿಪಾ । ರ್ಷದವರಲ್ಲಾಬಂದರೆಂದೆನು । ತಿದಿರುಗೊಂಡನುಧರೆಗೆಮಿಗೆವೊಯ್ಯಿಕ್ಕುತವನೀಶ ॥ ೨೦ ॥ ಹರಿಮುಕುಂ
ದಮುನಿಪ್ರಿಯಾಚ್ಯುತ । ಧರಣಿಧರವಾರಾಹವಿಶ್ವಂ । ಭರವಿರಿಂಚಿಸ್ತುತವಿಹಾರವರೇಣ್ಯವಿಶ್ವೇಶ ॥ ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧುಪ
ರಮೇ । ಶ್ವರಯೆನುತನಾಮಾವಳಿಯನು । ಚ್ಚರಿಸುತಡಿಗಡಿಗಂಘ್ರಿಯಲಿವೊಯ್ಯಿಕ್ಕಿದನುಭೂಪ ॥ ೨೧ ॥ ಪೇಳದೇನೈತಂದೆಯ
ನುತಕೈ । ಮುಗಳನೆಗಹಿದರುನೃಪಕುಲ । ಮೌಳಿಯನುತೆಕ್ಕೈಸಿವೊಯ್ಯನುಡಿದವಿಕರುಣದಲಿ ॥ ಕೇಳುಭೂಪಾಲಾಗ್ರ
ಣಿಯೆನಿಸುವಿ । ಶಾಲಭಾಗ್ಯದಕಣಿಯೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನೊಲವಿನಗಣಿಯೆಕೇಳೆಂದರುಮಹೀಪತಿಗೆ ॥ ೨೨ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇ
ಳೈದುವರುಷದ । ಬರಿಹಸುಳೆತನದಂದುಮೆಚ್ಚಿಸಿ । ಪರಮಪುರುಷನಪದವಪಡೆದೆಯಲೈಸುದುರ್ಲಭವ ॥ ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂ
ಧುನಿಂನನು । ಕರೆಯಟ್ಟಿದನೆಂಮನಾಮುರ । ಹರನವರ್ಗಳುಬಂದವರುನಾವೆಂದರವನಿಪಗೆ ॥ ೨೩ ॥ ಏರುದಿವ್ಯವಿಮಾನವ
ನುಮರ । ದೇರಲರಿದಿದನಮರಪತಿಸಹ । ತೋರುಗುಡಿಸದುಕಾಲಕರ್ಮಾದಿಗಳಘೋಲ್ಲಣೆಗೆ ॥ ಏರಲಟ್ಟಿದನಿದನುನಿನಗಾ । ಮೂ
ರುಲೋಕಾಧೀಶ್ವರನುಹೊಣೆ । ಗಾರನಲ್ಲಾನಿಜಮನೋರಥಕೆಂದರವನಿಪಗೆ ॥ ೨೪ ॥ ಅಚ್ಯುತನಕಿಂಕರರನುಡಿಯನು । ನ
ಚ್ಚಿನಾಳ್ವಾಲಿಸುತಪುಳಕದ । ಹೆಚ್ಚುಗೆಯಲೋಲಾಡಿದನುನಯನಾಂಬುಪೂರದಲಿ ॥ ಅಚ್ಚರಿಯಲಾವೇದವಾವನ । ನುಚ್ಚರಿಸೆಕಾ
ಣಿಸದಮಹಿಮೆಯ । ನೆಚ್ಚರಿತನೆಂತೆಂನನಾವಿಶಿಷ್ಟನಾತೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಅಹುದುಮತ್ತೇನಲ್ಲದಿದ್ದರೆ । ಬಹಳಭಾಗ್ಯಾಧಿಕನೆತಂ
ನೊಳ । ಗಿಹವಸ್ಥಿರಚರಾಚರಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗಳು ॥ ವಿಹಿತವದರೊಳುಭಕ್ತರನೆಸೆಂ । ಗ್ರಹಿಪಯೋಗಕ್ಷೇಮವನುನಿ । ರ್ವ
ಹಿಸುವುದುಲೀಲಾವಿಡಂಬವೆಂದರವನಿಪಗೆ ॥ ೨೬ ॥ ಬಳಿಕವಮಂಗಳಸೂಕ್ತದಲಿಮುನಿ । ಕುಲಸಹಿತಸಂತೋಷದಲಿನೃಪ । ಕು
ಲಲಲಾಮಂಗುತ್ಸವದಲಭಿಷೇಕವನುಮಾಡಿ ॥ ಘಳಿಯನುಡಿಸಿದರಮಳರತ್ನಾ । ವಳಿಯದಿವ್ಯಮಹಾವಿಭೂಷಣ । ಗಳನುತ್ತೊಡಿ
ಸಿದರಮರರುಘೇಯೆಂದಂಬರದಲುಲಿಯೆ ॥ ೨೭ ॥ ಆವಿಮಾನಪ್ರವರವನುನೃಪ । ದೇವನಂದರ್ಚಿಸಿದನಮರವ । ರಾವಳಿಗೆಕೈ
ಮುಗಿದುವಿಪ್ರೋತ್ತಮರಿಗಭಿನಮಿಸಿ ॥ ಮುನಿಬಲವಂದೆರಗಿದನುವಸು । ದೇವನಂದನಭೃತ್ಯರಿಗೆಬಳಿ । ಕಾವಿಮಾನವನೇರ
ಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಅವನಿಪದಸಮೃದ್ಧಿಯೋಮೇ । ಣಾವಯೋಗದಸಿದ್ಧಿಯೋಮಹ । ದೇವಮರ್ತ್ಯಶ
ರೀರವದನಿಮುಷಾರ್ಧಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಆವಿಮಾನವನೇರಲಾನರ । ದೇವನುದ್ಯೋಗಿಸುತಿರಲುದಿ । ವ್ಯಾವಯವಸಂಪಂನಮಾ
ಗುರುತೀವ್ರತೇಜದಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಬೆಸಿನುತನಭದೊಳಗೆಬೆಳಗಿದ । ವಾಸವನುಯದಲಿದುಂದುಭಿಗಳಾ । ಕಾಶಚಾರಿಗಳಾಡಿದ
ರುಬೊಡುತಲಿನುಡಿನೆಗಳ ॥ ನೇಸರನುಮುಸುಕಿತಾವಿಮಾನದ । ಬೀಸಿಯುಬಹುರತ್ನಕಾಂತಿಗ । ಳೇಸುಧನ್ಯನೊಯೆನುತ
ಕೊಂಡಾಡಿದುದುಸುರನಿಕರ ॥ ೩೦ ॥ ಒಸಗೆವರೆಗಳವಡಿಗಡಿಗೆಬಾ । ರಿಸುತಹೂಮಳೆಗರೆವಕೈವಾ । ರಿಸುವಕೀರ್ತಿಯನುಗ್ಗ
ಡಿಸುವ್ರೋರಂತ್ರಿಬಂಣಿಸುವ ॥ ಹೆಸರಿಸಿದಗಂಧರ್ವಕಿಂನರ । ವಿಸರಮಾಗಧವಂದಿಗಳುಮೇ । ಪ್ಪಿಸಿತುನಾರದನಪ್ರಮಂಡಲದೊ
ಳಗೆನಲಿನಾದೆ ॥ ೩೧ ॥ ಏರೆನಾನೊಬ್ಬನೆವಿಮಾನವ । ನಾರುಮಡಿಬಳಲಿದಳುಸುಗತಿಯ । ತೋರಿದಳಲಾಜನನಿದೀನಾನಾಥೆಯ
ನುಬಿಟ್ಟು ॥ ಬೇರೆಪದವಿಯನೊಲ್ಲೆತಾನೀ । ದೇರಲರಿಯೆನುಸಕಲಜನನೈ । ದೇರಲಾಗದೆತಂನೊಡನೆಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕೆಂದ ॥
ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದವೋಲಖಿಳಜೀ । ವರ್ಗಸುಲಭವೆವಿಷ್ಣುಪದವದ । ವರ್ಗವಲ್ಲಾತಂದೆಪಡೆವಡೆಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವ ॥ ಅರ್ಗ
ಳವಕೆಡಿಯೆಹೊಸೆಯದಚ್ಯುತ । ವರ್ಗವೇಸಲೆಮೂಢರಿಗೆನೃಪ । ಮೊಗ್ಗಿಮುರಹರನಂಘ್ರಿದರುಶನವೆಂದರವನಿಪಗೆ ॥ ೩೩ ॥
ಆದಡೇನೊಂದಿಹುದುವೈಷ್ಣವ । ನಾದನಿಂನೊಡನಾವನೆವದಿಂ । ದಾದಡೊಂದಿದವರ್ಗಸುಗತಿಸುಖೋಪಲಭ್ಯವಲೆ ॥ ಮೇದಿ
ನೀವಲ್ಲಭನೆಬಹಳದ । ಟೋದಧಿಯೆನಿಂನಿಷ್ಟವನುಕಮ । ಲೋದರನೆಕರುಣಿಸುವನೆಲ್ಲರಿಗೆಂದರವರಂದು ॥ ೩೪ ॥ ದನುಜ
ಹರನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನೊ । ಬ್ಬನೆತರಲೆಂದೀವಿಮಾನವ । ನಿನಗೆಕಳುಹಿದಡಾಯ್ತೆಜನನಿಗೆಸುಗತಿನಿಂನಿಂದ ॥ ತನಯರನುನೆರೆ
ಪಡೆವಡೀನಿಜ । ಜನನಿಯಂತಿರೆಪಡೆವುದಾಯು । ವ್ವನದಕೇಡಿನಮಕ್ಕಳೇತಕ್ಕೆಂದರನುಪಮನ ॥ ೩೫ ॥ ಬರಲಿನಿಂನಯಜನನಿ

ವಿಶ್ವಂ | ಭರನಭವನಕ್ಕೆ ನುತಹರಿಕಿಂ | ಕರರು ನೆನೆಯಲು ಬಂದಳೆಂದು ಸುನೀತಿಸುತನೆಡೆಗೆ || ಸುರರು ಭಾವಿನಲೇರಿಸಿದನಾ | ದರದಲನ್ವಯನಾ ವಿಮಾನವ | ಹರುಷವಿಂಗಲೇರಿದನು ನಡೆದರು ನಾಲ್ವರೊಂದಾಗಿ || ೩೬ || ಸುರರಪದವಿಯನಿತ್ತು ಪರಿಜನ | ಪುರಜನಕೆ ಪರಿತೋಷವಲಿ ಹರಿ | ಪುರಕೆ ನಡೆದನು ನೃಪತಿ ನಂದಸುನಂದರೊಡನೊಲಿದು || ಸುರನರೋರಗಖೇಚರರಕಿಂ | ನರರ ಮಂಗಳವಿತಾನಪಥದಲಿ | ಭರಿತವಾದುದು ಧೃವನ ವಿಷ್ಣುಪದಾನುಯಾತ್ರೆಯಲಿ || ೩೭ || ಧರೆಮರುಗತ್ಯೈದಿದನು ನೃಪನಂ | ಬರವನಾ ಸ್ವರ್ಗವನು ಕಳೆದು | ತ್ತರಿಸಿ ನಡೆದನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಮಹಜ್ಜನಸ್ಥಿತಿಗೆ || ಬೆರಸಿದನು ತಾರಾಗ್ರಹಾವಳಿ | ಯಿರವನಾ ಋಷಿಲೋಕವನು ಕಳೆ | ದರಸನೈದಿದನಾ ಮಹಾವೈಷ್ಣವನಿಜಸ್ಥಿತಿಗೆ || ೩೮ || ಲೋಕಲೋಕಂಗಳಲಿ ನೆರದಾ | ಲೋಕಜನ ತನತನಗೆ ಪುಣ್ಯ | ಶ್ಲೋಕನು ಶಾಶ್ವಯೆ ಧ್ರುವನ ಸಾನವ ಸೂರ್ಯಭಾವಿನುತ || ತ್ರೈಲೋಕಿ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ ಮಳೆ ಸುರರಾ | ನೀಕಕ್ಕೈವಾರಿಸಲು ನೃಪಕರಿ | ಲೋಕವನು ನಿಜಲೋಕವಾಗಿರಸೈದಿದನು ಕಳೆದು || ೩೯ | ಕೋಪಮದಮತ್ಸರವನುಳಿದನು | ರೂಪಚೇಷ್ಟಿತರಖಿಳಭೂಷದ | ಯತಿಪರರ ನಿರ್ಮಳರು ನಿಜಗುಣರತ್ನಭೂಷಿತರು || ಶ್ರೀಪತಿಯ ಬಾಂಧವರು ಸುಜನಜ | ನೋಪಕಾರಿಗಳಖಿಳಭುವನಕೆ | ದೀಪವೆನಿಸುವ ಪದವನೆಲ್ಲರು ಪಡೆದರಿದರೆಂದ || ೪೦ || ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಕಾ ನೃಪಾನ್ವಯ | ಮೌಳಿಮಣಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನುತ | ನ್ಮಾಲಸಿದ್ಧಿಕ್ರಮವನಾನಾರದಮಹಾಮುನಿಪ || ಪೇಳಿಗೆಯ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಹ ಭೂ | ಪಾಲರಿಗೆ ಹರಿಗುಣಕಥಾಮೃತ | ಲೋಲಹೃದಯರಿಗಾ ಪ್ರಚೇತಸ್ಸುಗಳಿಗಿದನೊಲಿದು || ೪೧ || ಆ ನರದೇವೋತ್ತಮನು ಮೇ | ಣಾ ದೇವೋತ್ತಮನು ಬಹುಜ | ನ್ಮಾವಳೀಸಂಚಿತತಪಃಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವನು || ಆವನೈಧೃವನಂತೆ ಧನ್ಯರ | ದೇವನೆಂತು ಕೃತಾರ್ಥರೀ ಭುವ | ನಾವಳಿಯೊಳೆಂದೊಲಿದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಮುನಿನಾಥ || ೪೨ || ವರುಷವೈದರಲಾಯುತ್ತಲಾ ನಿಜ | ಗುರುವ ಘೋರವಾಗ್ಬಾಣವನು ಪರಿ | ಹರಿಸಿ ಚಾಪಲ್ಯವನು ಬಹುವಿಧಬಾಲಕೇಳಿಯಲಿ || ಪುರವ ಹೊರವಂಟರ್ಭಕನು ನೆರೆ | ಬರುತ ತಂನಮುಳೋಕ್ತಿಯನು ನಿಜ | ಶಿರದೊಳಾಂತಚ್ಯುತನನೊಲಿಸಿದನಾರು ತಿಂಗಳಲಿ || ೪೩ || ಎಂದು ನೃಪತಿಗೆ ಮುನಿಪನಧಿಕಾ | ನಂದದಲಿ ಪೇಳಿದನು ನೃಪಕುಲ | ನಂದನನ ಚಾರಿತ್ರವನು ಪಾತಕಪವಿತ್ರವನು | ತಂದೆ ನಿನಗಾನರುಪಿದೆನು ಗೋ | ವಿಂದತುಷ್ಟಿಪ್ರದವನಾಶ್ರಿತ | ವೃಂದಪುಷ್ಟಿಪ್ರದವನಾ ನೆಲೆ ವಿದುರ ಕೇಳೆಂದ || ೪೪ || ಇದು ಮಹಾಮಂಗಳ ಸುಖಪ್ರದ | ವಿದು ಮಹಾಪುಣ್ಯಾದಧನಪ್ರದ | ವಿದು ಮಹಾಯುಃಕೀರ್ತಿಕರ ವಿದು ಸೌಮನಸ್ಯಕರ || ಇದು ಮಹಾಸ್ವಸ್ತ್ಯಯನ ಸುಮತಿ | ಪ್ರದವಿದೆಲ್ಲರ ವಾಂಛಿತಾರ್ಥ | ಪ್ರದವಿದೇ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗಪ್ರದವಲಾಯೆಂದ || ೪೫ || ವಿದಿತವೈಷ್ಣವನಮಳಚರಿತವ | ನಿದನು ಸುಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ನೆರೆ ಕೇ | ಳಿದಡೆ ಕೈಗೂಡದು ಕಾಮಿತ ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಗಳ || ಇದೆಯಲಾ ಶ್ರದ್ಧಾದಿಗುಣಕಂ | ಪದವನೀವುದು ಸುಪ್ರಯತನಾ | ಗಿದನು ನೆರೆಕೀರ್ತಿಸಿದಡಮಳದ್ವಿಜಸಭಾಗ್ರದಲಿ || ೪೬ || ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಿದಚ್ಯುತ | ಭಕ್ತಶುಭಚಾರಿತ್ರಕಥೆಯನು | ಭಕ್ತಿವರ್ಧನವಿದನು ಕೇಳ್ವುದೆ ಪುಣ್ಯಕಾಲದಲಿ || ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪೇಳುದು ಶ್ರದ್ಧಾ | ಯುಕ್ತರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವವಂತು ಯ | ಥೋಕ್ತಫಲ ನಿತ್ಯಾತ್ಮಜಗದೀಶ್ವರನ ಕರುಣದಲಿ || || ೪೭ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೦೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಧೃವನವಂಶಪರಂಪರೆಯಲು | ದ್ಭವಿಸಿದನು ಪೃಥುನೃಪತಿ ಪುಣ್ಯ | ಶ್ರವಣಕೀರ್ತನನಂಶದಲಿ
ವೇನಾವನೀಶಂಗೆ || ... ...

ಪದನು || ವಿದುರನ ಮೈತ್ರೇಯಮುನಿಪನ | ಸದಮಳೋಕ್ತಿಯನಾಲಿಸುತ ಹಿ | ಗ್ಗಿದನು ಹರಿಪದಭಕ್ತನಾ ಧೃವಚರಿತ್ರೆಯನು ಕೇಳಿ || ಕಡಡಿಸುದು ಮನಕಂಗಳಲಿ ತೋ | ರಿದುದು ತನಿ ಬಾಷ್ಪಾಂಬು ಹಿಡಿದನು | ಹೃದಯದಲಿ ಹರಿಪದಸರೋಜವನೇಕಚಿತ್ತದಲಿ || ೧ || ಎರದನ್ಮೃತಪವಿಯಾದಡಾರುಂ | ಟಿರಗದವರೆಲೆ ಮುನಿಪ ಬಯಕೆಯ | ನರಿದು ಭಜಿಸಲು ಬಲ್ಲ ಭಾವುಕರಾರು ನಿಂನ್ನಂತೆ || ಅರಿಯದವರಿಂಗಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ | ನರುಹಿಸುವರಾರವರಿಗಚ್ಯುತ | ನೆರಗುವನಲಾ ಬಿಡದೆ ಸಕಲಸುರೇಶ್ವರರುಸಹಿತ || ೨ || ಪ್ರಣತನಾದನು ಮುನಿಪ ಕೇಳಿದು | ದಣಿಯದೆಂನಯ ಚಿತ್ತ ನಾರಾ | ಯಣಪರಾಯಣರಮಳ ಚರಿತಾಮೃತವ ಸವಿಸವಿದು || ಹೊಣೆಯಲಾ ನೀನೆನಗೆ ನರಹರಿ | ಗುಣಕಥಾಪೀಯೂಷಸಿದ್ಧಿಗೆ | ಗುಣನಿಧಿಯೆ ಗುರುವರನೆ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದನಾ ವಿದುರ || ೩ || ಆರವಂಶೋದ್ಭವರು ಮೇಣವ | ರಾರ ಸುತರು ಸುಬುದ್ಧಿಗಳದಾ | ತಾರ ಹೇಳೆನಗಾ ಪ್ರಚೇತಸ್ಸುಗಳನಿಪ್ಪವರು || ನಾರದಾಂಕನ ಕರುಣವವರಿಗೆ | ಸೇರಿತೆಂದಿಯಲಾ ಮುಕುಂದೋ | ದಾರಗುಣಕಥನಪ್ರಸಂಗವ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ || ೪ || ಲೇಸನಾಡಿದೆ ವಿದುರ ವೇದ | ವ್ಯಾಸನಂದನ ನೀನಲಾ ನಿಂ | ನಾ ಸರೀಜಗದಘಸಮುದ್ರವನೀಂಟದ ಹೆಗಡಲ || ಏಸು ಧನ್ಯನೋ ನಿಂನೊಡನೆ ಸಂ | ಭಾಷಣೆಗೆ

ದೊರೆಗೊಂಡುದೀಲ । ಪೆರ್ಮೆಯೀಶನಪರೋಕ್ಷದಲಿತನಗಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೫॥ ಅವಧರಿಸುಧ್ರುವವಂಶಜರಸಂ । ಭವದತತ್ಸಂ
ತತಿಯನದನೇ । ವಿವರಿಸುವೆನರಿವಂತೆಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರುದ್ಭವವ ॥ ಧ್ರುವನಮಗನುತ್ಕಲನುಜಗವ । ಧ್ರುವವಿದೆಂದರಿದೊಲ್ಲದೀ
ರಾ । ಜ್ಯವನುನಿಂದನುವೀಕ್ಷಿಸಾವತ್ಸರಾಜ್ಯದಲಿಕೇಳೆಂದ ॥೬॥ ಬಳಿಕವತ್ಸರನೆಂಬವನುನೆರೆ । ಸಲಹಿದನುರಾಜ್ಯವನುತತ್ಸು
ತ । ನಿಳೆಗಧೀಶ್ವರನಾದನಾಪುಷ್ಪಾರ್ಣನೆಂಬವನು ॥ ಸಲಹಿದಪನಾವ್ಯುಷ್ಟಿಯೆಂಬವ । ನಲಘುವಿಕ್ರಮಸರ್ವತೇಜಸ । ನೊಲಿ
ದುಚಕ್ಷುಸ್ಸೆಂಬಸುತನಾಸರ್ವತೇಜಸಗೆ ॥೭॥ ಹೆಸರಿಸಿದನಾಚಕ್ಷುವಿಗಬಾ । ಪ್ಪಾಷನೆನಿಸುವನಾಮವನುವಿಗೆ । ರಸನುಬ
ಳಿಕುಲ್ಯಾಂಕತತ್ಸುತನಂಗನೆಂಬವನು ॥ ವಸುಮತಿಗಧಿಪನಾದನಾತನ, ಶಿಶುವದನವೇನಾಖ್ಯನೃಪನನು । ಬಸುರಲಾಂತುಸುನೀ
ತೆಯೆಡದಳುಪಾಪಚೇಷ್ಟಿತನ ॥೮॥ ಕೊಂದರಾಪಾಪಿಯನುಬಳಿಕ್ಕೆ । ತಂದುಬುದ್ಧಿಯದೇಹಋಷಿಗಳು । ಮಂದಮತಿಕೇಳದಡೆ
ವಾಗ್ವಜ್ರಪ್ರಹಾರದಲಿ ॥ ಎಂದಡೆಂತ್ಯಮುನಿಪಸುರತರು । ವೃಂದದಲಿಕಾಸರಿಕನಾಯ್ತುದ । ನಿಂದುವಿಸ್ತರವಾಗಿಹೇಳೆನಲೆಂದನಾ
ಮುನಿಪ ॥೯॥ ಹೆತ್ತತಾಯಿಸುನೀತಿಯೆಂಬಳು । ಮೃತ್ಯುವಿನಮಗಳಾದಕಾರಣ । ಮುತ್ತಯನಮೃತ್ಯುಶೀಲವಾದುದುಬಳಿಕವನೊಮ್ಮ
ಗಗೆ ॥ ಮೃತ್ಯುವೇಮುಜ್ಜೇಶ್ವರಾಕೃತಿ । ವೆತ್ತುಜನಿಸಿದವೋಲುಜನಿಸಿದ । ಸುತನವಾಂಗನೃಪಂಗವೇನಾಹ್ವಯನುಕೇಳೆಂದ ।
ಬಾಲಕೇಳಿಯಮಲಾಡುತೊಡನೆಯ । ಬಾಲಕರನೆಲ್ಲರನುಕೊಂದನು । ಕಾಲನಾದನುನೃಪತಿತಂನಯರಾಜ್ಯದಪ್ರಜೆಗೆ ॥ ಹೋಲಿ
ಸುವಡಿಲ್ಲಂಗನೃಪತಿಯು । ಮೇಲೆಬಿದ್ದದಕೀರ್ತಿಸುತನೋ । ಶೂಲವೋತನಗೆಂದೆರುತ್ತುಂಮಳಿಸಿದನುಭೂಪ ॥೧೧॥ ಪುತ್ರ
ನಾಗದಮುಂನಪುಣ್ಯಜ । ರಿತ್ರನೆನಿಸಿದೆನಿಂದುವರದುಷ್ಪುತ್ರನಾದಂದಿಂದವೇಲಾಯ್ತುನಗೆಪರಿತಾಪ ॥ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದವರ್ಗಳೀಕೃ
ತ । ಕೃತ್ಯರೇತಕೆತಂನವೋಲುದು । ಷ್ಪುತ್ರಜನನವಕಾಂಬದುಃಖವಿದಿಲ್ಲಲಾಯೆಂದ ॥೧೨॥ ಹೋದನಾನೃಪನಾಮನೋನಿ ।
ವೇದದಲಿಹೊರವಂಟುಮನೆಯನು । ಭೇದಿಸದವೋಲಿರುಳುಪುತ್ರಕೃತಾನುತಾಪದಲಿ ॥ ಆದರಿಸಿತಪದಿಂದಪಡದನು । ವೇದ
ವೇದ್ಯನಪದವನಾತನ । ಹೋದಹೆಜ್ಜೆಯಕಾಣದರಸಿದುದಖಿಳಜನವೆಂದ ॥೧೩॥ ಕಾಣದಾತನನರಸಿಸಕಲ । ಕ್ಷೋಣಿಪಮಂಡ
ಲದೊಳಗೆಬಳಿಕಾ । ಪ್ರಾಣಗೇಡಿಯಮಾಡಿದರುಪಾಲಕನನೀಧರೆಗೆ ॥ ಮಾಣಿಸಿದನೂರೊಳಗೆವಿಪ್ರ । ಶ್ರೇಣಿಗಳನವರಪರಧರ್ಮ
ವ । ನಾಣೆಘೋಷಣೆಯಿಂದತಂನನೆಭಜಿಸೀವೆಂದ ॥೧೪॥ ನಿಂದನೋನೃಪನಖಿಳರಾಜ್ಯವ । ಕೊಂದನೋಹರಹರಮಹಾದೇ
ವೊಂದುವನುನೆರೆಮಾಡಲೀಸನುವರ್ಣಧರ್ಮವನು ॥ ನಿಂದೆಗಾರನೊಮೇಣುಲೋಕದ । ಬಂದಿಗಾರನೊಯೆನುತಜನಘೋ ।
ಳೆಂದುದಾವೇನಾವನೀಪಾಲಕನರಾಜ್ಯದಲಿ ॥೧೫॥ ಜಪಿಸುವೇನನೃಪಾಲಮಂತ್ರವ । ನುಪಚರಿಸುವೆನಾಖ್ಯೆಪ್ಯೆವವ । ನಪರಿ
ಮಿತತೇಜೋನಿಧಿಗೆಮಾಡಿರೆಮಹಕ್ರತುವ ॥ ನೃಪನಿರಲುಹರಿಹರವಿರಿಂಚಾ । ದ್ಯಪಸರರನರ್ಚಿಸಲದೇಕೆನು । ತಪರದಲಿಡಂ
ಗುರದಧನಿಥಾವರಿಸಿತವನಿಯಲಿ ॥೧೬॥ ಕೆಟ್ಟುದವನಿಯಧರ್ಮಧರ್ಮದ । ಒಟ್ಟಿಕಾಪದಮಾಯ್ತುತ್ರಿದಶರ । ಹೊಟ್ಟೆಗಳುನ
ಸುರಾಯ್ತುಬೀತುದುದ್ಯೆವಗುರುಭೀತಿ ॥ ನೆಟ್ಟನವೇನಾವನೀಶನು । ಪಟ್ಟವನುಧರಿಸಲುಧರಿತ್ರಿಗೆ । ಮೆಟ್ಟಿದುದುಕಲಿಕಾಲ
ಡಂಬಾದಿಗಳಬಲಸಹಿತ ॥೧೭॥ ವೇನನೋಮೇಣವನಿಪಾಲ । ಶ್ವಾನನೋಕೃತಪುಣ್ಯಲೇಶವಿ । ಹೀನನೋಮಡುಹಿದಪೆನೃ
ಪನನುರಾಜ್ಯಕತ್ವದಲಿ ॥ ಹಾನಿಯಾಯ್ತುರಡಂಗದಲಿಧರೆ । ಗೇನಿದಕೆಕರ್ತವ್ಯವೆನುತನು । ಮಾನಿಸಿದರಾಸಪ್ತಋಷಿಗಳುತಂಮೊ
ಳೊಂದಾಗಿ ॥೧೮॥ ಬುದ್ಧಿಯಲಿನೃಪನಂತರಂಗದ । ಶುದ್ಧಿಯನುನೆರೆಮಾಡಿನೋಳ್ಪವ । ಬದ್ಧನಾದಡೆಕಾಂಬನಲ್ಲಿಗೆತಕ್ಕುಪಾ
ಯವನು ॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿಕೇಳ್ದಡೆಮುನೀಶ್ವರರ । ಸಿದ್ಧಿಯಹುದದುತಪ್ಪಿದಡೆದು । ರ್ಬುದ್ಧಿತಾನೇಕೆತುವನೆನುತ್ತೈತಂದರರಮನೆಗೆ ॥
ಬರಲುನೃಪನಾಸನವನಿತ್ತುಪ । ಚರಿಸಿದನುವಿನಯದಲಿಲೋಕದ । ಪರಿಯನನುಕರಿಸಿದನುಸುದಿನದ ವಿನಯಪರನಂತೆ ॥ ನೆರ
ದುಬಂದಿರಿದೇನೆನಲುಮುನಿ । ವರರುಬದುಕುವಬುದ್ಧಿಯನುನೃಪ । ಗೊರೆದರಾನೃಪವಂಶಸಂಮತಧರ್ಮಸಂಗತಿಯು ॥೨೦॥
ಎಲೆಭೂಪಮಹಾನೃಪಾನ್ವಯ । ತಿಲಕಕೇಳಿಯಧರ್ಮತತ್ವದ । ನೆಲೆಯನಿಹಪರಲೋಕಸುಖಸಂಪತ್ತಿಕಾರಣದ ॥ ಸಲೆ
ನಿಜಾಯುಃಕೀರ್ತಿವಂಶಾ । ವಳಿವಿವರ್ಧನವಾಜನಾರ್ದನ । ನೊಲವಹುದುಚಿತ್ತವಿಸುವಜನವನೆಂದರವನಿಪನೆ ॥೨೧॥ ಮನ
ವಚನಕಾಯಂಗಳಂದವೆ । ಜನಪನಿರ್ಮಳನಾಗಿಮಾಳ್ಪುದು । ಮನವಲಿದುವರ್ಣಾಶ್ರಮಾದಿಯಥೋಕ್ತಧರ್ಮವನು ॥ ನಿನ
ಗೆಹಿತವಹಪರಕೆಮೇಣಿರ । ದನುಪಮಾವಳನೇಕ್ಷಿಸದವಿಗೆ । ವಿನುತಸಾಧನವನಸಚಿತ್ತ್ಯಸೆಂದರವನಿಪನೆ ॥೨೨॥
ಜಗವರಕ್ಷಿಸಬೆಂದುಚೆಂರಾ । ದಿನಳಬಾಧೆಗಳಾಗದಂತಿರೆ । ಜಗದುಪತಿನಾರಾಯಣನೆಜನಿಸುವನುಮಗನಾಗಿ ॥ ಬಗದುನೋ
ಳ್ಪಡೆನಿನಗೆನೀನೇ । ಹಗೆಯನಿಸಬೇಡಾತನಾಜ್ಞೆಯ । ಮಗನೆವಿಗಾರದಿರಕಟಧರ್ಮಪಥೋಪರೋಧದಲಿ ॥೨೩॥ ಧರ್ಮ
ವೇಧರ್ಮಾರ್ಥಸಾಧನ । ಧರ್ಮವೇಕಾಮಾರ್ಥಸಾಧನ । ಧರ್ಮವೇಮೋಕ್ಷೈಕಸಾಧನವಖಿಳಜೀವರಿಗೆ ॥ ಧರ್ಮನನುಮ
ದಾಗಿಕೆಡಿಸಿವಿ । ಕರ್ಮದಲಿಕಾಲಿಡದಿರಿದುನೃಪ । ಧರ್ಮಧರ್ಮಪದೈಕರಕ್ಷಣವೆಂದರವನಿಪನೆ ॥೨೪॥ ಧರ್ಮವಳಿದಡೆರಾಜ್ಯ
ವಳಿವುದು । ಧರ್ಮದೆಡೆನೈಶ್ವರ್ಯವಳಿವುದು । ಧರ್ಮವಳಿದಡೆನೃಪತಿಗಾಯುಃಕೀರ್ತಿತೊಲಗೂದು ॥ ಧರ್ಮದಲಿನಡೆ

ಪನಡೆಯಲಿ । ಧರ್ಮಪಥದಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಮತಿಯನ । ಧರ್ಮದಲಿ ಕಾಲಿಡದಿರಿದು ಹರಿತುಷ್ಟಿನಿನಗೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ವಿತ್ತಲೋಭವಿಹೀ
ನವಾಗಿಯ । ಥೋಕ್ತಕರವನು ಕೊಂಡು ಚೋರರಾ । ನರ್ಥಬಾಧೆಗಳಾಗದಂತಿರ ಸಲಹಿ ರಾಜ್ಯವನು ॥ ಮೃತ್ಯುವನು ಗೆಲುವರು ಕ
ಣಾಪುರು । ಷೋತ್ತಮನ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ನಿನ । ಗೆತ್ತಣಿಂದೈತಂದುದೀ ಮತಿಯಿಂದರವನಿಪಗೆ ॥ ೨೬ ॥ ಹರಿಯೊಲಿದಡೆ ತಮಗನೆ
ಬಳಿಕೇ । ನರಿದು ಕಾಮಿತಸಿದ್ಧಿ ತನಯ । ಕರತಳಸ್ಥವಲಾ ವಿಚಾರಿಸದಳಿದು ಧರ್ಮವನು ॥ ನರಕದೊಳಗಾಳುವರು ಕೇಳೆಲೆ ।
ಮರುಳುಭೂಪಯೆನುತ್ತ ಬೋಧಿಸ । ಲರಸನಂದಾ ಪರಮಋಷಿಗಳಿಗೆಂದನುರೆ ಮುನಿದು ॥ ೨೭ ॥ ಬಿಟ್ಟಕಂಗಳಲವನಿಪತಿ
ಮತಿ । ಗೆಟ್ಟು ನುಡಿವರೆ ಮುನಿಗಳೀ ಪರಿ । ಸೃಷ್ಟಿವಿಲಯಸ್ಥಾನಕರ್ತರ್ವಲಾ ನೃಪೋತ್ತಮನು ॥ ಬಿಟ್ಟು ಪತಿಯನು ಜಾರನಲಿ ಮೈ ।
ಗೊಟ್ಟನತಪಪತಿವ್ರತೆಗೆಸಂ । ಪಿಸ್ತರಾದಿರಿ ಸಾಕು ಹಿರಿಯರು ಹೋಗಿನೀವೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ರಾಮನಾನೆಂದಿರುತಲಾನಾ । ರಾ
ಯಣನು ಗಡ ಕೊಂಬವನು ಬರಿ । ಬಾಯಿನವನೀಯಜ್ಞ ಇಜ್ಞದ ಭಾಗಭೋಗವನು ॥ ಬಾಯ ತೋಡಾ ಬಂಣಿಸುವ ಹರಿ । ನಾಯಕ
ದಭೂತಾಟಕಿವಿಗಿನಿ । ತಾಯಿತೇಳೀಳಸುಕನಿಂದಿಸಿ ನುಡಿದನಾ ಭೂಪ ॥ ೨೯ ॥ ತಿಳಿದು ದುಭ್ರಮೆಯೊನಕೆಯೆನುತಾ । ತಲೆಗೆಳು
ತ್ತುವೆನೆಂಬಗಾಥೆಯು । ನೆಲೆಯಿದಾಯ್ತೆನುತ್ತೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರನೀಕ್ಷಿಸುತ ನಗುತ ॥ ಪ್ರಳಯದಂದಿನರುದ್ರನಂತು । ಜ್ವಲಮಹಾ
ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯನು ಕಂ । ಗಳಲಿ ತಳೆದರು ಋಷಿಗಳಾ ಹರಿನಿಂದೆಯನು ಕೇಳಿ ॥ ೩೦ ॥ ತೊಲತೊಲಗು ಸಿಂಹಾಸನವನಿಳಿ । ಯಿಳಿ
ಯೆನುತ ರೋಷದಲಿ ನಿಂದಿ । ದ್ವಲಘುಮಹಿಮರು ನೋಡಿದರು ಹುಂಕಾರದಲಿ ನೃಪನ ॥ ತಲೆಯನೂರಿ ಧರಾತಳಕೆ ಖಳ । ತಿಲಕ ಬಿದ್ದ
ನು ಜೀವವಾಕ್ಷಣ । ದೊಳಗೆ ನೃಪನನು ಬೀಳುಗೊಂಡುದು ಸಕಲಜನ ಬೆದರೆ ॥ ೩೧ ॥ ಸತ್ತನವನಿಪನವನಿಪಾಲನ । ಹೆತ್ತತಾಯಿ
ಸುನೀತೆ ಹೆಣನನು । ಹೊತ್ತು ತೈಲದ ಡೋಣಿಯೊಳಗಿರಿಸಿದಳು ಯೋಗದಲಿ ॥ ಅತ್ತಲಾ ಋಷಿನಿವಹವಾಶ್ರಮ । ದತ್ತ ತೆರಳಿದಡಿರ
ದೆಚೋರರ । ಮೊತ್ತ ವಾವರಿಸಿದ ವಗಾಜಿಕವಾದದವನಿಯಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಕ್ಕೆ ಮುನಿಕುಲ । ಸತ್ತಮರು ತಂಮೊಳ
ಗೆಧರೆಯಾ । ಪತ್ತನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮರುಗಿ ಚೋರಪ್ರಳಯಮಾಯ್ತೆನುತ ॥ ಸತ್ತವನ ತೊಡೆಯಿರದಡನೆರೆ ಮಥಿ । ಸುತ್ತಿರಲು ವರಾಯುಕನೆ
ನಿವದು । ಮೃತ್ತನೊಬ್ಬನು ಜನಿಸಿದನು ವಿಕೃತಾಕೃತಿಯಧರಿಸಿ ॥ ೩೩ ॥ ಕ್ರೋದಕೆಂಡದಕಾಯಕಾಂತಿಯ । ಲಾದರಿಸಿತನಗೇ
ಸುಬೆಸನೆನ । ಲಾದಿಋಷಿಗಳು ಕಂಡು ಸಾಕುನಿಷಿದ್ಧಯೆಂದೆನಲು ॥ ಆದುದದರಿಂದವನ ಕಾಲಕೆನಿ । ಷಾದನೆಸರಾರಣ್ಯಗೋಚರ ।
ರಾದರವರು ಕಿರಾತರೆನಿಸಿದರಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ॥ ೩೪ ॥ ಕೊಂಡು ಜನಿಸಿದನಮಮ ಖಳನು । ದ್ದಂಡಪಾಪವನೆಲ್ಲವನು ದೋ ।
ರ್ದಂಡಯುಗಳವನವರು ಮಥಿಸಿದರಾಯ್ತು ಪರಮಿಥುನ ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಾಂಶವಾಯ್ತಾ । ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಮಿತನು ।
ಗೊಂಡಳೆಂದೆನಲುತ್ಸವೋತ್ಸವವಾಯ್ತು ಮೇದಿನಿಗೆ ॥ ೩೫ ॥ ಭೋರೆನುತ ಮೊಳಗಿದವು ಘನಗಂ । ಭೀರಭೇರಿಗಳಭ್ರದಲಿ ಸುರ ।
ನಾರಿಯರ ಪೆಕ್ಕಣದ ಪರಮೋತ್ಸವದ ರಹಿವಿಗಳು ॥ ವೀರಮಾಗಧವಂದಿಗಳಕೈ । ವಾರವೆಸದುದು ಜಯರವದಲಂ । ದೋರಣದ
ಲಿಳಿದವು ಧರಿತ್ರಿಗೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳು ॥ ೩೬ ॥ ಈತನಚ್ಯುತನಂಗದಲಿ ಸಂ । ಜಾತನಂಜದಿರಂಜದಿರಿರೇ । ಖಾತಿಶಯವಿದೆ ಚರಣದ
ಲಿವರ ಪದ್ಮಲಾಂಛನದ ॥ ಈತಳೋದರಿ ತಾನಲಾ ಸಾ । ಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚರಾಚರಾಖಿಳ । ಭೂತಭುವನದ ಜನನಿಯೆಂದುದು ಸಕಲ
ಋಷಿನಿಕರ ॥ ೩೭ ॥ ಮುರಿದುದಘಕುಲದೊಡ್ಡು ಮುನಿಜನ । ದರಿಕೆ ಕೈಗೂಡಿತ್ತು ಭೂತಳ । ಕುರನ ಜಗದೀಶ್ವರನೆ ಜನಿಸಿದನಿಂ
ದು ವಿಭುವಾಗಿ ॥ ಅರಸಿ ಕಾಣರು ಮುನಿಗಳಾವನ । ನಿರುಗೆಯನು ನಿರ್ಮಳಸಮಾಧಿಯ । ಸೆರಗು ಸೋಕದ ವಸ್ತು ಯಿದೆಯೆಂದುದು
ಬುಧಸ್ತೋಮ ॥ ೩೮ ॥ ಈತಪೃಥುತರಕೀರ್ತಿಯಲಿ ವಿ । ಖ್ಯಾತನಹನದರಿಂದ ಪೃಥುವೆಂ । ದೀತಗೊಪ್ಪುವುದಮಳನಾಮವಿದೀ
ಮಹಾಸತಿಗೆ । ಖ್ಯಾತಿಯರ್ಚಿಸ್ಸೆಂಬ ಹೆಸರಲಿ । ಜಾತನಹುದಿಂತಖಿಳಭುವನ । ವ್ರಾತಸಂಮತವುಹುಮರಿವರೆಂದೆಲ್ಲ ಋಷಿವರ
ರು ॥ ೩೯ ॥ ಎನುತ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು ಭದ್ರಾ । ಸನದಮೇಲನುಪಮನನೆಡದಲಿ । ವನಿತೆಯಿರೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನುತ್ಸವದಲೆಸಗೆ ॥
ಜನನಿಕರವೇಕಸ್ಥವಾಯ್ತಾ । ಜನನಿಭವ ಪ್ರಭನಂಘ್ರಿಯುಗದರು । ಶನಕೆ ಕಮಲಭವಾಸುರೇಂದ್ರಪ್ರಮುಖರೈತರಲು ॥ ೪೦ ॥
ಎಂಬೆನೇನನು ಸಕಲಭುವನಕ । ದಂಬಜನ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ನೆರದೈ । ದಿಂಬುಗೊಂಡುದು ಪರಮಹರುಷದಿ ಭುವನಧಾತ್ರಿಯಲಿ ॥ ಅಂಬ
ರದಲವನಿಯಲಿ ನೆರವೇ । ತುಂಬಿನುಡು ಜನನಿವಹವಾರ್ಧಿಯ । ತುಂಬನುರ್ಚಿದವೋಲು ಬಹಳೋತ್ಸವದರಭಸದಲಿ ॥ ೪೧ ॥
ಕಂಡುದವನಿಪತಿಲಕನನು ಭೂ । ಮಂಡಲದ ಜನ ಲೋಕಪಾಲರು । ಕೆಂದರುಚಿತದಲಿತ್ತು ದಿವ್ಯಾಂಬರವಿಭೂಷಣವ ॥ ಕಂಡವಾಸಾ
ಗರಗಿರಿದ್ರುಮ । ಷಂಡವಿತ್ತಿತ್ತನುಪಮಂಗು । ದ್ದಂಡರಥರತ್ನಪ್ರಕರವೀಚೇಸುವಸ್ತುಗಳ ॥ ೪೨ ॥ ಕನಕಮಣಿಕಾಂತಿಗಳ ಮ
ಕುಟವ । ನನುವಿಷಾಧೀಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟನು । ಧನದನಿತ್ತನು ದಿವ್ಯಸಿಂಹಾಸನವ ಚಾಮರವ ॥ ಅನಿಲನಮಳಛತ್ರವನು ವರು । ಣ
ನು ವಿರಿಂಚನು ವೇದಮಯನಹ । ವಿನುತಕವಚವ ಹಾರವನು ವರಭಾರತೀದೇವಿ ॥ ೪೩ ॥ ಆಯುವನು ದಂಡವನು ರುದ್ರನ । ದಾ
ಯುಧವನಂಬುಜವನಂಬಿಕೆ । ರಾಯುಗಿತ್ತಳು ರತ್ನಮಯಸಾಯಕವನಾ ಸೂರ್ಯ ॥ ಶ್ರೀಯೊಲಿದು ಕಾಶ್ಯತಸಮಗ್ರ । ಶ್ರೀಯನಿತ್ತ
ಳ ಚಕ್ರವನು ನಾ । ರಾಯಣನು ಕರುಣಿಸಿದನಾ ಭೂಪೋತ್ತಮಂಗೊಲಿದು ॥ ೪೪ ॥ ಆಮಹಾತ್ಮಂಗೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟನು । ಸೋ

ಮನ್ನೈತಂದಖಿಳರಕ್ಷೆ । ಸ್ತೋಮವನುವರಕಾಮಜರನೆನಿಸುವಮಹಾರಥವ ॥ ಭೂವಿಬುಧತಿಗಾವಿಶ್ವಕರ್ಮನು । ನಾಮನಾಜಗ
ದಾಬ್ಬುಚಾಪವ । ನಾಮರುತ್ಸಕನಿತ್ತನುಗ್ರಾಹ್ಯವಯಭಯಂಕರವ ॥೪೫॥ ವಸುಧೆಕೊಟ್ಟಳುಯೋಗಮಯವಹ । ವಿಸುಪವಾ
ದುಕೆಗಳನುಕೊಡಲಾ । ಕಸವನಾರತಪುಷ್ಪಬಲಿಯನುನ್ನ ಪಕುಲೋತ್ತಮಗೆ ॥ ಅಸಮಗಂಧರ್ವವನುನೃತ್ಯದ । ಕುಶಲತ್ರೆಯ
ನೇಚರರುವಿಗಿತ್ತ । ದ್ವಶಕಕಿಕೊಟ್ಟರುಕೊಟ್ಟರಂತರ್ಧಾನವಿದ್ಯೆಗಳ ॥೪೬॥ ಇತ್ತನಾಸಾಗರನುನಿಜಶಂ । ಖಯೋತ್ತಮವನಾ
ಪರನುಋಷಿಕುಲ । ಸತ್ತಮರುಸೇಸೆಯನುತಳಿದರುಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವ ॥ ಮತ್ತೆ ಮಾಗಧಸೂತವಂದಿಗ । ಳುತ್ತಮಾಮಲಕೀ
ರ್ತಿಸುಧೆಯನು । ವಿಸ್ತರಿಸಲುದ್ಯೋನಿಸಿದರಂನತಪರಾಕ್ರಮವ ॥೪೭॥ ಅದನವನಿಪಾಲೋತ್ತಮನುಕೇ । ಳದನುಹೋಹೋ
ವರ್ಣಾವರ್ಣಿಂ । ನುದಿಸಿಪಾಡಿಸಿಕೊಂಬುದಾವುದುಕೀರ್ತಿಗುಣವೆನಗೆ ॥ ವಿದಿತವಿಕ್ರಮನಲ್ಲವಿಗತಾ । ಸ್ಪದವಲಾನಿಂಮುಕ್ತಿಗ
ಳನಗಿ । ಸದಿನಿನಾಚಿಸಬೇಡತಂನನುಬರಿದೆನೀನೆಂದ ॥೪೮॥ ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕನವಿಮಲಚಾ । ರಿತ್ರಗುಣಪೀಯೂಷವಿರ
ಲೀ । ಮರ್ತ್ಯದೇಹದನಿಂದೆಯಹಕೀರ್ತಿಯನುಪೇಳುವರೆ ॥ ಉತ್ತಮರುಬರಿದೇವೃಥಾವಾ । ಗ್ವೃತ್ತಿಗಳುನೀವಾಗದಿರಿಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನುಸ್ತುತಿಸಕಲಜೀವನಸ್ತುತಿಯುಲಾಯಂದ ॥೪೯॥ ಉಳ್ಳಗುಣವನುಸ್ತುತಿಸಿಕೊಳಲರಿ । ವುಳ್ಳವರುನಾಚುವರುನೀವೆಂ।
ತಿಲ್ಲದುದನಭಿವರ್ಣಿಸಲುಕೇಳುವೆನೆತಾನದನು ॥ ಸಲ್ಲದೆಂದಲಿಸಾಕುನಿಂಪೆಯು । ದಲ್ಲದೇಸ್ತುತಿಯಲ್ಲನೀವೇ । ಬಲ್ಲಿರೆನಲಿಂತೆಂದು
ನಾಮುನಿನಿಕರವವರೊಡನೆ ॥೫೦॥ ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕನುಕಣಾಭೂ । ಪೋತ್ತಮನುತಾನೀತನೀತನ । ಕೀರ್ತಿಯನು
ಮುಂದೆಹುದನಭಿವರ್ಣಿಸುವುದೆಂದೆನಲು ॥ ಚಿತ್ತದನುರಾಗದಲಿಗಾಯಕ । ಸತ್ತಮರುವರ್ಣಿಸಿದರಮಳಚ । ರಿತ್ರವನುತ್ರೈನೆಗಹಿ
ಪರಮಪವಿತ್ರವನುಧರೆಗೆ ॥೫೧॥ ಅರಿಯೆನಭಿವರ್ಣಿಸಲುತಾವೇ । ತರಸಮರ್ಥರುಶ್ರುತಿಶತಂಗಳು । ನೆರೆಯನಾವನಪಾವನಸ್ಥಿ
ತಿಗೀಮುನೀಶ್ವರರ ॥ ನೆರೆಕೃಪಾಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಿದ್ಧಿಯು । ಲರಿದುದನುಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಸಭೆ । ಗರುಹಿಸುವೆವವಧಾರೆನುತಕೀರ್ತಿಸಿ
ದರನುಪಮನ ॥೫೨॥ ಈತನಖಿಳಾವನಿಗೆಪಾಲಕ । ನೀತಧರ್ಮಪಥೈಕಪಾಲಕ । ನೀತನೇಪಾಲಕನುಸುರನರಲೋಕಪಾ
ಲರಿಗೆ ॥ ಈತನೈಶ್ವರ್ಯವಪರಿಯಲೆಲ್ಲಾ । ಭೂತದೊಳುಸಮುದ್ಭೃಷ್ಟಿಕಾಲದ । ಲೀತನೇಕೊಡಕೊಳಸಮರ್ಥನುಧರೆಗೆನಿಜಧನ
ವ ॥೫೩॥ ಇಳೆಯಪ್ರೋಲುತಿತೀಕ್ಷ್ಣಯಿಂದ್ರನ । ಪೊಲುಸುವರುಷಿಸ್ವದಲಿಜಗವನು । ಸಲಹುವನುದುರ್ಧರುಷನಗ್ನಿಯಪ್ರೋಲು
ಯುಮನಂತೆ ॥ ಸೆಸೆಸಮಾನನುವರುಣನಂದದ । ಲೊಳಗುದೋರನಶೇಷಭುವನಾ । ವಳಿಗೆವಾಯುವಿನಂತೆಚೇಷ್ಟಾಚೇತನಾತ್ಮಕನು ॥
ದನದನಂತೆಧನಾಢ್ಯನಾಗಿರಿ । ಶನವ್ರೊಲಾಗುಪ್ತದಲಿಸಮನೆಂ । ದೆನಿಸಿಸರ್ವಸಮಾನಸರಸಿಜಭವನಪ್ರೊಲುಜಗಕೆ ॥ ದನುಜಹರನೇ
ತಾನಲಾನರ । ನನುವಿಡಿದುವಿಮಳಾಂಶದಲಿಸಂ । ಜನಿಸಿದನುವಡಾಯೂವಿದೂರನುಯೋಗಮಾಯೆಯಲಿ ॥೫೫॥ ಸೃಷ್ಟಿವಿಲಯ
ಸ್ಥಾನಕಾರಣ । ವಿಷ್ವರಕ್ಷಣಮೂರ್ತಿನಿನಗೆತ್ರಿ । ವಿಷ್ಟಪಾಧಿಪನೆರಗುವನುಪದಕೆಂಬುದಚ್ಚರಿಯೆ ॥ ಅಷ್ಟಲೋಕಾಧಿಪರುನಿಜಪ
ದ । ವಿಷ್ಟರವನೋಲೈಸಿಪಡೆಯರು । ತುಷ್ಟಿಯನುರಾಜಾಧಿರಾಜಾಸನದಮೇಲಿರಲು ॥೫೬॥ ಅಂನವಿಲ್ಲದೆಸಕಲಜಗವಿದು । ತಂ
ನನುಸೆಪ್ರೊಗಲೀವನನನಿಯು । ಜಾನಿಗೆಯನಾನಾವಿಧಾನಂಗಳನುಕರಕೆತೆಗು ॥ ಉಂನತಾದಿಗಳನುವಿಚಾರಿಸಿ । ನಂನಿಸಮತಳ
ನಾಗಿಧರೆಯನು । ಸಂನುತನುಕಡಿಕಡಿಮಾಮಾಳ್ಪನುಬಿಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿಸಲಿ ॥೫೭॥ ಅಶ್ವಮೇಧಶತಕ್ರತುವನಖಿ । ಳೇಶ್ವರನು
ಮಾಡುತ್ತಿರಲುವಿಬು । ಧೇಶ್ವರನುಕದೆದ್ದಯ್ವನೀತನನೂರನೆಯಕತುವು ॥ ಅಶ್ವಪ್ರೊಂದಸನತ್ಕುಮಾರಮು । ನೀಶ್ವರಾನುಗ್ರಹ
ದಲೀತನ । ನಶ್ವರಾತ್ಮಸ್ಥಿತಿಯನೈದುವರೆಂದರವರೆಂದ ॥೫೮॥ ಇಂತುನಿಜಚಾರಿತ್ರವನುಭೂ । ಕಾಂತನಾವಂದಿಗಳುನೆರದು
ಸ । ಭಾಂತರದಲೋರಂತೆಪಾಡುತ್ತಿರಲುಗಾಯಕರ ॥ ಸಂತತಿಗೆಸಂಪಂನಗುಣನಿಧಿ । ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನಿತ್ತುಸಕಲವು । ದಾಂತ
ದನುಮನಿಸಿದನವರವರಿಷ್ಟದಾನದಲಿ ॥೫೯॥ ಪೌರಜನವರಮಾತ್ಯಜನಪತಿ । ವಾರಜನಪದಜನಗಳಂಗೆಮ । ನೋರಥವ
ನೀಡಿದಿತ್ತುಪೂಜಿಸಿದನುಮಹೀಸುರರ ॥ ವೀರನೆಸೆದನುಸಕಲಭುವನಾ । ಧಾರನೀಧರೆಗರಸೆನಿಸಿಸ್ಕೈ । ತ್ಯಾರಿನಿತ್ಯಾತುಮನುಲೀ
ಲಾವಿಗ್ರಹವಧರಿಸಿ ॥ ... ... ॥೬೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೬೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಧರೆಯಸುರಭಿಯವಾಚಿಕವದನು । ಧರಣಿಪತಿಗಳದೇವನವಮಳಾ । ಧ್ವರಶತಃಪ್ರಾರಂಭವ
ನುಮಾಡಿದನುವಿಭವದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕರುಣಿಸೈಮೈತ್ರೇಯಮುನಿಕುಲ । ವರಲಲಾಮನೆಹರಿಗುಣಾಮೃತ । ಕಿರಣಸೋಮನೆಸಾರತರನಹಸ್ತಪೃಥು
ಚರಿತ್ರವನು ॥ ಧರಿಸಿದಳೆಗೋರೂಪವನುಪರ । ಪರಧರಿತ್ರಿಮಹಾಗ್ನಿಕವನಿದ । ನೊರೆಯಬೇಹುದುಬಹಳಕರುಣಾನಿಧಿಯನನ

ಗೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಧರುಕರುಮಾಡವರುಕರದವ । ರಾರುಪಾತ್ರವದೇನುವಿದಿತ । ಕ್ಷೀರವಾವುದುಹಸುವದೆಂತಾಯ್ತವನಿಸಹಜದಲಿ ॥
ಧರಿವಿಷಯವಲ್ಲಾನೃಪಕುಲೋ । ದಾರಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರಸುಧೆಯನು । ಕಾರುಣಿಕ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದೆನಲೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨ ॥
ವಿದುರಕೇಳೈತಂದೆಪುಣ್ಯ । ಪ್ರದವೆನಿಪಭೂಪೋತ್ತಮಾಹ್ವಯ । ಪದುಮನಾಭನಪರಮಮಂಗಳಪುಣ್ಯಚರಿತವನು ॥ ಸದಮಳ
ನೆಕುಲ್ಲರಿಸಿನೃಪಸಿಂ । ಹದಲಿಮುನಿಗಳುಪಟ್ಟವನುಕ । ಟ್ಟದರಸೈಬಳಿಕವನಿಗಿದುಹದನಾಯ್ತು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥ ವಸುಧೆಬಿತ್ತಿದ
ಬಿತ್ತವನುಕೊಡ । ಳೊಸರದಾದವುನದಿಗಳೊರತೆಗ । ಳೆಸವಕೆರೆಮಡುಭಾವಿಗಳುಬಾಯಾರಿದವುಧರೆಯ ॥ ಹೆಸರಿಸಿದತರುಗುಲ್ಮ
ಲತೆಫಲ । ಕುಸುಮವಾಗವುರಾಜ್ಯದಪ್ರಜೆ । ಹಸಿವುನೀರಡಿಕೆಯಲಿಬಂದುದುಬಳಲುತರಮನೆಗೆ ॥ ೪ ॥ ನಿಟ್ಟುಸುರನಿಡುತೇಸ
ರಿನಕತ । ಲಿಟ್ಟಳವಕಾಂಬನಿಯುತಡತಡ । ಮೆಟ್ಟಿಬಳಲುತಬಳ್ಳುಕುತ್ತೇಳುತಬಹಳಸತಿಸುತರ ॥ ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಬೆಂನಮಲಗಿದ ।
ಹೊಟ್ಟೆಗಳಪೆಂಡಣಿವಕೈಕಾ । ಲಿಟ್ಟಗೋಳನಲಖಿಳಜನನಡೆತಂದುದರಮನೆಗೆ ॥ ೫ ॥ ದೇವರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸುದರದ । ದಾವಶಿಖಿ
ಯಲಿಬೇಹಕರಣವ । ನಾವಳಗಲ್ಲಿವುವೇವುತಿದೆಕಾರುಣ್ಯಲೋಕನದ ॥ ಪಾವನಾಮೃತದೃಷ್ಟಿಯಲಿರಾ । ಜೀವಲೋಚನನಂದಿ
ಸದಡೆವ । ಗಾವುಸೈಗತಿಯೆನುತಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದುಜನವ್ರಾತ ॥ ೬ ॥ ಮೊರೆಯಿಡುವಪದೆಯಾರ್ವಡಗಿಬಾ । ಯರತುಮುಸುಡು
ಗಳೊಣಗಿಬಾಗಿಲಿ । ಗೊರಲುಕೈಕರೆಬಾಗಿಲವರಾಹದನನವನಿಪಗೆ ॥ ಅರುಹಲಾಸನದಿಂದಿಳಿದನೆಳೆ । ಗರುಹಸಿದುಬರೆತಾಯಿ
ಮಂಮಲ । ಮರುಗಿಹರಿತಹಪೋಲುಬಂದನುಭೂಪನಾಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೭ ॥ ಮೊರೆಯಿಡದಿರೆಲೆತಂದೆಗಳಿರೇ । ಕೊರಲುಪಿರಿತಾನಿರ
ಲುಕೀರ್ತಿಗೆ । ಕರೆಮರೆಯಿದೆತ್ತಣದುಮುಂದೇನಾಯ್ತು ನಿಮಗೆನುತ ॥ ನೆರೆವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಿತಂನೊಳ । ಗರಿದನಂಜವಿರಂಜದಿರಿ
ನಿಂ । ಮರಿಕೆಯನುಕೈಗೂಡಿಸುವೆನೆನುತೆದ್ದನವನೀಶ ॥ ೮ ॥ ಕೊಂಡನಾಜಗದಾಖ್ಯನಿಜಕೋ । ದಂಡದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳನುಕಿಡಿ ।
ಗೆಂಡವನುಕಾರಿದವುಕಂಗಳುರೋಷವಹ್ನಿಯಲಿ ॥ ಖಂಡುಮಾಡಿದಳೆಂನನೀಧರೆ । ದಂಡಿಸಿದಳಕಟಕಟಜನವನು । ಕಂಡಳೆಂನ
ನಮಾರೆನುತ್ತತಿರೌದ್ರಮುಖನಾದ ॥ ೯ ॥ ಉರ್ವಿನೃಪನಿವನೆದ್ದನೆಂದಾಸ । ಗರ್ವದಲಿಕಂಗಾಣದೆಂನನು । ಸರ್ವಜನವನುಪ
ದ್ರಿಪಿದರಿಂತೆಂನವನುಕೊಡದೆ ॥ ದುರ್ವಿನೀತೆಗೆತಕ್ಕಪಾಯವ । ನಿರ್ವಹಿಸುವೆನೆನುತ್ತನಭೆದಸು । ಪರ್ವಜನಹಾಯೆನಲುತೆಗದ
ನುದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ ॥ ೧೦ ॥ ಕಡುಗಿನೃಪನಸ್ತ್ರವನುತಿರುವಿಗೆ । ತೊಡುವುದನುಕಾಣುತ್ತಧರೆಮಡ । ವುಡುಗಿಕೆಟ್ಟೆನೆನುತ್ತಕಂ
ಣಿದಿರಡಗಿಮೈನಡುಗಿ ॥ ಬಡಹಸುವಿನಾಕೃತಿಯನಾಂತಳು । ಪೊಡವಿಕೊಲ್ಲದೆಮಾಣನೆನುತವೆ । ತಡೆಯದೋಡಿದಳೋಡಿದಳು
ಬೆಂಬತ್ತಿದನುಭೂಪ ॥ ೧೧ ॥ ಹುಲ್ಲೆಬಿಲುಗಾರನನುಕಾಣುತ । ತಲ್ಲಣದೊಳೋಡುವವೊಲೋಡಿದ । ಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಬಹಳಕುಲಗಿ
ರಿಕಾನನಂಗಳಿಗೆ ॥ ನಿಲ್ಲದೆಲ್ಲಾದೆಸೆಗಳಿಗೆದಿಗು । ವಲ್ಲಭರಪುರಗಳಿಗೆಕಮಲಜ । ನಲ್ಲಿಗೋಡಿದಳೊಡೆನೆಕಂಡಳುಬಹಮಹೀಪತಿ
ಯ ॥ ೧೨ ॥ ಹೊಕ್ಕಳವನಿರಸಾತಳವಹಿಂ । ದಿಕ್ಕಭುವನಂಗಳನುಕೂಡುವೆ । ಹೊಕ್ಕನವನಿಪನೆಲಬೆನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಬಳಿಸಲಿಪಿ ॥
ಕಕ್ಕುಲಿತೆಬೇಡಿಂನುತಂನನು । ಮಿಕ್ಕುಬದುಕೆನೆಂಬಕಾಲನ । ತೆಕ್ಕೆಕಂಟಕತಂನಧನುವಿಗೆನುತ್ತಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ ೧೩ ॥
ಕೊಂದುನಿಂನಪಾಕಬಳಗಲಿಜನ । ವೃಂದವನುದಣಿಸುವೆನುಹಸಿವಿನ । ದಂದುಗವಮಾಣಿಸುವೆನಂನವಕೊಡದಿರೇನಹುದು ॥ ಎಂ
ದಪೆಂಗಳುಧರಣಿತಂನನು । ಕೊಂದುನೀನೆಂತಿಹೆಚರಾಚರ । ವೃಂದನೆಂತಿಹುದಾವುದಾಶ್ರಯವೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಆರನೀನಂ
ಜಿಸುವೆನಿಂನವಿ । ಕಾರವಾರಿಗೆಸಾಕುಕೊಲುವೆನು । ಬೇರುಗೊಲೆಯನುಸಕಲಸಚರಾಚರದಜೀವರನು ॥ ಆರುತಾಸೆಂದರಿಯೆ
ಯೋಗಾ । ಧಾರದಲಿಧರಿಸುವೆನುಪಾಪಾ । ಚಾರೆಹೋಗದಿರೆನುತಬೆಂಬತ್ತಿದನುಮೇದಿನಿಯ ॥ ೧೫ ॥ ಕೊಲುವೆನೀನೆಂತೆಂನನೀ
ಹೆಂ । ಗೊಲೆಯನೆನವರೆಕ್ಕಪಣಜನವ । ತ್ಸಲರುಭೂಪೋತ್ತಮರುಪಶುವಧೆಯಧಿಕಪಾಪವಲ ॥ ಕಳನೊಳಗೆಮಾರಾಂತಹಗೆ
ಗಳ । ಕೊಲುವುದಲ್ಲದೆಭೀತೆಯನುನೀ । ಕೊಲುವುದಾವುದುಧರ್ಮಹಗೆಯಲ್ಲೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಆವಧರ್ಮವಕಂಡೆನೀ
ನೀ । ಜೀವರನುಕೊಲುವಲ್ಲಿಹಗೆನಿನ । ಗಾವನಿದರೊಳುಯಜ್ಞಭಾಗಂಗಳನುನೆರೆವುಂಡು ॥ ಜೀವಿಸುವೆನಂನವನುಕೊಡೆನೀ ॥
ಸಾವುದೇಜಗನಿಂನಕೊಂದಡೆ । ಭೂವನಿತೆಕೊಲೆಯಲ್ಲೆನುತಜರದೈದಿದನುಭೂಪ ॥ ೧೭ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯಪರಂಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ
ಜಗಕೆನೀಹಗೆಯಾದಡೆನಗೆಯು । ಹಗೆಕಣಾಹರಿಹರವಿರಿಂಚಾ । ದಿಗಳಮರೆಯೊಗೆಬಿಡದೆಕೊಲುವೆನುನಿಂನನೆನುತಿರಲು ॥ ಬಗ
ದುತಂನಲಿತಾನೆಕಂಡಳು । ಜಗದುಪತಿಹರಿಯೆಂಬುದನುಕೈ । ಮುಗಿದುನಿಂದಳುಬಿಟ್ಟುಪಶ್ವಾಕಾರದಾಕೃತಿಯ ॥ ೧೮ ॥ ಜಯ
ನಮೋಜಗದಾದಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪ್ರಿಯನೆಜಗದಾಧಾರಮಾಯಾ । ಶ್ರಯನೆಮಹಿಮಾವೃತರಸಾವ್ಯಾಯಿತಜಗತ್ರಯನೆ ॥ ಜಯನ
ಮೋನಿರ್ಮಾಯಮೂರ್ತಿಯೆ । ಜಯಜಗತ್ಪಾವನಸುಕೀರ್ತಿಯೆ । ಜಯನಮೋಯೆನುತಂಘ್ರಿಯಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿದಳುಧರಣಿ ॥
ಅರಿತೆನಾನೆಲೆದೇವನೀಜಗ । ಕುರುವದೈವದದೈವನೆಂಬುದ । ನರಿಯದಿಂನಗಬಳಲಿದೆನುಮಾಯಾವಿಮೋಹದಲಿ ॥ ಅರಿವೆನೆಂತ್ಯ
ವೇದಶತಸಹ । ಶರಸಿಕಾಣರುಯೋಗಿಗಳುಮನ । ದರಕೆಹಂಗದುಕರುಣಿಸೆಂದಳುಧರಣಿಕೈಮುಗಿದು ॥ ೨೦ ॥ ದೇವನೀನೇಸ್ಸೈ

ಜಿಸಿಕೊಳುವಡೆ । ಕಾಪವನುಬೇರಾರುಮುನಿದಡೆ । ಕೋಪನಿನಗಿದಿರಾರುಕಾಲಾತ್ಮಕನೆಭುವನದಲಿ ॥ ಜೀವಜಾತಕ್ಕಂನವನು
ಕೊಡೆ । ದೀವಿಧಿಗೆತಂಗುದಕೆಕಾರಣ । ಯಾವುದೆಂಬುದನೊಡೆಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದಳಾಧರಣಿ ॥ ೨೧ ॥ ದುಷ್ಟನೃಪನಾಕ್ರಮಿಸಿಕಂದ
ನು । ಮುಟ್ಟಿಭೋಗಿಸಲೋಷಧಿಯನೊಳ । ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆನುಕೊಡದೆಪಾಪಿಚೋರನಿಸ್ತರಿಗೆ ॥ ನಷ್ಟವಾದವುಕಾಲಗತಿಯಲಿ । ಹು
ಟ್ಟಲರಿಯವುವೃಕ್ಷಬೀಜವು । ಸೃಷ್ಟಿಪೋಷಕವಾಳ್ದುದಿಂನೇನೆಂದಳಾಧರಣಿ ॥ ೨೨ ॥ ಮುಂನಭಾರಾಕ್ರಾಂತೆಯಾಗಿಹ । ಪೂರ್ವ
ವದಲಾಮಾಳಲಾವಕ್ಕೆ । ಪೂರ್ವವನುವಾರಾಹರೂಪವನೊಡೆಯನೀಧರಿಸಿ ॥ ತಂನನುದ್ಧರಿಸಿದೆಯುಲಾಸಂ । ಪಂನತೇಜೋನಿಧಿ
ಯೆಕೊಳುವನಾ । ನಿಂನುಕಾವವರಾರನಾಥೆಯನೆಂದಳಾಧರಣಿ ॥ ೨೩ ॥ ಕ್ರೋಧವನುಸಂಹರಿಸುಚರಣಾ । ರಾಧಕಿಯನೆನಲರಿ
ದೆಕರುಣಾಂ । ಬೋಧಿಯೇಚಿತ್ತೈಸುಮಾಡುವೆನೊಂದುಬಿಂನಹವ ॥ ಈಧರೆಯಮಾತ್ರೈಸಲೆಂದುನಿ । ಷೇಧಿಸದೆಜಗಕೆಲ್ಲಹಿತವ
ನು । ಸಾಧಿಸುನಡವಧರಿಸುದೇವೆಂದಳುಧರಾದೇವಿ ॥ ೨೪ ॥ ಕರವೆನಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುನೀನೇ । ಕರದುಕೊಳೆನೇಣಾವನಾಗಲಿ ।
ಕರದುಕೊಳಲಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುಮೇಣಂನವಾನವನು ॥ ಕರವಡಾವುದುಪಾತ್ರವಾವುದು । ಕರುವೆನಗೆಕಲ್ಪಿಸುವುದೆಂದಡಿ । ಗೆರಗಲೆ
ತ್ತಿಧರಿತ್ರಿಯನುನೀನಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಡಂಗುರವಹೊಯಿಸಿದನುಭುವನದ । ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರಕೆಕರವುದು । ಹಿಂಗದೆಲ್ಲ
ರುಕಾಮಿತಾರ್ಥನವೆಂದುಧರಣಿಯಲಿ ॥ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕನೋಷಧಿಗಳನು । ಹಿಂಗದಂಗ್ಯೆಯೊಳಗೆಕರದನ । ಭಂಗಮನುವನು
ನಾಡಿಕರೆದನುಲೋಕಹಿತವಾಗಿ ॥ ೨೬ ॥ ಕರೆದರಾಮಹಋಷಿಗಳರೆಕರವ । ಗುರುವಮಂತ್ರಂಗಳನುಧರಣಿಗೆ । ಕರುಬೃಹ
ಸ್ಪತಿಯಾಗಲಿಂದ್ರಿಯಕರಣಪಾತ್ರದಲಿ ॥ ಕರೆದರಮೃತವನಂದುಯಿಂದ್ರನೆ । ಕರುವೆನಲುಸೌವರ್ಣಪಾತ್ರದ । ನೆರವಣಿಗೆಯಲಿತ
ನುಬಲವನಿಂದ್ರಿಯದಬಲಸಹಿತ ॥ ೨೭ ॥ ಅಸುರರಾಪ್ರಹ್ಲಾದದೇವನ । ನೊಸದುಧರೆಕರುವೆಂದುಸಂಕ । ಲ್ಪಿಸಲುಕರೆದರುಸು
ರೆಯನಾಕಬ್ಬಿಣದಪಾತ್ರೆಯಲಿ ॥ ವಿಸರುಹಪಾತ್ರೆಯಲಿವಿಶ್ವಾ । ವಸುವಕರುವನುಮಾಡಿಸೌಭಗ । ರಸವಗಾಂಧರ್ವವನುಗಂಧ
ರ್ವಾಪ್ಸರೆಯರೊಲಿದು ॥ ೨೮ ॥ ಪಿತೃಗಳಗೆಯಮನಾಗೆಕರುವಾ । ಕ್ಷಿತಿಗೆಕವ್ಯವನಾಮಪಾತ್ರದ । ಲಿತಿಶ್ರಯಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿಕರದ
ರುಸಕಲಸಿದ್ಧಿಗಳ ॥ ನುತನಭೋವಿದ್ಯೆಯನುಕರುವಸು । ಮತಿಗೆಕಪಿಲನೆನಲ್ಕೆಕರದರು । ಹಿತಕೆಬಂದುದಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರರುತ
ಮತಮಗೆ ॥ ೨೯ ॥ ಭೂತನಾಥನಮಾಡಿಕರುವನು । ಭೂತಧಾತ್ರಿಗೆಸಕಲಭೂತ । ಪ್ರೇತಗಣಕರದರುಕಪಾಲದಲಿರಸಶೋಣಿ
ತವ ॥ ಆತತಕ್ಷಣಮಾಯಿಗಳುಮಯ । ನೋತುಕರುವಾಗಲ್ಕೆಕರದರು । ನೂತನಂತರ್ಧಾನಧಾರಣೆಯೆಂಬವಿದ್ಯೆಗಳ ॥ ೩೦ ॥
ಕರದವಹಿಗಳುಧರೆಗೆತಕ್ಷಕ । ಕರುವೆನಲುಸಲೆಸರ್ಪಜಾತಿಗ । ಳುರುವವಿಷವನುವೃಶ್ಚಿಕಂಗಳುಬಿಲ್ವಪಾತ್ರದಲಿ ॥ ನೆರೆಪಶುಗಳ
ಡವಿಯಲಿತೃಣವನು । ಕರದುಕೊಂಡವುವೃಷಭನವನಿಗೆ । ಕರುವೆನಲುಮಾಂಸವನುಸಿಹ್ಮವಮಾಡಿದಂಷ್ಟ್ರಗಳು ॥ ೩೧ ॥ ಗರು
ಡಪಕ್ಷಲಖಿಳಸಚರಾ । ಚರವನಾಪಕ್ಷಿಗಳುಕರದವು । ಗಿರಿಗಳಾಹಿಮಗಿರಿಯತೋರಿವಿಚಿತ್ರಧಾತುಗಳ ॥ ಪರಿಪರಿಯಪಾತ್ರದ
ಲಿಸಚರಾ । ಚರವಿದ್ಯೆದೀಪರಿಯಲಾಪೃಥು । ಧರಣಿಪಾಲನನೇಮದಲಿಕರದವುಸುವಸ್ತುಗಳ ॥ ೩೨ ॥ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವಕರ
ದಳಂದಾ । ಭೂಮಿಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಲಿಧರೆಸು । ತ್ರಾಮಮಾಯಿತ್ತೇನನೆಂಬನುಜನದಸಂಭ್ರಮನ ॥ ಗ್ರಾಮವಡಗಿದುದಖಿಳಭುವ
ನ । ಕ್ಷೇಮವರ್ಧನವಾಯ್ತುವಿದಿತ । ಪ್ರೇಮದಲಿನೀನೆನಗೆಮಗಳೆಂದನುಮಹೀಪಾಲ ॥ ೩೩ ॥ ಪೃಥುಮಗಳುನೀನೆಂದಕಾ
ರಣ । ಪೃಥುವಿಯೊಂದೇಸಕಲಭುವನ । ಪ್ರಥಿತೆಯಾದಳುಧರಣಿಭುವನದಲಂದುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ಪೃಥನಖಂಡಿತನಖಿಳಗಿರಿಕುಲ ।
ಶಿಥಿಲವಾಗಲುಸಮತಳವನಾ । ಪೃಥುವಿಯನುಮಾಡಿದನುನೃಪನಾಬಿಲ್ಲಕೊಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಬಳಿಕನಗರಗ್ರಾಮಪಟ್ಟಣ । ಗಳ
ನುದುರ್ಗಂಗಳನುಸಿಬಿರಾ । ವಳಿಸಖರ್ವಡಖೇಟವರ್ಣನಿವಾಸನಿಕರವನು ॥ ಇಳೆಗೆಮಂಗಳವೆನಲುಮಾಡಿದ । ನಲಘುಮತಿ
ಪೃಥುವಿಂದಮುಂನೀ । ಸ್ಥಳವಿಭೇದವಿದಿಲ್ಲಬಳಿಕಾಯ್ತಿಂದುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ೩೫ ॥ ಇಂತುಸಕಲಜನೋಪಕಾರ್ಯ । ಕಾಂತವಿಗ್ರ
ಹನಾಜ್ಞೆಯಲಿಭೂ । ಕಾಂತೆಕರದಳುಕಾಮಿತವನಾತನನಿರೂಪದಲಿ ॥ ತಂತಮಗೆಜನನಿವಹಸಲೆನಿ । ಶ್ಚಿಂತೆಯಲಿಪೃಥುಕಲ್ಪಿತಾ
ನಾ । ಸಾಂತರವಕೈಕೊಂಡುನಿಂದುದುವಿಧಿತವಿಭವದಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಮತ್ತೆಕಾಲಾಂತರಕೆಬ್ರಹ್ಮಾ । ವರ್ತದೊಳುಸ್ವಾಯಂಭು
ಮನುಸು । ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳುಪ್ರಾಚೀಸರಸ್ವತಿಯಮಳತೀರದೊಳು ॥ ಉತ್ತಮಕ್ರತುಶತವನಾಭೂ । ಪೋತ್ತಮನುತೊಡಗಿದನು
ಸಂಮತಿ । ಋತ್ವಿಜಾದಿಗಳಿಂದಸಾರಸಮಗ್ರವಿಭವದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ಆಮಹಾಧ್ವರಸಾಧನವನಾ । ಭೂಮಿಕರೆದಳುದಧಿಘೃತಕ್ಷೀ । ರಾಮೃತದಮಾರಾಶಿಗಳನೇನೆಂಬೆನದುಭುತವ ॥ ಪ್ರೇಮದಲಿತಮತ
ಮಗೆತಟಿನೀ । ಸ್ತೋಮತಂದುದುರಸವಿಶೇಷವ । ನಾಮಹೀಮಂಡಲದಜನತಮಗುಳ್ಳವಸ್ತುಗಳ ॥ ೩೮ ॥ ಮಧುವನಿತ್ತವು
ತರುನಿಕರನಿರ । ವಧಿಕವೆನಲದ್ರಿಗಳುನಾಲುಕು । ವಿಧವೆನಿಪ್ಪಂನವನುಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟವವನಿಪಗೆ ॥ ಮಧುಮಥನನಂಶಾವತಾರಂ ।
ಗಧಿಕವಹವಸ್ತುವನುದಿಕ್ಕುಗ । ಳಧಿಪತಿಗಳೋರಂತೆಕಂಡುದುಕಾಣಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ॥ ೩೯ ॥ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆಸಕಲಸುರಮುನಿ । ವೃಂ
ದವಂದಿತಚರಣಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವನಾಸಾಕ್ಷಾತಯಜ್ಞಾಧೀಶ್ವರನುಮುಖಕೆ ॥ ಸಂದಣಿಸಿಸುರಸೂತಮಾಗಧ । ವಂದಿಗಳಕಳಕಳ

ದಮೀಂದರ । ವಿಂದಭವಭವಮುಖ್ಯಲೋಕಾಧೀಶ್ವರರುಸಹಿತ ॥ ೪೦ ॥ ದೆಸೆಗಳೆಂಟರಮೂಲೆಗಳುಮಿಗೆ । ಮುಸುಕಿದವುಮಣಿಮಯವಿಮಾನ । ಪ್ರಸರದಲಿಬಹುವಿಧದತಾಕಛತ್ರಚಾಮರದ ॥ ಮಸಕಮಯಮಾಯ್ತುದಿವರೆಯದಾ । ಗಸನೆನಲುಸುರಸಿದ್ಧಕಿಂನರ । ವಿಸರವಿದ್ಯಾಧರಮಹೋರಗರೊಡನೆನಡೆತಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಸನಕನಾರದಕಪಿಲದತ್ತಾ । ತ್ರ್ಯನಘಮುನಿಕುಲಪರುಷದಪರಿ । ಜನದನಂದಸನಂದಮುಖ್ಯಮಹಾಮಹತ್ತಮರು ॥ ವಿನುತದಾನವದೈತ್ಯಗುಹ್ಯಕ । ಜನದಭಾಗವತೋತ್ತಮರಸಂ । ಜನಿತಪರಮೋತ್ಸವದಲಂದೈತಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೨ ॥ ಗರುಡಪಕ್ಷೋದ್ದೀತಸಾಮ । ಸ್ವರದಗಂಧರ್ವೋಪಲಾಲಿತ । ಪರಮಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರಬಿರುದಾವಳಿಯಕಹಳೆಗಳ ॥ ಸುರವಧೂಸ್ವಚ್ಛಂದಗೀತೋ । ಚ್ಚರಿತಚಾರುಗುಣಾವಳೀಸಾ । ಗರದಸಂಪನ್ನಿಧಿಯನಿದಿರಲಿಕಂಡನಾಭೂಪ ॥ ೪೩ ॥ ಆಮಧನ್ಯರದೇವನೋತಾ । ನಾಮಜನ್ಮಾಂತರದಹರಿಪದ । ಸೇವಕನೊಕಾಣಿಸಿಕಲಾಹರಹರಮಹಾದೇವ ॥ ದೇವದೇವನಚರಣಕಮಲವ । ನಾಮಕರುಣಾಸಿಂಧುವ್ರೋರಾ । ಜೀವಲೋಕಜನಯಿಮತನ್ನಪನ್ಯೈಯಿಕ್ಕೈತಂದ ॥ ೪೪ ॥ ವಿಧಿತವಿಭವದಲಖಿಳಜನಸಹಿ । ತಿದಿರುಗೊಂಡರ್ಚಿಸಿದನಂದಾ । ಪದುಮನಯನನಪಾದಪೀಠವನಮಳಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಇದೆಯಲಾತಂನಿಷ್ಟಸುಖಫಲ । ದುದಯನೆನುತಜಭವಸುರೇಂದ್ರ । ತ್ರಿದಶಮುನಿಜನನಿಕರವನುಮಂನಿಸಿದನವನೀಶ ॥ ೪೫ ॥ ಬಳಿಕರುತ್ವಿಜ್ಜನಕರಮನ್ನಿಸ । ಕುಲಲಲಾಮನನಧ್ವರಕಕ್ಕೆ । ಗೊಳಿಸಿದರುದೀಕ್ಷೆಯನುನವನೀತಾನುಲೇಪನವ ॥ ಲಲಿತಕೃಷ್ಣಾಜಿನದನಿರತರ । ತಳೆವಿದ್ರುತಕಾಷ್ಟಯುಧನಿ । ಮಳತದೀಯಮಹಾವ್ರತಸ್ಥಿತನಾದನವನೀಶ ॥ ೪೬ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುವಿದುರಮುಖದನ । ವೀನತೆಯನುಬ್ಬಿಸಿದರಾಪವ । ಮಾನಮಿತ್ರನನಾಗಮೋಕ್ತಯಥಾವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಆನಿಖಿಳಸುತ್ವಿಷ್ಟ್ಯಖೋತ್ತಮ । ಹಾನ್ಯಪಾಲರುಗಳಲಿಮಹಸದ । ದಾನನಿಕರಂಗಳಲಿಮೆರದುದುಮಖಮಹಾವಿಭವ ॥ ೪೭ ॥ ಹವಿಗಳನುಹವಣಿಸುವಸುರಿಪಾ । ಜ್ಯಮನುನಾಲಗೆಗೊನೆಗಳಲಿಸವಿ । ಸವಿದುಸೇದುವದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತದಲಿವ್ಯಮುರಿವ ॥ ದಿವಿಜರಿಗೆಹೊತ್ತಾಯ್ತುಸಲಿಸುವ । ಪವನಸಖನಪರಾಕ್ರಮಕೆಜನ । ನಿವಹಮಾಯ್ತೊಂದೊಲಿದುಕೊಂಡಾಡಿದುದುತಮತಮಗೆ ॥ ೪೮ ॥ ಉಂಬುದಕೆಕಡೆಯಿಲ್ಲದಾನವ । ಕೊಂಬುದಕೆಕಡೆಯಿಲ್ಲಹೊಸದಿ । ವ್ಯಾಂಬರಕೆಕಡೆಯಿಲ್ಲಭೂಷಣಗಳಿಗೆಕಡೆಯಿಲ್ಲ ॥ ಉಂಬಡೊಲಿಮಂತುಡುವಡೊಲಿದಂ । ತೆಂಬಪತಿಜನವಲ್ಲದಂತಿಂ । ತೆಂಬಜನವನರೊಳಗೆನೆರೆಕಾಣಿಸುವಡರಿದಾಯ್ತು ॥ ೪೯ ॥ ಇದ್ದವಿದ್ದಂತಿಹವುಸವೆಯವು । ಭದ್ರಮುಖದಸ್ಮೃತಾದಿರಸದಸ । ಮುದ್ರಮಂನದರಾಸಿಗಳುದಿವ್ಯಾಂಬರಾದಿಗಳು ॥ ಮುದ್ರಿಸದೆಮಾಕ್ತಿಕದನವಮಣಿ । ರುದ್ರರೋದನಭೂಷಣದಹೊರೆ । ತದ್ರಚನೆಹೊಸತಾಯ್ತುಭುವನಚತುರ್ದಶಂಗಳಲಿ ॥ ೫೦ ॥ ಸುರರಿಗಾನೃಪವರನರಾಜ್ಯದ । ನರರಿಗಾಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆಮೋಣಿ । ಧರೆಗೆಭೇದವಕಾಣಿಸುವಡರಿದಾಯ್ತುವಿಭವದಲಿ ॥ ಭರಿತಮಾದುದುಯಜ್ಞಮಾವಿ । ಸ್ತರವೆನಲುನಿತ್ಯಾತ್ಮಜಗದೀ । ಶ್ವರನಕಾರುಣ್ಯದಲಿಲೋಕೋತ್ತರದಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ... ... ॥ ೫೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೮೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಯಜ್ಞಪುರುಷನನೇಮದಲಿಶತ । ಯಜ್ಞನಪರಾಧವನುಮರದನ । ಭಿಜ್ಞದೇವರಸೇವನಾಪೃ
ಥುಪೃಥುಳಗುಣಕೀರ್ತಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುವಿದುರಮಹಾಮಹೀಪತಿ । ಮೌಳಿಮಣಿಮಖವಿಭವವನುಜನ । ಜಾಲದಣಿದುದುದಾನಮಾನಾಶನದವಸದಲಿ ॥ ಹೇಳಲೇನದನಖಿಳಸುರನರ । ಪಾಲಕರಸಂತುಷ್ಟಿಯನುಸುರ । ಪಾಲನೊಬ್ಬನೆಮರುಗಿದನುಮನದೊಳಗೆಮರುಕೊಳಿಸಿ ॥ ೧ ॥ ಒಂದೆರಡುಮೂರದರಪರಿಮಿತಿ । ಯಿಂದನಾಲ್ಕೈದಾರುಕ್ರತುಗಳು । ಸಂದವೇಳೆಂಟಾಕ್ರಮದಲೊಂಭತ್ತುಹತ್ತೆನಲು ॥ ಸಂದಮೀಪರಿಮಿಡಿಮಹಾಕ್ರತು । ವೃಂದವ್ರೋರಂತುತ್ಸವದಲಿರ । ಲೊಂದಕೊರತೆಶತಕ್ರತುಗಳಾದವುಮಹೀಪತಿಗೆ ॥ ಅಕಟಮುಖವ್ರೋಮಾರಿಯೋಸಾ । ಧಕವ್ರೊಮೇಣಿದುತಂನಪದಬಾ । ಧಕವ್ರೊಸವಿಯರಾಯೂಟತನುಸಂತಾಪಘನವಾಯ್ತು ॥ ವಿಕಳಮುಂಡೆಯಗರ್ಭದಂತಾ । ಯ್ತುಕೃತಬುದ್ಧಿಯಲಾಯೆನುತಭಯ । ಚಕಿತನೊಯ್ದನುಕದ್ದುಕಡೆಯಶ್ವವನುಕಳವಳಿಸಿ ॥ ೩ ॥ ಅತ್ರಿಮಹಋಷಿಕಂಡನದನಾ । ಪೃಥ್ವೈರಿಕುಚೇಷ್ಟೆಯನುಪೃಥು । ಪುತ್ರನೊಡೆತೋರಿವೀರನೋಡಾಕುದುರೆಗಳ್ಳನನು ॥ ಚಿತ್ರವೇಷಚ್ಛಂನನೈಧನೆ । ಪತ್ರರಥಮಾರ್ಗದಲೆನಲುಪೃಥು । ಪುತ್ರನೈದಿದನೆಲವೊಸಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಬಿಲುಗೊಂಡು ॥ ೪ ॥ ಆರುತಾನೀತನುಸುರೇಂದ್ರನೊ । ಸಾರತಾಪಸಮರನೊಕೊಂಡಡೆ । ಮಾರಿಬಹುದೆನಗೆನುತಶಂಕಿಸಿವೀರನೆಸದಿರಲು ॥ ಅರುಪಲ್ಲೆಮಗನೆವೇಷವಿ । ಕಾರಿಗಂಜದಿರಂಜದಿರುಬಲ । ವೈರಿತಾನೀಹೋಹವನುಕೊಲ್ಲೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೫ ॥ ಎನಲುಬೆಂಬೊತ್ತಿದನುನಿಲುನಿ । ಲ್ಲೆನುತತಿರುಪಿನೆತೊಡಿಸಿಸೆಳೆದನು । ಮೊನೆಗಣೆಯನೆರೆಚೋರಬಿಡುಬಿಡುಪಶುವನೆಂದೆನಲು ॥ ತನಗಸಾಧ್ಯವಿದೆನುತಸಂಕ್ರಂ । ದನನು

ಸವನದಪಶುವನಾನಿಜ । ಜನಿತವೇಷವನೊಡನೆಬಿಟ್ಟಡಗಿದನುವಹಿಲದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ತಂದನಶ್ವವನಧ್ವರಕೆನೃಪ । ನಂದನನುಘನಸಮರಜಿತನಂ । ಕ್ರಂದನನುಬರಲಧಿಕಸಂತೋಷದಲಿಋಷಿವರರು ॥ ಎಂದರಾವಿ
ಜಿತಾಶ್ವನಾಮವು । ದಿಂದುಮೊದಲಾಗೀಕುಮಾರಗೆ । ಸಂದುದಾಗಲೆನುತ್ತಹರಸಿದರಿಟ್ಟರಾಹೆಸರ ॥ ೭ ॥ ಮತ್ತೆಮರೆಗೊಂಡ್ಯದಿ
ಹೊಕ್ಕನು । ವೃತ್ರರಿಪುಬೇಸರದೆವಿಹ್ವಲ । ಚಿತ್ರನೊಯ್ದನುಕನಕರತುನಾಬದ್ಧತುರಗವನು ॥ ಅತ್ರಿಕಂಡನುಖ್ಯಾತಿಯಲಿನಭ ।
ದತ್ತಲೈದುವಸುರಪತಿಯನೃಪ । ಮತ್ತವಾರಣನೋಡೆನುತತ್ರೋರಿದನುತವಕದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಹೋಲದಿದುಮುನಿನಾಥಕರದಕ ।
ಮಾಲಖಟ್ವಾಂಗಂಗಳೀಕಂ । ಕಾಳವಾಲೆಗಳುಡೆಯೆಪುಲಿದೊವಲುಂಟೆಸುರಪತಿಗೆ ॥ ಬೀಳಹೊಯ್ಕಿಪಟಯನೆನ್ಕೈವಿ । ಶಾಲ
ಮತಿಬೆಂಬತ್ತಿದನುಸುರ । ಮಾಲನನುಲಾವಣನಬಳ್ಳಿಯಜಟಾಯುವೆಂಬಂತೆ ॥ ೯ ॥ ಮಾಪಿಬಿಡುಬಿಡುಹಯವಕೊಂದರೆ । ಪಾಪ
ವಿಲ್ಗನಗಿಲ್ಲೆನುತ್ತತಿ । ಕೋಪನಲಿಕೊಂಡನುಮಹಾಸ್ತ್ರವನೆಸಲುಸುರಪತಿಯು ॥ ರೂಪವನುಬಿಸುಟುಸುರಭಯದಲಿ । ಕಾಪಟಿಗ
ನಡಗಿದನುನೃಪಕುಲ । ದೀಪಬಂದನುಹಯಸಹಿತನಿಜಪಿತೃಮಹಾಧ್ವರಕೆ ॥ ೧೦ ॥ ಚಂಡವಿಕ್ರಮನಶ್ವಗತಿಗಾ । ಖಂಡಲನುತಾ
ನಾವ್ರದನುಕೈ । ಕೊಂಡುಬಿಸುಟನುಮಾಣದಡನಡನಖಿಳಭುವನದಲಿ ॥ ಕಂಡಕಂಡವರ್ಕೈದೆನೆರೆಕೈ । ಕೊಂಡುಕೆಟ್ಟುದುಕುಮತಿ
ಗಳುಮಿ । ಷಂಡಪಥವನುಘೋರತರದುರ್ವೇಷವನುಧರಿಸಿ ॥ ೧೧ ॥ ಮತ್ತೆಸುರಪತಿಕಳುವನಶ್ವವ । ನತ್ರಿಮಹಮುನಿತೋರಿ
ಸುವನದ । ಮತ್ತೆತಹನಾನೃಪಕುಮಾರಕನಿಂದ್ರನನುಜಯಿಸಿ ॥ ಹತ್ತಿಳಿದುಬೇಸರದೆಕದ್ದೊ । ಯ್ಯುತ್ತಿರಲುನಾಕಿಂನುಸ್ವೈರಣೆ ।
ವೆತ್ತರಾಗದಲಾಯೆನುತಪೃಥುನೃಪತಿಹೊರವಂಟ ॥ ೧೨ ॥ ಬಿಗಿದುಚಾಪವಬೆಂನಬತ್ತಳಿ । ಕೆಗಳಬಹಳಾಮರುಷವಹ್ನಿಯು । ನು
ಗುಳುವಾಲಿಯಕಾಣಿವಕುಡಿಮೀಸೆಗಳಹುಬ್ಬುಗಳ ॥ ಜಗದುಪತಿತಂನೊಡನೆಸುರಪತಿ । ಹಗರಣವೆನಾಕಿಂನುಜೀವವ । ತೆಗವೆ
ನೀಗಧ್ವರವಿನಾಶಿಯನೆನುತಖತಿಗೊಂಡ ॥ ೧೩ ॥ ಎಸದಿರೆಸದಿರುಭೂಪಚಾರ್ಯ್ಯ । ವೆಸನಿಯನುಮೋಣನ್ಯವಧೆನಿನ । ಗಶು
ಭವಿದುಮಖದೀಕ್ಷಿತವ್ರತನಿಸ್ಥನಾದಂಗೆ ॥ ಶ್ವಸನಮಿತ್ರನವಕ್ರದಲಿಹೋ । ಮಿಸುವೆನೆನುತಾಕ್ಷಣದಲಭಿಮಂ । ತ್ರಿಸಿದರಾರು
ತ್ವಿಜರುನೃಪನಭಿಮತದಲಾಹುತಿಯ ॥ ೧೪ ॥ ಕೊಂದರೋರುತ್ವಿಜರುಸುರಪತಿ । ಬೆಂದನೋಹಾಯೆನುತಸುರನರ । ವೃಂದ
ವ್ರೋರಂತೊರಲಲೆದ್ದನುಕಂಡುಕಮಲಭವ ॥ ಎಂದನೇನೇನೆನುತರುತ್ವಿಜ । ರಿಂದಿದೇನನುನೆನದಿರಾರಿಗೆ । ತಂದೆಗಳಿರಾಹು
ತಿಯನಭಿಮಂತ್ರಿಸುಪಿರಿದನೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಅರಸ್ಯನೀವ್ಯಜ್ಞೈಸುವಿರಿಮ । ತ್ಯಾಗೇನನುಹಂಣುವಿರಿದ್ಯೆ । ತ್ಯಾರಿಯಲ್ಲಾಯಜ್ಞಪುರು
ಷನುಯಜ್ಞಪತಿನಿಮಗೆ ॥ ಅರುಸುರರೆಂಬವರುಧಿಟದ್ಯೆ । ತ್ಯಾರಿಯಂಗೋಮಾಂಗವಲ್ಲಾ । ಕಾರಣವನೀವರಿಯದವರೇಯೆಂದ
ನಬುಜಭವ ॥ ೧೬ ॥ ಇತ್ತನೋಡಿರೆನೋಡಿರೈವಿ । ಪ್ರೋತ್ತಮರುಸುರಪತಿವಿಹಿತದು । ವೃತ್ತಿಯನುದುರ್ಬುದ್ಧಿತನವನುಮಾ
ಡಿದುಪಪತಿಯ ॥ ಮೃತ್ಯುವಾದುದುಧರ್ಮಪಥಕನು । ವೃತ್ತವಾದುದುಲೋಕವಾಮಾ । ಪ್ರೋತ್ತಮನುಪಾಷಂಡಪಥದಲಿಶಿವಶಿ
ವಾಯೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಸಿದ್ಧಿಯೋನೆಲೆಭೂಪಮಖಸಂ । ವೃದ್ಧಿಯನುನಿನಗಸ್ಯವಿಷಯ । ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳನನಲ್ಲಲೈಲೋಕಾಂತರಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥
ಅಧ್ವರವಿದಚ್ಯುತಪದಾರ್ಪಣ । ಬುದ್ಧಿಕೃತವೆಲೆನಿತ್ಯಶುದ್ಧವಿ । ಬುದ್ಧಪಸ್ತುವನರಿದವಂಗಭಿಲಾಷೆಯಾಕೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಅಗಲಿಂ
ದ್ರನುಶತಮಖನುಭೂ । ಭಾಗದೊಳಗೇಕೋನಶತಮಖ । ನಾಗುನೀನೆಲೆಭೂಪಭೂರಿಯಶೋಗುಣಾಂಬುಧಿಯೆ ॥ ಸಾಗರ
ಕೆಸರಪಿಗಳಸಲಿಲವ । ದೇಗುವದುನಿನದಕ್ಕೆಖೇದಿತ । ನಾಗದಿರುಪುರುಷಾರ್ಥವೆನಗೆನುತಪ್ಪಿದನುನೃಪನ ॥ ೧೯ ॥ ಹರಿಯಪರ
ಮಾಂಶದಲಿನೀನವ । ತರಿಸಿದೆಯಲಾತಂದೆಗೋದ್ವಿಜ । ಧರಣಿಧರ್ಮಮರಪರಿತ್ರಾಣಾರ್ಥದಲಿತನುವ ॥ ಧರಿಸಿಮಾತ್ತವರೊಡ
ನೆಮಲತಡೆ । ಪರಿಹರಿಸವವರಾರುನಾಕೀ । ದುರುಳತನವೇಡೆನುತಸಂತೈಸಿದನುಭೂಪತಿಯ ॥ ೨೦ ॥ ನಳಿನಭವನಿಂತೆನಲು
ಚಾಪವ । ನಿಳುಹಿದನುಕೆಲಬೇದನೀವ । ಬಲವಿರೋಧಿಯನೆಂದುಸಂತೈಸಿದನುಭೂತ್ವಿಜರ ॥ ಬಳಸಿದನುಸಂಪ್ರೀತಿಯನುನೃಪ ।
ತಿಲಕನ ಖಂಡಲನೊಡನೆಮಂ । ಗಳಮಹಾಮಜ್ಜನವಮಾಡಿದನಖಿಳಜನಸಹಿತ ॥ ೨೧ ॥ ಕನಕಮಣಿಭೂಷಣಮಹಾಂಬರ ।
ಜನಿತಧಾರಾವೃಷ್ಟಿಯಲಿಜನ । ಮನದಬಯಕೆಯಬಾವಿಗಳುತುಂಬಿದುದುಷಡ್ವಿಧದ ॥ ವಿನುತಪರಮಾನ್ನಂಗಳಲಿನೃಪ । ವಿನೆ
ಯಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರಸಾಸ್ವ । ದನದಸಂತುಷ್ಟಿಯಲಿದಣಿದುದುಸಕಲಜನಸಹಿತ ॥ ೨೨ ॥ ದಾನಧರ್ಮಂಗಳಿಗೆಭೂಪನಿ । ಧಾನ
ರಾಜ್ಯದವಿಪ್ರರೊಳುಕೈ । ಯ್ಯಾನವೇಕೆಂಬವರಕಾಣೆನುವಿತ್ತಹೀನರನು ॥ ದಾನವೆಂಬುದುಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿವ್ಯ । ದ್ಧಾನುಶಾಸನತು
ಷ್ಟಿಕರವೀ । ಮಾನವೇಂದ್ರಂಗೆಂದುಮಂನಿಸುತಿರ್ದದಖಿಳಜನೆ ॥ ೨೩ ॥ ದಣಿದುದೆಲ್ಲಾಭುವನಜನಮಂ । ನಣೆಗಳಲಿಮಧು
ರೋಕ್ತಿಯಲಿಭೂ । ಪಣವಸನವಾಹನವಿಶಿಷ್ಟಾಭೀಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ತ್ರಿಣವೊದಲುತ್ರಿಪುರಾಂತಕನುಕಡೆ । ಯೆನಿಸಲೇಕುಳ
ದಂತೆಭೂಮಿ । ಗ್ರಣಿಯಸನ್ಮಾನವನುಸತ್ಕಾರಾದಿಸದುಗುಣವ ॥ ೨೪ ॥ ಬಳಿಕಬಹಳಕೃಪಾವನಧಿನೃಪ । ಕುಲಲಲಾಮನಭಾವ
ಭಕುತಿಯ । ಲಲಿತಗುಣಗಣಗಳಿಗೆಘನಪರಿತೋಷವನುತಳೆದು ॥ ಎಳೆನಗೆಯಸುಸ್ನೇಹಜಲಪರಿ । ಲುಳಿತನೇತ್ರದಲೀಕ್ಷಿಸುತ
ದನ । ಜಲನಿಕೇಳಲಾಶರಣದಿಂದಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೫ ॥ ಭಂಗವಾಯ್ತೈಮಖಶತಕೆಸುರ । ಪ್ರಂಗವನದೆಸೆಯಿಂದನುರುಗದಿ

ರಂಗನೃಪಶಿಬಿಕೆಯನ್ನೆಸಪರಿಶೋಭಿಂಭಿಸೂತನೆಲ ॥ ಹಿಂಗಿದವುನೀನೀತನೆಂದೆನೆಯು । ಸಂಗರಕೆಸಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳನೃಪ । ಪುಂಗವನೆಮ
ಚ್ಚಿನೆನುತನಗೆನುತೋಜ್ಞವೆಯ್ದುಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಕ್ಷಮಿಸುವುದುನೀನೀವಿನೋದ । ಭ್ರಮಿತನಪರಾಧವನುನೋಡದೆ । ಸಮ
ತೆಯಲಿಸರ್ವಾತ್ಮಕನುತಾನೆಂದುನೆರೆತಿಳಿದು ॥ ಸುಮತಿಗಳುನಿಂನಂದದವರಿ । ಭ್ರಮೆಗೆಬೆರಳನುಕಡಿವರೆವ್ಯಥಾ । ಶ್ರಮವಲಾ
ಪ್ರದಗ್ಧಂಘ್ರಿಸೇವೆಯಿದೇಕೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಭೂತಪಂಚಕದಿಂದತನುಸಂ । ಭೂತವಾಯ್ತೆಂದರಿದುಹಿರಿಯರ । ದೇತಕಾಸಕ್ತಿ
ಯನುನವಾಳ್ವರುಕಾಯಕರಣದಲಿ ॥ ಈತನುವನಿದನೆಂದರಾನಂ । ದೋತುಸಂಕಲ್ಪಿಸುತದುಃಖ । ವ್ರಾತಸಾಗರದೊಳಗೆಮು
ಳುಗಿಹುದಖಿಳಜಗನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಮಾಲ್ಯವೆನುತಕದ್ವ್ಯಾಕಳ್ಕರೆ । ಜಾಲವನುತಂನವರೆನುತ್ತವೆ । ಶೂಲವನುತಳವಾರನೇ
ರುವಪ್ರೊಲುಮಪಕರಿಸಿ ॥ ಕಾಲಕರ್ಮಾಘನವಹಕರೆ । ನಾಳಿಗಳದುಷ್ಕೃತಕಭವದೊಳ । ಗಾಳುತೇಳುತ್ತಿಹನುಭಯರಹಿ
ತಾತ್ಮನಿವನೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಏಕನವ್ಯಯನಮಳನಪಗತ । ಶೋಕನಕ್ರಿಯನಾತ್ಮನೆಂಬವಿ । ವೇಕವನುನೆರೆಮರದುದೇಹವಿದೆಂ
ನದಾನೆಂದು ॥ ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಯನನುಸರಿಸಿಪರಿ । ಶೋಕಿಸುವದಲ್ಲದೆನಿಜಾತ್ಮವಿ । ವೇಕಿಗಳುಮರುಳಹರೆಮಾಯೆಗೆಮಗನೆಹೇ
ಳೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಮೋಹಮಾತ್ರವಿದಲ್ಲದುಂಟೇ । ದೇಹಧರ್ಮವಿದಾತ್ಮನೊಳುನಿ । ರ್ದೇಹದೊಳುತದ್ದೇಹಸಾಕ್ಷಿಯೊಳಮಳರೂ
ಪಿನೊಳು ॥ ಗಾಹಿಸುವವೇಸ್ನೇಹಚೇಷ್ಟೆಗ । ಳಾಹಸಾಧರ್ಮನೊಳಖಿಳಕರ್ಮದ । ಸಾಹಚರ್ಯವಿದಲ್ಲಕರುಣಾನಿಕೃತ
ನೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅಲ್ಲಿದಿರ್ದಡೆಸುಷುಪ್ತಿಮಾರ್ಗ । ದಲ್ಲಿತೋರದದೇಕೆತಾನೇ । ನಿಲ್ಲದಿರ್ದನೆತತ್ಸಮಾಹಿತಸಾಕ್ಷಿರೂಪದಲಿ ॥
ಇಲ್ಲದಿರಲೆಚ್ಚರುವನೆಂತೈ । ಬಲ್ಲನದನಿಂನಗಮಜಾಸುಖ । ದಲ್ಲಿಮಲಗಿದೆನೆಂಬಮತಿತನಗೆಂತುಹೇಳೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಜ್ಞಾತತತ್ವ
ರೆನುಗ್ರಹದಲಿಂ । ನೀತನುವನೀದೇಹಧರ್ಮ । ವ್ರಾತವನುಬೇರ್ಪಡೆವಿವೇಕವಮಾಡಿನಿಜದೊಳಗೆ ॥ ಆತುನಿಂದಂಗಿಲ್ಲಜನನ
ದ । ಮಾತುಬಳ್ಳಿಕೆತ್ತಣದುತುರಿಯಾ । ತೀತಪದತಾನಾದನಿಜಸುಖನಿಧಿಗೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಮೊದಲಬೆಲ್ಲಾಕರ್ಮವನುಮಾ
ಳ್ಪುದುಮಹಾರಾಧನಕೆನಿಸ್ಸಂ । ಗದಲಿಹೃದಯವಿಶುದ್ಧಿಯದರಿಂದಹುದುನಿಜಭಕ್ತಿ ॥ ಸದಮಳನೆತಾಪೇಳ್ದಿದೀಯು । ಧರ್ಮದಲಿಮ
ತಿಯಹುದಾವ್ರದ್ಯೆಬಳ್ಳ । ಕಿದಕೆದುರ್ಲಭನಾತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಹುದೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಇಂದ್ರಿಯಪ್ರಿಯವೆನಿಪವಿಷಯಾ । ನಂದದೊ
ಳುಸಂಪ್ರೀತಿಮನಕೆಸೆ । ತಂದೆರಾಗತದನ್ಯಾವಿಷಯದಲಿವಿದ್ವೇಷ ॥ ದ್ವಂದ್ವವನುವಿಚಾರಿಸಮಹಾತ್ಮರು । ದಂದುಗಕ್ಕೊಳಗ
ಹದೆಪರಮಾ । ನಂದಪದದಲಿನಿಸ್ಥರೆನಿಸುವರರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಸತಿಸುತಪ್ರಿಯಬಂಧುಭೃತ್ಯಾ । ಶ್ರಿತಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರಾದಿವಿಷ
ಯದೊ । ಳತಿಶಯಾಸಕ್ತಿಯನುಮಾಡದರನಿತ್ಯವೆಂದರಿದು ॥ ಅತಿಥಿಯಂತಿಹುದೆಂನನೇನಿಜ । ಮತಿಯೊಳಗೆಭಾವಿಸುತಸಕಲ । ಕ್ಷಿತಿ
ತಳನಸಲಹುವುದುನೀನೆಲೆಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ನಡೆಸಮಾಹಿತನಾಗಿಮಮತೆಯ । ಸಡಿಲಿಸುತಸಕಲದಲಿಕಂಡಪೆ । ತಡೆಯ
ದಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರನಿಲ್ಲಿಗೈತರಲು ॥ ಪಡವೆನಿಂನಿಷ್ಟವನುಯಾತ್ರೆಗೆ । ಕೆತುಗುತದೆಪರಿವಾರವರವನು । ಕೆಡುವವೆತೋಲಿದುದವೇ
ಡಿಕೊಳ್ಳೆಲೆಮಗನೆನೀನೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ತುಷ್ಟನಾದೆನುಮಗನೆತಾನಿ । ನ್ನಿಷ್ಟಗಳಿಗಿಲ್ಲೀವಿರೋಧವ । ಬಿಟ್ಟುದಕೆಘನವಾಗಿನೊಚ್ಚಿ
ದೆನುಳಿದಮಾತೇನು ॥ ಮುಟ್ಟಲರಿಯವುಜನತಪಂಗಳು । ಮುಟ್ಟಲರಿಯವುಯೋಗಪಥಗಳು । ಕಟ್ಟುವತವೆನುಸಕಲಭೂತದ
ಯಾಪರರಿಗೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಎನುತಕಣಾಸಂನೆಯಲಿಸುರಮ । ಉನನುನೋಡಲುನೃಪತಿಯಂಘ್ರಿಗೆ । ಕನಕಮಣಿಗಣನಿಕರವೀ
ರಾಜನವಮಾಳ್ಪಂತೆ ॥ ವಿನಯದಲಿತಲೆವಾಗಲವನಿಪ । ನನುದಯದೆಲೆತ್ತಿದನುವಾಚಿಕೆ । ನಿನಗದೇತಕೆಯೆನುತಕ್ಕೈಪಿಡನುಸುರ
ಪತಿಯ ॥ ೩೯ ॥ ಬೇಡುವರವನುಮಗನೆತಡವನು । ಮಾಡದಿರೆನುತ್ತಸುರರಿಪುಕ್ಕೈ । ನೀಡಿನಿಂದನುಗರುಡನಂಗದಮೇಲೆಕರ
ತಳವ ॥ ರೂಢಿಯಲಿಸಮತಳಿಪಿದಂಘ್ರಿಯ । ಜೋಡಿಗಳಮೆಲುದಳದಲೊಪ್ಪಿರೆ । ನೋಡುತಿರ್ದನುನೃಪನನೆಸವಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ
ದಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಅರಸನಪ್ಯತನಂಪ್ರಿಕಮಲವ । ನುರದೊಳಗೆಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಹೃದಯಾಂ । ಬುರುಹದೊಳಗೆಲೆದೇವಮಾಣದೆಮರೆಯ
ದಂದದಲಿ ॥ ಇರಿಸಬಿಜಯಂಗೈವುದೆನಗಿದೆ । ವರವಿದೇಜೀವನವಿದೇನಿಂ । ನುರುದಯಾವೃತಭರಿತವೀಕ್ಷಣದಸಿದ್ಧಿತನಗೆಂದ ॥ ೪೧ ॥
ಸಿರಿಯೊಡನೆಸಂಭ್ರಮಿಸುವುದುಸಂ । ಗರವಿದೆಂನದುತಂನದೆಂದೆಂ । ಬೆರಡುದುಸ್ತರಮಮತೆಗಾಶ್ರಯವಾದುದಿಬ್ಬರಿಗೆ ॥ ಸರಕು
ಮಾಡದೆತಂನನೀನಿಜ । ಶರಣಜನಸಂಸಾರತನದಲಿ । ಕರಗುವುದನೆಂತೀಕ್ಷಿಸುವರಾಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯರು ॥ ೪೨ ॥ ಚಿತ್ತನೆಂನ
ಲಿತಿಂಬತಂನಲಿ । ಕೃತ್ಯವೆಂಮಲಿಕರಣತಂಮಲಿ । ವರ್ತಿಸುವೆನೀನಿಂತುಭಕ್ತಾಧೀನವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ನಿತ್ಯಸುಖರೂಪಂಗೆವಿಷಯಾ ।
ಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದರಿಂದಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ಹೊತ್ತಹರಿಬವದೇವ್ರದಂಜಿವುನೇವಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಕರುಣಿಸೆನಗೆಲೆದೇವವರವನು । ಪರ
ಮಭಾಗವತಾನನಾಂಬುಜ । ಪರಿಗಳಿತವೊವನಭವಚ್ಚರಿತಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಬೆರಸಿಕೆನುಮನಗಳಲಿಸಲೆತ । ತ್ಪರನೆನಿಸಿಕಿವಿ
ಗುಡಿತೆಗಳಲು । ದರಿಸಿಬಿಡದಿಂಟುವಮಹಾಭಾಗ್ಯವನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಒಲ್ಲೆನಾನೀರಾಜ್ಯವನುತಾ । ನೊಲ್ಲೆನಾಸ್ವರ್ಗವ
ನುನಿಜಪದ । ವಲ್ಲನೈಕಪರಾಯಣಾನುನಿಜಗುಣಗಣಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಇಲ್ಲದಾಮೋಕ್ಷವನುನಿಜಕೈ । ವಲ್ಯಸಿದ್ಧಿಯನಾವುದನುತಾ ।

ವ್ರೊಲ್ಲೆನೀವ್ರದುಭಾಗವತಸಂಗವನುಕನಗೆಂದ ॥೪೫॥ ಬಳಿಕತಾನಂಜುವೆಭವಭಯ । ಜಲಧಿಯ ಗಂಗೋಷ್ಪದವಲಾನಿಂ । ನೊಲವಿನವರೊಲವಿನಕಟಾಕ್ಷವದೆನಗೆದೊರಕೊಳಲು ॥ ಸಲೆಕೃತಾರ್ಥನೆನುತ್ತಹರಿಪದ । ಜಲರುಹವನಾನಂದಬಾಷ್ಪ । ದಳಯಲದ್ದಿದನಡಿಗಡಿಗೆಬಿಡಲಾರದವನೀಶ ॥೪೬॥ ನಿಲ್ಲುನೀನೆನುತೋವಿದನುಕರ । ಪಲ್ಲವದೀವನಿಪನಸಲಿಸಿದೆ । ನೆಲ್ಲವನುಸುಖಿಯಾಗುನೀನೆನುತಪ್ಪಿಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿ ॥ ನಿಲ್ಲನೇತಕೆಹಾಯೆನುತಜನ । ವೆಲ್ಲನುರುಗುತ್ತಿರಲುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನುಕೈಕೊಂಡನಂತರ್ಧಾನಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥೪೭॥ ಅತ್ತಲಾನುರನ್ನರಿಗವಾಸವ । ಚಿತ್ತವಿಸಿದನುಸಕಲಜನಸಹಿ । ತತ್ತಲಭಿಮುಖವಾನೆವ್ಯಮಿಕ್ಕಿದನುಧರಣೀಶ ॥ ಉತ್ತಮರುತವುತನುಗೆತನುವನು । ತೆತ್ತಿಸಿದರವನಿಯಲಿನೃಪಪುರ । ದತ್ತಲೈದಿದನೊಲಿದುನಿತ್ಯತುವನುಸಭಾವಿಸುತ ॥ ... ... ॥೪೮॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೭೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ನೀಗಿದನುಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಭೋಗಾ । ಭೋಗದಲಿಕೃತಪುಣ್ಯಪಾಪವ । ಯೋಗಿವರರೋಲವಿನಲಿ
ನಿಂದನುಪೃಥುನಿಜಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ವಿದುರಕೇಳ್ಳೈಸಕಲಲೋಕಾ । ಭ್ಯುದಯಕಾರಣಮೂರ್ತಿನೃಪಕುಲ । ವದನದರ್ಪಣನೆಸವಗಂಗಾಯಮುನೆಯಂತರದ ॥ ಸದಮಳಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಕೃತನಿಜ । ಸದನನಾಗಿವುಕುಂದಚರಣಾ । ಸ್ಪದನೆನಿಸಿಭೂಮಂಡಲವನೋವಿದನುಧರ್ಮದಲಿ ॥ ಆಧಿಗಳಭಯವಿಲ್ಲಘೋರ । ವ್ಯಾಧಿಗಳಭಯವಿಲ್ಲನೋಣಾವಿ । ರೋಧಿಗಳಭಯವಿಲ್ಲತಾಪತ್ರಯದಭಯವಿಲ್ಲ ॥ ಸಾಧುಗಳಸಜ್ಜನರುಸುಕೃತಾಂ । ಬೋಧಿಗಳುಷಡ್ವರ್ಗವೈರಿನಿ । ರೋಧಿಗಳುಸತ್ಪುರುಷರಾಪೃಥುರಾಜ್ಯದೊಳಗೆಂದ ॥೨॥ ನೋವನರಿಯರಕಾಲದಲಿಧಿಟ । ಸಾವನರಿಯರುದುಃಖವೆಂಬುದ । ದಾವದೇಶದವಸ್ತುವೆಂಬರುನಿತ್ಯಸುಕೃತಿಗಳು ॥ ಭಾವದಲಿಸಂತತವುಕೊಂದವ । ದಾವಧಾನದಚಿಂತೆಯಲ್ಲದೆ । ತಾವದಾವದನರಿಯರೀಭವಗಿವದದುಸ್ಥಿತಿಯ ॥೩॥ ಸಾವುವೆಂಬುದುಪಾಯವ್ರೊಂದೇ । ಭೂಮಿಪತಿಗಖಿಳಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ । ಸೀಮೆಯೆಂಬುದುನುಡಿದುದೇನೃಪವರನರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ಕ್ಷಾಮವೆಂಬುದುದುಷ್ಕೃತಕ್ಕಾ । ಕ್ಷೇಮವೆಂಬುದುಮೋಕ್ಷಪದವಿಗೆ । ನಾಮವಲ್ಲದೆಬೇರೆಬೆಸಗೊಳಲಿಲ್ಲಲೋಕದಲಿ ॥೪॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ. ಪಿತೃಪತಿಗೆಸುರಪನಿಗೆಸ್ವಾಹಾ । ಪತಿಗೆರಕ್ಷಾಪತಿಗೆನಿಜಪತಿ । ಸತತಗೌರೀಪತಿಗೆನದಿಪತಿಯಾದಸಾಂಪತಿಗೆ ॥ ಸುತಗುಣಗಳಾವಾವವವ್ರಭೂ । ಪತಿಯಬೆಸದವ್ರಭೂಪತಿಯಗುಣ । ತತಿಗಳಾಸುರಪತಿಗಳಿಗೆಸಾಧಿಸುವಡರಿದಾಯ್ತು ॥೫॥ ಒಂದುದಿನಸದ್ರದಲಿನೆರದುದು । ಮಂದಿಭೂಮಂಡಲದಪರಿಜನ । ವೃಂದವಿಪ್ರಕ್ಷತ್ರವೈಶ್ಯಾಘ್ರಿಜರುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ಸಂದಣಿಸಿದುದುಸಕಲಜನಧರೆ । ಕಂದೆರೆದವೋಲಖಿಳಭುವನಾ । ನಂದಸಿದ್ಧಿಗೆಜನ್ಮಭೂಮಿಯವ್ರೋಲುತಂಜಿಸಿತು ॥೬॥ ಎಸದುದದರೊಳುರಾಜಋಷಿಗಳ । ವಿಸರವಾಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಕುಲಸುರ । ರುಷಿಸಮಾಜಮಹಾರ್ಣವದಮಾರಾಂಕವೆಂದೆನಲು ॥ ವಸುಮತೀಪತಿಯನಿಬರನುಪ್ರಾ । ಜಿಸಿದನಾಸನಪಾದ್ಯಮುಖಷೋ । ಡಶಗಳಲಿವ್ಯೈಯ್ಯಕ್ಕಿಸಿಂದನುಸಭೆಯಸಂಮುಖಕೆ ॥೭॥ ಚಾರುಗಾತ್ರದಮುದಿತವಕ್ತ್ರದ । ಚಾರುಕಮಲದಳಾಭನೇತ್ರದ । ಚಾರುದಂತದ್ಯುತಿಯಬೆಳಗುವಚಾರುಕುಂಡಲದ ॥ ಚಾರುಕೇಶದಕಂಬುಕಂಠದ । ಚಾರುವಕ್ಷಸ್ಥಳದತೋಳ್ಗಳ । ಚಾರುಸರ್ವಾವಯದಕಾಂತಿಯಲೆಸೆದನವನೀಶ ॥೮॥ ಉಟ್ಟದಿವ್ಯಾಂಬರದಮೇಲಳ । ವಟ್ಟಮಣಿಮಯಕನಕಸೂತ್ರದ । ತೊಟ್ಟಮುಕ್ತಾಹಾರಮಣಿಕೇಯೂರಕಂಕಣದ ॥ ಪಟ್ಟಬಂಧದಲೆಸೆವಭಾಳದ । ಸೃಷ್ಟಿಪತಿಕನಕಚ್ಛವಿಯನೆಡೆ । ನೆಟ್ಟದಂಗಚ್ಚವಿಯಲಾಸಭೆಯೊಳಗೆರಂಜಿಸಿದ ॥೯॥ ನಿಂದುಸಭೆಯೆಲಿನೃಪತಿತಾರಾ । ವೃಂದಮಧ್ಯದಲೊಗೆದುಕೋರ್ಪನು । ಳೇಂದುಮಂಡಲದಂತೆಶಿಶಿರಾಪಾಂಗದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಸಂದಸಭ್ಯಾವಳಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಮಂದಹಾಸದ್ಯುತಿಯಕೌಮುದಿ । ಯಿಂದವನವನುಹರಿಸಿಬಿಂನಹಮಾಡುತಿಂತೆಂದ ॥೧೦॥ ಎಲೆಸಭಾಸದರಿರಮುನೀಂದ್ರರಿ । ರೆಲೆನೃಪಾಲರಿರಖಿಳದೇಶಾ । ವಳಿಸಮಾಗತರಿರೆಸದಾಚಾರೈಕನಿಷ್ಠರಿರ ॥ ತಿಳಿಯಬೇಹುದುಧರ್ಮತತ್ವದ । ನೆಲೆಯನೆಂನಂತಸ್ಥವನುನೀ । ವ್ರೊಲಿದುಚಿತ್ತೈಸೊದುಸಲುಗೆಯಬಿಂನಪವನೆಂದ ॥೧೧॥ ಇದೆಯಲಾನೃಪಚಿಹ್ನವಾಜಗ । ದುದರನಾಜ್ಞೆಯಲೆನಗೆಸಂಭವಿ । ಸಿದುದುಸಕಲಪ್ರಜೆಗಳನುಧರ್ಮದಲಿರಕ್ಷಿಸುವ । ವಿದಿಭಾರವಿದೆಂನದೆನಗಾ । ಪದುಮನಾಭನೆಸೇವ್ಯನಾವಂ । ಗದಲಿಮರನಡೆಬಹಳಪಾತಕಿಯಹೆನಲಾಯೆಂದ ॥ ವೇದವಿದರುಪದೇಶವನುನೃಪ । ರಾದರಿಸಿಪತಿಕರಿಸಿತಂನಯ । ಮೇದಿನಿಯಷಷ್ಠಾಂಶಕರವನುಕೊಂಡುಜೀವಿಸುತ ॥ ಬಾಧಿಸದೆಧರಲಾಭವನುಸಂ । ಪಾದಿಸದೆಧರ್ಮದಲಿರಲುಕವು । ಲೋದರನುಸಂತುಷ್ಟನಹನಖಿಳಾಸುರರುಸಹಿತ ॥೧೩॥ ದುರ್ಲಭವದಾವ್ರದುಬಳ್ಳಿಕಸಿರಿ । ವಲ್ಲಭನುಸಂತುಷ್ಟನಾಗಲು । ಸಲ್ಲಲಿತವೆಂದೆನಿಸಿದಿಹಪರಲೋಕಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ಬಲ್ಲವರುಬಯಸುವರೆಬಾ

ಹಿತ । ರಲ್ಲಿದಾಜಗದೇಕಪತಿಕೈ । ವಲ್ಯನಾಥನಪದವನಲ್ಲಿದೆಪರಿಭವವನೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ರಾಯನಾನೆಂದುಬ್ಬರಿಸುತಂ । ನ್ಯಾಯದ
ಲಿದಂಡಿಸುತಧನವನು । ನಾಯಮಡಿಪೋನಕ್ಕೆಜೋಡಿಸಿಫಲ್ಗಳಿಸಿದುರಿತವನು ॥ ಆಯುವನುಕೀರ್ತಿಯನುಸಿರಿಯನು । ಕಾಯುವ
ನುಪತಿಸುತಗೃಹಾಪ್ತನಿ । ಕಾಯುವನುವರೆನಿಂಗಿನರಕದಲಾಳುತಿಹರೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ರಾಯತನವೆನಗೆತ್ತಣದುನಾ । ರಾಯಣನದ
ಲ್ಲದೆವಿಚಾರಿಸಿ । ರಾಯರಿದರೊಳಗಾರುಸಚರಾಚರಜಗಂಗಳಲಿ ॥ ರಾಯರೆನಿಸುವಸಕಲಸುರನರ । ರಾಯರಿಗೆತಾನೊಬ್ಬನೇಧಿ
ಟ । ರಾಯನಲ್ಲದೆಬರಿಯವಾತಿನರಾಯರಾವೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ವರ್ಣನಾಲ್ಕಾಶ್ರಮಗಳೆರಡು । ತ್ಸಂನವಾದಪದಾವನೊಬ್ಬನ । ಮ
ನ್ನಣೆಯಮುಖನಾಡನುಖ್ಯಾಪಯವಸಂಸ್ಥೆಯಲಿ ॥ ಇಂನುಮಾವರೆಜನ್ಮಭೂಮಿಯು । ನೃಥಾಮತಿವೃತ್ತಿಯಲಿಸಿ । ಪಂಸ
ಸೌಖ್ಯದನೊಲುವಡಿಸಪರಲೋಕಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೧೭ ॥ ಉದುಸಿವಿತ್ತವಮುಕುಂದದಪದಯುಗ । ಪದುಮವನುಪೂಜಿಸುವುದೆಲೆ
ಸದು । ಹೃದಯರಿರಸಭ್ಯರಿರಸಲೆಸಂಪನ್ನಗುಣಗಳಿರ ॥ ಇದೆಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಕರವ । ಭ್ಯುದಯಕರನಿಮಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ । ಪ್ರದವೆ
ನಗೆನೀವ್ಮಾಳ್ಪನುಗ್ರಹವಿದೆಯಲಾಯೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ನೀವಿದಕ್ಕನುಮೋದಿಸುವುದೆಲೆ । ದೇವಋಷಿಪಿತೃಗಳಿರನಿಂಮುಕ್ಕ । ಮಾವಲೋಕನದಿಂದಮತಿಸೇರುವುದುಧರ್ಮದಲಿ ॥ ನಾವಿ
ದಕೆಸಕರುತಫಲ । ಮೂವರಿಗೆಸರಿಪಾರಲೌಕಿಕ । ವಿವಿಧಾನವಿದಖಿಳವೇದಾಭಿಜ್ಞಮತನೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಉತ್ತಮರಿರವಧ
ರಿಸುವುದುಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುಕೆಲಕೆಲರನಿರ್ಮಳ । ಚಿತ್ತದಲಿತೋರ್ಪಂತೆತೋರ್ಪನೆಸಕಲಜೀವರಿಗೆ ॥ ಉತ್ತಮಾಧಮಭಾ
ವವಾಗದೆ । ವೃತ್ತಿಕೆನೆತ್ರೇಜೋವಿಶಿಷ್ಟತೆ । ವೆತ್ತುತೋರ್ಪಂಶದವೊಲೇಕೆಲ್ಲಾಂಶಪಿರದೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಬಲ್ಲನಾವನುಮನುಸುತ
ರುನೆರೆ । ಬಲ್ಲರಾಧ್ಯವದೇವನಾಸಿರಿ । ವಲ್ಲಭನನಸ್ಮೃತಿತಾಮಹನಂಗನೃಪಬಲ್ಲ ॥ ಬಲ್ಲರಾಕಮಲಜಭವಾಧ್ಯರು । ಬಲ್ಲವರುಕೆಲ
ರಿಹರಂಗಳೂ । ಅಲ್ಲದಿಹರೇಸನಕನಾರದಮುಖ್ಯಮುನಿವರರು ॥ ೨೧ ॥ ಎಂನತಂದೆಯುಪೋಲುದುಷ್ಕ । ವರ್ಣನ್ವಿತರುಜನಿ
ಸುವರೆವಿದಿತನೃ । ಪಾನ್ವಯದಲಾತನಲಿಮಾಳ್ಪದನುಗ್ರಹದಮತಿಯು ॥ ಮಾಂಸಿಸುತನೀಂಪೊಲಿದವರುಸಂ । ಪಂನರಹರಲ್ಲದಡೆ
ಮೇಣವಿ । ಪಂನರಹದೀನಿಮಗೆಸರಿಯಹದೈವವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೨ । ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗಾಮುಕುಂದನ । ಚರಣಕಮಲಪರಾಗರ
ತಿಯನು । ಧರೆಗೆನೀವೇಸಿಂಚಿಸುವುದೀಮತಿಯನೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ ಧರಿಸಿತೋರ್ಪುದುತತ್ಪದಾಬ್ಜ । ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲ್ಲದೆಕೃತಾಂತನ । ಥ
ರವತಿದ್ದುವತಿಳುಹುವಂದವನರಿಯೆನಾನೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಆವನಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳದ । ಸೇವೆಯಲಿಮತಿಜನಿಸಲಾಕ್ಷಣ । ಬೇ
ವುದಘಕುಲದಡಪಿಕರತಳಗತವಲಾಮೋಕ್ಷ ॥ ಅವಿರಿಂಚಿಮಹೇಂದ್ರಸುರಜನ । ಸೇವಿತಾಂಘ್ರಿಯನಕಟಪಾರವನ । ದಾವಕೃತ
ವಿದರೆಲೆಮಹಾತ್ಮರಿರೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೨೪ ॥ ಆವಧನ್ಯರದೇವನೋತಾ । ನಾವಜನ್ಮಾಂತರದಘನಸುಕೃ । ತಾವಳೀಸಂಪದದ
ಬೆಳೆಸಿರಿವಂತನೋಮೇಣು ॥ ಆವನೊಬ್ಬನರಾಜ್ಯದಲಿನೀ । ನೀವಿವಿಧಮಖಗಳಲಿನೆರದಾ । ದೇವದೇವರದೇವನನುನೆರೆಪೂ
ಜಿಸುವರೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಆರಮುಖವಮರಿಗೆದಣಿವನ । ದಾರಮುಖದಲಿಸವಿಸವಿದುದ್ಧೆ । ತ್ಯಾರಿಸಮತಹನ್ಯಕನ್ಯಪರಾವೃತಾಂ
ನವನು ॥ ಆರಪದಧೂಳಿಯನುಧರಿಸುವ । ನಾರನಾನೆಂದೆಂಬನೊಲಿದಾ । ಧಾರುಣೀಸುರರಲ್ಲದನ್ಯಥದೈವವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಶ್ರೋತ್ರಿ
ಸುರೋತ್ತಮಮುಖದಲೊಲಿದ । ಚ್ಯುತನುದಣಿದುಂಬಂತೆಜಠವಹ । ಹುತವಹನಮುಖದಿಂದಸವಿಸೆಂತುಷ್ಟನಾಗನಲ ॥ ಕ್ರತು
ಗಳನುನೀವ್ಮಾಡಲಹವಾ । ಕೃತಕೃತಾರುನೀವಲ್ಲನಿಂಮಿಂ । ದತಿಶಯದಪರದೈವವನುನೆರೆಕಾಣೆನಾನೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ನೀವೊಲಿ
ದಡಳವಡುವುದಾರಾ । ಜೀವಲೋಚನನೋವುಸಕಲಸು । ರಾವಳಿಗಳೊಲವಹುದಸ್ಕೆಹರಿಯೆಲವುಸೇರಿದಪೆ ॥ ಪಾವನಕೆಪಾವ
ನರುನಿಂಮವೊ । ಲಾವದೈವವಭೀಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯ । ನೀವುದೀನಿಂಮಡಿಗಳಿಗೆಪೊಡವಂಟೆನಾನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಎನಲುನೆರೆದಸಭಾವ
ನಧಿಪೇ । ನೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದುದುಭೂಪನ । ವಿನಯಗುಣಮಾಧುರ್ಯಮಹಿನೆಲಂನತಿಯನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ದನುಜಹರನವತಾ
ರವಲ್ಲಾ । ಜನಪನಿನಗೀಮಾತುಚಿತ್ರವೆ । ಜನಿಸಿತೆಂಬುದುಲೋಕಸಂಗ್ರಹವೆನುತಮಾತಮಗೆ ॥ ೨೯ ॥ ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚಲುನೀನ
ವೋಲಾ । ರಚ್ಯುತನಪದಕಮಲಭಕುತಿಯ । ನೆಚ್ಚರಿಸುತಡಿಗಡಿಗೆನಯನುಡಿಗಳಲಿಸಿಂಚಿಸುತ ॥ ಬಿಚ್ಚಿನೇದಪುರಾಣದರ್ಥದ ।
ಮುಚ್ಚಯದಸರಹಸ್ಯವನುಸಲೆ । ಸಚ್ಚರಿತನಿನ್ನಂತೆಬೇರುವರಾರುಮಾಜಗಕೆ ॥ ೩೦ ॥ ಅರುಧಿಪವೆಂಮಂತೆಧನ್ಯರ । ದಾರು
ಕೃತಕೃತ್ಯರುಸನಾತರು । ಭೂರಿಭಾಗ್ಯಾಧಿಕರುಧರ್ಮದಪಥೈಕಭಾವಿತರು ॥ ವೀರನೀನೆಮಗೊಡೆಯನಾಗಿಮು । ರಾರಿಯಂಶದ
ಲುದಿಸಿಕರುಣೆಯೊ । ದಾರನಿಧಿಸಿಂಚಿಸುವೆಧರ್ಮವನೆಂದುದಖಿಳಜನ ॥ ೩೧ ॥ ಎನುತಿರಲುಗಗನದಲಿದಶಶತ । ದಿನಕರಪ್ರಭೆಯಂ
ತೆಹೊಳಹೊಳ । ವನುಪಮಪ್ರಭೆಯಂತಿಳಿದುದಾಕಸ್ಮಿಕದಲಿಳೆಗೆ ॥ ವಿನುತಪುಣ್ಯೋದಯವಬೆಳೆಸಿರಿ । ಯೆನಲುಮ್ಯದೇರಿದ
ರುಬಳ್ಳಿಸಲು । ವನುಪಿಷರಜಯುರವದಲಾಸನಕಾದಿಯೋಗಿಗಳು ॥ ೩೨ ॥ ದೂರದಿಂದಿಳಿತಹುದಕಾಣುತ । ಧಾರುಣೀಪತಿತ
ತ್ವವಿದ್ಯಾ । ಧಾರಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಮನವನುಸಕಲಜನಸಹಿತ ॥ ಸೂರಿಗಳಿಗಿದಿರಾಗಿನಡೆದನು । ದಾರತೇಜೋನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿಗೆ ।
ಸೇರಿದಸುಗಳಸಾರ್ಚಿಸುವಭರದಿಂದನಡೆತಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಹಿರಿಯರಿಂಗಿದಿರಾಗಿಹೋಗದ । ಡಿರವೆಪ್ರಾಣಂಗಳಾಕಿರಿ । ಯರೊ

ಳಗಭ್ಯುತ್ಥಾನವನುಮಾಡಿದಡೆಬಹುವಾಗಿ || ಅರಸನಖಿಳಸದಸ್ಯಜನಪತಿ | ಕರಿಸಿಕೊಂಡಂತನುಳತರವಿ | ಷ್ಟರಗಳಲಿಕುಳ್ಳಿರಿ
ಸಿಪೂಜಿಸಿದನುಮುನೀಶ್ವರನ || ೩೪ || ಉತ್ತಮಕ್ಷಿತಿಪಾಲನಾಮುನಿ | ಸತ್ತಮರನಿಜಚರಣಕಮಲವ | ನೊತ್ತಿತೊಳದುತದಂ
ಘ್ರಿತೀರ್ಥೋದಕದಲಿಶೀಲಾಡಿ || ಚಿತ್ತದನುರಾಗದಲಿಮಂಗಳ | ಮೂರ್ತಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತತೂಗಿದ | ನುತ್ತಮಾಂಗವನಡಿಗಡಿಗೆ
ನಿಜಧನ್ಯತೆಯನೆನುತ || ೩೫ || ಭೂಮಿಪತಿತಲೆವಾಗಿವಿನಯದ | ಲಾಮಹಾತ್ಮರದರುಶನದಸು | ಪ್ರೇಮನಯನಾಮೃತಸವನು
ಪ್ರದಲಪ್ಪನಡಿಗಡಿಗೆ || ರೋಮಹರುಷದಲುಧ್ರುತಾಂಜಲಿ | ತಾಮರಸನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೆಸು | ಕ್ಷೇಮವೇನಿಂಮಡಿಗಳೆಲವೆಮಗಾ
ಬ್ರಿವೆಂಕೆಂದ || ೩೬ || ನಿಂಮಡಿಗಳನಕೇಳುವರೆಧಿಟ | ನೆಂಮಪೂಲಜ್ಞಾತತತ್ವರೆ | ಬೊಂಮನಿಷ್ಠರಿಗುಂಟೆಕುಶಲಕ್ಷೇಮ
ವಾರ್ತೆಗಳು || ಒಂಮೆಯುಸಮಾಜಾವಿನೋದವಿ | ಕರ್ಮದೂರರಿಗಖಿಳವಿಷಯಾ | ಹಮ್ಮಮತೆಗೊಳಗಾಗದಾತ್ಮಾನಂದತೃಪ್ತ
ರಿಗೆ || ೩೭ || ಆವಸುಕೃತದಸಿದ್ಧಿಯೇವೆಮೇ | ಶಾವಭಾಗ್ಯದನೆಳಸಿಬಹು | ನ್ಯಾಮವಲ್ಲೀಸಂಚಿತತಪಸ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಂಪದ
ವೊ || ಭಾವದಲಿನುರದೊಂಮೆನೆನಡೆ | ಜೀವರಘವನುಸುಡುವಸುರವರ | ಸೇವಿತಾಂಘ್ರಿಗಳೆಂತುಗೋಚರರಾದಿರೇನೆಂದ ||
ಇನುಮುಕುಂದನಕರುಣದಲಿಸೇ | ರಿದುದಲಾತನಗಂದುವರದು | ಜ್ಞದಲಿನೇಮಿಸಿದುವೆಸಂಭವಿಸಿತ್ತಲಾತನಗೆ || ವಿದಿತಮೀ
ಭವಸಾಗರವದಾಂ | ಟಿದೆನುದಾಂಟಿದೆನಾರುಕಂನರಂ | ದದಸನಾಥರುಸಕಲಭುವನದೊಳೆಂದನವನೀಶ || ೩೯ || ಅವನೆಧನ್ಯ
ನುಪೂರ್ಣಪುಣ್ಯನು | ಭುವನದೊಳುಹರಿಭಕ್ತರಾವನ | ಭವನದಲಿತೃಣಭೂಮಿಜಲವಾಕ್ಪ್ರೀತಿಮಾತ್ರದಲಿ || ಪ್ರವರನಹಪೂ
ಜಾವಿಧಿಗೆಸೇ | ರುವನುನಿಂಮಿಷ್ಟಾರ್ಥವಾದಡೆ | ಯುವನುನಿರ್ಧನನಾದಡತಿಧನವಂತನವನೆಂದ || ೪೦ || ಧನಿಕನಾದತದೇನ
ದಾವನ | ಮನೆಗೆನಿಂಮಂದದಮಹಾತ್ಮರ | ವಿನುತಪಾವನಪಾದತೀರ್ಥವದಿಲ್ಲಮರದಾಗಿ || ಧನವದೇನಿದ್ದೇನುಪಾವಿನ | ಮನೆ
ಗೆಸರಿಯಹುದವರಕೆಭಾಗ್ಯವ | ದೆನಿಸಲರಿಯದುಧನವಿಹೀನನುನೋಳ್ಪಡವನೆಂದ || ೪೧ || ಬದುಕಿದಡೆಫಲವೇನುಹಲಕಾ | ಲದಿ
ನವಾಂತರದೊಳಗೆಹೆಂಮರ | ಬದುಕಿದಂದದಲೀಭವದ್ವಿಧಪುಣ್ಯಪೂರುಷರ || ಪದರಜಕೆಮರದೊಂಮೆತಲೆಯಾ | ನದೆತದುಕ್ತಿ
ಸುಧಾಮುಕುಂದಾ | ಭ್ಯುದಯವನುಕಿವಿಗೇಳದವರಾಯುಷ್ಯವೇಕೆಂದ || ೪೨ || ಲವನಿಮಿಷನಿಮಿಷಾರ್ಧವಾಗಲಿ | ಸವನಿಸ
ಲಿಸತ್ಸಂಗವೆಲ್ಲಾ | ಭವಪರಿಶ್ರಮಹರವಲಾಸಂಸಾರತಪ್ತರಿಗೆ || ರವಿಯಿದಿರಕಂಗಳಿಗೆಕತ್ತಲೆ | ಕವಿಯಲರಿವುದೆನಿಂಮಿದಿರಿಲೀ|
ಭವತಿಮಿರಬಾಧಿಸುವುದೆಂತ್ರೆನಗೆಂದನವನೀಶ || ೪೩ || ಕ್ಷೇಮವೆಂಬುದುತಾನದಾವುದು | ಕಾಮಕರ್ಮಾಧೀನಕರಣ | ಸ್ತೋ
ಮವಶವರ್ತಿಗಳಹಿಗೀದೇಹಾತ್ಮಮತಿಗಳಿಗೆ || ಕ್ಷೇಮವೆಂಬೀವಾರ್ತೆಗಳಸೂ | ದೀಮಹಾಜನವದರನಿಜವನು | ಸೋಮಸಂನಿಭ
ವದನರಿರಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೆಂದ || ೪೪ || ಬಾಲಹಿತವನುಜನನಿಮಾಡುವ | ವ್ಲೋಲುಮರೆಯದೆತನಗೆಪರಮಕೃ | ಪಾಳುಗಳು
ಸಂನಿಧಿಯಚಿತ್ತರಲಾಸದಾಂಬುಜನ || ಹೇಳಲೇಕಾನೆಲ್ಲವನುನಿಂ | ಮೋಲಗವೆಪುರುಷಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ | ಮೂಲಸಾಧನವೆನಗೆನು
ತನ್ನೃಯಿಕ್ಕಿದನುಭೂಪ || ೪೫ || ಎತ್ತಿದನುಭೂಪೋತ್ತಮನಮಣಿ | ನುಸ್ತಕವಪರಹಿತಕೆಲೀಲೆಯೊ | ಪೊತ್ತಪರಹಿತವಿಷ್ಣುವ
ಲ್ಲಾತಂದೆನೀಧಿಟಕೆ || ತತ್ವಜಿಜ್ಞಾಸಿಸುವೆಯೆನುತಮಧು | ರೋಕ್ತಿಯಲಿಮಂನಿಸುತಸಭ್ಯರ | ಮೊತ್ತದೊಳಗೆಸನತ್ಕುಮಾರನು
ನುಡಿದನವನಿಪಗೆ || ೪೬ || ಇಬ್ಬರಿಗೆಸರಿಭೂಪಸುಖವಿದು | ನೆರ್ಬಹಿಸದೀಸಾಧುಸಂಗತಿ | ಸರ್ಬಜನಸುಖಹೇತುತತ್ಸಂಪ್ರಶ್ನಸೂಕ್ತಿ
ಗಳು || ಕಬ್ಬನೆಡ್ಡರೆಹೆಲ್ಲಸುಲಿವಂ | ತುರ್ಬಿಗತಿಹಿತವಾಯ್ತುಸುಗತಿಯು | ತುಬ್ಬಿದುದುನಿಂನುಕ್ತಿನಿತ್ಯಾತುಮನನಿಜಪದವ||೪೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೦೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ವಿಗತತೃಷ್ಣೆಯಲಿರಿಸಿಮಗಳನು | ಮಗನವಶದಲಿನೃಪತಿನಿಂದನು | ನಿಗಮನಿಲುಕದನಿತ್ಯಸು
ಖಪರಿಪೂರ್ಣಪದದೊಳಗೆ || ... ...

ಪದನು || ಕೇಳುನೃಪಲೋಕೋಪಕಾರಸು | ಶೀಲಸಂಪನ್ನಿಧಿಯೆಸೆದುಗುಣ | ಜಾಲರತ್ನಪ್ರಕರಸಂಭವಮಾನವಾಂ
ಬುಧಿಯು || ಕಾಲಕರ್ಮತಮೋವಿರೋಧನಿ | ಮಾಲಿತಾತ್ಮರೆನಿಪ್ಪಮೊಳಜ | ನಾಳಿಗಾನಕ್ಷೇಮವನವಧರಿಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೧||
ಕ್ಷೇಮವನುಕೇಳರಸಮಾಯಾ | ಭ್ರಾಮಕದಸಂಸಾರವಿಷಯ | ಪ್ರೇಮವನುಪರಿಹರಿಸಿತನುಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗೆ || ನಾಮ
ಧಾರಕನಾಗದಾತ್ಮಾ | ರಾಮನಾಗಿನಿಜಾನುಭವನನಿ | ಸ್ಸೀಮಪದದಲಿನಿಂದಡದುವೇಕ್ಷೇಮಪದವೆಂದ || ೨ || ಮಾಯೆಯಲಿಸಂ
ಜನಿಸಿಕೊಂಬಿರ್ಪ | ಕಾಯವನುನಾನೆಂನದೆಂನದೆ | ಜಾಯೆಸುತಸಂಬಂಧಿಬಾಂಧವರೆಂಬವಿಷಯದಲಿ || ಹೇಯವಹಮಮತೆಯ
ನುಳಿದುನಾ | ರಾಯಣನನಾಶ್ರೈಸಿಕಾಲನ | ಬಾಯನೊದೆದಮಹಾತ್ಮನೆಂಸುಕ್ಷೇಮಿಕೇಳೆಂದ || ೩ || ಇದುಸಕಲವೇದೋಕ್ತ
ಶಾಸ್ತ್ರಾ | ರ್ಥಗಮಚಾತಾತ್ಪರ್ಯವಿದುಕೋ | ವಿದರುನೆರೆನಿಶ್ಚೈಸಿನಿಂದಕ್ಷೇಮಸಾಧನದ || ಹೃದಯವಾತ್ಮನನರಿದುಕೋ

ರ್ಪಿತ | ರದೊಳುಸಂಗವನುಳಿದುಸರ್ವಾಂ | ಗದಲಿಮಾಳ್ಪುದುಮುರಹರನಪದಕಮಲದಲಿಮತಿಯ || ೪ || ರತಿಯನುಳಿದಿತರದಲಿ
ದೃಢತರ ; ಮತಿನಿಜಾತ್ಮನೆನಿಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪತಿಯಲಾಗಲುಭಕುತಿಯದರಿಂದಹುದುಪರಮಕುತಿ || ಪ್ರೀತಿಪಕೇಳ್ದಿಷ್ಟೀಮಾವದರಿಂ |
ದತಿಶಯವನಾಕಾಣೆನಾಬಹಿ | ರ್ಮತಿಯೆಚಿತ್ತವಿಸಿಂನುತತತ್ಸಾಧನಸಮಗ್ರತೆಯ || ೫ || ಅದುಸದಾಶ್ರದ್ಧಾದಿಗುಣಸಂ | ಪದದ
ಲೀಶ್ವರತುಷ್ಟಿಕೃತಕ | ರ್ಮದಲಿಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಲಿತತ್ವವಿಚಾರನಿಷ್ಠೆಯಲಿ || ವಿದಿತತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಟರ | ಪದಯುಗಳಸೇವಾಸಮ
ಗ್ರ | ಭ್ಯುದಿತಪುಣ್ಯೋದಯದಲಹುದವನೀಶಕೇಳೆಂದ || ೬ || ದಾಟದರಿವುಳ್ಳವರಮತವನು | ನೋಟವನುನಿಜದೊಳಗೆಕಾ
ಣದೆ | ಕಾಟಕೊಳಗಾಗದೆಕರಣಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಭ್ರಮೆಯ || ಆಟವಿಗರೊಡನಾಟದಿಚ್ಛೆಯ | ಕೋಟಲೆಗೆಮೈಗೊಡದೆಮರವೆ
ಯ | ಮಾಟದಲಿಮೈಗೆಡದಿರೆಹುಡಿಷ್ಟಾರ್ಥನಿವಗೆಂದ || ೭ || ವೈರಿಗಳನರುವರನುತಿಳಿವಿನ | ಕೂರಲಗಿನಲಿತರಿದುಮರವೆಯ | ಹೇ
ರಡವಿಯನುಕಳೆದುಮಮತಾಪಾಶವನುಪರಿದು || ಕಾರಿರುಳತಾಮಸಕೆತತ್ವವಿ | ಚಾರದೀಪವಬೆಳಗಿಮುಕ್ತಿ | ದ್ವಾರವಹಗು
ರುಪದವನಾಶ್ರೈಸೂದುಕೇಳೆಂದ || ೮ || ಹರಿಗುಣಶ್ರವಣಾನುಕೀರ್ತನೆ | ಚರಣಸೇವೆಗಳೆಂಬನಂಬಿದ | ನೆರವುಸಂಬಳದಿಂದ
ದುಸ್ತರಪಾಶವನುಕಳೆದು || ಪರಮಪದವೆಂಬೂರನುಂನತ | ಗುರುಚರಣಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದ | ಲಿರದೆಪೊಗುವುದುಪೂರ್ಣಸು
ಖಮಯನಾಗಿಕೇಳೆಂದ || ೯ || ಕಾಲಕರ್ಮವೆನಿಪ್ಪವಿಲಗದ | ಕೋಳವನುಕೆಡೆಯೊದೆದುತನುಕರ | ಣಾಳಿಗಳಬೆಂಬಳಿಯಧರ
ವನುತಿದ್ದಿನೆರೆತಿಳುಹಿ || ಓಲಗೋಲಗವೆಂನದೆಲ್ಲರ | ನೋಲಗಿಪಿಕೊಳುತಜಳಸುಖದವಿ | ಶಾಲಪದದಲಿನಿಲುವುದೇಸುಕ್ಷೇಮಕೇ
ಳೆಂದ || ೧೦ || ಅರಸಸಪ್ತದ್ವೀಪಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರನೆಕನಸಿನಲಖಿಳರಾಜ್ಯದ | ಲರಿಗಳರಲಾಕ್ರಮಿಸಲಾತ್ಮಸತೀಸುತರುಸಹಿತ ||
ಪರಿಭವಕೆನೆಲೆಯಾಗಿವಿಪಿನಾಂ | ತರದಲೊಬ್ಬನೆಬಸುರಬಡಿದಳು | ತಿರಲುಕಂಡೆರದಂತೆವಿಫವಿದೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೧ || ನಿತ್ಯ
ನಿರ್ಗುಣನಿರವಯವನಿಜ | ಸತ್ಯಸವಿದ್ರೂಪನಾತ್ಮಂ | ಗೆತ್ತಣದುಭವಬಂಧಮೋಕ್ಷಂಗಳುವಿಚಾರಿಸಲು || ಕತ್ತಲೆಯಬೆಳಕಿನ
ವಿಚಾರವಿ | ದೆತ್ತಣದುಸೂರ್ಯಂಗೆಮಾಯಾ | ಮತ್ತಕಾಸಿನಿಮಾಡಿದುಪಟಳವೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೨ || ಅರಸಕೇಳಖಿಳೇಶ್ವರ
ನೆಹುಸಿ | ಗರಹುಡಿದುತಂನೀಶಿತವ್ಯದೊ | ಳರದೆತಿರಿದುಂಬಂತೆನಿಜವನುಮರದುದೈನ್ಯದಲಿ || ಪರಮಸುಖಮಯನಾತ್ಮನಿಂದ್ರಿ
ಯ | ಕರಣದಲ್ಪಸುಖಕ್ಕೆವಿಧಿಕಿಂ | ಕರತೆಯಲಿಭವದೊಳಗೆಮುಳುಗುತ್ತೇಳುತಿಹನೆಂದ || ೧೩ || ಸತ್ತಡೆಲ್ಲಾಜೀವರಿಗೆಗರ |
ವತ್ತಲೇಹಿಂಗೂದುಹಂಮನು | ಹೊತ್ತಗರವಿದುಕಲ್ಪಕೋಟಿಭವಾಂತರಂಗಳಲಿ || ಸತ್ತುಹುಟ್ಟಡಲಸಿಹಿಂಗದು | ಮೃತ್ಯುವಿ
ನಮಾಗಣೆಯಿದಾರಿಂ | ದುತ್ತರಿಸಬಹುದರಸನಿಜವನುತಿಳಿಯದಿದನೆಂದ || ೧೪ || ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧುಮಾಂತ್ರಿಕ | ಪರನೆನಿ
ಪಸದುಗುರುವಿನಂಘ್ರಿ | ಸ್ಮರಣೆಜನಿಸಲುಹಿಂಗುವುದುಗರವದುತತಕ್ಷಣಕೆ || ನಿರುತವಲ್ಲಿದುಉಳಿದಕರ್ಮಂ | ತರಸಹಸ್ರವ
ನೇಸಮಾಡಿದ | ಡರಸದೊರಕದುಮುಕುತಿಮೂಢಾತ್ಮರಿಗೆಕೇಳೆಂದ || ೧೫ || ವೇದಸಿದ್ಧವಿದರಸಪುರುಷೋ | ವೇದವೆಂನವೆವ
ಚನಗುರುಕರು | ಣಾದಿತಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲಿಭವಮೋಕ್ಷ || ಆದಡಲ್ಲದೆಮಾಣದಾಮಂ | ಗಾದಡಾಗಲಿನಾವೆಯಲಿಬಹ |
ಳೋದಧಿಯನುತ್ತರಿಸನೆಂತೊಡನೇರಿದವನೆಂದ || ೧೬ || ತಂದೆತಾಯಿಗಳೆಂಬವರುಧಿಟ | ಹೊಂದಿದಡೆಬಳಿಕಿಲ್ಲಗುರುಕೃಪೆ | ಯಿಂ
ದೆಜನಿಸಿದಜನ್ಮವಾಕಲ್ಪಾಂತಕೋಟಿಗಳು || ಸಂದಡಗಲಿಕೆಯಿಲ್ಲಲಯಮೆಂ | ತೆಂದಿಗಿಲ್ಲೆಲೆಭೂಪವರಮಾ | ನಂದಪದವನುತಾನೆ
ಸಾಸತ್ಯಾದಿಶ್ರುತಿಸಿದ್ಧ || ೧೭ || ಸುಕರವಲ್ಲಾಕರ್ಮಕೋಟಿ | ಪ್ರಕರವನುಮಾಡಿದಡೆಸೇರದು | ಮುಕುತಿಸುಖವದುಭೂಪಗು
ರುಕರುಣಾವಿಹೀನರಿಗೆ || ವಿಕಳಮತಿಗಳುನೋಡದಿವನಕ | ಟಕಟಬರಿದೆನಕರ್ಮಣಾದಿ | ಪ್ರಕಟವೇದಾರ್ಥವನುನರಕದಲಾ
ಳುತಿಹರೆಂದ || ೮ || ಅವನೈಸರ್ವಜ್ಞನೀಶ್ವರ | ನಾವನೈಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನಿಬ್ಬರ | ಭಾವಭೇದವಿದ್ಯೆದೆವಮಾಯಾಮಾತ್ರವೆಂದರಿದು ||
ಜೀವಪರಮರನಿಜವದೇಕೋ | ದೇವನೆಂಬುದುವೇದವೊಂದೇ | ಭಾವಿಸಲುನೀನಲ್ಲದನ್ಯಥವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ || ೧೯ || ವೃತ್ತಿಕೆ
ಯಾಘಟದಂತೆತೋರ್ಪುದು | ಸತ್ಯವಲ್ಲೆಲೆಭೂಪತೋರದೆ | ಕತ್ತಲೆಯನೇಣುರಗನಂತೆವಿವೇಕಹೀನರಿಗೆ || ನಿತ್ಯಶುದ್ಧವಿಬು
ದ್ಧವಹಪರ | ವಸ್ತುನೇಪರಮಾರ್ಥಸಂವಿ | ತ್ತತ್ವವದುನೀನೆಂದುನೆರೆನಿಂನೊಳಗೆನೋಡೆಂದ || ೨೦ || ನೋಟವದುನಿಂದಲ್ಲದಾ
ತ್ಮನ | ಕೂಟವಿಲ್ಲೆಲೆಭೂಪಬರಿಮಾ | ತಾಟದಲಿತಾನೆಂದಡೇಕಾತ್ಮತೆಯಸುಖವಹುದೆ || ಊಟವನುಬಂಣಿಸಿದಡುದರದ | ಕೋ
ಟಲೆಗಳತಗುವುದೆತುರಿಯದ | ಕೋಟಿಯನುಕಳೆದುಳಿದನಿಜವೇನಿಂನನಿಜವೆಂದ || ೨೧ || ಇದುಮುಕುಂದಾನುಗ್ರಹಬಲ | ಲ್ಲದೆ
ನೃಪೋತ್ತಮಕೇಳುದೊರಕೊಳ | ದದುಸುದುರ್ಲಭತರವಲಾತದ್ಭಕ್ತಿಶೂನ್ಯರಿಗೆ || ವಿದಿತವದರಿಂದಾಮುಕುಂದನ | ಪದಪ
ಯೋಜಾಶ್ರಯಿತನಖಿಳಾಂ | ಗದಲಿಮರೆಯೊಗುಮುಕುತಿದುರ್ಲಭವಲ್ಲಕೇಳೆಂದ || ೨೨ || ಅಸುರದಷಡ್ವರ್ಗನಕ್ರಮ | ಹಾ
ಸುದುಸ್ತರವೆಂದೆನಿಪಭವ | ರಾಶಿಯನುನೆರೆದಾಂಟಲೊಲುಪಡಿದೇನಿರಾಯಾಸ || ವಾಸುದೇವನಚರಣಕಮಲಾ | ವಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಯನಂತರಂಗಾ | ವಾಸದಲಿಭಾವಿಸುಭವಾಬ್ಧಿಪ್ಲವವನಿದನೆಂದ || ೨೩ || ಅವನಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳದ | ನಾವೆಯನುನೆರೆನಂ

ಬಲರಿಯದೆ । ಗಾವಿಲರುತ್ತೊಳಲುವರಲ್ಲೈಸಂಸಾರವಾರ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಭೂವರನೆನಿನಗಪ್ಪುದಾವದು । ದೇವನೆಂದೆನೆನಂಬ್ರಿಯಸುಸ್ಥಿ
ರ । ಭಾವದಲಿಬಲವಿಡಿದುದಾಂಟುಭವಾಂಬುಧಿಯನೆಂದ ॥೨೪॥ ಎಂದಡಾಮುನಿವರನಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿಪರವಶ।
ನಂದರಸಪುಳಕೋತ್ತರದಸಂತೋಷದಲಿಮುಳುಗಿ ॥ ಎಂದನವನಿಪನೀಭವತ್ಕೃಪೆ । ಯಿಂದಘವನನುಗೆಲಿದೆನಾಗೋ । ವಿಂದನೀ
ಕೃಪೆಮಾಡಿದನುಪೂರ್ವದಲಿತನಗೆಂದ ॥೨೫॥ ಆದಯಾನಿಧಿಯೆಂದುದನೆಸಂ । ವಾದಿಸಲುನೀವಿಂದುಬಿಜಯಂ । ಗೈದಿರಲ್ಲಿದಡಹು
ದೆದುರ್ಲಭವೆನಿಸಿನಿಂಮಡಿಯ ॥ ಪಾದಪದುಮಾಲೋಕನದಪ್ಪು । ಣ್ಯೋದಯವಿದೆಮಗೆನುತಹೊಂಪುಳಿ । ಯೋದನಡಿಗಡಿಗಾ
ಮುಕುಂದನಕರುಣವನುನೆನೆದು ॥೨೬॥ ಏನನೀವೆನುಗುರುಪದಾಬ್ಜಾ । ಧೀನಸಕಲವಿದ್ಯೆದೆನಿಜರಾ । ಜ್ಯಾನುಬಂಧದವಿಭವವೀ
ಸಪ್ತಾಂಗಸಂನಾಹ ॥ ತಾನುಸಹಿತುಚ್ಛಿಷ್ಟವಿದುವಿ । ಜ್ಞಾನವಂತರಿಗರ್ಪಿತಾರ್ಪಣ । ವೇನುಫಲನಿಮ್ಮಡಿಗಳೊಡೆಯರುಜೀವ
ಜಗಕೆಂದ ॥೨೭॥ ನಿಂಮೊಡವೆನಾವುಂಬುದುಡುವುದು । ನಿಂಮೊಡವೆನಾವ್ಕೊಂಬುದೀವುದು । ನಿಂಮವಸ್ತುವಿಲಾಸಮಾಸ
ವಿದ್ಯೆದಭಾವಿಸಲು ॥ ಬೊಮ್ಮವಿದರಹವಿಪ್ರರೊಡೆಯರು। ನಿಂಮನುಗ್ರಹವೆನಗೆನೀವ್ಪೊಲಿ । ದೆಂಮವಶದಲಿಕೊಟ್ಟಡಾಯಿತ್ತೆಂದೆತನ
ವಿದೆಮಗೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ತತ್ವವಿದ್ಯಾವಿಮಳದೀಪವ । ನಿತ್ತುತಂನಯಹೃದಯಕಮಲದ । ಕತ್ತಲೆಯಕಡೆಗಾಣಿಸಿದಕಾರುಣ್ಯ
ನಿಧಿಗಳಿಗೆ ॥ ಕೃತ್ಯವೆಂನಿಂದಾವುದೋಕೃತ । ಕೃತ್ಯರಿಗೆಹರಹರಕೃಪಾಂಜಲಿ । ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆಕಾಣೆನೆನುತೆರಗಿದನುಮುನಿಪದಕೆ॥
ಪೆಳುಸುಖಿಯಾಗೆನುತಭೂಪನ । ಮಾಳಿಯನುನೆಗಹುತ್ತಪರಮಕೃ । ಪಾಳುಗಳುಕೈಕೊಂಡರಂತರ್ಧಾನವನುಬಳಿಕ ॥ ಶೀಲ
ವನುಹೊಗಳುತ್ತಅಜ್ಞನ । ಜಾಲಹರದುದುಹರುಷದಲಿನೃಪ । ನಾಲಯಕೆನಡೆತಂದನಾತ್ಮಾನಂದಮಯನಾಗಿ ॥ ೩೦ ॥ ಈಪರಿ
ಯಸಚ್ಚರಿತನಖಿಳಜ । ನೋಪಕಾರಕ್ಷಮನುನೃಪಕುಲ । ದೀಪನೆಸದನುನಿಜಸುಖಾನುಭವೈಕಪರನಾಗಿ ॥ ಲೇಪವಿರಹಿತನಿತ
ರವಿಷಯಕ । ಳಾಪವನುನಿಸ್ಪೃಹತೆಯಿಂದನೆ । ಭೂಪನುಪಭೋಗಿಸುತಸಲಹಿದನಖಿಳಭೂತಳವ ॥ ೩೧ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾ
ರನಲಿಕೃತ । ಕರ್ಮಫಲವನುಜರದುಳಿದುನಿರ । ಹಂಮಮತೆಯಲಿಮಾಡುತಿದ್ದನುಲೋಕಸಂಗ್ರಹವ ॥ ಧರ್ಮದಲಿಸಲಹಿದನು
ಧರೆಯನಿ । ದಮ್ಮನಲಿತೊಡರದಮನದನೈ । ಷ್ಕರ್ಮ್ಯಪದಪರಿನಿಷ್ಠೆಯಲಿಪಲ್ಲಟಿಸದಿರವಿನಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಹುಸಿಜಗತ್ರಯಮೈದೆ
ಮಾಯೆಯ। ಹಸರವಿದುಧಿಟವಲ್ಲಗಗನದ । ಕುಸುಮದಲಿಪರಿಮಳವನರಸಿದರುಂಟೆತೋರ್ಕೆಯಿದು ॥ ರಸೆದಲೇಪವೆನುತ್ತಮರೆ
ವೆಗೆ । ನಸುದೆರಹುಗೊಡದಾತ್ಮನಲಿಚೆ । ಟ್ಟಿಸುವಕರಣಂಗಳಿಗೆರವಿಯಂತಿದ್ದನವನೀಶ ॥ ೩೩ ॥ ನಿಜದುಳುಮೆಯಿಂದಖಿಳಭುವ
ನ। ವ್ರಜದುಳುಮೆನಿಜದರಿವುಭುವನ। ವ್ರಜದರಿವುನಿಜಸುಖವೆಸುಖವೆಂಬಂತೆತನುವಿನಲಿ ॥ ಸಜಯವತದಿಹುದಧಿಕವಿಜಿತ। ವ್ರ
ಜಕೆನಿಜವಾದಂತೆತೋರ್ಕೆಗೆ । ನಿಜವೆನಿಜವೆಂದರಿದುಸುಖಿಸುತ್ತಿದ್ದನವನೀಶ ॥ ೩೪ ॥ ಯೋಗನಿಧಿಗುಣನಿಧಿತಪೋನಿಧಿ। ಯೋ
ಗನಿಧಿನಿಜರಾಜ್ಯಜನದನು । ರಾಗನಿಧಿಸತ್ಸಂಗಲಾಭಾಚ್ಯುತಕಥಾಮೃತವ ॥ ರಾಗನಿಧಿಕುಜನಪ್ರಸಂಗವಿ । ರಾಗನಿಧಿಸಂನತ
ಮದಾಸುಖ । ಸಾಗರೋದ್ವರ್ತನಕಳಾನಿಧಿಯೆನಲುರಂಜಿಸಿದ ॥ ೩೫ ॥ ಒಪ್ಪಿದನುನೃಪನಿಂತುರಾಜನೆ । ನಿಪ್ಪಪೆಸರನ್ವರ್ಥವಾ
ಗಲು । ತಪ್ಪದಂತಿರೆನಡದನಾತ್ಮಪರೋಪಕಾರದಲಿ ॥ ಅಪ್ಪಿದಳುಜರೆಯಂಬವಧುಮೈ । ಮುಪ್ಪುದೋರಿದುದಖಿಳರಾಜ್ಯವ।
ನೊಪ್ಪಿಸಿದನಾತ್ಮಜಗೆಪರಮವಿರಾಗಪರನಾದ ॥ ೨೬ ॥ ದೇಶಿಗನುತಂನೂರನುಳಿದುವಿ । ದೇಶದಲಿತೊಳಲುತ್ತತಂನಯ । ದೇಶ
ವನುನೆನೆದಲ್ಲವನುಬಿಸುಟೈದುವಂದದಲಿ ॥ ಲೇಸೆನಿಸಿದಾತ್ಮಾನುಭವದಭಿ । ಲಾಷೆಯಲಿತಂನಖಿಳರಾಜ್ಯದ । ಬೇಸರನುಬೀಸಾ
ಡಿಹೊರವಂಟನುತಪೋವನಕೆ ॥ ೩೭ ॥ ಒತನೆಸತಿನಿಜಪತಿಪದಾಬ್ಜವ । ಬಿಡಲರಿಯದೈದಿದಳುಮರನನು । ಬಿಡದೆದೆಸುತ್ತಿದಬಳ್ಳಿ
ಬದುಕದೆಂತುಮರನನುಳಿಯೆ ॥ ಜತವಿದಶುಚಿಯಶುದ್ಧದಾಗರ । ವೆತೆರಿನುದುಭವಭೂಮಿದೇಹವಿ । ದೊಡನೆಬಾರದುಮಿಕ್ಕ
ವಿಷಯದಮಾತ್ರದೇಂಕೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಮಂದರಾದ್ರಿಮಹಾಶ್ರಮಕೆನೃಪ । ನಿಂದುಮುಖಿಸಹಿತೈದಿದನುಮುನಿ । ವೃಂದಪಾವನಪ
ರ್ಣಶಾಲಾಂಕಿತವನಾಂತರಕೆ ॥ ನಿಂದನವರೊಳುತಪಕೆವಿಚಿತ । ದ್ವಂದ್ವನೆನಿಸಿಶರೀರಯಾತ್ರೆಗೆ । ಕಂದಮೂಲಫಲಾಶನಾದಿಸವಿ
ತ್ರವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಯಮನಿಯಮನಿಷ್ಠೆಯಲಿಬೈಸಿಕೆ । ಕಮಲಸಂಜ್ಞಿತವೆನಲುಪರಮ । ಶ್ರಮವನಳವಡಿಸಿದನುಮೂ
ರುತದಂಗವಿಧಿಗಳಲಿ ॥ ಸುಮತಿವಿಷಯಭ್ರಾಂತಿಯಲಿಸಂ । ಭ್ರಮಿಸಿದಿಂದ್ರಿಯವೃತ್ತಿಗಳನಾ । ಕ್ರಮಿಸಿತೆಗೆದನುನಿಜವಿವೇಕವಿಶು
ದ್ಧಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥೪೦॥ ಧಾರಣೆಯನಳವಡಿಸಿದನುಡನು । ಜಾರಿಯನುಪಮದಿವ್ಯಮಂಗಳ।ಚಾರುಮೂರ್ತಿವಿಲಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಂ
ತರಂಗದಲಿ ॥ ಧಾರಣೀಪತಿಧರಿಸಿವಿಗತಾ । ಹಾರನಾದನುತತ್ಪದಾಂಬುಜ। ಕಾರಪರಿಣತಚಿತ್ತದಲಿಪೇರೊಂದನೀಪ್ಸಿಸದೆ ॥೪೧॥
ದಾನವಾಂತಕನಂಘ್ರಿಕಮಲ । ಧ್ಯಾನದಿಂದುಪಲಬ್ಧಹೃದಯ । ಸ್ಥಾನಶುದ್ಧಿಯಲಖಿಳವಾತ್ಮಾನಂದಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ತಾನಿದಿರುಹೊ
ರಗೊಳಗೆನಿಪ್ಪುದ । ನೇನುವನುಸ್ಮರಿಸದಸತ್ಯ । ಜ್ಞಾನಘನಪರಿಪೂರ್ಣಪದದಲಿನಿಂದನವನೀಶ ॥ ೪೨ ॥ ಇತ್ತರದಕನುಭಾವ
ದಲಿಜರ । ದುತ್ತರಿಸಿಮಾಯೆಯನುಸೋಹಂ। ತತ್ವಮಸಿಯೆಂಬುದನುತಾತ್ಪರ್ಯದಲಿನೆರೆತಿಳಿದು ॥ ಭಕ್ತಿಭಾವಿತಪಾದನಿಜದಲಿ।
ಚಿತ್ತಲಯವನುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುರೆ । ಮುಕ್ತಿಯಂಗನೆಮಾತನಾಡಿಸಿದಳುಮಹೀಪತಿಯ ॥ ೪೩ ॥ ಆರುನೆಲೆಗಳನಾತ್ಮಪವನನ।

ನೇರಿಸಿದನೆತಬಲನಗತಿಯನು । ವಿರಾರಿಮುಕ್ತಿದ್ವಾರದಲಿನಿಲಿಸಿದನುನಿಜಮನವ ॥ ಜಾರದಲ್ಲಿಂದತ್ತಲಾಮನ । ತೋರದಂತೆಸಮಾಧಿಸುಖದಲಿ । ಜಾರಿಸಿದನೊಡಲನುಸದಾನಂದೈಕಮಯನಾಗಿ ॥ ೪೪ ॥ ಪತಿಸಮಾಧಿಯಲಿದ್ದನೆಂದಾ । ಸತಿಬಗೆದುತಂನೊಳಗೆಸುಪತಿ । ವ್ರತೆಸುಕೋಮಲಗಾತ್ರಿದೀರ್ಘಸಮಾಧಿಯಾಗಿರಲು ॥ ಅತಿಶಯವಿದೇನೆನುತಲಾವಿ । ಸ್ಮಿತೆನಿಜೇಶನಪದವನೊಯ್ಯನೆ । ಸತಿಶಿರೋಮಣಿಮುಟ್ಟನೋಡಿದಳಬಳಿಪೂಜಿಸುತಾ ॥ ೪೫ ॥ ಮಾಣದೇಕಸಮಾಧಿವಿಗತ । ಪ್ರಾಣನಾಗದೆಮಾಣನೆನುತವೆ । ರಾಣಿವಿಪಿನಾಂತರದಲಾಳ್ದನಮರಣರನುಕಂಡು । ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿಹೊರಳಿದಳನಾಥೆಕೆ । ರೇಣುತಂನಯಯೂಥಪತಿಯನು । ಕಾಣದಳಲುವಪ್ರೋಲುಶೋಕೋದ್ರೇಕದಲಿಕರಳೆ ॥ ೪೬ ॥ ಅತುಫಲವೆನಾಳ್ದನನುಬೆಂ । ಬತ್ತುವೆನುಧಿಟಸತಿಯಾಗಳೆ । ಮುಕ್ತಿಯಂಗನೆಮಾಸ್ಯೆಯಲ್ಲಾನಿಜಮಹಿಪತಿಗೆ ॥ ಕೃತ್ಯವೆನಗಿಂನಾಳ್ದನೊಡನೇ । ಕತ್ವವಲ್ಲದೆಬೇರೆಕಾಣನೆ । ನುತ್ತಚಿತಿಯನುಹೂಡಿಹೊಕ್ಕಳುಹವ್ಯವಾಹನನ ॥ ೪೭ ॥ ಲೇಸುತಾಯಿಪತಿವ್ರತಾನ್ವಯ । ಭೂಷಣವೆಭುವನೈಕವಂದ್ಯಮ । ಹಾಸತಿಯೆಯೆನುತಮಾರವನಿತೆಯರಭ್ರದಲಿಹೊಗಳೆ ॥ ಸೂಸಿದರುಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನಾ । ಕಾಶಚಾರಿಗಳೋರಣಿಸಿಭೇ । ರೀಸಹಸ್ರವಮೊಳಗಿಸಿದರೋರಂತೆಹರುಷದಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ನಿಂದನವನಿಪನಿಂತುನಿಜದೊಳೆ । ಗಿಂದುಮುಖಿತಕ್ಕದವಿಯನುಬಳಿ । ಸಂದಳಿನನಸವಿಸಲೋಡನೆಯುಪ್ರಭೆಗಳಳಿವಂತೆ ॥ ಎಂದೆನಾನೆರೆವಿದುರಪೃಥುನೃಪ । ಮಂಗ್ನಚಾರಿತ್ರವನುತಾನರಿ । ದಂದದಲಿವಿಸ್ತರಿಸಲಾರುಸೆನುರ್ಥರಿದನೆಂದ ॥ ೪೯ ॥ ಆವನಿದನಭಿವರ್ನಿಸುವನಘ । ಪಾವನನೆನಿಸ್ಪೀವಿಮಳನರ । ದೇವಚಾರಿತ್ರವನುಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರವನುಧರೆಗೆ ॥ ಶ್ರಾವಿಸುವನಾವನುಮುಕುಂದವಿ । ದಾವಹಿತಮನವಾಗಿಪಡವರು । ದೇವದೇವನಪದವನವರಚ್ಯುತನಕರುಣದಲಿ ॥ ೫೦ ॥ ದ್ವಿಜರುತೇಜಸ್ಸುಗಳಹರುಬಾ । ಹುಜರುಪೃಥ್ವೀಪತಿಗಳಹರೂ । ರುಜರುಸಲೆಧನಪತಿಗಳಹರಿದನೊಂಮೆಕೇಳಿದರೆ ॥ ಕುಜನರುತ್ತಮರೆನಿಸುವರುಪಾ । ದಜರುಪರಮಪವಿತ್ರರಹರ । ಪ್ರಜರುಸುಪ್ರಜರಹರುಕೇಳ್ದಡೆಮೂಜನೆಮನವೊಲಿದು ॥ ೫೧ ॥ ಧನವಿಹೀನರಿಗಿದುವೆಧನವ । ರ್ಥನವಶೇಷಾಭ್ಯುದಯಸುಖವ । ರ್ಥನಸದಾಯುಃಕೀರ್ತಿಕುಲವರ್ಧನವಿದೇಧರೆಗೆ ॥ ಜನನಮೃತಿಸಂಸಾರಭಯನಾ । ಶನವಿದಖಿಳಾಘೌಘವಿಧ್ವಂ । ಸನವಿದೇಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮವಿಮುಕ್ತಿಕರವೆಂದ ॥ ೮೨ ॥ ಕಲಿಮಲಾಪಹವಿದುಜಗನ್ಮಂ । ಗಳವಶೇಷಾಭೀಷ್ಟಸೌಖ್ಯಾ । ವಳಿವಿವರ್ಧನವಖಿಳರೋಗಾಪಹವಿದೇಜಗಕೆ ॥ ಹಲವುಮಾತೇಕಿದನಕಾಲದ । ಲೊಲಿದುಕೇಳಲುಭಕುತಿಹರಿಪದ । ನಳಿನದಲಿನಿತ್ಯಾತ್ಮಸುಖಸಂಪತ್ತಿಯಹುದೆಂದ ॥ ... ॥ ೫೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೬೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರುದ್ರನುಪದೇಶದಲಿನೃಪಕುಲ । ಭದ್ರವಾರಣರಾಪ್ರಚೇತಸ । ರದ್ರಿಧರನಂಘ್ರಿಯನುಭಜಿಸಿದರೇಕಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು । ವಿದುರಕೇಳ್ವಿಜಿತಾಶ್ವನೆಂಬವ । ನುದಿಸಿದನುಪೃಥುವಿಂಗೆತತ್ಸುತ । ನುದಿಸಿದನುಭೂಪತಿಹವಿರ್ದಾನಾಖ್ಯನಾತಂಗೆ ॥ ವಿದಿತಬರುಹಿಸದಾಖ್ಯನಾತಂ । ಗುದಿಸಿದರಲ್ಲೈದಶಕುಮಾರರು । ಪದುಮವದನೆಶತದ್ಯುತಿಯಲಮಳಪ್ರಚೇತಸರು ॥೧॥ ತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯಲಾಪ್ರಚೇತಸ । ರಂದುಪುತ್ರೋತ್ಸವದನಾರ್ತಿಗೆ । ಸಂದುತಪವನುಮಾಡಲೈದಿದರವರುವಾರುಧಿಗೆ ॥ ಮುಂದೆಕಂಡರುಬಂದುತ್ರಿಭುವನ । ವಂದ್ಯಸಾವನಪಾದಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವನನುಲೋಕೈಕನಾಥನಶಿವನನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೨ ॥ ಮೊರವದುಂದುಭಿಶಂಖಭೇರೀ । ಭರಿತವೀಣಾವೇಣುರವಬಂ । ಧುರಮೃದಂಗಮನೋಜ್ಞಗಂಧರ್ವಾವಳಿಸ್ತವದ ॥ ಪರಸುಮಂಗಳಪಾಠಕರಗಾ । ವರದಘನಸಂಭ್ರಮದಲೈತಹ । ಪರಮಶಿವನನುರಾಜಪುತ್ರರುಕಂಡರಿದಿರಿನಲಿ ॥೩॥ ನಿಗಮಶತಸಂಗೀತನಿಜಮಹಿ । ಮೆಗಳಭೂರಿಪ್ರಮಥಗಣಕೋ । ಟಿಗಳಕೋಳಾಹಳದಪರಮಮುನೀಂದ್ರಸಂಕುಳದ ॥ ಅಗಲಲಾಪ್ರದುಬೆಸನೆನುತಪ್ರೋ । ಲಗಿಸುವಷ್ಟವಿಭೂತಿಗಳಸಾ । ಲುಗಳಸಂಭ್ರಮದೊಳಗೆಕಂಡರುಮುಂದೆಬಹಶಿವನ ॥೪॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ತಪ್ತಹೇಮನಿಭಾಂಗಕಾಂತಿಯ । ಸಪ್ತಭಾಳೇಕ್ಷಣದಶಶಿಕಳೆ । ವೆತ್ತಕೆಂಜೆಡೆಗಳಸಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನದ ॥ ಸುತ್ತಿದುರಗವಿಭೂಷಣದಭುವ । ನೋತ್ತರದಸೌಂದರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯ । ಕೃತ್ತಿವಾಸನಬರವಕಂಡರುನೃಪರುದೂರದಲಿ ॥ ೫ ॥ ಎಡದಲೊಪ್ಪುವಗೌರಿದೇವಿಯ । ರೊಡಲಕಾಂತಿಯಕನಕರತುನದ । ತೊಡಿಗೆಗಳದಿವ್ಯಾಂಬರದಸೌಂದರ್ಯಸೌಭಗದ ॥ ಒಡನೆನಂದಿಯನೇರಿಬರುತಿರೆ । ಮೃಡನನಿದಿರಲಿಕಾಣುತವೆನೃಪ । ರೊಡಲನೀಡಾಡಿದರುಧರೆಗೆನಮಃಶಿವಾಯೆನುತ ॥ ೬ ॥ ಇಸೆಯಲಾಹರೆಹರಮನೋರಥ । ದುದಯವಖಿಳಶ್ರುತಿವಿದೂರನೆ । ಪದಯುಗಳದರುಶನವಿದೆಂತಾಯ್ತುಮಗೆಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ॥ ಬದುಕಿದೆವಲಾಭವಭವಾಂತರ । ದೊದವಿದಗ್ಗದಪುಣ್ಯಫಲಸೇ । ರಿದುದೆನುತಹೊರಳಿದರುಹರನಪದಾಬ್ಜಯುಗಳದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಎತ್ತಿದನುಕೈನೀಡಿಕರುಣಾ।

ಮೂರ್ತಿಗಳದಾತಾರನಾನೃಪ । ಪುತ್ರರನುಸಸ್ನೇಹಮಧುರಾಪಾಂಗದಲಿನೋಡಿ ॥ ಮಸ್ತಕವತಡವಿದನುಬಂದಿಲಿ । ಚಿತ್ತದಲಿಹ
ರಿಯೊಲವನರ್ಥಿಸಿ । ಕೃತ್ಯದಲಿಕುಂದಿಲ್ಲಕಾಣಿಸಲರಿದುನಿಮಗೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಶ್ರುತಿನಿಕರವಾರನಪದ್ಮಾಬ್ಜ । ಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯುವ್ರುಯೋ
ಗಿಚೇತ್ರೋ । ಗತಿಗಳರಿಯುವ್ರುಮರಳುತಿದೆಬಹುಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಮತಿನಿಮಗೆದುರ್ಲಭವದಾಡುದು । ಹಿತವಿದಹುದಳವಟ್ಟ
ಡೆಯುನೃಪ । ಸುತರಿರೆನಲಿಂತೆಂದರೀಶನಪದಕೆಕ್ಕೈಮುಗಿದು ॥ ೯ ॥ ಅಹುದುದೇವರವಚನಸದನು । ಗ್ರಹವಿಹೀನರಿಗಧಿಕದು
ರ್ಲಭ । ವಹುದುಹರಿಪದಕಮಲದರುಶನಪುಣ್ಯಹೀನರಿಗೆ ॥ ವಿಹಿತವೇನೋಕಾಣಿಸಿದೆವಾ । ವಹದೇವರದಿವ್ಯಪದಜಲ । ರು
ಹವನೆಮಗಿಂನಾವುದರಿದೆಂದರುನೃಪಾತ್ಮಜರು ॥ ೧೦ ॥ ಅಪ್ಪಿದನುನಸುನಗುತನುಡಿದುದು । ತಪ್ಪಲರಿಯದೆನುತ್ತಮುದದಲಿ । ಸ
ರ್ವಭೂಷಣನಭವನವರನುನೋಡಿಕರುಣದಲಿ ॥ ಒಪ್ಪುವದುಮಕ್ಕಳರಕೃತಸಂ । ಕಲ್ಪವಿದುವಮಗೀಯ್ಯಭೀಷ್ಟಫ । ಲಪ್ರದಾ
ನುಗ್ರಹವಮಾಡಲುಬಂದೆವಾವೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇಕವಧರಿಸುಗುಣ । ದಚ್ಚುಗಳಲಾಪ್ರಿಯರುನೀವೆನೆ । ಗಚ್ಯು
ತಪ್ರಿಯಭಕ್ತರಾದನಿಮಿತ್ತನಂಮೊಳಗೆ ॥ ಮಚ್ಚಿದುದುಮಾನಭಾಗವತರಂ । ಬೊಚ್ಚಗುಣವುಂಟಾದರವರಿಂ । ಗೊಚ್ಚತ್ರರಗುವ
ದೆಂನಶೀಲವದೆಂದನಖಿಳೇಶಾ ॥ ೧೨ ॥ ಅರಿದಲಂಭಾಗವತರಾಗವ । ದರಿದೆನಿಪನಿಜಧರ್ಮದಲಿಸಂ । ಚರಿಸಿಶತಜನ್ಮಾಂತರಕೆ
ಪಡವರುವಿರಿಂಚತ್ರೆಯ ॥ ಬೆರಸುವರುಬಳ್ಳಿಕೆಂನನಲ್ಲಿಂ । ದಿರದೆಭಾಗವತಾಖ್ಯೆಯನುನೆರೆ । ಧರಿಸಿಪಡೆವರುವಿಷ್ಣುಪದವನುವಿಕ್ರ
ತಿವಿಲಯದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಪ್ರಿಯರುನೀವದರಿಂದಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪ್ರಿಯನಪ್ರೊಲುಭಾಗವತವತ್ಸಲ । ತೆಯಲಿವ್ಯೈದೋರಿದೆನನುಗ್ರಹ
ದೃಷ್ಟಿಯಲಿನಿಮಗೆ ॥ ನಯವಿಧರಿರವದರಿಸುವುದುಕತಿ । ಪಯದಿನಕೆವರವಾಸುದೇವಂ । ಘ್ರಿಯನುತ್ತ್ರೋರಿಸುವೊಂದುಪಾಯವ
ನೊರವೆನಾನೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಎಂದುನಿಖಿಳಾಮ್ನಾಯಹೃದಯರ । ನಂದುವಿಸ್ತರಿಸಿದನುನೃಪಕುಲ । ನಂದನರಿಗುದ್ಧೃತಕರಾಂಜಲಿ
ಬದ್ಧರಿಂಗೊಲಿದು ॥ ಇಂದುಧರನಚ್ಯುತನಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವವನುಮನದೊಳಗಭಾವಿಸು । ತಂದುತನ್ಮಯನಾಗುತಿಂತೆಂದನುಕೃ
ಪಾವನಧಿ ॥ ೧೫ ॥ ಜಯಸರೋರುಹನಾಭಭೂತೇಂ । ದ್ರಿಯಗುಣಾತ್ಮಕಸಕಲಲೋಕಾ । ಶ್ರಯಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆಪರೇ
ಶಾಧೀಶವಂದಿತನೇ ॥ ಜಯನಮೋವಸುದೇವನಂದನ । ಜಯತುಸಂಕರುಷಣಸಮೀರಣ । ಜಯಜಯಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮಹದನಿ
ರುದ್ಧನಿಜಶುದ್ಧ ॥ ೧೬ ॥ ಪರಮಹಂಸವರೇಣ್ಯವಿಬುಧೇ । ಶ್ವರವಿರಿಂಚಾರಾಧ್ಯವಿಶ್ವಂ । ಭರಸುದುರ್ಧರವೀರ್ಯಕಾಲಾತ್ಮ
ಕಕಲಾಧಾರ ॥ ಪರಮಪುರುಷಪರೇಶಪರಮೇ । ಶ್ವರಪರಿಷ್ಕೃತಪೂರ್ಣಲೀಲಾ । ಚರಿತಪಾವವಲೋಕಲೋಕಾಧೀಶಶರಣಾ
ಗು ॥ ೧೭ ॥ ವಿಶ್ವವಿಲಯಸ್ಥಾನಕರ್ತುವೆ । ವಿಶ್ವಲೋಕಾಧೀಶಭರ್ತುವೆ । ವಿಶ್ವಚೇತನಸಾಕ್ಷಿರೂಪನೆವಿಶ್ವಪಾಲಕನೆ ॥ ವಿಶ್ವ
ಪತಿಪೂಜಿತನೆವಿಶ್ವ । ಧೀಶ್ವರೈಕಸಭಾಜಿತನೆವರ । ವಿಶ್ವಮಾಯಾಗುಣವಿಮೋಹಾಕೃತಿಯೆಶರಣಾಗು ॥ ೧೮ ॥ ಯಜ್ಞಮೂ
ರ್ತಿಯೆಜಯನಮೋಜಯ । ಯಜ್ಞಕರ್ತುವೆಜಯನಮೋಜಯ । ಯಜ್ಞಚೇತೋರೂಪಪಿತೃದೇವಾಂನಸಂಜ್ಞಕನೆ ॥ ಯಜ್ಞ
ಸಾಧನವೇದರೂಪನೆ । ಯಜ್ಞಫಲದಾಯಕನೆಪಾಲಿತ । ಯಜ್ಞಯಜ್ಞಾಧಾರಯಜ್ಞಾವಯವಯಜ್ಞೇಶ ॥ ೧೯ ॥ ಸರ್ವರಸ
ಮೂರ್ತಿಯೆನಮೋಜಯ । ಸರ್ವಜೀವನತೃಪ್ತಿಹೇತುವೆ । ಸರ್ವಸಪ್ರೋತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣಜಯಧರಾತ್ಮಕನೆ ॥ ಸರ್ವಜೀವಪ್ರಾ
ಣರೂಪನೆ । ಸರ್ವಬಲರೂಪನೆನಮೋಜಯ । ಸರ್ವಜೀವಾಕಾಶರೂಪಾಕಾಶವಿಗ್ರಹನೆ ॥ ೨೦ ॥ ಜಯನಮೋವೈಕುಂಠವಿ
ಶ್ವಾ । ಶ್ರಯನಮೋಜಯಸಾಂಖ್ಯಯೋಗಾ । ಶ್ರಯನಮೋಜಗದೀಶಶಕ್ತಿತ್ರಯಸಮನ್ವಿತನೆ ॥ ಜಯನಮೋವಸುದೇವನಂ
ದನ । ಜಯವಿರಿಂಚಾನಂದನಾನಘ । ಜಯತುಭಾಗವತಾರ್ಚಿತನೆನಿಗಮೈಕಚರ್ಚಿತನೆ ॥ ೨೧ ॥ ಕಾಣಲೆಳಸುತ್ತಿದೆನಯನ
ಸಂ । ಪ್ರೇಣಧೈರ್ಯದಲಕಟಭಕ್ತ । ಪ್ರಾಣಭೂತನೆತೋರೆನಗೆನಿಂನಮಳಮೂರ್ತಿಯನು ॥ ಕಾಣದಡೆಜೀವಿಸುವವೇಗೀ । ವಾರ್
ಣನಾಥನೆನಿಂನನುದಕವ । ಕಾಣದೆಳಸಿಬದುಕುವ್ರುದೆಯಡವಿಯಲಿವ್ಯೈದೋರು ॥ ೨೨ ॥ ಸಂಗರಹಿತನೆನಿಂನಭಕತರ । ಸಂ
ಗವನೆಕೊಡುಸಾಕುನಿಂನಯ । ಹಂಗದೇತಕೆನಿಂನಚರಿತಾಮೃತಕಥಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಹಿಂಗದೋಲಾಡುತ್ತಸಜ್ಜನ । ಸಂಗದಲಿರ
ವಿಸುಕ್ತಕಮನಿ । ಯಾಂಗಕೇಳರಿದಾವ್ರುದೈಕೃತಕೃತ್ಯನಾದವಗೆ ॥ ೨೩ ॥ ತೂಗುವವರಾವಲ್ಲನಿಜಪದ । ಭಾಗವತಸದನ್ಯಕಲ
ವದೊಳ । ಗಾಗರುವಸುರರಾಜಪದವನುಮೇಣುಮುಕ್ತಿಯನು ॥ ತೂಗಲೇಕಿಂನುಳಿದಮರ್ತ್ಯರ । ತಾಗುಘಟ್ಟನಸುಖಗಳನು
ಸರಿ । ಯಾಗಬಲ್ಲವೆಸುರಗಿರಿಗೆಪರಮಾಣುರಾಶಿಗಳು ॥ ೨೪ ॥ ದೇವನಿಂನಪದಾರವಿಂದವ । ನಾವನೈಬಿಡುವವನುಬೇರಿಂ । ನಾ
ವುದಕುತೋಭೆಯನಿವಾಸವಕಂಡುದೀಲೋಕ ॥ ಆವನೈಕಾವವನುಕಾಲನ । ಹಾವಳಿಯಲಳವಳಿದುತೊಳಲುವ । ಜೀವಜಾತ
ವನಿದನುಧಿಟನೀನುಳಿಯೆತ್ರಿಭುವನವ ॥ ೨೫ ॥ ಮಠದುನಿಂನನುವಿಷಮವಿಷಯ । ಕ್ಕೆರಗಿಬಹುಚಿಂತೆಯಲಿಸಲೆವ್ಯೈ । ಮರದು
ಸಂಸಾರಾನುರಂಜಿತವಾಗಿಜನವಿರಲು ॥ ಹೊರಗೆಕಾಲಾತ್ಮಕನೆನಿಸಿನೀ । ಮುರಿದುನೊಂಗುವೆಹಸಿದಹಾವ್ನೈ । ಮರದುಮಲಗಿ
ದ್ದಿಲಿಯನೊಂಮೆಯನುನುಂಗುವಂದದಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ತನಗೆಗುರುವೆಂದೆನಿಸುವಬುಜಾ । ಸನನುಸಹಿತ್ರಲೆದೇವನಿಂನವ । ನೆನಿಸುವಂ
ತಕನಂಜಿಭಜಿಸುತ್ತಿಹನುನಿಂಮಡಿಯ ॥ ದಿನದಭೋಗದಲಾಚತುರ್ದಶ । ಮನುಗಳಿರವಾತಗೆಮಿಗಿಲೆಮನು । ಮನುಜನಿಂಗೆಂ

ತಂಜದಿಹರಂತಕನಧಟ್ಟಣೆಗೆ ॥ ೨೭ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತಂತಕನಭಯದಲಿ । ಕುದಿವಕೃಪಣರೆನಿಪ್ಪತಂನನು । ಸದಮಳನೆರಕ್ಷಿಸುವು
ದೊಲಿದುಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ವಿದಿತವಲ್ಲದಡಾರುಬೇರಾ । ಸ್ಪದವೆಮಗೆಶಿಶುಗಳಿಗೆತಾಯ । ಲ್ಲದೆಅತಃಪುರವುಂಟೆಗತಿಮ್ಯದೋ
ರನಾಥರಿಗೆ ॥ ೨೮ ॥ ದುರಿತಹರಭವದಿವ್ಯಚರಣಾಂ । ಬುರುಹಸಂಭವತೀರ್ಥವೆರಡರ । ಲಿರದೆವಿಹಿತಸ್ನಾತರೆನಿಸುವಭಾಗವ
ತಜನದ । ಚರಣಸಂಗವನೆಮಗೆದೇವರು । ಕರುಣಿಸೂದನವರತನೀವಾ । ಳ್ಪರುದಯಾನುಗ್ರಹವಿದಲ್ಲದೆಬೇರೆದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ॥ ೨೯ ॥
ಸ್ತುತಿಸುವುದುನೀವಿಂತುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪತಿಯನಮಳದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರ । ನುತಮಹಾಮಂತ್ರವನುಭಜಿಸೂದೇಕಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಯತಿಮ
ನೋಮಂದಿರವಿಹಾರೋ । ಚಿತವಿಳಾಸೋದಾರಲೀಲಾ । ನ್ವಿತಪದಾಬ್ಜವನೊಲಿದುಮನದಲಿಭಾವಿಸೂದೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಮಂ
ಗುರುಳಲೊಪ್ಪುವಮನೋಹರ । ಭೃಂಗನಿಕರದತಾಂಡವೋಜ್ವಲ । ರಂಗವೆನಿಸುವವಿಮಳಭಾಳದಭಾಸುರದ್ಯುತಿಯ ॥ ಸುಂ
ಗೊರಳಕೌಸ್ತುಭದರುಚಿರಾ । ಪಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಸುಸ್ಮಿತಾಧರ । ಮಂಗಳಾನನಕಮಲವನುನೆನವುದುಮನೋಮಯನ ॥
ಪೀರುರದವನಮಾಲೆಗಳವರ । ಹಾರಮೌಕ್ತಿಕರುಚಿಯಕಂಕಣ । ಚಾರುದೀರ್ಘಚತುರ್ಭುಜದದಿವ್ಯಾಯುಧಾವಳಿಯ ॥ ಚಾ
ರುವಲಿಗ್ರೋದರದಘನಗಂ । ಭೀರನಾಭಿಯಕನಕರಶನೋ । ದಾರಪೀತಾಂಬರದಹರಿಯನುನೆನವುದನವರತ ॥ ೩೨ ॥ ಚಾರು
ಚರಣಾಂಬುಜದವಿಮಲೋ । ದಾರನಖಮಂಡಲದಕಾಂತಿ । ಸ್ಫಾರಚಂದ್ರಿಕೆಗಳಲಿಭಕ್ತರಘೌಘತಾಪವನು ॥ ಜಾರಿಸುವಜಗ
ದೇಕದೈವದ । ಪಾರಕರುಣಾನಿಧಿಯಮಂಗಳ । ಮೂರುತಿಯನೋರಂತೆನೆನವುದುಭಕುತಿಭಾವನಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಮಕುಟಮಣಿ
ಕುಂಡಲಸುರತ್ನ । ಪ್ರಕರದೀಪ್ತಕಪೋಲವರನಾ । ಸಿಕದಮಧುರಸ್ಮೇರವದನದದಂತಪಂಕ್ತಿಗಳ ॥ ಸುಕವಿಸನ್ನುತಚರಣಕಮಲ
ನ । ಭಕುತಿಸುಲಭನಸಕಲಸುಖದಾ । ಯಕನಮೂರ್ತಿಯನಿಂತುಮನದಲಿಭಾವಿಸುವುದೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿನೀವಿಂತುಬಿ
ಡದೆ । ಬುದ್ಧಿಯಲಿಭಜಿಸುವುದುಪಡವಿಧಿ । ಸಿದ್ಧಿಯನುಮುಂನೆಂದನಜನೆಮಗಿದನುಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಲುಸಕಲಲೋ
ಕಕೆ । ಸಿದ್ಧಿಕರವಿದುತಂನವಚನನಿ । ಬದ್ಧನೀತಪ್ರಿಯತಮನುಪರಮಾತ್ಮನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ಹೋಗಿನೀವೆಲೆಮಕ್ಕಳಿರತ
ಪ । ಮಾಗದಚ್ಯುತನೊಲವುಕರುಣಾ । ಸಾಗರನುಮೈದೋರುವನುನೀವಂಜಬೇಡೆನುತ ॥ ಭೋಗಿಭೂಷಣನೊಲಿದುಮನದ
ನು । ರಾಗದಲಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೆನದನು । ಯೋಗಗತಿಯನುಸಕಲಭೂತಪ್ರಮಥಗಣಸಹಿತ ॥ ೩೬ ॥ ರುದ್ರನಿಂತಾಜ್ಞಾಪಿಸಲುನೃ
ಪ । ಭದ್ರನಾರಣರಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಮುದ್ರೆಯನುಮಸ್ತಕದಲಾಂತುಕೃತಾರ್ಥರಾವೆನುತ ॥ ಅದ್ರಿಕನ್ಯಾವರನನುರಾ । ಗಾ
ಪ್ರನೆಯುಸರುಬೀಳುಕೊಂಡುಸ । ಮುದ್ರವನುಗಮಿಸಿದರುನಿತ್ಯಾತುಮನನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ … ॥ ೩೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೨೦೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಜ್ಞಾನವಂತರದೇವನಾಪ್ರಾ । ಚೀನಬರ್ಹಿಷನೀಡಿಹೆಸಿದ । ಜ್ಞಾನವನುನೆರೆಕಳದನಾನಾ
ರದಮಹಾಮುನಿಪ ॥ … … … …

ಪದನು ॥ ಅತ್ತಲಭವನನೇಮದಲಿನೃಪ । ಪುತ್ರರಿರಲಾತಪದನಿಷ್ಠೆಯ । ಲಿತ್ತಲಾನೃಪವರನಹೃದಯಜ್ಞಾನಸಂಸ್ಥಿತಿ
ಯ ॥ ಕತ್ತಲೆಯನೊಡೆಮೆಟ್ಟಿಬೋಧಿಸಿ । ತತ್ವವಿದ್ಯೆಯನಾತ್ಮಸುಖಸಂ । ಪತ್ತಿಯನುಕರುಣಿಸಲುನಾರದಮುನಿಪನೈತಂದ ॥ ೧ ॥
ಎದ್ದುಪರಿಜನಸಹಿತಭೂಪನ । ಗದ್ದುಗೆಯಲಾದರಿಸಿಪದದಲಿ । ಬಿದ್ದುಕೈಮುಗಿದೇನುಬೆಸಸೆನಗೆನಲುನಸುನಗುತ ॥ ನಿದ್ದೆಗೈವ
ರ್ಭಕನನೆಚ್ಚ । ತ್ರಿದ್ವಜನನಿಮಹಾಭಯದಕೊಡ । ನಿದ್ದುಬೋಧಿಸುವಂತೆಬೋಧಿಸಿದನುನೃಪೋತ್ತಮರ ॥ ೨ ॥ ಎಲೆಲೆನೃಪ
ನೀನಾವಸಿದ್ಧಿಗೆ । ಕೊಲುವೆಪಶುಗಳನಿವಸುಧರಣೀ । ತಳದಲಿಬ್ಬೈರಳುದ್ದವೆನೆನೆರೆದರ್ಭೆಯನುಹರಹಿ ॥ ಬಳಲಿದೆಯಲಾತಂದೆಕ
ರ್ಮದ । ನೆಲೆಯನರಿಯದೆಹಿಂಸೆಯಸುನಿ । ಷ್ಫಲವೆಯಾಗಸಹಸ್ರದಲಿಫಲವೇನುನಿನಗೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಇತ್ತನೋಡಾಭೂಪನರಕ
ದ । ಕತ್ತಲೆಯಲಡಗಿರ್ದಪಶುಗಳ । ನೊತ್ತವನುನೋಡೆನುತದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯನು ॥ ಇತ್ತುತೋರಿದಡವನಿಪತಿಕಾ । ಣು
ತ್ತಬಿಗ್ಗನುಮೂರ್ಛೆಯಲಿನಡು । ಗುತ್ತನಾನಾವಿಧಭಯಂಕರನರಕದಾಯಸವ ॥ ೪ ॥ ಸಾಕುತೆಗೆತೆಗೆಮುನಿಪಕಂಡೆನ । ನೇಕ
ದುಸ್ಸಹನರಕದುಃಖಾ । ಲೋಕನಕ್ಷೆನುನಾಜೆನನುಭವಿಸುವಡದೆಂತರಿದೊ ॥ ತೇಕುತಿದೆಮನತಂನಪ್ರೋಲವಿ । ವೇಕಿಗಳಿದಾರೆ
ತೆ ಇದುಯಿಸಾ । ಭೀಕರಾಕೃತಿಯಾಯ್ತುಪಶುಗಳಿಗೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಕೊಂದವಗೆಕೊಲಿತಪ್ಪಲರಿವುನೆ । ತಂದೆಕಾಮ್ಯಕ್ರತು
ಗಳಲಿನೀ । ಕೊಂದಪಶುಗಳುನೆರೆದುನರಕಂಗಳಲಿನೀಬರಲು ॥ ಕೊಂದವವುಬಹುವಿಧವಧೆಗಳಿಂ । ದಂದುಸತ್ಕ್ರೋಧದಲಿಬರವ
ನು । ಕಂದಹಾರುತ್ತಿರ್ದಪತಿಘೋರಾಕೃತಿಯಲೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಆದಡೆಲೆಮುನಿನಾಥಮಾಳ್ಪುದು । ವೇದಚೋದಿತಕರ್ಮದಿಟವೆಂ ।

ದಾದರಿಸಿದರೆಕಲ್ಪತರುಕಾಸಲಿಕೆಯಾದುದಲ ॥ ಭೇದವನುತಿಳುಹೆನಗೆಬಹಳದ । ಯೋದಧಿಯೆಕಡುಗೇಡಕೆಟ್ಟನ । ಲಾದುರಾ
ಗ್ರಣಿತಪ್ಪಿದೆನುಗತಿಯಾವುದೆನಗೆಂದ ॥ ೭ ॥ ವೇದದರ್ಥದಸಂಪ್ರದಾಯವ । ನಾದರಿಸಲರಿಯದೆವ್ಯರ್ಥವೇ । ದೋದಿತಾರ್ಥವಿ
ದೆಂದುಕಾಮ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳನುಮಾಡಿ ॥ ಓದಿದವತಾನೆಂದುತಂನಯ । ಪಾದರಕ್ಷೆಯನೌಷಧಕೆಸಂ । ಪಾದಿಸುವನೀಕಂಟಕಾರಿಯ
ನರಿಯದವನೆಂದ ॥ ೮ ॥ ರಾಗದಿಚ್ಛೆಗೆಸಂದುಹಿಂಸಾ । ರಾಗದಲಿನಡೆವಖಿಳಜೀವರ । ನಾಗಮಂಗಳುಕಂಡುಕರುಣದಲೆಲ್ಲ
ವನುಬಿಡಿಸಿ ॥ ಭಾವಿಸುತಮನದೊಳಗೆರಾಗ । ತ್ಯಾಗವನೆನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕಾಮ್ಯವ । ನಾಗಲೆಂದನುವಿಧಿಸಿದಲ್ಲದೆವಿಹಿತವಲ್ಲೆಂ
ದ ॥ ೯ ॥ ವಿಧಿತವೆಲ್ಲಾಕರ್ಮವೀಕಾ । ಮ್ಯದವೊಲಭಿಮತವಲ್ಲನಿಸ್ಸಂ । ಗದಲಿಮಾಳ್ಪುದುಕರ್ಮವನುಬಿಡಲಾರದಿದ್ದವರು ॥
ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಗೆಹೇತುವೆಂದನು । ವಿಧಿಸಿದಲ್ಲದೆವಿಧಿಯದೆಂಬಡೆ । ಯದರಹೃದಯಾಪ್ಯತ್ರರಶ್ರುತಿಗೇನುಗತಿಯೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ವೇ
ದವಿಹಿತವಿದೆಂದುಕರ್ಮವ । ನಾದರಿಸುವಡೆನೀಹನಾನಾ । ಸ್ತ್ರ್ಯಾದಿಗಳನನುಕರ್ಮಣಾದಿತದೀಯ್ಯಾಪಿಧಿಗಳನು ॥ ಆದರಿಸಲಾ
ಗದೆನಿಜಾತ್ಮನ । ನಾದಿಮಧ್ಯವಿಕಾರಶೂನ್ಯನ । ವೇದವೇದ್ಯನನಪ್ರತರ್ಕ್ಯನನರಿಯರೇಕೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಇಂತುಮಾಯಾಮಯ
ವಿಷಯವಿ । ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿಮೈಮರದುವರವೇ । ದಾಂತದರ್ಥವಿಚಾರವನುದೂರದಲಿಪರಿಹರಿಸಿ ॥ ಅಂತಕೋಗ್ರವ್ಯಾಳವದನಾ ।
ಭ್ಯಂತರಕೆಗುರಿಯಾಗಿಕೆಡುವದು । ರಂತದುಃಖಂಗಳಿಗೆಗತಿಯನುಕಾಣೆನಾನೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಎಂದುಮುನಿಪಪುರಂಜನನಕಥೆಯಿಂ
ದನೃಪಗಂನ್ಯೋಪದೇಶದ । ಲೆಂದಡಾಲಿಸಿಅರಿಯಲರಿಯದೆಮುನಿಮನೋಗತವ ॥ ತಂದೆಕರುಣಿಜನಕ್ಕೆಕಡುಕೃಪೆ । ಯಿಂದವಿ
ಸ್ತರವಾಗಿಸುರನರ । ವಂದ್ಯಚರಣಸರೋಜನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನವನಿಪಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ವ್ಯಾಜಸುವನೀಜೀವನೆಂಬಪು । ರಂಜನನು
ಪುರಕರ್ತೃವಾಗಿನಿ । ರಂಜನನಸಖಿಯಾಗಿಆತ್ಮನನಾಮನಕ್ರಿಯನು ॥ ರಂಜಿಸುವನರದೇಹಪುರವದ । ಸಂಜನಿಸಲರಸುತ್ತಕಂಡ
ನು । ಕಂಜಲೋಚನೆಬುದ್ಧಿಯೆನಲೊಪ್ಪುವಮಹಾಪುರವ ॥ ೧೪ ॥ ನಾರಿಗುಭಯೇಂದ್ರಿಯದಗುಣಪರಿ । ವಾರಸಹಿತ್ರಭಿನುತಪ
ನವತ । ದ್ವಾರದಿಂದೊಪ್ಪುವಶರೀರವೆನಿಪ್ಪಪುರವದಕೆ ॥ ಆರೊಡೆಯರೆಂದರಿಯಳೊಡನೆಯ । ನಾರಿಗಳುವಿಧಿವುರುಗನಲ್ಲಾ । ತೋ
ರಿಸುವನೀಪ್ರಾಣನೀತನುಪಂಚವಿಧವಾಗಿ ॥ ೧೫ ॥ ಕಿವಿಯೆರಡುಕಂಣೆರಡುನಾಸಾ । ವಿವರಯೆರಡೊಂದಾಸ್ಯಗುದಮೇ । ಢ್ರ
ವವದೆನಲೊಂಭತ್ತುಬಾಗಿಲುಪುರಕೆಭಾವಿಸಲು ॥ ಅವಧರಿಸುವಡೆವಿಷಯಪಂಚಕ । ವಿವೆಯಲಾಪಾಂಚಾಲವದರೊಳು । ಸವಡಿ
ಸಿದಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಕಂಗೊಳಿಸಿತುಪುರಂಜನನ ॥ ೧೬ ॥ ಉತ್ತರಾಯಣದಕ್ಷಿಣಾಯನ । ವಿತ್ತೆರದಸುರಪಿತೃಪಥದವಾ । ದ್ಯುತ್ತಪಾಂ
ಚಾಲವನುಸ್ರೋತಃಶ್ರುತವರರುಸಹಿತ ॥ ಹತ್ತಿಳಿವಬಾಗಿಲುಗಳೆಡಬಲ । ದೊತ್ತಿನಲಿಮುಂದೆರಡುಬಾಗಿಲು । ಹಿತ್ತಿಲಿಗೆಹೊರವ
ಡುವವೆರಡುಂಟರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಖದ್ಯೋತವಿಮುಖಿಗ । ಳೆರಡುನಳಿನೀನಾಳಿನಿಗಳೆಂ । ಬೆರಡುಮುಖವಂದ
ದಕೆನಾಸಾವದನಸಂಜ್ಞೆಗಳು ॥ ಪುರಕೆಪಡುವಣಬಾಗಿಲುಗಳಾ । ಸುರನಿರುತಿಯೆಂಬೆರಡುಗ್ರಾಮ್ಯಾಂ । ತರವಿಸರ್ಗಗಳೆಂಗೆನಡೆ
ವಡೆಗುಹ್ಯಪಾಯುಗಳು ॥ ೧೮ ॥ ಇಬ್ಬರೊಂದೇಬಾಗಿಲೊಳಗಿಹ । ನೊಬ್ಬನಾಪಣವಿಷಯಭೋಗ । ಕ್ಕೊಬ್ಬನೋದನವಿಷಯ
ಕಿಂತುಸಹಾಯರಾಗಿರಲು ॥ ಇಬ್ಬರಂಧಕರದರೊಳಗೆಪುರ । ನಿರ್ಬಹಣವಹುದೊಬ್ಬನಿಂದು । ತ್ತೊಬ್ಬನಿಂದಲೆಕರ್ಮವಹವಾ
ಕ್ಪಾದಪಾಣಿಗಳು ॥ ೧೯ ॥ ಹೃದಯವೆಂಬಂತಃಪುರದಲೊಪ್ಪಿ । ದುದುಪುರವದರೊಳಗೆಮನವೆಂ । ಬುದುವಿಷೂಚಿಯೆನಿಪ್ಪಸಖಿ
ತತ್ಸಂಗದಲಿವಿಕೃತಿ ॥ ಉದಿಸುವುದುಪುರಪತಿಗೆಹಲವಂ । ಗದಲಿಶೋಕವಿಮೋಹಹರುಷಾ । ಸ್ಪದವೆನಲುಸಂಸಾರಬೀಜಾಂಕುರ
ವದೇಯೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಪರಿಪರಿಯಹಂಕೃತಿಯಗುಡಿಗಳ । ಥರಥರದತೋರಣಪತಾಕೋ । ತ್ತರದಪುರವೈಭವದವಸ್ತ್ರಾತ್ರಯ
ಸಭಾಂತರದ ॥ ವರಗುಣತ್ರಯವೆಂಬರೂಪಾ । ಸ್ಫುರದಮಳಹೇಮಾಂಶಸಾರ । ಸ್ಫುರಿತರಚನೆಯಲೆಸೆವಪುರವನುಕಂಡನವ
ನೀಶ ॥ ೨೧ ॥ ತೊಗಲುಕೋಟೆಯಸುತ್ತುನಾಡಿಗ । ಳಗಳುಗಳಕಾಲುವೆಯರುಧಿರದ । ಮುಗಿಲುಗಳಧಾತುಗಳರತ್ನಸ್ತಂಭಪ
ಙ್ತಿಗಳ ॥ ಬಿಗಿದತೊಲೆಗಳಮೇಲುಪಾರನ । ಸ್ಥಿಗಳಕೊತ್ತಳವೆನಿಪತನುಸಂ । ಧಿಗಳಲೊಪ್ಪುವಕಾಯಪುರವಪುರಂಜನನುಕಂಡ ॥
ಇಂದ್ರಿಯದಪುರಜನದಪವನ । ಸ್ಪಂದವೀಥೀದ್ವಯದಪರಿಜನ । ವೃಂದವಂತಃಕರಣತದ್ವೃತ್ತಿಯಸಖೀಜನದ ॥ ಇಂದುಮುಖಿಪು
ರದೊಡತಿಮತಿಯನ । ಲಂದವಡದುನಗರಭೂಪತಿ । ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆವರಪುರಂಜನನೆನಬಲೆಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೨೩ ॥ ಆರುನೀನೆಲೆವನಿ
ತೆಹೆತ್ತವ । ರಾರುನಿನಗೆಲತಾಂಗಿಪರಿಜನ । ವಾರುಪತಿಯಾರಾರಪುರವಿದುಕಾಂತೆನಿಂನೊಡನೆ ॥ ಚಾರುಸರ್ವಾಂಗಿಯರೆನಿಪ್ಪವ ;
ರಾರುಹೇಳೆನಲಾಪುರಂಜನ । ಧಾರುಣೀಪತಿಯೊಡನೆನಗುತಿಂತೆಂದಳಂದಬಲೆ ॥ ೨೪ ॥ ಅರಿಯೆನಾನಾರೆಂಬುದನುತಾ । ನರಿಯೆ
ನಾರಿಂದಾದೆನೆಂಬುದ । ನರಿಯೆನೀಪುರಕಾರುಪತಿಯೆಂಬುದನುಪುರದೊಳಗೆ ॥ ಚರಿಸುತ್ತೈದನಗಂಡರೆನಗಿ । ಲ್ಲರಿವದಿವರೆಂನವರು
ನೀನಿದ । ನರಿದುಮಾಡುವುದಾವುದೆನಲಿಂತೆಂದನವನೀಶ ॥ ೨೫ ॥ ಇಲ್ಲಪತಿನಿನಗೆನಗೆವಲ್ಲಭೆ । ಇಲ್ಲಪುರಕಿದರೊಡೆಯರಾರೂ ।
ಯಿಲ್ಲನೀನಾನಿಬ್ಬರಲ್ಲದೆಯೋಗ್ಯರಿದಕಿಲ್ಲ ॥ ಇಲ್ಲಿಕೃತ್ಯವದಿಂನುನೀನೇ । ಬಲ್ಲೆನಿಂನಿಚ್ಛೆಯಲಿನೀನಿರ । ಲೆಲ್ಲಶೋಭನವಬಲೆಯೆ
ನಲಿಂತೆಂದಳುತ್ತರವ ॥ ೨೬ ॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆವೀರಮನದ । ಭಿಲಾಷೆಯನೆಕರುಣಿಸಿದೆನಿಂನಯ । ದಾಸಿಯಹೆನೆಂಬರ್ಥಿಯಾದಃ

ದುನಿಂನೆರೆಕಾಣುತಲಿ || ದಾಸರಿವದಿರುನಿನಗೆತಂಸವಿ | ಳಾಸಿನಿಯರೆಲ್ಲವರುನಿಂನವ | ಳೇಸುಧನ್ಯೆಳೊತಾನುಮಯ್ಥಭಾಷೆಂದಳೆಂದ
ಬಳೆ ||೨೭|| ಒಡೆಯನೀನಾಪುರಕೆನಾಥನೆ | ಕೊಡುವರಾಲಂಬವನುಭೃತ್ಯರ | ಗಡಣವಿದುಬೆಸಗೈದುಬದುಕಲಿನಿಂನಹೇಳಿಕೆ
ಯ || ಒಡನೆನಾವುಪಭೋಗಿಸುವನಿದ | ನೊಡೆಯನಿಲ್ಲದರಾಜ್ಯವನುತಲೆ |ದಡವಿಕೊಂಡಿಹುದಿವರನೆಂದಳುವನಿತೆಕೈಮುಗಿದು||
ಆಗಲನುಪಮನಿಂನಮನದನು | ರಾಗವನೆಬೆಳಸುವೆನುವಿರಾರುವ | ಯೋಗಿಯಾವನೆನುತ್ತ ತಂಮೊಳಗೊಂದುಮತವಾಗಿ || ನಾ
ಗನಿರೆಬಾಗಿಲಲಿಹೊಕ್ಕರು | ಭೋಗಸಾಧನವೆನಿಪಪುರವನು | ರಾಗವಿಗೆನಿತ್ಯಾತ್ಮನೆಂಶೋಧವನುರಂಜಿಸಿದ || ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೮೪೨ಕ್ಕೆ. ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಅಷ್ಟಪುರಪತಿಯೆನಿಸಿಮೋಹವಿ | ಶಿಷ್ಟನಾಗಿಪುರಂಜನನುಮತಿ | ಗೆಟ್ಟುತ್ರೊಳಲಿದುಮುಕುತಿ
ಪಡೆದನುನಿಜವಿವೇಕದಲಿ ... ...

ಪದನು || ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಕೇಳುಮಾಯಾ | ಪುರವಹೊಕ್ಕುಪುರಂಜನನುಸತಿ | ವೆರಸಿಪುರಜನಪೌರಜನಪರಿವಾರ
ಜನಸಹಿತ || ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿರಾಜ್ಯದ | ಪರಮವಿಭವಸುಖೋಪಭೋಗ | ಸ್ಫುರಿತಸಂಸಾರಾನುರಂಜಿತನಾದನವನೀ
ಶ || ೧ || ಸತಿಯುಮನವೇತಂನಮವಮಾ | ಸತಿಯಮಾತನುತಂನಮಾತೆನೆ | ಸತಿಯರಾಗವೆತಂನಮನದನುರಾಗಮತವೆನುತ ||
ಸತಿಯಿರವೆಯಿರವಾಗಿಸತಿಯೇ | ಗತಿಯೆನಿಸಿಸಂಸಾರಪಾಶಾ | ವೃತನೆನಲುತದ್ವಶದಲಾಡುತ್ತಿರ್ದನವನೀಶ || ೨ || ಶಿವದನೆಪ್ರ
ಣಲುಂಡೆನೆಂಬನು | ಹಸಿದಡಾನೇಹಸಿದೆನೆಂಬನು | ಘಸಣಿಗೊಂಬನುಸತಿಯಸಂತಾಪದಲಿಶೋಕದಲಿ || ಮಸಳಿದುಚಿಂತೆಯಲಿ
ಮಿಗೆಚಿಂ | ತಿಸುತಹರುಷಿತೆಯಾಗಲತಿಹರು | ಷಿಸುತತನ್ಮಯನಾಗಿಕಂಡನುಜಗವನವನೀಶ || ೩ || ಇರಲಿರಲುಸುತರಾದರಾಸ
ರ | ಸಿರುಹಮುಖಿಯಲಿಸಾವಿರದನೂ | ರ್ವರುಪರಾಕ್ರಮಯುತರುಬುದ್ಧಿವಿಭೇದಗತಿಗಳಲಿ|| ಅರಸುಪುತ್ರರುಪುತ್ರರೊಬ್ಬೊ |
ಬ್ಬರಿಗೆತತ್ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿಧರೆಗವ | ತರಿಸಿದರುಸಂಪೂರ್ಣನಾಯ್ತು ಪುರಂಜನನವಂಶ || ೪ || ಏನನೆಂಬೆನುಪುತ್ರಪೌತ್ರಜ | ನಾ
ನುರಾಗದಬಲೆಗೆಬಿದ್ದನು | ಮಾನನಿಧಿಗೃಹಕೋಶಬಲಸಪ್ತಾಂಗವೆನಗೆಂದು || ಮಾನಿನೀಭುಜದಂಡತಲ್ಪಾ | ಧೀನನಾಗುತಪೇ
ಶಕಾರಸ | ಮಾನನಾಗಿನೃಪಾಲನಿದ್ದನುಬಹುಕುಟುಂಬದಲಿ ||೫|| ಇರೆವಯೋಮಧ್ಯವನುನೆರೆಪರಿ|ಹರಿಸಿದುದುನೃಪನಿರಲುಯೌ
ವ್ವನ | ತೆರಳಿದುದುಜರೆಕಾಲಕಂನಿಕೆಧರೆಯಲೆಡೆಯಾಡಿ || ಪರನನರಸುತದೇಶದೇಶಾಂ | ತರದೊಳಗೆತೊಳಲುತ್ತ ತಂನನು | ಬರು
ತಕಂಡಳುಮಾರ್ಗದಲಿಮದನಾಂಧೆಕೇಳೆಂದ || ೬ || ಕಂಡಬಲೆಕೈಗೈದುಬೇಡಿದ | ಳೆಂಡಲೆದುಕಾಡಿದಳುಮುನಿಪತಿ | ಗಂಡನಾಗೆ
ನಗೆಂದುಸಹಜಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯನು || ಹೆಂಡಿರಾರಾನಾರುಪೋಗೆಲೆ | ಭಂಡೆಯೆನೆತಂನೊಡನೆಮುನಿದಾ | ಮುಂಡೆಕೊಟ್ಟಳುಶಾಪ
ವನುತಂನಿಷ್ಟವನೆಯೆಂದ ||೭|| ತ್ರೊಳಲುತಿರುನೀನಖಿಳಭುವನಾ | ವಳಿಗಳೊಳುಮನೆಮುಕ್ಕಳೆಂಬುದ | ನೆಲವಕಾಣದೆಹೋಗೆನು
ತಹೋದಳುಜರಾವನಿತೆ || ಬಳಿಕಯವನೇಶ್ವರನಸಂನಿಧಿ | ಗೊಲಿದುಭಯನೆಂಬಾತನನುಸತಿ | ವಲಿಸಿದಳುವರನಾಗುತನಗೆನ
ಲೆಂದನವಳೊಡನೆ || ೮ || ಮಾಣುಮಾಣೆನಗಾಗದಾಗದು | ಕಾಣೆನಾನನ್ಯರನುನಿಂನೀ | ಪ್ರಾಣನಾಥರನತಿಸುದುರ್ಭಗೆನೀ
ನಲಾಜಗಕೆ || ಜಾಣತನವಲ್ಲಿದುಸನುಸ |ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗುಳ್ಳಖಿಳಜನವನು | ಕಾಣದಂತುಪಭೋಗಿಸುವದೇಮಂತ್ರನಿನಗೆಂದ||
ತಂಗಿಯಾಗಿರುತನಗೆತರುಣಿಲ | ತಾಂಗಿತಂನೊಡಹುಟ್ಟಿದವಳತಿ | ಭಂಗನೀಪ್ರಜ್ವಾರನೆಂಬವನತಿಸುದುಸ್ಸಹನು || ಕಂಗೆಡದಿ
ರಿದೆನಿನಗೆನಿಜಚತು | ರಂಗಬಲಕಂಡವರನುಗಿದಾ | ಲಿಂಗಿಸೆನುತಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಂಗನೆಗೆಯವನೇಶ || ೧೦ || ಬೋಧಿಸಿದಳಹು
ದೆಂದಳಂಗನೆ | ಬಾಧಿಸಲುಮೂಜಗವನಾಧಿ | ವ್ಯಾಧಿಗಳನಿಪ್ಪಾಯವನುಬಲಸಹಿತಭುವನದಲಿ || ಸಾಧಿಸಿದಳೆಲ್ಲರನುಪುರುಷನಿ |
ಷೇಧವಿಲ್ಲದೆಜೀವಜಾತನಿ | ರೋಧಕಾರಿಣಿಬಂದಳಬಲೆಪುರಂಜನನಪುರಕೆ || ೧೧ || ಸುತ್ತಿಬಂದುಪುರಂಜನನಪುರ | ದೊತ್ತಿ
ನಲಿಮಾಳೆಯುವಬಿಟ್ಟುದು | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯಾಜ್ಞೆಯಲಿಯವನೇಶಪರಿವಾರ || ಒತ್ತಿಹೊಕ್ಕುದುಕೊಡೆಪುರದೊಂ | ಭತ್ತುಬಾಗಿಲ
ನುರಗನೊಬ್ಬನೆ | ಕೆತ್ತುನಿಂದನುಕಾಳಗದಭಾರಣೆಗೆಘನವಾಯ್ತು || ೧೨ || ತ್ರಪಭಿಮಾನಪುರಂಜನನಕಂ | ಡುದರದಲಿಸಂತಾ
ಪವನುತಾ | ಳ್ದನುಬಹುವಿಧಚಿಂತೆಯಲಿಪರಿವಾರಜನಸಹಿತ || ಕುದಿದುಕಾಲಾತ್ಮಜೆಯಕಾಲಾ | ಟದಲಿತನುವಶವಳಿದುನಾನಾಂ|
ಗದಲಿಬಹುಸಂಕ್ಲೇಶಭಾಜನನಾದನಡಿಗಡಿಗೆ || ೧೩ || ಅರಸನರಿಯದಪೂರ್ವಲುಗಂಧ | ರ್ವರವರರೂಥಿನಿಮುಂನಲೇತ | ತ್ವರ
ವನಾವರಿಸಿದ್ದುದಾಕಾಲಾಭಿಧಾನದಲಿ || ವರುಷಜನನಾಯಕಾರಗಂಧ | ರ್ವರದಿನಾವಳಿಸೈನಿಕದಕಾ | ರಿರುಳಗಂಧರ್ವಿಯರಬಲ
ಮೋಹರಿಸಿದುದುಪುರಕೆ || ೧೪ || ಓರ್ವರೋರ್ವರಬಳಿಯಲಿಹನಂ|ಧರ್ವಗಂಧರ್ವಿಯರಗಣನೆಯು | ನಿರ್ವಹಿಸುವವರಾರು
ಷಷ್ಟ್ಯುತ್ತರಶತತ್ರಯದ || ಸರ್ವಮಾಸತ್ರಯನವೆಂಬಚ | ತುರ್ಬಲದಪಡೆಕಾಲನೆಂಬವ | ಸರ್ವದಳಪತಿಚಂಡವೇಗನ್ನಪಾಲನ್ನೆ

ತಂದ ॥೧೫॥ ಮೇಲುಮುತ್ತಿಗೆಯಾಯ್ತು ಯವನರ । ಧಾಳಿಗಂಧರ್ವರ್ವಳಿಯುಮಂ । ಧಾಳಿಗುರಗಾಧಿಪತಿಯೊಬ್ಬ ಸೇನಿಂದಸಿ
ದಿರಾಗಿ ॥ ಕಾಳಗಕೆ ತಾನರಿಯನಾಭೂ । ಪಾಲನರ್ಧಾಯುಷ್ಯಪರಿಯಂ । ತೇಳಧಿಪನನುಮಾಡಿವ್ಯೈಮರದಿದ್ದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥೧೬॥
ಅರಿತನೊಯ್ಯನೆ ಕಾಲಕಂನಿಕೆ । ಬರಲು ಯವನೇಶ್ವರನ ಬಲನೈ । ತರಲು ಬಳಿಕನುಭವಕೆ ಬಂದುದು ಭಂಗವವನಿಪಗೆ ॥ ಒರಸಿ ಪೂರ್ವ
ದ್ವಾರಪಂಚಕ । ಭರವನಿಳುಹಿತು ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ । ದೆರಡುಬಾಗಿಲ ಮಾತು ನೃಪತಿಗೆ ಕೇಳಲರಿದಾಯ್ತು ॥ ೧೭ ॥ ನೋಡಲಕ್ಷ
ಮನಾದನಹಿತರ । ಬೀಡಿಕೆಯ ಸಂಭ್ರಮಗಳನುವಸಾ । ತಾಡಲಲಸಿದನಾತ್ಮನು ಸುರುಬ್ಬಸದ ದುಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ತೀಡುವಾಮೋದವನು
ಮರೆದನು । ಜೋಡಿನಾಗಿಲ ಜೋಕೆಗೆಟ್ಟಿಡೆ । ಯಾಡಲಂತಃಪುರದಲಿದ್ದನು ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಕೆತ್ತನೇಳು ಕವಾಟಬಾ
ಗಿಲ । ಹತ್ತಿಳವರಡಗಿದರು ತೆರದುದು । ಯಿತ್ತಲತ್ತಣ ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲಲಾದುದೆಡೆಯಾಟ ॥ ಮೃತ್ಯುವಿನ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆಮನ ।
ಕಿತ್ತು ದಂಶಸ್ಥಾಪವನು ತಳೆ । ಯೊತ್ತುತಿದ್ದನು ನಾಗನೊಬ್ಬನೆ ವೈರಿಬಲದೊಳಗೆ ॥ ೧೯ ॥ ನಡವಪರಿಜನವುಮಂ ನಿನಂತಿರೆ । ನಡ
ಯ ಬೊಡಲಿಂಗಿಲ್ಲದೊಬ್ಬರ । ನುಡಿಯನೊಬ್ಬರು ಸೈರಿಸರು ತಂವೊಳಗೆ ಮತಭೇದ ॥ ಒಡಲಿಪಿತ ಭಂಡಾರಸವದುದು । ಕುಡಿವನೀ
ರೊಳಗಿಲ್ಲ ಮಿಗೆ ಹೊರ । ವಡುವಡರಿದಾಯ್ತೀನನೆಂಬೆನು ನೃಪನ ದುಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೨೦ ॥ ಹೊರಗೆ ಬಹ ಧನವಿಲ್ಲ ರಾಜ್ಯವ । ನಿರಿದರಹಿ
ತರು ಸೂರೆವೋದುದು । ಪುರದ ಧನಪೊಳಯಿಂಕೆ ಕಾಲಿ ಹುತಿದುರ್ದರಿಸೇನೆ ॥ ನೆರವಣಿಗೆಯ ಕುಟುಂಬರಕ್ಷಿಸ । ಲರಿವೆನಾನೆಂತಿದ
ನುಹಾಯೆಂ । ದೊರಲುತಿದ್ದನು ಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಪಿ ನಿಜಸತೀಸುತರ ॥ ೨೧ ॥ ತಾನಳಿಯೆ ಗತಿಯಾವುದೆಂನಯ । ಮಾನಿನಿಗೆ ತಂನೊ
ಡನೆ ಸಂದರೆ । ದೀನರಿಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ನಿಂದಡೆ ಮೇಲದೇನಹುದೊ ॥ ಹೀನಭಾಗ್ಯನೆಲಾಯೆನುತ ದುಂ । ಮಾನದಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಕುಟುಂಬ ।
ಧ್ಯಾನತತ್ಪರನಾಗಿ ಮರುಗುತ್ತಿರ್ದನವನೀಶ ॥ ೨೨ ॥ ಹಂದಿಯನು ಹುಲಿ ತರುಬಿದಂತಾ । ಯ್ತಂದು ಭಗನಗ್ರಜನು ಮೇಲ್ವೈ ।
ತಂದನಾ ಪ್ರಜ್ವಾರನಕಟ ಪುರಂಜನನ ಪುರಕೆ ॥ ಬೆಂದುದಾ ಪುರವಿಭವ ವಾಹನ । ಬಂದಪುರವಿದು ಸಕಲ ಪುರಜನ । ವೃಂದಸಹಿತ ಪು
ರಂಜನನನಂಬಿಪಿತು ಮರುಕೊಳಿಸಿ ॥ ೨೩ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆದರು ಸಹುಜ್ಞಿಯನು ಕಾ । ಳ್ಗಚ್ಚು ಕವಿದರೆ ಕಂಡುಲುಬ್ಧಕ । ನೆಚ್ಚವ್ರೋಲಾ ನೃಪನ ಬಹಳ ವಿಪತ್ಪರಂಪರೆಯ ॥ ಹೆಚ್ಚುಗೆ
ಯ ಪೇರಾಳ ಶೋಕದ । ಕಿಚ್ಚಿನಲಿ ಬೇವುತ್ತಿರಲು ಭಯ । ನೊಚ್ಚತಾಲಿಂಗಿಸಿದನಂದು ಪುರಂಜನನನವನ ॥ ೨೪ ॥ ಅರುವಿನಲಿ
ಮರವೆಯಲಿ ಮನವಿಂಗೆ । ಮರುಗಿ ಸಂಸಾರಾನುಯಾತ್ರೆಗೆ । ತೆರಪುಗಾಣನುಪದ್ರವದ ಬಹುವಿಧ ಪರಾಭವಕೆ ॥ ತೊರೆದನಿತ್ತಣ
ಚಿಂತೆಯನುಮ್ಮ್ಯ । ಪುರದು ಮಾವನ ಮನೆಯ ಕಾಬೊಂ । ದರಿಕೆ ಘನವಾಯ್ತಾದು ಹೊರವಂಟನು ನಿಜಾಲಯವ ॥ ೨೫ ॥ ಪುರ
ಪಹೊರನಂಟುರಗಪತಿಪ್ಪ್ಯೆ । ಸೆರಿಸಿನು ಯವನೇಶನೈತರೆ । ಧರೆಗೆ ಸರಿಯಾಯ್ತೀನನೆಂಬೆನು ಪುರವದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಅರಸನೊಡನೈ
ದಿದುದು ಪರಿಜನ । ಪುರಜನದ ಸಂದೋಹನಡದುದು । ನರಕಗತಿಗೆ ಪುರಂಜನನು ನೃಪಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಯಾತನೆಗಳನಿತ
ನಿತು ಕರ್ಮ । ವ್ರಾತನಿರ್ಮಿತನಾದವನಿತರೊ । ಳಾಂತು ಭೋಗಿಸಿದನು ನಿಜಾರ್ಜಿತ ಪಾತಕದ ಫಲವ ॥ ನಾತು ಹಲವರಲೇನು
ಸಿಂನಂ । ತಾತನೊಬ್ಬನು ಸವನಸಾಲದಲಿ । ಘಾತಿಸಿದ ಪಶುನಿಕರ ಕಾಹುತಿಯಾಗಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ತಂನವನಿತಾಧ್ಯಾನದಿಂದು ।
ತ್ಪಂನನಾದನು ವನಿತೆಯಹಾಗಿನ್ನ । ಪಾಸ್ವ್ಯದಲೀ ಧರೆಯಮೇಲೆ ಪುರಂಜನನು ಬಳಿಕ ॥ ಮಂನಿಸುತ ವೈದರ್ಭವೆಸರಲಿ । ಕನ್ಯೆಯ
ನು ಪಾಂಡ್ಯೇಶನಾಥೆಯ । ನುಂನತೋರು ಪರಾಕ್ರಮನು ಧರಿಸಿದನು ವಧುವಾಗಿ ॥ ೨೮ ॥ ಜನಿಸಿದರು ಸುತರಾಕೆಯಲಿ ತ । ಜ್ಜನ
ಪತಿಗೆ ಬಹುಕಾಲ ರಾಜ್ಯವ । ನನುಭವಿಸಿದನು ಪುತ್ರಪೌತ್ರಕಳತ್ರ ಜನಸಹಿತ ॥ ವನಿತೆಸಹಿತ ತಪೋವನಕೆ ಬಳಿ । ಕನುಪಮನು ಸೇ
ರಿದನು ರಾಜ್ಯವ । ಘನತರೈಶ್ವರ್ಯವನು ಸೇರಿಸಿ ತಂನಪುತ್ರರಿಗೆ ॥ ೨೯ ॥ ಯೋಗರಾಜ್ಯವನನುಭವಿಸಿ ನಿಜ । ಯೋಗನಿಷೆಯ
ಲಸದೇಹ । ತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡಿದನು ಬಳಿಕಾಕ್ಷಿತಿಪನಿರಲಿರಲು ॥ ಆಗುಣಾಂಬುಧಿಯರಿಯಳದನನು । ರಾಗದಲಿ ಶುಶ್ರೂಷೆಯನು
ಸಕ । ಲಾಗಮೋಕ್ತವಿಧಾನದಲಿ ವೈದರ್ಭಿ ವಿರಚಿಸುತ ॥ ೩೦ ॥ ಎಂದಿನಂತಿರೆ ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯ । ದೆಂದು ಪತಿಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡು ।
ತ್ತಿಂದುಮುಖಿ ತದ್ವ್ರತವನಾಚರಿಸಿದಳು ಮೈಮರೆದು ॥ ಒಂದುದಿನ ತತ್ಪಾದಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವವನು ಪೂಜಿಸುತ ಕಂಡಳು । ಹೊಂದಿ
ದುದನ ಕಟಕಟೆನುತ ಕೆಡದಳು ಧರಾತಳಕೆ ॥ ೩೧ ॥ ಹಾವಿಧಿಯೆ ಹಾನಾಥ ಹಾನರ । ದೇವಕುಲಕಾಂಸುಭದಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆ । ಹಾವಧೂ
ವದನೋತ್ಪಲಾಮೃತಕಿರಣ ನಿಜರಮಣ ॥ ಭಾವಿಪೆಯೆ ತನುವಿದು ನಿಜಾಪ್ರ್ರವ । ನೀವನಾಂತರದೊಳಗೆ ಬಿಸುಟೆಂ । ನಾವಗತಿಯ
ನುಕಂಡೆಯೆನೆ ಗೆಂದಳಲಿದಳು ತರಳೆ ॥ ೩೨ ॥ ಸಾವೆನೊಡನೆಂದೆಂಬರಗ್ನಿಯ । ನೀವವರು ತನಗಿಲ್ಲ ಪರಿಜನ । ಜೀವಿಸುವೆನೆಂದ
ರ್ಥಕಾಯವ ಕೆಡಿಸುರಗಿಯಂತೆ ॥ ಹಾವಿಧಿಯೆ ಹಾವರನೆ ಹಾಧರ । ಣೀವರನೆ ಬಹಿರಂಗದೆಂನಯ । ಜೀವನವೆ ಹಾಯೆಂದು ಮಿಗೆ ಪಳ
ವಿಸಿದಳು ಬಾಷ್ಪ ॥ ೩೩ ॥ ಅಡವಿಯೊಳು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಂಬನಿ । ಗಡಲೊಳೊರಲುತ್ತೊರಲು ಪಬಲೆಯ । ನಿಡುಸರವನಾಲಿಸುತ
ಬಂದನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಿ ॥ ಒಡರಿಸಿದ ಸಖಿಯೊಬ್ಬನೆಲೆಯೆಲೆ । ಜಡವನಿತೆ ನೀನಾರಿಗಾಬಾಯ್ಬಿಡುವೆ ಹೋ ಹೋ ಮಾಣು ಮಾಣು
ವಿಚಾರವುಂಟೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಎಂದಡೊಯ್ಯನೆ ನುಡಿದಳಾರ್ಯ । ತಂದೆ ನೀನೆನಗೇಕೆ ಳಲಬೇ । ಡೆಂದೆ ಹೇಳಾ ಕಾರಣವನಾವ್ರೂರು ನಿನಗೆ

ನಲು ॥ ಎಂದನಾತನುನಗುತಕಡುಕೃಪೆ | ಯಿಂದಕಮಲಾನನೆಗೆಸಖಿಯಾ | ನಿಂದುಮುಖಿಪೂರ್ವರೊಂದೆನಿನಗೆನಗೆಂದನಾವಿಪ್ರ ॥೩೫॥ ಸುದತಿನೀನುಪುರಂಜನನುಪೂ | ರ್ವದಲಿವಿಜ್ಞಾತಾಖ್ಯನಾಗಿಂ | ತುದಿಸಿಸೌಖ್ಯದಲಿರುತಿರಲುನೀನೊಂದುಕಾಲದಲಿ ॥ ಮುದಮುಖನುಮರದೆಂನನೇಕಾಂ | ಗದಲಿಹಿಮಗಿರಿದಕ್ಷಿಣದಪೂ | ರ್ವದಲಿಹೋಗುತಕಂಡೆಮಾಯಾವಧುವನೀನೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಆಕೆಯೊಡನಿರುತೊಂದುಪುರದಲ | ನೇಕಪರಿಜನಸಹಿತಸುಖಿನೀ | ನೇಕರಾಜ್ಯವನಾಳುತಿದ್ದೆಮಹಾನುಭವಿಯಂತೆ ॥ ಏಕೆಬಾರದುಕೇಡುನಿನಗವಿ | ವೇಕಿಗಖಿಳಕುಟುಂಬಮಮತಾ | ವ್ಯಾಕುಲಂಗೆಕುಬುದ್ಧಿಗಾತ್ಮಜ್ಞಾನಹೀನಂಗೆ ॥ ೩೭ ॥ ಅಟ್ಟಹೊಯ್ದರುಯವನರಾಪುರ | ದಷ್ಟವಿಧಭೋಗವನುಕಾಲನ | ಧಟ್ಟನೂಕಿದುದುರುಹಿಡನುಪ್ರಜ್ವಾರನಾವರಿಸಿ ॥ ಮುಟ್ಟಿಬಂದನುಹಿರಿಯೊಡೆಯನದ | ಬಿಟ್ಟುತದ್ವನಿತಾವಿರಹರೂ | ಹಿಟ್ಟುನಿಂನನುಹೆಂಣುಮಾಡಿದುದಂಣಕೇಳೆಂಹೆ ॥೩೮॥ ಆರುನೀನೆಂದರಿಯೆಮಡಿದವ | ನಾರುತಾನೆಂದರಿಯೆಬರಿದೇ | ನಾರಿನೀನಿಂದಳುವೆಮಲಯಧ್ವಜನೆಪತಿಯೆಂದು ॥ ಭೂರಿಮಮತೆಯದಲ್ಲದಾತ್ಮವಿ | ಚಾರಮಾರ್ಗವಿದಲ್ಲನೋಡಾ | ಸಾರತತ್ವಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಲೆಂದನಾವಿಪ್ರ ॥೩೯॥ ಇಬ್ಬರಿಂಗೂರೊಂದೆಮನೆಯೊಂ | ದಿಬ್ಬರಿಗೆತನುವೊಂದೆಮನವೊಂ | ದಿಬ್ಬರಿಗೆತಲೆಯೊಂದೆನೀತಿಯದೊಂದೆನಿಜವೊಂದೆ ॥ ಇಬ್ಬರಿಂಗೆಂಬುದನುತಿಳಿದಡೆ | ಸರ್ಬರಿಂಗೆಸಮಾನಬೋಧೆಯ | ದೊಬ್ಬನನುಕುರಿತಲ್ಲದಿಲ್ಲಲತಾಂಗಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ನಿತ್ಯಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣಸತ್ಯ | ಜ್ಞಪ್ತಿಮಾತ್ರವೆನಿಪ್ಪನಿಜವನು | ತತ್ವದಿಂದವಿಚಾರಿಸದದೇಹಾತ್ಮಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಮೃತ್ಯುವಿನವಶವಾಗಿಕೆಡುವರು | ಮರ್ತ್ಯರಿದನೇತಿಳಿದವರುಕೃತ | ಕೃತ್ಯರೆಂದೆಚ್ಚರಿಸಿದನುಪೂರ್ವದಪುರಂಜನನ ॥ ೪೧ ॥ ಎಂದಡಂತವರ್ಣನವಿವೇಕದಿ | ಕಂದೆರದುನೋಡಿದಳುಕಂಡಳು | ಮುಂದೆನಿಂದಂತರನನಿಜವನುತಂನನಿಜವೆಂದು ॥ ಇಂದುಮುಖಿಸುಖಿಯಾಗಿಕನಸನು | ಕಂದೆರದುಮರದಂತೆಪರಮಾ | ನಂದಪದದಲಿನಿಂದಳಧಿರನುಮರದುಮನವಳಿದು ॥ ೪೨ ॥ ಭೂಪನೀನೀಪರಿಯಲರಿವಿನ | ದೀಪವನುನೆರೆಬೆಳಗಿಸುಪಥವ | ಶಾಪಥವನೀತಿಳಿದುತತ್ವಜ್ಞೋಪದೇಶದಲಿ ॥ ಲೋಪವನುಪರಿಹರಿಸಿಕರ್ಮಕ | ಲಾಪವನುಕೆಡೆಯೊದೆದುಸಂವಿ | ದ್ರೂಪನಾತ್ಮನನರಿದುಸುಖಿಯಾಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೪೩ ॥ ಇದುಮುಕುಂದನಭಕ್ತಿನಿರ್ಮಲ | ಹೃದಯರೆನಿಪಮಹಾತ್ಮರಿಂಗ | ಲ್ಲದೆನೃಪೋತ್ತಮಸುಲಭವಲ್ಲನಿಜಾನುಭವಸೌಖ್ಯ ॥ ಸದಮಳನೆಕೇಳಾಮುಕುಂದನ | ಪದವನೇಮರೆಯೊಗುವುದಖಿಳಾಂ | ಗದಲಿಮುಕುತಿಯನೊಲುವಡೆದನುಭೂಪತಿಗೆಮುನಿಪ ॥ ೪೪ ॥ ತೋರುವುದುಹುಸಿಯಾಗಿಕರ್ಮವ | ನಾರಿಗೋಸುಗಮಾಳ್ಪಸಾಧನ | ಪಾರಲೌಕಿಕಕೆಂಬಡಳಿಯದೆಲೋಕವಿದರಂತೆ ॥ ಸಾರವಲ್ಲೆಲೆಭೂಪಭುವನಾ | ಧಾರಮೂರುತಿವಾಸುದೇವನ | ಚಾರುಚರಣವನರಸಮರೆಯದಿರೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೪೫ ॥ ಎಂದಡಾಮುನಿವರನಚರಣ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿನೃಪನಾ | ನಂದಜಲದಭಿಷೇಕವನುಮಾಡಿದನುಮುನಿಪದಕೆ ॥ ಸಂದುದೀಪರಿನಿರುಮಡಿಗಳಿಂ | ಗೆಂದುತತ್ವಜ್ಞಾನಸುಖದಲಿ | ನಿಂದನವನಿಪನಖಿಳರಾಜ್ಯದಮಮತೆಯನುಮರದು ॥ ೪೬ ॥ ತಿಳಿದುದೈನಿಜವೆನುತಭೂಪನ | ತಲೆದಡವಿಸುಖಿಯಾಗೆನುತಮುನಿ | ಕುಲಲಲಾಮನುಬೀಳುಗೊಟ್ಟಡರಿದನುಸುರಪಥವ ॥ ಬಳಿಕಸುತರಿಗೆರಾಜ್ಯವನುಕೈ | ಕೊಳಿಸಿಕಪಿಲಾಶ್ರಮಕೆಮುನಿಕುಲ | ತಿಲಕನೈದಿದನೈದಿದನುಯೋಗದಲಿನಿಜಗತಿಯ ॥ ೪೭ ॥ ಹೇಳಿದೆನುತಾನೆಲೆವಿದುರಭೂ | ಪಾಲನನುಳಚರಿತ್ರವನುಮುನಿ | ಮೌಳಿಮಣಿಭೂಷಣನಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರಹಸ್ಯವನು ॥ ಹೇಳಲಾಗದುನಾಸ್ತಿಕರಿಗಿದ | ನಾಳಿಗೊಂಬದುರಾತ್ಮರಿಗೆದು | ಶ್ಶೀಲರಿಗೆಕೃತಪುಣ್ಯಹೀನರಿಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೪೮ ॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದವೆಹೇಳುವದುಸ | ಛ್ರದ್ಧೆಯಿಂದವೆಕೇಳುವುದುಸು | ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವನಾವನಾಗಲಿಯೋಗ್ಯನೀಕಥೆಗೆ ॥ ಬುದ್ಧಿಶುದ್ಧಿಗೆಪರಮಸಾಧನ | ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಷ್ಟಾರ್ಥವಹಭವ | ಬದ್ಧರಿಗೆಕರುಣಿಸುವುದೀನಿತ್ಯಾತ್ಮನಿಜಪದವ ॥ ॥ ೪೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೭೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭಜಿಸಿದರುಭುವನಾಧಿಪತಿಯನು | ನಿಜಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯಲಿಭೂ | ಭುಜರುಸಲಹಿದರವ
ನಿಯನುನಿಜರಾಜತೇಜದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ವಿದುರಕೇಳ್ವೈಮಾರ್ಗದಲಿಶಿವ | ಪದಪಯೋಜದಪರಮಕೃಪೆಯನು | ಸದಮಳರುಪಡದಾಪ್ರಚೇತಸ್ಸುಗಳುಪಶ್ಚಿಮದ ॥ ಉದಧಿಯನುಹೊಕ್ಕುಗ್ರತಪದಲಿ | ಪದುಮನಾಭನಪಾದಕಮಲವ | ಹೃದಯದಲಿಭಾವಿಸುತನಿಂದರುನಿಜಕುಮಾರಕರು ॥ ೧ ॥ ಹತ್ತುಸಾವಿರವರುಷಪರಿಯಂ | ತುತ್ತಮನುಜಪಯಜ್ಞದಲಿಪುರು | ಷೋತ್ತಮನಪಾವನಪದಾಬ್ಜವಿಳಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ॥ ಚಿತ್ತದಲಿಕಡೆದೂರ್ಧ್ವಮುಖವಾ | ಗೆತ್ತಿನಿಡುದೋಳ್ಗಳನುನೆರೆಭಜಿ | ಸುತ್ತಿರಲುಕರುಣಾಳುಮೈದೋರಿದನು

ನೃಪರಿಂಗೆ ॥ ೨ ॥ ಸತ್ತಿಗೆಯಚಾಮರಸತಿಯರ । ಮೊತ್ತದೆಡಬಲದಮರಪತಿಗಳ । ಮೊತ್ತ ಪಾಡುವಸೂತಮಾಗಧವಂದಿಗಳ ಮೊತ್ತ ॥ ಎತ್ತನೋಡಿದಡಮರವಧುಗಳ । ಮೊತ್ತ ಜಯಜಯವೆಂಬಮುನಿಗಳ । ಮೊತ್ತನೇಂ ಸ್ಫದ್ದೆಸೆಗಾವರಿಸಿಳಿಸಿದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೩ ॥ ಭೂರಿಭೇರೀರವದಗಗನದ । ಚಾರುದಿವ್ಯವಿಮಾನತತಿಗಳ । ಭಾರಣೆಯಬಹುಭದ್ರವಾದ್ಯದಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಆರತಿಯಪರಿಪರಿಯತಳಿಗೆಗ । ಳೋರಣದಕಂನೆಯರನಿಜಪರಿ । ವಾರಶೋಭೆಯಲಂದುಮೆರೆದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೪ ॥ ಗರುಡಕರತಳವಿಹಿತ್ರನಿಜಪದ । ಸರಸಿಜದತಗ್ಬಾಹುಕಂಧರ । ಪರಿಲಸಜ್ಜಾನೂರುಚಾರುನಿತಂಬಮಂಡಲದ ॥ ಕರತಳೋದ್ಧೃತಶಂಖಚಕ್ರಾಂ । ಬುರುಹಗದೆಗಳವಿಮಳಪೀತಾಂ । ಬರದಕಾಂತಿಗಳೆಸೆಯಲೆಸೆದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೫ ॥ ಹತ್ತುದೆಸೆಗಳತಿಮಿರವನುಕೆಡೆ । ಕುತ್ತವಂಗಚ್ಛವಿಯಕಂಗಳ । ಸುತ್ತುವೆಳಗಿನಸೂರ್ಯಕೋಟಿಸಮಾನತೇಜಗಳ ॥ ಉತ್ತಮಾಮಳರತ್ನಮಕುಟದ । ಮೌಕ್ತಿಕದಕುಂಡಲದಮಣಿಗಳ । ದೀಪ್ತಿಗಳಕಾಂತಿಯಲಿಮಿಗೆರಂಜಿಸಿದನಸುರಾರಿ ॥ ೬ ॥ ಕಂಡನಿದಿರಲಿಕಮಲನಾಭನ । ಪುಂಡರೀಕದ್ಯುತಿನಿಜಾಂಘ್ರಿಯ । ಮಂಡಲದನೂಪುರದತನುಕಾಂತಿಯಲಿಮನಮುಳುಗಿ ॥ ದಂಡದಂತಿರೆನೋಡಿನಿಜದೋ । ರ್ದಂಡವನುಮ್ಮೆಯಿಕ್ಕಿದರುಭೂ । ಮಂಡಲೇಶಾತ್ಮಜರುಜಯಜಯಜಯತುಜಯಯೆನುತ ॥ ೭ ॥ ನೋಡಿದರುನಯನಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯ । ರೂಢಿಸಿದಮೂರ್ತಿಯನುಪುಳಕದ । ಜೋಡಿಯಲಿಜೋಲಿದುದುತನುಸುಖಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ನೋಡಲರಿದೆನೆಕಂಗಳಲಿಕಡೆ । ಗೋಡಿವರಿವಾನಂದಜಲದಲಿ । ಮೂಡಿಮುಳುಗಾಡಿದರುರಾಜಕುಮಾರರಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೮ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ. ಏಳಿರೈನಿಂಮಿಷ್ಟವನುನೀವ್ । ಪೇಳಿರೈಹಲಕಾಲತಪದಲಿ । ಬಾಲಕರುಬಳಲಿದಿರಲಾನಿಜಪಿತೃನಿವೇಶದಲಿ ॥ ಶೀಲವಂತರುಮತವಿಭೇದವ । ತಾಳದೊಂದೇಬುದ್ಧಿಯಲಿತಂ । ನೋಲಗವಮಾಡಿದಿರಿಮೆಚ್ಚಿದೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೯ ॥ ಅರಿತೆನಾನೆಲೆಮಕ್ಕಳಿರಮನ । ದರಿಕೆಯನುಪ್ರಮ್ಲೋಚೆಯಿಂದವ । ತರಿಸಿದಳುಕಂಡುವಿಗೆಕಮಲಾನನೆಮಹಾವನಿತೆ ॥ ಅರಸಿಯಹಳೆಲ್ಲರಿಗೆಪಾವನ । ಚರಿತ್ರೆಸುಪತಿವ್ರತೆಯನಿತ್ತೆನು । ಧರಣಿಪಾಲಕುಮಾರರಿರನಿಮಗೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೦ ॥ ದಿವ್ಯಶತಲಕ್ಷಾಬ್ಧಿಪರಿಯಂ । ತೂರ್ವಿಯನುಪಮಭೋಗವನುನೀವ್ । ಸರ್ವರನುಭವಿಸುವುದುಸತಿಸಹಿತೈಕಮತ್ಯದಲಿ ॥ ದಿವ್ಯಭೋಗಂಗಳನುತಂನನು । ನಿರ್ಗಹಿದೋಲವಿನಲಿಭೋಗಿಸಿ । ಸರ್ವವಿಷಯವಿರಕ್ತರಹುದಲ್ಲಿಂದಮೇಲೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಎಂನಮಹಿಮೆಯನೊಲಿದುಕೀರ್ತಿಸು । ತೆಂನಮಹಿಮೆಯನೊಲಿದುಕೇಳು । ತ್ತೆಂನನೇಧ್ಯಾನಿಸುತಸರ್ವಂವಿಷ್ಣುಮಯವೆಂದು ॥ ಎಂನವರಸಂಗದಲಿರಮಿಸು । ತ್ತೆಂನವರನೀವಾಗಿಸುಖಿಸು । ತ್ತೆಂನಸಾಯುಜ್ಯವನುಕಡೆಗೈದುವಿರಿನೀವೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಚಿಂತೆಬೇಡೆಲೆಮಕ್ಕಳಿರನಿಜ । ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳಡೆಬಳ್ಳಕೆಮಾಯಾ । ಭ್ರಾಂತಿಮಾಡೂದೇನುಮನೆಯೋನಡವಿಯೆಂದೇನು ॥ ಸಂತತಾತ್ಮಧ್ಯಾನದಲಿನಿಂ । ಮಂತರಂಗವಿದಿರಲಾತನುತಾನೆಂತುಮೋಕ್ಷವೆಲ್ಲಿದ್ದಡೇನದಕಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಧ್ಯಾನವೆಂನೊಳಗಿಲ್ಲದಿದ್ದಡೆ । ಮಾನನಿಧಿಗಳರಡವಿಯೊಳಗಿ । ದ್ದೇನುಮನೆವಾರ್ತೆಯೊಳಗಿದ್ದಳವಸುಖವೇನು ॥ ಹಾನಿಹಿಂಗದುಜೀವರಿಗೆಮ । ಧ್ಯಾನವುಳ್ಳಡೆಸಕಲವೆಂನ । ಸ್ಥಾನವಹುದೆಲ್ಲಿದ್ದಡವರೇಂಧನ್ಯತಮರೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಇಂತುಕರುಣಾವನಧಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಾಜ್ಞಾಪಿಸುತಿರಲುನೃಪ । ಸಂತತಿಗಳಾಲಿಸುತತತ್ತ್ವಗುಣ್ಯಸೂಕ್ತಿಗಳ ॥ ಸಂತತಾಮೃತಧಾರೆಗಳನೋ । ರಂತೆಕಿವಿಗುಡಿತೆಯಲಿಸವಿಸವಿ । ದಂತವಿಲ್ಲದಸುಖಸಮುದ್ರದಲದ್ದರಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ದೇವನಿಂಮೀಯಂಘ್ರಿಕಮಲಯು । ಗಾವಲೋಕನಪುಣ್ಯವಿದುಗೌ । ರೀವರಾನುಗ್ರಹದಕಾರುಣ್ಯದಲಿತಮಗಾಯ್ತು ॥ ಈವುದನುದಿನನೆನಪಭಕ್ತಜ । ನಾವಳಿಯಸಂಗವನುವರವಿದು । ಜೀವನದಫಲವೆಮಗಿದೇಯೆಂದರುನೃಪಾತ್ಮಜರು ॥ ೧೬ ॥ ಸ್ವರ್ಗವಿದರೊಂದೊರೆಗೆಬಾರದು । ವರ್ಗಮೂರಣೆಯಿಲ್ಲನೀಣಸೆ । ವರ್ಗಸರಿಯಿಲ್ಲೆಮಗೆಕಾಣೆವುತತ್ಸಮಾನವನು ॥ ನಿರ್ಗತಾವಿದ್ಯಾಪ್ರಭನೆನಿಜ । ವರ್ಗವೆನಿಸುವನಿಂನವರಸಂ । ಸರ್ಗವನುಭವಭವಸಹಸ್ರದೊಳೀವುದೊಲಿದೆಮಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಜಯನಮೋಸ್ತುಮಹಾಮಹಿಮ್ನೇ । ಜಯನಮೋಸ್ತುಸಹಸ್ರನಾಮ್ನೇ । ಜಯನಮೋಸ್ತುನಮೋಸ್ತುವಿಗತಾವದ್ಯನಿಜಧಾಮ್ನೇ ॥ ಜಯನಮೋನಿರ್ಗಮಿತಸೀಮ್ನೇ । ಜಯನಮೋನಿಸ್ತೀರ್ಣಸಾಮ್ನೇ । ಜಯನಮೋಸ್ತುನಮೋಸ್ತುನಿಜಭಕ್ತಾವಳಿಪ್ರೇಮ್ನೇ ॥ ೧೮ ॥ ಎನುತನಿಜಚರಣಾರವಿಂದದ । ಲನುಪಮರುಮ್ಮೆಯಿಕ್ಕಿಪುಳಕಿತ । ತನುಗಳೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲುನಿಜಮಂಗಳಮುಖಾಂಬುಜವ ॥ ದನುಜಹರನಡಿಗಡಿಗೆಕರುಣಾ । ವನಧಿಯಲಿಮ್ಮನುಳುಗಿನೃಪನಂ । ದನರನಪ್ಪಿದನೊಲಿದುನಿಜಭಕ್ತಾನುರಾಗದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ನಡೆವುದೆಲೆಮಕ್ಕಳಿರನೀವೆಂ । ದೊಡೆಯನಾಜ್ಞಾಪಿಸುತಗರುಡನ । ನಡರಿದನುಪರಿಜನದಪರಮೋತ್ಸಹದರಹಿಮಿಗಲು ॥ ತಡೆಯದಂತರ್ಧಾನಗತಿವು । ಘ್ನಡಿವಸುರನರನಿಕರಜಯರವ । ದೊಡನೆಬಿಜಯಂಗೈದನಾನೃಪತನಯರೀಕ್ಷಿಸಲು ॥ ೨೦ ॥ ಬಳಿಕನೃಪನಂದನರುಸಾಗರ । ಸಲಿಲವನುಹೊರವಂಟುನೋಡಿದ । ರಿಳೆಯನಾದರಿಸಿದಮಹಾದ್ರುಮಗುಲ್ಮಲತೆಗಳನು ॥ ನೆಲನನದ್ದುವಪ್ರೋಲುಗಗನಾಂ । ಗಣಕೆಬೆಳೆದಿರೆಕಂಡುಕೋಪಾ । ನಳನನುಗುಳ್ದರುಗ್ರಮುಖನಾಸಾಗ್ರವಿವರದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಹೆರನಹೆಣ್ಣಿಗೆಬಿಚ್ಚಿಳೆಯನಿದನಾ । ವರಿಸುತುಮಂತುರೆಬೆಳೆದಹೆಂ । ಮರನನಾಗಿಹುಬಳ್ಳಿಗಳನುರುಹಿತ್ತುನೆಂತಣಿಸಿ ॥ ಧರಣಿಸರಕೋಪಾಗ್ನಿಯಜನಂ । ಬು

ರುಹಭವನೀಕ್ಷಿಸುತಭುವನವ । ನುರುಹದಿರರೆಂದಿಳುಹನವನಿಗೆಮುನಿಸುರರುಸಹಿತ ॥ ೨೨ ॥ ಸಾಕುಸಾಕುರುಹದಿರಿವೃಕ್ಷಾ ।
ನೀಕವನುಪ್ರಮ್ಲೋಚೆಯೆಂಬಳು । ನೂಕಿದಳುಮುನಿವೀರ್ಯವನುತೆಗೆದಡವಿಗಲ್ಲಿಂದ ॥ ಈಕೆಬೆಳೆದಳುವೃಕ್ಷಕಂನಿಕೆ । ಲೋ
ಕದೊಳಗತಿಚೆಲುವೆವಧುವಹ । ಳೀಕೆನಿಮಗೆಂದಿತ್ತು ಸಂತವಿಸಿದನುನೃಪವರರ ॥ ೨೩ ॥ ಮದುವೆಯಾಗಿರಲಾನೃಪಾಲರಿ । ಗುದಿ
ಸಿದನುದಕ್ಷಾಖ್ಯನಾಕೆಯ । ಉದುಭವನನದನೇನನೆಂಬೆನುರಾಜ್ಯಸಂಪದವ ॥ ವಿಧಿತಭೋಗಂಗಳನುನಿರ್ಮಳ । ಹೃದಯರನು
ಭವಿಸುತ್ತ ಹರಿಪದ । ಪದುಮವನುಭಾವಿಸುತಸಲಹಿದರವನಿಮಂಡಲವ ॥ ೨೪ ॥ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆಸಕಲಸುರನರ । ವಂದ್ಯಪಾವನ
ಪಾದಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವವೆನಿಪಮುನೀಶ್ವರನುನಾರದನುನೃಪನೆಡೆಗೆ ॥ ಮಂದಿರಕೆಬರಲಿದಿರುಗೊಂಡಾ । ನಂದದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿನೃಪ
ಕುಲ । ನಂದನರುಪತಿಕರಿಸಿದರುಸಚರಾಚರಪ್ರಭುವ ॥ ೨೫ ॥ ಅಹಹಧನ್ಯರಲಾಭವಾಂತರ । ವಿಹಿತಪುಣ್ಯವ್ರಾತಫಲಸಂ । ನ
ಹಿತವಾಯ್ತು ನಗಲ್ಲದಡೆನಿಂಮಡಿಗಳಾಗಮನ ॥ ಅಹುದೆಸಂಸಾರಾಬ್ಧಿತಪ್ತರ । ಗೃಹಕೆದೇವಜನಾರ್ದನಾನು । ಗ್ರಹವಿದೋ
ರೆಂತೆಂದುಕೊಂಡಾಡಿದರುಮುನಿಪತಿಯ ॥ ೨೬ ॥ ಇವೆಯಲಾಸಂಸಾರತಾಪಾ । ರ್ಣವನಿಮಜ್ಜಜನಪ್ರಬೋಧ । ಪ್ಲವಗಳತಿದು
ಸ್ತರಭವಾಂಧತಮಿಶ್ರ ಸಂತತಿಗೆ ॥ ರವಿಗಳಿವೆಯೆನುತಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಲವನಿಪರುಹೊರಳುತ್ತ ಭವತಾ । ಪವನುಪರಿಹರಿಸುತ್ತ
ಬಿಂನಹವಮಾಡಿದರುಮುನಿಗೆ ॥ ೨೭ ॥ ಗತಿಯಲಾನಿಂಮಡಿಗಳೀಭವ । ಪತಿತರಿಗೆನಮಗಂದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪತಿದಯಾನಿಧಿಕರುಣಿ
ಸಿದವಿಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಮತಿವಿಭೇದಭ್ರಾಂತಿವಿಷಯಾ । ರತಿಯುನ್ಮೈಲೆಬಿದ್ದುದೆಲೆಮುನಿ । ಪತಿಯೆಕರುಣಿಸೆನಲ್ಕೆನಗುತಿಂ
ತೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨೮ ॥ ಆವುದೈಜನಿಸಿದ್ದುದಕೆಫಲ । ವಾವುದೈಬದುಕಿದ್ದುದಕೆಫಲ । ವಾವುದೈವಿಧ್ಯುಕ್ತಕರ್ಮಾಚರಣೆಗಳಿ
ಗೆಫಲ ॥ ಆವುದಾಯುಷ್ಯಕ್ಕೆಫಲವೇ । ಲಾವುದೈವಾಗ್ವೃತ್ತಿಗಳವಸು । ದೇವನಂದನಭಕುತಿಯಲ್ಲದೆಬೇರೆಫಲವೆಂದ ॥ ೨೯ ॥
ಫಲವಲಾವರ್ಣತ್ರಯುಕ್ತಿಯ । ಫಲವಲಾಸತ್ಕರ್ಮನಿಷ್ಠೆಗೆ । ಫಲವಲಾವೇದಾಂತದರ್ಥವಿಚಾರಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ಫಲವಲಾವರಸಾಂ
ಖ್ಯಯೋಗಾ । ವಳಿಗಿದೇಶ್ವೈಕ್ಯಾರ್ಥವಿವೆಲಾ । ಜಲಜನಾಭನನಾಮಕೀರ್ತನವೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೦ ॥ ಉದಧಿಪರಿಯಂತಲ್ಲಪೆ
ಲ್ಲಾ । ನದಿಗಳಿಗೆಗತಿಯುಂಟೆಮತಿಭೇ । ದದಲಿಸಾರುವವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣತತಿಗಳಿಗೆ ॥ ಪದುಮನಾಭನನುಳಿದುಬೇರಾ । ಸ್ಪದ
ವದಾವುದುತಿಳಿದುನೋಳ್ಪಡೆ । ಚಿದುಘನಾನಂದೈಕವಸ್ತುವೆಯಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಮರನಮೊದಲಿಂಗೆರೆದುದಕವಾ । ಮರನಘನ
ಶಾಖೋಪಶಾಖೋ । ತ್ಕರಗಳಿಗೆಸಂತುಷ್ಟಿಯನುಕೊಡುವಂತೆಹರಿಪದಕೆ ॥ ನರರುಮಾಡಿದಪೂಜೆಸಚರಾ । ಚರಶತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ಕೋಟಿಗೆ । ಪರಮತುಷ್ಟಿಯನೀವುದೆಂದನುಮುನಿನೃಪಾಲಂಗೆ ॥ ೩೨ ॥ ಗಗನದಲಿಗಗನವನುಹೊದ್ದದೆ । ಮುಗಿಲಕತ್ತಲೆತೋ
ರಿಮುಗುಳಾ । ಗಗನದೊಳಗಳಿವಂತೆಕಮಲಭವಾಂಡಕೋಟಿಗಳು ॥ ತ್ರಿಗುಣಮಯವೆನೆತೋರಿಕೆಡುವವು । ಮಗುಳೆಪರಮಾ
ತ್ಮನಲಿತಿಳಿದಂ । ದಗಧರನಲೀಲಾವಿಡಂಬವನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಕಾಯಶುದ್ಧಿಯಮಾಡಿಮನದಲಿ । ಮಾಯೆಯಿಲ್ಲದೆಭಜಿ
ಸುವುದುನಾ । ರಾಯಣನಪದಕಮಲಯುಗಳಪರಾಗವನುಬಿಡದೆ ॥ ರಾಯರಿರಬಳಿಕಾವುದೈನಿ । ಶ್ರೇಯಸಕ್ಕವಧರಿಸುವಡೆನಿ
ಜ । ಮಾಯೆಯರಸನಭಕುತಿಮುಕುತಿಗೆಮುಖ್ಯಪಥವೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಭೂತದಯೆಯನುಮಾಡಿಭುವನ । ವ್ರಾತಪತಿಯಂಘ್ರಿ
ಯನುಭಜಿಸುವು । ದೋತುತದ್ಗುಣನಾಮಕೀರ್ತನವೆಂಬಪಥವಿಡಿದು ॥ ಸೇತುವಿದುಸಂಸಾರಶರಧಿಗೆ । ಮಾತುಹಲವರಲೇನು
ಫಲವಾ । ಭೂತದಯೆಯಿಂದಲ್ಲದಚ್ಯುತತುಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ರುದ್ರನುಪದೇಶಿಸಿದನುಡಿತಾ । ಭದ್ರವದುಸಂಸಾರವೆಂಬಸ ।
ಮುದ್ರವನುದಾಂಟುವಡೆಮುಖ್ಯೋಪಾಯವಿದುನಿಮಗೆ ॥ ಅದ್ರಿಧರನಂಘ್ರಿಯನುಮಾಯಾ । ನಿದ್ರೆಯಲಿಮೈಮರೆಯದಂತೆ ।
ಮುದ್ರಿತಾತ್ಮರುನೆನೆದುನೆರೆಸುಖಿಯಾಗಿನೀವೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ಎಂದಡಾಮುನಿಪನಪದಾಬ್ಜ । ದ್ವಂದದಲಿಮಣಿಮಕುಟನಿಕರವ । ಸಂದಣಿಸಿಚಾಚಿದರುಸಕಲಧರಾತಳೇಶ್ವರರು ॥ ತಂದೆನಿಂಮ
ಡಿಯಿಂದಪರಮಾ । ನಂದಪದವಾಯ್ತೆಮಗೆನುತಮುನಿ । ವಂದ್ಯನನುಮಂನಿಸಿದರುಂನತಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಬೀಳುಕೊ
ಟ್ಟನುಮುನಿಪನಾನೃಪ । ಮೌಳಿಗಳನೆಗಹುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನನುಕೀರ್ತಿಸುತಬಿಜಯಂಗೈದನಂಬರಕೆ ॥ ಆಲಿಗಳಲನುಗ
ಮಿಸಿದರುಭೂ । ಪಾಲಕರುಬಳಿಕಖಿಳರಾಜ್ಯದ । ಪಾಲನೆಯನೊಲಿದಿರಿಸಿದರುನಿಜಪುತ್ರನಲಿಸಹಿತ ॥ ೩೮ ॥ ಬಳಿಕಪಡುವಣ
ಸಾಗರದತಡಿ । ಗಲಘುಭುಜಬಲರೈದಿದರುನಿ । ರ್ಮಳಮನೋಭಾವದಲಿನಿಂದರುಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ನಳಿನನಾಭಪದಾಬ್ಜನ
ನುಹೃ । ಜ್ಜಲಜದಲಿಭಾವಿಸುತನಿಂದರು । ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿತದ್ಭಾವಭಾವಿತಯೋಗರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಹೇಳಿದೆನುನಿನಗಿಂತುಕು
ರುಕುಲ । ಮೌಳಿಮಣಿಯುತ್ಥಾನಪಾದನೃ । ಪಾಲಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರವಂಶೋದ್ಭವನೃಪೋತ್ತಮರ ॥ ಪೀಳಿಗೆಯನಿದನೊಲಿದುಲ
ಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಪದಯುಗಭಕ್ತಜನದವಿ । ಶಾಲಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರವನುಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದೊಲಿದು ॥ ೪೦ ॥ ಧನ್ಯನಾದೆನುಮುನಿವರನೆ
ಕರು । ಣಾರ್ಣವನೆನಿಂಮಡಿಯಸೂಕ್ತಿಸು । ಧಾರ್ಣವದಲೋಲಾಡಿಗೆಲಿದೆನುಭವದಬೇಗೆಗಳ ॥ ಸಂನಿಹಿತನಾದೆನುಮುಕುಂದ
ಪ । ದೋಂನತಸ್ಥಾನದಲಿತಂನಿಂ । ಧನ್ಯರಾರುಕೃತಾರ್ಥರೆಂದೆರಗಿದರುಮುನಿಪನಿಗೆ ॥ ೪೧ ॥ ವಿದುರನಾಮೈತ್ರೇಯಮುನಿ

ಪನ । ಪದಯುಗವಬೀಳ್ಕೊಂಡುಹರಿಪದ । ಪದುಮವನುಪಲ್ಲಟಿಸದಂತರ್ಭಾವನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ಸದಮಳನುಪಾಂಡವರುಕ
ರವ । ರುದಿತಸಹಜಪ್ರೇಮದಲಿಗಮಿ । ಸಿದನುಹರಿಪದಭಕ್ತಿಗುಣನಿಧಿಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ॥ ೪೨ ॥ ಇದುಪರಮಮಂಗಳಮಹೋ
ದಯ । ವಿದುರನಾರಾಯಣಪರಾಯಣ । ರುದಿತಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರವಿದನೋದುವಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ॥ ಮುದದಲಿದನಾಲಿಸುವಪುಣ್ಯಾ
ಸ್ಪದರೆನಿಪಮರ್ತ್ಯರನುನೃಪಸಂ । ಪದವನೀವನುದೇವನಿತ್ಯಾತುಮನುನಿಜಸುಖವ ॥ ... ॥ ೪೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೨೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೇ ಮಹಾಪುರಾಣೇ ಚತುರ್ಥಸ್ಕಂಧಸ್ಸಮಾಪ್ತಃ

ನಾಲ್ಕನೇ ಸ್ಕಂಧ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ ಪಂಚಮ ಸ್ಕಂಧ ಪ್ರಾರಂಭವು

ಸೂಚನೆ॥ ಧೀರವೀರನಶೇಷಗುಣಗಣಂ । ಭೀರನೊಪ್ಪಿದನಾಪ್ರಿಯವ್ರತ । ಧಾರುಣೀಪತಿರಾಜ್ಯದಲಿ
ನಿಜಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳಾಪ್ರಿಯವ್ರತ । ನಾಮನಾಮನುತನೆಯನಖಿಳ । ಕ್ಷೇಮಕಾರಣಮೂರ್ತಿವಿಶ್ರುತಪುಣ್ಯಗು
ಕೀರ್ತಿ ॥ ಸೋಮಸಂನಿಭನಖಿಳತಾಪ । ಸ್ತೋಮತಪ್ತರಿಗಾತ್ಮಸುಖವಿ । ಶ್ರಾಮನೆಸದನುನಿಖಿಳವಿಷಯವಿರಾಗವರನಾದ ॥ ೧
ಸುರಮುನಿಪನುಪದೇಶದಲಿಮುರ । ಹರಪದಾಂಬುಜಭಕ್ತಿಸುಖಬಂ । ಧುರಮಹಾಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಭೋಗೋಪೇತನಖಿಳದಲಿ
ವಿರತನಾದನಶೇಷರಾಜ್ಯದ । ಧುರವನೊಲ್ಲದೆತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯ । ನರಸುಮಗನುಲ್ಲಂಘಿಸಿದನೆರೆಯದೆನಿಜೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೨ ॥ ಇ
ಲಖಿಳಮುನಿವರರುಸಹಿತಂ । ಬುರುಹಭವನೈತಂದನಲ್ಲಿಗೆ । ಸುರನರೋರುಗಗೀತಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರನೊಲವಿನಲಿ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ದ
ಲದಸಿದ್ಧೇ । ಶ್ವರರಸನಕಾದ್ಯಖಿಳಯೋಗೀ । ಶ್ವರರನಾರದಮುಖ್ಯರೋಲಗದೊಳಗೆನಡೆತಂದ ॥ ೩ ॥ ಮೆರೆವವಾಹನರಾ
ಹಂಸೆಯ । ಮಿರುಪಕಾಂತಿಯಚಾರುಹೇಮಾಂ । ಬುರುಹನಿಜನಿಭಗಾತ್ರಶೋಭೆಯಸಾರಸೌಭಗದ ॥ ಪರಮವಿಭವದಪಾ
ಮೇಷ್ಠ್ಯದ । ಸಿರಿಯನಿರುಗೆಯಲಖಿಳಭುವನೇ । ಶ್ವರನುಬಿಜಯಂಗೈದನಾನಿಜನಂದನನಹೊರೆಗೆ ॥ ೪ ॥ ಆಮಹಾವಿಭವದ
ಲೋಕಪಿ । ತಾಮಹನುಬರಲಿದಿರುಗೊಂಡುಸ । ನಾಮನೆರಗಿದನಂಘ್ರಿಯುಗಳದಲಾತ್ಮಜರುಸಹಿತ ॥ ಭೂಮಿಪತಿಮನುಮನ
ವಿನಖಿಳ । ಕ್ಷೇಮವನುಕೇಳುತ್ತನುಡಿದನು । ತಾಮರಸಭವನಾಪ್ರಿಯವ್ರತನೊಡನೆಕುಳ್ಳಿರ್ದು ॥ ೫ ॥ ಮಗನೆಮಡುವೆಯ
ನೊಲ್ಲದೇತ । ಕೈಕೊಗಡಿಹುವೆಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯವನುಮರು । ಳುಗಳೆನಾವೆಲ್ಲವರುನೀನತಿಬುದ್ಧಿವಂತನಲ ॥ ಜಗಪುದರನಾಜ್ಞೆಯು
ನಾವೀ । ಜಗದಸೃಷ್ಟಿವಿಧಾನಕೃತ್ಯ । ಕೈಕೊಗದುಮತ್ತದನಾಚರಿಸದಿರಬಹುದೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಒಡಲದಂಡಿಸಿಮುಕುತಿಸುಖ
ನು । ಪಡವೆನೆಂಬುದುಘೋರಯಾತನೆ । ಪಡುವಜೀವರಿಗಾಗದೇತಕೆಮುಕುತಿರಾಜೆಗಳಲಿ ॥ ಕಡುನಿರಾಹಾರದಲಿಸಲೆಸುಖ । ಗ
ಣವನುನೆರೆತೊರದುಸಿದ್ಧಿಯ । ಪತನಡೀಹಾವ್ರುಗಳುಮಾಡಿದಪಾಪವೇನೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲದೀಜಲ । ವೃತ್ತಿಕೆಗಳ
ದೊಡಲತೊಳದುವಿ । ಮುಕ್ತಿಪಡದಡೆಕೇಳುಮಗನೆನಿರಂತರಾಯದಲಿ ॥ ನಿತ್ಯವಾಜಲದೊಳಗೆಮೀನಾ । ವೃತ್ತಿಕೆಗಳೊಳಗು
ಜೀವರ । ಮೊತ್ತಮುಕುತಿಯಪಡೆಯುವೇತಕೆತಂದೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಮಡದಿಮನೆಮನವಾರ್ತೆಮಕ್ಕಳ । ಗಡಣಯೇನೊಯಿ
ಬರಿಯಂ । ದೊಡಲದ್ವೈಸಲೆಯೆಂಬಡಾತ್ಮಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರಿಗೆ ॥ ಬಿಡುವದೇಭವಬಂಧಕೆಲ್ಲರ । ಗಡಣಕಿದುವೇಬೀಜಕೊಂಬನು
ಕಡಿದುಬಿಸುಟರೆಬೇರುಮರನಂಕುರಿಸದಿರದೆಂದ ॥ ೯ ॥ ತಂನನಿಜವನುನೆರೆತಿಳದುನಾ । ಹಂಮಮತೆಯಂದುಳಿದುಸುಖಪರಿ
ಪೂರ್ಣನೆನಿಸುವದಲ್ಲದೀಮೋಗರೆಯುಮಮತೆಯಲಿ ॥ ಭಂನವಿದುಬಿಡಲರಿಯದಾತ್ಮನ । ನನ್ಯನದ್ವಯನಕ್ರಿಯನುಪರಿ । ಪೂನ

ನೇತರೊಳೊಂದದಮಳಜ್ಞಪ್ತಿಮಯನೆಂದ ||೧೦|| ತೊರದರೇನಾಹಂಮಮತೆಯಂ | ದರಿದವರುದೇಹದಲಿಮನದಲಿ | ಕೊರ
ದರಲ್ಲದೆತ್ರದಭಿಮಾನವನೆಲ್ಲಹುಸಿಯೆಂದು || ಇರಿವುದಾವುದುಸುರಗಿಯೋಮೇ | ಣೊರೆಯೊತಂನಿದಿರಂತರಂಗವ | ನರಿವರೈಸಂ
ಸಾರಪೊರಗಿಲ್ಲೆಂದನಬುಜಭವ ||೧೧|| ಹುತ್ತದಲಿವಿಷವಿಹುದೊಮೇಣಹಿ | ವಕ್ತ್ರದಲಿವಿಷವಿಹುದೊಹೊರಗಣ | ಪುತ್ರಮಿ
ತ್ರಕಳತ್ರಬಾಂಧವವರ್ಗದೊಳಗಿಹುದೊ || ಉತ್ತಮನೆಭವಬಂಧತಂನಯ | ಚಿತ್ತದೊಳಗಿಹುದೋವಿಚಾರಿಸ | ಲೆತ್ತಣದುವೈ
ರಾಗ್ಯನಿನಗೆಲೆಮಗನೆಹೇಳೆಂದ ||೧೨|| ಪ್ರಾರಬುಧಭೋಗವನುಗೆಲುವಡ | ದಾರವಶವೆಲೆಮಗನೆಕೈಟಭ | ವೈರಿಯಿಕ್ಕಿದ
ಗಂಟುಮುಕ್ತರುಸಹಿತಬಿಡಲರಿದು || ಹಾರುತಿಹುದವಸಾನಪರಿಯಂ | ತಾರನೆನುತವೆನೆಂನಧನ್ಯಶ | ರೀರದಂತೀಕ್ಷಿಸುವುದನಹಂ
ಮಮತೆಯಿಂದೆಂದ ||೧೩|| ತನುಸಮಾಹಿತವಾದಡೆನಗೀ | ತನುಸುದುಸ್ಥಿತವಾದಡೇನೀ | ತನುವನರಿದಾತ್ಮಂಗೆತನುವಿನಧರ್ಮ
ವೆಂತಹುದು || ಕನಸಿನಲಿನಾನತ್ವವನುಕಂ | ಡನುಭವಿಸಿದಂತಿದ್ದುಕಣ್ದೆರೆ | ದನುಭವಿಸುವನದೆಂತುಕೋರ್ಕೆಯನೆಂದನಬುಜ
ಭವ ||೧೪|| ದಾಹಕವೆನಿಪ್ಪಗ್ನಿದಾಹ್ಯಸ | ಮೂಹನೆಂತ್ತೆಂದೆಂಬುದದುಹುಸಿ | ದೇಹಕಾರಣಪ್ರಾಣಚೇತನಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಪಾತ್ಮ ||
ದೇಹವಹನೇಮಗನೆಮಾಯಾ | ಮೋಹದಲಿತದ್ಧರ್ಮಕರ್ಮಸ | ಮೂಹಸಂಗಿಯವೋಲುತೋರುತ್ತಿಹನುಕೇಳೆಂದ ||೧೫||
ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕವಲಾಪ್ರ | ಪಂಚಕಪ್ರತಿಭಾವಿಸಿದರೊಳು | ಪಂಚಭೂತವಿಕಾರದಲಿಸಂಚರಿಸಿತೋರ್ಪೊಡಲ || ಸಂಚರಿಸಿ
ದಡೆಸಾಕ್ಷಿಚೇತನ | ಪಂಚವಿಂಶಕನಾತ್ಮನರಿದುವಿ | ಸಂಚಿಸುವನೈಮುಂನಿನಂತಿರೆಯೆಂದನಬುಜಭವ ||೧೬|| ಮೊದಲಸಾಧನ
ವಿದುಮುಮುಕ್ಷ | ತ್ವದಲಿಮೇಣಾವಿವೇಕದಭ್ಯಾ | ಸದಲಿರಕ್ತನಾದಂಗೆವಿಷಯಂಗಳಲಿವೈರಾಗ್ಯ || ವಿಧಿಸುವದುಹೊರನಲ್ಲನಿಜ
ಸುಖ | ಪದದಲನುದನುಭವಿಗೆವೈರಾ | ಗ್ಯದಲಿಫಲವೇನಖಿಳಭೂತದಯಾಪರರಿಗೆಂಬ ||೧೭|| ಮಗನೆಕೇಳರಿದಂದೆವಶವ |
ರ್ತಿಗಳಲಾತನುಕರಣನಿಕರವ | ತಗದುಸಂಕ್ಲೇಶಿಸುವನೇಧಿಟನಿಜವನರಿದವನು || ಜಗದುಪತಿಹರಿಯುಂತೆನಿಜಲೀ | ಲೆಗಳಲಾ
ಡುವೆನೊಲಿದಪರಿಯಲಿ | ಬಗವನರ್ಭಕನಂತೆನಿರಹಂಕಾರತೆಯಲೆಂದ ||೧೮|| ಬೆಳದಕೈದ್ಯಲಿಕಸನೆಗದಡದು | ಬಳಿಕಕೆ
ಡುವುದೆತತ್ವವಿದ್ಯೆಯು | ತಿಳಿವಿಕೆಯುಹುಸಿಯೆಂದುಕಂಡಡೆಹಾನಿಯೇತನಗೆ || ಹಳುವದಲಿಯಿದ್ದೇನುಧಿಟಮನೆ | ಯೊಳಗೆತಾನಿ
ದ್ದೇನುತನುವಿನ | ಬಳಿಯತೊಡಕಿಲ್ಲದಮಹಾತ್ಮಂಗೆಂದನಬುಜಭವ ||೧೯|| ಈವಿಷಯದಾರತಿಬಿಡದೆಕರ | ಣಾವಳಿಗಳೊ
ಡಗೂಡಿಮೇಣಾತ | ಪೋವನದಲಿದ್ದೇನುತಂನಯಮನೆಯಲಿದ್ದೇನು || ಭಾವಮಾತ್ರವೆಬಂಧಮೋಕ್ಷಗ | ಳಾವಲಂಬನವಲ್ಲ
ದುಳ್ಳದಂ | ತೀವಿಡಂಬನದಿಂದಫಲವೇನುಂಟುಹೇಳೆಂದ ||೨೦|| ತಾನಿರೆನೆಮೇಣಪ್ರಜೇಶ್ವರ | ರೇನರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳವಿ |
ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯನೆನಿಂನಪಿತನೆಲೆಮಗನೆನಿಂನಂತೆ || ಜ್ಞಾನಿಗಳುಹಲರಿಂತುಟಖಿಳಫ | ಲಾನುರಾಗವನುಳಿದುನಡವರು | ದಾನವಾಂ
ತಕನಾಜ್ಞೆಯಲಿಲೋಕೈಕರಕ್ಷೆಯಲಿ ||೨೧|| ಚಿಂತೆಬೇಡೆಲೆಮಗನೆಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತತುಷ್ಟಿಪ್ರದವಿದೆನಗ | ತ್ಯಂತಹಿತನಿಂ
ನ್ನಯ್ಯನಿಗೆನೆರೆಮಾಳ್ಪಶುಶ್ರೂಷೆ || ಸಂತವಿರುಸುಖಿಯಾಗುರಾಜ್ಯಾ | ನಂತರದಲಿವಿಮುಕ್ತನಹುದೆನು | ತಂತರಿಕ್ಷವನಡರಿದನು
ಸಂತವಿಸಿನೃಪಸುತನ ||೨೨|| ನಳಿನಭವನಾಜ್ಞೆಯನುತಂನಯ | ತಲೆಯಲಾಂತುಸಮಸ್ತಧರಣೀ | ತಳದರಾಜ್ಯದಧುರವ
ನಂಗೀಕರಿಸಿಪಿತನೊಲವ || ಸಲಿಸಿನಾರದಮುನಿಮತದಲ | ಸ್ಖಲಿತಸಾಹಸನೊಪ್ಪಿದನುವರ | ಲಲನೆಬರ್ಹಿಸ್ಮತಿಯವೈವಾಹಿಕವಿ
ಧಾನದಲಿ ||೨೩|| ಪರಮಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರನೆಸೆದನು | ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕನಾಪ್ರಿಯವ್ರತ | ಧರಣಿಪಾಲಕನಮರರಾಜಸಮಾನತೇ
ಜದಲಿ || ಹರಿಪರಾಯಣರೆನಿಸಿಲೋಕೋ | ತ್ತರಮಹಾವಿಭವದಲಿಧರಣೀ | ಸುರರಮತದಲಿಸಲಹಿದನುನಿಜಯೋಗದಲಿಧರೆ
ಯ ||೨೪|| ಅರಸಕೇಳೇನರಿದುವಿಶ್ವಂ | ಭರನೊಲಿದಮರ್ತ್ಯರಿಗೆರಾತ್ರಿಯ | ನಿರದೆದಿನವನುಮಾಡಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದನವನೀಶ |
ನರರಿಗರ್ಧಾಯುಷ್ಯನಿದ್ರೆಯು | ಪರದಲಂಧತಮಿಸ್ರದಲಿನೆರೆ | ಕರಗಿಹೋಯ್ತುಕಟಕಟನಿಷ್ಫಲವಾಯ್ತಲಾಯೆಂದ ||೨೫||
ನರಜನುಮವತಿದುರ್ಲಭವಲಾ | ಧರೆಯುವಿದುಶತಕೋಟಿಜನ್ಮಂ | ತರಕೆದೊರಕೊದಾದಡೆಂತಧ್ರುವವೆನಿಪ್ಪೊಡಲ || ಪದಿಪರಿ
ಯಗೃಹಕೃತ್ಯದಲಿಪರಿ | ಹರಿಸಿದಿನವನುರಾತ್ರಿಯನುಮ್ಮ | ಮರಸುನೂಕಿದಡೇನುಫಲವಾಯ್ತೆಂದನವನೀಶ ||೨೬|| ನಳಿನ
ಸಖನಿಚ್ಛೆಯಲಿಬರೆಕ | ತ್ತಲೆಯಲಾಮೇಣಿದಕೆಮೇರುವ | ಬಳಸಿಮೇಣಿಚ್ಛೆಯಲಿಬರೆಕತ್ತಲೆಯದಾದೆಸೆಗೆ || ಬಳಿಸಲಿಸಿಸತ್ಕ
ರ್ಮನಿಷ್ಠರ | ಬಳಲಿಸೂಡನುಕಾಣುತಿಹುದೆನ | ಗೆಲವುಧರ್ಮವಿದಲ್ಲರಥವನುಹೂಡುಬೇಗೆಂದ ||೨೭|| ಎಂದುತೇಜೋ
ಮಯನೆನಿಪಸು | ಸ್ಯಂದನವನಿದನೇರಿನೃಪನರ | ವಿಂದಸಖನಲಿಹರುಡಿಸುವವೋಲ್ಮೇರುಶೈಲವನು || ಬಂದೆಸೆಗೆರವಿಬರಲುತಾ
ಪ್ಪ | ತ್ತೊಂದೆಸೆಗೆರವಿಪ್ರಭೆಗೆಸರಿಮಿಗಿ | ಲೆಂದೆನಲುತಿರುಗಿದನುತೀವ್ರತರಪ್ರಭಾವದಲಿ ||೨೮|| ಏಳುದಿನಪರಿಯಂತಧರ
ಣೀ | ಪಾಲಕುಲಕೌಸ್ತುಭನುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನೊಲವಿನದಾಸನಮರಾದ್ರಿಯನುಬಲಗೊಂಡು || ಕಾಲನನುಜವಗೆಡಿಸಿತಿರು
ಗಿದ | ದೇಳುಸಾವಿರಕಲ್ಪನೆಗಳಾ | ಗಾಲಿಗಳಧಟ್ಟಣೆಯಲಾದವುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಆನೃಪೋತ್ತಮನಿಂದಮುನ್ನಂ |

ಬೋನಿಧಿಗಳೇಳಲ್ಲಮೇಣಿಃ । ಸ್ಥಾನಭೇದವಿದಿಲ್ಲಸಪ್ತದ್ವೀಪಸಂಜ್ಞಿತಪ ।। ಏನನೆಂಬೆನುಹರಿಪದಾಬ್ಜ । ಧ್ಯಾನಲಬ್ಧಗುಣಪ್ರಭಾವರಿ । ಗೇನರಿದುತದ್ರೂಪರಾಗಿಹರೆಂದನಾಮುನಿಪ ।।೩೦।। ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳ್ಬೈವಿಶ್ವಕರ್ಮನ । ಸುತೆಮದುವೆಯಾಗಿರಲುಬರ್ಹಿಷ್ಮತಿಯೆನಿಪವಧುವಾನೃಪೋತ್ತಮಗಾತ್ಮಸಮರೆನಿಪ ।। ಸುತರುಸಂಭವಿಸಿದರುಗುಣಗಣ । ಯುತರುದಶಸಂಖ್ಯೆಯಲಿಪುತ್ರ । ತ್ರಿತಯಮತ್ತೊಬ್ಬಳಲಿಜನಿಸಿದರತುಳಬಲಯುತರು ।।೩೧।। ದಶಕದೊಳಗಾಗ್ನೀಂದ್ರಹಿರಿಯನು । ಪೆಸರಿಸಿದನದರೊಳಗೆಮೂವರು । ವಿಷಯನಿಸ್ಪೃಹರಾದರಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ।। ಅಸಮವೀರನುಕಲಿಸೆನಾಮನು । ಶಿಷುವಸನಸಂಜ್ಞಿತರುಮತ್ತೀ । ಶಿವದನೆಗುತ್ತಮನುತಾಪಸರೈವತಾಖ್ಯಯರು ।। ೩೨ ।। ಇವರುಮೂವರುಮನುಗಳೆನಿಸುವ । ರವನಿಯಲಿಸಂಪಂನವಿಕ್ರಮ । ರಿವರಚರಿತವನೆರದಪೆನುಕೇಳೆಲೆಮಹೀಪತಿಯೆ ।। ಭುವನಪತಿಬಳಿಕಖಿಳಸತ್ಕ । ರ್ಮವನುಫಲನಿಸ್ಪೃಹತೆಯಲಿಸಂ । ಗವನುಳಿದುಪರಮೇಶ್ವರಾರ್ಪಿತನಾಗಿವಿರಚಿಸಿದ ।।೩೩।। ಸರ್ಬಲೋಕನಮಸ್ಕೃತನುಜಿತ । ಗರ್ಭನೆನಿಸಿಯಥೋಕ್ತಕರ್ಮೋದ । ಊರ್ಬಿಯನುರಕ್ಷಿಸಿದನಕ್ಷಯಕೀರ್ತಿಗುಣನಿಧಿ ।। ನಿರ್ಬಹಿಸಿದನುವರುಷಹನ್ನೊಂ । ದರ್ಬುದವನಾತ್ಮೇಚ್ಛೆಯಿಂದವೆ । ಪರ್ಬತಪ್ರತಿಮಾನನೆಸದನುರಾಜ್ಯಭೋಗದಲಿ ।।೩೪।। ದ್ವೀಪವೇಳರೊಳಾತ್ಮಭವರನು । ಭೂಪನಿರಿಸಿದನಂದುನಿಜಕುಲ । ದೀಪರನುಜಂಭಾದಿಗಳೊಳಗ್ನೀಂದ್ರಮೊದಲಾದ ।। ಅಪರಮಮುನಿನಾರದನಪೂ । ರ್ವೋಪದೇಶದೊಳಖಿಳವಿಷಯಕ । ಳಾಪನಿಸ್ಪೃಹನಾಗಿನಿಂದನುಯೋಗರಾಜ್ಯದಲಿ ।।೩೫।। ಇತರರಾಗವಿರಾಗವೆರಡರ । ಗತಿಯಗುಣದೋಷಾವಲಂಬನ । ಮತಿವಿಭೇದವನುಳಿದುತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ।। ಕ್ಷಿತಿಪನೋಲಾಡುತ್ತವಸ್ಥಾ । ತ್ರಿತಯಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಪ್ಪತುರ್ಯವ । ನತಿಗಮಿಸಿನಿತ್ಯಾತ್ಮಸುಖಮಯನಾದನವನೀಶ ।। ... ... ।।೩೬।।

ಪ್ರಥಮಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ।। ಪಾಲಿಸಿದನಾಗ್ನೀಂದ್ರಧರಣೀ । ಪಾಲಕನುಧರ್ಮದಲಿಧರೆಯನು । ಶೀಲವಂತರದೇವನಾತ್ಮ
ಸಹೋದರರಸಹಿತ ।। ... ...

ಪದನು ।। ಅರಸಕೇಳಾಗ್ನೀಂದ್ರನಾದನು । ಧರಣಿಪತಿಬಳಿಕಾಪ್ರಿಯವ್ರತ । ವರತನಯನರಸಾಗಿಜಂಬೂದ್ವೀಪಮೇದಿನಿಗೆ ।। ಅರಸನಾಪ್ಲಕ್ಷಾಖ್ಯತದನಂ । ತರಮಹಾದ್ವೀಪಕ್ಕೆತದನಂ । ತರನುನಿಲಲಂದಿರ್ದಜಿಹ್ಮನೃಪಾಲನೋವಿನಲಿ ।। ೧ ।। ವಿಧಿತತದನಂತರಕುಶದ್ವೀ । ಪದಲಿತದನಂತರನುಭೂಪಾಂ । ಗದಲಿನಿಂದನುಯಜ್ಞಬಾಹುಹಿರಣ್ಯರೇತಸನು ।। ಅದರಿನಿಚ್ಛೆಯಬಹಳಭೂಭಾ । ಗದಲಿಶಾಖಾಖ್ಯದಲಿಕ್ರೌಂಚಾ । ಖ್ಯದಲಿಘೃತಪೃಷ್ಠಾಂಕನಿರಲಾದ್ವೀಪಪತಿಯಾಗಿ ।।೨।। ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುವರಮೇ । ಧಾತಿಥಿಯೆನಿಪ್ಪಾತನಾದ್ವೀ । ಪಾತಿಶಯಶಾಲ್ಮಲಿಗೆಪತಿಪುಷ್ಕರವೆನಿಪ್ಪದಕೆ ।। ವೀತಿಹೋತ್ರನುವಿಭುವೆನಲುವಿ । ಖ್ಯಾತರಾದರಲಾಪ್ರಿಯವ್ರತ । ಜಾತರೆಸೆದರುಸಪ್ತಭೂಭಾಗಾಧಿಪತ್ಯದಲಿ ।।೩।। ಹಿರಿಯಮಗನಾಗ್ನೀಂದ್ರನಂಗೀ । ಕರಿಸಿದನುಪಿತಲೋಕವನದಲಿ । ಚರಿಸಿದನುತಪವನುಸರೋರುಹಸಂಭವನನೋಡಿ ।। ಇರಲುತದಭಿಪ್ರಾಯವನುಸರ । ಸಿರುಹಸಂಭವನೋಲಗದಲೊ । ಪ್ಸಿರಲುಪಾಡುವವರವನಿತೆಗಿಂತೆಂದನಪ್ಸರೆಗೆ ।। ೪ ।। ಮಗಳೆಪೋಗಾಗ್ನೀಂಧ್ರಭೂಪನ । ತಗಹತೆಗಸುಲತಾಂಗಿನಿಂನನು । ಮಿಗುವವನಿತೆಯರಿಲ್ಲರೂಪುಗುಣಪ್ರಭಾವದಲಿ ।। ಬಗೆಯಬಯಕೆಯನೀವುದೆನೆಕೈ । ಮುಗಿದುದೇವರಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗೆ । ಸೊಗಸನೀವೆನೆನುತ್ತಬಂದಳುನೃಪನಸಂನಿಧಿಗೆ ।।೫।। ಇಳಿದಳವನಿಗೆದೇವಲೋಕದ । ಚೆಲುವಿಕೆಯಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಯಿಳಿವವೊಲುನೃಪಪೂರ್ವಚಿತ್ತಿಯೆನಿಪ್ಪವರವನಿತೆ ।। ಸುಳಿದಳಾನೃಪನಾಶ್ರಮದವನ । ದೊಳಗೆಭೂಪನತಪದಸಿದ್ಧಿಯೆ । ಸುಳಿವವೊಲೊಡಲಿಟ್ಟದಿವ್ಯಾಂಗನೆಯವೇಷದಲಿ ।। ೬ ।। ಸೋಕಿದನಿಲನನಂದಗೆಡಿಸಿದ । ಳಾಕೃತಿಯಪರಿಮಳದಲಂಗನೆ । ಪೂತನಾದಪುಗಿಳಿಗಳಬಳಿಯಕಳರವಂಗಳಲಿ ।। ನಾಕವನಿತೆಯನಯನಕಾಂತಿನಿ । ರಾಕುಳಸೆಹರಿಣೀಕುಳವನಿಂ । ತಾಕರಿಸಿದಳುಚಾರುವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಚಪಲಾಕ್ಷಿ ।। ೭ ।।

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.

ಒಡದಳಬುಜದಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುನ । ಕಿದಳುಕರಿಕರಶೋಭೆಯನುಮಿ । ರಿದಳುಶೈಲನಿತಂಬವನುನವಕೇತಕೀದಳವ ।। ಕದಳಿಗಳನಾಕ್ರಮಿಸಿತಳಿರ್ಗಳ । ಮದವನಪಹರಿಸುತ್ತಕುಂದದ । ಮುಗುಳುಗಳನೇಡಿಸುತನಗುತ್ಯೆತಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ।। ೮ ।। ಎರಡುಬರಿಕೈಗಳಲಿಕಾಮಾಂ । ಧರನುಕಂಗೆಡಿಸುವಪಾಹಾಮದ । ಕರಿಯೊದ್ವೀಪದದ್ವೀಪವೋಮದನನಮತಂಗಜವೊ ।। ಉರದಕುಂಭಸ್ಥಳದಪೋಸವಿ । ಕ್ಕರಿಯೆಪಟುವಿಟಷ್ಟದಯವೇಹನ । ವತಿಯೊಯೆನಲ್ಕೈತಂದಳಂಗನೆನೃಪನಸಂನಿಧಿಗೆ ।। ೯ ।। ಭೂರಿಭೂಷಣನೂಪುರಝುಣ । ತ್ಕಾರವನುಕೇಳುತ್ತಮೆಲ್ಲನೆ । ಧಾರುಣೀಪತಿಕಣ್ದೆರೆದುಮುಂದಿರ್ದಕಾಮಿನಿಯ ।। ಚಾರುರೂಪವ

ಕಂಡುಕಾಮನ । ಕೊರಲಗುಗೊಂಡಂಗಜನಪರಿ । ಮಾರಜಧಿದೇವತೆಯೊಡನೆಜಡನಾಗುತ್ತಿಂತೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಆರುನೀನೆಲೆಮುನಿಪಘನಕಾಂ । ತಾರನಲಿನಿನಗೇನುಕಾರ್ಯವ । ದಾರಮಗಳೂರಾವುದೇತಕೆಬಂದೆನೀನೆಡಕೆ ॥ ಭೂರಿಮಾಯಾನ್ವಿಭವಜಸಾ । ಕಾರವೋನೀನಿರವುಲೋಕದ । ಲಾರಪರಿಯಲ್ಲಿತಿವಿಚಿತ್ರವಿದೆಂದನವನೀಶ ॥ ೧೧ ॥ ಬಿಲ್ಲುಗಳವೇಕೆರಡುತ್ರೆಬ್ಬುಗ । ಳಲ್ಲಿಕೂರಂಬುಗಳೆರಡುಕಣ್ಣೆ । ಯಿಲ್ಲವವುಗರಿಗಟ್ಟುವರೆಮೊನೆಯುಂಬಿನಿದ್ದೆಸೆಗೆ ॥ ಕೊಲ್ಲದಾರನುತಾಕಿಡಡೆಮುನಿ । ವಲ್ಲಭನೆತಂನಖಿಳಭಾರವಿ । ದೆಲ್ಲನಿಂನಡನಾಥನನುಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಅರಿವರುನಿಜಶಿಷ್ಯಜನಪರಿ । ವಾರಕೈವಾರಿಸುವುದಾಶ್ರುತಿ । ಸಾರಶರಹಸ್ಯವನುಪಾಡುವರಾರುತಾನಿವರು ॥ ಚಾರುಕಬಳ್ಳೋದ್ಗತಸುಮನೋ । ಧಾರೆಗಳಬಳಸಲುವಸೇವಕ । ರಾರುಮುನಿಕುಲವಂದ್ಯಮನದಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಆಡಲಂಮೆನುನಿಂದರವಕೆ । ಗೋರ್ಡುಗಳಕಮನಿಯ್ಯಾಕೆಯನಿದ । ನೋಡಿದವರೆದೆಬಿರಿವುತಿದೆತಾಗಿದಡದೇನಹುದೊ ॥ ಕೂಡೆಮುತ್ತಿದಕೆಸರುಪರಿಮಳ । ತೀಡುತಿದೆಲಾದೆಸೆದೆಸೆಗೆಪೊಸ । ನಾಡಪರಿವಿಡಿಪರಮಮುನಿಪತಿಪೇಳದೇನೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ತೀವಿಕೊಂಡಿಹುದೇನುಕೋಡ್ಗಳೊ । ನಾವಿದನುಕಂಡರಿಯೆವೆತ್ತಿದ । ಜೀವಹೋನುವನೋಡದೀಬಡವನಲಿಬಲುಮೊರೆಯ ॥ ಭಾವಿಸುವಡಾಧಾರಬಲವುಂ । ಟೋವೊಮರದೆನುಮರದೆನರಿಯದೆ । ತಾವುತವಣೆಯಗುರುಲಘುತ್ವವನೆಂದನವನೀಶ ॥ ೧೫ ॥ ಆವದೇಶದವಲ್ಕಲಂಗಳು । ದಾವದೇಶದಬರ್ಹಿಗಳುತಾ । ನಾವದೇಶದಲುಳ್ಳವೇಖಲೆಹೇಳುಹೊಸಪರಿಯ ॥ ಆವದೇಶದಋಷಿಯೊನೀನಿಹ । ಠಾವಪೇಳೆಲೆಮುನಿಪತಂನೆಯ । ಭಾವನೋಹನಮಾಯ್ತುದಕೆನೆಚ್ಚಿದೆನುತಾನೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಮನಕೆಬಂದುದುನಿಂನತಪವಿದು । ತನುವಿನಾಯಸವಿಲ್ಲಕಂಡವ । ರೆನಗೆತನಗೆಂದರ್ಥಿಸುವರಜ್ಞಾನಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ಮುನಿಪತಂನನುಕೂಡಿಕೊಳ್ಳೀ । ಘನತಪೋವ್ರತನಿಷ್ಠೆಗಾವುದು । ತನಗೆವಿಧಿಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬುದಕರುಣಿಸೂದೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ನುಡಿಯುತಿದೆಹಂಸೆಗಳುನಿಂನಯ । ನುಡಿಯಕೇಳನುತಂನಕಿವಿಗಳು । ಕುಡಿತೆಯಲಿಸುರಿಸುಧೆಯನಡಗಲಿತಂನತನುತಾಪ ॥ ಕಡೆಗಣಿಸದಿರುಮುನಿಪನಿಂನಯ । ನಡೆಯಿದೆಂನಯತಪಕೆವಿಘ್ನವ । ನೊಡರಿಸುತ್ತಿದೆಹೊತ್ತುಗಳೆಯದಿರೆಂದನವನೀಶ ॥ ೧೮ ॥ ಮೃದುವದನಗಂಧವನುತುಂಬಿಗ । ಳದಿರುಗೊಳುತಿದೆತಂನವೊಲುನಿಜ । ಪದುಮವನಗಂಧವನುಸ್ಮರಿಸದೇಕಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಒದೆದುಬಿಸುಡದಿರಾಶ್ರಿತರನೆಲೆ । ಸದಮಳನೆಸಂಪಂನಕರುಣಾ । ಹೃದಯರಿಗೆಪರಹಿತವಲಾಕರ್ತವ್ಯತರವೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಸಾಕಿಕೇಳೆಲೆಮುನಿಪನಿಂನಾ । ಲೋಕನವಿದೆಂನಂತರಂಗವ । ನೋಕರಿಸುತಿದೆನಿಜತಪಸ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇನರಿದೊ ॥ ಏಕವಾಸದಲಿರದಡೆಂನನು । ನೊಕಲರಿಯದುದಿನವನೊಂದನು । ಲೋಕದಲಿಸತ್ಸಂಗವತಿದುರ್ಲಭವಲಾಯೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಎಂದುಕಾಮಾತುರತೆಯಲಿನೃಪ । ನಂದನನುಮರುಳಾಗಿಬಹುವಿಧ । ದಿಂದಸಂಕಲ್ಪಿಸಿಸರೋರುಹಮುಖಿಯರೂಪವನು ॥ ಸಂದನಬಲೆಯವಶಕೆಬಳಿಕಾ । ಯಿಂದುಮುಖಿತದ್ರೂಪಗುಣಗಳಿ । ಗಂದುತದ್ವಶೆಯಾದಳಾಯ್ತುನುವಾಡವಿಬ್ಬರಿಗೆ ॥ ೨೧ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪನಿಂತಪ್ಸರೆಯಲಯುತಾ । ಯುತವರುಷಪರ್ಯಂತಕೂಡಿ । ದ್ದತುಳಬಲನುಪಭೋಗಿಸಿದನೀಲಕ್ಷಯೋಜನದ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯಸುಖಭೋಗಂಗಳನುಸಂ । ಮತಸಮಗ್ರೈಶ್ವರ್ಯದಲಿವರ । ಸುತರನುತ್ಪಾದಿಸಿದನಾತ್ಮಸಮಾನವಿಕ್ರಮರ ॥ ೨೨ ॥ ನಾಭಿಮುಖ್ಯರನಾತ್ಮಭವರವ । ರಾಭನಲಿಕಿಂಪುರುಷಹರಿವರು । ಷಾಭಿಧಾನೆಯಿಳಾವೃತರುರಮ್ಯಕಹಿರಣ್ಮಯರು ॥ ಶೋಭಿಸುವರವನಿಯಲಿವೈರಿಮ । ದೇಭಕಂಟಕರವರುನ್ವೈರಿ । ಕ್ಷೋಭಕರುಭದ್ರಾಶ್ವಸಂಜ್ಞಿತಕೇತುಮಾಲಕರು ॥ ೨೩ ॥ ಸುರವನಿತೆಸುತಸಂಭವಾನಂ । ತರದಲವರಿಗೆಕಾಯಬಲವನು । ಕರುಣಿಸಿದಳೈದಿದಳುಬಳಿಕಮಹೇಂದ್ರನೋಲಗಕೆ ॥ ಧರಣಿಪತಿತದ್ವಿರಹದುಃಖಾ । ತುರನುತತ್ಸಾಧನವೆನಿಪ್ಪ । ಧ್ವರವವಿರಚಿಸಿಸುರವಧೂಸಾಲೋಕ್ಯವನುಪಡೆದ ॥ ೨೪ ॥ ವರುಷಪತಿಗಳುಬಳಿಕತಂದೆಯ । ಮರಣಸಮನಂತರದಲೆಸೆದರು । ಧರೆಯನವಖಂಡವನುತಂಮೊಳಗೇಕಮತದಲ್ಲಿ ॥ ಸ್ಥಿರವೆನಲುಸಲಹಿದರುಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರರುಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರರಚ್ಯುತ । ಚರಣಶರಣರುನಿಕಲಧರ್ಮಪಥೈಕರಕ್ಷಕರು ॥ ೨೫ ॥ ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಯನುನಾಭಿನೃ । ಪೋತ್ತಮನುಮಾಡಿದನುಬಳಿಕಾ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಮೇರುದೇವಿಯೆನಿಪ್ಪಸತಿಸಹಿತ ॥ ಋತ್ವಿಜರುಋಷಿವರರುನಿರ್ಮಳ । ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಲಾಮುಕುಂದನ । ಮೂರ್ತಿಯನುಸೆರೆವಿಡಿದುಮಂತ್ರಿಸಿದರುಮಹಾಹುತಿಯ ॥ ೨೬ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುರುತ್ವಿಜರುಮಂ । ತ್ರಾನುಭಾವದಸಿದ್ಧಿಯನುಯಜ । ಮಾನನಂತಃಶುದ್ಧಿಯನುಹರಹರಮಹಾದೇವ ॥ ಧ್ಯಾನಮಂಗಳದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿವಿ । ಧಾನವನುತೋರಿಸಿದನೊಲಿದಾ । ದಾನವಾಂತಕನಖಿಳಸುರನರನಿಕರಕೈಮುಗಿಯೆ ॥ ೨೭ ॥ ಹಾರಕುಂಡಲಮಕುಟಮಣಿಕೇ । ಯೂರಕಂಕಣಕೌಸ್ತುಭದ್ಯುತಿ । ಚಾರುವಕ್ಷಸ್ಥಳದವರಸಿರಿವತ್ಸಲಾಂಛನದ ॥ ವೀರಮುದ್ರಿಕೆಗಳಕರೋಗ್ರೋ । ದಾರದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳಲಿವರ । ವಾರಿಜದಬಳಗೈಯ್ಯಲಸುರಾಂತಕನುರಂಜಿಸಿದ ॥ ನೀಲಮೇಘಚ್ಛವಿಯದೀಪ್ತಿವಿ । ಶಾಲಭಾಳದಕುಂತಳದವನ । ಮಾಲೆಗಳಮಂದಸ್ಮಿತೋದ್ಭಾಸಿತಮುಖಾಂಬುಜದ ॥ ಭ್ರೂಲತೆಯಚಲಕಮಲದಳಸುವಿ । ಶಾಲನೇತ್ರದದಂತಪಂಕ್ತಿಯ । ಘಾಳದಧರಾರುಣಿಮೆರೆಯೆರಂಜಿಸಿದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೮ ॥ ಪೀತಕೌಶೇಯಾಂಬರದಪರಿ । ಪೀತಮಣಿಮುಖಚಿಯನೂಪುರ । ಜಾತಶೋಭೆಯಚರಣನಖಶಶಿಮಂಡಲಪ್ರಭೆಯ ॥ ಧ್ಯಾತೃಹೃದ

ಯತವಿಸ್ಫುರವಿಯನು | ಭೂತಭುವನದಕರ್ತೃವನುಸ | ರ್ವಾತಿಶಯಸುಂದರದನಿಧಿಯನುಕಂಡುದಖಿಳಜನ || ೩೦ || ಹೀನಧ ನರಿದಿರಾಗಿಬಹಳನಿ | ಧಾನವನುಕಂಡಂದದಲಿಯಜ | ಮಾನಸಹಿತಾಋತ್ವಿಜರುಕಾಣುತ್ತತವಕವಗೆ || ದಾನವಾಂತಕನಂಘ್ರಿಕ ಮಲವ | ನೇನನೆಂಬೆನುಮುಸುಕಿದರುಪರಿ | ವೀನವಾಗ್ವೃತ್ತಿಗಳುಭಯರಸಭರಿತಗಾತ್ರದಲಿ || ೩೧ || ಜಯನಮೋಸ್ತುನ ಮೋಸ್ತುಭುವನಾ | ಶ್ರಯನಮೋಸ್ತುನಮೋಸ್ತುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪ್ರಿಯನಮೋಸ್ತುನಮೋಸ್ತುನಾಮತ್ರಯಜಗತ್ರಯನೆ || ಜಯ ನಮೋಸ್ತುನಮೋಸ್ತುಭಕ್ತಾ | ಶ್ರಯನಮೋಸ್ತುನಮೋಸ್ತುದುರಿತ | ಕ್ಷಯನಮೋಸ್ತುನಮೋಸ್ತುಯೆನುತ್ತೆರಗಿದುದುಬುಧನಿವ ಹ || ೩೨ || ದೇವನಿಂಮಡಿಯಂಘ್ರಿಕಮಲಯು | ಗಾವಲೋಕನಭಾಗ್ಯವಿದುನಮ | ಗಾವಜನ್ಮಾಂತರಸಹಸ್ರಾರ್ಜಿತಕ್ರತತಪಃಫ ಲವೊ || ಆವಕರುಣಾನಿಧಿಯೊನಿಂಮಡಿ | ಗಾವಧನ್ಯರೊನಾವಕಟರಾ | ಜೀವಲೋಚನಯೆನುತಮೈಯಿಕ್ಕಿದರುಋತ್ವಿಜರು || ಎದ್ದುಕೈಗಳಮುಗಿದುಬಾಷ್ಪಜ | ಲಾರ್ದ್ರನಯನರುನಳಿನನಾಭನ | ಮುದ್ದುಮೊಗವನುನೋಡಿದರುಪುಳಕದಲಿಮೈಮರೆದು || ಗದ್ಯಪದ್ಯಂಗಳಲಿಮುನಿಜನ | ಹೃದ್ಯನನುಸ್ತುತಿಸುತ್ತಮನದೊಳ | ಗಿದ್ದುದನುಬಿಂನೈಸಿದರುಭುವನಾಧಿನಾಥಂಗೆ || ೩೪ || ರೂ ಪಿಯೊಡೆಯನನೊಲಿಸಿಬಡವರು | ಬೇಡಲರಿಯದೆಭಾಗ್ಯಹೀನರು | ಕಾಡನರ್ಥಿಸುವಂತೆನಿತ್ಯಸುಖಪ್ರದಾಯಕನ || ನೋಡ ಲಿಂದ್ರಿಯವಿಷಯಕೋಸುಗ | ಮಾಡುವರುಭಕುತಿಯನುಮೂಢರು | ಕಾಡಮರನೆಂನವೆಕಪಿವ್ರಜಕಲ್ಪಭೂರುಹವ || ೩೫ || ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದೆದೇವರೆಂದಡ | ಪುತ್ರನನುಮನದೊಳಗೆಕಾಮಿಸಿ | ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಯನುಮಾಡಿದನಾನೃಪಾಲಕನು || ಚಿತ್ತವಿಸುವೆ ದುಚಿನುಮಯನೆನಿನ | ಗೆತ್ತಲಾದಭ್ಯರ್ಥಿಸುವವರ | ವೆತ್ತಲಿದುಭಾಪುರೆದುರಾತ್ಮರದಾರುತಂಮಂತೆ || ೩೬ || ಕ್ಷಮಿಸುವದು ಮಾಯಾವಿಮೋಹ | ಭ್ರಮಿತರಪರಾಧವನುಮಹದ | ಕ್ರಮವಲಾಲೋಕೈಕದೈವದದೈವವನುಭಜಿಸಿ || ಕುಹುತಿಗಳುನಾವೇ ನಬೇಡಿದೆ | ವಮಮದೂರುವಗ್ರಹಗೃಹೀತರ | ನಮರನುತಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿದರುಪದಕೆ || ೩೭ || ಎತ್ತಿದನುನಸುನ ಗುತನೃಪರನು | ಋತ್ವಿಜರನಾನಿಖಿಳಜನಕೇ | ಳುತ್ತಿರಲುಕಾರುಣ್ಯಮಧುರಾಮೃತರಸೋಕ್ತಿಯಲಿ || ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪರಿರಭೂ ಸುರ | ಸತ್ತಮರಿರೇನೆಂದಿರೈಕೃತ | ಕೃತ್ಯರಿರದುರ್ಲಭವಬೇಡಿದಿರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೮ || ಅವನ್ಯೈಧಿಟಕೆಂನಹೋಲುವ | ದೇ ವನೀತ್ರಿಜಗದೊಳುಪುತ್ರನ | ನೀವೆನಾನೆಂತೆಂನಹೋಲುವಮಗನ್ನೃಪೋತ್ತಮಗೆ || ಭಾವಿಸದೆಬೇಡುವರೆನೀವಾ | ನಾವನೆಂಬುದ ನರಿಯಿರ್ದ್ಯವೇ | ದಾವಳಿಗಳ್ಗೆನಿಮ್ಮಮೂರ್ತಿಗಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೯ || ಎನ್ನಮುಖವೀವಿಪ್ರಕುಲವಿದು | ನಂನಿನೀವದರಿಂದನುಡಿ ದದು | ತಂನನುಡಿಪುಸಿಯಾಗಲರಿಯದುನಿಮ್ಮಸಂಕಲ್ಪ || ಅನ್ಯರೆನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲನಾನು | ತ್ಪನ್ನನಹೆನೀತನಲಿಯೆನುತಕೃ | ಪಾರ್ನ ವನುಕರುಣಿಸಿದನಮರಾವಳಿಯುಘೋಷಿಯೆನಲು || ೪೦ || ಮುರಹರನನುಡಿಗೇಳುತಂಘ್ರಿಯೊ | ಳೆರಗಿದರುಋತ್ವಿಜರುನಾವೆಂ | ತರಿವೆವೆಲೆದೇವಾದಿದೇವಭವತ್ಪದಾಂಬುಜವ | ನಿರುಗೆಯನುನಾನಾಪ್ರಕಾರದ | ಲೊರಲಿಕಾಣವುವೇದಮುನಿಮನ | ದರಕೆಯುಡ ಗದುಭವನಭವಾರ್ಜಿತಯೋಗಮಾಯೆಯಲಿ || ೪೧ || ಅರಿಯೆವಜ್ಞಾನಿಗಳುದೇವರ | ನಿರುಗೆಯನುಬಹುವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ | ಹೊರೆ ಯಹೊತ್ತಡೆಕತ್ತೆಕಸ್ತೂರಿಯನುಪರಿಮಳವ || ಅರಿಯಲರಿವುದೆದೇವನಿಂಮಡಿ | ಯರಿವಕೃಪೆದೊರಕೊಳ್ಳದೀಮೈ | ಗರೆಯವೇ ದಜ್ಞರಿಗೆವೇದ್ಯನೆವಿಮಳನಿಜತತ್ವ || ೪೨ || ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಗೆ | ಪರಮಸಾಧನವಿದೆಯಲಾದೇ | ವರಪದಾಂಬುಜಭಕ್ತಿ ನಾಮಾಮೃತಕಥಾಶ್ರವಣ || ಜರೆಯಲಾಪತ್ತಿನಲಿದುಸ್ಸಹ | ಮರಣಭಯದುಃಖದಲಿನಾವು ; ಸ್ಮರಣೆಯನುಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕೆಂ ದೆರಗಿದರುಪದಕೆ || ೪೩ || ಏಳಿರೈಸಲಿಸಿದೆನುಮನದವಿ | ಶಾಲಸಂಕಲ್ಪವನುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಾಯಜಮಾನಋತ್ವಿನ್ಮುನಿಸಭಾಸ ದಲಿ || ಜಾಳವನುಸಂತವಿಸಿಪರಮಕೃ | ಪಾಳುನಿತ್ಯಾತುಮನುಗರುಡನ | ಮೇಲೆವಿಜಯಂಗೈದನಿಜವೈಕುಂಠಪುರವರಕೆ || ೪೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಕಂಸಹರನಾನಾಭಿರಾಯನ | ವಂಶದಿಂದವತರಿಸಿಭವವಿ | ಧ್ವಂಸನದನಿಜಯೋಗಮಾರ್ಗವ
ನರುಹಿದನುಧರೆಗೆ || … … …

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳೈನಾಭಿಚಕ್ರೇ | ಶ್ವರನಭಾಗ್ಯೋದಯವನಾಭೂ | ಸುರರಕಾರುಣ್ಯವನುತತ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಂಪ ವ || ಸುರವರಾರ್ಚಿತಚರಣನಾನೃಪ | ವರನಬಸುರಲಿಲೀಲೆಯಿಂದವ | ತರಿಸಿದನುಮಗನಾಗಿಮುನಿಜನವಂದ್ಯನೊಲವಿನಲಿ ಆಸಮಯದಲಿಬಾರಿಸಿದವಾ | ಕಾಶದಲಿದುಂದುಭಿಗಳವನಿಗೆ | ಸೂಸಿದವುಘನಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಜಯಧ್ವನಿಗಳೊಡನೆ || ಭೂಸುರರ ಹುಮಂತ್ರದಾಶೀ | ರ್ವಾದವೆಸೆದುದುಪರಮಸುಖವಾ | ರಾಶಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತಿರ್ದುದುಸಕಲಜನನಿವಹ || ೨ || ಶಿಶುವಿನೆ ಪ್ಪುವಪಾದತಳದಲಿ | ವಿಸರುಹಧ್ವಜವಜ್ರಲಾಂಛನ | ವೆಸವಭಗವಲ್ಲಕ್ಷಣದಸಾರೂಪ್ಯಸಂಪದವ || ವಸುಮತೀಪತಿಕಂಡುಹ

ಷ । ಪ್ರಸರದಲಿಮುಳುಗಿದನುಮಗನನು । ವೃಷಭವೆಸರೀತಂಗೆಯೋಗ್ಯವದೆಂದುವಿರಚಿಸಿದ ॥ ೩ ॥ ವೀರ್ಯದಲಿಶೌರ್ಯದಲಿಘನ
ಗಂ । ಭೀರದಲಿವಿಕ್ರಮಗಳಲಿಮಾ । ಧುರ್ಯದಲಿಮಹಿಮೆಯಲಿಬಹಳೌದಾರ್ಯಗುಣಗಳಲಿ ॥ ಸ್ಥೈರ್ಯದಲಿಧೈರ್ಯದಲಿಪರಮೈ ।
ಶ್ವರ್ಯದಲಿಕೀರ್ತಿಯಲಿಸಲೆಸೌಂ । ದರ್ಯದಲಿರಂಜಿಸುವಮಗನನುಕಂಡನವನೀಶ ॥ ೪ ॥ ಅಕಟಪುಣ್ಯವೆಭಾಪುಭಾಗ್ಯವೆ । ಸಕಳ
ಪುತ್ರಕಳತ್ರವಿಷಯಾ । ಸಕತಿಯನುನೆರೆಬಿಟ್ಟುಯೋಗಿಗಳಾವನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ಸುಕೃತಕಾರಣನೆರೆಯಖಿಳಾ । ತ್ಮಕನೆತನಗಿಂ
ದೊಲಿದುಪುತ್ರಾ । ತ್ಮಕನೆನ್ನ್ಯದೋರಿದೆಯಲ್ತೆಶಿವಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಶಿವಶಿವೊಡಲನುಸುಡುವಪಥ್ಯಾಂ । ನವೆಮಹೌಷಧ
ವಾದಪೊಲೆನ । ಗವಿರಳಾನಂದಾಂಬುನಿಧಿನಿಜಪುತ್ರರೂಪದಲಿ ॥ ಭವಿಸಿದನಲ್ತೆಬಳಿಕೆಕರುಣಾ । ರ್ಣವನಲಾತಂನತುಳಭಾಗ್ಯ
ನ । ಹವಣಿಸುವರಾರೆನುತಪೊಂಪುಳಿಯೋದನವನೀಶ ॥ ೬ ॥ ನೆಲನುಸವೆಯಲುಹೂಡಿದಾನೇ । ಗಿಲಿನವೋಯೆನೆಕೆಸವೃತಾನೇ ।
ಬೆಳದಕೈಯ್ಯಾದಂತೆಹೇಯುನೆನಿಪ್ಪಸಂಸಾರ ॥ ಸುಲಭಸುಖಫಲವಾಯ್ತುಭಾಪುರೆ । ಭಲರೆಭಾಗ್ಯವೆಮನದರಾಗ । ಸ್ಥಳವೆನಿಪ
ಸುಕನೇಸುರಾರ್ಚಿತನಾದನೆನಗೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಎನುತನಾಭಿನೃಪಾಲನಾನಿಜ । ತನಯನನುಲಾಲಿಸುತತಂನಯು । ಮನದೊಳಗೆ
ಮುರಹರನನೆನೆಸುತಲಂದುಭಾವಿಸುತ ॥ ದಿನವನರೆನಿಮುಷಾರ್ಧದಂತಿರ । ಲನವರತತದ್ಧ್ಯಾನತತ್ಕೀ । ರ್ತನೆಗಳಲಿನೂಕಿದನು
ತತ್ಸ್ವರೂಪಪ್ರಸಂಗದಲಿ ॥ ೮ ॥ ವಾಲೆಬಂದುದುಬಳಿಕನಾಭಿನೃ । ಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯವಿ । ಶಾಲಸೌಖ್ಯದಪೀಳಿಗೆಯಪಿ
ಹ್ಮಾಸನಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ಆಲಿಸುತರಾಜ್ಯವನುಪುತ್ರನ । ಮೇಲಿರಿಸಿಸಂತೋಷದಲಿನಿಜ । ಲೋಲಲೋಚನೆಸಹಿತಹೊಕ್ಕನುಬದರಿಕಾ
ಶ್ರಮವ ॥ ೯ ॥ ಅಲ್ಲಿನರನಾರಾಯಣರಪದ । ಪಲ್ಲವವನೋಲಗಿಸುತಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲನೆಸೆದನುದಗ್ರಯೋಗಾಭ್ಯಾಸನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥
ಉಲ್ಲಸಿತವಿಜ್ಞಾನಜಿತಕೈ । ವಲ್ಯನೈದಿದನಂದುಲಕ್ಷುಮಿ । ವಲ್ಲಭನಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಸಾಯುಜ್ಯೈಕಸಂಪದವ ॥ ೧೦ ॥ ಅರಸಕೇ
ಳೈವೃಷಭದೇವನ । ಪರಮಮಂಗಳವನಿಪವಿಮಳಾ । ಚರಿತವನುನಿಶ್ಶೇಷಭವತಾಪಾಭಿಚರಿತವನು ॥ ಧರೆಯೊಳಧಿಕನೆನಿಪ್ಪ
ಭಾರತ । ವರುಷವನುನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಧರ್ಮದ । ಸರಣಿತಪ್ಪದೆನಡಸಿದನುನಿಜರಾಜ್ಯದಪ್ರಜೆಯ ॥ ೧೧ ॥ ಇರಲುಕೇಳದುಭುತ
ವನೃಷಭೇ । ಶ್ವರನೆನಿಪಸಾಕ್ಷಾತವಿಷ್ಣುವೆ । ನರನೆನಿಸಿನೃಪಲಾಂಛನದಲೀಲೆಗಳಲೆಸೆದಿರಲು ॥ ಹುರುಡಿಸುತದೇವೇಂದ್ರನಾತ
ನ । ವರುಷದಲಿಫಲಕಾಲಮಳೆಯನು । ಕರೆಯದಾಸರುಬೇಸರೆನುಹೊಡಿದನುಮೇದಿನಿಗೆ ॥ ೧೨ ॥ ವಸುಧೆನೀರಸವಾದುದೊರ
ತೆಗ । ಳೊಸರದಾದವುಗಾಹಿಸಿತುಬಿರು । ಬಿಸಿಲಬೇಗೆಯುಬಿಂಕಸಚರಾಚರಜೀವರಿಗೆ ॥ ಹೆಸರಿಸಲುಜಲವಿರಿತವೆನುತ । ಟ್ಟಸಿ
ತಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾ । ಗಸದಲಾದುದುವೃಷ್ಟಿಪುಷ್ಟಿಗಳಿಲ್ಲದವನಿಯಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಒರಲಿದುಗುಜನನಿವಹವೆದೆಬಾ । ಯರಿತುಬ
ಸವಳಿದಖಿಳಸಚರಾ । ಚರನಿರೋಧವನೇನನೆಂಬೆನುಭುವನದಲ್ಲಣವ ॥ ಮರುಗಿದನುಮನದೊಳಗೆಜನದಾ । ಸರನುಬೇಸರನೀ
ಕ್ಷಿಸುತಧಿಟ । ಕರಿಯದಂತಿರೆವೃಷಭದೇವನೃಪಾಲನಾಲಿಸಿದ ॥ ೧೪ ॥ ಕಂಡನನುಪಮಮಹಿಮನದನಾ । ಖಂಡಲನದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯ
ನುಖತಿ । ಗೊಂಡನಕಟಕಟೇಕೆತನಗೆಂನೊಡನೆಮಾತ್ಸರ್ಯ ॥ ಚೆಂಡಿಯೋನೋಡುವೆನೆನುತ್ತು । ದ್ದಂಡವಿಕ್ರಮನಾಕ್ಷಣವೆಘನ ।
ಮಂಡಲವನಾಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲಿನಿರ್ಮಿಸಿದ ॥ ೧೫ ॥ ಸುರಿದುದಾಕಸ್ಮಿಕದಮಳೆಯಂ । ಬರನಡದುಸುರಿವಂತೆಜಲಸಾ ।
ಗರವೊಧರೆಯಕ್ಷಮಪ್ರೋಕ್ಷೀಮವೊಜಗತ್ರಯದ ॥ ಪರಮಹರುಷವೊಮೋಣುಧಾರಾ । ವರುಷವೋಪೇಳೆನಲುಸಚರಾ । ಚ
ರಕೆಮಂಗಳವಾಯ್ತುಯಿಂಗಳವಾಯ್ತುಸುರಪತಿಗೆ ॥ ೧೬ ॥ ಅದನುಕಾಣುತ್ತಮರಪತಿನಡು । ಗಿದನುಭಯದಲಿತಂನೊಡೆಯನ
ಹೆ । ಪದುಮನಾಭನೆತಾನಲಾಹರಹರಮಹಾದೇವ ॥ ಉದಿಸಿದನುನರನಾಗಿತಾನೀ । ಹದನನರಿಯದೆತಪ್ಪಿದೆನಲಾ । ಮದವಿಕ
ಳತನದಿಂದಕೆಟ್ಟೆನೆನುತ್ತಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೧೭ ॥ ಮಂನಿಸುತತಪ್ಪಾಯ್ತುಲಾಕರು । ಣಾರ್ಣವನಮರೆಯೊಗುವೆನೆನುತವೆ । ತಂನಮ
ಗಳನುತಪ್ಪದಂಡವಿತೆಂದುಭೂಪತಿಗೆ ॥ ಸಂನುತನುತಂದಿತ್ತುಮನದಲಿ । ಧನ್ಯನಾದೆನೆನುತ್ತಬಳಿಕತ । ದಂನತಾನುಗ್ರಹದಸಿದ್ಧಿ
ಯನೈದಿದನುದಿವವ ॥ ೧೮ ॥ ಇಂದ್ರದತ್ತಜಯಂತಿಯೆಂಬವ । ಳಂದುಮುಖಿಯಲಿಜನಿಸಿದರುಸುತ । ರಂದುನೂರ್ವರುತನಗೆಸ
ರಿಮಿಗಿಲೆನಿಸಿರೂಪದಲಿ ॥ ಸಂದವಿಕ್ರಮಗುಣಗಳಲಿಜನ । ವಂದ್ಯರೆಸೆದರುಭರತನಾಜನ । ವೃಂದದಲಿಹಿರಿಯಾತನೆಲೆಜನನಾಥ
ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಆಭರತನಿಂಮುಂನವಿರತಜ । ನಾಭವೆಸರೆಳೆಭೂಪಬಳಿಕನೃ । ಪಾಭಿಧಾನದಲಾಯ್ತುಭಾರತವೆಂದುಹೆಸರಿದಕೆ ॥
ತ್ರಿಭುವನವಿಖ್ಯಾತಮಹಾತ್ಮನ । ವೈಭವವನದನೇನನೆಂಬೆನು । ನಾಭಿಸುತನಿಂತೆಸೆದನಧಿಕಸಮಗ್ರತೇಜದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಭರತ
ನನುಜರುಪರಮಯೋಗೀ । ಶ್ವರರೆನಿಸಿಲೋಕೈಕವಿಖ್ಯಾತ । ಪರಮಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರರೀಸಂಸಾರವಿಷಯದಲಿ ॥ ವಿರತರಾದರುಕ
ವಿಹರಿಪ್ರಮು । ಖರುವಿದಿತವನಸಂಖ್ಯೆಯಲಿವಿ । ಸ್ತರಿಸುವೆನುವಸುದೇವನಾರದರುಕ್ತಿಯಲಿಮೇಲೆ ॥ ೨೧ ॥ ಖ್ಯಾತರಾದರುಪು
ತ್ರರೇಕಾ । ಶೀತಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಗ್ನಿಹೋತ್ರವಿ । ಧೂತಪಾತಕವಿಪ್ರರಾದರುತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಭೂತಳದನವಖಂಡಮಂಡಲ ।
ಜಾತರಕ್ಷಾಭಾರಸ್ಸರತ । ಭ್ರಾತೃಗಳಿಗೊಂಭತ್ತುಮಂದಿಗೆವಿಹಿತವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಇಂತುಸಕಲಜಗದ್ಧಿತಾರ್ಥೈ । ಕಾಂತ

ವಿಗ್ರಹರೆನಿಪಸುತರುಜ | ಯಂತಿಯಲಿಜನಿಸಿದರಲ್ಲೈಜಗದೀಶನಂಗೆ ॥ ಶಾಂತಹೃದಯರುಸಕಲಮಾಯಾ | ಭ್ರಾಂತಿದೂರರು
ಹರಿಚರಣವಿ | ಶ್ರಾಂತಚೇತೋವೃತ್ತಿಗಳುಬೆಳಗಿದರುಮಾಜಗವ ॥ ೨೩ ॥ ಒಂದುದಿನಸತ್ರದಲಿನೆರೆದು | ಮಂಡಿಭೂಮಂ
ಡಲದಖಿಳಜನ | ವೃಂದಮುನಿಜನದೇಶಜನನಾನಾದಿಗಂತಜನ ॥ ಸಂದಣಿಸಿಸಭೆಯೊಳಗಿಸುರನರ | ವೃಂದವಾವೃಷಭಾಂಕನಾನಿ
ಜ | ನಂದನರಿಗಿಂತೆಂದನಖಿಳಜಗದ್ಧಿತಾರ್ಥದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಕೇಳಿರೈಮಕ್ಕಳಿರತನುವಿದು | ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದಸೊಡರುನೀರಜ |
ಜಾಲದೊಡ್ಡಣೆಸುರಧನುವಿನಾಕಾರಸ್ವಪ್ನಸಿರಿ ॥ ನಾಲಿಗೆಯಮಧುಮರ್ಕಟನಪೂ | ಮಾಲೆಮಂಜಿನಮಡುಮನೋರಥ | ಬೇ
ಳಗೆಯಸಿರಿಶಾಶ್ವತವಿದಲ್ಲೆಂದನವನೀಶ ॥ ೨೫ ॥ ಹಲವುಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತದ | ಫಲವಲಾನರಜನ್ಮಮೋಕ್ಷದ | ಬೆಳೆವನಿದ
ರೊಳುಪಡೆಯಲೆಂದಾರ್ಜಿಸಿನ್ನಕಾಯದಲಿ ॥ ಎಲವೊವಿಷಯಸುಖಕ್ಕೆತನುವನು | ಬಳಲಿದರೆಸುಖವೇನುನಾಯ್ನರಿ | ಗಳನೆವರ
ರಿಂಗಾವುದಂತರವೆಂದನವನೀಶ ॥ ೨೬ ॥ ಹಸಿದುಹಲವೂರೊಳಗೆತಿರಿತಂ | ದಸನದೊಳುಗುಂಬಾಗನಾಯಿದ್ದು | ಬ್ಬಿಸಿದಪ್ರೋಲಾಯು
ಕಟಬಹುಜನ್ಮಾಂತರಾರ್ಜಿತದ ॥ ಅಸಮಸುಕೃತಫಲಂಗಳಲಿಮಾ | ನಸಜನುಮವನುಪಡದುಬಹುವಿಧ | ವಿಷಯದಾಸಕತಿಯ
ಲಿಕೆಟ್ಟುದುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಜನನಮರಣವ್ಯಾಧಿಭಯಸಂ | ಜನಿತದುಃಖವಗೆಲುವುಪಾಯವ | ನೆನೆಯದಧ್ರುವವೆನಿಸಿದ
ಮಾನುಷ್ಯವನುನೆರೆಪಡೆದು ॥ ತನುವಿನಿಚ್ಛೆಗೆಸಂದಡಾವುದು | ತನಗೆಹಿತವಾತ್ಮಂಗೆಕರಮಂದ | ನನಿತುವನುಹಸುಕಾಡಿದಬೊ
ಡೆಯಂಗುಳಿವುದೇನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ನೆಟ್ಟನೀಸಂಸಾರದುಃಖದ | ಒಟ್ಟಿಯನುಗೆಲಲೆಂದುನೆರೆಬೆಲೆ | ಗೊಟ್ಟುಸುಕೃತವನೀಮನು
ಷ್ಯಶರೀರವನುಪಡೆದು ॥ ಕಷ್ಟವಿಷಯಂಗಳಿಗೆಸಲೆವ್ಯ | ಗೊಟ್ಟಡೀಚಂದನದಕೊರಡನು | ಸುಟ್ಟುಬೂದಿಯಪೊಸಿಕೊಂಬಂ
ತಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತವಿಶೇಷಪುರುಷಾ | ರ್ಥದವೆನಿಪನರಜನ್ಮದೊರಕೊಂ | ಡಿದರೊಳಗೆವ್ಯಾಮರದುಪೋ
ಗದೆನಿಜಹಿತಾರ್ಥವನು ॥ ಸದಮಳರಿರಾಚರಿಸುವುದುದೇ | ಹದಲಹಂಮಮತೆಯನುಳಿದುಮೋ | ಕ್ಷದಪದವನಿದರಿಳಿದುಸಲು
ವುದುಭವವನಿದನೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಪರಿಕಿಸಲುತತ್ಸಂಗಮುಕುತಿಗೆ | ಪರಮಪದವೆನಿಸೂದುಸದಮಳ | ಚರಿತರಿರಚಿತ್ತೈಸುವದು
ಗುರ್ಜನರಸಹವಾಸ ॥ ನರಕಪಥವೆಂದೆನಿಪುದೆರಡರ | ಪರಿಯನಿದನರಿವಂತೆನೆರೆವಿ | ಸ್ತರಿಸುವೆನುಭವಬಂಧಮೋಕ್ಷಸುಖೈಕ
ಸಾಧನವ ॥ ೩೧ ॥ ಸರ್ವಜನಹಿತಕಾರಿಗಳುಜಿತ | ಗರ್ವರಕ್ರೋಧಿಗಳುಸಲೆಸಾ | ರ್ವಿಕಪ್ರಕೃತಿಗಳುಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರರಖಿಳ
ದಲಿ ॥ ಗುರ್ವನುಗ್ರಹಪರರುಶಾಂತರು | ನಿರ್ವಿಕಾರರುನಿಜವಿವೇಕಿಗ | ಳೂರ್ವಿಪಾವನಮೂರ್ತಿಗಳುಸತ್ಪುರುಷರಿವರೆಂದ ॥
ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವೆಂಬಕರ್ಮ | ಪ್ರಕರಸಹಿತೆಲ್ಲವನುಸರ್ವಾ | ತ್ಮಕನೆನಿಪ್ಪನಲಿಸಮರ್ಪಿಸಿಸರ್ವಭಾರವನು ॥ ಅಕುಟಿ
ಲಾತ್ಮಕರಾಗಿನಿಜಪದ | ಭಕುತರನುವಡಲಾಗಿನಿರಹಂ | ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿಜೀವಿಸುವಸಂತರೆಸತ್ಪುರುಷರೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಕನಸಿ
ನಂತಿರೆತೋರ್ಪತೋರ್ಕೆಯ | ನನಿತರೊಳುಸುತದಾರಗೃಹಪಶು | ಧನವೆನಿಪ್ಪಖಿಳದಲಿನಿರ್ಮಮರಾಗಿಮನದೊಳಗೆ ॥ ತನು
ವಿನಿಚ್ಛೆಗೆಸಲ್ಲದೆಂನಲಿ | ಜನಿತಭಕುತಿಯಸಾಮ್ಯದಲಿನಿಜ | ದನುಭವಿಗಳೆನಿಪಾತ್ಮನಿಷ್ಠರೆಸತ್ಪುರುಷರೆಂದ ॥ ೩೪ ॥
ಕೆಡುವೊಡಲನಾನೆಂದುಮಕ್ಕಳು | ಮಡದಿಮನೆಮನೆವಾರ್ತೆಯೆಂಬೀ | ಗಡಣಸುಸ್ಥಿರವೆಂದುಯಿದೆಪುರುಷಾರ್ಥತನಗೆಂದು |
ಬಿಡದೆಹಂಮಮತೆಯಲಿಮರಿಚಯ | ಮಡುವಿನೊಳಗೋಲಾಡಿತೃಪ್ತಿಯ | ತಡಿಯಕಾಣದಕಷ್ಟಮತಿಗಳೆಕಾಪುರುಷರೆಂದ ॥ ೩೫ ॥
ಸ್ತ್ರೀಣರತಿಚಪಳರುದುರಂತ | ಪ್ರಾಣಿಗಳುಹಿಂಸಾಕ್ಷಕರುಸಂ | ಕ್ಷೀಣಪುಣ್ಯರುದೈವಹೀನರುಮತಿವಿದೂಷಕರು ॥ ಕ್ಷೋಣಿ
ಭಾರಾಯಕರುನಿಷ್ಠುರ | ಪಾಣಿಗಳುವಿಷಯೋಪಭೋಗ | ಪ್ರೀಣಿತಾತ್ಮರಕರ್ಮನಿಷ್ಠರುಕಾಪುರುಷರೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಸತ್ಪುರು
ಷನಿಂದಕರುಹೀನಾ | ಶ್ರುತರುಡಾಂಬಿಕರಖಿಳಪಾಪಾ | ಸ್ವಿತರುಪೈಶೂನ್ಯಪ್ರವೀಣರುವಿಷಯಲೋಲುಪರು ॥ ಮತಿವಿಹೀನ
ರುನಾಸ್ತಿಕರುಸೈ | ಕೃತಕರಷ್ಠಾಂತಕಬಿಡಾಲ | ವ್ರತಬಕವ್ರತತತ್ಪರರುಕಾಪುರುಷರಿವರೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಸ್ವಾರ್ಥವಿವರಲಿಸಂಗ
ಖಿಳಾ | ನರ್ಥಕರವೆಂದರಿದುಜನಗಮ | ತೀರ್ಥವೆನಿಸುವಸತ್ಪುರುಷರಲಿಸಂಗವನುಮಾಡಿ ॥ ಅರ್ಥಿಸುವುದರ್ಚಿಸುವುದಖಿಳ
ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನವೆಂದರಿದುಪುರು | ಷಾರ್ಥವಿದರಿಂದಧಿಕವಿಲ್ಲವಿಚಾರಿಸುವುದೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಎಂನಗುಣಕಥನವನುಕೇಳು | ತೆ
ನಭಕ್ತರಸಂಗದೊಳಗಿರು | ತೆಂನನೇಧ್ಯಾನಿಸುತಕೀರ್ತಿಸುತೆಂನನಾಮವನು ॥ ಎಂನನೇವಂದಿಸುತಭಜಿಸು | ತ್ತೆಂನಲಧಿಕಪ್ರೇ
ಮಯುತನಾ | ಗೆಂನಮಯವಾಗಖಿಳಜಗವನುಕಾಬುದಿದನೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಇಲ್ಲತಂನಿಂದನ್ಯದೇವತೆ | ಯಿಲ್ಲತಂನಿಂದಧಿಕಬಾಂ
ಧವ | ರಿಲ್ಲತಂನಿಂದಧಿಕಲೋಕಹಿತಾರ್ಥಕಾರಿಗಳು ॥ ಇಲ್ಲತಾನೇತಾನುಳಿಯೆಜಗ | ವಿಲ್ಲಚೇತನವಿಲ್ಲನಿಜಮಾ | ಯೋಲ್ಲಸಿತ
ದ್ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದವೆತೋರುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಬಿಡದುಮಾಯಾಬಂಧಹುಟ್ಟುತ | ಮಡಿವುತೀಪರಿತಂನನರಿಯದೆ | ಕೆಡುವುದಿ
ಜಗವಕಟತಾಪತ್ರಯದಬೇಗೆಯಲಿ ॥ ಕಡೆಗೆತಂನಯಭಕುತಿಬಂಧವ | ಬಿಡಿಸಿಜೀವರನೀಭವಾಬ್ಧಿಯ | ತಡಿಗೆಚಾಚುವುದಾ
ವಿದ್ಯೆಯೆನಿಪ್ಪನಾವೆಯಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ನಿರುತವೀಪರಮಾರ್ಥಪಥವಿದು | ಗುರುಮುಖದಲಲ್ಲದೆನಿಜೇಚ್ಛೆಗೆ | ದೊರಕಲರಿಯದು
ಭವಭವಾಂತರಪುಣ್ಯಹೀನರಿಗೆ ॥ ಪರಿಕಿಪಡೆಗುರುರೂಪದಲಿಜೀ | ವರಿಗೆಭವಸಂಕ್ಲೇಶಮೋಕ್ಷವ | ಕರುಣಿಸಲುತಾನನನಿ

ಲಿಸಂಚರಿಸುತಿಹೆನೆಂದ ॥೪೨॥ ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಭವಭಯದುಃಖವನುಪರಿ । ಹರಿಸಿನಿಜಚರಣೋಪಸಂಗ
ರನಿಪ್ಪಶಿಷ್ಯರನು ॥ ಕೊರಳಲಿಕ್ಕಿದಕಾಲಪಾಶವ । ನಿರದೆಕರಿದುವಿಮುಕ್ತಿಸುಖದೊಳ । ಗಿರಿಸಬಲ್ಲದಯಾಪರನೆಗುರುವರನುಕೇ
ಳೆಂದ ॥೪೩॥ ಅಂಧಕನಕೈವಿಡಿದುಮಾರ್ಗವ । ನಂಧಕನುನಡವಂತೆಮಾಯಾ । ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾದಗುರುಶಿಷ್ಯರನುಸಂಗ್ರ
ಹಿಸಿ ॥ ಬಂಧವನುಬಿಡಿಸುವೆನುಚಿತಭವ । ಬಂಧನನುನಿರ್ಮಮನುಕರುಣಾ । ಬಾಂಧವನುಭೂತೋಪಕಾರಕ್ಷನುನುಕೇಳೆಂ
ದ ॥೪೪॥ ತಂದೆಸುತರನುಶಿಷ್ಯರನುಗುರು । ನಂದನರಿಗೀಪರಿಯಲಭಯಾ । ನಂದಪದವೆನಿಪೆಂನಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಸಾಧನವ ॥
ಅಂದವನುತಿಳುಹೂದುಅಗರಣ । ವೃಂದವನುಕರ್ಮದಲಿಯೋಚಿಸಿ । ದಂದುಗಂಬಡಿಸೂದುಬುಧರಿಗೆಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥೪೫॥
ಬಲ್ಲವರುಬೋಧಿಸುವರೆಂತರಿ । ವಿಲ್ಲದವರಿಗೆಕರ್ಮವನುಕೈ । ವಲ್ಯಪದವಮುಕ್ತರಿಗೆಕರುಣಿಸಿದಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯನು ॥ ಬಲ್ಲಿತನಬ
ಳಿಕೆಲ್ಲಿಯದುಕಂ । ಣಿಲ್ಲದವರಿಂಗಡವಿಯನುಕಂ । ಣಾಳ್ವರುತುಬ್ಬವರೆಮಾರ್ಗಜ್ಞಾನಹೀನರಿಗೆ ॥೪೬॥ ಆತನೇಗುರುತಂ
ದೆತಾಯಧಿಪ । ಆತನೆಬಾಂಧವನುಸಖಸುತ । ನಾತನೇಪ್ರಿಯಮಿತ್ರನಾತ್ಮಜನಿಷ್ಟಪರದೈವ ॥ ಘಾತಿಸುವದುಸ್ಸಹಕೃತಾಂತನ ।
ಭೀತಿಯನುನೆರೆಬಿಡಿಸಿಮುಕುತಿಸು । ಖಾತಿಶಯಪದದೊಳಗೆನಿಲಿಸಲುಬಲ್ಲಡವನೆಂದ ॥೪೭॥ ಉತ್ತಮಸ್ಥಾವರಕೆಜಂಗಮ ।
ವುತ್ತಮರಿರಸರೀಸೃಪಾದಿಗ । ಳುತ್ತಮಂಗಳುಪಕ್ಷಿಗಳುಪಶುಗಳುಪರಂಪರೆಯು ॥ ಉತ್ತಮರುಮಾನವರುದಾನವ । ರುತ್ತಮ
ರುಗಂಧರ್ವರವರಿಂ । ಗುತ್ತಮರುಸುರರಾಸುರೇಶ್ವರರವರಿಗುತ್ತಮರು ॥೪೮॥ ಉತ್ತಮರುದಕ್ಷಾದಿಗಳುಸುರ । ಸತ್ತಮರಿರ
ವರಿಂಗೆಕಮಲಜ । ನುತ್ತಮನುಪರಮೇಶ್ವರನುಭಾವಿಸುವಡುತ್ತಮನು ॥ ಉತ್ತಮರುತಾನಿನಿಬರಿಂಗೆನೆ । ಗುತ್ತಮರುವರವಿ
ಪ್ರರವರಿಂ । ಗುತ್ತಮರನಾನರಿಯೆನೀಸಚರಾಚರದಲೆಂದ ॥೪೯॥ ಉತ್ತಮರುವೇದಾಂಗರದರೊಳು । ವುತ್ತಮರುವೇದಾರ್ಥ
ವಿತ್ತುಗ । ಳುತ್ತಮರುತದ್ವಿಹಿತಕರ್ಮವಿಧಾನತತ್ಪರರು ॥ ಉತ್ತಮರುನಿಸ್ಸಂಗರದರೊಳ । ಗುತ್ತಮರುವೇದಾಂತವಿತ್ತುಗ । ಳು
ತ್ತಮರುಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತಾನಂದಾನುಭವರೆಂದ ॥೫೦॥ ಉತ್ತಮರನಾರಾಣೆನವರಿಂ । ಗುತ್ತಮೋತ್ತಮರವರಮುಖದಲಿ ।
ತುತ್ತುಗೊಂಬರಿಗಗ್ನಿಹೋತ್ರದಲಿಲ್ಲಪರಿತೋಷ ॥ ತತ್ವಶುದ್ಧಿಯನರ್ಥಿಸುವಡವ । ರುತ್ತಮಾಂಘ್ರಿಯಸೇವೆಕೊಡುವದು । ಭು
ಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಸುಖಂಗಳನುಸಂದೇಹವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೫೧॥ ಬಲ್ಲನಿದನೀಭರತನಿವನೀ । ವೆಲ್ಲರೂಭಜಿಸೂದುರಕ್ಷಿಪು । ದೆಲ್ಲರೀಪ್ರಜೆಗ
ಳನುವಿಪ್ರಮತಾನುಸಾರದಲಿ ॥ ಬಲ್ಲರೀಶುಶ್ರೂಷೆತನಗತಿ । ಯಾಳ್ವರಸಚ್ಚರಣಯುಗಳದ । ಪಲ್ಲವನೋಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದೇ
ನುತಕರುಣಿಸಿದ ॥೫೨॥ ಪೊರಗೊಳಗೆಮೇಣಖಿಳಸಚರಾ । ಚರದೊಳಗೆನೀವೆಂನನಿಜವನೆ । ಬೆರಸಿಕಾಂಬುದುಪೂರ್ಣಚೈ
ತಂನ್ಯೈಕರಸವೆಂದು ॥ ನಿರುತವಿದುತಾನೀವುಮಾಡುವ । ನಿರುಪಮಿತಶುಶ್ರೂಷೆತನಗೆಂ । ದುರುದಯಾಪರನಿತ್ತುನಿತ್ಯಾತ್ಮವ
ನುನೇಮಿಸಿದ ॥ ... ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ ॥ ... ॥೫೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೩೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಯೋಗಮಾರ್ಗಚರಿತವನುವರ । ಯೋಗಿಗಳಿಗುಪದೇಶಿಸುತನಿಜ । ಯೋಗಸುಖಸಾಂ
ಬ್ರಾಜ್ಯಪದದಲಿನಿಂದನಾವೃಷಭ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾತ್ಮಜರಿಗಿಹಪರ । ಪರಮಸುಖಸಾಧನವನೊರೆದನು । ಧರೆಗೆಹಿತವೆನಲಾವೃಷಭನಾತ್ಮಾವಗಮ
ಪದವ ॥ ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿವಿಶ್ರುತ । ಧರಣಿಪಾವನಕೀರ್ತಿಧರೆಯಲಿ । ಭರತನಲಿಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನಾಡಿಸೇರಿಸಿದ ॥೧॥
ಉಳಿದನಿಹಪರಲೋಕವೆರಡರ । ಬಳಿಕೆಯನುಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಂದಳ । ದುಳವಜರದನುವಿಷಮವಿಷಯವಿಷೋಪಭೋಗದಲಿ ॥
ಎಳಸುವಂತಃಕರಣನಿಕರವ । ಕಳೆದುಸಹಜಾನಂದಮಯನಿಜ । ಸುಲಭಸುಖವನುತೋರಿಸಂತವಿಸಿದನುತನುಮನವ ॥೨॥
ಒಳಗೆತನನಿಧಿಸುಲಭವಾಗಿರೆ । ತೊಳೆಯಲೇತಕೆಜರಗನಾತ್ಮನ । ನೆಲೆಯನರಿದನುಭವಿಗೆಕರಣೇಂದ್ರಿಯದಗೋಚರದ ॥ ಬಳಿ
ಯಹಂಗೇಕಕಟಕರ್ಮದ । ಫಲವೆನಿಪಲೋಕಾಂತರದಸುಖ । ಕೆಳಸುವನೆಕಡುತುಚ್ಛದಿರವಿಂಗರಸಕೇಳೆಂದ ॥೩॥ ಅಭಯ
ವನುಸಲೆಸರ್ವಭೂತ । ಪ್ರಭವನೆಲ್ಲರಿಗಿತ್ತುಕಾಯುವ । ನುಭಯಕರಣಕಲಾಪವನುಮನದಿಚ್ಛೆಯಲಿನಿಲಿಸಿ ॥ ತ್ರಿಭುವನಾರಾಧಿತ
ಸುಕರಣ । ಕ್ಷುಭಿತಮನವನುಬಳಿಕಬುದ್ಧಿಯ । ವಿಭವದಲಿನಿಲಿಸಿದನುಸತ್ವಗುಣಾನುರೋಧದಲಿ ॥೪॥ ಹಿಡಿದುಮೌನವ್ರತ
ವನೆಲ್ಲರ । ಗಡಣವನುನೆರೆತೊರೆದುಕಂಡೊಡೆ । ಜಡನೊಮೂಕನೊಬಧಿರನೋಬಾಹಿರನೊಯೆಂಬಂತೆ ॥ ಒಡಲಹತ್ತಿದಮಂಣು
ಮೈಲಗೆ । ಮುಡಿಯಜೀರ್ಣಾಂಬರದಕೆದರಿದ । ನಿಡುಗುರುಳಕಮನೀಯನೆಸದನುಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥೫॥ ಸಂಕಲೆಯಮುರಿ
ದುಡಿದುಕಂಭವ । ನಂಕುಶವನಸಬಡಿದುಬಹನಿ । ಸ್ಸಂಕಮದಗಜದಂತೆಮಮತೆಯಪಾಶವನುಹರಿದು ॥ ಬಿಂಕದೊಡಲಿಂದ್ರಿಯ

ನಿಬಂಧದ | ಸುಕೃತಿಯನೀಡಾಡಿವಿಧಿಗಳ | ಕಿಂಕರತೆಯನುಮೀರಿನಡೆದನುಯೋಗಮಾರ್ಗದಲಿ || ೬ || ಪುರವರಗ್ರಾಮಾಕ
ರಾಶ್ರಮ | ಗಿರಿನದೀಸಾಗರಶಿಬಿರಮಂ | ದಿರವನವ್ರಜಘೋಷಖರ್ವಟಖೇಟಮೊದಲಾದ || ಪರಿಪರಿಯಜನವಾಸನಿಕರದೊ |
ಳಿರುಳುಹಗಲಾಸಾರಹಿಮವೆಂ | ದಿರದೆಮಾವನಮೂರ್ತಿಸುಳಿದಾಡಿದನುಧರೆಯೊಳಗೆ || ೭ || ತತ್ತ್ವದಾವಾಸಿಗಳೆನಿಪದು | ವೃತ್ತ
ರೀತನಕಂಡುಮರುಳನೊ | ಮತ್ತನೋಜಡನೋವಿಕಾರಿಯೊಯೆನುತತಮತಮಗೆ || ಬೆತ್ತಲೆಯಬಿಡುದಲೆಯಬೊಂಮಜ |
ಪ್ರಸ್ಥಳಿಯನಾವರಿಸಿಸಲೆಬೆಂ | ಬತ್ತಿಕಾಡುತ್ತಿರ್ದುದೆಲೆನೀನಾರುಪೇಳೆನುತ || ೮ || ಬಿಡದೆಕೈವರೆಗುಟ್ಟಿಕಾಡುವ | ರೊಡೆಯ
ರಿಲ್ಲದಯೋಗಿಯನುತಾ | ನೊಡೆಯನಿಕರಬ್ರಹ್ಮವಿದರಿಗೆತನಗವಿಂನಾರು || ಒಡೆಯರಕಟಾಪಾಪನಿಷ್ಠರ | ಜಡರತಾಡನತರ್ಜ
ನಂಗಳ | ಗೊಡಲಧರ್ಮವಿದೆಂದುನೋಡನುನುಡಿಯನವಧೂತ || ೯ || ಮತ್ತಗಜನೊಣಗಳಿಗೆಧಿಟಕ್ಕೈ | ಯೆತ್ತುವುದೆಸಾಗರ
ಕೆನೊಂಜಿನ | ಮುತ್ತಿಗೆಯಬೇನಹುದುಪರಿಭವವಕಟಸುರಗಿರಿಗೆ || ಒತ್ತುಗಾರನೆಪವನನಜ್ಞವ | ಮೊತ್ತಪರಿಭವಿಸಿದಡೆಯೋ
ಗಿಯ | ಚಿತ್ತಚಂಚಲವಹುದೆಯಂದರಿವಂತೆವಿಹರಿಸಿದ || ೧೦ || ಆರುನೀನೆಂದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ | ಭೂರಿವಿಜ್ಞಾನಾಂಬುಧಿಯನವಿ |
ಚಾರಿಗಳನುಡಿಯದಡೆಗರ್ವಿಕನೆಂದುಬಹುವಿಧದ || ಘೋರಯಾತನೆಪಡಿಸುವರುನಿಜ | ಧೀರವೀರನುಯೋಗಿಗಳದಾ | ತಾರ
ನನ್ಯಶರೀರದುಃಖದವೋಲುನೆರೆಕಂಡ || ೧೧ || ಉಸುರದಡೆಮೇಲುಗುಳುವರುಪೀ | ಡಿಸುವರಿಡುವರುಕಾಡುವರುಮೂ |
ತ್ರಿಸುವರಜ್ಞಾನಿಗಳುಹುಡಿಯನುಹೊಯ್ಯುದುಕಂಣೊಳಗೆ || ಘಸಣಿಗೊಳಿಸುವರಕಟಕಟದು | ವ್ಯಸನಿಗಳುದುಶ್ಚೇಷ್ಟಿಕನಸಿನ |
ವಿಷಯದಂತಿರೆತೋರ್ಕೆಬಾಧಕವಾಗಿಮುನಿವರಗೆ || ೧೨ || ಅಕಟಕೆಲರದರೊಳಗಭಾಗ್ಯಾ | ಧಿಕರುಕಾರಣಪುರುಷನೆಂದತಿ |
ಭಕುತಿಯಲಿವೈದೊಳದುದಿವ್ಯಾಂಬರವನೊಸದುಡಿಸಿ || ಮಕುಟಕುಂಡಲಹಾರಮಣಿಮು | ದ್ರಿಕೆಯನೊಪ್ಪಿರೆಕೊಡಿಸಿಸುಜನ |
ಪ್ರಕರವಂದ್ಯನನರ್ಚಿಸುವರವಮಳಾಸನಾದಿಯಲಿ || ೧೩ || ಬಂಧುಗಳವೋಲಖಿಳಜನನಿಜ | ಬಂಧುವನುಸತ್ಕರಿಸುವರುಗುಣ |
ಗಂಧರಹಿತನತನುವಿನಲಿಕಸ್ತೂರಿಕುಂಕುಮದ || ಗಂಧವನುಲೇಪನವಮಾಳ್ಪರ | ನಿಂದನಜ್ಯೋತಿಗೆಶರೀರನಿ | ಬಂಧನದಸತ್ತ್ವಾ
ರನೀರಾಜನವರಚಿಸುವರು || ೧೪ || ಒಸದುದಿವ್ಯಾಸನವನಿತ್ತ | ರ್ಚಿಸಿಸುರಾರ್ಚಿತಚರಣನನುಷಡು | ರಸದಪರಮಾಂನವ
ನುಮುಂದುಣಬಡಿಸಿಪೊಡವಡಲು || ಉಸುರದೇಪ್ರತಿಮೆಯವೊಲಿರಲೀ | ಕ್ಷಿಸುತಕೆಲರೂಡುವರುಹರಹರ | ಶಿಶುಗಳಂಗೂಡು
ವವೊಲಾತ್ಮಸುಖೈಕವಿಗ್ರಹಗೆ || ೧೫ || ಕಾಡಿದರೆಖಳರಕಟಸಜ್ಜನ | ರೂಡಿದಡೆಸುಖದುಃಖವನುಸರಿ | ಮಾಡಿಕಂಡನುಕೆಲದ
ಲಿದ್ದೀಕ್ಷಿಸುವಪೆರರಂತೆ || ಕೂಡದಗಲದವಿಶ್ವತೋಮುಖ | ನಾಡುತಿರ್ದನುಶಿವಶಿವೆಂತುಟೊ | ರೂಡಿಗನುಪಮನಂಪ್ರಸಂಸ್ಪ
ರುಶನದಪಾವನಕೆ || ೧೬ || ವಿವಿಧಬುದ್ಬುದನಿಕರವೇಕಾ | ರ್ಣವದಕಡೆಯಲಿತೋರಿತಂಮೊಳು | ಬವರಿಸಿದಡಳಿದಡೆಮಹಾ
ರ್ಣವವಳಿಯದಂತಂತೆ || ಅವಿರಳಜ್ಞಾನಾಮೃತಾಬ್ಧಿಗೆ | ಸವನಿಸುವದಂತೇಕದೇಶೋ | ದ್ಭವವಿಕೃತಿಕನುಧರ್ಮವೆಂಬಂತಿರ್ದ
ನವಧೂತ || ೧೭ || ಹುಲ್ಲಮೇವುತಹಸುವಿನಂತಿರೆ | ಹುಲ್ಲೆಯಂತಡವಿಯಲಿಚರಿಸು | ತ್ತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಬಲಿಗಳನುಕಾಗೆಗಳವೋ
ಲುಣುತ || ಬಲ್ಲವನುಜಡನಂತೆತನುಬಲ | ವುಳ್ಳವನುಮೇಣಬಲನಂತಿರೆ | ನಿಲ್ಲದೊಲಿದಂದದಲಿಚರಿಸುತ್ತಿರ್ದನವನಿಯಲಿ || ೧೮ ||
ಕಾಕಮೃಗಗೋಚರಿಯೆಯಲಿಜಗ | ದೇಕವಂದಿತನಿಂತುನಡದಂ | ಗೀಕರಿಸಿದನುಮಾಣದಿಂತಜಗರವ್ರತಸ್ಥಿತಿಯ || ಏಕದೇಶ
ನಿವಾಸಶಯನನಿ | ರಾಕುಳಿತನೆನಿಸದನುನಿಜಾತ್ಮವಿ | ವೇಕಿಗಳದಾತಾರನಾಹಾರವನುನೆರೆತೊರೆದು || ೧೯ || ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಗೆಬಂ
ದಶನವ | ನೊಲಿದುಕೈಕೊಳುತಿಲ್ಲದಿದ್ದಡೆ | ಹಲವುದಿನಪರಿಯಂತನಾಹಾರದಲಿಸೈರಿಸುತ || ಲಲಿತಪರಮಾನಂದದನುಭವ | ಸು
ಲಭಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೋಪಭೋಗ | ಸ್ಖಲಿತನಿರ್ದನುವೀತನಿದ್ರನುಮಲಗಿಧರಣಿಯಲಿ || ೨೦ || ಅಲ್ಲಿಯೇವಿಷ್ಟಮೂತ್ರಸು |
ತಲ್ಲಿಯಾರೋಗಿಸುತಮಲಗಿ | ದ್ದಲ್ಲಿಯೇಪಾನಾದಿಕರ್ಮಂಗಳನುವಿರಚಿಸುತ || ಬಲ್ಲರಾರದನಕಟಕಟಬಕ್ಕೈ | ವಲ್ಯನಾಥನಲೀ
ಯನುತಂ | ನಲ್ಲತಾನಿಂತಾಡುತಿರ್ದನುನಿಜವಿನೋದದಲಿ || ೨೧ || ಏಸುಘನವೋಶಿವಶಿವಾಯೋ | ಗೀಶವಂದ್ಯನನುಹುವೆ
ನಂತ್ರಪು | ರೀಷಪಾವನಗಂಧವಹನಾನೂರುಯೋಜನದ || ದೇಶವನುಮಘಮಘಿಸಿಪರಿಮಳ | ಸೂಸಿದುದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆತತ್ತ
ದ್ದೇಶಜನಬೆರಗಾಗಿರಿಸಿದನುವಿವಿಧಲೀಲೆಯಲಿ || ೨೨ || ಇಂತುಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತನಿಜಾತ್ಮನಿ | ರಂತರಾನಂದಾನುಭವವಿ | ಶ್ರಾಂ
ತಮತಿತಂನೊಳಗೆತಾನೊಲಿದಾಡುತಿರಲಿರಲು || ಸಂತತಾಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಗತಿಗಳು | ಮುಂತೆಬಂದೋಲಗಿಸುತೀಕ್ಷಿಸು | ತಂತರಾಯ
ವಿದೆಂದುಳಿದವಣಿಮಾದಿಸಿದ್ಧಿಗಳು || ೨೩ || ಎಂದಡಾಮುನಿಪತಿಗೆನೃಪನಿಂ | ತೆಂದನೆಲೆಮುನಿನಾಥವರಮಾ | ನಂದನಿಧಿನಿರ
ಯನೆನಿಸುವವೃಷಭದೇವನಲಿ || ಬಂದಲರಿವುದೆಮಾಯೆತದ್ಗುಣ | ವೃಂದವಿದುತಾನಲ್ಲಹುಸಿಕನ | ಸೆಂದರಿದಧೀರಂಗೆವಿರತಿಯ
ದೇಕೆತನಗೆಂದ || ೨೪ || ನೆಟ್ಟಕರಗಿದಬೀಜವಂಣೊಳ | ಗಿಟ್ಟಡದುಮುಂನಿನವೋಲಂಕುರ | ಹುಟ್ಟಲರಿವುದೆತೋರ್ಪಮಾ
ಯಾಗುಣದತನುಧರ್ಮ || ಮುಟ್ಟಲರಿವುದೆಯೋಗಿಯನುಚೇ | ರ್ಪಟ್ಟುಹುಸಿಯಂದರಿದಧೀರನು | ಬಿಟ್ಟನೆಂತೈಶ್ವರ್ಯಗತಿಗಳ
ನೆಂದಡಿಂತೆಂದ || ೨೫ || ಗಾರುಡವನಾಬಲ್ಲನೆನುತವು | ಘೋರಗನಮೈಮೇಳಸುಖವೇ | ಧಾರುಣೀಪತಿಯೆವೃಥಾಮಾಕಾ

ಭಿಮಾನದಲಿ ॥ ಆರುವಿಶ್ವಾಸಿಸುವರೀವೈ | ಕಾರಿಕದಮನವಿದನೆನುತ್ತಾ | ಧೀರವೀರನುಬಲ್ಲವರಿಗಿದನರುಪುವಂತಿರ್ದ ॥ ೨೬ ॥
ಬಲ್ಲೆನಾನೌಷಧವನೆಂದುಣ | ಬಲ್ಲನೈಪಥ್ಯೈಕತನಾಂನವ | ನಿಲ್ಲಿಹುಸಿಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವಿದೆಂದುನೆರೆತಿಳಿದು ॥ ನಿಲ್ಲದಾನಂದಾನು
ಭವಪದ | ದಲ್ಲಿಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿತನುಮನ | ತಲ್ಲಯವನೈದುವನನಂಬುವುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ನಿರ್ವಳಿತದಲ್ಲನವರತಕ |
ರ್ತವ್ಯವಿತರವಿರಕ್ತಿಮುನಿಜನ | ಸೇವ್ಯನಂತದರಿಂಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಳ ॥ ಭವ್ಯಸುಖದೌಪಾಧಿಕವಿದೆಂ | ದವ್ಯಯನುಮೈ
ಗೊಡದೆವಿಸ್ರ | ಸ್ತವ್ಯವಿದೆಯನುತಾಡುತಿರ್ದನುಸೌಖ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಅರಸಕೇಳೈಮೌನಿವೈಯ್ಯಾ | ಕರಣರೆಂದೀತೆರ
ದಯೋಗಿಗ | ಳರದೆನೀತಿಕ್ರಿಯೆಯಖಿಳವನೆಲ್ಲಹೊರಗೆಂದು ॥ ಬೆರಸದೇತರರೊಳೊಬ್ಬನೇಸಂ | ಚರಿಸುವಾತನೆಮೌನಿಯಲ್ಲ
ವ | ಬೆರಪಿತಾನೆಂಬವನೆವೈಯ್ಯಾಕರಣನಿವನೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಆರವಸ್ಥೆಗಳಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ | ಧೀರರಿಗೆಕೇಳರಸಮೌನಿಗೆ | ಮೂರು
ಬಾಲೋನ್ಮತ್ತರಂತೆಪಿಶಾಚನೆಂಬಂತೆ ॥ ಮೂರುವೈಯಾಕರಣಯೋಗಿಗೆ | ತೋರುವನುವರಕರ್ಮಿಯಂತಿರೆ | ತೋರುವನುಧಿಟ
ಯೋಗಿಯಂತ್ರವಿಮೂಢನಂತಿರಲು ॥ ೩೦ ॥ ವಾದುಗುಟ್ಟನಶೇಷಶಾಸ್ತ್ರವ | ನಾದರಿಸನುಪಪಂನಶಿಷ್ಯರ | ಭೇದವನುಭಾವಿಪ
ಡೆಕೊಡನುಪದೇಶವನುಮೌನಿ ॥ ವೇದಶಿರದರ್ಥವನುತಿಳಿದ | ಗಾರ್ದಡುಪದೇಶಿಸುವನಧಿಕದ | ಯೋದಧಿಯೆನಿಪ್ಪಾತವೈ
ಯ್ಯಾಕರಣನವನೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಲೋಕಹಿತವಿಗ್ರಹನಖಿಳಜಗ | ದೇಕನಾಥನುಮೌನಿಯೊಲುವೈ | ಯ್ಯಾಕರಣಯೋಗಿಯೊಲು
ವಿವಿಧವಿಚಿತ್ರಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಆಕೃತಿಯಗುಣವೃತ್ತಿಗಳನುನಿ | ರಾಕರಿಸಿನಿಜಯೋಗಿಪದವವಿ | ವೇಕಿಗಳಿಗುಪದೇಶಿಸುವೊಲಿಂ
ತಿರ್ದನವಧೂತ ॥ ೩೨ ॥ ರಾಗವಿಲ್ಲೇತರರೊಳುಮೇಣಾವಿ | ರಾಗವಿಲ್ಲಾರೂಢಪದದಲಿ | ಯೋಗಿಗಳದಾತಾರನಖಿಳಸಮಾನ
ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಆಗುಹೋಗೆಂಬುದನುಕಾನುವಿನ | ತಾಗುಬಾಗೆಂಬುದನುಕಾಣದೆ | ಮೇಗರೆಯುಮಮತೆಯಲಿಸಾಕ್ಷಿಯೊಲಿರ್ದನ
ಖಿಳದಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಮಂಜುಮುಸುಕಿದರವಿಯೊಹೊಗೆಯಲಿ | ರಂಜಿಸುವಹುತವಹನೊಮಾಯೆಯ | ಪಂಜರದಪರಮಾತ್ಮನೋ
ಹರಹರಮಹಾದೇವ ॥ ವ್ಯಂಜಿಸುವಸರ್ವಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಕಂಜನಯನನಕೋಮಲಾಕೃತಿ | ರಂಜಿಸಿತುಮೂಜಗಕೆಜಂಗಮ
ತೀರ್ಥವೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೩೪ ॥ ಭೂಶಯನದಲಿಕೆಲವುದಿನವನು | ಹಾಸುಮಂಚಂಗಳಲಿಕೆಲವನು | ಮಾಸಿದಂಬರದಿಂದಕೆಲವನುದಿವ್ಯ
ವಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಆಸನದಮೇಲೊಂಮೆಭದ್ರಗ | ಜಾಸನದಮೇಲೊಂಮೆವರಯೋ | ಗೀಶವಂದ್ಯನಮೂರ್ತಿರಂಜಿಸುತಿರ್ದುದವನಿ
ಯಲಿ | ಕೆಲವುದಿನವುಪವಾಸದಲಿಕೆಲ | ಕೆಲವುದಿನಕಂದಾಶನಗಳಲಿ | ಕೆಲವುದಿವ್ಯಾಮೃತರಸಾಂನವಿಶಿಷ್ಟಭೋಗದಲಿ ॥ ಕೆಲವುದಿನ
ಮಲಿನಾಂಗದಲಿದಿನ | ಕೆಲವುಮಂಗಳಮಜ್ಜನಂಗಳ | ಲಲಿತವೈಭವಗಳಲಿಸಂದವುಸುರವರಾರ್ಚಿತಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ರವಿಯವೊಲುತ
ನುಕರಣಚೇಷ್ಟಾ | ನಿವಹಸಾಕ್ಷಿಸ್ವದಲಿಬೇಸುವ | ಪವನನಂತಿರೆಸಕಲಸಂಗವಿಹೀನವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ಅವನಿಯಂತಖಿಳಾಶ್ರಯತ್ವ
ದ | ಲವಯಮಾಂಭಸದಲಿಪಾವಕ | ನವಯವೊಲುಪರಿಪೂರ್ಣವೊಪ್ಪುವಗಗನದಂತಿರ್ದ ॥ ೩೭ ॥ ವಾಸನಾಮಾತ್ರದಲಿತನುಬ
ಹು | ದೇಶದೇಶಂಗಳಲಿತೊಳಲಿದ | ದೈಸರಲಿತಾನರಿಯನನುಸಂಧಾನತನಗಿಲ್ಲ ॥ ಏಸುಘನವೋನಿತ್ಯಸುಖಮಾ | ರಾಶಿಯೇ
ತಾನಾಗಿತುರ್ಯಾ | ವಾಸದಲಿನಸುನಿದ್ದುಮುಂಕೊಳುತಿರ್ದನೆಚ್ಚರದೆ ॥ ೩೮ ॥ ಇರೆಯದೃಚ್ಛೆಯಲಾಮಹಾತ್ಮನು | ಬರುತಕ
ರ್ನಾಟವನುಕಳಿದು | ತ್ತರದಿಶಾಮುಖದಿಂದಟೆಂಕಣದೆಸೆಯಕೊಂಕಣಕೆ ॥ ಪರಮಪಾವನಮೂರ್ತಿಬಂದನು | ಬರುತಕುಟಜಾ
ಚಳನುಕಂಡವ | ರುರುಭವಶ್ರಮಹರವಮಾಪುತತದ್ವನಾಂತರಕೆ ॥ ೩೯ ॥ ಬೆಟ್ಟವನುತಿರುಗುತ್ತಬಾಯೊಳ | ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಂ
ದಶ್ಮಕಬಳವ | ನುಟ್ಟದನುಮರದಂತೆತನುವನುಮರದುನಿಜಸುಖದ ॥ ಘಟ್ಟಯಾಗಿರೆಕಾಳುಗಿಚ್ಚೊಂ | ದಟ್ಟಬಂದಾವನವಸು
ಡುತವೆ | ಸುಟ್ಟುದಾತ್ರನದೇಹವನುಪರಿಪೂರ್ಣಮಯನಾಡ ॥ ೪೦ ॥ ಆತನಾಚರಿತ್ರವನುಕೇಳ್ದು | ಭೂತಳಾಧಿಪನರುಹನೆಂಬ
ವ | ನಾತನಂತಿರೆನಡೆಯಲೆಂದೊಲಿದಂತೆತಾನಡದು ॥ ಪಾತಕನುಕಲಿಯುಗದದೋಷ | ವ್ರಾತಭಾಜನನಾದಪಾಷಂ | ಡಾತಿಶ
ಯಪಥಕವನುಗುರುವಹನರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ನೀಚರಾತ್ಮಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರು | ಸೂಚಕರುಪರದೋಷರಸಜ್ಞ | ನಾಚಮನರ
ವ್ರತರುವೇದಾಚಾರನಿಂದಕರು ॥ ಶೌಚಹೀನರುಡಾಂಬಿಕರುನಿಂ | ದಾಚರಿತರಾಕಲಿಯುಗದದೋ | ಷೋಚಿತರುನರರಾತ
ನಿಂದತ್ತಕ್ಷುಲಹರೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ವೃಷಭದೇವನವೋಲುನಡದಾ | ವಸುಮತೀಶನುಕೆಟ್ಟನಾತನ | ವಿಷಯಜನಪವನಂತೆತಂತಂ
ಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯಲಿನಡದು ॥ ವಸುಧೆಯಲಿಪಾಷಂಡಪಥವೇ | ಪಸರಿಸಿದುದವರಿಂದಹಿರಿಯರ | ವಿಷಮಚರಿತವಕಂಡುಚರಿಸುವುದು
ಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಭೂತಭವ್ಯಭವತ್ರಿಕಾಲ | ಜ್ಞಾತಪುರುಷರೊಳಾರುಸರಿವಿ | ಜ್ಞಾತತತ್ವರುವೃಷಭದೇವನೃಪಾಲನೊಂ
ದೊರೆಗೆ ॥ ಭೂತಳದೊಳೆಲೆನೃಪಪ್ರಿಯವ್ರತ | ನೇತರದೊಳರ್ಚಿಸಿದನೋಸಾ | ಖ್ಯಾತವಿಷ್ಣುವೆವಂಶಸಂಭವನಾದನಾತಂಗೆ ॥
ಅರಸಕೇಳೈವೃಷಭದೇವನ | ಪರಮಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರಗುಣಸಾ | ಗರಸುಧಾಸಲಿಲಾವಗಾಹವೆಸಕಲಜೀವರಿಗೆ ॥ ದುರಿತಭಯಹರ
ವಾಯ್ತುಸುರಮುನಿ | ವರರದಾವನಚರಣಯುಗಳ | ಸ್ಮರಣೆಯಲಿಸಂಸಾರಭಯವನುಗೆಲುವೆದನೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಪಾಪಹರವಿ

ದುಃಖಕಲುಷನಪ್ಪನು । ತಾಪಸತಪಸ್ವಿಸ್ತ್ರೀಗೆಸಲೆನಿ । ರ್ಲೇಪಕರವಿದುವಿವಿಧದಾತಕೆರಂಕಲಿಸ್ತ್ರೀಗೆ ॥ ದೀಪನೆಂಬ ವಿದುದೀಪ್ತವಿನು ಲನು । ಹೋಲಿಸನಿರ್ಧರ್ಮಂಗಳಿಗೆಲ । ಸ್ತ್ರೀಪತಿಯಭಕ್ತಿಪ್ರವರ್ಧನವರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಸಾರವೀವೇದಾಂತದರ್ಥದ । ಸಾರವಿದುಪುರಾಣದರ್ಥದ । ಸಾರವಿದುಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಪ್ರತಿಪಂನಸಾಧನದ ॥ ಸಾರವಿದುಪುರುಷಾರ್ಥನಿಕರದ । ಸಾರವಿದುಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಗೆ । ಸಾರವೀಸಂಸಾರದೊಳಗಿದುಪೂರಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಅವನಿದನೋದುವನುಕೇಳುವ । ನಾವನಿದಕನುಮೋದನಪ್ಪನು । ನೀವನಿಂತೀವೃಷಭಚರಿತನುಪಾಪ್ಮತಾಂಬುಧಿಗೆ ॥ ಮೂವರಿಗೆಸರಿಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯು । ನೀವದಿದನಿತ್ಯಸ್ಥನವರನು । ಕಾವನೈಕಾರುಣ್ಯದಲಿನಿಜಪದವನೊಲಿದಿತ್ತು ॥ ... ... ॥ ೪೮ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೮೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಭರತನ ಚರಿತ್ರೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭರತನಖಿಳಾವನಿಯರಾಜ್ಯವ । ಭರಿತವೆನೆಭೋಗಿಸುತಕಡೆಯಲಿ । ವಿರತನಾದನುವಿವಿಧ
ವಿಷಯಸುಖೋಪಭೋಗದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು । ಅರಸಕೇಳ್ವೃಷಭಚಕ್ರೀ । ಶ್ವರನವರಸುಗುಣಖಿಳಗುಣಸಾ । ಗರನಶೇಷಜನೋಪಲಾಲಿತಪುಣ್ಯಗುಣಕೀರ್ತಿ ॥ ಪರಿಸರಾಯಣನಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ । ಪರಿಣತನುಧಾರ್ಮಿಕನುಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರನೆನಿಪಸಲಹಿದನುಧರೆಯನುತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯಲಿ । ಒಂಚಿಸದೆನಿಜಧರ್ಮಪಥದಲಿ । ಸಂಚರಿಪಿದುದುಸಕಲಜನಸುಜ । ನಾಂಚಿತಾಂಘ್ರಿಗೆಮದುವೆಯಾಗಿರೆವಿಶ್ವರೂಪಸುತೆ ॥ ಪಂಚಜನನಿಕರೇಶ್ವರಗೆನಿಜ । ಪಂಚಜನನಿಯೆನಿಪ್ಪಸತಿಯಲಿ । ಪಂಚಸುತರುತ್ಪನ್ನರಾದರುನಾರವಿಕ್ರಮರು ॥ ಸುಮತಿಸಂಜ್ಞಿಕನುದಿಪಿತದನು । ಕ್ರಮದಿರಾಷ್ಟ್ರಭೃತಾಖ್ಯನೆನೆತ । ತ್ರ್ಯಸುದಲಮುಳಸುದರ್ಶನನುಜನಿಪಿದನುವಾರಣನು ॥ ವಿಮಳವಿಕ್ರಮಧೂಮ್ರಕೇತು । ಪ್ರಮುಖಪಂಚಕುಮಾರಕರುಕುಲ । ಕಮಲಕಮಲಪಿಯರಾಸಂಭವಿಪಿದರುಭೂಪತಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ಭರತನೃಪನಿಂನೋಳೆಭಾರತ । ವರುಷವೆಂದಿದಕಾಯ್ತು ಲೋಕೋ । ತ್ತರಮಹಾಪ್ರಖ್ಯಾತಿವಡೆದುದುಸಕಲಭುವನದಲಿ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಸತ್ಕೃತ್ಯನೈದ್ಯನ । ಪರಿಯಲೇಪ್ರಜೆಗಳನುನೆರೆಪತಿ । ಕರಿಸಿನಿಜಧರ್ಮದಲಿಸಲಹಿದನಖಿಳಭೂತಳವ ॥ ೪ ॥ ಹಲವುಯಜ್ಞಂಗಳಲಿಯಜಿಸಿದ । ನಲಘುಮತಿಯಜ್ಞಾಧಿಪತಿಯನು । ನಲಿಸಮಸ್ತಚರಾಚರಾಧೀಶ್ವರನನಚ್ಯುತನ ॥ ನಲಿನನಾಭನನಾರ್ತಜನವ । ತ್ಸಲನನಾಶ್ರಿತಬಂಧುತನುನಿ । ರ್ಮಲನದಯಾಮೃತಸಿಂಧುವನುವಿಪ್ರೋತ್ತಮರುಸಹಿತ ॥ ೫ ॥ ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರವನಾಯ । ಜ್ಞಾಂಗದೇವತೆಗಳನುಮಂತ್ರದ । ಸಂಗತಿಯನಾಸಾಧನದಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಂಪದವ ॥ ಅಂಗಿಯಾವುರವೈರಿಯಂಗೋ । ಪಾಂಗವಖಿಳವಿಬೇಂದುಫಲದಾ । ಸಂಗವಿಲ್ಲದೆಸಕಲವನುತದ್ರೂಪವನೆಕಂಡ ॥ ೬ ॥ ಅರ್ಪಿಸಿತಲಾಬ್ರಹ್ಮದಲಿವಂ । ನರ್ಪಿಸಲದೇಶೇಂನುತಾನಿದ । ನರ್ಪಿತಾರ್ಪಣವೆಂಬುದಫಲವೆನುತ್ತಮನದೊಳಗೆ ॥ ಅರ್ಪಿಸಿದನರ್ಪಿಸದೆಜಿತಕಂ । ದರ್ಪಕನನೀಧ್ಯಾನಲಿತಂನನು । ತಪ್ಪಿಸಿದನಿಂತುಭಯಕರ್ಮನಿಬಂಧನದಪಥನ ॥ ೭ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.

ಇಂತುಹರಿಪದಭಕ್ತಿಸುಖವಿ । ಶ್ರಾಂತಕರಣಾನೀಕನನುಳ । ಸ್ವಾಂತದಲಿತನ್ಮೂರ್ತಿಲಾವಣ್ಯೈಕಸಂಪದವ ॥ ಚಿಂತಿಸುತತದ್ಭಾವದಲಿನಿ । ಶ್ಚಿಂತನಿತರಸುಖೋಪಭೋಗ । ಭ್ರಾಂತಿಭಾವವನುಳಿದುತನ್ಮಯನಾದನವನೀಶ ॥ ೮ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪನಿಂತೊಪ್ಪಿದಲವರುಷಾ । ಯುತಸಹಸ್ರವನಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ । ಪ್ರಥುಮೆಯಂತೆಸದಿರ್ದನಾರಾಜ್ಯೋಪಭೋಗದಲಿ । ಮತಿಯುತನುರಾಜ್ಯವನುತಂನಯ । ಸುತನೆನಿಪಸುಮತಿಯಲಿಸೇರಿಸಿ । ಜಿತಮನೋವಿಭ್ರಮನುಪುಲಹಾಶ್ರಮಕೆನಡೆತಂದ ॥ ೯ ॥ ಅಲ್ಲಿಸುರವರವಂದ್ಯಪದಯುಗ । ಪಲ್ಲವನೆನಿಪ್ಪನುಳಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನಸಾಂನಿಧ್ಯಗುಣಸಂಪಂನವಹರೆಂಳಗೆ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತನದನದಿಯೊಳಗೆಕ । ಲ್ಲೊಳ್ಳಚಕ್ರಾಂಕಿತತದಾಶ್ರಯ । ವೆಲ್ಲನದಿಯುದಕದಲಿಪಾವನವರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಚಕ್ರನದಿಯಲಿಮಿಂದುಪಾತಕ । ಚಕ್ರವನುಕೆಡೆಯೊದದುತ್ರಿಭುವನ । ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನಿಪ್ಪಸಕಲಚರಾಚರಾತ್ಮಕನ । ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಚಾರುಪದವನು । ಪಕ್ರಮಿಸಿದನುಪೂಜಿಸಲುನೃಪ । ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿವರ್ತಿತಾಖಿಳವಿಷಯವಿಜಿತಾರ್ಥಿ ॥ ೧೧ ॥ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಮೊಗ್ಗೆಗಳನಮಳೋ । ತ್ಪಲ್ಲಕುಂದಪ್ರಸವದೂರ್ವಾ । ಪಲ್ಲವಾಂಕುರಪತ್ರವೆಂಬವರಿಂದಕರಿಪದಕೆ ॥ ವಲ್ಲಭೆಯನಿಪ್ಪಮಳತುಳಸೀ । ಸಲ್ಲಲಿತಪುಷ್ಪಂಗಳಲಿಭೂ । ವಲ್ಲಭನುಪೂಜಿಸಿದನಾಜಗದೇಕವಲ್ಲಭನ ॥ ೧೨ ॥ ಕಂದಮೂಲಫಲಗೋಹರಾದಿಗ । ಳಂದನೈವೇದ್ಯಾದಿಕವನಾ । ನಂದಮೂರುತಿಗಿತ್ತುತತ್ಪಾವನಪದಾಂಬುಜಕೆ ॥ ವಂದಿಸುತತದ್ಗತನುನೋವುತಿ । ಬಿಂದವಿವಿಧಸ್ತೋತ್ರವನುಸಾ । ನಂದದಲಿಪಠಿಸುತ್ತದಾಸೋಹಂಯೆನುತಿರ್ದ ॥ ೧೩ ॥ ಲಲಿತಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನರಸಪರಿ । ಲುಳಿತಹೃದಯಕಷಾಯನಯನೋ । ದ್ಗಳಿತಸಾಂದ್ರಾನಂದಬಾಷ್ಪವಿಶಾಲಿ

ತೇಕ್ಷಣದ ॥ ಪುಳಕಿತಾಂಗದಪೂರ್ಣಸುಖರಸ । ಜಲಧಿವಗ್ನಮನೋವಿಹಾರದ । ಸುಲಭಭಕುತಿಸುಧಾಮಹಾರ್ಣವದಂತೆನೃಪನೆಸೆದ ॥ ೧೪ ॥

ಹರಿಪದಸ್ಮೃತಿಮಾತ್ರದಲಿಮನ । ಕರಗಿವಾಗ್ವೃತ್ತಿಗಳಗರ್ಭೀ । ಕರಿಪಿದವುಗದ್ಗದರವಾಕ್ಷರಪಾರವಶ್ಯವನು ॥ ಬೆರಸಿತನ್ಮಯನಾಗಿನೃಪನಿ । ದ್ದಿರವನಾಪೂಜಾವಿಧಾನದ । ಪರಿವಿಡಿಯುಪರಾತನೆನವನೆಲ್ಲವಮರೆದುಕುಳ್ಳಿರ್ದ ॥ ೧೫ ॥

ಕಂದೆರದುಕಮಲಾಕ್ಷಮುನಿಜನ । ವಂದ್ಯಮುರಹರಮಧುವಿದಾರಿಮು । ಕುಂದಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟದಾನವಿನೋದಿಭವವೈರಿ ॥ ನಂದನಂದನನಾರದಾದಿಮು । ನೀಂದ್ರಸೇವಿತಪಾದಹರಿಗೋ । ವಿಂದಗೋಕುಲದರಸಯೆನುತೆಸದಿರ್ದನವನೀಶ ॥ ೧೬ ॥

ಒಂದುದಿನವರಚಕ್ರನದಿಯಲಿ । ಮಿಂದುಸಂಧ್ಯಾವಂದನವನರ । ವಿಂದಸಖನುದಯದಲಿಮಾಡುತ್ತಮಳಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ನಿಂದಿರಲುನೃಪನೆಡೆಗೆಘನತೃಷೆ । ಯಿಂದಗರ್ಭಿಣಿಹರಿಣಿವಧುನಡೆ । ತಂದುದಲ್ಲಿಗೆವಿಮಳಜಲಪಾನಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ ॥ ೧೭ ॥

ಬಂದುದೋಮೃಗವಕಟನಾರಿಯು । ತೆಂದುದೆನೃಪವನಗೆಹರಹರ । ನಿಂದುಜಲವನುನಿಲುಕಿಕುಡಿವುತ್ತಿರಲುಮೃಗವನಿತೆ ॥ ಹಿಂದೆಬರಪಿಡಿಲೆರಗಿದಂದದ । ಲೊಂದುಸಿಂಹಧ್ವನಿಮಹಾರವ । ದಿಂದಗಿರಿಬಿರಿವಂತೆಕೇಳಲುಬಂದುದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೧೮ ॥

ಮೋರೆನೀರೊಳಗಿರಲುಕಂಗಳು । ಬೇರೆನೆದರುತ್ತಿರಲುತನುಬಾ । ಯಾರಿಬಳುಕುತ್ತಿರಲುಸಿಂಹಧ್ವನಿಯನದಕೇಳಿ ॥ ಹಾರಿದುದುಮೇಲಿಂಕ್ಕೆಶಿಶುವದು । ಜಾರಿಬಿದ್ದುದು ಜಲದೊಳಗೆಬಳಿ । ರೋರುಗುಡಿಸಲುಕಾಣುತಿರ್ದನುನೃಪತಿಸಂಕಟವ ॥ ೧೯ ॥

ನೀರೊಳಗೆಮುಳುಗಾಡುತೇಳುತ । ಧಾರುಣೀಶನಮುಂದೆಹರಿಣೀ । ದಾರಕನುಪೊನಲೊಳಗೆಹೋಗುತ್ತಿರಲುತನಿಗೆಡದು ॥ ಪ್ರಾರಬುಧನ್ವೈಚಿತ್ರಗತಿಯನ । ದಾರುಬಲ್ಲನರಕಟಕಂಡನು । ದಾರಕಾರುಣ್ಯಾಬ್ಧಿತದವಸ್ಥೆಯಮೃಗಾರ್ಭಕನ ॥ ೨೦ ॥

ಹೆತ್ತತಾಯಂದದಲಿನೃಪನದ । ನೆತ್ತಿಕೊಂಡಕಟಕಟಮೃಗಶಿಶು । ಸತ್ತುಳಿದುದಾನಿದ್ದ ಕಾರಣವಾಯ್ತು ಹೊನಲೊಳಗೆ ॥ ಇತ್ತುಬಹೆನಿದರನ್ನೆಗಿದನೆನು । ತುತ್ತರಿಸಿತೀರವನುಕಂಡನು । ಹೆತ್ತವೇದನೆಯಿಂದಮಡಿದಿರ್ದಾಮೃಗಾಂಗನೆಯು ॥ ೨೧ ॥

ಭಯದಲತಿಶಯವೆನಿಸೆನೀರಡಿ । ಕೆಯಲಿಗರ್ಭಚ್ಯುತಿಯಲಾಕ್ರಾಂ । ತಿಯಮಹಾಶ್ರಮದಿಂದಮಡಿದುದೆಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಕ್ರಿಯವೆನಲುತಾನೀಶಿಶುವಕತಿ । ಪೆಯದಿನವನಾರೈದುಹರಿಣಾ । ನ್ವಯಕೆಸೇರಿಸಿಕೊಡುವುದೇಸದ್ಧರ್ಮವೆನಗೆಂದ ॥ ೨೨ ॥

ಬಂದನಂದರವಿಂದಸಖಗಾ । ನಂದದಲಿನೃಪನಮಿಸಿಸಂಧ್ಯಾ । ವಂದನಕ್ರಿಯೆಗಳನುತತ್ಸಹಚರಿಯೆಯಲಿರಚಿಸಿ ॥ ಬಂದನಾಶ್ರಮಕಾಗಿನೃಪಕುಲ । ನಂದನನುಮನದೊಳಗೆತಕ್ಷಿಸು । ವಂದನೆಂತಿದನೆನುತತದ್ಯೋಗ್ಯೈಕಪರನಾದ ॥ ೨೩ ॥

ಮೇಯಕಲಿಸಿದನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ । ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದಶಿಶುಪವನದೊಳ । ಗಾಯಿದಾಯ್ದೆಳೆದಳಿರುತೃಣದೂರ್ವಾಂಕುರಾದಿಗಳ ॥ ಬಾಯೊಳಗೆಬೆರಳಿಟ್ಟುಕಲಿಸಿದ । ನಾಯಸಕ್ಕೆಲಸದೆಮಹೀಪತಿ । ದಾಯಿಗನವೋಲಿರಲುನಡೆಗಲಿಸಿದನುಮೃಗಶಿಶುವ ॥ ೨೪ ॥

ಮರೆದನಾಮುನ್ನಿನಸಮಾಧಿಯ । ನಿರುಗೆಯನುಮೃಗಶಿಶುವಿನಲಿನೃ । ಮರೆದುಮತಿಯುಸಮಾಧಿಯಲಿತತ್ಪೋಷಣಾದಿಯಲಿ । ಮರೆದನಾಹರಿಚರಣಚಿಂತೆಯ । ತೆರನತತ್ಪೂಜಾವಿಧಾನದ । ನೆರವಣಿಗೆನೆರೆಬೀಳುಕೊಂಡುದುನೃಪತಿಗಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೨೫ ॥

ಹೃದ್ಯಹರಿಪದಪೂಜೆಯನುಕು । ಳ್ಳಿರ್ದುಮಾಡುತ್ತಡಿಗಡಿಗೆಯೆ । ದ್ದೆದ್ದುನೋಡುವವರಸನಾಮೃಗಬಾಲಕನಗತಿಯ ॥ ನಿದ್ರೆಗೈವುತಮಗ್ಗುಲಲಿಮೃಗ । ಭದ್ರನನುಮಲಗಿಸಿತಳಿರ್ಗಳ । ಗದ್ದುಗೆಯಲೊರಗಿಸುತನೈಮರದೊರಗುವನುಭೂಪ ॥ ೨೬ ॥

ಪ್ರಾರಬುಧಮಾರ್ಗೇನಮಾಡದು । ಮೇರೆಯುರಭಾಪುರೆವ್ಯಥಾಮೃಗ । ದಾರಕನುಸತ್ತುಳಿದುದಕಟಕಟೇಶ್ವರೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಘೋರತರಭೀಕರವೆನಿಪಕಾಂ । ತಾರದೀನದಿಯೊಳಗೆಹೋಗು । ತ್ತಾರನಾಶ್ರೈಸುವುದೋ ಶಿವಶಿವಯೆಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥ ೨೭ ॥

ದೈವವೇಕೆಡಿಸುವುದುಕಾವುದು । ದೈವವೇಸುಖದುಃಖಸಂಸ್ಥಿತಿ । ದೈವದಿಚ್ಛೆಯಲಹುದುಜೀವರಿಗಿದುವೆಸಿದ್ಧವಲ ॥ ದೈವವೇಪಿತೃಮಾತೃಸಖಿಗಳು । ದೈವವೇಬಾಂಧವರುಹಿತರು । ದೈವವಲ್ಲದೆಕೊಲುವಕಾವಸಮರ್ಥರಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೮ ॥

ಅಲ್ಲದಿರ್ದಡೆಧಿಟಕೆತಾನಾ । ರೆಲ್ಲಿಯದುಮೃಗಶಿಶುಸ್ವಜಾತಿಯಿ । ದಲ್ಲಸಂಗತವಲ್ಲಸಮಸಂಬಂಧಮುಂನಿಲ್ಲ ॥ ಬಲ್ಲೆನಾನೆಂತಿದನುತಂನನು । ಬಲ್ಲದೆಂತಿದುದೈವದಿಚ್ಛೆಯಿ । ದಲ್ಲದಿರ್ದಡೆಶನಗಿದಕೆಸಂಬಂಧವೆಂತೆಂದ ॥ ೨೯ ॥

ಬೇರೆಜಪವೆಂದೇನುನೋಳ್ಪಡೆ । ಬೇರೆತಪವೆಂದೇನುಕೃಪಣರ । ನಾರುಯಿಲ್ಲದನಾಥರನುಸಲಹುವದುಧರ್ಮವಲ ॥ ಮಾರಿದೆನುತಾನಿದಕೆತಂನನು । ಕೋರಡಿಗತನವೇಕೆಪರಹಿತ । ಮೀರುವುದುಮತವಲ್ಲವಿದೆಪುರುಷಾರ್ಥವೆನಗೆಂದ ॥ ೩೦ ॥

ಎನುತನೃಪಶಾರ್ದೂಲಭಯಸಂ । ಜನಿತವಾದವುದೆಂದುಬೆಗಲನು । ಜನಪನೇರಿಸಿಕೊಂಡುನಡೆದನುಮೃಗವಧೂಸುತನ ॥ ವನಸಮಿತ್ಕುಶೆಗಳನುಜಲವನು । ಘನತರದಫಲಕಂದಮೂಲಾ । ದ್ಯನುಪಮಾನಂಗಳನುತರಲುವನಾಂತರಂಗಳಿಗೆ ॥ ೩೧ ॥

ಒಂಮೆತಾನ್ಮೈಮರೆದುನೃಪಕುಲ । ಸಂನುತನುಹರಿಚರಣಪೂಜಾ । ಕರ್ಮತತ್ಪರನಾಗಿರಲುಮೃಗಶಿಶುನಿಜೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ರಂಮ್ಯತರವೆನಿಪಾವನದತೃಣ । ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದತಿದೂರಹೋಗಿರ । ಲುಂಮಳಿಸುವನುಕಾಣದವನಿಪನಾಮೃಗಾರ್ಭಕನ ॥ ೩೨ ॥

ಬಾರದೇಕೆಂನಯಮೃಗಾರ್ಭಕ । ನಾರುಕೊಂದರೊಮೇಣುವಿಪಿನದ । ಘೋರಸಿಂಹವ್ಯಾಘ್ರವೃಕದಟ್ಟುಳಿಯಭಯವಾಯ್ತೊ ॥ ದೂರಹೋದುದೊಬೇಂಟೆಗಾರರ । ಗೋರಿಗೊಳಗಾಯ್ತೋಮಹಾಪೇ । ಮಾರುತೆಂನಂದದುರಾತ್ಮರುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಹೆತ್ತತಾಯ್ತೊರೆವ

ಡಿದದುಃಖವ । ನೆತ್ತಲೇನಂದರಿಯದೆಂನನೆ । ಹುತ್ತಿಕೊಂಡಿಹುದಧಿಕವಿಶ್ವಾಸದಲಿನೆರೆನಂಬೀ ।। ಅಸ್ತಮಯಮಾಯ್ತೀಕೆಬಾರದು । ಸತ್ತುದೋಮೇಣ್ಕಳಗೆತನುವನು । ತೆತ್ತುದೊತ್ತೊಡಕಾಗದಿರ್ದಡೆಬಾರದಿರದೆಂದ ।। ೩೪ ।। ಎಂನಮೃಗಸುತನಂತೆಸಲೆಸಂ । ಪಂನಮತಿಗಳದಾರುಕೋಪಿಸ । ಲೆಂನಮನದರಿವಂತೆಹೆರೆಸಾರುವದುಭೀತಿಯಲಿ ।। ನಂಸಿತಾನಿಂನಾರಗುಣವನು । ವರ್ನಿಸುವೆ ನೀರೇಳುಜಗವಿದು । ಶೂನ್ಯವಾದಂತಾಯ್ತುತನಗೆಂದಳಲುವನುಭೂಪ ।। ೩೫ ।। ಪಾಪಿಗಳದಾರೆಂನವ್ರೋಲರೆ । ನೋಪಿಯನು ನೋಂತಪರುತ್ರಿಭುವನ । ದೀಪವಲ್ಲಾಹರಿಣರಾಜಕುಮಾರನೀಧರೆಗೆ ।। ಶ್ರೀಪತಿಯಸಾಂನಿಧ್ಯದಂತೆಮ । ಹೋಪಕಾರಕವಾ ದುದಿಂನಕ । ವೈಪರೀತ್ಯವಿದಾಯ್ತುನಿಮಷದಲೆಂದನವನೀಶ ।। ೩೬ ।। ।। ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ।। ಎಂದುಕಂಡಪೆನಿಂನುಮೃಗಕುಲ । ನಂದನನನೆಂನತುಳಹೃದಯಾ । ನಂದನನನೆಂನಧಿಕಪುಣ್ಯಾಚರಿತ್ರಚಂದ್ರಮನ ।। ಬಂದುತಂನ ನುಕಂಡಪಾರೆಂ । ನಿಂನಧಿಕಧನ್ಯರುಧರಿತ್ರಿಯ । ಲೆಂದುತಚ್ಚಿಂತೆಯಲಿತನ್ಮಯನಾದನವನೀಶ ।। ೩೭ ।। ಭರತನೃಪನಿಂತಾಮು ಕುಂದನ । ಚರಣವನುನೆನವಂತೆನೆನವು । ತ್ತಿರುಳುಹಗಲೆಂನದೆಮೃಗನ್ಯಾಸವನುಚಿಂತಿಸುತ ।। ಬರಲುಬದುಕಿದೆನೆಂದುಹರುಷೋ । ತ್ಕರುಷದಿಂದಿದಿರೆದ್ದುಬಾಳೆನು । ತರದಲಪ್ಪಿದನೆರಡುಕೈಗಳುದಣಿಯಲಡಿಗಡಿಗೆ ।। ೩೮ ।। ಬಿಟ್ಟುನಿಜಸತಿಸುತರನಾನಿಜ । ರಾಷ್ಟ್ರಜನಬಾಂಧವರನಾಕಡೆ । ಗೆಟ್ಟಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೋಪಭೋಗದಪರಮವೈಭವವ ।। ಬಿಟ್ಟುವೈರಾಗ್ಯದಲಿನರಪತಿ । ನಟ್ಟಡವಿಯೊಗಲಲ್ಲಿಗೆಯುತೆಂ । ನಟ್ಟುಬಂದುದುಕರ್ಮಮೃಗಬಾಲಕನರೂಪದಲಿ ।। ೩೯ ।। ಭೂತಳಾಧಿಪನಿಂತುತನಗೆವಿ । ಜಾತಿಯೆನಿಪಮೃಗಾರ್ಭಕನಸಂ । ಗಾತಿಶಯಸಂಸಾರವಿರ್ದುದುಶಿವಮಹಾದೇವ ।। ಜಾತಸಂಕ್ಷೋಭದಲಿಮೃಗಸಂ । ಪ್ರೀತಿಪರವಶನಾಗಿದಿನವನು । ನೀತಿಗಳವೃತ್ತಿರ್ದನೇನೆಂದರಿಯದಿಹಪರವ ।। ೪೦ ।। ಏನನೆಂಬೆನುಭೂಪಭೂಪನ । ಹಾನಿಯನುತತ್ತ್ವೋಷಣಾನು । ದ್ಯಾನಲಾಲನಪಾಲನಾಲೋಕನವಿನೋದದಲಿ ।। ಮಾನನಿಧಿಮೈಮರೆದುಭಾಗ್ಯವಿ । ಹೀನನಾದಂತಿರಲುನೃಪಗವ । ಸಾನಬಂದುದುಸನಿಹದಲಿಸುಮಹಾಭಯಂಕರದ ।। ೪೧ ।। ಸಾವುಬಂದುದುಮೃತ್ಯುಭೂಪನ । ಜೀವಹರಣಕ್ಕಿಲಿಯಬಿಲವನು । ಹಾವುಹೊಗುವಂದದಲಿಹರಹರವಿಪಿತನಗಾದ ।। ಸಾವುನೋಡದೆತಂನಶಿಶುವಿಂ । ಗಾವುದೋಗತಿಯೆಂದುಚಿಂತಿಸಿ । ಭೂವರನುಬಾಯ್ವಿಡುತಲಿರ್ದನುಭೂರಿಮಮತೆಯಲಿ ।। ೪೨ ।। ಶತ್ರುವೋತನಗಕಟಪಾಪಿವಿ । ಧಾತ್ರನೋಪರಹಿತಕೆನಿಂನಚ । ರಿತ್ರವಿದುಶುಚವಲ್ಲಕ್ಕೃಪೆನಿನಗಿಲ್ಲನಾಥರಲಿ ।। ಮಿತ್ರನೆನಗೆಂದೆನಿಸುವೀಮೃಗ । ಪುತ್ರನನುಬೇರ್ಪಡಿಸಿತನಗೆಪ । ರತ್ರಗತಿಯನುಪರುಠವಿಸಿದೈ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ।। ೪೩ ।। ತಂದೆಯಂತಿರೆಸಲಹಿದೆನುತಾ । ನಿಂದುಪರಿಯಂತೀಹರಿಣಕುಲ । ನಂದನನನೀನಾರುಸಲಹುವರಾರ ನಾಶ್ವಸಿ । ಮಂದಿರದಲಿಹುದೆಂನಹೋಲುವ । ಮಂದಭಾಗ್ಯರದಾರುಭುವನದ । ಲೆಂದುಮೃಗವನುನೆನವುತಿರ್ದನುಮರಣ ಕಾಲದಲಿ ।। ೪೪ ।। ಉಡಿದಡೇರಿದಕೊಂಬುಬೀಳುತ । ಹಿಡಿದರಾಕೊಂಬುಡಿದರಾರಿಂ । ನೊಡೆಯರೀಶಿಶುವಿಂಗೆನಾಥಂಗೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತ ।। ಮಡಿದನವನಿಪನೀಕ್ಷಿಸುತಮುಂ । ದೊಡನೆಮಲಗಿಹಹರಿಣಶಿಶುವನು । ಹಿಡಿದನೊಂದುಶರೀರವನುತದ್ರೂಪವಾಗಿರಲು ।। ೪೫ ।। ಹುಟ್ಟಿದನುಮೃಗವಾಗಿಮೃಗವನು । ನೆಟ್ಟನೇಧ್ಯಾನಿಸುತಹರಣವ । ಬಿಟ್ಟನೃಪಕಾಲಮಾಳ್ಪಮೃಗಯೋನಿಯಲಿಮೈಮರೆದು ।। ಕೆಟ್ಟನದರಿಂದೆಲ್ಲವನುನೆರೆ । ಬಿಟ್ಟುಶುಭಚಿಂತೆಯನುಮಾಳ್ಪುದು । ಮುಟ್ಟಬಂದವಸಾನಕಾಲದಲರಸಕೇಳೆಂದ ।। ೪೬ ।। ಅರಸಕೇಳೇನರಿದುಹರಿಪದ । ಶರಣರಿಗೆಕೇಡುಂಟೆವಿಷ್ಣುದ । ಶಿರವನೊದದೈನುವರಲ್ಯೈನಿಜಯೋಗಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ।। ಭರತದೇವಂಗಾಯ್ತುಮಗುಳಾ । ಹರಿಣದೇಹದಲಂದುಜಾತಿ । ಸ್ಮರ ನೆದದನುಪೂರ್ವಜನ್ಮದತಂನಸುಕೃತನ ।। ೪೭ ।। ಯಾಕೆಬಂದುದುಹರಿಣವಧುನದಿ । ಗೇಕೆಸಿಂಹಧ್ವನಿಯದಾಯಿತು । ಯಾಕೆಬಿದ್ದುದುಹರಿಣಕುಣಕನದಾಜಲಾಂತದಲಿ ।। ಯಾಕೆತಾನಲ್ಲಿರ್ದೆನದನಾ । ನೇಕೆಕಂಡೆನುಕೆಟ್ಟೆನಾನೀ । ನೇಕೆತತ್ಸಂಗದಲಿಬರಿದೇಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ।। ೪೮ ।। ಎತ್ತಿಕೊಂಡೆನದೇಕೆಮೃಗದಾ । ಸಕ್ತಿಯನುನೆರೆಮಾಡಿತಾನಿಂ । ತೆತ್ತಿತಂದೆನದೇಕೆಪುಲಹಾಶ್ರಮದಸಂನಿಧಿಗೆ ।। ಎತ್ತಲಾಮೃಗಪಥುಮೃಗಾರ್ಭಕ । ನೆತ್ತಯಾಕ್ಷಣರಾಜ್ಯನೃಪನಾ । ನೆತ್ತಲೆತ್ತಣಮೃಗದಜನ್ಮವುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ।। ೪೯ ।। ಎತ್ತಲಖಿಳಾವನಿಯರಾಜ್ಯಾ । ಸಕ್ತಿಯನುನೆರೆತೊರೆದುಸಹಜಕ । ಳತ್ರಪುತ್ರಾದ್ಯಖಿಳಮಾಯಾಪಾಶವನುಹರಿದು ।। ಉತ್ತಮಾಶ್ರಯವಾಸದಲಿಪುರು । ಷೋತ್ತಮಾಂಘ್ರಿಯಸೇವೆಸಂಗವ । ದೆತ್ತಲಾಮೃಗಶಿಶುವಿನಲಿಸಂಭವಿಸಿತನಗೆಂದ ।। ೫೦ ।। ಆರುಮುಂನಿನತಂದೆತಾಯಿಗ । ಳಾರುಸತಿಸುತಮಿತ್ರಬಾಂಧವ । ರಾರುಸಕಲಾವನಿಯಚಕ್ರೇಶ್ವರನುತಾನಾರು ।। ಆರುಮತ್ತೀತಂದೆತಾಯಿಗ । ಳಾರುಮತ್ತೀಮಿತ್ರಬಾಂಧವ । ರಾರುಮೃಗದೇಹದಲಿಜನಿಸಿದತಾನದಾರೆಂದ ।। ೫೧ ।। ಭಾಪುಮಾಯೆತಮಿಸ್ರಪಟದಲಿ । ದೀಪವನುಕಟ್ಟಿದೆಯಲಾನಿ । ರ್ಲೇಪನನುಮೆಟ್ಟಿದೆಯಲಾಕೆಸರೊಳಗೆಗಗನವನು ।। ರೂಪರಹಿತನನಿಂತುಮುನಿದುವಿ । ರೂಪನನುಮಾಡಿದೆಯಲಾಮಾ । ಡಾಪದೀಕ್ಷೆಪೆನಿಂನುಮಾಡೂದೇನುನೀನೆಂದ ।। ೫೨ ।। ಎಂದುಮೃಗದೇಹವನುಹೊಕ್ಕನ । ರೇಂದ್ರನಾಪಿತೃಮಾತೃವರ್ಗದ । ವೃಂದವನುನೆರೆತೊರೆದುಕಾಳಾಂಜನಮಹಾದ್ರಿಯನು ।। ಬಂದುಳಿಹಪುಲಹಾಶ್ರಮಕೆನಡೆ । ತಂದನದರೊಳುಜೀರ್ನಪರ್ನದ । ಲಂದುವಿಹಿತಾಹಾರನಾಗಿ

ರ್ಜನುವಿಹಾರದಲಿ ॥ ೫೩ ॥ ಬಿಟ್ಟುಮೃಗದೇಹವನುತೀರ್ಥದ । ಲಿಟ್ಟುಬಳಿಕಾಂಗಿರಸಗೋತ್ರನಿ । ಶಿಷ್ಟವಿಪ್ರೋತ್ತಮನ
ಬಸುರಲಿಭರತಯೋಗೀಂದ್ರ ॥ ಹುಟ್ಟಿದನುಪರತತ್ವವೇಪ್ರೌಢ । ಲಿಟ್ಟುಜನಿಸಿದಪ್ರೋಲುತಿಳಿವಿನ । ಘಟ್ಟಿಯಂತಿರೆವಿದಿತನಿತ್ಯಾ
ತ್ಮಾನುಭವಿಯಾಗಿ ॥ ... ... ॥ ೫೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೪೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಭರತನು ಪುನರ್ಜನ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ತಪೋನಿಷ್ಠನಾದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಉತ್ತಮದ್ವಿಜಕುಲದಲುದಿಸಿದ । ಉತ್ತಮೋತ್ತಮನಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ । ಪೃಥ್ವಿಯೊಳುಪ್ರೋಲಖಿಳ
ಮಾಯಾವಿರತನಾಭರತ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳುಳ್ಳಿದುಮೃಗದೇ । ಹವನುಬಳಿಕಾಂಗಿರಸಗೋತ್ರ । ಪ್ರವರವಿಪ್ರೋತ್ತಮನವೇದಪುರಾಣವಿ
ತ್ತಮನ ॥ ಯುವತಿಯಲಿವರಮಿಥುನವೆನೆಸಂ । ಭವಿಸಲದರೊಳುಪುರುಷನಾಸುರ । ನಿವಹಸಂಸ್ತುತಕೀರ್ತಿಭರತನೆನಲ್ಕೆರಂಜಿ
ಸಿದ ॥ ೧ ॥ ಹುಟ್ಟಿತವೆಪರತತ್ವಕೈಕಾ । ಲಿಟ್ಟುಜನಿಸಿದಪ್ರೋಲುಶಿವಶಿವ । ತೊಟ್ಟಮೃಗದೇಹದಲಿವೋಹವೆನಿಪ್ಪಚೋಹವ
ನು ॥ ಬಿಟ್ಟುಜಾತಿಸ್ಮರತೆತನುವನು । ತೊಟ್ಟಪ್ರೋಲೀವರಿಯದರಿವಿನ । ಘಟ್ಟಿಯಂತಿರೆಜನಿಸಿದನುಶುಭಚರಿತನಾಭರತ ॥ ೨ ॥
ತಂದೆಕಡುವೋಹದಲಿತಂನಯ । ನಂದನನೆನಿಪ್ಪತನಾಕೃತಿ । ಯಂದವನುಕಾಣುತ್ತಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರನಿವನೆಂದು ॥ ಕಂದನನುಲಾಲಿ
ಸುತಬಹುವಿಧ । ದಿಂದವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸನನುಸಾ । ನಂದದಲಿಮಾಡಿಸಿದನುಪನಯನಾದಿಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯ ॥ ೩ ॥ ನಿಪುಣಮತಿಕಲಿಸಿದ
ನುವೇದದಲಿ । ತ್ರಿಪದಿಯನುಕ್ರಮಗುಣ್ಯರಹಿತಂ । ಗಪರಿಮಿತವಿದ್ಯಾನಿಧಾನಂಗಖಿಳವಿದ್ಯೆಯನು ॥ ಕೃಪೆಯುಮಾಡಿದಡನಿತರೊ
ಳುನಿ । ಪ್ಪೃಪನುನಿಸ್ಪೃಹನಾಗಿನಿಜಸುಖ । ತೃಪ್ತನಿರ್ದನುಜಡಬಧಿರಮೂಕಾಂಧರಂದದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಘಾತಕವಲಾಪ್ರಕೃತಿಗು
ಣಸಂ । ಘಾತವಿದುಸುಖವಲ್ಲಸಾರ್ದರ । ಜಾತಿಗಡಿಸುವುದಳಲಿಸುವುದಾಯಾಸಗೆಡಿಸುವದು ॥ ಮಾತುಹಲವರಲೆನುತನಗನು ।
ಭೂತವಿದೆನುತಾಳ್ದುಜಾತಿವಿ । ಜಾತಿಸಂಗವನರಿದುಜಡನಂತಿರ್ದನಾಭಕ್ತ ॥ ೫ ॥ ಎಂದಶಾಸನಗಳನುತಂದೆಯ । ಮುಂದೆ
ಸಾಂಗವೆನಲ್ಕೆಮಾಡುವ । ನೊಂದುವನುಮನದೊಳಗೆಹಿಡಿಯ ನುಭಾವಭೇದವನು ॥ ಎಂದಡೆಂದೆಂತೆಂಬಯಿದನೊಂ । ದೆಂದ
ಡೊಂದೆಂದೆಂಬನಿವರಿಗೆ । ವಂದಿಸುವುದೆನೆವಂದಿಸುವುದೆಂದೆಂಬನವರೊಡನೆ ॥ ೬ ॥ ಕೇಳುವುದುತಾನೊಂದುಬಾಯಲಿ । ಹೇಳು
ವುದುಮತ್ತೊಂದುಮನದೊಳ । ಗಾಲಿಪುದುಮತ್ತೊಂದುತನುಚಾರಿತ್ರಮತ್ತೊಂದು ॥ ಬಾಲಕನನಡೆನುಡಿಗಳಾಜನ । ಜಾಲಕ
ದುಭುತವಾಯ್ತುಬಲ್ಲರೆ । ಹೇಳಿಯೆಂಬರುತಂದೆತಾಯಳಿದಾವಗರವೆಂದು ॥ ೭ ॥ ಅಕಟಮರುಳೋಭ್ರಾಂತನೋಗ್ರಹ । ವಿ
ಕಳನೋಮತ್ತನೊಮಹಾದೇ । ವಕೃತಪುಣ್ಯರುನಾವಲಾಶಿವಶಿವವಿಕಾರವಿದು ॥ ಮಕರಿಸಿತುಬಾಲಕನನೆನುತವೆ । ವಕುಟಿಲ
ವ್ರತಚರಿಯಕೆಟ್ಟುದು । ತ್ರಿಕರಣಾರ್ಜಿತಪಾಪವೇನೆಂದಳಲುವನುವಿಪ್ರ ॥ ೮ ॥ ಶೌಚಜಪತಪನಿತ್ಯವಿಧಿಗಳ । ನಾಚರಿಸಲರಿ
ಯದಡೆತಾನದ । ನಾಚರಿಸಿತೋರುವನುಪಿತನನಲಾದ್ಯುಪಾಸನನ ॥ ಗೋಚರಿಪುದೆಲ್ಲನೃತವೆಂತಿದ । ನಾಚರಿಸುವರುಜಡರುನು
ಡಿದರೆ । ನಾಚುವನುಸತ್ಕ್ರಿಯನಿರಾಮಯಪಸ್ತುತಾನಾಗಿ ॥ ೯ ॥ ಇರಲುಕಾಲನಪುರಕೆತೆಗದನು । ಸನಕನಾದ್ವಿಜನಾಮಗನೆ
ತಾ । ಯುರಿಯೊಗುತಕೈಲಡೆಯಲಿಟ್ಟಳುತಂನಬಾಲಕನ ॥ ಇರದೆಸವತಿಯುಮಕ್ಕಳಿಗೆಜಡ । ಭರತನನುಬಳಿಕವರುಬುದ್ಧಿ । ಸ್ಫು
ರಣೆಕಾಲಕ್ರಮದಲಹುದೆಂದೋವಿದರುಬಿಡದೆ ॥ ೧೦ ॥ ದಿನದಿನಕೆಬಾಲಕನವರುಳದು । ಘನಕೆಘನವಾಯಿತುಕಂಡವ । ರನು
ಪಮಜ್ಞಾನಾಂಬುಧಿಯನಜ್ಞಾನಿಜಡನೆಂದು ॥ ಎನಲುಕೇಳುತಜಡತೆಯನೆತಾ । ನನುಕರಿಸಿಜಡನಂತ್ರೆಧಿಬಬಧಿ । ರನಪ್ರೋಲವರ
ವರವರನುಡಿದಂತನುಕರಿಸುತಿರ್ದ ॥ ೧೧ ॥ ಬಿಟ್ಟರಾಬಾಂಧವರುಮೋಣೊಡ । ಹುಟ್ಟಿದವನಂತರವನರಿಯದೆ । ಹುಟ್ಟುಮರು
ಳವನೆಂದುಮೂಕೋನ್ಮತ್ತಜಡನೆಂದು ॥ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಕ್ಕುವರುಂಡುಮಿಕ್ಕುದ । ಕೆಟ್ಟಕೂಳಂಬಲಿಗಳನುಮುಂ । ದಿಟ್ಟುದನುತಾ
ನುಂಬನದಿದಿಂತೆಂನದವಧೂತ ॥ ೧೨ ॥ ಕೂಳನಿಕ್ಕುವೆನೆಂದುಕೆಲರೀ । ಕಾಲಪಶುಗಳುತಂಮಮನೆಗಳ । ಕೀಳುಕೆಲಸವಮಾಡು
ನೀನೆಂದೆಂದಡಂತದನೆ ॥ ಹೇಳದುದನೇಮಾಳ್ಪನಾಯ್ತಂ । ನೇಳುಸಾಕೆಂಬನ್ನಡಲ್ಲದ । ಡಾಲಿಸದೆಪೂರ್ವಾಪರವನಾಕೆಲಸವನೆಮಾ
ಳ್ಪ ॥ ೧೩ ॥ ಒಕ್ಕದನುಮಿಕ್ಕದನುಬಳ್ದಡಾ । ರಕ್ಕೆಕರುಣಿಸಿಹಸಿದನೆಂದೆಂ । ತಕ್ಕೆಕುಣಪಿಣ್ಯಾಕಕದಶನಸಪದಶನಂಗಳಸು ॥
ಇಕ್ಕಿದುದನುಂಡೆದ್ದುದನುಪಾ । ಳ್ಪಕ್ಕಟಿಗನಿರವಿಂಗೆಮೂಜಗ । ವಕ್ಕಜಂಗೊಳಿಸಿದನನುಪಮಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥
ಒಡಲಹತ್ತಿದಮಾಂಣುಮಸಿಕೆ । ಪ್ಪಡದಕಂದಿದಜಂನಿವಾರದ । ತೊಡಕಿಹುಡಿಯಲಿಮಾಸಿಕೆದರಿದಕೇಶಬಂಧನದ ॥ ಹಿಡಿದನಾ

ನಡಬಂದುದಕೆನುನೆ | ನತಬಡುವನಿಶ್ಶಂಕನಿಜಗತಿ | ಪೊಡವಿಪಾವನವಾಗಲಡಿಯಿಡುತ್ತಿರ್ದನವಧೂತ | ೧೫ || ಅರಸಿಕೆ ಳ್ಳಭ
ದ್ರಕಾಳಿಗೆ | ನರಪಶುವಕುರಿವೊಳ್ಪನೆಂದೇ | ಪರಪಿಕೊಂಡೆನುಶೂದ್ರನಾಯಕನೊಬ್ಬನೆನಗೊಬ್ಬ || ವರಸುತನಕೊಡುಯೆಸುತ
ದೇವಿಯು | ಕರುಣವಾಗಲುಬಳ್ಳಿಕದೂತರ | ಹರಿಯುಬಟ್ಟನುನೋಡಿತಹುದೆಂದೆನುತಕಡುಪಾಪಿ || ೧೬ || ಹಿಡಿದರೊಬ್ಬನನದ
ರೊಳಗೆಪಶು | ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೋಡಿದರೆಕಾಣದೆ | ಪೊಡವಿಯುಲ್ಲವತೊಳಲಿಬಳಲುತಬರೆನಿರಾಸೆಯಲಿ || ನಡುವಿರುಳುಕತ್ತಲೆ
ಯಲೀಪಶು | ಪಡಗಿತೆಂನೇನೆಂಬನೋಂನಂ | ವೊಡೆಯನಕಟಕಟಾಯೆನುತ್ತವೆಕಂಡರೀಜಡನ || ೧೭ || ಬಂದುಬೆಳಗ್ಗೆಯೆ
ಳನೆಕಾದಿಪು | ದೆಂದುತಂನೊಡೆಹುಟ್ಟಿದರವೆಸೆ | ದಿಂದಯೋಗಿಗಳರಸನಿರೆವೀರಾಸನದಮೇಲೆ || ಬಂದುಕಂಡರುಬಸವನಂತೂ
ಡ | ಲಂದವಡದತಿಪುಷ್ಟನಾಗಿರೆ | ವುಂದೆವಿಡುಕದೆವೌನದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಮುನಿವರನ || ೧೮ || ಅರರೆಭಾಪುರೆಭಲರೆಜನ್ಮಾಂ
ತರದಸುಕೃತದಫಲವಲಾಗೋ | ಚರಕೆಬಂದುದುಕಾವಿತಾರ್ಥದಸಿದ್ಧಿಯಿದುನವುಗೆ || ವರ್ಣಭಯವಿಂತನನುಕಾಣುತ | ಪ
ರಿಹರಿಸಿತ್ರಲವೆಲವೊಹಿಡಿಹಿಡಿ | ಹುರಿಯುನಳವಡಿಸೆನುತಹಿಡಿದುದುದೂತಜನನಿವಹ || ೧೯ || ಬಂಧಿಸಿದರವರಕಟವಾಯಾ | ಬಂ
ಧರಹಿತನನೊಡಲುತಾವೆಂ | ಬಂಧಗೃಷ್ಟಿಗಳೈಯ್ದುರಾತ್ರಂವೊಡೆಯನಿದ್ದೆಡೆಗೆ || ಬಂಧುರಾಂಗದಭದ್ರತನುಪೃಥು | ಕಂಧರದಕೊ
ಬ್ಬಿದಮಹಾಮದ | ಸಿಂಧುರದವೋಲೆಸೆವಯೋಗಾರೂಢನನುಬಿಡದೆ || ೨೦ || ಪಶುಸಮರ್ಥವಿದಾಯುವ್ಯೈತ್ರೊಳ್ | ಹೊಸತೆ
ನುಡಿಸುಸುಗಂಧಕುಂಕುಮ | ಕುಸುಮವೆಂಬವರಿಂದಸಮಲಂಕರಿಸಲಂಕರಿಸು || ಹಸಿದಳೊಡತಿಯೆನುತ್ತಪತಿನೇ | ಮಿಸಲುನ್ನೈ
ದೊಳದಮಳವಸ್ತ್ರವ | ನೆಸೆಯಲುಟ್ಟಿಸಿದರಖಿಳಸಚರಾಚರಜಗನ್ಮಯನ || ೨೧ || ಯಕ್ಷಕರ್ದಮದಿಂದಮೆರೆಯೆಮ | ಜೋಕ್ಷ
ಸನ್ನಿಭಕಾಯನನುಬಹು | ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳಲಿವಿವಿಧವಿಚಿತ್ರಭೋಗದಲಿ || ಅಕ್ಷಯಜ್ಞಾನಾಂಬುಧಿಯನ | ಭ್ಯಕ್ಷಣಾಂಜ
ನವಾಲ್ಯದಲಿನಿರ | ಪೇಕ್ಷನನುಪಶುವೆಂದಲಂಕರಿಸಿದರುತವತವಗೆ || ೨೨ || ಪಶುಸಮಾಹಿತವಾಯ್ತೆನುತ್ತಾ | ಪಶುಪತಿಪ್ರಿ
ಯಯೋಗಿಯನುನರ | ಪಶುಗಳೊಯ್ದುರುಭದ್ರಕಾಳಿಯುಮನೆಗೆಬೊಬ್ಬಿರಿದು || ಎಸೆವಬಹುಮಂಗಳವುಹಾರವ | ದೊಸಗೆವರೆ
ಗಳತೂಳುವಾಲವ | ವಿಷಯಮತಿಗಳುಕೂವುಲುಟ್ಟವಬಹಳರಭಸದಲಿ || ೨೩ || ಕಾಲವಾಯ್ತೊಡೆಯರಿಗೆಪಶುವನು |
ಮೇಳವಿಸಿದೆವುಭದ್ರಕಾಳಿಯು | ನೋಲಗಿಸುಪೂಜಿಸುಮಹಾಮಾಂಸೋಪಹಾರದಲಿ || ಕೇಳದಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುಕೊಡುವಕ್ಕ | ಪಾ
ಳುವನುಭಜಿಸೇಳೆನುತಡೂ | ತಾಳಬಿಂನಹವಮಾಡಿದುದುನಿಜಪತಿಗೆಬೇಗದಲಿ || ೨೪ || ಗದ್ದುಗೆಯನಿಳಿದಾಯಿತೇಯೆನು | ತೆದ್ದ
ನಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದಖಡುಗವ | ಹೊದ್ದಿದನುಹೊಡವಂಟುನಿಂದನುದೇವಿಯಭಿಮುಖಕೆ || ಹದ್ದುತಲೆಯನುಮೆಟ್ಟಹಾರಿದು | ಜೆದ್ದ
ತೆಂಕಣಕಡೆಗೆಪೇತರು | ಸದ್ಯಫಲನೆಂಬಂತೆಬಲಗಂಣಿದಿರಲಾಖಳನ || ೨೫ || ತಾಯಿಬಸುರೊಳಗಿಟ್ಟತಂನನು | ಕಾಯಬೇ
ಹುದೆನುತಶೂದ್ರರ | ನಾಯಕನುಕೈಯೆತ್ತಿಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಗಳನುಮಾಡಿ || ಆಯುಧವೆತುಡುಕಿದನುಕೊಂಡವ | ಡಾಯುಧವನ
ಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಯ | ಬಾಯಕೈಗಳಬಹಳಮಂಗಳವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ || ೨೬ || ಅರಿಯನದನೇನುಮನುನಿಜದಲಿ | ಮರದುಮನ
ಮಮಬೋಂಮಮವಿದ್ಯೆಯ | ನೆರಗಿಸಿದಪೃಥ್ವಿಯವೊಲುಗುಣತ್ರಯಂಗಳನು || ಜರದುತದ್ವಾಸನೆಸಹಿತಲೆ | ಚ್ಚರಿಯದಾನಂದಾ
ನುಭವದಲಿ | ಮರೆಗಳದಪರಿಪೂರ್ಣಮಯನಾಗಿರ್ದನವಧೂತ || ೨೭ || ಕೊಂದರೋಮೇಣೆನಗೆಮಾರಿಯು | ತಂದರೋವಿ
ಪ್ರನನುಕ್ರೋಕ್ಷೆಯ | ನೊಂದುವನುತಾನರಿಯದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸುಖಮಯನ || ತಂದುಬಲಿಗೊಡುವವರೆಹರಹರ | ಮಂದಮತಿ
ಗಳುಜಾಯೆನುತತನು | ಬೆಂದವೊಲ್ಮರುಗಿದಳುಆಜಗನ್ಮಾತೆಮನದೊಳಗೆ || ೨೮ || ಬಡಲಹಂಕೃತಿಯಿಲ್ಲದಿದಿರಲಿ | ತ್ರೊಪರ
ದಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರಿ | ಗೊಡೆಯನಾಮುರವೈರಿಕೊಲಲಿಪನೇನಿಜಾಶ್ರಿತರ || ಕೊಡುವರೆಂತ್ಯಬಲಿಯನಾನಿದ | ಕೊಡಬಡುವೆ
ನೆಂತೆನುತಭಯದಲಿ | ನಡುಗಿದಳುವಿಗೆಭದ್ರಕಾಳಿಮಹಾತ್ಮನುಪಹತಿಗೆ || ೨೯ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||
ಖೂಳರಿವರರಿಯದಡೆಗಂಟಲ | ಗಾಳವಲ್ಲಾತನಗೆಧಿಟಕೀ | ಹಾಳಹಳವಿಷದಡಿಗೆಯನುಬಡಿಶಿದಡೆಮೇಣುಂಡು || ಬಾಳುವವ
ರಾರೆನುತ್ರಬಹಳ | ಜ್ವಾಲೆಯೊಳುನಿಂದಂತೆರೋಷಕೆ | ರಾಳಮುಖಿನೋಡಿದಳುತಂನೆಡಬಲದಪಟುಭಟರ || ೩೦ || ಕಾಡು
ಮೇಣೂರೆಂನದೋಟದಂ | ತಾಡುವೀಯೋಗಿಗಳಬಳಿಗೊಂ | ಡಾಡುತಿಹಮುರವೈರಿಯೋಗಕ್ಷೇಮವನುವಹಿಸಿ || ಕೇಡುಗರ
ನಿಂನೇನನೆಂಬೆನು | ನೋಡುತಿಹುದಿಂನುಚಿತವಲ್ಲೆಂ | ದಾಡನೊಡೆಗಚ್ಚಿದಳುಬೊಬ್ಬಿರಿದೆದ್ದಳೊಳಗೆಂದು || ೩೧ || ಹುತ್ತ
ನೊಡೆದೊಡನೆದ್ದಳಹುಹಯಿ | ನುತ್ತಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಲಿದಳುಕೈ | ಗುತ್ತಿಕೊಂಡಳುಖಳನಕೈಯ್ಯಕರಾಳಖಡ್ಗವನು || ಎತ್ತಿಹೊಡೆದ
ಳುತಲೆಯನಾಪು | ವೃತ್ತರಥಿನಾಯಕನವೊದಲಲಿ | ತುತ್ತುಗೊಂಬುದೆನುತ್ತಕೈವೀಸಿದಳುಕೆಲಬಲಕೆ || ೩೨ || ಅಟ್ಟಿಯನು
ನೆಗನೆಗಹಿಬಾಯೊಳ | ಗಿಟ್ಟುಮೇಲ್ಮೆಗವಾಗಿಬಸುರೊಳ | ಗಿಟ್ಟುಕಾವೆನೆನುತ್ತಸವಿದಳುಮಾಂಸಶೋಣಿತವ || ಅಟ್ಟಹಾಸವ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು | ದುಷ್ಟರನುನಿಮಿಷದಲಿಕಾಲನ | ಪಟ್ಟಣದವೊಲಾಯ್ತುಹಳವಿಯಮನೆಯದಾಕ್ಷಣಕೆ || ೩೩ || ಆದಿನಳು
ಪರಿವಾರಗಣಸಹಿ | ತೀಡಿರಿಪತೃಪ್ತಿಯಲಿಮುದದಲಿ | ಪಾಡಿದಳುಪರಮೋತ್ಸವದಸಂತೋಷದುಬ್ಬಿನಲಿ || ಬೇಡವಮಾರಿಯ

ತೋಟಿನವಗೆಂ | ದೋಡಿದರುಖಳನಾಳ್ಗಳಂತಕ | ನಾಡಿದೆಡೆಯಂತಾಯ್ತು ರೌದ್ರವಕಳೆದುದಾಸ್ಥಾನ ||೪೪|| ಆಗಳೇನಾಗಿದ್ದುದದುವು | ತ್ತೀಗಳೇನಾಯ್ತೆಂಬುದನುವರ | ಯೋಗಿಗಳದಾತಾರನದನೇನುವನುತಾನರಿಯ|| ಲೋಗರಾಯಾಸವನುನೋಡುವ | ಲೋಗರಂತಿರೆಪೂರ್ಣಸುಖಮಯ | ನಾಗಿಸುಪ್ರಿಯೊಳಿರ್ದನಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ||೪೫|| ಭದ್ರಭೂಪಾರೂಢನಂಘ್ರಿಗೆ | ರುದ್ರವಲ್ಲಭೆನಮಿಸಿನಿಂದಳು | ಮುದ್ರಿಸಿದರೋಷದಲಿಮುಂನಿನವೋಲುಸಮತೆಯಲಿ | ಭದ್ರಕಾಳಿಯನುನಯಮುಂದಣ | ರೌದ್ರವದನೇಸೆಂಬೆನಿರುಳುವಿ | ನಿದ್ರನಾಡುತ್ತಿರ್ದನೊಬ್ಬನೆನಿಜವಿನೋದದಲಿ ||೪೬|| ಅರಸಕೇಳಜ್ಞಾನಿಗಳಧಿಟ | ಪರಿಭವಿಸಿದರೆತಳ್ವವಿದ್ಯಾ | ಪರಿಣತರುನೆಂಬೀಳಲರಿವರೆಯೋಗವಿತ್ತನುರು || ಪರಿಸ್ಕೃತಾವಿದ್ಯಾಭ್ರಮರುಬಾ | ಹಿರರಪ್ರೊಲುತನುಭಾವರಹಿತರು | ಪರಮಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣರಮಳಜ್ಞಾನವಿಗ್ರಹರು ||೪೭|| ಎಲ್ಲತಾನೆಂದರಿದುರ್ಂವೊಳ | ಗೆಲ್ಲವನುನೆರೆಕಂಡುಭೇದವ | ನೆಲ್ಲನಿತನವಲಂಬಿಸದೆಸರ್ವಾತ್ಮಭಾವದಲಿ || ತಲ್ಲಳಿಸುವರೆತನುಲಯದಲರಿ | ವುಳ್ಳವರುಕನಸಿನಶರೀರವ | ನೆಲ್ಲಹುಸಿಯಂದರಿದನೆನಹಿನಪುರುಷರಂತೆಸೆದ ||೪೮|| ಅಂಜಿದಡೆನೀಣ್ಮಾಣದಾಭಯ | ವಂಜದಿರ್ದಡೆಬಾರದೇಕ | ಕ್ಷಂಜುವರುಬಲ್ಲವರುತನುವನವೆಲ್ಲಹುಸಿಯೆಂದು || ಕಂಜಲೋಚನನೊಲವಲಾಪರಿ | ಪಂಜರವುವಿದಿತಾತ್ಮರಿಗೆಭವ | ಭಂಜನನಮಾತುವನುಮುರಹರನೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೯|| ಅಚ್ಚರಿಯೆತನವಿಲಯದಲಿತನು | ಬೆಚ್ಚುವರೆಬೆದರುವರೆನೃಪಕೇಳ್ | ಹೆಚ್ಚರಿವುತಾನಾದವರವಾರೂಢಯೋಗಿಗಳು || ಅಚ್ಯುತಾತ್ಮರುಕನಸಕಂಡುದ | ನೆಚ್ಚರಿತುನೆನವಾಗಕೋರ್ಕೆಗೆ | ನೆಚ್ಚುವರೆಬಳ್ಳಿಕದನುಬಾಧಕವೆಂದುಬಲ್ಲವರು ||೫೦|| ಅಮಹಾತ್ಮರಿಗುಪಹತಿಯನ | ಕ್ಷೇಮಿಗಳುನೆರೆಮಾಡಿಮೆಟ್ಟಿದ | ಭೂಮಿಯೇಹಗೆಯಾಗಿಕೆಡುವರುತಾವೆತಂಮಿಂದ || ಶ್ರೀಮನೋರಮನೊಲವಿನಲಿಸು | ಕ್ಷೇಮಿಗಳುಯೋಗಿಗಳುಕಂಡೈ | ತಾಮಸರತನಿನೇಡನಂತಾಶೂದ್ರನಾಯಕನ ||೫೧|| ಹಸುಳೆಗಳುತಂಮೊಡಲರಕ್ಷೆಯ | ನೆಸಗುವವೆತಾಯಲ್ಲದೊಡಲಿನ | ನಸುಮಮತೆತಮಗಿಲ್ಲವಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರನು || ಅಸುರವೈರಿಯಕರುಣವೇರ | ಪೊಸುವುದಾಪತ್ತಿನಲಿನಿಜದಲಿ | ಸಸಿನೆನಿಂದವಮಾತ್ಮರನುನಿತ್ಯಾತ್ಮಸುಖಮಯರ || ... ... ||೫೨||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೭೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಭರತ ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ಸಿಂಧುಪತಿಸಂಪಂನಸುಖನಿಜ | ಸಿಂಧುವನುಶಿಬಿಕೆಯನುಹೊರಿಸಿದ | ನಂದನಂತಿರಲಾತ್ಮ
ವಿದ್ಯಾವಿಮಳತವಿಗ್ರಹನ|| ... ...

ಪದನು|| ಅರಸಕೇಳ್ರಹೂಗಣನೆಂ | ಬರಸನೊಬ್ಬನುಸಿಂಧುದೇಶೇ | ಶ್ವರನುವಿಷಯವಿರಕ್ತನಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನುತಿಳಿವ|| ಭರದಲೈತರುತಿಕ್ಷುಮತಿಯಂ | ಬುರುನದೀತೀರದಲಿಕಪಿಲನ | ಕರುಣವನುಪಡೆವಿಚ್ಛೆಯಲಿಬಂದನುಪಥಾಂತರಕೆ || ಬಳಲಿದರುವಾಹಕರುಶಿಬಿಕೆಯ | ನಿಳುಹಿದರುನೆರೆಬಿಟ್ಟಿಯಾಳ್ಗಳ | ತೊಳಲಿದಿಂನೊಬ್ಬನನುಹಿಡಿವೆನೆಸುತ್ತಮಾರ್ಗದಲಿ || ಸುಳಿವಯೋಗಿಯನಾಂಗಿರಸಕುಲ | ತಿಲಕನನುದೂರದಲಿಕಾಣಾ | ತ್ತೈಲವೊನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಹಿಡಿದರುಯೋಗ್ಯನಿವನೆಂದು ||೨|| ಆಳುಬಲ್ಲಿದನಾದವಧಿಕವಿ | ಶಾಲಭುಜಬಲವುಳ್ಳನೆಲವೊ | ಸ್ಥೂಲಕಾಯನುಬಸವನಂದದಲಿರ್ದನಿವನೆಂದು || ಖೂಳರೊಯ್ದೊಪ್ಪಿಸಿದರೊಡೆಯಂ | ಗೇಳೆನುತನೃಪನೆದ್ದುಶಿಬಿಕೆಯ | ಮೇಲೆಕುಳ್ಳಿರ್ದನುಮಹಾತ್ಮನನೊಂದೆಸೆಗೆಹೊರಿಸಿ ||೩|| ನಡದುಯುಗವಾತ್ರವನುಮುಂದ | ಕ್ಕಡಿಯಿಡುವನೀಜೀವಜಾತ | ಕ್ಕೊಡರಿಸದೆಹಿಂಸೆಯನುನಡೆದನುಹೊತ್ತುಶಿಬಿಕೆಯನು || ನಡೆಯಲರಿದಾಯೊತ್ತಡನೆಮೂವರಿ | ಗೊಡೆಯನದನೀಕ್ಷಿಸುತವಾಹಕ | ರೊಡನಿದೇತರನಡೆಯೆಸಲಿಂತೆಂದರವರಂದು ||೪|| ಅಲ್ಲನಾವಪರಾಧಿಗಳುಹೊರ | ಲೊಲ್ಲನೀತೊಡಗೊಂಡುಬಂದೀ | ಮಲ್ಲನೊಬ್ಬನುನಮಗೆತತ್ಸಂಸರ್ಗದೋಷವಿದು || ಬಲ್ಲೆತಾರುವೀರ್ಯನಲಿಸೇರುವೆ | ಯಿಲ್ಲಜರೆಯಲದೇಕೆನಿಂಮಡಿ | ಯಲ್ಲರನುನಿಜಶಾಸನಾರ್ಹರನೆಂಗಡಿಂತೆಂದ ||೫|| ಹೇಳಿದೇನ್ನೈಯಂಣನಿನಗೆಯ| ಕೇಳಧಿಬಲಿಕ್ಕಿಸದೆತಂನಲಿ | ಮೇಳವಾಡುವಹೊತ್ತಕಳೆಯಲೆಮರುಳೆಮಾರ್ಗದಲಿ || ಆಳುನೀನಾನೊಡೆಯನೆಂಬುದ | ನಾಲಿಸದೆನಿಂನಂತೆನಡವೀ | ಖೂಳರನುತಾಕಾಣೆನೀಸಚರಾಚರದಲೆಂದ ||೬|| ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ

ಎಂದಡಾತನಬಿರುನುಡಿಯನದ | ನೆಂದುವನುಲೆಕ್ಕಿಸದೆಕೇಳದೆ | ನಂದದಲಿವರಯೋಗಿಮುಂನಿನಪರಿಯಲವನಿಪನ || ಅಂದಳವನಡಸಿದಡೆತಂನನು | ಕೊಂದವೋಲಾಯ್ತುಗ್ರನಿನ್ನಿಂ | ತೆಂದನಧಿಕಕ್ರೋಧನನುತಂನೊಳಗೆಸಂತವಿಸಿ ||೭|| ಎಲವೊಬಳಲಿದೆದೂರದಾರಿಯ | ನಲಸದೊಬ್ಬನೆವಹಿಸಿಬಡನೈ | ಕಳೆವರವಿದೇಕಕಟಕೊಬ್ಬಿದಕೋಣನಂತಿದೆಲ || ಹಳೆಯನಹೆನರೆಗೂದಲೊಂ

ದಿ। ಲೊಲ್ಲಲಪ್ರತಿಪೆತಾನೇರಿದಂದಳ । ತಳೆದರೇಕಂಣೊಳಗೆಮಂಣನುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೮॥ ಕೇಳನೀನೇಕಕಟಕಿವಿಯನು ।
ಕೀಲಿಸಿದರೇಕುಂತದಲಿನುಡಿ । ನಾಲಗೆಯನೇನೆತ್ತು ಮೆಟ್ಟಿತೆಮಾತನಾಡುವರೆ ॥ ಬಾಳುವವನೀನಲ್ಲಕೇಳಲೆ । ಖೂಳನಿನಗೊಂ
ದೌಷಧವನಾ । ಹೇಳುವೆನುತಾಡನದಲಲ್ಲದೆನಡವನಲ್ಲೆಂದ ॥೯॥ ಏನನಾನೃಪನೆಂದಡೇಕ । ಸ್ಥಾನವನಿಪಳಿವಡಲಲೆಂತಭಿ ।
ಮಾನಿಸುವನಾನಂದಪರಿಪೂರ್ಣಾತ್ಮಮಯನಾದ ॥ ಜ್ಞಾನಿಗಳಬಲ್ಲಹನುಬಗೆವನೆ । ಹೀನಮತಿಯಪಮಾನವನುನಿಜ । ದಾನಿ
ಮುಂನಿನಪೋಲುನಡವೃತ್ತಿರಲುಖತಿಗೊಂಡ ॥೧೦॥ ಸತ್ತೆನೀನೆಲವೆಲವೊಕರದಪೆ । ಮೃತ್ಯುವನುಮತಿವಿಕಳತನನಿನ । ಗತ್ಯ
ಧಿಕತರವಾಯ್ತುಲಾಹೇಳಡಡೆಬುದ್ಧಿಯನು ॥ ಮತ್ತನೋಜಡನೋವಿಕಾರಿಯೊ । ಚಿತ್ತಶೂನ್ಯನೊಕೇಳಲಪೊದು । ಮರ್ತ್ಯರರ
ಸನೆನಿಂನಮನದಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ॥೧೧॥ ಎಲವೊಭಂಡರಭಾವಖೂಳರ । ತಿಲಕಮೂರ್ಖರಮಾನ್ಯಬಧಿರರ । ಬಳಗಬಾಹಿರ
ರರಸನಿಂನಂದದಮನುಷ್ಯರನು ॥ ಇಳೆಯೊಳೊಬ್ಬರಕಾಣೆನೆಂನನು । ಬಳಲಿಪಿದೆಗರವಾವುದೇಂವೆ । ಗಗ್ಗಳಪಿತಿದಕೌಷಧವಬಲ್ಲೆ
ನುತ್ತೋರಿಸುವೆನೆಂದ ॥೧೨॥ ಕ್ಷಿತಿಯಲೀನಿಂನಂತೆಜೀವ । ಸ್ಮೃತನೆತಂಮಾಜ್ಞೆಯನುವಿಚಾರುವ । ಮತಿವಿಕಳರಾರೇಂದುಬಹು
ವಿಧದಿಂದಪರಿಭವಿಪಿ । ಕ್ಷಿತಿಪನಾಪೇಕ್ಷಿಸಲುಕೇಳುತ । ಮತಿಯನೊಯ್ಯನೆಶಿದ್ಧಿಮಂದ । ಸ್ಮಿತಮುಖನುಬಹಿರಂಗಗತಿಗಿಂತೆಂದನೆ
ವಧೂತ ॥೧೩॥ ಅರಸ್ನೆನೀನೆಂಬೆನೆರವಿಯ । ಲಾರಸ್ನೆನೀಜರವೆಯಾಜ್ಞೆಯ । ವಿಚಾರಿದವರೆಂದಾರುತೋರಾಕ್ಷಿತಿಯಲೊಬ್ಬ
ನನು ॥ ಆರುರಾಪಿಯಲಕಟಕೊಬ್ಬಿದ । ಹೋರಿಯಂತಿರ್ದವರುಹೊತ್ತವ । ರಾರುನಿಂನೀಶಿಬಿಕೆಯನುನೀನಾರುಹೇಳೆಂದ ॥೧೪॥
ಇನುತನಗೆಪರಿಣಾಮವಾಯ್ತಲೆ । ಬದೆಗಹುಪಿವವರರಸಪತ್ರ್ಯ । ಕ್ಷದಲಿನೀನೇಡೊತೆಹೊತ್ತವರಾರುಹೇಳೆಂಬೆ ॥ ಇದಿರಲಂದಳ
ವೇರಿಕುಳ್ಳಿ । ದುದನುಕಾಣಾತತಂನನಾರೆಂ । ಬುದುನಿರರ್ಥಕವಾವನೆರವಿಯಕಂಡೆನೀನೆಂದ ॥೧೫॥ ವಿದಿತವವನಿಯಲಂ
ಘ್ರಿಯುಗವಂ । ತದರಮೇಲಿವೆಗುಲ್ಫಜಂಘೆಗ । ಳದರಮೇಲಿವೆಜಾನುಯುಗಳೂರುದ್ವಯಂಗಳಿವೆ ॥ ಅದರಮೇಲುಡೆನಡುಬಸು
ರುವ । ಕ್ಷದೆಗಳೆತರುವಾಯುಹೆಗಲಂ । ತದರಮೇಲಿದೆಲಾಶಿಬಿಕೆಯಂಬೊಂದುಮರನೆಂದ ॥೧೬॥ ಅದರಮೇಲಾನವನಿಪತಿ
ಯಂ । ದೊದರುತಿದೆಮತ್ತೊಂದುನೀನೆಂ । ತದರೊಳಾನೆಂದೆಂಬೆಶಾಸಕನೆಂಬೆಜೀವರಿಗೆ ॥ ಇದರೊಳಗೆತಾನಾರುನೀನಾ । ರಿದನು
ಹೊತ್ತವರಾರುಹೇಳೆನೆ । ಲೆದೆಯೊಳೇಳಲಗುಡಿದಪೊಲುಭಯಗೊಂಡನಾಭೂಪ ॥೧೭॥ ಕೆಟ್ಟೆನೆನುತಂದಳವನಡನೊಡೆ । ಮೆ
ಟ್ಟಿಧುಂಮಿಕ್ಕಿದನುಧರೆಯಲಿ । ಧಟ್ಟಗೆಡೆದನುಭೂಪನಾಭುವನಾರ್ಚಿತನಪದಕೆ ॥ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಲ್ಲೆಂನಘವನರಿಯದ । ದುಷ್ಟನ
ನುಗ್ರಬುದ್ಧಿಯನುನೆರೆ । ಕಷ್ಟನನುಕೈಗಂವ್ಪುದೆಂದನುಹೊರಳಿಚರಣದಲಿ ॥೧೮॥ ಆರುನೀನೆಲೆತಂದೆಕರುಣಾ । ವಾರಿಧಿಯೆ
ತಾನರಿಯದೆಂತೆಂ । ತೋರೆಗೆಡದಡೆಜಡಹುಮಾನಕ್ಷತಿಯಮಾಡಿದಡೆ ॥ ಧೀರನದಲೆಕ್ಕಿಸದೆತಂನಲಿ । ಭೂರಿಕೃಪೆಯನುಮಾಡಿದೇ
ನೀ । ನಾರುಹೇಳೆಂನ್ಯೆಯ್ಯಹೇಳೆಂನರಸಹೇಳೆಂದ ॥೧೯॥ ಜ್ಞಾತತತ್ವರೊಳಾರುನೀಸಾ । ಕ್ಷಾತಕಪಿಲನೊಶುಕನೊಸನಕಸು ।
ಜಾತನೋಸನಕನೊಸನಂದನಮುನಿಯೊತತ್ಪರನೊ ॥ ಭೀತಿತನಗಿಲ್ಲೀಡಸುರವರ । ಜಾತಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿತಾನೀ । ಜ್ಞಾತತ
ತ್ವರಜ್ಞಗಂಜುವೆನೆಂದನವನೀಶ ॥೨೦॥ ಆರುಮುನಿದೇಗುವರುಮೇಣುಶ । ರೀರಬಾಧಕವಲ್ಲದಾತ್ಮನ । ಬೇರುಗೊಲೆಯ
ನುಮಹದಲೀಕ್ರಮದುತೆಮಾಡುವರೆ ॥ ಭೂರಿದಯೆಯನುಮಾಡಿದಡೆಸಂ । ಸಾರಬಂಧಚ್ಛೇದಕಾರವಿ । ಚಾರದಲಿಕಡುಗೇಡಕೆ
ಟ್ಟೆನುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೨೧॥ ಮರವುದಪರಾಧವನುಕೃಪೆಯನು । ಮೆರವುದೆಂನಲಿಮೂಢಮತಿಯಲಿ । ಕುರಿಯಮುಂದಿಕ್ಕಿ
ದಪೆಬಲ್ಲದೆರಸವಿಭೇದವನು ॥ ಮರೆಯಲಾಡಿದಮಾತಿನರ್ಥವ । ನರಿಯಬಾರದುರಾಪಿಯಂದೇ । ನರಿವಪೊಲುಹೊತ್ತಾತನಾರಿದ
ಕರುಣಿಸೂಡೆಂದ ॥೨೨॥ ವ್ಯಕ್ತಿಕೆಯಘಟದಂತೆತೋರ್ಪುದು । ಸತ್ಯವಲ್ಲಿಹಪರವೆನುತಪರ । ತತ್ವಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಲಿಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿ
ಷ್ಣುವೆಂದೆನಿಪ ॥ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಕಪಿಲಯೋಗಿಕು । ಲೋತ್ತಮನಡರುಶನಕೆತಾಸಂ । ವೃತ್ತನಾಗಿಯೆಬಂದೆನೀಸವಧವಿಪ್ರುದಿದ
ನೆಂದ ॥೨೩॥ ರಾಪಿಯಲ್ಲಾಭೂಪನೋಡುವ । ಡೀಶರೀರವಿದಖಿಳಕರುಣಾ । ವಾಸವಾಗಿಹುದಾಗಿಹಉಬರನೆರವಿದೇಹವಿದು ॥
ಈಶರೊಳಗಾನಾರುಹೇಳವ । ನೀಶನೆರವಿಯಸಕಲಕರ್ಮದ । ವಾಸನೆಗಳನಗಿಲ್ಲಜರವೆಯದಾರನೀನೆಂದ ॥೨೪॥ ಜಡವಲಾದೇ
ಹವಿದುತಾನೇ । ನಡೆಯಲರಿಯದುಹೊರುವುದೆಂತೈ । ಪೊಡವಿಪತಿನಿಂನಂದಳವನಿದನಾತ್ಮನಚಲನಲ ॥ ಒಡಲುತನಗಿಲ್ಲೆಂತುಹೇ
ಳ್ವ । ನಡಸುವನುತನುರಹಿತನಾರಿಗೆ । ಪೊಡವಡುವೆಕ್ಷನೆಗೊಂಬರಾರಿದರೊಳಗೆಹೇಳೆಂದ ॥೨೫॥ ನುಡಿಯಲರಿಯನುಕೇಳು
ವಾತನು । ನುಡಿವವನುತಾಕೇಳಲರಿಯನು । ಪೊಡವಿಪತಿನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯನುಧಿಪವಿಚಾರಿದವರಾರು ॥ ನುಡಿಯಲರಿಯನುಕೇಳಲರಿ
ಯನು । ನಡವವನುಬೇರೊಬ್ಬಚಾರನು । ಜಡಿವೆತಾನೆನಲೊಬ್ಬನಾಡಡೆಯೋಗ್ಯವಹುದೆಂದ ॥೨೬॥ ನುಡಿವನೊಬ್ಬನುನಡವ
ನೊಬ್ಬನು । ನುಡಿಯನಾಲಿಸುವಾತನೊಬ್ಬನು । ಹಿಡಿವನೊಬ್ಬನುಬಿಡುವನೊಬ್ಬನುಕಾಯಜಡಮಯವ ॥ ಬಿಡದೆನೋಡುವನೊ
ಬ್ಬಪರಿಮಳ । ದೆಡೆಯತೋರ್ಪವನೊಬ್ಬನನ್ನವ । ನಡಸುವವಮತ್ತೊಬ್ಬನೆಲೆನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥೨೭॥ ಒಬ್ಬನಾನಂದಿಸುವನವ
ರೊಳ । ಗೊಬ್ಬಸಂಸ್ಮರಿಸುವವನಿನಿಬರಿ । ಗೊಬ್ಬನೊಡೆಯನುಸಂಶಯಕೆನಿಶ್ಚಯಕೆವರವನಿತೆ ॥ ಒಬ್ಬಳಿಲ್ಲವಮಾಡಿದವನಾ ।

ನೊಬ್ಬನೆಂಬನುನೆನೆವನನಿತುವ | ನೊಬ್ಬನಿಂತಿದುನೆರವಿಯಲ್ಲಾ ಭೂಪಕೇಳೆಂದ || ೨೮ || ಅರಸಕೇಳೈದೈದುರೂಪವ | ಧರಿಸಿದೇಹವನೈವರಾವಿ | ಷ್ಕರಿಸುವರುತಚ್ಛಿಷ್ಟೈಸ್ತೈವರುಪಾಯುರೂಪಿಗಳು || ನೆರವಿಗೊಬ್ಬನೆಸಾಕ್ಷಿಚೇತನ | ಕರಣವಿರಹಿತನಿನಿತರೊಳಾತಾ | ಹೊರೆಯುವಾನಂದೈಕವಿಗ್ರಹನಾತ್ಮನೋಡೆಂದ || ೨೯ || ಅರಿಗುಪಹತಿಯಾಡುದಿನಿಬರೊ | ಳಾರನೈಕ್ಷನೆಗೊಂಬೆವಾತಿಂ | ಗಾರುಕಂಡವರರ್ಥವನುಬೆಸಗೊಂಬರಾರಿದನು || ಧಾರುಣೀಪತಿಬರಿದೆತತ್ವವಿ | ಚಾರಪರನೆಂದೆಂಬೆಭೂತದ | ಯಾರತಿತನೀಬಿಟ್ಟುವಿಡಿವುದುಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ || ೩೦ || ಆಹಸಾಕ್ಷಿಗಡಾತ್ಮನಾದಡೆ | ದೇಹಧರ್ಮವಿದಾರ್ಗೆತೋರ್ಪುದು | ದೇಹವೇನಿಜಧರ್ಮಭೋಕ್ತೃವೊಜಗಕದೆಂತಹುದು || ದೇಹಿಯನಿಪನಿಜಾತ್ಮನೇತ | ದ್ದೇಹಧರ್ಮಿಯೆನಿಪ್ಪನಿದುಸಂ | ದೇಹವಿಲ್ಲೆಲೆಯಾರ್ಯಸರ್ವಾಭಿಜ್ಞಮತವೆಂದ || ೩೧ || ಕಾದಮಡಕೆಯಲುದಕವಿರಲದು | ಕಾದಡಲ್ಲದೆಮಾಣದಂತಾ | ಕಾದುದಕದೊಳಕ್ಕಿಯಿರಲದುಬೇಯದೇಯಿಹುದೆ || ವಾದುಗುಟ್ಟಲದೇಕೆಸುಖದುಃ | ಖಾದಿತನುಧರ್ಮಂಗಳಾತ್ಮಂ | ಗಾದಡಲ್ಲದೆಮಾಣದಂತಭಿಮಾನಿತಾನಾಗಿ || ೩೨ || ಪ್ರಜೆಗಳಂನೆಲ್ಲರಿಗೆನೆರೆಭೂ | ಭುಜನೊಡೆಯನದರಿಂದಧರ್ಮ | ಧ್ವಜರನಶುಭಾಚಾರನಿಷ್ಠರನೈದೆಶಾಸಿಪ್ಪುದು || ಕುಜನರನುಸದ್ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ | ಸುಜನರನುರಕ್ಷಿಸುತನಡವುದು | ನಿಜವೆನಿಪಸದ್ಧರ್ಮಬಿಟ್ಟಿಗೆಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ || ೩೩ || ನೆಟ್ಟನಾವಂಗಾವಪಥವದ | ಬಿಟ್ಟುನಡೆಯದೆಕಾಪಥವನೆರೆ | ಮೆಟ್ಟದಾಚಾರದಲಿನಡವವರಿಂಗೆಮುರವೈರಿ || ತುಷ್ಟನಹನಘಕುಲವನಿದನೊಡೆ | ಮೆಟ್ಟುವನುತತ್ಪಾದಕಮಲದ | ದೃಷ್ಟಿಕಾವನುಕಂಡೆನಿದಿರಲಿನಿಂನನಾನೆಂದ || ೩೪ || ಅರಸುತಾನೆಂಬಧಿಕಗರ್ವದ | ಗಿರಿಯನೇರಿಮಹಾಂತರನುಗುರು | ಹಿರಿಯರನುಕಂಗಾಣದಿಂದಪರಾಧವನುಮಾಡಿ || ನರಕಗತಿಗಿಳಿವೆಂನನೊಲಿದು | ಧರಿಸಬೇಹುದುಮೂಢನನುದು | ಶ್ಚರಿತನನುಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲೆಂದನವನೀಶ || ೩೫ || ಕ್ಷಮೆಗುಣವಿದಚ್ಚರಿಯೆನಿಂಮಲಿ | ಸುಮತಿಸರ್ವಸಮಾನದಲಿನಿ | ರ್ಗಮಿತನಿಜದೇಹಾಭಿಮಾನರಲಖಿಳವಂದ್ಯರಲಿ || ಕುಮತಿತನದಲಿಮಾಡಿಸದತಿ | ಕ್ರಮವಕೆಡದವರಾರುಗೌರೀ | ರಮಣನಾಗಲಿವಿಷ್ಣುವಾಗಲಿತಾನದಾರೆಂದ || ೩೬ || ಎಂದಡಾಭೂನಾಥನೊಡನಿಂ | ತೆಂದನೆಲೆಯಾಲೆಭೂಪಬಲ್ಲವ | ರಂದದಲಿಧಿಟಮಾತನಾಡುವೆತತ್ವನಿಪೆಯಲಿ || ನಿಂದವನುನೀನಲ್ಲನೀನೇ | ನೆಂದಡೀವ್ಯವಹಾರವಾತ್ಮನ | ಲೊಂದಲರಿವುಸೆಕೇಳುಮಾತಿಂಗುತ್ತರವನೆಂದ || ೩೭ || ದೇಹವಿದುಜಡವಹುದುನಿಸ್ಸಂ | ದೇಹವೀಜಡದೇಹಧರ್ಮ | ವ್ಯೂಹಕೋರಿದಡಾತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಕವಾಗಿಸದ್ಧರ್ಮ || ದೇಹಿಯೆಂಬುದುನಿಂನಮಾಯಾ | ಮೋಹದೃಷ್ಟಿಗೆಕಂಡುದಲ್ಲದೆ | ದೇಹಸಾಕ್ಷಿಗೆದೇಹಧರ್ಮವದೆಂತುಹೇಳೆಂದ || ೩೮ || ಸಾವಯವಮಾದಕ್ಕಿಜಲದಲಿ | ಸಾವರಣವಾಗಿರಲುಘಟದಲಿ | ಬೇವುದೇನಚ್ಚರಿಯೆಪರಿಮಿತವಾಗಿಪಾತ್ರದಲಿ || ಸಾವಯವನಲ್ಲಾತ್ಮನದ್ವಯ | ನಾವರಣಮುಂನಿಲ್ಲಪರಿಪೂ | ರ್ಣಮಬೋಧಾಂಬುಧಿಗದೆತ್ತಣಬೋಧೆಹೇಳೆಂದ || ೩೯ || ಆದಡೆಂತೆಲೆಯಾರ್ಯದುಃಖಿತ | ನಾದೆನಾನಿಂನವರಭವದಲ | ನಾದಿಯೆನಿಪಾತ್ಮನನುತಿಳಿದುವಿಮುಕ್ತನಹೆನೆಂಬ || ಆದರೋಕ್ತಿಯಲಖಿಳದಲಿನಿ | ರ್ವೇದವನುನೆರೆಮಾಡಿಮುಕ್ತಿಯ | ನಾದರಿಸುವಮುಮುಕ್ಷುಜನಕಿಂನೇನುಗತಿಯೆಂದ || ೪೦ || ದುಃಖಿತನುತಾನೆಂಬನೋಮೋ | ಣ್ದುಃಖಿತಾನಲ್ಲೆಂಬನೋಧಿಟ | ದುಃಖವೇತಾನೆಂಬನೋನಿಶ್ಚಯವಹೇಳೆನಗೆ || ದುಃಖಿತನುತಾನೆಂಬಡಾತ್ಮನು | ದುಃಖರೂಪನೆಯಲ್ಲಕೇಳೆಲೆ | ದುಃಖಿತನೆನಿಪ್ಪಿತನುಮಾತ್ರಕನಾದನೆಂಬಂತೆ || ೪೧ || ದುಃಖಿತಾನೆಂದೆಂಬಡಾತ್ಮನು | ದುಃಖರೂಪನೆಯಲ್ಲತನಗಾ | ದುಃಖವುಳ್ಳೊಂನವರವೇದುಃಖತ್ವಬಳಿಕಿಲ್ಲ || ದುಃಖವದುಪರಿಹರಿಸಲಾತ್ಮನು | ದುಃಖಿತಾನೆಂತಹನುತಾನೇ | ದುಃಖವಾದಡೆಬಳಿಕದಕೆಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲೆಂದ || ೪೨ || ದುಃಖಿತಾನೆಂದೆಂಬನಲ್ಲದೆ | ದುಃಖತಾನೆಂದೆಂನನದರಿಂ | ದುಃಖಿತನಪದುಪಾಧಿಧರ್ಮವೆನಿಪ್ಪದಾತ್ಮಂಗೆ || ದುಃಖವನುಸುಖದಂತೆತಾನೇ | ದುಃಖವಾದಡೊಡಂಬಡುವನಾ | ದುಃಖವೇನೂಯಿಲ್ಲಸುಖಮಯನಾತ್ಮನೋಡೆಂದ || ೪೩ || ಆದಡಾನೆಲೆಯಾರ್ಯಸುಖಿಯಂ | ತಾದಪೆನುಕರುಣಿಸುವುದಧಿಕದ | ಯೋದಧಿಯೆಲೋಕೈಕಹಿತವಿಗ್ರಹನೆನಿಂಮಡಿಯ || ಪಾದಸೇವಕನಾನುಭವಭಯ | ಭೇದಿತಗೆಸಂಸಾರದುಃಖವಿ | ಷಾದಿತಂಗೊಲಿದಭಯಹಸ್ತವನೀವುದೆನಗೆಂದ || ೪೪ || ಆದಡೇನೆಲೆಭೂಪನೀಸುಖಿ | ಯಾದಪೆಯೊಮೇಣಲ್ಲದಡೆಸುಖ | ಮಾದಪೆಯೊಸುಖಿಯಹಡೆಸುಖವುಳ್ಳಾತನೀನಾಗಿ || ಆದಸಿದ್ಧಿಯದೇನುಗುಣಗುಣಿ | ವಾದವೀಪ್ರತಿಪಂನವದುಸುಖ | ವಾದವೇನೆನಿಪುದುಸಹಿತಸಹನೀಯನಲ್ಲೆಂದ || ೪೫ || ಆದಪೆನುಸುಖವೆನಲುಮುಂನೇ | ನಾದವನೊಸುಖವಲ್ಲವಿದುಮಾ | ಗ್ವಾದಮಾತ್ರವೆಯಲ್ಲದರ್ಥವಕಾಣಿಸುವಡರಿದು || ಆದಸುಖವಾದರಿವುನಿಜವೆಂ | ತಾದಪುದುಕೇಳಾದುದೆನಿಸದ | ನಾದಿಸಿದ್ಧಾನಂದವಿಗ್ರಹನಾತ್ಮನೋಡೆಂದ || ೪೬ || ಜಾತಿವಿಪ್ರನೆಕೆನಸಿನಲಿಸಂ | ಜಾತನಾದಡೆಶೂದ್ರನಂತಿರೆ | ಜಾತಿವಿಪ್ರನೊಶೂದ್ರನೋತದ್ಭ್ರಾಂತಿನೆರೆತಿಳಿಯೆ || ಜಾತಿವಿಪ್ರನೆಯಾದಪೆನೆನು | ತ್ತಾತುರಿಸುವನೆಯಾತ್ಮದಲಿಸಾ | ಕ್ಷಾತ್ಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖಮಯವೆಜೀವರಿಗೆನಿಜ

ವೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಈವಿವೇಕವಿದಾತ್ಮವಿಸ್ತರ । ಸೇವೆಯಿಂದಲ್ಲದೆನಿಜೇಚ್ಛೆಯ । ಲಾವದೇವಂಗಾದಡಾಗದುಭೂಪಕೇಳಿದನು ॥ ತನ ನರಿವನುಭವವೆನಿಪ್ಪಮ । ಹಾವಿಪಿನವನುಕಳೆವನಾತನು । ಕೇವಲಾನಂದಾನುಭವನಿತ್ಯಾತ್ಮಮಯನಾಗಿ ॥ ॥ ೪೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೩೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಧೀರವೀರನುವಿಸ್ತರಿಪಿಸಂ । ಸಾರವಿಪಿನಭ್ರಮಣವನುಸಾ । ವೀರಪತಿಯನುಬೋಧಿಪಿದನ
ವಿನಾಪಿನಿಜಪದವ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಎಂದಪವನಿಪನೆರಗಿಚರಣ । ದ್ವಂದದಲಿಬೆಸಗೊಂಡನೆಲೆಮುನಿ । ವಂದ್ಯಕರುಣಿಸುಭವವಿಪಿನವೆಂಬೇನುತನ ಗಿದನು ॥ ಹೊಂದಿಹುಟ್ಟುವಹುಟ್ಟಿಹೊಂದುವ । ದಂದುಗದದುಃಖವನುಪರಿಹರಿ । ಸೆಂದೆನಲು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಿಂತೆಂದನವಧೂತ ॥ ಅರಸಕೇಳತಿಗಡಿಗೆಸಾವುತ । ಮರಳಿಹುಟ್ಟುತಯೋನಿಮುಖದಲಿ । ತಿರುಗುತಿಹುದೇಭವವಿದೇದುರ್ಗಮಮಹಾವಿಪಿನ ॥ ಅರಿ ಗಳರುವರುಕಳ್ಳರದರೊಳು । ಪರಿಕಿಸಲುಕಾಮಾದಿಗಳುಕಂ । ಡರನುಸುಲಿವರುಸುಕೃತಧನವೆನುಕಾನನಾಂತದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಕಾ ಣುತವೆಕೆಲಕೆಲರುಪುತ್ರರು । ರಾಣಿಯರುಬಾಂಧವರುಮಿತ್ರರು । ಮಾಣದತಿಶಯದುಃಖದಿಂದಾರ್ಜಿಪಿದನಿಜಧನವ ॥ ಪ್ರಾಣವ ನುಕೊಂಬಂತ್ರಕೆ ಕೊಂಬರು । ಹೂಣಿಗರುಪರಲೋಕಹಿತಸಂ । ಶ್ರೇಣವಾಗಲುಹುಲಿಕರಡಿನಾಯ್ನರಿಗಳದರೊಳಗೆ ॥ ೩ ॥ ದಟ್ಟ ವಿಪಿದಜ್ಞಾನತಿಮಿರದ । ಧಟ್ಟುಮಾರ್ಗವಕಾಣಲೀಸದು । ಮೆಟ್ಟಿಕೊಲುವವಮೃತ್ಯುಜಗತಾಪತ್ರಯಂಗಳವು ॥ ಅಟ್ಟಸುಡು ವವುಕಾಳುಗಿಚ್ಚುಗ । ಳಟ್ಟಹೆಜ್ಜೆಯಮರಳಲೀಸವು । ಕಟ್ಟುವವುನುಮತಾಮಹರಪಾಶಂಗಳದರೊಳಗೆ ॥ ೪ ॥ ಮಶಕದಂಶಕ ಮಾನದುರ್ಜನ । ವಿಸರವದರೊಳುಸುಳಿವವರಬಾ । ಧಿಸುವವೀಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯರಹಗಂಧರ್ವನಗರಿಯಲಿ ॥ ತೃಷೆನೊಡಲುವಿಷಯಾ ಭಿಲಾಷೆಯು । ಬಿಸಿಲಹೊಳೆಯೊಳಗಾಡಲೆಂದೀ । ಪ್ಸಿಸಿಪರಿಭ್ರಮಿಸುವನುಮಾಯಾಮೂಢಮತಿಯಿಂದ ॥ ೫ ॥ ಲೋಲಲೋಚ ನೆಯಾಬಶಂಟರು । ಘಾಳಿಯಿಚ್ಛೆಗೆಸಂದುತತ್ಸಂ । ಮೇಳನದರಜವಾತ್ಮವಿಜ್ಞಾನಾಕ್ಷಿಯೊಳುಬಿದ್ದು ॥ ಆಲಿಸದೆಸದ್ಧರ್ಮಸಾಧುವಿ ಶಾಲಮರಿಯಾದೆಯನುಕಾಣದೆ । ಗಾಳುವರಿವುತ್ತಿಹನುಭವವಿಪಿನಾಂತರದಲೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಭೀಕರವೆನಿಪ್ಪಹಿತನೃಪಮುಖ । ರೀ ಕತೋರಭೂಕರವಗಳ । ನಾಕುಳನುಕೇಳುತ್ತಬೇವುತತಂನಮನದೊಳಗೆ ॥ ಸಾಕೆನುತ್ತವೆಧರ್ಮಪಥವನು । ನೂಕಿತಾತಸ್ಕರಸಮಾ ನಾ । ಲೋಕಸಂಮತಮೆನಿಪಪಾಷಂಡವನುಕೈಕೊಂಬ ॥ ೭ ॥ ಅಂನವಿಲ್ಲದಡಕಟತಿಂಬನು । ತಂನಸತಿಸುತಬಂಧುವರ್ಗವಿ । ದೆಂನದಾಕ್ರೋಶಿಸಿತದಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ ॥ ತಂನುದರಪೋಷಣಕೆಕುದಿವುತ । ತಂನಸಂಚಿತವಿತ್ತನಾಶವಿ । ಪಂನಮಾಡಿನಿಂ ದಿಸುತತಂನನುಮರುಗಿಬಿಸುಸುಯ್ವ ॥ ೮ ॥ ತೀರ್ಥರಾಜಪಿಶಾಚನೃತನಿಜ । ವಿತ್ತಜೀವನನಾಗಿಮಿಗೆಮರು । ಗುತ್ತಮೂರ್ಛಿ ತನಾಗಿಪೆಣನಂದದಲೆತನಿಗೆಡದು ॥ ಹೊತ್ತುವೆದೆಯಲಿವಿವಿಧಚಿಂತ್ರೋ । ದ್ವೃತ್ತದಾವಾಗ್ನಿಯಲಿಕಳವಳ । ಸುತ್ತತೊಳಲುತ್ತಿಹನು ಘನವೋಹಾಂಧಕಾರದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಒಂಮೆಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಶ್ರಮದಸೆ । ತ್ಕರ್ಮಗಿರಿಯನಡದುರ್ದುಷ್ಕರ । ಧರ್ಮದಾಯಾಸವನುನೆ ನೆದಲ್ಲಿಂದಕೆಳಗಿಳಿದು ॥ ದಾರ್ಮನಸ್ಯದಲಿಹನುಮಗುಳೊಂ । ವ್ಮೊಂಮೆದುರ್ಜನದಂಡಶೂಕವಿ । ಘೂರ್ಮಿವಿಹ್ವಲನಾಗಿಕೆಡವ ನುಬಹೆಳಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ರೋಗಕಂಟಕನಿಕರಕೀಲಿತ । ನಾಗಿಸರ್ವಾಂಗದಲಿವಿಹ್ವಲ । ನಾಗಿದುಃಖಿತನಾಗಿದುರ್ಭಗ ನಾಗಿಮರುಳಾಗಿ ॥ ಭೋಗವರ್ಜಿತನಾಗಿವಿವಿಧೋ । ದ್ಯೋಗನಿರ್ಜಿತನಾಗಿಮೃತಸಮ । ನಾಗಿಜೀವಿಸುತಿಹನುಗೃಹಗಂಹರದ ಲೊಂಮೊಂಮೆ ॥ ೧೧ ॥ ಪರಧನಕೆಪರಸತಿಗೆಕಾಮಾ । ತುರಪಿಶಾಚಗೃಹೀತನೆರಗುತ । ಪರಕೃತೋಪದ್ರವದಲಧಿಕಾವಜ್ಞೆಗೆಡೆ ಯಾಗಿ ॥ ಪರಿಪರಿಯಿವಿಷಯಾಭಿಲಾಷೆಯ । ತರುಕುಸುಮಲಾಭದಲಿಮರುಗುತ । ತಿರುಗುವನುಕಂಗೆಟ್ಟುಭವವಿಪಿನಾಂತರಾಳ ದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಆಲಯದವಿಷಯಾಂಧವೆನಿಸುವ । ಹಾಳುಭಾವಿಯನರಿತಭಯದಲಿ । ಬೀಳುತಲೆಭೀಕರವೆನಿಪಕಾಳಾಹಿಯನು ಕಂಡು ॥ ಏಳಲಾರದೆಬೀಳಲಾರದೆ । ಜೋಲುತಿಹನಾಯುಷ್ಯಲತೆವಿಡಿ । ದಾಲಿಸದೆಪಾತಕನಮೇಲಿಲಿಕಡಿವುತಿರಲದನು ॥ ೧೩ ॥ ವಾತವರ್ಷಾತಪಹಿಮಾನೀ । ವ್ರಾತಭೇತಾಳಾದಿಭಯದುಃಖಾ । ತಿಶಯಮಾತ್ಸರ್ಯಶೋಕಾಮರ್ಷಶತ್ರುಭಯ ॥ ಜಾತರಾಗದ್ವೇಷ ವೈರಿವಿ । ಘಾತಿಭಯದೇಹಾಭಿಮಾನೋ । ದ್ಧೂತಭೂತಪ್ರೇತಭಯವದರೊಳಗೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಜನನಮರಣವ್ಯಾಧಿದುಃ ಖ । ಧ್ವನಿತಭಯವೀಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸಾ । ಜನಿತಭಯಭಂಗುರಧನಾಯುರ್ಬಲವಿನಾಶಭಯ ॥ ಘನಜರಾಭಯಜಾತಿಭಯದು । ರ್ಜನರಭಯದುಸ್ಸಂಗಭಯಮೆಂ । ಬಿನಿತುಭಯಗಳಿಗೊಬ್ಬನೇಗುರಿಯಾಗುತಿಹನೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಕೊರಳಲಿಕ್ಕಿಹವೆರಡುನೃಪದು ರ್ಧರವೆನಿಪಪಾಶಂಗಳೊಂದಂ । ಬರಕೆತೆಗವುದುಮೇಲೆಲೋಕಾಂತರದಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ನರಕಗತಿಗಳಿಗೊಂದಧೋಮುಖ । ದಿರವಿ ಗೆಳವುದುಪಾಶವೆರಡನು । ಪರಿಹರಿಸಿದಲ್ಲದೆಭವಾಟವಿಚಾರವರಿದೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ನೀರುನೆಳಲುಗಳಿಲ್ಲಕುಳಿತವ । ರಾರಸಂಶ್ರಯ

ವಿಲ್ಲಪುಣಲಾ । ಪಾರವದರೊಳಗಿಲ್ಲವಿಶ್ರಾಮಕ್ಕೆತೆರಹಿಲ್ಲ ॥ ಘೋರವೆನಿಸುವವಿಷ್ಣುಮಾಯಾ । ನಾರಿತಾನದಕೊಡತಿಹೊಕ್ಕಡೆ ।
ಬೇರುಗೊಳಿಯನುಕೊಲುವರವರಿವರೆಂನದದರೊಳಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಅರಿದುಮರದೊಂವೆಂಮೆಷ್ಠಾಪಿಯ । ಉರಿದುಬೇಪುತಪೋದ
ಕುಳ್ಳುತ್ತಲೆ । ಮರುಗಿಮನದಲಿಹೊರಳ್ವಕೆಡಪುತಲೊದದುಕೊಳುತಲ್ಲಿ ॥ ಗುರಿಯನೊಡ್ಡಿಯೆಗುಂಪಿಡಾಯ್ಕ್ಯವ । ಬರಶಿಖಿಲಮಾ
ಯಾಂಗನೆಯಮೈ । ಗೊರಗುವನುಬಳಿಮಲ್ಲಿಕಂಟಕಪ್ರಣಗತರಾಗಿ ॥ ೧೮ ॥ ನೆಳೆಯಕಾಣದೆಬಾಯಬಿಡುತಲಿ । ತಳಿಹುಳ್ಳತ
ನಾಯಂತ್ರತಿರುಗುವ । ತಲೆಯನೊಲಪುತಪಾಪಿಧಿಯೆಪಾಯೆಂದುಚಿಂತಿಸುತ ॥ ಕಾಲಿಡಲುತ್ತರಹಿಲ್ಲಕಂಗಳು । ತೇಲುವಡೆಮಡೆ
ಯಿಲ್ಲಕರ್ಣಕೆ । ಕೇಲನಿಕ್ಕಿದಳಬಲೆಹೊರವಡಲಿಲ್ಲಮಾರ್ಗಗಳು ॥ ೧೯ ॥ ನೀರತಾನಿಂನೇನುರೂಪವ । ತೋರುವಳೊರೂಪಾ
ತಿಶಯವಹ । ತೋರಿಕೆಯಲೆಸದಿಹಳೊಭಾರಿಯಪುಷ್ಪರಚನೆಯಲಿ ॥ ನೀರರಿಂನಾರುಂಟೆನುತತನು । ಸಾರವನುಬೀರುವಳುಮಂ
ನ್ಮಥ । ತೂರುಗಣೆಗಾಹ್ವಾನಿಸಿತ್ರೊಮಾಯಾಂಧನಿಜಮನವ ॥ ೨೦ ॥ ಹರಿಯನೆಸವೆನೆನಲ್ಕಮನವಂ । ಹಿಯಬಿಡದಾಳುವ
ಳುತಾನೀ । ಹರಿಯಚರಿತವಕೇಳಲೀಯ್ಯಳುಹರಿವನದಿಗಳಲಿ ॥ ಹರಿದುಹೋಗಿಯೆಮುಳುಗಲೀಯಳು । ಕೊರಳಗೊಯ್ಕ್ಯಯ
ಕಾಟದಲಿನೆರೆ । ಕರುಣಿಪರಮಾತ್ಮನನುಕಾಣದೆಬಳಲುತಿಹರೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ತಪಸಿಗಳುಕೆಲರುಂಟುಅದರೊಳು । ಶ್ವಪಚರಥ
ಮರುಪುಂಟುಸಂಸಾ । ರಿಕರಪರಿಮಿತರುಂಟುಕಾಮಾಂಧಕರುಕೆಲರುಂಟು ॥ ಗುಪಿತಕಾರರುಪುಂಟುವಿಕಾರಿದ । ರುಪವೆಯಲಿನೆ
ಲೆಗೊಡದರುಂಟು । ಜಪಳೆಹೊಳದಂದನನುಕಾಬರುದಿವ್ಯಯೋಗಿಗಳು ॥ ೨೨ ॥ ಆರುವನುಲೆಕ್ಕಿಸಳುನಿಜಪರಿ । ಮಾರವೆನಿ
ಸುವವಿವಿಧವಿಷಯವಿ । ಹಾರಿಗಳೆನಿಪ್ಪಭಯಕರಣಾನೀಕಶಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಸಾರಿದವರಿಹಪರಸುಖೋಚಿತ । ಸಾರವನುಪರಿಹರಿಸಿ
ಭವಕಾಂ । ತಾರದಲಿಕಂಗೆಡಿಸಿಕಾಡುವಳರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಒಡೆಯನಾಳ್ವಳನಲ್ಲದಂನ್ಯರ । ನೆಡಹಿಕಾಣಳುಪತಿಯಮಾ
ರ್ಗಗೆ । ಸೆಡೆದುಕೆಲಸಾರುವಳುಪತಿಪದಭಕ್ತರನುಕಂಡು ॥ ನಡುಗುವಳುತಾದಾತ್ಮ್ಯವಡದವ । ರಡಿಗಳಿಗೆಬೆಸಗೈವಳವಳಿ ।
ಗಡಣಗೊಂಬಮಹಾತ್ಮರಿಗೆಮೈವಳಿಯೊಳ್ಳಹಳೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಹರಿಪರಾಯಣರೆಂದಡವರನು । ನೆರಪುಸಂಬಳಸಹಿತಮಂನಿಪಿ ।
ಪರತರಾತ್ಮಾನಂದಪದವೆಂಬೂರಹೊಗಿಸುವಳು ॥ ಹರಿಪರಾಙ್ಮುಖರೆಂದಡವರನು । ಪರಿಪರಿಯಭವದುಃಖಮಯಸ್ಥಾ । ಗರದ
ಲದ್ದುವಳೀಳದಂತವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತವಶೇಷದೋಷಾ । ಸ್ಪದವೆನಿಪಭವವಿಪಿನವನುಹೊ । ದ್ದದೆಹೊಗದೆ
ಹರಿಪಾದಕಮಲಪರಾಗರತನಾಗಿ ॥ ಒದಗುದುಸ್ತರಕಾಲಕರ್ಮ । ಘದಕವಾಟವನಾತ್ಮಸುಖಮಯ । ಪದವೆನಿಪಪುರಪೊಗು
ಪುದಕೆತೋಳ್ಭಯದಲಿಹುದೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಇದುದೊರಕದೆಲೆಭೂಪತಪದಿಂ । ಮುದಿತವಿದ್ಯಗಳಿಂದತಂನಯ । ಸದನವನುಹೊರ
ವಂಟುತೀರ್ಥಾಟನವಮಾಡಿದಡೆ ॥ ಇದುಹುತಾಶನಸೂರ್ಯಮುಖ್ಯ । ತ್ರಿದಶಪೂಜೆಗಳಿಂದದೊರಕೊ । ಳ್ಳದುಮಹೋತ್ತಮರಂ
ಘ್ರಿತೀರ್ಥಸ್ನಾನಶೂನ್ಯರಿಗೆ ॥ ೨೭ ॥ ಆಮಹಾತ್ಮರಸಂಗದಲಿಸು । ಕ್ಷೇಮಕರವೆಂದೆನಿಪಹರಿಗುಣ । ನಾಮಕೀರ್ತನಪುಣ್ಯ
ಕೀರ್ತಿಕಥಾಶ್ರವಣನೆಂಬ ॥ ವ್ಯೋಮಗಂಗೆಗಳಾಶ್ರಿತಾಘ । ಸ್ತೋಮನಿರಸನಹೇತುಗಳುನಿ । ಸ್ಸೀಮನದರೊಳುಮಿಂದಡಹು
ದುವಿಮುಕ್ತಿಪಥವೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಮುಂನತಾನೆಲೆಭೂಪನೃಪಗು । ತ್ಸಂನನಾದೆನುವೃಷಭದೇವನ । ಮಂನಣೆಯಹೆಂಮಗನು
ಭರತನೆನಿಪ್ಪುದಭಿಧಾನ ॥ ಉಂನತಾಖಿಳರಾಜ್ಯವನುತೊರ । ದೆಂನೊಡೆಯನಚ್ಯುತನಕಾರು । ಣ್ಯಾರ್ಣವನಕಾಲ್ಪಿಡಿದುಭಜಿಸು
ತ್ತಿರ್ದೆನಾನೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಇರಲುಬಂದುದುಮಾರಿಮೃಗವಧು । ಹರಿವನದಿಗಾಸತ್ತುಗರ್ಭಿಣಿ । ಭರದಲುದಕವಕುಡಿವುತಿರಲಾಯ್ತೊಂ
ದುಸಿಂಹರವ ॥ ಉರವಣಿಸಿಹಾರಿದುದುಭಯದಲಿ । ಧರೆಗೆಬಿದ್ದುದುಗರ್ಭಜಲದಲಿ । ಕರುಣಿಕಾಣುತನೆಗಹಿಕೊಂಡೆನುಸಾವಶಿಶು
ಮೃಗವ ॥ ೩೦ ॥ ಆದರಲಾಲನಪೋಷಣಾಸಂ । ಗದಲಿಕೆಟ್ಟುದುತಂನತಪಹರಿ । ಪದಸಮಾರಾಧನೆಗಳಂತರಿಸಿದಪುಮಾನದೊಳಗೆ । ತ
ದನುರಾಗವ್ಯಾಧಿಬೆಳದುದು । ಹೃದಯಕಲುಷಿತವಾಯ್ತುಪ್ರಾರ । ಬ್ಧದಲಿತಚ್ಚಿಂತೆಯಲಿದೇಹತ್ಯಾಗವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಹುಟ್ಟಿದೆನು
ಮೃಗವಾಗಿಮೃಗವನು । ನೆಟ್ಟನೇಧ್ಯಾನಿಸುತಹರಹರ । ಕೆಟ್ಟಕೇಡನದೇನನೆಂಬೆನುಪ್ರಾರಬುಧಗತಿಯ ॥ ಬಿಟ್ಟಡಾನೆಂನುವನು
ತಾನಿಳೆ । ಬಿಟ್ಟುದಿಲ್ಲೆಲೆಭೂಪಹರಿಪದ । ವಿಸ್ಟರದನಿಜಭಕುತಿದೇಹಾಂತರದಲೆನಗೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಕರುಣಿಪಿದನೆನಗಲ್ಲಿಜಾತಿ । ಸ್ಮ
ರತೆಯನುಮುರವೈರಿಕರುಣಿಗ । ಳರಸನೆಂನನುತ್ತಂನದಾಸನೆನುತ್ತಪತಿಕರಿಸಿ ॥ ಅರಸಕೇಳಾಮೃಗಶರೀರವ । ಪರಿಹರಿಸಿಬಳ್ಳಿ
ಕಾಂಗಿರಸಭೂ । ಸುರನಬಸುರಲಿಬಂದೆನೀಭವದೊಳಗೆತಾನೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಬೆಂಬಿಡದೆಹರಿಭಕ್ತಿತಂನನು । ನಂಬಿದವರನುತಡಿಗೆ
ಚಾಜುವು । ದೆಂಬುದನುನೆರೆಮೆರದುತತ್ವಜ್ಞಾನದೀಪವನು ॥ ತುಂಬಿದಳುತಂನೊಳಗೆಕರ್ಮಕೆ । ಡಂಬವಿಧ್ವಂಸನವನದನೇ ।
ನೆಂಬೆನೀಭವವಿಪಿನವನುಹೊರವಂಟೆನಾನೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಭೂಪನೀನದರಿಂದಸತ್ಸಂ । ಗೋಪಜಿತವಿಜ್ಞಾನನಿರ್ಮಳ । ದೀಪದ
ಲಿಭವವಿಪಿನದಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನು ॥ ಲೋಪವನುನೆರೆಮಾಡಿಭವಭಯ । ತಾಪವಿರಹಿತನಾಗಿನಿತ್ಯಸು । ಖೋಪಲಬ್ಧಿಯೆನಿ
ಪ್ಪನಿಜಪದದೊಳಗೆನಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಎಲ್ಲತಂನಲಿತಾನೆತೋರ್ಕೆಗ । ಳಿಲ್ಲಿಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಕನನುಳಿ । ದಿಲ್ಲತೋರ್ಪುದುಮೃತ್ತಿಕೆ
ಯಘಟದಂತೆನಿಜದೊಳಗೆ ॥ ತಿಳಿಯವನ್ಯೆಯುದ್ಧವುದುತಿಳಿದಂ । ಗೆಲ್ಲತಾನೆಂಬೆರಡುತೋರ್ಕೆಗ । ಳಿಲ್ಲದಮಳಜ್ಞಾನಸುಖಪರಿಪೂ

ರ್ಣನಿವನೆಂದ ॥೩೭॥ ಮರೆದುಭವದಲಿಬಂದೆನಿಂನಗ । ಮರಿದುಮುಕುತಿಗೆಸಂದೆನೆಂಬುದು । ಬರಿಯುಮಾತಿನಬಳಕೆಯುಲ್ಲದೆಪೂ
ರ್ಣಸುಖಮಯುಗೆ ॥ ಅರಿವುಮರನೆಗಳುಂಟೆನೃಪನೇ । ಸರಲಿಹಗಲಿರಳುಂಟೆನಿಂನಲಿ । ನೆರೆವಿಚಾರಿಸಿನೋಡುನಿಂನಿಂದಂನ್ಯವಿ
ಲ್ಲೆಂದ ॥೩೮॥ ಮೆಟ್ಟಿಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭನಿ । ಕೃಷ್ಟಮದಮತ್ಸರದರಿಪುಗಳ । ಧಟ್ಟನಾತ್ಮಜ್ಞಾನಬಲದಲಿಭೂತಮೈತ್ರಿ
ಯಲಿ ॥ ಹುಟ್ಟಿಸಾವಭವಾಟವಿಯುಕೆಡು । ವಟ್ಟಿಯುನುಕಳ್ದಚಲಪದದಲಿ । ನೆಟ್ಟನಚಲಿತನಾಗಿನೆರೆಸುಖಿಯಾಗುಹೋಗೆಂದ ॥
ಇಂತೆನಲುತಲೆವಾಗಿನೃಪಭೂ । ಕಾಂತನೆರಗಿದನಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ । ಕಾಂತನಂಘ್ರಿಗೆಕಡಲುಪರಿವಾನಂದಬಾಷ್ಪದಲಿ ॥ ಸಂತತೋದ್ಗ
ತಪುಳಕಭಾರಾ । ಕ್ರಾಂತಕಾಯನುಕರುಣಿಸಿವಿರೆನ । ಗಂತವಿಲ್ಲದಮುಕುತಿಸುಖಸಂಪದವನೆನಗೆಂದ ॥೩೯॥ ಅಕಟಮಾನು
ಷಜನ್ಮವಿದುಸಾ । ಧಕವಲಾಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ । ಸುಕರವಿದರೊಳುಕಾಯಕರಣಕಳಾಪಸಾಮರ್ಥ್ಯ ॥ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರೆತ್ರೋ
ಪ್ರದಖಿಳಾ । ತ್ಮಕವೆನಿಪನಿಜತತ್ವವಮರ । ಪ್ರಕರಪಾವನಜನ್ಮಕೋಟಿಯುಲೇನುಫಲವೆಂದ ॥೪೦॥ ಇಲ್ಲಿಲೈಸ್ವರ್ಗಾದಿಪದ
ವಿಗ । ಳಲ್ಲಿನಿಂಮಂದದಮಹಾತ್ಮರು । ದುರ್ಲಭವೆನಿಪ್ಪೀಮಹಾಪಾವನನಸಮಾಗಮನ ॥ ಕಲ್ಲುಕೊರಡುಗಳಂತೆಬದುಕಿದ । ಫ
ಲ್ಲಿಫಲವೇನಕಟಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನನಿಜಪಾದಪಲ್ಲವಭಕ್ತಿಶೂನ್ಯರಿಗೆ ॥೪೧॥ ಘಳಿಗೆಯರಡರಲಾಯುತ್ತಿನಿಂಮಡಿ । ಗಳಸಮಾಗ
ಮನಪ್ರಸಂಗದ । ಸುಲಭಸುಕೃತದಸಿದ್ಧಿತಂನಯುಮನದಸಂಶಯುವ ॥ ಕಳದುನಿತ್ಯಸುಖಾನುಭವಪದ । ದೊಳಗೆನಿಲಿಸಿದುದೇನ
ಜನ್ಮದ । ಫಲಸಮಗ್ರವೆನಲ್ಕೆಸಲೆಸಂಪಂನವಾಯ್ತೆಂದ ॥೪೨॥ ಆವರೂಪಿನಲಾವಲೀಲೆಯು । ಲಾವಪರಿಯಲಿಸಕಲಪೃಥ್ವೀ ।
ಪಾವನರುಚರಿಸುವರೊಹರಹರಬಲ್ಲರಾರದನು ॥ ಆವಗಹನವ್ರೊಯೋಗಿಗಳನಿಜ । ಭಾವಸಂಗತಚರಿಯೆಯೆನುತವೆ । ಭೂವರ
ನುಸತ್ಕರಿಸಿಬಲವಂದೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡ ॥೪೩॥ ಅರಸಕೇಳಂತವನಿಪತಿಯನು । ಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಲಿಬೋಧಿಸಿ । ಮರಳಿಯೋ
ಗಿಗಳರಸನಂಗೀಕರಿಸಿಮೌನವನು ॥ ಪರಮಪಾವನಮೂರ್ತಿಧರೆಯಲಿ । ಚರಿಸುತಿರ್ದನುಸಕಲಜೀವರ । ಭರಿತಪುಣ್ಯದಪುಂ
ಜದಂತಿರಲನಭಿಮಾನದಲಿ ॥೪೪॥ ಅತ್ತಲಾಸೌವೀರಪತಿನಿಜ । ತತ್ವವನುನೆರೆತಿಳಿದುಜಲಧಿಯು । ನುತ್ತರಿಸಿದವನಂತೆನಿರ್ಭಯ
ನಾಗಿನಿಜದೊಳಗೆ ॥ ಅತ್ಯಧಿಕಸಂಪಂನಮತಿಕೃತ । ಕೃತ್ಯನಾದನುಭರತನಂತಿರೆ । ಮೃತ್ಯುವನುಕೆಡೆಯೊದೆದುನಿಂದನುಯೋಗ
ರಾಜ್ಯದಲಿ ॥೪೫॥ ಆವನೈತ್ರಿಜಗದಲಿಹೋಲುವ । ದೇವನಾಭರತನನುತ್ರಿಭುವನ । ಪಾವನಾಮಳಚರಿತನನುಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿನ
ಡೆದ ॥ ಭೂವರರೊಳಾರುಂಟುಸರಿಸಂ । ಭಾವನೀಯ್ಯರುಗರುಡದೇವನ । ನಾವಪಕ್ಷಿಗಳಮಗಮಿಸುವವ್ರನೃಪತಿಹೇಳೆಂದ ॥
ಪರಮಮಂಗಳಸಿದ್ಧಿಕರವಿದು । ಪರಮಪಾವನಕೀರ್ತಿಕರವಿಹ । ಪರಕೆಹಿತಕರವಖಿಳವಾಂಛಿತಸೌಖ್ಯಸಿದ್ಧಿಕರ ॥ ಧರೆಗಿದೇ
ಶ್ರೀಕರಸದಾಯುಃ । ಕರಶುಭಂಕರಶುದ್ಧಿಕರನಿಜ । ಕರತಳಾಯುತಮುಕ್ತಿಸಂಪತ್ಕರವಿದೇಯುಂದ ॥೪೬॥ ಅರಸಕೇಳೀಭರ
ತಯೋಗೀ । ಶ್ವರನಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರವಿದನಾ । ದರದಲೋದುವಕೇಳುವತಿಶಯಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ ॥ ದೊರಕುವುದುಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗ
ಳುರುದಯಾನಿಧಿಸಕಲಜಗದೀ । ಶ್ವರನೆನಿಪನಿತ್ಯಾತ್ಮವಿಶ್ವಂಭರನಕರುಣದಲಿ ॥ ... ॥೪೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೭೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಪರಮಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರವನೀ । ಶ್ವರರುಮೆರದರುವಂಶಪಾರಂ । ಪರೆಯಲನುಪಮಧರ್ಮ
ನಿಷ್ಠರುಮನುಮಹೇಶ್ವರರು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಭರತನಿಂದವ । ತರಿಸಿದನೆಲೈಸುಮತಿಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರನುನಿಂದನುನಿಜಪಿತಾಮಹನಂತೆಯೋಗದ
ಲಿ ॥ ವರಸುಮತಿನೃಪವೃದ್ಧಸೇನಾ । ವರನನಿತೆಪಡದಳುಕುಮಾರನ । ನುರುಗುಣಾಂಬುಧಿದೇವಪಾದಿಯೆನಿಪ್ಪಸುಚರಿತನ ।
ಆತನಿಂದಾಸೂರ್ಯನಾದನು ಜಾತವೇದದ್ಯುಮ್ನತತ್ತನು । ಜಾತನಾಪರಮೇಷ್ಠಿಧೇನುಮತಿಸತಿಪ್ರಭವ ॥ ಆತನಿಂದಸುವರ್ಚ
ಲೆಗೆಸಂ । ಭೂತನಾದನಲೈಪ್ರತೀಹಧ । ರಾತಳಾಧಿಪನಾತ್ಮವಿದ್ಯಾನಿಪುಣಮತಿಯೆನಿಸಿ ॥೨॥ ಆತನಿಂದಸುವರ್ಚಲಾಸಂ
ಭೂತನಾಪ್ರತಿಹರ್ತನೃಪಸಂ । ಭೂತನಾಪ್ರ್ಯೋವೆಮಾಂಕನಾರಿಷಿಕೂಲ್ಯೆಯಂಬಳಲಿ ॥ ಜಾತನುಗೆತಾಪಾಖ್ಯನವನಿಂ । ಜಾತ
ನಾಪ್ರಸ್ತೋಂಕನವನಿಂ । ಜಾತನಾದನುಹೃದಯಜನುವಿಭುವೆಂಬನಾತಂಗೆ ॥೩॥ ಆತನಿಂಪ್ರತಿಷೇಣನೃಪನಿಂ । ಜಾತನಾದನ
ರ್ಕನವನಿಂ । ಜಾತನಾದನುಗಯನೆನಿಪ್ಪಮಹಾತ್ಮನೀಧರೆಗೆ ॥ ಜಾತನಾದನುದನುಜಹರೆನಕ । ಲಾತಿಶಯಸಂಭೂತನೆನಲಪ
ದಾತಗುಣಚಾರಿತ್ರನೆಸದನುಲೋಕಮೂರರಲಿ ॥೪॥ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಗಯನಸುತನಾ । ಚಿತ್ರರಥಸಂಜ್ಞಿತನೆನಲುತ । ತ್ಸ್ವ
ನಾಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯನಾತಂಗಾಮರೀಚಿನೃಪ ॥ ತತ್ತನುಜನಾಬಿಂದುಮಾನುತ । ದುತ್ತಮಾತ್ಮಜಮಧುಮಧೂದ್ಭವ । ಪುತ್ರನಾವೀ
ಪ್ರತಾಪ್ವಯನರಸಕೇಳೆಂದ ॥೫॥ ವೀರವೀರವ್ರತಗೆಮನ್ಯುಕು । ಮಾರಕನುಭುವನಾಖ್ಯನಾತಂ । ಗೌರಸನುತ್ವಷ್ಟಾಖ್ಯನ

ಶಂಗಾವಿರಾಜಾಖ್ಯ ॥ ಸೇರಿದುದುಶತಚಿತ್ರಪ್ರಧಾನಕು । ಮಾರಶತವಾತನಲಿಮುಗಿದುದು । ಧಾರುಣೀಶಮಹಾಪ್ರಿಯವ್ರತವಂಶವಿಸ್ತಾರ ॥ ೬ ॥ ಎಂದಡೆಂದನುಮುನಿಪನಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದದಲಿತಲೆವಾಗಿಕುರುಕುಲ । ನಂದನನುತನಗಾಪ್ರಿಯವ್ರತರಥವಿಹಿತಧರೆಯು ॥ ಸಂದಜಲಧಿದ್ವೀಪಲಕ್ಷಣ । ದಂದವನುಪರಿಮಾಣವನುರವಿ । ಚಂದ್ರತಾರಾಗ್ರಹನಿಕರಸಂಸ್ಥೆಗಳಹೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಸ್ಥೂಲರೂಪವನಲಾಮುಕುಂದನ । ಲೀಲೆಗಾಸ್ಪದತತ್ವಸಂಗವ । ಕೇಳ್ದಡೆಮನವಹುದಲ್ಲೈನಿರ್ವಾಹಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಿ ॥ ಲೋಲತೆಯನುಳಿದುನಿಮಿತ್ತಕ್ಕೆ । ಪೇಳುಕರುಣಿಸೆನಲ್ಕೆಮುನಿಕುಲ । ಮೌಳಿಮಣಿಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಕರುಣಿಸಿದನವನಿಪಗೆ ॥ ೮ ॥ ಲಕ್ಷಜಂಬೂದ್ವೀಪವೆರಡೇ । ಲಕ್ಷನಮಳಪ್ಲಕ್ಷನಾಲುಕು । ಲಕ್ಷವಾಕುಶವೆಂಟುಯೋಜನಲಕ್ಷವಾಕ್ರೌಂಚ ॥ ಲಕ್ಷವೀರೆಂಟರಸಶಾಕಕೆ । ಲಕ್ಷಮೂವತ್ತೆರಡುಶಾಲ್ಮಲಿ । ಲಕ್ಷಚವುಷಷ್ಟಿಯಲಿಮೆರದುದುಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪ ॥ ೯ ॥ ಲಕ್ಷವೊಂದೇಲವಣಜಲಧಿಗೆ । ಲಕ್ಷವೆರಡಿಕ್ಷುವಿಗೆನಾಲುಕು । ಲಕ್ಷಯೋಜನವಾಸುರಾಬ್ಧಿಗೆಘೃತಮಹಾಂಬುಧಿಗೆ ॥ ಲಕ್ಷವೆಂಟಾದಧಿಸಮುದ್ರಕೆ । ಲಕ್ಷಹದಿನಾರದಕೆದ್ವಿಗುಣಿತ । ಲಕ್ಷದುಗ್ಧಸಮುದ್ರಜಲಸಾಗರಕೆಚವುಷಷ್ಟಿ ॥ ೧೦ ॥ ಅರಸಜಂಬೂದ್ವೀಪವೊಂದೇ । ವರುಷನವಭೇದದಲಿಮೆರವುದು । ವರುಷವೊಂದೊಂದಕೆನವಸಾಹಸ್ರಯೋಜನದ ॥ ಪರಿಮಿತಸ್ಥಿತಿವರುಷಸೀಮಾ । ಗಿರಿಗಳೆಂಟದರೊಳಗೆಮಧ್ಯದ । ಲಿರಲಿಳಾವೃತವದರಮಧ್ಯದಲಿಹುದುಸುರಶೈಲ ॥ ೧೧ ॥ ಉತ್ತರಾಸುತಕೇಳಿಳಾವೃತ । ದುತ್ತರೋತ್ತರವಾಗಿವರುಷವಿ । ಭಕ್ತಿರಮ್ಯಕವರಹಿರಣ್ಮಯಕುರುಗಳೆಂದೆನಲು ॥ ಮತ್ತೆನೀಲಶ್ವೇತಶೃಂಗವ । ದುತ್ತರಾದಿಗಳದರಸೀಮಾ । ವೃತ್ತಿಗಳುದ್ವಿಸಹಸ್ರಯೋಜನದಗಲದಲಿಮೆರೆಯೆ ॥ ೧೨ ॥ ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮದಾಯತಿಕೆಯಲಿ । ಪರ್ವತತ್ರಯವಿರಲಿಳಾವೃತ । ದೂರ್ವಿಯಪಸವ್ಯದಲಿನೃಪಮರ್ಯಾದೆಗೆಪೆಸೆದಡು ॥ ಪರ್ವತತ್ರಯವಯುತಯೋಜನ । ನಿರ್ವಿಶೇಷೋಂನತಿಕೆಯಲಿಜಿತ । ಗರ್ವನಿಷಧಸಹೇಮಕೂಟಹಿಮಾದ್ರಿಯೆಂದೆನಿಪ ॥ ೧೩ ॥ ವರುಷಮೂರಭ್ಯಂತರದಲಿಹ । ವರುಷನಿಷಧಾದ್ರಿತ್ರಯದಹರಿ । ವರುಷವರಕಿಂಪುರುಷಭಾರತವೆಂಬನಾಮದಲಿ ॥ ಇರಲಿಳಾವೃತಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮ । ದೆರಡುದೆಶೆಯಲಿನೋಳ್ಪಡೆತದೇ । ವರುಷವದುಭದ್ರಾಶ್ವಸಂಜ್ಞಾಕಕೇತುಮಾಲಾಖ್ಯ ॥ ೧೪ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಗಂಧಮಾದನ । ಗಿರಿಯಿರಲುಪರಮಾಲ್ಯವಾನಗ । ಳೆರಡುವರುಷಂಗಳಿಗೆಮರ್ಯಾದಾದ್ರಿಗಳುಕೇಳಕೆ ॥ ಎರಡುಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತರ । ದಿರವುನೀಲಾಚಲನಿಷಧಗಿರಿ । ವರಗಳನುಮುಟ್ಟಿಹವಿಳಾವೃತದೆರಡುಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಮೇರುವಿಗೆವಿಷ್ಕಂಭಗಿರಿಗಳು । ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳುಮಂದರ । ಮೇರುಮಂದರವೆರಡುಪಾರ್ಶ್ವಕಕುಮುದಸಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ವೀರನಾಲುಕುದೆಶೆಗಯುತವಿ । ಸ್ತಾರದುಂನತಿಕೆಯುವಿಶಾಲೋ । ದಾರರಚನೆಗಳೆಸೆಯೆನಿರ್ಮಿತವಾಯ್ತುಗಿರಿನಾಲ್ಕು ॥ ೧೬ ॥ ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುತದ್ಗಿರಿ । ಕೇತುಗಳುಯೋಜನಸಹಸ್ರೋ । ದ್ಧೂತಶಾಖಾವಿತತಿಯಲಿಶತಸಂಖ್ಯೆಯಗಳದಲಿ ॥ ಜಾತವಾಗಿಹವದ್ರಿಶಿರದಲಿ । ಚೂತಜಂಬೂವರಕದಂಬಮ । ಹಾತರುವುನ್ಯಗ್ರೋಧಸಂಜ್ಞಕತರುಗಳೊಪ್ಪಿಹವು ॥ ವರಪಯೋಮಧ್ವಿಕ್ಷುರಸಜಲ । ಸರಸಿಗಳುನಾಲ್ಕರಲಿನಾಲ್ಕುಂ । ದರಸಗಿರಿಶಿಖರದಲಿದೇವೋದ್ಯಾನವಿರೆನಾಲ್ಕು ॥ ಭರಿತನಂದನಚೈತ್ರರಥವಿ । ಸ್ತರದವೈಭ್ರಾಜಕಮನೋಹರ । ತರವಿದೆಂದೆನೆಸರ್ವತೋಭದ್ರಾಖ್ಯವದರೊಳಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ಮಂದರದಶಿಖರದಲಿವರಮಾ । ಕಂದಫಲಗಳುಬಿದ್ದುರಸನಿ । ಷ್ಯಂದದಿಂದರುಣೋದೆಯೆಂಬಾಪಗೆಯಿಳಾವೃತದ ॥ ಮುಂದೆಹರಗಿರಿಜಾಸಖೀಜನ । ವೃಂದಪಾನೋಚಿತವೆನಲ್ಕದ । ರಿಂದದಶಯೋಜನವಮಘಮಘಿಸುವುದುತನುಗಂಧ ॥ ೧೯ ॥ ಸಾರಜಂಬೂವೃಕ್ಷವಾನೆಯು । ತೋರದಲಿತನಿಪಂಣುಗಳನೃಪ । ಮೇರುಮಂದರದಯುತಯೋಜನಶಿಖರದಿಂಕೆಳಗೆ ॥ ಧಾರುಣಿಗೆಬಿದ್ದೊಡದಿಳಾವೃತ । ಭೂರಿಜಂಬೂನದಿಯೆನಿಸಿಸುರ । ವೀರಭೂಷಣವಾಯ್ತುಜಂಬೂನದಸುವರ್ಣದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಮೇರುವಿನಪಶ್ಚಿಮಸುಪಾರ್ಶ್ವಾಗ । ದಾರಚಾರುಕದಂಬದಿಂದೀ । ಧಾರುಣಿಗೆರಸಪಂಚಧಾರೆಗಳಿಳಿದಿಳಾವೃತಕೆ ॥ ಆರದನುಶೇವಿಸುವರವರಶ । ರೀರಮುಖಪರಿಮಳತಪವನನು । ದಾರವೆನೆಮಘಮಘಿಸುವುದುದಶಯೋಜನಾಂತರಕೆ ॥ ೨೧ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಶತವರುಷಾಖ್ಯವಟದಂ । ನತಮಹಾಶಾಖೆಗಳುದಧಿಮಧು । ಘೃತಗುಡಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಾರೆಗಳೈದಿಳಾವೃತಕೆ ॥ ನುತಕುಮುದಗಿರಿಯಿಂದಿಳಿದುಸನ್ಮತಜನಾಹಾರನನುಸಲಿಸುವ । ಳತುಳವಿಕ್ರಮಕೇಳುಬಡಗಣದೆಸೆಗೆಕೆಡಲಾಗಿ ॥ ೨೨ ॥ ಅರಸಸ್ವೇದಕರಿಗಿಲ್ಲೀ । ಘೋರಜರೆಮರಣಾರ್ತಿಗಳುಸಂ । ಸಾರದುಃಖಂಗಳುಮಹಾಧಿವ್ಯಾಧಿಗಳುಮೊದಲಾದ ॥ ಧಾರುಣೀಶಮಲಕ್ಕೆಕರ್ಣಿಕೆ । ಮೇರುಗಿರಿತತ್ಕೇಸರಾಯಿತ । ಭೂರಿಗಿರಿಕುಲವಾತುರಂಗಕೆಸೊಂಭವೊದಲಾಗಿ ॥ ೨೩ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಳೈಲಕ್ಷಯೋಜನ । ಪರಿಮಿತೋಂನತಿಮೇಲೆಮೂವ । ತ್ತೆರಡುಸಾವಿರದಗಲಮೊದಲತದರ್ಧವಿಸ್ತಾರ ॥ ಧರೆಯಲದ್ರಿಪದನಿತಾಸಂಖ್ಯೆಯು । ಲಿರದೆಮೇರುಮಹಾದ್ರಿಲೋಕೇ । ಶ್ವರನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರಿಯೆಂಬುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಮತ್ತೆತನ್ಮಧ್ಯದಲಿಪುರವಮ । ರೋತ್ತಮನೆನಿಪ್ಪಬ್ಜಭವನದು । ಹತ್ತುಸಾವಿರಯೋಜನದವಿಸ್ತಾರಚತುರಶ್ರ ॥ ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕಾಂಘ್ರಿನಖನಿ । ರ್ವೃತ್ತಪಾವನಗಂಗೆಸಲೆಸಂ । ವೃತ್ತಿಯಾದಳುವರವಿಮಾನಾನುಕ್ರಮದ

ಲಿಳಿದು ॥ ೨೬ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಯನಿದನಳೆವಂದುತ್ರಿವಿ । ಕ್ರಮಚರಣನಖಭಿನ್ನಕಾಂಡೋ । ದ್ಗಮಿಕಜಲಧಾರಾಪ್ರವಾಹವದಾಯ್ತು
ಗಂಗೆಯನೆ ॥ ಕ್ರಮದಲಿಳಿದಳುಯುಗಸಹಸ್ರ । ಕ್ರಮಿತಕಾಲಾಂತರಕೆಧ್ರುವನಿ । ದ್ದ ಮಳವಿಷ್ಣುಪದಕ್ಕೆಭಾಗವತಾನುರಾಗದಲಿ ॥
ಇದೆಯಲಾಯಂನಾಳ್ದಯಂನ । ಭ್ಯುದಯದೊಡೆಯನಯಂನಕುಲದೈ । ವದಪದಾಬ್ಜಸರಾಗತುಳಸೀಗಂಧಬಂಧುರದ ॥ ಸಮ
ಳಾಮಳಸಲಿಲವೆನುತಂ । ಮುದಿತತನುಪುಳಕಾಶ್ರುಜಲಪೂ । ರದಲಿಸಂಗಮಮಜ್ಜನವಮಾಡುವನುಧ್ರುವನಲ್ಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಇಳಿದು
ಸುರಗಿರಿಮಸ್ತಕಕ್ಕಿಳಿ । ಗಿಳಿವುತವೆನಾಲ್ಕೆನಿಸಿಪೂರ್ವಾ । ಚಲನಿಕರದಿಂಗಂಧಮಾದನಗಿರಿಯಮಸ್ತಕಕೆ ॥ ಇಳಿದುಭದ್ರಾಶ್ವಪ್ರದೇ
ಶವ । ಕಳಿದುನಂದಾಖ್ಯೆಯಲಿಮೂಡಣ । ಜಲಧಿಯನುಕೂಡುವಳುಪಾವನಪುಣ್ಯನದಿಯಾಗಿ ॥ ೨೮ ॥ ಇಳಿದುತೆಂಕಣದೆಶೆಯ
ಕೇಸರ । ಗಳಿಗೆಬರುತವೆಹೇಮಕೂಟ । ಕ್ಕಿಳಿದುಭಾರತವರುಷಪಥದಲಿಜಲಧಿಯನುಪೊಗಲು ॥ ಅಳಕನಂದೆತದುತ್ತರಾಶೆಯ ।
ಲಿಳಿದುಶೃಂಗತದದ್ರಿಯನುಹಿಂ । ದುಳುಹಿಜಲಧಿಗೆಭದ್ರೆಯುತ್ತರಕುರುಗಳನುಕಳಿದು ॥ ೨೯ ॥ ಕಳಿದುಪಡುವಣದೆಸೆಯಲಾನಗ ।
ಕುಲಗಳನುಮಾಲ್ಯವನಂಗಳ । ಲಿಳಿದುಚಕ್ಷುಸ್ಸಂಜ್ಞೆಯಲಿವರಕೇತುಮಾಲವನು ॥ ಕಳಿದುಲವಣಸಮುದ್ರವನುನೃಪ ।
ತಿಲಕಪೊಗುವಳುನಾಲ್ಕುವಿಧದಿಂ । ದಲಘುಮತಿಯಿಂತೆಸೆದಳಘಕುಲನಾಶಕರೆಯೆನಿಸಿ ॥ ೩೦ ॥ ವರುಷವೊಂಭತ್ತರಲಿಭಾರತ ।
ವರುಷವಿದೆಲಾಭಕುತಿಮುಕುತಿಗೆ । ಪರಮಸಾಧನಭೂಮಿಕರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವುಳ್ಳದೆಂಟು ॥ ವರುಷಪುಣ್ಯಫಲೋಪಭೋಗ । ಕ್ಕ
ರಸನರಕಂಗಳಿಗೆನರರಿಗೆ । ವರುಷವಯುತಾಯುಷ್ಯವಮರಸಮಾನರವರೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅಲ್ಲಿನರವರರಾಡುವರುನಿಜ । ವಲ್ಲ
ಭೆಯರೊಡಗೂಡಿಸೌರತ । ವಲ್ಲಭರುಧಿಟಕೊಬ್ಬನೇಮಗನೊಬ್ಬನಂಗನೆಗೆ ॥ ಫುಲ್ಲವನನಿಕರದಲಿಸುರವರ । ರೆಲ್ಲಭೂಷಿತರಾಗಿ
ನಿಜನಿಜ । ವಲ್ಲಭೆಯರೊಡನಾಡುತಿಹರಾನಂದಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ವರುಷವೊಂಭತ್ತರಲಿಜಗಧೀ । ಶ್ವರನುನಾರಾಯಣ
ನುತತ್ತ । ದ್ವರುಷಪತಿತತ್ಪಾರ್ಶ್ವವರ್ತಿಗಳಿಂದಭಜನೆಯನು ॥ ಅರಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬನದರೊಳು । ನಿರುತಸಂನಿಧನಾಗಿರೂಪಾಂ ।
ತರಗಳಲಿತತ್ತಜ್ಜನೇಷ್ಟಫಲಂಗಳನುಕೊಡುತ ॥ ೩೩ ॥ ಇರಲಿಳಾವೃತವರುಷದಲಿಸಂ । ಕರುಷಣಾಖ್ಯೆಯಲಖಿಳಲೋಕೇ ।
ಶ್ವರನೆನಿಪಶಿವನಿಂದಪೂಜಿಸಿಕೊಂಬನನವರತ ॥ ಪುರುಷರಿಲ್ಲದರೊಳಗೆಭುವನೇ । ಶ್ವರಿಯಶಾಪನಿಮಿತ್ತಹೊಕ್ಕರೆ । ಪುರುಷ
ರೇಹೆಂಣಹರುನಾರಿಯಮಯವದಾಗಿರಲು ॥ ೩೪ ॥ ಅರಸಭದ್ರಾಶ್ವದಲಿಹರಿಹಯ । ಸಿರನೆನಿಸಿಭದ್ರಶ್ರವಾದ್ಯರ । ಪರಮಪೂ
ಜಾಸ್ತುತಿಗಳಿಗೆಮೈಗೊಡುವನನವರತ ॥ ಇರಲುಹರಿವರುಷಾಖ್ಯದಲಿನರ । ಹರಿಯೆನಿಸಿಪ್ರಹಲ್ಲಾದದೇವನ । ಪರಮಭಕ್ತಿಪ್ರ
ಣತಿಯನಾಲಿಸುವನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ಕೇತುಮಾಲಾಖ್ಯದಲಿವತ್ಸರೆ । ಕೇತುವೆನೆಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಿಯಮಸಾ । ಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಭಾವಭಕ್ತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿನೆಲಸಿಹನು ॥ ಭೂತಳಾಧಿಪರಮ್ಯಕದೊಳನು । ಭೂತಮತ್ಸ್ಯಾಕೃತಿಯನಾಮನು । ಪ್ರೀತುಭಜಿಸುವನಖಿ
ಳಪೂಜಾಸ್ತುತಿವಿಧಾನದಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ನುತಹಿರಣ್ಮಯದೊಳಗೆಕೂರ್ಮಾ । ಕೃತಿಯೆನಿಸಿಸಾಕ್ಷಾತಹರಿಪಿತೃ । ಪತಿಯೆನಿಪ್ಪರ್ಯಮ
ನಪೂಜಾಪಾತ್ರನಾಗಿರಲು ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳುವರಾಹರೂಪದ । ಲತಿಶಯೋತ್ತರಕುರುಗಳಲಿಭೂ । ಪತಿಯೆಸಂಸ್ತುತಿಪೂಜೆಗಾಶ್ರಯ
ನಾಗಿರಂಜಿಸುನ ॥ ೩೭ ॥ ಅರಸಕಿಂಪುರುಷಾಖ್ಯಸಂಮತ । ವರುಷದಲಿಹನುಮಂತದೇವನ । ಪರಮಭಕುತಿಗೆಸೇರಿದನುಸಾ
ಕ್ಷಾತರಘುನಾಥ ॥ ನರನುನಾರಾಯಣನೆನಿಸಿಸ । ಚ್ಚರಿತನಾನಾರದಮುನೀಂದ್ರನ । ವರಗುಣಸ್ತುತಿಲಬ್ಧನಾಗಿಹಭಾರತಾಖ್ಯೆಯ
ಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ಅರಸಕೇವಲಧರೆಗಮಿಗಿಲೀ । ವರುಷವೆಂದೆನಲಖಿಳಲೋಕಾಂ । ತರಕೆಮಿಗಿಲೀವರುಷವಿದನೇಪೊಗಡುವರುಸುರ
ರು ॥ ನರರಿಗಖಿಳಾರ್ಥವನುಭಾರತ । ವರುಷಸಂಭವಮಾತ್ರವೀವುದು । ನಿರುತವಿದರಿಂದಧಿಕವಾವುದುಪುಣ್ಯತರದೇಶ ॥ ೩೯ ॥
ಆವಸುಕೃತದಫಲವೊಶಿವಶಿವ । ಜೀವರಿಗೆಧರೆಯೊಳಗೆಭಾರತ । ಭೂವರದಲುದ್ಭವಿಸುವೀಭಾಗ್ಯೋದಯದಬೆಳಸು ॥ ನಾ
ವರಿಯೆವಚ್ಯುತನಕಾರು । ಣ್ಯಾವಲೋಕನಸಿದ್ಧಿಯುದ್ಯ । ದ್ಭಾವನೋಚಿತಕರಣಸಾಮರ್ಥ್ಯದಸಮಗ್ರತೆಯ ॥ ೪೦ ॥ ಏನು
ಫಲನಮಗೀಕ್ರತುಗಳಿಂ । ದೇನುಫಲತಪದಿಂದಬಹುವಿಧ । ದಾನಧರ್ಮವ್ರತಗಳಿಂದೀಸ್ವರ್ಗವನುಪಡೆದು ॥ ದಾನವಾಂತಕ
ನಂಘ್ರಿಕಮಲ । ಧ್ಯಾನಕೀರ್ತನತತ್ಪ್ರಸಂಗವಿ । ಹೀನವೆನಿಪತಿತುಚ್ಛದಿರವಿದುಕಷ್ಟತರವಾಗಿ ॥ ೪೧ ॥ ಮರಳಿಮರಳಭವಾಬ್ಧಿ
ಮಧ್ಯದ । ಉರುಳುತೇಳುತಹುಟ್ಟಸಾವುತ । ಪರಿಭವಕೆಗುರಿಯಾಗಿಜನಿಸುವನಲ್ಪವಾಸಿಗಳ ॥ ಇರವಿನಲಿಸುಖವೇನುಭಾರತ ।
ವರುಷದಲಿಸಂಜನಿಸಿಮೇಣೊಂ । ದರೆಘಳಿಗೆಜೀವಿಸಿದಡದುವೇಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥ ॥ ೪೨ ॥ ಸುಲಭವಿದರೊಳುವರ್ಗಮೂರ
ರ । ಬಳಸುಮುಕುತಿಯುಸಿದ್ಧಿವಾಂಛಿತ । ಫಲವನೀವುದುಕಲ್ಪತರುಮಾನುಷ್ಯದೇಹವಲ ॥ ಹಲವುಮಾತೇನೊಂದೆಮರದಾ ।
ಜಲಜನಾಭನದಿವ್ಯಗುಣಮಂ । ಗಳಕಥಾಮೃತಪಾನವನುನೆರೆಮಾಳ್ಪಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ॥ ೪೩ ॥ ಏಕೆಹರಿಗುಣಕಥನವಿಲ್ಲದ । ನಾ
ಕವಿದುತದ್ಭಕ್ತಸಂಗವ । ಸೋಕದುತ್ತಮದೇವತನದೀಹೆಂಮೆತಾನೇಕೆ ॥ ಲೋಕಪಾವನವೆನಿಪಪುಣ್ಯ । ಶ್ಲೋಕಮಾಳ್ಪ
ಹೋತ್ಸವವನಾ । ಲೋಕಿಸದಡಿದುವಿಫಲವದಲಾಜನ್ಮಸುರಪತಿಗೆ ॥ ೪೪ ॥ ನಿರುತಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆಭಾರತ । ವರುಷಜನನವಿದ
ಹುದುಜನ್ಮಾಂ । ತರಸಹಸ್ರಾಂತ್ಯದಲಿಮತ್ತದರೊಳಗೆಮೈಮರೆದು ॥ ಸ್ಥಿರವೆನುತಸಂಸಾರವಿಷಯದ । ನರಕಭೋಗಂಗಳಿಗೆನರ

ಮಾ : ನರರುವಿಫಲವಮಾಡಿಮೆಚ್ಚಿಸುವರುನಿಜಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೪೫ ॥ ಅಟ್ಟನೈವೇದ್ಯವನುಕೆರಹಿನ । ಲಿಟ್ಟವೊಲುನರಜನ್ಮದೊಳಗ
ಳ । ಪಟ್ಟಸಾಧನವಿರಲುಪುರುಷಾರ್ಥವನುಸಂಚಿಸದೆ ॥ ಕೆಟ್ಟವಿಷಯಂಗಳಿಗೆಮನವನು । ಬಿಟ್ಟುಹರಿಗುರುಸೇವೆಯನುನೆರೆ ।
ನೆಟ್ಟನಾಚರಿಸದಡೆಕೆಡದಿಹುದೇನುಜನ್ಮವಿದು ॥ ೪೬ ॥ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನೆನಿಪ್ಪಹರಿಪದ । ಭಕ್ತರರ್ಚಿಸಿಸಲಿಲಮಾತ್ರವ । ನಿತ್ತಡಂ
ಗೀಕರಿಸಿಭಕ್ತಜನಾನುರಾಗದಲಿ ॥ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮನಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯ । ನಿತ್ತುಸಲಹುವನಾವನಾತನ । ಮರ್ತ್ಯರಕಟಕಟರಿಯದಿ
ಳಿವರುನರಕಗತಿಗೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಲೇಸೆನಿಪಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮದ । ರಾಶಿಗಳಫಲದಿಂದಸ್ವರ್ಗ । ವಾಸವನುಪಡದಕಟಕೆಟ್ಟರಲಾ
ವೃಥಾವಿಧಿಗೆ ॥ ದಾಸರಾದೆವುನಿಕ್ಕಸುಕೃತದ । ಶೇಷವೇನೇನುಳ್ಳಡದರೊಳು । ವಾಸುದೇವನೆಮರ್ತ್ಯಜನ್ಮವಕರುಣಿಸುವುದೆ
ನಗೆ ॥ ೪೮ ॥ ಹರಿಪರಾಯಣರಾಗಿಮೇಣಾ । ಹರಿಪರಾಯಣಸಂಗಸುಖಮಂ । ಧುರಮಹಾಭಾಗ್ಯೋಪಲಾಲಿತಜನ್ಮವನುಪಡೆವ ॥
ಪರಮಪುಣ್ಯದಸಿದ್ಧಿಯಂತೋ । ದೊರಕುವುದುನಮಗಕಟಜನ್ಮಂ । ತರದಶುಭಚರಿತಂಗಳಿಂದೆನುತಿಪ್ಪುದಮರಗಣ ॥ ೪೯ ॥
ಇಂತುಭಾರತಜನ್ಮವಿದುಸುರ । ಸಂತತಿಗಳರ್ಥಿಸುವರಿದುಭವ । ದಂತ್ಯಜನ್ಮವಲಾಜನಾರ್ದನತುಷ್ಟಿಹೇತುವಿದು ॥ ಅಂತರಾಯ
ವಿದಖಿಳವಿಷಯ । ಭ್ರಾಂತಿಯಿದರೊಳುಭೂಪಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಿತ್ಯಾತುಮನಭಕ್ತಿಯಿಮುಖ್ಯತರವೆಂದ ॥ ॥ ೫೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೨೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರ ವಿವರಣೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭುವನಕೋಶವನೊರೆದುಭೂತಳ । ವಿವರವನುವಿಸ್ತರಿಸಿಮುನಿಪಂ । ಗವನುಕೃಪೆಮಾಡಿದ
ನುಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ … … … …

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಶೃದ್ವೀಪಸಪ್ತಕ । ದರಸುಗಳುಬರ್ಹಿಷ್ಮತೀಸುತ । ರೊರವಡಗ್ನೀಂಧ್ರಾದಿಗಳುಜಂಬ್ವಾದಿಗಳಿಗೆ
ನಲು ॥ ಇರದೆನವಖಂಡವನುನಿಜಪು । ತ್ರರಿಗೆಕರುಣಿಸಿಯೋಗರಾಜ್ಯದ । ನಿರತಿಶಯಸಂಪತ್ತನಾಹಿತರಾದರವರೆಂದ ॥ ೧ ॥
ಧರಣಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸುಪಾವನ । ಗಿರಿನದೀಕಾನನಗಳವರೊಳು । ಧರೆಗೆಪಾವನಹೇತುಗಳುಪಲವುಂಟುಪುಷ್ಕರದ ॥ ಸರಿಹಸುಗೆಯಲಿ
ಮಾನಸೋತ್ತರ । ಗಿರಿಯಿಹದುಮಧ್ಯದಲಿರವಿರಥ । ಚರಣವಾಗಿರಿಮಸ್ತಕದಲೆಡೆಯಾಡುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಪಾಕಶಾಸನಯ
ಮವರುಣನಯ । ನೈಕಪಿಂಗಳರಮಳಪುರಗಳು । ಲೋಕರಕ್ಷಾಹೇತುಗಳುರಂಜಿಸುವವದರೊಳಗೆ ॥ ಲೋಕಪಾಲಕಪಾಲಕನು
ಜಗ । ದೇಕನಾಥನುಮೆರವನದರೊಳ । ನೇಕಗಣಿತೈಶ್ವರ್ಯದಲಿಪರಿವಾರಜನಸಹಿತ ॥ ೩ ॥ ಲೋಕವಿಶ್ರುತಕೇಳುಲೋಕಾ ।
ಲೋಕಗಿರಿಯಲ್ಲಿಂದಮುಂದೆನಿ । ರಾಕುಳಯುತೊತ್ತೇದಯೋಜನದಾಯತಿಕೆಯಿಂದ ॥ ಲೋಕವದರಿಂದಿತ್ತಲತ್ತಲು । ಲೋಕ
ವದರಿಂದಾಯ್ತುಲೋಕಾ । ಲೋಕಗಿರಿಯಂದದಕೆಹೆಸರೆಲೆನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಉತ್ತಮನೆಕೇಳವನಿತಾನೈ । ವತ್ತುಕೋ
ಟಿವಿಶಾಲದೂರ್ಧ್ವ । ಘನಸಹಿತೈವತ್ತುಕೋಟಿಕಟಾಹವಿವರವಿದು ॥ ಕತ್ತಲೆಯುಹಗೆಕಮಲಜಾಂಡವಿ । ಯತ್ತಳದಮಧ್ಯದಲಿ
ಹನುಸನು । ವರ್ತುಳಾಕೃತಿನಿಳಯಮಧ್ಯದದೀಪದಂದದಲಿ ॥ ೫ ॥ ದ್ಯುಮಣಿಗತಿಯಲಿಕೇಳುಕಾಲ । ಕ್ರಮಗಳಹವೆಲೆಭೂ
ಪರವಿಸಂ । ಕ್ರಮಣದಿಂದವೆಮಾಸದಿನಮೂವತ್ತುಘಳಿಗೆಯಲಿ ॥ ಪ್ರಮಿತತತ್ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿರಾತ್ರಿ । ಕ್ರಮವನರಿವುದುಮೇಷತೊ
ಲೆಯಿಂ । ಬಮಳಮಾಸದ್ವಯದಲಿಂತುಸಮಾನಗತಿಯೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಅಸಿತವಹದೊಂದೊಂದುಘಳಿಗೆಗೆ । ವೃಷಭಮೊದಲೆನೆಮಾ
ಸಪಂಚಕ । ದಸಮದಿನಗಳುರಾತ್ರಿಗಳುವರ್ಧಿಸುವವನಿತರಲಿ ॥ ಕುಸಿವವೀಪರಿರಾತ್ರಿವೃಶ್ಚಿಕ । ದೆಸಕಮೊದಲನೆಮಾಸಪಂಚಕ ।
ದಸಮದಿನವೃದ್ಧಿಗಳುಮಾಸಕ್ರಮದಲಹವೆಂದ ॥ ೭ ॥ ರವಿಗೆಗತಿಮೂರುತ್ತರಾಯಣ । ನವನಿಪತಿಕೇಳ್ದಕ್ಷಿಣಾಯನ । ವಿವರ
ವಿಷ್ಟವಮಾರ್ಗಸಮದಾವೈಮತರದೊಳಗೆ ॥ ದಿವಸವೃದ್ಧಿಗಳಹವುದಕ್ಷಿಣ । ರವಿಗತಿಯಲುತ್ತರದಗತಿಯಲಿ । ದಿವಸಸಂಕ್ಷಯವ
ಹುದುರಾತ್ರಿಸವೃದ್ಧವಹವೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಅರಸಕೇಳಾಮಾನಸೋತ್ತರ । ಗಿರಿಯಲಾರವಿರಥಚರಣಸಂ । ಚರಣದೊಂದೇಲಕ್ಷ
ಮಿಗಿಲೊಂಭತ್ತುವರೆಕೋಟಿ ॥ ನಿರುತಯೋಜನಸಂಖ್ಯೆಸುತ್ತಲು । ತಿರುಗಿಬರೆದಿನರಾತ್ರಿಯೊಳಗು । ತ್ತರಿಸುವುದುಗತಿವೇಗ
ವೆಂತಾಟೊಲೋಕಲೋಚನನ ॥ ೯ ॥ ಗಿರಿಯಲಿಂದ್ರಯಮಾಂಬುವಿತ್ತೇ । ಶ್ವರರಿಗಾತಂತಮ್ಮದೆಸೆಯಲಿ । ಪುರಚತುಷ್ಟಯದೇ
ವಮಾಸನ್ನಪೇಂದ್ರಸಂಯಮನಿ ॥ ನಿರುತಿನಿಮ್ಲೋಚನಿವಿಭಾವರಿ । ಪರಿಕಿಸಲುಕ್ರಮದಿಂದುದಯಸಂ । ಸ್ಫುರಿತಮಧ್ಯಾಹ್ನಾಸ್ತ
ಮಯನಡುವಿರುಳುಪುರಗಳಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಎರಡುಘಳಿಗೆಗೆಲಕ್ಷಮೂವ । ತ್ತೆರಡುಮತ್ತೆರಡೆಂಟುನೂರೆನೆ । ತರಣಿರಥತಿರುಗುವು
ದುಯೋಜನಗಳನುಗಿರಿವರದ ॥ ಪುರಗಳಲಿನೃಪಗಾಲಿಯೊಂದೇ । ವರರಥಕೆರಥದಂಡವಾಸುರ । ಗಿರಿಗೆಹೊಡಿಹುದೊಂದುದೆಸೆಯ
ಲಿಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಮೇಲೆಧೃವಮಂಡಲಕೆತಾಡುಕಿದ । ಕೀಲುಪತಿಯುಚ್ಚಗಳತಿರುಗುವ । ತೈಲಯಂತ್ರದವೊಲೆಸೆ

ವಮಾರ್ತಾಂಡಮಂಡಲದ ॥ ಏಳುಕುದುರೆಯುನೆಸೆಗುವರುಣನ । ವಾಲಖಿಲ್ಯರಷ್ಟಿದಶಶತ । ದೇಳಿಗೆಯಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿವಿಚಿತ್ರ
ತರವೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಲಕ್ಷವೊಂದರಲಿಹುದುಲೋಕಾ । ಧ್ಯಕ್ಷನೆನಿಸುವಭಾನುಮಂಡಲ । ಲಕ್ಷವೆರಡರಲಿಂದುಮಂಡಲವೀಮಹೀ
ತಳಕೆ ॥ ಋಕ್ಷವಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಮೂರೇ । ಲಕ್ಷದಲಿಭಾರ್ಗವನುಯೋಜನ । ಲಕ್ಷದಂಚಕದಂತರದಲವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥
ಲಕ್ಷನಾರುಬುಧಂಗೆಮಂಗಳ । ಲಕ್ಷನೆಂಟರಲಿಹನುಯೋಜನ । ಲಕ್ಷದಶಕದೊಳ್ಬೃಹಸ್ಪತಿಸಕಲಸುರವಂದ್ಯ ॥ ಲಕ್ಷಹಂನೆರಡರ
ಲಿಶನಿನೃಪ । ಲಕ್ಷವೆನಲಿಪ್ಪತ್ತುಮೂರರ । ಲಕ್ಷಯಾಮೆಳಋಷಿಗಳಿಹರುವಿಮಾನಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಲಕ್ಷನಾಲ್ವತ್ತಾರುಯೋ
ಜನ । ಲಕ್ಷಿಸುಪದಾಧೃವನಮಂಡಲ । ವಕ್ಷದಾವಸ್ಥಾನವದುಸಾಕ್ಷಾತ್ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ॥ ರಕ್ಷಿಸಲುಮೂಜಗವನಾನಿಜ । ಪಕ್ಷನೆನಿಸು
ವಸುರಮುನಿಗ್ರಹ । ಋಕ್ಷಗಣವನುನೆಲಸಿಹನುನಿಜಯೋಗಮಾಯೆಯಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಭೂರಿತಾರಾಗ್ರಹನಿಕರಕಾ । ಧಾರವದು
ಋಷಿನಿವಹಸಹಿತಸ । ವಿಹಾರವಶದಲಿತಿರುಗುವುದುಬಲಗೊಂಡುತತ್ಪದವ ॥ ಪಾರವಶ್ಯದಲೀಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯ । ಮೇರೆಯನಿಪೀಕಾ
ಲಚಕ್ರವ । ನಾರತಿಕ್ರಮಿಸುವಸಮರ್ಥರುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಕೆಲರುತಾರಾಗ್ರಹನಿಕರವಂ । ಡಲಗಳಹವಾಶಿಂಶುಮಾ
ರನ । ಕಳೆವರದಸಂಬಂಧದಿಂದೆಂಬರುಸುರೋತ್ತಮರು ॥ ಕೆಳಗೆರವಿಯಿಂದಯುತಯೋಜನ । ದಳತೆಯಲಿಸ್ವರ್ಭಾನುವಿನ
ನಾಂ । ಡಲವಿಹುದುಹದಿಮೂರುಸಾವಿರದಗಲದಿಂದೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಅಸುನಿವಹತದನುಗ್ರಹಾಗ್ರಹ । ವಿಸರವನುಕೂಡಿದನುನೃ
ಪಶೇ । ವಿಸಿಸುಧಾರಸದಿಂದಬದುಕಿದನೆರಡುಕಡೆಯಾಗಿ ॥ ಹೆಸರುಕೇತುವೆನಲ್ಕೆಮಿಗೆರವಿ । ಶಶಿಗಳನುಮನವುನಿಸಿನಲಿಭ । ಪ್ರೆ
ಸಲುಬಹನನರಸವಿಸ್ತರಿಸುವೆನುಮೇಲೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ತುತ್ತುಗೊಳ್ಳದವೋಲವರ್ಗಖಿ । ಳೋತ್ತಮನುಕರುಣಿಸಿದನಾಚ । ಕ್ರೋ
ತ್ತಮಾತ್ಮಾಯುಧವನಿಬ್ಬರಿಗೆರಡುಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ॥ ಸುತ್ತಿಸುಳಿದಭಿರಕ್ಷಿಸುವುದನು । ವೃತ್ತರಪರವಿಶಶಿಗಳನುನಿಜ । ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲ
ತನವದೆಂತುಟೊನೃಪಮುರಾಂತಕನ ॥ ೧೯ ॥ ಅದರಕೆಳಗಯುತಾಂತರದಲಿ । ಪ್ರಮುನ್ನಪ್ರೋತ್ತಮಸಿದ್ಧಚಾರಣ । ಪದವನಿಲಪ
ದವಂತರಿಕ್ಷನದಪ್ರಸಂಸ್ಥಾನ ॥ ಅದರಕೆಳಗಿಳೆನೂರುಯೋಜನ । ವಿದಿತಸಂಸ್ಥಿತವೆಂತುಸಂಕ್ಷೇ । ಪದಲಿಲೋಕವಿಕಲ್ಪವನುವಿವ
ರಿಸಿದೆನಾನೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಕೇಳುನೃಪಭೂವಿವರವಹಪಾ । ತಾಳಲೋಕಾವಳಿಗಳಳತೆಯ । ನೇಳುಲೋಕಂಗಳಿಗೆಹವಣಿಸಿದಯು
ತಯೋಜನದ ॥ ನೀಳವಾರರಕೆಳಗಿಹುದುಪಾ । ತಾಳತಳವಿದುಕೇಳಿದೈಭೂ । ಪಾಲನಾಗಾವಾಸಭೂಮಿವಿಚಿತ್ರತರವೆಂದ ॥ ೨೧ ॥
ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳಿಳೆಯಿಂದಕೆಳಗಿಹು । ದತಳವದರಿಂಕೆಳಗೆನೋಳ್ಪಡೆ । ವಿತಳವಲ್ಲಿಂದತ್ತಲೆಸವುದುಸುತಳವಲ್ಲಿಂದ ॥ ನುತತಳಾತಳವಿರೆ
ರಸಾತಳ । ವತುಳಬಲಕೆಳಗಾಮಹಾತಳ । ವತಿಶಯದಪಾತಾಳವಿಕ್ರಮದಿಂದಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಅತಳದಲಿಯಮಸೂನುವಿ
ಹನುಂ । ನತಮಹಾವಿಭವದಲಿಬಳಿಕಾ । ವಿತಳದಲಿಹರಗಿರಿಜೆಯರುಪರಿವಾರಗಣಸಹಿತ ॥ ವಿತತವಿಭವದಲಿಹರುಕಾಮಮಾ । ನ್ವಿ
ತರೆನಿಸಿಲೀಲೆಯಲಿಬಳಿಕಾ । ಸುತಳದಲಿಸುರವರಸುಪೂಜಿತನಿಹನುಬಲಿಯಿಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಅಲ್ಲಿಸುರಮುನಿನಿಕರದರ್ಶನ । ದುರ್ಲ
ಭನಸಾಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನಸಾನ್ನಿಧ್ಯಗುಣಸಂಪಂನವದರೊಳಗೆ ॥ ಇಲ್ಲರಿಪುಭಯಕಾಲಭಯಕೈ । ವಲ್ಯನಾಥನಮೂ
ರ್ತಿದರುಶನ । ಸಲ್ಲಲಿತಸುಧೆಯೊಳಗೆಮರದಿಹನಿತ್ಯರವಿಭ್ರಮವ ॥ ೨೪ ॥ ವೇದನಿಕರವಿದೂರನಾತ್ಮನ । ನಾದಿಸಿದ್ಧಮಹಾತ್ಮನ
ಜಗಿರಿ । ಶಂದಿಶೀವಿತಚರಣನೆನಿಸುವವಿಷ್ಣುವಟುವಾಗಿ ॥ ಮೇದಿನಿಯದಾನವನುಬೇಡಿದನು । ಹಾದಯಾಂಬುಧಿತಾನೆಯಾಚಕ ।
ನಾದನಾವಂಗಾಮಹಾತ್ಮ್ಯಂಗಾರುಸರಿಯೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಆವನಂಘ್ರಿಯಸೇವೆಸಕಲಸು । ರಾವಳಿಗೆಸುರಪತಿನಳಿಗೆರಾ । ಜೀವಭ
ವಭವಮುಖ್ಯರಿಗೆದರುಶನವಿದೂರವಲ್ಲೈ ॥ ಅವಿಕುಂಠಪ್ರಮುಖನಂಘ್ರಿಯು । ಗಾವಲೋಕನಪರಮಭಾಗ್ಯವಿ । ದಾವದೇವಂ
ಗಹುದುಶಿವಶಿವಬಲಿಯವೋಲೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಎತ್ತಲಬಿಳ್ಳಾವನ್ನಾಯುಕೋಟಿಗ । ಳುತ್ತರಿಸೆಕಡೆಗಾಣದಕುಳನು । ಹತ್ತಿದಗದ
ಸಕಲಲೋಕದದೈವದಧಿದೈವ ॥ ಎತ್ತಲಾಬಲಿಪುರದಪಾಲನ । ದತ್ಯಧಿಕಲೀಲಾವಿನೋದವಿ । ದುತ್ತರಾಸುತಬಲಿಯವೋಲುಕೃ
ತಕೃತ್ಯರಾರೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಆರಿಗುಂಟೆಲೆಭೂಪತತ್ಸಾ । ಕಾರದರ್ಶನತತ್ಪದಾಂಬುಜ । ಚಾರುಮಕರಂದಾರಸಾಸ್ವಾದನವಿದನ
ವರತ ॥ ಸೇರುವುದೆಸನಕಾದಿಗಳಿಗಾ । ವೀರನಮಳಚರಿತ್ರವನುವಿ । ಸ್ತಾರವೆನಲರುಹುವೆನುಮೇಲೆಮಹೀಶಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೮ ॥
ಅರಸಕೇಳಚ್ಯುತನನಿಜಜನದ । ಶರಣಜನದನುರಾಗವೆಂತುಟೊ । ಸುರವಿರೋಧಿಯಪುರದಪಾಲನತಂನದಾಗಿರಲು ॥ ದುರುಳತ
ನದಲಿವೀರದಶಕಂ । ಧರನುದಿಗ್ವಿಜಯದಲಿರಾಯರ । ಶಿರವನೊದೆದಾಡುತ್ತಬಂದನುಬರುತಬಲಿಪುರಕೆ ॥ ೨೯ ॥ ರಣವಕೊ
ಡುಮೇಣೆನೆಗವಾದ । ಪ್ರಣುತನಾಗಂಜುವಡೆನುತರಾ । ವಣನುಬರಲಸುರಾರಿಪಾದಾಂಗುಷ್ಠದಗ್ರದಲಿ ॥ ರಣದಲೀಡಾಡಿದಬಿ
ದ್ದನು । ಮಣಿದುಯೋಜನದಯುತದಲಿಧಾ । ರಣಿಯಲಮರರುವಿನೋದವೆಂತುಟೊವಿಶ್ವತೋಮುಖನ ॥ ೩೦ ॥ ಕೆಳಗೆಮಯ
ನಿಹನಾತಳಾತಳ । ದೊಳಗೆತ್ರಿಪುರಹರನಾಜ್ಞೆಯಲಿನಿ । ರ್ಮಳನುಮಹಾತಳದೊಳಗೆಕದ್ರುಕುಮಾರಕರನಿವಹ ॥ ತಿಳಿಯೆತಕ್ಷಕಕಾಳಿ
ಕಮುಖ್ಯರು । ಬಲವದಹಿರಿಪುಭೀತಿಯಲಿಮುಂ । ಮುಳಿಗೊಳುತ್ತಿಹರದರಲಾತ್ಮಸತೀಸುತರುಸಹಿತ ॥ ೩೧ ॥ ಅರಸಾತಳದೊ
ಳಗೆಸುರಕುಲ । ವೈರಿಗಳುದೈತೇಯದಾನವ । ವೀರರಿಹರುನಿವಾತಕವಚಾದಿಗಳುಪಟುಭಟರು ॥ ಘೋರವಾಸುಕಿಶಂಖಕುಳಿಕ

ಮ । ಹೋರಗಶ್ವೇತಾದಿನಾಗವಿ । ಹಾರವಾಸವೆನಿಪ್ಪದಾಪಾತಾಳಕೆಳಗೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಅಲ್ಲಿಸುರವರಸೇವ್ಯಪದಯುಗ । ಪಲ್ಲವ
ರೆನಿಪ್ಪಮಳಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನವರಮೂರ್ತಿಪಾವನಪುಣ್ಯಗುಣಕೀರ್ತಿ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತಶೇಷಾಖ್ಯೆಯಲಿಮುನಿ । ವಲ್ಲಭನುನೆಲಸಿ
ಹನುವರಕ್ಕೆ । ವಲ್ಲಪದವನುಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಲಿವಿವರಿಸುತ ॥ ೩೩ ॥ ಲಲಿತರತ್ನೋಜ್ವಲಫಣಾಮಂ । ಡಲಸಹಸ್ರೋದ್ಭಾ
ಸಿತಾಶಾ । ವಳಯಲೊಪ್ಪಿರಲಂತುಭೂಮಂಡಲವನೊಂದರಲಿ ॥ ಹೊಳವಸಾಸಿವೆಯಂತಿರಲುನಿ । ರ್ಮಳತನುದ್ಯುತಿಸಕಲಶ್ವೇ
ತ । ಕುಲನಿಶೇವಿತನಾದನೆಸವನನಂತನದರೊಳಗೆ ॥ ೩೪ ॥ ಮುನಿದುನೋಡಿದಡುರಿವುದೀತ್ರಿಭು । ವನಕದಂಬವಿದಾವನೊ
ಬ್ಬನ । ಘನಲಲಾಟೋದ್ಭೂತರುದ್ರಾತ್ಮಕನನಯನದಲಿ ॥ ಅನಿಶಮಾವನನುರಗಪತಿಗಳು । ವಿನುತತತ್ತ್ವಂನೆಯುರುಭಜಿಸು । ತ್ತ
ನುಪಮಾನಂದಾಂಬುಧಿಯುಲೋಲಾಡುತಿಹರೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಸೀಕ್ಷಾ । ಗುರುವೆನಿಸಿಸುರವರಮುನೀಂದ್ರರ ।
ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮರಸಭೆಯೊಳಗೆರಂಜಿಸುತ ॥ ಪರಮಕಾರುಣ್ಯಾಬ್ಧಿನೆಲಸಿಹ । ನರಳುಗಂಗಳಲಖಿಳಭುವನೋ । ತ್ಕ
ರಶುಭಪ್ರದನಾಗಿಮೂಲಸ್ತಂಭದಂದದಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ವರ್ಣಿಸಿದೆನೆಲೆಭೂಪವಿಷ್ಣುವಿ । ನಂನೆತಸ್ಥೂಲಾಕೃತಿಯನಿದ । ನನ್ಯವಿದ
ರಿಂದಿಲ್ಲಸಚರಾಚರಜಗಂನಿಕರ ॥ ಪೊಂನುತಡೆವುಗಳಾದವೊಲುಚ್ಚೈ । ತನ್ಯಮೂರುತಿವಿಷ್ಣುವೇತೋ । ರ್ಕನ್ಯವೆನಿಸಿವಿಚಿತ್ರ
ಮಾಯಾಭ್ರಾಂತಮತಿಗೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಇದನುಕೇಳುವಡೇಳುವಾಸದು । ಹೃದಯರಿಗೆಕರುಣಿಸುವನಖಿಳಾ । ಭ್ಯುದಯವನುನಿ
ಶ್ರೇಯಸವನಖಿಳಾತ್ಮನೆನಿಸಿರ್ಪ ॥ ಪದುಮನಾಭನುಬಹಳಕಾರುಂ । ಣ್ಯದಲಿತಂನಯನಿತ್ಯಸುಖಮಯ । ಪದವನೀವನುದೇವ
ನಿತ್ಯಾತುಮನುಮನನ್ವೊಲಿದು ॥ ... ... ॥ ೩೮ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೬೨ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ನರಕ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವರ್ಣಿಸಿದನವನಿಪಗೆನರಕವ । ಹಾರ್ನವದದುಸ್ಥಿತಿಯನಿಹದಲಿ । ಜೀರ್ಣನಿಷ್ಕೃತರಾದ
ವರನಘಫಲವನಾಮುನಿಪ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕರುಣಿಸಲೆಮುನಿನಾಥಕೃತದು । ಸ್ತರಮಹಾಪಾತಕದಫಲದಲಿ । ನರಕಯಾತನೆಗಳಿಗೆಭಾಜನರಾಗಿಪಾಪಿಗ
ಳು ॥ ಉರುಳುವರುತಿರಿಯಕ್ಕುಗಳಳೆಂ । ದುರುತರದದುಃಖದಲಿತನಗಿದ । ನೊರವುದರಿಮಂದದಲಿಶಿಷ್ಯಂಗೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೧ ॥
ಅರಿಪಡೀಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕದ । ಹೊರಗೊಮೇಣೊಳಗೋಅಘಾತ್ಮರ । ನುರುಳಿಸುವನರಕಂಗಳವೃತಾವೆನಿತುಮೇಣೆಂತು ॥
ಕೊರಸಿಕೊಂಬರುಕೊರಳನೆಂತಂ । ತರಿಗುರಿಗಳಕಟಾಕೃತಾಂತನ । ಕುರಿಗಳೀಪಾಪಿಗಳನಲ್ಕಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨ ॥ ಕೇ
ಳುನೃಪನರಕಂಗಳಿಹವೀ । ರೇಳುಲೋಕದಪೊರಗದೇಪಾ । ತಾಳದಿಂಕೆಳಗತ್ತಲಂಡಕಟಾಹದಿಂಮೇಲೆ ॥ ಕಾಲನರಮನೆಸಂ
ಯ್ಯಮನಿವೆಸ । ರೇಳಿಗೆಯುಪುರತೆಂಕಲದರೊಳು । ಪಾಲಕನುಯಮನೀಕೃತಾಘಪಕರ್ಮಿಗಳಿಗೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಪಿತೃಗಳಗ್ನಿಷ್ವಾ
ತ್ತಮುಖ್ಯರು । ಸತತವದರೊಳಗಿಹರುನಿಜಸಂ । ತತಿಗೆಪೂಜಿಸಲೀವುತಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ॥ ಕೃತಮಹಾಪುರಿಗಲ್ಲಿಪಾ
ಪ್ರೋ । ಚಿತವೆನಿಪದಂಡವನುವೈವ । ಸ್ವತನುಮಾಡುವನೀಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಘೋರಪಾತಕಿಗಳಿಗೆತೋರ್ಪ
ನ । ಘೋರತರರೂಪವನುಶಾಂತಾ । ಕಾರದಲಿಕೃತಪುಣ್ಯರನುಸತ್ಕರಿಸಿಕಳುಹುವನು ॥ ಭೂರಿದುಷ್ಕೃತಸುಕೃತನಿಕರದ । ಸಾ
ರಫಲನನುತೂಗುವೀಸಂ । ಸಾರವಾತನದರಸನಿನಗದನೊರವೆನಾನೆಂದ ॥ ೫ ॥ ತಂದುದೂತರುನಿಲಿಸೆತಂನಯ । ಮುಂದೆಪಾ
ತಕಿಗಳನುಪಾತಕ । ವೃಂದಫಲವನುಚಿತ್ರಗುಪ್ತಾದಿಗಳುಮಿಗೆನೋಡಿ ॥ ಎಂದವೋಲಾಗಮದಮತದಲಿ । ಸಂದನರಕಂಗಳಿಗೆ
ನೂಕುವ । ನೊಂದೆಶೆಗೆಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನುಕಳುಹುವನುಸದ್ಗತಿಗೆ ॥ ೬ ॥ ಕೊಲ್ಲುಕೆಡಹಿರಿಶೀಳುಕವಿತಿವಿ । ಭಲ್ಲೆಯದಲಿಡುಕುತ್ತ
ಕಡಿಸುಡು । ಕೊಲ್ಲಿಯಲಿಹೊಯಿಕೊಂದುನೆಗಹುಕಠಾರಿಯಲಿಕರುಳ ॥ ಮೆಲ್ಲುಮುರಿಮೂಳೆಯವನೆಲುಗಳ । ಚೆಲ್ಲಬಡಿವೋ
ದೆನುತಕಂಗಳು । ಧಳ್ಳುರಿಯನುಗುಳಲ್ಕೆಜರವನುಜವನಘಾತ್ಮಕರ ॥ ೭ ॥ ಬಂದಿರ್ಪೆಬಹುಪುಣ್ಯವಂತರು । ತಂದೆಗಳುಕುಲಕು
ಮುದಸುಖಪೂ । ರ್ಣೇಂದುಗಳುಬಳಲಿದಿರಿಕುಳ್ಳಿರಿನಿಮಿಷವೀಯಂನ ॥ ಮಂದಿರವಪಾವನವಮಾಡಿದಿ । ರೆಂದೆನುತಕೈಮುಗಿದು
ಕಳುಹುವ । ನಂದಣಂಗಳಲಮರಲೋಕಂಗಳಿಗೆಸುಕೃತಿಗಳ ॥ ೮ ॥ ಮಾಡುವುದುಪುಣ್ಯವನುಪಾಪವ । ಮಾಡಲಾಗದುಹರಚಿ
ತವನೆರೆ । ಮಾಡುವುದುಮರದಾಗಿಮಾಡಿದಪಾಪಕರ್ಮವನು ॥ ಮಾಡದಿರ್ದರೆಯುಮನವರುಗುರಿ । ಮಾಡುವರಲಾಪಾಪಿಗಳ
ನೀ । ರೂಢಿಯರಿಯಲುವರ್ಣಿಸುವೆನವಧರಿಸುನೀನೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಭೂವಿಬುಧರನುಕೊಲುವಸುರೆಯನು । ಸೇವಿಸುವಕನಕವ

ನುಕಳುವನಿ । ಸೇವಣಿಗುರುಪತ್ನಿಯರಲಿಕಾಮುಕನುಸಂಗಿಸುವ ॥ ಭಾವಿಸದೆಪಾತಕಗಳವ್ರನಾ । ಲ್ಕಾವಮರ್ತ್ಯರೊಳವರೊ
ಡನೆಸಂ । ಜೀವಿಸುವರವರ್ಯವರತಿಪಾತಕಿಗಳವರೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಇನಿಮಹಾಪಾತಕಿಗಳೆನಿಸುವ । ವಿವಕೆಸರಿಯಿಂದೆನಿಸಪಾತಕ ।
ನಿವಹವುಂಟೆಲೆಭೂಪಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತದಲಿಭಾವಿಸಲು ॥ ವಿವಿಧವಿಪ್ರತಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮದ । ನಿವಹವುಪಪಾತಕಗಳವರಲಿ । ನವಪ್ರತಿ
ಹರೀಪಾಪಿಗಳುನರಕಾರ್ಣವದಲೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ನರಕಸಂಖ್ಯೆಯನೊರವೆನವಧರಿ । ಸರಸಯಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿಗ । ಳುರುಳುತಿ
ಹರದರೊಳಗೆಪಾಪಿಗಳಧಿಕದುಃಖದಲಿ ॥ ಅರಿವಡಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುನಾಯಕ । ನರಕನದರವಿಭೇದವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸುವೆನುತತ್ತತ್ಸನಾ
ಮಿತಸಂಜ್ಞೆಗಳಲೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಅವಧರಿಸುತಾಮಿಶ್ರಸಂಜ್ಞಿಕ । ವವಿರಳಾಂಧತಮಿಸ್ರಘನರಾ । ರವಮಹಾರೌರವಸಕುಂಭೀ
ಪಾತಸಂಜ್ಞೆಗಳ ॥ ವಿನ್ಯತಸೂಕರವಕ್ತ್ರವಸಿಪ । ತ್ರವನಸಂಧೌಶಾಂಧಕೂಪ । ಕ್ರಿವಣಕರ್ಕಶಕಾಲಸೂತ್ರಪ್ರಾಣರೋಧಿಗಳ ॥
ಜನಪಲಾಲಾಭಕ್ಷಕ್ರಿಮಿಭೋ । ಜನವಿಚಿರಯವಮಹಾವಿಷ । ಸನಸರೇತಃಪಾನಸಂಭ್ರಾತತಪ್ತಸೂರ್ಮಿಗಳು ॥ ಘನವಿಸಂಕ
ಟಸಾರಮೇಯೋ । ದನಸಕಶ್ಮಲಿವೈತರಣಿಸಂ । ಜನಿತರಕ್ಷೋಭೋಜನಾವದತೋದಪರಿವರ್ತ ॥ ೧೪ ॥ ಮೇದಿನೀಪತಿಕೇ
ಳುಘನಸ್ರೋ । ಯೋದಕೂಲಪ್ರಾತಭೀಕರ । ವಾದದುರ್ಧರವಜ್ರಕಂಟಕದಂದಶೂಕಾಖ್ಯ ॥ ಭೇದಿಸುವಸೂಚೀಮುಖಾಖ್ಯವಿ ।
ಭೇದವಿಂತಿಪ್ಪುಪಾಪಕರ್ಮಿಗ । ಳಾದವರಿಗುಪಯೋಗ್ಯವಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಆವಪಾತಕದಿಂದಪಾತ್ರಕಿ । ಯಾವನರ
ಕಕ್ಕಿಳಿವನೆಂಬುದ । ಭೂವರನೆಹೇಳುವೆನುಕೇಳಾಕ್ರಮದಲವಧರಿಸಿ ॥ ಸಾವ್ರತಡವಲ್ಲರಸಮರ್ತ್ಯರು । ಭಾವಿಸದೆಪಾಪವನು
ಮಾಳ್ಪರು । ಜೀವರೀನರಕಾದಿಗಳಲೋರಂತೆಬಹುಕಾಲ ॥ ೧೬ ॥ ಪರಧನವವನಿತಾದಿಕವನಪ । ಹರಿಸುವನುತಾನಾವನಾತ
ನ । ಹಿಡಿದುಯಳದೊಯ್ಯುತ್ತಕಟ್ಟಿತಮಿಸ್ರನರಕದಲಿ ॥ ಉರುಳಿಸುವರನಶನದಚಿಲ್ಲದ । ಉರಿಯೆಜಠರಾಗ್ನಿಯಲಿಬೇವ್ರುತ ।
ಹೊರಳುತಿಹರದರೊಳಗೆಮೂರ್ಛಿತರಾಗುತಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಕೊಂದುಪರರನುಪರಸತೀಧನ । ವ್ರಂದವನುಭೋಗಿಸಿದಪಾ
ಪಿಯು । ತಂದುನೂಕುವರಂಧತಾಮಿಶ್ರದಲಿಯಮನವರು ॥ ಹಿಂದಣಘವನುನೆನವುತದರೊಳು । ಬೆಂದುಮಗುಳಂಕುರಿಸುವ
ನುಹಲ । ರಂದದಲಿಹೊರಳುತ್ತತಮದಲಿಕಡಿದಮರನಂತೆ ॥ ೧೮ ॥ ಕೆಡುವೊಡಲುತಾನೆನುತದಾನವ । ಕೊಡದೆಮನೆಮಕ್ಕಳ
ಸುನೆನವುತ । ಮಡಿದಪಾಪಿಯನೆಳದುರೌರವವೆಂಬನರಕದಲಿ ॥ ಕೆಡಹಲದರೊಳುತಿಂದುಶೇಗುವ । ರಡಿಗಡಿಗಪಾತಕಿಯಕೈ
ಯ್ಯಲಿ । ಮಡಿದಜಂತುಗಳುಗ್ರಸಿಂಹವ್ಯಾಘ್ರರೂಪಿನಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ರೌರವದವ್ರೋಲರಿವಡೆಮಹಾ । ರೌರವಾಖ್ಯವದರಸಮಾಂಸಾ । ಹಾರಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿಗೈತಂದಧಿಕಪಾಪಿಯನು ॥ ಕಾರಿಮೆಲುವ
ಪ್ರಮಾಂಸವನುಕೃತ । ವೈರವನುನೆನವುತ್ತಮುಂನಶ । ರೀರಮಾತ್ರವಹೊರದಪಾತಕಫಲವಲಾಯೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಸಾಧುಪಶು
ಪಕ್ಷ್ಯಾದಿಜೀವನಿ । ರೋಧವನುಮಾಡಿದದುರಾತ್ಮರ । ಸಾಧಿಸುತಕೊಂಡೊಯ್ದುಕುಂಭೀಪಾಕನರಕದಲಿ ॥ ಬಾಧಿಸುವರಾತ
ಪ್ತತೈಲನಿ । ರೋಧದಲಿಪಾಪಿಗಳನಧಿಕ । ಕ್ರೋಧದಲಿಯಮಳಾಳ್ಗಳೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಹತ್ತುಸಾವಿರಯೋಜನ
ದಸಂ । ತಪ್ತತೈಲದತಾಂಬ್ರತಳದಲಿ । ಹೊತ್ತುವನಲಾದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಯಕಾಲಸೂತ್ರದಲಿ ॥ ಎತ್ತಿಬಿಸುಡುವರದರೊಳಗೆತನು । ಹೊ
ತ್ತಿಹೊರಳಲುಪಾಪಿಗಳನು । ದ್ವೃತ್ತತನದಲಿವೇದವಿಪ್ರದ್ರೋಹಿಗಳನೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಮತ್ತೆಕೇಳ್ನಿಜಧರ್ಮಮಾರ್ಗೋ । ದ್ವೃ
ತ್ತಪಾಷಂಡಿಯನುಜರಡಸಿ । ಪತ್ರವನವನುಹೊಗಿಸುವರುದಂಡದಲಿಸದೆವ್ರುತ್ತ ॥ ಕೆತ್ತುಮದನಹಯಲೆಗಳೊಡಲನು । ಕೆತ್ತುತಿರ
ಲೋವೆನುತತಿರುಗುವ । ನುತ್ತರಿಸದದರೊಳಗೆಪಾಪಪ್ರೇಕ್ಷಯವನರ್ಥಿಸುತ ॥ ೨೩ ॥ ಖಂಡಿಸುವರಪಯವನಾರೀ । ಮಂಡಲೇಶ್ವ
ರಭೂಸುರರಧ್ರುತ । ದಂಡರಹರನ್ಯಾಯದಲಿಸೂಕರಮುಖದಲಹರ ॥ ಹಿಂಡುವರುಗಾಣದವೊಲದರೊಳು । ದಂಡಧರನವರಡಿ
ಗಡಿಗೆಭಯ । ಗೊಂಡುಮೂರ್ಛಿತನಾಗುತೆಚ್ಚರಿವ್ರುತ್ತಲಿರಲೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಜನಪಕೊಡದುಂಡವನುಕ್ರಿಮಿಭೋ । ಜನವೆನಿಪನ
ರಕದಲಿಕ್ರಿಮಿಗಳು । ತಿನುತಿರಲುಕ್ರಿಮಿಭೋಜನನುತಾನಾಗಿಹೊರಳುತ್ತ ॥ ಜನಿತವೇದನೆಯಿಂದಘೋರ । ಧ್ವನಿಯಲೊರಲು
ತ್ತಿರುಗುತಿಹನಾ । ಜನಿತಪಾತಕಶುದ್ಧಿಪರಿಯಂತಲ್ಲಿಯೇಯೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಬಂಧುವಿಲ್ಲದಭೂತನಿಕರವ । ಬಂಧಿಸಿದನೋಯಿಸಿ
ದಫಲದಿಂ । ದಂಧಕೂಪಾಖ್ಯದಲಿಕೆಡವನುಘೋರನರಕದಲಿ ॥ ಅಂಧಕಾರದಲೊರಲುತೊರಲು । ತ್ತಂಧನಾಗಿಹನವರಕೈಯಲಿ ।
ಬಂಧುರಹಿತನುಕೊಲಿಸಿಕೊಲುತಡಿಗಡಿಗೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಕಳವಿನಲಿಬಲುಹಿನಲಿಮೋಣ । ಕ್ಕಳಿಸದೀಬ್ರಹ್ಮಸ್ವವನುಮೋ ।
ಣಾಳದವರ್ಣದಧನವನಾವನುಕೊಂಬನಾತನನು ॥ ಎಳದುಸಂದಂಶಾಖ್ಯನರಕದ । ಉಳಲಿಸುತನೆರೆಕಾದಚಿಮಟ । ಗಳಲಿಖಂಡ
ವತೆಗವರೊರಲುತ್ತಿರಲುಯಮನವರು ॥ ೨೭ ॥ ಗಮ್ಯಯಲ್ಲದಸತಿಯನಾವನು । ಗಮ್ಯಯಲ್ಲದವರನನಾವಳು । ರಮ್ಯಮತದ
ಲಿಗಮಿಸುವರುರಮಿಸುವರುಮೇಣವರ । ಯಾಮ್ಯರುಭಯವಕಾದಲೋಹದ । ಶರ್ಮಿಯನುತೋಳುಗಳಲಪ್ಪಿಸಿ । ಕರ್ಮಸ
ವೆಮಂನವರಬಿಡಲೀಸರುದುರಾತ್ಮಕರ ॥ ೨೮ ॥ ವರ್ಜಿಸದೆಸರ್ವರನುಗಮಿಸುವ । ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದಪಾಪಿಯನುನೆರೆ । ವಜ್ರಕಂಟ
ಕಶಾಲ್ಮಲಿಯನೇರಿಸಿಯೆಯಮನವರು ॥ ನಿರ್ಜಿತನನೆಳಸುವರುಕೆಳಗಿಂ । ತಾರ್ಜಿಸಿದಪಾಪವನುತೀರ್ಜಲು । ತರ್ಜನವತಾಡ

ನವಮಾಳ್ಪರುಮತ್ತೆಕೇಳೆಂದ ॥೨೯॥ ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುಧರ್ಮದ । ಸೇತುವನುಭೇದಿಸಿದನೃಪರನು । ದೂತರನುಕ್ರಿಮಿಕೀವುಕೂಪದಲುವಮಾಂಸಶೋಣಿತದ ॥ ವೈತರಣಿಯೊಳಗದ್ದುವರುಸಂ । ಜಾತವಿಣ್ಮೂತ್ರದಲಿಜಲಚರ । ಜಾತಭಕ್ಷಿತರಾದಡಸುಕ್ರರಳದುದುರಾತ್ಮಕರ ॥೩೦॥ ಕ್ಷಿತಿಪರರೊಳಾರ್ಯೈಶ್ವಗರ್ದಭ । ಪತಿಗಳವರನುಮೂತ್ರಮಲಶೋ । ಣಿತನುಹಾಬ್ಧಿಯೊಳದ್ದುವರುಮತ್ತಂತೆಭೂಸುರರು ॥ ವಿತತವಹಪೇಂಟೆಯಲಿವನಮೃಗ । ತತಿಯನೆಸವರುಸತ್ಕ್ರಡವರನು । ಹಿಕ್ರವಲಾಗುರಿಮಾಡಿಯೆಸುವರುಯಮನಕಿಂಕರರು ॥೩೧॥ ಪಶುಗಳನುಕೊಂದಾರುಯಾಗವ । ನೆಸಗುವರುಡಂಬದಲವರುನ್ಯೈ । ಶಸನೆನಿಪನರಕದಲಿಬರೆಕೊಲುಪವುಪಶುವ್ರಾತ ॥ ಅಸವುರೇತಃಪಾನವನುಮಾ । ಡಿಸುವನಾವನುಸತಿಗೆಸಲೆಮಾ । ಡಿಸುವರದನಾತಂಗೆರೇತಃಕೂಲ್ಯೆಯಲಿಕೆಡಹಿ ॥೩೨॥ ಸುಟ್ಟುನಗರಗ್ರಾಮವನುನೆಲೆ । ಕೊಟ್ಟುವಿಷವನುಕೊಲುವಧನಗಳ । ನೊಟ್ಟವಿಪಿಕೊಂಬಧಿಕದುಷ್ಟರನಂತಕಾನುಗರು ॥ ಬಿಟ್ಟುನಾಯ್ಗಳನಕಟವೊರೆಯಿಡ । ಲಟ್ಟತಿನಿಸುವವಿರಪೆಸೇಳ್ದು । ಹೊಟ್ಟೆಯನುತ್ತೆಗಸುವರುಕರುಳನುಜೇವಿಸುತ್ತಿರಲು ॥೩೩॥ ಇಲ್ಲಹುಸಿದಾವ್ಯಾವಹಾರಿಕ । ದಲ್ಲಿಸಾಕ್ಷಿಯನುಡಿದಘಾತ್ಮಕ । ನಲ್ಲಿಶತಯೋಜನದಸರ್ವಾಗದಗ್ರದಿಂಕೆಳಗೆ॥ ಚೆಲ್ಲಲೆಲುಗಳುಕೆಡಸುವರುಜಲ । ವಿಲ್ಲಜಲದಂತಿಹುದುಶಿಲೆಯದ । ರಲ್ಲಿವೀಚೀಮತಿಯಲಡಿಗಡಿಗೇರಿಸಿಯೆಗಿರಿಯ ॥೩೪॥ ನೆರೆತ್ರಿವರ್ಣದ್ವಿಜರುಸೋಮ । ಕ್ಕರುಹರಾದವರಪರಸತಿಯರು । ತರಳತನದಲಿಸಲೆಸುರಾಪಾನವನುಮಾಡಿದಡೆ । ನರಕದಲಿದರಿಗೆಡಹಿಬಾಯೊಳ । ಗೆರವರರಗನುಕರಗಿಯಪೆಯನು । ಕೆರಹುಗಾಲಲಿಮೆಟ್ಟನಿಂದುಯಮಾನುಚರರೆಂದ ॥೩೫॥ ತಂನನಗ್ಗಿಸಿಕೊಳುತಮಾಡನು । ವರ್ಣಿಗಳಗಾಶ್ರಮಿಗಳಗೆಬಹು । ಮಾನ್ಯರಿಗೆಮಂನಣೆಯನವನಾಕ್ಷಾರಕರ್ದಮದ ॥ ಅನ್ವವಕೆತಲೆಕೆಳಗೆನಲುಬಿ । ದ್ದನ್ಯರವಮಾನದಫಲವನದ । ನುಂನತೋಂನತವೆನಲುಭೋಗಿಸುವನುಮಹಾವ್ಯಥೆಯ ॥೩೬॥ ಪುರುಷಮೇಧದಲಾವಪುರುಷನು । ನಿರುತಯಜಿಸುವನನ್ಯಪಶುಗಳ । ನಿರದತಾಸ್ತ್ರೀಯ್ಯದಲಿಕೊಲುವನುತಿಂಬನಾತನನು ॥ ನರಕದಲಿಪಶುನಿಕರಕೊಲುವವು । ಪರಿಪರಿಯವಧೆಗಳಲಿನೊರೆನೆ । ತ್ತರನುಕುಡಿವವುಕೇಳುರಕ್ಷೋಗಣಗಳುರೆಕಡಿದು ॥೩೭॥ ಕಾಡುಪಶುಪಕ್ಷಿಯನುಪಾಯದ । ಲಾಡಿಸುತಹಿಡಿದನ್ಯರನುನೆರೆ । ಚೇಡಿಬಡುಕುವಪಾಪನಿಕರರನಿಕ್ಕಿಶೂಲದಲಿ ॥ ಆಡಿಸುವರಂತಕನದೂತರು । ಕೂಡೆತೀಕ್ಷ್ಣಾಸ್ಯದಲಿಖಂಡವ । ತೋಡಿತಿನುತಿರೆಹಕ್ಕಿಗಳುನೆನಸುವವುದುಷ್ಕೃತವ ॥೩೮॥ ದಂದುಗಂಬಡಿಸಿದಡೆಭೂತದ । ವೃಂದವನುಕೊಲಿಸುವರುಮಾಣದೆ । ದಂದಶೂಕಾಖ್ಯದಲಿಸರ್ಪಮುಖಂಗಳಿಂದವರ ॥ ಮಂದಿರದಲಾಟದಲಿಜೀವರ । ವೃಂದವನುವಿಗ್ರಹಿಸಿಕಾಡುವ । ಮಂದಿರನುಮನುಕುಳಿಗಳಲಿಹೊಗೆಯಿಂದಕೊಲಿಸುವರು ॥೩೯॥ ಸುಡುವವ್ರೋಲತಿಥಿಯನುಬಂದಡೆ । ಕಿಡಿಕೆದರಿಕಂಗಳಲಿನೋಡುವ । ಜಡರಕಂಣನುತುಂಡದಲಿಕಾಗೆಗಳುಹದ್ದುಗಳು ॥ ತುಡುಕಿತಿಂಬವುದೆಡಹಿನರಕದ । ಲೊಡನೊಡನೆಮೊರೆಯಿಡಲುಕೇಳ್ಪಲೆ । ಪೊಡವಿಪತಿಪಾತಕದಫಲವನುನೆನವುತಿರಲೆಂದ ॥೪೦॥ ಉಪ್ಪರದಹಂಪಿನಲಿಧನಬಲ । ದರ್ಪದಲಿಧಿಕ್ಕರಿಸಿನೋಡುವ । ತಪ್ಪುಗಾರನನೊಯ್ದುಸೂಚೀಮುಖಸಮಾಖ್ಯದಲಿ ॥ ಚಿಪ್ಪಿಗರವ್ರೋಲವಯವಂಗಳ । ನಿಪ್ಪರಿಪುನೇಣಿನಲಿಹೊಲಿವರು । ತಪ್ಪುವುದೆಪಾತಕದಫಲವದುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೪೧॥ ವರದೆನಿಂತೆಲೆಭೂಪನಾನಾ । ನರಕಭೇದಂಗಳನುಶತಸಾ । ವಿರಗಳುಂಟದನಾರುಬಂಣಿಸಬಹುದುಪಾಪಿಗಳ ॥ ನೆರವಿಗುಪಭೋಗ್ಯಂಗಳಿಂತಿದ । ಸರಿದುಮಾಳ್ಪದುಧರ್ಮವನುಸುಖ । ದಿರವನೊಲಿವಡೆನೆನವುದಾನಿತ್ಯಾತ್ಮನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ... ... ॥೪೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೯೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸ್ವರ್ಗನರಕಜಗತಿವಿಭೇದನಿ । ಸರ್ಗಚಿಹ್ನಂಗಳನುಕಾರು । ಣ್ಯಾರ್ಗಳನುಕರುಣಿಸಿದನಾ
ಮುನಿನಾಥನವನಿಪಗೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಸದ್ಗುರುವೆಕೃತಕರ್ಮಭೋಗಾಂ । ತ್ಯದಲಿಬಳಿಕೇನಹರುಕರ್ಮಾ । ಸ್ಪದಶರೀರಿಗಳರಿವೆನಾವೆಂತವರಲಕ್ಷಣವ॥ ತ್ರಿದಶಗಣವಂದಿತನೆಹೇಳೆಂ । ತೊದಗುವರುಸದ್ಗತಿಗೆಕರುಣಿಪು । ದಿದವೆನಲುಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿನಗುತೆಂದನವನಿಪಗೆ ॥೧॥ ಚಿತ್ತವಿಸುನೃಪಪಾಪಕರ್ಮವ । ನುತ್ತರಿಸಿನರಕವನುಹೊರವಂ । ಟುತ್ತಣಾವಾಸನೆಯಲಿಸ್ಥಾವರಗಳೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಮತ್ತೆಖಗಮೃಗಪಶುಸರೀಸೃಪ । ಸತ್ವಜಾತಿಯಲುದಿಸಿಕಡೆಯಲಿ । ಮರ್ತ್ಯರೆನಿಸುವರುಭಯಕರ್ಮದಸಾಮ್ಯದಿಂದೆಂದ ॥೨॥ ಅಂಗಹೀನವ್ಯಸನಿಪಾತಕಿ । ಸಂಗಿಸರ್ಪಾಶಂಕಿದೋಷಿಕ । ಲಿಂಗಿಕಾಮಿಪ್ರಾಣಿಹಿಂಸಕಕೋಪಿಧನಲೋಭಿ ॥ ರಂಗಜೀವಿಶ್ರುತಿಪಥವ್ಯತಿ । ಸಂಗಿರೋಗಿಸ್ವಜನವೈರಾ । ನಂಗಿಪಿಶುನಾಸಕ್ತರತಿನರಕಾಗತರೆಂದೆಂದ ॥೩॥ ಬ್ರಹ್ಮಹನುಹ್ಯಯರೋಗಿಸುರೆಯನು । ಕರ್ಮಿಕುಡಿಯಲು

ಶ್ಯಾಮದಂತನು । ಸುಂಮನನ್ಯರಕನಕವನುಕೊಂಡಾತಕುನಖಿಯಲ ॥ ರಮ್ಯಮತಿಗುರುತಲ್ಪಗನುದು । ಶ್ವರ್ಮನಹನುತ್ತಮರೆ
ನಿಂದೆಯ । ನೊಂಮೆ ಕೇಳಲುಬಧಿರನಹನವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥೪॥ ಸತಿಪುರುಷನಿಂದೆಯಲಿಖರನಹ । ನತಿಥಿಗಿಕ್ಕದೆಮುಂಡಡಾಡು ।
ಮರ್ಗತಿಕಪ್ರೋಲವಿಳಂಬಿಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯಸಮಯದಲಿ ॥ ಅತಿಥಿಬರಲಾಶ್ರಮವಕೊಡದಡೆ । ಸತಿಯನಗಲನಾರ್ಯರಿಂಗನು ।
ಚಿತವಮಾಡಲುಬೇಡಿಪಡೆಯನುಭೂಪಕೇಳೆಂಪ ॥೫॥ ವಿತ್ತವನುವಿಶ್ವಾಸದಲಿಕೊಳ । ಲತ್ಯಧಿಕದುಃಖವನುಗುಣಸಂ । ಪತ್ತಿ
ಯಿಲ್ಲದೆತಂನನುತ್ಕರುಷಿಸಲುವಾಮನನು ॥ ಎತ್ತನೇರೆಕರೀಷಕ್ರಮಿಗೋ । ಹತ್ಯದಲಿಜಾತ್ಯಂಧನಾಗೋ । ವೃತ್ತಿನಾಶನುನಿಬಿಡ
ನಾಶನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೬॥ ಜಾತಿಭಾರ್ಯಾಸ್ನೇಹರಹಿತನು । ಜಾತನಹಗಳಗಂಡಿಪಿಸುಣನು । ಪ್ರೀತಿವಾಶೆನುಪರರಕೃತಪಾ
ಪವನುಸೂಚಿಸಲು ॥ ಪ್ರೀತಿವಕ್ತ್ರನುಲೋಹವಿಕ್ರಯ । ದಾತನನುಮೃಗವ್ಯಾಧನಂನವ । ನಾತುರಿಪಿಮಡಕೆಯಲಿಮುಂಡವಭೃ
ತಕನಹನೆಂದ ॥೭॥ ಉಂಡನಾಡಡಭಕ್ಷ್ಯವನುನೆರೆ । ಗಂಡಮಾಲಿಜಜ್ಞಾನವನುನೆರೆ । ಕೊಂಡಡನ್ಯಾಯದಲಿಮೂಕನುಪುಸ್ತ
ಕಂಗಳನು ॥ ಕೊಂಡಡಂಧನುಪುಣ್ಯಕಥೆಯನು । ಭಂಡುಮಾಡಲುವಕ್ತ್ರನಾಶನು । ಪಂಡಿತಕ್ರಮದೂಷಕನುವಕ್ರಾಕ್ಷನಹ
ನೆಂದ ॥೮॥ ಭೂಪಕೇಳ್ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವದೇವ । ಸ್ವಾಪಹಾರವಮಾಡಿದಾತಡು । ಪಾಪಿಮಾಂತಶನಹನುಮಿಗೆಭೃತ್ಯರನುಸಲಹದಡೆ॥
ಪಾಪಿರೋಗಾಸ್ವಿತನಹನುಶಿ । ಷ್ಟಾಪವಾದದಲಲಸನಹನ । ನ್ಯೋಪಕಾರವಿನಾಶವಿಫಲಾರಂಭನಹನೆಂದ ॥೯॥ ತಂಗಿತಾ
ಯಿನ್ನೀದರಿಯರೊಳಾತಾ । ಸಂಗಿಪಿಹಪಾತಕಿಯಬೀಜನಿ । ಜಾಂಗನೆಯನನ್ಯರಿಗೆಕೊಟ್ಟವನಹನುತೂಬರಕ ॥ ಸಂಗಿಪಿ
ದಡೆಸಗೋತ್ರಯಲಿಪಾ । ದಂಗಳೊಳುವ್ಯಾಧಿತನುಖರತುರ । ಗಂಗಳನುಗಮಿಪಿಡೆಕೇಳದುಹೇಯನಹನೆಂದ ॥೧೦॥ ಗುರು
ವಿನಾಜ್ಞೆಯವಿಚಾರಲುಭಗಂ । ಧರಿಯವಜ್ಞೆಯಮಾಡಲಂಧಕ । ನಿರದೆಮಚ್ಛರಿಸುವನುಶ್ವಾವಿಟಂಜ್ಞಮಪಹತಿಯ ॥ ಗುರುವಿ
ನಲಿಸತ್ಕಾರಿವಮಾಡಲು । ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯನುಪೇಕ್ಷಿಸೆ । ನರನುಸೆರೆದುಷ್ಪ್ರಜ್ಞನಹನವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥೧೧॥ ಗುರುಗೃ
ಹೋಚಿತಕರ್ಮಶಾತ್ಯದ । ಲಿರದೆಕೃಕಲಾಸಖ್ಯನೆರಗದೆ । ಗುರುವನೆಡದಲಿಮಾಡಿನಡದಾತನುಶಿರೋರೋಗಿ ॥ ಗುರುಪಿತೃ
ಪ್ರಿಯಿಮಾತೃವೃದ್ಧಾ । ತುರರಸಲಜದೆಬಿಟ್ಟಮರ್ತ್ಯರು । ಚರಣರೋಗಿಗಳಕ್ಷ್ಮೆರೋಗಿಗಳಹರುಕೇಳೆಂದ ॥೧೨॥ ಹೊದ್ದ
ಲುರಜಸ್ವಲೆಯನಘಸಂ । ವೃದ್ಧಿಯಾತ್ಯಜನಹೆನುವಸ್ತ್ರವ । ಕದ್ದಪಾತಕಿಬಿಳಿಯವ್ಯಾಯವನಹನುಬೆಳ್ಳಿಯನು ॥ ಕದ್ದವನು
ತಕ್ಷ್ಯಲದಲಹನಾ । ದುರ್ಧರನುನೆರೆಕೂಟಸಾಕ್ಷ್ಯದ । ಲದ್ದವನುಮುಖರೋಗಿಯಹವವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥೧೩॥ ಪ್ರೋಡವಿದು
ಮರರಿಗೀವೆನೆಂದುದ । ಕೊಡದನರನಲ್ಪಾಯುವಹನಳ । ವಡಿಪಿದಪ್ರತ್ಯಯವಕೆಡಿಪಿದಡಾಗಲವಭ್ರಾಂತ ॥ ವೃಷನಪೂಜೆಗಿದೆ
ಸ್ನದೆನಗೆಂ । ದಡುಪತಾನೇಮುಂಬಪಾಪಿಗೆ । ಮಡಿವರಾತ್ಮಜರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥೧೪॥ ಏನಕೇಳುವೆಭೂಪಕ
ರ್ಮ । ಧೀನಭೂತದಜನನವದನೇ । ನೇನಹೇಳಲುಬಹುದುಬುದ್ಧಿವಿಹೀನಧನಹೀನ ॥ ಹೀನವಸ್ತ್ರಾಭರಣಶೋಭಾ । ಹೀನ
ಲಕ್ಷಣಹೀನಬಂಧುವಿ । ಹೀನದುಃಖರೆಲ್ಲಪಾಪವಮಾಡಿದವರೆಂದ ॥೧೫॥ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳ್ದುಃಖಿತರುರಿಪುಬಾ । ಧಿತರುಕ್ಷುದಿ
ತರುತಿಕ್ಷಿತರಿಷುತಾ । ಡಿತರುಪೀಡಿತರಾರ್ತರನ್ಯಾಶ್ರಿತರುಸೇವಕರು ॥ ಅತಿಕೃಪಣದಾರಿದ್ರಶೋಕಾ । ನ್ವಿತರುದುರ್ಲಭವಿ
ಷಯಚಿಂತಾ । ನ್ವಿತರುಚಪಲರುಪಾಪಕಾರಿಗಳಿವರುಕೇಳೆಂದ ॥೧೬॥ ಧನಯುತರುಧಾರ್ಮಿಕರುದೇವಾ । ರ್ಚನರತರುವಿ
ಪ್ರಾಜ್ಞಗುರುಸ । ಜ್ಜನಸಮಾರಾಧಕರುಸರ್ವಸಮಾನಬುದ್ಧಿಗಳು ॥ ವಿನಯಗುಣಸಂಪಂನರಕ್ರೋ । ಧನರುಮೃದುವಾಣಿಗ
ಳುಕುಲಪಾ । ವನಚರಿತರಾಸ್ವರ್ಗಲೋಕಾಗತರುಕೇಳೆಂದ ॥೧೭॥ ಹರಿಪದಾಬ್ಜಪರಾಯಣರುಸ । ಚ್ಚರಿತರಾರ್ಜಿತಗುಣ
ಯುತರುಮ । ತ್ಸರವಿಹೀನರುಡಂಬರಹಿತರುಸಲೆದಯಾಪರರು ॥ ಗುರುವಚನಸಂಸ್ಥಿತರಹಿಂಸಾ । ಪರರುಶುಚಿಗಳುನಿಯಮಿ
ತಾಂತ್ರಃ । ಕರಣರುರುಗುಣಶೀಲಯುತರಾಸ್ವರ್ಗದವರೆಂದ ॥೧೮॥ ವಿಹಿತಸತ್ಕರ್ಮದಲಿಸದನು । ಗ್ರಹವಹುದುಬಳಿಕೀಶ್ವ
ರಾನು । ಗ್ರಹದಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನವದರಿಂಕ್ಲೇಶನಿರ್ಮೋಕ್ಷ ॥ ಅಹುದುನಿಜಕೈವಲ್ಯದೇಹ । ಗ್ರಹಣವಿದುಬಳಿಕಿಲ್ಲಜಿತವಿ । ಗ್ರಹನು
ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣನಹನೆಂದ ॥೧೯॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತಮನುಷ್ಯಜನ್ಮವು । ವಿದಿತಮುಕ್ತಿದ್ವಾರಸುದುರಾ । ಸದಮನೇಕ
ಸಹಸ್ರಜನ್ಮದಸುಕೃತವಿಲ್ಲದಡೆ ॥ ಇದುದೊರಕದಿದರೊಳಗೆಹರಿಗುರು । ಪದಯುಗಳಭಕುತಿಯಲಿಪಾಪವ । ನೊದದುನರಕ
ಕ್ಕಿಳಿಯದವನೆಕೃತಾರ್ಥಕೇಳೆಂಡ ॥೨೦॥ ಒಡಲಮೇಧ್ಯದಪಾತ್ರಮೂತ್ರದ । ಮಡುಮಹಾಧಿವ್ಯಾಧಿಗಳಕೈ । ಲೆಡೆಯಧನಚ
ರ್ಮಾಸ್ಥಿಮಾಂಸಶ್ಲೇಷ್ಮರಕ್ತಮಯ ॥ ಎಡೆರಿನಾಲಯದುಃಖಭಯದಂ । ಗಡಿಕೃತಾಂತನತುತ್ತುಚಂಚಲ । ದೆಡರುಸಾವಿನನಚ್ಚು
ನರಕಕ್ಕಿಳಿವರವರೆಂದ ॥೨೧॥ ಈಶರೀರದತುಚ್ಛಸುಖಕಳಿ । ಯಾಶೆಯನುಮಾಡುತ್ತಬಹಳ । ಕ್ಲೇಶವನುಭೋಗಿಸುವರೀ
ಪರಿನರಕಶತಗಳಲಿ ॥ ಏಸುಗಹನವ್ರೊವಿಷ್ಣುಮಾಯಾ । ಪಾಶಹರಹರಮೋಹವನುಬಿಡ । ಲೀಸದಳಲಿಸಿಬಳಲಿಸುತ್ತಿಹುದರಸ
ಕೇಳೆಂದ ॥೨೨॥ ಇದನರಿದುಸಂಸಾರದುಃಖಾ । ಸ್ಪದವೆನಿಪವಾಸನೆಯವೇಗವ । ನೊಡದುಮೋಕ್ಷಸುಖೈತಹೇತುವೆನಿಪ್ಪವಾ
ಸನೆಯ ॥ ಹೃದಯದಲಿನೆರೆಹಿಡಿದುಗುರುಪದ । ಪದುಮವನುಮರೆಯೊಕ್ಕುವೈಷ್ಣವ । ಪದವಪಡವ್ರುದುಹಿತವನೊಲುವೆಭೂ

ಪಕೇಳೆಂದ ॥೨೩॥ ಕೆಡದುಹೊವಲಲಿಹೋಹವರುಕಂ । ಗೆಡದೆತಡಿಯಮನೋಡಿಗಿಡುವನು । ಹಿಡಿದುಪಾರುವಪ್ರೋಲುನೆರೆಸಂ
ಸಾರವಾಪನೆಯು ॥ ಕಡಲೊಳಗಳುದನರರುವಾನವನು । ಬಿಡದೆವಿಷಯಭ್ರಮೆಗೆಗುರುವನು । ಹಿಡಿದುಮುಕ್ತಿಪಥಕ್ಕೆ ಸಲುವರು ।
ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ತಲೆಯಹೊಡಯಿಸಿಕೊಳುತಭೋಗ । ಕ್ಕಳುಕದಾರ್ತಲೆಗಾವರವರಿಗೆ । ಹಲುಬಿಜೀವಿಸುವಂದವನು
ನೆರೆಬಯಸುವಂದದಲಿ ॥ ಕೊಲುವದುರ್ಜನಕಾಲಪಾಶವ । ಬಲ್ಲಿದಬೇಕೆಂಬವರುವಿಷಯ । ಕ್ಕಳುಹದಾಶ್ರಯಿಸೂದುಹರಿಗುರು
ಚರಣಪಂಕಜವ ॥ ೨೫ ॥ ನಂಬಿಗುರುಪದಪ್ರೊತ್ತವನುಭವ । ವೆಂಬಕಡಲನುಕಳೆದುನಿಜಪದ । ವೆಂಬಪೂರ್ಣಾನಂದಮಯ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ಹಂಬಲಿಸುವನೆನಿಂದವನುದುಃ । ಖಾಂಬುಧಿಯದುಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯದೆ । ತುಂಬಿತಾವರೆಯಿರಲುಸಂಪ
ಗೆಗೆರಗುವಂತೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಜರೆದುನಿಜಕೃತಪುಣ್ಯಪಾಪವ । ನರಿದುಪರಮಾರ್ಥವನುವಿಷಯವ । ತೊರೆದುತತ್ವಜ್ಞಾನಜಿತ
ಪರಮಾರ್ಥಪದದೊಳಗೆ ॥ ಮರದುತನುವನುವಿಂಡಯೋಗಿಗೆ । ಹರಿವುದೈಭವಪಾಶವಡುನೇ । ಸರಲಿತಮನಿಲಬಲ್ಲುದೇಜನನಾ
ಥಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಹರಿಶರಣರಂಜುವರೆನರಕ । ಕ್ಕರುತರಾಘವದಿದ್ದಡೆಯುತ । ಚ್ಚರಣಚಿಂತಾಜ್ವಲನದಗ್ಧವಲಾವಿಚಾರಿಸ
ಲು ॥ ಅರಸುಮಕ್ಕಳುತಪ್ಪಮಾಡಿದ । ಡರಿದುತಳವಾರರಿಗೆಶಿಕ್ಷಿಸೆ । ಲುರುದಯಾನಿಧಿಮನದಲಿರೆಪಾವನವಲಾಯೆಂದ ॥೨೮॥
ಇಂತುಹರಿಚಿಂತೆಯಲಿಕಾಲನ । ಕುಂತವನುಕೆಡೆಯೊದೆದುನರಕದ । ತಿಂಥಿಣಿಯದುಃಖವನುಮೋಣೀಭವದಭದಣಿಗೆಯ ॥ ಚಿಂ
ತೆಯಿಲ್ಲದೆಕಳೆದುಸರೆನಿ । ಶ್ಚಿಂತನಾಗಿನಿಜಾನುಭವವಿ । ಶ್ರಾಂತನಹುದೆಲೆಭೂಪನಿತ್ಯಾತುಮನೆತಾನಾಗಿ ॥ ॥ ೨೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೭೭೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೇ ಮಹಾಪುರಾಣೇ ಪಂಚಮಸ್ಕಂಧಸ್ಸಮಾಪ್ತಃ.

ಐದನೇ ಸ್ಕಂಧ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ ಷಷ್ಟಮಸ್ಕಂಧ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ಅಜಾಮಿಳೋಪಾಖ್ಯಾನ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಹೇಳಿದನುಮುನಿನಾಥನಾನೃಪ । ಮೌಳಿಮಣಿಗೆಮಹಾಘನಿವಹೋ । ನ್ಮೂಲನೈಕಸಮರ್ಥ
ವಹಹರಿನಾಮನಿಷ್ಕೃತಿಯ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ವರಮುನಿಪಚಿತ್ತವಿಸುಮನ್ವಂ । ತರವನಾಸ್ವಾಯಂಭುವಾದ್ಯರ । ಚರಿತ್ರವನುತತ್ಪುತ್ರಪೌತ್ರಾದ್ಯಮಳಚರಿ
ತ್ರವನು ॥ ಧರೆಯಸಪ್ತದ್ವೀಪಸಾಗರ । ಗಿರಿನದೀವನವರ್ಷಭುವನಾ । ಸ್ತರಣವನುಕರುಣಿಸಿದೆಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೧ ॥
ನಿಮಗಮಹಂಮದುಸಹ್ಯರುಕ । ಧರ್ಮವನುಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲೈದು । ಷ್ಕರ್ಮನಿರ್ಮಿತನರಕದುಃಖಂಗಳನುತನಗಿಂದು ॥ ಕರ್ಮ
ಗಳೊಳಗಿಳಿವಂದವೆಂತೋ । ಕರ್ಮದೂರನೆಹೇಳುದುಃಖವ । ಹೋಗ್ವರ್ದುಸ್ತರನೆನಿಪನರಕಮಹಾರ್ಣವವನೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಎಂ
ದೆಡೆಂದನುನೃಪತಿಗಾಮುನಿ । ಮಂದ್ಯನತಿಕರುಣದಲಿಕೇಳೆಲೆ । ಕಂದಕರ್ಮದಗತಿವಿಚಿತ್ರವತರ್ಕ್ಯವಿದುಧಿಟಕೆ ॥ ಇಂದುಕೃತಪಾ
ತಕಜೆತ್ರಿಕರಣ । ದಿಂದಪರಚಿಕಮಾಡದಿರ್ದಡೆ । ಮುಂದೆನವವರುನರಕದಲಿಮಾಡಿದಡದಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಮಾಡಿದಘನಿಕರಕ್ಕೆಶಾ
ಸ್ತ್ರದ । ನೋಡಿಸಮವಹಪರಚಿಂವನೆರೆ । ಮಾಡುವುದುಮೃತ್ಯುವಿನಮಾನಿಸರೈತರೆನಮುಂನ ॥ ಝಾಡಿಸುವರುಜೆಗೌಷಧವ
ನೆರೆ । ಮಾಡುವಂತೇಬಲ್ಲವರುಹೋ । ಗಾಡದಿಹಪರಸೌಖ್ಯವನುಸಂಪಾದಿಸುವರೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಎಂದಡೆಲೆಮುನಿನಾಥಪಾತಕ ।
ವೃಂದವಿಹಪರಗಳಿಗೆಹಿತವ । ಲ್ಲೆಂದುಶಾಸ್ತ್ರಾಚಾರ್ಯಮುಖದಲಿತಿಳಿದುಮತ್ತದನು ॥ ಮುಂದುವರಿದಾಚರಿಸುವವರಿಗೆ । ತಂದೆಹೆ
ರಚಿತವುಂಟೆವಿಫಲವ । ದೆಂದುಹೇಳಿದೆಲೋಕಕುಂಜರಶೌಚದಂದದಲಿ ॥ ೫ ॥ ಅರಿಯದಾಚರಿಸಿದಡೆಪಾತಕ । ಹರಿವುದಲ್ಲದೆ

ಪಾಪಕರ್ಮನ । ನರಿದುಮಾಡಿದರುಂಟೆಪಾತಕಗಳಿಗೆಪರಿಹಾರ ॥ ಗುರುವೆಕರುಣಿಸೆನಲ್ಕೆಧರಣೀ । ಶ್ವರನವಚನಕೆನಗುತಯೋ
ಗಿಗ । ಳರಸನುಗುಳ್ದಂತೆಂದನುತ್ತರವನುಸರಾಗದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಆರೆವರಿದನರಸಕರ್ಮದ । ಬೇರುಬೇವುದೆಬರಿಯಹೊರೆಗಳ ।
ಭೂರಿಕರ್ಮತೃಣಾಗ್ನಿಯಲಿತತ್ವಾವಗಮವೆಂಬ ॥ ಸಾರವಹ್ನಿಯಲಲ್ಲದಾತ್ಮವಿ । ಚಾರಶೂನ್ಯರಿಗಿಲ್ಲದಿಲ್ಲಧಿ । ಕಾರಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ
ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಕೆಲರುಶಮೆದಮೆಸತ್ಯಶೌಚಾ । ಚಮತಪೋವ್ರತಮುಖ್ಯಸತ್ಕ್ರಿಯೆ । ಗಳಲಿಯಮನಿಯಮಾದಿ
ಯೋಗಂಗಳಲಿಕೆಲಕೆಲರು ॥ ಎಲೆಮಹೀಪತಿಕೇಳುತ್ರಿಕರಣ । ಗಳಲಿಮಾಡಿದಪಾಪಕರ್ಮಂ । ಗಳನುಸುಡುವರುಬಿದಿರವನವ
ನುಕಿಚ್ಚುಸುಡುವಂತೆ । ೮ ॥ ಮತ್ತೆಕೆಲರಘರಾಶಿಗಳನುಮ । ಹತ್ತಮರುಹರಿಚರಣಕಮಲದ । ಭಕ್ತಿಯೊಂದನೆನಂಬಿನಾರಾ
ಯಣಪರಾಯಣರು ॥ ಬಿತ್ತುಸಹಿತುರುಹುವರುಮಂಜಿನ । ಮೊತ್ತವನುಮುಂಕೊಂಡುರವಿಬಿಂ । ಬತ್ತುವಂತಿರಲಪ್ರಯುಜ್ಞದ
ಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಆಗಮದಸಂಕ್ಷಯವಘಾತ್ಮರಿ । ಗಾಗಮೋಕ್ತತಪೋವ್ರತಾವಳಿ । ಯೋಗಕರ್ಮಂಗಳಲಿನೃಪಕೇಳ
ಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ರಾಗರಂಜಿತಭಕ್ತಿಯಲಿವರ । ಭಾಗವತಪಾವನಪದಾಬ್ಜಪ । ರಾಗಸೇವೆಯೊಳಹವೊಲಾಗದುಮಿಕ್ಕವರ
ಲೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲಾಮಾರ್ಗನಿತ್ಯನಿ । ರಾಮಯವಲಾಭೂಪಹರಿಪದ । ತಾಮರಸಸೇವಾಪರಾಯಣರೆನಿಪಸಾಧುಗ
ಳು ॥ ಭೂಮಿಪಾಪನರಿದರೆಳಗೆಸು । ಕ್ಷೇಮದಲಿವರ್ತಿಸುವರಾಶ್ರಿತ । ಕಾಮಧೇನುಗಳಘವಿನಾಶನರರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥
ಹರಿಪರಾಙ್ಮುಖರೇನಮಾಡಿದ । ಡರಸಪಾವನರಹರೆಶುದ್ಧೀ । ಕರಿಸಲರಿವುದೆಸುರೆಯಕೊಡನನುಜಲದಲದ್ದಿದರೆ ॥ ವರನದಿಗಳಲಿ
ಭೂಪವಿಷ್ಣು । ಸ್ಮರಣೆಯನುಮರದೊಂಮೆಮಾಡಿದ । ದುರಿತವೈದುರಿತಂಗಳಾತದ್ಗುಣರತರಿಗೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಜನಪಕೇಳರೆನಿ
ಮಿಷಕೃಷ್ಣನ । ನೆನೆಯಬಲ್ಲಸಭಾಗ್ಯರಾಯಮ । ನನುಭಯಂಕರರೆನಿಪಮೇಣಾಯಮನದೂತರನು ॥ ಕನಸಿನಲಿನೆರೆಕಾಣ
ಲರಿವರೆ । ನೆನೆಸುಬೇಡಂತಿರಲಿನಾಮದ । ಧ್ವನಿಗೆದುರಿತವ್ರಾತನಿಲುವುದೆಪಾಪಿಗಳಲೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಇದರಲೊಂದಿತಿಹಾಸವುಂಟೆ
ಲೆ । ಸದಮಳನೆಚಿತ್ತೈಸುಪೂರ್ವದ । ಲುದಧಿಶಯನನಯಮನದೂತರಿಗಾಯ್ತುಸಂವಾದ ॥ ವಿದಿತಕನ್ಯಾಕುಬ್ಜದೇಶಾ । ಸ್ಪದ
ನಜಾಮಿಳನೆಂಬಭೂಸುರ । ನುದಿಸಿದಾಸೀಸಂಗದೂಷಿತನಾಗಿಯಸದಿರ್ದ ॥ ೧೪ ॥ ಕಳವಳವುಹಿಡಿಬಂದಿಜೂಜುಗ । ಳೊಳಗನತಿ
ಯನ್ಯಾಯವೆಂಬೀ । ಬಳಕೆಯಲಿಕೀಳ್ವೆಂಣೊಳೊಂದಿರೆಕಾಮವಶತೆಯಲಿ ॥ ಕಳಿದವೆಂಭತ್ತೆಂಟುವರ್ಷಂ । ಗಳಾತದೀಯನಿವಾ
ಸದಲಿಕುಲ । ವಳಿದುದಾಸಿಗೆಹತ್ತುಮಕ್ಕಳುಜನಿಸಲಿಸದಿರ್ದ ॥ ೧೫ ॥ ಕಡೆಯಶಿಶುನಾರಾಯಣಾಖ್ಯೆಯ । ವಿಡಿದುಬೆಳವುತ್ತಿರಲುಮ
ಮತೆಯ । ನೊಡರಿಸಿದನಾತನಲಿಪಾತಕಿವಿಪ್ರನನವರತ ॥ ನುಡಿಸಿಕೇಳುವನೊಂಮೆಶಿಶುವನು । ನಡಸಿನೋಡುವನೊಮ್ಮೆಬಾಲನ ।
ನುಡಿಗಳನುನಡೆಗಳನುಸಂಮತಬಾಲಲೀಲೆಗಳ ॥ ೧೬ ॥ ಊಡಿವುಡಿಶಿಶರೀರಕರ್ಮವ । ಮಾಡಿಶಿಶುವಿನರೂಪವನುನಡೆ । ನೋಡಿ
ದಣಿಯನುಸಿಲುಕಿಪುತ್ರಸ್ನೇಹಪಾಶದಲಿ ॥ ಝಾಡಿಸುವಜರೆನರೆಯವಸ್ಥೆಯ । ನೋಡನದನೊಡಲಿಗೆಕೃತಾಂತನು । ಹೂಡಿದಂಬ
ನುಕಾಣನಾಪುತ್ರಾನುರಾಗದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಇಂತುಮೈಮರದಿರಲುಸನಿಹದ । ಲಂತಕನುಬರೆತಂನಶಿಶುವಿನ । ಚಿಂತೆಯೇಮೈಗರದ
ಪೋಲಳಲುತ್ತವಸೆವಳಿದು ॥ ಭ್ರಾಂತನಾಗಿಕುಟುಂಬಚಿಂತಾ । ಕ್ರಾಂತನಾಗಿರೆಕೊಲ್ಲುತಿವಿಕಡಿ । ಕುಂತದಿಂದಿಡೆನುತ್ತಬಂದರುಯ
ಮನಕಿಂಕರರು ॥ ೧೮ ॥ ಬಿಸಿಯಕೆಂಗಳಬಿಟ್ಟಬಾಯ್ಗಳ । ಮಸೆದಕುಡಿದಾಡೆಗಳಹೊಲಸಿನ । ಹೊಸದಮೀಸೆಯಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನಮು
ರಿದಮೂಗುಗಳ ॥ ನೊಸಲಡೋರಿಯಬಿಂಕದುರುಗಿದ । ಮುಸುಡುಗಳಯಮದೂತರಂದಾ । ಗಸಕೆನೆಗಟಿದಪಾಶಹಸ್ತರುಬಂದ
ರಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೧೯ ॥ ಪಾಶವನುಪಾತಕಿಯಕೊರಳಿಗೆ । ಬೀಸಿಬಿಗಿವುತ್ತಿರಲುಕಂಡಾ । ದೋಷಿಭಯದಲಿನಡುಗಿದೂರದಲಾಡುವರ್ಭ
ಕನ । ಅಸುರಹರರೂಪವನುಕಂಡಡ । ದೇಸುಬೆದರುವನೆನುತಕರೆದನು । ವಾಸುದೇವನಕರವವೊಲುನಾರಾಯಣಾಯೆನುತ ॥
ಕೇಳುತೊಡೆಯನನಾಮಪಾಪಿಯ । ನಾಲಿಗೆಗೆಬರೆಮರಣದಲಿಕರು । ಣಾಳುವಿನಕಿಂಕರರುಬಂದರುಕೇಳದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಬೀಳ
ಹೊಯಿಬಾಹಿರರನಾರೆಂ । ದಾಲಿಸದಬಣಗುಗಳನೆನುತವಿ । ಶಾಲಲೋಚನರಾಯಜಾಮಿಳಗಭಯವನುಕೊಡುತ ॥ ೨೧ ॥ ಮ
ಣಿಮಕುಟಕುಂಡಲಚತುರ್ಭುಜ । ರಣಿತರತ್ನಾಂಗದಕರಾಗ್ರ । ಪ್ರಣಯಮಣಿಕಂಕಣದಬೆರಳುಂಗರದಕಾಂತಿಗಳ ॥ ಗುಣಿತ
ಪೀತಾಂಬರದಚರಣ । ಕ್ವಣಿತಮಣಿನೂಪುರದನಾರಾ । ಯಣನನರನಡೆತಂದರಾಕ್ಷಣದಲಿಧರಾತಳಕೆ ॥ ೨೨ ॥ ಹಸುವನಾ
ಕುವಹುಲಿಗಳನುಸಾ । ಹಸಿಕರೆಚ್ಚಂತಾಯ್ತುವೈಷ್ಣವ । ರಸಮತೇಜವೆಸದೆದುಯಮಕಿಂತರರನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಒಸದುನೂಕಿಯ
ಜಾಮಿಳನನೆ । ಬ್ಬಿಸಿದುದಾಪಾಶವನುಹರಿದೀ । ಕ್ಷಿಸಲುಮುರಿದುದುದಂಡವನುದಂಡಾಯುಧನಭಟರ ॥ ೨೩ ॥ ಬಿಂಕದಲಿಕೆ
ಡೆನೂಕಲಾಯಮ । ಕಿಂಕರರುನಡುಗುತಜನಾರ್ದನ । ಕಿಂಕರರಿಗಿಂತೆಂದರತಿಹೇರಡಲಿನಿಂದಿರ್ದು ॥ ಶಂಕಿಸದೆನೀವೇಕೆಮುರಿ
ದಿರಿ । ಪಂಕಜಪ್ರಿಯತನಯನಾಜ್ಞಾ । ಲಂಕೃತಿಯನತಿಕ್ರಮಿಸಿನೀವಾರತುಳವಿಕ್ರಮರು ॥ ೨೪ ॥ ಈಮಹಾದ್ಭುತತೇಜವೀ
ಸುಮ । ಹಾಮನೋಹರವೆನಿಪಭೂಷಣ । ವೀಮನೋಜಾಕಾರವೀಸಂಪಂನಸೌಭಾಗ್ಯ ॥ ಈಮಹತ್ವವಿದೀಗುರುತ್ವವಿ ।
ದೀಮಹಾವಿಕ್ರಮಪರಾಕ್ರಮ । ವೀಮಹಾದೇವರಿಗುಂಟೆಂದರುಯಮಾನುಗರು ॥ ೨೫ ॥ ಕಂಡರಿಯೆವೀವಿವಿಧಭುವನೋ ।

ಪ್ರಚಂಡತೇಜೋರಾಶಿಗಳನಾ । ಖಂಡಲಾದ್ಯಮರೋತ್ತಮರೊಳಾಕಮಲಜಾದ್ಯರಲಿ ॥ ಚಂಡಚಕ್ರಗದಾಯುಧಾದ್ಯು । ದ್ದಂ
ಡವಿಭ್ರಾಜಿತ್ರಚತುರ್ಭುಜ । ಮಂಡಲರುನೀವಾರೆನಲ್ಕಿಂತೆಂದರವರೊಡನೆ ॥ ೨೬ ॥ ಧರ್ಮರಾಜನದೂತರೈನೀವ್ । ಧರ್ಮ
ರಾಜನೆನಿಂಮೊಡೆಯನಿದು । ನಿರ್ಮಳವಲಾನಿಂಮಚರಿತವಿದೇನುನೀವೆಮಗೆ ॥ ಧರ್ಮವಾವುದುಹೇಳ್ಳನಿರುತವ । ಧರ್ಮವಾ
ವುದುಹೇಳ್ಳಯನಲಾ । ಧರ್ಮರಾಜನದೂತರೆಂದರುಮಾತಿಗುತ್ತರವ ॥ ೨೭ ॥ ಆಡಲಂಮರುನುಡಿದಮಾತಿಂ । ಗಾಡಿದಡದೇ
ಸೆಂಬರೋಮೋ । ಣಾಡಿದಡೆಯುತದರ್ಥಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳೆಲ್ಲಿಕಪ್ಪವವೊ ॥ ರೂಢಿಸಿದಭಟರೀನಿರೂಢಿಯ । ಮಾಸಲೀಯರುಧ
ರ್ಮತೇಜವ । ಖೋಡಿಗಳವವರಲ್ಲಲಾತಪ್ಪೇನುಕಂಡಿಹರೊ ॥ ೨೮ ॥ ಆಗಲಾಗಲದೇವಜನಾರ್ದನ । ನೀಗನಿಂಮಾಳ್ದ ತ
ನಲ್ಲಾ । ಭೋಗಿಶಯನನನೇಮಲೋಕಂಗಳನುಚರಿಸುವಡೆ ॥ ಆಗಮಪಕ್ಷೈಕೊಂಡುಪೆಂಮುವ । ನೀಗುವವರಾದಿರಲಿನಿಮ
ಗಾವ್ । ಲೋಗರೇನೀವ್ನುಡಿದಮಾತಿಂಗಾಡಿಕೋರುವೆವು ॥ ೨೯ ॥ ವೇದವಿಹಿತವೆಧರ್ಮವುತ್ತಾ । ವೇದನಿಂದಿತವೇಯಧ
ರ್ಮವ । ನಾದಿಯಹನಾರಾಯಣನೆವೇದಾತ್ಮಕನುಧಿಟಕೆ ॥ ವೇದವಿದರುಗಳ್ಳದರಗತಿಗಳ । ಭೇದವನುಹೇಳುತ್ತಲಿರಲದ । ನಾ
ದರಿಸಿನಾವ್ಕೇಳ್ಳಬಲ್ಲೆವುಧರ್ಮಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ೩೦ ॥ ಆವುದ್ಯೈಗತಿಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಿ । ಗಾವುದ್ಯೈಗತಿಮೇಣಧರ್ಮಫ । ಲಾವಳೀ
ಭೋಕ್ತೃಗಳಗಿಲ್ಲಾಮೇಣುಸಿಯತಿಗಳು ॥ ಜೀವರೆಲ್ಲರುಧನ್ಯರೋಕೆಲ । ರೋವಿಚಾರಿಸೆಕರ್ಮಗಳೊಳೆವ । ಗೀವಿಭೇದವ
ಹೇಳ್ಳಯನೆಕರುಣಿಸಿದರುತ್ತರವ ॥ ೩೧ ॥ ಫಲವನೀಕ್ಷೈಸದಮಳಧರ್ಮವ । ನೊಲಿದುಮಾಡಿದಪಹುದುಮುಕುತಿಯ । ಫಲವನಿ
ಟ್ಟೈಸಿಮಾಡಲಹುದಾಸ್ವರ್ಗಫಲಭೋಗ ॥ ಬಳಸಿದಡಧರ್ಮದಲಿನರಕ । ಕ್ಕೆಳವರಿಂತಿದುವೇದಸಂಮತ । ಸಲುವರೆಲ್ಲಾಗತಿಗೆಕ
ರ್ಮಗಳ್ಳೀಕ್ರಮದಲೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ದೋಷಯುತವಾಗಿಹವುಕರ್ಮದ । ರಾಶಿಗಳುತಾವಾವವಾಗಲಿ । ದೋಷವಿರಹಿತವಾದಕ
ರ್ಮವೆಯಿಲ್ಲಭಾವಿಸಲು ॥ ಲೇಸೆನಿಸಿದನಿಲನಲಿಧೂಮಾ । ವಾಸವಾಗದೆತ್ರಿಗುಣಕರ್ಮದ । ವಾಸವಾತ್ಮಕವಖಿಳವೆಂದರುಜುಮ
ನಕಿಂಕರರು ॥ ೩೩ ॥ ಹಲವುಮಾತೇನಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ । ನುಳಿದುಮಿಕ್ಕಿನಧರ್ಮವಾವುದು । ಮಲವಿಹೀನವೆಯಲ್ಲಹಂಮಮಕಾ
ರವುಂಟಾಗಿ ॥ ಸಲೆನಿರೀಹಾತ್ಮಂಗೆಮರವೆಯ । ಬಳಕೆಯಲಿಶುಭವುಂಟೆನೀವೇ । ಕಳಲುವಿರಿಹೇಳ್ಳರಿಯನಲ್ಕೆಂದರುಮಹಾತ್ಮಕ
ರು ॥ ೩೪ ॥ ಆರುಪಾಪಿಗಳಾರುಸುಕೃತಿಗ । ಳಾರರಿವರೆರಡರವಿಭೇದವ । ನಾರುನಿಮಗೆಂದವರುನಿಷ್ಪಾಪವನುಪಾಪವನು ॥ ಸೂ
ರಿಯನಮಗನವರುಧರ್ಮವಿ । ಚಾರವುಂಟೆಂದೆಂಬಿರೇತಕೆ । ಮೀರೆದಪ್ಪಿದಿರೆನಲುನುಡಿದರುಯಮನಕಿಂಕರರು ॥ ೩೫ ॥ ಸೂ
ರಿಯಾನಲಗಗನಸೋಮಸ । ಮೀರಸಂಧ್ಯಾರಾತ್ರಿದಿವಗಳು । ಧಾರಣರುಧರ್ಮಾತ್ಮಕಾಲವೆನಿಪ್ಪಸಾಕ್ಷಿಗಳು ॥ ಸಾರಧರ್ಮಾ
ಧರ್ಮಕರ್ತೃಗ । ಳಾರವರಿಗೇಕೆಂಮಜರವಿರಿ । ಮೀರೆದಪ್ಪೆವುನಾವುನಿಶ್ಚಯವೆಂದರಾಭಟರು ॥ ೩೬ ॥ ಪಾಪಿಯುಗ್ಗಿಂಬೆಂಬಿ
ರೀತನ । ಪಾಪಕರ್ಮವನಾರರಿವರೆಲೆ । ರೂಪವಂತರಿರಾಡಿತ್ತೋರಿಸಲೇಕೆನಿಮಗಿಂದು ॥ ಕೋಪರಹಿತರಿರರಿವಡೆಯುಸಂ ।
ಕ್ಷೇಪದಲಿಹೇಳುವೆವುನಾವ್ನಿ । ರ್ಲೇಪರೆನುತಭಿವರ್ನಿಸಿದರಾದ್ವಿಜನಪಾತಕವ ॥ ೩೭ ॥ ವೃತ್ತಗುಣಸಂಪಂನನೀದ್ವಿಜ । ನು
ತ್ತಮನುಪೂರ್ವದಲಿಶಮೆದಮೆ । ಸತ್ಯಶೌಚಾಚಾರವಿದ್ಯಾವ್ರತಸಮನ್ವಿತನು ॥ ಹೆತ್ತಪಿತೃಸಂದೇಹದಲಿಸಂ । ವೃತ್ತಹೋದನುವ
ನಕೆಪುಷ್ಪಸ । ಮಿತ್ತುಫಲಕುಶೆಗಳನುತರಲೊಂದೊಂದುದಿವಸದಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ಮರಳಹೊರೆಯನುಹೊತ್ತುಮನೆಗೈ । ತರುತ
ಕಂಡನುಕಾಮಿಯೊಬ್ಬನ । ನಿರದೆಶೂದ್ರಿಯೊಡನೆನೆರವುತ್ತಿರಲುಶೂದ್ರನನು ॥ ಸುರತವಿಶ್ವಕವಸ್ತುವಾಗಿರೆ । ಕರಗಿದುದುಮನ
ಕಾಣುತಕ್ಷಣ । ಪರವಶನುತಾನಾದನಾಕಾಮಾಗ್ನಿಯುರವಣಿಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ತಡೆಯಲರಿಯದೆಚಿತ್ತವವಳಲಿ । ಕೊಡಕಿದುದುದಿನ
ದಿನಕೆಕಾಮನ । ಕಡುನಿರೋಧದನಿಗ್ರಹಕೆಮನಗುಂದಿವಸವಳ್ಳದು ॥ ಕೆಡಿಸಿಕುಲಧರ್ಮವನುಲಜ್ಜೆಯ । ನುಡುಗಿತತ್ಸಂಗದ
ಲಿಪಾತಕ । ವೊಡಲುಗೊಂಡಂತಿರ್ದನುಳಿದುನಿಜಾತ್ಮಬಾಂಧವರ ॥ ೪೦ ॥ ಬಿಟ್ಟನಾನಿಜಬಾಲವಧುವನು । ಕೆಟ್ಟಕಾಮಪಿಶಾಚ
ಹಿಡಿದೀ । ಕಷ್ಟಪಾತಕಿವರಪತಿವ್ರತೆಪುಣ್ಯವಂತೆಯನು ॥ ದುಷ್ಟವನಿತೆಯಪೋಷಣಕೆಗತಿ । ಗೆಟ್ಟುಪಾಪವಮಾಡಿದವನನು । ಕ
ಟ್ಟಿದರೆನೀವೇಕೆಬಂದಿರಿಪಾತಕಿಯಹೊರೆಗೆ ॥ ೪೧ ॥ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಿರೊನೀವುಪೂರ್ವವ । ಯುಕ್ತವ್ರತಚರಿಯೆಯಪರವ ।
ಯುಕ್ತತಾಘಂಗಳ್ಳಗೆಹರಚಿತವೆಂದುಧಿಟಕೆವ್ಮ ॥ ಹೊಕ್ಕುಜಲವನುಮಿಂದುಕೆಸರನು । ಹೊಕ್ಕದೇನದುಮಿಂದವಿಹಾಹವೆ ।
ಚಕ್ಕುಲಿಸುವುದೆಕೆಸರನಪರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೋಲದನು ॥ ೪೨ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತಮಹಾಘರಾಶಿಗೆ । ಸದನವೆನಿಸಿದಘಾತ್ಮನೀತನ ।
ನೊದಮನರಕಂಗಳ್ಳಗೆನೂಕಿಪುನೀತನನುಮಾಡಿ ॥ ತುದಿಗೆಬಿಡುವೆವುಬರಿದೆನೀವೇ । ಕಿದಿರುಬಂದಿರನಕ್ಕೆಘನರೋ । ಷದಲಿಜಡಿ
ದಿಂತೆಂದರಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಕಿಂಕರರು ॥ ... ... ॥ ೪೩ ॥

ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಹೇಳ್ದಭಗವದ್ಧರ್ಮವನುಹರಿ । ಯಾಳುಗಳುಯಮನಾಳ್ಗನುಜರ । ದಾಲಯಕೆಕೊಂಡೊ
ಯ್ದರಜಮಿಳನನುಮುರಾಂತಕನ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಹೇಳ್ದಿರಿನೀವೇನನೆಲವೋ । ಖೂಳರಿರೆಸ್ಪೈರಿಸಿದೆವೊಂಮಿಗೆ । ಬಾಲಭಾಷಿತವೆಂದುಹರಹರಧರ್ಮಸೇತುಗ
ಳ ॥ ಪಾಲಕರಸಭೆಗೊಯ್ದುಧರ್ಮದ । ಮೇಳವಣೆಯಲ್ಲದಡೆಕೊಲುವಿರೆ । ಪಾಲಕನನಿಷ್ಪಾತಕನನೆಂದರುಮಹತ್ತಮರು ॥೧॥
ಕ್ಷಿತಿಪನೇಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಮಾತಾ । ಪಿತೃಗಳ್ಳೇಶಿಶುಗಳಿಗೆಧರ್ಮ । ಸ್ಥಿತಿವಿಧಾಯಕರಾದವರೆಸದ್ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಿಗೆ ॥ ಕೃತಕವನುಬಳಸಿ
ದಡೆಹರಹರ । ಗತಿಯದಾವುದೊಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆತಾ । ಮತಿವಿಹೀನರಿಗಾಶಿಶುಗಳಿಗೆಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ತಂನತೊಡೆಯಲಿತ
ಲೆಯನಿಟ್ಟು । ತೃಂನವಿಶ್ವಾಸದಲಿಜನವಿದು । ಮಂನಿಸುತಮಲಗಿಹುದುನಿರ್ಭಯವಾಗಿಶುಭದಿಂದ ॥ ಅಂನ್ಯನಲ್ಲೆಂದಿರ್ದಡೀ
ಪರಿ । ಬಂನಬಡಿಸುವದ್ವೈಯ್ಯನಾಥರಿ । ಗಿಂನುಗತಿಯಾವುದೊಯನುತಬಿಸುಸುಯ್ದರನುಪಮರು ॥ ೩ ॥ ತಾಯೆನುತನೆ
ರೆನಂಬಿಮೊಲೆಗಳ । ಬಾಯಲೊದಗುವಶಿಶುವನೆಂತೋ । ತಾಯಿಕೊಲುವಳುಧರ್ಮರಾಜನುತಪ್ಪುವನೆಯೆಂದು ॥ ಶ್ರೇಯ
ಸವನಾಚರಿಸಿಸೌಖ್ಯನಿ । ಕಾಯವಹುದೆಂದಿರ್ದಜೀವನಿ । ಕಾಯವನುದಂಡಿಸುವನೆಂತೋಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ೪ ॥ ಅರಸಿ
ನಾಚರಣೆಯಲಿಭೃತ್ಯರು । ಚರಿಸುವರುಗುರುನಡದಪರಿಯಲಿ । ನಿರುತನಡವರುಶಿಷ್ಯರವರಾಚರಿತವನುಲೋಕ ॥ ಧರದಲನು
ಸರಿಸುವುದುನೃಪನೂ । ಹಿರಿಯನೂಅದರಿಂದನಿರ್ಮಳ । ಚರಿತರಾಗಲಿಬೇಕುಲೋಕಕೆಹಿತವಬಯಸುವರೆ ॥೫॥ ಏನುತಪ್ಪಿದೆ
ಯರಿರಶಂಮೊಲ । ದೇನುಮೇಣೊಡೆಯನಲಿನಿಮಗಾ । ವೇನಮಾಡಿದೆವಘವನಾಕ್ಷೇಪಿಸಲದೇಕೆಂಮ ॥ ಏನಮಾಡಿದಡೀಮಹಾ
ಘ । ಕ್ಕೇನುಹರಚಿತವುಂಟೆಶ್ರೀಜೋ । ಭಾನುಗಳಿಗನ್ಯಾಯವೇನೆನಲೆಂದರುರೆಮುನಿದು ॥ ೬ ॥ ಬಾಯನೋಡಾಅಂಜದೆಂ
ಮೊಡ । ನಾಯತಿಕೆಯಲಿಗೆಡವಮಾಪನಿ । ಕಾಯವೇನಿದ್ದೇನಮಾಡುವವೀಮಹಾತ್ಮನಲಿ ॥ ಬೀಯ್ಯವಾದುದುಕಾಣಿರೈನಾ । ರಾ
ಯಣಾಯೆಂದಂತ್ಯಕಾಲದೆ । ಲೀಯಘಾತ್ಮನುಕರೆದನಾಗಿಯೆಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಬೆಂದವೀತನಜನ್ಮಕೋಟ್ಯಘ । ವೃಂದವೀ
ಹರಿನಾಮಕೀರ್ತನ । ದಿಂದಲೇಸಂದೇಹಮಾತ್ರವೆಯಿಲ್ಲಭಾವಿಸಲು ॥ ಇಂದಿವೀಜನ್ಮದಕೃತಾಘದ । ವೃಂದವಿದಿರೇಜಗವನುರು
ಹುವ । ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯಭಾಳನಯನಾನಲಗೆತೃಣವಿದಿರೆ ॥೮॥ ದುಷ್ಟರಿರನಿಮಗಿದನುಕಾಣ್ಬದೆ । ದೃಷ್ಟಿನೆರೆಯದದೊಡೆಯ
ನಂತ । ದೃಷ್ಟಿಬೆಂಬುದೆಹೇಳನೇಹರಿನಾಮಮಹಿಮೆಗಳ ॥ ನೆಟ್ಟನಘವೇಸಾಕ್ಷಿಗಳೂನಿಂ । ವಿಷ್ಟರಹಕೃತಸಾಕ್ಷಿಗಳೊಕಂ ।
ಣಿಟ್ಟರೇತಕೆನೀವೆನುತಜರದರುದುರಾತ್ಮಕರ ॥ ೯ ॥ ಎನಲುನುಡಿದರುಯಮನಕಿಂಕರ । ರನಿತುಪಾಪಕ್ಕೆಲ್ಲಹರಚಿತ । ಜನಿತವಾ
ಯ್ತೆನಾಮವೆಂದರಲಿದುವಿಚಿತ್ರವಲ ॥ ಇನಿತಕಿನಿತಘನಿಷ್ಕೃತಿಗಳಿಂ । ದೆನಿಪನೀತಿಗಳಿಲ್ಲಲಾಯೆನೆ । ಮನದರೋಷವನಡಗಿಸು
ತ್ತಿಂತೆಂದರನುಪಮರು ॥ ೧೦ ॥ ತಂದೆತಾಯೊಡಹುಟ್ಟುವಿಪ್ರರ । ಕೊಂದವಧೆಗುರುತಲ್ಪಗಮನದಿ । ಬಂದಪಾತಕಮದ್ಯಪಾನ
ಸ್ತೇಯನೊದಲಾದ ॥ ಇಂದಿನೀಭವವಿಹಿತವಾಗಲಿ । ಹಿಂದೆಮಾಡಿದುದಾಗಲಾಯು । ವೃಂದವನುನೆರೆಸುಡುವುದೊಂದೇನಾಮವೆಂ
ಬಿವರ ॥ ೧೧ ॥ ಆವವಿಧದಲಿನಾಮವೊಂದೇ । ಪಾವನವಮಾಡುವದಘಾತ್ಮರ । ನಾವವಿಧದಲಿವೇದಚೋದಿತಕರ್ಮರಾಶಿಗಳು ॥
ಜೀವಪಾವನಮಾಡಲಾಪರೆ । ಭಾವಿಸಲುಮೇಗರೆಯಘೌಘವ । ಸೋವವಲ್ಲದೆಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯನೀವವೈಧಿಟಕೆ ॥ ೧೨ ॥ ಪ್ಪಾರ
ಮುಟ್ಟದಡೊಗದತಲ್ಲದೆ । ಶೀರೆನಿರ್ಮಳವಹುದೆಮಗುಳಾ । ನೀರುಗರೆಹಿಡಿವಂತೆಕರ್ಮಂಗಳಿಗಹಂಕಾರ ॥ ಬೇರಿಳಿವುದಲ್ಲನೆಮು
ಕುಂದನ । ಚಾರುಚರಣಶ್ರವಣಕೀರ್ತನ । ದೀರಸಾಯನದಂತೆಕೊಡುವವೆಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಗಳ ॥ ೧೩ ॥ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ।
ಮುಕ್ತಿಪಾತಕಕೆರಗುವುದುಮನ । ಚಿತ್ತಮಲವಿರೆಮಾಡಿಫಲವೇನಘಕೆನಿಷ್ಕೃತಿಯಘ । ಚಿತ್ತಮಲವನುಸುಡುವಡಾಪುರು । ಷೋ
ತ್ತಮನಗುಣಕರ್ಮನಾಮದ । ಕೀರ್ತನದಕಡುಗಿಚ್ಚಿದೊಂದೇಮುಖ್ಯವೀಜಗಕೆ ॥ ೧೪ ॥ ಅದರಿನೀತನನೊಯ್ದಮಾತಾ । ಡದ
ರೆಪಾಪಿರಿಪೋಗಿಯನೆಲಂ । ಜಿದಿರಲಿರಲಂಮದೆಕೃತಾಂತನದೂತರೆಡೆಸಾರ್ದ ॥ ಹೆದರುತೆಂದರುತಂನಕಂದನ । ನೊದರಿಕರೆದರೆ
ಮಾಪಿಪಾದವ । ನೊದೆದನೆಂತೆನೆವಿಷ್ಣುಕಿಂಕರರೆಂದರುತ್ತರವ ॥ ೧೫ ॥ ವಿದಿತಸಂಕೇತದಲಿಪರಿಹಾ । ಸ್ಯದಲಿಮರುಳಾಟದಲವ
ಜ್ಞೆಯ । ಲೊದವಿದಚ್ಯುತನಾಮನಾಲಗೆಗೊನೆಗೆಬರುತಿರಲು ॥ ಹೆದರಿಹಿಂಗುವುದಖಿಳಜನ್ಮಾ । ಸ್ಪದವೆನಿಪ್ಪಘವೆಂದುವಿದುಕೋ ।
ವಿದರಮುಕನ್ಯಮಗನಕರೆದಡೆಕೆಡದೆಯಘನಿಕರ ॥ ೧೬ ॥ ಎಡಹುತೇಳುತಬೀಳುತುದ್ಧವ । ನಡರುತಾಗುಳಸುತ್ತಕೆಂಮುತ
ಕುಡಿವುತಾಣಾತೇಗುತ್ತಸೀನುತ್ತಳುತಬಿಕ್ಕುತ್ತ ॥ ಎಡೆನೆಡೆಗೆಪರವಶತೆಯಲಿಬರೆ । ನುಡಿಗೆಹರಿಯಂಬಕ್ಷರದ್ವಯ । ಸುಡುವುದ
ಘರಾಶಿಯನುಸಂಶಯಮೇಕೆಶ್ರುತಿಸಿದ್ಧ ॥ ೧೭ ॥ ಅರಿಯಲಘಹರವೆಂದುಮೇಣಿದ । ನರಿಯದಿರಲಿಮುಕುಂದನೊಪ್ಪುವ । ಪರ
ಮನಾಂಗಳನಾಮನಾಲಗೆಗೊನೆಗೆಬರಲೊಂಮೆ ॥ ಹರಿವವೈಯಘಬಂಧನಂಗಳು । ಮರದುಕಿಚ್ಚಿನಲಿಕ್ಕಿದರೆಧಿಟ । ಉರಿಯವಿಹ
ದೇಕಾಪ್ಯನೆಂದರುಜರದುಯಮಭಟರ ॥ ೧೮ ॥ ಮರದುಮದ್ದನುಕೊಂಡಡಾರುಜೆ । ಹರಿಯದಿಹುದೇತಂನವೀರ್ಯವ । ಮರ

ಯಾವಿಹುದೈಮಂತ್ರಮರದುಚ್ಚರಿಸಿದರೆಧಿಟಕೆ ॥ ಮರದುಹರಿನಾಮವನುಕೀರ್ತಿಸೆ । ನರಗುರಿಗಳಿರೆಬೆಂದುಹೋಗದೆ । ತರಗೆಲೆ
ಯಾಕುದಿಯೊಳಗೆಬಿಸುಟಂತಘದರಾಶಿಗಳು ॥ ೧೯ ॥ ಆದಡೇಕೀಹರಿಯನಾಮವ । ನಾದರಿಸದೀಋಷಿಗಳೆಲ್ಲರು । ವೇದಸನ್ಮತವೆ
ನಿಸಿಯೇದಾನವ್ರತಾದಿಗಳ ॥ ಆದರಿಸುವರ್ನಿಸದರೀಯಘ । ಭೇದನಕೆನೀವ್‌ಹೇಳಿಯನೆಕಮು । ಲೋದರನಕಿಂಕರರುನುಡಿದ
ರಾಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೨೦ ॥ ಅರಿವಡಲ್ಲವಂಣಿಂಗೆಕೊಂಬರೆ । ಕರಗಸವತೊಣವುಲ್ಲಸುಡುವರೆ । ಹರನಹಣೆಗಚ್ಚೇಕೆಗುದ್ದಲಿ
ಯಹಾಕೆಸೂಚಿಯಲಿ ॥ ನಿರುತವಹಕೆಲಸಕ್ಕೆನಾಮ । ಸ್ಮರಣೆಪರಿಯಂತೇಕೆಮಿಗೆತಡು । ಕಿರಿದುಪಾಪಂಗಳಿಗೆನುತಪೇಳ್ದರುವ್ರ
ತಾದಿಗಳ ॥ ೨೧ ॥ ಪ್ರೊಕರೆನಿಸುವರಾಯಘಾತ್ಮರು । ಮಾತುಹಲವರೆಬೇನುದುರಿತ । ವ್ರತಕೆಡುವುದುಯಜ್ಞದಾನತಪೋವ್ರ
ತಾವಿಯಲಿ ॥ ಆತುಮನವೊಲಹೋಗಡದುವೇ । ಪಾತಕಕೆನೆರೆಬೀಜವಹನುವಿ । ಘಾತಿಸುವಡೀಶಾಂಘ್ರಿಸೇವೆಯೆಮುಖ್ಯವೀಜ
ಗಕೆ ॥ ೨೨ ॥ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧನಶುದ್ಧದೇಹವ । ಹೊತ್ತುನಿರ್ಮಳನಹನೆಶೌಚಾ । ದ್ಯುತ್ತಮಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿಕರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನದಲಿ ॥
ವರ್ತಿಸುವನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆಗಳದರಿಂ । ದುತ್ತಮಶ್ಲೋಕನಪದಾಂಬುಜ । ಭಕ್ತಿಯನುಮಾಡುವುದೆಪರಮವಿಶುದ್ಧಿಜೀವರಿಗೆ ॥ ೨೩ ॥
ಇಲ್ಲಿವೀಧರ್ಮದಲಿಸಂಶಯ । ವುಳ್ಳಡಾನಿಂಮೊಡೆಯನಲ್ಲವ । ಬಲ್ಲನಿದರರಹಸ್ಯವನುಕೇಳುವುದುನೀವೆನುತ ॥ ಕೊಲ್ಲಡವರನುನೂ
ಕಿಬಿಸುಟರು । ಬಲ್ಲಿದನಭಟರಗಿವಕಾಲವ । ಹಲ್ಲನುದದುರೆಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡರಜಾಮಿಳದ್ವಿಜನ ॥ ೨೪ ॥ ಮುಕ್ತಬಂಧನನಾಗಿಚೇ
ತರಿ । ಸುತ್ತನಿರ್ಭಯನಾಗಿಕಂಡೆರ । ವೃತ್ತಕಂಡನುಮುಂದೆನಿಂದಚತುರ್ಭುಜಾಕೃತಿಯ ॥ ಅತ್ಯಧಿಕತೇಜವನಜಾಮಿಳ । ಸು
ತ್ತನೋಡುವದಂಡಿಮ್ಯಿಯ್ಯಿ । ಕುಶಸಂಸ್ತುತಿಮಾಡಿದನುಜಯಜಯತುಜಯಯೆನುತ ॥ ೨೫ ॥ ಅರಳಿದುತ್ಸವದಿಂದತನುವ್ರ
ಬ್ಬರಿಸೆಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿಮ್ಯಿಯ್ಯಿ । ಕ್ಕಿರದೆಸಂಸ್ತುತಿಗೈಯ್ಯಲೆಂದುದ್ಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲು ॥ ವರವಿಮಾನವತಹೆವೆನುತಕಿಂ । ಕರರು
ವಿಷ್ಣುಪುರಕ್ಕೆನಿಮಿಷಾಂ । ತರಕೆಗಮಿಸಿದರಾಯಜಾಮಿಳನೆಂದುಬೆರಗಾದ ॥ ೨೬ ॥ ಅದರಿದಾದೆಸೆಗಾಯಜಾಮಿಳ । ನೊಡಲ
ನೀಡಾಡುತ್ತಬೆರಗನು । ಹಿಡಿದುಕಂಡೆರದೇನಿದಿಂನಗಕನಸೊಮೆಸ್ಸನಸೊ ॥ ಕಡುಗಿಕೊರಳಲದಾರೆಪಾಶವ । ತೊಡಿಸಿಕೆಳ
ಯಿಂಕೆಳದದಾಡೆಯ । ದಡಿಗರಾರೋಮರಳೆಬಿಡಿಸಿದಪುಣ್ಯತರರೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಅರಸಕೇಳಾವಿಷ್ಣುಯಮಕಿಂ । ಕರರಸಂವಾದ
ವನುವೈಷ್ಣವ । ಪರಮಧರ್ಮರಹಸ್ಯವನುಕೇಳುತ್ತಜಾಮಿಳನು ॥ ಪರಮವೈಷ್ಣವಸಂಗದಲಿಘನ । ಕೆರಗಿಹರಿಸೇವಭಕುತಿಸು
ಖವಂ । ಕುರಿಸಿನುಡಿದನುತಾನೆತಂನೊಳಗಾದಪರಿಭವವ ॥ ೨೮ ॥ ಅಕಟಕೆಟ್ಟೆನಲಾಮಹಾಪಾ । ತಕಕೆಘಾಜನವಾದುದೆಂನ
ಸ್ವನಿಕರಕರಣೇಂದ್ರಿಯಗಳವೃತಂಮಿಚ್ಚೆಯಲಿನಡೆದು ॥ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣಸಂಗದಲಿಕೆಟ್ಟುದು । ಸುಕೃತವೃಷಲೀಭೋಗಪರ
ನಾ । ಸಕತಿಕೆಡಿಸಿದುದೆಂನಕುಲವನುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಸುಡುಸುಡೆಂನನುನೀಡ್ಯನನುಕುಲ । ಗೆಡುಕನನುಕಷ್ಟನನು
ಕಂಡವ । ರತಮುರಿದುಮೋರೆಯನುನೋಡದೆಹೋಹಪಾಪಿಯನು ॥ ಪೊಡವಿಕೂರುವುದೆಶಿವಶಿವಾಕಳು । ಗುಡಿವಕೀಳ್ಸ್ತ್ರೀಣಿ
ನಲಿಮಕ್ಕಳ । ಪಡದದೋಷಿಯನೆಂನನೆಂದನುಮರುಗಿಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ೩೦ ॥ ಉಳಿದೆನುತ್ತಮಕುಲಜೆಯನುರತಿ । ಫಲವಕಾ
ಣದಬಾಲೆಯನುದು । ಷ್ಕಲಿಜೆಯನುಕೂಡಿದೆನುಮುಪ್ಪಿನತಂದೆತಾಯ್ಗಳನು ॥ ಸೆಲಹದಾದೆನುಘೋರನರಕಕೆ । ಘೆಳಸಿದೆನು
ಸಂಬಳವನಕಟಾ । ತಲೆಯಬರಹನೆಹಾವಿಧಿಯೆಹಾಯೆನುತಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೩೧ ॥ ಮುನ್ನಮಾಡಿದಕರ್ಮಫಲವೋ । ತನ್ನನಿಂತೀ
ವಿಧಿಗೆತಂದುದು । ಯನ್ನಪುಣ್ಯವನೇನನೆಂಬೆನುಜನ್ಮಸಂಸ್ಕಾರ ॥ ಮುನ್ನಿನಿಂಮಿಗಿಲೆನಿಸಿಮಾಡಿದು । ದುಂನತೋಂನತಭವಭ
ವಾರ್ಜಿತ । ವೆಂನಸಂಚಿತಘೆಳ್ಕೆಯೆಂಬದನರಿಯದೀಜನನ ॥ ೩೨ ॥ ಅದ್ದನಸ್ವನುನರಕದುಃಖದ । ಹೊದ್ದೆರೆಯಪೆಣನಲಿನಲಿ
ಹರಹರ । ನಿರ್ದಿಶನುತನಾಜೆನುವುದೆಕಿತನಗೆಗತಿಯೆಂನು ॥ ಕದ್ದರಾರೋಅಘಕೆಮಾದಿಸು । ತಿರ್ದರಾರೋಕಾಣೆನಾನೆನು ।
ತಿದ್ದಿಯನೋಡುತ್ತಮಿಗೆಬೆರಗಾದನಾವಿಪ್ರ ॥ ೩೩ ॥ ಇತ್ತಲಿದೆಲಾತಂನಭಾಗ್ಯದ । ಬಿತ್ತರದಬೀಸಿಗೆಯಬೆಳೆಸಿರಿ । ಕತ್ತಲೆಯ
ರವಿಕರ್ಮಕಾಂತಾರದಕೃಶಾಂತಾಗ್ನಿ ॥ ಮೃತ್ಯುಮೃತ್ಯುನುಹಾಘಮೋಘೋ । ದ್ವೃತ್ತಪವನನೆನಿಪ್ಪಯೀಹರಿ । ಕೀರ್ತನಲಿದೆಂ
ತೋಶಿವಾದೊರಕೊಂಡುದೆನಗೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಇದರಲೆಂನಘರಾಶಿಕೆಟ್ಟುದು । ವಿಧಿಕಸಂಶಯವಿಲ್ಲಧಿಟವ । ಲ್ಲದಡೆತನಗೀಬುದ್ಧಿಯಿಾ
ವೈರಾಗ್ಯನೆಂತಹುದು ॥ ಉಳಿಸುವುದುದುಷ್ಕರ್ಮದವಸಾ । ನದಲಿತತ್ವಜ್ಞಾನನೆಂಬೀ । ಸದಮಳಶೃತಿವಚನಹುಸಿಯಲ್ಲೆಂದನಾ
ವಿಪ್ರ ॥ ೩೫ ॥ ಇನುಬಿತುವೆನನೆಂತುಪರಮಕ್ಕೃ । ಪಾರ್ಣವನರದಕಮಲವನುಸಾರ । ದೆಂನನೆಚ್ಚರಿಸಿದನುಹಾದೀನಾರ್ಕಬಾಂ
ಧವನ ॥ ಬೆಂನಬಿತದೀಕರಣನಿಕರವ । ನೆಂನವಶದೊಳಗಿರಿಸಿಹರಿಯಲಿ । ಶಂನಪಾವನನನುನಿಲಿಸುವೆನುತಾನೆಂದನಾವಿಪ್ರ ॥ ೩೬ ॥
ಇಂತುಜಾತಿಲಿರಾಗದಲಿನಿಜ । ಕಾಂತೆಯನುಪುತ್ರರನುತೊರದೆ । ಕಾಂತಮತಿಸಾರಿದನುಗಂಗಾದ್ವಾರದೇಶವನು ॥ ಕಂತುಪಿತ
ನಪದಾಬ್ಜಯುಗಳದ । ಚಿಂತೆಯಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದುವಿಷಯ । ಭ್ರಾಂತಿಯನುವಿಾರಿದನುಮುಕ್ತಾಶೇಷಸಂಗದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಮೂರು
ಗುಣಮೂರೊಡಲಾತಗುಣ । ಮೂರವಸ್ಥೆಗಳೆಂಬವನುನೆರೆ । ವಿಾರಿಗುಣಗಂಧದಲ್ಲಿನಿಂದಿರ್ದಾತ್ಮನನುಜರೆದು ॥ ಓರುಗುಡಿಸದೆ

ವಿಷ್ಣುಪದದೊಳ । ಗೇರಿಸಿದನಿಜಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ । ತೋರಿಕೆಯನೊಡೆಮೆಟ್ಟಿನಿಂದನು ಪರಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿ
ಯಲನವರತಗೋ । ವರ್ಧನಾದ್ರಿಧರಾಂಘ್ರಿಯನುಸ । ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂನೆನೆವುತ್ತ ಕೀರ್ತಿಸುತಿರದೆಪೂಜಿಸುತ ॥ ವರ್ಧಮಾನಮನೋ
ನುರಾಗಸ । ಮೃದ್ಧಪುಳಕಾಶ್ರುಗಳಭಕುತಿಯ । ಸಿದ್ಧನೆಸಗನುಮರದುತಜ್ಜಿಂತ್ರೆಯಲಿಲೌಕಿಕವ ॥ ೩೯ ॥ ಎಂದುಕಾಣ್ಬೆನೊತಂ
ನಪೋತಕ । ವೃಂದನಾಶನಪುಣ್ಯನಾಮನ । ನೆಂದುಕಾಂಬೆನುಪರಮಕಾರುಣ್ಯೈಕವಿಗ್ರಹನ ॥ ಎಂದುಕಾಣ್ಬೆನೊತಂನಪರಮಾ ।
ನಂದನಿಧಿಯನುಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ವೃಂದದಧಿಪ್ಯೈನವನುಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟದಾಯಕನ ॥ ೪೦ ॥ ಒಸದುಶಿಶುವನುಕರದಡೆಂನಯ । ಪೆಸೆ
ರಪೇಳ್ದನೆಂದುನಿಜಪೂ । ರುಷರನಟ್ಟಿಯಮನುಗರನೆಬ್ಬಿಟ್ಟಪಾತಕಿಗೆ ॥ ಅಸುವನಿತ್ತದಯಾನಿಧಿಯನೀಂ । ಪ್ರೆಸುವೆನೆಂತ್ರೋಯೆ
ನುತ್ತಚಿಂತಿಸಿ । ದೆಸೆಗೆಪಂಬಲಿಸುತ್ತಜಾಮಿಳನಂದುಕಾಳ್ಗರ್ದ ॥ ೪೧ ॥ ಇರಲಿರಲುಪೊಳಪೊಳದುದಭ್ರದ । ತಿರುಳುತಳ್ಗತಂಡ
ದಲಿಮಿಂಚಿನ । ಹೊರಳುಹೊರಿಗೊಂಡಂತೆದಶದಿಗುವಿವರವಹುಮುಸುಕಿ ॥ ಧರೆಗೆಸುರ್ಧರವೆನಲುಘನಭಾ । ಸ್ಕರನಮಂಡಲವಿಳಿ
ದಪ್ಪೋಲಂ । ಬರದಲೊಂದುವಿಮಾನವಿಳಿದುದುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಹರಿಮುಕುಂದಜನಾರ್ದನಚ್ಯುತ । ಪರಮಪು
ರುಷಪರಾತ್ಮಪರಮೇ । ಶ್ವರಮಹೇಶ್ವರವಂದ್ಯವಾಗೀಶ್ವರಸಮಾರಾಧ್ಯ ॥ ಸುರವರಾರ್ಚಿತಚರಣವಿಶ್ವಂ । ಭರವರೇಣ್ಯಾಧೀ
ಶಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರಯೆನುತವೈಷ್ಣವರುನಾಲ್ವರುಬಂದರಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೪೩ ॥ ಕೇಳುತವೆಕಂಣ್ದೆರದುಕಂಡನು । ನೀಲಮೇಘಪ್ರಭೆ
ಯನವಮಣಿ । ಜಾಲಭೂಷಿತಗಾತ್ರರನುರಾಜೀವನೇತ್ರರನು ॥ ಕೋಲನೀಡಿದಪ್ಪೋಲುತನುವನು । ಕಾಲುಗಳಲೆಡೆಗೆಡಹಿ
ಹೊರಳಿದ । ನಾಲಿಸುತತನುಪುಳಕರಸದೊಳಗದ್ದನಾವಿಪ್ರ ॥ ೪೪ ॥ ಮರೆಯದೆಂನನುಮರ್ತ್ಯದೇಹದ । ಸೆರೆಯಲಿದ್ದಧಮನನು
ನಿಜವನು । ಮರದಮೂಢಾತ್ಮಂಗೆಮ್ಮದೋರಿದಿರಲ್ಕೈತನಗೆ ॥ ಕರವನರಸುವತಾಯಿಮನದಲಿ । ಮರುಗಿಪರಿತಪಪ್ಪೋಲುಕೃಪೆ
ಯನು । ನೆರದುಬಿಜಯಂಗೈದಿರೆನುತೆರಗಿದನುಚರಣದಲಿ ॥ ೪೫ ॥ ಎತ್ತಿದರುತಲೆದಡವಿನೆಚ್ಚನ । ಭೃತ್ಯನಲ್ಲಾನೀನುಪಾವನ ।
ಕೀರ್ತಿಕಳುಹಿದನೆಂಮನೇರುವಿಮಾನವಿದೆನಿನಗೆ ॥ ಮರ್ತ್ಯದೇಹವನುಳಿದುದಿವ್ಯವ । ಹೋತ್ತವಾಕೃತಿಯಾಗೆನುತಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನಪಾರ್ಶದರುಮ್ಮೈದಡವಿದರುಕರುಣದಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತಪಾವನ । ವೆನಿಪಗಂಗಾಜಲದಲಾಳುತ । ತನು
ವನಲ್ಲಿಯೆಬಿಸುಟುದಿವ್ಯಚತುರ್ಭುಜಾಕೃತಿಯ ॥ ಅನುಪಮನುಧರಿಸಿದನುಬಲವಂ । ದನಿಮಿಷಾರಾಧಿತರಪದಯುಗ । ವನಜ
ದಲಿಮ್ಮೈಯಿಕ್ಕಿನಿಂದನುವಿನಯಪರನಾಗಿ ॥ ೪೭ ॥ ಏರಿಸಿದರಾತನನುವೈಷ್ಣವ । ರೇರಿದರುಬಳಿಕಾವಿಮಾನವ । ನಾರೆರಡುಗುಣ
ದೊಡೆಯನಿಹವೈಕುಂಠಪುರವರಕೆ ॥ ಸಾರುತ್ಯೆಯ್ದಿದರಾಮುಕುಂದನು । ದಾರನಾಮದಮಹಿಮೆಯನುಸಲೆ । ಮೂರುಲೋಕಂ
ಗಳಗಜಾಮಿಳಸಹಿತನಲವಿನಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ಮೆರದಹರಿಪದಭಕ್ತಿಸುಧೆಯಲಿ । ಮೆರವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸುಧೆಯನು । ಮೆರವಮೂರ್ತಿ
ಯುದಾರಮಂಗಳನಾಮನಾಯಕನ ॥ ಹೊರಗುವಳಗೊಂದಾದನುನ್ಮನ । ಕೆರಕವೆರೆದಂತಿರ್ದಚಿನ್ಮಯ । ನಿರವನೆರೆಯೀಕ್ಷಿಸು
ತಜಾಮಿಳವಿಪ್ರನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಅರಸಕೇಳಿಂತಾಯಜಾಮಿಳ । ನಿರದೆಪಾಪದರಾಸಿಯನುನೆರೆ । ನೆರಹಿಕುಲಗೆಟ್ಟಳಿವುತಿ
ಳಿಪುತನರಕಕೂಪದಲಿ ॥ ಹರಿಯಪಾಪನಪುಣ್ಯನಾಮವ । ಮರದುಕೀರ್ತಿಸಿವಿಷ್ಣುಪದವನು । ಬೆರಸಿದನುನಿರ್ನೈಸಿದನಲಾದು
ರಿತನಿಷ್ಕೃತಿಯ ॥ ೫೦ ॥ ಇಲ್ಲಮಿಗಿಲಿದರಿಂದಪಾಪವ । ನೆಲ್ಲವನುನೆರೆಸುಡುವಸುಖಕರ । ಸಲ್ಲಲಿತಸಾಧನದುರಾತ್ಮರೆನಿಪ್ಪಪಾ
ತ್ಮರಿಗೆ ॥ ಸಲ್ಲವಿದಕೆರಗಿದವರನ್ಯ । ಕ್ಕಿಲ್ಲಮನದಲಿಮಲಿನಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನಭಕ್ತರಿಗೆಸಲೆಸದ್ಭಕ್ತಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ೫೧ ॥ ಆವನಿ
ದನೋದುವನುಕೇಳುವ । ನಾವನೀಯಿತಿಹಾಸವನುಯಮ । ದೇವಹರಿಕಿಂಕರರಸಂವಾದದರಹಸ್ಯವನು ॥ ಆವಿಪುಳಪುಣ್ಯಾತ್ಮ
ರಿಗೆನರ । ಪಾವಲೋಕನವಿಲ್ಲಸಂತತ । ಕಾವನವರನುಕರುಣಿನಿತ್ಯಾತುಮನುಮನವೊಲಿದು ॥ ... ॥ ೫೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಯಮನು ತನ್ನ ದೂತರಿಗೆ ಹರಿನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ॥ ಹೇಳಿದನುನಿಜದೂತರಿಗೆಸಿರಿ । ಲೋಲನುರುಗುಣಪುಣ್ಯನಾಮವಿ । ಶಾಲಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವ
ನುಲೋಕರಹಿತಾರ್ಥವೆನಲಿನಜ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕರುಣಿಸೈಮುನಿನಾಥಯಮಕಿಂ । ಕರರುಭಂಗಂಬಡೆದುಹರಿಕಿಂ । ಕರರಕೈಯಲಿಬಿಸುಟಜಾಮಿಳನನುವಿಷಾ
ದದಲಿ ॥ ಮರಳಿಹೋದವರೇನನೆಂದರು । ನಿರುತತಂಮೊಡೆಯಂಗೆನಿಜದೂ । ತರಿಗೆತಾನೇನೆಂದನಾಯಮನೆಂದನವನೀಶ ॥ ೧ ॥
ಆರವಶದಲಿವರ್ತಿಸುವುದೀ । ಭೂರಿಜಗವಿದುಪುಣ್ಯಪಾಪವಿ । ಚಾರವಾರಿಂಗೀಚರಾಚರಜೀವರಾಶಿಗಳ ॥ ಆರವಿಜನಾಜ್ಞೆಯ
ನ್ನುಭಂಗಿಪ । ರಾರುಮುಂನಿತ್ತದನುಕೇಳ್ದವ । ರಾರುಹೆಠಹರಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆನಲೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨ ॥ ಧರಣಿಪತಿಚಿತ್ತವಿಸು

ಯಮಕಿಂ । ಕರರುಭಂಗಂಬಡೆದುಹರಿಕಿಂ । ಕರರಕೈಯ್ಯಲಿಹೋದರಾಯಮರಾಜನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ಭರದಿಗಲುಸೆಯಮನಿಯಂಬಾ । ಪುರಕೆನೆರೆನೋಲಗದೊಳ್ಹಳ್ಳನ । ಚರಣದಲಿತಲೆವಾಗಿಬಿಂನಹಮಾಡಿದರುಹದನ ॥ ೬ ॥ ಮುಂಜರಗಸರಿಗೊಳ್ಳಿಸುತನುನವ । ರಂಜುತಳುಕುತತುಟಿಯುಗಚ್ಚು । ತ್ತಂಜುಳಿಗಳೆಂದುಗುಳ್ಕಕಂಗಳಥಾಳದುದಕದಲಿ । ರಂಜಿಸುವಯಮರಾಜನೋಲಗ । ಕಂಜನಾಭಮುಕುಂದಗಾಯ್ತ್ವ । ಗಂಜುವರಜಗಜೀವರೆಂಬೀತೊದಳುನುಡಿಗೇಳ್ದು ॥ ೪ ॥ ಯೆನಿಬರೊಡೆಯರುಜೀಯ್ಯಜೀವರಿ । ಗೆನಿಬರೋಶಾಸಕರುಗುಣಮಯ । ವೆನಿಪಪುಣ್ಯಾಪುಣ್ಯಮಿಶ್ರಕ್ರಿಯಗಳನುಮಾಳ್ಪ ॥ ಮನುಜರಿಗೆತತ್ಫಲವನೀವಡ । ದೆನಿಬರೋಸ್ವಾಮಿಗಳುಚಿತ್ತೈ । ಸೆನುತಸೀಳಿದದಂಡಪಾಶಂಗಳನುತೋರಿದರು ॥ ೭ ॥ ಹಲಬರಾಪರಶಾಸಕರುಬಳ । ಕುಳಿಯಲರಿವುದೆಲೋಕವಾರಿಂ । ಗಳವುನಾರಿಂಗುಳವುನಿಯತಿಗಳುಂಟೆಜೀವರಿಗೆ ॥ ಹಲಬರಿಗೆಹಲಬರುನಿಯಾಮಕ । ರುಳರೆನಿಪುದವಿಚಾರವಿದುಮಂ । ಡಲಪತಿಗಳ್ಗೇಕಾಧಿಪತಿಯೆಳಗಡೆಗುವಂದದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಒಡೆಯರೊಡೆಯರೆನಿಪ್ಪರಲ್ಲವ । ರಡಗಿಹರುನಿಂನೊಳಗೆನೀಕ । ಟ್ಟೊಡೆಯರೊಡೆಯರದಾರುನಿನಗೆಲೆದೇವಭಾವಿಸಲು ॥ ನಡೆಮಲೀಸರುಲೋಕದಲಿನಿಂ । ಮಡಿಗಳಾಜ್ಞೆಯನಿಂದುನಾಲ್ವರು । ಕೆಡಿಸಿದರೆನುತ್ತೃದೆಬಿಂನಹಮಾಡಿದರುಹದನ ॥ ೯ ॥ ಕೆಟ್ಟಹಾರುವನೊಬ್ಬನನುನೆರೆ । ಕಟ್ಟಿಯಳವುತಿರಲವನುಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಮಗನನುಕರೆಡಂಜದಿರೆನುತಹರಿತಂದು ॥ ದೃಷ್ಟಿಮೋಹನಮರ್ತಿಗಳುನೆಯ । ಗೆಟ್ಟನಾಲ್ವರುಸಿದ್ಧರಂಮನು । ಬಿಟ್ಟುಕಂಗಳಲೀಕ್ಷಿಸಿದರುರೆಜರದುಸುಡುವಂತೆ ॥ ೧೦ ॥ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿನೋಟದಲಿಪಾಶವ । ನಿಕ್ಕಡಿಯಮಾಡಿದರುದಂಡವ । ಮುಕ್ಕರಿಕಿತೇಜದಲಿರೋಕತ್ರಯದಲವರಂತೆ ॥ ಕಕ್ಕುಲಿಶೆಗಾರರನುಕಾಣೆವು । ತಕ್ಕದಾತಕಿವಿಪ್ರನನುಹಿಂ । ದಿಕ್ಕಿಕೆಂಡರುದೇವಚಿತ್ತೈಸೆಂದರಾಭಟರು ॥ ೧೧ ॥ ಎಂದಡೆಂದನುಪಾಪಿತಾನೇ । ನೆಂದುಕರೆದನುಮಗನನವರೇ । ನೆಂದೆನುತ್ತೈತಂದರೋನೀವೇನಮಾಡಿದಿರಿ ॥ ಮಂದಮತಿಗಳರೆನಲುನಡುಗು । ತ್ತೆಂದರವರೊಡೆಯಂಗೆಬಿಂನಹ । ವೆಂದೆನುತೆಕಿಂಕರರುಸಲೆವೃತ್ತಾಂತಸಂಗತಿಯ ॥ ೧೨ ॥ ಆದಡವಧರಿಸಾದ್ವಿಜಾಧಮ । ನಾದಿಯಲಿಕೊಟ್ಟಘವನೇಸಂ । ಪಾದಿಸಿದನೀನರಕಯಾತನೆಗಳಿಗೆತಕ್ಕುದನು ॥ ಆದಡೇನವನಂತ್ಯಕಾಲದ । ಲಾದಡೆಯುಧಟವಾತ್ಮಹಿತಸಂ । ಪಾದನವಮಾಡಿದನೆಚಿತ್ತೈಸೆಂದರಾಭಟರು ॥ ಹೋಗಲೆಂಮನುಕಂಡುವಿಹ್ವಲ । ನಾಗಿಭಯದಲಿತಂನಮಗನನು । ರಾಗದಲಿನಾರಾಯಣಾಯಂದೊದರಲಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಆಗಳೆನಡೆತಂದರಲ್ಲಿಗೆ । ಯೋಗನಿಧಿಗಳುಹೋಹೊಅಂಜದಿ । ರಾಗಮಜ್ಞನೆಅಂಜದಿರುಅಂಜದಿರುನೀನೆನುತ ॥ ೧೪ ॥ ಹರಿಮುಕುಂದಾನಂತಕೇಶವ । ಕರುಣಕೃಷ್ಣ ಕೃಪಾನಿಧಿಯೆಭೂ । ಧರಧರಾಧರಚಕ್ರಧರನರಸಿಂಹಯದುಸಿಂಹ ॥ ಪರಮಪುರುಷಾಚ್ಯುತಜನಾರ್ದನ । ಶರಣಜನವತ್ಸಲಸುರಾರ್ಚಿತ । ಚರಣಶರಣಾಗೆನುತಬಂದರುನಾಲ್ವರುರವಣಿಸಿ ॥ ೧೫ ॥ ಆದುದವರಿಂದಿನಿತುಭಂಗವಿ । ರೋಧಿಯಲಿನಾವ್ಮುಂನಕಾಣೆವು । ಹೋದಹೊಲಬಿಲ್ಲವರದಾರೆಂಬುದನುತಮಗಿಂದು ॥ ಆದಿಮೂರ್ತಿಯೆಬೆಸಸಬೇಕವ । ರಾದಿವೃತ್ತಾಂತವನೆನಲ್ಕದ । ನಾದರಿಸುತಿಂತೆಂದನಾರವಿನಂದನನುನಡುಗಿ ॥ ೧೬ ॥ ಏನನೆಂದರನಿಮಗೆನೀವದ । ಕೇನನೆಂದಿರಿಹೇಳಿಯನೆಲೆಲೆ । ಭಾನುನಂದನಚಿತ್ತವಿಸುಸಂವಾದವಾರ್ತೆಯನು ॥ ಏನಕಂಡಿರಿಹರಚಿತವನೀ । ಶ್ವಾನಗೆನೆಹರಿನಾಮಕೀರ್ತನ । ವೇನಿಧಾನಿಸಲಾಯ್ತುಹರಚಿತವೆಂದರವರೆಮಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಎನಿತಕಿನಿತರಲಹುದೆಹರಚಿತ । ವೆನಲುಸುಡುಮಾತಿರಲುತಂಮನು । ಮುನಿದುನೋಡಿದರೊಡೆಯನನುಬೆಸೆಗೊಳ್ಳಸಂಶಯವ ॥ ಇನಜನಘಹರಿಸುವನುಬಲ್ಲನು । ವಿನುತಧರ್ಮರಹಸ್ಯವನುನೀ । ವೆನಲುಬಂದೆವುದೇವಯಂದರುಕಿಂಕರರುಹದನ ॥ ೧೮ ॥ ಕೇಳುತವೆಹಿಗ್ಗಿದನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನವರೆಂದರಿದುಕೇಳಲು । ಹೇಳಿದರೆದಾತಾರರೆಂನನುಧರ್ಮವಿದನೆಂದು ॥ ಬಾಳಕೆಗೆಫಲವಾಯ್ತುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನವರುಪರೋ[illegible]ದಲಿನೆರೆ । ಪಾಲಿಸೆದಬಾಹಿರರಬಾಳಿಕೆಗೇನುಫಲವೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಮತ್ತೆಹರಿಸದಕಮಲವನುನಿಜ । ಚಿತ್ತದಲಿನೆನವುತ್ತಮಾಡಿದ । ಭೃತ್ಯರನೆರಾಧಕ್ಕೆಚಿಂತಿಸಿಸೊಯ್ದುತಂನೊಳಗೆ ॥ ಹೊತ್ತುವೆದೆಯಲಿರವಿತನೆಯನಳ । ಲುತ್ತನುಡಿದನುದೂತರಿಗೆದು । ರ್ವೃತ್ತರಿರದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಳಿರಾಕೇಳಿರೈಯಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಒಡೆಯನಾನೆನಗನ್ಯರಿಲ್ಲಂ । ದೊಡಲೊಡೆಯಲೊದರುವಿರಿಮೂಜಗ । ದೊಡೆಯನಖ್ಯಾತನಗೆಸಚರಾಚರಕೆಮುರವೈರಿ ॥ ಮೃಡವಿರಿಂಚಿಮಹೇಂದ್ರಮುಖ್ಯರು । ನಡವರಾವನನೇಮದಲಿಮದ । ವುಡುಗಿತಲೆಯಲಿಧರಿಸಿಕಾಲಲಿತೋರಿದುದನೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಭೂತಭೂತಿಕನಿಕರವೋತ । ಪ್ರೋತವಾಗಿಹಪಾವನಲಿತ । ದ್ಭೂತಭೂತಿಕನಿಕರಸಂಸ್ಥಿತಿಜನ್ಮಲಯಗಳಿಗೆ ॥ ಹೇತುವಾವನಮಾಯೆಮಾಯಾ । ತೀತನಾವನುತಿಳಿವಿರೈನೀ । ವಾತನನುಮೂಢಾತ್ಮರೆಂದಿಂತಳಲಿದನುರವಿಜ ॥ ೨೨ ॥ ಹೇಳುವೆನುತಾನೇನನಾತನ । ಲೀಲೆಯನುಸಚರಾಚರಂಗಳ । ಜಾಲವನುಸೃಜಿಸುವನುಕಮಲಜನಾವನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಹೊಳುವೆನುಹಣಿಗಿಚ್ಚಿನಲಿಹರ । ನಾಳುತನದಲಿಶಕ್ರಮುಖ್ಯರು । ಪಾಲಿಸುವರೀಜಗವನಾತನೆವೊಡೆಯನೆನಗೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಅಜನರಿವನಾಶಂಭುವರಿವನು । ನಿಜವನಿಂದ್ರಾಸಲಕುಬೇರರು । ಮಜಡರೀಪವನಾನವರುಣರದಾವನರಿತದಲಿ ॥ ನಿಜಿತವಿಮಿರವೆನಿಪ್ಪಸೋಮಾಂ । ಬುಜಸಖರುತಾವರಿಯರೇತಕೆ । ಸುಜಗುಜುಸುವಿರಿತಂನವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆನೀವೆಂದ ॥ ೨೪ ॥

ಸತ್ವವೃದ್ಧಿಗಳಾವನೊಬ್ಬನ । ತತ್ವವನುಕಾಣಿಸಲುನೆರೆಯಲು । ಚಿತ್ತವೈಯ್ಯುದ್ದುಮೇದಮಸ್ತಕದೊಡನೆಪಡಿಸಲಿಪಿ ॥ ಪ್ರತ್ಯಗಾ
ತ್ಮನನಾತ್ಮರಿಗೆನಿಜ । ಸತ್ಯವನುಸತ್ಯಂಗಳಿಗೆಮತಿ । ವೃತ್ತಿಲಕ್ಷಿಸಲರಿವುದೈಪರಮಾತುಮನನೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಒಡೆಯನೆಂಬವನೆಲ್ಲ
ರಿಗೆಕ । ಟ್ಟೊಡೆಯನಾತನುಜೀವಭೂತನು । ಜಡರಿರಾನೀವರಿಯದೊಡೆಯನೆನುತ್ತಪತಿಕರಿಪಿ ॥ ಒಡೆಯನಾಗಲುಬಲ್ಲೆನೈನರಿ ।
ಮಿಡುಕಿಜಾರಿದರೇನುಪಿಂಹಕೆ । ಪಡಿಯುಹುದೆಮೃಗರಾಜನಾಗಲುಬಲ್ಲುದೈಯೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ನೆರಹುಪರಮಾಣುಗಳುಮೇಕ್ಷೊಣಿ
ದೊರೆಗೆಬಹಹೇಮೋರುವಿಗೆಸುರ । ನರನುಹೋರಗಲೋಕಪಾಲಕರೊಡೆತನಂಗಳವು ॥ ದೊರೆಗೆಬಹವೈಧಿಟಕೆಪರಮೇ । ಶ್ವರ
ನನುಹಿಮೆಗೆಮೇಣುತಪ್ಪದ । ಶರಣರಂಘ್ರಿರಜಕ್ಕೆಸರಿಯಹಧೊರೆಯದಾರೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಆಮುಕುಂದನಕಿಂಕರರುಹರಿ । ನಾ
ಮಧಾರಿಗಳಿಂಗೆನೆರೆಸು । ಕ್ಷೇಮವನುಮಾಡುತ್ತಲೀಲೆಯಲಾಡುತವನಿಯಲಿ ॥ ಸ್ವಾಮಿಗಳುವರ್ತಿಸುತಲಿಹರವ । ರಾಮಪಾತ್ರ
ರಾಸಲ್ವರವರಿಂ । ಭೀಮಭಾಷೊತಕಿಯಬಿಡಿಪಿದರೀಪರಿಯಲೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಹರಿಪಡೇನೀಪಾಶದಂಡವ । ಮುರಿದಡೇನೀಚಿಂತೆ
ತನಗಿ । ಲ್ಲರುವತಂನಪ್ರಾಣದೊಡೆಯನಭೃತ್ಯವರ್ಗದಲಿ ॥ ಬರಿದೆಪಾಶವನಿಕ್ಕಿದಿರಿಬಲು । ಗೋರತೆಯಿದೆಲಾಮೂಢಬುದ್ಧಿಗ ।
ಳಿರಿಯದಕಟಾಕೇಡತಂದಿರಿತನಗೆನೀವೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಅಮಹಾಭಾಗವತನಾಹರಿ । ನಾಮವನುಕೀರ್ತಿಸಲುಕೇಳದು । ತಾಮಸ
ರಿರಾಬದುಕಿದಿರಿನೀನಲ್ಲವಡೆಧಿಟಕೆ ॥ ಕ್ಷೇಮದಿಂದ್ಯೈತ್ರಹಿರೆಸುಲಭ । ಸ್ತೋಮಪುರಿಯನುಸೋಂಕಿಮರಳುವ । ನೈಮಜಾಮೂ
ಢರಿರಕ್ಕತಬೋಧಿಗಳುನೀವೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಆದಡೆಂಮಜ್ಞಾನವಾರದು । ಭೇದಿಸುವದೊಡೆಯನದುಗುರುವಿನ । ಪಾದಕವೃಕ್ತಿರ
ಗುಪ್ರದಲಾಶಿಷ್ಯರಜ್ಞಾನ ॥ ಆದರಿಸುವೆನಗಿದಕೆಯೋಗ್ಯತೆ । ಯಾದಡುಪದೇಶಿಸುವುದಾಜಗ । ದಾದಿಮೂರ್ತಿಯಮಹಿಮೆಯ
ನುತ್ತಭಕ್ತಿಮಹಿಮೆಗಳ ॥ ೩೧ ॥ ಎಂದಡೆಂದನುದೂತರಿಗೆರವಿ । ನಂದನನುಹರಿಚರಣಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವವನುತದ್ಭಕ್ತಿಮಾಹಾ
ತ್ಮ್ಯವನುನೆನನೆನೆದು ॥ ಕಂದೆರೆಯದರಫೊಳಿಗೆಪರವಶಾ । ನಂದರಸಪುಳಕದಲಿಪರವಶ । ನೆಂದೆನಿಸುತಿರೊಯ್ಯನೆನಿರೀಕ್ಷಿಸುತೋಲ
ಗನನಡುವೆ ॥ ೩೨ ॥ ಕೇಳಿರೈದೂತರಿರಭೃತ್ಯರು । ಕೇಳಿರೈಹರಿಮಹಿಮೆಯನುಧಿಟ । ಹೇಳಬಲ್ಲವರಾರುಮೇಣಾಹರಿಪರಾ
ಯಣರ ॥ ಶೀಲವನುವರ್ಣಿಸುವರಾರುಮ । ರಾಳವಾಹನಮುಖ್ಯರಲಿತಾ । ನೋಲಗಿಸುವೆನುತತ್ಪದಾಬ್ಜವನೆನುತವರ್ಣಿಸಿದ ॥
ನಿತ್ಯಶುದ್ಧವಿಬುದ್ಧಸತ್ಯ । ಜ್ಞಪ್ತಿಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣವಹಪರ । ವಸ್ತುತಾನಾಗಿಹನುತಂನಲಿತಾನೆಪರಮಾತ್ಮ ॥ ವೃತ್ತಿಕೆಯಘಟ
ದಾಕೆಮಾಯಾ । ತತ್ವಮಾಯಲ್ಲಿಂದಬಹಗುಣ । ವೃತ್ತಿಯಲಿಸಚರಾಚರಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಆದರಲಾತ್ಮಹಂಕ್ರತಿ
ಯಿಪರಿ । ಪದುಮಭವರುದ್ರಾಖ್ಯರೆನಲ । ಭ್ಯುದಿತರಾದರುಸತ್ವರಜತಮವೆಂಬುಪಾಧಿಯಲಿ ॥ ಪದುಳಿಸುವಸೃಜಿಸುವಸಮಸ್ತ
ವ । ನೊದಗಿಸುವಸಂಹರಿಸುವಾಕ । ರ್ಮದಲಿಸೇರಿದರಾಮಹಾಪೂರುಷನನೇಮದಲಿ । ೩೫ ॥ ಪದುಮಭವನೆನವಪ್ರಜೇಶ್ವ
ರ । ರುದಿಪಿದರುಬಳಿಕವರಸಂತತಿ । ನದಲಿಸಸುರಾಸುರಮನುಷ್ಯಚರಾಚರವ್ರಾತ ॥ ಉದಿಪಿದವುಸುರಲೋಕಪಾಲ । ತ್ವದಲಿನಿಂ
ದರುಕೆಲರುನರಲೋ । ಕದಲಿಕೆಲರುಸುರೇಂದ್ರಮನುಮುಖ್ಯರುತದಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಆತಕೊಂಡೆನುಬಲ್ಲಕತಾನೀ ।
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಶುಭಾಶುಭ । ಜಾತಕರ್ಮಫಲಂಗಳನುಪ್ರೂಡುವೆನುಜೀವರಿಗೆ ॥ ಮಾತುಹಲವೇನಖಿಳಜೀವ । ವ್ರಾತವನುನಿ
ರ್ಮಿಸುವನಿಲಿಸುವ । ಘಾತಿಸುವಲೀಲಾವಿನೋದವನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ನೋಡಲೀಸಚರಾಚರಂಗಳ । ಬೀಡಿಕೆಯಬ್ರ
ಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗ । ಳಾಡುತಿಹವಣುವಿನವೊಲಾವನರೋಮಕೂಪದಲಿ ॥ ಕೇಡನೇನೆಸಿಶ್ಚಿಸಿಹರಹರ । ಕಾಡದಿರಿನೀವಾತನವ
ರನ । ಕೂಡದಿರಿತನಗೆಂತರಂಗವ್ಯಥೆಯನಿದವೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಅಸಕಲಲೋಕೈಕನಾಥನ । ದಾಸರೀತ್ರಿಜಗದಲಿಬಲ್ಲಿದ । ರೇಸ
ಪಾತಕವಿದ್ದಡೇನಾವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಲಿ ॥ ಶಾಶಕನುತಾನಲ್ಲವಾತರ । ಲೇಶವವರಂಗಿಲ್ಲಮನದಲಿ । ವಾಸುದೇವನಚಿಂತ್ರಿಯಿರನಿಷ್ಠಾ
ಪರವರೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಶಿರೆವಿಡಿದುಮನನೊಳಗೆಕೃಷ್ಣನ । ಚರಣವನುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಹರುಷೋ । ತ್ಕರುಷಪುಳಕದಲುಕ್ಕಿಪರಮಾ
ನಂದಬಾಷ್ಪದಲಿ ॥ ಕರಗಿಕರುಣಾಳುವಿನಮಹಿಮೆಯ । ನಿರದೆಲೋಕಕೆಬೀರುತಿಹಸ । ತ್ಪುರುಷರೇಮೇದಿನಿಗೆಜಂಗಮತೀರ್ಥ
ರವರೇದ ॥ ೪೦ ॥ ಅವನಿಪಾವನನಹುದುವರವೈ । ಷ್ಣವರಪದತೀರ್ಥದಲಿನೀವೆಂ । ತವರಲರಸುವಿರಘವನಾದಿತ್ಯದಲಿಕತ್ತ
ಯ ॥ ಲವವಕಾಣಿಸಬಹುದೆದೇವ । ಪ್ರವರವಂದಿತಚರಣರಿಹದೇ । ಶವನುಹೋಪ್ಪದೆಬಹುದುಬಕುವಡೆಂದನಾರವಿಜ ॥ ೪೧
ಕಂಡಿರಾದರೆಧರೆಗೆಕನುವನು । ದಂಡದಂತೀಡಾಡುವುದುಬಡ । ಗಂಡನಲ್ಲೆಲವೆಲವೊವೈಷ್ಣವಗೋತ್ರಹೊರಗಾಗಿ ॥ ಹಿಂಡು
ಮನುಜಗನನವರಿಗೆ । ದಂಡಧರನಾನಲ್ಲನೀವೇ । ಕಂಡಿರಲ್ಲೆವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಮಹಿಮೆಗಳನೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಒಡೆಯರಿಲ್ಲೆನಬ
ಹವೈಷ್ಣವ । ರೊಡೆರಕ್ಷೆಗೆವಿಷ್ಣುವಿನಗದೆ । ಬಿಡದೆಬೆಂನಲಬರುತಿಹುದುಹಗಲಿರುಳುನೀವವರ ॥ ತೊಡಕಹೊದ್ದದಿರಾವನಾ
ಲಿ । ಮೃಡಕಮಲಜಚರಿತ್ರರವರೆಂ । ದಡಿಗಳಿಗೆಮತಿಯೊಳಗಭಾವಿಸುತಿಹುದುನೀವೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಅವರಮೇಲಾರೈಕೆಗಾವಿ
ಷ್ಣುವಿನಪಾರ್ಶ್ವದರಾಡುತಿಹರೀ । ಭುವನದಲಿತದ್ರೂಪಶೀಲಗುಣಾಕೃತಿಗಳೆಂದ ॥ ವಿವರಿಸುವಡರಿದವರಮಹಿಮಾ । ರ್ಣವವ
ಮರಾಸುರನಮಸ್ಕೃತ । ರವರುಭುವನಶ್ಲಾಘ್ಯಕೀರ್ತಿಗಳೆಂದನಾರವಿಜ ॥ ೪೪ ॥ ಅರಿಜಾರಿದನೀಖುಬಿಗಳ್ಗಸುರ । ವರರು

ಪನಾಥೀಶ್ವರರುನೆರೆ । ಯರಿಯರೀಸುರಸಿದ್ಧಚಾರಣಕಿಂನರಾದಿಗಳು ॥ ನರರುವರ್ನಾಶ್ರಮಸುನಿಷ್ಠಿತ । ರರಿಯರಖಿಳಾಮ್ನಾಯ
ಕೋವಿದ । ರರಿಯರೀಕರ್ಮಿಗಳುವಿದ್ಯಾವ್ರತಸಮನ್ವಿತರು ॥೪೫॥ ಅರಿವೆನಾನಜನರಿವಶಂಕರ । ನರಿವನಾಕಪಿಲಾಂಕನಾರದ।
ವರಕುಮಾರರುಬಲ್ಲರಾಪ್ರಹ್ಲಾದನಿದನರಿವ ॥ ಅರಿವನಾಮನುಭೀಷ್ಮನರಿವನು । ನಿರುತಬಲಿಶುಕಸನಕರರಿವರು । ಪರಮಧ
ರ್ಮರಹಸ್ಯವನುಹಂನಿಬ್ಬರಿವರೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಅರಿಯಲರಿದನ್ಯರಿಗೆವೈಷ್ಣವ । ಪರಮಧರ್ಮರಹಸ್ಯವನುಧಿಟ । ಮರಿತವರುಸುಕೃ
ತಾರ್ಥರೈದುವರಮಳಮೋಕ್ಷವನು ॥ ಅರಿವರಾಹರಿಚರಣಸೇವಾ । ನಿರತನಿರ್ಮಳಮತಿಗಳಾಹರಿ । ಚರಣಸೇವಿತಸೇವಕರುಸಂ
ದೇಹವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಯೋಗ್ಯರಾದರೆಕರುಣಿಸೆಂದಿರಿ । ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲದರಾರುಮುಕುತಿಗೆ । ಯೋಗ್ಯರೀಭವಪಾಶಬದ್ಧರುಸ
ರ್ವರೆಂದೆನಲು ॥ ಯೋಗ್ಯತಿಕೆಸಶ್ರದ್ಧೆಯೊಂದೇ । ಯೋಗ್ಯತಿಕೆನೆರೆನಂಬಬಲ್ಲಡೆ । ಯೋಗ್ಯರವಧರಿಸೊದುಧರ್ಮರಹಸ್ಯಸಂಸ್ಥಿ
ತಿಯ ॥ ೪೮ ॥ ಇದುವೆಧರ್ಮರಹಸ್ಯವೀಲೋ । ಕದಲಿವೇದಪುರಾಣಸಂಮತ । ಪದುಮನಾಭನಪುಣ್ಯನಾಮಶ್ರವಣಕೀರ್ತ
ನದ ॥ ವಿದಿತಸಾಧನದಿಂದತತ್ಪದ । ಪದುಮದಲಿನೆರೆಭಕ್ತಿಯನುಮಾ । ಳ್ಪದುತದೀಯಗುಣಾನುರಂಜಿತಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥೪೯॥
ಪ್ರಕ್ಯಯವನಿಂನರಸಲೇಕೆಮ । ಹತ್ತಮನವರಪುಣ್ಯನಾಮದ । ಕೀರ್ತನದಮಾಹಾತ್ಮ್ಯತನುಧಿಟನೀವೆಕಂಡಿರಬೈ ॥ ಅತ್ಯಧಿ
ಕಪಾತಕಿಯಜಾಮಿಳ । ನುತ್ತರಿಸನೈಭವವನಾಕಿದ । ಮೃತ್ಯುಪಾಶವನೊದದುಹರಿಸಂಕೀರ್ತನದಲೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಮನುಜರಿಗೆ
ಬಹುಜನ್ಮಸಂಚಿತ । ಘನತರಾಘವನೈದೆಸುಡುವಡೆ। ದನುಜಹರನಸ್ಮರಣೆಯಾತಕೆನಾಮಕೀರ್ತನವೆ ॥ ಎನಿತುಪಾಪವಸುಡುವ
ಜಾಮಿಳ । ನೆನಿಪಪಾತಕಿಸಹಿತಸಂಕೀ । ರ್ತನವಮಾಡಿಯೆಮುಕ್ತಿವಡೆಯನೆಪುತ್ರನನುಕರೆದು ॥ ೫೧ ॥ ಎಂದಡಾಲಿಸಿದೊರೆರಾ
ರವಿ । ನಂದನನಪದಕೆರಗಿನರಕ । ಕ್ಕಿಂದುಬಹರಿಂನಾರುಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆಮಗೆನಲು ॥ ಎಂದನವರಿಗೆನರಕಗಾಮಿಗ । ಳಂದವ
ನುತಲ್ಲಕ್ಷಣಂಗಳ । ವೃಂದವನುನೆರೆತಿಳಿವವ್ರೋಲುಸವಿಸ್ತರದಲದನು ॥ ೫೨ ॥ ಹೇಳದಾವನಚಿಹ್ನೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಗುಣನಾ
ಮಂಗಳನುನೆರೆ । ಕೇಳವಾವನಕಿವಿಗಳಚ್ಯುತಗುಣಚರಿತ್ರವನು ॥ ಆಲಿಸದುಮನವಾಮುಕುಂದನ । ಲೀಲೆಯನುಮರದೊಂಮೆ
ಯಘೆದು । ಸ್ಸೀಲರನುನೀವೆಳದುತಹುದೀನರಕಗತಿಗೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಹರಿಗೆಹರಿಭಕ್ತರಿಗೆನುರದಾ । ಗೆರಗದಾವನಮಾಳ್ಪಹರಿಪ
ದ । ಸರಸಿಜವನರ್ಚಿಸನದಾವನಕೈಗಳಂಘ್ರಿಗಳು ॥ ಹರಿಗೃಹಕೆಹರಿಭಕ್ತಗೃಹಗಳ । ಗಿರದೆನಡೆಯುವುಕೃಷ್ಣಕೃತ್ಯವೆ । ನಿರುತ
ಮಾಡದಪಾಪಿಗಳನೆಳತಹುದುನೀವೆಂದ ॥ ೫೪ ॥ ಭಕ್ತರನುನಿಂದಿಸುವಹರಿಪದ । ಭಕ್ತರನುಬಾಧಿಸುವತತ್ಪದ । ಭಕ್ತರನುವಿ
ದ್ಯಾತಪೋಬಲಗರ್ವದಲಿಜರೆವ ॥ ಭಕ್ತಿಹೀನರನಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ । ಶಕ್ತಿಹೀನರನೆಳದುನರಕದ । ಭುಕ್ತಿಗಿಕ್ಕುವುದೆಲವೊನೀವಿದಕಂ
ಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೫೫ ॥ ವಿಧಿಗೆಕಿಂಕರರಾಗಿಗೃಹಪಶು । ವಧುಗಳಿಗೆವಶವಾಗಿನಾನಾ । ವಿಧಗೃಹವ್ಯಾಪಾರದಲಿಪುರುಷಾರ್ಥವನು
ಮರೆದು ॥ ಬಧಿರರಂತೆಮುಕುಂದಲೀಲಾ । ಸುಧೆಗೆಕಿವಿಗುಡದಾದುರಾತ್ಮರೆ । ನಧಮರನುವಧಿಸುತ್ತತಹುದೀನರಕಗತಿಗೆಂದ॥೫೬॥
ಲಕ್ಷಣವನಿದನರಿಯದಖಿಳಾ । ಧ್ಯಕ್ಷನವರಲಿದ್ರೋಹವನುನೀ । ವಕ್ಷಮತೆಯಲಿಮಾಡಿದಿರಿಹೊಡಿದಿರಿದುಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ರಕ್ಷಿಸುವರಾ
ರಿನ್ನುನಂಮನು । ಪೇಕ್ಷಿಸಿದರಾತಂಮಜೀವಾ । ಪೇಕ್ಷಿತನುಪರಮಾತ್ಮನೆಂದನುದೂತರಿಗೆರವಿಜ ॥ ೫೭ ॥ ದೇವರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿ
ಸೆಂನನು । ದೇವಕರುಣಾನಿಧಿಯೆನಿಜಪದ । ಸೇವಕನಗುಣದೋಷವನುನೆರೆನೋಡದೊಲವಿನಲಿ ॥ ದೇವಚೂಡಾಮಣಿವಿರಾ
ಜಿತ । ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯೆರಕ್ಷಿಸೆನುತಾ । ದೇವವಂದಿತನೆರಗಿಕರುಣಾನಿಧಿಯನರ್ಥಿಸಿದ ॥ ೫೮ ॥ ಈಪರಿಯಲಾದೂತರೊಡೆ
ಯನ । ತಾಪವನುಕಾಣುತ್ತನೆರೆವಿ । ಸ್ಮಾಪಿತಾತ್ಮರುದಂಡೆದಂತಿರೆಬಿದ್ದುಕಾಳ್ಗಳಲಿ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯದಾಸರನುಕೇಳ್ಪೈ । ಭೂಪನೋ
ಡಿದೆವೆನುತಹಿಂಗಿದ । ತಾಪಚಾರಿಕರಾದರವರಿಂಗಂದುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ೫೯ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತೇಕಾಂತನಿಷ್ಕೃತ । ವಿದುವೆದು
ಷ್ಕೃತಕೋಟಿಗೆಂಬೀ । ವಿದಿತವಾಯ್ತಲ್ಲೈಮುಕುಂದನಕೀರ್ತನವೆಜಗಕೆ ॥ ಇದರವೋಲನ್ಯದಲಿನಿಷ್ಕೃತಿ । ಯದಿಶಲರಿಯದು
ಪಾಪಕರ್ತ್ರರು । ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯನೈದಲರಿಯರುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೦ ॥ ಒಂದುಭಾರಿಮುಕುಂದನಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವಸುಧೆಯ
ನುಸವಿದಪುರುಷನು । ಹಿಂದೆಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುವನೇಮಾಯಾಗುಣಂಗಳಲಿ ॥ ಹಿಂದುಗಕೆಹೇತುಗಳೆನಿಪ್ಪುದ । ಮಂದಮತಿಗಳು
ನೋಡದಕಟ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮುಳುಗಾಡುತಿಹರೆಲೆಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೧ ॥ ಹೇಳಿದೆನುನಿನಗಿದನುತಾನಿದ । ಕೇಳಿದೆನಗಸ್ತ್ಯ
ನಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನುರುಮಾಹಾತ್ಮ್ಯರೂಪಮಹೇತಿಹಾಸವನು ॥ ಕೇಳುವನುತಾನಾವಮರ್ತ್ಯನು । ಹೇಳುವನುಮನವ್ರೊ
ಲಿದವರ್ಗಳ । ಪಾಲಿಸುವನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನನವರತ ॥ ... ... ॥ ೬೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೭೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ॥ ದಕ್ಷನಾಚರಿಸಿದನುತಪವನ | ಧೋಕ್ಷಜನನೇಮದಲಿಭುವನದ | ಕುಕ್ಷಿಯನುತುಂಬಿದನುನಿ
ಜಸಂತಾನನಿಕರದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಮುನಿಪಬಿಂನಹವವಧರಿಸುನೀ | ನೆನಗೆಕರುಣಿಸಿದೈಸುರಾಸುರ | ಮನುಜರುತ್ಪತ್ತಿಯನುಖಗಮೃಗನಾಗ
ಸೃಷ್ಟಿಯನು ॥ ಮನುಪರಂಪರೆಯಿಂದಜನಿಸಿದ | ಜನಪರಮಳಚರಿತ್ರವನುಮ | ತ್ತೆನಗೆವಿಸ್ತರವಾಗಿಕರುಣಿಪುದೆಂದನಾಭೂಪ ।
ಆದಡೆಲೆಜನನಾಥಚಿತ್ತೈ | ಸಾದಿಮನುವಿನವಂಶದಲಿಸುರ | ಪಾದಪದವ್ರೋಲುದಿಸಿದನುಪ್ರಾಚೀನಬರುಹಿಷನು ॥ ಆದರಾಭೂ
ಪತಿಗೆಬಳಿಕೀ | ರೈದುಮಕ್ಕಳುಹೊಕ್ಕರವರುಮ | ಹೋದಧಿಯಮಧ್ಯವನುಪ್ರಾಚೇತಸಮಹೇಶ್ವರರು ॥ ೨ ॥ ತಪವನವರಾ
ಚರಿಸಿದರುನಿ | ಷ್ಕಪಟದಲಿಹಲಕಾಲಬಳಿಕಾ | ತಪದಸಿದ್ಧಿಯಳಿದ್ದುನಿಂದಂಬುಧಿಯತೀರದಲಿ ॥ ನೃಪರುನೋಡಿದರವನಿಯೊ
ಳಗತಿ | ವಿಪುಳವಾಗಿರೆತರುಲತಾವಳಿ | ಸುಪಥವಿಲ್ಲದುಸೃಷ್ಟಿಯನುಮಾಡುವರೆಕಮಗೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಅರಸಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನು
ನೃಪ | ವರರಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದವ | ತರಿಸಿದುದುಬಿರುಘಾಳಿಸಹಿತಮಹಾದವಾನಲನು ॥ ಧರೆಯಮೇಲಣತರುಗಳೆಲ್ಲವ |
ನುರುಹುಹೋಗೆಂದವರುಬೆಸಸಲು | ಹರಿದುದಗ್ನಿಯಧಾಳಿದುವ್ವಾಳಿಸುತವನದೊಳಗೆ ॥ ೪ ॥ ತರುಗಳುರಿಯಲುಕಂಡನೋ
ಷಧಿ | ಯರಸಚಂದ್ರನುಸುಟ್ಟರಾರೋ | ಧುರುಳತನವನುನಿಲಿಸುವೆನುತಾನೆನುತಭೂತಳಕೆ ॥ ಇರದೆಬಂದನುಕಂಡನಿವರಾ |
ಚರಿತವನುಕೋಪಾಗ್ನಿಯನುಪರಿ | ಹರಿಸುತಿಂತೆಂದನುಸುಧಾಕಿರಣನುಮಹೀಶಂಗೆ ॥ ೫ ॥ ಎಲಲೆಧಾರ್ಮಿಕರಿರವಿವೇಕಕೆ | ಮ
ಲಿನವಾದುದೆತಪದಫಲವಿದು | ಖಳರಸಿರಿಸಜ್ಜನರಮರುಗಿಸುವಂತೆತರುಕುಲಕೆ ॥ ಪ್ರಳಯಮಾದುದುಜಗದಸೃಷ್ಟಿಯ | ಹೊಲಬ
ದೇನೆಂದರಿಯಿರಿದನೀ | ವ್ರೊಲುವಡೆಲ್ಲವಹೇಳುವೆನುಸುಡದಿರಿತರುವ್ರಜವ ॥ ೬ ॥ ಪರಮಪುರುಷನುಸೃಜಿಸಿದಮವಿ | ಸ್ತರದಭೂ
ತಂಗಳನುಬಳಿಕೀ | ಪುರುಷರನುಸೃಜಿಸುವಡುಪಾಯವಿದೆಂದುಧರೆಯೊಳಗೆ ॥ ತರುಲತೌಷಧವೀರುದಂಗಳ | ಪರುಠವಿಸಿದನು
ಹವ್ಯಕವ್ಯೋ | ತ್ಕರವಿಶೋರ್ಜಂಗಳುವನಸ್ಪತಿಗಳಲಿಜನಿಸಿದವು ॥ ೭ ॥ ॥ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆಸತ್ಪುರುಷರಂತೀ | ತರುಗಳಿಹವುಪರೋಪಕಾರಕೆ | ನಿರುತವಾಗಿಸುಪಕ್ವಫಲಪುಷ್ಪಂಗಳನುಧರಿಸಿ ॥ ದುರುಳತನ
ಬೇಡಿಂನುಮುಂನಿನ | ಪರಿಯಲಾಚರಿಸಿದಸುಮಾರ್ಗದ | ಲಿರಲುಲೇಸಲ್ಲದಡೆಸೃಜಿಸುವಡರಿದುನಿಮಗೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಸ್ಥಿರಚರಂಗ
ಳೆನಿಪ್ಪಜಗದೊಳು | ಭರಿತಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಕನುಹರಿ | ನಿರುತವದುಕಾರಣಸಮಸ್ತಚರಾಚರಕೆಹಿತವ ॥ ಚರಿಸಿದಡೆಪರಿತುಷ್ಟನಹ
ನಾ | ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನುಬಳಿಕೀ | ನರಿದುನಿಮಗುಂಟೆಂದುಸಂತೈಸಿದನುಭೂಮಿಪರ ॥ ೯ ॥ ತರಹರಿಸಿರೋಷವನು
ಸುಡದಿರಿ | ತರುಗಳನುತತ್ಸಂಭವೇಯನ | ಪ್ಸರಸೆಯನುಪರಿಣಯವಮಾಡಿಯೆಕೊಂಬುದೆಂದೆನುತ ॥ ಕರದುಕೊಟ್ಟನುಯುವತಿ
ಯೊಬ್ಬಳ | ನರಸುಗಳುಬಳಿಕಾಕೆಯಲಿವಿ | ಸ್ತರಿಸಿವೈವಾಹಿಕವನೈದಿದಕಶಿವಭುಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೧೦ ॥ ಜನಿಸಿದನುಭೂಪತಿಗೆಬಳಿಕಾ |
ವನಿತೆಯಲಿದಕ್ಷಾಖ್ಯನಾತನು | ಮನುಜದಿವಿಜಾಸುರನಭಸ್ಥಳಜಲನಿವಾಸಿಗಳ ॥ ಮನದಲೇಸೃಜಿಸಿದನುಸೃಜಿಸಿ | ಟ್ಟನುಪನು
ನುನಿಜಪೌತ್ರಸಂತತಿ | ಜನಿಸಿವರ್ಧಿಸಲೆಂದುಮಿಗೆಚಿಂತಿಸಿದನಾದಕ್ಷ ॥ ೧೧ ॥ ಬಳಿಕಹೋದನುತಪಕೆವಿಂಧ್ಯಾ | ಚಲವನದಸೀ
ಮೆಯಲಿಮಾಡಿದ | ನಲಘುಮತಿಯಾಶ್ರಮವನಘಮರುಷಣವೆನಿಪ್ಪೊಂದು ॥ ಕಲುಷಹರವಹತೀರ್ಥವದರೊಳು | ಸಲಿಸುತಾ
ಸ್ನಾನಾದಿಕರ್ಮವ | ಹಲವುದಿನದುಸ್ತರದತಪದಲಿಭಜಿಸಿದನುಹರಿಯ ॥ ೧೨ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಾತನದರೊಳು | ನವವಿಧದಭ
ಕುತಿಯನುಮಾಡುತ | ಭುವನಪಾವನನಾಮಧೇಯನರಮಳಚರಿತವನು ॥ ವಿವಿಧಮಂತ್ರಂಗಳಲಿಸ್ತುತಿಸಿದ | ನವಿರಳಧ್ಯಾನೈಕ
ನಿಷ್ಠ | ಪ್ರಣವಚಿತ್ತನುಹಂಸಗುಹ್ಯಾಖ್ಯದಲಿಮುರಹರನ ॥ ೧೩ ॥ ಶರಣುಹೊಕ್ಕೆನುದೇವನಿಂನಯ | ಚರಣವನುಸತ್ವಾದಿ
ಗುಣವಿ | ಸ್ತರಣಕಾರಣಬಂಧುವನುಗುಣಸತ್ವಬುದ್ಧಿಗಳು ॥ ಅರಿಯಲರಿಯವುಪರವಿಯನಾರಫಿ | ಕಿರಣದಿಂದರಿವಂತೆನಿಂನಿಂ
ದರಿಯಬೇಹುದುನಿಂನನಿರುಪಮವೆನಿಪರೂಪವನು ॥ ೧೪ ॥ ಅರಿಯನೀಸಖಿಯಾದಪುರುಷನು | ಪರಮಪುರುಷನೆನಿಂನಸಖ್ಯ
ವ | ನರಿವದೊಂದೇಸ್ಥಾನವಿಬ್ಬರಿಗಾದಡೆಯುಧಿಪಕೆ ॥ ಪುರವದಾನೆಂದೆಂಬಮಾಯೆಯ | ಮರುಳಲಾಶಬ್ದಾದಿಗುಣಗಳು | ಕರ
ಣನಿಕರವನರಿಯದೆಂತೊಡನಿರ್ದಡೇನೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಅರಿಯೆನೆಂಬಡೆಸಕಲವಿಷಯೋ | ತ್ಕರವನೀಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಾಂತಃ | ಕ
ರಣಕರ್ಮಂಗಳೆನುಬಲ್ಲನುಕಾಣವಾತಂನ ॥ ಅರಿಯನೀತನುನಿಂನನಕಟಾ | ಪರಿಕಿಸಲುಸರ್ವಜ್ಞನೆನಿಸಲೆ | ಭರಿತನನುಪ್ರೊ
ವಂಟೆನಾನಿನಗೆಂದನಾದಕ್ಷ ॥ ೧೬ ॥ ಸಕಲವಿಷಯಂಗಳಲಿಮನದಾ | ಸಕತಿಯನುನೆರೆಬಿಟ್ಟನೆನಹಿನೆ | ವಿಕೃತಿಯಿಲ್ಲದೆಮನವ
ನಿರ್ವಿಷಯದಲಿಜನಿಸಿದಡೆ ॥ ಪ್ರಕಟವಹುದೀನಿಂನನಿಜವಾ | ಸುಕೃತಿಗಳಿಗೇಕಾತ್ಮಭಾವದ | ಲಕುಟಿಲಾತ್ಮರಿಗಾಗಿಸಗೆಪ್ರೊ

ಪಂಟೆನಾನೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಹೊಳ್ಳಹೃದಯದಮಧ್ಯದಲಿಸಂ । ಮೇಳವಡದೀನಿಂನನಿಪ್ಪ । ತ್ರೇಳುತತ್ವಂಗಳಲಿಪುದುಗಿದಾರ್ತ್ಮರೂ
ಪವನು ॥ ಶೀಲವಂತರುಕಾಬರಾತ । ತ್ವಾಳಿಯನುಬೇರ್ಪಡಿಸಿಕಾಷ್ಠದ । ಕೋಳದೊಳಗಗ್ನಿಯನುಕಾಣಿಸುವಂತೆಬುಧರೆಂದ ॥
ಅಸಕಲಕರಣಾವಳೀಗುಣ । ರಾಶಿಗಳನಪಹರಿಸಿದವರಿಗೆ । ಭಾಸುರಾನಂದಾನುಭವರೂಪಾಗಿಸಕಲದಲಿ ॥ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿರ್ಪ
ಸಕಲ । ಕ್ಲೇಶನೆಂದೆನಿಪಿಪ್ಪನೀನೀ । ದೇಶಿಗನನೆಂನುವನುಕರುಣದಲೀಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಅರಿವೆನೆಂಬಡೆಮನಕೆವಚನಕೆ ।
ಕರಣನಿಕರಂಗಳಿಗೆಬುದ್ಧಿಗೆ । ನಿರುತಗೋಚರವಲ್ಲಗೋಚರಿಸಿದೊಡೆನಿಜವಲ್ಲ ॥ ಅರಿವೆನೆಂತೆಲೆದೇವನಿಂನಯ । ನಿರುಗೆಯನು
ಸಂವಿಶ್ವರೂಪನೆ । ಕರುಣಿಸೆನಗೆಗುಣಾವಗಮಸಂಗಮಸುಲಕ್ಷಿತನೆ ॥ ೨೦ ॥ ಮುಂನನೀನಿಹೆಯಾಗಿಜಗವು । ತ್ಪಂನವಹುದ
ಡಗುವದುಬಳಕೆಗೆ । ಹೊಂನುತೊಡವುಗಳಾದವೋಲಿಲ್ಲದಡೆಜಗವಿಲ್ಲ ॥ ಅರ್ಣವದಬುದ್ಬುದತರಂಗಮ । ಹಾರ್ಣವದಲಳಿವಂತೆ
ಸಕಲಕೆ । ನಿಂನನಿಜವೊಂದೇನಿಮಿತ್ತವಲೇಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥ ೨೧ ॥ ಕಾದುವಡೆವಾದಿಗಳಿಗಾವನ । ನಾದಿಶಕ್ತಿಗಳಾಹವದತ । ಕ್ತೈ
ದುಗಳುತಾವಾಗಿಹವುಮತ್ತಂತೆಮತಿಗಳಿಗೆ ॥ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯನೆಸಗಿಕೊಲುವನ । ನಾದಿಸಿದ್ಧನೆತನಗನಂತಗು । ಣೋದಧಿಯೆಗತಿ
ಯಾಗುಪರಮಾನಂದವಿಗ್ರಹನೆ ॥ ೨೨ ॥ ಅಸ್ತಿನಾಸ್ತಿಯೆನುತ್ತಜಗವನು । ವಿಸ್ತರಿಸಿಬೇರಿರಿಸಿಪೊಂದೇ । ವಸ್ತುವನುಸಂಪಾದಿ
ಸುವಯೋಗಕ್ಕೆಸಾಂಖ್ಯಕ್ಕೆ ॥ ಪ್ರಸ್ತುತಾರ್ಥವೆನಿಪ್ಪಪರತರ । ವಸ್ತುವೇನೀನೆನಗೆಕೊಡುವುದು । ನಿಸ್ತಮಿತವಿಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯ
ನೆಂದನಾದಕ್ಷ ॥ ೨೩ ॥ ನೀನನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಭಕ್ತಜ । ನಾನುರಾಗದಲಂಘ್ರಿಮೂಲವ । ನಾನತರರೀಕ್ಷಣಕೆಗೋಚರವಾಳ್ಪ
ತನುವಿಡಿದು ॥ ಭಾನುವಿಲ್ಲದಜಗದಕಂಗಳ । ಗೇನುಗತಿಹೇಳೊಡೆಯಮಾಡುದ । ಯಾನಿಧಿಯೆಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನೆಂನಮೇ
ಲೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಪ್ರಾಕೃತಜ್ಞಾನದಲಿತೋರ್ಪಡ । ದಾಕೃತಿಯಲೆಲೆದೇವಬುದ್ಧಿಗ । ಣಾಕೃತಿಗೆಸಮನಾಗಿಪಾವಕನಂತೆಕಾ
ಷ್ಠದಲಿ ॥ ಏಕರೂಪನೆಕರುಣಿಸೆನಗೆವಿ । ವೇಕದೃಷ್ಟಿಯನಖಿಳನಿಗಮಾ । ನೀಕದೂರಚರಿತ್ರಶರಣಾಗೆಂದನಾದಕ್ಷ ॥ ೨೫ ॥
ಇಂತುಸಂಸ್ತುತಿಪದವಮಾಡುತ । ಚಿಂತಿಸುತಮನದೊಳಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಂಘ್ರಿಸರೋಜವನುಭಜಿಸುತ್ತಕುಳ್ಳಿರಲು ॥ ಅಂ
ತರಂಗದಲರಿದನಾಭೂ । ಕಾಂತನಿರವನುಕೃಪೆಯಲಾಶ್ರೀ । ಕಾಂತಮೈದೋರಿದನುಸುರಕುಲನಿಕರಕೈಮುಗಿಯೆ ॥ ೨೬ ॥
ಹೊಳಹೊಳದುದಭ್ರದಲಿಥಳಥಳ । ಥಳಿಸಿಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರಕಾಂತಿಯ । ಹೊಳಹುಹೊಸಪಾಳೆಯವಬಿಟ್ಟಂತಿರಲುದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥
ಬೆಳಗುಬೆಳಗನುತಿವಿದುಪರಿಮಂ । ಡಳಿಸೆಪರಮಕೃಪಾಳುಜನವ । ತ್ಸಲನುಮೈದೋರಿದನುಸುರಮುನಿನಿಕರಫೇಯನಲು ॥
ಅಷ್ಟಬಾಹುಕರಾಗ್ರಲಾಳಿತಮ । ಹಾಷ್ಟದಿವ್ಯಾಯುಧದಸೈಕವ । ಹಾಷ್ಟರತ್ನಾವಳಿಯಮಕುಟದಮಿಳಿತರಶ್ಮಿಗಳ ॥ ಅಷ್ಟದಿಗ
ಧೀಶ್ವರರುಭಾಪೆನ । ಲಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳೊಡೆಯನೊಪ್ಪಿರೆ । ಲಷ್ಟಮೂರ್ತಿಪ್ರಿಯನುಮೈದೋರಿದನುಮುನಿವರಗೆ ॥ ೨೮ ॥ ಸಿರಿ
ಮುಡಿಯನಸುನಗೆಯನಯನದ । ದರಳುಗಂಗಳಸುಪ್ರಸಂನಾಂ । ಬುರುಹವದನದದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಯಪಲ್ಲವಾಧರದ ॥ ವರಕಪೋ
ಲದನಾಸಿಕದಭಾ । ಸುರಮಕರಕುಂಡಲದಭಾಳದ । ಕುರುಳಕಾಂತಿಯಲಂದುಕರುಣಾವನಧಿರಂಜಿಸಿದ ॥ ೨೯ ॥ ಕೊರಳಹಾರ
ದಕೌಸ್ತುಭದಪೀ । ರುರದವನಮಾಲೆಗಳಪರಿಮಳ । ಭರಿತಸಿರಿಗಂಧದಲಸಚ್ಛ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನದ ॥ ಮೆರೆವನಾಭಿಯವಿಮಲ
ಪೀತಾಂ । ಬರದಕಾಂಚೀಗುಣದಚರಣಾಂ । ಬುರುಹಮಣಿಮಂಡಲದಲಂದಸುರಾರಿರಂಜಿಸಿದ ॥ ೩೦ ॥ ಕಂಕಣದಕರಗಳಲಿನಿ
ಗಳಾ । ಲಂಕೃತಿಯಮೆಲುದಳದಮದನನ । ಬಿಂಕವನುಬಿಡಿಸುವಮಹಾತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮೋಹನದ ॥ ಶಂಕರಪ್ರಿಯಮೂರ್ತಿ
ಮುನಿಹೃ । ತ್ಪಂಕಜವನಳಿದುಡಿಸಿಪೂರ್ಣಶ । ಶಾಂಕನಂತಿರೆಸೌಮ್ಯವಿಗ್ರಹನಾಗಿರಂಜಿಸಿದ ॥ ೩೧ ॥ ನಾರದಾದಿಮುನೀಶ್ವರರ
ಪರಿ । ವಾರವೊಂದೆಸೆಗೊಂದೆಸೆಗೆನಿಜ । ಪೌರುಷದಪರಿವಾರವಾಸುರವರರಪರಿವಾರ ॥ ವಾರಿಜಾಸನರುದ್ರಮುಖಪರಿ । ವಾರ
ವೊಂದೆಸೆಗೊಂದೆಸೆಗೆಸುರ । ಚಾರಣರಪರಿವಾರಪರಿವರಿಸಿರಲುರಂಜಿಸಿದ ॥ ೩೨ ॥ ಮಣಿದುಜಯಜಯಯೆಂಬರವಸಂ । ದಣಿ
ನಮೋಸ್ತುನಮೋಸ್ತುರವಸಂ । ದಣಿಮಹಾಸ್ತುತಿಪಾಠಕರಸಂದಣಿಸುಗಾಯಕರ ॥ ಕುಣಿವಕೈವಾರಿಸುವವರಸಂ । ದಣಿನಿ
ರಂತರನೋಳ್ಪವರಸಂ । ದಣಿದಿಗಂತವನಾವರಿಸಲಸುರಾರಿರಂಜಿಸಿದ ॥ ೩೩ ॥ ಸತ್ತಿಗೆಯನೆಳಲೊಳಗೆಮಂಗಳ । ಮೂರ್ತಿಗರು
ಡನಮೇಲೆನಿಂದಿ । ರ್ದತ್ತನುಸ್ತವರವನಾಲಿಸುತವೆಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಕೃತ್ತಿವಾಸಾದ್ಯರನುನೋಡುತ । ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲನಿರಲುಕಂ
ಡನು । ಚಿತ್ತದಲಿಕಾಣದೆನಿಜಾಕ್ಷಿಸಮಕ್ಷದಲಿದಕ್ಷ ॥ ೩೪ ॥ ಕಂಡುಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಮೂರ್ತಿಯ । ದಂಡಿಯನುತನುನಡುಗಿಭಯ
ದಲಿ । ದಂಡದಂತೀಡಾಡಿದನುಕಾಯವನುಮೇದಿನಿಗೆ ॥ ಮಂಡೆಯಲಿಧರಿಸುತ್ತಕರಪುಟ । ಪುಂಡರೀಕವನೆದ್ದುಪುನರಪಿ । ಕಂ
ಡನಾಸಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ... ... ॥ ೩೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೨೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದಕ್ಷನಿಗೆ ದೇವರು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ವರವನಿತ್ತಾ ದಕ್ಷನಿಂಗೆ । ಕರುಣದಿಚ್ಛೆಯ ತುಂಬಿ ಕರುಣಾ । ಕರನು ಬಿಜಯಂಗೈದನಂತ
ರ್ಧಾನಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸ ಕೇಳಾ ದಕ್ಷನಂತಾ । ಪರಮಪುರುಷನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ । ನಿರುಪಮೈಶ್ವರ್ಯವನು ಕಾಣುತ ಭಾವಭಕ್ತಿ
ಯಲಿ ॥ ಕರಗಿ ಕರುಣರಸಾಬ್ಧಿಯಲಿ ಮೈ । ಮರೆದು ಮುಳುಗಾಡುತ್ತ ಮಿಗೆ ಕಾ । ತರಿಸಿ ಸಲೆ ಸಂಭ್ರಾಂತನಾದನು ಭಯರಸಾಬ್ಧಿಯ
ಲಿ ॥ ೧ ॥ ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿದನಾ ಮುಕುಂದನ । ಚಲುವ ಮೂರ್ತಿಯ ತೇಜದಲಿ ಕಂ । ಗಳು ನಿರಂತರ ಸುರಿವ ಸುಖಬಾಷ್ಪಾಂಬುಪೂ
ರದಲಿ ॥ ಕಳವರವನಾದಿದವು ಪುಳಕಾ । ವಳಿಯು ಸಸ್ಯವ ಬೆಳಸುವಂತಿರೆ । ಧರಣಿಯಲಿ ಕೀಲಿಸಿದ ಪೃಥ್ವಿಯಹಾದನಾ ದಕ್ಷ ॥ ೨ ॥
ಅಕ್ಷರಾತ್ಮನೆನಿಪ್ಪ ವಿಷ್ಣುವ । ನಪ್ರಗೋಚರನಾಗಿ ಕಂಡು ವಿ । ಲಕ್ಷಣಾಂಗುತ ಭಕ್ತಿಭಯಸಂತೋಷಭಾರದಲಿ ॥ ರಕ್ಷ ರಕ್ಷ ಜನಾರ್ದ
ನಾಚ್ಯುತ । ಕುಕ್ಷಿಗತಜಗದಂತ ಸಕಲಾ । ಧ್ಯಕ್ಷಯೆನುತವನಿಯಲಿ ಪುನರಪಿ ನೀಡಿದನು ತನುವ ॥ ೩ ॥ ಉಸುರಲಮ್ಮದೆ ಮುಂದೆ
ಪುಳಕ । ಪ್ರಸರ ಪರಿವೃತಗಾತ್ರನಾಗಿ । ರ್ದಸಮಭಕ್ತರ ದೇವನನು ಕಾಣುತ್ತ ಕರುಣದಲಿ ॥ ನೊಸಲ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ನುಡಿದನು । ನ
ಸುನಗುತ ಗಂಭೀರವಚನದ । ಲಸುರರಿಪು ನೋಡುತ್ತ ನಿಜಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಕೇಳು ಮಗನೆಲೆ ದಕ್ಷ ನೀನು ವಿ । ಶಾಲ
ಭಾಗ್ಯನು ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಗೆ । ಮೂಲನಹ ತಂನಂಘ್ರಿಕಮಲಪರಾಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ಪಾಲಿಸಿದೈ ಚರಿಸಿ ತಪವನು । ಹೇಳಲೇತಕೆ ಸೃಷ್ಟಿ
ಕರ್ಮದ । ಮೂಲವಿದ್ಯೆಯನರಿಯದರಿ ದಿಚ್ಛೆಯಲಿ ನೀನೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಸೃಷ್ಟಿವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಸೃಜಿಸಿದೆ । ನಷ್ಟಮೂರ್ತಿವಿರಂಚಿಮು
ಖ್ಯರ । ನಿಷ್ಟವಿಗುತನಗೀ ವಿಭೂತಿಗಳೀ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳು ॥ ತುಷ್ಟನಹೆ ತಾನವರಿಗೆಂನವಿ । ಶಿಷ್ಟಪರಿಚರ್ಯೆಯನು ಮಾಳ್ಪರಿ । ಗಿ
ಷ್ಟಬಾಂಧವರವರು ತನಗೆಲೆ ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಎಂನ ಹೃದಯವೆ ತಪವು ವಿದ್ಯೆಗ । ಳೆಂನ ತನು ಕರ್ಮವೆ ನಿಜಾಕೃತಿ । ನಂನಿ
ಯಜ್ಞಾವಳಿಗಳಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿಹವು ॥ ತಂನ ಜೀವವೆ ಧರ್ಮ ನೋಡುವ । ಡೆಂನ ಸುಗಳೀ ಸುರರು ಭಾವಿಸ । ಲನ್ಯವಿಲ್ಲೆಲೆ
ಮಗನೆ ಸರ್ವಾತ್ಮಕನು ತಾನೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಅಡಗಿ ಜಗವವ್ಯಕ್ತದಲಿ ಬೇ । ರ್ಪಡದೆ ಬೀಜದಲಿದ್ದ ಸಸಿಯಂ । ತುಡುಗಿ ದೀಂಶಶಿಸೂರ್ಯ
ಪಾವಕರಂಧತಾಮಸದ ॥ ಕಡಲೊಳೊಬ್ಬನೆ ಪವಡಿಸಿರಲೊ । ಗ್ಗೊಡದು ಬಳ್ಳಿಕೆಂನುದರಕಮಲದ । ನಡುವೆ ಜನಿಸಿದ ನೀಸರೋ
ಜಾಸನನು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಬಳಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ತಂನ ಮತಿಯ । ಕ್ಕಳಿಸಲೆಂನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ತಪವನು । ಬೆಳಸಿದನು ಸೃಜಿಸಿದನು ಬಳಿಕ
ನವಪ್ರಜೇಶ್ವರರ । ಕುಲದ ಪಾರಂಪರೆಯಲುದಿಸಿದ । ರೆಲಘುಮತಿಗಳು ನೀವು ಜಗವನು । ಬೆಳಸಲೋಸುಗ ಮಗನೆ ನೀನಿದ ಕಂಜ
ಜೇಡೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಇಂನು ನೀನೀ ಸಕಲಸೃಷ್ಟಿಯ । ನುಂನತಿಯ ಮಾಡುವಡುಪಾಯವ । ನೆಂನ ಕೈಯ್ಯಲಿ ಕೇಳು ಪಂಚಜನಪ್ರ
ಜೇಶ್ವರರ ॥ ಕಂನೆಯೈಧಳೆ ಮದುವೆಯಹುದಿದು । ತಂನಭೀಷ್ಟವು ಮಿಥುನಕರ್ಮವ । ಮಂನಿಸಲು ಸಂತಾನವೃದ್ಧಿಗಳಹವು ಕೇ
ಳೆಂದ ॥ ೧೦ । ಇದುವೆ ತಂನಯ ಪೂಜೆ ಜಗದ । ಭ್ಯುದಯವನು ಮಾಡು ಪ್ರಮುದನೀ ಪ್ರೇಮದ । ಉದಿಸಿದವರಿಂನೆಲ್ಲ ಮಿಥುನೀಭೂತ
ರೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಉದರನನು ತುಂಬಲಿ ಜಗತ್ತ್ರಯ । ವಿದುವೆ ತಂನಯ ಲೀಲೆ ಬಲಿಯನು । ಸದಮಳನೆ ಹರಸುತ್ತಲಿರಿ ನೀವೆಂದನಸುರಾ
ರಿ ॥ ೧೧ ॥ ಎಂನನೇ ಭಾವಿಸುತ ಕೀರ್ತಿಸು । ತೆಂನನೇ ಪೂಜಿಸುತ ವಂದಿಸು । ತೆಂನ ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರಕಥೆಗಳನೊಲಿದು ಕೇಳುತ್ತ ॥
ಎಂನಪರನೀವಾಗಿಹುದು ಮರೆ । ದನ್ಯರಾಗದಿರೀ ಪರಿಯಲಿರೆ । ಲೆಂನನೈದುವಿರೆನುತ ಕರುಣಾನನಧಿ ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೧೨ ॥ ಎಂದ
ನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತ ದೇವಮು । ಕುಂದನಾ ಸುರಸಿದ್ಧಚಾರಣ । ವೃಂದಸಹಿತಾಕ್ಷಣದಲಂತರ್ಧಾನದಲಿ ನಿಲಲು ॥ ನಿಂದು ಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿದ
ನು ಕಾಣದೆ । ವಂದ್ಯಚರಣಂಗಳನು ತವನಿಧಿ । ಬಂಧುತಪ್ಪಿದ ಬಡವನಂದದಲಳಲಿದನು ದಕ್ಷ ॥ ೧೩ ॥ ಬಂದನಾಶ್ರಮಕಾ ಪ್ರಜೇ
ಶತೋ । ನಂದನನು ಬಳಿಕಾಗವೆ ಕೃತ್ತದ । ಲಿಂದುವದನೆಯ ಮದುವೆಯಾದನು ಶಕ್ತಿಯಂಬವಳ ॥ ನಂದನರು ಬಳಿಕಾಕೆಯಲಿ ಪೂ
ರ್ಣೇಂದುಸಂನಿಭರುದಿಸಿದರು ತಂ । ನಂದಗವರೇ ಹತ್ತು ಸಾವಿರರರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಅರಸ ಕೇಳಾ ಪಾಂಚಜನ್ಯೆಯ । ವರ
ಸುತರು ಹರಿಯಶ್ವಸಂಜ್ಞಿತ । ರುದಿಸಿ ತಂದೆಯ ನೇಮವನು ನಾರಾಯಣಾಹ್ವಯದ ॥ ಸರಸಿಯಲಿ ಚರಿಸಿದರು ಸಲೆದು । ಸ್ತರವೆನಿಪ
ತಪವನು ಸಮಾಹಿತ । ಕರಣರೊಬ್ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಸೃಷ್ಟಿವಿಧಾನವನು ಬಯಸಿ ॥ ೧೫ ॥ ಪರಮಪಾವನತೀರ್ಥಜಲಸಂ । ಸ್ಪರ್ಶ
ನದಲಂದಖಿಳಜನ್ಮಾಂ । ತರದ ಪಾತಕಕೆಟ್ಟವೆಲ್ಲಾಕ್ಷಣದಲನಿಬರಿಗೆ । ಪರಮಹಂಸರ ಧರ್ಮದಲಿ ವಿ । ಸ್ತರಣವಾದುದು ಬುದ್ಧಿ ಬ
ಳಿಕಂ । ಬುರುಹನಾಭನಭಕ್ತನೈತಂದನು ಸರೋವರಕೆ ॥ ೧೬ ॥ ದೆಸೆದೆಸೆಯಿ ದುರಿತವನು ದುವ್ವಾ । ಳಿಸುವ ಹರಿನಾಮಾಮೃತವ
ನು । ಬ್ಬಿಸುವ ವೀಣಾರವದ ಜಡೆಗಳ ಭಾಸುರದ್ಯುತಿಯ ॥ ಎಸೆವ ತುಳಸೀಮಾಲೆಗಳ ಸುಖ । ರಸದ ಪುಳಕದ ಪಾರವಶ್ಯದ । ಕುಸು
ಮನಾಭನಭಕ್ತನೈತಂದನು ತದಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ೧೭ ॥ ತ್ರಿದಶವಂದಿತನೈತಹುದದೂ । ರದಲಿ ಕಾಣುತ ಕೃತ್ಯವನು ಬಿಸು । ಟಿದಿರು
ಗೊಂಡಂಘ್ರಿಯಲಿ ಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿರಲು ಬಾಲಕರ ॥ ಮುದದಲೆತ್ತಿದನನಿಬರನು ಕರು । ಣದಲಿ ಪಲೆದಡವುತ್ತ ಮುನಿನಾ । ರದನು ಸಯ

ಯಕೋವಿದರಿಗಂದಿದನೆಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಅರಸುಮಕ್ಕಳರೇನಿದೆತ್ತಣ । ಬರವುತಪವಿದು ಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ । ಭರವಿದೇನೀ
ಪ್ರಜೆಗಳನು ನೀವೆಂತು ಸೃಜಿಸುವಿರಿ ॥ ನಿರುತ ಭೂಮಿಯ ಕಡೆಯ ಕಾಣದೆ । ಮರುಳುಮಕ್ಕಳಿರೊಬ್ಬ ಪುರುಷಂ । ಗಿರವೆನಿಪ ರಾ
ಷ್ಟ್ರವನು ಕಾಣದೆ ಬಳಲದೇಕೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಮರಳಿ ಹೊರವಡದಿಪ್ಪ ಬಿಲವನು । ಮರುಳುಗಳಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಕಾಣದೆ । ದುರುಳೆಯೊ
ಬ್ಬಳು ಪುಂಶ್ಚಲಿಯ ಸಂತವಳ ಸಂಗದಲಿ ॥ ಪರವಶವೆನಿಪ್ಪೊಬ್ಬ ಪುರುಷನ । ನರಿವಿರೈ ಕೆಳಯಿಂ ಕೆಮೇಲಿಂ । ನೆರೆದು ಕಡೆಯಲಿ ಹರಿವ
ನದಿಯನು ಕಂಡಿರೈಯೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಅದರೊಳಿಹ ಹಂಸೆಯನು ನೋಡದೆ । ಸದದುತ್ತಿರುಗುವ ಚಕ್ರವೊಂದಿಹು । ದದನು ಕಾಣದೆ
ನಿಂದು ತಂದೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯ ದೆಂದು ॥ ವಿದಿತವಾಯ್ತೆ ತಂದೆಯಾರೆಂ । ಬುದನರಿವಿರೈ ಬರಿದೆ ತಪದಲಿ । ಕುದಿವಿರೇತಕೆ ತಂದೆಯಭಿ
ಮತವಲ್ಲದಿಹುದಕೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಭೂಪ ಕೇಳಾ ಸುರಮುನೀಶ್ವರ । ನೀಪರಿಯಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಮತಿ । ಚಾಪಳವನುಡಿದಾ ನುಡಿಗಳ
ರ್ಥವನು ನೆರೆ ನೋಡಿ । ಶ್ರೀಪತಿಯ ಪೌರುಷದ ನುಡಿವನೆ । ವೈಪರೀತ್ಯವನೆಂವೊಡನೆದು । ಷ್ಪಾಪಸಿದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಿದೆಂದರು ಕು
ಮಾರಕರು ॥ ೨೨ ॥ ಭೂಮಿಯೆಂದಡೆ ಸಕಲ ಕರ್ಮ । ಸ್ತೋಮಸಂಭವಹೇತು ದೇಹಸ । ನಾಮನೊಬ್ಬನು ಪುರುಷನದು ಮೇ
ರಾಷ್ಟ್ರಕವನೊಡೆಯ ॥ ಕ್ಷೇಮಪದವಹ ಮುಕ್ತಿ ಬಿಲವ । ದ್ರಾಮಿಗಳು ಮರಳರು ಸುನಿಶ್ಚಿತ । ಕಾಮಿನಿಯೆ ಧಿಟ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವನೆ ಪು
ರುಷನಾಗಿಹನು ॥ ೨೩ ॥ ಮಾಯೆಯೆಂಬುದು ನದಿಯುಭಯ ಮುಖ । ದಾಯಿತದು ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಲಯದಲಿ । ಕಾಯ ಕರ್ಮಪಹ
ದವಿದ್ಯೆಯೆ ಹಂಸೆಯೆನಿಸೂದು ॥ ಈಯಶೇಷಜಗಂಗಳಲಿ ನಾ । ರಾಯಣನ ನೇಮದಲಿ ತಿರುಗುವು । ದಾಯುಷವ ತೀರಿಸುವ ಕಾಲನೆ
ಚಕ್ರವದು ನೋಡೆ ॥ ೨೪ ॥ ಪಿತನ ರೂಪವೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಲೋಕಕೆ । ಕೃತಕವಲ್ಲಿದು ಹೇಳುವದಭ್ಯ । ಹಿತವನದರಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರನೆಂಬುದು ತಂ
ದೆಯನಲದರ ॥ ಮತವನರಿಯದೆ ಬರಿದೆ ಕರ್ಮ । ಪ್ರತತಿಯಲಿ ಫಲವೇನು ನೆರೆ ಸಂ । ಸೃತಿಗೆ ಕಾರಣವೊದು ನಿಶ್ಚೈಸಿದರು ಬಾಲಕರು ॥
ಇಂತು ಕೇಳವನೀಶ ನಿಮುಷವ । ದಾಂತರೊಡನಾಡಿದಡೆ ಧಿಟತಂ । ಮಂತ್ರಮಾಳ್ಪರು ಮರ್ತ್ಯರನು ದುರ್ವಿಷಯದಲಿ ಹರಿವ ॥ ಚಿಂ
ತೆಯನು ಬಿಡಿಸುವರು ಬಳಿಕವ । ರಂತರಂಗದಲಾ ಕುಮಾರರು । ಸಂತಸುಖದಲಿ ನಿಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ಮುನಿಪತಿಗೆ ॥ ೨೬ ॥ ಶಿರ
ವಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಮುನಿಪತಿ । ಕರುಣದಲಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಿಬರು । ಮರುಳುದರೆಯಿಲ್ಲದ ಮಹಾಪಥಕೈದಿದರು ಬಳಿಕ ॥ ಸ್ವರಮಯ
ಬಸ್ತ್ರದಲಿ ಹರಿಪದ । ಸರಸಿಜವನೋಲೈಸುತಾ ಮುನಿ । ವರನು ಬಿಜಯಂಗೈದನಖಿಳಜಗದ್ಧಿತಾರ್ಥದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಜನಪ ಕೇ
ಳಾ ದಕ್ಷನಾ ನಿಜ । ತನಯರಪಕಾರವನು ಕೇಳಿದು । ಮನದೊಳಗೆ ಮರುಗಿದನು ಕಿಟ್ಟರುಪಮುನಿಯದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ತನಯರ ಕಟಾ
ಸಂತತಿಚ್ಛೇ । ದನವ ಮಾಡಿದನೋ ವಸುವ್ರಜ । ನೆನಿಸುವುನೆ ಶೋಕಾಸ್ಪದವಲಾ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಹೃದಯದಂತಸ್ತಾ
ಪದಲಿ ನೆರೆ । ಕುದಿದು ಸಲೆ ಸಂತಾನವೈರಾ । ಗ್ಯದಲಿ ನಿಸ್ಪೃಹನಾಗಿರಲು ಸಂಸಾರವಿಷಯದಲಿ ॥ ಅದನರಿತು ನಡೆತಂದನಲ್ಲಿಗೆ । ಪದು
ಮಜನು ತಿಳುಹಿದನು ಬಳಿಕವ । ಗುದಿಸಿದರು ಶಬಳಾತ್ಮಸಂಜ್ಞಿತರಾತ್ಮಸಂಭವರು ॥ ೨೯ ॥ ಅವರು ಸಾವಿರಸಂಖ್ಯೆಯೆನೆ ಸಂ । ಭ
ವಿಸಿ ಶಬಳಾಶ್ವಾಭಿಧಾನರು । ರವಿಯತೇಜದಲಿರಲು ಕಂಡತಿಹರುಷದಲಿ ದಕ್ಷ ॥ ಅವರಿಗೆಂದನು ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿಯ । ನವಿರಳವ ಮಾ
ಡುವುದು ನಿಜಸುತ । ನಿವಹದಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯಿದೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೩೦ ॥ ತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಲವರು ಬಳಿಕೈ । ತಂದರವ
ನೀಪಾಲ ಕೇಳಂ । ಇಂದಿರಾಚರಿಸಿದ ನಾರಾಯಣಸರೋವರಕೆ ॥ ಇಂದಿರಾಪತಿಯಂಘ್ರಿಯನು ಮನ । ಸಂದು ಭಜಿಸುವ ವಾತನ
ರುಷದ । ಗಂದುಗವನೆಲ್ಲವನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಮಾಡಿದರು ತಪವ ॥ ೩೧ ॥ ಅರಸ ಕೇಳಾ ದಕ್ಷಪುತ್ರರು । ನಿರುಪಮಾಷ್ಟಾಕ್ಷರದ ಮಂತ್ರವ ।
ನಿರದೆ ಜಪಿಸುತ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿರಲು ಬಾಲಕರ ॥ ಪರಮಋಷಿ ನಾರದನು ಕಂಡನು । ಹರಿಪದಧ್ಯಾನೈಕನಿಷ್ಠಾ । ಪರಿಣತಾಂತಃ
ಕರಣರಿಗೆ ಮಾಡಿದನನುಗ್ರಹನ ॥ ೩೨ ॥ ಎಲೆಲೆ ದಕ್ಷಕುಮಾರರಿರ ನೀ । ವೊಲಿದಿರಾದಡೆ ಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿಯ । ಸುಲಭ ಸಾಮ್ರಾ
ಜ್ಯವನು ಬಿಡದಿರಿ ಭಕ್ತಿ ಭಾವವನು ॥ ಹೊಲಬು ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಮುಂನಿನ । ನೆಲೆಗೆ ಬಹುದರಿದಗ್ರಜರ ಬಳಿ । ಸಲುವುದಿಹಪರಸೌಖ್ಯ
ಕಾರಣನೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ॥ ೩೩ ॥ ಎಂದು ಮುನಿ ತಿರುಗಿದನು ದಕ್ಷನ । ನಂದನರು ಹೊರವಂಟರಾಶ್ರಮ । ದಿಂದ ಬಳಿಕೈದಿದರು ತಂ
ತಂಮಗ್ರಜರ ಪಥವ ॥ ಸಂದ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಕೇಳಿದು । ನೊಂದು ಮನದಲಿ ಮರುಗಿ ಮುನಿಪತಿ । ಕೊಂದನೋ ಹಾಯೆನುತ ಮಿಗೆ
ಚಿಂತಿಸಿದನಾ ದಕ್ಷ ॥ ೩೪ ॥ ಹರಹರೀ ಪರಿ ತಂನ ಕುಲವನು । ಹುರಿದನೋ ಹರಿಯಶ್ವಸಬಳಾ । ಶ್ವರರೊಳೊಬ್ಬರನುಳಿಯಲೀಸ
ದೆಮೊಂಮವಿದ್ಯೆಯನು ॥ ತಿರುಕಾಳಿಗಳನು ಮಾಡಿದನಲಾ । ಗೋರವನಾತಂ ನಂತ್ರೆಭಾಪಿಂ । ನರಸುಮಕ್ಕಳನೇನೆನಾನಿದಕೆಂದು
ಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ೩೫ ॥ ಇಹಪರವ ಕೆಡಿಸಿದನು ಸುತರಿಗೆ । ವಿಹಿತಕರ್ಮವ ಮಾಡಲೀಸದೆ । ಕುಹಕಮುನಿ ಬೊಂಮೋಪದೇಶ
ವ ಮಾಡಿದಡದಹುದೆ ॥ ಬಹಳ ದೇವರ್ಷಿಋಣಪಿತೃಋಣ । ಸಹಿತ ಜನಿಸಿದ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ನಿ । ರ್ವಹಿಸದದರಲಿ ಮೋಕ್ಷವನು ಯೋಗ್ಯ
ತೆಯುಂಟೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಇಂತೆನುತ ನಿಜಪುತ್ರಶೋಕಾ । ಕ್ರಾಂತಮತಿ ನಡೆತಂದು ನಾರದ । ನಂತಿರಕೆ ರೋಷಾಗ್ನಿಮೂರ್ಛಿತ
ನಾಗಿನೀಸೆಯುಲ ॥ ಸಂತತಿಯ ಕೆಡಿಸಿದವ ನೆಕಟವ । ದಾಂತರೊಳು ತಾ ಕಾಣೆ ನೀನಿಂ । ನಂತೆ ಕಪಟಿಯನೆಂದು ಜರಿದನು ದಕ್ಷನುರೆ

ಮುನಿದು ॥ ೩೭ ॥ ಕೊಂದೆನಿಷ್ಕಾರಣದಲೆಂನಯ । ನಂದನರನೆಲೆಪಾಪಿಹಗೆಯೇ । ನಿಂದ್ಯಮಂಸಲಿಸಿನಗೆಹರಹರವೈಷ್ಣವರ ಕುಲಕೆ ॥ ನಿಂದೆಯನುಮಾಡಿಹೆದಯಾಪರ । ರೆಂದೆನಿಸುವರುವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರು । ಮಂದಮತಿನೀನೇನಮಾಡಿದೆಯೆಂದನಾದಕ್ಷ ॥ ಅನುಭವಿಸಲೆಂತರಿಯಲರಿವರು । ಮನುಜರೀವಿಷಯಂಗಳಲಿಯೇ । ಘನತರದಕ್ಲೇಶವನುಲೋಗರವಾಶಿನಲಿಧಿಟಕೆ ॥ ಜನಿತ ವೈರಾಗ್ಯದಲಿಫಲಸಂ । ಜನಿಸಲರಿವುದೆಕೆಡಿಸಿದೆಯಲಾ । ತನಯರನುನಿಂನಂತೆಫಲವಾದಿಗಳದಾರೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಾ ಕೆಂಡುಮುಂನಿನ । ಮಕ್ಕಳನುಮುನಿವೇಷರಾಕ್ಷಸ । ಮುಕ್ಕಿದೆಯಲಾಸ್ವೈರಿಸಿದೆನದನೆಂನೊಡಲಕಿಚ್ಚ ॥ ಉಕ್ಕಿಸದೆಮತ್ತಿಂದುಮೊ ಗೆಸಿದೆ । ಹಕ್ಕಲನುಹಸುಳೆಗಳನೆಂದೆವೆ । ಯಿಕ್ಕದೀಕ್ಷಿಸಿದನುಸರೋಷದತಾಂಬ್ರದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಸುಟ್ಟಿಯೆಂನನ್ವಯದವೀ ರನು । ಕೆಟ್ಟಗೊರವಯನುತ್ತಶಾಪವ । ತೊಟ್ಟನೆಲವೋಭ್ರಮಿಸುತಿರುಭುವನಾವಳಿಗಳೊಳಗೆ ॥ ನೆಟ್ಟನಿರಲುನಿವಾಸವಿಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಟಹೋಗೆನೆತನಗೆಶಾಪವ । ಭಿಷ್ಟವಾಯ್ತೆಂದದನುನೆರೆಕೈಕೊಂಡನಾಮುನಿಪ ॥ ೪೧ ॥ ಇದೆಯಲಾವಿಜ್ಞಾನವಂತರ । ಹೃದ ಯದಂತಸ್ಸಾರವರಿಯದ । ಮದಮುಖರುನಿಂದಿಸಲಿಬ್ಬೈಯ್ಯಲಿಮೇಣುಬಾಧಿಸಲಿ ॥ ಅದನುಬಗೆಯದಶಕ್ತನಾಗಿಹ । ದಿದಿರಿಗುಪ ರೋಧವನುಸಲೆಮಾ । ಡದೆಸಮತ್ವದಲಿಹುದುಪೃಥ್ವೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಬಳಿಕಕಮಲಜನಿಳಿದನವನಿಗೆ । ತಿಳುಹಿದನು ದಕ್ಷನನುಕರ್ಮದ । ಫಳವನರಿವವರಾರುಪೂರ್ವಭವಾಂತರಾರ್ಜಿತದ ॥ ಅಳವುಗದಯಿಸುವುದುಜಗತ್ರಯ । ಮಳಲಬೇಡಿದ ಕೆಂಶುಶೋಕವ । ತಳೆದನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನಾತ್ಮಭವ ॥ ... ... ॥ ೪೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೨೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದಕ್ಷನು ಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ದಕ್ಷಕಂನಿಕೆಯರಲಿಜನಿಸಿದು । ದಕ್ಷಯದಖಗಮೃಗಸುರಾಸುರ । ಯಕ್ಷಕಿಂನರಮುಖ್ಯಜನ
ಸಚರಾಚರವ್ರಾತ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳರುವತ್ತುಕಂನಿಕೆ । ಯರುಜನಿಸಿದರುಬಳಿಕಶಕ್ತೀ । ತರುಣಿಯಲಿದಕ್ಷಂಗೆಸದ್ಗುಣರೂಪುಮುಸ್ವನದ ॥ ಪರಮವೈಭವದಿಂದಬೆಳದರು । ಕರದುಕೊಟ್ಟನುಧರ್ಮಗವರೊಳು । ಪರಸುತೆಯರನುಹತ್ತನಾಕಸ್ಯಪಗೆಹದಿಮೂರ ॥ ಒಬ್ಬಳನುತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಂಗೆಕೊಟ್ಟನ । ನುಭ್ರತೆಯನಾದಕ್ಷತಾನಿ । ಬ್ಬಿಬ್ಬರನುಭೂತಕಕೃಶಾಶ್ವಾಂಗಿರಸರಿಗೆಕೊಟ್ಟ ॥ ಊರ್ಬಿಪತಿ ಕೇಳಾಶಶಾಂಕಗೆ । ಸರ್ಬಗುಣಸಂಪಂನೆಯರನುಸು । ಪರ್ಬಸೇವ್ಯಂಗಿತ್ತನಿಪ್ಪತ್ತೇಳುಕಂನೆಯರ ॥ ೨ ॥ ಭಾನುಲಂಬಿಮು ಹೂರ್ತವಿಶ್ವಿನ । ಪೀನರೂಪದನಸುಮರುತ್ವತಿ । ಮೀನಲೋಚನೆಜಾಮಿಸಂಕಲ್ಪಾಖ್ಯೆವರಕಕುಭೆ ॥ ಮಾನನಿಧಿಸಾಂಧ್ಯಾಖ್ಯೆ ಧರ್ಮನ । ಮಾನಿನಿಯರಿವರೊಳಗೆಭಾನುವ । ಸೂನುವೇದನುವೃಷಭನಾತಂಗಿಂದ್ರಸೇನಕರು ॥ ೩ ॥ ತನುಜನಾಲಂಬೆಯ ಸವಿದ್ಯೋ । ತ್ತನುಕಕುತ್ಸ್ನಯಯುತ್ಸ್ನಗಳುಮಾ । ನಿನಿಕಕುಭೆಸಂಕಟನಹೆತ್ತಳವಂಗೆಕೀಟಕನು ॥ ವನಿಶೆಜಾಮಿಗೆದುರ್ಗತೆ ತಿತೆ । ತ್ತನೆಯನಾಸ್ವರ್ಗಾಖ್ಯನಾತನ । ತನಯನಂದಿಯೆನಲ್ಕೆಸಾಧ್ಯಕೆಸಾಧ್ಯಗುಣವೆಂದ ॥ ೪ ॥ ತನಯರಾದರುವಿಶ್ವೆಯಲಿಸಂ । ಜನಿಸೆವಿಶ್ವೇದೇವರವನಿಗೆ । ತನಯರಿಲ್ಲಜಯೆಂತನಾದನಲಾಮರುತ್ವತಿಗೆ ॥ ಜನಿಸಿದನುಬಳಿಕವನುಪೇಂದ್ರನು । ದನುಜಹರನಂ ಶದಲಿಸಂಕ । ಲ್ಪಕನುಸಂಕಲ್ಪೆಯಲಿತತ್ಸುತನಾದನಾಕಾಮ ॥ ೫ ॥ ಮಾನವೇಶ್ವರಕೇಳುವಸುಗಳ । ಸೂನುಗಳುವಸುವಿಗೆಮು ಹೂರ್ತಗೆ । ಸೂನುಗಳುಮೌಹೂರ್ತಿಕಾಖ್ಯದಧರ್ಮಸುತರಿವರು ॥ ಸೂನುಗಳುಭೂತಂಗೆರುದ್ರರು । ಮಾನನಿಧಿಗೆಸುರೂಪೆ ಯಂಬಳ । ಲಾನುಕೋಟ್ಯದಲುದಿಸಿದರುಪರಿವಾರಗಣಸಹಿತ ॥ ೬ ॥ ಜನಪಕೇಳೈದ್ರೋಣನಾಪ್ರಾ । ಣನುಧೃತಾರ್ಕಾಗ್ನಿಗಳು ದೋಷಾ । ಖ್ಯನುಸವಸ್ತುವಿಭಾವಸುಗಳೀವಸುಗಳೆಂಟವರು ॥ ತನಯರೀಭವಶೋಕಹರುಷಾ । ದ್ಯನುಪಮರುದ್ರೋಣಂಗೆ ಪ್ರಾಣಂ । ಗನುಪಮನೆಸಹಆಯುಮುಖ್ಯರುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಧೃವನಸತಿಧರೆಪುರವನರ್ತನೆ । ಯಾವತಿಸಮೆತರ್ಷಕಲನ ಗ್ನಿಯ । ಯಾವತಿಧಾರೆದ್ರವಿಣಕಾರ್ಯರನುಂಟುಮಾಡಿದಳು ॥ ಭವಿಸಿದನುವ್ರೋಷಂಗಿಶಾರ್ವರಿ । ಯಾವತಿಯಲಿವರಶಿಂಶುಮಾರ ನು । ಭವಿಸಿದನುವಸ್ತುವಿಗೆಪುತ್ರನುವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಂಕ ॥ ೮ ॥ ಉಷೆಯಲಾವ್ಯುಷ್ಟ್ಯಾದ್ಯರುವಿಭಾ । ವಸುವಿಸಿತರಷ್ಟಾವಸುಗಳು ಚ್ಛನಿಸಿತಸಂತಾನವನುಹೇಳಿದೆನೀಪ್ರಕಾರದಲಿ ॥ ವಸುಮತೀಪತಿಕೇಳುರುದ್ರರ । ಹೆಸರನಾಭೂತನಸುರೂಪಾ । ಶಶಿವದನೆಸ ಪಾದಿಸಿದಸಂತಾನಸಂಗತಿಯ ॥ ೯ ॥ ರೈವತನುಮತ್ತಜನುಭವನಾ । ದೇವನಾಮೋಗ್ರರುವೃಷಾಕಪಿ । ಪಾವನಾಜೈತಾಪದಾ ಹಿರ್ಬುಧ್ನಿಬಹುರೂಪ ॥ ಭಾವಿಸುಮಹನ್ನೆಂಬರುದ್ರರು । ದೇವಪೂಜಿತಚರಣರಾವಿ । ಭಾವವಡದರುಭೂತನಲಿಭೂಪಾಲಕೇ ಳೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಅಂಗಿರಸನಲಿಪಿತೃಗಳಾಸ್ವಧೆ । ಯಂಗದಲಿಬಳಿಕಾಕೃಶಾಶ್ವನ । ಸಂಗದಿಂದರ್ಚಿಸುತಪಡೆದಳುಧೂಮಕೇತುವನು ।

ಅಂಗನೆಯರಾಕದ್ರುವಿನತೆಪ | ತಂಗಿಯಾಮಿನಿಯೆಂಬವರುತಾ | ರ್ಕ್ಷ್ಯಂಗೆಪತಂಗವನುಕೇಳ್ಪುತ್ರಸಂತತಿಯ ||೧೧|| ವಿನತೆ
ಪಡೆದಳುಗರುಡನನುವ | ತ್ತರುಣನನುಕದ್ರುವಿನಮಕ್ಕಳು | ಜನಪನಾಗರುಪಕ್ಷಿಗಳುಜನಿಸಿತುಪತಂಗಿಯಲಿ || ಜನಿಸಿ
ಶಲಭವ್ರಾತಯಾಮಿನಿ | ಗಿನಿತುತಾರ್ಕ್ಷ್ಯನವಂಶಚಂದ್ರನ | ವನಿತೆಯರುನಕ್ಷತ್ರಸಾಂಜ್ಞೆಯರರಸಕೇಳೆಂದ ||೧೨|| ಭೂಪ
ಕೇಳ್ಚಂದ್ರಂಗೆದಕ್ಷನ | ಶಾಪದಲಿಸುತರಿಲ್ಲಯಕ್ಷ್ಮ | ತಾವಹೆಯದಲಿಮತ್ತೆದಕ್ಷಕೃತಪ್ರಸಾದದಲಿ || ವ್ಯಾಪಿಸಿದನುಕಲಾಸಮೃ
ದ್ಧಿಯ | ನಾಪರಿಯಲೇಕಾಸ್ಯಪನಕುಲ | ದೀಪರನುಚಿತ್ತೈಸುಪೃಥ್ವೀಪಾಲನೀನೆಂದ ||೧೩|| ಅದಿತಿದಿತಿದನುಕಾಷ್ಟೆಸುರಸೆ
ಯ | ರುದಿತತಾಂಮ್ರೆಯರಿಷ್ಟೆಯಿಳೆಮುನಿ | ಸುಪತಿಬಳ್ಳಕ್ರೋಧವಶೆಸತಿಸುರಭಿಸರಮೆಯರು || ಸದಮಳನೆತಿಮಿಜಲಚರಂ
ಗಳ | ನೊಡವಿಸಿದಳ್ಳಾಸರಮೆಗಾಶ್ವಭ | ಪದಗಳುದುಭವಿಸಿದವುಸುರಭಿನೆಗೋಮಹಿಷನಿಚಯ ||೧೪|| ಶ್ಯೇನಗೃಧ್ರಾದಿಗಳು
ತಾಂಮ್ರೆಯ | ಸೂನುಗಳುಮುನಿಗಪ್ಸರಸೆಯರು | ಸೂನುಗಳುಸರ್ಪಂಗಳಾಕ್ರೋಧವಶೆಯೆಂಬವಳ || ಭಾನುಗಳುಭೂರುಹ
ಗಳಿಳೆಗಾ | ಸೂನುಗಳುಸುರಸೆಗೆನಿಶಾಚರ | ರೇನನೆಂಬೆನರಿಷ್ಟೆಯಲಿಗಂಧರ್ವಚಯವೆಂದ ||೧೫|| ಜನಪಕೇಳ್ಬಳ್ಳಿಕೆಕಾಸ್ಯಪ|
ಮುನಿಗೆದನುವಿನಲುದಿಸಿದರುಸುತ | ರನುಪಮಾಹವವೀರರರುವತ್ತೊಂದುಮಂದಿಗಳು || ಅನುನಯದಲವಧರಿಸುಹೇಳುವೆ |
ನನಿಬರಭಿಧಾನದಲಿಮುಖ್ಯರ | ನನುಪಮನೆತರುಮಾಯಲಾದಿತಿಸುತರಲಾನೆಂದ ||೧೬|| ಶಂಕುಶಿರನಂಬರನತಿಷ್ಟನು || ಬಿಂಕದ
ಸ್ವರ್ಭಾನುಕಪಿಲನ | ಶಂಕನರುಣಪುಲೋಮವೃಷಪರ್ವಾನುತಾಪನನು || ಅಂಕುಶನುದಿವಿಜರಿಗೆಹಯಶೀ | ರ್ಷಾಂಕೆದುರ್ಜ
ಯವಿಪ್ರಚಿತ್ತಿಕ | ಳಂಕಶೀಲಸುಧೂಮ್ರಕೇಶನುದನುವಿನಾತ್ಮಜರು ||೧೭|| ಅರಸಕೇಳುಪುಲೋಮರುಕಾಲಕೆ | ಯರನುಕಾ
ಸ್ಯಪಮುನಿಗೆಕಾಸ್ಯಪ | ಪರಿಣಯವಮಾಡಿದನುಬಳ್ಳಿಕೆವರಲ್ಲಿಜನಿಸಿದರು || ವರತನಯರರುವತ್ತುಸಾವಿರ | ಸುರರಿಪುಗಳನುತವ
ಪಿತಾಮಹ | ನೊರೆಸಿದನನ್ರೈಕಾಲಕೇಯನಿವಾತಕವಚರನು ||೧೮|| ಅವನಿಪತಿಕೇಳದಿತಿಯಲಿಸಂ | ಭವಿಸಿದರುಪುರುಷಾರ್ಯ
ಮರುಭಗ | ಸವಿತೃಧಾತೃವಿದಾತ್ರುವರುಣತ್ವಷ್ಟ್ರುಮಿತ್ರರೆನೆ || ರವಿಯುಮಕ್ರಮವೆಸರಿನಲಿಹರಿ | ಯವತರಿಸಿದನುಶಕ್ರನಾಹು
ರಿ | ಯವವಿವಸ್ವಾಯೆನಲುಬೆಳಗಿದರೀಜಗತ್ರಯವ ||೧೯|| ಕಮಲಮುಖಿಸಂಜ್ಞೆಯಲಿಜನಿಸಿದ | ನಮಳಚರಿತಶ್ರಾದ್ಧದೇ|
ವನು | ಯಮಯಮುನೆಯನೆಮಿಥುನಸಂಭವಿಸಿತ್ತುಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ || ಕ್ರಮಿಸೆಬಡಬಾರೂಪೆಯಾಗಿರ | ಲಮಳನಾಸತ್ಯಾಭಿಧಾನಕ
ರಮರಲೋಕದವೈದ್ಯರದುಭುತರೂಪಗುಣಯುತರು ||೨೦|| ಜನಿತನಾದನವಂಗೆಛಾಯಾ | ವನಿತೆಯಲಿಸಾವರ್ಣ್ಯಮನು
ಶನಿ | ತನೆಯೆಯೊಬ್ಬಳುತಪತಿಸಂವರಣಂಗೆಶೇರಿದಳು || ತನಯರಲಿಯಮಗಮಳಋಷಿಗಳು | ತನುಜೆಸಂತತಿಭೂಮಿಲೋ
ಕದ | ಮನುಜರಾದರುವಿಪ್ರಜಾತಿಗಳವರಸಂತಾನ ||೨೧|| ನಷ್ಟಪುತ್ರನುಪೂಷನೆಂಬವ | ನಟ್ಟಹಾಸವಮಾಡಿಪಹೆಮಾಂ |
ನಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯಕಂಡುದಕ್ಷನಯಜ್ಞದಲಿಬಳ್ಳಿಕೆ || ಭ್ರಷ್ಟದಂತೆನೆಯಾಗಿಮೆಲುವನು | ಪಿಷ್ಟವನುಕೇಳವನಿಪತಿಕುಲ | ಶಿಷ್ಟರಿವ
ರದಿತಿಯಕುಮಾರರುಲೋಕವಿಶ್ರುತರು ||೨೨|| ಅಸುರರೊಡಹುಟ್ಟಿದಳುಲೋಚನೆ | ಪೆಸರಿನವಳ್ತ್ವಷ್ಟ್ರುವಿನಸತಿ | ಬಿಸ
ಜಲೋಚನೆಹೆತ್ತಳನುಪಮವಿಶ್ವರೂಪನನು || ಎಸೆದನಿಂದ್ರಾಚಾರ್ಯನಿಲ್ಲದ | ಡಸಮತೇಜನುಸುರಗುರುತ್ವವ | ನೆಸಗಿದನುನಿ
ತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನೊಲವಿಸಲಿ || ... ... ||೨೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಕಥೆ.

ಇಂದ್ರನು ವಿಶ್ವರೂಪನನ್ನು ಪುರೋಹಿತನನ್ನಾಗಿ ವರಿಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ದೇವಗುರುವಿಲ್ಲದಡೆಸುರಪತಿ | ತಾವರೆಯಮಗನಾಜ್ಞೆಯಲಿಸಂ | ಭಾವಿಸಿದನಾವಿಶ್ವರೂಪನ
ನಮರಗುರುಪದಕೆ ... ...

ಪದನು || ಮುನಿಪಬಿಂವಹವೇನುಕಾರಣ | ವನಿಮಿಷರವರಗುರುಬೃಹಸ್ಪತಿ | ಯನುಭಜಿಸದಾವಿಶ್ವರೂಪನನೇಕೆಭಜಿ
ಸಿದನು || ವಿನುತಪೌರೋಹಿತ್ಯಕರ್ಮದ | ಲೆನಗೆನಿಂಮಡಿಬೆಸಸಬೇಕೆನೆ | ಮುನಿಕುಲಾಗ್ರಣಿನೃಪಕುಲಾಗ್ರಣಿಗೆಂದನಾಹದ
ವ ||೧|| ಅರಸಕೇಳೊಂದುದಿನಸುರಪತಿ | ಪರಮವಿಭವದಲಖಿಳವಿಬುಧೇ | ಶ್ವರರುಸಹಿತೊಡ್ಡೋಲಗವನಿತ್ತನುನಿಜಾಸನದ||
ಹೊರೆಯಲಗ್ನಿಕೃತಾಂತನಿರುರುತಿ | ವರುಣವಾಯುಕುಬೇರರೊಪ್ಪಲು | ಪರಯುವತಿಪೌಲೋಮಿಯರ್ಧಾಸನದಲೆಸದಿರ
ಲು ||೨|| ಎರಡುಪಾರ್ಶ್ವದಲೊಪ್ಪೆಸಿತಚಾ | ಮರವನಿಕ್ಕುವದಿವ್ಯವಧುಗಳ | ವರರತುನವಲಯಾಂಗದಂಗಳಝುಣತ್ಕೃತಿಯ
ಸೆಯೆ || ಸರಸವಚನದಚಪಳೆಯರುಮೋ | ಹರಿಸೆಮುತ್ತಿನಸತ್ತಿಗೆಯರ್ಝು | ಲ್ಲರಿಯನೆಳಲಿದೇವಸಮಿತಿಗಳೊಳಗೆಕುಳ್ಳಿರ್ದ ||
ಗರುಡಕಿಂನರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷಗಂಧ | ರ್ವರುವಸುಗಳಾದಿತ್ಯವಿಶ್ವೇದೇವರುದ್ರಗಣ || ಪರಮಋಷಿಗಳು

ಚಾರಣರುಸಾ | ಧ್ಯರುಮರುತ್ತುಗಳಶ್ವಿನೀದೇ | ವರುಸಭಾಸ್ಥಳದೊಳಗೆರಂಜಿಸಿದರುನಿಜಾಂಗದಲಿ ||೪|| ಸುರಸೆಮೇನಕಿ
ರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿ | ವರತಿಲೋತ್ತಮೆಮಂಜುಘೋಷಣಿ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಘೃತಾಚಿವಿಶ್ವಾಚಿಯರೆನಿಪ್ಪವರು || ವರಕ್ರತುಸ್ಥಳಿಪುಂ
ಜಿಕಸ್ಥಳಿ | ತರುಣಿಸಹಜನ್ಯೆಯರೆಂಬ | ಸ್ವರಸೆಯರುಸಂಗೀತನೃತ್ಯಂಗಳಲಿರಂಜಿಸಿತು ||೫|| ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆಸಕಲಸುರಕುಲ |
ವೃಂದದಾಚಾರ್ಯನುಬೃಹಸ್ಪತಿ | ಮುಂದೆನಿಂದಿರಲಾಸನಪ್ರಣಿಮಾತಸತ್ಕೃತಿಯ || ಬಂದುವನುಮಾಡದೆನಿಜಾಸನ | ದಿಂದತಾನಿ
ಳಿಯದೆಮದಾಂಧಪು | ರಂದರನುಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾಸನದಲಿಸಗರ್ವದಲಿ ||೬|| ಧರಣಿಪತಿಕೇಳನಿಮಿಷದಸಾ | ವಿರವಿಲೋಚನದಮ
ರಪತಿಕಂ | ಗುರುವಿನಾದನುಮಾಡದಲಿಂನುಳಿದವರಮಾಡೇನು || ಗುರುಬೃಹಸ್ಪತಿಬಳಿಕಮಂಕರದ | ಪರಮನೀಜಾಂಶಕದಪ್ರೋಲಿ
ರೆ | ಸುರಪತಿಯಸಭೆಯಿಂದಹೊರವಂಟೈದಿದನುಮನೆಯ ||೭|| ಸಿರಿಯಮದವಿದೆನುತ್ತಖತಿಯಲಿ | ಗುರುನಿಜಾಲಯಕೈದಲಾ
ಕ್ಷಣ | ನೆರೆದಸಭೆಯೊಳಗೈದೆಗಜಬಜಿಸಿತ್ತುಜನನಿಕರ || ಜರೆಯಲಿಚಿತ್ತನುಮಹೇಂದ್ರನು | ಸಿರಿಯಮದತಲೆಗೇರಿಗುರುವ
ನು | ಮರದೆನಕಟಕಟೆಂದುನುಡಿದನುಸುಯ್ದುಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೮|| ಶ್ರೀಮದೋದ್ರೇಕದಲಿಘನತರ | ತಾಮಸಪ್ರುತನಗಾ
ಯ್ತುಬರಲುನು | ಹಾಮಹಿಮುನಿದಿರೆದ್ದುಸಾಷ್ಟಾಂಗಸ್ವಾಗತೋಕ್ತಿಯಲಿ || ಸಾಮವನುಬೆಳಸದೆವೃಥಾಸು | ತ್ರಾಮತನದಲಿಬಿ
ರಕ್ತೆನಿಜಕೆವಿ | ರಾಮವಾಗದೆಮಾಣದೆಂದಳಲಿದನುಮರುಕೊಳಿಸಿ ||೯|| ಹರಿವಿರಿಂಚಾದಿಗಳುಮುನಿದಡೆ | ಪರಿಹರಿಸುವನುಭೀ
ತಿಯನುನಿಜ | ಗುರುಮುನಿದರಿಂನಾರುಕಾವವರುಂಟೆಜಗದೊಳಗೆ || ಕರುಣಿಸಿದನೆನಗಿಂದುಗರ್ವದ | ಲಿರಲುಶಾಪವಕೊಡದೆ
ಸುಂಮನೆ | ಸರಿದನಿದುತಾಗುಣವಲಾಕ್ಷಮೆಗುರುಗಳಿಂಗೆಂದ ||೧೦|| ಕಾಳುಮಾಡಿದೆನಕಟಸಭೆಯಲಿ | ಸೂಳೆಯರಸಂಗೀತವ
ನುನೆರೆ | ಕೇಳುತಿದಿರಲಿನಿಂದಗುರುವನುಕಾಣದಾದೆವಲಾ || ಬಾಲೆಯರಸಂಮೇಳವೆಂಬೀ | ಧೂಳಿಬಿದ್ದರೆಕಾಬುದೇಕಂ | ಣಾ
ಲಿಸತ್ಪುರುಷರನುಗುರುಹಿರಿಯರಮಹಾಯಂದ ||೧೧|| ಆಗಲೀಕೊರತೆಯನುತ್ತೆಗವೆಸು ಬೇಗದಲಿತಾಹೋಗಿಕರುಣಾ | ಸಾ
ಗರನಪದದಲ್ಲಿಬೀಳುವೆನೆನುತಶತಮಖನು || ಆಗಳೋಲಗಹರದುನಿಜಗೃಹ | ಕಾಗಿಬರುತಿರಲರಿತುಮನೆಯನು | ಯೋಗನಿಧಿ
ಹೊರವಂಟನಂತರ್ಧಾನಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ||೧೨|| ಅರಸಿದನುದೇವೇಂದ್ರನಮರರು | ನೆರಸಿಗುರುವಿನನೆಲೆಯಕಾಣದೆ | ಮರುಗಿದ
ನುಸುರಪತಿಯದುಃಖವನಾರುಬಣ್ಣಿಪರು || ಹರದುದೀವೃತ್ತಾಂತಜಗದಲಿ | ನೆರದುದಸುರರುಕೇಳಿಶುಕ್ರನ | ಪರಮಮತದ
ಲಿಮಾಡಿದರುಸಂನಾಹವನುಭಟರು ||೧೩|| ಹರಿದುದಸುರರದಾಳಿದೆಸೆಗಳು | ಬಿರಿಯಲಮರಾವತಿಗೆಕೋಟೆಯು | ಮುರಿದು
ಹೊಕ್ಕರುಮಿಕ್ಕರಂತಃಪುರಕೆಸುರರಳುತ || ಪರಿದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಹಾಯ್ದು | ಸ್ವರಸೆಯರುಸಹಿತಿಲ್ಲಿಚೂಣಿಯು | ಮುರಿದುಬಿ
ಗ್ದುದುಬವರಧೊರೆಗಳಲಿದನುದೇವೇಂದ್ರ ||೧೪|| ದೇವಕಟಕಕ್ಕಿಂದುಜಯವನು | ಭಾವಿಸುವಡರಿದಿಂನುನಿಲುವಡೆ | ಠಾವ
ಕಾಣೆನುಸತ್ಯಲೋಕದೊಳಲ್ಲದಳಿದಲ್ಲಿ || ಜೀವವಿಲ್ಲದಡಾವನೈನಿ | ರ್ಜೀವರಾರೆಂದೆನುತಹೋದನು | ತಾವರೆಯಮಗನೆಡೆಗೆ
ದಿವಿಜರುಸಹಿತದೇವೇಂದ್ರ ||೧೫|| ತಂಡತಂಡದದಿವಿಜರಾಬ್ರಂ | ಹಾಂಡಪತಿಯಂಘ್ರಿಯಲಿಸೈಗೆಡೆ | ದಂಡಲೆದುಷ್ಕೃತ್ಯೇಯ
ರುಬಟೆಗಳನುಬಿಂನೈಸೆ || ಪುಂಡರೀಕಾಸನನುಕೇಳ್ದಾ | ಖಂಡಲಾದ್ಯರನೀಕ್ಷಿಸುತಕೈ | ಕೊಂಡುಕೃಪೆಯನುಸಂತವಿಸುತಿಂತೆಂ
ದನವರೊಡನೆ ||೧೬|| ಕೇಳಿರೈಸುರರೆಲ್ಲನಿಂಮನು | ಬೀಳುಕೊಂಡುದುವಿಭವವಿಂದಿನ | ಲೇಳ್ಧಿಟವನುಮಾಡಿನಿಂಮಾಚಾ
ರ್ಯನನುನೀವು || ಶೀಲವಂತರವಜ್ಞೆವಿಭವವ | ಬಾಳಲೀವುದೆನಿಂಮಹೋಲುವ | ಖೂಳರನುತಾಕಾಣೆನೆಂದನುಜರದುಸುರ
ಪತಿಯ |೧೭|| ನೋಡುನಿಂನವಿರೋಧಿಗಳುನೆರೆ | ಮಾಡಿಗುರುಭಕ್ತಿಯನುದೆಸೆಗಳ | ಝಾಡಿಸುತ್ತಿದೆಯಲಮಹಾವಿಜಯ
ಪ್ರತಾಪದಲಿ || ಕೇಡುಬಾರದೆಮಗತೆಗುರುಧಿಟ | ನೋಡಿದಡವಜ್ಞೆಯಲಿಜಯವನು | ಮಾಡುವುದುಗುರುಭಕ್ತಿಸಕಲೈಶ್ವ
ರ್ಯಸಂಪದವ ||೧೮|| ನಿಂನಲೋಕದಮಂಡೆಖಳರಿಂ | ತಂನಲೋಕಕೆಸಹಿಕೆಧಾಳಿಯು | ಕುಂನಿಗಳುಕವಿಸುವಪೊಳಲಭೃ
ಗುಮಂತ್ರಶೀಕ್ಷೆಯಲಿ || ಊನತಿಯುಳಾನೃಪತಿಗಾದ್ವಿಜ | ವರ್ಗಗೋಗೋವಿಂದಪೂಜೆಮ | ದೋಂನತನೆವಿಪರೀತವೆನೆವಿಪರೀ
ತನಹುದೆಂದ ||೧೯|| ಆದುದಾಯ್ತಿಂನೇನುನೀವಿಂ | ನಾದಡಾಶ್ರಯಿಸೂದುಗುರುವಿನ | ಹೋದಹೊಲಬರಿಯದಡೆಬಳಿಕಾವಿ
ಶ್ವರೂಪನನು || ಆದರಿಸುವುದುತ್ವಾಷ್ಟ್ರಸುತನನು | ವೇದವಿತ್ತಮನೊಂದುಕರ್ಮವ | ನೈದಿಸೇವಿಸಿದಡೆಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯ
ಹುದೆಂದ ||೨೦|| ಎಂದುಕಮಲಜಕಳುಹಲವರೈ | ತಂದರಂದಾವಿಶ್ವರೂಪನ | ಮಂದಿರಕೆಬರೆಕಾಣುತಿದಿರೆದ್ದಾಸನವನಿತ್ತು ||
ವಂದಿಸಿದನಾವಿಪ್ರವರರ್ಗೆ | ತಂದಿರಿಲ್ಲಿಗದೇನುಕಾರಣ | ತಂದೆಗಳಿರೆನಗೇನುಬೆಸನನಲೆಂದರಭಿಮತವ ||೨೧|| ಮಗನೆಕೇಳತಿ
ಥಿಗಳುಬಂದೆವು | ನಿಗಮನಿಷ್ಠನೆನಿಜನಿವಾಸಕೆ | ಬಗೆಯಬಯಕೆಯನೀವುದತಿಥಿಗಳಾವುನಿನಗಿಂನು || ಸೊಗಯಿಸುವನಿಜಧರ್ಮ
ಶುಶ್ರೂ | ಷೆಗಳುಪಿತೃಗಳಿಗೆಮಗೆಚಿತ್ತವ | ದುಗುಡವನುಕಳೆಕಂದಕರುಣಿಪುದೆಂದುದಮರಗಣ ||೨೨|| ಚಿತ್ತವಿಸಲಾಚಾರ್ಯ
ನಾಗಮ | ಮೂರ್ತಿತಂದೆಪಕುಮಾರ್ಗಖನನಿಜ | ಮೂರ್ತಿವಡಹುಟ್ಟಿದನುಶಕ್ರನಮೂರ್ತಿತಾಯಧರೆಯು || ಮೂರ್ತಿಯಭ್ಯಾಗ
ತಜನವಹ್ನಿಯು | ಮೂರ್ತಿಭಗಿನಿಯುಳಾದಯಾಪರ | ಮೂರ್ತಿಧರ್ಮನಮೂರ್ತಿಯತಿಥಿಗಳೆಂದುದಮರಗಣ ||೨೩|| ಶ್ರೀ||

ಮೂರ್ತಿಭೂತನಿಕಾಯವಾತ್ಮನ । ಮೂರ್ತಿಯುದರಿಂದೆಂಮನರರಹಿ । ತಾರ್ತಿಯನುಕೆಳೆಕೆಡನಿಂಮತಪಃಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ಸತ್ಯಸಂಧನೆಮಾಡುಪೌರೋ । ಹಿತ್ಯವನುಕುಂದಿಲ್ಲಕಿರಿಯರಿ । ಗುತ್ತಮರುತಲೆವಾಗಿಡದೆಕಾರ್ಯಾರ್ಥದಲಿಧಿಟಕೆ ॥ ೨೪ ॥ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದುನೋಡುವಡತಿಥ್ಯಾ । ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾದವನ್ಯೆಸಲೆವಯೋ । ಜ್ಯೇಷ್ಟರಿಗೆಗುರುವಾಗಬಹುದಿಂತಿದುವೆಶ್ರುತಿಸಿದ್ಧ ॥ ಜ್ಯೇಷ್ಠನೆನಲುತಪೋಪ್ರತಾಧ್ಯನೆ । ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾರಾಗಲಿಧಿಟಕ್ಕೆ । ನಿಷ್ಟುರವರುವಿಚಾರಿಸೆಂದನಲೆಂದನವರೊಡನೆ ॥ ೨೫ ॥ ತಂದೆಗಳಿರಾತನಯರಿಗೆಹಿತ । ವೆಂದುನುಡಿದರೆರಾಜಗುರುತನ । ನಿಂದ್ಯವಲ್ಲಾಜಗಕೆತಾನಿಂನೇನಹೇಳುವೆನು ॥ ಬಂದಿರಭ್ಯಾಗತರೆನಿಸಿಸುರ । ವಂದ್ಯರಭ್ಯರ್ಥಿಸಿದಡಾನೆ । ಲ್ಲೆಂದುನುಡಿವುದುಯೋಗ್ಯವೆಂದನುನೋಡಿಸುರವರರ ॥ ೨೬ ॥ ದುರ್ಮತಿಗಳ್ಗದನೊಲುವರಲ್ಲದೆ । ಧರ್ಮಮತಿಗಳುಸಾಧುಗಳುದು । ಷ್ಕರ್ಮಹೇತುವೆನಿಪ್ಪಪೌರೋಹಿತ್ಯವನುಧಿಟಕೆ ॥ ನೆಂಮುವರೆಮುನಿವೃತ್ತಿತಂನದು । ನಿಂಮನಡೆರಾಜಿಸುವದೆಂತೋ । ಸಾಮ್ಯನೆಂದಳಲಿದನುತಂನತಪಕ್ಷಯವೆನುತ್ತ ॥ ೨೭ ॥ ಬೇಡುವಿರಿಗಡನೀವ್ರುತಾನ । ಲ್ಲಾಡುವೆನೆನಿಂಮಿಷ್ಟವನುಕೈ । ಗೂಡಿಸುವೆನಂಜದಿರಿಪರಹಿತಕೃತ್ಯದಲಿನಡದು ॥ ಕೇಡುಬರಲಡಕಂಜೆನಂಜೆನು । ನಾಡವಮಾತುಗಳೇಕೆನುತನೆರೆ । ಮಾಡಿದನುವಿಜಯವನುವಿಬುಧಾಚಾರ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೨೮ ॥ ಅಂದುಶುಕ್ರನನಿಷ್ಠೆಯಲಿದೈ । ತ್ಯೇಂದ್ರರಾಳ್ದವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ಸುಂದಲೆಯಹಿಡಿದೆಳದುತಂದಿತ್ತನುಸುರಾವಳಿಗೆ ॥ ಸಂದವೈಷ್ಣವವಿದ್ಯೆಯಲಿಸುರ । ವಂದ್ಯನೆಂದಾವಿಶ್ವರೂಪನು । ನಿಂದುಪೌರೋಹಿತ್ಯದಲಿಸಲಹಿದನುಸುರಕುಲವ ॥ ೨೯ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ । ದಿವಿಜಪತಿಗೆಸಮಸ್ತಮಂತ್ರ । ಪ್ರವರವಹನಾರಾಯಣಾಹ್ವಯದಿಂದರಂಜಿಸುವ ॥ ಕವಚವನುತ್ತೊಡಿಸಿದನುದೈತ್ಯರ । ನಿವಹವನುನೆರೆಗೆಲಿದನಂದಾ । ದಿವಿಜಪತಿನಿತ್ಯಾತ್ರಗೋಪೀನಾಥನೊಲವಿನಲಿ ॥ ... ... ॥ ೩೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೧೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಇಂದ್ರನಿಗೆ ನಾರಾಯಣ ಕವಚೋಪದೇಶವಾದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯಮುನಿಕರುಣಿಸಿದನಾನಾ । ರಾಯಣಾಹ್ವಯಕವಚವನುಸುರ । ರಾಯಗಾಹವವಿಜಯ
ಸಿದ್ಧಿಗೆಸಾಧನವಿದೆನಲು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಪ್ರಣವರೂಪನೆಹೇಳುನಾರಾ । ಯಣಕವಚವೆಂದೇನುಯೋಗ್ಯರ । ಗಣನೆಗಾಬಹುಡದರಸಾಂಗೋಪಾಂಗವನುತನಗೆ ॥ ಹೊಣೆಯಲಾನಿಂಮಡಿನಿಜಾಂಘ್ರಿ । ಪ್ರಣತರಿಗೆಸುರರಾಯನಸುರರ । ಹಣಿದನೆಂತೆನಲವನಿಪತಿಗೆಮುನೀಂದ್ರನಿಂತೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುನೃಪಸುರರಪೌರೋ । ಹಿತ್ಯವನುಕೈಕೊಂಡುವಿಪ್ರಕು । ಲೋತ್ತಮನುಬೆಸಗೊಂಡಡಿಂದ್ರಂಗೆಂದನಿದನೊಲಿದು ॥ ಶತ್ರುವಿಜಯಕೆಸಾಧನವನೊರ । ವೃತ್ತನಾರಾಯಣಕವಚನಂ । ಬುತವೋತ್ತಮಮಂತ್ರವನುನೀನಪನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ತೊಳೆದುಕಾಲನೊಗಂಗಳನಾನಿ । ರ್ಮಳನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದರ್ಭನಿರ್ಮ್ಯಾ । ಕುಳತೆಯಲಿಸುಪವಿತ್ರಕರನುತ್ತರದಿಶಾಮುಖನು ॥ ಸಲೆಕರಾಂಗನ್ಯಾಸಮಂತ್ರಂ । ಗಳಲಿರಕ್ಷಿತನಾಗಿಹೊಗುವುದು । ಬಲವದರಿಮಂಡಲವನೆಲೆಸುರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಚರಣಜಾನುಯುಗಂಗಳಲಿತೊಡೆ । ಯುರದರಲಿಜಠರದಲಿಹೃದಯದ । ಉರದಲಾಸ್ಯೆಶಿರಂಗಳಲಿಸತ್ಪ್ರಣವವೆಂದೆನಿಪ ॥ ನಿರುಪಮಾಷ್ಟಾಕ್ಷರದಮಂತ್ರಾ । ಕ್ಷರಗಳನುಕ್ರಮದಿಂದತಪ್ಪದೆ । ಧರಿಸುವುದುಭೂತಾದಿಭಯಪರಿಭಯವಿನಾಶನವು ॥ ೪ ॥ ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರವಿದ್ಯೆಯಲಿಬಲ । ಭೇದವನೆಮಾಳ್ಪುದುಕರಂನ್ಯಾ । ಸಾದಿತವನಂಗುಲಿಗಳಂಗುಷ್ಠಪರ್ವದಲಿ ॥ ಆದಿಯದಕೋಪ್ರಣವದಂತವ । ನಾದರಿಸಲುಯಕಾರದಕ್ಷರ । ಭೇದವನುತಿಳಿದೊಂದನೊಂದನೆತಂದೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ವೀರಕೇಳಂಗದಲಿಮೊದಲೋಂ । ಕಾರವನುಹೃದಯದಲಿಶಿರದಲಿ । ಕಾರವನುಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಷಕಾರವಮಶಿಖಿಗೆ ॥ ಸೇರಿಸುವುದುಣಕಾರವನುವೈ । ಕಾರವನುನೇತ್ರದಲಿಬಳಿಕನ । ಕಾರಸರ್ವಾಂಗದಲಿನಿಲಿಸುವುದುಮಕಾರದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಇಂತುವಿಹಿತನ್ಯಾಸರಕ್ಷಿತ । ಶಾಂತವಿಗ್ರಹನಾಗಿವಿಷ್ಣುವ । ನಂತರಂಗದಲರಿದುತಾನೆಂಬುದನುಧಿಟದಿಂದ ॥ ಭ್ರಾಂತಿವಿರಹಿತನಾಗಿವಿದಿತಾ । ನಂತವಿದ್ಯಾಮೂರ್ತಿಬಳಿಕಾ । ಮಂತ್ರವಿದನುಚ್ಚರಿಸುವದುಹೇಳುವೆನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಗರುಡನಂಸದಮೇಲೆಚರಣಾಂ । ಬುರುಹವೆಸೆಯಲುಶಂಖಚಕ್ರೋ । ತ್ತರಗದಾಶಾರ್ಙ್ಗದಿಚರ್ಮಾಸಿಗಳುರಂಜಿಸಲು ॥ ಧರಿಸಿಪಾಶವನಷ್ಟಭುಜದಲಿ । ಮೆರವಸಾಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯನೆನಿಸುವ । ಹರಿಸಕಲರಕ್ಷೆಯನುಮಾಳ್ಕನಗೊಲಿದುಕರುಣದಲಿ ॥ ೮ ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆವರಮತ್ಸ್ಯನೆಂನನು । ಭಕ್ಷಿಸುವಜಲಚರಗಳಲಿನೆರೆ । ರಕ್ಷಿಸುಗೆವಾಮನನುಮೇಣೀಸ್ಥಳದಲೆಂಮವನು ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆನಭದಲಿತ್ರಿವಿಕ್ರಮ । ರಕ್ಷಿಸುಗೆನರಸಿಂಹನಡವಿವಿ । ಪಕ್ಷದುರ್ಗಂಗಳಲಿಘನರೌದ್ರಾಟ್ಟಹಾಸನು

ಗ್ರಮುಖ ॥ ೯ ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆಮಂತ್ರದಲಿದಂಷ್ಟ್ರೀ । ಗ್ರೀಷ್ಮಿಸುತಧರಣೀವರಾಹನು । ರಕ್ಷಿಸುಗೆದೇಶಾಂತರದಲಿರಾಮನೆಂಬು
ವನು ॥ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜನೊಲಿದುತಂನನು । ರಕ್ಷಿಸುಗೆನಾರಾಯಣನುಕೆಮ । ಲಾಕ್ಷನಿರದಖಿಳಪ್ರಮಾದಾವಸ್ಥೆಗಳಲಿಕೊಲಿದು ॥
ರಕ್ಷಿಸುಗೆನರಹಾಸ್ಯದಲಿನೆರೆ । ರಕ್ಷಿಸುಗೆದತ್ತಾತ್ರೇಯನುಯೋ । ಗಕ್ಷಯದಲೆಂನನುವನುಯೋಗಾಧೀಶಕೋಪದಲಿ ॥ ರಕ್ಷಿಸುವನು
ಕಪಿಲಾಂಕನೆಂನನು । ರಕ್ಷಿಸುಗೆನೆರೆಕರ್ಮಬಂಧದಿ । ಮೋಕ್ಷನನುವಿರಚಿಸಿಕುಮಾರನುಕಾಮದೇವನಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆಹಯ
ಶಿರನುದೈವ್ಯರೋ । ಪೇಕ್ಷೆಯಲಿನಾರದನುತಂನನು । ರಕ್ಷಿಸುಗೆದೇವಾರ್ಚನೆಯವಿಘ್ನದಲಿಕೂರ್ಮನು ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆನಿರಯದಲಿರೋ
ಗದಿ । ಪಕ್ಷಧನ್ವಂತರಿಮಹಾಮಾಯ । ಕುಕ್ಷಿರೋಗಂಗಳಲಿದ್ವಂದ್ವಂಗಳಲಿನೃಪಭಾಂಕ ॥ ೧೨ ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆಯಜ್ಞನುಕೃತಾಂತ
ದಿ । ಪಕ್ಷಲೋಕಂಗಳಲಿಬಲನೊಲಿ । ದಕ್ಷನೆಂಗ್ರಗಣಂಗಳಲಿದುಷ್ಟಪಯೋಗದಲಿ ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆವ್ಯಾಸನನುಸಲೆ । ರಕ್ಷಿಸುಗೆ
ಪಾಷಂಡಗಣದಲಿ । ರಕ್ಷಿತಾಖಿಳಬುದ್ಧನೆಂನನುಮಾಪಕರ್ಮದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆಕಲಿಕಾಲಮಲದಲಿ । ಶಿಕ್ಷಿತಾಸುಳಕಲ್ಕಿ
ಮೂರುತಿ । ರಕ್ಷಿಸುಗೆಕೇಶವನುಗದೆಯಿಂದುದಯಕಾಲದಲಿ ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆವರವೇಣುವಿದ್ಯಾ । ಶಿಕ್ಷಕನುಗೋವಿಂದನಾಗೋ । ರ
ಕ್ಷೆಯಾಸಂಗನುವೆನಿಪಕಾಲದಲಿಮನಪ್ರೊಲಿದು ॥ ೧೪ ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲಿಕೆಮ । ಲಾಕ್ಷನಾರಾಯಣನುಚಕ್ರದ । ಲಕ್ಷ
ಯಾಧಿಕಚಾಪನಪರಾಹ್ಣದಲಿಯದುನಾಥ ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆಮಾಧವನುಕಾರು । ಣ್ಯೇಕ್ಷಣದಲಸ್ತಮಯದಲಿವಿಭು । ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯವಿಭ್ರಮನ
ರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲಾಹೃಷೀಕೇಶ ॥ ೧೫ ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆನೆರೆಪದುಮನಾಭನು । ರಕ್ಷಮೂರುತಿನಿಶಿತದಲಿನೆರೆ । ರಕ್ಷಿಸುಗೆಸಿರಿವತ್ಸಲಾಂ
ಛನನಪರರಾತ್ರಿಯಲಿ ॥ ರಕ್ಷಿಸುಗೆಪ್ರತ್ಯೂಹದಲಿರಿಪು । ಪಕ್ಷಘಾತಿಜನಾರ್ದನನುತಿಮಿ । ರಕ್ಷಯದಸಂಧ್ಯೆಯಲಿದಾಮೋದರನು
ಬಿಡದೆಂನ ॥ ೧೬ ॥ ಚಂಡಕಾಲಾನಲಸನಾ । ಖಂಡಧಾರಾಸುದರ್ಶನನೆಪರ । ಮಂಡಲವನುರುಹುರುಹುಕಾಡೋದಕಿಯೆರಿಪ್ರ
ಭಟರ ॥ ಹಿಂಡಿಹಿಳಿಹಿಳಿಯುಗ್ರವಹಕೊ । ಕ್ಕಾಂಡರಕ್ಷೋಭೂತಗಣವನು । ದಿಂಡುದರಿದರಿಚೂರ್ಣಚೂರ್ಣವಮಾಡುಖಳಕುಲ
ನ ॥ ೧೭ ॥ ಯಾತುಧಾನಪ್ರಮಥಭೂತ । ಪ್ರೇತಯಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ । ಮಾತೃವಿಘ್ನಪಿಶಾಚಘೋರವಿಹೋಗ್ರದೃಷ್ಟಿಗಳು ॥
ಘಾತಿಸೆಲೆಶಂಖ್ಯೇಂದ್ರಕೃಷ್ಣ । ಧ್ಮಾತರವದಲಿಕೊಲ್ಲುಕೊಲ್ಲುದು । ರಾತ್ಮಕರನೆರೆಖಡ್ಗಕರ್ಮಚಟ್ಟದಿಶಕ್ತಿಗಳ ॥ ೧೮ ॥ ಧನಗ
ಳಿಗೆಗೃಹಗಳಿಗೆಪಶುಗೋ । ಧನಗಳಿಗೆಭೃತ್ಯರಿಗೆಭಾಂಧವ । ಜನಗಳಿಗೆಪಿತೃಮಾತೃವನಿತಾವೃದ್ಧಜನಗಳಿಗೆ । ಜನಿತಭಯವೆನಿತನಿ
ತುಹರಿಗುಣ । ವಿನುತನಾಮಮಸ್ತ್ರಾದಿಸಂಕೀ । ರ್ತನದಲೋಡುಗೆಕೂಡುದೆಮಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗಳ ॥ ೧೯ ॥ ಗರುಡದೇವರುರಕ್ಷಿ
ಸುಗೆದು । ರ್ಧರವಿಷಾನಲಸರ್ಪವೃಶ್ಚಿಕ । ಶರಭಸಿಂಹವ್ಯಾಘ್ರಭಯದಲಿಬಹುವಿಪತ್ತಿನಲಿ ॥ ದುರಿತನಿಕರಂಗಳಲಿರಕ್ಷಿ । ತ್ಕರದೆದೇ
ಹಪ್ರಾಣಕರಣೋ । ತ್ಕರಗಳಮನುತ್ತಿಂನನಾಹರಿಪಾರ್ಷದೋತ್ತಮರು ॥ ೨೦ ॥ ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳಿ । ಗೇಕಕರ್ತೃ
ಕವಹಡೆಭುವನಾ । ನೀಕವಾಜ್ಞೆಯಲಿಹಿಡಿಮೇಣಾಪರಮಪೂರುಷನ ॥ ಈಕತಿಥಸಂಕಲ್ಪವೆನಗೆನಿ । ರಾಕುಲಿತೆಯಲಿಫಲಿಸುಗಾಜ
ಗ । ದೇಕನಾಥನವಾಹನಾಯುಧಕೀರ್ತನಂಗಳಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ದಿಕ್ಕುಗಳಲಿನೃಸಿಂಹನೊಲಿದುಮಿ । ದಿಕ್ಕುಗಳಲಂಬರದೆಪೇವನಿಯ ।
ಲಿಕ್ಕಿರಕ್ಷಿಸುಗೆಂನನೆಲ್ಲಾಭಯಸಮೂಹದಲಿ ॥ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿನಿಜತೇಜದಲಿಹಂ । ದ್ರೌರ್ಜಪಾವಕಕೋಟಿಯನುಹಿಂ । ದಿಕ್ಕಿಕೊ
ಳ್ಳಂಸುವನುಸಿಂಹಾರವಭಯಂಕರನು ॥ ೨೨ ॥ ಹೇಳಿದೆನುನಾರಾಯಣಾಹ್ವಯ । ಮೂಲಮಂತ್ರದಕವಚವನುರಿಪು । ಜಾ
ಲದುರಿತಾಪಂನಿವಾರಣಕಾರಣವಿದಿಳೆಗೆ ॥ ಹೇಳುವನುಮೇಣಾವನರ್ಥಿಸಿ । ಕೇಳುವನುರಿಪುರಾಜಚೋರಭ । ಯಾಳಿಯಾತ
ನಮುಟ್ಟಲಂಮುವುಶಕ್ರಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಇದನುಧರಿಸಿದಸತ್ಪುರುಷನೋ । ಡಿದಡೆಮೇಣುಪದಾಗ್ರದಲಿಮೆ । ಟ್ಟಿದಡೆಗ
ದೋಡುವವುಬಹಳೋಪದ್ರವಂಗಳವು ॥ ವಿದಿತಭೂತಪ್ರೇತಭಯಹೊ । ದ್ದುಡುಸದಾಯುಃಕೀರ್ತಿಸೌಭಾ । ಗ್ಯದಸಮೃದ್ಧಿಯ
ನೀವುದಿದತಾಳಿದ್ದಮನುಜರಿಗೆ ॥ ೨೪ ॥ ವೀರಕೇಳೀಪರಮಮಂತ್ರದ । ಸಾರಸಾಮರ್ಥ್ಯವನುಕೌಶಿಕ । ಧಾರುಣೀಸುರನೊ
ಬ್ಬನಿದನೋರಂತೆಧರಿಸಿದ್ದು ॥ ಧೀರಮರುಧನ್ವದಲಿತಂನಶ । ರೀರವನುಬಿಡೆಬಂದನಂಬರ । ಚಾರಿಗಂಧರ್ವೋತ್ತಮನುತಾನೊ
ಮ್ಮೆಚಿತ್ರರಥ ॥ ೨೫ ॥ ಮೇಲೆಪೋಗುತಬಿದ್ದನದರೊಳು । ಮೂಲೆಘೆಂಟೆವಿಮಾನವನಿತಾ । ಜಾಲಸಹಿತೀಧರೆಗೆತಲೆಕೆಳಗಾ
ಗಿಚಿತ್ರರಥ ॥ ಕೇಳಿದನುಬಳಿಕವನುನುತ್ತಮ । ವಾಲಖಿಲ್ಯರನೇನುಗತಿಯನೆ । ಹೇಳಿದರುತಚ್ಛಲವತತ್ವವಿಹಾರಸಂಗತಿಯ ॥
ಹಾಯನಾತವಿಸ್ಮಯದಲಿಷ್ಟಿಯ । ನಾಯಿದಾಪ್ರಾಚೀಸರಸ್ವತಿ । ತೋಯದಲಿಪೊತ್ತೊಯ್ದುಹಾಯ್ಕಿದನಾದ್ವಿಜೋತ್ತಮನ ॥
ದಾಯಿಗನಪ್ರೋಲ್ಕಿಂದುಪಾವನ । ಕಾಯನಾಗಿವಿಮಾನವಿಬುಧ । ಶ್ರೀಯುರಿಂದೊಡಗೂಡಿನಡದನುಮಗುಳೆನಿಜಗತಿಗೆ ॥ ೨೬ ॥
ಧರಿಸುನೀನಿದತಂದೆಸಿಂನನು । ಪರರಿಗೀಕ್ಷಿಸಲರಿದೆನುತಭೂ । ಸುರಕುಲೋತ್ತಮನಮರಪತಿಗುಪದೇಶಿಸಿದನದನು ॥ ಧರೆಯ
ಲಾವನುಧರಿಸುವನುನರ । ವರನುನಿರ್ಭಯನಾತನಗಣಿತ । ವರಮಹಿಮನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನೊಲವಿನಲಿ ॥ ॥ ೨೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೯೨೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದೇವರು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವೃತ್ರ ಸಂಹಾರೋಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ವೈರಿವಿಜಯೋಪಾಯವನುಬಲ । ವೈರಿಗಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಾಮುರ । ವೈರಿವೃತ್ರನಭೀತಿಯಲಿ
ಸುರನಿಕರಕೆಂಗೆಡಲು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳ್ವಿಶ್ವರೂಪನು । ಧರಿಸಿಪೌರೋಹಿತ್ಯವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದನುಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿಸುರರಿಂಗೆಹವ್ಯವನು ॥
ಪರಜನನಿಯುಣ್ಣಂದಿರೆಂದಸು । ರರಿಗೆಕೊಟ್ಟನುಯಜ್ಞಭಾಗವ । ನಿರದೆಮಾತೃಸ್ನೇಹವಶನಾಗಿಯೆಪರೋಕ್ಷದಲಿ ॥ ೧ ॥
ಒಂದುಮುಖದಿಂದುಂಬನಂಸವ । ನೊಂದುಮುಖದಲಿಸುರೆಯನಾಮು । ತ್ತೊಂದುಮುಖದಲಿಸೋಮಪಾನವಮಾಳ್ಪನಾದ್ವಿಜನು ॥
ಸಂದವಿಂಪರಿಕೆಲವುದಿನಸುರ । ನ್ಯಂದವರಿಯದವೋಲುದೈತ್ಯರ । ವೃಂದವುಣುತಿರ್ದುದುಹವಿರ್ಭಾಗವನುನೋಸದಲಿ ॥ ೨ ॥
ಅರಿದನಾವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ । ದಿರವನಿಂದ್ರನುಭೇದದಿಂದಸು । ರರಿಗೆಯಜ್ಞದಹವ್ಯಭಾಗಂಗಳನುಕಡುವುದ ॥ ಎರಕೆಳುಹು
ಟ್ಟಿದೆಪಾವಿಂ । ಗರಿಜೆಪರಸಿಡಿಯನುಮಾಳ್ಪಪೆ । ದುರುಳರಿಂಗಿದುಯೋಗ್ಯವೈಹಾಯೆನುತಖತಿಗೊಂಡ ॥ ೩ ॥ ಕೆರಳಿಕಡಿದನು
ವಿಶ್ವರೂಪನ । ಥರಥರದಕೊರಳುಗಳನಿಂದ್ರನು । ಸುರೆಯನಂಸವಸೋಮಪಾನವಕೊಂಬಮುಖಗಳನು ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕಳ
ವಿಂಕುತಿತ್ತಿರಿ । ವರಕಪಿಂಜಳನೆಂಬಪಕ್ಷಿಗ । ಳರಿದೆಜನಿಸಿದುವಾಗಲಾದ್ವಿಜಹತ್ಯೆಸುರಪತಿಗೆ ॥ ೪ ॥ ಬಳಿಕವರುಷದಕಡೆಗೆಕೊಟ್ಟ
ನು । ಜಲಕೆವೃಕ್ಷಂಗಳಿಗೆಹೆಂಗಳಿ । ಗಿಳೆಗೆನಾಲ್ಕನುಮಾಡಿನಾಲ್ವರಿಗಾಮಹಾಘವನು ॥ ಇಳೆಯಲಿರೆಮುಂಪಾಯ್ತುಕರಿದತೆ । ಬೆಳ
ವವರನಡಕೆನೆಲವೃಕ್ಷಂ । ಗಳಿಗೆಹಗಿನೀರಾಪಕಡಿದಡೆಬೆಳವವರವೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಹೆಂಗಳಿಗೆರಜನೆನಿಸಿತಿಂಗಳು । ತಿಂಗಳಿಗೆತೋ
ರುವುದುಪಾಪದ । ಸಂಗವೆಲ್ಲಾಹೇತುಕಾಮದವರವನಂದಿರಿಗೆ ॥ ಹಿಂಗದಾಜಲದೊಳಗೆಫೇನತ । ರಂಗವಘದಂಶಂಗದ್ರವಭಾ ।
ಯಂಗಳಾಗಿಹವರವನಿತ್ತಘಗಳನುಸೇರಿಸಿದ ॥ ೬ ॥ ಅತ್ತಲಾತ್ವಷ್ಟೃವಿನಮನವುರಿ । ಯಿತ್ತುಶೋಕಾಗ್ನಿಯಲಿತಂನಯ ।
ಪುತ್ರನಳಿವನುಕೇಳ್ಕೆರಳಿದನಿಂದ್ರನನುಕೊಲುವ ॥ ಪುತ್ರನನುಬೇಡಿದನುವಾರಣ । ಕೃತ್ಯದಲಿಹೋಮಿಸಲುಭುಗಿಭುಗಿ ।
ಸುತ್ತಜನಿಸಿದನೊಬ್ಬಸುತನಾಕುಂಡವನುಬಗಿದು ॥ ೭ ॥ ಅಂತ್ಯಕಾಲವೊನೋಣಾಜಗಕೆಕೈ । ತಾಂತನೋತ್ವಷ್ಟೃವಿನಕೋ
ಪನೆ । ಸಂತತಿಯಜನನವನುಪಡದುದೊಹರನುಹಾದೇನ ॥ ಅಂತರಿಕ್ಷವನವನಿಯನುದಿಗು । ದಂತಿಗಳನಾಕ್ರಮಿಸಿಬರಸಿಡಿ ।
ಲಂತೆಘರ್ಜಿಸುತಿರ್ದನಮರಾರಾತಿಕುಂಡದಲಿ ॥ ೮ ॥ ದಿನದಿನಕೆಕೆತಸುಮಾತ್ರಸುತ್ತಲು । ತನುವೆಳದನುರಿಹೊಡದಬಹಳಾಂ ।
ಜನಗಿರಿಯವೋಲುಗಿವಕೆಂಗೂದಲಿನಹೇರೊಡಲ ॥ ಅನಲಗಂಣಿನತೆರದರಾದಾ । ನನದದಾಡೆಯದಳ್ಳುರಿಯುಸೂ । ಯ್ಲನಭ
ಯಂಕರರೂಪನೆಸೆದನುರುದ್ರನಂಪದಲಿ ॥ ೯ ॥ ವೃತ್ತನೆನಿಸಿದನಾಭಯಂಕರ । ನೇತ್ರನೀಮೂಜಗವತ್ನಯ । ಗಾತ್ರದಿಂದಾ
ವರಿಸಿದದರಿಂದಖಿಳಭುವನದಲಿ ॥ ಕೆತ್ತುದಂಬರವಿವರದಶದಿಗು । ಭಿತ್ತಿಗಳುಜಾರಿದವುಜರಿದುಧ । ರಿತ್ರಿಪಾತಾಳವನುಹೊಕ್ಕು
ದುಭಟನಪದಹತಿಗೆ ॥ ೧೦ ॥ ಅಟ್ಟಹಾಸವಮಾಡಿದಡೆಕಂ । ಗೆಟ್ಟರಮರರುಹಳುವದಲಿಮುನಿ । ಗಟ್ಟದರುದಿಗಧಿಪರುತೆಗೆದರುಸರ
ಕೆನಾಥ್ಯವನು ॥ ಒಟ್ಟಿದಪ್ಪಿದರಿನಶಸಿಗಳವಿ । ದಿಟ್ಟರಾಖಚರರುವಿರಾಜನ । ಹೊಟ್ಟೆಯಾಮಾಯದಂತೆಬೆಳದನುಭುವನಜನಬೆ
ದರೆ ॥ ೧೧ ॥ ರಾಗವನುಮಾಡುವನುಕುಣಿವನು । ತೇಗುವನುನ್ಯೆಮುರಿವನಡಿಗಡಿ । ಗಾಗುಳಿಸುವನುಕಾಣದಾಲಸ್ಯದಲಿರಿಪು
ಭಟರ ॥ ಕೂಗಿಕರೆವನುಸುರಪತಿಯನಾ । ರೋಗಣೆಗೆಬಹುದೆನುತಮೋರುವ । ತೂಗಿತೊನದಾಡುವನುವೀರರಬೇವನುಬ್ಬಿ
ನಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಮೂದಲಿಸಿಕರವವನಕೊಲ್ಲೋ । ಸೇದುಜೀವವನೆನುತಸುರವರ । ರೈದೆಕಟ್ಟಿತುಕ್ಕಿದುವನಾದಿಗುವಾಲಕರುಸ
ಹಿತ ॥ ಐದೆಹಳಚಿದರಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರನು । ಪೋದಧಿಯುಕವಿಸಿದಡೆನುಂಗಿದ । ನೈದೆದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳನುಬೆರಗಾದುದಮರಗಣ ॥ ೧೩ ॥
ಆಹವಾರಿಯಭಟನೆನುತಸುರ । ರಾಹವದಸವಿನೋಡಿಜೀವದ । ಮೋಹದಲಿನೊರೆಯಿಡುತಹಾಯ್ದುರುಕಮಲಜನಹೊರೆಗೆ ॥
ಶಾಹಸವಿದೆನಗಾಗದೆನುತಾ । ವ್ಯೂಹಜನಸಹಿತೈದಿದನುಪತ । ಮಾಹಿತಯನಮುಕುಂದನಿರ್ದಾಕ್ಷೀರನಾರುಧಿಗೆ ॥ ೧೪ ॥ ದಂ
ತದಂತಿರೆನವಿಸಿವಿಜದೇ । ದಂಡವನುನೀಡುತ್ತಬಿದ್ದಾ । ಖಂಡಲಾದ್ಯರುಸಹಿತದುಗ್ಧಾಂಬುಧಿಯಸಂಮುಖಕೆ ॥ ಮಂಡೆಯ
ಲಿನೆರೆಧರಿಸಿಕರಪುಟ । ಪುಂಡರೀಕವನೆದ್ದುಮುದದಲಿ । ಪುಂಡರೀಕಾಸನನುಸಂಸ್ತುತಿಮಾಡಿದನುನಲಿದು ॥ ೧೫ ॥ ಜಯಜಯಾ
ಸ್ಯುತಕೃಷ್ಣಕೇಶವ । ಜಯಜನಾರ್ದನವಿಷ್ಣುವಾಮನ । ಜಯತುಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥದೀನಾನಾಥಜನನಾಥ ॥ ಜಯಜಗತ್ಪಾವನಗು
ಣೋದಯ । ಜಯಜಗಜ್ಜೀವನದಯೋದಯ । ಜಯಮಹಾಮಾಯಾಮಹೇಶ್ವರಜಯನಮೋಯಂದ ॥ ೧೬ ॥ ರಕ್ಷಿಸೆಲೆ
ಜಗದೀಶ್ವರೇಶ್ವರ । ರಕ್ಷಿಸೈಪರಮೇಶ್ವರೇಶ್ವರ । ರಕ್ಷಿಸಸ್ಮದಭೀಷ್ಟನೂರುತಿಪುಣ್ಯಕೀರಿತಿಯೆ ॥ ರಕ್ಷಿಸ ಯಗುಣಮಹಾಬ್ಧಿ
ಯೆ । ರಕ್ಷಿಸಾನತಭಕ್ತಲಬ್ಧಿಯೆ । ರಕ್ಷಿಸಮರಗಣಂಗಳನುನಿಜಸುಖದಶೇವಧಿಯೆ ॥ ೧೭ ॥ ಆರುಗತಿನೀರೆನಗೆಕರುಣಾ । ವಾ

ರುಧಿಯೆನಿಂನಂಶಸಂಭವ । ರೀಋಷಿಗಳ್ಳೀಮನುಗಳ್ಳೀಸುರಲೋಕಪಾಲಕರು ॥ ಆರುತಾನೆಲೆದೇವನಾಭಿಸ । ರೋರುಹದಕರ್ಣಿ
ಕೆಯುಕೀಟವ । ಲಾರಜೋಗುಣವುಘನಾತಿನಿಂನಂಶಭವನೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಮಾನಿಸಜೆನಿಜಲಾಭಸುಖಪರಿ । ಪೂರ್ಣನೆನಿಸುವ
ನಿಂನಚರಣವ । ನಂನ್ಯದೈನನಭಜಿಸಿಕಳವರೆಜೀವರೀಭವವ ॥ ನಂನಿಹಿಡಿದರೆನಾಯುಬಾಲವ । ಧರ್ಮವವನಾಂಟಿಸಲುಬಲ್ಲು
ದೆ । ಬಂನವಲ್ಲದೆಮುಗುಳೆಸಂಪ್ರತಿಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಮನುಮಹಾರ್ಣವದೊಳಗದಾರ್ಯೆ । ನೆನೆಯೆರಕ್ಷಿಸಿದವರುಜಲಚ
ರ । ತನುವಿಶಲಿಮಂದರನನಾಂತವರಾರುಮಥನದಲಿ ॥ ವನಧಿಯೆಳಗಿದ್ದಿಳೆಯನೆತ್ತಿದ । ಘನವರಾಹನದಾರುಕರುಣಾ । ವನ
ಧಿಯೊತಲೆಗಾವುದಮುರರನೆಂದನಬುಜಭವ ॥ ೨೦ ॥ ಚಿತ್ತದಲಿಮರದೊಂಮೆನೆನದಡೆ । ಮೃತ್ಯುಭಯಹಿಂಗುವುದುಜೀವರಿ । ಗು
ಪ್ತಮಾಶ್ಲೋಕನೆನಿಜಾಂಘ್ರಿಯುಭೃತ್ಯರೀಸುರರು ॥ ವೃತ್ತಭಯುದಲಿತಂನಕಾಲನು । ಸುತ್ತಿದರೆತಾಬಂದೆನೊಡೆಯುರು । ಚಿತ್ತವಿ
ಸುವುದುಬಿಂನಹವನೆಂದನುಸರೋಜಭವ ॥ ೨೧ ॥ ಎನುತಿರಲುಹೊಳೆಹೊಳೆದುಡಂಬರ । ಕನಕಮಯುವಾದಂತೆಗರುಡನ । ವಿನು
ತಕಾಂತಿಯುವಿಡಿದವಿಂಚಿನಸಜಲಘನದಂತೆ ॥ ಅನಿಮಿಷರಕಂಗಳಿಗೆಕರುಣಾ । ವನಧಿನ್ಮದೋರಿದನುಪಡುವಣ । ವನಧಿಯೊಳ
ಗಿರ್ದಂಜಬೇಡೆಂದಭಯುವನುಕೊಡುತ ॥ ೨೨ ॥ ಚಾರುನಯುವಪಸುಪ್ರಸಂಪಮು । ಖಾರವಿಂದದಸುಸ್ಮಿತಾಧರ । ಚಾರುಬಿಂಬಾ
ಧರಕಪ್ರೋಲದದಂತಪಜ್ಞ್ತಿಗಳ ॥ ಚಾರುರತ್ನಕಿರೀಟಕುಂಡಲ । ಹಾರಮಣಿಕೇಯೂರಕಂಕಣ । ಚಾರುಮೂರ್ತಿಯುಲಂದುನ್ಮ
ದೋರಿದನುಸುರಕುಲಕೆ ॥ ೨೪ ॥ ಉಟ್ಟಪೀತಾಂಬರದಮೇಲಿಳ್ಳ । ವಿಟ್ಟಮಣಿಮೇಖಲೆಯುಮುನಿಶ್ಚ । ದಿಷ್ಟರಾರಾಧಿತಪುನೋ
ಹರಸಾದಪಂಕಜದ ॥ ಸೃಷ್ಟಿವಿಲಯುಸ್ಥಾನಶಕ್ತಿಗ । ಳಟ್ಟಿದೆಸುಕೀವಕರದಿವಿಜಮು । ಹಾಷ್ಟಪಾಶದಲಂದುಅಸುರಾರಾತಿರಂಜಿಸಿದ ॥
ಸತ್ತಿಗೆಯುಚಾಮರದನೆಳಲೊಳ । ಗುತ್ತಮಶ್ಲೋಕಾಧಿಪತಿಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುನಿಂದಿರಲುಗರುಡನಮೇಲೆದಶದಿಶೆಯ ॥ ಭಿತ್ತಿ
ಜರಿಯುಲುಶಂಖಚಕ್ರಾ । ದ್ಯುತ್ತಮಾಯುಧನಿಕರರಂಜಿಸೆ । ಲುತ್ತರೋತ್ತರಮೂರ್ತಿಯುನುನೆರೆಕಂಡುಜಮರಗಣ ॥ ೨೫ ॥
ಕಾಣುತಜಪಹಿತಖಿಳವಿಬುಧ । ಶ್ರೇಣಿಜಯಜಯಜಯತುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪ್ರಾಣನಾಥನೆಜಯುಯೆನುತಭಯಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯುಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಮುಕುಳಿತ । ಪಾಣಿಪಂಕಜರಾಗಿಗದ್ಗದ । ವಾಣಿಗಳುತಾವಾಗಿಸಂಸ್ತುತಿಮಾಡಿದರುಹರಿಯ ॥ ೨೬ ॥

ಗದ್ಯ ॥ ನಮಸ್ತೆಸ್ತು ಭಗವನ್ನಾರಾಯಣ ವಾಸುದೇವ ಆದಿಪುರುಷ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಮಹಾನುಭಾವ ಪರಮಮಂಗಳ ಪರಮಕಲ್ಯಾಣ ಪರಮಕಾರುಣಿಕ ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜ ಪರಮಸಮಾಧಿಪರಿಭಾವಿತ ಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮಾನಂದವಿಗ್ರಹಪರಿವೃತ ವಿಶ್ವಪ್ರಪಂಚಪರಿಪ್ಲುತಾ, ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ, ಪಂಕಜನಾಭ, ಪರಮೇಷ್ಠಿವಂದ್ಯ, ಪರಮಋಷಿಗಣಪರಿಗಣಿತ ಪರಮಗುಣಗಣಮಹಾತ್ಮ್ಯ, ಮನೋಜ್ಞರೂಪ, ಮಂಗಳಪುಣ್ಯನಾಮಾ, ಮಹಾಮಹಿಮಾ, ಮಹೇಶ್ವರಪ್ರಿಯ, ಮಹೀಸಮುದ್ಧರಣ, ಮಹಾವಾರಾಹ, ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪಾರಿಜಯ, ಪ್ರಳಯಾಮಾನ ಪರಮಪ್ರತಾಪ, ಪರಿಪ್ಲಾವಿತಬಾಹುಬಲ, ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಕಠೋರವಕ್ಷೋವಿದಾರಣ, ನಾರಸಿಂಹ, ಪಾಲಿತಭಕ್ತಸಿಂಹ, ಶ್ರೀಪತಿಕೃತತ್ರಿಭುವನ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ, ತ್ರಿಣಯನಸ್ತುತ್ಯ, ತ್ರಿಗುಣಶರೀರ, ತ್ರಿವಿಧವ್ಯಾಪಾರದಕ್ಷ, ಜನಾರ್ದನ, ಜಗದೇಕನಾಥ, ಅಚಿಂತ್ಯಾತರ್ಕ್ಯರೂಪ, ಭಗವಂನಮಸ್ತೇನಮಸ್ತೇನಮಃ ॥ ಪದನು ॥ ಎಂದುಕೈಗಳುಮುಗಿದುತ್ರಿದಶರ । ಹೃಂದಹೊಗಳುತ್ತಿರಲುಪರಮಾ । ನಂದನಿಧಿಕೇಳು
ತ್ತ ಮಧುರಸ್ಮಿತಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ತಂದೆಶಿಶುಗಳಬಿಂನಹಕೆಮನ । ಸಂದುಸಂತವಿಸುವಪೊಲಮುರರಿ । ಗೆಂದನಭ್ರಗಭೀರವಚನದಲ
ಭಯುವನುಕೊಡುತ ॥ ೨೭ ॥ ಅಂಜಬೇಡಶಿಮಗನೆಮುಕ್ಕಳ । ರಂಜದಿರಿಮೆಚ್ಚಿದೆನುನಿಂಮಿಾ । ರಂಜಿಸುವಸಂಸ್ತುತಿಗಭಯು
ಭಕ್ತಿಗಳಭಾವನೆಗೆ ॥ ಅಂಜಲೇತಕೆಶರಣಜನಭಯ । ಭಂಜನನುತಾಶಾಗಿರಲುರಿಪು । ಭಂಜನೋಪಾಯುವನುಹೇಳುವೆನೆಂದ
ನಸುರಾರಿ ॥ ೨೮ ॥ ಎಂನಚರಣಪರಾಗವನುಕಾ । ಬಂನವೇಭಯುದುಃಖಜೀವರ । ಬೆಂನಬಿಡದೀಭವಸಹಸ್ರಂಗಳಲಿಬರಿಸೂ
ದು ॥ ಎಂನಲಪಿಸಿದಾತ್ಮರತಭಯ । ಬಂನಬಡಿಸಮುಕುಂದರೀನೀ । ವೆಂನನಹಿತರಿಗಂಜಬೇಡಿಂನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೯ ॥
ನೀಚನನುಗೆಲಲರಿದುಬಹುನಾ । ರಾಚಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿಬೇಡಿದ । ಧೀಚನೆಂಬಮಹಾತಪಸ್ವಿದ್ವಿಜನದೇಹವನು ॥ ನಾಚಲಾಗದು
ಕಾರ್ಯಕೋಸುಗ । ಯಾಚಿಸುವರನ್ಯರನುಬಲಿಯುನು । ಯಾಚಿಸೆತಾನಿದಕೆಸಂಶಯುಬೇಡನೀವೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಗುರುಗಳಾತಂಗ
ಪ್ಪಿಸಿದೀ । ವರುನಿಜಾಶ್ವಿಶಿರಾಖ್ಯವಿದ್ಯೆಯ । ನೊರೆದರಾತಂಗಾತನವರಿಂಗಮರತೆಯುನಿತ್ತ ॥ ನಿರುತವದರಿಂದವರುಸಹಿತಾ ।
ದರಿಸಿಬೇಡಿದಡೀವನೊಡಲನು । ಪರಮರುಷಿಧರ್ಮಜ್ಞನದರಿಂಚಿಂತೆಬೇಡೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ವಜ್ರವಹುದವನಸ್ಥಿಯುಲಿಭಯು ।
ವರ್ಜಿತರುನೀವಹಿರಿರಿಪುಕುಲ । ಭರ್ಜಿತೈಕಸಮರ್ಥವದುಕೊಡೆವಿಶ್ವಕರ್ಮನಲಿ ॥ ನಿರ್ಜರರಿರನೀವಂಜದಿರಿಹೋ । ನಿರ್ಜತಾಸು
ರರಾಗಿಯುಸುತಾ । ವರ್ಜಿತಾಪಾಂಗಾಮೃತೇಕ್ಷಣದಿಂದಕರುಣಿಸಿದ ॥ ೩೨ ॥ ಮತ್ತೆತಾನಿಪೆನೇಕೆನಿಮಗೀ । ಚಿತ್ತದಂತ್ರಸ್ತಾ
ಪನಿಂಮವಿ । ಪತ್ತಂನದುನಿಜಪದಾಶ್ರಿತಭಕ್ತರಸುಗಳಿಗೆ ॥ ತೆತ್ತಿಗನಲಾತಾನುತಂನನು । ಚಿತ್ತದಲಿನೆನೆವವರುಜರವರು ।
ಮೃತ್ಯುವನುಜಯಿಸುತಡರಿದನುಮುರಮಥನನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೩೩ ॥ ಆಡಗಲಸುಶೋದಂತೆಧರಣಿಯು । ಲೊಡಲನೀಡಾಡುತ್ತ

ಭುವನ | ದೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯನಾಂತುಪಿರದಲಿಸುರಕುಲೋತ್ತಮರು || ಮಡಿದನಿಂನೇನಸುರನೆನುತು | ಪ್ಪಡೆದಹರುಷದಲ್ಲಿದಿ
ದರುದ್ವಿಜ | ನಡೆಸಿಗುರುನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನಾಜ್ಞೆಯಲಿ || ... ... || ೩೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೪೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

——⟨ ದೇವರಾಕ್ಷಸರ ಯುದ್ಧ. ⟩——

ಸೂಚನೆ || ಗಗನವೆಡೆನೆಡೆದಿಕ್ಕುಗಳುಮೂ | ಲೆಗಳುಬಿರಿಯಲುಹಳಚಿದರುವೈ | ರಿಗಳೊಡನೆವಿವಿಧಾ
ಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದಲಮರಸಂದೋಹ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳಮರೋತ್ತಮರುಮುರ | ಹರನನೇಮದಲಶ್ವಿನೀದೇ | ವರುಸಹಿತನಡೆತಂದರಾಮುನಿವಂದ್ಯನಾ
ಶ್ರಮಕೆ || ಬರವಕಂಡಿದಿರ್ವಂದುಶಕ್ರಾ | ದ್ಯರನುಮುನಿಯುಪಚರಿಸಿಧೊರೆಗಳ | ಬರವಿದೇನೆನೆನುಡಿದರಭಿಮತಕಾರ್ಯಸಂಸ್ಥಿತಿ
ಯ || ೧ || ಕೇಳುತಲೆದೂಗಿದನುಹರುಷವಿ | ಶಾಲಮತಿಹಿಗ್ಗಿದನುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದಹದನನುತಂನೊಳಗೆತಿಳಿದು ||
ಶೀಲನಿಧಿನಗುತೆಂದನಾರಿದ | ಕೇಳುವರುದುಷ್ಕರವನಧಿಕಕೃ | ಪಾಳುಗಳುನೀವ್ನಾಮಜೀವದಲೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೨ || ಅರಿ
ವರೆಂತ್ಯೈಪರರಸಂಕಟ | ದಿರವನರಿವರೆಬೇಡುವಿರೆಲೋ | ಗರಶರೀರವನಾರುಸೈರಿಸಬಹುದುಮೋಣಿದನು || ಧರೆಯಲಸುವಿಂದ
ತಿಶಯಪ್ರಿಯ | ತರವದಾವುದುಬೇಡಿದಡೆಕೊಡ | ಲರಿವೆನಾನೆಂತೆಂನದೇಹವನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೩ || ಬೇಡುವಾತನುವಿಷ್ಣು
ಗಡತಾ | ನಾಡಲಂಮೆನುಬಲಿಯದಾನವ | ಬೇಡಿಪೋತಾಳಕ್ಕೆಕೆಡಹನೆಕರುಣಿಯೆನಿಸುವಡೆ || ಬೇಡಿಸುವನ್ಮೃತಂನದೇಹವ | ಬೇ
ಡಬಂದಿರಿಪರರನೋವನು | ನೋಡದಕಟಕಟೆನಲುನುಡಿದರುಸುರರುವಿನಯದಲಿ || ೪ || ಅರಿದದಾವುದುಮುನಿಪದಧೀಚಿ | ವರ
ಗೆಪರಹಿತಜೀವಿಗಳಿಗಾ | ವರಿಯದಿರೆವಿಪನಧಿಕಕರುಣಾನಿಧಿಯಲಾನೀನು || ನಿರುತವರಿವಡೆಬೇಡುವಡೆಲೋ | ಗರನುಬೇಡಿ
ದಡೀಯ್ಯದವನೀ | ಶ್ವರನೆಕೃಪಣನೆನಲ್ಕೆನಗುತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೫ || ಕೇಳಲೆಂದಾನಿದನುನಿಂಮೊಳ | ಗಾಳಿಗೊಂಡೆನು
ತಂದೆಗಳಿರಿಂ | ನೇಳಧಿಟವಲ್ಲಿತ್ತೆನೊಡಲನುಚಿಂತೆಬೇಡಿದಕೆ || ಕಾಲವಶದಲಿಕಾಯವಿದುಧಿಟ | ಹೇಳದಳಿವುದುಬರಿದೆಮಮತೆ
ಯ | ಕೋಳದಲಿಕುದಿವುತ್ತಲಿಹುದೀಜೀವಚಯವೆಂದ || ೬ || ಕೆಡುವತನುವಿದುತಾನೊಡಂಬಡ | ಪಡೆಯಜರೆನರೆಗಳಲಿತಂ
ನವ | ರೊಡವೆಯಹುದ್ದೈಬಳ್ಳಕಜೀವಾತುಮನುತ್ತೊಲಗಿದಡೆ || ಕೊಡದಡುಂಣವೆನಾಯಿನರಿಗಳು | ಸುಡುಸುಡಿದನಾನಂನಡೆಂ
ದೇ | ಬಿಡದೆಭವದಲಿಬಹದುರಾತ್ಮರಿಗೇನುಗತಿಯೆಂದ || ೭ || ಗಿಡಮರಂಗಳುಸಹಿತಪರಹಿತ | ಕೊಡಲುವಿಟ್ಟಿದಿಹವೀವವೆಂ
ದುದ | ನೊಡೆಯರಿರಕೃತಕೃತ್ಯನಲ್ಲಾತಾನುಭಾವಿಸಲು || ಕಡುಜಿಗುಪ್ಸಿತವಮರರಿಗೆತಾ | ಹಿಡಿವಕೈದುಗಳಹವುಗಡತಂ | ನೊ
ಡಲೆಲುಗಳಿಂನೇನಹೇಳುವೆನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೮ || || ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||
ಕೊಟ್ಟೆನೊಡಲನುಕೊಂಬುದೆನುಯ | ಥೇಷ್ಟವೆನುತವೆತೋರಿಕೆಯನೊಡೆ | ಮೆಟ್ಟತುರಿಯದಲಿದೂರ್ಗತದತೀತಾತ್ಮನೆಂದೆನಿಸಿ ||
ಬಿಟ್ಟನೊಡಲನುಮೇಲೆಸುಮನೋ | ವೃಷ್ಟಿಸುರಿದುದುಭಾಪೆನುತತ್ರೈ | ವಿಷ್ಟಪಾಧೀಶ್ವರರುಹೊಗಳಿದರಧಿಕಹರುಷದಲಿ || ೯ ||
ಕೊಡಿಪರವನುಕಾಯುವನುಬೀ | ಸಾಡಲದನಾವಿಶ್ವಕರ್ಮನು | ಮಾಡಿದನುಕೈದುಗಳಕಡಿಕಡಿದಸ್ಥಿಗಳನುಗಿದು || ಮಾಡಲದು
ತಾವಜ್ರವಾಯ್ತಾ | ನಾಡೊಡೆಯನಂಗೈಗೆಸಮರದ | ಜೋಡಣೆಗೆವೊಳಗಿದುಗುವಿಹಿತಾಸ್ತ್ರದಲಿಸುರನಿಕರ || ೧೦ || ಎತ್ತಿನ
ಡೆದುದುಮತ್ತೆತ್ರಿದಶರ | ವೊತ್ತವಸುರರಮೇಲೆಮೂಡಲಿ | ಸುತ್ತಪುನರಪಿಸಿಂಹನಾದವಮಾಡಿಬೊಬ್ಬಿರಿದು || ಮುತ್ತಿದರುಮು
ಗಿಲುಗಳುಗಿರಿಯನು | ಮುತ್ತುವಂತಿರಲೆಂಟುದೆಸೆಯಲಿ | ವೃತ್ತನನುವಿಬುಧೇಶ್ವರನಸಂಜ್ಞೆಯಲಿಪಟುಭಟರು || ೧೧ || ಮುಗಿ
ಲವಿದುದುಸುರಕಟಕಬಲು | ಲಗ್ಗೆಗಳಪಟುಪಟಹಭೇರೀ | ವರ್ಗನಿರ್ಗತಶಬ್ದತೂರ್ಯಮೃದಂಗರಭಸದಲಿ || ನೆಗ್ಗಿದವುದೆಸೆಗಳು
ಪತಾಕೆಗ | ಳೊಗ್ಗಿನಲಿಸತ್ತಿಗೆಯಸೆಳೆಲಲಿ | ದಿಗ್ಗಜದಲ್ಯೈದಿದನುಸುರಪತಿವಜ್ರವನುತುಡುಕಿ || ೧೨ || ಕೊಲ್ಲುಕೊಲ್ಲುಕುಠಾರತ
ನುತಿವಿ | ಹಲ್ಲನುದುರಿಸುಬ್ಯೈವವರನೆಸು | ಬಲ್ಲೆಯದಲಿಡುಸೀಳುಹೊಯಿಹೊಯಿಕರುಳನುಗಿಸುರೆರ || ನಿಲ್ಲುಶಲಭವ್ರಾತಕವಿದು
ದೆ | ಧಲ್ಲುರಿಗೆತಪ್ಪೇನೆನುತ್ತರಿ | ಮಲ್ಲನೆಡಬಲದಸುರರೆದ್ದರುಗದ್ದುಗೆಯನೊದದು || ೧೩ || ನಮುಚಿಶಂಬರಶಂಖಶಿರಜಿತ |
ಕಪಿಂತಿವೃಷಭನಪರ್ವನೆಂಬರ | ಕುಮತಿಹಯಶಿರವಿಪ್ರಚಿತ್ತಿಪುಲೋಮಶತಪರ್ವ || ಅಮಿತಬಲಹೇತಿಪ್ರಹೇತಿಗ | ಳಮರವೈರಿ
ಸುಮಾಲಿಮಾಲಿ | ಪ್ರಮುಖರೆದ್ದುದುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯದಾನವೇಶ್ವರರು || ೧೪ || ಇಟ್ಟಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರ | ಪಟ್ಟಿ
ಶಪ್ರಾಸಾಸಿತೋಮರ | ವೃಷ್ಟಿಯಸುಕರವೃತ್ತಸಂವರ್ತಾಭ್ರದಂದದಲಿ || ಬೆಟ್ಟದಂಡದದೈತ್ಯಭಟರಡೆ | ಗಟ್ಟಿಹೊಯ್ದರುಜೂ

ಣಿಯನುರಣ | ವಿಟ್ಟಣಿಸಿದುದುವೀರರದಿಗುಪಾಲಕರಮೋಹರಕೆ || ೧೫ || ಅಸುರಾರಿಮಹಾಸ್ತ್ರನಿಕರದ | ಬೀಸಿಗೆಯುಬಿರುಮಳೆಯನೆದಪೊರ | ಬೀಸಿದುದುಸುರರಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಾವಳಿಯುಬಿರುಘಾಳಿ || ಕೀಸಿದವುಕಣೆಗಳಸುಕಣೆಗಳು | ಹಾಸಿಕೆಡೆದವುಧರೆಗೆಮುಟ್ಟದೆ | ವಾಸುದೇವನದಾಸರನುದುರಿತಂಗಳಂದೆದಲಿ || ೧೬ || ಅರಸಕೇಳ್ಳೈಸಮರ್ದದಾಕ್ಷ್ಯಯು | ಪರೆದಿಯುತೀರದಲಿಕಾಳಗ | ಪರಮದಾರುಣಮಾದುದಾಕ್ರೋಶಮುಖದಲಂದು || ಹರನಕಲ್ಪಾಂತಾಂತಕನಸಂ | ಗರದವ್ರೋಲಮರಾಸುರರಿಗು | ಬ್ಬರದಹಯಗಜರಥಪದಾತಿಗಳಳಿದುದಾಕ್ಷಣಕೆ || ೧೭ || ದಿವಿಜರಿಪುಗಳಬಾಣವೃಷ್ಟಿಗೆ | ದಿವಿಜನಿಕರಮಹಾಸ್ತ್ರತತಿಯಲಿ | ರನನಿಸಿತುರವಿಮಧ್ಯತೀರದವಸುರರಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ || ಅವಗಡಿಸಿದರುಮತ್ತೆಗಿರಿತರು | ನಿವಹಪಾಷಾಣಂಗಳನುಸುರ | ರವರುಕಡಿಕಡಿಮೊಟ್ಟದರುಸುರರಂಬರದಲಿರಲು || ೧೮ || ಹರಿಪರಾಯಣರೆನಿಪಸತ್ಪುರು | ಷರನುದುರ್ಜನರೇರಿಸಿದಘನ | ದುರಿತಪೋದ್ವದವ್ರೋಲುಕಡಿವಡೆದಸುರರಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ || ಧರೆಗೆಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವೆಸೆಯಲಿ | ಸುರರಬಲವನುಮುಟ್ಟದೇನ | ಚ್ಚರಿಸದ್ಯೆವರುವಿಜಯಿಗಳಲಾಭೂಪಕೇಳೆಂದ || ೧೯ || ನೋಡಿರೈನಂಮಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದ | ಕೇಡನಕಟಾವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು | ಜೋಡೆನಂಮನುಪೇಕ್ಷಿಸಿದಳಿಂದೇವನೆಂದೆನುತ || ಓಡಿದರುರಿಪುಭಟರುಬೆಂನಲಿ | ಮಾಡಿದಂಬಿನಮೊನೆಗಳಲಿಮಾ | ತಾಡಿಸದೆತಂನೊಡೆಯನನುಬೆಂನಿಕ್ಕಿಸುರಬಲಕೆ || ೨೦ || ಕಂಡನದನಾವೃತ್ರನೆಲವ್ರೋ | ಭಂಡರಿರಬಾಹಿರರಿರಾರಣ | ಪಂಡಿತರಿರಪ್ರುಶೋವಶಂಬರಶಕುನಿಮುಖ್ಯರಿರ || ಕಂಡಿರೇನನುಗತಿಯನೊಡಲಿದ | ಖಂಡಿತವೆನೀಪ್ರೋಡಿಕಾಲನ | ಖಂಡೆಯವಹಿಂದಿಕ್ಕಲಾಪಿರೆಮಾಪಿಗಳಿರೆಂದ || ೨೧ || ಅಹಹವೇಹವಿದೆಂದುಪರಿಯಂ | ತಿಹುದುಜೀವರಿಗಿದರಮುಮತೆಗೆ | ಬಹಳಸುಕೃತವಮಾಡಿದಿರಿಕೇರಿದಿರಿದುರ್ಯಶವ || ಇಹಪರದಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆಕಾರಣ | ವಿಹಿತವೀರಣರಂಗಮರಣವು | ಬಹುಸುಕೃತರಾಸಿಗಳಫಲದಿಂದಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ || ೨೨ || ಮರಣವೆರಡೇಶ್ಲಾಘ್ಯಮಾತ್ಮನ | ನಿರುಗೆಯನನೆರೆತಿಳಿದುನಿಜದಲಿ | ಬೆರೆಸಬಿಡುವುದದೊಂದುಮತ್ರೋಂದಾಹವಾಗ್ರದಲಿ || ಪರಬಲವನೊಡೆಹಾಯ್ದುರಿಪುಭಟ | ರರಿದಕೊರಳಲಿಸಾವುದಿಂತಿದು | ಪರಮಋಷಿಮತವಕಟನೀವಿದಕಂಜಲೇಕೆಂದ || ೨೩ || ಎಂದುಕರವೃತ್ರರಲುದಾವವ | ವೃಂದವದನಾಲಿಸದೆಹಾಯ್ದುದು | ಹಿಂದೆನೋಡದೆನುಡಿಯದಾಹವದೆಡೆಗೆಶರಣೆನುತ || ಹಂದಿಗಳಿರೋಡಿದರೆಲೇಪಾ | ಯ್ತೆಂದೆನುತಭಟನೋಡುವವರನು | ಹಿಂದೆಹತ್ತುವರಿಪುಭಟರನಾಕ್ರಮಿಸುತಿಂತೆಂದ || ೨೪ || ಎಲವೊಯಿಂಮಡಿಭಂಡರಿರಭುಜ | ಬಲವಿಹೀನರಿರೋಡುವವರನು | ಬಳಿಸಲುವಬಾಹಿರರಿರಾನಿಹೆನಿತ್ತಲಾಹವಕೆ || ನಿಲುವುದೆಂನೊಡನಾಪಡವ್ವೆಯ | ಕಳ್ಳವರದಹುಳುಗಳಿರಚರಣದ | ತಳದಲೊರಸುವೆನೆನುತಹರಿದನುವೀರನಬ್ಬರಿಸಿ || ೨೫ || ಅಟ್ಟಸುರಬಲದಿದಿರಲತಿಬಲ | ನಟ್ಟಹಾಸವಮಾಡಿಗರ್ಜಿಸೆ | ಲಿಟ್ಟಕಿವಿಯಲಿತಾಗಿದಂತಾಯ್ತಮರಬಲದೊಳಗೆ || ಭಟ್ಟಗೆಡದರುವೀರರವನಿಗೆ | ಬಿಟ್ಟವಿಳೆಯನುದಿಗ್ಗಜಂಗಳು | ಹೊಟ್ಟೆಯೊಡೆದುರುಳಿದವುಗರ್ಭಂಗಳುವಧೂಜನದ || ೨೬ || ಬಿದ್ದುಹೊರಳುವಪರಬಲವನರಿಭದ್ರಗಜಪಂಚಾಸ್ಯನಲ್ಲಿಯೆ | ನಿದ್ರೆಗೈಸಿದನರದುಕಾಲಲಿತುಳಿದುಘಟ್ಟಿಸುತೆ || ಹೆದ್ದೊರೆಯುಕೊಡಿಸಿದನಂಶ್ಯದ | ರುದ್ರನಂತಿರೆಭೀಕರಾಂಗದ | ರೌದ್ರಮುಖನೋರಂತೆಕೈಯಲಿಮುಟ್ಟದರಿಬಲವ || ೨೭ || ಯಾಕೆಸಾವಿರಿಕಾಲಕೆಳಗವಿ | ವೇಕಿಗಳಿರೆನುತಮರವೀರಾ | ನೀಕವನುತುಳಿವುತ್ತತೊಲಗಿಸುತಾಹವಾಗ್ರದಲಿ || ಪಾಕಶಾಸನನೆಲ್ಲಿಸೇನಾ | ನೀಕವಾರುಧಿತಂನದಲ್ಲೈ | ನೂಕಿನೋಡುತ್ತಿಹರೆಬರಹೇಳೆನುತಸೈನೆಡದ || ೨೮ || ನಡೆತರಲುಕಾಣುತ್ತಬಾರೆಲೆ | ಕುಜುಹಿಬಾಯಿಗೆಬಂದಪರಿಯಲಿ | ಕೆಡೆದಡೇನಪುದಿತ್ತಲಿದೆಕೊಳ್ಳೆನುತರೋಷದಲಿ || ಒಡಲನಿಟ್ಟನುಭಾರಿಗದೆಯಲಿ | ಜಡಿಗನಾಡುತ್ತರಪುಕ್ಕೆಯಲಿ | ಹಿಡಿದನದನಂಬರದಲೇನಗುತಟ್ಟಹಾಸದಲಿ || ೨೯ || ಇಟ್ಟನದರಲಿಕನಲಿದಿಂದ್ರನ | ಪಟ್ಟದಾನೆಯಮಸ್ತಕವನಿದೆ | ಕೊಟ್ಟೆನೇತಕೆಪರರಧನವೆನುತಧಟನಬ್ಬರಿಸಿ || ಮೆಟ್ಟನೋಡುವನಾಟಕರುಜಗ | ಝುಟ್ಟಭಾಪುರೆಭಲರೆಯೆನೆಕಂ | ಗೆಟ್ಟದೈರಾವತಗದಾಘಾತಿಯಲಿತಲೆಪಡದು || ೩೦ || ಕುಲಿಶಗೊಂಡಮಹಾದ್ರಿಯಂತ | ಕ್ಕಳಿಸಿಜರಿದಳವಳಿದುದಿಗ್ಗಜ | ವಿಳಿಗೆಮುಂಗಾಲೂರಿಡೆಂಫಣಿಸುತ್ತವೇದನೆಗೆ || ಬಳಲಿದುದುಬಿಲ್ಲೀಳರಂತರ | ಕಳುಕಿಹಿಂಮೆಟ್ಟದುದುನೆತ್ತರ | ಮಳೆಗರವುತೇನೆಂಬೆನಮರವ್ರಾತಮನಗುಂದೆ || ವೃತ್ರನದನೀಕ್ಷಿಸುತವೈರಿವಿ | ಪತ್ತಿನಲಿಕೈದುವನುಕೊಳ್ಳದೆ | ಸತ್ಯಸಮರದಧರ್ಮವನುನೋಡುತ್ತನಿಂದಿರಲು || ವೃತ್ರರಿಪುಸೀಯುಸ್ಯಪವಾನದ | ಹಸ್ತದಲಿತಪವಿದನುಕರಿವರ | ಮಸ್ತಕವನಾಕ್ಷಣದಲೆದ್ದುದುಮೂರ್ಛೆಯನುಜರೆದು || ೩೨ || ಅರುಭಟೆಯಲಿಮಕ್ಕನಿಬೆಜಂ | ಭಾರಿಯನುಕಾಣುತ್ತವಜ್ರ | ಧಾರಭುಜವನುಸಮರಮುಖದಲಿವೃತ್ರನುರೆಮುನಿದು || ಬಾರೆಲವ್ರೊಸಂಮುಖಕಹಲ್ಯ | ಜಾರಜಾರದಿರಿಂನುಭೋಗಿಸು | ಭೂರಿಗುರುವಧೆವಿಪ್ರವಧೆಗಳಪಾತಕವನೆಂದ || ೩೩ || ವೀರನಹೆವಿಶ್ವಾಸಘಾತಿಗ | ಳಾರುನಿಂನೋಪಾದಿಪಾಪವಿ | ಹಾರಿಗಳುಗುರುವಿಪ್ರಬಂಧುವಿಘಾತಿಗಳುಧಿಟಕೆ || ತೀರುವುದುಮನದಳಲುರಕುತದ | ಧಾರೆಯಲಿನಿಂನೊಡಲಮಾಂಸದ | ಭೂರಿಬರಿಯನುಭೂತನಿಕರಕ್ಕಿತ್ತಡೆನೆಗೆಂದ || ೩೪ || ಮುಟ್ಟುವರೆಪರರಪ್ಪಯನುಮತಿ | ಗೆಟ್ಟಕೊಂದ್ಯೆಹಾರುವನನೆದೆ | ಮೆಟ್ಟನಾತನಮಾತಿನಲಿಕಟಕಟವಿಭೇದದಲಿ || ಬಿಟ್ಟುನೋಡುವುದೇನುತಂನಲಿ|

ಷ್ಟನಾದಡೆತಪದತೇಜದ । ಘಟ್ಟಿಯನುವಜ್ರವನುಕಾದಲದೇಕೆನೀನೆಂದ ॥೩೫॥ ಗೆಲುವೆಸೋಲುವೆಮೇಣುಸಮರದ । ಲೊ
ನನರಿವವರಾರುದೈವದ । ಕೆಲಸಕಿದೆಲಾಕಲಶಬಿಡುವಜ್ರವನುಶಂಕಿಸದೆ ॥ ನಳಿನನಾಭನಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯು । ಗೆಲುವರಾರದಕಂಡೆ
ಕೊಡಲಿದು । ಕಳಲದೇಕಲ್ಪಾಂತಪರಿಯಂತೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೩೬॥ ಬರಲಿಜಯವೇಮೇಣುಪರಿಭವ । ಬರಲಿಲಾಭಾಲಾಭ
ಃಖೋ । ತ್ಕರಸುಖಂಗಳಬುಧರುಪಾಳ್ವರೆಹರುಷಶೋಕವನು ॥ ಸ್ಥಿರಚರಂಗಳಹಾಹೆಗಳಿಗೀ । ಶ್ವರನಲಾಸೂತ್ರಿಕನುಸುಳಿ
ದ । ಪರಿಯಲಾಡುವದಿಲ್ಲಸ್ವತಂತ್ರನವಗೆಂದ ॥೩೭॥ ಎತ್ತಲೊಲವನುವಿಷ್ಣುಸಿರಿತಾ । ನತ್ತಲೊಲವಳುಶ್ರೀಯೊಲವುತಾ ।
ತ್ತಲತ್ತಲುವಿಜಯವದುತ್ತನತ್ತಖಿಳಗುಣ ॥ ಅತ್ತಲೊಲವುಗುಣಂಗಳೊಲವಹು । ದತ್ತಲತ್ತಲುಕೀರ್ತಿಕೀರ್ತಿಯು । ದೆತ್ತ
ತ್ತಲುನರರಿಗಿಹಪರಸೌಖ್ಯವಹುದೆಂದ ॥೩೮॥ ಕಡಿದೆಯಾದರೆಶಂನತಲೆಯನು । ಪ್ರೊಡವಿಸುರನಸ್ಥಿಯಲಿಮೇಣಾ । ಕಡಲ
ನೆಯಮಹಾತ್ಮನಂನತತೇಜವನುಧಿಟಕೆ ॥ ತಡೆಯದೀಭೂತಂಗಳಿಗೆಬಲಿ । ಗೊಡುವೆನನ್ನಣನೆನಿಪ್ಪೆನೀತಕೆ । ಬಿಡೆಯದೇಸ್ಯೆ
ಜ್ರವನುನಿಷ್ಫಲವದಲ್ಲೆಂದ ॥೩೯॥ ಶಂಕೆಬೇಡೆಲೆವೀರಕಾಯದ । ಸಂಕಲೆಯಕಡಿದುಃಖತರವಹ । ಹಂಕೃತಿಯಪಾಶವ
ಹರಿದಿಹಪರವಿರಾಗದಲಿ ॥ ಅಂಕಿಪದುದೀತಂನವಮನವಾ । ತಂಕವಿಲ್ಲದನಿತ್ಯಸುಖವಹ । ಸಂಕರುಷಣಾಂಘ್ರಿಯನುನೆನೆಕವಿ
ರಾಗುನೀನೆಂದ ॥೪೦॥ ನಿರ್ಗವನುತಾನಿರಿಸಿದವೆನಪ । ವರ್ಗಪದವಿಗೆಮನವನಂಣ್ಯೆ । ಸ್ವರ್ಗವನುಜಿತಶತ್ರುವಾಗಿವಿಕಾರ
ಪವನು ॥ ನಿರ್ಗವಾಗವುವಿಲ್ಲಕೋಟ । ಸ್ವರ್ಗಸುಖವೇಣೆಯಿಲ್ಲದಾತ್ಮ । ಸ್ವರ್ಗಸುಖಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯವನುತ್ತನಾಂಬೆನದ
ಂದ ॥೪೧॥ ಇಲ್ಲನಿಂಮಾಲಿಕರುಣಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭಂಗಕಟಕಟಕೊಡುವನೆ । ಕಲ್ಲನುಪಭೋಗಿಸಲುನಿಮಗೀಸ್ವರ್ಗಸಂಜ್ಞಿ
ವ ॥ ಬಲ್ಲನೇನುವನೀಯ್ಯದಾತ್ಮನ । ನಲ್ಲದಾತ್ಮಾಶ್ರಿತರಿಗಾಕ್ಯೆ । ವಲ್ಲನಾಥನುಕೊಡುವಸುರನರಲೋಕಸಂಪದವ ॥೪೨॥
ಲಚಕ್ರಾಹತನೆನಿಸಿನೆರೆ । ಬೀಳುವಿಲೌಕಿಕಸುಖಂಗಳು । ಘೋಳಿಯೊಳಗಣಗಂಧಸುಭವೆತಂಬಿಗಳಿಗುಣಲು ॥ ಹೇಳಲತಿ
ಂಚಲಗಳಧಿಕಕ । ರಾಳದುಃಖಾಯಾಸಕರಗಳು । ಖೂಳರರ್ಥಿಸಿಬದುಕುವರುಪೆರದೇವತ್ರಯನೆಂದ ॥೪೩॥ ಮತ್ತೆನೋಡು
ಡೊಡಲುಕ್ರಿಮಿಗಳ । ಹುತ್ತಮಲಮೂತ್ರಂಗಳಾದರ । ನೆತ್ತರಿನಮಾಂಸದಮಹಾಸ್ತ್ರಜಡತವುರುವನೆ ॥ ಕುತ್ತದಂಗಡಿಕೀವಿ
ದುಃಭವ । ಮೃತ್ಯುವಿನೆಕ್ಯೆನಾಯಿನರಿಗಳ । ತುತ್ತುಬರಿದೆಯಹಂಕರಿಸಿಕೆಡುತಿಹುದುಜಗವೆಂದ ॥೪೪॥ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆದೇವ
ರುಣಾ । ರಾಸಿಮಲ್ಲಬುದ್ಧಿಗಲಿಸೀ । ವಾಸವಂಗಾಜ್ಞಾಪಿಸಿಪೆತಂನೀಕಳೇವರವ । ಪಾಶವಿಚ್ಛೇದವಕೆನಿಜಪದ । ದಾಸರಂಘ್ರಿ
ದಾಸನೆಂದಾ । ನೇಸಂಧನ್ಯನೊಶಿವಮಹಾದೇವೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೪೫॥ ಕರುಣಿಶೆನಗೆಲೆಕೃಷ್ಣಕರುಣಾ । ಕರಸಭಕ್ತಪ್ರಿ
ನೆಭವಭಯ । ಹರನೆನಿಂನಪದಾಂಬುಜೈಕಪರಾಯಣಾಶ್ರಿತರ ॥ ಚರಣರೆಜವನುಧರಿಸಿಬದುಕುವ । ಪರಮಪಾವನಜನ್ಮಜ
ಂ । ತರಸಹಸ್ರಂಗಳಲಿಜನಿಸಲುಬೇಹುದೆನಗೆಂದೆ ॥೪೬॥ ಒಡೆಯನಿಂನಂಘ್ರಿಯನುಮನದಲಿ । ಬಿಡದೆನೆನವುಕನಾಲಗೆಯು
। ಘೃಡಿಸಿಕೀರ್ತಿಸುತನವರತನಿಜಕಾಯಕರ್ಮದಲಿ ॥ ನಡದುಪರಿಚರಿಯನ್ನುಮಾಡುತ । ಪ್ರೊಡವಿಪಾವನರೆನಿಪನಿಂನವ ।
ಡನೆಜನಿಸುವಭೀಷ್ಟಜನ್ಮವನೀಯ್ಯಬೇಕೆಂದ ॥೪೭॥ ಸುರರಪದವನುಮೇಣುವಾಗೀ । ಶ್ವರರಪದವನುಭೋಗವತಿಯ
। ಧರೆಯಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯವನುಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪದವ ॥ ಪರಮಪದವನುಮೇಣುತಾನಾ । ಧರಿಶೆನೀತಕೆಮುಚ್ಚುಮರೆನಿಜ ।
ರಣಕಮಲವನಲ್ಲದೇನುವನೊಲ್ಲೆನಾಶೆಂದ ॥೪೮॥ ಎರಕೆಬಲಿಯದಹಸಿಯಹಕ್ಕಿಯು । ಮರಿಗಳವ್ವೆಯಭರವಕಾಣದೆ । ಮರು
ಬಾಯ್ದಿಡುವಂತೆಗೂಡಿನಲಿದುರ್ದೆಶೆಕಳಿಗೆ ॥ ಭರದಲೆಳೆಗರುಹಸಿದುತಾಯನು ॥ ನಿರುತನೆನವಂದದಲಿಕರುಣಾ । ಕರನೆನಿಂ
ನುಕಾಣಲೆಳತಿಂತೆಂನಮನವೆಂದ ॥೪೯॥ ಪ್ರಾಣಸಮದೇಕಾಂತರದಲಾ । ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನಿರಲುಮನದಲಿ । ಕಾಣಲೆಳಸು
ವೋಲುವಿಷಯಸುಖಂಗಳನುತೊರದು ॥ ಪ್ರಾಣದೊಡೆಯನೆಕೃಷ್ಣಭಕ್ತ । ಪ್ರಾಣಭೂತನೆನಿಂನಚರಣವ । ಕಾಣಲೆಳಸಿತ್ತೆಂ
ಮನವಿಂನೇನೆನಾನೆಂದ ॥೫೦॥ ಒಡೆಯನಿಂನನುತ್ತರೋರ್ಪಭಕ್ತರ । ಗಡಣವನುಸಖ್ಯರನುಕರುಣಿಸು । ಜಡಮತಿಗೆಮತಿ
ಜಾಡ್ಯಹರವನುಭವಭವದರಿನಗೆ ॥ ಮಡದಿಮನೆಮಕ್ಕಳನುತಮಗೆಂ । ಡೊಡಲುತಾವೆಂದೆಂಬಮೂರ್ಖರ । ಗಡಣವಾಗದವ್ರೋ
ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೫೧॥ ಎಂದುಕೈಗಳುಮುಗಿದುಧರೆಯಲಿ । ವಂದಿಸುತಪ್ಪೆಹಿಗ್ಗಿಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವವನುನೆನ
ೊಡಲುನೆನೆಯಲುಬಾಷ್ಪಹರುಷದಲಿ ॥ ದಂದುಗವಮರದೆರಡುಘಳಿಗೆಮು । ಕುಂದಪದದಲಿಮುಳುಗಿಮೆಲ್ಲನೆ । ಕಂದೆರದುನಿತ್ಯಾ
ಗೋಪೀನಾಥಜಯಯೆಂದ ॥ ... ... ॥೫೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೯೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವೃತ್ರಾಸುರನ ವಧೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಚಂಡರಿಪುಬಲನಿಂದ್ರರಿಪುವರ । ಮಂಡಲವನರದೊಡಲನಿತ್ತು । ಖಂಡಲಾಯುಧಘಾತಿಗೈ
ದಿದನೊಲಿದುನಿಜಪದವ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಇಂತುವಾಸವವೈರಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನನುನೆನವುತ್ತಜೀವಿತ । ದಂತ್ಯವನುನಿಶ್ಚೈಸಿಮೊಳಗುವಸಿಂಹನಾದ
ದಲಿ ॥ ಅಂತಕಾಂತಕನಂತ್ರದೇಶಿಗಳ । ಸಂತತಿಯನುರುಹುವತ್ರಿಶೂಲವ । ನಂತರಿಕ್ಷಕೆನೆಗಹಿತಿರುಹಿಟ್ಟನುಸುರಾಧಿಪನ ॥ ೧ ॥
ಉರಿದುದೋಜಗವೆನುತಖೇಚರ । ರಿರದೆಚೆಲ್ಲಿಲುದೆಶೆದೆಶೆಗೆಬೀ । ಕರಿಗಳವೃತ್ರೈತಹತ್ರಿಶೂಲವಕಂಡುಕೈಯ್ಯೊಡನೆ ॥ ಕರತಳದ
ವಜ್ರದಲಿಕಡಿದ । ಬ್ಬರಿಸಿನುತ್ತರಿಭಟನಭುಜವನು । ಹೊರಳೆಗಡಿದನುಖಾತಿಯಲಿಸುರಬಲವುಘೇಯೆನಲು ॥ ೨ ॥ ಆಯಿತಹು
ದೋವೀರಸಮರದ । ದಾಯಲೇಸಿಂನೊಂದುಕೈಯ್ಯಲಿ । ನೋಯಿಸಲುತಾನಾಪೆನೋಡೆಂದೆನುತಪರಿಘದಲಿ ॥ ಘಾಯವಿದೆಯ
ನುತೆಡೆದಕೈಯ್ಯಲಿ । ರಾಯರಿಪುಭಟನಿಟ್ಟನಮರರ । ರಾಯನನುಮತ್ತಿಭವನಾಸುರನಿಕರಕಂಗೆಡಲು ॥ ೩ ॥ ಒಡದುದಮರಾ
ಧಿಪನತಲೆಮುಸ । ಡೊಡೆನೆಗಜಪತಿಸಹಿತನೆತ್ತರ । ಕಡಲುಹರಿಯಲುನಡುಗಿನೆಗಹಿದಹಿಡಿದವಜ್ರವನು ॥ ಜಡಿದುಬಿದ್ದುದುಧರೆಗೆ
ದೈತ್ಯರು । ಗುಡಿಯಕಟ್ಟಿದರಾಯೆನುತ್ತು । ಘ್ಟಡದಭಯರೆಸೆಗಡೆನೆಲದ್ದುದುದೇವಸಂದೋಹ ॥ ೪ ॥ ಬಿದ್ದುದೋವಜ್ರವುವಿಘಾತಿ
ಯ । ಲದ್ದುದೋವಿಬುಧೇಶ್ವರನನುರೆ । ಗೆದ್ದುದೋಹರಹರಸುರಾರಾತಿಗಳಸಂಗ್ರಾಮ ॥ ಅದ್ರಿಧರನಕಟಾಕ್ಷವೇನನು । ಕದ್ದುದ
ಕಟಕಟೆನುತಘೋಳಿಡು । ತಿರ್ದುದಮರಮುನೀಶ್ವರರಸಂದೋಹವಭ್ರದಲಿ ॥ ಮರಳೆನವಜ್ರವಕೊಳ್ಳದಮರೇ । ಶ್ವರನುಮನ
ದಲಿನಾಚಿವಿಹ್ವಲ । ಕರಣನಾಗುತ್ತಿರಲುಸ್ವೈವೆರಗಾಗಿಸಮರದಲಿ ॥ ಮರುಳುಗೊಳುತಿರೆಕಂಡುದೈತ್ಯೇ । ಶ್ವರನುನುಡಿದನುನಾಚ
ಲೇಕೆಲೆ । ಧುರದವೀರನೆದೈವದಿಚ್ಛೆಯಲಿಹುದುಜಯವೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಹಿಡಿಯಲವ್ರೊವಜ್ರವನುಕ್ರಂನನು । ಕಡಿದುಬಿಸುಡುವುದೇನು
ಧುರದಲಿ । ಮಿಡುಕನಿನಗುಂಟಾಪಡಿದಿರಾಗೇಕೆಲಜ್ಜಿಸುನೆ ॥ ಜಡತೆಯನುಬಿಡುದೈವದಿಚ್ಛೆಯ । ಲೊಡರಿಸುವುದೀಜಯಪರಾ
ಜಯ । ಮತರುನೋಕ್ಷ್ಮೈಶ್ವರ್ಯವಿದರಲಿನಿಯತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಬರಲಿಶಿರಿಯೇಮೇಣಾಬಡತನ । ಬರಲಿಜಯವಪಜಯಗಳದರಲಿ ।
ಮರುಳೆಮನಗುಂದುವರೆಮಾಯೆನೆಬಲ್ಲವರುಧಿಟಕೆ ॥ ಅರಿದಭುಜದಲಿನೋಡುನಿಂನನು । ಬೆರಸುನಂನನುಕಾಯವಿದುಸು । ಸ್ಥಿರ
ವೆಧಿಟಕಲ್ಪಾಂತಪರಿಯಂತೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ೮ ॥ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳ್ಳದೆದೈವಾ । ಧೀನವೆಂದರಿನೀನುಚಿತ್ತ । ಜ್ಞಾನಿಬೇಡೆಲೆವೀರಪರ
ಮೇಶ್ವರನಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ತಾನುನೀನೀಜಗಗಳೀಶಿ । ಖಾನುಗಳುಶಂಕರಸರೋರುಹ । ಸೂನುಮುಖ್ಯವಸಖ್ಯವಾಗುತ್ತಳಿವು
ತಿಹುದೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಆಡಿಸುವನೀಜಗವಬಿಚ್ಛೆಯ । ಮಾಡುವನುಕೃತಕರ್ಮಫಲವನು । ಝಾಡಿಸುವನಲಸಿದಡೆಕಂನಯಕಾಲಶಕ್ತಿ
ಯಲಿ ॥ ನೋಡದಜ್ಞಾನಿಗಳುಜಯವನು । ಜೋಡಿಸುವೆವಪಜಯವಪರರಿಗೆ । ಮಾತುವೆವುತಾವೆನುತಹಂಕರಿಸುವರದೇಕೆಂದ ॥
ಅದಡಾಗಲದೈವದಿಷ್ಟವ । ನಾವರಿಸುವುದುಸಮಗೆಪರುಷವಿ । ಷಾದವೇಕೆನೆಕೇಳುತಸುರಾಧಿಪನವಚನವನು ॥ ಆದರಿಸುತಮ
ರೇಂದ್ರನೆದ್ದನು । ಹೋದವಜ್ರವಕೊಂಡುನಗುತವಿ । ಷಾದವನುತಗ್ಗಿನುಡಿದನುದೈತ್ಯಪತಿಯೊಡನೆ ॥ ೧೧ ॥ ಬುದ್ಧಿಯ
ಹುದೋವೀರದಾನವ । ಸಿದ್ಧನಾದೈವಿಷ್ಣುಮಾಯಾ । ಬದ್ಧನಲ್ಲಾಜೀವಜಾತವಿದೀವಿವೇಕವಿದು ॥ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಾರಿಂಗೆಭಕ್ತಿ ।
ಶ್ರದ್ಧೆಶಾಂತಿತಿತಿಕ್ಷೆಸಂಬಿವು । ಯುದ್ಧದಲಿನೀಂಣಾವದೇವಂಗಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಎತ್ತಲೀತಾಮಸದಜನ್ಮವಿ । ಚಿತ್ತಲೀ
ಹರಿಭಕ್ತಿಸಮರವಿ । ದೆತ್ತಲೀಸಮಬುದ್ಧಿಯತ್ತಲುಸರ್ವಭೂತದಲಿ ॥ ಉತ್ತಮನೆನಿಂನಂತೆಸತ್ಕೃತ । ಕೃತ್ಯರಾರಕಟಕಟವಿಸಾ
ರಿದೆ । ಮೃತ್ಯುವನುಮತ್ತೇನುಧನ್ಯರದೇವನೀನೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಅವನಚ್ಯುತಭಕ್ತನಾತನೆ । ದೇವಪತಿಯಾತನೆಧಿಟಕೇರಾ । ಜೀ
ವಸಂಭವನಾತನೇಶಂಕರನುಭಾವಿಸಲು ॥ ಈವಿವಿಧದೇವತೆಗಳೀತೀ । ರ್ಥಾವಳಿಗಳೀಸಕಲಮಾತಂ । ಗಾವುದೈದುರ್ಲಭಕೃತಾ
ರ್ಥಂಗೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥ ೧೪ ॥ ತೃಣಕಿಕೊಂಬರುವಿಷ್ಣುಪದವನು । ತ್ರಿಣಯನವಿರಿಂಚಾದಿಪದವನು । ಗುಣಮಯನನುಧ್ರು
ವವನೆತ್ಯಾಯಾಸಲಭ್ಯವನು ॥ ಗಣಿಸುವರೆಪೀಯೂಷರಸದಲಿ । ಕುಣಿವವರುಕೂಪವನುನಾರಾ । ಯಣಪರಾಯಣರಾಪ್ತಕಾ
ಮರುಧನ್ಯತಮರೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಎಂಪುತಂವೊಳಗೆಂದುಧುರದಲಿ । ನಿಂದುಸಂಭಾವಿಸುತಧರ್ಮವ । ನಿಂದ್ರವೃತ್ರಾಸುರರು
ಕೊಂಡರುಮತ್ತೆಕೈದುವನು ॥ ಸಂದವರಮುನಿನಿಕರಭಾಪೆನೆ । ಲಂದುಪರಿಘವನೆಡದಕೈಯಲಿ । ಕೊಂದೆನಿದಕೊಳ್ಳೆನುತಶಿರು
ಹಿಟ್ಟನುಸುರಾಧಿಪನೆ ॥ ೧೬ ॥ ಇಡಲುಸಂಮುಖವಾಗಿನಭದಲಿ । ಕಿಡಿಯಸುಗುಳುತಬರಲುಸುರಪತಿ । ಕಡಿದನಾಪರಿಘವನು
ಮೊಳಗುಪದಾನವೇಶ್ವರನ ॥ ಎಡದಕೈಯನುಕೂಡೆವಜ್ರದ । ಲೊಡನೆಸುರಬಲಮಾರಲೆರಕೆಯ । ಕಡಿದಗಿರಿಯಂತಾದನಮರಾ
ರಾತಿಸಮರದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಕಡಿಯಲಿಂಮುಡಿಸಿತ್ತುಭುಜವನು । ಕಡುಹುನೆರೆಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲದ । ಮೃಡನಪ್ರೊಲುಕಂಗಳಲಿಕಿಡಿ

ಗೆಪರುತ್ತೆಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ನಡದನಿಂದ್ರನಸಮ್ಮುಖಕೆಕಾ । ಲ್ವಡದಸುರಗಿರಿಯಂತೆವಜ್ರವ । ತೊಡುತೊಡೆಲವೋಧೀರನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಸುರವೈರಿ ॥ ೧೮ ॥ ಒಂದುತುಟಿಯನುಧರೆಗೆಚಾಚಿದ । ನೊಂದನಾಕಾಶಕ್ಕೆನೆಗಹಿದ । ನಿಂದ್ರರಿಪುದಾಡೆಗಳಧಟ್ಟುರಿಸೂಸಲಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಬಂದನಭಿಮುಖನಾಗಿದಿಗ್ಗಜ । ನಿಂದನಾವೆಯೊಲಾಯ್ತುಧರಣಿಪು । ರಂದರಾರಿಯಪಾದಘಾತಿಯನೊಲವುತೆಡಬಲಕೆ ॥ ೧೯ ॥ ಕಂಗಳುರಿಯನುಕೆದರಲರಿಪು । ಪುಂಗವನುಹರಿತಂದನಿರ್ಜರ । ಪುಂಗಪನನಾಗಜಪನಾವಜ್ರವನುಬಲಸಹಿತ ॥ ನುಂಗಿದನುನಿಮಿಷದಲಿಹೊಟ್ಟೆಯ । ಸಂಗರಕೆಹೋಗೆನುತನೃಪಕುಲ । ಪುಂಗವನೆಕೇಳ್ ಮಹಾದೈತ್ಯೇಂದ್ರನುಬ್ಬಟೆಯ ॥ ೨೦ ॥ ಪೋದನೋಬಲವೈರಿದೈತ್ಯವ । ಹೋದರಾಶನರಾಗಿನಿರ್ಭಯ । ರಾದರೋದಾನವರುತ್ರಿದಿವವನಾಯುಕತ್ವದಲಿ ॥ ತೀದುದೋತ್ರಿದಶರುಸಹಿತಕವ । ಲೋದರನಮಂತ್ರಕ್ಕೆವರ್ಮವ । ನೀದುದೋಸಂಗ್ರಾಮಹಾಯೆನುತಿರ್ದುದಖಿಳಜನ ॥ ೨೧ ॥ ಒಡನೆಪೊಕ್ಕಮರೇಂದ್ರನಸುರನ । ದಡಿಗದೇಹದಕುಹರದಲಿತಡ ॥ ತಡವಿಕಜ್ಜಳರಾಪಿಗಳಭಿತ್ತಿಯಲಿಬಾಗಿಲನು ॥ ಕಡಿದುವಜ್ರದಲಾನೆಸಹಿತಪ । ಗಡೆಯನಲ್ಲಿಂದಿರದೆದಿವಿಜರು । ಗುಡಿಯಕಟ್ಟಲುಘರ್ಜಿಸುತಹೊರವಂಟನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೨೨ ॥ ಸಾವರೇಹರಿಚರಣಶರಣರು । ಭೂವರನೆನಾರಾಯಣಾಖ್ಯಸ । ಮಾವೃತಾಮಳಕವಚರಕ್ಷಿತನಾಗಿಬಲವೈರಿ ॥ ಜೀವಿಸಿದನಾವೃತ್ತನುದರದ । ಪಾವಕನಮುಖದಿಂದನುಂಗಿದ । ನೋವನರಿಯದೆಪುರವಹೊರವಡುವಂತೆಹೊರವಂಟ ॥ ೨೩ ॥ ಮತ್ತೆಸುರರುಘೆಯನಲುಕಡುಗನ । ಉತ್ತವಜ್ರಾಯುಧಕೆನೇಮದ । ನಿತ್ತನಾಬಲವೈರಿಸುಂಗುಪಶತ್ರುವಿನಕೊರಳ ॥ ಕತ್ತರಿಸುಹೋಗೆಂದುಕಳುಹಲು । ಸುತ್ತಿಕೊರಳನುಕಡಿದುಕೆಡಹಿದು । ದುತ್ತಮನೆಹಂನೆರಡುತಿಂಗಳ್ಗೆ ಗಾಮಹಾಭಟನ ॥ ೨೪ ॥ ಬಿದ್ದುದೋತಲೆಭಟನಸುರಬಲ । ಗೆದ್ದುದೋಸಂಗರವನಹಿತರು । ಕದ್ದರೋಪಾತಾಳಲೋಕಂಗಳನುದೆಶೆಗಳನು ॥ ಇದ್ದರೋದೇವಿಯರುಜಯಸಿರಿ । ಬದ್ಧಳೋಭಾವರರೆಭಲರೆನು । ತಿರ್ದುದಾಗಂಧರ್ವವಿದ್ಯಾಧರಜನಸ್ತೋಮ ॥ ೨೫ ॥ ಮೊಳಗಿದವುದುಂದುಭಿಮೃದಂಗಾ । ವಳಿಗಳೋರಂತಪ್ರದಲಿಮಂ । ಗಳಮಹೋತ್ಸವಗೀತನೃತ್ಯಜಯಧ್ವನಿಗಳೊಡನೆ ॥ ಇಳಿದವವನಿಗೆಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗ । ಳಲಘುವೃತ್ತವಧಾಂತಬಿರುದಾ । ವಳಿಗಳನುಸುರಸೂತಮಾಗಧನಂದಿಜನಹೊಗಳೆ ॥ ೨೬ ॥ ಭೂತಳಾಧೀಶ್ವರನೆಕೇಳಾ । ಕೌತುಕವನಾವೃತ್ತನಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಹೊರವಂಟೊಡಲನಿನಮಂಡಲವನಲವೃತ್ತ ॥ ಭೂತಳವನಂಬರವನಾದಿಗು । ಜಾತವನುಬೆಳಗುತ್ತಸುಜನ । ವ್ರಾತವಿಪ್ರಸಿಸೈದಿತೀಪುನರ್ಭವದಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೨೭ ॥ ಅವುದೋದುರ್ಲಭದಯಾನಿಧಿ । ದೇವನಾರಾಯಣನಕಾರು । ಣ್ಯಾವಲೋಕನವೃಕ್ಷಭಕ್ತರಿಗಿಹಪರಂಗಳಲಿ ॥ ಭೂವರನೆಸಂಗ್ರಾಮಮುಖದಲಿ । ದೇವರಿಪುಸಹಿತ್ಯೈದಿದನುನಿಜ । ಭಾವದಲಿನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ... ... ॥ ೨೮ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೨೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವೃತ್ರಹತ್ಯಾಪಾತಕವನಾ । ವೃತ್ರರಿಪುಪರಿಹರಿಸಿಪುಣ್ಯಚ । ರಿತ್ರನೆನಿಸಿದನಾಮುಕುಂದ ಧ್ಯಾನಪೂಜೆಯಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಸುರನಳಿಯಲು । ದಿವಕೆನಿರ್ಭಯವಾಯ್ತುಪರವೋ । ತ್ಸವದಲೋಲಾಡುತ್ತಜನಹೊಗಳ್ದುದುಸುರಪತಿಯ ॥ ಭುವನಮಂಗಳವಾಯ್ತುಸುರಮುನಿ । ನಿವಹವಾಯೆನುತಿರ್ದುದಾವಾ । ಸವನುಳಿಯದುದಳ್ಳಖಿಳಲೋಕಕ್ಕಾಯ್ತುಸುಖವೆಂದ ॥ ೧ ॥ ದೇವಪತಿಕೊರಗಾಗಿಬಳ್ಳಿಕಾ । ದೇವಋಷಿಪಿತೃನಿಕರವಾರಾ । ಜೀವಭವಭವಮುಖ್ಯರೈದಿದರಾಲಯಂಗಳಿಗೆ ॥ ಭೂವರನೆಕೇಳೆನಲುಬಿಂನಹ । ದೇವಪತಿಯಲದೇನುದುಷ್ಕೃತ । ಪಾವನಕೆಕಾರಣವನಾಜ್ಞಾಪಿಸುವುದೆನಗೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಎಂದಡವಧರಿಸರಸವೃತ್ತನ । ಕೊಂದುಕೊಡುವುದೆನುತ್ತಸುರಮುನಿ । ವೃಂದವಭ್ಯರ್ಥಿಸಿದಡಮರಾಧಿಪನನವರೊಡನೆ ॥ ಎಂದನಿಂದ್ರನುವಿಶ್ವರೂಪನ । ಕೊಂದಪಾತಕನಾಲ್ವರಾಶ್ರಯ । ದಿಂದಹಿಂಗಿತುಪುಣ್ಯವಿಂನದನಾಡಬೇಡೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಮಿಸುಕುವವನಾನಲ್ಲಮುಂನಿನ । ಘಸಣಿಯದುಹಿಂಗಿದುವೆಪುಣ್ಯದ । ದೆಶೆಯಲಾಮತ್ತಿಂದುಕೊಂಬವರಾರುಪಾತಕವ ॥ ಉಸುರಬೇಡೆನಲೆಂದರಂದಾ । ಋಷಿಗಳಾಸುರಪತಿಗೆಮರುಹುವೆ । ಮುಸುಡನೇತಕೆಹೇಳುವೆವುಪಾತಕವಿಘಾತಕವ ॥ ೪ ॥ ಯಾತಕಳಲುವೆತೀರ್ಥಪಾದ । ಜ್ಞಾತ್ಯವಲ್ಲಾವೃತ್ತವಧೆಗೆಪು । ನೀತನನುಮಾಡುವೆವುನಿಂನನುಯಜಿಸಿಮುರಹರನ ॥ ಅತರಿಸಬೇಡಿದಕೆಪಾತಕ । ಗೀತಕಕೆನಿಂನಿಂನುಮುರಹರ । ನಾತಗಳುನಾವಾರಿಗಂಜುವೆವೆಂದರಾದ್ವಿಜರು ॥ ೫ ॥ ಮಾತೃವಧೆಪಿತೃವಧೆಸುಪಾಪ್ತ । ಭ್ರಾತೃವಧೆಗುರುವಧೆಸಖಿಪ್ರಿಯ । ಭೂತಳಾಮರವಧೆವಧೂಗೋವಧೆಗಳೆಂಬಿವಕೆ ॥ ಖ್ಯಾತನಿಷ್ಕೃತಿಯಾವನೊಬ್ಬ

ನೆ । ಧೌತಮಂಗಳನಾಮಕೀರ್ತನೆ । ವಾತನಿರಲಘನಿಕರವೇಗುವುದೆಂದರಾದ್ವಿಜರು ॥೬॥ ಹಲವುವೆಮಾತುಗಳೀಕೆಗೋದ್ವಿಜ
ಕುಲಸಹಿತಸಚರಾಚರವನಿದ । ಕೊಲಲಭೋಜ್ಯವನುಣಲಿಪಾವನರಚ್ಯುತಾಶ್ರಿತರು ॥ ಕೊಲುವುದದರಿಂದಖಿಳಭುವನ । ಪ್ರಳ
ಯಕಾರ್ಯವಸೆಂದುಋಷಿಗಳು । ತಿಳುಹಿದರುಶತಮುಖಗೆಧರ್ಮರಹಸ್ಯಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥೭॥ ಆದಡಾಗಲೆನುತ್ತಭಟನನು । ಕಾದಿ
ಕೊಂದನುತತ್ವವಿದ್ಯಾ । ಪಾದಿತಾನಂದಾನುಭವಹರಿವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರನು ॥ ಮೇದಿನಿಗೆತಲೆಬೀಳಲಾಕ್ಷಣ । ಕಾದಳೊಬ್ಬಳುವನಿತೆಕೇ
ಳಿಲೆ । ಮೇದಿನೀಪತಿಬಂದಳಾಸುರಪತಿಯಸಂಮುಖಕೆ ॥೮॥ ಎಲವೊನಿಲುನಿಲ್ಲೆಂದೆನುತಬಳಿ । ಸಲಲುಕಂಡನುಮಾಪಿಕೆದರಿದ
ತಲೆಯನರೆಗೂದಲಿನನಡುಗುವಮೈಯ್ಯಹೊಲಸಿನಲಿ ॥ ಹೊಲಸುನಾರಲುಬಟ್ಟೆಕಂಗಳ । ಲಿಳ್ಳದಹುಬ್ಬಿನಹೊರಡುಬೇನಿನ । ಹೊ
ಲತಿಹೋಗದಿರೆನುತಬರೆದೂರದಲಿಬಲವೈರಿ ॥೯॥ ಏನಿದೆತ್ತಣಮಾರಿಬಂದುದೊ । ದಾನವನವಧೆಯನುತಕಾಸ್ಯದ । ಸೂನು
ಕಂಗಟ್ಟೋಡಿದನುಕಾತರಿಸಿದೆಶೆದೆಶೆಗೆ ॥ ಈನಿಖಿಳಲೋಕವನುತೊಳಲಿದ । ನಾನಲಾರದೆಹೋದನಂದಾ । ಮಾನಸಾಖ್ಯಸ
ರೋವರಕೆಮುರಿಮುರಿದುನೋಡುತ್ತ ॥೧೦॥ ಬೀಳನುತಹತ್ಯೆಯನುಜರದಾ । ಲೋಲಮತಿಮನೆಮಾಡಿಕಮಲದ । ನಾಳ
ದೊಳಗಡಗಿದನುಲಕ್ಷ್ಮೀವಾಸವೆಂದರಿದು ॥ ಪಾಲಿಸಿದಳಿಂದ್ರನನುಲಕ್ಷ್ಮಿಕೆ । ರಾಳಮುಟ್ಟದಪ್ರೋಲುಕಳಿಗನು । ಕಾಲವನುಬಳಿ
ಕಲ್ಲಿಸಾವಿರವರುಷಪರಿಯಂತ ॥೧೧॥ ಅರಸಿಕಾಣದೆಸುರರಸುರಪತಿ । ಯಿರವನೆಲ್ಲಾದೆಶೆಗಳಲಿವಿಗೆ । ಮರುಗುತಿರ್ದರು
ಯಾಗಭಾಗವನೊತ್ತುಹುತವಹನು ॥ ಅರಸಿಕಾಣರುಹವಿಯನುಂಣದೆ । ನೆರೆನಿರಾಹಾರದಲಿತಪವನು । ಚರಿಸುವಂತಿರ್ದನು
ಸುರಾಧಿಪನಬುಜನಾಳದಲಿ ॥೧೨॥ ಹೊದ್ದಲಂಮದೆಹೊರಗೆನೆರೆಕಾ । ದಿರ್ದದಾದ್ವಿಜಹತ್ಯನೆತ್ತರಿ । ನೊದ್ದೆಶೀರೆಯನುಟ್ಟು
ನಡುಗುತಕುತ್ಸಿತಾಂಗದಲಿ ॥ ಕದ್ದುಕಮಲದನಾಳದಲಿಮುನಿ । ಹೃದ್ಯಚರಣನೆಗತಿಯೆನುತಕು । ಳ್ಳಿರ್ದನಿಂದ್ರನುಜರೆಯಲಾ
ದ್ವಿಜಹತ್ಯೆಯುಪಟಳಕೆ ॥೧೩॥ ಅತ್ತಲಂನೆಗನೆಹುಷನೆಂಬನ್ನೃ । ಸ್ತೋತ್ರವನುಸುರರಾಜಪದವನು । ಹೊತ್ತುನಡಸುವೆನೆಂ
ದುಯೋಗತಪಃಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ಹತ್ತಿದನುನಾಕವನುದುರಿತವ । ನುತ್ತರಿಸಿಮದಮುಖನುಸುರಪನ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯಿಂದಬಿದ್ದ
ನುಮತ್ತೆಭೂತಳಕೆ ॥೧೪॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳುಮದಲಿಂ । ನಾರಕೆಡಿಸದುಮಾಡಿಗರ್ವವಿ । ಕಾರವನುಮದದಿಂದನಹುಷನುಸ
ರ್ಪಯೋನಿಯುಳಿ ॥ ಪ್ರಾರಬುಧವಶದಿಂದಬಿದ್ದನು । ಭೂರಿತೇಜದಗಸ್ತ್ಯನಿಂದವಿ । ಕಾರಿಗಳುನರರಿಂತುಕೆಡುವರುಗರ್ವಿಸಿದ
ರೆಂದ ॥೧೫॥ ವರುಷಸಾವಿರಸಂದುದೆಂನಗ । ನೆರೆನಿರಾಶ್ರಯವಾಗಲಮರರು । ಹರಿದರಬುಜಾಸನನೆಗೆಬಿಂನಹಮಾಡಿದರುಹ
ದನ ॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನರಿದುಮಾನಸ । ಸರಸಿಗೈತಂದಮರಪತಿಯನು । ಕರೆದನಾದ್ವಿಜಹತ್ಯೆಕೆಲದಲಿನಿಂದುಕೈಮುಗಿಯೆ ॥೧೬॥
ಬಾಮಗನೆಬಾತಳೆಬಾಸು । ತ್ರಾಮಬಾಸುರಪತಿಯೆಬಾಸು । ಕ್ಷಾಮಕಾಯನೆಬಾಮಹಾತ್ಮನೆಬಾಹರಿಯೆಬಾರ ॥ ಶ್ರೀಮಹಿಳೆ
ರಕ್ಷಿತನೆಬಾಬಾ । ಕ್ಷೇಮವನುಮಾಡುವೆನುಬಾಬಿಡು । ಭೂಮಿಸುರಹತ್ಯಾಭಯವನೆನುತಿರ್ದನಬುಜಭವ ॥೧೭॥ ಆರುಕರವ
ಪರ್ವಯ್ಯಪಾಪಿಯ । ನಾರುಸಲಹುವರಿಂನುಧಿಬದ್ಧೆ । ತ್ಯಾರಿಯೋಶಂಕರನೋಮೇಣಾಸರೋಜಸಂಭವನೊ ॥ ಪ್ರೇರಿಸಿದಋ
ಷಿವರರೊಯೆನುತಾ । ಭೀರನಡುಗುತನಡುಗುತ್ತೊಯ್ಯನೆ । ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳುಮೈದೋರಿದನುಕಮಲಜಗೆ ॥೧೮॥ ಅಂಜ
ಬೇಡೆಲೆಮಗನೆಕರವವ । ಕಂಜನಾಭನಮಗನುಪ್ರೊರಮಡು । ಪಂಜರವಲಾಪರಮಪುರುಷನಭಕ್ತಿಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ಕುಂಜರಾರಿಯ
ನಕಟನಾಯಿಗ । ಳಂಜಿಸುವವೇಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯವಿ । ದೆಂಜಲಿಸದೇಳೆನಲುಹೊರವಂಟನುಸರೋವರವ ॥೧೯॥ ಯಜಿಸಿದನುಬಳಿಕ
ಶ್ವಮೇಧದ । ಲಜಸುರಾರ್ಚಿತಚಾರುಚರಣಾಂ । ಬುಜನನಾದ್ವಿಜಹತ್ಯೆಯನುಕೆಡೆಯೊದೆಯನುತ್ತವೆನು ॥ ದ್ವಿಜರುಪಾವನಕೀ
ರ್ತಿಯನುಸಲೆ । ವಿಜಯವಾಯ್ತಮರಾಧಿಪತಿಗಾ । ನ್ನಜಿನವದುಹಿಂಗಿತ್ತುಮಂಗಳವಾಯ್ತುಮೂಜಗಕೆ ॥೨೦॥ ಅತ್ತಲಬುಜಾ
ಸನನುಗಮನವ । ಚಿತ್ತವಿಸಿದನುಬಂದುಹೊಕ್ಕನು । ವೃತ್ರರಿಪುನಿಜಪುರವನುಂನತವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥ ಉತ್ತಮದ್ವಿಜರವರಿಗಾ
ಶ್ರಮ । ದತ್ತಲಾದುದುಗಮನನವರಿದೇ । ನುತ್ತಮಶ್ಲೋಕಾಶ್ರಿತಾಶ್ರಿತರಿಂಗೆಹೇಳೆಂದ ॥೨೧॥ ಒರಲೆನಾನೆಲೆಭೂಪವೃತ್ರಾ ।
ಸುರನವಧೋರ್ಜಿತದಿವಿಜವಿಜಯವ । ನೊರೆದೆನಾಪುಣ್ಯಾತ್ಮವೃತ್ರಾಸುರನವೋಕ್ಷನನು ॥ ನಿರುತವಿದಕೇಳುವರಿಗಾಯುಃ ।
ಕರಯಶಸ್ಕರವಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿಯ । ನುರುತರಾಮಳಭಕ್ತಿಕರವಭ್ಯುದಯಕರವೆಂದ ॥೨೨॥ ಅವನಿದನೋದುವನುಕೇಳುವ ।
ನಾವನುತ್ತಮಕಾಲದಲಿಸ । ದ್ಭಾವಸಶ್ರದ್ಧಾದಿಗುಣಸಂಪಂನನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ತಾವನವರಮಪಕಲದುಷ್ಕ । ರ್ಮಾವಳಿಯನಪಹರಿಸಿಧ
ರಣೀ । ದೇವನುತನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನೊಲವಿನಲಿ ॥ … … … ॥೨೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ಕ್ಕೆ ೧ ಪದನು ೪೪೫೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಚಿತ್ರಕೇತುವು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಪುತ್ರಶೋಕಾತುರನೆನಿಸಿನೃಪ । ಚಿತ್ರಕೇತುಸಮಸ್ತವಿಷಯಾವಿ । ರಕ್ತನಾದನುಬಳಿಕಪಡ
ದನುಮಹದನುಗ್ರಹವ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಮುನಿನಾಥಸಹಜರ । ಜಿಷ್ಣುಮಸ್ವಾಭಾವಿಕದದು । ವೃತ್ರತ್ವತ್ರಾಸುರಗದೆಂತ್ರೋಹರಿಪದಾಬ್ಜ ದಲಿ । ಭಕ್ತಿಸಂಭವಿಸಿತ್ತು ನಿರ್ಮಲ । ಸತ್ವಗುಣಜಾತರಿಗೆದುರ್ಲಭ । ವೃತ್ತಮಗೆಪೂರ್ವದಲಿಮಾಡಿದಪುಣ್ಯವೇನೆಂದ ॥೧॥ ಧರೆಯಧೂಳಿಗಳಿಂಗೆಮಿಗಿಲೀ । ಚರವಚರನೆಂದೆಂಬಜೀವ್ರೋ । ತ್ಕರಗಳದರೊಳಗೆತ್ತಲಾನೊಬ್ಬಂಗೆಲೇಸೆನಿಸಿ ॥ ದೊರಕುವದುಮತಿಕೆಲಬರದರೊಳು । ಪರಮನೋಕ್ಷೇಚ್ಛೆಗಳಹರುಸಾ । ವಿರಮುಮುಕ್ಷುಗಳೊಳಗೆಕೆಲಬರುಮುಕ್ತರಹರೆಂದ ॥೨॥ ಮತ್ತೆ ಮುಕ್ತರಕೋಟಿಗಳನನು । ರಕ್ತನಾರಾಯಣಪರಾಯಣ । ನತ್ಯಧಿಕದುರ್ಲಭನಲಾಶಾಂತಾಖಿಳೇಂದ್ರಿಯನು ॥ ವೃತ್ತನಾಡಿದನಾರೊಳಾರುಮ । ಹತ್ತಮನೆಪಾಪಿಷ್ಠನತಿದು । ವೃತ್ತನೆತ್ತಲುಹರಿಭಕುತಿತಾನೆತ್ತಲಕಟೆಂದ ॥೩॥ ವೀರಶಿರಿತ್ತಲೆದೂಗಿಸಿತುಜಂ । ಭಾರಿಮುಖ್ಯರನಾತ್ಮತತ್ವವಿ । ಚಾರಮತಿಮೆಚ್ಚಿಸಿತುಸನಕಾದಿಗಳನಾಹರಿಯ ॥ ಚಾರುಪದಯುಗಭಕ್ತಿಸೆಳೆದುದು । ನಾರದಾದ್ಯರಮುನವನಸುರನ । ಭೂರಿಭಾಗ್ಯವದೇನೆನಲುನಗುತೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೪॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆಸಂಶಯಾಕ್ರಾ । ವಾಸವಹುದೆಲೆ ಭೂಪಕೇಳತಿ । ಹಾಸವನುದುಸ್ತರಮಹಾಘಧ್ವಾಂತನಾಶನವ ॥ ವ್ಯಾಸನಾರದದೇವಲಾಖ್ಯಮು । ನೀಶರಲಿಕೇಳಿದೆನುಸಂಶಯ । ದೋಷಹರವೆನಲೊರವನವಧರಿಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೫॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಯಾದನೊಬ್ಬನು । ಶೂರಶೇನಂಗಳಿಗೆಜಂಗಮ । ಪಾರಿಜಾದತವೋಲುನಿಖಿಳಾಭೀಷ್ಟದಾನದಲಿ ॥ ಭೂರಿಗುಣನಿಧಿಪೂರ್ಣಕೀರ್ತಿಯ । ದಾರತೇಜೋವನಧಿಯೆನಿಸುವ । ಪಾರಮೈಶ್ವರ್ಯದವಿಭವದಲಿರಂಜಿಸಿದನವನಿಯಲಿ ॥೬॥ ಚಿತ್ತದಿಳೆಕಾಮಿತಪದಾರ್ಥವ । ನಿತ್ತುದಣಿಯಳುಜೀವಜಾತಕೆ । ಹೆತ್ತತಂದೆಯವೋಲುಹಿತಕರವಾಗಿನೃಪನಿರಲು ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗನೆವರಕ್ಕೃತದ್ಯುತಿ । ಮತ್ತೆನೃಪತಿಗೆಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯ । ಮತ್ತಕಾಸಿನಿಯರುಶರೀರಾರ್ಧೆಯರುರಂಜಿಸಿತು ॥೭॥ ಮಕ್ಕಳಿನಿಬರೊಳಿಲ್ಲದವನಿಪ । ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಸಾರಹೃದಯವ । ಹೊಕ್ಕುದಂತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖೋಪಭೋಗವನು ॥ ಒಕ್ಕನದನೆಲ್ಲವನುಚಿಂತೆಗೆ । ಶಿಕ್ಕಿದುದುಮನಮುಖಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದೆ । ನಿಕ್ಕಿರಳುಬೇಳಾಗುತಿರ್ದನುಭೂಪನಡಿಗಡಿಗೆ ॥೮॥ ಹಸಿದವನಹದಗೊಳಲುಬಲ್ಲರೆ । ಶಶಿವದನೆಯರುಮೇಣುಭೂಷಣ । ವಸನವನಮಾಲಾನುಲೇಪನಚಂದನಾದಿಗಳು ॥ ಅಸಮಸಂತಾನವನುಬಯಸುವ । ವಸುಮತೀಪತಿಗುಳಿದವಿಷಯ । ಪ್ರಸರದಲಿಸುಖವಾಗದಾಯಿತುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೯॥ ಚಿಂತಿಸುತನೃಪನಿರ್ದನಂದಾ । ಸಂತತಿಯನನವರತತತ್ವವ । ಚಿಂತಿಸುವಬುಧರಂತೆಬಾಹ್ಯಾರ್ಥವನು ಭಾವಿಸದೆ ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದದುಃಖಜಲಧಿಯ । ಲಿಂತುಮುಳುಗಿರಲೊಂದುದಿನವರಿ । ದಂತರಿಕ್ಷವನಿಳಿದನಂಗಿರಮುನಿನಿಜೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥೧೦॥ ದೂರದಲಿಮುನಿಪತಿಯಬರವನು । ದಾಳಮತಿಕಾಣುತ್ತನಿಜಪರಿ । ವಾರಸಹಿತ್ತಿದಿರೆದ್ದುಸಾಷ್ಟಾಂಗಸ್ವಾಗತೋಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಭೂರಮಣನಾಸನವನಿತ್ತು ಪ । ಚಾರವನುನೆರೆಮಾಡಿಹರುಷದ । ಭಾರದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಮುನಿಪತಿಯಚರಣದಲಿ ॥ ಎತ್ತಿದನುಮುನಿನೃಪನಮಕುಟದ । ಮಸ್ತಕವಹಿಡಿದೇಳುಕುಳ್ಳಿರು । ಹತ್ತಿರೆಲೆಭೂಪಾಲಚೂಡಾಮಣಿಯೆನಿಸೆನೃಪದ ॥ ಸ್ವಸ್ತಿಯೈಸುಖವೈಸುತಾಪ್ತಕ । ಳತ್ರಪರಿಜನಬಂಧುಜನಸ । ದ್ಭೃತ್ಯಜನಗಣಕೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡನುಮಹೀಪತಿಯ ॥೧೨॥ ಹಿತನೆನಡವೈರಾಜ್ಯದಪ್ರಜೆ । ಗಿತರನಾಜ್ಞೆಯಳೈಸ್ವಧರ್ಮ । ಕ್ಷಿತಿಗೆಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಾನ್ವಿತಸುನೀನೆನಿಸಿ ॥ ಮತಿಗೆವೈಲಗೆಯಿಲ್ಲವೈನಿಜ । ಸುತರುಪಶವರ್ತಿಗಳೆಹೇಳೆನು । ತತುಳಮತಿಯರಿದರಿದುಬೆಸಗೊಂಡನುಮಹೀಪತಿಯ ॥೧೩॥ ಆನನೆದಶಿರಿಮುನಿನಂತಿರ । ದೇನುಹೇಳೈಮಗನೆಚಿತ್ತ । ಜ್ಞಾನಿಹೇಳೆಂನಾಪೆಹೇಳೆನರಸಹೇಳೆನುತ ॥ ಮಾನನಿಧಿಕೇಳಕ್ಕೆವಿಹ್ವಲ । ಮಾನಸನುತಲೆವಾಗಿಮುನಿಕುಲ । ಭಾನುವಿಗೆಬಿಂನಹವಮಾಡಿದನಂತರವ್ಯಥೆಯ ॥೧೪॥ ಎಲ್ಲವೆನಗುಂಟೆಲೆಮಹಾತ್ಮರೆ । ಬಲ್ಲಹನೆನಿಂನಂತ್ರೆನೆರೆಕೃಪೆ । ಯಳ್ಳವರದಾರಾರ್ತದಲಿಸಚರಾಚರಂಗಳಲಿ ॥ ಇಲ್ಲಮಕ್ಕಳುತನಗದೊಂದೆದೆ । ದಲ್ಲಣವಲಾಪಿತೃರುಣಕೆಹರು । ವಿಲ್ಲರಾಜ್ಯಕ್ಕೊಡೆಯರಿಲ್ಲಿಂನೇವೆನಾನೆಂದೆ ॥೧೫॥ ಅರಿಯದಿರ್ದವೆನಲ್ಲನೀನಿದ । ನುರುವತತ್ವಜ್ಞಾನಿನಿನಗಾ । ನೊರವೆನೇನನುಬಲ್ಲೆಸಚರಾಚರಮನೋಗತವ ॥ ದೊರಕಿದುದುತಂನಿಷ್ಟಫಲವಿಂ । ನಿರದೆಬಿದ್ದೆನುಶೋಕದೊಳಗು । ದ್ಧರಿಸುವುದುಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದ ॥೧೬॥ ಧರಣಿಪತಿಯಿಂತೆನೆಲುಕಾಣುತ । ಶಿರವತೂಗಿದನಕಟದುಃಖವ । ಪರಿಹರಿಸಲೆಂದೆಂತುಕೊಡುವೆನುದುಃಖಹೇತುವನು । ಮರೆಳುನೃಪನರಿಯದಿಡೆತಾನದ । ನರಿತಪತ್ಯವಶಿಶುವನೀವೆನೆ । ನಿರುತಬೇಡಿದಡೇನುತಂನೊಳಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೧೭॥ ಉರಿಯಲುರಿನಂದುವುದೆರೋಗವ । ಪರಿಹರಿಸುವುದೆರೋಗಿವಿಷಯೋ । ತ್ಕರಗಳಿಂದೀ

ವಿಷಯೋತ್ಕೃಷ್ಟಕ್ಲೇಶವಡಗುವುದೆ ॥ ಮರುಳನೃಪನೀಕೆಡುವೊಡಲನ । ಶ್ವರಸುಖಕೆನಶ್ವರವನಕಟಾ । ನೆರವಬೇಡುವನೇನಮಾಡಲುಬಹುದುತಾನೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಅನುಭವಿಸಿದವರಲ್ಲದರಿವರೆ । ಮನುಜರೀವಿಷಯಂಗಳಿಂದಹ । ಘನತರಕ್ಲೇಶವನುಕಾಣಲಿಭೂವರಂಗಿದನು ॥ ತನಯರಹಫಲವಿಲ್ಲನೃಪತಿಗೆ । ತನಗೆಕೊಡದಿಹುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂ । ದೆನುತಕೊಟ್ಟನುಪುತ್ರಕಾಮದಪಿಂಡವನುಪಡೆದು ॥ ೧೯ ॥ ಕೊಟ್ಟನಾಮುನಿಭೂಮಿಪಾಲನ । ಪಟ್ಟದರಸಿಗೆಪಿಂಡವನುಮಗ । ಹುಟ್ಟುವನುಸಲೆಹರುಷಶೋಕಪ್ರದನುತಾನೆನಿಸಿ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಪತಿನಿಗ್ನುತನಮುನಿಬೀ । ಳ್ಕೊಟ್ಟುಬ್ರಹ್ಮನಮಗನುಹಾಯ್ದನು । ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಲ್ಲದಂತರ್ಧಾನಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ೨೦ ॥ ಧರಿಸಿದಳುಗರ್ಭವನುಭೂಪನ । ಹಿರಿಯರಸಿಹೃದಯದಲಿತಾಪವ । ಧರಿಸಿದರುಮಿಕ್ಕವರುರಾಣಿಯರಂದುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ಇರಲಿರಲುಸಿತಪಕ್ಷಚಂದ್ರನ । ಪರಿಯಲಾಶಿಶುಬೆಳೆದುದಾಪಂ । ಕರುಹಮುಖಿಸತದಳುಕುಮಾರನನತಿಮನೋಹರನ ॥ ೨೧ ॥ ಚಿತ್ರಕೇತುವಿಗಾಯ್ತುಹರುಷವಿ । ಚಿತ್ರಕೇತುವಿನಂತೆಜನಿಸಲು । ಪುತ್ರನನುಮಿಂದಮಳವಸ್ತ್ರವಿಭೂಷಣವಧರಿಸಿ ॥ ಪುತ್ರನನುನೋಡಿದನುಪುಳಕಿತ । ಗಾತ್ರನಾಗಳೆಹರಸಿಕೊಟ್ಟನು । ಧಾತ್ರಿಯಮರರಿಗುರುಕನಕಮಣಿವಸನಭೂಷಣವ ॥ ೨೨ ॥ ಜೋಯಿಸರಬೆಸಗೊಂಡನಾಯು । ರ್ದಾಯವನುನೋಡಿದರುಲಗ್ನವ । ನಾಯಿತಾಕೇತುದಯಪಂಚಮದಲ್ಲಿರವಿಜನನ ॥ ಜೇಯಚಿತ್ತೃಪೀತನೇಕ । ಲ್ಪಾಯುಸುಖಿಯಹನೆನುತಮಾತಿನ । ಮಾಯೆಯಲಿಮರಳಿದರುಸೂಚಿಸಿಜಾತಕದಫಲವ ॥ ೨೩ ॥ ಕೇಳುಸೌಭದ್ರೇಯಸುತಸುತ । ನೇಳಿಗೆಯನನವರತನೋಡಿವಿ । ಶಾಲಮತಿನೃಪಚಿತ್ರಕೇತುವಿನುತ್ಸವದಮನವ । ಬೀಳಲಿಳೆಗಿಳಿಯಿತ್ತುಮಮತೆಯ । ಕೀಲುಬಲುಹಾತರ್ಭಕನಮೇ । ಲಾಲಿಸನುಮತ್ತೊಂದನರಿಯನುಮಗನಮೋಹದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಬಡವನತಿಸಾಹಸದಲಾರ್ಜಿಸಿ । ಪಡೆದಧನವನುಮೋಹದಲಿಬ । ಚ್ಚಿಸುವನದನೇತ್ರೆಗದುನೋಡುತಸುಖಿಸುವಂದದಲಿ । ಅಡಿಗಡಿಗೆನೆರದೋಲಗವೃತಂ । ನೊಡನೆನಿಂದಿರೆಧಿಗಿಲನೆದ್ದಾ । ಪೊಡವಿಪತಿಶಿಶುಲೀಲೆಯನುನೋಡುಸನುಹರುಷದಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ದಂಪತಿಗಳಾಶಿಶುಹಸಿದಡಾ । ಕಂಪಿಸುವಡುಂಡಾಗಲುಂಬರು । ತಂಪುತಮಗಿದೆನುತ್ತತೆಗೆತೆಗೆದುರದಲಪ್ಪುವರು ॥ ಬೆಂಪುದುರ್ಧರವಾಯ್ತುಸಲಹುವ । ಲಂಪುರನೆಕೊನೆಯೊಯ್ತುನೆತ್ತಿಯ । ಕಂಪನಾಘ್ರಾಣಿಸುವರುರೆಚುಂಬಿಸುವರಾನನವ ॥ ಆಕೃತಗ್ಯುತಿಸತಿಯಮೇಲತಿ । ರೇಕವಾದುದುಮೋಹನೃಪತಿಗ । ನೇಕರಾಣೀವಾಸವಿರ್ದುದುಹಿಡಿದುಮತ್ಸರವ ॥ ವ್ಯಾಕುಲೆಯರೊಂದಾಗಿನುಡಿದರು । ಶೋಕಸಂತಪ್ತೆಯರುತಂಮೊಳ । ಗೇಕಮತಿಯನುಮಾಡಿತಮಗಂದಾದಪರಿಭವವ ॥ ೨೬ ॥ ಕಂಡಿತಾನೀವೆಲ್ಲಮುನಿಪತಿ । ಪಿಂಡವನುತ್ತೊಡೆಲದನುನೃಪತಿಯ । ನಂಡಲದುತಮಗೊಬ್ಬರಿಂಗೆಯುಕೊಡದೆಗರ್ವದಲಿ ॥ ಉಂಡಳೊಬ್ಬಳೆಮಗನಪಡೆದಳು । ಲಂಡೆನಾವೇನುಳಿದರೆಲ್ಲರು । ಹೆಂಡಿರರರಲ್ಲಾನೃಪತಿಗೆಂದಳಲಿನರಾಮತ್ಸರಿಸಿ ॥ ೨೮ ॥ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದದುಃಖವೊಂದೆರ । ಡಕ್ರನಲಿಮಗನಾಗಲಾಕೆಯ । ತಕ್ಕೆಯಲಿನೃಪನಿಹುದುಮೂರುಸಪತ್ನಿಗರ್ವದಲಿ ॥ ಲೆಕ್ಕಿಸಳವಜ್ಞೆಯಲಿನಮ್ಮನು । ನಕ್ಕುಹಲವನುಹೇಳಿಫಲವೇ । ನಿಕ್ಕಿದನುಸೆರೆಗಳಲಿನಂಮನೆನುತ್ತಹಲುಬಿದರು ॥ ೨೯ ॥ ಪುತ್ರವಂತೆಯಮಾನೆಯಸಲುಗೆಯ । ತೊತ್ತಿಯರಸುಖವುಂಟೆತೊತ್ತಿರು । ಕೃತ್ಯದವಸಾನದಲಿಪಡೆದರಲಾಮಹಾಸುಖವ ॥ ಮತ್ತೆಬಹುಮಾತೇಕೆತೊತ್ತಿರ । ತೊತ್ತಿರೆಂದತತ್ತಬಾರದು । ಮೃತ್ಯುತಮಗೇಕೆನುತಮರುಗಿಪರೆಂದುಮರುಕೊಳಿಸಿ ॥ ೩೦ ॥ ಭ್ರಷ್ಟಮತಿಗಳುವೈರತಾಪಾ । ವಿಷ್ಟೆಯರುಮರುಗುತ್ತಮಿಗೆಕಂ । ಗೆಟ್ಟುನೋಡದೆಪಾಪಕರ್ಮವಿದೆಂಬುದನುಧಿಟಕೆ ॥ ಕೊಟ್ಟರಾಶಿಶುವಿಂಗೆವಿಷವನು । ಮುಟ್ಟಿದಂಗೈಬೇಯಲೆಂದಾ । ದುಷ್ಟೆಯರುದುರ್ಭಗೆಯರತಿದಾರುಣಚರಿತ್ರೆಯರು ॥ ೩೧ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡುದುಜೀವಗರಳದ । ಘೋಳಸೋಂಕಲುತನುವಕೊಟ್ಟಿಲ । ಬಾಲಕನುಕಡುನಿದ್ದೆಗೈದನುತಾಯಿಮೋಹದಲಿ ॥ ಏಳನೇತಕ್ಕಿಂನುಭಯಕೂಲ । ಪಾಲಕನುಕಡುಹಸಿದನೆಂದಾ । ಬಾಲೆಬೆಸಸಿದಳಂದುದಾಸಿಗೆಮಗನತಾಯೆನುತ ॥ ೩೨ ॥ ತರಳೆಹೋದಳುನೋಡಿಕಂಡಳು । ಮರುಳಿದಾಲಿಯಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ । ಕೊರಗಿದಧರದಕಂದಿದಾನನಕಾಂತಿಗಳಬಲಿದ ॥ ಕೊರಳಕೊಂಕಿನಶಿಶುವನಾಕ್ಷಣ । ಮರಿಯೊಳಗೆನಿಂದಂತೆಬಿದ್ದಳು । ಧರೆಗೆಶಿಶುವನುಹಿಡಿದುಕೊಂಡೊರಲುತ್ತಬಸವಳಿದು ॥ ೩೩ ॥ ಏನಿದೆತ್ತಣಮಾರಿಯನುತಾ । ಮಾನಿನಿಯಹುಯ್ಯಲನುಕೇಳುತ । ಸೂನುವಿಂಗೇನಾಯ್ತೊಕೆಟ್ಟೆನೆನುತ್ತಕಳವಳಿಸಿ ॥ ತಾನೆಹರಿತಂದಬಲೆಕಂಡಳು । ಮಾನನಿಧಿನಿರ್ಜೀವನಾಗಿರ । ಲಾನಿತಂಬಿನಿಬಿದ್ದಳೊರಲುತಧರೆಗೆಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಅಡವಿಯಲಿಲತೆಕಾಳುಗಿಚ್ಚಿನ । ನಡುವೆಸಿಕ್ಕಿದವೋಲುಮಾನಿನಿ । ಮಡಿದಶಿಶುವನುನೋಡಿಶೋಕಾಗ್ನಿಯಲಿತನುಬೆಂದು ॥ ಪೊಡವಿಯಲಿಹೊರಳಿದಳುಕರತಳ । ಮೊಡೆಯಲುರವನುಹೊಯ್ದುಕೊಳುತವೆ । ಸಡಿಲಿದುಡೆಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳಲಬಲೆಮೈಮರೆದು ॥ ೩೫ ॥ ಒರಲುವಬಲೆಯಧನಿಯನಂತಃ । ಪುರದಜನಕೇಳುತ್ತಿದೇನೋ । ಧರೆಯಲಿಲ್ಲದಪೂರ್ವವಾಯ್ತೆಂದಿರದೆಹರಿತಂದು ॥ ಬೆರಸಿದರುಶೋಕಕ್ಕೆಶೋಕವ । ನೆರವನೀವವೊಲಾಕೃತಘ್ನೆಯ । ರೊರಲುತ್ತೈತಂದೊಡನೆಕೆಡೆದರುಬರಿದೆಹಳವಿಸುತ ॥ ೩೬ ॥ ಹರಿದರೋಲಗದವನಿಪಾಲನ । ಚರಣದಲಿಮೈಮಿಕ್ಕಿದೂತರು । ಹೊರಳುತಿರಲೇನಾಯ್ತುಹೇಳಿಯನಕ್ಕೆಸುರಪದವ ॥ ತರುಣನೈದಿದನೆನಲುಕೇಳು । ತ್ತರಿಹೊಡದಸುರತರು

ವಿನಂತಾ । ಧರಣಿಪತಿಮೇದಿನಿಗೆಬಿದ್ದನುಬಿಗಿದುಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ವಾಲಗದಜನಸಹಿತಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲನೆಡಹುತಬೀಳುತಳಲು । ತ್ತಾಲಯಕೆನಡೆತಂದುಕಂಡನುಮಡಿದಬಾಲಕನ ॥ ಕಾಲಕೆಳಗಡೆಗೆಡಗುಬಹಳ । ಜ್ವಾಲೆಯೊಳುಬಿದ್ದಂತೆಹೊರಳ್ವದ । ನೇಳಗೆಯುಸುತಶೋಕಸಂತಾಪದಲಿತನುಮುಳುಗಿ ॥ ೩೮ ॥ ವಾರುಧಿಯತೂಬುಚ್ಚಿದಂತಾ । ಪಾರಪರಿಜನದೇಶಜನಪರಿ । ವಾರಜನವಾಬಾಲವನಿತಾವೃದ್ಧಜನಸಹಿತ ॥ ಮೇರೆದಪ್ಪಿದುದರಮನೆಯಲಡ । ನಾರುಸಂತೈಸುವರುಕೇಳುವ । ರಾರೆದನುಘನಶೋಕದೇಕಾರ್ಣವದಲೊರಲಾಯ್ತು ॥ ೩೯ ॥ ಇರಲುಭೂಪನದುಃಖವನುತ । ತ್ಪರಿಜನದಪುರಜನದತಾಪವ । ನರಪಿರಾಣಿತಮುಂದೆಮಲಗಿದ್ದರ್ಭಕನುಹೆಣನ ॥ ತರಳೆತಕ್ಕೈಸುತ್ತಧರೆಯಲಿ । ಹೊರಳುತೊಡರುತಹಳವಿಸಿದಳ । ಬ್ಬರದಸುತಶೋಕಗಲಿನುರ್ಬ್ಬೆಯಾಗಿಮನಮರುಗಿ ॥ ೪೦ ॥ ಇಂತುಕಡುಶೋಕದಲಿಭೂಪನ । ಕಾಂತೆಬಾಯುರಳುತ್ತಮೃತಕೋ । ಪಾಂತಗಲಿಪಾಯೆನುತಹಂಮೈಸುತ್ತವಸವಳಿಯೆ ॥ ಕೊಂತವೆದೆಯನುಕೊಂಡವೊಲುಭೂ । ಕಾಂತನಾಪರಿವಾರಪುರಜನ । ಸಂತತಿಗಳೋಲಾಡುತಿರ್ದುದುಶೋಕಜಲಧಿಯಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಇರಲುಬಾಡಿದಸಸಿಗೆಹೆಮ್ಮಳೆ । ಗರೆದವೊಲಸುಹೋದವರಹೊರ । ಗಿರದೆಸ್ಮೃತಸಂಜೀವನಿಯಬರವಿನವೋಭ್ರದಲಿ ॥ ಸುರವರಾರಾಧಿತರುಗಗನೇ । ಚರರುಹೊಗಳಲುರಾಯಕೇಳಾಂ । ಗಿರಸನಾರದರಿಳಿದರಾಲಿಸುತಾಕ್ಷಣದಲಿಳೆಗೆ ॥ ೪೨ ॥ ಪೊಡವಿಪಾಲನಪುತ್ರಶೋಕದ । ನಡುಗಡಲದಾಂಟಿಸಲುಬಹಸಂ । ಗಡದನಾವೆಗಳಂತೆನಾರಾಯಣಪರಾಯಣರು ॥ ಇಡಿದತನುಕಾಂತಿಯಲಿರವಿಕರ । ಕುಡಿತೆಗೊಳಲುಮಹಾನುಭಾವರು । ತಡೆಯದೈತಂದರುನೃಪಾಲನರಾಜಮಂದಿರಕೆ ॥ ೪೩ ॥ ಬಂದುಹೊಕ್ಕನುನೃಪನಶೋಕದ । ಮಂದಿರವನಿಕ್ಕೆಲದಲೊರಲುವ । ಮಂದಿಗಭಯವಕೊಡುತಕರೆತಳಕಮಲವನುನೆಗಹಿ ॥ ಬಂದುಚರಣದಲೆರಗುವವರನು । ನಿಂದುಹರಸುತರಪ್ರೈಸಲಿನಲ । ವಿಂದನೆರೆನಿತ್ಯಾಕುಮನುಗೋಪೀನಾಥಯೆಂದೆನುತ ॥ … … … … … ॥ ೪೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೯೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಚಿತ್ರಕೇತುಮಹಾಮುನೀಶ್ವರ । ರಿತ್ತಮಂತ್ರಾನುಗ್ರಹವಭಜಿ । ಸುತ್ತಕಂಡನನಂತನಂಘ್ರಿ
ಸರೋಜವಿಷ್ಟರವ ॥ … … … …

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾಚಿತ್ರಕೇತುವಿ । ನರಮನೆಯಹೊಕ್ಕಂತೆಕಂಡರು । ವರಮುನಿಗಳಾಹೆಣನಬಳಿಯಲಿಹೆಣನವೋಲಿರ್ದ ॥ ಧರಣಿಪತಿಯನುರಾಣಿಯನುತ । ತ್ಪರಿಜನವಪುರಜನವಘನಸಾ । ಗರದವೋಲೊರಲುತ್ತಹೊರಳುತ್ತಿರಲುಬಳಿಸಿನಲಿ ॥ ಪಳಿದೇನೈಭೂಪಮಾಯಾ । ಜಾಲದಲಿಮತಿಸಿಲುಕಿಬರಿದೇ । ಬೀಳುಗೊಂಡೈಧೀರವೀರರಿಗಳಲುವುದುಪಥವೆ ॥ ಬಾಲಕನುತಾನಾರುನೀನಾ । ರಾಲಿಸದೆಸಂಸಾರಧರ್ಮವ । ನೋಲಗಿಸುವೈಹೆಣನನೆನುತೆಚ್ಚರಿಸಿದರುನೃಪನ ॥ ೨ ॥ ಆರುನೀವೆಲೆತಂದೆಗಳಿರದ । ಯಾರಸಾಂಬುಧಿಗಳಿರಪರಹಿತ । ಕಾರಿಗಳಿರೇತಕ್ಕೆಬಂದಿರಿಪಾತಕಿಯಹೊರೆಗೆ ॥ ಆರನಾಥಂಗಿಂಸುಗತಿಸಂ । ಸಾರಧರ್ಮವೆನಿಪ್ಪುದೇನೆನು । ತ್ತೋರೆಗಂಣಿಲಿನೋಡಿಕಂಡನುವರಮುನೀಶ್ವರರ ॥ ೩ ॥ ಕಂಗಳನುತೆರೆದೊಯ್ಯನೆದ್ದರಿ । ಭಂಗನಾಮುನಿವರರಚರಣಯು । ಗಂಗಳಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಹೊರಳುತ್ತಶ್ರುಪೂರದಲಿ ॥ ಕಂಗೆಡುತ್ತಿರಲೀಕ್ಷಿಸುತನೃಪ । ಪುಂಗವಂಗಿದನೆಂದನೇಳೆನು । ತಾಂಗಿರಸನಾಶೋಕಸಾಗರಜನನಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಅಂದುನಿಂನರಮನೆಗೆಬಂದೀ । ಕಂದನನುಕೊಟ್ಟಾತತಾನೆಲೆ । ತಂದೆಸಂತಾನಾರ್ಥಿಯಾದುದರಾಗ್ರಹವಕಂಡು ॥ ಬಂದುದದುನೀನನುಭವಿಸೆಹೊ । ಲ್ಲೆಂದುನಾತಿನಲೆಂದಡಹುದೈ । ತಂದೆತಾಯಿಗಳಂಗೆಮಕ್ಕಳುಮಾಳ್ಪಸುಖವೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಆರಿಗಾರೈಸುಖವಮಾಳ್ಪರ । ದಾರಿಗಾರೈಯಳಲಿಗರುಸಂ । ಸಾರವೀಶ್ವರತಂತ್ರವಲ್ಲೈತಂದೆಭಾವಿಸಲು ॥ ಆರಿಗಾರಾತ್ಮಜರುತಂದೆಯ । ದಾರಿಗಾರೈಜೀವಲೋಕವಿ । ಚಾರವಿಲ್ಲದೆಕೆಡುವನೀನಾರೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ಬಂದೆನಾನೀತತ್ವವಿದ್ಯೆಯ । ನಂದೆಯುಪದೇಶಿಸಲುನಿನಗೀ । ದಂದುಗಡಲಭಿಲಾಷೆಯಾಗಿರ್ದುದನುಕಾಣುತ್ತ ॥ ತಂದೆಕೊಡುವೆನುಹರುಷಶೋಕವ । ನೆಂದುಹೇಳೆನೆಮರದುಮತ್ತದ । ನಿಂದುಶೋಕಿಸುವೈಯನಲುಮಗುಳೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೬ ॥ ಮರದೆನಾನೈಯಾರುನೀನಂ । ಗಿರನೊವೃಷಭನೊನಾರದನೊಆ । ಸುರಿಯೊಕಪಿಲನೊಭೃಗುವೊಸನಕನೊಮೇಣ್ಸನಂದನನೊ ॥ ಪರಶುರಾಮನೊದೇವಲನೊಶ್ರುತಿ । ಶಿರನೊತ್ರಿತನೊವಶಿಷ್ಠಅಷಂತ । ಮರಕನೋದೂರ್ವಾಸವ್ಯಾಸನೊಶುಕನೊನೀನೆಂದ ॥ ೭ ॥ ರಾಯಮುನಿರೋಮಶನೊಮಾರ್ಕಂ । ಡೇಯನೋಗೌತಮನೊದತ್ತಾ । ತ್ರೇಯನೊಆರುಣಿಯೊಚವನನೊಮೇಣ್ಪತಂಜಲಿನೊ ॥ ಅಯಶೋನಿಧಿಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನೊ । ಆಯತಿಶ್ರುತದೇವನೊಮೈ । ತ್ರೇಯನೋಕೌಶಲನೊಗಾಲವನೊತ್ರಿತಧ್ವಜನೊ ॥

ಜಾತಕರ್ಣನೊಪಂಚಶಿರನೋ | ಖ್ಯಾತಮುನಿವರರಿವರುಮೊದಲಾ | ದಾತಗಳುಸಂಚರಿಸುತಿಹರೀಲೋಕಹಿತವಾಗಿ || ಅತಗ
ಳೊಳಾರ್ಯೈಯ್ಯನಿಂಮಡಿ | ಯಿತನಾರುಮಹಾತ್ಮಕಂಗಳು | ಸೋತವೀಪ್ರಿಸಲೆನುತಚರಣದಲೆರಗಿದನುಭೂಪ || ೧೦ || ಎತ್ತಿದ
ನುನಸುನಗುತಭೂಪನ | ಮಸ್ತಕವನಾಯಾಂಗಿರಸನುಸು | ರೋತ್ತಮಾರ್ಚಿತಚರಣನೀತನುನಾರದಪ್ರತಿಪ || ಪುತ್ರಶೋಕಾ
ಗ್ನಿಯಲಿನೀಬೇ | ವುತ್ತಿರಲುತಚ್ಛಾಂತಿಕರವಹ | ತತ್ವವಿದ್ಯೆಯನೀಯ್ಯಲೆಂದೈತಂದೆವಾವೆಂದ ||೧೧|| ಹರಿಬವಾರದುತಂದೆ
ಹರಿಪದ | ಶರಣಜನದಾಯಾಸನೋಡು | ತ್ತಿರಬಹುದೆಹರಿಭಕ್ತರಾದವರರಿತುಪೇಕ್ಷೆಸುಲಿ || ಪರಿಭವಕೆನೆಲೆಯಾಗಬೇಡೆಲೆ |
ಪರಮಭಾಗ್ಯಾಧಿಕನೆನೀನಿದ | ಕರುಹನಲ್ಲಿಂದರಿದುತಿಳುಹಲುಬಂದೆವಾವೆಂದ || ೧೨ || ಆರುಶಿಶುವಿಗೆನೀನುಶಿಶುವಿನ | ಗಾರು
ಬರಿದೆವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ | ಘೋರಸಹಸಂಸಾರಮಾಯಾದುಃಖದೊಳುಮುಳುಗಿ || ವೀರಕೇಳೈತಿಳಿದುನೋಡೆಲೆ | ರೀರಪ್ರೋತಾತ್ಮ
ನೊನಿಜಾತ್ಮಜ | ನಾರುಹೇಳೀಯುರಡರೊಳಗೆನಿಜಾತ್ಮಜನೆಯೆಂದ || ೧೩ || | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||
ವೀರಕಾಣುತ್ತೇತಕಳುವೆ | ಶರೀರವಾತ್ಮಜನಾದದಾತ್ಮನ | ನಾರುಕಂಡವರಾತ್ಮನಾತ್ಮಜನೆಂಬಡಿದಿರಿನಲಿ || ಆರುಕಾಣದವಸ್ತು
ಕಾಣದ | ಡಾರಳುವರಡಕೆರಡರಲಿಮಮ | ಕಾರಮುಂನವೆಯಿಲ್ಲಶೋಕವಿದೇಕೆನಿನಗೆಂದ || ೧೪ || ಹಳೆಯನುಳಿದುಹೊಸದು
ದಾತನು | ಬಳಸುವಂತಿರೆಜೀರ್ಣದೇಹವ | ನುಳಿದುಜೀವನುಧರಿಸುವನುಮತ್ತೊಂದುದೇಹವನು || ಅಳಿದದೊಡಲಳುವಿಲ್ಲದಾ
ತುಮ | ನಳಿಯಲರಿವನೆಬರಿದೆಮಾಯೆಗೆ | ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟಳುತ್ತಲಿಹುದೀಮೂಢಜನವೆಂದ || ೧೫ || ಹೇಳದಳುವೀಪರಿಯಲೀ
ಗೃಹ | ಲಲನೆಪಶುಧನಕೋಶರಾಜ್ಯ | ಮಳಸುಹೃಜ್ಜನಬಂಧುಜನಪರಿವಾರಭೃತ್ಯಜನ || ಸಲೆವಿನಶ್ವರವಖಿಳವಿಷಯಾ | ನಳಿ
ಯಿದೆಂತೆಂಪಳಿಯದಾತ್ಮನ | ನೆಲೆಯನರಿದುವಿಶೋಕನಾಗೆಲೆತಂದೆನೀನೆಂದ || ೧೬ || ಶೋಕಮೋಹಭಯಾಪಹಂಗಳ | ಲೇಕೆ
ಮಮಕರಿಸುವೆವ್ಯಥಾಸ್ವ | ಪ್ನಾಕೃತಿಯುವೋಲಳಿದುಹೋಹಶರೀರಸುಖಗಳಲಿ || ಶೋಕಿಸಿದಡೈತಹನೆಧಿಪಪರ | ಲೋಕಕೈದಿ
ದಮಗನುಮನದವಿ | ವೇಕವಾಯೆಗೆಮಾರುವೋದುದೆಮಗನೆನಿನಗೆಂದ || ೧೭ || ಅದುನಿಮಿತ್ತಧ್ಯವಪ್ರದುಃಖ | ಪ್ರದವಿದಾ
ತ್ಮಂಗಿದರಸಂಸಾ | ರದಲಿನಾನಾಯೋನಿಜನನಕ್ಲೇಶಸಂತಾಪ || ಉದಿಸುವುದುತಿಳಿವಂನೆಗಾತ್ಮನ | ಪದವನದರಿಂದರಿತುಶೋ
ಕಾ | ಸ್ಪದವೆನಿಪವಿಷಯದಲಿಬಿಡುಮೋಹವನುನೀನೆಂದ || ೧೮ || ಘೋರಸಂಸಾರವಿದುತರೋರ್ಪ್ರದು | ಭೂರಿಮಮಕಾರದಲಿ
ಮಮತೆಯ | ತೂರಿದರೆಬಳಿಕಿಲ್ಲನಿರಹಂಮಮನುತಾನಾಗಿ || ತೋರಬಲ್ಲುದೆಸುಪತಿಮೂರ್ಛೆಯ | ಲಾರುಕಂಡರಹಂಮಮತೆ
ಗಳು | ಜಾರಿರಲುಮುಕ್ತಂಗೆದುಃಖವದಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ || ೧೯ || ತೆಂನಲಿದ್ದಂನಗವೆತಂನರ | ನಂನ್ಯರಿಗೆಕೊಡಲಂನ್ಯರದುಮಗು |
ಳನ್ಯರನ್ಯರಿಗೀಯ್ಯಲವರದರದುವೆತಾನೆನಿಸಿ || ಹೊಂನುಸುಳಿದಾಡುವವೊಲಾತ್ಮನು | ನಿಂನವನೊತಂನವನೊವೊಡಲು | ಕ್ಷೆಂ
ನೆಗವರಿವರಿಂಗೆಮಮತೆಗೆವಿಷಯನಹನೆಂದ || ೨೦ || ಭೂರಮಣಕೇಳ್ಭೋಜನೆಂಬಮಹೀ | ರಮಣನೊಬ್ಬನುಕನಸಿನ
ಲಿ | ವೈರಿಬಲವಾವರಿಸಿನಿಜಬಲವಾಹನಂಗಳನು || ಸೂರೆಗೊಂಡುಸುಧನವನುರುಭಂ | ಡಾರವನುರಾಜ್ಯವನುತಂನಯ | ನಾರಿ
ಯರನಾಕ್ರಮಿಸಿತಂನನುಕೊಂದುದನುಕಂಡ || ೨೧ || ಕಂಡುಮೈ್ಮನಟನೆಡುಗಿಧರೆಯಲಿ | ದಿಂಡುಗೆಡೆದನುಮಂಚದಿಂದೆಡೆ |
ಗೊಂಡಸಂತಾಪದಲಿಕಳವಳಸುತ್ತಕಂದೆರದು || ಕಂಡನೀಪರಿನೆನಸಿನಂನಯ | ಖಂಡಶಿರಿಯಿದುಕಾಲಚಕ್ರಾ | ಖಂಡಿತವಲಾ
ಯೆನುತಬಿಸುಟನುರಾಜಸಂಪದವ || ೨೨ || ಬಿಟ್ಟುಹೆಂಡಿರುಮಕ್ಕಳನುಗಡಿ | ಗೆಟ್ಟಭಂಡಾರವನುರಾಜ್ಯದ | ಪಟ್ಟದೈಶ್ವರ್ಯವ
ನುಮಾನುಷವೆನಿಪಭೋಗವನು || ನೆಟ್ಟನೀಕನಸಿನವೊಲೆಂದಳ | ವಟ್ಟವೈರಾಗ್ಯದಲಿಸುಡುಸುಡು | ಕಷ್ಟವಿಷಯವನೆನುತ
ಹೊರವಂಟನುನಿಜಾಲಯವ || ೨೩ || ದಂದ್ವವನುಕೆಡೆಯೊದೆದುವಿಷಯದ | ದಂಡುಗವನೀಡಾಡಿಪರಮಾ | ನಂದಪದದಲಿನಿಂದು
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಸುಖಿಯಾಗಿ || ಸಂದನಪುನರ್ಭವಕೆಭೋಜನೃ | ಪೇಂದ್ರನಿದಿರನುಮರೆದುಚಿನುಮಯ | ನೆಂದೆನಿಸಿಕಳೆವರವನು
ಳಿದುನೃಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ೨೪ || ಅರಸನೀನದರಿಂದಮಾಯಾ | ವಿರಚಿತಭ್ರಾಂತಿಯನುನೆರೆಪರಿ | ಹರಿಸಿತನುವಾನೆಂಬಗೃಹಪ
ಶುಪುತ್ರರೆಸೆಗೆಂಬ || ಮರುಳುತನವನುಬಿಟ್ಟುಹರಿಪದ | ಸರಸಿರುಹಮರೆಯೊಕ್ಕುನಿಜಸುಖ | ಭರಿತನಾಗೆಂದವನಿಪತಿಯನುತಿ
ಳುಹಿದಮುನಿಪ || ೨೫ || ಇರಲುನಾರದಮುನಿಪನಾನೃಪ | ವರನೆತತ್ಪರಿವಾರಪುರಜನ | ಪರಿಜನದಶೋಕವನುಕಾಣುತ
ಪರಮಹರುಷದಲಿ || ಕರದನಾಜೀವಾತ್ಮನನುಕಳೆ | ವರವಹಿಡಿನಿಜಮಾತೃಪಿತೃಗಳ | ನಿರದೆಸಂತವಿಶೀಳುನಿಂದಿರೆನುತ್ತನೇಮಿ
ಸಿದ || ೨೬ || ಅರಸಕೇಳೆಂತುಟೆಮಹಾತ್ಮನ | ನಿರುಪಮಾಜ್ಞಾಶಕ್ತಿತನುಜೇ | ತರಿಸುತಸುಪಸರಿಸಿತುಕರಚರಣಂಗಳಾಕ್ಷಣ
ಕೆ || ಅರಳಿದುದುಮುಖಕಮಲನೋಡುವ | ನೆರವಿಬೆರಗಾಗುತ್ತಲಿರೆಕಂ | ದೆರದುಕುಳ್ಳಿರ್ದನುಕುಮಾರನುಕೊಡೆಮೈಮುರಿ
ದು || ೨೭ || ಜಗವ್ರುಘೇಯಂದುದುಮಹಾದ್ಭುತ | ತಗದುದಂತರ್ಮಾನವವೊಗವನು | ನಗಹಿನೋಡುವನಟ್ಟನೋಟದತ್ರೂನ
ವಮಾಳ್ಗಗಳ || ಮಗುವಿನಾಳಾಪವನುಕೇಳ್ಪಲು | ಬಗಿದುಕವಿವಜನಾಘವನುಯೇ | ಗಿಗಳರಸನಿಲಿಸುತ್ತಮಾತಾಡಿಸಿದನಾ
ಶುವ || ೨೮ || ನೋಡುನಿಂನಯತಂದೆಯನುಮಾ | ತಾಡುತಾಯನುಸಂತವಿಸುನೆರೆ | ಬಾಡುತಿದೆಜನನಿವಹನಿಂನಗಲಿಕೆಯ

ಬೇಗೆಯಲಿ ॥ ನಾಡಸಂಪತ್ತೈಶ್ವರ್ಯರಾಜ್ಯವ । ಮಾಡುಬಾಂಧವರಿಂಗೆದುಃಖವ । ಮಾಡದಿರುಸಂತವಿರುನೀನೆನಲೆಂದನಾಮುನಿ
ಪ ॥ ೨೯ ॥ ಆರುಹೇಳ್ವೆಮುನಿಪತಂದೆಯು । ದಾರುತಾಯ್ಧಿಟಬಂಧುಜನವೇಂ । ದಾರಸಂತವಮಾಡುವೆನುತಾನಾರರಾಜ್ಯವಿದು॥
ಆರುತಾನಿವರಿಂಗೆಸಲೆಸಂ । ಸಾರಚಕ್ರದಯೋನಿಶತದಲಿ । ಭೂರಿಕೃತಕರ್ಮದಲಿತಿರುಗುವತಾನದಾರೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ದೇವಮು
ನಿಚಿತ್ತವಿಸುತನಗಿವ । ರಾವಜನ್ಮದತಾಯಿತಂದೆಗ। ಳಾವಜನ್ಮದಬಂಧುಗಳುಬಹುಯೋನಿಶತಗಳಲಿ ॥ ದೈವವಶದಲಿತಿರುಗುವೀ
ಜೀ । ವಾವಳಿಗಳಲಿಮಮಕರಿಸಬಹು । ದಾವನೆಂನವರನ್ಯರೆಂದಲೆಮುನಿಪಹೇಳೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಎಲ್ಲಿತಾನೇಯೀಸುದಿನವಿಹ। ನಲ್ಲಿ
ಹುಮಮತೆಯುವೈಸುದಿನವಹುಂ । ನಿಲ್ಲಬಳಿಕಿಲ್ಲವರಿಗಾತ್ಮನಿಗಾತ್ಮನವರೊಳಗೆ ॥ ಬಲ್ಲಿದನಲಾಕಾಲನೀಜಗ । ವೆಲ್ಲಪನುತಂಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ
ನಿಂ । ದಲ್ಲಿನಿಲಲೀಸನುಸದಾತಿರುಗಿಸುತಲಿಹನೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ನಿತ್ಯನವ್ಯಯನೇಕನಕ್ರಿಯ । ನತ್ಯಧಿಕಸೂಕ್ಷ್ಮನನಿಂದ್ರಿಯ। ವ್ಯತ್ತಿ
ಗವ್ಯನನನ್ಯನಮಳಾನಂದಸನುಮಾತ್ರ ॥ ಹೊತ್ತುತನುಭೂವವನುಭವದಲಿ । ಸತ್ತುಹುಟ್ಟುತಹುಟ್ಟಿಸಾವುತ। ತತ್ವವನುತಿಳಿವಂ
ನೆಗಾತ್ಮನುತೊಳಲುತಿಹನೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಎಲ್ಲತಾನೇತಿಳಿದಡನ್ಯರೆ । ಯಿಲ್ಲಪ್ರಿಯಹಿತಬಾಂಧವರುತನ । ಗಿಲ್ಲಪಿತೃಮಾತೃಗಳುಸಹ
ಜಸಖಿಪ್ರಿಯಾತ್ಮಜರು ॥ ಎಲ್ಲಮಾಯೋಪಾಧಿಭೇದವಿ। ದಲ್ಲದಾಳಿದಂಶಂಗಳೇನೊ । ಇಲ್ಲಕೆನಸಿನವಿಕೃತಿಗಳವೊಲೆಂದನಾಜೀವ॥
ಧನ್ಯನಾದೆನುಮುನಿಪವರಮುಖ್ಯ । ಮಾನ್ಯವನೆನಿಂಮಡಿಯಚರಣದ । ಸಂನಿಧಿಯದರೊಳನದಭಾಗ್ಯವಿದಾಯಿತಲಾತನಗೆ ॥ ಉಂ
ನತೋಂನತಗತಿಗೆತಾನುಪ । ಸಂನನಾದೆನುಬೀಳುಕೊಡುವುದು । ತಂನನೆನುತ್ತೈದಿದನುಜೀವಾತುಮನುನಿಜಗತಿಗೆ ॥ ೩೫ ॥
ಎನಲುಜೀವನನುಡಿಗೆಜನಪತಿ । ಜನನಿಪರಿಜನಪೌರಜನತನ । ತನಗೆವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿಮರೆದರುಬಹಳಶೋಕವನು ॥ ಇನಿತುಬು
ದ್ಧಿವಿವೇಕಶಿಶುವಿಗೆ । ಜನಿಸಿತೇಮುಗ್ಧಭಾವನಮಗೀ । ಮನದಮಮತಾಭ್ರಾಂತಿಬಿಡದೆಂದುದುಜನಸ್ತೋಮ ॥ ೩೬ ॥ ಬಂದು
ಮುನಿವರರಂಘ್ರಿಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿದರುಜನ । ವೃಂದನಮಗಿಂನೇನುಗತಿಕರುಣಿಸುವುದೀಭವದ ॥ ದಂದುಗವಕ
ಳವಂದವೆಮಗೆಂ । ತೆಂದುಬಿಂನಹಮಾಡಲವರನು । ಮಂದಹಾಸದಲೆತ್ತಿಸಂತವಿಸಿದರುಪರಿಜನವ ॥ ೩೬ ॥ ನೆನವುತಿಹುದೆಲ್ಲವರು
ಕರುಣಾ । ವನಧಿಯನುನೀವೆನುತಬಳಿಕಾ । ವನಿತೆಯರಿಗೆಮಹಾಘನಿಷ್ಕೃತಿಯು ॥ ಮುನಿಗಳುಪದೇಶಿಶಿದರಂದಾ । ಜನಪನನು
ಕರದೇಳುಪುತ್ರನ । ತನುವಸಂಸ್ಕರಿಸೀಗಳಂತಿರೆವಿಂದುಬಹುದೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಎದ್ದನಾಸುತಶೋಕಸಾಗರ । ಕರ್ದಮದಲೊಡೆ
ಬಿದ್ದಭೂಪತಿ । ಭದ್ರಗಜದಂದದಲಿಪುರಜನಪರಿಜನವುಸಹಿತ ॥ ಕದ್ದುಹೋದವನೊಡಲನಾವಿಧಿ । ವಿದ್ಯಮಾನದಲಾಚರಿಸಿಜನ।
ಹೃದ್ಯಸಂಸ್ಕಾರದಲಿಸೇರಿಸಿದರುಸರಾಗದಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ವಿಂದುಪರಿಜನಸಹಿತವರಕಾ । ಳಿಂದಿಜಲದಲಿದೇವರುಷಿಮುನಿ । ವೃಂದ
ವನುತರ್ಪಿಸಿಮುನೀಶ್ವರರಂಘ್ರಿಕಮಲದಲಿ ॥ ಬಂದುಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುತಂನನು । ತಂದೆಗಳುರುದ್ಧರಿಸಬೇಹುದು । ಮಂದಮತಿ
ಯನೆನುತ್ತಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುಭೂಪ ॥ ೪೦ ॥ ಅರರೆಧನ್ಯನುತಾನಲಾಗೋ। ಚರವೆನಿಂಮಡಿಹಲವುಜನ್ಮಾಂ । ತರದಪರಮೇ
ಶ್ವರನಪೂಜಾಫಲವಿದಲ್ಲಡೆ ॥ ದೊರಕಲರಿವುದೆನಿಂಮಕರುಣವೆ । ಹರಣವೆನಗಿಂನಾವುದರಿದೆಂ । ದರಸನಂಘ್ರಿಗೆತನುವನೀಡಾಡಿದ
ನುಮುನಿವರರ ॥ ೪೧ ॥ ಎತ್ತಿದರುಕೈನೀಡಿಭೂಪನ । ಮಸ್ತಕವನೇಳೇಳುನಿರ್ಮಳ । ಚಿತ್ತನಾದೈಬಾಮಗನೆಬಾತಂದೆಯೆ
ನುತ ॥ ಹತ್ತಿರಕೆಕರದೊಂದುವಿದ್ಯೆಯ । ನಿತ್ತಪೆವುಕೊಳ್ಳೆನುತಕರುಣಾ । ಮೂರ್ತಿಗಳುಕರುಣಿಸಿದರುತ್ತಮಮಂತ್ರವನುಸ್ವ
ಪಗೆ ॥ ೪೨ ॥ ಪೊಡವಡುವೆನೆಲೆವಾಸುದೇವನೆ । ಪೊಡವಡುವೆಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಿನಗಾಂ । ಪೊಡವಡುವೆನನಿರುದ್ಧಸಂಕರುಷಣನೆನಿ
ನಗಾನು ॥ ಪೊಡವಡುವೆವಿಜ್ಞಾನಮೂರ್ತನೆ । ಪೊಡವಡುವೆನಾನಂದಮೂರ್ತಿಯೆ । ಪೊಡವಡುವೆನೆಲೆಯಾತ್ಮರತನೆನಿವೃತ್ತವಿ
ಭ್ರಮನೆ ॥ ೪೩ ॥ ಪೊಡವಡುವೆನಾನಂದದನುಭವ । ದೊಡಲೆದೂರೀಕೃತಷಡೂರ್ಮಿಯೆ । ಪೊಡವಡುವೆನಿಂದ್ರಿಯಗಣೇಶನೆವ
ರಮಹೋತ್ತಮನೆ ॥ ಪೊಡವಡುವೆನಾನಂದಶಕ್ತಿಯೆ । ಪೊಡವಡುವೆನೈಶ್ವರ್ಯಮೂರ್ತಿಯೆ । ಪೊಡವಡುವೆನೆಲೆಪರಮನೋವಾ
ಗ್ವೃತ್ತಿಲಕ್ಷಿತನೆ ॥ ೪೪ ॥ ಪೊಡವಡುವೆನುದ್ಭವಲಯಸ್ಥಿತಿ । ಗೊಡೆಯನೇಮಾಜಗದಕರ್ತೃವೆ । ಪೊಡವಡುವೆನಿಖಿಳಾತ್ಮನೇ
ಪರಬ್ರಹ್ಮವಿಗ್ರಹನೆ ॥ ಪೊಡವಡುವೆನಿಂದ್ರಿಯಗಣಂಗಳ । ಗಡಣಹೊದ್ದದಹೊರೆಯದಾತ್ಮನೆ। ಪೊಡವಡುವೆನಿಂದ್ರಿಯಮನೋ
ಬುದ್ಧಿಗಳಚೇತನನೆ ॥ ... ... ॥ ೪೫ ॥

ಮಂತ್ರ ॥ ಓಂನಮೋಭಗವತೇ ವಾಸುದೇವಾಯ, ಮಹಾಪುರುಷಾಯ, ಮಹಾವಿಭೂತಿಪತಯೇ, ಸಕಲಸಾತ್ವತಪರಿ
ವೃಢನಿಕರ ಕರಕಮಲ ಕುಟ್ಮಲೋಪಲಾಲಿತ ಚರಣಾರವಿಂದಯುಗಳ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ನಮಸ್ತೇನಮಸ್ತೇನಮಸ್ತೆ ॥

ಪದನು ॥ ಇಂತುಭಜಿಸುತಮಂತ್ರವನುಭೂ । ಕಾಂತಮನದಲಿವಾಸುದೇವನ । ನಂತಗುಣಗಣದಿವ್ಯಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ
ಯನುಬಿಡದೆ ॥ ಚಿಂತಿಸುವುದೆಲೆಮಗನೆಮಗನನು । ಚಿಂತಿಸುವಮನದಿಂದಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನೀವನಭೀಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನೆಂದನಾಮು
ನಿಪ ॥ ೪೬ ॥ ಕೆಡುವವಿಷಯಸುಖಕ್ಕೆಮನವನು । ಕೊಡದೆಕೆಡದಾನಂದವಿಗ್ರಹ । ನಡಿಗಳನುನೆನವುತ್ತಲಿರುನಿರಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದೆ
ನುತ ॥ ಪೊಡವಿಪತಿಯನುಸಂತವಿಶಿತಲೆ । ದಡವಿಸುಖಿಯಾಗೆನುತನಾರದ । ನಡರಿದನುಸುರಪಥವನಾಂಗಿರಸಮುನಿಪನುಸಹಿತ ॥

ಪುತ್ರಶೋಕಸಂತಾಪವನದಿ। ಸುತ್ತರಿಷಿಮುನಿವರರ ಕೃಪೆಯಲಿ। ಚಿತ್ರಕೇತು ತದುಕ್ತಮಂತ್ರಂಗಳನು ಜಪಿಸುತ್ತ॥ ಸಪ್ತರಾತ್ರಿಗಳತಿಗವಿಸೆ ಭೂ। ಪೋತ್ತಮನು ಕಂಡನು ಮಹೋರಗ। ಮೂರ್ತಿಯ ಹನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನಂಘ್ರಿಗಳ॥ ॥೪೮॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೩೨ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶಂಕರನವಲ್ಲಭೆಯ ಶಾಪವ। ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಧರಿಸಿ ಪಡೆದನು। ಸಂಕರುಷಣನದಾಸನಾಸುರಜನ್ಮದಲಿ ನಿಜವ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಅರಸ ಕೇಳೀನರಿದು ವಿಶ್ವಂ। ಭರನೊಲಿದ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ತತ್ಪದ। ಶರಣರೊಲವೊದಗೂಡಿದಾತದ್ಭೃತ್ಯಭೃತ್ಯರಿಗೆ॥ ಪರಮಋಷಿಗಳನುಗ್ರಹವನೆರೆ। ಧರಿಸಿ ಭಜಿಸುತ್ತೇಳುದಿನಕಾ। ಧರಣಿಪತಿ ಸಂಕರುಷಣನ ಪದಕಮಲವನು ಕಂಡ॥೧॥ ನೀಲದಿವ್ಯಾಂಬರದ ಚಾರುಮೃ। ಣಾಳಕಾಂತಿಯ ಸುಪ್ರಸನ್ನವಿ। ಶಾಲನಯನದ ದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಯ ಕೋಮಲಾಧರದ॥ ಸ್ಥೂಲರತ್ನಾಂಗದ ಕಿರೀಟದ। ಮೌಳಿರತ್ನಾಳಿಗಳಲೀಪಾ। ತಾಳವಿವರಂಗಳನು ಬೆಳಗುವನಂತನನು ಕಂಡ॥೨॥ ಹಾರಕಂಕಣಕುಂಡಲಂಗಳು। ದಾರತೇಜದ ತೋಳುಗಳಗಂ। ಭೀರನಾಭಿಯ ರತ್ನಕಾಂಚೀವಲಯಭೂಷಣದ॥ ಚಾರುಚರಣಾಂಬುಜದ ಭಕ್ತರ। ಭೂರಿಭಾಗ್ಯದ ನಿಧಿಯನಾ। ಪರಿವಾರಸಿದ್ಧೇಶ್ವರರ ಸಭೆಗಳೆಸೆವುತಿರೆ ಕಂಡ॥೩॥ ಅಸಮಸೌಹಾರ್ದದಲಿ ನಿಜಪದ। ವಿಸರುಹದ ಸೀತಂಗಳನು ಪೂ। ಜಿಸುವುರಗಕನ್ನೆಯರನಾ ನಿಜಭಕ್ತಸಂತತಿಯ॥ ಒಸದು ಕರುಣಾಪಾಂಗದಿಂದೀ। ಕ್ಷಿಸುತ ಸುರವರಮಧ್ಯದಲಿರಂ। ಜಿಸುವ ವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಮೂರ್ತಿಯನು ಕಂಡ॥೪॥ ಪರಮಮಂತ್ರವ ಧರಿಸಿ ವಿದ್ಯಾ। ಧರಪತಿತ್ವವ ಪಡೆದು ಪರಮೇ। ಶ್ವರನೆನಿಪ ಸಂಕರುಷಣನ ಪದಕಮಲವನು ಕಂಡು॥ ಕರಗಿದನು ಕರಮುಕುಳಮುದ್ರಿತ। ಶಿರನೆನಿಸಿ ಜಯಜಯಕೃಪಾಸಾ। ಗರನೆ ಜಯಜಯನುತ್ತೊಡಲನೀಡಾಡಿದನು ಧರಣಿಯಲಿ॥೫॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಜಯಜಯನು। ತ್ತೊಡಲನೀಡಾಡುತ್ತ ಧರಣಿಗೆ। ಕಡಲಿಡುವ ನಯನಾವೃತಾನಂದಾಶ್ರುಪೂರದಲಿ॥ ಅಡಿಗಳನು ನಾದಿದನು ಪುಳಕಂ। ಬಡೆದು ಕೊಬ್ಬಿದ ಕೊರಳ ಶರೆಯಲಿ। ನುಡಿಯಡಗಿ ಮೈಮರೆದು ತನ್ಮಯನಾದನವನೀಶ॥೬॥ ನೋಡಲರಿದಾಯ್ತೊಗುವ ಬಾಷ್ಪದ। ಮೂಡಿಗೆಯ ಕಂಗಳಲಿ ಸಂಸ್ತುತಿ। ಮಾಡಲರಿದಾಯ್ತಾಸ್ಖಲಿತಾಕ್ಷರಲುಪ್ತವಚನದಲಿ॥ ನೀಡಿ ತೋಳ್ಗಳಲಪ್ಪಿ ಪದವನು। ಕೂಡೆ ಕಂಗಳಜಲವನೊರಸುತ। ಚಾಡಿಬಳುಕುತ್ತಿರ್ದನೀಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ಮುಖಾಂಬುಜವ॥೭॥ ನಿಂದು ನೃಪಕುಲತಿಲಕ ಸೊಯ್ಯನೆ। ತಂದೆಯಿದಿರರ್ಭಕನವೋಲಾ। ನಂದಪರವಶನಾಗಿ ತರಹರಿಸುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದು॥ ಕಂಡಣಿಯಕನುನೀಯ ಮೂರ್ತಿಯ। ಯಂದವನು ನೋಡುತ್ತ ಸುರವರ। ವಂದ್ಯನಂಘ್ರಿಯ ಸಂಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡಿದನು ಮನವೊಲಿದು॥೮॥ ಜಯಜಯಾಶೇಷಾಶ್ರಯಾಂಘ್ರಿಯೆ। ಜಯಜಯಾಶ್ರಿತಭವಹರಾಂಘ್ರಿಯೆ। ಜಯ ಸುರಾಸುರಪೂಜಿತನೆ ಸಜ್ಜನಸಭಾಜಿತನೆ॥ ಜಯ ಮನೋಹರದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯೆ। ಜಯಜಯಾಹವಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯೆ। ಜಯತು ಜಯಜಯಜಯ ನಮೋಸ್ತು ನಮೋಸ್ತು ತೇಯೆಂದ॥೯॥ ಸ್ತೋತ್ರದೀಪನವಾರಿಗವರಿಗೆ। ಸ್ತೋತ್ರ ನೀನೆಸೆ ದೇವದೇವನೆ। ಸ್ತೋತ್ರರಾಪರು ನಿನಗೆ ನಿನ್ನಯ ಗುಣಗಣಂಗಳಿಗೆ॥ ಆತುವ ನಿನ್ನೇಧ್ಯನನು ಮಾಳ್ಪರಿ। ಗಾತುಮಪ್ರಸನೀನಪ್ಪಪರ। ಮಾತುಮನೆ ನಿನ್ನಂತೆ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯರದಾರೆಂದ॥೧೦॥ ಜಗದುದಯಸಂಸ್ಥಾನರಕ್ಷಾ। ದಿಗಳು ನಿನ್ನಯ ವಿಭವಮಾತ್ರೀ। ಜಗವ ಸೃಜಿಸುವ ವಿಶ್ವಸೃಕ್ಕುಗಳಂತಭೂತನಲ॥ ಬಗವಡಾವೇವೊಡೆಯರೆಂಜೇ। ಜಗಕೆ ಪೃಥುಗಭಿಮಾನದಲಿ ಮರುಳುಗಳು ನೀವಿರಲೊಡೆಯರುಂಟೇ ಬೇರೆ ಜಗಕೆಂದ॥೧೧॥ ॥ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ॥

ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಿಲ್ಲದ। ನಾದಿಮೂರುತಿ ನೀನೆ ಪರಮಾ। ಣ್ವಾದಿ ಪರಮಮಹತ್ತು ಕಡೆಯಾದೀಜಗತ್ರಯಕೆ॥ ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಾಮಹ। ದಾದಿ ವಿಶ್ವವು ನೀನೆ ತುದಿನೊಡ। ಲಾದವಸ್ತುವೆ ಮಧ್ಯವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದೇನೆಂದ॥೧೨॥ ದಶಗುಣೋತ್ತರವೆನಿಪ ತತ್ವ। ಪ್ರಸರವೇಳೋರಂತೆ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದ ಜಾಂಡಕಟಾಹಕೋಟಿಗಳಾವನುದರದಲಿ॥ ನುಸಿಗಳಂತಿಹವದು ನಿಮಿತ್ತವೆ। ಪೆಸರು ಪಡೆದುದನಂತನೆಂಬೀ। ಹೆಸರು ನಿನ್ನಡಿಯಲ್ಲದಾರಿಂಗಳವಡುವುದೆಂದ॥೧೩॥ ಪರಮಪುರುಷನೆ ನಿನ್ನ ಭಜಿಸದೆ। ಬರಿದೆ ಭಜಿಸುವರಿತರದೈವವ। ನುರುವಿಷಯಕಾಮಿಗಳು ಕೆಡುವೊಡಲಳಿಸುಖಕ್ಕೆಳಸಿ॥ ನೆರೆ ಸಕಾಮದಲಾದರೆಯುದೇ। ವರಭಜನೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ। ಹುರಿದ ಸೊಕ್ಕಿದ ಬೀಜವಂಕುರಿಸುವುದದೆಂತೆಂದ॥೧೪॥ ಅಂದೆ ನಿಜಪದಭಕತರಖಿಳ। ದ್ವಂದ್ವವನು ಗೆಲಿದವರು ನೀನೊಲಿ। ದಿಂದು ಕೃಪೆ ಮಾಡಿಹೆ ಮಹಾಭಾಗವತಧರ್ಮವನು॥ ದಂದುಗಂಬಡುತಿಹುದು ಜಗವದ। ರಂದವನು ತಿಳಿಯದೆ ಮೃಥಾಶ್ರಮ। ದಿಂದ ವಿಷಮಮತಿಪ್ರಚೋದಿತಧರ್ಮವನು ಮಾಡಿ॥೧೫॥ ದೇಹಭಾವವ ಬಿಡದೆ ಭೂತ। ದ್ರೋಹದಲಿ ವಿರಚಿಸಿದ ಧರ್ಮವ। ದೈಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕದಲಾವಶ್ರೇಮಕರವಹುದು॥ ದೇಹಗಳಲೇಕಾತ್ಮತೆಯಲು। ದ್ವಾಹಿಸುವ ನಿನ್ನವರವೊ

ಲಾ। ಬಾಹಿರರುನೆರೆಕೆಳ್ಳಯಲರಿವರೆಭವವನಿದನೆಂದ ॥೧೬॥ ದುರಿತಸಂಕ್ಷಯವಾಯ್ತುದೇವರ। ಚರಣಕಮಲವಕಂಡೆತನ
ಗೀ। ತರಳಮತಿಗೆಂದೆಂಬುದೇನಚ್ಚರಿಯೆಮರದೊಂಮೆ॥ ನಿರುತಪುಲ್ಕಸನಾಗಲಾವನ। ಪರಮಮಂಗಳಪುಣ್ಯನಾಮವ। ನಿರ
ದೆಕೇಳ್ದಡಿಂಭವಾಬ್ಧಿಯಕಳೆವನವನೆಂನ ॥೧೭॥ ಸುಲಭನ್ನೆನಿಂಮಡಿಯದರುಶನ। ಹಲವುಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತದ। ಫಲ
ವದಲ್ಲದೆಮೂಢಮತಿಮಾದೆನನೆಭಾವಿಸಲು ॥ ನಳಿನದೃಶನಿಂನಂಘ್ರಿಕಮಲದ। ಸಲುಗೆವಂತನೆನಿಪ್ಪನಾರದ। ನೊಲವಿನಲಿಸಂಭ
ವಿಸಿತ್ರೆಂದನುಕೈಗಳನುಮುಗಿದು ॥೧೮॥ ಉಸುರುಮಾಗಳುಕಮಲಜಾದಿಗ। ಳುಸುರುವರುನಿಂನೊಡನೆಸುರವರ। ಋಷಿಗ
ಳೆಂತೆಯನೆನಿಂನರಿಯಲಿಂಕರಣವೃತ್ತಿಗಳು ॥ ವಿಷಯನಿಕರವನರಿವವೆರಿಶಿಂ। ರುಷಸಹಸ್ರನೆಸಾಸವೆಯಪೋಲು। ವಸುಧೆತೋಂ
ರ್ಕಲಿದೇಂವನಿಂನೊಂದೆಂಫಣಾಗ್ರದಲಿ ॥೧೯॥ ಅನಿನಗೆತಾಮಾಳ್ಪಬಿಂನಹ। ವೇನುಸರ್ವಾತ್ಮಕನೆಸರ್ವ। ಜ್ಞಾನಮಯವಿಗ್ರ
ಹನೆಸರ್ವಜಗತ್ಪ್ರವರ್ತಕನೆ॥ ಏನುಹಿತವೆನಗೆಂಬುದನುಧಿಟ। ನೀಂನೆಮಾಳ್ಪುದೆನುತ್ತವದದಲಿ। ಮಾನನಿಧಿಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಕೈಗಾ
ವುದೆಂದೆನುತ ॥೨೦॥ ನಿಂದಿರೇಳೆಲೆಮಗನೆನೃಪಕುಲ। ನಂದನನೆಸಂಸಿದ್ಧನಾದೆ। ವಂದ್ಯಚರಣಾಂಗಿರಸನಾರದರಿತ್ತವಿದ್ಯೆಯಲಿ।
ಸಂದೆವಿದ್ಯಾಧರಪದಕೆಮ। ತ್ತಿಂದುತಂನನುಕಂಡೆಯಿಂನಿಂ। ದಂದುಗದಸಂಸಾರಭಯವನುಕಳೆದೆನೀನೆಂದ ॥೨೧॥ ಎಂನೊ
ಳಗೆಸಕಲವನುಸಕಲರ। ಲೆಂನನೆಂನನುಸಕಲದಲಿನೆರೆ। ನಿಂನಲಾನಿಂನುವನುಸಕಲವೆನಿಪ್ಪತಂನಿಂದ ॥ ಭಿಂನವಲ್ಲೆಂದರಿದುಪರ
ಮಸು। ಜ್ಞಾನವನುತಾನಾಗಿಸಂಸಾ। ರಾರ್ನವವನುತ್ತರಿಸಿನಿಜದಲಿನಿಲ್ಲುನೀನೆಂದ ॥೨೨॥ ಅರಿಯದೆಂಮನುತಂಮನಿಜ
ವೆಂ। ದೆರಗಿವಿಷಯಸುಖಕ್ಕೆದುಃಖದ। ತೊರೆಯಲಾಳುತಮುಳುಗುತಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲಿ ॥ ಬರಿದೆಕೆಡುವುದುಜನನಮರ
ಣಾಂತರದಲೆಂನನುತಂಮನಿಜವೆಂ। ದರಿದಡೀಸಂಸಾರಿಗಳುನಿರ್ಭಯರಲಾಯಂದ ॥೨೩॥ ಈಶತನುವನುಬಿಸುಟುದಾಸೀ।
ದಾಸಿನಾದಂತಮಳಸುಖವಾ। ರಾಸಿಯೆನಿಸುವತಂನನರಿಯದೆಸಲೆಸುಖೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಕಾಶಿಸುಪವಿಧಿಗಳ್ಗೆಸೆರಗನು। ಹಾಸಿದುಃ
ಖಂಬಡುವಜಗವಿಂ। ನೇಸುಮಾಯಾಗುಣವಿಮೂಢಪ್ರೊನೃಪಕೇಳೆಂದ ॥೨೪॥ ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಂಗಳಗೆನರ। ಯೋನಿಯ
ಲಿಸಂಭವಿಸುವಂತವಿ। ಯೋನಿಗಳಸಂಭವಸಹಸ್ರಂಗಳಲಿಜನಿಸುವವೆ ॥ ಈನರರುಮತಿಗೆಟ್ಟುವಿಷಯ। ಧ್ಯಾನದಲಿಬಳಿಕಕಟ
ಮರುಗಿದ। ಡೇನಹುದುಸಂಮೂಢರಾಗೆಯತ್ತೊಳಲುತಿಹರೆಂದ ॥೨೫॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತ್ಯಧ್ರುವವೆನಿಸಿದುಃ। ಖದವೆನಿಪವಿಷಯಾ
ಭಿಲಾಷೆಯ। ನೊದೆದುತತ್ವವಿಚಾರದಲಿನಿಜಭಕ್ತಿಯೋಗದಲಿ ॥ ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯಪಡೆದುವಿಜ್ಞಾ। ನದಲಿಸುಸ್ಥಿರನಾಗಿನಿಲ್ಲೆತೆ।
ಸದನುಳನೆಬಳಿಕೆಂನನೈದುವೆಚಿಂತೆಬೇಡೆಂದ ॥೨೬॥ ನಿದ್ರೆಗೈವವನೊಡಲಧರ್ಮವ। ಹೊದ್ದನೆಂದಡೆಕರಣವನುನಿಡು। ನಿದ್ರೆ
ಗೈಸಿನಿಜಾನುಭವದಲಿನಿಂದನರಯೋಗಿ ॥ ಹೊದ್ದಲರಿವನೆಕಾಯಧರ್ಮವ। ನದ್ವಯಾನಂದಾವ್ಯಕ್ತೋಂನತ। ಭದ್ರಪೀಠನೆ.
ಕೇಡನಿತರರಪೋಲುಹೇಳೆಂದ ॥೨೭॥ ಎಚ್ಚರಿತನಿದ್ರೆಯನುನೆನಹಿಂ। ಗೆಚ್ಚರನುನಿದ್ರೆಯನುಬೆರಸಿಯೆ। ಬಿಚ್ಚಿಬೇರೆಂದೆ
ನಿಸಿತನುಭಯಸಾಕ್ಷಿಯೆಂದೆನಿಪ ॥ ಅಚ್ಚರಿಯಪರಿಕಿಸುವಡದುವೆಯು। ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಪದವದ। ನೊಚ್ಚತರಿದನುಭವಿಸು
ತಿಹುದೆಲೆಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥೨೮॥ ಇಂತುನಿಜವನುತಿಳಿದುಮಾಯಾ। ಭ್ರಾಂತಿಯನುನೆರೆಕಳೆದುಶಾಂತ। ಸ್ವಾಂತನಾಗಿನಿಜಾಂ
ಘ್ರಿಕಮಲಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿ ॥ ಸಂತಸುಖದಲಿನಿಲ್ಲೆನುತ್ತೆ। ಕಾಂತಭಕ್ತನನೊಲಿದುಬೀಳ್ಕೊ। ಟ್ಟಂತರಾತ್ಮನುನಿಂದನಂತರ್ಧಾ
ನಸುಸ್ಥಿಯಲಿ ॥೨೯॥ ಅಡವಿಯಲಿಬಿಟ್ಟರ್ಭಕನತಾ। ಯಡಗಿದಂತಾಯ್ತವನಿಪಗೆಜಗ। ದೊಡೆಯನಂತರ್ಧಾನದಲಿನಿಲೆಕಾ
ಣದಾದೆಸೆಗೆ ॥ ಒಡಲನೀಡಾಡಿನುಕೈಮುಗಿ। ದೊಡೆಯನೀನೇಗತಿಯೆನುತಬಳಿ। ಕಡರಿದನುವಿದ್ಯಾಧರೇಂದ್ರವಿಮಾನವನು
ನಲಿದು ॥೩೦॥ ದೇವಲೋಕಂಗಳಲಿಪಾತಾ। ಳಾವಳಿಗಳಲಿಧರೆಯಪುಣ್ಯಾವ। ನಾವಳಿಗಳಲಿಸುರವವಿಭವಪ್ರೋದ್ಯಾನವನಗ
ಳಲಿ ॥ ಭೂವರನುವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀ। ಸೇವಿತನುತಾನಾಗಿಚರಿಸಿದ। ನಾವಿಮಾನಪ್ರವರದಲಿಸಂಪಂನವಿಭವದಲಿ ॥೩೧॥ ವಿದಿ
ತಸಾವಿರಕೋಟಿವರುಷವ। ಬದುಕಿದನುತನುಕರಣಬಲಗುಂ। ದದೆಸಮಗ್ರೈಶ್ವರ್ಯಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಯುತನಾಗಿ ॥ ತ್ರಿದಶವನಿತಾಗೀಂ
ತಹರಿಗುಣ। ದುದಯವನುಕೇಳುತ್ತಹಲವಂ। ಗದಲಿರಮಿಸುತ್ತಿರ್ದನಾಹರಿಭಕ್ತನೊಲವಿನಲಿ ॥೩೨॥ ಭಾನುತೇಜದವಿಷ್ಣು
ವಿತ್ತವಿ। ಮಾನದಲಿಸುರವಂದಿಗೀತಮ। ಹಾನುಭಾವನುಭುವನದಲಿನಲಿದಾಡುತೊಂದುದಿನ ॥ ಮಾನನಿಧಿಗಮಿಸುತ್ತಕಂಪನ।
ನೂನತೇಜೋನಿಧಿಯೆನಿಸುವೀಂ। ಶಾನನನುಸುರಸಿದ್ಧಚಾರಣಸೇವಿತಾಂಘ್ರಿಯನು ॥೩೩॥ ನೆರದಸಭೆಯಲಿದೇವಿಯನುತೊ।
ಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಂಕದಲಿಪರಮೇ। ಶ್ವರನುವಾಮಭುಜಾಗ್ರದಲಿತಕ್ಕೈಸಿಕುಳ್ಳಿರಲು ॥ ಪರಮಶಿವನನುಕಂಡುನಕ್ಕನು। ನಿರು
ತವರಿಯದೆತನ್ಮಹಿತ್ವವ। ನಿರದೆನುಡಿದನುಗರ್ವದಲಿಭೂಪತಿಪರಾಭವಿಸಿ ॥೩೪॥ ಈತಪರಮೇಶ್ವರನುಗಡಸಾ। ಕ್ಷಾತಧರ್ಮಾ
ಧರ್ಮಪದನಿಂ। ನೀತಗಡಲೋಕಕ್ಕೆಸೀಕ್ಷಾಗುರುವಲಾಧಿಟಕೆ ॥ ಈತಪೋನಿಧಿಗಳಸಭಾಗ್ರದ। ಲೇತಕೀಸುವಿಕಾರವೀವಿಪ।
ರೀತಚರಿತವಿದೇತಕೆಂದನುನಿಂದುಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥೩೫॥ ಯಾಕೆಜಡೆಗಳುಭಸ್ಮಧಾರಣ। ವೇಕೆತೀವ್ರತಪಃಪ್ರಭಾವನಿ। ದೇಂ

ಕೆಮತ್ತೀಸಭೆಯೊಳಾಲಿಂಗಿಸಿನಿಜಾಂಗನೆಯ ॥ ಯಾಕಿಹನುಲೌಕಿಕನವೋಲಿವ । ನೇಕಿಯೀಧರಿಸುವನುಸತಿಯನು । ಲೌಕಿಕರು
ಸಹಿತಾರುಮಿಲ್ಲದವಿಜನದೊಳಗೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ನಿರ್ಜನವೆನೋಡುವಡೆಸಭೆಯಿದು । ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದೆತ್ರೊಡೆಯಮೇಲಿಂ । ತಬ್ಬಿನದನೆ
ಯುಧರಿಸಿಕುಳ್ಳಿರಬಹುದೆಯೆನುತಿರಲು ॥ ದುರ್ಜನರನಿಂದೆಯನುಕೊಂಬರೆ । ಸಜ್ಜನರುಕನುಭಾವವನುನೆರೆ । ವರ್ಜಿಸಿದಪರ
ಮಾತ್ಮನಿದ್ದನುಕೇಳದವನಂತೆ ॥ ೩೭ ॥ ನಸುನಗುತಪರಮೇಶ್ವರನುಲೆ । ಕ್ಕಿಸದೆಕುಳ್ಳಿರಲದನುಕೇಳು । ಪ್ತಸಮಸಭೆನಾತಾ
ತವಿದುರ್ದಡಿಕಿವಿಗಳನುಮುಚ್ಚಿ ॥ ಮಸಗಿದಳುಗಿರಿರಾಜಸುತೆಕೆಂ । ಪೆಸವಕಂಗಳಕಾಂತಿಗಳುಝಳ । ಪಿಸಲುನುಡಿದಳುಜರದು
ವಿದ್ಯಾಧರಜನೇಶ್ವರನ ॥ ೩೮ ॥ ಒಡೆಯನೇಜಗಕಿವನುಲೋಕ । ಕ್ಕೊಡೆಯರಹಪರಮೇಷ್ಠಿಮುಖ್ಯರು । ನುಡಿಯಲಂಜುವ
ರಮಮುಲೋಕಾಧೀಶ್ವರನಗತಿಯ ॥ ಜಡನೊಮರುಳನೊಪಾಪನಮದತಲೆ । ಗಡರಿದಮನೋಪಾಪಿನಂಮನ । ನುಡಿವನೇಕೀದು
ಷ್ಟನೆಂದಳುಶೈಲರಾಜಸುತೆ ॥ ೩೯ ॥ ಅರಿಯರೇಭೃಗುನಾರದಾದಿಗ । ಳರಿಯರೇಮನುಮುಖ್ಯರಿವರೇ । ನರಿಯರೇಕಪಿಲನು
ಕುಮಾರನುವರಮುನೀಶ್ವರನು ॥ ಅರಿಯರಿದನಿಂನವರಪರಮೇ । ಶ್ವರನದುಷ್ಟಮರ್ಮವನುನಿಶ್ಚಯ । ಪರಿದನೀಕ್ಷತ್ರಪಶದನಂ
ದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೪೦ ॥ ಯೋಗಿಗಳದಾವನಪದಾಬ್ಜದ । ರಾಗವನುಹೃದಯದಲಿನೆನದನು । ರಾಗದಹಸಾನವನುಕಾ
ಣರುಮಹಿಮೆಯನುಹೊಗಳಿ ॥ ಆಗಮಂಗಳುಸಪದಮಾನಿಜ । ಯೋಗನಿಧಿಗಳುನಿಂದಿಸೀನಿ । ಭಾಗಧೇಯನದೇಕೆಕೆಡುವೆ
ನೊಯಂದಳಾಗಿರಿಜೆ ॥ ೪೧ ॥ ಮಂಗಳಕೆಮಂಗಳವದಾವನ । ಭಂಗಮಂಗಳಚರಿತಗುಣನಾ । ಮಂಗಲತ್ರೈಲೋಕ್ಯದಘಕು
ಲಪಾವನಂಗಳನೆ ॥ ಸಂಗಿಯಲ್ಲಾಶಿವನುಶಿವಶಿವ । ಭಂಗಿಸಿದನೀಪಾಪಿವೈಷ್ಣವ । ರಂಗವೇಕಿವನೇಕೆಯೋಗ್ಯನೆಯೆಂದಳಬು
ಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೪೨ ॥ ಕರಗುವರುವೈಷ್ಣವರದಾವನ । ಚರಿತವನುನೆನನೆನೆದುವೈಷ್ಣವ । ಚರಿತವನುನೆನವುತ್ತಕರಗುವನಾವನಾತ
ನನು ॥ ಜರವನೆಂತ್ರೋಬಹಳದರ್ಪ । ಜ್ವರಗೃಹೀತಂಗೌಷಧವನಾ । ನರವನೀಗಳೆಯನುತಕಿಡಿಖಿಡಿಯಾದಳಂದಗಜೆ ॥ ೪೩ ॥
ದರ್ಪವಿದುಧಿಟಸೇರಲರಿವುದೆ । ಸರ್ಪರಾಜಮಹಾಶಯನನೊಳ । ಗೊಪ್ಪಿಸಿದತನುಮನವನುಳ್ಳಮಹಾತ್ಮವರ್ಗದಲಿ ॥ ತಪ್ಪದಾ
ಸುರಯೋನಿಜನನದ । ದೊಪ್ಪುವುದುನಿನಗದುನಿಮಿತ್ತಲೆ । ತಪ್ಪುಗಾರನೆಬೀಳಧೋಗತಿಗೆಂದಳುರೆಮುನಿದು ॥ ೪೪ ॥ ಮುಂ
ದೆನಿನಗೀಬುದ್ಧಿಸಜ್ಜನ । ವೃಂದದಲಿಸಂಭವಿಸದಿರಲೆಂ । ದಿಂದುಮುಖಿಶಾಪವನುಕೊಟ್ಟಳನುಗ್ರಹವಮಾಡಿ ॥ ಅಂದದನುಕೇಳು
ತ್ತನೃಪಕುಲ । ನಂದನನುಮದವುತುಗಿಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿನಮಿಸಿದನುದಿವ್ಯವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿದು ॥ ೪೫ ॥ ತಾಯೆತಪ್ಪಾ
ಯ್ತಾರುಗೆಲುವರು । ಮಾಯೆಯನುನಿಂಮಡಿಯನುಡಿಯನು । ದಾಯವಲ್ಲಾತಂನಪೂರ್ವಭವಾಂತರಾರ್ಜಿತದ ॥ ಅಯಿತ್ತೆನ
ಗಿದನುಗ್ರಹದತರು । ಮಾಯುಶಾಪವಿದೆನುತಹಿಡಿದನು । ಮಾಯೆಯಿಲ್ಲದೆಶಾಪವನುತಂಮಂಜಲಿಯಲೊಲಿದು ॥ ೪೬ ॥ ಆರು
ಕಾರುಣವವ್ಯಾಜೀವರ । ಘೋರದುಃಖಸುಖಾಪಜಯಜಯ । ಭೂರಿಲಾಭಾಲಾಭಶಾಪಾನುಗ್ರಹಂಗಳಗೆ ॥ ಪ್ರಾರಬುಧಕರ್ಮಾ
ನುಕೂಲ । ಪ್ರೇರಕನುಪರಮಾತ್ಮನಾತನ । ದಾರುಮಾಡುವುದಾವುದೆಂದನುನೃಪತಿವಿನೆಯದಲಿ ॥ ೪೭ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡ
ನುನೃಪಸುರಶ್ರೀ । ಜಾಲಸಹಿತವಿಮಾನದಲಿಶಶಿ । ಮೌಳಿನುಡಿದನುಬಳಿಕತಂನರ್ಧಾಂಗಿಗನುನಯವ ॥ ಬಾಲೆಕಂಡೆಯಲಾಮ
ಹಾತ್ಮರ । ಶೀಲಪನುಬಂದೆಡರಿನಲಿಬೆಂ । ಬೀಳುವರೆಬಾಹಿರರವೋಲೆಲೆಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಎತ್ತಣದುಭವಪವರಿಗಾಪ್ರ
ರು । ಷೋತ್ತಮನದಾಸರಿಗೆಸುಖದುಃ । ಖೋತ್ತರದಸಂಸಾರಧರ್ಮಕ್ಕಂಜುವರೆಧಿಟಕೆ ॥ ಮೃತ್ಯುಜೀವಿತ್ರಯರದರಲಿಸಮ ।
ಚಿತ್ತರಕುತೋಭಯರುಕಾಲನ । ಮಸ್ತಕವನೊದದಾಡುತಿಹರೆಲೆಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೯ ॥ ಶಾಂತನೀತನುದನುಜಹರನೀ ।
ಕಾಂತಭಕ್ತನುತಂನವೋಲಲೆ । ಕಾಂತೆವಿಸ್ಮಯಬೇತನನಿಗೀವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಲಿ ॥ ಸಂತವಿರುನೀನೆನುತಚಿತ್ತ । ಭ್ರಾಂತಿಯನು
ನೆರೆಕಳೆದುತಿಳುಹಿದ । ನಂತರಾಂತಕನಖಿಳಪರಿಜನಪಾರಿಷದಜನವ ॥ ೫೦ ॥ ಪೊಡವಿಪತಿಕೇಳಂತುಶಾಪವ । ಹಿಡಿದುಭೂಪತಿ
ಮರಳಿಶಾಪವ । ಕೊಡದೆಸಲಿಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಂಟಾದಡೆಯುಸ್ವೈರಣೆಯ ॥ ತಡೆದುಭಾಗವತೋತ್ತಮನುಜಗ । ದೊಡತಿಯನುಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡುಗಗನವ । ನಡರಿದನುತಾನದುಮಹಾತ್ಮರನಿಜವಲಾಯಂದ ॥ ೫೧ ॥ ಚಿತ್ರಕೇತುನೃಪಾಲನಿಂತುವಿ । ಚಿತ್ರಯೋಗೈ
ಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯ । ನುತ್ತಮನೆನೆರೆಪಡೆದುಮಗುಳಂಬಿಕೆಯಶಾಪದಲಿ ॥ ವೃತ್ರನೆನಿಸಿಯೆಜನಿಸಿದಜ್ರನಿ । ವೃತ್ತಕಾಯನುಕೂಡಿದ
ನುಪುರು । ಷೋತ್ತಮನನಾಹವದಲಭಿವರ್ನಿಸುತಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೨ ॥ ಭೂವರನೆಹೇಳಿದೆನುನಿನಗೀ । ಪಾವನಾಖ್ಯಾನವನುಹರಿ
ಪದ । ಸೇವಕರಮಹಿಮೆಯನುಕತ್ತ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಂಪದವ ॥ ಆವನಿದನೋದುವನುಕೇಳುವ । ನಾವನಾಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನುನೆರೆ
ಕಾವನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನನವರತ ॥ ... ... ॥ ೫೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೯೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸಪ್ತಮರುತ್ತುಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವಿದಿತನಯರೇಕೋನಪಂಚಾ। ಶತಮರುತ್ತುಗಳುದ್ಭವಿಸಿಸುರ। ಪತಿಯಶೇರುನೆಯಾಗಿ ನಿಂದರುಸುಂದರಮರರ್ಕೆಗೆ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಅವನಿಪತಿಚಿತ್ತವಿಸುಬಳಿಕಾ। ಸವಿತೃವಿನಸತಿಶಕ್ತಿಯಲಿಸಂ। ಭವಿಸಿದರುಸಾವಿತ್ರಿಸುವ್ಯಾಹೃತಿಗಳಖಿಳ॥ ಸವನಭೇದಂಗಳನುಬಗೆಸಂ। ಭವಿಸಿದರುಸಿದ್ಧಿಯಲಿಮಹಿಮ। ಪ್ರವರರಾಭೃಗುವಿಭುಗಳಾತಿಸ್ಸಿಂಬಸತಿಸಹಿತ॥೧॥ ಇರೆ ಪುರಸ್ತ್ಯಾಂಗಿಗಳುಕ್ರಿಯೆಯಲಿ। ವರವಿಧಾತೃವಿಗೆನೆಲುವರುಣಗೆ। ಚರುಷಣಿಯಲಾಭೃಗುಮಗುಳೆವಾಲ್ಮೀಕಿವರಯೋಗಿ॥ ವರುಣನಲಿವಾಲ್ಮೀಕದಿಂದವ। ತರಿಸಿದನುಕುಂಭದಲಿಮಿತ್ರಾ॥ ವರುಣವೀರ್ಯದಲಂದಗಸ್ತ್ಯನುವರವಸಿಷ್ಠಾಂಕ॥೨॥ ಮಿತ್ರನಾರೇವತಿಯಲುತ್ಸ್ನಾ। ಗೋತ್ರರಾತ್ಮಜರನುಪಡೆದನಾ। ವೃತ್ರರಿಪುಶಚಿಯಲಿಜಯಂತನುವೃಷಭಮೀಢುಶರ॥ ಮತ್ತರುಕ್ರಮನೆಂಬವಾಮನ। ಮೂರ್ತಿಗೆಯುಬೃಹಶ್ಲೋಕನುದಿಸಲು। ಕೀರ್ತಿಯಲಿಹೇಳುವೆನುಮೇಣಾಕಥೆಯನಿನಗೆಂದ॥೩॥ ಹೇಳುವೆನುದೈತ್ಯೇಶುರನ್ವಯ। ದೇಳಿಗೆಯನಾಕಶ್ಯಪನಸತಿ। ಲೋಲಲೋಚನೆದಿತಿಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ॥ ಬೀಳಲಿಬ್ಬರುಮಕ್ಕಳಾಸುರ। ಪಾಲಸಾಪ್ಲೀರ್ಗ್ರಾಹಿಲಪ್ರೈಮೀ। ಲೋಲನಾಹವದೊಳಗೆಮರುಗಿದಳಬಲೆಮರುಕೊಳಿಸಿ॥೪॥ ಕೊಲಿಸಿದನಲಾಪಾಪಿವಿಷ್ಣುವ। ನಿಳುಹಿಧರಣಿಗೆತಂನಮಕ್ಕಳ। ನೇಳ್ವೊಲಸುಖಕೋಸುಗೊಡಪುಟ್ಟದರನತಿಬಲರ॥ ಅಳಲನಂತ್ರೋಮರನೆನವನನು। ಕೊಲಿಸಿದಲ್ಲದೆನಿದ್ರೆಬಾರದು। ಕೊಲುವಮಗನನುಪಡವೆನೆಂದಳುಕಾಂತೆಮನದೊಳಗೆ॥೫॥ ಭಜಿಸಿದಳುನಿಜಪತಿಯಸಾದಾಂ। ಬುಜವನೇಕಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಂ। ಬುಜವದನೆಸುರಪತಿಯಕೊಲುವಕುಮಾರನನುಪಡವೆ॥ ನಿಜಮನೋಮಂದಿರನಿಗೂಢ। ಪ್ರಜನದಲಿಚರಿಸುತ್ತವಿಮಲ। ದ್ವಿಜಕುಲಾಗ್ರಣಿಕಂಡುನಗುತಿಂತೆಂದನಂಗನೆಗೆ॥೬॥ ಮೆಚ್ಚಿದೆನುಮೆಚ್ಚಿದೆನುಸದ್ಗುಣ। ಸಚ್ಚರಿತ್ರೆಮರೆಯಾಕೆಮಾರಿದೆ। ನೊಚ್ಚತಂನನುನಿನಗೆತಂನೀಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಗೆ॥ ಅಚ್ಚುಗವದೇನಬಲೆವರವನು। ಮೆಚ್ಚುದುದನೀಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆನ। ಲಿಚ್ಚರಿಸದಕಟಕಟಬಳಲಿದೆಯಂದನಾಮುನಿಪ॥೭॥ ಸತಿಯರಿಗೆದುರ್ಲಭವದಾವುದು। ಪತಿಪದಾಂಬುಜಭಕ್ತಿಯರಿಗೀ। ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆಪರದೈವವಲ್ಲಾಪತಿವಿಚಾರಿಸಲು॥ ಪತಿಪರೂಪನುಸತಿಗೆಮಾತಾ। ಪಿತೃಪರೂಪನುಸುತರಿಗಂತ। ಚ್ಯುತನೆಹಲವಂಗದಲಿನರರಿಗೆಪೂಜ್ಯತಮನೆಂದ॥೮॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತಂಗನೆಯರಾಪತಿ। ಪದಪಯೋಜವನಾಮುಕುಂದನ। ಪದವೆನುತನೆರೆಭಜಿಸಿಪಡವರುನಿಜಮನೋರಥವ॥ ಸುಪತಿನಿಸ್ಸಂತಾರುನಿರ್ಮಳ। ಹೃದಯದಲಿಪತಿಭಕ್ತಿಯರುಬೇ। ಡಿದುದನೀವೆನುಹೇಳುಹೇಳೆಲೆಕಾಂತೆಹೇಳೆಂದ॥೯॥ ಎಂದಡೆಂದಳುಮುನಿದನಿಂಮಡಿ। ಗಿಂದುತಾನಿಜಭಕ್ತಿಯಾದಡೆ। ದೊಂದುವರವನುಬೇಡುವೆನುಕೃಪೆಯುಳ್ಳಡಬಲೆಯಲಿ॥ ಇಂದ್ರನನುಕೊಲುವೊಬ್ಬಮಗನನು। ವಂದ್ಯಚರಣನೆಕೊಡುವುದೆನಲಾ। ಯೆಂದುಮುಖಿಗಿಂತೆಂದನಧಿಕಮನೋವಿಷಾದದಲಿ॥೧೦॥ ಏನುಹೇಳನಗೆಲಗೆಹೇಳೇ। ನೇನಬೇಡಿದೆವರನನಾವುದ। ನೇನನಕಟಾಮುಸುಕಿನೊಳಗಿದ್ದಿರಿದೆಗೇತನ್ನ॥ ಜೇನುತುಪ್ಪವತೊಡದುವಿಷವನು। ಮಾನಿನಿಯೆಮೆಲಿಸಿದೆಯಲಾತಾ। ನೇನಹೇಳುವೆನಿದಕೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದನಾಮುನಿಪ॥೧೧॥ ಮೂಢನೀನೆಂದೆಂಬನೋಧಿಟ। ಮೂಢನಾನೆಂದೆಂಬೆಸೋನಿಜ। ಗೂಢಕಿಲ್ಬಿಷೆಯರಲಿವಿಶ್ವಾಸಿಸುನಪಾಪಿಯನು॥ ರೂಢಿಯೊರುಪುದೆನರಕಗತಿಗವ। ಗೂಢನಾದೆನುಹರಹರೆಂನಲಿ। ಗಾಢವಾಯ್ತುಜ್ಞನವಿದಕಿಂನೇಪೆನಾನೆಂದ। ಮೊಗವನೋಡಿದಡಿಂದುನಿಭವಾ। ಕುಗಳಕೇಳಿದಡಮೃತನಿಭನೆನ। ಹುಗಳನೋಡಿದಡಸಿಲತಾಧಾರಾಪ್ರತಾಪಸಿಭಾ॥ ತ್ರೋಗಲುಹರಿಯದವೋಲುಜೀವನ। ತ್ರಿಗಪಕಾಹಕಶ್ರೀಯರ್ಯ್ಯರಲಿನಂ। ಬುಗೆಯಮಾಳ್ಪವರಿಂದಧಿಕಪಾತಕಿಗಳಿಲ್ಲೆಂದ॥೧೩॥ ಏಕಬುದ್ಧಿಯಲಿರ್ದಜೀವಾ। ನೀಕವನುನೆರೆಕಂಡುಬುದ್ಧಿ। ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನುಮಾಡಲೆಂದಜನಂಗನಾಜನನ॥ ಲೋಕಸಂಮತವೆನಲುಸೃಜಿಸಿದ। ನಾಕರಿಸಿತ್ರೀಮಾಯೆತಂನವಿ। ವೇಕವನುವಿಧಿಕೃತವಿಮಾರುವರಾರುಹೇಳೆಂದ॥೧೪॥ ಆರನಾಗಲಿಕೊಲುವರೆಬತೆಯ। ರಾರನಾಗಲಿಕೊಲಿಸುವರುಮೇ। ಣಾರುಹಿತವರುಬಾಂಧವರುಗುರುದೈವವೆನಿಪವರು॥ ಘೋರೆಯರಿಗಕಟಕಟಪಾಪನೆ। ವೀರಸುರಪತಿವರನನಾನೀ। ನಾರಿಗಿತ್ತೆಂಬೆನೇಹಾಯೆನುತಚಿಂತಿಸಿದ॥೧೫॥ ದೈವವೇಕಾರಣವಲಾಕೈ। ಗಾವಪೆಯಕೊಲುವಡೆಯುಚಿಂತೆಯಿ। ದಾವುದೀವೆನೆನುತ್ತಮಿಡಿದನುತಂನಸತಿಯೊಡನೆ॥ ದೇವಪತಿಯನುಕೊಲುವಮಗನನು। ದೇವಿಪಡವಡೆವರುಷಪರಿಯಂ। ತೋವಿನಡಸುವುದೊಂದುವ್ರತವನುಕೇಳುನೀನೆಂದ॥೧೬॥ ಆದಡದರವಿಧಾನವನುವಿ। ದ್ಯೋದಧಿಯೆಬೆಸಸೆನಲುಗೂಢವಿ। ಷಾದದಲಿಸತಿಗೆಂದನಂಗನೆಕೇಳುನೀನಿದನು॥ ಮೇದಿನೀಸುರನರರನುಜ್ಞೆಯ। ಲಾದರಿಸಿಭಜಿಸೊದುದುಗ್ಧಮ। ಹೋದಧಿಯನಂದನೆಯನಾಮುರಹರಪದಾಂಬುಜವ॥೧೭॥ ಶಶಿವದನೆಹಿಂಸೆಯನುಭೂತ। ಪ್ರಸರದಲಿವರ್ಜಿಸುವುದುಳಿದಾ। ವಿಷವನುಚ್ಛಿಷ್ಟವನುಶೂದ್ರಾವೃತವನಶುಚಿಯನು॥ ಕುಸುಮಿತಶ್ರೀದುಷ್ಟನನುವೆ। ರ್ಜಿಸುವುದಂನವನುದ

ಕವನುಸೇ | ವಿಸುವುದನುಚಿತವೆಂಜಲಿಯುಬೆರೆಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ನುಡಿಯಲಾಗದುಹುಸಿಯನುಗುರನು | ಕಡಿಯಲಾಗ
ದುವಿಶಾಪ್ಯಲಾಗದು | ಮಡುವಿನಲಿದುರ್ಜನರಲಿರಲಾಗದುಕುವಸ್ತ್ರವನು ॥ ಉಡುವುದನುಚಿತಪರರಮುಡಿದುದ | ಮುಡಿ
ವುದನುಚಿತಹಲವುಮಾತನು | ನುಡಿವುದನುಚಿತಮಲಿನೆಯಾಗಿಹುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಬಿಟ್ಟನುಂಡೆಯುಬೆರಡುಸಂಜೆಯು |
ಲಿಷ್ಟವಲ್ಲಿಹುದಬಿಸಿಜಲವನು | ಮುಟ್ಟದುಚ್ಛಿಷ್ಟಂಗದಿಂದಿಹುದುಚಿತವೇಯಲ್ಲ ॥ ಇಷ್ಟದಲ್ಲದೆಮಸುಕಹೊರಗಡಿ | ಯಿಟ್ಟ
ದೋಹುದೆಪಾಪವನಿನಿ | ಮುಟ್ಟಲಾಗದಮಂಗಳದ್ರವ್ಯವನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಭದ್ರಕಾಲನುತ್ರೊಳೆಯುದಿಹುದಘ | ಪ್ರೊದ್ದ
ಗ ಲಬಿಸವಡಿಸುವುದಘ | ನಿದ್ರೆಗೈಯ್ಯದಿರುತ್ತರಾಪರದೆಶೆಗೆತಲೆಯಾಗಿ ॥ ಹೊದ್ದದಿರುಮತ್ತಲ್ಲಿಲೋಗರ | ಲೆದ್ದಿಹುದುಸಂಧ್ಯೆ
ಗಳಲುಬೆಲನ | ವದ್ವೆಮಲಗಿರಬೇಡಮೇಣ್ಣಬೇಡನೀನೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಮಿಂದುಮಡಿಗಳನುಟ್ಟುಮಂಗಳ | ದಿಂದಸಂಯುತೆ
ಯಾಗಿಮೇಣೆಗ್ಗೆ | ಮಿಂದನನುಪೂಜಿಸುವುದುಂಣಪಮುಂನವಿಪ್ರರನು ॥ ಬಂದಿಸುತನಿಜಪತಿಯನಾಗೋ | ಮಿಂದನೆಂಬೇನೆನವು
ತಬ್ಬವ | ನೊಂದನುತ್ತರಿಸಿದಡೆನಿಂನಭಿಮತವದಹುದೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಪುಂಸವನವೆಂಬೀವ್ರತಕ್ಕೆ | ಧ್ವಂಸವಾದಡೆಬಳಿಕವೈರಿ |
ಧ್ವಂಸಕರನುದಿಸುವನುಮಗನೆಲೆಕಾಂತೆನೀನಿದಕೆ ॥ ಸಂಶಯವಮಾಡದಿರುದೋಗಾ | ಶಂಶಿತಾರ್ಥದಸಿದ್ಧಿನಿನಗೆಲೆ | ವಂಶವ
ರ್ಧನೆತಪ್ಪದೆಂದನುದಿತಿಗೆಮುನಿನಾಥ ॥ ೨೩ ॥ ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತಪತಿಯನು | ವನಿತೆಬೀಳ್ಕೊಂಡಾಮಹಾವ್ರತ | ವನುವ
ಪಾಸತಿಚರಿಸಿದಳುಧರಿಸಿದಳುಗರ್ಭವನು | ಜನಪಕೇಳದನರಿತುಸಂಕ್ರಂ | ದನನುಮನದಲಿಸೊಯ್ದುಚಿಂತಿಸಿ | ನೆನೆದುದಿತಿಯಾ
ಶ್ರಮಕೆಬಂದನುಮನದಖತಿಯಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಸೇವೆಯನುಮಾಡಿದನುಸುರಪತಿ | ಜೀವದಭಿಲಾಷೆಯಲಿತಂನಯ | ಭಾವವನು
ನೆರೆಮರಸಿಸಹಜವಿನೀತನಂದದಲಿ ॥ ಆವಿಪುಳವಿಷ್ಣುವ್ರತದಭಾ | ಗಾವಸರವನುಹಾರುತಿರ್ದನು | ಕೋವಿದನಪೊಲಬಲೆಯಾ
ಗ್ರಮನೋಗತಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೨೫ ॥ ವರಸಮಿತ್ಕುಶಪತ್ರಪುಷ್ಪಾಂ | ಕುರವತಂದೀವುತ್ತತಾಯಿಗೆ | ಪರಿಚರಿಯೆಯನುಮಾಡುತಿರ್ದನು
ಕಪಟಭಾವದಲಿ ॥ ಹರಿಣಪಧುವನುವ್ಯಾಧನಿಂದುಪ | ಚರಿಸುವಂತಿರೆಕೆರಹನೀಪ್ರಿಸು | ತರಿವಿಜಯನಳಲುತ್ತಲಿರ್ದನುಕಾಣದ
ವಸರವ ॥ ೨೬ ॥ ಬಾಲೆತಾನೊಂದುದಿನಸಂಧ್ಯಾ | ಕಾಲದಲಿಕೃಶಗಾತ್ರೆಕ್ರೊಳೆಯದೆ | ಕಾಲುಮೊಗವನಶೌಚದಲಿಮಾಡಿದಳುನಿ
ದ್ರ್ರಮನು ॥ ಅಲಿಸದೆವಿಧಿವಶವನದನಾ | ಲೋಲಮತಿಕಾಣುತ್ತಹೊಕ್ಕನು | ವೇಳೆಯಿದುತನಗೆನುತಬಸುರನುಯೋಗಶಕ್ತಿ
ಯಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಬಿಡದೆಗರ್ಭವಹೊಕ್ಕುಜಠರವ | ಕಡಿದನಿರದೇಳಾಗಿಬಸುರಲಿ | ಮಿಡುಕುತಿರಲದುಮಾರಿಸಾಯಲೆನುತ್ತ
ಲೋಂಪೋಂದ ॥ ಕಡಿದನೇಳೇಳಾಗಿವಜ್ರದ | ಲೊಡನೊಡನೆಕಡಿತುಗಳುಬಾಯನು | ಬಿಡುತಿರಲುಸ್ಮೈರಿಸುವುದೆನುತನೆಸವರಿದ
ನುಕ್ಕಲೆಯ ॥ ೨೮ ॥ ಕೊಲ್ಲದಿರುಕೊಲ್ಲದಿರುಹೋಹೋ | ಬಲ್ಲಿದನುನೀನಹೆವಿರೋಧಿಗ | ಳಲ್ಲನಿಂನವರಾವುನಿಂನೊಡವುಟ್ಟಿದ
ವರೆಸಲು ॥ ಕೊಲ್ಲೆನಂಜದಿರಂಜದಿರಿಬಹು | ದೆಲ್ಲವರುನೀವೆನುತದಿವಿಜರ | ಬಲ್ಲಹನುಹೊರವಂಟನಲ್ಲಿಂದರ್ಭಕರುಸಹಿತ ॥ ೨೯ ॥
ದೆಸೆಗಳನುಬೆಳಗುತ್ತತೇಜೋ | ವಿಸರದಲಿಮಾಸವನಸಹಿತಬಹು | ವಿಸಜಸಖರಂತಿರಲುಮಾವನಮೂರ್ತಿಗಳುಮುಂದೆ ॥ ಶಶಿವ
ದನೆಕಂಡೆರಡುಕಂಡಳು | ಹೊಸಬರಿವರಾರಾರಮಕ್ಕಳು | ಹುಸಿಯಸಲ್ಲವನೆನಗೆಹೇಳೆನಲೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥ ೩೦ ॥ ಬೆಂಸವಿ
ಸಲಂಜುವೆನುನಿಂಮಡಿ | ತಂನಕೊಲುವರ್ಭಕನಪಡೆವೊಂ | ದುಂನತಾಭಿಪ್ರಾಯದಲಿಚರಿಸುವುದನಿದನರಿತು ॥ ದುರ್ನಯವ
ಮಾಡಿದೆನುತಾಯೆಕ್ಕೆ | ಮಾರ್ನವೆಯಲಾನೀನುಸುವ್ರತ | ಭಿಂನವಾಗಲುಹೊಕ್ಕುಗರ್ಭವಕಡಿದೆನಾನೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಸಾಯಲಾರ
ದೆಸಿಂನಗರ್ಭವ | ನೋಯಿಸಿದೆನತಿಪಾಪಿತಂನನು | ಕಾಯಬೇಹುದುಜೀವನದಕಕ್ಕುಲಿತೆಗಾರನನು ॥ ತಾಯೆನಿಂಮಡಿಗಾನು
ಶರಣ್ಯಂ | ನ್ಯಾಯಕಾರಿವಿಚಾರಿಸಲುನಾ | ರಾಯಣನೆಗರ್ಭವನುಕಾಯಿದನೇನವಮರೇಂದ್ರ ॥ ೩೨ ॥ ಭಕ್ತರಿಗೆಕೇಡುಂಟೆನೆನ
ದರೆ | ಮೃತ್ಯುಭಯಹಿಂಗುವುದುಗಡಪುರು | ಷೋತ್ತಮನನೋಲಗಿಸಿದೆಯಭಾವರುಷಪರಿಯಂತ ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗನೆವಿಫಲವ
ಹುದೆನು | ರುತ್ತುಗಳುಜನಿಸಿದರುನಿರ್ಮಲ | ಚಿತ್ತವಹುದಿಂನೆನುತಹಿಡಿದನುಜನನಿಯಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ೩೩ ॥ ಚಿಂತೆಹೋಯ್ತೆಲೆಮಗ
ಕೇಳ್ | ತಂನಂತರಂಗದಲಖಿಳವೀಶ್ವರ | ತಂತ್ರವಲ್ಲತಂದೆತಪ್ಪೇನೆನುತತಲೆದಡವಿ ॥ ಕಾಂತೆಕೆಳುಹಲುಬೇಡಿಕೊಂಡಾ | ಸಂ
ತತಿಗಳ್ಪಡೆಗೂಡಿಸುವಪತಿ | ಸಂತಸದಲ್ಯೈದಿದನುದಿವವನುದೇವಜನಸಹಿತ ॥ ೩೪ ॥ ಪೊಡವಿಪತಿಕೇಳ್ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರು | ಕೆಡುವ
ರೇಕತಿಕುಗಳುಜೀವವ | ಪಡೆವುನೀನಿಂನಂತೆದೆಕ್ರೋಣಸುತಾಸ್ತ್ರಬಾಧೆಯಲಿ ॥ ಪಡೆದರಮರತ್ವವನುಸುರಪತಿ | ಯೊಡನೆಸುಖ
ದಿಂದಿರ್ದರಾರನು | ಕೆಡಿಸಲಾರುಸಮರ್ಥರೀಶಾಧೀಶಜನವೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಉತ್ತಮನೆಹೇಳ್ವೆನುನಿನಗೆಮ | ರುತ್ತುಗಳವಂಗ
ಳವೆನಿಸಿದು | ತೃಪ್ತಿಯನುಹರಿಚರಣಭಕುತಿಸುಜೋಪವತ್ತಿಯನು ॥ ಮೃತ್ಯುಭಯಹರವಿದುಸದಾಮಾ | ಕೀರ್ತಿಕರವಭ್ಯುದ
ಯಕರವಿದು | ತತ್ವನಿಧಿನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನೊಲವಿನಲಿ ॥ … … ॥ ೩೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೩೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕ್ಷಿತಿಗೆಹಿತವಹಪುಂಸವನಸಂ । ಗತಮಹಾವಿಷ್ಣುವ್ರತವನಾಕ್ಷಿತಿ । ಪತಿಗೆಮುನಿನಾಥನಭಿ
ವರ್ಣಿಸಿದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಮುನಿಪಕರುಣಿಸುಪುಂಸವನವೆಂ । ಬನುಪಮವ್ರತಲಕ್ಷಣವನಿಂ । ದೆನಗೆವಿಹಿತವಿಧಾನವನುವಿಸ್ತರದಲೆಂದೆ
ನಲು ॥ ಜನಪತಿಗೆಹೇಳಿದನುಕರುಣಾ । ವನಧಿಕೊಂಡಾಡುತ್ತಭೂಪನ । ವಿನಯಗುಣಮಾಧುರ್ಯವನುನಿರುಪಮಮಹಾವ್ರತ
ವ ॥ ೧ ॥ ಚರಿಸುವುದುಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸದ । ಲರಸಸಿತಪಕ್ಷೇಲಿಸತಿಮುತ । ವೆರಸಿಕೇಳಿಮರುತ್ತುಗಳಜನ್ಮವನುವರವನಿತೆ ॥
ಸಿರಿಯನಾಶ್ರೀಪತಿಯಚರಣಾಂ । ಬುರುಹವನುಪೂಜಿಸುವುದವನೀ । ಸುರರನುಜ್ಞೆಯಲುದಯದಲಿಸುಸ್ನಾತೆಯೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೨ ॥
ಧರಿಸಿವಿಮಲಾಂಬರಗಳೆರಡನು । ಕರಚರಣದಂತಾಂಗಮಲವನು । ಪರಿಹರಿಸಿಶುಚಿಯಾಗಿನಿರ್ಮಲಭಾವಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಪರ
ಮಪುರುಷನಪೂಜೆಯನುವಿ । ಸ್ತರದಲಾಚರಿಸುವುದುಮಂತ್ರೋ । ಚ್ಚರಣೆಯನುಮಾಡುತ್ತಪಾದ್ಯಾರ್ಘ್ಯಾದಿಕಂಗಳಲಿ ॥ ೩ ॥
ಓಂನಮೋನಿರಪೇಕ್ಷನಿರ್ಗುಣ । ಪೂರ್ಣಕಾಮನಮೋಸ್ತುತೇಸುಮ । ಹೋಂನತೋರುವಿಭೂತಿಪತಯೆನಮೋನಮಸ್ತೇಸ್ತು ॥
ಸಂನತರಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿಯೆ । ಸಂನುತನೆಸಂಸಾರಘೋರವ । ಹಾರ್ಣವೋತ್ತಾರಕನೆಜಯಜಯಜಯನಮಸ್ತೇಸ್ತು ॥ ೪ ॥ ಪ್ರೀ
ತೆಯಾಗೆಲೆಲಕ್ಷ್ಮಿತ್ರಿಜಗ । ನ್ಮಾತೆತ್ರಿಭುವನವಂದ್ಯೆಜಯಸ । ಖ್ಯಾತವಿಷ್ಣುಪ್ರಿಯೆಮಹಾಭಗವತಿಮಹಾಮಾಯೆ ॥ ಖ್ಯಾತಿಕೀ
ರ್ತಿಮಹಾಪುರುಷಲ । ಕ್ಷ್ಮಾತಿಶಯಸಂಪಂನೆಸದಭಿ । ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ಧಿಯನೆನಗೆಮಾಳ್ಪುದುಬೇಡುವೆನುನಮಿಸಿ ॥ ॥ ೫ ॥
ಮಂತ್ರ ॥ ಓಂನಮೋಭಗವತೆ, ಮಹಾಪುರುಷಾಯ, ಮಹಾನುಭಾವಾಯ, ಮಹಾವಿಭೂತಿಪತಯೆ, ಬಲಿಮುಪಹರಾಣೀತಿ ॥
ಪದನು ॥ ಎಂದುಪಾದ್ಯಾರ್ಘ್ಯಾಚಮನವೊದ । ಲಂದವಡದೀರೆಂಟುಸತ್ಕೃತಿ । ಯಿಂದಪೂಜಿಸಿಶೇಷಹವಿಯನುಹೋ
ಮವನುಮುಂನ ॥ ಎಂದುಮಂತ್ರವನನಲನಂಗನೆ । ಯಿಂದಸಂಯೋಜಿಸಿಘೃತಾರ್ಕವ । ನೆಂದೆನಲುಮಾಡುವುದುಹಂನೆರಡಾ
ಹುತಿಗಳಿಂದ ॥ ೬ ॥ ಮಾಡಿನೈವೇದ್ಯವನುತೋಳ್ಗಳ । ನೀಡಿದಂಡದವೋಲೊಡಲನೀ । ಡಾಡಿತ್ರಿಜಗಜ್ಜನಕಜನನಿಯರಂಘ್ರಿಕ
ಮಲದಲಿ ॥ ಕೊಡೆಕೈಗಳಮುಗಿದುಸಂಸ್ತುತಿ । ಮಾಡುವುದುಭಕುತಿಯಲಿಜಗವನು ; ಮಾಡುವುದುಪೂರ್ವೋಕ್ತಮಂತ್ರವಹ
ತ್ತುಸೇಳೆನಲು ॥ ೭ ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಜಯಜಯ । ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಮಾಯೆಪರಮೇ । ಶ್ವರಿದುರವ್ಯಯಮಹಿಮ
ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿರೂಪಿಣಿಯೆ ॥ ಭರಿತಯಜ್ಞಾತ್ಮಕನೆಯಜ್ಞೇ । ಶ್ವರನೆಜಯಜಯಯಜ್ಞವಿದ್ಯೆ । ವರದಮೂರ್ತಿಯೆಜಯಮ
ಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನಮೋಜಯತು ॥ ೮ ॥ ದೇವನೀನೇದೇಹಿಯನಿಸುವ । ಜೀವರೂಪನುಭೋಕ್ತೃರೂಪನು । ದೇವಿನೀನೇ
ದೇಹಕರಣಸುಖಾದಿರೂಪೆಯಲ ॥ ದೇವನೀನೇಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನು । ದೇವಿನೀನೇನಾಮರೂಪಗು । ಣಾವಳೀರೂಪಿಣಿನಮೋಜ
ಯಜಯನಮೋಜಯತು ॥ ೯ ॥ ನೀವೆಜಗದೀಶ್ವರರುವರದರು । ನೀವೆಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳುಭಕ್ತಜ । ನಾವಳೀಸಂಸಾರಿಕರುಸ
ದ್ಭಕ್ತದೇಹಿಕರು ॥ ನೀವುತಂನಮನೋಗತಾರ್ಥವ । ನೀವುದೊಲಿದೆಲೆತಂದೆತಾಯೆಮ । ಹಾವಿಭುಗಳಿರಕೊಂಬುದುಪಹಾರವ
ನುನೀವೊಲಿದು ॥ ೧೦ ॥ ಎಂದುಸಂಸ್ತುತಿಮಾಡಿಪರಮಾ । ನಂದಮೂರುತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಸಹಿತಮು । ಕುಂದನನುಬೇರಿರಿಸಿಬಳಿಕುಪ
ಹಾರವನುಸಲಿಸಿ ॥ ಕುಂದನಾಚಮನವನುಕೊಟ್ಟಲ । ವಿಂದಮುಗುಳರ್ಚಿಸುವುದಾಸ್ತುತಿ । ವಂದನೆಗಳನುಮಾಳ್ಪುದಾಘ್ರಾಣಿಸಿನಿ
ವೇದಿಕನ ॥ ೧೧ ॥ ಸತಿಮುಗುಳ್ಪೂಜಿಸುವುದೊಲಿದ । ಚ್ಯುತನನೆಂದುದಯದೊಳುತಂನಯ । ಪತಿಯಭಾವಿಸಿಮಾಡುವುದು
ಶುಶ್ರೂಷಣಾದಿಕವ ॥ ಸತಿಗಶಕ್ತತೆಯಾದಡಿದನಾ । ಪತಿಸಮಾಚರಿಸುವುದುವನಿತಾ । ಕೃತವದಹುದೇಕಾರ್ಥಭಾಗಿಗಳವರಲಾ
ಯೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಭಂಗವಾಗದವೋಲುನಡಸುವು । ದಂಗನೆಮಹಾವ್ರತವನಿಷ್ಟಫ । ಲಂಗಳನುಸಾಧಿಸುವಡಾಪತಿಸಹಿತಭೂ
ಸುರರ ॥ ಅಂಗನೆಯರನುಗಂಧಪುಷ್ಪಾಂ । ನಂಗಳಲಿಭೂಷಣಗಳಲಿರಮೆ । ಶಾರ್ಙ್ಗಧರರೆಂದರ್ಚಿಸುವುದನುದಿನಸುಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥
ಬಸದುಪೂಜಿಸಿತಂನನುದ್ವಾ । ಸಿಸುವುದಾಶ್ರೀಪತಿಯನಿದಿರಲಿ । ಶಶಿವದನೆತಾನುಂಬುದಾವಿಷ್ಣುಪ್ರಸಾದವನು ॥ ಅಸಮಹೃದ
ಯವಿಶುದ್ಧಿಗೋಸುಗ । ವಸುಮತೀಪತಿಕೇಳುತಂನಭಿ । ಲಷಿತಫಲಸಿದ್ಧಿಗೆಮಹೋಸುತೆಯಾಗಿಮೌನದಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಚರಿಸಿಮಾ
ಸದ್ವಾದಶವನು । ತ್ವರಿಸಿವತುಷವನಬಲೆತದನಂ । ತರದಕಾರ್ತಿಕಮಾಸದಾಪಕ್ರಮಿತದಿವಸದಲಿ ॥ ತರಣಿಯುದಯದಲೆದ್ದು
ವಿಂದಾ । ದರದಲರ್ಚಿಸಿದಾಮುಕುಂದನ । ಚರಣವನುಮುಂನಿನವಿಧಾನದಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಕ್ಷೀರಪಕ್ವಾಹುತಿಯಲಾ
ಜ್ಯಾ । ಪೂರಯುತವೆನೆಪಾಕಯಜ್ಞೇ । ದ್ಧಾರವಿಧಿಯಲಿಹೋಮಿಸುವುದಗ್ನಿಯಲಿಹಂನೆರಡ ॥ ನಾರಿಸಹಿತಾಪತಿಚರಿಸುವುದು ।
ಬಾರಹದ್ವಿಜರಿಂಗೆಭೋಜನ । ಭೂರಿಭೂಷಣವಸನತಿಲದಾನಾದಿಸತ್ಕೃತಿಯ ॥ ೧೬ ॥ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸೀದ್ವಿಜರನಖಿಳಾ । ಭೀಷ್ಟ
ದಾನಂಗಳಲಿಬಳಿಕವಿ । ಶಿಷ್ಟಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನುಕೈಕೊಂಡುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ತುಷ್ಟನಾದಾಚಾರ್ಯನನುಮುಂ । ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾದ್ವಿ

ಜರನುಜ್ಞೆಯ | ಶಿಷ್ಟಬಂಧುಗಳೊಡನೆಮಾಳ್ಪುದುಭೋಜನವನೊಲಿದು || ೧೭ || ಶೇಷವನುನಿಜಪತ್ನಿಗೀವುದು | ವಾಸುದೇ
ವರಮಾಂಘ್ರಿಕಮಲೋ | ಪಾಸನಾಫಲಸಿದ್ಧಿಕರವನುಸೌಭಗಪ್ರದವ || ಲೇಸೆನಿಸಸಂತಾನಕರವನು | ದೋಷಹರವನುಸಡ
ವಳಾಲ | ಕ್ಷ್ಮೀಶನೊಲವನುವನಿತೆಯುಂಡುಮನೋರಥದಫಲವ || ೧೮ || ಪುರುಷರಿದನಾಚರಿಸಿಪಡೆವರು | ಸಿರಿಯನಾಯು
ಷ್ಯವನುಸತಿಯರು | ಚರಿಸಿದರೆಸೌಭಾಗ್ಯವನುಪತಿಯಾಯುವನುಸುತರ || ಚರಿಸಿಕಂನಿಕೆಲಕ್ಷಣಾನ್ವಿತ | ವರನಪಡೆವಳುಸುತ
ರುಟಾಳದ | ಸರಸಿಜಾನನೆಜೀವಸುಖರನುಸಕಲಸಂಪದವ || ೧೯ || ಪುಷ್ಟಿಕರವಿದುಕೃಶತನುಗಳಿಗೆ | ಪುಷ್ಟಿಕರವಿದುರೋಗಿ
ಗಳಿಗೆವಿ | ನಷ್ಟಕರವಘನಿಕರಕೂಪಂಗಳಲಿಪತಿತರಿಗೆ || ಇಷ್ಟಗತಿಕರಕೇಳಿದರೆಸಂ | ತುಷ್ಟಿಕರಪಿತೃಗಳಿಗಸಲೆಪರಿ | ತುಷ್ಟಿಕ
ರದೇವತೆಗಳಿಗೆಪಠಿಸಿದರೆಕರ್ಮದಲಿ || ೨೦ || ಆವನಿದನೋದುವನುಕೇಳುವ | ನಾವನೀವ್ರತಮಹಿಮೆಯನುಮರು | ದಾವಳಿಯ
ಜನ್ಮವನುಪುಣ್ಯಾಖ್ಯಾಯಿತೆಯನಿದನು || ಈವನವರಿಂಗಿಷ್ಟವನುಹೋ | ಮಾವಸಾನದಲಗ್ನಿಲಕ್ಷ್ಮೀ | ದೇವಿವರನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋ
ಪೀನಾಥನೊಲವಿನಲಿ || ... ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ ... || ೨೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೫೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೇ ಮಹಾಪುರಾಣೇ ಷಷ್ಟಮಸ್ಕಂಧಸ್ಸಮಾಪ್ತಃ

ಆರನೇ ಸ್ಕಂಧ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಬೃಂದಾವನಾಂತ ಸಂಚಾರಿಣೇನಮಃ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ ಸಪ್ತಮಸ್ಕಂಧ ಪ್ರಾರಂಭವು

ಶಿಶುಪಾಲನ ವಧೆ.

ಸೂಚನೆ|| ದೇವಋಷಿಕುಲಮೌಳಿಮಣಿನರ | ದೇವಕುಲಕೌಸ್ತುಭಯುಧಿಷ್ಠಿರ| ದೇವಋಷಿವರ್ಣಿಸಿ
ದನಧ್ವರಮುಖದಲಚ್ಯುತನ || ... ...

ಪದನು|| ವರಮುನಿಪಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೆ | ಜ್ವರಿಮುಕುಂದನಲೀಲೆಸರ್ವೇ | ಶ್ವರನುಸರ್ವಾತ್ಮಕನುಸರ್ವಾಧಾರತಾ
ನಾಗಿ || ಸುರರುತನ್ನವರೆಂದುನೆರೆಪತಿ | ಕರಿಸಿಪರರೆಂದಸುರರನುಸಂ | ಹರಿಸುವೀಮತಿಭೇದವೆಂತುಪಸಂನವಾಯ್ತೆಂದ || ೧ ||
ಅರಿಯಬಾರದುಮುನಿಪತನಗಿದ | ವರಿವವೊಲುವಿಸ್ತರಿಸುವುದುಬೇ | ಸರವೆಬಹಳಕೃಪಾನಿಧಿಯಲಾನಿಮ್ಮಚರಣವಿದು || ಅರಿ
ಯದವರಿಗೆಆತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ | ನರುಪುವದರಿಂದಧಿಕಪುಣ್ಯದ | ನೆರವಣಿಗೆಬೇರಾವುದೆನಲಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೨ || ಲೇಸನಾದಿ
ದಭೂಪಕಾಯ | ಕ್ಲೇಶವನುನೋಡುವರೆಬೋಧೆಗೆ | ಬೇಸರುವರೇಬಲ್ಲವರುಸಚರಾಚರಂಗಳಲಿ || ವಾಸುದೇವನಲಾವಿಚಾರಿ
ಸ | ಲೀಸಮಸ್ತವಿದೆನುತವೇದ | ವ್ಯಾಸಮುನಿಯನುನೆನೆದುತನ್ಮಯನಾಗುತಿಂತೆಂದ || ೩ || ಸತ್ವರಜತಮವೆಂಬವಿಪ್ರುರಾ |
ಜೋತ್ತಮನೆಮಾಯಾಗುಣಂಗಳು | ವೃತ್ತಿಕೆಯಘಟದಂತೆತೋರ್ಪವುಸತ್ಯರೂಪದಲಿ || ಸತ್ವವೃತ್ತಿಯಲಮರರಿಂಗು | ತ್ಪತ್ತಿ
ಯಹುದುರಜಸ್ತಮೋಗುಣ | ದತ್ಯಧಿಕದಿಂದಸುರರುದ್ಭವವರಸಕೇಳೆಂದ || ೪ || ಸುರರುವಿಜಯಿಗಳರಸಸತ್ವೋ | ತ್ಕರುಷದ
ಲಿವಿಪರೀತನಸುರರಿ | ಗೊರವಡಿತರೋತ್ಕರುಷದಲಿಜಯವಸುರಸಂತತಿಗೆ || ಸುರರಿಗದುವಿಪರೀತವಪ್ಪುದಂ | ಶರಡಾತಮ್ಮೊಳು
ಕಾದಿಕಡಿದಡೆ | ಹೊರೆಯನೆಂದದರೊಳಗೆಗುಣರಹಿತಾತ್ಮನೋಡೆಂದ || ೫ || ಸತ್ವಗುಣನದುಪಾಧಿಯಾಗಿಪ್ಪ | ದುತ್ತಮೋತ್ತ
ಮವಿಷ್ಣುವಿಗೆನಿಜ | ತತ್ವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವದರಿಂದಪ್ಪುದುಜೀವರಿಗೆ || ಎತ್ತಲೊಲವುದುಸತ್ಯವದರದ | ರತ್ತಲೊಲವುದುದೈವದ್ವೈ
ಷವ | ದೆತ್ತಲೊಲವುದುವಿಜಯವತ್ತಲನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ || ೬ || ಈಸಮಾಹಿತಮತದಲೊಂದಿತಿ | ಹಾಸವುಂಟೆಲೆಭೂಪಸಂಶಯ |
ದೋಷದುರ್ಗದುರಂತದುಃಖೋತ್ತಾರಕರವೆನಿಪ || ವಾಸುದೇವಚರಿತ್ರಗುಣಶೀ | ಯಾಷಭಾವಿತತತ್ವದಾಂಬುಜ | ದಾಸರ
ಮಾಳಚರಿತ್ರಗರ್ಭಿತವರಸಕೇಳೆಂದ || ೭ || ರಾಜಸೂಯಮಹಾಧ್ವರವನರಿ | ರಾಜಗಜಪಂಚಾನನನುಸುರ | ರಾಜವಿಭವಾಧಿ

ಕೆಮಹಾವಿಭವದಲಿನೆರೆರಚಿಸಿ ॥ ರಾಜಮಾನಮುಕುಂದಚರಣಾಂ | ಭೋಜದತ್ತಾರ್ಪಣಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ರಾಜನೆಸೆದನುಸಕಲ ಸುರನರಭೂಪಜನಸಹಿತ ॥೮॥ ಆಮಹಾಧ್ವರದಗ್ರಪೂಜಾ | ಕಾಮುಕನುಶಿಶುಪಾಲನಾಲ | ಪ್ರೇಮಮನೋರಮನೊಡನೆ ಮತ್ಸರಿಸುತ್ತ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ತಾಮಸನುನಿಂದಿಸಿಮುಕುಂದನ | ಧಾಮವನುಪಡೆದುದನುಕಾಣುತ | ಭೂಮಿಪತಿಬೆಸಗೊಂಡ ಸನಾರದಮಹಾಮುನಿಯ ॥೯॥ ಆಹಶಿವಶಿವಬಹಳಜನ್ಮ | ವ್ಯೂಹಚಿಂತಿತಯೋಗನಿಷ್ಠರು | ಗಾಹುಗೊಳ್ಳದಗರುವಜ್ಜೈವನ ನಕಟನಿಂದಿಸುತ ॥ ಹೊರವೆಮುಕ್ತಿಗೆಸಂದನಾಕಡು | ಬಾಹಿರನುಹರಹರಮಹಾದ್ಭುತ | ವೀಹದನನೆಲೆಮುನಿಪಕರುಣಿಸಬೇಹು ದೆನಗೆಂದ ॥೧೦॥ ಮುಟ್ಟಲರಿಯದೆವೇದಶತವಿಂ | ಗೊಟ್ಟಮರಳನಹೋದಹೆಜ್ಜೆಯ | ಬಟ್ಟೆಗಾಣವುಯೋಗಿಪಕ್ಷ್ವಮಸಂಗ ಳೀಹರಿಯ ॥ ಹುಟ್ಟಿದಾದಿನದಂದುಮೊದಲೀ | ದುಷ್ಟನೀಶಿಶುಪಾಲನಿಂನೆಗ | ನೆಟ್ಟನೇನಿಂದಿಸಿವಿಮುಕ್ತಿಗೆಸಂದನೆಂತೆಂದ ॥೧೧॥ ಐದಿಪಾವನುತಪಭಯಮಾರ್ಗದ | ಕೈದುಕಾರರುಕಾಣಲರಿಯರು | ವೈದಿಕೋಕ್ತವಿಧಾನತತ್ವದಲಾವನಂಘ್ರಿಯನು ॥ ಈದುರಾ ತ್ಮಕನೆಂತುಮುಕ್ತಿಯ | ನೈದಿದನೊಭಾರವನುಕೃಷ್ಣನ | ಬೈದಡಲ್ಲದೆಮುಕ್ತಿಯಾಗದೆಮುನಿಪಹೇಳೆಂದ ॥೧೨॥ ಏನನೀಯ ಚ್ಯುತನನಿಂದಿಸು | ತೇನಕಂಡೆನುವಿಲಯಘೋರಾಂ | ಭೋನಿಧಿಯಲಾಳನೆಮಹಾದೇವಿಯಘಾತ್ಮಕನು ॥ ತಾನಿದೆಂತೈಮುನಿಪ ತತ್ವ | ಜ್ಞಾನಿಗಳವೊಲುಭಕುತಿಮಾಳ್ಪಮ | ಹಾನುಭಾವನವೊಲುಮುಕ್ತಿಗೆಸಂದನಿವನೆಂದ ॥೧೩॥ ನಾಲಿಗೆಯಮೇಲಕಟಮಾ ನಿಪತಿ | ಹೇಳೆನಗೆಯದುಕೃಷ್ಣದುರ್ಮತಿ | ಬೀಳನೆಂತಕಟಶಿವಶಿವತಿದುಷ್ಟರದುರ್ಗತಿಗೆ ॥ ಆಳನೆಂತೈಘೋರದುಃಖದಿ | ಕಾಲನ ರಕಾರ್ಣವದಲೀಶಿಶು | ಪಾಲಕನುಮೋಕ್ಷಾಂತನಕ್ತನುಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೧೪॥ ಅರಸಕೇಳೆಂದಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಧರಣಿಪಾಲ ನನುನಡಸಂಶಯ | ದಿರವನಾಲಿಸುತಾಮಹಾಸಭೆಯೈದೆಕೇಳುತಿರೆ ॥ ಮುರಹರನಪದಯುಗಕೆಮುಕುಳಿತ | ಕರಸರೋರುಹನಾ ಗಿಮುಂಗಳ | ಚರಿತವನುಪಾಡಿದನುಪರಮಾನಂದದಲಿಮುನಿಪ ॥೧೫॥ ಕೇಳುಧರ್ಮಜನೆರೆದಸಭ್ಯರು | ಕೇಳಿರೈವಿಪ್ರೋತ್ತ ಮರುನೆರೆ | ಕೇಳಿರೈಭೂಪೋತ್ತಮರುಸಕಲಾಶ್ರಮೋತ್ತಮರು ॥ ಕೇಳಿರೈಕಮಲಾಕ್ಷನಮಳವಿ | ಶಾಲಚಾರಿತ್ರವನುಸಂಶಯ | ಲೋಲಚಿತ್ತರುಕೇಳುವುದುಶಿಶುಪಾಲಸಂಗತಿಯ ॥೧೬॥ ಸ್ತುತಿಗೆನಿಂದೆಗೆಪರಿಭವಕೆಸ | ತ್ಕೃತಿಗೆಸರ್ವೋಪದ್ರವಕೆಕ | ಲ್ಪಿತವಲಾತನುವಿದುನಿಜಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಹಾನಿಯಲಿ ॥ ಮತಿಗೆತೋರ್ಪುದುಕದ್ರಹಿತನ | ಚ್ಯುತನುತನಗೀನಿಂದೆಮೋಣಿ | ಸ್ತುತಿ ಗಳುಂಟೇಸರ್ವಚೇತನಸಾಕ್ಷಿರೂಪಂಗೆ ॥೧೭॥ ಇದುಸಕಲಜೀವರಿಗೆಮಮತಾ | ಸ್ಪದವೆನಿಸಿತೋರುವದುಸಂಸ್ಕೃತಿ | ವಿದಿತವಿದೆಲಾ ದಂಡಪಾರುಷ್ಯಂಗಳಂತಂತೆ ॥ ಇದಿರೆನಿಸಿತೋರ್ಪೊಡಲಲಾನಂ | ಬುದನೃಪೋತ್ತಮಸಕಲದುಃಖಾ | ಸ್ಪದವಿದಲ್ಲಖಿಳಾತ್ಮಕಂಗ ಭಿಧಾನಶೂನ್ಯಂಗೆ ॥೧೮॥ ತನುರಹಿತನದ್ವಯನಖಂಡಿತ | ನನುಭವಾನಂದೈಕವಿಗ್ರಹ | ನೆನುಭವಿಸುವನದೆಂತಹಂಕೃತಿಶೂನ್ಯ ನೀತೋರ್ಪ ॥ ಜನನಮರಣಸ್ಥಿತಿಪರಾಭವ | ಜನಿತಸಂಕ್ಲೇಶವನುಮಾಣದೆ | ತನುವಿದಾನೆಂಬಜ್ಞನಂತಿರವರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತಖಿಳಾತ್ಮನಲಿಮಾ | ಳ್ಪದುಮನೋವೃತ್ತಿಯನುನಿರ್ವೈ | ರದಲಿಭಯದಲಿಭಕ್ತಿಯಲಿವೈರಾಗ್ಯಬಂಧದಲಿ ॥ ವಿದಿತ ಕಾಮಾಸಕ್ತಿಯಲಿಮೋ | ಹದಲಿಬಂದುಸ್ನೇಹದಲಿಲೋ | ಭದಲಿತತ್ಪರನೆನಿಸುವುದೆಪುರುಷಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥೨೦॥ ವೈರಭಾವ ದಲಚ್ಯುತಾತ್ಮತೆ | ಸೇರುವಂತಿರೆಭಕುತಿಯಲಿಧಿಟ | ಸೇರಲರಿಯದುಮುಕ್ತಿಕೇಳೈಭೂಪಭಾವಿಸಲು ॥ ವೈರಭಯದಲಿನೆನಹುಪೇ ಶ | ಸ್ಕಾರಿಯನುನೃಪಕೇಳದೈಸಂ | ಸಾರಿಯಾಗನೆತತ್ವರೂಪಧ್ಯಾನಮಾತ್ರದಲಿ ॥೨೧॥ ಎಂದಡಾವುದುಚಿತ್ರವೀಗೋ | ವಿಂದನಮಳಪದಾರವಿಂದ | ದ್ವಂದ್ವವನುವೈರದಲಿಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭದಲಿ ॥ ಒಂದುನೆವದಲಿನೆನೆದುಮುಕ್ತಿಗೆ | ಸಂದವರು ಹಲರುಂಟುದಾನವ | ವೃಂದದಲಿದೈತ್ಯರಲಿದುಷ್ಟನೃಪಾಲರೊಳಗೆಂದ ॥೨೨॥ ಕಾಮದಲಿಗೋಪಿಯರುಸಹಜ | ಪ್ರೇಮದಲಿ ಯಾದವರುಬಂಧು | ಪ್ರೇಮದಲಿನೀವರಸನಾವೀಭಕ್ತಿಯೋಗದಲಿ ॥ ಭೂಮಿಪತಿಭಯದಿಂದಕಂಸನೆ | ನಾಮನಿಂತೊಂದೊಂ ದುನೆವದಿಂ | ದೀಮುಕುಂದನನೆನೆದುಯೋಗ್ಯತೆಪಡೆದರಿವರೆಂದ ॥೨೩॥ ಆವನೊಬ್ಬಲ್ಲೈವರೊಳಗೆವೆ | ನಾವನೀಪತಿನೋ ಳ್ಪಡೀರಾ | ಜೀವನಾಭನನಾವಪರಿಯಿಂದಾದಡನವರತ ॥ ಭಾವಿಸಿದವನೆಯಲ್ಲತದ್ಗತ | ಭಾವದಲಿಮುರಹರನಪದವನು | ಭಾ ವಿಸುವುದೇಭವವಿನಾಶನವರಸಕೇಳೆಂದ ॥೨೪॥ ಆದಿಯಲಿಭೂಪತಿಗಳೀಕನು | ಲೋದರನಪಾರುಷದಮುಖ್ಯರು | ಚೇದಿ ಭೂಪತಿದಂತವಕ್ತ್ರರುವಿಪ್ರಶಾಪದಲಿ ॥ ಆದರೀಪರಿವಿಷ್ಣುಪದದಿಂ | ದೂದಿದುರುನಿಜಕರ್ಮಗತಿವರ | ಮೇದಿನೀಪತಿಕೇಳೆನ ಲ್ಕಿಂತೆಂದನಾಭೂಪ ॥೨೫॥ ಏನಿದೇನೈಮುನಿಪಕರ್ಮವಿ | ಹೀನರಿಗೆಭವವೆಂತುಬಂದುದು | ಹಾನಿಯಲ್ಲಾಹರಿಪರಾಯಣರಿ ಗೆಮಹಾದೇವ ॥ ಆನಿದನುಹೇಳೆಂತುನಂಬುವೆ | ನೀನಿಖಿಳಜನವಿಂತಿದನುಸನು | ಮಾನಿಸುವುದಕಟಕಟವಿಸ್ಮಯವಾಯ್ತಲಾಯೆಂ ದ ॥೨೬॥ ಆರುಕೊಟ್ಟರುಶಾಪವನುತಾ | ವಾರುಹೆಸರೇನೀಮುಕುಂದನ | ಪಾರುಷದರೆಂದೆನಿಸುವರುವೈಕುಂಠವಾಸಿಗಳು | ಸೇರಿದರುದುರ್ಗತಿಗೆಹರಹರ | ಚಾರುಪದಸೇವಕರುಯೀವಿಧಿ | ವೈರದಲಿಬೈದರಿಗೆಮುಕುತಿಯೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೨೭॥ ಕಾಲ ಪಾಶವಹರಿದುಕರ್ಮದ | ಕೋಳವನುಕಿಡಿಯೊದೆದುತನುಕರ | ಣಾಳಿಗಳಕೈವೊಯ್ದುಮಾಲಾವಿದ್ಯೆಯನುಜರೆದು ॥ ಮೇಳೆನಿ

ಭರ್ಗಯವೆನಿಪಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಪದದಲಿನಿಂದುಪಾರ್ಶದ । ಮಾಳ್ಗಗಳುತಾವೆಂತುಜನಿಸಿದರೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಅಹುದು
ಸಂಶಯಹೇತುವುಂಟೆರೆ । ಮಹಿಮನಿಂನಯಮಾಕಾತಸ್ಸದ । ಮಹದತಿಕ್ರಮವೇನಮಾಡದುಕೇಳುಭೂಪತಿಯೆ ॥ ದೃಹಿಣನಂ
ದನರೊಂದುದಿನನಿಜ । ಮಹಿಮರೀಸನಕಾದಿಗಳುವಿ । ಗ್ರಹವಿದೂರರುಹೋದರಾವೈಕುಂಠಪುರವರಕೆ ॥ ೨೯ ॥ ಹೊಕ್ಕರ
ವರ್ಯೆದಾರುವರುಷದ । ಮಕ್ಕಳಂತಿರೆಸಕಲಲೋಕವ । ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವಕಾಲನನುಕಳದಾಮಹಾತ್ಮಕರು ॥ ಅರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಭ
ರುಬಾಗಿಲ । ಮಿಕ್ಕುಹಲವನುಮುಂದೆಬರುತಿರ । ಲಿಕ್ಕೆಲದಜಯವಿಜಯರವರನುತಡೆದರವರೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಬಾಲರಿವರಾರೆನುತ
ಬೆತ್ತದ । ಕೋಲನಡ್ಡೈಸಿದರೆಯಿವದಿರ । ಮೇಲೆಬಿದ್ದುದುಕೋಪಕಾನುಕ್ರೋಧವರ್ಜಿತರ ॥ ಕೇಳುನೃಪಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಕಮಲ
ವಿ । ಶಾಲದರುಶನಸೌಖ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆ । ಹೇಳುವಿಘ್ನವಮಾಡಲಾರಿಗೆಸಮತೆಯಹುದೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಪೋಗಿನೀವೆಲೆತರಳರಿರನಿ ।
ಭರ್ಗಗಧೇಯರಿದಿಲ್ಲಿನಿಮಗಿಂ । ಲಗದಿಳವುದುಕೆಳಗೆಮಹದಾಸುರವೆನಿಪಗತಿಗೆ ॥ ಯೋಗಿಗಳುನಾವೆಂಮತಡವವ । ರಾಗಿನಿಂ
ದಿರೆಯನಲುಪದದಲಿ । ಬಾಗಿತಪ್ಪಿದೆವೆನಲುಕೊಟ್ಟರುಮೋಕ್ಷವನುನೆಗುಳೆ ॥ ೩೨ ॥ ಮೂರುಜನ್ಮಾಂತರಕೆನೀವೀ । ದೇರು
ವದುಮತ್ತಿದಕೆನುಡಿಗಳು । ಜಾರಲರಿಯದುಭೀತಿಬೇಡೆನೆಬಿದ್ದರಲ್ಲಿಂದ ॥ ನೀರೆದಿತಿಧರಿಸಿದಳುಗರ್ಭವ । ನೋರುಗುಡಿಸಲುಭು
ವನಸುರಕುಲ । ಸೂರೆಗಾರರುಜನಿಸಿದರುದಿತಿನಂದನರುಧರೆಗೆ ॥ ೩೩ ॥ ನೃಪಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನುಹಿರಣ್ಯಕ । ಶಿಪುವೆನಲುಹದಿನಾಲ್ಕು
ಲೋಕವ । ನಪರಿಮಿತವಿಕ್ರಮರುಭೋಗಿಸಿದರುನಿಜೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ವಿಪುಳಬಳರನುಕೊಂದನೀನಿ । ಷ್ಕೃಪವರಾಹನೃಸಿಂಹ
ರೂಪದ । ಉಪಶೃತಾಭಯದಾನದಲಿಮುರವೈರಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಆದುರಾತ್ಮಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುನಿ । ಜೋದರೋದ್ಭವವೆ
ನಿಸುವಪ್ರಹ್ಲಾ । ದನನುಕೊಲಲೆಂದುವಿವಿಧೋಪಾಯವನುರಚಿಸಿ ॥ ಈದಯಾನಿಧಿನಿಜಶರಣನಂ । ದಾದರಿಸಿಕಂಭದಲಿನರಹ
ರಿ । ಯಾದನುಗ್ರಾವೇಶದಲಿಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಬಲ್ಲಿದರುಹರಿಶರಣರೆಂಬುದ । ನಲ್ಲಿಕಂಡೆನುಭೂಪರಕ್ಕಸ । ರಳ್ಳಿಯನು
ಹಾಯ್ಸಿದರೆಸಬಳದಮೊನೆಗಳೇಮುರಿದು ॥ ಚಲ್ಲಿದವುವಿಷವಮೃತವಾಯ್ತುರಿ । ಗೊಳ್ಳಿಸೀತಳವಾಯಿತೀತನ । ಶೆಲ್ಲಗರಕೊನೆ
ಕೊಂದುದಸುರನದಾನವೇಶ್ವರನ ॥ ೩೬ ॥ ಬಳಿಕರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣರೋ । ಜ್ವಲಿತನಾಮದಲುದಿಸಿದರುವರ । ಲಲನೆಕೈಕಸೆಯು
ದರದಲಿವಿಶ್ರವಗೆಸುತರಾಗಿ ॥ ಇಳೆದುರಾಘವನಾಗಿಕೊಂದನು । ಖಳರನುಗ್ರಾಹವದಮೊಖದಲಿ । ಜಲಜನಾಭನುಭೂರಿಭೂತ
ಮಾತ್ರಕಂಟಕರ ॥ ೩೭ ॥ ರಾಯನೀನೀಕಥೆಯಮಾರ್ಗಂ । ದೇಯನಲಿಕೇಳಿದೆಯೆಕಮಲದ । ಳಾಯತಾಕ್ಷನರಾಘವೇಂದ್ರ
ನಪುಣ್ಯಚರಿತವನು ॥ ಈಯುಗದಲೆಭೂಪನಿನ್ನಯ । ತಾಯಿತಂಗಿಗೆಸುತರೆನಿಸಿಮ । ತ್ತೀಯಶೋನಿಧಿಯನುಜರುದ್ಭವಿಸಿದ
ರುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಮೂರನೆಯಭವವಾಯ್ತುಚಕ್ರದ । ಲೂರಿದನುಗಂಟಲನುನಿಜಗತಿ । ಗೇರಿಸಿದನಾತ್ಮಾನುಜರಜಯವಿಜಯ
ಸಂಜ್ಞಕರ ॥ ವೀರಕೇಳೀನಳಿನಲೋಚನ । ನಾರುಮುಡಿಹಂಗಿಗನುಭಕ್ತರಿ । ಗೋರುಗುಡಿಸಿದಡೊಕ್ಕಡುಡುಗುವನವರಬೆಂ
ಬಿಡದೆ ॥ ೩೯ ॥ ಎಂದಡಾಮುನಿಪತಿಯಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿಕುರುಕುಲ । ನಂದನನುಪುಳಕಾಶ್ರುಪೂರದಭಾರದಲಿ
ಕುಸಿದು ॥ ನಿಂದುಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುಮುನಿ । ವಂದ್ಯಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗಾ । ತಂದೆಮಕ್ಕಳವೈರವಘಪರಿಯಂತಲೆನಗೆಂದ ॥
ಮಕ್ಕಳೆಂದೆರೆಮರುಗಿಜೀವನ । ನಿಕ್ಕುವುದೆಲಾಲೋಕಮತ್ತಾ । ಮಕ್ಕಳುತ್ತಮರಾದಡಾವುದುಹಾನಿಹೆತ್ತರಿಗೆ ॥ ಇಕ್ಕಿದನೆಗರಿ
ಮಾಡಿಮಾರಿಗೆ । ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆಯೋಸುರಾರಿಗೆ । ಹೊಕ್ಕದೋತಲೆಯೊಳಗೆಮರುಳೆಲೆಮುನಿಪಹೇಳೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ತಂದೆಕೊಲುವ
ರೆಸುತರುಜೀವಿಸಾ । ವಂದವೆಂತೆಲೆಮುನಿಪಮನದಲಿ । ಸಂದೇಹಕ್ಕೆಡೆಮಾತುತಿದೆಯೇಶ್ರದ್ಧೆಯಾತಣಕೆ ॥ ಕೊಂದನೋಕೊಲಲೆಂ
ದುಮನವನು । ತಂದೆನೋಕರುಣಿಸುವುದೀಗೋ । ವಿಂದನೇನರಸಿಂಹನಾದನೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಕರುಣಿಸೈಮುನಿನಾಥ
ವಿಶ್ವಂ । ಭರನವಿಮಳಚರಿತ್ರಸುಧೆಯನು । ದುರಿತದುಃಖಜ್ವರಗೃಹೀತಂಗೌಷಧವನೆನಗೆ ॥ ಪರಮಭಾಗವತಶ್ರೋತ್ರಮನಶುಭ ।
ಚರಿತವನುತಿಳಿವಂದದಲಿವಿ । ಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದೆರಗಿದನುಸತ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಠಂಗೆ ॥ … … ॥ ೪೩ ॥

ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ವರವ ಪಡೆದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ವೈರಿಗಜಪಂಚಾನನನುರಣ । ಧೀರದೇವರದೇವನಾಸುರ । ವೈರಿಪಡದನುಪದುಮಭವನಲಿ
ನಿಜಮನೋರಥವ ॥ … … … …

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಚ್ಯುತನಲೀಲಾ । ಚರಿತವನುತದ್ಭಕ್ತಜನಸು । ಚ್ಚರಿತವನುಸಕಲಾಘಸಂಚಯಸಾರಸಾಧನವ ॥
ಸುರವಿರೋಧಿನಿಜಾನುಜನನೀ । ಮುರಹರನುವಾರಾಹದಲಿಕೊಲ । ಲುರಿಕಳಿತುದರದಲ್ಲಿನಿಂದೋಲಗದಲಿಂತೆಂದ ॥ ೧ ॥

ತೀಡಿದನುಕರತಳವನಡಿಗಡಿ | ಗಾಡುಗಚ್ಚಿದನನುಜನೆಳ್ಳವಿನ | ಕೇಸರಾ... ...ಗಳಲಿತನಿಗಿಡಿಯ || ದಾಡೆಗಳುದಳ್ಳು
ರಿಯನುಗುಳಲು | ನೋಡಿದಾದೆಸೆಹೊಗೆವುಸಗಿದುದು | ರೂ... ...ಗ... ...ಂಬರ
ಶಕುನಿವಾಸೇ | ಜ್ವಲತಿ... ...ಕ್ಷಿಗತ ...ಕ್ಷೇತ್ರೇ ...ಸುಳ
ಕೆತಾಹಂದಿವುಲಕ್ಷತಿ | ... ...ಳಿ
ದಿಚ್ಚೆ ...ತೆ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ ಪ್ರಥಮಸ್ಕಂಧ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ಪದನು || ಶ್ರೀಗಣಾಧೀಶ್ವರನುಸನ್ನುತ | ಯೋಗಭೋಗಫಲಪ್ರದಾಯಕ | ನೀಗೆವುಗೆಯಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುನಿರ್ವಿಘ್ನದಾಯಕ
|| ಭೋಗಿಭೋಗವಿಭೂಷಣನುಸಕ | ಲಾಗಮೈಕಸ್ತುತ್ಯಗುಣಗಣ | ಸಾಗರನುಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿವಿಘ್ನೇಶನೊಲವಿನಲಿ ||೧|| ಅಭ
...ವರದಜಪಾಕ್ಷವಾಲಾ | ನಿಭೃತಪುಸ್ತಕಹಸ್ತೆಸುರಿಯಜ | ಯಭವವಂದಿತೆತ್ರಿಭುವನೇಶ್ವರಿಸಾಧುಸಂಪನ್ನೆ || ಶುಭಫಲಪ್ರ
...ವಾಳ್ಕೆವಾಚೋ | ವಿಭವವನುನವುಗೊಲಿದುಕಾರು | ಣ್ಯಭರಕೊಡುವುದುಸರಸಿಜೋದ್ಭವನರಸಿವಾಗ್ದೇವೀ ||೨|| ಎರಡು
...ೀಳನವಿಷ್ಣುವುುಖವಂ | ದೆರಲಿಮೆರವಬ್ರಹ್ಮನೊಸಲಲಿ | ಉರಿನಯನನವಂದಿಲ್ಲದಾಸಾಕ್ಷಾತಪರಮಶಿವ || ಧರೆಯಜೀವ್ಯರ
...ನವುರಣಾಂ | ಕುರಕುಠಾರವಿಹಾರವಿದ್ಯಾ | ಶರಧಿನೇಡವ್ಯಾಸಮುನಿವಾಳ್ಕೆವುಗೆಸನ್ಮತಿಯ ||೩|| ಶ್ರೀವರನುಶಾಶ್ವತನ
ಳವೇ | ದಾವಳೀಸಂಸ್ತುತ್ಯನವಿತಗು | ಣಾವಲಂಬನನಂಬುಜೋದ್ಭವಮುಖ್ಯಸುರವಂದ್ಯ || ದೇವದೇವನಶೇಷಧರಣೀ|
...ವಗೋದ್ವಿಜರಕ್ಷಣಾರ್ಥಕೃ | ತಾವತಾರನುವಾಳ್ಕೆಯೋಗಕ್ಷೇಮವನುನವುಗೆ ||೪|| ನತಸುರಾಸುರಮೌಳಿರತ್ನ | ಪ್ರ
...ತಿಪರಿಣಧ್ವಾಂಘ್ರಿಕರುಣಾ | ಮೃತವುಹೋದಧಿಪರವುಶಕ್ತಿಲತಾವಿತಾನಾಢ್ಯ || ಶ್ರಿತಜನಾಯಾಥೇಷ್ಟಫಲಪ್ರೂ | ರಿತನಿ
...ಂಘ್ರಿಧ್ಯಾನಗೌರೀ | ಪತಿಸುರದ್ರುವುನೀಗೆನವುಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಸತ್ಫಲವ ||೫|| ವೃತ್ತಗುಣಸಂಪಂನನ...ಳರ | ಘೂತ್ರವು
...ರಾವುನಾದನಿ | ವರ್ತಿಶಾಪಹೃತಾಘನಾತ್ಮಗೃಹೈಕವಿಶ್ರಾಂತ || ಮೃತ್ಯುಗಜಮರ್ದನನುವಾಳ್ಕೆಕ | ವಿಶ್ವವನಸಂಚಾರಿನಿ
...ರ್ಗಳ | ಚಿತ್ತವನುವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಕಂಠೀರವನುನವುಗೆ ||೬|| ಜನಿಸಿದಾಗಳೆವಿಧಿಗೆಕಿಂಕರ | ನೆನಿಸದೆಲ್ಲವನುಳಿದುಪೋಗ
... | ಘನವಿರಹತಾಪದಲಿಪುತ್ರಾಯನುತಬಳ್ಳಿಸಂದು || ಮುನಿಪರಾಶರಸೂನುಕರೆಯಲು | ವನದನಿಡುವುರವುಂಡಿಗಳನೋ|
...ನಿಸಿದಾಶುಕಯೋಗಿಗಾನುನವೋನವೋಯೆಂಬೆ ||೭|| ನಿಗವುಕಲ್ಪವುಹಾದ್ರುವುದಶಾ | ಖೆಗಳತುದಿಯಲಿತೋರ್ಪನರ
...ಗೆ | ಬಗೆಯಬಾರದಪರವುತತ್ವಾಮೃತರಸಾಯನವ || ಸೊಗಯಿಸುವಭಾಗವತಫಲವನು | ತೆಗದುಯಿದುಯುಂದಿತ್ತಕರುಣಾ|
...ಗಳದೇವನುಶುಕನುವಾಳ್ಕೆಶುಭೋದಯುವನವುಗೆ ||೮|| ಭಾಗವತದರ್ಥವನುಸಂಗ್ರಹ | ವಾಗಿಬಲ್ಲಂದದಲಿವಿಷಯವಿ| ಭಾ
ವನುತತ್ವಪ್ರಯೋಜನಜನಿತಸಿದ್ಧಿಯನು || ರಾಗದಿಂದರುಪುವೆನುಭವಭಯ | ರೋಗಹರೆವುದೆನಲ್ಕೆವಾಳ್ಕೆವು | ಹಾಗು
...ಕಾವ್ಯಸಾರಥ್ಯವನುಸಜ್ಜನರು ||೯|| ಕಂನಡದಕೃತಿಯುಂಡವಜ್ಞಾ | ಪಂನರಾಗದಿರಕಟದರ್ಪಣ | ಕಂನಡಿಯಿದೆಂದೆಂ
...ರತ್ರೆಯಕಟದಕೆ || ತಂನವುುಖಸಂದರುಶನಪ್ರತಿ | ಪಂನಫಲಹರಿಗುಣದವುಹಿಮೆಯ | ವರ್ನನೆಗೆಕುಂದೇನು
ತಾ... ...ತಿಯ ||೧೦|| ಎಲ್ಲಿಹರಿಗುಣಗಣದವರ್ನನೆ | ಇಲ್ಲದನ್ಯಥಬರೆಯೆಕಾವ್ಯದ | ಬಲ್ಲತನದೊಡ್ಡವಣೆಗಳಗಾಲವಿ
ವರಾತ್ರ... || ಇಲ್ಲವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿವುತ | ವಲ್ಲಪ್ರಾಲೇಯದಲಿಪದ್ಮಿನಿ | ಸಲ್ಲದಂತಿದರೊಳಗೆವೆುರೆಯ...ಗಳನೇ | ಡಿಸು
ದೊಂದೆ... ಹರಿಗುಣಸ್ತುತಿಹರಿಪದಾಂಬುಜ | ಶರಣಜನಸಂಕೀರ್ತನಸ್ತುತಿ | ಹ...ನನಿಸರ್ವಾನರ್ಥಕಾರಣ | ವುನವಿ
... || ವುನವನದಬೇರಿರಿಸಿನೋಡಾ | ನಿನಗೆ
ತೋರ್ಪುದದ...ಲ್ಲಲಿತ | ಪರತರಾನಂದಾನುಭವವಿನಿ | ತಿರದೆವಿಸ್ತರವೆನೆ... ...ುರಾರಿ ||೧೯|| ವುರೆವುದೀಸಕಲವನುವುನದಲಿ|
ವುರೆವುದಾವುತಿಯೊಳಗೆವುನವನು | ವುರೆವುದಾ...ನಾದಿಸಿದ್ಧಾಷ್ಟಾಂಗಯೆ...ದಲಿವುತಿಯ | ವುರೆದುದನುನೆರೆವುರೆದುಬೇರೊಂ|
...ರಿಯದಿರವನುಸಹಜವದರೊಳು | ವುರೆವೆಯಲ್ಲರಿವಿಲ್ಲಖಂಡಿತನಾತ್ಮನೋಡೆಂದ ||೨೦|| ಈಸವಾಹಿತವುತದಲೊಂದಿತಿ|

ರ್ಭಯಾವೆನಿಪಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಕ… …ದ । ಮಾಳ್ಪಗಳುತಾವೆಂತುಜನಿಸಿದರೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಆಹುದು
ಸಂಕ… …ವ… …ಹದತಿಕ್ರಮವೇನವಾಡದುಕೇಳುಭೂಪತಿಯೆ ॥ ದ್ರುಹಿಣನಂ
ದನ… …ದರಾವ್ಯೆಕುಂಠ… …ವರಕೆ ॥ ೨೯ ॥ ಹೊಕ್ಕರ
… ॥ ಅರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಭ
…ನೆನುತ

ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ.

ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ.

ಸೂತರು ಶೌನಕಾದಿಗಳಿಗೆ ಭಾಗವತವ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸೂತನರುಹಿದಸರ್ವಗುಣವಿ । ಖ್ಯಾತಶೌನಕಮುಖ್ಯಮುನಿಗಳಿ । ಗೋತುಪರನು
ರಹಸ್ಯವಹಭಾಗವತಸಂಹಿತೆಯ ॥ … … …

ಪದನು ॥ ಶೌನಕಾದಿಮುನೀಶ್ವರರುನಿ । ರ್ಮಾನಮದಮತ್ಸರರುನತಸುರ । ಧೇನುಗಳುತಾವಾಗಿಬಂದರುನೈಮಿಶಾ
ಯದಾ ॥ ಕಾನನದಲಚ್ಯುತಕಥಾಮೃತ । ಪಾನಪರಿಲೋಲುಪರುಕಲಿಯುವ । ಸ್ಥಾನಪರಿಯಂತರವಮಹಾಧ್ವರದೀಕ್ಷೆಯನುಧರಿಸಿ
ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆರೋಮಹರ್ಷಣ । ನಂದನನುತತ್ಸಮಾತಿಹೃದಯಾ । ನಂದನನುಸೂತಾಖ್ಯನಾತನನಾಗವೋಕ್ಷದಲಿ ॥ ವಂದಿ
ತವೈಷ್ಣವಪದಾಂಬುಜ । ಸಂದರುಶನವುಬಹಳಭಾಗ್ಯದ । ಕಣ್ದೆರವೆನೆತಮಗೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದುದುಮುನಿನಿಕರ ॥ ೨ ॥ ಸೂತ
ನುಚಿಸಗೊಂಡುದ ಮುನಿ । ಜಾತವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿವಿ । ಖ್ಯಾತನಾತನಶಿಷ್ಯನಲ್ಲಾ ನೀನುಜಗವರಿಯೆ ॥ ಸೇತಿಹಾಸಪುರಾ
ಣಾಸ್ತ್ರ । ತೀತತತ್ವರಹಸ್ಯವನುನೀ । ನಾತನೊಲವಿನಲರಿವಪ್ರೌಲುಪರೆತಿಲ್ಲಬಲ್ಲವರು ॥ ೩ ॥ ಆಸಮಸ್ತಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರವ
ಹಾಸಮುದ್ರದಸಾರವನುನೀ । ವಾಸದೊಳಗುದ್ಧರಿಸಿಕೃಪೆಮಾಡುವುದುಕಲಿಮಲದ ॥ ದೋಷಸಿಂಧುವನುತ್ತರಿಸಡಾ । ಯಾಸ
ಲ್ಪದಪತ್ಥವನೆವಗುಪ । ದೇಶಿಸುವುದೆಂದಾಗಸಭೆಯೊಳುಶೌನಕನುನುಡಿದ ॥ ೪ ॥ ಮಂದಭಾಗ್ಯರಲಾಮನುಷ್ಯರು । ಮಂದಮ
ತಿಗಳಲಾವೃಥಶ್ರಮ । ದಿಂದಮಂದೋದ್ಯೋಗಿಗಳಪುರುಷಾರ್ಥವಿಷಯದಲಿ ॥ ಇಂದಿನೀಯುಗದೊಳಗೆಕಾಲನ । ಬಂದಿಯಾ
ಕಳಚುವಉಪಾಯವ । ನೊಂದನೇನಿಶ್ಚೈಸಿಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆಮಗೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಹೇಳುವಡೆಮನವಿಲ್ಲವೊದಲಲಿ । ಕೇಳು
ದೆರೆಹಿಲ್ಲಹೇಳತ । ನಾಲಿಸುವಡವಧಾನವಿಲ್ಲೀಮೂಢಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ॥ ಹೇಳಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲಹಿತವನು । ಹೇಳಿದರೆಕೇಳ್ವದನನುಷ್ಠಿ
ಶೀಲವಂತರಕಾಣೆನಿಂದಿನವರ್ತಮಾನದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಲಖಿಳಜೀವರ । ಭವದಬೇಗೆಯಬೇಸರಿನಬೇ । ಜವ
ಬಿಸಿಮಾಡುವಮೋಕ್ಷೋಪಾಯದಸಮಗ್ರತೆಯ ॥ ವಿವರಿಸೈಶ್ರೋತವ್ಯವಹಶಾ । ಸ್ತ್ರವನನಂತವನೋದುವಡೆಕೇಳುವಡೆಕಲಿ
ಲಖಂಡಿತಾತ್ಮರಿಗರಿದೆಲಾಯೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಮತ್ತೆ ಕೇಳೆಲೆಮನದಸಂಶಯ । ದೊತ್ತುಬೇರಿದೆರಾಮಕೃಷ್ಣರು । ಮರ್ತ್ಯವೇಷದಲ
ಟಿತದಲೆಸಗಿದರುಗಡಧರೆಗೆ ॥ ಎತ್ತಲಾಪರದೈವವೀನರ । ರೆತ್ತದೇವಕಿಯುದರಕುಹರವಿ । ದೆತ್ತಲಬುಜಭವಾಂಡಕೋಟಿಗಳೆ
ಲುದರದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಕರುಣಿಸೈಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವಿ । ನುರುಚರಿತ್ರಾಮೃತವನಾ… । ಜ್ವರಿತರಿಗೆಜಂಗಮಮಹಾಮೃತಪಾನಸಿ
ಯಾನು ॥ ಧರೆಗೆಪರಮಹಿತಾರ್ಥವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಬೇಹುದುಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು । ಪರಹಿತೈಕಸ್ವಾರ್ಥರಲ್ಲಾಸತ್ಪುರುಷರೆಂದ ॥ ೯
ಸತ್ರಯಾಗವ್ಯಾಜದಿಂದೀ । ಕತ್ರವಾದೆವುವಿಮಳವಿಷ್ಣು । ಕ್ಷೇತ್ರವಿದುರೊಳಗಿಲ್ಲಕೈಕಲಿಮಲದಕಾಲಾಟ ॥ ಚಿತ್ರವದರಿಂಮೀ
ಪುಣ್ಯಜ । ರಿತ್ರನಿಂನಯಬರವುಸ್ಸೈವಿಕ । ಸೂತ್ರವಲ್ಲದೊಡೆಂತುಸಂಭವಿಸುವುದುನಮಗೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಸೂತನೀಪರಿಪರ
ರುಷಿಸಂ । ಜಾತಸಂಪ್ರಶ್ನದಲಿಸಲೆಸತಿ । ಪ್ರೀತಿಸಂನುತಪುಳಕರಸದಲಿಮಾಡಿಮುಳುಗಾಡಿ ॥ ಖ್ಯಾತರಾದರುಧೀಕೃತಾರ್ಥರು
ಭೂತಹಿತದಲಿಹಿರಿಯರೆಂಬೀ । ಮಾತುಪುಸಿಯಲ್ಲೆಂದುಕೊಂಡಾಡಿದರುಮುನಿವರರು ॥ ೧೧ ॥ ಘೋರತರವೆಂದೆನಿಸಿದೀಸಂ
ಸಾರದುಸ್ಸಹದುಃಖತರುವಿನ । ಬೇರಬಿಸಿಲಿಗೆತೋರ್ಪದಾವನನಾಮಮರನೆನಲು ॥ ಅರನಾವಲ್ಲಭನಲೀಲೋ । ದಾರಪುಣ
…ನುವಿ । ಸ್ತಾರವೆನಲವತಾರಭೇದವನುಸುರುವೆನುಯೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಕೇಳಿರೈಮುನಿನಿಕರವೆಂನಯ । ಬಾಲಭಾಷಿತ…
…ದ… …ಕುಂದಕಥಾಪ್ರಸಂಗದಲಿ ॥ ಸೋಲದವರಾರೆಂದುಹರಿಗುಣ । ಲೀಲೆಗಳಲಾಲಿಸ್ಯಲಷ್ಟಿ…
…ಳಗಾಗಿ ॥ ೧೩ ॥ ಲೇಸನೇಬೆಸಗೊಂಡರೆಂನಬಿ । …

ಸೂಚನೆ ॥ ವೈರಿಗಜಸಂಚಾನನನುರಣ । ಘನುಸಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರವು । ಹಾಸವ…
ನಿಜಮನೋರಥವ ॥ …ದಲಿವಿಷ್ಣ । ಕ್ಷೇನಗ… … …

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಚ್ಯುತನಲೀಲಾ । ಚರಿತವನುತದ್ಭಕ್ತಜನಸು । ಚ್ಚರಿತವನುಸಕಲಾಘಸಂಚಯಸಾರಸಾಧನವ ॥
ಸುರವಿರೋಧಿನಿಜಾನುಜನನೀ । ಮುರಹರನುವಾರಾಹದಲಿಕೊಲ । ಲುರಿಕಳಕುದರದಲ್ಲಿನಿಂದೋಲಗದಲಿಂತೆಂದ ॥ ೧ ॥

ತೀಡಿದನುಕರತಳವನಡಿಗಡಿ । ಗಾಡುಗಚ್ಚಿದನನುಜನೆಳವಿನ । ಕೇಡನಾಲಿಸಿಕೆದರಿದನುಕಂಗಳಲಿತನಿಗಿಡಿಯ ॥ ದಾಡೆಗಳುದಳ್ಳು
ರಿಯನುಗುಳಲು । ನೋಡಿದಾದೆಸೆಹೊಗೆಮಸಗಿದುದು । ರೂಢಿಬಿರಿಯಲುಬಿಂಕದಿಂದೊದದೆದ್ದನಮರಾರಿ ॥ ೨ ॥ ಎಲೆಲೆಶಂಬರ
ಶಕುನಿವಾಸೇ । ಜ್ವಲತ್ರಿಮೂರ್ಧ್ನಿಕತ್ರ್ಯಕ್ಷಕೋಲಾ । ಹಳನಮುಚಿವರವಿಪ್ರಚಿತ್ತುಪುಲೋಮಮುಖ್ಯರಿರ ॥ ಕೊಳುಗುಳ
ಕೆತಾಹಂದಿಮಲಕತಿ । ಬಳನನಿರಿದುದುಭಾಪುಕೀರ್ತಿಯ । ಬಳಕೆಯಲಿಬಡವಿಷ್ಣುಗತಕೊಂದವನುರಣಗಲಿಯ ॥ ೩ ॥ ಹೇಳ
ದಿಟ್ಟಿಗೆನಡವನಾವನು । ಬಾಲಕನವೋಲೆಲ್ಲವನುಸುರ । ಪಾಲನೈಸಲಿಮಾಡಿದಾತನುಕಪಟವಿದ್ಯೆಗಳ ॥ ಹೇಳಲೇನಮರಾಷ್ಟ
ಶಾಖಾ । ಜಾಲವಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆಮೂಲಲೋ । ನ್ಮೂಲನವಮಾಡುವವುಪಾಯವಕೇಳನೀವೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಮೂಲವಮರರಿಗಚ್ಯುತ
ಸುತ । ನ್ಮೂಲವೆನಿಪುದುಧರ್ಮಧರ್ಮದ । ಮೂಲವೈಸಲೆದ್ವಿಜರುಗಳುವರ್ಣಾಶ್ರಮಾನ್ವಿತರು ॥ ಬೀಳಗಡಿಪಡೆವಿಪ್ರರನು
ನಿ । ರ್ಮೂಲನಹನಾವಿಷ್ಣುತತ್ಸರ । ಜಾಲವದುನಿಮಿಷಾಂತರಕೆನಿರ್ನಾಮವಹುದೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಎಲ್ಲಿವೇದಾಧ್ಯಯನವವನಿ
ಯ । ಲೆಲ್ಲಿಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣವಿಪ್ರರ । ದೆಲ್ಲಿಸಮ್ಮತಧರ್ಮನಿಷ್ಠರುಸಾಧುಸಜ್ಜನರು ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಧಾಳಿವರಿದವ । ರೆಲ್ಲರನುನೆರೆಕೊ
ಲ್ಲುದಲ್ಲದ । ಡೆಲ್ಲಿಕಾಣಲುಬಹುದುಕಳ್ಳನನೆಂದನಮರಾರಿ ॥ ೬ ॥ ಹಾಲಹೆಂಮಡುವೊಂದುಮನೆತವ । ದೇಳಿಗೆಯತಾದಿ
ಯೊಂದುಮನೆಮುನಿ । ಜಾಲದುದರದಲೊಂದುಮನೆಮೇರುವಿನಲೊಂದುಮನೆ ॥ ಶೀಲವಂತರಸಜ್ಜನರಸಂ । ಮೇಳದಲಿತನ
ಗೊಂದುಮನೆಭೂ । ತಾಳಹೃದಯದಲೊಂದುಮನೆಕಾಣಿಸುವಡರಿದೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಮಿಕ್ಕಪಾಲ್ಗಡಲಿಂಗೆಧಾಳಿಡ । ಲೆಕ್ಕತಳದಲಿ
ನಿಲಲರಿಯದೊಳ । ಹೊಕ್ಕುಹೋರುವನೆನ್ನೊಡನೆಮಾಯಾವಿಮರೆಗೊಂಡು । ಠಕ್ಕಠವಣೆಯಠಾಣಗಾರನ । ನಿಕ್ಕುವರೆಗೋ
ದ್ವಿಜರವಧೆಯೇ । ತಕ್ಕುದೆನೆಕದನಪ್ರಿಯರುಕೈಕೊಂಡರಹುದೆನುತ ॥ ೮ ॥ ಧಾಳಿಬೆಂಬಲವಾದಡಗ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಗಳುತಾವಾಗಿ
ತಾಗುವ । ಕೋಲುಗಳುಗರಿವತ್ತಪ್ರೋಕ್ಷಿವಶಿವಪಚೇತನದ ॥ ಆಳುಬೀಯಹಸಾದವೆನುತವೆ । ಬೀಳುಕೊಂಡದುದೈತ್ಯಭಟರು
ಕ । ರಾಳಕದನಪ್ರಿಯರುತೊಳಲಿದರವನಿಮಂಡಲವ ॥ ೯ ॥ ಕಟ್ಟುಕೆರೆಗಳನೊಡದರರಳಿಯ । ಮೆಟ್ಟಮುರಿದರುದೇಗುಲವ
ನೇಡೆ । ಮೆಟ್ಟದರುವೈದಿಕರಮನೆಗಳಮುರಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ಸುಟ್ಟುಕೊಣಿದರವನಿಯಮರರ । ನಟ್ಟಹೊಯ್ದುರುಧಾರ್ಮಿಕ
ರಮುರಿ । ದಟ್ಟಯಾಡಲುಕಡಿದರಾದಿವ್ಯದ್ರುಮಾದಿಗಳ ॥ ೧೧ ॥ ಕವಿಸಿದರುಖಳರಗ್ನಿಹೋತ್ರದ । ಹವಿಗಳಗೆನಾಯ್ಗಳನುಪತ್ನೀ ।
ನಿವಹವನುಮ್ಲೇಂಛಿಸಿದರೆಡಗೆಡಹಿದರುಋತ್ವಿಜರ । ಸವನರಿಪುಗಳುಸಾರಿದರುಸವ । ರವನುಬೇಡಿದರವನಿಪಾಲ । ಪ್ರವರ
ರಲಿತಾಹೇಳ್ವನೇನನುಖಳರಉರವಣೆಯ ॥ ೧೧ ॥ ಇಳುಹಿದರುಯಜ್ಞೋಪವೀತವ । ನಿಳೆಯವಿಪ್ರೋತ್ತಮರನಾಕದ । ನಿ
ಳಯವನುಹಾಳಿಟ್ಟುಹರದುದುಸುರರುದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ಅಳುಕಿದರುನೃಪರಾದವರುಕೊಳು । ಗುಳದವಾರ್ತೆಗೆದೈತ್ಯರುರುಬೆಗೆ ।
ಹಳಿಯಹಾಸಾಯ್ತುವನಿಯದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ ॥ ೧೨ ॥ ಅತ್ತಲಾದನುಜೇಂದ್ರನನುಜನು । ಸತ್ತಳಲುಕಿಚ್ಚಿನಲಿತಾಯದೆ ।
ಹೊತ್ತಿಹೊಗೆಯಲುತತ್ಸತೀಸುತರಂತರವ್ಯಥೆಯ ॥ ಕೆತಿಗರುತಾವಾಗಿರಲುಕಾ । ಣುತ್ತಿಳುಹುವೆನಿವರಿಗಾತ್ಮಸು । ತತ್ವವಿ
ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನೆನುತಸುರನಿಂತೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಏಕೆಮರುಗುವಿರವ್ವಮಕ್ಕಳಿ । ರೇಕಳುವಿರಾರಿಗೆನಿಜಾತ್ಮವಿ । ವೇಕಶೂನ್ಯ
ರುನೀವಲಾಹರಹರಮಹಾದೇವ ॥ ಪ್ರಾಕೃತರಿರಾರಳಿದವರುಪರಿ । ಶೋಕಿಸುವಡಾತ್ಮನಶರೀರನು । ಸಾಕುಬಯಲಾಡಂಬರಕೆ
ಮನೆಗುಂದಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಏಕೆನಾತ್ಮನನನ್ಯನಪಗತ । ಶೋಕನಕ್ರಿಯನಖಿಳಮಾಯಾ । ನೀಕನಿಸ್ಪೃಹನಿರ್ವಿಕಾರನನಾದಿ
ಯವಿನಾಶಿ ॥ ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಯನನುಕರಿಸಿಪರಿ । ಶೋಕಿಸುವಡಂತಾರುಸತ್ತವ । ರೀಕಳೇಬರವನೃತವಿದುನಿಜವಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥
ಆರಿಗಾರಾಮಕ್ಕಳಾರಿಂ । ಗಾರುತಾಯ್ತಂದೆಗಳುಬಾಂಧವ । ರಾರಿಗಾರೆಲೆಯಾವಸತಿಸುಕ್ಷಮಿತ್ರಸಹಭವರು ॥ ಆರಿಗಾರಾ
ಯಾದೇಮುಂ । ನಾರಿಗಾರಾಮಗಳಾದೆನಿನಗೀ । ವೀರನೇನಹನಿಂನುಹೇಳೆನಗೆಂದನಮರಾರಿ ॥ ೧೬ ॥ ಗಗನದಲಿತೋರ್ಪಭ್ರದರೆ
ವ । ಟ್ಟೆಗೆಯನೆರವಿಮಹೇಂದ್ರಜಾಲದ । ಸೊಗಸುಕನಸಿನರಾಜ್ಯಕಾಮುಕನರಿತದೊಡ್ಡವಣೆ ॥ ಬಿಗಿದಮಿಂಚಿನಬೆಳಗುಯೋ
ಗಿಯ । ಬಗೆದುರಾತ್ಮರಸಖ್ಯನೋಳ್ಪರೆ । ನಗೆಯಲಾಸಂಸಾರದಿರವಿದುನಿತ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಮಸಗಿದಡೆಜಲದೊಳ್ಗೆರವಿ
ತಾ । ಮಸಗುವನೆತಾತಿರುಗಿಮೇಣೀ । ವಸುಧೆತಿರುಗಿತ್ತೆಂಬವೋಲುತನುಕರಣಧರ್ಮವನು ॥ ಶಶಿವದನೆಜನನಾದಿಗಳನೇ । ತಿಸು
ಪರಾತ್ಮನನರಿಯದಜ್ಞರು । ಹುಸಿಯಲಾತತ್ಸ್ವಪ್ನಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಕನೊಳೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಜನನಿಸರ್ವಾನರ್ಥಕಾರಣ । ಮನವಿ
ದೊಂದೇಸ್ವಾರ್ಥಕಾರಣ । ಮನದಬಳಿಯಲಿಶೋಕಮೋಹಕ್ರೋಧಮಯದುಃಖ ॥ ಮನವನದಬೇರಿರಿಸಿನೋಡಾ । ನಿನಗೆ
ತೋರ್ಪುದದೇನುಸುರಪತಿ । ಯನುಭವಿಸುವನುಪುತ್ರಶೋಕವನೆಂದನಮರಾರಿ ॥ ೧೯ ॥ ಮರೆವುದೀಸಕಲವನುಮನದಲಿ ।
ಮರೆವುದಾಮತಿಯೊಳಗೆಮನವನು । ಮರೆವುದಾತ್ಮಾನಂದಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಲಿಮತಿಯ । ಮರೆದುದನುನೆರೆಮರೆದುಬೇರೊಂ ।
ದರಿಯದಿರವನುಸಹಜವದರೊಳು । ಮರೆವೆಯಲ್ಲರಿವಿಲ್ಲಖಂಡಿತನಾತ್ಮನೋಡೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಈಸಮಾಹಿತಮತದಲೊಂದಿತಿ ।

ಹಾಸಿವುಂಟೆ ಶಿತಾಯಿ ಮೃತಭೋ । ವಿಾಶಬಾಂಧವರೊಡನೆಯುಮದೇವಂಗೆ ಸಂವಾದ ॥ ಕ್ಲೇಶಹರವಿದುಶಿವನರಾಜ್ಯವು । ಹೇಶ
ನಾಹವದೊಳಗೆ ಮಡಿಯಲು । ನಾಶವನು ಕಂಡಳಲಿದರು ತತ್ಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರು ॥ ೨೧ ॥ ಉಡಿದ ತೊಡೆ ತೋಳುಗಳ ರಕ್ತದ ।
ತೊಡಿಗೆಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ಕೆದರಿದ । ನಿಡುಗುರುಗಳ ಬಿಡುಗಣ್ಣ ಕೋಪದಿ ಕಚ್ಚುವಾಡುಗಳ । ಕಡಿವಡೆದ ಸಂದುಗಳ ನೇತ್ರ । ಕಡೆಲಸೋರಗ
ದಪತಿಯ ನಾತನ । ಮಡದಿಯರು ತಮತಮಗೆ ಕಂಡಳಲಿದರು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ॥ ೨೨ ॥ ಬಿಟ್ಟ ಮಂಡೆಯು ಬೋಡೆಯು ನೊಡಲಲಿ । ಥಟ್ಟ
ಗೆಡಹಿದರೊತಲುಗಳನೊಡೆ । ಗುಟ್ಟದರು ಬಸುರುಗಳನಡಿಗಡಿಗವನಿಯಲಿ ಹೊರಳ್ಳಿ ॥ ಕಟ್ಟೆ ವಿನ್ಯಾರವುಗೆ ನುತಕಡ । ಲಿಟ್ಟ ಪರ
ಪಶ್ಯಗಳ ಧಾರಾ । ವೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಧರೆನನೆಯೆ ಹಳವಿಸಿದರು ರಣಾಂಗ್ರದಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ಹಾವಿಧಿಯೆ ಹಾನಾಥ ಹಾಧರ । ಣೀಪರ ನೀನ
ಳಿಯಲೆಮಗಿ । ನ್ನಾವುದೋ ಗತಿ ನಿಜಪದಾಶ್ರಿತೆಯರನು ಬೇರಿರಿಸಿ ॥ ದೇವಲೋಕದ ಸಿರಿಗೆ ಸೇರುವು । ದಾವುದುಚಿತವನಾಥ ಸು
ರಲಾ । ನಾವು ಕಣ್ದೆರದೊಮ್ಮೆ ನೋಡೆಂದಳಲಿದರು ಬಿಡದೆ ॥ ೨೪ ॥ ಇಂತು ದಹನವ ಮಾಡಲೀಸದೆ । ಕಾಂತೆಯರು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಪ
ತಿಯನು । ತಂತಮಗೆ ಬಸವಳಿದಳುತ್ತಿರಲಾ ದುದಸ್ತಮಯ ॥ ಅಂತರಿಕ್ಷ ವಾಣಿಗೆ ಬಾಲಕ । ನಂತೆ ನಿಜವನು ಮರಸಿಯಮನಾ ।
ಕಾಂತೆಯರ ಹೊಯ್ಯಲು ಕೇಳುತ್ತಲ್ಲಿಗೈತಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಏತಕಳುವಿರಿ ತಾಯಿಗಳಿರ । ಶೋಕಾತಿಶಯವೇಕೆ ಕಟನೀವಾ । ರೀ
ತನಾರೇನಹುದು ಮಡಿದನೆ ಪತಿಯೆ ನಿಮಗೀತ ॥ ಮಾತ ಕೇಳನೆ ಮುಂನಿಸನೆನಿಂ । ಮಾತನಾಡದೆ ಹಗೆಯ ಪ್ರೊಬುನಿ । ಘಾತಿಸುವನೇ
ಕಳುವಿರೆಂದನು ನಗುತ ಕರುಣದಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಹುಟ್ಟರೇ ಸತ್ತವರು ಸಾಯರೆ । ಹುಟ್ಟದವರೀ ನೀತಿಯನು ವಿಧಿ । ಕಟ್ಟ ತಲೆಯಲಿ
ಬರೆದುದನು ಮಿಾರುವರೆ ನಿಂಮಳವೆ ॥ ಹುಟ್ಟದಂದೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು । ನೆಟ್ಟನಳಿದರು ತನಗೆ ಕರುಣಾ । ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೆರೆ ಸಲಹಿತೆಂ
ನನು ದೈವಗತಿಯೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಆಯುವುಳ್ಳನನಂಬಿದಿರಿಯಂ । ಬೀಯುರಿತವೇನಾಯ್ತು ನಿಮಗೆಲೆ । ತಾಯಿಗಳಿರೇಕೀಸು ಹರೆ
ಯವಿದಾಯ್ತು ತಿಳಿಯರೆಲ ॥ ಬಾಯನೋಡಳುವವರ ನಿಂಮಿಾ । ಕಾಯವಿದು ಹಗೆಯಾಯ್ತೆ ಶಿವಶಿವ । ಕಾಯಲರಿವಿರೆ ದೈವಹತರ
ನುಹಳಲಿಸಿದರೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ರಕ್ಷಿಸಿದರಾರುದರದಲಿತ । ದ್ರಕ್ಷೆಜೆನಿಸಿದ ಬಳ್ಳಿಕ ತನ್ನನು । ಭಕ್ಷಿಸಿವೆ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಹಾವ್ ಹೇಳುಗಳ
ನಾಥರನು ॥ ರಕ್ಷಿಸಿದುದಾ ದೈವನೆಂಸನು । ರಕ್ಷೇಲಿಮೇಣ್ಮನಿಯಲದರಪ । ರೀಕ್ಷೆ ತನಗಿನ್ನಿಲ್ಲ ದೈವಾಧೀನ ಜಗವೆಂದ ॥ ೨೯ ॥
ದೈವವೇ ಸಲಹುವದು ಕೊಲುವುದು । ದೈವವೇ ಜಯ ಪರಿಭವಂಗಳು । ದೈವದಿಚ್ಛೆಯಲಹುದು ಮರಣ ವ್ಯಾಧಿ ಭಯ ದುಃಖ ॥ ದೈವ
ವುಳ್ಳಂಗಡವಿಯೇ ಮನೆ । ದೈವಹೀನಗೆ ಮನೆಯು ಡವಿಧಿಟ । ದೈವವೇ ಪಿತೃ ಮಾತೃ ಬಾಂಧವರೆಂದನಾ ವಿಪ್ರ ॥ ೩೦ ॥ ಬರಿದೆ ಮನೆ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೂರ್ಖರು । ಮರುಗುವರು ಮಮತೆಯಲಿ ತಮ್ಮಲಿ । ಹರಿವುದೇನಹುದೇನು ಪರಿಯ ಪಹಾಸ ಮಂತ್ರವದು ॥ ಮರು
ಗಿದವರಾರೆನರೆ ಜೀವವ । ತೊರೆದುದೇತಂನೊಡಲು ನೀವಿದ । ನರಿದು ಬಿಡುವುದು ಬಯಲ ಮಾಯಾಡಂಬರವನೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಜಪ
ಳೆಯರಿರ ವಧರಿಸಿ ನಿಮಗಾ । ನುಪಕಥೆಯ ನಿರಪೇಕ್ಷೆ ನಂತಕ । ನಪರ ಮೂರ್ತಿಯ ಪ್ರೋಲು ಲುಬ್ಧಕನೊಬ್ಬ ನಡವಿಯಲಿ ॥ ವಿಪುಳ
ಖಗಮೃಗಕುಲದ ಜೀವವ । ನಪಹರಿಸುತ್ತೈತರುತ ಘನ ಪಾ । ದಪದ ಮೇಲೊಂದರಲಿ ಮಿಥುನ ಕುಳಿಂಗವನು ಕಂಡ ॥ ೩೨ ॥ ಬೀ
ಸಿದನು ಬಲೆಗಳನು ತಾಪರಿ । ವೇಷದಂತಿರೆ ವಿಹಗನಿಳಯ । ಭ್ಯಾಸದಲಿ ಖಗಮಿಥುನವರಿಯದ ಪ್ರೋಲು ಮರೆಗೊಂಡು ॥ ಆಸವ
ಯದಲಿ ಕಾಲಪಾಶವ । ದೇಸು ಘನವ ಪ್ರೋಬಿದ್ದು ದಡರೊಳು । ಸಾಸುವೆನಲೊರಗುತ್ತ ಬಲೆಯೊಳಗಾ ಕುಳಿಂಗವದು ॥ ೩೩ ॥ ಕಂಗೆ
ಡುತ್ತೊರಲುತ್ತ ಬಿದ್ದು ಕು । ಳಿಂಗಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತಿರಲು ಕಂಡು ಕು । ಳಿಂಗನುರಿಯೊಳು ನಿಂದ ಪ್ರೊಲು ದುಃಶೋಕವನ್ನಿಯಲಿ ॥ ಅಂಗ
ದೊಳಗುರಿ ಮಸಗಿ ತನ್ನ । ಧರ್ಮಾಂಗಿಯನು ನೋಡುತ್ತ ತೀವಿದ । ಕಂಗಳುದಕದ ಕಡಲೊಳೋಲಾಡುತ್ತ ಹಳವಿಸಿದ ॥ ೩೪ ॥ ಎಲೆ
ವಿಧಾತೃ ವೃಥಾ ನಿರರ್ಥಕೆ । ಕೊಲುವರೇ ದೀನರನು ತಂಸಾವ । ನುಳುಹಿ ತಂನ ಧರ್ಮಾಂಗಿಯನು ನೀನೊಯ್ದು ಫಲವೇನು ॥ ಲಲನೆಯ
ನುತಾ ಕಾಣದೊಂಪರೆ । ಫೆಳಗೆ ಜೀವಿಸಲಾರೆನೇತಕೆ । ತಳವ ಮಾಡದೆ ತನ್ನ ಜೀವವ ಸೆನುತ ಹಳವಿಸಿದ ॥ ೩೫ ॥ ಒರಲುತಿವೆ
ಲಾಗೂಡಿನೊಳಗಿ । ದ್ದರಶಿತಾಯನು ಪುಣ್ಯಹೀನರ । ಮರಿಗಳ ಕಟೆಂತವನು ರಕ್ಷಿಸುವಂದವಿಂನೆನಗೆ ॥ ಎರಕೆ ಬಲಿಯದು ಕು
ಟುಕನೇನೆಂ । ದರಿಪು ವಿಧಕಿಂನೇನು ಗತಿಯನು । ತೊರಲಿ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಿದ್ದನು ಶೋಕಜಲಧಿಯಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಮಕ್ಕಳಿ
ಲ್ಲದೆ ಕಿರಿಯ ದಿನವಾ । ಯುಕ್ಕಿ ದುಃಖಿಸಿ ಹೋಯ್ತು ಮಗುಳೀ । ಮಕ್ಕಳಾದವು ಕಂಡು ಬದುಕುವೆನೆಂಬ ಹರಯದಲಿ ॥ ಅಕ್ಕಟೀ ವಿಧಿ
ಯಾಯ್ತು ಪನಿತೆಗೆ । ಮಕ್ಕಳಿಂಗಿನ್ನಾರು ತನಗಾ । ನೆಕ್ಕಟಿಗನಿಂನೆಂತು ಬದುಕುವೆನರ್ಥದೇಹದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಏಕೆ ವಿಧಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ
ತಂನನ । ದೇಕೆ ಸತಿ ತನಗಾರುಳಿಯತಾ । ನೇಕೆ ಪುಟ್ಟಿದ ವೇಕೆ ಬಂದನು ಲುಬ್ಧಕನು ವನಕೆ ॥ ಏಕೆ ಹೋದಳು ಕಟುಕ ನರ್ಥಿಸಿ । ನೂ
ಕಿದಳು ತಂನೊಡಲನು ದಿಯೊಳ । ಗೇಕೆ ಬಾರದು ಸಾವು ತನಗೆಂದೊರಲಿದನು ವಿಹಗ ॥ ೩೮ ॥ ಸಾವೆನೇ ತಾನೊಡನೆ ಶಿಶುಗಳಿ । ಗಾ
ವಗತಿಯೋ ಕೃಪಣ ತನದಲಿ । ಜೀವಿಸುವನೆಂತ ಬಳೆಯಿಲ್ಲದ ಹಾಳು ಮನೆಯೊಳಗೆ ॥ ಏನೆನಾನೆಂತೊರಲುತಿರೆ ಮೃಗ । ಜೀವಿ ಕಾಣು
ತಸರಳ ಕೆಂನೆಗೆ । ತೀವಿ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು ಕುಳಿಂಗಕನುರುಳಿದನು ಧರೆಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ಉಳಿದವಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಮಿಗೆ ಮ । ಕ್ಕಳು ಮನೆಗಳೇನಾ
ದವ್ರೋ ಧಿಟ । ಸಲಹುವವರಿಂನಾರು ಶಿಶುಗಳನಾದುದೀ ಹದನು ॥ ಲಲನೆಯರಿರೇ ಕಳುವಿರಾರಿಗೆ ; ತಲೆಯೊಡೆಯಲೊರಲುವಿರಿನಿಂ

ವಿಮ್ಮಾ | ಬಳಕೆಯೇನೀದುಃಖವನುಘಟಿಕರಿವರಾರೆಂದ || ೪೦ || ಆರುಜೀವವೊದೇಹವೋಪತಿ | ಯಾರುದೇಹವಿದಾದಡಿದಕಂ|
ಣಾರೆಕಾಣುತ್ತಳುವಿರೇತಕೆಜೀವಚೇತನವ || ನಾರಿಯರಿರೀಪ್ಸಿಸದೆವಿಗತವಿ | ಕಾರನದ್ವಯಜನನಮರಣವಿ | ಕಾರವಿರಹಿತನಿ
ರ್ಗುಣಾತ್ಮಕನರಿವನಕಟೆಂದ || ೪೧ || ಇಂತೆನುತ್ತಿರೆವಟುವನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಕಾಂತೆಯರುಬೆರಗಾಗೆಮನದ | ಭ್ರಾಂತಿಯನುನೂಕಿ
ದರುಬಿಸುಟರುಪತಿಕಳೇಬರವ || ಸಂತಸುಖವನುಪಡೆದರೆಲೆಯಾ | ಎಂತುನೀನೀಶೋಕನೋಹ | ಕ್ರಾಂತರಾಗದೆಸುಖಿಗ
ಳಾಗಿಹುದೆಂದನಮರಾರಿ || ೪೨ || ಮಗನನುಡಿಗೇಳುತ್ತಪುಳಕಾ | ಳಿಗಳಲೊಲೆದಳುತನುವಿನೊಳಗಣ | ಡಗೆಯಡಗಿನಿಂದಳು
ನಿಜಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸುಖದೊಳಗೆ || ಬಗೆದಣಿಯೆಸಂತವಿಸಿತಾಯಂ | ಘ್ರಿಗಳಿಗೆರಗಿಷ್ಟಾರ್ಥವಹಸಿ | ದ್ಧಿಗಳಪಡೆವೆನೆನುತ್ತಹೊರವಂ
ಟನುತಪೋವನಕೆ || ೪೩ || ನಿಂದನಾತನುತಪಕೆಸುರರಿಪು | ಮಂದರದ್ರೋಣಿಯಲಿತುದಿಗಾ | ಲಿಂದಧರಣಿಯಮೆಟ್ಟಿತೋಳ್ಗಳ
ನಂಬರಕೆನೆಗಹಿ || ಬಂದಿವಿಡಿದಂತರ್ಮನದಲರ | ವಿಂದಭವನನುಮೇಲುಮೊಗವೆನೆ | ಸಂದದೃಷ್ಟಿಯನಿಲಿಸಿರವಿಮಂಡಲದಮ
ಧ್ಯದಲಿ || ೪೪ || ತೊರೆದನಾಹಾರವನುನಿದ್ರೆಯ | ಜರದುವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದಗಡಣವ | ನೆರೆಬಿಡಿಸುಬೇರೊಂದನರಿಯದೆಯೋ
ಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ || ಸೆರಗಬಿಡಿಸಿದನಾಸುಷುಮ್ನೆಯ | ಮರೆಗೆಪವನನತೆಗೆದುಮೇಲಂ | ತರವನಂಗೀಕರಿಸಿಕಾಷ್ಠದವೋಲುನಿಂದಿ
ರ್ದ || ೪೫ || ವೀರನೈದಲುತಪಕೆಸುರರೆದೆ | ಡೇರಿದರುಭಯರಸವಖಳಕಾ | ಹೇರಿದುಕ್ಕಿನವೋಲುಬಹಳತಪಃಪ್ರಭಾವದಲಿ ||
ಮೀರಿದನುಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರಂ | ಗಾರುಮಡಿಯನಲುಳಿದುದಿವವನು | ಜಾರಿದರುಜರುಗಿದರೆಜವಗೆಂದಿದರುದಿಗಧಿಪರು ||೪೬||
ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಜನಲೋಕಕೆ | ಬಟ್ಟೆದೆಗದರುಸುರರುಪದದಲಿ | ಧಟ್ಟಗೆಡದರುಕೊಡೆಜಯಜಯಜಯತುಜಯಯನುತ ||
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡೆಯನುನೋಡಿಕರುಣಾ | ದೃಷ್ಟಿಯಲಿಬೆಸೆಗೊಂಡನಿಮಗೇ | ನಟ್ಟಳಿಯಭಯವೆನಲುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದರುಹದನ ||೪೭||
ಜಗವಸುಡುವಕೃತಾಂತನೋಪೋ | ಣೊಗೆದರುದ್ರಮುಖಾನಲನೊದಗ | ದಗಿಸುತಿದೆದೈತ್ಯೇಂದ್ರನುಗ್ರತಪೋಮಹಾಜ್ವಾಲೆ ||
ಹೊಗೆಯಹೊರಳಿಯಲದ್ದುದೆಂಮ | ಕ್ಷಿಗಳುಶಿವಶಿವನಂಮನನಿಮೇ | ಷಿಗಳನೇತಕೆಮಾಡಿಕೆಡಿಸಿದೆಯೆಂದುದಮರಗಣ || ೪೮ ||
ಅಚ್ಚರಿಯರಾಜ್ಯದಲಿಖಳರಿರೆ | ಬೆಚ್ಚುವುದುಬೆದರುವುದುತಪದಲಿ | ನಿಚ್ಚಟನುನಿಲಲಾಯ್ತುಶಿವಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ || ಬೆಚ್ಚಿ
ಬೆದರುವಭೀತಿನಮಗಿದು | ನಿಚ್ಚಲೀವಿಧಿಯಾಯ್ತುಜಗದಿದಿ | ಗಿಚ್ಚುಸೈರಿಸಲರಿದುತಮಗೆಂದುದುಸುರಸ್ತೋಮ || ೪೯ ||
ಸುಟ್ಟುಜಗವನುನಿಂಮಡಿಯಕೃತ | ಸೃಷ್ಟಿಯನುನೆರೆಕೆಡಿಸಿತನ್ನಯ | ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರೆಮಾಡಿಯೋಗತಪಃಪ್ರಭಾವದಲಿ || ದು
ಷ್ಟನೀಜಗಕೆಲ್ಲತಾನೇ | ನೆಟ್ಟನೀಶ್ವರನಹೆನೆನುತ್ತಾ | ದಟ್ಟಳಿಯತಪದಿಪ್ಪನೆನಲಿಂತೆಂದನಬುಜಭವ ||೫೦|| ಸಾಕುಸಾಕೆಂಜದಿ
ರಿಬಿಡಿಸುವೆ | ನೀಕುಠಾರನತಪವನಿಮಗೀ | ವ್ಯಾಕುಲತೆಬೇಡೆನುತಹಂಸೆಯಹಲ್ಲಣಿಸಹೇಳಿ || ಲೋಕಪತಿಗಳುಸಹಿತತ್ರಿಭು
ವನ | ದಾಕೆವಾಳನುಬಂದನಾಜಗ | ದೇಕವೈರಿಗಳರಸನಿದ್ದಮಹಾತಪೋವನಕೆ || ೫೧ || ಬೆತ್ತಬಿದಿರುಗಳಸುರನೊಡಲನು |
ಸುತ್ತಿಬೆಳದಂದದಲಿಮುತ್ತಿದ | ಹುತ್ತುಗಳಬೊರಲೆಗಳುಬಿಡದಿರುಹೆಗಲುಮನೆಮಾಡಿ || ನೆತ್ತರನುಮಾಂಸವನುತೊಗಲನು | ಕತ್ತ
ರಿಸಿಕಡಿಕಡಿದುತಿನಲದೆ | ನೆತ್ತಲೇನೆಂದರಿಯನುಗ್ರತಪಃಪ್ರಭಾವದಲಿ || ೫೨ || ಉಳಿದುದೊಡಲೊಳಗಸ್ಥಿಮಾತ್ರವು | ಖಳ
ನಭಾಗಕೆಶಿವಶಿವೆಂತುಟೊ | ಖಳನಧೈರ್ಯದಬಲುಹೆನುತನೋಡಿದನುತಲೆದೂಗಿ || ಬಳಲಿದೈಸಾಕೇಳುಸಾಕೇ | ಳೆಲೆಮಗನೆಮೆಚ್ಚಿ
ದೆನುಮೆಚ್ಚಿದೆ | ನೊಲಿದುದನುಬೇಡೀವೆನಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುನಿನಗೆಂದ || ೫೩ || ಆರುನಿಂನಂದದಲಿತಪವನು | ಪೂರುವದಲಾಚರಿಸಿ
ದವರೆಲೆ | ವೀರದಿವ್ಯಶತಾಬ್ದಮಾಯಿತ್ತನಶನದತಪದಿ || ಕೀರಿದವುಖಂಡವೆಸುಪೂರಲೆಶ | ರೀರವನುಶಿವಶಿವಯೆನುತಸರ | ಸೀರು
ಹೋದ್ಭವನಡಿಗಡಿಗೆಕೊಂಡಾಡಿದನುಖಳನ || ೫೪ || ಉಸುರಲಾರದೆದೈತ್ಯನಿರೆಪ್ರೋ | ಕ್ಷಿಸಿಕಮಂಡಲಜಲವನೇಳನೆ | ವಿಸು
ಪಗಾತ್ರದವಜ್ರಕಾಯದಿಮೆಳೆಗಳನುಬಗಿದು || ಅಸುರನೆದ್ದನುಹುತ್ತನೊಡದೆ | ಬ್ಬಿಸಿದಹೆಬ್ಬುಲಿಯಂತೆಮುಂದಿಹ | ಬಿಸಜಭವ
ನನುಕಂಡುಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಜಯಜಯನುತ || ೫೫ || ನಿಗಮಶತಸೂಕ್ತಂಗಳಲಿನಾ | ಲಿಗೆದಣಿಯೆಹೊಗಳಿದನುಕೈಗಳ | ಮುಗಿ
ದುಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುತಂನಯಮನೋರಥವ || ಹಗಲಿರುಳುಹೊರಗೊಳಗೆಧರೆಯಲಿ | ಗಗನದಲಿಸುರನರರಕೈಯ್ಯಲಿ | ಜಗ
ನುಮಯಕೊಡುಸಾಯದಂತಿರೆವರವನೆನಗೆಂದ || ೫೬ || || ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||
ಮತ್ತೆಖಗಮೃಗನಾಗನಿಕರದ | ಉತ್ತಮನೆಸಾಮ್ಯಸುಗಳಿಂ | ಬಿತ್ತರದಲಸುರರಲಿಗಂಧರ್ವರಲಿಯಕ್ಷರಲಿ || ಮೃತ್ಯುತನಗಿ
ಲ್ಲದವೊಲೀವುದು | ಚಿತ್ತವಿಸಿನಿಮ್ಮಡಿಸೃಜಿಸಿದೀ | ತತ್ವನಿಕರಂಗಳಲಿಸಾಯದವರವನೆನಗೆಂದ || ೫೭ || ತಾಗಿದರೆಕಣ್ಣನೊ
ತಗೆಪರಿಭವವೆ | ಮಾಗದಂತಿರೆಸಕಲಲೋಕ | ಕ್ಕಾಗಬೇಕಾನೊಬ್ಬನಿರದೇಕಾಧಿಪತ್ಯದಲಿ || ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗಳೆನಿತೆನಿತುವರ | ಯೋ
ಗಿಗಳದಾತಾರತ್ತೊತ್ತುಗ | ಳಾಗಿಬೆಸಗೈವಂತೆಕರುಣಿಪುದೆಂದನಮರಾರಿ || ೫೮ || ಕೊಟ್ಟೆನೆಲ್ಲವನೆನುತಮಂಡೆಯ | ಮುಟ್ಟಿ
ಕಳುಹಿಸುರಾರಿಯನುನಿಜ | ವಿಷ್ಟರವನೈದಿದನುಸಕಲಸುರಾಸುರರುಸಹಿತ || ಬೆಟ್ಟಬೆದರುವವೋಲುವೈರಿಘ | ರಟ್ಟದೊದರಿಸಿ
ಸೂಜವನಮರರ | ಥಟ್ಟನುಂಗುವೆನೆನುತಬಂದನುವೀರನರಮನೆಗೆ || ೫೯ || ಅಜವಿಗಿಚ್ಚೊಡಲಿಟ್ಟುಚೇತನ | ಪಡೆದುದೋಕ

ಲ್ಪಾಂತಕಾಲದ । ಸಿಡಿಲುಸಪ್ರಾಣಿಸಿತ್ತೊಸಂವರ್ತಾಂಬುಧಿಯಜಲವ ॥ ಕುಡಿವವಡಬಾನಲಗೆನೆರವನು । ಮೃಡನಹಣೆಗಣ್ಣಿತ್ತು
ಡೋಯನ । ಲೊಡಲೊಡನೆದಿನದಿನಕೆಹೆಚ್ಚಿದುದಸುರನಾಟೋಪ ॥ ೨೦ ॥ ಮೀರಿದನುದಿಗಧಿಪರಗಂಟಲ । ನೂರಿದನುಮಲತವ
ರಸುರವನ । ತೂರಿದನುತೂಳಿದನುಭುವನಚತುರ್ದಶಂಗಳಲಿ ॥ ಏರಿದನುಸುರಪತಿಯಸೀಠವ । ನೋರುಗುಡಿಸಿದವಿಭವದಲಿ
ಮದ । ಮೀರಿದನುಮತ್ತೇನುನಿತ್ಯಾತುಮನನಿಜದಾಸ ॥ ... ... ॥ ೨೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೦ರಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪುವಿನ ದಿಗ್ವಿಜಯ.

ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯಸುರಗಜಪಂಚಮುಖನರಿ । ರಾಯತಿಮಿರಸರೋಜಸಖದೈ । ತ್ಯೇಯಮದಮುಖನೆ
ಸದನಸದಳರಾಜತೇಜದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಧರ್ಮಜಕಮಲಜನವರ । ದೇಳಿಗೆಯಲುಬ್ಬಿದ್ದದಸುರನೆ । ತ್ರೋಳಬಲುಹಿನಬಿಂಕಬೇರ್ವರಿಯಿತ್ತು
ಭುವನದಲಿ ॥ ಸೀಳಬಿಟ್ಟನುಸುರರಹೆಂಡಿರ । ವಾಲೆಗೆಳಪೆಸೆದೆಸೆಗಳೆಂಟರ । ಪಾಲಕರಪರಿಭವದಪರಿಯನುಮತ್ತೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧ ॥
ಅನುಜನನುಕೊಂದಳಲುಕಾಯದ । ಲನಲನೆರಕಡವ್ರೋಲಿರಲುದಿನ । ದಿನಕೆಹೆಚ್ಚಿದುಗಕಟುಕಿಂತಾಪವನವೇಗದಲಿ ॥ ದನುಜಹ
ರನಲಿಬಿತ್ತಿದವರಾ । ರನುಮಿಷರಲಾಕೊಂಡೆಯುವನವ । ರನುವಿಭಾಡಿಸಿದಲ್ಲಗಳಲಿಂಗಿಲ್ಲಕಡೆಯೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಹೊಕ್ಕನಮರಾವ
ತಿಯನತಿಬಲ । ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿಸುರರಹೆಂಡಿರ । ನೊಕ್ಕತನವನುಬಿಡಿಸಿಸುರಪಾಲಕನಪರಿಭವಿಸಿ ॥ ಹಕ್ಕಲನುಹೊಗಿಸಿದನುವನ್ನಿ
ಗೆ । ತಕ್ಕದನುಕಂಣಿದನುಕಾಲನ । ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನೊರಸಿದನುನಿರುರುತಿಯಭುಜಬಲವ ॥ ಪಾಸಿಯನುಪರಿಭವಿಸಿಪವನನ ।
ಬೇಸರಿಸಿಸದನುಕುಬೇರನ । ನೀಶನನುತಂನವನೆನಿಸಿತತ್ತನ್ನಿವಾಸಿಗಳ ॥ ಕೋಶರತ್ನಾಂಬರವಿಚಿತ್ರವಿ । ಭೂಷಣಂಗನೆಳ
ದುವಿಬುಧವಿ । ಲಾಸಿನಿಯರನುಕಳುಹುತಿರ್ದನುಪುರಕೆಬಹುಧನವ ॥ ೪ ॥ ಗರುಡಕಿಂನರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ । ಧರಮಹೋರಗಯ
ಕ್ಷಗಂಧ । ರ್ವರನುಘೋಳಡಿಸಿದನುಭೂತಪ್ರೇತನಿಕರವನು ॥ ಬರಸಿದನುಕಿಂಪುರುಷಗಗನೇ । ಚರರನಪ್ಸರಸಿಯರನಂಗೀ ।
ಕರಿಸಿದನುದನುಜೇಂದ್ರನಾತತ್ತತ್ಸ್ವವಸ್ತುಗಳ ॥ ೫ ॥ ಇಂದ್ರಪೀಠವನೇರಿದನುದನು । ಜೇಂದ್ರನಾಸುರರಾಜತೇಜದ । ವಂದಿ
ಗಳವರಸೂತಮಾಗಧಮುಖ್ಯಪರಿಜನದ ॥ ವೃಂದದೊಡ್ಡೋಲಗದಲಂದರ । ವಿಂದಭವಹರವಿಷ್ಣುಮೂವರು । ಹಿಂದುಳಿಯ
ಲೋಲೈಸಿತಾತನನಿಖಿಳಪರಿವಾರ ॥ ೬ ॥ ಮಡದಿಯರುಚಾಮರವಚಿಂಮಿದ । ರೆಡಬಲದಲಪ್ಸರಸೆಯರುಪಂ । ಗಡಿಸಿದರುಸತ್ತಿ
ಗೆಗಳನಮುತ್ತಿನಲಿರಂಜಿಸುವ ॥ ತೊಡಿಗೆಗಳನವರತ್ನಕಾಂತಿಯ । ಕಡಲಕಡೆಗಣ್ಣಗಳವಿಗಾನಳ । ಪಡಗರದಮುರುಗದಲಿಮೆ
ರದರುಬಳಿಸಿಸುರರಿಪುವ ॥ ೭ ॥ ನೃತ್ಯದಲಿಗೀತದಲಿವಾದ್ಯದ । ವಿಸ್ತರದವಿಭವದಲಿಗಂಧ । ರ್ವೋತ್ತಮರುಕಿಂನರರುವಿದ್ಯಾಧ
ರಮಹೋರಗರು ॥ ಉತ್ತಮನೆತುಂಬರರುಗಡೆಡ । ನೊತ್ತಿಪಾಡಿದರಾತನತುಳಚ । ರಿತ್ರನನುಗುಣಗಳನುನಾನಾವಿಧಪರಾ
ಕ್ರಮವ ॥ ೮ ॥ ಓಡಿದಡೆಮೇಣಡಗಿದಡೆಖಳ । ಕೂಡಿದೂರೇಕ್ಷಣದಸಿದ್ಧಿಯ । ಲೋಡಿದೆಡೆಗಳನರಿವನಿದ್ದಲ್ಲಿದ್ದಸುರನರರ ।
ಕೇಡನೇವಣಿಸೆನುಹೇಳದ । ಮಾಡಿಜೀವಿಸುತಿರ್ದಡೆಲ್ಲಾ । ನಾಡನರನಾಯಕರುಸುರದಿಗುಪಾಲಕರುಸಹಿತ ॥ ೯ ॥ ಉತ್ತು
ಬಳಲುವರಿಲ್ಲಧರೆಯಲಿ । ಬಿತ್ತಿಬಳಲುವರಿಲ್ಲಬೇಡಿದ । ವಸ್ತುವನುಧರೆಬೆಳವುತಿಹುದಸುರೇಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿ
ಕಗಳನುಕಾಣಿಕೆ । ಯಿತ್ತುಕಂಡೊಂದೊಂದುಸಾಗರ । ಸಪ್ತಕಂಗಳುಸಕಲನದಿಗಳುಸಹಿತಮರಳುವವು ॥ ೧೦ ॥ ಇಂದ್ರನೆಡಮಂ
ಕದನವೆನಲನಿ । ರಂಧನೆಗನಂತಕನುಮಿಗೆಕೊ । ಲ್ಲಂದನರನೆರೆಕೊಲುವನಾನಿರುತಿಗೆಮನೆಗೆಲಸ ॥ ಎಂದರೂಮಿಂಗುದಕವನು
ನೆರೆ । ತಂದಪೆಕುವನುವರುಣನಾಕಸ । ವೊಂದುಳಿಯದಂತುಡುಗುವನುಪವಮಾನನಗಲದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಭೂರಿಧನದಲಿದಿನದಿನ
ಕೆಭಂ । ಡಾರವನುತುಂಬುವಕೆಲಸಕಾ । ಬೇರನದುಬೇಡಿದವರಂಗಳನೀವನೀಶ್ವರನು ॥ ವಾರಿಜಾಸನನಿಹನುಬಲದಲಿ । ವೀ
ರನೈಯ್ಯನಮುತ್ತಯನಕ್ಕೆ । ವಾರವೇಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕವಿಧಾತನೊಳಗಾಯ್ತು ॥ ೧೨ ॥ ಒಬ್ಬನೇಹಗೆಯಾದನಾಹರಿ । ಇಬ್ಬ
ರೊಂದೋಜೆಯಲಿನಡೆದರು । ಸರ್ಬಜನವನುಕೇಳಬೇಕೆಂದಂತೆಬೆಸನೈದು ॥ ನಿರ್ಬಹಿಸಲಾರದೆಸುರಾರಿಗೆ । ಹಬ್ಬಕವ್ಯಂಗಳ
ನೆನಡಸುವ । ರುರ್ಬಿಯಮರರಕೊಡದಡುಂಬನುಯಾಗಭಾಗಗಳ ॥ ೧೩ ॥ ಯಜಿಸುವಡೆತದ್ದೈವಮಂತ್ರವ । ಭಜಿಸುವಡೆ
ತಂನಾಮನೆನೆವಡೆ । ಸುಜನರಿಗೆತನ್ಮೂರ್ತಿಕೀರ್ತನಕಥಾಶ್ರವಣ ॥ ತ್ರಿಜಗದಲಿಬೇರೊಂದುದೈವವ । ಭಜಿಸಲಿಲ್ಲೋಲಗಿಸ
ಲಿಲ್ಲ । ವೃಜಿನಮೂರ್ತಿಯವಾರ್ತೆಯೇಪಸರಿಸಿತುಮೂಜಗವ ॥ ೧೪ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುಭೂಪಭುವನದ । ಹಾನಿಯನುಭುವನಾ
ಧಿಪತಿಗಳ । ಮಾನಭಂಗಪನೆದನುವಾಹನವಸ್ತುವನಿತೆಯರು ॥ ದಾನವೇಂದ್ರಂಗಾಯ್ತುಯಜ್ಞವಿ । ತಾನದಾಹುತಿಸಹಿತಜಪ

ರಕ್ಷ । ಶಾಮವಿನಕ್ಷೈದೊಳಸುನೆರವಾಯ್ತೇಮನೋವ್ಯಥೆಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ಉಸುರುವೆವುನಾವಾರಿಗೀಯ । ಬ್ಬಸವನೀದುಸ್ಥಿತಿಯ ನೀಮಹ । ಘಸಣೆಯನುಮಾಣಿಸುವರಾರೋಹರಮಹಾದೇವ ॥ ಬಿಸರುಹಾಸನಗೆಂಬಡಾತನೆ । ಮಸಡನಲ್ಲಾಗೋತ್ರದವನೆಂ । ಬೆಸಕಘನವಿಷ್ಣೇನುಗತಿತಮಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೧೬ ॥ ಬಲ್ಲಿದನುಮಾಯಾವಿಮಿಕ್ಕವ । ರಿಲ್ಲಹರಿಯದುತಂಮಹೃದಯದ । ತಲ್ಲಣದತನಿಶೋಕಲಕೆಹಾಯನುತತಮತಮಗೆ ॥ ನಿಲ್ಲದಾಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಗಾಶ್ರೀ । ವಲ್ಲಭನಪದಯುಗಳದರ್ಶನ । ಕೆಲ್ಲರೋಯಂ ದೋಡಿಮರೆಯೊಕ್ಕರುಮನೋರಮನ ॥ ೧೭ ॥ ದಂಡದಂತಿರೆನೆಗಹಿನಿಜದೋ । ರ್ದಂಡಷಂಡಂಗಳನುಧರೆಯಲಿ । ದಿಂಡುಗೆಡಹಿದರೊಡಲನಾಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಗಿದಿರಾಗಿ ॥ ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷರಿಪುಮದ । ಖಂಡತಿಮಿರವಿಪಕ್ಷನವರಮಾ । ರ್ತಾಂಡಸಜ್ಜನರಕ್ಷ ಶರಣಾಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೧೮ ॥ ಹಲವುದಿನಪರಿಯಂತನಿದ್ರೆಯ । ನುಳಿದರಾಹಾರವನುತಪದಿಂ । ದೊಲಿಸಿದರುಜಗದೇಕನಾಥನಕಡುದಯಾನಿಧಿಯ ॥ ಬಳಿಕಮೃದುಮಧುರಾಕ್ಷರದಮಂ । ಗಳನಭೋಮಯವಾಗಿದೆಸೆಗಳು । ಮೊಳಗುವಂತೆಯಕೇಳಬಂದುದುಸಕಲಸುರಸಭೆಗೆ ॥ ೧೯ ॥ ತ್ರಿದಶರಂಜದಿರಂಜದಿರಿನಿಂ । ಮೆದೆಯಕಿಚ್ಚನುನಂದಿಸುವೆನಾ । ಮದಮುಖನದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯನುತಾಬಲ್ಲೆನಂಜದಿರಿ ॥ ಉದಿಸುವನುಮಗನೊಬ್ಬನಾಖಳ । ನುದರದಲಿಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಾತನ । ಕದನಮುಖದಲಿಕೊಲುವೆನಸುರನನಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಆವನಾದ್ವಿಜದೇವಕುಲದಲಿ । ನೋವನೊಡರಿಸಿಬಗೆವನಾತನು । ದೇವನಾಗಲಿದೈತ್ಯನಾಗಲಿಕಾಲನಾಗಿರಲಿ ॥ ಸಾವನಾತನುತಂನಭಕ್ತರ । ಜೀವಘಾತಿಗೆನೆನವನೆಂತೈ । ಜೀವಿಸುವನಕಟೆನುತಮರುಗಿದನಾಗನಖಿಳೇಶ ॥ ೨೧ ॥ ಎಂನನಿರಿದರೆಸೈರಿಸುವೆಮೇ । ಣೆಂನನೊದದರೆಸೈರಿಸುವೆಬಳಿ । ಕೆಂನನೆನವವರಸ್ವಭಾವೋಚಿತದವೃತ್ತಿಯ ॥ ಎಂನಹವಣಲ್ಲೆಂನಭಕ್ತರ । ಬಂನದಲಿಭಂಗದಲಿಸೈರಿಸೆ । ದೆಂನಮನವಿದುಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇಕೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೨ ॥ ಇಂತೆನುತ್ತಡಗಿದುದುಸುರಮುನಿ । ಸಂತತಿಗೆನೀವಂಜಬೇಡೆನು । ತಂತರಿಕ್ಷದವಾಣಿವಾಸವಮುಖ್ಯರದಕೇಳಿ ॥ ತಂತಮಗೆಮೈಯಿಕ್ಕಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಂಘ್ರಿಗೆದೈತ್ಯನಾಶವ । ಚಿಂತಿಸುತಮರಳಿದರುಹೋದರುಬಂದಬಟ್ಟೆಯಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ಆದರಿತ್ತಲುದೈತ್ಯಪತಿಗಾ । ಹ್ಲಾದನಾತರುವಾಯುಮಿಗೆಸಂ । ನಾಪ್ರಹ್ಲಾದನದ್ಭುತಬಲಮರುಹ್ಲಾದ । ಆದರೀನಾಲ್ವರುಕುಮಾರರು । ಮೇದಿನೀಪತಿನೋಳ್ಪಡುತ್ತಮ । ನಾದನಾಪ್ರಹ್ಲಾದನಾದೈತ್ಯೇಂದ್ರಪುತ್ರರಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಹುಟ್ಟುತವೆಪರತತ್ವವೇಮೊದ । ಲಿಟ್ಟುಜನಿಸಿತುಬೊಂಮವಿದ್ಯೆಯ । ಸೃಷ್ಟಿಗಧಿದೇವತೆಯೊನಿಜಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯವೈಭವಕೆ ॥ ಪಟ್ಟಭದ್ರನೊಪರನುಖವಳ । ವಟ್ಟಸಿದ್ಧನೊಭಾಗನತಜನ । ಪಟ್ಟಕಲ್ಪದ್ರುಮದಸಂಪದವೆನಲುರಂಜಿಸಿದ ॥ ೨೫ ॥ ನುಡಿಯುತಲೆನಾಲಿಗೆಗೆಬಂದುದು । ತಡೆಯದಚ್ಯುತನಾಮಕೀರ್ತನ । ಮೊಡನೊಡನೆಪರಮೇಷ್ಠಿವಂದ್ಯಮುಕುಂದಹರಿಯೆಂಬ ॥ ನಡವುತಲೆತದ್ಧ್ಯಾನದಾಸ್ಪದ । ನಡೆನಿಜಾಂಗವದಾಯ್ತುಶಿವಶಿವ । ಪೊಡವಿಪಾವನಚರಿತನೆಸೆದನುದಗ್ರತೇಜದಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಸರ್ವಭೂತಸುಹೃತ್ತಮನುಜಿತ । ಗರ್ವನಕ್ರೋಧನನುಪಾಸಿತ । ಸರ್ವಸಜ್ಜನಚರಣನಾರಂಜಿತಗುಣಾಭರಣ ॥ ಉರ್ವಿಪಾವನಪುಣ್ಯಚರಿತನು । ಸರ್ವಜನಸುಸ್ವಸ್ತ್ಯನಘಕುಲ । ದುರ್ವಿಗಾಹ್ಯವಿಕಾರನೆಸೆದನುದಗ್ರತೇಜದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಹಿರಿಯರೊಳುಗುರುಬುದ್ಧಿಸಚರಾ । ಚರದೊಳಗೆಹರಿಬುದ್ಧಿಮೇಣೊ । ಪ್ಪಿರೆನಿಜಾತುಮಬುದ್ಧಿತನಗೆಸಮಾನಜೀವರಲಿ ॥ ದುರಿತದುಸ್ತರದುಃಖಶೋಕಾ । ತುರರೊಳಗೆಸುತಬುದ್ಧಿವಿಶ್ವಂ । ಭರನವರ್ಗದೊಳತಿಶಯಪ್ರಿಯಬುದ್ಧಿಯನಲೆಸೆದ ॥ ೨೮ ॥ ವರ್ಣಿಸುವೆನಾನೇನನಖಿಳಗು । ಣಾರ್ಣವನಮಹಿಮೆಯನುನೃಪಹಗೆ । ಯಂನದಮರರುಸಹಿತಪಾಡಿಪಕೊಳುವರುರುಗುಣವ ॥ ಅನ್ಯರಿಲ್ಲಾತನನುಹೋಲಿಸ । ಲನ್ಯವೈಷ್ಣವರೆಲ್ಲರಿಗೆಸಂ । ಪಂನನಪ್ರತಿಮಾನನೆಸೆದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಭೂಪಕೇಳಾತನಮಹಿಮೆಯ । ದ್ಯಾಪಿಸಕಲಜನಂಗಳಿಗೆಭವ । ತಾಪಹರವೆಂದೆನಿಸಿಮೆರೆಯದೆಸಾಧುಸಭೆಗಳಲಿ ॥ ಆಪರಮಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಾಶಿಶು । ರೂಪದಲಿನೊಸಲಾಗಿಬಿಡದೀ । ಶ್ರೀಪತಿಯಪದಕಮಲಮಧುಮಧುಕರನವೋಲಿರ್ದ ॥ ೩೦ ॥ ಒಡನೆಕರೆದರೆಮಕ್ಕಳಾಟ । ಕ್ಕಡಿಯಿಡದೆಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯದರಸ । ದೆಡೆಯಚಾಪಲ್ಯದಲಿಸಿಲುಕದೆಸರ್ವವಿಷಯದಲಿ ॥ ಸೆಡೆದುಮನದಾಸಕತಿಯನುಬೆಂ । ಬಿಡದೆತಾನೀಮುರಹರನಮೆ । ಲ್ಲಡಿಗಳನುಮನಮೆಚ್ಚಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿರ್ದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ಅಹಹಹಸುಳೆಯದೇಕೆಜಡನಾ । ಗಿಹುದುಸಹಜವೊಮೇಣುಬಾಲ । ಗ್ರಹಗ್ರಹೀತನೊಯೆಂದುಕಂಡವರೆಲ್ಲಬೆರಗಾಗಿ ॥ ಗಹಗಹಿಸಿನಗುತಾಮುಕುಂದನ । ಮಹಿಮೆಯದಮನದೊಳಗೆಭಾವಿಸಿ । ಮಹಿಮನಳುವನುಕಣ್ಣೆಗೋಚರನಾಗನೇಕೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಅರಿಯನಿತರರವತಂನನೇನುವ । ನರಿಯನೀಮುರಹರನಮೂರ್ತಿಯ । ಸೆರೆವಿಡಿದುಸರ್ವಾತ್ಮಕನುತಾನಾಗಿಮೈಮರೆದು ॥ ಒರವಕೆಂಗಳಬಾಷ್ಪದಲಿಮಡ । ಲಿರಿದತನುಪುಳಕದಲಿಭಕ್ತಿಯ । ಲೆರಗಿಸಿದಪೃಥ್ವಿಳಯವೋಲೆಸೆದಿರ್ದನಾಭಕ್ತ ॥ ೩೩ ॥ ಆಡುವನುಮನಬಂದಪರಿಯಲಿ । ಪಾಡುವನುಪಾವನಗುಣವನೀ । ಡಾಡಿಲಜ್ಜೆಯನೆದ್ದುಕುಣಿಕುಣಿದಳುವನೊಂದೊಮ್ಮೆ ॥ ನೋಡುವನುದೆಸೆದೆಸೆಯನೀಮುರ । ಗೇಡಿಯನೆಹಂಬಲಿಸಿಬೆಂಬಳಿ । ಬಾಡುವನುಬಳಕುವನುಬಸವಳಿವನುತದಿಚ್ಛೆ

ಯಲಿ ॥೩೪॥ ತಂದೆಯನುಜಗಿಯಪ್ಪಿಗರ್ಭಕ । ನಂದದಲಿಬಿಡದಾಮುಕುಂದನ । ವಂದ್ಯಚರಣಂಗಳನುಮನದಲಿತೆಗೆದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ॥ ಹಿಂದುಮುಂದಿಂದೆಂಬಭೇದವ । ನೊಂದುವನುಮೇಣರಿಯನಚಲಂ । ನಂದಮಯರಸಜಲಧಿಯಲಿಮುಳುಗಿಪ್ಪನನವರತ ॥ ೩೪ ॥ ಯೋಗನಿಧಿಯೆಂದೆಂಬಮೇಣುಣು । ಮಾಗಕಜ್ಜಾಯಂಗಳನುಮೆಲು । ವಾಗಮೆಲ್ಲನೆಹಜ್ಜೆಯನುಮೇದಿನಿಯಲಿಡುವಾಗ ॥ ರಾಗದಲಿನಿದ್ರೆಯನುನೆರೆಮಾ । ಳ್ಪಾಗಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯವಿಷಯಸಂ । ಭೋಗದನುಸಂಧಾನತನಗಿಲ್ಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥೩೫॥ ಇರಲುಮಗನಚರಿತ್ರವನುಮುರ । ಹರನಭಕ್ತಿಯನಿಜವನಾದು । ಷ್ಕರಿತನೀಕ್ಷಿಸಿದೈತ್ಯಪತಿಬೆರಗಾಗಿಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ಮರುಳುಮಗನೋವಮಾರಿಯೋಹರ । ಹರಮಹಾಸೇವವನುಹಗೆಯನು । ಹರಹಿಕೊಳುತೈದನೆಮನೋವಚನಂಗಳೊಳಗೆಂದ ॥೩೬॥ ಕಲಿಸಬೇಹುದುರಾಜನೀತಿಯ । ನೆಲನೆಲನೊಶೈಶವದಶೀಕ್ಷೆಗೆ । ಫಲಿಪಿಡದೆಮತಿಸಪಿನವಹುದರ್ಭಕನಿಕೆಂದೆನುತ ॥ ಕಳುಹಿದನುಬಾಲಕನನಾಭೃಗು । ಕುಲದಚಂಡಾಮರ್ಕರಲ್ಲಿಗೆ । ಕೆಳೆಯರೊಳುಕಲಿಸಿದರುಬಲ್ಲಿಕರಾರಾಜನೀತಿಗಳ ॥೩೭॥ ಕೇಳುವನುಬಾಲಕರೊಡನೆಗುರು । ಹೇಳಿದುದನೆಲ್ಲವನುಮನದಲಿ । ಶೀಲನಿಧಿಸಂಗ್ರಹಿಸನೊಂದುವನರರವಿದ್ಯೆಗಳ ॥ ಹಾಲಿರಲುವಿಷವೇಕೆಕುಡಿವರೆ । ಖಳರಿಸದಿರುವಿಷ್ಣುಮಾಯಾ । ವ್ಯಾಳನಿರ್ವಿಷವಿಹ್ವಲಾತ್ಮರುತಾವಲಾಯೆಂದ ॥೩೮॥ ವಿದ್ಯವಿದ್ಯವಿವೆಂಬವೆಲ್ಲವ । ವಿದ್ಯಗಳುನೋಳ್ಪಾಗಲೊಂದೇ । ವಿದ್ಯೆಯಾತ್ಮವಿಚಾರವೆಲ್ಲಾಸಲೆನಿಧಾನಿಸಲು ॥ ಅದ್ವಯಾನಂದೈಕರಸನಿರ । ವದ್ಯನಿಜತತ್ವವನುತೋರ್ಪುದೆ । ವಿದ್ಯೆಯಿಂದದವನೊಡದಲಿನೆತಗಾಲಲಿತದುಕ್ತಿಗಳ ॥೩೯॥ ಮತ್ತೆಕೆಲವುದಿನಕ್ಕೆಬರೆನಿಜ । ಪುತ್ರನನುತಕ್ಕವಿಸಿನೋಹದ । ಲೆತ್ತಿತೊಡೆಯರಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಕ್ಕರದಲಿ ॥ ನೆತ್ತಿಯನುನೆನೆಹುತ್ತಕೇಳಿದ । ಉತ್ತಮನೆನೀನೋದಿದುದರೊಳ । ಗುತ್ತಮವತನಗೊಂದಕರುಣಿಸುಕೇಳ್ದಪೆನೆಂದ ॥೪೦॥ ಆದತವಧರಿಸಿನಿತುದಿನತಾ । ನೋದಿದುದರೊಳಗುತ್ತಮವನೆನು । ತಾದಿಋಷಿಗಳಮತದಲುತ್ತಮವಾದಸಾರವನು ॥ ವಾದಗುಟ್ಟದೆಗೃಹವಿಷಯನಿ । ರ್ವೇದದಲಿಸುರೆಯೊಗುಪ್ರಸಾಮಧು । ಸೂದನಾಂಘ್ರಿಯನೇಕಮನದಲಿತಂದೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಏನನೋದಿದಡೇನುಶಾಸ್ತ್ರವ । ನೇನಕೇಳಿದಡೇನುಧರ್ಮವ । ನೇನಮಾಡಿದಡೇನುದಾನಂಗಳಲಿಫಲವೇನು ॥ ದಾನವಾಂತಕನಂಘ್ರಿಕಮಲ । ಧ್ಯಾನತತ್ಪರುಷಪ್ರಸಂಗವಿ । ಹೀನವಾದಡೆವಿದ್ಯೆವಿದ್ಯೆಯದಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಕಷ್ಟವಹವಿಷಯಂಗಳಿಗೆಮೈ । ಗೊಟ್ಟುಮಾಯಾತಿಮಿರದಲಿಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಭವಭಯಕೂಪದಲಿಕೆಡೆದಧಿಕದುಃಖದಲಿ ॥ ಹುಟ್ಟಿಸಾವುತಸತ್ತುಹುಟ್ಟುತ । ಬಟ್ಟೆದಪ್ಪಿಮಹಾಟವಿಯಹೊಗ । ದಿಟ್ಟದೇವತೆಹರಿಯನೆನವುದೆವಿದ್ಯೆಕೇಳೆಂದ ॥ ತಂದೆಮತ್ಸರವೆಂಬದೋಷವ । ದೊಂದೆಸಕಲಾನರ್ಥಕಾರಣ । ವೆಂದದನುನೆರೆಮಾಡುನಿಜವಿದ್ಯಾಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥ ಚಂದ್ರಮಾಳಪ್ರಿಯನಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವವನುಮರೆಯೊಕ್ಕುಪರಮಾ । ನಂದನಿತ್ಯಾತುಮನೆನಿಸಿಸುಖಿಯಾಗುನೀನೆಂದ ॥ ॥ ೪೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೪೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕಥೆ

ಸೂಚನೆ ॥ ಪರಮವೈಷ್ಣವಸಮಯಶಿಕ್ಷಾ । ಗುರುಮಹಾಭಾಗವತನೆಸೆದನು । ಗುರುಕುಲಾವಾಸದಲಿ
ದೈತ್ಯಕುಮಾರಕರಸಹಿತ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ನಕ್ಕನಮರವಿರೋಧಿಮಿಗೆಗುಹಿ । ಲಿಕ್ಕಿಶಿಶುವಿಂಗಾರುಕಲಿಸಿದ । ರಕ್ಕಸಕ್ಕೆವನೀಕುಮಾರಂಗೆಂನಕಸಲಿಸಲು ॥ ಠಕ್ಕಿನಲಿಬುದ್ಧಿಯನಿದನುದೇ । ವಕ್ಕಳೀವಮಾಡಿದರುಚಂಡಾ । ಮರ್ಕಳನುಕರೆಕರೆಯಮಾದ್ಯರನೆಸುತಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೧ ॥ ಕರರಿಚಂಡಾಮರ್ಕಳನುತಾ । ಯಿದ್ದರೆಮಗನನುಕೆಡಿಸಿದಿರಿಬಾ । ಹಿರಹುಭಂಡರುಸುರರುತಂನೊಡನಾಡಪಕ್ಕೆನಲು ॥ ದೋಕಲರಿಯದುಸಾಹಸವೆನು । ತ್ರಿದಶತೆಂನಕುಮಾರಕಗೆಮತಿ । ವಿರಸವಾಗಲುಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿದರರಿತ್ರತಾನೆಂದ ॥ ೨ ॥ ವಿಷಮಮತಿಗಳುಸುರರುಬಲ್ಲೆನು । ಹುಸಿಯನೋಣಿಂತೈದುಸರುಷದ । ಹಸುಳೆಬಲ್ಲನೆಕಾಣದರಿವನೆವಿಷ್ಣುಗಿಷ್ಣುವನು ॥ ಹೆಸರಕೇಳನದೆಂತುತನ್ನಯ । ವಿಷಯದೊಳಗೀವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿಯು । ಪೊಸದಿಸೆಯಲಾಬಾಲಕಂಗಾಯ್ತೆಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ೩ ॥ ಹೋಗಲಿನ್ನಾದಡೆಯುದಾವರ್ತಿ । ಯಾಗಸಂತ್ರೆನ್ನೀಕುಮಾರನ । ನಾಗಮಜ್ಞರಿರರಿಸನೀವಾರ್ತೆದುಕೊಂಡಿಹುದು ॥ ಲೋಗರನುಹೊಗಿಸದಿರಿಮಾಯಗ । ಳಾಗಿಬಹರೆಂದೀಕುಮಾರಕ । ನಾಗುಹೋಗಿದುಸಿಮ್ಮದೆನುತವೆಕಳುಹಿದನುಮಗನ ॥೪॥ ಎಂದಡಸುರನನೇಮದಲಿಭೃಗು । ನಂದನರುಭಾಗವತರತುಸವ । ನಂದುನಿಜಮಂದಿರಕೆಕೊಂಡೊಯ್ದಲಿದುಮಂನಿಸುತ ॥ ತಂದೆಹೇಳ್ದೆಲೆಮಗನೆನಿನಗಾ । ರೆಂದರೀಬುದ್ಧಿಯನುಘಟನಿ । ನಿಂದನೀನರಿದೆಯೊಯನಲುಬಳಿಕೆಂದನಾಭಕತ ॥೫॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದವಧರಿಸುವುದುಮಶು । ಬುದ್ಧಿಯನುನೀನುಳಿದುಮಮಮಾ । ಬದ್ಧರಿರನೆರೆಳಿತಿಷ್ರದಾತ್ಮವಿವೇಕವನುನೋಡಿ ॥ ಬುದ್ಧಿಯಿದುದಿಟತನಗೆತಾನೇ । ಸಿದ್ಧಿಸಿತು

ಪರರಿಂದಜನಿಸಿದು । ಬುದ್ಧಿಸಾಕ್ಷಿಯುಕುಂದನೊಲವಿಲ್ಲದೊಡೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಮತಿವಿಹೀನರುನಿಮ್ಮವೋಲ । ಚ್ಯುತನನರಿ
ಯದೆಸರ್ವಗತನೆಂ । ದತಿಶಯದಮಾಯಾವಿಕಾರಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಗಾಗಿ ॥ ಮತಿವಿಭೇದದಲನ್ಯತಾನೆನ । ಗಿತರನನ್ಯರುತಾವೆನು
ತನಿ । ಷ್ಕೃತನಿಜಾತ್ಮರುನರಕಗತಿಯಲಿತೊಳಲುತಿಹರೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಅರದೆಸೆಯಿಂದೊಗೆದುತೋರ್ಪುದು । ಭೂರಿಮಾಯಾವಿ
ಕೃತಿಯಿದುಮ । ತ್ತಾರಯೋಗಕ್ಷೇಮವೀಭುವನತ್ರಯಂಗಳಿಗೆ ॥ ಆರಲಳವುದುಕಡೆಗೆತೋರ್ಪವಿ । ಕಾರವಿದುಸಲೆಸಕಲಜೀ
ವ । ಪ್ರೇರಕನೆಕರುಣಿಸಿದನೀಬುದ್ಧಿಯನುತನಗೆಂದ ॥ ೮ ॥ ರವಿಯಸಂನಿಧಿಯುತ್ತಲೋಕದ । ವಿವಿಧಚೇಷ್ಟೆಗಳಂತೆಯೋಕಾಂ ।
ತವನುಪೊದ್ದಿದಲೋಕತತ್ಸನ್ನಿಧಿಯಗುಣದಿಂದ ॥ ಅವನಿಸುರಸತ್ತಮಕೇಜೀವರ । ನಿವಹಚೇಷ್ಟಿಸಂತೆಮತಿಸಂ । ಭವಿಸಿತಾ
ಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿಯಕೃಪೆಯಲೆನಗೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಇಂತೆನುತವಿಮನದೊಳಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳವ । ಚಿಂ
ತಿಸುವತದ್ಭಾವಭಾವಿತನಾಗಿಕುಳ್ಳಿರಲು ॥ ಕುಂತನೆದೆಯನುತಾಗಿಘಟ್ಟಿಗ । ದಂತೆಮನದಲಿನೊಂದುಕೋಪದ । ಲಂತಕನ
ವೋಲಾಡುಗಜ್ಜೆಮಹೋಗ್ರಮುಖನಾದ ॥ ೧೦ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ಎಲವೊತಾಚಂಮಟಗೆಯಾವೆಡೆ । ಕೊಲುವೆನೀತನನೆಂಮವಿಪ್ರರ । ಕುಲಕಕೀರ್ತಿಯಮಾಡಿದನುತೆಗೆಕೆಲಕೆಪೊಸಿದನು ॥ ಬೆಳ
ದಪೈತ್ಯಾನ್ವಯಕೆದೀವಾ । ನಲನವೋಲುದಿಸಿದನುಹರಹರ । ತಿಳಿಯನಾರೇನೆಂದುದೊಂದೋಬುದ್ಧಿಯಿವಗೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಸುರ
ತರುವಿನೊಳುಬೇಜವೇಕಾ । ಸರಿಗನಾಯ್ತುಕಟಕಟದೈತ್ಯೇ । ಶ್ವರನಬಸುರಲಿಬಹಸುಭಾಜ್ಞನೆಪೆಸಿಪಿನುಗನಿವನು ॥ ಸುರಪಿರೋ
ಧಿಯಕುಲವಿದನುಸಂ । ಹರಿಸುವಡೆಮುರವೈರಿಯಂಬವ । ಪರಶುವಿಂಗಳವಡಿಕೆಯಾಗಿಹನಾಳವಿವನೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಬಂದುಭಾರಿ
ಗೆಸ್ವೈರಿಸಿದೆನಿದ । ನಿಂದುಮೊದಲೀಬುದ್ಧಿಯನುಮರ । ದೆಂದಚೆಲವೋನಿನಗೆಹಗೆಯಿನಿಂನಜೀವನಕೆ ॥ ತಂದೆಕೇಳಪಡೇನನಂಬ
ನು । ಮಂದಮತಿಯಾಗದಿರುತಾನೇ । ನೊಡದನವಧರಿಸಿಕೇಳುವುದೆಂದನಾವಿಪ್ರ ॥ ೧೩ ॥ ಬರದುಕಲಿಸಿದನಸುರಗುರುವಂ ।
ತಿರುವವೈಷ್ಣವಮಾರ್ಗಗುರುವಿಂ । ಗರುಹಿಸಲುನಾನಾಚತುರ್ವಿಧರಾಜನೀತಿಗಳ ॥ ಒರಲುತಿರಲವನೆಲ್ಲವನುಮೇ । ಗರಿಯಲೇಕೇ
ಳುತ್ತಮನದಲಿ । ಮರುಗುತಿರ್ದನುಪಾಧ್ಯನಾಯಾಸದಪರಂಪರೆಗೆ ॥ ೧೪ ॥ ಮತ್ತೆಕೆಲವುದಿನಕ್ಕೆಮನೆಗೆಮ । ಹೋತ್ತಮನುಬರೆ
ತಾಯಿಶಿಶುವಿಂ । ಗುತ್ತಮಾಂನವನುಣಬಡಿಸಿದಿವ್ಯಾಂಬರವನುಡಿಸಿ ॥ ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕದಾಭರಣವನು । ನಿತ್ಯಕೃತ್ಯಂಗಳವದಿ
ಸಿದ್ಧೈ । ತ್ಯೋತ್ತಮನುಕಾಣಿಸಿದಳಾವೈಷ್ಣವಕುಲಾಗ್ರಣಿಯ ॥ ೧೫ ॥ ಮಡಿಗುರುಳವ್ಯೆಸಿರಿಯಕಿವಿಯಲಿ । ಜಡಿವಮಾಗಾ
ಮಿಗಳನಸುಕೆಂ । ಪಡದಕೆಂಗಳಕೋಮಲಾಧರದಂತಪಂಕ್ತಿಗಳ ॥ ಉಡೆವಣಿಯನೀಲಾಂಬುಜದಜರ । ವಡಲಕಾಂತಿಯಬೆಂ
ನುಡಿಗೆಹೊಂ । ದೊಡಿಗೆಗಳಕಮನೀಯಾಸ್ಯತಂದೆರಗಿದನುಪದಕೆ ॥ ೧೬ ॥ ಬಂದುಕಾಲ್ಗೆರಗಲಾನಿಜ । ನಂದನನತೆಗೆದಪ್ಪಿ
ತೊಡೆಯಲಿ । ಕಂದನನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಾನಂದಬಾಷ್ಪದಲಿ ॥ ಇಂದುಪರಿಯಂಗಲಿಸಿತವಿಧಿ । ಯೆಂದುಮೂರ್ಧ್ನಿಘ್ರಾಣದಲಿಖ
ಳ । ನಂದನುಬ್ಬುವರೋಮಪುಳಕದಪೂರದಲಿನೆನೆದು ॥ ೧೭ ॥ ತಂದೆಹೇಳೆನ್ನರಸಹೇಳೆಲೆ । ಕಂದತಂನುತ್ಸಾಹವನನಮಾ । ಕಂ
ದಹೇಳೆಂನಬರಕಲಿತುದನಾದ್ವಿಜೋತ್ತಮರ ॥ ಮಂದಿರದಲದರೊಳಗೆಸಾರವ । ನೊಂದನೇಬಲ್ಲುದನುನೀಹೇ । ಳೆಂದುಬೋ
ಳೈಸಿದನುಸಭೆಯಲಿಮಂನಿಸುತಮಗನ ॥ ೧೮ ॥ ಅದಡವಧರಿಸೆಂನವಚನವ । ನಾದರಿಸುವಡೆಹೇಳುವೆನುತಾ । ವೇದಸಂಮತ
ವಾದಲೇಸೆಂದೆನಿಪವಿದ್ಯೆಯನು ॥ ಆದಿಋಷಿಗಳನಿವಹವಾವುದ । ನಾದರಿಸಿನೆರೆದಣಿಯರರಿತಡೆ । ಮೇದಿನಿಗೆಪಾವನವೆನಿಪ್ಪುದು
ತಂದೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಕೇಳುವುದುಹೇಳುವುದುವಿಷ್ಣುವ । ನೋಲಗಿಸುವುದುನೆನವುದರ್ಚಿಪು । ದಾಳುಗೆಲಸವಮಾಳ್ಪುದಭಿ
ವಂದಿಸುವುದಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಮೇಲೆನಿಪಸಖ್ಯವನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಲಿಸಲೆತಂನನೇಕೈ । ಮೇಳವಿಸುವುದುಮತಂದೆತದ್ಗತಭಾ
ವಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಇಂತುನವವಿಧಭಕುತಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಲಿಸೇರಿದಡೆಜೀವರ । ಸಂತತಿಗೆಬಳಿಕಾವದುರ್ಲಭವಿಲ್ಲಭಕತ
ರಿಗೆ ॥ ಅಂತಕನನೆಡಗಾಲಲೊದವರು । ಚಿಂತಿತಾರ್ಥದಸಿದ್ಧಿಯಿದುವೇ । ದಾಂತಸಂಮತವೆನಗಿದುತ್ತಮವಿದ್ಯೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥
ಅಹಹಹಸುಳೆಗಿದೇನುಬಾಲ । ಗ್ರಹವಿದಾವುದೊಶಿವಶಿವಾನಮ । ಗರುತನಲ್ಲವಿಷ್ಣುನಿನಗಿದನಾರುಹೇಳಿದರು ॥ ವಿಹಿತವೋನಿ
ನಗಮರನಿಕರದ । ಕುಹಕಚೇಷ್ಟೆಯೊಹೇಳೆನಲುಗಹ । ಗಹಿಸುತನುಪನುಮಹಿಮನೆಂದನುತಂದೆಗುತ್ತರವ ॥ ೨೨ ॥ ಹೇಳಿ
ದಾರನುಹಿಡಿಯದೀಗ್ರಹ । ವೇಳಿದಪವಿಲ್ಲಿದಬಳಿಕಿದು । ಬಾಲಕರಗ್ರಹವಲ್ಲವೃದ್ಧರಿಗಾದಡೆಯುಬಿಡದು ॥ ಆಲಿಸುವರಿದುಸ
ಕಲಜೀವರ । ಕಾಲಕರ್ಮಭಯಾಪಹರವೇ । ವೇಳುವೆನುಬಹುಪುಣ್ಯವಂತರಿಗಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಆಟವಿಕತನವೇಡೆನಲು
ತನ । ಗಾಟವಲ್ಲಿದುಸಹಜಬಿಡುಬಿಡು । ನಾಟಿಸದುನಿನಗೆನಲುಸದನುಗ್ರಹದಲೀನರಿದು । ಆಟವಿದುಬೇಸಾಯುಜ್ಯತನಗಿದು । ಕೋ
ಟಿಕಲ್ಪಾಂತರಕೆಬಿಡದೀ । ಕಾಟವೆನೆಖತಿಗೊಂಡನಸುರರನೋಡಿಕೆಲಬಲನ ॥ ೨೪ ॥ ಅರಿತ್ರನೆಲ್ಲನನೆಲವೆಲವೊಕರೆ । ಕರೆಯು
ಪಾಧ್ಯರನಹುದುಪೊತ್ತೇ । ನರಸುಮಕ್ಕಳಿಗಟಕತಿರಿಮುಂಬುದೆನುಕಲಿಸಿದನೆ ॥ ಗುರುತನಕೆಸ್ವೈರಿಸಿದೆನೋವಿಂ । ಗಿರಿಸಿದೆನುತೇ
ಜವನುಮಕ್ಕಳ । [illegible] ನೆಹೇಳೆನಲುಗುರುನಡಗುತಿಂತೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಕಲಿಸೆನಾವಿದ್ಯೆಯನುನಾನೃಪ । ಕುಲಲಲಾ

ಮಂಗನ್ಯರತ್ತಲು । ಸುಳಿಯಲುಂಮರುಸುರರವಾರ್ತಾಶ್ರವಣಮುನ್ನಿಲ್ಲ॥ ಕಲಿತವಿದ್ಯೆಯುದಲ್ಲನಮ್ಮನು । ಕೊಲುವಡೆರಿದಲ್ಲಾಳಿದ
ಮಕ್ಕಳ । ನಿಲಿಸಚಿತ್ತೈಸೆನಲು ನೋಡಿದನಾನಿಜಾತ್ಮನಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಹೇಳರನ್ಯರುನಿನಗಿದನುಗುರು । ಹೇಳನವಧಿಟವೀಕು
ಬುದ್ಧಿಯು । ಹೇಳದವರಾರಿದನುಹೇಳದೆನಿನಗಿದೆಂತಾಯ್ತು॥ ಹೇಳಲಾಗದೆತನಗೆಮಕ್ಕಳ । ಮಾಳ್ಪರತ್ನವೆನಿಂನಮಾತನು । ಕೇಳಿ
ಪರಿಣಾವಿಸುನೆನೆನೆಪ್ರಹಲ್ಲಾದನಿಂತೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಆಗದೀಮತಿಬೋಗರಿಂಧಿಟ । ಕಾಗದೀಮತಿತನಗೆತನ್ನಿಂ । ದಾಗದವಧರಿ
ಸಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳದಲಿ ॥ ಆಗಡಾರಿಂದೆತ್ತಣಂದಾ । ಭೋಗಿಶಯನನಕರುಣಜೀವರಿ । ಗಾಗದನ್ಯಥವಿದುವೇದ
ಪುರಾಣಮತವೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಆವವೇದಪುರಾಣಮತವಿದ । ನಾವನಲಿನೀಕಲಿತೆಹೇಳೆನ । ಗಾವವೇದದಲುಳ್ಳದನುನೀವರಿಯೆ
ನಾವಿದನು ॥ ಗಾವಿಲನೆನೀನೆಂದವನಾತಿಂ । ಗಾವುದರ್ಥವೆನುತ್ತ ಜರದಾ । ದೇಹರಿಪುಬೆಸಗೊಂಡಡಾಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಂತೆಂದ॥ ದೇಶ
ವೆಲ್ಲರಿಗರಿವದೊಂದೇ । ದೇಶವರಿಯದಗಾವಿಲಲುತಾ । ವಾಸುರವಿದೇಕಕಟಕೋಪಿಸಲೇಕೆತನ್ನೊಡನೆ ॥ ವಾಸುದೇವನಕರುಣ
ವೆಂಬೀ । ಲೇಸುಶೀರಿದಡಾವನೇದಾ । ಭ್ಯಾಸವಾವಪುರಾಣಮತವಳವಡದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಕಾಣೆನಾನಾವಾಸುದೇವನ ।
ತ್ರಾಣವನುಹದಿನಾಲ್ಕುಜಗದಲಿ । ಕಾಣಿಪದೆನೀನೆಂತುಹೇಳಾವೆಡೆಯುಲಾತನನು ॥ ಜಾಣನಾದೆವ್ಯಥಾಧನಪ್ರ । ಕ್ಷೀಣನನುಕೆಳೆ
ಗೊಂಡುಬಂದೇ । ಪ್ರಾಣದಾಶೆಯು ತೊರೆದುಭಜಿಸುವೆಮಗನೆನೀನೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ಕಾಣಬಾರದುಬರಿದೆಭುವನ । ಶ್ರೇಣಿಗಳಲರಿಪಿದಡೆಮನದಲಿ । ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆತದ್ದದಾಂತಃಕರಣಭಾವದಲಿ ॥ ,ಕಾಣಬಹುದೆಲೆ
ತಂದೆಭಕತರಿ । ಗೂಣಯುವೆಧನತನಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪ್ರಾಣನೊಲವಿಲ್ಲದಡೆಧನಿಕರದಾರುಹೇಳೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ತಂದೆಕಾಣಿಸಲರಿದು
ಹರಿಯನು । ಮಂದಮತಿಗಳಿಗೊಳಗೆಹೃದಯದ । ಮಂದಿರದಿಸೊಡರಂತೆಬೆಳಗುವಚೇತನಾತ್ಮಕನು ॥ ಸಂದವೈಷ್ಣವರಂಘ್ರಿಕ
ಮಲ । ದ್ವಂದ್ವಪಾವನತೀರ್ಥಜಲದಲಿ । ಮಿಂದಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆಗೋಚರನಹನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಸಾಕುಬಿಡುವೈರವನುಮ
ನದಲಿ । ಲೋಕವಂದ್ಯನೆನಿಪ್ಪವಿಷ್ಣುವ । ನೇಕಚಿತ್ತದಬೊಲಿದುಭಾವಿಸುಸರ್ವಗತನೆಂದು ॥ ಏಕೆನಿನಗೀಕೋಪವೀಯವಿ ।
ವೇಕವೀಯಾಸುರದಭಾವವಿ । ವೇಕವೆಲ್ಲವನುಳಿದುವೈರವನೆಸಗಬೇಡೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ನುಡಿಯುಕೇಳುತ್ತಸುರನಾಲಿಗ । ಳಡಿಗಡಿಗೆ
ಕೆಂಪೇರಿದವುನಡ । ನಡುಗಿದುಡುತನುರೌದ್ರರೋಷಾವೇಶದಲಿಮುಳುಗಿ ॥ ತೊಡೆಯಮೇಲಿದ್ದರ್ಭಕನನುರೆ । ಬಡಿದುನೂಕಿ
ದನಿಳೆಗೆಭಾಗ್ಯವ । ಬಡಿದುನೂಕುವವೊಲುನೆರೆದೋಲಗದಜನವೆದರೆ ॥ ೩೫ ॥ ಎಲವೊಕವಿಕವಿಕೊಲ್ಲುತಿದಿಯುನು । ಸುಲಿ
ಯೊಮಗನೋಮಾರಿಯೋಬಸು । ರೊಳಗಹುಟ್ಟಿದರೋಗವೋಕಿರಿಯುಯ್ಯನನುಕೊಂದ ॥ ಗೊಲೆಗಡಿಕವಿಷ್ಣುವಿಗೆಜೀವವ ।
ಕಳವುಕೈದನೆಕಡಿದಬೆರಳಿನ । ಕುಲಕುಠಾರನನರಿದುಕೊಳ್ಳಯಿಂನೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ೩೬ ॥ ನೂಕಿವನನೂರಿಂದಹೊರಗವಿ ।
ವೇಕಿಯನುಮಗನೆಲ್ಲಹರಿಹಗೆ । ಯೋಕೆತಾನೀಕಲ್ಲದಿರ್ದಡೆನೆನವನಿವನೇಕೆ ॥ ಈಕುಠಾರನಕೊಲೆಗೆನೀವ್ನಿ । ರ್ವ್ಯಾಕುಲರುಮ
ನಮಳುಕದಿರಿನೀ । ವೀಕುಹಕನನುಕೊಲುವುದೇಭಲನಿಮಗೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ತಂದೆತಾಯೆಂಡಹುಟ್ಟಿದರೆನೀ । ಮಂದಮತಿ
ನೆರೆತೊರೆದುತಂದೆಯು । ಕೊಂದಮಂಗಿಂತೆದೆಯುಕೊಯ್ವನುಲೆಂಕನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಕೊಂದಡಿವನನುಕಾವರಾರಿದ । ನಿಂದುನೋಳ್ಪೆನೆ
ನುತ್ತಕೋಪದ । ಲಿಂದುಗರ್ಜಿಸಿಗಜರುತೆದ್ದನುಗದ್ದುಗೆಯುಹೊಡೆದು ॥ ೩೮ ॥ ಎನಲುಕವಿದರುಕಾಳರಕ್ಕಸ । ರನಲಗಂಣಿನ
ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ । ಮೊನೆಮುಸುಡಪಿಗುರೆದ್ದದಾಡೆಯುಕೊನೆಯಕೆಂಗಿಡಿಯ ॥ ಕೊನೆಮುರಿದಮೀಸೆಗಳಕೇಸರಿ । ಯನಲುಕೆದರಿದ
ಕೇಶಬಂಧದ । ಘನಭಟರುಮುಸುಕಿದರುಶಿಶುವನುಕೋಟಿಸಂಖೆಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಕೊಲ್ಲುಕಡಿತಿವಿಪೀಳುಸಬಳದ । ಲಳ್ಳಿಯನು
ಹೋಯ್ದೆತ್ತುಕರಾಳನು । ಮೆಳ್ಳೆನುತಶೂಲದಲಿಯಿರಿದರುಹೊಯ್ದುಸುರಗಿಯಲಿ ॥ ಬಲ್ಲಕೈದುಗಳಿಂದತಮತಮ । ಗೆಲ್ಲರಾಯಿಂದಿ
ರಿಯಲಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲನಿದ್ದನುವಿಶ್ವತೋಮುಖವಿಷ್ಣುತಾನಾಗಿ ॥ ೪೦ ॥ ನೆರೆಜಗನ್ಮಯನೆನಿಪವಿಷ್ಣುವ । ನರಿವಿನಲಿಸೆರೆವಿಡಿದು
ಬೇರೊಂ । ದರಲಿಮನವನುಮೇಳವಿಸದೇಕಾತ್ಮಭಾವದಲಿ ॥ ಉರುವವೈಷ್ಣವನಿರಲುರಕ್ಕಸ । ರಿರಿದವೋವೋವೊಡಲರೋ
ಮದ । ಸೆರಗುಹರಿಯದುಮುರಿದುಬಿದ್ದವುಕೈದುಗಳುಧರೆಗೆ ॥ ೪೧ ॥ ಏನಿದದ್ಭುತವೆನುತಲುರೆನಿಜ । ಸೂನುವನುನೋಡು
ತ್ತಕಡುದುಂ । ಮಾನದಲಿಶಂಕಿಸುತತೂಗಿದನಡಿಗಡಿಗೆಶಿರವ ॥ ಹಾನಿಯೇಕೈದುಗಳಿಗಕಟಕ । ಟೀನಮಾಡಿದಡೀಹಸುಳೆಯಲಿ
ಮಾನಭಂಗವಿದೇಕೆವೀರರಿಗೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ೪೨ ॥ ಪುತ್ರನಲ್ಲಿವತನಗೆಕಾರಣ । ಮೃತ್ಯುಸಂಶಯವಿಲ್ಲಬಾಲಕ । ನೆತ್ತಲಿ
ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರನಿಕರದಭಂಗತಾನೆತ್ತ ॥ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆಕೊಲಲರಿದುತಂನನು । ಮತ್ತುಳಿದಭಯವೇಕೆಕಮಲಜ । ನಿತ್ತವರವುಂಟೆ
ವೊದಿಕ್ಕರಿಗಳನುಕವಿಸೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಮತ್ತಗಜನೂಕಿದವುಧರಣಿಯಾ । ನೆತ್ತಿಬಿಸುಡುವವೊಲುಸುಂಡಿಲ । ಸುತ್ತಿಸೆಳದವುಸ
ಲವೈಷ್ಣವಮಾಳ್ವಮಾಣಿಕವ ॥ ಸತ್ಯನಿಧಿಯನುತ್ತೆಗಿಯಲಾರದೆ । ನೆತ್ತರನುಕಾರುತ್ತಗಜಘಟೆ । ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವಸೂರೆಗೊಂಡ
ವುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಮತ್ತೆಕೈವೀಸಿದರೆಕವಿದವು । ಮೊತ್ತದುರಗೇಂದ್ರಂಗಳಘಕುಲ । ಮೃತ್ಯುವೆನುಸುತ್ತಿದವುದಾ
ಯನೂರಿಮುರ್ಗವನು ॥ ಎತ್ತಲೆಂದೇನರಿಯನೀಪುರು । ಷೋತ್ತಮದ್ರಾ[illegible] ಏ[illegible]ಭೂಷಣನಂ

ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ತಿರುಗಿ ಗುರುವಿನನೊಗವನೋಡಲು | ಕರೆಸಿದರು ಮಾಂತ್ರಿಕರನೆತ್ತಿದ | ಭರದಲಭಿಚಾರವನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೃ
ತ್ಯೆಯನು ಕಳುಹೆ ॥ ಕರವಮುಗಿದೆರಗಿತು ವೈಷ್ಣವ | ಚರಣದಲಿ ತಾನಂಜಿ ದೈತ್ಯರ | ನುರುಹಿಸುಡುತಿರೆ ಕಾಯ್ದು ನಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದ
ರಾಜನನ ॥ ೪೬ ॥ ಮೆಟ್ಟತನಕದಲಸುರನೀಕ್ಷಿಸ | ಉಬ್ಬರದಿಸೆಯನಷ್ಟವಿಷದಲಿ | ಕೊಟ್ಟರುಂಡನು ಕಮಲನಾಭನ ದಾಸನನಿತು
ವನು ॥ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರೇಪುರಿವಗರಳವು | ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿರೆ ಬೆರಳ ತುದಿಯಲಿ | ಮುಟ್ಟಿ ಮಂತ್ರಿಸಿದನು ನಮೋ ನಾರಾಯಣಾಯ
ನುತ ॥ ೪೭ ॥ ವಿಷವಿದಿರುಗೊಳ್ಳದು ವಿಚಿತ್ರದ | ಶಿಶುವಿಗಿನ್ನೇಗುವೆನೆನುತ ಶಂ | ಕಿಸದೆ ಚಪಳರು ಜಾಳವಿಸಿದರು ಹವ್ಯವಾಹನನ ॥
ಮುಸುಕಿ ಗಗನವ ಸುತುವ ಕಿಚ್ಚಿನ | ಉಸುರನೀಡಾಡಿಸಲು ನೋಡದ | ಹಸುಳೆ ಹರಿಶರಣೆನಲು ಸೀತಳವಾದುದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೪೮ ॥
ಕಿಚ್ಚು ಕೈವಾರಿಗನೆ ಹರಹರ | ಮುಚ್ಚುವಾಣಲಿ ನಿಲಲಿ ಬಸುರೀ | ಕಿಚ್ಚು ಕೊಲ್ಲದೆ ಮಾಣದೆನುತುಪವಾಸದಲಿ ಕೆಡಹೆ ॥ ನಿಚ್ಚಕಿನಸ
ರಿಯಿರ್ದನದರೊಳ | ಗೊಚ್ಚಿವ್ವಬಡವಾಗದನುಪಮ | ನಚ್ಚುಕಧ್ಯಾನಾಮೃತಾನಂದದಲಿ ತನುವನದು ॥ ೪೯ ॥ ಹುಡುಕು
ನೀರೊಳಗದ್ದಿಸಿದನವ | ಗಡಿಸಿದನು ಮೇಲ್ಪಾಳಿಹಿಮದಲಿ | ಕೆಡಹಿಸಿದನುನ್ನತ ಮಹಾಶೈಲಾಗ್ರದಿಂದಿಳೆಗೆ ॥ ಬಿಡದೆ ಮಾಯೆಯ
ಬೀಸಿ ಬಾಲಕ | ನೊಡಲೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ದಿಸಿವಿಗೆ ಬಸು | ರೊಡೆಯಲುಬ್ಬಸಗೊಳಿಸಿಯಾತನ ಬಡಿಸಿದನು ಮಗನ ॥ ೫೦ ॥ ಹಲವು
ದಿನಲುಪವಾಸದಲಿ ತನು | ಬಳಲಿದನೆ ಬಲುಕಿದನೆ ತನ್ನನು | ಕೊಲುವ ವಿಷ್ಣುವೆ ತಾನೆ ಬಂದನೊ ತನಗೆ ಮಗನಾಗಿ ॥ ಮೊಳೆಯಲೀ
ಬಲುಹೆಂತುಟೊ ತನು | ವೆಳದಡುಳುಹ ದನುಕುಲವನೀತನೆ | ಛಲವನೋಡುವೆನೆಂದೆನುತ ಸುರವೈರಿ ಖತಿಗೊಂಡ ॥ ೫೧ ॥ ಎಲ
ವೊಸಾಕಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸಾಮವ | ಬೆಳಸಬೇಹುದಕೀರ್ತಿ ಶಿಶುವನು | ಕೊಲಿಸಿದ ಪಿತನೆಂಗಹುದು ಮಾತಕಶಕರ ಕುಮಾರಕನ ॥ ಲಲನೆಸ
ಹಿತೇಕಾಂತಭವನದ | ನೆರೆಯ ಮಾಡದ ತುದಿಗೆ ವೈಷ್ಣವ | ಕುಲತಿಲಕನನು ಕರೆಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಸುರನಿಂತೆಂದ ॥ ೫೨ ॥ ಏಕೆ ಮಗ
ನೇನಿನಗೆ ಹರಿತಾ | ನಾಕೆ ಮಾಳನೊ ಗುರುವೊ ತಂದೆಯೊ | ಸಾಕಿದಾತನೊ ತಾಯೊ ಕೆಳೆಯನೊ ಮೇಣು ಬಾಂಧವನೊ ॥ ಸಾಕು ಬಿ
ಡು ಬರಿದೇ ವಿಚಾರವಿ | ವೇಕವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನನೀ ಪರಿ | ಶೋಕಜಲಧಿಯಲದ್ದಬೇಡೆಲೆ ಮುದ್ದನೀನೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಅಪ್ಪನೀನೆನಗೆಂದ
ಮಾತಿದು | ತಪ್ಪಲರಿಯದು ಸಕಲಲೋಕಕೆ | ಸರ್ವರಾಜ ಮಹಾಶಯನನೊಡೆಯನು ಜಗತ್ರಯಕೆ ॥ ಒಪ್ಪುವೀವೇದಾನುಶಾಸ
ನ | ಜಲ್ಪಕನು ತಾನಾಗಿ ಗುರುವೆನಿ | ಸಿಪ್ಪ ನಾ ಹರಿಯಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಲೆ ತಂದೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೪ ॥ ತಂದೆ ನಿನಗೇನಂತೆ ಲೋಕದ | ತಂದೆ
ಯುಹನಾ ವಿಷ್ಣು ಜಗದತಿ | ವೃಂದವನು ತಂನೊಂದು ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಲಿ ಸೃಜಿಸಿ ॥ ಒಂದಿಜೀವಾತ್ಮಕನೆನಿಸಿ ಜನ | ವೃಂದವನು ನೆರೆ
ಸಾಕಿದವನ | ಲ್ಲಿಂನಪರಮಾರಾವನುಳ್ಳದ ಚೇಷ್ಟೆಯಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೫೫ ॥ ಕಾಯಲಾ ಹರಿ ಸಕಲಜೀವನಿ | ಕಾಯವನು ಧರಿಸಿರನೆ
ಸಲಹನೆ | ಜೀಯ ಕೆಳೆಯರದಾರು ಮುರಹರನಂತ ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ಸಾಯಲೀಸದರಾರುತಂನನು | ರಾಯ ನಾರಾಯಣನೊ ತಂದೆ
ಯೊ | ತಾಯೊ ಕೆಂಪೈಸಲಹಿದವರಾರೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥ ೫೬ ॥ ಗಳಹದಿರು ಕೃತಕರ್ಮಜೀವರ | ನೆಲಹುನದು ಸಂಹರಿಸುವುದು ಜ
ಗ | ವೆಲವೊ ಕರ್ಮಾಧೀನದಲಿ ಸಂಜನಿಸಿ ಶ್ರೋತ್ರಪೂರ್ವದಲ ॥ ಅಳಿವುದದರಲಿ ಮಗುಳೆ ದೈವವ | ಬಳಕೆ ಕರ್ಮಾಧೀನನೀನೀ | ಛಲ
ಪದಕೆ ಹೋರದಿರು ಲೋಕಾಭಿಜ್ಞಮತವೆಂದ ॥ ೫೭ ॥ ಅಹಹ ಕರ್ಮಾಧೀನದಲಿ ಜಗ | ವಿಹುದು ತಪ್ಪದು ದೈವದಿಚ್ಛೆಯ | ಲಿ
ಹುದು ಕರ್ಮವ್ರಾತ ಸಚರಾಚರದ ಜೀವರಿಗೆ ॥ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಕ್ಷಯದ ದೈವದ | ಮಹಿಮೆ ಮಾಳ್ಪುದಲ ಮುಕುಂದನೆ | ಬಹಳ ದೈ
ವದ ದೈವವೆಂಬುದನರಿಯೆ ನೀನೆಂದ ॥ ೫೮ ॥ ಜಗವಿದೆನ್ನನು ಭಜಿಸುತಿದೆ ಮೂ | ಜಗದ ದೈವದ ದೈವ ತಾನಿರೆ | ಮಗನೆ ಮಾಯಾವಿ
ಷ್ಣು ಮಾನ್ಯನೆ ತಂನ ವೊಲಿಳೆಗೆ ॥ ನಗೆಯ ಮಾಡಿದೆ ಸುರರು ಸಹಿತೆ | ನ್ನಗಣಿತೈಶ್ವರ್ಯವನು ಬಯಸುವ | ರೊಗಡಿಸುವೆ ನೀನೇಕೆ ಶಿರಿ
ರುಣ ಬಯಸಿ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೫೯ ॥ ಒಕ್ಕಲಿಗ ತನ್ನೂರೊಳಗೆ ಮನೆ | ಮಕ್ಕಳೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಧರೆಯಲಿ | ಚಕ್ರವರ್ತಿಯದಾರು
ತನ್ನಿಂದನ್ಯರೆಂಬಂತೆ ॥ ಅಕ್ಕಟೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗ | ಳಿಕ್ಕಿಹಕ್ಕೆಯದಾವನುದರದೊ | ಳೊಕ್ಕು ಚಿತ್ರೈಶ್ವರ್ಯದಲಿ ಸಂಪನ್ನನ
ಹನೆಂದ ॥ ೬೦ ॥ ಹಲವು ಮಾತುಗಳೇಕೆ ಕನಸಿನ | ಬೆಳದಕ್ಕೈಯ್ಯನು ನೆಚ್ಚಿ ಮನೆಯಲಿ | ಕಳವೆಯಿಕ್ಕಿದ ನೊಗುವನಲ್ಲ ವೃಥಾಮ
ನೋರಥದ ॥ ಹೊಳೆಯಲದ್ದಿರೆನ್ನನೊಬ್ಬನ | ನುಳಿದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆನ್ನ ತನ್ನನು | ಸುಳಿದು ಬಿಡು ನಿತ್ಯಾತ್ಮವಿಷ್ಣು ಗೃಹಕ್ಕೆ ನೀನೆಂದ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೯೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ವೀರವೈಷ್ಣವಮಾರ್ಗಶಿಕ್ಷಾ | ಚಾರ್ಯನೆನಿಸುವ ಮನವೊಲಿದು ದೈತ್ಯಕು | ಮಾರರಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ
ನಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ... ...

ಪದನು || ಕೇಳುಧರ್ಮಜಮಗನನುಡಿಯನು | ಕೇಳುತವೆಖಳನೊತಲಕಿಚ್ಚುಬ್ಬೆ | ಡಾಳಿಸಿದುಕಂಗಳಲಿಕಿಡಿಕಿಡಿವರಿಗಿ
ಹಲುಮೊರೆದು || ಬಾಳುದವನೀನಲ್ಲಕೆಡೆಕೆಡೆ | ಬೀಳೆನುತನೆಲೆಲಶಡದಿಂದೆಡ | ಗಾಲಕೊಡದನುಬಹಳಭಾಗ್ಯವ ನೋಡಪಪ್ರೊ
ಲಾಧರೆಗೆ ||೧|| ಪರಮಪುರುಷಪರೇಶಧರಣೀ | ಧರಮುಕುಂದಮುರಾರಿವಿಶ್ವಂ | ಭರವಿರಿಂಚಿಸನೇಂದ್ರವಂದ್ಯಯನುತ್ತತ
ಲೆಯುರಿ || ಭರದಲಂಬರದಿಂದಬೀಳುವ | ಪರಮವೈಷ್ಣವಶಿಶುವನೀಕ್ಷಿಸಿ | ನೆರವಿಮರುಗಲುಹಿಡಿದಳವನೀದೇವಿಕೈಯೊಡ್ಡಿ ||
ತಾಯೆತೋಳಿನತಕ್ಕೆಯಲಿಶಿಶು | ಬಾಯಬಿಡುತಾರುಳಪವ್ರೊಲಣಾ | ರಾಯಣನನಿಜನಾಸನಾರುಳಿದನವನಿಯಂಜಲಿಗೆ || ನೋ
ಯಲಿರಿವರವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರು | ಮಾಯನುತತಲೆದೂಗಿಸುಜನನಿ | ಕಾಯಕೆರಗಳಲುಂಡೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿಸಿದಳುಶಿಶುವ ||
ಧರಿಸಿದವಳೆನಲ್ಲನಿಂನನು | ಧರಿಸಿರೆಂನಳನಲ್ಲವಿಶ್ವಂ | ಭರನನಂತಭುವನದಲಿನೆರೆಧರಿಸಿದನೀನಿಂನ || ಚರಣಸಂಸ್ಪರುಶನದಲೆಂ
ನೀ | ಕರಣಪಾವನವಾಗಲೆಂದೇ | ಧರಿಸಿದೆನುತಾನೆನುತತಲೆವಾಗಿದಳುಭೂವನಿತೆ ||೪|| ಪರಮವೈಷ್ಣವಬಾಲಕನುತಾ |
ಯುರದಲಾಡುವಶಿಶುವಿನಂತಿರೆ | ಕರಣರಸಸಾರಂಭಸಂಭೃತಪುಳಕಪುರದಲ್ಲಿ || ಧರಣಿವಾಪನಮೂರ್ತಿಕಾಳ್ಗಿರ | ಉರೆಬೆರದ
ಲೋಚನದಸುಖಸಾ | ಗರದಲೋಲಾಡುವಕುಮಾರನಕಂಡನಸುರೇಂದ್ರ ||೫|| ಕುತ್ತುಬಟ್ಟಲನೊಡ್ಡುಹಿಡಿನೊರೆ | ನೆತ್ತ
ರನುಕುಡಿಖಂಡವನುತಿ | ನ್ನೆತ್ತುತೊಗಲನೆನುತ್ತಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀನಿವಹ || ಮುತ್ತಿಕವಿದುಮುಖಳನಸೇವಾಜ | ಲೆತ್ತರಿಸಿಬಿಡು
ಗಂಡಾದಾಡೆಗ | ಳೊತ್ತುಗೈಯ್ಯಕವಾಲಕರವಾಳ್ಗಳಲಿಬಾಲಕನ ||೬|| ಇರಿದರೆತ್ತಿದರೊತ್ತಿದರುಮು | ಕ್ಕುರುಕಿಮೊಗದುರೆ
ಮೋದಿದರುಬಾ | ಯ್ತೆರದುಬಿಡದಾಕಿದರುನೂಕಿದರುಗ್ರನಖಗಳಲಿ || ಹರಿದೊಗಲನೆತ್ತರನುಕಾಣಿಸ | ಲರಿಯದೋಯಂದೊ
ರಲಿಧರಣಿಪ | ಲೊರಗಿದರುಕೈದುಗಳುಡಿದುದಾಡೆಗಳುನೆರೆಮುರಿದು ||೭|| ಇದುಪ್ರಳಯವಾಯ್ತೇನೆನಾಪಂ | ಗಲಿಸೊಯು
ನೆನುತ್ತಫಣಿಪ | ಶಿದಲಿಬಿಗಿಸಿದನವಳವೈಷ್ಣವವಿಮಳವಿದ್ಯಮನ || ಉದಧಿಯೊಳಗದ್ದಿಸಿದನಾನಿಜ | ಸುದತಿಮರುಗಲುಮೇಲೆ
ಬೆಟ್ಟದ | ಮೆದೆಗೆಡಹಿಸಿದನೇಳದಂತಿರಲರಸಕೇಳೆಂದ ||೮|| ಅಂಬರದರೇನಿಂದವದ್ರಿಗ | ಳಂಬುಧಿಯಾಳಿದ್ದವಾಳವೈಷ್ಣವ |
ನೆಂಬವಜ್ರದಸಂನಿಧಿಯಸಂಮುಖಕೆಬರಲಂಜಿ || ನಂಬಬಲ್ಲಡೆಭಕ್ತರಿಗೆಕಮ | ಲಾಂಬಕನಲಾವಜ್ರಪಂಜರ | ನೆಂಬುದನುತೋ
ರಿಸಿದನಾಪ್ರಹ್ಲಾದದೇವನಲಿ ||೯|| ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮಾಂಘ್ರಿ | ಸ್ಪರ್ಶನದಸೌಭಾಗ್ಯವಿದುಹರ | ಹರಮಹಾದೇವಾ
ಪುದೋಜನ್ಮಾಂತರಾರ್ಜಿತದ || ಪರಮಸುಕೃತವಿದೆನುತಭಕ್ತಾ | ಭರಣನಿಗೆವೈದೋರಿತಂದನು | ವರುಣನಂಘ್ರಿಯಲಿಮ
ಹಾಭಾಗವತನನುತಡಿಗೆ ||೧೦|| ಜಲಧಿಶಯನನಲಾಮುರಾಂತಕ | ನೊಳಗಿಹನುತ್ರೋರೆನಗೆಕರುಣಾ | ಜಲಧಿಯನುತ್ತಂನ
ಖಿಳಜೀವಪ್ರಾಣದೊಡೆಯನನು || ಹೊಳೆದುಹೋಗದಿರೆನುತನುಡಿದನು | ಸುಲಭನಲ್ಲೆಲೆತಂದೆನಿನಗೆನ | ಲಳಲುವಿಗಲಳುತ
ಳುತಕರದನುಕಮಲಲೋಚನನ ||೧೧|| ಹೇಮುಕುಂದಮುನಿಪ್ರಿಯಾಚ್ಯುತ | ಹೇಮಹೋದಧಿಶಯನಭಕ್ತ | ಕ್ಷೇಮಧಾ
ಮಸೆಪುಣ್ಯನಾಮನೆನಾಮಗೋಚರನೆ || ಹೇಮಹಾದೇವಾದಿದೇವನೆ | ಹೇಮಹಾಲೋಕಾದಿದೈವವೆ | ಹೇಮಹಾಕಾರಣಿಕರ
ರಸನೆಪರಮಪೂರುಷನೆ ||೧೨|| ಎಲೆಜಗತ್ರಯನಾಥಭಕ್ತಾ | ವಳಿಕುಟುಂಬಿಕಕೃಪಣಜನವ | ತ್ಸಲಕೃಪೋದಯಮೂರ್ತಿ
ಭಕ್ತಜನಾರ್ತಿನಿರುಹರಣ | ನಳಿನನಾಭಾನಂತಸೇವಕ | ಸುಲಭಸುಜನಾರಾಧ್ಯಸದುಗುಣ | ನಿಳಯರಕ್ಷಿಸನಾಥಬಂಧುವೆಸಲೆ
ದಯಾನಿಧಿಯೆ ||೧೩|| ಅರಿಗುಸುರುವೆನಳಲನಿದನಿಂ | ನಾರುಸಂತೈಸುವರುಕೇಳುವ | ರಾರುನೀವ್ಯೆದೋರನಾಥಂಗೆನಗೆಶರ
ಣಂಗೆ || ಬೇರೆಗತಿಯಾರೆಲೆಮದೀಯ್ಯಾಸು | ನೋರಥವೆಸ್ಯೆದೋರುವ್ಯೆದೋ | ರೋರುಗುಡಿಸಿದುದೆಂನಮನವೆನುತೊರಲಿ
ದನುಕರದು ||೧೪|| ಕರೆಯಲೊಡನೊಯ್ಯನೆನಗೆಹಿಡ | ಕರತಲದಕಮನೀಯ್ಯಹೇಮಾಂ | ಬುರುಹದಳನಿಭಲೋಚನ
ದಸುಸ್ಮಿತಮುಖಾಂಬುಜದ || ಕರಳಜಾರದಕಾಂಸ್ತುಭದಬೇ | ರುರದವನಮಾಲೆಗಳಪೀತಾಂ | ಬರದಪರಮಕೃಪಾಳುಬಂದ
ನುತರಳನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೧೫|| ಚಲದಳಕನಿಕರದಲಲಾಟದ | ತಿಲಕದುಜ್ಜ್ವಸೇದವದನದ | ಹೊಳಹೊಳೆವಮಣಿಮಕುಟಧಾಮದ
ಮಕರಕುಂಡಲದ || ಬೆಳಪರದನದಮೌಕ್ತಿಕದನಂ | ಜುಳಕರಾಭಯವಾಣಿಗಳಮಂ | ಗಳಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಬಂದನು
ಭಕ್ತನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೧೬|| ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿದಕಂದಿಕರುವಿನ | ಬಳಿಗೆಹಸಿದುದೆನುತ್ತತಾಯಂ | ನುಳಿಸಿಹರಿತಹವೋಲುತುಂಬಿದ
ತೋರದಕೆಚ್ಚಲಲಿ || ಜಲಧಿತೀರದಬೊಬ್ಬೆನೀಶಿಶು | ವಳುತಕರದೆಡೆಕೇಳಿಕರುಣಾ | ಜಲಧಿಯೋಮ್ವಾಣಲಳಬೇಡೆಂದೆನುತನಿಂದಿ
ರ್ದ ||೧೭|| ಎದ್ದನಿದಿರಲಿಕಾಣುತಲೆಮುಂ | ದಿರ್ದಹರಿಯನುಭಾವಿಸುತಬೆಂ | ಡೆದ್ದಪುಳಕದಲೊಲಿದುತನುವನುಬಾಷ್ಪಪೂರದ
ಲಿ || ಅದ್ದಕಂಗಳಲಾಲಿಸುತಮುನಿ | ಹೃದ್ಯನನುಸ್ಮೈದಣಿಯೆಪದದಲಿ | ಬಿದ್ದುಕೊರಳಿದನನುಪಮಾನಂದದಲಿತನುನನದು ||
ನೀಡಿನಿಡಿದೋಳ್ಗಳಲಿಪದವನು | ಕೂಡೆತಕ್ಕೈಸಿದನುಪುಳಕದ | ಜೋಡಿಗಳರೊಂಪಿನಲಿನಿರಹಂವಿ..ಲಿಮನವಾಳಾಗಿ |
ನೋಡಿದನುನಯನಾಮೃತದಲೋ | ಲಾಡಿದನುಮ್ಯೆಮರದುಭಕ್ತಿಯ | ಗಾಢಿಕೆಯಘನಸೌಖ್ಯಸಾಂಭ್ರಾಜ್ಯದಲಿರಂಜಿಸಿದ ||
ಎತ್ತಿದನುಕ್ಯೆನೀಡಿನೋಡಾ | ನಿತ್ತಮ್ಯೆದನೆನೋಡೆನುತತೆಗ | ದೆತ್ತಿತಕ್ಕೈಸಿನನುಕರುಣಾವನಧಿಕ್ಯೆದಣಿಯೆ || ನೆತ್ತಿಯನುಮಾಸಿನಿ

ಶಿಸುವೆನು | ಹೆತ್ತತಾಯಿಗೆನೂರುಮಡಿಯೆನೆ | ಚಿತ್ತದನುರಾಗದಲಿಹೊಂಪುಳ್ಳಿಯೋದನಸುರಾರಿ || ೨೦ || ಅಡಿಗಡಿಗೆತಕ್ಕೈ
ದನುಮೈ | ದಡಹಿನೊಂದ್ಯೆಮಗನೆಯನತು | ಗದ್ಗದಕಾರುಣ್ಯದಲಿತೊಡೆಯಲಿಕ್ರೆಗಡುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ || ಬಿಡದೆಬೋಳೈಸುತ್ತಹೇ
ಂ | ನೊಡೆಯಹೇಳೆಂನರಸವರವನು| ಕೊಡುವೆನಾವುದವನಕೆಬಂದುದಬೇಡುನೀನೆಂದ||೨೧|| ದೇವನೊಂದವರಾರುನೋವ
ು | ದೇವರರಿಯರಲಾಚರಾಚರ | ಜೀವಸಾಕ್ಷಿಯದಾರುನೋವರೆನಿಂನವರುಧಿಟಕೆ||ದೇವನಾವುದಜೋಡುತಂನನು|ಕಾವು
ದೆಲಾವರನನಾನಿಂ | ನಾವುದನುಬೇಡುವೆನುದುರ್ಲಭವೇನುತನನಗೆಂದ || ೨೨ || ದರುಶನನವರವೆನಗೆದೇವರ | ದರುಶನವೆಪು
ಷಾರ್ಥಬೇಡುವೆ | ವರವಕಾಣೆನುಹರವಿರಿಂಚಿಸುರೇಂದ್ರರರ್ಥಿಸುವ || ವರವಲಾಭವದೀಯ್ಯಚರಣಾಂ | ಬುರುಹಸಂನಿಧಿ
ಂನಭಾಗ್ಯಕೆ | ಸರಿಯದಾವುದುತಂದೆಯಿನಾವುದುಸಮ್ಮತಿಯನೆಂದ || ೨೩ || ಒಡನೆಬಹೆನಾನಿಂನನೀಭವ | ದಡವಿಯಲಿಬಿಸು
ದಿರನಾಥನ | ನೊಡಯಕರುಣಿಸೆನುತ್ತನೈಗೆಡದಂಘ್ರಿಕಮಲದಲಿ || ಬಿಡದೆಹೊರಳುತ್ತಿರಲುಕಂಬನಿ| ಗಡಲೊಳ್ ಳುವಭಕತ
ನುಮೈ | ದಡಹಿಭಕತಸ್ನೇಹಸಂಸಾರಿಕನುಪೇವಿಸಿದ ||೨೪|| ಒಡನೆಬಹೆನೆಂದೆಂಬೆಮುಂನಾ | ವೆಡೆಯಲಿಪ್ಪೆನಿಮಗಿಮೂ
ರ್ಜರ | ನುಡಿಯದೇತಕೆನಿನಗೆತಂನನುಸರ್ವಗತನೆಂದು || ಬಿಡಬೆಕಂಡಮಹಾತ್ಮರಿಂಗಾ | ನೊಡನಿರದೆಬೇರಿಹನೆಂನಿ | ನ
ಬಿಗೋಸುಗಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹುದೊಂದುಠಾವೆಂದ ||೨೫|| ತನುವಿಹುದುಕನಗಲ್ಲಿಮನನಿಂ | ಮನುಭವದಲಿಹುದೇಕೆಬೇರೆಂ |
ವಿಸಿನಪಿಸುವೆಕಂನಸೋಪಾಧಿಕದಮಮತೆಯಲಿ || ನೆನೆಯದಿರುಭೇದವನುಭಕತರ | ಮನದಲೇಮನೆಮುಕ್ಕಠಾವಿನ | ಮನೆ
ಾತಾಮಸೆಯಲ್ಲಸುಂಮನೆಖಂಮನೆಗಳೆಂದ ||೨೬|| ಭಕತಯೋಗಕ್ಷೇಮನಿರ್ವಾ | ಹಕನುತಾನೆಲೆಮಗನೆನಿಜಪದ | ಭಕತ
ಡಲೆನ್ನೊಡಲುಜೀವದಜೀವವೆನಗವರು || ಭಕತರೆಂನನುನೆನಡತ್ಯಾ | ಸಕತಿಯಲಿತಾನೆನವೆನವರನು| ಭಕತಭಕತನುತಾ
ಬೆಂತಗಲುವೆನುಕೇಳೆಂದ ||೨೭|| ಎತ್ತಣದುಭವಭೀತಿನಿನಗೆಲೆ | ಯುತ್ತಮನೆನಿಂನಂಘ್ರಿಕಮಲ | ಚಿತ್ತದಲಿನೆನದದೆಚರಾ
ರಜೀವರಾಸಿಗಳ || ಮೃತ್ಯುಭಯಹಿಂಗುವುದುಕೇಳುನಿ | ಮಿತ್ತದಲ್ಲಿಹುದವನಿಪಾವನ | ಮೂರ್ತಿನೀನವಸಿಯಲಿಸಂಚ
ಿವುದುಹಿತವೆಂದ ||೨೮|| ನೀನಿರದಡೀಜಗಕೆಪಾವನ | ವೇನುಧರಣಿಗೆಖಳರಭಾರವ | ನಾನಲರಿದೀನಿನ್ನಪಾವನಕೀರ್ತಿತೀ
ದಲಿ || ಸ್ನಾನವಾಗಲಿಮಗನೆಚಿತ್ತ | ಜ್ಞಾನಬೇಡೆಂನರಸಬೇಡೆಂ | ನಾನೆಮರುಗದಿರಾನಿರಲುಭಯವಿಲ್ಲನಿನಗೆಂದ || ೨೯ ||
ತುಕಂನಯಮನಹಣಿಯಲೇ | ಕಾಂತಭಕತನನೊಲಿದುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನೊಪ್ಪಿದನುರದಲಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ||
ತೆಯನುನೆರಬಿಡಿಸಿಶಿವನು | ಸಂತವಿಸಿಮತ್ತೆಡರೊಳೆನ್ನನು | ಚಿಂತಿಸೆನುತ್ತೈದಿದನುಕರುಣಾವನಧಿನಿಜಗತಿಗೆ ||೩೦|| ಪುರ
ಂದನುಭಕತಜನವ | ಚ್ಚರಿಬಡಲುಪೀತಾಂಬರದಕೊನೆ | ಸೆರಗನೊಯ್ಯಾರದಲಿಕಳಕಳಸುತ್ತಯಿನನಂತೆ || ಕೊರಳಕೊಪ್ಪ
ನಾಲೆಗಳಭುಜ | ವೆರಡರೊಳಗಳವಟ್ಟಶಂಖದ | ಪರಮಚಕ್ರದನೊಸಲವೂರ್ಧ್ವತ್ರಿಪುಂಡ್ರನ್ಯಾಸದ || ೩೧ || ತಿಳಿದುದ
ರನಚಿತ್ತಕರೆಕರೆ | ಯಲವ್ರೊಮಗನಾವೆಡೆಕುಮಾರನ | ಕೊಲೆವ್ಯಥಾತನಗಾಗಿತಪ್ಪಿತೆಲೇಸೆನುತಕರೆಸಿ || ಸೆಳದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದ
ಪಟ್ಟದ | ಲಲನೆಸಹಿತೊಡನುಂಡುಕುಳ್ಳಿ | ರ್ದಲಘುಮತಿಯನುನುಡಿಸಿಕೇಳುತಲಾಗಲಿಂತೆಂದ || ೩೨ || ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧನೊ
ಗನೆಮಾಯಾ | ತಂತ್ರಸಿದ್ಧನೊಮೇಣಘುಟಿಕಾ | ಯಂತ್ರಸಿದ್ಧನೊಹೇಳದಾವಂಗದಲಿನೀಕೊಲೆಯ || ಂತುತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆ
ಳ್ಳಿಗೆ | ದೆಂತುಸಂಭವಿಸಿತ್ತುಹೇಳೆನ | ಲಂತಕಾಂತಕದಾಸನೆಂದನುತಂದೆಗುತ್ತರವ || ೩೩ || ಅವಮಂತ್ರದಲೇನುಫಲನೋ|
ವತಂತ್ರದಲೇನುಫಲಘುಟಿ | ಕಾವಳಿಗಳಲಿಫಲವದಾವುದುಹಲವುಮಾಯದಲಿ || ಸಾವುತಪ್ಪದುಕಡೆಗೆಗೆರಾ| ಜೀವನಾಭನ
ಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯೆ | ಜೀವನಿಕರಕ್ಕೆಲ್ಲವೊಂದೇಸಿದ್ಧಿಕರವೆಂದ ||೩೪|| ಎನಗೆನಿನಗೀಸಕಲಮಾರ್ಗ್ಯಾರಿ | ಗನುವಿಂಪರಿಗಜಭವಮ
ಂದ್ರರಿ | ಗನುಪಮಾಮಳಮಂತ್ರಸಿದ್ಧರಿಗೌಷಧಜ್ಞರಿಗೆ || ಜನಿತಸಿದ್ಧಿಗಸಿದ್ಧಿಕರವಾ | ದನುಜಮರ್ದನನಾಮವೊಂದೇ |
ನನೋಹರಮೂಲಮಂತ್ರವಿದರಿತುಕೊಳ್ಳೆಂದ ||೩೫|| ಇಂತೆನುತ್ತಿರಲಸುರನಂತಕ | ನಂತೆಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ತವಾರ್ತಾಶ್ರವಣಜನಿತಕ್ರೋಧವಹ್ನಿಯಲಿ || ಕುಂತವನುಸೆಳದೈದಲಾತನ | ಕಾಂತೆಕಾಣುತ್ತಡ್ಡಬಿದ್ದಳ | ದೆಂತುಕೊಂ
ಶಿಶುವನತಿಸಾಹಸಿಕನೀನೆನುತ ||೩೬|| ಕಳುಹುವುದುಗುರುಗೃಹಕೆಶಿಶುವನು | ಕೊಲುವರೇಹೆತ್ತವರುವಸುಸದಿ| ರೆಳೆಯನೀ
ಕ್ಯೆದೊಡೆಯನಿದೊಂದುಹಸುಳೆಯಲಿ || ಮಲತುನಿಂದಡಕೀರ್ತಿಸೋತರೆ | ತಲೆಭಾರವಿದಕಟನೀತಿಯ | ತಿಳಿಯ
ಗದೆಕೆಲವುದಿನವಿರಲೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೩೭ || ಆದಡಾನಲ್ಲಂಬೆನೇತಾ | ನೀಡುರಾತ್ಮಕನೋಪುವರೆವರ | ಮೇದಿನೀಶರ
ತಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನುಗುರುವಿನಲಿ || ಆದುದಾಗಲಿನಿಂನಭೀಷ್ಟವ | ನಾದರಿಪೆನೆನುತ್ತಕಳುಹಿದ | ನಾದಿತಿಜನಾಗುರುಕು
ನಾಸಕ್ಕೆಗುಣನಿಧಿಯ || ೩೮ || ಕಲಿಸಿದರುನೃಪನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಂ | ಗಳನುಚಂಡಾಮರ್ಕಳೆಂದೆದೆ | ತಲೆಬಿರಿಯೆಸಲೆಸಹಜವಿ
ನಿಧಿಗೆಬೇಸರದೆ || ಉಳಿದನಾನೂರ್ವರುಕುಮಾರಕ | ರೊಳಗೆತಾನರರೆಂದವೋಲೆನು | ತಲಸದೆಯಪ್ರಾರಬ್ಧಪಾಪದಫಲ
ನುತೆಡ್ಡ || ೩೯ || ಒಂದುದಿನಗುರುಪ್ರೋಷಿತನಿಜ | ಮಂದಿರದಕೆಲಸಕ್ಕೆಸುಮ್ಮನೆ | ಮಂದಸುತಗಳರಾಡದೊಡೋದುತಿಹ

ದನೀವೆನುತೆ || ಬಂದಿಕಾರನುಮರಳದನುಮನೆ | ಗೆಂದುಕಾಣುತ್ತಾ ಕುಮಾರರ | ವೃಂದವೆರೆದುದುಲೀಲೆಗಾರರುಸರ್ವರೊಂ
ದಾಗಿ ||೪೦|| ಬಾರೆಲವೊ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ದೈತ್ಯಕು | ಮಾರಕಾರ್ಕೀರವನೆ ಜಂಗಮ | ಪಾರಿಜಾತವೆ ಪುಣ್ಯಮೇರುವೆ ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಗೆ |
ಅರಸೆ ಧ್ಯಾನಿಸುವೆನಿಂ ನನ | ದಾರು ಭಂಗಂಬಡಿಸಿ ಮುನಿದೆಯ | ದಾರೊಡನೆ ಬಾತಂದೆಯೆಂದರು ದೈತ್ಯನಂದನರು || ೪೧ || ಎಂದು
ಕರದತೆರದನವರನು | ಮಂದಹಾಸದಲಿತ್ತಲೆಲ್ಲರು | ಬಂದು ಕೇಳುವರೆನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲಿ ಮಾತಿಗುತ್ತರವ || ಇಂದು ಲೋಕಕ್ಕಚ್ಚರಿ
ಯಾನಿ | ಸ್ಪಂದವಡದಾಟವನು ನಿಮಗಾ | ನೆಂದೆಪೆನು ಬಳಿಕಾಡಬಹುದೆಂದನು ಪದಮನುನುಡಿದ || ೪೨ || ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕರುಣಿ
ಸುವುದೆನು | ತಾ ಸಮಸ್ತ ಕುಮಾರಕರು ಪರಿ | ವೇಶದಂತಿರೆ ಸುತ್ತ ಕುಳ್ಳಿರ್ದರು ಪುರಾಂತಕನ || ದಾಸರಧಿದೈವವನು ಶಮತಮ |
ಗಾಸ ಕಶಿಪುನ ಗೆಗಾರವದ ಗುಣ | ರಾಶಿಯನು ನೋಡುತ್ತ ತದ್ಗತಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೪೩ || ಇರೆ ಕುಮಾರರ ವಿನಯಗುಣವನು |
ಪರಮವೈಷ್ಣವನೀಕ್ಷಿಸುತ ಕಡು | ಕರುಣದಲಿ ಸಂಸಾರಘೋರವ್ಯಾಧಿಗಾಷಧವ || ಒರದನಚ್ಯುತಚರಣಕಮಲ | ಸ್ಮರಣೆಯಂ
ಒಮುಹಾಸುಧಾಸಾ | ಗರದಲೋಲಾಡುತ್ತ ನಿಜತತ್ವಾರ್ಥಸಂಗತಿಯ || ೪೪ || ಏನನೈ ಧ್ಯಾನಿಸುವೆ ಭಂಗವ | ದೇನು ಮುನಿದೆಯ
ದಾರೊಡನೆಯಂ | ಬೀನುಡಿಗಳಂಗರ್ಥವನು ನಾ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿ || ಧ್ಯಾನಿಸುವೆನಾನತಜನಾಮರ | ಧೇನುವನು ಭವತಾಪವಿ
ಪಿನಕ್ಕೆ | ಶಾನುವನು ಶಾಶ್ವತವೆನಿಪ್ಪಚ್ಯುತನ ತಾನೆಂದ || ೪೫ || ಬಿಡದೆ ಸಂಸಾರವಿದು ಭಂಗಂ | ಬಡಿಸುತಿದೆ ಲಾಕಾಲಕರ್ಮದ |
ಕಡುನಿರೋಧವೆನಿಪ್ಪ ತಾಪತ್ರಯದ ದುಃಖದಲಿ || ಬಿಡಿದುಕೊಲುವಕೃತಾಂತಭಯವನು | ಜಡರೆನಿಪ ಜೀವರು ವಿಚಾರಿಸ | ದಡಿ
ಗಡಿಗೆ ಕೆಡುವುದನು ಕಾಣದೆ ಭಂಗವೆನಗೆಂದ ||೪೬|| ಮುನಿದೆನಾನೆಲೆ ಮಕ್ಕಳಿರನಿಂ | ದಿನಿಬರಿಗೆ ಮೋಹೇಚರಾಚರ | ಜನಿತಜೀ
ವನ್ಮೃತನೆಲ್ಲರಿಗಾ ಮುಕುಂದನನು || ನೆನೆಯಲೊಲ್ಲದೆ ವೇದದನುಶಾ | ಸನವ ಕೇಳದೆ ಬರಿದೆ ದುಸ್ತರ | ಜನನಮರಣಕ್ಲೇಶವಶವ
ರ್ತಿಗಳು ನೀವೆಂದ || ೪೭ || ಎತ್ತಲೀನಿಂ ಮಾಟವದರನು | ನತ್ತಲಾಡುವನಲ್ಲನೆರೆಕೃತ | ಕೃತ್ಯರಾದವರಾರವರು ಪರಿಣಾಮವ್ರ
ಳ್ಳವರು || ಮೃತ್ಯುವಿನವಶವಾಗಿ ನೆರೆ ಕುದಿ | ವುತ್ತ ಕರ್ಮಾಧೀನವೆನಿಸಿಯೆ | ವರ್ತಿಸುವುದೀ ನೀವುಸಹಿತಚರಾಚರವಿದೆಂದ ||೪೮||
ಆಡುವಡೆ ಹೇಳುವೆನು ನಿಮಗೊಡ | ನಾಡಿಗಳ್ದರಾಟವನು ಹಿರಿಯರಿ | ಗಾಡಬಹುದಿದನರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳ್ದಗಳವಡದು || ಆಡುವ
ದುತತ್ವಜ್ಞರೊಡನೆಡೆ | ಯಾಡುವದು ತತ್ವಂನಿಧಿಗೆ ಪೋ | ಗಾಡುವುದು ದುಷ್ಕೃತವನಾಬಲ್ಲಾಟವಿದೆಯೆಂದ || ೪೯ || ಆಡಬ
ಹನಾನನಲ್ಲನೀವ್‌ಮು | ನ್ನಾಡಿದಾಟವನೆಲ್ಲವನು ನೋ | ಡಾಡುವೆನು ನಿಂಮೊಡನೆ ತಾನೆಂದಂತೆ ನೀವಿಹಡೆ || ಆಡಿಸುವೆನಾ ಸಂದ
ದೊಳಗೆ ನೋ | ಲಾಡಿಸುವೆನೆಲ್ಲರನು ನಿಂಮನು | ಕೂಡೆನಿತ್ಯಾತುಮನನಿಜಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ತಾನೆಂದ || ... || ೫೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದ ತನ್ನ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ರಾಯವೈಷ್ಣವಮೌಳಿಮಣಿದೈ | ತೇಯವಂಶದ್ಯುಮಣಿ ನಾನೋ | ಪಾಯದಲಿ ತಿಳುಹಿದನು
ದೈತ್ಯಕುಮಾರರಿಗೆ ನಿಜವ || ... ...

ಪದನು || ಅವಧರಿಸು ಪಾಂಡವಕುಮಾರರ | ನಿವಹವೈಷ್ಣವವಚನಪೀಯೂ | ಷವನು ಪರಮಾದರದಲಾಸ್ವಾದಿಸುತ ಕೈಮು
ಗಿದು || ತವಕತಮನೆಬೆಸಗೊಂಡುದಾ ಮಾ | ಟವನು ನೀ ನೇಮಿಸಿದೆಯದನರಿ | ವವೊಲು ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಕರುಣಿಪುದೆಂದಡಿಂತೆಂದ |
ಅರಿದು ಮಾನುಷವಿದುವೆ ಜನ್ಮಾಂ | ತರದ ಸುಕೃತದ ರಾಶಿಗಳು ನೆರೆ | ನೆರದು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವವತಿದುರ್ಲಭವ ಧಾತ್ಮರಿಗೆ || ದೊರಕಿ
ದಿದರೊಳಗಕಟ ಕಪನಾ | ಯ್ನರಿಗಳವೊಲೀ ದೇಹವನು ಧಿ | ಕ್ಕರಿಸಿ ವಿಷಯಂಗಳಿಗೆ ಬಯಸುವುದು ಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ||೨|| ಆಯುಸನ
ಲಾರ್ಜಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಾನಿ | ಕಾಯದಲಿ ಮಕ್ಕಳಿರ ಪಡದೀ | ಕಾಯದಲಿ ಫಲವೇನು ಮೈಮರೆದಿರ್ದಡಂತಕನ || ಬಾಯತುತ್ತಿದು ಸುಸ್ಥಿ
ರವೆನಿಂ | ಮಾಯುಷಕೆ ಹೊಣೆಯಾರು ಬರಿದೇ | ಸಾಯದಿರಿ ಸಂಸಾರದಿರವಿದು ನಿತ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ||೩|| ಹಿಡಿತಲೆಯಲಾನಿಸಿದ ಕಾಲನ
ಖತುಗವಿದೆಲೆ ಕಾಣರಾರಿದ | ನೊಡಬಡುವರಾಟವನು ಗೆಲುವನು ಕಾಣೆನಾನಿದಕೆ || ಬಿಡದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಬುದೇಗೆಲ | ಒಡಲುವಿ
ಡಿದರಿಗಕಟ ತಲೆಯನು | ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಬಾಟಕ್ಕೆ ತಾನೊಡಬಡುವನಲ್ಲೆಂದ |೪|| ಅದು ನಿಮಿತ್ತಲೆ ಮಕ್ಕಳಿರ ಮಾ | ಳ್ಪುದುಕುಮಾ
ರವಿಪ್ರಾಯದಿದರಲಿ | ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಮುಕುಂದನಂಘ್ರಿಸರಾಗಭಕ್ತಿಯನು || ಸದಮಳಶ್ರವಣಾನುಕೀರ್ತನೆ | ಪದಯುಗಳ
ಸೇವಾದಿ ಸಖ್ಯದ | ಲೊದವುದೀ ಭವಭಯವ ಪನಿದನು ನಿರಾಯಸದಲೆಂದ ||೫|| ಹುಟ್ಟಿದೀ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ಹಣೆಯಲಿ | ಕಟ್ಟಿ ಶತವ
ರುಷಾಯುವನು ವಿಧಿ | ನೆಟ್ಟನೇ ಬರೆದಿಹನು ಸುಖದುಃಖಾನುಭವಸಹಿತ || ಒಟ್ಟಿ ವಿಸಲರಿದಿದನು ವಿಷಯಾ | ಕೃಷ್ಟಮತಿಗಳು ಬದು
ಕಿ ಫಲಕೈ | ಯಿಟ್ಟಲರಿವುದೆ ರಾತ್ರಿಯೊಳಸ್ಯವತ್ತು ಗತವೆಂದ ||೬|| ಚಿತ್ತವಿಸು ಬಾಲತ್ವದೊಳಗಿ | ಪ್ಪತ್ತು ಜರನರೆಗಳಲಿ ಮೋಹಿ

ಪ್ಪತ್ತು ಯೌವ್ವನದುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬಿನಕಾಲವಶತ್ರಯಲಿ || ಮತ್ತೆಮಿಕ್ಕಾಯುಷ್ಯವನುಕೈ | ವರ್ತಿಸುತನೆರೆಯಮನಬಾಯಿಗೆ | ಕುತ್ತಿ
ನಿಸಿಜೀವಿಸಿದಡಾವುದುಸಿದ್ಧಿ ನಿನಗೆಂದ || ೭ || ಬದುಕಿಫಲವೇನುಂಟುಮಾರನಂ | ದದಲಿವಿಗತಸ್ವಾರ್ಥದಲಿಹು | ಟ್ಟಿದಡೆಫಲ
ವೇನೀನುಮನುಷ್ಯಶರೀರವನುಹಿಡಿದು || ವಿದಿತಸಾವಿರವರುಷದಾಯು| ಷ್ಯದಲಿಸಿದ್ಧಿಯದೇನುಮೈಮರ|ದುದರಪೋಷಣಪಾತ್ರ
ವಸರಿಸೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ || ೮ || ಹೇಯವಿದುದೈತ್ಯರಿರತನುಪರ | ಕೀಯ್ಯದಶುಚಿಯಶುದ್ಧದಾಗರ | ನಾಯಿನರಿಗಳಬಾಯಿ
ತುತ್ತಿದನೆಂಸದಾನೆನುತೆ || ಜಾಯೆಸುತಸಂಬಂಧಿಬಂಧುನಿ | ಕಾಯವೆನ್ನವರೆನುತಕಾಲನ | ಬಾಯಹೊಗುವಾಜವಿದುಬಾರದುತ
ನ್ನನುನಕೆಂದ || ೯ || ಅರ್ಥವೆಂದೇಹೆಸರುಸಕಲಾ | ನರ್ಥಭಾಜನಜೀವದಿಂಮಿಗಿ | ಲರ್ಥವೆಂದಡೆತಲೆಯಕೆರುವರುರಾಜಸೇ
ವಕರು || ಅರ್ಥಕೋಸುಗಚೋರರಿಗೆಕೇ | ಡರ್ಥಕೋಸುಗವಣಿಜರಿಗೆಮೇ|ಣರ್ಥತುಷ್ಟಿಯನಾರುಬಿಡುವಸಮರ್ಥರಿಲ್ಲೆಂದ||
ಜನಿಸುವೀತನುಪಾಶಬಳ್ಳಿಕಾ | ಜನನಿಜನಕನಪಾಶಶತ್ರಿಪ್ತೃ | ಜನಸಹೋದರಪಾಶವನಿತಾಪಾಶಧನಪಾಶ ||- ಮನೆಯುಮ
ತಾಪಾಶಮಕ್ಕಳ | ಜನಿತಮಾಯಾಪಾಶಬಂಧವ | ಜನದಬಹುವಿಧಪಾಶಬದ್ಧರಿಗಾವಸುಖವೆಂದ || ೧೧ || ಕರಣನಿಕರದಪಾಶ
ವಿಷಯದೋ | ತ್ಕರದನಾನಾಪಶಪಶುಭ್ಯ | ತ್ಯರಲಿವಿವಿಧಕ್ಷೇತ್ರನೆನ್ನದೆನಿಪ್ಪಬಲುಪಾಶ || ಭರದರಾಗದ್ವೇಷಮದಮ | ತ್ಸರವ
ಹಾರಿಪುಪಾಶಕರ್ಮದ | ಪರಿಪರಿಯಪಾಶಂಗಳಿವೆಲಾಮೇಲೆಮೇಲೆಂದ || ೧೨ || ಹಲವುಮಾಯಾಮೋಹಪಾಶದ | ಬಲೆಯೊಳ
ಗೆನೆರೆಸಿಲುಕಿತೆರಳಿಯ | ಹುಳುವಿನಂತೊಳಗಿರ್ದುತಾಪತ್ರಯದದುಃಖದಲಿ || ಬಳಿಕನೋವುತಬೇವುತಡಿಗಡಿ | ಗಳಲುವೋರೆ
ಯಲಿಮುಳುಗಿನರಕಂ | ಗಳಿಗಭಾಜನವಾಗಿಕೆಡುವುದಿದೇಕೆಜಗವೆಂದ || ೧೩ || ತನುವೆಶರೆವನೆಪಾಶವೇಹೇ | ಳ್ದನಿತರಲಿಯ
ನುಹುತ್ತೆಸಂಕಲೆ | ವನಿತೆಯರಕಡೆಗಣ್ಣನೋಟತದೀಯ್ಯವಿಭ್ರಮದ || ಜನದದಂಡೆನೆಷಡರಿಗಳುಕೃತ | ಧನಹರರುಷಡುವರ್ಗ
ಧರದವ | ರಿನಿತುನಿರ್ಬಂಧದೊಳಗಾಡುವಿರೆಂತುನೀವೆಂದ || ೧೪ || ಏನನೆಂಬೆನುವಿಷ್ಣುಮಾಯಾ | ಮಾನಿನಿಯದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆ
ಯನುನಾ | ನಾನಿರೋಧಂಬಡಿಸಿಕಾಡುವಳೆಂತುಜೀವರನು || ಈನಿಖಿಳತನುಕರಣವೇತದ | ಧೀನವಹಪರಿವಾರತತ್ವ | ಜ್ಞಾ
ನಶೂನ್ಯರನಾನೆಗೊಲೆಗೊಲುತಿಹವುಕೇಳೆಂದ || ೧೫ || ಅಟ್ಟಸುಡುವವುಮೂರುಕಿಚ್ಚವು | ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಲ್ಲಕಾಲನು | ಕ
ಟ್ಟಿತೂಗುವನೆರಡುಪಾಶಂಗಳನುಮಿಗೆಮೇಲೆ || ನಟ್ಟಡವಿಯನುಹುಗಿಶಿಕತ್ತಲೆ | ಧಟ್ಟವಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದನಾಥರು | ಬಿಟ್ಟಿಗಾ
ಣರುಬಿಡುಗಡೆಯುತಾಕಾಣೆನಿದಕೆಂದ || ೧೬ || ಈಮಹಾಬಂಧನದದಂಡಣೆ | ಗಾಮುಕುಂದನೆಕರ್ತನಾಯಾ | ಸ್ವಾಮಿನಿ
ಜಪದವಿಮುಖಜೀವರಿಗೆಲೆಸಭಾಗ್ಯರಿರ | ಕ್ಷೇಮವನುಮತ್ತಾದನಿಜಕರು | ಣಾಮಹೋದಧಿನಾಡುವನುನಿಜ | ನಾಮಧಾ
ರಕನೆಂದಡೆಲ್ಲಾಜೀವರಿಂಸೆಂದ || ೧೭ || ನೋಡಲಂಘುಳುಮಾಯೆನಾಯಯು | ಬೀಡುಬಾಧಿಸಲಂಮದಟ್ಟುವ | ಸೂಡಿಸೀತಳ
ವಹುದುಹರಿನವುವಿವಿಧತನುಪಾಶ || ಆಡಲೇಕಿಷ್ಟಾರ್ಥನೆರೆಕೈ | ಗೂಡುವುದುಮುರವೈರಿಯೊಲಿದಡೆ | ಬೇಡವಾಣ್ಣೆಂಬವರದಾ
ರಾನೆಂದನುಯುವೊಡ || ೧೮ || ನೀವೆಕಾಣಿರೆತನ್ನನಿಂದಾ | ವಾವಪರಿಪರಿಭವಿಸಿದಡೆಂ | ಜೀನನಾಭನೆರಪ್ಪಿಸನೆಹೆತ್ತವರುಕೊ
ಲಬಸೆಯೆ || ದೇವದೇವನನಿಖಿಳಭಕ್ತಜ | ನಾವಳಿಪ್ರಿಯಬಾಂಧವನನಿಜ | ಭಾವದಿಂಮರೆಯೊಕ್ಕುಸುಖದಿಂದಾಡುತಿಹುದೆಂದ||
ಆವನಿಚ್ಛೆಯಲಜಭವೇಂದ್ರಸು | ರಾವಳಿಗಳಿಂದೈತ್ಯದಾನವ | ರಾವನಿಚ್ಛೆಯಲಖಿಲಸುರನರಲೋಕಪಾಲಕರು || ಜೀವಚಯ
ಮಾಡುವುದುತತ್ತ | ಜ್ಜೀವಚೇತನಸೂತ್ರಧಾರಿಯ | ದಾವನಖಿಳಕ್ಕಾಮುಕುಂದನೆನಿಂಮನಿಜನೆಂದ || ೨೦ || ಆಡಿಸುವನಿಂತಖಿ
ಳಜಗವನು | ಕೂಡೆಕಮಲಭವಾಂಡಕೋಟಿಗ | ಳಾಡುವವುತತ್ಸಂನಿಧಿಯಪೂರ್ತ್ರಾತ್ಮನಿಚ್ಛೆಯಲಿ || ಆಡುವರುನೀವಲ್ಲನಿಮ್ಮೊ
ಡ | ನಾಡುವೆನುತಾನೆಂತುವಿಷಯದ | ಲಾಡುವವುಪರವಶದಲೀಕರಣಾವಳಿಗಳೆಂದ || ೨೧ || ನಿತ್ಯನವ್ಯಯಶುದ್ಧನೇಕನ |
ಗುತ್ತಮಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನಾಶ್ರಯ | ಮುಕ್ತಿವಿಕ್ರಿಯನಾಸ್ವಯಂಖುಷಿಹೇತುವಖಿಳದಲಿ || ನಿತ್ಯವೆವ್ಯಾಪಕನಸಂಗನು | ಮತ್ತನಾವ್ರ
ತನೆಂಬಹನ್ನೆರ | ಡುತ್ತಮರಿರಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಕ್ಷಣಗಳೆಂದ || ೨೨ || ಹನ್ನೆರಡುಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದನೆ | ತನ್ನನಿಜತತ್ವವನುನೆರೆತಿ
ಳಿ | ದನ್ಯವೆನಿಸುವದೇಹಕರಣಪ್ರಾಣಸಾಕ್ಷಿಯನು || ಅನ್ಯನೆಂದರಿದದನುಮರವುದು | ತನ್ನೊಳಗೆಕಟಕಾದಿಭಾವವು | ಹೊ
ನ್ನೊಳಗೆನೆರದಂತೆಹೊಂನಿನನಿಜವನೇತಿಳಿದು || ೨೩ || ಆದವೆಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಯಪದವಂ | ತದರೊಲುಮೆಯಿಂದಖಿಲಜೀವ |
ಕ್ಕುದುಭವಸಿದ್ಧಿನಾಶವೆಂಬೀಮೂರವಸ್ಥೆಗಳು || ಉದಿಸುವವುತನಗಿಲ್ಲಮೂರಂ | ದದವಿಕಾರವಿದಖಿಳಮಾಯಾ | ಸ್ಪದಸದಾನಂ
ದೈಕರಸವದುನಿಂಮನಿಜವೆಂದ || ೨೪ || ಇದನುನಾರಾಯಣನೆಮಿಗೆನಾ | ರದಮಹಾಮುನಿಪತಿಗೆಕಾರು | ಣ್ಯದಲನುಗ್ರಹಿಸಿ
ದನುಮುನಿಕೃಪೆಮಾಡಿದನುತನಗೆ || ವಿದಿತವಿದುಪರಮಾರ್ಥತತ್ವದ | ಹೃದಯವಿದನರಿದವರುಸಂಸಾ | ರದಲಿನಿರ್ಭಯರಾಗಿಸ
ಲೆಸಂಚರಿಸುತಿಹರೆಂದ || ೨೫ || ಅರಿಯಲರಿದಿದನಾಮುಕುಂದನ | ಚರಣಶರಣರಿಗಲ್ಲದಾತ | ಚ್ಚರಣಶರಣಪರಾಯಣದಕಾ
ರುಣ್ಯರಹಿತರಿಗೆ || ದೊರಕದಾಸುರಭಾವನನುಪರಿ | ಹರಿಸಿನೀಮಾಸಕಲಲೋಕೇ | ಶ್ವರನನೇಮರೆಯೊಕ್ಕುಸಂತತಸುಖಿಗಳ

ಹುದೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಭರಿತವಾಗಿಹಸಕಲಚರಾ । ಚರದೊಳಗೆಚೈತನ್ಯರೂಪದ । ಅರಸುಮಕ್ಕಳರೀಶ್ವರನುತಾನಾಗಿಹೆರಗಿ
ದನು ॥ ನಿರುತನಿಯಮಿಸುತಿಹನುಸರ್ವೇ । ಶ್ವರನುಸರ್ವಾತ್ಮಕನುತಾನಿದ ನರಿತುನಡೆದರೆಬಳಿಕನಿರ್ಭಯದಿಹಿರಿನೀವೆಂದ ॥ ೨೭ ॥
ಎಂದಡೆಂದರುದೈತ್ಯದಾನವ । ನಂದನರುಹಾಹಾಮಹಾದೇ । ವೆಂದುಕೇಳ್ದದೆನೀನಿದನುತಾವರಿಯದಂತಿರಲು ॥ ಬಂದನೆಂದಂತಃಪು
ರಕೆನಿನ । ಗೆಂದನೆಂತಿದನರಿಯಬಾರದು । ತಂದೆನಮಗಘಟಿತವಲಾಮುನಿವಂದ್ಯಸಂಬಂಧ ॥ ೨೮ ॥ ಎವಗೆನಿನಗೀಗುರುಗಳ
ಲ್ಲದೆ । ಯವನನರಿಯಲುಬೇರೆಗುರುವೆಂ । ಬವರನಾರೈತಂದೆಬಾಲರಿಗಸ್ವತಂತ್ರರಿಗೆ ॥ ಸವನಿಸುವುದೆಂತರಸನಂತ । ಭರ್ಗವಸವ
ರ್ತಿಗೆನಿನಗೆವಿಶ್ವಾ । ಸವನುನಾವಿದಕೆಂತುಮಾಡುವೆವೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಅಹುದಹುದುಸಂಶಯಕೆಕಾರಣ । ನಹುದುಮತಿ
ವಂತರಿರೆನಂಬುಗೆ । ಯಹವೊಲಾನಿದನರಿದವೃತ್ತಾಂತವನುಹೇಳುವೆನು ॥ ದೃಹಿಣನನುತಪದಿಂದಮೆಚ್ಚಿಸಿ । ಬಹಳವರವನುಪ
ಡೆಯಲ್ದೈತ್ಯನು । ಗಹನವನುಹೊಗಲಿತ್ತವೀಹದನಾಯುತ್ತವಪುರಕೆ ॥ ೩೦ ॥ ಮಂದರಾದ್ರಿಗೆತಪಕೆತಂನಯ । ತಂದೆಹೋ
ಗಿರಲುಗ್ರತಪದಲಿ । ಸಂದವಗಣಿತವರುಷವುಗವಿದನಾಯಕತ್ವದಲಿ ॥ ಮಂದಮತಿತನ್ನಿಂದತಾನೇ । ಹೊಂದಿದನಲಾಪಾಪಿಬೇ
ಸಾ । ಯ್ತೆಂದೆನುತಸುರಲೋಕವೋಲರುತನ್ಮೊಳೊಂದಾಯ್ತು ॥ ೩೧ ॥ ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟರುಪುರಕೆದೈತ್ಯರ । ಜಾಲವದುಮಾರಾಂ
ತುನಿಂದುದು । ಕಾಳಗಕೆಕಲಿಮಾಡಿಚತುರಂಗವನುಸುರರೊಡನೆ ॥ ಮೇಲುಗಾಳಗವಾದುದದನೇ । ವೇಳುವೆನುಕಲ್ಪಾಂತಪವ
ನನ । ಘೋಳಿಗಿದಿರೇಮೇಘಚಯಮುರಿವಡದುದೀಸೇನೆ ॥ ೩೨ ॥ ಅಟ್ಟಿಯಾಡಿದರಾಹವದಲಡೆ । ಗಟ್ಟಿಹೊಯ್ದರುಸುರವರರು
ಹೆ । ಬಟ್ಟೆಯಾದರುಬಳಿಕಕಾಲನಪುರಕೆದೈತ್ಯರಿಗೆ ॥ ಬಿಟ್ಟುಹೆಂಡಿರುಮಕ್ಕಳನುಗಡಿ । ಗೆಟ್ಟುಧನವನುಹಾಯ್ದರವರಿಳಿ । ಬಿಟ್ಟ
ಮಂಡೆಯಲೆಂಟುದೆಸೆಗಳೊಳೋಡಲಲೋಭದಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಸೂರೆಗೊಂಡರುಬಳಿಕಪುರವನು । ತೋರಿದರುಪಾವಕಗೆಭಂಗವ ।
ಮೂರುಮಡಿಬೆಳವಂತೆಬಿತ್ತಿದರಹಿತರವನಿಯಲಿ ॥ ಮೀರಿಹೊಕ್ಕರುರಾಜಗೃಹವನು । ನೂರುಮುಖದಮಹಾತ್ಮನತಿಮದ । ವೈರಿ
ಹಿಡಿದನುತಂನತಾಯನುಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಉರಗವಧುವನುಕಚ್ಚಿಹಾರುವ । ಗರುಡದೇವನವೋಲುಹಿಡಿದಂ । ಬುರುಹ
ಮುಖಿಯುಸುಹಯ್ದನಮರಾವತಿಗೆಬಲಸಹಿತ ॥ ಸುರವನಿತೆಯುರವೋಲುಕಂಬನಿ । ಧರೆಗೆಕಡಲಿಡೆಕಾದಲನಕರೆ । ಕರದುಗಗ
ನೇಚರನಕಂಕುಳಲಬಲೆಬಸವಳಿಯೆ ॥ ೩೫ ॥ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆಸತಿಯಭಾಗ್ಯದ । ಕಂದೆರವೆಯಂತಖಿಳವೈಷ್ಣವ । ವೃಂದಶೀಕ್ಷಾಚಾ
ರ್ಯನಘವನದಹನದಾವಾಗ್ನಿ ॥ ವಂದ್ಯಚರಣಸರೋಜನಮಳಾ । ನಂದಕಾರಣಮೂರ್ತಿನಾರದ । ನಂದಳುವರಾರೋನವೋನಾ
ರಾಯಣಾಯನುತ ॥ ೩೬ ॥ ದೂರದಲಿಕಾಣುತ್ತಸುರಪತಿ । ವಾರಿಜಾನನೆಸಹಿತಭಕ್ತಿಯ । ಭಾರದಲಿತಲೆವಾಗುತ್ತೈತರೆಕಂಡು
ಕರುಣದಲಿ ॥ ವೀರಹುಯ್ಯಲಿದೇನುಬಿಡುಬಿಡು । ನಾರಿಯನುಮಾತಾಡುಬಳಿಕವಿ । ಚಾರವುಂಟೆನಲಿಳುಹಿಬಿಂನೆಹವೆಂದನಮ
ರೇಂದ್ರ ॥ ೩೭ ॥ ಅರಿಯದವರೈನಿಂಮಡಿಗಳಿದ । ನರಿದುಬಿಂನಹಮಾಡಲೇತ । ಕ್ಕರುವದೈತ್ಯನವೀರ್ಯವಿದೆಲಾಸತಿಯಗರ್ಭ
ದಲಿ ॥ ನೆರೆಜಗಕ್ಕೆವಿಶಲ್ಯವಿದನಾ । ನಿರಿದುಜನಿಸಿದಶಿಶುವನೀಕೆಯ । ಹೊರವಡಿಸಿದಪೆನೆಂದುಬಿಡುವುದುಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೮ ॥
ಆಹಬಿಡುಬಿಡುಕೈಸೆರೆಯನೆಲೆ । ಊಹೆನೀನೇಕೊಲುವವನುಬಲು । ಸಾಹಸಿಕನಹಪರಮವೈಷ್ಣವನಿಹನುಗರ್ಭದಲಿ ॥ ದೇಹ
ಮಾತ್ರವೆಕಾಲಕರ್ಮ । ವ್ಯೂಹದೂರನವಧೆಗೆಸ್ವಾಮಿ । ದ್ರೋಹಿನೆನವರೆಪಾತಕನನಿದನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೯ ॥ ಎಂದಡೊ
ಪ್ಪಿಸೆಲೆಜಾನಾಮುನಿ । ವಂದ್ಯನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿದಸುಬಲ । ವಂದುಸ್ತೈರಿಸುತಾಯೆನಿಜಪುತ್ರಾಪರಾಧನನು ॥ ಎಂದುಕೈಮುಗಿ
ದಚ್ಯುತಪ್ರಿಯಾ । ನೆಂದರಿತುಕ್ಷಮೆಗೊಂಡುಬಳಿಕಪು । ರಂದರನುಮರಳಿದನುಬಂದನುಮುನಿನಿಜಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ೪೦ ॥ ತಾಯಿಬಾ
ರೌತಂಗಿಬಾನಾ । ರಾಯಣಪ್ರಿಯಗರ್ಭಿಣಿಯೆನೀ । ನಾಯಸಕೆಮರುಗದಿರುಪತಿಯಾಗಮನಪರಿಯಂತ ॥ ನೋಯದಿರುಮನ
ದೊಳಗೆಬರಿದೇ । ಬಾಯಬಿಡದಿರುಮುನಿಕುಲದಕವ । ಲಾಯತಾಕ್ಷಿಯರೊಡನೆಸುಖದಿಂದಿಹುದುನೀನೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಎಂದ
ಡೇನಾಯಾಸವೆನಗೆಲೆ । ತಂದೆನೀನಿರಲಾರಪುಣ್ಯದ । ಕಣ್ದೆರವೆಕೈಗೂಡಿದುದುಶಿವಶಿವಭವಾಂತರದ ॥ ಮಂದಮತಿತಾನೆತ್ತಲಾನಿಂ ।
ನೊಂದುಕರುಣವಿದೆತ್ತಲೆನುತಾ । ನಂದದಲಿತಾನಿದ್ದಳಾಮುನಿಸದನವನದೊಳಗೆ ॥ ೪೨ ॥ ಬಸುರಶಿಶುವಿನರಕ್ಷೆಯಿಚ್ಛಾ । ಪ್ರ
ಸರಸಿದ್ಧಿಗೆಮುನಿವರನಪದ । ಬಿಸುರುಹವನೋಲಗಿಸುತಿರ್ದಳುಭಾವಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಬಿಸಜಮುಖಿಯರಿಯದೆಮುನಿಕರು ।
ಣಿಸಿದನೆಂನಯಸೇವೆಗಿದುಫಲ । ದೆಸೆಕವಲ್ಲೆನುತಿತ್ತನಮಲಜ್ಞಾನಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೪೩ ॥ ಜನನಿಗಾಕೆಯಜಠರದೊಳಗಿ । ದ್ದನ
ಗೆಮಿಗೆಮನವೊಲಿದುಕರುಣಾ । ವನಧಿಕೈವರ್ತಿಸಿದನೆಂನನುಕಮಲಲೋಚನಗೆ ॥ ಜನನಿಗದುಕಾಲಾಂತರಕೆಸಂ । ಜನಿತವಾ
ದುದುಮರವೆಯಲಿವರ । ಮುನಿಯನುಗ್ರಹದೃಷ್ಟಿಯಿಂನಾಬಿಡದುತನಗೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಬಾಲರಾಗಲಿವೃದ್ಧರಾಗಲಿ । ಬಾಲಕರಿ
ರಾಸ್ತ್ರೀಯರಾಗಲಿ । ಕೇಳಬಲ್ಲರೆಸಾಕುಶ್ರದ್ಧೆಯಲೀಗನೆರೆನಂಬಿ ॥ ಆಲಿಪಡೆತಾನಾರುಗರ್ಭದ । ಬಾಲಕನಲಿಹಮುನಿವರನ
ಕೃಪೆ । ಪಾಲಿಸಿದೆಪರಮಾರ್ಥತತ್ವಜ್ಞಾನವನುತನಗೆ ॥ ೪೫ ॥ ಅವಧರಿಸಿನೀವಿದನುನೆರೆನಂ । ಬುವನುಸುಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿನಿಜಪಚ ।
ನವನುಭವಭಯತಾಪವಿಚ್ಛೇದನವಮನವೊಲಿದು ॥ ದಿವಿಜಮುನಿನುತಸಕಲಸಜ್ಜನ । ನಿವಹಪಾವನವಿಷ್ಣುವನುಭಜಿ । ಸುವ

ನವವಿಧಭಕ್ತಿಭಾವದಲ್ಲಿದೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಕೇಳುವುದುಹರಿಗುಣವನದನೇ । ಹೇಳುವುದುತನ್ಮೂರ್ತಿಯನುಬಿಡ । ದಾಲಿ
ವದರ್ಚಿಸುವುದಭಿವಂದಿಸುವುದಚ್ಯುತನ ॥ ಓಲಗಿಸುವದುದಾಸ್ಯಗತಿಯಿಂ । ದಾಳೆನಿಸಿಸಖ್ಯದಲಿತಂನನೆ । ಮೇಳವಿಸಿಕೈವರ್ತಿ
ವುದಿದಭಕುತಿಪದವೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಇಂತುನವವಿಧಭಕ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಲಿದೊರಕೊಂಡರವರೇ । ಕಾಂತಭಕ್ತರುಸಕಲ
ಲೋಕಪವಿತ್ರಕೀರ್ತಿಗಳು ॥ ಅಂತಕನನಂಜಿಸುವರವರತಿ । ಶಾಂತರಕ್ರೋಧನರುವಿಪುಳಾ । ನಂತಪುಣ್ಯಫಲಪ್ರದಾಯಕರವ
ಧರೆಗೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆರೋಮಾಂಚವಹುದೀ । ಪ್ರೌಢವಿಗಾಹರಿಭಕ್ತರೊಂದೊಂ । ದಡಿಯನೆಯ್ಯನೆತಂನಮೇಲಿ
ವಾಗಳೆಲವಿನಲಿ ॥ ಪಡದತ್ತಾಯಿಕೃತಾರ್ಥಕುಲದವ । ರೊಡನೆವಾವನಚರಿತರವರಿ । ದ್ದೆಡೆಯೆಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಸಾಕ್ಷಾದ್ವೈವ
ವರೆಂದ ॥ ೪೯ ॥ ದೇವನಾಗಲಿಮರ್ತ್ಯನಾಗಲಿ । ದೇವರಿಪುಗಂಧರ್ವನಾಗಲಿ । ಭಾವಕರಿರಾಶ್ವಪಚನಾಗಲಿವಿಪ್ರನಾಗಿರಲಿ ॥
ವನಾಗಲಿಮರದರಿದವಸು । ದೇವನಂದನನಂಘ್ರಿಕಮಲವ । ಭಾವಿಸಲುಬಲ್ಲಡೆಕೃತಾರ್ಥರವರ್ಗಗಳಹರೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಉತ್ತ
ಮದ್ವಿಜನಾದಡೇನ । ತ್ಯತ್ತವಾಮರರಾದಡೇನುರು । ವಿತ್ತಗುಣವಿದ್ಯಾತಪಸ್ಸಂಪಂನರಾಗಿರಲಿ ॥ ಮತ್ತದಾರಾಗಲಿಮುಕುಂ
ನ । ಚಿತ್ತದೊಲವವರೊಳಗೆಶೀರದು । ಭಕ್ತರಿಂಗೆರಗಾಗಿಕರಗುವನಸುರರಿಪುವೆಂದ ॥ ೫೧ ॥ ಅಸುರರಿಪುಗಡವಿಷ್ಣುತಾ
ಅ । ರಸುರರಲ್ಲಿಮೈತಂದೆಹಗೆಗೆಂ । ತಸುವನೊಪ್ಪಿಸಿಬದುಕುವೆಂದವನೆವಗೆಕರುಣಿಸುವೈ ॥ ಹೆಸರಿಗಂಜುವುದೆಂಮನುನವೆನೆ ।
ಗಳಾಶಂಕೆಯನುಕೇಳುತ । ನಸುನಗುತಲಮಳಾಸುರಾರಾಧಿತನುನೀವಿಬಿಡ ॥ ೫೨ ॥ ಅಸುರರಿಪುವಹನಹನುಹರಿತಾ ।
ಸುರಲಾದಡೆನಮಗೆಹಗೆಯುಹ । ನಸುರಭಾವವಬಿಡದೆಹಿಂಸಾಕರ್ಮಪರನಾಗಿ ॥ ಅಸುರಹೊರವವನಸುರರಾತ್ಮನ । ದೆಸೆಯನ
ಯುದೆಜಾತಿಯಲಿತಾ । ನಸುರಲಾಬಂಧಭಂಗವದೇನುಕನಗೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಆಸುರಾಭಾವವನುಬಿಸುಟೀ । ವಾಸುದೇವನನಿ
ಳಭೂತಾ । ವಾಸನೆಂದರಿದಿಂತುಜೀವದಯಾಪರತ್ವದಲಿ ॥ ಲೇಸೆನಿಸಿನೆರೆನಡೆಯಬಲ್ಲಡೆ । ದಾಸನಲ್ಲಾಭಕ್ತರಿಗೆಹರಿ । ಯೇಸು
ರಾಜಾವನಧಿಯಂಬುದನರಿವನಾರೆಂದ ॥ ೫೪ ॥ ಪಕ್ಷಪಾತವಮಾಡದಖಿಳಾ । ಧ್ಯಕ್ಷನೆಂದರಿದೆಲ್ಲವನುಕವು । ಲಾಕ್ಷನನುಭ
ಸುವುದುನೀವೆಂನಂತೆಬದುಕುವಡೆ ॥ ಅಕ್ಷಯುದಯಾವನಧಿತನ್ನನು । ರಕ್ಷಿಸನೆನೀವ್ಯಾಣಿರೇಪ್ರ । ತ್ಯಕ್ಷವಲ್ಲಾತಂದೆಗಳಿರೆಂದ
ಕುಮಾರರಿಗೆ ॥ ೫೫ ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರದ । ಹೃದಯುವಿದುಸಲೆಸಕಲವೇದಾಂ । ತದಮಹಾತಾತ್ಪರ್ಯನಿಶ್ಚಯ
ರಸಿದ್ಧವಲ ॥ ಪದುಮನಾಭನಭಕ್ತಿಸರ್ವಾಂ । ಗದಲಿಸಕಲದಲಾತನನೆಕಾ । ಣ್ಬದುಸದಾನಿತ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಠೆಯಲಾಡುತಿಹುದೆಂದ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೬೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನರಸಿಹ್ಮಾವತಾರ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ವಧೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭಕತಯೋಗಕ್ಷೇಮನಿರ್ವಾ । ಹಕನುತಾನೆಂಬುದನುಸರ್ವಾ । ತ್ಮಕನುತೋರಿದನಮಳವೀ
ರನ್ನಸಿಂಹರೂಪಿನಲಿ ॥ … … … …

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಪಾಂಡವಪರಮವೈಷ್ಣವ । ಮೌಳಿಮಣಿಯುಪದೇಶವನದಲಿ । ಕೇಲಿಸಿತುನೃಪವೆನಲುದೈತ್ಯಕುಮಾ
ಲ್ಲರಿಗೆ ॥ ಕೇಳುತಲೆಮನದೊಳಗೆಕಡುಹೀ । ಹಾಳಿಮಿಗಲೊಲದೊಲದುತನುವನು । ಮೌಳಿಗಳಲಾಂತರುಮಹಾಭಾಗವತ
ಶ್ರೀಗಳ ॥ ೧ ॥ ಆದುದೊಂದೇಶೀಲವನಿಬರಿ । ಗೊಂದುಹೊಸಪರಿಯಹಾಯ್ತುಮುಂನೆಂ । ದಾದುರಾತ್ಮನಲರಿತವಿದ್ಯಗಳೆಲ್ಲಬ
ಲಾಯ್ತು ॥ ಮೇದಿನಿಗೆದಿವದಿಂದಿಳಿದವರ । ವೇದಮೂರ್ತಿಗಳಂತ್ರಕೊಳ್ಳರ । ಲಾದಿತಿಜಗುರುಬಂದುಕಂಡನುದೈತ್ಯನಂದನರ ॥
ಟ್ಟನೇನೇನೆನುತವೈಷ್ಣವ । ಸೃಷ್ಟಿಗಿವನಭಿನವವಿಧಾತ್ರನೊ । ಬಿಟ್ಟುಹೋದೆನದೇಕೆತಾನೀಪಾಪಿಗಳನಿಂತು ॥ ಹುಟ್ಟುಮರು
ಹೊದ್ದಿಬಾಳರು । ಕೆಟ್ಟರಕಟಕಟೇನನೆಂಬೆನೊ । ನೆಟ್ಟನಸುರೇಶ್ವರನುಕೇಳಿದಡೆನುತಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೨ ॥ ಆರುಸೈರಿಸಬಹು
ಹರಹರ । ಬೇರುಗೊಳೆಯನುಕೊಂದನಕಟಾ । ಮಾರಿಯೋಮಗನೋಮಹಾದೈತ್ಯೇಂದ್ರನನ್ವಯಕೆ ॥ ಕಾರಣವಿದೀಗೆಂ
ತಲವು । ರಾರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನುಕುಮಾರನ । ಭೂರಿದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯನುಚಿತ್ರೈಸೆನುತಗುರುನಡುಗಿ ॥ ೪ ॥ ಬೇಡನಿಂನೀಮಗ
ಟಿಯ । ತೋಡಲಾರೆನುವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿಯ । ಬೀಡುಬಿಟ್ಟದೆಕೂಡೆಮತದಲಿದೈತ್ಯಸಂತತಿಗೆ ॥ ಕೇಡುತೊಟ್ಟನುನಿಂನವ
ದ । ನಾಡಲಂಮೆನುಮೇಣುಮುನಿವರೆ । ಬೇಡವೌರೋಹಿತ್ಯವಿದುತನಗೆಂದನಾವಿಪ್ರ ॥ ೫ ॥ ನಲೊನೀಸಾರೆಲವ್ರೂತಂ
। ತನಯನಪರಾಧಕ್ಕೆಹಾಲಲಿ । ನನದವುಸಿಬಿಳಿದಹುದೆಹಾಲೀಕೆಡುವುದೆಂಬಂತೆ ॥ ಎನುತಸುರನಂತಕನವ್ರೊಲುಕಡು । ಗ
ಕಚ್ಚಿದನಾಡವಡಿಗಡಿ । ಗನಲನೊಳುನಿಂದಂತೆತನುಕಂಪಿಸಿದುದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೬ ॥ ನೋಡಿದರದೆಸೆದೆಸೆಗೆಕಾರ್ಬೊಗೆ ।
ಡಿಮುಸುಕಿದುದವನಿಯಂಬರ । ಕೂಡೆಸೀಕರಿಯಾಯ್ತುನಡನಡನಡುಗಿದರುಸುರರು ॥ ಓಡುಗರೆಕಿಯುಮಗನುತಂನನು ।

ಕಾಡುವಂತಾಯಿತ್ತವನಬಲುಹನು । ನೋಡುವೆನು ತಾನಿಂನು ಸ್ವೈರಣೆಸಾಕುತನೆಗೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಆಹಭುವನೆಚತುರ್ದಶಗಳಂ ನಾಹಿ
ತಾಜ್ಞೆಯಲಂಜಿನಡವುದು । ಮಾಹರಿಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಹಿತಾಸೆಂದಡಂಜುವರು ॥ ಈ ಹಸುಳೆಯೊಡನಾರದಿರ್ದಡೆ । ಸಾಹಸಿಗ
ನೀತನುಜಗದಲಿ । ಗಾಹಿಸಿತು ಭಂಡಾಟಬೇರಿಂನೆಂದನಾದೈತ್ಯ ॥ ೮ ॥ ಇಂದು ಪರಿಯಂತ ಕಟ ಹಸುಳೆಯು । ಕೊಂದಡೆ ಸಗಪಕೀ
ರ್ತಿಯಂದೇ । ಹಿಂದುಗಳದೆನು ದಿನದಿನದನೀ ಪಾಪಿಯು ಯುರಿನಲ ॥ ಎಂದು ಸುಡುವ ಪ್ರೋಲ್ಲಿ ಪ್ರೆಸುತಕಡು । ನೊಂದ ಕಾಳೋರಗನ
ಪ್ರೋಲಸು । ರೇಂದ್ರನಾಪ್ರಹ್ಲಾದನೊಡನಿಂತೆಂದನುರೆ ಮುಳಿದು ॥ ೯ ॥ ಎಲೆ ದುರಾತ್ಮಕ ದುರ್ವಿನೀತರ । ಕುಲಕೆ ಗುರುದುಷ್ಟಾತ್ರ
ಕುಲಕಂ । ಜಳಮಹಾಪಾತಕಿಯೆ ಬಂಧುದ್ರೋಹಿ ನಿಂನಸುವ ॥ ಕಳವೆನೀ ಗಳಕಾಯ್ದುಕೊಂಬಡೆ । ಛಳಯುಡಲಿ ಬರಹೇಳು ನಿಂ
ನೀ । ತಲೆಯೊಳಹಯುನಹವಿಷ್ಣುವನುನೀ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಮುನಿದು ನೋಡಿದ ಡಮರರಿಗೆ ಕಾ । ನನದ ಮನೆ ಸವನಿಸುವ
ಜಭವ । ಮುನಿಮುನೀಂದ್ರರು ಭೀತಿಗೊಂಬರು ಹೆಸರ ಕೇಳ್ದರೆ ॥ ನಿನಗೆ ಬೆಂಬಲವಾರು ಹೇಳಂ । ನನುಪಮಾಜ್ಞೆಯ ಮೀರಿನ
ಡದುದೆ । ಮನದ ಧೃತಿಯಿದು ಹಸುಳೆಯಾರಿಂದಾಯ್ತು ಹೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಎನಲು ಚಿತ್ತೈಸೆನುತ ತಂದೆಗೆ । ವಿನಯದಲಿ ಪ್ರೌಢಮ
ಟ್ಟುಕೈಮುಗಿ । ದನುಪಮನು ಕೇಳಾಡಡೆಂದನು ತಂನ ಬೆಂಬಲವ ॥ ತನಗೆ ನಿನಗೀ ಸಕಲಸುರಮುನಿ । ಜನಕೆ ಕಮಲಭವಾದ್ಯರಿಗೆ
ಜನ । ಜನಿತವೆಲ್ಲರಿಗೊಬ್ಬನೇ ಬೆಂಬಲವು ಹರಿಯೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ತಾತ ಕೇಳೊಬ್ಬನೆ ಚರಾಚರ । ಭೂತದೇಹಪ್ರಾಣಕರಣ । ಪ್ರಾ
ಣಚೇತನಸಾಕ್ಷಿಕರನಹನಾ ಬಲಾತ್ಮಕನು ॥ ಮಾತು ಹಲವೇನೆಂನೊಡೆಯು ಸಾ । ಕ್ಷಾತವಿಷ್ಣುವೆ ಬಲಕೆ ಬಲವೆನಿ । ಪಾತನಾಶನನು ಳಿ
ಯೆ ಚೇಷ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲ ಜಗಕೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ನಳಿನಭವನೀ ಜಗವನಾವನ । ಬಲುಹಿನಲಿ ಸೃಜಿಸುವನು ಮಾಣದೆ । ಸಲಹುವನು ಸುರ
ಲೋಕಪಾಲಕನಾವನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಅಲಸಿದಡೆ ಮೇಗಂಣ ಕಿಚ್ಚಿನ । ಲಲವನಿದನಾರುದ್ರನಾವನೆ । ಬಲುಹಿನಲಿ ಕನಗಾತನಲ್ಲದೆ ಬಲ
ವನಾರೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಕಾಲನಾವನ ಬಲುಹಿನಲಿ ಭುವ । ನಾಳಿಗಳ ಕಲಕುವನು ರವಿಶಶಿ । ಜಾಲಮಾಪನತೇಜದಲಿ ತೇಜಿಷ್ಠರಾಗಿಹ
ರು ॥ ಓಲಗಿಸುವಳು ಮಾಯೆ ಯಾವನ । ಕಾಲಕೆಳಗೆಲೆ ತಂದೆ ನೀನಾ । ಶ್ರೀಲಲಾಮನನೇಕೆ ಮಂನಿಸಲೊಲ್ಲೆ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥
ಮನವ ಹದುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳು ನಿನಗಾ । ನನಿತರವನೀ ಕೋಪಮಾರೊಡ । ನನುವಿಷರುಸರಿಯಿಲ್ಲಗಡ ಕಟ್ಟಸುರ ವಿದೇಕೆ ॥ ತನುವಿ
ನೊಳಗಣ ಹಗೆಯ ಗೆಲ್ಲದೆ । ತನಗೆ ನೀ ಮುನಿದೇವೆ ನೀನೇ । ನಿನಗೆ ಹಗೆಯಾಗದಿರು ಹರಿ ಹಗೆಯಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಹಗೆಯೆ ಕಾ
ಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ । ದಿಗಳೆನಿಪ್ಪರು ವರುವಿರೋಧಿಗ । ಳುಗುಳುತೈದರೆ ನಿಂನಪುರದೊಳಗಾಪ್ತಹಿತಧನವ ॥ ಹಗೆಗಳೀ ಸುರ
ರೆಂದು ನರರೆಂ । ದೊಗಟುವೆ ಪುರುಷಾರ್ಥವನು ಬಲು । ಹಗೆಯ ಗೆಲಿದರೆ ಬಳಿಕ ಬಾಹ್ಯದರಿಲ್ಲ ಹಗೆಯೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಹಗೆಗಳೆಂದೀ
ಭವಕೆ ಬ್ರಹ್ಮದ । ಹಗೆಗಳವರು ಭವಾಂತರಕೆ ಬಿಡ । ದಗಲದೊಡನೈತಂದು ಕೊಲುವರು ಜೀವರಾಶಿಗಳ । ಹಗೆಗಳವರನು ಗೆಲುವ
ಡಾಕೆರು । ಣಿಗಳರಸನೊಳಿಂದನನು ಮರೆ । ಯೊಗುಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯಹುದೆಲೆ ತಂದೆ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಇಂತೆನುತ್ತಿರೆ ಸಿ
ಳುಬಾಯನು । ಕುಂತದಿಂದಿರಿ ಕರುಳನುಗಿ ಕೊ । ಲ್ಲಂತಕನೊಮಗನೋವ ನೋರಥವಹುದು ಗಡ ತನಗೆ ॥ ಇಂತು ನುಡಿದಡದೇ
ನು ವಿಷ್ಣುವ । ಭ್ರಾಂತಿ ಹಿಡದೀ ಮರುಳು ಮೃತ್ಯುವಿ । ನಂತಿಕದಲಿದ್ದರಿಗೆ ವೆಗ್ಗಳಗಳ ಹತನವೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಮಂದಭಾಗ್ಯನೆ ತೋ
ರು ತೋರೆಂ । ನಿಂದ ಬೇರೊಬ್ಬೀಶ್ವರನು ಗಡ । ಹಂದೆಯು ನುಸರಿ ಮಾತುಗಳ ಹುವ ತಂಡ ವಿಕ್ರಮಕೆ ॥ ಕಂದರೆಯುಲಂಘ್ರ ಮರುಸು
ರರಾ । ರೆಂದರಾವೆಡೆ ತೋರು ನಿಂನವು । ಕುಂದನೆಂಬವನೆಲವೊ ತೋರಿದಡರಿಯಬಹುದೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಚರಲುದಿರು ಸಚರಾಚ
ರದಜೀ । ವರಲಿ ಭರಿತನು ವಿಷ್ಣುವೆಂದೇ । ವರಲುತಿ ಮೆಲಾವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಕೋಟಿಗಳು ॥ ಅರಿಯಲರಿದೆಲೆ ತಂದೆ ಪುಣ್ಯದ ।
ನೆರವಣಿಗೆಯಿಲ್ಲದ ದುರಾತ್ಮರಿ । ಗರಿವನೆಂತೀ ಮನದ ಮದಮತ್ಸರವನೆರೆ ಬಿಡದೆ ॥ ೨೧ ॥ ಅರಿತೆನರಿತೆನು ನಿಂನ ತಲೆಯನು । ಮು
ರಿದು ವಿಷ್ಣುವಿಗಿಕ್ಕಿ ಪುಣ್ಯದ । ನೆರವಣಿಗೆಯನು ಮಾಡಿಕೊಂಬೆನು ಮನದ ಮತ್ಸರವ ॥ ತೊರದೆನೀನೇನೆಲವೊ ತಾಧಿಟ । ವರಲು
ಮಾತನೆ ಸಾರು ಘಡಘಡ । ಕುರಿಯ ತೋರೀ ಕಂಭದೊಳಗೇಕಿಲ್ಲ ಹರಿಯೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ತೃಣವೊದಲು ಚತುರಾಸ್ಯ ಕಡೆಯ ।
ಗಣನೆಗೆಟ್ಟ ಚರಾಚರಂಗಳೊ । ಳಣಕವಲ್ಲಿಹನೆಂನವೊಡೆಯನೀ ಕಂಭವೆಂದೇನು ॥ ಅಳುಮಡತ್ತುಗಳೊಳಗೆ ನಾರಾ । ಯಣ ಕಣಾ
ಪರಿಪೂರ್ಣಚೇತನ । ನೆಣಿಸದಿರು ಬೇರೆಂದು ಮಸ್ತ್ರವನೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ ॥
ಮಾತು ಸಾಕೆಲವೆಲ ಪ್ರಚೇತನ । ನೀತಿನಗಳಂತಿರಲಿ ಕೇಳು ಸ । ಕ್ಷಾತ ತೋರೀ ಕಂಭದೊಳಗಿಹ ಪ್ರಿಗೋಚರಕೆ ॥ ಮಾತನಾಡಿ
ಕೇಳಲೀತ । ಕೈಕತುಪ್ಪಣ ತೋರದಿದ್ದಡೆ । ಜಾತಕದ ಫಲತೀರಿತಿಂದಿನಲರಿಯಬಹುದೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಇದ್ದಡೀ ಕಂಭದಲಿ ತೋ
ರೆನು । ತೆದ್ದನಾತನನುಟಿಯ ಕೇಳುತ । ಗದ್ದುಗೆಯ ನೊಡೆ ಹೊಯ್ದು ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತ ಹಲುಮೊರದು ॥ ನಿದ್ದಗೈವನನೋಲಗಿಸು
ಹೋ । ಗುದ್ದು ರುಪುಕನ ಬಿಡದಲಾಯಿಂ । ನಿದ್ದ ಡರಿಯಲುಬಹುದಲಾ ತೋರೆನುತ ಖತಿಗೊಂಡ ॥ ಎನಲು ಭಕ್ತರದೇವ ಕರದನು ।
ಅನುವಿಷಾರಾಧಕನೆ ದೇವನೆ । ಚಿನುಪುಯುನೆ ಚಿದ್ರೂಪಘನರೂಪನೆ ಮಹಾಮಹಿಮ ॥ ಜನನ ಮರಣಕ್ಲೀತ ಮೂಜಗ । ಜನನ
ಕರ್ತೃವಿಸ್ವೈಯ್ಯ ರಕ್ಷಿಸು । ಘನಕೃಪಾಸಾಗರನೆ ಶರಣಾಗೆಂದನಾ ಭಕ್ತ ॥ ೨೫ ॥ ದೇವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ವರರಾ । ಜೀವಲೋಚ

ವವಿಮೋಚನ । ದೇವದೇವರದೇವಭಕ್ತರದೇವದೇವೇಶ ॥ ಕಾವುದೈಕರುಣದಲಿತನ್ನವ । ನೋವಿಕಂಭದಲುದಿಸಿತೋ
ರೆ । ದೇವಕರುಣಾಕರನೆಖಳಕುಲವನದವಾನಲನೆ ॥ ೨೭ ॥ ನಿಗಮಮೂರುತಿನಿಗಮದೂರನೆ । ನಿಗಮಸ್ತುತ್ಯನೆನಿರ್ಲೇಪ
। ಖಗಗಮನಕಮನೀಯ್ಯಮೂರುತಿಕಂಜದಳನಯನ ॥ ಜಗತುಪತಿಜಯಜಯಜಯಾಚ್ಯುತ । ಅಗಜೆಯರಸಪ್ರಿಯಸೆಮ್ಯ
ಳೀ । ರಘುಹರನೆಬಿಸಿಕಂಭದೊಳಗೆಂದೊರಲಿದನುಭಕುತ ॥ ೨೮ ॥ ಹೊಡವೆನೀಗಳನಿಂನತಲೆಯನು । ತಡೆಯಲಾಗದೆತಂನ
ಯನು । ಹಿಡಿಯಲಾಗದೆನೋಳ್ಪೆನಾನಿಂನೊಡೆಯನಹವಿಷ್ಣು ॥ ತಡವನೋಡೆನುತೆದ್ದುವೈನಡ । ನಡುಗಿವಿಸಾಸೆಯತಿರುಹಿ
ಂಗಳ । ಕಿಡಿಗೆದರಿಕೋಪದಲಿಸೆಳದನುಖಳನಡಾಯುಧವ ॥ ೨೯ ॥ ಒರೆಯನುಗಿದಸಿಪಿಡಿದುಯಲೆನರ । ಗುರಿಯತೋರಾ
ಯನುತಕಂಭವ । ನೆರೆಗಿದನುಖಳರೌದ್ರಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಜಡಿದು ॥ ಎರಗಿದಡೆಕೈಯೆಕ್ಕಡನೆಕೊನರುವ । ಬಳಸಿಡಿಲುಕ
ಲ್ಪಾಂತಕಾಲದ ; ಬಿರುಗುವಂತಿರೆಕಂಭದಲಿನೆಗದುದುಮಹಾನಿನದ ॥ ೩೦ ॥ ಪೊಡವಿಬಿರಿದುದೊಮೇರುಗಿರಿಧರೆ । ಗುಡಿದುಬಿದ್ದು
ಉಬಹಳಕ್ಷೋಭದ । ಲೊಡೆದುದೋಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲವೆನುತತವತವಗೆ ॥ ನಡಗಿದುದುಕಮಲಜಭವಾದಿಗ । ಳಡಿಗಡಿಗೆ
ಸಿದರಿದರುಕಲ್ಪದ । ಕಡೆಯೊಕಾರಣವೆನುತಲಾಸಕಲಾಮಹೇಶ್ವರರು ॥ ೩೧ ॥ ತಿರುಗಿಮಗನನುಕೊಲುವಕೋಪದ । ಉರವ
ಸುತವೆಹೊಂಡೆಕಂಭದ । ಮೊರವಘನಗಂಭೀರನಾದವನಾಲಿಸುತತಿರುಗಿ ॥ ಬೆರಳಮೂಗಿನಲಿಟ್ಟುದೈತ್ಯೇ । ಶ್ವರನುತಿರುಗಿದನೇ
ನೆತ್ತಣ । ರಭಸದಧ್ವನಿಯನುತಬೆರಗಾದನುಸರಾಗದಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಅರಸಕೇಳದ್ಭುತವನಾನಿಜ । ಶರಣನನುರಕ್ಷಿಸಲುಸಚರಾ
ಚರದೊಳಗೆಪರಿಪೂರ್ಣಸಂವಿದ್ರೂಪತಾನೆಂದು ॥ ಧರೆಗೆತೋರಿಸೆಭಕುತವಚನವ । ನಿರಜಿಪಾಲಿಸಲಸುರನೋಲಗ । ದುರುಮ
ಸ್ತಂಭದಲಿಸಂಭವಿಸಲಿಕೆಮನದಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಹೊಳೆದುದಗ್ರಸ್ತಂಭದಲಿಥಳ । ಥಳಿಪಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರದೀಪ್ತಿಯ । ತಳೆದುದೋ
ಬಂಬಂತೆಕಂಣಾಲಿಗಳುಕೋರಯಿಸಿ ॥ ಛುಳಿಛುಳಿಲುಛಿಟಛಿಟಲುಘುಳುಘುಳು । ಘುಳುಸಿನಾದನಿರಂತರದಲು । ಜ್ವಲಿಸಿಕಂಭವ
ಒಡದುನರಹರಿಯಾಗಿಹೊರವಂಟ ॥ ೩೪ ॥ ಎಲವಿದೇನೇನೇನುಮೃಗವ । ಲ್ಲೆಲವೊನರನಲ್ಲವದೇಶದ । ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟ
ಪ್ರಾಣಿಯನುತಸುರೇಂದ್ರನೀಕ್ಷಿಸಲು ॥ ಬೆಳಡನೋಲಗಶಾಲೆಬಿರಿದಿ । ಕ್ಕೆಲವೊಬೀಳಲುವೀರನರಹರಿ । ಖಳನಕಣ್ಣುಕೋರವಿ
ಲಂಬರಚಾರಿಗಳುಬೆದರೆ ॥ ೩೫ ॥ ಭೂರಿಭೀಕರವದನವಿಗತ । ಸ್ಫಾರಧೂಮಜ್ವಾಲೆಗಳೆಗಂ । ಭೀರನಾದದನಯನನಖದಂ
ಷ್ಟ್ರಾದಿಭೀಷಣದ ॥ ತೋರಕೊರಳಕತೋರತರದೋ । ದಾರಕೇಸರಸಿಕರದೆಸಕದ । ವೀರನರಹರಿವಿಶ್ವತೋಮುಖನಾಗಿರಂ
ಜಿಸಿದ ॥ ೩೬ ॥ ಬಿಗಿದುಹುಬ್ಬಿನಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ । ಬೊಗುವಕಿಡಿಗಳತೀಕ್ಷ್ಣಜಿಂಹೆಯ । ಗಗನವನುತುಡುಕುವಮಹಾಬಾಯ್ದ
ಮದಾಡೆಗಳ ॥ ನೆಗದಕೊಡಕೆಯಬಡನಡುವಿನುರು । ಜಘನವಕ್ಷಸ್ಥಳಗಳಲಿಮೂ । ಜಗಬೆದರೆಗಹಗಹಿಸಿನೋಡಿದನಸುರರಿ
ಪುಖಳನ ॥ ೩೭ ॥ ಕುಪಿದಧರೆಪಾತಾಳಲೋಕದ । ಬಸುರಹೊಕ್ಕದುಡಿಗಜಂಗಳು । ಉಸುರಲೇಕೈಕಮಠರೋಯಂದೊರ
ಬಸವಳಿಯೆ ॥ ಹೆಸರನಿಜದಿವ್ಯಾಯುಧಂಗಳ । ವಿಸರವೇಣ್ಣದೆಸೆಗೆಸೆಯೆಬೊಡೆನಂ । ದಸಮಕ್ಷೇಬದಕೈಯಲಿತನುವೆಳದನಸು
ರರಿ ॥ ೩೮ ॥ ಶ್ವಾಸಗತಿಯಡೆಯಾಡಿದಪ್ರವಾ । ರಾಶಿಗಳುಕವೆಮುಸುಕೆರವಿಪರ । ದೇಶಿಯಾದನುತಾರೆಗಳುತನಗೆದರಿದವು
ರೆಗೆ ॥ ಬೀಸಬಂಜಿದನನಿಲನಂತಕ । ನಾಚಿಬೀತುದುಕಮಲಭವನೆನಿ । ವಾಸವನುಮರೆಗೊಂಡನಂದುಸುರೇಶ್ವರರುಸಹಿತ ॥
ಕಂಡನಖಮುಖದುಗ್ರನಯನನ । ಕಂಡುಖಳರೋಡಿದರುಭಯದಲಿ । ಹೆಂಡಿರನುಮಕ್ಕಳನುಬಿಸುಟೀಣ್ಣದೆಸೆನೆರೆಸೂಸಿ । ಕಂ
ಜಕಮಲಜಭವಸುರೇಂದ್ರರ । ತಂಡದೂರದಲಿರ್ದುಜಯಜಯ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನೆನವೋಯನುತಿರ್ದುದೆಂದಾಗ ॥೪೦॥
ಭೀಕರದನರಸಿಂಹರೂಪವ । ನಾಕುತಾರನುನೋಡಿಮನದವಿ । ವೇಕಗಲಿತನ್ನೊಳಗೆನುಡಿದನುಮಗನದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ಲೋಕಪ
ಶಿವೆಂಬವಸಾತಿನ । ಜೋಕೆಯದುತನಗಲ್ಲದಡೆಮಗ । ನೇಕೆಮೋಣದುಭಯತನ್ನಸಿಂಹಾಕೃತಿಯಿದೇಕೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಎನುತಕೊಂ
ನುಗದೆಯನೆಲೆಯಲಿ । ಮನುಜಮೃಗವಿದಿರಾಯಿತೆನ್ನೊಡ । ನನುವರಕೆತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇನೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ಅನಿಮಿಷಪ್ರ
ಬೆದರೆನರಸಿಂ । ಹನನುಜರದಸುರೇಂದ್ರಸಿಂಹದ । ಧ್ವನಿಯಲೈದಿದನವನಿತಳಪದಹತಿಗೆತಲ್ಲಣಿಸಿ ॥ ೪೨ ॥ ಹೊದ್ದಿಹಳಚಿತ್ತಸು
ಸುರಿಯಲಿ । ಬಿದ್ದಹದಗೆಡವ್ರೋಲುತೇಜದ । ಲೊದ್ದುಹೋದನುವೀರನರಪಂಚಾನನಾನನದ ॥ ಹೆದ್ದೊರೆಯಮದ್ದಾದಖಳನೆ ।
ದ್ದನೇನಾದನೊಶಿವಾಯನು । ತಿರ್ದದಮರೆವಾತನಪೊಂದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಆರಿಗದೆಯಲಿವೀರನರಕಂ । ಠೀರ
ವನಪ್ಪಳಿಸಿಸುರಕುಲ । ವೈರಿಹಳಚಿದನವನಿಪಾತಾಳವನುಮರೆಯೊಗಲು ॥ ಅರುಭಟೆಗಂಬುಧಿಗಳಳ್ಳಿದವು । ಮೇರೆಯನುಸುರ
ಕರದಸುಗಳು । ಸೇರಿದವುತೊಟ್ಟಳಿಕೆಗಿಟ್ಟಣಿಸಿತ್ತುಸಂಗ್ರಾಮ ॥ ೪೪ ॥ ಬದಿದನಸುರನಕೈಯ್ಯನವನಿಗೆ । ಗದೆಕಳಚೆಘನ
ಂಹನಾದದ । ಲಧಟಿನನುತುಡುಕಿದನುಹಿಡಿದನುದೈತ್ಯಪುಂಗವನ ॥ ತ್ರಿದಶರಾರಲುಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡ । ಭ್ರದಲಿಜಿಗಿದನುಗರುಡ
ನವನ । ವದನದುರಗನಪ್ರೋಲುಸಕಲಾಮರರುಮನಗುಂದೆ ॥ ೪೫ ॥ ಎಲವ್ರೊಘಡಘಡಸೂರುಸಾರೆಲೆ । ಹುಲುಮೃಗವೆಡಸು

ಸೊಕ್ಕಿಬೆಟ್ಟದ | ಹುಲಿಯಹಿಡಿದಂತಾಯ್ತು ನೀನೆಸಗಿದರೆಸವುರದಲಿ || ತೊಲಗುತೊಲಗೆಂದೆನುತಖಡುಗವ | ಸೆಳೆದುಹಲಿಗೆಯನೊಡ್ಡಿಬಳಿಕಾ | ಖಳಶಿರೋಮಣಿಹೊಯ್ದನಳುಕದೆಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ೪೬ || ಕೆಳಗೆಮೇಲೆಡಬಲದಬೊಪ್ಪಿಹ | ಹಲಿಗೆಕಡಿತಲೆಗಳಲಿಹಜ್ಜೆಯ | ಲಲುಗಿಹಿಂದಡಿಯಿಡದೆಖಳನರಸಿಂಹನಭಿಮುಖಕೆ || ಹಳಚಿನಖಮುಖಹತಿಗೆಸ್ಥೈರಿಸಿ | ನಿಲಲರಿಯದೊಡನೊಡನೆಘರ್ಜಿಸು | ತಲಘುಮತಿಕಾದಿದನುಕೆಶಲಿಡುವರುಣಜಲದೊಳಗೆ || ೪೭ || ಖಡುಗಿಹಳಚುವಖಳನಮಸ್ತಕ | ವೊಡೆಯಲೊಡದನುತಿರುಗಿಬಕುಳದ | ಮಡಕೆವೊಡದಂತಾಯ್ತು ಚಿಂಮಿದುದರುಣಜಲನಭಕೆ || ಒಡಲುಬಾಂದಣಗೊರದುನೆತ್ತರ | ಕಡೆಲುಕರುಳುಗಳೊಗಲುಬಗೆಯದೆ | ಬಿಡನೆಬವರಿಸಿದನುಬಲಾಧಿಕನಾನೃಸಿಂಹನಲಿ || ೪೮ || ಮುಟ್ಟಲೀಸದೆಮುಹಿಮನನುಜಗ | ಜಟ್ಟಿಭಟನೊಳಹೊಕ್ಕುಹೋರಲು | ಬೆಟ್ಟಬಿರಿವಂತಸುರವನಿತಾಗರ್ಭಧರೆಗಿಳಿಯೆ || ಅಟ್ಟಹಾಸವಮಾಡಿದನುಧೃತಿ | ಗೆಟ್ಟಕಂಗಳಮುಚ್ಚಲಸುರನ | ಮುಟ್ಟಿಹಿಡಿದನುಕಡಿದನರಿಭಟನಾಹವದಮನವ || ೪೯ || ಎಲವೊಕಡಿತಿವಿತಿಂನುನರಮೃಗ | ವೆಳದುದೊಡಯನನೆನುತತಮತಮ | ಗಳಲಿಗರುಕಲಿದೈತ್ಯದಾನವಭಟರುಕಲತಿರಲು || ಖಳನಕೊಲುವಮುಹೂರ್ತತನೆಕರಿ | ಬಲವಬೆದರಿಸುತರವುನೆಯುಬಾ | ಗಿಲಿಗೆತಂದನುವೀರನರಹರಿವೈರಿಪುಂಗವನ ||೫೦|| ಸಂಜೆಯಲಿಸುರವೈರಿಯನುರಿಪು | ಭಂಜನನುಕುಳ್ಳಿರ್ದವೊಸ್ತಿಲ | ಕಂಜನಾಭನುಯರಡುತೊಡೆಗಳತಿರುಹಿನಖಗಳಲಿ || ಕುಂಜರನಜಠರವನುಬಗಿವಂ | ತಂಜಲಿಯುಲೆತ್ತಿದನುಕುಲಿಶ | ಕ್ಕಂಜದಾತನಸೀಳಿತಾಳ್ದನುಕರುಳಮಾಲೆಗಳ || ೫೧ || ಕವಿವಖಳರನುಕೊಂಡಕೈಯಲಿ | ಸವೆಯಹೊಯ್ದನುದೈತ್ಯದಾನವ | ನಿವಹವನುಬರಿಕೈವುತವೆಮತ್ತೆರಡುಕೈಗಳಲಿ || ಜವಳಿಗರುಳಿನದಂಡೆಯದಹಾ | ರವನುಕೊರಳೊಳಿಂಗಿಕ್ಕಿರಕುತವ | ಸವಿದನಾಮನದಣಿಯೆಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಜಡಿದು || ೫೨ || ಭಲರೆಭಾಪುರೆಭಾಗ್ಯವಾರಿಂ | ಗಳವಡವುದಿದೆನುತ್ತಸುರಮುನಿ | ಕುಲಸರೋರುಹಭವಭವಾದಿಗಳಂಬರದಲುಲಿಯೆ || ಉಳಿದನೊಡಲನುದೈತ್ಯಪತಿಕಂ | ಗಳಲಿನೋಡುತತನ್ಮಖಾಜ್ಯವ | ಕಳೆವರವನಾಹುತಿಯಮಾಡಿಮುಕುಂದನಾನನಕೆ || ೫೩ || ಧರೆಗೆಮಂಗಳವಾಯ್ತುಹೂಮಳೆ | ಸುರಿವುದಾಕಾಶದಲಿಸುರಮುನಿ | ವರರುಜಯಜಯಜಯತುಜಗದಾಧಾರಜಯಯನಲು || ಸುರರಿಪುವಸಂಹರಿಸಿದೈತ್ಯರ | ನೊಕಸಿನೆರೆಯದಕೋಪವನುಪತಿ | ಕರಿಸಿನಿತ್ಯಾಕುಮನುಕಂಠೀರವನುಕುಳ್ಳಿರ್ದ || ... ... || ೫೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೯೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನರಸಿಂಹನ ಉಗ್ರವ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಸಂತೈಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ರಾಯಭಕ್ತಾಧೀನಭೃತ್ಯನಿ | ಕಾಯಲಂಪಟನೆಂಬುದನುನಾ | ರಾಯಣನುನಟಿಸಿದನುವೀರ
ನೃಸಿಂಹರೂಪಿನಲಿ || ... ...

ಪದನು || ಕೇಳುಪಾಂಡುಕುಮಾರನೃಪಕುಲ | ಮೌಳಿಮಣಿಚಿತ್ತವಿಸುನರಹರಿ | ಲೀಲೆಯನುಲೋಕೈಕವೀರನೆನಿಪ್ಪದೈತ್ಯನನು || ಸೀಳಿಬೀಸಾಡಿದನುಧರೆಗೆಕ | ರಾಳದೈತ್ಯನತನುವನಸುರರ | ಜಾಲವಮುಮುಡುಹಿದನುತೀವ್ರನಖಾಯುಧಂಗಳಲಿ ||೧|| ಏನನೆಂಬೆನುವೀರನರಪಂ | ಚಾನನಾನನನೆಯನರೋಷಮ | ಹಾನಲಜ್ವಾಲೆಗಳಲದ್ದುದುಭುವನಸಂದೋಹ || ದಾನವರಬಲಬೆದರೆಸರಸಿಜ | ಸೂನುಭವಸುರಪಾಲರೊಳಗಾ | ದಾನಿಖಿಳಸುರವ್ರಾತವಿದ್ದುದುಭಯದಬಿಗುಹಿನಲಿ || ೨ || ಆಗಿವಕೋಪಜ್ವಾಲೆದಶದಿ | ಕ್ಕುಗಳನಂಬರತಳವನವನಿಯ | ಬಗಿದುಘನಪಾತಾಳವಿವರಂಗಳನುನೆರೆತುಂಬಿ || ಹೊಗೆಮಸಗಿಸಾಗರದಸಲಿಲವ | ಮೊಗದುನೋಪುಪಸುರವಿಮಾನಾ | ಳಿಗಳನೋಡಿಸಿತೇನನೆಂಬೆನುರೌದ್ರದುರವಣೆಯ || ೩ || ಉದುರಿದವುತಾರೆಗಳುಕಂಗಳ | ಹೊದರುಗಿಡಗಳಹೊಯ್ಲಿನಲಿಕೊ | ಳುದಿದವೇಳಂಬುಧಿಗಳೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ || ಮೆದೆಗೆಡದವದ್ರಿಗಳುರವಿರಥ | ಪಥವಕಂಡವರಾರುನೀಲಂ | ಜಿದರುಸುರರಭಿಮುಖಕೆಡಗೆಡಾವರಿಸಿತೇಣ್ದೆಸೆಗೆ || ೪ || ಅದ್ದುದೋಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಘಟಘಟನ | ರೌದ್ರನರಹರಿಯಾಸ್ಯವಹ್ನಿಸ | ಮುದ್ರದಲಿಹರಹರನಿರಾಶ್ರಯವಾಯ್ತಲಾಜಗಕೆ|| ರುದ್ರನಯನಾನಲಸಮುದ್ಭವ | ಭದ್ರಭವನವೊಭುವನವಾಯ್ತೆನು | ತಿದುರ್ಗದಮರಾನೀಕವಧಿಕಮನೋವಿಷಾದದಲಿ || ೫ || ವೀರನರಹರಿತಿರುಗಿನೋಡಿಹ | ಡೋರಣಪಜಗವುರಿದವನಿಯ | ನಾರುಕಂಡವಗಂತ್ಯಕಾಲಪ್ರಳಯವೆಂದೆನುತ || ವಾರಿಜಾಸನಪೊರಲಲಿಳಿದವು | ನಾರಿಯರಗರ್ಭಂಗಳವನಿಗೆ | ಘೋರತರನರಸಿಂಹನಾದದಬಹಳಗರ್ಜನೆಗೆ || ೬ || ಬಂದುಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆಮು | ಕುಂದನೋಲಗಕೊಟ್ಟುಕುಳ್ಳಿರೆ | ಕಣ್ದೆರೆದುನೋಡುವರಕಾಣೆನುಕಮಲಜಾದಿಗಳು || ಸಂದಮುನಿಮುನಿಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರ | ವೃಂದವಿದ್ಯಾಧರರುಹೊರಗ | ರಂದುನೆರೆದುಗುಬಾಯಹೊಯ್ಲಿನಬಹಳಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ || ೭ || ಹೋದುದಸುರನದೆಸೆಯಭಯನೆಂ | ದಾದರಿಸುವ

ಡೆಮೇಲೆನೂರ್ಮಡಿ । ಯಮದಾಳ್ದಸಭೀತಿಹೇಳುವೆವಾರಿಗೀಹಡನ ॥ ಹೋದುದಾಮಹದಾಪದದಭಯ । ಸೇದುತಿದೆಜೀವ
ವನೆನುತೊತ್ತಂ । ದಾಡುದಖಿಳಾಮರಮುನೀಶ್ವರರಭ್ರವೀಥಿಯಲಿ ॥೮॥ ನೆರೆದುದಗಣಿತಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ । ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷ
ಗಂಧ । ರ್ವರರುಕಿಂನರಕಿಂಪುರುಷವರಚಾರಣಾದಿಗಳು ॥ ಮೊರೆವವೀಣಾವೇಣುವಾದ್ಯ । ಸ್ಫುರಿತಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನಿತ್ತು । ಪ್ಸ
ರೆಯರುರೆನೆರದೊಂದೆಸೆಯಲಾಡಿದರುಪೆಕ್ಕಣವ ॥೯॥ ನೂಕಿದವುಸುರವರವಿಮಾನಾ । ನೀಕವತಿದೂರದಲಿಜಯಜಯ । ಲೋ
ಕವೈರಿವಿದಾರಣನೆಜಯಜಯತುಜಯಜಯನುತ ॥ ಈಕಮಲನಾಭನವಿಚಿತ್ರ । ರಾಕೃತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲುನೆರೆದರು । ಲೋಕ
ಪಾಲರುಕಮಲಭವಗಿರಿಜಾಮಹೇಶ್ವರರು ॥೧೦॥ ದೂರದಿಂದಲೆಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗ । ಳೋರಣದಲಿಳಿದುದುನೃಸಿಂಹನು । ದಾರ
ಮೂರ್ತಿಯಸಂಮುಖಕೆತಲೆವಾಗಿಕೈಮುಗಿದು ॥ ವಾರಿಜಾಸನರುದ್ರಮುಖ್ಯೋ । ದಾರಸುರಮುನಿನಿವಹನಿಗಮದ । ಸಾರ
ಸೂಕ್ತಿಗಳಿಂಸ್ತುತಿಯಿಸಿದರುಜಗತ್ಪತಿಯ ॥೧೧॥ ಬಂದರಲ್ಲಿಗೆಸಕಲಸುರಮುನಿ । ವಂದ್ಯಪಾರಗಚರಣರೆನಿಪಸು । ನಂದನಂ
ನಬಲಪ್ರಬಲಶುಕಮುದಾಕ್ಷಕುಮುದಾಂಕ ॥ ಸಂದಭಾಗವತೋತ್ತಮರುಮುದ । ದಿಂದಹರಿಪಾರ್ಶ್ವದಲಿಸನಕಸ । ನಂದನಾದ್ಯರಗ
ಣದಲಿವೋಲೈಸಲಚ್ಯುತನ ॥೧೨॥ ಮೊಳಗಿದವುದುಂದುಭಿಗಳಂಬರ । ದೊಳಗೆವೀಣಾವೇಣುಗಳುಮ । ದ್ದಳೆಪಟಹನಿಸ್ಸಾ
ಳವೊಂದೆಸೆವೊಂದೆಸೆಗೆಸುರರು ॥ ಉಲಿವಜಯಜಯಘೋಷವೊಂದೆಸೆ । ಗಲಘುಮಾಗಧಸೂತವಂದಿಗ । ಳೊಳುನುಡಿಯಕೈವಾ
ರವೊಂದೆಸೆಗೆಸದಭ್ರದಲಿ ॥೧೩॥ ಹೊದ್ದಲಂಜುವೆಹರನಹಣೆಗಿ । ಚ್ಚಿದ್ದತನುಕೊಂಡಂಕೆಧರೆಯಲಿ । ರೌದ್ರಮುಖನಿರೆ
ಹಳಕೋಪಾಟೋಪವನುತಳೆದು ॥ ಬಿದ್ದುದಂಡದವೋಲುಕೈಮುಗಿ । ದೆದ್ದುಜಯಜಯಯನುತದೂರದ । ಲಿದ್ದುಸಂಸ್ತುತಿಸೈ
ದರಜಭವಸುರಮುನೀಶ್ವರರು ॥೧೪॥ ಅಂತ್ಯರಹಿತನಮೋನಮೋಸ್ತುದು । ರಂತಮಹಿಮನೆಬಹಳಮಾಯಾ । ಚಿಂತ್ಯಶಕ್ತಿಗ
ಣೇಶ್ವರನೆಸಕಲೇಶ್ವರೇಶ್ವರನೆ ॥ ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿಯೆಜಯಪವಿತ್ರಾ । ನಂತಕೀರ್ತಿಯೆಭುವನಭವನ । ಕ್ರಾಂತಸೇವನೆದೇವಶ
ರಣಾಗೆಂದನಬುಜಭವ ॥೧೫॥ ಕೋಪಕಾಲಯುಗಾಂತ್ಯದೇವರಿ । ಗೀಪರಿಯಸೇವಕಭಯಂಕರ । ರೂಪತಾಳಲದೇಕೆದೈ
ತ್ಯಾಧಿಪನುಮಡಿದನಲ ॥ ವೈಪರೀತ್ಯವನುಳಿದುಪರಮ । ಕೃಪಾಕರನೆಕೈಗಾವುದೆಲ್ಲರ । ನೀಪರಮವೈಷ್ಣವರನೆಂದನುರುದ್ರನ
ವಿನಮಿಸಿ ॥೧೬॥ ದೇವರಿಪುವಿಂಸಪರದೇವರ । ತಾವೆನಿಪ್ಪೀಹೃದಯಕಮಲವ । ನೀವಿಗಡನಾಕ್ರಮಿಸಿದನುತಚ್ಚಿಂತೆಯಾಯ್ತೆ
ಮಗೆ ॥ ಓವಿದುಂಡೆನುಹವಿಗಳನುತ । ಜ್ಜೀವಹರಣದಲಾಶ್ರಿತರಕ್ಷೆ । ಗಾವಕರುಣಿಯಲ್ಲಾಭವತ್ಪಗವೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥೧೭॥
ತಪವನಾರಾಚರಿಸಿಕಾಲ । ಕ್ಷಪಣವಾಯ್ತೆಲೆದೇವದೈತ್ಯಾ । ಧಿಪತಿಕೊಂಡನುಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲಿನಿಜಪದವ ॥ ಅಪಹರಿಸಿದ್ದೈ
ತ್ಯೇಂದ್ರನಸುವನು । ನಿಪುಣನಿಜಪದಭಕ್ತಜನರೊ । ಲುಪನೆಸಲಹಿದೆತಮ್ಮನೆಂದುದುಸಕಲಋಷಿನಿಕರ ॥೧೮॥ ಮೇದಿನಿ
ಪಾಲೆಂಮಾತ್ಮಭವರತಿ । ಲೋಪಕಾದಿಗಳೆನಿಪಹವ್ಯವ । ನೀದುರಾತ್ಮಕನಿತ್ತುದನುತಾನುಂಬನಪಹರಿಸಿ ॥ ಭೇದಿಸಿದೆತಜ್ಜಠರ
ವನುಸಂ । ಪಾದಿಸಿದೆಹರುಷವನುತಮಗೆಹ । ಯೋನಿಧಿಯೆಶರಣಾಗೆಮುತಪಿತೃಗಳುಸಮರ್ಪಿಸಿತು ॥೧೯॥ ದೇವದೇವರನೇಮ
ದಲಿನಾ । ವೀವಸುಧೆಗೆರಸಾಗಿಸಕಲಜ । ನಾವಳಿಯಸದ್ಧರ್ಮರಕ್ಷಕರಾಗಿನಿಂಮಡಿಯ ॥ ಸೇವಕಾಂಗದಲಿರಲುಬಿಡದೀ । ದೇ
ವರಿಪುಪರಿಭವಿಸಿದಡೆರಾ । ಜೀವಲೋಚನಕಾಯ್ದಯಂದೆರಗಿದುದುಮುನಿನಿಕರ ॥೨೦॥ ಯೋಗತತಿಗಳನಪಹರಿಸಿನಿಜ ।
ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲಿಭಂಗದ । ಸಾಗರದಬದ್ದಿದನುತಂಮೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಳ ॥ ವೇಗಿಸಿದನೀದುಷ್ಟನೀಕನ । ನೀಗಿದೈನಿಜಶರಣ
ಕ್ಷಾ । ಯೋಗನಿಪುಣನೆಕರುಣಿಸೆಂದುದುಸಕಲಸಿದ್ಧಗಣ ॥೨೧॥ ಧಾರಣಾಯುಗದಲ್ಲಿವಿವಿಧೋ । ದಾರವಿದ್ಯೆಯನಾರ್ಜಿಸಿ
ದವು । ರಾರಿನೆಂಮನುಸದದುಸರ್ವಸ್ವಾಪಹಾರದಲಿ ॥ ವೀರನಾಕ್ರಮಿಸಿದನುಜಠರವಿ । ದಾರಣದಲೆಮ್ಮಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯ । ಸೇರಿಸಿ
ತಮಗೆಂಬುವಿದ್ಯಾಧರರುಕೈಮುಗಿಯೆ ॥೨೨॥ ಅಂಗನಾರತ್ನವನುನಿಜರ । ತ್ನಂಗಳನುಖಳನಪಹರಿಸಿಸ । ರ್ವಾಂಗದಲಿಭಂ
ಗಿಸಿದೆನೆಲೆಕರುಣಾಮೃತಾಂಬುಧಿಯೆ ॥ ಹಿಂಗದೆಂಮನುರಕ್ಷಿಸಲುರಿಪು । ಪುಂಗವನನಿಕ್ಕಿದೆನಿಜಾಶ್ರಿತ । ಭಂಗಭಗ್ನನೆಕಾವುದೆಂ
ರುಪಂನಗೇಶ್ವರರು ॥೨೩॥ ದೇವದೇವರಚರಣಕಮಲದ । ಸೇವಕರುನಟನಾಟ್ಯವಿದ್ಯಾ । ಜೀವಿಗಳುನಿಜಗಾಯಕರು
ಆವಿಂದುಪರಿಯಂತ ॥ ದೇವರಿಪುವನುಪಾಡಿನಿಷ್ಫಲ । ಜೀವಿಗಳುನಾವಾದೆವೆಮ್ಮನು । ಕಾವುದೆಂದೆರಗಿದರುಗಂಧರ್ವರಾಜಗ
ತಿಗೆ ॥೨೪॥ ಸುಜನಹೃದಯವ್ಯಾಧಿಯೆನಿಸುವ । ರಜನಿಚರರೇಯನಲುಕೆಡಹಿದೆ । ವಿಜಯಮಾಯಿತ್ತೀಜಗಕೆಮಂಗಳವಾ
ಯ್ತುಮೇದಿನಿಗೆ ॥ ವೃಜನಹರಚಾರಿತ್ರಚರಣಾಂ । ಬುಜವನಾಶ್ರೈಸಿದೆವುಕರುಣಿಸು । ಭಜಕರಿಗೆನಿರ್ಭಯವನೆಂದರುಚಾರ
ಣೇಶ್ವರರು ॥೨೫॥ ನಾವುಗಳುನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಸೇವಕರುನಿಷ್ಫಲವನಿಸಿದೀ । ದೇವರಿಪುವಿಂಗಿನಿತುದಿನನಡಸಿದೆವು
ಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಜೀವಜಾತಂಗಳಿಗರಿಷ್ಟವ । ನಾವನಾಚರಿಸಿದಡೆರಕ್ಷಿಸಿ । ದೇವಸಲಹಿದೆತಂಮನೆಂದರುಯಕ್ಷರಕ್ಷಯಗೆ ॥೨೬॥
ಕಿಂಪುರುಷರವಧರಿಸುನಾವಾ । ಕಂಪಿತಾತ್ಮರುಖಳನದೆಸೆಯಿಂ । ತಿಪ್ಪುಗೆಟ್ಟವುಹೇಳಲೇನದನಿಂದುಪರಿಯಂತ ॥ ಪೊಂಪಿಸಿದ
ಖಳನಬಸುರಿನ । ಗಂಪಲವನಖಮುಖದಲುಗುಳ್ದು । ತಂಪನಿತ್ತಯಲಾಜಗತ್ರಯಕೆಂದೆರಚ್ಯುತನೆ ॥೨೭॥ ವಹಿಸಿದೆವು

ದಂಡಿಗೆಯನಿಂನೆಗ | ಕುಹಕಿದೈತ್ಯಾಧಿಪಗೆನಾವೆಲೆ | ಮಹಿಮೆಯೆಡೆಯನೆನಿಂಮಡಿಯಪದಯುಗಳಸೇವಕರು || ವಿಹಿತಫಲವೆನುಕಂಡೆನ್ನೆಸಲೆ | ಗಹನಸ್ಥೈವಜ್ರಾರಿಗೆತತ್ಸಂ | ಗ್ರಹನೆಶರಣಾಗೆಂದರಾಕಿಂನರರುಕೈಮುಗಿದು || ೨೮ || ದೇವದೇವರಸಕಲಜಗತೀ | ಪಾವನನೆನಿಪ್ಪಮಳಚರಿತಗು | ಣಾವಳೀಪೀಯೂಷವನುಸತ್ರದಲಿಸಭೆಯೊಳಗೆ || ನಾವುನಿರುತಪ್ರಪೂಜ್ಯವಡೆದೆವು | ದೇವರಿಪುವಿಂದಿತ್ತದೈತ್ಯ | ಸ್ತಾವಕರುನಾವೆಂದರಾವೈತಾಳಿಕರನಘಿಸಿ || ೨೯ || ಇಂದುಕಂಡೆವುದೇವದೇವರ | ಗೊಂದುಮೂರ್ತಿವಿಶೇಷವನುಮು | ನ್ನಂದುನಾವಿದನರಿಯೆವೀಕಂಗಳಲಿಕಿವಿಗಳಲಿ || ಎಂದುಯಿಲ್ಲದಕೋಪವಂಯ್ತೆಲೆ | ತಂದೆಕಲ್ಪಾಂತ್ಯಗಲಿಕಾಣೆವಿ | ದೇಂದುಕಟ್ಟುಗ್ರತೆಯನೆಂಥರುವಿಷ್ಣುಪಾರ್ಷದರು || ೩೦ || || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||

ಅನಲಾಪೆಪೆಜೀಯ್ಯನಿಂನನ | ಪಿಂನವಹಕಟ್ಟುಗ್ರತೆಯನೀ | ದಾನವಾಧಿಪನಿದಿರೆಕಿಂಕರನಿವನುನಿಮ್ಮಡಿಗೆ || ಸ್ಥಾನದಿಂದಿಳೆಗವನಿಸುರಕೋ | ಪಾನುರೋಷದಲಿಳಿಪಹಗೆಯುವ | ಸಾನವಾಯಿತ್ತಂನೇಕಕೋಪವಿದೆಂದರಾಳ್ದಂಗೆ || ೩೧ || ಇಂತುಕಮಾತಮಗಮರವರಮುನಿ | ಸಂತತಿಗಳೆಲ್ಲವನುನೆರನೆರ | ದಂತರಿಕ್ಷದಲಿದ್ದುಸಂನುತಿಗೈದುಕೈಮುಗಿದು || ಅಂತಕಾಂತಕನುಗ್ರಕೋಪ | ಶಾಂತಿಯನುಕಮಲಜಭವಾದ್ಯರು | ಸಂತವಿಸಲಾರದೆಸಮಾಕುಳವಾಯ್ತುಸುರನಿಕರ || ೩೨ || ಆಡಿದರುಪಾಡಿದರುದೇವಿಯರೀಡಿರುವಬಹುವಾದ್ಯರವದಲಿ | ಕೂಡೆಮಂಗಳಪಾಠಕರುಗಾಯಕರುಸಂದಣಿಸಿ || ನೋಡಬಾರದುಬಹಳರೋಷದ | ಗಾಢಕೆಯುಘನರೌದ್ರಮುಖನನು | ಕೇಡುತಮಗಾಯ್ತೆನುತಮರುಗಿದುದಖಿಳಸುರನಿಕರ ||೩೩|| ಜೋಡ್ಡಲಮ್ಮದೆಸುರರುದೂರದಲಿದ್ದುಪ್ರೌಢವಂಟೀರಲಿದರುಮುನಿ | ಹೃದ್ಯನನುಸಾಷ್ಟಾಂಗಸಂನುತಿಸಂಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ || ಬಿದ್ದಲೋಕನಬಲುವಿಘ್ರಾತಿಯು | ಗೆದ್ದನಡದೊಂಮಿಂಗೆಬಳಿಕೆಂ | ದಿರ್ದಡೆಮಗಳಿವಿಲ್ಲೆನುತಘೋಳಿಟ್ಟದಮರಗಣ || ೩೪ || ಕಾವದೇವನೆಮಗುಳೆಕೊಲುವಡೆ | ಕಾವರಾರೈಜಗವನಿದನಕ | ಟೀವಿಘ್ರಾತಿಗೆನಿಲುವರಾರೋಶಿವಶಿವಿಂದಿನಲಿ || ಸಾವುಬಂದುದುಹೊದ್ದಹೇಳೋ | ದೇವದೇವನಹೊರಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ | ದೇವಿಯುರಬರಹೇಳುಬರಹೇಳೆಂದನಬುಜಭವ || ೩೫ || ಹರಿದುದಂಡಿಗೆಯಿಂದಕಂಬರು | ಚರರುಸರಸಿಜಭವೆಯುನೀನಿಂ | ನರಸನಟೋಪವನುಮಾಣಿಸುತಾಯೆಹೋಗೆನಲು || ತಿರುಗಿನೋಡಿದಳುರಿವಕಿಚ್ಚನು | ಸುರರುಹೊಗಹೇಳುವಿರಿನೀವೆ | ನ್ನರಸನಾಕೃತಿಯಲ್ಲಹೊಗಲರಿದೆಂದಳಬುಜಭವೆ || ಕೇಳದರಿಯನುಮುಂನತಾನಿದ | ನಾಲಿಗಳನುಭವಿಪಿದರಿಯೆನು | ಹೇಳುವಿರಿನೀವೆಂತಂತಿರೆಂನರಸನೆಂಬುದನು || ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲದೆಮಹಾಶ್ಚ | ರ್ಯಾಲೆಹೊಗಲರಿಬೆನುತಬಳಿಕಾ | ಲೋಲಲೋಚನೆಲಕ್ಷ್ಮಿಮೊಗದಿರುಹಿದಳುಶಂಕಿಸುತ ||೩೬|| ಹೋಗಲಾಪ್ಪೈತಂದೆಭಕ್ತರ | ಭಾಗಧೇಯದನಿಧಿಯೆಮಹಿಮಾ | ಸಾಗರನೆಪ್ರಹಲ್ಲಾದಮಗನೆಮಹಾತ್ಮನಂತಿಕಕೆ || ಲೋಗರಂದದಿಜಗವನುರುಹುವ | ಭೋಗಿಶಯನನಕೋಪಕುವಶವ | ವಾಗಲರಿಯದುಜಗವನುಳುಹುವದೆಂದನಬುಜಭವ ||೩೮|| ಎನಲುಜೀಯ್ಯಹಸಾದತಾನಾ | ರೆನಿತರವನೀಕೋಪಶಿಖಿಯನು | ನೆನೆಸುವರೆನಿಮ್ಮಡಿಯಸುರಮುನಿವರರನುಜ್ಞೆಯಲಿ || ಜನಿಪಿತಾದಡೆಹಲರಭಾಗ್ಯದ | ಘನತೆಸೋಲ್ವೆನೆನುತ್ತವೈಷ್ಣವ | ಘನಶಿರೋಮಣಿಬೀಳುಕೊಂಡೈತಂದನೊಲವಿನಲಿ ||೩೯|| ಜಲವುತೊಡಲನುಭಕುತಿಸುಖರಸ | ಜಲಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತುನ್ನತ | ಪುಳಕಪೂರದಲೊಗುಮನಯನಾನಂದಬಾಷ್ಪದಲಿ || ಸಲುಗೆವಂತರದೇವನಪನಿಗೆ | ಕೆಳೆವರವಚಾಚುತ್ತಬಿದ್ದನು | ನಳಿನನಾಭನಪದಕೆಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜದಲಿ ||೪೦|| ಹಸುಳೆಬೆದರದೆತಾನಕೋಪ | ಶ್ವಸನಸಖನುರವಣೆಗೆನಿಜಪದ | ವಿಸರುಹದಸಂಮುಖಕೆತನುವನುನೂಕಿಬಿದ್ದಿರಲು || ಬಿಸರುಹಾಕ್ಷನುನೋಡಿಭಾಪೆ | ನ್ನಸಮಭಕತರದೇವಬಾರೆ | ನ್ನಸುವೆಬಾರೆನುತ್ತೆತ್ತಿದನುಸಿಂಹಾಸನವನಿಳಿದು || ಹೆತ್ತತಾಯಂದದಲಿಬಾಲನ | ನೆತ್ತಿತೊಡೆಯಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂ | ಡೊತ್ತಿತಕ್ಕೈಸಿದನುಕರುಣಾವನಧಿಕೈದಣಿಯೆ || ನೆತ್ತಿಯನುವಾಸನಿಸಿದನುನಿಜ | ಗೋತ್ರದಸುಪ್ರೇಮರಸಸಂ | ವೃತ್ತಹೃದಯನುಮೂಡಿಮುಳುಗಾಡಿದನುಕರುಣದಲಿ ||೪೨|| ನೋಡಿದಣಿಯವುಕಂಗಳಡಿಗಡಿ | ಗಾಢದಣಿಯದುತನುಸುಖಾಬ್ಧಿಯ | ಲೀಡಿರಿವಪುಳಕದಲಿದಣಿಯವುಕೈಗಳರ್ಭಕನ || ಕೂಡೆಮೈದಡಹುತ್ತಶಿರದಲಿ | ನೀಡಿನಿಜಕರತಳಸರೋಜವ | ಬೇಡುವರವನೆನುತ್ತಬೋಳೈಸಿದನುಬಾಲಕನ ||೪೩|| ಹರಿಕರಾಬ್ಜಸ್ಪರುಶಸುಖದಲಿ | ಕರಗಿಮನಹಂಕುರಿಸಿಪುಳಕದ | ಹರಹಿನಲಿಹುರಿಯೇರಿಹೊಂಪುಳಿಯೋಗಿಬೆರಗಾಗಿ || ಸುರಿವಸುಖಬಾಷ್ಪದಲಿತಂನಯ | ಶಿರವತೂಗಾಡುತ್ತಭಕ್ತಾ | ಭರಣನಿದ್ದನುಪರಮಭಕ್ತಿಯಪಾರವಶ್ಯದಲಿ || ೪೪ || ಕಣ್ದೆರೆದುನೋಡುತ್ತತಂದೆಯ | ಮುಂದೆಲೀಲೆಯಲಾಡುವರ್ಭಕ | ನಂದದಲಿನರಹರಿಯಲೀಲೇಕ್ಷಣದಸಂಮುಖಕೆ || ನಿಂದುಕುಣಿದಾಡಿದನುಪರಮಾ | ನಂದರಸದುಬ್ಬರದನಯನ | ಸ್ಪಂದಸಲಿಲಪ್ರಸರನೆಸದನುಭಕ್ತಿಕೇಳಿಯಲಿ || ೪೫ || ಬೇಡುವರವನುಮಗನೆನುಡಿನುಡಿ | ನಾಡೆಮೆಚ್ಚಿದೆನೆಂಬಹರಿಯನು | ನೋಡಿನಕ್ಕನಿದಾರೆಡೆನೆಲೌಕಿಕದಮಾತುಗಳು || ಮಾಡುಲೋಕಕ್ಕಭಯವನುಕೃಪೆ | ಮಾಡುಭಕ್ತಗೆನೆನುತಬಿಂನಹ | ಮಾಡಿದನುತಲೆವಾಗಿನಿತ್ಯಾತುಮನ್ನೃಸಿಂಹಂಗೆ || ... ... || ೪೬ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೦೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನರಹರಿ ಲೋಕವನ್ನು ಸಂತೈಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ॥ ಉಭಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೋಪಭೋಗದ । ವಿಭವವನು ಭಕ್ತಂಗೆ ಲೋಕ । ಕ್ಕಭಯವನು ಸಲಿಸಿ ದನು ವೀರನೃಸಿಂಹನೊಲವಿನಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಕೇಳು ಧರ್ಮಜ ಪರಮಪುರುಷನ । ಲೀಲೆಯನು ತದ್ಭಕ್ತಭಾಗ್ಯವಿ । ಶಾಲಶಾಲೀವನದಪರಮೋತ್ಸಹದಬೆಳೆ ಸಿರಿಯ ॥ ಶೀಲವಂತರದೇವನಾಸಿರಿ । ಲೋಲನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿಮುದದಲಿ । ಮೇಳವಿಸಿದಂಜಲಿಯಲಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಚ್ಯುತನ । ಸತ್ವಗುಣಸಂಪನ್ನರಮಳಚ । ರಿತ್ರರಜಭವಸುರಮುನೀಂದ್ರರು । ವಿಸ್ತರಿಸೆಪಡೆಯರುಕೃಪಾಲೇಶವನುನಿಮ್ಮಡಿಯ ॥ ಎತ್ತಲಾನಸುರಾಧಮನುನಾ । ನೆತ್ತಗುಣವರ್ಣನೆಗೆದೇವರ । ಚಿತ್ತಸಂತೋಷವನುಮಾಳ್ಪಡೆದಾರುತಾನೆಂದ ॥೨॥ ಹೊಗಳುವಡೆ ನಿರುಪಮಚರಿತ್ರವ । ನಿಗಮನಿಕರಕ್ಕರಿದುವರಯೋ । ಗಿಗಳಮತಿನೇಣರಿಯದಾವನನರಿವೆತಾನಿಂದು ॥ ಮಗುವುಮೂಢರೊಳಧಿಕಮೂಢನೊ । ಬಗೆವಡಾಸುರಯೋನಿಯಲಿತಾ । ನೊಗೆದುದೇವರಮನವಮೆಚ್ಚಿಸಲರಿವೆನೆಂತೆಂದ ॥೩॥ ಆದಡೇನೊಂದುಂಟುದೇವರ । ಪೊಂದಕನಲಸರಾಗಭಕ್ತಿಯ । ನಾದರಿಸಿನಡದಾವನಾಗಲಿನಿಂನವನೆನುತ್ತ ॥ ವೇದವೇದ್ಯನೆರಕ್ಷಿಸುವಕರು । ಣೋದಧಿಯುಲಾನಿಂಮಡಿಗಳಾ । ನಾದಿಯಲಿಕೇಳ್ದರಿಯನೇಜಗತ್ಪತಿಯನಿಜಗತಿಯ ॥೪॥ ಸುಮತಿಗುಣವೀರಾರುನೆಗಳ್ದಳೆ । ಯಮರನಾಗಲಿನಿನ್ನಪದಯುಗ । ವಿಮುಖನೆನಿಸುವವಿಪ್ರನಿಂದಾಶ್ವಪಚನುತ್ತಮನು ॥ ಸುಮುಖದಿಂದೆಲ್ಲವನುನಿರಹಂ । ಮಮತೆಯಿಂದರ್ಪಿಸಿನಿಜಾಂಘ್ರಿಯ । ಲಮಳಹೃದಯನೆನಿಪ್ಪಪತಿತನೆಪುಣ್ಯತರನೆಂದ ॥೫॥ ಎಲೆನೃಸಿಂಹಭವತ್ಪದಾಂಬುಜ । ದೊಲವಿನುತ್ತಮದಾಸನೆನಿಸುವ । ಹೊಲೆಯನೇನಿಜಕುಲವನುದ್ಧರಿಸುವನುನೂರೆಂದ ॥ ಕುಲದಪಿತೃಗಳುಸಹಿತತ್ರಿಮದಾ । ಕುಲನೆನಿಪವಿಪ್ರೋತ್ತಮನುನಿಜ । ಕುಲವನದ್ದುವನಕಟನರಕಾರ್ಣವದಲವನೆಂದ ॥೬॥ ತಿಳಿಯೆನೀನೆನಗೊಡೆಯಮೇಣಾ । ಸುಲಭಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ । ದ್ದೊಲಿದುನಿಜಪದಭಕ್ತರಿತ್ತುದನೈದೆನೀನುಂಬೆ ॥ ಸಲಿಲವಾತ್ರವನಾದಡಾವಂ । ಗಲಘುಸೌಖ್ಯಾವನಿಯಗೋಸುಗ । ನಳಿನದೃಶನಿನ್ನಂತೆಕರುಣಾರ್ಣವರದಾರೆಂದ ॥೭॥ ನೀನೊಲಿದುಕೈಕೊಳ್ಳದಿರ್ದಡ । ದೇನುಗತಿಜೀವರಿಗೆ ಬಹಳ । ಜ್ಞಾನವಮೂಢರಿಗಕಟನಿನಗೀಯದಡೆತಮಗಿಲ್ಲ ॥ ಆಸನಾಲಂಕಾರದರ್ಪಣ । ದಾನನಕೆತೋರ್ಪಂತೆತಾವ್‌ನಿನ । ಗೇನನಿತ್ತರದೆಲ್ಲವನುಗುಪಭೋಗವಹುದೆಂದ ॥೮॥ ದೇವನಿನ್ನೀಸ್ತುತಿಸನುಸ್ತಸು । ರಾವಳಿಯಸಂಸ್ತುತಿಚರಾಚರ । ಜೀವಸಂಸ್ತುತಿನಿನ್ನಪೂಜೆಯೆಸಕಲಸುರಪೂಜೆ ॥ ದೇವದೇವರತುಷ್ಟಿಯೇಜೀ । ವಾವಳಿಯಸಂತುಷ್ಟಿತರುಮೂ । ಲಾವಸೇಚನತುಷ್ಟಿಕರಶಾಖೆಗಳಿಗೆಂದ ॥೯॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತಲಿದೇವದೇವರ । ಪದಯುಗಳಸಂಸ್ತುತಿಯನೆನ್ನಯ । ಹೃದಯದಲಿಗೋಚರಿಸಬಲ್ಲಂದದಲಿಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥ ಸದಮಳಾಮಳಚರಿತಗುಣಗಣ । ದುದಯವನುಬಣ್ಣಿಸಿದಡಲ್ಲದೆ । ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯನೈದಬಾರದುಜೀವರಿಂಗೆಂದ ॥೧೦॥ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸುವುದುಸುರ । ರೆಂನವೊಲುಕಿಂಕರರುಕಮಲಜ । ಸಂನಗಾಭರಣಾದ್ಯರಿವರೆಲೆದೇವನಿಮ್ಮಡಿಯ ॥ ಉನ್ನತಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಕಲಾ । ಪನ್ನಿವಾರಣಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಸು । ಖೋನ್ನತಿಯಕಾರಣವಶೇಷಸಮಾಶ್ರಿತರಿಗೆಂದ ॥೧೧॥ ಕೋಪವತಗಲಿದೇನಮಟದನು । ಪಾಪಿದೈತ್ಯನುಸರ್ಪವೃಶ್ಚಿಕ । ಪಾಪಿಜೀವನಿಕಾಯವಳಿದಡದಾರುಮರುಗುವರು ॥ ತಾಪಗೊಳುತಿದೆಲೋಕದೇವರ । ಕೋಪದಿಂದಕಟೆನ್ನವೊಲುನಿ । ಸ್ತಾಪರಾಗಲಿಸುಖಿಗಳಾಗಲಿಕೃಪೆಯಮಾಡೆಂದ ॥೧೨॥ ತಾನುದೇವತಕೋಪಕಂಜಿವ । ನೋನಿರೋಧಂವಡೆಯೆಬಹಳಷ । ಯಾನಕಾನನನಯನದಂಷ್ಟ್ರಾನಖಮುಖಂಗಳಿಗೆ ॥ ಈನಿಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿಭೀಷಣ । ವಾನನಾಂತಕರಾಳತೀವ್ರಮ । ಹಾನಿನಾದಧ್ವಸ್ತದಿಗ್ಧರೆರೋಷದುಗ್ರತೆಗೆ ॥೧೩॥ ಅಂಜುವೆನುಭವಸಾಗರಕೆತಾ । ನಂಜುವೆನುದುಷ್ಕಾಲಕರ್ಮದ । ಜಂಜಡದರಿಪುನಕ್ರಚಕ್ರಾಕುಲಸುದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ಕಂಜನಾಭನೆತೆಗೆದುಕೋಪವಿ । ಪಂಜರನೆನಿಪ್ಪೀಭವತ್ಪದ । ಕಂಜರಾಂತರಕೆನ್ನನಧಿಕಕೃಪೇಕ್ಷಣದಲೆಂದ ॥೧೪॥ ತಿರುಗಿದೆನುಬಹುಯೋನಿನಿಕರದಿ । ಮರಳಿಮರಳನ್ಯೋನ್ಯವೈರೋ । ತ್ತರದದುಸರಶೋಕಮೋಹಭಯಾಬ್ಧಿಯಲಿಬೆಂದು ॥ ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟೆನುಕೆಟ್ಟೆತಾನೀ । ಚರಣಕಮಲಸಮೀಪಕೆನ್ನನು । ಕರದುಕೊಕ್ಕೈವಿಡಿದನಾಥನನಾಶ್ರಿತನೆಂದ ॥೧೫॥ ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೊಲಿದುದೇವರ । ಚರಣಸರಸಿಜಯುಗಳಮಧುಮಧು । ಕರನೆನಿಪನಿನ್ನವರಸಂಗವನೆನಗೆಭವಭವದ ॥ ದೊರಕಿದಡೆತಾನಂಜುವೆನೆದು । ಸ್ತರಭವಾಬ್ಧಿಗೆಗೋಷ್ಪದವಲಾ । ಧರೆಯೊಳೆನ್ನಂದದಕೃತಾರ್ಥರದಾರುಬಳ್ಳಿಕೆಂದ ॥೧೬॥ ನಿಂನವರಸಂಗದಲಿಮೊರೆವನಿ । ಜೋನ್ನತಾನುಳಚರಿತಪೀಯೂ । ಷಾರ್ಣವದಲೀಲಾಸುಕಭಿವರ್ಣಿಸುತಭಾವಿಸುತ ॥ ಅನ್ಯರಿಗೆದುಸ್ತರವೆನಿಪದುಃ । ಖಾರ್ಣವವನುತ್ತರಿಸಿಬಹಳಕ್ಕೆ । ಪೂರ್ಣ

ವನೆನಿಜಯೋಗರಾಜ್ಯಕ್ಕೊಡೆಯನಹೆಂದ || ೧೭ || ತಂದೆತಾಯಿಗಳೆಂಬವರನಿಜ | ನಂದನರಿಗಾಪ್ತರಿಗೆಸಲೆಗತಿ | ಯಂದಡೌಷಧವಾಮಹಾರ್ಣವದೊಳಗೆನಾವೆಗಳು || ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಿಳುವರಿಗಾಸ್ಪದ | ವೆಂದಡುರಿಯುಲಿತಸ್ವರಿತ್ರಿಯೆ | ಬೆಂದವರಿಗೆರೆವೀವನಿಂನೊಲವುಕ್ಷಿತಹುದೆಂದ || ೧೮ || ನೀನೊಲಿದಡೀಹೇಳುವಿನಿಬರಿ | ಗಾನಿಖಿಳವಿದ್ವೇನುವಿಲ್ಲದ | ಡೇನುಸುಕ್ಷೇವಿಗಳಾನೀನೊಲ್ಲದಡೆವಿಪರೀತ || ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲನಿಂನಾ | ಧೀನದಲಿವರ್ತಿಸುವುದೆಂಬುದ | ತಾನರಿದೆನಿನಿಲ್ಲವನುಭವಸಿದ್ಧವೆನಗೆಂದ || ಮರಿದನ್ನೆಕ್ಕೆದುಗಳುಪಿತಮುನಿ | ಜರಿಸಿದದೆವಿಷವನ್ನಿಗಳನಿ | ಪ್ಪರುವವಧೆಗಳುವಧಿಸಲರಿದವೆದೇವನಿಂಮಡಿಯು || ನೆರೆಕ್ಷಪೇಕ್ಷಣವೆಂಬಪಚನದ | ಮರೆಯಲಿದ್ದನ್ನವನುಶಿವಶಿವ | ಬರಿದೆಕೆಡುವುದುಲೋಕವಿದಕೇನೆಂಬೆತಾನೆಂದ || ೨೦ || ಅರುತಂದರುವಾನೆಯನುನಡು | ನೀರೊಳಗೆತಾನಾಳುವಾಗಲು | ದಾರುಕಾಯದ್ರುಮವಾತಿದಿಂಕೆಳಗೊದದುನೂಕಿದಡೆ || ಘೋರವಾಯಾದಿಗಳಮಧ್ಯದ | ಲಾರುಯಿಲ್ಲದನಾಥನನುಡುಃ | ಷ್ಪಾರಕಾರುಣ್ಯಾಂಬುಧಿಯೆಕೈಗಾಯ್ದರಾರೆಂದ || ೨೧ || ನೀನೆಸಕಲಾಧೀಶರೀಶ್ವರ | ನೀನೆಸಕಲಾಧ್ಯಕ್ಷಚೇತನ | ನೀನೆಲೋಕೋತ್ಪತ್ತಿವಿಲಯಸ್ಥಾನಕರ್ತರ್ವಿಲ || ನೀನಲ್ಲಯಿಜಗವಿಲ್ಲಯಾಗನಿ | ಲ್ಲೀನಿಖಿಳಸುರರಿಲ್ಲನರರಿ | ಲ್ಲೀನುವಿಲ್ಲೀಕಾತ್ಮರೂಪದಲಾತುತಿಹೆಯೆಂದ || ೨೨ || ದೇವನಿಂನಾಜ್ಞೆಯಲಿವಾಯ | ದೇವಿಪಾಡಿದಮುಂದಬಹುಕ | ವರ್ಣವಳಿಯವಾಕಂಗಳನುಪರಿಪರಿಯಪರಿಭವನ || ಆವನಿದಗೆಲುವವನುನಿಜಕರು | ಣಾವಲೋಕನವಿಲ್ಲದಿದ್ದಡೆ | ಜೀವಜಾತಕ್ಕೆಂತುಸಂಸೃತಿಮೋಕ್ಷವಹುದೆಂದ || ೨೩ || ಓಡುವಾಡಿದಳೆಂದನೀನಾ | ಡಾಡಿಯುವನೆಂದೀವಿಭಾಡಿಸಿ | ಷೋಡಶಾಂಶದಕರಣನಿಕರದಯಂತ್ರದಲಿಬಿಸುಟು || ಆಡಲಂಮೆನುಮಾಯವಾಡಿದ | ಕೇಡನದನೊಡೆಯರಿಗೆನೀಕ್ಷೈ | ನೀಡಿನಿಂನವನೆಂದುತೆಗೆಮರೆಯೊಕ್ಕೆತಾನೆಂದ || ೨೪ || ಕಂಡೆನಾನೆಲೆಪ್ರೊಢಯತ್ರಿದಿವದ | ಖಂಡವಿಭವವೆನಿಸ್ಪಮೆರವಾ | ಖಂಡಲಸ್ವರೆಗತಿಯನಾಪರಮೇಷ್ಠಿಪರಿಯಂತ || ಮಂಡೆಯಲಿಸರಕಿಹುದಸುರರಿಗೆ | ಚಂಡವಿಕ್ರಮನೆಂನಪಿತನು | ದ್ದಂಡರೋಷದಲೊಂಮೆನೋಡಿದಡೂರ್ಧ್ವಮುಖನಾಗಿ || ೨೫ ||

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||

ಬಯಸುವದುಜಗವಕಟತಾಪ | ತ್ರಯಬಪೇಗೆಗೆಭಾಜನವೆನಿ | ಪ್ಪಯುತಕತಯೋಜನದಗಿರಿಯಗ್ರದಸುದುಸ್ಥಿತಿಗೆ || ಲಯವನರಿಯರುಲಾಗನರಿಯರು | ಭಯವನರಿಯರುಭವವನರಿಯರು | ನಯನಗೋಚರವಾತ್ರನಿರತರುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ || ೨೬ || ಬಲ್ನೆನೀದೇಹವಿಡಿದರಿ | ಗೆಳ್ಳನಿತುಸುಖವಿಲ್ಲವಿಷಯದ | ಭುಲ್ಲವಣೆಗಾನೀವನಲ್ಲನಿಜಾಂತರಸ್ಥಿತಿಯ || ಬಲ್ಲನಜಭವಸುರಮುನೀಂದ್ರರು | ನಿಲ್ಲದರಸುವನಿಂನಸಿರಿಪದ | ಪಲ್ಲವದಸಂನಿಧಿಯಸೌಖ್ಯವಿದಾರಿಗುಂಟೆಂದ || ೨೭ || ಕಾಲಚಕ್ರವಿಶೀರ್ಣರಾಗು | ತ್ರೈಳುತಾಳುತಭವಸಮುದ್ರದ | ಕೂಲವನುನೆರೆಕಾಣದಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲಿ || ಮೇಲುಪ್ರೋಗಿನಗತಿಯನರಿಯದ | ಖೂಳರೊಡನಿರಲಾರೆನಿಂನವ | ರೋಲಗಕೆಸೇರಿಸುವಮತಿಯನುಮಾಳ್ಪುದೆನಗೆಂದ || ೨೮ || ಹೇಯವತಿಚಂಚಲವೆನಿಸ್ಪೀ | ಕಾಯದಲಿಭೋಗಿಸುವವಿಷಯನಿ | ಕಾಯವಿಮುಮೃಗತೃಷ್ಣೆಸುಖವೇನುಂಟುಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ || ನಾಯಿಕೋಗಿಲಿನವಾಕ್ರೆಹೊಲತಿಯ | ಹೇಯವಪನೊಲೆಹಾಲುಹುಳಿತುರೆ | ಹೇಯವಾಯಿತುಸವಿವವಿಪ್ರರಯೋಗ್ಯರೆಂತೆಂದ || ೨೯ || ಎತ್ತಲಾನೆಬೆದೇವದೇವರೆ | ಚಿತ್ತದೊಲವ್ರುಕರಪ್ರಸಾದದ | ಮಸ್ತಕದಸಂಯೋಗವೆತ್ತಲುಕಾಲಭಂಜನದ || ಪೆತ್ತಮಗನೆನಿಪಜಗೆಸಖಿಯಹ | ಕೃತ್ತಿವಾಸಂಗಾಯ್ತೆದೇವರ | ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭೆಲಕ್ಷ್ಮಿಗಿಲ್ಲದಕರುಣವೆನಗೆಂದ || ೩೦ || ಭಾವಭೇದವಿಪೆತ್ತಣದುಧಿಟ | ದೇವದೇವರಮತಿಗೆನಿಜಪದ | ಸೇವಕನಗುಣವೆನಿಪಿಕಾರುಣ್ಯಪ್ರಸಾದವಿದು || ಜೀವರಿಗೆಸೇರುವುದೆಹೊದ್ದಿದ | ನಾವನಾಗಲಿಧನ್ಯರೆನಿಸುವ | ರಾವಿಬುಧಕುಜದಂತೆಸೇವಕಸುಲಭನೀನೆಂದ || ೩೧ || ಜಡನೊಡನೆಜಡನಾಗಿಭವವೆಂ | ಬಡವಿಯಲಿಕಾಳ್ಗಾಹಿಕೊಪದ | ನಡುವೆತಾನಿಂತಾಳುತಿರೆನಾರದಮಹಾಮುನಿಯು || ಕಡುಕರುಣಿಸ್ಸೈನೀಡಿತಂನನು | ತಡಿಗೆಬಾಚಿದತಂನಭಕ್ತರ | ಗಡಣವನುತಾನೆಂತುಬಿಡುನೆನ್ನುಪುರಿವನೆಂತೆಂದ || ೩೨ || ತಲೆಯಕೆಂಬೆನುತೋರದಡೆನಿಂ | ನೆಳಲಿಗನನೆನುತೆಂನಪಿತನ | ಪ್ಪಳಿಕಂಭದಲೊಗೆದುತೋರಿದೆಸರ್ವಗತನೆಂದು || ಸಲಿಪಿಮುನಿವಚನವನುಕಂನನು | ಸಲಹಿದೆಯಲಾಭೃತ್ಯರಿಗೆನೀ | ಸುಲಭನೆಂಬುದುಲೋಕಸಂಮತವಾಯ್ತುಲಾಯೆಂದ || ೩೩ || ನೀನೆಸಕಲಾತ್ಮಕನುಸಕಲವು | ನೀನನೀನೇಯಾದಿಮಧ್ಯವ | ಸಾನವೆಂಬವುಜಗಕೆನಿಂನಲಿನೀನುಗ್ರಹಿತ || ನೀನಿದನುಜರೀಕರಿಸಿವಾ | ಯಾನಿಧಿಯೆಪವಡಿಸುವೆವಿಲಯಾಂ | ಭೋನಿಧಿಯಲಹಿರಾಜಶಯನದಲೇಕರೂಪಿನಲಿ || ೩೪ || ಇರಲುಕಲ್ಪಾಂತಾವಸಾನದ | ಲರಳುವಶ್ರೀಗಳೊಡನೆನಾಭಿಯ | ಒರಳ್ದುದುವರಕಮಲಕಮಲಜನಾದನೆದರೊಳಗೆ || ಇರವಿಜೆಂತೆನುತಬುಜನಾಳದ | ವಿರಳದೊಳಗಿಳಿದರಸಿಕಾಣದೆ | ಮರಳಿದನುತತವರುಷಸಾವಿರಸಲಿಲದಲಿಮುಳುಗಿ || ೩೫ || ಕಮಲಕರ್ಣಿಕೆಗಾಗಿಬಳಿಕಾ | ಕಮಲಭವತೈತಂದುಕುಳ್ಳಿ | ರ್ದಮಲಹೃದಯದಲೀಕ್ಷಿಸುತಕಂಡನುಪದಾಂಬುಜವ || ಸುಮತಿಯಾದನುಬಳಿಕಭುವನ | ಕ್ರಮವನಿದನಾಗಿಸಿದನಖಿಳಲೋ | ತ್ತಮನೆತಾನೆಂತರಿವೆನ್ನೆನಿರುಪಮಿತನಿಜಪದವ || ಕಷ್ಟವಿಷಯಕ್ಕೆರಗುವಂತೀ | ದುಷ್ಟಮನಪದುನಿಂನಚರಿತೋ | ತ್ಕೃಷ್ಟಕಥನಾಮೃತವಸೇವಿಸದೇನಮಾಡುವೆನು || ದುಷ್ಟ

ರ್ಣನಬಹಳವಿಷಯದೊಳು । ಕೃಷ್ಣನಾನವನುನಿಂನಕರುಣಾ । ದೃಷ್ಟಿಯಲಿನಿಂನವನೆನುತಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದ ॥೩೭॥ ಒಂದೆಸೆ
ಳೆವುವೊಂದೆಸೆಗೆಳೆಕಂ । ಣೊಂದೆಸೆಗೆಜಿಂಹಾದಿಗಳುತಂ । ಮೊಂದೆಸೆಯೊಳೆಳೆವೆಳೆವುವೆನ್ನಿಂದ್ರಿಯದಶಕ್ತಿಗಳು ॥ ಇಂದುಮುಖಿ
ರುಹಲಬರೊಬ್ಬನ । ನೆಂದಗೆಡಿಸುವವೋಲುತಂನನು । ಕೊಂದುಕೂಗುತ್ತಿವೆವಿಚಾರಿಸನಾಥತಾನೆಂದ ॥೩೮॥ ಈತೆರದ
ಕಲಜೀವ । ವ್ರಾತವಾಳುತಮುಳುಗುತಿಹಭವ । ವೈತರಣಿಯೊಳತಬಡಲಿಂತಾಯಾಸಗೊಳುತಿಹರ ॥ ನೀತಭೀತರೆನಿಪ್ಪವರ
। ನೀತಕೀರ್ತಿಸಲೊಲ್ಲೆಕಾರು । ಣ್ಯಾತಿಶಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿಶಿವಶಿವಕರುಣಿಯುಳ್ಳೆಂದ ॥೩೯॥ ನಿನಗಿದಾಯಸವಲ್ಲಭವಭಯ । ವ
ಮುಳಿವಮುಳುಗಿದ್ದಜೀವರ । ನನುಭವದಲುದ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆನಗಿದುವೆಪುರುಷಾರ್ಥ ॥ ಜನನಸಂಸ್ಥಿತಿಜೀವಭಯನಾ । ಶನಕೆನೀನೆ
ರ್ವಲ್ಲಾ । ತನಗೆನಿನ್ನೊಲವೇಕೆನಿಂನವರೊಲವೆಸಾಕೆಂದ ॥೪೦॥ ಹಂಗಸೊಲ್ಲೆನುನಿಂನಭಕತರ । ಸಂಗವೇಸಾಕೆನಗೆನಿಜಜ
ತಂಗಳನುಕೇಳುತ್ತಕಳವೆನುಭವಮಹಾಂಬುಧಿಯ ॥ ಅಂಘವಿಪಮಾಥರಿಗೆಕರುಣಾ । ಪಾಂಗಪೋತವನಿತ್ತುತ್ರಸಭವ । ಭಂ
ಗ್ನನತಡಿಗೆಚಾಚಿದೇವನೀನೆಂದ ॥೪೧॥ ಹಿತವಿದರುಮುನಿವರರುಮಾನ । ವ್ರತವಜಿನವಾಸಾದಿನಿಯಮ । ವ್ರತತಿಯನುಕ್ಕೆ
ಡುಬೇಕೊಹಿತಾರ್ಥವನುಬಿಸುಟು ॥ ಸಂತನಿಜಮೋಕ್ಷನನುಬಯಸುವ । ರಿತರರಿಂನಿಂನಾವುದೆಸೆಯು । ಜಬ್ಬಕಭವಾಬ್ಧಿನಿ
ಮೂಢಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆಂದ ॥೪೨॥ ದೇವಮುಕ್ತಿಯನೊಲ್ಲೆನಾನೀ । ಜೀವನಿಕರವನುಳಿದುಗತಿಬೇ । ರಾವುದೀಭವತಾಪತ
ಸ್ವತಂತ್ರರಿಗೆ ॥ ದೇವನಿಂಮಡಿಯಂಘ್ರಿಯಲ್ಲದೆ । ಕಾವವರನಾಕಾಣೆನಿವರಿಂ । ಗೀವುದಭಯವನೆನಗಿದೇನೀವಾಳ್ದಹಿತ
॥೪೩॥ ಒಡಲಮೇಧ್ಯದಪುಂಜಕೀವಿನ । ಕಡಲುಮಾಂಸನಹುತ್ತತೊಗಲನು । ತೊಡಿಸಿದೆಲುವಿನಜಂತ್ರಕಿಮಿಕುಲಜನ್ಮಭೂ
ಮಿಡು ॥ ಇಡಿದರೋಗದಭವನಕಾಲನ । ಬಡುಗಕೊಡಿದಕೊರಳುಸುಖವಿ । ಲ್ಲಡವೆತನುತಾನೆಂಬಮೂಢರಿಗೇನುಗತಿ
ನ ॥೪೪॥ ಮತ್ತಿಮಿಥುನವೆನಿಪ್ಪಮೇಧ್ಯದ । ಪುಥ್ಥಳಿಗಳೊರೊಬ್ಬರಲಿರಮಿ । ಸೊತ್ತಸುಖಿಸುವೆವೆಂಬವೆಂತೋಭಾಪ್ಪುವ
ಣಾಯೆ ॥ ಸತ್ತವರನಿರಿದೇಕೆಹಗೆಯನು । ಮತ್ತೆಸಾರುವಕೆಟ್ಟಕಾಲನ । ಜೊತ್ತುಗುಡಿಗಳನೆಂತುಪೇಕ್ಷಿಸಲರಿವೆತಾನೆಂದ ॥
ವರವೆನಗಿಲ್ಲನಿಮ್ಮಡಿ । ಬೇರೆಹಿತವೆನಗಿಲ್ಲವಾಳ್ಪದು । ಮಾರುವೋದುದುಮಾಯೆಗೀಜಗವಿದಕನುಗ್ರಹವ ॥ ಆರೆನಾನೀ
ಮುಕ್ತಿಯ । ನೇರುವಡೆನಿಜಪದವನೆಲ್ಲರ । ನೇರಿಸಿದಬಳಿಕಲ್ಲದೊಲ್ಲೆನುಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೪೬॥ ಮಾನಶಾಸ್ತ್ರ
ವ್ರತ । ದಾನಧರ್ಮಜಪಾಧ್ಯಯನಸ । ನ್ಮಾನಚಿತ್ತಸಮಾಧಿಯಂಬಿವಿಮುಕ್ತಿಸಾಧನವ ॥ ಏನಮಾಡಿದಡೇನುಬುದ್ಧಿವಿ ।
ಇಂದ್ರಿಯವಿಷಯವಿಹ್ವಲ । ಮಾನುಷರುಡಾಂಭಿಕರುವಿಫಲೋದ್ಯೋಗರವರೆಂದ ॥೪೭॥ ಸಕಲಲೋಕಾಧಾರಸಕಲಾ ।
ನೀನೆಂಬುದನುಕಾಪ್ತ । ಪ್ರಕರಪಾವಕನಂತೆನೀಸೂತ್ರಾತ್ಮನಾಗಿರಲು ॥ ವಿಕೃತಿಗಳುಕಾಬಂತೆಕಾಬರೆ । ವಿಕಳಮತಿಗ
ನಪರಿಪದ । ಭಕುತಿಶೂನ್ಯರುಮಹದನುಗ್ರಹರಹಿತರಾದವರು ॥೪೮॥ ನುತಿನಿಜಾಂಘ್ರಿಯುಲಮಳಗುಣಸಂ । ಸ್ತುತಿಭ
ಕಮಲಪೂಜಾ । ಸ್ಥಿತಿನಿಜಾಂಘ್ರಿಧ್ಯಾನಚರಿತಾಮೃತಕಥಾಶ್ರವಣ ॥ ಸತತಸೇವೆಷತಂಗವಿಂತಿವು । ಗತವೆನಿಪಿಡಿದೆವರನು
ತ । ಗತಿಯನಿಪನಿಂನಂಘ್ರಿಭಕುತಿಯಪಡೆಯಲರಿದೆಂದ ॥೪೯॥ ದೇವನಿಂಮಡಿಯಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಸೇವೆಯಿಂದಿಹನಿಂ
ತಿಯ । ಜೀವಜಾತಕ್ಕೆದಕರುಣಿಸಿಕಾವುದೆಂದೆನುತ ॥ ದೇವದೇವನಪದಕೆಭಕ್ತರ । ದೇವನೆರಗಿದನಧಿಕಕಾರು । ಣ್ಯಾವ
ನದಿಂದನೋಡೆನೃಸಿಂಹನಿಂತೆಂದ ॥೫೦॥ ಏಳುಮಗನೆಪರೋಪಕಾರಸು । ಶೀಲಸಂಪನ್ನಿಧಿಯೆಸಾಕೇ । ಳೇಳುಮೆಚ್ಚಿ
ದೆಕುತಿಯನಿಜಕೆಬಾರೆನುತ ॥ ಬಾಲಕನನೆತ್ತಿದನುಪರಮಕೃ । ಪಾಳುಬೋಳ್ವಿಸುತ್ತತಂನಯ । ತೋಳುಗಳಲಪ್ಪಿದನು
ಸ್ವಾಬ್ಧಿಯಲಿಮುಳುಗಿ ॥೫೧॥ ಇತ್ತನಭಯವನಖಿಲಲೋಕ । ಕ್ಕತ್ತಮನೆನೆನವರಿಗೆತಂನನು । ತೆತ್ತಿಹೆನುಬಾಧಿಸಲುನೆ
ವೃತ್ತ್ಯಗಿತ್ತ್ಯಗಳು ॥ ಮತ್ತೆನಾನಿನಗೇನನೀವೆನು । ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭಹೇಳುಕೇಳಾ । ನ್ಯಧಿಕದುರ್ಲಭನಲಾದರುಶನಕೆ
ರಿಗೆ ॥೫೨॥ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾಗೆನುಳಿದನಿ । ಕೃಷ್ಟಮತಿಗಳಿಗೆನ್ನಭಕ್ತಿವಿ । ಶಿಷ್ಟರಿಂಗಲ್ಲದೆಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಸಿದ್ಧಿಸದು ॥
ತಿಸುವರೆನ್ನನದರಿಂ । ದಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗೆಧೀರರಾದವ । ರಷ್ಟಭೂತಿಗಳೊಡೆಯನನುಭಾಗ್ಯಾಧಿಕರುಭಜಿಸಿ ॥೫೩॥ ಬೇಡು
ಮಗನೆತಂನನು । ಜೋಡುಮಾಡದಿರೆಂನನೇತಕೆ । ಮಾಡಿದಪೆಮಿಗೆಮೆಚ್ಚಿದೆನುನೀವಾಳ್ವಸಂಸ್ತುತಿಗೆ ॥ ನೋಡುವರೆ
ದವರನು । ರೂಢಿಯಲಿತಾಕಾಣೆವರವನು । ಬೇಡುತನ್ನಾಣೆನುತನಿತ್ಯಾತುಮನುನೇಮಿಸಿದ ॥ ... ॥೫೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೭೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೆ ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ ನರಹರಿ ಚಿತ್ತೈಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ। ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಭವಭಯ। ಹರಣಪಾವನಕೀರ್ತಿನಿಜಪದ। ಶರಣನನುಸಂತವಿಸಿ
ನೆನೆವರಮನದೊಳಗೆನಿಂದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಧರ್ಮಜಹಲವುಪರಿಯಲಿ। ಬಾಲಕನಬೋಳೈಸಿಲಕ್ಷ್ಮೀ। ಲೋಲನೊಲಿದೆಲೆಮಗನೆಮೆಚ್ಚಿದೆಬೇಡಿ
ಕೊಳ್ಳೆನಲು ॥ ಆಲಿಸುತಕೈಮುಗಿದುಪರಮುಕ್ಕ। ಪೇಳುವನುನೋಡುತ್ತಭಕ್ತಿಯ। ಮೂಲವಿದ್ಯಾಭವನಬಿಂಬಹಮಾಡಿದನು
ನಗುತ ॥೧॥ ಆರಮೋಳ್ಳೈಸುವಿರಿದೇವರ। ದಾರಮಸವನುನೋಳ್ಪರೀಸಂ। ಸಾರಿಗಳಪರಿಯಿಂದುವರವನುಬೇಡುನೀನೆಂ
ದು ॥ ಘೋರತರದುಸ್ಸಂಗಭೀತನ। ನಾರುನಿಲ್ಲದನಾಥನನುನಿಜ। ಚಾರುಚರಣಸಮಾಶ್ರಯನನಪಗಡಿಸಬೇಡೆಂದ ॥೨॥
ಅರಿಯಿರೆಂಬಡೆಸಕಲಜೀವಾಂ। ತರನಿವಾಸಿನಿಜಾಭಿಮತವನು। ಬರಿದೆನುಚ್ಚಿದಮಾತನಾಡಲದೇಕೆಭಕ್ತನಲಿ ॥ ಹೊರಗಣಿಂ
ಸಂಸಾರವಿಷಯ। ಕ್ಕೆರಗಿಸದಿರೆಂದುವನುಭಕ್ತರ। ಕೊರತೆಯಾರದುನೂಕದಿರುಭವವಿಪಿನದೊಳಗೆಂದ ॥೩॥ ಕಡೆಗೆತಾಬೇ
ಡುವರೆದೇವರು। ಕೊಡುವುದುಹುಸಿಬಲ್ಲೆನಾನಿಂ। ಮಡಿಯುಮನವನುಬೇಡಿದಡೆಶಿಶುವಿಂಗಪಥ್ಯವನು ॥ ಕೊಡುವರೇತಾ
ಯ್ತಂದೆಗಳುತಂ। ನೆತರುಬಡತನಮಾರದರಿಯದ। ಜಡನೆತಾನೀವಾತುಜೀವರಿಗುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥೪॥ ನಿರುತನೋಳ್ಪಡೆನೀ
ನುಸಚರಾ। ಚರಜಗದ್ಗುರುಮಿತ್ರಬಾಂಧವ। ಪರಮಹಿತಕಾರಿಗಳೆನಿಪಮಾತಾಪಿತೃಪ್ರಿಯರು ॥ ಕರುಣಿಗಡಘಟಿಸುವುದೆನಿಂ
ಮಡಿ। ಗುರುವಿಮೂಢನನೇಕೆಭವಸಾ। ಗರದಲದ್ದುವೆಬೇರನುಗ್ರಹಿಸುವರದಾರೆಂದ ॥೫॥ ದೇವನಂಬಿದಭಕ್ತತಾತನ।
ಗೀವುದುಚಿತವೆವರವಬೇಡುವ। ನಾವನಾತನುಸಹಜಭಕ್ತನೆದೇವರರಿಯರಲ ॥ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕಮಾರ್ಗವಿದುನಿಜ। ಸೇವಕರ
ಪಥನಲ್ಲಕೊಡುವತೆ। ದೇವನೀಧಿಟಸ್ಯೆವವಲ್ಲಕ್ಕೆಪೇಳುವಲ್ಲೆಂದ ॥೬॥ ಅರ್ಥದಾನದಲಖಿಳಸೇವಕ। ಸ್ವಾರ್ಥವನುಸಂತೈಸಿನಿ
ಜಪುರು। ಷಾರ್ಥಕೋಸುಗಹೊರವನರಸುಗಳಂತೆಭೃತ್ಯರನು ॥ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಡಿಲ್ಲಸೇವೆನಿ। ರರ್ಥವವರಸ್ನೇಹಸೇವಕ। ಸ್ವಾ
ರ್ಥವಿಲ್ಲದಪರಸುತನನದುವಿಫಲವಹುದೆಂದ ॥೭॥ ವರವನಿತ್ತಡೆನ್ವೈನವೆಂದಾ। ದರಪಿನೆರೆಭಜಿಸುತ್ತಮುತ್ತಾ। ವರವನೀಯದ
ದಾರದೆತ್ತಣದೈವವೆಂದೆಂಬ ॥ ಧರೆಯನಾಸ್ತಿಕರಿಂಗೆಮೂಢಾ। ತ್ಮರಿಗೆಗತಿಯಿಂನಾವುದೋಹರ। ಹರಮಹಾವಿಷಯಾಂಧಕೂಪದ
ಜಲಾವಗಾಹರಿಗೆ ॥೮॥ ಕಾಮವಿಲ್ಲದಭಕ್ತನಾತ್ಮ। ಸ್ವಾಮಿನೀನೆನಗನವರತಸು। ಪ್ರೇಮರೊರೊಬ್ಬರೊಳುಸೇವಕನ್ನ
ಪರಕೆರನಲ್ಲ ॥ ಸ್ವಾಮಿನೀನೆಲೆದೇವನಿಂನಯ। ನಾಮಧಾರಕತಾನುನಿಜಕರು। ಕಾಮ್ಯಕೇಕ್ಷಣನೆಂಬವರವೇಸಾಕುತನಗೆಂದ॥
ನಿರುತವರವನುಕೊಡುವನೆಂಬೀ। ಭರವದುಳ್ಳಡೆದೇವನಿಂಮಡಿ। ಯರುತರಾಜ್ಞೆಯಲೊಂದನೇಬೇಡುವೆನುನಿಂನಲ್ಲಿ।
ವರವಬೇಡುವೆನೆಂಬಮನವಂ। ಕುರಿಸದಂತಿರೆತನಗೆವರವನು। ಕರುಣಿಸುವುದಾಜ್ಞೆಯನುಮೀರುವುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥೧೦॥
ದೇವನೀನೆಬಲ್ಲೆಗತಿಮತಿ। ಯಾವುದೆನಗೆಂಬುದನುನಿಜಕರು। ಣಾವಲೋಕನಮಾತ್ರವೇಜೀವನವಲಾತನಗೆ ॥ ಭಾವಿಸಲು
ನಿಜಚರಣಸರಸಿಜ। ಸೇವಕರಗುಣದೋಷಭಯಮಾ। ನಾವಮಾನವನಾರಿಗೆಂಬೆರಗಿದನುಚರಣದಲಿ ॥೧೧॥ ಎಂದಡಾಗಲೆ
ಮಗನೆಬಾಸಿಂ। ನಂದನವನೇಕಾಂತಭಕ್ತರಿ। ದೊಂದುವನುತಾನೊಲ್ಲದಿಹಪರಲೋಕಸೌಖ್ಯವನು ॥ ಎಂದಮಾತದುತಪ್ಪಲ
ಪ್ರದೆ। ತಂದೆಬಾಯಿಂನಸುವೆಬಾಯಿಂ। ನೊಂದನೇಹೇಳುವೆನುಮೊಗದಿರುಹದಿರುನೀನೆಂದ ॥೧೨॥ ಪರಮವೈಷ್ಣವನೆನಿಸಿವ
ಸ್ವಂ। ತರವನಿದನೆಲೆಮಗನೆದೈತ್ಯೇ। ಶ್ವರರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೊಬ್ಬನೇನೀನೊಡೆಯನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಸುರವಧೂವದನೋಪಲಾಲಿತ। ಪ
ಮಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರನಾಗೀ। ಧರೆಗೆವಿಭವನನಾಗಿರಾಜ್ಯವನಾಳಬೇಕೆಂದ ॥೧೩॥ ತನುವಿದೇನಿಲ್ಲಿದ್ದಡೇನೀ। ಮನವಲಾಭವ
ಹೇತುಸಂಸೃತಿ। ಜನನಮರಣವ್ಯಾಧಿಭಯದುಃಖಾನುಭವಗಳಿಗೆ ॥ ಮನವಿದಲ್ಲದಡಿಲ್ಲಸುಮತಿಯ। ಲನುಭವಿಸಲೇಕಕಟತಂ
ಲಿ। ಮನವನೇರೆಯಿರಿಸಿರಾಜ್ಯವಮಾಡುನೀನೆಂದ ॥೧೪॥ ಎಂನವರಸಂಗದಲಿಂಮಿಸು। ತ್ರೆಂನಕಥೆಗಳನೊಲಿದುಕೇಳು
ತ್ರೆಂನನೇಧ್ಯಾನಿಸುತಸರ್ವಾತ್ಮಕನುತಾನೆಂದು ॥ ಎಂನನೇಪೂಜಿಸುತಮುಖಗಳೊ। ಳೆಂನನೇಯಜಿಸುತ್ತಭಾವದ। ಲೆಂನನಗ
ದೆಮಗನೆರಾಜ್ಯವಮಾಡುನೀನೆಂದ ॥೧೫॥ ಪ್ರಾರಬ್ಧಪುಣ್ಯವನುಭೋಗದ। ಭೂರಿಸೌಖ್ಯದಲೊದೆದುಸಂಪದ। ಪಾರ
ಸುನಿಸ್ಪೃಹಿವಿಹಿತಕ್ರಿಯೆಗಳನುಮಾಡಿ ॥ ಸಾರತರನಿಜಕೀರ್ತಿಯನುವಿ। ಸ್ತಾರಿಸುತಭುವನದಲಿಮುಕ್ತ। ಶರೀರಬಂಧನನಾ
ಗಿಬಹೆಬಳಿಗೆಂನಸಂನಿಧಿಗೆ ॥೧೬॥ ಆವನೀಸ್ತೋತ್ರವನುಮನದಲಿ। ಭಾವಿಸುತನೆಂಮಿಬ್ಬರನುಚಿ। ತ್ತಾವಧಾನದೊಳೋದು
ನುಕೇಳುವನುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಆವಿಪುಳಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೆಂನಕ್ಕೆ। ಪಾಪಲೋಕನದಿಂದಬಹುಕ। ರ್ಮಾವಳಿಯಬಂಧನಗಳಿಂದಲಿಮು
ಕ್ತರಹರೆಂದ ॥೧೭॥ ನೀನನೆನೆದಡೆಮಗನೆಧಿಟಕವ। ರೆಂನನೇನೆನೆದವರುಮನದಲಿ। ನಿಂನನಭಿವರ್ಣಿಸಿದಡಭಿವರ್ಣಿಸಿದ

ಕಂಠನ ॥ ನಿನ್ನಗುಣವೇಗುಣವೆನಗೆನಿಂ । ನುಂನತಿಕೆಯುಂನತಿವಿಚಾರಿಸಿ । ನಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂದೆನ್ನಗಿನಿತುಮಹಾತ್ಮ್ಯವಾಯ್ತೆಂದ ॥
ವಡಾಪ್ರಹ್ಲಾದನಧಿಕಾ । ನಂದದಲಿಮನವುಬ್ಬುಗಿಪುಳಕದ । ಸಂದಣಿಯುಲೊಲಡೊಲಡುತನುವನುಬಾಷ್ಪಜಲವೊಗದು ॥
ದೆರಡುಕಮಲಾಕ್ಷನಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿದೇವರು । ವಂದುವರವನುಮೇಲಿಕೆರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ॥ ೧೯ ॥
ದಿಸುಕನಿಂಮಡಿಯುನೆಂನಯು । ತಂದೆತಮುದಲಿನಿಂನಕರುಣದ । ಕಂದನೆನಿಸುವತಂನಮೇಲಪರಗಾಧವನುನೆನದು ॥ ಹೊಂದಿ
ಬಹುವಾಪಿನರಕದ । ದಂಡುಗಡಲಾಳದವೊಲೆಂನಯು । ತಂದೆನೀವ್ರುದುವರವನೆನಲಿಂತೆಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಮರುಳು
ಗನೆಹೇಳುನೀನಿದ । ನರಿಯುದವರಿಗೆತಂನನೇತಕೆ । ಮರುಳುಮಾಡುವೆಪರಮವೈಷ್ಣವನಿನಗೆಪಿತನಾಗಿ ॥ ನರಕದೊಳಗಾಳು
ದೆಂತ್ವೆ । ಸ್ಮರಿಸಿದಡೆಮರದೊಂಮೆಬೇಯುವೆ । ದುರಿತಕೋಟಿಗಳಮಳಜಂಗಮಕೋಟಿಗಳಿಗೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಇಳೆಗೆಪಾವನ
ಯ್ತುನಿಂನಯು । ಕುಲವಿದ್ಯೆದೆಪವಿತ್ರಕರವಿದು । ತಿಳಿದುನೋಳ್ಪಡೆತಂದೆಯೊಬ್ಬನೆಯುಲ್ಲನೂರೊಂದು ॥ ಕುಲದಪಿತೃಗಳುಸಹಿ
ರಾವನ । ರಲಘುಮಹಿಮೆಯುನೇನನೆಂಬೆನು । ಸಲೆಸಮಸ್ತಜಗತ್ಪವಿತ್ರಚರಿತ್ರನೀನೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ನಿಂನವೊಲುರೆವೃತ್ತಗು
ಣಂ । ಪನ್ನರಮಳಚರಿತ್ರನಖಿಳದೊ । ಳೆನ್ನನೇನೆರೆಕಾಣಬಲ್ಲಸಮಾನಬುದ್ಧಿಗಳು ॥ ತಂನಭಕ್ತರೊಳಾವದೇಶದೊ । ಳೆಂನನೇ
ವೃತ್ತಿಹರುತಾ । ವೆನ್ನದಿದ್ದುದೆವಿಮಳಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಸಕಲಗುಣನಿಧಿಕೇಳುನಿಖಿಳಾ । ತ್ಮಕನುಸಲೆತಾನೆಂ
ಭೂತ । ಪ್ರಕರಹಿಂಸೆಯುಲುತ್ತಮಾಥಮವೆಂನದೆಲ್ಲರಲಿ ॥ ತ್ರಿಕರಣದಲೊಡರಿಸದೆನಿಜಪದ । ಭಕುತಿಯೇವೊಡಬಾಗಿನಿಂನಂ ।
ಕುಟಿಲಾತ್ಮರುಮೆರವರವನಿಗೆಪುಣ್ಯತಮರೆನಿಪ ॥ ೨೪ ॥ ಮುಂನಧರೆಯುಲಿಜನಿಸಿದವರಿ । ಲ್ಲಿನ್ನುಜನಿಸುವರಿಲ್ಲನಿಂನಂ ।
ಂನತಾಮಳಭೂತಹಿತದಲಿನಡೆವವೈಷ್ಣವರು ॥ ತಂನಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೆಕೈ । ಕನ್ನಡಿಯುಲಾನೀನುನೋಳ್ಪಡೆ । ನಿಂನನಡವಳಿಯೋ
ಮಾಣವಿದಾಯುತ್ತಜಗಕೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಪೊತಪಾತಕನಾದನ್ಯೆಯ್ಯಾನ । ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯವಮಾಡುಮನದಲಿ । ಕಾತರಿಸಬೇಡೆಸೆ
ಸ್ವೈತ್ಯೇಶ್ವರರಯೋಳಗೆಗೆ ॥ ಜಾತಕಲ್ಪದ್ರುಮವೆನೀನೀ । ಭೂತಳಕೆಭವಭಯಮಹಾಬ್ಧಿಗೆ । ಸೇತುವಾಗಿರುಮಗನೆತಾನಿಹೆನಂ
ನೇಡೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಮಾಡುಸತ್ಕರ್ಮವನುಫಲವನು । ಬೇಡದರ್ಪಿಸುತನ್ನನೆಲ್ಲವ । ನೋಡುತಿರುನಿರ್ಲೇಪನಾಗಿಸಮಸ್ತವಿಷ
ದಲಿ॥ಕೂಡೆತನ್ನನುಬೆರಸಿಕಲ್ಪದ । ಕೇಡನಂದಿನಕಡಲಜಲಚರ । ವಾಡುವಂತೀಕ್ಷಿಸುತನೆರೆಸುಖಿಯಾಗುನೀನೆಂದ ॥ ೨೭ ॥
ದಡಸುಹಸಾದಯುನುತಾ । ತಂದೆಯೊಡಲನುಸಂಸ್ಕರಿಸಿಮುನಿ । ವೃಂದಕೃತಮಜ್ಜನಮನೋರಥಪೂರ್ಣನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಬಂದು
ರಣದಲೆರಗೆಲೆತ್ತಿಮು । ಕುಂದನೆತ್ತಿದನಾತ್ಮಶರಣನ । ನಂದುಬೋಳೈಸಿದನುಸುರಮುನಿವರರುಜಯಯಯನಲು ॥ ೨೮ ॥ ಬಲದ
ಡೆಮಲಿನಲಿಶುಭಕತರ । ತಿಲಕನೊಪ್ಪಿರಲೆಡದಕೊಡೆಯುಲಿ । ಲಲನೆಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯುರುಕುಳ್ಳಿರಲುಹರುಷದಲಿ ॥ ನಳಿನ
ೇಚನನಖಿಳಸುರಮುನಿ । ಕುಲಕೆನೆಗಹಿಂದನಭಯುಹಸ್ತವ । ನಲಘುಕಾರುಣ್ಯಾಬ್ಧಿಕರುಣಾಪಾಂಗದಲಿನೋಡಿ ॥ ೨೯ ॥ ಬಂ
ದಜಭವಸುರಮುನೀಂದ್ರರ । ವೃಂದಜಯುಜಯುಜಯುತುದೇವಮು । ಕುಂದಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟದಾಯಕನೆ ॥
ಂದಿರಾವಲ್ಲಭನೆಶರಣಾ । ಗೆಂಬೆನುತಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನಾ । ನಂದಮುಉರುತಿಗಿತು ಕಾಂಡುದುಕೂಡೆಜನನಿವಹ ॥ ೩೦ ॥ ಧಟ್ಟ
ಡುದುನರಹರಿಯುಪದ । ವಿಷ್ಟರದಸಂಮುಖಕೆಸುರಮುನಿ । ವಿಷ್ಟಪಾಧೀಶ್ವರರುಕಮಲಜರುದ್ರಮೊದಲಾದ ॥ ಮುಟ್ಟ
ಯುದೆನಿಗಮತತಿಮತಿ । ಗೆಟ್ಟುನಿಂದವದಾವನಂಘ್ರಿಯು । ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾಯ್ತೆಲಾತನಮಗೆನುತಹರುಷದಲಿ ॥ ೩೧ ॥
ತನೆಗಹಿದನಜಭವಾದ್ಯರೆ । ನೊಗುಮಿಗೆಯುಕಾರುಣ್ಯರಸಪೀ । ಚಿಗಳಲದ್ದಿದನದ್ದಿದನುಭೀತಿಯನುಸುರಕುಲದ ॥ ಬಗೆಗೆ
ರುಷವನಿತ್ತುಕರುಣಾ । ಳುಗಳದೇವನುಸಕಲಭುವನಾ । ಳಿಗಳನೋಲಾಡಿಸಿದನತುಳಾನಂದಜಲಧಿಯುಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ತರಿಸಿ
ಮಂಗಳಸುವಸ್ತುವ । ನಿರದೆಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರವವಾ । ವರಿಸಿದೆಸೆಗಳನೆಂಬರವನಮರಾವಳಿಗಳುಲಿಯೆ ॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ
ಮುಖ್ಯಸುರಮುನಿ । ಪರಮಸಹಿತಸುರಾರಿಪಟ್ಟವ । ವಿರಚಿಸಿದನಾತ್ಮೈಕಶರಣಂಗೊಲಿದುಕರುಣದಲಿ ॥ ಕಟ್ಟಿದನುಪಟ್ಟವನು
ಕ್ಕೆ । ಮುಟ್ಟಿಕರುಣಾವನಧಿಸೇಸೆಯು । ನಿಟ್ಟನಚಲಿತವಾಗಲೆನ್ನಲಿಭಕುತಿನಿನಗೆನುತ ॥ ತೊಟ್ಟಮಣಿಹಾರವನುನೋಡಿದ ।
ಟ್ಟಕೆಉರಳಲಿಭಕತನೋಳ್ಪನ । ನಷ್ಟಭೂತಿಗಳೊಡೆಯುನಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಇತ್ತುಕಾಂಡುದುಕಾಣಿಕೆಯು
ಮು । ರೋತ್ತಮರುತಮತಂಮಮಿಳ್ಹವದ । ಉತ್ತಮವೆನಿಪ್ಪಮಳರತ್ನಾಭರಣವೊದಲಾದ ॥ ವಸ್ತುಗಳನೇನೆಂಬೆನೀಪುರು ।
ೋತ್ತಮನಲೀಲೋಪಲಾಲಿತ । ಭಕ್ತಸಂಸಾರವನುಪಾಂಡವರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಆಮದುತ್ಸವವಖಿಳಭುವನ । ಕ್ಕಾದಿ
ನಾಶನದಲಾಪ್ರಹ । ಲಾದಭಕ್ತಿಪ್ರಶಮಿತೋರುನೃಸಿಂಹಕೋಪದಲಿ ॥ ಆದಿತಿಜಸುರೆನಟ್ಟಬಂಧನ । ಹಾದುರಂತೋತ್ಸಹದ
ರುಷವು । ಹೋದಧಿಯುಲೋಲಾಡಿತಮರರನಿವಹಬಳ್ಳಿಕಿನಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಕಮಲಭವನಾನರಹರಿಯುಪದ । ಕಮಲದಲಿತಲೆವಾಗಿ
ವರ । ತಮವಿದಿನ್ನೆಗಳೆಗುಳಿತೆಂಮನುಮೂಢಬುದ್ಧಿಗಳ ॥ ಸಮತೆಯುಲಿನಿಜಭಕ್ತಕಮಲ । ದ್ಯುಮಣಿಯಿಂದೀದೇವರಿಂಗೀ ।

ಷನೆಯಿದಾಯ್ತಲ್ಲದಡೆನಂಮಲಿಹರಿವುದಲ್ಲೆಂದ ||೩೭|| ಏನನೆಂಬೆನುತಂನಬಹಳ | ಜ್ಞಾನಬಾಹುಳ್ಯವನುಸಲಿಸಿದೆ | ನಾನು
ಮಾಡಿದಸೃಷ್ಟಿಯುಲಿಸಾಯುದವರಂಗಳನು || ದಾನವೇಂದ್ರನುಬಂದಿವಿಡಿದಡೆ | ಹನಿಯನುಜಗಕಿತ್ತುದದುಳ | ತ್ಸೂನುವಿನದೆಸೆ
ಯಿಂದದೇವರಕಂಡೆನಾವೆಂದ ||೩೮|| ದೇವದೇವರಚರಣಕಮಲದ | ಸೇವಕರಮಾಹಾತ್ಮ್ಯನನುರಾ | ಜೀವಲೋಚನತೋ
ರಿಸಿದೆಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಂಪದವ || ದೇವರಿಪುವನುಸೀಳ್ಬಸಕಲಸು | ರಾವಳಿಗೆಸುಜನರಿಗೆನಾಡಿದೆ | ಜೀವರಕ್ಷೆಯುನೆನೆವುತಕಮಲ
ಜನೆರಗಿದನುಪದಕೆ ||೩೯|| ಏಳೆನುತತಕ್ಕವಿಸಿಪರಮಾಕ್ಸ | ಪೇಳುನೆಗಹುತ್ತೊಲಿದುಸುಧೆಯನು | ಕಾಳಸರ್ಪಂಗೆರದುಸಲಹು
ವರುಂಟೆನಿಂನಂತೆ || ಮೇಲುಪೋಗನುನೋಡದೀಪರಿ | ಖೂಳತನವನುಮಾಡದಿರುನೀ | ನಾಲಯಕೆನಡೆಯೆಂದುಕಮಲಾಸನ
ಗೆನೇಮಿಸಿದ ||೪೦|| ಭವನಭಾವವಬಳಸಿಸುರಮುನಿ | ನಿವಹವನುಸಂತವಿಸಿಕರುಣಾ | ರ್ಣವನುನೋಡಿದನಖಿಳದಿಗುಪಾ
ಲರನುಕರುಣದಲಿ || ವಿವಿಧಜೀವರಿಗಭಯಕರಕಮ | ಲವನುನೆಗಹಿದನಪ್ಪಿದನುಭಾ | ಗವತರತುನವನೈದಿದನನಿಜಯೋ
ಗಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ||೪೧|| ತಾಯನಗಲಿದಕರುಗಳನೆನಾ | ರಾಯಣನನೀಕ್ಷಿಸುತಕಾಣದೆ | ಕಾಯವನುಕೆಡಹಿದರುಧರೆಯಲಿಸು
ರಮುನೀಶ್ವರರು || ಬಾಯಬಿಟ್ಟಳುತಳುತಭಕುತಿಯ | ದಾಯಿಗನುತೊರಲ್ಗದನುಮಾಂಡವ | ರಾಯಕೇಳನರಹರಿಯವಿರ
ಹಾನುತಾಪದಲಿ ||೪೨|| ಬಳಿಕಸುರವರರಜಭವಾದ್ಯರು | ತಿಳುಹಿದರುಬಳಿಕಾಗಮುನಿವರ | ರಲಘುಮನಹಿಮನನಪ್ಪಿಪುಳಕಾ
ಶ್ರುಗಳಲೋಲಾಡಿ || ನಿಲಿಸಿದರುರಾಜ್ಯದಲಿಸುರರಿಪು | ಕುಲಸಿರೋಮಣಿರತ್ನವನಿಳಾ | ತಳಕೆಪಾವನವೆನಲುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂ
ಡುದಖಿಳಜನ ||೪೩|| ಹಂಬಲಿಸಿಕರುತಾಯನೆನೆವಂ | ತಂಬುಜಾಕ್ಷನನಿಖಿಳಜೀವಕ | ದಂಬದಲಿಭಾವಿಸುತತನ್ನಭಾವಭ
ಕುತಿಯಲಿ || ನಂಬಬಲ್ಲರದೇವನಿದ್ದನು | ತುಂಬಿತುಳಕಾಡದಯುಗಾಂತ್ಯವು | ಹಾಂಬುಧಿಯುಪೋಲುಭಯರಾಜ್ಯಶ್ರೀಗೆನೆಲೆ
ಯಾಗಿ ||೪೪|| ಹರಿಪರಾಯಣರೆಂಬರೆರೆಗುತ | ಹರಿಕಥಾಶ್ರವಣದಲಿಕರಗುತ | ಹರಿಪದಾಬ್ಜಸ್ತುತಿಸುಧಾಕೇಳಿಯಲಿರಮಿಸುತ್ತ
ಹರಿಯನಾರಾಧಿಸುತಹೊಗಳುತ | ಹರಿಯನೇಭಜಿಸುತ್ತರಾಜ್ಯದ | ಧುರವನಾಹರಿಪದದಲರ್ಪಿಸಿದಾಸನಂತಿರ್ದ ||೪೫|| ತಂನೊ
ಳಗೆಹೊರಗಖಿಳದರಿಚ್ಛೆ | ತನ್ನರೂಪವನಂತನೆಂದು | ತ್ಸಂನತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಜಪದವರನಾರ್ಥಲಾಭದಲಿ || ಪೂರ್ಣಸುಖಮಯನಾ
ಗಿವಿಲಯವು | ಹಾರ್ಣವದಪೋಲಿಸದನಖಿಳಗು | ಣಾರ್ಣವನುಹರಿಭಕುತಿಯೇತನುಗೊಂಡಪೋಲುಧರೆಗೆ ||೪೬|| ಜನಪಕೇ
ಳಾದ್ಯೈತ್ಯರಿಬ್ಬರು | ಜನಿಸಿದರುವಿಶ್ರವನಸತಿಕೇ | ಶಿನಿಗೆರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣಾಹ್ವಯದಲೀಧರೆಗೆ || ಜನಕನಂದನೆಗಳುಪಿರಾಕ್ಷ
ಸ | ನನುವರದಲಾರಾಘವೇಂದ್ರನ | ಮೊನೆಗಣೆಗಳಿಂಗಸುವನಿತ್ತರುಬಂಧುಜನಸಹಿತ ||೪೭|| ಮರಳಜನಿಸಿದರವರುಪೃಥ್ವೀ |
ಶ್ವರರೆನಿಸಿಮೂರನೆಯಜನ್ಮಾಂ | ತರಕೆಶಿಶುಪಾಲಕನುಕರುಷೋದ್ಭವರುತಾವೆನಿಸಿ || ಧಣಿಪತಿಮುತ್ತಿಂದುವೈರೋ | ತ್ತರವ
ನೋಭಾವದಲಿಕೇಳೀ | ಮುರಹರನಸಾಲೋಕ್ಯಗತಿಗೈದಿದರುಕಡಿವಡದು ||೪೮|| ಆವನೆವದಿಂದಾದಡೊಂವಿಾ | ದೇವದೇ
ವನಚರಣಕಮಲವ | ನಾವನಾಗಲಿನೆನೆಯಬಲ್ಲಡೆಸಾಕುನಿಜಪದವ || ಈವನೀಮುರವೈರಿನಿಜಪದ | ಭಾವನೆಯನುಳ್ಳರಿಗೆ
ಸಂತತ | ಸೇವಕರಪೋಲಿಂತುಟೋಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೪೯|| ಅರಸಕೇಳೀಹರಿಯನಿಜಕಿಂ | ಕರರಶಾಪಪ್ರಾಪ್ತಿಯನುವಿ |
ಸ್ತರಿಸಿದೆನುತಜ್ಜನ್ಮಸಂತತಿಗಳನುಭೇದಿಸದ || ಮುರಹರನದ್ವೇಷೈಕಭಾವವ | ವರವಿಮುಕ್ತಿಗೆಹೇತುವೆನಲೀ | ಪರಮಪುರು
ಷಚರಿತ್ರವನುಸುಪವಿತ್ರವನುಧರೆಗೆ ||೫೦|| ಇದೆಯಲಾಪಾವನವೆನಿಪ್ಪೀ | ಯದುಕುಲೋದ್ಭವಕೃಷ್ಣನಮಳಾ | ಭ್ಯುದಯದವ
ತಾರಪ್ರಸಂಗವಘೌಘನಿರಹರಣ || ವಿದಿತವಾಪ್ರಪ್ಲಾದದೇವನ | ಸದಮಳಾಮಳಚರಿತಪೀಯೂ | ಷದಪರಾನಂದಾನುಭವವ
ನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೫೧|| ವರ್ಣಿಸಿದೆನಾನಿದರೊಳಗೆವಿ | ಸ್ತೀರ್ಣವೆನೆಹರಿಭಕುತಿಯನುಸಂ | ಪಂನತತ್ವಜ್ಞಾನವನುವೈರಾ
ಗ್ಯಸಂಪದವ || ಉಂನತಾಚ್ಯುತಮಹಿಮೆಯನುತ | ದ್ವರ್ಣನೀಯಚರಿತ್ರವನುಸಂ | ಪಂನಭಗವದ್ಧರ್ಮವನುಭೂಪಾಲಕೇ
ಳೆಂದ ||೫೨|| ಕೇಳುವನುತಾನವನೀಹರಿ ಲೀಲೆಯನುಸುಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದವಿ | ಶಾಲಪುಣ್ಯಪ್ರದವನೀಭವಭಯವಿನಾಶನವ ||
ಮೂಲಮಂತ್ರವೆನಿಪ್ಪಿನನುನೆರೆ | ಹೇಳುವನುಮೇಣಾವನೀಸಿರಿ | ಲೋಲನವರನುಸಲಹುವನುಕಾರುಣ್ಯದಿಂದೆಂದ ||೫೩||
ಜನಪಕೇಳ್ದುಷ್ಟವರ್ಗನಿರ್ಮೂಲ | ನವಿದಖಿಳಾಭ್ಯುದಯಸುಖಸಾ | ಧನವಿದಚ್ಯುತತುಷ್ಟಿಕರವಘಹರಪವಿತ್ರತರ || ಜನನಮ
ರಣವ್ಯಾಧಿಭವಭಯಂ | ಜನವಿದುತ್ತಮಜನಮನೋರಂ | ಜನಮಹಾಭಾಗವತನಮಳನೃಸಿಂಹಚಾರಿತ್ರ ||೫೪|| ಮತ್ತೆಕೇಳಲೆ
ಭೂಪತ್ರಿಪುರೋ | ದ್ವೃತ್ತದಾನವಪುರದಹನದಲಿ | ಕೃತ್ತಿವಾಸಂಗೀತನಿಂದಾಯಿತ್ತುತ್ರಿಪುರವಿಜಯ | ಸತ್ಯಸಂಧನೆಕೇಳುನಿಜ
ಪಿಜ | ಯೋತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿಗಳ್ಗೆಯ | ದುತ್ತಮನಲಾಸ್ವಾಮಿನಿತ್ಯಾತುಮನುನಿಮಗೆಂದ || … ||೫೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದನು ೪೨೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ತ್ರಿಪುರದಹನ.

ಸೂಚನೆ। ರಾಯದಕ್ಷಾಧ್ವರಮಥನನರಿ। ರಾಯಭಂಜನರುದ್ರನಾ। ರಾಯಣನಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲಿಗೆಲಿದನುಪುರತ್ರಯವ। ... ...

ಪದನು। ಎಂದಡಾನಾರದಮುನಿಪನಡಿ। ಗಂದೆರಗಿಬಿಂನವಿಸಿದನುಯಮ। ನಂದನನುಕೌತುಕಕಥಾಶ್ರವಣಾಮೃತೋತ್ಸವಕೆ। ಸಂದುಮನದಲಿಮುನಿಪಕರುಣಿಪು। ದೆಂದುಹೇಳ್ದನುಮುರಹರನನೆಸೆ। ಯಿಂದಮದನವಿರೋಧಿಗೆಲಿದನುವರಪುರತ್ರಯವ ॥ ೧ ॥ ಕೇಳುಧರ್ಮಜಸುರರಲಕ್ಷ್ಮೀ। ಲೋಲನುರುಕಾರುಣ್ಯಬಲದಲಿ। ಕಾಳಗದೊಳ್ಗೆಡೆಹಿಯ್ದನಸುರರಬಹಳಸೈನಿಕವ। ಮೇಲುಗಾಳಗವಾಯ್ತುಸುರರಿಗೆ। ನೋಲವನುಪಸೆಸರೆಗೊಂಡಸು। ರಾಳಿಹೆಕ್ಕೆದುಮರೆಯಮಾಯಾವಿಮಹಿಮಯನ ॥ ೨ ॥ ಬಳಿಕಪುರವನುಮೂರನಾಮಯ। ನಲಗಿನಲಿಬೆಳ್ಳಿಯಲಿಹೊಂನಿಲಿ। ಚಲುವವೆನೆನಿರ್ಮಿಸಿದನಿತ್ತಲುವೀರದೈತ್ಯರಿಗೆ॥ ನೆರೆಮನೆಯಮೂಡಿವರುನಿಟ್ಟಿಸ। ಲಳನಡದಸಂಯೋಗವೀರದ। ಲಳವನೆಯಜೋಡಿಸಿದರವರುಪುರತ್ರಯಂಗಳಲಿ ॥ ೩ ॥ ಆಪುರತ್ರಯದಿಂದಭುವನಕೆ। ತಾಪವನುಕೆಡಿಸಿದರುಬಳಿಕಾ। ಪಾಪಚಾರಿಗಳಮರರೊಡನೆಯಪೂರ್ವವೈರದಲಿ। ತ್ರೈಪುರದತಲ್ಲಣವನಾಗೌ। ರೀಪತಿಗೆಸುರನಿಕರನೆರೆವಿ। ಜ್ಞಾಪಿಸಿದುದೇನೆಂಬೆನಮರಾಧೀಶ್ವರರಸಹಿತ ॥ ೪ ॥ ದೇವದೇವಮಹೇಶಧರಣೀ। ದೇವದೇವಗಿರೀಶಹರಹರಾ। ಜೀವಸಂಭವವಂದ್ಯಭವಭುವನೇಶಭವನಾಶ॥ ದೇವರಿಪುಗಳಬಾಧೆಯಲಿಭುನ। ನಾವಳಿಗೆಕಲ್ಪಾಂತ್ಯವಾದುದು। ಕಾವುದೆಂಮನೆನುತ್ತಮೈಯಿಕ್ಕಿದುದುಸುರನಿಕರ ॥ ೫ ॥ ಎತ್ತಿದನುಸುರಲೋಕಪಾಲರ। ನೊತ್ತವನುಕಾರುಣ್ಯಪೀಯೂ। ಷೋತ್ತರದಸುಸ್ಮಿತಕಟಾಕ್ಷನಿರೀಕ್ಷಣದಲೋಲಿದು॥ ಕೃತ್ತಿವಾಸನುಕೆದರಿದಳಕವ। ನೊತ್ತಿಬಿದನುಕೆಂಜೆಡೆಯಸಲು। ಗುತ್ತಕೊಂಡನುಚಂಡತರಕೋದಂಡಮಾರ್ಗಣವ ॥ ೬ ॥ ಕೋರುತ್ರಿಪುರವನೆನುತಗಗನವ। ನೇರಿದಂದಡುನೊಸಲಕಂಣುರಿ। ದೋರೆಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಭೀಷಣವದನನಗಿದಾರ್ದು ॥ ಏರಿಸಿದದುರ್ಧರಪಿನಾಕವ। ವೀರನುಗಿದೆಸಲಸ್ತ್ರತತಿಗಳು। ತೂರಿದವುತಲೆಗಳನುತ್ರಿಪುರನಿವಾಸಿದಾನವರ ॥ ೭ ॥ ಕಡಿವಡದಚತುರಂಗಬಲವನು। ಮಡಿದದಾನವದೈತ್ಯನಿಕರದ। ಕಡಿಕುಗಳನಾಯ್ದೊಯ್ದುಸಿದ್ಧಾಮೃತರಸೋದಕದ ॥ ಮಡುವಿನೊಳಗದ್ದಿದನುಮಯನೊಡ। ನೊಡನೆನೆರೆದುದುದ್ಧದಾನವ। ರೊಡಲುಸಪ್ರಾಣಿಸಿದವೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ ॥ ೮ ॥ ಮಡಿದುದಿಲ್ಲದುಹುಸಿಯನಲುಬರ। ಸಿಡಿಲಪೊಲುಘೋಷಿಸುತಕವಿದುದು। ಮೃಡನಸಂಮುಖಕುಗ್ರಮುಖರುಗ್ರೋಗ್ರವಿಕ್ರಮರು ॥ ಒಡಲಕಪ್ಪಿನಕಣ್ಣಕೆಂಪಿನ। ಜಡಿಗದಾನವತರಲುಕ್ಕೈ। ಯೊಡನೆಕಡಿಕಡಿದಿಳೆಗೆಬೀಸಾಡಿದನುಬೇಸರದೆ ॥ ೯ ॥ ಉಗ್ರನುಗ್ರಾಹವದರೋಷವು। ಹೋಗ್ರತ್ರೆಯನೇನೆಂನೆಂಬರ। ದಗ್ರವದುಬಹಳಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರವ್ರಾತಮಯವಾಗೆ ॥ ಭಗ್ರಹಾವಳಿಬೆದರಿದವುಸು। ವ್ಯಗ್ರರಾದರುಸುರರುದುಷ್ಟವಿ। ನಿಗ್ರಹಕೆನೆರೆಯಿಲ್ಲೆನುತಲಿದ್ದುದುಸುರಸ್ತೋಮ ॥ ೧೦ ॥ ಕೊಚ್ಚಿಬಿಸುಡುವನನಿಬರನುಮಯ। ನೊಚ್ಚತಾಯ್ವಾಯ್ದೇನಹೇವೆ। ನಚ್ಚರಿಯನಿಡುಕುವನುಸಿದ್ಧಾಮೃತದಕೂಪದಲಿ ॥ ಕಿಚ್ಚುಘೃತವನುಕಂಡಪೊಲುತನು। ಹೆಚ್ಚಿದಾನವನಿಕರಕಂಗಳ। ಉಚ್ಚೆಗಿಯದಮುಂನಮೋಹರಿಸಿದುದುಪಡಿಮುಖಕೆ ॥ ೧೧ ॥ ಏನಿದೇನೋಕೊಂದದೈತ್ಯರ। ದಾನವರಮೋಹರದಸಂಯ। ತಾನರಿಯದೆತ್ತಣದೊಮತ್ತೀದೈತ್ಯಸಂದೋಹ ॥ ಭಾನುಕರನಿಕರದಲಿತಿಮಿರಕೆ। ಹಾನಿಯಿಲ್ಲಗಡದಕೆನಾನಿಂ। ನೇನಬೆನುಹರಿವಕಾಣೆನೆನುತ್ತಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೧೨ ॥ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆಸಕಲಸುರಮುನಿ। ವೃಂದವಂದಿತಚರಣನೀಗೋ। ವಿಂದನಂಬುಜನನಸಹಿತಪರಮೇಶ್ವರನಹೊರೆಗೆ ॥ ಎಂದನೇನೈಸಮರಮುಖದಲಿ। ನಿಂದಿಹರೆಕೈಮರದುಕಲಿಯಾ। ಗೆಂದೆನುತ್ತಮನದೊಳಮಾಯವನೆನೆದನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೧೩ ॥ ಇಂನುನೋಡುವತೈಸಲೇನಯ। ನುಂನತೋನ್ನತಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯ। ಗಂಸಗತಕವನುಬಹುದನುವಾಗುನೀನೆನುತ ॥ ಪನ್ನಗೇಂದ್ರವಿಭೂಷಣನಸಂ। ಪಂನತೆಯಬೋಳವಿಸಿಬಹಳಕೃ। ಪಾರ್ಣವನುಪಶುವಾದಬುಜಭವನುಕರುವಾದ ॥ ೧೪ ॥ ಇಳಿದರಸುರರಪುರಕೆಗೋಕುಲ। ದೊಳಗೆದಾನವಮಥನಬ್ರಹ್ಮರು। ಛಳೆಯದಲಿಹೊಕ್ಕರೆಸಾಮೃತಕೂಪವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ಇಳಿದುಕುಡಿದರುಕೂಪರೆಕ್ಷಕೆ। ರುಲುಕದಿರ್ದುದುವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯು। ಬಲುಹನೆದನೇನೆಂಬೆನೃಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಸೇದಿದರುಸಿದ್ಧಾಮೃತವಕೂ। ಪೋದಕವನದನೆಲ್ಲವನುಕೇ। ಳೀದಯಾನಿಧಿನೋಡುತಿದ್ದನುಬಿಬೆರಗಿನಲಿ ॥ ಆದಿತಿಜಗುರುಕಂಡನಾಮಯ। ನೂದಿದರಭಾಗ್ಯವನುದುರ್ಭಗ। ರಾದಿರೈನೀವೇವೆತಾನಿದಕೆಂದುಚಿಂತಿಸಿದ॥ ಟನಿಭಾಗ್ಯರಿರಮತಿಗುಣ। ವಿಕಳರಿರಕಾಣುತ್ತಕೃತಪು। ಣ್ಯಾಕರನೀನೆಸಿದಿರಲಾಕುಡಿಸಿದಿರೆರಸಜಲವ ॥ ಸಕಲಲೋಕಪಜಯಸಾ। ಧಕವಲಾತಾನೊಂದೆಡೈವದ। ಅಕರುಣೆಗೆಮರುಗಿದಡೆಫಲವೇನೆನುತಚಿಂತಿಸಿದ। ೧೭ ॥ ದೈವದಿಚ್ಛೆಗೆನಡು

ವುದೀಜಗ । ದೈವವೇಸಲಹುವುದುಕೊಲುವುದು । ದೈವಹೀನರುನಾವಲಾಮರುಗಿದಡೆದೇನಹುದು ॥ ದೈವಸೂತ್ರವದೊಲುವದೇ
ವನ । ದಾವನೋರ್ವರ್ಸುಭಾವೆನುತಮಯ । ನಾವಿಬುಧರಿಪುಗಳವಿನಾಶವಕಂಡುಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೧೮ ॥ ಇತ್ತಲಮರರುಘೋಷೆಯುನ
ಲುಪ್ಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುತಿರುಗಿದನುಬಳಿಕಾ । ಕೃತ್ತಿವಾಸನಹೊರೆಗೆಕಮಲಜಸಹಿತನಲವಿನಲಿ ॥ ಮತ್ತೆಸಮರೋದ್ಯೋಗವ
ನಾನಿ । ವರ್ತಿಸಿದನಂನತರಥಾಶ್ವವ । ಹಾಸ್ತ್ರಚಾಪಾವಳಿಯುಸಂನಾಹದಸಘಟಿಕೆಯು ॥ ೧೯ ॥ ಧರ್ಮವೇರಥವಾಯ್ತುವರನೈ
ಷ್ಕರ್ಮತತ್ವಜ್ಞಾನಸಾರಥಿ । ನಿರ್ಮಮತೆವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬಧ್ವಜವನಳವಡಿಸೆ ॥ ಸಂಮಹೈಶ್ವರ್ಯಾಶ್ವನಿಕರದ । ಬೊಂಮವಿದ್ಯೆಯು
ಕವಚವೃತ್ತ್ರಮು । ಕರ್ಮನಿಕರಶರಾವಳಿಯುಲೆಸೆದುದುರಣೋದ್ಯೋಗ ॥ ೨೦ ॥ ವರತಪೋಮಯಚಾಪವನುಸೆಳ । ದರಿವಿಜ
ಯನೇರಿದನುರಥವನು । ವೀರವಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಭೇರೀನಿಕರನಿಸ್ವನಪ ॥ ಉರವಣೆಯುಶಮೆದಮೆಗುಣಂಗಳ । ಪರಿಜನದಸಂನಾಹ
ದಲಿಸಂ । ಗರಕೆಸರ್ವೇಶ್ವರನುಸೆಳವನುದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ ॥ ೨೧ ॥ ಎಡಬಲದಸುರಲೋಕಪಾಲರ । ಗಡಣವನುನೋಡುತ್ತ
ಕೊಂಡನು । ಜಡಜಡಿಯುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿಪಾವಕನನಳವಡಿಸಿ ॥ ಕೆಡೆಯುನುತಕೆಗೆದೆಸಲುಪುರವನು । ತುಡುಕಿದುದುಶರದಾವಶಿ
ಖಿಹೇ । ರಡವಿಯನುಸುಡುವಂತೆಸುಟ್ಟುದುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಈಮುಕುಂದನುಪಾಯಶಕ್ತಿಯು । ಶೀಮೆಗಾವುದ
ಸಾಧ್ಯವಸುರ । ಸ್ತೋಮಸಹಿತಾತಿ ಪುರವದುನಿಮಿಷಾರ್ಧಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಕಾಮಹರನಂಬಿನಲಿಬೆಂದವು । ಭೀಮವಿಕ್ರಮವಿಶ್ವ
ಪತಿಯರು । ತಾನುಸದತವಿಂತಿದ್ರರಸವಂಜಿಸಿತುಮಾಜಗವ ॥ ೨೩ ॥ ಓಪ್ಪುಬೆಂದವುತ್ರಿಪುರವವುಭ । ಸ್ಮಾವಶೇಷಿತವಾಗಿ
ಹರಶರ । ಪಾವಕನಪರಿವೇಷದರಿಭವಿಸಿತ್ತರರನರರ ॥ ಜೀವಜಾತಕ್ಕಳಿವತೊಟ್ಟುದು । ಕಾವುದೆನುತಮರಾಧಿಪರೊರಲಲು ।
ದೇವದೇವಮಹೇಶನಭಯವನಿತ್ತನೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ ೨೪ ॥ ಮೊಳಗಿದವುದುಂದುಭಿಗಳಭ್ರದ । ಲಾಲಿದುದಮರಸ್ತೋಮರತ್ನೋ ।
ಜ್ವಲಸುಪಿಮಲವಾತಸಂಕುಲವಾಯ್ತುದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ಸುಳಿದವಾರತಿಸುರವಧೂಕರ । ತಳದತಾಂಡವದುತ್ಸವದಮಂ । ಗಳಜಯ
ಧ್ವನಿಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳೋರಣದಲೆಸೆಯೆ ॥ ೨೫ ॥ ಜಯಮಹೇಶಮಹೇಂದ್ರವಂದಿತ । ಜಯಜಗನ್ಮಂಗಳಜಗನ್ಮಯ । ಜಯಮ
ನೋಭವವೈರಿಭವಭಯಹಾರಿಪುರಕಾರಿ ॥ ಜಯಗಿರಿಜಾರಮಣಸರ್ವಾ । ಶ್ರಯಸದಾಶಿವಸಾಧುಜನನಿ । ರ್ಭಯನಿರಾಮ
ಯಜಯಜಯೆನುತಿರ್ದದಮರಗಣ ॥ ೨೬ ॥ ಇತ್ತಸಭಯವನಮರರಿಗೆಸ । ರ್ವೋತ್ತಮನುಶರಣಾಗತರಿಗು । ದ್ವೃ
ತ್ತದಾನವನಿಕರವನುಸಂಹರಿಸಿಪುರಸಹಿತ ॥ ಕೃತ್ತಿವಾಸನುನಿಂದನುತ । ವೃತ್ತಿಯಲಿಕಮಲಜಸುರೇಂದ್ರರ । ಮೊತ್ತವದುಕೆರ
ಳದುತಮಕಂಪಾಲಸಾಂಗಳಿಗೆ ॥ ೨೭ ॥ ಹೇಳಿದೆನುನಿನಗೀಮುಕುಂದನ । ಲೀಲೆಯನುನೃಪತ್ರಿಪುರವಿಜಯವಿ । ಶಾಲಶಂ
ಕರವಿಜಯವನುಘನದುರಿತವಿಜಯವನು ॥ ಕೇಳುವರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ । ಮೂಲವಿದುನಿನಗಾವುದನುತಾ । ಹೇಳುವೆನುಮ
ತ್ತಿಂನುನಿತ್ಯಾತುಮನಗುಣಗಣವ ॥ … … … ॥ ೨೮ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೫೨ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಧರ್ಮ ಲಕ್ಷಣ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವರ್ಣಿಸಿದನಾನೃಪತಿಗಾಶ್ರಮ । ಧರ್ಮಧರ್ಮಂಗಳನುಚಾತು । ರ್ವರ್ಣ್ಯಜನಸಂಸಿದ್ಧಿಕಾರ
ವೆಂದೆನಲುಮುನಿನಾಥ ॥ … … … …

ಪದನು ॥ ಕೇಳುನೃಪತಿಮುರಾಂತಕನಸುವಿ । ಶಾಲಚಾರಿತ್ರವನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನುರುಲೀಲಾವಿಹಾರವಿಚಿತ್ರಸಂಗತಿ
ಯ ॥ ಆಲಿಸುತಹಿಗ್ಗಿದೆನುಪಾಂಡುನೃ । ಪಾಲನಂದನನಧಿಕಸಂತಸ । ದೇಳಿಗೆಯಲೆರಗಿದನುನಾರದಮುನಿಪನಡಿಗಳಿಗೆ ॥ ೧ ॥
ಮುನಿಪಬಿಂನಹಮೂಢಮತಿಗಳು । ಮನುಜರಿವರಿಂಗೀಮುರಾಂತಕ । ನನುಪಮಾಂಘ್ರಿಯಸಂನಿಧಿಯಸೇರುವೆಯದೆಂತಹು
ದು ॥ ವಿನುತವರ್ಣಾಶ್ರಮದಧರ್ಮವ । ನನುಕರಿಸಿನಡವರಿಗೆಹೇಳಿದ । ನೆನಗೆಕಾರುಣ್ಯದಲಿಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವೇನೆಂದ ॥ ೨ ॥
ಜ್ಞಾನವಲ್ಲಾನಿನಗೆಧರ್ಮ । ವ್ರಾತತತ್ವರಹಸ್ಯವಾಸಾ । ಖ್ಯಾತಲೋಕಪಿತಾಮಹನವರತನಯರೆಂದೆನಿಪ ॥ ಭೂತಹಿತವಿಗ್ರಹನ
ಲಾನೀ । ನೇತರಿಂದೀಮುರಹರನಕೃಪೆ । ಜ್ಞಾತವಹುದೀಜೀವರಿಗೆಕರುಣಿಸುವುದಪನೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಆದಡವಧರಿಸುವುದುಪಾಂಡ
ವ । ಮೇದಿನೀಶಮನೋಜವರ್ಣವಿ । ಭೇದಧರ್ಮವನಾಶ್ರಮೋದಿತವರ್ಣಧರ್ಮವನು ॥ ವೇದಸಂಮತವೆನಲುವಿವರಿಪೆ ।
ನಾದರದಲೀಕಮಲನಾಭನ । ಪಾದಕಮಲಪ್ರಾಪ್ತಿಸಾಧನವೆನಲುಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಸತ್ಯದಯಶಮದಮತಿತಿಕ್ಷೆಗ । ಳುತ್ತಮನಸ್ತ
ಪಶೌಚಸಂಮತ । ಸ್ಮೃತಿಸಂತೋಷಾರ್ಜವೇಜ್ಯಾಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಗಳು ॥ ಮತ್ತಹಿಂಸಾಧ್ಯಯನವಿಷಯನಿ । ವೃತ್ತಿಮೌನಸಮಾ
ಧಿನಿರ್ಮಲ । ತತ್ವದ್ವಿಜಪದಸೇವೆಕಾಮ್ಯತ್ಯಾಗವೈರಾಗ್ಯ ॥ ೫ ॥ ಅಂನಪಾನಾದಿಕವನೆಲ್ಲವ । ನನ್ಯರೆಂನವರೆಂನದೀವುದು । ಪಾ

ಸುಪ್ರಜೆವರುಗಳಮಿಗೆಸತ್ಕಾರವನುಮಾಡಿ ॥ ತಂನನಿಜದೇವತೆಯಜಗದಜ । ಗಂನಿಕರಪೊಳುಕೊಡೆಕಾಬುದು । ಕಂನಡಿಯ
ಳಲಂತೆಹುಪಿನಾನಾತ್ಮವೆಂದರಿದು ॥ ೬ ॥ ಕೇಳುವುದುಕೀರ್ತಿಸುವುದೀಕರು । ಕಾಳುವಿನಪದಯುಗವನರ್ಚಿಪು । ದೋಲಗಿ
ಪುವುದುನೆನೆವುದಭಿವರ್ಣಿಸುವುದನವರತ ॥ ಆಳೆನಿಪಸಖ್ಯವನುನೆರೆಕೈ । ಮೇಳವಿಪತನುವನವಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಂಘ್ರಿಯ
ರ್ಪಿಸುವುದೆಲೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಲಕ್ಷಿಸುವುದೆಲೆಭೂಪತ್ರಿಂಶ । ಲ್ಲಕ್ಷಣಾನ್ವಿತವೆಲ್ಲರಿಗೆವರ । ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವೆನಿಪಸಾಧಾ
ರಣಧರ್ಮವಿದು ॥ ಅಕ್ಷಯಾತ್ಮಸುಖಪ್ರದವನಿದ । ನೀಕ್ಷಿಪಿಡದಳವಡುವುದೀಕಮ । ಲಾಕ್ಷನೊಲವೇನರಿದುಬಳ್ಳಿಕೀಜೀವರಿಂ
ದ ॥ ೮ ॥ ವೇದಸಿದ್ಧವೆನಿಪ್ಪಸಂಸ್ಕಾ । ರಾದಿಗಳಲಾರಾರಲನವಛೇ । ದದಲಿವರ್ತಿಸುವರವರೇದ್ವಿಜರುನೋಡುವರೆ ॥ ಮೇದಿ
ನಿಯಲಿಜನ್ಮಾಧ್ಯಯನದಾ । ನಾದಿಕವಲಾದ್ವಿಜರಿಗಾಶ್ರುತಿ । ಚೋದಿತವುಜನ್ಮವದಾತ್ಮರಿಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೯ ॥ ಆರುಕರ್ಮಂ
ಗಳಲಿವಿಪ್ರರು । ಮೂರರಲಿನೃಪವೈಶ್ಯರೆಸವರು । ಮೀರಲಾಗದುಯಾಜನಾಧ್ಯಾಪನಪರಿಗ್ರಹಕೆ ॥ ಬೇರೆಬೇರೆವರವಿಹಿತಾ ।
ಕಾರಭೇದಂಗಳಲಿತಿಳಿವುದು । ಮೂರುವರ್ಣದಸೇವೆಯಲಿಶೂದ್ರರಿಗೆಗತಿಯೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಧರ್ಮದಲಿರಾಜ್ಯವನುರಕ್ಷಿಪ । ಧರ್ಮ
ಲೀಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗುತ್ತಮ । ಧರ್ಮವೀಷದ್ವಂಶದ್ರವ್ಯವನಾಗಮಾಡುವುದು ॥ ಬ್ರಹ್ಮಕುಲಕನುಸಾರವೆನೆಸ । ತ್ಕರ್ಮತತ್ಪರರಾಗಿ
ವೈಶ್ಯರು । ನಿರ್ಮಮನೆನಿಜವಿಹಿತವೃತ್ತಿಯಲಿಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ವೃತ್ತಿಗಳುವಿಪ್ರರಿಗೆನಾಲ್ಕನ್ನ । ಪ್ರೋಕ್ತಮನೆಶಾಲೀನ
ತಂಮತ । ವೃತ್ತಿಯಾಯಾವರಶಿಲೋಛ್ಛಂಗಳುವಿಚಾರಿಸಲು ॥ ಉತ್ತರೋತ್ತರವಧಿಕತರವಹ । ವೃತ್ತಿಗಳನೆಲೆಭೂಪಹೀನರಿ ।
ಸುತ್ತಮದ್ವಿಜವೃತ್ತಿಮೂವರಿಗುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ದ್ವಿಜರವೊಲಾಪತ್ತಿನಲಿಭೂ । ಭುಜರುನಡವುದುಭೂಭುಜರವೊ
ಲು । ದ್ವಿಜರುಚರಿಸುವುದೂರುಜರುಪಾದಜರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಭಜಿಸುವುದುಕಾಲಕ್ರಿಯೆಯಪಾ । ದಜರನೀಚರಸೇವೆಯೆಂಬುದ
ನಚಿಸಲಾಗದುದೇಶವೃತ್ತಿನೃಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಋತವಮೃತಮೃತವಮಳಸತ್ಯ । ಮೃತವಲಾಪ್ರಮೃತಾಖ್ಯವೈನರ । ಗ
ತಿಗಳಲಿಜೀವಿಸುವುದಾಶ್ರಮವರ್ಣಸಂಸ್ಥಿತರು ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳಿವರರ್ಥವನುವಿ । ಸ್ಮೃತವೆನಲುಹೇಳುವೆಶಿಲೋಂಛ । ಸ್ಥಿತಿಯರಿ
ಕೆಯಿಂದೆನಿಪುದಮೃತದಯಾಚಿತವನೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ನಿತ್ಯಯಾಚಿತವೆಂಬುದೇಮೃತ । ವೃತ್ತಿಕೃಷಿಯೇಪ್ರಮೃತವಾಣಿ । ಜ್ಯೋ
ತ್ರವೆನಿಪ್ಪದುನೆಸತ್ಯಾನೃತವಿದ್ಯೆದರಲಿ ॥ ವರ್ತಿಸುವುದೆಲೆಭೂಪಬಹಳಾ । ಪತ್ತಿನಲಿಸಲೆನೀಚನೀವಾ । ವೃತ್ತಿವರ್ಜಿತವಾಗಿ
ನಿಂದ್ಯರದೊಂದೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಸರ್ವವೇದಮಯದ್ವಿಜಾಗ್ರರು । ಸರ್ವೇದಾಮಯನೃಪೋತ್ತಮ । ರುರ್ವಿಗಾಶ್ರಯಭೂತರಿ
ಬ್ಬರುಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ಸರ್ವಥಾವರ್ಜಿಸುವುದಧಮರು । ದುರ್ವಿನೀತರಸೇವೆಯನುಸಾ । ಪರ್ವಿಕಪ್ರಕೃತಿಗಳುವಿಪ್ರಕ್ಷತ್ರಕುಲ
ನೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ದಾಂತಿಶಮೆಸಂತೋಷಶೌಚ । ಕ್ರಾಂತಿಸತ್ಯಾರ್ಜವದಯಾದಾ । ನಾಂತರಂಗವಿಶುದ್ಧಿಹರಿಭಾವನೆಗಳೆಂದೆಂಬ ॥
ಸಂತತದ್ವಿಜಧರ್ಮವಿದುಭೂ । ಕಾಂತತೇಜೋವೃತ್ತಿವಿನಯವಿ । ಕಾಂತಿವಿಪ್ರಪ್ರಿಯತ್ರನೃಪಕುಲಲಕ್ಷಣವಿದೆಂದ ॥ ೧೭ ॥
ಪಕಾಗುರುದ್ವಿಜಭಕ್ತಿವರ್ಗ । ಪ್ರಸರಗುಣಪರಿತೋಷವೆಂಬಿವು । ಹೆಸರಿಸಲುವೈಶ್ಯರಿಗೆಲಕ್ಷಣವವಿರತೋದ್ಯೋಗ ॥ ಎಸೆವಸಂ
ಧತಿಶೌಚಗೋದ್ವಿಜ । ವಿಸರರಕ್ಷೆಯಮಂತ್ರಯೋಗ್ಯಾ । ದ್ಯಸಮಸೇವೆಗಳೆಂಬಲಕ್ಷಣಶೂದ್ರರಿಂಗೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳಂ
ಗನೆಯರಿಗೆನಿಜ । ಪತಿಯೆದೈವವೆನುತ್ತಕಾಲೋ । ಚಿತಸಮಾಹಿತವೃತ್ತಿಗಳಲನುಕೂಲೆಯೆಂದೆನಿಪಿ ॥ ಹಿತವನಾಚರಿಸುವುದುನೆ
ರೆತ । ದ್ವ್ರತವನನುಸರಿಸುವುದುತತುಸು । ವ್ರತೆಯನಿಸಿತದ್ಬಂಧುಗಳಲನುವರ್ತಿಸುವುದೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ನಿಳಯವನುಬೋಹರಿಸಿ
ಸಾರಿಸಿ । ಥಳಿಯದಲಿಕಸಗಳದುಕ್ಕೃತಮಂ । ಡಲಮನೋಹರಚಿತ್ರರಚನೆಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ॥ ಮಲಿನವಲ್ಲದವಿಮಲವಸ್ತ್ರೀ ।
ಜ್ವಲವಿಭೂಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯಂ । ಗಳಲಿತಂನನಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಪ್ರೇಮಹಿತಮೃದುಸತ್ಯಹಿತವಾ ।
ಚೇಮನೋಹರನಿಜಪತೀಪ್ಸಿತ । ಕಾಮಹರ್ಷಿಣಿಧರ್ಮವಿಧಿಸಂತುಷ್ಟೆಶುಭಚರಿತೆ ॥ ಕ್ಷೇಮಕಾರಿಣಿಶುಚಿನಸ್ಕೃತ । ಕಾಮೆ
ಸತತಸ್ನಿಗ್ಧವಿನಯರ । ಸಾಮ್ಯತೋದಧಿಯನಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಪತಿಯೆಗುರುಪತಿವಿಷ್ಣುತಂನಯ । ಪತಿ
ಮಹೇಶ್ವರನಿಹಪರಕೆನಿಜ । ಪತಿಯೆಗತಿತನಗೆಂದುಪತಿಪರಿಚರಿಯೆಯನುಮಾಡಿ ॥ ಪತಿಯನಚ್ಯುತನೆಂದುಕಂಡಾ । ಸತಿಗೆಸಾ
ಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುಪದಸಂ । ಸ್ಥಿತಿಯಹುದುನಿಜಪತಿಯೊಡನೆಸುಖಿಸುತ್ತಲಿಹಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಪಾಪವಿಲ್ಲದಪತಿತನಲ್ಲದ । ರೂಪುಗುಣರ
ಹಿತನನುಬಿಡದನು । ರೂಪದಲಿಭಜಿಸುವುದುಪತಿಯನುಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಗೆಪರಿತುಷ್ಟಿಕರವೆಲೆ । ಭೂಪಕೇಳೀಧರ್ಮ
ವಿದುನಿ । ಷ್ಪಾಪಕಾರಣವಿಹಪರಕೆಸುಖಹೇತುಯಿದೆಯೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುಸಂಕರ । ಜಾತಿಗಳಧರ್ಮವನುತ
ತ್ತ । ಜ್ಜಾತಿವಿಹಿತಾಚಾರನಿಷ್ಠೆಯಲಿಹುದುಮಾಯೆಯಲಿ ॥ ಪಾತಕವನಾಚರಿಸದಾತ್ಮ । ಖ್ಯಾತಕುಲಧರ್ಮದಲಿವಿಷ್ಣು । ಪ್ರೀ
ತಿಚೇಳುವೆನಳ್ಕೆಮಾಳ್ಪದುಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಅರಸಕೇಳಾಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು । ನಿರುತಧರ್ಮರಹಸ್ಯವನುನಿಜ । ಗುರು
ಕುಲಾವಾಸದಲಿಗುರುಹಿತವೃತ್ತಿಯಲಿನಡದು ॥ ಗುರುಮುರಾಂತಕಗುರುಮಹೇಶ್ವರ । ಗುರುಚತುರ್ಮುಖನೆಂದುತಂನಯ ।

ಗುರುಪದಾಬ್ಜಪರಾಯಣನುತದ್ವ್ರತದಲಿಹುದೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ದಾಸಭಾವದಲಿಹುದುಗುರುಕುಲ । ವಾಸದಲಿಗುರುವಹ್ನಿಸೂ
ರ್ಯೋ । ಪಾಸನೆಯುವ್ರತನಿಷ್ಠನಾಗಿಹುದೆರಡುಸಂಧ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಲೇಸನಾಚರಿಸುವುದುವೇದಾ । ಭ್ಯಾಸವನುಮಾಡುವುದುಗುರುಚ
ರ । ಣಾಸನಕೆನಮಿಸುವುದುಪಕ್ರಮಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ವಿನುತಮೇಖಲೆವಸನಕೃಷ್ಣಾ । ಜಿನಕಮಂಡಲದಂಡವೆಂ
ಜಿವ । ನನವರತಧರಿಸುವುದುಸತತಪವಿತ್ರಕರನಾಗಿ ॥ ದಿನದಕಡೆಮೊದಲಲ್ಲಿಭಿಕ್ಷಾ । ಟನವಮಾಳ್ಪುದುಗುರುವಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ । ಜನಿ
ತತದನುಜ್ಞೆಯಲಿಭೋಜನವಮಾಳ್ಪುದದನೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಇಹುದುಮೌನಾಪವಾಸದಲಿನಿ । ರ್ವಹಿಸದಿರ್ದಡನುಜ್ಞೆತದನು । ಗ್ರ
ಹಪರಾಯಣನೆನಿಸಿವಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯನುತಾನಾಗಿ ॥ ಬಹುವಿಧವ್ಯಾಪಾರದಲಿಸಂ । ನಹಿತನಾಗದೆಗುರುಪದಾಬ್ಜ । ವಿಹಿತಪತಿ
ಕೃತಯಾವದರ್ಥಪರಿಗ್ರಹದಲೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ಅರಸಕೇಳುಗೃಹಸ್ಥನಲ್ಲದೆ । ಬೆರಸಲಾಗದುತ್ರಿಕರಣದಲಂ । ಬುರುಹಮುಖಿಯರನಾರನಾಗಲಿಹೊದ್ದಿದರೆಬಳಿಕ ॥ ಹುರುಳು
ಗೆಡಿಸುವವಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು । ಪರಮಯೋಗಿಯನಾದರಾವಿ । ಷ್ಕರಿಸಲಾಗದುಮಾನವನಿದರಿಂದಬಲಿಯರೆಂದ ॥ ೨೯ ॥
ಏನನಾದರೆಮಾಡಬಹುದೀ । ಮೀನಕೇತನನಟ್ಟುಳಿಯನಿದ । ನಾನದರಿದೆಲೆಭೂಪತತ್ವಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರಿಗೆ ॥ ಈನಿಖಿಳದುಃಖೌ
ಘಮೂಲ । ಸ್ಥಾನವಿದುಪುರುಷಾರ್ಥನಿಕರದ । ಹಾನಿಗಿದುಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಖಿಳಾನರ್ಥಕರವೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಗುರುವಧುಗಳಲಿಯು
ವತಿಯರಲಾ । ದರಿಸಲಭ್ಯಂಗಾದಿಕವನಾ । ಚರಿಸಿಕೊಳಲಾಗದುತನಗೆಯೌವ್ವನದಕಾಲದಲಿ ॥ ಪರಿಹರಿಸುವುದುಯಾವದ
ರ್ಥ । ಚರಿತವೆನಿಸುದಾವುದುಚಿತವು । ನರರಸಂಗವನಾತ್ಮಸುಖಲಾಭದಲಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅರಸಕೇಳಂಗನೆಯರೆಂಬ
ವ । ರುರಿವಕಿಚ್ಚಿನವೊಲುನೋಳ್ಪಡೆ । ಪುರುಷನೇಘೃತಕುಂಭಸನ್ನಿಭವವರಸಂಗದಲಿ ॥ ನಿರುತನಿಜಸುತೆಯಾದಡಾಗಲಿ । ಪರಿ
ಮಿತದಲಿರಲಾರದವನೊಡ । ನುರುಳುವನುನರಕದಲಿವಿಷಯಾಕೃಷ್ಟಮತಿಯಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಅಂಜನವನನುಲೇಪನವನ । ಭ್ಯಂ
ಜನಾಲಂಕಾರಮಾಲಾ । ಮಂಜರಿಸ್ತ್ರೀಯರನುಮಧುಮಾಂಸಾದಿಕಂಗಳನು ॥ ಎಂಜಲಿಸದಿನಿತುವನುಬಿಸುಟುನಿ । ರಂಜನ
ವ್ರತನಿಷ್ಠನಾಜನ । ರಂಜನವನುಳಿದೆಸವ್ರುದಮಳಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಸಕಲಭೂತಂಗಳಲಿಸರ್ವಾ । ತ್ಮಕನೆನಿಪವಿಷ್ಣುವೆನುತ್ತ
ಗುರುಪದ । ಭಕುತಿಯಲಿತತ್ಸನ್ನಿಧಿಯಲೇಪ್ರಾಣಪರಿಯಂತ ॥ ತ್ರಿಕರಣಾಘಂಗಳನುಸಿಕ್ಕೀ । ಷಕವೆನಲುಕೆಡಿಯೊದಗುನಿಲು
ವುದು । ಮುಕುತಿಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯವನುಭವಸೌಖ್ಯದಲಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಅಲ್ಲಿಯೇಮೇಣಿಹುದುಗುರುಪದ । ಪಲ್ಲವಕೆದಕ್ಷಿಣೆ
ಯನಿತ್ತರ । ನೊಲ್ಲದಾದಡೆಯತಿಯಹುದುಮೇಣ್ವಾನಸ್ಥನೆನಿಸಿಹುದು ॥ ಅಲ್ಲದಡೆಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯವನುಮವ । ವೃಕ್ಷಿಡಂಗೀಕರಿಸು
ವುದುಭೂ । ವಲ್ಲಭನೆವಿವಿಧಾಶ್ರಮಕೆಮೊದಲಾಶ್ರಮವಿದೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಅರಸವಾನಪ್ರಸ್ಥಧರ್ಮವ । ನೊರವೆನದನರಿದಂತೆ
ನೀನವ । ಧರಿಸುಋಷಿಲೋಕೈಕಸಾಧನಧರ್ಮಸಂಗ್ರಹವ ॥ ಪರತಪೋನಿಷ್ಠೆಯಲಿಸನ್ನುತ । ಕರಣನೆನಿಸಿಶರೀರಸುಖವ
ನು । ಪರಿಹರಿಸಿನ್ನಪಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಕೃಷ್ಟಸಂಚಾನ್ನವನುಮುನಿಪತಿ । ಮುಟ್ಟಲಾಗದುದೇಹ
ಯಾತ್ರೆಗೆ । ಕೃಷ್ಟವಾಚ್ಯವನಾದಡಾಗದಕಾಲಸಂಭವವ ॥ ನೆಟ್ಟನಂದಿಂದಿನಮೇಣಳ । ವಟ್ಟಡಾಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತವನದ । ಬಿಟ್ಟು
ಕಳವುದುಕಂದಮೂಲಫಲಾದಿಕವನೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ವಾತವರುಷಾತಪಹಿಮಾನೀ । ವ್ರಾತವನುಸೈರಿಸುತಕೇಶನ । ಖಾತಿಶಯ
ರೋಮಾಂಗಳಮಲದಾರಕನು ॥ ಖ್ಯಾತದಂತಾಜಿನಜಟಾಸಂ । ಘಾತವಲ್ಕಲಸೋದಪಾತ್ರಾ । ದ್ಯಾತತಾಪಸಯಾನುರಂಜಿತನಾಗ
ಬೇಕೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಅರಸದಂತೋಲೂಖಲಾಖ್ಯವಾದಂ । ಬರಸಫೇನವಶಾಸ್ಮಕುಟಜಾ । ಖ್ಯರರುವಾನಪ್ರಸ್ಥರಿರವುಚತುರ್ವಿಧಂಗ
ಳಲಿ ॥ ಪರಮಪುರುಷನಪೂಜಿಸುನುವಿ । ಸ್ತರಿಸುತಲೆಮೊದಲಗ್ನಿಪಕ್ವದ । ಲಿರದೆನ್ನಪನಿಜದೇಹಯಾತ್ರೆಯಮಾಡುತಿಹುದೆಂದ ॥
ಪರುಷಹಂನೆರಡೆಂಟುನಾಲ್ಕೊಂ । ದೆರಡೆರಡನದರೊಳಗೆಸಲೆವರಿ । ಹರಿಸಿಜರೆನರೆಗಳಲಿತನುನೆರೆತಾಟ್ಟಿಸಿದಬಳಿಕ ॥ ಅರಸಸನ್ಯಾ
ಸದಲಿಮತಿಯನು । ವರಿಸುವುದುಮೇಣಾರದಿರ್ದಡೆ । ಮಾರುತಸಖನಲಿತನುವನಿರಿಸಿವಿಮುಕ್ತನಹುದೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಸರ್ವಭೂತಕ್ಕ
ಭಯವನುಚಿತ । ಗರ್ವನಿತ್ತುನಿಜಾನುಭವದಲಿ । ಸರ್ವತಪ್ರತಿಮಾನನಚಲಿತನಾಗಿಸಕಲದಲಿ ॥ ನಿರ್ವಿಶೇಷಣನಾಗಿನಿಜದಲಿ । ನಿರ್ವ
ಹಿಸಿನಿಜಮತಿಯವಿಹರಿಪು । ದುರ್ವಿಯಲಿನಿಷ್ಕಾಮಕೆಯಲೇಕಾಕಿಯಂದೆನಿಸಿ ॥ ೪೧ ॥ ಕಡುಗುವರಿಗಳನರುವರನುದರಿ । ಗೆಡ
ದುಖಂಡಿಸಿಕಾಯಕರ್ಮದ । ಪಡಿವಲೆಯನಖಿಳೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಕಾಲುಕಂಣಿಗಳ ॥ ತೊಡಕುವಲೆಯನುಹರಿದುಭವವೆಂ । ಬಡ
ವಿಯನುಹೊರವಂಟುಮಾಯೆಯ । ಕಡಲಕಳಿಗಮಹಾತ್ಮನೇಸನ್ಯಾಸಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಧನವನಿತೆಮೊದಲಾದಸನ್ಮೋ । ಹನ
ದವಿಷಯಮರೀಚಿಕಾಜಲ । ವನಧಿಯಲಿಮುನವಮುಳುಗದಾತ್ಮಾರಾಮನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ತನುವಿನಿಚ್ಛೆಗೆಸಲ್ಲದೆಲ್ಲವ । ದನುಜಹರನೆಂದ
ರಿದುಸಮ್ಮತ । ವೆನಿಸಿವರ್ತಿಸುವಾತನೇಸನ್ಯಾಸಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಒಂದೆಡೆಯಲಾಸಕತಿಯಿಲ್ಲದೆ । ಬಂದುದನುಭೋಗಿಸುತವುಚಿ
ತ । ದ್ವಂದ್ವನೆನಿಸಿಸಮಾಧಿಮುಖದಲಿಮನವಸಂತವಿಸಿ ॥ ನಿಂದಿಸುತಮೂಢರಲಿತನ್ನನು । ವಂದಿಸುತಭಿಜ್ಞರಲಿಸಮಮತಿ । ಯಿಂ
ದನುಗ್ರಹಿಸುವಡದೇಸನ್ಯಾಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ನುಡಿಯುಸದನಾಲಾಪವನುಮ್ಮೆ । ಗೊಡದದುರ್ಜನಸಂಗದಲಿಕಾ । ಲಿತದೆಕಾ

...ಕ್ರೋಧಲೋಭಮಹಾಂಧಕೂಪದಲಿ ॥ ಗಡಣವನುಸರ್ವದಲಿತೊರೆದೆಡೆ । ಯಡುಗದಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಕಮಲವ । ಹಿಡಿದುಮ ದಲಿಸುಖಿಸುವುದೆಸನ್ಯಾಸಕೇಳೆಂದ ॥೪೫॥ ತೋರುವೀಜಗವೈದೆಕರಣ । ದ್ವಾರದಲಿತೋರುವುದುಕರಣ । ಪ್ರೇರಕನುಹ ಯಂದುತಿಳಿದುನಿಜಾತ್ಮಭಾವವನು ॥ ತೋರದನಲದಕೂಡದಶಿಲಾ । ಧಾರಚೇತನಸತ್ಯಸುಖಪರಿ । ಪೂರಣನುತಾನಾಗಿನಿಜದ ರಮಿಸುತಿಹುದೆಂದ ॥೪೬॥ ಏನುವನುಸಂಗ್ರಹಿಸದಾತ್ಮ । ಜ್ಞಾನನಡವುದುನೂಕದಡಿಕಾ । ಪೀನವಾಸೋದಂಡವೆಂಬೀ ...ರುಹೊರೆತಾಗಿ ॥ ಧ್ಯಾನಭಿಕ್ಷುವಿಗಿಲ್ಲವಿಧಿನಿ । ವರ್ಜನವುದಮತ್ಸರರೆನಿಸದ । ತ್ಯಾನುಭವಸುಖಲಾಭದಲಿಪರಿತುಷ್ಟವಹು ಂದ ॥೪೭॥ ಎಸವಪರಧನಶಿಷ್ಯಸಂಗ್ರಹ । ಕೃಷಿಬಹುವ್ಯಾಪಾರವಹದು । ವ್ಯಸನನಮಹದತಿವಾದಪಕ್ಷೋತ್ತರಗಳೆಂಬಿ ನು ॥ ವಿಷಯವಾರ್ತಾಶ್ರವಣಶಾಸ್ತ್ರ । ಪ್ರಸರದರ್ಥವಾಖ್ಯೆವೆಂಬಿವ । ನೆಸಗಲಾಗದುತತ್ವನಿಷ್ಠರುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥೪೮॥ ನೆಸುನಿಸ್ರಿಗಳೆಡದೆರಹುನಲಿ । ನೆನವುದಾತ್ಮನನಿತ್ಯನವ್ಯಯ । ನೆನುಪಮಿತನಿಜಬಂಧಮೋಕ್ಷವಿಹೀನನೆಂಬುದನು ॥ ತನುರಹಿತ ಂದಾಶ್ರಮಾಂಗವ । ನನುಕರಿಸುವನುಸರ್ವದಲಿಸಮ । ನೆನಿಪಿಕಂಡಮಹಾತ್ಮನಂತೊಳಗಹನುವಿಧಿಗೆಂದ ॥೪೯॥ ಇದುನಿಷೇ ಧಿದೆಂನದಂಧನೊ । ಬಧಿರನೋಮೂಕನೊಪಿಶಾಚನೊ । ಬುದ್ಧನೋವಿಹ್ವಲನೊಮೂಢನೊತಾನದಾರೆಂದು ॥ ಆಧಮರರಿಯ ದೋಲುತತ್ವದ । ನಿಧಿಯನೇಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ಕದನಕಿತ್ತೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡೋಲಾಡುತಿಹುದೆಂದ ॥೫೦॥ ಆತುರಿಸ ಬಿಳದಲಿಬಹುವಿಧ । ಭೂತನಿಕರಂಗಳಲಿಸಲೆಸಾ । ಕ್ಷಾತಸರ್ವಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಷ್ಣಾತನನಿಜವೆಂದು ॥ ಜಾತಪಂತತತ್ವಾನುಭವಸಾ । ...ತ್ಯತಿಶಯದಲಿಮನವಳಿದುನಿ । ತ್ಯಾತುಮನನಿಜಪದವನೈದುವುದರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ... ॥೫೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೦೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪರಮಹಂಸಲಕ್ಷಣ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪರಮಹಂಸಾಶ್ರಮದಧರ್ಮದ । ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯದಿರವನು । ಪರಮಋಷಿಗಳದೇವನ
ಭಿವರ್ಣಿಸಿದನರಸಂಗೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಧರ್ಮಜಪರಮಹಂಸವಿ । ಶಾಲಧರ್ಮರಹಸ್ಯವನುತಾ । ಹೇಳುವೆನುನಿನಗರಿವಪ್ರೋಲಿತಿಹಾಸಮುಖ ದ ॥ ಆಲಿಸುವಡವಧರಿಸುಸುರನರ । ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣವೈಷ್ಣವ । ಶೀಲನಿಧಿಪ್ರಹ್ಲಾದನವದೂತನಕಥಾಂತರವ ॥೧॥ ಂದುದಿನಪ್ರಹ್ಲಾದನಾನಿಜ । ಮಂದಿರವಹೊರವಂಟುಸಚಿವರ । ವೃಂದದಲಿಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ದುಂದುಭಿಯ ರಿಗಳಕಹಳಾ । ವೃಂದದಲಿದೆಸೆಹೊಗಳಲಂದರ । ವಿಂದನಾಭಪ್ರಿಯನುತೊಳಲಿದನವನಿಮಂಡಲವ ॥೨॥ ಬರುತಕಂಡನು ೇಕತತ್ವವ । ಪರಿಕಿಸುತಸಿಂಪಾಚಲೋತ್ತಮ । ಧರೆಯಕಾವೇರಿಯನದೀತೀರದಲಿನಡೆತರುತ ॥ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಿರಲ । ಗರಮಹಾವ್ರತಿನಿಷ್ಠೆಯಲಿಭಾ । ಸುರನಿಗೂಢಬ್ರಹ್ಮತೇಜೋರಾಶಿರಂಜಿಸಿದ ॥೩॥ ಮಾಸಿದಳಕದಮಲಿನದೇಹದ । ಸುರಾನನಕಮಲಕಾಂತಿಯ । ಭೂಶಯನಶೋಭಿತಸಮಗ್ರಾವಯದಲಕ್ಷಣದ ॥ ವೇಷದಲಿಜಡನಂತೆಸದನಾ । ಶ್ರೀಶನೇನೇ ದಡಪಗತ । ವಾಸನಾಂತಃಕರಣನೆಸೆದನುಹಿಡಿದಮೌನದಲಿ ॥೪॥ ಕಂಡನವಧೂತನನುಪದಯುಗ । ಪುಂಡರೀಕದಲೆರಗಿನಿ ನು । ಕಂಡರಿತುನಿಜಯೋಗರಾಜ್ಯಾಧೀಶನಿವನೆನುತ ॥ ಗಂಡುಗಲಿಗುಣರಹಿತನನುಬೆಸ । ಗೊಂಡನಾರ್ಯತಂದೆನೀನೆಲೆ । ಂಡೆಹೇಳೇಕಡವಿಯಲಿನಿರ್ಜಂತುಕದಲೆಂದ ॥೫॥ ವಿಷಯಭೋಗವಿಹೀನನೆಂತೈ । ಬಸವನಂದದಲಿರ್ದೆವಿಷಯ । ಪ್ರಸರ ೋಗವದಿಲ್ಲವಿತ್ತವಿಹೀನನಾದಂಗೆ ॥ ಎಸೆವಧನವದುದೊರಕದುದ್ಯೋ । ಗಿಸದನಿನಗೆಲೆಕೊಡಲುಪುಷ್ಟಿಯ । ನೆಸಗಿದುದುಭೂ ಮನನಾದಂಗಂಣಹೇಳೆಂದ ॥೬॥ ಇಲ್ಲಧನವದುನಿನಗೆಭೋಗವ । ದಿಲ್ಲವಿಗತೋದ್ಯೋಗದಲಿಧರೆ । ಯಲ್ಲಿಮಲಗಿದ್ದಂತೆಮ ಂತಾಯ್ತುಪರಿತೋಷ ॥ ಬಲ್ಲಿದನೆತನುಪುಷ್ಟಿಯಾಯ್ತಂ । ಬಲ್ಲಿಕಾರಣವೇನುಯೋಗ್ಯತೆ । ಯುಳ್ಳಡುಪದೇಶಿಸುವುದೆನ್ನಲಿ ನೆಯಮಾಡೆಂದ ॥೭॥ ಲೋಕವಿದುಕರ್ಮದಲಿಕುದಿದನು । ಶೋಕಗೊಂಬುದನೀಕ್ಷಿಸುತನೀ । ನೇಕೆಮಾಣಿಸಲೊಲ್ಲೆಲೇ ಲೊಲ್ಲೆಧರ್ಮವನು ॥ ಲೋಕಹಿತದಲಿಹಿರಿಯರಾತ್ಮವಿ । ವೇಕಿಗಳುವರ್ತಿಸುವರನಕೆನಿ । ರಾಕುಲಕೆನೀನೇಕೆಮೈಗೊಡ ಲ್ಲೆಹೇಳೆಂದ ॥೮॥ ಎನಲುಭಾಗವತೋತ್ತಮೋತ್ತಮ । ನನುಪಮಾಮಳಕೀರ್ತಿಸುಧೆಯಲಿ । ತನುನನಮತತ್ವಜ್ಞರರ ನನ್ಯಭಾರದಲಿ ॥ ಜನಿತಮನವನುತಿರುಹಿಕಣ್ದೆರ । ದನುಪಮನನೀಕ್ಷಿಸುತನಸುನಗೆ । ಮಿನುಗೆಮಾತಾಡಿದನುಮೌನಿಮ ನುರಾಗದಲಿ ॥೯॥ ಬಲ್ಲೆನೀನೆತಿಭಾಗವತಜನ । ವಲ್ಲಭನೆಕೇಳೆನಹೃದಯದ । ಸಲ್ಲಲಿತಸಂಪ್ರೀತಿಯನೀಸಂಸಾರದುಸ್ಥಿತಿ ॥ ಇಲ್ಲಸುಖವೀಕರ್ಮದಿಂದದ । ನೆಲ್ಲವರ್ಣಿಸಲೇಕೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನುಸಿಜಭಕ್ತನಿನಗಜ್ಞಾನವೇನೆಂದ ॥೧೦॥ ಉಂಟೆ

ಲಾನಿನಗಚ್ಯುತನಬಲು । ನಂಟುನೆರೆನೆಂಬಿದಕೃತಜ್ಞರಿ । ಗೆಂಟುಮಡಿಹಂಗಿಗನುಭಕ್ತರಿಗಾತ್ಮಶರಣರಿಗೆ ॥ ಭಂಟನಲ್ಲಾ ತಂದೆನಿಂ
ನೆಯು । ಗಂಟಲನುಪುರಿಮಂದುಕಂಭವ । ವೆಂಟಣಿಸಿಬಿಗಿದೊಗೆದನಲ್ಲಾ ನೃಹರಿಜಗವರಿಯೆ ॥೧೧॥ ಲೇಸುತನಗೀನಿಂನೊಡನೆ
ಸಂ । ಭಾಷಣೆಯುಸೌಭಾಗ್ಯದೊರಕಿದು । ದೇಸುಜ್ಞಾನಾಂತರಸಹಸ್ರಾರ್ಜಿತತಪಃಫಲವೊ ॥ ವಾಸುದೇವಪರಾಯಣರೊಲವ ।
ಲೇಶಸಂಗದಸುಖವಿದಾಕವು । ಲಾಸನಾದ್ಯರಿಗಿಲ್ಲದಿನವಿದುಸುದಿನವಾಯ್ತೆಂದ ॥೧೨॥ ಚಿತ್ತವಿಸುವೀನೆಂದವಾತಿಂ । ಗುತ್ತರವ
ನೆನೆಗಖಿಳವಿಷಯನಿ । ವೃತ್ತಿಕಾರಣವಾವುದೆಂಬುದನರಿವವೊಲುನಿನಗೆ ॥ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನುಸಹಜವೆನಿಸಿದ । ಚಿತ್ತಸಂತೋಷಾತ್ಮ
ಲಾಭನಿ । ವಿತ್ತವನುನಿಂನಂತೆಯೋಗ್ಯರದಾರುಹೇಳೆಂದ ॥೧೩॥ ತೊಳಲಿದೆನುಭವಭವಸಹಸ್ರ । ವಳಗಳಲಿಬಹುಕರ್ಮದಿ
ಚ್ಛೆಗೆ । ಬಳಸಲಿಸಿಬಹುವಿಷಯತೃಷ್ಣಾಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟೆನುಷಡರಿವರ್ಗದ । ಬಲೆಗೆಬಿದ್ದೆಂತ್ಯೈಶ್ಯಪುಣ್ಯದ । ಫಲದ
ಲೀಮಾನುಷ್ಯವಿದುಸಂಭವಿಸಿತೆನಗೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಅರಿವೆನಿದರೊಳುಗುರುವಸಾಧನ । ವಿರಲುಪೂರ್ವಸಹಸ್ರಜನ್ಮಂ । ತರದದು
ಸ್ತರದುಃಖಶೋಕಭಯಾನುಭವವಿದವ ॥ ಗುರುಚರಣಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದ । ಕರುಣದಲಿಭವಭೀತಿಯನುಪರಿ । ಹರಿಸಿದೆನುಮಾ
ಯಾವಿಕಾರವಕಳೆದತಾನೆಂದ ॥೧೫॥ ಸ್ವರ್ಗನರಕಂಗಳಿಗೆಮೋಕ್ಷದ । ವರ್ಗಪದವಿಗೆಮೂಲಸಾಧನ । ಸ್ವರ್ಗದೊಳಗತಿಶಯ
ವಲಾಮಾನುಷ್ಯಜನ್ಮವಿದು ॥ ವರ್ಗಮೂರರಬಳಕೆಯುಂಬುದು । ದುರ್ಗತಿಗೆಗತಿಹೇತುವೆಂದುವಿ । ನಿರ್ಗತನುತಾನಾದೆನಿದರಿಂ
ದಂಡಕೇಳೆಂದ ॥೧೬॥ ಮತ್ತೆಸುಖಲಾಭೈಕದುಃಖನಿ । ವೃತ್ತಿಗೋಸುಗಕರ್ಮವದನಾ । ಪತ್ತದಲಿನೆರೆರಚಿಸಿಪಡೆಯುರುಸುಖವನ
ದರೊಳಗೆ ॥ ಮೃತ್ಯುಪಾಶಾವೃತರುದುಃಖನಿ । ವೃತ್ತಿಯನುನೆರೆಕಾಣಲರಿಯರೆ । ನುತ್ತತಾನದನರಿದುನಿಸ್ಪೃಹನಾದೆನಿಖಿಳದಲಿ ॥
ಮಾಡುವುದುನೆರೆದುಃಖಕರ್ಮವ । ಮಾಡುವುದುದೇಸುಖಸುಷುಪ್ತಿಯು । ಲಾಡಿಕೋರಿಸಲೇಕೆಸಕಲಾನುಭವಸಿದ್ಧವಿದು ॥
ನೋಡುವಡೆನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆಗೆಕರ್ಮವ । ಮಾಡಿಸುಖದಿಂದಿಹುದುನಿತ್ಯನಿ । ರೂಢಸುಖಮಯನಾತ್ಮನಲ್ಲಾತಂದೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೧೮ ॥
ಕಾಮವಶದಲಿಕರ್ಮವನುನಿ । ಷ್ಕಾಮನಾಚರಿಸುವನೆಹೇಳುಸ । ಕಾಮರಲ್ಲದೆನಡವರೆಂತ್ಯೈಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಕಾಮದಿಚ್ಛೆಗೆ
ಸಲ್ಲದಾತ್ಮ । ರಾಮನಾಗಿನಿಜಾಮಭವನಿ । ಸ್ಸೀಮಪದದಲಿನಿಂದುನಿರುಪಮನಾದೆತಾನೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಷಡರಿಗಳಸಂಸರ್ಗಲೇ
ಸಂ । ದೊಡರಿಸದಿರೆಲೆತಂದೆಮಾಯೆಯು । ಪಡೆಗೆಮೊದಲಿಗಲಿವರುಘಾತಕರಖಿಳಜೀವರಿಗೆ ॥ ಕಡುಹಿತವರೆಂತಿದುರ್ಭವದಲಿ । ಕೆ
ಡಹಿಕೊರಳನುಕೊಯ್ವಕಳ್ಳರ । ತೊಡಕನೊಲ್ಲದೆತತ್ವಸುಖದಲಿನಿಂದೆತಾನೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಇಲ್ಲಸಚರಾಚರದೊಳಗೆಹರಿ । ಯಿಲ್ಲದ
ಸ್ಥಳವೆಂಬತಿಳಿವಿನ । ಬಲ್ಲಿಯುದಬಲುಘಾಯದಲಿತಲ್ಲಿಯುಡರಿಪುಗಳನು ॥ ಖುಲ್ಲವರಿಗರಿದಲ್ಲಗೆಲುವಡೆ । ಬಲ್ಲನೀನಿದನ್ಯೆದೆಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ವಲ್ಲಭನದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯುದುಂಟುನಿನಗೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಅರಿಯರಿದನಜ್ಞಾನಿಗಳುಹೊರ । ಗರಸಿಕಾಣರುಸುಖವನಾತ್ಮನ । ನಿರಿ
ಗೆಬೇರೆಂದೆಂಬುದನುನಿಟ್ಟಿಸದೆನಿಜದಿಂದ ॥ ಕೊರಸಿಕೊಂಬರುಕೊರಳನಂತಕ । ನಿರಿತಕಿಕ್ಕದಬಳಿಕಜೀವರು । ಮರುಗಿಮಾಡು
ವುದೇನುಭವದಲಿತೊಳಲುತಿಹರೆಂದ ॥೨೨॥ ಇದನರಿದುದೈವಾನುಗತಿಯಲಿ । ಹೃದಯದಲಿವೈರಾಗ್ಯಸಂಪದ । ವದಗಿದೀಸಂ
ಸಾರಿಗಳಸುಖಮಾತ್ರವಿಲ್ಲೆಂದು ॥ ಮಿದಿದುಮನವನುಮತ್ಸರವಕೆಡೆ । ಯೊದೆದುಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಾ । ದುದಿತಷಡುವರ್ಗ
ವನುಗೆಲಿದೆನುತಂದೆತಾತೆಂದ ॥೨೩॥ ಸ್ತುತಿಗೆನಿಂದೆಗೆವಿಷಯವಾವುದು । ಮತಿಯುತನೆಹೇಳೆನಗೆಮಾಯಾ । ಕೃತಿಯುದುಮೆಹು
ಸಿಕನಸಿನಂತದರಿಂದಧೀರರಿಗೆ ॥ ಕೃತನೆನಿಪಕರ್ಮದಲಿಧರ್ಮದ । ಲತಿಶಯನನಾಕಾಣೆನೆಂತ್ಯ । ಸ್ತುತಿಸುವೆನುನಿಂದಿಸುವೆನೇನನು
ತಂದೆಹೇಳೆಂದ ॥೨೪॥ ಕರ್ಮದಿಚ್ಛೆಗೆನಡವುದೀತನು । ಕರ್ಮವಾತ್ಮಂಗಿಲ್ಲಸಾಕ್ಷಿಗೆ । ನಿರ್ಮಮಂಗೆನಿರೀಹನಿರಹಂಕಾರನಾದಂಗೆ ॥
ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದಕಾಮವಿಲ್ಲದ । ನಿರ್ಮಮನುತಾನೆಂತುಮಾಳ್ಪೆನು । ಕರ್ಮವನುತತ್ಕರ್ಮದುಪಭೋಕ್ತೃತ್ವವೆಂತೆಂದ ॥೨೫॥ ರವಿಗೆಲೋ
ಕದಪುಣ್ಯಪಾಪದ । ಜವಳಿದೊಡಕಿನಚೋಕೆಯಿದುಸಂ । ಭವಿಸಲರಿವುದೆಲೋಕಚೇಷ್ಟಾಹೇತುವೆನಿಸಿದಡೆ ॥ ಅವಯವಪ್ರೇ
ರಕನುತಾನೆಂ । ಬವಸರದಲಾತ್ಮಂಗೆಕರ್ಮದ । ನಿವಹವೆಂತಭಿಮಾನಶೂನ್ಯಂಗಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥೨೬॥ ಕನಸಿನೊಳಗಪರಾಧ
ಶತಸಂ । ಜನಿಸಿನೆರೆಸಂಕಲೆಗಳಾದರೆ । ಕನಸುತಿಳಿಯಲುದುಂಟೆನಿಜಸಾಕ್ಷಾತ್ಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ತನುವಿದಾನೆಂದೆಂಬಬಗೆಯಲಿ ।
ಜನಿಸಿದೀಸಂಸಾರಭಯವೆನಿ । ತನಿತುತತ್ವಜ್ಞರಿಗೆಬಾಧಕವಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಆಡುವುದುತನುತನುವಿನಿಚ್ಛೆಯು । ಲಾಡು
ವುದುನಿಜಕರ್ಮಫಲವನು । ನೋಡುವುದುನಿರ್ವ್ಯಸನರೂಪದಲಿಮನವಿದನು ॥ ಆಡುವೆನುನಿಜವಾಸನೆಯಲೊಡ । ಗೂಡಿನಿ
ತ್ಯಾನಂದದೊಳಗೋ । ಲಾಡುವೆನುಪರಿಪೂರ್ಣಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಮಯನಾಗಿ ॥ ೨೮ ॥ ಒಮ್ಮೆನೆಲದಲಿಮಲಗುವುದುತನು ।
ವೊಂಮೆಮಲುಲಾಸಿನಲಿಮಂಚದ । ಲೊಮ್ಮೆರಥದಲಿನಡವುದಾನೆಯನೇರಿಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ॥ ಒಮ್ಮೆಯಂದಳಕುದುರೆಗಳಮೇ
ಲೊಮ್ಮೆದಿವ್ಯಾಂಬರವಿಭೂಷಣ । ವೊಂಮ್ಮೆಚಾಮರಛತ್ರವಿಭವಾಡಂಬರದಲೊಂಮೆ ॥೨೯॥ ಒಂಮೆಕಡೆಯಂಗಡಿಯಕೆಸ
ರೊಳ । ಗೊಂಮೆನಡುಗೇರಿಯೊಳಗಾಡು । ತ್ತೊಂಮೆಕಡೆಯನಿಕೃಷ್ಟಜಾತಿಯಮನೆಯಮುಂದೊಂಮೆ ॥ ಒಂಮೆವಿಗತಾಹಾರ
ವಸ್ತ್ರದ । ಲೊಂಮೆರಾಜಾಲಯದಮಧ್ಯದ । ಲೊಮ್ಮೆರಮಣೀಯಾಂಗರಾಗದಲೊಂಮೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಒಂಮೆದೇಯುಸಭೆ

ಪ್ರೈಭೋಜ್ಯದ । ಲೊಂಮೆ ಕದಶನಗಿದಶನಂಗಳ । ಲೊಂಮೆ ಬಹುಭೋಜನದಲಲ್ಪಾಹಾರದಿಂದೊಂಮೆ ॥ ಒಂಮೆ ವಿಗತಾಹಾರತೆಯಾಲೊಂ । ಮೊಂಮೆ ಕೃತಭೋಕ್ತಾನುಭುಕ್ತಿಯು । ಲೊಂಮೆ ತನುವಿದು ದೈವದಿಚ್ಛೆಯಲಾಡುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಗುರುಗಳವನಿಜ ಲಿಬ್ಬರೆನನಜ । ಗರಮಹೋರಗಮಧುಕರಂಗಳು । ಪರಮಸಂತೋಷವನು ವಿಷಯರಾಗಬುದ್ಧಿಯನು ॥ ಅರಿದೆನಾನವರಿಂದ ಕೇಳಿಲೆ । ಪರಮಭಾಗ್ಯಾಧಿಕನೆ ಭವಸಾ । ಗರವನಿದನುತ್ತರಿಸಿದೆನು ನಿಜಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದೆನಜಗರನಮುಖದಿಂ । ದಕ್ಷಯಾನಂದಾನುಭವನಿರ । ಪೇಕ್ಷತೆಯನಾಹಾರದಲಿ ತದ್ವಿಹಿತಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ ॥ ರಕ್ಷಿಸುತ ಮಮತೆಯಲಿ ಮಧುವನು । ಮಕ್ಷಿಕಗಳಳ್ವುದನು ಕಾಣುತ । ಶಿಕ್ಷಿಸಿದೆನದರಿಂದ ಕೇಳ್ಸ್ಥಕತ್ವಮಾಣಿಕವೆ ॥ ೩೩ ॥ ನಿಯತಮತಿ ಚಿತ್ತವಿಸುಧನಸಂ । ಚಯವನಾರ್ಜಿಸುವಲ್ಲಿ ಭೋಗ । ನ್ಯಯಸುಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೃಪಚೋರಾದಿಬಾಧೆಯಲಿ ॥ ಕ್ಷಯಫಲತಿಶಯದುಃಖವೆಂಬುದ । ನಯವಿದನೆ ತಾನರಿದು ನಿಸ್ಪೃಹ । ನಿಯನಿರುದ್ಯೋಗದಲಿ ನಿಷ್ಟಿತನಾದೆ ತಾನೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಬಂದುದಕೆ ಮುಯ್ಯಾಂತು ಮನದಲಿ । ದಂಡುಗವನನುಸರಿಸದ ಚಲಾ । ನಂದವನದಲಿ ಮನವಳಿದು ಮುಕ್ತಾಭಿಮಾನದಲಿ ॥ ಹಿಂದವೆನಯದೆ ಮುಂದೆ ಬಯಸದೆ । ಚೆಂದಪಟುದಂತಿರ್ದತನುವಿದ । ಲೊಂದಿ ಸಾಕ್ಷಿತ್ವದಲಿ ಸಲೆ ಸಂಚರಿಸುತಿಹನೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಚಿತ್ತದಲಿ ತೋರುವ ವಿಕಲ್ಪವ । ನೊತ್ತಿ ತಚ್ಚಿತ್ತವನು ಸೆರೆಕ್ಕೈ । ವರ್ತಿಸದೆ ನಿರಹಂಮಿನಲಿ ವೈಕಾರಿಕಾಖ್ಯದಲಿ ॥ ಮತ್ತೆ ವೈಕಾರಿಕದ ಮಾಯಾ । ತತ್ವದಲಿ ಕೈಗೊಳಿಸಿ ಮಾಯೆಯು । ನುತ್ತರಿಸಿ ನಿಜದೊಳಗೆ ನಿಂದೆನು ತಂದೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ದೊರಕಲರಿಯದು ತಂದೆ ನಿಜಪದ । ದಿರವು ಹರಿಗುರುಚರಣಕಮಲ । ಸ್ಮರಣೆಯಂಬ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮೂಢಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ॥ ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮನೆ ನಿನ । ಗೊರೆಯಲೇಕಚ್ಯುತವಶಕರುಣದ । ಶರಣನೆಲ್ಲಾ ನಿಂನ ಹೋಲುವ ಧನ್ಯರಾರೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಇಂತು ತಂನ ರಹಸ್ಯವಹ ವೃ । ತ್ತಾಂತವನು ಹೇಳಿದೆನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತಚರಣಸರೋಜಯುಗಳಪರಾಯಣನೆ ನಿನಗೆ । ಭ್ರಾಂತಿ ತೋರ್ಕೆಯಿದೆಂದು ಕಂಡು ನಿ । ರಂತರಾತ್ಮಧ್ಯಾನಸುಖವಿ । ಶ್ರಾಂತಮತಿ ತಾನಾದೆ ನೀಪರಿತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಈಪರಿಯಲಾಭಾಗವತಕುಲ । ದೀಪನವಧೂತನ ಮನೋಜ್ಞಾ । ಳಾಪವನು ಕೇಳುತ್ತ ತತ್ವಾಮೃತದಲೋಲಾಡಿ ॥ ತಾಪವಿರಹಿತನಂಘ್ರಿಗಾನಿ । ಷ್ಟಾಪನೆರಗಿದನಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ । ರೂಪನನು ಮನ್ನಿಸಿದನುಂನತಭಾವಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಪೂಜಿಸಿದನನುರಾಗದಿಂದಾ । ವ್ಯಾಜಗುಣನಿಧಿ ತತ್ವವಿದ್ಯಾ । ಭಾಜನನನಮೃತಾಂನಪಾನಾಂಬರಗಳಿಂದೊಲಿದು ॥ ಮೂಜಗದಜನವಂದ್ಯಕನನಂ । ಭೋಜನಾಭನದಾಸನಾಸುರ । ರಾಜಸಂಭವ ಬೀಳುಕೊಂಡನು ವಿನಯದಲಿ ನೆಮಿಸಿ ॥ ೪೦ ॥ ಭೂತಹಿತವಿಗ್ರಹನು ಮುಗುಳವ । ಧೂತನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಭುವನ । ಖ್ಯಾತನೈದಿದ ಭಾಗವತಜನಮಾಳ್ಪನಿಜಪುರಕೆ ॥ ಭೂತಳಾಧಿಪ ಕೇಳು ಪರತ । ತ್ವಾತಿಶಯವಿಜ್ಞಾನನಿಧಿನಿ । ತ್ಯಾಖ್ಯಮನೆ ತಾನಾಗಿ ನಿಂದಸುಯೋಗರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೪೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೪೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮ ಲಕ್ಷಣ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವರಮುನಿಪನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಾ । ಧರಣಿಪತಿಗೆ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದ । ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯವನು
ನೃಪರಾಜಸೂಯದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ವರಮುನಿಪ ಚಿತ್ತವಿಸು ನಿಂಮಡಿ । ಕರುಣಿಸಿದ ನಿಜಯೋಗಪಥವಿದು । ದೊರಕುವುದೆ ಮೇಣಾವಯತ್ನದಲಾಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ॥ ವರಮುನೆನಗಿದನರಿಪವ್ಯೋಲ್ವಿ । ಸ್ತರದಲೆಂನಂದದ ಜಡಾತ್ಮರು । ಧರೆಯಲಿಲ್ಲೆನೆನಗುತ ನಾರದಮುನಿಪನಿಂತೆಂದ ॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆ ತಂದೆ ಲೋಕಕೆ । ಋಷಿಗಳು ನಿಂನಂದದವರಾ । ರೀಸಮಸ್ತ ಸುರಾಸುರೇಂದ್ರಾನಿಗಳು ನಿಕರದಲಿ ॥ ವಾಸುದೇವನನಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ । ದಾಸನಲ್ಲಾ ನಿಂನ ಜಾಡ್ಯವಿ । ದೇಸುಜನ್ಮಾಂತರದ ಸಿದ್ಧರಿಗಹುದು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಕರ್ಮಗಳನಿಸ್ಸಿ ಗೃಹಸ್ಥರು । ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಲೇ ನಡೆದು ನೈ । ಷ್ಕರ್ಮ್ಯಫಲವನು ಪಡೆವರೆಂತೆಂಬುದನು ನಿನಗಿಂದು ॥ ಧರ್ಮನಂದನ ಕೇಳು ಲೋಕಕೆ । ಕರ್ಮಹೇತುನೆನಲ್ಕೆ ನಿರುಪಮ । ಧರ್ಮತತ್ವರಹಸ್ಯವನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಗೃಹದಲಿದ್ದು ಗೃಹಸ್ಥತಾನೆಂ । ಬಹವನುಳಿದು ಗೃಹಸ್ಥವಿಷಯದ । ವಿಹಿತಕರ್ಮಂಗಳನು ನಿರಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ ಮಾಡುತ್ತ ॥ ಮಹಿಪ ಕೇಳೀ ಹರಿಪದಕೆ ಸಂ । ನಿಹಿತವೆನಲರ್ಪಿಸಿ ನಿರಂತರ । ವಿಹಿತ ನಿರ್ವೇದದಲಿ ಪಡವುದು ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೪ ॥ ನಿತ್ಯವಿಧಿಗಳನೆಲ್ಲವನು ನಿ । ವರ್ತಿಸುತ ಸುತದಾರಗೃಹದಲಿ । ನಿತ್ಯಬುದ್ಧಿಯನುಳಿದು ಮಾಯಾಮಾತ್ರವೆಂದರಿದು ॥ ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕಾದಿಪತಿಪುರು । ಷೋತ್ತಮನ ಕಥೆಗಳನು ಕೇಳುತ । ತತ್ವವಿದರಂಪ್ರಿಯನು ಬೆರೆದೋಲೈಸುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಸತಿಸುತಪ್ರಿಯಬಂಧುಜನಸಂ । ತತಿಗಳೀವುದನೆಂದರಪನನು । ಮತವೆನಲುಚೇ

ಪ್ಪಿಸುವುದವರವರಿಷ್ಟಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ ॥ ಜೀವಮಹಾಹಂಭಾವಭಾವಾ । ಸ್ವೀಕನೆನಿಸಿಸರ್ವಾಂಗದಲಿಸಂ । ಮಾಕನೆನಿಸಿಪರರಂಕನಿಜಗೃ
ಹವಾಸಿಯಹುದೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಎನಿತರಿಂದಹುದೊಡಲಪೋಷಣ । ವನಿತರೊಳಗೆಮಹತ್ವವದುಸಂ । ಜನಿಸಿಪಬಾಧಕವಲಾಧಿಕ್ಯ
ರಿಸಿಮಮಕರಿಸಿ ॥ ಜನಿಸುವುದುಭವಬಂಧವದರಿಂ । ದನುಪಮನೆಸಕಲದಲಿನಿರ್ಮಮ । ನೆನಿಸುವುದುವರಮೋಕ್ಷಸೇತುಗೃಹ
ಸ್ಥರಿಂಗೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಹೆತ್ತಮಕ್ಕಳಕಾವಪ್ರೋಲುಸ । ವಸ್ತುಪಶುಮೃಗಪಕ್ಷಿಜಾತಿಯ । ಲುಕ್ತಮಾಧವನೆಂನಬಲ್ಲವರೊಳಗೆಸಮ
ನಾಗಿ ॥ ವರ್ತಿಸುವುದವತರಿಸಿಹಿತವಹ । ವೃತ್ತಿಯನುಭೂಕಂಗಳಲಿನಿಜ । ಪುತ್ರರಿಗೆಮೇಣಾವದಂತರವರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೮ ॥
ಬೆಳಲಲಾಗದುಹಲವುಕರ್ಮಂ । ಗಳಲಿವರ್ಗತ್ರಯವನೀಪ್ಸಿಸಿ । ತೊಳಲಲಾಗದುದೇಶಕಾಲೋಚಿತವಿಹಾರದಲಿ ॥ ಫಲವನೀ
ಪ್ಸಿಸದಖಿಳಕರ್ಮಂ । ಗಳನುಹರಿಪದತುಷ್ಟಿಕರವೆಂ । ದೊಲಿದುಮಾಳ್ಪುದುದೈವವಿಚ್ಛೆಯಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಮಡದಿಮನೆ
ಮನೆವಾರ್ತೆಮಕ್ಕಳ । ಗಡಣವೆಂನದೆನುತ್ತಮಮಾತ್ರೆಯ । ತಡಿಕಿಪ್ರೊರೆಯಲಿತನುಶಿಲುಕಿಭವವಿಪಿನಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಬಡಲಹಂಕೃ
ತಿಯಂಬಕಾಳಿಯಲಿ । ಕೆಡೆದುಕಂಗೆಟ್ಟಂತಕನಬಾ । ಯ್ಗೊಡರಿಸಿದತುತ್ತಾಗದಿಹುದೆಲೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಘೋರವನಿತಾವಿ
ಷಯವೆಂಬಮ । ಹೋರಗನವಿಷತಲೆಯಲಡರಿದ । ಲಾರುಗೆಲುವರುತಂದೆತಾಯೊಡಹುಟ್ಟಬಂಧುಗಳ ॥ ಆರನಾದಡೆಕೊಲುವ
ನಾತ । ತ್ವಾರವಶ್ಯದಲದಕೆಹೇಳದ । ಗಾರುಡವಲಾನಿಜವಿವೇಕವಿದೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೧ ॥ ನೆತ್ತರಿನನೆಣವಸೆಯಮಾಂಸದ ।
ಕುತ್ತುರಿನಕ್ರಿಮಿಕೀವುಕಿಸುಕುಳ । ದೊತ್ತುಯಲುಮಲಮೂತ್ರದುದುಭವಜನ್ಮಭೂಮಿಯಿದು ॥ ಕುತ್ತದಂಗದಿಮೃತ್ಯುವಿನ
ಬಾ । ಯ್ತುತ್ತಿದಾಹುತಿತನುವಿದಾನೆಂ । ದೆತ್ತಣದಹಂಕಾರಮನುಜರಿಗರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ರವಿಸುಮರುಗಜಪುತ್ರವಾಸವ ।
ಕ್ರಿಮಿಗಳೋರೊಬ್ಬರಲಿಶಿವಶಿವ । ಮಮತೆಯಂತುಟೊಹರಹರಾಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಭಾವದಲಿ ॥ ಕ್ರಿಮಿಜಲುಮನೇಲೇಸುವನಾಯಾ ।
ಭ್ರಮಿತರಿಗೆಬಹಪೂರ್ವಗತಿಯಲಿ । ಕ್ರಿಮಿಗಳಿಂದತಿಕಷ್ಟತರವಾಗಿಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಏಕೆಹಂಕೃತಿಮರ್ತ್ಯರಿಗೆಮ ।
ಸ್ತ್ರೀಕೆಕುಲಧನವಿದ್ಯೆಗಳಮದ । ವೇಕೆಮರುಗಲದೇಕೆತಾಪತ್ರಯದಬೇಗೆಯಲಿ ॥ ತೇಕಿತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಬಹಳಾ । ನೇಕನರಕಂಗ
ಳಲಿಕರ್ಮ । ವ್ಯಾಕುಲರುಕುದಿವುದಕೆತಾನೇನೆಂಬೆನಿದಕೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಮುಟ್ಟಲಾಗದುತನುಪರಸ್ಪರ । ಮುಟ್ಟದರೆದೋಷಾಸ್ಪ
ದವುನೆರೆ । ಕೆಟ್ಟದಿದುಕ್ರಿಮಿಯಹುದುನಾಯ್ತಿನವಿಷ್ಟೆಯೆನಿಸುವದು ॥ ಸುಟ್ಟಡಹುದಿದುಭಸ್ಮಸೇಚಿತ । ನೆಟ್ಟನಾನೆಂದೇಕೆಹ
ಮ್ಮಿನ । ಬೆಟ್ಟದಗ್ರವನೇರಿಬೀಳ್ವರುತಾರವಡಲೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ॥
ತಾತಮಾತೆಯರೊಡಲಷಣ್ಮಾಲ । ಜಾತವೆನಿಸುವತನುವತಾನೆಂ । ದೋತಹಂಕರಿಸುತ್ತಸತಿಸುತಬಂಧುವರ್ಗದಲಿ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ
ತಾನಿರಲುಭುವನವಿ । ಘಾತಿದಕ್ಷನೆನಿಪ್ಪಕಾಲನ । ಭೀತಿಹೇಸಾಭೂಪಹೊಗುವುದುಹೊಕ್ಕೆಡೆಯನೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಅರಮಲದಿಂ
ದಾದತನುವಿನ । ಲೇರಿಸುತಹಂಕೃತಿಯಲುಬ್ಬೆಯ । ಬಾರಿಹೇಲೆಯೊಳಗೆಳವಳ್ದುಕಾಲೂರಿಬಿದ್ದಂತೆ ॥ ಬೇರೆವಧುವೆಂಬೊಂದುಮಾ
ಯೆಗೆ । ಶೇರೆಪೋಗಿವೃಥಾಭವಾಬ್ಧಿಯ । ಲೋರುಗುಡಿಸುತ್ತಿಹುದುಜಗವಿದುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಇಂತುಕಾಮಕ್ರೋ
ಧಲೋಭದು । ರಂತರಿಪುಗಳಬಾಧೆಯನುನಿಜ । ಚಿಂತೆಯಲಿನೆರೆಗೆಲಿದುಸಕಲಾತ್ಮಕನುತಾನಾಗಿ ॥ ಅಂತಕನನಾಕ್ರಮಿಸಿಕರ್ಮ
ದ । ಕುಂತವನುಕೆಡೆಯೊದೆದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತಚರಿತಾಮೃತದಲೋಲಾಡುತ್ತಲಹುದೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಯಜ್ಞಸ್ತ್ರೈದುಂಟವಧರಿಸು
ಪಿತೃ । ಯಜ್ಞವನುಪಮದೇವತಾಹ್ವಯ । ಯಜ್ಞನರಋಷಿಯಜ್ಞಭೂತಬ್ರಹ್ಮಮಯಯಜ್ಞ ॥ ಯಜ್ಞನಾಮದಿಂದಖಿಳನೊಳ
ಗಧಿ । ಯಜ್ಞನೆನಿಪೀಹರಿಯಪೂಜಿಸಿ । ಯಜ್ಞಶಿಷ್ಟಾನ್ನದಲಿಕಲ್ಪಿಸುವುದುನಿಜಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೧೯ ॥ ಅನಲಮುಖದಿಂದಧಿಕವಿಪ್ರಾ ।
ನನದಲಚ್ಯುತತುಷ್ಟಿಯದರಿಂ । ದನಿಶವಾರಾಧಿಸುವುದಾವಿಪ್ರೋತ್ತಮರನೊಲಿದು ॥ ಜನಪಕೇಳಂತೀಗೃಹಸ್ಥರು । ದನುಜಹರನ
ನುಭಜಿಸಿಭವಭಯ । ವನಧಿಯನುಕಳಿದೈದುವರುಕೈವಲ್ಯಸಂಪದವ ॥ ೨೦ ॥ ಯಮನಿಯಮಪದವಿಲ್ಲದಸುಸಂ । ಯಮದಸಾ
ಯಸವಿಲ್ಲದಿತರ । ಭ್ರಮೆಯದೆಸೆಯಿಂದಿಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮವನುನಿಯಮಿಸದೆ ॥ ಸುಮತಿತತ್ವಧ್ಯಾನಧಾರಣೆ । ಸಮಾಧಿಗಳಸಾಧನವಿ
ದಲ್ಲದೆ । ಕಮಲನಾಭನಭಕ್ತಿಯೊಂದೇಮುಕುತಿಫಲವೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಮಾನವಿಲ್ಲದೆವಿವಿಧತೀರ್ಥ । ಸ್ನಾನವಿಲ್ಲದೆಹೋಮವುನಿಶ್ರುತ ।
ದಾನವಿಲ್ಲದೆಧರ್ಮವಿಲ್ಲದೆತನುವದಂಡಿಸದೆ ॥ ಏನುಮಿಲ್ಲದನಾಥರಿಗೆದನ । ಹೀನರಿಗೆಯಬಲರಿಗೆಕಾಮಿತ । ಧೇನುವಲ್ಲಾಕೃಷ್ಣಭ
ಕ್ತಿಸಮಸ್ತರಿಂಗೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಹಲವುವರ್ಣಾಶ್ರಮಸುನಿಸ್ತರಿ । ಗಿಳೆಯಪಿತೃದೇವರ್ಷಿಭೂತಾ । ವಳಿಗೆನೃಪವಿಶ್ರಾಂತವಲ್ಲಾ
ನೆರೆಗೃಹಸ್ಥರಲಿ ॥ ಸಲೆಸಮಸ್ತವಿದೀಮುಕುಂದನ । ಲೀಲವಿಗ್ರಹನೆಂದುಕಂಡ । ಕ್ಕೊಳಿಸನಾತ್ಮಬಲಾನುಸಾರದಲರ್ಚಿಸುವುದೆಂದ ॥
ಪ್ರಿಯವಚನವೆಂಬೊಂದುವಾಕ್ಪಾ । ಚೆಯಲಿಶುಶ್ರೂಷಾಖ್ಯತನುಪೂ । ಜೆಯಲಿಸರ್ವಹಿತಾರ್ಥಸಾಧನಭಾವಪೂಜೆಯಲಿ ॥ ನಯವಿ
ದನೆಮಂನಿಸುವುದಖಿಳಾ । ಶ್ರಯವೆನಿಪ್ಪಗೃಹಸ್ಥರಾತ್ಮ । ಪ್ರಿಯರೆನಿಪ್ಪೀಹರಿಗೆದೇವರಪೂಜೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ದೇವಪಿತೃಪೂ
ಜಾವಿಧಿಯನರ । ದೇವಕೇಳ್ಶ್ರಾದ್ಧಕರ್ಮದ । ಠಾವಿನಾಚಿತದ್ರವ್ಯಕಾಲವಿಶೇಷವನುನಿನಗೆ ॥ ಪಾವನಾಮಳಪಾತ್ರವನುಮ್ನಗ ।
ಜೀವಿಗಳಿಗರಿವಂತೆಹೇಳುವೆ । ನಾವಿಧಾನಂಗಳನುಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಲೇಸೆನಿಸಸತ್ಪಾತ್ರವೆಲೆಧರ । ಣೀಶದೊರ

ವದಾವೆಡೆಯಲಾ । ದೇಶವೊಳಗತಿಪುಣ್ಯತಮವವಹದೇಶವೆನಿಸುವುದು ॥ ವಾಸುದೇವನಬಿಂಬಭೀವರ । ಭೂಸುರರಕುಲವನು
ವಿದ್ಯಾ । ಭ್ಯಾಸಕರವಾಗಿಹುದುದೇಶವಿಶೇಷಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಗಂಗೆಗೋದಾವರಿಸರಸ್ವತಿ । ತುಂಗಭದ್ರೆಗಳೆಂಬನದಿಗಳು ।
ಂಗಳಾವುಳತೀರ್ಥವಾವನದೇಶವೆನ್ನೆಲ್ಲಿ ॥ ತುಂಗಮಲಯಮಹೇಂದ್ರಮುಖ್ಯನ । ಗಂಗಳನುಪಮಪುಣ್ಯತರುವಿಪಿ । ಪಂಗ
ನ್ತಾದೇಶವೇಕವರ್ಣ್ಯತರವೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ವಾರಣಾಸಿಪ್ರಯಾಗೆಮಧುರೆಯು । ದ್ವಾರವತಿನೈಮಿಷಬದರಿಹಯು । ಶ್ರೀರುಷಾ
ಳಸೇತುವಿಷದನಹಂಸನೊದಲಾದ ॥ ಭೂರಿಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವದರೊಳು । ದಾರಪಿತೃದೇವಾರ್ಚನಾದಿಸು । ಸಾರಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳವಿ
ಸ್ತೃಸಲಂಗಳಹನೆಂಡ ॥ ೨೮ ॥ ಅದರೊಳಗೆಸತ್ಪಾತ್ರಗುಣಸಂ । ಪದನವನರಸುವಡೀಮುಕುಂದನ । ಪದನಲಾಸತ್ಪಾತ್ರನೆನಿಸೂ
ಳಭುವನದಲಿ ॥ ತ್ರಿದಶರೊಳುಮರ್ತ್ಯರೊಳುಪಾತ್ರಾ । ಳನೊಳುಮೇಣಲ್ಲಿಂದಧಿಕನಹ । ಪದನಕಾಣೆನುಪಾತ್ರ ಭೂತರನ
ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಪಾತ್ರವದರಿಂದಗ್ರಪೂಜೆಗೆ । ಪಾತ್ರವೀಹರಿಸಕಲಸಿದ್ಧಿಗೆ । ಪಾತ್ರವಖಿಳಸಮೃದ್ಧಿಸಂಪನ್ನಿಗೆಸದುಗು
ಕೆ ॥ ಪಾತ್ರವಖಿಳಾಮ್ನಾಯುನಿಕರಕೆ । ಪಾತ್ರವಲ್ಲಾಭೂಪಪಾತ್ರಕೆ । ಪಾತ್ರವೀಹದಿನಾಲ್ಕುಭುವನಾಧೀಶರೆಳಗೆಂದೆ ॥ ೩೦ ॥
ನರೋರಗಜೀವನಿಕಾಯಾ । ತರೆನುಹೋದ್ಭಿಜಸ್ವೇದಜಕ್ಕೀ । ಮುರಹರನಲಾಮೂಲಭೂತನುವೇದಸಿದ್ಧವಿದು ॥ ಅರಸಕೇ
ರಿಂದಲೀಕ್ಷನ । ಚರಣಪೂಜೆಯಸಕಲಸಚರಾ । ಚರಕೆತುಷ್ಟಿಪ್ರದವೆನಿಪ್ಪುದುಜಗಕೆವಿಗಿಲಾಗಿ ॥ ೩೧ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತೀಹ
ನಖಿಳಂ । ಗದಲಿಭಾವಿಸಬಲ್ಲವಿಪ್ರರು । ಸದವಾಳಾಮಲಪಾತ್ರಭೂತರುಸಕಲಮರ್ತ್ಯರಲಿ ॥ ಅದರೊಳಗೆವಿದ್ಯಾತಪೋ
ಂ । ಗದಸಮೃದ್ಧಿಗಳುಳ್ಳವಿಪ್ರರು । ವದನಭೂತರುವಿಶ್ವತೋಮುಖಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೨ ॥ ಹವ್ಯಕವ್ಯಂಗಳನುಕೊ
ವುದು । ನಿರ್ವ್ಯಳೀಕದಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರಿ । ಗವ್ಯಯಾಕ್ಷಯಫಲವನೀಶ್ವಸುವಡೆಸುರೋತ್ತಮರು ॥ ಹನ್ಯವದುದೊರಕೊಳ್ಳದಡೆ
ರ್ತವ್ಯವಿತರದ್ವಿಜರರೋಳತಿ । ಸೇವ್ಯಕಮರುಕಪೋವ್ರತಾನುಷ್ಠಾನಪರರೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ನೃಪತಿಕೇಳ್ಕಾಲವನುಭಾ ।
ದಮಾಸಶ್ರಾವಣಾದ್ಯದೊ । ಳಪರಪಕ್ಷದ್ವಾದಶಿಯುಲಷ್ಟಮಿಯುತಿಥಿಗಳಲಿ ॥ ನಿಪುಣಮತಿಮಾಡುವುದುಸುರಪಿತೃ । ನೃಪತಿಯು
ಸುಶ್ರಾದ್ಧಮುಖದಲಿ । ತಪನಸೋಮಗ್ರಹಣನೆಂಬಯುಥೋಕ್ತಕಾಲದಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಅಯನದಲಿವಿಷುವದಲಿನಿನಸಂ । ಚಯ
ಪಾತದಲವಾಮಾ । ಸೆಯಲಸಿತಪಕ್ಷತ್ರಿತಯಮಾಘೆಗಳಲಿಬೆಂಬಿಸದೆ ॥ ನಿಯತಜನ್ಮರ್ಕ್ಷಾದಿಪುಣ್ಯಾ । ಶ್ರಯನೆನಿಪಕಾಲಂಗ
ಕಾ । ರಿಯುಪಲನಿಜದೇವಪಿತೃಸಂತರ್ಪಣವದೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಪುಣ್ಯಕಾಲಂಗಳನರಿತುನೃಪ । ಪುಣ್ಯಪಾತ್ರಂಗಳಲಿಸುರ
। ಪುಣ್ಯದಿವಸಂಗಳನುವಿರಚಿಸಿವಮಾಡಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಂಗಳನುನಿರುಪಮ । ಪುಣ್ಯದಾನಂಗಳನುಪುಣ್ಯಕೆ । ಪುಣ್ಯ
ಂತಿಪುಸುನಿಶ್ಚಿತವೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೬ ॥ ಭೂವರನೆಚಿತ್ತವಿಸುವಿಶ್ವೇ । ದೇವಕಲ್ಪನೆಗಿಬ್ಬರನುಭೂ । ದೇವರನುತಿಳಿದಿ
ವುದುಪಿತೃಕಲ್ಪನೆಗೆಮೂಗುಳೆ ॥ ಮೂವರನುಮೇಣೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ । ದೇವಪಿತೃಕಲ್ಪನೆಗೆಕೊಂಬುದು । ಭಾವಿಸಲುವಿಸ್ತಾರ
ಹುಯೋಗ್ಯವಹುದೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯನುಕಾಹವನುದ್ರವ್ಯಸ । ಮೃದ್ಧಿಯನುದೇಶವನುಕಾಲವ । ನುಗತಾವುಳಪಾ
ಜಾಧಿಕವನೆಲ್ಲವನು ॥ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಕೆಡಿಸವುದುಸು । ಶ್ರಾದ್ಧವದುನಿಜಬಂಧುತರ್ಪಣ । ಬುದ್ಧಿಯಲಿವಿಸ್ತಾರವಾದಡೆಭೂ
ಳೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲಿಮಾಡಿದರೆಸು । ಶ್ರಾದ್ಧವೃತ್ತನುದೇಶಕಾಲಸ । ಮೃದ್ಧಿಸತ್ಪಾತ್ರಾದಿಗುಣಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿರ
। ವಿಧ್ಯುದಿತವದುನಿಜಮನೋರಥ । ಸಿದ್ಧಿಕರವಕ್ಷಯವದಿಲ್ಲದ । ಶ್ರಾದ್ಧವದುನಿಷ್ಫಲವೆನಿಪ್ಪುದುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೯ ॥
ವರ್ತಿಯೆಕೇಳುಶ್ರಾದ್ಧದ । ಕಿಕ್ಕಲಾಗದುಮಾಂಸವನುಮೇ । ಣಿಕ್ಕದಡೆಮೇಣಾಗದುತ್ತಮಧರ್ಮವಿತ್ತಮರು ॥ ಹಕ್ಕಿಹರಿ
ಗಳಮಾಂಸವ । ನಿಕ್ಕದವರಿಂದಧಿಕತುಷ್ಟಿಯಿ । ದಕ್ಕಿಮುಂನಂದದಲಿಪಿತೃಗಳಿಗಕ್ಷಯುವಿದೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಕವ್ಯದಲಿಪಿತೃದೇವ
ವ । ದುರ್ವಿದರುಮಾಡುವಹಕಂಸುರೆ । ಪುರ್ವಿಯಾಸ್ತಾವರದಜಂಗಮದಖಿಳಭೂತಚಯ ॥ ಸರ್ವಜೀವನಿಕಾಯಪಂಜುವ
ಪತಿಕೇಳ್ಮುನೀದು । ಗರ್ವಿಗಳುವಿಷಯಗಳುಕೊಂದವರೆಂದುಕಳವಳಿಸಿ ॥ ೪೧ ॥ ಧರ್ಮನಂದನಕೇಳಹಿಂಸಾ । ಧರ್ಮ
ತ್ಯಂತತರವಹ । ಧರ್ಮವನುತಾಕಾಣೆನಾಶ್ರಮಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಿಗೆ ॥ ಧರ್ಮವಿಕ್ರಮರಾತ್ಮನಿಷ್ಠರು । ಧರ್ಮಕರ್ಮಂಗ
ಮಾಳ್ಪುದು । ನಿರ್ಮಮತ್ವೆಯಲಿಕಂದಮೂಲಫಲಾದಿಕದಲೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ತನುಮನೋವಾಗ್ದಂಡಮೂರನು । ಮನವರಿ
ತದನ್ನಕಾಗದು । ದನುಜಹರನಕ್ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಯಖಿಳಜೀವರಿಗೆ ॥ ಮುನಿಗಳದರಿಂದಾತ್ಮತನ್ಮಯ । ಜನಿತವಿಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ
ಹೇ । ಅನಿತುಯಜ್ಞಂಗಳನುಮಾಳ್ಪರುಕೆಲರುಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ತ್ರಿಕರಣಾರ್ಜಿತವೆವಿಪಕರ್ಮ । ಪ್ರಕರವನುಸಾಕ್ಷಾತ
। ತ್ಮಕನೆನಿಪ್ಪೀಹರಿಯಲರ್ಪಿಸಿಸರ್ವಭಾವದಲಿ ॥ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವೆಂಬುಭಯಬಾ । ಧಕವೆನಿಪಕರ್ಮದಲಿಮುಕ್ತ್ಯೆ ।
ಕರ್ಮದ್ವೈತವೆಕಾಂಕ್ಷೆಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ತಂನತನುಸತಿಸುತನಿಖಿಳದೊಳ । ಗನ್ಯರೊಳುಸಕಲರೊಳುನಿಜಾತ್ಮೆ ।
ಖಪರಿಪೂರ್ಣನದ್ವಯನಾತ್ಮನೆಂದರಿದು ॥ ಭಿಂನಭಾವನೆಗೆಡೆಗಡವರಿ । ಪೂರ್ಣಭಾವದನಿಲವಬೇಸಂ । ಪಂನಸಹಜ
ಸಂಜ್ಞಾನ್ವೈತಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ವರ್ಶಿಸುತನಿರ್ಮಮತೆಯಲಿವೇ । ದೋಕ್ತಕರ್ಮಂಗಳನುಮಾಡುರೆ । ಮುಕ್ತಿವಡೆಹ

ರಶ್ಯೈಗೃಹಸ್ಥರುಹರಿಪದಾಂಬುಜದ || ಭಕ್ತಿಯಲಿವೈರಾಗ್ಯದಲಿತ|ದ್ಭಕ್ತಜನಸಂಗದಲಿದುಸ್ತರ | ಮೃತ್ಯುಭಯವನುಮೀರುವರು ಜನನಾಥಕೇಳೆಂದ ||೪೬|| ನೀವದಾರಾಶ್ರಯದಬಲದಲಿ | ಜೀವಿಸಿದರೆಲೆಭೂಪಬಹುವಿಧ | ದಾವಳಿಗಳಲಿತಾಯಿಸಹಿತಸುದುಸ್ತರಂಗಳಲಿ || ಈವಿಪುಳಮುಖರಾಜಸೂಯದ | ನಾವನೈವಮಾಡುವನುಹರಿಪದ | ಸೇವಕರಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಸಾಧ್ಯವೇನೆಂದ|| ಪೂರದಲಿಜನಿಸಿದೆನುನೃಪಗಂ | ಧರ್ವಕುಲದಲಿರೂಪಶೀಲ | ಗರ್ವಿತನುತಾನೆಸದೆನುಪಬರ್ಹಣಸಮಾಖ್ಯೆಯಲಿ || ದುರ್ವಿನೀತಂಗಾಯಖಿಳಗಂ | ಧರ್ವರೊಳಗೆಂನಂದದಲಿಗಂ | ಧರ್ವವಿದರಾರೆಂಬಮದವೆನಗರಸಕೇಳೆಂದ ||೪೮|| ಇತ್ತರೆಡಗಾವಿಶ್ವಸೃತಿಗ | ಳತ್ಯಧಿಕಮದಮತ್ತನಾದಂ | ಗುತ್ತಮರುಶಾಪವನುಪಾಡುತ್ತಿರೆಸಭಾಗ್ರದಲಿ || ಪಿತ್ತಹೀನನೆಶೂದ್ರನಾಗೆನ | ಲುತ್ತರಿಶಿಜನ್ಮವನುಶೂದ್ರತೆ | ವೆತ್ತುದಾಸಿಯಗರ್ಭದಲಿಜನಿಸಿದೆನುತಾನೆಂದ ||೪೯|| ಉಳಿದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಯೇನಿಜ | ಲಲನೆಯರುಪರಿವಾರರತ್ನೋ | ಜ್ವಲವಿಮಾನವನೋಜ್ಞವೆನಿಸುವಕಂನವತಿಸಹಿತ || ಇಳಿದನೊಬ್ಬನೆದುಷ್ಕೃತಕೆನೀ | ರಿಳಿವಪ್ರೋಲ್ಕುಲಕುಜಕೆಕೇಳ್ಳೈ | ಬಳಿಕತತ್ವಜ್ಞರಸಮಾಶ್ರಯಮಾಯ್ತನನೆಂದ || ೫೦ || ಕ್ಷಿತಿಪಸೆದನುಗ್ರಹದಲೆನಗೀ | ಮತಿಯಿದಾಯ್ತುಚ್ಚತನಪದದಲಿ | ಶತಧೃತಿಗೆಸುತನಾದೆನೀಜನ್ಮದಲಿತಾನಿಂದು || ಸತುಪುರುಷರೊಲವಿನಲಿಜಾತಿ | ಸ್ಮೃತಿಕನಗೆಕೆಡದಾಯ್ತುಸತ್ಸಂ | ಗತಿಗೆಸರಿಯಿಲ್ಲರಸಸರ್ವತ್ರವಿಗೆಕೇಳೆಂದ ||೫೧|| ಸುಮತಿಸಾಧನವೆನಿಪವರ್ಣಾ | ಶ್ರಮದಧರ್ಮರಹಸ್ಯವನುಭೂ | ರಮಣನಿನಗಭಿವರ್ಣಿಸಿದೆನೀಧರೆಗಿರುತವೆನಲು || ಶ್ರಮವಲಾಸಾಕ್ಷಾತವರ್ಷ | ಕ್ರಮಗಳಂಬಿವ್ರಮಾಳ್ಪವೇನನು | ಕಮಲನಾಭನಭಕ್ತಿಶೂನ್ಯರಿಗರಸಕೇಳೆಂದ || ೫೨ || ಆರುನೃಪನಿಂಪುಂತೆಧನ್ಯರು | ಭೂರಿಭಾಗ್ಯಾಧಿಕರುಧರೆಯಲಿ | ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯಪದಪರಮರುಷಿಗಳುಲೋಕಪಾಲಕರು || ಸೇರುತಿದೆನಿಜಗೃಹಕೆತ್ತೇಜೋ | ದೂರವಹವರರೂಪಮಮರ್ತ್ಯ | ಕಾರದಲಿಮರೆಗೊಂಡುನಿಂನಯಮನೆಯಲಿಹನೆಂದ ||೫೩|| ಈತನಲ್ಲಾಭೂಪಭುವನ | ಖ್ಯಾತದೈವದದೈವವಾಸಾ | ಕ್ಷಾತಪರಮಾತುಮನೆನಿಂಪೊಡಸಾಡಿಯನಿಸಿದಡೆ || ಮಾತುಳಾತ್ಮಜಕೃಷ್ಣನೆಂಬೀ | ಮಾತನಾಡದಿರರಸನಿಗಮ | ವ್ರಾತವೀತನನೈದಲಾರವುವರ್ಣಿಸುವಡೆಂದ|| ಸುಲಭನಾದನುನಿಮಗೆನಿಗಮಾ | ವಳಿಗಳರಸಿದೊಡಾಳಿಗೊಂಬನು | ಹೊಲಬುದೋರನುಹಲವುಜನ್ಮಾಂತರದಸಿದ್ಧರಿಗೆ || ಒಲಿಸಲಾರದೆಯಮಾಯಜಾಕರ | ಬಳೆಗಬರಿಪ್ರೊನೆಗೊಂಬುದತ್ತಲು | ಸಿಲುಕಿದನುನಿದಾನಯದಲಿನಿಮಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೫೪|| ಆವನೊಬ್ಬನನರಿಯರಾರಾ | ಜೀವಭವಭವಮುಖ್ಯಸಕಲಸು | ರಾವಳಿಗಳೀಮುನಿಗಳೀಮನುಗಳುಮಹೀಸುರರು || ಭಾವದಲಿಭಜಿಸುವರದಾವನ | ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯನಮಳಭಕ್ತಿಯ | ಲಾವಭಾಗ್ಯಾಧಿಕರೊನಿಮಗೊಡನಾಡಿತನದಿಂದ || ೫೫ || ಇಂತುನಾಲಿಗೆದಣಿಯೆಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನನುವರ್ಣಿಸುತಶೀಲ | ಸ್ವಾಂತನದ್ದಿದನಾಸಭೆಯನಾನಂದಬಾಷ್ಪದಲಿ || ತಿಂಥಿಣಿಯಾತನುಪುಳಕದಲಿಭೂ | ಕಾಂತಸಾಖೀಮಾರ್ಜುನಾದ್ಯರು | ಕುಂತಿಸಹಿತರ್ಚಿಸಿದರಾನಾರದಮಹಾಮುನಿಯ ||೫೬|| ಜರತವಡಿಗಡಿಗಾಲಿಗಳುವ್ಯೈ | ಮರಡುಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜದಲಿನೃಪ | ನೆರಗಿಪುಳಕಿತನಾದನಧಿಕಪ್ರೇಮವಾರಿಯಲಿ || ಸೆರೆವಿಡಿದನಚ್ಯುತನನಂತಃ | ಕರಣದಲಿಕೃತಕೃತ್ಯಭಾವದ | ಲುರುವದ್ವೈವವೆನುತ್ತಕೊಂಡಾಲಿದನುಮುರಹರನ || ೫೭ || ಓರುಗುಡಿಸುತ್ತಿರ್ದದಾಸಖೆ | ಮೂರುಲೋಕಕ್ಕುರುಪಕೃಷ್ಣನ | ಚಾರುಚರಣಸರೋಜದತ್ತಲುಮಕುಟಮಣಿಗಳಲಿ || ಧಾರುಣೀಶರುಸಕಲಸುರನರ | ವೀರವಿಪ್ರೋತ್ತಮರುಸಹಿತೋ | ದಾರಕೃಷ್ಣಮಹಾಮಹಿತ್ವದಮಹಿಮೆಯನುಕೇಳಿ ||೫೮|| ವರ್ಣಿಸಿದೆನಿದರೊಳಗೆವೈಷ್ಣವ | ರುನತಾಮಳಪುಣ್ಯಚರಿತದ | ವರ್ಣನೆಯಲೊಂದೇಕದೇಶದಸಾಮ್ಯಗುಣಗಣವ || ವರ್ಣಧರ್ಮವನಚ್ಯುತಾರ್ಪಣ | ಧನ್ಯಕೆಯಸಾಖ್ಯಾತಕಥನಾ | ಕರ್ಣನದಲ್ಪೈಡುವರುನಿತ್ಯಾತುಮನನಿಜಪದವ ||೬೦|| ಕೇಳಿದರೆಪಾತಕದಮೂಲೋ | ನ್ಮೂಲನವಲಾಕೇಳಿಮನದೊಳ | ಗಾಲಿಸದಡೆಡೆಗೊಂಡತಾಪತ್ರಯಕೆಪರಿಹಾರ || ಪಾಲಿಗೆಯಕೊನೆಗೊಂಬೆನಾವುದ | ಘಾಳನಸುಸೋಂಕಿದರೆಕಾಲ | ವ್ಯಾಳವಿಷವೀರ್ಯೋಪಶಮಗಾರುಡವಲಾಯಂದ || ... ... ||೬೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೭೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೇ ಸ್ಕಂಧ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ ಅಷ್ಟಮಸ್ಕಂಧ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಹೇಳಿದನುಮುನಿಗಳನುಮನುಗಳ । ಪೇಳಿಗೆಯಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನುಸುರ । ಪಾಲಕನಸುರವಂ
ದ್ಯನವತಾರಂಗಳನುಮುನಿಪ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳಿದೆನಲೈಮುನಿಪಪರಮಕೃ । ಪಾಳುವಿನಪದಭಕ್ತನಹಸುವಿ । ಶಾಲಿತಸ್ವಾಯಂಭುವಿನವಂಶಾನುಚರಿತ ॥ ಸೋಲುತಿದೆಮನವಿಕ್ಕಮನುಗಳ । ಪೇಳಿಗೆಯಪಾವನಚರಿತ್ರವ । ಕೇಳುವಡೆಮುರಮಥನನವತಾರಂಗಳಿಂಗೆಂದ ॥೧॥ ವದಾವುದುಬೇರೆಜನ್ಮಾ । ವಳಿಗಳಿಗೆವಿಗಿಲೆನಿಸಿದತಿಚಂ । ಚಲವೆನಿಸಿದೀಮರ್ತ್ಯಜನ್ಮವನಿದನುನೆರೆಪಡೆದು ॥ ನಳಿನನಾಮೇಕ್ಷಣತತ್ಪದ । ನಳಿನಸಂಸ್ಪೃಕರಮಳಚರಿತವ । ನೊಲಿದುಕೇಳದಪಾಪಿಜೀವರಿಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೨॥ ದೇವದೇವನುಪಿಮತ್ತಾ । ಮಾವಮನ್ವಂತರಗಳಲಿಭೂ । ದೇವಧರ್ಮದ್ವಿಜಸುಜನರಕ್ಷೈಕವಿಗ್ರಹನು ॥ ಭಾವಿಭೂತಭವತ್ರಿಕಾಲವಿ । ವಿತತಾಮಳಚರಿತವನುತಾ । ನಾವುದನುಮಾಡಿದನುಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ॥೩॥ ಎಂದಡೆಂದನುಮುನಿಪನಧಿಕಾ । ದರದಲಿಕೇಳರಸಮನುಗಳು । ಸಂದರಾಸ್ವಾಯಂಭುವಾದ್ಯರುವರ್ತಮಾನದಲಿ ॥ ಸಂದರಾಮನುವಂಶಭವರುಪು । ರಂದರಾರುಹೇಳಿದೆನುಮನು । ನಂದನರತದ್ವಿಹಿತಸಂತಾನವನುನಿನಗೆಂದ ॥೪॥ ಜಾತನಾದನುಕಪಿಲನಂಸ । ಖ್ಯಾತವಿಷ್ಣುವೆದೇವತಿಗೆ । ಭೀತಿಯನುಮಾಣಿಸಿದನಿಸಂಸಾರಬಂಧನದ ॥ ಸೇತುವಾದನಲಾಭವಾಬ್ಧಿಗೆ । ಭೂತಳಾಧಿಪಹೇಳಿದೆನುವಿ । ಖ್ಯಾತಲಚರಿತ್ರವನುನಿನಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೫॥ ಯಜ್ಞಪುರುಷನುಜನಿಸಿದನಲೈ । ಯಜ್ಞನೆಂಬಭಿಧಾನದಲಿಶತ । ಯಜ್ಞನಾದಸಕಲಸುರನರವಂದ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಅಜ್ಞರರಿವಂದದಲಿನಿನಗಾ । ಯಜ್ಞನಮಳಚರಿತ್ರವನುಸ । ರ್ವಜ್ಞಭೂಪರದೇವಚಿತ್ತೈನಾಮುನಿಪ ॥೬॥ ಒಂದುದಿನನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿಸು । ನಂದೆಯಲಿಮುನಿವರನುತಪದಲಿ । ನಿಂದನಾಸ್ವಾಯಂಭುಮನುಧರೆಗುಟವನೊರಿ ॥ ದ್ವಂದ್ವವನುಮತದಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವವನುಮನದೊಳಗೆಧರಿಸು । ತ್ತೊಂದನವಮಲಸ್ತೋತ್ರವನುಮಾತ್ತಮನದೊಳಗೆ ॥೭॥ ಅರಬೆಳಗಿನಲಖಿಳಜಗವನು । ಸೂರಿಯನುಬೆಳಗುವನುಚಂದ್ರಸು । ತಾರಕಾಗ್ರಹನಿಕರಬೆಳಗುತರತೇಜದಲಿ ॥ ಹಾರಚೈತನ್ಯದಲಿಜೀವನು । ಸೇರುವನುಚೇತವಕೆಜಗದಾ । ಧಾರನಾಪರಮಾತ್ಮರೂಪನೆತನಗೆಗತಿಯೆಂದ ॥೮॥ ಯನಾವನನೀಕ್ಷನೀಕ್ಷನ । ನರಿವನಾಪನುನಿದ್ರೆಯಲಿಮೈ । ಮರದುಮಲಗಿದಾರ್ಗಳಾನುಂಮರೆಯಪರಿವೆನಿಸಿ ॥ ಅರಿವನೀಕ್ಷನಪ್ರಿಯನುಯು । ಚ್ಚರನುಸಜೆನಿದ್ರೆಯಲಿಮೋಕ್ಷ । ಚ್ಚರಿವಲೊಂದದೆನಿತ್ಯಶುದ್ಧವಿಬುದ್ಧನೆಂದೆನಿಸಿ ॥೯॥ ತೋರುವವುಕರಣೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗ । ಳಿಂತಸಂನಿಧಿಶಕ್ತಿಯಲಿಕಾ । ಹೇರಿದಾಯಸದಂತಚೈತನ್ಯಾಂಶವನುಪಡದು ॥ ಓರುಗುಡಿಸದೆವಿಷಯಜಾತವ । ನೇಪವಾಮಂಗೆತನಗಾ । ಮೂರುಲೋಕದಚಿತ್ತಸಾಕ್ಷಿಯೆಪರಮಗತಿಯೆಂದ ॥೧೦॥ ಮನವೆನಚ್ಚದಿರನ್ಯವಿಷಯದ । ಘನತೆನುಬಯಸದಿರುನಿಜಚೇ । ತನಕೆಚೇತನಭೂತನಾರಾತನನುಧಿಟಕುಳಿಯೆ ॥ ನಿನಗಿದೆತ್ತಣಭೋಗವಖಿಳಾ । ತ್ಮನನುನಿಸ್ಸುಖರೂಪನ । ನನುಭವಿಸಿಸುಖಿಯಾಗುಸುಖವಲ್ಲಿತರದೊಳಗೆಂದ ॥೧೧॥ ಕಾಣದಿಂದ್ರಿಯಗಳನುವಿಷಯ । ಶ್ರೇಣಿಗಳುವಿಕೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು । ಕಾಣವಾತನುತಂಮವೃತ್ತಿಗೆಸಾಕ್ಷಿರೂಪವನು ॥ ಕಾಣುತಿರ್ದಾತ್ಮನನುನಿಜನಿ । ರ್ವಾಣಸುಖರೂಪನನಗದಲಿ । ಜಾಣನಹುದಾತನನುನೆಲೆಭಜಿಸೂದುಚಿನುಮಯನ ॥೧೨॥ ಮೊದಲುನಡುಕಡೆಯೊಳಗುಹೊರಗೆಂ । ಬುದನುಸುವನಖಿಳಲೋಕಕೆ । ಮೊದಲುನಡುಕಡೆಯೊಳಗುಹೊರಗಿಲ್ಲದಚಿದಾತ್ಮನನು ॥ ವಿದಿತಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಲಿಮ । ತ್ತದನುನಿಕಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಂದವೆ । ವದದುತಂನಲಿತಾನೆತಾನಾಗಿಹನದಾರೆಂದ ॥೧೩॥ ವಿಶ್ವದೇವಸ್ತುತನದಾವನ । ವಿಶ್ವರೂಪನುಸಂನತಾ । ವಿಶ್ವಲೋಕಾಧೀಶ್ವರನುವಿಶ್ವೇಶ್ವರೇಶ್ವರನು ॥ ವಿಶ್ವಚೇತನಸಾಕ್ಷಿರೂಪನು । ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಕರ್ಮಹೇತುವು । ಹೇಶ್ವರನರಾತನನುಮರೆಯೊಕ್ಕೆನಾನೆಂದ ॥೧೪॥ ಎನುತಮಂತ್ರರಹಸ್ಯವನುಮನು । ಮನದಲುಚ್ಚರಿಸುತ್ತಹರಿಪದ । ವನಜವನುನಯದಲಿಭಾವಿಸುತಿರಲುಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಜನಪಕೇಳಾತನನುಕಾಣುತ । ದನುಜರಸುರರುಯಾತುಧಾನರು । ತನತನಗೆತಿನೆದರತಿರೋಷದಲಿಮೋಹರಿಸಿ ॥೧೫॥ ಅರಿಯನದನಾವಿಷ್ಣುಪಡವನು । ಶಿರೆವಿಡಿದುತದ್ಭಾವಭಾವಿತ । ಕರಣರಸಸಾರಂಭಸಂತಪುಳಕಪೂರದಲಿ ॥ ಪರದುತನುಭಾವನನುನಿಂದಿರೆ । ನರೆಗುರಿಗಳೈತಂದರಿವನನು । ಮುರಿದುನುಂಗುವೆನೆಮುತಕಾಕಿನಿಧಾಕಿ

ನೀನಿವಹ ||೧೬|| ಅರಸಕೇಳುವರವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರು । ಪರಿಭವಕ್ಕೊಳಗಹರೆನಿಜಪದ । ಶರಣರೊಳಗಪಧಾನಗುಂದುವನೇ ಮು
ರಾಂತಕನು || ಕರುಣಿಗಳದಾತಾರನಖಿಳೇ । ಶ್ವರನುಬಂಧನುಯಜ್ಞನಲ್ಲಿಗೆ । ಸುರರಜಯಜಯಜಯಮಹಾರವವೆಸೆಯಲಾಕ್ಷ
ಣಕೆ ||೧೭|| ಆಮಹಾದೈತ್ಯರನುಭುವನ । ಕ್ಷೇಮಕಾರಣಮೂರ್ತಿಕೊಂದನು । ಯಾಮನೆಂಬಮರೋತ್ತಮರುಸಹಿತುತ್ತ
ಮೋತ್ತಮನು || ಆಮಹೋತ್ತಮನಂಗರಕ್ಷೆಯು । ನಾಮಹಾತ್ಮನುಮಾಡಿಭುವನ । ಸ್ತೋಮವನುರಕ್ಷಿಸಿದನಕ್ಷಯಕೀರ್ತಿಗುಣ
ನಿಧಿ ||೧೮|| ನಂಬಿದವರಿಂಗಿಲ್ಲಭಯಮೆಂ । ದೆಂಬುದನುನೆರೆಮೆರೆದನಾಕಮ । ಲಾಂಬಕನುನೆರೆಕಾಯ್ದುಮನುಮನುಯಜ್ಞನೆಂ
ದೆನಿಸಿ || ಎಂಬೆನಲ್ಲಿಂಮೇಲೆಮನುಗಳ । ನಂಬುಜಾಕ್ಷನಭಕ್ತರಕ್ಷಾ । ಲಂಬನದಲೀಲಾವತಾರಂಗಳನುಕೇಳೆಂದ ||೧೯|| ಮ
ನುವಲಾಸ್ವಾರೋಚಿಷಾಹ್ವಯ । ನನಲಸಂಭವನೆರಡನೆಯಮನು । ತನೆಯರಾದ್ಯುಮದಾದಿಗಳುರೋಚನನೆಸುರನಾಥ || ಅನಿ
ಮಿಷರಾತುಷಿತಾದ್ಯರದರೊಳು । ಮುನಿಗಳೂರ್ಜಸ್ತಂಭಮುಖ್ಯರು । ದನುಜಹರನಾತುಷಿತೆಯಲಿವಿಭುವೆನಿಸಿರಂಜಿಸಿದ ||೨೦||
ವೇದಶಿರನಬಸಿಯಲಿತುಷಿತೆಯು । ಲಾದಯಾನಿಧಿಜನಿಸಿತ್ರಿಭುವನ । ಲಾದಿಯಲಿಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಚರಿಯವನಾತನಲಿಕಲಿತು || ಆದರೆಂ
ಭತ್ತೆಂಬುಸಾವಿರ । ವೇದವಿಹಿತಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗ । ಳೋದಿದರುಜಗದಘಪನಾಮುನಿವರರುಕೇಳೆಂದ ||೨೧|| ಮೂರನೆಯಮನು
ವಾಪ್ರಿಯವ್ರತ । ಭೂರಮಣನಾತ್ಮಜನುಸಹಜೋ । ದಾರನುತ್ತಮನೆಂಬವನುಸವನಾದಿತತ್ಸುತರು || ಚಾರುಚರಿತರುಸಪ್ತರು
ಷಿಯರು । ಧಾರುಣೀಶವಶಿಷ್ಠತನಯರು । ಸೇರಿದರುಭದ್ರಾದ್ಯರಮರರುಸತ್ಯಜಿತನಿಂದ ||೨೨|| ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಕೀರ್ತಿ
ಧರ್ಮನ । ಪತ್ನಿಕಾಶಿನಿಸೂನೃತೆಗೆಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುಜನಿಸಿದನಲ್ಲಿಸತ್ಯವ್ರತರುಸಹಿತ || ಸತ್ಯಸೇನಾಖ್ಯದಲಿಕೊಂದನು ।
ಸತ್ಯಶೀಲವಿಹೀನರಹದು । ರ್ವೃತ್ತರನುಖಳಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಭೂತಗಣಬಲವ ||೨೩|| ಮತ್ತೆಭುವನದಲಖಿಳಗುಣಯುತ । ನು
ತ್ತಮಾಂಗನತಂಮನವಳಜ । ರಿತ್ರತಾಪಸನೆಸದನ್ನೆನಾಲ್ಕನೆಯಮನುವೆನಿಸಿ || ಹತ್ತುಮಂದಿಮಹಾತ್ಮರಾತಗೆ । ಪುತ್ರರಾದರು
ವೃಷನುವಿಹಿತದ । ಋಥಿಗಾರರುಖ್ಯಾತಿನರಕೇತುಗಳುಮೊದಲಾಗಿ ||೨೪|| ಸತ್ಯಸಂಜ್ಞಿತರಮರರಂದಿಗೆ । ಮತ್ತೆಹರಿಗಳುಮೀ
ರರೆಂಬವ । ರುತ್ತಮಾಂಗನೆವಿಧೃತಿಯಂಬವಳಲ್ಲಿಜನಿಸಿರಲು || ಸತ್ಯವಂತನೆಕೇಳುದಿವಿಜರ । ಮೊತ್ತದೊಡೆಯನುತುಷಿಕನವ
ಹಿತ । ಚಿತ್ತಮುನಿವರರಲ್ಲಿಜ್ಯೋತಿರ್ಧರ್ಮಮೊದಲಾಗಿ ||೨೫|| ಮತ್ತೆಕೇಳೈಭೂಪನಾಲ್ಕನೆ । ಯುತ್ತಮಾನುಜತಾಪಸನುಪು
ರು । ಷೋತ್ತಮನವರದಿಂದಮನುವೆಂದೆನಿಸಿಸುಚರಿತನು || ಸತ್ಯಸಂಧರದೇವನೆಸದನು । ವೃತ್ತಗುಣಸಂಪನ್ನಪಾವನ । ಕೀರ್ತಿ
ಯನೆಕೇಳುತ್ತನೃಪಕುಲತಿಲಕನಿಂತೆಂದ ||೨೬|| ಕರುಣಿಸೈಮುನಿನಾಥಮನುಮನ । ಚರಿತವನುಪುಣ್ಯಾಂಗಳನುಭವ । ಭರಿ
ತವನುಹರಿಗುಣಕಥಾವಿಸ್ತೀರ್ಣದುರಿತವನು || ಧರೆಗೆಮಂಗಳವೆನಲುಧನ್ಯರು । ಚರಿಸುವರುಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಘಹರ । ಕರಣಕಾರ
ಣವೆನಿಸಿದ್ವೈಶ್ರೋತವ್ಯವೆನಗೆಂದ ||೨೭|| ಎನಲುಮುನಿಕುಲತಿಲಕನೈಹಿಕ । ವಿನಯವಿಷಯವನುಳಿದನೃಪತಿಯು । ಮನದ
ರಾಗವನರಿತುಹರಿಚರಣಾನುಚರಿತದಲಿ || ತನುಮನೋಲದಾಡುತ್ತಮನಸಂ । ಜನಿಸಿನಿತ್ಯಾತುಮನಮಹಿಮೆಯ । ನೆನೆವುತೊಯ್ಯ
ನೆಕೆಂಣ್ದೆರದುಗುಣನಿಧಿಯೆಕೇಳೆಂದ || … … … … ||೨೮||

ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಇಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನನು ಶಾಪದಿಂದ ಗಜವಾದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ಶಾಪವಶದಲಿಗಜವೆನಿಸಿದ । ಭೂಪನಿಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬವ । ಪಾಪುರುಷನೆಸದನುತ್ರಿಕೂ
ಟಗಿರೀಂದ್ರಶಿಖರದಲಿ || … … … …

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳಾಪಾಂಡ್ಯದೇಶದ । ಧರಣಿಪತಿಧರ್ಮಾತ್ಮನೆಸದನು । ಧರೆಯಲಿಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬಭಿಧಾನವನುಪಡೆ
ದು || ಪರಮವಿಷ್ಣುವ್ರತಪರಾಯಣ । ನುರುಗುಣಾಂಬುಧಿನಿಯಮಿತಾಂತಃ । ಕರಣನಚ್ಯುತಗೋತ್ರನಿರತನಮೋಘಚಾರಿತ್ರ ||
ಒಂದುದಿವಸಕುಲಾಚಲಾಶ್ರಮ । ಕಂದರದಲಾಭೂಪಪರಮಾ । ನಂದದಲಿಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿಸರಾಗನಿಷೆಯಲಿ || ನಿಂದುತಪದ
ಲಿತಪ್ಪದಾಬ್ಜ । ದ್ವಂದ್ವವನುಪೂಜಿಸುತಮೌನದ । ಲಂದುಕುಳ್ಳಿರ್ದನುಜಟಾಧರನೇಕಚಿತ್ತದಲಿ ||೨|| ಬಂದನಲ್ಲಿಗಗಸ್ತ್ಯಮು
ನಿಭೂ । ಪೇಂದ್ರದ್ದಾಶನುಕೆಶಿಷ್ಯರ । ವೃಂದಲಿಸಂಪನ್ನಗುಣವಾರುಧಿಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿ || ವಂದಿಸದೆಪೂಜಿಸದೆನುಡಿಯದೆ ।
ಮಂಗ್ಯನನುಕುಳ್ಳಿರಲುಗರ್ವಿತ । ನೆಂದುಕೋಪಾಟೋಪದಲ್ಲಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೩|| ಏನಿದೆತ್ತಣತಪವಿದೆತ್ತಣ । ಮಾನ
ವೀಯ್ಯರನಿಪ್ಪನಂಪಾವ । ಮಾನವೆತ್ತಲುಮಡವಿದೆತ್ತಲುಮನದವೈರಾಗ್ಯ || ತಾನರಿತೆನೆಲವೆಲಪ್ಪೊಕೆಡೆಗಜ । ಯೋನಿಯಲಿಜನಿ

ತಕೊಟ್ಟನು । ಮಾನವಾಧೀಶ್ವರನೆಶಾಪವನಕಟಮುನಿಮುನಿದು ॥ ೪ ॥ ಹೋದನತ್ತಲುಮುನಿಪನಿತ್ತಲು । ಮೇದಿನೀಪ
ವವಶವೆಂ । ದಾದರಿಶಿಶಾಪವನುಮನದಲಿಧೈರ್ಯವನುತಳೆದು ॥ ಮೇದಿನೀಧರವರತ್ರಿಕೂಟವ । ನೋದರದಲುದಿಸಿದನುದು
ನು । ಹೋದಧಿಪ್ರಾಂತದಲಿಪಾವನಕೀರ್ತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುಭುವನ । ಖ್ಯಾತವಾಯುತ್ರಿಕೂಟಗಿರಿಪ
। ಮಾತುಮುನುಪವಡಿಸಿದದುಗ್ಧಮಹಾಮಹೋದಧಿಯ ॥ ಈತಡಿಯಸಂನಿಧಿಯಲಮರ । ವ್ರಾತಸೇವಿತಕಂದರದಶೃಂ ।
ತಿಶಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲಿವರಮಣಿನಿಕರಕಾಂತಿಯಲಿ ॥ ೬ ॥ ಅಯುತಯೋಜನದುದಯವಿಶೃತ । ಪಯುತಯೋಜನಪದಗಲದಲಿ
ತ । ಲಯುತಯೋಜನಪದರಶೃಂಗತ್ರಯದಶೀಮೆಯಲಿ ॥ ನಯವಡದುರಂಜಿಸಲುಹೈರ । ಣ್ಮಯದರೌಪ್ಯಕಬ್ಬುನದತ ।
ಯವೆನಲುಶೃಂಗತ್ರಯಂಗಳುದೆಸೆಗೆರಂಜಿಸಲು ॥ ೭ ॥ ಮತ್ತೆಬಹುಶೃಂಗಂಗಳುರುಮಣಿ । ಚಿತ್ರಿತಂಗಳಹಲವುಧಾತುವಿ । ಚಿ
ತಂಗಳುದಿಗ್ವಧೂಭೂಷಣಗಳೆಂತೆಸೆಯೆ ॥ ಮತ್ತೆಗುಲ್ಮಲತಾದ್ರುಮಂಗಳ । ಮೊತ್ತದಲಿಗಂಧರ್ವಕಿಂನರ । ಮೊತ್ತದಲಿರಂಜಿ
ಪುದಾಗಿರಿವರವನೊಪ್ಪಿದೆಶ ॥ ೮ ॥ ಗರುಡಕಿಂನರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ । ಧರಮಹೋರಗಚಾರಣಪ್ಸರೀ । ವರರಂತವಿಹಾರವಿಭ್ರ
ಗಳಿಗೆನೆಲೆಯನಿಸಿ ॥ ಮೆರವಗುಹೆಗಳವರಾರ್ಥನಿಯುಗಾ । ವರವಕೇಳುತಮುರಿಮುರಿದುಕೇ । ಸರಿಗಳೊಡನಲ್ಲಲ್ಲಿಗರ್ಜಿಸುತಿ
ವನವರತ ॥ ೯ ॥ ಹರಿವನಿರ್ಝರವಾರಿಗಳಶೀ । ತಳತರಚ್ಛಾಯೆಗಳಮಂದಾ । ನಿಲನವ್ಯೆಸೋಂಕುಗಳಪರಿಮಳದಿಸರೆಕೋ
ಡ । ಮೆಲುಮಳಲಮೌಕ್ತಿಕದಪುಳಿನ । ಸ್ಥಳದಲಾಡುವಸಿದ್ಧಕಿಂನರ । ಲಲನೆಯರವಿಭ್ರಮದಲೆಸದುಗಿರಿಪನೆಕ್ಷ್ಮೇಶ ॥
ಗಿರಿಯಸೌಭಾಗ್ಯವನುಹರ । ಗಿರಿಯಹೆಂಪನುಮಲಯಮಂದರ । ಗಿರಿಯಸೊಂಪನುತಂಪಿನಜಲದತಪ್ಪಲಿನಶಿರಿಯ ॥ ಕನ
ರುವಿನಲಿರಗಿಸಿದನಂ । ಬುರುಹಭವನೀಗಿರಿಯಸೆನಲಿ । ಚ್ಚರಿಯೆನಿಸಿತೀರೇಳುಜಗಕೆತ್ರಿಕೂಟವರಶೈಲ ॥ ೧೧ ॥ ಶೃಂಗ
ರರಮೇಲೆಸಂನಿಧಿ । ಶಾರ್ಙ್ಗಧರಕಮಲಜಮಹೇಶ್ವರ । ರಿಂಗೆಹೇಳುವೆನೇನನಾಭೂವರನಧನ್ಯತೆಯ ॥ ತುಂಗಗಿರಿವರನಿಕ
ಲಿವನಾ । ತಂಗವರನೊಪ್ಪಿದನುಜಂಗಮ । ಗಂಗೆಯಂತಿರಲುಂನತೋಂನತಗಾತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಆನೆಗಳಬಹುಘಟೆಗ
ಮರಿ । ಯಾನೆಗಳಮೋಹರಗಳಲಿಹೆಂ । ಣಾನೆಗಳಹೇರಾಳಸಂದಣಿಗಳಲಿಗಿರಿತಟದ ॥ ಕಾನನವನಲವೃತ್ತಬಹಳೋ । ದ್ಯಾ
ನುಮುರಿವೃತ್ತಕರಿಕುಲ । ಮಾನನಿಧಿಮೈವೆಳವುತಿರ್ದನುಮದದಮಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಬೆರಸಿಕದಳೀವನವನಂಕೆಗೆ । ಬರಿಬಿ
ತ್ತಿನವನವನಂಗೀ । ಕರಿಸಿಚೂತವನಾವಳಿಯಚೈತನ್ಯವನುಕೆಡಿಸಿ ॥ ಸುರಗಿಯನುಸಾವರಿಸಿಭಂಗಕೆ । ಬರಿಸಿಬಳುಕುವಕೋ
ರವ । ಕೊರಳುಗೊಳಿಸಿದನಧಟನಂತಕಪುರಕೆಪಡಿಸಲಿಸಿ ॥ ೧೪ ॥ ಅರಳಿಯನುನರಳಿಸಿದನಸನವ । ನರದನಾಶೋಧ್ರವ
ಶೋಕಾಂ । ತರಕೆಕಳುಹಿದನಿಳುಹಿದನುಕಿತ್ತಳೆಗೆಳಂನಿಳೆಗೆ ॥ ಒರಸಿಖರ್ಜೂರವನುಜಂಬೂ । ತರುಗಳನುಸನಸನನುಪೀಡಿ
। ಪರಿಭವಿಸಿಹೊರವಂಟಜರಿಸುತ್ತಿರ್ದನಡವಿಯಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ನಾರಿಕೇಳವನಂಗಳನುಗೋ । ನಾಳಿಗೆಗೆನೂಕಿದನುತಳಿತತ ।
ಲವನುತಳಪಟವಮಾಡಿದನಾಮ್ರವನಗಳನು ॥ ಈಳೆಗಳನಿಟ್ಟೊರಸಿದಾಳಿಮ । ದೋಳಿಗಳನೋವೆನಿಸಿಸಂಪಗೆ । ಯೋಳಿನೆ
ನೊಡೆಗಲಸಿತುಳಿದನುನಾಗಸಂಪಗೆಯ ॥ ೧೬ ॥ ಮರುಗಮಲ್ಲಿಗೆಜಾಜಿಗಳನವ । ಪರಿಮಳವನಾಕರಿಸಿಮದಜಲ । ಪರಿಮ
ಪವನನಲಿಪಂಕಜವನದಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ॥ ಅರಳುಗಂಗಳಕಾಂತಿಯಲಿಧಿ । ಕ್ಕರಿಸಿತಾಳವನಂಗಳನುತನು । ಕರಿಸಿಕರ್ಣಪು
ಗಳಲಿಮದನಾಂಧನೆಸದಿರ್ದ ॥ ೧೭ ॥ ಸುರಗಿರಿಯಪಾರ್ಶ್ವದಲಿಸುರಿವಾ । ಮರಮಹಾಜಲಧಾರೆಯಂತಿರೆ । ಸುರಿವಮದಜಲ
ರೆಯಲಿವನಭೂಮಿಕೆಸರೇಳೆ ॥ ಪರಿಮಳಿಸಲಾಪವನನನುಕೇ । ಸರಿಗಳಾಘ್ರಾಣಿಸುತಗುಹೆಗಳ । ಲಿರದೆಹೊಕ್ಕಡಗಿಪ್ಪವಂ
ಮಥೇಭದರುಶನಕೆ ॥ ೮ ॥ ಉಳಿದುಮೃಗಕುಲಭಯವನೆದನೇ । ವೇಳ್ವನಣುಗಳುಮೇರುವಿನೆತ । ಲ್ಲಳಿಯವಂತಿರೆಶರಭಗನ
ವ್ಯಾಘ್ರಸಂದೋಹ ॥ ಸಳುವವನುಹೊಕ್ಕಡಗಿಕಾಲವೆ । ಕಳವುತಿರ್ದವುಗಜಪತಿಯನೈ । ವಳಿಯಲೀಕೆಲಕೆಲವುಬರುತಿಹವ
ಮಪನುಪಡದು ॥ ೧೯ ॥ ಹೊಕ್ಕವನವನುಡೊಗದೆಮೃಗಕುಲ । ದಿಕ್ಕೆಹಕ್ಕಿಯನುಳಿದುಹಾಯ್ದುವು । ದಿಕ್ಕುಗಳಕುಹರನಸು
ವನುಕೇಳುತವೆಸಡಾಗಿ ॥ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಪುಣ್ಯಗುಣನಾ । ಮಕ್ಕೆಬೆದರಿಮಹಾಘಪಯಬೆಂ । ನಿಕ್ಕಿಬಿಸುಟೋಡುವವೊಲಾ
ನಿಂದಕರಹೊರೆಗೆ ॥ ೨೦ ॥ ಕಂಡುಕೆಲವುಕ್ಷುದ್ರಮೃಗಗಳ । ತಂಡವಾತನಬಳಿಯಲೀಕೆಳೆ । ಗೊಂಡುಬದುಕುತ್ತಿರ್ದದಕು
ಭಯದಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ಚಂಡಕಾಲಭಯಾತುರರುಮರೆ । ಗೊಂಡುಹರಿಪದಕಮಲವನುಚಿದ । ಖಂಡಸುಖಮಯರಾಗಿಜ
ಂತಿರಲಖಿಳಭಯವ ॥ ೨೧ ॥ ಒಂದುದಿನವೇಸಗೆಯಬಿಸಲಲಿ । ಬೆಂದುನಿಜಪರಿವಾರಕರಣೀ । ವೃಂದದಲಿನೀರಡಸಿಪರ್ವತ
ಗದಿಂದಿಳಿದು ॥ ಬಂದನೊಂದುಸರೋವರಕೆಸಾ । ನಂದದಲಿಶೆಮಲಾಕರದಮಕ । ರಂದವಿಶ್ರಮರನಧೂಜನವಿಭ್ರಮಸ್ಥ
॥ ೨೨ ॥ ಸಾರಕಮಲಾಕರದಪರಿಮಳ । ಭೂರಿಪವನನಬಳಿವಿಡಿದುವರ । ವಾರಣೇಂದ್ರನುಬಂದನಾಸರಸಿಜಜಲಾಂತರ
॥ ಘೋರತಾಪತ್ರಿತಯತಪ್ತಶ । ರೀರಿಗಳುಹರಿಚರಣಕಮಲವ । ಸಾರುವಂತಿರಲಾತ್ಮವಿದ್ಯಾಶ್ರುತಿಗಳನುಹಿಡಿದು ॥ ೨೩ ॥
ಕರುಸಹಿತಾಗಿರೀಂದ್ರನೆ । ಮಾಶ್ರಿತನುಸರಸಿಯನುಹೊಕ್ಕನು । ಹಾಶ್ರಮವನೆಲ್ಲವನುಗೆಲಿದನುಜಲವಿಗಾಹದಲಿ ॥ ಆಶ್ರಿತರು

ಸಹಿತಾತ್ಮವಿದ್ಯೋ | ಪಾಶ್ರಿತರುಭವದುಃಖಶೋಕವ | ಹಾಶ್ರಮವಕಳೆವಂತೆನಿರುಪಮಸುಖದಲಾಭದಲಿ || ೨೪ || ಉರಿಸಿ
ದಾದುದುನುಂನಿನಂತಿರೆ | ಬಿರುಬಿಸಿಲಬೇಗೆಯದುಕರಿಣಿಗ | ಳೆರೆಯನಂಗದಲಮಳಸರಸೀಸಲಿಲದೊಳಗಿರಲು || ಉರಿಸದಂತಿ
ರಲಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು | ನೆರವಣಿಗೆಯಲಿನಿಂದಯೋಗಿಗೆ | ಮರವೆಯಿಂದುದುಭವಿಶಿತ್ರೋರ್ಪಾಭವದಭಯದುಃಖ || ೨೫ || ಹೊಕ್ಕು
ಸರಸೀಸಲಿಲವನುತಂ | ನಿಕ್ಕಿಲದಕರಿಣಿಗಳುಸಹಿತೊಲಿ | ದೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದಡೆಮಳಸಲಿಲವದಿದ್ದುದಿದ್ದಂತೆ || ಲೆಕ್ಕಿಸದೆಸಮರೆನಿಸಿ
ಶಾಂತಾಂ | ತಃಕರಣನೆನಿಸುವರುದುರ್ಜನ | ರಿಕ್ಕಿದಭಿಶಾಪದಲಿಕನಡಿಪವೋಲುಮನದೊಳಗೆ || ೨೬ || ಮದಮುಖನುಮಸಗಿ
ದಡೆಸರಸಿಯು | ಪದುಮವನಭೃಂಗಂಗಳಾಶ್ರೈ | ಸಿದವುಗಜಗರ್ವವನುಪೂರ್ವಸ್ಥಾನವನುಕಳೆದು || ಸದುಹೃದಯದಲಿದೋಷ
ವನುಹೇ | ಳದಡೆಹೇಳದವರ್ಗಳನೆಬೋ | ಷದಸಮೂಹಸಮಾಶ್ರಯಿಸುವಂತಿದ್ದೆಡೆಯನುಳಿದು || ೨೭ || ತಂನಪ್ರತಿಬಿಂಬವನು
ನೀರೊಳ | ಗನ್ಯಗಜವೆಂದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತು | ತ್ಪಂತರೋಷದಲೊಡೆತುಳಿವನಪ್ಪಳಿಸುಂಡಿಲಲಿ || ತಂನನಿಜವೊಂದೇವುಪಾಧಿವಿ |
ಭಿಂನವಾಗಿರಲರಿಯದವರುವಿ | ಭಿಂನವೆಂದಖಿಳವನುಬಾಧಿಸುವಂತೆಬಾಹಿರರು || ೨೮ || ಸುರವಧೂಕುಚಕುಂಭಕುಂಕುಮ |
ಪರಿಮಳಿತಸಲಿಲವನುನಿಜಪು | ಷ್ಕರದೊಳಗೆನೆರೆತುಂಬಿಗಗನಾಂಗಣಕೆಬೀಸಾಡಿ || ಗಿರಿವರದಸಚರಾಚರಕೆಶೀ | ಕರದಶೈತ್ಯವನೀ
ವುತಿದ್ದನು | ಧರೆಗೆಸಜ್ಜನರಂತೆಸಕಲಹಿತಾರ್ಥಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ || ೨೯ || ಹಿಡಿಗಳನುಹಿಡಿಹಿಡಿದುಸರಸಿಯು | ಮಡವಿನೊಳಗದ್ದು
ತ್ತಜಲವನು | ಕುಡಿಯಲೆರವುತಕೊಡೆಚಲುವಾಡುತ್ತವಿಹರಿಸುತ || ನಡದುನೆಲೆಯನುತೋರಿಸುತಕೈ | ವಿಡಿದುನಡೆಸುತಸಾಧು
ಶಿಷ್ಯರ | ಗಡಣವನುಸದುಗುರುವಿನಂತಿರಲೆಸೆದನವನಿಯಲಿ || ೩೦ || ಸರಸಿಜದಪರಿಮಳವನಾಪರಿ | ಮಳಮನೋಹರಗೀತ
ವನುಮಧು | ಕರತತಿಕಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುತತ್ತೀರವನಲತೆಯು || ಪರಮಶೋಭೆಯನಾಲಿಸುತಸುರ | ವರರುಹೊಗಳಲುವಿಹರಿಸಿದ
ನಾ | ಸರಸಿಯಲಿನಿತ್ಯಾತ್ಮದಾಸನುಕರಣಿಗಳುಸಹಿತ || ... ... || ೩೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಗಜೇಂದ್ರಮೋಕ್ಷವು.

ಸೂಚನೆ || ನೆಗಳನುಂಗಿದಯೂಥಪತಿಪದ | ಯುಗವನೆನೆಯಲುಪರಮಕರುಣಾ | ಳುಗಳದೇವನುಕಾ
ಯ್ದುಮೆರೆದನುಭಕ್ತವಶ್ಯತೆಯ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳಂತಾಡುತಿರಲಾ | ಸರಸಿಯಲಿಮದನಾಂಧನಾನಿಜ | ಕರಣಿಗಳಸಂಗದಲಿಮೈಮರೆದಂತೆಲೀಲೆಯ
ಲಿ || ಕೆರಳಿಸರಸೀವಾಸಜಲಚರ | ನುರುಮಹಾರಭಸವನುಕೇಳುತ | ಕರಿವರನಕಾಲ್ವಿಡಿದುದಂತಕನಂತೆರೋಷದಲಿ || ೧ ||
ಕಾಲುವಿಡಿದುದುಜೀವರಕ್ಷೆಗೆ | ಕಾಳುಜಲಚರವಂಜಿಕೊಲ್ಲೆನು | ಪಾಲಿಸೆನೇಳೇಳುಬಿಡುಬಿಡುಭೀತಿಬೇಡೆನಲು || ಹೇಳುವಿ
ಕ್ಕವರಿಂಗೆನಿಂನು | ಬ್ಬಾಳುತನವನುಬಿಡೆನೆನುತ್ತು | ಬ್ಬಾಳಿಯಲಿಕಡುಹಸಿದುನುಂಗಿದುದಂಘ್ರಿಯನುತುಡುಕಿ || ೨ || ತುಡುಕ
ಲೊಡನೆಮದೇಭಪತಿಮುಂ | ನಡಿಯಿಡಲುಕಡುಭಾರವಾಗಲು | ಜಡಿದುಶೆಳದನುಕಾಲನೇನೆನುತವಜ್ಞೆಯಲಿ || ಬಿಡದೆನುಂ
ಗುತ್ತಿರಲುಸರಸಿಯು | ಒಡೆಗೆಡಪಗಿರಿಯಂತೆಭೀಕರ | ದೊಡೆಘನಕೆಯನೆಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿಕಂಡುಖತಿಗೊಂಡೆ || ೩ || ಪದದನೊ
ತ್ತಿದನೌಕಿದನುನೂ | ಕಿದನುಜರದನುಕೂಸುಬಿದನುಕಾ | ರಿದನುಕಚ್ಚಿದನೌಡಸೊಡೆನುಟ್ಟಿದನುಕುಟ್ಟಿದನು || ಮಿಡಿದನುಗಿದ
ನುನೋಡಿದನುನೀ | ಡಿದನುಕೈಯಲಿನೆಗಹಿದನುಕಾ | ಡಿದನುಮುರಿದನುತಡಿಗೆತಂದನುನೆಗಳನೆಳದೆಳದು || ೪ || ಬಿಡದೆಮದ
ನುಬ್ಬರನುಮಹಾಪ | ತ್ತಡಕೆಕಾಡುವವೋಲುಮತ್ತಾ | ತಡಿಗೆಜಲಚರನೆಳದುದತ್ತಲುನಡುಮಡುವಿನೊಳಗೆ || ಮಡಮುರಿದು
ಮತ್ತಿಭವರವನು | ಪ್ರೌಢದಸತ್ವೋದ್ರೇಕದಿಂದವೆ | ತಡಿತನಕಬಿಡದೆಳದುತಂದನುಜಡಿದುಜಲಚರನ || ೫ || ಮತ್ತೆತೆಗೆದುದು
ಬೆಂಬಿಡದೆಬಲು | ಮತ್ತಗಜವನುಜಲಚರನುಜಲ | ದತ್ತಲುಗಿದನುತಡಿಗೆಜವಗುಂದಿದನುರದನೀಶ || ಸುತ್ತಿಕರಿಣೀಕರಿನಿಕರ
ವೊರ | ಲುತ್ತಿರಲುಹಿಡಿಹಿಡಿದುಬಾಲವ | ನುತ್ತಮಾಸರಸಿಯನುಸರಭಸದಿಂದತುಳಿತುಳಿದು || ೬ || ಎಡಬಲದಲಾಕಿಕದವ್ರಕರಿ
ಘಟೆ | ಗಡಣದಲಿಬರಿಕೈಯಬಂಧದ | ಲೊಡನೊಡನೆಬೊಬ್ಬಿರಿದುಸತ್ವೋತ್ಕರುಷದಲಿತೆಗೆಯೆ || ನಡುಗಿದುದುಕುಲಶೈಲವವನು |
ಪ್ರೌಢದರಭಸಕೆನೆಗಳಬಾಯನು | ಬಿಡಿಸಲಾರದೆಪಸವಳಿದನಿಭರಾಜನುಪಹತಿಗೆ || ೭ || ಅರಸಕೇಳಿಭನಕ್ರಪತಿಗಳ | ಪರಮ
ಸತ್ವೋತ್ಕರ್ಷವೆಂತುಟೆ | ಗಿರಿಬಿರಿಯೆಧರೆದೆಸೆಗೆಬಾದಣಗೊರೆಯೆಪದಹತಿಗೆ || ಸುರನಿಕರಭಾಪೆನಲುಸಾವಿರ | ವರುಷಪರಿ
ಯಂತಿಬ್ಬರಿಗೆಸಂ | ಗರಮಹಾದ್ಭುತವೆನಲುಮೆರೆದುದುನಡುಮಡುವಿನೊಳಗೆ || ೮ || ಕುಂದುಹೆಚ್ಚುಗಳಿಲ್ಲನೆಸುಬಲ | ಗುಂದದಿ
ಬ್ಬರದೇಹನೆಲಬಲ | ನೊಂದುಕೊರತೆಗಜಾಧಿಪತಿಗೆನಿರಾನ್ನಮಾತ್ರದಲಿ || ಕುಂದಿದುದುಬಲವೀರ್ಯವಣುಬಲ | ಗುಂದದಾಜಲ

ತರಕೆಜಲವೇ | ಮಂದಿರವುಜಲಚರವೆತನಗಾಹಾರವಾಗಿರಲು || ೯ || ಇಂತುತಂಮೊಳುಹೋರುತಿರೆಶಾ | ಲಾಂತರಕೆಕೆಡುಗ
ವಿಗಳಂಗೆಜ | ಲಾಂತದಲಿಜರ್ಝರಿತವಾದುದುಬಳಿಕಸಮರದಲಿ || ದಂತಿವರನೊಡಲಾಪ್ರಕಳಿದುದು | ಕೊಂತವೊಡಲೊಳಗಿ
ಳಿದವೋಲಾ | ಕ್ರಾಂತವಾದುದುಚಿಂತೆಕಲಿಚಿಂತನೊಡಲೊಳಗೆ || ೧೦ || ಅಡಿಗಡಿಹನೆಗಳೆಳದುದಾನಡು | ಮಡುವಿನತ್ತ
ಲುಹೀರಗಜಕುಲ | ದೊಡೆಯನನುತನುಸಂಧಿಸಡಿಲಲುಮಗುಬಾಯ್ಗಳಲಿ || ಬಿಡದುಸರ್ವಾಂಗದಲಿನೆತ್ತರ | ಕಡಲುಸೂಸಲು
ಡಿಂಢಣಿಸಿಮದ | ವ್ರತುಗಿಮಗುಳಚಾಚಿದನುಮೇದಿನಿಗೆಮೂರ್ಛೆಯಲಿ || ೧೧ || ಬಂದುದಾಸೆಮಯದಲಿಮತಿಗೋ | ವಿಂದ
ನಂಘ್ರಿಯುಪೂಜಿಸಿದಫಲ | ದಿಂದಪೂರ್ವಭವಾಂತರದಲಾಭವದಲಾಕ್ಷಣಕೆ || ಕಂಡೆರದುಗಗನಾಂಗಣದಸುರ | ವೃಂದವನುನೋ
ಡುತ್ತೈಮಾಗಿ | ದಂದನೊಯ್ದ್ಯನೆಚೇತರಿಸಿವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ || ೧೨ || ಆರುರಕ್ಷಿಸುವವರನಾಥರಿ | ಗಾರುಗತಿಭವಭಯವಿ
ಮೋಚಕ | ರಾರುರಿಪುಭೂಧಕರಿಗಬಲರಿಗಸ್ವತಂತ್ರರಿಗೆ || ವೀರಗಜನಿಕರಂಗಳೀಪರಿ | ವಾರವೀಕರಣಿಗಳುಕಾವವ | ರಾರು
ತಂನನುಬಾಂಧವರುಪರಮೇಷ್ಟಿಹೊರಗಾಗಿ || ೧೩ || ಬಯಸುವದುಜಗವಕಟಬಂಧು | ಪ್ರಿಯಹಿತಾಪ್ತಸಖೀಸುತಾದ್ಯಾ |
ಶ್ರಯವನಾಪತ್ತಿನಲಿತನಗೆಸಹಾಯರಿವರೆಂದು || ಬಯಲಿಗೆಂನವರೆನುತಪೆಲ್ಲ | ಕ್ಕಿಯವೊಲಂಗೀಕರಿಸುತಂತಕ | ಭಯವನಾ
ರಸಹಾಯದಲಿಪರಿಹರಿಸಬಹುದೆಂದ || ೧೪ || ಭೀತರನುಭಯಯುತರುದುಃಖೋ | ಪೇತರನುದುಃಖಗಳುರೋಗಿಗೋ | ಪೇ
ತರನುರೋಗಿಗಳುಚಾಪೆವ್ಯೋಪೇತರನುಜಡರು || ಆತುರರನಾತುರರುಭಜಿಪಿಡ | ದೋತುರಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲರೇಪರ | ಮಾತುಮನ
ನುಳಿದಿತರಜೀವರಿಗಿಲ್ಲಗತಿಯೆಂದ || ೧೫ || ಇಲ್ಲಬೇರೆಸಮರ್ಥರಾಕ್ಯ | ವಲ್ಲನಾಥನನುಳಿದುನಿರ್ಭಯ | ರಿಲ್ಲಸುರನರಲೋಕ
ಪಾಲವಿರಿಂಚಿಮುಖ್ಯರೊಳು || ತಲ್ಲಣಿಸುವರುಬಲ್ಲಿದರಿಗತಿ | ಬಲ್ಲಿದನಶಾಮೃತ್ಯುಕಾವವ | ರಿಲ್ಲತದ್ವಶವಾಗಿಹುದುಸಚರಾಚರ
ವಿದೆಂದ || ೧೬ || ಭೂರಿಭೀಕರವೆನಿಸಮೃತ್ಯುವ | ಡಾರವಶದಲಿನಡವನಂಜಿಸ | ವಿಾರವಾವಕಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರದಾರಭೀತಿಯ
ಲಿ || ಸೇರಿಸುವರೀಲೋಕಮಿತ್ರಯ | ವಾರವಾರಮಣಾಂಘ್ರಿಯೇಸಂ | ಸಾರಭಯಭೀತನನುತಂನನುಕಾಯಬೇಕೆಂದ ||
ಆಟ್ಟಿಬರಲಂತಕಮಹೋರಗ | ನಟ್ಟುಳಿಯಭೀತಿಯಲಿಮಿಗೆಕಂ | ಗೆಟ್ಟುಕಾತುರನಾಗಿಕಾವಕೃಪಾಳುಗಳನರಸಿ || ಕುಟ್ಟಿಸುವ
ಭೀತರನುನಿಜಪದ | ವಿಷ್ಟರವಮರೆವೊಗಲುಬಸುರೊಳ | ಗಿಟ್ಟುಕಾವಕೃಪಾಳುವನುಮರೆಯೊಕ್ಕೆನಾನೆಂದ || ೧೮ || ಆವನ
ಲಿತೋರುವುದುಜಗವು | ತ್ತಾವನಲಿಲಯವಹುದುಸಂಸ್ಥಿತಿ | ಯಾವನಲಿಗುಣಕರ್ಮಭೇದವಿಚಿತ್ರಗತಿಗಳಲಿ || ಅವನೀಜಗ
ದಾತ್ಮಕನುತ | ಜ್ಜೀವರೂಪನುಜೀವತ್ಥೈತ | ನ್ಯಾವಲಂಬನರೂಪನಾತನೆತನಗೆಗತಿಯೆಂದ || ೧೯ || ಆರಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯೆಂ
ದೇ | ಕಾರಣವುಸೃಷ್ಟಿಗೆತದಿಷ್ಟಿಗೆ | ವಾರಿಜಾಸನಭೃಗುವಶಿಷ್ಠನವಪ್ರಜೇಶ್ವರರು || ಸೇರುವರುಪಾವಕಮಹೇಂದ್ರಕು | ಬೇರ
ಮುಖ್ಯರುಸೋಕಪಾಲರು | ಧಾರುಣೀಶರುತತ್ಪದಾಬ್ಜವೆತನಗೆಗತಿಯೆಂದ || ೨೦ || ಆರಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯೆಂದೇ | ಭೂರಿಭು
ವನಸ್ಥಿತಿಗೆಕಾರಣ | ವಾರವಾಪತಿಸತ್ಯಧರ್ಮತಪೋವ್ರತಾದಿಗಳು || ಧಾರಣಾಶಕ್ತಿಗಳನಂತಾ | ದ್ಯಾರಜಿತಮೂರ್ತಿಗಳುಪಲ
ವವ | ತಾರಶಕ್ತಿಗಳಾಮಹಾತ್ಮನೆತನಗೆಗತಿಯೆಂದ || ೨೧ || ಆರಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಲಿಸಂ | ಸಾರಶಕ್ತಿಜಗತ್ರಯಕೆಸಂ | ಹಾರ
ಕಾರಣವೆನಿಸುವುದುಸಚರಾಚರಂಗಳಿಗೆ || ಘೋರಮೂರ್ತಿಗಳೆನಿಪರುದ್ರನು | ಹೋರಗಾಸುರೆಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ವೀರರುದುಭ
ವಿಸುವರುಗತಿತನಗಾತನೇಯೆಂದ || ೨೨ || ಆನನೇಕಾಂಶಾಂಶಮಾತ್ರವೆ | ಭಾವಿಸಲುಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗು | ಣಾವಳೀಸಂ
ಭಿಂನನಾನೋಪಾಧಿಭೇದದಲಿ || ಜೀವಚೇತನನೆನಿಸಿಸುಖದುಃ | ಖಾವಲಂಬನಬುದ್ಧಿವೃತ್ತಿಗು | ಣಾವಭಾಸಕವಾದುದಾತನೆತ
ನಗೆಗತಿಯೆಂದ || ೨೩ | ಹೇಳ್ದಿದೀಶಕ್ತಿಗಳುಸಹಿತೀ | ರೇಳುಜಗಗಳುಸಕಲಜೀವರ | ಜಾಲತತ್ಕ್ರತಕರ್ಮಗುಣಸಂಸ್ಕಾರ
ಗತಿಸಹಿತ || ಕಾಲಶಕ್ತಿಯವಶದಲಾವನ | ಕಾಲಕೆಳಗಡಗಿಹವುಲಯದಲಿ | ಹೇಳಲಾಪರಮಾತ್ಮನನುಮರೆಯೊಕ್ಕೆನಾನೆಂದ ||
ಅರಿಯರೀಮುನಿವರರದಾವನ | ನಿರುಗೆಯನುನೀಂಟಸಲುಮಿಕ್ಕನ | ರರಿವರೆಂತೋಜಂತುಗಳುಮಾಯಾವಿಮೋಹಿತರು ||
ಅರಿವರಾನಾರಕಟಮೇಣಿವ | ನರಿದುಬಂಣಿಸನಾತನಕಟಾ | ಸೆರಗುದೋರುಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷನನೆಂನಮೇಲೆಂದ || ೨೫ || ಆವ
ನವತಾರಂಗಳೀಭುವ | ನಾವಳೀಕ್ಷೇಮೈಕಹೇತುಗ | ಳಾವನವತಾರದಕಥಾಕಥನಂಗಳೀಜಗಕೆ || ಪಾವನಂಗಳುಭಕ್ತನಿಕರ
ಕೆ | ಜೀವನಂಗಳುಸಿಲುಕಿದೆನಲಾ | ಜೀವದಾನವನೀವುದಾಪರಮಾತ್ಮನೆನಗೆಂದ || ೨೬ || ಆವನೊಬ್ಬನದಿವ್ಯನಾಮದ | ನಾವೆ
ಯಲಿಬಹುಮೋಹಮಯನ | ಕ್ರಾವಳಿಯದುಸ್ತರಭವಾಬ್ಧಿಯನಿಡಮನೆರೆದಾಂಟಿ || ಜೀವರಕುತ್ತೋಭಯದಗತಿಯನು | ಲಾ
ವಣಿಗೆಗೊಂಬರುಗಡಾನತ | ದೇವದೇವೋತ್ತಮನೆತಂನನುಕಾಯಬೇಕೆಂದ || ೨೭ || ಆವನನುಮರೆದೊಂಮೆನೆನದಡೆ | ಪಾ
ವನವುಮನಮನದಡೆಸೆಯಿಂ | ಪಾವನವುತನುತನುವಿಗಾಶ್ರಯವಾಗಿಧರೆಗೈದೆ || ಪಾವನವುಕುಲಸಹಿತಲೆನಲಿಂ | ನಾವಪಾವನ
ಪಾವನವೊನಿಜ | ಪಾವನಾಮಲಮೂರ್ತಿಪಾವನನವಾಳ್ಕೆಮನ್ನಿತಿಯ || ೨೮ || ಎತ್ತಣಿದೀಜೀವಜಡಮತಿ | ವೃತ್ತಿಚೇತನ
ವಡದುದಾಮತಿ | ವೃತ್ತಿಯಿಂದಾಕರಣನಿಕರಪ್ರಾಣವೃತ್ತಿಗಳು || ಚಿತ್ತನಿಸಿದಂತಿಹವುಚಿತ್ತಿನ | ಚಿತ್ತುಚೇತನಸಾಕ್ಷಿನಿಜಸಂ |

ವಿತ್ತನಿಸಿದದ್ವೈತಚಿತ್ತೀತನಗೆಗತಿಯೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಮೃತ್ತಿಕೆಯುಘಟದಂತೆಕನಕವಿ | ಚಿತ್ರವಿಕೃತಿಗಳಂತೆತೋರ್ಪವಿ | ಚಿತ್ರ
ನಾಮಾಕೃತಿಗಳಿಂತೋರುವಜಗತ್ರಿತಯ ॥ ಸತ್ಯವಾದಂತಿಹುದದಾವನ | ಸತ್ಯಸಂಬಂಧದಲಿಸತ್ಯಕೆ | ಸತ್ಯವೆನಿಸುವವಸ್ತುವನು
ಮರೆಯೊಕ್ಕೆನಾನೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಅಕ್ಷಯನೆಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮವಿ | ಮೋಕ್ಷಫಲದಾಯಕನೆಸೇವಕ | ಪಕ್ಷಪಾತಿಯೆಪರಮಕರು
ಣಾನಿಧಿಯೆಗುಣನಿಧಿಯೆ ॥ ರಕ್ಷಿಸೆಂನನನಾಥನನುಪ್ರತಿ | ಪಕ್ಷಮುಖಪತಿತನನುನಿಗಮಾ | ಪೇಕ್ಷಿತನೆನಿರ್ಮಲನೆನಿತ್ಯಸುಖೈಕ
ವಿಗ್ರಹನೆ ॥ ೩೧ ॥ ಮತ್ತಭಯಮಾಯ್ತೆಂದುದೇವರ | ಚರಣವನುಮರೆಯೊಗೆನುವಿಫಲೀ | ಕರಿಸಿದುದುನಿಜಕರ್ಮಗತಿಗಜ
ಜನ್ಮದಲಿಬರಿಸಿ ॥ ಪರಿಹರಿಸಲಾಕರ್ಮಗತಿಯನು | ಶರಣುಹೊಕ್ಕೆನುಪರಮಕರುಣಾ | ಕರನೆಶರಣಾನತಜನಪ್ರತಿಪಾಲಕನೆ
ಯೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ನೆಗಳುನುಂಗಿತ್ತೆಂದುಕರುಣಾ | ಳುಗಳದೇವನೆನಿಂನನಾಕೈ | ಮುಗಿದುಬೇಡುವನಲ್ಲಮೋಕ್ಷವನಂಜನೆನಿ
ಡಕೆ ॥ ನೆಗಳುನುಂಗಿತ್ತೊಡಲನೆಂನನು | ನೆಗಳುನುಂಗದುನಿಂನಮಾಯೆಯು | ನೆಗಳುನುಂಗಿತ್ತೀಗಳೊಡೆಯವಿಚಾರಿಸೊದೆಂದ ॥
ನಿಂನಮಾಯೆಯವಶಕೆಸಂದಾ | ನಿಂನಬರತೊಳಲಿದೆನುಬಳಲಿದ | ರನ್ಯರೆನಗಾರೊಡೆಯರುದ್ಧರಿಸುವಕ್ಷ್ಮಾಪಾಳುಗಳು ॥ ಬಂನಬ
ಡಿಸಿದಳಕಟಬಹಳಕ್ಕೆ | ಪಾರ್ವವನೆಸಂಸಾರದುಃಖವು | ಹಾರ್ವಮಾಂತರ್ಗವಿತನನುಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಜಯನ
ಮೋದೀನಾರ್ತಜನಪಾ | ಶ್ರಯನಮೋವೇದಾದಿವೇದ | ತ್ರಯನಮೋದೇವಾದಿದೇವತ್ರಯನಮಸ್ಕೃತನೆ ॥ ಜಯನಮೋ
ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯದುರ್ಗಮ | ಜಯನಮೋದುಷ್ಪಾರದುಸ್ತರ | ಜಯನಮೋದುಸ್ತರ್ಕ್ಯದೂರತನಮೋನಮೋಯೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ವಿಶ್ವ
ಪಾಲಕಜಯನಮೋಜಯ | ವಿಶ್ವಭಾವನಜಯನಮೋಜಯ | ವಿಶ್ವಸಂಹಾರೈಕಕರ್ತೃವೆಜಯನಮೋಜಯತು ॥ ವಿಶ್ವಮ
ಯಜಯಜಯನಮೋಜಯ | ವಿಶ್ವರೂಪನಮೋನಮೋಜಯ | ವಿಶ್ವಚೇತನಸಾಕ್ಷಿರೂಪನೆಜಯನಮೋಜಯತು ॥ ೩೬ ॥
ಜಯನಮೋಜಯಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಯೆ | ಜಯನಮೋಜಗದಾದಿಮೂರ್ತಿಯೆ | ಜಯನಮೋಜಯಭಕ್ತಸಂಸಾರಿಕತೆಘವಹರನೆ ॥
ಜಯನಮೋಜಗದಾದಿದೈವವೆ | ಜಯನಮೋಖಿಳದೈವದೈವವೆ | ಜಯನಮೋಜಯರಕ್ಷಿಸಕ್ಷಯಗುಣನಿಧಿಯೆಯೆಂದ ॥ ೩೭ ॥
ಎನುತ್ತೆನುತಮೂರ್ಛೆಯಲಿನಕ್ರಾ | ನನನೆನಿಂನಶರೀರನಡೆಗೆಡ | ದನುಪಮನುನಡುಮಡುವಿನುದಕದಲಾಳುತೇಳುತ್ತ ॥ ಜನಿ
ತಗದುಗದಗುಪಿತಕಂಠ | ಧ್ವನಿಯುತೊರಲುತ್ತಿರಲುಕರುಣಾ | ವನಧಿಕೇಳ್ದನುರಗರಾಜಮಹಾಶಯನದಿಂದ ॥ ೩೮ ॥
ಎದ್ದನೋಲಗಬೆದರಲಭಯೋಂ | ನಿದ್ರಕರತಳಕಮಲದಲಿಜಿತ | ನಿದ್ರನೆಡಗೈಯಿಂದನೇವರಿಸುತ್ತಸಿರಿಮುಡಿಯ ॥ ಭದ್ರಮಣಿ
ಮಕುಟವನುಕಾರು | ಣ್ಯಾರ್ದ್ರನಯನನುಭಕ್ತಚಿಂತಾ | ಮುದ್ರಿಕಾಂಚಿಕರಣನಿಳಿದನಹೀಂದ್ರವಿಷ್ಟರವ ॥ ೩೯ ॥ ಏಳನೊ
ಡನೆದ್ದುದುಮಹಾಸಭೆ | ಮೇಳವಿಸಿದಂಜಲಿಯಮಕುಟದ | ಸಾಲುಗಳಸಂದಣಿಯಸಾಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಳ ॥ ಭಾಳಲೋಚನ
ಕೋಟಿನಮಿತಮ | ರಾಳವಾಹನಕೋಟಿಕೋಟಿವಿ | ಶಾಲಸಾರೂಪ್ಯಾದಿಮುಕ್ತರಸಭೆಗಳೋರಣಿಸೆ ॥ ೪೦ ॥ ಲೋಕಮಾತೆಮ
ಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಸು | ವ್ಯಾಕುಲತೆದೇವರಿಗೆದೇನೆ | ಮೂಕನಾದನುಮುಂದೆಮಣಿಪಾದುಕೆಯನಿಳಿಯಿರಿಸೆ ॥ ಸಾಕಿದೇತಕ್ಕೆನುತಸ
ತಿಯನು | ನೂಕಿದನುಕೈಗೊಡಲುಮರದಾ | ಲೋಕಿಸದೆಗರುಡನನುಗೋವಾರಾಪಿಹೊರವಂಟ ॥ ೪೧ ॥ ಹುಡುಕಿದನುಚಕ್ರ
ವನುಮುಂದಡಿ | ಯಿಡಲುತಡವಹುದೆಂದುಗರುಡನ | ನಡರಿದನುಪಹಿಲದಲಿಬಿಡದಾಲಿಸುತಗಜಪತಿಯು ॥ ನಿಜಸರವನೈತಂದನಿ
ದುದು | ಗ್ಘಡದಕರುಣಾಸಿಂಧುತಂನನ | ರೆಡರುಬಡತನಕಂನದೆಂಬನಿಜಾತ್ಮಜನಬಂಧು ॥ ೪೨ ॥ ನೀಲಮೇಘನಿಭಚ್ಛವಿಯ
ಜನ | ಲೋಲಮಣಿಕುಂಡಲದಮೆರವಕ | ಪೋಲಕಾಂತಿಯಚಾರುಕಮಲದಳಾರುಣೇಕ್ಷಣದ ॥ ಥಾಳಿಸುವಕಿರುಬೆವರಭಾಳದ |
ಲೋಲಕಬರಿಯಕಸ್ತುರಿಯಜಂ | ಘಾಲದೇವರದೇವನೈತಂದನುಸರೋವರಕೆ ॥ ೪೩ ॥ ಬರಲುಕಂಡನುದೂರದಿಂದಂ | ಬರದ
ಲಂಬುರುಹಾಕ್ಷನನುಖಗ | ವರಮಹಾಸ್ಕಂಧದಲಿಚಕ್ರಾಯುಧವಿರಾಜಿತನ ॥ ಇರವೆಚೇತರಿಸುತ್ತತನುಹೊಡೆ | ಕರಿಸಿಗಜಪತಿಕಾ
ಳುರಿಯಕೋ | ಟಿರದಲತ್ತೆಮಳೆಗಂಡಪೈರೊಲೆದ್ದನುತತ್ಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೪೪ ॥ ಏಳುತೊಯ್ಯನೆಡೆಂಘಣಿಸಿತಾದಿ | ಗಾಲನೂರಿಕರಾಗ್ರ
ದಲಿಕರ | ನಾಳವನುನೆಗಹುತ್ತಗಗನಾಂಗಣಕೆಕೈಮುಗಿದು ॥ ಪಾಲಕರಬಲ್ಲಿಹನೆಪರಮಕೃ | ಪಾಳುವೇಪರಮೇಷ್ಠಿಯೊಡೆಯನೆ |
ಭಾಳನೇತ್ರಾರ್ಚಿತನೆಶರಣಾಗೆನುತಪೊಡವಂಟ ॥ ೪೫ ॥ ಅತ್ತಲೆಡಬಲದೋಲಗದವಿಬು | ಧೋತ್ತಮರಸಂಸ್ತುತಿಯನಾ
ವಿಹ | ಗೋತ್ತಮನಪಕ್ಷೋಪವರ್ಣಿತಸಾಮಸಂಸ್ತುತಿಯ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುತವೆಕಂಡನಾಪುರು | ಷೋತ್ತಮನುನಡುಮಡುವಿನಲಿ
ಹೊಗ | ಳುತ್ತಹೊರಳುವನೆಗಳುವಿಡಿದಗಜೇಂದ್ರನಾಯಸವ ॥ ೪೬ ॥ ಕಿಂಕರನಲಾಭೂಪನಿಜಪದ | ಪಂಕಜಾಶ್ರಿತರಿಂಗೆಸಿ
ರಿವ | ತ್ಸಾಂಕನಾಗಜಪತಿಯಸಂಕಟಬದಿರವನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಭೊಂಕೆನಲುಹಾಯ್ದಿಳಿಗೆಖಗಪತಿ | ಯಂಕನಂಜದಿರೆನುತಭಯಕರ |
ಪಂಕಜವನೆಗಹುತ್ತಹೊಕ್ಕನುತತ್ಸರೋವರವ ॥ ೪೭ ॥ ನೆಗಳುಸಹಿತಗಜೇಂದ್ರನನುಕರು | ಣಿಗಳದೇವನುನೆಗಹಿತಂ
ದನು | ನಿಗಮನುತನೀತಡಿಗೆವಾಮಕರಾಗ್ರದಲಿತೆಗೆದು ॥ ಒಗುಮಿಗೆಯಕೋಪದಲಿಸೀಳಿದು | ನೆಗಳಬಾಯನುಪಾಲಿಸಿದನಾ |
ಜಗದುದರನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನುನಿಜಪದಾಶ್ರಿತರ ॥ ॥ ೪೮ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು..

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಗಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ॥ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬನಿಜಸು । ವ್ಯಕ್ತಗುಣವನುಮೆರೆದುಮೋಕ್ಷವ । ಮುಕ್ತಿನಾಥನುಕರುಣಿ
ಸಿದನಂದಾಗಜೇಂದ್ರಂಗೆ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳನಿಮಿತ್ತಬಾಂಧವ । ನುರುತರದಭಕ್ತಾನುರಾಗದ । ಪರಮವಾತ್ಸಲ್ಯದಲಿನೆಗಳನುಸೀಳಿಚಕ್ರದಲಿ ।
ಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಲಿನೆಗಹಿದ । ನುರುದಯಾನಿಧಿಕಳೆದತಮಿನೇ । ಮರಿಸಿನಿಲಿಸಿದನೈಯ್ಯನೆಳವೆಡಗೈಯ್ಯಮಲಗಿನಲಿ ॥ ೧ ॥ ಪರು
ಷಸೋಂಕಿದಬಳ್ಳಿಕಕಬ್ಬುನ । ನಿರುತಕಬ್ಬುನನಾಗಿಹುದೆಹರಿ । ಕರಸರೋಜವಸೋಂಕಿಬಳಿಗಜತ್ವವಾಗಿಹುದೆ ॥ ವರಚತುರ್ಭುಜ
ಶಂಖಚಕ್ರಾಂ । ಬುರುಹಗದೆಗಳುರಂಜಿಸಲುಕರಿ । ವರನುಕಮಲೇಕ್ಷಣನಸಾರೂಪ್ಯದಲಿರಂಜಿಸಿದ ॥ ೨ ॥ ಅರಳುಗಂಗಳಕಾಂ
ಗಳಕ । ಸ್ತೂರಿಯತಿಲಕದದೃಷ್ಟಿಗಳಸುಳಿ । ಗುರುಳಸೊಬಗಿನಕದಪುಗಳಮಣಿಮಕುಟಕುಂಡಲದ ॥ ಕೊರಳಹಾರದಮುತ್ತು
ಗಳಪೇ । ರುರದವನಮಾಲೆಗಳಸೀತಾಂ । ಬರದಹರಿಸಾರೂಪ್ಯದಲಿರಂಜಿಸಿದನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೩ ॥ ಅಸಮಯದಲಿಸುರವಿಮಾನ
। ಬೀಸಿಗೆಯಬೆಳಗಿನಸುರತ್ನದ । ರಾಶಿಗಳಸಾಗರದಲದ್ದುದುರವಿಯರಶ್ಮಿಗಳು ॥ ಲೇಸೆನುತಸುರಸಿದ್ಧಶಯವಾ । ಕಾಶದಲಿ
ಹೂಗಳ್ಳಿದರುಸುರಿದುದು । ಹೊಸರಂಗಳುಧರೆಗೆಜಯಜಯಜಯರವಂಗಳಲಿ ॥೪॥ ಮೊಳಗಿದವುದುಂದುಭಿಗಳಂಬರ । ತಳದಲಾ
ಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರ । ಲಲನೆಯರುಪಾಡಿದರುಪೆಕ್ಕಣವಾಡಿದರುನಲಿದು ॥ ತಳಿಗೆಮುತ್ತಿನಸೇಸೆದೀಪಾ । ವಳಿಯಕಳಸದಕಂನಡಿಯ
ಕೋ । ಮಳೆಯರೆಸೆದರುಸುತ್ತುವಳೆಯದಲಾಜಗನ್ಮಯನ ॥೫॥ ಪೌರುಷದರೊಂದೆಶೆಗೆನಿಜಪರಿ । ವಾರಗಣವೊಂದೆಸೆಗೆಶಂ
ರ । ನಾರದರದೊಂದೆಶೆಗೆಸುರವಂದಿಗಳದೊಂದೆಶೆಗೆ । ವಾರಿಜಾಸನರುದ್ರಮುಖ್ಯರ । ಭೂರಿಭುಜನೆಗಳೊಂದೆಸೆಗೆಸುರ । ವೀರ
ಗುಪಾಲಕರಜಯರವವೆಸೆದುದೊಂದೆಶೆಗೆ ॥ ೬ ॥ ಹೊಳೆಹೊಳೆವಸತ್ತಿಗೆಯಸುಳಿಗಳ । ಸುಳಿವಚಾಮರರಾಜಹಂಸಾ । ವಳಿ
ಗುಡಿತೋರಣದಝಲ್ಲರಿಗಳಪತಾಕೆಗಳ ॥ ಲಲಿತತರಬುದುಬುದತರಂಗಾ । ವಳಿಜಯಜಯರವದಕಳಕಳ । ದೊಳಗೆಮ
ದುದುಗಗನಕಳದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಂದದಲಿ ॥ ೭ ॥ ವಿಸ್ತರಿಸಿಗುಣಗಳನುಮಿಗೆಕೈ । ಯೆತ್ತಿಹೊಗಳುವಕೀರ್ತಿಸುಮವಿಬು । ಧೋ
ತ್ತಮರವಂದಿಗಳವೇದಪುರಾಣಮೂರ್ತಿಗಳ । ಮೊತ್ತದಲಿಪರಮಾತ್ಮನೆಸೆದನು । ತೊತ್ತುಗೆಲಸಕೆತನಕಿಸುಮಸಿ । ರ್ವೋತ್ತಮ
ಸ್ತ್ರೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಳೆಸೆವವಿಭವದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಜಲದಳಕರಾಸಿಗಳಹೊಸಪರಿ । ಮಳದಕಬರಿಯಮಲ್ಲಿಗೆಯಕು । ಟ್ಮಳದಚಾರುಕ
ಪೋಲಮಂಡಿತಮಕರಕುಂಡಲದ ॥ ಹೊಳೆವಮಕುಟದಕಾಂತಿಗಳಕಂ । ಗಳಸುಧಾಳದಸುಸ್ಮಿತದಮಂ । ಗಳಮನೋಹರಮೂ
ರ್ತಿಮೆರೆದನುವಿದಿತವಿಭವದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಕೊರಳಹಾರದಕೌಸ್ತುಭದಪೇ । ರುರದಚಾರುಚತುರ್ಭುಜದಮಂ । ಕರುಹನಾಭಿಯ
ರುಣತುಳಸೀವೈಜಯಂತಿಗಳ ॥ ಉರುಜಘನಸಂವೃತ್ತಪೀತಾಂ । ಬರದಕೋಮಲಜಾನುಜಂಘಾ । ಭರಣಚರಣಾಂಬುಜದ
ಸುರಾರಾತಿರಂಜಿಸಿದ ॥ ೧೦ ॥ ಅಂಕುಶಧ್ವಜವಜ್ರರೇಖಾ । ಲಂಕೃತಾಂಘ್ರಿದ್ವಯದವರಮಣಿ । ಕಂಕಣದಮುದ್ರಿಕೆಯಬೆ
ಗುವಬಾಹುಭೂಷಣದ ॥ ಅಂಕಲಂಬಿತಚಾರುವಸನಾ । ಲಂಕೃತಿಯನೂಪುರದರಹಿಯಲಿ । ಪಂಕಜಾಕ್ಷನಮೂರ್ತಿಮಿಗೆರಂ
ಸಿತುಮಾಜಗಕೆ ॥ ೧೧ ॥ ಮುರಿದುನೋಡಿದದೆಶೆಗೆಭವಭಯ । ಹರಣವನುಮಾಡುತ್ತನೆಗಹಿದ । ಕರತಳದಲೆಲ್ಲರಿಗೆಪರಮಾ
ಯುಪನೀವುತ್ತ ॥ ಚರಣಕಮಲಸ್ಪರ್ಶಸುಖದಲಿ । ಧರೆಗೆರೋಮಾಂಚನವಮಾಡುತ । ಕರುಣಿಗಳದಾತಾರನೆಸೆದನುಸುಜನಮ
ದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಅರಸಕೇಳಾದಿಯಲಿದೇವಲ । ವರಮುನಿಯಶಾಪದಲಿಬಿದ್ದನು । ಧರೆಗೆಹೂಹೂಯೆಂಬಗಂಧರ್ವೋತ್ತಮ
ಮನ ॥ ಸರಸಿಯಲಿನೆಗಳಾಗಿಬಿದ್ದಿ । ದ್ದರುದಯಾನಿಧಿಯಂಘ್ರಿಯನುಕಂ । ಡಿರದೆಶಾಪವಿಮುಕ್ತನಾದನುನಿಮಿಷಮಾತ್ರ
ಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ತಳೆದುನಿಜಗಂಧರ್ವರೂಪವ । ನಲಘುತನುಕಾಂತಿಯಲಿರವಿಮಂ । ಡಲನನಂಡಲವೃತ್ತನಿಜಮಣಿಮಕುಟದಿಂದೆ
ಗಿ ॥ ಜಲಜನಾಭನಪದಕೆಕೀರ್ತಿಯ । ನೊಲಿದುಪಾಡುತಕೀರ್ತಿಸುತಸುರ । ಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠೇಯನೆಲೋಲಗಿಸುತಿರ್ದನುಜಗತ್ಪತಿ
ಯ ॥೧೪॥ ಜಯಮಹಾಪೂರುಷಮಹೇಶ್ವರ । ಜಯಮಹಾಭುವನೇಶ್ವರೇಶ್ವರ । ಜಯಮಹಾಜಗದಾದಿದೈವವೆಜಯನಮೋ
ಯಾತು । ಜಯಮಹಾರ್ತಜನೈಕಬಂಧುವೆ । ಜಯಮಹಾಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವೆ । ಜಯಮಹಾಕೀರ್ತಿಯೆಮಹಾಮೂರ್ತಿಯೆಮ
ೋಯಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಜಯನಮೋಭಕ್ತೈಕವಲ್ಲಭ । ಜಯನಮೋಭಕ್ತೈಕದುರ್ಲಭ । ಜಯನಮೋಭಕ್ತಪ್ರಿಯನೆಭಕ್ತ
ಯಾಶ್ರಯನೆ ॥ ಜಯನಮೋಭಕ್ತೈಕರಕ್ಷನೆ । ಜಯನಮೋಭಕ್ತೈಕಭಕ್ತನೆ । ಜಯನಮೋಭಕ್ತಾಲಯನೆಭಕ್ತಾತ್ಮನೇ
ಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಎನುತಮನದಲಿಪಾಕಿಸಲಿತನು । ವಿನಲಿನೆನವೃತಕೀರ್ತಿಸುತಮಂ । ದನೆಗಳನುಮಾಡುತ್ತತತ್ಸದಭಾವಭಕುತಿ
ಲಿ ॥ ಅನುಮಿಷರುಭಾಪೆನಲುಕರುಣಾ । ವನಧಿಯನುಬಲವಂದುಪುನರಪಿ । ಜನಿತಕೈವಾರದಲಿಸುರವರನಡರಿದನುಸಭವ ।

ಅರಸಕೇಳುಗಜೇಂದ್ರನಾಮುರ | ಹರನಸಾರೂಪ್ಯವನುಪಡೆದಂ | ಬರದಲಮರರುಘೋಷಿಸಲುಕೈಮುಗಿದುತಲೆವಾಗಿ || ಶರಣ
ರಸಸಂಭ್ರಮಪುಳಕಾಂ | ಕುರವಿರಾಜಿತಗಾತ್ರನಾಗುತ | ಪರಮಪುರುಷನಪದಕೆಸಂಸ್ತುತಿಗೈದನೊಲವಿನಲಿ || ೧೮ || ದೇವದೇ
ವತ್ರಯನಮಸ್ಕೃತ | ದೇವಸೇವತ್ರಯಪರಿಷ್ಕೃತ | ದೇವಲೋಕತ್ರಯವಿಹಾರವರೇಣ್ಯವರದೇಶ | ದೇವಶಕ್ತಿತ್ರಯಸ
ಭ್ರಾಜಿತ | ದೇವಸೃಷ್ಟಿತ್ರಯವಿರಾಜಿತ | ದೇವದೇವಾಧೀಶವಂದ್ಯನೆಜಯನಮೋಯಾಂದ || ೧೯ || ಕಂಡೆನೆಲ್ಲಾದೇವರೊಳಗು
ದ್ದಂಡದೈವದದೈವವೆಂಬುದ | ಕಂಡೆನಲ್ಲಿಯದೇವಕರುಣಿಗಳರಸನೆಂಬುದನು || ಕಂಡೆನಖಿಳಾಪನ್ನಯಕೋಟಿಯ | ಕೊಂಡೆಯ
ಪಕಾಲಾಪಿದವನನು | ಕಂಡೆನಳಿಯದಮುನಿಮನದನಿವಾಸಲಿನಮ್ಮಶಿರಿಯ || ೨೦ || ಸ್ಥಿತಿಗೆಶರಗನುಹಾಸಿತಂನೀ | ಸ್ತುತಿಯೆನ
ತಮ್ಮದೊರಿರಕ್ಷಿಸು | ಪತುಳದೈವವದಾರುನಿಂನಂತಿರಲುಭುವನದಲಿ || ಕೃತವಿದನೆತಾನಾರನಕಟಾ | ಸ್ತುತಿಸಿದೆನುಹೆಸರಿಸಿ
ನೀನೆನ | ಗತಿಶಯವನೇತರೊರಿಮ್ಮದೊರಿದೆಯದೆಂತೆಂದ || ೨೧ || ಹೆತ್ತತಾಯುಲ್ಲದಡೆಶಿಶುಗಳಿ | ಗತ್ಯಧಿಕವೋಹದಲಿರಕ್ಷಿ
ಸು | ಪೃತ್ತಮಸ್ನೇಹಿಕರದಾರಾಪ್ತರುಹಿತೈಷಿಗಳು || ಭೃತ್ಯರಿಗೆನೀಮರುಗುವಂತಾ | ಪತ್ತಿಗರುಪೇರುಂಟೆದೈವದ | ಉತ್ತ
ಮನೆಸಕಲಾತ್ಮಕನೆಸಕಲೇಶ್ವರನೆಯಂದ || ೨೨ || ಹೆತ್ತತಾಯುಪಕಾರಕೃತಿಗೆನಿ | ವೃತ್ತಿಶಿಶುಗಳಲುಂಟೆಕಲ್ಪಶ | ತೋತ್ತರಕೆ
ನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆನಿಂನೊಲವಿನಕ್ಷಪೇಕ್ಷಣಕೆ || ಭಕ್ತಸಂಸಾರಿಕನೆಜಯಜಯ | ಭಕ್ತಭಕ್ತನೆಜಯನಮೋಜಯ | ಭಕ್ತಕರುಣಾ
ನಿಧಿಯೆಶರಣಾಗೆನುತಪೊಡವಂಟು || ೨೩ || ಅಯಿತೇಳಿಲೆಮಗನೆನಿಂನೊಂ | ದಾಯತಿಕೆಯಿದುತಂನಭಕ್ತರು | ನೋಯೆನೋ
ವೆನುಬದುಕಿದರೆಬದುಕುವೆನುತಂನವರು || ಬಾಯಬಿಟ್ಟರೆಬಂದಪರದಾ | ರಾಯುವಂತನೆಸೊಳ್ಪನಿರ್ಜರ | ದಾಯರೆಂಬೀಭಿಂ
ನಮತಿಗಳನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೪ || ಅದುನಿಮಿತ್ತಲೆಮಗನೆತಾನ | ಲ್ಲದೆಯಿತಃಪರದೈವವೀಭುವ | ನದಲಿಭಕ್ತಪ್ರಿಯಹಿತೈಷಿಗ
ಳುಂಟೆಭಾವಿಸಲು || ಬೆದರುವರುತಂಮಳವಿಗನ್ಯರಿ | ಗೊದಗಲರಿವರೆಮೃತ್ಯುಭಯವ | ಶದಲಿಬಿಗಿವಡೆದಿಹರುತ್ರಿಭುವನಪ
ತಿಗಳವರೆಂದ || ೨೫ || ಸಕಲಜೀವಾಭೀಷ್ಟಫಲದಾ | ಯಕರುಮಿಕ್ಕವರಲ್ಲದಾದ್ಯಾಂ | ತಿಕವೆನಿಪಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆದಾಯಿಗರಿಲ್ಲತಾನ
ಳಿಯೆ || ಪ್ರಕಟವಿಂತಿದುನೋಡಲೇಕಾಂ | ತಿಕನುನೀನೆನಗನ್ಯವಿಷಯಾ | ಸಕತಿನಿನಗಿಲ್ಲಳಿದದೇವರುಮಾಳ್ಪದೇನೆಂದ || ೨೬ ||
ಯೋಗಸೌಖ್ಯಂಗಳಿಗೆಮೇಣಾವ | ಹಾಗಮದಮತಿಗಳಿಗೆವಿಷಯವಿ | ರಾಗಸಂಸ್ತುತಿಗಳಿಗೆತಾನೇವಿಷಯಭೂತನಲ || ಸಾಗ
ರವನುಳಿದುಂಟೆವಿಷಯವಿ | ಭೋಗವಲ್ಲಾನದಿಗಳಿಂಗೆಮ | ಹಾಗಮಜ್ಞನೆಕೇಳುಸಕಲಾಶ್ರಯನುತಾನೆಂದ || ೨೭ || ಇಲ್ಲನ
ತವರಿಂಗೆಭವಭಯ | ವಿಲ್ಲನೋಣಿಕಾಲಕರ್ಮದ | ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಗೊಳಗಾಗರೆಂನೇಕಾಂತಸೇವಕರು || ಬಲ್ಲಿದರುತಾಹೇಳಲೇತಕೆ
ಬುಳ್ಳಿನೀನಿದನೆಲೆಮಗನೆಕೈ | ವಲ್ಯದಾಯಿಗರವತುಸಂಶಯಮಾತ್ರವಿಲ್ಲೆಂದ || ೨೮ || ಅವಯೋನಿಯುಲಿದ್ದರೇನವ | ರಾವವ
ಸ್ಥೆಯುಲಿದ್ದರೇನಪ | ಪಾವನರುಧರೆಗವರೆಧನ್ಯರುಪುಣ್ಯತಮರೆನಗೆ || ಜೀವಭೂತರುಭಕ್ತರಿಗೆತಾ | ಜೀವಭೂತನುತಂನನೆನ
ವರ | ನೋವ್ರತಂನದುಮಗನೆತಾತ್ಪರ್ಯವನುಕೇಳೆಂದ || ೨೯ || ಆವನೆಂನನುನಿಂನನೆಸವಸ | ರೋವರವನೀಗಿರಿಯನೀಶೃಂ
ಗಾಸಳಿಯನೀಸ್ಥಳವನೀಗಿರಿಕಂದರಂಗಳವ || ಈವಿವಿಧಕಲ್ಪದ್ರುಮಂಗಳ | ನೀವನದ್ರುಮಗುಲ್ಮಲತೆಗಳ | ನಾವನೆನೆವನುಧನ್ಯ
ನಾತನೆಮಗನೆಕೇಳೆಂದ || ೩೦ || ಎನಗತಿಪ್ರಿಯಧಾಮವೆನಿಸೀ | ವನಧಿಯನುಸಿತಗಿರಿಯನೀಪರಿ | ಜನವನೀಶೇಷನನುತಂನ
ಧರ್ಮಂಗಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು || ವನಜಭವಭವಶಕ್ರನಾರದ | ಮುನಿಬಲಿಪ್ರಹ್ಲಾದಮುಖ್ಯರ | ನನವರತನೆನವುದುಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿ
ಯಹುಬೇಡ || ೩೧ || ನವಶಕತಿಯನುಶಂಖವನುಶಾ | ರ್ಙವನುಕೌಮೋದಕಿಯನೀಚ | ಕ್ರವನುನಂದಕಕೌಸ್ತುಭಶ್ರೀವ
ತ್ಸನೆಂಬಿವನು | ಅವನಿಸುರರನುಧರ್ಮವನುಸ | ತ್ಯವನುದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯರನುಜಾ | ಹ್ನವಿಸರಸ್ವತಿನಂದೆಕಾಳಿಂದಿಯನು
ರ್ಮದೆಯ || ೩೨ || ಕೆಂರಳತುಲಸೀಮಾಲೆಯನುಸರ | ಸಿರುಹವನಮಾಲೆಯನುಪೀತಾಂ | ಬರಸುರತ್ನಾಂಗದವಲಯವರಭೂ
ಷಣಂಗಳನು || ಪರಮಪಾವನಪುಣ್ಯಲೀಲಾ | ಚರಿತವನುನಿಜಮತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮ | ದ್ಯರುಷನೋಜ್ಞಾಕೃತಿಗಳನುನೆನವುದ
ಮಹಾತ್ಮಕನ || ೩೩ || ಮನುಗಳವನುನುಪುತ್ರರನುಧ್ರುವ | ನನುರವೀಂದುಹುತಾಶವರನಾ | ಮನುವನಿತೆಶತರೂಪೆಯನ
ಗೌರಿಯನುವಾಣಿಯನು || ಮುನಿವಶಿಷ್ಠಪ್ರಮುಖರನುಭೃಗು | ಸನಕಕಪಿಲಪ್ರಮುಖರನುನೆರೆ | ನೆನವುದೀತಂನವಮಳವಾ
ನಮೂರ್ತಿಗಳನೆಂದ || ೩೪ || ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದೆಲೆಮಗನೆನಿರ್ಮಲ | ಬುದ್ಧಿಯಲಿತಂನೀವಿಭೂತಿಸ | ಮೃದ್ಧಿಗಳನೆದ್ದಪರರಾತ್ರಿ
ಯಲಿರನೆನೆನವುತ್ತ || ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಕೀರ್ತಿಸುವುದೂ | ಬುದ್ಧಿಯಿಂದೀಸ್ತೋತ್ರವನುನಿಜ | ಬುದ್ಧಿಯನುಕರುಣಿಸುವೆನವರಿ
ಗಂತ್ಯಕಾಲದಲಿ || ೩೫ || ಘಾತಕವಲಾನೆನದಡೆಲ್ಲಾ | ಪಾತಕಕೆಹರವಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗೆ | ಹೇತುವಿಂತಿದುಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಸುಖಪ್ರದಾಯ
ಕವು || ಮಾತುಹಲವರಲೇನುತಂನೊಲ | ವಾತಗಳಿಗಳವಡುವುದಾರಿದ | ನೋತುನೆನವರುಕೇಳುವರುನಿಂನೆಂಸಸಂಸ್ಥಿತಿಯ
ಎಂದನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಪರಮಾ | ನಂದನಿಧಿಸುರಸೂತಮಾಗಧ | ವಂದಿಗಳಕಳಕಳದಲಡರಿದನಾಗರುತ್ಮಕನ || ದುಂದುಭಿಯ
ಕಹಳೆಗಳಘನರವ | ದಿಂದದೆಸೆಮಾರ್ಮೊಳಗಲಾನಿಜ | ಮಂದಿರವನೈದಿದನುಗಜಪತಿಸಹಿತನಲವಿನಲಿ || ೩೬ || ಅವನಿಪತಿಕೇಳ

ತ ಕರುಣಾ । ರ್ಣವನಮಂಗಳಪುಣ್ಯಚಾರಿ । ತ್ರವನುನಿನಗಭಿವರ್ಣಿಸಿದೆನಿಭರಾಜಮೋಕ್ಷವನು ॥ ಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಲಖಿಳಸು
ಖ ಾ । ಖ್ಯವನುಪುಣ್ಯವನಾಯುವನುಮಾ । ಡುವುದುಸಲಲಿತಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯನೀವುದಿದುಧರೆಗೆ ॥ ೪೮ ॥ ಕೇಳ್ದಡೆದುಸ್ವ
ಪ್ನ ನಾಶನ । ವಾಲಿಸಿದಡಘಕುಲವಿನಾಶನ । ವೇಳ್ದಭಿಟದಿಂದೊಂದುಕೇಳಲುಮನಸಮಾಡಿದಡೆ ॥ ಆಲಯವಮಾಡುವನುಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಲೋ ಲನವರರೊಳಗೊಲಿದುತ್ರಿಭುವನ । ಪಾಲಕನುನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನಶೇಷಜನಬಂಧು … … ॥ ೪೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೪೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಶಾಪವ ಕೊಟ್ಟದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ವಾಸವಬ್ರಹ್ಮಾದಿದಿವಿಜರು । ವಾಸುದೇವನಪದಕೆತ್ರಿಭುವನ । ದಾಸರನುಬಿಂನ್ನೈಸಿದರು
ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಲಿನಮಿಸಿ ॥ … … …

ಪದನು ॥ ಮೇದಿನೀಪತಿಕೇಳುತಾಪಸ । ಸೋದರನುರೈವತನೆನಿಪ್ಪನ । ನೈದನೆಯಮನುಮನುತನಯರರ್ಜುನಪುರ
ಸ್ಸ ರು ॥ ಆದರಮರರುಭೂಪಭೂತದ । ಯಾದಿಗಳುವಿಭುವಾದನಿಂದ್ರನು । ವೇದಶಿರಮೊದಲಾದವರುಗಳುಸಪ್ತಋಷಿವರರು ॥
ಕ ತವಿರಹಿತನೆಂದುಶುಭನ್ನ । ಕುಂಠಗುದುಭವಿಸಿದನನ್ನೈ । ಕುಂಠವೆನಿಪಮರೋತ್ತಮರುಸಹಿತಮಳಧರ್ಮವನು ॥ ಪಂ
ಡಿ ಬುಧರವಾತ್ಮನೇನ್ಯೈ । ಕುಂಠನಾದನುಮಾಡಿದನುವೈ । ಕುಂಠವನುನಿಜರಮಣಿಯರ್ಥಿಸೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಹೇಳ್ಳ
ದ ವೈಕುಂಠಭುವನವಿ । ಶಾಲವಿಭವವನರಸಮುಂನವೆ । ಹೇಳಬಲ್ಲವರಾರುಸಾಕಲ್ಯದಲಿಹರಿಗುಣವ ॥ ಧೂಳಿಗಳಮೇಣ್ಧರೆ
ಯ ತಾರಾ । ಮಾಲೆಗಳಗಗನಾಂಗಣದಶಿರಿ । ಲೋಲನುರುಲೀಲಾವತಾರವವರ್ಣಿಸುವಡೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಮತ್ತೆಕೇಳಾರನೆಯ
ಚ ಕ್ಷುಃ । ಪುತ್ರನಾಚಕ್ಷುಷನುಮನುಮನು । ಪುತ್ರರಾಸುದ್ಯುಮ್ನಪುರುಷಪ್ರಮುಖರುದುಭವಿಸೆ ॥ ವೃತ್ತರಿಪುಮಂತ್ರದ್ಯುಮಾ
ಖ ನು । ಮತ್ತೆಸುರರುಷ್ಯಾದಿಗಳುವರ । ಸಪ್ತಋಷಿಯರುದೀರ್ಘಕಾದಿಗಳರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಅಲ್ಲಿವಿಪ್ರಜಾಖ್ಯವಿಪ್ರನ । ವ
ಲ್ಲ ಗೆಸೆದಭೂತಿಗಾಶ್ರೀ । ವಲ್ಲಭನುಜನಿಸಿದನುಧರಣಿಯಲಜಿತನಾಮದಲಿ ॥ ಅಲ್ಲಿಸುರರಿಂಗಮೃತವನುಕೈ । ವಲ್ಯನಾಥನುಸಾಧಿ
ಸಿ ನಗ । ಮಲ್ಲವನುಧರಿಸಿದನುಕೂರ್ಮಾಕಾರದಿಂದೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಎನಲುಬಿಂನಹಮುನಿಪಕೇಡದರೆ । ವನಧಿಯನುಪೀಯೂಷವ
ನ ನೀ । ಣನುಮಿಷರುಷಡದರೆಸುರಾರಾಧಿತನಕರುಣದಲಿ ॥ ಜನಿಸಿದುದುಮತ್ತಾವದೆದರೊಳು । ದನುಜಹರನಾಮಂದರಾದ್ರಿ
ಯ । ನನುಪಮನೆತಾನೇಕೆಧರಿಸಿದನೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೬ ॥ ಕರುಣಿಸೆಮುನಿನಾಥವಿಶ್ವಂ । ಭರನಪಾವನಪುಣ್ಯಲೀಲಾ । ಚ
ರಿ ಸುಧೆಯನುತಳ್ವುದುತಾಪತ್ರಯತಪ್ತನನು ॥ ತರಳನನುರಕ್ಷಿಸುಪ್ರಸಂನನು । ಪರಮಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಯನಲಾ । ಧರಣಿಪ
ತಿ ಮನೋನುರಾಗದಲೊರೆದನಾಮುನಿಪ ॥ ೭ ॥ ಅರಸಕೇಳೊಂದುದಿನಬಂದನು । ಸುರಪತಿಯಸಂನಿಧಿಗೆಮುದದಲಿ । ವರ
ವ ನಿಪದೂರ್ವಾಸನಾತನಕಂಡುಸುರನಾಥ ॥ ಕರಿವರಸ್ಕಂಧದಲಿಕುಳ್ಳ । ದರ್ಪರುಮದಾಂಧಮುಮಂನಿಸದೆಧಿ । ಕ್ಕರಿಸಲಿತ್ತನು
ಶ ನವನುನಿಶ್ರೀತನಾಗೆಂದು ॥ ೮ ॥ ಹೋದುದಮರಾಧಿಪನಸಿರಿಮುನಿ । ಶಾದಕಂಗಳಲೀಕ್ಷಿಸಲುತತ್ರರ । ಹಾದುದಾದೈತ್ಯರಿಗೆ
ಬ ದುದುಧಾಳಿಸುರಪುರಕೆ ॥ ಕಾದಿಸತ್ತುದುಸುರಚತುರ್ಬಲ । ಹಾದಿಯನುಹತ್ತಿಸಿದರಸುರರು । ಮೂಡಲಿಸಿನೆರೆಸೂರೆಗೊಂಡ
ರ ಸುರಪತಿಯಪುರವ ॥ ೯ ॥ ಹುಡುಕಿದರುಹವಿಗಳನೆಮಖದಲಿ । ಕೊಡಹಿಬಿಟ್ಟರುರುತ್ವಿಜರನವ । ಗಡಿಸಿದರುವಿಪ್ರರನು
ವ ರೆಯಿಡಿಸಿದರುಧಾರ್ಮಿಕರ ॥ ನಡೆಯಲೀಸದೆಧರ್ಮಪಥವನು । ಪೊಡವಿಯಲಿಪಾಪಾತ್ಮರನುರರೆ । ಗಡಣವನುತಗುಳ್ದ
ರ ಡಾವರಿಸಿದರುಮೂಜಗವ ॥ ೧೦ ॥ ನೆರೆದುದಮರಕದಂಬತಂಮೊಳು । ಗಿರದೆಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಗೆಯ್ದು । ವರುಣವಹ್ನಿಕು
ಬೇ ರಪವನನುಶಕ್ರಮೊದಲಾದ ॥ ಸುರವರರುಕಾರ್ಯವನುನೆರೆನಿ । ರ್ಧರಿಸಲರಿಯದೆಹೋದರಾಸರ । ಸಿರುಹಭವನೋಲಗಕೆ
ವಿ ನೆಕಂಗೆಟ್ಟುಕಳವಳಿಸಿ ॥ ೧೧ ॥ ಹಿಂಗದಬುಜಭವಂಗೆರಗಿಸಾ । ಷ್ಟಾಂಗಸಂನುತಿಗಳಲಿಸುರಮುನಿ । ಪುಂಗವರುಕೈಮುಗಿ
ದ ಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿತಮಗಾದ ॥ ಭಂಗವನುಬಿಂನವಿಸಿದರುಭುವ । ನಂಗಳೊಡೆಯಂಗವನತಾಖಿಳ । ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರದಚೈತ
ನ್ಯಾತ್ಮರೊಡನೆಂಗೆ ॥ ೧೨ ॥ ಕೇಳ್ದನುಬಿಂನಹವನಾಸುರ । ಪಾಲಕರನೀಕ್ಷಿಸುತಸಂನತ । ಮೌಳಿಗಳನೆತ್ತಿದನುತಗೊತ್ತಿದನು
ಪ ಸುರಸವ ॥ ಪಾಲಗಡಲಿಂತಂದನಾಶ್ರಿತ । ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣಕಮಲದ । ನಾಲಿಸುತಮನದೊಳಗೆಕಮಲಾಸನನುನಸುನ
ಗು ತ ॥ ೧೩ ॥ ಬಂದಿರೈಸುರವರರುಹೋಯ್ತಲ । ತಂದಿರೈತನಗಕಟಪರಿಹರಿ । ಪಂದವಾವುದಿದೆಂನತಂನಲಿಹರಿವಹೊಕ್ಕಳವೆ ॥
ವ ಂದಮಾತಿಗಳುಹೆಚ್ಚಿದರುಬಲ । ಗುಂದದಿರಿನೀವಿದಕೆದೇವಮು । ಕುಂದನಲ್ಲದೆಬೇರೆಕಾವರಕಾಣೆನಾನೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಅವನಂ

ಶಾಂತಾವತಾರವಿ । ಭಾವಿತಾತ್ಮನುತಾಮಮೂರ್ತಿ । ದೇವಋಷಿಗಂಧರ್ವಪತಿಗಳು ಲೋಕಪಾಲಕರು ॥ ಪಾವಕಾನಿಲಚಂದ್ರಸೂ ರ್ಯರು । ದೇವದೇವಮಹೇಶಮುಖ್ಯರ । ದಾವನಾಜ್ಞಾವರ್ತಿಗಳು ತಾವೆಂದನಬುಜಭವ ॥ ೧೫ ॥ ಆವನಂಶಾಂಶಾಂಶಮಾತ್ರವೆ ದೇವತಿರ್ಯಙ್ಮನುಷ್ಯಖಗಮೃಗ । ದೇವರಿಪುಗಂಧರ್ವಕಿಂನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರು ॥ ಜೀವಜಮುಖಶುಭವಿಶಿಖೋರ್ಪದು । ಪಾವಕ ಜ್ವಾಲೆಗಳವೊಲಾ । ದೇವದೇವರದೇವನಲ್ಲದೆ ಕಾವರಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಪೇಳೆಯುಹುದಿದು ಸತ್ವಗುಣದಲಿ । ಪಾಲಿಸಲು ತನುವಿ ಡಿದು ತ್ರಿಭುವನ । ಪಾಲಕರ ನಸುಮಮದಯಾನಿಧಿ ಭಕ್ತಜನಬಂಧು ॥ ಲಾಲಿಸುವನಾಶ್ರಿತರನೇಳೇ । ಕೇಳುನಡೆಯಿರೆನುತ ಸುರ ಮುನಿ । ಜಾಲಸಹಿತಿಂಗಡಲ ತಡಿಗೈತಂದನಬುಜಭವ ॥ ೧೭ ॥ ಮೀರಿಸಾಗರಪಂಚಕವನೀ । ಡೇರದಾದುಗ್ಧಾಂಬುಧಿಯ ಕೊಂ ಗ । ಲಾರದಮರವ್ರಾತಸಹಿತ ಜನೀತಡಿಯಲಿಳಿದು ॥ ತೋರಿದನು ಕರುಣವನು ಕರಪುಟ । ಹೇರಿಸಿದ ಮಕುಟದಲಿ ಮೂಜಗ । ಗಾರರರಸನು ಮಣಿದು ಮೈಚಾಚಿದನು ಮೇದಿನಿಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ಎದ್ದು ಕರಪುಟ ಮಕುಟದಲಿ ಮುನಿ । ಹೃದ್ಯಚಾರಿತ್ರವನು ಮನದಲಿ । ಮುದ್ರಿಸುತ ಜಗದೇಕದೈವದ ದೈವವನು ನೆನೆದು ॥ ಗದ್ಯಪದ್ಯಂಗಳಲಿ ನಿಗಮನಿ । ವೇದ್ಯನನು ನಿರ್ವಾಯನನು ನಿರ । ವದ್ಯನನು ವೇದಾಂತಸೂಕ್ತಿಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದ ॥ ೧೯ ॥ ಜಯನಮೋ ಜಗದಧೀಶ ಜಗದಾ । ಶ್ರಯ ನಮೋ ಜಗದಾದಿಮಧ್ಯಾ । ವ್ಯಯ ನಮೋ ವರದೇಶ ವಿಶ್ವವರೇಣ್ಯ ವಿಶ್ವೇಶ ॥ ಜಯನಮೋ ಜಗದೇಕಕರ್ತೃವೆ । ಜಯನಮೋ ಭುವನೈಕಭರ್ತೃವೆ । ಜಯನಮೋ ನಿರ್ಮೋಹ ಖಗವರವಾಹ ಗುಣಶೇಷ ॥ ೨೦ ॥ ಪರಮಹಂಸಪತೀಶ ಪರಮೇ । ಶ್ವರ ಪರಾನಂದಸ್ವರೂಪನೆ । ಪರಮಭಾಗವತಾ ರ್ಚಿತಾಂಘ್ರಿಯೆ ಪರಮಗುಣನಿಧಿಯೆ ॥ ಪರಮಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಮಾಳಿಯೆ । ಪರಮಪಾವನಕೀರ್ತಿಕೇಳಿಯೆ । ಕರುಣಿಸೆನಗೆ ಮ ಹಾವಿಭೂತಿಯೆ ಭುವನದಧಿಪತಿಯೆ ॥ ೨೧ ॥ ಪ್ರಾಣಭೂತನೆ ಸಕಲಜೀವ । ಪ್ರಾಣಸಾಕ್ಷಿಯೆ ಸಾಂನಮಯನೆ । ತ್ರಾಣಮಯ ಪಂಚಮಪರಾನಂದೈಕವಿಗ್ರಹನೆ ॥ ಪ್ರಾಣಚೇಷ್ಟಾಚೇತನನೆ ಸ । ತ್ರಾಣರಹಿತನೆ ಕರುಣಿಸಮರ । ಪ್ರಾಣಿಹಿತನೆ ಮಹಾವಿಭೂತಿ ಯೆ ಭುವನದಧಿಪತಿಯೆ ॥ ೨೨ ॥ ಆವನುರು ತೇಜೋಜಲಾತ್ಮಕ । ಜೀವನವು ಮೂಜಗಕೆ ಪಾವನ । ಪಾವನವು ಸಂತುಷ್ಟಿಪುಷ್ಟಿ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳು ಧಿಟಕೆ ॥ ಜೀವಜೀವನೆ ಸಕಲ ತ್ರಿಭುವನ । ದೇವದೇವನೆ ದೇವವಂದ್ಯನೆ । ಕಾವುದೊಲಿದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯೆ ಭುವ ನದಧಿಪತಿಯೆ ॥ ೨೩ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನ ಮನವೆನಿಪ ಶಶಿ । ಜೀವನವಲಾ ತ್ರಿಭುವನಕೆ ದೇ । ವಾವಳಿಗೆ ಬಲವೀರ್ಯ ಪರಮಾಹಾರವಾ ಯುಷ್ಯ ॥ ಭಾವನವೆನಿಪ್ಪಖಿಳಸೃಷ್ಟಿಯು । ಜೀವರಿಗೆ ಜೀವೈಕಜೀವನೆ । ಕಾವುದೊಲಿದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯೆ ಭುವನದಧಿಪತಿಯೆ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನ ಮುಖವೆನಿಪ್ಪೀ । ಪಾವಕನು ವರಕರ್ಮಕಾಂಡಕ್ಕೆ । ತಾವಲಂಬನಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪವಿತ್ರತಮನೆನಿಪ ॥ ದೇವಪಿ ತೃಮರ್ತ್ಯರಿಗಖಿಳಜೀ । ವಾವಳೀಜನರಾಷ್ಟ್ರಕಭಯವ । ನೀವುದೊಲಿದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯೆ ಭುವನದಧಿಪತಿಯೆ ॥ ೨೫ ॥ ಆರ ಚಕ್ಷುವೆನಿಪ್ಪ ಸೂರ್ಯನು । ದಾರತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಸ । ಮೀರಪದದಲಿ ನೆಲಸಿ ಸಕಲಜಗತ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನು ॥ ಪ್ರೇರಿಸುವನೆ ಲ್ಲರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ । ದ್ವಾರಭೂತನೆನಿಪ್ಪನಾತನೆ । ಪ್ರೇರಿಸೂದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯೆ ಭುವನದಧಿಪತಿಯೆ ॥ ೨೬ ॥ ಆವನ ಪ್ರಾಣದಲಿ ಭುವನಜ । ನಾವಳೀ ಪ್ರಾಣಂಗಳುದಿಸಿದ । ವಾವನಿಂದೋಜಸ್ಸಹೋಬಲಶಕ್ತಿಗಳು ಸಹಿತ ॥ ಭೂವರನನನುಚರಣವೋಲೀ । ನಾವು ಭಜಿಸುವೆವಾತನನು ನೀ । ಕಾವುದೊಲಿದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯೆ ಭುವನದಧಿಪತಿಯೆ ॥ ೨೭ ॥ ॥ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ॥ ಆವನೊಬ್ಬನ ಕಿವಿಗಳಲಿ ದಿ । ಗ್ದೇವತೆಗಳಿಂದ್ರನು ಬಲೋದಿತ । ಜೀವನನು ತಾನಾವನೊಬ್ಬನ ನಾಭಿಸಂಭವನು ॥ ಆವನೊಲವಿಂ ಯಮರರಸುರರ । ದಾವನೊಬ್ಬನುಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ ಕೈ । ಗಾವುದೊಲಿದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯೆ ಭುವನದಧಿಪತಿಯೆ ॥ ೨೮ ॥ ಛಾಯೆ ಯಿಂದೀ ಪಿತೃಗಳಾವನ । ಛಾಯಲೀ ದ್ವಿಜವರರು ಪಕ್ಷ್ಮವಿ । ಕಾಯದಲಿ ಕಾಲನು ಕೃತಾಂತನು ಹುಬ್ಬಿನಾಟದಲಿ ॥ ಮಾಯೆ ನಗೆ ಯಿಂದುದಿಸಿ ತ್ರಿಭುವನ । ಕಾಯುವಾದ ಮಹಾತ್ಮನೆಂಮನು । ಕಾಯಬೇಹುದು ಪರವಿಭೂತಿಯೆ ಭುವನದಧಿಪತಿಯೆ ॥ ೨೯ ॥ ಅ ರಿವರಾರೆಲೆ ದೇವದೇವರ । ನಿರುಗೆಯನು ವೇದಾಂತಕೋಟಿಗ । ಳರಿಯವಾ ಮುನಿಯೋಗಿಪಕ್ವಮನಸ್ಸಹಾಯದಲಿ ॥ ಅರಿಯಲ ರಿವೆನಬಂತು ಬಂಣಿಸ । ಲರಿಯೆನಾನದನಕಟ ಮಾಯೆಯ । ಮರೆಯಲುದಿಸಿದನಾಖಿಳಮಲದ ಕೀಟವಾನೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಬೇರೆಗತಿ ಯಿಲ್ಲ ಮಗನೀವ್ಯೆ । ದೋರಿರಕ್ಷಿಸನಾಥರನು ಬಾ । ಯಾರಿದುದು ಮುನಿಲೋಕಮುನಿಸನಕೋಪವನಿಯಲಿ ॥ ಬೇರೆಗತಿಮತಿ ಯುಂಟೆ ನಿಂನವ । ತಾರಪುಣ್ಯಚರಿತಪೂತಶ । ರೀರಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುವುದೊಲಿದು ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ಆರು ಗತಿ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಧಿಟಮ್ಮೆ । ದೋರದಿರ್ದಡೆ ನನಿದೇವರ । ಚಾರುಚರಣಾಂಬುಜದ ದರುಶನವಿಲ್ಲದಡೆ ತಮಗೆ ॥ ಓರುಗುಡಿಸಿದ ನಮರಪತಿ ಸಿರಿ । ಮಾರುಪೋದದು ಪರಿಭವಕೆ ಖಳ । ರೇರಿದರು ಸುರರಾಜಪೀಠವನೆಂದನಬುಜಭವ ॥ ೩೨ ॥ ಪರಮಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ನಿಜಪದ । ಶರಣಜವಸೇವಧಿಯೆ ನೀನವ । ತರಿಸಿ ದೀನಾನಾಥರನು ನಿಜಚರಣಶರಣರನು ॥ ಹೊರವ ದೈವವನೆಸಿಂನಶಿರಿಸದ । ಸರಸಿರುಹದರು ಶನವನಿತ್ತು । ದ್ಧರಿಸಬೇಹುದು ತಂಮನೆಂದನು ನಾಭಿಕಮಲಭವ ॥ ೩೩ ॥ ಬಿಂನವಿಸೆ ನಿಂನೇನನಖಿಳಜ । ಗಂನಿವಾಸನೆ ವಿನಿಗೆನಿ ಜಚೈ । ತಂನ್ಯರೂಪನೆ ರೂಪರಹಿತನೆ ತ್ರಿಭುವನೇಶ್ವರನೆ ॥ ಬಂನಬಡಿಸಿದರಸುರರೀನಿಂ । ನುಂನತಾಂಘ್ರಿಸಮಾಶ್ರಿತನೆನು । ತ್ತ

ರ್ವಕ್ಕಿದಿರಾಗಿಮೈಯಿಕ್ಕಿದನಬುಜಭವ ||೩೪|| ಭೂಪಕೇಳಂತಬುಜಭವನನು | ರೂಪಸಂಸ್ತುತಿಗಳಲಿವಿಬುಧಕ | ಳಾಪ
ಪರಿತಪಷ್ಟಾಂಗಸಂನುತಿಗಳಲುಬಾಯ್ವಿಡಲು || ಆಪರಮಕರುಣಾಳುಕೇಳದ | ನಾಪದುಮಸಂಭವನವರವಿ | ಜ್ಞಾಪನವನವಧ
ರಿಸಿಮೈದೋರಿದನುಸುರಸಭೆಗೆ ||೩೫|| ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರಕಿರಣಕೆ | ಮಾಟವನುತ್ತೆಗೆದಂತೆಕಂಗಳ | ಕೋಟರವಕೆಡೆಯೊದ
ಗಕಾಂತಿಯಕಡಲಕಡುಹೊನಲ | ತೋಟಿಯಾದುದುಗಗನತಳವೃಕಿ | ರೀಟಕುಂಡಲಕೌಸ್ತುಭದಪರಿ | ಪಾಟಿಯಲಿಪರಮಾ
ತ್ಮನೆಸೆದನುನಿಶಿತತೇಜದಲಿ ||೩೬|| ಚಾರುತರಸರಸಿರುಹಗರ್ಭದ | ಳಾರುಣಾಯತಲೋಚನದಸುಕು | ಮಾರಗಾತ್ರದಮಾರ
ಕೇಶಶ್ಯಾಮಪ್ರಭಾವಳಿಯ || ಚಾರುನಾಸಾಪುಟದಸೊಬಗಿನ | ಚಾರುತಿಲಕದಚಂದನದಗಂ | ಭೀರತೇಜದತ್ರಕ್ಕೆಯಲಿರಂಜಿಸಿ
ದನಸುರಾರಿ ||೩೭|| ಪರಿಪರಿಯಮಣಿಗಣದಮಕುಟದ | ಕಿರಣಲಹರಿಯಕುಂತಳದಮೇ | ದುರುಕಪೋಲಲಲಾಟಕಾಂತಿ
ರುಮಕರಕುಂಡಲದ || ಸ್ಫುರಿತದಂತಾವಳಿಯಬಿಂಬಾ | ಧರದಸುಸ್ಮಿತಮಂಗಳಾನನ | ಸರಸಿಜದಸೊಬಗಿನಲಿಸುರದನುದಾನವ
ವ್ಯಂಪಿ ||೩೮|| ಕೊರಳಹಾರದಕೌಸ್ತುಭದಪೇ | ರುರದವನವಮಾಲೆಗಳವಿಕಸಿತ | ತರುಣತುಲಸೀದಂಡೆಗಳಭೂಸುರಚತು
ರ್ಭುಜದ || ಕರನಿಹಿತಕಂಕಣದಮಣಿಗಳ | ಬೆರಳುಗಳಮುದ್ರಿಕೆಯಪೀತಾಂ | ಬರದವರಮಣಿಮೇಖಲೆಯಕಾಂತಿಯಲಿರಂ
ಜಿಸಿದ ||೩೯|| ರಣಿತನೂಪುರರಾಜಮಾನಾ | ರುಣಸುಕೋಮಲಪಾದಯುಗನಖ | ಮಣಿಮಯೂಖದಮಂಡಲದಮಂಗಳ
ರೇಖೆಗಳ || ಪ್ರಣತಸುರವರಮೌಳಿರತ್ನ | ಕ್ವಣಿತಚರಣಸರೋಜಪೀಠದ | ಗುಣಮಹೋದಧಿಮೆರೆದನತಿಶಯರೂಪವಿಭ
ವದಲಿ ||೪೦|| ದೆಸೆದೆಸೆಗೆನಿಜತೇಜದಲಿಶೋ | ಭಿಸುವಶಾರ್ಙ್ಗಗದಾಸುದರ್ಶನ | ಬಿಸಜನಂದಕಶಂಖವೆಂಬಾಯುಧದಮೂರ್ತಿ
ಗಳ || ಮಿಸುಪಚಮರಚ್ಛತ್ರನಿಕರದ | ವಿಸರವಾರಿತತೀವ್ರದಿನಮಣಿ | ರಸುಮೆಗಳರಾಜಿಸಿಕೃತೈಶ್ವರ್ಯದಲಿರಂಜಿಸಿದ ||೪೧||
ಗರುಡಪಕ್ಷೋದ್ಗೀತಸಾಮ | ಸ್ವರದತುಂಬುರನಾರದರಗಾ | ನರದಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರೋಗಣದುತ್ಸವೋತ್ಸವದ || ಪರಮಮಂಗ
ಳಗೀತನೃತ್ಯದ | ಪರಿತಜಯರವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯ | ನಿರುಪಮೈಶ್ವರ್ಯದಲಿನಿತ್ಯಾತುಮನುರಂಜಿಸಿದ || ... ||೪೨||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೯೧೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೂ ಸಂಧಿಯಾದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ಸಂಧಿಸುರರೊಡನಸುರರಿಗೆಸಂ | ಬಂಧಿಸಿತುಬಲಿಡುದುಮಹಾವ್ರತ | ಸಿಂಧುಮಥನಾರಂಭವ
ಮರಕುಲೋದಯಾರಂಭ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳಾಪರಮಪುರುಷನ | ನಿರುಪಮಿತತಂಮಿರವನೀಕ್ಷಿಸ | ನೆರೆಯಾದರದೆಂತುಕಾಬುರನಂತವಿಗ್ರ
ಹನೆ || ಧರೆಯನಾಕಾಶವನುದೆಶೆಯನು | ಚರಣನಖದರುಶನಕೆನೆರೆಯವು | ಸುರರಕಂಗಳುಕಾಂತಿಯಲಿಕೋರೈಸಲಡಿಗಡಿಗೆ ||
ನೋಡಿಕಂಡನುಬಳಿಕಜಗವನು | ಮಾಡಿದಾತನುಭವಸಹಿತಕೃಪೆ | ಮಾಡುಕರುಣಾಂಬುಧಿಯೆಜಯಜಯಜಯತುಜಯಯೆನು
|| ರೊಧಿಯಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಸಮಯವ | ಬೇಡಿಬಿಂನಹವೆನುತಸಂಸ್ತುತಿ | ಮಾಡಿದನುಮೋಹರದಸುರಕುಲಕೋಟಿಗಳನಲಿ
ದು ||೨|| ಅಜನೆಕರಧೃತಶಾರ್ಙ್ಗಚಕ್ರಾಂಬುಜನೆಭುವನಶ್ಲಾಘ್ಯತರಚತು | ರ್ಭುಜನೆಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯೆಹೇಯಧೋಕ್ಷಜ
|| ಸುಜನಚಿಂತಿತಚಾರುಚರಣಾಂ | ಬುಜನೆಪಾಲಿತವಿಶ್ವವಿಬುಧ | ವ್ರಜನೆಜಯಜಯಜಯನಮೋಸ್ತುನಮೋಸ್ತುಸರ್ವಾತ್ಮ
ನೆ ||೩|| ದೇವನಿಂನೀಮೂರ್ತಿಸೆನವಡೆ | ಭಾವಗೋಚರವಲ್ಲನಿಂನನಿ | ರಾವರಣನಿತ್ಯಾದ್ವಯಾನಂದೈಕವಿಗ್ರಹನೆ || ಅವ
ದಿವನುಶರಣನಸಂ | ಜೀವನನೆತಮಗೆಂತುಕಂಗಳ | ಲಾವಣಿಗೆಗೊಳಗಾದೆಯಂದನುನಗುತಕಮಲಭವ ||೪|| ಯೋಗಿಗ
ಳನದರಕೆಹಿಂಗದು | ಯಾಗಕರ್ತೃಗಳಾಶೆಬೀಯದು | ಬಾಗಿದಣಿಯುರದಾವನಂಘ್ರಿಗೆಸುರಮುನೀಶ್ವರರು || ಆಗಮಂಗಳ
ವನಳತೆಗೆ | ಮೂಗನಾಗಪುಜೀಯಕರುಣಾ | ಸಾಗರನೆತಮಗೆಂತುಗೋಚರವಾದೆನೀನೆಂದ ||೫|| ಎತ್ತಣಿಂದೀಜೀವ
ದು | ತ್ಪತ್ತಿವಿಲಯಸ್ಥಾನಗುಣಮಯ | ವೃತ್ತಿಗಳುಮತ್ತಾರಚೈತನ್ಯಪ್ರಕಾಶದಲಿ || ವರ್ತಿಸುವ್ರದಾನಂದಸಂಪಿ | ತ್ತ್ವ
ಪನೆಪರಕೆಪರತರ | ವಸ್ತುರೂಪನೆಕಂಡೆನಾನಂತೀಪದಾಂಬುಜವ ||೬|| ಅನಿಲಸಖನಲಿಕಾಂಬವೋಲಿಂ | ಧನವನುದಕ
ವನಿಯನುಗೋ | ವಿನಲಿವಿಮಲಕ್ಷೀರವನುಪಡೆವಂತೆಯೋಗಿಗಳು || ತನುವಿಡಿದುತಸುಕರಣವೃತ್ತಿಗೆ | ಜನಿತಸಾಕ್ಷಿನಿಜಾ
ತತ್ವವ | ನನುಪಮನೆನೆರೆಕಾಬರರಿವುಳ್ಳವರುತಾವಾಗಿ ||೭|| ದಯವದೆಂತುಟೊಹಲವುಕಾಲದ | ಬಯಕೆಕೈಸಾರಿತು ಕಂ
ಡ್ರೆ | ನೆಯನಗೋಚರವಾಗಿನಿಂಮಡಿಯಂಘ್ರಿವಿಷ್ಟರವ || ಭಯನಿವಾರಣಮಾಯ್ತುಭಕ್ತ | ಪ್ರಿಯನೆಭವಭಯಭೀತಜನಸಂ |
ಯನೆಶರಣಾಗತವಧರಿಸುವುದುಬಿಂನಪವನೆಂದ ||೮|| ಬಂನಬಡಿಸಿದನಮರರನುಮುನಿ | ಮಂನಿಸಿದತತ್ರಿಜನುಬಂದನು |

ತಂನಿಮಿತ್ತವೆಸುರರುತನಗಿದನೆಂದಡಾನಿದಕೆ ॥ ಎಂನತಂನಲಿಹರಿಯುಡೆನುತದ । ಯಾರ್ನವನೆವಿಂನಂಭ್ರಕಮಲಕೆ । ಬಿಂನವಿಸ
ಲಾಬಂದೆನವಧಾರೆಂದನಬುಜಭವ ॥ ೯ ॥ ಬೇರೆಬಿಂನಹವೇನುಜಗದಾ । ಧಾರಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನೆ । ಬೇರಿಗೆಲೆಬಿಂನಹವಮಾ
ಡುವದುಂಟೆಘಾವಿಸಲು ॥ ಈಋಷಿಗಳೀಸುರವರರುಗಾ । ರೀರಮಾಣತಾಸಹಿತನಿಜಲೀಲಾರಚಿತಮೂರ್ತಿಗಳುಮಾಯಾಮೂ
ಢರಾವೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಎಂದುಸುರಮುನಿನಿಕರಸಹಿತ್ರರ । ವಿಂಡಭವಭವಮುಖ್ಯರಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿಬದ್ಧಿರಲಮರಬಿಂ
ನದವ ॥ ಮಂದಹಾಸದಲಾಲಿಸುತಮುನಿ । ವಂದ್ಯನಭ್ರಖೀರಸೂಕ್ತಿಗ । ಳಂದನಾಡಿದನುಸಂನತರನೀಕ್ಷಿಸುತಕರುಣದಲಿ ॥
ಏಳುಮಗನೆಸರೋಜಭವನೀ । ನೇಳುಶಂಭುವೆಸಖಿಯೆಸುರವರ । ರೇಳಿರೈನೀವೇಳಿರೈಮುನಿನಿಕರವಂಜದಿರಿ ॥ ಕೋಳುಹೊ
ಡುದುನಿಂಮಶಿರಿಮುಖಿ । ಹೇಳನಕೆಕಾಲೂರಿದಡೆಸುರ । ಪಾಲಪಡವಿಯಲಹಿತರವಧರಿಸಿದೆನುತಾನೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಕೇಳಿರೈನಿಂ
ಮಿಷ್ಟಫಲಕ್ಕೆ । ಮೇಳವಿಸುವಂದವನುಸಂಪ್ರತಿ । ಹೇಳುವೆನುಹಗೆಗಳಲಿಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಿಸಂಧಾನ ॥ ಕಾಲಗತಿಯಲಿನಿಂಮಬಯಕೆ
ಯು । ಪಾಲಿಸುವುದದುಕಡೆಯಬಹುದೀ । ಪಾಲುಗಡಲನುಪಡವಿರಿಷ್ವಾರ್ಥಕನುನೀವೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಹಗೆಯೊಡನೆಸಂಧಿಯನುಕಾ
ರ್ಯ । ದಿಗಳುಮಾಳ್ಪುದುನೆನೆದಕಾರ್ಯದ । ಬಗೆಸಮರ್ಥಿಸುವಂನಗುಳ್ಳುದುಮನದಮಾಪಿಗಳ ॥ ಬಗೆವಡೀಮಾಷಕದಸಂಪ್ರತಿ ।
ಗಳಪೊಲಹಿತಾನಂಜನಾಹೇ । ಳಗೆಯನರಿವಂನೆಗನಿರಾಮಯವಹುದುಬಳಕೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ತಡೆಯದೋಷಧಿವೀರುಧಂಗಳ ।
ನಡಕುವುದುನೀವೆಂದಕಡಲನು । ಕಡವುದಾಮಂದರಮಹಾದ್ರಿಯನಿಟ್ಟುತಾಸುಗಿಯ ॥ ತೊಡಕುವೇಣಲಿಕಡದಡಮೃತವ ।
ಪಡವಿರಹಿತರಬರಿದೆದಂಬಂ । ಬಡುವರಲ್ಲದೆಕಾಡಿಯಲೀಕೆನುಸುಧೆಯನದನೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಅಸುರರಾವುದನೆಂಡಡದಕೇ । ಹಸ
ದವೆಂಬುದುನೀವುನಿರುತವ । ನುಸುರನಿರಿಕಾರ್ಯವನುನಿಜಕಾರ್ಯಾರ್ಥಪರಿಯಂತ ॥ ವಿಷಮವಾದಡೆನಿಮಗೆತಾನದ । ಸಸಿನೆಮಾ
ಳ್ಪೆನುಹೆಗಿನಿಂಮಬಿ । ಲಷಿತಸಿದ್ಧಿಗೆತಾನೆಹೊಣೆನೀವಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಬಾಧಕಂಗಳುಜಗಕೆಕಾಮ । ಕ್ರೋಧವೆಂಬಿ
ವುನೋಳ್ಪಡಿಹಪರ । ಸಾಧನಕೆಶಾಂತತ್ವವೇಸಾಧಕವಲಾಜಗಕೆ ॥ ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದರಿಂದಕಾಮ । ಕ್ರೋಧವರ್ಜಿತರಾಗಿದುಗ್ಧಾಂ ।
ಭೋಧಿಮಥನವಮಾಡಿಮೃತಿಯನುಜರೆಯಬಹುದೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಹಲವುಮಾತೇಕೆಂನವರುನೀ । ಮಳಲಿಗರುನಿಮಗಾನುನೆನೆದ
ಡೆ । ಹೊಳವುದೋರುವೆನುಜದಿರಿಕೊಂಕಿದಡೆಕೋಡಿದಡೆ ॥ ತಳುವಮಾಡದೆಸಂಧಿಯನುಕೈ । ಗೊಳಿಸಿಹೋಗಿಯನುತ್ತಕರು
ಣಾ । ಜಲಧಿಕಾರುಣ್ಯದಲಿಬೆಸಸಿದನಬುಜಜಾದ್ಯರಿಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ಆಡುವೆನುದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಮಥನವ । ಮಾಡಿತಾನೆಂದಿಂತುಸಲೆಮಾ
ತಾಡಿಮಂನಿಸಿಸಂತವಿಸಿಬುದ್ಧಿಯನುನೆರೆಕರಿಸಿ ॥ ನಾಡೆಯರನುತಿಳುಹಿತ್ರಿದಶರು । ನೋಡನೋಡಲುನಿಮಿಷದಲಿಮರೆ ।
ಮಾಡಿದನುನಿಜಮೂರ್ತಿಯನುಕೃತಿಕೋಟಿಕೈಮುಗಿಯೆ ॥ ೧೯ ॥ ಅಂತಲಂತರ್ಧಾನವನುಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುಕೈಕೊಂಡ
ನನುರರ । ಮೊತ್ತಸಹಿತಜಭವಸುರೇಂದ್ರರುದಂತದಂತೆರಗಿ ॥ ಅತ್ತಲಭಿಮುಖವಾಗಿಮೈಯ್ಯಿ । ಕ್ಕುತ್ತತಂತಂಮಾಲಯಕೆಸಂ ।
ವೃತ್ತರಾದರುಬಳಿಕನಿರ್ಭಯರಾಗಿತಮತಮಗೆ ॥ ೨೦ ॥ ಬಳಿಕಸುರಪತಿಸಂಧಿಯನುಕೈ । ಗೊಳಿಸಲೆಂದಾಚಾರ್ಯವಿಬುಧಾ ।
ವಳಿಸಹಿತದೈತ್ಯೇಂದ್ರನರಮನೆಗಾಗಿಗುಪ್ತದಲಿ । ಉಳಿದುನಿಜಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರನಿಕರಂಗಳನುಸುರಪತಿಬರಲುಕೈದುವ । ಕಳದುಬೊ
ಬ್ಬಿರಿವಸುರರನುಮಾಣಿಸಿದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ೨೧ ॥ ನಿಲ್ಲಿರೈದಾನವರುದೈತ್ಯರು । ನಿಲ್ಲಿರೈತೆರಹಾಗಿವಿಬುಧರ । ಬಲ್ಲಹನಲಾಬಂ
ಧುವನುಕೈಮಾತಬೇಡೆನುತ । ಇಲ್ಲಭಯಸಮಗೀತನಿಂದೀ । ಜಳ್ಳುಗಳದೆಸೆಯಿಂದಕೈದುವ । ಕೊಳ್ಳದಿರಿಮುಕಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರರಿ
ಗೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ೨೨ ॥ ಎನುತಿರಲುನಡೆತಂದನಾಸಭೆ । ಗನುಮಿಷರುಸಹಿತಸುರಪತಿಕಾಂ । ಚನಮಹಾಪೀಠದಲಿದಾನವ
ದೈತ್ಯಸುಭಟರಲಿ । ಘನತರೈಶ್ವರ್ಯದಲಿಮೈರೋ । ಚನಿಜತಂದ್ರಶಭುವನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ । ಜನನವಾಸದವೋಲುಕುಳ್ಳಿರೆಕಂಡನಮ
ರೇಂದ್ರ ॥ ೨೩ ॥ ಕೆಲದಗದ್ದುಗೆಯಿತ್ತುದಾನವ । ಕುಲಶಿರೋಮಣಿಮಂನಿಸಲುಸುರ । ಕುಲಶಿರೋಮಣಿನುಡಿದನತಿಶಯಮ
ಧುರಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಎಲೆಮಹಾಮತಿಬಂದೆನಾನಂ । ಮೊಳಗೆಕದನವಿದೇಕೆಸಾಮಮ । ಬಳಸಿಬದುಕುವೆವೆಂಬುಮನವನುಮಾಡಿತಾ
ನೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ನೀವುಪರಿಭವಿಸಿದಡೆನಂಮನು । ಕಾವರಿಲ್ಲದೆಹೋದೆವಾರಾ । ಜೀವಪೀಠನಹೊರೆಗೆಹೇಳದಡಾತನಮ್ಮೊಡನೆ ।
ಕಾವನಾನಲ್ಲಖಿಳಸೃಷ್ಟಿಗೆ । ಭಾವನನುತಾನೆನಲುಹೋದೆನು । ತಾವರೆಯಕಂಣವನಕಾಲ್ವಿಡಿದೆಂದೆನಾನೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಎಂದ
ಡೆಂದನುನಿಂಮೊಳಗೆನೀ । ವ್ರೊಂಡೆನಿಸಿಬದುಕುವುದುಜೀವಿಸು । ವಂದವಿಲ್ಲದಡಭಿಮತಾರ್ಥವಪಡನಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಮಂದರಾ
ಚಲಮಥನದಲಿನೀ । ವೆಂಡಡಾಗಲೆನುತ್ತತಾನೀ । ಬಂದೆನಾವುದುನಿಂಮಮನದಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಶಕ್ರನಿಂತೆಂದೆನಲ
ದಾನವ । ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಲೆನುತವೆ । ವಕ್ಕರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರೀಕ್ಷಿಸಿಶಂಬರಾದಿಗಳು ॥ ಅಕ್ಕನೋಡುವವೇಳ್ಕೆಕಡಲೊಳ । [illegible]
ಕ್ಕುವೆವುಮಂದರವನಮೃತವ । ಮುಕ್ಕುವವುಸಡೆನಿಂದಿರೆನುತಿದುರ್ದುಭಟಸ್ತೋಮ ॥ ೨೭ ॥ ಅಂಬುಧಿಯಲಾಡಖಿಳವಸ್ತು । ಕ
ದಂಬಮಿತ್ತಂಡಕ್ಕೆಸರಿಕೈ । ಕೊಂಬುದುದ್ಯೋಗಿಸಲುಹೊಯಿಸೆಂದೆನುತಡಂಗುರವ ॥ ಸಂಭ್ರಮದಲೈತಂದುಭಯಬಲ । ಲಂಬಿ
ತಮಂಗರಮಹಾದ್ರಿಯ । ನಂಬೆನೀನನುವೀರಭಟರುಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಗಳ ॥ ೨೮ ॥ ಕಿತ್ತರಾಮಂದರಮಹಾದ್ರಿಯ । ಪಕ್ಕೆಧಿ

ಬಲವೀರ್ಯಶೌರ್ಯೋ | ದ್ವೃತ್ತದೇವಾಸುರರುಬೊಬ್ಬಿರಿದಾರ್ದುವಿಂಡೆದ್ದು ॥ ಹೊತ್ತು ನಡದರುಕೂಗಿಕುಣಿದಾ | ಡುತ್ತಸುಖ ದಿಂದೀಗ್ರಹಸ್ಥರು | ಹೊತ್ತು ನಡವಂತಿರಲುಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯವನುವಾರುಧಿಗೆ ॥೨೯॥ ಧರೆದಲತಿದೂರಾಧ್ವವನುನಡ | ದಿರದೆಬಳಲಿದು ರುಭಯಬಲದಾ | ವರಿಸಿಧಿರುಧಿರುಧಿರುರೆಯನುತ್ತುಚ್ಚಿದ್ದುಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ಧರೆಗೆಬಿಸುಟರುಭೂರಿಗಿರಿಯನು | ಧರಿಸಲಾರದೆತಿರು ಗಿಬೀಳು | ತ್ತರದುಪಡಿಬಿದ್ದಮರದಾನವರನುಮಹಾಶ್ಮಲ ॥೩೦॥ ಅರದುದೋಗಿರಿವೀರಭಟರನು | ಹುರಿದುಹೋಹರಹರ ಯೆನುತಖೇ | ಚರರುಭೂಚರದೇನದಾನವರ್ಯಸೆಳ್ಮೋಳಿಸಲು ॥ ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧುಸಂನುತ | ಶರಣಜನನಿಜಬಂಧುಸೆಗಹಿ ದ | ಕರತಳದಲಾಸ್ಥಳಿಕೆಗರುಡಧ್ವಜನುನಡೆತಂದು ॥೩೧॥ ನೋಡಿದನುಕರುಣದಲಿತಳದಲಿ | ಕೂಡೆನುಗ್ಗಾದವರಅದ್ರಿಯು | ರ್ಘಾಡಿಯಲಿಜರ್ಝರಿತದೇಹಿಗಳಾದಪಟುಭಟರ | ಬೀಡನೆತ್ತಿದನೊಂದುನಿಮಿಷಕೆ | ಕೇಡುಕೇಡನುಕಂಡುದಾವ್ರದ | ಮಾ ಡಬಾರದುದರಸಮಾಸಮಾಧೀಶ್ವರಂಗೆಂದ ॥೩೨॥ ಮತ್ತೆದೃಢತರಗಾತ್ರರಾದರು | ನೊತ್ತದಮರಾಸುರರುತಿವಿದರು | ಮೃತ್ಯು ವಿನವೊರೆಯನ್ನುನಿಬ್ರಣವಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಸುತ್ತಿಸುಳಿಸೋಲಗಿಸಕ್ಕಿಗಳ | ನೆತ್ತಿಹೊಗಳುವವಿಬುಧವರರೊ | ತ್ತೊತ್ತು ಗಳಸುರಸೂತಮಾಗಧನಿಕರರಂಜಿಸಿತು ॥೩೩॥ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುಕವಿತರಲುಸುಭಟಸು | ಪರ್ಬದಾನವವೀರಭಟರಿಪ್ರ | ಗರ್ಬ ಖಂಡನಖಂಡವಿಕ ನುನಾಖಗೋತ್ತಮನು ॥ ಪರ್ಬತವತಾಳ್ದವನುನಭದಲಿ | ನಿರ್ಬಹಿಸಿಲೀಲೆಯಲಿನಡದನು | ಸರ್ಬಜನವೀ ಕ್ಷಿಸಲುಮೇರುವಾಸ್ಥೇರವಾರುಧಿಗೆ ॥೩೪॥ ಇತ್ತನಭಯುವನನಿಬರಿಗೆಪುರು | ಷೋತ್ತಮನುಕಾರುಣ್ಯದಲಿಕೈ | ಗುತ್ತಿನೆಗಹಿದ ನಾಮಹಾದ್ರಿಯನೆಡದಹಸ್ತದಲಿ ॥ ಎತ್ತಿಗರುಡನಮೇಲಿರಿಸಿಶಂ | ಖೋತ್ತಮವಮೊಳಗಿಸುತಲೀಲೆಯ | ಲುತ್ತಮೋತ್ತಮಕೀ ರ್ತಿನಡದನುನಿಖಿಳಜನಸಹಿತ ॥೩೫॥ ಇಳುಹಿದನುಕಡಲೊಳಗೆಮಂದಾ | ಚಲವನಮರಾಸುರರಗರ್ವವ | ನಿಳುಹುವಂತಿರ ಲೆಸವಕಾಶ್ಲೋಲಂಗಳಂಬರವ ॥ ತುಳುಕಿದರುರವಿಪಥಕೆಪಾದ್ಯವ | ಜಲವನೀವಂದದಲಿಗಿರಿತಳ | ಮಳಲಮುಟ್ಟಲುತ್ರೂನದು ತೂಗಾಡಿದುದುಮಸ್ತಕವ ॥೩೬॥ ತಾಳಿದುಕವಿದುದುದೇವದಾನವ | ಕುಲಮಹಾಂಬುಧಿಯೊಂದೆಸೆಯಪಡಿ | ತಳಿಸಿತಮರರ ಬಲವಿರದೆಸಂದಣಿಸಿಕವಿತರಲು ॥ ಹೊಳದುಹೋದನುಗರುಡನೆನಗಾ | ವಳಿಯುಷೇಯನಲಬುಧಿಮಥನದ | ಕೆಲಸವನುನಿತ್ಯಾ ತ್ಮನಾರಾಯಣನುನೇಮಿಸಿದ ॥ ... ... ॥೩೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೩೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸಮುದ್ರ ಮಥನ.

ಸೂಚನೆ॥ ಮಥನವೋಸಾಗರದಕೌತುಕ | ಕಥನವೋಕೇಳುವರದುರಿತ | ವ್ಯಥನವೋಬೆಸಲಾದುದಿ
ಷ್ಟಾರ್ಥವನುಮೂಜಗಕೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಧರಣಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸುವರಸಾ | ಗರಮಹಾಮಥನವನುಮಂದರ | ಗಿರಿಯಕಡೆಗೋಲಿನಲಿಭೋಗೆಯನಿತ್ತುವಾ ಸುಗಿಯ ॥ ಕರೆದುತಂದರುಸುತ್ತಿದರುಖೇ | ಚರರುಷೇಯನಲಮರದೈತ್ಯೇ | ಶ್ವರರುನಿಂದುದುಜಲಧಿಮಿತ್ತಡಿಯಲಿಸರಾಗದಲಿ | ತುಡುಕಿನಿಂದನುಶೆಡೆಯನಾಜಗ | ದೊಡೆಯನಮರರುಸಹಿತಬೆಳಗುವ | ಹೆಡೆವಣಿಯಭಾಸುರತರಪ್ರಭೆಗಳಲಿತನುಮುಳುಗೆ ॥ ಹಿಡಿವುದಸುರರುಬಾಲವನುನೀವ್ | ಕಡನಡನುನಹುದೆಂದೆನಲುಬರ | ಸಿಡಿಲವೊಲುಗರ್ಜಿಸಿದುದಸುರವ್ರಾತತಮತಮಗೆ ॥೨॥ ಅಹುದಹುದುನೀವೇನುಮತ್ತೇ | ನೆಬಹುದುಬಿಡಿಬಿಡಿಬಾಲವನುಜಾ | ಣಹುದುತಾವ್ರುತ್ತಮರುನಾವಿಂದಧಮರಾದೆವಲ ॥ ಕು ಹಕಿಗಳಸಂಪತ್ತಿಯಲಿಸಂ | ನಿಹಿತರಾದೆವುಬರಿದೆಪುಚ್ಛ | ಗ್ರಹಣಯೋಗ್ಯರುನಾವಲಾಹಾಯೆನುತಹೊಗಳಿದರು ॥೩॥ ಬಿಟ್ಟುಕಳೆಯಲವೋದುರಾತ್ಮರ | ಚೇಷ್ಟೆಯಿದುಬಾಲವನುಹಿಡಿವುದು | ಕಷ್ಟವಲ್ಲಾಸಾಕುನಮಗೀಮಥನದಲಿವಾಸಿ ॥ ಕೆಟ್ಟು ಬದುಕಲದೇಕೆವೇದವಿ | ಶಿಷ್ಟರಲ್ಲಾನಾವ್ರುಷಟ್ಪದ | ತೊಟ್ಟುದೀಗಳೆಕೋಟಿಕೆಗೆಕೆಗೆಯಂದರತಿಬಲರು ॥೪॥ ನೂತುಹಲನ ರತೇನುಭಾನನ | ಖ್ಯಾತರಲ್ಲಾನಂಮುಭಯಕುಲ | ಜಾತರುತ್ತಮಜನ್ಮಕರ್ಮವ್ರತಸುನಿಷ್ಠಿತರು ॥ ಬೂತುಮಾಡಿದರೆಂಮನ ಕಟಾ | ಘಾತಕರುನಡೆಯೆನುತದೈತ್ಯ | ವ್ರಾತವತ್ತಲುತೆಗೆದುನಿಂದುದುಮೈಮನಸ್ಯದಲಿ ॥೫॥ ನಕ್ಕನಸುರಾರಾತಿಬಿಡಿಕೈ | ಯಿ ಕ್ಕಲಸುರರುಹೆಡೆಗೆನಮಗೀ | ಕಕ್ಕುಲಿತೆಬೇಡವರುಹಿರಿಯರುನಾವುಕಿರಿಯರಲ ॥ ತಕ್ಕುದನೆಹೇಳಿದರುತೆಗೆತ್ರೆಗೆ | ಮಕ್ಕಳಾಟ ಕೆಯಾಯ್ತೆನುತಬೆಂ | ನಿಕ್ಕಿನಿಂದುದುಪಡೆಗೆಹಿಡಿದನುಬಾಲವನುನಗುತ ॥೬॥ ಹೀನರಾವೆಂದೆನುತಹಿಡಿದರೆ | ಹೀನಪುಚ್ಛವ ನಮರಪತಿಗಳು | ದಾನವಾಂತಕನೊಡನೆತಾವ್ರೊಂದೆಸೆಯಲೊಂದೆಸೆಗೆ ॥ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟವಾಗದಂತಾ | ದಾನವರುದೈತೇಯರೊ

ದಗಿದ । ರಾವಣನದಮುಷ್ಟಿಯುಲಿವೊಳಗುವಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಪ್ರೊಡವಿಪತಿಕೇಳ್ಳಂತುತಂವೊಳ । ಗಡಬಡಳರೆಂದಾಗಿ ಕೆಡ
ಲನು । ಕಡದರಾಕಡೆಗೋಲುಮಂದರಶೈಲವಾಗಿರಲು ॥ ಪಡೆಕಡೆಯುಲವೃತನನುವಿಗೆಬೊ । ಬ್ಬಿಡುತಪದಪತಿಗವನಿಕುಸಿಯು
ಲು । ಕಡುಗಿತಿರುಗಿತುಶೈಲಬಹಳಾಂಬೋಧಿಘೋಳಿಡಲು ॥ ೮ ॥ ತೆಗದರಮರಾಸುರರುದೆಸೆಗಳ । ಲಗಿವಮುಷ್ಟಿಯುಗಾಢ
ಷ್ಟಿಯು । ಹೊಗರೆಹೊಸವಿಗಾಸೆಗಳತೂಗುವಕರ್ಣಕುಂಡಲದ ॥ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನಕೆಚ್ಚಿದಾಡಿನ । ವೊಗದಹರುಪದನೊರವನುಂ
ಗೈ । ನಿಗಳರಕ್ಷೆಯುಬಾಹುರಕ್ಷೆಯುಬಹಳಭುಜಬಲರು ॥ ೯ ॥ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುಪಡೆಕಡೆಯೆವಾಸುಗಿ । ಗಬ್ಬರಿಸಿದನುಗಿರಿಯನದಗಡಿ ।
ಗುಬ್ಬಯುಲಿದೊಡಕರಿಸಿಪೊಗೆವುರಿಗಂಣಕೋಪಿನಲಿ ॥ ಅಬ್ಬರಿಸುತಂಬುಧಿನಭೋಗತಿ । ಗುಬ್ಬರಿಸಿತ್ತೇನೆಂಬೆನದ್ದುದು । ಪರ್ಬತ
ವ್ರಮಾತಾಳದಲಿಪಟುಭಟರುಮನಗುಂದೆ ॥ ೧೦ ॥ ಅದ್ದುದೋಕಡಗೋಲುಕಡಲೊಳ । ಗದ್ದುದೋತ್ತೆಗೆನೇಣಾಜಲನಿಧಿ । ಕ
ದ್ದುದೋಕಾಳಾದುದೋಕವಿಗಳಮಹಾಮಥನ ॥ ಬಿದ್ದುದೋಬಲುಗೇಡುನೆಂಮನು । ಗೆದ್ದುದೋಹಾಯೆನುತುಭಯಬಲ ।
ವಿದ್ದುದೋರಂತ್ರೂಲವಮುಕುಟದಬೆರಳಮೂಗಿನಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಎಳೆಲೆಹುಡಿಹುಡಿಶೈಲಶಿಖರವ । ನೆಳಲಿಗರುಜಾಯ್ದುತ್ತಿವಾಸುಗಿ ।
ವಳೆಯುವನುಸುರಪಾಳನೆಲ್ಲಾವೆಡೆಯುಲಸುರೇಂದ್ರ ॥ ತಳವನೆಗಹೂದಿಳವ್ರುದುರಸಾ । ತಳಕೆಕರೆಯೆಕರೆಮಹಾಭುಜ । ಬಲರ
ನಂಮಾಸುರನನಾಶಂಬರಪ್ರುಲೋಮಕರ ॥ ೧೨ ॥ ಎಂದುಪಡೆಬೊಬ್ಬಿಡುತನೆಗಹಲು । ಮಂದರಾದ್ರಿಯನಾರದಿರೆಗೋ । ವಿಂ
ದನರಿದನುವಿಷ್ಣುರಾಜನಕೆಲಸವೆಂಬುದನು ॥ ಮಂದಹಾಸದಲಂಜಬೇಡೆಲೆ । ಹಂದೆಗಳಿರೆನುತಭಯಹಸ್ತವ । ನಂದುನೆಗಹುತ್ತಿಳಿ
ದನನುಪಮಮಹಿಮನಬುಧಿಯುಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಅತುಳಬಲನಬುಧಿಯುಲಿಕೂರ್ಮ । ಕೃತಿಯುಕ್ಕಳೆದನುಸುರರುಭಾಪೆನೆ । ಬತಳದಲಿ
ಕಾಲೂರಿಬೆಂನಲಿಕುಧರವನುಧರಿಸಿ ॥ ಅತನಪಿತನುರುಲಕ್ಷಯೋಜನ । ವಿತತವಿಪುಳಾಂಗದಲಿನೆಗಹಿದ । ವಿತಳಸಲಿಲದ್ವೀಪದಂ
ಶವಮರಾಸುರರುನಲಿಯೆ ॥ ೧೪ ॥ ಎದ್ದುದೋಕನಕಾದ್ರಿಕಳಕಳ । ಪದ್ದುದೋಕಲಿಗಳಮನೋರಥ । ವಿದ್ದುದೋಬರಹೇಳು
ಬರಹೇಳಧಪರಾಗವರ ॥ ಮುದ್ರಿಸೋಮಂದರವನಹಿಯುಲಿ । ಭದ್ರಿಸೋಭಯರಸವನೆನುತು । ಬೈದ್ವಿದದ್ಭುತಸಿಂಹನಾದದಲು
ಭಯಬಲನಿಕರ ॥ ೧೫ ॥ ಮತ್ತೆಮಥನಾರಂಭವಾದುದು । ವೊತ್ತಗಮರಾಸುರರಕಟಕದ । ಲಿತ್ತಡಿಯುವಳಪಟವನೇನೆಂಬೆ
ನುಮಹಾದ್ಭುತವ ॥ ಸುತ್ತಿಧಿರ್ರನೆತಿರುಗುವಚಲಕೆ । ಕಿತ್ತುದಂನನುತುರಿಸುತಿರಲೊರ । ಗುತ್ತಲಿರ್ದನುಜನಿತಸುಖದಲಿಕೂರ್ಮನ
ತಳದಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಬಳಲಿದರೆಸುರರಿಂಗೆತಾನೇ । ಬಲವನಿತ್ತನುದೈತ್ಯದಾನವ । ಬಲವನಾಕ್ರಮಿಸಿದನಾದರಿಸಿದನುವಾಸುಗಿಯ ॥
ನಿಲುಕಿಬೆಂಡೇಳದವ್ರೊದ್ರಿಯ । ತಲೆಯನಿರಿಸಿದನೊಂದುಹಸ್ತವ । ನಳುಕಿಕನಡದವ್ರೋಲುಪಕ್ಷವನಿತ್ತನಗಿರಿಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಕೆಳಗೆ
ಮೇಲಿತ್ತಂಡದಲಿತಂ । ಮೊಳಗೆಹರಿಯುದೆವಾಸುಗಿಯುತ್ರನು । ವಳಯದಲಿಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿಹನಕುಳಬಲರಾಗಿ ॥ ಅಳುಕದತಿ
ಬಲರಾಪೂರ್ವಮುಷ್ಟಿಯು । ಬಲಿದುತ್ತೆಗೆದರುತ್ತೋಟಿಗಾರರು । ಜಲಧಿಸುಳಿಸುಳಿಗೊಂಡುಸೂಸಲುಸುತ್ತುವಳಯದಲಿ ॥ ೧೮ ॥
ತ್ತೋಳಬಲದಲಿತಿರುಹಲಾಕಡೆ । ಗೋಲುತಿರುಗಿತುಕಡಲುವೀಚೀ । ಮಾಲೆನೆಸೆಗಿದುದೊಡನೆಬುದುಬುದುಬುದುಬುದುಬುದುಬುಂಗಳಲಿ ॥
ಹೂಳಿದಾನೊರೆನೊರೆಯುತುರುಗಲು । ತೂಳಿದವ್ರುನನೆನನೆಯೆಲೊಟ್ಟಲ । ಶೈಲರಾಜನಮಡಿಯುಲಿಮುಗ್ಗಿದವ್ರುನಿನುಪಡ
ಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಅರದುದಬುಧಿಯುನಚಲಜಲಚರ । ಭರಿತಬಹುವಿಧನಕ್ರಚಕ್ರೌಘ । ಕ್ರರಸಹಿತಸಂಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಲುಭಯಬಲರಣೆ
ಗೆ ॥ ಬೆರಸಿದುದುದೆಶೆಗಳನುನೆಗದಂ । ಬರವನಾಕೂರುಮನಿನಿದ್ರೆಯು । ಹೊರದುದೇನೆಂಬೆನುಮಹಾಸಾಗರದಮಥನವನು ॥ ೨೦ ॥
ಥಳಥಳಲುಥಳಥಳಲುಘೂಳುಘೂಳು । ಘೂಳಲುಘೂಳಲೆಂದೆಂದ್ದುಮಾಣದೆ । ಜಲಧಿಮೊಂಮುಳಿಗೊಂಡುಥೆರೆಥೆರೆಗಳಲಿನೊರೆಮಸೆ
ಗೆ ॥ ಬಲವದಮರಾಸುರರುಮಥಿಸಲು । ಬಳಲಿದನುಮುಷ್ಟಿಗಳಬಿಗುಹಿನ । ನಲವ್ರುಗೆಟ್ಟನುಪೊಡಕರಿಸಿನಾಗೇಂದ್ರನಡಿಗಡಿಗೆ
ಭರದಲುಗಿಯುಲುಕ್ಕಂಗಳತ್ಯಾ । ಶಿರಪಲಾಸಾವಿರಮುಖಂಗಳ । ಉರಿಯುನುಗುಳಿದನುರುತರಶ್ವಾಸದಲಿಹೊಗೆಸಹಿತ ॥ ಹುರಿದ
ವಸುರರಬಲುಭಟರವೋ । ಹರವನುಬ್ಬೆಯುಕೆರಗಿನಲಿಸಿ । ಕರಿಗಳದನವರರನುಬಿಟ್ಟುಡಿದುದುಭಯಕಟಕ ॥ ೨೧ ॥ ಘಾಪಿ
ಯಾದುದುಮಥನಹರಕರ । ದೇಸಿಗರಲಾದೇವದಾನವ । ಭಾಷೆಗಳಬಲ್ಲಾಳುಗಳುಹಾಯೆನುತಗಗನದಲಿ ॥ ಸಾಸಿಗರುನೊರೆ
ಯಿಡಲುತೆಗಸೋ । ವಾಸುಗಿಯುಪುಚ್ಛಲನುತಂಪನು । ಸೂಸಹೇಳೋಪಡೆಗೆನುತ್ತಸುಗಾರಿನೇವಿಸಿದ ॥ ೨೨ ॥ ಕಟಿದಸಂಕ
ಲೆಗಳನುಮೇಘದ । ಗಣಪವನುಹೊರವಡಿಸಲಂಬರ । ವಡದುಸುರಿವಂದದಲಿಸುರಿದುದುಧರೆರೆಸಾತಳಕೆ ॥ ಕಡಲಸೀಕರಸೀತಳ
ಪವನ । ಪಡೆಗೆಪವನನುಬೀಸಿದನುಜಗ । ದೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯನಾಂತುವೀರುಪರರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ತಗದುದಹಿಪನತ್ತೋಟಿ
ಹೋಕ್ಕೈ । ದೆಗೆಯುದಿರಿಕ್ಕೈದೆಗೆಯುದಿರಿಸಾ । ಸಿಗರುನೂಕಿಯೆನುತ್ತಹಿಡಿದರುಮತ್ತೆಫಣಿಪತಿಯ ॥ ಉಗುಳುಗುಳುತಾವಿಷವನಿ
ಜಲ । ಧಿಗಳದೇವಸಯೆನುತಭಟರೆಂ । ನೊಗದಲೊದಗಿದರೆತ್ತಿತೆಗದರುಸುತ್ತಿಮುಂಗೈಯ್ಯ ॥ ೨೪ ॥ ಕವಿದುಕೆಗೆಯುಬ
ಮತ್ತೆಬಹಳಾ । ರ್ಣವದಲುದಿಸಿತುದೇವನಾನನ । ನಿನಹರೆಗರಲುಕ್ಕಡಲಕಿಲುಬಿನವ್ರೋಲುಘನಗರಳ ॥ ಅವನಿಯುನುಸೆಸೆಗಳ
ನಂಬಹಳಾ । ಭುವನವನುಸುಕಿತುಧಾಮಶಿಖಿಯುಲಿ । ಸವನಿಸಿತುಸಚರಾಚರದಜೀವರಿಗೆಸುತಾಪ ॥ ೨೫ ॥ ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟುದು

ಗಳವೆಸೆಗಳ । ಮೂಲೆಯುವರೆಗೋಡಿದರುವಿಷದಬ್ಧ । ಡಾಳಿಕೆಗೆಚೈತನ್ಯಗುಂದಿದುದಸುರಯೂಥಪರು ॥ ಮೇಲೆಕಚರಾಜದ
ವನು । ಹೇಳಲರಿದಾಯ್ತ್ರುದೆಪೊಕ್ಕುದು । ಫಾಳನೇತ್ರನಮರೆಯನೆಂಮನುಕಾಯಬೇಕೆನುತ ॥ ೨೭ ॥ ಹೋಗಿಕಂಡ
ಸುರಪರರುವರ । ಭೋಗಿಭೂಷಣನಂಘ್ರಿಯನುಕುರು । ಹಾಗಿಭೇಕಾಭೀಷ್ಟದಾಯಕನಾಗಿಶೈಲದಲಿ ॥ ಯೋಗಮೂರುತಿಭ
ವಲುತ್ತರ । ಭಾಗದಲಿದೇವಿಯರುಕರುಣಾ । ಸಾಗರನುಕುಳ್ಳಿರಲುಸುರಮುನಿವರರಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಕಂಡಸಚರಾಚರ
ಪೀನರ । ತಂಡಸಹಿತನುರಾಘಧರೆಯಲಿ । ದಂಡದಂತೀಡಾಡಿತನುವನುತತ್ಪದಾಂಬುಜಕೆ ॥ ಮಂಡೆಯಲಿಮುಕುಳಿತಕರಾಂ
ಲಿ । ಮಂಡಲಂಗಳುಮೆರೆಯೆಭಯದಲಿ । ಖಂಡಪರಶುವಿನಿದಿರಲೆಸಗಿದರಂದುಸಂಸ್ತುತಿಯ ॥ ೨೯ ॥ ಜಯಜಯಾಖಿಲಸಂ
ಜಯಜಯ । ಜಯಜಯಾಖಿಳಪೂಜ್ಯಜಯಜಯ । ಜಯಜಯಾಖಿಳಲೋಕನಾಥಾನಾಥಜನನಾಥ ॥ ಜಯಜಯಾಖಿಲ
ವೇದ್ಯಜಯಜಯ । ಜಯಜಯಾಖಿಲವೈದ್ಯರಕ್ಷಿಸು । ಜಯಜಯಾಖಿಲಭುವನಜನಶೇವಧಿಯೆನಿರವಧಿಯೆ ॥ ೩೦ ॥ ಶರಣು
ರಕ್ಕೆಮಹದೇವನಿಂನೀ । ಚರಚರಣಕಮಲಚಕ್ಷುಯುಯುನುಘನ । ಗರಳತಾಪಕ್ಕಂಜಿಮೃತ್ಯುಂಜಯನೆಭಯಹರನೆ ॥ ಆರಿಪೆನಿನ
ತಂಮರಕ್ಷಾ । ಕರಣವಿದುಭವಬಂಧಮೋಕ್ಷನ । ಕರುಣಿಸುವಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವಿಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೩೧ ॥ ಗುರುತರನೆ
ನಂಘ್ರಿಕಮಲವ । ನಿರದೆಬಲ್ಲವರರ್ಥಿಸುವರೀ । ಪರಿಪರಿಯಭವದುಃಖಪರಿಹಾರಕನುನೀನೆಂದು ॥ ತರಳರಾವೆಮಗಭಯ
ಸ್ತದ । ಶರಗುದೊರುಕುವ್ರದಕಟಕರುಣಾ । ಕರನೆಭವಭಯಹರನೆನಿಜಚರಣೈಕಶರಣರಿಗೆ ॥ ೩೨ ॥ ನೀನೆನಿಜಶಕ್ತಿಯಲಿ
ಂಕಜ । ಸೂನುಸಂಕಜನಾಭಹರರವಿಧಾನದಲಿತನುವಿಡಿದುಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥದಲಿ ॥ ಸ್ಥಾನಪಮುಸೃಷ್ಟಿಯನುಜಗಕವ ।
ನವನುಮಾಳ್ಪಧಿಕಕರುಣಾಂ । ಬೋನಿಧಿಯೆಕೈಗಾಯ್ವುದೆಂದುದುಸಕಲಜನನಿವಹ ॥ ೩೩ ॥ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನೆನಿಷ್ಟಸಕಲ
ಂಹಗೋಪನೆವಿದಿತಸಕಲ । ಬ್ರಂಹಮೂರ್ತಿಯೆಪೂತುಭುವನಬ್ರಂಹಕೀರಿತಿಯೆ ॥ ಬ್ರಂಹವಂದ್ಯನೆಸಹಿತಸಕಲ । ಬ್ರಂಹಕ
ರ್ಮವೇದನವಿಹಿತ । ಬ್ರಂಹಭೋಕ್ತೃವೆನೀವಶರಣಾಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೩೪ ॥ ಪರಮಸುಖವಿಗ್ರಹನೆಪರನೀ । ಶ್ವರನೆ
ಖಿಲಸಕಲಭುವನೇ । ಶ್ವರನೆಶಾಶ್ವತಸಕಲಭುವನಾಧೀಶ್ವರೇಶ್ವರನೆ ॥ ಪರಮಪುರುಷನೆಪರಮಶಕ್ತೀ । ಶ್ವರನೆಪರಮಾತ್ಮಾಮ
ರಕ್ಷಿಸು । ಪರಮಕರುಣಾನಿಧಿಯೆನುತ್ತಿರ್ದುದುಸುರಸ್ತೋಮ ॥ ೩೫ ॥ ಶಿವನನೋಜಯನತಸುರಾಸುರ । ಶಿವನನೋಜ
ಭಕ್ತಭಾವಿತ । ಶಿವನನೋಜಯನಿರುಪಮಸದಾಶಿವನೆಜಯಜಯತು ॥ ಶಿವನೆನಿಜವಾಮಾಂಗಿಸಂಸ್ಥಿತ । ಶಿವನೆಶರಣಾಗತ
ನಾವೃತ । ಶಿವನೆಶಿವಭಕ್ತಿಪ್ರಭಾವನೆರಕ್ಷಿಸೆಕ್ಷಯನೆ ॥ ೩೬ ॥ ಹೊಗಳಲರಿನೆವೆದೇವನುಂಗುಟ । ದಗುರಕೊನೆನೆಳಲಿನಲಿಜ
ನದ । ಮಗವಲಾಮೂಜಗವಮಾಡಿದಮಾಯೆನಿಂಮಡಿಯ ॥ ಜಗವಕಾಶಿಸ್ಸೃಜಿಸುವಗಣಿತ । ನಿಗಮಕೋಟಿಗಳುಸುರುಗತ
ರು । ಣಿಗಳದೇವನೆಯೆನುತಮ್ಯೊಯ್ಯಿಕ್ಕಿದುದುಜನನಿವಹ ॥ ೩೭ ॥ ಇಂತುಹೊಗಳುತ್ತಿರಲುಗೌರೀ । ಕಾಂತನಾಲಿಪಸಕಲ
ರವರ । ಸಂತತಿಯಸಂಕ್ಲೇಶಪಾರಂಪರೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಶಂತುಹರನತ್ಯಧಿಕಕರುಣಾ । ಕ್ರಾಂತನಾದನುಕೆಲದಲಿರ್ದ ।
ಕಾಂತೆಗಿದನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಾನೆರೆದಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ೩೮ ॥ ಪಾಲುಗಡಲನುಕಡದಡಮದಿಪಿತು । ಹಾಲಹಲವೆಲೆಕಾಂತೆಗರಳ । ಜ್ವ
ಯದುಸುಡುತಿದೆಮಹಾಪ್ರಳಯದವೊಲೀಜಗವ ॥ ಕಾಲುವಿಡಿದಿದೆಲೋಕಮಾವುದು । ಹೇಳದಕೆಕರ್ತವ್ಯವಂಗನೆ । ಪಾಲಿಸು
ನಬಲರನುನಿಂನಭಿಮತಕೆಬಹೆಡೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಅಂನ್ಯರೇಶರಣಾಗತರಭಯ । ತಂನದ್ಯೆಸಲೆದೇವಿತಾಧಿಪ । ಬೆಂನತೋರಿದ
ಂಟೆಕಾವಸಮರ್ಥರೀಜಗದ ॥ ವಂನಿತಾಬಳ್ಳಿಕೀಶ್ವರನೆಹೇ । ಳೆಂನಮರೆಹೊಕ್ಕಾರ್ತರಾರ್ತಿಮ । ಹಾರ್ಣವವದಗಾಪಿಸದಡೀ
ವನವಿದೇಕೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಖೇಚರನುರಕ್ಷಿಪಿದರಧಿಕ । ಪ್ರೀತನಹತಾವಿಷ್ಣುವಿಷ್ಣು । ಪ್ರೀತಿಯಲಿಸುಪ್ರೀತನಾನಹೆನಾದಯಾ
ವಿಗೆ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಹುದೀತ್ರಿಜಗಕೆಂನ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿಸುರಪಿತೃಮನುಷ್ಯ । ವ್ರಾತಸಹಿತಲೆಕಾಂತೆನಿಶ್ಚಯನೆಂದನಖಿಳೇಶ ॥
ಕ್ಷಿಸುವೆನೀಗರಳವನುನೆರೆ । ರಕ್ಷಿಸುವೆನಾರ್ತರನುನೀನೀ । ದಕ್ಷಮತೆಯನುಮಾಡದಿರುಪರಿತುಷ್ಟಿಹೇತುವಿದು ॥ ದಕ್ಷಸುತೆ
ಳೆನಲುಕೇಳು । ತ್ರ್ಯಕ್ಷನಬಹಳಪ್ರಭಾವಾ । ಗ್ವೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನಾಗಲೆಂದಳುದೇವಿಕೈಮುಗಿದು ॥ ೪೨ ॥ ಎದ್ದನಾಗಲೆ
ತ್ಯಫಲ್ಗುನರ್ದನ । ಗದ್ದುಗೆಯನಿಳಿದಭವನಿಖಿಳೋ । ಪದ್ರವನುಮಾಣಿಸಲುಭೂತಪ್ರಮಥಗಣವುಲಿಯೆ ॥ ತಿದ್ದಿದನುಕೆಂಜೆಡೆ
ಳೆಡೆಯಲಿ । ಮುದ್ರಿಸಿದಶಶಿಕಲೆಯಘೇಯನ । ಲಿದ್ದೆಶೆಯಸುರನಿಕರನಡದನುಗರಳದಭಿಮುಖಕೆ ॥ ೪೩ ॥ ಒಡ್ಡಿದನುಕರತ
ವನಗಲಕೆ । ಬಡ್ಡಿಗೊಡುವವಿಷಾನಲಾಗ್ರವ । ನಡ್ಡವಿಸಿಫಡಹೋಗದಿರುಹೋಗದಿರುನಿಲ್ಲೆನುತ ॥ ಖಡ್ಡಿಸುತಕರದಡೆಕರಾ
ಗ್ರಕೆ । ಗೆಡ್ಡೆಸಹಿತೈತಂದುದಾವಿಷ । ದೊಡ್ಡನಿಮಿಷಾರ್ಧಾರ್ಧಮಾತ್ರದಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಜಗವುಘೇಯನೆಲೋವನಿ
ನವನು । ಮೊಗದುಕಾಡಿದನುಕುಡಿದುಜಠರದ । ಜಗದಹುಯ್ಯಲನಧಿಕಕರುಣಾವನದಿಕಂಠದಲಿ ॥ ತೆಗೆಪನಿಲಿಸಿದನೇನನೆಂಬೆ
ನು । ಹೊಗದುದಭುವನಕಂಠವದುಮೂ । ಜಗಕೆಮಂಗಳವಾಯ್ತುಭಾಪೆಂದುದುಬುಧಸ್ತೋಮ ॥ ೪೫ ॥ ಅಪ್ಪಿಪೊಗಳಿದಳ
ಜೆಮುರಹರ । ನೊಪ್ಪುವುದನಿನೆಗೆಂದನಮರರ । ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳೆಸೆಯೆಜಯಜಯಯೆಂದುದಪ್ರಸಲಿ ॥ ಉಪ್ಪರದಮಣಿಸೊಡ

ಗುಪುಳ್ಪದನ । ನಲ್ಪವೆನಲಗಲದಲಿಮೆರೆದನು । ಸರ್ಪರಾಜವಿಭೂಷಣನು ನಿಜಭಕ್ತವಶ್ಯದಲಿ ॥ ೬೨ ॥ ಕುಡಿಕುಡಿದು ಜಟ್ಟಂಗೆ ಪೋಣಿಯ । ಕುಡಿತೆಯಿಂದೊಕ್ಕುದನು ಗರಳವ । ನಿಡುಗಳಹಿವೃಶ್ಚಿಕವೃಕವ್ಯಾಘ್ರಾದಿಸಂದೋಹ ॥ ಕುಡಿದವಾವಿಷಶೇಷವನು ನೆರೆ । ತೊಡವೆನಿಸಿತ ಭವಂಗೆ ಕೊರಳಲಿ । ಕಿಡುವರೇ ನಿತ್ಯಾತ್ಮ ಶಿವನವರೆರಸ ಕೇಳ್ವಂದ । ... ॥ ೬೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೨೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಜನಿಸಿದಳು ಜಲಧಿಯಲಿ ತ್ರಿಜಗ । ಜ್ಜನನಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ತ್ರಿಭುವನ । ಜನಕನನು ಸೇರಿದಳು
ಮಾಡಿ ಮಹಾಸ್ವಯಂವರವ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಜನಪ ಚಿತ್ತೈಸು ಭುವನಾಪ್ತೋ । ಶನವ ಮಾಡಲು ಗರಳವನು ತನ । ತನಗೆ ಪರಮಾಪ್ತದಲಿ ದೇವಾಸುರವ್ರಾತ ॥ ಘನಪರಾಕ್ರಮಯುಕ್ತರು ಕಡೆದರು । ವನಧಿಯನು ಬೇಸರದೆ ಸುಧೆಸಂ । ಜನಿಸದೊತ್ತೆಗೆಯನುತ ತಂತಮ್ಮೊಳಗೊಂಡುಮತವಾಗಿ ॥ ಕಡದರಬುಧಿಯನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ । ನಡಸಿ ಹರಿದು ಮಹಾಭುಜರು ಕಡೆ । ಕಡೆಯನುತ ಕೈಬಳಲದೋರಂತುಗಿದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ತಡದು ಸೋಸಾರೆನುತ ಮೂಜಗ । ದೊಡೆಯನವರನು ನೋಕಿ ನಿಂದನು । ತುಡುಕಿ ಹಿಡಿಯನು ಬಾಲವನು ತಂನೆರಡು ಕೈಗಳಲಿ ॥ ೨ ॥ ನೀಲಮೇಘಸಿಭಾಂಗಕಾಂತಿಯ । ಲೋಲಮಣಿಕುಂಡಲದ ಚಾರು ಕ । ಪೋಲಕಾಂತಿಯ ಮುದ್ದುಮೊಗದರುಣಾಯತೇಕ್ಷಣದ ॥ ತೋಳುಮಣಿಕಂಕಣದ ರವೆಯ ದ । ಬಾಲರತುನದ ಮೆರೆವ ಮುಂಗೈ । ಯೋಳ್ಳಿಗೆಯ ಮೆರೆವೈರಿಕಡವನು ತಾನೆ ನಲವಿನಲಿ ॥ ೩ ॥ ಉಟ್ಟ ಪೀತಾಂಬರದ ಮೇಲಳ । ವಟ್ಟ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯ ಕನಕನ । ತೊಟ್ಟ ಮಣಿಭೂಷಣದ ಹಾರದ ಕೌಸ್ತುಭದ್ಯುತಿಯ ॥ ಇಟ್ಟ ತಿಲಕದ ಚಂದನದ ಮುಡಿ । ಗಟ್ಟನೊಳು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ತುಳಸಿಯ । ತುಷ್ಟನೆಸೆದನು ಕತಲಕದ ಪೊಂದಧಿಕ ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೪ ॥ ಎಡಬಲದ ಮುಂಗೈ ನಳಿಯ ಲೋಲ । ಪ್ರೊತಲಕಾಂತಿಯ ಸಿರಿಮೊಗದ ಬೆವ । ರಿಡುವ ಕಿರುಬಿಂದುಗಳ ಭಾಳದ ಮೆರೆವ ಕುಂತಳದ ॥ ಸಡಿಲಿ ದುಡಿಮಣಿಮಲ್ಲಿಗೆಯ ನೆಯ । ವಡನ ಸರ್ವಾಂಗದ ಸಮಗ್ರತೆ । ಯೊಡರಿಸಿತು ನೋಡುವರ ಕಣ್ಮನಗಳಿಗೆ ಕೌತುಕವ ॥ ೫ ॥ ಆ ಹಣಮಥನವ ತ್ರಿಭುವನಾಸು । ಗ್ರಹದ ಮಥನ ಪ್ರಜನಿಸಿತಿದೇಲಾ । ಬಹಳ ನಯನಾಮೃತ ಜರಾಮರಣಾರ್ತಿಹರವೆನಿಸಿ ॥ ಮಹಿಮಹಾದೇವಾವಪುಣ್ಯದ । ಮಹಿಮೆಯೇಂ ಮಜಭಾಪುಸದನು । ಗ್ರಹನೆ ಶರಣಾಗೆನುತಲಿ ದುರ್ಗದು ಸಾಧುಸಂದೋಹ ॥ ೬ ॥ ಅಮಿತಿ ಪನ್ನಗಮಥನ ಫಲಹಸು । ಹಯಿಕೋಹಗವನು ಗೆಸುರ । ರಾಯನಾವೆಸೆಯೆನುತ ಪಡೆಬೊಬ್ಬಿಡಲು ಮೂಜಗದ ॥ ತಾಯಿ ಕರುಸಹಿತುಲುಕದೊಯ್ಯನೆ । ಬಾಯೆನುತ ಕಣ್ಣಹವನುಳ್ಳದುನಾ । ರಾಯಣನು ನೆಗರುದನು ಕೊಟ್ಟನು ಪರಮರುಷಿಗಳಿಗೆ ॥ ದೇವಪಿತೃ ತೃಪ್ತಿಯ ಸುಯಜ್ಞದ । ಲೋವಲಿದು ಸಾಧನವೆನುತ ಭೂ । ದೇವವರರೊಯ್ಯಲು ಹವಿರ್ಧಾನಿಯನು ಬಳ್ಳಿಕಿತ್ತು ॥ ದೇ । ವನಾನವ ಮಥಿತಜಲನಿಧಿ । ಯೊಪ್ಪೊಸಲಾದುದು ಶಿತಾಶ್ವವ । ದೇವಪತಿಯಿದನೊಯ್ದನುಚ್ಚೈಶ್ರವಸ ಮಾಹ್ವಯದ ॥ ೮ ॥ ಅತ್ತಲದೆಕೋ ಹಿಡಿಯೆ ಹಿಡಿಯೋ । ಮತ್ತಗಜವೈದೋ ರುತ್ರದೆಗಿರಿ । ಯೊತ್ತಿ ಸಲಿಸಿತ ದಂತಕೋಟಿ ಚತುಷ್ಟಯಂಗಳಲಿ ॥ ಕೃತ್ತಿ ವಾಸನಗಿರಿಯ ಪೋಲಿನೆ । ಸ್ಮೃತ್ತರಿಪು ಹಾಯಿದನು ಕೊಳಲು । ತೃಪ್ತಿಯಾದುದು ಪಾರಿಜಾತಕವಾ ನುಹಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೯ ॥ ದೇವತರುನೆಂದೆನಿಸಿ ಕಾಮಿತ । ವೀವುದಾದುದು ನಿಂನ ಪೋಷಿಸಿ । ಭೂವರನೆ ಭೂಮಿಯಲಿ ಸಕಲ ಹಿತಾರ್ಥದಾನದಲಿ ॥ ದೇವಲೋಕದ ವಿಭವಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ । ಜೀವನಾದುದು ಮತ್ತೆ ಮದನದ । ಗಾವಳಿಯ ಗಾಢಪ್ರತಾಪರು ನೆಗದರುರವಣಿಸಿ ॥ ೧೦ ॥ ಲಲನೆಯರು ಲಲಿಯರು ಪೊಂಹೊಂ । ತ್ರಿಲಗಿಸೋಂ ಮಂದರವನುಜ್ವಲ । ದಳಕನಿಕರದ ಹೊಳವ ಕೆಂಗಳ ಮಂಗಳಾನನದ ॥ ಮೊಲನಗೆಯ ಮ । ಧುರಾಧರದ ಮಂ । ಜುಳ ಕಪೋಲಗಮೆರವ ವಕ್ಷ । ಸ್ಥಳದ ಮೊಲೆ ಬಡನಡುವಿನುರುಜಘನದ ಲತಾಂಗಿಯರು ॥ ೧೧ ॥ ಅರುತಾವಿ । ಪರಸ್ಪರೆಯರೇ । ಸಾರದೇಳ ಮರಾವತಿಗೆ ಸಂ । ಸಾರಫಲಭೂತೆಯರ ನೀಕಾಮುಕಜನಾವಳಿಯ ॥ ಭೂರಿಯಾಜ್ಞಿ ಕರೊಡಲ ದಂಡಣೆ । ಗಾರುಗತಿ ಪೇಳ್ವೆನಲು ನಡೆದರು । ನಾರಿಯರು ನಯನತ್ರಿಶಯ ತೋಲಗಕೆ ನಲವಿನಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಮತ್ತೆ ಕಡೆಯಲು ಕಡೆದ ಲುದಿಸಿದ । ಮತ್ತ ಮದಕೆ ಶಿತೆಗರು ಕೊಂಡನು । ಕೃತ್ತಿವಾಸನು ನಿಜಜಟಾಜೂಟಾಗ್ರದಲಿ ಮೆರೆವ ॥ ಮಸ್ತಕಕೆ ಶಶಿಕಲೆಯನೆ ರರ । ಮೊತ್ತಮೇಯ ವಲಾಚಿಯಲಿ ಪ್ರರು । ಷೋತ್ತಮಪ್ರಿಯೆಯುದಿಸಿದಳು ನಿರುಪಮೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥ ೧೩ ॥ ಮಘಮಘಿಪ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೊಸಮೊ । ಗ್ಗೆಗಳ ಮರಿದುಂಬಿಗಳ ಸಿರಿಮುಡಿ । ಯ ಗಣಿತಾಮಳರತ್ನ ಮಕುಟದ ಭಾಳದೀಧಿತಿಯ ॥ ಮೊಗದ ಕಾಂತಿಯ ಹೊಳವ ಹೊಂನೋ । ಲೆಗಳ ಕದಪಿನ ಕೆಮಲಕಾಂತಿಯ । ದೃಗುಯುಗಳನಾಯತಿಕೆಯಲಿ ರಂಜಿಸಿದಳಬುಧಿಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಮಂದರದ ಬೇಸಾಟಿ ಹಿಡಿಹಿಡಿ । ಮಂದಜಾಕ್ಷಿಯು ದೇವನಾನನೆ । ವೃಂದವನು ನಿಲ ಹೇಳು ನಿಲ ಹೇಳ ಧಟ್ಟಬ್ಬರವ ॥ ಇಂದುಮು

ಯಮುತ್ತೆಗೆಯಿಯೆನೆಗೋ । ಪಿಂದನಿತ್ತನುಶರಗನೊಯ್ಯನೆ । ತಂದನಬರೆಯನೀತಡಿಗೆಸುರಕೋಟಿಕೈಮುಗಿಯೆ ॥೧೫॥ ಎನಗೆ
ತನಗಾಮಂನತಾಮಂ । ನೆನುತಕಪಿದುದುದೇವದಾನವ । ಜನಸರೋರುಹಭವೆಯರೂಪೌದಾರ್ಯಯವ್ವನದ ॥ ಘನವ
ಯೌವನಾರ್ಕಶ್ರೀಯಸಂ । ಜನಿಶಶೋಭೆಮನೀಪ್ಸಿಸುತತನ । ತನಗೆಕಾಮನಕೋಲುಮರುಮೊನೆಗೆಂಡುಮೋಹದಲಿ ॥೧೬॥
ಎಲೆಪೂರ್ಸಿಲ್ಜ್ಜರಿರಹೋಯಿಹೋಯಿ । ಕಳವಳಿಗರನುಲಲನೆತಾಮನ । ಮೊಲಿದವರನಾಶ್ರಯಿಸಲೇಕೆವೃಥಾಭಿಲಾಷೆಯಿದು ॥ ಬಳ
ಲದಿರಿಬಯಲಿಂನೀವ್ಕ । ಕ್ಕಲಿತೆಬಟ್ಟಶದೇನಹುದುಕ್ಕೆ । ಗೊಳಿಸಬೋಲವಿಂದೇಸ್ವಯಂವರವೆಂದನಖಿಳೇಶ ॥ ೧೭ ॥ ನಿರುತ
ವಿನುತಸ್ವಲ್ಪಪರನೀ । ಶ್ವರೆನನುಡಿಯಿದೆನುತ್ತತಂದರು । ಪರಮವರಾನಿನಿಗಾಭಿಷೇಚಾನೀಕವಸ್ತುಗಳ ॥ ಸುರನದೀಪ್ರಮುಖಾ
ಪಗಾದೇ । ವ್ಯರುನಿಜಾಕೃತಿವಿಡಿದುಬಾವಿರಾ । ಕರಕಲಶನಿಕರದಲಿತಂದರುವಾರಿಗಳನೊಲಿದು ॥೧೮॥ ಧರೆವರೌಷಧಿಗಳನು
ತಂದಳು । ಪರಮಪಾವನಪಂಚಗವ್ಯವ । ನಿರದೆಸುರಭಿವ್ರಾತಗರದವುಕಾಲನ್ಯೈಭವನ ॥ ಪಿರಿಯಮಾದುವಿಗೆನೆರಹಿರುತುಗಳ । ವರ
ವಸಂತನುಬರಲುಋಷಿಗಳು । ವರಕಿಶಿರಿಗಭಿಷೇಕವನುಮಾಡಿದನುಕಮಲಭವ ॥೧೯॥ ಎಂಟುದೆಸೆಯಲಿನಿಂದುದಿಗ್ಗಜ । ವೆಂ
ಟುಶುಂಡಾಗ್ರದಲಿಮೆರಮೆರ । ವೆಂಟುಪೂರ್ಣಸುವರ್ಣಕಲಶಗಳಲ್ಲಿರಂಜಿಸಲು ॥ ಮಂತಣಿಪಿಋಷಿನಿವಹಕಮತವು । ಗೆಂಟುಗುಣ
ದೊಡತಿಯನುಬಹುಘನ । ಘಂಟೆಯಸೆಯಲುಮಾಡಿಪಿದನಭಿಷೇಕವನುನಲಿದು ॥೨೦॥ ಆಡಿದರುದೇವಿಯರುನರ್ತದಲಿ । ಪಾ
ಡಿದರುಮಂಗಳವನೊಸನೆಗೆ । ಕೂಡಿಗುಡಿಗಟ್ಟಿದರುಕುಣಿದರುಖೇಚರರುನಲಿದು ॥ ಈಡಿರಿವಬಹುಭದ್ರವಾದ್ಯದ । ಜೋಡಿಗ
ಳಗಡಬಡೆಯುಗಜರಿನ । ಮೂಡಿನೆಯಲದ್ದುದುಮಹಾರವಮಂತ್ರರವರಭಸ ॥೨೧॥ ಇತ್ತನಾಜಲನಿಧಿನಿಜಾತ್ಮಜೆ । ಗುತ್ತ
ಸಾಂಬರವೆರಡನಿಂದ್ರನು । ಹೊತ್ತುತಂದಿಳುಹಿದನುಪೀಠವನಾಮಹಾಸತಿಗೆ ॥ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಭೂಷಣವನೊಲಿ । ದಿತ್ತನಂದಾ
ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು । ಮತ್ತೆವರುಣನುವೈಜಯಂತಿಯಮಾಲೆಯನುಕೊಡಲು ॥೨೨॥ ಹಾರವನುಕೊಟ್ಟಳುಸರಸ್ವತಿ । ಚಾರು
ಲೀಲಾಕಮಲವನುಸರ । ಸೀರುಹೋದ್ಭವನಿತ್ತಲಿತ್ತರುಕುಂಡಲಂಗಳನು ॥ ಭೂಮಿವಾಸುಗಿಶೇಷಮುಖ್ಯರು । ಹೋರಗರುಮ
ಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯನಾ । ಗೌರಿದೇವಿಯರಿತ್ತರಭವನುಕಂಕಣವನಿತ್ತ ॥೨೩॥ ಸಂದುದಿಂತಭಿಷೇಕದುತ್ಸವ । ವಿಂದಿರೆಗೆತ್ರೈಲೋ
ಕ್ಯದುದುಭವ । ಮಂದಿರೆಗೆಸಂನತಮನೋಹರಪೂರ್ಣಬಂಧುರೆಗೆ ॥ ಚಂದನಾಗರುವಸನಭೂಷಣ । ವೃಂದನೆಸಲುಸಮಂತ
ವೈಭವ । ದಿಂದಲಂಕೃತೆಯಾದಳಮರಾಸುರರುಘೋಯನಲು ॥೨೪॥ ಸುಳಿಗುರುಳಶೋಭೆಗಳರತ್ನಾ । ವಳಿಯಮಕುಟದಚಾ
ರುಮಣಿಕುಂ । ಡಲದಕಾಂತಿಯೆಸೆವನ್ಯದುತರಗಂಡಮಂಡಲದ ॥ ಮೆಲುನಗೆಯಮಧುರಾಧರಾರುಣ । ದಳದಕೋಮಲ
ದಂತಪಙ್ತಿಯ । ಕೆಳವರದಕಮನೀಯಯೆಸದಳುರೂಪುವಿಭವದಲಿ ॥೨೫॥ ಹೆಳವಕಂಗಳಕಾಂತಿಗಳನುಂ । ಗಳಕಟಾಕ್ಷ
ಚ್ಛವಿಯಘನಪರಿ । ಮಳದನಾಸಾಪುಟದರೇಖಾವಳಿಯನುಂಗಣ್ಣೆರಳ ॥ ಲಲಿತಹಾರದಪೀನಕುಚಯುಗ । ಕಲಶಭಾವದಬಡನ
ಡುವಿನ । ಜ್ವಲಸುನಾಭಿಯಕಾಂತಿಯಲಿಕಂಗೆಳಿಪಿದಳುತರಳೆ ॥೨೬॥ ಮೆಲುನಳದಕೆಂದಳಿರಕಾಂತಿಯ । ಹೊಳವನುಣಿಮು
ದ್ರಿಕೆಯಮನುಮಥ । ನಲಗಿನಂದದಪಿಳ್ಳುಗುರಕೇಯೂರಕಂಕಣದ ॥ ಲಲಿತವಸನದಪೃಥುಜಘನವುಂ । ಡಲದಮಣಿನೇಖಲೆ
ಯಕ್ರೊಡೆಗಳ । ಚೆಲುವಿಕೆಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲಿರಂಜಿಸಿದಳುಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥೨೭॥ ಉಲಿವಮಣಿನೂಪುರದಪದಯುಗ । ನಳಿನ
ಕಾಂತಿಯಮೆಲ್ಲಡಿಯಮಂ । ಗಳಸುರೇಖೆಯಕಮಲವಜ್ರಯವಾಂಕುಶಧ್ವಜದ ॥ ತಳುವತಪ್ತಸುವರ್ಣವರ್ಣದ । ಚಲುಪ್ರೌಢ
ಬಚತುರಸ್ರಕಾಂತಿಯ । ನಳಿನಮುಖಿರಂಜಿಸಿದಳಮರಾಸುರರಮಧ್ಯದಲಿ ॥೨೮॥ ಸಾಕುಸತಿಗಂಡನನುನೋಡಲಿ । ನಾಕು
ಕಂಡರನಂಗನೆಯಮೇ । ಲೇಕೆಕವಿವಿರಿಕುಲ್ಲರಲಿಸಭೆಯಾಗಿಜನವೈದೆ ॥ ಲೋಕಪಾಲರುದೈತ್ಯದಾನವ । ರಾಕೆವಾಳರುಹಂತಿಗ
ಟ್ಟಿಪಿ । ನಾಕಿಯಡಬಲವಂಕದಲಿಜನವೆಂದನಬುಜಭವ ॥೨೯॥ ಎನುತತಡವಾಯ್ತೇನುಸಂಕ್ರಂ । ದನಮುಖಾಮರವರರು
ಬಲಿಮುಖ । ದನುಜದೈತ್ಯೋತ್ತಮರುನಾನಾಮದೋತ್ತಮರು ॥ ತನತನಗೆಕುಳ್ಳಿರ್ದುದೋಲಗ । ವೆನಲುನವಮಣಿಕನಕ
ಭೂಷಣ । ಜನಿತತನುಕಾಂತಿಯಲಿರವಿತೇಜವನುನೆರೆಮರಸಿ ॥೩೦॥ ಮಾಡಿದಣಿಯರುಭೂಷಣವನೆರೆ । ನೋಡಿದಣಿಯರು
ತಂಮತಾವೇ । ತೀಡಿದಣಿಯರುಮುಖವನೀಕ್ಷಿಸಿದರ್ಪಣಂಗಳನು ॥ ಜೋಡಿದಣಿಯರುಹರಕೆವಿಡಿದಾ । ನಾಡೆದೈವಂಗಳಿಗೆವಿ
ಗೆತ್ತೂ । ಗಾಡಿದಣಿಯರುಶಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿಸತಿಯರೂಪವನು ॥೩೧॥ ಕಂತುಬೀಜದವಶ್ಯತಿಲಕವ । ನುಂತ್ರಭಾಳದಲಿಡುವಲಾ
ಕ್ಷರ । ಮಂತ್ರವನುತೋಳ್ಗಳಲಿಮಂತ್ರಿಸಿಕಟ್ಟುವರುಕೆಲರು ॥ ತಂತವಾಗೆಮನ್ಮಥನಮೂಲದ । ಮಂತ್ರವನುಜಪಿಸುವರುಘೋಟ
ಕಾ । ತಂತ್ರವನುಸಂವರಿಸುವವರೊಪ್ಪಿದರುಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥೩೨॥ ಇರಲುಮೊಳಗಿದವತುಳಭೇರೀ । ವರಮೃದಂಗನುಹಾನೆ
ಕಂಗಳು । ಭರಿತವೆನಿಕಹಳೆಗಳುವೀಣಾವೇಣುರವಗಳಲಿ ॥ ಧರೆನೊಳಗುವಂದದಲಿಬಳಿಕಾ । ವರಲಲನೆಹೂಮಾಲೆಯನುನಿಜ ।
ಕರಸರೋಜಾಗ್ರದಲಿಕೊಂಡಳುಜನಪ್ರಘೋಯನಲು ॥ ೩೩ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.

ನೆಗಹಿದವು ಗುಡಿತೋರಣಂಗಳು । ಗಗನದಗಲಕೆ ಚಾಮರದ ಸ । ತ್ತಿಗೆಯ ಸಂಕುಲ ಸೊಂಪುವೆತ್ತೆಸಳಿಗಳು ಪತಾಕೆಗಳು ॥ ಬಿಗಿದವೀ
ಥ್ವಿಸೆಗಳನು ಮಘಮಘ । ಪಗರು ಧೂಪದ ವಾಣಿಗಳದರಾ । ಶಿಗಳ ಸೀರಾಜವದ ಬೆಳಗಿನ ತೆಳಗಬಳಿನಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಅಯಪದ್ಮಸಿ
ಯೆಸೆಯು ಲಬುಜದ । ಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ಬಂದಳಾ ಸುರ । ರಾಯರಾಯರ ಸಭೆಗೆ ಮಣಿನೂಪುರದ ರಸನೆಸೆಯೆ ॥ ಗಾಯಕರ ಪಾಠಕರ
ನೆರವಿಪ । ಸಾಯಿತೆ ಯುರಣಿ ಮಾಡಿ ಬಿಧ್ವಿ । ದಾಯಿತೆಯುರೆ ಶಬಲದ ಬಹಳವಿಳಾಸಿನಿಯರೊಳಗೆ ॥ ೩೪ ॥ ಅರಳುಗಂಗಳ ಚಾರು
ದೀರ್ಘ । ಸ್ಫುರಿತ ಕರಪಲ್ಲವದ ಪತ್ರಾಂ । ಕುರದ ಮುಕ್ತಾಫಲವಿರಾಜಿತ ಹಾರಶೋಭೆಗಳ ॥ ತರುಣಿ ಬಾಗಳು ಸಖಿಯ ಕಾಂಪ
ಧರದಲೋಲ ವೃತಜೇವಾಲಕೆಯಂ । ತಿರಲು ಕರಯುಗವಿಧೃತ ಪುಷ್ಪಭ ಮಾಲೆಯಾಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ಬಂದಳೋ ಸತಿ ಸಭೆಗೆ ವಿಬುಧರ
ಕೊಂದಳೋ ಹಿಂದುಳುಹಿ ಪಜ್ಜೆಗೆ । ಸಂದಳೋ ನೋಳ್ಪವರ ಮನದಲಿ ಸಿಂದಳೋ ನೋಣಾ ॥ ಮುಂದುವರಿದಳೊ ಬಲನೆ ನಸುನಗೆ
ಯಿಂದ ಮುರಿದಳೊ ಪೇಳ್ವನಲು ಪ್ರೊ । ನೆಂದು ಮುಖ ನೋಡುತ್ತ ನಡೆದಳು ನಯವಿಕಾರದರ ॥ ೩೬ ॥ ನೋಡಿನೋಗದಿರು ಬಿದಳು
ಮುಂಗಣ । ಪಡಿಮುಖ ಪರಿವಾರನಾಯಕ । ವಾಡಿಗಳನಾಸ್ಯೈಸ್ಯದಾನವ ದೇವನಿಕರದಲಿ ॥ ಮಾಡಳಂಗನೆ ಮನವ ಸಿಂಗ್ರನ । ನೀ
ಡಿಪಿದಳ ನಳನಲಿ ನೋರಯ । ನೋಡದೇ ನಿಂಟಿಸದೆ ಯುನುತ ನಿರುತಿ ವರುಣರಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಮಾರುತನ ಪಾತ್ರಿಲ್ಲಿ ಮುನಬೇ । ರದ
ರನಾಯ್ತು ಕುಬೇರನಲಿ ಸತಿ । ಗೌರವನ ಮಾಡಿದಳು ಗೌರೀಶನಲಿ ಸೌಖ್ಯನಲಿ ॥ ಸೇರನಾದು ಚಿತ್ತವ ಜನನು । ಚಾರಿ ಬಿದಳೀಕ್ಷಿಸು
ತದಾನನ । ವೀರರನು ನೋಗದಿರು ಬಿದಳು ಕಡೆಗಂಣಲಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೩೮ ॥ ತಪವದುಳ್ಳಡೆ ಕೋಪವಿಲ್ಲ । ಕ್ಷಪಿತ ನಾಕ್ಷ್ಮಜ್ಞಾನವು
ಳ್ಳಡೆ । ವೃಷಶಮನ ನೆಗುಣವಿಲ್ಲ ಹಿರಿದೇ ಧನಸಮನ್ವಿತರು ॥ ಕೃಪಣನೊಡೆ ತನವುಳ್ಳಡಾತಂ । ಗವರ ಕೊಡೆಯ ನಧರ್ಮವುಳ್ಳಡೆ ।
ಕೃಪೆಯಿದೆಲ್ಲೆಲ್ಲರವಿಯನು ತುಳ್ಳಿದರು ಗುಣಾನ್ವಿತರು ॥ ೩೯ ॥ ಇಲ್ಲಿ ಹಿರಿದು ತ್ಯಾಗಸಾತ್ವಿಕ । ವಲ್ಲನೋಣಾಂಟಾದಾಯುಷ । ವಿಲ್ಲ
ವುಳ್ಳಡೆ ಕಾಮವರ್ಜಿತರಿಲ್ಲ ವೀರಕ್ತ ॥ ಇಲ್ಲವುಳ್ಳಡೆ ಮೋಕ್ಷವರ್ಜಿತ । ರಿಲ್ಲ ಪರಗುಣಸಂಗವರ್ಜಿತ । ರೀತ್ನನು ತನೊಗದಿರು ಬಿದಳು
ಮೋಹರವನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ೪೦ ॥ ಇಲ್ಲಿ ಶೀಲವದುಳ್ಳಡಾಯುಷ । ವಿಲ್ಲನೋಣಾಯುಷ್ಯವುಳ್ಳಡೆ । ಯಿಲ್ಲಿ ಶೀಲನ ಬೆರಡು ವುಳ್ಳಡೆ ಮಂ
ಗಳತೆಯಿಲ್ಲ ॥ ಉಳ್ಳ ಮಂಗಳ ಗುಣಸಮಗ್ರತೆ । ವುಳ್ಳವನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನೆಂನನು । ಬಲ್ಲನಗು ಬಯಸುವನೆನುತ್ತೆ ತಂಡಳ ಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥
ಬಿಟ್ಟನಡೆದಳು ದೇವದಾನವ । ರಿಟ್ಟಡೆಯ ಪೆಂಚಿಗಳನಾರೋ । ತೊಟ್ಟವರು ಸತಿಗೆನಲು ಬಂದಳು ಮುಂದೆ ಮುರಹರನ ॥ ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿದಿರಲಿ ಕಾಣುತವೆ ಮುರ । ವಿಟ್ಟಳಂಗನೆ ಹರಹರೆಂನಯು । ಭೀಷ್ಟಮೂರ್ತಿ ಮಹಾಗುಣಾನ್ವಿತಕೀರ್ತಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೪೧ ॥ ಲಯ
ವಿವರ್ಜಿತನೆನಿಸಿತನಗಾ । ಲಯವೆನಿಪ್ಪಾಸ್ಥಾನವಿದು ನೆರೆ । ಬಯಸಿ ಸಕಲಗುಣಂಗಳಾಶ್ರಯಿಸಿಪ್ಪ ತಾವಿದಲ ॥ ಬಯಸಿದೆಂನನುಬ
ರಿಸಿಕೊಂಬ । ಕ್ಷಯನಿವಾಸವಲಾಯೆನುತ ಮಾ । ಲೆಯನು ಹಾಯ್ಕಿದಳು ಮನೋರಮನಂಸದೇಶದಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಇರಿಸಿವನ ಮಾಲೆ
ಯನು ಕೊರಳಲಿ । ತರಳೆ ಕೇಲದಲಿನಿಂದು ಜಗದೀ । ಶ್ವರನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನೀಕ್ಷಿಸುತ ತೋರೆಗಂಣಿನಲಿ ॥ ಉರವ ತಿರಲುಂಗುಟದಲಿಳೆಯ
ನು । ಕರುಣಿ ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತ ಕೈವಿಡಿ । ದಿರಲು ವಕ್ಷಸ್ಥಳನಿವಾಸವನಿತ್ತನಾನೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಎಡದೊಡೆಯ ಮೇರಿದಳು ಸಿರಿಜಗ । ದೊಡೆ
ಯನನು ತಕ್ಕೈಸಿ ನೋಡಿದ । ಳಿಡಿದ ಕರುಣಾಪಾಂಗದಲಿ ಸುರಲೋಕಪಾಲಕರ ॥ ಗಗನದಲಿ ಗಂಧರ್ವಕಿಂನರ । ರೆಂಗು ಮಿಗೆಯ
ಸಂಗೀತನೃತ್ಯ । ದಿಗಳು ಮೆರೆದವು ಕರದವವನಿಗೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳು ॥ ೪೪ ॥ ಜಯತುಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪ್ರಿಯನೆ ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭನೆ ಜಯ । ಜಯತು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥ ಲಕ್ಷ್ಮೀವರಮನೋಹರನೆ ॥ ಜಯತು ಲಕ್ಷ್ಮೀವಕ್ಷ ಜಯಜಯ । ಜಯತು ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಲಕ್ಷ ಜಯಜಯ । ಜಯತು ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಯನುತಿರ್ದರು ಬುಧಸ್ತೋಮ ॥ ೪೫ ॥ ಇದು ಮಹಾಯಶಕೀರ್ತಿಸೌಭಾ ।
ಗ್ಯದ ತವರ್ಮನೆ ಸಕಲಪುಣ್ಯಾ । ಭ್ಯುದಯಸಂಭವಭೂಮಿ ಭೂಮಿಗೆ ಯಿದು ಮನೋರಥದ ॥ ಇದು ಸಮಸ್ತ ಶ್ರೀಕೃತ ಜನಸಂ ।
ಪದದ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವೃಪಕೇ । ಳುದಧಿಭವೆನಿತ್ಯಾತ್ಮ ನಾರಾಯಣನ ಮೈಮಾಹ ॥ ... ... ॥ ೪೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೨೩೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಅಮೃತೋತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಅಮೃತಪ್ರಾಶನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕಡೆದರಸುರಾಸುರರು ಕಡಲನು । ಪಡೆದರಮೃತವನಮರರಾಹವ । ವಡಿಸಿದರು ಕೆಡಿಸಿದರು
ದುಕೆಳೆವುಲೋಕಜನ ಬೆದರೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಪ್ರೊಷವಿಪತ್ತಿ ಕೇಳಂತು ಸಿರಿಜಗ । ದೊಡೆಯನನು ಸಾರಿದಳು ಸೇವಿದ । ರಡಬಳಿಗರಾಯೆನುತ ವೊಳಗುನ ಬಿಂಹ
ನಾದದಲಿ ॥ ತೊಡಗಿದರು ನಾಥನವನು ಮಥಿಕರು । ಬಿತದೆ ಘೂರ್ಮಿಸಿದು ಗದ್ಧಿಧಿಭೀ । ಳಿಡಲು ತಲೆದೋರಿದಳು ಕಡಲಲಿ ವಾರು
ಣೀದೇವಿ ॥ ೧ ॥ ಹೊಹೊ ನಿಲಿಸೋ ನಿಲಿಸೊ ತ್ರಿಭುವನ । ಮೋಹನಾಕೃತಿ ಬಹಳ ವೀಚಿ । ವ್ಯೂಹದಲಿ ತೋರುತಿದೆ ಮಣಿಮಯ

ಮುಕುರಕಾಂತಿಯಲಿ ॥ ಕಾಹುರವಲಾಕವಾಲಕಖನಸ । ಮಾರಹುಡಿಹುಡಿಯೆನುತಸ್ಮೈತ್ಯಸ । ಮೂಢಕಳಿದುದುಹಿಡಿದರಾವಾರು
ಣಿಮಿನತಿಬಲರು ॥ ೨ ॥ ಎನಗೆತನಗೆಂದಸುರದಾನವ । ಜನಕಕೆ ಕೇರಟೆಯಾಯ್ತು ಬಳಿಕಾ । ದನುಜರಿಪ್ರಜರದಸುರರಿಗೆ ಕೊಡಿ
ಸಿದನು ಕಂನಿಕೆಯು ॥ ಜನದ ಕೇಳುಮಹಾಬ್ಧಿಮಥನದ । ಘನತರದ ಕೌತುಕವನಾಕ್ಷಣ । ಜನಿಸಿದನು ಕತಲೊಳಗೆ ಧನ್ವಂತರಿಸರಾ
ಗದಲಿ ॥ ೩ ॥ ನೀಲಕುಂಚಿತಕುಂತಳದ ಸುಕ । ಪ್ರೋಲಮಣಿಕುಂಡಲತಾಂಡಲಿತಸವು । ಲೋಲಮಣಿಕುಂಡಲದ ಬಿಂಬಾಧರದೆಳ
ದ್ಯುತಿಯು ॥ ಸ್ಥೂಲದೀರ್ಘಚತುರ್ಭುಜದ ಸುವಿ । ಶಾಲವಕ್ಷದಹಾರವರಮಣಿ । ಮಾಲೆಗಳ ಸೊಬಗಿನಲಿ ಮಿಗೆ ರಂಜಿಸಿದನುದಧಿ
ಯಲಿ ॥ ೪ ॥ ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳ ಕಾಂತಿಯಲಿ ಮಂ । ಗಳಮೃದುಸ್ಮಿತದಂತಪಂಙ್ತಿಯು । ಗಳದ ಮೂರೇಖೆಗಳ ಮಣಿಕೇಯೂರಕಂ
ಕಣದ ॥ ಲಲಿತಪೀತಾಂಬರದ ಮಣಿಮಯ । ಕಳಶಪೂರ್ಣಸುಧಾಗ್ರಹಸ್ತದ । ಜಲದನಿಭವರಮೂರ್ತಿಹಡೆ ರವಂಟನುಮಕೆ ರೀಗಧಿ
ಯು । ೫ ॥ ಭೂಪಾಲಾಧಿಪಕಿತ್ತು ವಿಷ ಸಂ । ಕ್ರಾತಹರಿಯಂಶಾಂಶದಲಿ ಸಂ । ಜಾತನಾಯುರ್ವೇದನುತ್ತಮನಾದಿವ್ಯಗ್ನನಲ ॥ ಆತ
ಪಡೆದನುಯಜ್ಞಭಾಗವನಾತನನುಕಾಣುತ ದೈತ್ಯವಾತಪದ್ದುದುಕವಿದು ಬೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುರನಣಿ ॥ ೬ ॥ ಕೆಂಡರನುರದುಪ
ಕಲಧನವನು । ಕೊಂಡಡೇನಹುದಿದನುತಾವ್ಯು ದ್ದಂಡಭುಜಬಲರವರುನಾವೇನಲ್ಪಭುಜಬಲರೆ । ಭಂಡರಿರಪ್ಪಿಮನುತಕಲಶವ
ಕೊಂಡುಹಾಯ್ದುರುರಿಪ್ರತಿಮಿರನಾ । ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಸಂನಿಭರುಬ್ಬರದಬೆಬ್ಬೆಗಳವೇ ಹರಕೆ ॥ ೭ ॥ ಕದ್ದರೋ ಕಲಶವನುಕಣ್ಣರು ।
ಗೆದ್ದರೋ ಗಜಬಜಿಗರಮೃತವ । ಮೆದ್ದರೋ ವ್ಯದೆಗದರೋ ಪಾಳೆಯುಕೆಖಳರೆನುತ ॥ ಮುದ್ದನುದ್ದಂಡದಲಿ ಮರುಗಿದ । ರೆದ್ದರಾ
ಹರಿಯಲ್ಲಿಗಮರರು । ತಿದ್ದಿಕೊಡುವೆನುಸ್ವೈರಿಸೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ॥ ೮ ॥ ಆಹುದಂತಃಕಲಹಮತಿಹಲ । ವಾಮನಮುರಾರಿಗ
ಳಬಲದಲಿ । ಮೇದಿನೀಪತಿ ಕೇಳು ತೀರದು ದೇಮಚಿನುಮಯನೆ ॥ ಕಾರಿದರುತಂವೊಳಗೆ ದುರ್ಬಲ । ರಾದವರು ಬಲ್ಲಿದರೊಡನೆವಾ ।
ಗ್ವಾದವನು ತೊಡಗಿದರು ಕಡುಗಿದರುಡುಗಿದರು ನಯವ ॥ ೯ ॥ ಆಗದಾಗದು ತೆಗೆಯ ದಿರಿಸರಿ । ಭಾಗಯೋಗ್ಯರು ಸುರರು ಕಪಿನಪಿ ।
ಸಾಗರವಬೇಕವರು ಕುಡಿವಡೆಬೇಡಮುಕ್ತೀನು ॥ ನೀಗಿದಿರೆಸತ್ಯವನುಹರಹರ । ಲೋಗರಾದಿರೆನಿಮಗೆನೀನೆನು । ತಾಗಸಕೆ
ನೆಗಹಿದರುಹುಲುಮುಷ್ಟಿಗಳನತಿಬಲರು ॥ ೧೦ ॥ ಅರಸಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ಸುಳಿದಳು । ಸರೆಸಿರುಹಮುಖಿಯೊಬ್ಬಳಾನೋ । ಹರದ
ನೋವೆಯುಮುಂದೆಮುರುಕದಮಿಂಚಿನಂಡದಲಿ ॥ ಕರೆಳ್ತತತ್ತಲುತ್ತೋಟಿಕಾರರ । ನೆರೆಪಿಗನೆಮೊಗದರಳುಗಂಗಳ । ಕುರುಳು
ಕೋಮಲೆಯಾರುಬೆಸನೊಳ್ಗೆ ನುತತವಕದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಪೀರರ್ರೈತರೆತಿರುಗಿಬೆಂನನು । ತೋರಿನಡವಳುಚಪಳೆಕುಚಯುಗ ।
ಭಾರದಲಿಬಳುಕುತ್ತ ಮುಡಿಹೂಮಾಲೆಬೆಂನಲೆಯೆ ॥ ಚಾರುನೂಪುರರವದಲೊಪ್ಪುವ । ದಾರಮ್ಯದುಪದಕಮಲದಲಿಕಾಂ । ಚೀ
ರಣನ್ಮಣಿಗಣದಪೀತಾಂಬರದಸೊಬಗಿನಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಸತಿಯೊತನುಗೊಂಡೊಪ್ಪಪಚೆರ । ದ್ಯುತಿಯೊಕೆಂಡಮರತುಳಭಾಗ್ಯೋಂ ।
ನತಿಯೊರತಿಯೋಮನುಮಥನಬಾಣಾದಿಬಾಧಿತರ ॥ ಪತಿಯೊರಮಣಿಸಿಸೃಷ್ಟಿಗಿವಳಾ । ರತಿಯೊನೋಳ್ಪೆವೆನುತ್ತದಾಯ್ದರು । ದಿತಿಜರ
ತಗಟ್ಟದರುನುಡಿಸಿದರಾಮಹಾಸತಿಯು ॥ ೧೩ ॥ ಆರುನೀನೆಲೆಕಾಂತೆಪ್ರೊಡೆಯರ । ದಾರುಹರಹರಹರಮಹಾಶ್ಚ್ರ್ಯಂ । ಗಾರಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಯೆನೀನದೇಕಾಲೊಡೆನೆಲಚ್ಚಿಸುವೆ ॥ ಪೌರಣೆಯುಮಾಡಿಸುಭವತ್ಸರಿ । ಚಾರಕಾಪ್ಟೆಶ್ರವಣನಿಕರಕೆ । ವೇರೆಯನುನೀನೆಗಹಿ
ಮಾತಾಡೆಂದರತಿಬಲರು ॥ ೧೪ ॥ ಎಂದಡೆಯ್ಯನೆನಸುನಗುತಲಾ । ಮಂದಗಾಮಿನಿಮನುಮಥನಶರ । ಮಂದನೆಸೆಪಕಟಾಕ್ಷದ
ಲಿನೋಡುತ್ತಮೊಗತೆಗಹಿ ॥ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲಪತಿಯಿ । ಲ್ಲೊಂದುಜೆಸೆರೆನಗಿಲ್ಲಕಂಡವ । ರಿಂದದಿನವನುಕಳವೆನೆಂದಳುಕಾಂತೆಲ
ಜ್ಜಿಸುತ ॥ ೧೫ ॥ ಯೋಗಿಗಳುಮನದೊಳಗೆನೆನದೇ । ಭೋಗಿಸುವರಲ್ಲದೆಶರೀರದ । ಭೋಗವಿಲ್ಲೆಲೆವೀರರಿರಕಾಣರುಪದಾಂ
ಬುಜವ ॥ ಸಾಗರೋನ್ಮಥನಪ್ರಯೋಜನ । ವಾಗಿನೀವಿರೆಕಾಬವ್ಮನದನು । ರಾಗದಲಿಮ್ಯದೋರಿಡೆನುನಿಮಗೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥
ಕೊಡಿಬದುಕುವದಕಟಖಾಡಾ । ಖಾಡಿಯಾತಕೆನಿಂವೊಳಗೆಕಡೆ । ನಾಡನರಲಾಲೋಕಪಾಲರುನೀವ್ರನುಖ್ಯರಲ ॥ ಬೇಡವು
ಧ್ಯಸ್ಥರಲಿಕಲಶವ । ನೀಡಿನೀವೇನಪ್ರಬುದ್ಧರೆ । ನೋಡಿಸುತಸವಡುವೆನೆಂದಳುಕಮಲಮುಖಿನಗುತ ॥ ೧೭ ॥ ಉಂಟುಸಂಶಯ
ವಿಲ್ಲಕೊಡುಕೊಡು । ನಂಟಮುರುಜೆಸೆರಗಿನಲಿಸತಿ । ನಂಟ ಮಾದಳುನಮಗೆಹೊಯಿಹೊಯಿನೋಲೆಕವಿವನರ । ಬಂಟರಾನೆಲೆಬಾ
ಲೆನಿಂಮವಡಿ । ಗುಂಟುಮಾಡುವೆನೆಂದುದನುನಿ । ಷ್ಕಂಟಕರುನೀನೊಲಿದದೇಹಿಗಳೆಂದರತಿಬಲರು ॥ ೧೮ ॥ ಆರಬಲಿಮಧ್ಯಸ್ಥರ
ಲಿಜಂ । ಭಾರಿಯೋಸೇರದವನಾದ್ಯೆ । ತ್ಯಾರಿಯೋಪಕ್ಷಗ್ರಹನುಸುರರಿಂಗೆಕಮಲಭವ ॥ ಓರೆನನಹದಚಪಳನಾಗಾ । ರೀರಮ
ಣನಾವಿಷ್ಣುವಿನಕ್ಕೈ । ವಾರಿಗನುನೀನೆರವ್ರದಮೃತವಸೆಂದಡಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೯ ॥ ಕೇಳಿದಳುಕರುಣಾಕ್ಷಿಭವಿಸನು । ಸೀಳಿದಳು
ಕಡೆಗಂಣಿಲೀಕ್ಷಿಸಿ । ನೋಲುದವನೋಸರಿಶಿಕುಚಯುಗಳದಲಿನಸುನಗುತ ॥ ಸೋಳನೊದಲನುತೋರುತ್ತೊಪ್ಪನೆ । ಹೇಳುತ
ನೆನಿಮಗೆಂತುನಂಬುಗೆ । ಮೇಳವಿಸೆವ್ರದುಪ್ರುಂಶ್ಚಲಿಯುಲೆಂನಲಿಸಭಾಗ್ಯರಿಗೆ ॥ ೨೦ ॥ ವಿಪ್ರುಳಮತಿಗಳುನಂಬುವರೆಧಿಟ । ಚಪ
ಲೆಯುರವೋಹವನುವಿಟರಲಿ । ಕಪಿಸವಾನಚರಿತ್ರೆಯುರಲಾಕಾಮಿನಿಯುರವರ ॥ ಕಪಟವಿಭ್ರಮಗಳ್ಳೆಗೆವಿಬುಧಾ । ಷ್ಟಪಿತರಾ
ಗರುನೀವಿದೆಂತೆನೆ । ಗುಪಚರಿಸುವಿರಿಭಾವಶುದ್ಧಿಯುಲೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೧ ॥ ಎನಲುನಕ್ಕರುಕುಡಿದೆವಾಗಳೆ । ವನಿತೆಪೀಯುಷ್ಯ

ಷವನುನಿಂತಾ । ನವಸುಧಾನಿಷ್ಯಂದವಚನಾಮೃತವನಿದಕೇಳಿ ॥ ಜನಿತತುಷ್ಟಿಗಳಾದವೆಂದಿವಾ । ತನುಕರಣನಿಕರಂಗಳನುತಾ । ದನುಜಪತಿಗಳು ಕೊಟ್ಟರಾಭಾಮಿನಿಗೆಕಲಶವನು ॥೨೨॥ ಕೊಂಡಳೊಯ್ಯನೆಕಲಶಸುಧೆಯನು । ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷಿದೈತ್ಯರ । ತಂಡವನುನೋಡಿದಳುನುಡಿದಳುಮಧುರಸೂಕ್ತಿಯಲಿ। ಗಂಡುಗಲಿಗಳುನೀವುನಂಬುಗೆ।ಗೊಂಡಿರೆಂನಲಿಕಂಡುಹೆಚ್ಚಿನು । ಕಂಡುಸ್ಥೈರಿಸಲಾಪಡೆರವೆನುಸುಧೆಯತಾನೆನುತ ॥೨೩॥ ಅರಿತ್ರೆವ್ರೊಲವನುಸುಧೆಯನೆರೆವೋ । ಮರೆಯದಿರುತರಳಾಕ್ಷಿಯಿದುವೋ । ಗರೆಯುವಾತಲ್ಲಲ್ಲಬೇರನುಬಲ್ಲವರಿಗೆಲೆಯು ॥ ತಿರಿದುತೋರಲದೇಕೆಕಾರ್ಯದ । ಹೊರಿಗೆಬೇರಿಹುದಿದರಕುಂದಿನ । ಕೊರತೆಯನೆನೆನೆಗವಮಾಡೆಂದರುಮಹಾಭಟರು ॥೨೪॥ ಕುಳ್ಳಿಹುದುನೀವಾದಡವರನು । ಕುಳ್ಳಿರಲುಹೇಳುವುದುನಂಬುಗೆ । ಯುಳ್ಳಡೇತಕೆನಿಂದಿಹಿರಿಬೆರಗಾಗಿನೀವೆನಲೂ ॥ ಫುಲ್ಲವದನರುನಿತ್ಯವಿಧಿಗಳ । ನೆಲ್ಲವನುನೆರೆಮಾಡಿದರ್ಭೆಗ । ಳಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದರುವಿಧಿಜ್ಞರುಮಾಡ್ತುಮುಂತಾಗಿ ॥೨೫॥ ಉಟ್ಟದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳಲಿನೆರೆ । ತೊಟ್ಟಮಣಿಭೂಷಣಗಳಲಿಗಡಿ । ಗೆಟ್ಟಕುಂಕುಮಗಂಧದನುಲೇಪನದವಿಭವದಲಿ ॥ ಮುಟ್ಟಿಕುಳ್ಳಿರ್ದರುಸಧೂಪವ । ಕೊಟ್ಟುಮಣಿಸೊಡರಿನಲಲಂಕರಿ । ಸಿಟ್ಟಳಾಶಾಲೆಯನುದೆಸೆದೆಸೆಗಳಗೆಪರಿಮಳಿಸೆ ॥೨೬॥ ಇರಲುಬಂದಳುದೆಸೆಗೆಸವನೂ । ಪುರದಘನಗಂಭೀರಗಮನದ । ಮುರಿದಕುರುಳನಮುದ್ದುಮೊಗದರುಣಾಧರದ್ಯುತಿಯು ॥ ತರಳೆಬಂದಳುಪೃಥುಜಘನಕುಚ । ಭರದಲಲಸುತಮೇಲುದವನೋ । ಸರಿಸುತುರುಮದವಿಹ್ವಲೇಕ್ಷಣೆಕರದಕಲಶದಲಿ ॥೨೭॥ ಸುಳಿದಳೋಸತಿವಿಟರಹೃದಯವ । ತುಳಿದಳೋಖಳರಿಂಗೆವಶ್ಯವ । ತಳೆದಳೋಸುರವರಮನೋರಥಪೂರ್ಣಸಂಗರವ ॥ ಹಿಳಿದಳೋಹಿಂಡಿದಳೋಹರಹರ । ಹೊಲಬುಗೆಡುತಿದುರ್ಗದುಸಭಾವಂ । ಡಲಸೆರೋಜಾನನೆಮರೂಪುವಿಲಾಸವನುಕಂಡು । ೨೮ ॥ ನೀರೆಹೊಕ್ಕಳುಕಂಡಳಾಮುನ । ಮಾರಿಗಳಹಂತಿಯನುಕುಳ್ಳಿರಿ । ಬೇರೆನೀವೆಲೆದೈತ್ಯಕುಲವಾಲಕರಿರಮರರನು ॥ ಬೇರೆಕುಳ್ಳಿರಹೇಳುತಮುಗೀ । ಡೇರಲರಿಯದೆನುತ್ತನಗೆಯನು । ತೋರಿನುಡಿದಳುವೀರದೈತ್ಯಾಧಿಪರಮೋಹರಕೆ ॥ ತಪ್ಪದಹುದಹುದೆಂದುದಕ್ಕಿನು । ಹಾಪ್ರಸಾದವೆನುತ್ತಹಂತಿಯ । ನಿಪ್ಪರಿಯಮಾಡಿದರುದೇವಾಸುರರುತಂವೊಳಗೆ ॥ ಒಪ್ಪಿಕುಳ್ಳಿರ್ದರುಮೃಗಾಕ್ಷಿಯು । ನಪ್ಪಿಮನದಲಿಕಂಗಳಲಿಬಳಿ । ಕುಪ್ಪರದನಗೆಮೊಗದಮಾನಿನಿನಿಂದಳಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಎರಿಯಾರಿಗೆಮುನ್ನನೀನೇ । ತರಳಲೋಚನೆಬಲ್ಲಸುರರಿಂ । ಗೆರವೆನೀಮೇಗರೆಯಸುಧೆಯನುಮತಕೆಬಹಡೆಸಲು ॥ ಹೊರಿಗೆಯಹುದದುಬಳಕಕುಶಲದ । ನಿರುಗೆನಂಮದೆನುತ್ತಕೊರಳನು । ಕೊರದಳಂಗನೆಮಾತಿನಲಿಮೋಹಿಸಿಸುರಾರಿಗಳ ॥ ೩೧ ॥ ಎರದಳೋಸುರರಿಂಗೆಸತಿಕ್ಕೆ । ದೊರದಳೋದನುಜರಿಗೆಮಾಳಿಯ । ಮೆರದಳೋಅಸುರರಿಗೆಸುರರಿಗೆಸುರದಳೋಸುಧೆಯ ॥ ಕರದಳೋಸುರರಿಂಗೆಖಳರನು । ಹರಿದಳೋವೇಲೆವೊಗದಕಾಂತಿಯ । ಮೆರದಳೋಯುವೆಮುನಿನಿಕರಸೆಲಹಿದಳುಸುರಕಾಲವ ॥ ೩೨ ॥ ಎರವುತಿರಲಾಸುರನಿಕರದೆಡೆ । ದೆರಹುನಲಿಕ್ಕೆಯ್ಯೊಡ್ಡಿಸುಧೆಯನು । ಸುರಿದನಾಸ್ವರ್ಭಾನುಕೈಕೊಂಡಮರವೇಷವನು ॥ ಎರಗಿಕಂಡರುರವಿಶಶಿಗಳಂ । ದರಗುರಿಯತ್ರೋರಿಸಲುಚಕ್ರದ । ಲೆರಗಿದಳುಸತಿಬಿದ್ದುದಿಕ್ಕಡಿಯಾಗಿಖಳನೊತಲು ॥ ೩೩ ॥ ಕುಡಿಕುಡಿಯಲಮೃತಾಂಬುವನುಕಡಿ । ದೊಡಲೊಳೊಕ್ಕುದುಕುಡಿದಡಮರತ್ವ । ಪಡದಡಜನವರಿಂಗೆಕಲ್ಪಿಸಿದನುಗ್ರಹಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಒಡಲಿಸಿದನ್ವೈರದಲಿಪರ್ವದ । ಕಡೆಗೆಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರಿಗೆಧಾ । ಳಿಡುವನಲಸವೆರಾಹುಪೂರ್ವಾಘವನುನೆನನೆನೆದು ॥ ೩೪ ॥ ಇಂತುಸುರರಮೃತನನುಕುಡಿಯಲು । ಕಾಂತೆಕಲಶವನಿರಿಸಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಾದಳುಕೊಂಡಳಾಖಳರುದರದೊಳಗಲಗ ॥ ಸಂತವಿರಿನೀವೆನುತನಾಗಕು । ಲಾಂತಕನನೇರಿದನುಸಂಡನು । ಕಂತುಪಿತನಿತ್ಯಾತ್ಮನಂತರ್ಧಾನಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ... ॥ ೩೫ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೬೨ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದೇವಾಸುರರ ಯುದ್ಧ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭೂಮಿಭಾರಾಪಹರವೆನಲು । ದ್ವಂದ್ವಮದೇವಾಸುರಮಹಾಸಂ । ಗ್ರಾಮವೆಸಗುದುಮಸಗು
ದಿತ್ತಂಡದಲಿಮುನಿಸೊನು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಗಂತ್ರುನಿದ್ರ್ಯೆ । ವರಿಗೆಮಾಯಾವಿಷಯಾತ್ಕೃಷ್ಣಾ । ತುರರಿಗಾಗದುನಿಜಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯಾಂಬುದನು ॥ ಧರೆ..ಕಾರಿಸಿಸಲಹಿನಿಜಪದ । ಶರಣರನುನೆರೆಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ರರಸನಂತರ್ಧಾನದಲಿಕಲಕಿತ್ತುರಿಪುಕಟಕ ॥ ೧ ॥ ಎಲೆಲೆಹಿಡಿಹಿಡಿಸತಿಯನಾವೆಡೆ । ಕಲಶಬಳ್ಳಿದರೆಗುಡುಹಿಗಳನೆಲು । ಕಳಲಬಡಿಹಿಡಿಸೀಳುಬಸುರನುಕರುಳಮೆಲ್ಲೆನುತ ॥ ಪೊಳಗುಹೋದಳುಹೋದಳೇನಂ । ಮಳಲುಗಿತಿತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇ । ನೊಳಗಮಾಡಿದಳುಹಕಿಗಳನೆಂದುದುಖಳವ್ರಾತ ॥ ೨ ॥ ಪೋಪದರಿಯಾಪ್ತ್ರತಬಲತ್ರಿದಶರು । ಹೋಹುದನುಘೋಷವೆನುತ್ತಾಸ್ತ್ರೈಶೆಗಳುಗಬ್ಬರಿಸಿಗಗನವಗಜರಿಘರ್ಜಿಸುತ ॥ ಬಾಣಗಳ

ನೆಪ್ಪಳಿಸಿಬಿಗಿದರು । ವಾಹನಂಗಳನಾನೆಕುದುರೆಯ । ರಾಹವಮಹಿಷಮೃಗೇಂದ್ರಶರಭವ್ಯಾಘ್ರಸಂಕುಲವ ॥ ೩ ॥ ಹೊಳಹೊಳವ ಕೈದುಗಳಪಟ್ಟ । ವಳಯಮೆರವುಡಿಗೆಗಳಘೋಳಿಗೆ । ಸಲುವತಲೆಸುತ್ತುಗಳಮಣಿಮಯಮಕುಟಕುಂಡಲದ ॥ ಹೊಳವದಾಡೆ ಯಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ । ಬಲಿದಹುಬ್ಬಿನಮೊಗದಕೊಗರಿನ । ಬಲುಭುಜರುಭೂರಣೆಯಲೆದ್ದುದುವಾಹನಂಗಳಲಿ ॥ ೪ ॥ ಶರಧಿಶರಧಿ ಗಳರಡುತಂವೊಳು । ಬೆರಸಿದಂತಾಯ್ತಮರದಾನವ । ವರಚತುರ್ಬಲವೋಹರಿಸಿಕರಿತುರಗನಿಕರದಲಿ ॥ ಬೆರಸಿದಡೆಚೂಣಿ ಯಲಿಘನರವಿ । ಕಿರಣದಲಿಹೊಳಹೊಳವಮಕುಟದ । ಹರಿಗೆಗಳಕೈದುಗಳಹಳಹಳಿಕೆಯಲಿರಂಜಿಸಿತು ॥ ೫ ॥ ದಾನವಾಧಿಪನೇ ರಿದನುವರ । ಯಾನನನುವೈಹಾಯಸಾಖ್ಯದ । ನಾನೆಯನುದೇವೇಂದ್ರನೇರಿದನೆರಡುತಂಡದಲಿ ॥ ದಾನವರುದಿಗಧಿಪರುಶಂಖ ಮ । ಹಾನಕದಗೋಮುಖದಬಹಳ । ಧ್ವಾನದಲಿಹೋರವಂಟುದೆಡಬಲವಂಕದಲಿಭಟರು ॥ ೬ ॥ ಎಂನಬಿಡುತಂನಬಿಡುಬಿಡು ತಾ । ಮುಂನನಾಮುಂನೆನುತಭಾಷೆಯ । ಮಂನಣೆಯಪಟುಭಟರುಗಜರಥತುರಗಪತ್ತಿಯಲಿ ॥ ಅರ್ಣವದವೇಲೆಯನುತುಳಿದ । ನ್ಯೋನ್ಯನಾಮಗ್ರಹಣದಲಿಮೈ । ಯಾಂನತೋಂನತವಿಕ್ರಮರುಹಳಚಿದರುಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ೭ ॥ ದುಂದುಭಿಯಕಹಳೆಗಳರವದೊ ಳ । ಗಂಡವಳಿದವುಜಗದಕಿವಿಗಳ । ಕಂದರಂಗಳುಭಟರಘನತರಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥ ದ್ವಂದವೆನಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿದಿರಲಿ । ನಿಂದುಹಳ ಚಿದರಿಡಿದರೋಘೋ । ಮಂದಿರದಶರಜಾಲದಲಿಮೂಡಲಿಸಿಪಟುಭಟರು ॥ ೮ ॥ ಸುರಪತಿಗೆಬಲಿಯೊಡನೆಹೇತಿಗೆ । ವರುಣ ನೊಡನೆಜಯಂತನಾಯಕ । ರುರವಣಿಸಿದರುಮಿತ್ರನೈದಿದನಾಪ್ರಹೇತಿಯಲಿ ॥ ತರಣಿಬಲಿಸುತನೊಡನೆನಿಲೆಶಂ । ಬರನೊಡನೆ ತ್ವಷ್ಟ್ರವಿಗೆಕಲಿದು । ರ್ಮರುಷನೊಡನಾಕಾಮದೇವಂಗಾಯ್ತುಸಂಗ್ರಾಮ ॥ ೯ ॥ ಜಂಭನೊಡನೆವೃಷಂಗೆಶುಂಭನಿ । ಶುಂಭ ನೊಡನಾಭದ್ರಕಾಳಿಗೆ । ಸಂಭವಿಸಿತಾಹವವಿಭಾವಸುವಿಂಗೆಮಹಿಷನಲಿ ॥ ಸ್ತಂಭಿಸಿತುಗುರುವಿಂಗೆಸಮರಾ । ರಂಭವಾಶುಕ್ರನ ಿರೆಣಸಾ । ರಂಭವಾಮಯವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಗಾಯ್ತುತಂವೊಳಗೆ ॥ ೧೦ ॥ ಸಮರಸವಿತ್ರುವಿರೋಚನರಿಗಾ । ನಮುಚಿಗಪರಾಜಿ ತನೊಡನೆಕಲಿ । ಯಮನೊಡನೆಸಂಗ್ರಾಮವಾಯ್ತಾಕಾಲನಾಭಂಗೆ ॥ ಸಮತೆಗೆಟ್ಟರುಕಾಲಕೇಯರ । ಸಮರದಲಿವಸುನಿಕರವ ನಿ । ಗಮರಿದರುವೃಷಪರ್ವನೊಡನಾಹವಕೆಮುಂಕೊಳಿಸಿ ॥ ೧೧ ॥ ಮಾತೃಕೆಯರಾಕಾಲನೊಡಸಂ । ಘಾತವಾದುದುಬ್ರ ಹ್ಮಪುತ್ರರ । ಮಾತುಮಾತಾಪೀಲ್ವಲರಿಗಿಂದುವಿಗೆವಿಭುವಿನಲಿ ॥ ಆತುಪೌಲೋಮರನುದೇವ । ವ್ರಾತನಿಂದುದುಬಳಿಕಶನಿನೀ । ಕಾತಕವಚರಸಂಗರಕೆನಿಂದುದುಮರುನ್ನಿಕರ ॥ ೧೨ ॥ ರುದ್ರನೊಡನಾಕ್ರೋಧವಶರೆಂ । ಬದ್ರಿಸಂನಿಭರೈದಿದರುಸಂ । ಯುದ್ಧಸಂಕಲ್ಪಿಸಿತ್ತಂತಿಬ್ಬರಿಬ್ಬರಿಗೆ ॥ ಭದ್ರಭುಜಬಲರಬ್ಬರಕೆನೆರೆ । ರಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟನುಕಡೆಯಲೋಕದ । ಕದ್ರುಸುತನಜನಂಜಿದನುಕ ಪ್ಪಂತವಾಯ್ತೆಂದು ॥ ೧೩ ॥ ಮೊಳಗಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಭೇರೀ । ಪಳಹಪಟಹಮೃದಂಗಕಹಳಾ । ವಳಿಚತುರ್ದಶಭುವನಜನಬಾ ಪ್ಪಡಲುಭೀತಿಯಲಿ ॥ ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟರುರುಷಿಗಳ್ಳಳ್ಳಮುಂ । ಮುಳಿತಮಾದುಗುತ್ತಿರುಗಿತಾರಾ । ವಳಿಗಳುದುರಿದವದುರಿದವುಗಿರಿ ನಿಕರವಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೧೪ ॥ ತೊಟ್ಟರೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಂಬನು । ಸೃಷ್ಟಿಶರಮಯವೆನಲುಕೆಡಹಿದ । ರಟ್ಟೆಗಳನವನಿಯಲಿಕರಿರಥತುರ ಪತ್ತಿಗಳ ॥ ಬಿಟ್ಟಕೊಂಡವುಬಾಣಹತಿಯಲಿ । ಮುಟ್ಟಿಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಪರಿಘದ । ಪಟ್ಟಿಸದಪರಶುಗಳಲಿರಿದಾಡಿದರುಭಯ ಭಟರು ॥ ೧೫ ॥ ಆಳಮಯವೋಅವನಿಸಭೆಕೆಂ । ಗೋಲಮಯವೋಧರೆಗಗನಕೆಂ । ಧೂಳಿಮಯವೋಕಾಣಲರಿದಾಯ್ತುಭಟ ಹವವ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡವುಕಲರಹರಣಕೆ । ಮೇಲವನುತಲೆಯೊಡದುನೆಗಹಿದ । ತೋಳುಗಿದುಶೊಡೆಹರಿದುಹೊರಳಿದುದೊಂ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ತಗ್ಗಿದವುಕೆಂಧೂಳಿನೆತ್ತರ । ಹೆಗ್ಗಡಲಹರಹಿನಲಿಧರಣಿಗೆ । ಮುಗ್ಗುಲನುಚಾಚಿದವುಮದಗಜನಿಕರಕಡಿ ಡದು ॥ ನೆಗ್ಗಿದವುಹಯನಿಕರಕಾಲಾ । ಳೊಗ್ಗಿದವುಕಡಿಯಂತೆರಥಿಕರು । ಮುಗ್ಗಿದರುಮುಲಿವಹಿತಶಸ್ತ್ರವಳಿಯವಹ್ನಿಯಲಿ ॥ ಳುಕಿಮುಂಗುಡಿವೋಹರಪನರೆ । ನೆಲೆಗೆತ್ತೆಗದುದುಕಂಡನದನಾ । ಬಲಿಬಲಾಧಿಪರರಸನೆಟ್ಟನುಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ॥ ಬಲವಿರೋ ಚನಸಂಮುಖಕೆಹೊಳೆ । ಹೊಳೆವಚಮರದಛತ್ರನಿಕರದ । ನೆಳಲಸೈದಿದನಿದ್ದೆಶೆಯಮಾತ್ರಕರುಗಡಬಡಿಸೆ ॥ ೧೮ ॥ ಎಚ್ಚನೀ ರಂಬಿನಲಿನಮು । ನೊಚ್ಚತನಪೇತುರವಮೂರರ । ಲೆಚ್ಚನಾನೆಯನೆಚ್ಚನಾನಾಲ್ಕಂಬಿನಲಿಹಯವ ॥ ಎಚ್ಚನಾಸಾರಥಿಯ ಂದರ । ಲೆಚ್ಚರನಿತಂಬುಗಳನಿಂದ್ರನು । ಕೊಚ್ಚಿಕೊಡಹಿದನಂಬಿನಲಿನಸುನಗುತಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಕಂಡನಹುದೋ ರಸಂಯುಗ । ಪಂಡಿತನಲಾಯೆನುತಘನನಮಾ । ರ್ತಾಂಡಸಂನಿಭಶಕ್ತಿಯನುನೋಡಾದಡೆಂದೆನುತ ॥ ಕೊಂಡುತಿರುಹಿಡುತಿ ಕೆಂಡಾ । ಖಂಡಲನುಖಂಡಿಸಿದನಾದೋ । ರ್ದಂಡಶರವಂಗೈಯ್ಯಲಿರೆಘೋಯಂದುದಸುರಗಣ ॥ ೨೦ ॥ ಕೊಂಡನುಂನತ ಲವೆಂಬಲಿ । ಖಂಡಿಸಿದನದನಿಂದ್ರನಾತನು । ಕೊಂಡನಸಿಯನುಸಿಬಿನೆವಾಡಿದನಸ್ತ್ರದಿಂದೀತ ॥ ಕೊಂಡನಾತನುಮುಸಲವ ನಂ । ಕೊಂಡನೀತನುತೀವ್ರಶರದಲಿ । ಕೊಂಡನಿಟ್ಟಯನಾತನೆಬ್ಬಟ್ಟಿದನುಧರೆಗೀತ ॥ ೨೧ ॥ ತೊಟ್ಟತೊಟ್ಟಗನೆಲ್ಲನನು ದ । ಬೊಟ್ಟದನುಸುರಪಾಲನಾತನ । ಮುಷ್ಟಿಯೊಳಗಿರೆತೋಮರಾಸಿಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರವ ॥ ಬೆಟ್ಟವಾದವುಕಡಿಕುಗಳುಕಿ

ಡಿ । ಗುಟ್ಟಿದನುಕಂಗಳಲಿಮಾಯೆಯ । ಬಿಟ್ಟುನೋಡುವೆನೆಂದಡಂಗಿದನೊಂದುಸಿಸುಷೇಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಮುಗಿಲುಕವಿದುದಸ
ಭದಲುರಿಗೊ । ಳ್ಳಿಗಳಮಳೆಗರೆಯಿತ್ತು ಕತ್ತಲೆ । ನೆಗದುದೋರಂತಬುಜಜಾಂಡಕಟಾಹಕೋಟರವ ॥ ನೆಗನಿಕರವುರಿಪುತ್ತ ಕ
ವಿದವು । ಹೊಗೆವೊಗದುಷ್ಟಾತ್ಮ್ಯತಿಮುಹೋರಗ । ವಗಣಿತದಲಾವರಿಸಿಕವಿದವುಸುರಬಲಾಂಬುಧಿಯ ॥ ೨೩ ॥ ಉರಿವುತುರಿ
ವುತಕಿಡಿಗಳಲಿಹೆಂ । ಮರಗಳುರಿದವುಶರಭಸೂಕರ । ಕರಡಿಸಿಂಹವ್ಯಾಘ್ರವೃಶ್ಚಿಕನಿಕರವಾವರಿಸೆ ॥ ಬೆರಸಿತುಳಿದವುಮತ್ತಗ
ಜನೋ । ಹರಿಸಿಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿಯರ । ಬ್ಬರಿಸಿಕ್ಕೈಯುಕಪಾಲಕರವಾಳ್ಗಳಲಿಕಡುಹಸಿದು ॥ ೨೪ ॥ ಎರಗಿದವುಬರಸಿಡಿಲವೋಹ
ರ । ಮುರಿದುಹೆಗ್ಗಿಡಿಗಿಚ್ಚುಗಳನುದು । ಗರಿಸುತನಲನುಬೀಸಿದನುಸಂವರ್ತನಂದದಲಿ ॥ ಧರೆಗಗನದೆಶೆದಿಕ್ಕುಗಳನಾ । ವರಿಸಿಧ
ಟ್ಟುರಿಕವಿದುದರಿಬಿರು । ದರನುಮುಸುಕಿತುಹೆಗ್ಗಡಲುಹೆದ್ದೆರೆಯುಸುಳಿಗಳಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಅಡಸಿಕವಿದರುನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ । ಲೆಂಡ
ಲಕಪ್ಪಿನಕೋರೆದಾಡೆಯ । ಜಡಿವಮಿಶೆಯುಕಣ್ಣಕೆಂಪಿನಭೀಕರಾನನದ ॥ ಡಿಗರರಕ್ಕಸರೆತ್ತುಕೈಗಳ । ಖಡುಗಶೂಲಂಗಳ
ಲಿಮಿಂಗೆಬೊ । ಬ್ಬಿಡುತಕಾಡಿಕಾಡಿಯುಮೃತಸಮಿಯಾಯ್ತುರವೆವಾನೆನುತ ॥ ೨೬ ॥ ಇಂತುಸುರಸೈನಿಕಕೆಬಾಯ್ವರ । ದಂತಕನ
ಘಡೆಕವಿವವ್ರೋಲೋ । ರಂತ್ರವೊಳಗುವಸಿಂಹನಾದದಭೀಕರಾಕೃತಿಯ ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದಮಾಯೆಯುಂಬಿದು । ರಂತದುಃಖಾಂ
ಬೋಧಿಕವಿದುದು । ಚಿಂತಿಸುತಸುರರಾಯಬಲಕಂಗೆಟ್ಟುಹೊಗಳುತಿರೆ ॥ ೨೭ ॥ ಅದ್ದುದೋಸುರಕಟಕಕಡಲಲಿ । ಬಿದ್ದುದೋ
ಮಾಯಾವಿಗಳರಣ । ಗೆದ್ದುದೋಕೈಗಾವರಾರೋಹರಮಹಾದೇವ ॥ ನಿರ್ದಿಶರಿಗಿಂನೇನುಗತಿಕಡು । ನಿಸ್ರ್ರೆಯಾಯಿತ್ರಕಮಲ
ಲೋಚನ । ನಿರ್ದಡೀವಿಧಿಯುಹುದೆಹಾಯೆನುತಿರ್ದುದಖಿಳಜನ ॥ ೨೮ ॥ ಇರಲುಹೊಳಹೊಳಹೊಳದುದಂಬರ । ದರರುಫೇ
ಯುನಗರುಡಪಕ್ಷ । ಸ್ಫುರಿತಮಂಗಳಕಾಂತಿಬಾಲಾರ್ಕಾಯುತಪ್ರಭೆಯು ॥ ಹೊರಳಿಯಂತಿರೆಪರಮಕರುಣಾ । ಶರಧಿಮೈದೋ
ರಿದನುಭಕ್ತರ । ಹರಿಬವಾರದುಭೂಪಮುರವನೆನಿಜಪದಶ್ರಿತರ ॥ ೨೯ ॥ ದ್ಯುಮಣಿಮಂಡಲದಿದಿರಲೊಡ್ಡಿದ । ತಿಮಿರದಂತಿರೆ
ಹಾರಿದುದುದುದು । ರ್ಧರದುರಾತ್ಮರಮಾಯೆಯುದುಪರಮಾತ್ಮನೈತರಲು ॥ ಸುಮತಿಕೇಳಾವನಪದಾಬ್ಜ । ಪ್ರಮಿತಘನಸಂಸಾ
ರದುಃಖ । ಭ್ರಮೆನಿವಾರಣವೆನಲದಾವುದುಚಿತ್ರಹೇಳೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ಉಟ್ಟಪೀತಾಂಬರದಫಾಲದ । ಪಟ್ಟದುರುಮಣಿಕನಕಮಾಡುವ । ತೊಟ್ಟಮಣಿಕುಂಡಲದಹಾರದಕಾಂಸ್ತುಭದ್ಯುತಿಯ ॥ ಅಷ್ಟ
ಭುಜಭುಜದಗ್ರದಲಿತವ । ರಾಷ್ಟದಿವ್ಯಾಯುಧದಬೆಳಗಿನ । ಲಷ್ಟಭೂತಿಗಳೊಡೆಯನೆಸೆದನುಸುರರುಘೇಯನಲು ॥ ೩೧ ॥ ನಿಂ
ದುಗರುಡನಮೇಲೆಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವವೆಸೆಯಲುಮೊಳಗಿಸಿದನಾ । ನಂದನಿಧಿಘನಪಾಂಚಜನ್ಯವನೆಂಬರಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಹೊಂದಿದ
ಸುರರುಜೀವವಡೆಯಲು । ನೊಂದವರುನಲಿದಾಡೆಸುರಮುನಿ । ವೃಂದಮುಧ್ಯದಲಂದುಮಿಗೆರಂಜಿಸಿದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೨ ॥ ಇರ
ಲುಕಂಡರುಗರುಡವಾಹನ । ನಿರವನಭ್ರದಲಾಮಹಾದು । ರ್ಧರಮಹಾದ್ಭುತಪಾಂಚಜನ್ಯಧ್ವನಿಯನಿದಕೇಳಿ ॥ ಗೊರವನಸತಿ
ಯುಹೆಯೂಡುಶಂಖವ । ನರಿಭಟರನುಂಬೆನುತಕಂಗಳ । ನುರಿಯನುಗುಳುತಕಾಲನೇಮಿದುರಾತ್ಮನಿದಿರಾದ ॥ ೩೩ ॥ ಶಳದು
ಶೂಲದಲಿಟ್ಟನರಿಭಟ । ರಳಲಿಗನೆಕೆಡೆಯನುತಗರುಡನ । ತಲೆಯಬಿರಿಯಲುಸಿಂಹರವದಲಿಸಿಂಹವಾಹನನು ॥ ಜ್ವಲಿಸುತಂಬರ
ದೊಳಗೆಗರುಡನ, ತಲೆಗೆಬಹಶೂಲವನುಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಹಿಡಿದನುಲೀಲೆಯಿಂದಲಿವಾಮಹಸ್ತದಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಗೊರವನಹೆನಿದ
ಕೋವಿಭೂತಿಯ । ಧರಿಸುಹಸೆಗುಂಬೆನುತಶೂಲವ । ತಿರುಹಿಖಳನಕಪಾಲವೊಡೆಯಲುಮುಸ್ತಕವನಿಡಲು ॥ ತಿರುಗಿಬಿದ್ದನು
ಸಿಂಹವಾಹನ । ನರಿಭಟರುಬಾಯ್ಬಿಡಲುನಿರ್ಭೈರ । ವರಿಗೆತಂಮಾಯುಧವೆಹಗೆತಮಗೆಂಬವ್ರೋಲಿಳೆಗೆ ॥ ೩೫ ॥ ಕಾಲನೇಮಿಯುಹ
ರಿಬಹಾಲಿಸು । ಮಾಲಿಗಳಿಗಾಯ್ತುಮರಬಿದ್ದರು । ಕಾಳಗದಲಚ್ಯುತನಚಕ್ರದಲಮರುಕಡಿವಡೆದು ॥ ತೋಳಬಲದಲಿಮಾಲ್ಯವಂ
ತನು । ಮೇಲೆಗರುಡನನಿಡಲುಗದೆಯಲಿ । ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನುಚಕ್ರದಲಿಬೊಬ್ಬಿಡುವವನತಲೆಯ ॥ ೩೬ ॥ ಕನಸುತಿಳಿದಂತಾಯ್ತು
ಕರುಣಾ । ವನಧಿಬರೆಚೇತರಿಸಿತನಗನ । ಗನುಮಿಷಪ್ರವರರುಸಚೇತನರೆನಿಸಿಸಮರದಲಿ ॥ ಜನಪಹರಿಶರಣರಿಗೆಪರಿಭವ । ಜ
ನಿಸಲರಿವುದೆಸೇಳಬಿಸುಟರು । ದನುಜರನುಕಡಿಕೆಂಡವಾಗಲುಕರಿತುರಗನಿಕರ ॥ ೩೭ ॥ ನಿಂದರಾಮುಂನಿನವೊಲೆಸೆವ । ದ್ವಂ
ದ್ವಕಲ್ಪನೆಗುಭಯಸುಭಟರು । ಕುಂದದೆಚ್ಚಾಡಿದರುದೇವಾಸುರರುತಂತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ಎಂದನಾಬಲಿಯೊಡನೆಜರದುಪ್ರ । ರಂದರನ
ವಜ್ರವನುಕೊಂಡೆಲೆ । ಮಂದಮತಿಪೋದಿಂನುತಂನಪರಾಕ್ರಮವನೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಗೆಲುವೆನೆಂದೆಲೆಕುಹಕಿಮಾಯೆಯ । ಬಲಿ
ಯನೇನೆರೆಬೀಸಿನಾಯಂ । ತಳಬಲರಕಣ್ಮುಮರಸಿಧನವನುಕೊಂಬತೆರನಂತೆ ॥ ಅಳಿಮನದಬರಿಯಾಸೆಯುಳ್ಳದೆ । ಗೆಲವುಶೇರ
ದುತಂನಕುಲಿಶದ । ಕೆಲಸವನುನೀನರಿಯನಿಲ್ಲಿಂನರಿಯಬಹುದೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಅಹುದಹುದುಹುಸಿಯಲ್ಲನೀಬಲು । ಸಹಸಿಯಾಕೆ
ತಪ್ಪೇನುಗೆದ್ದವ । ನಹಿಶಯನನಲ್ಲಲ್ಲಕಾಣದೆಸಕಲಲೋಕವಿದು ॥ ಕುಹಕಿಯಾನಹೆನಿಲ್ಲಿನಿಂಮಲಿ । ಕುಹಕಿಸಾಕಂತಿರಲಿದೈನ್ಯ ।
ಪ್ರಹಿತವದಕಾನಂಜೆನೆಂದನುಬಲಿಸುರಾಧಿಪಗೆ ॥ ೪೦ ॥ ಬರಲಿಗೆಲವೇಮೇಣುಸೋಲವೆ । ಬರಲಿದೈವಾಧೀನವೆಂದದ । ನರಿದವ
ರುಬೀಡಿಸುವನರೆಬೆಂಬೀಳುವರೆಬಂದು ॥ ಮರುಳೆಕಾನಲದೀಪ್ರವಾಹದ । ಕೊರಡುಗಳುನಾವಖಿಳಸಚರಾ । ಚರದಜೀವರುನೀನಿ

ಕೆಹಂಕರಿಸಿನೇಡೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಕೊಳ್ಳೆನಾಪಿಡನೆಲವೊಳಜ್ಜರ । ಬಲ್ಲಹನೆಬಂಹಿರರುಗಳಹುವ । ಹೊಳ್ಳುಮಾತನುಜಯಾಪ
ಭವಗಳಿಗೆತಾನೆಂಬ ॥ ಬಲ್ಲವರವುರಿಮುಗನೆಹಿಡಿಹಿಡಿ । ಬಿಲ್ಲನೆನುತಾಹವದಲಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲನೆಚ್ಚನುಬಾಣನಿಕರಂಗಳಲಿಸುರ
ತಿಯು ॥ ೪೨ ॥ ಧಟ್ಟಿಗಿದುಹಾರಿದುದುಹರಿಹಯು । ನಟ್ಟಬಿರಿಯಲುಬಾಣತತಿಶಾ । ಗೆಟ್ಟುಕನಲಿದುವಜ್ರದಲಿತಿರುಹಿಟ್ಟನರಿ
ಬನ ॥ ಧಟ್ಟುಗೆಡೆದನುವಜ್ರಹತಿಯಲಿ । ಬೆಟ್ಟಕೆಡುವಂದದಲಿಬಲಿಧರೆ । ಗಿಟ್ಟಣಿಸಿದನುಜಂಭನಾಬಲಿಸಖನುಸಂಗರಕೆ । ೪೩ ।
ಊತಪನಾನೆಯನೇರಿದಾಸುರ । ರೆಂಡಿಯನನುಗದೆಯಿಂದಬಲುಬರ । ಸಿಡಿಲವೊಲುಗರ್ಜಿಸುತಘನತರಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥ ಪ್ರೊ
ವಿಗ್ಭವೊಳಿಕಾಲನೂರಲು । ಕಡುಗಿರಥವನುದಶಶತಾಶ್ವದ । ಲಹಸಿಪತತಳಹೊಡಿತಂದನುನಿಂದನದರೊಳಗೆ ॥ ೪೪ ॥
ಯಿತಹುದಾವೀರಸಾರಥಿ । ಸಾಯುಬಂಡ್ಯೆಯನುತಶೂಲವ । ಹಾಯಿಸಿದನಮರಾರಿಸಾರಥಿಬೀಳ್ವರಥದೊಳಗೆ ॥ ಬಾಯಿಬಿಡಿಕ
ಕೊಳ್ಳನುತಸುರ । ರಾಯನಿಟ್ಟನುವಜ್ರದಲಿಬಳ । ನಾಯುತ್ತೀರಿತುತೀದುದಮರಾರಿಗಳಬೊಬ್ಬಟ ॥ ೪೫ ॥ ಆತನಿಂದರು
ಳಿಕಜಂಭ। ಜ್ಞಾತಿಗಳುಸಂಗರಕೆಮಡಿದಾ। ಮಾತಕೇಳ್ದುನಾರದನವಾತಿನಲಿವೋಹರಿಸಿ॥ ಖ್ಯಾತವಿಕ್ರಮನಮುಚಿಪಾಕವ।
ತಿಶಯರೆಂದೆಂಬವರುಶರ । ಜಾತದಲಿಮುಸುಕಿದರುಮೂವರುಮೂಡಲಿಸಿಭಟನ ॥ ೪೬ ॥ ತುರುಗಸಾವಿರನೋಯೆಶತಸಾ ।
ರದಲೆಚ್ಚನುಕಡೆಯಲಿಂನೂ । ರರಲಿವಲನಾಮಾತಳಿಯನಾರಥವನಾಧ್ವಜವ ॥ ಸುರಪತಿಯನಾನಮುಚಿಹದಿನೈ । ದರಲಿಕೀಲಿ
ದನುಶರಾಘದ । ಶರಧಿಯನುಕವಿಶಿದನುಪಾಕಾಹ್ವಯನುಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ೪೭ ॥ ಗಗನವೆಡೆಗೆಡಲೆಚ್ಚರಾಸಾ । ಸ್ಥಿರಹೆಂ
ಳೆಗಳಲಿಗಿರಿಯನು । ಮುಗಿಲುಮುಸುಕುವವೊಲುಸುರಪತಿಮುಳುಗೆರಥಸಹಿತ ॥ ಮೊಗದರೋಸುರಪತಿಯಜೀವವ । ನು
ದರೋಶರವೃಷ್ಟಿಕಂಗಳು । ಹೊಗವುಹರಹರಹಾಯೆನುತಮರುಗಿದುದುಸುರಕಟಕ ॥ ೪೮ ॥ ಇರಲಿರಲುಶರಪಂಜರವನದ । ತ
ದುಶರನಿಕರದಲಿರಾತ್ರಿಯು । ನೂರುಳಿಚಿದರವಿಯಂತೆಹೊರವಂಟನುತತುಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಕೆರಗಿಕೊಂಡನುವಜ್ರವನುನಿಜ । ಪರಿಭ
ವನೀಕ್ಷಿಸುವನೈತ್ಯರ । ಶಿರಕೆತೊಟ್ಟನುಥಟ್ಟುಗೆಡದರುದೈತ್ಯರವನಿಯಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಪಾಕವಲರೆಂಬವರುಕೊಂಡರು । ನಾಕವ
ಕಾಣಾತ್ತಕೋಪೋ । ದ್ರೇಕದಲಿತಾಗಿದನುನಮುಚಿಮಹಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಲೋಕಪತಿಯನುಶೂಲದಿಂದಿಡೆ । ಸೋಕಲೀ
ದೆಕಡಿದುವಜ್ರವ । ನಾಕುಠಾರನತಲೆಗೆತೊಟ್ಟನುದೈತ್ಯಬಲಬೆದರೆ ॥ ೫೦ ॥ ಕೊಂಡಿದವುವಜ್ರದಲಿಕೂಸಲು । ಖಂಡಿಸದು
ರಳೆಡೆಯಬೇತಕೆ । ಗಂಡುಗೆಟ್ಟುದುವಜ್ರವೇವೆನುಕೆಟ್ಟೆವೆಂದೆನುತ ॥ ಗಂಡುಗಲಿಕೈಮುರಿದವೊಲುಹಡೆ । ಮಂಡೆಯನುತು
ಸುತ್ತಬೆರಗಿನ । ದಂಡಿಯಲಿಧೃತಿಗೆಟ್ಟುಚಿಂತಿಸಿಸೂಯ್ದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೫೧ ॥ ಆದಿಯಲಿಧರೆಯಳಿವುದೆಂದಾ । ಮೇದಿನೀಧರನಿ
ರಪ । ಚ್ಛೇದನವಮಾಡಿದೆನುಹಾರುತ್ತಿರಲುಧರೆಯೊಳಗೆ ॥ ಆದರಿಸದಾವೃತ್ತನೊಡಲನು । ಭೇದಿಸಿದೆನಾಹವವಿಶಾರದ । ರಾ
ವರನಿಕ್ಕಿದೆನುಹಲವರನೆಂದುಬಿಸುಸೂಯ್ದ ॥ ೫೨ ॥ ಈತನಹಿತನೊಮೇಣುದೈವ । ಖ್ಯಾತಿಪುರುಷನೊಅಲ್ಲದಡೆಕೃತ । ಪಾತ
ನೊನಿರ್ದೈವನೋತಾನಿಂದುಜಗವರಿಯೆ । ಧಾತುಗೆಟ್ಟುದುವಜ್ರವೆಂನನು। ಬೂತುಮಾಡಿತುಹರಹರಾಪರ। ಮಾತುಮನೆತಾ
ಲ್ಲನೆಂದನುನಡುಗಿಸುರನಾಥ ॥ ೫೩ ॥ ಜನಪಚಿತ್ತೈಸಾವಕರುಣಾ । ವನಧಿಯೆನಿಜಚರಣಕಮಲನ । ನೆನೆಯಲಾಕ್ಷಣವ
ಳಜಗದಾತ್ಮಕನನೇಮದಲಿ ॥ ಜನಿಸಿತಶರೀರೋಕ್ತಿಬಹಳ । ಧ್ವನಿಯಲಾಕಾಶದಲಿಕೇಳ್ದಲೆ । ಮುನಿಪಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿಯಿ
ನಳಿವನಲ್ಲೆಂದು ॥ ೫೪ ॥ ವರವಿಧಾತ್ರಂಗುಳ್ಳದುಪಾಯವ । ನರಿದುಕೊಳ್ಳನೆಕೇಳುತಿರ್ದನು । ಬೆರಗಿನಲಿಚಿಂತಿಸುತಚಿತ್ತೇಕಾ
ದಲಿನೋಡಿ ॥ ಅರಿದನಾವುದಸಾಧ್ಯವಾಜಗ । ದೆರೆಯನೊಲಿದವರಿಂಗೆಕೊಂಡೊಗಿ । ದೊರೆಯನದರಿಂದಿಡಲುಬಿದ್ದನುದೈತ್ಯ
ಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೫೫ ॥ ಜಗವುಘೋಷಿಯಂದುದುಜಯಧ್ವನಿ । ಗಗನದಲಿರಂಜಿಸುವಹೂವಿನ । ಮುಗುಳುಮಳೆಗರವುತ್ತಕಾಣಿದರು
ವನಾರಿಯರು ॥ ಹೊಗಳ್ದರುಮುನಿವರರುಬಲುಗಾ । ಳಗದಹೆಡನನುಕೇಳಿಕರುಣಾ । ಳುಗಳದೇವನುಕನುಲಜನುಕಳುಹಿ
ಸುನಾರದನ ॥ ೫೬ ॥ ಬಂದನಾನಾರದನುಸಾಮದ । ಲಂದುನಿಲಿಸಿದನುಭಯಸುಭಟರ । ವೃಂದವನುದಾನವರಬಲಸಂಕ್ಷಯ
ನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಬಂದುದನ್ನೃತದಪಿದ್ಧಿಹಗೆಯನು । ಕೊಂದಿರಾಯಿತ್ತುಸ್ವಾರ್ಥಸಾಕಿಂ । ನೆಂದುಸುರರನುತಿಳುಹಿನಿಜಯಂಗೈದನೊ
ವಿನಲಿ ॥ ೫೭ ॥ ಮುನಿಯನುಬಗೇಳುತ್ತಸಂಕ್ರಂ । ದನನುಮರಳಿದನಖಿಳಜನಸಹಿ । ತನುಮಿಷಾಲಯದತ್ತಲಿತ್ತಲುಬಳಿಕಸ
ರದಲಿ ॥ ದನುಜಪತಿಗಳುನೊಂದುಳಿಗನಿಜ। ಜನಸಹಿತಹಾಯಿದರುಪ್ಪೈರೋ। ಜನಿಯಕೆಡೆದಕಳೆಂಬವನುಕೊಂಡಸ್ತಗಿರಿವರಕೆ ॥
ಲ್ಲಿಮಯನೆತ್ತಿದನುಬಲಿಯನು । ಬಲ್ಲಸಂಜೀವನಿಯವಿದ್ಯದ । ಲೆಲ್ಲರನುಭಗ್ನಾಂಗರನುಸಂಪೂರ್ಣಗಾತ್ರರೆನೆ ॥ ಬಲ್ಲರಾರೆಲೆ
ಭೂಪಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನಲೀಲೆಯನುಧಿಟತಂ । ನಲ್ಲಿತಾನಿಂತಾಡುತಿಹನುರುತರವಿನೋದದಲಿ ॥ ೫೮ ॥ ಭೂಪರನೆಹೇಳಿದೆನು
ನಗಾ । ಶ್ರೀವರನಲೀಲೆಯನುಮಧಿತ್ರಮು । ಹಾವನಧಿಸಂಜಾತವಸ್ತುವನನುರವಿಜಯವನು ॥ ಆವನಿದನೋದುವನುಕೇಳು
। ನಾವನಾಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನುನೆರೆ । ಕಾವನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನುಮನವೊಲಿದು ॥ ... ॥ ೫೯ ।

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದನು ೪೨೨ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಈಶ್ವರನು ಮೋಹನಾವತಾರದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕಾಮಿಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ॥ ಬಂದನಭವನಶೇಷಸುರಮುನಿ । ವಂದಿತಾಂಘ್ರಿಯಹರೆಗೆಕಂಡನು । ಬಂದಮಾಯಾವಿಹಿತತ್ರಿಭುವನಮೋಹನಾಕೃತಿಯ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಭೂಪಮುಕುಂದಕೀರ್ತಿಯ । ಲೀಲೆಯನುಸುರರಿಂಗೆಸುಧೆಯನು । ಪಾಲಿಸಿದವೆಹನವೆನಿಪ್ಪಾಕೃತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲು ॥ ಕೇಳುತವೆನಂದಿಯನೇರಿದ । ಶೈಲನಂದನೆಸಹಿತಬಂದನು । ಭಾಳನೇತ್ರನುಭೂತಗಣಸಹಿತಜಿತನರಮನೆಗೆ॥ ಬಂದುವೈಕುಂಠವನುಬಾಗಿಲ । ಮುಂದೆನಂದಿಯನಿಳಿದುಹೊಕ್ಕನು । ನಂದಿವಾಹನನದನರಿತುವೈಕುಂಠನಿದಿರಾಗಿ ॥ ಬಂದನಪ್ಪಿದನೇನಿಪೆತ್ತಲು । ಬಂದೆಹೇಳುಕುಟುಂಬಯಾತ್ರೆಯ । ಲೆಂದುಸಂಭಾವಿಸಿದನಭವನನಧಿಕವಿಭವದಲಿ ॥೨॥ ಎಂದಡೆಂದನುನಗುತಕುಳ್ಳಿ । ರ್ದಿಂದುಧರನಚ್ಯುತನೊಡನೆಸ । ನಂದದಲಿಸಂಪ್ರೀತಿವಿನಯೋಕ್ತಿಗಳಸಂಗತಿಯ ॥ ಬಂದೆನಿತ್ತಲುನಿಂನಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವವನುಕಾಬರ್ಥಿಯಲಿನಿಜ । ಮಂದಿರಕೆಬರಲಾದಭಂಗವದೇನುತನಗೆಂದ ॥ ೩ ॥ ನೀನಲಾತ್ರಿಭುವನಕೆವಿಲಯ । ಸ್ಥಾನಸಂಭವಕರ್ತೃವಾಯಾ । ಮಾನಿನೀವಲ್ಲಭನುಶಕ್ತಿತ್ರಯಸಮನ್ವಿತನು ॥ ಜ್ಞಾನಸುಖಿಸನುಮಾತ್ರನಿತ್ಯನಿ । ಜಾನುಭವಪರಿಪೂರ್ಣನಪಗತ । ಮಾನನಕ್ರಿಯನಪ್ರತರ್ಕ್ಯನಗವ್ಯತಮನೆಂದ ॥೪॥ ಆವನಂಘ್ರಿಯನಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ । ಭಾವಿತಾತ್ಮರುಕಾಬರನುಪಮ । ಭಾವದಲಿಬೇರೆನಿಸದನಿದಂಭಾವರೂಪನಲಿ ॥ ಭಾವಭಾವಾತ್ಮನನನಕ್ಷೆಯ । ಭಾವನನೆನದ್ವಯನನಪಗತ । ಭಾವರೂಪನನಾಗಮಾಂತಮತಾನುಸಾರದಲಿ ॥೫॥ ಅನ್ಯನಲ್ಲರಿವಿಂಗೆಭಾವಿಪ । ಡನ್ಯನಲ್ಲರಿಪುವಡೆಸಕಲಾ । ನನ್ಯನದ್ವಯನಪ್ರತರ್ಕ್ಯನಗವ್ಯನವಿನಾಪಿ॥ ಹೊಂನನರಿವವೆತೊಡಿಗೆಗಳುತಾ । ನನ್ಯವಾಗಲುಬಲ್ಲ ದೈಪರಿ । ಪೂರ್ಣನನ್ಯಾನನ್ಯವಹಪರವಸ್ತುನೀನೆಂದ॥ ಆರಿವುನೀನರಿವಾಕನೀನೆರ । ಡರಲಿಲಕ್ಷಿತವಸ್ತುನೀನಂ । ತರಿವೆನಖಿಳಾತುಮನನಖಿಳಾಗವ್ಯವಿಗ್ರಹನ ॥ ಅರಿವೆನವತಾರಪ್ರಭೇದವ । ಹೊರಿಗೆಗಳುಪವಣಾಗಿನಿಂನನು । ನಿರುಗೆಯನುಚಿನುಮಯನೆನಿರುಪಮನಿತ್ಯಸುಖಮಯನೆ ॥೬॥ ಆನರಿಯೆನಜನರಿಯನರಿಯರು । ಭಾನುಶಶಿತಾರಾಗ್ರಹಾವಳಿಯೇನರಾಜಿಸೆತಾಮಳಾಮಳಸತ್ವಸಂಭವರು॥ದಾನವರುಮಾನವರುಮಿಕ್ಕವರೇನನರಿವರುನಿಂನಮಾಯಾ । ಮಾನಿಸಿಯಾವಶವರ್ತಿಗಳಲ್ಲೈತನಗೆನೀನೆಂಡ ॥೭॥ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಕಂಡೆನವತಾ । ರಂಗಳನುಹಲವನುಪುರಾವಿಹಿ । ತಂಗಳನುಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನುಮತ್ತೆನೀನಿಂದು ॥ ಅಂಗನೆಯವೇಷದಲಿದಾನವ । ಪುಂಗವರಮೋಹಿಸಿದೆಗಡನೀ । ಭಂಗನೇನದಕಾಣಬೇಕೆಸುಗಬಂದೆನಾನೆಂಡ ॥೯॥ ಎನಲುನಕ್ಕನುಮುಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ । ನಿನಗೆಹಂಗದಲಾಕುರಾರರ । ಮನವಮೋಹಿಸಬೇಕೆಂದುಧರಿಸಿದೆನಮೃತಭಾಜನವ ॥ ದನುಜರೊಯ್ಯಲುಕಾರ್ಯಕೋಸುಗ । ವನಿತೆಯಾದೆನುಕಂಡಡತಿಮೋ । ಹನವಲಾಕಾಮಿಗಳಿಗಸದಳವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೦॥ ಅದುದಾಗಲಿನಿಂನಮೂರ್ತಿವಿ । ಭೇದಪರ್ಶನದರ್ಥಿತನಗೆನ । ಲಾದಡೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತಲಂತರ್ಧಾನದಲಿನಿಲಲು ॥ ಹೋದನಿತ್ತಲುಗಿರಿಜೆಯೊಡನೆವಿ । ನೋದದಿಂದಿರಲುಪವನದಲಬು । ಜೋದರನುಸುಳಿದನುಸರೋಜಾನನೆಯರೂಪದಲಿ ॥೧೧॥ ಚಳದಳಕರಾಜಿಗಳಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಯಕೋಮಲದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಯ । ಮೆಲುನಗೆಯಮಧುರಾಧರಾರುಣಪಲ್ಲವದ್ಯುತಿಯ ॥ ಹೊಳವಮಣಿಕುಂಡಲಕಪೋಲ । ಜ್ವಲಸುಕಾಂತಿಯಚಾರುನಯನೋ । ತ್ಪಲದಸೊಬಗಿನನಿಧಿಯಸಿದಿರಲಿಕಂಡನಖಿಳೇಶ ॥೧೨॥

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥

ತರುಗಳೆಡೆದೆಡಹುವಲಿಹಂಡನು । ತಿರುಹಿಕೊಡ್ಡಾಡುತ್ತ ಪೃಥುಕುಚ । ಭರದಜಘನದಭಾರದಲಿನಡುಬಳುಕಿಬಳಲುತ್ತ ॥ ಕುರುಳನೋಸರಿಸುತ್ತನೋಲಾದ । ಶರಗಸಂವರಿಸುತ್ತಮೃದುಪದ । ಸರಸಿಜದಲಿಂತಬಿಸುಳ್ದಾಡುತ್ತಿರಲುಕಂಡ ॥೧೪॥ ನೋಡುವಳುಕೆಲಬಲನನೊಯ್ಯನೆ । ವಾತವಳುಲಜ್ಜಿಸುತಕ್ಕೆಗಳ । ನೀಡಿಕಿರುವಳುಹೂಗಳನುವನಲತೆಗಳಿಗೆನಿಲುಕಿ ॥ ಆಡುವಳುಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಗಳನುಮರೆ । ನೂಡುವಳುಕಡೆಗಣ್ಪಿತಂನನು । ನೋಡುವರನೀಕ್ಷಿಸುವಳಪಿತಾಪಾಂಗಿನಸುನಗುತ॥೧೪॥ ಎಡನಕ್ಕೈದ್ಯಾಲಿನೇವರಿಸುತುದೆ । ಮಡಿಗಳನುಬಲಗೈಯಲಗಲಕೆ । ಹೊಡದುಚಂಡಾಡುತ್ತವನದೊಳಗಬಳೆಯಿದಳೊಲಿದು॥ ಮೃಡನುಕಂಡನುಕಂಡನಬಳೆಯ । ಕಡುಚಲುವಮೋಹನದಲೀಲೆಯ । ನೊಡನೆತಂನನುಗಿರಿಜೆಯನುಪರಿವಾರವನುಮರದ ॥೧೫॥ ನೋಡಿದಾಗಳೆಹರನತನುವಿನೆ । ಬಾಡಿಮನುಮಥನಲಗುಮರವೊನೆ। ಮಾಡಿಮುದ್ರಿತವಾಯ್ತುಹೃದಯಮೃಗಾಕ್ಷಿಯಂಗದಲಿ॥ ಮಾಡಿದನುಸಂಕಲ್ಪವನುಸತಿ । ನೋಡನೋಡಲುನಗುತಹೆಜ್ಜೆಯ । ನೀಡಿದನುನಳಿನಾಕ್ಷಿಯಿದ್ದಪವನದಸಂಮುಖಕೆ ॥೧೬॥ ಬರವಕಾಣುತಕಾಣುತವೆಸತಿ । ಮರನಮರೆಯನುಸಾರಿದಳುನಿಜ । ಕರಕಲಿತಕಂತುಕದಲೊಯ್ಯನೆನಗುತಲಜ್ಜಿಸುತ ॥ ಹರನಹಗೆಮಾಡಲಿಸಲುಬಳಿಗೆ । ಹರಹಿಕೊಂಡೆನುಮನವನೇಕಿಲೆ । ಮರಳುಮಾನಿನಿಲಜ್ಜಿಸುತೆನಿಂನವರುನಾವೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಬಾಳನೇತ್ರನುನೋಡನೋಡಲು । ಮೇಲುದವುಜಾರಿದುದುನೊಸೆಗಳ । ಮೇಲೆಬಿದ್ದವುಕಂಗಳದ್ದವುಕೀಳಲರಿದೆನಲು ॥ ಸೊಬಸೊ

ತುದುಮನವ್ಯಗಾಪ್ತೆಗೆ । ಬೀಳುಕೊಂಡುದುಲಜ್ಜೆಹರಿದನು । ಶೈಲನಂದನೆನೋಡನೋಡಲುಸತಿಯುಸಂಮುಖಕೆ ॥ ೧೮ ॥ ಹರಿದುಬಹುದನುಕಂಡುಹಾಯ್ದಳು । ಹರಿಣಲೋಚನೆಯುತ್ತಲತ್ತಲೆ । ತರುಗಳೊಳಗಡಗುತ್ತಕಡೆಗಂಣಿನಲಿನೋಡುತ್ತ ॥ ತರಳೆಚಾಳ್ಯೆಸಿದಳುಮುನಿಮನ । ಬೆರಸಲರಿಯದಭವನುನೋಡದೆ । ಹಿರಿವ್ರತಿರ್ದನುನಿಗಮದೂರನುನಳಿನಮುಖಿಗೆಳುಪಿ ॥ ೧೯ ॥ ಅಟ್ಟಬರೆಬರೆಪವನನಂಗನೆ । ಯುಟ್ಟಶೀರೆಯುನೊಯ್ದುಸುಡಿದುದು । ಕಟ್ಟದುಡೆನೇವಳನಕುಣಿಕೆಕಪರ್ದಿಕಾಣುತಿರೆ ॥ ಬಟ್ಟದೆಗವುತ್ತಿರಲುಮರೆಯಲಿ । ಮುಟ್ಟಿಹಿಡಿದನುಮುಂದಲೆಯನಡ । ಗಟ್ಟತಕ್ಕೈಸಿದನುತನ್ವಂಗಿಯನುತವಕದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೋಡಿದಳುತೋಳುಗ । ಳಡೆಸೆರಹಿನೊಳಗಬಲೆಕೊರಳಲಿ । ತೊಡಿಸಿಮನುಮಥಪಾಶವನುವಿಪಿನಾಂತರಂಗಳಿಗೆ ॥ ಒಡನೆನಿಲುವಿಲ್ಲನುತಹರಿದನು । ಮೃಡನುನಾರಿಯಬಾಧೆಯಲಿಮನ । ದೊಡಕಿಬರೆಬರೆಮುಂದೆವೀರ್ಯಸ್ಖಲಿತವಾಯ್ತಿಳೆಗೆ ॥ ೨೧ ॥ ಬಟ್ಟೆಯಲಿಸೂಸಿದಡೆಬೆಟ್ಟದ । ಘಟ್ಟದೆಡೆಯಲಿಕನಕರೌಪ್ಯದ । ಬೆಟ್ಟವಾದುದವೋಘವೀರ್ಯನವೀರ್ಯವದುಧರೆಗೆ ॥ ಹುಟ್ಟದುದುಬಳಿಕರಿಮುಕಂಗಳ । ಕಟ್ಟಬಿಟ್ಟಂತಾಯ್ತುಸಲೆಮುಸು । ಕಿಟ್ಟಮರಳಿದನಭವನಾವನವನಡಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ತಿಳಿದನಭವನುವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯು । ಬಲುಹದಾವುದುಚಿತ್ರವಿನ್ನು । ನೆಲೆಯಕಾಣದುಲೋಕವಾವನಮಾಯೆಯಲಿಮುಳುಗಿ ॥ ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿಮನೋವಿವೇಕವ । ತಳೆದೆನಿಜುಲೇಸಾಯ್ತುಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಕಮಲದಳಾಕ್ಷಯೆಸುತ್ತೈತಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ಬರಲುಸಂಮುಖವಾದನಂಗೀ । ಕರಿಸಿಪುರುಷಾಕೃತಿಯನಖಿಳೇ । ಶ್ವರವಲಾನೀನೆಂನವಮಾಯೆಗೆವಾರುಹೋಹವನೆ ॥ ನಿರುಪಮನೆಮೆಚ್ಚಿದೆನುಮೆಚ್ಚಿದೆ । ನೆರೆಗಿವಮಾಯೆಗೆಮರಳಿಮನತರ । ಹರಿಸಿದುದುಲೇಸಾಯ್ತುನುತ್ತಪ್ಪಿದನುಮುರವೈರಿ ॥ ೨೪ ॥ ಆರುಕಳಿವರುತಂನಮಾಯೆಯ । ಮೀರೆಯನುನೀನಲ್ಲದನ್ಯರಿ । ಗಾರಿಗಹುದುವಿವೇಕಕೇಳೆಲೆತಂದೆನೀನಿದಕೆ ॥ ಚಾರದಿರುಮನದೊಳಗೆನಿಂನವ್ರೊ । ಲಾರುನಿಜವಿಜ್ಞಾನನಿಧಿಗಳು । ಭೂರಿಭುವನಾಧಾರಮೂರ್ತಿಯೆಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೫ ॥ ತಂದೆಕೇಳಿನಿಂನಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವಶರಣರುತಂನಮಾಯೆಯ । ದಂಡುಗಕ್ಕೊಳಗಾಗದಿರಲೀನಿಂನಮಾತೇನು ॥ ಎಂದುಬೋಳೈಸಿದನುಕಳುಹಿನು । ಕುಂದನೈದಿದನರವಮೆಯನಾ । ನಂದಿವಾಹನದೇವನಾರಚಿತಾದ್ರಿಗೈತಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಹೇಳಿದೆನುನೃಪಪರಮಪುರುಷನ । ಲೀಲೆಯನುದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಮಥನವಿ । ಶಾಲವಿಕ್ರಮಗಳನುಕೃತನಾನಾವತಾರವನು ॥ ಹೇಳುವನುತಾನಾವನಿದನೊಲಿ । ದಾಲಿಸುವರವರಿಷ್ಟಫಲವನು । ಪಾಲಿಸುವುದಿದುಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨೭ ॥ ಇದನುನೆನೆದುದ್ಯೋಗವನುಮಾ । ಡಿದಡೆಕೆಡದುದ್ಯೋಗನರರಿಗೆ । ಹೃದಯಸುದ್ಧಿಯನೀವುದಿದುಕೇಳಿದಡೆಕಾವ್ಯದಲಿ ॥ ವಿದಿತವಾಯುಃಕೀರ್ತಿಪುಣ್ಯಾ । ಭ್ಯುದಯವರ್ತನವಿಂತಿದನುಕೇ । ಳಿದಡೆಹೇಳಿದಡಹುದುಕಾಮಿತಸಿದ್ಧಿಧರೆಗೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಧರಿಸಿಗಿರಿಯನುಮಥಿಸಿಘನಸಾ । ಗರವನಂಗೀಕರಿಸಿದೇವಾ । ಸುರರಪಡೆಯನುಪಡೆದುದಿವ್ಯಸುವಸ್ತುನಿಕರವನು ॥ ತರಳಲೋಚನೆಯಾಗಿಖಳರಿಗೆ । ಯುರದುಸುಧೆಯನುದೇವಸಂತತಿ । ಗೆರೆದಪರಮಕೃಪಾಳುನಿತ್ಯಾತುಮಗೆನವೊಯಂಬೆ ॥ ... ... ॥ ೨೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಹೇಳಿದನುಮನ್ವಂತರವನೀ । ರೇಳನಾಮನ್ವಂತರಂಗಳ । ಪೀಳಿಗೆಯನಿಂದ್ರಾದಿಗಳನವ
ತಾರಸಂಗತಿಯ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುನೃಪವೈವಸ್ವತನತಿ । ಯೇಳನೆಯಮನುವರ್ತಿಮಾನವಿ । ಶಾಲಮನ್ವಂತರದಲಿಂದೀಶ್ರಾದ್ಧದೇವನೆನೆ ॥ ಪೀಳಿಗೆಗಳಿಕ್ಷ್ವಾಕುಮುಖ್ಯನೃ । ಪಾಲರಿವರ್ಯೆವರುಪುರಂದರ । ನಾಳುವನುತ್ರಿದಿವವನುಸುರರಾದಿತ್ಯರೆನಿಸಿರಲು ॥ ೧ ॥ ಅತ್ರಿಕಾಶ್ಯಪಮುನಿಪವಿಶ್ವಾ । ಮಿತ್ರಭಾರದ್ವಾಜಗೌತಮ । ವೃತ್ತಗುಣಸಂಪನ್ನರೆನಿಪವಶಿಷ್ಠಜಮದಗ್ನಿ ॥ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳುಕಾಶ್ಯಪಂಗಾ । ದಿತ್ಯನಾದನುವಿಷ್ಣುಸಕಲಾ । ದಿತ್ಯರಿಂಗವರಜನುವಾಮನನರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ದಾಯೆಸಂಜ್ಞೆಯರೆಂಬರಿಬ್ಬರು । ಜಾಯೆಯರೆವಿವಸ್ವತಂಗೆಕ್ಕೆ । ತಿಯ್ಯೆಮಡಬೆಕೆನ್ನೆಶ್ವರನುಸಾವರ್ಣಿತಪತಿಗಳು ॥ ದಾಯೆಯಲಿಜನಿಸಿದರುತಪತಿಗೆ । ನಾಯಕನುಸಂವರಣನಸಾಂ । ಜ್ಞಾಯುವತಿಗಾಶ್ರಾದ್ಧದೇವಯಮಿಯಮರುಸುತರು ॥ ೩ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳತ್ರಿಗಳುವಡಬಾ । ಸುತರುಬಳಿಕೆಂಟನೆಯಮನುವಿ । ಶ್ರುತನಲಾಸಾವರ್ಣಿನಿರ್ಮೋಕಾದಿಗಳುಸುತರು । ಸುತಪಸರುದೇವತೆಗಳಾಂಬರಿ । ಶತಮಖನುಸಾಕ್ಷಾತವಿಷ್ಣು । ನತಿಥಿವಮಾಡೀಧರೆಯನಿತ್ಯಮಹಾತ್ಮನೋಡೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳ್ ಋಷಿಗಳಶ್ವ । ತ್ಥಾಮಗಾಲವದೀಪ್ತಿಮಂತರು । ರಾಮಕೃಪನಸ್ಮೃತಿತನಲಾಬಾದರಾಯಣನು ॥ ಆಮಹಾಮತಿಋಶ್ಯಶೃಂಗಸ । ನಾಮರಿಹರಿಹರನ್ನವರಸು । ಕ್ಷೇಮದಲಿತಂತ್ರ

ವ್ಮಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಗಳೊಳಗೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಅಂದಿನವತಾರಪ್ರಯೋಜನ । ದಂದವನುಕೇಳರಸಬಸುರಲಿ । ಬಂದುಜನಿಸಿಯಿನೇಡ
ಗುಹ್ಯಸರಸ್ವತಿಗಳಿಂಗೆ ॥ ಮುಂದಲೆಯಹಿಡಿದೆಳದುತಂದುಪು । ರಂದರನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಬಲಿಗೆಮು । ಕುಂದನೀವನುಸಾರ್ವಭೌ
ಮನಸಮಾಖ್ಯೆಯಿಂದೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಶಂಭುವೆಂಬವನಿಂದ್ರನದರೊಳು । ಸಂಭವಿಸಿಶಾಕಾಹ್ವಯನುವಿ । ಶ್ವಂಭರೆನುಸಲೆವಿಶ್ವಸೃ
ಕ್ಕಗಳಿಂಗೆವಿಶಿಖಿಯಲಿ ॥ ಶಂಭುಸಿರಿಯನುಮಾಳ್ಪನೆಂದಾ । ಶಂಭುಸಾಹಾಯ್ಯವನುಭುವನಾ । ರಂಭಸಹಿತಾಮಾಯನೆಲೆ
ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೭॥ ನವಮಮನುಮಾದಕ್ಷಸಾವ । ರ್ಣಿವರುಣೋದ್ಭವದೃಷ್ಟಕೇತು । ಪ್ರವರರಾಮನುಸುತರುಸರ್ಗ
ಮರೀಚಿಮುಖಸುತರು ॥ ಭುವನಪತಿದೇವೇಂದ್ರನದ್ಭುತ । ನವನಿಯಮರೆರುಧೃತಿಮದಾದ್ಯರು । ಭವಿಸುವನುಹರಿತ್ಮಂಭನಾ
ಯುವಿಗಂಬುಧಾರೆಯಲಿ ॥ ೮ ॥ ಹತ್ತನೆಯಮನುವರನುಪಶ್ಲೋ । ಕೋತ್ತಮಾತ್ಮಜನರಸಕೇಳುಸು । ವೃತ್ತಗುಣಸಂಪನ್ನಸ
ನಲಾಬ್ರಹ್ಮಸಾವರ್ಣಿ ॥ ಪುತ್ರರಾತಗೆಭೂರಿಸೇನಾ । ದ್ಯುತ್ತಮರುಸತ್ಯಾದಿವಿಪ್ರರು । ಸಪ್ತಋಷಿಗಳುದೇವತೆಗಳುಸುಧಾಮರೆಂ
ಬನರು ॥ ೯ ॥ ತಂದೆಚಿತ್ತೈಸುವಡನಾಗಸ । ನಂದನನುಮನುವಾದನಾಹಂ । ನೊಂದನೆಯಭಾರೆಯಲಿಧರೆಯಲಿಧರ್ಮಸಾವ
ರ್ಣಿ ॥ ಇಂದ್ರನದರೊಳುವೈಧೃತನುಮನು । ನಂದನರುಸತ್ಯಾದಿಗಳುಸುರ । ವೃಂದಕಾಮಗಮಾದ್ಯರರುಣಾದ್ಯರುಋಷಿಗಳೆಂ
ದ ॥ ೧೦ ॥ ಧರ್ಮಸಾವರ್ಣ್ಯಂತರದಲಾ । ಧರ್ಮಮೂರುತಿವಿಷ್ಣುಜನಿಸಿಯೆ । ಧರ್ಮಕೇತುಸಮಾಖ್ಯೆಯಲಿವೈಧೃತಿಯಲಾ
ರ್ಯಕಗೆ ॥ ಧರ್ಮಪಾಲಕನಾಗಿಸಕಲಾ । ಧರ್ಮಫಲವನುಜರಿದುವೈಧೃತ । ಕರ್ಮಸಾಧಕನಹನುಪೃಥ್ವೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥
ಜನಪಚಿತ್ತೈಸುವಡೆಹನ್ನೆರ । ಡನೆಯಮನುಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕನುಪ । ವನಚರಿತ್ರನುಪರಮಧಾರ್ಮಿಕರುದ್ರಸಾವರ್ಣಿ ॥ ಮನುತನ
ಯರುಪದೇವಮುಖ್ಯರು । ಮುನಿಗಳಗ್ನಿಂದ್ರಾದ್ಯರಿಂದ್ರನು । ವಿನುತರಿತಧಾಮಾಖ್ಯನಮರರುಹರಿತಕಾದಿಗಳು ॥ ೧೨ ॥ ಸತ್ಯ
ತಪನೆಂಬಾಮಹಾತ್ಮನ । ಮತ್ತಕಾಸಿನಿಸೂನೃತಗೆಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುಸುತನಾಗಿಜನಿಸಿಸ್ವಧಾಮಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಸತ್ಯವನು
ಪಾಲಿಸುವನೆಲೆಭೂ । ಪೋತ್ತಮನೆಹದಿಮೂರನೆಯಮನು । ವೃತ್ತಗುಣಸಂಪನ್ನನಹನಾವೇದಸಾವರ್ಣಿ ॥ ೧೩ ॥ ಮನುತನೂ
ಜರುಚಿತ್ರಸೇನಾ । ದ್ಯನುಪಮರುಸುತ್ರಾಮರೆಂಬವ । ರನುಮಿಷರುಸುರಪತಿದಿವಸ್ಪತಿವಿರಜಸಾದಿಗಳು ॥ ಮುನಿಗಳದರೊಳು
ದೇವಹೋತ್ರನ । ವನಿತೆಬೃಹತಿಯಲಾದಿಸಿಕರುಣಾ । ವನಧಿಯೋಗೀಶ್ವರನೆನಿಸಿವಿಖ್ಯಾತನೆಸನೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಜನಪಚಿತ್ತೈಸುವ
ಡೆಹದಿನಾ । ಲ್ಕನೆಯಮನುಮನುಗಳಿಗೆಕಡೆಯಾ । ತನುಸುಪಾವನಕೀರ್ತಿಯೆನಿಸುವನಿಂದ್ರಸಾವರ್ಣಿ ॥ ಮನುತನೂಜರುಚಿತ್ರ
ಸೇನಾ । ದ್ಯನುಪಮರುಸುತ್ರಾಮರೆಂಬವ । ರಿನಿಬರೀಸಿಖಿಯೆಂಬರಿಂದ್ರನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಮುನಿಗಳದರೊಳುಶೂರ
ಮಾಗಧ । ನನಲಬಾಹುಪ್ರಮುಖರೆನಲೆಲೆ । ಜನಪಮರೆವರುಕೇಳುಸುಶ್ರಾವಣವಿತಾನಯೆರ ॥ ತನಯನೆನಲುದುಭವಿಸಿದಪನಂ ।
ಜನನಿಭಪ್ರಭಜಳನಿಕರಪಾ । ವನಚರಿತ್ರಗುಣಾಬ್ಧಿಸುಹೃದದ್ಭಾನುಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಹೇಳಿದನುಮನುಗಳನುಮನುಗಳ ।
ಪೀಳಿಗೆಯನಿಂದ್ರರನುಲಕ್ಷ್ಮುವಿಮಾ । ಲೋಲನವತಾರಂಗಳನುಋಷಿಗಳನುನಿನಗೆನಲು ॥ ಹೇಳದಾರಿಂಗಾರೊಡೆನೆಸಂ । ಮೇಳ
ವಾವುದುಕೃತ್ಯವಿನಿಬರಿ । ಗಾಳುವರದಾರೆನಲುನಗುತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೭ ॥ ಜನಪಕೇಳವನೀಶ್ವರರುಮನು । ಮನು
ತನಯರ್ಕೈವಿಡಕೆಸಪ್ತ್ತಿ । ವಿನುತಚಾತುರ್ಯುಗದತಂಕವ್ಮಂತರಂಗದಲಿ ॥ ಮುನಿಗಳಿವರುಚತುರ್ಯುಗಾಂತದ । ಬನು
ಪಮನೆನಷ್ಟಾಗಮಂಗಳ । ನನುಸರಿಸಿಕಾಣಿಸಲುಧರ್ಮಫಲಪ್ರವರ್ತನೆಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ಹವಿಗಳನುಕಂಡಮರರೊಡನಾ । ದಿವಿ
ಜಪತಿಗಳುಪಾಲಿಸುವರೀ । ಭುವನನಿಕರಂಗಳನುಮಳೆಗರೆವುತ್ತಭೂತಳಕೆ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳೀಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯ । ಲಿವರುನಡೆವ
ದುಲೋಕಯಾತ್ರೆಯು । ನವತರಿಸುವನಸಾಧ್ಯಸಾಧಕನಾಗಿಮುರವೈರಿ ॥ ೧೯ ॥ ಇಂತುಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪವೀಮ । ನ್ವಂತರಂಗಳಮಾ
ನದಲಿಭೂ । ಕಾಂತಕಲ್ಪಿತವಾಗಿಹುದುಸಾವಿರಚತುರ್ಯುಗದ ॥ ಅಂತದಲಿಪ್ರಳಯಂಗಳವರ । ಭ್ಯಂತರಾಳದಕಲ್ಪಕಲ್ಪವ ।
ದಂತವೆಂಬಡಜಂಗಹೋರಾತ್ರಿಗಳುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಈವಿಧಾನದಲಬುಜಜಾಂಡಕೆ । ತಾವಳಿಗಳೆರೆನಿಮಿಷದಂತಿರ । ಲಾ
ವನೊಬ್ಬನರೋಮಕೂಪಾಭ್ಯಂತರಾಳದಲಿ ॥ ಜೀವಿಸುವವಳಿವವುತತ್ಕ್ಷಣ । ಕಾವಶಾಶ್ವತಮೂರ್ತಿಯೋತಾ । ನಾವಲೀ
ಲಾವನಧಿಯೋಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಅರುವರೆಂತಾಪರಮಪುರುಷನ । ನಿರುಗೆಯನುಮಾಯಾವಿಕಾರದ । ಹೊರಿಗೆ
ಯೆನುದರುಶನವಿಭೇದಭ್ರಾಂತಿಬುದ್ಧಿಗಳು ॥ ಅರಿವರಾಪುರುಷೋತ್ತಮನಕೃಪೆ । ನೆರೆದದೇವರುತತ್ಸ್ವರೂಪದ । ನಿರುಗೆಯ
ನುನಿತ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಠರುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ... ... ॥ ೨೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೭೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭಂಗವನುಪರಿಹರಿಸಿನಿರುಪಮ । ಮಂಗಳವ್ರತನಿಯಮಸಾಂಗೋ । ಪಾಂಗವನುಕರುಣಿ
ಸಿದಕಸ್ಯಪನದಿತಿಗನುನಯದಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧುಸಂಸತ । ಶರಣಜನನಿಜಬಂಧುವಿದ್ಯಾ । ಸರಸಿರುಹವರಭವನುಭವ ಸ್ತಾಭೀಷ್ಟಸುರಧೇನು ॥ ನಿರುಪಮಾಮಲಕೀರ್ತಿದೀನೋ । ದ್ಧರಣಕಾರಣಮೂರ್ತಿಮತಿಯನು । ವಿರಚಿಸುಗೆವರಯೋಗಿಕುಲಗುರುಜೊನ್ನಾಪರಮಾತ್ಮ ॥ ೧ ॥ ಭವಸರೋರುಹನಯನನಜಿತ । ಧ್ರುವವಶಿಷ್ಠಪರಾಶರಾತ್ಮಜ । ಕವಿಕುಮುದವಿಧುಬಾದರಾಯಣಶುಕನು ಗೌತಮಮುನಿ ॥ ಪ್ರವರಭಗವತ್ಪಾದಪಂಕಜ । ದ್ರವಿಡಮುನಿಪದಸಂತಯತಿಪುಂ । ಗವರುಯೋಗೀಂದ್ರಾಖ್ಯರೀವುದು ನನಗೆ ಸನ್ಮತಿಯ ॥ ೨ ॥ ಭಾವಿಸೂದರಿಪುಳ್ಳದರುಪರಿ । ಭಾವಿಸುವುದರಿವವರುನೆರೆಸಂ । ಭಾವಿಸುವುದಿಂನರಿಯುವೇಕೆಂಬವರುಸದ್ಗತಿಯ ॥ ಶ್ರೀವರನಮಂಗಳಚರಿತ್ರಗು । ಣಾವಳೀಸ್ವರ್ನದಿಜಗತ್ರಯ । ಪಾವನೆಯುಲೀವಿಶ್ವತೋಪಾಹುನಿನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ॥ ೩ ॥ ವಿಮಲಸತ್ಯಜ್ಞಾನಸುಖಕು । ತ್ತಮನಿರಾಕಾರಾನ್ವಯಾನೀ । ಕ್ರಮನಿಸೃತನಿಜಯೋಗವಾರುಧಿಚಂದ್ರನೆಂದೆನಿಪ ॥ ಸುಮತಿಸೇವಿತಚಾರುತರಪದ । ಕಮಲಕಾರುಣ್ಯಾಬ್ಧಿನಿತ್ಯಾ । ತುಮನಿಜಾತುಮಯೋಗಿಸಿದ್ಧಿಯಸಂಪದವನೆಮಗೆ ॥ ೪ ॥ ಕೃತಿಪುರಾತನವಾದಡೇನ । ಚ್ಯುತನಕಥನನೆಯಾದಕಾವ್ಯೋ । ಚಿತರಸಾಲಂಕಾರಭಾವೋಪೇತವಾಗಿರಲು ॥ ಮತಿಯುತರುಭಾವಿಸಲು ಹರಿಕೇ । ರಿತಿಗೆಕೃತಿಸರ್ವಸ್ವವೆನಿಸುವು । ದಿತರದಲಿಫಲವೇನುವಿಧವಾಲಂಕರಣದಂತೆ ॥ ೬ ॥ ಹೊಸಕೆಲಸಪ್ರೌಢಿಂದುಪುಸುನಿಯ । ಬಿಸುಡುವರೆಬಲ್ಲವರುಕೃತಿಮಾ । ನುಷವೆನಿಸಿದಡೆತೊಲಗುವನೆಹರಿಗುಣಗಣದಮಹಿಮೆ ॥ ವಿಷಮಮತಿಗಳಲಸ್ಯಥಾಭ್ರಮೆ । ಯೆಸಗಿದಡೆತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇ । ನಸಿನಡಾಯುಧವೆಂಬಭಾಷಾಭೇದವಾಯುಧಕೆ ॥ ೭ ॥ ಕುಶವಿಮಿಶ್ರಿತವಾಗೆಧಾನ್ಯವ । ಬಿಸುಡುವರೆಲೋಕದಲಿಜಲಜಾ । ವಸೆಯನೊಳಕೊಂಡಿರದೆಕಾಂಸ್ಯಕೆಕಿಲುಬುಗೇಡುಗನೆ ॥ ಶ್ವಸನಮಿತ್ರನುಧೂಮಸಲ್ಲಿವೆ । ಬೆಸೆರಿಸಲದೇಕುಳಿದವಾತಿನ । ಹಸೆರಹರಿಚರಿತಾಮೃತವೆಮರಸೂದುನೀರಸವ ॥ ೮ ॥ ಪಿತ್ತತಲೆಗೇರಿದಬುಳಿಕಸವಿ । ದುತ್ತಸಸ್ಯನಲೇದುರಾತ್ಮರಿ । ಗೆತ್ತಣದುಹರಿಗುಣಕಥಾಮೃತರಸರಸಾಸ್ವಾದ ॥ ಉತ್ತಮರಿಗುಪಯೋಗ್ಯವೆಂದೀ । ಕೃತ್ಯದಲಿಗಾಹಿಸಿದುಜೆಂನಯ । ಚಿತ್ತದಲಿವವರಾನುಕೂಲ್ಯದಯಾಸಹಾಯದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಹೆಂಣುಮೃತನಾಗಿನೋಡುವ । ಕಂಣಕುಕ್ಕಿದಡಹುದೆಗುಣಲಾ । ವಣ್ಯವಿಲ್ಲದನಾರಿವಿಟನೊಳುಮುನಿದುಫಲವೇನು ॥ ಗಣ್ಯಗುಣಗಾಹಿಸದೆಕೃತಿಲಾ । ಕ್ಷಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆಬಿರಿಬೆಮತ್ಸರಿ । ಪಂಣಗಳುದೂರಿದಡೆಸತ್ಕೃತಿಹೀನವೆನಿಸೂದೆ ॥ ೧೦ ॥ ಆರುಹೊಗಳ್ದಡೇನುಹರಿಗುಣ । ವಾರುಧಿಗೆಕಡೆಯುಂಟೆನುತ್ತನು । ಸಾರದಲಿಕೃತಿನಾವೆಯನುನಡಸುವೆನುನಿಜಸುಖದ ॥ ಸಾರರತುನವತುಂಬಿಸುಜನಾ । ಗಾರಮಧ್ಯದಲಿಳುಪುನೆನುಮನ । ವಾರೆಕನಕಮೃತರಸಾಯನವಹುದುಸುಜನರಿಗೆ ॥ ೧೧ ॥

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥

ಅತ್ರಿಕಾಶ್ಯಪಮುನಿಪವಿಶ್ವಾ । ಮಿತ್ರಭಾರದ್ವಾಜಗೌತಮ । ವೃತ್ತಗುಣಸಂಪಂನರೆನಿಪವಶಿಷ್ಠಜಮದಗ್ನಿ ॥ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳುಕಾಶ್ಯಪಂಗಾ । ದಿತ್ಯನಾದನುವಿಷ್ಣುಸಕಲಾ । ದಿತ್ಯರಿಂಗಾವರಜವಾಮನನರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ವಾಮನಸುತನಾಗಿಬಲಿಯನು । ಭೂಮಿದಾನವಬೇಡಿಸುತಳದ । ಲಾಮಹಾತ್ಮನನಿರಿಸಿರಕ್ಷಿಸಿದನುಜಗತ್ರಯವ ॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳರಿವರಾರುಮ । ಹಾಮಹಿಮನೊಲವನುಸುರಾರಿ । ಸ್ತೋಮಸುರಪಾಲಕನುತಾನೆನಿಸೆಸದಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಶ್ರೀಶುಕನಬೆಸಗೊಂಡನಶನದ । ಲಾಸೆಯನುನೆರೆತೊರೆದುಪಾಂಡುಮ । ಹೀಶಕುಲಪಾಲಕಪರೀಕ್ಷಿತನೆರಗಿಕೈಮುಗಿದು ॥ ವ್ಯಾಸನಂದನಬಿಂನಹವುಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಶಬಡವನೆಮೂರಡಿಯನೆಲ । ಕೋಸುಗಂನ್ಯರಬೇಡಿದಕೆಕಾರಣವದೇನೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ತೋದಿಸಿಯನೊಲಿದಿತ್ತಬಲಿಗಂ । ದಾದಗತಿಬಿಲವಾಸಗಡಕಮ । ಲೋದರನುಫಲಪತ್ರಪುಷ್ಪವನೀಯ್ಯೆತುಷ್ಟಗಡ ॥ ಮೋದುಗಡಹೂಸಿದಡೆವ್ಯೆಮೊಲ । ಸಾದಕಥೆಯಾಯ್ತೆಂನಚಿತ್ತದಭೇದವನುಪರಿಹರಿಸಿಪಾಲಿಪುದೆಂದನವನೀಶ ॥ ೧೫ ॥ ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೊಲಿದುವಾಮನ । ಚರಿತವನುಕೇಳುವರದುರಿತ । ಸ್ತರಿತವನುಭವತಾಪವಿಪಿನಕೃಶಾನುಚರಿತವನು ॥ ಬರೆದುಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದತಂನನು । ಹೊರೆಯಬೇಹುದೆನುತ್ತಕೈಮುಗಿ । ದರಸಬಿಂನವಿಸುತ್ತಲಿರಲಾಮುನಿನಿರೂಪಿಸಿದ ॥ ೧೬ ॥ ಕೇಳುಭೂವರಮನದದುಗುಡವ । ಬೀಳುಕೊಡುಚಿಂತೆಯನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಲಿತಪ್ಪೇನುಸಚರಾಚರದಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲೆ ॥ ಹೇಳುವೆನುತಕ್ಕಥೆಯಕೌತುಕ । ದೇಳಿಗೆಯನೀನಿರಸನಾಲಿಸಿ । ಕೇಳುವರಕರ್ಣಾಮೃತವನಾವರಿಸಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಶ್ರೀಮದಬುಜಾಸನನವೊಂಮಂ । ಗಾಮಹಿಮಕಾಶ್ಯಪನಸಂಖ್ಯೋ । ದ್ಧಾಮಗುಣಸಾಹಸ್ರನಿಧಿನಿರುಪಮಿತನಾತಂಗೆ ॥ ಭಾಮಿನಿಯರಿಳ್ಳರಾರುಮಿಗಿಲೊಂ । ದಾಮಹಿಪ್ರಿಯರೊಳದಿತಿಹಿರಿಯಳ । ಜಾಮಿದಿತಿಸತಿಪಡದಳಾಸುರವಂಶವಿಶ್ರುತರ ॥ ೧೮ ॥ ನೃಪಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಕಹಿರಣ್ಯಕ । ಶಿಪುಗಳಾದಿತಿಸುತರೆಂತತ್ಸುತ । ನಪರಮಿತಗುಣಧಾಮನಾಪ್ರಹ್ಲಾದನಾತಂಗೆ ॥ ವಿಪುಳವೀರ್ಯವಿರೋಚನಾಹ್ವಯ । ನುಪಚರಿತನಾತಂಗೆಬಲಿಪ್ರು । ತ್ರಪದವಾದುದುಬಲಿಗೆಬಾಣಪ್ರಮುಖಶತಗುಣದಿ ॥ ೧೯ ॥ ಅದಿತಿಗಿವವರರುವರಕುಮಾರಕ । ರುದಿಸಿದರುಜಗಪಂಧಕಾರದ । ಕಥವನೊಕುವರಾಗಿನಿಂದರುನಾಕರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ತ್ರಿದಶಕೋಸುಗಸುರರನಸುರರು । ಸದದರಸುರರನಮರಜಯುವಾ । ಕದನದಲಿಕೆಡೆನೂಕುವುದುಸಾಹಸದಪೇರ್ಮೆಯುಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ನೂಕಿದನುದಾಯಿಗರಸರ್ವ । ಸ್ವಾಕರುಷಣದಲಾಳಿದನುಬಲಿ । ನಾಕರಾಜ್ಯದಲಗಣಿತಾಮಳವಸ್ತುವಾಹನವ ।

ಜಿಸುಮಾರರು ಬಿಸುಟುವಿವಿಧಾ । ನೆಂಕವಿಬೆಮಂಗಳನುವಿಪಿನವಿ । ವೆಂಕಿಗಳುಮುದೆಂಗಳಿದರುಗಹನಸುಹೆಗಳಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಕತ

ಲೆಯಡಾವರಕೆಬೆಳಗಿನ । ನೊತ್ಕಕಪಿವಂಡದಲಿಮಿಗೆಕಲೆ। ಗುತ್ತಿದುದುಕೈಗೆಡದುಮರ್ಘುತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿಗಳು ।। ಮತ್ತು ಅರವತ
ತೇಕೆನುಮಿಮರಿ । ಗೆತ್ತಣದುಮಿಮನಮಹಿಮರ । ಹೆತ್ತವಳುಸಾರಿದಳುಸೊಸೆಯರುಸಹಿತವಿಪಿನದಲಿ ।। ೨೨ ।। ಜನವನಧಿ
ಸಂಭವವೆನಿಪ್ಪುದು । ಸಲೆಸದಾನವನಾಯ್ತುಶೋಕಾ । ನಲನೊಡಲನಾವರಿಸಲುದುಭವಿಸಿದುದುನಯನಾಂಬು ।। ಬಳಲಿದರುಬಲ
ಗುಂದಿದರುಬಸ । ವಳಿದರಳಲಿನರಹಿತಸಂಗದ । ಲಾಲಿಕಿದರುತುಳುಕಿದರುಶೋಕಾಂಬುಧಿಯಲಮರಚಯ ।। ೨೩ ।। ಅದಿತಿಪುತ್ರ
ಸರಾಭವದತಾ । ಪದಲಿಕುದಿಗಳುಹೋದಳಳಲನು । ಹೆದರಿದಳುಬೆದರಿದಳುಬಸುರನುಶೋಕವಾವಕನ ।। ಸುದತಿಸಾಯಿಸಾಯಿ
ದೆಬ್ಬಿಸಿದಳು । ಸ್ವದವಕಾಣದೆಕಂಬನಿಯಸ್ರೂ । ರದಲಿಸ್ರೋರಳಿದಳಂದುಸೊಸೆಯರುಸಹಿತಲವನಿಯಲಿ ।। ೨೪ ।। ಆವನ್ಯೆಸಂತೈಸಿಕೇ
ಳುವ । ನಾವನದಲುರಿಗೆಂಡದೊಳಗಣ । ಹೂವಿನಂದದಲೆಸೆದಗಂಗನೆಹಲುಬಿಹಂವ್ಯೆಸಿ ।। ಏವೆನೆಂದಳುಬಸಿದಶೂಲವ । ಹಾಯ್ವೆ
ನೆಂದಳುಕೈದುವಿನತಾ । ವಾವುದೆಂದಳಲಿದಳುಬಳಲಿದಳಬಲೆಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ।। ೨೫ ।। ಮುನಿಸಮಾಧಿಯಲರಿತುನಿಜಮಾ । ನಿ
ನಿಯದುಂನಾನವನನುತ್ತಿಳುಹುವ । ಮನದಸ್ಥೈರ್ಯತರಲಬಲೆಕಾಂತನಬರವಿಗಿದಿರೆದ್ದು ।। ಕನಕಪೀಠವಿದೆಂದುದರ್ಭೆ । ಸನವನಿತ್ತಳು
ಕಾಯವನುಕಂ । ಬನಿಯಕಡಲಿನತೆಪ್ಪವೆನಲೀಡಾಡಿದಳುಪದಕೆ ।। ೨೬ ।। ಮಾಸಿದಮಳ್ಳಾಂಬರದಕೆದರಿದ । ಕೇಶಬಂಧದಮಲಿ
ನದೇಹದ । ಬಾಸರದಶಶಿಮೊಗದಸೊಸುವಸಯ್ಯಸಂದಣಿಯ ।। ಬೇಸರಿನಬೆರಗಿನಲಿಶಿವಶಿವ। ದೇಶಿಗಿತಿಯನುಕಂಡುಮಾಯಾ।
ಪಾಶಕಿದುಘನವಸ್ತ್ರನುತಬೆಸಗೊಂಡನಾಸತಿಯ ।। ೨೭ ।। ಏನುಸತಿನಿನಗಾದಹಾನಿಯ । ದೇಸುಹೇಳೆನಾನೆಬಾನಿನೆ । ಗೀನಿ
ರೋಧವಿದೇಕೆತಾನಿರೆವರಪತಿವ್ರತೆಗೆ ।। ಮೌನಬೇಡೆನೆನುಡಿದಳಂಗನೆ । ಹಾನಿಬೇರೆನಗಿಲ್ಲತನುಜರ । ಹಾನಿಯಾದುದನೇನನು
ಸುರುವೆನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ।। ೨೮ ।। ದಿತಿಯಕೆಲ್ಬಲಧಾಳಿಯಿಟ್ಟುದು । ಕೃತಕವನುತಾನರಿಯೆನಮರಾ । ವತಿಗೆಸುರಗಿರಿಯಂ
ಜನಾದ್ರಿಯಾಧಾಳಿಕವಿವಂತೆ ।। ದಿತಿಜಲಗ್ಗೆಗೆಮುಗ್ಗಿದವ್ರುಸುರ । ತತಿಯದಂತಿಗಳವನಿದದತಳ । ಹತಿಯಧೂಳಿಯರೂಪವಾಯ್ತು
ನಿಮಿಷರಕಂಗಳಿಗೆ ।। ೨೯ ।। ಹೇಳುವೆನುತಾನೇನಶಿವಶಿವ । ಕೇಳುವರಕರ್ಣಕ್ಷತಿಯನೇ । ವೇಳುವೆನುಕರಿತುರುಗರಥನಿರ್ಧೂ
ತಧೂಳಿಯಲಿ ।। ಉಲಿಗವಸರವಿಲ್ಲಕಮಲಜ । ನಾಳಿಕೆಯಗುಣದ್ವಿಗುಣವಾದುದು । ಮೇಲೆಧೃವಮಂಡಲವುದೂಸರವಾಯ್ತು
ಧೂಳಿಯಲಿ ।। ೩೦ ।। ಖಡುಗಸಾಯದಿಗುಜಾಲನಂಬರ । ಕೊಡೆಯಮಾಯವಮರೇಂದ್ರದೈತ್ಯರ । ಪಡೆಯಮಾಯವಿಳೆಧೂಳಿಮ
ಯಜಗದಂಧತಿಮಿರಮಯ ।। ಸುಡಿಗೆಮುಸುರಲೋಕರಕ್ತದ । ಕಡಲಮಯರಣರಂಗವೆನಲಾ । ನುಡಿಯಲರಿಯೆನುಮೇಲ
ಣಾಹವವೆಂದಳಾದೇವಿ ।। ೩೧ ।। ಮೇಲೆನಿಪದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದ । ಜಾಲಜಾಳಿಸಿತಾಹವದಹೆ । ಚ್ಚಾಳುದಿಗಧಿಪರಧಿಪರಾದರುಕಂ
ಡಪೆಸೆಗಳಿಗೆ ।। ಕಾಳಗದಲಗ್ಗಳದಮುನಿಕಂ । ಕಾಳಬಾಳಾಯ್ತಂಬರದನುಡಿ । ಸೋಲಸುರರಿಂಗೆಂದೊರಲುತ್ತಳಲಿದರುಮನಗುಂ
ದೆ ।। ೩೨ ।। ಬಂಣಿಸಲುತಾನಾವಳದನುರಿ । ಯಂಣೆಯಾದುದುಸಮರಸಾವಿರ । ಕಂಣವನುತೆಗದೋಡಿದನುಪೆಂಡರಿಗೆಕೈವೀ
ಸಿ ।। ಪುಣ್ಯದಲಿಸೊಸೆಸಹಿತಘೋರಾ । ರಣ್ಯದಲಿನಾಸುಳಿದೆನುಬಳಿಕಾ । ಷ್ಣಂಣರರೆಯಟ್ಟಿದರುಸುಟ್ಟರುಸೂರೆಯಲಿಪುರವ ।।
ಕಂಪವರಕೊಲಬೇಡಭಂಡರ । ಹೆಂಡರನುಶೆರೆಮನೆಯಹೊಗಿಸುವು । ದಂಡಸುಧೆಯನುಕಾರಿಸುವೆನೆನುತೇರಿಗದ್ದುಗೆಯ ।।
ಚಂಡವಿಕ್ರಮಬಲಿಸುಧರ್ಮಾ । ಮಂಡಲದಲಪ್ಸರಸಿಯರಭುಜ । ದಂಡಚಾಲಿತಚಾಮರದನೆಳಲೊಳಗೆಕುಳ್ಳಿರ್ದ ।। ೩೪ ।। ಸಾವ
ಮಾರಿಗೆಮಗಳೆವೃತಸಂ । ಜೀವನಿಯಕೊಡುವಂತೆಕೊಟ್ಟನು । ತಾವರೆಯಮಗನಸುರಗಮರತ್ವವನುಪತಿಕರಿಸಿ ।। ಹಾವುಹಾ
ಲೆರದವನರಿವುದೆ । ನೋವುಬಲ್ಲುದೆವಿಧಿವಿಹಿತಕಿಂ । ನೇವೆನೆಂತಾನಾದೆನೆಂದಳಲಿದಳುನಳಿನಾಕ್ಷಿ ।। ೩೫ ।। ಓಡಿದರುಸುರರಸು
ರರವರನು । ಕೂಡಿದರುಪಸುವಿಂಗೆನೆಲನನು । ತೋಡಿದರುಸುರರಸುರರುಂಡರುಹವ್ಯಕವ್ಯವನು ।। ಮಾಡಿದುಪಹತಿಯೇನು
ಮಕ್ಕಳ । ಕೇಡನೀಕ್ಷಿಸಿಬಾಳ್ವಕರ್ಮದ । ಗೂಢಜವನಿಕೆಯಾವುದೋಶಿವಯೆನುತಮರುಗಿದಳು ।। ೩೬ ।। ಸುರನಗರಿಸುರಲೋ
ಕಸುರಸ್ಮೃಹ । ಸುರವನಿಕೆಸುರಧೇನುಸುರವನ । ಸುರತರುಗಳೆಂಬಿವಕೆಬಂದುದುಪೂರ್ಣಪದಯೋಗ ।। ಸುರರಿಗಾದುದುನೀತಿಗ
ತಿಮತಿ । ಕರಣಕರ್ತೃಸ್ಥಿತಿಪದಂಗಳ । ಲಿರದೆದುರ್ವ್ಯಸನಾರ್ಗಮವೆನುತ್ತಳಲಿದಳುತರಳೆ ।। ೩೭ ।। ಎತ್ತಲಮರಾವತಿಯಶಿರಿತಾ । ನೆ
ತ್ತವಿಪಿನವಿದೆತ್ತ ಹಾ ಮಾ । ತ್ರೆತ್ತಸೊಸೆಯರಿಗಿಂತುಬಿಡುಗಡೆನಿಗಳಬಂಧನದ ।। ಹೊತ್ತಿಹೆಗಳವಗಿಚ್ಚಿನಲಿಬೇ । ವುತ್ತನಾನಿರೆಕಾಬ
ಕರುಣಾ । ಮೂರ್ತಿಗಳುನೀವೆಂದುಕಂಬನಿಗರೆದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ।। ೩೮ ।। ವನಿತೆಯರುವೊಕ್ಷೇಚ್ಛೆಗಳುತಾ । ವನುಪಮಾಭ್ಯ
ಸ್ತರೂಪಲಾಯನ । ದನುಭವಿಗಳಪದಯುದಲಾರೂಢರುಮಹಾದ್ರಿಗಳ ।। ಘನವಿಜಿತನಿದ್ರಾಶನರುದರು । ಶನವಿದೂರರುಪರಪ
ಚಿಂತಕ । ರನಭಿಮಾನಿಗಳಾತ್ಮಸಂಭವರೆಂದಳಾಜನನಿ ।। ೩೯ ।। ಯೋಗವಿಲ್ಲದಚರಣಫಲಸಂ । ಯೋಗವಿಲ್ಲದತಪವರಿಷ್ಟವಿ ।
ಬೀಗವಿಲ್ಲದಚಿಂತೆತಾನೊಲಿದೀಯ್ವದಾತ್ಯಾಗ ।। ರಾಗವಿಲ್ಲದಗಾನಸಹಜವಿ । ರಾಗವಿಲ್ಲದಸುಖವಿರತಿಯುಪ । ಯೋಗಿಸಿತುಸು
ರರಿಂಗೆಭಾಪ್ಪುರೆಯನುತಮರುಗಿದಳು ।। ೪೦ ।। ಏಕೆಹೆತ್ತಳುತಾಯಿತಂನನ । ದೇಕೆಹಡದೆನುಮರ್ತ್ಯಪುತ್ರರ । ನೇಕೆಕುಡಿದನು
ಮುಂದುಗಾಣದೆಸುಧೆಯನಂದದನು ।। ಯಾಕೆನಾಕವನಿರ್ಮಿಸಿದನದ । ನೇಕೆನಚ್ಚಿದೆನೇಕೆಮೆಚ್ಚಿದೆ । ನೇಕೆನುತ್ತಳಲಿದಳುಬಳಲಿದ

ಂನುಲಲಿತಾಂಗಿ ॥ ೪೧ ॥ ಅತ್ತ ಹೊರಳುವವಲ್ಲಭೆಯುಹಿಡಿ । ದೆತ್ತಿ ಕಂಬನಿದೊಡೆದುನೊಸಲಲಿ । ಕೆತ್ತಿ ಸಿದನೊಸಲಿನಲಿಮೈ ಗಡೆದನುಸಂತವಿಸಿ । ಸತ್ಯನಿಧಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನುಸಂ । ಪತ್ತುಸವಿಯುಲ್ಲಸಾವಿಗೆ । ಚಿತ್ತಗೊಡದಿರುಬಡುಕುಮೇಲಿಂನೆಹುದುಜಯಕಿಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಏನುಗತಿಹೇಳೆನಲುಗತಿಬೇ । ರೇನುಸಚರಾಚರದಜೀವನಿ । ಧಾನವಾಂಛಿತನಾಗಿನಕ್ಷಸಾರಥೇನುಜೆಯಿರಲು । ಮಾನಿಛಕತರಿಗುಂಟೆನಾನನ । ಗೀನವರುಕಾತುಪರೆಫಸಲ । ಪ್ರೀನಿವಾಸನಭಜಸಿವಿಜಯಾರಂಭಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಹೋಹೆಮುಕುಕಿದೆನಿಂನುಬರಿದೇ । ಹೋಹವಳುತಾನಲ್ಲದುರ್ಗತಿ । ಗೀಹವನನಿಂನವರವರಿಯುದಿಪೆಂದುಜೆಂನೊಡಲು ॥ ದೋಹಿಸೀನೆಗಾದೆಭಾಗ್ಯದ । ಮೂಹರಿಯುಕಾಲದಲಿಖಗವರ । ವಾಹನಾಂಘ್ರಿಯುಭಕ್ತಿತಾನೆಂತೆಂದಳಾದೇವಿ ॥ ೪೪ ॥ ಅದಡದಕೇಳಬಲಿಹರಿಗುಣ । ವೇದಸಂಸ್ತುತಿಸಂನುತಸ್ಮಿತ । ಷೋಡಶೀವಾಸಖ್ಯದಾಸ್ಯಾರ್ಪಣನಿಜಾರ್ಪಣದ ॥ ಭೇದವಂಭತ್ತರಲಿಹುದುಕವು । ಲೋದರಾಂಘ್ರಿಯುಭಕ್ತಿಭಕ್ತಿಯು । ನಾದರಿಸಲಳವಡುವುದಭಿಲಷಿತಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗಳೂ ॥ ೪೫ ॥ ಫುಲ್ಲನಾಭನಭಕ್ತಿಜೀವರಿ । ಗೆಲ್ಲರಿಗೆಗೋಚರಿಸುವುದೆನೀ । ನೊಲ್ಲದವರಿಗೆಕೇಳುಭಾವಿಸಿಭಾವಶುದ್ಧಿಯುಲಿ ॥ ಎಲ್ಲಹರಿಮಯುವಲ್ಲದಿನಿಕಡೆ । ಇಲ್ಲಿಭಾವಿಸಲೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನೊಳ್ಳೈಕಾತ್ಮವೃತ್ತಿಯುಭಕ್ತಿತಾನೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಮತ್ತೆ ನೀಕೇಳಬಲಿಭಾಗ್ಯದ । ಬಿತ್ತುಬೆಳಯಿತ್ತೆಂನವಮನದಲಿ ॥ ಉತ್ತಮನುತಾನೆನಗೆಹೇಳಿದುದುಂಟುತಾನೊಂದು ॥ ಮತ್ತಕಾಸಿನಿಮದನನ್ಯೆಯ್ಯನ । ತೊತ್ತುಗೆಲಸವುನಮಗೆಬೇಡಿದ । ನಿತ್ತಲಹುವದೂರುವುದುದುಸ್ಥಿತಿಯುನಿದನೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಎಂದಡೆಂದಳುಮದದಿಯಾವನ । ತಂದೆಮೊಂಮಂಗೆಂದುದನುತನ । ಗಿಂದುಕೃಪೆಮಾಡುವುದುಕೊಡುವುದೆಂನವಾಂಛಿತವ ॥ ನೊಂದೆನಾನಿಂತಿನಿತುಕಾಂತೆಯು । ಕುಂದುಹೆಚ್ಚುಗಳಾರದೇನೇ । ನೆಂದುಹೇಳುವೆನೆಂದೆನುತಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿದಳುಪತಿಗೆ ॥ ೪೮ ॥ ಏಳುಬಾಲೆವಿಶಾಲಸೌಖ್ಯದ । ಶಾಲೆಲೋಗರಹೋಲೆನೀನೇ । ಳೇಳುಗಮನವಗಳೆಬಾಯೆಂದೆತ್ತಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥ ಹೇಳಿದನುಮನವೊಲಿದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನೋಲಗಸುಗುಮವೆನೆಶನಿ । ವಾಲಸವಿಸವಿದುಂಬುಕೇಳಿಸಿದನುಪತಿವ್ರತೆಯು ॥ ೪೯ ॥ ನಿಯಮದಾರಂಭದಲಿಸಂಭ್ರಾ । ಶ್ರಿಯರಸಂಮತದಲ್ಲಿನಿಸಿವಾ । ರಿಯಲಿವಹಾಳ್ಪುದುಹಂದಿಹದರಿದಮುಂಣಮಂತ್ರದಲಿ ॥ ಪ್ರಿಯಳೆಕೊಂಬುದುಪೂಸಿವಿಹಾವುದು । ನಿಯತಗುಡಮಾಯುಸವನಮರ । ಪ್ರಿಯಗೆವಿಪ್ರರಿಗಿತ್ತುತಾಸಂಚಿಸುವುದನುಮತದಿ ॥ ೫೦ ॥ ಸತಿಕುಶಾಂಬುಸುಗಂಧಪುಷ್ಪಾ । ಕ್ಷತೆಗಳಿಂದಗ್ನಿಯಲಿಸೂರ್ಯ । ಪ್ರತಿಚರಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಂಬವರಿಳೆಗೆಜಲಶಾಯಿ ॥ ವಿತತನೆಂದಾರಾಧಿಸುವುದುಪ । ಚಿತವಿಧಾನದಲರ್ಚಿಸುವುದೆ । ಪ್ರತಿಪದಾದಿಸಿತತ್ರಯೋದಶಿಪಾಲು ಸ್ನಾಂತರಕೆ ॥ ೫೧ ॥ ಪಾಲಕುಡಿಹಂನೆರಡುದಿನಹರಿ । ಯಾಳುಗೆಲಸವಮಾಡುವಾಡದಿ । ರೇಳಿಲವನಚ್ಯುತನಚರಿತವಕೇಳುಕೇಳದಿರು । ಖೂಳರೆಂದುದಮಜ್ಜನಕ್ಕಿರೆ । ಪಾಲನರ್ಚಿಸುಹೊಗಳುಕೀರ್ತಿಸು । ಮೂಲಮಂತ್ರವಜಪಿಸುಭಾವಿಸುಹರಿಯನೀನೆಂದ ॥ ೫೨ ॥ ಹುಸಿಯುಹೋದ್ರಿಸಬೇಡವಚನ । ಕ್ಕುಸುರಬೇಡಂಸ್ವನನುಸ್ಯ । ರಿಸುಶುಭಾಶುಭವನುಸನಾತುರನಾಳಿಗೊಳ್ಳದಿರು ॥ ವಸುಮತಿಯುಶೋರಗಬ್ಜನಾಭನ । ಹೆಸರಹೇಳುವನಾವನವರಿಂ । ಗೆಸವಶಿಪಮುಖಿಸಸಿನೆನಡೆಸರ್ವಾರ್ಥನಹುದೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ನೀರೆನಿನಗೊಪ್ಪುವುದುಸುಕೃತದ । ಸೂರೆದುರಿತದವೊರೆವಿಗೆತಾ । ದೂರಲೇಕಿದನಕಟಕಸ್ತೂರಿಯನುಪರಿಮಳಕೆ ॥ ತೋರುಗೈಸಲೆನೋನುಸಾಕೀ । ರಾರುದಿನಪರಿಯಂತಚಿತ್ತವ । ಮಾರದಿರುಬಹಿರಂಗದಲಿಶ್ರೀಹರಿಯನೆನೆಯೆಂದ ॥ ೫೪ ॥ ಜಾಯಿನಿಗಮಂಗಳಶಿರೋಮಣಿ । ಸಾಜುಸನೆನೋನುವರಿಗಿದುಜಲ । ಶಾಯಿತೋಷಣವಮರಪೋಷಣಭಾವಭೂಷಣವು ॥ ಮಾಯೆಮಾನಸಭಕ್ತಿಯಲಿನಾ । ರಾಯಣನಮರೆಯೊಗುಪಯೋವ್ರತ । ವೀಯ್ಯವಹುದಾನಿಂನಸುಮನೋವಾಂಛಿತಾರ್ಥಗಳ ॥ ೫೫ ॥ ಓವಿಮಳೆಗೊಂಡುದುದವಾನಲ । ನಾವರಿಸಿದೆಳೆವುಲ್ಲೆಬಯಕೆಯು । ಭಾವಿನೆರೆಗಂಡುದುಸುನಾಥೆಯುರಾರುತಂನಂತೆ ॥ ಭಾವಿಸಲುನೀನಲ್ಲದನ್ಯಥ । ವಾವುದನುತಾನರಿಯೆನಾವುದ । ನೀವುಬೆಸಸಿದಿರದನುಶಿರದಲಿತಾಳ್ವೆನನವರತ ॥ ೫೬ ॥ ಮುನಿಲಲಾಮಪಯೋವ್ರತವಗಾ । ದನಸಹಿತವಿಸ್ತರಿಸಿನಿಜನಮಾ । ನಿನಿಯುದುಗುಡವಬಯಸಿಹರುಷವನೊಡವಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥ ಧನವೆನಗೆಬೇರೇನುತಪನೇ । ಧನಸನಾಹಿತವಾಗಲವಿರತ । ನೆನವುತಿಪ್ಪನುವಿಮಲನಿತ್ಯಾತುಮನಕೇಶವನ ॥ ೫೭ ॥ ಇದುಮರೀಚಿಯುತನುಜನೇಹದ । ಸುದತಿಯದಿತಿಗೆಪೇಳ್ದುದೀಗಾ । ಯದಲಿಕಾನಡಿಸಿದನುವಿದ್ಯಾಯೋಗಿಕವಿವರನು ॥ ಮದವನುಳಿದಾಲಿಪಿಡಿಪ । ಟ್ಪದಿಯುಪಟುಪಂಚಾಂಸಿಕೆಯುನೀ । ವುದುಸದಾಮುರಹರನನಿಜಭಕ್ತಿಯನುಭಜಕರಿಗೆ ॥ ... ॥ ೫೮ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೭೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಪದಿನ್ಯಾನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಅದಿತಿಯು ನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ ಪುತ್ರನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡದ್ದು.

ಸೂಚನೆ॥ ಸುರರಜನನಿ ಮಹಾನುಭಾವಕೋ । ತ್ತರನೆ ಸುತನೆಂದೆನಿಸಿಪ ಭವನಾ । ಪರನಪದದಳುಭಜಿಸಿ ತಂನಯ ಪತಿಯ ಮತದಿಂದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡಳು ಪತಿಯುಪದವನು । ಕಾಲಕೋಹನೆ ವಿಪ್ರನಾತಂ । ನಾಲಯಕೆ ಬರಿಸಿದಳು ತರಿಸಿದಳವಳವಸ್ತುಗಳ ॥ ಹೇಳ್ದಳು ನೆನೆದನುವನೋಹಿಯು । ನಾಳೆ ನೋಡುವೆನೆಂದು ತಾನಿಂ । ದೋಲಗಿಸಿಕೊಳಬೇಕು ನೀನೆಂದೆರಗಿದಳು ಪದಕೆ ॥ ೧ ॥ ಅಕ್ಷಮರನಾರಾಧಿಸಿದಳಬು । ಜಾಕ್ಷಿಗುದಪ್ಪೌತವಿಧಿಯು ಸದಿಸ । ದ್ವಿಕ್ಷುಫಲಶಾಲ್ಯಾಂನಶಾಕಾದಿಗಳನೊಲಿದಿತ್ತು ॥ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿತ್ತಳು ಬುಧರನು । ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಂದಂನದಿಂದಾ । ಪಕ್ಷಿವಾಹಂಡಾಲಾದಿಯುಂಡುದು ಸತಿಯ ಗೃಹದೊಳಗೆ ॥ ೨ ॥ ಮಾರು ದಿನವ್ರತದೀಕ್ಷಿತರನನು । ಕರಿಸಿ ವಿಪ್ರವರಾನುಮತದಲಿ । ಹರಿಪಯಸ್ಸಯನವರ ಸಿವಶದೊಳಗಿರಿಸಿ ಚಿಕ್ಕವನು ॥ ಮುರವಿರೋಧಿಯ ಪೂಜೆಯನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿ ಭೂಸುರ ವಿಸರವ ನಮಿಸ । ಕ್ಕರಿಸಿಸಲಹುತ್ತಿರ್ದಳಂಗನೆ ನಿಯಮಸುರತರುವ ॥ ೩ ॥ ಎರಡುದಿನಕಂ ಕುರಿಸಿದಿನವು । ರರಲಿಪಲ್ಲವಿಸಿತ್ತು ದಿನನಾ । ಲ್ಕರಲಿ ಬೆಳೆದುದು ಬೆಳದುದೈದಾರೇಳು ದಿವಸದೊಳಗೆ ॥ ಪರಿಸಲೇಟೊಂಭತ್ತು ದಿನಹ । ತ್ತರಲಿ ಕೊಂಬುಗಳರಳ್ದವು ಹಂ । ನೆರಡು ದಿನಕಭಿರಾಮವಾದುದು ಸತಿಸುರಭೂಜ ॥ ೪ ॥ ಅಸುರರಿಪು ಸಂಪ್ರೀತ್ರಭೋತ । ಪ್ರಸನೆಪಯ ಜಲಸೇಕವಿಂದ್ರಿಯ । ವಶನನಿಗ್ರಹ ವಾಲ್ಯವಾಲವಿರೋಧಿಷಟ್ಕ ಚಯ ॥ ದೆಶೆಯರಕ್ಷಗಳೆನಲು ಕರಸೀ । ಕುಸುಮದಲಿ ಹರಿಭಕ್ತಿ ಫಲಕತಿ । ಯೆಸೆಯೆಸಲಹಿದಳಬಳೆ ನಿಜಸಂಕಲ್ಪಕಲ್ಪಕವ ॥ ೫ ॥ ಭಕುತಿಫಲದರಿವಾಕನ ಕದುಹಾ । ಮುಕುತಿ ಮುಕುಳಿತವಾಣಿಯನಲಾ । ಸಕತಿಯಾರಿಗೆ ಧರ್ಮಧಾಮಾರ್ಥಾದಿನನವಸರ ॥ ಯುಕುತ್ರಿಗುಬ್ಬಸವೇನನೆಂಬೆಸು । ಚಕಿತಮಾಯಾನರ್ತಕಿಯನಾ । ಟಕಿಯ ನೋಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿಯ ಹೊಗಳ್ದಳು ಬಾಲೆ ॥ ೬ ॥ ಜಯ ಜನಾರ್ದನ ದುರಿತಮರ್ದನ । ಜಯ ಜಯೋದಧಿಶಯನ ಕೃಪಾನಿಧಿ । ಜಯ ಸುಜನನತ ಚರಣ ಕರುಣಾಭರಣ ಭಯಹರಣ ॥ ಜಯ ಜಗಜ್ಜೀವನ ಸುಪಾವನ । ಜಯ ಜಯಾಜಯ ಜಲಜಬಾಂಧವ ತಾರ್ತ । ಪ್ರಿಯ ಪರಾಯಣ ಪಾಲಿಸೆನ್ನನನಾಥಜನಬಂಧು ॥ ೭ ॥ ದೀನರಿಗೆ ನಿಜಬಂಧು ಗತಧನ । ಹೀನರಿಗೆ ಧನನೆನಿಸಿ ಪೆಗಡಸುರಧೇನುಗ ಕರಸಾರ್ದರಿಗೆ ಆರ್ತಜನಾನುಕಂಪಿಗತ ॥ ಆನತಪ್ರಿಯ ನೀನು ಗಡಕರು । ಹೇನು ಗತವರವಾರ್ತೆ ಬೇಡದ । ಯಾಸಿದ್ಧಿಯ ಪಾಲಿಸು ಪ್ರಸೆಸಗೆ ಮನೋನುರಾಗವನು ॥ ೮ ॥ ಮುಗಿಲ ಬರವನು ನೋಡಿ ಮಿಗೆ ಬಾ । ಯ್ದೆಗವ ಚಾತಕಿಯಂತೆ ಕೈಗಳ । ಮುಗಿದು ಹೊಗಳುವ ಪೇಯ್ವಿಯ ಕ್ರೋಶಕವನವಧರಿಸಿ ॥ ಸುಗುಣವಾರಿಧಿ ಶಯನನೆದ್ದನು । ಸೆಗಹಿದ ಭಯ ಕರಾಬ್ಜದಲಿ ನಸು । ನಗುತ ನಿಂದಿರ್ದನು ದಯಾನಿಧಿ ಕಾಂತೆಯಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೯ ॥ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ತಂದಾದಂತಹ ಶ್ರೇಣಿ । ದೊಳಗೆ ಪಿಮಳಛತ್ರಚಾಮರ । ಚಲಿತರ್ಘುಲ್ಲರಿಸೀಗುರಿಯ ನಾಲೊಳು ನಭೋವಿವರ । ಮುಳುಗೆ ದರಿಜನ ಪೌರುಷದ ಮಂ । ಡಳಕ ಮುಖ್ಯ ಮಹಾವಿಭೂತಿಗ । ಳೊಳಗೆ ಕಮಲ ಸುನಂದನಂದಪ್ರಮುಖ ಕೈಕರಲು ॥ ೧೦ ॥ ಕಂಡೆರಡು ನೋಡಿದಳು ಮದನನೆ । ಕಂಡೆಮುಂದಿರೆ ಕಂಡು ಶಿವಶಿವ । ಮಂಡಪತಿ ತಾನೆನುತ ಭಯ ಭಕ್ತಿಗಳ ಭಾರದಣೆಗೆ ॥ ಸಂದಣಿಪ ಪುಳಕದಲಿ ಪರನಾ । ನಂದರಸ ಮಿಗೆ ಕೊಡಲನಪ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ನೀಡಿದಳು ಮುಕುಳಿತ ಕರಸರೋರುಹವ ॥ ೧೧ ॥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ.

ಮುಂಚಿದುದು ಮನ ಮನದ ಬಳಿಯಲಿ । ಮಿಂಚಿ ಪೋದುದು ಕರಣವೃತ್ತಿ ವಿ । ಸಂಚಿಸಿತ್ತು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದ ಪರುಠವದ ಕಾಲಾಟ ॥ ಸಂಚಕಪ್ಪಿತು ಕತ್ತು ರಸ್ಸರ । ಪಂಚಕಪ್ರತಿಭಾಷವಡಗಿವಿ । ರಂಚಿಪಿತನಂಘ್ರಿಯಲಿ ಸೈಗೆಡೆದಿರ್ದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೨ ॥ ಹೊರಳದಳು ಹರಿಚರಣದಲಿ ಭಯ । ಭರಿತ ಭಕುತಿಯ ಭಾವದಲಿ ತರ । ಹರಿಸಲರಿಯದೆ ದೇವಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಂದು ಕೈಮುಗಿದು ॥ ಸಿರಿಮೊಗವ ನೋಡಿದಳು ಕಂಬನಿ । ಯುರವಣಿಗೆ ಕಸವಿದಳು ಕರುಣಾ । ನಿರುಪಮಾಂಬುಧಿ ಕೇಳ್ ಹೊಗಳ್ದಳಬಲೆ ನಿರುಪಮನ ॥ ೧೩ ॥ ಜಯ ಮುಕುಂದ ಮನೋಭವಾಪ್ಯಾತ । ಜಯ ನಿಜಾವಿದ್ಯಾಪ್ರಮಾಜಿತ । ಜಯ ವಿಕುಂಠನಿವಾಸ ಗುಣವಾರಾಶಿ ಜಯ ಶಾಪಿ ॥ ಜಯ ಮಹೇಶಪಿಯ ನಿರಂಜನ । ಜಯ ಜಯಾನತ ಶೋಕದುರಿತ । ವ್ಯಯ ಮಹೋದಯ ಮಂಗಳಾಲಯ ಪಾಲಿಸು ಪ್ರಸೊದ ॥ ೧೪ ॥ ಹಿಂಗಳುವ ದಿನಮಾನಳಗದ । ನಿಗಮ ಪಾಣಿ ರಾಣಿಯರನಾ । ಲಗೆಯನಲವಿಂಗೆ ಗುಮಿಗೆಯ ಮಾಡುವನು ಪಾವನುಹವು ॥ ತೆಗಳೆಗಡು ತತ್ವಂಗಳನು ಹೊರ । ಗೆಗುಪಯೋಗಿಗಳೆರಕೆಯನು ವೇಗ । ದೊಗುವವಸ್ತು ಪನರಿವೆನಾನೆಂತೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೫ ॥ ಯಮಿಗಳಿಗೆ ದುರ್ಗಮ ಮನೋನ್ಮ । ಧ್ಯಾಮಿಗಳಿಗೆ ದುರ್ಜಯ ಸುದುರ್ಲಭ । ಪಮಳಮೂರ್ತಿಗಳಾರ್ಯರಿಗೆ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ದುಷ್ಪ್ರಾಪ್ಯ ॥ ಪ್ರಮಿತ ದೂರವೆನಿಪ್ಪ ನಿಜಸಿರು । ಪಮ ನಿರಂಜನ ವಸ್ತು ವನುತಾ । ಪಮ ಮಗೋಚರಿಸಿದನು ಮರ್ತ್ಯಭಾವದಿಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೬ ॥ ಭಳಿರೆ ನಮಿತಾವತಾರದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲ ಕಾರುಣ್ಯದಾಯಕ ಮಾಂಸಿನ । ಪ್ರೇಲಾಸಿ ನೇಳ್ ಕೇಳ್ ನೋಡಿಬಳಲಿದ

ಪೂವಾಯಿತು ॥ ಏಳುನುಡಿಕಂನಾಣೆವೆಸಗನಸಿ । ನೇಳನುತಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಪರಮಾತ್ಮ । ಪೇಳುಕಂಬನಿ ನೊರೆದುಕೊಡೆಪಿಡನವಯಾಪದರ
ಜವ ॥೧೮॥ ಬೇಡುವರೆನನುಭೀತಿಯನುಳಿ । ಡಾತನುನುಡಿನುಡಿಭಕ್ತ್ರಿಂಗೆ ಅಡ । ನಾಡಿತಾನಿಂಸಂಜಬೇಡೆಲೆದೇವಿ ಕೈಮು
ಗಿದು ॥ ಬೇತಲೇಕಾನಿಂನುನೀನುಂ । ನಾಡಿಪುದಸಲಿಸಿನೆಗೆಸಂಕಲ । ನೋಡಿದಣಿಪ್ರವೃತ್ತಿಹನುಮಂಗಳನಿಂನವಾ ಆರುತಿಯ ॥
ಎಂದವದಿತಿಯನುಡಿಗೆತಾನುಂ । ನೆಂದಾಡಕೆಗಹಗಹಿಸಿನಗುತಿಂ । ತ್ರಿಂದನಂಗನೆಕೇಳುಭಕ್ತಾಧೀನವಚನವಿದು ॥ ಇದುಮುಖಿ
ಸಲಿಸೆಂದುನುಡಿವ । ತ್ರೆಭ್ರಂದಹುಪೆಸಲಿಪಿದೆನುಬಸುರಲಿ । ಬಂದುಜನಿಸುವೆನಂಜದಿರುಕಮಲಾಕ್ಷಿಕೇಳೆಂದ ॥೧೯॥ ದೇವಸಿಂ
ನೇಬಲ್ಗೆ ನೋಲಣ । ದೇವಕಾರ್ಯದಹದನನಿಜಭ । ಕ್ತಾವಲಂಬನನಿಂವದಸುರರಬಾಧೆವಿಗಿಲೆನಲು ॥ ಬೇವಿಸ್ಮೈರಿಸುಸ್ಮೈರಿಸಸುರ
ರಿ । ಗೀವೆನಸುರರಗತಿಯನಿವದಿರ । ನೋವ್ರತಂನದುತಾಯಿಕಳವಳಕೇತನಿನಗೆಂದ ॥೨೦॥ ತಾಯಿತನಗಾಪದೆಯರಿಪ್ರುಸ್ಥೆ ।
ತ್ರೀಯರನುಗೆಲಲರಿದುವಿಪ್ರಾ । ವ್ಯಾಯಬೋಧಿತಧರ್ಮಪದಕನುಕೂಲವಾಗಿರಲು ॥ ವಾಯುಯಲಿಮಂತ್ರದಲಿವಿವಿ ।
ಧೋಪಾಯದಲಿಸಾಧಿಸುವೆನಸುರರ । ಕಾಯಧರ್ಮದಕಾಲಹರಣಕೆಖತಿಬೇಡೆಂದ ॥೨೧॥ ನೀಪರಿಂಗಿದನರುಹದಿರುವರಾ ।
ಶೀಪರೊಳುತಾಸಂನಿಹಿತನರಿ । ದಾಪರಿಸುನೀನೆನುತಶ್ರುತಿನಾರಿಯರನೊಗನೋಡಿ ॥ ನಾಚಿಮಗುಳಂತೆಂದನೀಸಚಿ । ರಾಜರ
ದೊಳ್ಳಾನೆಂನೆಳ್ಳೀಸಚ । ರಾಜರಸ್ತಿತಿಯಂದರಿತಾವಮಾಡುತಿರುಪ್ರೋಷಿತೆಗಳ ॥೨೨॥ ಎಂದಡಾಲಿಸಿಕೇಳಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ । ಕಂದುಹರದು
ಮಸೂಕ್ತಿಸುಧೆಯಲಿ । ಸಂದಣಿಸಿರೆಕೋನಾಂಚನದಲಂಕುರಿಸೆಹರುಷದಲಿ ॥ ವಂದಿತೆನಪಲ್ಲವಿಸಿಹಬ್ಬಿತು । ಮುಂದುವರಿವಾಸೆ
ಯಲಿಪದನಕೆ । ಬಂದುಪಲ್ಲವಿಸಿತ್ತನಲುನುಡಿಸಳುಕೃಪಾಕರಗೆ ॥೨೩॥ ನಿಂನನೆಂಬರುತ್ರಿಜಗದೊಳಗಾ । ಪನ್ನವತ್ಸಲನಾರ್ತ
ಬಾಂಧವ । ಸೆಂನುತಪ್ರಿಯನೆಂದುಸಾಧುಸಮಾಜದೊಳುನುಡಿಯೆ ॥ ಮುಂನಕೇಳದೆನಿಂದುಕಂಡೆನು । ಧಂನ್ಯೆತಾಜಗದೊಳಗೆಪ್ರುನ
ರಪಿ । ಧನ್ಯೆಧನ್ಯೆಯುನಾತ್ತ ತಲೆವಾಗಿದಳುಚರಣದಲಿ ॥೨೪॥ ಅವನಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸುಕರುಣಾ । ಳುವಿನಲೀಲಾಚರಣೆಯನುನಿಂ ।
ಮವರಿಗನುಭವವ್ಯಸನಸಾರಥ್ಯವಿಕರ್ಮದಲಿ ॥ ಯುವತಿಜಾನುಹಿಡಿಪೆತ್ತಿಬೋಳ್ಕೈ । ಸುವಕೃಪಾಳುವಕಂಡುಸುರನುನಿ । ನಿವ
ಹನೊಸಲಲಿಕೈಯ್ಯನಿಬ್ಬದುಮುಗುಳುಗಹರುಷದಲಿ ॥೨೫॥ ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುವಿಬುಧ । ನಾಥವೃಳ್ದದಜ್ಞಾತವಾಸವ । ನಾತ
ತೂಷ್ಣಣವೊಳಗೆಸುಳಿದರುತುಳಿದರಂಬರವ ॥ ಪ್ರೀತಿಯ್ಯಸಲೆಭವಸಹಿತಪುರ । ಹೂತಮಾಖ್ಯಾಧೀಶರ್ಕ್ಮೈತರೆ । ಹೂತಹೊಕ್ಕುಳ
ಮಗನುಬಂದನುತಂದೆಯಿದ್ಬೆಡೆಗೆ ॥೨೬॥ ಮಂಗಳವ್ರುಮರುಕೊಳಿಸಿತಖಿಳಜ । ಗಂಗಳಗೆಜಯಜಯಜಯೆಂದುದು । ಕಂಗಳೆವೆ
ಯಿಕ್ಕದೆನುಹಾಜನವರೆಳಮಳೆಗರೆದು ॥ ಮಂಗುಡಿಯವೊಳಗಿದವೃದುಂದುಭಿ । ಯಂಗನೆಯರಾರತಿಯ ಮಂಗಳ । ಸಂಗಡಿಪಿ
ಕ್ರೋರಂಕೆನಾರೆದನಲಿಯೆಗಗನದಲಿ ॥೨೭॥ ಇತ್ತನದಿತಿಗೆತಂನನೆನವರಿ । ಗಿತ್ತನಭಯವನಿತ್ತಮುನಿಗಳ । ಗಿತ್ತನವರೆಕೋಷ್ಪಿ
ಯನಾವಂಗಾವಸನ್ಮತವ ॥ ಮತ್ತಕಾಪಿನಿಸುರಸಮಿತಿನೋ । ಡುತ್ತಿರಲುಪರಿಜನಸಹಿತಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುತಕ್ಷಣದಲಂತ
ರ್ಧಾನವರಸಾದ ॥೨೮॥ ಅಕ್ಕಟೆನುತಸುರಾರಿತ್ರೋರಿದ । ದಿಕ್ಕಿಗಭಿಮುಖವಾಗಿನ್ಯಾಸಾ । ಲಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದುದುದಂಡದಂತಿರೆದೇವ
ನಿಕುರುಂಬ ॥ ಮಿಕ್ಕವಿಸ್ತಾರವಹರುಷದಲಿಕನು । ಸೊಕ್ಕಿತನೆಯರುನಿಹಿತನಿಲಯವ । ಹೊಕ್ಕರನುದಿನದೇವನಿತ್ಯಾತ್ರಮನಕ
ರಣದಲಿ ॥೨೯॥ ಇಂತದಿತಿಗೆರಪನೆಯಸಂಧಿಯೆ । ಳುಂತತಕ್ಷಣನೊಳಗೆದೈಕೇ । ಯಾಂತಕನುಸಲಿಪಿದಕಥಾಸಂಗತಿಯಪ
ಟ್ಟದಿಯ ॥ ಸಂತಸದಿವಿಮಲಪ್ರಬಂಧವ । ಕಂತುಪಿತನಪದಾಬ್ಜಮಧುಕರ । ಸಂತುಕಂನಡಿಪಿದನುವಿದ್ಯಾಯೊಗಿವರದಿಂದ ॥೩೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೮೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೭೮೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವಾಮನಾವತಾರ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸುರಜನನಿಯುದರದಲಿಜನಿಸಿದ । ವರಜನಾರ್ದನವಾಮನಿಯನವ । ರರಿಗೆಕೊಡಲ್ಯೈದಿದನು
ಸಂತಸದಿಂದಬಲಿಯೆಡೆಗೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಂಬುಜನಿಜನಮಂ । ದಿರವಹೊಕ್ಕಳುಹೊಗಳುಪಭಿಜನ । ದುರವಣೆಯಬೈತಂದಳಂಗನೆವತಿಯ
ಸಂನಿಧಿಗೆ ॥ ಶಿರವನಂಫ್ರಿಗೆಚಾಚಿದಳುನಿಂ । ಮುರುಕೃಪಾಶ್ರಯದಿಂದಪೀತಾಂ । ಬರನಕಂಡೆನುಕೊಂಡೆನಿಷ್ಟವನೆಂದಳಾದೇವಿ ॥
ಏನಬೇಡಿದೆವರನನಾನು । ತ್ರೀನಬೇಡುವೆನಿತ್ಯಸೆಲ್ಲನ । ನೇನನಿತ್ತನುತಂನನಿತ್ತನುತಂನನೆಂತಿತ್ತ ॥ ಸೊನುವಹೆನಿನಗೆಂದನೆನೆಯೇ ।
ಕೇನುಪೇಳುನೊಂವೆಪೇಳುನೆ । ನೀನೆಕರುಣಾಸಿಂಧುಮಗನಹನೆಂದಳಾದೇವಿ ॥೧॥ ಹೆಂಡತಿಯನುಡಿಗೇಳನಂಬುಗೆ । ಗೊಂ
ಡಾಕರವಾಸಂದಲಿಬ್ರ । ಹ್ಮಾಂಡಬಲಿವಂತುಬ್ಬಿದನುಮುನಿಹರಿಕೃಪಾರಸವ ॥ ಉಂಡುಮ್ಯೆಮರದಿರಲುಸಂನಿಧಿ । ಗೊಂಡುತಂ
ದನಾಗಳು । ಕಂಡುಕೌತುಕವೇನೆನುತನೆರಗಾಡೆಳಕಾಂತೆ ॥೨॥ ರವಿಸಿದನುವಲ್ಲಭೆಯನಮರೋ । ತ್ತಮನ

ದೇವಿಯಜಠರದಲಿಕಂ | ಕ್ರಮಿಸಿನಿಂದನುಸರ್ವಗತನಿದ್ರಾದಿಶಕ್ತಿಗಳು || ಕ್ರಮದಲುತ್ಪನ್ನಿಸಲುಜೀವ | ಪ್ರಮೆಯಜಠರದಜನಿ
ತದುಃಖವ | ನಮಮತಾನರಿವರ್ಥಿಯಿಂದಿರ್ದಂತೆವರ್ಧಿಸಿದ || ೪ || ಅರಿಯಬಹುದೇರವಿಸಿತೆತಿಮಿರದ | ಶರೆಯಸಂಕ್ಲೇಶವನು
ಜೀವರಿ | ಗರಿಯಬಹುದಲ್ಲದೆಜನಾರ್ದನನೆಂತುತೋರುವುದು || ಅರಿಯಳ್ಗೇತಂನುರುವಗುಣವನು | ಮರೆನಳ್ಗೇತಂನೊಡೆಯಸಲಿ
ತಾ | ನುರುಗುಡಿಸಿಬಳಸುವುದುಮರದಳ್ಗೆನಾಯಿಶೇವಿತವ || ೫ || ಶರಧಿಧಳ್ಳುರಿಯೊಳಗೆಹೊಕ್ಕೇ | ನರಿವುದೇತಾಪವನುಘಟಜ
ಲ | ಮರಿವುದಲ್ಲದೆಪರನಹಣೆಗೆಂಣಿಕೆನುಬ್ಬಟಗೆ || ತರಹರಿಸಿನಿಲಬಲ್ಲುದೇಹಿನು | ಗಿರಿತುಷಾರದಘಟ್ಟವಾಯಯಾ | ವಿರಚಿತವ
ನಿಜನರಿಯಲುಂಟೇಹೇಳುಪರಮನಲಿ || ೬ || ಉಬ್ಬಿದಳುಹರುಷದಲಿದುರಿತವ | ನೆಬ್ಬಿದಳುಕಳವಳದಹಸರವ | ತುಬ್ಬಿದಳುದು
ರ್ಬಲರುತಂನಯಮಕ್ಕಳುಂನೇನು || ಸರ್ಬಗತನಿಹನುದರದಲಿಕನ | ಗುರ್ಬಿಬೆಳೆಯಲ್ಲೆನುತಸುಮತಿಯ | ಹಬ್ಬುಗೆಗೆಮ್ಮೆಮರದ
ಳಂಗನೆಪರಿಯೆಗರ್ಭದಲಿ || ೭ || ಸೂರೆಹೋಯಿತುವರವಳಿತ್ರಯ | ವೇರೆಮೆರೆದುದುಬಾಸೆಕುಚಯುಗ | ಮೋರೆಕಪ್ಪೇರಿತ್ತು
ಬಿಳ್ಪೇರಿದುದುನಿಜವದನ || ಮಾರಿದಳುಮನದಳಲನಾರ್ಭಿಯ | ತೋರಿದಳುಸಂತೋಷಭರದಲಿ | ನೀರೆಚಿತ್ತಸಮಾಧಿಮದದಿರ್ದ
ಳುಗ್ರಹಾಂತದಲಿ || ೮ || ಇತ್ತಲದಿತಿಮುಕುಂದನುದಯದ | ಹೊತ್ತಹಾರುತ್ತಿರಲುಕಮಲಜ | ನತ್ತಲಾಯಿತ್ತೊಸಗೆಸಂಭ್ರಮಸ
ತ್ಯಲೋಕದಲಿ || ಹೆತ್ತತಂದೆಯನೋಲಗಿಸದೇ | ಕುತ್ತಮರುವೇಗೇಣಿಹೊಳೆವೆ | ನುತ್ತಪರಿಜನಸಹಿತನಡೆತರುತಿರ್ದನಭ್ರ
ದಲಿ || ೯ || ಸುರಜನನಿಯುದರದಲಿವಿಶ್ವಂ | ಭರನುಲೀಲೆಯನಟಿಸಿದನುತಂ | ಮರಸುತನಸಾಕಾಳುದೋರುವವೇಳೆಯೆಂದೆನು
ತ || ಹರಯಹೇಳದನೋಲಗವನೈ | ತರಲುಧನದಾದಿಗಳುಬಳಿಯಲಿ | ಸುರರಧಿಪನೈತಂದನಖಿಳಾಮರರನೊಡಗೂಡಿ || ೧೦ ||
ಬಲ್ಲಹನನೋಲಗಿಸಲಾಶಾ | ವಲ್ಲಭರುನಡೆತರಲುನಭದಲಿ | ಮುಳ್ಳುಮನೆಗಿಂಬಲ್ಲನೆರೆಮೋಲಿಂನುಬಂದವರು || ಕುಳ್ಳಹಡೆಪರ
ಮೇಷ್ಟಿಯನುಬೆಸ | ಗೊಳ್ಳಯಂಬರವಿಂನುಬೇರೊಂ | ದುಳ್ಳರೆಂದೊದರಿದರುಕಂಚುಕಿನಿಕರಕ್ಕೆನೆಗಹಿ || ೧೧ || ಜೋಹೊ
ಗಜಬಜಬೇಡಗಗನದ | ಕೋಹುಕೋಹುಗಳಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರಿ | ದೇಹದೇಹಿವಿದೇಹಿಗಳುಮುಚಿತಾಂಬರದಲಿರಲಿ || ಸೋಮಮಾ
ತ್ಮವಿವೇಕಿಗಳಸಂ | ದೋಹನಿಲ್ಲಿಚಿದಂಬರದಲು | ತ್ಸಾಹಬೇರೇಕೆನುತಸುರರಿಗೆನುಡಿದನಬುಜಭವ || ೧೨ || ಗರುಡರನುಕು
ಳ್ಳಿರಿಸಿದನುಕಿಂ | ನರರಕುಳ್ಳಿರಪೇಳ್ದನುಕಿಂ | ಪುರುಷವಿದ್ಯಾಧರಮಹೋರಗವಿಕರವನುನಿಲಿಸಿ || ವಿರುಪಮನುಪ್ರೌಢಮಂ
ಟಮಕುಳತೆ | ಕರೆಸರೋರುಹನಾಗಿಹೊಕ್ಕಳ | ಹಿರಿಯಮಗಹೊಗಳಿದನುತಂದೆಯನಮಳಸೂಕ್ತದಲಿ || ೧೩ || ಜಯನಿಗ
ಮಸಂಸ್ತುತಗುಣಾಲಯ | ಜಯಪೃಥುಳವಿಕ್ರಮತ್ರಿವಿಕ್ರಮ | ಜಯನಮೋಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದೇವಯುಗತ್ರಯಾಚರಿತ || ಜಯತ್ರು
ಸುತಮಶ್ರಯನೆವೇದಾ | ಕರಜಗಜ್ಜನಕತರ್ಕಗುಣಸಂ | ಶ್ರಯನೆಲೋಕತ್ರಯಶಿರೋಮಣಿಕತ್ಸ್ಯಸಾಸಿಧಿಮೆ || ೧೪ || ಪ್ರಕ
ರದಲಿಪಿಸಿವಿಷ್ಟವಿದ್ಯಾ | ಪಕನುಜಗದಾದ್ಯಂತಮಧ್ಯಾ | ತ್ಮಕನುನೀಬಹುಶಕ್ತಿಯುಕ್ತನುಪುರುಷನೆಂದೆನಿಸಿ || ಅಕಟವಿಶ್ವಾಷ್ಟಯ
ನಿಮಿತ್ತಾ | ತ್ಮಕನುನೀನಶರೀರಿವಿಶ್ವ | ಪ್ರಕರಪಾಲಕವಿಶ್ವಕಾರಣಮೂರ್ತಿನೀನೆಂದ || ೧೫ || ಹಡಗೊಡದುಕಂಗೆಟ್ಟವಿಗೆ
ಹೆ | ಗ್ಗಡಲೊಳಾಳವಕೃಪಣರನುಕೈ | ವಿಡಿದುಪರಮುಕ್ತಿಪಾಳುನಾವೆಯನಿಕ್ಕುವಂದದಲಿ || ಕಡುಗರುಣದಲಿನೋಡಿದಿವಿಜರ |
ಗಡಣವನುಪೊರವರ್ಧಿಯಲಿತನು | ವಿಡಿದನುನವೇಭಾಮ್ರುಬಹಳಕೃಪಾಂಬುನಿಧಿಯಿಂದೆ || ೧೬ || ಇಂತುಹೊಗಳುತ್ತಿರಲುಕಮಲ
ಜ | ನಂತರಿಕ್ಷದಲಿರ್ದದಿವಿಜರ | ಸಂತತಿಯಸಾಶಾವನೆನುನೊಕಾವೆನಸುತರನುಕೆಳಗೆ || ಭ್ರಾಂತಿಯ್ಯಸಲೆಜನನಿಯುದರದ | ಲಿಂ
ತಿರಲುಸಾಕೆನುತಲಷ್ಟೈಕ್ಯ | ಕಾಂತನವತರಿಸಿದನುಮಂಗಳಮಾಗೆಧಾರುಣಿಗೆ || ೧೭ || ಅಗ್ನಿಮುಖನಿರ್ಧೂಮಮಾದುದು | ನಗ್ನಿಜ
ನನಲಿದಾಶ್ಚತಿರ್ದದು | ಮಗ್ನರೆಗ್ದರುಮುಂನಬಹಳಕ್ಲೇಶಪಂಕದಲಿ || ಭಗಭುಜಬಲರಾಲಿದರುನಿ | ರ್ವಿಘ್ನಮಾದುದುಕೇವಲ
ಭಿಜಿ | ಲ್ಲಗ್ನಲಷ್ಟಿತವಿಶ್ವತೋಮುಖನುದಯದಭ್ಯುದಯ || ೧೮ | ಕುಮತಿಗಳುಸಮತಿಗಳುದುರ್ಜನ | ರಮಮಸುಜನರಾಕ
ಲುಷಹೃದಯರು | ಶ್ರಮಿತಕಲುಷರುದುಃಖಗಳುಸುಖತುಷ್ಟರೆಂದೆನಿಸಿ || ವಿಮಳವಾದುದುಗಗನತಳನಿಸ್ತಿಮಿತವಾದುದುಸುದಿಗುನಿ
ಚಯಸ | ಪ್ರಮಿತದರನುಜನಿಸಲಾಯಿತ್ತಂದುಸುಖಲೋಕ || ೧೯ || ದುಂದುಭಿಗಳಳ್ಳಿರಿದವಂಬರ | ಮಂದಿರವನೇನೆಂಬೆ
ನನಿಮಿಷ | ವೃಂದಕೈಗುಡಿಗಳಲಿಕುಣಿದುದುಗಣಿಕೆಯರಸಹಿತ | ಮಂದಿಗಳನುಮುಪ್ರೊಂದುಕಡೆಮು | ತ್ತೊಂದುಕಡೆಮುಂಧರಿಗೆ
ಸೂತರ | ಸಂದಣಿಸೆಸರಿಯಾಯ್ತುಕುಸುಮಾಸಾರನಭಮಳಗೆ || ೨೦ || ಜಯಜನಾರ್ದನದುರಿತಮರ್ದನ | ಜಯಜಗತ್ಪ್ರೀ
ಹರುಷವರ್ಧನ | ಜಯಜನಾಶ್ರಯಭಕ್ತತಾಪತ್ರಯನಿವಾರಕನೆ || ಜಯಜಗಂನುತಜಯಜನಾರ್ದನ | ಜಯಜನಾಶ್ರಯಯ
ನುತಲೊಲಿದ | ದ್ವಯನಕೊಂಡಾಡಿದರುಗಗನಾಂಗಣದಬಮರಾಳಿ || ೨೧ || ಭಾನುಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶವರನ | ತ್ತಾನನಾಂಬು
ಜದರಹಸಿತಯುತ | ಸಾನುರಾಗೇಕ್ಷಣಲದಾಟಕಪ್ರೋಲಕಾಂತಿಗಳ || ಮೀನಚಿತಗಳದಾತ್ರಿರೇಖಾ | ಪೀನವಕ್ಷಸ್ಥಳನಿಜಯಲೆ |
ಷ್ಮೋನಿಕಂಬನಿಮರೆಯಜಸೆದನುಜದಿತಿಯಿದಿರಿನಲಿ || ೨೨ || ಮರಕತಾಷ್ಟಯವಿವಿಧರತ್ನಾ | ಭರಣಕೌಸ್ತುಭವೈಜಯಂತಿಗ |

ಸಿಗದಾಶಂಖಾಂಬುಜಂಗಳುಬೆಸೆಗೆರಂಜಿಸಲು ॥ ದರದತ್ರಿವಳಿಯುನಿಮ್ನನಾಭಿಯು । ವರಸುವರ್ಣಾಂಬರದಚರಣಾಂ । ಬುರು
ಹನಖಮಂಡಲದಕಾಂತಿಯುಸೆಸೆದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೩ ॥ ದೆಸೆಗೆನೆಂಮವಕಾಯಕಾಂತಿಯು । ಮುಸುಕಿನೊಳಗಕ್ಷಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸ । ಲ
ದಳವಲೇಬಹಳತೇಜೋಪುಂಜವನುನಿಲಿಸಿ ॥ ನಸುನಗುತನಿಂದಿರಲುಕಂಡಳು । ಶಶಿವದನೆಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿಕೈಮುಗಿ । ದೊಸದು
ಲೋಡುತ್ತಿರ್ದಳಾಲಿಸಿಕಮಲಲೋಚನನ ॥ ೨೪ ॥ ಅಚರಾಚರವಿಭುವಕಂಡುಮ । ರೀಚಿಸುತನಾನಂದಮಿಗೆಪುಳ । ಕೋಚಿ
ತಾಂಗಳುದಂಡದಂತಿರೆನೀಡಿಭುಜಯುಗವ ॥ ಚಾಚಿದನುಮೇದಿನಿಗೆಮೈಯನು। ಈಚರಾಚರದೇವನೆಂತುಟೊ । ಗೋಚರಿಸಿತೆ
ರೇಸನಾಥನುಜಗದೊಳಾನೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಹೆತ್ತವರುಹೊಗಳ್ದರೆಲೋಕಕೆ । ಸತ್ಯವಪ್ಪುದೇಸಾಕುಕುಳ್ಳಿರೆ । ನುತ್ತಕರುಣಾ
ಕನಿಧಿನೋಡಿದನಮರರನುತಿರುಗಿ ॥ ಚಿತ್ತವರಿದುವಿರಿಂಚಿನೋಡಲಾ । ದುತ್ತಮರಮುಕುಳಿತಕರಾಬ್ಜವ । ನೆತ್ತಿಜೀಯ್ಯಕೃಪಾಂ
ಬುನಿಧಿಯೆಂದುದುಸುರಸ್ತೋಮ ॥ ೨೬ ॥ ಭೂಪಕೇಳಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆವಟು । ರೂಪನಾದನುದೇವನಿಗಮಕ । ಳಾಪಕೌತುಕ
ದೊಳಗೆಮುಳುಗಲುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯಮಾಯಾವಿಡಂಬದ । ವೈಪರೀತ್ಯವನಾರುಬಲ್ಲರು । ಭಾಪೆನಲುಜನನಿವ
ಕನಟಿಸಿದನಾವಾಮನಾಕೃತಿಯ ॥ ೨೭ ॥ ಪ್ರೀತಿಮಿಗೆಮಹರುಷಿಗಳಾವಿ । ಖ್ಯಾತವಾಮನನಾದವಿಭುವಿಂ । ಗೋತುಮಾಡಿದರಜ
ಹಿತವಿಧಿವಿಹಿತಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಜಾತಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳನುಪ । ನೀತಿನಾಮನುದೇವನಮರ । ವ್ರಾತಹೊಗಳಲುಸಕಲಮಂಗಳ
ರಾಗೆಧಾರುಣಿಗೆ ॥ ೨೮ ॥ ಕರುಣಿಸಾವಿತ್ರಿಯನುಕಲಿಸಿದ। ನರರೆದೇವಮಯಂಗೆಸೂತ್ರವ। ನಿರದೆನೀಡಿದನಮರಗುರುವುಮರೀ
ಚಿಮೌಂಜಿಯನು ॥ ತರಿಸಿಕಟ್ಟಿದನದಿತಿಕೊಟ್ಟಳು । ಹರಸಿಕೌಪೀನವನುಹಿಮಕರ। ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನೀಯೆದಂಡಕಮಂಡಲಾ
ಗಳ ॥ ೨೯ ॥ ಯಕ್ಷಪತಿಪಾತ್ರಿಕೆಯನೀಡಲು । ಭಿಕ್ಷೆಯನುಸುರಮಾತೆಯಸಗಿದ। ಳಕ್ಷಮಾಲಾಜಿನಗಳನುಧರೆವಾಣಿಯರು
ಕೊಡಲು ॥ ಅಕ್ಷಯಗೆಋಷಿನಿವಹದರ್ಭೆಯ । ದಕ್ಷಿಣೆಯನೀಡಿದರುತ್ರಿಜಗ । ದ್ರಕ್ಷಕನುತೊಳತೊಳಗಿಮೆರೆದನುವಾಮನಾಕೃ
ಯ ॥ ೩೦ ॥ ಏನುಜನನಿಯರಿಂಗೆಹಿತವಮ । ತ್ತೇನುಜನಕಂಗಗ್ರಜರಿಗನು । ಮಾನವೇತರಮೇಲಿಕಾರ್ಯವದೇನುಗುರುಗಳಿ
ಗೆ। ಏನುಋಷಿಗಳಬಯಕೆಬೇಡುವೆ । ದೇನುಬಾಂಧವಜನಕೆಮಾಡುವ । ದೇನುಶಕ್ತಿಯನರಿತುಬೆಸಸೆನಲಗ್ರಜನುನುಡಿದ ॥ ೩೧ ॥
ಕಂದಕೇಳಮರೌಘಲಲಿತಾ । ನಂದಕೇಳುಪ್ರಾಣಿಹಿತಮಾ । ಕಂದನಿಭಕೇಳ್ಮಂನಮಾಯಾವರ್ತಶಕ್ತಿಗಳ ॥ ಇಂದುಧರತಾನರಿ
ಯನೆಂದಡೆ । ಮಂದಮತಿಗೋಚರಿಸಲರಿದೆನೆ। ತಂದೆಕಾಡಿದಿರೆಲ್ಲವನುಬಲ್ಲಹನುನೀನೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ದೇವದೇವಾದಿಗಳುಕೊಂಡ
ನು। ದೇವರಾಜ್ಯವನಿಂದುಪರಿಯಂ । ತೀವಿಪಿನಕೇಳಿಯಲಿಕಳೆದೆವುಕಾಲವಿಭ್ರಮವ ॥ ಕಾವಕರುಣಿಗಳರಸನೀನಿರ । ಲಾವಭಯ
ಮಗಿಲ್ಲನೆರೆಕೈ । ಗಾವುದಗ್ರಜರನುಸರಾಗದಲೆಂದಳಾಜನನಿ ॥ ೩೩ ॥ ಎಂದುದಿತಿಯುಚ್ಯುತನಕೈಯಲಿ । ತಂದುಕೊಟ್ಟಳು
ಸುರಪತಿಯನರ । ವಿಂದರಕ್ಷಿಸಬೇಹುದೆಂದಾನೆಂದುದುಪಚಾರ ॥ ತಂದೆಗತಿಹಿತವೆಲ್ಲರಭಿಮತ । ಬಂಧುಗಳಿಗಿದೆಲೇಸುತ್ರಿದಿವವ ।
ನಂದೆಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವುದೆನಲುವುಪೇಂದ್ರಕೈಕೊಂಡ ॥ ೩೪ ॥ ಕೇಳಿದೆನುನರ್ಮದೆಯಬಡಗಣ । ಕೂಲದಲಿಬಲಿಯಶ್ವಮೇಧದ ।
ಕಾಲಸಾಮಗ್ರಿಯವಬಹುವಿಧದಾನಮಾನದಲಿ ॥ ಮೇಲಣಮರರಕಾರ್ಯಗತಿಕೈ । ಮೇಳವಿಸುವುದೆನುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಾ
ಬಲಿಮುಖಮಹೋತ್ಸವಕಂಡುನಡೆತಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಬಡದುಬೋರಡಿಗೊಂಮೆಧರಣೀ । ತಳಗಜೇಂದ್ರಾರೂಢನಾವೆಯ । ನಿಲ
ವಹೋಲಿದುದೇಳುಶರಧಿಗಳೆಡಬಲದಗತಿಗೆ ॥ ಕಳೆವರವನೂಕಿದವುಸೋಕಿದ । ಪಲಘುರತುನನನಚಳಚಯತಂ । ಮೊಳಗೆಸಲೆ
ಸೊಂಡಾಡಿದವುಕೋಮಲಪದಹತಿಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ಕೊಡಹಿಕುಂಬಸ್ಥಳವತಡವಿಡ । ಲುಡುಗಿದವುದಿಗುದಂತಿಸಾವಿರ । ಹೆಡೆಯ
ಸೆಳಲಿಗೆನೆಂದನಹಿಪನುಕಮಠನಳವಳಿಯೆ ॥ ಕಡುಗರುಣಿಕಾಲಿಡುವನೇಜಗ । ದೊಡೆಯನಂಬರಗಾಮಿಗಳಪಥ । ಹಿಡಿದುನಡೆತ
ರುತಿರ್ದನಿನಕೋಟಿಗಳತೇಜದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಅತ್ತಲಾಬಲಿಯಜಮಾನನಿ । ವರ್ತಿಕರರೇಭೃಗುಗಳವರುವಿ । ಯತ್ತಳದೆವಿಲ್ಲತ
ಪ್ರತೇಜಃಪುಂಜವನುಕಂಡು ॥ ಎತ್ತಣದುಶಿವಶಿವಮಹಾಪ್ರಭೆ । ಕೆತ್ತುಜಗವನುಕಮಲಜಾಂಡವ । ತುತ್ತುಗೊಳುತಿದೆಯೆಂದೆ
ರುತನೋಡಿದರುಬೆರಗಾಗಿ ॥ ೩೮ ॥ ಬಡದುಕಮಲಭವಾಂಡವನುತನು । ವಿಬುಧತಂನೊಂದಡಿಗೆಬಹಮೂ । ರಡಿಯಬೊಂಮ
ಭ್ರಮಿಸುವಡರಿದೆನಲುಕಂಗಳಿಗೆ ॥ ತುಡುಕಬಾರದುನಿರ್ಣಯಕೆಕೈ । ಗೊಡುವವಿಭುಗಳದಾರುಶಿವಶಿವ । ಕಡಲಿಡುವಕಾಂ
ಯಲಿಘನತೇಜದಲಿರಂಜಿಸಿತು ॥ ೩೯ ॥ ಬರಬರಲುರೂಪಾಂತರವುಗೋ । ಚರಿಸಿತಜನೋವಿಷ್ಣುವೋಶಂ; ಕರನೊಮೇಣಾ
ನತ್ಕುಮಾರನೊಮುಖನಿರೀಕ್ಷೆಯಲಿ ॥ ಧರಣಿಗಿಳಿತಹರವಿಯೊತೆಗೆನಾ । ವರಿಯೆವೇರವಿಗವಿಗಳಂದವ । ಬರಿದೆಹೋಲಿಸಬೇಡೆ
ಸುತಜನನಿವಹಬೆರಗಾಗೆ ॥ ೪೦ ॥ ಕನತಸೆಗೆಜನಜಾಲವಿಸ್ಮಯ । ವೆನುತಿರಲುಕೈಗೊಡೆಯಕೃಷ್ಣಾ । ಜಿನದದಂಡಕಮಂಡಲಂ
ಗಳಚಲಿತಚಂಡಿಕೆಯ ॥ ಕನಕಪಾದುಕೆಗಳತ್ರಿಪುಂಡ್ರದ । ವಿನುತಮೌಂಜೀಬಂಧನದವಾ । ಮನನುಸುಳಿದನುಸುರವಿರೋಧಿಯ
ಮುಖಮಹೋತ್ಸವಕೆ ॥ ೪೧ ॥ ಅಹಶಕಾಗಳಸುಕೃತಫಲನಿ । ರ್ವಾಹಿತವನಿಸುರರನುಘನಹುತ । ವಹನೊಭೂತಳಭಾನುಪ್ರೋಂ

ಕೈಗೊಡೆಯ ಕಮಲಜನೊ ॥ ಬಹಳತೇಜೋನಾಮದರ್ಶನ । ವಹುದೆ ಶಿವಶಿವ ನೋಡಲಸ್ಮ । ತ್ರೈಹಿಕಜಾತಿಗೆನುತ್ತ ಜನಸ್ತೈಕಂ ದುದಿದಿರಾಗಿ ॥೪೧॥ ಅದ್ಯಜನ್ಮದಫಲವನಿತ್ತಲು । ಸಿದ್ಧಿಯಾದುದು ಭಾಗ್ಯವೆನುತಿದಿ । ರೆದ್ದು ಬಂದನು ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಸಿಖಿಳ ಜನಸಹಿತ । ಬಿದ್ದನಂಘ್ರಿಸರೋಜದಲಿ ನಿಂ । ದಿರ್ದು ಬಲಿತಲೆವಾಗಿ ಕನಕದ । ಗಡ್ವಿಗೆಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಬಿಜಯಂಗೈಸಿದನು ವಟುವ । ಹೊಂಗಳಸಜಲದಲಿ ಮುಕುಂದನ । ಮಂಗಳಶ್ರೀಚರಣಕಮಲಯ । ಗಂಗಳನು ತೊಳೆದಮಳತೀರ್ಥವಧರಿಸಿ ದುರಿತಕುಲ ॥ ಹಿಂಗಿಸೆನೆ ನಾದಿದನು ಸಲೆಸಿ । ರ್ವಾಂಗದನು ಸಕುಟುಂಬನಖಿಳಜ । ನಂಗಳಿಗೆ ಸಿಂಪಿಸಿದನಮಮ ಕೃತಾರ್ಥತಾನೆನುತ ॥೪೪॥ ಕೈಮುಗಿದು ತಲೆವಾಗಿ ವಿನಯೋ । ಕ್ತಿಮನು ನುಡಿದನು ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲಿ । ಪ್ರೇಮಲೀಲೆಯಲಖಿಳಜನಮುಳುಗಾಡೆಸಿನಿಯದಲಿ ॥ ತಾಮಸರು ತಾವೆತ್ತ ತೇಜೋ । ಧಾಮದರುಶನವೆತ್ತ ಶಿವಶಿವ । ಹೋಮಫಲಸಾಮಗ್ರ್ಯ ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು ತನಗೆಂದ ॥೪೫॥ ಹಿಂದೆ ತಾನೆಂದೆನಿತು ಬಾಳ್ದುದ । ಕಿಂದು ಫಲವಾಯ್ತೆಂನ ಹಿರಿಯರು । ಸಂದರೆಕ್ಷಯಗತಿಗೆ ಸಲೆ ನಿಂಮಂಘ್ರಿತೀರ್ಥದಲಿ ॥ ಮಿಂದು ಪಾವನವಾದಿಸಾ । ನಂದಪರಪುರುಷಾರ್ಥವೆನಗಿ । ಲ್ಲಿಂದಮೇಲಿಂನುಂಟೆ ತ್ರಿಜಗದರಾಜ್ಯಪದವೆಂದ ॥೪೬॥ ಚಿತ್ತವನು ಕೃಪೆಮಾಡುವುದು ನೀ । ವೆತ್ತಲಿಂದೈತಂದಿರೇನುನಿ । ಮಿತ್ತವಖಿಳತಪೋಮಯವು ನೀ ಮಂಗಮೂರ್ತಿಯಿದು ॥ ಚಿತ್ತವರದಹೆಸರುಂಟೆ ಬರಿದೇ । ಹೊತ್ತುಗಳೆಯಲದೇಕೆ ನಿಂಮಡಿ । ಕೃತ್ಯವಾವುದು ಬೆಸಸಬೇಹುದು ಕೃಪೆಯ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ॥೪೭॥ ತಂನ ಸತಿಸುತರೊಡಲುಗಳು ಸಂಪಂನ ರಾಣೀವಾಸವರ್ಗವು । ಮಂನಣೆಯ ಮಂಡಳಿಕರಂಗೋಪಾಂಗಚತುರಂಗ ॥ ಹೊಂನ ಕನಕದರಾಶಿ ಬಹುವಿಧ । ಕಂನೆಯರ ಸಾಂಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಿರಿಯಿದು । ನಿಂನದಿದರೊಳಗಾವುದಭಿಮತವದನು ಬೆಸಸೆಂದ ॥೪೮॥ ತಂದೆ ತಂನೊಡವೆಯನು ತನಯರು । ತಂದು ತನಗೀಯ್ಯಲು ಮನೋಮುದ । ದಿಂದ ಮಂನಿಸವೋಲು ನಿಂನೊಡವೆಯನು ನಿಮಗಿತ್ತು ॥ ನಿಂದಿನಾ ನಿಂಮಡಿಯ ಕರುಣದ । ಕಂದನೆನಿಸುವೆನಾವುದ ಕೆಮನ । ಸಂದು ಬಿಜಯಂಗೈದಿರೆಂಬುದ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೪೯॥ ಅಲ್ಲದಡೆ ನೈಷ್ಟಾಂನದಲಿ ಮನ । ಮಳ್ಳಡಿದೆ ಶಾಲ್ಯಾಂನ ಸಂಪ್ರತಿ । ದುರ್ಲಭವು ತನಗಿಲ್ಲ ನಿಂಮ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಬಲ್ಲೆನರ್ಥಿಸ್ವವಲಿ ನೀವೆಂ । ಮಲ್ಲಿಗೈತಂದುದನು ಬೇಡಿತ । ನೆಲ್ಲವನು ಸಲಿಸುವೆನು ಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ॥೫೦॥ ಹಲವು ಮಾತೇಕಾನು ನಿಂಮಡಿ । ಗಳ ಕೃಪಾಶಿಶುವೇ ಮಕುಲನಿ । ರ್ಮಲಿನವಾದುದು ಧರಣಿಪಾವನವಾಯ್ತು ನಿಂಮಿಂದ ॥ ಸಲಹಬೇಹುದು ತಂನನಾವುದು । ಕೆಲಸವೆನಗೆಲೆ ಭೂಸುರಾನ್ವಯ । ತಿಲಕ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದು ನಿತ್ಯಾತುಮಗೆ ಕೈಮುಗಿದ ॥೫೧॥ ಸಂಧಿ ಮೂರೆನಲಿದರೊಳಗೆ ಪದ । ಬಂಧನೈವತ್ತೆರಡು ಕಾಂಸ್ತುಭ । ಕಂದರದ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಜನಿಸಿದನದಿತಿಯುದರದಲಿ ॥ ಸಿಂಧುಶಯನನು ಬಲಿಯಹೊರೆಗೆ ವ । ಸುಂಧರೆಯ ಬೇಡಲ್ಕೆ ಸಲೆಸುರ । ಸಿಂಧುಕರುಣಿಸುಗೊಲಿದು ವಿದ್ಯಾಯೋಗಿ ಕವಿವರನ ॥ ... ... ॥೫೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೯೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ವಾಮನಮೂರ್ತಿಗೆ ಭೂದಾನ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ॥ ನೆಲನನೀವುದು ಮಂತ್ರವಲ್ಲೆಂ । ದಲಘುಗುರು ಬೆಸಸಿದಡೆ ಕೇಳದೆ । ಬಲಿಸುದಾನವನೀಯ್ದು ಧಾರೆಯನಾಂತನಸುರಾರಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಎಲೆ ನೃಪಾಲಕತಿಲಕ ನೀಕೇಳ್ । ಅಲಘುಭುಜಬಲನಮಳನಿರ್ವ್ಯಾ । ಕುಲಿತ ವಿನಯವಚೋವಿಲಾಸದ ಸಾರಸಂಗತಿಯ ॥ ಬಲಿದು ಕೇಳುತ್ತುಂಗಪುಳಕಾ । ವಳಿಯಲುಬ್ಬಿದನಸುರನಲ್ಲಿವ । ನೊಲುವವನು ತನಗೆನುತ ಮಾಣವಕ ತೂಗಿದನು ಶಿರವ॥ ಅತ್ತಲಾಹದವಿತ್ತಲೀಹದ । ವೆತ್ತಣದು ತನಗೀಸು ದುರ್ಘಟ । ಕೃತ್ಯಮಾಯ್ತು ಗುಳುವರೆ ಹಿತವಂತಿಲ್ಲನುಂಗುವರೆ ॥ ಕೆತ್ತುಕೊಂಡದಿದಾಯ್ತು ಕಾಣೆನು । ಕೆತ್ತಡಿದು ಕಂಡ್ದೆರಿದಿರಿವರನು । ಕುತ್ತಿಕೊಂಬೆನೆ ತಂನ ತಾನೆಂದೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥೨॥ ಅವುದ ಸದಳವೆನಗೆ ಮಾಯಾ । ದೇವಿಯಿರಲಿತ್ತಂಡವನು ಕೈ । ಗಾವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯವಿದು ಸುಪ್ರತವಲೇ ತನಗೆ ॥ ಈವೆನಿಳೆಯನು ಸುರರಿಗೀ ತನ । ಭಾವಶುದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕುದನುಪರಿ । ಭಾವಿಸುವೆ ಬಳಿಕೆನುತ ನುಡಿದನು ಕಪಟವಟು ನಗುತ॥೩॥ ದಿತಿಜವಂಶಲಲಾಮ ನೀನ । ಪ್ರತಿಮ ಕೇಳೀರೇಳುಲೋಕದ । ಅತಿಥಿಪೂಜಾಕರಣಕೌಶಲ್ಯದಲಿ ಜನಜನಿತ ॥ ವಿತತಭೂಷಿತನಲ್ಲ ನಿರ್ಮಲ । ಮತಿಮಹಾದೇವವನಿಸುರಸಂ । ಗತಿಯ ನಿಜಮಂದಿರವಲೇ ನಿಂನಮಳಮಂದಿರವು ॥೪॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ॥

ಕೌತುಕವೆ ಮೂಜಗದೊಳಗೆ ವಿ । ಖ್ಯಾತದಿತಿವಂಶದಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ । ಭೂತಳಾಧಿಪರೆಲ್ಲ ಮುಂನೇನಲ್ಪಭುಜಬಲರೇ ॥ ಆತಗಳ ವಿಮಲಾಂಶದಲಿ ಸಂ । ಜಾತನಾದನಿಗವನಿಸುರಸಂ । ಪ್ರೀತಿಯರವೇ ಸಹಜವಿನಯವಿಶಾಲ ನೀನೆಂದ ॥೫॥ ಹಿಂದೆ ನಿಂಮ ಪಿತಾಮಹನ ಪಿತ । ನಂದು ತಂಮಂಣನನು ಕಪಟದ । ಹಂದಿಯಾಗಿ ಸಮುದ್ರಶಯನನು ಕೊಲಲಿ ಕೋಪದಲಿ ॥ ನೊಂದು ನುಡಿದನು ನೆರದ

ದಾನವ | ವೃಂದದಲಿಹನೆಹುದುಗಿದಂಬುಧಿ | ಗಿಂದುಧಾಳಿಡುವೆನುಧುರದಧಕ್ಕಡರಾಬಹುದೆಂದ || ೬ || ಧಿಗಿಲನೆದ್ದನುಕೇಳಿದಾನಗ
ಳೆ | ಭುಗಿಲಿಡುವಕೆಂಪಾಗ್ನಿಯುಲಿಹೊಗೆ | ಹೊಗೆದಕಂಗಳಕಿಡಿಯುಕೆದರುವಕಾಳರಕ್ಕಸರು || ನೆಗದಗದೆಗಳಪರ್ವತೋಪಲವು|
ಮುಗಿವಸುಭಟಪಾತ್ರಗಗನವ | ಬಿಗಿಯೆದುಗ್ಧೋದಧಿಯದುರ್ಗವಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿದರು || ೭ || ಎಲಲಿದೆತ್ತಣಕಾಳರಕ್ಕಸ |
ಬಲಜಕಾರಿಯುಪೆಂನಕೆಂಟೆಯು | ಬಳಪಿತ್ತೆಂನೆನೆನುತಪರಿಜನಬಾಯ್ಬಿಡುತಿರಲು || ತಳೆದಗನೆಯುಲಿನೊಂದುಸ್ವಿದಿಪಹೆಂಗಳಲ
ಕಳಕಳಗಾರನಿದಿರಲಿ | ಸುಳಿದನವರಪೇಳಿದನುಕದನಕೆಕರೆದನಧಟರನು || ೮ || ಹಂದಿಯಾದವನಾವನಂಣನೆ | ಕೊಂದನಾವವ
ನಾತನತಗನು | ತಿಂದತಲ್ಲನೆಹಪವ್ರಹೋಗದುತ್ತೋರುತ್ತೀರೆನುತ || ಹಿಂದೆಹತ್ತುವನೈರಿಗಳನೊದ | ದೋಂದುಗಲಪಿದನರುಪು
ಮುಂಚಿದ | ಮುಂದಿರದದಹೊಂಗದವನೊದದೊಳಹೊಕ್ಕನಾದನುಜ || ೯ || ಕೇಳಿದನುಜಲಶಾಯಿದಾನವ | ನೆಳ್ಳಿಗವನೆಂಳಗಿ
ದ್ದಲಕ್ಷ್ಮಿಯು | ಮೇಳಿನೊಲ್ಲಡಿಮರೆಯುಪೊರಗುವಭಕ್ತವತ್ಸಲನು || ಮಾಲಗದಲಿಂತೆಂದನಸುರನ | ಸೊಲಿಸೆಯುನೆಂಸೆವುಪಿದ
ಡಿರಲರಿ | ದೇಳನಾವಿಲ್ಲಿಕುದುನುತಪಲ್ಲೆಂದುನೇಮಿಪಿಸಿದ || ೧೦ || ರಕ್ಕಸನುದೇಹಿಗಳಿಗಂತಕ | ನೊಕ್ಕಿಲಂತೀರೇಳುಜಗವನು|
ಹೊಕ್ಕಡುಳುಹನುಬಲ್ಪಿನೀತನಭುಜಪರಾಕ್ರಮವ || ಮುಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯುಹುದುತಾಕ್ಕೈ | ಸಿಕ್ಕಿದಡೆಬಳ್ಳಿಕೆನುಜಬಾಯುಲಿ | ಹೆ
ಕ್ಕುಬಸುರೊಳಗಡಗಿನಿಂದನುದೇವರಕ್ಕಸನ || ೧೧ || ತಂನಜಠರವಹೊಕ್ಕುಹರಿಚೈ | ತಂನ್ಯನುಯನಾಗಿರಲುಹೊರೆನೆಜ |
ಗಂನಿವಾಸನನರಪಿಕಾಣದೆಹಗೆಗೆಹರಿಮಾಯು || ಇಂನುತನಗಿದಿರಾರೆನುತಸು | ಪೆಂನಮುತ್ತಿತಿರುಗಿದನುಬಲ್ಲಿಕವ | ನುಂನತಿಯ
ನೇನೆಂಬೆನಮರರುಬಲ್ಲರವನಳವ || ೧೨ || ಅವನಮಗನೇನಲ್ಪವೀರ್ಯನೆ | ತವಪಿತಾಮಹನಾತನವನು | ಸ್ವಶದಶಕ್ತಿಯುಸಾ
ಹಸವನಭಿವರ್ನಿಸುವಡರಿದು || ಭವಗೆಬಲುಗ್ಯೈಶ್ವರ್ಯನೆಚತುರ್ದಶ | ಭುವನವವನಾಧೀನಮಾತಂ | ಗವರಿವರುಸರಿಯೇಸಮಗ್ರ
ಗುಣಂಗೆಕೇಳೆಂದ || ೧೩ || ಬೊಪ್ಪನೆಲೆನಿನಗವನಮಗನೇ | ನಲ್ಪಸಾಹಸದವನೆದಿವಿಜರು | ವಿಪ್ರನೇಷದಲಾಯುವನುಬೇಡಿ
ಗಡೆಜೀವನವ || ಒಪ್ಪಿಪಿದನರಿಗಳಿಗೆಸಾಯಲು | ತಪ್ಪರುಳ್ಳರಮನವನಾರಿಂ | ಗೊಪ್ಪುವುದುನಿನಗಲ್ಲಿದೀಬಲವೀರ್ಯಶಕ್ತಿಗಳು ||
ಆಹಿರಂಣ್ಯಾಕ್ಷಾದಿದೈತ್ಯರ | ಬಾಹುಬಲವಿಕ್ರಮದಲುಂನತ | ಸಾಹಸವನೆಣಿಸುವಡೆದಶಶತವದನಗಳವಲ್ಲ || ಆಹಿರಿಯರನ್ವಯ
ದಗುಣನಿ | ರ್ವಾಹವಡದುದುನಿಂನೊಳಗೆಸಂ | ದೇಹವಿಲ್ಲಾಮುಕುರವೇಕೈಗೈವವಸ್ತುವಿಗೆ || ೧೫ || ಹೊಗಳದಿಹರೇತನಯ
ರನುತ್ತಂ | ದೆಗಳುನಾಚಿಸಬೇಡತಂನನು | ನಗಿಸಬೇಡನ್ಯರನುಕೃತ್ಯವದೇನುತನಗೆನಲು || ಜಗದುದರನಸುನಗುತಮೂರಡಿ |
ಜಗತಿಯನುತನಗೀವುದುಳ್ಳಡೆ | ಮಿಗಿಲುಬೇಡೆನೆಗಹಗಹಿಪಿದನುಜೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದ || ೧೬ || ಹೊಸತುಕೇಳಲುಬಹುದಲಾಜೀ|
ವಿಸುತಿರಲುನಿಜಕಾರ್ಯದಲಿಭೂ | ವಿಸನಲಾಲೋಗರನುಹೋಗಾಡುವನೆಪಂಡಿತನು || ಸಪಿನೆನುಡಿಯಿಂನೊಂಮೆಮೂರಡಿ | ವ
ಸುಮತಿಯುಕೊಡಲಾಪೆನೇದು | ರ್ಯಶವಮಾಡಿದೆಭೂಪುರೇಕೇಳಿದೆನುಕೌತುಕವ || ೧೭ || ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಭಜಿಪಿಬೇಡುವ |
ದಕ್ರಮವಲೇತುಷವನೆಂನನು | ಶಕ್ರನಗುವಂತಾಯ್ತುಜಂಬೂದ್ವೀಪಮೇದಿನಿಯು || ಚಕ್ರಾಳವನೀಯ್ಯಬಗೆಯಲು | ಪಕ್ರ
ಮವಮಾಡಿದೆನುಮೂರಡಿ | ಯಕ್ರಮವಬೇಡುವಡೆನೀನೇಕಿದಕೆತಾನೆಂದ || ೧೮ || ಎಲೆಮಹಾಮತಿಕೇಳುನೀನುಂ | ಮಾಳಿ
ಸಲೇಕೆಮಗರ್ಥಿದೇಶಾ | ವಳಿಪರಿಭ್ರಮಣದಲಿರಾಜ್ಯವಿದೇಕೆತಾನೇಕೆ || ತರೆವೊಡಲುನಡುವಿಲ್ಲಬಯಕೆಗೆ | ಬಳಲುವರು
ನಾವಲ್ಲಮೂರಡಿ | ನೆಲನಕೈಗೊಳ್ಳಿಸುವುದಾವನಲುಂಟಾದಡೆಮಗೆಂದ || ೧೯ || ತಿರಿವನರ್ಥವನರ್ಥವುಳ್ಳವ | ಧರೆಯರಾಜ್ಯ
ವರಾಜ್ಯವುಳ್ಳವ | ನಿತದೆಬಯಸುವನಿಂದ್ರಪದವಿಯನಿಂದ್ರನಜನಿರನ || ಸರಕುಮಾಡುವನಾಪೆಯಂಗನೆ | ಜರೆಯಕಾಣಳುಕಾ
ಣೆಯಂಮನು | ಪರಿಹರಿಸನೇನುಳ್ಳಡೀವುದುಖಾತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ || ೨೦ || ಅದಡೆನಗೇನಸುಶುಭವನು | ತಾದಿತಿಜಪತಿಯೆಸ್ತು
ಹೊಂಗಳ | ಶೋದಕವತರಿಪಿದನುಧಾರೆಯನೆರೆಯಲನುವಾದ || ಹೋದುರಾಗಹಬೇಡಸ್ವೈರಿಸು | ಭೇದಕರವುಂಟೆಂನಚಿತ್ತದ|
ಲೋದಿಮರುಳಾಗದಿರೆನುತಕೈವಿಡಿದನಾಶುಕ್ರ || ೨೧ || ಏನುಮತ್ತೇನಿವನಿಧಾನಿಶಿ | ದಾನವರಕುಲಕಾದವ್ಯತ್ಯಾಸ | ಮಾನ
ನೀನದನರಿಯೆಪಾಕುವಿಚಾರಹೀನನಲ || ಕಾನನದಹೆಬ್ಬುಲಿಗೆಮಂನಿಪಿ | ಧೇನುವನುಕೊಡೆಬಹುದೆಭಾಗ್ಯವಿ | ಹೀನಕಾಲಕೆನ
ತಿವಿದೊಷಕವಹುದುಧಿಟವೆಂಡ || ೨೨ || ಇವಕಣಾಪ್ರಪಿತಾಮಹನಕೊಂ | ದವನುಹಂದಿಯಹರಿಯರೂಪಿಂ | ದಿವಕಣಾ
ತಾಳಿದವನಂದುಭವತ್ಪಿತಾಮಹನ || ಇವಕಣಾಕೆಡಿಪಿದವನವ್ಯತವ | ನಿವಕಣಾವೈರಿಗಳಿಗೆರದವ | ನಿವಕಣಾವಮಾಯಾವಿವಂ
ಚಕಪಿಸುಣನಿವಸೆಂದ || ೨೩ || ಕತಲಮನೆಯವದೇವಗಣವೊರೆ | ಯಿಡಲುಕೇಳಿದುಮಾಣಿಪರುತನು | ವಿಡಿನವಪಿತಿಯಜಠ
ರದಲಿತಾಬಂದುವಟುವಾಗಿ || ಮಿಡುಕದಿಲ್ಲಿಗೆಬಂದನರಿಯದ | ಬಡವನವ್ರೊಲಿರಬೇಡಕೊಡಬೇ | ಡೆಂದೆತನವನಿಳೆಪರಿತಲಮ
ರರಿಗೆಂದುಕವಿನುಡಿದ || ೨೪ || ವಾಯುಕಖಿಳಾವನಿಯರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯ್ಯಹೋಗಾಡದಿರುಸತ್ಯವ | ಕಾಯಬೇಕೇಬಹುವ
ಚೋಕ್ತಿಗಳಂದತಿಳುಪುವೆನು || ದೇಯವೆನಿಸುಗದೇಹಯದಕೋ | ಪೋಯುವೆನಿಸಲುಮಿಕ್ಕವಸ್ತುವ | ನೀಯಲುಂಟೇವೃತ್ತಿವಿರ
ಹಿತನಾದವಂಗೆಂದ || ೨೫ || ದಾನಹೋಮತಪೋವ್ರತಾನು | ಷ್ಠಾನಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆವೃತ್ತಿವಿ | ಹೀನರೇನಧಿಕಾರಿಗಳೆದಾರಿದ್ರ್ಯ

ಪೀಡಿತರು || ದೀನರವರೇಪ್ರಾಯಶೋಧ | ರ್ಮ್ಮನುಗುಣಕಾಮಾರ್ಥಬಂಧುವಿ | ಹೀನವೃತ್ತಿವಿಹೀನರಿಂಗಿಹಪರಗಳಿಲ್ಲೆಂದ | ದಿತಿಜಪತಿಕೇಳಾತ್ಮವೃಕ್ಷ | ಸ್ಥಿತಿಗೆಕಾರಣವೆನಿಸುವುದುಜೀ | ವಿತವದಕೆಹುಸಿಮೂಲವಲ್ಲದೆಕೆಡುವುದಾವೃಕ್ಷ | ಋತುವದಕೆಫಲ ಕುಸುಮವೆನಿಸುಗು | ಕೃತಕವಲ್ಲಾಫಲಕುಸುಮವಸಂ | ಗತಿಗೆಕೇಡಹುದಾತ್ಮವೃಕ್ಷದಲಯುದಬಳ್ಳಿವಿಡಿದು ||೨೭|| ಅವಧರಿಸುಶ್ರುತಿವಿ ಹಿತವಿದುಭಿ | ಕ್ಷುವಿಗೆಬೇಡಿದನೇಕರಿಸಿ | ಲ್ಲವನುಕೊಡಬೇಡೀಯ್ಯದಿರಬೇಡೆಂಬುದಖಿಳಮತ || ದಿವಿಜರಿಪುಕೇಳೊಲಿದು ಸರ್ವ | ಸ್ವವನುಭಿಕ್ಷುವನಿತ್ತುಪುರುಷಾ | ರ್ಥವನುಸಂಚಿಸುವಂದವೆಂತಸುರೇಂದ್ರಹೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಸ್ತ್ರೀಗಳಲಿಧರ್ಮದಲಿವೃತ್ತಿ ಪಿ | ಯೋಗದಲಿಸಂಪ್ರಾಪ್ತದೇಹತ್ಯಾಗಸಂಕಟದಲಿವಿವಾಹದಲಹಿತದೇಶದಲಿ || ಭೋಗರನುಕೊಲುವಲ್ಲಿಗೋವಿ | ಪ್ರಾಗವಾ ರ್ಥದಲನೃತವಚನ | ಕಾಗದುಪಹತಿಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಸುರೇಂದ್ರಕೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಕಾಸಿಪಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವಿ | ದೂಷಿತವೆ ತಾನೆಂದುದಿಸು | ಪಾಪಿಗವಲೇಧರ್ಮಸಂಹಿತೆಗಳಾವಿಚಾರಿಸಲು || ದೋಷವೆಮಗೇಕಕಟಧರ್ಮವಿನಾಶಕರನಾವಲ್ಲಗುರುತನ | ದಾಸೆಯುವರಾವಲ್ಲಭಾವಿಸಿನೋಡುನೀನೆಂದ ||೩೦|| ನುಡಿದುದನುಸಲಿಸುವಡೆನಾಪ್ರೌಢ | ಬಡುವೆವೆಂತದುಘಟಿಸದಿರದೋ | ರಡಿಗವನಿಸಂದೀಹವಂಬರವವಯವದಲಡಗೆ || ಬಡವನೇನಾಕವನುಮತ್ತೊಂ | ದಡಿಗೆಸರಿಮಾಡುವನುಮೂರನೆ | ಯಡಿಗೆಗತಿ ಯೇನಿವನಕೋಳುಗಳೊಳಗೆದೆಸೆಯುಡಗೆ ||೩೧|| ಅಕಟಸತ್ಯಸ್ಖಲನದಲಿನಾ | ರಕದಗತಿನಿನಗಹುದುಕಡೆಯಲಿ | ಸಕಲಜನವು ಕವೆಂದುನುಡಿಗೇಳಪಡೆತಪ್ಪಲವ|| ಪ್ರಕಟವಹುದಂಗ್ಯೆಯುಮೇಲೇ | ಮುಕುತಿಹುಸಿಯುದುಸಹಜಕುಲಕಂ | ಟಕನಕೊಂಡಾಡು ವುದುಲೇಸಲೆಲ್ಲಿದುಸಾರಿದೆನು ||೩೨|| ಹಲವುಸರಿಯಲಿಧರ್ಮವನುಭೃಗು | ಕುಲಲಲಾಮನುತಿಳುಹುತಿರಲಂ | ದೊಲಿದುಕೇಳುತ್ತಸುರಪತಿನಿರ್ಮಲಸಮಾಧಿಯಲಿ|| ತಿಳಿದುಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯವೆರಡರನೆಲೆಯನಿರುಗೆಯುತಾರತಮ್ಯದ|ಬಳಕೆಯನುಗುರುವಿಂಗೆಬಿಂ ನವಿಸಿದನುಕೈಮುಗಿದು ||೩೩|| ವಿದಿತವಿದುನೀವಲ್ಲದೆಮಗಾ|ಸ್ಪದವುದೇರಿಂನಾವುಬೆಂಮ| ಭ್ಯುದಯನಿಂಮುದುಲೇಸಬಯಸು ಪಿರೆಮಸಂತತಿಗೆ || ಬದುಕುವರಿಗಿದುನೀತಿಗಾರ್ಹ|ಸ್ತ್ಯದಸಮಂಜಸಧರ್ಮನೀವೆಂ| ದುದುಮಹೋದಯಹೇತುವರ್ಗತ್ರಿತಯ ಸುಸ್ಥಿತಿಗೆ ||೩೪|| ಲೇಸುನಿಂಮಮಲೋಕ್ತಿತಾನಭಿ | ಲಾಷೆಯುಳ್ಳವನಲ್ಲರಾಜ್ಯದ | ಲೀಸಮಗ್ರೈಶ್ವರ್ಯಲೋಭಾವಿಷ್ಟನೆಂಬೆನಿಸಿ || ಭೂಸುರಾವಜ್ಞೆಯನುದೇಹ | ಶ್ವಾಸವಿರೆತಾನೆಂತುಮಾಡುವೆ | ನೀಸುದಿನಬದುಕಿದಕೆಸಫಲತೆಯಾಯ್ತುತನಗೆಂದ ||೩೫|| ಇಳೆಯನಳವೇಕೊಳಲಿತ್ರಿಪದ | ಚ್ಛಳವನಳದೇಕೊಳಲಿಕೊಟ್ಟೆನು | ಕಳಕಳವುತನಗಿಲ್ಲಭಾಷೆಗೆಭಂಗವಿಲ್ಲದಕೆ || ಇಳೆಯನೀರ ಡಿಪ್ರೋರಡಿಯುವೆಂ | ದಳದುಕಾಡಿದಡೊಪ್ಪುಸುವೆನೀ | ಕಳೆನರವನಲ್ಲದಡೆಯಿತರನಬಯಸೆನಾನೆಂದ ||೩೬|| ಅವಗಡಿಸಲೆಂದೆ ಚ್ಚಕುಹಕದ | ಕವಲುಗೋಲಿತೆಲೆಂನಸತ್ಯದ | ಕವಚಹರಿವದಕೀರ್ತಿಕಾಮಿನಿಗೋಮಿನೀಪತಿಗೆ || ಸವತಿಯಾಗಳಸೈರಿಸುವಳೆಂ | ತವನಿವಧುವಿದುಭೂಮಿರವಿಚಂ | ದ್ರವರಕೀರ್ತಿನಿತಂಬಿನಿಗೆಕಾದಲನುತಾನೆಂದ ||೩೭|| ಸುಟ್ಟರೊಡಲೇನಹುದುಭಸ್ಮದ | ಬೆಟ್ಟನಿಟ್ಟಡೆಸಲ್ಲನಾಯ್ನರಿ | ಮುಟ್ಟಿನಡೆವಿಷ್ಟಾಂತವಹುದಲ್ಲದಡೆಕ್ರಿಮಿಕುಲದ || ಹುಟ್ಟಿಲೆನಿಸೂದಿದನುತಾನೆಂ | ದೊಟ್ಟಿಬಿಸಾರಕದರಾಜ್ಯದ | ಪಟ್ಟಬಂಧನಕೆಂಸನೇಮಿಸವೇಡನೀನೆಂದ ||೩೮|| ಆದುವೆನಿಮ್ಮಲಿನ್ನಿಲಿಶಿರಿಶಾಶ್ವತ | ವದವಿಮೋ ಸೆನಹಿಂಚಿನಬಿಬಿದ | ಉದಕಲಿಕನಸಿನಲಿವಿತ್ತದಕಾಮಸುಕನಸ್ತ್ಯದಯ || ಉದಧಿವೀಚಿಯಬುದುಬುದಂಗಳು | ವುದಿಸಿದಡೆವಿ ಶ್ವಾಸವೈಶ್ವ | ರ್ಯದಲಿಸಂಭವಿಸುವವಿಚಾರಿಸಲಿಲ್ಲಹುರುಳೆಂದ ||೩೯|| ಅರಸುತಾನೆನಗಿವರುಸುತಸೋ | ದರರುಬಂಧುಗಳಾಪ್ತಜನಕರಿ | ತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳುರಾಣೀವಾಸವರ್ಗವಿದು || ಮರಿದಯನ್ವನವೆನಗೆನುತನುಮ | ಕರಿಪಮರಣಮುಹೂರ್ತದಲಿತ | ನರಸತನವೇನಹುದುಬಂಧುವರಿಂದಲೇನೆಂದ ||೪೦|| ಬಗೆಯಲಭ್ರಗಳಿಗೆಹರಿವಾ | ಪಗೆಯುಕೊರಡುಗಳಿಂಗೆಸುರಚಾತ | ತೆಗೆಸೆರದನೆರವಿಗೆಪಿಚಾರಿಸಲಾವಸಂಯೋಗ || ಬಗೆಯನರಿಯದೆಪಮಕರಿಸಿಬಂ | ಧುಗಳಿವರುಸುತರೆಂದುನರಕದ | ನಗೆಗೆಳದೊಡಚ್ಯಾಗಸುಗಡಲರುಹಿಹರೆಂದ ||೪೧|| ಕೊಡನೆಬೇಡಿದಡೊತಲಸಮರರ | ಗಡಣಕಂಡುದಧೀಚಿಶಿಬಿತಂ | ನಡಲಿತಿಸಸೀಶರೂಪದದಿವಿಜನಿಷ್ಕ್ಯರಿಗೆ || ಕೆಡುಗಿಸುರಗಾಯುತನುಬೇಡಿದ | ರೊಡಬಡನೆಪಿತನಮಲಕೀರ್ತಿಯು | ಕಪಲಧರಗಾಪರಿಸುತಬಿಂಬಿದವಿಯೋನುಘನವೆಂದ ||೪೨|| ಎಂತುಕೈಯ್ಯೋಳುವದುಕವಿವೆನ | ದೆಂತುಕಲ್ಪದ್ರುಮವನೆಲವಡ | ಸಂತತಿಮಫಲಗಳನಿಚ್ಛಿಪಯೋಪಿಹೀನೆಮನು || ಕಂತುಧೇನುವನರಿತೆಗೆಂ | ಬಂತೆಕನಸಿನವಿಷಯಸುಖಗಳ | ತಂತುವಿನ ತಪಿಗೆರಗಿನಸಿಯುಬಿಡುವನಲ್ಲೆಂದ ||೪೩|| ಸುಲಭನಿಧಿದೊರಕೊಂಡಡೊಲ್ಲದೆ | ತೊಳವನೇಜಲನಿಂಗೆನಯನಂ | ಗಳುಬರಲು ಚಾತ್ಯಂನೆನೊಲ್ಲದೆಕಳದುಬಿಸುಡುವನೆ|| ಬಳಲುವರುಗಡಯೋಗಿಗಳುನಿ | ರ್ಮಳಸಮಾಧಿಯುಲಾವನಂಘ್ರಿಯು | ನೊಲಿಸಲಾ ರದಿತಸೌಭಾಗ್ಯಪ್ರಬಲಮಮನೆಗೆಂದ ||೪೪|| ಮಂನತಂನಪಿತಾಮಹನುಸಂ | ಪಂನರಾಜ್ಯದಸಿರಿಯನೊಲ್ಲದೆ | ಪಂನಗಾರಿಧ್ವಜನಭಜನೆಯಮಾಡಿಜಗವರಿಯೆ || ಧನ್ಯನೆನಿಪನೆಶಿವಪಾದೇ | ವೆಂನಕುಲದೇವತೆಯಲೀಅವ | ಮಂನಣೆಯಮಾಡಿದಡೆ ನೇಯುನೇತಂಗನೆಚಿತ್ತಯನು ||೪೫|| ಅಂಜೆನಾನೀನಿರಯಶತ್ಸ್ವಸ | ಮಂಚಿಸೆಯಾತನೆಗಳಿಗತಾ | ನಂಜೆನೈಹಿಕಪಾರಲೌಕಿಕ

ಭೂಗಸಂಗದಲಿ ॥ ಅಂಜುವೆನುವಿಪ್ರಪ್ರಲೋಭ । ಕ್ಕಂಜುವೆನುನುಡಿದೆರಡನುಡಿವುದ । ಕಂಜೆನನ್ಯರಿಗೆನುತಧೀರೋದ್ಧಾರನಿಂದಿರ್ದ ॥ ೪೬ ॥ ಕೊಡುವೆನವನಿಯನೆಂದುಕಲಶವ । ಹಿಡಿದುನಿಂದಿರೆಕಂಡುಘುಡುಘುಡು । ಘುಡಿಸಿಕೋಪದಲೆಂದನುಡಿವಿಷವಾಯ್ತುನಿನಗೆಂದು ॥ ಕೆಡದಿರೆಲಪ್ರೋದ್ದಿನವೃತ್ತಿಯ । ನೊಡಬಡುವಡಾನೇಕೆನುತನಾ । ಣ್ಣುಡಿಯಮಾಡಿದನಂತ್ರಬೀಳೆನುತಿತ್ತಶಾಪವನು ॥ ೪೭ ॥ ಬಗವನೇಗುರುಶಾಪವನುಮೂ । ಜಗದಧೀರನಲಾಮಹಾಮತಿ । ನಗುತಬರಹೇಳಿದನುಪಟ್ಟದರಾಣಿವಾಸವನು ॥ ಮುಗಿಲಬಿಗಿದುಚ್ಛಳಿಸಿಗಗನದ । ಲೊಗದಶಶಿಕಳೆಯಂತೆತನುಕಾಂ । ತಿಗಳಲೆಸೆಯಲುಬಂದಳಂಗನೆಪತಿಯಸಂನಿಧಿಗೆ ॥ ೪೮ ॥ ಜೊಳವರತನುನಾಭರಣಕಾಂತಿಯ । ಬೆಳಗುಮುಳುಗಿತುನೆರದಸಭಿಕಂ । ಗಳಿಗೆನೆಲೆಯಾಯ್ತುಬಲೆಯಾಸ್ಯದಲಂಗಪರಿಮಳಕೆ ॥ ಅಳಿಗಳಾಳಿಗಳೊಡನೆಬರೆಹೊಂ । ಗಳಸಜಲವನುಹಿಡಿದುವಿದ್ಯಾ । ವಳಿನಯಾವಳಿಯಮುಮುಬಂದಳುಪತಿಯಸಂನಿಧಿಗೆ ॥ ೪೯ ॥ ಲಲನೆವಾದ್ಯೋದಕವನೀಯಲು । ನಲವುಮಿಗೆಮಂನಿಸಿಮುಕುಂದನ । ಚೆಲುವಿಕೆಗೆನೆಲೆಯೆನಿಪಕೋಮಲಚರಣಕಮಲವನು ॥ ತೊಳದುಧನ್ಯನೆನುತ್ತಶಿರದಲಿ । ತಳೆದುಪರಮಾನಂದರಸದಲಿ । ತುಳುಕಿತರೂಗಾಡಿದನುಶಿರವನುದಾನವೋತ್ತಂಸ ॥ ೫೦ ॥ ಧರೆಯಧಾರೆಯನೆರೆದುಕೊಟ್ಟನು । ಹರುಷಮಿಗೆಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂ । ದರಸಿಸಹಿತರ್ಚಿಸಿದನನುಪಮನಂಘ್ರಿಕಮಲವನು ॥ ಧರಿಸಿಜಲಧಾರೆಯನುಧರಣೀ । ಧರನಧೂಪಾರತಿಯನಿತ್ತಾಪ । ಚರಿಸಿದನುಚತುರಾಸ್ಯನರ್ಚಿತವರಪದಾಬ್ಜವನು ॥ ೫೧ ॥ ಸಂಧಿನಾಲ್ಕೆನಲಿದರೊಳಗೆಪದ । ಬಂಧವೈವತ್ತೆರಡುಸಲುವವ । ಸುಂಧರೆಯದೇವನಭೃಗೂದ್ವಹನವನಿಯೊಡೆತನವ ॥ ಸಿಂಧುಶಯನರಗೀಯ್ಯದಿರುಬಗೆ।ಬಂದವಟುವಲ್ಲೆನಲುಕೌಂಸ್ತುಭ । ಕಂದರಂಗೆರೆದನುಧರಿತ್ರಿಯಧಾರೆಯನುನಲಿದು ॥ ॥ ೫೨ ॥

೮೦ಕು ಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕೆ ೨೦ ಪದನು ೭೮೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಸುರನಿಕರಸುರಭೂಜಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರನುವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯನಂಗೀ । ಕರಿಸಿದಿವಿಜರಸಲಹಿದನು
ಸವರಿದನುದಾನವರ ॥

ಪದನು ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಚಿನುಮಾಯನಲೀಲೆಯ । ಮತ್ತಸುರಪತಿಮೇದಿನಿಯನೊಲಿ । ದಿತ್ತುಕಪಟವಟುಸ್ವರೂಪದಹರಿಗೆಸುರವೈರಿ ॥ ಹೊತ್ತಹರುಷದಭಾರದಲಿಪುರು । ಷೋತ್ತಮನಲಾವಣ್ಯಗುಣಸಂ । ಪತ್ತನಾಲಿಸುತಿರಲುಜಯಜಯಯೆಂದುದಖಿಳಜನ ॥ ೧ ॥ ಭೇರಿಗಳುಮೊಳಗಿದವುಗಗನದ । ಲಾರಿದರುಸುರರರಳಮಳೆಗಳು । ಸಾರಿದವುಗಣಿಕೆಯರತಿಂಥಿಣಿಕುಣಿದುದಂಬರವ ॥ ಧೀರನೋಮಾಯಾಕಳಂಕವಿ । ದೂರನೋಧಾರುಣಿಯನಿಜಕುಲ । ವೈರಿಗೀವವರಾರೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದರುಬಲಿಯ ॥ ೨ ॥ ಗರುಡಕಿನ್ನರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ । ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷರಕ್ಷೋ । ವರವಸುಗಳಶ್ವಿನಿಸವಿಶ್ವೇದೇವಹುತವಹರು ॥ ನೆರದಸುಜನರುಸುಕೃತಿಗಳುಕಿಂ । ಪುರುಷರಖಿಳಧರಾಮರರುವಿ । ಸ್ತರದಿಕೊಂಡಾಡಿದರುಬಲಿಯವಿಶಾಲಧೈರ್ಯರ್ಗವನು ॥ ೩ ॥ ಅಳದುಕೊಂಬುದಧರೆಯನಾವ । ಸ್ಥಳದಲಭಿಮತವೆಂದುಬಲಿಕೈ । ಗಳೆಮುಗಿಯೆಲಸುರಾಂತಕನುತಂನೊಳಗೆನಸುನಗುತ ॥ ಕಳೆವರವನಿಗುಚಿದನುರವಿಮಂ । ಡಲವನಂಡಲವೃತ್ತಲಂಬರ । ತಳದತಳಪಟಗಾರಕೈಕೊಂಡನುತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ॥ ೪ ॥ ಥಳಥಳಿಸಿಗಗನದಲಿಕಲ್ಪ । ಪ್ರಳಯಮೇಘದಮಿಂಚುಗಳುಮಂ । ಡಳಿಸಿದವುಶತಕೋಟಿರವಿಶಶಿಕಿರಣದೊಬ್ಬುಳಿಯ ॥ ತಿಳಿಯಲರಿದೋದಿವ್ಯಬೆಳಗಿನ । ಬಳಗವಿಸಟಂಬರಿದುದೆಸೆಗಳು । ಮುಳುಗೆಮೊಳಗಿತುಮೇಲೆಸಪ್ತಾವರಣಗಳವಿಾರಿ ॥ ೫ ॥ ದೇವವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯಮಹಿಮೆಯ । ನಾವಬಣ್ಣಿಪೆನಖಿಳಭುವನವ । ದಾವನಂಗೋಪಾಂಗದೊಳಗಡಗಿದುದುತತ್ಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಭಾವಿಸುವಡಜರುದ್ರಮುಖ್ಯಸು । ರಾವಳಿಗಳೆಸೆದುದುವಿಕುಂಠವು । ಹಾವಿಭುವಿನವಯವಸುಗಾತ್ರದರೋಮಕೂಪದಲಿ ॥ ಚರಣತಳದಲಿನಿಲೆರಸಾತಳ । ವಿರಲುಧರೆನೆಗಾಲಲಪನೀ । ಧರನಿಕರಜಂಘೆಯಲಿಜಾನುಗಳಲಿಪತತ್ರಿಗಳು ॥ ವರಮರುದ್ಗಣವೂರುಯುಗಳದ । ಲಿರಲುಸಂದೆಗಳೆಸೆಯೆಪೀತಾಂ । ಬರಗಳಲಿಜಘನದಲಿಜಗವೈರಿಗಳುಸಂದಣಿಸೆ ॥ ೭ ॥ ನಿಲೆನಭೋಮಂಡಲವುನಾಭಿಯ।ಲಲಘುಸಪ್ತಸಮುದ್ರಬಸುರೆಗಳು । ಘುಳುಘುಳಿಸೆತಾರೆಗಳುಮುಕ್ತಾಹಾರದಿಂದೆಸೆಯೆ ॥ ಥಳಥಳಿಸಿವಕ್ಷದಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲಲನೆಭುಜಮಂಡಲದಲಮರಾ । ವಳಿಯಘೋಷನೆವಿಶ್ವರೂಪದಲೆಸೆದನಸುರಾರೀ ॥ ೮ ॥ ದೆಸೆಗಳೆಸೆದವುಕರ್ಣಕುಹರದ । ಲಸುರವೈರಿಯಕಂಗಳಲಿರವಿ । ಶಶಿಗಳಾಸ್ಯದಲಗ್ನಿಶಿಖಿಹೊಗೆಮಸಗಿಧಗಧಗಿಸೆ ॥ ಹಸಿತದಲಿಮಹಿಮೋಕ್ತಿರಂಜಿಸೆ । ಬಿಸಜಭವಶನಲಲಾಟರುದ್ರ । ಪ್ರಸರಕಾಸ್ಯದವೆನಲುಧ್ರುವಮಂಡಲದಲಾಮಕುಟ ॥ ೯ ॥ ಮೂಡಿದವುಮೂಡಣದಿಶಾವರ । ಕೂಡೆಮುಳುಗೆಸಹಸ್ರಭುಜಯುಮ । ನೋಡುಕುಳಿತನವೈದಿತನೆತೆಂಕಲುಸಹಸ್ರಭುಜ ॥ ನೋಡೆನೋಡೆಸಹಸ್ರಭುಜತತಿ । ಜೋಡಿಸಿತುಪ

ಡುವಲುಕುತೀರನ । ನಾಡೊಳಗೆನೀಡಿತುಸಹಸ್ರಭುಜಂಗಳಚ್ಯುತನ ॥ ೧೦ ॥ ಬಾಹುಗಳುನಸುಸೋಂಕಲಂಕಕ । ಓಹರಿ
ಯುಲುಬಗಮುಡಂಬರ । ರೂಹುಗೆಟ್ಟುದುವಿಶ್ವವಿಭುವಿನಗಾತ್ರದೇಳ್ಗೆಯುಲಿ ॥ ಊಹಿಸುವಳಳವಲ್ಲವಿಂತೆಸು । ಸಾಹಸಕೆಸ್ಥಿರಿಸ
ದುವೇಲಿವು । ಹಾಹಿವೋರೆಯುಮುರುಹಿದನುಬಂಣಿಸುವರಳವಡದೆ ॥ ೧೧ ॥ ಪ್ರಳಯಕಾಲಾನಳನಶಿಖಿಗಳ । ಬಳಕೆವೃದುಭ
ವನಿಳೆಯುಪ್ರೋದೊಳ । ಹೊಳವಚಕ್ರಪ್ರೋಹೇಳುಸಂವರ್ತಾಂಬುದಧ್ವನಿಯೆ ॥ ಕೇಳಿಸಿಪ್ರವಪಾಂಚಜನ್ಯದ । ವೊಳಗುಗ
ಳೂವಿಸ್ಮಯುವಿದೇನಿಂ । ದೊಳಗೊಳಗೆಗುಜುಗುಜಿಸುತಿರ್ದುದುಭುವನಸಂದೋಹ ॥ ೧೨ ॥ ಒಂದುಕಡೆಯುಲಿಶಾರ್ಙ್ಗಶರವು ।
ಕ್ರೊಂದುಕಡೆಯುಲಿಖಡುಗಖೇಟಕ । ವೊಂದುಕಡೆಯುಲಿವೆರವಕೌವೋದಕಿಯುಕಾಂತಿಗಳು ॥ ಒಂದುಕಡೆಯುಲಿಸಕಲಲೋಕ
ವ । ದೊಂದುನಿಮುಷಕೆಬಿಗಿವಪಾಶದ । ಗೊಂದಣದವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯುಗರುವಾಯಿಗೋಚರಿಸೆ ॥ ೧೩ ॥ ಜಯುವಿಜಯುಕುಮುದಾ
ಕ್ಷಕುಮುದಾ । ಹ್ವಯುಜಯಂತಸುನಂದನಂದ । ಪ್ರಿಯುಬಲಪ್ರಬಲಾಖ್ಯವಿಷ್ವಕ್ಸೇನಪ್ರೊಂದೆಸೆಗೆ ॥ ಆಯುತಗಜಸಾಹಸಿಗಳಹಿ
ವ್ಯ । ರಿಯುಗಭಾವಣೆಯೊಂದೆಶೆಗೆಜಯು । ಜಯುಜಯುಂಬುವುಗಾಫೆಪ್ರೊಂದೆಶೆಗೆಶೆಯೆತಾನೆಸೆದ ॥ ೧೪ ॥ ಬೇರೆಬೇರೆಲ್ಲರುಗ
ದಾಂಬುಜ । ಧಾರಿಗಳುಚಕ್ರಾಸಿಖೇಟಕ । ಧಾರಿಗಳುಘನಶಾರ್ಙ್ಗತೂಣಾನ್ಯೈಕಧಾರಿಗಳು ॥ ಘೋರತರಪಾಶಾಂಕುಶೋಚ್ಚ
ಯು । ಧಾರಿಗಳುಮಣಿಮುಕುಟಭೂಷಣ । ಧಾರಿಗಳುವಿಶ್ವಾತ್ಮಕನಪಾರ್ಶ್ವದಲಿರಂಜಿಸಿತು ॥ ೧೫ ॥ ನೆಗೆದುದುಬ್ರಂಹಾಂಡನಿಕ
ರವು । ನುಗ್ಗಿದುದುಮುಹಿತಳವ್ರತಾನೆರೆ । ತಗ್ಗಿದನುಪಂನಗಶಿರೋಮಣಿಕಮಠನಳವಳಿಯೆ ॥ ಉಗ್ಗಡದಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯದ ।
ಲಗ್ಗೆಬಹಿರಾವರಣಗಳಬಲು । ದುರ್ಗವನುವಿಾರಿತುಗಗನದಲಾದಿಪುರುಷಂಗೆ ॥ ೧೬ ॥ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಂಹಣೇನಮಃ)
ಆಮುಕುಂದನವಿಶ್ವರೂಪವು । ಹಾವುಹತ್ತುವಕಂಡುಶಿವಶಿವ । ಕಾಮಿತಾರ್ಥದಸಿದ್ಧಿತನಗಿಂದಾದುದೆಂದೆನುತ ॥ ಭೂಮಿಯುಲಿ
ವ್ಯಯಿಕ್ಕಿನಿಗಮ । ಸ್ತೋಮದೂರನನಸುರವಂಶಲ । ಲಾಮನಾಲಿಸಿನೋಡುತಿರ್ದನುಮುಗಿದಕರಗಳಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಕಂಡುವಿ
ಶ್ವಾಕೃತಿಯುಮಹಿಮೆಯು । ಮಂಡೆಯುಲಿಪಿಡಿಲೆರಗಿದಂತೊಳ । ಗೊಂಡದಾನಾನಲನಮಧ್ಯದಬಿದಿರವನದಂತೆ ॥ ಚಂಡಭುಜಮಂ
ಡಲನನೊದರಿಸಿ । ದಂಡಿಮಿಗೆದಾನವರುಕವಿಕವಿ । ಭಂಡನೋಹಾರುವನೊಯುನುಕ್ಕೈದಿದರಡಾಯುಧದಿ ॥ ೧೮ ॥ ಪಟುತನದ
ಜವನಿಕೆಯುಮರೆಯುಲಿ । ನಟಿಸಿವಿಪ್ರಾಕಾರವನುಘನ । ಕುಟಿಲದಲಿನೋಹಿಸಿದಡೆಂತಾವರಿನೆವಿಾಹದನ ॥ ಚಟುಲಮುತ್ತಿಭುವ
ನಾವಳಿಯುತಳ । ಪಟವಮೂಡಿದನೀಗಲಿವನು । ಬ್ಬಟೆಗೆನಾವೌಷಧವಬಲ್ಲೆನೆನುತ್ತಗಜಭಜಿಸೆ ॥ ೧೯ ॥ ಕಡಲಧರಘೋರೆಂದು
ವಡಬನ । ತೊಡಕಿನೊಳುಬಿದ್ದಂಕಶುಕ್ರನ । ನುಡಿಯುಕೇಳದೆವೈರಿಯುಂನರಿದರಿದುನಂವೊಡೆಯು ॥ ಪ್ರೌಢವಿಯುನುಹೋಗಾಡಿತಾ
ನೀ । ಬಡತನವನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡನು । ನುಡಿದುಫಲವೇನೆನುತಘರ್ಜಿಸಿತಸುರಸಂದೋಹ ॥ ೨೦ ॥ ಶಂಬರನಬರಹೇಳಯೋ
ಮುಖ । ನೆಂಬವನಕರೆಶಕುನಿತಾನೇ । ನೆಂಬನೋಬೆಸಗೊಳ್ಳುಕೇಳುನಿಶುಂಭಶುಂಭರನು ॥ ಬೆಂಬಳಯುಪಟುಸುಭಟರೊಡೆ
ಯುನ । ಹಂಬಲನುಮರದರೆಮಹಾದೇ । ನೆಂಬಕಳಕಳರಭಸವೆಸದುದುಕೇರಿಕೇರಿಯುಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಪೂತುಹಂಚಿತುಬಲವದಸು
ರ । ವಾತಬಂದುದುನೆರದುದೆಸೆಗಳು । ಧಾತುಗೆಡೆಗಂಭೀರಭೇರಿಯುಭೂರಿರಭಸದಲಿ ॥ ಪ್ರೋತುರೇಕರಿತುರಗಖುರನಿ । ರ್ಧೂತ
ಧೂಳೀಪಟಲಪಟುಪರಿ । ವೀತವಾದುದುಗಗನಮಣಿಮಂಡಲವೃತಮದೊಳಗೆ ॥ ೨೨ ॥ ಗಾಡಿಗಳಧಳ್ಳುರಿಯುಕಂಗಳ । ತ್ರೋ
ಡುಗಳಕೇಸರಿಯುವಡಬನ । ಬೀಡಿನಂದದನಿಂದುಕೆದರಿದತಲೆಯುನವಿರುಗಳ ॥ ನೋಡಲರಿದೆನಲಮರನಿಕರವ । ನೀಡಿರಿವತ್ತೋ
ಳುಗಳನಾಯುಕ । ವಾಡಿಗಳಕೈದುಗಳಹೊಗರಂಬರವನಲ್ಲರಿಯೆ ॥ ೨೩ ॥ ಮುಂಗುಡಿಯುವೋಹರಿಸಿದುದುಮಾ । ತಂಗಘಟೆ
ಶತಕೋಟಿಕೋಟಿತು । ರಂಗತುಂಗರಥಾಫೆಪತ್ತಿಗಳೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥ ಸಂಗಡಿಸಿಸಮರಾರ್ಥಿಗಳುಚತು । ರಂಗಬಲನೂಕಿತುವಿ
ರೋಷದ । ವಿಂಗಡಲಬಲ್ಲಹನಮುತ್ತಿತುಭುವನಜನಜಡಿಯೆ ॥ ೨೪ ॥ ಬೇಡಬೇಡೆನೆಚೌರಿಯುನುತ್ತೂಗಾಡಿದರುಧೊರೆಧೊರೆಗ
ಳವನಿಯು । ಕೇಡನೇಂಬಂಣಿಪೆನುಕಡಲುಗಳೇಳುಕೆಸರೆನಲು ॥ ಆಡಬಾರದನಂತಪಡೆಗಳ । ನೀಡಿಬಾಯಾರಿದನುಕೂರುವು ।
ನೋಡಿಕುಪಿದುದುಕುವುತಿಚಾತುರ್ಬಲದಪದಹತಿಗೆ ॥ ೨೫ ॥ ಬೈದುಬೆರಸುವತೋರಹತ್ತರ । ಕೈದುಗಳಪೊಳಪೊಳವಧಾ
ರೆಯು । ವೈದಡಿಗೆಮೇರುಪ್ರತಿಮರಹದನುಜಸೈನಿಕದ ॥ ನೈದಕೇಸರಿಹಿಣಿಲುಗಳಬಲ । ವೈದಿತಮಪುಪ್ರಲೋವುತನುಜೆಯು ।
ವೈದುನನಪೌರುಶದಮುಖ್ಯರುಸಂದರಿದಿರಾಗಿ ॥ ೨೬ ॥ ಕರುಳನುಗಿಯೆಯೋಸ್ವಾವಿಾದ್ರೋಹನ । ಶಿರವಹರಿಯೆಸುತ್ತೋಳುಗ
ಳಕ । ತ್ತರಿಸುಸುರಿಯೆಯೋರಕ್ತಸುಧೆಯುನುಕಳಶಗಲ್ಲನನು ॥ ಹೊರಳಕಡಿಕಾಲುಗಳನೆಲಪ್ರೋ । ಶರಧಿನೊರೆಯಾರಿತ್ತುಕಡವಡೆ ।
ಸುರರುಬಹರೇಯುನುತಸುರಿದರುಸರಳಸರಿವಳೆಯು ॥ ೨೭ ॥ ಇಂದುಮೂರಡಿಧರಣಿಯುನುಸಲಿ । ಸೆಂದುಧಾರಾಪೂರ್ವದಲಿಸುನ ।
ಗುಂಡಿದಿರುನಾವೀವೆವಸ್ತ್ರದಧಾರೆಗಳನೆನುತ ॥ ಮಂದಮತಿಕಾಳಗಕೆನೀವ್ಮೈ । ಯಿಂದಳದುಕೋಸೆಮರಭೂಮಿಯು । ನೆಂದು
ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚರಾಮುರಹರನಮೂದಲಿಸಿ ॥ ೨೮ ॥ ಮೇರುಗಿರಿಖದ್ಯೋತಬಲುನೀ । ಹಾರಕವಿದಡೆಬಲ್ಲುದೇಕ್ಕೆ । ಯಾರಬುದ್ಧಿ
ಗೆಡೆಬಗನ್ಪ್ರಜ್ಞೆಮತ್ತೇಭಕುಸುಮದಲಿ ॥ ಸಾರಿಗಳದಾತಾರಬಗವನೆ । ವೈರಿಗಳಶರಹತಿಯುತಶ್ವವಿ । ಚಾರಿಕೈದುವನೆಳಗುತರುಬಿ

ಸುರವರಿಪುಬಲವ ||೨೯|| ಫಡಫಡಿಸಿಪ್ರೋತ್ಕಲಿತನವನಂ | ವೊಡನೆಮೈರೆಯಲುಕಲಿತರೇನಗೆ| ಗೆಡೆಯಮಾಡದಿರಹದುನೋ
ವೆವೆಂದುಕೈಗುಣವ || ತಡವುನಮಾಡದಿರೆನುತಮಿಗೆಹೆ | ಕೊಡೆಮುಳಿದುಬೆರಸಿದರುತಲೆಗಳ | ತೊಡಕಬಿಡಿಸಿದರಮಮದಾನ
ವಲದಗಾತ್ರಗಳ ||೩೦|| ರಣವನಭಿವರ್ಣಿಸುವಡರಿದು | ಬ್ಬಣದಬೈಗುಳಕೇಳಬಂದುದು | ಖಣಿಖಟಿಲಸಬುದಂಗಳಾಲಿಸಬಂದ
ಕ್ಷಣಕೆ|| ಎಣಿಸಲರಿದೆನಲಂಬರದಲೋ | ರಣದತಲೆಗಳುಕಾಣಬಂದುದು | ಕುಣಿದವಟ್ಟೆಗಳಮಮನಿಟ್ಟಿಸಲರಿದುಶತಕೋಟಿ |
ಗಣಿಯರಥಹಾಸಬುದಶರಶರ | ಖಿರಿಖಟಿಲಬಲುಸಬುದಲಗೆಗ | ಳುರುವಣಿಯಬಿರುಸಬುದಸುಭಟದ್ವಿರದರಿಪುಸಬುದಾ || ಸುರ
ನಿಯಜಯನಂದವಚ್ಯುತ | ನುರುತರೋದ್ಧತಸಿನದಶಾಜಿರ್ಗೆ | ತ್ಕರುಷಮೋಕ್ಷಣನಾದವೆಸದುದುಘೋಷವೆನೆಲೋಕ |೩೨|
ತಗದಾನವವೋಹರದಹೇ | ರೊಡಲಗಿರಿಕುಲಕುಹರವನುಬಿಗಿ | ದೊಡದುಹರಿದವುರುಧಿರಮಯತಟನಿಗಳುಮೇದಿನಿಗೆ |
ಪವಿರಾಡಪ್ರಕಾರವೆನೆಹೆ | ಗ್ಗಡಲುಮಸಗಿತುನೋಡಲರಿದೆನ| ಲೊಡನೆಬೆಂಡೆದ್ದವುಗಜಾಶ್ವಂಗಳಕಬಂಧಚಯ || ೩೩ || ಕ
ರಕೈಕಾಲುಗಳಮೀನ್ಗಳ | ಮಡಿದಗಜನಕ್ರಾವಳಿಯಸ್ಥಿ | ಗೆಡದದಾನವತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಲಖಡುಗಜಲಚರದ || ತೊಡಿಗೆಗಳರ
ಶ್ಮಿಚ್ಛಟಯುದಬೆಳು | ಗೊಡೆಯಡಿಂಡೀರದಲಿತಲೆಗಳ | ಗಡಣನೀರ್ವಕ್ಕಿಗಳುಮೊರೆಯಲುರಣದಶರಧಿಯಲಿ || ೩೪ || ರಣಪ್ರೊ
ನವಕುಲವಿಹಿತಮಾ | ರಣವ್ಯೂಹರಿಯೋಮಾರಿಯೆಂಮಂ | ಡಣಿಸಿಕಳುಹಿದಕೃತ್ತಿಯೊಸುರರೆಂಮಲ್ಲಭರು || ಸೆಣಸಿಮದಿ
ರುಶಿವಯನುತಮಣ | ಮಣಿಯಹೊರಳುವದಾನಮಿಯರು | ಬ್ಬಣನೆನಿಪಹಾಹಾರಭಸಮಂಬರವನಲ್ಲರಿಯೆ || ೩೫ || ಗಂಡು
ನಿಜಸೇವೆಯುಳ್ಳವನು | ಕಂಡುಹೋಹೋಸಮರದಲಿಶಮ | ದಂಡಿಗಳೆನೀಮವರುಪುರುಷೋತ್ತಮನಕಿಂಕರರು || ಚಂಡ
ಜಬಲರೆಮರರನುಘೋ | ಳ್ಕಂಡೆಗೊಳ್ಳಿಸಿದಕಥೆಮಿರಲಿಮಂ | ಕೊಂಡುಬರಿದೇಸಾಯದಿರಿಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದ ||೩೬|| ಕೈ
ಗಳನೀವ್ಬಿಡಿಸಿದಾನವ | ರೈದೆತಂನಾಣಿನ್ನುಕಾದಿದ | ರೈದುರಾತ್ಮರುನೀವುಸ್ಸೈವದಕಡೆಕಾಳಗವೆ|| ಕೈದುವನುಬಿಸುಡುವರೆ
ಲೀಗರು | ಸೊಯುದ್ಧಮಾಡುವುದೇನೆನುತಹರಿ | ಯೈದಿಹೊಕ್ಕೊಡೆಸಾಯುದ್ಧಕಳದನುಭಟರಕೈದುಗಳ || ೩೭ || ಎಲೆಲೆಶಂಬರ
ನಿಗಳುಭುಜ | ಬಲಸಮರ್ಥನಿವಾತಕವಚಾ | ದ್ಯಲಘುಸಾಹಸಿಗಳುಪುಲೋಮಪ್ರಭೃತಿಗಳುನೀವು || ತಿಳಿಯಿರೈಹಾಹೆಗಳು
ತ್ರದ | ಬಳಿಯತೊಲವಂತೊಲವನೊಲ್ಲದೆ | ಮುಳುಗಿಕೊಳಲಾದೆವೆವಿಚಾರಿಸೆಸೂತ್ರಧಾರಕನ || ೩೮ || ಅವನಿಚ್ಛಾಧೀನ
ಭವ | ನಾಪಳಿಯಸುಖದುಃಖಜಯತನ | ಭಾವಜನ್ಮಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳುಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳು || ಭಾವಿಸಲುಕಾಲಾತ್ಮಕನುತಾ|
ವನಾತನಗೆಲುವಡೆಚರು | ದ್ರಾವಳಿಗಳಳನಲ್ಲಕಾಳಗವೇಕೆನಿಮಗೆಂದ || ೩೯ || ಬೈಯಬಹುದೇದೈವವನುಜಯ | ವೀಯ
ರ್ಪದೆನಮಗಿನಿತುದಿನ | ಸುಯ್ಯರೇಸುರರೆಡವಿಯೊಳಗೊಳಗಾಗಿಜನವರಿಯೆ || ವ್ಯೆಯುಮರೆಪಿದಡವರಹೊಡಿರೆ | ನೊಯ್ಯೆ
ವಿಪರೀತವಿದೆಲಾ | ಕೈಯೊಡನೆಜಯವಿಲ್ಲಪರಿಕಿಸೆನೀತಿಮಾರ್ಗದಲಿ || ೪೦ || ಕಾಲಗತಿಯಲಿಸ್ವೈಮಮತವನು | ಕೋಲಮಹು
ತಾದಡಿಂದಿನ| ಸೋಲವನುಪಲ್ಲಟಿಸಿಕೊಳಬಹುದಮರರವಿಜಯವ || ಆಲಯವಸುತಳದಲಿಮಾಡುವ | ವೇಳಿನೀಮೆಂದೆನುತ
ನಾ| ಜಾಲವನುಕಳುಹಿದನುಬಲಿಸಂತೈಸಿಬಲಯುತರ || ೪೧ || ಓಡಿದರುದಾನವರುಹರುಷವ | ಮಾಡಿದರುನಿರ್ವಾಣಪಂಬ
| ಮೂಡಿಮುಳುಗಾಡಿತ್ತುಕುಸುಮಮಾಕರೆದಲೀಜಯುವ || ಜೋಡಿಸಿದರಚ್ಯುತನಕಿಂಕರ | ರಾಡಿದರುದೇವಿಯರುನಭದಲಿ|
ಕೇಡುತಿರ್ಪದುನಿಖಿಳಜನನಿತ್ಯಾತ್ಮಮೂರುತಿಯ || ೪೨ || ಹಿಂಗಿದವುಸದಬಂಧವಿಲ್ಲಿಗೆ | ಸಂಗಡಿಸಿನಾಲ್ವತ್ತುಮೂರೆನ| ಲಿಂ
ಕಲನಾಳ್ದನಮಹಾವಿಶ್ವಾತ್ಮನಾಕೃತಿಯ || ಕಂಗಳಗೆಗೋಚರಿಸಿದಾನವ | ರಿಂಗೆಕೇಡಾಯ್ತೆಂಬೆಡೆಗೆಕಲಿ | ಪುಂಗವರುತಲೆ
ಯಗುತಿರದ್ಯೆದನೆಯಸಂಧಿಯಲಿ || ... ... || ೪೩ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೯೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಕಮಲಜನುಸಂಭಾವಿಸಿದಪದ | ಕಮಲವಖಿಳವಿಶಾಂತರಾಳ | ಪ್ರಮದವಿನಯೋದಧಿಯ
ಭಜಿಸಿದನಗಿಶಿದನುಧರೆಯ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಚಿತ್ತೈಸಮರರಿಪುನೋ | ಹರಮುರಿದುದೊಡೆಯನವಚೋವಿ | ಸ್ತರವನಾಲಿಸಿಸಮರಜಯವಿದು
ಧ್ಯವಲ್ಲೆನುತ || ಧರೆಬಿರಿಯೆಮೊಳಗಿದವುಸುಕಳದ | ಸುರರೆಮಾರಿದರೆತ್ತಲಿತ್ತಲು | ತಿರುಗಿತಮರಾನೀಕಜಯಸಿರಿಸೇಸೆಯ
ಸುರಿಯೆ ||೧|| ಮರಳಿಮಂಗಳಮಾಯ್ತುಸಚರಾ | ಚರವುಸಂತೈಸಿತ್ತುಹರುಷದ | ಹರಹಿನಲಿಹೊರೆಯೇರಿಕುಣಿದುದುದೇ
ವಿಕುರುಂಬ || ಮೊರದವಂಬರದೊಳಗೆಭೇರಿಗ | ಳರಳಮಳೆಗಳುನಭವನಂಗೀ | ಕರಿಸಿದುದುಜಯಯೆನುತಲಿರ್ಪದುದೇವ
ಕುರುಂಬ ||೨|| ಲೋಕಮೂರುತ್ಪಲ್ಲವಿಸಿದುದು | ನಾಕನಿಳೆಯರಸುಕೃತಫಲನರಿ | ಪಾಕನದದುದುತ್ತೊಳದುದಸುರರ

ಭಾಗ್ಯತರಲಿಪಿಯು ॥ ಶೋಕಜಲನಿಧಿಬರತುದಮರೆ । ಶ್ರೀಕಡಂಬದಬಂಧನೋಕ್ಷೆ । ವ್ಯಾಕರಣನಿರ್ಣಯವನೆಡದುದುದನು
ನೀತಿಯಲಿ ॥ ೩ ॥ ಆರತಿಗಳೊಪ್ಪಿದವುಗಗನದ । ಲೋರಣದಸುರಗಣಿಕೆಯರಕೈ । ವಾರವೆಸೆದುದುಸೂತಮಾಗಧವಂದಿವೃಂ
ದಲಿ ॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳುವಾನವ । ವೈರಿಪರಿಜನನಿವಹಕಭಯಕ । ರಾರವಿಂದವನೆಗಹಿಧರಣಿಯುನಳೆಯಲನುವಾದ ॥ ೪ ॥
ಅರಸಕೇಳವನಿಯಲಿದಪ್ಪಿಣ । ಚರಣಕಮಲವನೀಡಿದಡೆಪು । ಷ್ಕರದೊಳಗೆಮೂಡಿತ್ತು ಮಹಿಮಾನಿಧಿಯನಖಬಿಂಬಾ ॥ ಅರ
ಲೋಕಾಲೋಕಗಿರಿವರ । ಜರಿಯಲುಗ್ರಾಂಗುಲಿಯಸೊಂಕಿನ । ಉರುವಣಿಸಿವಿಹಾರಿತ್ತು ಹೊರಗಣಹೇಮಭೂಮಿಯಲಿ ॥೫॥
ಆಪರಮಪೂರುಷನವಿಮಲ । ಶ್ರೀಪದಾಬ್ಜವಕಂಡುಸಕಲ । ದ್ವೀಪಜನಗಳುಶಿವಶಿವೆಂದುಕೃತಾರ್ಥರಾವೆನುತ ॥ ಧೂಪದೀಪಸ
ಗಂಧಪುಷ್ಪಫ । ಲೋಪಹೃತಿಗಳನಿತ್ತು ಚಿತ್ತದ । ತಾಪನೆಡೆಹೊರಳ್ದರುಹರಿಚರಣಾರವಿಂದದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಮೊದಲಕಂಡವರಿಲ್ಲಚ
ಣದ । ತುದಿಯಕಂಡವರಿಲ್ಲಜಗಗಳ । ಗೊಡವಿದನಿತನುಕಂಡುದಲ್ಲದೆಹಿಂದುಮುಂದಿಲ್ಲ ॥ ಮುದದಹರಹಿನಲಖಿಳಜನಪದ । ಪ
ರಚಿತಪೂವಲಿಯಭೇರಿಯ । ವಿದಿತವಾದ್ಯದಸಂಭ್ರಮದಲೋಲೈಸಿದರುಪದವ ॥ ೭ ॥ ಸೇತುವೋಭವಜಲಧಿಪತಿತರ । ನಾತ
ಯನೈದಿಸಲುಬಿಗಿದವು । ಹೀತಳಾಯತಮಾನದಂಡವೊಪುಂಡರೀಕಭವ ॥ ಭೂತಸೃಷ್ಟಿಯನಳದಹಿಂದಣ । ಕೌತುಕವನೇನೆ
ಳ್ವೆನುಪಮಾ । ತೀತನಂಘ್ರಿಸರೋಜವೆಸೆದುದುಧರೆಗೆಪೊಸತೆನಿಸಿ ॥ ೮ ॥ ವಾಮಚರಣವನೆತ್ತಿದಡೆಸು । ತ್ರಾಮಲೋಕವವಿ
ರಿಭುವನ । ಸ್ತೋಮವನುಕಳದತ್ತಲೆಸದುದುಧ್ರುವನಮಂಡಲವ ॥ ಶೀಮೆಗಳನುತ್ತರಿಸಿಪುತ್ರ । ಪ್ರೇಮವಿಗಲ್ಪೈದಿತ್ತು ಶಿವಶಿವ
ತಾಮರಸಸಂಭವನಭವನದಲರುಣನಖಬಿಂದು ॥ ೯ ॥ ಕಡುಗಿನೀಡಿದಡನುಪಮನವೆ । ಲ್ಲಡಿಯಮೃದುಳನಖಾಗ್ರದುರುವ
ಣಿ । ಗೊಡೆದುದಂಡಕಟಾಹವೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ ॥ ಕಡುಗಿದವುಭುವನಾವಳಿಗಳೊಡ । ನೊಡನೆತೊನೆದವುಕೋರ
ರಿಗಳು । ಕಡಲುಕದವಿತ್ತಂಘ್ರಿರಭಸಕ್ಕಖಿಳಜಗಬೆದರೆ ॥ ೧೦ ॥ ಬಿರಿಯಲಂಡಕಟಾಹಬಹಿರಾ । ವರಣಜಲಘುಳುಘುಳಿಸಿನಿ
ಮಂ । ದಿರದಲೆರಗುತ್ತಿರಲುಕಂಡುಸರೋಜಸಂಭವನು ॥ ಕರಗಿಹೋಹುದುಭುವನವೆನುತು।ದ್ಧುರವಣಿಪಜಲಧಾರೆಗೊಟ್ಟ
ನುರುಕಮಂಡಲವಮುಮದಾಹಸ್ತಂಭವಿಸ್ತರಿಸೆ ॥ ೧೧ ॥ ಹೊಳಹೊಳವತನುಕಾಂತಿಯಲಿನಿಜ । ವಿಳೆಯಮುಳುಗಿರೆಕಂಡುಅ
ನಂ । ಜಲಿಪ್ರುಟದಭಯಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನುಸಕಲಜನಸಹಿತ॥ನಳಿನಸಂಭವನೆಂಬಪೆಸರನು। ಸಲಿಸಿಕೊಂಬೆನೆನುತ್ತನಿಗಮಾ।ವಳಿವಿದ
ರನಚರಣಕಮಲವಸಲುಗೆಗೈತಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಸನಕನಾರದಭೃಗುಸನಂದನ । ಮುನಿಕುಮಾರಸನತ್ಸುಜಾತಾ । ದ್ಯನಘಮುನಿ
ಕುಲಮುಳುಗಿಹರುಷೋದ್ರೇಕಜಲಧಿಯಲಿ ॥ ನೆನೆಹುನಿಲುಕದವಸ್ತುಗೋಚರ । ವೆನಿಸಿತಿದಲೆಕೃತಾರ್ಥರಾವೆಂ । ದೆನುತನಡೆತ
ದುದುಮುಕುಂದನಚರಣದರುಶನಕೆ ॥ ೧೩ ॥ ವೇದವೇದಾಂಗಂಗಳುಪನಿಷ । ದಾದಿಮಂತ್ರಪುರಾಣಸಂಹಿತೆ । ಯಾದಿಯಾದಸಮ
ಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರವಿತರ್ಕನೀತಿಗಳು ॥ ಕಾದಲೇಕೋನಂಮೊಳಗೆಕಮ। ಲೋದರನಪದಕಮಲವಿದಲೇ । ವಾದವಿಂನೇಕೆನುತಬಂದುದ
ಹರಿಪದಸ್ತುತಿಗೆ ॥ ೧೪ ॥ ತಂದೆತನವ್ವನುತ್ತರಿದನುತನ । ಗಿಂದುತಾನುಕೃತಾರ್ಥನೆನಿಸಿದೆ । ನೆಂದುಹೋಕ್ಕುಳಹೂವಿನಲಿಜ
ನಿಸಿದೆನೆಫಲವೇನು ॥ ದಂಡುಗದಬಹುಸೃಷ್ಟಿಕರ್ಮದ । ಬಂದಿಯಲಿಸಿಲುಕಿದನಮನೆಗೈ । ತಂದುದೇಶಿವಯೆನುತಪದಕೆರಗಿದನುಪ
ಮೇಷ್ಟಿ ॥ ೧೫ ॥ ನಲವುವಿಗೆನಿಜಜನಕನಂಘ್ರಿಯು । ತೊಳೆದನಂಬುಜಭವಕಮಂಡುಲ । ಜಲದಲಗಣಿತವಾದ್ಯರವವಳ್ಳರಿಯ
ದಿಗುತಟವ ॥ ಪುಳಕಜಲದಲಿಮುಳುಗಿಹರುಷಾ।ಕುಳಿತಲೋಚನನರುಣನಖಮಂ।ಡಲವನಾರಾಧಿಸಿದನೀರೆಂಟುಪಚಾರದಲಿ
ಚಂದನವತಿರುಗಿದನುಚರಣದ । ಖೆಂದುಬಿಂಬಂಗಳಲಿಕುಸುಮದ। ವೃಂದದಲಿನುಸುಕಿದನುಸುಮನೋವೃಂದನಲಿದಾಡೆ॥ ಸಂ
ಣಿಸಿಕೃತಿನಾರಿಯರುರಾಮದ । ದಿಂದಮಹಿಮೆಯಪೊಗಳುತಿರಲರ। ವಿಂದಭವನೋಲಗಿಸುತಿರ್ದನುಶ್ರೀಪದಾಂಬುಜವ ॥ ೧೭
ಸಿಂಧುಶಯನನಚರಣವನುಸಾ । ಗಂಧಿಕದಲರ್ಚಿಸಿದನವನತ । ಕಂದರನುಹರುಷದಲಿಧೂಪಾರತಿಯವಿರಚಿಸುತ ॥ ಬಂಧುನಿ
ನೆನಗತ್ರಾಳಕರುಣಾ । ಸಿಂಧುಸಲಹೆನುತಾಹಿತಾಂಜಲಿ । ಬಂದನನುಬಲವಂದುನಮಿಸಿದನಖಿಳಜನಸಹಿತ ॥ ೧೮ ॥ ಆಸಕಲನ
ನಿನಿವಹವಾಯೋ । ಗೀಶನಿಕರಸ್ತವಿತವಿಬುಧನಿ । ಳಾಪಿನೀನಿಕುರಂಬವೇದಪುರಾಣಮೂರ್ತಿಗಳು ॥ ಸೂಸಿದರುಕುಸುಮಾ
ಜಲಿಯನಿತಿ । ಹಾಸತಂತ್ರಪ್ರಭೃತಿಕಲ್ಪನಿ । ವಾಸಿಗಳುತನತನಗೆಒಡಲನೀಡಾಡಿದರುಪದಕೆ ॥ ೧೯ ॥ ಶಿವಶಿವೆಂಬರವೈದೆಭ
ರೀ । ರವಜಯಧ್ವನಿಮಜುಮೆನಲುಜಾಂ । ಬವನುಮಂಗಳವಾದ್ಯರವವಳ್ಳರಿಯೆದಿಗುತಟವ ॥ ವಿವರವನುತುಂಬಿದನುನಯ
ನೋ । ತ್ಸವದಲುಬ್ಬಿದನೆಂನಕಲದೈ । ವರನುಕಂಡೆನುಧನ್ಯನಾನೆಂದೆನುತಸೇವಿಸಿದ ॥ ೨೦ ॥ ಕಮಲಭವನಂದೊಲಿದುತಂ
ದ । ವಿಮಲಪಾದನಖಾಗ್ರವನುತೊಳ । ದಮಲಜಲವದುಗಂಗೆಯೆನಿಸಿದುದಖಿಳಜನಹೊಗಳೆ॥ ಸುಮತಿಸಾವಿರವರುಷಕೇಳ್ತ
ದಮಳಗಿರಿಮಸ್ತಕಕೆಹಾಯ್ದಳು । ಮಮತೆವಿಗೆನಾಲ್ಕೆನಿಸಿಧರೆಗೈತಂದಳಘಹಾರಿ ॥ ೨೧ ॥ ತ್ರಿಜಗದಧಿಪತಿಯಮಳಕೀರ್ತಿ
ಪ್ರಜವುಮೇಣದುವಿಮಳಧರ್ಮ । ಧ್ವಜಪತಾಕಾಪಟಕೆಯೋಪರಿಭಾವಿಸುವಡರಿದು ॥ ಸುಜನನುತನನುಪಮಪದಾಂಬುಜ
ಘಾಜಗಪತಿನಿರ್ಮೋಕಪ್ರೋಯನೆ । ಲಜಲತಟನೀಪೂರವೆನಲೆಸೆದುದುಜಗಂಗಳಿಗೆ ॥ ೨೨ ॥ ಕೃತಕಮಲ್ಲಿಸುನಂಮಕುಲದೇ ।

ಕೆಯುವಿನೊಲಕ್ಷ್ಮೀಪದಾಂಬುಜ । ವಿತತಜಲವೆನುತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಸಕಲಭುವನಜನ ॥ ಕೃತಿಗಳಹೆವೆನುತೆದ್ದು ಕೈತ್ರ್ಯೋ । ಚಿತವನೆಲ್ಲವ
ವಹಾವಿಗಂಧಾ । ಕ್ಷತೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿದರಚ್ಯುತಪದಕಮಲಜಲವ ॥೨೩॥ ಹಿಂದೆನಾಲ್ಕವತಾರದಲಿಭವ । ಬಂದವನುತಾನರಿಯೆನಿಂ
ತಡ । ರಂಜನನುಕಂಡಿಂಚರಾಚರಜೀವರಾಶಿಗಳ ॥ ದಂಡುಗವವರ್ಣಿಸಲುನಿಗೆಕೃಪೆ । ಯಿಂದಕರುಣಾಸಿಂಧುಚರಣ । ದ್ವಂ
ದ್ವವನುನಿಂಜಿದನೆನೆನೋಡಿತೆರಳಿಸಿದುದಮಲಪದ ॥ ೨೪ ॥ ಬೀಳಲೋಬ್ರಹ್ಮಾಂಡತರುವಿನ । ನಾಳದಂಡಪ್ರೊನಾಳನಳಿನದ ।
ಕೀಳಕೆಯಲಿಂನೊಂವೈರಾಜನೆಕಳ್ಳೇವರೆವ ॥ ಮಾಲಿಗೆಗೊದಗಿದಮಧ್ಯನಾಡಿಯೊ । ಬಾಲವನುಧರೆಗೂರಿನಿಂದಳ । ರಾಳವಂಚ
ಕಣಾಹಿಯೊಯೆನಲೆಸೆದುದಮಲಪದ । ೨೫ ॥ ಆದಿಯಲಿಭೂತಂಗಳೊಂದೇ । ಪಾದವೆಂಬಾಶ್ರುತಿವಚನಹುಸಿ । ಯಾದುದೇಹದಿ
ನಾಲ್ಕುಲೋಕಂಗಳುವಿಚಾರಿಸಲು ॥ ಪಾದಮಾತ್ರದಲಡಗುತಿದಲೇ । ವಾದವಿಂನೇಕೆನಲುವಿಶ್ವವಿ । ನೋದಿಯಂಘ್ರಿಸರೋಜ
ವೆಸದುದುಜಗವನತಿಕರಿಸಿ ॥೨೬॥ ಆದುದೊಂದಡಿಗವನಿತಳಸರಿ । ಯಾದುದೊಂಭುವಭೂರ್ಭುವಸ್ವಸು । ರಾದಿಭುವನಸ್ತೋ
ಮಮತ್ತೊಂದಡಿಗೆಮತ್ತೊಂದು ॥ ಪಾದಗತಿಗಿಂನಾವುದೋಕವಮ । ಲೋದರನತೋಳುಗಳೊಲಾಶಾ । ಭೇದಭೇದವನುಳಿಯ
ಲಂಬರನಾಭಿಯೊಳಗಡಗೆ ॥ ೨೭ ॥ ಕೊಡುವೆನೆಂದೆಲವೆಲವೊಮೂರಡಿ । ಪೊಡವಿಯನುಮತ್ತೀಗಮಾನವ । ಹಿಡಿದಡಹುದೇಸೆ
ಲಿಸುಸಲಿಸೆಂದಹಿಕುಲಾಂತಕನು ॥ ಒಡೆಯನಭಿಮತವರಿದುದೈತ್ಯನ । ಜಡಿದುವಾರುಣಪಾಶದಲಿಹೆಡ । ಗುಡಿಯಬಿಗಿದನುಶಿವಶಿ
ವಾಜನಮರುಗೆದಾನವನ ॥ ೨೮ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಖಿಳಜಗಜನ । ಶಿವಶಿವೆಂದುದುಮತ್ತೆದಾನವ । ಯುವತಿಯರುಹೊರಹೊ
ರಳಬಾಯರೆಳ್ದರುಬಸವಳಿದು ॥ ಜವವಳಿದುದಸುರಾಘಹಾಹಾ । ರವವಿಡಿದುದಂಬರವನುಸುಖಾ । ನರ್ವದಲೋಲಾಡಿತ್ತುಭು
ವನಾವಳಿಗಳಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೨೯॥ ಶುಕ್ರವಚನವದೇನುಶಿವಶಿವ । ಚಕ್ರವಹುದೇಭೂಸುರಾನ್ವಯ । ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಲಾಮಹಾದೇ
ವೆನುತಜನಹೊಗಳೆ ॥ ಶಕ್ರವೈರಿಯನೋಡಿನುಡಿಯುಲು । ವಕ್ರವಿಸಿದನುಅಪ್ರಮೇಯತ್ರಿ । ವಿಕ್ರಮನುನಿಜಭಕ್ತನಂತಃಸಾರ
ಕೃಜನಂತೆ ॥ ೩೦ ॥ ತ್ರಿದಶರಿಪುಕೇಳೆಮಗೆನೀನಾ । ಡಿದುದಸಲಿಸುವ್ರದಕಟದಾಕ್ಷಿಂ । ಣ್ಯದಲಿತಾನೋರಡಿಯನೀರಡಿಮಾಡಿದೆನು
ಜಗವ ॥ ವಿದಿತವಹುದೇನೋಡುಹುಸಿಹೊ । ದ್ದದಡೆಮತ್ತೊಂದಡಿಗೆಕಲ್ಪಿಸು । ವುದುಧರಿತ್ರಿಯನೆಮಗೆಬೇಗದಲೆಂದನಸುರಾ
ರಿ ॥ ೩೧ ॥ ಎನಿತನೀರವಿರಶ್ಮಿಬೆಳಗುವು । ದನಿತಲೇನಿನಗುಳ್ಳರಾಜ್ಯದ । ಘನತೆಯಿದರೊಳಗಿಟ್ಟಸಾಸವೆಸೂಸಲಿಂಬಿಲ್ಲ ॥ ತನಗೆ
ನೀನೀವ್ರೋರಥಿಯಮೇ । ದಿನಿಯನೀವುದುಬೇಗಲೆಂಮನು । ಕನಲಿಸವಿರವರಿವರಪರಿಯಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೨ ॥ ಕೊಂಡೆ
ತಲ್ಲಬೆಮಾಣನವನಿಯ । ಕಂಡುಬೇರೆಣಿಸದಿರುಸತ್ಯವ । ಗಂಡುಗೆಡಿಸಿದೆಯಾದಡೆಮಗೇನನೃತಪರನಾಗಿ ॥ ದಿಂಡುಗೆಡೆನರಕದ
ಲಿತಪ್ಪಲ । ವ್ರಾಜಡಲ್ಲದೆಹೋಗದೆನುತು । ದ್ದಂಡಮತಿಯನುನೋಡಿನುಡಿದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೩೩ ॥ ದಿಟ್ಟನೋದಾನವಕು
ಲದಜಗ । ಜಟ್ಟಿಯೋಕೇಳೆಲೆಧರಾಧಿಪ । ಪಟ್ಟಬಂಧನಪಾಶಬಂಧನವೆರಡುಸರಿಯಾಯ್ತು ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿದರೆದನುಜವೈರಿಘ । ರ
ಟ್ಟನುಕುತಿಯುಸಾರೆಸುಕುತಿಯ । ತೊಟ್ಟಕವಚವತಾಗಿಮುರಿಯಲುನುಡಿದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ೩೪ ॥ ಜೀಯನಿಂಮಡಿಗಳಗೆತಾನ
ನ್ಯಾಯಪರನೆನಿಸಿಬೆನಿತಪ್ಪೇ । ನೀಯ್ಯನೇನಾನಿತ್ತೆನೆನಗುಳ್ಳನಿತುಮೇದಿನಿಯ ॥ ನೋಯಲಾಗದುನುಡಿಗೆಸತ್ಯ್ಯೋ । ಪಾಯನ
ನುತಾನರಿಯೆನಿದುಭವ । ದೀಯ್ಯಚರಣವನೆಂನಶಿರದಲಿಯಿತರನೇನೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಉಗ್ರಯಾತನೆಗಳಿಗೆಮೋಣಾಸೆ । ಮಗ್ರರಾ
ಜ್ಯಭ್ರಂಶಕೆಬೆವಿಬು । ಧಾಗ್ರಣಿಯೆಕೇಳಂಜುವವನಾನಲ್ಲಬಂಧನದ ॥ ನಿಗ್ರಹಕೆಮನಗುಂದೆನಾಪ । ದ್ವಿಗ್ರಹಕೆಮನಬೀಳನಸು
ಖೋ । ದಗ್ರಕಂಜೆನುಸಾಧುವಾದವಕೇಳ್ವನಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಅಕ್ಷರಾತ್ಮಕನೀನುತನಗೆಪ । ರೋಕ್ಷಗುರುನಿಜಜನನಿವಹಡು
ವ । ಶಿಕ್ಷೆನೀಮಾಡುವುದುದಂಡವಿದಲ್ಲಭಾವಿಸಲು ॥ ರಕ್ಷಕನುನೀನಸುರರಿಗೆನ್ನೈ । ಪಕ್ಷಭಾವವನಟ್ಟಿವಿಬುಧರ । ಪಕ್ಷಪಾತ
ವಮಾಡಿದೆನಮಗಹಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಮದದಬಲುಮಬ್ಬಿನಲಿಕಂಗಳು । ಮುದುಗಿತನಿದಿರೆಂಬುದನುಕಾ । ಣದೆವೃಥಾಕ
ಳವಳಿಸಿತಮದಲಿನಿಜವಿವೇಕವನು ॥ ಹೆದಸಿತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಭವಕೂ । ಪದಲಿಬೀಳುವತಂನನೀನು । ದ್ಧರಿಸಿದೆಯಲೇಕರುಣಾದ
ಲಿಪರಸ್ವಾಮಿನೀನೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಘೋರತಪದಲಿಬಂದುವರುಷಾ । ಧಾರೆಯಲಿಸಲೆನನದಾತತ್ವವಿ । ಚಾರದಲಿಬೇಸತ್ತುಹಡೆ
ಯದಾಲೋಕನಮುಕುತಿಯನು ॥ ವೈರದಲಿನಿಂಮಡಿಯವಿಮಲಪ । ದಾರವಿಂದವನೆನನೆನದುಕಂ । ಸಾರಶರಧಿಯನುತ್ತರಿಪೆನಾನ
ಪ್ರಯಾಸದಲಿ । ೩೯ ॥ ನೊಸಲಲಡರಿದಕಿರುಬೆವರಕೆಂ । ಪೆಸೆವಕಂಗಳಮುರಿದಹುಬ್ಬಿನ । ವಿಸುಪಕುಂಡಲನೀಲಕುಂಚಿತ
ವಿಮಳಕುಂತಳದ ॥ ಎಸೆವನಿಂನಾಸನವನೋಡುತ್ತಸುರರ್ಮ್ಮಿದೆಸುದರ್ಶನಾಸ್ತ್ರ । ಪ್ರಸರಧಾರಿತರಾಗಿಧುರದಲಿನಿಂನನ್ನೈದಿದರು ॥
ಸುರುಚತುರ್ವಿಧಶೀನೆಯಿಲ್ಲದೆ । ನಿರುತನಿಜಸುತಶಿಷ್ಯನಲ್ಲದೆ । ಧರೆಯಲಾನಂಗಾನಶುದದೇಶಿಸುವನೇಮೇಣು । ಹರಿದನುಪದೇಶಿಸು
ವನಲ್ಲದೆ । ಖರಿಸುವನೆವೈವವದುಶಿಷ್ಯರ । ಪೆರೆಗೆಭಲರೇಭಾಪುರೇಕರುಣಿಗಳುಸುರರೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಹಗೆಸುರರುತನನೆಂಬವರ
ತಾ । ಲಗೆಯುಕೊಯಿಸುವೆನಕಟಹಿತಕಾ । ರಿಗಳುಘೋರತಪೋವ್ರತಾನುಷ್ಠಾನಪಲವರಲೀ ॥ ನಿಗಮದೂರನನೊಲಿಸಿಕನ್ನಯ ।

ದ್ರುಗುಯುಗಳಗೋಚರಕೆಬರಿಸಿದ | ಅಗುಣವಿದರಾರೆನ್ನ ಪೊಲುಸಮಾರಾತುಧರೆಗೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಈವನೇನನುಸುರರಿಗಾನ್ಯ|ಹ್ಯಾಪಹನನಾಕಾಂಕ್ಷಿನೆನ್ನಯ | ಜೀವನವ್ರುಧರೆಸಹಿತಸಂದುದುನಿಂಮಡಿಯುಪದಕೆ ॥ ತಾವೆತಮ್ಮಗುಣಂಗಳಲಿಸಂ | ಭಾವನೆಯಸ್ಮೈದುವ್ರದುವಮಾಡುವ್ರು | ದಾಪ್ರುದುಂಟಪಕ್ಷವನುತಾನುಪಕಾರನಿಷ್ಕೃತಿಗೆ ॥ ೪೩ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಪ್ರಹಲ್ಲಾದನ್ಯೆಯನು | ಹೊತ್ತವನಲೇಹಸುಳೆತನದಲಿ|ತತ್ತಿರಗದೇವನನುಭಜಿಸುತ್ತಿರಲುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಹೆತ್ತವರುಶಿಶುವಿಂಗೆಬಹುವಿಧ| ವ್ಯತ್ಯಯವನುನಿರ್ವಿಸಲುಕಡುಕೃಪೆ | ವೆತ್ತುಸಲಹಿದಸಾಧುಜನಸಂಸಾರಿನೀನೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಕಂಭದಲಿಕಳೆವಡದುದಶದಿ|ಕ್ಕುಂಭಿಗಳುಘೀಳಿಡಲುಘನಸಂ|ರಂಭದಲಿವಿಕಟಾಸ್ಯರೌದ್ರನ್ರುಸಿಂಹರೂಪದಲಿ ॥ ಸಂಭವಿಸಿನಖದಿಂದಲೊಗೆದುದ| ರಂಭಕನನಿಜಭೃತ್ಯಜೀವ | ಸ್ತಂಭವನುಮಾಡಿದುದಕೇಳ್ಪದುಬಲ್ಲೆನಾನೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಆಮಹಾತ್ಮನವಂಶದಲಿನಿ| ಸ್ಸೀಮತಾನುಭವಿಸಿಬಹುವಿಧ|ಕಾಮುಕಾಮುಕನಾಗಿಕೆಡುತಿರೆಕಂಡುಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ಶ್ರೀಮನೋರಮಭಕ್ತಜನಸು| ಪ್ರೇಮದಲಿತನಗೊಲಿದೆಗುರುನಿ | ಸ್ಸೀಮನೀನೆಂದೆನುತನಿತ್ಯಾತುಮಾಗೆಪ್ರೊಢವಂಟ ॥ ೪೬ ॥ ಸಂಧಿಯಾರೆನಲಿದರೊಳಗೆಪದ | ಬಂಡನಾಲ್ವತ್ತೇಳುಸಲುವ| ಸುಂಧರೆಯನಳದನುಮಹಾವಿಶ್ವಾತ್ಮನಾಕೃತಿಯ ॥ ಸಿಂಧುಶಯನನಪದನಖದಿಸುರ | ಸಿಂಧುಜನಿಸಲುಸುರವಿರೋಧಿಗೆ | ಬಂಧನವ್ರುನಾಗಾರಿಯಿಂದಾದುದುಕಥಾಶ್ರವಣ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೪೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.॥ ನಾಮಧಾರಕಕರಖಿಳಯೋಗ | ಕ್ಷೇಮವಾಹಕತನವಮೆರೆದುದ | ಯಾಮಹೋದಧಿಧರಿಸಿದ
ನುಬಲಿಪುರದಬಾಗಿಲನವ ॥ ... ...

ಪದನು | ವಿಮಲಮತಿಚಿಕಿತ್ಸುಸುದನುಜೋ | ತ್ತಮನಧೈರ್ಯದನಿಲವನಮರೋ | ತ್ತಮರೊಳಗೆತಾಕಾಣೆನುಳ್ಳದಪರಿವನಹೋಲುವರ ॥ ಸುಮತಿವಾಯಾವ್ಯೆಸಿಕದವಿ | ಭ್ರಮವನುತ್ತರಿಸಿದನುಸತ್ತ್ವದ | ವೇಘುಕೆವಿಗೆಮುನಿವಂದಿತನವಿನಯೋಕ್ತಿಯಲಿಮೆರದ ॥ ೧ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳವನಪಟ್ಟದ | ಯುವತಿಪತಿಬಂಧನವಕಂಡವ | ಯುವಜನಿತ್ರಸಂತೋಷದಲಿಕಾತರಿಸಿಧ್ರುತಿಗೆಡದೆ ॥ ದಿವಿಜವಂದಿತನಂಘ್ರಿಯಲಿಭಾ | ಳವನುಮೇಳೈಸಿದಳುಕೈಮುಗಿ | ದವನತಾನನಕಮಲೆಬಿಂನೈಸಿದಳುದೇವಂಗೆ॥ ಲೋಕವಿದುನೀನಿರಿಸಿದಂತಿಹು | ದೀಕಮಲನಂದನಸುನಾಕಿಪಿ | ನಾಕಿಮುಖ್ಯರುನಾಪ್ರುಪೃಥುಗೀಶಾಪಿಮುನಿಯುಗಳು ॥ ಕಾಕಮತಿಗಳುಮಿಕ್ಕನವರವಿ | ವೇಕದತಿರೇಕದಲಿಬರಿದೇ | ತೂಕಡಿಸಿತುದಿಗೇರಿಬೀಳುವರೆಂದಳಚ್ಯುತಗೆ ॥ ೨ ॥ ತ್ರಿಗುಣಸಂಯೋಗದಲಿನಿಜದಿಂ | ದಗುಣನೆನಿಸಿಯೆಸಕಲಭುವನಾ | ಳಿಗಳನುಗುಳ್ದುನುಂಗಿತೋರುವಬಗೆಯನಾಟಕವ ॥ ಸ್ಥಗಿತದೃಷ್ಟಿಗಳೇನನರಿವೆವ್ರು | ಜಗದೊಳಗೆತ್ರಿಣಯನವಿರಿಂಚಾ | ದಿಗಳಿಗಸದಳವಾಪ್ರುದಸದಳವಹುದುನೀನೊಲಿಯೆ ॥ ೪ ॥ ಪಾಶಬಂಧನವಾಯ್ತುಪತಿಗೆಂ | ಬೀಸಕಂಜುವಳಲ್ಲವಾಯಾ | ಪಾಶವಿಪೆರಾದೇಹಿಗಳಿಗೊಳಬಿಗುಹುಘನವಾಗಿ ॥ ಘಾಸಿಯಾದೆನುಕತ್ಮಗತಿಯಿಂ | ದಾಸುರವ್ರುಸಮನಿಸಿತುಕಮಲಾ | ವಾಸರಕ್ಷಿಸುತಂನನೆನುಶರಗಿದಳುಸಿರಿಪದಕೆ ॥ ೫ ॥ ಪೃಥುವಿಪತಿಕೇಳಸುರವನಿತಾ | ಪ್ರಥಿತನಿರ್ಮಲವಚನವನುಮುರ | ಮಥನನಾಲಿಸಿಕೇಳ್ತಲೆದೂಗಿನುತಂನೊಳಗೆ ॥ ವ್ಯಥಿತನಾದನುವಿನಯಪಾಶ | ಗ್ರಥಿತನಾದನುಬಲಿಯಬಂಧನ | ಶಿಥಿಲವಾದುದುಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧುತಲೆದೋರೆ ॥ ೬ ॥ ಬಂದನಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆಮುರಹರ | ನೆಂದಸುರೋತ್ತಮನುವಿಭುವಿನ | ಹಿಂದಣವತಾರದಕಥಾಸಂಗತಿಗೆಮೊದಲಾದ ॥ ಇಂದುಪ್ರೋರವಿಯೋಯೆನುತನಡೆ | ತಂದನಭಿಜನದುರವಣೆಯಲರ | ವಿಂದನಾಭನಭಕುತಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲಿಪ್ರಹಲ್ಲಾದ ॥ ೭ ॥ ನೀಲಮೇಘದ್ಯುತಿಯವಿಮಲಕ | ಪೋಲಮಂಡಲಮಕರಕುಂಡಲ | ಮೌಳಿಮಣಿಕೇಯೂರಪೀತಾಂಬರವಿಭೂಷಣದ ॥ ಶ್ರೀಲಲಾಟದಸೊಳುನೋಟದ | ಬಾಳಲಂಬಿತಕುಂತಳದಕರು | ಣಾಳುವಿನಹೋಲಿಕೆಯನೆರೆಬಲ್ಲಹನುನಡೆತಂದ ॥ ೮ ॥ ಸಿರಿಮೊಗದನಸುನಗೆಯಬಿಂಬಾ | ಧರದಕೋಮಲಕಂಬುಕಂಠದ | ಸುರವಿನುತಕಮಲಾಕ್ಷಮಾಲೆಯಮೆರವಭುಜಲತೆಯ ॥ ತರುಣತುಳಸೀವಾಸಿತದಪೀ | ರುರದಸುಳನಾಭಿಯಮುಕುಂದನ | ಪರಮಭಕುತಿಯನಿರುತಸುಖಸಾಕಾರನೈತಂದ ॥ ೯ ॥ ಕಲಬಲದಲಚ್ಯುತನನಾಮಾ | ವಳಿಯಮಂಗಳಘೋಷಭುವನಾ | ವಳಿಗಳಘಕುಲದಾಭಿಚಾರಿತವೆನೆನಭೋವಿವರ ॥ ಮುಳುಗೆಪರಿಜನದೊಳಗೆಕಂಗಳ | ಲೀವಹರುಷಾಶ್ರುಗಳತನುಹೊಂ | ಪುಳಿಯಭಕುತಿಯಭಾರಣೆಯಲೊಲವುತ್ತನಡೆತಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಕೊರಗಿದುತ್ಪಲವನದೊಳಗೆಹಿಮ | ಕಿರಣಸುಳಿದಂತಾಯ್ತುದನುಜೇ| ಶ್ವರನಬರವನುಕಂಡುದಾನವರ್ಯದೆಚೇತರಿಸಿ ॥ ಹರುಷದಲಿಮೊಮ್ಮಗನಬಂಧನ | ದಿರವನೀಕ್ಷಿಸುತಾತನಂತಃ | ಕರಣದುಪಚಾರವನುಕೈಕೊಳುತಚ್ಯುತನಕಂಡ ॥ ೧೧ ॥ ಕಂಡುನಿಜದಾತಾರನನುಪದ | ಪುಂಡರೀಕದಮೇಲೆತನುವನು | ದಿಂಡುಗೆಡಹಿದನಚಲವರವಾನಂದರಸವಿಗಲು ॥ ಪಂಡಿತನುಮುಳುಗಿದನುಪುಳಕಂ | ಗೊಂಡುಕೊಬ್ಬಿದಹರುಷದಮೃತವ | ನುಂಡುಮೈ

ಕರೆದಾಲಿಸಿದನನುಪಮನಿಜಾಕೃತಿಯ ॥ ೧೨ ॥ ನೋಡಿದನು ಕಣ್ದಣಿಯೆ ದೆಸೆಕಡೆ । ಗೋಡಿವರಿದಾನಂದಜಲದಲಿ । ಮೂಡಿ
ಮುಳುಗಾಡಿದನು ತನುಪುಳಕದಲಿ ಜೀವನದ ॥ ಗೂಡು ತನನದುದು ಗುಪ್ತಕಂಠನಿ । ಗೂಢಗದ್ಗದವಚನದಲಿ ಸ್ತುತಿ । ಮಾಡಿದನು ಕೈ
ಮುಗಿದು ವಿನಯಾವನತಶಿರನಾಗಿ ॥ ೧೩ ॥ ಜಯತು ಮತ್ಪ್ರಾಣೈಕವಲ್ಲಭ । ಜಯ ಮನೋದ್ಧತ ಜಯ ಸುದುರ್ಲಭ । ಜಯ
ಸುಜನಸಂಸಾರಿಭವಭಯಹಾರಿ ಮುರವೈರಿ ॥ ಜಯತು ಜಯ ವಿಜಯೋದಯೋಜ್ಜಯ । ಜಯ ಸದಯ ಸದ್ಧೃದಯನಿಳಯ । ವ್ಯಯ
ಕಾಯತೋನಿನಿಯೋನಿಚೇತ್ರೋದರನವೆಯುಂಡ ॥ ೧೪ ॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ಗೋಚರಿಸಿದ್ಯೈ ಶಿವಶಿವಾವತಿ । ನೀಚರಲ್ಲಾಜಾತಿಯಲಿ ವೈ । ರೋಚನಿಗೆ ಮುಕ್ತ್ಯೈಯ್ಯನಾದುದಕೆಂದು ಫಲವಾಯ್ತು ॥ ನೀಚರೇ
ನೀನೊಲಿಯೆ ಭುವದಿ । ಯ್ಯಾಚರಣೆಯದು ಭೂತವಿದೆಂಮನು । ನಾಚಿಸಲು ಬಂದ್ಯೈ ಜಗಕೆ ಬೇರುಂಟೆ ಗತಿಯೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ರಕ್ಷಿ
ಕೊಡೆಯನು ತನಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ । ಗಾಡಿನಲಿ ಬೀಡಿಕೆಗೆ ನೆಲನನು । ಬೇಡಿಕೊಂಬಂತಾಯ್ತು ಭುವನಸ್ತೋಮಜಠರದಲಿ ॥ ಆಡುವು
ದಗಡ ತಂ ವೊಳಗೊಂದಿ । ಡಾಡುವಣ್ಣುಗಳ ಪ್ರೋಲನೆಂಮನು । ಬೇಡ ಬಂದ್ಯೈಕರುಬತನದಲಿ ಮೋದಿನಿಯನೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಅವಧ
ಸುತಾಪಸರು ಮೊದಲಲ್ಲಿ । ವಿವಿಧಮದವೆರಡನೆಯ ಲೆಮಗುದು । ಭವಿಸಿದಡೆ ಬಳಕೆಂಮ ಕೇಡನದಾರು ಬಲ್ಲವರು ॥ ಅವನಿಕಾರಣ
ವಲ್ಲಕಾರಣ । ವೆಮಗನುಗ್ರಹಿಸುವುದು ಕರುಣಾ । ರ್ಣವನು ನೀನಲ್ಲದಡೆ ಗತಿ ನಮಗಂನ್ಯರಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಒಡೆಯ ತಂನೊಡವೆ
ಯನು ಕೊಳಲಿವೆ ಯಿಡುವರೇ ಲೋಗರು ನಿಬಂಧಿಸ । ಲೊಡೆಯರುಂಟೇ ಬೇರೆ ನೀ ಹೊರಗಾಗಿ ಮಾಜಗಕೆ ॥ ಪೊಡವಿ ನಿಂನದು
ನಾವು ಹೊರಗೆ । ಕಡೆಗೆ ಸರ್ವಂ ವಿಷ್ಣುಮಾಯಮಯ । ವೆನುತ ಡುಗದೇ ಶ್ರುತಿವಚನಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಅಸುರೋತ್ತಮ
ನಂತು ಕೈಮುಗಿ । ದಾಸುಖೋದಧಿಗೆರಗಿ ಪುಳಕಾ । ವೇಶದಲಿ ಮನಮುಳುಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು ಗಗನದಲಿ ॥ ಸೂಸಿಕುಸುಮಾಸಾ
ರವನು ಕವು । ಶಾಸನನು ತಲೆದೂಗಿ ಕಪುಳಾ । ಮಾಸನಂ ಭೃಗೆ ನಮಿಸಿ ಬಿಂನೈಸಿದನು ಸಮಯದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ದೇವಸಕಲಸುರಾಘ
ವಂದಿತ । ದೇವನಿಜಜನಸುಲಭವಂದಿತ । ದೇವಜಗದಾಧಾರಚಿತ್ತೈ ಸೂದುಬಿಂನಪವ ॥ ದೇವಸತ್ಯಪರಾಯಣಂಗಿದು । ಭಾ
ವಿಯೋಬಂಧನದಪೆಸನವಿ । ದಾವಲೀಲೆಯಿದಾವಘನತರವಿದೇನುಚಿತವೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಪತ್ರಪುಷ್ಪಫಲೋದಕಾದಿಯ । ನಿತ್ತವನು
ಕೊಡಲಾಗಿ ನಿರ್ಭಯವ । ನಿತ್ತರಿಸಿ ಸದ್ಗತಿಯನೈದುವನೆಂದಡೀ ಧರೆಯ ॥ ಇತ್ತು ನೆರೆಯ ದೇಶಂನನೇನರೆ । ಯಿತ್ತ ಸದ್ಭಕ್ತಂಗೆ ನೀ
ಕೊಲಿ । ದಿತ್ತುದಿದು ಕಡು ಲೇಸು ಭಕ್ತರ ನಾಚಿಸದಿರೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಹೆಸರುಗೊಳ್ಳಸಂಸಾರಬಂಧ । ವ್ಯಸನಹಿಂಗುವುದೆಂಬನಾಂಣ್ಣು
। ಮಸುಳಿಸಿತಲಾತಾಯಿ ಶಿಶುವನು ಕೊಲುವಡುಳಿದವರು ॥ ಒಸದು ಮಾಡುವುದೇನು ವಿವಿಜರ । ಹಿಸುಣಹೊಕ್ಕು ದೆಭಾಪುವ
ಘುದು । ಕೃಕವಮಾಡಿರೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲತನಕೆ ಕೊರುಹೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಹೆತ್ತವರು ಹಗೆಯಾಗಿ ಶಿಶುವಿಗೆ । ಮೃತ್ಯುವನು ಪರುಠವಿಸುವ
ನಿಜ । ಭಕ್ತವತ್ಸಲತನದಲೀ ಪ್ರಹ್ಲಾದದೇವನನು ॥ ಮೃತ್ಯುವನು ಪಲ್ಲಟಿಸಿಸಲಹಿವು । ಹೋತ್ತನಾನವಮಾಡಿದೆಯಲಾತ । ತ್ವಾ
ನಲಿ ಕೃಪೆ ಹಳಸುವುದೆ ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಅಲ್ಲ ತಾನು ನಿಯಾಮಕನು ನೀ । ಬಲ್ಲಿ ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯ ವಿಷಯವ । ನೆಲ್ಲವನು
ಸಲುಗೆಯಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆ ನೆನಲು ॥ ಫುಲ್ಲನಾಭನು ನಗುತ ಕರತಳ । ಪಲ್ಲವವನೆಗಹಿದನು ಭಕುತರ । ಬಲ್ಲಹನು ನೋಡಿದನು
ಪ್ರಹ್ಲಾದಗಿಂತೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಮಗನೆ ತಾಮರುಳಾಗಿ ಭಕ್ತನ । ನೆಗಡುಮಾಡಿದೆ ನಕಟ ಕಟ ಹಿಂ । ಮಗನನುಡಿಹುಸಿಯಲ್ಲನೀ
ನಂಜಬೇಡೆನುತ ॥ ತೆಗದು ಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿದನು ಕರುಣಾ । ಳುಗಳ ಬಲ್ಲಹ ನೀ ಪ್ರೆಸೆಲು ಕೈ । ಮುಗಿದು ನಿಂದನು ಬಲಿ ಬಲಾನುಜನಂ
ಗಭಿನಮಿಸಿ ॥ ೨೫ ॥ ಆಮುನಿಗಳಾ ಮನುಗಳಾ ಸು । ತ್ರಾಮ ಸೋಮ ಪ್ರಭೃತಿ ಭುವನ । ಸ್ತೋಮಜನವೈದೊಲಿದು ಕೇ
ತ್ತಿರಲು ಕೈಮುಗಿದು ॥ ಆಮಹಾದೈತ್ಯೇಯ ವಂಶಲ । ಲಾಮ ನಾಲಿಸುತಿರಲು ಭಕ್ತ । ಪ್ರೇಮನಿಧಿ ನುಡಿದನು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನು ಕ
ಮಲಜಗೆ ॥ ೨೬ ॥ ಅಹುದಹುದು ಹುಸಿಯಲ್ಲ ಕೇಳೆಲೆ । ದ್ರುಹಿಣ ನೀ ನೆನಗೆಂದನು ಡಿತಾ । ನಹಿತನಂತೊಳಗರಿಯಲೀ ತನ ಮನವ
ನೋಡಿದೆನು ॥ ವಿಹಿತವಲ್ಲದಡೆಂತು ಕುಜನರ । ಕುಹಕಿಗಳನೆಂನವರನುತಸಂ । ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಬೆನನೇಕವಿಧಮದಮತಿಯುತರ
ನೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಎಸೆವ ಚತುರ್ಮುಖಕೇಳುವಾಯಾ । ವಿಲಸಿತದ ಸಂಸಾರದುಸ್ತರ । ಜಲಧಿಯಲಿ ತನುಮುಳುಗಿ ತಾಪತ್ರಯದ ನಡ
ನಲಿ ॥ ಸಿಲುಕಿರ್ಪೊಳದಲಿ ಜೀವಜೀವಾ । ವಳಿಗಳೀ ನರಜನ್ಮನಾವೆಯ । ನಳವಡಿಸುವರು ಹಲವು ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತಫಲವೆಂದ ॥ ೨೮ ॥
ಹುಸುಕೃತಸಂಚಿತನ್ನಜನ್ಮದ । ಲಹುದೆ ಫಲಸ್ವೈಶ್ವರ್ಯ ತಿಮಿರಾ । ಪಹತದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂಗೆ ಪುನರಪಿ ಪೂರ್ವಪದ್ಧತಿಯ ॥ ವಹಿಸುವೀ
ವರೊಳು ಮದನು । ಗ್ರಹಕೆ ಸೇರುವನಾವನಾತನ । ಬಹಳ ಮದತಿಮಿರೋಪಹರಣವ ಮೊಳ್ಪೆ ತಾನೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಪದುಮ
ಭವ ಮದಹೇತುವೆನಿಪ । ಭ್ಯುದಯ ನೊಲ್ಲವಿನಲಾವನೊಬ್ಬನ । ಹೃದಯ ಸಾರ್ದಲರೆಸಿಯೆಂದದಲಮುರತರವೆನಿಪಿ ॥ ಮದವಿ
ದೂರದಿದೂರವಾಗಿಹು । ದದುವೆ ಮದನುಗ್ರಹಕಣಾ ಲೋ । ಕದಲಿ ತಾದೃಶಪುರುಷರುಂನತಿದೊರಕದಿಳೆಗೆಂದ ॥ ೩೦ ॥
ಯಿತಿಂನೆಮಗೀ ಮಹಾದೈ । ತೇಯಕುಲಕಾಂಸು ಭನುಗೆಲಿದನ । ಜೇಯಮಾಯಾಪಾಶಸಂಹಿತಪಾಶಬಂಧನವ ॥ ಕಾಯಿದ
ಸತ್ವವನುಗುಣದಲ । ಸೂಯೆಯೇ ಕೈಮಾರವೇಕೆಮ । ದೀಯ ಭಕ್ತರೊಳಿಲ್ಲ ನೋಡುವಡೀತಗೆಣೆಯೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಕಾಣೆ

ಸೀತನಪೋಲಿಕೆಗೆನಿ । ರ್ವಾಣಮುಖ್ಯರನುಳ್ಳವರುಪರ ಮಾಣುನೋಲಿಂಸಂಗಸನಸಂಬಂಧಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು॥ಪ್ರೋಣಿದಾನರೀಕರಕ್ತ ಗಾತ್ರ । ಪ್ರಾಣವನುಸಲಿಸುವರುಗಡಭವ । ನಾಣೆಮೆಚ್ಚಿ ಜಪೀಪರಮಗುಣಶೀಲನಾರುಧಿಗೆ ॥ ೩೨ ॥ ಹಂಗಿಗನುತಾನೀಗಳೀ ತನ । ಭಂಗತನ್ನಯಭಂಗಪೀತನ । ಪಿಂಗರವೆಪಿಂಗಾರಪವನಾದಂತ್ರತಾನವೆನು ॥ ಹಿಂಗಿದಡೆಶಿವನಾಣೆಭಾಷೆಗೆ । ಭಂಗವೇನಿಂ ನಾಣೆತಾನೀ । ತಂಗೆಜವಿಜರುಧರೆಗೆನಾರಿದವಸ್ತುನೋಡೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಅಳುತನದೇಳ್ಗೆಯಲಿಭಕ್ತರ । ನೋಲಗಿಸಬೇಕೆಂಬಬ ಯಕೆಯ । ಮೇಳವಕ್ಲಿದುಮಗನೆಭಕ್ತಸ್ನೇಹಹಿಂದೆನಗೆ॥ಕೇಳವೈರೋಚನಿಯಗೋಪುರ । ಪಾಲಕತ್ವದಲೀಲೆತನ್ನದು । ಕೋ ಳುವ್ರೋದೆನುಭಕ್ತರೊಳುತಾನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೪ ॥ ಎನುತಪರಮಕೃಪಾಳುನ್ಯರೋ । ಜನಿಯವದನಾಂಬುಜವನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಬಿನವುದಲಿತಲೆವಾಗಿಪದದಲಿಹಣೆಯಮೋಳ್ವಶಿ ॥ ಘನತೆಯಾರದುನಿನ್ನಭಕ್ತರ । ಮನೆಯತೊತ್ತಿರಮಗನೊಳೇಕೀ । ಸನುಚಿ ತದಲೀಲಾವಿಹಾರವಿನೋದಸಂಗತಿಯ ॥ ೩೫ ॥ ಮುರಿದುಬೈವುನವಕಟತನ್ನದೆ । ಗೊರದಪಾತಿಂನೇಕೆಸಲಿಸಲು । ಶರಹೊ ಗೊಡದಿರುವೆಂದಹುಣ್ಣಿನಬೇನೆಘನವೆಮಗೆ ॥ ಮರೆದುಕಳೆಯನ್ನಪರಕೋಕ್ಕೆ । ಶಿಲೆಯನೆನ್ನನುದಿವಿಜರಾಜ್ಯವ । ತೊರೆಬಳ್ಳಿಕ ತಾನಿತ್ತುಬಿಡಿಸುವೆನ್ನನಾನೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಲೇಸುಕನಸಿನಲೀಸದರ್ಥಕೆ । ಸೂಸುವನೆಸಿಜಸಿರಿಯನಮರರು । ಲೇಸವಾಡಿದರಿ ತ್ತರೇಪ್ರತಿಕೋಶವನುಧರೆಗೆ ॥ ವಾಸುದೇವಮುಖ್ಯರನುತಾಹೊರ । ಬೀಸುವೆನುಗಡಮರಳೆವಾಯು । ವಾಶಕೋಸುಗಮರುಗದ ಡೆಫಲವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಕೊಡುವಬಿಡಿಸುವನುಡಿಯನೀತಕೆ । ನುಡಿವೆಸಾಕದುನಿಲಲಿತಾನಿಂ । ನೆಡೆಕಡೆಯರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾ ಷೆಗೆತ್ರೊಳಲುವವನಲ್ಲಾ ॥ ಕೊಡುವುದುಂಟೇಭಕುತಿರಾಜ್ಯವ।ಪಡುವುದಂಟೇಮುಕುತಿಯಲ್ಲದ।ದೊಡೆಲನುಳ್ಳದೊಡಗೂಡುವೆನು ತಾನೆನುತನವಿಬಿಸಿದನು ॥ ೩೮ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳುರುದಯಾಂಬುಧಿ। ಗರೆವೆಭಕ್ತಸ್ನೇಹಪಂತಃ । ಕ್ಕರಣದಲಿತುಳುಕಾಡಲೇರಿದ ಗಮ್ವನೆಯುನಿಳಿದು ॥ ಸಿರವಹಿಡಿದೆತ್ತಿಪನುಹುಡಿಯಲಿ । ಹೊರಳಬೇಡೇಳೆನುತಭಕತನ । ಬರಶಳದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಮ್ಮೊಡಪವಿ ಮನದಣಿಯೆ ॥ ೩೯ ॥ ಮಾನನಿಧಿಕುಳ್ಳರುಮುದೀಯ್ಯನಿ । ಧಾನವೇಬಾಗದ್ದುಗೆಗೆಮುದ । ದಾನೆಬಾಯೆಂದಸುರರಿಪುಬೋಳ್ಳೆ ಬಿಭಕ್ತನನು ॥ ದೀನತನವೇಕಿಂನುನಿಂನಾ । ಧೀನದಲಿತಾನಿರಲುಮುಕುತಿಗೆ । ನೀನುಹಂಗಿಗನಲ್ಲಬೇಡಲದೇಕೆಸಲಿಪಿದೆನು ॥ ಬಳಲಿದವಸೀನಲ್ಲತಾನೀ । ಬಳಲಿದೆನುಬಂಧನದೊಳಗೆಸಲೆ । ಶಿಲುಕಿದವನೀನಲ್ಲಸಿಲುಕಿದೆನಾನುನೀನಿಂನು ॥ ಇಳೆಸುತಳಭುವನ ದಲಿಭುವನವ । ನಳವಡಿಸುನಿಂನರಮನೆಯಬಾ । ಗಿಲಲಿತಾನನವರತಸಂನಿಧನಹೆನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಮರಣಭಯಮತ್ಸರಭ ಯವುದು । ತ್ತರುಷಭಯರಿಪುಭಯಭಯಂಕರ । ಜರೆಯಭಯಯವ್ವನದಭಯರೋಗಭಯಘೋರಭಯ ॥ ಸಿರಿಯಭಯ ಸಿರಿಷಂಕಭಯದು । ಧರ್ಮರಕರೀರೋಗ್ಯಗಳೆಂಬಿವು । ತಿರುಗಿನಿನ್ನನುನೋಡಲುಮುಪ್ರತಂನಕ್ಷಯಿಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಸ್ವರ್ಗನ ಸುಕರನೀಡಿಸುವಬಲ । ದುರ್ಗಪದುಕನಸಿನಲಿಸರಿತವ । ವರ್ಗವನುಭವವರಿಯದಪರೊಳಗಿರಲುತಾನಿಂನ॥ ದುರ್ಗಪಾಲಕನ ಪಿನುಸೀಮನಿ । ಸರ್ಗಸಿದ್ಧನುಬಳಕನಿನಗದ । ವರ್ಗವಪ್ರೌರ್ಥಕನರೇನಿಂನಲ್ಲಿಬಹೆನೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ತೊಡಕುಬೇಡಿಪ್ರೌಢವಿ ಗಡವಿಯ । ಜತರುತಾನೇಕೆಳಲಿಸುತಳಕೆ । ನಡಸುಪುತ್ರಸಗೋತ್ರಪರಿಜನಪರಿಯದಳಸಹಿತ ॥ ಒಡನೆತಾನೈತಹೆನುನಿಂನಲಿ। ತಡವಿದವರನುಪಕ್ಷಲಿಕಡೆ । ಗಡಿವೆನಹುತರನೆವ್ರನೆನುನಿನಗೆವಲಿಗವರನೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಅಲ್ಲದಡೆಪಾಲಿಸುವೆನ್ಯಹಿಕ । ದಲ್ಲಿ ನಿಂನಲಿನಿಪ್ರಕಾರದ । ಬಳ್ಳಿತೊಡಕಿದುನಡೆಯಲೀಸದಲಂಘ್ಯಪರಿತನ ॥ ಪ್ರೊಲ್ಲಹನೆನಿಜಕರ್ಮಪಾಶವಿ । ದ್ದಲ್ಲಭಾವಿಸನೋಡಲ ಪ್ರತಿ । ಪಲ್ಲಮಂನಿಸನೇಹುದಾರ್ಜಿತಕರ್ಮವದನೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ನೋಡಿನಿನಗಿಂದ್ರತ್ವವನುಕೈ । ನೋಳವಿಪಿಕೊಡುವೆನುಸಿರುತವಿ ರು । ಕೇಳಕೇಕನಿಂದುಸಾವನಾಗಂತರದನಿನುತ ॥ ಭಾಳದಲಿಕೈಯಿಟ್ಟುಪರಮಾಕ್ಷ । ಪಾಳುಬೋಳ್ಯೆಸಿದನಿದೇನೈ । ಸಾಲಭಂ ಜಿಕೆಯಾದೆಭಾವಿಪುನೀನುಮನವೆಂದ ॥ ೪೬ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥

ಎಂದಾಲಿಪಿಮುಕುಂದನಸುಧೆ । ಯಂದಧಿಕವಹಮಧುರವಚನವ । ನಿಂದ್ರಸೇನನುಮುಳುಗಿಹರುಷಾಂಬುಧಿಯಮಧ್ಯದಲಿ । ಕಂಪಿತದುಕಂಗಳಿಗೆಪ್ರುವಪಿ । ತಂದನೋಪುಮುಚ್ಛಳನೆನಲುಮನ । ಸಂದುಸ್ಯೆನೆರಗಿಪಸಮಾಧಿಯಬೊಂದುಹಿನ್ನಹವ ॥ ೪೭ ॥ ಬಹಮಮಸ್ತ್ರಿಪಪಹೊಗಿರಾಜ್ಯವ । ಪತೆಕರೆಸಾಯಿಪ್ರಚರಾಚರ । ದೊಡೆಯನೆತ್ತಲುತನ್ನಪರಿಪಾಲಕನತನವೆತ್ತ । ಮಾಪಮಾಡಿಯ ಮೇಲಿಪಪೆಂಗಳು।ಪಿಡತಲೆಯಮೇಲಿಹರದಾರೋಡ ॥ ಬಿಡದಿಹರಭಾಪರರೆಯಾರ್ಜಿತಭಾಗ್ಯತಾನೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಆವನನುತ ನ್ಹಂದದಲ್ಲಿಪೆ । ಟೀವನರಿಂಗಿದನೆಂಬುಪೇಕ್ಷತಿ । ಯಾವನೊಬ್ಬನನರಸಿಕಾಣವುಮುನಿಮನೋನಿಕರ ॥ ಆವನಾತನುತನ್ನಬಾಗಿಲ । ಕಾವಗತಬಲಿಬಡಿಯನಾವಂ । ಗೀವಗಡಶಿವಶಿವನುಚಿತಯಕೇಳ್ವನಾನೆಂದ ॥ ೪೯ ॥ ಅವನನುಯಾಜ್ಞಿಕರುಯಜ್ಞದ । ಲಾವ ನನುತಾಂತ್ರಿಕರುತಂತ್ರದ । ಲಾವನನುಯೋಗಿಗಳುಯೋಗಾಭ್ಯಾಸನಿಷ್ಠೆಯಲಿ । ಭಾವಿಸುವಿನೆನಲಾತನೀನಿ। ಜೀವಬಲಿಪ್ರ ಜಪಾಲಕನುಗಡ । ಕಾವಗಡಬಾಗಿಲನುಭಾಪ್ರುರೆಹಾಸ್ಯವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಆವನನುಪರವೆಂದಪರವೆಂ । ದಾವನನುಗುಣಿಯೆಂ ದುಗುಣಿಯೆಂ । ದಾವನನುತನಾನೆಂದನುದಿಬತಾರ್ಕಿಕರು ॥ ತಾವುಗಾಣರುತನ್ನಬಾಗಿಲು । ದಾವಲಾವೇದಾಂತದರ್ಥವ ।

ಸಾವುನೆರೆನಿರ್ಣೈಸಿದವರಿಂನೇಕೆಮರೆಯಂದ ||೫೧|| ಆವನನುಹರನೆಂದುಹರಿಯುಂ | ದಾವನನುಸುರನೆಂದಸುರನೆಂ | ದಾವನನು ನರನೆಂದುನಾನಾಜೀವಚಯಸೆಂದು || ಭಾವಿಸಲುಸರ್ವಾತ್ಮಕನುಸ | ರ್ವಾವಶೇಷಿತರೆಂಬರಾತನ | ನಾವುಕಾಂಬೆವುಹೊಸಪರಿಯು ಬೇರೊಂದುಭಾವದಲಿ || ೫೨ || ಅವನೀಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿಮ | ತ್ತಾವನನುಮಾನದಲಮಾನದ | ಲಾವನುಪಮಾನದಲಿಸಾಥ್ಯಾರ್ಥಪ ತ್ತಿಶಬ್ದದಲಿ || ಆವನಪರಿಚ್ಛೇದ್ಯನೆನಿಸುವ | ನಾವಿಮಳಸಂವಿತ್ಸ್ವರೂಪನ | ನಾವಪವರ್ಣೀಪರಿಪರಿಚ್ಛೇದನವುನಿಧಿಯುಂದ || ಹಲವುಮಾತುಗಳೇಕೆಸೇವಕ | ಸುಲಭನೀನೆಂಬುದನುಸಾತ್ವಿಕ | ರೊಳಗೆಮೆರೆಯುದೆತಾಮಸಾತ್ಮಕನಾದತಂನೊಡನೆ || ಬಳಸಿ ಗಡೆನೆರೆಮೆರೆಯುಬಲ್ಲುದೆ | ನಳಿನದೃಶನಾಚಿಪದಿರೆಂನನು | ಕೆಲನಗುವುದನುಚಿತವಮಾಡದಿರೆನಲುನಗುತೆಂದ || ೫೪ || ಪುರುಷ ಲಿಂಗದಮಹಿಮೆಮಲ್ಲಿಗೆ | ಯರಳಸಂಗದಲರಿಯಬಹುದೇ| ನಿರುತತಾಮಸನೆನಿಸದಾಯಸೆಕುಸುಮಸಂಗದಲಿ || ಪರಿಕಿಸಲುಗೋ ಚರಿಸುವುದೆಯನೆ | ಕರವುಬಕೆತಲೆವಾಗೆನುಡಿದನು | ತರಳನನುಕೇಳದಿರುಘನತೆಯಬಲ್ಲೆನೀನೆಂದ || ೫೫ || ಆದಡೆಂಜದಿರೆಲ್ಲವ ನುತಾ | ನೋಡಿದವನನುಚಿತವಿದೆಂಬವಿ | ಷಾದಬೇಡೆಲೆಕಂದಕಂದದಿರೆನುತವೈದಡವಿ || ಆದರದಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದಡೆಹ | ಸಾದ ವೆನುತೆರಗಿದನುಪದವನು | ನಾದಿದನುನಯನದಲೊಗುವಹರುಷಾಂಬುಪೂರದಲಿ || ೫೬ || ಭದ್ರಗಜಬಡವಾಗಿಪುನರು | ನಿದ್ರ ಬಲವಾದಂತೆಹರುಷಸ | ಮುದ್ರದೊಳಗೋಲಾಡುತಸುರೋತ್ತಂಸನಿಂದಿರಲು || ಅದ್ರಿಧರನಕಟಾಕ್ಷಲೋಕವ | ಮುದ್ರಿಸಿತು ಮಂಗಳತ್ರಯಲಿನಿ | ಚ್ಛಿದ್ರವಾದುದುಗಗನವೈಮಾನಿಕರಸಂದಣಿಗೆ || ೫೭ || ಹೇಳಿಕೆಗೆಕ್ಷೆರಹಿಲ್ಲಹೊಸಮಳೆ | ಗಾಲವಾದುದು ಕುಸುಮಸಂತತಿ | ಗಾಲಿಗಳುನೀರೇರಿದವುನೋಡುವರಕಂಗಳಲೀ || ನಾಲಿಗೆಯಬೀಡುಗಳೊಳಗೆಜಯ | ಮಾಲಿಕೆಗಳೊಪ್ಪಿದ ವುಹಿಂದಣ | ಹೊಳ್ಳಿದುತ್ಸವವೆದ್ದುಕುಣಿದವುಭುವನಚಯಗಳಲಿ || ೫೮ || ಪಾತ್ರಕಂಗಳುಪರಿಣಯದಿಮರೆ | ಮಾತನಾಡಿದು ದಿಲ್ಲಪುನರಪಿ | ಕಾತುದಸುರರಭಾಗ್ಯಸಂತಾನಕೆವುಬೇರೊಡಡು || ಸೂತವೈತಾಳಿಕಮಗಧವಿ | ಖ್ಯಾತಜನಕೈವಾರಿಸಲುನಿ | ತ್ಯಾತುಮನುನಿಜಭಕ್ತನೋಲಗದನುವನಾಲಿಸಿದ || ೫೯ || ಇದುಗಣನೆಗೇಳನೆಯದೆಂದೆನಿ | ಪುದುಮಹೋತ್ತಮಸಂಧಿಭಾ ವಿಸ | ಲಿದರೊಳಗೆಪದಬಂಧವೈಸೆಂದೆಂಬುದನುಕೇಳಿ || ಪದುಮಮಿತ್ರನವೈವಡಸಿದಂ | ತದರೊಳೊಂದೇಕೊರತೆಕರುಣಾ | ಸ್ಪದಮುರಾರಿಯಘನಕೆಯುದುದಾನವನಬಾಗಿಲಲಿ || ... ... || ೬೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೦೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿ ಬಲಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕಾದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ|| ಕರುಣಿಯನುಬಲವಂದುಬೀ | ಳ್ಕೊಂಡುರುನಪರಿಜನಸಹಿತಸುತಳಾ | ಗರವನೈದಿದನೊಲಿ
ದುಬಲಿಪ್ರಹಲ್ಲಾದನೊಡಗೂಡಿ || ... ...

ಪದನು || ಭೂಮಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸುಭಕ್ತಶಿ | ರೋಮಣಿಯುಮನಮುಳುಗೆಪರಮಕ್ಷ್ಮ | ಪ್ರೇಮಹೋದಧಿಯೊಲಿದುನೆರ ದೋಲಗದಮಧ್ಯದಲಿ || ಪ್ರೇಮಮಿಗೆಮಂನಿಸಿತದೀಯ್ಯಾಪಿ | ತಾಮಹೆನಹತ್ತಿರಕೆಕರದು | ದ್ವಾಮಪತಿಬೋಳೈಸಿನಗುತಿಂತೆಂ ದಕ್ಷಪೆಯಿಂದ || ೧ || ಮಗನೆನೀಹೇಳನಗೆನಿಂನಯ | ನೆಗಳ್ದಮನದಭಿಮತವಸುಗಳನ | ಹೊಗುವೆಯೋಮೇಣೊಲ್ಲೆಯೋ ತಂನಾಣೆಹೇಳನಲು || ಮುಗಿದುಕರಕುಟ್ಮಳದಲೊಸರುವ | ಸ್ರುಗುಜಲದತನುಪುಳಕರಸರಾ | ಜಿಗಳಭಕತರದೇವಬಿಂನೈಸಿದ ನುಪದಕೆರಗಿ || ೨ || ದೇವಚಿತ್ತೈಸೆನಗೆಬೇರಿಂ | ನಾವಮತವುಂಟೆಂನಮತವಸು | ದೇವರರಿಯರಲಾಮಹಾದೇವೀಚರಾ ಚರದ || ಜೀವಸಾಕ್ಷಿಯದಾರುತಾನಿದು | ಸೇವಕತಪಾಭಾವನೆಯಲೀ | ಲಾವಿಡಂಬನಚಮತುಕಾರವನರಿವನಾರೆಂದ || ೩ || ಅಷ್ಟವಿಂಶತಿನಿರಯಕೋಟಿನಿ | ಕೃಷ್ಟಯಾತನೆಗಳಿಗೆಭೃತ್ಯನ | ನಟ್ಟನೋಡುವುದಳುಕಿದರೆನಿಂಮಡಿಯಶಿಶುವಹನೆ || ಬಟ್ಟವಿಸಿ ಕಿರುಕುಳಕೆರಾಜ್ಯದ | ಪಟ್ಟವನುಕಟ್ಟದಡೆಮರುಳಪಿ | ದಿಟ್ಟಕಥೆಯಂತಿರಲಿನಿಂಮಭಿಮತವೆಮತವೆಂದ || ೪ || ಬಲ್ಲುದೇಶಿಶು ತಾಯನೊಲಿವಾ | ಲಲ್ಲದುಳಿದುದನೆಮಗೆನೀಗತಿ | ಯಲ್ಲದನ್ಯಥವುಂಟೆತ್ರಿಭುವನವೆನಗೆತೃಣಮಾತ್ರ || ನಿಲ್ಲದರಸುವನಿಗಮಗೋ ಚರ | ವಲ್ಲದಾನೀನಿರಲೆಮಗೆಕೈ | ವಲ್ಯದಲಿಮನವಿಲ್ಲದೇಕಿಂನುಳಿದಸಿದ್ಧಿಗಳು || ೫ || ಆವನೊಬ್ಬನಚರಣಕಮಲದ | ಸೇವೆ ಯಲಿಸನಕಾದಿಗಳುಭವ | ಭಾವನೆಯಲುತ್ತರಿಸಿನಿಜಸುಖಪೂರ್ಣರೆನಿಸಿದರು || ಆವಿರಿಂಚಿಭವಾದಿಗಳಕುಲ | ದೈವವೆತ್ತಲುಬಲಿ ಯಬಾಗಿಲ | ಕಾವಲೆಂಬರದೆತ್ತಲನುಚಿತದಾನಿತನವೆಂದ || ೬ || ಎನಲುಭಕತನನುಡಿಗೆಕರುಣಾ | ವನಧಿನಗುತಿಂತೆಂದಕೇಳೆನ| ಗನುಚಿತವಿದೆಂನದಿರುಹಂಗಿಗನಾನುಭಕ್ತರಿಗೆ || ತನಗೆಸಿರಿಸರಕಲ್ಲಭಕ್ತರೆ | ಮನೆಯಲಿಹುದೆನಗರ್ಥಿಯಿಂಗಡ | ಲೆನಗೆನೆನೆಮನೆ ಯಲ್ಲರಮಣೀಜನಕೆಮನೆಯುಂದ || ೭ || ಕುಹಕವಮಾತುಗಳಲ್ಲಮನನಮು | ಚ್ಚಿಹುದುಭಕ್ತರಲಿತ್ತಲಿಂಗಡ | ಲಹಿಪತಿಯಮೇ

ಕೊರಗುವದುಬರುಡಿಂಬಮಾತ್ರವದು ॥ ವಿಹಿತವೆನಗದುನೀವುತಂದನು । ಗಹನವನುಮಾತುವಿರಿಭಕುತರ । ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದೆ
ಬೇರೆಮಹಿಮೆಗಳಿಲ್ಲತನಗೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಹಚ್ಚಿಹಲುಬುವಹಲುದೆರಹಿಗಳ । ಮೆಚ್ಚಿದಿದಿರನುನಿಂದಿಸುತಕೆಣು । ಮುಚ್ಚಿನಿಗುರುವ
ಬಿಂನಮತಿಗಳನೊಲ್ಲೆನುಳಿದವರ ॥ ಕಿಚ್ಚಿನಿದಿರಲಿಕೈಮುಗುಚುವರ । ಮೆಚ್ಚಿದೇಶಕೆಹಲವುನುಡಿಗಳ । ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೊಳಕೆಂನ
ಭಕುತರನಲ್ಲದುಳಿದವರ ॥ ೯ ॥ ಧನಿಕರನುತಾನೊಲ್ಲೆನೊಲ್ಲೆನು । ಧನವಿಹೀನರನಕೋಜರನಭಿ । ಜನಯುತರನಮರರನುವೆ
ಣಸುರರನುಲೆಖ್ಖಿಸೆನು ॥ ತನಗದಲ್ಲಸಮಾನಜಾತಿಗೆ । ಮನವೆರಗುವವನಲ್ಲತಂನನು । ನೆನೆವವರನೆನವಶಿಶುನಬಿಡಲಾರೆತಾ
ನೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ದೂರದಿಂದಾಲಿಸುತಿರಲುಮನ । ಸೈರಿಸದೆಸಲೆನಿಂಮೊಳಗೆಮ್ಮ । ಯ್ಯಾರೆಸುಳಿದೊಡನಾಡುವರ್ಥಿಗೆಸೆಂದುಶಾಸ್ತ್ರ
ವನ ॥ ನಾರಿಯಲಿಜನಿಸಿದೆನುನೆವದಲಿ । ಧಾರುಣಿಗೆನಡೆತಂದೆನೆಂನಮ । ನೋರಥವಕೆಡಿಸದಿರುನೆರೆಸುಖಿಯಾಗುನೀನೆಂದ ॥ ೧೧ ॥
ಬೀಗಿಬಿಗಿದವುಕೊರಳಕರೆಗಳು । ತೂಗಿತೊನೆದವುತನುಮುಕುಂದನ । ವಾಗಮೃತಸೇಕದಲಿಹಿಗ್ಗುದನುಪಮನಹೃದಯ ॥ ರಾ
ಗರಸದುಬ್ಬಿನಲಿಹೊಂಪುಳಿ । ಯೋಗಿಮನಮರುಳಾಗಿಸುಖಮಯ । ಸಾಗರದಲೊ[illegible]ಡುತಿರ್ದನುಸಜ್ಜನೋತ್ತಂಸ ॥ ೧೨ ॥
ಅರಳುವವುಮುಚ್ಚುವವುಕಂಗಳು । ಸುರಿವಸುಖಬಾಷ್ಪದಲಿತನುಸಾ । ಗರದತೆಪ್ಪದವೋಲುಬೆಂಡೇಳುವುದುಮುಳುಗುವುದು ॥
ಧರಣಿಯಲಿಕೀಲಿಸಿದಪುಥ್ಥಳಿ । ಯಿರವಹೋಲುವುದೆನಲುಭಕುತ । ಭರಣನೋಲದೊಲದಾಡುತಿರ್ದನುಹರಿಯಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ೧೩ ॥
ಏನನೆಂಬೆನುಭಕುತಿರಸದನ । ವೀನತ್ರಯನದನಾಕನಂತ । ಧ್ಯಾನನಿಷ್ಠೆಯನಿರುಗೆನಿಟ್ಟಿಸಲಾರಿಗಳವಹುದು ॥ ತಾನಿದಿರುಹೊಳ
ಗೆಂಬಬಗೆಯನಿ । ಧಾನವಳ್ಳವುದುಸತ್ಯಚಿದುಘನ । ತಾನುತಾನಾಗಿದಿರುದೋರದೆಭಕುತಿಯಿಂತೆಸೆದ ॥ ೧೪ ॥ ತೈಲಜಲಧಿಯ
ಮಧ್ಯದಲಿತಿಲ । ಜಾಲವನುಹಿಡಿವಂತೆಮುಗುಳೆಸು । ನೀಲಯದಲುತ್ಪಂನಪರಮಾನಂದಜಲಧಿಯಲಿ ॥ ಮೇಳವಿಸೆಕರಣಂಗಳ
ನುಹೀ । ಹಾಳುವಿಗೆಕರಣೇಂದ್ರಿಯವಕನು । ಜಾಲದಂತೆಚ್ಚರಿಸಿನಿಜಭಕುತಿಯಲಿಕಂದೆರದ ॥ ೧೫ ॥ ಕಮಲಸಂಭವನೊಳಗೆಜ
ನಿಸಿದ । ಮಮತೆಭವನನುಭಜಿಸದೃಷ್ಟಿಯು । ಮಮತೆರಮೆಕಂಡರಿಯದೀಕಡುಮೋಹವೆಂಮೊಡನೆ ॥ ಅಮಮಸಂಭವಿಸಿತ್ತುದ
ನುಜಾ । ದ್ಯಮರಪುರಪಾಲನದಲೀಲಾ । ಚಮತುಕೃತಿಗಿಂನೇನನೆಂಬೆನೆನುತ್ತಕೈಮುಗಿದ ॥ ೧೬ ॥ ॥ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ ॥
ಕರವಮುಗಿದೆರಗಿದನುಚರಣಾಂ । ಬುರುಹದಲಿತಲೆವಾಗಿನಿಜಪದ । ಶರಣಜನವಾತ್ಸಲ್ಯವನುಬಿಡಲಾಗದೆಂದೆನುತ । ಹರುಷದ
ಲಿಬಲವಂದುಪರಿಜನ । ಪುರಜನಂಗಳುಸಹಿತವಿರಹಾ । ತುರನುಪೊಂಮಗನೆರಸಿಕರುಣಾಳುವನುಬೀಳ್ಕೊಂಡ ॥ ೧೭ ॥ ಹರಚ
ತುರ್ಮುಖಮುಖ್ಯರಿಗಶಿವ । ಗೆರಗಿದನುಬಲವಂದುಹರಿಕಿಂ । ಕರರಕರುಣವಪಡೆದುಕೈಮುಗಿದೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು ॥ ತಿರುಗಿದನು
ದಾನವಚತುರ್ಬಲ । ವುನುವಣಿಸಿಕವಿಕರಲುಸುತಳವ । ನಿರದೆಹೊಕ್ಕನುಬಲಿಪಿತಾಮಹನೊಡನೆನಲವಿನಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಧರಣಿಪ
ತಿಚಿತ್ತೈಸುವಿಶ್ವಂ । ಭರನವಿವಿಧವಿಚಿತ್ರಲೀಲಾ । ಚರಣೆಗಳನಾರೇನನರಿವರುನಿಜಪದಾಂಬುಜದ ॥ ಶರಣಸೈದಿದಮುನ್ನವೇಕ
ಡು । ಗರುಣಿರೂಪಾಂತರವನಂಗೀ । ಕರಿಸಿಸುತಳದಲತ್ತುಭಕುತನಬರವನಾಲಿಸುತ ॥ ೧೯ ॥ ವಿಶ್ವವಿಭುವಿನನೇಮದಲಿಹರಿ ।
ಯಶ್ವಕೋಟಿಪ್ರಭೆಗೆಮಿಗಿಲೆನೆ । ವಿಶ್ವವಿಸ್ಮಯಕರವೆನಿಪನಿಜಕೌಶಲವಮೆರದು ॥ ಅಶ್ವಗಜಶಾಲಿಕೆಗಳಸೆಯಲು । ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು
ನೆನೆದುನಿಮಿಷಗೆ । ವಿಶ್ವವಭಿಮತವೆಸವಮಣಿಮಯಪುರವನಿರ್ಮಿಸಿದ ॥ ೨೦ ॥ ಹೊಳಹೊಳವನವರತುನದುಭವ । ನಿಳ
ಯವೆನಿಸುವಹೊನ್ನಪರಿಚಯ । ಕೆಲಸಗತಿನೋಡುವರಕಂಗಳಗೊಡ್ಡುಬಲೆಯನಲು ॥ ಥಳಥಳಿಪಮಣಿಕನಕರಶ್ಮಿಗ । ಳೊಳಗೆ
ಸುಳಿಸುಳಿಸುಳಿದುಪರಿವಾಂ । ಡಳಿಸಿತಿಮಿರವನರಸಿಕಾಣದೆಮರಳ್ವತೆರನೆಸೆಯೆ ॥ ೨೧ ॥ ವಾರಣದತಳಿಗೆಗಳಮುತ್ತಿನ । ತೋರ
ಣದಹೊಂಜಗಲಿಗಳಪಾಂ । ನೀರೆಳಲೆಯದಬಿಗಿದಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಗಳಬೀದಿಗಳ ॥ ಕೇರಿಕೇರಿಗಳೊಳಗೆರಡುನ । ದ್ವಾರದಲಿಮನೆಮನೆಗ
ಳೆಸೆಯಲು । ಸಾರವಸ್ತುಗಳಿಂದನಿರ್ಮಿಸಿತೋರಿದನುಪುರವ ॥ ೨೨ ॥ ಅತ್ತಲಂನೆಗಬಲಿಮುಕುಂದನ । ಭಕುತವತ್ಸಲತನಕೆಬೆರೆ
ಗಾ । ಗುತ್ತಮಯ್ಯಾನುತ್ತನಿಜಕೃತಕೃತ್ಯಯವನೆನದು ॥ ಹೊತ್ತಹರುಷದಭಾರದಲಿಕುಸಿ । ಪುತ್ರಪುರಜನಪರಿಜನಂಗಳ । ಮೊತ್ತ
ದಲಿಸುತಳಾಲಯಕೆನಡೆತಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ಹಲದುಹರಿಕಿಂಕರರಬರವನು । ಹರಿಜನದಹರಿಚಾರರರುಹಲು । ಹರಿಯ
ನೇಮದಲಖಿಳಸುತಳನಿವಾಸನಿಕುರುಂಬ ॥ ವರವನಿತೆಯರಕರದಚಾಮರ । ಕರಸಿಹಿತಕನ್ನಡಿಗಳೆಸೆಯಲು । ನೆರದುಬಹುಮಂಗ
ಳರವದಲಿದಿಗೆರ್ಗೊಂಡರಾಹರಿಯ ॥ ೨೪ ॥ ಬಂದುಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟುಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿನ್ಯೆಯಿಕ್ಕಿಪರಮಾ । ನಂದದೊಳಗೋ
ಲಾಡಿದರುಭಾಗವತದರುಶನದ ॥ ನಿಂದಪರಿಜನಪುರಜನಂಗಳ । ವೃಂದವನುಮಂನಿಸಿಪಿತಾಮಹ । ನುಂಬೆತಾಹಿಂದೆನಲುಬಂ
ದನುಬಹಳಜನಸಹಿತ ॥ ೨೫ ॥ ಇದುಪಿತಾದ್ರಿಯಗಂಹರವೊಮೋ । ಣಿದುಧರಿತ್ರಿಯಹೃದಯಕೋಟರ । ವಿದುಸುರತ್ನಾವಳಿಯ
ಬಯಕೆಯಬಹಳಕರಡೆಗೆಯೊ ॥ ಇದುವಿರಂಚನಸೃಷ್ಟಿಯೋಕೊ । ಗದಿರುಹೋಮಾಣಗಳುಪ್ರವರುಣ । ಕದಕುಮಂತ್ರಿಗಳೆಂಬ
ರವದಲಿಹೊಕ್ಕನಾಹೊಳಲ ॥ ೨೬ । ಹೇಳಲಹೊಗುತರತನುಮುಕುಂದನು । ಹೋಳವಹೊಸಮೇಘವನುಮಿಂಚಿನ । ಬಳಗದಲಿ
ಬಿಗಿದಂತೆಥಳಥಳಿಸಿರ್ದಕಾಂತಿಯಲಿ ॥ ಬಿಲದದಶಸಾಹಸ್ರಯೋಜನ । ವಳಯವನುನಿಜಧಾಮದಲಿಮು । ಕ್ಕಳಿಸಿದಮಳಪ

ಮಿದೇನೇನೆಂದುಬೆರಗಾದ ॥ ೨೭ ॥ ಹಂಬಲೋನೇಣಿದುಮನದಬರಿ । ಯಂಬಕಭ್ರಮೆಯೋನಿಜಪ್ರತಿ । ಬಿಂಬವ್ರೊನೋ
ದುಮುಕುಂದನವಿಮಳವಿಗ್ರಹದ ॥ ಅಂಬುಜದಪ್ರಭೆಗಳನುಕನಕದ । ತಂಬುಗೆಯಜತುಂಬಿರಿಸಿದನು । ಯಂಬಕಳಕಳದೊ
ಳಿವಿಗೆಬೆರಗಾಗೆನಡೆತಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿವಿಕುಂಠವಾಸಿಯ । ಹೊಳಲಹೊರೆಗೈತಂದನೋಮೋ । ಕೊಲಿದುತಾನೇ
ದನೋಬಲಿವಾಸಪಲ್ಲಟವೊ ॥ ತಿಳಿಯಬಾರದಿದೇನೆನಲುಕಳ । ಕಳವಕೋಹೋಮಾಣುಕರುಣಾ । ಜಲಧಿನಿನಗಾಳಾದನೆಂ
ದುಚರರುಕ್ಕಿನೆಗಹಿ ॥ ೨೯ ॥ ಎಲವೊಹುಸಿಯದಿರೇನುಧಿಟವೇ । ತಿಳುಹುನಿರುತವನೆನಲುವಿನ್ನಹ । ನಳಿನನಯನಿದನಾಭಿನಳಿ
ನಾಲ್ಕುತ್ರೋಳುಗಳ ॥ ಹೊಳೆವಪೀತಾಂಬರದವಕ್ಷೆ । ಸ್ಥಳದಹಜ್ಜೆಯಹಂಗಿಗನುಕಂ । ಗಳಗೆದೂರಬೆಳಾಣಬಂದುದುದೇವ
ನೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ತಂದೆಯಾವೆಡೆತೋರುತೋರುಮು।ಕುಂದನಾವೆಡೆತೋರುಪರಮಾ। ನಂದನಾವೆಡೆತನ್ನನೋಹನಜನ್ಮತರು
ಣದ ॥ ಹಿಂದೆಹತ್ತುವನಿಗಮನಿಲುಕದ । ನಿಂದರಾವನುತೋರಿಸೆನುತವೆ । ಮುಂದುವರಿದನುಮುಗಿದಕರತಳಪಲ್ಲವಾಗ್ರದಲಿ।
ಗುತಕಂಡನುಬಾಗಿಲಲಿನಸು । ನಗೆಯಕೋಮಲಕಮಲನೇತ್ರದ । ಲೊಗುವಕರುಣಾವೃತದಲಹರಿಯಮಕರಕುಂಡಲದ।
ದುಪತಿಪಡಿವಳತನದಲೀ । ಲೆಗೆಸವರಾಹಿತನಾಗಿಕಂಬಿಯ । ಹೆಗಲಲಿರಲೋರಂತೆಬಲುಬೆರಗಾಗಿನೋಡಿದನು ॥ ೩೨ ॥ ಅಸ
ಜನಸಹಿತತನುವನು । ಸೂಸಿದನುಬಲಿನಿಗಮನಿಕರಕೆ । ವಿಸಲಳಿಯದಬಹಳಸಂವಿದ್ರೂಪನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ಬಾಸಣಿಸಿದನು
ಯುದರಮೇಲು । ವಾಸಿನಲಿಶಿಶುಹೊರಳುವಂದದ । ಲಾಸುಕೃತಿಗಳದೇವತಾಹೊರಳಿದನುಚರಣದಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಕೆಡಿಸದಿರುಕಾ
ವನುಕೇಳೆಂ । ನೊಡವೆಯಿದುತ್ರೈವಿಕ್ರಮಾಹ್ವಯ । ವಿಡಿದೆತಾನಿದರಿಂದಲಲ್ಲದೆಯಿಲ್ಲಹೆಸರೆನಗೆ ॥ ಹುಡಿಯೊಳಗೆಹೊತಬಿಸದಿ
ಳೆಂ । ದೊಡನೊಡನೆಪ್ರಹ್ಲಾದನನುವ್ಯ । ದಡವಿತರ್ಕೈಸಿದನುಸೇವಕರಿಬ್ಬರನುಕರದು ॥ ೩೪ ॥ ಬೋಳವಿಪಿನಿಜಭಕ್ತ
ಬ್ಬರ । ಮೌಳಿಯಲಿಕೈಯಿಟ್ಟುಪರಿಜನ । ಜಾಲವನುಮನ್ನಿಸಿದನವರವರಿಷ್ಟವರಗಳಲಿ॥ ಮೇಳೆಯವಬಿಡಿಸಿದನುವಿವಿಧವಿ । ಶಾ
ಮಂದಿರಗಳಲಿಪರಮಕೃ । ಪಾಲಯನುಸಂಮೇಳವೆಸೆಯಲುಹೊಕ್ಕನಾಪುರವ ॥ ೩೫ ॥ ಮುಕುರನಿಭಭವನಿಕೆಯಗೋ
। ಧಿಕರಚಿತಭಿತ್ತಿಗಳನವಮಾ । ಮುಕರಕರಚಿತಪರಿಕರದವರವಜ್ರಸಂಘಗಳ ॥ ಪ್ರಕಟವಿಭವದಭವನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ । ಸಕ
ಲನಬೆರಗಾಗಲಬುಜಾಂ । ಬಕನಭಕ್ತಸ್ನೇಹಸಂಸಾರಿಕನುವಿಭವದಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಅತ್ತಲಜಭವಮುಖ್ಯರಾತನ । ತೊತ್ತುಗೆ
ಲವಹಡೆಯದಳಲುವ । ರಿತ್ತಲಾಪರತೈಪಪ್ರೋಲ್ಲೈಸೂದುಸುರರಿಪುವ ॥ ಅತ್ತಲರಸುವಶೃತಿಗೆಮಾನದ । ಹೊತ್ತುಸುಳಿದುದು
ನದೊಡನೆತಾ । ನಿತ್ತಲಾಬಲಿಪುರದಪಾಲನೆಲೀಲೆಗೆಳಸಿದನು ॥ ೩೭ ॥ ಆವನನುಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದವೆ । ದೇವರನುಬೋಧಿಸುವ
ನಿಗ । ಮಾವಳಿಗಳತಿಹಾಸಸಹಿತಪುರಾಣರಾಶಿಗಳು ॥ ಆವನನಿದಂಪ್ರತ್ಯಯದಲನು । ಭಾವಿತನುತಾನಾವನಾತನ । ನೀಬಿ
ಧರಿಪುಕಂಡನಾಗೋಪುರಪುರಾಣದಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ಕೃತಿಗಳಿಗೆನೆಲೆಯಾಯ್ತು ನಿರ್ಮಲ । ಮತಿಗಳಿಗೆಕುರುಹಾಯ್ತು ಮುನಿಸಂ ।
ಗಳಿಗೆದೃಷ್ಟವ್ಯವಾದುದನಂತರಾಳದಲಿ ॥ ಕ್ಷಿತಿಗೆಮಂಗಳವಾಯ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪತಿಗೆಸಂಸ್ಥಿತವಾಯ್ತು ಭವದು । ಷ್ಕೃತಿಗೆದು
ಮವಾಯ್ತು ಯರವನೆವರವಿಲೋಚನಿಯ ॥ ೩೯ ॥ ಅರಸಕೇಳನವರತಕರುಣಾ । ಶರಧಿಯಂಘ್ರಿಯಭಜಿಸಿಧರಣಿಯ ।
ರಳುಗೊಂಬನುಮಾಣದೀಕ್ಷಿಸುವನುಮುರಾಂತಕನ ॥ ಕರಗುವನುಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿವ್ಯೈ । ಮರದುಪರಮಾನಂದರಸದು । ಬ್ಬರ
ನೆಳೆಪರಿವಂತನೇನೆಂದರಿಯನಿಹಪರವ ॥ ೪೦ ॥ ಹೇಳಲೇನದನಾತನುಂನತಿ । ಸಾಲದೇಸನಕಾದಿಗಳಹೇ । ರಾಳಹೊಕ್ಕಳಿಹಿಂ
ತಾತನಮನೆಯಬಾಗಿಲಲಿ ॥ ವಾಲಗಿಸುವಳುಮುಕ್ತಿಯಂಗನೆ । ಸಾಲಸಿದ್ಧಿಗಳೊಡನೆಭಕ್ತಿಯ । ಮೌಳಿಮಣಿಯುಂನತಿಯನ
ವರ್ಣಿಸುವಡರಿದೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಮರೆದಸ್ಯೈಹಿಕಲೋಕಗತಿಯನು । ತೊರೆದನಾಮುಷ್ಟಿಕವನೇನೆಂ । ದರಿಯನೀಸಂಸಾರದುಸ್ಸ
ಹುಖದಾಯಸವ ॥ ನೆರೆಪಿತಾಮಹಸಹಿತತಾನ್ನೈ । ಸರವತಂನಸಮಸ್ತಭಾರದ । ಹೊರಿಗೆನಿತ್ಯಾತುಮನದೆಂದಸುರಾರಿಸುಖವ
ನ ॥ ೪೨ ॥ ಸಂಧಿಯೆಂಟೆನಲಿದರೊಳಗೆಪದ । ಬಂಧನಾಲ್ವತ್ತೆರಡುಕಾಂಸ್ತುಭ । ಕಂದರನುವ್ಯರೋಚನಿಯನಳವಡಿಸಿದಾನದ
॥ ಬಂದುತಾನೆನೆತ್ರಿದಶರಿಂಗೆವ । ಸುಂಧರೆಯಬೇಡಿತ್ತುನಿರ್ಜರ । ಸಿಂಧುಜನಕನುಬಲಿಯಬಾಗಿಲಕಾಪ್ಪಸುತಳದಲಿ ॥ ೪೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೮೩೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಬಲಿಮಥನಸುರನಿಕರರಕ್ಷಾ । ಕಲಿತಲೀಲಾಕಥನಕಾಮಿತ । ಫಲವನಾನತಜನರಿಗೊಲ
ವಿಂದೀವನಿಜಸದನ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುನೃಪನಿಜಭಕ್ತನಿಕರದ । ಯಾಳುಭಕ್ತಾಧೀನಭಕ್ತಾ । ಲೋಲುಪನುಭಕ್ತಪ್ರಕರಪಾಲಕನುತಾನೆಂ
॥ ಸಾಲಬಿರುದಿನಬೆಳವಿಗೆಯಕೈ । ಮೇಳವಣೆಯನುಮೆರದುಹರಿನೆರ।ದೋಲಗದಮಧ್ಯದಲಿನಕ್ಷತ್ರಿಂತೆಂದಭ್ಯಗುಸುತ್ರನ॥ ೧ ॥

ಹರಮುನಿದುಹಣೆಗಂಣತೆರೆದರೆ | ಗುರುವಲಾಕಾವವನುಕಾಣೆನು | ಗುರುಮುನಿದಡಾಹರಿವಿರಿಂಚಿಸುರೇಂದ್ರಮುಖ್ಯ
ಲಿ ॥ ಪರಿಹರಿಪದೈವವನೆನಿಸ್ಪೀ | ಸರಣಿಗಪೇಕ್ಷಣವುನೆರೆಗೋ | ಚರಿಸುತ್ತಿದೆಲೆನಿಂನಶಿಷ್ಯನರಾಜ್ಯವಿಭ್ರಂಶ ॥ ೨
ಗುರುವಚನವೇವೇದವಾಗುರು | ಪರಿಪರಿಯಸತ್ಕರ್ಮಗುರುವೇ | ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರುಗುರುವೆಪರತತ್ವ ॥ ಗುರುಕಣ್ಣ
ಶ್ರುತಿರಹಿತನೆಂಬುದ | ನರಿಯದಾಗುರುಮರ್ತ್ಯನೆಂಬೀ | ಮರುಳುಮಾನವಪಶುಗಳಿಗೆಗತಿಯಾವುದಕಟೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಕೋ
ವಿರಹಿತನಪಗತಾತ್ಮಪ | ರಾಪರಬ್ರಹ್ಮೈಕವಿಗ್ರಹ | ನೀಪರಮಗುರುವೆನಿಸುವನನುತತ್ಪರನೆವರಶಿಷ್ಯ ॥ ಶಾಪಪರಿಯಂತ್ರಕಟ
ಪ್ಯಕೃ | ತಾಪರಾಧವಜಗವರಿಯೆನಿ | ಶ್ಯಪನೇಗುರುದೈವಕೃತಿಪರಿಹರಿಸಲಳವಲ್ಲ ॥ ೪ ॥ ದೇವನಿಂತೆನೆಕೈಮುಗಿದುಭೂ
ದೇವವರನಿಂತೆಂದನೆಂನಲಿ | ದೇವರಾವುದನೊಹಿಪಿದಿರುಪಸಂನವಲೆತನಗೆ ॥ ದೇವಯಂತ್ರಗನಿರಲುಯಂತ್ರ | ಶ್ಯಾವಗು
ದೋಷಂಗಳಂನನು | ದೇವಬೇರೆಂನದಿರುಭಕ್ತರಭಾವಹರಿದೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಎಂದುಚರಣದಲೆರಗಿಭಾರ್ಗವ | ನಂದನನುವೃಸ್ಯಿ
ಕ್ಕಿರಲುಹರಿ | ಯಂದನಗುತ್ತೇಳೇಳುಧಿಟವೇನಪಚಾರಿಕವೆ ॥ ಮಂದಮತಿಗ[illegible]ಮುನವರಿಯಬೇ | ನೆಂದಡೇನದುಫಲವೆವಿವ
ಖದ | ಲೆಂದಿನುಡಿವುದುದೈವಶಾಪವಿಶಾಪರೂಪದಲಿ ॥ ೬ ॥ ವಿಪ್ರಮುಖವೇಮುಖವೆನಗೆತ | ದ್ವಿಪ್ರಮೂರ್ತಿಯೆಮೂರ್ತಿ
ನಗಾ | ವಿಪ್ರವಚನವೆವಚನವಿಪ್ರಾಚಾರವಾಚಾರ ॥ ವಿಪ್ರದೈವವೆದೈವವೆನಗಾ | ವಿಪ್ರಪೂಜೆಯೆಪೂಜೆನೋಳ್ಪಡೆ | ವಿಪ್ರತು
ಯೆತುಷ್ಟಿವಿಪ್ರಸ್ತುತಿಯೆನುತಿಯಂದ ॥ ೭ ॥ ಜಗವುದೈವಾಧೀನದೈವಾ | ವಳಿಗೆಮಂತ್ರಾಧೀನಮಂತ್ರಾ | ವಳಿಗೆವಿಪ್ರಾಧೀ
ವಿಪ್ರಾವಳಿಗಳಾಧೀನ ॥ ಬಗೆಯೆವಿಪ್ರಾಧೀನನಾನೋ | ಲಗಿಸುವೆನುತದ್ವಿಪ್ರಪದರೇ | ಣುಗಳನಾದರದಿಂದಧರಿಸುವೆನುತ್ತಮಾ
ಗದಲಿ ॥ ೮ ॥ ವಿಪ್ರಪಾದಾನುಪದಪುಣ್ಯರ | ಜಪ್ರಭಾವಿತಗಾತ್ರನಾನೆಂ | ನಪ್ರಪದಜಲಲೋಕಪಾವನವಾಯ್ತುಜಗವರಿಯೆ
ಅಪ್ರಮಾಣವಿದೆಂದಡೀಗಂ | ಗಾಪ್ರವಾಹವನೋಡಿತಿಳಿವುದು | ವಿಪ್ರಸೇವಾಫಲದಪರಿಪಾಕಪ್ರಭಾವವನು ॥ ೯ ॥ ಭೃಗುಕ
ಲೋದ್ಭವಕೇಳುಶಿಷ್ಯನ | ಮಗುವುತನವನುನೋಡದಾತನ | ನೆಗಹಬೇಹುದುನೆನೆಯಲಾಗದುನಿಜಗುಣಾಗುಣವ ॥ ಬಗದ
ಕರ್ಮಚೆಟ್ಟಿದ್ರವಾದುದು | ಮಗುಳೆಪರವನ್ನೈದಿಕೆನೆಕ್ಕೈ | ಮುಗಿದುಭಾರ್ಗವಮುನಿಮುಕುಂದಂಗೆರಗಿನಗುತೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಅಸ
ರರಿಪುಚಿತ್ತೈಸುಮಂತ್ರ | ಛ್ಯಸನದಲಿಮಂತ್ರದಲಿಕಾಲದ | ಲೆಸವದೇಶದ್ರವ್ಯದೇವತೆಗಳವಿಭಾಗದಲಿ ॥ ಎನಗಿದಪೆವೈಷವ
ಕಾಪನ | ಹೆಸರುಗೊಳಲದನೇನುವನುಸ್ಯೆ | ರಿಸದುಗಡನೀನೊಲಿದಬಳಿಕಿಂನಾವುದರಿದೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ವಿಪುಳತರಪೀಯ
ಸೇವಾ | ತುಪ್ರಪುದನಾವಂಗಿಂನುಬೇರು | ಪ್ರಸಿಯಪರಿಭವನೇಕೆಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಪಿನಿಂಮಡಿಯ ॥ ಕೃಪೆಯಲೋಲಾಡುವಡೆಕಾಲ
ಕ್ಷೇಪಿತದುಷ್ಕೃದುಷ್ಟಸುಖಲೋ | ಲುಪತಿಯಂಟೇಕರ್ಮಕೋಟಾಕೋಟಿಗಳಲೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಯಾಗಫಲತಾನಾವುದನುಪಮ
ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯದೇನುವಿಷಯವಿ | ರಾಗಸಿದ್ಧಿಯದಾವುದಖಿಳಾಮ್ನಾಯಮತವೇನು ॥ ಕೂಗುತದೆಕುರುಹಿಟ್ಟಕಾವ್ಯವಿ | ಭ
ಗಯೋಗಸಮಾಧಿಯುಲ್ಲದೆ | ಬಾಗಿಲಲಿಪರದೇಂಮಲಕ್ಷಿತನಾಯ್ತುಶಿಷ್ಯಂಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ
ಯಾಕೆಸುರತರುವಿರಲುಶಾಲ್ಮಲಿ | ಯಾಕೆತರುಸುರಧೇನುವಿರೆತಾ | ನೇಕೆಘುಸ್ಕರನಿರಲುದೀಪಪ್ರಭೆಯಹಂಗೇಕೆ ॥ ಯಾಕೆನಿ
ಯಿರೆದಿನಸಂಶಯ | ವೇಕೆನಿಜವಿದ್ಯವಿರೆವಿದ್ಯವ | ದೇಕೆವೇದವಿರಕ್ತನಿನಿರೆಬೇರೆಬಗೆಯಾಕೆ ॥ ೧೪ ॥ ಏಕೆಸತಿಸುತರಿರಲ
ತನುವಿರ | ಲೇಕೆಸುತರಾತನುವಹಂಮಿರ | ಲೇಕೆಹಂಮದುಚೇತಚೇತನವಿರಲದಿಲ್ಲದಡೆ ॥ ಏಕೆಸತಿಸುತರೇಕೆತತ್ತನು | ವೇ
ಹುಮದುಜೀವನುಳ್ಳಡೆ | ದೇಕೆತಾನೆಂದರಿಯದವತಾನಿಂನನರಿಯದಡೆ ॥ ೧೫ ॥ ಯಾಕೆಸಾಧನಮುಖವಿರಲುಮುಖ | ವೇಕೆ
ಲಪಿದಭೋಗವಿರೆಫಲ | ನೇಕೆಭೋಗವದೇಕೆಸುಖವಿರೆಸುಖವದಿಲ್ಲದಡೆ ॥ ಯಾಕೆಸಾಧನವೇಕೆಸುಖಫಲ | ವೇಕೆಭೋಗವ
ಕೆಸುಖಸುಮ | ದೇಕೆತಾನೆಂದರಿಯದವತಾನಿಂನನರಿಯದಡೆ ॥ ೧೬ ॥ ಯಾಕೆರವಿಯಿರೆದೀಪರವಿತಾ | ನೇಕೆದೃಷ್ಟಿಗಳಿರಲ
ದೃಷ್ಟಿಗ | ಳೇಕೆಮನವಿರಲೇಕೆಮನವರಿವಿರಲದಿಲ್ಲದಡೆ ॥ ಯಾಕೆದೀಪವದೇಕೆರವಿದೃ | ಕ್ಕೇಕೆಮನವೇಕಾಳ್ವಮರವೆಯ | ದೇ
ತಾನೆಂದರಿಯದವತಾನಿಂನನರಿಯದಡೆ ॥ ೧೭ ॥ ಯಾಕೆಬಲವೀರ್ಯವಿರೆವೀರ್ಯತೆ | ಯಾಕೆತನಗಮರತ್ವವಿರಲುಮ | ದೇಕೆತನ
ಮರತ್ವನಿತ್ಯತೆಯಿರಲದಿಲ್ಲದಡೆ ॥ ಯಾಕೆಬಲವಾವೀರ್ಯವಮರನ | ದೇಕೆನಿತ್ಯತೆಯುಳ್ಳಡವುತಾ | ನೇಕೆತಾನೆಂದರಿಯದಾತನೆನಿ
ನನರಿಯದಡೆ | ೧೮ ॥ ಯಾಕೆಪ್ರೋಷಣಪುಷ್ಟಿಯಿರೆತಾ | ನೇಕೆಪುಷ್ಟಿಮಹತ್ವವಿರ್ದಡ | ದೇಕೆತನಗೆಮಹತ್ವಪೂರ್ಣತೆಯಿರ
ದಿಲ್ಲದಡೆ ॥ ಯಾಕೆಪ್ರೋಷಣಪುಷ್ಟಿಮಹಿಮೆಯ | ದೇಕೆಪೂರ್ಣತೆಯುಳ್ಳಡದುತನ | ಗೇಕೆತಾನೆಂದರಿಯದವತಾನಿಂನನರಿಯದಡೆ
ಲೋಕವಿಂತೈತವಯವಾಭಾಸ್ಯೈಕದೇಶಶೆತಾಂಶವನುನಸು | ಸೆಂಕಿಸೋಂಕುವುದುದುಕ್ಕುವುದುಮೈಮರವುದದಕಾಗಿ ॥ ತೇ
ವುಪತಲೆಕೆಳಗಹುದುಸು | ವ್ಯಾಕುಲತ್ವವನೈದುವುದುಪರಿ | ಶೋಕಿಸುವುದೆನಲೆಂತಟೋತಾದಾತ್ಮ್ಯಸಿದ್ಧಿಯದು ॥ ೨೦
ಏಕಖಂಡಾವಯವಪಂಚಕ | ದೇಕರಸವೆನಿಸಿದಪರಾತ್ಮನಿ | ಜೈಕವಿಗ್ರಹನಾದನೀನಿರೆಬಲಿಯಬಾಗಿಲಲಿ ॥ ಲೌಕಿಕದಕೃತ್ಯಾ
ಸಂಧಿಯ | ದೇಕೆನಿಂಮಡಿಗೀವಿಡಂಬನ | ಸಾಕುಸಂಶಯವೇನುಭಕ್ತವ್ಯಸನಿನೀನೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ವಶದಲಿಹುದೀಲೋಕವವ

। ವಶದಲಿಹರಮರರುಸುರೇಂದ್ರನ । ವಶದಲಿಹನಮರೇಂದ್ರನಾಸರಸೀರುಹೋದ್ಭವನ ॥ ವಶದಲಿಹಲಜನಿನ್ನವರಾಯಿಯು । ವ
ಶದಲಿಹಳಾವರಾಯೆನಿನ್ನಯ । ವಶದಲಿಹನೀನಾಬಲೀಂದ್ರಂಗಾರುಸರಿಯುಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಜೀಯ್ಯಬೆಸಸೊದೆನಗೆಯಾವವಿ ।
ಧೀಯುವಾಪರಿಚರಿಯುವರನಿ । ಶ್ರೀಯುಸವಲೇತನಗೆನಿಂಮಡಿಕೃತ್ಯವನುಬೆಸಸೆ ॥ ಕಾಯಸಫಲವೆನುತ್ತಭಾರ್ಗವ । ರಾಯುಮು
ಕುಂತೀರವನುಪ್ರೊ ; ರಾಯುಪುಳಕೋದ್ಗ್ವವದಲಿಹೊಂಗಿದನುಹೊರೆಯೇರಿ ॥ ೨೩ ॥ ಹರುಷದಲಿಮುನಿರಾಯನಂಗೀ । ಕರಿ
ಸಿಯಾಜ್ಞೆಯನುಚರಣಾಂ । ಬುರುಹದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿವಿನಯದಲೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು ॥ ಪರಮಋಷಿಗಳುಸಹಿತಬಲಿಯು । ಧ್ವರ
ಪ್ರಸಲೆಸಂಪೂರ್ಣವೆನಿಪಿ । ಸ್ತರಿಸಿದನುಸತ್ಕರಿಸಿದನುಹರಿಯೆಂಗವಿಸ್ಮಯವ ॥ ೨೪ ॥ ಬಂದನವನಿಗೆಲೋಕಪಾಲರೆ । ಸಂದಣಿ
ಸುಸಡಗರದಸಂಭ್ರಮ । ದಿಂದಚಿಮಾಮರಚೌಮರದಪಲ್ಲವದಸತ್ತಿಗೆಯು ॥ ಗೊಂದಣದಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯದ । ದುಂದುಭಿಯುಕಹ
ಳೆಗಳಕಳಕಳ । ದಿಂದಹರಿಯಿರಲಮರವಲ್ಲಭನಾನೆಯಿಂದಿಳಿದ ॥ ೨೫ ॥ ತುಂಬಿತುಳಿದುದುಗಗನವಮರಕ । ದಂಬವನುಕಾರಿದ
ಹ್ರೊಲದನೇ । ನೆಂಬೆನನುವಿಷಮಯವೆಯಾದುದುಭುವನಕಾಲೂರಿ ॥ ಇಂಬುಗೊಳಲೆಡೆಯುಂಟೆಸಾಕುವಿ । ಡಂಬವೇಕೆನಲಮ
ಚೆಯುವಾ । ಡಂಬರದಲೈದಿದರುಪೀತಾಂಬರನಸಂನಿಧಿಗೆ ॥ ೨೬ ॥ ಜಯನವೋನಿರವಂದ್ಯನಿರ್ಗುಣ । ಜಯನವೋಜಯ
ವಾದಿಸದ್ಗುಣ । ಜಯನವೋಮುನಿಹೃದ್ಯಮುಕ್ತಾವೃದ್ಯಸಂವೇದ್ಯ । ಜಯನವೋಬ್ಜಭವಾದಿವಂದ್ಯನೆ । ಜಯನವೋಭವ
ರೋಗವೈದ್ಯನೆ । ಜಯನವೋಯೆನುತೆಂಡಲನೀಡಾಡಿದನುಹರಿಪದಕೆ ॥ ೨೭ ॥ ಕನಕಮಣಿಮಯಮುಕುಟರಶ್ಮಿಗ । ಳನುಕೆ
ಸಕೇಸರವನಳಿಕುಲ । ವೆನುನಯನಚಯಕರತಳಂಗಳೆಯುಳಿಕುಲಂಗಳನೆ ॥ ಅನುಕರಿಸಲಂದೆಸೆದುದಮೃತಾ । ಶನಸಭಾಶೇರಥಿಯು
ಹರಿಪದ । ವನಜವಾತ್ರೈಲೋಕ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆನಿಜನಿವಾಸವೆನೆ ॥ ೨೮ ॥ ಜೀಯಬಿಂನಹಬಡುಕಿದೆವುಭವ । ದೀಯಕಾರುಣ್ಯದ
ರಿಪುಭಯ । ಬೀಯುವಾದುದುಬೇಗೆಬಿಟ್ಟುದುಮನದಮೈವಳಿಯು ॥ ಮಾಯಿಬೀತುದುದೇವಕೃತ್ಯದ । ಸಾಯಸಕೆಬೇಸರದ
ಕತ್ತನಿ । ಕಾಯವನುಕೈಗಾಯ್ದಯೆಂದೆರಗಿದನುಸುರನಾಥ ॥ ೨೯ ॥ ದೇವಚಿತ್ತವಕರುಣಿಸುವುದಮ । ರಾವತಿಗೆಮನದೊಲ
ವಿರಾ । ಜೀವನಿಭದಳನಯನಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದೆನಲು ॥ ದೇವನಗುತಿಂತೆಂದನಮಗಿಂ । ನಾವಕೃತ್ಯವದಲ್ಲಿಬಿಜಯಂ ।
ಗೈವುದೆಂದೆನೆಕೈಮುಗಿದುಬಿಂನವಿಸಿದನುಸುರಪ ॥ ೩೦ ॥ ಆವುದೆಂದೇನಾರ್ತನಿಕರವ । ಕಾವುದೇಕರ್ತವ್ಯವಾರ್ತೆಯು । ದಾವು
ದುಭವದುಃಖವೇಮತ್ತುಂಟೆಭವದುಃಖ ॥ ಪಾವುಸೋತ್ತವುನಿಂಮಡಿಗಳಂ । ನಾವುಭೃತ್ಯರುಕರುಣಿಸೆನೆಸಂ । ಭಾವಿಸಿದನಮ
ರೇಂದ್ರನನುಕರುಣವಲಿಹರಿನಗುತ ॥ ೩೧ ॥ ಬಂದುದೈರಾವತಮದೇಭವು । ರಂದರನನೇಮದಲಿಕೈಮುಗಿ । ದಿಂದುಮಂಪಿ
ರಕರಕಲಿತಚಾಮರದಸತ್ತಿಗೆಯ ॥ ಸಂದಣಿಯುಬೈದಿದನುಹರಿಸಂ । ಕ್ರಂದನನುಬಲವಂಕದಲಿಬರೆ । ಸಂದದಿಗಧೀಶ್ವರರು
ರಾಮದಲೈದಲೈತಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಕೇಳುನೃಪತಿತ್ರಿಪುರಾರಿನಂದಿಯು । ಮೇಲೆಬಂದನುದಕ್ಷಿಣಾಂಕದ । ಲಾಳುದೋರಿದರಖಿಳಭೂ
ತಪ್ರಮಥಕೋಟಿಗಳು ॥ ತೂಳಿದರುತತ್ತೀಸಕೋಟಿಗ । ಳೋಲಯಿಸುತ್ತೈತರಲುರಾಜಮ । ರಾಳದಲಿರಾಜೀವನಂದನನಿಳಿದ
ನಭದಿಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಕಾತುಕವೆಗಗನವ । ನಲ್ಲಿಕಂಡವರಾರುದಿಕ್ಕಿಗ । ಳಳ್ಳಿಬಿರಿಯದೆಮಾಣದೆನಲೆತ್ತಿದಪತಾಕೆಗಳ ॥
ಮುಲ್ಲರಿಮಪಿಂಗುರಿಯಚಮರದ । ಪಲ್ಲವದಸತ್ತಿಗೆಯಲಪತಿ । ಮಲ್ಲನೆಡಬಲವಂಕದಲಿಮೋಹರಿಸಿಸಂದಣಿಸೆ ॥ ೩೪ ॥ ಅಲಘು
ರತುನವಿಮಾನಧರಣೀ । ತಳೆದಸುರವನಿತಾಲತಾವಳಿ । ಯಲಿವಶುಕಪಿಕಸಂತವಾಗಧಚಯದಚಾಮರದ ॥ ಸುಳಿವಕಳಹಂ
ಸೆಗಳಕಿಂನರೆ । ಕುಲವಧೂವ್ರತತತಿಯಮುಕ್ತಾ । ವಳಿವಿಲಾವಳಿಯಿಂದಮೆರೆದುದುನಭದವುದ್ಯಾನ ॥ ೩೫ ॥ ದೇವಕಟಕದಬ
ಹಳಲಕ್ಷ್ಮಿಯು । ನಾವಬಂಣಿಪನದುಭುತವೆರಾ । ಜೀವನಾಭನಕರುಣದಲಿಕೈಸಾರದಿಹುದೇನು ॥ ನಾವುಸೊಪ್ಪಾದವರುಗಗನ
ದ । ತೀವಿಸುಳಿದೈತರಲುಸುರಸಂ । ಜೀವನೆಂದಯಬಂದನಮರಾವತಿಗೆಮುದದಿಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಚರರುಕೈಗುಡಿಗಳಲಿಸಾಯ್ದ
ರು । ಸುರನಗರಿಗುಬ್ಬಿದ್ದುಹರುಷದ । ಲುರವಣಿಸಿತಮತವಗೆಮುದದಲಿಪೌರಪರಿಜನರು ॥ ನೆರವಿಯಲಿಕೈನಗರುಸುರಭಿ । ಷ್ಟ
ರುನಿಗಮವಿಶ್ವಾಸನಪಯಣವ । ನೊರದರೋಸರೆಹೊರದರೋಪುರಜನರಿಗುತ್ಸವವ ॥ ೩೭ ॥ ತ್ರಿದಶಪೋಷಣಬಂದನಿದೆದು । ಹೃ
ದಯದೂಷಣಬಂದನುತ್ತಾ । ಭ್ಯುದಯಶೋಷಣಬಂದಪರಮಾನಂದನಿಧಿಬಂದ ॥ ಕದನಭೀಷಣಬಂದಮುನಿಜನ । ಹೃದಯ
ತೋಷಣಬಂದನಾಶ್ರಿತ । ಪದಗವೇಷಣಬಂದನೆಂದರುಚರರುಕೈನೆಗಹಿ ॥ ೩೮ ॥ ಪಡಿವಳರುನೂಕಿದರುದೇವಿಯು । ರಡೆಗೆಬಂ
ದರುತಾಯಿಕಟ್ಟಿಸು । ಗುಡಿಗಳನುಬೇಗದಲಿಜಂಗಮಜನ್ಮಸುರಭೂಜ ॥ ನಡದುಬರುತಿದೆಮಂದಿಯನುಹೊರ । ವಡಿಸುಬೇ
ಗದಲಿದಿರುಗೊಳ್ಳಿಂ । ದೊಡನೊಡನೆಸಾರಿದರುಸುರವಲ್ಲಭನಗೇಹದಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಕೇಳಿದರುಹರುಷದಲಿಹೃದಯವ । ಹೊಳಹು
ವಿಗೊಂಡತುಳಸುಖಕಂ । ಣಾಲಿಗಳಲಂಕುರಿಸಿತನುಪುಳಕದಲಿಪಲ್ಲವಿಸಿ ॥ ನಾಲಿಗೆಯಲೊಸರಿದುದೆನಲುದೂ । ತಾಳಿಗಳವಂನಿ
ಸುತಪರಿಜನ । ಜಾಲವನುಬೆಸಸಿದಳುಸುತದರುಶನದಲುತ್ಸವಿಸಿ ॥ ೪೦ ॥ ನೆಗಹಿದವುಗುಡಿತೋರಣಂಗಳು । ಬಿಗಿದವಂಬರತಳ
ವಮೇಲ್ಕ । ಟ್ಟುಗಳುಬಿಗಿದವುಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳಗೆಬಳಸಿನಲಿ ॥ ಮುಗಿಲುಗಳುಮಂದಾರಪರಳನು । ಮೊಗದುಗಗನದಲಡರಿದ

ವ್ರಪುರ | ನಗರಿಕೈಗೈದುದುಮಹೋತ್ಸವದೊಳಗೆಸಂದಣಿಸಿ || ೪೧ || ಇಟ್ಟತ್ತೊಟ್ಟುದುಹರುಷದಲಿಕಂ | ಣಿಟ್ಟಕಾತಿಯರಮ
ರಲೋಕದ | ಪಟ್ಟಗೆಯರೂರ್ವಶಿತಿಲೋತ್ತಮೆರಂಭೆಮೊದಲಾದ || ದಿಟ್ಟಿಸಿದಡಳಲಿಸುವಕೈನಸು | ಮುಟ್ಟಡೆಮೋಹಿಸುವ
ಮದನನ | ಧಟ್ಟನಡಪುದುಕಳಸಕಂನಡಿವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ || ೪೨ || ಸಿತಗಿರಿಯಶೃಂಗಾಗ್ರದಲಿಹೊಳ | ವತುಳಮಿಂಚಿನವಳಿ
ಯದಲಿಮು | ದ್ರಿತಬಲಾಹಕದಂತೆಪೀತಾಂಬರದಕಾಂತಿಯಲಿ || ಶತದಿವಾಕರತೇಜನೈರಾ | ವತಗಜಸ್ಕಂಧದಲಿಮೆರೆವ | ಪ್ರ
ತಿಮನನನುಕಂಡಖಿಳಜನಮುಳುಗಿತ್ತುಹರುಷದಲಿ || ೪೩ || ಕಂಗಳಹಮುಹಿನುಕೆಯಸಚ್ಯುತ | ನಂಗನಟ್ಟನನಾಕಿಮರಳವ |
ಹಿಂಗಿದವನಾಕಾಣೆನಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿಗಳು || ಸಂಗಡಿಪಿಸಿಲುಕಿದವುಳ್ಳದಕರ | ಣಂಗಳನುಸಂನೋಳನದಜಿಹಿ | ರಂಗಭೂಪನೆ
ಬೀಳುಕೊಂಡುದುಸುರರಸಂಕುಲವ || ೪೪ || ಪಾಲಿಸಿದನವನತರನುಡಿಗಳ | ಪಾಲಿಸಿದನನವರತಭೀಷ್ಟವ | ಪಾಲಿಸಿದನೋರಂ
ತೆಪೊಗಳುವಸೂತಮಾಗಧರ || ಬಾಲಕಿಯರಂಗೈಯ್ಯತಳಿಗೆನಿ | ವಾಳಿಗಳಕೈಕೊಳುತಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಮರೋತ್ತಮರು
ಸಹಿತೈತಂದಸುರಪುರಕೆ || ೪೫ || ಇಳಿದುಗಜವನುಲೋಕಪಾಲರ | ಕೆಲವಮಾಣುವಧಾರುಗಳಕಳ | ಕಳದಪದರುಗ್ಧಕಣೆಯ
ನುಕೈಗೊಡುವಸುರಪತಿಯ || ತಳ್ತಿರ್ದುಲ್ಲರಿಸತ್ತಿಗೆಗಳಿ | ಕ್ಕೆಲದಚಾಮರದಬಲೆಯರಸಂ | ಕುಲದಲಂದಸುರಾಧಿರಾಜಾಲಯಕೆ
ನಡೆತಂದ || ೪೬ || ಸದನಕೈತರಲಾತ್ಮಸಂಭವ | ನಿದಿರುಬಂದಳುಪೊಡವಡಲುಹರ | ಸಿದಳುಹಾರೈಸಿದಳುದಾರೈಸಿದಳುತಂನೊಳ
ಗೆ || ಮುದದಮುತ್ತಿಕೆಯೊಳಗೆಕಾತರಿ | ಸಿದಳುಚೇತರಿಸಿದಳುತೆಗದ | ಪ್ಪಿದಳುತನಿಸುಖದೊಡಲನಾದಿದಳಶ್ರುಜಲಧಿಯಲಿ || ೪೭ ||
ಕೇಳಿದಳುವೃತ್ತಾಂತವನುಹಿಂ | ಹಾಳಿಮಿಗೆತೂಗಿದಳುಶಿರವನು | ಜಾಲಬೊಂಮದಬಳಕೆಕೌತುಕವೆನುತಮನದೊಳಗೆ ||
ಲೋಲಲೋಚನೆನೋಡುತಿರೆನ | ಟ್ಟಲಿಯಲಿಬೆರಗಾಗಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನೊಯ್ಯನೆನಗೆಯಮಾಯೆಯಜನನಿಗೊದವಿಸಿದ ||
ಜನನಿಸಹಿತಸುರಾಧಿಪಸಿಂಹಾ | ಸನಕೆಬಿಜಯಂಗೈದನಜಭವ | ಮುನಿನಿಕರಕುಳ್ಳಿರಲುದಕ್ಷಿಣವಾಮಭಾಗದಲಿ || ದನುಜವೈರಿ
ಯನೇಮದಲಿತನ | ತನಗನಲಯಮನಿರುತಿಸಂಕ್ರಂ | ದನಧನದವರುಣಾದಿಗಳುಕುಳ್ಳಿರ್ದರೋಲೈಸಿ || ೪೯ || ಗರುಡಕಿಂನ
ರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷರಕ್ಷೋ | ಪರವಸುಗಳಶ್ವಿನಿಗಳಾದಿತ್ಯರುಮರುತ್ತುಗಳು || ವರತಿಲೋತ್ತಮೆರಂಭೆಯೂ
ರ್ವಶಿ | ಯರುವಿಲಾಸದಲಖಿಳವಿಬುಧೇ | ಶ್ವರರುಕುಳ್ಳಿರಲೆಸೆದುದಮರಾಸ್ಥಾನವಭಿನವದಿ || ೫೦ || ಸೊರಿಗಳಸುಸ್ವರದತುಂ
ಬುರು | ನಾರದರನರ್ತಕರನಾಟ್ಯವಿ | ಶಾರದರವಂದಿಗಳವೈತಾಳಿಕರಮಾಗಧರ || ವೀರವಿದ್ವತ್ಪಂಕ್ತಿಗಳಕೈ | ವಾರಿಗಳಸಂಕು
ಳದಘನಪರಿ | ವಾರವೆಸೆಯಿತ್ತಮಮವಿಬುಧಾಸ್ಥಾನದೇಳ್ಗೆಯು || ೫೧ || ಹೊಳೆವಮಣಿಮಾಲಾಕದನೆಯನಾ | ವಳಿಯವಿತಾನ
ಳತೋಳ್ಗಳುರಗಾ | ವಳಿಯವಿಬುಧೇಶ್ವರವಿಶಾಲಿತತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಳದ || ಬೆಳುಗೊಡೆಗಳನಶಶಿಕುಲದವಾ | ಪೊರ್ಳವುಗಳಚಾ
ಮರದಹಂಸಾ | ವಳಿಗಳರೆಶ್ರೀಹರಿಯಸೋಲದಲೆನಿಸಿತಾಸ್ಥಾನ || ೫೨ || ಕರಿಕಮಲಸಂಭವನನಸಹಿಪನು | ಬರಲಿಬಂಣಿಸಲ
ಮರರಾಜನ | ಸಿರಿಯನಾತನಪರಿಯನಾತನವರಮಹೋಂನತಿಯ || ನಿರುತವೀಕ್ಷಿಸಲಾತನೇಗೋ | ಚರಿಸಲೆನಲೆಸೆದುದುಸುಧ
ರ್ಮ | ವರಮಹಾಸಭೆನೋಡುವರಕಂಗಳಿಗೆಕೌತುಕವ || ೫೩ || ರಾಜಕೇಳಸುರಾರಿಯಾಜ್ಞೆ | ಪಾಯದಲಿಬಲಿಯಖಿ
ಳರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯನೀಸಿಮರಳೆತಂದನುಸುರಪತಿಯವಶಕೆ || ಕಾಯಿದನುಕವಲಂನ್ವಯವನುಭ | ಯಾಯಿತನದಲಿತಂನಭ
ಕ್ತನಿ | ಕಾಯಲಂಪಟತನದಿಮಹಿಮೋಂನತಿಗಳನುಸುರದ || ೫೪ || ಇವರಕುಲದೇವತೆಯಲೇನಾ | ನವರಬಾಗಿಲಕಾವುದೆ
ನಲಿಂ | ನವರಿಗಿದರುಂನತಿಸಮಾನವೆಸೊರಹಲೇಕದನು || ಕವಲೊಡದುದಚ್ಯುತಸುರದ್ರುಮ | ವವರಿಗಿವರೇಸಕಲಸಜ್ಜನ |
ನಿವಹಕಿತ್ತುದುಕಾಮಿತಾರ್ಥದಸಿದ್ಧಿಗಳಫಲವ || ೫೫ || ಸಲಹಿದನುಸುರಕುಲದಭಿಷ್ಟವ | ಸಲಿಸಿದನುಸುರಲೋಕಪಾಲರಿ |
ಗುಳುಹಿದನುನಿಜಮಹಿಮೆಯನುಕಮಲಾಸನಾದಿಗಳ || ಕಳುಹಿದನುಮೇದಿನಿಯಭಾರವ | ಸಿಳುಹಿದನುಸುರಲೋಕಲಕ್ಷ್ಮಿಯ |
ಬೆಳಹಿದನುಪೇರಾಳಹೆಸರಿನಹೆಂಮೆಪೂರೈಸೆ || ೫೬ || ಹತ್ತುದೆಸೆಗಳುವಿಮಲತೆಗೆಸೈ | ನ್ರೊತ್ತುಗೊಟ್ಟವುಸಕಲಜೀವರ | ಚಿತ್ತ
ನಿರ್ಮಳವಾಯ್ತುಭವಸಂತಾಪಸಂಚಯದ || ಬಿತ್ತುಕರಿನೊಳೆಯಾಯ್ತುಬೆಳದುದು | ಬಿತ್ತದಿಳೆಕಾಮಿತಫಲವನೆನೆ | ಪ್ರೊತ್ತಿದುದು
ಮೂಲೋಕವಿಂಗೆಪರಮಾನುರಾಗದಲಿ || ೫೭ || ಇದುಮಹೋದಧಿಗಮಳಚಂದ್ರಿಕೆ | ಯಿದುಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯಾಗರ | ವಿದು
ಪರಾನಂದಾನುಭವಸಾಧಕದಸಾಕಾರ || ಇದುವೆಮಂಗಳವಖಿಳಭುವನ | ಕ್ಕಿದುಸದಾಯುಃಕೀರ್ತಿವರ್ಧನ | ವಿದುವೆದುರಿತ
ವ್ಯಥನಪುಣ್ಯಪ್ರದನಹರಿಕಥನ || ೫೮ || ವರದೆನಾನಿದನೆಂನಮತಿಗೋ | ಚರಿಸಿದನಿತನುವಿಮಲನಾಮನ | ಚರಿತವನುಕಡೆಗಾ
ಣದಾವಾಸುಗಿಯಜಿಂಹೆಗಳು || ಹೊಗಳುವಡೆಸೀಯವ್ಯಾಸನಯಸಾ | ಗರವನೆಲ್ಲವಕುಡಿದುದಜರಾ | ಮರತೆಯಾಗದೆತೃಷೆಗಳ
ಡಗವೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ || ೫೯ || ಆವನಿದನೋದುವನುಕೇಳುವ | ನಾವನೀಮಂಗಳಮಹಾಲ | ಕ್ಷ್ಮೀವರನಚಾರಿತ್ರವನು
ಸಂತೋಷದಿಂದೊಲಿದು || ಈವನವರಿಂಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯ | ದೇವದೇವನುಪರಮಕಾರು | ಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದನಿತ್ಯಾತ್ಮನು
ಮನವೊಲಿದು || … … … … … || ೬೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಮನ್ವಂತರಗಳ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ಹೇಳಿದನು ಮನ್ವಂತರಂಗಳ। ಪೇಳ್ಗೆಯನಿಂದ್ರಾದಿಗಳ ಸಿರಿ। ಲೋಲನವತಾರದ ಕಥಾಸಾಗರದ ಸಂಗತಿಯ ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಕೇಳು ನೃಪ ವೈವಸ್ವತನಲಾ। ಯೇಳನೆಯ ಮನು ವರ್ತಮಾನವಿ। ಕಾಲಮನ್ವಂತರವನಿದೆಲಾ ಶ್ರಾದ್ಧದೇವನೆನೆ॥ ಪೇಳ್ಗೆಯೊಳಿಕ್ಷ್ವಾಕುಮುಖ್ಯನ। ಪಾಲರಿವರೈವರು ಪುರಂದರ। ನಾಳುವನು ತ್ರಿದಿವವನು ಸುರರಾದಿತ್ಯನೆಂದೆನಲು ॥೧॥ ಛಾಯೆ ಸಂಜ್ಞೆಯರೆಂಬರಿಬ್ಬರು। ಜಾಯೆಯರಲೆ ವಿವಸ್ವತಂಗೆ ತ್ರಿ। ತೀಯ್ಯವಡವೆ ಶನೈಶ್ಚರನು ಸಾವರ್ಣ್ಯ ತಪತಿಗಳು॥ ಛಾಯೆಯಲಿ ಜನಿಸಿದರು ತಪತಿಗೆ। ನಾಯಕನು ಸಂವರಣನಾ ಸಂ। ಜ್ಞೆಯ ಯುವತಿಗೆ ಶ್ರಾದ್ಧದೇವ ಯಮ ಯಮುನೆಯರುತ್ಪನ್ನರು ॥೨॥ ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳಶ್ವಿಗಳು ವಡಬಾ। ಸುತರು ಬಳಿಕೆಂಟನೆಯ ಮನುವಿ। ಶ್ರುತನಲಾ ಸಾವರ್ಣಿ ನಿರ್ಮೋಕ್ಷಾದಿಗಳು ಸುತರು॥ ಸುತಪಸರು ದೇವತೆಗಳಾ ಬಲಿ। ಶತಮಖನು ಸಾಕ್ಷಾತ ವಿಷ್ಣುವ। ನತಿಥಿಯಾಗಿ ಧರೆಯನಿತ್ತ ಮಹಾತ್ಮನೋಡೆಂದ ॥೩॥ ಭೂಮಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಋಷಿಗಳಶ್ವ। ತ್ಥಾಮ ಗಾಲವ ವಿಷ್ಟಮಾತರು। ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಸ್ಮೃತಿಪ ತನಲಾ ಬಾದರಾಯಣನು॥ ಆ ಮಹಾಮತಿ ಋಷ್ಯಶೃಂಗನ। ನಾಮರಿಹರಂನಬರವೀಸು। ಕ್ಷೇಮದಲಿ ತಂತಂಮ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಗಳೊಳಗೆಂದ ॥೪॥ ಅಂದಿನವರಾರಪ್ರಯೋಜನ। ದಂಡವನು ಕೇಳರಸ ಬಸುರಲಿ। ಬಂದು ಜನಿಸಿಯೆ ವೇದಗುಹ್ಯ ಸರಸ್ವತಿಗಳಂಗೆ॥ ಮುಂದೆ ಯಹಿಡಿದೆಳದು ತಂದು ಪು। ರಂದರನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ಬಲಿಗೆ ಮು। ಕುಂದನೀವನು ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಮಾಖ್ಯೆಯಿಂದೆಂದ ॥೫॥ ನವಮಮನು ಮಾದಕ್ಷಸಾವ। ರ್ಣವ ರುಣೋದ್ಭವ ಧೃಷ್ಟಕೇತು। ಪ್ರವರ ರಾಮನು ಸುತರು ಗರ್ಗ ಮರೀಚಿಮುಖ ಸುತರು॥ ಭುವನಪತಿ ದೇವೇಂದ್ರನದ್ಭುತ। ನವನಿಯಮರರು ದ್ಯುತಿಮಹಾದ್ಯರು। ಭವಿಸುವನು ಹರಿ ರಿಷಭ ವಾರುಧಿಗಂಬುಧಾರೆಯಲಿ ॥೬॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ಹತ್ತನೆಯ ಮನು ವರನುಪಶ್ಲೋ। ಕೇತ್ರ ನಾಮ ಜನರಸ ಕೇಳುರು। ವೃತ್ತಗುಣಸಂಪಂನನೆನಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಸಾವರ್ಣಿ॥ ಪುತ್ರರಾ। ತಗೆ ಭೂರಿಷೇಣಾ। ದ್ಯುತ್ತಮರು ಸತ್ಯಾದಿ ವಿಪ್ರರು। ಸಪ್ತಋಷಿಗಳು ದೇವತೆಗಳು ಸುಧಾಮರೆಂಬವರು ॥೭॥ ಶಂಭುವೆಂಬಾ। ನಿಂದ್ರನದರೊಳು। ಸಂಭವಿಸಿ ಶಾಂತಾಹ್ವಯನು ವಿ। ಶ್ವಂಭರನು ಸಲೆ ವಿಶ್ವಸೃಕ್ಕುಗಳಹ ವಿಷೂಚಿಯಲಿ॥ ಶಂಭುವೀರ್ಯನು ಮಹಾ। ಳ್ಸನಂದಾ। ಶಂಭುಸಾಹಾಯ್ಯವನು ಭುವನಾ। ರಂಭ ಸಂಭೃತ ಮಾಯನೆಲೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥೮॥ ತಂದೆ ಚಿತ್ರವಿಸುವ ಡನಾಗ। ತ। ದಿಂದ ಸನುಮನು ಮಾದನಾಹಂ। ನೊಂದನೆಯ ಭೂರಿಯಲಿ ಧರೆಯಲಿ ಧರ್ಮಸಾವರ್ಣಿ॥ ಇಂದ್ರನದರೊಳು ವೈಧೃತನು ಮನು। ನಂದನನು ಸತ್ಯಾದಿಗಳು ಸುರ। ವೃಂದ ಕಾಮುಘನಾದ್ಯರರುಣಾದ್ಯರು ಋಷಿಗಳೆಂದ ॥೯॥ ಧರ್ಮಸಾವರ್ಣ್ಯಾಂತರದಲಾ। ಧರ್ಮ ಮಾರುತಿ ವಿಷ್ಣು ಜನಿಸಿಯೆ। ಧರ್ಮಸೇತು ಸಮಾಖ್ಯೆಯಲಿ ವೈಧೃತಿಯಲಾಯುತಿಗೆ॥ ಧರ್ಮಪಾಲಕನಾಗಿ ಸಕಲಾ। ಧರ್ಮಫಲವನು ಜರೆದು ವೈಧೃತ। ಧರ್ಮಪಾಲಕನಹನು ಪೃಥ್ವೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೦॥ ಜನಪ ಚಿತ್ರೈಸುವಡೆ ಹಂನೆರ। ಡನೆಯ ಮನು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕನು ಪಾ। ವನಚರಿತ್ರನು ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕ ರುದ್ರಸಾವರ್ಣಿ॥ ಮನುತನಯರು ಪದೇವಮುಖ್ಯರು। ಮುನಿಗಳಗ್ನೀಂ। ದ್ರಾದ್ಯರಿಂದ್ರರು। ವಿನುತ ಲಿತರಾವ ಮಾಖ್ಯರಮರರು ಹರಿತಕಾದಿಗಳು ॥೧೧॥ ಸತ್ಯತಪನೆಂಬಾಮಹಾತ್ಮನೆ। ಮತ್ತಶಾಸಿನಿಸೂ। ನೃತೆಗೆ ಪುರು। ಷೋತ್ತಮನು ಸುತನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಸುಧಾಮ ಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ॥ ಸತ್ಯವನು ಪಾಲಿಸುವನೆಲೆ ಭೂ। ಪೋತ್ತಮನೆ ಹದಿಮೂ। ರನೆಯ ಮನು। ವೃತ್ತಗುಣಸಂಪಂನನಹನಾ ದೇವಸಾವರ್ಣಿ ॥೧೨॥ ಮನುತನೂಜರು ಚಿತ್ರಸೇನಾ। ದ್ಯನುಪಮರು ಸುತ್ರಾ। ಮರೆಂಬವ। ರನುಮಿಷರು ಸುರಪತಿ ದಿವಸ್ಪತಿ ನಿರಜಸಾದಿಗಳು॥ ಮುನಿಗಳದರೊಳು ದೇವಹೋತ್ರಾ। ವನಿತೆ ಬೃಹತಿಯಲುದಿಪಿ। ಕರುಣಾ। ವನಧಿ ಯೋಗೀಶ್ವರನೆನಿಸಿ ವಿಖ್ಯಾತನಹನೆಂದ ॥೧೩॥ ಜನಪ ಚಿತ್ರೈಸುವಡೆ ಹದಿನಾ। ಲ್ಕನೆಯ ಮನು ಮನುಗಳಿಗೆ ಕಡೆಯಾ। ತನು ಸುಪಾವನ ಕೀರ್ತಿಯನಿಸುವನಿಂದ್ರಸಾವರ್ಣಿ॥ ಮನುಸುತರು ಗಂಭೀರಬುಧ್ಯಾ। ದ್ಯನುಪಮರು ಪವಿತ್ರ ಚಾಕ್ಷುಷರೆನಿಸುವ। ರನಿಮಿಷರು ಶುಚಿಯಂಬನಿಂದ್ರನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೪॥ ಮುನಿಗಳದರೊಳು ಶೂರೆ ಮಾಗಧ। ರನಲ ಬಾಹುಪ್ರಮುಖರೆನಿಸಿ। ಜನಪ ಮೆರೆದರು ಕೇಳು ಸುತ್ರಾ ಸನೆ ವಿತಾನೆಯರ॥ ತನಯರೆನಲುದುಭವಿಸಿ ಗಸನಂ। ಜನನಿಭ ಸಭನಫನಿಕ। ರಮಾ। ವನಚರಿತ್ರ ಗುಣಾಂಬಿ ಸಬೃಹದ್ಭಾನು ಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ ॥೧೫॥ ಹೇಳಿದೆನು ಮನುಗಳನು ಮನುಗಳ। ಪೇಳಿಗೆಯನಿಂದ್ರರನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ। ಲೋಲನವತಾರಂಗಳನು ಋಷಿಗಳನು ನಿನಗೆನಲು॥ ಹೇಳ ನಾರಿಂಗಾರೊಡನೆಸಂ। ಮೇಳವಾದುದು ಕೃತ್ಯವಿನಿ। ಬರಿ। ಗಾಳಿ ಪರದಾರೆನಲು ನಗುತಿಂತೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ॥೧೬॥ ಜನಪ ಕೇಳ ನನೀಶ್ವರನು ಮನು। ತನೆಯರೈದ್ಯೈಸೇಕ ಸತ್ತಿ। ವಿನುತ ಚಾತುರ್ಯ್ಯಗದ ತಂತಂಮ್ಮ ಮಂತರಂಗಳಲಿ॥ ಮುನಿಗಳಹರು ಚತುರ್ಯ್ಯಗಾಂತದ। ಲನುಪಮ ನವಷ್ಟಾಂಗ ಮಂಗಳ। ನನುಸ

ತಿಪಿಕರುಣಿಸಲುಧರ್ಮಪದಪ್ರವರ್ತನೆಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಅರಿವರೆಂತಾಪರಮಪುರುಷನ । ನಿರುಗೆಯನುಪಮಾಯಾವಿಕಾರದ । ಹೊರಿಗೆಯನುದರುಶನವಿಭೇದಭ್ರಾಂತಿಬುದ್ಧಿಗಳು ॥ ಅರಿವರಾಪುರುಷೋತ್ತಮನಕೃಪೆ । ನೆರದಜೀವರತತ್ವಸ್ವರೂಪದ । ನಿರುಗೆಯನುನಿತ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಠೆಯಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ... ... ॥ ೧೮ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೨೨ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತ್ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ:

ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಶ್ರುತಿವಿದೂರಗುಣಾಬ್ಧಿಮತ್ಸ್ಯ । ಕೃತಿಯಲಾಡುತ್ತಾತ್ಮತತ್ವ । ಸ್ಥಿತಿಯನುಪದೇಶಿಸಿದನಾ
ಸತ್ಯವ್ರತಂಗೊಲಿದು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಮುನಿನಾಥಮನವನು । ತುತ್ತಗೊಳುತಿದೆಸಂಶಯಂದಬಲು । ಗತ್ತಲೆಯನಿದಕೀವುದಮಳೋಕ್ತಿಪ್ರದೀಪವನು ॥ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮನೇಕೆಧರಿಸಿದ । ನತ್ಯಧಿಕಮತ್ಸ್ಯಾಕೃತಿಯನಖಿ । ಳೋತ್ತಮನೆಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೆದನೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೧ ॥ ಹಿಂಗದಾಸೆರುಮನದಬಯಕೆಯ । ಹೊಂಗುಮುರಿಯದುಚಿತ್ತದೊಳವಿನ । ಹಂಗುಹರಿಯದುನೆರೆಯದೆಂನೆಶ್ರೋತ್ರಪರಿತೋಷ ॥ ತಂಗಳಿಗೆಕಡೆದೂರವಾದನು । ಮಂಗಳಾತ್ಮಕನೆಂನಕಿವಿಗಳ । ಕಂಗಳಿಗೆಗೋಚರವಮಾಡುವುದೆಂದನವನೀಶ ॥ ೨ ॥ ಬಿಡಲುಕೆಡವಂನೆಗಪುಕುಂದನ । ಬಿಡದೆಭಜಿಸುತಕೀರ್ತಿಸುತಕಿವಿ । ಗುಡಿತೆಗಳೆಲಾನುತ್ತತತ್ರದುಗ್ಗಣಕಥಾಮೃತವ ॥ ಪೊಡವಿಪಾವನವಾಗಿಹುದನಾಂ । ಪಡೆಯಲಾಪೆನೆಮುನಿಪಗುರುನಿಂ । ಮಡಿಗಳಲ್ಲದೆಗತಿಯದಾರೆಂದೆರಗಿದನುಪದಕೆ ॥ ೩ ॥ ಪೊಳುಮಗನೆಮಹಾನೃಪಾನ್ವಯ । ಮಾಳರತ್ನವೆಭಾಗವತಗುಣ । ಶೀಲಸಂಪನ್ನಿಧಿಯೆಕೇಳೆಂನಾನೆಕೇಳೆನುತ ॥ ಹೇಳಿದನುಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರದ । ಲೀಲೆಯನುಮುರಹರನಜಲನಿಧಿ । ಕೇಳಿಯನುಕಾರುಣ್ಯದಲಿಮುನಿನಾಥನವನಿಪಗೆ ॥ ಉತ್ತಮಾಧಮನೆಂಬುದದುಮತಿ । ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲೈಭೂಪಭೂಪಕು । ಲೋತ್ತಮನೆಕೇಳುಂಟೆಸರ್ವಾತ್ಮಕಸ್ವರೂಪನಲಿ ॥ ವಸ್ತುವೊಂದರಲೀವಿಕಲ್ಪದ । ಹತ್ತುಗೆಗಳೇರುವವೆಜಗವನು । ತತ್ತದಾಕಾರದಲಿಸಲಹುತ್ತಿಹೆನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಸೆಂದಕಲ್ಪದಕಡೆಯಲಾಯೆಲೆ । ಕಂಡನೈಮಿತ್ತಿಕವೆನಿಸ್ಪದ । ದೊಂದುಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಳಯಮೀತ್ರೈಲೋಕ್ಯವದರೊಳಗೆ ॥ ಹೊಂದಿದನುಕಮಲಜನುನಿದ್ರೆಯ । ಬೊಂದಿರೆಲುವೇದಂಗಳಾವನ । ನಿಂದುದುರಿದವುಪ್ರಳಯಜಲಧಿಯಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಬಿದ್ದವೇದಂಗಳನುದೈತ್ಯನು । ಕದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದನುಹಯಗ್ರೀ । ವಾಖ್ಯನಾಮನುರಸೆಗೆರಾಜೀವಾಕ್ಷನದನರಿದು ॥ ಅದ್ವಯನುಮತ್ಸ್ಯಾಕೃತಿಯಲವ । ನಿದ್ದೆಡೆಯಹೊಕ್ಕವನಕೊಂದುಸ । ಮಗ್ರದಲಿತಂದಿತ್ತನಾಶೃತಿಗಳನುಶತಧೃತಿಗೆ ॥ ೭ ॥ ಕೇಳರಸಸತ್ಯವ್ರತಾಖ್ಯನ । ಪಾಲಕನುಮುಂನೊಬ್ಬನಾಕೃತ । ಮಾಲೆಯಂಬುತ್ತಮನದೀತೀರದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದು । ಶ್ರೀಲಲಾಮಪದಾಬ್ಜವನುಹೇ । ಹಾಳಿಸುತಮನದೊಳಗೆವರನಿಯ । ಮಾಳಿಗಳನಾಚರಿಸುತಿರ್ದನುತಪದನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ೮ ॥ ಸಲಿಲದಲಿಜಲತರ್ಪಣವನಾ । ದ್ರವಿಳನೃಪಮಾಡುತ್ತಲಿರಲಂ । ಜಲಿಗೆಬಂದುದುಶಫರಿಯೊಂದುಸುಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಲಿ ॥ ಜಲದೊಳಗೆಶಫರಿಯನುಬಿಟ್ಟನು । ಹೊಳೆಯೊಳಗೆಹೋಗುತ್ತಿರದುದು । ಕಳವಳಿಸಿಭೀತಿಯಲಿನೃಪನನುಕರುಣವನುತೋರಿ ॥ ೯ ॥ ಎಲೆಲೆಕರುಣಿಯೆಕೃಪಣಜನವ । ತ್ಸಲನೆಭೂಪಶಿರೋಮಣಿಮುಕರ । ತಳಕೆಬಂದರೆಬಿಡುವರೇಶರಣಾಗತರನಿಂತು ॥ ಮುಳಿದುಕೊಲುತ್ತೈದಾವೆಯಾಭೆಯ । ಲಾಳದಶಫರಿಮಾತ್ರನೆನನು । ಸಲಹಿಕೊಂದಿನೆಯನೆನುತ್ತಿರಲೊದರಿದುದುಶಫರಿ ॥ ೧೦ ॥ ಕಂಣುಕೆರದೀಕ್ಷಿಸಿದನಾಲಿಪಿ । ಹೆಂಣುಮೋಕ್ಷ್ಯಾಯ್ಯಾಲನುಭೂಪಾ । ಗಣ್ಯನರಿಯದೆತಂನರಕ್ಷಿಸಲೆಂದುಮುರವೈರಿ ॥ ಹಂಣಿದಾಕೃತಿಯಂಬುದನುಕಾ । ರ್ಪಣ್ಯವನುಕಾಣುತ್ತಕೃಪಕಾರುಣ್ಯನಾದನುಶಫರಿಯಲಿಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಅಕಟಶರಣಾಗತರರಕ್ಷಾ । ಸುಕೃತವಿದುಲೇಸೆನುತಕಲಶೋ । ದಕದಲಿಟ್ಟನುಶಫರಿಯನುತಂದನುನಿಜಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ಮಕರಿಪಿದುದದನೊಂದುರಾತ್ರಿಗೆ । ಮಕರಿಕಲಶೋದಕವನನ್ಯಾ । ಸಕತಿಯಲಿಸತ್ಯವ್ರತಂಗಿಂತೆಂದುದಳವಳಿದು ॥ ೧೨ ॥ ಆರೆನಾನಿದರೊಳಗೆತನಗೀ । ಡೇರದಿರವುರಕಮಂಡುಲೋದಕ । ವಾರಿದುದುತೆರಹಿಲ್ಲಕೆಟ್ಟೆನುಕೆಟ್ಟೆನಿಂನೊಂದು ॥ ತೋರುದಾವನುಕರುಣವುಳ್ಳಡೆ । ಬೇರೆಬಹಳೋದಕವನೆನಲದ । ನೋರುಗುಡಿಸದಕಂಗಳಲಿನೋಡಿದನುದ್ರವಿಡೇಶ ॥ ೧೩ ॥ ಸೊಲ್ಲಕೇಳುತನಕ್ಕನೆಳಗೆ । ಯಾಳ್ದಮತ್ಸ್ಯವೆನುತ್ತತೆಗದು । ತ್ಫಲಲೋಚನನಿರಿಸಿದನುಕೆಲದಲ್ಲಿಶಫರಿಯನು ॥ ಇಲ್ಲಿಸುಖದಿಂದಿಹುದೆನುತಭೂ । ವಲ್ಲಭನುಮರಳಿದನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನಪರಿಚರಿಯೆಗಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಇಳೆಗಧೀಶ್ವರಕೇಳುರಿಂಜಾ । ಸಲಿಲದಲಿತಂದಿತಲುಮೂರೇ । ಮೊಳಕೆಬೆಳದುದುಶಫರಿಯುರದೇಘಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಕಳವಳಿಸಿದುದುಮತ್ತೆತನಗದ । ರೊಳಗೆತೆರಹನುಕಾಣದೆೊಸಲ । ಕ್ಕಳಿಸಿಕರದುದುನೋಡಿಸತ್ಯವ್ರತಮಹೀಪತಿಯ ॥

ಎಲೆಲೆ ತೆಗೆತೆಗೆ ಭೂಪ ತಂನೊಡೆ । ಒಳತೆಗಲಗಣಸಾಯ್ತು ಮಂಚನ । ಸಲಿಲವಿಂನೊಂದೆಡೆಯ ಕಲ್ಪಿಸು ಸುಖನಿವಾಸವನು ॥ ಹೊಳ
ದುಹೋಗದಿರಧಿಕಕರುಣಾ । ಜಲಧಿನೀನೆನೆ ಬಾವಿಯುಲಿತಂ । ಬಿಳುಹಿದನು ಮತ್ಸ್ಯವನು ನಗುತ ಮಹಾಮಹೀಪಾಲ ॥೧೬॥
ಮತ್ತೆ ಘಳಿಗೆಗೆ ಭಾವಿಯನು ತುಂ । ಬಿತ್ತು ಮತ್ಸ್ಯಶರೀರದಲಿ ಕರ । ದತ್ತು ದಮಭೂಪನನು ತನಗಿದು ನೆರೆಯದಿಂನೊಂದು ॥ ಉತ್ತಮ
ಸ್ಥಾನವನು ಕರುಣಿಸೆ । ನುತ್ತಿರಲು ಗರೆಯೊಳಗೆ ಶಫರಿಯ । ಹೊತ್ತು ತಂದಿರಿಸಿದನು ಸತ್ಯವ್ರತನು ಕರುಣದಲಿ ॥೧೭॥ ನೆರೆಯದಿ
ದುತನಗಿರಲು ತೆಗೆತೆಗೆ । ಕೆರೆಯಿದೇನಹುದರಸ ನೀಬೇ । ಸರದೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯ ಕಲ್ಪಿಸು ಮಡುವಿನೊಳಗೆನಗೆ ॥ ಅರಸಿ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದ
ಜಲಾಂತದ । ಲಿರವ ಮಾಡೆನೆ ಶಫರಿ ವನಿತೆಯ । ಮೊರೆಯಿಡುವ ಧನಿಗೇಳಿ ಧರಣೀಪಾಲನೈತಂದ ॥೧೮॥ ಮಾರಿಗಾಲದ ಮತ್ಸ್ಯವೆಂ
ನನು । ಮಾರುಗೊಳುತಿದೆ ಕರುಣವನು ನೆರೆ । ತೋರಿತಾನಿದಕೇನ ಹೇಳುವೆನದ್ಭುತವಿದೆನುತ ॥ ಜಾರಿಸಿದನಲ್ಲಿಂದ ನೆಲೆಯನು ।
ತೋರದೆಂದು ಮಹಾಹ್ರದಕೆ ಬಾ । ಯಾರದಿಂ ನಿದರೊಳಗೆ ಸುಖದಿಂದಾಡು ನೀನೆನುತ ॥೧೯॥ ಹೋಗದಿರು ಹೋಗದಿರು ತನಗಿರ ।
ಲಾಗದಿದರೊಳಗಕಟ ಕರುಣಾ । ಸಾಗರನೆ ತಿನುತಿರ್ದವೆಂನನು ಜಲಚರಂಗಳಿವು ॥ ಬೇಗದಲಿ ತೆಗೆತೆಗೆಯನುತ್ತಿರೆ । ಮೂಗಿನಲಿ
ಬೆರಳಿಟ್ಟ ನೃಪವರ । ಗಾಗಿನಟ್ಟಾಲಿಗಳಲೆವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥೨೦॥ ಮೇರುಗಿರಿಯೋ ನೋಡು ನಡೆತಾ । ನಾರು ಶಿವಶಿವ
ಬಡವಲಾಸಲೆ । ನೂರುಯೋಜನದಗಲದುದ್ದದ ಮತ್ಸ್ಯದೇಹವಿದು ॥ ಮಾರುಹೋಗುತ್ತಿದೆಯಲಾಬಡ । ವಾರಿಚರನಿಕರದಲಿ
ಘಾತಿಗೆ । ಕಾರಣವಿದೇನೆನುತ ತಂನಲಿ ತಾನೆ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥೨೧॥ ಆರು ನೀನೆಲೆ ಮತ್ಸ್ಯರೂಪದ । ಧಾರಣೆಯ ಬಲ್ಲಹನೆ ನಿಂನಂ । ತಾ
ರುವೀರ್ಶ್ವೇಪೇಕ್ಷ ಮತ್ಸ್ಯವು ಜಲಚರಂಗಳಲಿ ॥ ಆರು ಕಂಡವರಕಟ ಕೇಳ್ದವ । ರಾರು ನಿಂನಂದದ ಸುದೀರ್ಘಶ । ರೀರಿಯನು ಬೀ
ರೆವನು ಪೂರ್ವದಲೆಂದನಾ ಭೂಪ ॥೨೨॥ ಯಾಕೆ ಕಾಡುವೆ ತಂನನೀಪರಿ । ಸಾಕಿದವನಾನೆಂದು ಲೋಗರ । ಲೋಕಸ್ವೈರಿಸೆನೆಂ
ಬೆ ಮತ್ಸ್ಯನೆಯಲ್ಲ ನೀನಿಂದು ॥ ಲೋಕದೊಳಗದ್ಭುತವಲಾ ನಿ । ನ್ನಾಕೃತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಕ್ಷಾ । ಲ್ಲೋಕನಾಥನೆಯಾಗದಿರೆ
ನೀನಾರು ಹೇಳೆಂದ ॥೨೩॥ ತ್ರಿಣಯನೋ ಸಾಕ್ಷಾತನಾರಾ । ಯಣನೊ ತಜ್ಜಠರಾಂಬುಜದಮಂ । ನಣೆಯ ಮಗನೋ ಮ
ತ್ಸ್ಯನೇ ನೀನಲ್ಲ ತಂನೊಡನೆ ॥ ಕೆಣಸಲೇತಕೆ ಸೋತೆನಾನಿಂ । ನಣಕಬೇಡೆಲೆ ತಂದೆ ನಿನಗಾ । ಪ್ರಣತನಾದೆನು ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆ
ನೀನೆಂದ ॥೨೪॥ ಏನು ಕಾರಣ ಮತ್ಸ್ಯನಾದೆ ಮ । ಹಾನುಭಾವನೆ ಕರುಣಿಸೆನಗೆನೆ । ಧಾನವನು ನೀನಲ್ಲದನ್ಯಥವುಂಟೆ ಗತಿತನ
ಗೆ ॥ ಜ್ಞಾನಮಯನಿಗ್ರಹನೆ ಪರಮಕೃ । ಪಾನಿಧಿಯೆ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯೊಡೆಯನೆ । ದೀನನಾನೆಲೆ ತಂದೆ ಕರುಣಿಸು ಕರುಣಿಸೆನಗೆಂದ ॥
ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರಕಿಂಕರನು ತಾ । ನೆಂನಮನವನು ದೇವ ನೋಡುವೆ । ಸಂನಿಹಿತರಾರಕಟ ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಹೃದಯದಲಿ ॥ ಅಂನ್ಯನೇ ನೀ
ನೀಕ್ಷಿಸಡೆ ಜ್ಯೋ । ತಿಸ್ವರೂಪನಲಾ ಮಹಾಕರು । ಣಾರ್ಣವನೆ ಶರಣಾಗು ಜಯಜಯ ಜಯನಮೋಯೆಂದ ॥೨೬॥ ಪರಮಪುರು
ಷನೆ ನಿಂನ ತನುಗಳು । ಪರಮರಕ್ಷಾಕರಗಳಾಶ್ರಿತ । ಪರಮಪಾವನಕರಗಳಭಯಕರಂಗಳಿವು ಧರೆಗೆ ॥ ಪರಮಮಂಗಳಕರಗಳಿಂ
ದೆಲೆ । ಪರಮಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ಧರಿಸಿದೆ । ಪರಮಮಚ್ಛಾಕೃತಿಯನಂಗೀಕರಿಸಿಯಿದನೆಂದ ॥೨೭॥ ಎಂದು ಸತ್ಯವ್ರತಮಹೀಪ
ತಿ । ಮುಂದೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿರಲು ಕರುಣಾ । ಕಂದಳಿತಕಮನೀಯ ಹೃದಯನನಂನ್ಯಗತಿಕನನು ॥ ಮಂದಹಾಸದಲೇಳು ಕೇಳೆಲೆ ।
ಕಂದ ಕಾರಣಮತ್ಸ್ಯನಾನು ಮು । ಕುಂದನಂಜದಿರಂಜದಿರು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳೆಂದ ॥೨೮॥ ಮಗನೆ ಕೇಳೇಳನೆಯ ದಿನದಲಿ ।
ಜಗವಿದಳಿವುದು ಭೂತ್ರಿವಿಷ್ಟಪ । ಗಗನನೆಂಬಿವು ಜೀವಚಯ ಸಚರಾಚರವು ಸಹಿತ ॥ ನೆಗದು ಸಪ್ತಸಮುದ್ರವೊಂದೇ । ಮೊಗದ
ಲೇಕಾರ್ಣವಗಳಾಗಲು । ಹಗಲು ನಿದ್ರೆಗೆ ನಳಿನಭವನಂಗೈಸುತಿರಲೆಂದ ॥೨೯॥ ನಿಂನನದರೊಳು ಕಾಯಲೆಂದು । ತ್ಪಂನನಾದೆ
ನು ಮತ್ಸ್ಯರೂಪದ । ಲಾರ್ಣವಾಂತಃಪತಿಕವದು ಕೇಳೆಲೆ ಮಹಾಮತಿಯೆ ॥ ಅಂನೆಗೈತಹುದೊಂದು ನಾವೆ ಮ । ಹಾರ್ಣವದಬದನೇ
ರಿ ನೀನಿರೆ । ಪಂನಗೇಂದ್ರನು ಬಹನು ವಾಸುಗಿ ನಿಂನ ಹೊರೆಗೆಂದ ॥೩೦॥ ಈಸಮಸ್ತೋಷಧಿಯ ಬೀಜವ । ನೈಸನೂ ನಾವೆಯಲಿ
ರಿಸಿ ವರ । ವಾಸುಕಿಯ ನಡನೆಂನಶೃಂಗಾಗ್ರದಲಿ ಕಟ್ಟುವುದು ॥ ನೇಸರಿನ ಬೆಳಗಿಲ್ಲ ಕತ್ತಲೆ । ರಾಶಿಯಾಗಿರೆ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ । ಭಾಸು
ರಪ್ರಭೆಗಳಲಿ ನೀನೊಲಿದಾಡುತಿಹುದೆಂದ ॥೩೧॥ ಧರಿಶೃಂಗಾಗ್ರದಲಿ ನಾವೆಯ । ನರಸ ತಾನಾಡುವೆನು ಘನಸಾ । ಗರಜಲದ ನೀ
ಕಾಂತಪರಿಯಂತೊಲಿದು ಕರುಣದಲಿ ॥ ಚಿರವೆನಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನು ನಿನ । ಗರಿವವೋಲೆನುತಖಿಳಲೋಕೇ । ಶ್ವರನು ನಿಮಿಷಾಂತರ
ದಲಂತರ್ಧಾನವನು ನೆನೆದ ॥೩೨॥ ಅರಸ ಕೇಳವನೀಶನಾಮರ । ಹರನ ನುಡಿಗೇಳುತ್ತ ತನುವನು । ಧರೆಯಲೀಡಾಡಿದನು ಜ
ಯಜಯಜಯತುಜಯಯೆನುತ ॥ ಸಿರಿಯರಸನಾಜ್ಞೆಯನು ಶಿರದಲಿ । ಧರಿಸಿದ ಧರ್ಭಾಸ್ತರಣದಲಿ ಕು । ಳ್ಳಿರಲು ನೃಪ ಕೇಳಚ್ಯು
ತಾಂಘ್ರಿಧ್ಯಾನಪರನಾದ ॥೩೩॥ ಇರಲು ಬಂದುದು ಹೇಳಿದಾದಿನ । ಧರಣಿಪತಿ ಪಾರುತ್ತ ಕುಳ್ಳಿರೆ । ಗಿರಿಯ ಮೋಹರದಂತೆ ಗಗ
ನಾಂಗಣವನಾವರಿಸಿ ॥ ಸರಭಸದ ಸಂವರ್ತಮೇಘದ । ಹೊರಳಿ ಹೊಡಕರಿಸಿತ್ತು ದಿಕ್ಕರಿ । ಜರಿಯೆ ಸುರಿದುದು ವೃಷ್ಟಿಯಿಳಿದು ಧರೆಯೆ
ಪಾತಳಕೆ ॥೩೪॥ ಕದಡಿದುದು ಧರೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೇ । ಳುದಧಿ ನೂಕಿತು ನಾಕನೀರೇ । ರಿದುದು ನಡುಮಲೋಕವ ಮೂರು ಮಹಾ

ಬ್ಧಿಮಯವಾಯ್ತು ॥ ಪದುಳಿಸುವರಾರಕಟಕೆಡಿಸಿತು । ಪದುಮಜನಕಡಾನಿದ್ರೆಗಾಡಿಕಾಡಿ । ದುಗಕಪನುಮಾಗಿ ದುಗುಭೂಪನ ಸ್ತೋಮನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ಅತುಳಬಲನುದಧಿಯಲಿಸತ್ಯ । ವ್ರತಮಹೀಪತಿನೆನೆವುತಿರಲ । ಚ್ಯುತನಪದಕಮಲವನುಬಂದು ದುನಾವೆಯಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪನೇರಿದನದನುಮುನಿಸಂ । ತತಿಸಹಿತಕೊಂಡಖಿಳಬೀಜ। ಪ್ರತತಿಯನುಮೋಹರದಕ್ಕಗ್ರತ್ತಲೆಯಕಡ ಲೊಳಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ನಡುಗಡಲಲಾನಾವೆಬಂದುದು । ಪೊಡವಿಪತಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆಧರೆಯಲಿ । ನಡುಗುವನನೀಕ್ಷಿಸುತಪರಸಪ್ತರ್ಷಿಗ ಳುನೃಪನ ॥ ಪೊಡವಿಪತಿನೆನೆನೆನೆನಿಜಾಶ್ರಿತ । ರೆಡರನೆರೆಯಟ್ಟುವಮುರಾಂತಕ । ನಡಿಗಳನುನೆನೆಬೇಗವಾಡೆಂದರುಮಹಾತು ಮರು ॥ ೩೭ ॥ ನೆನದುನಿಲ್ಲದಮುಂನಕರುಣಾ । ವನಧಿಮೈದೋರಿದನುಕರಗಿದ । ಕನಕದಂತೆಸಮಂಗಕಾಂತಿಯಲಕ್ಷಯೋಜ ನದ ॥ ತನುವಿನಾಯಾಮದಲಿಹೆಚ್ಚಿದ । ವನಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತಾಡುತ । ಜನಪನೆಡೆಗೈತಂದನನುಪಮನುತ್ಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ಬರವಕಾಣುತಕಾಣುತವೆನೃಪ । ನೆರಗಿಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಗಳಲಿಮಳೆ । ಗರವೃಕ್ತತ್ತಿದಕರಪುಟದಭಾಳದಲಿಜಯಯನುತ ॥ ಪರಮ ರುಷಿಗಳುಸಹಿತಹರುಷೋ । ತ್ಕರುಷದಲಿಹೊಗಳುತ್ತನಾವೆಯ । ನಿರದೆಕಟ್ಟಿದ[illegible]ಕಶೃಂಗನಶೃಂಗದಗ್ರದಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಎಂಗ ಗೋಚರನಾದೆನೀನೆನ । ಗೆಂತನಾದಿಯೆನಿಪ್ಪವಿದ್ಯಾ । ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿಮತಿಗೆಟ್ಟುದೇಹಾಹಂಮತತ್ವದಲಿ ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದದುಃಖ ಶೋಕಾ । ಕ್ರಾಂತವಾದವನೆತ್ತವರವೇ । ದಾಂತವೇದ್ಯನೆನಿಪ್ಪಪರಮಾತುಮನುನೀನೆನುತ ॥ ೪೦ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನನರಿಯದೀ ಪರಿ । ಸಾವುತಿದೆಸುಖಬುದ್ಧಿಯಲಿಕ । ರ್ಮಾವಳೀಪಾಶದಲಿಬಿಗಿವಡದದನೆನೆರೆಮಾಡಿ ॥ ಜೀವಚಯನರಿದಾವನಂಘ್ರಿಯ । ಸೇವೆ ಯಲಿಮತ್ತಂತೆಗೆಲುವುದು । ಸಾವುಹುಟ್ಟನುನೀನೆನಗೆಗುರುವೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೪೧ ॥ ಆವನಂಘ್ರಿನಿವಿಷ್ಟವಾದಡೆ । ಭಾವವತಿ ನಿರ್ಮಲಿನವಹುದೀ । ಪಾವಕಾಂತರ್ನಿಹಿತಕನಕದವೊಲುತಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಜೀವಜೀವನೆಸಕಲಪಾವನ । ಪಾವನನೆಕರುಣಿಸುವುದೆ ನಗೆಲೆ । ದೇವದೇವನದೇವದೇವಾಧೀಶವಂದಿತನೆ ॥ ೪೨ ॥ ಈವವರುಕಾವವರುಮೇಣೀ । ದೇವದೇವರೆಯ್ದೆನಿಂನಕ್ಕ । ಪಾವಲೋಕನದೊಂದುಲವಲೇಶೈಕಲೇಶ್ಯವನು ॥ ತಾವುಮಾಡಲುಬಲ್ಲರ್ರೈವಮ । ಯಾವಿದೂರರುಮಾರ್ಗದೃಷ್ಟಿಯ । ನೀವ ರೇಜಾತ್ಯಂಧರಂಧರಿಗೆಂದನವನೀಶ ॥ ೪೩ ॥ ನೀನೆಸಕಲಜಗತ್ಸುಹೃತ್ತಮ । ನೀನೆಸಕಲಜಗತ್ಪ್ರಿಯೋತ್ತಮ । ನೀನೆವಂದ್ಯ ನುವೇದರೂಪನುವೇದಕನುನೀನೆ ॥ ನೀನೆದೀನಾನಾಥಬಾಂಧವ । ನೀನೆಸಕಲಾತುಮನುನಿಂನನು । ಹೀನಮತಿಗಳುಭಜಿಸಲರಿ ಯರುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಜಲಧಿಯಲಿನೀನೆಂನಕಾಯಿದ । ಡೊಲವಿದಲ್ಲಲೆದೇಹಸಂಸ್ಮೃತಿ । ಜಲಧಿಯಲಿಮುಳುಗಿದೆನಲಾ ಮಿಗೆಮುಂದುಗೆಟ್ಟೆನಲ ॥ ಸಲಿಸುವುದುತತ್ವಾವಬೋಧದ । ನೆಲೆಯನಾವೆಯನೆನಗೆನೀನೆನು । ತಿಳೆಗಧೀಶನುಕರಪುಟಾಂಜಲಿಮ ರೆಯೆಪೊಡವಂಟ ॥ ೪೫ ॥ ಇಂತುಮತ್ಸ್ಯಾಕೃತಿಯಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತಸತ್ಯವ್ರತಮಹೀಶನ । ಚಿಂತಿತವನೆರೆತಿಳಿದುನಿಜತತ್ವಾ ರ್ಥಸಂಗತಿಯ ॥ ಅಂತರಾತ್ಮಕನರುಹಿದನುನಿಗ । ಮಾಂತಸಾರವನಧಿಕಕರುಣಾ । ಕ್ರಾಂತಮತಿಕರುಣಿಸಿದನೊಲಿದುಪುರಾಣ ಸಂಹಿತೆಯ ॥ ೪೬ ॥ ಜಲಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತಾಡುತ । ಹೊಳೆವನಿಜತನುಕಾಂತಿಯಲಿಮಂ । ಗಳಮಹೋದಧಿಯಾಮಹೋ ದಧಿಯಂಧಕಾರವನು ॥ ಕಳವುತವೆಸತ್ಯವ್ರತನಮನ । ದೊಲವಿನಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುನೆರೆಕೈ । ಗೊಳಿಸಿದನುಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿನೃಪಸ ಪ್ತರಾಷಿಗಳಿಗೆ ॥ ೪೭ ॥ ಭಕ್ತಿಯನುಸಂಸಾರವಿಷಯವಿ । ರಕ್ತಿಯನುನಿಜತತ್ವವಿದ್ಯಾ । ವ್ಯಕ್ತಿಯನುವಿಸ್ತರಿಸುತಿರಲುಪುರಾಣ ಮುಖದಿಂದ ॥ ಮುಕ್ತಿನಾಥನವಚನವನುಸು । ವ್ಯಕ್ತದಿಂಕೇಳುತ್ತಗದ್ಗದ । ಸೂಕ್ತಿಯಲಿವಿಜಿತಾತ್ಮನಭಿವರ್ನಿಸಿದನಚ್ಯುತನ ॥ ಜಯನಮೋಜಯಭಕ್ತಭಾಗ್ಯೋ । ದಯನಮೋಜಯಭಕ್ತಹೃದಯಾ । ಲಯನಮೋಜಯಭಕ್ತಭಕ್ತನೆಭಕ್ತದೇಹಿಕನೆ ॥ ಜಯನಮೋಜಯಭಕ್ತಭಾವಿತ । ಜಯನಮೋಜಯಭಕ್ತಜೀವಿತ । ಜಯನಮೋಜಯಭಕ್ತಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಜಯಯೆಂದ ॥ ಕಳಿದೆನೀಭವಭಯಸುದುಸ್ತರ । ಜಲಧಿಯನುನೀನೊಲಿದುಕರುಣಾ । ಕಲಿತದಿವ್ಯಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣವೆಂಬನಾವೆಯಲಿ ॥ ಜಲಧಿ ಯಿದುದುಸ್ತರವೆಮೇಣ । ಕ್ಕಳಿಸುನೆನೆತಾನಿದಕೆನಿಂನೊಂ । ದಲಘುನಾಮದಬಲುಹುತನಗುಂಟೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೫೦ ॥ ಕರು ಣಿಸುವುದೆನಗಿದನೆಜನ್ಮಾಂ । ತರಸಹಸ್ರಂಗಳಲಿನಿಂನಯ । ಚರಣಕಮಲಸ್ಥಿತಿಯನೀನಿಜಭಕ್ತಸಂಗತಿಯ ॥ ಪರಮಕರುಣಾನಿ ಧಿಯೆಪರಮೇ । ಶ್ವರನೆಮಾಡುವುದಾವುದಾನೆನು । ತೆರಗಿಕೃಪೆಯನುಬೇಡಿಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಧರಣೀಶ ॥ ೫೧ ॥ ಸಪ್ತಋಷಿಗ ಳುಸಹಿತಭೂಪಕು । ಲೋತ್ತಮನುಭಜಿಸುತ್ತಕೀರ್ತಿಸು । ತ್ತುತ್ತಮಶ್ಲೋಕನನುವಿಜಿತನಿಜಾತ್ಮನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ಅತ್ತಲಿರೆನಾ ವೆಯಲಿನಲಿದಾ । ಡುತ್ತನಿಜಲೀಲೆಯಲಿಜಂಗಮ । ಧಾತ್ರಿಯಂತೆಸದಿರ್ದನಚ್ಯುತನಾಮಹಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೫೨ ॥ ನೇಸರಿಂಗಂಜದ ತಮಿಸ್ರದ । ಬೀಸಿಗೆಯನೆಲ್ಲವನುಕಳವುತ । ಭೂಸುರಾಂಗಪ್ರಭೆಯಲಹರಿಯುಹೊದರಹೊಯ್ಗಿನಲಿ ॥ ವಾಸುದೇವನಮೂರ್ತಿಪೊ ನಮಾ । ರಾಶಿಯಲಿರಂಜಿಸಿದುದಾಕಮ । ಲಾಸನನರಾತ್ರಾಂತಪರಿಯಂತರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಉಸುರಲೊಕ್ಕಡೆಕದ್ದುನಿಗಮ । ಪ್ರಸರವನುಕೊಂಡೊಯ್ದುಜುಣುಗಿದ । ದಸುರನನುಕೆಡೆಕುತ್ತಿತಂದಿತ್ತನುಚತುರ್ಮುಖಗೆ ॥ ಅಸಮನಿಗಮಂಗಳನುನೃಪನನು । ಸಸಿನಿರಿಸಿಸಂತವಿಸಿಕರುಣಾ । ರಸಮಹೋದಧಿನೆನೆದನಂತರ್ಧಾನಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೫೪ ॥ ಭೂವರನೆಸತ್ಯವ್ರತನುಬಳಿ । ಕಾವರಾ

ಮಾಖ್ಯೆಯಲಿಜನಿಸಿದ | ನೀವಿವಸ್ವತನಾತ್ಮಭವನೀಶ್ರಾದ್ಧದೇವನೆನೆ ॥ ಆವುದರಿದಚ್ಯುತನಕಾರು | ಣ್ಯಾವಲೋಕನವುಳ್ಳತತ್ಪ | ಸೇವಕರಿಗಿಹಪರಗಳಲಿಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೫೫ ॥ ಹೇಳಿದೆನುಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರದ | ಲೀಲೆಯನುಮುರಹರನವಾರಿಧಿ | ಳಿಯನುಮಾರಿತಸಮಸ್ತಾಘೌಘಕೇಳಿಯನು ॥ ಹೇಳುವನುತಾನಾವಮರ್ತ್ಯನು | ಕೇಳುವನುಸಕಲಾತ್ಮನವರನು | ಪಾಲಿಸುವನಭಿಮತಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಗಳನಿತ್ತು ॥೫೬॥ ಪ್ರಳಯಜಲಧಿಯಲಂಡಲೆಂದೇ | ತಳೆದುಮತ್ಸ್ಯಾಕಾರವನುಶ್ರುತಿ | ಗಳನುತಂದಿತ್ತುಬುಜಭವಗಸುರನನುಸಂಹರಿಸಿ ॥ ತಳೆದುಸತ್ಯವ್ರತಗೆತತ್ವವ | ತಿಳುಹಿನಿಜದಲಿನಿಂದಕರುಣಾ | ಜಲಧಿನಿತ್ಯಾತುಮನಮುಖ್ಯಾಕೃತಿಗೆನವೋಯಂದ ॥ ... ... ॥ ೫೭ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೮೨ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೇ ಮಹಾ ಪುರಾಣೇ ಅಷ್ಟಮಸ್ಕಂಧಸ್ಸಮಾಪ್ತಃ.

ಎಂಟನೆಯ ಸ್ಕಂಧ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ ನವಮಸ್ಕಂಧ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ವೈವಸ್ವತ ಮನುವಂಶಾಭಿವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ಹೇಳಿದನುವೈವಸ್ವತನಸುವಿ | ಶಾಲವಂಶಚರಿತ್ರವನುಭೂ | ಪಾಲಮೌಳಿಮಹಾಮಣಿಗೆ
ಮುನಿನಾಥಮನವೊಲಿದು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳಿದೆನುಮನ್ವಂತರಂಗಳ | ಪೀಳಿಗೆಯಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಮಳವಿ | ಶಾಲಚಾರಿತ್ರವನುಧರೆಗೆಮಹಾಪವಿತ್ರವನು ॥ ಹೇಳುವುದುವೈವಸ್ವತನವಂ | ಶಾಳಿಸನ್ಮತನೃಪಚರಿತ್ರವ | ನಾಳಿದನೆತನಗೆವಲನಗುತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧ ॥ ಅರಸಕೇಳಾದಿಯಲಿವಿಶ್ವಂ | ಭರನನಾಭಿಸರೋಜದಿಂದವ | ತರಿಸಿದನುಬಳಿಕಜನಜಂಗೆಮರೀಚಿಯೆಂಬವನು ॥ ವರಮರೀಚಿಗೆಕಾಶ್ಯಪನನಂ | ತರದಲದಿತಿಯಲುದಿಸಿದನುಸುರ | ವರವಿವಸ್ವಾನೆಂಬವನುಕಾಶ್ಯಪಗೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಆವಿವಸ್ವಾನಿಂಗೆಸಂಜ್ಞಾ | ದೇವಿಯಲಿಜನಿಸಿದಕುಮಾರಕ | ನೀವಸುಧೆಗಾಶ್ರಾದ್ಧದೇವನೆನಿಪ್ಪವರತನಯ॥ ಭೂವರನೆಮನುಬಳಿಕಪುತ್ರಮ | ಹಾವಲೋಕನವಿಲ್ಲದಾಪು | ತ್ರಾವಹೇಷ್ಟಿಗೆಬಯಸಿಬರಿಸಿದನಮಳರುತ್ವಿಜರ॥೩॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯೆಂಬಾಮನುವನಿತೆಸ | ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿಹೋತೃವಿಗೆನುಡಿದಳು | ಬದ್ಧಕರಪುಟೆಯಾಗಿಪುತ್ರಿಯನೀವುದೆನಗೆಂದು॥ಅಧ್ವರದಲಾಹುತಿಯನಾತ | ದ್ಬುದ್ಧಿಯಲಿಹೋಮಿಸಲುವರಸುತೆ | ಸಿದ್ಧಿಸಿದಳೀಕ್ಷಿಸುತಮನುವಿಂತೆಂದನವರೊಡನೆ ॥೪॥ ಏನಿದೇನೆಲೆವಿಪ್ರರಿರೆನೀ | ವೇನಮಾಡಿದಿರೆಂನಸಂಕ | ಲ್ಪಾನುರೂಪವೊಮೇಣುವಿಪರೀತವೊಸಿಸಿದಯವು॥ ಹೀನಭಾಗ್ಯನುತಾನನೋಘಮಿ | ಧಾನಶೂನ್ಯರೊನೀವೆನಲ್ಕನು | ಮಾನಿಸುತವಾಸಿಷ್ಠನೆಂದನುಭಾನುನಂದನಗೆ ॥ ೫ ॥ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಕೇಳುನೆರೆನಿ | ರ್ಬುದ್ಧಿಗಳುನಾವಲ್ಲನಿಂನೀ | ಶ್ರದ್ಧೆಯಂಬಂಗನೆಯಸಂಕಲ್ಪಾನುರೂಪದಲಿ ॥ ಸಿದ್ಧಿಸಿದಳೀಯಂಬಕಂನಿಕೆ | ಶುದ್ಧಹೋತೃವಿಕರ್ಮದಿಂದದ | ನುದ್ಧರಿಸುವೆನುಮಗಳೆಮಗನಹವ್ರೋಲುನಿನಗೆಂದ ॥ ಎಂದುಕೈಗಳನುಗಿದುಸೂಕ್ತಿಗ | ಳಿಂದಸುರಮುನಿವಂದ್ಯಚರಣ | ದ್ವಂದ್ವವನುವರ್ಣಿಸಲುಮೆಚ್ಚಿದಯಾಬ್ಧಿಮೈದೋರಿ ॥ ಕಂದನಾಗಲಿಕಮಲಮುಖಿಯನ | ಲಿಂದುಸದ್ಯುಮ್ನಾಖ್ಯೆಯಲಿಮನು | ನಂದನನುರಂಜಿಸಿದನುಂನತಪುರುಷವೇಷದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಮತ್ತೆಕಾಲಾಂತರಕೆಮೃಗಯಾ | ವೃತ್ತಿಯಲಿಹೊರಪಂಟನೊಪ್ಪವ | ಮಾತ್ಯಜನಸಹಿತೇರಿಸೈಂಧವನೆಂಬತುರಗವನು ॥ ತೆತ್ತಿಸಿದಬಿಲುಸರಳಸೈದಿದ | ನುತ್ತರಾಶಾಮುಖನೆನಿಸಿವರ | ಕೃತ್ತಿವಾಸವಿಹಾರವನವನುಮೇರುವಿನಕೆಳಗೆ ॥೮॥ ಪ್ರೀತಿವಕೇಳ್ಮನೆಸ್ಸಿಂದುದಿವಗಿರಿ | ಸುತೆಸಹಿತಶಿವನಾಡುತದರಲಿ | ಶೃತಿವಿನುತನಿರೆಬಂದರಲ್ಲಿಗೆದೇವಮುನಿವರರು ॥ ರತಿವಿಹಾರದಲಿರಲದನುಕಾ | ಣುತ

ನೆಮರಳ್ವರತ್ತಲಿಕ್ಕಲು । ಸತಿಯುವರನೀಕ್ರೆಸುತನಾಚಿನಳುಟ್ಟಳಂಬರವ ॥ ೯ ॥ ಇಂದುಧರನವನರಿತ್ರಹೊಗಲ । ಲ್ಲಿಂದನೋ
ಣೀವನವಪೆಂಣಹ । ರೆಂದುಶಾಪವನಿತ್ತನಾನಿಜಸತಿಯೊಳವನರಿತು ॥ ಮುಂದುವರಿದಾವನವಹೊಕ್ಕನು । ಮುಂದಮತಿಹೆಂಣಾ
ದನಾಮನು । ನಂದನನುಗೋಳ್ಳಗೆಯುದಾಯ್ತಾ ತುರಗನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೧೦ ॥ ನೋಡೆನೋಡಲವರ್ಕ್ಯಪರಿಜನ । ಕೂಡೆಹೆಣಾ
ದ್ರೇನನೆಂಬೆನು । ಕೇಡನೆಣಿಸದಿಹಾರಿಸುತಿರಲುವನದೊಳಗೆ ॥ ಕೂಡಿದನುಬುಧನಾಕೆಗಾದನು । ರೂಢಿಗನುಪಮಾನಾಪು
ರೂರವ । ನೀಡಿರಿಯುಲೊಡಲೊಳಗೆತಾಪವಮಹಾಮಹೀಪತಿಯು ॥ ೧೧ ॥ ಮತ್ತೆ ಕಂಡುವಶಿಷ್ಠನರ್ಥಿಸೆ । ಕೃತ್ತಿವಾಸನನರ್ಚಿ
ಸಿದನಾ । ಮತ್ತಕಾಸಿನಿಪುರುಷನಾಗಲುಬೇಕೆನುತ್ತೊಲಿದು ॥ ಇತ್ತನಾನುಡಿತಪ್ಪದಂತೊಸೆ । ವೃತ್ತತಿಂಗಳುಪುರುಷತಿಂಗಳು ।
ಮತ್ತಕಾಮಿನಿಯುಂಗಲೆಂದುಮಹೇಶ್ವರನುವರವ ॥ ೧೨ ॥ ಗುರುವಶಿಷ್ಠನಕರುಣದಲಿನೆರೆ । ಪುರುಷತನವನುಪಡದುರಾಜ್ಯವ ।
ನಿರದೆಮಾಲಿಸಿಪಡೆದುಸುಕರನುದಕ್ಷಿಣಾಪಥಕೆ ॥ ಅರಸುಮಾಡಿದನುಲ್ಕಲಂಥ್ಯರ । ಸರಸನಿತ್ತು ಪುರೂರವಂಗಾ । ಧರೆಯುನಾಸದ್ಯು
ಮ್ನನೈದಿದನುರುತಪೋವನಕೆ ॥ ೧೩ ॥ ಮತ್ತೆಮನುಮಕ್ಕಳನುಕಾಮಿಸಿ । ಹೊತ್ತುನಿಂದನುತಪವನಾಪುದು । ಷೋತ್ತಮಧ್ಯಾ
ನದಲಿನೂರೇವರುಷಮುನೆಯಲಿ ॥ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನೊಲವಿನಲಿಬಳಿ । ಕುತ್ತಮೋತ್ತಮಕೀರ್ತಿಪಡೆದನು । ಹತ್ತುಮಕ್ಕಳನನು
ಪಮರನಿಕ್ಷ್ವಾಕುಪೂರ್ವಜರ ॥ ೧೪ ॥ ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುಮನುಸಂ । ಜಾತರಾಯಿಕ್ಷ್ವಾಕುನೃಗಶ । ರ್ಯಾತಿದೃಷ್ಟಕರೂಷ
ಕನರಿಶ್ಯಂತನಾಭಾಗಾ ॥ ಜಾತದೃಷ್ಟನೃಷದ್ರನಭಗ । ಖ್ಯಾತಿಯುಳ್ಳದಶಪುತ್ರರಘಸಂ । ಘಾತದೂರರುಮೆರೆದರಾಶಾಶ್ರಾದ್ಧದೇವ
ರೋದ್ಭವರು ॥ ೧೫ ॥ ಆಪೃಷಧ್ರನೆನಿಪವನುಗುರು । ಶೀಪಕನುತಾನಾಗಿತುರುಗಳ । ಕಾಪುತಿರಲಾಶ್ರಮದಲಿರುಳೊಂದು
ಮಿಗನೋಹವನು ॥ ಓಪ್ರೊಪೆಟ್ಟುಲಿಹೊಕ್ಕುಹಿಡಿದುದು । ಗೋವನೊಂದನುಸಂಭ್ರಮಿಸುವಾ । ಗೋವುಗಳಮಧ್ಯದಲಿಕಂಣ್ಗೆ
ರದೆದ್ದನಾವೀರ ॥ ೧೬ ॥ ಸುರಿವಮಳೆಗತ್ತಲೆಯುಲೊಲುವ । ಸ್ವರವನೆಡಕೇಳುತ್ತಹರಿದಾ । ಧರಣಿಪಾಲಕುಮಾರಹೊಯಿಹೊ
ಯ್ಯೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ಉರವಣಿಸಿಹುಲಿಯೆಂದುಹಸುವಿನ । ಕೊರಳಹೊಯ್ದನಡಾಯುಧದಲ । ಬ್ಬರಿಸುತಾಹುಲಿಪಾಯ್ತುದ
ಡವಿಗನೊಂದುಕಿವಿಹರಿದು ॥ ೧೭ ॥ ಇರುಳುಸವೆಯಲುಕಂಡನಾಹರಿ । ಗೊರಳಹಸುವನುಹಾಯೆನುತಮಿಗೆ । ಮರುಗಿದನುಬ
ಳಿಕಾವಶಿಷ್ಠನುಕಂಡುಕಡುಮುನಿದು ॥ ಅರಸುಮಗನೇನೀನುಶೂದ್ರಾ । ಚರಿತನಾಗೆಂದಿತ್ತಶಾಪವ । ಧರಿಸಿದನುನಿಜಕರ್ಮಫ
ಲವಿಪಾಕತನಗೆನುತ ॥ ೧೮ ॥ ಹರಿಪರಾಯಣನಾಗಿಸಂಯುತ । ಕರಣನಾಗಿಸಮಸ್ತವಿಷಯೋ । ತ್ಕರಗಳಿಚ್ಛೆಯನುಳಿದುಭೂ
ತದಯಾಪರತ್ವದಲಿ ॥ ಧರಿಸಿವಿಷ್ಣುವ್ರತಗಳನುಮರಿ । ಹರಿಸಿದುರಿತವನಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ । ಪರಿಣತನುಚರಿಸುತ್ತಲಿರ್ದನುವೀರನವನಿ
ಯಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಜಡಬಧಿರಮೂಕಾಂಧರಂತಿರ । ಲೊಡೆಲನಾಡಿಸುತಿರುಳುಹಗಲೂ । ರಡವಿಯಂನದೆದ್ಯವದಿಚ್ಛೆಗದೇಹವನು
ಸಿಲಿಸಿ ॥ ಮೃಡನಪ್ರೋಲಾಸುತ್ತಲಿರಲೊಂ । ದಡವಿಗಿಚ್ಚುರಿತಂದುದದರಲಿ । ಮಡಿದುದೊಡಲುನಿಜಾತ್ಮಪದದಲಿನಿಂದನಾವೀ
ರ ॥ ೨೦ ॥ ಬಳಿಕಮನುಸುತನಾಕರೂಷಂ । ಗಲಘುಮತಿಕರರೂಷರೆನಿಮಕ್ಕಳುಗಳುತ್ತರದೇಶವಧಿಪರೆಸಲಹಿದರುಧರೆಯ ॥
ತಿಳಿದುಲಾಮನುತನಯಧೃಷ್ಟಕ । ನೊಳುಸುತರುದಾರ್ಷ್ಟಕರುಮಂಶಾ । ನಳಿಧರಾಮರರಾಯ್ತುಬಳಿಕವರುತ್ತರೋತ್ತರದ ॥ ೨೧ ॥
ನೃಗನಸುತನಾಸುಮತಿಸುಮತಿಯು । ಲೊಗದಭೂತಜ್ಯೋತಿವಸುವಸು । ವಿಗೆಪ್ರತೀಕನುಜನಿಸಲಾರಂಗಾಘವಾನವಗೆ ॥ ಭಗಿ
ನಿಮುನಿಸಿದಳಾಘವತಿಯಾ । ಕೆಗೆಸುದರ್ಶನನೆಂಬಪತಿಯೆನೆ । ಸೊಗಯಿಸಿತುನೃಗವಂಶವದುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಅನ
ರಿಶ್ಯಂತನೊಳುಜನಿಸಲ । ನೂನಸಾಹಸಚಿತ್ರಶೇನಕ । ನಾನೃಪತಿಗಾದಕ್ಷನೆಂಬವನವಗೆಮಿಢ್ವಾನು ॥ ತಾನುದಿಸಲಾತನೊಳುಕೂ
ರ್ಚನು ಭಾನುನಿಭಗಸಗಿಂದ್ರಶೇನಕ । ನಾನರೇಶಗೆವೀತಿಹೋತ್ರನುಜನಿಸಿದನುಬಳಿಕ ॥ ೨೩ ॥ ವೀತಿಹೋತ್ರಗೆಸತ್ಯಶ್ರವ
ನೆಂ । ಬಾತನುದಿಸಿದನನನತನುಸಂ । ಜಾತನಾದಪುರಶ್ರವಸನೊಳುದೇವದತ್ತನನು ॥ ಆತನುದಿಸಿದನಗ್ನಿಯೆನಿಪಿ । ಖ್ಯಾತಕಾ
ನೀನಾಖ್ಯನವನಿಸಿ । ಜಾತಕರ್ನದ್ವಿಜನಪೆಶಿಯಿಂಬ್ರಹ್ಮಕುಲವಾಯ್ತು ॥ ೨೪ ॥ ಅನರಿಶ್ಯಂತನಕುಲವನಿಂ । ತಾನುನಿನಗರುಹಿ
ದೆನುದೃಷ್ಟನ । ಸೂನುನಾಭಾನಾಖ್ಯತಾತನವಂಶಸಂಗತಿಯು ॥ ಮಾನನಿಧಿಚಿತ್ರ್ಯಸುನ್ಮೃಶ್ಯಪಿ । ಧ್ಯಾನಕರ್ಮದಲವನಿವೈಶ್ಯತೆ । ತಾನೆ
ಬಂದುದುಬಳಿಕನಾಭಾಗಂಗೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ವಿಮುತನಾಭಾಗಂಗೆಸುತನಾ । ದನುಭಗಂಧನತನಯನಾತನ । ತನಯುವತ್ಸಪ್ರೀ
ತಿಬಳಿಕಾವತ್ಸಂಶುಭಾಗುನೆ ॥ ತನಯನಾತಂಗಪ್ರಮಿತಿನಂ । ದನಖನಿತ್ರನವಂಗೆಚಕ್ಷು । ಷ್ಯನುವಿವಿಂಶತಿರಂಹನಾತಂಗರಸಕೇ
ಳೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಉತ್ತರಿಸಿದನುರಂಹನೀಖನಿ । ನೇತ್ರನಾಧಾವಿರ್ಕಕರಂದಮ । ಪುತ್ರನಾವಿಕ್ಷಾತುಬಳಿಕಮರುತ್ತನೆಂಬವನು ॥
ಪುತ್ರನಾತನಯಜ್ಞದಲಿಸಂ । ವರ್ತನೆಂಬಮಹಾತ್ಮನಾಂಗಿರ । ಸೋತ್ತಮನುಯಾಜಕನುತಾನೆನಿಸಿದನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಆಮ
ರುತ್ತನಪ್ರೋಲುಯಜ್ಞವ । ಭೂಮಿಯಲಿಮಾಡಿದವರಿಲ್ಲುರು । ಹೇಮಮಯವಾಯಜ್ಞಸರಿಕರವೈದೆಸುರವರರು ॥ ಸೋಮ
ಪಾನವಮದಾಂಧರಪುರ । ಸ್ತೋಮವಾಯ್ತುಸಭಾಸದರುಬಳಿ । ಕಾಮರುತ್ತಂಗುದಿಸಿದನುದಮನೆಂಬಸುತನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಆದ
ಮಂಗಾರಾಜ್ಯವರ್ಧನ । ನಾದನಾಧೃತಿದ್ಯುತಿಗೆನರಬಳಿ । ಕಾದನಾಕೇವಲನುತತ್ಸುತಬಂಧುಮಾನನೆಲು ॥ ಮೇದಿನೀಪತಿವೇಗ

ತ ು । ತಪ್ಪಿಸಿದನಾಬಂಧುವೆಂಬವ । ನಾದನಾತೃಣಬಿಂದುಬಂಧುವಿಗರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಬೆರಸಲಾತೃಣಬಿಂದುಬಳಿಕ । ಪ್ಸ ಯಲಂಬುಸೆಯಲಿ ವಿಶಾಲನು । ಧರೆಯಲಿಳೆಬಿಳೆಯೆಂಬಸುತೆಯಿಂತಿಬ್ಬರಾಕೆಯನು ॥ ವರಿಸಿದನುವಿಶ್ರವನುವಿತ್ತೇ । ಶ್ವರನನು ಜನಿಸಿದನಾವಿಶಾಲಂ । ಗರಸಕೇಳ್ಹೇಮಚಂದ್ರನುಬಳಿಕಧೂಮ್ರಾಶ್ವ ॥ ೩೦ ॥ ತನಯನಾಸೃಂಜಯನುಸಹದೇ । ವನುಕೃಶಾಶ್ವ ಸು ೋಮದತ್ತನು । ಜನಿಸಿದನುಬಳಿಕವನುಪಡೆದನುಯೋಗಿಗಳಗತಿಯ ॥ ಜನಪಕೇಳಾಸೋಮದತ್ತನ । ತನಯಸುಮತಿ ಯ ೆಂಗೆಪುತ್ರನು । ಜನಿಸಿದನುಜನಮೇಜಯನುವೈಶಾಲರಿವರೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಂತುತೃಣಬಿಂ । ದುವಿನಕೀರ್ತಿವಿ ರ್ಧನರುಮಾ । ನವನೆನಿಪದಿಷ್ಟನಪರಂಪರೆಯತುಳಭುಜಬಲರು ॥ ಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಲಖಿಳದುರಿತೌ । ಘವನುಕೆಡಿಸುವುದಿದು ಧರೆಗಾ । ಭುವನಸುತನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲಿ ॥ ... ... ॥ ೩೨ ॥

ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸುಕನ್ಯಾ ಚರಿತ್ರೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಒರೆದನುಶರ್ಯಾತಿಯಸುಕನ್ಯಾ । ಚರಿತವನುನಾಭಾಗವಂಶವ । ನೊರೆದನಾಮುನಿನಾಥ ನಾಮನುಜಾಧಿನಾಥಂಗೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳುಶರ್ಯಾತಿಯೆಂಬವ । ನರಸೆನಿಸಿಮನುಸುತನನಿಂದನು ॥ ಧರೆಗೆಪಾಲಕನಾಗಿಧರ್ಮಪಥೈಕನಿಷ್ಠೆಯ ಲಿ ॥ ಇರೆಸುಕನ್ಯೆಯನಿಪ್ಪಮಗಳ । ಚ್ಚರಿಯನಿಪರೂಪದಲಿಗುಣದಲಿ । ಸರಸಿಜಾನನೆಜನಿಸಿರಂಜಿಸುತಿರ್ದಳವನಿಯಲಿ ॥ ಒ ಂದುದಿನಶರ್ಯಾತಿತನಯ । ನಂದನೆಯನೊಡಗೊಂಡುಪರಿಜನ । ವೃಂದಸಹಿತೈತರುತವಿಪಿನಾಂತರವನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಬಂದನಾಚ್ಯ ವನಾಶ್ರಮಕೆಸಾ । ನಂದದಲಿಬಳಿಕಾಸುಕನ್ಯಕೆ । ಮುಂದೆನಲಿದಾಡುತ್ತಲಿರ್ದಳುಸಖಿಯರೊಡನೊಲಿದು ॥ ೨ ॥ ಸುರಗಿಸಂ ಪಗೆನಾಗವನವನು । ತರಳೆನೋಡುತಕಲ್ಪವನವನು । ತಿರುಗಿನೋಡುತಪಾಡುವಳಿಗೀತವನುಭಾವಿಸುತ ॥ ಮರುಗಮಲ್ಲಿಗೆ ಪಾಲತಿಯವನ । ದಿರವನೀಕ್ಷಿಸುತಬಳಿಸಖಿಯರು । ವೆರಸಿಸುಳಿದಾಡುತ್ತಲಿರ್ದಳುನಿಜವಿನೋದದಲಿ ॥ ೩ ॥ ಅಚ್ಚರಿಯನಿಂನೆ ಂದಕೇಳಾ । ಸಚ್ಚರಿತನಿರೆಹುತ್ತಿನೊಳಗುರಿ । ಗಿಚ್ಚನಂತೋರಂತೆಬೆಳಗುವಕಂಗಳನುಕಂಡು ॥ ಅಚ್ಚರಿಯಿದೇನೆನುತಮುಳ್ಳಿಲಿ ಚುಚ್ಚಿದಳುತಾನರಿಯದವಳಂ । ತೊಚ್ಚತಿಳಿದಿದುರಕ್ತವವನಿಗೆಸಾಂತೆಬೆರಗಾಗೆ ॥ ೪ ॥ ಅರಿಯನಾಮುನಿಯಡನುಮನವನು । ಮ ರೆದುಗಾಢಸಮಾಧಿಯಲಿತಾ । ನರಿಯನೇಪರಮಾತ್ಮನಾತ್ಮಶ್ರೀತರಭಂಗವನು ॥ ತರುಬಿದುದುಮಲಮೂತ್ರವಾಧರೆ । ಗುರುವನೃ ಪತಿಗೆಪರಿಜನಕೆಕರಿ । ತುರಗನಿಕರಂಗಳಿಗೆನಿಮಿಷದಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಆರುಕೃತದೋಷಿಗಳುಮುನಿಗೆಲೆ । ವೀರರಿರಸತಿ ರಿರತಂದಿರಿ । ಮಾರಿಯನುನೀವ್ಸರ್ವಘಾತಾನರಿತೆನಲ್ಲದಡೆ ॥ ಭಾರಿಸುವುದೇಶಿವಶಿವಾಶಾ । ರೀರಧರ್ಮವೆನುತ್ತನಿಜಪರಿ । ವಾ ರವನುಬೆಸಗೊಂಡೆನಾಭೂಮಿಪಾಲನಳವಳಿದು ॥ ೬ ॥ ಹೇಳಿನೀವೆನಲಬಲೆತಂದೆಗೆ । ಹೇಳಿದಳುನಡುಗುತ್ತಮನದಲಿ । ಲೀಲೆಯಿ ಂದಾಡುತ್ತಕಂಡೆನುಹುತ್ತಿನೊಳಗಿರಲು ॥ ಲಾಲಿತಜ್ಯೋತಿಗಳನೆರಡನು । ಸೀಳಿದೆನುಮುಳ್ಳಿನಲಿಹುತ್ತಿನ । ಮೇಲೆನೆತ್ತರುಸು ರಿದುದನುನಾಕಂಡೆನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೭ ॥ ಅರಿಯೆನೇನೆಂದಪ್ಪನಾಡಿದ । ಕೊರತೆತಂನದೆನಲ್ಕೆಗಂಡಲ । ಹರಿಯಕೊಯ್ಪಯಲಾಕ್ಷತೆ ರನಾಪಲಾಮುನಿಗೆ ॥ ಬರಿದೆಹೋಗದಿದೆನುತಸುತೆಸಹಿ । ತುರುವಮುನಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆನಡೆದನು । ಹೊರೆಗೆನೀವಿಹುದೆನುತನಿ ಜಪರಿವಾರವನುನಿಲಿಸಿ ॥ ೮ ॥ ಹೋಗಿಕಂಡನುಮುನಿಪನಿರವನು । ಮೂಗಿನಲಿಬೆರಳಿಟ್ಟುಮುಕುಟವ । ತೂಗಿದನುತುದಿವೆರಳ ೊಯ್ಯನೆರಕುತವನುತೊಡದು ॥ ಯೋಗನಿಷ್ಠನಪದಯುಗಕೆತಲೆ । ವಾಗಿರಕ್ಷಿಸುತಂಡೆಕರುಣಾ । ಸಾಗರನೆಯೆನುತಚ್ಚರಿಸಿದ ಮುನಿಯನಾಭೂಪ ॥ ೯ ॥ ಅರುನೀನೆಬಿಭೂಪಮಾಡಿದ । ರಾರಿದೇನನುತಂನಕಂಗಳು । ಸೇರಿದವುಸಾಯುಜ್ಯವನುತಾನೆ ಕಿಚೇತನವ ॥ ತೀರಿತೊಂದರಬಳಿಕೆಲೇಸಾ । ಯ್ತಾರುನೀಹೇಳೆನಲುಕೇಳುತ । ಧಾರುಣೀಪತಿಮತ್ತೆಹಿಡಿದನುಮುನಿಪನಂಘ್ರಿ ಗಳ ॥ ೧೦ ॥ ಮಾನವನುಶರ್ಯಾತಿಯೆಂಬವ । ತಾನುತಂನೀಮಗಳದೆಸೆಯಿಂ । ದೀನಿರೋಧಕೆಬರಿಸಿದೆನಲ್ಲೈತಂದೆನಿಂಮಡಿಯ ॥ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯನುನಾನುವಿಮಲ । ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠನುನೀನುರಕ್ಷಿಸು । ದೀನನನುದಯೆಯುಳ್ಳವನೆಶರಣಾಗುತನ್ನಗೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಲುನಕ್ಕುಸುಮುನಿಪನಿಂನೀ । ತನುಜೆಮಾಡಿದೇನುಸಂಚಿತ । ಜನನಕರ್ಮದಫಲವಲಾಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗುಪಭೋಗ್ಯ ॥ ಮನೆಗೆ ಡೆಯನೆಮುನಿಪನಂಘ್ರಿಗೆ । ಜನಪನೆರಗಿದನಾವುದಿಂನೀ । ತನುಜೆಯಪರಾಧಕ್ಕೆನಿಷ್ಕೃತಿಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಬ ನೀನೇಯನಲುಮನದೊಳ । ಗುಳ್ಳಿದನುನೃಪನರಿತುಕೊಟ್ಟನು । ಫುಲ್ಲಮುಖಿಯನುಮುನಿಗೆಪರಿಚರ್ಯಾವಿಧಾನದಲಿ ॥ ನಿ

ಲ್ಲೆನುತ್ತಾಮಗಳನಳಿಯನ । ನಲ್ಲಿಯೇಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪೃಥ್ವೀ । ವಲ್ಲಭನುಪರಿತೋಷದಲಿನಿಜಪುರಕೆನಡೆತಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಇತ್ತ
ಲಂದುಸುಕಂನೆಮುನಿಪನ । ನತ್ಯಧಿಕಹರುಷದಲಿಭಜಿಸುತ । ಚಿತ್ತದನುರಾಗದಲಿವಿಷ್ಣುವೆಯೆಂದುಭಾವಿಸುತ ॥ ಸತ್ವನಿಧಿಯನು
ಸಕಲಭೋಗನಿ । ವೃತ್ತಿಯಲಿಸಂಪಂನಗುಣಜಾ । ರಿತ್ರಪರಿಚರ್ಯೆಯನುಮಾಡುತ್ತಿರ್ದಳೊಲವಿನಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಅವಿಗಡಮುನಿತಂ
ನಮೇಲಿಂ । ತಾವಪರಿಯಲಿತಪ್ಪನೇನೆರೆ । ಭಾವಿಸುತ್ತತಿಕೋಪಿಯಾಗಿರಲದಕೆಬೇಸರದೆ ॥ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲೆನಗೆಪತಿಯೇ ।
ದೈವವೆಂದಿರಲಲ್ಲಿಗಶ್ವಿನಿ । ದೇವರಿಳಿದರುಬಳಿಕವರನುಪಚರಿಸಿದನುಮುನಿಪ ॥ ೧೫ ॥ ಆರಿಲಿಗೆಬಂದವರುಕೇಳೆನೆ । ಕಾರಣವ
ನಾಪಮುರವೈದ್ಯರು । ಸಾರವೇನುಂಟಾಳ್ದನಕ್ಷಿಗಳಂಗೆಭೈಷಜ್ಯ ॥ ಶ್ರೀರಮಣನೇಬಲ್ಲನೀಶಾ । ರೀರಧರ್ಮವಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆನೆ ।
ಧಾರುಣೀಸುರನೆಂದನಶ್ವಿನಿದೇವರಿಂಗೊಲಿದು ॥ ೧೬ ॥ ಇತ್ತನಾದಡೆಸೋಮವನುಪಿವ । ಗುತ್ತಮರಿರಾಸಲಿಪಿತಂನೀ । ಮ
ತ್ತಕಾಪಿನಿಯೊಲುವರೂಪವನೀವುದೆನಗೆಂದು ॥ ವೃತ್ರರಿಪುವಲ್ಲೆನಲಿಮೇಣಾ । ಕೃತ್ತಿವಾಸನೆಕೆಂಣಬಿಡಲಿವಿ । ಚಿತ್ರವನುತ್ತೋ
ರಿಸುವೆನೀವೆನುಚಿಂತೆಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಎನಲುಕಂಗಳಲಿಳಿದಹುಬ್ಬಿನ । ತೊನ[illegible]ವಂಗಳಿಯಚೆಲ್ವತ್ರೊಗಲಿನ । ಮುನಿಯ
ನೊಯ್ಯನೆನೆಗಹಿಕೊಂಡುಸರೋವರಾಂತಿಕಕೆ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಬೈದಿದರುನಡುಮಡು । ವಿನಲಿಮುಳುಗಿಸಿಮುಳುಗಿದರುಬಳಿ । ಕನಿ
ಮಿಷೋತ್ತಮರವರೊಡನೆತಾವಾಜಲಾಂತದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಎದ್ದರಾಮುನಿಗೂಡಿಮುವ್ವರು । ಹೃದ್ಯವೇಷದಕಾಯಕಾಂತಿಯ ।
ಹೆದ್ದೊರೆಯಪೋನಲಿನಲಿಸರ್ವಾಭರಣಕಾಂತಿಯಲಿ ॥ ಕದ್ದವಿನಮಂಡಲದತೇಜವ । ನೈದ್ಯರಾರೆಂನಾಳ್ಬನಾರೆನು । ತಿರ್ದಳಂಗ
ನೆನೋಡಿಮನದಲಿಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಹೊದ್ದಲಮ್ಮದೆಕೆರಳೆದೊರದ । ಲಿರ್ದಕೈಗಳುಮುಗಿದುಸುರಕುಲ । ವೈದ್ಯರಿರ
ನೀವಾರುಪತಿಯಾರೆವಗೆಹೇಳೆಯನೆ ॥ ಬದ್ಧನರುನಾವಿತ್ತಲಿರ್ದವೆ । ಭದ್ರಮುಖಿಕೊಳ್ಳೆನುತಕೋರಿಭ್ಯ । ಗುಪ್ಪಹನನಡರಿದ
ರುದಿವವನುದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳು ॥ ೨೦ ॥ ಅವರುಗವಿಸಿದರತ್ತಲಾಭಾ । ರ್ಗವನುಮರಳಿದನಿತ್ತಲಾಸತಿ । ವಿವಿಧಕೇಳಿಗಳಿಂದ
ಪತಿಯೊಡನಾಡುತಿರಲಿರಲು ॥ ಸವನದೀಕ್ಷಿತನಾಗಲೆಂದಾ । ಚ್ಯವನಮುನಿಪತಿದರುಶನಕ್ಕಾ । ಭುವನಪತಿಶರ್ಯಾತಿತಾನೈತಂದ
ನಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ೨೧ ॥ ತಂದೆತಂನಾಶ್ರಮಕೆಬರಲಾ । ನಂದದಲಿಪದಕೆರಗಲಾಮುನಿ । ಯಂದವನುಕಾಣುತ್ತಹರಸದೆನೃಪತಿನಿಜಸುತೆ
ಯ ॥ ಕೊಂದೆತಂನನುಮಗಳೆನೀನಾ । ರೆಂದುಭಜಿಸುವೆಜಾರನನುಸುರ । ವಂದ್ಯನನುಮುನಿಯನುಬಿಸುಟುಶಿವಪಾಪಿನೀ
ನೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಕಾತಕಲ್ಪದ್ರುಮವನುಳಿದೀ । ಹೂತಶಾಲ್ಮಲಿಗೆರಗಿದೆಯಲಾ । ಬೂತುಮಾಡಿದೆಮಗಳೆಪಾವನವೆನಿಪುಭಯಕುಲ
ವ ॥ ಖ್ಯಾತಿಯನುಮಾಡಿದೆಮಹಾನ್ವಯ । ಜಾತೆಯರಿಗಿದುಫಲವೆದುರ್ಗತಿ । ಹೇತುವಲ್ಲಾತಾಯೆಹೇಳಂತಸಧ್ವೇನೆಂದ ॥ ೨೩ ॥
ಎನಲುನಕ್ಕಳುಕಾಂತೆಮುನಿಯದಿ । ರೆನಗೆನೀನೆಲೆತಂದೆಮಾಡಿದು । ದನುಚಿತವೆತಾನಲ್ಲಜಾಪಲವಿಲ್ಲಿಮನದೊಳಗೆ ॥ ನೆನೆಯೆನ
ನ್ಯಾಯವನುಭೃಗುಕುಲ । ತನಯಕಾಣಾಮುಂನಿನಳಿಯನೆ । ನಿನಗೆಬೇರಿವನೊಬ್ಬನಲ್ಲೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೨೪ ॥ ಏನು
ಬಳಿಕಿದುಮಗಳೆಮಾಡಿದು । ದೇನುಹೇಳೆನೆಬಂದರಿಲ್ಲಿಗೆ । ಭಾನುಸಂನಿಭರಶ್ವಿನೀದೇವರುಯದೃಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ತಾನವರನುಪಚರಿ
ಸಲವರೀ । ಮಾನನಿಧಿವೃದ್ಧನನುಬಳಿಕನ । ವೀನಕಾಯನಮಾಡಿದರುಕೇಳೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೫ ॥ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆಮಗಳೆ
ನೆಲನೊ । ನೇಸರುಳ್ಳಂನಕರಬದುಕೆನು । ತಾಸುಕಂನೆಯನಪ್ಪಿದನುತಕ್ಕೈಸುತಳಿಯನನು ॥ ತ್ರಾಸಿನಂತಾದನುನೃಪತಿಪರಿ ।
ತೋಷದಲಿಬಳಿಕವರುಸಹಿತಮ । ಹೀಶವಂದ್ಯನುಬಂದನಾನಿಜಪುರಕೆನಲವಿನಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಮಾಡಿದನುಯಜ್ಞವನುಬಳಿಕಾ ।
ರೂಢಿಯೊಡೆಯನುಯಜ್ಞಭಾಗವ ॥ ಮಾಡಿದನುಭೃಗುತನಯನಂದೊಲಿದಾಶ್ವಿನೇಯರಿಗೆ ॥ ನೋಡಿಕಂಡನುಶಕ್ರನಾಹಾ ।
ಕೇಡುಬಂದುದುಯೆನುತಮನದೊಳ । ಗೀಡಿರಿವರೋಷದಲಿಕೊಂಡನುವಜ್ರವನುಮುನಿಗೆ ॥ ೨೭ ॥ ಕೊಂಡನೇವಜ್ರವನಹಲ್ಯಾ ।
ಪಿಂಡನದಕೇನಾಯ್ತುತಂನ । ಗ್ಧಂಡತನಹಾರುವನೊಳಲ್ಲದೆದೊರೆಯದೆಂದೆನುತ ॥ ಭಂಡಫಡಫಡನಾವುಕೊಟ್ಟುದ । ನುಂಡು
ಬದುಕುವದಲ್ಲದೇಕೀ । ಚಂಡಿಸಾಕಾಪರಿಯಲಲ್ಲಿಯೆನಿಲಲಿಭುಜವೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ನಿಲುಕನೆಗಹಿದತೋಳುಗಗನದ । ಲುಳಿದುದ
ಲ್ಲಿಯೆಸಕಲಜನವುಂ । ಮಳಿಸಿಮುನಿಪನಬೇಡಿಕೊಂಡರುನಿಜಮನೋರಥವ ॥ ಸಲಿಸಿದೆವುಸಲಿಸಿದೆವುಕಡಿಸಂ । ಕಲೆಯನಮ
ರಾಧಿಪನಕೃತಕವ । ನಳಿಯಬೇಡೆನಲಿತ್ತನಭಯವನಾಸುರೇಶ್ವರಗೆ ॥ ೨೯ ॥ ಕೇಳಿದೈನೃಪವಿಪ್ರವರರವಿ । ಕಾಲಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ವನುಬದುಕುವ । ಡೋಲಗಿಸುವುದುಪರಮರುಷಿಗಳಪಾದರೇಣುವನು ॥ ಕೇಳೆನಿಪಸುರವೈದ್ಯರನುಮುನಿ । ಪಾಲಿಸಲುಭಾಗ
ವನುಪಡೆದರು । ಹೇಳಲೇನದನಧ್ವರಂಗಳಲಂದುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ೩೦ ॥ ಧರಣಿಪತಿಶರ್ಯಾತಿಗುದಿಸಿದ । ರರಸಬಳಿಕಾನರ್ತಮುಖ್ಯ
ರು । ತರುಣಿನಾನರ್ಥಾಂಗೆರೈವತನಾಥನಿಂದಾಯ್ತು ॥ ವರಕುಶಸ್ಥಳಿಯೆಂಬಪುರಸಾ । ಗರದಮಧ್ಯದಲಾತನಿಂದವ । ತರಿಸಿದುದು
ಶತಪುತ್ರರಂದುಕಕುತ್ಮಿಮುಖ್ಯರೆನೆ ॥ ೩೧ ॥ ಆಕಕುತ್ಮಿಕತನುಜೆರೇವತಿ । ಲೋಕದೊಳಗತಿಚಲುವೆಗಂಡರ । ನಾಕೆಗಿದರಲಿಕಾ
ಣದೈದಿದನಾಥನಜನೆಡೆಗೆ ॥ ಲೋಕನಾಥನಸಭೆಯಲಂದುವಿ । ವೇಕಿಗಾಂಧರ್ವವನುಕೇಳುತ । ನೂಕಿದನುನಿಮಿಷವನುಪಡೆಯ
ದೆಭೂಪನವಸರವ ॥ ೩೨ ॥ ಗಾನಸಮನಂತರದಲಾಜತು । ರಾನನಗೆವಂದಿಸಿಪಿತಾಮಹ । ನೀನುಬೆಸಸುವುದೆನಗೆತಂನಕುಮಾ

ಕೆಣಿಯೆನಿಪ ॥ ಮಾನವರೆನೆನೆನಗುತಕಮಲಜ। ನಾನೃಪತಿಗಿಂತೆಂದನೆಲೆಮುನಿ ಮಾನಿಧಿಯೆಯುಗಪಲವುಸಂದವುಭೂಮಿಲೋ
ಕದಲಿ ॥೩೪॥ ಇತ್ತಲರೆನಿಮಿಷಾರ್ಧವಿದುನೇ। ಸಪ್ತವಿಂಶತಿಯುಗಚತುಷ್ಟಯ। ವತ್ತಲಾದುದನರಿಯಲಾನಿಜಸುತೆಗೆತಾನಿಂ
ದು ॥ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮರುದಿಸಿದರುಧರೆ। ಯುತ್ತಲಾಬಲರಾಮಕೃಷ್ಣರು। ಮತ್ತೆಬಲರಾಮಂಗೆಮದುವೆಯಮಾಡುಹೋಗೆಂ
ದಡಾಗಲೆನುತ್ತಚರಣ। ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿಪುರಕೈ। ತಂದುಕಂಡನುಯಕ್ಷರಿರಲಾಪುರದಲಾಕ್ರಮಿಸಿ ॥ ಸಂದರೆಂಬುದನ
ತುಸತಿಸುತ। ನೃಂದವನುಸಾನಂದದಲಿಗೋ। ವಿಂದನಣ್ಣಂಗಿತ್ತನಾನಿಜಸುತೆಯನೊಲವಿನಲಿ ॥೩೫॥ ಇತ್ತಮಗಳನುಬ
ರಿಕಾಶ್ರಮ। ದತ್ತ್ಯೈದಿದನತಿಸುದುಸ್ತರ। ವ್ರತ್ಯವನುಕೆಡೆಯೊಡವೆನೆನುತಮುಕುಂದನಂಘ್ರಿಯನು ॥ ಚಿತ್ತದಲಿಚಿಂತಿಸುತ
ದನು। ಸತ್ಯನಿಧಿಶರ್ಯಾತಿವಂಶದ। ಉತ್ತಮನುನಿನಗೊರವೆನಿಂತೆಲೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೩೬॥ ಕಿರಿಯನಾಮನುಸುತನುನ
ಭನು। ಚರಿಸುತಿರಲಾಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ। ನರಸಕಲಿಯುಂದಾತನೊಡವುಟ್ಟಿದರುತಂಮೊಳಗೆ ॥ ಧರೆಯಹಸುಗೆಯಮಾಡಿಕೊಳಲ
। ನರಿತುಭಾಗಿಯಬೇಡಲೈಯ್ಯನ। ತರುಣಕೇಳೆನೆಬಂದನಾತನುತಂದೆಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥೩೭॥ ಯಾನವಮಾಡಿದರಗ್ರಜರುನೀ
ನುವನುಬೇಡದಿರುಧರಣೀ। ದಾನವಾರಿಂಗಾಂಗಿರಸರೈಧರೆಸುಸತ್ರದಲಿ ॥ ಜ್ಞಾನವಂತನೆಸೂಕ್ತವೆರಡನು। ನೀನರುಪುಹೋ
ಮರಿಗಿಲ್ಲಿ। ಜ್ಞಾನವವರಲಿಕೊಡುವರಾತಚ್ಛೇಷವನುನಿನಗೆ ॥೩೮॥ ಅರಸಕೇಳಾತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯ। ನಿರದೆಧರಿಸುತಹೋಗಿ
ಸೂಕ್ತವ। ನೊರದೆನೆರಡನುವೈಶ್ವದೇವಿಕವನುಮುನೀಂದ್ರಂಗೆ ॥ ಸುರಪದವನೆಯ್ದುತ್ತಬಳಿಕವ। ರುರುತರಾಧ್ವರಶಿಷ್ಟಧನವ
ನ। ಕರುಣಿಸಿದರಾತಂಗೆಕೊಂಡನುನಭಗನಾಥನವ ॥೩೯॥ ಕೊಂಡುಬರುತಿರೆಪುರುಷನೊಬ್ಬನು। ಕಂಡುತಡದನುಧನವಿ
ನದು। ಪುಂಡಹೋಗೆನೆತನಗೆಕೊಟ್ಟರುರುಷಿಗಳೆಂದೆನಲು ॥ ಗಂಡುಗಲಿನಿಂಮೈಯ್ಯನಿಹನಿ। ತ್ರಂಡದಲಿಸರಿಕೇಳುಹೋ
ನೆ। ಪಂಡಿತನುನಡೆತಂದನಾನಿಜಜನಕನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥೪೦॥ ಅಪ್ಪನಿಂಮಡಿಯಂಬನುಡಿಗಳು। ತಪ್ಪದಾದವುಕೊಟ್ಟರೆನಗಾ।
ಪ್ರರಧ್ವರಶಿಷ್ಟಧನವನುಕೊಂಡುಬರುತಿರಲು ॥ ಕಪ್ಪುಮೈಯ್ಯವನೊಬ್ಬನುತ್ತರ। ದುಪ್ಪರದದೆಸೆಯಿಂದಬಂದೆನ। ಗೊಪ್ಪಿಸು
ದಾನೊಡೆಯನೆಂದನುತಂದೆಕೇಳೆಂದ ॥೪೧॥ ಆದಡಹುದೆಲೆಮಗನೆರುದ್ರಂ। ಗಾದಿಯಲಿಕಲ್ಪಿಸಿದಧನವದು। ಮೇದಿನಿಯ
ಧ್ವರದಭಾಗವದಿಲ್ಲಬೇರೊಂದು ॥ ವಾದುಗುಟ್ಟದೆಕೊಡುಮಗನೆಹೋ। ಗಾದಯಾನಿಧಿಗೆನಲುಬಂದನು। ಪಾದದಲಿಮೈಯಿ
ಬಿಂನಹವಮಾಡಿದನುಹದನ ॥೪೨॥ ಎಂದಡೆಂದನುತಂದೆನಿಂಮಡಿ। ಯಂದುದನೆಪಿತನೆಂದನೆಂನನು। ತಂದೆತಪ್ಪಾಯ್ತೊಡೆಸು
ರಿಸಬೇಹುದೆಂದೆನುತ ॥ ಇಂದುಮೌಳಿಯಪದದಲೆರಗಲು। ಕಂದಮೆಚ್ಚಿದೆನೇಳುಬೆದರದಿ। ರೆಂದುಮೈದಡವಿದನುಮನುಸ್ಯ
ನನುದಯಾವನಧಿ ॥೪೩॥ ಸತ್ಯವನೆನಿಂಮೈಯನೆಂದನು। ಸತ್ಯವನೆನೀನೆಂದೆಮಾಡದೆ। ವಿತ್ತಲೋಭವನೆಲೆಮಗನೆಮೆಚ್ಚಿ
ದೆನುಮೆಚ್ಚಿದೆನು ॥ ಇತ್ತೆನಿದಕೋಧನವನೆಲ್ಲವ। ನುತ್ತಮನೆವಿಜ್ಞಾನವನುನಿನ। ಗಿತ್ತೆನೆನುತಡಗಿದನುನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿಮದ
ನಾರಿ ॥೪೪॥ ಇದುಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯವರ್ಧನ। ವಿದುಸದಾಯುಃಕೀರ್ತಿವರ್ಧನ। ವಿದುಕವಿತ್ವವನೀವುದೀವುದುತದ್ವವಿದ್ಯೆ
ಯನು ॥ ಓದಿಕೇಳುವಕೀರ್ತಿಸುಮನಸದು। ಹೃದಯರಿಗೆಕರುಣಿಸುವನುಂನತ। ಪದವನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನುಮನ
ನ್ನೊಲಿದು ॥ ... ... ॥೪೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಅಂಬರೀಷ ಚರಿತ್ರೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ಅಂಬರೀಷನೃಪಾಲನಾಸ। ಪ್ತಾಂಬುಧಿದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿಯಾನ। ಲಂಬುಜಾಕ್ಷನಭಕುತಿಯಲಿ
ಪಾಲಿಸಿದನೀಧರೆಯ ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಾಮನುನೊಗ್ಭವ। ಧರಣಿಪತಿನಾಭಾಗನಿಂದವ। ತರಿಸಿದನುಬಳಿಕಂಬರೀಷನುಮಹೀಪಾಲ॥
ರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮನುಸ। ಚ್ಚರಿತನಾತನಮುಟ್ಟದಾದುದು। ಪರಮಋಷಿದೂರ್ವಾಸಶಾಪದಲೆಂಪ್ಯೈತಮಾವೆಂದ ॥೧॥
ಕ್ರವರ್ತಿಗಳರಸನಾಹರಿ। ಚಕ್ರರಕ್ಷಿತನಾಗಿಧರಣೀ। ಚಕ್ರವನುಪಾಲಿಸಿದನಾಶ್ರಮವರ್ಣಧರ್ಮದಲಿ॥ ಶಕ್ರಸಂನಿಭನಖಿಳ
ಲೋಗೋ। ಚಕ್ರಮವಕಾಮದಲಿಕಾಲನ। ಚಕ್ರವನುಕೆಡೆಯೊದೆದನವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೨॥ ಕರುಣಿಸೆಲೆಮುನಿನಾಥ
ಪಕುಲ। ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮನಸ। ಚ್ಚರಿತಪನುಹರಹರವಿಚಿತ್ರವಲಾಮಹಾಮುನಿಯ ॥ ಪರಮಶಾಪವದೆಂತುನೃ
ಪಲಿ। ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟುದುತನಗದನುವಿ। ಸ್ತರಿಸಬೀತನಪುಣ್ಯಚರಿತವನೊರೆಯಬೇಕೆಂದ ॥೩॥ ಪರಮಋಷಿಶಾಪವನುಕ
ವಡೆ। ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರಿಂಗರಿ। ದರಶನಾವಸಮರ್ಥನೋಹರಹರನುಮಾದೇವ ॥ ಒರೆಯಬೇಹುದುತನಗೆದೇಹವ। ಧರಿ

ಸಿದುದಕಿದೆಫಲವಲಾಯನೆ । ಅರಸನುರುವಿನಯೋಕ್ತಿಗೊಲಿದುಮುನೀಂದ್ರನಿಂತೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ ॥
ಅರಸಕೇಳರಿದಾವುದುಂಟು । ಪರಮಪುರುಷನಭಕ್ತರಿಗೆದು । ಸ್ತರಕೃತಾಂತನಪಾಶವವರನುಮುಟ್ಟಲಮ್ಮದೆನೆ ॥ ನಿರುತವೀ
ಶ್ವರರಿಂಗೆತಾವೀ । ಶ್ವರರುಕಾಣಾಕೇಳುನಿನಗದ । ನೊರವೆನಧಿಕರಹಸ್ಯವನುಜನನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಅರಸಸಪ್ತದ್ವೀಪಪೃ
ಥ್ವೀ । ಶ್ವರನೆನಿಸಿಭಾಗವತಧರ್ಮವ । ಧರಿಸಿಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆತವರುಮನೆಯೆನಿಸಿ ॥ ಸುರಪತಿಯಸಿರಿಗಧಿಕವೆನಿಸುವ । ಸಿ
ರಿಯನನುಭವಿಸುತ್ತಕನಸಿನ । ಸಿರಿಯಿದೆಂದಿದಿರಿಂಗೆವೈಗೊಡದಿರ್ದನಾಭೂಪ ॥ ೬ ॥ ಬಿಸಿಲುದೊರೆಯದಕೆದಲದಾರೋ । ತೃ
ಷೆಯಕಳ್ಳವರಹಸಿಯಮುಣ್ಣಿನೆ । ಮಿಸುಪಮಡಕೆಯುದಕವನುಹೊತ್ತೊಯ್ದುಶಾಲ್ಮಲಿಯ ॥ ಸಸಿಯಸಲಹಿದಡುಂಬರೇನ
ಸು । ಹಸರಿಸಿದವಿಭ್ರಮದವಮಾಯಾ । ವಿಷಯದಲಿಸುಖವೇನೆನುತ್ತವಿರಾಗಪರನಾದ ॥ ೭ ॥ ಯಾಕೆಸಿರಿಯಿದುರಾಜ್ಯವಿದು ।
ನೇಕೆಸತಿಸುತಬಾಂಧವಪ್ರಿಯ । ರೇಕೆಧನಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳುತಾವೇಕೆ ॥ ಯಾಕೆಯವ್ವನವಿಷಯಸೌಖ್ಯವಿ । ದೇಕೆಕಾಲನ
ಬಾಯಹೊಗುವೀ । ವ್ಯಾಕುಲಾತ್ಮರಿಗೆನುತನಿಸ್ಪೃಹನಾದನಖಿಳದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಅಂತವನುಭಾವಿಸುವಡೀಶ್ವರೆ । ತಂತ್ರವೀಜಗವಾ
ತನಾಟಿಸಿ । ದಂತೆಜಗವಾತುವುದುಜನಿಸುವುದಳಿವುದಾತನಲಿ ॥ ದಂತಿಜಾತ್ಯಂಧಂಗೆಹಲವಾ । ದಂತೆಮಾಯಾಮೂಢರಿಗೆತೋ ।
ರ್ಕಿಂತುನಾನಾತ್ವದಲೆನುತ್ತವಿವೇಕಪರನಾದ ॥ ೯ ॥ ಆವನಂಘ್ರಿಚ್ಛಾಯೆಮಾಯಾ । ದೇವಿಯನಿಸಿಸಮಸ್ತಜಗವನು । ಜೀವ
ರನುನಿರ್ಮಿಸಿಗುಣತ್ರಯಮೂರ್ತಿಭೇದದಲಿ ॥ ಸ್ಥಾವರಕೆಜಂಗಮಕೆಚೈತ । ನ್ಯಾವಲಂಬನವಾಯ್ತುತನಗಾ । ದೇವದೇವನೆ
ದೈವವಲ್ಲದೆಬೇರನಾರೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಈಸಕಲಲೋಕಾಧಿಪತಿಗಳು । ವಾಸವಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು । ದಾಸರಾಪ್ತನಪದಕೆಸೇವಕರಾ
ಗಿಬದುಕುವರು ॥ ಈಸರವನಾನೆನಗೆಗತಿಯಾ । ವಾಸುದೇವನತತ್ಪದಾಂಬುಜ । ದಾಸರೆಗೆತಾದಾಸೆನೆನುತಿರ್ದನುಮಹೀಪಾಲ ॥
ಕಾಯವಿಡಿದುದಕೇನುಫಲನಾ । ರಾಯಣನನರ್ಚಿಸುವೆನೆನೆಯದೆ । ಬಾಯಿದಣಿಯಲುಬಂಣಿಸದೆತತ್ಕೀರ್ತಿಗುಣಗಣವ ॥ ನಾ
ಯಿನರಿಗಳವೋಲುಬದುಕಿದ । ರಾಯುಷಕೆಫಲವೇನುಕಾಲನ । ಬಾಯತಪ್ಪಿಸುವಂದವಂತೆನುತಿರ್ದನವನೀಶ ॥ ೧೨ ॥ ಎನು
ತಕೃಷ್ಣಪದಾರವಿಂದದ । ಅನವರತನಿಜಮನವನಿಲಿಸಿದ । ನನುಪಮನಗುಣಗಣಕಥಾಕಥನದಲಿವಾಕುಗಳ ॥ ತನುವನಾತ
ದ್ಭಕ್ತಸಂಗವ । ಜನಿತಪರಮಾನಂದಸಿದ್ಧಿಯ । ಅನುಪಮನುಮಾಡಿದನುಮನವೊಲಿದಾಮಹೀಪಾಲ ॥ ೧೩ ॥ ಕಿವಿಗಳಲಿತ
ತ್ಕೀರ್ತಿವಾರ್ತೆ । ಶ್ರವಣದಲಿನಯನಂಗಳೆರಡನು । ಭುವನವಂದಿತನಮಳಲಿಂಗಾಲಯದಿದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಸವನಿಸಿದತದ್ವಾಸ್ಯ
ಲಿಕಾ । ಯವನುಮಾಡಿದನಿಕರತನುಭೋ । ಗವನುಮರೆದನುಜರದನಾನಿಜರಾಜ್ಯವೈಭವವ ॥ ೧೪ ॥ ತಾನೆನವನುಕಾಲುನಡೆ
ಯಲಿ । ದಾನವಾಂತಕನಾಲಯಕೆತೆರೆ । ತಾನೆನಿಜಹಸ್ತದಲಿಸಾರಿಸುವನುತದಾಲಯವ ॥ ತಾನೆರಗಿಬೇಡುವನುಪದದಲಿ । ಮಾ
ನನಿಧಿಭಕುತಿಯನುನಿಂನಾ । ಧೀನವೆಂನೊಡಲಸುಗಳೆನುತೀಡಾಡುವನುತನುವ ॥ ೧೫ ॥ ಕರಗುವನುಹರಿಚರಣಕಮಲದ । ಪ
ರಿಮಳಾನ್ವಿತದಿವ್ಯತುಳಸಿಯ । ನರಸನಾಘ್ರಾಣಿಸುತತಾನೇತತ್ಪ್ರಸಾದವನು ॥ ಶಿರದಲಾಂತಾಡುತ್ತಕುಣಿವನು । ಕರಯುಗಳ
ಮುಕುಳವನುಶಿರದಲಿ । ಧರಿಸಿತಾನದನಂಬನಾಹರಿಪದನಿವೇದಿತವ ॥ ೧೬ ॥ ತತ್ಪದಾಂಬುಜಭಕ್ತರಿಗೆತಾ । ಕೊರ್ಪುವಿಡಿ
ದೋಲಗಿಸುವನುಸಂ । ತರ್ಪಿಸುವನವರಲಿಸಮಗ್ರೈಶ್ವರ್ಯಭೋಗವನು ॥ ಸರ್ಪರಾಜಮಹಾಶಯನನೊಳ । ಗಿರ್ಪನೆಂದವರಂ
ಘ್ರಿಯುಗಳವ । ನಪ್ಪನನುತಂನೆದೆಯೊಳೀವುದುಕನಗೆನುತ್ತೊಲಿದು ॥ ೧೭ ॥ ಇಂತುಸಕಲೇಂದ್ರಿಯವನಾಶ್ರೀ । ಕಾಂತನಂಘ್ರಿ
ಗೆಸಲಿಸಿಪೃಥ್ವೀ । ಕಾಂತನುತ್ತಮವಿಪ್ರರಭಿಮತದಿಂದರಾಜ್ಯವನು ॥ ಸಂತವಿಸುತಚ್ಯುತಪದಾಬ್ಜೈ । ಕಾಂತಭಕ್ತನುದಾರಗುಣ
ವಿ । ಶ್ರಾಂತಚೇತೋವೃತ್ತಿಯಲಿರಂಜಿಸಿದನವನಿಯಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಅಶ್ವಮೇಧಕ್ರತುಗಳಂದಖಿ । ಳೇಶ್ವರನನಾರಾಧಿಸಿದನವ ।
ನೀಶ್ವರನುಗೌತಮವಸಿಷ್ಠಪ್ರಮುಖರನುನೆರಹಿ ॥ ವಿಶ್ವವಿಭವದದಕ್ಷಿಣೆಯನಿ । ತ್ತಾಶ್ವಚಾಂಡಾಲಾದಿಗಳನಾ । ವಿಶ್ವಮಯವಿ
ಷ್ಣುವೆಯೆನುತರ್ಚಿಸಿದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಸುರರಿಗೀವಮಾನವವಿಗಾರಂ । ತರವಕಂಡನರಾಮಹಾಧ್ವರ । ಪರಮವಿಭವಾರ್ಚ
ತರಿಗಖಿಳೈಶ್ವರ್ಯಭರಿತರಿಗೆ ॥ ಧರಣಿಪನರಾಜ್ಯದಲಿಬಯಸುವ । ನರರದಾರಾಸ್ವರ್ಗವನುಜರೆ । ನೆರೆಯನರಿಯದಕಾಲಮರಣ
ವನರಿಯದಖಿಳಜನ ॥ ೨೦ ॥ ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದಡಧ್ವರಂಗಳ । ದೆಲ್ಲಿನೋಡಿದಡಾಗಮಜ್ಞರ । ದೆಲ್ಲಿನೋಡಿದಡಮಳವೇದಪುರಾಣ
ಸಾಹಿತ್ಯ ॥ ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದಡಾಮುಕುಂದನ । ಸಲ್ಲಲಿತಗುಣನಾಮಕೀರ್ತನ । ವೆಲ್ಲಿನೋಡಿದಡಾತ್ಮನಿಷ್ಠರುನೃಪನರಾಜ್ಯದಲಿ ॥
ಸಾರತರಸುಧೆಯಿರಲುವಿಷವನ । ದಾರುಕುಡಿವರುದಿವ್ಯಮಂಗಳ । ಚಾರುಕೃಷ್ಣಕಥಾಮೃತಾಬ್ಧಿಗಳಿರಲನಾಯಸದ ॥ ಘೋರವಿ
ಷಯವಿಷಾಂಧಕೂಪದ । ಲಾರುಕಾಣುತಬೀಳ್ವರೆನುತಮು । ರಾರಿಯಂಘ್ರಿಯನಪ್ಪಿನೈಮರದಿಪ್ಪುದಖಿಳಜನ ॥ ೨೨ ॥ ಧರಣಿ
ಪತಿತಾನಿಂತುರಾಜ್ಯವ । ನಿರದೆಪಾಲಿಸುತಾಮುಕುಂದನ । ಚರಣಕಮಲಪರಾಗನಿಷ್ಠೆಯಲಳಿದಭಾವದಲಿ ॥ ಕರಣವೃತ್ತಿಯನೆ
ಲ್ಲವನುಪರಿ । ಹರಿಸಿಪರಮಾನಂದರಸಸಾ । ಗರದಲಿಹನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆತಾನಿದಿರೆಂಬುದನುಮರೆದು ॥ ೨೩ ॥ ತಂನತನುರಕ್ಷೆಯ
ನುಮಾಡನ । ನನ್ಯನಚ್ಯುತನಖಿಳವೆಂದು । ತ್ಪನ್ನವಿಜ್ಞಾನದಲಿಭಾವವಿಭೇದವನುಮರೆದು ॥ ಮಂನಿಸುತಭಕತನನುಸರಮ ।

। ಪಾರ್ಣವನುನೀನಿಹುದುಭೂಪನ । ಬೆಂನಲೆಂದಸುರಾರಿನೇಮಿಸಿದನುಸುದರ್ಶನವ ॥ ೨೪ ॥ ಚಕ್ರವೇಳ್ದಪ್ಪಿಸುವುದಾಪರ ।
ಚಕ್ರಭಯದಲಿಕವಿವಸಂಸೃತಿ । ಚಕ್ರಘೋರವ್ಯಾಧಿತಾಪತ್ರಿತಯಬಾಧೆಯಲಿ ॥ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನಾತನವನಿಯ । ಚಕ್ರವರ್ತಿವ್ರ
ಜಗಳನುಮಂ । ಶಕ್ರವಂದಿತಧರ್ಮಮಾರ್ಗವನಲ್ಲಿಯದಂದದಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಅರಸಕೇಳೊಂದುದಿನವಾವನ । ಚರಿತನವಮಳದ್ವಾ
ದಶೀವ್ರತ । ದಿರವನಂಗೀಕರಿಸಿದನುಹರಿತುಷ್ಟಿಕರವೆಂದು ॥ ಇವದೆಯಮುನಾತೀರವಮಧುವನ । ಪರಮಪುಣ್ಯಸ್ಥಾನದಲಿತ । ಚ
ರಣಸಂನಿಧಿಯುಂಟೆನುತ್ತೈತಂದನಾಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೨೬ ॥ ವರುಷವರಿಯಂತಾವ್ರತವನಾ । ಚರಿಸಿಕಡೆಯಲಿಕಾರ್ತಿಕದಲಾ । ಧರಸಿ
ನೂರುಪವಾಸವನುಕಾಳಿಂದಿಯಲಿವಿಂದು ॥ ಪರಮವಿಭವಗುಣಾನುಸಾರದ । ಅರಸನಭಿಷೇಕವನುಮಾಡಿಸಿ । ಹರಿಪದಾಬ್ಜ
ವನರ್ಚಿಸಿದನಾಗಮವಿಧಾನದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ದಿವ್ಯಗಂಧಾಂಬರವಿಭೂಷಣ । ದಿವ್ಯರತ್ನಪ್ರಕರಮಾಲ್ಯದ । ಅವ್ಯಯನನುರುದಿವ್ಯ
ದೀಪಾರತಿಗಳಲಿನೆರೆಯೆ ॥ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತದಲರ್ಚಿಸಿದನಾ । ದಿವ್ಯಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುಘನ । ದಿವ್ಯಘಂಟಾರವವಮಹಾನಕವಾ
ದ್ಯರವವೆಸೆಯೆ ॥ ೨೮ ॥ ಇತ್ತುಪ್ರಕೃತಗುಣವಿಪಾಯಸಾದಿಮ । ಹೋತ್ತಮನಿವೇದ್ಯವನುತನುವನು । ತೆತ್ತಿಸಿದನವನಿಯಲಿದಂಡ
ಪ್ರಣಾತಿಗಳುಮೆರೆಯೆ ॥ ನೃತ್ಯವನುಮಾಡುತ್ತಕೇಶವ । ಮೂರ್ತಿಯಿದಿರಲಿನಿಂದುಪುಣ್ಯ । ಸ್ತೋತ್ರವನುಪಠಿಸುತ್ತಭಜಿಸುತ್ತಿರ್ದ
ನನೀಶ ॥ ೨೯ ॥ ಖುರದರಾಪ್ಯದಕನಕಶೃಂಗದ । ತರುಣವತ್ಸಪಯೋಗುಣಾನ್ವಿತ । ಪರಮಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತದಿವ್ಯಾಂಬರವಿ
ಭೂಷಿತದ ॥ ವರಕಪಿಲೆನಾನೂರುನಿರ್ಬುದ । ಪರಿಗಣಿತವೆನಲಿತ್ತನವನೀ । ಸುರರಿಗುರುವಿದ್ಯಾತಪೋವ್ರತಯುಕ್ತರಿಂಗೊಲಿದು ॥
ಬಕದಿವ್ಯವರಾಂನಭೋಜನ । ಗಳಲಿಮಂನಿಸಿವಿಪ್ರರನುಮಂ । ಗಳಮಹಾಶೀರ್ಘೋಷವೆಸೆಯಲುನೃಪತಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು ॥ ಒಲಿ
ದುಪಾರಣೆಗೆಂದುಮನವನು । ಸಲಿಸಲಾದೂರ್ವಾಸಮುನಿಸಂ । ಕುಲದಶಿಷ್ಯರುಸಹಿತಬಂದನುಭೂಪನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ಬರವ
ಕಾಣುತ್ತಿದಿರುಗೊಂಡಾ । ಪರಮಋಷಿಯನುಪೀಠದಲಿಸಿ । ತ್ಕರಿಸಿಪಾದ್ಯಾರ್ಘ್ಯಾದಿಸತ್ಕೃತಿಯಿಂದಪೂಜಿಸುತ ॥ ಅರಸನಾತಿಥ್ಯ
ಕೈಮುನವನು । ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೆನಲುಭೂಪನ । ಪರಮಭಕ್ತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿಕೈಕೊಂಡನುಮಹಾಮುನಿಪ ॥ ೩೨ ॥ ಸತಿಶಿಬಹೆನಾ
ಹ್ನಿಕವನೆನು । ತಲಘುಮಹಿಮನುಹೋಗಿಯಮುನೆಯ । ಸಲಿಲದಲಿಮುಳುಗಿದನುಭಜಿಸುತ್ತಾಘಮರ್ಷಣವ ॥ ತಳುವಿದನ
ಲಮುನಿಪನೊಂದೇ । ಘಳಿಗೆತಾನಿದ್ವಾದಶೀಯೆನು । ತಳಲಿದನುನೃಪನಿತ್ತಲಾವ್ರತಭಂಗವಾಯ್ತೆಂದು ॥ ೩೩ ॥ ನೆರದವಿಪ್ರೋ
ತ್ತರುನೀವೆನ । ಗೊರವುದೀಸಂಕಟವನೆಂತೋ । ಪರಿಹರಿಸುವೆನುಹೇಳಿವಿಪ್ರಾತಿಕ್ರಮದದೋಷ ॥ ಚರಿಸುವೀವ್ರತಭಂಗ
ದೋಷವಿ । ವೆರಡುಬಂದಿದೆಮಾಳ್ಪುದುಚಿತದ । ಅರಸಪಾರಣೆಯನುನಿರಾಮಯವೆಂದರಾದ್ವಿಜರು ॥ ೩೪ ॥ ಪ್ರಾಶಿತಾಪ್ರಾಶನ
ವೆಂಬುದುದ । ಕಾಶನವುಕೇಳೆನಲುಬರಿಯುದ । ಕಾಶನವಮಾಡಿದನುಪಾರಣೆಗೆಂದುತದ್ವ್ರತದ ॥ ವಾಸುದೇವನನೆನವುತಾಭೂ ।
ಪತಿನಿರಶ್ಯೋತಂದನಾದೂ । ರ್ವಾಸನಾವಶ್ಯಕವಮಾಡಿನೃಪೋತ್ತಮನಹೊರಗೆ ॥ ೩೫ ॥ ಬರಲುನೃಪನಾಸನವನಿತ್ತುಪ । ಚರಿ
ಸಿರಲದನರಿದುಮುನಿಪತಿ । ಕ್ರೆರಳಿದನುಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನವೋಲುರೋಷದಲಿ ॥ ಮುರಿದಹುಬ್ಬಿನಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ । ತಿರುಗುವಾ
ಲಿರೌದ್ರವದನದ । ತರಳದೇಹದತಾಪಸನುನೋಡಿದನುನೃಪವರನ ॥ ೩೬ ॥ ನೋಡಲಾಮುನಿಯಂಘ್ರಿಗಂಜಲಿ । ಗೂಡಿ
ತಾನಾಗಿದನುಕೋಪವ । ಮಾಡಲಾಗದುನಿಂನಕರುಣದಕಂದನಾನೆನುತ ॥ ರೂಢಿಯೊಡೆಯನುತನುವನವನಿಗೆ । ನೀಡಿಬಿದ್ದ
ಸಂಗುಟದಲೀ । ಡಾಡಿದನುಹೋಗೆನುತಜರದುಮುನೀಂದ್ರನಿಂತೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಎಲವೊಧನಯವ್ವನಮದಾಂಧನೆ । ಕುಲಗೆ
ಕೆದುಷ್ಟಾತ್ಮಕನೆನು । ನಿಲಿಸಿನೀನಾತಿಥ್ಯದಲಿಸತ್ಕರಿಸಿತಾಪಸನ ॥ ಬಲದಲುಂಟೆಮಹಾಪುರುಷಪದ । ನೆಳ್ಳನಭಕ್ತನೆಯುಲ್ಲ
ಂಘಿಸಿನು । ಫಲವನೀಗಳೆನಿಂನದುಷ್ಕೃತಕೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೮ ॥ ಅರಿಯಲಾದೂರ್ವಾಸನೆಂದರೆ । ಮರೆಯೊಗುವನವು
ರುದ್ರನಂತಕ । ನೆರಗಿಬಡುಕುವೆನಾಕುಬೇರಜಲೇಶಪಾವಕರು ॥ ಶರಗಹಾಸುವರಿಂದುಭೂಪರ । ಮರಿಮಗನೆನೀನೆಂನಪರಿ
ಭ । ದೊರೆಯಲೋಲಾಡಿಸಿದೆನೀಹಪದಿರಿಸಿಹಾಳುವನ ॥ ೩೯ ॥ ನಿಂದಿರಿಕೆಯಲಿನಿಂನನುರುಹುವೆ । ನೆಂದುನೋಡುತ್ರಿಜನಬಲು
ವ । ಸಂದತಾಪಸಗೀಪಸರಪರಿಯೆಂದುಬಗದೆಯಲ ॥ ಇಂದುಧರನಲ್ಲಿನಲಿವೋಣರ । ಏಂದಭವನಡ್ಡೈಸಲಾಗೋ । ವಿಂದ
ನಂದಿಕ್ಕಿಕೊಳಲಿಂನರಿಯಬಹುದೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಎನುತಜಡೆಗಳಕೆದರಿನಿಂದಿ । ರ್ದನುಪದನುಹೊಂಕರಿಸುತಡಿಗಡಿ । ಗನಲ
ಳುನಿಂದಂತರೋಷಕರಾಳವಂಹ್ನಿಯಲಿ ॥ ಮನಮುಳುಗಿಕೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿಹೆಡತಲೆ । ಗನಿಶರಳುಕಲುಕಿತ್ತುಜಡೆಯನು । ಜನಪ
ತಿಂನೆನುತಬೀಸಾಡಿದನುಮೇದಿನಿಗೆ ॥ ೪೧ ॥ ಭುಗಿಭುಗಿಲುಭೋರೆಂದುಕಾರ್ಬೊಗೆ । ನೆಗೆಯೆಧಳ್ಳುರಿಕವಿಯೆಗಗನವೆ ।
ಗುಡುಗಳೆಮುಖನಾಸಿಕಂಗಳಲುರಿವದಾಡೆಗಳ ॥ ಹೊಗರಹೊರಳಿಯಲದ್ವದಂಬರ । ತೆಗದುನಿಂದರುಖೇಚರರುಮುನಿ ।
ಗಳೆನಿಂದನುಜಡೆಯನೆನುತ್ರೋಡಿದುದುಜನನಿವಹ ॥ ೪೨ ॥ ಮೇರುಗಿರಿಕೈಕಾಲತಳದಂ । ತಾರುಭಟೆಯಲಿಕೃತ್ಯಬರೆಪರಿ ।
ವಸತಿಸುತಬಾಂಧವಾದ್ಯರುಬಾಯಬಿಡುತಿರಲು ॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಹೆಜ್ಜೆಯನುನೆಸು । ಜಾರಿಸದೆನೋಡುತ್ತನಿಂದನು । ಕಾರ
ಣಿಕ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನೆತನಗೆಗತಿಯೆನುತ ॥ … … … … ॥ ೪೩ ॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಚಕ್ರಮುರೆಬೆಂನಟ್ಟಿಬರಲಂ । ದಕ್ರಮದಫಲದಲಿಫಲಾಯನ । ಚಕ್ರವರ್ತಿಮುನೀಂದ್ರನೈದಿ
ದನಚ್ಯುತನಪುರವ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳುಮುಕುಂದದಾಸರು । ಪರಿಭವಕೆಕ್ಕಳಗಹರೆಬಂದುದು । ಪರಮಪುರುಷನಚಕ್ರವದುಸಂಕಟದ
ಆಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಉರುವಕೃತ್ಯೆಯನಟ್ಟಿಸುಟ್ಟುದು । ಸುರರಭಾಪೆನೆದಾರೆಗಳಧ । ಟ್ಟರಿಯಧಾಳಿಯಚೂಣಿಯಲಿಜುಂಬಿಸಿದ ನೆಂ
ಬರವ ॥ ೧ ॥ ಸುಟ್ಟುದಣಿಯದೆಕೃತ್ಯೆಯನುಬೆಂ । ನಟ್ಟಿದುದುದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯನು । ಕೆಟ್ಟೆನಿದೆವಿಪರೀತವಾಯಿತ್ತೆದೈವಗತಿ
ಯನುತ ॥ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡನುಬೆಂನಮೇಲಿಳಿ । ಬಿಟ್ಟಜಡೆಗಳುಜಡಿಯೆಪಾಯೆನು । ತುಟ್ಟುದನುಸಂವರಿಸುತೈದಿದನಖಿಳದಿಗುತ
ಟವ ॥ ೨ ॥ ಓಡಿದಡೆಬಿಡೆನೆನುತಮುನಿಯನು । ಕೂಡೆಬೆಂಬತ್ತಿದುದುಕೃತ್ಯೆಯು । ಮಾಡಿಕೊಲಿಸಿಂನಾಪಡೆಂನೆನುಮೇಣುಭೂ
ವರನೆ ॥ ಆಡಲೇಕಗ್ಗಳಿಕೆಯನುಮ । ತ್ತೋಡೆಲಾರೆನುತೋರುವಹಿಯನು । ಕ[illegible]ಡೆಕಾಳುರಿಕವಿದುಸುಡುವಂದದಲಿಮೋಹ
ರಿಸಿ ॥ ೩ ॥ ಹೇಡಿಮುನಿಹರಿಚಕ್ರಧೃಷ್ಟಿಗೆ । ಬಾಡಿಬಳುಕುತಸಾಗರಂಗಳು । ಮಾಡುವವುಶಾಂತಿಯನುಮುಳುಗಿದಡೆನುತಮು
ನಿಮುಳುಗೆ ॥ ಕೂಡೆಹೊಕ್ಕುದುತಳಮಳಲುಕಾ । ಡೇಡಿನೊಳಗಿಟ್ಟಂದವಾಗಲು । ಬೇಡೆನುತ್ತಲ್ಲಿಂದಸುರಗಿರಿಗುಹೆಗಳನು
ಹೊಕ್ಕ ॥ ೪ ॥ ಹೊಕ್ಕನಾಪಾತಾಳನಿಕರದ । ಚಕ್ಕುಲಿಯತರಗುಗಳನೇತಕೆ । ಕಕ್ಕುಲಿತೆತಾನುರುಬಿದರೆತರಬುವಬಲಾಧಿಕರ ॥
ಸಿಕ್ಕಹೋಗೆನುತೊಡನೆಕವಿತಹ । ಚಕ್ರವನುಕಾಣುತ್ತಹೊಕ್ಕನು । ಶಕ್ರಮುಖ್ಯಮಹಾದಿಗೀಶ್ವರರುಗಳಮರೆಯಂದ ॥ ೫ ॥
ಕರವಮುಗಿದನುಸುರಪನನಲನು । ಮರೆಳಿಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದನು । ಹುರುಳುಗೆಡಿಸದಿರೆಂನನೆಂದನುಯಮನುನಸುನಗುತ ॥
ನಿರುತಿತನಗೇಕೊಲ್ಲೆನೆಂದನು । ವರುಣನೆಂನೊಳಗಿಂಗದೆಂದನು । ಮರುತತಾನಿದಕಾರೆನೆಂದನುಧನದನಾಮುನಿಗೆ ॥ ೬ ॥ ರವಿ
ಯನಿಂದುವನವನಿಜನನಿಂ । ದುವಿನಮಗನನುಗುರುವನಾಭಾ । ರ್ಗವನನಾಶನಿಯನುಪರೀಕ್ಷಿಸಿರಾಹುಕೇತುಗಳ ॥ ಭವ
ನವನುಹೊಕ್ಕುರಗಯಕ್ಷ । ಪ್ರವರಗಂಧರ್ವಾದಿದಿವಿಜರ । ಕಿವಿಯತಾಗಿಪಿಮೆರಳದನುಮುನಿನಾಥನಳವಳಿದು ॥ ೭ ॥ ಹೋದ
ಯವಮಾಡಕಟನಿಮುಷನಿ । ರಾದರವಮಾಡದಿರುಹೋಗುವೆನು । ವೇದಗರ್ಭನಮರೆಯಸೈರಿಸುಸೈರಿಸುವುದೆನುತ ॥ ಹೋದ
ನಜಲೋಕಕ್ಕೆಬಳಿಕಾ । ಕಾದಜಿಂನಿನಮುನಿಪನೆರಗಿದ । ನಾದಿಮೂರ್ತಿಯಪದಕೆಪಾಲಿಸುತಂನನೆಂದೆನುತ ॥ ೮ ॥ ನೀನುಜ
ಗದಾತ್ಮಕಜಗನ್ಮಯ । ನೀನುಜಗದುತ್ಪತ್ತಿವಿಲಯ । ಸ್ಥಾನಕರ್ತೃಗುಣತ್ರಯಾತ್ಮನುನಖಿಳಶಕ್ತಿಯುತ ॥ ನೀನೊಲಿದುರಕ್ಷಿ
ಸುವುದೆಂನನು । ದೀನನನುಪೇಕ್ಷೆಯಸೆಚತು । ರಾನನನುಕೇಳುತ್ತನಗುತಿಂತೆಂದನವನೊಡನೆ ॥ ೯ ॥ ಉಂಟುಸಂಶಯವಿಲ್ಲ
ಮಾಡುವೆ । ನೆಂಟುಭೂರಿಜಗತ್ತನಿದನೆಲೆ । ನಂಟನಾಚಿಸಬೇಡತಂನನುಚಕ್ರವಿದುಕಂನ ॥ ಗಂಟಲೊಳಯಿಂಕಿಳಿಯದಾ
ವನ । ಬಂಟರಾಪೆರೆಮಗನೆಕಾಣೆನು । ಕಂಟಕಕೆಪರಿಹಾರವನುಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯಸ್ಥಾನವಿಗನೀ ।
ಭೂರಿಜಗವನುನಿಜವಿನೋದವಿ । ಹಾರತಂತ್ರವೆನಿಕ್ಕಮೂಯಾಮಾತ್ರದಲಿರಚಿಸಿ ॥ ಘೋರನೆನಿಸುವಕಾಲನಾಮನ । ಭೂ
ರಿಭ್ರೂಭಂಗದಲಿಭಸ್ಮೀ । ಕಾರವನುಮಾಡುವನುದ್ವಿಪರಾರ್ಧಾವಸಾನದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಆರುಕಾಲವತ್ರೋರಿದುದನಿಂ । ನೀರುಪಿ
ಗಳೀದಕ್ಷಭೃಗುಮು । ಖ್ಯರವಿಂದುಗ್ರಹನಿಕರವೀಲೋಕಪಾಲಕರು ॥ ಗೌರಿಯರಸನುತಾಸಹಿತಮುನಿ । ವೀರತಲೆಯಲಿ
ಹೊತ್ತುನಡಸುವೆ । ವಾರಿದಕೆತಾವಕಟತಂನಲಿಹರಿವುದಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಎಂದಡವನಾಲಿಸುತಮುನಿಮನ । ಗುಂದಿಚಕ್ರಜ್ವಾಲೆ
ಯಿಂದುರೆ । ಬೆಂದುಸೈರಿಸಲಾರದಾಕೈಲಾಸವಾಸಿಯನು ॥ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನುತಂದೆತಂದೆರಕ್ಷಿಸು । ಕಂದನನುಮರೆಹೊಕ್ಕೆನೆನು
ತಿರ । ಲಿಂದುಧರನಿಂತೆಂದನಂಘ್ರಿಗೆಬಿದ್ದವನನೆಗಹಿ ॥ ೧೩ ॥ ಅಗದಾಗದುಮುಂಬೆಬರಬೇ । ಡಾಗಮಜ್ಞನೆತಂನನೇತಕೆ । ತಾ
ಗಿನೋಡುವೆತುಷವನಾಮೇರುವಿಗೆಸರಿಯಂದು ॥ ಬೇಗೆಯನುಬಿಸುಡದಿರುತಂನಲಿ । ಲೋಲನಾನೆಯಲಾಮಹಾತ್ಮನೆ । ತಾಗು
ಧಟ್ಟಿಗೆಯನುವಿಚಾರಿಸದಿಂದುಮರುಳಾಗಿ ॥ ೧೪ ॥ ಸ್ಥಾವರಕೆಕರಜೀವಸಂತತಿ । ತೀವಿದೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗ । ಳಾವನೊ
ಳಗಾಡುತ್ತಿಹವುವರೆಮಾಣುಚಯದಂತೆ ॥ ಭಾವಿಸಲುತಾನವನಿದರೊಳು । ಜಾವಳವೆಜಗವಳಿದುದಗಲಕೆ । ದಾವಶಿಖಿಯಲಿದಾ
ಷ್ಟ್ರವೇಮುನಿನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಅರಿಯೆನಾಸಜನರಿಯನೀಮುನಿ । ವರರುನಾರದಕಪಿಲಸನಕಾ । ದ್ಯರುಮರೀಚಿಪ್ರಮು
ಖರೀಸುರಲೋಕಪಾಲಕರು ॥ ಅರಿಯರಾವನಮಾಯೆಯನುಮೈ । ಮರೆದವಿದ್ಯೆಯನಿದ್ರೆಯಿಂಬೆ । ಚ್ಚರಿಯಲೀಸಂಸಾರವ[illegible]
ಯಾವ್ಯತರುನಾವೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಬಾಯಬಿಡಬೇಡೆಂನತಂನಲಿ । ಬೀಯವಾಗದುಬೇಗೆತಾನಾ । ರಾಯಧವಿದಾತನನೆಮರೆಯೆ[illegible]
ಗುಜಗದಧೀಶ್ವರನ ॥ ಆಯುಮಂತನೆಹೋಗೆನಲುನಾ । ರಾಯಣನಗತಿಯೆನುತಬಳಿಕಾ । ಸಾಯಲಾರದೆಮುನಿಪನಲ್ಲಿಂದಿರದೆಪೈ
ರವಂಟ ॥ ೧೭ ॥ ಕೀಪಿಡುಭಯಗುಣಪ್ರಪಂಚದ । ಲೇಸೆನಿಪನಿಜತತ್ವನಿಷ್ಟರೆ । ಬೀಸಿಗೆಯಸಂಪಂನಸಹಜೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಳ

ಾಸನರ್ಗದಹರವಿರಿಂಚಶಾ । ಧೀಶವರ್ಗದಪರಮಪುರುಷಾ । ವಾಸವೆನಿಪವಿಕುಂಠಪುರದೆಡೆಗೈದಿದನುಮುನಿಪ ॥ ೧೮ ॥ ಹೊ
ನಾಪುರವರವನಾಯತಿ । ಚಕ್ರವರ್ತಿತಪ್ಪೊಂಬಲನೆಲೆ । ಚಕ್ರರಾಜನೆಸ್ಯೆರಿಸಿದರೊಳಗಿಲ್ಲಶೈತಾಪ ॥ ಅಕ್ರಮವಪಾಡಿದಿರೆನು
ಹಿರ । ದಿಕ್ಕಿಬಾಗಿಲನೇಳನಾನಿರು । ಪಕ್ರಮದನಿಜದೈವದಂತಃಪುರಕೆನಡೆತಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಮೇಳದಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗ । ಳೋಲ
ರಚಾಷಷ್ಟಿವಿದ್ಯಗ । ಳೋಲಗದವೆರವಾಪನಿಷದಂಗನೆಯರೋಲಗದ ॥ ಮೂಲವಿದ್ಯಾಶಕ್ತಿಗಳಸಾ । ಲೋಲಗದಸಂಭ್ರಮ
ನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಯಂದವಾದನುಮುನಿಪನ್ಹೆತರುತ ॥ ೨೦ ॥ ಪಿರಿಯಕರತಳನಿಹಿತನ್ಯದುಪದ । ಸರಸಿಜಜಘ್ನೆಗಳ
ಾನು । ಸ್ಫುರಿತಚಾರುರುಗಳಪೀತಾಂಬರದಕಟಿತಟದ ॥ ಅರುಣಮಣಿನೂಖುಲೆಯಕಾಂತಿಯ । ಮೆರವನಾಭಿಸರೋಜಪ್ರೊ
ಪ್ಪವ । ತರುಣತುಳಸೀಭೂಷಣನಮೂರ್ತಿಯನುಮುನಿಕಂಡ ॥ ೨೧ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ॥
ರೆದೆರದಲೋಚನದಕಾಂತಿಯ । ಕುರುಳುಗಳಕಮನೀಯಭಾಳದ । ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯನುಣಿಕುಂಡಲದಕೌಸ್ತುಭದ ॥
ರಿತತೇಜದದಂತಪಂಕ್ತಿಯ । ವರರುಚಿರಬಿಂಬಾಧರದಮೋ । ದುರಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಯನುನೋಡುತ್ತನಡೆತಂದ ॥ ೨೨ ॥
ಾಸುರನೆನಿಪ್ಪುರಗರಾಜನ । ಹಾಸಿನಲಿಮುಡಿದರಳುಮಲ್ಲಿಗೆ । ಸೂಸೆನಿಡಿದೋಳುಗಳನಿಗಮದಕಾಂತಿರಂಜಿಸಲು ॥ ವಾಸನೆಗಳ
ಮರದುಕರುಣಾ । ರಾಶಿದವಡಿಸಿರಲ್ಕೆಕಂಡಾ । ದೇಶಿಗನುದಂಡಪ್ರಣಾಮವಮಾಡುತೈತಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಬಂದುಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ನುಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಿದಿರಲಿಜಯಜಯಾಖಿಳ । ವಂದ್ಯರಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತಕೈಗಳಮುಗಿದುನಿಂದಿರ್ದ ॥ ಕಂದೆರದುನೋಡುತ್ತನಡು
ತ । ಹಂದೆಹಾವನುಮೆಟ್ಟದಂತಿರ । ಲಂದುಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುಬೇಗೆಯನುಮುನಿನಾಥ ॥ ೨೪ ॥ ಅರಿಯದಪರಾಧವನುಮಾ
ಡಿದೆ । ನುರುವನಿಂನೇಕಾಂತಭಕ್ತಗೆ । ನೆರೆಯನೀಧರೆಗೇವನೀನೃಪನೆಂದಹಂಕರಿಸಿ ॥ ಬರಿದೆಬಳಲಿದೆನೆಂನಮನದಾ । ಸರನುಕ
ಯುಲಿತಂದೆಹೊಕ್ಕೆನು । ಮರೆಯನೀನಿಂನಂಘ್ರಿಕಮಲವೆತನಗೆಗತಿಯಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಮತ್ತಗಜವನುಕಣಿಪಿತಿವಿದೋ । ಡು
ಜೀವಿಸಲಾಡಲವತಾ । ಹತ್ತಿದಂತಾಯ್ತೆಲೆಕೃಪಾವಾರುಧಿಯೆನಿಂಮಡಿಯ ॥ ಭೃತ್ಯನಲಿಕಣಿಶಿದಡೆನೆರೆಬೆಂ । ಬತ್ತಿದುದುನಿಜ
ಕ್ರವಮರರ । ಮೊತ್ತವನುಮರೆಯೊಕ್ಕೆನೆಂನೀಜೀವಲೋಭದಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಇಂನುಗತಿಬೇರಿಲ್ಲಶರಣಾ । ಪಂನನಾದೆನುದೇ
ನಿಂಮಡಿ । ಯುಂನತಾಂಘ್ರಿಯನೀಪರಿಯನಿಂನೀಪ್ರಭಾವವನು ॥ ಮುಂನತಾನಿದನರಿತಡಕಟ । ಬಂನಬಡುವೆನೆನಿಂನಭ
ರಿ । ಗಂನ್ಯನಹೆನೇದೇವಮಾಯಾಮೂಢನಾನೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಅದಕೆಹರಚಿತವೇನುತನಗೆಂ । ಬುದನುದೇವರುವಿಧಿಸುವುದು
ಾ । ವುದುಕೃತಘ್ನೆನೆನೆಂನನೊಲಿದುಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಕುದಿವುತಿದೆತಂನೊಡಲುಘನತಾ । ಪದಲಿನೀನೇಬಲ್ಲೆನಿಂನೀ । ಪದ
ಯೊಜಪರಾಗಶರಣಾಗತನುತಾನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ನರಕಿಗಳುಸಹಿತಾವದೇವನ । ಪರಮಮಂಗಳದಿವ್ಯನಾಮ । ಸ್ಮರಣೆಯನು
ರದೊಂಮೆಮಾಡಿದಡವರುಮುಕ್ತರೆನೆ ॥ ನಿರುತನಿಂಮಡಿಗಳನುಕಂಡೆನ । ಗರಿದೆಕಂಡ್ಡರದೊಂಮೆಕರುಣಾ । ಕರನೆನೋ
ಡುವುದೆನುತವೈಯಿಕ್ಕಿದನುಮುನಿನಾಥ ॥ ೨೯ ॥ ಎದ್ದನಾಲಿಸುತೊಯ್ಯನಾನಿಜ । ನಿದ್ರೆಯನುಕೆಲಕೊತ್ತಿಕರುಣಾ । ಮುದ್ರಿ
ಕ್ಷಣನೊಸರುವೆಳೆನಗೆವೆಳಸುಪಸರಿಸಲು ॥ ಖದ್ಯಜನಮೇಲ್ವಾಸಿನಲಿಕು । ಳ್ಳಿರ್ದಮುನಿಪನುಕೊಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂ । ಡೆದ್ದೆಯ
ನಮಾತಾಡಿದನುಮಂನಿಸುತಮುನಿಯೊಡನೆ ॥ ೩೦ ॥ ಎಲೆಮುನಿಪನೀನಿತ್ತಲಾನ । ಗ್ಗಳಯನೆಂದೈತಂದೆನಿಜವನು । ತಿಳಿದು
ತಾಭಕ್ತರಿಚ್ಛೆಯದೇನನೆಂಬುದನು ॥ ಸಲಹುವರುಪಂಜರದಗಿಳಿಯಂ । ತುಳಿದಮಾತೇಕೆಂನನೇಹ್ಯ । ಜ್ಜಲಜದಲಿಭಾವಿಸು
ಭಕ್ತರಭಕ್ತತಾನೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಭಕ್ತಹೃದಯಪ್ರಿಯವಿದೆಂದೇ । ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿಹನಲ್ಲದೆನೆಗೇ । ಮೂರ್ತಿಯಲಿಫಲವೇನು
ೀಣೀಶಿರಿಯಲಹುದೇನು ॥ ಹತ್ತಿಹಳುತಾನಲ್ಲದೆನಗಾ । ಸಕ್ತಿಮಾತ್ರವೆಯಿಲ್ಲವೆನಗಾ । ಕ್ತತ್ತಿವಾಸವಿರಿಂಚಿಮುಖ್ಯರೊಳಿಲ್ಲನು
ನೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಅಂತರವನೀನರಿಯೆನಿಜಸತಿ । ಸಂತತಿಪ್ರಿಯಬಾಂಧವಾದ್ಯರಿ । ನಂತವಿಲ್ಲದಧನವನಾತ್ಮಪ್ರಾಣಪಶುಗೃಹವ ॥
ತಿಸದೆಬೀಸಾಡಿತಂನೇ । ಕಾಂತಭಕ್ತರೆನಿಪ್ಪಶರಣರ । ನೆಂತುಮರವೆನುಬಿಡುವೆನೆಂತಿಹಪರವನುಳಿದವರ ॥ ೩೩ ॥ ಇಹ
ಬಾಂಧವರನುಳಿದಾ । ಮತಿಯುತರನಾನುಳಿದಡಾವುದು । ಗತಿಯವರಿಗೆಲೆಮುನಿಪಬಿಡಲರಿವೆನೆಸೆವಾಶ್ರಿತರ ॥ ಪಿತೃಗೃಹವನು
ದಾಪತಿವ್ರತೆ । ಪತಿಯನುಳಿಯಲೇನಹಳುತಂನದು । ಕೃತಕವಲ್ಲೆಲೆಮುನಿಪಮನ್ಮಥವೈರಿಯಾಗೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಒಲವಪುರು
ನನೊಲಿಪಸತಿವಶೆ । ದೊಳಗೆಪೊಂಡುವಪೊಂಲುನಿಜಪದ । ನಳಿನಯುಗಳಪರಾಗಶರಣರುಭುವನಜನವರಿಯೆ ॥ ಒಳಗುಮಾ
ತುವರೆಂನನೇತಕೆ । ಹಲವುಮಾತುಗಳೀಸ್ವತಂತ್ರದ । ಟಳಕೆಯವರೊಳಗಾಗದೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ॥ ೩೫ ॥ ಭಕ್ತರೊ
ಗಾನಿಹೆನುತಂನೊಳು । ಭಕ್ತರಿಹರೆಲೆಮುನಿಪಬಹಳಾ । ಸಕ್ತಿಯಲಿತಂನಂಘ್ರಿಕಮಲವನೆನೆವುತಿಹರಾಗಿ ॥ ಭಕ್ತಯೋಗಕ್ಷೇ
ಮನಿರ್ವಾ । ಹೋಕ್ತನಾನವರಿಂದಭಕ್ತರ । ಭಕ್ತನಾನನಗವರಮೇಲವಧಾನಹಿರಿದೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಆವಸುಖವೊತನಗೆತಾನೀ ।
ಸೇವೆಯೆಸುಖವೆಂನಚರಿತಸು । ಧಾವಗಾಹವೆಸಕಲಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬರೀಪದವ ॥ ಆವುದನುತಾನಿತ್ತಡೊಲ್ಲರು । ಸಾವುಹುಟ್ಟುಗಳಿ
ಲ್ಲದಾನಿಜ । ಭಾವವನುಸಹಿತೊಲ್ಲರೆಂತುಟೊಭಕ್ತರೊಲವೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಸೋಲವೆನಗೆಂನದಿರುತಂನಯ । ಸೀಲವಿದುನಿಜಭಕ್ತ

ರಿಷ್ಟನ । ಪಾಲಿಸುವಸುವ್ರತವಲಾತನಗಾಗದಿಂನೊಂದು ॥ ಅಲಯಕೆಬರೆನಿಸ್ಟರವನಾ । ಹೇಳಲಂಮೆನುಹೋಹುದಾಭೋ । ಪೋ
ಲನಲ್ಲಿಗೆತಂನಕೈಜಾಲಿಹರಿನೃಪನಲ್ಗೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಅರಡಿಸಿಯಿಂದಾಯ್ತು ನಿನಗೀ । ಘೂರಿಸಂಕಟವಾತನೇಪರಿ । ಪಾರವನುಪಾ
ಡುವನುಸಡತಿಶ್ರಮವಮಾಡಿದಡೆ ॥ ಸೇರುವುದುತತ್ಫಲವದೇತನ । ಗಾರುಷೇಯಪ್ರವರಮತವಿದು । ಕಾರಣವನೀನರಿಯದವ
ನೇತಂದೆಹೋಗೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ವಿಪ್ರರಿಗೆವಿದ್ಯಾತಪಸ್ಸುಗ । ಳುಪ್ಪರದಗತಿಹೇತುಗಳುವಿನ । ಯಪ್ರಯತ್ನಾನ್ವಿತರಿಗಲ್ಲದಡವೆ
ವಿಪರೀತ ॥ ಆಪ್ರಿಯರತನದಿಂದಮಾಡಿದೆ । ದರ್ಪವನುಯಲೆಮುನಿಪನಿಂನಲಿ । ತಪ್ಪದಾರುವನಲ್ಲನೃಪನಿದಕಂಜಬೇಡೆಂದ ॥
ಮುಪ್ಪುವಿದ್ಯೆಗೆದುರ್ವಿನೀತಿಯೆ । ಮುಪ್ಪುಯಜ್ಞಕ್ಕನೃತವಚನವೆ । ಮುಪ್ಪುವಿಪ್ರರಮೇಲೆದೋಷವಹೇಳಲಾಯುಷಕೆ ॥ ಮು
ಪ್ಪುಗರ್ವನಲಾತಪಸ್ಸಿಗೆ । ಮುಪ್ಪುಪರಕೀರ್ತನವೆದಾನಕೆ । ಮುಪ್ಪುಯತಿಗರಿವರ್ಗವೃದ್ಧಿಯೆಮುನಿಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಏಕೆ
ತಪವೀವಿವಿಧವಿದ್ಯೆಗ । ಳೇಕೆಸಕಲಪ್ರಾಣಿಜಾತಹಿ । ತೈಕವರ್ತಿಗೆನಿರುತಕಾಮಕ್ರೋಧವರ್ಜಿತಗೆ ॥ ಲೋಕಹಿತವಾತ್ಮಹಿತ
ವೆಂಬವಿ । ವೇಕವನುನೆರೆಮರೆಯದಿರುಸುಖಿ । ಗಾಕುಲತೆಬೇಡಾಮಹಾತ್ಮನಹೊರೆಗೆಹೋಗೆಂದ ॥೪೨॥ ರುದ್ರವಿಹಿತಾಂಶಾವ
ತಾರನೆ । ರೌದ್ರವಿದುನಿಜಸಹಜನೈಸಲೆ । ನಿದ್ರಿತನುನೀನಾಗದಿರುನಿಜಯೋಗಮಾಯೆಯಲಿ ॥ ಭದ್ರವಹುದಾತನಲಿಹೋಗೆ
ನು । ಕದ್ರಿಧರನಂದೊಲಿದುತಾಪಸ । ಮುದ್ರನನುನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನುನೇಮಿಸಿದ ॥ ... ... ॥೪೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಅಂಬರೀಷರಾಯನು ದೂರ್ವಾಸರನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸ್ತುತಿಸಿಚಕ್ರವನಂಬರೀಷ । ಕ್ಷಿತಿಪನಾದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯನು । ಸತ್ಕರಿಸಿಸಂತವಿಸಿಕಳು
ಹಿದನುಚಿತವಚನದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಇಂತೆನಲುಬೆರಗಾಗಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತವಚನವನಾಲಿಸುತಮುನಿ । ಕುಂತವೆಡೆಯಲಿತಾಗಿದಂತುರೆನೊಂದುಬಿ
ಸುಸುಯ್ದು ॥ ಚಿಂತಿಸಿದನೆಂನಂತೆಭಂಗವ । ನಿಂತುಬೆಳೆದವರಾರುತಾಪಸ । ಸಂತತಿಯಲೆನುತಾದಿಮೂರ್ತಿಯಯೆರಗಿಬಿಳ್ಕೊಂ
ಡ ॥ ೧ ॥ ಹರಿಪುರವಹೊರವಂಟುತಾಪಾ । ತುರನುಮರಳಿದತಾಪಸರಿಗೀ । ನಿರಭಿಮಾನತೆವರತಪೋವರ್ಧನವಿದೆಂದೆನು
ತ ॥ ಪರಮಭಾಗವತಾಗ್ರನೆನಿಪಾ । ಧರಣಿಪಾಲನಹೊರೆಗೆಬಂದಾ । ಪರಮಋಷಿಪಾದವನುಹಿಡಿದನುಪಾಲಿಸುವುದೆನು
ತ ॥ ೨ ॥ ಲಜ್ಜಿಸುತಮುನಿವರನನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಹಜ್ಜೆಯನುಹಿಂದಿಂಗೆತೆಗೆವುತ । ಸಜ್ಜನಾಗ್ರಣಿಯೇನಿದೇನಂನ್ಯಾಯವೇನೆನು
ತ ॥ ಸಜ್ಜನನನೆತ್ತಿದನುಸಾಕೇ । ಛಜ್ವರವೆಬೆಸನಾವುದೆನಗೆನೆ । ವಿಜ್ವರನಮಾಡೆಂನನೆಂದನುಮುನಿನೃಪಾಲಂಗೆ ॥ ೩ ॥
ಕಾಲಬಿದುಬಿಡುಬಳಿಕನಾಥನು । ಕೇಳುವೆನುಪಾತಕವನೇತಕೆ । ಮೇಲೆಬಿಸುಡುವೆದೈವವಲ್ಲಾದ್ವಿಜರುತನಗೆನಲು ॥ ಪಾಲಿಸು
ವೆನೆಂದೆನುತಕೊಡುಭೂ । ಪಾಲಕೈಯನುಭಾಗವತಜನ । ಮೌಳಿರತ್ನವೆಬೇರೆಗತಿತನಗಾರುಹೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ರಕ್ಷಿಸಪರಾಧಿ
ಯನುತಂನನು । ಪೇಕ್ಷಿಸದಿರೆಲೆಭೂಪಕಾರು । ಣ್ಯೇಕ್ಷಣವಮಾಡಕಟಮರೆಹೊಕ್ಕೆನುನಿಜಾಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ಅಕ್ಷಮತೆಬೇಡೆನಲು
ಲಕ್ಷಿಸಿ । ಬಿಕ್ಷುವಿನನಾತಿಂನೆಚಕ್ರವ । ನೀಕ್ಷಿಸಿದನ್ನವನೀಶನಿಂನೇಕೆನುತಕೈಮುಗಿದು ॥ ೫ ॥ ಜಯತುಜಯಜಯಜಯಮು
ರಾರಿ । ಪ್ರಿಯಜಯತುಸಾಹಸ್ರಧಾರನೆ । ಜಯಸುದರ್ಶನಪುಣ್ಯದರ್ಶನಪಾಪಕರುಷನನೆ ॥ ಜಯತುಜಯಜಯಚಕ್ರರಾಜನೆ ।
ಜಯತುಜಿತರಿಪುಚಕ್ರರಾಜನೆ । ಜಯತುಜಯಸರ್ವಾಸ್ತ್ರಶಾತಿಯೆಸಾಧುಜನಗತಿಯೆ ॥ ೬ ॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ ॥
ನೀನೆಜಲನೀನಗ್ನಿನೀನೇ । ಭಾನುಶಶಿತಾರಾಗ್ರಹಾವಳಿ । ನೀನೆಗಗನಕ್ಷಿತಿಪವನಕರಣೇಂದ್ರಿಯವ್ರಾತ ॥ ನೀನೆನಿತ್ಯಾತ್ಮಕವು
ಧರ್ಮವು । ನೀನೆಧೃತಿಯೂನೀನೆಯಜ್ಞವು । ನೀನೆಸಫಲವುನೀನೆಭೋಕ್ತೃವುನೀನೆಗತಿನೀನೆ ॥ ೭ ॥ ನೀನೆಸಕಲಾತ್ಮಕವು
ಸರ್ಗವು । ನೀನೆಮಂತ್ರವುನೀನೆದೇಶವು । ನೀನೆಕಾಲವುನೀನೆಪಾತ್ರವುನೀನೆಕ್ರತುನೀನೆ ॥ ನೀನೆಕಮಲಾಸನನುರುದ್ರನು ।
ನೀನೆಸಕಲಾಧೀಶಪತಿಗಳು । ನೀನೆತೋರುವವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾಧೀಶಪತಿಯೆಂದು ॥ ೮ ॥ ನಿಂನತೇಜವೆತೇಜವಖಿಳಕೆ । ನಿಂನತೇಜವೆ
ಪ್ರೋಜವಖಿಳಕೆ ನಿಂನತೇಜವೆಸಕಲಜಗಕೆಸಹೋಬಲಾತ್ಮಕವು ॥ ನಿಂನರೂಪವೆಪರಕೆಪರವೀ । ನಿಂನರೂಪವೆಸಕಲಮಾಯಾ
ವೀ । ನಿಂನರೂಪವೆದುರ್ನಿರೂಪವತರ್ಕ್ಯತಮವೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಎಲೆಸುನಾಭಸುರಾರಿವಂಶದ । ಕೊಲೆಗೆಲಸಕೊಡೆಯನುನಿರೂ
ಪಿಸಿ । ಬೆಳೆದದಾನವದೈತ್ಯಕದಳೀಕಾನನಂಗಳನು ॥ ಸುಳಿದುಸವರುತತದ್ರುಧಿರಪಂ । ಕಿಲಮಹೋಗ್ರಾಭೀಲಧಾರಾ । ವಳಿ
ಭಯಂಕರನೆನಿಸಿಮೆರೆಯೆಮಹಾರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಜಯಜಯಾಶುಭಧೂಮಕೇತುವೆ । ಜಯಜಯಾಖಿಳಧರ್ಮಹೇತುವೆ ।
ಜಯನಿಜಜ್ವಾಲಾವಲೀದಾಹಿಳಜಗತ್ರಯನೆ ॥ ಜಯನಿಜಾಶ್ರಿತರಕ್ಷಕನೆಜಯ । ಜಯಮದೋದ್ಧತಶಿಕ್ಷಕನೆಜಯ । ಜಯ

ಮಹೀತಳವಲಯಪಾವನಸಕಲಗುಣನಿಳಯ ॥ ೧೧ ॥ ನಿಂನವನುತಾನೆಂದುತಂನನು । ಮಂನಿಸಿದೆರಕ್ಷಿಸಿದೆಸಕಲಗು । ಣಾರ್ಣ
ವನೆನೆರೆಮೆರೆದೆಲಾನಿಜಗುಣಪರಾಕ್ರಮವ ॥ ಇಂನುನೀಚಿಕಿತ್ತ್ಯಸಬೇಹುದು । ಬಿಂನಹವನೆಲೆಚಕ್ರರಾಜನೆ । ಬಂನಬಡಿಸದಿರೀ
ಮಹಾತ್ಮನನೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೧೨ ॥ ಉಳ್ಳಡೆಂನಲನುಗ್ರಹದಮತಿ । ಕೊಲ್ಲದಿರುವಿಪ್ರನನುನೀನೇ । ಬಲ್ಲೆಬೇಡುವೆನಾನುಬಾಧಿ
ಸನೇಡಪ್ಪೈವವಲ ॥ ಸೊಲ್ಲನುಂನಿಸುನಿಂನಮಹಿಮೆಯ । ಬಲ್ಲರಾರಲೆತಂದೆಹಾವಿನ । ಹಲ್ಲಕಳದೂಕೊಲುವಕಷ್ಟವದೇನುಫಲ
ವೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ದತ್ತಫಲವೇನುಳ್ಳಡಿಷ್ಟಾ । ಪೂರ್ತಿಫಲವೆನಗುಳ್ಳಡಾಪುರು । ಷೋತ್ತಮಾಂಘ್ರಿಪರಾಗದಾಸರದಾಸನಾನಹ
ಡೆ ॥ ಮತ್ತೆತಂನಯಕುಲಜರೀದ್ವಿಜಭಕ್ತರಾದಡೆಬಿಡುವುದತ್ರಿಯ । ಪುತ್ರನನುಪುರಹೂತವಂದ್ಯನೆಕರುಣಿಸೂದೆಂದ ॥ ೧೪ ॥
ನಿನಗೆಕೃಪೆಯುಂಟಾದಡೆಂನಲಿ । ಮುನಿಯಬಿಡುವುದೆನುತ್ತಧರೆಯಲಿ । ಜನಪಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿರಲುನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿಚಕ್ರವದು ॥
ಅನಲನೊಳಗುದಕವನುತಳೆದಂ । ತನುವಿಷರುಭಾಪೆನಲುಭೂಪನ । ಮನದಬಯಕೆಯನರಿದುಹಿಂಗಿದುದರನಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥
ಇಂದುಕಂಡೆನುಕಂಡೆನೀಗೋ । ವಿಂದದಾಸರದುಷ್ಕ್ರತರ್ಕ್ಯವಿ । ದೊಂದುಮಹಾತ್ಮ್ಯವನುಶಿವಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಸಂದ
ಸುರನರವೀರವಾನವಮುನಿ । ವೃಂದದಲಿಪಡಿಯಾರುನಿನಗೆಲೆ । ತಂದೆಹೆಸರಿಸಿಕೊಂಡೆಭಾಗವತೋತ್ತಮರೊಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಮಾ
ಡಿದಪರಾಧವನುತಂನಲಿ । ನೋಡದನುಪಮಚಕ್ರವನುನೀ । ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನಗಿತ್ತಯಭಯವನೆನಗನುಗ್ರಹವ ॥ ಮಾ
ಡಿದೆಯಲಾತಂದೆತಾನಿದ । ನಾಡಿತೋರಿಸಲೇಕೆಮರೆವೆನೆ । ರೂಢಿಯೊಳ್ಗಂನಬರನಿಂನೀಗುಣವನಿದನೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಆವು
ದೋದುಸ್ತರವೃಷುಜನರಿ । ಗಾವುದೋದುಸ್ತ್ಯಜವೃಷಿರಹಂ । ಭಾವರೆನಿಪಮಹಾತ್ಮರಿಂಗಿಹಪರಗಳೆರಡರಲಿ ॥ ಭಾವದಲಿಹಿಡಿ
ದಿಹರಸ್ಯೈಭ । ಕಾವಳೀಪ್ರಿಯಬಾಂಧವನನಾ । ದೇವದೇವಮುಕುಂದನನುಪರಮೇಶ್ವರನನೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಒಂಮೆದಾವನನಾಮ
ವನುದು । ಷ್ಕರ್ಮಗಳುಕೇಳ್ದರೆಧರೆಯಲಿ । ನಿರ್ಮಲರುತಾವಹರಲ್ಲೈನೀವಾಜಗನ್ಮಯನ ॥ ನೆಂಮಬದುಕುವದಾಸರಲಿದು ।
ಷ್ಕರ್ಮವುಂಟೇತಂದೆತಂನೀ । ಜನ್ಮವಿದುಫಲವಾಯ್ತುತತ್ಸಂಭಾಷಣದಲೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಎಂದಡೆಲೆಮುನಿನಾಥಪೊಗಳನೆ । ತಂ
ನೆಸುತರನುಹಪಿದೆಬಾಗೋ । ವಿಂದಪೂಜೆಯಮಾಡುಕೃಪೆಮಾಡೆನಗೆನೀನೆನುತ ॥ ವಂದಿಸುತಮುನಿವರನಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವವ
ನುತ್ತೊಳೆದರ್ಚಿಸಿದನರೆ । ವಿಂದನಾಭನಭಕ್ತನಂದಾದ್ಯರಲಿಮುನಿಪತಿಯ ॥ ೨೦ ॥ ಉಂಡುಮೃಷ್ಟಾಂನವನುದಣಿದು । ದ್ದಂಡಮು
ನಿಭೋಜನವಮೊಡೆಸೆ । ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರನೆನೀನಿಂನಮಳಕೀರ್ತಿಯನು ॥ ಕೊಂಡುಹೋಗಲುಸುರಪತಿಯರಥ । ಖಂಡನೈಕಸ
ಮರ್ಥವಿದುಭೂ । ಮಂಡಲದಜನಕೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದನುಭೂವರನ ॥ ೨೧ ॥ ಸ್ವಸ್ತಿಭೂಪಯನುತ್ತಹರಸುತ । ಮಸ್ತಕವನ
ಡಿಗೆರಗಲೆತ್ತಿದ । ನಸ್ತಮಿತವುದಮಾನನಾಗಿಮಹೇಶ್ವರನಗುಣವ ॥ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತೈದಿದನುದಿವವನು । ದುಸ್ತರಾದಿಷ್ಟಾರ್ಥವವ
ನಿದ । ನುತ್ತರಿಸಿದೆನೆನುತ್ತಸಂತೋಷಿಸಿದನವನೀಶ ॥ ೨೨ ॥ ಜಾರುತವೆಹಂನೆರಡುದಿನಗಳು । ಮೀರೆಗಳ್ದವುನೃಪಗೆಮುನಿಪತಿ ।
ಬಾರನೇಕೆನುತುದಕಮಾತ್ರಾಹಾರದಲಿಬಳಿಕ ॥ ಪಾರಣೆಯಮಾಡಿದನುಪಾವನೆ । ಧಾರುಣೀಸುರಭುಕ್ತಶಿಷ್ಟಾ । ಹಾರದಲಿಹರಿ
ದಿನಪರಾಯಣನರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ತಂನಸಾಮರ್ಥ್ಯವನುಪರಮಕೃ । ಪಾರ್ಣವನಕರುಣವನುಭಾಗವ । ತೋಂನತಪ್ರೇ
ಮವನುನೆನೆನೆನೆದರಸನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಧನ್ಯನಾದೆನೆನುತ್ತಭಕ್ತರ । ಮಂನಿಸುತಹರಿಗುಣಚರಿತ್ರವ । ವರ್ಣಿಸುತಕೇಳುತ್ತರಾಜ್ಯ
ದೊಳಿರ್ದನಾಭೂಪ ॥ ೨೪ ॥ ಲೇಸೆನಿಪಕರ್ಮವನುಮಾಡುತ । ದೋಷವರ್ಜಿತನೆನಲುಮನದಲಿ । ವಾಸುದೇವಾಂಘ್ರಿಯು
ಗತದುಣರಾಸಿಯನಲಿರಿಸಿ ॥ ದಾಸಭಾವದಲಖಿಳಕರ್ಮದ । ರಾಸಿಗಳನರ್ಪಿಸುತಕಳೆದನು । ವಾಸನಾದ್ವಿತಯವನುಯೋ
ಗಾಭ್ಯಾಸನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಕರೆಗವನುಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವ । ನಿರದೆನೆನವ್ರತಸೈಂಧವವಸಾ । ಗರದೊಳಿಟ್ಟಂತಪ್ಪೆಹರುಷಜ
ಲಾವಿಲಾಂಗದಲಿ ॥ ಮೆರೆದನಿದಿರನುಮಾತನಾಡದೆ । ತೆರೆಯಡಗಿದಂಬುಧಿಯವೋಲಾ । ಧರಣಿಪತಿಗಳದೇವನಿಹನೊಂಮೊಂ
ಮೆಮೆನೆವೆಳ್ದು ॥ ೨೬ ॥ ಇರಿಸಿಬಳಿಕಸಮಸ್ತರಾಜ್ಯದ । ಧುರವನಾತ್ಮತನೂಜರಲಿಸ । ಚ್ಚರಿತರಲಿಸಂಪಂನಗುಣಗಣಭೂಷಿತಾ
ತ್ಮರಲಿ ॥ ಪರಮಪುರುಷನಪಾದಕಮಲ । ಸ್ಮರಣೆಯನುಮಾಡುತ್ತವನವನು । ಧರಣಿಪಾಲರದೇವನೈದಿದನಧಿಕಹರುಷದಲಿ ॥
ಮಾರಿಗುಣಮೂರರಲಿಕಾರವ । ನಾರುಭಾವದತನುಗುಣಂಗಳ । ನೇರಿಸದೆತಂನಲ್ಲಿತಾನಾಗಿರ್ದುತೂರ್ಯದಲಿ ॥ ಓರುಗುಡಿಸದೆ
ಯಿಂದುಮನೆವನು । ಸೇರಿಪರಮಾನಂದಪದದಲಿ । ಜಾರದರಸನುನಿಂದನಾನಿಗಮೋಕ್ತಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಇದುಪರಮಮಂ
ಗಳಮಹೋದಯ । ವಿದುಸದಾಯುಃಕೀರ್ತಿವರ್ಧನೆ । ವಿದುಮುಕುಂದಪದಾಬ್ಜಭಕ್ತಿಪ್ರದಶುಭಪ್ರದವು ॥ ವಿದಿತಭಾಗವತಾ
ನುಭಾವವ । ನಿದನುಹೇಳುವಕೇಳುವಾಸರು । ಹೃದಯರನುಪಾಲಿಸುವನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಮುರವೈರಿ ॥ ॥ ೩೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೯೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಇಕ್ಷ್ವಾಕು ವಂಶಾಭಿ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವರ್ಣಿಸಿದನವನಿಪಗೆಬಳಿಕಾ । ವರ್ಣನೀಯಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶೋ¦ತ್ಪನ್ನಭೂಪರಪರಮಪುಣ್ಯ
ಚರಿತ್ರವನುಮುನಿಪ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಜನಪಕೇಳುವಿರೂಪಕ‌ೇತುರು । ದನಘಶಂಭುಗಳೆಂಬಮೂವರು । ತನಯರೊಪ್ಪಿದರಂಬರೀಷಂಗಾವಿರೂ
ಪಂಗೆ ॥ ತನಯವೃಷದಶ್ವಾಂತನಾತನ । ತನಯನರಸರಥೀರಥನುಸಂ । ಜನಿಸಿದನುಬಳಿಕಾತನಬಲೆಯಲಂಗಿರನುಸುತರ ॥ ೧ ॥
ಕ್ಷುತದಲಾಮನುವಿಂಗೆಜನಿಸಿದ । ಸುತನಲಾಯಿಕ್ಷ್ವಾಕುಮೂಗಿನ । ಲತುಳಬಲನಾತಂಗೆಪುತ್ರರುನೂರ್ವರದರೊಳಗೆ ॥ ವಿಶ್ರುತವು
ಹಿಮವಿಕುಕ್ಷಿಹಿರಿಯನು । ವಿಶ್ರುತವಾಯ್ತಂಶಾಂಶವೆಸಲಾ । ಪಿತನುಕಳುಹಲುಪೋಲನವಮಾಂಸದವಿನಾಸಲನುಮೆದ್ದು ॥ ೨ ॥ ಪರ
ಪುರಂಜಯನಾವಿಕುಕ್ಷಿಗೆ । ಭರಿತವಿಕ್ರಮನಾಪುರಂಜಯ । ಗರಸಕೇಳಾಯಿಂದ್ರವಾಹಕಕುಸ್ಥಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಒರವೆನಿಪನೊಂ
ದುದಿನದೇವಾ । ಸುರರಿಗಾಯ್ತುಮಹಾಸಮರದ । ರ್ಧರವೆನಲುಕಲ್ಪಾಂತವಾದುದುಕೇಳುಸುರಬಲಕೆ ॥ ೩ ॥ ಚೆಲ್ಲಿದುದುಸು
ರಕಟಕದೈತ್ಯರ । ಭಲ್ಲಣೆಗೆಗಾಢಪ್ರತಾಪರು । ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಟರುಬೇಗದಿಗಧೀಶ್ವರರುವಸವಳಿದು ॥ ನಿಲ್ಲದೋಡಿದರಮರರಧಿಪನ।
ನಲ್ಲಿಕಂಡವರಾರುಹದಗಡ । ಧಲ್ಲರಿಯುಕೋರಟಿಯದಾದುದುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಅಟ್ಟಿಹೊಯ್ದರೆಸುರರಸಮಿತಿಕಂ । ಗೆಟ್ಟ
ಕಾಲನಧಾಳಿಗೆಲ್ಲವ । ಬಿಟ್ಟುಹೋಹಾಯುಷ್ಯಹೀನರವ್ರೋಲುಶತಧೃತಿಗೆ ॥ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡೊಳಿಗದಹದನನು । ಮುಟ್ಟಸಲುಕೈ
ಕೊಳ್ಳರೆಂನೆನು । ಕೆಟ್ಟನಾಯಿಗಳೇನಮಾಡುವೆನೆಂದನಬುಜಭವ ॥ ೫ ॥ ಆಗದೆಂನಲಿತಂನಲಾನಿ । ರ್ಭಗಧೇಯರವಿಜಯಮೇತ
ಕೆ । ಜೋಗುಳನುಮಾಡುವಿರಿತಂನನುಸಾಕುಪರಿಭವವ ॥ ಸಾಗರಾವಾಸದಸಮಾಶ್ರಿತ । ರಾಗನಿಧಿಗರುಹುವೆವುದಿವಿಜರು।
ಬೇಗಮಾಡಿಯೆನುತ್ತನಿಂದಿರ್ದನುಸರೋಜಭವ ॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ಬಟ್ಟೆದೆಗದನುಬಳಿಕಕಮಲಜ । ನಿಷ್ಟದೇವತೆಯನಿಪದನುಜಘ । ರಟ್ಟನಲ್ಲಿಗೆಜಯತುಜಯಜಗಧೀಶಜಯಯೆನುತ ॥ ಸಿಟ್ಟ
ಸುತಕರತಟದಭಾಳದ । ಸೃಷ್ಟಿಪತಿಪಾಲಡೆಲಪರಮನ । ಪಟ್ಟಣದಪಡಿಹಾರರಿಂಗೈದಿಸಿದನೊಳಗವ ॥ ೭ ॥ ಕೇಳಿದನುಬಿಂನಹ
ವನಾಶ್ರೀ । ಲೋಲನೊಸರುವನಯನದಲಿಕರು । ಣಾಳುಮೈದೋರಿದನುಸುರಕುಲಕೋಟಿಕೈಮುಗಿಯೆ ॥ ಸಾಲರತುನದಸು
ಸ್ಮಿತಾನನ । ಲೋಲಮಣಿಕುಂಡಲದಕಾಂತಿಕ । ಪೋಲದಲಿರಂಜಿಸಲುನುಡಿದನುಮಧುರವಚನದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಅಂಜದಿರಿಸುರವ
ರರುದೈತ್ಯರ । ಕುಂಜರಂಗಳುಕೊಬ್ಬಿದವುತಾ । ಭಂಜನವಮಾಡಿಸುವೆನೇತ್ರಕೇತಾನುಪರಿಯಂತ ॥ ರಂಜಿಸುತ್ತೈದನೆನ್ನಪಾಲಪ್ರ
ರಂಜಯನುವರಸೂರ್ಯವಂಶದ । ಕಂಜವನದಲಿಕಾಲಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆಕಮಲಸಖನೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಆತನನುನೀವ್ಬೇಡಿಕೊಂಬುದು ।
ಘಾತಿಸುವನಹಿತರನುಪಿರಿದ । ಡಾತುಕೊಂಬೆನುತಾನುನೀನಿದಕಂಜಬೇಡೆನುತ ॥ ಆತುರಿಸಬೇಡೆಂದುಸಂತತ । ಮಾತನಾಡಿತ
ತೂಕ್ಷಣಕೆಪರ । ಮಾತುಮನುಪರಿವೇಷಪಡದನುಯೋಗಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೧೦ ಬಂದನಾನೃಪನೆಡೆಗೆಬಳಿಕಪು । ರಂದರನುಸರ
ಮಾತ್ಮನಂಘ್ರಿಗೆ । ವಂದಿಸುತಬೀಳ್ಕೊಂಡುಹೇಳಿದನಾದಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಎಂದನಾತನುತನಗೆವಾಹನ । ನಿಂದುನೀನಹರರಹಿತಬಲ
ವನು । ಕೊಂದುತೋರುವೆನಾಮಕುಂದನಕರುಣವುಂಟೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಅದಡಾಗಲಿಯೆನುತಭೂಪನ । ನಾದರಿಸಿತಾನೇವೃಷಾ
ಕೃತಿ । ಯಾದನಿಂದ್ರನುಸುರರುಪೇಯನೆನೃಪತಿನಿಂದಿರ್ದ ॥ ಭೇದಿಸುವೆನಹಿತರನುಕರೆಕರೆ । ಕಾದುವವರನೆನುತ್ತಕೊಂಡನು ।
ಮೇದಿನೀಪತಿಕವಚವನುಕೋದಂಡಮಾರ್ಗಣವ ॥ ೧೨ ॥ ಕರದರಸುರರನಾವಹಕೆನೋ । ಹರದಭೇರಿಯಕಹಳೆಗಳದು ।
ರ್ಧರವೆನಿಪನಿಸ್ಸಾಳಪಟಹಾದಿಗಳರಭಸದಲಿ ॥ ಸುರಬಲಾಂಬುಧಿಯೊಳಗೆಭೂಪಿನಾ । ಶ್ವರನುಕುಳ್ಳಿರ್ದಾವೃಷಾಂಗದ । ಉರವಣಿ
ಸಿನುತ್ತಿದನುಪಶ್ಚಿಮದೆಸೆಯಲರಿಪುರವ ॥ ೧೩ ॥ ಬಂದುದೈತ್ಯರಿವಿಂಡುಮಾರಿಯ । ಮುಂದಿರಕೆತಪ್ಪೇನುಕವಿಕವಿ । ಹಂದೆಗಳ
ನೆರೆಯಟ್ಟಿಕೊಲ್ಲುಕೃತಾಂತನೂರವರ ॥ ಸಂದುದಾಗಲಿಸಾಲವೆನುತಾ । ಮುಂದನುತಿಗಳುಪುರವಹೊರವಂ । ಟಂದುಹಳಚಿದರ
ಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಗಳಲಿಸುರಬಲವ ॥ ೧೪ ॥ ಮತ್ತೆನುಸದುದುಸಮರಭುವನಕೆ । ಮೃತ್ಯುಬಾಯ್ದೆರದಂತ್ರೆದಿವಿಜರ । ಮೊತ್ತವನುಹಿಂ
ದಿಕ್ಕಿನೃಪನೈದಿದನುಸಂಮುಖಕೆ ॥ ಎತ್ತನೇರಿದವೀರನಿವನಾ । ರೆತ್ತಣವನೆಂದೆನುತಕವಿದುದು । ಮೊತ್ತದಸುರರುಮೋಹರಿಸಿಸು
ರಿವಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಕೇಳಬಂದಿರೆತಂನಹೆಸರನು । ನಾಳೆಹೇಳುವೆನಿಂದುನೀವೀ । ಕಾಳಗದೊಳುಳಿದಡೆವೃಥಾಭೂಷಿತ
ವಿಬೇಕೆನುತ ॥ ಕೋಲಮಳೆಯನುಕರೆದನಾಮುಂ । ಗಾಳಗದತವಕಿಗರಿಗಿತ್ತನು । ಕಾಲನೂರನುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯದೈತ್ಯಪತಿ
ಗಳಿಗೆ ॥ ೧೬ ॥ ನೊಂದುದೋಬಲವೀತನಾರುಪ್ರು । ರಂದರನಪರಿಯಲ್ಲಸಾಕೀ । ದಂದುಗವಿದೇಕೆನುತಜಾರಿದರಲ್ಲಿಕೆಲಕೆಲರು ॥
ಹೊಂದಿದರೆಗತಿಯಹುದೆನುತ್ತವೆ । ಮುಂದುವರಿದುಮಹಾಭಟರುತರಿ । ಸಂದುಸೂರೆಗೊಳುತ್ತಲಿರ್ದರುಕೊಡೆಸುರಪುರವ ॥ ೧೭ ॥

ಕೆರನ ಣಿಕಣಿಚ್ಚನಾರೋ । ತರಹರಿಸಬಹುದವನಿಪಾಲನ । ಶರಹತಿಗೆಹಾರಿದರುಜಾರಿದರುಲಿಯುವನುಳಿದು ॥ ಸುರಪಿರೋ
ಗಳ ನುನೆರಹಿದ । ಪುರಧನನನೆಲ್ಲವನುತಂದಾ । ಧರಣಿಪತಿಸುರಪತಿಗೆಕೊಟ್ಟನುವಾಹನವನಿಳಿದು ॥ ೧೮ ॥ ಕೊಟ್ಟನವ
ನೆಲ್ಲವನ ಮುಗುಳಾ । ವಿಷ್ಟಪಾಧೀಶ್ವರನುನೃಪತಿಗೆ । ಕಟ್ಟಿಕೊತ್ತಡಕಿದರುಸುರರವನೀಶನರಮನಿಗೆ ॥ ಪೆಟ್ಟನಹವಡೆಕನಕ
ನುಯ ರಾ । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕನಿಳೆಯೆಳೇನರಿ । ದಷ್ಟಭೂತಿಗಳೊಡೆಯನೊಲಿಪರಿಗರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಇಂದ್ರನೇವಾಹನವೆನಿಸ
ರಾ । ಂತಿಂದ್ರವಾಹನವೆಸರುನೃಪಕುಲ । ನಂದನಂಗಾವೃಷಕಕುತ್ಸ್ಥನವೋಲಿಕುಲ್ಲಸರ್ಗ ॥ ಅಂದುನೃಪತಿಕಕುತ್ಸ್ಥನಾದನು ।
ನಂದನ ನುವೇನಾಖ್ಯನಾತನ । ನಂದನನುಪೃಥುವಿಶ್ವಗಂಧಿತನೂಜರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೨೦ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ।
ವನ ಮಗನುಕೃಶಾಶ್ವನೆಂಬವ । ನವನಮಗನಾಸೇತಜಿತ್ತಂ । ತವನಮಗಯುವನಾಶ್ವನಾಥಂಗಿಲ್ಲಸಂತಾನ ॥ ಅವನಿಪತಿಬಳ್ಳಿ
ಕಡವಿ ರೊಕ್ಕನು । ಯುವತಿಸಹಿತದಕಂಡುಮುನಿಗಳು । ಸವನವನುಮಾಡಿಸಿದರೈಂದ್ರಾಖ್ಯವನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ನಿದ್ರೆಗೈ
ದರು ಷಿಗಳಿರುಳುಂ । ನಿದ್ರನಾದನುನೃಪತಿತೃಷೆಯಲಿ । ಹೊದ್ದಿದನುಪುಂಸವನವೆಂಬಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದಜಲವ ॥ ಎದ್ದುತೆಗದೀಂಟಿ
ದನು ಮುನಿವರ । ರೆದ್ದುಕಂಡರುಬರಿಯುಕಳಶವ । ಕದ್ದವರದಾರೆನುತಬೆಸಗೊಂಡರುಮಹಾಜನವ ॥ ೨೩ ॥ ಭೂವರನಕರ್ಮ
ನೆಯು ತ್ತಾ । ಭೂವಿಬುಧವರರರಿತುಶಿವಶಿವ । ದೈವಬಲವೇಬಲವಲಾಪೌರುಷದಲೇನಹುದು ॥ ದೇವದೇವನೆಗತಿಯೆನುತಚಿ
ತ್ತಾ ವ ನದಲಿರಲುರುಷಿಗಳ । ಭಾವನೆಯನನುಕರಿಸಿಬೆಳೆದುದುಗರ್ಭವವನಿಪಗೆ ॥ ೨೪ ॥ ವಸುಮತೀಶನಬಲದಭಾಗದ ।
ಬಸು ನೊಡೆದುತ್ಪತ್ತವಾದುದು । ಶಿಶುವೊಲೆಯನೂಡುವರದಾರೋಹಸುಳೆಯೊದರುತಿರೆ ॥ ಋಷಿಗಳಂತೆನಲಾನಿಹೆನುಕುಡಿ ।
ಶಿಶುವ ಬೆರಳನೆನುತಕರುಣಾ । ರಸದಲಿಂದ್ರನುಕೊಟ್ಟನಾದೇಶಿನಿಯನರ್ಭಕಗೆ ॥ ೨೫ ॥ ಜೀವಿಸಿದನವನೀಶನಾಪ್ರದು । ದೈ
ವಪ್ರ ಂಗರಿದುಬಳಿಕಾ । ಭೂವರನುಕಾಲಾಂತರದಲೈದಲುತಪೋವನಕೆ ॥ ಈವಸುಧೆಗರಸಾದನಾನರ । ದೇವನಂದನನಧಿಕಬ
ಲಕೌ ರ್ಯಾವಲಂಬನನಾಗಿನೃಪಮಾಂಧಾತನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೨೬ ॥ ನೀತಿವಿದಯುವನಾಶ್ವಸುತಮಾಂ । ಧಾತನೆನಲಾತನುಜಗದ್ವಿ ।
ಖ್ಯಾ ನಾದನುಬಳಿಕಸಪ್ತದ್ವೀಪಧರಣಿಯನು ॥ ಓತುಪಾಲಿಸಲವನತನುಸಂ । ಭೂತಪುರುಕುತ್ಸಾಂಬರೀಷ । ಖ್ಯಾತಮುಚು
ಕುಂ ಖ್ಯಯೋಗಿಪ್ರವರರುದಿಸಿದರು ॥ ೨೭ ॥ ಸೋದರೆಯರೈವತ್ತುಕಂನೆಯು । ರಾದರವರಸ್ತ್ರೀಸಮಾನೆಯು । ರಾದರವರೆ
ಲ್ಲರಿಗೆ ಸೌಭರಿಯೆಂಬಮುನಿವರನು ॥ ಕಾದಲನತತ್ಕಥೆಯನದನಾ । ನಾದಿಯಿಂದರುಪುವೆನುಕೇಳೆಲೆ । ಮೇದಿನಿಯಲತಿಪುಣ್ಯವೆ
ನಿಪಿತಿ ಹಾಸಸಂಗತಿಯು ॥ ೨೮ ॥ ಅಲಪಿಸಂಸಾರಕ್ಕೆಸೌಭರಿ । ಲಲಿತನಾಮಮುನೀಂದ್ರನೊಬ್ಬನು । ಸಲಿಸಿಪಾಸವನನುತಪಕೆ ।
ಯುವ ಗನಾನದಿಗೆನಡೆತಂದು ॥ ಮುಳುಗಿದನುಹಲಕಾಲವಲ್ಲಿಯೆ । ಚಲಿಸದಮಳಜಲಾಂತದಲಿತ । ಜ್ವಲಚರಾವಳಿಯೊಡನೆಜಲ
ಚರ ಂತೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಕನ್ನಡಪನೀತಳದವಿಷಯುವ । ಭಂಡಮನವಿಡುಬೆರಸದಿರುದು । ದ್ದಂಡತಪವನುಮಾಳ್ಪನುದಕದ
ಲೆನು ತಮುನಿಯಿರಲು ॥ ಕಂಡನದರೊಳುಮೀನರಾಜನ । ಹೆಂಡಿರನುಮಕ್ಕಳನುಬಹಳಾ । ಖಂಡವಿಭವಂಗಳನುಮೈದುನಧ
ಮಗ ಚಾರಿಗಳ ॥ ೩೦ ॥ ತಪ್ಪುವುದೆವಿಧಿವಿಹಿತನೆದ್ದನು । ಮುಪ್ಪಿನಾತನುಮದುವೆಯಹೆನೆನು । ತೊಪ್ಪನಾಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯದಲಿಮ
ನವೆ ಪಿಮರುಳಾಗಿ ॥ ಒಪ್ಪಿಸಿದನಾತಪವನೀಚೆಗೆ । ವಿಪ್ರವರರೆನಗೀವರಾರೆನು । ತಪ್ಪರದಚಿಂತೆಯಲಿಹೊರವಂಟನುಶಿಲಾಶ್ರ
ಮವ ॥ ೩೧ ॥ ಬಂದನಾಮಾಂಧಾತಭೂಪನ । ಮಂದಿರಕೆಕನ್ಯಾರ್ಥಿಯಾನೆನ । ಲಂದುನೃಪನಾಲಿಸುತಮುನದಲಿಸೂಯ್ದುಚಿಂತಿ
ಸುತ । ಇಂದುಮುಪ್ಪಿನವಂಗೆತಾನೀ । ನೆಂದುಕೊಡುವೆನುಮಗಳನಕಟಾ । ಕೊಂದನೋಮುನಿಕಂನಿಕೆಯನೆನುತರಸನಿಂತೆಂ
ದ ॥ ೩೨ ॥ ಒಲಿಸಿಕೋಕಂನಿಕೆಯನೊಬ್ಬಳ । ನೊಲುಪಡಾನಲ್ಲೆನೆನೆಂದಾ । ನಿಳಯವನುತೋರಿದನುಮುನಿಗೆಮನೋವಿಷಾ
ದದ ॥ ಬಳಿಕಮುನಿಪತಿನರೆಯಹೊತ್ತೀ । ತಳೆಯನಲುಗುತಹೋದಡೊಲುವಳೆ । ಲಲನೆಯನುತಮನೋಜರೂಪವತಳೆದ
ಣಕೆ ॥ ೩೩ ॥ ಕಾಮದೇವನವೋಲ್ಬಂದಾ । ಭಾಮೆಯರಮಂದಿರವಹೊಕ್ಕನು । ಸೋಮಸನ್ನಿಭವದನವನುಕಾಣು
ತ ತಮಗೆ ॥ ಕಾಮಿನಿಯರಾಮುಂನತಾನುಂ । ನೀಮಹಿಮನನುಕಂಡೆನೆಂನೆನು । ಕಾಮಿಸಿದನಿವನನಗೆತನೆಗೆಂದಾಡುದೊ
ಳಕೆ ಟಿ ॥ ೩೪ ॥ ಬಳಿಕನೃಪನಾಮುನಿಪತಿಯುಮನ । ದೊಲವನರಿತೆಲ್ಲರನುಕೊಟ್ಟಮ । ಸಲಹಿಕೊಳ್ಳೆನುತೆರೆದುಧಾರೆಯ
ಸಾ ಯಾನಿಧಿಗೆ ॥ ನಿಳಯವನುಹೊರಹಂಟುಭೂಪನ । ನಿಲಿಸಿನಿಜಯೋಗಪ್ರಭಾವದ । ಲಘುಮತಿಮನೆಮಾಡಿದನುಮಹಿಳೆ
ಯ ಗುಚಿತದಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ರಾಜಪಂಶೋಚಿತವಿಭವವಿ । ಭ್ರಾಜಮಾನಗೃಹಂಗಳಲಿಸುರ । ರಾಜಸಂನಿಭನಿರ್ದನಾಸೌಭರಿಸರಾ
ಗದ ॥ ರಾಜರಾಜಸಮಾನನೆನಿಸಿಸ । ತ್ತೇಜದಲಿಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಧರ್ಮಪ । ನಾಜನಾರ್ದನತುಷ್ಟಿಕರವೆಂದೊಲಿದುವಿರಚಿಸುತ ॥
ಸಾ ತರಕಲ್ಪದ್ರುಮಂಗಳು । ದಾರಸುಮನೋಗಂಧಬಂಧುರ । ಭೂರಿಭುವನಪ್ರಚಯಪರಿಚಿತಕಾನನಂಗಳಲಿ ॥ ನೀರಜೋರು
ರೀಪ್ರಜೋರ್ಚಿತ । ವಾರಿವಾಪೀಕೂಪನಿಕರದ । ಲಾರುಷೇಯಪ್ರವರನಾಡುತ್ತಿರ್ದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಮೊರವತುಂ
ಕೋಗಿಲೆಯುಸು । ಸ್ವರದಗಾಯಕನಂದಿಗಳಗಾ । ವರೆಡಶುಕಸಾರಸಮಯೂರದರಾಜಹಂಸೆಗಳ ವರವಿಹಾರಸಳದಕ

ದಳೀ । ಸ್ಫುರಿತಬಹಳಧ್ವಾನನಿಕರದೊ । ಳರಿದೆಸತಿಯರುರುಸುಖಾತರವಿಸುತ್ತಿರ್ದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೮ ॥ ದಿವ್ಯಶಯ್ಯಾಸ್ತರಪರಿಷ್ಕೃತ । ದಿವ್ಯಗೃಹಪರಿಕರದನಿಕರದ । ದಿವ್ಯಮಾಲ್ಯವಿಭೂಷಣಾಂಬರಪಾನಭೋಜನದ ॥ ದಿವ್ಯಗಂಧಪರಾನುಲೇಪನ । ದಿವ್ಯಭೋಗಾಸ್ತರಣಮಣಿಮಯ । ದಿವ್ಯಭವನಂಗಳಲಿರಂಜಿಸುತಿರ್ದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೯ ॥ ಮೇದಿನಿಯೊಳನುಪಮವೆನಿಪರು । ಗ್ವೇದವಿಪ್ರೋಕ್ತಮನಸಿರಿಯನು । ಸಾದರದಲೀಕ್ಷಿಸುತಸಪ್ತದ್ವೀಪಪತಿಯೆನಿಪ ॥ ಆದಿನೃಪಮಾಂಧಾತನುರೆಬೆರ । ಗಾದನುಳ್ಳದನುಮುದವನೇಕೀ । ಮೇದಿನೀಶತ್ರತನಗೆವಿಫಲವಲಾಶಿವಾಯೆನುತ ॥ ೪೦ ॥ ಇಂತುಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯದಲಿಮುನಿಪಿ । ಭ್ರಾಂತಮತಿಯೊಂದೆನಿಸಿಭೋಗಿಸು । ತಂತವಿಲ್ಲದೆವಿಷಯಭೋಗಂಗಳನುಸತಿಸುತರ ॥ ಶ್ರೇಣಿಯುಸಂಬಂಧಿಬಾಂಧವ । ಸಂತತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತನ್ಯಮರ । ದಂತೆಕಳೆದನುಕಾಲಹಲವನುಕಾಮವಶನಾಗಿ ॥ ೪೧ ॥ ಉರಿವಕಿಚ್ಚಿನಲಾಜ್ಯಭಾಗವ । ನೆರದುನಿಂದಿಸೆಬಹುದೆಕಾಮ । ಜ್ವರಿತರಿಗೆಕಾಮೋಪಭೋಗದಲಹುದೆಪರಿತೋಷ ॥ ಮರಳೆಘನವೆಹುದಲ್ಲದಾಭೂ । ಸುರವರನುತಾನೊಂದುದಿನತಂ । ನಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿಕನಸಕಂಡೆಚ್ಚೆತ್ತವೊಲಾದ ॥ ೪೨ ॥ ನೋಡಿರೈತನಗಾದಕೇಡನು । ನಾಡೊಳಗೆತಾನಿದ್ದಡೆಂತೆನು । ಕಾಡುವವುವಿಷಯಂಗಳೆಂದುನದೀಜಲಾಂತರದಲಿ ॥ ಓಡಿಹೊಕ್ಕಡಗಿರ್ದತಂನನು । ಮಾಡಿತೀಪರಿಹೆರಹರಾಬೀ । ಡಾಡಿಯನುಮಧುವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯಕಳಪರಾರೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಬಿಡುವುದೆಲ್ಲಾಸಂಗವನುಗತಿ । ವಡೆವೆನೆಂಬಮುಮುಕ್ಷುವಿರಾರುವ । ಷಡರಿವರ್ಗವನಾತ್ಮಶದಲಿನಿಲಿಸಿವಿಷಯಗಳ ॥ ಗಡಣವನುನೆರೆತೊರದುಚಿತ್ತದ । ಲೊಡರಿಸಿದವೈರಾಗ್ಯದಲಿಹೊರ । ವಡಿಸಲಾಗದುಮೆನವನೆಂದನುಸೌಭರಿವ್ರತಿಪ ॥ ೪೪ ॥ ಆರಸಂಗವನಾದರಕಟಾ । ದೂರದಲಿವರ್ಜಿಸುವುದಲ್ಲದ । ಡಾರುತಾನಾಮುಖ್ಯನಾರುತದೀಯಸಂಗದಲಿ । ಮಾರಿಯಾಗದೆತಪಕೆಶಿವಶಿವ । ಬೇರುಗೊಲೆಯಾಯ್ತುದೆಯಲಾಸಂ । ಸಾರಘೋರಾರಣ್ಯಪತಿತಂಗೇನುಗತಿಯೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಸಂಗದೋಷವಕೆಡಿಸುವುದುದು । ಸ್ಸಂಗನೆವಾರ್ಥ್ಯಸಾಧನೆ । ಭಂಗವಲ್ಲದರಿಂದಬಿಡುವುದುಮಿಥುನಜಾತಿಗಳ ॥ ಸಂಗವನುಸಿನಿಲಿಸಿಮನವರ । ಘಂಗವಾಣಿಯಪಾದಕಮಲೋ । ತ್ತುಂಗದುರ್ಗದಡಚಲನೆನಿಸಿದ್ಧಧಾತ್ಮಭಾವದಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಎತ್ತಲಾತಾನೊಬ್ಬನೀಯ್ಯೋ । ವತ್ತರೊಡನೆಯಸಂಗವೆತ್ತಲು । ಪುತ್ರಪಂಚಸಹಸ್ರಸಂಗವಿದೆತ್ತಲವರವರ ॥ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರಬಾಂಧವ । ಭೃತ್ಯಜನಸಂಸರ್ಗವೆತ್ತಲು । ಮತ್ತೆತನಗೀಜ್ಞಾನವೆತ್ತಲುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಎಂದುಸೌಭರಿಮುನಿಪನುಳಿದಾ । ಯಿಂದುಮುಖಿಯರನನಿಬರನುನಿಜ । ನಂದನನನಾಮಿತ್ರಬಾಂಧವಭೃತ್ಯಜನಸಹಿತ ॥ ಒಂದುವನಸಂಗ್ರಹಿಸಿನಾತ್ಮಾ । ನಂದತೃಪ್ತನಜಸ್ರದೇಹವ । ಕುಂದನನುನೆರೆನಂಬಿಬಿಟ್ಟನುಬಂಧುಜನದೊಲವ ॥ ೪೮ ॥ ಉಳಿದುಗೃಹವನುಮನದೊಳಗೆನೆರೆ । ತಳೆದುವೈರಾಗ್ಯವನುನಿಜಹೃ । ಜ್ಜಲಜದಲಿಜಲಜಾಕ್ಷನಂಘ್ರಿಸರೋಜವನುಹಿಡಿದು ॥ ಚಲಿಸದಲ್ಲಿಂದಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ । ನಳವಡಿಸಿಸಂಸಾರಧರ್ಮವ । ಕಳೆದುನಿಜಪರಮಾತ್ಮಪದದಲಿನಿಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೪೯ ॥ ಸತಿಯರಾಸತುಪುರುಷಸಂಗದೆ । ಲತಿಗವಿಸಿಸಂಸಾರವನುಸದು । ಗತಿಯನೈದಿದರನಿಬರೊಂದೇಮತದಲನುಗಮಿಸಿ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳೈಸೌಭರಿಯಸಂ । ಗತಿಯಕೇಳುವನರರುಸೌಖ್ಯಾ । ನ್ವಿತರೆನಿಸಿನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನನೈದುವರು ॥ ... ... ॥ ೫೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೮೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂರ್ಯವಂಶಾಭಿವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸೂರ್ಯವಂಶಪರಂಪರೆಯನೃಪ । ಸೂರ್ಯಚಾರಿತ್ರವನುಮುನಿಕುಲ । ವರ್ಯನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಧಿ
ಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಮಾಂಧಾತ್ರುವಿನವರ । ತನಯನಾಪುರುಕುತ್ಸನಾತನ । ವನಿತೆನರ್ಮದೆನಾಗಕನ್ನಿಕೆಯಾಗಿರಲು ಬಳಿಕ ॥ ಅನುವರದಲಾನಾಗರಿಗೆಹಿತ । ವೆನಲುಗಂಧರ್ವರನುಕೊಂದನು । ದನುಜವೈರಿಯಶಕ್ತಿಯಲಿಪುರುಕುತ್ಸನತಿಬಲರ ॥ ೧ ॥ ವರವನಿತ್ತನುನಾಗರಿಗೆನಿಂ । ನುರುಚರಿತ್ರವಕೇಳುವಕರಿಂ । ಗುರಗಭಯವಿಲ್ಲೆಂದುಪುರುಕುತ್ಸಾವನೀಶಂಗೆ ॥ ವರತನಯತ್ರಸದಸ್ಯುವಾತನ । ವರತನಯನೆನರಣ್ಯನಾತನ । ವರತನಯಹರಿಯಶ್ವನತ್ರಿಪರೂಢನಾತಂಗೆ ॥ ೨ ॥ ಅವನಮಗನುತ್ರಿಬಂಧುರನುಮ । ತವನಮಗನುತ್ರಿಶಂಕುಶಾಪವ । ನವಧರಿಸಿವಾಪಿಷ್ಠನಲಿಕೌಶಿಕನತೇಜದಲಿ ॥ ಅವನುಸಶರೀರದಲಿಗಮಿಸಲು । ದಿವವನಾದಿವಿಜೋತ್ತಮರುಮಗು । ಳವಗಡಿಸಿನೂಕಿದಡೆತಲೆಕೆಳಗಾದನಾಭೂಪ ॥ ೩ ॥ ಎಲವೊನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಮುನಿಕರ । ತಳವತೋರಿದಡಂತರಿಕ್ಷದ । ಲಲಘುಮಹಿಮನುನಿಂದನಾದ್ಯಾಪಿತ್ರಿಶಂಕುನೃಪ ॥ ಹೊಳಹುದೋರುವನೆಲ್ಲರಿಗೆನೃಪ । ಕುಲಲಲಾಮನೆಕೇಳುಜನಿಸಿದ । ನಿಳೆಗಧೀಶ್ವರನುದರಸಂಭವನಾಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ॥ ೪ ॥ ಮತ್ತೆಕೇಳುವಶಿಷ್ಠವಿಶ್ವಾ । ಮಿತ್ರರಿಂಗಾಯಜ್ಞಾಹರಿಶ್ಚಂ ।

ೃೀತ್ತಮಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕನದೆಸೆಯಿಂದಸಂಗ್ರಾಮ ॥ ಉತ್ತಮನೆಹಂನೆರಡುತಿಂಗಳ । ನುತ್ತರಿಸಿತದುದೇವಮಾನವ । ಮರ್ತ್ಯವ
ಷ್ಟಾರಿಷ್ಟನನುನಿಲಿಸಿದನುಕಮಲಭವ ॥ ೫ ॥ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆವರುಣನನುಮರೆ । ಹೊಕ್ಕನಾನಾರದನನುಡಿಯುಲಿ। ಚಕ್ರವರ್ತಿಗ
ರಸನೆನಗಾವೀರನುದಿಸಿದಡೆ ॥ ಇಕ್ಕುವೆನುಹವಿಮಾಡಿನಿನಗೆನೆ । ಲಕ್ಕನಡೆಹೋಗೆಂದುಪಡುವಣ । ದಿಕ್ಕಿನಾತನುನೇಮಿಸಿದನಂ
ನನಿಮಾಲಂಗೆ ॥ ೬ ॥ ಭಜಿಸುತಿರಲುಂಟಾದನಾಭೂ । ಭುಜಗೆರೋಹಿತನೆಂಬಪುತ್ರನು । ಯಜಿಸುತೆಂನನೆನುತ್ತಬಂದನುವರು
ಣಾಹ್ವಣಕೆ ॥ ಬಿಜಯಮಾಡೀರೈದುದಿನಪರಿ । ನೃಜನವಾಗದುಪಶುವೆನಲುಭೂ । ಭುಜನಮಾತಹುದೆನುತಮರಳಿದನಾಜಲಾ
ೀಶ ॥ ೭ ॥ ಸಂದವೀರೈದುದಿನಯಜಿಸಾ । ತಂದೆಯೆನಕೇಳುತ್ತನೃಪನಿಂ। ತೆಂದನಾಗಲಿದಂತತತಿಪಶುಯೋಗ್ಯವಹುದೆನಲು॥
ಂದನಾತನುಮರಳಿದೆಲೆಭೂ । ಪೇಂದ್ರಯಜಿಸಾತಂನನೆನಲಿಂ । ತೆಂದನೀದಂತಂಗಳುಡಿಯದೆಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಉಡಿದ
ೈದಂತಂಗಳೇತಕೆ । ಕೊಡೆತನಗೆನೀನೆನಲುಭೂಪತಿ । ನುಡಿದನುತಿವಿಧಿದಂತತತಿಸಂಜನಿಸುವೆಂನಬರ ॥ ಬಿಡಲುಯೋಗ್ಯತೆವಡೆ
ರುದೆನೆತನು । ಮುಡುಗಿತತ್ಕಾಲಿತಕೆಬಂದವು। ಕೊಡುವುದುತ್ಸಂನಂಗಳಾದವುದಂತತತಿಯುಂದ ॥ ೯ ॥ ವರುಣನಿಂತೆನಲೆಂದ
ಂದಾ । ಧರಣಿಪತಿಸಂನಾಹಯೋಗ್ಯತೆ । ದೊರಕದಂನೆಗಶುದ್ಧವಲ್ಲನೃಪಾಲನಂದನರು॥ ಮರಳಿಬಿಜಯಂಗೈವುದೀವೆನು । ತರ
ನನುಬಳಿಕೆನಲುಮರಳಿದ । ವರುಣನದನೇಹಾರುತ್ತೈದಿದನಂದುನಿಜಪುರಕೆ ॥೧೦॥ ಇಂತುಭೂಪತಿಪುತ್ರಮೋಹಾ । ಕ್ರಾಂತಮ
ಯೆಂಬೆನಿಸಿಮನದಲಿ । ಚಿಂತಿಸಿದನಿಂನಾವುದೋಕರ್ತವ್ಯವಕಟೆನೆಗೆ ॥ ಸಂತತಿಯುಮುಖದರುಶನದಸಮ । ನಂತರದಸದುಗತಿ
ರುವಿಗಾ । ಯ್ತುಂತಕನಮುಖದರುಶನವಲಾಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಅದನರಿತುಲೋಹಿತಕುಮಾರನು । ಸದನವನುಹೊರ
ಿಟುಬಿಲುಗೊಂ । ಡಧಟನೈದಿದನಡವಿಯನುಜೀವಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ ॥ ಉಪಕದೊಡೆಯನುಬಂದನೇನೈ । ಸದಮಳನೆಯಜಿಸೆನೆ
ನುಡಿದನು । ಹದನನಾನೆಲೆದೇವಕಾಣೆನುಪಶುವನೆಂದೆನುತ ॥ ೧೨ ॥ ನಿದ್ರೆಗೈಸಿದೆತಂನನೆನುತಸೆ । ಮುದ್ರನಾಥನುಗಮಿಸ
ತ್ತಬು । ಪದ್ರಿಸಿತುಭೂಪನನುಬಹಳೋದರಮಹಾವ್ಯಾಧಿ ॥ ಛಿದ್ರಕರ್ಮನೆನಿಪ್ಪಪಿತನಲಿ । ತದ್ರುಜಿತರೋಗವನುಕೇಳಿದು ।
ದ್ವೈತನುತಾಬದುಕಿಫಲವೇನೆನುತನಡೆತಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಬರುತಿರಲುಬಟ್ಟೆಯಲಿಸುರಪತಿ । ಜರದುವಿಪ್ರಾಕಾರದಲಿಮನ। ವೆರಸಿ
ಾತಾಡಿಸಿದನಾಲೋಹಿತಕುಮಾರಕನ ॥ ತರುಣಪಯಣವಿದೆತ್ತಲೆಂದಡೆ । ಚರಣದಲಿತಲೆವಾಗಿತಂದೆಯ । ಪರಿಭವವನೆಲ್ಲವ
ಹೇಳಿದನಾವರುಣಕ್ರತುವ ॥ ೧೪ ॥ ಆದಡದುಲೇಸಾಯ್ತುತಂದೆಯ । ತೇದುನಕ್ಕಲಿವರುಣನೇತಕೆ। ಮೇದಿನೀಶಕುಮಾರ
ನೀಭ್ರಮೆಗೆಮರುಳಾದೆ ॥ ಆದರಿಸುನಡೆತೀರ್ಥವನುವರ । ಮೇದಿನೀಪರಿಯಟಣಪುಣ್ಯಾಘ। ಲೋದಯುಕೆಪಡಿಯುಂಟೆಬೀ
ರವಿಲ್ಲಿಸಿತಗೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಎಂದುತೆರಳಿದನತ್ತಲಾನೃಪ । ನಂದನನುಪುರಳಿದನುಪಾವನ । ವೆಂದ್ಯತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಪರಿಯಟಣಪ್ರ
ಂಗದಲಿ ॥ ಬಂದುಪರುಷದಕಡೆಗೆಬಂದುಪು । ರಂದರನುಮುಂನೆಂದುದನೆಮಗು । ಳೆಂದುಮರಳಿದನಾಪುರವಹೊಗದಂತಲೋ
ತಗೆ ॥ ೧೬ ॥ ಜನಪಕೇಳೈತಂದುಮುಗುಳೆರ । ಡನೆಯವರುಷದಲೆಂದನಾಮೂ । ರನೆಯಪರುಷದಲೆಂದನಾನಾಲ್ಕನೆಯವರು
ಷದಲಿ ॥ ಅನುಮಿಷಾಧೀಶ್ವರನಮುಗುಳೈ । ದನೆಯವರುಷದಲಾಕುಮಾರನ । ಮನೆಯಹೊಗದಂತಿಕ್ಕಿದನುಮೈಸಿಕದಲಮರೇಂ
ದ್ರ ॥ ೧೭ ॥ ಆರನೆಯವರುಷದಲಿಮನವೀ । ಡೇರಿಪಿತೃಭಕ್ತಿಯಲಿಮೆಲ್ಲನೆ । ಜಾರಿದನುನಿಜಗೃಹಕೆಚಿತುಕತರ್ಕ್ಯಭೂಸು
ತ ॥ ಮಾರುಗೆಯಂಡಂತ್ಯಜನನಧ್ವರ । ಕೇರಿಸಿದಪಶುವೆಂದುತಂದರು । ತೋರಿವರುಣಂಗೆನುತತಂದೆಗೆಮಗನುವಂದಿಸಿದ॥೧೮॥
ಂದೆತಂದೆನುಪಶುವನಿಕ್ಕೊ । ಳ್ಳೆಂದುಕೈವಿಡಿದಿತ್ತನಾದ್ವಿಜ । ನಂದನನಶುನಶೇಫನೆಂಬನನಧಿಕವಿನಯದಲಿ ॥ ವಂದಿಸಲುತೆಗ
ಪ್ಪಿಸಿತನಾ। ನಂದದಲಿವಾತೀಶಯಾಗ । ಕ್ಕೆಂದುನೆರಹಿದನಮಳಮಂತ್ರಾಭಿಜ್ಞಭೂಸುರರ ॥ ೧೯ ॥ ಉತ್ತಮಾಧ್ವರದೊಳಗವಿ
ಶ್ವಾ । ಮಿತ್ರನಾದನುಹೋತೃಭೃಗಕುಲ । ಸತ್ತಮನುಜಮದಗ್ನಿಬಳಿಕಬ್ರಹ್ಮನೆನಿಸಿದನು ॥ ಕೃತ್ಯವಾಯ್ತುವಸಿಷ್ಠಗುಧ್ಗಾ । ತೃ
ದಲಿವರುಣನನುಮುನಿಪತಿ । ತೃಪ್ತಿಬಡಿಸಿದನಾಶುನಃಶೇಫನನುಪರಿಹರಿಸಿ ॥ ೨೦ ॥ ಆಶುನಃಶೇಫನನುಮಹಿಮೆಯ । ಲೇಸೆ
ಲುಹೇಳುವೆನುಮೇಲೆನು । ರೀಶಬಳಿಕಮರೇಂದ್ರನಿತ್ತನುಕನಕಮಯರಥವ ॥ ಭೂಷಿತಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಭೂಸಂ । ಗಾಸುಮತಿ
ಪುತ್ರನಲಿರಾಜ್ಯನಿ । ವೇಶವನುಮಾಡಿದನುಹೊಕ್ಕನುವರತಪೋವನವ ॥ ೨೧ ॥ ಅವನಿಪತಿಲೋಹಿತನುಬಳಿಕಂ । ದವನಿಪತಿ
ಎನಿಸಿದನುಜನಿಸಿದ । ನವಗೆಹರಿತನುಚಂಪೆನಾತಂಗಾತನಸ್ವಯನು ॥ ಸವನಿಸಿದನುತ್ತಮಪುರವನಂ । ತವಗೆವಿಜಯನವಂಗೆಹ
ರಕನು । ಭವಿಸಿದನುಬಾಹುಕನವಂಗವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆನೃಪತಿವನವನು । ಹೊಕ್ಕುಮಡಿಯಲುನೃಪನರ
ಮರಿ । ಹೊಕ್ಕುಕಳವೆನುತನುವನದನೆನಲೋರ್ವಮುನಿಕಂಡು ॥ ಅಕ್ಕಗರ್ಭಿಣಿನಿಲ್ಲೆನಲುಹಿಂ । ದಿಕ್ಕಿಸಾವನುಸತಿಯಿರಲುವಿ
ಗೆ । ವಿಕ್ಕಿದರುಸವತೀಯರುರುಜ್ಜರಿಸುತಮಹಾಸತಿಗೆ ॥ ೨೩ ॥ ಬಿಗಿದನದರಲಿಸಾಯದರ್ಭಕ । ಸಗರನೆನಿಸಿದನಾತನೀಭೂ ।ವಿ
ಮಹೀಶ್ವರನಾಗಿಪಾಲಿಸಿದನುಮಹೀಸುರರ ॥ ವಿಗಡನೆಸಗಿದನಶ್ವಮೇಧವ । ನಗಣಿತವನಾಕಡೆಯತುರಗವ । ನಗಲಿಸಿದನಲ್ಲಿಂ

ದಜಾಗವಕೆಡಿಸಲವಮರೇಂದ್ರ ॥ ೨೪ ॥ ಅರಸುತಶ್ವವನಾಸಗರನೃಪ । ವರತನಯರರುವತ್ತು ಸಾವಿರ । ಧರೆಯಸೆಲ್ಲಪತಿರುಗಿ
ಕಾಣದೆಕಪಿಲನಾಶ್ರಮವ ॥ ಜೆರಸಿಹೊಕ್ಕರುಬಳಿಕಮುನಿಪತಿ । ಕೆರಳಲಾತನಕೋಪವಹ್ನಿಯು । ಉರಿದುಹೋದರುಭೂಪನಂ
ದನರರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಏನಿದೇನೈಮುನಿಪನಿರುಪಮ । ಭಾನುಕುಲಜರುಮುನಿಯಕೋಪಕ್ಕೆ । ಶಾನುವಿಂಗಾಹುತಿಗ
ಳಾದರೆಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಏನುಕಾರಣವಾಡಿದುಪಹತಿ । ಖನುನೃಪರಾಶಾಂತಮುನಿವರ । ನೇನುಕಾರಣಕೆರಳ್ದನುಕ್ತವಿದ
ನೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ತರಣಿಯಲಿತಮವಿಹುದೆಗುಣವೆರ । ಡರಲಿಬೆರಸದಶುದ್ಧತತ್ವದ । ಸಿರಿಯೊಡಲಕಪಿಲನಲಿಕೋಪವಜಂ
ತುಜನಿಸಿದುದು ॥ ವರಪನಾವನುಧರೆಗೆ ವಸಾ । ಗರಸಮುತ್ತರಣೈಕಸಾಧನ । ಪರಮಸೌಖ್ಯಪನಧಿಕತರಕಾರುಣ್ಯದಿಂಬೊಲಿ
ದು ॥ ೨೭ ॥ ದಾಟಿದಳಲೈಜನನಿಕಾಲನ । ಚೀಟಮುರಿದೀಬಹಳಭವದುಃ । ಖಾಟವಿಯನಾವನವಚೋವಿಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ನಾಟಿಸಿದರಾತನಲದೆಂತೋ । ಕೋಟಿಗಾರರುಕೆಡಲುಖತಿಯಕ್ಕೆ । ಪೀಟಯೋಗಿಯಲೆನಲುನೃಪಗಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨೮ ॥
ಭೂಪಪರಮಾತ್ಮನಲಿಜನಿಸಿದ । ಕೋಪದುಷ್ಕೃತಕರ್ಮಫಲದನು । ರೂಪವಲ್ಲಾಜೀವಜಾತಂಗಳಲಿಭಾವಿಸಲು ॥ ಲೇಪಿಸದು
ಜಿನುಮಯನನೆಂಬೆನು । ಭೂಪತಿಯನಂದನರುಮಾಡಿದ । ಕೋಪಕಾರಣಚೇಷ್ಟೆಯನುಜನನ ಫಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಸುಮ
ತಿಯಂಬಾಭೂಪನರಸಿಯು । ಲಮರಸಂನಿಭರುದಿಸಿಕರ್ಮ । ಕ್ಷನುರೆನಿಸಿಧರೆಯೊಳಗೆರಂಜಿಸುತಿರಲುಸಗರಜರು ॥ ಅವಿತಭು
ಜಬಲರಶ್ವಮೇಧ । ಕ್ರಮುಪನೆಸಗಿದಡವದಿರಶ್ವವ । ನಮರಪತಿಕದ್ದೊಯ್ದು ಕಪಿಲನಹೊರೆಯಲಡಗಿಸಿದ ॥ ೩೦ ॥ ಅರಸುತ್ತೈ
ದಿದರಾನೃಪಾತ್ಮಜ । ರುರುವತುರಗವಕಾಣದಧ್ವರ । ಬರುತಿರಲುಪುರಕಾನನಗ್ರಾಮಾಂತರಂಗಳಲಿ ॥ ಅರಸಿಕಾಣದೆಮತ್ತೆ ಗಜ
ಘಟೆ । ಕೆರೆಯ ಹೊಗುವಂತೆಂಬುಧಿಗಳನು । ತುರುಗಿಹೊಕ್ಕರುನೋಡಿದರುತಳಮಳಲುಪರಿಯಂತ ॥ ೩೧ ॥ ಕಡಲಲವನಿಯು
ಹೂಳ್ದರುಹೆ । ಗ್ಗಡಲಲವನಿಗೆಕವಿಸಿದರುನೆಲ । ನೊಡೆಯೆಹೊಕ್ಕರುದೆಸೆಯನಾಕಾಶವನುದಿಗುತಟವ ॥ ಅಡಸಿಕವಿದರಸಿದರು
ಕಲ್ಪದ । ಕಡೆಗೆಸಂವರ್ತರ್ಕಭ್ರಚಯವವ । ಗಡಿಸಿಕವಿವಂದದಲಿಧರಣೀಪಾಲನಂದನರು ॥ ೩೨ ॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ ॥
ಅಗರುವರುಗುಳ್ದಡೆಬಳ್ಳಿಕೀ । ಸಾಗರಂಗಳುಜನಿಸಿದವ್ರಭೂ । ಭಾಗಗಿರಿವನಗಹನಗಂಹರಗಳಲಿನೆರೆವೊಳಲಿ ॥ ಪ್ರಾಗುದೀಚಿ
ಯದೆಸೆಯಲಾವರ । ಯೋಗಿವಂದಿತಚರಣನಾಶ್ರಮ । ಕಾಗಿನಡದರುಕಪಿಲಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನಸಂನಿಧಿಗೆ ॥ ೩೩ ॥ ಅಲ್ಲಿಕಂಡರುತು
ರುಗವನುಹಿಡಿ । ಕಳ್ಳನಿದನೈಧ್ಯಾನಕೆಡಿಕಡಿ । ಕೊಲ್ಲುಕುತ್ತುಕುಠಾರನನುಘಡಬೀಳಹೊಯ್ಯೆನುತ ॥ ಚೆಲ್ಲಿಕವಿತರಲಾರಿವರುಬಲು ।
ಹುಳ್ಳಿವರಲಾಯೆನುತಮುನಿಗಳ । ಬಲ್ಲಹನುನೋಡಿದನುಕಣ್ದೆರದಾನೃಪಾರ್ಭಕರ ॥ ೩೪ ॥ ಆತತೂಷ್ಣಕವರುಭಸ್ಮೀ । ಭೂ
ತರಾದರುಕವಿವಶಲಭ । ವ್ರಾತವನುಕಾಡಿಚ್ಚುಕವಿವಂದದಲಿಸಗರನೃಪ ॥ ಆತುರಿಸಿದನಿನ್ನೇಕೆಬಾರರೊ । ಧಾತುಗೆಟ್ಟುದುಮು
ಖವೆನುತನೆರೆ । ಕಾತರಿಸಿಕಳವಳಿಸಿದನುವಿಫಲಪ್ರಯತ್ನದಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ಮತ್ತೆನೃಪನೆಸುಕೇಶಿನೀಸತಿ । ಪೆತ್ತಮಗನುಸಮಂಜ
ಸಾಖ್ಯನು । ಪುತ್ರನಾತಂಗಂಶುಮಾನೆಂಬವನುಜನಿಸಿರಲು ॥ ಮುತ್ತಯನವಾತಿನಲಿತುರಗವ । ನುತ್ತಮನುತಾನರಸುತ್ತೈದಿದ ।
ನೆತ್ತಲೇನಾದರೊಪಿತೃವ್ಯರೆನುತ್ತಚಿಂತಿಸುತ ॥ ೩೬ ॥ ಅಗುಳ್ದವನಿಯನೆತ್ತಿ ಬಿಸುಟಾ । ನಗನಿಕರಬಿಲಗಳನುನೋಡುತ । ಸಗ
ರನಂದನರೈದಿದಾಪಥಮಹುದೆನುತಬರುತ । ಗಗನದುದ್ಧರಭಸ್ಮರಾಶಿಯ । ನೆಗಲದಾತುರಗವನುಮತ್ತಾ । ನಿಗಮದೂರನ
ಮೂರ್ತಿಯನುಮುಂದಿರಲುನೆರೆಕಂಡ ॥ ೩೭ ॥ ಇದುನಿಮಿತ್ತದಭಸ್ಮನೆಂಮದು । ಕುದುರೆಯಿದುಕುಲ್ಲರ್ದತ್ತೇಜದ । ಹೋದರು
ಗಳಹಿರಿಯಾತನಿವನಾರೋಶಿವಾಯೆನುತ ॥ ಇದನರಿವೆನೆನುತೊಯ್ಯನಾತನ । ಪದಯುಗಳದಿದಿರೆಲಿಶರೀರವ । ಬಿದಿತಿಬಿದ್ದನುಜ
ಯಮಹಾಪುರುಷನೆಜಯಾಯೆನುತ ॥ ೩೮ ॥ ಆರಭಸ್ಮವಿದಾರಕುದುರೆಯು । ದಾರುನಿಂಮದಿಕರುಣಿಸುವುದೀ । ಭಾರಿವೃತ್ತಾಂ
ತವನುತನಗೆಲಿತಂದೆಹೇಳೆನಲು ॥ ಕಾರಣಿಕರಧಿದೈವದಾತನ । ಸಾರವಿನಯವನೀಕ್ಷಿಸುತಸುಕು । ಮಾರನನುನೆಗಹುತ್ತನುಡಿದ
ನುಮುಗುಳುನಗೆಮಿನುಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ನಿಂಮವರಬೂದಿಯಿದುತುರಗವು । ನಿಂಮದಿದುತಾಕಪಿಲಮುನಿಪರ । ಬೊಮ್ಮವೆಂಬರುತಂ
ದನಾವುದುಕೃತ್ಯವೈನಿನಗೆ ॥ ನಿರ್ಮಳನೆಹೇಳೆನಲುಸಗರನ । ಮೊಮ್ಮನದನಾಲಿಸುತಭಕುತಿಯ । ಬಿಮ್ಮನಲಿಬೀಸಾಡಿದನುಪದದ
ಲಿಕಳೇವರವ ॥ ೪೦ ॥ ಜಯನಮೋಜಗದೀಶಜಗದಾ । ಶ್ರಯನಮೋಜಗದಾತ್ಮಜಯಜಯ । ಜಯನಮೋಜಗದಾದಿಮಧ್ಯಾಂ
ತಾವಶೇಷಿತನೆ ॥ ಜಯನಮೋಜಗದೇಕದೈವವೆ । ಜಯನಮೋಜಗದೇಕವಂದ್ಯನೆ । ಜಯನಮೋಜಗದೇಕನಾಥಾನಾಥಜನ
ನಾಥ ॥ ೪೧ ॥ ಅರಿವರಾರೆಲೆದೇವನಿನ್ನನಿ । ನಿರುಗೆಯನುನಿಗಮಾಂತವೇದ್ಯನೆ । ನರಸಿಯೋಗಾಧೀಶರೆರಿಯರುಯೋಗಸಿದ್ಧಿ
ಯಲಿ ॥ ಬರಿಮನದದುಷ್ಕರ್ಮಿತಾನೆಂ । ತರಿವೆನಿಂದ್ರಿಯಕರಣವೃತ್ತಿಗೆ । ಕುರುಹುಗೊಳ್ಳದಖಂಡನಿತ್ಯಸುಸತ್ಯೈಕವಿಗ್ರಹನೆ ॥
ನೀನೆಜಗದುತ್ಪತ್ತಿವಿಲಯ । ಸ್ಥಾನಕರ್ತೃವಿರಿಂಚಿರುದ್ರಾ । ಹೀನಕಲ್ಪಾಕಾರನವಿಲಕ್ಷಿತನಿಜಾಕಾರ ॥ ನೀನೆಪೂರ್ಣಾನಂದಸ
ತ್ಯಜ್ಞಾನನಿತ್ಯನಿಗೂಢವಿಗ್ರಹ । ನೀನಲೈಪರಮಾತ್ಮನಾತ್ಮಾಧಾರನವಿದೂರ ॥ ೪೨ ॥ ಹರಿವಜಲವಾಜನ್ಮಭೂಮಿಯು । ನರಿ
ಯಬಲ್ಲನಿಮಾನಕನನು । ತ್ತರಿಸುವಾಜ್ವಾಲೆಗಳುಕಾಬವೆಕಾಲವಶದಿಂದ ॥ ಸ್ಫುರಿಸಿತೋರುವನೆಂತಸಚರಾ । ಚರದಜೀವರುಮೇ

ಣ ಸುರವರ | ಹರಿವರ್ಯಜಗದಾದಿಸಿದ್ಧನೆನಿಪ್ಪನಿಜಪದವ || ೪೪ || ಆದಡೇನೆಲೆದೇವನಿಂನೀ | ಪಾದಕಮಲಪರಾಗಸೇವಾ | ಪ್ರಾ
ದಿ...ಂತಶುದ್ಧಿಯಿಂದುತ್ಪನ್ನಬುದ್ಧಿಯಲಿ || ಹಾದಿಯನುಹತ್ತಿಸುವರೀಸನ | ಕಾದಿಮುನಿಗಳುತಾನೆದಾವನು | ವೇದವೇದ್ಯನೆನಿಂ
ನ...ಮಾರ್ಗವನರಿವಡಕಟೆಂದ || ೪೫ || ಈಸಕಲಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ವಾಸನೆಯಹೊದ್ದದಪರಾಪರ | ದೋಷವರ್ಜಿತವೆನಿಪ
ಪ...ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನು || ಈಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೆನೀನುರ | ದೇಶಿಸಲುತನುವಿಡಿದೆಕರುಣಾ | ರಾಶಿಯೇನಿಂನಂತ್ರೆಕರುಣಾರ್ಣ
ವ...ದಾರೆಂದ || ೪೬ || ಅರಿಯದಿದನಜ್ಞಾನಮದನು | ತ್ಸರಮಹಾಮೋಹಾಂಧಕಾರದ | ಲರಿಮರುಳುತನದಿಂದಮಾಯಾಮೂ
ಢ...ಬುದ್ಧಿಗಳು || ಕುರಿಗಳಹರಂತಕನೆಹಂಣೆಂ | ದೆರಗಿಹದಗಂಗಳುಮಹಾತ್ಮ್ನಿಯು | ಲೆರಕೆಪೇರುರಳ್ವಂತೆಕೆಡದರುನರಕನಿಕರದ
ಲಿ ||೪೭|| ಎಂತುತಾನೆಸೆದೇವನಿಂನಪ | ದಾಂತಿಕಕೆಸೇರಿದೆನುನಿಜಜ | ನ್ಮಾಂತರಾರ್ಜಿತಸುಕೃತವೆಂತುಟೊಶಿವಮಹಾದೇವ ||
...ತಕನಬಲುಪಾಶಹರಿದುದು | ಕೊಂತವುಡಿದುದುಕಾಲಕರ್ಮನ | ಸಂತದೊಡೆಯನೆನಿಂಮಡಿಯದರುಶನದಲೆನಗೆಂದ ||೪೮||
ಎ...ದುಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿರಲುಚರಣ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿನೆಗಹುತ್ತನುಡಿದನು | ಮಂದಹಾಸದಲೆಲೆಮಗನೆನೊಳ್ಗಿದೆನುತುರಗವನು || ಮಂದಿ
ರ...ಕೊಂಡೊಯ್ಯುದಿದನೀ | ಬೆಂದವರುಭಸ್ಮದಲಿಗಂಗೆಯು | ಮಿಂದರಾದರೆಗತಿವಡೆವರಂಜದಿರುಹೋಗೆಂದ || ೪೯ || ಎನಲು
ಬ...ವಂದೆರಗಿಗತಿನೀ | ನೆನಗೆದೇವಯನುತ್ತಕರುಣಾ | ವನಧಿಯನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುತುರುಗವಕೊಂಡುನಿಜಪುರಕೆ || ಅನುಪಮ
ನ ನಡೆತಂದುಕೊಟ್ಟನು | ಜನಕನೈಯಂಗದನುಮಖವನು | ಮನಿಕನದರಲಿನಡಸಿದನುಸಂಪೂರ್ಣವಾಯ್ತೆಂದು || ೫೦ || ಬಳಿ
ಕ...ರಾಜ್ಯವನಂಶುಮಾರನ | ನಿಲಿಸಿಸಗರನೃಪಾಲನೆಲ್ಲವ | ನುಳಿದುನಿಸ್ಪೃಹನಾಗಿಹೊಕ್ಕನುವರತಪೋವನವ || ಗಳಿತವಾಸನವೆನಿ
ಪ...ಯೋಗಾ | ಚಲಿತಪದದಲಿನಿಂದುಸಂದನು | ಸಲುಗೆಮಿಗೆನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನನಿಜಗತಿಗೆ || ... || ೫೧

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಗೀರಥರಾಯನು ಗಂಗೆಯನ್ನು ತಂದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ತಂದನಂದುಭಗೀರಥನುತಪ | ದಿಂದಮಂದಾಕಿನಿಯನದರಲಿ | ಮಿಂದುಸಂದರುಭಸ್ಮದಲಿ
ಸಾಗರರುಸದುಗತಿಗೆ || ... ...

ಪದನು || ಮುನಿಪಹೇಳಸಮಂಜಸನುನೃಪ | ನೆನಿಸನೇತಕೆತನ್ನುತನೆನ್ನೃಪ | ನೆನಿಸಿದನಲೈಕಾರಣವದೇನೆನಲುಭೂ
...ತಿಗೆ || ಮುನಿಪನೆಂದನುಹುಟ್ಟುತವೆಸಂ | ಜನಿತವೈರಾಗ್ಯದಲಿಲೋಕವ | ನನುಸರಿಸದಸಮಂಜಸನುಯೋಗೈಕಪರನಾದ ||
...ಷ್ಟಿಸತಿಕೇಳ್ಪೂರ್ವದಯೋಗ | ಭ್ರಷ್ಟನಾಗೀಜನ್ಮದಲಿತಾ | ಹುಟ್ಟಿದನುಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವದಪಡದಾಸಗರನೃಪನು||ಪಟ್ಟದಾತ್ಮಜನಾಗಿಸ
...ವ | ಬಿಟ್ಟನುತ್ತಮದನಖಿಳಸತಿಸುತ | ರಿಷ್ಟಬಾಂಧವವರ್ಗವನುವೈರಾಗ್ಯಪರನಾದ || ೨ || ಆರಿನರಿಗಾರೆನಗೆತಾನಿವ | ರಾ
...ದೇಳಕ್ಕಿಗಳಗೋವುಗ | ಳಾರಿಗೀರಾಜ್ಯವಿದುಗೃಹಪಶುಕೋಶಸಂತಾನ || ಕಾರಣವನರಿಯದೆವ್ಯಥಾಸಂ | ಸಾರಸಾಗರ
...ಧ್ಯದಲಿಮುಮ | ಕಾರವನುನೆರೆಮಾಡಿಮುಳುಗಾಡುವುದುಜಗವೆಂದ || ೩ || ಬಿಡಲುಪರರುಂಡನ್ನಮಾನದ | ಬಿಡುಮಲದ
...ಡುಭವಿಪುದಿದರೊಳು | ತೊಡಕಿಸಿಲುಕಿವಿಚಾರಿಸದಹಂಕರಿಸಿಮಮಕರಿಸಿ || ಕಡೆಗೆಕಾಲನಬಾಯತುತ್ತಿದು | ತಡವರಾರಿದನಾ
...ವರ್ಗವೊ | ಮಡದಿಮನೆಮಕ್ಕಳೊಯೆನುತವೈರಾಗ್ಯಪರನಾದ || ೪ || ಕತ್ತಲೆಗೆಬೆಳಕಿಂಗೆಶೀರುವೆ | ಯತ್ತಣದುಮಾಯಾ
...ಮೋಹವಿ | ದೆತ್ತಲೀತತ್ವಾವಬೋಧವಿದೆತ್ತಲಕಟೆನುತ || ಮತ್ತೆಕನಸೆಂದರಿದುಸಕಲನಿ | ವೃತ್ತಿಯಲಿನಿಸ್ಸಂಗನಾಗಿವಿ | ಮು
...ಮಾರ್ಗದಲಾಡುತಿರ್ದನುಯೋಗಿಯೆಂದೆನಿಸಿ || ೫ || ತಕ್ಕವರುಬಿಡರೆಂನನಿದಕೊಂ | ದಕ್ರಮವನಾಚರಿಸಿದಲ್ಲದೆ | ದಿಕ್ಕರಿ
...ವರೆಂದುಸರಯೂನದಿಯತೀರದಲಿ || ಮಕ್ಕಳಾಡುತ್ತಿರಲುಮಡುವಿನ | ಲಿಕ್ಕಿನೂಕಿದನರಸನೂರೊಳ | ಗಕ್ಕಿಯನುಬೆಳಸಿ
...ನುಕಳವಳಿಸಿದನುಸಗರನೃಪ || ೬ || ಹೊರವಡಿಸಿದನುಪುತ್ರಮೋಹವ | ತೊರೆದುಬಳಿಕಸಮಂಜಸನನಿಳೆ | ಗುರುವನ್ಯಪನೂ
...ರುಸುಡುಸುಡುಪಾಪಿಯಿವನೆನಲು || ತೊರೆಯಲದ್ದಿದಮಕ್ಕಳನೆಯಿವೆ | ಮರುಗಬೇಡೆಲೆತಂದೆಗಳಿರೆನು | ತೊರಲುಪವರಿ
...ತ್ತೋರಿದನುನಿಜಯೋಗಶಕ್ತಿಯಲಿ || ೭ || ಮೃತ್ಯುವಿನವಶವಾದವರನೂ | ರತ್ತಲೈದಿಸಿಹೋದನಡವಿಗೆ | ತತ್ವವಿದ್ಯಾಮೂ
...ಗಳದಾತಾರನೊಲವಿನಲಿ || ಸತ್ತಮಕ್ಕಳುಬಂದುದನುಕಾ | ಣುತ್ತಶಿವಶಿವಯೋಗಸಿದ್ಧನೊ | ಮರ್ತ್ಯನಿವನಲ್ಲೆನುತಲಿರ್ದ
...ಸಕಲಜನನಿವಹ || ೮ || ಮರುಗಿದನುನೃಪನಾಅಯೋಧ್ಯಾ | ಪುರದಜನಸಹಿತರಸಿಕಾಣದೆ | ಪುರವನಗ್ರಾಮಾಕರಾಶ್ರಮ
...ರಿತಟಂಗಳಲಿ || ಧರಣಿಪಾಲನಮೂರ್ತಿಪರರವನು | ಬೆರಸಿತಾನಿದಿರೆಂಬಭೇದವ | ನೊರಸಿತಂನಲಿತಾನೆರಮಿಸುತ್ತಿರ್ದನಾಯೋ
|| ೯ || ಆರುನೆಲೆಯನುಕಳಿದುತುರಿಯದ | ತೋರಿಕೆಯನದನಳಿದುಶ್ರುತಿಗಳು | ಸಾರುತಿಪೆಮಹಾನವನುಕೈಕೊಂಡೊಪಿಯನ

ಸುಪಳಿದು ॥ ಜಾರಿಸಿದನಾಶೋಕವನುಮಗ । ಳೋರುಗುಡಿಸನೆನಿಂದುಕಾಲನ । ಹಾರಹೊಡೆದನುಮುಕುತಿಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಾಧಿ
ಪತಿಯೆನಿಸಿ ॥ ೧೦ ॥ ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಾಖಿಳರಾಜ್ಯದ । ಭೋಗವನುತೊರೆದಡವಿಯೊಳಗಲಾ । ಯೋಗಿಯಾಸಮಂಜಸನಪುತ್ರ
ನಾನಿಂದನರಸಾಗಿ ॥ ಸಾಗರರನುದ್ಧರಿಸಲೆಂದುಮ । ಹಾಗಮಜ್ಞನುತಪವನಾಗಿಸಿ । ನೀಗಿದನುಕಾಲವನುತರಲಾರದೆಸುರಾಪ
ಗೆಯ ॥ ೧೧ ॥ ಅವನಮಗನುದಿಲೀಪನೆಂಬವ । ನವನಿಪತಿಯೆನಿಸಿದನುಗಂಗೆಯ । ನವನಿಗಿಳಿಯಲುನೆರೆಯದವನೈದಿದನುಸುರ
ಪದವ ॥ ಅವನಮಗನುಭಗೀರಥಾಖ್ಯನು । ವಿವಿಧತಪದಲಿಮೆಚ್ಚಿಸಿದನಾ । ಭುವನಪಾವನೆಯನಿಸಗಂಗಾದೇವಿಯನುಭೂಪ ।
ಬೇಡುವರವನುಮಗನೆಕೊಡುವೆನು । ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುಸಂಶಯ । ಬೇಡೆನುತಮೈದೋರಿಪಾವನೆಪಾಣಿಕಮಲದಲಿ ॥
ಕೂಡೆಮೈದಡವುತ್ತಕೃಪೆಯಲಿ । ನೋಡುತಿರಲಂಘ್ರಿಯಲಿತನುವನು । ನೀಡಿಮುಕುಳಿತಪಾಣಿಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುಭೂಪ ॥ ೧೩ ॥
ತಾಯೆತಾಬಿಂನೈಸಲಂಮೆನ । ನಾಯತದವರವೆಂದುಮನದಲಿ । ನೋಯಲಾಗದುಸಲಿಸಲಾಗದುಭಕ್ತರಭಿಮತವ ॥ ಹೇಯವಹ
ಘೋನನರಕದುಃಖವ । ಹಾಯಿಸಕೆಸೋಕರಮಹಾತ್ಮವ । ದೀಯಮೈತಾಮಹಪಿತೃವ್ಯರುದೇವಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ನಿಂಮಡಿಗ
ಳಿಂದಧರೆಗಿಳಿದುದು । ಸ್ವರ್ಗಗಳನೊಲಿದೊಂಮೆಮುಟ್ಟದ । ರೆಂಮಭಸ್ಮೀಭೂತರಿಗೆಗತಿಯಹದುಗಡಧಿಟಕೆ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಮೂರು
ತಿಕಪಿಲನಾಜ್ಞೆಯ । ದೆಂಮಭಾಗ್ಯವುನಿಂಮಕೈಯ್ಯಲಿ । ರಮ್ಯವಹುದೆಲೆತಾಯೆಕೃಪೆಮಾಡೂದುತನಗೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಇಳುಹಿ
ತೆಂನನಧೋಗತಿಗೆನಿಜ । ಕುಲಜರನುನೀನೂರ್ಧ್ವಗತಿಗತಿ । ಬಲನೆಕಳುಹುವೆನೆಂಬಬುದ್ಧಿಯದಹುದುಪರದುಃಖ ॥ ಮಲಯಜ
ಕೆಪಿರಿಗಂಧವೆಂದಿಂ । ಬಿಳೆಯನಾಣ್ಣುಡಿತಪ್ಪಲರಿಪ್ಪುಕೆ । ಕೆಲಸವನುಕೇಳೆಂದಡೆಂದಳುಸುರನದೀದೇವಿ ॥ ೧೬ ॥ ಪಾತಕಿಗಳಾದ
ವರುತೆಂನಲಿ । ಪ್ರಾಕಪಾತಕರೆಹೆರುವಿಂದಾ । ಪಾತಕವನಾನೆಲ್ಲಿಕಳೆವೆನುಘೋರತರವೆನಿಪ ॥ ಮಾತುಹಲವೇನದಕೆಪರಿಹಾ । ರಾ
ತಿಶಯವನುಕಂಡಡಾನೀ । ಭೂತಳಕೆಬಹೆನೆನಲುಕೈಮುಗಿದರಸನಿಂತೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಬಲ್ಲೆನೇನನುತಾಯೆನೀನೇ । ಬಲ್ಲೆಪರಿ
ಹಾರವನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನಪದಕಮಲಪಾವನನಖರಜಾತೆಯಲ ॥ ಎಲ್ಲಿಯದುಪಾತಕದಮಾತುರಿ । ಯಲ್ಲಿದೋಷವೆಸರ್ವ
ಭಕ್ಷನ । ದಲ್ಲಿಮಾಸಾಕೆಂನಮನವನುನೋಡಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ತಪ್ಪದಹುದೈಬಾಳೆಯಲೆಯಲಿ । ತುಪ್ಪವನುತೊಡದಂತೆಮಾ
ಡಿಸು । ಪೊಪ್ಪಿತಹರವರಭವನೆಂನಲಿನೂಕಿಪಾಪಿಗಳು ॥ ಅಪ್ಪನನುತಾಕಾಣೆನೆಂಘ್ರಿನ । ಖಪ್ರಭವೆತಾನೆಂಬಮಾತಿನ । ದರ್ಪದ
ಲಿತಾನಿಳಿಯಲಂಜುವೆನೆಂದಳಾದೇವಿ ॥ ೧೯ ॥ ಆದಡಿಂನೊಂದುಂಟುನೀನೊಲಿ । ದಾದರಿಸುವಡೆವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಗ । ಳಾದವರು
ಭೂಸುರರುಯೋಗಿಗಳವನಿಪಾವನರು ॥ ವೇದವೇದಾಂಗೈಕನಿಷ್ಠರ । ಭೇದದರ್ಶಿಗಳಾತ್ಮವಿದರುದ । ಯೋದಧಿಗಳಘರಹಿತಚ
ರಿತರುತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಅವರೊಳಗೆಸಾಕ್ಷಾತಪುಣ್ಯ । ಶ್ರವಣಕೀರ್ತನನಖಿಳದೇವ । ಪ್ರವರಮಣಿಮಕುಟೋಪಲಾ
ಲಿತಚರಣನಘಹರಣ ॥ ಶ್ರವಣಮಂಗಳನಾಮನಿಹನಂ । ತವರಗಾತ್ರಸ್ಪರುಶದಲಿಸಂ । ಭವಿಸುವುದುನಿಂನಘಕೆನಿಷ್ಕೃತಿತಾಯೆ
ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆಮಗನೆಪಾಪವಿ । ನಾಶನವದಾಯತ್ತಯುತ್ತಪದು । ವಾಸುದೇವನಮೂರ್ತಿಮನದೊಳಗಿಹುದ
ದುಂಟುಂಟು ॥ ದೋಷಕದಕಿಂನಂಜೆನಂಜೆನು । ಸಾಸಿಗನೆತಾಬಹೆನುಕೇಳೊಂ । ದಾಸುರದಸಂಕಟವನೆಂದಳುದೇವಿನೃಪವರಗೆ ॥
ಭರದಲಾನಿಳಿವಾಗಲೆಂನನು । ಧರಿಸುವವರಾರವನಿಯಲಿಭೀ । ಕರದಮಾತನೆಬೆಳಸಿದೆದರಿಸಿಹೋದಳೆನದಿರು ॥ ಧರೆಯನೊಡ
ದುಸ್ಸಳಿಸಿಹೊಗುವೆನು । ಧರಣಿಪತಿಪಾತಾಳಲೋಕವ । ನೆರಿದುಬಳಿಕವಿಧಾತ್ರಗಳವಳ್ಳಿಂದಳಾಗಂನೆ ॥ ೨೩ ॥ ಆದಡೆನಗಿಂನೇನು
ಗತಿಹೇ । ಳಾದುದೆಂನಾಯಹಾಸಬಹಳದ । ಯೋದಧಿಯೊಧರಿಸುವಸಮರ್ಥರದಾರುಹೇಳೆನಲು ॥ ಮೇದಿನೀಪತಿಚಂದ್ರಮೌಳಿಯು ।
ನಾದರಿಸುಭಕುತಿಯಲಿಧರಿಸುವ । ನಾದಯಾನಿಧಿಶಂನನೆಂದಳುಗಂಗೆಗುಣನಿಧಿಗೆ ॥ ೨೪ ॥ ಎಂದಡೆರಗಿದನಂಘ್ರಿಯಲಿನಿಂ । ನೊಂ
ದುಕೃಪೆಯುಂಟಾದಡಾಗಲಿ । ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯಕರುಣನೆನದಡೆಹೊಳಹುದೋರುವುದು ॥ ಎಂದುಮಂದಾಕಿನಿಯನಾನೃಪ । ನಂ
ದನನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಭಜಿಸಿದ । ನಂದುಭವಭಯಹಾರಿಭವನನುಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಕಿರಿದುಕಾಲದತಪದಲಂದಾ । ಹೆ
ರೆನೊಸಲಹರಸೇವನವನಿಪ । ನರಸುವಕ್ಷೀಗಳಂಗೆಗೋಚರನಾಗಿಮೈದೋರಿ ॥ ಸ್ಫುರುಪದಂತದ್ಯುತಿಯಲಧರದ । ನಿರುಗೆರಂಜಿ
ಸಲೆಂದನಾಧರೆ । ಯೊರೆಯನೊಡನೆಮನೋನುರಾಗದಲಂದುಮದನಾರಿ ॥ ೨೬ ॥ ವರವಬೇಡೆಲೆಮಗನೆಮೆಚ್ಚಿದೆ । ನುರುತಪ್ರೋ
ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲಿನಿಜ । ಚರಣವನುನೆರೆಭಜಿಸಿದೆಯಲೈಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಪರಮಭಕ್ತನೆನಿಂನಹೋಲುವ । ಶರಣರಾರೆನಲಭ
ವನಂಘ್ರಿಗೆ । ಶಿರವೆರಗಿಮೈಮಿಕ್ಕಿಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುಹದನ ॥ ೨೭ ॥ ಉರಿದರೆಂನನಮುಪಿತರುಸಾ । ಗರರುಕಪಿಲಾಮರುಷನ
ಶ್ಚಿಯ । ಪರಮತೇಜದಲೈದೆಬಿದ್ದರುಗಡಸುದುರ್ಗತಿಗೆ ॥ ಸುರನದಿಯತಂದಡೆಸುನಿಷ್ಕೃತಿ । ದೊರಕುವುದುಗಡನದಿಯವೇಗ
ವ । ಧರಿಸುವವರಿಲ್ಲೊದೆಯಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆಮಗನೆಘನಪರಿ । ತೋಷವಾಯ್ತುದುತನಗರಿ
ತವಾ । ವಾಸುದೇವಪದಾಬ್ಜವಲ್ಗತಪ್ಪರುಮನಿಧಿಟಕೆ ॥ ಆಸುರಾಪಗೆಗೆಲೆಮಹಾತ್ಮವು । ಹಾಸಭಾಗ್ಯನುತಾನಲಾಲ । ಪ್ರೇ
ಶನಂಘ್ರಿಬಲಾರ್ಧ್ರವಸ್ತ್ರಕನಾಡಹಾನೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಕಾಣಿಮಾವನಪಾದಕಸುಲದ । ರೇಣುವನುಕಮಲಜಸುರೇಂದ್ರ । ಶ್ರೀ

ಣಿ ತನಾವೀಭೃಗುಪ್ರಮುಖಪ್ರಜೇಶ್ವರರು ॥ ಜಾಣನಾದ್ಯೈಬಹಡೆಬರಿಕೀ। ಕ್ಷೋಣಿಗೀಗಳೆಬೇಗಮಾಡಾ। ಪ್ರಾಣನಾಥನಮಾಡ
ಜ ರನೆನುತ್ತನಿಂದಿರ್ದ ॥೩೦॥ ಮಗನೆಧರಿಸುವೆನೆಂಜಬೇಡಿ। ಬಗೆಯಬಯಕೆಯಿದೆಂನವಾತನು। ತೊಗುವಿಗೆಯಹರುಷೋ
ಪಚ ತಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಬಿಗಿದನಿಂದುಕಳಾವತಂಸ। ಸ್ಥಗಿತಪಿಂಗಜಟಾಕಲಾಪವ। ನಗಣಿತಾಮಳಕೀರ್ತಿಬಿಗಿದುಟ್ಟನು
ಗಜಾಜಿನವ ॥೩೧॥ ಕರೆಯಲೊಲ್ಲೆಯದೇಕೆಗಂಗೆಯ। ನರಸಯನಲಂಘ್ರಿಯಲಿಹಣೆಯನು। ಹರಹಿಕ್ಕೈಮುಗಿದೇಳುತವೆಪ್ರ
ಷ್ಠಾಂಜಲಿಯನಿತ್ತು ॥ ಕರೆದನಾಗಂಗೆಯನುಪರಮೇ। ಶ್ವರಿಯೆಬಾಯೆಂನೊಡತಿಬಾಮಂ। ಕರುಹನಾಭಪದಾಬ್ಜಸಂಭವೆಬಾ
ಯೆ ತ್ತೆರಗಿ ॥೩೨॥ ಎಂಬುದೇತಡವಾಯ್ತು ಭೋರೆನು। ತಂಬರವನಾವರಿಸಿದೆಸೆಗಳ। ನಿಂಬುಗೊಂಡುಲ್ಲೋಲಲೋಲೊ
ಡ್ಡ ರವೀಚಿಗಳ ॥ ತುಂಬನುಚ್ಛಿದಪ್ರೋಲುಘುಳುಘುಳ। ತುಂಬಲುಂಡಕಟಾಹವಿವರವ। ನಂಬುಧಿಪ್ರಿಯೆಯಿಳಿದಳವನಿಗೆತೀ
ವ್ರ ೀಗದಲಿ ॥೩೩॥ ಅಂಡಲವ್ರತಂಬರವನವನಿಯ। ಕೊಂಡುಹೊಗುವೆನುದೆಸೆಗೆನುತ್ತು। ದ್ದಂಡಲಹರೀವೇಗದಲಿಧರೆಗಿಳಿವ
ಗಂ ಯನು ॥ ಕಂಡುಕಪಿಲಜಟಾಕಲಾಪದ। ಮಂಡಲದಕಡೆಶಿರಗನೊಡ್ಡಿಯ। ಖಂಡಮಹಿಮನುಧರಿಸಿದನುಸುರಕೋಟಿಘೇ
ಯ ಲು ॥೩೪॥ ಹೊತ್ತುಕುಣಿದಾಡಿದನುಪ್ರಮಥರ। ವೊತ್ತಘೇಯನಲೆಂನೊಡೆಯಪುರು। ಷೋತ್ತಮನಪಾದೋದಕವ
ಲ ಪುರೇಯಂನ ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗಕೆಬಂದುದಾವಮ। ಹತ್ತಮನೊಧನ್ಯನೊಸನಾಥನೊ। ಮತ್ತೆ ತಂನಂದದಸಭಾಗ್ಯರದಾ
ರು ೀಳೆನುತೆ ॥೩೫॥ ಹರಮಹೇಶ್ವರಶಂಭುಕರುಣಾ। ಕರಕಪರ್ದಿಕಪಾಲಿಚರ್ಮಾಂ। ಬರಚತುರ್ಮುಖವಂದ್ಯವಿಶ್ವೇಶ್ವರವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷ ॥ ಸ್ಮರವಿನಾಶನಪಾಪನಾಶನ। ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಜಿತಪರಾತ್ಪರ। ಪರಮಶಿವಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೆನುತಿರ್ದನವನೀಶ॥
ಶಂ ದನೆಶಾಶ್ವತನೆದುರಿತಭ। ಯಂಕರನೆನಿರ್ಮಲನೆಬಾಲಶ। ಶಾಂಕಕೃತಶೇಖರನೆಕೃತಿಮುಖನೆಕೃಪಾಕರನೆ ॥ ಅಂಕನಿಹಿತನ
ಗೇ ದ್ರಕನ್ಯಾ। ಲಂಕೃತಾಂಗನೆನಿರುಪಮನಿರಾ। ತಂಕಮೂರ್ತಿಯೆಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಯೆಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೩೭॥ ನೀಲ
ಲೋ ಹಿತರುದ್ರಭರ್ಗತ್ರಿ। ಶೂಲಿತ್ರಿಣಯನತ್ರಿಪುರಹರಕಂ। ಕಾಳಧರಖಟ್ವಾಂಗಧರಸುರನರಮಹಾಘಹರ ॥ ಫಾಳಲೋಚನ
ಭಸ ಭೂಷಣ। ಕಾಲಭಂಜನಜಯನಿರಂಜನ। ಪಾಲಿಸೆಂನನೆನುತ್ತನೃಪನೆರಗಿರ್ದನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥೩೮॥ ದಕ್ಷಮುಖಭಂಜನ
ಪು ೀಶಮ। ಹೋಕ್ಷವಾಹನಮನ್ಮಥಾಂತಕ। ರಕ್ಷಿಸೆಂನನಾಥನನುಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಈಕ್ಷಿಸೀಕ್ಷಣದೂರದುರಿತವಿ। ಪ
ಕ್ಷದ ರ್ಜನಸೀಕ್ಷಸಜ್ಜನ। ಪಕ್ಷನೆತಾಪೇಕ್ಷಪರಮೇಶ್ವರನೆಭವಹರನೆ ॥೩೯॥ ದೇವಕರುಣಿಸುಗಂಗೆಯನುಗಾ। ರೀವರ
ನೆಗ ಣನಿಧಿಯೆಕಾರು। ಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದೆನುತಹಿಡಿದಂಘ್ರಿಕಮಲವನು ॥ ಭೂವರನುವ್ಯೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿರಲುನಿಗ। ಮಾವಳೀ
ಸ್ತು ಮಹಿಮನೊಯ್ಯನೆ। ಸೇವಕನನೀಕ್ಷಿಸುತನುಡಿದನುನಗುತನಲವಿನಲಿ ॥೪೦॥ ಉತ್ತಮಾಂಗಕೆಬಂಡಸಿರಿಯನು। ಮ
ತ್ರೆ ಲಿಂದೊದವರೇಭೂ। ಪೋತ್ತಮನೆತಾನೆಂತುನಿಜಕುಲಸ್ಥೈವವೆಂದೆನಿಪ ॥ ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕನಪದಾಬ್ಜಪ। ವಿತ್ರಜಲವನು
ಬಿಡ ವೆನೆಂದಾ। ಕೃತ್ತಿವಾಸನುಬೆಸಸಲಾಭೂಪೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದ ॥೪೧॥ ಪರಹಿತೈಕಪರಾಯಣರುಸ। ತ್ಪುರುಷರಲ್ಲೈತಂದೆನಿಂ
ಮ । ಚರಣಕಮಲಪರಾಯಣಂಗೆನಿಜೈಕಶರಣಂಗೆ ॥ ಗುರುವರನೆತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವ। ಕರುಣಿಸುವುದೆನೆನೆಂದುಭೂಪತಿ। ಚ
ರಣ ನುಹಿಡಿದಿರಲುಕೊಟ್ಟನುಮಗನೆಕೊಳ್ಳೆಂದ ॥೪೨॥ ಆದಡಿದಕೊಳ್ಳೈಪ್ರಸಾದವ। ನಾದರಿಸುವಡೆನುತ್ತಜಡೆಗಳ। ನಾದ
ನಯ ನಿಧಿಸಡಿಲಿಸಿದಡಾಕ್ಷಣದಲವನಿಯಲಿ ॥ ಮೇದಿನೀಪತಿನೋಡಲಿಳಿದಳು। ಕಾದಲನುಹರನೆನಗೆನುತ್ತವೆ। ನಾದುವೆನುತೋ
ರಾ ಹೀಪತಿನಿಂನವರರೆನುತೆ ॥೪೩॥ ಮುಂದೆನಡೆಯೆಂದೆನಲುಭುವನನು। ಪ್ರೊಂದಿಸುತಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಡೆದನು। ಮುಂದೆ
ಮಂ ದಾಕಿನಿಯುವೇಗವನೀಕ್ಷಿಸುತಭೂಪ ॥ ಸಂದಗಿರಿವನದೇಶನಿಕರವ। ನಂದುಪಾವನಮಾಡುತವೆಗೋ। ವಿಂದಪಾದೋಗ್ಭ
ವೆಬ ತ್ತಿರ್ದಳುಸರಾಗದಲಿ ॥೪೪॥ ಬರುತಜಂನುಮಹರ್ಷಿಯಾಶ್ರಮ। ಪರಿಸರಗಬರೆಕಾಣುತೆದ್ವಾ। ಪರಮಋಷಿಕುಲಸ
ಂತ ರನಾಹ್ಲಾದಭಾವದಲಿ ॥ ಪರಮಪುರುಷಪದಾಬ್ಜಜಲವೆಂ। ದಿರದೆಬಂದುಸ್ನಾನಪಾನವ। ವಿರಚಿಸಿದನಾಮುನಿಪನಾಸುರನ
ದಿ ವಾರಿಯಲಿ ॥೪೫॥ ತೊಲಗಿರೈಮುನಿವರರುಬರಿದೇ। ಹೊಳೆಯೊಳಗೆಹೋಗದಿರಿದಿವನಿಂ। ದಿಳೆದಿನ್ನೆನದೀಪ್ರವಾಹದ
ಸೆಳ ತಮವೆನಲು ॥ ಅಲಘುಮತಿಕೇಳುತ್ತಘುಳುಘುಳು। ಘುಳುಮಿಗಲುಬಹನದಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿ। ತೊಲಗದಾಪ್ರೋಕ್ಷಣವಕೊಂಡ
ನುಡಿ ನು ಮುನಿನಗುತ ॥೪೬॥ ಕಡಲುಬರತುದುವೊಗದುಮುನಿಪತಿ। ಕುಡಿಯಲಾಕ್ಷಣಕೀನಸೆಂಬೆನು। ಪೊಡವಿಯುಮ ರ
ಪತ್ತ ನನುಕೇಳ್ವೆಮಹೀಪತಿಯೆ ॥ ನಡುಗಿದನುನೃಪನಕಟಮುನಿಪತಿ। ಕೆಡಿಸಿದನಲಾಯೆನುತಬಿದ್ದನು। ಹಿಡಿದುಮುನಿವರನಂ
ಘ್ರಿ ನುಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೆನುತೆ ॥೪೭॥ ನಿಂನದ್ವೈನದಿಮಗನೆಕೊಟ್ಟೆನು। ಕರ್ನದಲಿಕೊಳ್ಳೆನುತಬಿಡಲುಮ। ಹಾರ್ನವದ
ಪ್ರೌ ಳಾಯ್ತು ಮತ್ತೆನದೀಪ್ರವಾಹವದು। ಜನ್ನು ಸುತೆಯೆನಿಸಿದಳುಸುರನದಿ। ತನ್ನಿಮಿತ್ತವೆಭೂಪಭೂಪತಿ। ಧನ್ಯನಾದೆನೆನು
ನ ತದನುನದಿಯನೋಡಗೊಂಡು ॥೪೮॥ ಹೋದನಾಕಪಿಲಾಶ್ರಮಕೆವರ। ಮೇದಿನೀಪತಿಭಸ್ಮರಾಶಿಯ। ನಾದಿದನುಪೂರ್ವ

ಜರೆನಿಪ್ಪ ಸಗರನಂದನರ ॥ ಆಮುದವರಿಂಗೂರ್ಧ್ವಗತಿನರ । ಕೋದರಾಂತಃಪತಿತರಿಗೆಹರಿ । ಪಾದಕಮಲೋದಕಕೆಹರಿಯದು ದೇನುಪೇಳೆಂದ ॥ ೪೯ ॥ ಮುಕ್ತಿಯನುಕೊಡಬಲ್ಲನದಿಗಳು । ಚಿತ್ರವಲ್ಲೀ ಭೂಪಭೂಪರು । ಹತ್ತಿದರುಭಸ್ಮಾವಶೇಷದಲೊಂದಿಸುರಪವನ ॥ ಕತ್ತಲೆಯಪರಬಲಕೆರವಿದಂ । ಚಿತ್ತನಪದರೆದುರಿತನಿಕರಕೆ । ಮೃತ್ಯುವಲ್ಲಾಮುರಹರಾಂಘ್ರಿಪರಾಗಸಂಸ್ಪರ್ಶ ॥ ೫೦ ॥ ಆಪರಮಪೂರುಷನವಿಮಲ । ಶ್ರೀಪದಾಬ್ಜಪರಾಗಮಿಶ್ರಮ । ಹಾಪಗಾಪಾವನಜಲಸ್ನಿತರಿಗೆಪಾತಕದ ॥ ಲೇಪವೆತ್ತಲುಮಂಗನೆರ್ಗತಿ । ಕೂಪದಲಿಬಿದ್ದವರುಕಾಣರು । ರೂಪವನುಭಸ್ಮವಗಾಹದಲ್ಲಿದಿದರುದಿವನ ॥ ೫೧ ॥ ನೆನದುಗಂಗೆಯೆನುತ್ತಮಿಂದೀ । ಮನುಜರೋರಣೆಯನಿ ರಿನಲಿಪಾ । ವನರುತಾವಹರೆಂದರೊಡಲಿಟ್ಟಮರನದಿಯೊಳಗೆ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಳಮಿಂದವರಪಾ । ವನತೆಗೆಡೆಕಡೆಯುಂಟೆತಂದಾ । ಜನಪವಮಾಡಿದಲೋಕಹಿತವನುಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥ ೫೨ ॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳುವರಭಾ । ಗೀರಥೀನಾಮವದುಗಂಗೆಗೆ । ಸೇರಿದುದುತರಲಾಭಗೀರಥನೀಧರಾತಳಕೆ ॥ ಘೋರದುರಿತಾರ್ಣವಕೆಘನವಿ । ಸ್ತಾರವನುಕರುಣಿಸಿದಭೂಪನ । ಭೂರಿಭಾಗ್ಯವನೇನನೆಂಬೆನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಇದುಪರಮಮಂಗಳಮಹೋದಯ । ವಿದುಮನೋಹರಪದ್ಧಿಕರವಿಂ । ತಿದುಮಹಾಘಧ್ವಂಸಹರಸುಖಕರಪವಿತ್ರಕರ ॥ ಇದನುಹೇಳುವಕೇಳುವಾತಸದು । ಹೃದಯರಿಂಗೀವನುನಿಜೋನ್ನತ । ಪದವನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನುಕರುಣದಲಿ ॥ ... ... ॥ ೫೪ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೯೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ರಾಮಾವತಾರದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅವತರಿಸಿದನನಂತಕರುಣಾ । ರ್ಣವನಿನಾನ್ವಯಪೂರ್ಣಿಕ್ಯಾ । ರ್ಣವಶಶಾಂಕನವ್ರೋ ... ಲ್ಲಾದಶರಥನೃಪನಲಸುರಾರಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಾಭಗೀರಥ । ನವಯುವಜನಾಶ್ರಿತಸಮಾಹ್ವಯ । ನವನನುಗನಾಭಾವರನುಅಭಾವರಾಹ್ವಯನೆ ॥ ಅವನಿಗೆಸಿಂಧುದ್ವೀಪಭೂಪತಿ । ಯವನನುಗನಯುತಾಯುನೃಪನಂ । ತವನನುಗರುತುಪರ್ಣನಾನಳಸಖನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧ ॥ ನಳನಪೆಸೆಯಿಂದಶ್ವಹೃದಯವ । ತಿಳಿದನಾತಂಗಕ್ಷಹೃದಯವ । ತಿಳುಹಿತುತುಪರ್ಣಾಂಕನೆಸವಸುಧರೆಗೆವಿಭುವಾಗಿ ॥ ತಿಳಿವಡವಗಾಸರ್ವಕಾಮನು । ಬಲವದಾತ್ಮಜನಾಸುಧಾಮನು । ಬಳಿಕವಂಗೆತನೂಜನಾದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಖ್ಯಾತಸಹನಾತಂಗೆನೃಪನೆಕ । ಳತ್ರಮಾದನುಯಂತಿಯಂಬಳು । ಪ್ರತರಿಲ್ಲಾತಂಗೆಬಂದುದುಕಲ್ಮಷಾಂಘ್ರಿಯೆನೆ ॥ ಮತ್ತೆಪೆಸರೊಂದಾವಸಿಷ್ಠನ । ದತ್ತಶಾಪದಲವನುರಾಕ್ಷಸ । ವೃತ್ತಿಯಲಿಪನ್ನೆರಡುವರುಷವಕಳೆದನಡವಿಯಲಿ ॥ ೩ ॥ ಏನುಕಾರಣಶಾಪವಾಯ್ತಾ । ಸೂನನಿಧಿಸೌದಾಸನೃಪತಿಗೆ । ದೇನುಗುರುವಲ್ಲಾವಸಿಷ್ಠನುಮುನಿಪನೇಧಿಟಕೆ ॥ ನೀನಿದನುತಿಳಿವಂತೆಹೇಳೆನೆ । ಸೂನುರಾಗದಲೆಂದನಾಮುನಿ । ಮಾನಿಧಿಯಚಾರಿತ್ರವನುಮುನಿನಾಥನರಸಂಗೆ ॥ ೪ ॥ ಒಂದುದಿನಸೌದಾಸನಡವಿಗೆ । ಸಂದುರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನನುತಾ । ಕೊಂದಡ ರಾಕ್ಷಸನತಂಮನುಮರುಗಿನುವದೊಳಗೆ ॥ ಬಂದುಸೌದಾಸಾವನೀಶನ । ಮಂದಿರಕೆಬಾಣಸನವಮಾಡಿದ । ನಂದುನರಮಾಂಸದಲಿಭಾಪತಿಯರಿಯದಂದದಲಿ ॥ ೫ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥

ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುತ್ತವಶಿಷ್ಠನರಿದನ । ಭಕ್ಷ್ಯನೆಂಬುದಸೇವ್ಯಮೋಸೂರ್ಯಕು । ಉಕ್ಷಿತಿಪರೊಳಗಿಲ್ಲದನುಚಿತಕರ್ಮವೈನಿನಗೆ ॥ ರಾಕ್ಷಸನುನೀನಾಗೆನುತ್ತವೆ । ರಾಕ್ಷಸನಕಾಟಿಲ್ಯವೆಂಬುದ । ನೀಕ್ಷಿಸುತಹನ್ನೆರಡುವರುಷದಮೇಲೆನಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಕೊಟ್ಟನಾಶಾಪವನುನೋಡದೆ । ದೃಷ್ಟಕೃತಕನಪನೆನುಳಕನಲಿದು । ಸೃಷ್ಟಿಪತಿತಾಮಗುಳಶಪಿಸಲುಕೊಂಡನುದಕವನು ॥ ಬಿಟ್ಟನಡಿಮಡಯಂತಿಕಾಲನು । ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲಂಘ್ರಿಯಲಿಕರಿ । ಗಟ್ಟಿರಾಕ್ಷಸನಾದನಾತನುಕಲ್ಮಷಾಂಘ್ರಿಯೆನೆ ॥ ೭ ॥ ಬಂದುವಾರಾಕ್ಷಸತೆಯಲಿವ । ತ್ತೊಂದುಸಂಕಟಪರಿಸುತಿರಲವ । ನೊಂದುಪ್ರಸ್ಥ್ರಮದಲೊಬ್ಬಮುನೀಶ್ವರನಕಂಡು ॥ ಮುಂದುವರಿದುದರಾಗ್ನಿಯಲಿನರೆ । ಬೆಂದುವಿಪ್ರನಪನಿತೆಕಳವಿಸೆ । ತಿಂದನಾವಿಪ್ರನನುಕರುಣನವಮಾಡದಬಗೆಯಲಿ ॥ ೮ ॥ ಅನಲವನುಪೊಗುತಿತ್ತಳಾಮುನಿ । ವನಿತೆಶಾಪವನೆಂಸಪತಿಯನು । ಜನಪತಿಂದೆಯಲಾವ್ಯಥಾವ್ಯರ್ಥಕನಿಷ್ಠನನು ॥ ತನಯರನುತಾಪಡೆಯೆನಿಂನೂ । ಜನಿಸಿಕೆನಗೀವಿಧಿಯರಾತ್ಮನೆ । ನಿನಗೆವನಿತೆಯಸಂಗವಾದರೆಮರಣವಹುದೆನುತ ॥ ೯ ॥ ಇತ್ತಶಾಪವನುಭೂಪತಿ । ಹೊತ್ತುಹನ್ನೆರಡಬ್ದವನುಕಳೆ । ದುತ್ತರಿಸಿಶಾಪವನುಮದಯಂತಿಯಲಿಮನವೆರಗಿ ॥ ಪುತ್ರಕಾಮನುರಮಿಸಲನುವಾ । ಗುತ್ತಿರಲುಮದಯಂತಿಕಾಣುತ । ಮೃತ್ಯುವಿದುನಿನಗಾಗದೆಂದುನಿವಾರಿಸಿದಳೆಂದು ॥ ೧೦ ॥ ಬಳಿಕಮದಯಂತಿಯಲಿಪತಿಮತ । ದಲಿವಸಿಷ್ಠನುಗರ್ಭವನುನೆಲೆ । ಗೊಳಿಸಿದನುವಿಗೆನೆನೆಮುಸೂರ್ಯಾನ್ವಯವಿವರ್ಧನವ ॥ ಲಲನೆಗರ್ಭವಹೊತ್ತುವರುಷವ । ಕಳೆದಳೇಳನುಜನಿಸದಿರಲಾ । ನಳಿ

ೀಚನೆಕುಟ್ಟಿಕೊಂಡಳುಬಸುರನಶ್ಮದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಅವನುಬಳಿಕಶ್ಮಕನೆನಿಸಿಸಂ । ಭವಿಸಿದನುವಿಖ್ಯಾತಿಪಡೆದಂ । ತವನನು
ಮೂಲಕನುನಾರೀಕವಚನೆಂಬರತು॥ ಅವನನೆಸರೋವಿದರುನಾರಿಯ। ನವನನಾಭಾರ್ಗವನುನಿಕ್ಷ। ತ್ರವನುಮಾಡುತ್ತಿರಲು
ರುನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಅವನಮಗದಶರಥನುಮತ್ತಂ । ತವನಮಗನೆಶಬೀಡನೆಂಬವ । ನವನಮಗವಿಶ್ವಸಹ
ನಮಗನುಖಟ್ವಾಂಗ ॥ ಅವನಕೀರ್ತಿಸಿದಿವಿಜರೊಯ್ದರು । ದಿವಕೆದಾನವಬಾಧೆಯಲಿಬಳಿ । ಕವನಿಪತಿಕೇಳಾತನಿಂದಾಯ್ತು
ರಿಗೆವಿಜಯ ॥ ೧೩ ॥ ಬಳಿಕದಿವಿಜರುವರವಬೇಡೆನೆ । ಲಲಘುಮತಿಯಾಯುಷ್ಯವೆನಿತೋ । ತಿಳುಹಿಯೆನಲೀಕ್ಷಿಸಿದರೆರ
ಳಿಗೆಗನವಸಾನ ॥ ಬಲುಭುಜನೆನಿನಗೆನಲುಸಾಕೆಂ । ನುಳಿದವರವೇಕಕಟಕಾಲನ । ಬಳೆಯಹರಿವೆನೆನುತಬಂದನುನೃಪತಿನಿ
ಳಕೆ ॥ ೧೪ ॥ ಬಿಟ್ಟನಾರಾಜ್ಯವನುಮಹಿಯನು । ಬಿಟ್ಟನಾಸತಿಯರನುಸುತರನು । ಬಿಟ್ಟನಾದುರ್ಲಭವೆನಿಪಸಾಂಮ್ರಾಜ್ಯ
ವವ ॥ ಬಿಟ್ಟನಾಕರಿತುರಗನಿಕರವ । ಬಿಟ್ಟನಾಬಾಂಧವರಮೋಹವ । ಬಿಟ್ಟನೊಂದೇನಿಮಿಷದಲಿವೈರಾಗ್ಯಪರನಾದ ॥
ಕಲಾಸಿರಿರಾಜ್ಯತೋರ್ಪುದು । ಮನದವಿಕೃತಿಯೆನುತ್ತಬುದ್ಧಿಯ । ಲನುಪಮನುನಿಲಿಸಿದನುಮನವನುಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ।
ನಿಪ್ಪಚ್ಯುತನಪದಯುಗ । ಮನಜಸಾರಸುಧಾರಸಾಸ್ವಾ । ದನಪರಾಯಣನಾಗಿನಿಂದನುಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಉ
ದೊಡಲೋಸುತರೊಮಣೀ । ನಳಿನಮುಖಿಯರೊಮಿತ್ರಬಾಂಧವ । ಕಾಲಮೊಸಗೃಹಕೋಶನಿಚಯಮೊಪಾರಲೌಕಿ
॥ ಉಳಿವನೊಬ್ಬನೆಸಕಲಜೀವಾ । ವಳಿನಿಜಾತ್ಮನೆನಿಪ್ಪವಿಷ್ಣುವೆ । ಜಲದೊಳಗೆತೋರ್ಪಿಂದುಕಳೆಗಳಗಿಂದುಮಳವಂತೆ ॥
ವತತಿಜನಗಿತ್ತವರಗಳ । ದೇವಕಟುತೀವ್ರಕಾಲವು । ಖಾವಳೀಧಾತ್ವಲ್ಪಸುಖಹೇತುಗಳೆಗತಿಗಳೆನೆ ॥ ಈವವರುಕಾ
ರುಸಂದರು । ದೇವದಾನವರಂತಕನವಶ । ಕಾವುದೆಬೋಧಿಪನಿತ್ಯನೆನಿಸುವದೈವವಕಟೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ನಿತ್ಯನೊಬ್ಬನೆಭಾವಿ
ಪ್ಪರು । ಷೋತ್ತಮನುಸರ್ವಾತ್ಮಕನುಸ । ರ್ವೋತ್ತಮನುಸರ್ವಜ್ಞಸರ್ವಗಸರ್ವಗುಣನಿಳಯ ॥ ಮೃತ್ತಿಕೆಯಘಟದಂತೆ
ವಿದು । ನಿತ್ಯದಂತಿಹುದಜ್ಞರಿಗೆಘಟ । ಮೃತ್ತೆನಿಪ್ಪಮೊಲಾತ್ಮವಿದರಿಂಗಾತ್ಮಮಯನೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಬೆರಸುವೆನುಮಾಯಾಗು
ಗಳ । ಬೆರಕೆಯಿಲ್ಲದಪರಮನನುತ । ಚ್ಚರಣಕಮಲವರಾಗಸೇವಾನಿರತನೆಂದೆನಿಸಿ॥ ತಿರುಗುವೆನುಬಳಿಕೀಕೃತಾಂತನ । ಧರ
ನೆಂದೆನುತಹರಿಪದ । ಶರಣನೆಡ್ಡನುಕರ್ಮಪಾಶಂಗಳನುಕೆಡೆಮೊಡದು ॥ ೨೦ ॥ ಅನ್ಯಭಾವವಮರದುತಂನಲಿ । ತಾನನೇ
ಕಂಡುನಿಜಚೈ । ತನ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣದ್ವಯಾನಂದಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆಬೆರಸಿನಿಂದನ । ನನ್ಯಪರಮಾತ್ಮನಲಿಭೂಪ
ಧನ್ಯತವನದನಾರುಬಂಣಿಪರೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨೧ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥

ನಿಪತಿಕೇಳಾಮಹೀಶ । ಪ್ರವರಖಟ್ವಾಂಗಕ್ಷಿತೀಶೋ । ದ್ಭವನುನಿರುಪಮದೀರ್ಘಬಾಹುಮಹಾಮಹೀಪಾಲ ॥ ಅವನ
ಗರಘುವೆಂಬವನನು । ತ್ತವನಮಗನಜನಜನದೇಹೋ । ದ್ಭವನುದಶರಥಭೂಪನನುಪಮಕೀರ್ತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಪ
ದೆಸೆಯಲಿನೃಪನರಥಪರಿ । ವರ್ತಿಸುವುದದರಿಂದಧರೆಯೊಳ । ಗತ್ಯಧಿಕವಿಖ್ಯಾತನಾದನುದಶರಥಾಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದೆಕಳ
ವನರು । ಪತ್ತುಸಾವಿರವರುಷವನುಪುರು । ಷೋತ್ತಮನೆಮಗನಾದನಾತಂಗರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ರಾವಣನಬಾಧೆಯ
ತದಾ । ದೇವತತಿಕಂಗೆಟ್ಟುಸಲೆರಾ । ಜೀವಭವನಹಿತಿಂಗಡಲಬಲ್ಲಹನಪದಯುಗಕೆ ॥ ಆವಿಗತರಕ್ಷನಕೃತಕದ । ಹಾವಳಿ
ಬಿನ್ನೈಸಲದಕಾ । ದೇವದೇವನುದಿವಿಜರಿಂಗಿಂತೆಂದನಾಲಿಸುತ ॥ ೨೪ ॥ ಅಂಜದಿರಿಸುರನರತುರವಿಯಿರೆ । ಮಂಜುಕನುಲಾ
ದಶೋಭೆಯ । ನೆಂಜಲಿಸುವುದೇದಶರಥಾಂಕನೃಪಾಲನುದರದಲಿ ॥ ಕಂಜನಿಸುವೆನುನಾಲ್ಕುರೂಪದ । ಲಂಜಬೇಡವನಿಯ
ೀರ್ವಗಳು । ಸಂಜನಿಸುವುದುಹೋಗಿನಿರ್ಭಯರಿನ್ನುನೀವೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಇತ್ತಲಂನೆಗದಶರಥಾಂಕನೃ । ಪೋತ್ತಮನುಸುಕ
ದನುಋಷಿಗಳ । ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಯನುಮಾಡಲುಕುಂಡವನುಬಗಿದು ॥ ಇತ್ತನಾಮಹೀಶವನುಪಾವಕ । ಮೂರ್ತಿದಶರಥನೃ
ಗಾನೃಪ । ನಿತ್ತನದನಬಳಿಮರಿಗಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಶ್ರೀಮನೋವಲ್ಲಭನುಬಳಿಕಾ । ಭೂಮಿಪತಿಯಬ
ಸುರೆನಿಪ್ಪ । ಭಾಮೆಕೌಸಲೆಕೈಕೆಸುಮಿತ್ರಾವರಸತಿಯರಿಂಗೆ ॥ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರು । ಘ್ನಮಳಾಖ್ಯೆಯದಿಂದಜನಿಸಿ
ರಾಮಹಾತ್ಮನಭಾಗ್ಯವನುವಿಸ್ತರಿಪರಾರೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಅರಸಕೇಳಾರಾಮಚಂದ್ರನ । ಚರಿತನನುಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಾ । ನೊ
ರೆದನತಿವಿಸ್ತರಿಸುವಡೆಮಾನನೇನೀನು ॥ ಪರಮಋಷಿಗಳವಾಖಚಲತಿಪ । ಸ್ತರವನೆಲಕೇಳದೆಯತ್ನಸ । ಚ್ಚರಿತನನುಸಾ
ಶುನೆನಘಹರವೆನಲುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ದಶರಥನಲವತರಿಸಿಬಳಿಕಾ । ಕುಸುಮನಾಭನುನಕಿದನುನರ । ಶಿಶುತನದನಾಟಕ
ತಾರೇಳನೆಯಹರೆಯದಲಿ ॥ ಅಸಮವಿಕ್ರಮನಿರಲುಬಂದನು । ಮಸೆಗೆವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಧ್ವರ । ಬೆಸಕವಳಿಯಲುರಾಕ್ಷಸರಬಾಧೆ
ಲಿಬಸವಳಿದು ॥ ೨೯ ॥ ಬಂದನಾತನಬಳಿಯಲಾಕೃತಿ । ವೃಂದದೂರನುತಾಟಕಿಯನಿನ । ನಂದನವಮನೆಯೊಗಿಸಿಮಾರ್ಗದ
ಮಹಾಧ್ವರದ ॥ ಮಂದಿರಕ್ಕೈತಂದುಯಾಗವ । ನಂದಗೆಡಿಸುವರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರ । ವೃಂದವನುಮಡುಹಿದನುಮಾರೀಚಾದಿರಿ
ಭಟರ ॥ ೩೦ ॥ ಅನುಜಲಕ್ಷ್ಮಣನೀಕ್ಷಿಸಲುಗೆಲಿ । ದನುವಳಿವನೈಕರುತಪಲ್ಯಾ । ವನಿತೆಯನುಪಾವನವಮಾಡಿಮುನೀಂದ್ರ

ನೊಡಗೂಡಿ || ಜನಕನೃಪನಮಹಾಪುರಾಂತರ | ಕನುಪಮನುನಡೆತಂದನಿಂದನು | ಮನುಜದನುಜೇಶ್ವರಸಭಾಮಂಟಪದ
ಮಧ್ಯದಲಿ || ೩೧ || ಮತ್ತಗಜಮುಂನೂರುಬಸವಳಿ | ವೃತ್ತುತಂದಿಳುಹಿದುದುಸಭೆಯಲಿ | ಕೃತ್ತಿವಾಸನಧನುವನಚಲಸಮಾನ
ವಾಗಿರಲು || ಎತ್ತಲಾರದೆರಾಯರಾಯರ | ಮೊತ್ತವಿಳುಹಲುಮನವನೀವರಿ | ಸುತ್ತನಿಂದನುರಾಘವನುಮುಂಗೈಯ್ಯಸರಫಳಿ
ಯ || ೩೨ || ನೋಡಿದೆರಾವಣಮುಖ್ಯರಸುರರೋ | ಡಾಡಿದಾಹರಧನುವನೀಕ್ಷಿಸಿ | ನೀಡಿವಾಮಕರಾಗ್ರವನುಕೊಂಡೇರಿಸುತ
ನೆಗಹಿ || ರೂಢಿಹೊಗಳಲುಧನುವಮುರಿದೀ | ಡಾಡಿಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನುನೆರೆ | ಮಾಡಿದನುಸೀತಾಮಹೇಶ್ವರಮಾಲೆಯನುತೊಡಿ
ಸೆ || ೩೩ || ನಭದಲಮರರುಹೊಗಳಲಾಲಿದ | ರುಭಯಕುಲಭೂಪಾಲಜನದಂ | ದುಭಿಮೃದಂಗಮಹಾನಕಂಗಳುಮೊಳಗ
ಲೈತರುತ || ಪ್ರಭುವದಾರಾಗಿರಲುಭೂತ | ಪ್ರಭವರೊಳಗೆನುತತ್ಯಮೃಡಸಂ | ನಿಭನುಬರೆಬಿಂಕವನುಮುರಿದನುಭಾರ್ಗವೇ
ಶ್ವರನ || ೩೪ || ಅರಿತ್ರಾನಿಜವೊಂದೆಂಬುದನುನಿಜ | ಕರದಧನುವನುಕೊಟ್ಟುಮುದದಲಿ | ಹರಸಿಬಿಜಯಂಗೈದನತ್ತಲುರಾಮ
ನೀರಾಮ || ಪುರಕೆಬಂದನುಸುರರುಸಭದಲಿ | ಸುರಿವರಳಮಳೆಯೊಳಗೆಜಯರವ | ಬೆರಕೆಯಾಗಲುಬಹಳಭೇರೀವಾದ್ಯರಭ
ಸದಲಿ || ೩೫ || ಬಂದ ದಿನಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕೆ | ತಂದೆದಶರಥಭೂಪನಧಿಕಾ | ನಂದದಿಂದವಶಿಷ್ಠಮುಖ್ಯದ್ವಿಜವರರಬರಿಸಿ ||
ಇಂದುಮುಖಿಕೌಸಲೆಯಹೃದಯಾ ನಂದನನನುಪಚರಿಸುತಿರಲರ | ವಿಂದಮುಖಿಕೈಕೇಯಿಗ್ಗೆಬೆಳೆದುದುಬಹಳಹೃತ್ತಾಪ ||೩೬||
ಎನ್ನಮಗಭರತಂಗೆಕಟ್ಟುವ | ದುಂನತಕ್ಷಿತಿಪಾಲಪಟ್ಟವ | ನೆಂನಮಾತನುಮಂನಿಸುವುದಾಕೌಸಲೆಯಮಗನ || ನಂನಿ
ಕಳುಹೊದಡವಿಗೆನಲುವಿ | ಪಂನಮತಿಮುಂನಿತ್ತವರದಿಂ | ಭಿಂನನಾಗುತಬಿದ್ದನವನಿಗೆಬಿಗಿದಮೂರ್ಛೆಯಲಿ || ೩೭ ||
ಏಕೆನಿನಗೀಚಿಂತೆಸತ್ಯವ | ನೂಕದಿರುರವಿಕುಲಜರಿಂತಿದು | ಲೋಕಸನ್ಮತವಲ್ಲಸಂತವಿರೆನುತತಂದೆಯನು || ಲೋಕಪತಿಗಳ
ದೇವನಾಸು | ವ್ಯಾಕುಲನಬೀಳ್ಕೊಂಡುವಿಪಿನವಿ | ವೇಕಿಬಿಜಯಂಗೈದನಡವಿಗಪೊಡವಿಸುತೆಸಹಿತ || ೩೮ || ಅನುಜನೊಡನೈ
ತಲರುಹೊಕ್ಕನು | ಜನಕನಂದನೆಸಹಿತಘನಕಾ | ನನವನುರುಗಿರಿದುರ್ಗಜಲದುರ್ಗಂಗಳನುಕಳಿದು || ಇನೆಯಳನುಸೋಂಕಿ
ದಡೆಕೊಂಡನು | ದನುಜನಕ್ಷಿಯನಾವಿರಾಧನ | ಜನನವನುತೀರಿಸಿದನೈದಿದನತ್ರಿಯಾಶ್ರಮಕೆ ||೩೯|| ಮತ್ತೆಶರಭಂಗಾಶ್ರಮ
ವನುಪ | ವಿತ್ರವನುಮಾಡುತ್ತಗಸ್ತ್ಯ | ದುತ್ತಮಾಮಳತಾಪಸರಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಂಗಳಲಿ || ವರ್ತಿಸುತ್ತಾಪರಮರುಷಿಕುಲ | ಕೀ
ರ್ತಿತಾಮಳಕೀರ್ತಿಕರುಣಾ | ಮೂರ್ತಿಹೊಕ್ಕನುದಂಡಕಾರಣ್ಯವನುರಘುನಾಥ || ೪೦ || ಮುನಿಮನೋದೂರಾಂಘ್ರಿಸೀತಾ |
ನನಸರೋಜಷಡಂಘ್ರಿಗಂಗಾ | ಜನಕವಾಮನಖಾಗ್ರನರಿಭಟನಿಳಯಕಾಲೋಗ್ರ || ಅನುಜಲಕ್ಷ್ಮಣಭೂಮಿಸುತೆಸಹಿ | ತ
ನುಪಮನುಪರ್ಣಾಲಯದಲಿ | ದ್ದನುವಿನುತನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನುನಲವಿನಲಿ || ... || ೪೧ ||

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೯೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ರಾವಣಸಹ್ಮಾರ.

ಸೂಚನೆ || ಚಂಡಕಿರಣಾನ್ವಯಶಿರೋಮಣಿ | ಖಂಡಿತಾಘಧ್ವಾಂತದಿನಮಣಿ | ಗಂಡುಗಲಿರಾವಣನ
ಗೆಲಿದೈತಂದನರಮನೆಗೆ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳ್ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ | ಧರಣಿಜೆಯರಿಂತೊಲಿದುದಳವಂ | ದಿರೆಗರಲಿನಲಿದಾಡುತಿರುತಿರಲೊಂದುದಿ
ವಸದಲಿ || ದುರುಳರಾಕ್ಷಸನನುಜೆವನದಲಿ | ಚರಿಸುತಾಶೂರ್ಪನಖಿಕಂಡಳು | ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಗಳನಾರಾಮಲಕ್ಷ್ಮ
ಣರ || ೧ || ಕಂಡಳಾಖಳೆಯೊಡಲುಮರುವೊನೆ | ಗೊಂಡುದಂಗಜನೆಸುಗೆಯಲಿಕ್ಕೈ | ಕೊಂಡುಬಂದಳುದಿವ್ಯರೂಪವನವರಹೊ
ರೆಗಾಗಿ || ಅಂಡಲೆದಳೆನಗೊಡೆಯನಾಗೆಂ | ದಂಡಜೇಂದ್ರಾಸನನನೀತಕೆ | ಭಂಡೆಪೋಗೆನೆಬಂದಳಾಲಕ್ಷ್ಮಣನಸಂನಿಧಿಗೆ ||೨||
ಏಕೆಬಂದೆಲತಾಂಗಿತಂನಲಿ | ನೂಕದೀಮನದರಿಕೆಸೇರಿಸ | ದೇಕಪತ್ನೀವ್ರತರನಾವೆನೆಲಕ್ಷ್ಮಣನನುಡಿಗೆ || ವ್ಯಾಕುಲಾಂತಃಕರ
ಣೆಮರಳ್ದನು | ಶೋಕವನುತಾನೆನುತಲಿರಲಾ | ಲೋಕಿಸುತ್ತನುಜಂಗೆಕಿವಿಮೂಗುಗಳನರಿಯೆಂದ || ೩ || ಎನೆಕಠಾರಿಯಲಂ
ದಪಿಟ್ಟನು | ದನುಜೆಯಾಕಿವಿಮೂಗುಗಳನಾ | ನನವಮಾನಂಗೆಯ್ಯಲೊರಪುತಮರೆಯಬೇಡೆನುತ || ಅನುಜಖರದೂಷಣರಿ
ಗೋರಲು | ಮನುಜರೇಕೊಬ್ಬರುನೂಕೆಂ | ದೆನುತಕಳಿದರುಕಲ್ಪದಂತ್ಯದಕಡಲವೋಲ್ಬಳೆರು || ೪ || ಸುತ್ತಿಕವಿದುದುಕಾ
ನನವನಂ | ವರ್ತಕಾಲ ನಲನಕಿಟಿಗಳೆ | ಮೊತ್ತದಂತೋರಂಕೆಸುರಿವಮಹಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದಲಿ || ಹತ್ತುನಾಲುಕುಸಾವಿರವನದ |
ಸುತ್ತುಮರುಕತಿಕದಿದುಕಾಲನ | ಪತ್ರವನುಸೀಳ್ದಿದರಾಖರದೂಷಣಾದಿಗಳ || ೫ || ಮಡಿದದನುಜರನೋಡಿಮಾಗನು | ಶ್ರ
ದಪಿಕೊಳುತಾಶೂರ್ಪನಖಿನೀರೆ | ಬಿಡುತಹೋದಳುಲಂಕೆಗಾಲಂಕೇಶ್ವರನಸಭೆಗೆ || ಅಡಿಗಳಲಿಪೊರಳುತ್ತನುಸುಕಿ | ಟ್ಟ

ಲನೆಂಡಿಸಿಕೆಳುತಹೇಳುವ । ಳಿತಬಳಿಗರಕ್ಕಸನೆಖಳವೃತ್ತಾಂತಸಂಗತಿಯ ॥ ೬ ॥ ಕೊಂದರಿಬ್ಬರುವಮಾನವರುತಂ । ಮಂದಿರ
ಬಲಸಹಿತಮತ್ತೆಂ । ನಾದವನುಕಣಾತುಂಬಿನೀನೇಕಾಣಾತಿದ್ದೆಯಲ ॥ ನಿಂದಿರೇಳಿಳೆಯಂಣತೋರುವೆ । ನೊಂದುಕಂಗಳಹ
ಸ್ಸವನುಕೇಳ್ । ಳಿಂದುಸೀತೆಯರೂಪವಭಿವರ್ನಿಸಿದಳಾಖಳಗೆ ॥ ೭ ॥ ಕೇಳ್ಕಿವಿವಿನೇಟದಲಿಹೊಗಣೆ । ಹೊಳ್ದುದುಖಳನೊಡಲ
ನಿದ್ದನು । ತೋಳುಗಳನಿಪ್ಪತ್ತನಾಸೆಘ್ಟಿಸಿತಹಲುಮೊರೆದು ॥ ಮೇಳವೇತಂನೆಡನೆಮನುಜರಿ । ಗಾಳುತನವೈಹರಹರೇನ
ನು । ಕೇಳಬಾರದೆನುತ್ತಬಂದನುರಘುಜನ ಶ್ರಮಕೆ ॥ ೮ ॥ ಕಳುಹಿಮಾರೀಚನನುನೃಪನನು । ತೊಲಗಿಸಾವಂಗದಲಿನೀನೆನೆ ।
ಸುಳಿದನಾಶ್ರಮದೊಳಗೆಮಾಯಾಚಿತ್ರಮೃಗವೆನಿಸಿ ॥ ಲಲನೆಯರ್ಥಿಗೆರಾಮನನುಜನ । ನಿಲಿಸಿಮೃಗಮಾರ್ಗದಲಿಸೆಂದನು । ತೊ
ಳಲಿವನದಲಿಹಿಡಿಹುಗೊಡದಿರಲೆಚ್ಚನಾಮೃಗವ ॥ ೯ ॥ ಎಚ್ಚಡೊರಲುತಲಕ್ಷ್ಮಣನಕರ । ದೆಚ್ಚಕೊಂಡುದುಜೀವನನಬಳ್ಳಿ । ಕ
ಪ್ಯತನಸತಿಜರದುಕಳುಹಿದಳಕಬನ್ಯ್ಯದುನನ ॥ ದುಶ್ಚಪನುರಿಪುಕಂಡುತೆರಹನು । ಮುಚ್ಚಿದನುದಾಡೆಗಳವೊಗಗಳ । ನೋಚ್ಚ
ತಾಗಮನೃದ್ಧನಾದನುಬಂದನಾಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೧೦ ॥ ಕಪಟದಲಿವನಾತಡಿವಂಚಿಸಿ । ಗುಪಿತದಲಿಕೊಂಡೊಯ್ದನಾನಿ । ಷ್ಕ್ರಪನನುನಿಗಮಾ
ಕೃಕವೇದ್ಯನರಮಣಿಯನುಹಿಡಿದು ॥ ಕೃಪಣೆಯೇರಲುವಧನಿಗೆಬಂದನು । ತಪಿತಹೃದಯಜಟಾಯುತಾಗಿದ । ನಪರಮಿತಬ
ಲವೀರ್ಯನಾರಾವಣನನಭ್ರದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಅಟ್ಟಿಹೊಯ್ದಡೆಖಳನೊಡಲುಜವ । ಗೆಟ್ಟುಪುಷ್ಪಕದಿಂದಬಿದ್ದನು । ಬಿಟ್ಟಕಂಗಳಲಿಳೆಗೆ
ಬಳ್ಳಿಕರೆಘೋಳಗೆಗಸುಮುರಿದು ॥ ಮುಟ್ಟಿಪರ್ವಮಹೇಳಿಖಗಪತಿ । ಕಿಟ್ಟನಾಕಪಟಿಯವಿಘಾತಿಗೆ । ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡನುಬಾಹಿರನು
ರಮೆಸಹಿತನಿಜಪುರಕೆ ॥ ೧೨ ॥ ಕೊಂದುಮೃಗವನುಬರುತತಮ್ಮನ । ಹಿಂದೆನೋಡಿಯಿದೇನಮಾಡಿದೆ । ತಂದೆಯನೆಹೇಳಿದಡೆ
ಹೆದನನುಕೇಳ್ಕೆಳವಳಿಸಿ ॥ ಕೊಂದರೇ ಕಪಟಿಗಳೆನುತನಿಜ । ಮಂದಿರಕ್ಕೈತಂದುಮುನಿಕುಲ । ವಂದ್ಯನಾಕಾಂತೆಯನುಕಾ
ಣದೆಕಳಲಿದನುಧರೆಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ದೇಹವಿಡಿದಜ್ಞರಿಗೆಮಾಯಾ । ಮೋಹವೀಪರಿಯೆಂಬುದನುವೈ । ದೇಹಿಯರಸನುತೋರಿಸುತ
ಸೀತಾವಿಯೋಗದಲಿ ॥ ದೇಹಿಗಳದಾತಾರನಳವಳಿ । ದಾಹಿಸಿದಘನಶೋಕವನ್ನಿಯ । ದಾಹದಲಿಧೃತಿಗೆಟ್ಟುಹೊಳಲಿದನಾಶ್ರಮಂ
ಗಳಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಸೀತೆಹಾಯೆಂದರಸಿಹಾಭೂ । ಜಾತೆಹಾಯೆಂದೆನುತವನದಲಿ । ಧಾತುಗೆಟ್ಟರಸುತ್ತಕಂಡನುಮುಂದೆಖಗಪತಿ
ಯ ॥ ಆತನಲಿಸೀತಾಹರಣಸಂ । ಜಾತವಾರ್ತೆಯಕೇಳಿಮುಕುತಿಯ । ನಾತಗಿತ್ತರೆನುತ್ತನಡೆದನುವಿಪಿನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೧೫ ॥
ಬಳಿಕಮೋಕ್ಷವನಾಕಬಂಧಂ । ಗಳಲಿಗರುಸಲಿಸುತ್ತಶಬರಿಕೆ । ಯುಲುಹನಾಲಿಸಿಪರಮತಂಗಾಚಲಕೆನಡೆತಂದು ॥ ಜ್ವಲನಭವ
ಸುಗ್ರೀವಮುಖ್ಯರ । ಬಲವನಂಗೀಕರಿಸಿವಾಲಿಯ । ಕಳೆವರವಕಳಚಿದನುಕೋಲೊಂದರಲಿಕಲಿರಾಮ ॥ ೧೬ ॥ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟ
ಡರೊಳಗೆವಿಕ್ರಮ್ನೃ । ಟ್ಟುಲವನುಕಪಿಬಲವನೆತಿಹಿದ । ನಾಳುಗಳವ್ಯನೋಟವನುನೆರೆಮಾಡಿಸತಿಯಿರವ ॥ ಆಲಿಸುವಹದನೆಂತು
ನೀತಿನ್ನ । ಪಾಲರಿಂಗೆವಿಜಯುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಾಕಲಿಹನುಮನೆದ್ದನುಕಪಿಬಲಾಗ್ರದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಇರಲಿವೆಂತಾಳದಲಿನಾಕ
ದ । ಲಿರಲಿಸಪ್ತದ್ವೀಪಘಾಸಾ । ಗರದೊಳಗೆಹೊರಗಿರಲಿಕೊಡುನೇಮವನುದೇವಿಯರ ॥ ಇರವನರಿವೆನುಜೀಯೆನುತಖೇ । ಚ
ರರಘೇಯನಲಂಬುಧಿಯನು । ತ್ತರಿಸಿಲಂಕೆಗೆಹಾಯ್ದನಾನಿಶ್ಶಂಕನುರುವಣಿಸಿ ॥ ೧೮ ॥ ಅಶೋಕೆವನದಲಿಕಂಡನಾಳ್ದನ । ಶಶಿ
ಮುಖಿಯನುಂಗುರವನಿತ್ತು । ಬ್ಬಸನವಾಣಿಸಿಮುರಿದುವಿಪಿನವನಕ್ಷನಸುಗೊಂಡು ॥ ಕುಸುರಿದರಿದನುರಕ್ಕಸರನಾ । ಕುಸುಮ
ನಾಭನಭಕ್ತನನಿಬರ । ವಸತಿಯನುಬಿಸಿಮಾಡಿಬಂದನುರಾಘವನಪೊರೆಗೆ ॥ ೧೯ ॥ ಮಡದಿಗಾದುದುನೆಲೆಮಹಾಬ್ಧಿಗೆ । ನಡೆಯ
ಲೆನಲುಬ್ಬೇಳ್ವಕಲ್ಪದ । ಕಡೆಯಹೆಗ್ಗಡಲಂತೆಕಪಿಬಲವೈದಿತರುವಣಿಸಿ ॥ ಪೊಡವಿಬಿರಿಯಲುಬಿಟ್ಟುದಾಹೆ । ಗ್ಗಡಲತಡಿಯಲಿಕ
ಟಗಮಾರಿಗ । ಳೊಡೆಯನನುಬೇಡಿದನುಮಾರ್ಗವನಾದಜಾಪನಧಿ ॥ ೨೦ ॥ ಸಾಮವಹುದೆಮದಾಂಧರೊಳಗಾ । ರಾಮನ
ಭ್ರರ್ಥಿಸಲುಮೀಚೀ । ಸ್ತೋಮವನುಬೆಳ್ಳಿಸಿದನುವಿಸ್ತರವಾಗಲಂಬರಕೆ ॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳಬುಧಿಯಿರವನು । ಭೀಮವಿಕ್ರಮ
ನೀಕ್ಷಿಸುತಬಹ । ಳಾಮರುಷರಾದ್ರಾಕ್ಷನಾದನುನೋಡಿಕೆಲಬಲನ ॥ ೨೧ ॥ ಒಟ್ಟಿಯನುಕೊಡುಕೊಡದಡೀಗಳೆ । ಸುಟ್ಟುನಿಂ
ನನುರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನ । ಪಟ್ಟಣಕೆನಡಸುವೆನುಶೇಸೆಯನೆನುತಕಡುಮುನಿದು ॥ ತೊಟ್ಟನಾಜ್ಞೇಯಾಸ್ತ್ರವನುಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಕಡ
ಲೊಡೆಯನುನಡುಗುತೊಡ । ಲಿಟ್ಟುಹೊಗಳುತಬಂದುಬಿದ್ದನುರಘುಜನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕಗಳನುತಲೆಯ
ಲಿ । ಹೊತ್ತುದೇವರುತಂನಪ್ರೋಪೆಯ । ಚಿತ್ತವಿಸನೇಕೆನುತಮುಸುಕಿದನಂಘ್ರಿಸಂಕಜನ ॥ ಎತ್ತಲೆನಗೀಜ್ಞಾನವೆಲೆಪ್ಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನೆನಿಂನೊಂದುಮಾಯೆಯ । ಕತ್ತಲೆಯಬಾಪ್ರುಲುಗಳಾವೆಂದನುಜಲಧೀಶ ॥ ೨೩ ॥ ನೀನೆಲಾಜಗದಾದಿಜಗದೀ । ಶಾ
ನಜಗದಾಧಾರಜಗದವ । ಸಾನಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿವಿಹಾರವಿನೋದಿಪರಮಾತ್ಮ ॥ ತಾನರಿವೆನೆಂತಕಟಬಹಳ । ಜ್ಞಾನಮಾಯಾಮೂಢ
ನಾತಿನಿಂ । ನೀನಿಜಪಭಾನದಮಹಾತ್ಮ್ಯದಸುಸ್ಥಿತಿಯರಿಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಸುರಪನನಲಾಂತಕನಿರುತಿತಾ । ಮರುತಧನದೀಶಾನರ
ಲಿಮುಸು । ಪರರುಮುನಿವರರಖಿಳಲೋಕೇಶ್ವರಮಹೇಶ್ವರರು ॥ ಸರಸಿಜಾಸನಮುಖ್ಯರೀನಿಂ । ನುರುವಿನೋದವಿಹಾರಲೀ

ಲಿಂ । ಪರಿಕರದಹಾಸೆಗಳನಿಸೆ ಸೇಸೊತ್ರಧನಿಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಅಲಿಪಿದರೆಧರೆಜಲಪುತ್ತ ಕಿನ । ಚಲನಗಗನಾಕಂಪ ಪತ್ರ್ಯಗಳೊ
ಳೆಗುವರಾಡಿದಬ್ರಂಹಕೋಟಿಗಳೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಅಳಿನಖಿನಿನೊಳಗೆತಾನೆಂ । ದಳೆಯೆಸುರಾದಿಸಲುಕಪಿ । ಚ
ಲವಗರುವಿಕೆಗಣುವುನಿದುಮಾಡುವುದವೇನೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಮಲತಡಾವಿಶ್ರಮದನಿಸ್ಸೆಯು । ಡುಳುನಿವಿನೆಮಿವಿರೆದುರ್ಗ
ವೆ । ಜಲನಿಧಿಮುಕಾಲುವೆವಿಚಾರಿರಲೆಂದುಲಿಲಿಯಿದು ॥ ಕೆಲರುಮಿತ್ರರುಕೆಲರುಶತ್ರುಗ । ಳೆಲ್ಲರಸರಿಸ್ವಕ್ಕಕನೆವಾಯಾ ।
ಲಲನೆಯಾರಪನೆವಾಡುಕೃಪೆಯನುತಂ ನವೋಲೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ಕಟ್ಟಿಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂನಲಿ । ಕಟ್ಟಿಯಮನಿಸ್ಸಂನನಾಡಿದ । ಕಟ್ಟಿಳೆಯಲಾದೇವತಪ್ಪಿಸಬಹುದೆಳನಗದನು ॥ ದುಷ್ಟನನುಲಿ
ಲ್ಲವನಿಸುತೆಕ್ಕೆ । ಯೆಸ್ಪಷ್ಟಿಂನನುಪರಮಕರುಣಾ । ದೃಷ್ಟಿಯಲಿಕೋಡೆಂದುವ್ಯೈಯಿಕ್ಕಿದನಾಚರಣದಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಅಗಲೇಳೆ
ಳೆನುತಕರುಣಾ । ಸಾಗರನುತಲೆದತವಿನಗುತನು । ರಾಗರಸರಂಜಿತಕಟಾಕ್ಷದಲೀಕ್ಷಿಸುತೊಲಿದು ॥ ಅಗಿಪಿದಕಟ್ಟಿಯನುಲಾಕೆ
ಯು । ಬಾಗಿಲಿಗೆನೆತಪ್ಪೆದಿಬಿಟ್ಟನು । ಚಾಗರವವಾಡಿಪಿದನಾಖಿರಾಳ್ವನಿಶಾಚರರ ॥ ೨೯ ॥ ತಾವರೆಯಕೊಳದೊಳಹೊಕ್ಕಗ ।
ಜಾವಳಿಗಳಂತಾದರಂದಾ । ರಾವಣನಪುರದೊಳಗೆಹೊಕ್ಕುಕಪೀಂದ್ರರುರಾವಣಿಪಿ ॥ ಸಾಪಸಲಿಬಿದರೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಸು । ರಾವಳಿಗೆ
ಸಂತೋಷಬೊಟ್ಟಲು । ರಾವಣಿಗೆದೊರಿದರುದೂರಿದರನುಚಿತದಘೀವ ॥ ೩೦ ॥ ಉರಿಯುರಿಗೆಮಲಕಂತ್ರೆಘನಸಾ । ಗರಕೆಸಾ
ಗರವಾಂತನ್ರೋಲು । ಬ್ಬರದಭೇರೀಪಟಹಘನನಿಸ್ವಾಳರಭಸದಲಿ ॥ ಬಿರಿದುದಬ್ರಜಭವಾಂಡಘನಖ । ರ್ಪರಕಟಾಹವೆನಲ್ಕೆಗಕೆ
ಕಂ । ಧರನುಕಿಡಿಕಿಡಿಯೊಗುತ್ತೈತಂದನುಮಹಾಹವಕೆ ॥ ೩೧ ॥ ಕಾದಿಬಿದ್ದನುಮೇಘನಾದನು । ಹೋದರಾತನಬಳಿಯಲತಿ
ಕಾ । ಯಾದಿಗಳುದೇವಾಂತಕನರಾಂತಕರೆನಿಪ್ಪವರು ॥ ಸೋದರರುಧೂಮ್ರಾಕ್ಷದುರ್ಮುಖ । ನಾದಿಕುಂಭನಿಕುಂಭರಾಹವ ।
ಮೇದಿನಿಗೆಮಗುಲನುಚಾಚಿದರರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಬಳಿಕರಣದಲಿಕುಂಭಕರ್ಣನು । ಗಳತನಾದನುರಾವಣಾತ್ಮಜ । ರಳಿ
ದರಳಲಿಗರಾಪ್ತಜನಪರಿವಾರಜನಸಹಿತ ॥ ತಲೆಯಕೀಲಿಪಿದರುಮಹಾಭಟ । ರಿಳೆಗೆಸರಿಯಹಯಾಶ್ವಗಜರಥ । ಕುಲಕ್ಕೃತಾಂತನ
ಧಾರಕೆಸಂದುದುಸನದುದರಿಸೆನೆ ॥ ೩೩ ॥ ಮಡಿದನಿಜಬಾಂಧವರನಾಪೇ । ರ್ಬಡೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿರೋಷಪಾವಕ । ನೊಡಲೊಳ
ಗೆನೆರೆತುಂಬಿಕಾದವುಕಂಗಳಪ್ಪತ್ತು ॥ ಕಡಿಗೆದರಲಾದಶಕೇಶ್ವರ । ನೆಡಬಲದಬಲಜಲಧಿಯಲಿಬರ । ಸಿಡಿಲುಜೀವವಪಡದವ್ರೋ
ಲೈತಂದನಾಹವಕೆ ॥ ೩೪ ॥ ಜಡಿವಸಿಂಧದನಿಗುರಿಯಗದ । ಬಡೆಯಘನೆಗಾಂಭೀರವಾದ್ಯದ । ಸಿಡಿಲಸಂಕುಲದಂತೆನೊಳಗುಪ
ಬಹಳನಿಸ್ವಳದ ॥ ವಡತೆಕ್ಕೈವಾರಿಸುವವಂದಿಗ । ಳೆಡೆಗೆಲಸಲಾರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪ । ನಡರಿರಥನನುರಾವನಾನೆಡೆಯೆನುತನಡೆತಂದ ॥
ಜತ್ತಲೈಧನೆನಿಂನಭಾಗದ । ಪ್ರತ್ಯಬಾಸಂವಮುಖಕೆನಲುಘಡ । ಮರ್ತ್ಯರಿದಿರೇತ್ರೊಡರಿದನಟಿಸಗೊಳ್ಳಸುರಪತಿಯ ॥ ಮತ್ತ
ಗಜದಂತಂಗಳೆಂನಿಸಿ । ಹತ್ತಿಮುರಿದುದನರಿಯಲಾಕ್ಕೆ । ಗುತ್ತಿನೊಂಡುವಡಾರೆನುತತ್ತೆಗದೆಚ್ಚನಮುರಾರಿ ॥ ೩೬ ॥ ಬಾಳೆಯ
ನುಸವರಿದಡೆಹುಲುಕೆಡು । ಗೋಲುವಜ್ರಕೆಸರಿಯೆಗಿರಿಯನು । ಸೀಳಲರಿವುದೆನಿಂನಸುರಪತಿಗಿರಪತಿಯಮಾತ ॥ ಹೇಳದಿರು
ತಂನೊಡನೆಗಾಧೆಮ । ನಾಳೆಕೇಳುನೆನೆನುತಕರನನು । ಕಾಳರಕ್ಕಸನಂಗದಲಿರಘುಪುಂಗವನುಸರಳ ॥ ೩೭ ॥ ವಿರಥರನುವಿಮು
ಖರನುಮುಗ್ಧ್ರಾ । ಸ್ತ್ರರನವಿಶ್ವಲಭೀತರನುಸಂ । ಗರದಲಿರಿವುದಧರ್ಮವೆಂಬರುಧೀರರಾದವರು ॥ ತರಿಸಿಕೊಡುನೆನುರಥವ
ನೇತಕೆ । ತಿರಿವವಸಿಸಂಗ್ರಾಮವೆನುತಾ । ಸುರಕುಲಾಂತಕಚಾಪನೆವಾಡಿವನಂತಕಾಂತಕನ ॥ ೩೮ ॥ ವಾತುಹುಸಿಯುಳ್ಳಲವ್ರೊ
ಹೋಗಾ । ಭೂತಳಕೆರಥಕೆಂತರಾಕ್ಷಸ । ಬೂತುಗೆಡವುತ್ತಿರಲುಕೇಳುತ್ತಿಹರೆಸ್ಟೆವವಲ ॥ ಮಾತ್ರಳಯೆನೀಹೋಗೆನಲುಪ್ತುರು ।
ಜೂತನಾಸ್ತ್ರಮಲಿಳ್ವದನಾರಘು । ನಾಥನಲ್ಲಿಗೆದೇವಚಿತ್ತ್ರಸಂದುಕ್ಕೈಮುಗಿದ ॥ ೩೯ ॥ ಅರುಕಳಹಿಂದರೇನುಫಲಕುಲೆ । ಗೇ
ರಿಯಿರಿತಕೆದಾರನೆನೆಸೊಂ । ದೇರನರಿಯರಾಶಿಪಿಕನಕ್ಕಬಿಯುಂಬುನೋಡೆನುತ ॥ ವೀರನರ್ಥಿಗೆರಥವನೇರಿಸು । ರಾರಿಯಾತ
ಬಲದಧಬರನುಸುರ । ನಾರಿಯುರಸಾಭಾಗ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆಕಳುಹಿದನುರಾಮ ॥ ೪೦ ॥ ಮಲತನೇತ್ರಪ್ಪೇನಸಲ್ಲೆಯು । ಹಳ್ಳಿಯಮಿಂತ
ನುಸ್ಲೆರಿಸದರೆ । ಘಲ್ಲಗೆಗಾಶ್ರೋಕನವಮಾಡುವೆನೆನುಕಳಜರೆಯ ॥ ಎಲವೊಗರುದನಬಲೆಗೆಬಿದ್ದಬ । ಯಲಿಗೆಮುನಿದೇಗು
ವುದುರಾಮನ । ಕಲಪ್ರೋತನಲ್ಲಿಸುತವಾಕಳ್ಳದಿಚಾರಿಸಿದ ॥ ೪೧ ॥ ಅದಡಿದಕೊಳ್ಳಸುತಸರಳನು । ಸೇರಿಬಿಡಿಸರಥಿಗೆಖಂ
ಡಿಪಿ । ವೇದದೂರನುಶರಳೆಸುರಿದನುಸುರವಿರೋಧಿಮಲಿ ॥ ಅದುನಾಹವವಿಬ್ಬರಿಂಗೆಮಹೋ । ದಧಿಗಳೊರೆಂದುತಂನೊಳು
ಕಾದುವಂತಿರೆಬಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಘಿತಿಯಮೊಯ್ಲಿನಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಕಡಿದರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಶರಾಘವ । ನೆಡೆಯಲೇದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದ । ಕಡಿ
ಕುಗಳರಾಶಿಯಲಿದುರ್ಗಮವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ ॥ ನ್ಯಶವಿರಿಂಚಿಮಹೇಂದ್ರಮುಖ್ಯರ । ಗಡಣದಮರರುಸಹಿತಸಮೆದೆ
ಸಡಗರವನೀಕ್ಷಿಸುಕಲಿದರಳಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ರವಿಗೆತಾಪಥವಾಯ್ತುಬೀಸಲು । ಪವನನಂಜಿದನಳುಕಿದರುನೋ
ಡಾವವಿವರಾನಾರೊಧರಹಕವಲಾಪನಾದಿಗಳು ॥ ದಿವವನುಳಿದರುಖೇಚರರುಮಿ । ಕ್ಕವರಹವನಾರಾವಣನರಾ । ಘವನೆಲಿ
ರುಬಿಸಮಾಜಗಕರನಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ

ಘಶಘಡತನಗೆಸರಿಯೇ | ವೀರವಿಕ್ರಮವುಳ್ಳಡೀವರೆ | ಧಾರುಣಿಯುನನ್ಯರಿಗೆವನವನದೊಳಗೆಕೊಳಲವರೆ || ನಾರಿಕೈಕೆ
ೀಗಿಬದುಕುವ | ವೀರರುಳ್ಳರೆಧರೆಯಾಳೆನುತವಾ | ರಾರಿಸುರಿದನುಸತಳನಾರಾಘವನಸಂಮುಖಕೆ || ೪೫ || ಕುಜಗುಣಿಯ
ಗುಂಟುವೀರ್ಯದ | ಕಡುಹುಲೋಕವಿಖ್ಯಾತಿಕಾಣದೆ | ಪೊಡೆಯರಿಲ್ಲದವನೆಯುವಾಯಿಲ ಗವಂತ್ರೆಪ್ಪುಗಳದು || ಮಡದಿಯು
ದ್ದೊಯ್ದುತಂದುದ | ನುಡಿವೆನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ್ದೈಯನ | ನುಡಿಯುಸಲಿಸಿದಳ್ಳುಬಲರೆನಾವೆನುತತ್ರೆಗಜಿಷ್ಣ || ೪೬ || ಎಸುಗೆಲೀ
ನೆನುತಖಳಖಂ | ಡಿಸಿದನನಿಶಾವನಂಬಿನಲಿವಾ | ರುಷವನೆಂಡಿಂನಾಡಡೆನುತಮಹಾಸ್ತ್ರನಿಕರದಲಿ || ಮುಸುಕಲೆಜ್ಜನು
ಶಿವನನದ | ಸಪಿನೆವಪಾಡಿವಿರೋಧಿಸರಿಗಳ | ಬೆಸುಗೆಬಿಚಲೋದಂತಕಡಿವ್ರುತ್ತಿರ್ದನಾರಾಮ || ೪೭ || ವಾತನಾಡುವಡಿಲ್ಲ
ಹನೆ | ಜಾತಸಿರಗಳುಬೀಳುತಿರ್ದವು | ಭೂತಳಕೆಬೇಸತ್ತುಕೊಂಡನುಖಳನಪೇರುರಕೆ || ಖ್ಯಾತಬಾಣವನದರಲವನೆಸು |
ತವಾದುದುಜಾರಿದಸುಜೀ | ವಾತುನನುಜನಗುಂದಿಬಿದ್ದನುರಾವಣಾಸುಧರೆಗೆ || ೪೮ || ಮಂಗಳವೆನುತ್ತವನಿಯುಲಿಸುರ |
ಗವರುಹೂಮಳೆಯಕರೆದರು | ಕಂಗೆಡಾಖಳನಬಲೆಯರುಹಾಹಾರವಂಗಳಲಿ | ಅಂಗವುರುಡಿಯುಲುಹೊರಳ್ದುಕೊಳುತಾ |
ನಕುಚೆಯರುಹಳವಿಸುತ್ತರಣ | ರಂಗದೆಡೆಗೈತಂದುತಕ್ಕೈಸುತ್ತಪತಿಯೊಡಲ || ೪೯ || ಅಮಹಾವಿಕ್ರಮನೆನಿನಗೀ | ಭೂ
ಮಿಲುವಾಸದಾಯ್ತೆ ವಿಹಗ | ಸ್ತೋಮಮಾಡವೆಸೇವಕರುರವಿಕರವೆದೀಪವೆಲ || ಚಾಮರನೆಬಿಡುಮುಡಿಗಳ್ಳಿವುಸಂ | ಗ್ರಾಮ
ರವಸಾಧ್ಯಮಾಲೆಗಳ | ಳೇಮನೋಜ್ಞಾರಂಗಭೂಷಣವೆನುತಹಲುಬಿದರು || ೫೦ || ಸೀತೆಯನುನೀನಕಟತ್ರಿಜಗ | ನ್ಮಾ
ಂಬುದನರಿಯದೆಲೆಕಾ | ಮಾತುರನೆತಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡೆಕುಲಾವಳಿಯನೈದೆ || ಖ್ಯಾತವಲ್ಲಾರಾಮನಾಸಾ | ಕ್ಷಾತವಿಷ್ಣುವೆ
ದುಜಗದಲಿ | ನೀತಿಗೆಟ್ಟೆಲೆವೀರಮಡಿದ್ದೈಯೆನುತಹಲುಬಿದರು || ೫೧ || ನೆರದುಹಳವಿಸುತಿರಲುಮಂಡೋ | ದರಿಯನಾಸ
ರನುಕಾಣುತ | ಕರುಣಿಗಳದಾತಾರಸೆಂದನುವರವಿಭೀಷಣಗೆ || ತರುಣಿಯುರಸಂತೈಸುನಡೆಸಂ | ಸ್ಕರಿಸುವಿಧ್ಯುಕ್ತದಲಿನಿಂ
| ಪರಮಬಾಂಧವವರ್ಗವನುಹೋಗೆಂದುನೇಮಿಸಿದ || ೫೨ || ಅರಸುನೀನೀಲಂಕೆಗೆನುತವೆ | ಹರಸಿಪಟ್ಟನಕಟ್ಟಮತಿಸು |
ವಿದೆಂನಲಿಚಿಂತೆಬೇಡೆನುತಪ್ಪಿಸಂತೈಸಿ || ಧರಣಿಜೆಯನೊಡಗೊಂಡುಧರಣೀ || ಶ್ವರರದೇವನುಬಂದನಾನಿಜ | ಪುರಕೆವಾ
ನವಬಲಸಹಿತನಿತ್ಯಾತ್ಮರಘುನಾಥ || … … … || ೫೩ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೪೨ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ರಾಮರು ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ಕೃತಯುಗಕೆಮಿಗಿಲೆನಿಸಿತಾರಘು | ಪತಿಯರಾಜ್ಯದಪರಮಧರ್ಮ | ಸ್ಥಿತಿಯಲಾಸುರಲೋ
ಕಕತಿಶಯವಾಯ್ತು ನರಲೋಕ || … … …

ಪದನು || ವಸುಧೆಯರಸನೆಕೇಳುರಾಘವ | ನಶೋಕವನಕ್ಕೈತಂದುಕಂಡನು | ಶಶಿವದನೆಸೀತೆಯನುಬಡವಾಗಿರಲುವಿರ
ಲಿ || ಮುಸುಡೊಣಗಿಮಲಿನಾಂಗಿಮಾಸಿದ | ವಸನದಲಿಶಿಂಶುಪದನುೂಲವ | ನಸುಮಲಗಿಬಳುಕುತ್ತ ಬಸವಳಿವುತ್ತ ಕುಳ್ಳಿರ
|| ೧ || ಅನಶನದಲಿರಲರಿದುಸಂಕ್ರಂ | ದನನುಕಳುಹಿದಯಜ್ಞಭಾಗವ | ನನುಮಿಷಾರ್ಚಿತೆಯುಂಗುದೇಹದಲಸುಗಳ
ನರಿಸಿ || ಜನಕಸುತೆಯಿದ್ದಿರನೆಕಾಣುತ | ಮನದೊಳಗೆಕಡುನೊಂದುಕರುಣಾ | ವನಧಿಕಂಬನಿದುಂಬಿದನುತಲೆದೂಗಿಬಿಸು
ಯ್ದು || ೨ || ಜನಿತಕಹನೀನಾವ್ರುಕಟಕಟ | ದಿನಕರಾನ್ವಯಸಂಭವರೆನು | ತ್ತನುಪಮೆಯನಪ್ಪಿದನುತೊಡೆಯಲಿತೆಗದುಕು
ಳ್ಳಿಸಿ || ಜನಿತವೃತ್ತಾಂತವನುಕೇಳು | ತ್ತನಿತುಬಲವದುಮರುಗುತಿರಲಂ | ಜನನಿಭನುವ್ಯೆದಪವಿಬೋಳೈಸಿದನುಜಾನಕಿ
||೩|| ಪ್ರಾಣವನುಪಡದೊಡಲವ್ರೋಲ್ಲ | ಪ್ರಾಣಿಸಿದಳ್ ಪ್ರಾಣನಾಥನೆ | ಕಾಣಾಕವೆಕಮಲಾಕ್ಷಿಕಳೆವರದಾಯಸನಮಾರ
|| ತ್ರಾಣವಡೆದುದುತನುತನಂನತ | ಪಾಣಿಕನುಲಸ್ಸರುಶವುಳಕ | ಶ್ರೇಣಿಯುಲಿಶಶಿಯಿದಿರಲುತ್ಪಲವರಳುವಂದದಲಿ ||೪||
ಬಿದನಾಪ್ರುಷ್ಪಕವನಾ | ನೀರೆಯನುನಯನಿನುತಾಬಳಿ | ಕೇರಿದನುಲಕ್ಷ್ಮಣನುಹನುಮಪ್ರಭೃತಿಗಳುಸಹಿತ || ಕ್ರೋರು
ಕಣರಂಗದೆಡೆಯನು | ವಿಸಾರಿಕೇತುಪಲಿತ್ತದಿಯಲೀ | ದೇರಿಸೀಶ್ವರಲಿಂಗವನುಬರುತಿರ್ದನೊಲವಿನಲಿ || ೫ || ಕವಿತರಲು
ರಿಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ನಿವಹವವನಿಯನಂಬರವದಿಗು | ವಿವರವನುನೆರೆತುಂಬಿತುಳಿದುಮಹಾಬ್ಧಿಯಂದದಲಿ || ವಿವಿಧಭೇರೀಪಟಹ
ಳಾ | ರವದಶಂಖಮೃದಂಗನಿಸ್ಸಳ | ರವದಲಬುಜಭನಾಂಡಮಂಡಲವಡಿಗಡಿಗೆಜಡಿಯೆ || ೬ || ಅಂಬರವನಾವರಿಸಿವಿಬು
| ದಂಬದಿವ್ಯವಿಮಾನಕೋಟಿಗ | ಳಂಬುಜಾಸನರುದ್ರಮುಖ್ಯದಿನೇಶ್ವರರುಸಹಿತ || ಇಂಬುಗೊಂಡೊರಂತೆಹೊಗಳು |
ಬುಜಾಕ್ಷನಮೇಲೆಪುಷ್ಪಕ | ತುಂಬೆಹೂಮಳೆಗರವುತಿರ್ದರುಜಯರವಂಗಳಲಿ || ೭ || ಗರುಡಕಿಂನರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರವಾ

ಪೇರಗೆ ಸುಸ್ನಿಗಂಧ | ದ್ರವ್ಯವ ತಾಸಂಗೀತನೃತ್ಯಸ್ತುತಿರವಂಗಳಲಿ || ಭರದಲೆತ್ತಿದಕೈಗುಡಿಯುಲು | ಬ್ಬರದಪರಿದಿನಕಹಳೆಗ
ಳಸತ | ಗರದತಂತ್ರವಾವೆಸೆಯೆ ಭದಿಶುತ್ತಿರಲಾನಡೆತಂದ || ೮ || ಭರತನುರಿಯಾನುಡಿಯಾಗುವನೀಕ್ಷಣ | ಮಾರುತಿಸುತನಾವೆಡೆಯೆ
ನುತರಘು | ವರನುಬಿಸಿಸಲುವಾಯೋಧ್ಯಾಪುರವರವನೈದಿ || ಉರಿಯನಂದಿಸಿರಾಯರಘುಜನ | ಬರವನಿದೆಯಿದೆನೋಡೆನ
ಲಾಜೆ | ಚರರವಂಗಳಗೀತಕೇಳಲುಬಂದುದಾಕ್ಷಣಕೆ || ೯ || ಉಬ್ಬಿದನು ಕಲಿಭರತನನಿಲಜ| ಹಬ್ಬವಾಯ್ತೆನುತಪ್ಪಿದನುಗು|
ರ್ಭಗೀತವಕೇಳುತವೆರಘುನಾಥಕೆಂದರಿದು || ಸರ್ವಜನವೈತರಲಿಬರಲಿವು | ಹಾರ್ವಗಜರಥವಂಗಳದರೆನು | ತುರ್ವಿಯಲಿ
ನೈಯ್ಯಿಕ್ಕುತವೆನಡೆತಂದಾಭರತ || ೧೦ || ಉತ್ತಮಾಂಗದಮೇಲೆಹಾವುಗೆ | ಪೊತ್ತು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತ ಹನುಮನ | ಪ್ರತ್ತವ
ನುಕೇಳುತ್ತವಾವಾಸುಜಾಗ್ರವನಾನೀಡಿ || ಹತ್ತಿರಕೆಬಾಯೆನುತವೈದಡ | ಪುತ್ತುಪುರಜನಪರಿಜನಂಗಳ | ವೊತ್ತಡಲಿನಡೆತಂದ
ನಂಣನಚರಣದರುಶನಕೆ || ೧೧ || ಹೊಂನಪಲ್ಲಣದಶ್ವನಿಚಯದ | ಹೊಂನಘಂಟೆಯಗಜಘಟೆಯಮಣಿ | ಹೊಂನುಗಳಲೇ
ಮಾಡಿನೆರವಮಹಾರಥಾವಳಿಯ || ಹೊಂನತಡಿಗೆಯಹೊತ್ತು ಬಳುಕುವ | ಮಂನಣೆಯಭಟನಿವಹತತಿಸಂ | ಪಂನವಿಭವದಸೇ
ನೆಯಲಿನಡೆತಂದನಾಭರತ || ೧೨ || ಪೌರಪರಿಜನರಾಪ್ತಜನಮಣಿ | ಭೂರಿಭೂಷಣಕನಕವಸನದ | ಭಾರದಲಿತನುಜಡಿವ
ತೈತರೆವಾರನಾರಿಯರು || ಸಾರಕಳಶದಕಾನಡಿಯುಗುಡಿ | ತೋರಣಂಗಳವಿವಿಧಭೇರೀ | ಭೂರಿವಾದ್ಯದರಭಸದಲಿನಡೆತಂದನಿ
ದಿರಾಗಿ ||೧೩|| ದೂರದಲಿಕಾಣುತ್ತರಘುಜನ | ಚಾರುಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಾನುಮನ | ಮೇರೆದಪ್ಪಿದುದೆಪ್ಪಿಹರ್ಷಜಲಾಬ್ಧಿ
ಯಲಿಮುಳುಗಿ || ಧಾರುಣಿಗೆವೈಯ್ಯಿಕ್ಕುತವೆಪರಿ | ವಾರಸಹಿತೈತಂದುನಿಗಮವಿ | ದೂರನಂಘ್ರಿಯಮೇಲೆಬಿದ್ದನುಪಾದುಕೆ
ಯನಿರಿಸಿ || ೧೪ || ಇಳಿದುಪುಷ್ಪಕದಿಂದಕರುಣಾ | ಜಲಧಿತೆಗದಪ್ಪಿದನುತಮ್ಮನ | ನಲಘುಮತಿಲಕ್ಷ್ಮಣವಿಭೀಷಣಧರಣಿಸುತೆ
ಸಹಿತ || ಒಲಿದುಮಂನಿಸಿವಿಪುಳಬಾಂಧವ | ಕುಲವನವರವರುಚಿತದಲಿಮನ | ದೊಲವಸಲಿಸಿದನಖಿಳಪರಿಜನಪುರಜನಂಗಳಿಗೆ||
ಏನಿದೇನೈತಮ್ಮದುಗುಡವಿ | ದೇನುತನುಕೃಶವುಡುಗೆತೊಡಿಗೆಯಿ | ದೇನುವರವಲ್ಕಲಜಟಾಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗವಿದು || ಏನುತಾಪ
ರನಾಜಮನದನು | ಮಾನವೇನೆನಲೆಲ್ಲವನುಕರು | ಣಾನಿಧಿಗೆಕೈಮುಗಿದುಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುಭರತ || ೧೬ || ಕೇಳುತವೆತಂ
ಮನನುಪರಮುಕ್ತ | ಪೇಳುತಕ್ಕೆಸುತ್ತ ಹರಹರ | ಕಾಳುಮಾಡಿವಿಧಿಕಿವಾಯನಮಃಶಿವಾಯೆನುತ || ಜ್ವಾಳೆಯಲಿನಿಂದಂತೆಮ
ರುಗಿದ | ನಾಲಿರುತಪರಿಭವವನಾಜಲ | ಜಾಲವಾಯೆನುತಿರ್ದದಾರಘುನಂದನನಕೃಪೆಗೆ || ೧೭ || ಮರುಗಿಫಲವೇನಿನ್ನುನಡೆ
ಯಲಿ | ಪುರಕೆನರಿಜನಪೌರಜನವೆನು | ತರಿವಿಜಯನಿಂದಿರಲುಮಣಿಪಾದುಕೆಗಳನುಭರತತ | ಸಿರದಲಾಂತನಾಚೆಂವಿದನುಚಾ |
ಮರವನಾವಿಭೀಷಣನುಮಾಸರ | ದರಸನೆದ್ದನುಕೊಡೆಕನಕವ್ಯಜನಹಸ್ತದಲಿ || ೧೮ || ಪವನಸುತನಂಗ್ರಿಯಲಾಂತನು | ಧವ
ಳರಾಜಚ್ಛತ್ರವನುಜಾ | ಮವನುಶರಧಿಗಳರತನಾಶತ್ರುಘ್ನನಳವಡಿಸೆ || ಅವನಿಸುತೆ ಧರಿಸಿದಳುತೀರ್ಥ | ಪ್ರವರಪೂರ್ಣಕಮಂಡ
ಲವನು | ಕ್ಷವದಲಂಗಜನೆದ್ದುಕೊಂಡನು ಖಡ್ಗವನುನಲಿದು || ೧೯ || ಬಂದನಾಪುಷ್ಪಕದಲಾಜನ | ವೃಂದಸಹಿತವನಿಯಲಿನಭ
ದಲಿ | ವಂದಿಗಳುಕೈವಾರಿಕೈವಾರಿಸುತಕವಿತರಲು || ಸಂದನರದುಂದುಭಿಗಳಾಸುರ | ದುಂದುಭಿಗಳೊತನುಲಿಯೆಸಾಭ್ರಮ |
ದಿಂದಸಚಿವರುಸಹಿತಸರ್ವೇಶ್ವರನುನಿಜಪುರಕೆ || ೨೦ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||

ಮೆರೆವಗುಡಿತೋರಣದಥರಥರ | ಥರದಕಳಸದಕನಡಿಯಬೀದಿ | ಸುರನುತಸ್ತಂಭಪ್ರದೀಪಾಂಕುರಸುಪಲ್ಲವದ || ಭರಿತಲಾಜಾ
ವಳಿಗಳಿಕ್ಷು | ಸ್ಫುರಿತಕದಳೀಪೂಗದಪ್ಪಿಯ | ಪರಮಮಂಗಳವೆಸೆವಪುರವಮುಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಿ || ೨೧ || ನಡೆಮಡಿಯನಡೆ
ಗುಡಿಯಕಳಸದ | ಸೊಡರುಗಳತೋರಣಗಳಲಿನಮ | ವಡದನಡೆಕಪ್ಪುರದನಡೆಸಿಂಧಪತಾಕೆಗಳ || ನಡೆವನೆಯನಡೆಘಂಟೆಗ
ಳಥರ | ವಿಡಿದನೀರಾಜನದತಳಿಗೆಯ | ಮಡದಿಯರೆರಚುವಿಗಲುರಘುಪತಿಹೊಕ್ಕನರಮನೆಯ || ೨೨ || ಗಗನದಮರರುಕರ
ವಮೂಷಿನ | ಮುಗುಳಮಳೆಗಳಜಯಾರವದವಂ | ದಿಗಳಮಾಗಧಸೂತನಿಕರದಗೀತಸಂಸ್ತುತಿಯ || ಅಗಿವಬಿರುದಿನಕಹಳೆಗಳ
ಭೇರಿ | ರಿಳಿರಂಜುಮೃದಂಗರವಮೂ | ಜಗಕೆಮಂಗಳವೆನಲುಹೊಕ್ಕನುನಲಿದುನಿಜಪುರವ ||೨೩|| ನಿಲಿಸಿನೃಪರನುರಾಷ್ಟ್ರ
ಜನವನು | ನಿಲಿಸಿನಾನಾದೇಶಜನವನು | ನಿಲಿಸಿಪರಿಜನಪೌರಜನಪರಿವಾರವರ್ಗವನು || ನಿಲಿಸಿಮುಸ್ಕಿತಮಧುರಕರುಣಾ | ಕ
ಲಿತದಿವ್ಯಕಟಾಕ್ಷದನುಸುರ | ಕುಲತಿಲಕರುಣಾವನಧಿಹೊಕ್ಕನುರಾಜಮಂದಿರವ || ೨೪ || ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿಜನನಿಯ
ಲಿರದಿದಿರುಬರಲಿಳಿದುರಥವನು | ಚರಣಯುಗಳಂಗಳಲಿತಲೆವಾಗಿರಲುರಘುವರರು || ತೊರೆದಮೊಲೆಗಳಲಪ್ಪಿತನುವನು | ಮಾ
ದರಾಬ್ದುವಪುಳಕದಲಿಪಂ | ಕ್ತರುಹಮುಖಿಯರುನಯನಜಲದಭಿಷೇಕವನುಮಾಡಿ || ೨೫ || ಅತ್ತೆಯರಚರಣದಲಿಧರಣೀ
ಪುತ್ರಿಗಲೆವಾಗಿದಳುವೈದಡ | ಪ್ರುತ್ಕಹರಸಿದರಪ್ಪಿದರುಸಂತೋಷಪುಳಕದಲಿ || ನೆತ್ತಿಯನುನಾದಿದರುಹರುಷದ | ಲೊತ್ತರದ
ಸಸ್ನೆಹರಸರಲಿ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರುಮಹೋತ್ಸವದೊಳಗೆಜನನಲಿಯೆ || ೨೬ || ಜಡೆಯಬಿಡಿಸೂದಂಣದೇವರು | ಪ್ರೊತವಿ
ಯನುಪಾಲಿಸುವ್ರಾಭಮನ | ಕೊಡನುಪ್ರಬೆಲ್ಲರಿಗೆನುತಕೈಗಳಮುಗಿಯುತಲಿವಗಿ || ಅಡಿಗಳನುಬಿಡಿದಿರಲುಮಾಜಗ | ದೊಡೆಯ

ಲಕ್ಷ್ಮಣನನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಲೊಡೆಯತಪ್ಪಿದೆನುತ್ತ ತಲೆವಾಗಿದನು ಚರಣದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ನೆನೆಯಲಾಗದು ದೇವರೆನುಚಿತ । ವನೀನಿ
ಂಘ್ರಿಪರಾಯಣನು ತಾ । ನೆನಲದಲ್ಲಲ್ಲಿತಾಕ್ಷಣಸತ್ಯವಚನವನು ॥ ನೆನದೆನಲ್ಲದೆ ತಂನೊಡಲಜೀ । ವನವು ನೀನೆನಗೆನುತ ಕರು
ಣ । ವನಧಿತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಸಲಿಸಿದೆನಭಿಮತವನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಸ್ವಾಭಿಮತವೆನಗಿದೆಯನುತ್ತೆ । ದ್ದಾ ಭರತನೆರಗಿದನು ತರಿಸಿದ ।
ಭಿಷೇಚನನಿಕರವೆನುಮಂಗಳಸುವಸ್ತುಗಳ ॥ ಭೂಭುಜರು ಭೂಸುರರು ಸರಸಿಜ । ನಾಭನಭಿಷೇಕದಲಿ ನೆರೆದುದು । ಶೋಭಿ
ವದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರಣಾದಿವಿಭವದಲಿ ॥ ಧರೆಯತೀರ್ಥನಳಚತುಸ್ಸಾ । ಗರದಜಲವನು ತುಂಬಿಕಲಶೋ । ತ್ಕರಗಳಲಿ ಭೂಸು
ರವಮಂತ್ರನುಪಹಾರವಂಗಳಲಿ ॥ ವಿರಚಿಸಿದರಭಿಷೇಕವನು ರಘು । ವರಗೆ ಕುಲವೃದ್ಧರು ಮಹೋತ್ಸವ । ದುರವಣೆಯನದನೇನ
ಣಿಪೆನು ಜನದಸಂಭ್ರಮವ ॥ ೩೦ ॥ ಬಿಡಿಸಿದರ ಜಡೆಗಳನು ಹೊಗಳ । ಮುಡಿಸಿದರು ದಿವ್ಯಾಂಬರಂಗಳ । ನುಡಿಸಿದರು ತೊಡಿಸಿದ
ದಿವ್ಯಾಭರಣನಿಕರವನು ॥ ಬಿಡದೆ ಕಸ್ತೂರಿಗಂಧವನು ಸಿರಿ । ಯೊಡಲಲಂಪಿಕ್ಕಿದರು ಧರಣಿಜೆ । ಯಡೆದಲೆಸೆಯಲು ಮಾಲ್ಯವಸ್ತ್ರಾ
ಭೂಷಣಂಗಳಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ಬಳಿಕ ಬಿಟ್ಟನು ಭರತನಾ ಜಡೆ । ಗಳನು ಲಕ್ಷ್ಮಣಶತ್ರುಮಥನರು । ಕೆಲದಲಿರಿಸಿದರಾಪ್ತಜನಪರಿವಾರ
ನೆಸಹಿತ ॥ ಹೊಳಲಜನ ತಂತಂಮ ನಿಳಯವಂ । ಗಳನು ಸಫಲವ ಮಾಡಿದರು ಮಂ । ಗಳಮಹೋತ್ಸವದುಬ್ಬರದ ಹರುಷಾಬ್ಧಿಯ
ನುಳುಗಿ ॥ ೩೨ ॥ ಉತ್ತಮಾಂಬರಭೂಷಣಂಗಳ । ವೊತ್ತಡಲಿ ಪರಿವಾರ ಪುರಜನ । ಭೃತ್ಯಜನರಂಚಿಸುತಲಿರ್ದುದು ಕನಕ
ಯವನೆನಲು ॥ ಬಿತ್ತದಿಳೆ ಬೆಳಯಿತ್ತು ಶಿಲೆಗಳು । ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕವಾದವಿಚ್ಛಾ । ಮೃತ್ಯುಗಳು ರಘುರಾಮರಾಜ್ಯದಲಾಯುಜ
ನಿವಹ ॥ ೩೩ ॥ ಹಸಿವು ತೃಷೆಗಳನರಿಯದೊಡಲಾ । ಯಸವನರಿಯದು ತಾಪಮೂರರ । ಹೆಸರ ಕೇಳದು ಬಡತನದ ಭಂಗದಪ
ಭವನ ॥ ದೆಸೆಯನರಿಯದು ಶೋಕವೋಹದ । ಮುಸುಡ ಕಾಣದು ಕಷ್ಟವೃತ್ತಿಗೆ । ಹೊಸಬರಾ ರಘುರಾಮರಾಜ್ಯದ ಜೀವಜ
ವೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಚರಿಸಿ ತೋರುತ್ತಿರ್ದನಂದಾ । ಧರೆಗೆ ಧರ್ಮವನಾಗ್ರಹಸ್ಥರ । ಪರಿವಿಡಿಯ ಕೃತ್ಯದಲಿ ಸೀಕ್ಷಿಸುತಖಿಳಜನಗ
ನು ॥ ಧರಣಿಸುತೆ ರಾಘವನನಮನವನು । ಹರಿಸಿದಳು ಸುಪ್ರೇಮಶೀಲಾ । ಚರಿತಗುಣಗಳಲಿಂತು ಶುಶ್ರೂಷಾದಿಕಂಗಳಲಿ ॥
ವಳರೆತನದ ದಾರವಟ್ಟದ । ಸವೆದ ವಜ್ರಕವಾಟಪಂಕ್ತಿಯ । ವಿವಿಧರತ್ನಸ್ತಂಭನಿಕರದ ಮರಕತಸ್ಥಳದ ॥ ನವವಧೂಮುಖದ
ರ್ಪಣಾಯುತ । ಸುವಿಮಳೋರಸ್ಫಟಿಕಭಿತ್ತಿಯ । ಭವನದಲಿ ರಂಜಿಸುತಲಿರ್ದಳು ಸೀತೆ ಪತಿಸಹಿತ ॥ ೩೬ ॥ ಚಿತ್ರವನಮಾ
ಲ್ಯಾಂಬರಂಗಳ । ಚಿತ್ರರತ್ನವಿತಾನಶೋಭೆಯ । ಚಿತ್ರಮಣಿವಾಸೋವಿಭೂಷಣಗಂಧವಸ್ತುಗಳ ॥ ಚಿತ್ರಧೂಪಾಮೋದಬಂ
ಧುರ । ಚಿತ್ರದೀಪಾವಳಿಯ ರತುನದ । ಚಿತ್ರಭವನದೊಳಂದು ರಮಿಸುತ್ತಿರ್ದಳಾ ಸೀತೆ ॥ ೩೭ ॥ ಭೂಷಣಕೆ ಭೂಷಣರು ತಾವಹ ।
ಸದಾಶೀಜನದಡಿಭವವ । ನಾಸರೋಜಾಸನಗೆ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದು ಮತ್ತುಳಿದ ॥ ಅಸುರರಿಗೆ ನರರಿಗಂತರ । ವೀಸವಿಲ್ಲಾ ರಾಮ
ರಾಜ್ಯದ । ಲೇಸನದನಿಂನೇನ ಹೇಳುವೆನೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ॥ ೩೮ ॥ ರಮಣಿಸಹಿತಾ ರಾಮನದರೊಳು । ರಮಿಸುತಿರ್ದನು ಘನನಿ
ವಾಸ । ಶ್ರಮವಡಗಲಾ ಸೀತೆಗಂಘ್ರಿಸ್ಪರುಶಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಮಮತೆಯಲಿ ಬೆಳಸುತ್ತ ಮಾಯಾ । ಭ್ರಮವಿದೂರನು ಹಲವು ಸಾವಿ
। ಸಮಗಳನು ಸನಸಿದನು ಯೋಗಿಧ್ಯೇಯನವನಿಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಯಜಿಸಿದನು ತಂನಿಂದ ತಂನನೆ । ಸುಜನಸೇವಿತಚರಣನಾನಿ
। ಭುಜಬಲಾರ್ಜಿತಧನವನೆಲ್ಲವನಿತ್ತು ವಿಪ್ರರಿಗೆ ॥ ತ್ರಿಜಗದಧಿಪತಿ ವಿಷ್ಣುವನು ಸಾ । ನುಜನಿಬಾಂಧವಭೂಮಿಪಾಲ । ವ್ರಜ
ಯುತ ಸರ್ವಸ್ವದಕ್ಷಿಣೆಗಳಲಿ ವಿರಚಿಸಿದ ॥ ೪೦ ॥ ಕೊಟ್ಟನಾ ಪ್ರಾಚಿಯನು ಹೋತೃಗೆ । ಕೊಟ್ಟನಾ ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಯಮದಿಶೆ । ಕೊಟ್ಟ
ಧ್ವರ್ಯರಿಗೆ ಪಡುವಣ ದೆಸೆಯ ರಾಜ್ಯವನು ॥ ಕೊಟ್ಟನುದ್ಗಾತೃವಿಗುದೀಚಿಯ । ನುಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರವನುಳುಹಿ ಸಕಲವ । ಕೊಟ್ಟನಂಗನೆ
ರಲುಮಂಗಳಸೂತ್ರ ಕಂಠದಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಉತ್ತಮರ ಕಾಣುತ್ತ ರಾಘವ । ನತ್ಯಧಿಕವಾತ್ಸಲ್ಯವನುವಿ । ಪ್ರೋತ್ತಮಾಂಘ್ರಿಪಿಶಾ
ಭಕುತಿಯನಯವಿನಯಗುಣವ ॥ ಉತ್ತಮರುಮಗುಳ್ಳಿವನುಧರೆ । ಯತ್ತಲಾವೆಲೆದೇವಭೂಸುರ । ರೆತ್ತಲಿದಕೆಂತಹೆವು
ಯೋಗ್ಯರೆನುತ್ತ ಹೊಗಳ್ದರು ॥ ೪೨ ॥ ಅಹಹ ಜನಿಸರೆ ನೃಪರು ಮುಂನೀ । ಮಿಹಿರಕುಲದಲಿ ಹಲಬರೀನಿ । ಸ್ಪೃಹತೆಯನುನೆ
ಪಡೆದು ತೋರುಪರುಂಟೆ ನಿಂನಂತೆ ॥ ಮಹಿಗಿಳಿದ ಸಾಕ್ಷಾತ ವಿಷ್ಣುವೆ । ಬಹಳಗುಣನಿಧಿ ನೀನೆನುತ್ತಾ । ಬಹಳಜನವೈಯಿಕ್ಕಿದು
ರಘುಪತಿಯ ಚರಣದಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಆದಡೊಡೆಯರು ಪೀವ್ರುತನಗೀ । ಮೇದಿನಿಗೆ ನೀವಿತ್ತುದೇತನ । ಗಾದ ಷಷ್ಟಾಂಶದಲಿ ಜೀವಿಸಿ
ಲಿಸೊದಿಳೆಯ ॥ ಮೇದಿನೀಶರಧರ್ಮವೆನುತದ । ನಾದರಿಸಿ ವಿಪ್ರೋಕ್ತಮಾರ್ಗದ । ಲಾದಯಾನಿಧಿ ಸಲಹಿದನು ಧರಣಿಯನು ಧ
ರ್ಮದಲಿ ॥ ೪೪ ॥ ಒಂದುದಿನ ಹೊರವಂಟನಾ ರಘು । ನಂದನನು ಲೋಕದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ । ಸಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳುತಿರಲೊಬ್ಬನು ನಿ
ಜಾಂಗನೆಯ ॥ ಎಂದನೆಲೆ ದುರ್ವೃತ್ತೆ ನಿಂನನು । ಮಂದಿರವ ಹೊಗಿಸುವಡೆ ತಾ ರಘು । ನಂದನನು ಧಿಟಕಳ್ಗೆನುತ ಪೊರವಡಿಸಿದನು ಸ
ಪು ॥ ೪೫ ॥ ಮತ್ತದನು ಕೇಳುತ್ತ ಶಿವಶಿವ । ಹೊತ್ತುದೆಂನಲ ಕೀರ್ತಿ ತಂನೀ । ಮತ್ತಕಾಸಿನಿಯಿಂದುದುಚಿತವಲ್ಲೆನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
॥ ಹೊತ್ತಗರ್ಭವತಿಯ ಗಂಗೆಯ । ನುತ್ತರಿಸಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯಾಶ್ರಮ । ದತ್ತಲಡವಿಗೆ ಕಳುಹಿಬಾಹೆಂಗೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೪೬ ॥

ಅನುಜಸಂಣನನೇಮಿಸಿದನು ಸಂ | ಜನಿಸಲವನಿಗೆ ಕಳುಹಿ ತ್ರಿಜಗ | ಜ್ಜನನಿಯನು ಪುರದಿಂದ ನಃಪುರಕೆ ಮುನಿಪಾಶ್ರಮದಲಿ || ಮು|ನಿಪನಾಶ್ರಮದೊಳಗಿರಲು ಸಂ | ಜನಿಸಿದರು ಸುತರಿಬ್ಬರಂದಾ | ಜನಕನೃಪನಂದನೆಗೆ ಯಮಳರು ದಗ್ರಭುಜಬಲರು || ೪೬ || ಕುಶನು ಲವನೆಂದಿಬ್ಬರಿಗೆ ಮುನಿ | ಹೆಸರನಿಟ್ಟನು ಮಾಡಿದನು ವರ | ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಕೃತ್ಯವನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕವ || ಎಸೆದರಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪುತ್ರರು | ವಸುಧೆಗಗ ಚಂದ್ರಕೇತುಗ | ಳಸಮ ಭರತಾತ್ಮಜರು ಮೆರೆದರು ತಕ್ಷಪುಷ್ಕರರು || ೪೮ || ಅರಸ ಶತ್ರುಘ್ನರಿಗೆ ಸುತರಿ | ಬ್ಬರು ಸುಬಾಹು ಸಮಾಖ್ಯ ಶ್ರುತಸೇ | ನರು ಬಳಿಕ ಲವಣಾಖ್ಯರಾಕ್ಷಸವರನನವರ ಕೊಂದು | ಇರದೆ ಮಧುವನದೊಳಗೆ ಪುರವನು | ವಿರಚಿಸಿದನಾ ಮಧುರೆಯೆಂಬುದ | ನಿರಿಸಿ ಪುತ್ರರನದರೊಳಗೆ ಪಾಲಿಸಿದನಾ ಧರೆಯ || ೪೯ || ಭರತನಾ ಗಂಧರ್ವಕೋಟಿಯ | ನೊರಸಿ ದ್ವಿಜಯ ದಳಿತಂದನು | ಪ್ರಾದನವವನಂಣನ ಪದಾಬ್ಜದ ಸೆಂನಿಧಿಗೆ ಬಳಿಕ || ಇರಲಿರಲು ಧರಣಿಯನು ಹೊಕ್ಕಳು | ಧರಣಿಸುತೆ ನಿಜಪುತ್ರರನು ಹೊರೆ | ಗಿರಿಸಿ ರಾಮನ ಚರಣಕಮಲವನೆನೆವುತ ನೆತ್ತರಳೆ || ೫೦ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿದನು ಕೇಳು | ತರಿಯೊಳಗೆ ನಿಂದಂತೆ ವಿರಹಾ | ತುರನು ಮರುಗಿದನಡಿಗಡಿಗೆ ಸೀತೆಯನು ನೆನೆದು || ಧರೆಯ ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೀಪರಿ | ನಿರುತದು ಖಿನೆಯಲ್ಲದಿಲ್ಲೀ | ಶ್ವರರಿಗೊಳಗಾಗೆಂದು ತೋರುತ್ತಿರ್ದನವನಿಯಲಿ || ೫೧ || ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿರ್ದನಾ ರಘು | ನಂದನನು ಸುಬ್ರಂಹಚರಿಯೆಯ | ಲೊಂದುವನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದತಿವೈರಾಗ್ಯವನು ತಳೆದು || ವಂದ್ಯನಾ ಹದಿಮೂರು ಸಾವಿರ | ಕುಂದದಮಳತರಾಗ್ನಿಹೋತ್ರವ | ನಿಂದಿರಾಪತಿ ನಡಸುತಿರ್ದನ ಖಂಡಿತವನೆನಲು || ೫೨ || ಬಳಿಕ ಪುತ್ರರಲಿರಿಸಿ ಧರಣೀ | ತಳದ ರಕ್ಷಾಭಾರವನು ರಘು | ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ನಿವಸಜ್ಜನರೆಂತರಂಗದಲಿ || ಲಲಿತನಿಜಮೂರ್ತಿಯನು ಕೀರ್ತಿಯ | ನಿಳೆಯಲಿರಿಸಿ ನಿಜಾನುಜರ ಸಿಜ | ಲಲನೆಸಹಿತ್ಯೈದಿದನು ನಿಜಧಾಮವನು ನಲವಿನಲಿ || ೫೩ || ಕಂಡವರು ಕೇಳಿದ್ದವರು ಕೆಳೆ | ಗೊಂಡವರು ಬಾಂಧವರು ಮಿತ್ರರು | ಮಂಡಲೋತ್ತರ ಕೌಸಲದ ಜನವಾ ಪುರಾಂತರದ || ಅಂಡಜಸ್ವೇದಜರ ಜೀವರ | ತಂಡವಾತ್ಮರು ಲತೆಗಳೆಂಬವ | ಖಂಡಪದವನು ಪಡೆದವಾ ರಘುನಾಥನಂಘ್ರಿಗಳ || ೫೪ || ಆವ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೊ ತಾನಿಂ | ನಾವ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯನೊ ಶಿವಶಿವ | ದೇವದೇವಾಧೀಶನು ಶಿವಮೌಳಿಗಳಗಳವಡದ || ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಸರೋಜನಿಜಜೀ | ವಾವಳಿಗೆಗೋಚರಿಸಿದವನೆನು | ತಾವರೇಣ್ಯಮುನೀಂದ್ರನಾ ರಘುಪತಿಗೆ ನವೊಯಂದ || ೫೫ || ಇದು ಶುಭಂಕರ ಶುದ್ಧಿಕರವ | ಭ್ಯುದಯಕರ ಮಾಯುಷ್ಯಕರ ಸನು | ಹೃದಯಕರ ಸುಖಕರ ಪಿಹಾವೇಕ್ಷಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಕರ || ಇದು ವೆಕಲಿಮಲದುರಿತಹರವಿಂ | ತಿದು ಮತುಷ್ಟಿಸುಪುಷ್ಟಿಕರವಾ | ಪದು ಮನಾಥನ ಪದಮ ಮಂಗಳ ಪುಣ್ಯಚಾರಿತ್ರ || ೫೬ || ವಂದ್ಯ ರಘುವರನವಳಚರಿತದ | ಲೊಂದು ವರ್ಣವ ಕೇಳ್ದವರಿಗೆ | ಸಂದ ಮಾತಕಸಂಚಕಕೆ ಪರಿಹಾರವೆಂದೆನಲು || ಇಂದಿದನು ವರ್ಣಿಸುವ ಕೇಳುವ | ರಿಂದಧಿಕಸುಕೃತಿಗಳದಾರು ಮು | ಕುಂದನಿತ್ಯಾತುಮ ಪದಾಬ್ಜಪರಪ್ರಸಾದದಲಿ || ... ... || ೫೭ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದನು ೫೭೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀರಾಮರ ವಂಶಾಬ್ಧಿ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ || ಹೇಳಿದನು ಮುನಿನಾಥನಾ ಶ್ರೀ | ಲೋಲ ರಾಘವದೇವವಂಶವ | ಪಾಲಪಾರಂಪರೆಯನಾ
ಪಾಂಡವಮಹೀಪತಿಗೆ || ... ...

ಪದನು || ಚಿತ್ತವಿಸು ಪಾಂಡವಕುಲಸ್ಥಿತಿ | ಪ್ರೋತ್ತಮನೆ ರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ | ರಿತ್ರವನು ಕಲಿಮಲನಿಕಾಯ ಪವಿತ್ರವನುನಿನಗೆ || ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಮುಂದೆ ರಾಘವ | ನುತ್ತಮಾತ್ಮಜನಾ ಕುಶಾಖ್ಯನ | ಹೋತ್ತಮನ ವಂಶಾನುಚರಿತವ ನೊರೆವೆನಾನಂದ || ೧ || ಅವನಿಪತಿಕುಶನಾ ಕುಶಾತ್ಮಾ | ದ್ಯನನು ದಿತಿಯ ದಿತಿಗೆ ನಿಷೇಧಕ | ನವನ ಮಗನ ನಭ ಪುಂಡರೀಕನು ನಭಗೆ ಸಂಜನಿಸೆ | ಅವನ ಮಗ ನಾ ಕ್ಷೇಮಧನುವು | ತ್ತವಗೆ ದೇವಾನೀಕ ಭೀತಕ | ನವಗೆ ಪುತ್ರನು ಪಾರಿಯಾತ್ರನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೨ || ಅವನ ಮಗನಾ ಬಂಧುವೆಂಬವ | ನವನ ಮಗನು ಶಿತಾಶ್ವನೃಪನಂ | ತವನ ಮಗನು ಹಿರಣ್ಯನಾಭನು ಯೋಗಿಯೆನಿಸಿದನು || ಅವನ ಮಗನಾ ಪುಷ್ಯನೆಂಬವ | ನವನ ಮಗ ಧ್ರುವಸಂಧಿ ತತ್ಸಂ | ಭವ ಸುದರ್ಶನನಗ್ನಿವರ್ಣನು ತತ್ತನಯನೆಂದ || ೩ || ಅವನ ಮಗನಾ ಸೀಘ್ರತನುವು | ತ್ತವಗೆ ಮರು ತನು ಕಲಿಯುಕದಿಗಡ | ನವನಿಪತಿಯು ವನಾಶ್ರಮಾದಿಯ ಲಾಸ್ಯಯೋಗದಲಿ || ಅವ ಕಲಾಪಗ್ರಾಮದೊಳಗಂ | ನವರವಿಕುಲದೀಪ ಸೂರ್ಯವಂಶವ | ನವನು ಕೆಡದಂತುದ್ಧರಿಸುವನು ಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೪ || ಅವನ ಮಗನಾ ಪ್ರಸುಶ್ರುತನಾತಂ | ಗವನಿಪತಿ ಸೂರ್ಯಸಿತ ತತ್ಸಂ | ಭವನು ಮರುಷಣನವನ ಮಗ ಸಾಧನು ಸಹಸ್ವಾನು || ಅವನ ಮಗನಾ ವಿಶ್ವಸಹನಂ | ತವನ ಮಗನುಟ್ಟಪೆಟ್ಟಲನು ಬಳಿ | ಕವನು ಮಾಡಿದನು ಭಾರತಾಜಪದೊಳಗೆ ಕೇಳೆಂದ || ೫ || ಇವರು ಸಂದರು ಮಾಂದೆ ಸಲೆ ಸಂ | ಭವಿಸುವವರನು

ಕೇಳು ತ್ರಂ । ಭವಬ್ಬೃಹದ್ರಣನವನಮಗನುಮರುಕ್ಷಯನುಬಳಿಕ ॥ ಅವಗೆವತ್ಸವ್ಯೂಹತತ್ಸಂ। ಭವಪ್ರತಿವ್ಯೋಮಾಂಕಭಾನು
ನ್ನರ ನಾಮನುತತ್ಸುತನುಜನನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಆವನವಮಗನುದಿವಾಕರಭೂಪತಿ । ಯವನವಮಗಸಹದೇವನೆಂಬನ । ನವ
ನವಮಗ ಬೃಹದಶ್ವಭಾನುಮಜನನಿಪತಿಬಳಿಕ ॥ ಅವನವಮಗನುಪ್ರತೀಕಹಯನಂ । ತವನವಮಗನಾಸುಪ್ರತಿಕನು । ಬೃ ವಿಸುವನು
ಮಾರ ನುಸಾದಕ್ಷತ್ರನವಗೇದ ॥ ೭ ॥ ಅಬ್ಧಿ ರ ಷ್ಕರನುಂತರಿಕ್ಷಕ । ನವಗೆಸುತಪನನಮಿತ್ರಜಿತ್ರಂ । ತವನೆಬರ್ಹಧ್ವಜನಾತನ
ಮಗನ ರಾಬರ್ಹಿ ॥ ಅವನವಮಗನುಕೃತಂಜಯನುಮ । ತ್ತವನವಮಗನುರಣಂಜಯನುಮ । ತ್ತವನವಮಗಸಂಜಯನಾಶಾಕ್ಯನ
ನಂಗೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಅವನವಮಗಶುದ್ಧೋದಲಾಂಗಲ । ನವನವಮಗನ್ನಪ್ರಸೇನಜಿತ್ತಂ। ತವನವಮಗನಾಕ್ಷುದ್ರಕನುಕುಣಕಾಖ್ಯ
ರಾತಂ ॥ ಅವಗೆಸುರಥನುಮಿತ್ರ ನಿಕ್ಷ್ವಾ । ಕುವಿನಕುಲಕೆಸುಮಿತ್ರನೇಕಡೆ । ಯವನಕಲಿಯುಗದೊಳಗೆ ನೃಪರಿಲ್ಲರಸಕೇಳಂ
ದ ॥ ೯ ॥ ಅರಸಕೇಳಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಿನಮಗ । ಕಿರಿಯನಾನಿಮಿಯಾಗಪತಿಸ್ಥನ । ವರಿಸಿದನುಗುರುನಿಮ್ಮಡಿಗಳಧ್ವರಕೆರುತ್ವಿಜರ ॥
ಕರೆದು ಸನೆದೇವೇಂದ್ರನೆಂನನು । ವರಿಸಿದನುಯಾಗಕ್ಕೆ ತರಹಿ । ಲ್ಲಿರಿಸಿಯೆನೆಕೇಳುತ್ತಸುಮ್ಮನೆಯಿರ್ದನವನೀಶ ॥ ೧೦ ॥ ಹೇ
ನವ ರಾವತಿಗೆಮುನಿಪತಿ । ಮೇದಿನೀಪತಿನೆರೆಹಿವಿಪ್ರರ । ನಾದರಿಸಿರುತ್ವಿಜರಮಾಡಿಮಹಾಧ್ವರವನೆಸಗೆ ॥ ಹೋದಮುನಿಪತಿ
ಮರಳಿ ಬಂದನು। ಮೇದಿನಿಗೆನೃಪನಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಕಾವಕ್ಷ್ಮೆಗಳಡಿಗಡಿಗೆರೋಷಾಗ್ನಿಯಲಿಮುನಿಪ ॥ ೧೧ ॥ ಎಲಪ್ರೌಢಂನನುವ
ನಿಸಿಸ ದ । ಕೆಲಸಕುಳ್ಳದವರರುಪರಾದರೆ । ಕಳೆವರವಬಿಡುಬೀಳೆನುತಗುರುಶಾಪವನುಕೊಡಲು ॥ ಅಲಘುಮತಿಕೇಳುತ್ತಧರ್ಮ
ದ । ಳಕೆತ್ರಂನದುಲೋಭನಿಂನದು । ಕಳೆವರವಬಿಡುಬೀಳೆನುತಶಪಿಸಿದನುಮುನಿಪತಿಯ ॥ ೧೨ ॥ ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲೊಡ
ಲನಾ ಮಿ । ನೀಗಿದನುಮಿತ್ರಾವರುಣಸುತ । ನಾಗಿಮುನಿಯೂರ್ವಶಿಗೆಜನಿಸಿದನೊಡಲನೆದನುಳಿದು ॥ ಯಾಗದವಸಾನದಲಿಬು
ಧಕಸ । ಮಾಗಮಾಮರನಿಕರವನುಭೂ ; ಭಾಗದಮರರುಬೇಡದರುನಿಮಿಯೊಡಲಜೀವನದ । ೧೩ ॥ ಒಲ್ಲೆನೊಲ್ಲೆನುಪೇಹ
ದನು ಖ । ವೆಲ್ಲಿಯುಭಯದುಃಖಶೋಕದ । ಥಳ್ಳುರಿಯಹೊಗಹೇಳುವಿರಿವಿಣ್ಮಿತ್ರನಿಷ್ಠೆಗಳ ॥ ಸೆಲ್ಲದಪಿಸ್ಥ್ನೆಯನರಗಳ।
ಬಳ್ಳಿ ಗುಹಿನನುರವಡದಮನೆ । ಯಲ್ಲಿಯದುತಾನಾರೆನುತನಿಮಿನುಡಿದನವರೊಡನೆ ॥ ೧೪ ॥ ಆನನಃಪ್ರಸರೋಜಯುಗಳ
ದ । ವೆಯನುನೆರೆಬಯಸಿನೃಪರುತ । ಪೋವನವನಾಶ್ರೈಸಿಪವಾಳ್ವರುಘೋರತರತಪವ ॥ ಸಾವುಹುಟ್ಟನುಮರವರೆನಲಾ ।
ಶ್ರೀ ರನದಿವ್ಯಾಂಘ್ರಿಕಮಲವ । ನೀವಿಧಪಬೇಬೆರಸಿಸುಖಿಯುಹೆನೆಂದನವನೀಶ ॥ ೧೫ ॥ ಹುಟ್ಟಸಾವೀಭವದಬೇಗೆಯ । ಬ
ಟ್ಟೆಯ ವನಾನಲ್ಲಶಾಪವ । ಕೊಟ್ಟನೆಂದೆನಬೇಡಮುನಿಮಾಡಿದನನುಗ್ರಹವ ॥ ಬಿಟ್ಟುಹೊರೆಯನುಹಾವ್ರುಹೊಗದಂ । ತಿ
ಷ್ಟ್ವನ ಯುತ್ತಕಟಕಟಕೆಳಗ । ಲ್ಲಿಟ್ಟಕಾಲನುಕಳಚಿಕೊಂಡೆನುಕಾಡಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆಭೂಪತಿಳವಿನ । ರಾಸಿನೀ
ನೆಲೆ ಂದೆದೇಹಾ । ವೇಶದಲಿಸುಖವಿಲ್ಲಕಾಲನಬಾಯತುತ್ತಿನಲಿ ॥ ಘಾಸಿಯಾಗಲುಬೇಡನಿಮಿಷೋ । ನ್ಮೇಷರೂಪಿನಲಿಹುದು
ಕಂಗ ಳ । ಲೀಸಮಸ್ತಪ್ರಾಣಿನಿಕರದೊಳೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೧೭ ॥ ಎಂದಡಾಗಲಿಯನುತಭೂಸುರ । ವೃಂದದರ್ಥಿಗಸಕಲಜೀ
ವರ ವೃಂದದಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿನಿಮಿಷೋನ್ಮೇಷರೂಪಿನಲಿ ॥ ನಿಂದಸಂದವನೀಶನಧಿಕಾ । ನಂದದಿಂದವಿದೇಹನಾಗಿಮ ; ಕುಂದಭ
ಕರ ಕೆಡುವರೇಜನನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಮಥಿಸಿದರುಬಳಿಕನನೆತನುವನು । ಪೃಥುವಿಗರಸಿಲ್ಲದದೆರುಷಿಗಳು । ಪೃಥುಳನು
ಜನಿ ಸಿದನುಜನಕನುಸಕಲಜೀವರಿಗೆ॥ ಮಥನದಿಂದುತ್ಪನ್ನನಾಗಿಯೆ। ಮಿಥಿಲನಾದನುನೃಪವಿದೇಹ । ಪ್ರಥಿತಜನಕನುಮೆರೆದನಾ
ವೈದೆ ಹಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಅವನಲಾಮಿಥಿಲಾಪುರವನೀ । ಭುವನಹೊಗಳಲುಮಾಡಿಸಿದನುದು । ಭವಿಸಿದನುಸುತನವಗದಾ
ವಸು ನಂದಿವರ್ಧನನು ॥ ಅವನವಮಗನುಸುಕೇತುಭೂಪತಿ । ಯವನವಮಗನಾದೇವರಾತಂ । ತವನವಮಗನುಬೃಹದ್ರಥನುಭೂ
ಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಅವನುಮಹಾವೀರ್ಯಂಗೆಸಿತನಂ । ತವಗೆಸಧೃತಿತನವಗೆಸುಬೃತ । ನವನವಮಗನಾದೃಷ್ಟಕೇತುವನಂಗೆಹ
ರಿಯ ಶ್ವಾ ॥ ಅವನವಮಗನಮರುತ್ಸನಾಹ್ವಯ । ನವನವಮಗನುಪ್ರತೀಂದ್ರನಾಥಂ । ಗವಯುಜನುಕೃತಿವೀರಯಾಹ್ವಯನರಸ
ಕೇಳೆಂ ದಾ ॥ ೨೧ ॥ ಅವನವಮಗನಾದೇವಮಿಢುಕ । ನವಗೆವಿದ್ರುತಾಹ್ವಯನುಮಗನಂ । ತವಗೆಕೃತಿರಾತಾಖ್ಯನಾತನವಮಗ
ಮಹಾ ರೋಮ ॥ ಅವನವಮಗನಾಸ್ವರ್ಣರೋಮಕ । ನವನವಮಗನಾಹ್ರಸ್ವರೋಮಕ । ನವನವಮಗನುಸಿರಧ್ವಜನುಜನನಾ
ಥಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೨ ॥ ಅವನುನೆಲನನುಯಜ್ಞಕೋಸುಗ । ನನಸುತಿರೆಸಿಖಲಾಗ್ರದಲಿಸಂ। ಭವಿಸಿದಳಲಾಸೀತೆಯುಪರಿಂದಾಯು
ಹೆಸ ನಗೆ ॥ ಅವನಿಪತಿಸೀರಧ್ವಜನೆನಿ । ಪ್ಪವನವಮಗನುಕುಶಧ್ವಜನುಮ । ತ್ತವನವಮಗಧರ್ಮಜನೊಧ್ವರಣೀಪಾಲಕೇಳೆಂ
ದ ॥ ೨೩ ॥ ಅವಗೆಸುತರಿಬ್ಬರುಮಿತಧ್ವಜ । ಭುವನವಂದ್ಯಮಿತಧ್ವಜಾಖ್ಯನು । ಸವನಿಕೆದನಾತಂಗೆಕೇಶಿಧ್ವಜಸಮಾಹ್ವಯ
ನು ಪ್ರವರಕಾಂಡಿಕ್ಯನುಮಿತಧ್ವಜ। ಭವನುಕರ್ಮಪರಾಯಣನುಬೊಮ್ಮವಿದಕೇಶಿಧ್ವಜಗೆಬೆದರಿವಿದೇಶಗಳನಾದಾ ॥ ೨೪ ॥
ಅವ ನಿಪತಿಕೇಶಿಧ್ವಜಂಮಗ । ನವಧರಿಸುವಪಿಭಾನುಮತನಂ। ತವನವಮಗನೆನಲಾಶತದ್ಯುಮ್ನಾಂಕ್ಕಶುಚಿಯವಗೆ ॥ ಅವನನ್ತಾ
ಜಂ ಸಿತನಂ। ತವನವಮಗನೆನಲೂರ್ಜಕೇತು। ಧ್ವನತನುಜನುಚಿತ್ರಮಾಹ್ವಯನವನವಮಗನೊದ॥ ೨೫ ॥ ಅವನಪುತ್ರನರಿಷ್ಟನೇಮಿ

ಕ ನವನವಮಗನುಕ್ತ ತಾಯುನೆಂಬವ । ನವನವಮಗನುಸು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಚಿತ್ರರಥನಾತಂಗೆ ॥ ಆವನವಮಗಸ್ತ್ರೀವನಾಪಿಯುಂಬವ
ನವನವಮಗನಾಹೇಮರಥನಂ । ತವನವಮಗಸತ್ಯರಥನೃಪಗುರುವೆಂಬನಾತಂಗೆ ॥ ೨೬ ॥ ಅವನವಮಗನುವಗೋಪ್ತನು ನೃಪ
ದ್ಯನವನವಮಗಾವಣಸುವರ್ಚಕ । ನವಗೆವಸುಭೂಷಣನುಶೃತನಾತಂಗೆಜಯುವಿಜಯು॥ ಅವನವಮಗರಿತನಂತನೆಂಬವ। ನವನವಮಗ
ಸನಯಾಂಬನೃಪನಂ । ತನನವಮಗನಾವೀತಿಹವ್ಯನುಧೃತಿಗೆಪಿತನಾದ ॥ ೨೭ ॥ ಅವನವಮಗಬಹುಲಾಶನೆಂಬವ । ನವಗೆ
ಕೃತಿಯುಂಬವನುಸಲಿಸಂ । ಭವಿಸಿದನುಸವೆಯಿತ್ತು ವಂಶವನಾತನಲಿನಿಮಿಯು ॥ ಇವರುಮಿಥಿಲಮಹಾಕ್ಷಿತಿಪರಿಂ । ತಿವರುತತ್ವ
ಜ್ಞಾನವಿದ್ಯಾ । ಪ್ರವಿಣಮತಿಗಳುಮುಕ್ತಸಂಗಗೃಹಸ್ಥರಿವರೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ರಾಗಲೋಭವಿಹೀನರುನ್ನತ । ಯೋಗಯೋ
ಗೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧರು । ಯೋಗಿವರ್ಯಪದಾಬ್ಜಸೇವಾನಿರತರಥಿರಥಗೂ । ಭಾಗವತಧರ್ಮೈಕನಿಷ್ಠರು । ಭೋಗಿಭೋಗಮಹಾಸ
ನಾಂಘ್ರಿಪ । ರಾಗಸೇವಾಲಬ್ಧತತ್ವಜ್ಞಾನರಿವರೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಆವನಿದನೋದುವನುಕೇಳುವ। ನಾವನೀಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೆನಿಸುವ।
ಭೂವರರಪಾವನಚರಿತ್ರವನತಿಪವಿತ್ರವನು ॥ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯುನವರಿಗಿತ್ತು ಕೃ । ಪಾವಲೋಕನದಿಂದಕಾವನು । ದೇವನಿತ್ಯ
ತುಮಸುಕುಂದನನಂತಗುಣವನಧಿ ॥ ... ... ॥ ೩೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೭೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಚಂದ್ರವಂಶದ ರಾಜರ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸೋಮವಂಶಪರಂಪರಾಗತ । ಭೂಮಿಪಾಲರಪುಣ್ಯಚರಿತವ । ಭೂಮಿಪತಿಗೆಮುನೀಂದ್ರ
ನಭಿವರ್ನಿಸಿದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಪಾಂಡವಕುಲತಿಲಕಭೂ । ಪಾಲಪಾವನಸೂರ್ಯವಂಶವಿ । ಶಾಲಚರಿತವನರುಹಿದೆನುನಿನಗಿನ್ನುಶಶಿಕು
ಲದ ॥ ಏಳಿಗೆಯುನರುಪ್ರಮೆನುಪರಭೂ । ಪಾಲಕರಪಾವನಚರಿತ್ರವ । ಕೇಳೆನುತಕರುಣಾಳುವಿಸ್ತರಿಸಿದನುಭೂಪತಿಗೆ ॥ ೧ ॥
ಶ್ರೀವರನವರನಾಭಿಕಮಲದ। ಲಾವಿರಿಂಚನುಜನಿಸಿದನುಮ । ತ್ತಾವಿರಿಂಚಂಗತ್ರಿಯತ್ರಿಯನೇತ್ರದಿಂದಶಶಿ ॥ ಭಾವಿಸುವಡು
ತ್ಪಂನನಾದನು । ಭಾವನನುಸುರನರಸಮಸ್ತ । ಸ್ಥಾವರಾದಿಗಳ್ಗಂಗೆಸತ್ತ್ವಿಯೌಷಧೀಶರನೆನಿಸಿ ॥ ೨ ॥ ಸ್ಥಿತಿಸುರೋಷಧಿವಾರಿಗ
ರ್ಭ । ಸ್ಥಿತಿಗೆಪತಿನೀನೆಂದೆನುತಶತ । ಧೃತಿಮಹಾತ್ಮನಕರದುಪಟ್ಟವಕಟ್ಟದನುಬಳಿಕ ॥ ಅತುಳಬಲನಾಸುರನರೋರುಗ। ತತಿ
ಯುನಸುರಾಧಿಪನನಾಹವ । ಚಿತನೆನಿಸಿವರರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರವವಿರಚಿಸಿದ ॥ ೩ ॥ ದರ್ಪದಲಿಹಿಡಿದೆಳದುತಂದುಬೃ । ಹಸ್ಪತಿ
ಯುಸತಿತಾರೆಯುಂಬಳಿ । ನುಪ್ಪರಪಗುಣರೂಪುಶೀಲಾನ್ವಿತೆಯುನಿಜಗೃಹಕೆ ॥ ದರ್ಪಕಪ್ರಭನಿರಿಸಿಕೊಂಡನು । ತಪ್ಪಿದೆಯುಲಾ
ಪಾಪಿಭಾರ್ಯೆಯು । ನೊಪ್ಪಿಸೆನೆಂದದನನಂಡಬದನುಸುರಾಚಾರ್ಯ ॥ ೪ ॥ ಹಲವುಭಾರಿಶಶಾಂಕನಾಗುರು । ಲಲನೆಯುನುಬೇಡಿ
ದರೆಕೊಡದಿರೆ । ಕಲಹವಾದುದುಬಳಿಕದೇವಾಸುರರಿಗದರಿಂದ ॥ ಬಲಪನಿತ್ತನುಶುಕ್ರನಾಸುರ । ಕುಲಗುರುದ್ವೇಷದಲಿದೈತ್ಯಾ
ವಳಿಯುನೆರಹಿದನಾಹವಕೆಶತಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೫ ॥ ಬಂದನಾಗುರುವಿನಹರಿಬತನ । ಗೆಂದೆನುತಸುರನಾಥನೈದಿದ । ನಿಂದು
ಧರನಾಕೋಟಿಭೂತಪ್ರಮಥಗಣಸಹಿತ ॥ ದುಂದುಭಿಯಭೇರಿಗಳಕಹಳಾ । ವೃಂದಪಟಹನಿನಾದದಲಿಸುರ । ವೃಂದನೆರದುದು
ಸಂಗರಕೆಕರಿತುರಗರಥಸಹಿತ ॥ ೬ ॥ ತಾರಕಾಮಯುವೆಂಬಹೆಸರಲಿ। ಘೋರತರಸಂಗ್ರಾಮವಾದುದು । ಸೇರಿದರುಪಟುಭಟರು
ಹೂಣಿಯುಲಂತಕನಪುರಕೆ ॥ ಮೇರೆದಪ್ಪಿದುದುಭಯುಬಲಕೈ । ಯ್ವಾರೆಹೊಯ್ದಾಡಿದುದುಬಿದ್ದುದು । ಭೂರಿಗಜರಥತುರಗಪತ್ತಿ
ಗಳಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಚೆಲ್ಲಿದುದುಸುರಕಟಕದೈತ್ಯರ। ಘಲ್ಲಣೆಗೆದಿಗುಪಾಲವರ್ಗಕೆ । ಬಿಲ್ಲಬಿಡುಗಡೆಯಾಯ್ತುವಿಸಟಂಬರಿ
ಗುಪಸುರಾಳಿಘೆ ॥ ತಳ್ಳಿಸಿದಭಂಗದಲಿಸುರಗುರು । ವಲ್ಲಭೆಯುಹುಯ್ಯಲನುಶತಧೃತಿ। ಯಲ್ಲಿಗೈದಿಸಲಾತಕರಸಿದನೋಷಧೀಶ್ವರ
ನ ॥ ೮ ॥ ಎಲವೊಬಿಡುಬಿಡುಭಂಡತನವನು । ಬಳಸುವರೆಲೋಕದಲಿಗುರುವರು । ಕೆಲಸವಿದುಲೇಸಾಯ್ತುಬಿಡುಗುರುವರನ
ವಲ್ಲಭೆಯು ॥ ಪ್ರಳಯುವಾಯ್ತುಸುರಾಸುರರಿಗೆನೆ । ಉಳುಕಿಕಮಲಜನಾಜ್ಞೆಯಲಿಗುರು । ಲಲನೆತಾರಾದೇವಿಯುನ ಶಶಿಕಳುಹಿದ
ನುಮರಳೆ ॥ ೯ ॥ ಇಂದುಬಿಡಲೊಡಗೊಂಡುಬಂದುನಿ। ಜೇಂದುಮುಖಿಯುನುನೋಡಿಗರ್ಭಿಣಿ। ಯೆಂದರಿದುರೋಷದಲಿಕ
ಓಕಿಡಿಯೋಗಿನಿಜಸತಿಗೆ ॥ ಎಂದನೆಲೆದುವೃತ್ತೆನಿಂನನು। ನಿಂದಿರಿಕೆಯುಲಿಸುಟ್ಟುರುಹುವೆನು । ಕುಂದುಹೊರುವುದುವನಿತೆಗರ್ಭಿ
ಣಿಯೇವೆನಾನೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಬಿಟ್ಟುಕಳೆಗರ್ಭವನುಬೇಗದಿ । ಸುಟ್ಟುಕಳೆಯುದಮುಂನನಿಂನೀ । ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿರಿಸದಿರುಗರ್ಭ
ವನೀಗವಮಾಡೆನಲು ॥ ಬಿಟ್ಟುಕಳದಳುಗರ್ಭವನುಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಕಮಲದಳಾಕ್ಷಿಭಯುದಲಿ । ಹುಟ್ಟಿದನುವರತನಯುನುಂನತರೂ
ಪನಿಭವದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಕನಕವರ್ಣದವರಕುಮಾರನು । ಜನಿಸಿದೆಲೆಗೆಕುಮಾರಕನುತಾ । ತನಗೆಕುಲಪಾಲಕನೆನಲಾಬೃಹಸ್ಪತಿ

ಮಗಾತೆ ॥ ಮನವಲಿದು ಕೇಳ್ ಶುಕ್ರ ಹಿಮಕರ । ನೆನೆಗಿ ಬೇಕೀತಂಗೆ ನೀನಾ । ರೆನುತ ಬಂದನು ನೆಗಹಿ ಕೊಂಡನು ಬಿಸುಟ ಬಾಲಕನ ॥
ಕೊಡೆನು ತಾ ಕೊಡೆನು ತಂನವ । ನೀ ಕುಮಾರಕನೆನುತ ತಂಮೊಳ । ಗಾ ಕುಲರು ಸಂವಾದಿಸಲು ಸರಸೀರುಹೋದ್ಭವನು ॥ ನೂ
ತವಗಿಂನೇಕೆ ಕೆಂತು ಕೊಡು । ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಶಶಾಂಕನೆನುತವಿ । ವೇಕಿಸುತ ಬುಧನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು ಕುಮಾರಕಗೆ ॥ ೧೩ ॥
ತ್ರಮುಖವನು ನೋಡಿ ಪುಳಕಿತ । ಗಾತ್ರನಾದನು ಚಂದ್ರನಾತನ । ಪುತ್ರನಾದನಲಾ ಪುರೂರವನಿಳೆಯ ಜಠರದಲಿ ॥ ಪುತ್ರರರ
ರು ಜನಿಸಿದರು ಬುಧ । ಪುತ್ರನಾದ ಪುರೂರವನ ನೆಮೃಗ । ನೇತ್ರೆ ಕೋಮಲಗಾತ್ರೆಯೆನಿಪೂರ್ವಸಿಯು ಲನುಪಮರು ॥ ೧೪ ॥
ರವನಿ ತೆನೆ ನರಪತಿಗೆ ತಾನೆಂ । ತರಸಿಯಾದಳು ಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ । ವರಮುನಿಪ ಹೇಳೆನಲು ನೃಪತಿಗೆ ನೃಪನ ಸಂಗತಿಯ ॥ ಪರೆದನಾ ಮು
ನಾಥನ ಮೊಳ । ಸ್ವರೆಗೆ ಮಿತ್ರಾವರುಣ ಶಾಪದ । ಲಿರದೆ ಬಂದುದು ಮಾನುಷಸ್ಥಿತಿ ಮಹಿಮ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಹೇಳಿದನು ನಾರದನು
ಪನವಿ । ಶಾಲಗುಣ ರೂಪವನು ಪಾಡಲು । ಲೋಲಲೋಚನೆ ಕೇಳುತನೆ ಬೆಂಡಾಗಿ ಮನ್ಮಥನ ॥ ಕೋಲು ಮೊರು ಮೊನೆಗೊಂ
ಭೂಪರ । ಮಾಲ್ಯಮಣಿಯಿಗ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದಳು । ಸೋಲಿಸುತ ದೆಶೆಗಳನು ಕಂಗಳ ಕಡೆಯ ಘಾಯದಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಖಂಡಿಸುತ ಜನ
ನಗಳನು ಬಹ । ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷಿಯನು ಭೂ । ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರನು ಕಾಣುತ ಪರಮಹರ್ಷದಲಿ ॥ ಗಂಡುಗಲಿ ನೊಗವ
ಳಿ ಪುಳಕಂ । ಗೊಂಡು ತನುವನು ಸವಳಿ ಪುತಿರೆ ಬೆಸ । ಗೊಂಡನಾ ಸುರವನಿತೆಯನು ಮೃದು ಮಧುರವಚನದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಲೇಸು ಬ
ಎದು ಕಾಂತೆ ಕುಳ್ಳಿಹು । ದಾಸನಡಮೇಲೆನಲು ನಿಮುಷವು । ಹಾ ಸತಿಯೆ ನೀನೇಕೆ ಲೋಕವಿದೇಕೆ ಮಾನುಷದ ॥ ವಿಹಾಸ ಲಾರಿಗೆ
ನಧರೆ ಸೀ । ಯೂಷವಿದು ತನಗೇನು ಬೆಸನಿಜ । ದಾಸತಾನೆಂದರಿವುದೆಂದನು ನೃಪತಿ ವಿನಯದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ತುಂಗಕುಚ
ಗೆ ಕೇಳು ನಿಂನೆಸ । ಪಂಗವಟ್ಟದ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದವು । ಕಂಗಳಿವು ಮನ ಬೇರು ಮರಿದವು ಕೀಳಲರಿದೆನಲು ॥ ಅಂಗಜಾಸ್ತ್ರ ಕೆತಂನ
ಡ್ಡಿಲ । ತಾಂಗಿ ಹೋಗದಿರೊಂದು ನಿಮುಷನಿ । ಜಾಂಗಸಂಗದ ಕವಚವನು ಕೃಪೆಮಾಡು ತನಗೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ವಸುಮತೀಶನ
ಾತನಾಲಿಸು । ತೆಸೆವ ನೋಟ್ಕ ಗೆಯಿಂದ ನುಡಿದಳು । ಶಶಿವದನೆ ಸಂತೋಷದಲಿ ಕಡೆಗಂಣಲೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ವಸುಧೆಯೊಳಗಿಂನಾರು
ನಂ । ತಸಮ ರೂಪವು ಸಾರ್ಯ ಬಲವಾ । ರುಷಸಮರ್ಥರು ಕೃತ್ಯವನು ಕೇಳೆಂದಳಾ ಕಾಂತೆ ॥ ೨೦ ॥ ನೀತಿಯ ಹುದೆಲೆ ಭೂಪ ನಿಂ
ಮ । ಮಾತಕೇಳಂನೊಂದ ನರುಣಕೆ । ಪೋತ ಮೆರಡಿವೆ ನಿಂನ ಕೈಲೆಡೆ ರಕ್ಷಿಸುವುದಿವನು ॥ ಸೋತುದೆಂ ನೀ ಮನ ನಿನಗೆ ಘೃತ ಮಾ
ತ್ರ ಮಸ್ಥಿತಿಗಶೆನನಲ್ಲಡೆ । ಭೂತಳದೊಳೆನಗಂನವಾಗದು ಮಾನುಷಾಹಾರ ॥ ೨೧ ॥ ಮತ್ತೆ ಕೇಳೆಲೆ ಭೂಪ ರಮಿಸುವ । ಹೊ
ತ್ತ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಂಡೆನಾದಡೆ । ಚಿತ್ತಲೆಯರಿರೆ ನಿಂನನಾಗಳೆ ತನನೆ ಸನ್ಯಾಸ ॥ ಹತ್ತಿರಿಹೆನೆಂತೆನಲು ನೋಡದಿ । ರುತ್ತಮಾಂಗನೆ ತಂನವ
ನನು । ಹೊತ್ತು ಗಳೆಯಲದೇಕೆನುತ ಕೂಡಿದನು ಸುರಸತಿಯ ॥ ೨೨ ॥ ಭಾಪು ಭಾಗ್ಯವೆ ಭಾಪುರೂಪವೆ । ಭಾಪು ಗುಣ ಸೌಂ
ದ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯೆ । ಭಾಪು ತಂನ ಮನೋರಥದ ಬೆಳೆ ಸಿರಿಯೆ ಭಾಪೆನುತ ॥ ಭೂಪನೂರ್ವಸಿಯಂಗವಟ್ಟದ । ಲೇಪದಂತೆ ನಿರಂತರ ರತಿಸ
ಪಸ ಭೋಜನ ಸಹವಾಸದಲಿ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೨೩ ॥ ಅರಸನಾ ಡುತ್ತಿರ್ದನಂಕಃ । ಪುರದಲುದ್ಯಾನಂಗಳಲಿ ಸುರ । ವರವಿಹಾರಸ್ಥ
ದನ ಚೈತ್ರರಥಗಳಲಿ ॥ ಸುರಗಿರಿಯ ಹಿಮಗಿರಿಯ ಮಂದರ । ಗಿರಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವವನಂಗಳಲಿ ಖೇ । ಚರರು ಹೊಗಳಲು ಸುರವನಿ
ತೆ ಕೊಲಿದು ಹಲಕಾಲ ॥ ೨೪ ॥ ಅಂಧನಾದನು ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯನಿ । ಬಂಧನದ ಭೋಗದಲಿ ಪಂಕಜ । ಗಂಧಿಗೀಕ್ಷಣದಲಿ ಸಹ
ೀಕ್ಷಣನು ತಾನಾಗಿ ॥ ಬಂಧಿಸಿದನಂಗದೊಳಗಂಗವ । ನಿಂದನಾನಾಯುಗಳವನು ಸಂ । ಬಂಧದಂತಿರಲಾತ್ಮ ಯೋಗಾರೂಢ
ದಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಊರ್ವಸಿಯ ಸಂಗದಲಿ ವ್ಯಾನುರ । ದೂರ್ವಿಯಧಿಪತಿ ಯಾಡುತಿರಲು ಸು । ಪರ್ವನಾಥನ ಸಭೆಯಲಿದ್ದುರ್ದು
ನ್ಯವಾದಂತೆ ॥ ಊರ್ವಸಿಯ ಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದೆ । ಸರ್ವಸತಿಯರ ಬೇನು ಫಲವನು । ನಿರ್ವಹಿಸದೊಡ ಲೊಪ್ಪಲರಿವುದೆಯೆಂದನ
ರೇಂದ್ರ ॥ ೨೬ ॥ ಕರೆದು ಗಂಧರ್ವರನು ನೆಸಿಸಿದ । ನಿರುಳಿನೋಲಗ ಕೂರ್ವಸಿಯ ನೀವ್ । ಬರಿಸದಿರ್ದಡೆ ಸಾವಿರೆನುತ ಮೆಸಾ
ಾಲಿಗಳು ॥ ಉರಿಗೆ ಪರಲ ಮರೇಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯ । ಧರಿಸಿ ಧರೆಗಿಳಿತಂದು ಖೇಚರ । ರುರೆಗರಣಕವನೊಯ್ದರಿರುಳು ಮಹಾತಮಿ
ದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಒರಲುತಿರೆ ಕೇಳುತ್ತ ಕಿಟ್ಟನು । ಮರಿಗಳಾ ಮೆಡೆಯೆನುತ ಭೂಪನ । ಜರದು ಬೈವುತ ಹೋದಳಾ ಗಂಧರ್ವಪಥವಿ
ಮ । ಅರಸು ಕೆದ್ದನು ಭೂಪನನು ಡಿಯನು । ಮರೆದು ಚಿತ್ರಲೆ ಬಿಡುವಲೆಯಲಂ । ಬುರುಹಮುಖಿಯನು ಕರವ ತಾಸಿಹೆನಂಜಬೇ
ಮುತ ॥ ೨೮ ॥ ಕೊಲ್ಲೆನುತ ಕಡುಗವನು ಕೊಂಡರಿ । ಮಲ್ಲಗಜಪಂಚಾಸ್ಯನೈತರ । ಲಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಸುಟಡಗಿದರು ಗಂಧರ್ವರು
ತನ ॥ ಬಳ್ಳಿ ಮಿಂಚಿತ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಸುರ । ವಲ್ಲಭೆ ನೆತ್ರೋರಿಸಿದರಾ ಭೂ । ವಲ್ಲಭನ ನಿಲಪನು ವಿವಸ್ತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯನಾ ಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೨೯ ॥
ೀದಳ ಮರಾವತಿಗೆ ಸತಿ ಬೆರ । ಗಾದನ ಭೂಪತಿ ಗೃಹಕೆ ಬಂ । ದಾದಿ ವಿಜವನಿತೆಯನು ಕಾಣದೆ ಸೆಯ ಬಸವಳಿದು ॥ ಮೇದಿ
ನಿ ವನನದಿಂದೇ । ಶಾದಿಗಳಲರಸುತ್ತ ಕೆಳಲಿತ । ಳೋದರಿಯನೆಲಿಗ ಣದಾದನು ಮರುಳಸಂದದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಅಥಟನ್ಯ
ತಿ ತಾ ಕುರುಕ್ಷೇ । ತ್ರದಲಿ ಕಂಡನು ಜಲವಿಹಾರದ । ಸುದತಿಯರು ಸಹಿತಾಡುತಿರಲೊಂದ ಮೊಳಸರಸಿಯಲಿ ॥ ಬದುಕಿದೆನು ತಾನೆ

ನುತನೃಪಮಾದ | ಸದನನಾಗಿಲತಾಂಗಿಯನುನುಡಿ | ಪಿಡನೆನಯಗುಣಲಲಿತಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿಮನ್ನಿಸುತ || ೩೧ || ನಿಲ್ಲೆಲೆಘೋರನಿಷ್ಠುರೆ | ಕಳ್ಳೆಕಪಟಾಚಾರೆಧರೆಯೊಳ | ಗೆಲ್ಲರೊಳಲಿಪಿತಂದೆತಂನನುಧೂರ್ತೆಕಾರ್ತಪನ || ಹುಲ್ಲೆಘೆವೆಂದೆಂ ಬರದುತಂ | ನಲ್ಲಿಲಘುತ್ರೆಯನಾರ್ಜಿಸಿದುದೆಲೆ | ವಲ್ಲಭೆಯನಿಂನಂತೆನಿಷ್ಕರುಣಿಗಳದಾರೆಂದ || ೩೨ || ನೀನೆನುನದಲಿಕಂಗಳಿರಲಿ | ನೀನೆನಿಂನೀರೂಪುಗುಣಮಧು | ರಾನುರಾಗಸ್ಮಿತವಚನವಿಭ್ರಮಗಳವ್ರತಂನ || ಸ್ಥಾನಪದಿಂದಗಲದಿನೆನೀ | ನೇನುಕಾರಣವಗಲಿಬಂದೆಸು | ದೀನನನುಸೌಹೃದವನೀನೆಸುಹೃತ್ತಮನನೆಂದ || ೩೩ || ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವನ್ಯಕಗಳಂತಿರ | ಲಕ್ಷಿತತಿಗಳಾತಕ್ಷನಬಾಜದ | ಳಾಕ್ಷಿನಿಜವಿರಹದಲಿಬದುಕುವೆನೆಂತುತಾನಿಂನು || ರಕ್ಷಿಸೆಂನನನಾಥನನುಕರು | ಣೇಕ್ಷಣದಿಂದೆನುತಲಿರಲದಾಕ್ಷಿತೀಶ್ವರನೊಡನೆನುಡಿದಳುನಳಿನಮುಖಿನಗುತ || ೩೪ || ಚಿತ್ತವಿಸುನೃಪಚಪಲೆಯರುದು | ಸ್ತ್ರೀತ್ರೆಯರುದುರ್ಘರ್ವೆದುರುದು | ವೃರ್ತ್ತೆಯರುಧೂರ್ತೆಯರುನಾವೆಂಬಿದುವೆಸಿದ್ಧವಲ || ಮತ್ತಕಾಪಿನಿಯರಿಗೆಮರ್ಕಟ | ವೃತ್ತಿಸಹಜವಲಾನಿಧಾನಿಸಿ | ಲುತ್ತಮನೆಹುಪಿಯಲ್ಲನುಡಿಯಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ || ೩೫ || ಒಬ್ಬರತಿನಗೆನೋಟವದುಮ | ತ್ತೊಬ್ಬರಲಿಮನದಾಸಕ್ತಿಚೇ | ರೊಬ್ಬರಲಿಸಾಪಾರ್ದವ್ರೊಬ್ಬರಲೊಬ್ಬನಲಿಕೂಟ || ಒಬ್ಬರನುತಕ್ಕೈಸುವರುಮ | ತ್ತೊಬ್ಬರನುಸಾತಾಡಿಸುವರಿಂ | ತೊರ್ಬಿಯೊಡೆಯನೆವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯರೂಪುವನಿತೆಯರು || ೩೬ || ಕ್ರೂರೆಯರುದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆನೀಶಿಯ | ರಾರುಸಂಬುವರೆರಸೆಕೊಲಿಸುವ | ರಾರನಾಗಲಿಕೊಲುವರೊಡಹುಟ್ಟಿದರನಾಪ್ತರನು || ವೀರವಶಗರ್ತಿಗಳೈಗ್ಹಿಕ | ಪಾರಲೌಕಿಕವ್ರಂಟೆಬರಿದೇನಾರಕದಲಾಳುವರುಬಾಹಿರರೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೩೭ || ಬಿಡುಮನದಮಾಯಾವಿಮೋಹವ | ನೊಡಲಿನಿಚ್ಛೆಗೆಸಲ್ಲದಿರುಕಂಗೆಡದಿರಿಂದ್ರಿಯವಿಷಯವಿಹ್ವಲನಾಗಿಮರುಳಾಗಿ || ಕಾಡಿದುಧಣಿವಹುದೇಮರೀಚಿಯ | ಮಡುವಿನುದಕವನಕಟಬರಿದೇ | ಪೊಡವಿಪತಿಗರುಮಾಯಿಗೆಡಬೇಡೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೩೮ || ಇಂದುಗರ್ಭಿಣಿತಾನುನಿಜಕುಲ | ನಂದನರುಜನಿಸುವರುವರುಷವು | ಹಿಂದುಗಳದರೆಬಲ್ಲಿಕವರುಷದಕಡೆಯಲೊಂದುದಿನ || ಬಂದಡೆಂನನುಕಾಬೆಹೋಗೆನೆ | ಲಿಂದುಮುಖಿಯಪಚೋವಿವೇಕದ | ಲಂದುಮರಳಿದುಬಂದುಹೊಕ್ಕನುನೃಪತಿನಿಜಪುರವ || ೩೯ || ಮತ್ತೆವರುಷಾಂತ್ಯದಲಿಕಂಡನು | ಪುತ್ರಮಂತ್ರೆಯನೊರ್ವಸಿಯನಾ | ವೃತ್ತಮಾತನುರಮಿಸುತಿರ್ದನುರಾತ್ರಿಯೊಂದರಲಿ || ಮತ್ತಕಾಪಿನಿಯಗಲಿಕೆಗೆಮರು | ಗುತ್ತಿರಲುನೃಪನಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯುಪಾಯವನೊರದಳವನಿಪಗೆ || ೪೦ || ಬಲಿಸುಗಂಧರ್ವನನುತಂನಲಿ | ಸಲುಗೆಪಡಪರೆಭ…ಬರಿದೇ | ಬಳಲಿಫಲವೇನೆನಲುಗಂಧರ್ವರಿಗೆಕೈಮುಗಿದು || ನಲವ್ರುಮಿಗಲಭಿವರ್ನಿಸಿದಡವ | ರೊಲಿದುಕೊಟ್ಟರುಯಜಿಸುಹೋಗೆನ | ಗೊಲುವರಗ್ನಿಯಸ್ಥಾಲಿಯಿಳೆಕೊಳ್ಳೆನುತಭೂವರಗೆ || ೪೧ || ಕೊಂಡನೂರ್ವಸಿಯಂದುಬಗದಾ | ಚಂಡವಿಕ್ರಮನದನಪುರಕು | ದ್ದಂಡಬಲನೈತರುತವನದೊಳಗಿರಿಸಿರಾತ್ರಿಯಲಿ || ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರನುಬಂದನು | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯನುನೆನೆವುತ | ಗಂಡುಗಲಿನೂಕಿದನುಕಾಲವನಂದುಕೃತಯುಗವ || ೪೨ || ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುಬಳಿಕಾ | ತ್ರೇತೆಯಾದುದುಯಜ್ಞವಿದ್ಯಾ | ವ್ರಾತವಿದುವರ್ತಿಸಿತುತ್ರಯಿಯೆಂದೆನಿಸಿತಾವೇದ || ಆತನೈತಂದೊಂದುಪಿಪ್ಪಲ | ಜಾತಶಮಿಗರ್ಭದಲಿರಲುಕಂ | ಡೋತುಮಾಡಿದನರಣಿಗಳನೆರಡನುಸರಾಗದಲಿ || ೪೩ || ಎರಡನದರೊತ್ತರದಲಿರಿಸಿದ | ನರಪಸಂಧಾನದಲಿತಂನನು | ಬೆರಸಿಭಾವಿಸಿಮನಿಸಲಾದುದುಪಾವಕನಜನನ || ಹೊರದುಪುತ್ರತ್ವದಲಿಕಲ್ಪಿಸಿ | ಪರಿಚಿತತ್ರೇತಾಗ್ನಿಮುಖದಲಿ | ಸುರರಿಗಾದುದುತುಷ್ಟಿಬಳಿಕೈದಿದನುಸುರಪುರವ || ೪೪ || ಪ್ರಣವವೊಂದೇವೇದನಾರಾ | ಯಣನೆದೇವತೆಮಿಕ್ಕಸುರಗಿರ | ಗಣವಬಲ್ಲವರಾರುವರ್ನವದೋಂಜೆಭೂಸುರರ || ಎಣಿಸಲೊಂದೇಅಗ್ನಿಕೃತಯುಗ | ಗಣನೆಯಲಿಬಳಿಕತ್ತಲಾಧಾರಣಿಪತಿಯಲಾಯಿತ್ರವಿಧಾನವದರಸಕೇಳೆಂದ || ತ್ರೇತೆಯಿಂದಿತ್ತಲಾಯಿತ್ರ | ಜಾತಿಭೇದಾಗಮವಿಭೇದವಿ | ದೀತೆರದಲೇದೇವತಾಭೇದಾಧ್ವರವಿಭೇದ || ವೀತಿಹೋತ್ರವಿಭೇದಕೇಳೆಲೆ | ಭೂತಳಾಧಿಪಭುವನಪತಿನಿ | ತ್ಯಾತುಮನಲೀಲಾವಿಧಾನವನರಿವರಾರೆಂದ || … || ೪೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೭೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪರಶುರಾಮರ ಜನನ.

ಸೂಚನೆ || ಅಪ್ರತಿರವಪುತ್ರವಂಶದ | ಭೂಪಕನ್ಯಾಸಂತತಿಯಲಿಲೆ | ಭೂಪಪಾವನಮೂರ್ತಿಜನಿಸಿದ ನಾಪರಶುರಾಮ || … … … …

ಪದನು || ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಾಪುರೂರವ | ಧರಣಿಪತಿಗಾಯುಃಕುಮಾರನು | ನಿರುಪಮನೆಸತ್ಯಾಯುವೆಂಬವನಾಶ್ರುತಾಯುಷನು || ವರವಿಜಯಜಯರಯರೆನಿಪ್ಪರು | ವರಕುಮಾರಕರೂರ್ವಸಿಯಲವ | ತರಿಪಿದರುಪಾವನಚರಿತ್ರರುಪುಣ್ಯಾತ್ಮ

॥ ೧ ॥ ರಾಯನೀನವಧರಿಸುಸೂತನುಶೌ | ತಾಪವಿಗೆವಸುಮಾನುವರಸ | ತ್ಯಾಯುವಿಂಗೆಶ್ರುತಂಜಯನುರಯನಾತ್ಮನ
ನು ॥ ದಾಯಿಗನುವಿಭುಜಯಗೆವಿಜಯನ | ಜಾಯಿಪಡದಳುಕಾಂಚನನತ | ಜ್ಞಾಯಿಯಲಿಹೋತ್ರನನುಜಹ್ನುತದಾತ್ಮ
ನೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಕುಡಿತೆಯಲಿವೊಗದಾವನೊಬ್ಬನು | ಕುಡಿದನಾಗಂಗೆಯನುಬರತುದು | ಕಡಲಕಳಕಳದುಂನತಿಕೆಗಂಡೂಷ
ದಲಿ ॥ ಪಡೆಯೆಜಹ್ನುಸುಯುತ್ನನೆಂಬನ | ಪಡೆದನವನವಕಾಲನನುನೆರೆ | ಪಡದನವನಂಡಶ್ವಯೋಜಕನೆಂಬವರಸು
೩ ॥ ಅವನವುಗನಾಕುಶನುತತ್ಸಂ | ಭವನುಗಾಧಿಯೆನಿಪ್ಪವನುಸಂ | ಭವಿಸಿದಳುಸತ್ಯವತಿಯುಂಬಳುಕನ್ಯೆಸನುವಾಸ್ತೆ ॥
ನಿಪತಿಗಾಧಿಯಗೃಹಕೆಭೂ | ಗರ್ವತೆನಿಪ್ಪರುಚಿಕಮುನಿಪ್ಪಂ | ಗವನುಬಂದನುಬೇಡಿದನುಕಂನಿಕೆಯನಾಮುನಿಪ ॥ ೪
ವನುನಡೆನೋಡಿಯಣೆಯ | ಲ್ಲಿಂದುಮುಖಿಗೀಮುನಿಯನುತ್ತಿಂ | ತೆಂದನಾನೃಪನೀವೆನೀವೆನುಶುಲ್ಕವನುತನಗೆ ॥ ಒಂ
ವಿಕಪ್ಪದವರಕುಂ | ದೇಂದುವರ್ಣಸಹಸ್ರತುರಗವ | ತಂದುಕೊಡುವುದುವರನಹಡೆಕಂನಿಕೆಗೆನೀನೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಎಂದದಾ
ತಹೆನೆನುತಭೃಗು | ನಂದನನುವರುಣಾಲಯಕ್ಕೆ | ತಂದುಬೇಡಿದಡಿತ್ತನಾತನುತುರಗಸಾವಿರವ ॥ ತಂದುಕೊಟ್ಟನುಗಾಧಿ
ನ | ನಂದನೆಯುವೈವಾಹಿಕವನಾ | ನಂದದಲಿಮಾಡಿದನುನಡದನುಮುನಿನಿಜಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ೬ ॥ ಸತ್ಯವತಿಯೊಂದುದಿನಬೇ
| ಳುತ್ತಮನತಾತಂನತಾಯಿಗೆ | ಪುತ್ರರಿಲ್ಲೀವುದುತನಗೆನೀನೀವಡೆಂದೆನಲು ॥ ಸತ್ಯಸಂಧನುಚರುವೆರಡನಿ | ವರ್ತಿಸಿ
ಮಂತ್ರಿಸಿದನುಭ | ಯೋಕ್ತಮಂತ್ರಂಗಳಲಿಪಾಯ್ದನುಮುನಿಜಲಾಶಯಕೆ ॥ ೭ ॥ ಅಂನೆಗಾಸತ್ಯವತಿಕರದಾ | ತಂನತಾಯಿ
ನುಕೊಟ್ಟಳು | ತಂನಚರುವನುತಾನುಕೊಂಡಳುತದಭಿಮಂತ್ರಕವ ॥ ನಿಂನದುತ್ತಮಕೊಡುವುದದನೆನ | ಗೆಂನದನುನೀ
ಳ್ಳನುತ್ತವೆ | ನಂನಿತಾಯಿಂಡೆಲದಳಕ್ಷೈನುರಾಗವಶೆಯಾಗಿ ॥ ೮ ॥ ಬಂದುಕಂಡನುಮುನಿಸನಾತಂ | ನಿಂದುಮುಖಿಯಪಿ
ಕರ್ಮವ | ನೆಂದನೆಳೆಗೇಕೆಡಿಸಿದೆಯಲಾನಿಜಮನೋರಥವ ॥ ನಂದನನುನಿನಗಹನುಮೃತ್ಯುವಿ | ನಂದದನತಿಘೋರ
ಷ್ಟಿತ | ನೆಂದಡಂಗನೆನಡುಗಿಬಿದ್ದಳುಮುನಿಯಚರಣದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಹುಟ್ಟಲಾಗದುತನಗೆನುಗನತಿ | ದುಷ್ಟಕರ್ಮನೆನಿ
ತ್ರನು | ಹುಟ್ಟುವನುನೃಪರಂಕೆಘೋರಚರಿತ್ರನೆಂದೆನುತ ॥ ಕೊಟ್ಟಡಾವರದಿಂದಪುತ್ರನು | ಹುಟ್ಟಿದನುಜಮದಗ್ನಿರೇಣು
ಕೆ ಗಿಷ್ಟಪತಿಯೆಂದೆನಿಸಿದನುಜಮದಗ್ನಿಮುನಿಬಳಿಕ ॥ ೧೦ ॥ ಜನಿಸಿದರುಜಮದಗ್ನಿಗಾತ್ಮಜ | ರೆನುಪಮೆಯಲಿಸುತಾಪಸು
ವಾ | ದ್ಯನಲಸಂನಿಭಶವರನಂತರಜಾತನಾರಾಮ ॥ ದನುಜಹರನಂಶದಲಿಸಲೆಸಂ | ಜನಿಸಿದನುಭೂಭಾರಹರನೆಂ | ದೆನಿಸಿ
ರೋರಂತೆಸುರಿಯಲುಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ೧೧ ॥ ಕೊಂದನಾಹೇಹಯನೃಪಾಲರ | ವೃಂದವನುಭೂಭಾರಭೂತನ | ರೇಂ
ದ್ರನನುನಿಕ್ಷೇತ್ರವನುಮಾಡುತ್ತಮೇದಿನಿಯ ॥ ಮುಂದಮತಿವೃತ್ತಿಗಳನಿಪ್ಪ | ತ್ತೊಂದುಸೂಳಿನಲಘೋಯುತರನಾ | ನಿಂದ್ಯಕರ್ಮರ
ಕಲವಸವರುತ್ತರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಏನುಚಿತ್ರವಿದಾಯ್ತುಹೇಹಯ | ರೇನಮಾಡಿದರಘವನಕಟಮ | ಹಾನೃಪಾಲರಕು
ಲಕಾಲಪ್ರಳಯವಾದುದಲ ॥ ತಾನಿದನುತಿಳಿವಂತೆಹೇಳೆನೆ | ಸಾನುರಾಗದಲಾಮುಕುಂದಮ | ಹಾನುಭಾವವನೊರದನದನೆಲ್ಲ
ನುಮುನಿನೃಪಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ಆದಡವಧರಿಸರಸಹೇಹಯ | ಮೇದಿನೀಶ್ವರರೆಲ್ಲರಿಗೆವಿಖ್ಯಾ | ತಾದನರ್ಜುನನೆಂಬವನುಬಲವೀರ್ಯ
ರ್ಯದಲಿ ॥ ಆದಿಮೂರ್ತಿಮುಕುಂದನಂಶದ | ಲಾದದತ್ತಾತ್ರೇಯವರಯೋ | ಗೋದಧಿಯದಿವ್ಯಾಂಘ್ರಿಸೇವಾನಿರತನೆಂದೆ
॥ ೧೪ ॥ ಪಡದನಾತನಕೃಪೆಯಲತ್ಯು | ಗ್ರಡದಬಾಹುಸಹಸ್ರವನುಧುರ | ದೆಡೆಯಲಪ್ರತಿಮತ್ವವನುವೀರ್ಯವನುಶೌರ್ಯ
ನು ॥ ಎಡಹದಿಂದ್ರಿಯಕಾಯಬಲವನು | ತಡೆಯದಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯ | ಗಡಣವನುಯೋಗೇಶ್ವರತ್ವವನಖಿಳಸಂಪದವ ॥ ೧೫ ॥
ವನಮಾಪಿಸ್ಮೃತಿಯೆನಿಪ್ಪದು | ಪುರವದರೊಳಿದ್ದಖಿಳಭುವನೋ | ತ್ಕರದಲವ್ಯಾಹತವಿಹಾರನುಪವನನಂದದಲಿ ॥ ಚರಿಸುವನು
ಪನಖಿಳದೇವಾ | ಸುರನರೇಶ್ವರರವನಿಪತಿಯೊಂ | ದೊರೆಗೆಬಾರರುಬಾಹುಬಲದಲಿಸಕಲಗುಣಗಳಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಆತನೇಭೂ
ಪಾಲನೆಲ್ಲರಿ | ಗಾತನೇಗೋಪಾಲನಖಿಳ | ಕ್ಷಾತನೇಪಾಲಕನುಗೃಹಧನಸಸ್ಯಸಂತತಿಗೆ ॥ ಆತನನುನೆನದರಿಗೆಭೂತ | ಪ್ರೇತ
ರೋಗಮಹಾಘದುಷ್ಟ | ವ್ರಾತಖಗಮೃಗಸರ್ಪಭಯವಿಲ್ಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಅಧಿಗಡನಾಡುತ್ತಲಿರಲಾ | ರೇವೆಯಲಿಜಲ
ಕ್ರೀಡಿಯನುಮಪನಿ | ತಾವಳಿಗಳೊಡಗೂಡಿಸಾವಿರಭುಜಗಳಿಂದೆಸೆಯೆ ॥ ರಾವಣನುಶಿಲುಕಿದನುಬಂದಾ | ಭೂವರನತೆಕ್ಕೆಯಲಿ
ಲಿಯ | ಬಾವುಲಿನವೋಲಭ್ರಮರಾವಳಿಯಘೇಯನಲು ॥ ೧೮ ॥ ಶೆರೆಯಲಿದ್ದನುಕೋಡಗನವೋಲ್ | ಉರುಪರಕ್ಕಸ
ಯನರಸನೆ | ಹೊರವಳಲಕಡೆಯಂಗಡಿಯಪಂಗುಡಿಯಗುಡಿಸಿನಲಿ ॥ ಮರುಗಿಮೊವ್ಮನದಸ್ಥಿತಿಗೆಬಾ | ಯರತಾಬಂದು
ಪುಲಸ್ತ್ಯನಾತನ | ಶೆರೆಯಬಿಡಿಸಿದನೇನಹೇಳುವೆನರ್ಜುನನಬಲುಹ ॥ ೧೯ ॥ ಬಂದುದಿನನೃಪಕುಲಶಿರೋಮಣಿ | ಸಂದುಪ್ಪ
ಯಾವ್ಯಸನದಲಿನಡೆ | ತಂದನಾಜಮದಗ್ನಿಯಾಶ್ರಮದೆಡೆಗೆಬಲಸಹಿತ ॥ ಬಂದಡುಪಚರಿಸಿದನುಮುನಿಸಾ | ನಂದದಲಿನೃಪವರ
ನಾಜನ | ದಂದವನುಮಾಹನವನಿಚ್ಛಾಭೋಜನಂಗಳಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ದೇಹನೃಪನಿನನೆಂದುಬರಿಸಿದ | ನಾಹವಿಗ್ವಾನಿಯನುಬಳಿಕವ | ರೂಪಿಸಿದವಸ್ತುವನುಕಳದಳುದಣಿಸನವನೀಶ ॥ ಅಹೇತಂನ್ಯ

ಕ್ಷರ್ತ್ಯಸಂಪದ | ದಿವ್ಯಾಹವೀಸನಿತ್ಯಂಗಪಿನಿತೆ | ಲ್ಲೀಹಸುವಿನೊಂದೊರೆಗೆ ಬಾರದೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೧|| ಬಳಿಕ ಕೊಂಡನು
ಮುನಿಯನ ಭೂ | ಪಾಲನಾಚತರಿಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ | ಪೇಳಿ ಹಿಂದಿರಿಸಿದನು ತಾನೈತಂದನರಮನೆಗೆ || ಕೇಳರಸೆ ಬಳಿಕ ಪರುಷಾಡಿ
ದ | ಖೂಳತನವನುಜರದು ಮುನಿಕುಲ | ಜಾಲವನು ಕೊಂಡೊಯ್ದುರಾಸುರಭಿಯನು ಕರುಸಹಿತ ||೨೨|| ಪೃತ್ಯ್ಯವೇಹೊಗು
ವಂತೆ ಪೊಕ್ಕಳು | ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ಪುರವನಂದಾ | ಹೋತ್ರಿ ಹೋಮವಿಹೀನವಾದುದು ಬಳಿಕ ಮುನಿನಿವಹ || ಇತ್ತಲಂತೆಗರಾ
ಮನೈತಂ | ದುತ್ತಮಾಶ್ರಮದೆಡೆಗೆ ಕಂಡನು | ಹೆತ್ತವರ ಹಸುಮಡಗಿದಾನನಕಮಲಕಾಂತಿಗಳ ||೨೩|| ಹೇಳಿದೇನಾಯ್ತೆನಲು
ಪೇದನನು | ಹೇಳಿದರು ಕೃತವೀರ್ಯಸುತನು | ಬ್ಬಾಳಿಯನು ಕೇಳುತ್ತ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯೋಗಿ ಕಂಗಳಲಿ || ಸೀಳಿ ನೃಪನ ಕಪಾಲದಣಿಯ
ಲು | ಪಾಲನೆರೆಸುವೆನೆನುತ ತಳೆದನು | ಕಾಲಭೈರವನಂತೆ ಖತಿಯಲಿ ರೌದ್ರಮೊಸರೆ ಸೆವ ||೨೪|| ಕಂಡವನು ಕಾರಿದವು ಕಂಗಳು |
ಕೊಂಡನಾ ಚಾಪವನು ಶರವನು | ಖಂಡಪರಶುವನಂತಕಾಂತಕನಂತೆ ಕಾನನವ || ಗಂಡುಗಲಿ ಹೊರವಂಟು ನಡೆದನು | ಮುಂದೆ
ಯಾತ್ಮಜನೆಂದು ಹಸುವನು | ಕೊಂಡು ಹೋದನೆ ಕಾಣಬಹುದೆನುತೈದಿದನು ಪುರವ ||೨೫|| ಪುರದ ಹೊರಬೊಳೆಯದಲಿ ನಿಂದ
ನು | ಕರೆಕುಠಾರನ ನೆನುತ ದೂತರ | ಹರಿಯಬಿಟ್ಟನು ಹೋದನಾತನು ಹೇಳಿದನು ಪದನ || ಸುರಭಿಯನು ಬಿಡು ಮೇಣು ಹೊಣೆವ
ಡ | ಧುರಕೆ ಬಂದನು ರಾಮನೀನಿಂ | ನುರುವಿಭವ ಶೋಭಾವಿರಾಮನು ನೃಪಭಟಭೀಮ ||೨೬|| ಎನಲು ನೊಕಿವನಾರು ಬಂ
ದನೆ | ಮುನಿಕುಮಾರನು ಸಂಗರಕೆ ಭಾ | ಪಿನಿತು ದಿನ ಬದುಕಿದಕೆ ಫಲವೇಯಾಯ್ತು ಲಾಯೆನುತ || ಜನಪನೀಕ್ಷಿಸಲೆದ್ದುದಾಭಟ |
ವನಧಿವಡಬಾನಲನವೋಲಿದ | ನನುಪಮಾನಪಡಿಮುಖಕೆ ಗಜರಥತುರುಗನಿಕರದಲಿ ||೨೭|| ಜೋಣಿ ಹಳಚದ ಮುಂನವಿಗತ |
ಪ್ರಾಣವಾದುದು ಭೃಗುವರೇಣ್ಯನ | ಬಾಣದಲಿ ಬಯಲಾಯ್ತು ಹಿಂದಣ ಮೋಹರದ ಭಟರು || ತ್ರಾಣವಳಿದುದು ಗಜಹಯಾವ
ಳಿ | ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಾದಿಸುಭಟ | ಶ್ರೇಣಿ ವೇಣಿಗೆ ಹಾಯ್ದು ದೀಕ್ಷಿಸುವಮರನಾರಿಯರ ||೨೮|| ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡುದು ಬಹಳ ಬಲ ಕಂ |
ನೆಟ್ಟು ಕಾಲನ ಧಾಳಿಗೊಡಲನು | ಬಿಟ್ಟು ಜಾರುವ ಜೀವರಂತಿರಲಾಹವಾಗ್ರದಲಿ || ಧಟ್ಟುಗೆಡದುದು ಶೋಣರುಧಿರದ | ಕಟ್ಟಿಯೊಡ
ದಂತಾಯ್ತು ಹರಿದರು | ಕೆಟ್ಟೆವೆನುತೋಲಗಕೆ ಕಟ್ಟೆಗೆ ಗಾರರವನಿಪನ ||೨೯|| ನಕ್ಕನರ್ಜುನನದನು ಕೇಳುತ | ಸೊಕ್ಕಿದನೆ ಹಾ
ರುವನ ನಮಗಿದಂ | ನಿಕ್ಕಿದರೆ ನಮ್ಮವರು ಮಾಡಿದುದೇನೆ ಭಾಪೆನುತ || ಉಕ್ಕು ಮಾಲಿಯ ಖಡಿಗಳಲಿ ಸಂ | ಪರ್ಕವಡೆದುದು ರೌ
ದ್ರರಸಬಾ | ಲಾರ್ಕನಂತಿರಲೆದ್ದನುಬ್ಬುವ ಕರಸಹಸ್ರದಲಿ ||೩೦|| ನಿಂದು ಕೈವೀಸಿದನು ಮೊಳಗುವ | ದುಂದುಭಿಯು ಭೇರಿಗಳ ಕ
ಹಳೆಗ | ಳಂದದೆ ಶಿವಮಾರ್ಗಳ ಗಲಿ ಭರ ರಥತುರಗಪತ್ತಿಗಳು || ಮುಂದು ಮುರಿದುದು ಧರಣಿಯಗಲಕೆ | ಸಂದಣಿಸಿ ಕಲ್ಪಾಂತಸಾಗರ |
ದಂದದಲಿ ಹದಿನೇಳು ವಿದಿತಾಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ಸೇನೆ ||೩೧|| ಫಡಫಡೆಲವೋ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಲೆ | ಕೊಡಲಿಕಾರನೆ ಹಾರುವನವಧೆ | ಸು
ಡಲಿಸಾತಕವೆಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೀಗಿ ಬೆರತೆಯಲ || ಪೊಡವಿಯರಿಯಲು ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿಯ | ಕಡುಗಿ ಕೊಂದರೆ ಪಾಪವಿಲ್ಲೆನು | ಕೊಡ
ನೊಡನೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಮುಸುಕಿದರು ಭಾರ್ಗವನ ||೩೨|| ಸತ್ತ್ವದೈಸಲೆ ಪಾಪವೇತಕೆ | ಪೊತ್ತುಗಳ ವಿರಿಪಡಬಳಿಖಿಯನು | ತಾ
ತ್ರಾಗೊಂಬು ಪೆತ್ರುಹಿನಶೀಕರವಾರಿಪರಬಲದ || ಮೃತ್ಯುವಾರೆಂದರಿಯಿರೆನುತಪ್ಪ | ಗೋತ್ರಮನು ಕೊಡಲಿಯಲಿ ಕಡಿಕಡಿ | ದುತ್ತ
ರಿಸಿದನು ಬಹಳ ನೃಪಸೇನಾಮಹಾಂಬುಧಿಯ ||೩೩|| ಅವರು ಕವಿಸಿದ ಬಾಣನಿಕರವ | ಸವರಿದನು ಬಾಣದಲಿ ಸೇನೆಯ | ಸವರಿ
ದನು ಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಸಂಕುಲವ || ದಿವಿಜರುಘೆಯನಲಂಬರದಲಾ | ಹವದಲೋರಂತೊಬ್ಬನೇ ಭಾ | ರವಣೆಗೊಳಗಿದ
ನೆನು ಘನವ ಮಾಡಿದನು ಮೂಜಗಕೆ ||೩೪|| ತಾನೆ ಗಜಘಟೆಗಳಲಿ ರಥದಲಿ | ತಾನೆ ಬಹಳ ಹಯಾವಳಿಗಳಲಿ | ತಾನೆ ಪತ್ತಿಪ್ರಕರ
ದಾಹವರಂಗದಲಿ ತಾನೆ || ತಾನೆ ರಾಜಾವಳಿಯ ಸಮರ | ಸ್ಥಾನದಲಿ ಸಕಲದಲಿ ತಾನೇ | ತಾನೆಯಾನೆರಂಜಿಸಿದನಾರಣಭೂಮಿಯಲಿ
ರಾಮ ||೩೫|| ಹರಿದ ಬರಿಕೈಗಳಲಿ ಬಿದ್ದವು | ತುರುಗಿ ಕಂಭಘಟೆ ತುರಗತತಿವೆ | ಮುರಿದೊರಗಿದವು ತೇರುಗಳ ಮೇಲಾದ ಪರಿಭ
ಟರು || ಹರಿದ ತೊಡೆ ತೋಳುಗಳ ತಲೆಗಳ | ತರಿದ ಖಂಡದ ಕರುಳುಗಳ ಪೆ | ದ್ದೊರೆಯ ರಕುತದಲಾಳುತೇಳುತ್ತಿರ್ದುದರಿಸೇನೆ ||
ಕಡಿಕಡಿದು ಕೆಡಿದವನಿಪಾಲನ | ಪಡೆಯನೊಂದೇ ನಿಮಿಷದಲಿ ಮುದೆ | ಗಡಹಿದನು ಪೇರಡವಿಯನು ಮೊದೆಗೆಡಹುವಂದದಲಿ ||
ಕೆತಲು ಬರುತಂದದಲಿ ಬರುತುದು | ಪಡೆಯು ಹೆಗ್ಗಡಲದನು ಕಾಣುತ | ಪೊಡವಿಪತಿಗಳದೇವನೈತಂದನು ಮಹಾಹವಕೆ ||೩೭|| ಪರಿ
ಪಿದನ್ನೈನೂರು ಚಾಪವ | ನೋರಣದ ತೋಳ್ಗಳಲಿ ಶರಸಂ | ಧಾರಣದ ಬೈನೂರು ತೋಳ್ಗಳು ರಂಜಿಸಲು ಧುರಕೆ || ಮೇರೆದಪ್ಪಿದನ
ಟತಬಲ ರಾಮ | ತಾರದಾವಾನಲನರೋಷ | ಧಾರನಾ ನುನಕರಾಳವಮುಖದುಪ್ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯತಂದ ||೩೮|| ಎತ್ತಿದವು ಸತ್ತಿಗೆಗಳಂ
ಬರೆ | ಕೆತ್ತುದೆನಲೆ ತಬಲದ ಚಾಮರ | ಸುತ್ತಿಸುಳಿದವು ಬೆಸೆಗಳ್ ಡೆಗೆ ಡಂಗನಿ ತಳಕುಸಿಯೆ || ಮತ್ತೆ ನೆರೆದುದು ತುರಗ ಗಜ ರಥ | ಪ
ತ್ತಿಗಳು ಸಂಭೀರ ಭೇರಿಗ | ಳುತ್ತರಿಸಿದವು ಕಮಲಜಾಂಡಕಟಾಹಮಂಡಲವ ||೩೯|| ಪ್ರಳಯಕಾಲಾನಲನ ಗಗನೋ | ಜ್ವಲ
ಮಹಾಜ್ವಾಲೆಗಳ ಸಿಳೋಳ್ಳೆ | ಸುಯುಕ್ತೀ ಪೊನೋಳಿ ಮೊರವ ಮಹಾತರವ್ರಜದ || ಸುಳಿವರಾರೋ ಮುಂದೆ ರಣದಲಿ | ಸು
ಳಿ ಘನೇದ್ವಿಜನಂದನಂಗೆ | ದುಳಿಯೆ ಸುರರು ಬರೆದಲ್ಲೈತಂದನು ಮಹಾಹವಕೆ ||೪೦|| ಉಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನದ ಬೆರಳಂ | ಗಿಟ್ಟ

ರ್ಗಯಜಂನಿವಾರದ । ಬಿಟ್ಟನಿಡುಗೆಂಜೆಡೆಯ ಭಾಳದಭಸಿತಪುಂಡ್ರಕದ ॥ ತೊಟ್ಟಬಾಣದಬಿಗಿದಚಾಪದ । ದೃಷ್ಟಿಗಸದಳವಹಕ್ರೂ
ತಾರದ । ದುಷ್ಟಮರ್ದನರಾಮನಿರವನು ಕಂಡನಾಭೂಪ ॥ ೪೧ ॥ ನಕ್ಕನಿದಿರಲಿ ಕಾಣಾತೇತಕೆ । ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆದಿವಿಜದನುಜರು ।
ಹೊಕ್ಕುಹೊರನೆಡಲರಿಮರೇಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯನು ॥ ಎಕ್ಕತುಳದಲಿಬಂದುಕಾದುವ । ಕೆಕ್ಕಳಿತೆಯನುನೋಡೆನುತನೃಪ ।
ನೊಕ್ಕನಸ್ತ್ರಾನಳಿಯವರ್ಗವಭಾರ್ಗವನಮೇಲೆ ॥ ೪೨ ॥ ಗಿರಿಗಳನುತರಿವಂದುಕುಲಿಶಕೆ । ನೆರವೆನೋಡಾಯೆನುತಭೂಪನ ।
ಸರಳಸರಿಯನುಸವರಿಸೂಸಿದನಸ್ತ್ರಸಂತತಿಯ ॥ ಪರಶುಧರಶರವೆಲ್ಲವನುಸಂ । ಹರಿಸಿನೃಪನೈನೂರುಚಾಪಕೆ । ತೆರೆಹುಗೊಡದೆ
ಸುತಿರ್ದನಂಬರಸರಳಮಯವೆನಲು ॥ ೪೩ ॥ ಕರಕರದುಬಾಣೌಘವನುಕೈ । ಬರತುದಂಬಿನಬತ್ತಳಿಕೆಬಾ । ಯರೆತುದಿಳೆದುರ್ಗ
ಮವದೆನಿಸಿದುದಸ್ತ್ರರಾಶಿಯಲಿ ॥ ಬೆರಗಿನಲಿಸುರಲೋಕದತ್ತಲು । ಮರುಗಿನೋಡುತ್ತಿರಲುಮರನನು । ಮುರಿದುಮುಸುಕಿದ
ನಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಾಳಿಗಳುನೆರೆಸವೆಯೆ ॥ ೪೪ ॥ ಸವೆದವೈಬಾಣಾಳಿಯುಗ್ರಾ । ಹವಕೆಮರನೇಕೈದುವಾದವೆ । ಯವಗಿದರಿದೆಂದೆನುತಕೆ
ತ್ತಿಕಡಿದೊಟ್ಟಿದನುಮರನ ॥ ಅವುಸವೆಯಲದ್ರಿಗಳಮಳೆಗಳ । ನವನಿಪತಿಕರವೃತ್ತಸಿಂಹಾ । ರವವಮಾಡಿದನೇಕೆರೆಣನೀನೇಕೆ
ಬೀಳೆನುತ ॥ ೪೫ ॥ ಕಡಿಕಡಿದುಬೇಸತ್ತುಗಿರಿಗಳ । ಗಡಣವನುಸಾಕೆನುತಕೊಂಡನು । ಕೊಡಲಿಯನುತೋಳ್ಗಳನುಕಡಿದಲ್ಲದೆನ್ನ
ರೋಧಮನ ॥ ಕಡುಹುನಿಲ್ಲದೆನುತ್ತಕಲ್ಪದ । ಕಡೆಯರುದ್ರನವೋಲುಘುಡುಘುಡು । ಘುಡಿಸಿಕೋಪಾಟೋಪದಲಿತಿರುಹಿಟ್ಟನ
ವನಿಪನ ॥ ೪೬ ॥ ಧಾರೆಗಳಥಳ್ಳರಿಯಖಿಡಿಗಳ । ಭಾರಣೆಯಬಲುರ್ಝುಳದಲಂಪಿನ । ಚಾರಿಗಳುಹೊರಸೂಸಲಾಕಾಶವನುನೆರೆ
ಮುಸುಕಿ ॥ ಘೋರವೈರಿಕಠೋರವೀರಕು । ಠಾರವದುಭೂಪೇಂದ್ರಭುಜಸಂ । ಹಾರಕರ್ಮವಮೊದಲುಗೊಂಡುದುಭುವನ
ಜನಬೆದರೆ ॥ ೪೭ ॥ ತುಂಬಿತುರುಗಿದಹೆಂಮರನತುದಿ । ಗೊಂಬುಗಳಕಡಿವಂತೆಕಡಿಕಡಿ । ದಿಂಬುಗೆಡಿಸಿದುದಿಳೆಯನವನಿಪನೆಸವ
ತೋಳ್ಗಳಲಿ ॥ ತುಂಬನುಚ್ಚಿದವೋಲುಚಿಂಮಿದು । ದಂಬರಕೆಚೀರ್ಕೊಳವಿಯಂತರು । ಣಾಂಬುಕಡಲಿಡಲವನಿಗದುಭುತವಾ
ಯ್ತುರಣಭೂಮಿ ॥ ೪೮ ॥ ಕನಕಗಿರಿಶೃಂಗದವೊಲೊಪ್ಪುವ । ಜನಪನುರುಮಣಿಮುಕುಟಕುಂಡಲ । ಜನಿತಕಾಂತಿಯಲೆಸೆವಶಿ
ರವನುಕಡಿದುಕೊಡಲಿಯಲಿ ॥ ಅನುವರದಲೀಡಾಡಿದನುಹಾ । ಯೆನುತಪುರಜನಮರುಗಲಾತನ । ತನಯರೋವೆನುತ್ತೋಡಿ
ಹೊಕ್ಕರುಭೀತಿಯಲಿವನವ ॥ ೪೯ ॥ ಅಂಜುವವರಿಂಗಭಯವನುರಿಪು । ಭಂಜನನುಸಲಿಸಿದನುತ್ರಿದಶರ । ಪುಂಜಹೂಮಳೆಗರೆ
ಯಲುತ್ತಮನುತ್ತಮಾಂಗದಲಿ ॥ ರಂಜಿಸುವನಿಜಧಾಮವನುಕೊಂ । ಡಂಜನಾತೀತಾತ್ಮನಾನತ । ಪಂಜರನುನಿತ್ಯಾತ್ಮರಾಮ
ನುಬಂದನಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ... ... ॥ ೫೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕಂ ಪದನು [illegible]ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನ ಸಂಹಾರ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕೊಂದುಜಮದಗ್ನಿಯನುತಲೆಯನು । ತಂದಭೂಪರುಸಹಿತಹೈಹಯ । ನಂದನರುನೊಂದಿದರು
ರಾಮನಸರಳಸೋನೆಯಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಯೆತಂದುತಂದೆಯ । ಚರಣದಲಿತಲೆವಾಗಿತಾಯಿಗೆ । ಕರವಮುಗಿದೊಪ್ಪಿಸಿದನಾಧೇನುವನುವಿನಯ
ದಲಿ ॥ ಧುರದವೃತ್ತಾಂತವನುಧರಣೀ । ಶ್ವರನವಧೆಯನುವಿಸ್ತರಿಸಲಾ । ಪರಮಋಷಿಹರಸುತ್ತನುಡಿದನುಸೂಯ್ದುದುಷ್ಕೃತ
ಕೆ ॥ ೧ ॥ ಲೇಸಮಾಡಿದೆಮಗನೆಸಮರಕೆ । ಸಾಸಿಗನುನೀನಾದೆಘನಪರಿ । ತೋಷವೆಮಗಾಯೊಂದರಲಿಮತ್ತೊಂದರಲಿಧಿಬಕೆ ।
ತ್ರಾಸಜನನವಿದಾಯ್ತುವರಭೂ । ಮೀಶವಧೆಗುರುವಿಪ್ರವಧೆಯಂ । ಬಾಸುರದಕರ್ಮವಿದುಯೋಗ್ಯವೆನಮಗೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥
ಕ್ಷಮೆಯೆಸುರರಿಗೆನಮಗೆಕೇಳಾ । ಕ್ಷಮೆಯೆಭೂಷಣಪಾವನವಲಾ । ಕ್ಷಮೆಯೆಯಜ್ಞತಪೋವ್ರತಂಗಳುದಾನಸಂದೋಹ ॥ ಕ್ಷ
ಮೆಯೆತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದೈವ । ಕ್ರಮಭಜನೆಪುರುಷಾರ್ಥಜಯವಾ । ಕ್ಷಮೆಯದಿಲ್ಲದಡಿನಿತರಲಿಫಲವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಕ್ಷಮೆಯ
ಲಜನಾಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯಪ । ಗಮಿಸಿದನುಕ್ಷಮೆಯಿಂದಸುರರಾ । ಕ್ರಮಿಸಿದರುತ್ರಿದಿವವನುನೃಪರೀರಾಜ್ಯಸಂಪದವ ॥ ಮಮಕರಿ
ಸಿದರುವಿಪ್ರರಿಂಗೀ । ಕ್ಷಮೆಯೆಸಿರಿಸರ್ವಸ್ವವದರಿಂ । ಕ್ಷಮೆಯನುಳಿವುದುಧರ್ಮವಲ್ಲೆಲೆಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಶೋಭಿಸದು
ನಮಗೆಲೆಮಗನೆಮೂ । ರ್ಧ್ನಾಭಿಷಿಕ್ತರವಧೆಮಹಾಘ । ಕ್ಷೋಭಹೇತುವಿಶಿಷ್ಟಜನನಿಂದಿತನಲಾಕುಲಕೆ ॥ ವೈಭವವಬಯಸು
ವರೆತೀರ್ಥಜ । ಲಾಭಿಷೇಕದಘವಕಳೆಯನ । ಲಾಭವಪ್ರದತಂದೆಯನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಹೊರವಂಟ ॥ ೫ ॥ ತಿರುಗಿತೀರ್ಥಕ್ಷೇ
ತ್ರಸೇವಾ । ನಿರತನಾಗಿಸಮಸ್ತದೇಶಾಂ । ತರನಿವಾಸವಮಾಡಿವರುಷಭ್ರಮಣವನುಕಳೆದು ॥ ಮರಳಿಪಾವನಪುಣ್ಯತರಸ ।
ಚ್ಚರಿತನೈತಂದನುನಿಜಾಶ್ರಮ । ಕುರುಗುಣಾಂಬುಧಿನಮಿಸಿದನುನಿಜಮಾತೃಪಿತೃಗಳಿಗೆ ॥ ೬ ॥ ಹರಸಿದರುಹರನಾಯನಿನ

ಗೆಂ । ದಿರದೆಕಕ್ಕೈಟುಕ್ತ ಪುರುಷರೊಳ್ । ತ್ಕರುಷ್ನೆದಲಿಸಿಕ್ಕ್ಯವಾತ್ಯಸಜಜನಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಬಾಂಧವರು ॥ ಪರಮನ ಚಿಕ್ಕಲಸಹಿತಸಾಧುದಿ
ದಿರಲುಪ್ರಹ್ಲಾದನುನಿವಾಸದ । ಉರಸಮತ್ರೋಂದಾಯ್ತು ಸಂಕಟವಾಭೃಗದ್ವಹಗೆ ॥೭॥ ಒಂದುದಿನಗಂಧರ್ವರಾಜನು । ಬಂದು
ಹಂನಾಕಿನಿಯಕೇಳಿಯು । ಲಿಂದುವಮಯುರುಸಹಿತನಾನಾವಿಧವಿಹಾರದಲಿ ॥ ಬಂದುವಿಹರಿಸುತಿರಲುರೇಣುಕೆ । ಬಂದಳುದ
ಕಾನನದಲಫಿಗೆ । ಸುಂದುತದರೆಪ್ಪೆಳಿಗೆನೋಡಿದಳವಳಸಂಭ್ರಮವ ॥೮॥ ಮರದುಹೋಮವನೇಳೆಯುಂಬುದ । ನರಿದನ
ಗಂಧರ್ವನಲಿನಸುವಾನ । ವೆರಗಿನೋಡುತ್ತಾ ಕ್ಷಣನೆಮತ್ತಿರಿದಳೀಕ್ರಮವ ॥ ಮರುಗಿದಳುಪತಿತನವಪತಿಮನ । ವರಿತನಾದಪಕತ
ಗೆಶಾಪನ । ಕರೆದೆವಾಣಿಸಿನುತ್ತಮಗುಳ್ಳಿತಂದಳಾಶ್ರಮಕೆ ॥೯॥ ಬಂದುಕಳಶವನಿರಿಸಿಕೆಲದಲಿ । ನಿಂದಿರಲುಮುನಿಮಾನಿನಿ
ಮನ । ದಂದವನುನೆರೆತೋಂಟಿಕಂಡನುಚಿತ್ರರಥನೊಳಗೆ ॥ ಸಂದುದೇಮನಸಾರೆನುತಜನ । ನಂದರಲಿಜಮದಗ್ನಿಮುನಿಪರ
ಬಂದನಿಳವನುಕೊಂದುಕಳ್ಳಯಿರೆನುತ್ತತನಯರಿಗೆ ॥೧೦॥ ಬೆಸಸಬೇಡಿರೆತಂದೆತಾಯನು । ಶಿಶುಗಳರಿವರೆಪಾತಕವನಿದ । ನು
ಸುರುವಡಿಮನನೆಂತುಬಂದುದೊಶಿವಶಿವಾಯೆನುತ ॥ ಮುಸುಕಮುರುಹಿದರವರೊಡನೆಕೆಲ । ಬಿಸುತರಾಮನಕರೆದುಕೇಳಲ್ಲಿ ।
ಶಿವಮುಖಿಯನೀಯುಗ್ರಜರನೆಲೆಮಗನೆನೀನೆಂದ ॥೧೧॥ ಎನೆಹಸಾದನಿಜಾಭಿಮತನಾ । ಧನಶರಿರಿಗಳೊನೆನುತಕೆಂ । ಡನು
ಕಠಾರಿಯಾನರಿದನಳುಕದೆಬಾಂಧವರಕೊರಳ ॥ ಜನಕನತುಳತಪಃಪಭಾವದ । ಘನತೆಯನುಬಲ್ಲನನುಸುಂವನೆ । ಮನಿಗೆಬಂ
ದನಾನಿಂದನಾನಿಜಜನಕನಡಿಗೆರಗೀ ॥೧೨॥ ಮೆಚ್ಚಿದೆನುಕೊಳ್ಳೆಲೆಮಗನೆಮನ । ಮೆಚ್ಚಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುನೀನೆನೆ । ಸಚ್ಚರಿತ
ನಂಘ್ರಿಯಲಿತಲೆವಾಗಿದನುತ್ಯೆಮುಗಿದು ॥ ಬಿಚ್ಚಿಹೋದವರಸುಗಳೀರೊಡೆ । ಮುಚ್ಚಿನೋವನುಮರಪುಜೀವಿಸ । ಲೆಚ್ಚತನೆ
ಸಲಿಸಿದೆನನುತತೆಗದಪ್ಪಿದನುಮುನಿಪ ॥೧೩॥ ತಲೆಗಳನುಸಂಧಿಸುತಬಂಧದ । ಉಳಲಿಗನೆಹೊಂಗೆನಲುಕಾಯಕೆ । ಕಳಶವನು
ತಂದಿಮುವಪ್ರೊಲುವೇಣಸುಗಳನುಪತದು ॥ ಘಳ್ಳಲನೆದ್ದರುಸುರರುಭಾಪೆಂ । ದೊಲಿದುಹೂಮಳೆಗರೆಯಲನಿಬರು । ಲಲನೆರೇ
ಣುಕೆಸಹಿತವೇದನೆಗಳನುನೆರೆಮರೆದು ॥೧೪॥ ಅಪ್ಪಿತಂವೊಳಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ । ನುಪ್ಪರದತನುಪುಳಕಪೂರದ । ತಪ್ಪನಾದ
ದುಷರುಷವಾಸ್ಯದರಸದನಡುಗಡಲ । ಒಪ್ಪಿದರುನಿಜಧರ್ಮಪಥದಲಿ । ತಪ್ಪದಂತಾಚರಿಸುತಾರುಷಿ । ತರ್ಪಣಾದುತಾವಿಂತ್ರುಕ್ತ
ಹರಿಪದಸಮರ್ಪಣರು ॥೧೫॥ ಇರಲಿರಲುಕೇಳರಸಹ್ಯೆಹಯ । ಧರಣಿಪಾಲಕುಮಾರಕರುಪಿತ್ರ । ಮರಣಶೋಕಾತುರರುರಾ
ಮಭುಜಪ್ರತಾಪವನು ॥ ಸ್ಮರಿಸುತತ್ತಲುದೇಶದೇಶಾಂ । ತರಗಳಲಿತೊಳಲುತ್ತಕಾಣದೆ ॥ ಪರಿಭವಕೆಪರಿಹಾರವನುವು
ರುಗಿದರುಮರುಕೊಳ್ಳಿಸಿ ॥೧೬॥ ಪರಶುರಾಮನದೊಂದುದಿನಸೋ । ದರರುಸಹಿತಾಶ್ರಮವಹೊರವಂ । ದರುಸಮಿತ್ಕುಶೆಗಳನು
ಫಲಮೂಲಂಗಳನುತರಲು ॥ ತೆರಳ್ಹೋಗಿದರೊಮುನಿಪಿಸಿನಾಂ । ತರಕೆತೆರಪನುಕಂಡುಧರಣಿ । ಶ್ವರಕುಮಾರರುಬಂದರಾಜಮದ
ಗ್ನಿಯಾಶ್ರಮಕೆ ॥೧೭॥ ಘೋರಮತಿಗಳುಕಂಡರನಿಲಯ । ಹಾರದಲಿಜಗದೇಕನಾಥನ । ಚಾರುಚರಣಸರೋಜವನುಕೆಂದನವನುಮ
ನದೊಳಗೆ ॥ ಧೀರನಾಸ್ವಾದಿಸುತಕುಳ್ಳಿರೆ । ಲಾರುಷೇಯುಪ್ರವರರನುಜರೆ । ದಾರಭಟೆಯುಲಿಕೆಯ್ದುರಂದಾಭೂರ್ಗವನಕೊರಳ ।
ಕೊಂತುಹಾಯ್ದುರುತಲೆಯನವರದ । ಕಂಡುರೇಣುಕೆಹಾಯೆನುತಭೂ । ಮಂಡಲದಲಡೆಗೆಡದುಬಿಸುರನುತ್ತಿಯ್ಯಾಳಪ್ರೊಸೆಯ
ದಂಡಿಸುತ್ತಲೆರಾಮಹಾರಣ । ಪಂಡಿತನೆಹಾಯೆನುತ್ತೆರಲಲಾ । ಖಂಡಲಾರ್ಜಿತನ್ಯೆಕರುತಕೇಳ್ದವನುಬೋಧನವ ॥೧೮॥ ಕೇ
ಳುತರಿಯಲಿಬಿದ್ದುಪ್ರೊಲವ । ರಾಲಿಸುತಹಾರಾಮರನವನು । ತೂಳಕುಳಿಷ್ಟಿಕಂದರಾಶ್ರಮಕಧಿಕವೇಗದಲಿ ॥ ಬೀಳಕಂಡಾಮಿತ
ಡಿಕೆಲ್ಲುಬಿಸುರನು । ಕೀಳನುಕಟಿಕ್ಕರುಭಯಾನ್ವಿತ । ರಾಲಯಾವನಿದಿರಿನಲಿಕಂಡರುಪಿತೃಕಳೇವರವ ॥೨೦॥ ಅರಿಗಳೊ
ರಳನುಕಂಡುಕಾಯದ । ಶರುವಿನಲಿವಿಧಿಕುಂಬಿಡನುಧ । ಕ್ಕರಿಸುವನರೆನೀವೆನುತಬಿದ್ದರುಧರೆಗೆಮುರ್ಛೆಯಲಿ । ಹೊರಳ್ದರು
ಹಾತಂದೆಹಾಭೃಗು । ವರನೆನಂಮನುಬಿಸುಟುಲೋಕಾಂ । ತರಕೆಹೋದೆಯಲಾಯನುತಪಳಯಿಸುತವಪ್ಪಗು ॥೨೧॥ ತಾ
ಯೆನೀನಳಬೇಡಬರಿದೇ । ಬಾಯಬಿಡಲೇಕೆಗ್ರಜರುರಿಪು । ರಾಮರೆಯ್ದುರೆಪೆಂಚಕಾರದವನಗ್ರನಾಶರಕೆ ॥ ಶಾಯಿಪೀಡರಿಯ
ರಲಿಕಾಲನ । ಬಾಯಬಡಿಪಸುಗಳನುತಹೆನೆಂ । ದಾಯುಧಂತರದೇವಸೆದ್ದನುಬಿದ್ದವರನೆಗರು ॥೨೨॥ ಕೆಂಡದನುಗ್ರಜರಾರಿ
ಯನುಕೊ । ದಂಡಬಾಣವಾತ್ರನನುಕಿಡಿ । ಗಂಡನನುಕೆದರಿದವ್ರಕಂಗಳುರೌದ್ರಮುನಿವಾಗಿ ॥ ಬಿಂದುವನೆಬೋಷ್ಮೆರಹಿತ ।
ಮಂಡಲದಭೂಪರನೆನುತ್ತು । ದ್ದಂಡವಿಕ್ರಮಸ್ಥಿದಿದನುರಿಪುರಾಜಮಂಡಲವ ॥೨೩॥ ಪೊಕ್ಕನಾಮಾಹಿಷ್ಮತಿಯನಿರ । ದೆಕ್ಕ
ತುಳದಲಿಬೆಳದಕೊಳನನು । ದಿಕ್ಕರಿಯಾಪ್ರೋಲೆ ಹೊಡೆದುವಜ್ರಕವಾಟಪಙ್ತಿಗಳ ॥ ಇಕ್ಕಿದನುಲಿಕವರನಪ್ಪೆಸಂ । ಸರ್ಕಟಿಪ್ಪ
ಯುಪ್ಪರನುಕಡಿ । ದೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನರದನೊರಪಿದನಂಕವೋಸರವ ॥೨೪॥ ನೆರೆದುದಗಣಿತಫನೆಮುಪ್ರವಿ । ಸ್ವರಮಸ್ಥೆ
ಯರಾಯರಾಹವ । ಕರಿಗನನಿಬರಕೊರಳುಗಳಕಾವನದಕುಂಮರಿಯ ॥ ಹೊರಳೆಗದಿಪಂಪದಲಿತಲೆಗಳ ಗಿರಿಗಳನುಮಾಡಿನು
ತಪ್ಪರ । ವರದಮಧ್ಯದಲಮಾಂಸಮುಖಭಾಪಿಸಲುಗಗನದಲಿ ॥೨೫॥ ಪೆದ್ದುರೆದುವಾಡಿದನುಕೊಂದಲಿಯು । ಬಿದ್ದನರದಕಾತ
ಪಲಿಬಸೆಗಳ । ಕರ್ದಮದಕ್ಕೈಲವದಕೇಶವ್ರಶರದಪ್ಪಿಗಳ ॥ ಅದ್ರಿಸಿಲೆಗಳಕೆಡದಕಲಿಘಟೆ । ಯುದ್ದಿಕೆಮುಕದಿಮುನಲುತಳದುದು ।

ವನುರಣಭಯವಿಭೀಷಣಭಯಂಕರವೆನಲು ॥ ೨೬ ॥ ತಂಬೆಯುಳವನಿತವನಮಾಡಿಪ್ಪ । ಗೇಂದ್ರವಿಕ್ರಮನಿರ್ದನಿಪ್ಪ ।
ರುಷಳನಲಖಿಳಪೃಥ್ವೀಪಾಲಮಂಡಲವ ॥ ಅಂದುಧರೆನಿಕ್ಷತ್ರವಾಗಲು । ಕೊಂದುತದ್ರುಧಿರಾಪ್ತದಂಗಳು । ಕುಂದದೆಂ
ನೆಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿನೇಮಿಸಿದ ॥ ೨೭ ॥ ಬಳಿಕತಂದೆಯತಲೆಯನದಕೊಂ । ದಲಘುವಿಕ್ರಮನಾಶ್ರಮಕೆಮಂ । ಗಳವನುತ
ಮಲಿಯೆಬಂದನುಮೃತಕಬಂಧದಲಿ । ತಲೆಯಸಂಧಿಸಿಶುಕ್ರಮತದಲಿ । ತಳೆದುಸಂಜೀವನಿಯಶಕ್ತಿದ । ಜೊಲವುಕೆಟ್ಟನು
ಜಮದಗ್ನಿಕಂದೆರದು ॥ ೨೮ ॥ ಮತೆ ನಿರ್ಭಯನಾಯ್ತು ರೇಣುಕೆ । ತತ್ವವಿದರಂತಾದಳ್ಳೆತಂ । ದಾತ್ತಮನನಪ್ಪಿದರುನು
ತಪಿನುತರುಷಿನಿವಹ ॥ ಮರ್ತ್ಯನೇಖಿಪರಾಮನಿನ್ನೇನು । ತಾತ್ತಮರುಹೆಗಳದರುಪವಡೆ । ಪುತ್ರನನುಜಮದಗ್ನಿಯಂ
ಪಡೆಯುಬೇಕೆನುತ ॥ ೨೯ ॥ ಯಜಿಪಿದನುಬಳಿಕಖಿಳಹತ್ಯ । ನ್ರಜನಪರಿಹಾರಾರ್ಥದಲಿನಿ । ವ್ರಜಿನನಿಶ್ಯಪಿಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿ
ಕನಹತಾನೆ ॥ ನಿಜವೆನಿಪಪರವಾತ್ಮನನುಸಲೆ । ಸುಜನಸಂಗ್ರಹಬುದ್ಧಿಯುಲಿಪರಿ । ನೃಜಿನವಹುದ್ಧವನನುನೆನದದೆಜಗದ
ತ್ರಿತ ॥ ೩೦ ॥ ಇತ್ತನಾಪ್ರಾಚಿಯನುಹೋತೃವಿ । ಗಿತ್ತನಾಬ್ರಹ್ಮಂಗವಾಚಿಯ । ನಿತ್ತನಧ್ವರ್ಯುವಿಗೆಸಂಪಂನಪ್ರತೀಚಿಯ
। ಇತ್ತನುದಾತ್ತುವಿಗುದೀಚಿಯ । ನಿತ್ತನುಳಿದರಿಗಾವಿದಿಕ್ಕನ । ವೊತ್ತವನುಕಾಸ್ಯಪಗೆಕೊಟ್ಟನ ಮಧ್ಯದೇಶವನು ॥ ೩೧ ॥
ಟ್ಟನಾರ್ಯ್ಯಾವರ್ತವನುಪ । ದ್ರಷ್ಟ್ರವಿಗೆಸಭ್ಯರಿಗೆಮುಂದಣ । ರಾಷ್ಟ್ರವನುಸಾಗರನದೀಗಿರಿವನತಟಂಗಳನು ॥ ತುಷ್ಟಿಪಡಿಸೀ
ರನಪುಕುಲ । ನಷ್ಟನಾಯ್ತೆ ನಲಾಸರಸ್ವತಿ । ದಿಷ್ಟದಲಿಲದಲವಭೃತಸ್ನಾನವನುವಿರಚಿಸಿದ ॥ ೩೨ ॥ ಅಭ್ರವನುಪೊರವಂ
ಶ್ರನೊ । ಶ್ವಭ್ರವನುಕಳದಿಭಕುಲಾರ್ಯನೊ । ಶುಭ್ರಕರ್ಮನುಮೆರವೃತಿರ್ದನುಮುನಿಕುಲಾಂಗದಲಿ ॥ ಅಭ್ರದಲಿಸುರ
ಪತೊಗಳಲು । ದಭ್ರಕೀರ್ತಿಪವಿತ್ರಮೂರ್ತಿಪ । ರಿಭ್ರಮವನಿಲಿಸಿದನುನೆಲಸಿಮಹೇಂದ್ರಶಿಖರದಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಎಣಿಕೆಗೊಂ
ಸದ ರುಷಿಗಳ । ಗಣನೆಯಲಿಜಮದಗ್ನಿಯನುಕಾ । ರಣಪುರುಷನಾರಾಮನತಿಶಯಶಾಂತಮತಿಯಾಗಿ ॥ ಪ್ರಣವಮಯನಾದ
ಭಯಂ । ಕ್ಷಣವನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾ । ಯಣನುಸಲಿಸುತ್ತಿರ್ದನಾಭೃಗುಕುಲದಲುದುಭವಿಸಿ ॥ ೩೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೬೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪುರೂರವ ವಂಶಾಭಿವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಆಪುರೂರವತನಯನಾಯು । ರ್ಭೂಪನುರುಸಂತಾನಸಂಭವ । ಭೂಪರನುಭೂಪತಿಗಭೂ
ಪಸುತ್ತನುವಿವರಿಸಿದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುನೃಪಗಾಧಿಭೂಪನ । ಪುತ್ರನಾದನುಬಳಿಕವಿಶ್ವಾ । ಮಿತ್ರನತಿತೇಜಸ್ವಿನಿಜಜಾತಿಸ್ವಭಾವನನು ॥
ರಿಪಿದನುತಪದಬಲುಹಿನ । ಲುತ್ತಮದ್ವಿಜನೆನಿಸಿಮೆರದನು । ದಾತ್ತಗುಣಚಾರಿತ್ರನಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ೧ ॥ ಆಕುಶಿ
ದನನನಂದನೆ । ನೇಕಶತಪುತ್ರರನುಪಡದನು । ಲೋಕವಿಶ್ರುತರೆನುಮಧುಚ್ಛಂದಸನುಮಧ್ಯಮನು ॥ ಸಾಕಿದವನೊಬ್ಬ
ಬಾಲನ । ನೇಕಿಯಾಶುನಶ್ಶೇಪನೆಂಬವ । ನೇಕಗುಣಸಂಪಂನನಾಜಿತಗರ್ತನೆನಲೆಸೆದ ॥ ೨ ॥ ಉಪಹರಿಸಿದರೆಕೊಟ್ಟರಮರರು
ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾಧ್ವರದಲತಿ । ತ್ಯಪುತರಾಗಿಸ್ತುತಿಯಲೀಪಶುತನನನೆರೆಬಿಡಿಸಿ ॥ ನಿಪುಣಮತಿನೀನೆನಗೆಮಗನೆಂ । ದವರಿವಿತಕ
ರಲಿತಂದನು । ವಿಪುಳವಿದ್ಯಾನಿಧಿಯವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ೩ ॥ ಕರೆದುಸುತರಿಂಗೆಂದನೀತನ । ಹಿರಿಯನನುನೀವ್
ಡಿಕೊಂಬುದು । ಹೊರೆದಮಗನೆನಗೀತನೆನೆಕೇಳುತ್ತಲೋಗರಿಗೆ ॥ ಗುರುಜನವನೊಲಿದಿತ್ತುನಾವ್ ಕಿಂ । ಕರರಹೆವೆಕೊಡೆವೆ
ನೋರೆಯ । ಮರುಹಿದರುಮೇಲಾದಪಂಚಾಶತಕುಮಾರಕರು ॥ ೪ ॥ ಮುನಿದುಕೊಟ್ಟನುಶಾಪವನುನಿಜ । ತನಯರಿಗೆ
ವ್ಮ್ಲೇಛರಹುಬೆನು । ತನುಪನುನುನುಡಿಪಿದನುಮತ್ತೆ ಸವೆತ್ತುಮಂದಿಯನು ॥ ವಿನಯದಲಿತಲೆವಾಗಿದರನಿಂ । ಮನುನಯ
ಮಾವಘನವಿದು । ತನುವಿನಿಚ್ಛೆಯನೆಳಲುಗಳನಾವೊದರನುಪಮರು ॥ ೫ ॥ ಹುಟ್ಟದವರೆನಗಹಿರಿನೀವತಿ । ತುಷ್ಟನಾದೆ
ಮಕ್ಕಳಿರನಿಮ । ಗಿಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗಳಾಗಲೆನುತಪ್ಪದನುಬಾಲಕರ ॥ ನೆಟ್ಟನೈವತ್ತಿಬ್ಬರೆನವರೊಡ । ಹುಟ್ಟದವರೆಂದೆನಿಸಿಧರೆಗಿವಿ ।
ರಾದರುಬಳಿಕವಧುಚ್ಛಂದಸಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೬ ॥ ದೇವತೆಗಳೊಲಿದಿತ್ತಕಾರಣ । ದೇವರಾತಾಖ್ಯೆಯಲಿಮೆರದನು । ಪಾವ
ನಸ್ನೇಹನಾತಾಶಿಕನಸಿಕೆಯಿಂದ ॥ ಭೂಮಿಬುಧರೆನಿಸಿಪ್ರಭಿಂನವಿ । ಭಾವಿತಪ್ರವರಾಂತರದಲಿಂ । ತೀವಸುಧೆಯೊಳಗೆಸದರೆ
ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ವಿವರಿಸಿದೆನಾವಿಜಯವಂಶವ । ನವನಿದತಿಕೇಳಾಯುವಿನವಂ । ಶವನುನಹುಷಕ್ಷತ್ರವೃದ್ಧಪ್ರವ
ರಾಂಹ ॥ ಅವನತಂಮನನೇನಸನುಸಂ । ಭವಿಸಿದನುತಹುತ್ರವೃದ್ಧ । ಪ್ರವರವಂಶವನೆ ಅರನೆನವಧರಿಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥
ಕ್ಷತ್ರವೃದ್ಧಂಗಾಸುಹೋತ್ರನು । ಪುತ್ರರಾತಂಗುದುಭವಿಸಿದರು । ಪುತ್ರರಾಗಿತ್ರ್ಯ್ಲಮುದಕಾಸ್ಯಕುಲಾಖ್ಯಧೀಮದಲು ॥ ಮತ್ತೆ

ಗೃತ್ಸಮದಂಗೆಶುನಕನು । ಪುತ್ರನಾತಗೆಶೌನಕನುಮುನಿ । ವೃತ್ತಿಯಲಿರುಗ್ವೇದಪಾರಾಯಣನೊರಂಟಿಸಿದ ॥ ೯ ॥ ಕಾಶಿಕ
ಖ್ಯಂಗುದಿಸಿದನುಬಳಿ । ಕಾಸುರಾಷ್ಟ್ರನವಂಗಜನಿಸಿದ । ನಾಸಮಂಜಸದೀರ್ಘತಮನೆಂಬವನುಬಳ್ಳಿಕವಗೆ ॥ ವಾಸುದೇವನಮೂ
ರ್ತಿನೆನೆದವ । ರೀಶರೀರೇಂದ್ರಿಯಮಹಾರ್ತಿವಿ ; ನಾಶನನುಜನಿಸಿದನುಧನ್ವಂತರಿದಯಾವನಧಿ ॥ ೧೦ ॥ ಸವನಭಾಗವಪಡೆದ
ನಾಯುಃ । ಪ್ರವರವೇದಾಚಾರ್ಯನೆನಿಸಿದ । ನವನಮಗನಾಕೇತುಮಾನಾತಂಗೆಭೀಮರಥ ॥ ಅವದಿವೋದಾಸನಪಡೆದನು । ಭ
ವಿಸಲಾದ್ಯುಮನವಗೆಸಲೆಸಂ । ಭವಿಸಿದನುಸುತಸಾಪ್ರವರ್ಧನನವಗೆಶತ್ರುಜಿತು ॥ ೧೧ ॥ ಅವನಮಗನುರಿತಧ್ವಜನುತ । ದ್ಯುವ
ತಿತತ್ವಜ್ಞಾನವಿದ್ಯಾ । ನರವೆಮದಾಲಸೆಸಕಲವಿಷಯವಿರಕ್ತಗುಣಯುಕ್ತೆ ॥ ಅವಗಳರ್ಕನುಪುತ್ರನಾತನು । ಭುವನಜನವಿಖ್ಯಾ
ತನವನಂ । ತವನಿಪಾವನಭೂಪರನವರಲೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮ ॥
ಷಷ್ಟಿವರುಷಸಹಸ್ರವನುನೆರೆ । ಷಷ್ಟಿವರುಷಶತಂಗಳನುಪರಿ । ವಿಷ್ಟಪಾಗದವೋಲುಭೋಗಿಸಿಸಕಲರಾಜ್ಯವನು ॥ ದುಷ್ಟಜನನಿಗ್ರ
ಹಸಮಾಹಿತ । ಶಿಷ್ಟಜನರಕ್ಷಾಭಿಮಾನವಿ । ಶಿಷ್ಟನಾತ್ಮಜ್ಞಾನತುಷ್ಟನುಸಲಹಿದನುಧರೆಯ ॥ ೧೩ ॥ ಹೆಸರಹೇಳಿದರತಿಜಿಗುಪ್ಸಿತ
ವೆಸನಗುಣವನುಕೇಳಿದರೆವಡಿ । ವಸುಮತೀಶರೊಳಿಲ್ಲದೇನ್ನೈಚಿತ್ರಮಾಯ್ತೆನಲು ॥ ವಸುಮತೀವಲ್ಲಭಗೆಮುನಿಪತಿ । ನಸುನಗುತ
ವೃತ್ತಾಂತವನುವಿವ । ರಿಸಿದನಧಿಕಪವಿತ್ರವಹಭೂಪೋತ್ತಮನಕಥೆಯ ॥ ೧೪ ॥ ಅರಸಕೇಳಾಶತ್ರುಜಿತುನೃಪ । ವರನಸುತನು
ರಿತಧ್ವಜಾಹ್ವಯ । ನರಿವಿದಾರಣನತುಳಬಲನಗಣಿತಮಹಾಕೀರ್ತಿ ॥ ಉರಗರಾಜೇಶ್ವರರಪುತ್ರರು । ಪರಮಸಖಿಗಳುಬಾ
ಲಕೇಳೀ । ಪರಿಣತರುತಾವಾಡುತಿರ್ದರುರಾಜಸುತನೊಡನೆ ॥ ೧೫ ॥ ಬಂದುಬಂದಾಡುತ್ತಪರಮಾ । ನಂದದಲಿವಿವಿಧಾಂನ
ಪಾನದ । ಲಂದುಪಾತಾಳೋಪಭೋಗದಸುಖಗಳನುಮರದು ॥ ಕುಂದದನುರಾಗದಲಿನೃಪಕುಲ । ನಂದನನಸತ್ಕಾರಪೂಜೆಗ ।
ಳಿಂದನಾಗಕುಮಾರರೆಸದರುದಗ್ರತೇಜದಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಅವರಸುಖವೇತಂನಸುಖವಂ । ತವರದುಃಖವೆದುಃಖವವರನು । ಭವವೆ
ತಂನನುಭವವರಸಹಭೋಗವೇಭೋಗ ॥ ಅವರವರಹಿತವಾಗಿನಿಶಿಯಲಿ । ದಿವಸದಲಿಲ್ಲವಿಹಾರನಿದ್ರಾ । ಪ್ರವರಭೋಜನಪಾನ
ಕರ್ಮಂಗಳುನೃಪಾರ್ಭಕಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಇರಲಿರಲುಗಾಲವನೆನಿಪಮುನಿ । ವರನುಬಂದನುಶತೃಜಿನ್ನೃಪ । ನರಮನೆಗೆಬರಲಿದಿರು
ಗೊಂಡುಚಿತದಲಿಸತ್ಕರಿಸಿ ॥ ಬರವಿದೇನೆನೆತುರಗಸಹಿತಾ । ವರಮುನಿಪನಿಂತೆಂದನಂದಾ । ಧರಣಿಪಾಲಕನೊಡನೆಪರಿತ್ರೋಷದ
ಲಿನಿಜಮತವ ॥ ೧೮ ॥ ಅಮಿತಭುಜಬಲಕೇಳುತಂನಾ । ಶ್ರಮಕೆನಡೆತಂದೊಬ್ಬದೈತ್ಯಾ । ಧಮನುಮಾಳ್ಪನುವಿಘ್ನವನುನಿಜ
ವರತಪಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ಕುಮತಿಯನುನೆರೆಕೊಂದಡೆನಗ । ಕ್ರಮವಲಾತಪವಳಿವುದೆಂದೇ । ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಟ್ಟೆನುಪಾಪಿಯನಬಿಡಸೆಂನನವ
ನೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಅಳಲಿಸುಯಿದಂಬರವನೋಡಿದ । ಡಿಳೆಗೆಬಿದ್ದುದುತುರಗವಿದುಹಳ । ಹಳಿಸಿದೇನೇನೆನುತತಾಬೆರಗಾಗಿನೋಡು
ತಿರೆ ॥ ಮೊಳಗುವಂತಿರೆಗಗನಭಾರತಿ । ಯೊಲಿದುನುಡಿದಳುವಿಪ್ರವರನಿನ । ಗೊಲಿದುರವಿಕರುಣಿಸಿದತುರಗವಿದಂಜಬೇಡೆನುತ ॥
ಕುವಲಯದಲಸ್ಖಲಿತಗತಿಯಲಿ । ಕುವಲಯಾಹ್ವಯಮಾಯ್ತು ತುರಗವಿ । ದವನಿಪತಿಶತೃಜಿತನಾತ್ಮಜನರುಹನೀತಿದಕೆ ॥ ಅವನ
ಲಹುದೀದೈತ್ಯವಧೆಹೋ । ಗವನಮೊರೆಗೆನೆಬಂದೆನೀವುದು । ತವಕುಮಾರನನೆನಲುಕೊಟ್ಟನುನೃಪತಿನಿಜಸುತನ ॥ ೨೧ ॥ ಭೂ
ರಿಮಂಗಳರವದಲಶ್ವವ । ಲೇರಿಸಿದನಾತ್ಮಜನನಾಮುನಿ । ವೀರನೊಡನಾನೃಪತಿಕಳುಹಲುಬಂದನಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ಹೋರುತಿರಲಾ
ಖಳನರಾಹಾ । ಕಾರದಲಿತದ್ವನವನುರಿಪುತ । ಘೋರವಿಕ್ರಮನಾಕ್ರಮಿಸಿದನುರುಕ್ಷನುಪ್ರಭವ ॥ ೨೨ ॥ ಕಾಣುತವೆಮುನಿಪ
ರನಶಿಷ್ಯ । ಶ್ರೇಣಿಘೋಳಿಡಲಾನಿಹೆನುಹೋ । ಮಾಣುಮಾಣೇಕೆಂಜುವಿರಿನೀವೆನುತಬಿಲುಗೊಂಡು ॥ ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲಕುಮಾರ
ನಹಿತನ । ಗೋಣಕೊಯ್ವೆನೆನುತ್ತಂನಯ । ಪಾಣಿಯನುನೆಗಹುತ್ತತುರಗವನೇರಿಹೊರವಂಟ ॥ ೨೩ ॥ ಬೀಳೆನುತತೆಗದೆಸೆ
ಲುಬಾಯ್ದುದು । ಕೋಲುಖಳನೊಡಲೊಳಗೆಮೊಳಕಾದು । ಬಾಲದಲಿಮೊನೆಯನಲುನೆತ್ತರುಮೂಗುಬಾಯಿಗಳಲಿ ॥ ತೊಳ
ಲೋಡಿದನೊಡನೆಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲನಂದನನಟ್ಟಿದನುಪಾ । ತಾಳವನುಹೊಗಲೊಡನೆಹೊಕ್ಕನುಮಿಕ್ಕಗಿರಿವನವ ॥ ೨೪ ॥ ಕಂ
ಡನದರೊಳಗೊಂದುಪುರವನು । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯನುತತ್ಪುರ । ಮಂಡನದವೋಲಿರಲುರೂಪೌದಾರ್ಯಗುಣಗಳಲಿ ॥ ಕಂಡು
ನೀನಾರೆಂದುನೃಪವೆಸ । ಗೊಂಡಡಂಗನೆಕೇಳುತವೆನಡಿ । ಗೊಂಡಳಂತಃಪುರವಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೆಮೌನದಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ವಸುಮ
ತೀಶಕುಮಾರನಂದಾ । ಶಶಿಮುಖಿಯಕಾಣುತ್ತಮನ್ಮಥ । ನೆಸುಗೆಯಲಿಪೆಂಡಾಗಿಬಾಗಿಲಲಿರಿಸಿತುರಗವನು ॥ ಅಸಮಬಲನೊಳ
ಯಿಂಕೆಹೊಕ್ಕನು । ವಿಸುಪಮಣಿಮಯಮಂಚದಲಿಶೋ । ಭಿಸುವಕಮನೀಯಾಂಗನೆಯನೇಕಾಂತದಲಿಕಂಡ ॥ ೨೬ ॥ ರತಿ
ಯೊರಂಭೆಯೊಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಇಭಾ । ರತಿಯೊಭುಳೇಕ್ಷಣನುಳಿದಪಾ । ರ್ವತಿಯೊಶಿವಶಿವಮೇಣುಪಾತಾಳಾಧಿದೇವತೆಯೊ ॥ ಇತರೆ
ಯಲ್ಲಿವಳೆನುತದಿವ್ಯಾ । ಕೃತಿಯಸತಿಯನುಕಂಡುಲೋಕ । ಸ್ಥಿತಿಯಮರೆದನುಮನ್ಮಥನಮೊನೆಗಣೆಯಘಾಯದಲಿ ॥ ೨೭ ॥
ಚೆಲುವರರಸನಬರವಕಾಣುತ । ಲಲಿತೆಮಂಚವನಿಳಿದುಮನ್ಮಥ । ನಲಗುಮನವನುತಾಗಿಥಟ್ಟುಗಿದೊಡಲುಕಂಪಿಸುತ ॥ ಬಳು
ಕಿದಳುಬಾಡಿದಳುಧರೆಯಲಿ । ಮಲಗಿದಳುಮೂರ್ಛೆಯಲಿನೃಪಕುಲ । ತಿಲಕನೇನೇನೆನುತನೆಗಹಿದನಬಲೆಯನುಹಿಡಿದು ॥ ೨೮ ॥

ಉಪಟ್ಟದಲೊಯ್ಯನೊಯ್ಯುವೆ । ಬಾಲೆಯನುಬೀಸುತ್ತಭಯಬೇ । ಡೇಳ್ಗದೇನಂಗನೆಮನೋರಥವೇನುಹೇಳೆನಲು ॥ ಲೋಲ
ಲೋಚನೆನೋಡಿಸಖಿಯನು । ಹೇಳೆನಲುಹೇಳೆನಲುಮೂರ್ಛೆ । ಮೂಲಕಾರಣವನುಮಹಾಭೂಪಾಲನಂದನೆಗೆ ॥ ೨೯ ॥
ದೇವವರುಗಂಧರ್ವಪತಿವಿ । ಶ್ವಾವಸುವಿನಾತ್ಮಜೆಸುರೋದ್ಯಾ । ನಾವಳಿಯುಲಾಡುತ್ತಲಿರೆಲಾವಜ್ರಕೇತುವಿನ ॥ ಭಾವಜನು
ಪಾತಾಳಕೇತಾಸು । ರಾವಳೀವನಧಾಮಕೇತುಮ । ಹಾವಧುವನೆಳದೊಯ್ದು ತಂದನುದನುಜನೀಪುರಕೆ ॥ ೩೦ ॥ ಮದುವೆನಾ
ಬಿನತ್ರಯೋದಶಿ । ಗುದಿತಪಾತಕನರುಹನಲ್ಲಿಂ । ದುದರದಲಿಸಂತಾಪಶಿಖಿನೆರೆತುಂಬಿಕೆಂಬನಿಯು ॥ ಉಪಧಿಯುಲಿನುಳುಗಾ
ಡತಿಹೆಳ್ಲ । ಸುದತಿಸುದತಿಯುಶೋಕದಲಿತಾ । ಕುದಿವುತಿಹೆನೀಪರಿಯುಲೆಂದಳುಸಖಿನೃಪಾತ್ಮಜಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ತರಳೆಸಾಯಲುಬ
ಗೆಡೆಂದಳು । ಸುರಭಿಸಂತವಿಸುತ್ತಪಾಣಿ । ಸ್ಪರುಶನವನೀಪಾಪಿಮಾಡಲುವೆರೆಯುನಂಜದಿರು ॥ ಧರೆಯುಲಾತನಸೆಚ್ಚವೀರಂ । ಗ
ಪಿಯುಹೆಮೆಸಲದನೆಹಾರುತ । ಹರಣವಿಡಿದಿಹಳಮರಥೇನುವಿನುಕಾತಿಯನುನಂಬಿ ॥ ೩೨ ॥ ಕುಂದಲಿಯುಲಾತಂನಹೆಸರು ।
ಕುಂಡಪುಷ್ಕರನಾಲಿತಂನಯು । ಗಂಡನಸುವನುಬಿಡಲುತಾನೀಸತಿಗೆಸಖಿಯಾಗಿ ॥ ಮಂಡಲದಪರಿಯಟಣವನುಕ್ಕೈ । ಕೊಂಡು
ನುಗುತಪ್ಪಾಯುವಡದಾ । ಖಂಡಲಾರಿಯುಕೇಳ್ದುಬಂದೆನಸತಿಯುಸಂನಿಧಿಗೆ ॥ ೩೩ ॥ ಎಚ್ಚರಾರೋಖಳನನೆಂನೆದೆ । ಗಿಚ್ಚಳಳಪ
ರಾರೊನಿಂನಲಿ । ಮುಚ್ಚಿಮನಮರುಳಾಗಿಬಿದ್ದಳುತರಳೆಮೂರ್ಛೆಯುಲಿ ॥ ಎಚ್ಚವನುಚೇರೊಬ್ಬನಾಗಿಯೆ । ಮೆಚ್ಚಿದವಬೇರೊ
ಬ್ಬಾದರೆ । ಸಚ್ಚರಿತಜೀವಿಸುವೆನಾನೆಂತೆನುತಭೀತಿಯುಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಚಾರುಗಾತ್ರೆಮದಾಲಸಾಹ್ವಯೆ । ವೀರನೀನಾರೇನುಕಾ
ರಣ । ಘೋರರಾಕ್ಷಸಪುರಕೆಬಂದೆಮಹೋರಗನೊಸುರನೊ ॥ ಧಾರುಣಿಯುಮರ್ತ್ಯರಿಗೆಸುಲಭವೆ । ಭೂರಿತೇಜೋನಿಧಿಯೆ
ಹೇಳೆನೆ । ಧಾರುಣೀಶಕುಮಾರನೆಂದನುವನಿತೆಗುತ್ತರವ ॥ ೩೫ ॥ ಶತೃಜಿತನೆಂಬೊಬ್ಬಭೂಪನ । ಪುತ್ರತಾನುರಿತಧ್ವಜಾಖ್ಯ
ನು । ವೃತ್ರರಿಪುವಿನಬಾಧೆಯುಲಿಮುನಿಗಾಲವಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ಸತ್ರರಕ್ಷೆಯುಮಾಡುತಿರಲಾ । ಶತೃಹಂದಿಯುರೂಪದಲಿಬರೆ । ಗಾತ್ರ
ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚೆನೀಕವಲಂಬಿನಲಿಖಳನ ॥ ೩೬ ॥ ಹೊತ್ತಪ್ಪಾಯುದಲೋಡಿವಿಪಿನವನುತ್ತರಿಸಿಬಹುಯೋಜನವನುರು । ಗರ್ತ
ಬಿಳನದ್ದಡದ್ದಿಬಂದೆನೀಪುರಕೆ ॥ ಮರ್ತ್ಯನೇನಾನೊರುವಲ್ಲಲೆ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿತಾನುಮಾಡುವ । ಕೃತ್ಯವಾವುದುಹೇಳೆ
ನಗುತೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೩೭ ॥ ಭಲರೆಭಾಪುಮನೋರಥಪಕ್ವ । ಬೆಳದುದಿಂನೇನರಸಕೊಡುಕರ । ತಳವನೆನುತವೆಕರಪಿ
ಡಿಗುರುವಾದತುಂಬುರನ ॥ ಜನನಸಖಸಾಪ್ರಿಕದಲಾಕುಂ । ಡಲಿಕುಶೇಶಯಲೋಚನೆಯುನಿ । ತ್ತಳುಕುಚೇರಪ್ರಭೆಗವರ
ಮಲ್ಲದಭಾರದಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡಳುಬಲ್ಲಿಕತಪಕಾ । ಲೋಲಲೋಚನೆಹರುಷದಿಂದವ । ದಾಲಸೆಯುನೊಡಗೊಂ
ಡತ್ವರದಿಂದಹೊರವಂಟ ॥ ಆಲಯಕೆನಡೆತಂದನಾಪಾ । ತಾಳಕೇತುವಕೊಂದುಪರಿಜನ । ಜಾಲದೊಸಗೆಯುವಾದ್ಯರವವಾ
ಸಿವಿಗುತಟವ ॥ ೩೯ ॥ ಪುರವಹೊಕ್ಕನೃಪಾಲನಂದನ । ನಿರಲುಪುರದಿಂದಿತ್ತಲತ್ತಲು । ದುರುಳನಾಪಾತಾಳಕೇತುವಿನನು
ಜವೃಷಿಗೆ । ಧರಿಸಿರುಪಿವೇಷವನುಖಳಕಾ । ಕ್ಕರಲುಜಡೆಗಳುಜಡಿಯಲಂದಾ । ಧರಣಿಪಾಲಕುಮಾರನೈತಂದನುವನಾಂತರ
೪೦ ॥ ಬಂದುಕಂಡನುಕಪಟಮುನಿಯುನು । ವಂದಿಸಲುಹರಸಿದನುಬೆಸನೇ । ನೆಂದೆನಲುನಸುನಗುತನುಡಿದನುನಿಜಮ
ನೋರಥವ ॥ ತಂದೆತಾಪಸರಿಂಗದಾವುದು । ಕುಂದುಕೊರತೆಮಹಾತ್ಮರಿಂಗಿಂ । ನೊಂದಿಹುದುಸಂಕಲ್ಪಮನದೊಳಗರಸಕೇಳೆಂ
॥ ೪೧ ॥ ವರುಣಯಾಗಕ್ಕೆಂದುಮನದಲಿ । ಹಿರಿದುಸಂಕಲ್ಪವನುಮಾಡಿದೆ । ನರಸಧನವಿಲ್ಲೆನೆಂದೀತಪದನಿಷ್ಠೆಯುಲಿ ।
ವುತನಗಾಯ್ತೆನಲುಕೊಡುವೆನು । ಪುರಕೆಬಂದರೆಧನವನಾಗದು । ಕೊರಳಸದಕವನೀವಡೀಪುದುತನಗೆನೀನೆಂದ ॥ ೪೨ ॥
ಬೇಕೊಳ್ಳದಡೆನುತವ । ನೀಶನಂದನನೀಯ್ಯಲೆಂನಾ । ವಾಸವನುರಕ್ಷಿಸುವಭರವಿದುನಿಂನದೆಲೆವೀರ ॥ ಪೋಪಿಯನುತಾನ
ಬಹೆನಂ । ದಾಸುರದಮುನಿಮುಳುಗಿದನುಪರಿ । ತೋಷದಲಿತಾನೊಂದುನದಿಯುಲಿನೃಪಸುತನನಿರಿಸಿ ॥ ೪೩ ॥ ಕಪಟಮು
ವಿಸಿದನುಬಳಿಕಾ । ನೃಪನಪುರಕೆಮಹಾಪಥಶ್ರಮ । ವಿಪುಳಸಂಭ್ರಮದಿಂದಶತೃಜಿತಂಗೆಸಮರದಲಿ ॥ ನಿಪುಣಮತಿನಿಜ
ಸುಬಿದ್ದನು । ಕೃಪಣಬಾಂಧವರಿಂಗೆಹೇಳೆಂ । ದಪಗಮಿಸುತೀಕುರುಹನಿತ್ತನುತನಗೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಎಂದಡದನಾಲಿಸುತ
ರ್ಛೆಗೆ । ಸಂದುಬಿದ್ದನುಭೂಪನವನಿಯು । ಲಿಂದುಮುಖಪರಿವಾರಪುರಜನರಾಷ್ಟ್ರಜನಸಹಿತ ॥ ಹೊಂದಿದಂದದಲಳಲುದೊ
ಲಿ । ಮುಂದುಗೆಡುತಿರಲಾಮದಾಲಸೆ । ಬೆಂದುಶೋಕಾಗ್ನಿಯುಲಿಬಿಟ್ಟಳುತನುವನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೪೫ ॥ ಸಂಕಟವನೆರೆಮಾಡಿ
ದಾ । ತಂಕವನುಪರಿಹರಿಪಿಮುಂನಿನ । ಪಂಕದಲಿಮುಳುಗಿದವನೆದ್ದನುನೃಪಸುತನಹೊರೆಗೆ ॥ ಬಿಂಕದಲಿನಡೆತಂದುನುಡಿದ
ಶಂಕಿಪದೆನೃಪಲೇಸುಮಾಡಿದೆ । ಶಂಕರನಕೃಪೆಯಾಗಲೆನುತವೆಸರಪಿಬೀಳ್ಕೊಂಡ ॥ ೪೬ ॥ ಬಂದನರಮನೆಗಾಮಹೀಪತಿ ।
ನನಕಾಣುತ್ತಪುರಜನ । ವೃಂದವತಿಸಂತೋಷವಿಸ್ಮಯರಸದಲೋಲಾಡೆ ॥ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಡಿಗಡಿಗೆಸಾ । ನಂದದಲಿತಲೆ
ದಧರಾ । ನಂದದಲಿತೆಗದಪ್ಪಿದರಿದೇನೆನುತಬೆರಗಾಗಿ ॥ ೪೭ ॥ ಏಕೆಸಂಭ್ರಮಿಸುವಿರಿನೀವೆಂ । ದಾಕುಮಾರನುಬೆಸಗೊ

ಳಲುಸುತ | ಶೋಕಹರುಷನಿಮಿತ್ತವಾಯ್ತುಸಂಭ್ರಮವಿದೆನಗೆ || ಏಕೆಸುತನೇನಾದನೆನಲಾ | ವ್ಯಾಕರಣವನುಕೇಳಿಶೋಕ |
ವ್ಯಾಕುಲನುಮಲಗಿದನುಧರೆಯಲಿಹಾಪ್ರಿಯೇಯನುತ || ೪೮ || ಅರುಸುತ್ತಸುವರುರಾಜಕು | ಮಾರನಳಲನುಬಳಿಕನಾಗಕು |
ಮಾರರಧಿಕಪ್ರಾಣಸಖಿಗಳನೆಗಹಿಸಂತೈಸಿ || ಭೂರಿಮಾಯಾಗುಣಮಯದಸಂ | ಸಾರಸುಸ್ಥಿರವಲ್ಲೆನುತನೃಪ | ವೀರನಸುವ
ನುತಡದುನಿಲಿಸಿದರೈದಿದರುಗೃಹವ || ೪೯ || ಈಪರಿಯಲಾಸಖಿಗಳೊಡನಾ | ಭೂಪನಂದನನಧಿಕತರಸಂ | ತಾಪವನುನೆರೆನು
ರಪುನಾನಾವಿಧವಿಹಾರದಲಿ || ಆಪದಾರ್ಣವಮಗ್ನರಿಂಗೆಕೃ | ತೋಪಕಾರರುಸಖಿಗಳಲ್ಲೈ | ಭೂಪನಿತ್ಯಾತುಮಮುಕುಂಜ
ನನಿಜವನರಿಗವರು || ... ... || ೫೦ ||

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೮೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಮೃತಶರೀರವನುದಾಲಶಿಯನಾ | ಕ್ಷಿತಿಪನಂದನನುರಗರಾಜನ | ವಿತತಕಾರುಣ್ಯದಲಿಪಡೆ
ದನುಪಡದವಾತ್ಮಜರ || ... ...

ಪದನು || ಇಂತುಸಂದುದುನಾಗರಾಜನ | ಸಂತತಿಗಳ್ಗಂಗನನಿಮಿಷಲನ | ಸಂತತಿಯುಸಂಹಾರದಲಿಹಲಕಾಲಭೇದದಲಿ |
ಚಿಂತಿಸುವಸಖಿಯಳಲುಬೊರೆಗಿಂ | ನಂತರನೆಹ್ಯಾಗಹುದೋಹಾಯೆನು | ತಂತರಂಗದಲಳಲುತಿದ್ದರುನಾಗನಂದನರು || ೧ || ಒಂ
ದುದಿನನಿಜತನಯರಿಂಗೆಂ | ದೆಂದನಾನಾಗೇಂದ್ರನೆಲೆಯಲಿ | ನಂದನರಿರಾಹುಮಿರಿನೀವಾರೊಡನೆವಿಭವದಲಿ || ಮಂದಿರಕ್ಕೊಡ
ಗೊಂಡುಬಹುಸೆ | ನಿಂದುಪರಿಯಂತಾತನೊಡನೆಯ | ತಿಂದುದಕ್ಕುಪಕಾರವೊಂದನುಮಾಡಬೇಕೆಂದ || ೨ || ತನುಧನದಶ
ಕ್ತಿಗಳಲಣುವಂ | ಚನೆಯನಾಡದೆಸಖಿಗಳಿಗೆಸ | ಜ್ಜನರುಸುಖವನೆಮಾಡಬೇಹುದುನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವಿದು || ಅನವರತಸಹಗೋ
ಷ್ಟಿಸಹಭೋ | ಜನಗಳಲಿವಿಹರಿಸುವಿರೇತಕೆ | ಮನಿಗೆನೀವೊಡಗೊಂಡುಬಾರಿರಿನೃಪಕುಮಾರಕನ || ೩ || ಎಂದಡೇನನುಮಾ
ಳ್ಪವಾವೆಲೆ | ತಂದೆಸಖಿಗಿಲ್ಲದುದಕಾಣೆವು | ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಲಿ || ಒಂದಿಹುದುದುಃಖವದುತಾಬಾ |
ಲೇಂದುಮುಖಿಗೆಸಹಿತಕೇಳನೆ | ಲೆಂದನಾವುದುಹೇಳಕೇಳುವೆನೆಂದನುರಗೇಂದ್ರ || ೪ || ಹೇಳಫಲವೇನದನಮಗೆಕೈ | ಮೀ
ಳವಿಸಲೆತಂದೆಕೆಳೆಯನ | ಲೋಲಲೋಚನೆಮಡಿದಳಸುರನಕಪಟವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ಬಾಲೆಯಳಿದಂದಿಂದಶೋಕ | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ
ನೃಪಬೆಂದುಕರಗುವ | ನಾಲಿಕಲ್ಲಂದದಲಿಸಂತತಬಾಷ್ಪಪೂರದಲಿ || ೫ || ಹದನನೆಲ್ಲವಕೇಳಿದನುತಾ | ಗಿದನುಶಿರವನುಪಿಷಿ
ಕೊಂಡನೆ | ಸುದತಿಯನುಸತ್ತವರುಬಹರೇಮರಳಿಲೋಕದಲಿ || ಮದುವೆಯನುತಾನೊಲ್ಲಗಡಭಾ | ಪಿದುವಿಚಿತ್ರವೆನುತ್ತಬಿಸು
ಸುಯ್ | ಯ್ದಾಧಿಪನೈದಿದನೆಂದನಾನಿಜನಂದನರಿಗೊಲಿದು || ೬ || ಮಾಡಿನೋಡುವಯತ್ನವನುಕೈ | ಗೂಡಿದೆಡೆನೃಪಸುತನಭಾಗ್ಯ
ವ | ನಾಡಲೇಕೆಲೆಮಕ್ಕಳಿರಲೋಕದಲಿಯತ್ನವನು || ಮಾಡಿಕೆಟ್ಟನರುಂಟೆಲೇಸಿಂ | ನೀಡಿರಿವನಿಜಕರ್ಮಗತಿಯನು | ನಾತಿ
ಕಂಡವರಾರುನೋಳ್ಪೆನೆನುತ್ತನಿಂದಿರ್ದ || ೭ || ಭಜಿಸಿದನುಭಾರತಿಯನಮಳ | ನ್ರಜಸಭಾಜಿತಚಾರುಚರಣಾಂ | ಬುಜೆಮತ್ತ
ಮರ್ಗಖವದನವಾರಿಜಹಂಸೆಜಿತಹಂಸೆ || ತ್ರಿಜಗದಧಿದೇವತೆತ್ರಿಲೋಕಿ | ವಿಜಯವರ್ಧಿನಿವಾಣಿವಿಶ್ವ | ವ್ರಜಿನಹರೆಪಿಶ್ವೇಶಿಶರ
ಣಾಗೆಂದನುರಗೇಂದ್ರ || ೮ || ಆದಿಶಕ್ತಿಸರಸ್ವತಿಮಹಾ | ನಾದರೂಪಿಣಿವರ್ಣಪರವಾ | ಕ್ಯಾದಿಲಕ್ಷ್ಮಿತಮೂರ್ತಿಸುಜನಕ್ಷಾ
ಷ್ಯೈತರಕೀರ್ತಿ || ವೇದವೇದಾಂಗಾದಿಶಾಸ್ತ್ರವಿ | ಭೇದಭಿನ್ನಾನಂತದರುಶನೆ | ವಾದವಿಸ್ತರಬೇವಿಶರಣಾಗೆಂದನುರಗೇಂದ್ರ || ೯ ||
ನೀನೆಸಕಲಜಗದ್ವಿಧಾನ | ಸ್ಥಾನರಕ್ಷಪ್ರಳಯಕಾರಣೆ | ನೀನೆಶಕ್ತಿತ್ರಯಶರೀರೆಯೊಜಿತಭಯಶರೀರೆ || ನೀನೆಸಾಕ್ಷಾದ್ಧ್ಯಾತೃತ
ತ್ವ | ಜ್ಞಾನವಿಗ್ರಹಮಹದನುಗ್ರಹೆ | ನೀನೆಸಂಗೆಮ್ಮೈದೊರನಾಥಂಗೆಂದನುರಗೇಂದ್ರ || ೧೦ || ಎನುತಿರಲುಮ್ಯೆದೋರಿತ್ರಿಜಗ
ಜ್ಜನನಿನುಡಿದಳುಬೇಡುವರವನು | ನಿನಗೆಸಖಿಕಂಬಳನೆಕೊಡುವೆನೆನಶ್ಕೈಮುಗಿದು || ತನುವನೀಡಾಡಿದನುಪದದಲಿ | ವಿನು
ತಗಾಂಧರ್ವವನುಕೊಡುವುದು | ಜನನಿಕಮಗಿಬ್ಬರಿಗೆಕೃಪೆಯನುಮಾಡಬೇಕೆಂದ || ೧೧ || ಉರಗರಾಜನೆಕೇಳುಸಪ್ತ | ಸ್ವ
ರಗಳನುರಾಗಂಗಳನುವಿ | ಸ್ತರದಮೂರ್ಛನೆಗಳಸ್ಥಾನಂಗಳನುಗೀತವನು | ನಿರುಪಮಗ್ರಾಮಂಗಳನುರಸ | ಭರಿತಪದವ
ನುತಾಳವನುಲಯ | ದಿರವನಾತೋದ್ಯವನುತಿಳಿನೀನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೧೨ || ತಂನಕೃಪೆಯಲಿಜನಿಸುವುದುಸಂ | ಪಂನತತ್ತ್ವ
ಜ್ಞಾನವಿಬ್ಬರಿ | ಗುಂನತೋಂನತವಹುದುನಿಂಮಭ್ಯುದಯವದರಿಂದ || ಪಂನಗಾಮರಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ | ಲನ್ನರೆಣೆಯಾಗ
ರುನಿಮಗೆನೀವ್ | ಪಸರ್ಸುವುದಿದನಖಿಳಲೋಕಕ್ಕೆಂದಳಮರಸುತೆ || ೧೩ || ಮೊದಲಿಗರುನೀವಾಗಿಗಾಂಧ | ರ್ವದಸುವಿದ್ಯೆ
ಗೆನುತ್ತಪ್ಪ್ಯದಡೆ | ವಿದಳುಮರಳಿದಳಂಗವನುಲಲಿತಾಂಗಿಬಳಿಕವರು || ವಿದಿತವರಗಂಧರ್ವವಿದ್ಯಾ | ನದಲಿಭಜಿಸಿದರಾಕಪ
ರ್ದಿಯ | ಪದವನಾಸೋದರರುಹಿಮಗಿರಿಪಾರ್ಶ್ವದಲಿನಿಂದು || ೧೪ || ಗೀತವಾದ್ಯವಿಶಾರದರುಸಂ | ಗೀತಸಂಸ್ತುತಿಗಳಲಿಭಜಿ

। ರೋಷಮುಖಿವನನುಭಕ್ತಿಯುತನನು ಶಾಂತರೂಪನನು ॥ ಭೂತಭವ್ಯಭವಜ್ಜಗದ್ವ್ಯಾ । ಖ್ಯಾತರೂಪನನಮಿತರೂಪಾ । ಶೀತ
ಸುಖಸ್ವರೂಪನನಮಳಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಜಯಮಹೇಶಗಿರೀಶಗೌರೀ । ಪ್ರಿಯಕಪಾಲಿಕಪರ್ದಿಪಾವಕ । ನಯನಪ್ರ
ಲೋಕಪಾವನಲೋಕನತನಾಥ ॥ ಜಯನಮೋಸ್ತು ನಮೋಸ್ತು ನಯನ । ತ್ರಯನಗೇಂದ್ರಾಸನನಿಗಮಾ । ಶ್ರಯನಿಜಾ
ಸ್ತಿಕವಿಗ್ರಹಯೆನುತಪಾಡಿದರು ॥ ೧೬ ॥ ಎಂದುಪಾಡುತ್ತಿರಲು ಮೆಚ್ಚಿದ । ನಿಂದುಧರವೃಷಭೋರಿವರವನು । ಕಂದಬೇಡೆನೆ
ಪದದಲಿ ಕೈಗಳನು ಮುಗಿದು ॥ ನಿಂದು ಬಿನ್ನಹನೆನುತನಾಗಕು । ಲೇಂದ್ರನಾ ಕಂಬಳಸಹಿತಸಾ । ನಂದದಲಿ ಬೇಡಿದನು ವರ
ಬಾಷ್ಪನಯನದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಎನಗೆ ಸಜ್ಜಿಯ ಪಕುವಲಯಾಶ್ವನ । ಯಾವತಿ ಮಡದಿಯ ಕುಹಕಿ ಮುನಿದಾ । ಸವನಕಪಟಜ
ತಿನಲಿ ಮಗುಳೆನಗೆ ಮಗಳೆನಿಸಿ ॥ ಭವಿಸಬೇಹುದು ಮುಂನಿನಂದದ । ಲವಯವಸ್ವರಶೀಲಗುಣವೈ । ಭವತನುದ್ಯುತಿತತ್ವಮ
ತಿಸ್ಮರತೆಸಹಿತ ॥ ೧೮ ॥ ಇತ್ತನಾಗಲಿ ಮಗನೆ ಪಿತೃಪ್ರೊ । ಜೋತ್ತರದ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಪಿಂಡವ । ತುತ್ತುಗೊಳಲೀ ನಿಂನ ಮದ್ಯಸ
ಘಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗನ ಘನಿಸುವಳುಸ । ಚ್ಚಿತ್ರೆಯಾಗಿರಲೆನುತ ಸಂದನು । ಕೃತ್ತಿವಾಸನು ನಿಜನಿವಾಸಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಿಮಿಷ
॥ ೧೯ ॥ ಮರಳಿದನು ನಾಗೇಂದ್ರನಾ ನಿಜ । ಪುರಕೆ ಕಂಬಳಸಹಿತ ಮುದದಲಿ । ವಿರಚಿಸಿದನಾ ಶ್ರಾದ್ಧವನು ತತ್ಪಿಂಡವನು ಮೆಲ
॥ ಉರಗನುಶ್ವಾಸದಲಿ ಸತಿಯವ । ತರಿಸಿದಳು ಪೂರ್ವದ ಮದಾಲಸೆ । ಭರಿತವಾದುದು ಬಳಿಕ ನಾಗಕುಲೋತ್ಸವಾರಂಭ ॥ ೨೦ ॥
ಳನರಿಂಗಿದನು ಕರಸಿದ । ನಾಲಯಕೆ ಕಂದುದಿನನೃಪಕುಲ । ಮೌಳಿಮಣಿಯನು ಸಖಿಗಳೊಡನೈತಂದನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಕಾಲಿ
ಗಲು ಹರಿಸಿದನು ಭೂ । ಪಾಲಸೂನುವನುಚಿತವಚನದ । ನೋಳಗಲಿ ಮಾತಾಡುತೆಂದನು ನಗುತ ನಾಗೇಂದ್ರ ॥ ೨೧ ॥ ಮಗ
ನುಪಸ್ಥಿತಿಯಾಯ್ತು ಲಾಕಾ । ಟುಗನು ಕೇಂದನೆ ಕಾಂತೆಯೆನುನಂ । ಬುಗೆ ಬಾಲಕಬುಕೆಡಿಸಿ ಕೆಡುವರೆ ಸಾಧುಗಳು ಧಿಟಕೆ ॥ ಬಗವ
ಶ್ವರತಂತ್ರವೀಮೂ । ಜಗದಜೀವರಹರುಷಶೋಕಾ । ದಿಗಳು ನೀನದಕಂಜಬೇಡೆನುತಪ್ಪಿದನು ತೆಗದು ॥ ೨೨ ॥ ವೀರ
ಸಿದೆನೀವೆನೆನಕು । ಮಾರಿಯನು ನಿನಗಿಂದು ಬರಿದೇ । ಗಾರುಹಸ್ಥ್ಯದಧರ್ಮವನು ಕೆಡಿಸುವರೆ ಬಲ್ಲವರು ॥ ಪಾರಲೌಕಿಕಹೀ
ವಲ್ಲಾ । ದಾರಸಂಗ್ರಹದೀವಖುಷಿಪಿತೃ । ಭೂರಿತುಷ್ಟಿಪ್ರದವಭೀಷ್ಟಪ್ರದವು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.
ನಲುಸಖಿಗಳ ಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸು । ತನುಪಮನು ತಲೆವಾಗಲೀಡನು । ಜನಕನೊಡನೆಲೆತಂದೆಪುಡಿಗುಮದಾಲಸೆಯನೊಳ್ಳಿದು ॥
ನಿತೆಯನು ತಾನೊಲ್ಲೆನೆಂದೀ । ಮನವನಿಚ್ಚಯದಿಂದ ನೂಕಿದ । ನಿನಿತು ದಿನವನು ಮಾತನಾಡದಿರೆಂದರವರಂದು ॥ ೨೪ ॥ ಸತ್ತ
ರುಬಹುದುಂಟೆ ಧರೆಯೊಳಿ । ಪುತ್ರರಿರನಿರ್ಬಂಧವನು ನೃಪ । ಪುತ್ರನಕಟಾ ಮಾಡಿದನೆ ಮರುಳುಗಳಲಾ ನೀವು ॥ ತುತ್ತುಗೊಂಡ
ರುಂಟೆ ಕನಸಿನ । ಭಕ್ತದೋಗರವನು ವೃಥಾದು । ಶ್ಚಿತ್ತದಲಿ ನೂಕದಿರು ದಿವಸವನೆಂದನುರಗೇಂದ್ರ ॥ ೨೫ ॥ ಮಡಿದಸತಿಯ
ಕಂಡು ಕಾಯುವ । ಬಿಡುವುದರಿದೀ ಧರೆಯೊಳಾಳ್ವನು । ಮಡಿದನಾತ್ರ್ಯಯ ಕೇಳಿ ಮಡಿದವರುಂಟೆ ತಾವಿಂದು ॥ ಬಿಡಲು ನಿಡಿದಿಪ
ಷ್ಟವಲ್ಲದೆ । ಮಡದಿಯಾರಿಗೆ ಭಾಗ್ಯಹೀನನು । ನುಡಿಯಬೇಡೆನೆ ನಗುತ ನಾಗಾಧೀಶನಿಂತೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಧೀರಮಾ
ರಾ । ಪಾಶವಾರಿಗಲಂಘ್ಯವಹುದಭಿ । ಲಾಷೆಗಿಲ್ಲವಸಾನ ಸಾಕಾ ಕಾಮಮಾತದಂತಿರಲಿ । ವಾಸನೊಳಗುಕ್ಷಖಿಳರತ್ನದ । ರಾಶಿ ರಾಪ್ಯಸುವರ್ಣ
ರೂದಲಾ । ದೀಸರೊಳಗುತ್ತಮವನೀವೆನು ಕಾಮಿತವನೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಇದಲಿ ನಿಂ ಸಲಿಸಕವಿದುನಿ । ನೆರವಿಗನೆ ನಿಜಜೀವಭೂತ
। ತರುಣರಿವದಿರು ತನ್ನ ಧನವೇ ನಿಂಮ ಧನವಾಗಿ ॥ ನಿರುತನೀಮದೆನಿಪ್ಪ ವಸ್ತು । ತ್ವರಪಿಡೆಂನದು ಬೇರೆಯಂಗೀ । ಕರಿಸಲಿಂ
ಕೆಂದು ತಲೆವಾಗಿದನು ನೃಪಸೂನು ॥ ೨೮ ॥ ಅಹುದು ಮುತ್ತೇನಿಷ್ಟನೆಂಟರು । ಗೃಹಕೆ ಬರಲುಪಚರಿಸಿದರ್ಚಿಸ । ದಿಹುದು
ಯೋಗ್ಯವಲಾ ಯಥಾಶಕ್ತಿಷ್ಟಭೋಗದಲಿ ॥ ದುಹಿತೃವನು ನೀನೊಲ್ಲೆನೆಂಬಾ । ಗೃಹವದುಳ್ಳಡೆ ಮಾಯೆಯಲಿ ನಿಜ । ಮಹಿಳೆಯ
ನುತ್ತರಿಸುವೆನೀಕ್ಷಿಸು ಸುಖಿಸಬಹುದೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಎನಲು ಖರವೇಸಲ್ಪದುಸತಿಲೊ । ಪನಕೆಗೋಚರವಹ ತೆರನೀ । ಜನು
ಮಸಫಲವೆನುತ್ತ ಮನದನುರಾಗಭಾರದಲಿ ॥ ತನು ಪುಳಕವಸರಿಸಲು ಕಡೆಗಂ । ಣಿನಲಿ ಸಖಿಗಳನೋಡಿ ಲಜ್ಜಾ । ವನತನಾದನು ವೀ
ರನರಳುವ ಮೊಗದ ಹರುಷದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ನಕ್ಕನುರಗಾಧೀಶ ಹೋಗಲಿ । ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ಬೇಡಿನ್ನು ತೋರಿಸಿ । ಮಕ್ಕಳಿರ ಮಾಯಾಮ
ದಾಲಸೆಯನು ಮಹಾಸಖಿಗೆ ॥ ತಕ್ಕುದೈಸಲೆ ತನಗೆ ಬೀವನ । ಸಕ್ಕನೋಹರಮಣಿಯನುಸು । ಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ನೋಡಿ ಮಾತಾಡಿಸೆ
ಬಹುದೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಮುಟ್ಟದರೆ ಮಾತಾಡಿದರೆ ನಿಜ । ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗಲೆನುತವ । ರಿಷ್ಟವನು ನೆರೆಕಳಿದು ಕರಸಿದನಾ ಮ
ದಾಲಸೆಯ ॥ ದೃಷ್ಟಿಮೋಹನ ಮದನಮಾಯಾ । ಸೃಷ್ಟಿಗಧಿದೇವತೆ ಸುಕಾಂತಿವಿ । ಶಿಷ್ಟಬಂಗಳು ನಗುತ ರಾಜಕುಮಾರನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥
ಬೀಸಿದುದು ತಂಪಾಳಿಪರಿಮಳ । ಸೂಸಿದುದು ದೆಸೆದೆಸೆಶೋಭಿವನದ । ನೇಸರಾದಳು ತರಳೆ ತನುಮಣಿನಿಕರ ಕಾಂತಿಯಲಿ ॥ ಭಾಸು
ರಾಂಗಿಯ ಬರವನಾ ಭೂ । ಮಿಶನಂದನನೀಕ್ಷಿಸುತ ಸಂ । ತೋಷಸಾಗರಮಗ್ನನಾಗುತ್ತಿದ್ದನಿದಿರಾಗಿ ॥ ೩೨ ॥ ಅಹಿತಂನೊಡಲೊ
ಡತಿಮಾಯಾ । ದೇಹಿನಿಯೆಂತಂನ ತುಳಸ್ಪುಶ್ಯಾ । ಪ್ಯಾಹಿನಿಯೆನ್ನುದೊರಿದೆಯಲಾ ಭಾಗ್ಯವಾಹಿನಿಯೆ ॥ ದೋಹಳವೆ ತಂನಪ್ರಿಯ
ಗಳದ । ಕಾಹಳೆವೆ ಕಾಮಪ್ರತಾಪದ । ಮೋಹಳವೆ ಮನಮಥನ ಶರಧಿಯೊಯೆನುತ ಸ್ವಿಪದದ ॥ ೩೩ ॥ ನಿಲ್ಲು ಮುಟ್ಟದಿರೆನಲು ಕೇ

ಳು । ಕಲ್ಲಿಯೊಳ್ಸೇರಿಸಿದನು ಪತಾ । ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯೆ ಹಾರವ ಮಣಿರಮಣೀಯ ಸಾಂಗಿಹ ಯೆನುತ ॥ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಕಸಿವಿಸಿಗೊಳುತ ಭಯದಲಿ ಭೂಪನ್ನ ಭಾತ್ಮಜನಿರಲು ಹಸಿತರೋ । ತ್ಫುಲ್ಲಮುಖಿ ಹರಿತಂದು ನೆಗಹಿದಳೇನಿದೇನೆನುತ ॥ ೩೬ ॥ ಮಾಯೆಯುಂಬುದು ತಪ್ಪದಂಬರ । ವಾಯು ಪಾವಕ ಸಲಿಲ ಧರೆಗಳು । ಕಾಯವನು ನಿರ್ಮಿಸಿದವಾಗಿನಿಧಾಸವನು ತಿಳಿಯೆ । ರಾಯರನ್ಯಾಯಜಾತರೀಪರಿ । ಮಾಯೆಯು ಲಿಬೀಳುವರೆ ಕಣ್ದೆರೆ । ದಾಯುವಂತನೆ ನೋಡೆನುತ ನೆಗಹಿದಳು ನಿಜಪತಿಯ ॥ ೩೭ ॥ ಬೀಸಿಕಂಗಳಲುದಕವನು ಸತಿ । ಸೂಸಲೊಯ್ಯನೆ ಕಣ್ದೆರೆದು ಭೂ । ಮೀಶ ನಂದನನ ಬಳಿಯನು ತಕ್ಕೈಸಿ ಕೊಳ್ಳಿ ದರ್ಪ ॥ ಸೂಸುವಾನಂದನು ಸತಿಯು ವಿರಹದ । ಬೇಸರನು ಬೀಸಾಡಿ ಪೆಣನರಿ । ತೋಷವೆಂಬ ಸಾಗರದಲೋಲಾಡಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ಹುಸಿಯೆ ಧಿಟವ್ವೋ ಸತ್ತ ಮಾತದು । ಶಶಿವದನೆ ಹೇಳೆಂತು ಸತ್ತವ । ರಸುವಿಡಿದು ಮುಂನಿನ ಶರೀರದಲ್ಲೈತಹರೆ ಧಿಟಕೆ ॥ ಹೊಸದೆಸಿಯಿದೇನೆನಲು ಭಾಮಿನಿ । ನಸುನಗುತ ನಾಗೇಂದ್ರನಾನನ । ವಿಸರುಹವನೀಕ್ಷಿಸಲು ನುಡಿದನು ನಗುತ ನೃಪಸುತಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ಪಂಕಜಾಸನನರಸಿಯೊಲವನು । ಶಂಕರನ ಕಾರುಣ್ಯವನು ನಿಜ । ಸಂಕಲು ಪಸಿದಿಯನು ಲಾಭವ ನಾ ಮದಾಲಸೆಯು ॥ ಶಂಕಿಸು ನನ್ನ ನೃಪಸುತ ಗಹೇಳದೆ । ನೆಂಕನಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡನಿ । ರಂಕುಳಸ್ನೇಹದಲಿ ತಕ್ಕೈಸುತ್ತ ನಾಗೇಂದ್ರ ॥ ೩೯ ॥ ಮಗಳು ಸತಿ ನೀನಳಿಯನೆನುತೊಗು । ಮಿಗೆಯ ಹರುಷದ ಪೂರ್ಣ ಪುಳಕಾ । ಙ್ಗಗಳ ಪೂರದಲಪ್ಪಿ ಮೂರ್ಧ್ನಿ ಘ್ರಾಣವನು ಮಾಡಿ ॥ ಸೊಗಯಿಸುವ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಪಾನಾ । ದಿಗಳಲರ್ಚಿಸಿ ದಿವ್ಯರತ್ನಾ । ಭಗಳ ಭೂಷಣವೆಸೆಯೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು ನೃಪಾರ್ಭಕನ ॥ ೪೦ ॥ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದನೆಂನ ಭಾಗದ । ಭಾಳನೇತ್ರನು ನೀನೆನುತ ಭೂ । ಪಾಲನಂದನನುರಗಪತಿಯನು ತತ್ಸಬಾಂಧವರ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡು ಚಿತದಲಿ ತಂನಯ । ಲೋಲಲೋಚನೆ ಸಹಿತ ಸಖಿಗಳ । ಮೇಳದಲಿ ನಡೆತಂದನುತ್ಸವದಿಂದ ನಿಜಪುರಕೆ ॥ ೪೧ ॥ ಮುಂದೆ ದೂತರು ಹರಿದು ಸುರಿದರು । ಮಾದಿಯನು ನೃಪನೋಲಗಕ್ಕೈತಂದು ಬಿಂನವಿಸಿದರು ಹದನನು ಸಭೆಯು ಲಾಲಿಸುತ ॥ ಹೊಂದಿದಸು ಸಂಬಂಧವಾಯ್ತೆಂ । ಬೊಂದು ನುಡಿ ಧಿಟವಾಯ್ತೆನುತ್ತಾ । ನಂದಪರವಶನಾಗುತಿದ್ದನು ಗದ್ದುಗೆಯ ನಿಳಿದು ॥ ೪೨ ॥ ಇದಿರುಗೊಂಡನು ಸಕಲಜನಸಹಿ । ತುದಿತಸಂತೋಷದಲಿ ಮಂಗಳ । ಸುದತಿಯರ ತೋರಣದ ಗುಡಿಗಳ ಕಳ[illegible]ಯ ॥ ಉದಧಿಘೋಷದ ಭದ್ರವಾದ್ಯದ । ವಿದಿತಪರ ಮೋತ್ಸವದ ರಹಿಯಲಿ । ಕದನಗಲಿ ನಿಜಸುತನನಪ್ಪಿದನಧಿಕ ಹರುಷದಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಕಾಲಿಗೆರಗಲು ಸೊಸೆಯನಾ ಭೂ । ಪಾಲನನುರಾಗದಲಿ ಹರಸಿದ । ದಾಲಸೆಯನುಂನತವಯೋಯುವ್ವನ ಮದಾಲಸೆಯು ॥ ಕೇಳ್ದ ದನಿದೆಂತಾಯ್ತು ವಹ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ನೆರೆ ಬೆಂದೊಡಲ ಸಂ । ಮೇಳವಕಟಾತಂನ ಹೊಲುವ ಧನ್ಯರಾರೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಸತ್ತವರು ಬಹರೆಂಬ ಮಾತಿದು । ಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ಭುವನದಲಿ ಕೃತ । ಕೃತ್ಯರಾರೆಂನಂತೆ ಪುಣ್ಯಾಧಿಕರದಾರೆನುತ ॥ ಎತ್ತ ಲೆದೆದೆಹಿಲು ಕ್ಷಣಗಳು । ಚಿತ್ತವಾನಂದಾಶ್ರುವನು ಪುಳ । ಕೋತ್ತರದ ಹರುಷಾಬ್ಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗಾಡಿದನು ಭೂಪ ॥ ೪೫ ॥ ಮಾ [illegible] ನೊಲವನುಂನತ । ನಾಗರಾಜನು ಮಾಡಿದುಪಕಾರ ಪ್ರಭಾವವನು ॥ ಆಗರುಮೆಯು ದೃಢವಸ್ಥ್ಲವ । ತೂಗಿ ಶಿರವನು ಕೇಳುತಿರ್ದನು । ನಾಗಮಿಗಲಾತ್ಮಜನ ಮಧುರಾಳಾಪದಲಿ ಭೂಪ ॥ ೪೬ ॥ ಹೆತ್ತವಗೆ ಸ್ನಾನ್ನೆನೆ ಯಿದಲ್ಲಿ । ಕೃತ್ಯವನು ಮಾಡಿದರು ಸಖಿಗಳು । ಯತ್ತಿಕೊಂಡರು ನಂಮ ಕುಲವನು ಕುಲವಿವರ್ಧನರು ॥ ಕೃತ್ತಿವಾಸನೆ ಬಲ್ಲನೆನುತನ್ನ । ಪ್ರೀತ್ಯ ಮನು ನಿಜಪುರಕೆ ಸಂತೋ । ಷೋತ್ತರದ ಸುಸ್ನೇಹರಸದಲಿನನವೃತ್ತಿ ತಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಉರಗರಾಜನ ಮೈತ್ರಿಯನು ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿ ಮೆರೆಬಹುಕಾಲ ರಾಜ್ಯವ । ನರಸನನುಭವಿಸುತ್ತ ಪುತ್ರನಲಿರಿಸಿ ರಾಜ್ಯವನು ॥ ಪರತಪೋನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ಸಂದನು । ಸುರ ವರಾರ್ಚಿತ ಚಾರುಚರಣಾಂ । ಬುರುಹನ ಹನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನ ನಿಜಗತಿಗೆ ॥ … … … ॥ ೪೮ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೫೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಮದಾಲಸೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತತ್ವೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಬೋಧಿಸಿದಳಾತ್ಮಜರಿಗಂದಾ । ಬೋಧನಿಧಿ ನಿಜವನು ಮದಾಲಸೆ । ಸಾಧುಸಜ್ಜನಮಾರ್ಗ
ವನು ವಿಕ್ರಾಂತಮುಖ್ಯರಿಗೆ ॥ … … …

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾ ಕುವಲಯಾಶ್ವಂ । ಗಿರಲಿರಲು ಜನಿಸಿದನು ಪುತ್ರನು । ವರಮದಾಲಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕನಾ ಪುತ್ರನನು ಕಂಡು ॥ ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿ ನಾಮನ । ವಿರಚಿಸುತ ವಿಕ್ರಾಂತನೆನಲಾ । ತರಳೆ ನಕ್ಕಳು ಕೇಳುತವೆ ನಾಮವನು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥ ೧ ॥ ಇಂದುಮುಖಿ ತೊಟ್ಟಿಲನು ತೂಗುತ । ಕಂದನನು ಪೋಷಿಸುತ್ತ ತಿಳುಹಿದ । ಳೆಂದು ನಿಜವನು ನಿತ್ಯಸುಖ ಪರಿಪೂರ್ಣನೆಂಬುದನು ॥ ಇಂದು ನಿನಗದನೊರವೆನೆನು ಮನೆ । ಯಂದಗೀತದ ಸೊಕ್ತಿಯನು ಕೇ । ಳೆಂದು ಮಿಸ್ತರಿಸಿದರು ಮುನಿಪತಿ ಭೂಮಿಪತಿಗೊಲಿದು ॥ ೨ ॥ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧನು ನೀನಿದೇತ । ಕ್ಕತ್ತು ಬಳಲುವೆ ಹೆಸರು ನಿನಗಿ । ಲ್ಲತ್ತ ಮನೆತನವಿಲ್ಲ ಜನನ ಮದಿಲ್ಲ ಭಾವಿಸಲು ॥ ಹೆತ್ತವರದಾರಪ್ಪ

ರೆಸು । ಚಿತ್ತದಲಿನೋಡುವಪತಿವುಮತಾ । ಮಾತನಲ್ಲದೆಸತ್ಯವಲ್ಲೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೩ ॥ ಪಂಚಭೂತವಿಕಾರ
ದಿಂದಲಿದು । ಸಂಚರಿಸುವುದುಸ್ವೈನವಶದಲಿ । ಪಂಚವಿಂಶಕನೆನಿಸುವಾತ್ಮನಸಂನಿಧಾನದಲಿ ॥ ಪಂಚತ್ವೆಯನೈದುವದುಮಗುಳೆ
ಸೆ । ಸಂಚಿಸುತನೀನೇತಕಳುವೆಪೆ । ರಿಂಚಿಪಿತನಪಿನೋಡವೆಂದಳುಶಾರದೇಂದುಮುಖಿ ॥ ೪ ॥ ಭೂತವಿಕೃತಿಯಲಾದತನುವ
ನು । ತಾತನೆಂದೆನಗನ್ವೆಯಂದವ್ವ । ಜಾತಿಬಾಂಧನವುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರವೆನಗೆಂದು ॥ ಓತುಸಂಕಲ್ಪಿಸುತದುಃಖ । ವಪ್ರಾತಭಾಜ
ನನಾಗಿಕೇಡಿಂ । ನೇತಕಳಲುವೆನುವುತ್ರೆಯಲಿನೀನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೫ ॥ ದುಃಖವಾಗರ್ಭದಲಿಘನತರ । ದುಃಖವಾಜನನದಲಿ
ತಾಲ್ಯದ । ದುಃಖವದರಿಂಮೇಲೆಯವ್ವನದುಃಖನಾಧಿಕನ ॥ ದುಃಖವತಪಿದರಜೆಗಳಲಿಬಲು । ದುಃಖವಿಷ್ಟವಿಯೋಗಮರಣ
ದ । ದುಃಖವೀಸಂಸಾರವಿರವೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೬ ॥ ಅತ್ತಡಾರಕ್ಕೆಯನುಬಿಡಿಸುವ । ತೆತ್ತಿಗರುಬಾಂಧವರುಕೇಳ್ವೆಲೆ ।
ಪುತ್ರಮಾಣಿಸಲರಿವರೆಂತಳುವವರನಳುವವರು ॥ ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲಿಬೀಳುವೀಜಡ । ಮರ್ತ್ಯರಾರಿಂಗಾರುಮಾಡುವ । ಕೃತ್ಯ
ವಾವುದುಸಂತವಿರುನೀನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೭ ॥ ಅಳುವುದಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಕಮಲವ । ನೊಲಿಸುವಭಿಲಾಷೆಯಲಿನೆನವು । ತ್ತಳು
ತಾಪರಮಾತ್ಮನಂಘ್ರಿಸರೋಜದರುಶನಕೆ ॥ ಅಳುವುದೀಭವಬಂಧದುಃಖನ । ಕಳವೆನೆಂತ್ರೆಂದೆನುತಬಯಲಿಂ । ಗಳುವುದನು
ತವೆಂದುಮಾಡಿದಳಾತ್ಮಜನನಬಳಿ ॥ ೮ ॥ ಅಲ್ಲದೀಭವಕೂಪದಲಿಸುಖ । ವೆಲ್ಲಿಯದುಪತಿತರಿಗೆಸೆತಿಸುತ । ರೆಲ್ಲವರುನೆರೆನರದು
ಕಹಲುಬಲ್ಲರೇಧಿಟಕೆ ॥ ಬಲ್ಲನೊಬ್ಬನೆಕೇಳುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನುದೀನರನುಪಾಲಿಸು । ವಲ್ಲಿಪರಮಕೃಪಾಳುವೆಂದಳುಪದುಮದ
ನಯನೆ ॥ ೯ ॥ ನಿರುತವಿಂತಿದನರಿಯದಜ್ಞರು । ಬಯಸುವರುಸುಖವೆಂದುಹೆಂಣನು । ಬಯಸುವರುಗೃಹಕೋಶಭೃತ್ಯಾವಮಾ
ಬಾಂಧವರ ॥ ಪ್ರಿಯಸಖೇಷ್ಟಭ್ರಾತೃಪಿತೃಸಂ । ಶ್ರಯವನಕಟಾಮೃತ್ಯುಮುಖದಲಿ । ಲಯವನೈದುವರಲ್ಲಿಸುಖವೇನೆಂದಳ
ಬುಜಾಕ್ಷಿ । ೧೦ ॥ ಚಲುವನನೆಗೆಮೊಗಕಂಗಳ್ಳೀಕುಚ । ಕಲಶಧಾರವೆನುತ್ತಕಾಮಿಗ । ಳಳವಳ್ಳವರೇಕಕಟನಾರಿಯೊನರಕವ್ರೋಧಿ
ಕೆ ॥ ಎಲುಗಳನುತ್ತೋರುವುದುನಗೆಕಂ । ಗಳುಬಸೆಯುಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಮೊಲೆಗಳು । ಬೆಳದಮಾಂಸದಹುತ್ತುರಮ್ಯವದಾವುದೆಲೆ
ಗನೆ ॥ ೧೧ ॥ ಕೊಳುನೀರನುಕೊಂಡುತನುವಿದು । ಮೇಲೆಮೇಲುಬ್ಬರಿಸಿಬೆಳವುದು । ಬಾಲಯವ್ವನವಾರ್ಧಿಕಾವಸ್ಥನು
ರದಲಿ ॥ ಬೀಳುವುದುಕೊಡದಿರ್ದಡೀನಡೆ । ಗೋಳದಲಿನೀಪಿಲುಕಿಬರಿದೇ । ಬೇಳುಗೊಳ್ಳದಿರೆಂದುಬೋಧಿಸಿದಳುನಿಜಾತ್ಮ
ನ ॥ ೧೨ ॥ ತೊಗಲಕುಪ್ಪಸಹರಿವರಾರಿದ । ನೊಗಡಿಸದೆಹೊದ್ದುವರುನೀಸಿದ । ನೆಗಲದಾನೆಂದಳುವೆತನುವಿನಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯ
॥ ಮಗನೆಮರುಗುವೆಹರುಷಿಸುವೆದೇ । ಹಿಗಳುಪುಣ್ಯಾಪುಣ್ಯಕರ್ಮದ । ಬಿಗುಹಿನಲಿನೆರೆಬಿದ್ದರಾಗಿಹರೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ।೧೩।
ಶುದ್ಧವಿಬುದ್ಧನಿಜನಿ । ರ್ಮಳಿತ್ತಮಾಯೋಪಾಧಿಪರತರ । ತತ್ವವನುನೆರೆತಿಳಿದುಮಾಡಿವಿಭೇದವನುಕಳೆದು ॥ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮಪ
ರಾತ್ಮರೈಕ್ಯ । ವತ್ತಿನಲಿನಿರ್ವಿಷಯನಾಗಿವಿ । ಮುಕ್ತಿಪದದಲಿನಿಲ್ಲೆನುತಮಾಡಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ ॥ ೧೪ ॥ ಇಂತುಬೋಧಿಸುತಿರ
ಸತಿವಿ । ಕಾಂತನಾತ್ಮನನರಿದುಮಾಯಾ । ಭ್ರಾಂತಿಯನುಪರಿಹರಿಸಿದನುಮತಿವಂತನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಕಾಂತೆಪಡೆದಳುಪುತ್ರನನು
। ಲಾಂತರಕ್ಕೆಸುಬಾಹುವೆನೆಭೂ । ಕಾಂತನಿಟ್ಟನುಹೆಸರನಂಗನೆನಕ್ಕಳಂತದಕೆ ॥ ೧೫ ॥ ಜನಿಸಲಾತನನಾಪರಿಯಲೇ । ವನಿ
ತೆಳುಹಿದಳಾತ್ಮಭವನನು । ತನುರಹಿತಪರಮಾತ್ಮನೆಂದರಿವಂತೆಮಾಡುತ್ತ ॥ ಜನಿತವಾಯ್ತುವಿವೇಕವಾತಂ । ಗನುಜನುದುಭವಿಸಿದ
ಬಳಿಕಾ । ಜನಪನಾತನಶತ್ರುಮರ್ದನನೆಂದುಹೆಸರಿಟ್ಟ ॥ ೧೬ ॥ ನಕ್ಕಳಂಗನೆಕೇಳುತವೆಬೆಂ । ನಿಕ್ಕಿತಂನೊಳಗಕಟಹಾಸದ । ಲಕ್ಕಜವಿ
ನೆನುತಭೂಪತಿನೋಡಿಬೆರಗಾಗೇ ॥ ಡೊಕ್ಕರಿಸಿದುದುಮರವೆಸತಿಯದು । ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯೆನುತನೃಪನದ । ಲೆಕ್ಕಿಸದೆಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯ
ಂತಾಶಕ್ತಿಯಂದಿರ್ದ ॥ ೧೭ ॥ ತತ್ವವಿದೆತಿಳುಹಿದಳುಪರತರ । ತತ್ವವನುಮಾಡುತ್ತನಿರ್ಮಳ । ಚಿತ್ತನಾದನುತಿಳಿದುಬಳಿಕಾಶತ್ರುಮ
ರ್ದನನು । ಮತ್ತೆತನಯನನೊಬ್ಬನನುಸದ್ವೃತ್ತೆಪಡೆದಳುಪುಣ್ಯಕರ್ಮನಿ । ವೃತ್ತಿಯನುಭೋಗದಲಿತಿಚ್ಛುವವನದಲಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥
ಸರಿಹುವೆನೆಂದರಸನುದ್ಯೋ । ಗಿಸುತಿರಲುಕಾಣುತ್ತನಕ್ಕಳು ॥ ಬಸುರೊಡೆಯದಿರದೆನಲುತಂಬುಲಕೊಸಲಡೆಗೆಡೆದು ॥ ವಸು
ಮತೀಶನುಕಾಣುತೇಕೆಲೆ । ಶಶಿವದನೆನೀನಗುವೆಹೇಳೆನು । ತುಸುರಲಾಗದೆವೈಪರೀತ್ಯವದೇನುಹೇಳೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ತಕ್ಕುದೈಸಲೆ
ಂತೆಭೂಪನೆ । ಮಕ್ಕಳಿಗೆತಾನಿಟ್ಟಹೆಸರಿವು । ನಕ್ಕೆನೀನೇಕೆಂದುಮೊದಲಾಗಿಂದುಪರಿಯಂತ ॥ ಕಕ್ಕುಲಿತೆತನಗಿಲ್ಲನೀನಿಡು
ಕ್ಕಹೆಸರನೆನಲ್ಕೆಕರದಳ । ಳರ್ಕನೆಂದಭಿಧಾನವನುನೆರೆಮಾಡಿನೃಗನೆಯನೆ ॥ ೨೦ ॥ ಕೊಂಡನೆಗೆಯನುಬಡ್ಡಿಸಹಿತಾ । ಮಂ
ಲಾಧೀಶ್ವರನುಕೊಟ್ಟನು । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯನಚೋವಿನ್ಯಾಸವನುಕೇಳಿ ॥ ಭಂಡೆಯೊಬಾಹಿರೆಯೊನೀನತಿ । ಪಂಡಿತೆಯೆನೀ
ಟ್ಟಹೆಸರು । ದ್ದಂಡವಾಯ್ತೆನುತವನಿಪತಿಜರದನುನಿಜಾಂಗನೆಯ ॥ ೨೧ ॥ ನಗೆಗೆನಗೆಸರಿಯಾಯ್ತುತಪ್ಪದು । ಬಗೆಗೆಸರಿಯಾ
ರೆಯುತನಗೀ । ಮಗನಹೆಸರಲಿಕೊರತೆನೆರತೆಯದೇನುಪೂರ್ವಜರ ॥ ನಿಗಮಿತಾಹ್ವಯಗಳಿಗೆಮಾಳ್ಪಡೆ । ಹಗರಣವಲಾನಾವ
ಲ್ಪನೆ । ಜಗದಸವ್ಯವಹಾರಸಾಧನವೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೨ ॥ ವೈರಿಗಳನಾಕ್ರಮಿಸುವಾಪೀ । ವೀರನಲಿದೊರಕೊಂಬುದಾಗಿ

ಯೆ । ಸೇರುವುದುವಿಶ್ರಾಂತವೆಸರುಸುಬಾಹುಬಾಹುಗಳ ॥ ಚಾರುತೆಯಲಹನಹಿತಕಲಹಂ । ಹಾರದಿಂದೀಕ್ಷಿತಪ್ರಮರ್ದನ । ನಾ
ರಸರಿಗುಚಿತತಾಹ್ವಯಂಗಳುಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಆಹವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿದುದೇಹಕೆ । ದೇಹಿಗವಯವವಿಲ್ಲಹೆಸರದು । ಜೀವ
ಮಾತ್ರಕ್ಕೆಂಬಡೆದುಚೇಷ್ಟಿಸದುಜಡವಾಗಿ ॥ ಬಾಹುವಿಲ್ಲಾತ್ಮಂಗದೆಂತುಸು । ಬಾಹುವಹನಖಿಳಾತ್ಮಕಂಗಂ । ತಹಿಪಿಡೆಶತ್ರುಗ
ಳಮರ್ದಿಸಬೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೪ ॥ ಆವುದರ್ಥವಿಚಾರಿಸಲುಜಡ । ಭಾವಕಲ್ಪಿತನಾಮನಿಕರಕೆ । ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಲ್ಲದೀಸಚ
ರಾಚರಂಗಳಿಗೆ ॥ ಭಾವಭೇದವನುಳಿದುನೋಡಲು । ಕೇವಲಾತ್ಮನಮೂರ್ತನಕ್ರಿಯ । ನಿರ್ವಿಶೇಷಣವಿಫಲನೆಂದಖಿಳಾಕ್ಷಾಂತನಿ
ಜಪತಿಗೆ ॥ ೨೫ ॥ ಲೋಕಸದ್ವ್ಯವಹಾರವೆಂಬಡ । ದೇಕಘಟಿಪಸಗಳಕರ್ಮವೆಸರಿಂ । ದೀಕುಮಾರಗಂತ್ರರವೆನಾಯಿಗೆಮಾನುಷ್ಯ
ರಿಗೆ ॥ ಕಾಕಲಾಕಲ್ಪನೆಮಹಾಭೂ । ತೈಕನಿರ್ಮಿತವಿವಿಧಭೇದಾ । ನೀಕದಲಿಹೀನೋತ್ತಮತೆಯಹಕೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೬ ॥
ವ್ಯರ್ಥವಿಂತೀಜಗದಕಲ್ಪನೆ । ವ್ಯರ್ಥವಿಂತೀನಾಮಕಲ್ಪನೆ । ವ್ಯರ್ಥವೀವ್ಯವಹಾರವಂತದೃಷ್ಟಿಯಲಿನೋಡೆ ॥ ಅರ್ಥವುಳ್ಳಡೆ
ದೊಂದೆನಿಜಪರ । ಮಾರ್ಥತತ್ವದಲಖಿಳನಿಗಮ । ಸ್ವಾರ್ಥಸಂಮತನೆಂದುನೆರೆತಿಳುಹಿದಳುನಿಜಪತಿಯ ॥ ೨೭ ॥ ಆಹುದಾಸ
ತ್ಯೇನಬಲೆಬಲ್ಲರು । ಬಹಿನುಡಿದಡದೇನುತತ್ವವೆ । ಯಾಹುದಲಾತಾತ್ಪರ್ಯವನುನೆರೆತಿಳಿಯಬಲ್ಲರಿಗೆ ॥ ಬಹಳತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಧಿನೀ ।
ನಹೆಯನುತಭೂವಿಲಾಸನಂದಾ । ಮಹಿಳೆಯನುಮಾಂಸಿಪಿದನಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ತಿಳುಹಬೆಂದುದ್ಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ।
ಲಲನೆಮಾತ್ರಿರಲುಕಾಣುತ । ಕುಲವಕೊಲ್ಲದಿರೆಬ್ಬಮಗನನುತಂನಸಂತತಿಗೆ ॥ ಬಳಿಕೆಗೆಂದುಮಹೀಶನರ್ಥಿಸ । ಲಲಘುಮತಿ
ಮಾನಿನಿಮದಾಲಸೆ । ತಿಳುಹಿದಳುಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಧರ್ಮವನಾಕುಮಾರಂಗೆ ॥ ೨೯ ॥ ಆದುದಾತ್ರಂಗುಪನಯನವಾ । ಮೇದಿನೀ
ಪತಿಪರಮಹರುಷವು । ಹೋದಧಿಯಬೋಲಾಡಲಾಚಾರವನುಶಿಕ್ಷಿಸಲು ॥ ಪಾದದಲಿಬಂದೆರಗಿಜನನಿಯು । ನಾದರಿಸುತೆನೆಗಾ
ವುದಾಸಂ । ಪಾದಿಸುವಸತ್ಕರ್ಮವೆಂದನುಕ್ರಿಗಳನುಮಗುಗಿದು ॥ ೩೦ ॥ ಎಂದಡಾಲಿಸುತಾಮದಾಲಸೆ । ಕಂದನನುಕರದಾದರಿಸು
ತಿಂ । ತೆಂದಳಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲುಚಿತಕರ್ಮವನು ॥ ತಂದೆವೇದಾಧ್ಯಯನಸಂಧ್ಯಾ । ವಂದನಾಚಾರ್ಯಾಗ್ನಿಪೂಜೆಗ । ಳಂ
ದವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮಚರಿಯೆಯನೊಲಿದುನಡಿಸುವುದು ॥ ೩೧ ॥ ಬಳಿಕಗುರುವಿಂಗಿತ್ತುದಕ್ಷಿಣೆ । ಗಳನುಧರಿಸಿಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮವ ।
ನೊಲಿದುನಡಸುವುದಾಪ್ರತಾನಂತರದಲೆಲೆಮಗನೆ ॥ ತಿಳುಹುವೆನುಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದದ । ನಲಘುಮತಿಕೇಳೆನುತವರ್ನಿಪಿ । ದಳುಮ
ದಾಲಸೆಧರ್ಮದುಲ್ಲಸಿತಲೋಕಹಿತವಾಗಿ ॥ ೩೨ ॥ ಮದುವೆಯಹುದುಸುಶೀಲೆಯೆನಿಸುವ । ಸುದತಿಯನುಕುಲಜೆಯನುಸನುನ್
ನಿ । ಪಿದಳನನುಕೂಲೆಯನರೋಗಿಣಿಯನುವಿಧಾನದಲಿ ॥ ವಿದಿತಧರ್ಮದಲರ್ಥವನುಪಡ । ದುದಿತಪಿತೃದೇವಾದಿಗಿಷ್ಟ । ಸ್ವಪ
ವಿಹೀನಾಶ್ರಿತರಸಲಹುವದೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ೩೩ ॥ ಶಕ್ತಿಯನುಸಾರದಲಿಕೊಡುವುದು । ಭುಕ್ತಿಕಾಮವಿಪ್ರಣಿಚಾತ । ಕ್ಕಿತ್ತು
ಮಿಕ್ಕಪವಿತ್ರನೆನಿಪಂನವನುತಾನೊಲಿದು ॥ ಭೃತ್ಯಜನಸಹಿತುಂಬುದನುಗತ । ಚಿತ್ತನಾಗಿಗೃಹೀತಮಾನದ । ಲುತ್ತಮನೆನಿಸ
ಸ್ವಯಾನ್ವಿತನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೩೪ ॥ ವ್ಯಸನವೇಳನುಹೊದ್ದದಿರುದಂ । ಡಿಸದಿರನ್ಯಾಯದಲಿವಿಶ್ವಾ । ಸಿಸದಿರಾರೊಳಗಾದರತಿ
ನಿಷ್ಠುರವನಾಡದಿರು ॥ ಉಸುರದಿರುಹೃದಯವನುಮಂತ್ರವ । ಪಸರಿಸದಿರಹಿತರಲಿಸಂಧಿಯ । ನೆಸಗುಕಾರ್ಯಾರ್ಥದಲಿಕೇಳೆಂದ
ಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೩೫ ॥ ಶುಕ್ರಯಮಸೋಮಾನಿಲನುವಿಗ । ತಾರ್ಕರೆಂಬಿವರ್ಗೈದುರೂಪವ । ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿಜಾಂಗದಲಿ
ಧರಿಸೂಮಮೇದಿನಿಯ ॥ ಚಕ್ರಮಾಳ್ದರಕ್ಷೆಯಲಿಲೋ । ಕಕ್ಕೆಸಲಿಲಾಪ್ಯಾಯನವನಾ । ಶಕ್ರನೋಳ್ಪಂದದಲಿನೋಳ್ಪುದುಸತಿಜಗ
ದ್ಧಿತನ ॥ ೩೬ ॥ ಮಗನೆಕೇಳರ್ಥವ್ರತವನರ । ಸುಗಳುಮಾಳ್ಪುದುಧರೆಯಜಲವನು । ತೆಗವಪ್ರೋಲಖಿಳದಲಿಧನವನುತೆಗವುದೊಲ
ವಿನಲಿ ॥ ಸೊಗಸುಕೆಡದಂತೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ । ಬಗೆಗೆಬೇಸರಹುಟ್ಟಿಸದೆವ । ರ್ಣಗಳನಾಶ್ರಮಿಗಳನುರಕ್ಷಿಸುವುದುಸರಾಗದಲಿ ॥
ಸಮನೆನಿಪಯಮನಂತೆಧರೆಯಲಿ । ಸುಮುಖನಹುದಾಸೋಮನಂತಾ । ಕ್ರಮದಲನಿಲನವೋಲುಸಕಲವಗೂಢಚರಿಯೆಯಲಿ ॥
ಸುಮತಿತಿಳಿವುದನಾಕ್ಯವೋರೋ । ತ್ತಮಸುಹೃದ್ವಿಪ್ರೇಕ್ಷೆಯನುಭವ । ರಮಣರಿಗೆರನುಣೀಯ್ಯಾನೀತಿಯದೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥
ಅರಿದುಪಾಯಚತುಷ್ಟಯಂಗಳ । ಹರಿಗೆಯನುಶಕ್ತಿತ್ರಯಂಗಳ । ನಿರುಗೆಯನುಸಪ್ತಾಂಗಸಂಪದದಿಂದಯುತನೆನಿಪ ॥ ಮೆರದು
ಷಡ್ಗುಣಗಳನುಧರಿಸೇ । ಸರದಪೋಲವನೀಶನೀತಿಯ । ಮರೆಯದಿಹುದೆಲೆಮಗನೆಯಂದಳುಮಂದಗಜಗಮನೆ ॥ ೩೯ ॥
ದೇವಋಷಿಪಿತೃಭೂತವಿಪ್ರಜ । ನಾವಳೀತುಷ್ಟಿಯನುಸಂಚವ । ಹಾವಿಶಾಲಿತಯಜ್ಞದಲಿಮಾಡುವುದುಮನವೊಲಿದು ॥ ಸ್ವಪ
ರಕಿಜಂಗನುಕೆಗತಿಗೃಹ । ಜೀವಿಯಲ್ಲಾಮಗನೆಪಡವಡೆ । ಪಾವನಾಮಳಗತಿಯನನೆಧರಿಸೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೪೦ ॥ ನಿತ್ಯವನು
ನಿಜಮಹಾದಿಕವನಾ । ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕವೆನಿಪುದೆರೆ । ಪುತ್ರಮಾಳ್ಪುದುಮೂರುಕರ್ಮಂಗಳಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ॥ ಯುಕ್ತವಹವರಪಂಚ
ಯಜ್ಞನೆ । ನಿತ್ಯವಾತ್ಮಜಜ್ಞಾನದಲಿನಿ । ವರ್ತವೆನೆನೈಮಿಕವದೆಂದಳುಕಮಲದಳನೇತ್ರೆ ॥ ೪೧ ॥ ನಿತ್ಯನೈಮಿಕವೆನಿಸುತಿಪ್ಪು
ದು । ಪುತ್ರಪರ್ವಶ್ರಾದ್ಧವೊದಲಾ । ದುತ್ತಮನೆಪಿತೃಕಾರ್ಯಕರ್ಮಂಗಳುನಿಧಾನಿಸಲು ॥ ಮತ್ತೆಸಂವತ್ಸರವಿಹಿತಕ । ಮೋ
ಕ್ಷಸುಶ್ರಾದ್ಧಂಗಳನುನಿ । ವರ್ತಿಸುವುದೆಲೆಮಗನೆಕೇಳುವುದಿದುಪರದಸುಖಿಕೆ ॥ ೪೨ ॥ ಮತ್ತೆಹಾಹುವಕಾಮ್ಯವಾಹ್ವದ । ಕ

ತಿಳುಹೆನಲುನಿರ್ಮಳ | ಚಿತ್ತೆ ವರ್ಣಿಸಿದಳುಸದಾಚಾರವನುನಿಜಸುತಗೆ | ನೃತ್ತಸಂತತನೆಸಾಧುಗಳಸ | ದ್ವೃತ್ತನೇದಾಚಾರ
ಕ | ವಿಸ್ತರಿಪೆನವಧರಿಸುನೀನೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ || ೪೩ || ಸಾಮತಿನೋಡದಿರಿನನನುದಯಾ | ಸ್ತಮಯಸಮಯಂ
ಗಳಗದಿ | ರವರಸಂನಿಭವಾಜ್ಞೆಯನುನೋಡದಿರುಪರವಧುವ || ಗಮಿಸದಿರುಸಂಜೆಯಲಿಧಿವದಲಿ | ರಮಣಿಯನುಪ
ರ್ವಿಗಳಲಿ | ವಿಮಳದಂತಕ್ರಿಯೆಯಾನಭ್ಯಂಗನನುಮಾಡದಿರು || ೪೪ || ಕ್ಷಾರದಂತವಿಶುದ್ಧಿದರ್ಪಣ | ಸಾರ್ವದರುಶನದೇ
ರ್ಚನೆ | ಭಲಿಕರ್ಮವನೆಸಗುವುದುಪೂರ್ವಾಹ್ಣಕಾಲದಲಿ || ವಾರಿಯಲಿವಿಣ್ಮೂತ್ರಮೈಥುನ | ವಾರವಮತಸಲ್ಲಾಪರಿಪು
ಗಾರತುಷಭಸ್ಮಾಸ್ಥಿಕೇಶಗಳನುಮೆಟ್ಟದಿರು || ೪೫ || ದರುಶನಸ್ಪರುಶನವಚೋವಿ | ಸ್ತರವನುಳಿವುದಕ್ಕೆರುತುಮ
ರಿಸುವುದುಗೃಹತೀರ್ಥಗೋಷ್ಟಸರಿತ್ತಟಾಕದಲಿ || ಧರಣಿಯಲಿಮಾರ್ಗದಲಿಪಾವನ | ತರುಲತಾಮೂಲಂಗಳಲಿಸೆ | ಜ್ಜ
ಲಮೂತ್ರವಿಸರ್ಗವನೆಂದಳಂದುಮುಖಿ || ೪೬ || ತನುಜದೂಷಿಸಲಾಗದಂನವ | ನನುಚಿತಪ್ರಾಜ್ಞ್ಯಾದಿದೂಷಿತ | ನೆ
ರ್ಗಡೆನಡೆವುಕ್ಷಣಲಾಗದುವಿಚಾರಿಸಲು || ತನುಮಲವಬಿಡಲಾಗಲುಸುರುವು | ದನುಚಿತವಶೌಚದಲಿಮುಟ್ಟದಿ | ರನಲಗೋ
ತ್ರಿಶಿರವನುಪುಣ್ಯವಸ್ತುಗಳ || ೪೭ || ಅರಿದುನೋಡದಿರಿಂತುತಾರಾ | ತರಣಿಗಳನಶುಚಿತ್ವದಲಿನೀ | ನೆರೆಯದಿರುವೆ
ನೀನತಿಬಿಸಿಯುಮೆಲ್ಲದಿರು || ಪರರುಧರಿಸಿದವಸ್ತ್ರಮಾಲ್ಯಾ | ಭರಣರತ್ನೆಗಳೆಂಬವನುನೀ | ಧರಿಸದಿರುನಿಂನುಡನುನೀ
ರುಹೊದುಕೆಯ || ೪೮ || ಸುರಪಿತೃದ್ವಿಜಪೂಜೆಹೋಮೋ | ತ್ಕರವಮಾಡದಿರೇಕವಸ್ತ್ರದ | ಲೆರಗದಿರುನೀನೊದ್ದೆ
ಪುಷ್ಕಮಾದದಲಿ || ವಿರಚಿಸದಿರಾಹಾರವನುಕರ | ವೆರಡರಲಿತ್ವರಿಸದಿರುತಲೆಯನು | ಚರಣದಲಿಚರಣವನುನೀನೊರಸದಿ
ರದೊಮ್ಮೆ || ೪೯ || ಹಳಿಯದಿರುಬಧಿರಾಂಧಮೂಕಾ | ಕುಳಿತಮತ್ತವಿರೂಪಮೂರ್ಖ | ಸ್ಖಲಿತವಚನದನೆಧಮಹೀನಾಂ
ಗವನು || ತೊಲಗಿಬಿಡುವೆಮಾರ್ಗವನುಹೇಳ್ದಂ | ಬಳಗಕವನಿಪವಿಪ್ರದುಃಖಾ | ಕುಳವಿಪಸ್ತ್ರೀಗರ್ಭಿಣೀಭಾರಾರ್ತಪತಿ
೫೦ || ಹಿರಿಯರನುಗುರುಗಳನುಚೈದ್ಯಾ | ತರುಗಳನುದೇವಾಲಯನನಾ | ವರಚತುಮಾರ್ಗಖಪಥವಮಾಳ್ಪುದುವಿಪ್ರ
ವ || ಚರಣಯುಗಳವನೀಡಿಕುಳ್ಳಿರ | ದಿರುವೃಥಾಕ್ರೋಧವನುಮಾಡದಿ | ರುರುಮದಾಹಂಕಾರವನುಧರ್ಮೋಪಲೋ
|| ೫೧ || ಕಾಬನೀಡದಿರಗ್ನಿಗುರುಭೂ | ಪಾಲದೇವತೆಯಭಿಮುಖದೆಸಂ | ಮೇಳಬೇಡತ್ಯಂತಲೋಭಿತ್ಯಾಗಿದುರ್ಜನ
ಳದಿರುಪರದೋಷವನುನೀ | ಕೇಳದಿರುಗುರುನಿಂದೆಯನುಪತ್ರಿ | ಕೂಲನಾಗದಿರಾಗುರುಪ್ರಿಯಹಿತವಿಧಾನದಲಿ || ೫೨ ||
ಶಾವಸದದಲಿಹುತ್ತಿನ | ಲಿಲಿಯಬಿಲದಲಿಕೊಳ್ಳದಿರುಮ | ಣ್ಣಳನುಶೌಚಕೆಮಗನೆಕೃತಶೌಚಾವಶಿಷ್ಟವನು || ತಲೆಪಡುವ
ತಗದೆಶಿಗೆನೆ | ಮಲಗದಿರುನಿಂದಿರ್ಮಹಲ್ಲಸು | ಸುಳಿಯದಿರುನುಡಿವೃತ್ತತೆಂಕಲುಪಡುವಮುಖವಾಗಿ || ೫೩ ||
ನಾಸನಪಮೇಲುಪ | ವಿಷ್ಟನಾಗದಿರುಂಣದಿರುಕ್ರಿಮಿ | ದುಷ್ಟವನುಕೇಶಾದಿದೂಷಿತವನುರಜಸ್ವಲೆಯ || ದೃಷ್ಟಿ
ಕರವಾದುದನುಸಲೆ | ಮೆಟ್ಟುದುದನುಮುಖಾನಿಲಾದಿ | ಸ್ಪಟ್ಟಪರಿಯೂಷಾಂನವನುರಸಗಂಧವರ್ಜಿತವ || ೫೪ ||
ದೆನೋಳ್ಪವರಿಂಗೆನಿಂನಯ | ಮಾಡದಿಸಹಿತಸಶಬ್ದವನೆನೀ | ನುಡಿವುಕಾಣಬೇಡೆಲೆಮಗನೆಮಲಗಿದುರ್ಗನೀಮೇಣು || ಬಿ
ನವತೈಲಪಾಕಂ | ಪಡೆದಪರಿಯೂಷತವನುಗೋಧಿಯ | ಲಡಿಗೆಯಾದುದಬಿಡದಿರಸ್ನೇಹಹೋಕ್ತವಾಗಿರಲು || ೫೫ || ಲೋ
ನೆಧನದಮೇಲನು | ರಾಗವನುಮಾಡದಿರುವಿಜಯ | ಶ್ರೀಗಳನುಮೇಣಾಯುವನುಬಯಸುವಡೆಬಲ್ಲವರು || ಭೋಗಿ
ಪರವಧುವನುಪ | ಭೋಗಿಸುವಡಿಹಪರದಸುಖವನು | ತಾಗದಿರುಪರಭಂಡವನುನೀನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೫೬ || ಜರೆ
ಡನ್ಯರನುಗುಣದಲಿ | ಬೆರೆಯಬೇಡೆಸಗದಿರುದಂತೋ | ತ್ಕರುಷವನುನೀನಾಗಿನಿಂನನುಕುರಿತುಕೆಳ್ಬದಿರು || ಕರುಬ
ಪರರಶಿರಿಗಾ | ಚರಿಸಲಾಗದುಪರರಿಗಹಿತವ | ನರಸುತನದುಬ್ಬಿನಲಿಧಿಕ್ಕರಿಸದಿರುಸಜ್ಜನರ || ೫೭ || ಅತಿಥಿಯನುಪೂ
ನಿತೂ | ವೃಥವದಹುದೆಲೆಮಗನೆಶಕ್ತಿಯ | ಲತಿಗಮಿಸದರ್ಚಿಸುವುದುಳ್ಳಂದದಲಿಬಂದವರ || ಶತಧೃತಿಪ್ರಮುಖಾಮರ
ಪಿತೃಗಳಿಗೆಸಂತುಷ್ಟಿಕರವೀ | ಕ್ಷಿತಿಸುರಾರ್ಚನೆಮಗನೆಕೇಳೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ || ೫೮ || ಸ್ನಾನಹೋಮಜಪೇಶ್ವರಾ
| ಮೌನಸಂಧ್ಯಾವಂದನಂಗಳ | ನೇಮವನುಬಿಡಲಾಗದಾಪತ್ತಿಲ್ಲದೇಧಿಟಕೆ || ದೀನತಾಪದನಂತರದಲ | ನ್ಯೂನವೆನೆ
ವದುಮಗನೇ | ಮಾನವರುಸುಖದಿರನಬಯಸುವಡೆಂದಳಂದುಮುಖಿ || ೫೯ || ವರ್ಣಿಪದೆನೆಲೆಮಗನೆನಿನಗನು | ವರ್ಣ
ಸದಾಚರಿತವನು | ಮಂನಿಸುತಸಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿಮಾಳ್ಪವರಿಗಿಹಪರದ || ಉಂನತೋಂನತಸೌಖ್ಯವಹುದುಮ | ಹಾರ್ಣವಾ
ಲವಹುದುಪರಿ | ಪೂರ್ಣನಿತ್ಯಾತ್ಮನಪದವಹುದೆಂದಳಬುಜಮುಖಿ || ... ... || ೬೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೮೨೦೬೭ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಮದಾಲಸೆಯೋಗ ನಿಷ್ಠಳಾದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ॥ ಯೋಗಿನಿಮದಾಲಸೆಮಹಾತ್ಮೆಯ । ಹಾಗಮಜ್ಞೆಸುತಾಪ್ತಬಂಧುವಿ । ಯೋಗಿಜನಸಹಿತಬ
ಲೆನಿಂದಳುಯೋಗರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಿಂತಾಮದಾಲಸೆ । ಪರಮತತ್ವಸುಖೈಕಲಾಲಸೆ । ಪರಮಧರ್ಮವನಾಸದಾಚಾರಪ್ರಸಂಗವನು ॥
ಒರೆದುತಿಳುಹಿಸುತಂಗೆಕೊಟ್ಟಳು । ಬರೆದುಮುದ್ರಿಕೆಯನುವಿಪತ್ತಿನ । ಲಿರದೆನೋಡೆಲೆಮಗನೆಯೆನುತಸುನೋನುರಾಗದಲಿ॥೧॥
ಇಂತುಪರಮಾರ್ಥಜ್ಞೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತಪದಯುಗಭಕ್ತೆವಿಗತ । ಸ್ವಾಂತೆವಿಮಲಚರಿತ್ರೆಕೋಮಲಗಾತ್ರೆಮೃಗನೇತ್ರೆ ॥ ಸಂತ
ತಪ್ರಿಯಬಂಧುಗಳ್ಗಗಾ । ದ್ಯಾಂತಿಕವನರುಪುತ್ರಭೂಪನ । ಕಾಂತೆಯಿದ್ದಳುಕಳೆವರವಹೊತ್ತಾತ್ಮಮತಿಯಂತೆ ॥೨॥ ಕ್ಷಯಿಸ
ದೇಹುದುಕರ್ಮವೆಂದ । ಕ್ಷಯನಿಜಜ್ಞಾನೈಕನಿಧಿವೈ । ಷಯಿಕಸುಖದುಃಖೋಪಭೋಗಾಸಕ್ತೆಯಂದದಲಿ ॥ ನಿಯತಮತಿನಿ
ಜಲೀಲೆಯಿಂದ । ಪ್ರಿಯವೆನಿಪಸಂಸಾರಮಾಯಾ । ಮಯಗುಣಂಗಳನುಣಕಲಿರ್ದಳುಸಾಕ್ಷಿಭಾವದಲಿ ॥೩॥ ನೀರೊಳಗನೀ
ರೇಜವಿದ್ದಾ । ನೀರಹೊದ್ದದೆಬೆಳವವೊಲೀಶಾ । ರೀರದಲಿಶಾರೀರವನುಹೊದ್ದದೆವಿರಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಪ್ರಾರಬ್ಧಸಂಕ್ಷಯವನೀಕ್ಷಿ
ಸಿ । ಕಾರಣಜ್ಞೆನಿಜಾತ್ಮಭಾವವಿ । ಚಾರನಿಷ್ಠೆಯಲೆಸೆದಳಾಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಧರ್ಮದಲಿ ॥೪॥ ದೇಹವನುಹೊತ್ತವನುಮಾಡದೆ ।
ದೇಹದಲಹಂಮತಿಯನೀಕ್ಷಿಪ । ದೇಹಿಗಳ್ಗೆಗತದಾತ್ಮತೆಯಲೇನಿಜವತ್ತೋರ್ಪಂತೆ ॥ ದೇಹವನುಹೊತ್ತಿರ್ದುಹೊದ್ದದೆ । ದೇ
ಹದಲಹಂಮತಿಯಮಾಡದೆ । ದೇಹಕರಣಂಗಳ್ಗೆಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಲಿರ್ದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೫॥ ಬಳಿಕಕರ್ಮಕ್ಷಯದಲಂಗನೆ । ಕಳಚಿನಿಂ
ದಳುಕಾಯವನುನಿಜ । ದೊಳಗೆನಿತ್ಯಸುಖೈಕವಿಗ್ರಹೆಯಾಗಿಪರಮನಲಿ ॥ ಸಲಿಸಿಪಟ್ಟವನಾತ್ಮತನಯಂ । ಗೊಲಿದುನಿಸ್ಪೃಹನಾ
ಗಿಸಂಗವ । ನುಳಿದುನಿಂದನುಕುವಲಯಾಶ್ವನುಯೋಗರಾಜ್ಯದಲಿ ॥೬॥ ಹೆತ್ತವರುನಿಜಗತಿಗೆಸಲಲಿಳೆ । ಗಿತ್ತಲಧಿಪತಿಯಾಗಿನಿಂ
ದನು । ವೃತ್ತರದರಾಗದಲಳರ್ಕನುಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ವರ್ತಿಸುತಸುತದಾರವಿಷಯಾ । ಸಕ್ತನಾಗಿನಿಜಾತ್ಮತತ್ವದ । ಲೆತ್ತಲೇ
ನೆಂದರಿಯನುಂನತರಾಜ್ಯಭೋಗದಲಿ ॥೭॥ ಯಜಿಸಿದನುಯಾಗಂಗಳಲಿನೆರೆ । ಭಜಿಸಿದನುದೇವರ್ಷಿಭೂತ । ವ್ರಜವನಾಪಿತೃ
ಗಳನುಲೋಕದ್ವಯಹಿತೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಸೃಜಿಸಿದನುಪುತ್ರರನುದುರಿತ । ವ್ರಜನಿವಾರಣಕರ್ಮವನುಭೂ । ಭುಜರದೇವನುಮಾಡು
ತಿರ್ದನುಸುಗತಿಸಾಧನವ ॥೮॥ ಇಂತುವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗಿದು । ರಂತಮಾಯಾಮೋಹತಿಮಿರ । ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿಮನಸಿಲುಕಿಭೋ
ಗಿಸುತಿರಲುಹಲಕಾಲ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದದುಃಖವನುಸುಖ । ದಂತೆಕಾಣುತಕರ್ಮಪಾಶಾ । ಕ್ರಾಂತನಾಗಿಕೃತಾಂತಪಾಶವಿಶಿಷ್ಟನೆಂದೆನಿಸಿ॥
ಇರಲಳರ್ಕಮಹೀಶನಣ್ಣನು । ವರಸುಬಾಹುಮಹಾತ್ಮನಾತನ । ಮರುಳುತನವನುಕಂಡುಮಾಯಾಮೋಹವಿಭ್ರಮದ ॥ ಹರಿ
ಹರಿಲಿಸಿನಿಜಾತ್ಮತತ್ವದ । ಪರಮಫಲವನುತಿಳುಹಲೆಂದಾ । ತುರಿಸಿಕಾಶೀಶ್ವರನಪುರಕೈತಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥೧೦॥ ಆತನನು
ಮರೆವೊಕ್ಕುಸಲೆಸಂ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿದನೆಂದನೆಂನಯ । ಭೂತಳವನೆಂನನುಜನಾಳುತ್ತೈದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ಆತನನುನೀಜಯಸಿ
ಕೊಡುನಿಂ । ನಾತನಾನೆನೆಕೇಳಿಸೇನಾ । ವ್ರಾತವನುನೆರಹಿವನುಕಾಶೀಶ್ವರನುನಡೆತಂದ ॥೧೧॥ ಮುಗಿದುಪುರವನುರಾಷ್ಟ್ರನಿ
ಕರವ । ನಿರಿದುಸರ್ವಸ್ವಾಪಹಾರದ । ಲರಸಿಹೆಂಡಿರುಮಕ್ಕಳನುಪಶುಕೋಶವಾಹನವ ॥ ಶಿರೆವಿಡಿದುನಿಜಪುರಕೆಕಾಶೀ । ಶ್ವರ
ನುಮರಳಿದುಬಂದನಿತ್ತಲು । ಮರುಗಿದನುಮನದಳಲುಗಿಚ್ಚಿನಲದ್ದಳರ್ಕನೃಪ ॥೧೨॥ ಕೆಟ್ಟೆನೇವೆನೆನುತ್ತನೃಪಕಂ । ಗೆಟ್ಟ
ಕಾತುರನಾಗಿಧರೆಯಲಿ । ಬಿಟ್ಟನುಂಡೆಯಲತಗೆಡದುಘನಶೋಕಮೂರ್ಛೆಯಲಿ॥ ನಟ್ಟಡವಿಯೊಳಗಳುತನೆನೆದನು । ಕೊಟ್ಟ
ಜನನಿಯಕುರುಹನುಂಗುರ । ವಟ್ಟಿಳಿಯಶೋಕಕ್ಕದೌಷಧನೆಂದುಮನದೊಳಗೆ ॥೧೩॥ ಬೆರಳಲಿದ್ದುಂಗುರವನೀಕ್ಷಿಸು । ತ
ರಸನಭಿನವಿಸುತ್ತಕೊಂಡನು । ಕರಣದಂತರಸ್ತಪವನುಕೆಲಕೊತ್ತಿಕಣ್ದೆರದು ॥ ಒರಸಿಶೋಕಾಶ್ರುವನುಜನನಿಯ । ಚರಣವನು
ನೆನೆವುತ್ತಪುಳಕಾಂ । ಕುರವಿರಾಜಿತನೊಯ್ಯನೊಡನನುಕನಕಮುದ್ರಿಕೆಯ ॥೧೪॥ ಧರದಲಿಪಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತಸಾ । ದರದಲೋ
ದಿದನೆಲೆಮಗನೆನಿಂ । ನರಸುತನವನುನೆಚ್ಚದಿರುರಾಜ್ಯೋಪಭೋಗವನು ॥ ಸಿರಿಯನೈಶ್ವರ್ಯವನುಸತಿಸುತ । ರಿರವನಖಿಳಾಪ
ಪ್ತಬಂಧುಗ । ಳಿರವಿಗಳನಿಜವಲ್ಲಶಾಶ್ವತವಲ್ಲನೋಡುಮರೆ ॥೧೫॥ ಸಂಗವನುಬಿಡುಸಕಲದಲಿಸ । ತ್ಸಂಗವನುಹಿಡಿಮಗನೆ
ಸಜ್ಜನ । ಸಂಗವೇಸಂಸಾರಭಯದುಃಖಾರ್ತಿಭೈಷಜ್ಯ ॥ ಕಂಗೆಡದಿರಾಪತ್ತಿನಲಿಪರು । ಷಂಗಳನುತಾಳದಿರುಸಿರಿಯಲಿ । ಹಿಂಗ
ದಾತ್ಮನನಿಜವನರಿದುತ್ತರಿಸುಭವಭಯವ ॥೧೬॥ ಎಂದುಲಿಖಿತವನೋದಿತಿಳಿದದ । ರಂದವನುಪೋಬನುಕಿದೆನುಗೋ । ವಿ
ದನೇಗತಿಯನುತಶೋಕಾಂಬುಧಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ॥ ಬಂದುದತ್ತಾತ್ರೇಯನಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿವಿಜಿತ । ದ್ವಂದ್ವನಾದನು
ತಿಳಿದುನಿಜಪರಮಾತ್ಮಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥೧೭॥ ಬಳಿಕಕಾಶೀನೃಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆ । ನಲವಿನಿಂದಗಲೈತಂದುನುಡಿದನು । ಕಳಚಿದೆಯ...

ಂಕಲಿಯನುಭವಾಬ್ಧಿಯಿಂದ ॥ ಜಲಧಿಯನುದಾಂಟಿದೆನುತಂನೆನು । ಸಲಹಿಕೊಂಡೋಯೆನುತ್ತಹೆರುವುಶ । ಕುಳಿತಲೋಚ
ನನುವೈರವನುನೆರೆವುರದು ॥೧೮॥ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆತಂದೆಮಾಯೆಾ । ಪಾಶವನುಕಳಚಿದೆನುನಿಂನಕೃ । ಪೆಾಸಮಾಶ್ರಯ
ಂದೆನುಮುಕ್ತಿರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ಬೇಸರಿಕೆಬಯಲಾಯ್ತುಘನಪರಿ । ತೋಷಮಾಯ್ತೆತ್ರಿಜಕೃಪಾಪೀ । ಯೂಷಪಾನದಲಾ
ರವಮಾನಂದವೆನಗೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಏನಿನೇನೆಲೆಭೂಪನೇವನೊ । ಮಾನವನೊನೀಧಿಟಕೆಶಿವಶಿವ । ಹಾನಿಯನುನೆರೆವುರ
ವನುಳ್ಳದುತಂನೊಡನೆ ॥ ದೀನನಾಗದೆಬಂದುಸಹಜವು । ನೋನುಗಾಗಡಲೆಸಗಿದೈಸಂ । ಧಾನವನುನೃಪಧರ್ಮವೇಹೇ
ಭೂಪ ॥ ೨೦ ॥ ಆರುನೃಪರಾರಾಳುಗಳುಪರಿ । ವಾರವೆಂದೇನಾಪ್ತಬಾಂಧವ । ರಾರುಮಾಯಾಮಾತ್ರವಲ್ಲಾಭೂಪ
ಲು ॥ ಘೋರಭಯದುಃಖಾರ್ತಿಕರಸಂ । ಸಾರಧರ್ಮವನರಿಯದವರವಿ । ಚಾರಿಗಳುಸುಖವೆಂದುನರಕದಲಾಳುತಿಹರೆಂ
ದ ॥ ೨೧ ॥ ಅರುತಿಳುಹಿದರಿದನುಹೇಳದ । ರಾರುಶಿವಶಿವಯನಲುಜನನಿಯು । ದಾರಕಾರುಣ್ಯದಲಿನೆರೆವೈರಾಗ್ಯವನುಪಡೆದು ॥
ಣನವತಾರವಲ್ಲಾ । ವೀರದತ್ತಾತ್ರೇಯನಾತನ । ಘೋರಸೋಕ್ತಿಯಲರಿದೆನೆಂದನಳರ್ಕನವನಿಪಗೆ ॥ ೨೨ ॥ ಧನ್ಯನಾದೆ
ನದೆಶೆಯಿಂ । ದುಂನತೋಂನತಪದವಪಡೆದೆನು । ಮಂನಿಸಿತ್ತೆನುರಾಜ್ಯವನುತಾನಾಗಿನಿನಗಿಂತು ॥ ಅನ್ಯರಿಲ್ಲೆನಗಹಿತರಿ
ಧನ್ಯನಲ್ಲಾನಹಿತನಲ್ಲೇ । ಕಾರ್ನವವಿದಾಯ್ತುರಸಸಂಪಿನ್ಮಾತ್ರಪದವೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಎನಲುನಕ್ಕನುಕಾಶಿನೃಪನಂ । ದನ
ಯದಲಪ್ಪಿಯುಮಳ । ರ್ಕನನೆನಪಿಸೇಕೈಸುಬಾಹುವಮಾತುರಾಜ್ಯವನು ॥ ನಿನಗೆಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವೆನೆಂಬೀ । ಮನದ
ಲಿಕೊಂಡೆನೀನಿಂ । ನೆನುಜನೈಶ್ವರ್ಯವನುನೀಕೊಳ್ಳೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಕೊಡುಮನಕೆಬಂದವರಿಗೆನಗೀ । ತೊಡಕು
ರೆತಂದೆರಾಜ್ಯವ । ಬಿಡಿಸಲೋಸುಗಳರ್ಕನಲಿಹೂಡಿದನುಪರಿಭವವ ॥ ಒಡನೆಹುಟ್ಟಿದತಮ್ಮನೀಪರಿ । ಕೆಡುವುದದುಕಾ
ತಾನೆಂ । ತೊಡಬಡುವೆನೆಂದನುಸುಬಾಹುನಗುತ್ತಭೂಪತಿಗೆ ॥ ೨೫ ॥ ಮೇಲೆಜನನಿಮದಾಲಸೆಯಮೊಲೆ । ವಾಲನುಂಡವ
ರವೊಲೆ । ವಾಲನುಂಡಡೆಹೆತ್ತಳಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯವಂತರನು ॥ ಮೇಳವಿಶಿತಿಷ್ಟಾರ್ಥವೆನಗನ್ಯ । ಪಾಲಮಾಳ್ಪಿಯಹೋದೆನಿದೆ
। ಕಾಲಿಗೆರಗಿದನಾಕ್ಷಿತೀಶ್ವರನಾತಗಿಂತೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ತಂಮನೆಂದೇನೀಪೃಥುಂನತಿ । ಬೊಮ್ಮವಿಧರಿಂಗುಂಟೆತನಗಾ ।
ವಿದ್ಯೆಯನಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವುದುಸಮಾಶ್ರಿತರ ॥ ಕರ್ಮಪಾಶವಕಡಿಪರಾರ್ಥಕೆ । ನಿಮ್ಮಸುಚರಿತವೆನಗೆಕರುಣಿಸು । ಧರ್ಮ
ಸುಬಾಹುನೆಗಹಿದನಾನೃಪನಶಿರವ ॥ ೨೭ ॥ ಏಳುನೃಪಸಂಸಾರದುಃಖಕೆ । ಮೂಲವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮುಕುತಿಗೆ । ಮೂಲ
ಜ್ಞಾನವದುಜನಿಸುವುದುಯಿತರರಿಗೆ ॥ ಶ್ರೀಲಲಾಮಪದಾಬ್ಜವನುಬಿಡ । ದೋಲಗಿಸಲಜ್ಞಾನವದುನಿ । ರ್ಮೂಲವಹು
ರಮಪುರುಷಾನುಗ್ರಹದಲೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಮನವಬಿಡದಿರುಬಾಹ್ಯವಿಷಯದ । ಕನಪಿನಿಚ್ಛೆಗೆಕರಣನಿಕರದ । ಜನಿತಲಾ
ವಿಭ್ರಮಕೆಬುದ್ಧಿಯನುಬಳಲಿಸದೆ ॥ ತನುರಹಿತಚೈತನ್ಯಮಾತ್ರವೆ । ನಿನಗೆನಿಜವೆಂದರಿದುಜರದೀ । ಜನನಮರಣಭಯಂಗ
ಳುಖಿಯಾಗುನೀನೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಬದುಕಿದೆನುಮತ್ತೇನುಸತ್ಸಂ । ಗದಲಿತನಗೆಪರಾತ್ಮಸುಖಸಂ । ಪದವದಾಯ್ತೆಂನೇನುಧ
ಾರುತಂನಂತೆ ॥ ಇದಿರುತಾನೆಂನಿಂನವರತೊಳ । ಲಿದೆನುಸಾಕಿಂನಂಜುವೆನೆಗೋ । ಷ್ಪದಪಲಾಭವಸಿಂಧುವೆಂದೆರಗಿದನುಚ
ಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಏನನೀವೆನುಗುರುವೆನಿಂಮಡಿ । ಗಾನುಶಿಷ್ಯನುತೋರ್ಪುದೆಲ್ಲ । ಜ್ಞಾನಕರ್ಮವೆಯಲ್ಲದಿಲ್ಲವಿಚಾರದಲಿ
ಡೆ ॥ ಜ್ಞಾನದಾನಕ್ಕುಂಟೆಸಮವಹೆ । ದಾನವೀತ್ರಿಜಗದಲೆನುತಸನು । ಮಾನಿಸುತಕಾಶೀಶನೆಂದನಳರ್ಕನೃಪನೊಡನೆ ॥
ತುರಾಜ್ಯವನಲ್ಲದಡೆಕೈ । ಗೂಡಿಸಾತ್ಮಜರಿಂಗೆತ್ರನಗಾ । ಯ್ತಾಡಿತೋರಿಸಲೇಕೆನಿತ್ಯನಿರಾಮಯಸ್ಥಾನ । ನೋಡಿಕೊಳ್ಳನು
ನಲ್ಲಿಬಿ । ಸಾಡಿಹೋದನುತಪಕೆಬಳ್ಳಿಕಾ । ರೊಢಿಯನುಪುತ್ರನಲಿಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಸೇರಿಸಿದ ॥ ೩೧ ॥ ನಗುತಳರ್ಕನನಪ್ಪಿದನು
ಹುಗಳುದಣಿಯೆಸುಬಾಹುವರಯೋ । ಗಿಗಳಪದದಲಿಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುಜನನುನಿಲ್ಲೆನುತ ॥ ಚಿಗಿದನತ್ತಲುಚಿತ್ತನುರುಳ್ಳಿ
ಜಗಕೆಹಿತವೆನಿಸುಳ್ಳವವ್ರೋಲಿದಿ । ರಿಗೆಜಡಾಂಧಪಿಶಾಚನಂತೆಸದಿರ್ದನವನಿಯಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಹೊಕ್ಕುದೇಹಾಹಂಮಮತ್ತೆ
। ಮಿಕ್ಕುಲೋಕದಗತಿಗಳನುಸಂ । ಪರ್ಕವಿರಹಿತನಾಗಿಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದವಿಷಯದಲಿ ॥ ಅರ್ಕನಂತಹಂಮಮತ್ರೆಯಿಂ
ಲರ್ಕನವನಿಯಲಾಡುತಿರ್ದನು । ರುಕ್ರಮಾಂಘ್ರಿಧ್ಯಾನಲಬ್ಧಾತ್ಮಾನುಭಾವದಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಇದುಪರಮಮಂಗಳಶುಭಪ್ರ
ದಿದುಪರಮತತ್ವಾರ್ಥಸಂಪದ । ವಿದುಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಧನದುದಯವಿಂತಿದನು ॥ ಮುದದಕೋಡುವಕೇಳುವಾಸ
ಹೃದಯರನುಸರ್ವಾಕ್ಷನತಿಕರು । ಣದಲಿನಿತ್ಯಾತುಮಮುಕುಂದನುಕಾವನನವರತ ॥ ... ॥ ೩೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೫೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಯಯಾತಿ ದೇವಯಾನಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಹೇಳಿದನು ವರಸೋಮವಂಶನೃ | ಪಾಲಪರಂಪರೆಯ ನೃಪರವಿ | ಶೀಲಚಾರಿತ್ರವನುಚಿತ
ಪವಿತ್ರವನು ನೃಪಗೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅವನಿಪತಿ ತತ್ಸುತ ಸುನೀಥಕ | ನವನ ಮಗನು ಸುಕೇತನಾಹ್ವಯ | ನವನನೊಂದನು ಸತ್ಯಕೇತು ಸುಧರ್ಮ
ಕೇತುಸುತ ॥ ಅವನ ಮಗನಾ ದೃಷ್ಟಕೇತು | ಪ್ರವರ ಸುಕುಮಾರಾಖ್ಯನಾತಗೆ | ವಿವರಿಸಲು ನರವೀತಿಹೋತ್ರನು ಗರ್ಗನಾತಂಗೆ ॥
ಅವನ ಮಗನಾ ಭರ್ಗಭೂಮಿಪ | ನಿವರು ಕಾಶಿಧರೇಶ್ವರರು ಸಂ | ಭವಿಸಿ ವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರನೃಪನನ್ವಯವ ಬೆಳಗಿದರು ॥ ಅವನನುಜ
ರಂಹಂಗೆ ರಂಭನು | ಭವಿಸಿದನು ಗಂಭೀರ ಕ್ರತುವೆಂ | ಬವನ ವಂಗತ್ತತ್ತಲಾಯಿತು ವಿಪ್ರಕುಲವೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳೆಂನ
ವೇನ | ಪ್ರವರಸುತನಾ ಶುದ್ಧಚಿತ್ರಕೆ | ತುವೆನಿಪ ತತ್ಸುತ ಧರ್ಮಸಾರಥಿ ಶಾಂತರಜನೆಂಬ ॥ ಇವರು ರೇನಸರನ್ವಯಜರಿಂ | ಸವಧರಿ
ಸುರಜಿಪುತ್ರರೈನೂ | ರವರನಮರೇಶ್ವರನು ಕೆಡಿಸಿದಹದನ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥ ದಿವಿಜರಭ್ಯರ್ಥಿಸಲು ರಜಯುಂ | ಬವನಿಪತಿ ದೈತ್ಯೆ
ರನು ಕೊಂದಾ | ದಿವಿಜರಾಜ್ಯವನಿತ್ತನಾ ದಿವಿಜಾಧಿಪಗೆ ಮಗುಳೆ ॥ ಅವನಿಪತಿಗೆ ನಕೊಟ್ಟನಿಂದ್ರನು | ದಿವವನಾಪ್ರಹಲ್ಲಾದ ಭಯದ
ಲಿ | ಸವನಭಾಗವನುಂಡನಾತನು ಸುರರನುಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೪ ॥ ತನುವನುಳಿದು ರಜಿರಜೇನಂ | ದನರು ಬಳಿಕ ಮಹೇಂದ್ರನೆಂದನ
ನೆನಗೆ ಕೊಡು ನಾಕವನು ನೀವೆನಲೊಲ್ಲದತಿಬಲರು ॥ ಅನುಭವಿಸುತಿರೆ ಯಜ್ಞಭಾಗವ | ನನುವಿಷರಗುರು ಹೋಮಿಸಿದನಂ | ದ
ನಲನಲಿ ವಿಭ್ರಷ್ಟರಾದರು ಮಾರ್ಗದಿಂದವರು ॥ ೫ ॥ ಕ್ಷತ್ರವೃದ್ಧಂಗೊಬ್ಬ ನೃಪತಿ | ಕ್ಷೇತ್ರನೆಂಬಾತ್ಮಜನು ಜನಿಸಿರೆ | ಪುತ್ರನಾ
ತಂಗುದಿಸಿದನು ಸಂಜಯನು ಜಯನವಗೆ ॥ ಮತ್ತೆ ಕೃತ ಹರಿಯನ್ವಯಾಖ್ಯನು | ಪುತ್ರನಾ ಸಹದೇವನಾತನ | ಪುತ್ರನಾ ಹೀನನು
ಸುತನು ಜಯಸೇನನಾತಂಗೆ ॥ ೬ ॥ ಅವನೆ ಸತ್ಕೃತಿಯವಗೆ ದಯವಿಂ | ತಿವರು ವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರಕುಲಸಂ | ಭವರು ಕೇಳಿಂನರಸನ
ಹುಷನ ಪುತ್ರಸಂತತಿಯ ॥ ಅವನಿಪಾನನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಂ | ಭವಿಸಿದರು ನಹುಷಂಗೆ ಪುತ್ರರು | ಭುವನಪಾವನರರುವರತಿಬಲ
ವೀರ್ಯಯುತರೆಂದ ॥ ೭ ॥ ವೀತರಾಗನು ಯತಿ ಸಮಾನಯ | ಯಾತಿ ತದನಂತರಜನಾ ಸಂ | ಯಾತಿ ಬಳಿಕ ಯಯಾತಿ ಕೃತವೀಯ
ತಿಗಳೆನಿಸವರು ॥ ಆತುಮಜ್ಞನು ಯತಿ ವಿರಾಗವಿ | ಧೂತರಾಜ್ಯನು ತಂದೆಯಿತ್ತುದ | ನಾತನೊಲ್ಲದೆ ನಿಂದನಾ ಮೋಕ್ಷೈಕರಾಜ್ಯದ
ಲಿ ॥ ೮ ॥ ಹೊಕ್ಕವರು ಹೊರವಡರು ಕೊಳ್ಳಿಯಲಿ | ಸಿಕ್ಕಿದಾನೆಗಳಂತೆ ನರಕಕೆ | ತಕ್ಕರಲ್ಲದೆ ಗತಿಯ ಹಡೆಯರೆನುತ್ತ ರಾಜ್ಯದಲಿ ॥
ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯನು ಬಿಸುಟು ಮಮತೆಯ | ನೊಕ್ಕು ದೇವಮುಕುಂದನ ಸುಮರೆ | ಯೊಕ್ಕು ಸುಖದಿಂದಾಡುತಿರ್ದನು ಜಾತಿ ನಿಜೇಚ್ಛೆ
ಯಲಿ ॥ ೯ ॥ ನಹುಷನಿಂದ್ರಾಣಿಯನು ಕಾಮಿಸಿ | ಮಹಿಯದೇವೋತ್ತಮರ ಶಾಪದ | ಲಹಿಯೆನಿಸಿ ಬಿದ್ದಿರಲು ಬಳಿಕ ಯಯಾತಿ
ನೃಪನೆನಿಸಿ ॥ ಬಹಳಗುಣನಿಧಿ ರಾಜ್ಯವನು ಸಂ | ಗ್ರಹಿಸಿ ಪೃಥ್ವೀತಳವನನುಜರು | ಸಹಿತ ಸಲಹಿದನಧಿಕಭುಜಬಲನಾಗಿ ಕೇಳೆಂ
ದ ॥ ೧೦ ॥ ದೈತ್ಯಗುರು ವೃಷಪರ್ವರಿಬ್ಬರ | ಪುತ್ರಿಯರು ನೆರೆ ಮದುವೆಯಾಗಿರೆ | ಧಾತ್ರಿಯನು ಧರ್ಮದಲಿ ಸಲಹಿದನಾ ಯಯಾ
ತಿನೃಪ ॥ ಚಿತ್ರನಲ್ಲಾ ಮುನಿಪ ವಿಪ್ರನ | ಪುತ್ರಿ ವೈವಾಹಿಕಕೆ ಸಂದಳೆ | ಕ್ಷತ್ರಿಯಂಗಿದನೊರೆಯ ಬೇಕೆನಲೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ॥ ೧೧ ॥
ಅದಡವ ಧರಿಸ ರಸದಾನವ | ನಾದ ವೃಷಪರ್ವನ ಮಗಳು ರೂ | ಪಾದಿಗುಣಸಂಪನ್ನೆ ಸಖಿಯರು ಸಹಿತ ವಿಭವದಲಿ ॥ ಹೋದಳೊಂ
ದುಪವನಕೆ ಗುರುಸುತೆ | ಯಾದ ನಿರುಪಮ ದೇವಯಾನೆಯ | ನಾದರದಲೊಡಗೊಂಡು ವರಶರ್ಮಿಷ್ಠೆ ಶುಭನಿಷ್ಠೆ ॥ ೧೨ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂ
ದುಪವನದಲಾಡುತ | ಬಾಲೆಯರು ಬಾಸಂತಿ ಮರುಗದ | ಮಾಲ ಮಾಲತಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳ ಮನೋಜ್ಞ ಸೌರಭದ ॥ ಲೋಲಭೃಂಗಾವ
ಳಿಯ ಗೀತದ | ನಾಲಿಸುತ ಖಗಮೃಗವಿಹಾರವ | ಶಾಲತೆಯ ನೀಕ್ಷಿಸುತ ವಿಹರಿಸುತಿರ್ದರೊಲವಿನಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಮತ್ತೆ ಜಲಕೇಳಿ
ಗೆಲತಾಂಗಿಯ | ರುತ್ತಮಾಂಬರಗಳನು ತೆಗೆದಿರಿ | ಸುತ್ತ ಹೊಕ್ಕರು ಕೊಳನನೆಲ್ಲರು ವಿಗತವಸ್ತ್ರಯರು ॥ ಅತ್ತಲಿಂದೈತಂದನಲ್ಲಿಗೆ |
ಕೃತ್ತಿವಾಸನು ದೇವಸಹಿತವ | ರೋತ್ತಮರು ಜಯಾಯೆನಲು ನಂದಿಯನೇರಿ ನಲವಿನಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಕಂಡು ದೂರದಲೈತರುತ್ತಿರೆ |
ಖಂಡಪರಶುವಿನಾಗಮನವನು | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯರು ಲಜ್ಜಿಸಿ ತಡಿಗೆ ನಡೆತಂದು ॥ ಕೊಂಡರಾತ್ರಂತಂಮ ವಸ್ತ್ರವ | ಕೊಂಡಳಾ
ಶರ್ಮಿಷ್ಠೆ ಮರೆದಾ | ಖಂಡಲಾರಿಗುರೋಸ್ತನೆಯ ವಸ್ತ್ರವನು ಸಲ್ಲಿಟಿಸಿ ॥ ೧೫ ॥ ಧರಿಸಲದ ಕಾಣುತ್ತ ನುಡಿದಳು | ಗುರುತನುಜೆ
ರೋಷದಲಿ ನೋಟರೆ | ದುರುಳ ಮಾಡಿದ ದುಶ್ಚರಿತ್ರವ ನುತ್ತಮಾಧಮರು ॥ ಧರೆಯ ಮೇಲಿಂ ನಿಲ್ಲಕೆಟ್ಟನು | ಪರಮಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿ
ಯದಲ್ಲದ | ಡರಸುಮಗಳವಳಾರು ನಾವಾರೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೬ ॥ ಉತ್ತಮರ ಸಾವಧಮರನವಿರು | ತ್ರೋತ್ತಲಾತಾನೆಮಗೆ
ತಾನುಡು | ವೃತ್ತಮಾಂಬರವನು ಧರಿಸಬಹುದೇ ವಿಚಾರಿಸಲು ॥ ತುತ್ತುಗೊಂಬುದೆ ನಾಯ ಮಖನಿ | ವೃತ್ತ ಹವಿಯನು ಭಾವಿ
ಸಲು ಪುರು | ಷೋತ್ತಮನ ಸಮುಖವಾಸ್ಯದೇನಳು ತರಳೆ ತಾ ಪುಳ್ಳಿಯೆ ॥ ೧೭ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಸಂಪಮದು ಸಂಮತದದಲಿ | ಹುಟ್ಟಿತಾಗಿಸವು

ಸ್ಪಜಗಕೆವಿ | ಶಿಷ್ಟರಾದವರಿಂದಧನ್ಯರುಮಾನ್ಯರೀಜಗಕೆ || ಕೊಟ್ಟಪಷ್ಟಾಂಶನನುಪತಿಕರಿ | ಸಿಟ್ಟದಾಯ್ತೊಡೆತನವ್ರುನಿವರಿಗೆ |
ವಷ್ಟತಾನಿದನರಿಯಳೆಂದಳುತಾಮರಸನಯನೆ || ೧೮ || ಎರಗುವರುಸುರಲೋಕಪಾಲಕ | ನೆರಗುವನುಸಾಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮಿಯ |
ನರಸಲಾಂತಮಹಾತ್ಮನಾಶ್ರೀಕಾಂತನೊಲಿದಿಹಮಗೆ || ಉರುವಗುರುಸುತೆತಾನುಧರಿಸುವ | ಡರಿಯಳೀಶೀರೆಯನುಶೂದ್ರರ |
ನೆರೆಗೆಸಲುವುದೆವೇದವೆಂದಳುವಾರಿರುಹನಯನೆ ||೧೯|| ಎಂದಡಾಗುರುಸುತೆಯನುಡಿಯನು ನಿಂದುಕೇಳುತಕಂಗಳೆರಡರಲಿ ಯಂ
ದರಾದವುರಕ್ತರಳೆಕಚ್ಚಿದಳ್ಳಾಡನಡಿಗಡಿಗೆ || ಕೊಂದುಕಳವೆನೆವಿಪ್ರಸುತೆಯಘ | ಬಂದಿವಿಡಿವುದುತಂನನೀಪರಿ | ನಿಂದಿಸುವಳಂನೀ
ನೆಂದಳುದೈತ್ಯರಾಜಸುತೆ ||೨೦|| ಒಡೆತಿಗಡತಾನೆನಗೆತೊತ್ತಿರು | ಗಡತನಗೆತಾವೇನಕೇಳರು | ಪೊಡವಿಯುಲಿಬಡುಕಿರ್ದವರು
ಹರಹರಮಹಾದೇವ || ಜಡಿಯುಬಲ್ಲರುಮಾನ್ಯರನುಬಾಯ್ಬಡಿಕೆಯೊಂದೇದಿವಸಬಾರದು | ಡೊಡಲಿಗಶನವಪಡೆಯುಳರಮನೆಗೇಡ
ಳುಜಾಕ್ಷಿ ||೨೧|| ಚಂಡಿಯೀತಂನೊಡನೆತಿರುಕುಳಿ | ಪಿಂಡವನುನಾಪಿತ್ತಡೋಲಿದಂ ; ಕುಂಡಾಕಾಗೆಗಳಂತೆಬದುಕುವರಾರು
ಗನವರಿಯ || ಭಂಡತನವಂತಿರಲಿಫಶಫತ | ದಿಂಡುಗೆಡೆಕೂಪದಲೆನುತ್ತ | ದ್ವಂಡಮತಿನೂಕಿದಳುಹೋದಳುದೈತ್ಯಸುತೆಗೃಹಕೆ ||
ಅನುಯಾತಿನೃಪಾಲನಾಪ್ತನಿ | ಕಾಯಸಹಿತಮೃಗವ್ಯಯಲಿಬಂ | ದಾಯುನತಿಬಿದ್ದಿರ್ದವಿಪಿನಾಂತರಕೆನಡೆತಂದು || ಬಾಯರತು
ಬದಿರವನರಸುತ | ರಾಯನಾಕೂಪದಲಿಬಿದ್ದ | ದಾರ್ಯತಾಕ್ಷಿಯನೆರಗಿಕಂಡನುಬಾಯಬಿಡುತಿರಲು || ೨೩ || ಆರುನೀನೆಲೆ
ನೀತೆಕೆಡಹಿದ | ರಾರುನಿಂನನುಕೂಪದಲಿಪಿತ | ನಾರುಪತಿಯಾರೇಕೆವಸ್ತ್ರವಿಹೀನೆಯಾಗಿರ್ದೆ || ಕಾರಣವಹೇಳೆಂಬಳೇಕಾ|
ತರದೊಳಗೇಕಳುವೆಯನುತಾ | ವೀರನಿತ್ತನುವಸ್ತ್ರವನುನೆಗಹಿದನುಕೈವಿಡಿದು || ೨೪ || ದೈತ್ಯಗುರುಸುತೆದೇವಯಾನೆನಿ |
ಪಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆಕೊಂಡುಶೀರೆಯ | ಮೃತ್ಯುವಂಮುಖದಲಿನೂಕಿದಳುಪಾಪಿಷ್ಟೆಶರ್ಮಿಷ್ಠೆ || ಮತ್ತದಾರೂಯಿಲ್ಲತನಗೆಲೆ | ಯುತ್ತಮನೆ
ಕೈವಿಡಿದುನೆಗಹಿದೆ | ನಿತ್ಯನಾಗುಚಿತವನುನೀಬಲ್ಲೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೨೫ || ಹಿಡಿದವರುಮುನ್ನಿಲ್ಲಕೈಯ್ಯನು | ಹಿಡಿದೆದೈವ
ಘಟಿತವಧಿಯ | ಲತವಿಯೆತಾನೇಕೆಬೀಳಲದೇಕೆಕೂಪದಲಿ || ಪೊಡವಿಪತಿಬರಲೇಕೆಕೈಯ್ಯನು | ಹಿಡಿಯಲೇಕೆಲೆವೀರಲೋ
ಕಾ | ಹಿಡಿಯಲಾಗದುಕರವನಿನ್ನೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ || ೨೬ || ಉಚಿತವಲ್ಲೆನಬೇಡದೈವದೊ | ಪಚಿತಸಂಬಂಧವಿದುಕೇ
ಳೆ | ಸುಚರಿತನೆಹೇಳುವೆನುಬಾರ್ಹಸ್ಪತ್ಯನೆಂದೆನಿಪ || ಕಚನಶಾಪವಿದೆನಗೆಪೂರ್ವದೊ | ಪಚಿತವಾಯ್ತಿದರಿಂದನೃಪರೆನೆ | ಗು
ತವೆಂದಳುದೇವಯಾನಿಯಯಾತಿಭೂಪತಿಗೆ || ೨೭ || ಆದಡಾಗಲಿದೈವವಿಹಿತವ | ನಾದರಿಸಬೇಕೆನುತನೃಪನನು | ಮಾದ
ರಾತ್ರವನಿತ್ತುಕಳುಹಿನಿಜಾಲಯಕೆಬರಲು || ಹೋದಳಾಸತಿಪಿತೃಗೃಹಕೆತನ | ಗಾದವೃತ್ತಾಂತವನುತಂದೆಯ | ಪಾದದಲಿಬಿ
ಳುತಬಿಂನಹಮಾಡಿದಳುತರಳೆ ||೨೮|| ಸುಡಲಿಪೌರೋಹಿತ್ಯವಿಂದೀ | ಬಡತನವನೆರೆಸಾರುಲೋಗರ | ನುಡಿಯನಿವಸ್ಸೈರಿ
ವರೀಕುಲಧನಮದಾನ್ವಿತರೆ || ತೊಡಕುಬೇಡೆಂದುಳಿದುಗೃಹವನು | ನಡೆದನತ್ತಲುಶುಕ್ರನೆದನಾ | ಪೊಡವಿಪತಿವೃಷಪರ್ವನರಿ
ದುಸುತೆಯದುಷ್ಕೃತವ ||೨೯|| ಚಿಟ್ಟನಮರರಿಗಾಯ್ತುತೆರಹುವಿ | ಶಿಷ್ಟಗುರುನಿರ್ಗಮನದಲಿವಿ | ಭ್ರಷ್ಟನಾದೆನುಮಗಳ
ಹಿಯಿಂದೆನುತಬಳ್ಳಿಸಂದು || ಒಟ್ಟೆಯಲಿಕಂಡೆಡ್ಡಬಿದ್ದನು | ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಂಘ್ರಿಯನುಶಿಷ್ಯನೆ | ಮೆಟ್ಟಿಹೋಗಪರಾಧಿತಾನೆನು
ತ್ಪನಮರಾರಿ || ೩೦ || ಮಾತ್ರೆನಿನುಷಕೆತಿಳಿದುದಾಮುನಿ | ಚಿತ್ತವದುನೀನೇಳುಪಾಕೀ ; ಪುತ್ರಿಯಭಿನುತವೆಂನಮತವೆನಗಿ
ಲ್ಲತಿಯನಲು || ಹೆತ್ತತಾಯಿಮಹಾತ್ಮೆಕೇಳೆಂ | ನತ್ತಲಿಲ್ಲಾಕೆರುಣಲವನಿಜ | ಭೃತ್ಯನಲ್ಲಾಯೆನುತಬಿದ್ದನುಸತಿಯಚರಣದಲಿ ||
ಸುಕೃತ್ಯವದೇನುತ್ತನಗೆಂ | ದಸುರಪತಿಕ್ಷೈಮುಗಿಯಲೆಂದಳು | ನಸುನಗುತ್ತನಾನೆಲ್ಲಿಗೈದಿದೆನಲ್ಲಿಗೆಂಸೊಡನೆ || ಸಪಿನೆಬಹು
ದುದನುಮಾಡುತ | ಮುಸುಡಮುರುಹದೆನಿಂನಮಗಳನ | ಲಸುರನಾಳೋಚಿಸಿದವಾನಿಜನಂದನೆಯಕರೆದು || ೩೨ || ತಂದೆ
ಳೆನಗೋಸುಗೀಕುಲ | ವಂದಗೆಡಬೇಡಲ್ಲಿಯುಬೇಡಾ | ನೆಂದುದನುನೆರೆಮಾಳ್ಪನಾಹಾರುವನಮಗಳಿಂಗೆ || ಎಂದಡಾಗಲೆನು
ತಂಮೊಳ | ಗೊಂದುಮಾತನುಮಾಡಿನಹುಷನ | ನಂದನಗೆನಿಜಸುತೆಯನಿತ್ತನುದೈತ್ಯಸುತೆಸಹಿತ || ೩೩ || ದಾಸನೀರಿಸಲಾಗ
ಗೃಹ | ದಾಸಿಯನುನೀನೆನುತನಿರ್ಮಿಸಿ | ಭೂಷೆಯನುಮರಳಿದನುಗುರುನಿಜಗೃಹಕೆಬಳಿಕಿತ್ತ || ಆಸತಿಗೆವೆಸಗೈದುಸಾವಿರ |
ಸಿಯರುಸಹಿತಾಡುತಿರ್ದಳು | ದಾಸಿತಾನೆನೆದೇವಯಾನಿಯಮಾನವನೊಡೆಬಡಿಸಿ || ೩೪ || ಮಕ್ಕಳಾದವುದೇವಯಾನಿಗೆ |
ಕ್ಕಳೆನಗಿಲ್ಲೆನುತಹೊದ್ದಿದ | ಳಕ್ಕತಳದಲಿನೃಪನನಾರುತುಮತಿನಿಜೇಚ್ಛೆಯಲಿ || ಶುಕ್ರನೆಂದುದನೆನದುಪಮಿಸುವ | ದಕ್ರ
ದಲೀಶ್ವರರತಿತ್ರಯೀ | ವಕ್ರಮವಿದೆಂದೆನುತಕೂಡಿದನಸುರನಂದನೆಯ || ೩೫ || ಉದಿಸಿದರುಯದುತುರ್ವಸುಗಳಾಂ | ಬುಧ
ರಾಭಾರ್ಗವಸುತೆಗೆಜನಿ | ಸಿದರುಶರ್ಮಿಷ್ಠೆಯಲಿದ್ರುಹ್ಯನುಪೂರುವೆಂಬವರು || ಅದನುಕಾಣುತದೇವಯಾನಿಯ | ಹೃದಯವು
ಬವಾಯ್ತುಕ್ಷಣಂಗಳು | ಕುದಿದವತಿಕೋಪದಲಿಹೋದಳುತಂನಪಿತೃಗೃಹಕೆ ||೩೬|| ಏಕೆಸತಿಕೊಲನೇಡಕಂನನು | ನಾಕಿಕೋ
ಕೀಗದಿರುತಂನವಿ | ವೇಕಕ್ಕೃತದೋಷವನುನೋಡದೆಕ್ಷಮೆಯಮಾಡೆನುತ || ಆಕೆಯನುಬಳ್ಳಿಸಂದುಹಿಡಿದನು | ನೂಕಿಹೋ
ದತಂಘ್ರಿಯರೆಡನು | ಸೋಕಿದರೆಸ್ಥೈರಿಸೆನುತಾನೆನುತ್ತೈದಿದಳುತರಳೆ || ೩೭ || ಹೋದಳಂಗನೆನೃಪತಿಬಳ್ಳಿಯಲಿ | ಹೋದ

ಳಾಸತಿತಂದೆಗೆಲ್ಲಿನ । ನೋಡಿದಳುಶರ್ಮಿಷ್ಠೆಂಗಾತ್ಮಜರಾದರತಿಬಲರು ॥ ಮೇದಿನೀಶಂಗೆಂಬಕಥೆಗಳ । ನಾದಿಯಿಂದಭಿವರ್ಣಿಸಲು
ಮುನಿ । ಯಾದಿದನುಶಾಂತಿಯನುಶಾಪವನಿತ್ತ ನವನಿಪಗೆ ॥ ೩೮ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ಎಲವೊಹುಸಿಕದುರಾತ್ಮದುರ್ಭಗ । ಕುಲಗೆಡುಕಕಡುಗಾಮಿವಿಷಯಾ । ಕುಲವಿಡಂಬನರಾಜವೇಷವಿಶಿಷ್ಟಜನವರ್ಜ ॥ ಕೊ
ಲಗುಸಾರನ್ಯಾಯವರ್ತಿಯೆ । ಫಲಿತನಾಗುಕುರೂಪಿಯೆನಲೆಂ । ದಲಘುಮತಿಶಪಿಸಿದಡೆನಗುತಿಂತೆಂದನವನೀಶ ॥ ೩೯ ॥ ಮುನಿಪ
ಬಂನಹತೃಪ್ತಿಯಿಂನೂ । ಜನಿಸದೀನಿಂನಾತ್ಮಭವೆಯಲಿ । ಮನವಹದುಳಿಸಿಕೊಂಡುಮಾಳ್ಪುದುತನಗನುಗ್ರಹದ ॥ ವಿನಿಮನ
ನ್ಯಾಯದಲಿಭೋಗಿಸು । ವೆನುಮನೋಜ್ಞವಹೇಳೆನಲುನಡೆ । ಜನಪತಾನಲ್ಲೆಂನೆನೆನುತವೆಕೆಳುಹಿದನುನೃಪನ ॥ ೪೦ ॥ ಬಂದು
ಪುರಕೆಯಯಾತಿಯದುವಿಂ । ಗಂದನಿದಕೋಜರೆಯನೀವುದು । ಕಂದನಿಜಯೌವನವನಿಜಪಿತಾಮಹಾಜ್ಞೆಯೆನೆ ॥ ಎಂದನಾಯ
ದುವಿರತಿಯುಹುದೆಲೆ । ತಂದೆವಿಷಯವನುಂಡದವರಿಗೆ । ಮುಂದುಗೆಡಿಸದಿರೆನಲುತುರ್ವಸುವಿಂಗೆನೇಮಿಸಿದ ॥ ೪೧ ॥ ತುರ್ವ
ಸುವಿನಲಿನೃಪಗೆನೇಮವು । ನಿರ್ವಹಿಸದಾಯ್ತಾಡದಾವೃಷ । ಪರ್ವಜೆಯಸುತರಿಂಗೆಹೇಳುವೆನೆನುತದ್ರುಹ್ಯುವಿಗೆ ॥ ಊರ್ವಿಪತಿ
ನೇಮಿಸಿದಡಾಗದು । ಸರ್ವಘಾತನಗೆಂದನನುವಿನ । ದುರ್ವಿನೀತತೆಯೆನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಪೂರುವಿಂಗೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಬಾಮಗನೆಬಾ
ತಂದೆನೀನೇ । ಸೋಮವಂಶದನೃಪರೊಳ । ತ್ಯುದ್ದಾಮನಾಗೆಂದೆಲ್ಲರಿಂಕಿರಿಯನನುಕರದೆನಲು ॥ ಹಾಮಹಾದೇವಾವಪುಣ್ಯಾ ।
ಸ್ತೋಮವೋಫಲಿಸಿತ್ತು ತನಗೆನು । ತಾಮಹಿಮನೆರಗಿದನುಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುಪಿತಗೆ ॥ ೪೩ ॥ ತಂದೆಪುರುಷಾರ್ಥೈಕಸಾಧನ ।
ವಿಂದಿದೆಂನೀದೇಹಬಸುರಲಿ । ಬಂದುದಾಗಿಧಿಬಕ್ಕೆನಿಷ್ಕೃತಿಯುಂಟೆನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ॥ ಕಂದನಾನಾಜ್ಞಾಪಿಸುವದ । ಲ್ಲೆಂದುಹೇಳುವ
ರುಂಟೆನೇವನು । ಕುಂದನೊಲವಾರೊಲವಿನಲಿದೊರಕೊಂಬುದಕಟೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ನೆನೆದುದನುಮಾಳ್ಪಾತನುತ್ತಮ । ತನಯ
ನಾಪಿತೃಮಾತೃಜನವೆಂ । ದನಿತನೇಮಾಳ್ಪಾತಮಧ್ಯಮಪುತ್ರನೆಂಬರಲೆ ॥ ನೆನೆಯಲಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿಮಾಳ್ಪಾ । ತನೆಯಧಮನೊಂ
ದುವನುಮಾಡದ । ತನಯರಾಯ್ತಂದೆಗಳವಿಷ್ಟಗಳುಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆತಂದೆಬೇಕಾ । ದೈಸುದಿನನಿಜಯೌವನವ
ಕೊ । ಳ್ಳಾಸುರದಜರೆಯಂಬರಾಕ್ಷಸಿಗಂನೊಡಲಮಾಂಸ ॥ ವೀಸಲಾಗದೆನಲ್ಕೆಘನಪರಿ । ತೋಷದಲಿಕೊಂಡನುಯಯಾತಿವ ।
ಹೀಶನಾಪೂರುವಿಗೆಜರೆಯನುಕೊಟ್ಟುಯೌವನವ ॥ ೪೬ ॥ ಸಲಲಿನಿಂನಪರಂಪರೆಗೆಭೊ । ಲಲನೆಯೊಡೆತನನಿಂನಕೆಳಗಿರ । ಲು
ಳಿದಮೂವ್ವರುರಾಜಸಿಂಹಾಸನಕಯೋಗ್ಯರೆನೆ ॥ ಸಲುಗೆವಡೆದನುಪೂರುಮೂವರು । ತೊಲಗಿನಿಂದರುರಾಜಚಿಹ್ನದ । ಸಲುಗೆ
ಯೊಡೆಯದೆತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಪಾಲಿಸಿದನವನಿಯನುಧರ್ಮದ । ಲೇಳಗೆಯವಿಷಯೋಪಭೋಗಕೆ ।
ಕೋಳುವೋದಮನೋವಿಲಾಸದಬಹಳಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ಲೋಲಲೋಚನೆದೇವಯಾನೆನ್ನ । ಪಾಲನಾವ್ರದನೆನೆದನದಕನು । ಕೂ
ಲಿಯೆನಿಸಿಯೆನಡವ್ರುತಿರ್ದಳುಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ಇಂತುಸಾವಿರವರುಷವಿಷಯ । ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿಸುನವಮುಳುಗಿಕಾವ್ಯಾ ।
ನಂತಯಜ್ಞಂಗಳನುಕಲ್ಪಿಸಿಪಾರಲೌಕಿಕಕೆ । ಕಂತುವನುಕಡೆಗಾಣಿಸದೆನಿಜ । ಕಾಂತೆಗೆಂದನುಘನವಿರಾಗ । ಶ್ರಾಂತಮತಿಗಾ
ದೆಯನುನೃಪನನ್ಯೋಪದೇಶದಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಕೇಳುಸತಿನೀನೊಂದುಗಾಥೆಯ । ಕೇಳದರಿಯದಡೆಂಬೆನೀನದ । ನಾಲಿಸವನಿಯ
ಲಾಡುತಾಡುತಮೇಷಪತಿಯೊಂದು ॥ ಹಾಳುಭಾವಿಯಲಾಡುಬಿದ್ದಿರ । ಲಾಲಯಕೆಕೊಂಡೊಯ್ವನದನುಕೃ । ಪಾಳುತನದಲಿನೆಗಹಿ
ದಂಪತಿತನವನನುಕರಿಸಿ ॥ ೫೦ ॥ ಆದರಬಳ್ಳಿಯಾಡುಗಳಹಲವಿರ । ಲದರಲವರಲಿರಮಿಸುತಿರೆಕಂ । ಡದನುಸ್ವೈರಿಸದೊಡೆಯನ
ಲ್ಲಿಗೆಹೋದುದಾಆಡು ॥ ಒದದುಪತಿಯನುಕಿಲಿಕಿಲಾಶ । ಬ್ದದಲಿಬರುತಿರೆತಂನಬಳ್ಳಿಯಲಿ । ಹದನಹೇಳ್ದಡಪರಿದುವಿಪ್ರೋತ್ತನ್ವ
ನುಬತಿಗೊಂಡ ॥ ೫೧ ॥ ಕೊಸರಿಕೊಯ್ದುನುಮೇಷರಾಜನ । ವೃಷಣವನುಮತ್ತದನೆಸಲೆಸಂ । ಧಿಸಿದಡಭ್ಯರ್ಥಿಸಿದಡಾತನು
ಯೋಗಶಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಘಸಣಿಗೊಳುತಾಕೂಪದಲಿಕಂ । ಡಸುಸನೆಯೆಕೂಟದಲಿಕಡೆಗಾ । ಣಿಸದೆಕಾಲವಕಳಿವುತಿರ್ದನುಕಾಲವ
ಶನಾಗಿ ॥ ೫೨ ॥ ಅವಿಧಿಯೆತನಗಯ್ತುನಿಜಮಾ । ಯಾವಿಮೋಹವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮ । ಪಾವಕಂಗಾಹುತಿಯದಾಯ್ತೆಂನೊಡಲು
ಮಾತ್ರಿಂನು ॥ ಸಾವನರಿಯದೆಮೇಲೆಬಹನರ । ಕಾಪಳಿಯದುಃಖವನುಬಗೆಯದೆ । ಬೇವುತಿದೆತೃಷ್ಣಾಜ್ವರದಲೆಲೆಕಾಂತೆಕೇಳೆಂ
ದ ॥ ೫೩ ॥ ತೃಪ್ತಿಬಾರದುವಿಷಯದಲಿಲೋ । ಲುಪ್ತಿಹಿಂಗದುಮನದಕಾಂಕ್ಷೆಯು । ತೃಪಣತೆಗೆಕಡೆಯಾಗದಾಗದುತನಗೆವೈರಾ
ಗ್ಯ ॥ ರಪಣವನುದರತ್ನಗತಿಗಂ । ಕ್ಷಪಿತಮಾಯ್ತಾಯುಷ್ಯಕಾಮ । ಕೃಪಣವಮನನಾಕಾಣೆನೇಗುವೆನೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೫೪ ॥
ಉರಿವಕಿಚ್ಚಿಂಗಾಜ್ಯಧಾರಾ । ವರುಷದಲಿಕಡೆಯಹುದೆಘನವಾ । ಗುರಿವುದಲ್ಲದೆಕಾಮವಿದುಕಾಮೋಪಭೋಗದಲಿ ॥ ತೆರಳ
ರಿವುದೆತರಳಲೋಚನೆ । ನಿರುತವಿದುಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕದ । ಸಿರಿಯನನುಭವಿಸಿದರೆತುಷ್ಟಿಯೆದುಷ್ಟನುತಿಗೆಂದ ॥ ೫೫ ॥ ತ
ಯನಾಗಲಿಮಗಳನಾಗಲಿ । ಜಾಯೆಪೊತಪುಟ್ಟಿದಳನಾಗಲಿ । ಕಾಯಬಲವುಳ್ಳವನುಪೊರ್ದಲುಬೇಡಜನದನಲಿ ॥ ಮಾಯೆಯ
ತಿಬಲ್ಲಿದಳುಧರಣಿಯ । ರಾಯರಿವರಾತಿರಲಿಬಲ್ಲನು । ಹಾಯತಿಯನೊಳಗಾಗಿಕೆಡಿಸುವಳಬಲೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೬ ॥ ತೃಷ್ಣೆಯನು
ಗೆಲಿದವನೆವಿಪ್ರನು । ತೃಷ್ಣೆಯನುಗೆಲಿದವನೆಯೋಗ್ಯನು । ತೃಷ್ಣೆಯನುಗೆಲಿದಾತನೇವೇದಾಂತವಿತ್ತಮನು ॥ ತೃಷ್ಣೆಯನುಗೆಲಿ

ನಿದೇವನು । ಕೃಷ್ಣೆಯನುಸಲೆರಿಯದಜಹರಿ । ವಿಷ್ಣುಗಳುಮೊದಲಾಗಿಹೀನರುಕೃಷ್ಣರವರೆಂದ ॥ ೫೭ ॥ ಕೃಷ್ಣೆಯನು
ದವರಿಸಾಕ್ಷಾ । ದ್ವಿಷ್ಣುಗದವನುಪಡವರದರಿಂ । ಕೃಷ್ಣೆಯನುನೆರೆತೊರವುದಿಹಪರಗತಿಯನೊಲುವವರು ॥ ಕೃಷ್ಣೆಯುಕೆ
ದುನಿಂದಿನ । ವಿಷ್ಣುವಾದನುವನಿತನೆನೋಡಾ । ಕೃಷ್ಣೆವರುಷಸಹಸ್ರದಿಂದೆಡವರಿಯದಿದೆಯಂದ ॥ ೫೮ ॥ ಕಾಂತೆಸುಡು
ಸಸಾಕುವಿಷಯ । ಭ್ರಾಂತಿಮಾಲಮೂತ್ರಾಸ್ಥಿಚರ್ಮದ । ಯಂತ್ರವಿತನುವೆಂದುನೋಡದೆನಿತ್ಯಶುಚಿಯಂದು ॥ ಅಂತಕನ
ರಮುಪಾವದ । ನಾಂತರಾಳವಹೊಗದವುಂನವೆ । ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವಪಡೆಯದಡೆಬಳಿಕುಂಟೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೫೯ ॥ ಆಗದೆನಬೇಡ
ತಂನನು । ರಾಗವನುನೀಪಡವಡೆನುಗುಣ । ವಾಗುನಿಲಿಸಿದೆನಿಜೆಸವರಾಧಾನದಲೆನಿಜಮನವ ॥ ಸಾಗರಾಂತರಶಯನನಂಘ್ರಿ
ರಾಗಚಿಂತೆಯಲಳವಡಿಸುವೆನು । ಯೋಗವನುಪರಮಾತ್ಮನಲಿಸುಖಿಯಾಗುನೀನೆಂದ ॥ ೬೦ ॥ ಎಂದುಪುತ್ಥ್ಯವನೇಂದ್ರಿ
ರವಿ । ನಂದನನದೆಸೆಯಲ್ಲಿಯದುವಾ । ನಂದದಲಿವಾರುಣದಲಾತುಪ್ರ್ವಸುವನನುನೃಪನ ॥ ಸಂದಕಾಬೇರದಲಿಸಿರಿಧರ ।
ಂದ್ರನಾಪ್ರೂರುವಿಗೆಪಟ್ಟನ । ನಂದೊಲಿದುಕಟ್ಟದನುವಶವರ್ತಿಗಳುಹಿರಿಯವರು ॥ ೬೧ ॥ ಜರೆಯನಂಗೀಕರಿಸಿಯವ್ವನ ।
ಪಡೆರುವುಗಗಿತ್ತುವನವನು । ಧರಣಿಪತಿಹೊಕ್ಕಿಂದ್ರಿಯಂಗಳನೆಲ್ಲವನುಜರದು ॥ ಎರಕೆಬಂದಾಹಕ್ಕಿಗೂಡನು । ಹರಿದು
ಗುವಪ್ರೊಲುನಿಜಪಲಿ । ಬೆರಸಿನಿಂದನುಬಿಸುಟುಗುಣಮಯದೇಹಬಂಧನವ ॥ ೬೨ ॥ ದೇವಯಾಸದಲಾಯ್ತುಮತಿಯಾ ।
ವಯಾನೆಗೆಭರ್ತ್ರ್ಯವಚನವು । ಪಾವಿವೇಕಶ್ರವಣದಲಿವೈರಾಗ್ಯಪರೆಯೆನಿಸಿ ॥ ಈವಸುಧೆಯಿಾಪುತ್ರಮಿತ್ರಜ । ನಾವಳಿಗಳೀವಿ
ವಿದುಪರಾ । ಯಾವಿಲಾಸವೆನುತ್ತನಿಂದಳುಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ೬೩ ॥ ಒದವಳೊಡಲನುವಾಸುದೇವನ । ಪದವನೇಭಾವಿ
ಸಮಾಯೆಯ । ಮೊದಲುಗೊಟ್ಟನಂಜಮಯವಿಗ್ರಹವೆತಾನಾಗಿ ॥ ಸದಮಳನೆನೆರೆನಂಬಿದವರಿಂ । ಗಿದುಘನವೆವರದೊವ್ಮ
ದಡೆ । ಹೃದಯದಲಿನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನೆಕರುಣಿಸನೆನಿಜವ ॥ ... ... ॥ ೬೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೨೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭರತೋತ್ಪತ್ತಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಆಯಯಾತಿಯವಂಶಜರೆತರು । ವಾಯಲಾದುಶ್ಯಂತನಾತನ । ಕಾಯದಿಂದುತ್ಪಂನನಾದನು
ಬಳಿಕಭರತಾಂಕ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಸೂರ್ಯವಂಶದಲರಸಕೇಳುಶ । ರೀರಜನನವಿದಾಯ್ತುನಿನಗಾ । ಪೂರುವಿನವಂಶವನುಹೇಳುವೆನಧಿಕವಾವನ
ಪೂರುವಿಗೆಜನಮೇಜಯನುಶಾ । ರೀರಜನುತತ್ಸುತಪ್ರಚಿದ್ವಾ । ನಾರಸನುಬಳಿಕಾಪ್ರವೀರನಮುಸ್ಯುವಾತಂಗೆ ॥ ೧ ॥
ನಮಗನಾಚಾರುಬಾಹುಕೆ । ನವನಮಗನವಧರಿಸವನಿಪತಿ । ಯಮನಮಗಸಂಯಾತಿವರಹೈಯಾತಿಯಾತಂಗೆ ॥ ಅವನಮಗ
ದಾಶ್ವಿನಾಶಂ । ಗವನಿಪಾಲಕರಾಗಿನೃಪಸಂ । ಭವಿಸಿದರುದಶಪುತ್ರರವದಿರಹೆಸರುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಭೂಪಕೇಳುರಿತೇಪ್ರು
ಕಂ । ಕ್ಷೇಪ್ರುಬಳಿಕಾಸ್ಥಂಡಿಲೇಪ್ರುರು । ತೇಪ್ರುತದನುಜಸಂತತೇಪ್ರುವನೇಪ್ರುನೆಂಬವರು ॥ ಆಪರಿಯವಿಜಲೇಪ್ರುಧರ್ಮವು ।
ಪ್ರುಸತ್ಯವ್ರತರುಬಳಿಕಲಿ । ತೇಪ್ರುವಿಗೆವರಪುತ್ರನಾದನುರಂತಿನಾಮನೃಪ ॥ ೩ ॥ ಧೃವಸುಮತಿಯಪ್ರತಿರಥಾಖ್ಯರು । ಭವಿಸಿದ
ಳಿಕಪ್ರತಿರಥೆಗೆ । ದ್ಭವನುಕಣ್ವಾಸವಂಗೆಮೇಧಾತಿಥಿಯೆನಿಪ್ಪವನು ॥ ಅವನಮಕ್ಕಳುವಿಪ್ರರನಿಸಿದ । ರವರಲದುಮುಗಿ
ಸುಸಮತಿಯ । ಯುನತಿಗಾರ್ಗ್ಯವಾಂಶದುಶ್ಯ ತಾಖ್ಯನಾತಂಗೆ ॥ ೪ ॥ ಕಂಡನಾತನುಕಣ್ವನಾಶ್ರಮ । ಮಂಡಲಕ್ಕೈತಂದು
ಟೆಗೆ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯನುಸಾಕ್ಷಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತಿರಲು ॥ ಚಂಡವಿಕ್ರಮನಳವಳಿದುಬೆಸ । ಗೊಂಡನಾಕೆಯಸಂಗಭವನು ।
ಡಬಾಣಜ್ವಲಿತನಾಗಿಬಿತಾಂಗಿಯನುನಗುತ ॥ ೫ ॥ ಅರುನೀನೆಲೆಕಾಂತೆಕಮಲಸು । ಚಾರುಲೋಚನೆನಿಂನನಾರೋ ।
ರಿತಪದಲಿವಡವರೆನೀನೇಕೆವನವೇಕೆ ॥ ಕಾರಿಸುವದೇನೊಬ್ಬಳೀಕಾಂ । ತಾರದೊಳಗೇಕಿರ್ದತನಗಿಶ । ರೀರತಾಪವಿ
ನುಕಾರಣವಾಯ್ತುಹೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಧರಣಿಪರೆಸುಗಳಾಗದಿರೆಮನ । ವೆರಗುತಿದೆನಿಂನಲ್ಲಿಲೋಗರ । ಲೆರಗೆಲರಿವುದಿಸೋ
ವಶನಕ್ಷತ್ರಿಯರಹೃದಯ । ತರಳೆಕೃತ್ಯವದೇನುನೀನದ । ನೊರದುತಂನನುತಾಯ್ಸುಕೊಳ್ಳೆ । ಜ್ವರಕೆಪರಿಹಾರವನುಕಾ
ಬೇರೆತಾನೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಅರೆಸವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿಪನ । ಪರಮವೀರ್ಯವಧರಿಸಿಮೇನಕಿ । ತರಳಲೋಚನೆಬಿಟ್ಟಳೀವನ
ಳಗೆತಂನುವನು ॥ ಧರಿಸಿದೆನುಜೀವವನುಪೂರ್ವಾ । ಪರವನೀಮುನಿಬಲ್ಲನಾತನ । ಪರಮಚನಪವನರಿವುದೆಂದಳುನಳನವು
ನಗುತ ॥ ೮ ॥ ಗುಣನಿಧಿಯೆಕೇಳ್ಳುರುಮಿಯಾ । ಹರ್ಣಪನಿಡಿಕ್ಕೆಕೊಡುದಾರೋ । ಗಣೆಯಮಾಳ್ಪುದುವೀರನೀವಾ

ರಂಜಿಪವಿನೆಸವಿವ | ಅಣಕವಲ್ಲವನೀಶಕುಲಭೂ | ಷಣನೆನಿಂನಯುವನಕೆಬಹಡೆನೆ | ದಣಿದನವನಿಗನಬಳಿಯಮೃತೋಕ್ತಿಗಳಸೇ
ವಿಸುತ ||೯|| ಉಚಿತವಿದುನಿನಗಬಳಿಕಾಸಿಕ | ರಚಿತಗಾತ್ರಯುತೋಕುಲೋಚಿತ | ವಚನವಭ್ಯಾಗತಸಮರ್ಪಣಧರ್ಮ
ನಿಷ್ಠರಿಗೆ || ರುಚಿರಲೋಚನೆಭೂಪಕನ್ಯೇ | ಪಚಿತವೃತ್ತಿಯಿದೆನುತಹಿಡಿದನು | ಸುಚರಿತೆಯಪಾಣಿಯನುಮಂನಿಸುತನೆಶಕುಂ
ತಳೆಯ ||೧೦|| ವರಿಸಿದನುಗಂಧರ್ವವಿಧಿಯಲಿ | ಧರಣಿಪತಿರಮಣಿಯನುಕೂಡಿದ | ನರಸಮೂರುದಿವಸದಲಿಮರಳಿದನವನುನಿಜ
ಪುರಕೆ || ಧರಿಸಿದಳುಗರ್ಭವನುಕಾಲದಿಂ | ತರಳೆಪಡೆದಳುವರಕುಮಾರನ | ನುರುತಪೋನಿಧಿಜಾತಕರ್ಮಾದಿಯನುವಿರಚಿಸಿದ ||
ಬಾಲಕೇಳಿಯಲಾಡುತಾಡುತ | ಬಾಲಕನುಕಟ್ಟುವನುಸಿಂಹ | ವ್ಯಾಳಕುಲವನುಹುಲಿಕರಡಿಹಂದಿಗಳನಡವಿಯಲಿ || ತೋಳಬ
ಲಾಹನುಮೆರವತಂನಯ | ಬಾಲಕನನೊಡಗೊಂಡುಬಳಿಕಾ | ಲೋಲಲೋಚನೆಬಂದಳರಮನೆಗಧಿಕಹರುಷದಲಿ ||೧೧||
ವರಕುಮಾರಕಸಹಿತಬರಲಂ | ಕರುಹಮುಖಿಯನುನೋಡಿಶಂಕಿಸಿ | ಧರಣಿಪತಿಯೊಳಕೊಳ್ಳದಿರಲಶರೀರಮಯುವಾಗಿ || ಕರ
ದುನುಡಿದಳುಗಗನದಲಿಸ | ಚ್ಚರಿತ್ರೆಸುಪತಿವ್ರತೆಶಕುಂತಳೆ | ನಿರುತನಿಜಸುತನೀತನವುಳಚರಿತ್ರನೆಂದೆನುತ ||೧೨|| ಸಕಲಸಂಶ
ಯವರಸನಿಂನವ | ನೀಕುಮಾರಕನಧಿಕಪುಣ್ಯ | ಶ್ಲೋಕನಾಸಾಕ್ಷಾತಹರಿಯಂಶಾಂಶಸಂಭವನು | ವ್ಯಾಕುಲಕೆಬೇಡವನಿಪಾ
ಲಕ | ಲೈಕವಂದ್ಯನುಚಕ್ರವರ್ತಿಗ | ಣ್ಯೈಕಭಾಜನನಹನೆನುತ್ತಡಗಿತುನಭೋನಿನದ ||೧೩|| ಕೇಳುತಶರೀರೋಕ್ತಿಯನು
ಭೂ | ಪಾಲನಪ್ಪಿದನಾತ್ಮಭವನನು | ನೀಲಕುಂತಳೆಯೆನುತನಿಜಸತಿಯುಹಶಕುಂತಳೆಯ || ಬೋಳವಿಸಿದನುವೀರವರನಂ |
ಗಾಲಸದುಮವನವುಳಚಕ್ರವ | ನಾಲಿಸುತಬಲಗೈಯ್ಯಲಧಿಕಾನಂದವನುತಳೆದ ||೧೪|| ಶಾಂತನಾದನುಬಳಿಕನೃಪದು | ಷ್ಯಂತ
ನಖಿಳಾವನಿಯಸ್ವರಾಜ್ಯವ | ಸಂತತಿಯುಮೇಲಿರಿಸಿಹೊಕ್ಕನುವರತಪೋವನವ || ಅಂತರಾತ್ಮನನಾತ್ಮನೆಂದರಿ | ದಂತವಿಲ್ಲದಮು
ಕುತಿಸುಖದಲ | ಚಿಂತ್ಯನುಹಿಮನುನಿಂದನಿತರಭ್ರಾಂತಿಯನುಮರೆದು ||೧೫|| ಭರತನಖಿಳಧರಾಧಿಪತ್ಯವ | ಧರಿಸಿನಿಂದನು
ರಾಜ್ಯದಲಿವಿ | ಸ್ತರದಲೈವತ್ತೈದುಮಖವನುಗಂಗೆಯಲಿರಚಿಸಿ || ವರಪುರೋಹಿತದೀರ್ಘತಮನೆನೆ | ವಿರಚಿಸಿದನೊಲಿದಷ್ಟಪ
ಪ್ತತಿ | ತುರಗಮೇಧವನಿರದೆಯಮುನಾತೀರದಲಿಭೂಪ ||೧೬|| ಇತ್ತನಗಣಿತಗೋಸಹಸ್ರವ | ನಿತ್ತನಗಣಿತಧನವನವನಿಯ |
ನಿತ್ತನಗಣಿತಕೃಷ್ಣಮೃಗವನುಯಾಜ್ಞಿಕರಿಗೊಲಿದು || ಇತ್ತನಗಣಿತಭೂಷಣಾಂಬರ | ವಸ್ತುವಾಹನಗಳನುಭೂಪಕು | ಲೋ
ತ್ತಮನುವಿಪ್ರರಿಗೆವಿವಿಧಗುಣಾನ್ವಿತರಿಗೊಲಿದು ||೧೭|| ಆರುಸರಿಭರತಂಗೆಪೂರ್ವದ | ಭೂರಮಣರೊಳುವರ್ತಮಾನದ |
ಹೀರಮಣರೊಳುಮೇಣಾಭಾವಿಸಪ್ರಿತಿಪಗರ್ವದೊಳು || ವೀರವಂಶಪರಂಪರೆಯಲವ | ತಾರವನುಮಾಡಿದನುವಿಮಲೋ |
ದಾರಗುಣನಿಧಿರಂತಿದೇವಮಹಾಮಹೀಪಾಲ ||೧೮|| ರಂತಿದೇವನಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಯ | ನಂತರಿಕ್ಷನಲನುರಚಯಪ್ರೋ | ದಂತೆ
ಬಂಣಿಸಿದಣಿಯದವನಿಯಲಖಿಳಜನನಿವಹ || ಸಂತತಾವರ್ಜಿಸುವರೆಲೆಭೂ | ಕಾಂತಕೇಳಾಪುಣ್ಯಪುರುಷೋ | ದಂತವನುಸಂ
ಕ್ಷೇಪದಲಿಹೇಳುವೆನುನಿನಗೆಂದ ||೨೦|| ದೃಷ್ಟಲಬ್ಧಧನಂಗಳಲಿಸು | ತುಷ್ಟನಾಗಿಕುಟುಂಬವನುನೃಪ | ನಿಷ್ಟಶಿಷ್ಟಾಂನದಲಿನಡ
ಸುತದೇಹಯಾತ್ರೆಯನು || ದುಷ್ಟನಷ್ಟಪ್ರಾಯಸಿಷಜನ | ಭ್ರಷ್ಟಬಂಧುನಿಕಾಯವೆನುತವಿ | ಶಿಷ್ಟಧರ್ಮಪರಾಯಣನುತಾನೆನಿ
ಪಿರಂಜಿಸಿದ ||೨೧|| ಕೆಲವುದಿನವುಪವಾಸಕೃಶ್ರಂ | ಗಳಲಿಕಳವುತಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸಾ | ಕುಲಕುಟುಂಬಂಗಶಿಕ್ಯಶಂಗೆನೃಪಗೆಕೈಚನ
ಗೆ || ಸಲೆದಿನವನೈಪತ್ತಮೂರನು | ಕಳೆದುನೃಪನೊಂದುದಿನಸಂಜೆಸಿ | ಸಲಿಲನೀವಾರಾಶನಕ್ಕನುವಾಗಿಕುಳ್ಳಿರ್ದ ||೨೨||
ಇರಲುಬಂದನುವಿಪ್ರನೊಬ್ಬನು | ನಿರುಪಮಾತಿಥಿವೇಳೆಯಲಿಕು | ಡರಸನತಿಸಂತೋಷದಲಿಸತ್ಕರಿಸಿಭಕ್ತಿಯಲಿ | ಹರಿಮನದ
ಲಿತ್ತನವನುಸಾ | ದರದಲುಂಡಾವಿಪ್ರನತ್ತಲು | ತೆರಳಿದನುಸಿಷ್ಟಾಂನಭೋಜನಕರಸನನುವಾದ ||೨೩|| ಬಂದನೊಬ್ಬನುವೃ
ಷಲನಾನೃಪ | ಮಂದಿರಕೆತ್ರನಗಂನವನುಕೊಡು | ತಂದೆಹಸಿದೆನೆನಕ್ಕೆಕೊಟ್ಟನುನೃಪತಿದರ್ಪನೆನು || ಇಂದಿರಾಪತಿಬುದ್ಧಿಯಲಿ
ಸಾ | ನಂದದಿಂದವನುಂಡುತೆರಳಲು | ಮಂದಿರಕೆಶೇಷಾಂನವನುತಾನುಣಲುಕುಳ್ಳಿರ್ದ ||೨೪|| ಮತ್ತೆಬಂದನುಹಸಿದನಾಯ
ಳ | ನೊತ ದಲಿಚಾಂಡಾಲನಾಭೂ | ಪೋತ್ತಮನಸಂನಿಧಿಗೆಹಸಿದೆನುತಂದೆಕೊಡುತನಗೆ || ಉತ್ತಮಾಂನವನೆನಲುಕಾಣುತ |
ಕೃತ್ತಿವಾಸನಗತಿಯೆನುತನೃಪ | ನಿತ್ತನಾದರಭಕ್ತಿಯಲಿಪಿಕ್ಕಾಂನವೆನುನಮಿಸಿ ||೨೫|| ಉಂಡುನಾಯಗಳುಸಹಿತಸರಿದನು |
ಮಂಡಲಾಧಿಪನೀಕ್ಷಿಸಿಲುತನು | ಡೆಂಡಣಿಸಲವನೀಶನಿತ್ತಲುಸಲಿಲಮಾತ್ರವನು || ಉಂಡುತನುವನುಹಿಡಿವೆನೆನುತವೆ | ಪುಂಡರೀ
ಕಾಕ್ಷನನುನೆನೆವುತ | ಕೊಂಡುಕುಳ್ಳಿರಲುದಕನವುಪುಷ್ಕಲನುನಡೆತಂದ ||೨೬|| ಕೃಪಣಮತಿನಪೆತಂದುಬೇಡಿದ | ನುಪಸ
ಮಾಪ್ತಿಯನೆಲೆಕೊಡುಕೊಡು | ನೃಪಶಿರೋಮಣಿಕುಡಿವನೀರನುಕೃಪೆಯುಮಾಡೆನಗೆ || ಅಪಹರಿಸುತಿದೆಜೀವವನುತೃಷೆ |
ತ್ರಿಪುತಿನಿಂನಯುಕ್ಕೃಪೆಯುಲಹುದೆನೆ | ನೃಪತಿತಂನೊಳಗೆಂದನದನಾಲಿಸುತಕರುಣದಲಿ ||೨೭|| ಇದುವಿಚಿತ್ರದಯಾರ್ದ್ರಬೇಡುಪ್ರ |
ದುದಕವುಳಿವುದುಜೀವವವನೀ | ಯ್ಯುದವನದನೀಪಾಲನೀಮರ್ತ್ಯಭಾಪ್ರಕೃತನೊಂದು || ಉದರಪೋಷಣಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ | ಸುದ
ತಿಸುಖರಿಂಗಿಲ್ಲಿದೀ | ನಾಸ್ಪದವಿದೇಪುವಾಯುತಂನಯಜೀವನಕ್ಕೆಂದ ||೨೮|| ಬಳಿಕ್ಕಿನಾನಿಂದ್ರಾದಿವಿಬುಧರ | ಬಲ್ಲಹರಪದವಿ

ನೀಭೂಪ । ವಲ್ಲಭರಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಸೌಖ್ಯದಸಾರಸಂಪದವ ॥ ಜನ್ನನಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವನುಕೈ । ವಲ್ಯವನುಮೋಕ್ಷಾರ್ಥ್ಯರರ್ಥಿಯ ।
ಳ್ಳನಿಸಲರಿಯದಶರೀರಸ್ಥಿತಿಯಿದೇಕೆಂದ ॥೨೯॥ ಸಕಲಜೀವವ್ರಾತದುಃಖ । ಪ್ರಕರವೆನಿತೆನಿತಾಗಲೆನಗಾ । ಸಕತಿಜೀವರಿಗಾ
ರೆಂನಮಸುಕೃತಫಲಸೌಖ್ಯ ॥ ಸಕಲಜೀವಾಧಾರಸಕಲಾ । ತ್ಮಕನೆಕರುಣಿಪುದೆನಗೆನಿಜಪದ । ಭಕುತಿಯನುಸಿಂಪಂಘ್ರಿದಾಸ
ದಾಸನಾನೆಂದ ॥೩೦॥ ಹಸಿವುತೃಷೆಗಳುಹಿಂಗಿದವುತಂ । ನಸುಗಳಿಗೆಸಂತುಷ್ಟಿಯಾದುದು । ಕೃಶತೆದೈನ್ಯವಿಷಾದಸಂಕ್ಲೇಶಂಗಳಡಗಿ
ದವು ॥ ತೃಷಿತಕೃಪಣಪ್ರಾಣಿಪುದಕವ । ನೊಸದುತಾಕೊಡಲೆಂದುಸಂಕ । ಲ್ಪಿಸಲುಮರಣದಭೀತಿಬಿಟ್ಟುದುತಂನಮನಕೆಂದ ॥
ಯನೀಪರಿತಂನಮನದಲಿ । ಸಾಯಲೆಂದೇಬಗದುಕಂಪಿತ । ಕಾಯನಿದ್ದನುಮನದಧೃತಿಯಲಿಮನೆಯಹೊರನಂಪು ॥ ದಾಯಿ
ನೆಕೊಳ್ಳಸಾತವರಪಾ । ನೀಯವನುಪುಷ್ಕಲಗೆಕೊಟ್ಟನು । ಬಾಯರತುಬಸವಳಿದುಮಲಗಿದನೊಯ್ಯನವನಿಯಲಿ ॥ ೩೧ ॥
ನಿಮೇನೈತಂದೆಯನುತೀ । ಶಾನವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮರಿಳಿದಾ । ಮಾನವೇಂದ್ರನಹೊರೆಗೆಬಂದರುತೋರಿದರುನಿಜಪ ॥ ದಾನಿಗಳದಾತಾ
ರಂನೆಯ । ಧೀನರಾವೇಳೆನುತನೆಗಹಿಕ್ಕೆ । ಪಾನುರಂಜಿತದೃಷ್ಟಿಗಳನುಡಿಸಿದರೆನರಪತಿಯ ॥ ೩೨ ॥ ಮೆಚ್ಚಿದೆವುಬೇಡರಸ
ನದಲಿ । ನಿಚ್ಚತಾಭಿಪ್ರಾಯಸಿದ್ಧಿಯ । ನೊಚ್ಚತಂಮನುಮಾರುಗೊಂಡಮಹಾತ್ಮನಿಂನಂತೆ ॥ ಸಚ್ಚರಿತರಾರಖಿಳಭುವನದ ।
ಚ್ಚಯದಸತುಪುರುಷರೆಂಬರೆ । ಳೆಚ್ಚರಿಯಲಾಮನವೆನುತಬೋಳೈಸಿದರುನೃಪನ ॥ ೩೩ ॥ ಎನುತಿರಲುಕಂಡೆರದುಕಂಪ
। ಜನಪನಿದಿರಲಿಹೊಳದುತೋರುವ । ಪೊನಲತೇಜದಹೊದರುಗಳಪಂಗಳಮಹಾಪ್ರಭೆಯ ॥ ವನರುಹಾಸನವಿಷ್ಣುಶಂ
ರ । ರನುಪಮಾಪೆಳಮೂರ್ತಿಯನುಮಾ । ಹೆನವರಾಯುಧಪರಿವಾರದರೋಲಗದಲೆಸದಿರಲು ॥ ೩೪ ॥ ಆಸರೋಡಿದುದಪ
ರನತನು । ಸಾಸುಪಾದುದುನಿಮಿಷದಲಿಸಿ । ಯಾಸ್ಯಪಸನವಮಾಡಿದಂತೆನಿವೃತ್ತಿಭೋಜನದ ॥ ಕ್ಲೇಶವತಗಿದುದ್ದಿಕ್ಕೈಸುತ್ತ
। ಜಾಸನಾಚ್ಯುತಶಂಕರರನವ । ನೀಶನೀಡಾಡಿದನುತನುವನುಧರೆಗೆಹರುಷದಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ ॥
ತಿಸಿದನುಕೈಮುಗಿದುಮೂರ್ತಿ । ತ್ರಿತಯದಿದಿರಲಿನಿಂದುವಿನಯಾ । ನ್ವಿತನುಬಿಂನವಿಸಿದನುಗದ್ಗದಮಧುರಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಎ
ನನೋದೂರಾಂಘ್ರಿಗಳನಾ । ಪತಿತಯದಜನ್ಮಾಂತರದಸು । ಕೃತಫಲವ್ರೋಕಾಣಿಪೆತುಕರುಣಾಳುಗಳರೆನಗೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಬೇ
ಬೇಡುವವರವದಾವುದು । ಮೂರುಲೋಕಾಧೀಶ್ವರರುವೈ । ದೋರಿದಿರಲ್ಲೈತನಗನಾಥಂಗಧಿಕಕರುಣದಲಿ ॥ ಸಾರುವಶ್ರುತಿ
ಕೋಟಿಗಳುಬಾ । ಯಾರಿದವುಚಿಂತಿಸುವಮುನಿಮನ । ಪ್ರೋರುಗುಡಿಸಿದುದೇನೆನೆಂಬೆನುತಂನಧನ್ಯತೆಯ ॥ ೩೭ ॥ ಶಿರಿಯಲಾಪ
ನಲಿಜನ್ಮಾಂ । ತರಸಹಸ್ರಂಗಳಲಿನಿಜಪದ । ಸರಸಿರುಹಸಂಸ್ಮರಣೆಯನುತತ್ತ್ವಪ್ರಬೋಧವನು ॥ ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗಿದೇಸು
ಕ್ಷೇತ್ರ । ವರವಿದೇಸಕಲಾರ್ಥವನುತಾ । ಧರಣಿಪತಿವ್ಯೌಲ್ಕಿದನುಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆನೆಧರೆಗೆ ॥ ೩೮ ॥ ಎತ್ತಿದರುಕೈನೀಡಿಭೂಪ
। ಮಸ್ತಕವನಪ್ಪಿದರುಕರುಣಾ । ಮೂರ್ತಿಗಳುಸಲಿಸಿದರುಕಾಮಿತಸಿದ್ಧಿಯನುನೃಪಗೆ ॥ ಉತ್ತಮಪೆಸುಖಿಯಾಗೆನುತವಿಬು ।
ಧೋತ್ತಮರುಕೈಕೊಂಡರಂತ । ರ್ಧತ್ತಿಯನುವಿಸ್ಮಿತರೆನಿಪವಸುಧಾಧಿಪನಮತಿಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ಜನಪನಿಂತೀಶ್ವರಸಮಾರಾ । ಧನ
ನಿಪನಿಜಕರ್ಮವನುಮನ । ವನುತದಂಘ್ರಿಧ್ಯಾನದಲಿವಚನವನುತದ್ಗುಣವ ॥ ವಿನುತಸಂಕೀರ್ತನದಲಖಿಳಾ । ತ್ಮನಲಿತಂನನ
ದಲಿಕಂ । ಡನುಪಮನುನೆರೆನಿಂದನಾನಿಜಯೋಗರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ವಸುಮತೀಶನಸಂಗದಲಿತ । ದ್ವಿಷಯಜನಸತಿಸುತ
ಹೃತ್ಸ್ವ । ರುಷದಶೇವಕಭೃತ್ಯಬಾಂಧವಪಶುನಿಕರಸಹಿತ ॥ ವಿಷಮವೆನಿಸಿಹಪರದಸಂಚಿತ । ವಿಷಯನಿಸ್ಪೃಹರಾಗಿಸೇರಿದು ।
ಸಮಯೋಗಮಹಾನುಭವಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ೪೧ ॥ ಭೂವರನೆಕೇಳಖಿಳಜಗದಲಿ । ದಾವನೈಸರಿದಂತಿದೇವನು । ಹೀ
ರಂಗೆನಿಜೈಕಶೋಭನಿವೃತ್ತವೃಷ್ಟಂಗೆ ॥ ಪಾವನಾಮಳಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಗೆ । ದೇವನಿತ್ಯಾತುಮನುಮುಕುಂದನ । ದಾನವಹಿತಚೆತ್ತಂ
ಭುವನಶ್ಲಾಘ್ಯವೃತ್ತಂಗೆ ॥ ... ... ೪೨ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೭೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಚಂದ್ರವಂಶ ಪ್ರಭೇದ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸೋಮವಂಶವಿಭೇದಭಿಂನವ । ಧಾಮಭೀಶ್ವರರನ್ವಯವನಾ । ಭೂಮಿಪತಿಗೆ ಶುಭಿಪನಿ
ಸಿದನಾಮುನಿಪನೊಲವಿನಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಭರತಕ್ಷೇತ್ರಜಾತನು । ವರಭರದ್ವಾಜಾಖ್ಯನಾತಂ । ಗೆರಡೆವಿದಥನೆಮನ್ಯುನಾತಂಗಾಪ್ಯಬೃಹಕ್ಷತ್ರ ॥
ನರಸುಹೋತ್ರನುಹಸ್ತಿಹಸ್ತಿನ । ಪುರವನಾತನುರಚಿಸಿದನುತ । ದ್ಧರಣಿಪತಿಗಜಮಿಢನೆಮೂವಗುಮೀರೆನಂದನರು ॥ ೧ ॥ ಹಿ
ಯನ ಜಮಿಢಾಂಕದನಂ । ತರದಿಮೀಢಾಹ್ವಯಸುತನಂ । ತರಜನಾಪ್ರತಾಮಿಢನಜಮಿಢಾಹ್ವಯೋದ್ಭವಜನು ॥ ವಜಜ

ಸೇನನ | ಮರುಭಿಜಯುರುಧಿರಾಶ್ವ ಧನವು | ಧರಣಿಪಾಲಪರಂಪರೆಯು ಭೂಪಾಲರಿಪರೆಂದ || ೨ || ಅವನವ
ಸುತನ | ಪೋಷಿತನು ಬಳ್ಕಿ ಜವಿಹಾಸರು | ಮೇದಿನೀಶ್ವರನೀಲ ಶಾಂತಿ ಸುಶಾಂತಿ ಸುಂಬವರು || ಅವರಾ ಪೊಂಚಾಲರಾ
ು | ನೇದಿನೀಶರು ನೃಪದಮುಖ್ಯರು | ಮೇದಿನೀಪತಿ ಕೇಳು ಮತ್ತ ಜವಿಹಾಥನನ್ವಯುವ || ೩ || ಧರೆಯು ಲಜವಿಹಾಧಂಗೆ ಮ
ಕ್ಕಳು | ಬ್ರಸುವು ನಾರಿಷ್ಟನಾಸಂ | ಪರಣನಾತನ ಮಗನು ಪುರುಪುರುಸಂಗನಾಲ್ವರೆನೆ || ವರಪರಿಕ್ಷಂಗಿ ಶದಜಂಡೊ | ಕ್ತರಸು
ಧನು ವೇಂಬವರು ಸಾದ | ನೃರು ಜರಾಸಂಧಾದಿಗಳು ಪರಂಪರೆಯು ಲೆಂದ || ೪ || ರಿಕ್ಷನಿಂದಾ ಭೀಮಸೇನನು | ಕುಕ್ಷಿ ಸಂಭವನಾ ಪ್ರ
ದೀಪನು | ರಕ್ಷಕನು ದೇವಾಪಿ ಶಂತನು ಬಾಹ್ಲಿಕಾಹ್ವಯರು || ಪಿಕ್ಷಿಸುತ ದೇವಾಪಿ ನಿಂದನು | ಮೋಕ್ಷಪದದಲಿ ಬಳ್ಳಿಕಶಾಂತನು |
ರಕ್ಷಿಸಿದನವನಿಯನು ಗಾಗಾಧೀಶನೆನಿಸಿ || ೫ || ಅರಸ ಕೇಳಾರಾರರಿರದಲಿ | ಧರಣಿಪತಿ ಶಂತನು ಕರಾಗ್ರವ | ನಿರಿಸುವನು ಶತ
ಪುರುಷವೃದ್ಧರೆ ಹಾಗಲಾಕ್ಷಣಕೆ || ತರುಣರವರತಿಶಾಂತಿ ಪಡೆವರು | ಧರೆಯು ಲದರಿಂದಾಯು ಭುವನೋ | ತ್ತರವರಿಯೆ ಶಂತನು ಸ
ಮಾಖ್ಯನು ಪಾಮಹೀಪತಿಗೆ || ೬ || ನಿಂದನು ದೇವಾಪಿ ರಾಜ್ಯದ | ದಂದುಗವ ನೀಡಾಡಿ ಯೋಗಾ | ನಂದ ಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯದಲಿ ಕಲಿ
ಯುಲಿ ಸೋಮವಂಶವಿದು || ಬೆಂದಿದ ಪೇಕ್ಷೆಯು ಗದಕಡೆಯುಲಿ | ಸಂದಿಸುವನನ್ವಯವನಾಶ್ರಿತ | ವೃಂದಪೋಷಣ ಕೇಳು ಬಾಹ್ಲಿ
ಕಭೂಪನನ್ವಯವ || ೭ || ಸೋಮದತ್ತನು ಬಾಹ್ಲಿಕಂಗೆಲೆ | ಭೂಮಿಪತಿ ಭೂರಿಶ್ರವನು ಸಲೆ | ಸೋಮದತ್ತನ ಸುತನು ಶಂತ
ನುವಿಂಗೆ ಗಂಗೆಯುಲಿ || ಭೀಮವಿಕ್ರಮ ಭೀಷ್ಮನಮರ | ಸ್ತೋಮನುತ ಚಾರಿತ್ರನೆಪಗತ | ಕಾಮನಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಜನಿಸಿದನು
ಕೇಳೆಂದ || ೮ || ಮತ್ತೆ ಶಂತನವಂಗೆ ಧೀವರ | ಪುತ್ರಿಯುಲಿ ಚಿತ್ರಾಂಗದಾಖ್ಯವಿ | ಚಿತ್ರವೀರ್ಯಾಹ್ವಯ ಕುಮಾರರು ಜನಿಸಿದರು ಬಿ
ವನ || ಹತ್ತಿದನು ಚಿತ್ರಾಂಗದನು ನೃಪ | ಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು ರಾಜ್ಯದಲಿಸಂ | ವೃತ್ತನಾದನು ತಂದನಾ ಕಾಶೀಶಕನ್ಯೆಯರ || ೯ ||
ತನುವನುಳಿಯೆ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನ | ವನಿತೆಯರಲಾತ್ಪಶಿವನಾ | ಜನನಿಯಾಜ್ಞೆಯುಲಮಳನೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಸುತರ || ಜನಪಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರನನು ಪಾಂಡುವ | ನನುಪಮಿತ ವಿದುರನನು ಧೃತರಾ | ಷ್ಟ್ರನಲಿ ದುರ್ಯೋಧನ ಪುರುಸ್ಸರಪುತ್ರಶತವಾಯ್ತು ||೧೦|| ಕುಂತಿ
ಯುಲಿ ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಜನಿಸಿದ | ರಂತಕೇಂದ್ರಾನಿಲಕೃಪಾಸಂ | ಕ್ರಾಂತವೀರ್ಯದಲಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಭೀಮ ಫಲುಗುಣರು || ಕಾಂತೆ ಮಾ
ದ್ರಿಯುಲಶ್ವಿಜರು ಬಲ | ರಂತರಸಸಹದೇವನಕುಲರು | ಸಂತತಿಗಳೈವರಿಗೆ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆಯು ವೈವಾಹ || ೧೧ || ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳ್ ಪ್ರ
ತಿವಿಂಧ್ಯನಾಯುಮ | ಸುತನ ಸುತನಾ ಭೀಮಸೇನನೆ | ಸುತನು ಶ್ರುತಸೋಮಾಖ್ಯನರ್ಜುನ ಸೂನು ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ || ನುತಶತಾನೀಕಾ
ಖ್ಯನು ದಿಸಿದ | ನಕುಲಬಲನ ಕುಲಂಗೆ ಪಂಚಮ | ಸುತನಲಾ ಶ್ರುತಕರ್ಮನೆಂಬವ ನರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ || ಭೂವರನೆ ಪೌರವಿ
ಯುಲಾದನು | ದೇವಕನು ಧರ್ಮಜಗೆ ಮಗನು | ಪಾವಮಾನಿ ಹಿಡಿಂಬೆಯುಲಿ ಪಡೆದನು ಘಟೋತ್ಕಚನ || ದೇವಸದೃಶ ಸುಹೋತ್ರನ
ನು ಸಹ | ದೇವನಾ ವಿಜಯೆಯುಲಿ ನಕುಲನ | ಭಾವಿಸಿದ ನರಮಿತ್ರನು ದಿಸಿದನಾ ಕರೇಣುಮತಿಗೆ || ೧೩ || ನರನನಾಗಾತ್ಮಜೆಯುಲಾದ
ನು | ವರತನಯ ನಾ ಬಭ್ರುವಾಹನ | ನಿರದುಲೂಪಿಯೆ ನಿಪ್ಪಳಲಿ ಜನಿಸಿದನಿರಾವಂತ || ಮುರಹರನ ತಂಗಿಯುಲಿ ಸರ್ವಾ | ತಿರಥನ
ರನಭಿಮನ್ಯು ಬಳಿಕ | ತ್ತರೆಯುಲಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಭೂಪನೀನೆಂದ ||೧೪|| ದ್ರೋಣಸುತನೆಚ್ಚಸ್ತ್ರತೇಜದ | ಜೋಣಿಯುಲಿ
ಕುರುವಂಶವಿದು ಸಾ | ಕ್ಷೀಣವಾಗಲು ನಿಂನ ಜನನಿಯು ಜಠರವನು ಹೊಕ್ಕು || ಪ್ರಾಣವನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು ಹಿತನ | ಬಾಣಪಟ್ಟಿಯು
ರದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪ್ರಾಣನಾಥ ಕೃಷ್ಣನೆಲೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ || ರಾಯ ಕೇಳು ಶ್ರುತಾಂತಕೊಡ್ಡಿದ | ಬಾಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿ
ರ್ದನಿಂನನು | ಕಾಯಿದನು ಕರುಣದಲಿ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಸುತಬಂಧು || ಆಯತದ ಪರಿಂದೀಜೆಸೆರುಸಿನ | ಗಾಯನಂತರು ಜನಿಸಿದರ
ಪ್ಪ | ದಾಯಿಗರು ಜನಮೇಜಯಾದ್ಯರು ಭುವನವಿಖ್ಯಾತರು || ೧೬ || ತಕ್ಷಕನು ಹೋಕೆಗನು ನಿಂನನು | ಭಕ್ಷಿಸಿದ ಮಾರ್ಗಯನು
ಕೇಳು | ತ ಕ್ಷಣವು ಜಿಯುಲಿ ಮುನಿದು ಮೂಳ್ವನ ಸರ್ಪಯಾಗವನು || ರಕ್ಷಿಸುತ ಧರ್ಮವನು ನಿಂನಯ | ಸುಕ್ಷಮನು ಜನಮೇಜ
ಯನು ರಿಪು | ಪಕ್ಷಬಲನೆನಿಸುವ ಹಳ್ಳಸುಮತ್ತೆ ಬಹುಮುಖವ || ೧೭ || ಜನಿಸುವನು ಜನಮೇಜಯನಿಗೆ | ರನೆ ಶತಾನೀಕಾ
ಖ್ಯನಾತನ | ತನುಜನು ಸಹಸ್ರಾನೀಕನಾತನವಗೆ || ತನುಜನು ಶ್ವಮೇಧನು | ತನುಭವನು ಸೀತಾಂಕಕೃಷ್ಣಾಂ
ಕನು ಸಿವಕ್ರಮಚಕ್ರನವನಲಿ ನೇಮಿಚಕ್ರಾಂಕ || ೧೮ || ನಾಗಪುರವಿದು ನದಿಯುಲಾಗಲು | ಭೋಗಿಸುವರು ಕೌಶಾಂಬುಪುರದ
ಲಿ | ಭೂಗಧೀಶ್ವರರಾಗಿ ಬಳಿಕುತ್ತರಿಗಳು ಧರೆಯು || ಆಗರುವ ಚಿತ್ರರಥಶುಚಿರಥ | ರಾಗಲಪರಪರಂಗರೆಯು ನೃಪ | ರಾಗಲಾ
ಕ್ಷೇಮಕನು ದೆಂದಿವಾಗದಲಹನೆಂದ || ೧೯ || ಕೇಳು ಮೆಸುಮುದುವಂಶ ಭೂಪನೆ | ಕಾಲಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರವನು ದುರಿ | ತಾಳಿದು
ಗರ್ಧ್ವಂಸನೈಕದ ಮುಕ್ತಿಸುನಿವನೆ || ಶ್ರೀಲತಾಂಗೀ ಪವನನಿರುಪಮ | ಲೀಲೆಗಾಸ್ಪದವೆನಿಪ್ಪ ಪಿಸುಭೂ | ಪಾಲಕಾ ವರ್ಧನನ
ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ ಮುನಿಪ || ೨೦ || ಜನಿಸಿದರು ಯದು ವಿಗೆನಾಲ್ವರು | ತನಯರಾ ಶತಜಿತು ಸಹಸ್ರಜಿ | ತನು ಪಮಕ್ರೋಷ್ಟನ
ಳೋರಿಪ್ರವೆ ಬಣಜಿಕ್ಕೈಯುಲಿ || ಎನೆ ಮಹಾಹಮಹೀ ರಸಮುಸುರ | ಹಿನುತ ಹೇಹಯರೆಂಬ ನರಸಂ | ಜನಿಸಿದರು ಶತಜಿತನ
ಮಾಲಂಗರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ || ಧುತ್ರನಾ ಹೇಹಯಗೆ ನೇತ್ರನು | ನೇತ್ರಸುತನಾ ಕುಂತಿ ಕುಂತಿಯು | ಪುತ್ರನಾ ಸಾಂಬಜಿನು ಹಿಂದ

ದ್ರಶೇನಕರು ॥ ಶತ್ರುಮರ್ದನಭದ್ರಸೇನನ । ಪುತ್ರನಾಕೃತವೀರ್ಯನಾತನ । ಪುತ್ರನಾದನುಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನುಕೇಳೆಂ
॥೨೨॥ ಜನಪಕೇಳಾಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾ । ರ್ಜುನನುಸಪ್ತದ್ವೀಪಪತಿಯೆಂ । ದೆನಿಸಿದತ್ತಾತ್ರೇಯಸೇವಾಜನಿತಯೋಗದಲಿ॥ ಷ
ಡೈಶ್ವರ್ಯವನುಪಡೆದಾ । ಜನಪನೀತ್ರೈಲೋಕ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ನನುಭವಿಸಿದನುವರುಷವೆಂಭತ್ತೈದುಸಾವಿರವ ॥೨೩॥ ಅದಿ
ಭಯವಿಲ್ಲಧರೆಗವಿ । ರೋದಿಗಳಭಯವಿಲ್ಲಬಹಳ । ವ್ಯಾಧಿಜನಿತಕ್ಲೇಶಶೋಕವಿಮೋಹಭಯವಿಲ್ಲ ॥ ಬಾಧೆಯೆಂಬುದನರಿ
ರಂದಿನ । ಸಾಧುಸಚರಾಚರಕೆರಕ್ಷಾ । ಸಾಧಕನುತಾನೆನಿಸಿಮೆರೆದನುಭುಜಸಹಸ್ರದಲಿ ॥೨೪॥ ಆರುಸರಿಕೃತವೀರ್ಯಸುತನೆ
। ಧೀರತೇಜೋವಿಕ್ರಮಾನ್ವಿತ । ಭೂರಿಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯಗುಣಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಂಪದಕೆ ।। ವಾರುಧಿಗೆಸರಿಸರಸಿಯುಂಟೆ । ಧಾರು
ಪತಿಗಳಲಿಮೇಣವ । ರಾರಿಗಳೊಳಮರರಲಿನೃಪಗೆಸಮಾನವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಾನೃಪೇಂದ್ರೋ । ದ್ಭವಸಹ
ಸುಹಾಹವದೊಳಳಿ । ದವರೊಳುಳಿದವರೈವರಾತ್ಮಜರಾಜಯಧ್ವಜನು ॥ ಅವನನುಜನಾಶೂರಸೇನಕ । ನವನನುಜವಾಧು
ರೀಷ್ಣನೂರ್ಜಿತ । ನವನಮಗನಾತಾಲಜಂಘನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೨೬॥ ತಾಲಜಂಘನಸುತರುನೂರ್ವರು । ಪಾಲಿಸಿದರವ
ನನುಬಳಿಕವ । ತಾಳಜಂಘಾಖ್ಯದಲಿಹೆಚ್ಚಿದದೌರ್ವತೇಜದಲಿ ॥ ಮೂಲಭೂತನುವೀತಿಹೋತ್ರನು । ಮೇಲೆವೃಷ್ಟಿಯು
ಗೆಮಧುಭೂ । ಪಾಲಮಧುವಿಂಗಾಯ್ತುವೃಷ್ಟಿಸುತಂಗೆಪುತ್ರಶತ ॥೨೭॥ ಅವರಹೆಸರಿಂದಾಯ್ತುನೃಪವಾ । ಧವರುವೃಷ್ಟಿಗ
ಳೆನಿಸಿವರಯಾ । ದವರೆನಿಸಿವಿಖ್ಯಾತರಾಜಪ್ರವರಸಂತತಿಗೆ ॥ ವಿವರಿಸುವೆನಾಯದುಸುತರಕ್ರೋ । ಷ್ಟುವಿನವಂಶವನಭ್ರವಂತ
। ಭವಿಸಲಭಿಮುಕುಶಂಬುಚಿತ್ರರಥಾಖ್ಯರಾಕ್ರಮದ ॥೨೮॥ ಅವನಮಗಶತಬಿಂದುಯೋಗಿ । ಪ್ರವರನುತ್ತಮಭಾಗವತನಾ।
ನವಿಶಾರದಚಕ್ರವರ್ತಿಪವಿತ್ರಗುಣಕೀರ್ತಿ ॥ ಅವಗೆದಶಸಾಹಸ್ರಪತ್ನಿಯ । ರವರೊಳಗೆದಶಲಕ್ಷಸಾವಿರ । ವವಯವೋದ್ಭವ
ದರವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಅವನಮಗನುಪೃಥುಶ್ರವಣನಂ । ತವನಮಗರೂಚಕನುಮಧ್ಯವ । ನವನಿಗೈವರುಕಡೆ
ಮಗನಾಜ್ಯಾಮಗಾಹ್ವಯನು ॥ ಆವನಪುತ್ರತೆಯಿಂದಬಹುಕಾ । ಲವನುಕಳೆದನುಶೈದಯಂಬವ । ಳವನವಧುತರಲೀಸಳ
ಂಗನೆಯನಾಳದಗೆ ॥೩೦॥ ಬಂದುದಿನಕಢದಿಂದಶತ್ರುವ । ವೃಂದವನುನೆರೆಗೆಲಿದುಕಂನೆಯ । ತಂದನೇರಿಸಿರಥವನ್ನೈತರುತಿರ
ನಿಜಪುರಕೆ ॥ ಬಂದುಕಂಡಳುಸತಿಮಹೀಶನೊ । ಳೆಂದಳಾರವಳಾರಮಗಳನು । ತಂದೆಕುಹಕಿಕೃತಜ್ಞಹೇಳೆನಲೆಂದನಾಭೂ
॥ ೩೧ ॥ ಸೊಸೆನಿನಗೆಬಂದವಳುಸತಿಕೋ । ಪಿಸಲದೇತನೆಮನವವಂಚಿಸಿ। ಹುಸಿಕರರಸನೆವಾತನಾಡುವೆಸೊಸೆಯದೆಂತಹಳು ।
ಮುಖವನೀಕ್ಷಣೆಜನಿಸನೆ । ಶಶಿವದನೆಭಾಗ್ಯದಲಿತನಗಾ । ರಸನೆನಿಪಸುತನೊಬ್ಬನಾತಂಗೀಕೆಯುಹಳೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ನಕ್ಕ
ಗನೆಕನಪಿನಂನವ । ನಿಕ್ಕಿದವರೆನಗೆನುತಬಗೆದೂ । ಟಕ್ಕೆಮುಂನವೆಕ್ಕೆಯಲಾಪ್ಲೋಶನವಹಿಡಿದಿಹರೆ ॥ ಮುಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯೋ
ಮೆಯಿಯೊಮೇ । ಣಿಕ್ಕಿದರೊನೃಪಮರ್ದನನೆಮನೆ । ಹೊಕ್ಕನಹುದೆಲೆಕಾಂತೆನಿನಗಿದನರಿಯಬಹುದೆನುತ ॥ ೩೩ ॥ ಇರಲಿರೆ
ಗರ್ಭವನುಕಾಲಾಂ । ತರಕೆಧರಿಸಿದಳಬಳಿಕೆಪಡೆದಳು । ವರಕುಮಾರನನಾಕೆಯನುಸೇರಿಸಿದರಾತಂಗೆ ॥ ವರವಿದರ್ಭನೆನಿಪ್ಪ
ಕರಲಿ । ಧರೆಯಲತಿವಿಖ್ಯಾತನಾದನು । ಪರಮಮಾನಿನಿಯಲ್ಲಿಕೃತಕೃತರಾದರಾತಂಗೆ ॥ ೩೪ ॥ ಮೂರನೆಯಮಗರೋಮ
ಪದನು । ಧಾರುಣೀಪತಿಬಭ್ರುವಾತಂ । ಗಾರಸನುಕೃತಿಮಗನೂಸಿಕನಾದನುಸಿಕಂಗೆ ॥ ವೀರಚೇದಿಸನಾಮಚೈದ್ಯರು । ಭೂ
ಚಕ್ರಮರುವಿಸಿದರುಕೃತ । ವೀರವಂಶೋದ್ಭವರುಸಾತ್ವತರರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಅವಗೆಭಜಿಭಜಿಮಾನದಿವ್ಯ । ಪ್ರವರೆ
ಷ್ಟ್ರುಧಕಸಹದೇ । ವವೃಧರೆಂಬವರಾತ್ಮಜರುಭೂವರಮಹಾಭೋಜ ॥ ಅವಗೆಕಿಂಕಿಣವೃಷ್ಣಿನಿರ್ಮೋ । ಕವರನಾಮ
ದೇರೆಸತಿಯಲಿ । ಭವಿಸಿದರುಶತಜಿತುಸಹಸ್ರಜಿತಯುತಜಿತ್ತುಗಳ ॥ ೩೬ ॥ ವಿಧೃತಕಿಲ್ಬಿಷಬಭ್ರುಸೇವಾ । ದಿಧಗೆಬಳಕವ
ಬ್ರರಿಂದವೆ । ವಿಧಿಯವಿಚಾರಿದಅಖಿಳಜನವಪುನರ್ಭವಾಪ್ತಿಯಲಿ ॥ ಬುಧಪಹಾಬೋಧಾತ್ಮಜರೆನಿರ । ವಧಿಕಭೋಜರುತ
ಕ್ಕಲಜರುರು । ವಿಧರೆನಿಪವೃಷ್ಣಿಯಕುಲೋತ್ಪಂನವನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಪುತ್ರನಾವೃಷ್ಣಿಗೆಸುಮಿತ್ರನು । ಪುತ್ರನಾಯ್ಯುತ್ಪಾದಿ
ಂವಿ । ತ್ರ್ಯುಪ್ರನಾಶಂಸುದಿಸಲಮಮಿತ್ರಘ್ನನಾತಂಗೆ ॥ ಪುತ್ರನಾನಿಘ್ನಾಂಶನಾತನ । ಪುತ್ರನಾಸಿನಿಸತ್ಯಕನುತ । ತ್ಸ್ಪುತ್ರನಾಸಾ
ತ್ಯಕಿಯೆನಿಪಯಾದ್ಧಾನಕೇಳೆಂದ । ೩೮ ॥ ಅವರಸುತರುಜಯಂತಗುಣಿಗಳು । ಭವಿಸಲಮಿತ್ರಂಗೆವರಸುತ । ನವನಿಪಾ
ಯುಗಂಧರನುಸಂಭವಿಸಿದನುಸುತನು ॥ ಅವಗೆಪೃಶ್ನಿಯಮಿತ್ರಸುತನಿವ । ನಿವನನೆಶಿಯಿಂ । ದವತರಿಸಿದವರಿಬ್ಬರ್ಶ್ವಪೇಳು
ನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಪುತ್ರನಾಪುತ್ರಿಗೆಶ್ವಫಲ್ಕನು । ಚಿತ್ರತನುಗಾಂದಿನಿಯಲಾದರು । ಪುತ್ರರೀಶ್ವರಶ್ವಫಲ್ಕಂಗ
ಕವಿಶ್ರುತರು ॥ ಉತ್ತಮಾಕ್ರೂರಾಗ್ರರಾತನ । ಪುತ್ರರಿಬ್ಬರುದೇವನಾನುರು । ಕೀರ್ತಿಯುಪದೇಶಾಖ್ಯರೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂ
॥ ೪೦ ॥ ಚಿತ್ರಕಂಗಾಪೃಥುವಿಪೃಥುದ್ಯಾ । ನೋತ್ತರಾತ್ಮಜರಾದರಗಣಿತ । ಪುತ್ರನಾದನುವೃಷ್ಟಿಕೇಳ್ಭಜಮಾನನನ್ವಯವ ।
ಕ್ರಫಲವೀರ್ಯಾನದಕೇಳ್ಭುವ । ನತ್ರಯದಿಕೇಳ್ವರಿಗೆಸಂತತ । ಪುತ್ರಮಿತ್ರಾದಿಗಳುಹೆಚ್ಚುವರೀಶಕರುಣದಲಿ ॥ ೪೧ ॥

ಭೂವರನೆಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿವಸು । ದೇವಮುಖ್ಯರಕಲಿಮಲಾಭ । ವ್ಯೂಹಪಾವನಪುಣ್ಯಚಾರಿತ್ರವನುಮನಪ್ರೊಲಿದು ॥ ಭಾವಿಸ ಚ್ಯುತಜನ್ಮಸಂಗತಿ । ಗಾವುದಾಸ್ಪದವಾಯ್ತು ಕೇಳ್ಳೈ । ದೇವನಿತ್ಯಾತುಮವುಮುಕುಂದಾನುಗ್ರಹಪ್ರದವ ॥ ... ॥ ೪೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೮೦೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತ್ಮರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಯಾದವ ವಂಶಾಭಿ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಯಾದವರವಂಶಾವಳಿಯುಬಹು । ಭೇದಭಿನ್ನನೃಪಾಲರನುವಿನ । ಯೋಪಧಿಗೆವಿಸ್ತರಿಸಿದನು
ಮುನಿನಾಥನೊಲವಿನಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಭಜಮಾನಸುತಕು । ಕುರರನಪಾರಂಪರೆಯುಲುದಿಸಿದ । ನುರುಪರಾಕ್ರಮನಾಪ್ರನರ್ದಸುವಸು ವಿಗಾಹುಕನು ॥ ಧರಣಿಪತಿಯೆನಿಪಾಹುಕಂಗಿ । ಬ್ಬರುಕುಮಾರಕರುಗ್ರಸೇನನು । ಪರಮಮತಿದೇವಕನುನಾಲ್ವರುದೇವಕಾತ್ಮಜರು ॥ ೧ ॥ ದೇಪವಾನುಪದೇವನವುಳಸು । ದೇವನಸುಪಮುದೇವವರ್ಧನ । ರಾವಿಗಡನನುಜೆಯರುಮತದೇವಾದಿಗಳಾಧರೆಗೆ ॥ ಪಾವನೆಯರಾಶಾಂತದೇವ್ಯು । ಪದೇವಿಸುಶ್ರೀದೇವಿರಂಜಿತ । ದೇವಿವಳಸಹದೇವಿದೇವಕಿಸಪ್ತಕಂನೆಯರು ॥ ೨ ॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸುಗ್ರಸೇನನ । ಹಿರಿಯಮಗನಾಕಂಸತದನಂ । ತರಜನಾನ್ಯಗ್ರೋಧಕಾಹ್ವನುಶಂಕುಕುಹುವೆಂಬ ॥ ತರುಣಕ್ಸಷ್ಟೆ ವಾಂಗ್ರಷ್ಟಿಕಾಷ್ಟಿಕಪ್ರ । ವರರಿವರನುಜೆಯರುಮೂವರು । ಕಂಸಹಾಕಂಸೆಕಂಸವತೀಸನಾಮೆಯರು ॥ ೩ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಭಜಮಾನಭೂಪನ । ಪುತ್ರನಾದವಿಡೂರಥನವರ । ಪುತ್ರನಾಶೂರಾಖ್ಯನಾತಂಗಾಹೃದೀಕಾಖ್ಯ ॥ ಮತ್ತೆಶಕಥನುದೇವಮಾಹಕ । ನುತ್ತಮನೆಕೃತಕರ್ಮನೆಂಬಸು । ಪುತ್ರರಾಹೃದಿಕಂಗೆಸಂಭವಿಸಿದರುಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಮತ್ತೆಶೂರೆನರಾಣಿಮಾಲಿಶೆ । ಹೆತ್ತಳೀರ್ಯ್ಪರನುಸನ್ಮತಿ । ಪುತ್ರರನುವಸುದೇವಶೃಂಜಯದೇವಭಾಗಾದಿ ॥ ಪುತ್ರಿಪೃಥುಶ್ರುತದೇವಿವಿಶ್ರುತ । ಕೀರ್ತಿಯನುಕುಂತಿಯುನುವೆರೆಸ । ದ್ಯುತ್ತಮತಿರಾಜಾಧಿದೇವಿಯುನಿಪ್ಪರೈವರೆನೆ ॥ ೫ ॥ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದಕುಂತಿಭೋಜಂ । ಗಿತ್ತನಾಪೃಥೆಯಂಬತಂದೆಯು । ಪುತ್ರಿಯನುಸಖಿಯೆಂದುಸಂಹಾರ್ಥದಲಿಶೂರಾಂಕ ॥ ಹೆತ್ತಮಗಳಂದದಲಿಪೃಥೆಬೆಳೆ । ವುತ್ತಿರಲುದೂರ್ವಾಸಮುನಿಕರ । ದಿತ್ತನೆರಡೇಮಂತ್ರವನುಕಂನಿಕೆಗೆಕರುಣದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಮಂತ್ರವೀರ್ಯಪರೀಕ್ಷೆಗೋಸುಗ । ಕೊಂತಿಭೋಜನಪುತ್ರಿಬಯಸಿದ । ಳಂತರಿಕ್ಷದಮಣಿಯನವನಿಪರಮಣಿರುತುವಿನಲಿ ॥ ಧ್ವಾಂತರಿಪುನಡೆತಂದನಖಿಳದಿ । ಗಂತವನುಬೆಳಗುತ್ತಬರಿಸಿದೆ । ಕಾಂತೆಹೇಳೇಕೆನುತನುಡಿಸಿದನಂದುಕಂನಿಕೆಯ ॥ ೭ ॥ ನಾಚಿದಳುಕೈಮುಗಿದುಮುನಿವತಿ । ಸೂಚಿಸಿದಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವಾ । ಲೋಚನಾರ್ಥವಿದುಸುರಲಂಮನುನಿಂದಿಪುಮೇಲೆ ॥ ರೋಚಿಸಿತುಮನಬಿಜಯಮಾಡೀ । ದಾಚರಿಸಲರಿದಿಷ್ಟವನುಸಂ । ಕೋಚಿಸಿತುಮತಿಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದೆರಗಿದಳುಪದಕೆ ॥ ೮ ॥ ಅಂಜಬೇಡೆಲ್ಪವಿಲ್ಲಕನ್ಯಾ । ರಂಜಿತವ್ರತಕೆಂದುದರುಶನ । ಬಂಜೆಯಲ್ಲಮನುಷ್ಯರಿಗೆಮನಸುಂದಬೇಕೆನುತ ॥ ಕಂಜಸಖನಬಲೆಯನುಕೂಡಿನಿ । ರಂಜನನುಮರಳಿದನುಹೊತ್ತಳು । ರಂಜಿಸುವಗರ್ಭವನುಬೆಸಲಾದಳುಕುಮಾರಕನ ॥ ೯ ॥ ನೂಕಿದಳುನದಿಯೊಳಗೆಶಿಶುವನು । ಲೋಕಭಯದಲಿತರಳೆಕಂಗಳ । ಶೋಕಜಲಕಡಲಿಡಲುನೆರವಹವ್ರೋಲುಬಾಲಕಗೆ ॥ ಪಾಕಶಾಸನಮುಖ್ಯವಿಬುಧಾ । ನೀಕವೇರಪ್ಪಿಸುವುದೊಲಿದೆಂ । ನೀಕುಮಾರನನೆನುತದಿಗ್ದೇವತೆಗಳಿಗೆನಮಿಸಿ ॥ ೧೦ ॥ ಆಮಹಾಮಗುನದಿಯತಡಿಯಲಿ । ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳಧಿರದಾಹ್ವಯ । ಭೂಮಿಪತಿಯಾಸುತ್ತಕಂಡನುಬಹುಕುಮಾರಕನ ॥ ಹಾಮಹಾದೇವೆನುತಶಿಶುಸು । ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿರಬೊಯ್ದುಸಲಹಿದ । ನಾಮಸಾಮತಿಕರ್ನನೆನಿಸಿದನಖಿಳಜನವರಿಯೆ ॥ ೧೧ ॥ ಅರಸನಿಂನಯಪಿತೃಪಿತಾಮಹ । ಗರಸಿಯಾದಳುಪೃಥೆಕರೂಶೇ । ಶ್ವರಗೆಸರಿಶ್ರುತದೇವಿಪಡೆದಳುದಂತವಕ್ರನನು ॥ ಅರಸಕೇಕಯಗೃಷ್ಟಕೇತುವಿ । ಗುರುಗುಣಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಪಡೆದಳು । ವರಕುಮಾರರನೈವರನುಸಂತರ್ದನಾದಿಗಳ ॥ ೧೨ ॥ ಜನಿಸಿದನುರಾಜಾಧಿದೇವಿಗೆ । ತನಯನಾಜಯಸೇನನಾವಂ । ತ್ಯದಲಿದಮಘೋಷಂಗೆಶ್ರುತದೇವಿಯಲಿಶಿಶುಪಾಲ ॥ ಜನಪಭೇದೀಶ್ವರಗೆವಸುದೇ । ವನಸಹೋದರನವಕವವನಿಯ । ಲನುಪಮರಸಂತಾನವೃದ್ಧಿಯಮಾಡಿದರುಬಳಿಕ ॥ ೧೩ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಭವನಿಸುವೆನಘ । ಹರನೆನಿಪವಸುದೇವನನಯರ । ಪರಮಸಂತಾನವನುಪಾರಿಭದ್ರೆಮಧುರೆಯರು ॥ ಅರಸಿರೋಹಿಣಿರೋಚನೆಯುಇಳೆ । ಪರಮಸತಿದೇವಕಿಪುರಸ್ಸರ । ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರಾದರಾವಸುದೇವಪತ್ನಿಯರು ॥ ೧೪ ॥ ರಾಮಸಾರಣದುರ್ಗಧ್ವಜ । ಸೋಮಸಂನಿಭವಿಪುಳಕೃತಮು । ಖ್ಯಾಮರಪ್ರಭಪುತ್ರರನುಸತಿರೋಹಿಣಿದೇವಿ ॥ ಭೂಮಿಪಾವನರೆನಲುಪಡೆದಳು । ರಾಮೆಪೌರವಿಸುಭಗೆಭದ್ರನು । ಹೇಮನೋಹರಭದ್ರನಾಭಾದ್ಯತುಳಭುಜಬಲರ ॥ ೧೫ ॥ ಜನಿಸಿದರುನಂದೋಪನಂದರು । ತನಯರನುಸನುಕೃತಕರಾ । ದ್ಯನಘಾತರಿತರಮಧುರೆಯಲಿಕೇಶಿಯಲಿಕೌಸಲ್ಯೆ ॥ ಜನಿಯಿಸಿದಳಾತ್ಮಜರನಾರೋ ।

ನೆಸರೊಳ್ವಮಾಂಗದಮುಖರನಿಡೆ | ತನಯರನುಮುರವಲ್ಕಲಾದ್ಯರನಧಿಕವಿಕ್ರಮರ || ೧೬ || ಜನಿಸಿದನುಧೃತದೇವಿಗೆತ್ರಿ
| ಷ್ಟನುಮಶಾಂತಿದೇವಿದೇವಿಗೆ | ಜನಿಸಿದರುಘೃಶಮಾದ್ಯರುಪದೇವಿಯುಲಿದಶಸುತರು || ಜನಿಸಿದರುನೃಪಚಿತ್ರಪುರುಷಾ |
ನುಪಮರುಶ್ರೀದೇವಿಯುಲಿಸಂ | ಜನಿಸಿದರುವಸುಹಾಸಮುಖ್ಯಷಡಾತ್ಮಸಂಭವರು ||೧೭|| ದೇವಲಬ್ಧಿಯಲುಗ್ರವರ್ಣೋ|
ವಿತ್ತೋಗ್ರಗದಾದಿಗಳುವಸು | ದೇವನಂದನರಿಂತುವಿಶ್ರುತರಾದರವನಿಯುಲಿ || ದೇವತಾಸಂನಿಭೆಯನಿಪಸಹ | ದೇವಿಗಷ್ಟಕು
ಮಾರರುದಿಸಿದ | ರಾವರೇಂಣ್ಯೆಗೆವಿರವಶ್ರುತ್ಯಾದಕಾತ್ಮಜರು || ೧೮ || ಮತ್ತೆದೇವಕಿಗಷ್ಟಪುತ್ರರು | ಸತ್ವನಿಧಿಗುದಿಸಿದರು
ದಲಲಿ | ಕೀರ್ತಿವಂತಸುಷೇಣವಿಶ್ವಕ್ಸೇನರಿತಭದ್ರ || ಶತ್ರುಶಮರ್ದನನುಸಹಜೋ | ದಾತ್ತಸಂಕರುಷಣನುಕೇಳನ್ಯ |
ತ್ತಮನೆಸಾಕ್ಷಾತ್ಹರಿಯೆಂಟನೆಯಮಗನೆಂದ || ೧೯ || ಹರಿಯತಂಗಿಸುಭದ್ರೆಭುವನೋ | ತ್ತರುಷಸೌಭಗಭದ್ರೆಪೃಥ್ವೀ|
ರನೆನಿಂನಪಿತಾಮಹಿಯುಲಾನಿಜಗುಣೋಂನಿದ್ರೆ || ನರನಪಾಣಿಗ್ರಹಕೆಶೀರಿಡ | ಳುರುಪರಾಕ್ರಮಿನಿಂನಪಿತನವ | ತರಿಸಿದನ
ಸುತನನಿರ್ಜಿತಮನ್ಯುವಭಿಮನ್ಯು || ೨೦ || ಆಗಲಾಗಲದಾದಿಯುಹವೇ | ದಾಗಮೋದಿತಧರ್ಮವಳಿವುದ | ದಾಗಳಾಗಳಧ
ರ್ಮಮೂಲವೆನಿಪ್ಪಷಂಡ || ತಾಗುಪ್ರಮುಜನರನುಧರಣಿಯು | ಲಾಗಲುದುಭವಿಸುವನುಕರುಣಾ | ಸಾಗರನುಸಾಕ್ಷಾತ
ರಿನಿಜಲೀಲೆಯಿಂದೆಂದ || ೨೧ || ಜನನಹೇತುವದಾವದಲ್ಲದ | ಡನುಪಮಾದ್ವಯವಸ್ತುವಿಗೆಪರ | ವೆನಿಪಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖಸದಾಪ
ರ್ಪೂರ್ಣವಸ್ತುವಿಗೆ || ತನುರಹಿತನಕ್ರಿಯನುಕರ್ಮವ | ನನುಸರಿಸಲರಿವನೆನಿಜಾಶ್ರಿತ | ಜನಪರಾಯಣನೆನಿಪಮೆರೆದನುದಾರ
ಲೀಲೆಗಳ || ೨೨ || ಅರಿಯಬೇಕೀಮರ್ತ್ಯರೆಂದವ | ತರಿಸಿವಿಬುಧೋತ್ತಮರಿಗತಿದು | ಸ್ತರವೆನಿಪಕರ್ಮಂಗಳನುಲೀಲಾವತಾ
ನಲಿ || ವಿರಚಿಸುವನಲ್ಲದಡೆಮೂಢಾ | ತ್ಮರಿಗೆನಾನಾವಿಷಯವಿಹ್ವಲ | ಕರಣರಿಗೆದೊರಕೊಂಬುದೆಂತುನಿಜಾತ್ಮಮತಿಯಿಂದ ||
ಲಿಯಗಡಲುದುಭವಿಪಶೋಕಾ | ಕುಳಿತಮೂಢಮನುಷ್ಯರಿಗೆಕಲಿ | ಮಲನಿವಾರಣಕಾರಣಾಮಲಜನ್ಮಕರ್ಮವನು ||
ಳೆಯಲಾವಿಷ್ಕರಿಪಕರುಣಾ | ಜಲಧಿಸಂಕರುಷಣಸಹಿತಮಂ | ಗಳಮಹಿಮನಾಡಿದನುಮಾನುಷವೆನಿಪಲೀಲೆಯಲಿ || ೨೪ ||
ಳಿದವರಿಂಗಖಿಳದುರಿತೋ | ನ್ಮೂಲವನುಮಾಡುವುದುಕೃಷ್ಣನ | ಲೀಲೆಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರಪೀಯೂಷವನುಮರದೊಂಮೆ || ನಾಲಿ
ಯಲಾಸ್ವಾದಿಸಿದಡೆ | ವೇಳುವೆನುಭವಕೋಟಿಕರ್ಮದ | ಕೋಳವನುಕಡಿಯೊದೆಯರ್ರೈಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ೨೫ || ಧರೆಯ
ಭಾರವಕಳೆಯಲೆಂದವ | ತರಿಸಿಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹವನಾ | ಚರಿಸಿದನುನೆರೆದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಲೀಲೆಗಳಲೊಲಿದು || ಅರಸವಿಸ್ತರಿಸುವನ
ವನು | ಪರಮಪುರುಷನಪರಮಮಂಗಳ | ಚರಿತವನುಸಂಕ್ಷೇಪಮಾತ್ರದಲೊರವೆನಾನೆಂದ || ೨೬ || ಆವನಿದನೋದುವನು
ಳುವ | ನಾವನೀಶಶಿವಂಶಭೂಪರ | ಪಾವನಾಮಳಚರಿತವನುಹರಿಗುಣಸುಭರಿತವನು || ಆವಿಪುಳಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನುದುರಿ |
ವಳಿಯನಪಹರಿಸಿಕೃಪೆಯುಲಿ | ಕಾವನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನನಂತಗುಣವನಧಿ || ... || ೨೭ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೫ಕ್ಕೆ ಪದನು ೧೦೫೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೇ ಮಹಾ ಪುರಾಣೇ ನವಮಸ್ಕಂಧಸ್ಸಮಾಪ್ತಃ.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸ್ಕಂಧ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀ ಶಾರದಾಂಬಾಯೈ ನಮಃ.

ದಶಮಸ್ಕಂಧ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ಸೂಚನೆ॥ ಅವನಿದುಷ್ಟಕ್ಷತ್ರಕುಲಭಾ । ರವನುಸೈರಿಸಲರಿಯದಬುಜೋ । ದ್ಭವಗೆಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು
ಬಲಿದುದು ಮೇಲೆಸುರಕಾರ್ಯ ॥

ಪದನು॥ ಶ್ರೀಪರನುಶಾಶ್ವತನಖಿಳವೇ । ದಾವಳೀಸಂಸ್ತುತ್ಯನಮಿತಗು । ಣಾವಲಂಬನನಂಬುಜೋದ್ಭವಮುಖ್ಯಸುರವಂ
ದ್ಯ ॥ ದೇವದೇವನಶೇಷಧರಣೀ । ದೇವಗೋದ್ವಿಜರಕ್ಷಣಾರ್ಥಕೆ । ತಾವತಾರವಮಾಳ್ಕೆಯೋಗಕ್ಷೇಮವನುನಮಗೆ ॥ ೧ ॥
ಸುರಾಸುರಮೌಳಿರತ್ನ । ಪ್ರತತಿಪರಿಣದ್ಧಾಂಘ್ರಿಕರುಣಾ । ವೃತಮಹೋದಧಿಪರಮಶಕ್ತಿಲತಾವಿತಾನಾಢ್ಯ ॥ ಶ್ರುತಿಜನಾಯಾ
ಸ್ಪಫಲಪೂ । ರಿತನಿಜಾಂಘ್ರಿಚ್ಛಾಯೆಗೌರೀ । ಪತಿಸುರದ್ರುಮವೀಗೆನಮಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಸತ್ಫಲವ ॥ ೨ ॥ ವಿಘ್ನವಾರಿಧಿಗಾಢ
ೋದ್ಭವ । ವಿಘ್ನಪನ್ನಗಕುಲಕೆಖಗಪತಿ । ವಿಘ್ನಕಾನನಕಾದವಾನಲವಿಘ್ನತಿಮಿರರವಿ ॥ ವಿಘ್ನಮೇಘಾವಳಿಗೆಮಾರುತ । ವಿಘ್ನ
ಬನಗಕ್ಕೆಘನಪವಿ । ವಿಘ್ನಗಜಪಂಚಾಸ್ಯನಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುನಮಗೀಗೆ ॥ ೩ ॥ ವರಚತುರ್ಮುಖಚಾರುವದನಾಂ । ಬುರುಹ
ನಿಜಹಂಸೆಪ್ರಸ್ತುತ । ವರವನಭಯವನಕ್ಷಮಾಲೆಯನಿಜಕರಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಧರಿಸಿಮೆರೆವಲತಾಂಗಿಭಕ್ತರ । ನಿರದೆಪಾಲಿಪಹರಿಣ
ಿಪಂ । ಕರುಹಮುಖಿಪಾಲಿಸುಗೆವಾಜೋವಿಭವವನುನಮಗೆ ॥ ೪ ॥ ಹೇಳಿದಿರಿನೀವೆನಗೆತಾನದ । ಕೇಳಿದೆನಲಾಸೋಮಸೂ
ರ । ಪೀಳಿಗೆಯಭೂಪೋತ್ತಮರಪಾವನಚರಿತ್ರವನು ॥ ಹೇಳಬೇಹುದುತನಗೆಯದುಭೂ । ಪಾಲರನ್ವಯದೊಳಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಲನವತರಿಸಿದಕಥೆಯನದನೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೫ ॥ ಅರಿಯರಜಭವಮುಖ್ಯರಾವನ । ನಿರುಗೆಯನುವೇದಾಂತಕೋಟಿಗ ।
ರಲಿಕಾಣಿಸಲರಿಯವಾವನಪಾದಪಂಕಜವ ॥ ಮರೆವಿಡಿದುಮರ್ತ್ಯಾವತಾರದ । ಉರುವದೈವವದೆಂತುಜನಿಸಿದ । ತೆರನನೆಲೆ
ನಿನಾಥಕೃಪೆಮಾಡುವುದುತನಗೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಆವಸುಕೃತದಸಿದ್ಧಿಯೋಮೇ । ಣಾವತಪದಸಮೃದ್ಧಿಯೋವಸು । ದೇವದೇವ
ರಿಗೆಪೂರ್ವಭವಾಂತರಾರ್ಜಿತದ ॥ ದೇವದೇವನನಖಿಳನಿಗಮಶಿ । ರೋವಿರಾಜಿತಪಾದಪದುಮನ । ನಾವಪರಿಯಲಿಭಜಿಸಿ
ಗನೆಸೆಪಡದರವರೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಉದಿಸಿಯದುಕುಲದೊಳಗದಾವಂ । ಗದಲಿಮಾನುಷವೆನಿಪಕರ್ಮವ । ಪದುಮನಾಭನುವಿರಚಿ
ನದನೆಲ್ಲವನುತನಗೆ ॥ ವಿದಿತವೆನೆವಿಸ್ತರಿಸಿಕಾರು । ಣ್ಯದಲಿಕರುಣಿಪುದಾರುನೀವ । ಲ್ಲದೆಮಹಾಬ್ಧಿನಿಮಗ್ನನಿಸ್ತಾರಕರದಾ
ದ ॥ ೮ ॥ ಇದೆಯಲಾಭವರೋಗಕೌಷಧ । ವಿದೆನಿವೃತ್ತಾಶೇಷತೃಷ್ಣರ । ಹೃದಯಕರ್ಷಣವಖಿಳಕರ್ಣಾರ್ವಮೃತದಕೆಡು
ಕಲು ॥ ಇದನುಕೇಳದೆನಿನ್ನುಸಾಕೆಂ । ಬುದಿತಪಾತಕಿಗಳಿಗೆಗತಿಯಾ । ವುದೆಕೃತಘ್ನರಿಗಾತ್ಮಘಾತಕರಿಗೆಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೯ ॥
ನೊಲವಿನಸಾರಥಿತ್ವದ । ನಾವೆಯಿಂದಸ್ಮತ್ಪಿತಾಮಹ । ನಾವಿಗಡಗುರುಭೀಷ್ಮನಕ್ರಾಪಳಸುದುಸ್ತರದ ॥ ಓವಭಾರತಸೈನ್ಯ
ಧಿಯ । ನೋವದುತ್ತರಿಸಿದನಲಾತಾ । ನಾವಪರಿಯಲಿಮರವೆನಾಕುಲ ದೇವತೆಯನೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಮತ್ತೆಗುರುಸುತನಸ್ತ್ರ
ಶ್ನಿಯ । ಕಿತ್ತಡದಕೋಪದಲಿತನುವಿದು । ಹೊತ್ತಿಹೋಗವೃತ್ತಿರಲುಚಕ್ರಾಯುಧನವನವೊಲಿದು ॥ ಇತ್ತೆರಡನ್ನಪರನ್ವಯದ
। ಬಿತ್ತೆನಿಸಿದೆನ್ನಂಗವಿದನಾ । ಹೆತ್ತತಾಯುದರವನುಹೊಕ್ಕೆಕಾವಿಡನಲಾಯೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.
ಲಜೀವನಿಕಾಯಕರಣ । ಪ್ರಕರದಂತರ್ಮೂರ್ತಿಪುರುಷಾ । ತ್ಮಕನೆನಿಸಿಸಲಹುವನದಾವನಶೇಷಭುವನವನು ॥ ವಿಕರಿ
ತಹೊರಗಿದುರ್ಕಾಲಾ । ತ್ಮಕನೆನಿಸಿಸಂಹರಿಸುವಖಿಳಾ । ತ್ಮಕನನೊಲ್ಲದಮರ್ತ್ಯರಿಗೆಗತಿಯಾವುದಕಟೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಬಲ್ಲಪರ
ಹನೆನೀನೇ । ಬಲ್ಲೆಕರುಣಿಪುದೆನಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನಲೀಲಾವತಾರಕಥಾಪ್ರಸಂಗವನು ॥ ನಿಲ್ಲದೀಸುನವಾಮುಕುಂದನ ।
ಲಿತಗುಣಗಣಸುಧಾಬ್ಧಿಯ । ಲ್ಲಲ್ಲದಿತರಕಥಾವ್ಯಥಾಕೂಪೋದಕದಲೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಬಂದುಜನ್ಮದಲಿಬ್ಬರುದರದ । ಲೊಂದಿ
ಕರುಷಣನುಜನಿಸಿದ । ನೆಂದಡಕ್ಕೆಗರ್ಭತನಲಾದೇವಕಿಗೆರೋಹಿಣಿಗೆ ॥ ನಂದನನುತಾನಾದನೇತಕೆ ॥ ತಂದೆಯುರವನೆಯಿಂ
ದೇವಮು । ಕುಂದನೈದಿದನುದಿಸಿನಂದನವಾಸದೆಡೆಗೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಬಾಲಕೇಳಿಗಳೆಸೆಯಲಾನಂ । ದಾಲಯದಲೆನಿತುದಿನಲಕ್ಷ್ಮೀ ।

ಲೋಲನಂದೊಲಿದಾಡಿದನುವೃಂದಾವನಾಂತದಲಿ ॥ ಮೇಲೆತಾಯೊಡಹುಟ್ಟಿದಕ್ಷಿತಿ । ಪಾಲನಲ್ಲಾಕಂಸನಾತನ । ಕಾಲನನುಕಾ
ಣಿಸಿದನೆಂಬೀಮಾತದೇಕೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಸಕಲಬಂಧುಗಳೊಡನೆವಿಶ್ವಾ । ತ್ಮಕನದಾವನಿವಾಸದಲಿಬಾ । ಲಕಿಯರೊಡನೆಸದಿರ್ದನೆನಿ
ಬರುಸತಿಯರಾತ್ಮಜರು ॥ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣರಹಿತಾತ್ಮನವನಿಗೆ । ಸುಕೃತಫಲಕೈಗೂಡಲಿದ್ದನು । ಭಕತವತ್ಸಲನೇಸುಕಾಲಸಿಜೇಚ್ಛೆ
ಯಿಂದೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಅರವಾವಲ್ಲಭನಲೀಲೋ । ದಾರಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರವನುಸಂ । ಸಾರಘೋರಾಹೀಂದ್ರವಿಷದಂಷ್ಟ್ರಾರ್ತಿಗಾಷ
ಧವೆ ॥ ಕಾರುಣಿಕಕರುಣಿಸುವುದೆಲ್ಲವ । ನಾರುನಿನ್ನಂತಿರಲುಹರಿಗುಣ । ಚಾರುಸುಧೆಯನುಸ್ವೀಗರವಸಂಪನ್ನಗುಣರೆಂದ ॥ ೧೭ ॥
ಋಷಿಗಳರಸನೆನಿನ್ನಮುಖದಿಂ । ದೊಸರುವಚ್ಯುತಗುಣಕಥಾಮೃತ । ರಸವನಾಸ್ವಾದಿಸುವತನಗನಶನದದುಸ್ಸಹದ ॥ ಹಸಿವು
ತೃಷೆಗಳುಮುನಿವರನೆಬಾ । ಧಿಸಲುತುಷ್ಟಿಯನೈದುತಿವೆತ । ನ್ನಸುಮಹಾಮೃಷ್ಟಾನ್ನಭೋಜನಕಧಿಕಗುಣವೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಮುನ
ಮಿನಚ್ಯುತಗುಣಕಥಾಮೃತ । ವನಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತಿರಲಾ । ಮುನಿಪಕರುಣಿಸುನಿಜಪದೈಕಪಲಾಯಣಂಗೆನಗೆ ॥ ತನು
ವಿನಾಯಸವಾವುದೆಂದಾ । ಜನಪನಾಮುನಿವರನಪದಯುಗ । ವನಜದಲಿಮಯ್ಯಿಕ್ಕಿಮುಳುಗಿದನಶ್ರುಪೂರದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಶಿರವಹಿಡಿ
ದೆತ್ತಿದನುಮುನಿಪತಿ । ಕರುಣದಲಿನೃಪಡವಿಕೇಳೆ । ನ್ನರಸಕೇಳೆಲೆಭಾಗ್ಯನಿಧಿಪರಹಿತಪರಾಯಣನೆ ॥ ಧರೆಯೊಳಾರೀನಿನ್ನಹೋ
ಲುವ । ಪರಮವೈಷ್ಣವರೆನುತಕಲಿಮಲ । ಹರನೆನಿಪಕೃಷ್ಣಾವತಾರವನೊಲಿದುವರ್ಣಿಸಿದ ॥ ೨೦ ॥ ವಸುಧೆದೈತ್ಯರಭಾರದಲಿತ
ಲೆ । ಕುಸಿದುಪಾತಾಳಕ್ಕೆಬೀಳುತ । ಬಸಿವಕಂಬನಿಧಾರೆಯಲಿಮೈನನದುಬಡವಾಗಿ ॥ ಪಶುವಿನಾಕೃತಿಯಾಗಿತನುಕಂ । ಪಿಸುತ
ಕಂಡವರಕಟಕಟಯೆನೆ । ಬಿಸಜಸಂಭವನಲ್ಲಿಗೈದಿದಳೆರಗಿದಳುಪದಕೆ ॥ ೨೧ ॥ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳುದೈತ್ಯದಾನವ । ರೆನ್ನಮೇಲಮರಾ
ಸುರಾಹವ । ಭಿನ್ನಗಾತ್ರರುಜನಿಸಿದುಷ್ಟಕ್ಷತ್ರರೂಪದಲಿ ॥ ಬನ್ನಬಡಿಸುತ್ತಿದೆನಿಜಾಶ್ರಮ । ವರ್ಣಧರ್ಮಂಗಳನುಬಾಧಿಸು । ತಿನ್ನು
ನೀನೇಬಲ್ಲೆಯೆಂದಳುತನ್ನದುಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೨೨ ॥ ಕೇಳಿದನುಹೆಬ್ಬುಯ್ಯಲನುನೆರ । ದೋಲಗದಜನಬೆದರಲೆತ್ತಿದ । ನಾಲಿಸಿದನಾ
ಳೋಚನೆಯಮಾಡಿದನುಸುರರೊಡನೆ ॥ ಪಾಲಿಸುವಡಳವಲ್ಲವೆನುತಾ । ನೀಲಲೋಹಿತಶಕ್ರಯಮದಿಗು । ಪಾಲರೊಡನೈತಂದ
ನಜನಿಂಗಡಲತಡಿಗಾಗಿ ॥ ೨೩ ॥ ಆಮಹಾಬ್ಧಿಯತಡಿಯಲಮರ । ಸ್ತೋಮಸಹಿತಭಿನಮಿಸಿಭಕ್ತ । ಕ್ಷೇಮಧಾಮನೆಪುಣ್ಯನಾ
ಮನೆನಿಗಮದುರ್ಗಮನೆ ॥ ಸೋಮಸೂರ್ಯಕೃಶಾನುಕೋಟಿವಿ । ರಾಮತೇಜೋನಿಧಿಯೆರಕ್ಷಿಸು । ಭೂಮಿಭಾರವನವಧರಿಸಿ
ಕೃಪೆಮಾಳ್ಪುದೆಮಗೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಪರಮಪುರುಷಪರೇಶಪರಮೇ । ಶ್ವರಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನೆ । ಪರಮಪರಮಾನಂದರೂ
ಪನೆರೂಪವಿರಹಿತನೇ ॥ ಶರಣುಹೊಕ್ಕೆವುಕಾವುದೆಮ್ಮನು । ಧರೆಯಭಾರವಕಳಡುನಿಜಭ । ಕ್ತರಿಗೆನೆರೆನಿರ್ಭಯವಮಾಡುವು
ದೆಂದನಬುಜಭವ ॥ ೨೫ ॥ ಒರಲುತೈದಳೆಧರಣಿದೈತ್ಯರ । ಹೊರೆಗಳುಕಿಹೇರಾಳದುಃಖದ । ಉರುವೆನೆಂದೆನಗೆಂದಡಾನೇಗುವೆ
ನುನಿರ್ಣಯವ ॥ ಅರಿಯೆನಾನಿದಕೆನ್ನತನ್ನಲಿ । ಹರಿತಕಾರ್ಯವದೇವರಿಗೆತಾ । ನರುಹಿದೆನುಕಾಲದಲಿತನಗಿನ್ನಿಲ್ಲಭಯವೆಂದ ॥ ೨೬ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಗೆನ್ನನುಸೃಜಿಸಿರಕ್ಷಿಸ । ಲಷ್ಟದಿಗುಪಾಲಕರನೀಬೆಳ । ಗಿಟ್ಟನಭದಲಿಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಸತಾರಕಾಗ್ರಹವ ॥ ನೆಟ್ಟನೀಜಗವೈದೆ
ಕರುಣಾ । ದೃಷ್ಟಿಯಲಿಜೀವಿಸಿದುದಿನ್ನಗ । ಕೆಟ್ಟುದಿಂದಿನಲೊಡೆಯನವಧರಿಸುವದುಬಿನ್ನಪವ ॥ ೨೭ ॥ ದೆಸೆಗಳೆಸೆಯಲುಕರ್ಣ
ವಿವರದ । ಲಸುಪವನನೆನಲಕ್ಷಿಗಳುರವಿ । ಶಶಿಗಳಾಸ್ಯದಲಗ್ನಿಯಮುಕೂಟದಲಿಹುಬ್ಬುಗಳ ॥ ರಸನೆಯಲಿಪಾಶಾಯುಧನುಭುಜ ।
ವಿಸರದಲಿದಿಗಧಿಪರುತನಗಾ । ವಸತಿಗುಹ್ಯದಲೆನಲುಜಗದಾತ್ಮಕನುನೀನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಮೃತ್ಯುಗುದದಲಿನಾಭಿಯಲಿನಭ ।
ವುತ್ತಮಾಂಗದಲಾಯ್ತುದಿವವೆನೆ । ಕೃತ್ತಿವಾಸನುಹಂಮಿನಲಿಶಶಿಮನದಲುದುಭವಿಸೆ ॥ ಉತ್ತರಿಸಿದೆನುಮತಿಗೆದೇವರ । ಚಿತ್ತವೀ
ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನಿಂದು । ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತೀಜಗಕೆದೇವರಸನ್ನಿಧಿಯಲೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ದೇವದೇವರನೇಮದಲಿರಾ । ಜೀವನಾಭನಸೃಜಿಸು
ವೆನುಭುವ । ನಾವಳಿಯನದ್ದುವನುಹಣೆಗಿಚ್ಚಿನಲಿಹರನಿಪನು ॥ ಕಾವನಿಂದ್ರಾದಿಗಳನೀನೇ । ಜೀವಭೂತನುಜಗಕೆನಿಂಮಡಿ ।
ಗಾವುದೆಂನಹವಾಳ್ಪುದೇನಖಿಳಾತ್ಮಕಂಗೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಅಭಯಹಸ್ತವತೋರಿಭುವನ । ಪ್ರಭುವೆರಕ್ಷಿಸಬೇಹುದೆಂದಾ । ತ್ರಿಭು
ವನೇಶ್ವರರೆರಗಿಕೈಗಳಮುಗಿದುಬಿನ್ನೈಸೆ ॥ ನಿಭೃತಕಾರುಣ್ಯಾಬ್ಧಿಘನಸಂ । ನಿಭಗಭೀರೋಕ್ತಿಯಲಿಕೇಶವ । ನಭದಲಿದ್ದಿಂ
ತೆಂದನಾಕಮಲಜಭವಾದ್ಯರಿಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ಕೇಳಿದೆನುತಾನೆಲ್ಲವನುಧರೆ । ಯಾಳಿಗವನಂಜದಿರಿಧರಣಿಯು । ಮೇಲೆತಾನವತರಿ
ಸಿದಪೆನುರಗಾಧಿಪತಿಸಹಿತ ॥ ಲೋಲಲೋಚನೆಲಕ್ಷ್ಮಿಸಹಿತನೃ । ಪಾಲವೇಷಚ್ಛನ್ನದೈತ್ಯರ । ಶೀಳುವೆನುಭಯಬೇಡೆನುತ್ತಡ
ಗಿತುನಭೋನಿನದ ॥ ೩೨ ॥ ಆಲಿಸುತವಯ್ಯಿಕ್ಕಿಕಮಲಜ । ನೇಳುತಂದಿದಸೆಂದನಮರರು । ಕೇಳಿದಿರೆಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಕರುಣಿಸಿದ
ಮಾತುಗಳ ॥ ಪೇಳುವೆನುನಿಮಗಾನುರುಡಿತಿಯು । ಲೇಳದಿರವನುಮಾಡಿಬೆಲ್ಲರು । ಮೌಳಿಗಳಲಾಂತೀಗಳಂತಿರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂ
ದ ॥ ೩೩ ॥ ಹುಟ್ಟಿದಪನವನಿಯಲಿನೀವೂ । ಹುಟ್ಟುವುದುಯೆದುಕುಲದಲೆಲ್ಲರು । ಹುಟ್ಟುವುದುನಿಮ್ಮಬಳಿಯರುತತ್ಸತಜನಾ
ರ್ದನದಲೀ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡೆಯನುಧರೆಯಮೇಲೊಡ । ಲಿಟ್ಟುಸುಳಿವಂನೆಗಳರಿರವ । ಮೆಟ್ಟಿಹುದುತತ್ತಾದಸೇವಕರಾಗಿನೀವೆಂದ ॥
ವಿದಿತನೆನಿವಸುದೇವನೆಂಬನ । ಸದನದಲಿಸಂಕರ್ಷಣಾಖ್ಯನ । ಯದುಕುಲಾನಲಕೈರವಾಕರಪೂರ್ಣಶಶಿಯೆನಿಸೀ ॥ ಉದಿಸಿದಪ

ಗ್ರಜನನಂತನು । ಪದುಮನಾಭಪ್ರಿಯಚಿಕೀರ್ಷೆಯ । ಲುದಿಸಿದಪನೀಧರೆಗಭೀಷ್ಟಪ್ರದನುತಾನಾಗೀ ॥ ೧೫ ॥ ಈಸಮಸ್ತ ಗಜ್ಜನಸ್ಥಿತಿ । ನಾಶಹೇತುವೆನಿಪ್ಪವಮಾಯೆವಿ । ಲಾಸದಲಿಜನಿಸುವಳುಗಡಜನಮೋಹನಾರ್ಥದಲೀ ॥ ವಾಸುದೇವನಕರು ನಾಯುಸ್ತಗ । ಡಾಸುರದಹೊರೆಹೋಯ್ತುಧರಣಿಗೆ । ಲೇಸುನಮ್ಮಿಷ್ಟಾರ್ಥವಾಯ್ತೆಂನೆಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಇಂತುಸಂತೈಸಿ ನುವಿಬುಧರ । ಸಂತತಿಯನಳಬೇಡೆನುತಭೂ । ಕಾಂತೆಯನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಭುವನಾಧೀಶ್ವರರಿಗೊಲಿದು ॥ ಚಿಂತೆಯನುಮಾಣಿ ಕಹರುಷ ॥ ಸ್ವಾಂತನೆಲ್ಲರಬೀಳುಕೊಟ್ಟುದಿ । ಗಂತವಿಶ್ರುತಕೀರ್ತಿನಡೆತಂದನುನಿಜಾಲಯಕೆ ॥ ೧೭ ॥ ಅತ್ತಲಂನೆಗಮಧುರೆ ಂಬಪು । ರೋತ್ತರದಲಾಶೂರಸೇನನೃ । ಪೋತ್ತಮನುಪೂರ್ವದಲಿಸಲಹಿದನವನಿಮಂಡಲವ ॥ ಉತ್ತಮಾಮಳಕೀರ್ತಿಸ ೦ । ತತ್ಯದಲಿಸಂಭವಿಸಿಮೆರದನು । ವೃತ್ತಗುಣಸಂಪಂನಶೂರನೃಪಾಲನೀಧರೆಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ಅವಿಮಲಗುಣನಿಧಿಗೆವರವಸು । ವನಾತ್ಮಜನಾಗಿಧರೆಯಲಿ । ಭೂವರನೆಬಹುಪುಣ್ಯರಾಶಿಗೆಜನ್ಮಗೃಹವಾಗಿ ॥ ಜೀವನಿಕರಕ್ಕಿಷ್ಟದೈವದ । ಠಾವತೋರುವಗು ವಿನಂದದ । ಲೀವಸುಧೆಗಗ್ಗದಮಹೋದಯಪಂತೆರಂಜಿಸಿದ ॥ ೧೯ ॥ ಉಗ್ರಸೇನನೆನಿಪ್ಪನೃಪನ । ಭ್ಯುಗ್ರತೇಜೋವನಧಿ ಪುಳೆಯೀ । ದಗ್ರಭುಜಬಲನಹಿತಕಾನನದಹನದಾವಾಗ್ನಿ ॥ ಅಗ್ರಜನುದೇವಕಗೆತತ್ಸುತ । ನುಗ್ರವಿಕ್ರಮಕಂಸನೆಂಬುವ । ನುಗ್ರ ಕ್ಷಿತಿಪಾಲನೊಪ್ಪಿರಲಂತುಮಧುರೆಯಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ದೇವಕನಸುತೆಸಕಲಸೌಭಾ । ಗ್ಯಾವಳೀಸಂಪನ್ನೆತ್ರಿಭುವನ । ಪಾವನಾಮಳ ಕ್ಯಾಕೀರ್ತಿವಿತಾನವಿಸ್ತೀರ್ಣೆ ॥ ದೇವಕೀಸಂಜ್ಞೆತೆಸಮಸ್ತಸು । ರಾವಳೀಸಂಸ್ತುತ್ಯರೂಪಗು । ಣಾವಲಂಬನೆಯೆಸದಳಾಪುರ ಕ್ಷ್ಮಯಂದದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಮಧುರೆಯೆಂಬಾಪುರಕೆದೇವತೆ । ಮಧುಮಥನನದರೊಳಗೆನಿಲಿಸ । ನ್ನಿಧನೆನಿಸಿಸಾಕ್ಷಾತ್ಸಕಾಮಿತ ಥಯನುಕೊಡುತ ॥ ಮಧುರೆಯದುಸಂಪನ್ನನಿಜಗುಣ । ಮಧುರದಲಿರಂಜಿಸಿತುನೆರೆನಿರ । ವಧಿಕನಹನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯ ನಕರುಣದಲಿ ॥ ... ... ॥ ೨೨ ॥

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ–ವಸುದೇವ ದೇವಕೀ ವಿವಾಹ.

ಸೂಚನೆ॥ ದೇವಸನ್ನಿಭಮಹಿಮನಾವಸು । ದೇವನೆಸದನುಮಧುರೆಯಲಿವರ । ದೇವಕೀದೇವಿ ಯವಿವಾಹದಪರಮವಿಭವದಲಿ ॥

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾಮಧುರೆಯೆಂಬಾ । ಪುರದೊಳಗೆದೇವಕನಮಗಳನು । ಪರಮಕನ್ಯಾರತ್ನವನುದೇವಕಿಯನೊಂದು ನೆ ॥ ಹರುಷದಿಂದೀಧರೆಯಜಂಗಮ ।ಪುರುಷವೇಷಯದೂತ್ತಮನುಪತಿ । ಕರಿಸಿದನುವೈವಾಹಿಕದಲ್ಲಂದೊಲಿದುವಸುದೇವ ॥ ೧ ॥ ನುದುತ್ಸವವೇನನೆಂಬೆನು । ಯಾದವರಪುರದೊಳಗೆತಳಿತುದು । ಮೆದಿನೀಶಮಹಾವಿವಾಹವಿಧಾನವಿಸ್ತಾರ ॥ ಆದರದಹೂವಲಿಯ ಕನೆಯ । ಬೀದಿಗಳಬಹುವಿಧವಿತಾನದ । ನಾದನಿರ್ಭರಬಹಳಭೇರೀವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಕರಿತುರಗರಥಪಾದಚಾರಿಗ । ಳು ವಣಿಸಿಹೊರವಡಲುರಥವನು । ವರವಧುಗಳೇರಿದರುಬಹಳಛತ್ರಚಾಮರದ ॥ ಭರದಲೆದ್ದುದುಗಗನಸುರರಂ । ಬರದಲೊ ಸ್ಯಾರಿಸಲುವೀಣಾ । ಮುರಜಶಂಖಧ್ವನಿಘಥಾಳಸಲೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥ ೩ ॥ ಆರಥವನೊಡನೇರಿಕಂಸನು । ದಾರಮತಿತಂಗಿಯ ಕಳುಹುತ । ಭೂರಿವಿಭವದಲಂದುನಡದನುನಿಬ್ಬಣಿಗರೊಡನೆ ॥ ವೀರಮಾಗಧವಂದಿಗಳುಕೈ । ವಾರಿಸಲುಕಳಕಳದಪರಿಜನ । ರಿಧಿಯಪರಮೋತ್ಸವದಸಂಭ್ರಮಸಮರ್ಥಿಸಿತು ॥ ೪ ॥ ಚಾರುಮಣಿರಚನೆಗಳುಮೆರೆವಾ । ನೂರರುದಿವ್ಯರಥಂಗಳನುನಾ । ರುಭದ್ರಗಜಂಗಳನುಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರದ ॥ ಸಾರತುರಗಂಗಳನುಮಗಳಿಗೆ । ವಿಾರುವನುರಾಗದಲಿಕೊಟ್ಟನು । ದಾರಮತಿ ಸೀಸಹಸ್ರವನುರುಗಣಾನ್ವಿತರ ॥ ೫ ॥ ಕುದುರೆದಂಡಿಗೆಗಳಲಿದಾಸಿಯ । ರೊದವಿದರುಸಂಭ್ರಮದಲಂದೊ । ಪ್ಪಿದರುಕೂಡಿ ಸಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯರಥದಬಳಸಿನಲಿ ॥ ಪದರಜದಪರಿವೇಷದಲಿಹೊ । ಳೆದುದುನಭವೆಣ್ದೆಸೆಯಪರಿಜನ । ಪ್ರದಧಿಘೋಷದಲುಲಿ ವರವಧುಗಳನುಪರಿವರಿಸಿ ॥ ೬ ॥ ಆಮಹೋತ್ಸವದೊಳಗೆಕಂಸನ । ನಾಮನಾತಂಗಿಯನುಮನ್ನಿಸು । ತಾಮಹಾರಥದೊಳ ನಿಫಯಪಿಡಿದುಕುಳ್ಳಿರ್ದು ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂದೆಸಗುತಿರೆಮೇಘ । ಸ್ತೋಮಮೊಳಗುವವ್ಪೋಲುವಿಭವವಿ । ರಾಮನಾಗಲುನುಡಿ ದೊಂದುಮಹಾನಭೋನಿನದ ॥ ೭ ॥ ಎಲವೊಕೇಳೆಲೊಕಂಸಖೂಳರ । ತಿಲಕತಂಗಿಯಮೋಹದಾವಾ । ನಳನಮೋಹವಿದರಿ ಕೊಳ್ಳೆಂಟನೆಯಗರ್ಭದಲಿ ॥ ನಳಿನನಾಭನುಜನಿಸಿನಿನ್ನಯ । ತಲೆಯಮುರಿದಪನೆಂದುನಭದಲಿ । ಮೊಳಗುವಂತಿರೆನುಡಿದಡಂ

ಗಿದುವೊಂದುಘನರಭಸ ॥ ೮ ॥ ಮಂಗಳದಬೆಳಗೆಗ್ರುಯಲಕಟಕ । ಟಂಗಳದಪಾಳಿಗರದತೆರನಾ । ಯ್ತಂಗದಲಿಭಯಶೋಭಿಸುವಬಳಿ
ನದಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಕಂಗಳಲಿಕಿಡಿಗೆದರಿಘಡಘಡ । ತಂಗಿಯೋತನ್ನೊಡಲಕೇಡಿನ್ನಿಂಗಿಯೇಸೇನೆನುತಕೊಂಡನುರುಡಿಪ್ರತಿ
ಯುಧವ ॥ ೯ ॥ ಕೆಡೆಯೆನುತಬಾಲಕಿಯಮುಂದಲೆ । ವಿಡಿದುಮದುವೆಯರಥದಹಲಗೆಯ । ಕೆಡೆಹೊಯ್ದದುಕೂರಸಿಯಾಕೊರಳಿಗೆ
ವೋಹುತಿರೆಕಂಡು ॥ ನಡುಗಿದನುವಸುದೇವನಬಳೆಯು । ಕಡುನಿರೋಧಿಸಿಗೆಹೋಹೋ । ಕೆಡಿಸದಿರುಕೊಲ್ಲದಿರೆನುತ ದಪಿ
ಸುತಿಂತೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಕೂರಸಿಗೆಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಕೇಳೆಲೆ । ವೀರವಿಪ್ರಳಪರಾಕ್ರಮನೆನೀ । ಸಾರುಸೆನದುದಿಬೇನುನ್ನೈವಾಹಿಕಮುಹೋ
ತ್ಸವದ ॥ ಭಾರವಣಶೇಸಾಯ್ತು ಹೆಂಗೊಲೆ । ವೀರರಿಗೆವ್ಯೈಶಿರಿಯೆಂಗಿಗೆ । ಮಾರಿಬರುಹವೆಕೊರಳಖಡುಗದಧಾರೆಲೇಸೆಂದ ॥
ಕೊಂದವನಗೆಕೊಲೆತಪ್ಪಲರಿವುದೆ । ತಂದೆಬರಿದೇಬಯಲಮಾತಿಗೆ । ಕೊಂದುನೀನೇಕಿಳಿವೆನರಕಕೆಸಂಬಳನಪೇಕ್ಷಿಸಿ ॥ ಕೊಂದಿ
ದವರೇಮುಗುಳೆಕೊಲುವರು । ಕೊಂದವರನಂತವರಕೈಯಲಿ । ಹೊಂದುವರುಹಗೆಹಲವುಜನ್ಮಾಂತರಕೆಬಿಡದೆಂದ ॥ ೧೧ ॥
ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೆಸಾವುತಲೆಯಲಿ । ಕಟ್ಟಿಹುದುಜೀವರಿಗೆವಿಧಿಬರ । ದಿಟ್ಟದನುವಿಾರುವಸಮರ್ಥರದಾರುತ್ರಿಜಗದಲೀ ॥ ಹುಟ್ಟಿದ
ವರಿಗೆಸಾವುತಪ್ಪದು । ನೆಟ್ಟನಿಂದೇಮೇಣುಲೋಕದ । ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಕಡೆಯಲಾಗಲಭಿಜ್ಞಮಾತವೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಬಿಟ್ಟಲುಸಬಿಕ
ಲೆಕಂಸಸಾವಾ । ಗೊಡನೆಬಾರದುಮನೆಯುಮಕ್ಕಳು । ಮಡದಿಯುದನಾತೇಕೆಮಾಡಿದಕರ್ಮಜೀವರಿಗೆ ॥ ಒಡನೆಬಹುದುಭವಾಂ
ತರಂಗಳ । ಗೊಡರಿಸದಿರದುಕಾರಣಾನ್ಯರಿ । ಗೆಡರನಸುವಿಂಗೆಂಬರರಿವುಳ್ಳನರುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ನಡವವರುಮುಂದೊಂದುಹೆ
ಜ್ಜೆಯ । ನಿತುತಹಿಂದಣಹೆಜ್ಜೆಯನುನೆರೆ । ಸಡಿಲಿಸುವರಂತಂತೆದೇಹವಹಿಡಿದುಹೋಹವನು ॥ ಬಿಡುವನೀಜೀವಾತ್ಮಕರ್ಮದ ।
ತೊಡಕಿನಲಿತನುಸಿಲುಕಿಹುಟ್ಟುತ । ಮಡಿವುತಿಹಬೆಡೆವರಿಯುದೆಲೆಯುಲೆಕಂಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ತನುವಿನೊಳಗೀಜೀವನೆಂಬಡೆ ।
ಕನಸಿನಲಿದೇಹಾಂತರವನೆಂ । ತನುಭವಿಸಿದಪನೊಡಲನುಳಿದದರಿಂದಬೇರೆನಿಸಿ ॥ ನೆನಸಿನನುಭವತೋರ್ಪವೊಲುಕನ । ಸಿನಲಿ
ಮಾಡಿದಪುಣ್ಯಪಾಪವ । ನನುಭವಿಸುವನುಜೀವನೈಹಿಕವನುಪರತ್ರದಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಅರಿಯಲೀಸಳುವಾಯೆಕನಸಿನ । ತೆರದ
ಲೀಪೂರ್ವಾನುಭವವನು । ಮರಸುವಳುವೈರಾಗ್ಯಜನಿಸಿದವೋಲುಜೀವರನು ॥ ಅರಿದಡೀಭವಣಿಗೆಯದುಃಖವ । ನರಿದುಕೊಂ
ಬರೆಮುಗುಳೆವಿಷಯ । ಕ್ಕೆರಗಿಮಾನುಷ್ಯದಲಿಬರುದೊರೆವೋಗಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಎಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಿಗೆಮನವಿದಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲಹರಿವುದು
ದೈವಗತಿಯಿಂ । ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಬಳಸಲಿಸಿಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳವು ॥ ನಿಲ್ಲದೊಡನೈದುವವುಬಹುಮಾ । ಯೊಲ್ಲಿಸಿತಭೌತಿಕಶರೀರವ ।
ನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಹಿಡಿದುಜನಿಸುವನಾತ್ಮನೋಡೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಜಲದಕಂಸಾದಿಗಳುರವಿಮಂ । ಡಲಕೆತೋರ್ಪಂತನಲಕಾಷ್ಠಾ । ವಳಿ
ಗಳಲಿತೋರ್ಪಂತೆತದ್ಗುಣಸಂಗಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಹೊಳದುಕೆಡುವೀಕಾಯಕರಣಾ । ವಳಿಯವಿಷಯಭ್ರಾಂತಿತನಗೆಂ । ದಳಲುವ
ನುರಾಗಾನುಗತಿಯಲಿಜೀವನಿವನೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ದೇಹಿಯಂತದನರಿದುಭೂತ । ದ್ರೋಹವನುನೆರೆಮಾಡಿಸುಗತಿಗೆ । ಬಾಹಿರನು
ತಾನಾಗಿಕೆಡವನುಘೋರನರಕದಲಿ ॥ ದ್ರೋಹಿನೀಫಲತಪ್ಪದೆಂಬುದ । ನೂಹಿಸದೆಹೆಂಗೊಲೆಗೆಮನವನು । ಸಾಹಸಿಕನೀಸೆಂ
ತುಮಾಡಿದೆನೆಂದೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಮುನ್ನಭೂತದ್ರೋಹವನುಸಂ । ಪನ್ನಮತಿನೀಮಾಡಿದುದರಿಂ । ದನ್ಯರಿಂದವೆಮರಣ
ಭಯವಿಂದಾಯ್ತುನೈನಿನಗೆ ॥ ಮುನ್ನಮರವೆಯಲಾದನರ್ಥವ । ನಿನ್ನುಪತಿಕರಿಸುವರೆತಿಳಿಯೆಂ । ದುನ್ನತಾಮಳಕೀರ್ತಿನಿನಗಿ
ದುಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಕರುಣವಿಲ್ಲೆಲೆಪಾಪಿನಿನಗೀ । ತರುಣಿಯನುಕೊಲುವಲ್ಲಿತಂಗಿಯ । ಕೊರಳನೋಡಾನಡುಗುತಿ
ದೆಬೆವರಿಡುವಕಾಯದಲಿ ॥ ಹರಹರಾರಿದನೆನವಗೀತಾ । ದರಿಸದೀಮದುವೆಯಲಿಮಂಗಳ । ವಿರಚನೆಯಲೀಪ್ರೈಪರೀಕ್ಷ್ಯವಿದೇಕೆನಿನ
ಗೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಆರುಹೇಳಿದರಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ । ಸಾರವನುನಿನಗಿದನುನಿಂನೀ । ನಾರಿಗುಪದೇಶಿಸುವುದೊಡಲಿಮನಿಸ್ಸ್ವನಲ್ಲೆಂ
ದು ॥ ಆರುಕೊಲುವರುಕೊಲಿಸಿಕೊಂಬವ । ರಾರುಸಾರೆಲನೆಲವೊಕೊಂದಡೆ । ಸಾರಲರಿಯದುತನಗೆಪಾತಕವೆನುತಖಳಜರದ ॥
ಕೊಲ್ಲುತಂನನುಖಡುಗವನುತೆಗೆ । ಕೊಲ್ಲದಿರುಬಾಲಕಿಯನೇತಕೆ । ತಲ್ಲಣಿಸಿದಪೆಪಾಪಿಪೋಹೋಮಾಣುಮಾಣಿಸಲು ॥
ಮುಳ್ಳುಕಾಲಲಿಮುರಿದಡಕಟಾ । ಹುಲ್ಲುಸುಡುವರೆಸಾರೆಲವೊತಾ । ಬಳ್ಳಿನೆಲ್ಲವನೇಕೆನಿನಗೀಜೊತೆಹೋಗೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಹಲ
ವುಪರಿಯಲಿನಾಲ್ಕುಪಾಯದ । ಬಳಕೆಯಲಿದುರ್ಬುದ್ಧಿಯನುನೆರೆ । ತಿಳುಹಲರಿಯದೆನೋಡಿಮನದೊಳಗಳಲಿಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥
ಗಳದಲಿಕ್ಕಿದಮೃತ್ಯುಪಾಶವ । ಗೆಲುವುಪಾವುದುಪಾಯವೆನುತುಂ । ಮಳಸಿತನ್ನೊಳಗೆಂದನಾವಸುದೇವನುತ್ತರವ ॥ ೨೫ ॥
ಬುದ್ಧಿಬಲವೆನಿತನಿತರಲಿನೆರೆ । ಬುದ್ಧಿವಂತರುಕೊರಳಲಿಕ್ಕಿದ । ದುರ್ಧರದಪಾಶವನುಗೆಲುವರುಮೃತ್ಯುಸಂಜ್ಞಿಕದ ॥ ಬುದ್ಧಿಗಿ
ದುವೇಫಲವಲಾಶ । ದುರ್ಬುದ್ಧಿಬಲದಲಿಹೋಗದಿರ್ದಡೆ । ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗಾವುದುಂಟಪರಾಧವಕಟೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಕೊಡುವೆನೀ
ಮೃತ್ಯುವಿನೆಮಕ್ಕಳ । ಮಡದಿಯನುತಲೆಗಾಸೆನಾನೀ । ಕಡುಕೃಪಣೆಯನನಾಥೆಯನುಮೃತ್ಯುವಿನದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ಮಡದಿಸಾ
ಯದೆತಾನುಸಾಯದೆ । ಕಡುಗಲೀಖಳನಿವನುಸಾಯದೆ । ಪಡೆದೆನಾದಡೆಮಕ್ಕಳನುತಾಕೊಡುವೆನಿನಗೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಆಡವಿ
ಯೊಳಗಣಕಾರಡುಗಳಿಗುರಿ । ಯೊಡನೆಸಲೆಸಂಯೋಗದಾವಾ । ಗೊಡರಿಸುವವಗಲಿಸುವವೆಂಬುದನರಿವರಾರದನು ॥ ಕಡೆಗೆ

ನಮೊನೆಯಬಾಣಸಿ । ನಡಿಗೆಕಾರರಥರಕೆಮುನ್ನಾ । ರೊಡಲುಶೀರುವುದೆಂಬನಿಶ್ಚಯವಾರಿಗುಂಟೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಬಂದಮೃ
ತಿತಪ್ಪಿಸುವೆನಿದ । ನೊಂದುಭಾರಿಗೆಬಾಲಕಿಗೆಮ । ತ್ತೊಂದುಮೇಣದುಬರಲಿನಾಳೆಯೆಬರಲಿದೈವದಲಿ ॥ ಎಂದುಮನದಲಿತಿಳಿ
ದ್ದುಯ । ದಿಂದಬೇವೃತೊಡಲೊಳಗೆಕೃಪೆ । ಯಿಂದನಗುತವನೊಡನೆವರವಸುದೇವನಿಂತೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ನಿರ್ಣಯವಕೇಳಾ
ರಿಪಂ । ಪನ್ನಗುಣವಾರಿಧಿಯೆಹೇಳ್ವೆ । ನಿನ್ನಕೊಲುವವರಾರುಸತಿಯೋಮೇಣುತತ್ಸುತನೊ ॥ ನನ್ನಿನಿನಗಾನೊಂದುಪೊಯು
ಮನ್ನಿಸುವಡಿದನಿಂಬೆನೆನಗು । ತ್ಪನ್ನರಾದಾತ್ಮಜರನೀವೆನುನಿನ್ನವಶಕೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ವನಿತೆಗುದುಭವಿಸಿದರನೆಲ್ಲರ । ನಿನಗೆ
ತೋವೆನುಮಕ್ಕಳನುನೃಪ । ವನರುಹಮಾಂಶುವೆಕೊಲ್ಲದಿರುಹಗೆಯಲ್ಲಸತಿನಿನಗೆ ॥ ಜನದನಗೆಗೆಡೆಯಾಗಬೇಡೆಂ । ನಹುನಯವ
ನಲುದುರ್ಮತಿ । ಮನದೊಳಗೆನೆರೆನಂಬಿಬಿಟ್ಟನುಸತಿಯಮುಂದಲೆಯ ॥ ೩೧ ॥ ಕಳುಹಿಮರಳಿದನತ್ತಲಾಖಳ । ತಿಲಕನರಮ
ಲ್ತಾನಿಜ । ಲಲನೆಸಹಿತ್ಯೈದಿದನುತನ್ನರಮನೆಗೆವಸುದೇವ ॥ ಬಳಿಕಕಾಲಾಂತರಕೆಸತಿಮ । ಕ್ಕಳನುನೆರೆದಂಡಕ್ಕೆಧನವನು ।
ಸುವಂತಳಲುತ್ತಪಡೆದಳುಪಾವಕೋಪಮರ ॥ ೩೨ ॥ ಕೀರ್ತಿಮಾನೆಂದೆಂಬತನ್ನಯ । ಪುತ್ರನನುಮನದೊಳಗೆಮರುಗುತ ।
ಸಂಧನುನುಡಿಯುಪಾಲಿಸಲೆಂದುವಸುದೇವ ॥ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆಕೊಳ್ಳೆನುತಕಂಸಂ । ಗಿತ್ತಡದನೀಕ್ಷಿಸುತತಠಾಗಿದ । ನುತ್ತಮಾಂ
ನಕಟವಿಸ್ಮಿತನಾಗುತಿಂತೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ದೇವನೋತಕ್ಕಿಲ್ಲದಿಹವಸು । ದೇವನೀನಕಟಾತ್ಮಸಿದ್ಯಾ । ಕೋವಿದರಕುಲದೈವ
ಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಆವನಲಿದೊರಕೊಂಬುದೀಸ । ತ್ಯಾವಲಂಬನಧೈರ್ಯವೀದೃಢ । ಭಾವವೀಪರಿತೋಷವೀನಿರ್ವ್ಯಾ
ತೆಯೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಕಂಡೆನಾನೀನಿನ್ನಸತ್ಯದ । ಗಂಡುಗಲಿತನದಿರವನೇತಕೆ । ಕೊಂಡುಹೋಗೀಶಿಶುವನಳಲಿಸಲೇಕೆತಂಗಿಯ
। ಪಂಡಿಯೇನುಳಿದೇಳುಮಕ್ಕಳ । ಕೊಂಡುಫಲವೇನೆನಗೆಕಾಲನ । ದಂಡವಹನೆಂಟನೆಯಗರ್ಭದಶಿಶುವಲಾಯೆಂದ ॥ ೩೫ ॥
ಲುಶಂಕಿಸಿಮನದೊಳಗೆಕಂ । ಸನನುಮನ್ನಿಸಿಮಾತಿನಲಿಸ್ಥೈ । ಯೆನುತಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದನುಮನೆಗೆವಸುದೇವ ॥ ವನಜ
ಖಿದೇವಕಿಗೆಮಕ್ಕಳು । ಜನಿಸಿದರುಸುಖದುಃಖಹೇತುಗ । ಳೆನಿಸಲಾರ್ವರುಪಾಪಕರ್ಮಂಗಳಪ್ರೊಲತಿಬಲರು ॥ ೩೬ ॥ ಬಂದು
ಸುರನರಮಹೋರಗ । ಬೃಂದವಂದಿತಚರಣಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವನೆನಿಸುವನಾರದನುಮಧುರಾಪುರಾಂತರಕೆ ॥ ಬಂದಡೀಕ್ಷಿಸು
ವಂದಭಿ । ವಂದಿಸಲುಕುಳ್ಳಿರ್ದುಕಂಸಂ । ಗೆಂದನಮರರಗುಪಿತಗುಂಭಿತರಾಜಕಾರಿಯವ ॥ ೩೭ ॥ ಕುಶಲವೇನಿನಗಖಿ
ಲಂಧವ । ವಿಸರಭೃತ್ಯಾಮಾತ್ಯವರ್ಗದ । ದೆಸೆಗೆಸುಖವೈಷ್ಷೇಮವೇಮಹಿಳಾಜನಂಗಳಿಗೆ ॥ ವಸುಧೆನಿಷ್ಕಂಟಕವೆನಿನಗಾ । ರೊ
ವರುವೈರಿಗಳುಬಲ್ಲೆ । ಮಸುಳದೈನೃಪನೀತಿಯೆಂದನುನಾರದನುನಗುತ ॥ ೩೮ ॥ ಇಲ್ಲಿಹಿತವರುನಿನಗೆಕಾರಿಯ । ವಲ್ಲಹ
ಹಸುರರುಯಾದವ । ರೆಲ್ಲನೀನೇಕಾಲನೇಮಿಸುರಾರಿಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ಛಲ್ಲೆನಾನಿದನರಿವವರುಪೆರ । ರಿಲ್ಲದೇವಕಿಯುದರದಲಿ
। ವಲ್ಲಭನುಸಂಜನಿಸಿದಪನಿದನರಿದುಕೊಳ್ಳೆಂದು ॥ ೩೯ ॥ ಬರಿದೆಸಾಯದಿರಾರುನೀನೆಂ । ದರಿಯದೀಯಾದವರನಾರೆಂ ।
ದುದೆನ್ನವರೆಂದುನೆರೆವಿಶ್ವಾಸವನುಮಾಡಿ ॥ ಮರಸಿಗಂಟಲಕೊಯ್ದಪನುಸಿರಿ । ಯಿರೆಯನಿಂದೀರಾಜಕಾರ್ಯವ । ನರಿತಿಹುದು
ನಾದಿಗೋಪರುಸಹಿತಸುರರೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಧರೆಯದುಷ್ಟಕ್ಷತ್ರವನುಸಂ । ಹರಿಸಿಭೂಮಿಭಾರವನುಪರಿ । ಹರಿಸಿಸುರರನುರ
ಲುಹರಿಯುದಿಸುತಿಹನೆಂದು ॥ ಬರಜುಕಂಸಂಗೆಲ್ಲವನುಮುನಿ । ಸರಿದನಂಬರಗತಿಯಲತ್ತಲು । ಹೊರೆಗಳದಕಾಳೋರಗಂಗೆಣೆ
ದನಮರಾರಿ ॥ ೪೧ ॥ ಎಲವೊಕರೆಕರೆಕಳ್ಳನನುಕುಲ । ಗೆಡುಕವಸುದೇವನನುಕಡಿಮೆ । ಕ್ಕಳನುತರಹೇಳೆನುತಗದ್ದುಗೆವೊ
ನಿಂದಿರ್ದು ॥ ಲಲನೆಮರುಗಲುಶಿಶುಗಳಾರನು । ಶಿಲೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಿದನುಸೆರೆಸಂ । ಕಲೆಗಳಿಗೆವಸುದೇವದೇವಕಿಯರನುನೂಕಿ
॥ ೪೨ ॥ ತಂದೆಯನುಸಂಕಲೆಯೊಳಿಟ್ಟು । ಮುಂದಮತಿಯಾದವರುಸುರರೆಂ । ದೆಂದುಮೊದಲಾಗಖಿಳಮಿತ್ರಸಗೋತ್ರಬಾಂಧ
॥ ವೃಂದವನುಪರಿಭವಿಸಿಪಶುಧನ । ಮಂದಿರವನಪಹರಿಸಿಬಾಧಿಸ । ಲಂದುದೇಶತ್ಯಾಗವನುಮಾಡಿದುದುಜನನಿವಹ ॥ ೪೩ ॥
ಬಕಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿಕ । ರೋಷ್ಪಿವಿವಿಧಾರಿಷ್ಟದುಷ್ಟಮ । ಜಾಶಯತೃಣಾವರ್ತಧೇನುಕವತ್ಸರೆಂಬವರ ॥ ಅಸುರಾರಿಪ್ರಳ
ಪೂತನಿ । ಕೌಸಲಾಘಾಸುರರೆನಿಪಕೆ । ಟ್ಟಾಸುರದಖಿಳನಿಕರವನುಕೆಳೆಗೊಂಡನಾಕಂಸ ॥ ೪೪ ॥ ಮತ್ತೆಮಾಗಧಚೈದ್ಯಧರ
। ಪುತ್ರಮುರಬಾಣಾಸುರಾದಿಖ । ಳೋತ್ತಮಪ್ರತಿಪಾಲಬಲವನುನೆರಹಿಬೆಂಬಲಕೇ ॥ ತುತ್ತುಗೊಂಬೆನುಯಾದವರನನು ।
ಧಿಕರೋಷಾನುಬಂಧವ । ಬಿತ್ತಿಬೆಳವೃತ್ತಿರ್ದನಾನಿಜಬಂಧುವರ್ಗದಲೀ ॥ ೪೫ ॥ ಚಂಡವಿಕ್ರಮನುರುಬೆಗಾರದೆ । ಕಂಡ
ಗೋಡಿದರುಕೌಸಲ । ಮಂಡಲಿಕೆಪಾಂಚಾಲಮಗಧವಿದರ್ಭಕೇಕಯಕೆ ॥ ಕಂಡುಬದುಕಿದರಲ್ಲಿಕೆಲರು । ದ್ದಂಡನನುಸೇವ
ವೆಥದಲಿ । ಗಂಡುಗೆಡಿಸಿದನಿಂತುಸಕಲಮಹಾವನೀಶ್ವರರ ॥ ೪೬ ॥ ಅರಸಕೇಳಿಂತಾರುಮಕ್ಕಳು । ಸದಸಿಜಾನನೆಗುದಿಸಿಕಾಲ
ಪುರಕೆಸಲಲಂದೇಳನೆಯಗರ್ಭದಲಿದೇವಕಿಗೆ ॥ ಹರುಷಶೋಕಪ್ರದವೆನಲುಗೋ । ಚರಿಸಿತಾಸಾಕ್ಷಾತ್ತುಧರಣೀ । ಧರನೆನಿಪ
ಘಾವತಾರವನನಂತನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೪೭ ॥ ಸಕಲಭುವನೇಶ್ವರನುಸಕಲಾ । ತ್ಮಕನುಕಂಡನುಕಂಸಭಯವನು । ಸಕತಿಯೆನಿ
ನಮಾಯೆಗಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಿದನೊಲಿದು ॥ ಚಕಿತಗರ್ಭವನೊಯ್ದುದಾದೇ । ವಕಿಯುರಿಯದಂತಿರಲುವರಬಾ । ಲಕಿಯರೋಹಿ

ಣಿಯುದರದಲಿ ಕಂದಿರಿಸು ಹೋಗೆಂದ ||೧೮|| ದುಷ್ಟಕಂಸಾಸುರಕುಲಾಧಮ | ನಟ್ಟುಳಿಗೆ ನಿಲಲಾರದುರೆ ಕಂ | ಗೆಟ್ಟು ದೆಸೆದೆಸೆಗೋ
ಡಿ ವಸುದೇವನವಧೂನಿವಹ || ನೆಟ್ಟನಡಗಿರಲವರೊಳತ್ಯು | ತ್ಕೃಷ್ಟರೋಹಿಣಿಯುಂ ಬಳ್ಳೈದಳೆ | ಸೃಷ್ಟಿಭೂಮಿಕನಂದಗೋಕುಲ
ದೊಳಗೆ ಹೋಗೆಂದ ||೧೯|| ಬಳಿಕ ತಾನೇ ದೇವಕಿಯುಬಸು | ರೊಳಗೆ ತನುಗೊಂಡವನಿಭಾರವ | ಕಳೆಯಲುದುಭವಿಸಿದಪೆನೆರಿಸಂ
ದೇಹವಿಲ್ಲದಕೆ || ಇಳಿದು ನೀನಾನಂದಗೋಪನ | ಲಲನೆಯಲಿ ಸಂಜನಿಸು ಜೀವಾ | ವಳಿಗೆ ಜೀವಿಕೆಯಾಗು ತನಗೆಯು ತಂಗಿಯಾ
ಗೆಂದ ||೨೦|| ದೇವಿ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು ನರರಿಂ | ಗೀವುದಿಷ್ಟಾರ್ಥವನು ಬಲಿಯುಂ | ನಾವೆಳೆಯಲಾರಾಧಿಸಲಿ ಜನನೆಲ್ಲ ನಿನ್ನುವನು |
ಪಾವನಸ್ಥಾನದಲಿ ಬಹುನಾ | ಮಾನ್ವಿಗಳಿಂದೆಸೆದು ಧರೆಯಲಿ | ಜೀವರಿಗೆ ಜಯವಿಜಯ ಸೌಖ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿ ಕರಿಯೆನಿಸಿ ||೨೧||
ಭುವನವಂದಿತೆ ದುರ್ಗೆ ಜಯೆ ವೈ | ಷ್ಣವಿ ಕುಮುದೆ ಚಂಡಿಕೆ ಪರಾಂಬಿಕೆ | ಪರಮ ಮಾಧವಿ ಮಾಯೆ ಶಾರದೆ ಕೃಷ್ಣೆ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ || ದಿವಿಜ
ವರನುತೆ ಕಾಳಿಕನ್ಯಾ | ಪ್ರವರೆ ನಾರಾಯಣಿಯು ಸಲ್ಕಂ | ತವನಿಯಲಿ ವಿಖ್ಯಾತನಾಮವ ಪಡೆದು ನೀನೆಂದ ||೨೨|| ಫಣಿಪತಿಯ
ನೀನೊಯ್ದಿರಿಸಿರೋ | ಹಿಣಿಯ ಜಠರಾಂತದಲಿ ಸಂಕರು | ಷಣನೆನಿಪ್ಪಭಿಧಾನ ಬಲ್ಲಿದನಾಗಿ ಬಲನೆಂದು || ಗುಣವನಧಿ ಜಗತೀಪ
ನೋಹರ | ಗುಣದಲೆಸವ್ರುದು ರಾಮನೆಸರಲಿ | ಗಣಿಸದಿರು ಹೋಗೆಂದೆನುತ ವರಾಯಿಯನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ||೨೩|| ದೇವದೇವನ
ಬೆಸನ ಮಾಯಾ | ದೇವಿ ತಳೆಯಲಿ ಧರಿಸಿ ಪದದಲಿ | ಮೂರೆಬಲವಂ ದೇಹಸಾದವೆನುತ್ತ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು || ದೇವಕಿಯ ಜಠರದಲನಂ
ತನ | ನೋವದೊಯ್ದಿರಿಸಿದಳು ರೋಹಿಣಿ | ದೇವಿಯುದರದಲಾಕ್ಷಣದಲಾಳ್ದನನಿರೂಪದಲಿ ||೨೪|| ಕೆಟ್ಟುದೋ ದೇವಕಿಯುಬ
ಸುರಿದ | ರಟ್ಟುಳಿಯ ಬಲುಭೂತತಿಂದುದು | ಜಟ್ಟಿಗನನೋಡಿಸದೆ ಕೆಡಿಸಿದರೂರವರು ಮುನ್ನ || ಹುಟ್ಟಿದವರಂತಕನನವರಿಗೆ |
ಬಟ್ಟೆದೆಗದರು ಶಿಶುಗಳಿರುವರು | ಕೆಟ್ಟವಾವೆಂನೆನುತ ಮರುಗಿದುದಖಿಳಜನನಿವಹ ||೨೫|| ಇರಲಿರಲು ದೇವಕಿಯು ಮನದಾ |
ಸರುಗಳಾಸತಿಯಾಶಲತೆಯುಂ | ಕುರಿಸಿ ಭೂತಾಕ್ರಾಂತಧಾತ್ರಿಯ ಕೊರಳು ಸೈನೆಗೆಯೆ || ಸ್ಥಿರಚರಾಖಿಳಭೂತದೊಳು ಸಲೆ | ಭರಿತ
ನಹನಿತ್ಯಾತ್ಮನಂದವ | ತರಿಸ ಬಗೆದನು ದೇವಕಿಯ ಜಠರದಲಿ ಮನವೊಲಿದು ... ... ||೨೬||

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ ಮಾದುದು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದೇವತೆಗಳೂ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಿಕೆ.

ಸೂಚನೆ|| ಕಮಲಭವಭವವಂದ್ಯಪದಯುಗ | ವಿಮಲಪೀಠನೆನಿಪ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ರಮಣನವತರಿ
ಸಿದನು ದೇವಕಿಗೊಲಿದು ಮಗನೆನಿಸಿ||

ಪದನು|| ಅರಸ ಕೇಳಂತಾರು ಮಕ್ಕಳು | ದುರುಳ ಕಂಸನ ಕೈಯಲಂತಕ | ಪುರಕೆ ಸರಿಯಲು ಮೇಲೆ ಸಪ್ತಮಗರ್ಭವಿಳೆನಿ
ಳಿಯೆ || ಸರಸಿಜಾನನೆ ದೇವಕಿಯುಬಸುರಿರಲು ತಂಪನು ಕೊಡುವವ್ರೋಲವ | ತರಿಸಲೆಂದಸುರಾರಿ ತಿಳಿದನು ನಿಜಕೃಪೇಕ್ಷಣವ ||೧||
ಭಕತಭಯಭಂಜನನು ಸಕಲಾ | ತ್ಮಕನು ಸಕಲಕ್ಷೇಮಕಾರಣ | ಸಕತಿಯನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥದಲಿ || ಸಕಲಭರಿ
ತನು ನಿಂದನಾದೇ | ವಕಿಯ ಜಠರಕೆ ಬರುತ ಭಾಗ್ಯಾ | ಧಿಕನೆನಿಪ ವಸುದೇವನಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿಯಲಿ ||೨|| ರವಿಯವೊಲು ತೇ
ಜದಲಿದಿಗುವಿವ | ರವನು ಬೆಳಗುತ್ತಾಕಧರೆಯಲಿ | ಪವನಸಖನಂತರಿದುರಾಸದದುಸ್ಸಹತ್ವದಲಿ || ದಿವಿಜರಧಿದೇವತೆಯವೋಲ್ಕಂ |
ಡವರ ಕಂಗಳು ಕೋರವಿಸೆ ಜನ | ನಿವಹದಲಿ ಜಗದೇಕನಾಥನನಾಂತು ರಂಜಿಸಿದ ||೩|| ಬಳಿಕ ವೈಷ್ಣವಪರಮತತ್ವದ | ಲಲನೆ ದೇ
ವಕಿ ದೇವಿ ಜಠರದ | ಲಘುಮತಿ ಧರಿಸಿದಳು ನಿಗಮಪ್ರಕರಶಿರದಂತೆ || ಸಲೆ ಜಗನ್ಮಯನೊಳಗಿರಲು ತೊಳ | ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿದಳೆಂ
ಟು ದೆಸೆಗಳ | ನಿಳೆಗೆ ಜಂಗಮ ಬೊಮ್ಮವಿದ್ಯಾಮೂರ್ತಿಯಂದದಲಿ ||೪|| ಕೊಡನದೀಪವೊ ಮೇಣು ಮುಗಿಲೊಳ | ಗಡಗಿದ ಚಿರ
ದ್ಯುತಿಯೊ ಮೂರ್ಖರ | ಜಡಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ದ ವೇದಸರಸ್ವತಿಯೊ ಮೇಣು || ಒಡಲ ಮರೆವ ಮಹಾತ್ಮನರಿವೋ | ಮೃಡಸಖ
ನನೊಳಗೊಂಡು ಮೆರವಾ | ಕಡು ನಿರೋಧದ ದೇವಕಿಯೊ ಸೆರೆವನೆಯ ಬಂಧನದಿ ||೫|| ಕಂಡನಾಕೆಯ ನಿರವನತ್ಯಾ | ದ್ದಂಡತೇ
ಜವನಾ ಪ್ರಭಾವವ | ಮಂಡಲಾಧಿಪ ಕಂಸನಾತನು ತನ್ನ ಹಗೆಯೆನಿಪ || ಪುಂಡರೀಕದಕಂಣವನು ನೆಲೆ | ಗೊಂಡನಿಂದೀಕೆಯಲಿ
ಮುನ್ನಿನ | ದಂಡಿಯಲ್ಲಿದು ಹೊಸತೆನುತ ಕಳವಳಿಸುತಿಂತೆಂದ ||೬|| ಇರಿದು ಕಳವೆನೆ ತಂಗಿ ಗರ್ಭಿಣಿ | ಹೊರದು ನೆಲನೆನ್ನುವನು
ಹೆಂಗುಸ | ನಿರಿಯದಿರ್ದಡೆ ವಿಷ್ಣು ಬಹುಮಾಯಾವಿ ಜನಿಸಿದೊಡೆ || ಇರಿಯಲಳವಟ್ಟಪನೊ ಮೇಣಿದ | ನರಿಯಬಾರದೆನುತ್ತ ತಾ
ನೇ ಸೆರೆವನೆಯಲಿದ್ದಂತೆ ಚಿಂತಾತುರನು ಕಾಯ್ದಿರ್ದ ||೭|| ಜಾಗರದಲಿಟ್ಟಿರುಳು ಹಗಲುಂ | ಬಾಗ ಮೇಣುಡುವಾಗ ಪವಡಿಸು |
ವಾಗ ನಿಂದಿರ್ದಾಗ ವಿಗೆನಡವಾಗ ನುಡಿವಾಗ || ಯೋಗಿಗಳವೋಲಡೆವರಿಯದಾ | ಭೋಗಿಶಯನನನೆನೆದು ಮನದಲಿ | ಭೋಗ

ನುಜಗವತನ್ಮಯನಾಗಿರಲುಕಂಡ ॥೮॥ ಇತ್ತಲಾದೇವಕಿಯಜಠರದ । ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕಾಢ್ಯಪರಪುರು । ಷೋತ್ತ
ಮನಿಂದಿರಲುಸುರವರರತ್ತಲಭ್ರದಲಿ ॥ ಮೊತ್ತದಮರರುಸಹಿತನೆರದುದು । ಕೃತ್ತಿವಾಸವಿರಿಂಚಿಮೊದಲಾ । ದುತ್ತಮರು
ನಿವರರುಮನುಗಳುಸುಪ್ರಜೇಶ್ವರರು ॥೯॥ ಗರುಡಕಿನ್ನರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ । ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷಗಂಧ । ರ್ವರುಮರುದ್ವಸು
ಖಗರಾದಿತ್ಯರಶ್ವಿಗಳು ॥ ನಿರುಪಮಾಪ್ಸರನಿವಹದಿಂಸಹಿ । ತರಳಮಳೆಗರವೃತ್ತವಿಬುಧೇ । ಶ್ವರರುನೆರದುದಸಂಖ್ಯೆವೈಮಾನಿ
ಸಂದಣಿಸಿ ॥೧೦॥ ಆಸಕಲಸುರನಿಕರಸಹಿತಬು । ಜಾಸನನುತಲಿವಾಗಿಭುವನಾ । ಧೀಶನಿಕರಾಧೀಶ್ವರಗೆವೇದಾಂತವಿಶ್ರು
॥ ಭಾಸುರದ್ಯುತಿಗಳವಿಮಾನದ । ಬೀಸಿಗೆಯಬಹುಮಂಗಳಸ್ತುತಿ । ಘೋಷವೆಸೆಯಲುವಿದಿತಪರಮೋತ್ಸವದಲಿಂತೆಂದ ॥೧೧॥
ಸಂಧನೆಸತ್ಯಪರನೇ । ಸತ್ಯರೂಪನೆಸತ್ಯಯೋಗಿಯೆ । ಸತ್ಯನಿಹಿತನೆಸತ್ಯಸಾಕ್ಷಿಯೆಸತ್ಯವಿಗ್ರಹನೆ ॥ ಸತ್ಯಸುಖಸಂಪನ್ನಿಧಿಯೆ
। ಸತ್ಯನೇತ್ರನೆಸತ್ಯಗಾತ್ರನೆ । ಸತ್ಯಮಯಸತ್ಯಾತ್ಮಶರಣಾಗೆಂದನಬುಜಭವ ॥೧೨॥ ಅವತರಿಸಿದಮಹಿಯಂಜಬೇಡೆಂ । ದೆ
ವೇವರುಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಗೆ । ಸವನಿಸಿದಿರಿಷ್ಟವನುಸತ್ಯವ್ರತರುನಿನ್ನಂತೆ ॥ ಭುವನದೊಳಗಾರನ್ಯರಮರ । ಪ್ರವರನುತಜಡಭೂ
ಂಚಕ । ನಿವಹವಿರಹಿತಸತ್ಯಪರಶರಣಾಗುತನಗೆಂದ ॥೧೩॥ ಮತಿಯುವೃತ್ತಿಗಳೆನಿಪವಸ್ಥಾ । ತ್ರಿತಯದೊಡನಳಿಯದತ್ರಿಸ
। ಮತಜಗತ್ಕಾರಣನೆಜಗದಾತ್ಮಕನೆತೋರ್ಕೆಯಲಿ ॥ ವಿತತಸಾಕ್ಷಿಯೆಕರ್ಮಸಮ್ಯ । ಕ್ಕೃತಿಫಲೈಕಾಶ್ರಯನೇಷ್ಮೀ । ಪತಿಯೆ
ಸೇಶ್ವರನೆಶರಣಾಗೆಂದನಬ್ಜಭವ ॥೧೪॥ ಒಂದುಮೊದಲೆರೆಡುಹತ್ತುಕೈಯರ । ಡಂಡವಡದನಮಾಷ್ಟರಸನಾ । ಲ್ಕೆಂದಡೆಂಟೂ
ರಿಮೊದಲೇಳಾರರಿಂದಹುದು ॥ ಸಂದಕಿರುಬೇರ್ಸ್ರೆದುಹೆಬ್ಬೇ । ರೊಂದುಘನತರಮಾದಪಪ್ಪಿಗ । ಳಂದೆಸವುದೊಂದಾದಿವೃಕ್ಷನ
ರಿಕ್ಷವದಲಿ ॥೧೫॥ ಇದಕೆನೀನೇಕರ್ತನಾಕಡೆ । ಮೊದಲುನಿನ್ನಲಿನಿನ್ನನುಗ್ರಹ । ಹುದಯವಿದರಭ್ಯುದಯವೀಸಂಸಾರವೃ
ದು ॥ ವಿದಿತತತ್ವರುಕಾಂಬರೇಕ । ತ್ವದಲಿನಿಂನಲಿಜಗವನಾನಾ । ತ್ವದಲಿಮಾಯಾಮೋಹಿತಾತ್ಮರುಕಾಣರಿದನೆಂದ ॥೧೬॥
ರೆಯಿಂದವತರಿಸಿಜಗವನು । ಪಾಲಿಸುವೆವರಸತ್ವಗುಣದಲಿ । ಜಾಲವನುಸೃಜಿಸುತಿಹೆನೀರಾಜಸದಿತಾಮಸದಿ ॥ ಲಾಲಿಸುತಸ
ರುಕಳಿವರು । ಕಾಲಭಯವನುನಿನ್ನಪ್ರೋಲುಕ್ಯ । ಪಾಳುಲೋಕದದೈವವಾರೆಂದನುಸರೋಜಭವ ॥೧೭॥ ನಿಂನಪದಯು
ಗತದಲಿಸಂ । ಪನ್ನಮತಿಗಳುಕಳದುಸಂಸಾ । ರಾರ್ಣವವಸೇರುವರುಸಮ್ಯಜ್ಞಾನಸಂಪದಕೆ ॥ ಅನ್ಯರಹಮುಕ್ತಾಭಿಮಾನಿಗ ।
ರ್ಣವದಲಾಳುವರುಭವದೀ । ಯೋನ್ನತಾಮಲಭಕತಿಪೋತವನೊಲ್ಲದವರೆಂದ ॥೧೮॥ ಅವರಪ್ರೋಲಾಳುವರೆದಿಟನಿಂ ।
ದುಸಂಸಾರಾಬ್ಧಿಯಲಿವಾ । ಧವಮಹಾತ್ಮರುನಿನ್ನಕೃಪೆಯಲಿಬದ್ಧರಾದವರು ॥ ಭುವನಪಾವನಮೂರ್ತಿಗಳುಭಾ । ಗವತ
ಸಂಪೂರ್ತಿಗಳುವೈ । ಷ್ಣವಮಹಾಯೋಗಾತ್ಮನಿಧಿಗಳುಪುಣ್ಯತಮರೆಂದ ॥೧೯॥ ಅರಸುಮಕ್ಕಳುನಾಡತಳವಾ । ರರನು
ಂಬರೆನಿಂನಪದಯುಗ । ಶರಣರಾರಿಂಗಂಜುವರುವಿಶ್ವೇಶ್ವರೇಶ್ವರರ ॥ ಶಿರವನೊಡದಾಡುವರುಪಾವನ । ಚರಿತರೊಲಿದಂಗ
ಲೋಕೋ । ತ್ತರವಿಹಾರರುಚರಿಸುತಿಹುದೀಧರೆಗೆಹಿತವೆಂದ ॥೨೦॥ ಸ್ಥಿತಿಗೆಜೀವನಿಕಾಯದರ್ಥಾ । ಯತಿಗೆಕೇವಲಶುದ್ಧ
ಸ್ವ । ನ್ವಿತನೆನಿಶಿಲೀಲಾವತಾರಾಕೃತಿಗಳನುಧರಿಸಿ ॥ ನತರನುದ್ಧರಿಸುತ್ತನೀನಿರೆ । ಕೃತತಪೋಯೋಗಂಗಳಿಂದೀ । ಕ್ಷಿತಿಯಜ
ರಾಧಿಸುತಕೃತಕೃತ್ಯರಹರೆಂದ ॥೨೧॥ ವಲ್ಲಭನೆವರಸತ್ವಗುಣನಿನ । ಗುಳ್ಳಗನುವಲ್ಲದಡೆಪುರವೆಯ । ಘಲ್ಲಿಸುವವಿಜ್ಞಾ
ರ್ತೆಯನಾರುಬಲ್ಲವರು ॥ ಉಳ್ಳನೀನೆಂಬುದನುತೋರಿಸ । ಬಲ್ಲಗುಣಕಾರ್ಯಪ್ರಕಾಶದ । ಲಲ್ಲದಡೆನಿನ್ನುಳುಮೆಗುಪಲಕ್ಷಣವ
ೆಂದ ॥೨೨॥ ದೇವನೀದಿಟಜನಿಸಿದಂತೆಗು । ಣಾವಲಂಬನದಿಂದತೋರಿದ । ಡೀವಿವಿಧಗುಣರೂಪನಾಮಕ್ರಿಯೆಗಳವು
ೕ ॥ ಕೇವಲಾತ್ಮಂಗುಂಟೆಸಾಕ್ಷಿಗೆ । ಸಾವಯದತನುಧರ್ಮಭಕ್ತಹಿ । ತಾವತಾರನೆನಿಜವಿಹಾರವನರಿವರಾರೆಂದ ॥೨೩॥
ಗಳವೆನಿಪ್ಪಮಳಗುಣಚರಿ । ತಂಗಳನುಕೇಳುತ್ತಹೇಳುತ । ಹಿಂಗದಾಮ್ರೇಡಿಸುತನೆನವುತದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನು ॥ ಸಂಗ
ಷವನೊಡವರೀನಿ । ಸ್ಸಂಗಿಗಳುನಿಂನವರೆನಿಸಿಸ । ರ್ವಾಂಗದಲಿದಾಂಟುವರುಭವಸಾಗರವನಿದನೆಂದ ॥೨೪॥ ಇಳೆದುಜವ
ಭಾರವಿಂದಿನ । ಉಳಿದುದೆಮ್ಮಭಿಮಾನದೇವರು । ಸಲುಗೆವಡದಿಚ್ಛಾಕೃತಿಯಲವತರಿಸಿದದರಿಂದ ॥ ಲಲಿತಪದರೇಖಾಂಕಿತ
ೆ । ಜಲಜಲೋಚನಸ್ವರ್ಗದಲಿನಿಂ । ನೊಲವಿನಾಲೋಕನದಲೆಸವುದಕಾಣ್ಬೆನಾನೆಂದ ॥೨೫॥ ಅಕಟಜನನವಿಹೀನನ
। ತ್ಮಕನುಜನಿಶಿದೆಯೆಂಬುದಿದುಯು । ನಿಕವೆದೇವವಿನೋದವಲ್ಲದೆಕಾಣೆಕಾರಣವ ॥ ಪ್ರಕೃತಿಯಾವನನೇಮದಿಂದೀ ।
ಲವನುನಿರ್ಮಿಸಿವಿಭಾಡಿಸಿ । ಮಕರಿಸುವಳೆನೆನಿಂನಮಹಿಮೆಯನರಿವರಾರೆಂದ ॥೨೬॥ ವೀರನರಸುರತಿರ್ಯಗಾದ್ಯವ । ತಾರ
ನೀಮಾಡಿಮುನ್ನಿನ । ಭೂರಿಜಗವನುಸಲಹುವಂತಿಂದೀಗಳೀಧರೆಯ ॥ ಭಾರವನುಕಳೆಕಾವುದೆಮ್ಮನು । ದಾರಕಾರುಣ್ಯೋ
ದಸಂ । ಸಾರಿಕನೆಪೊಡವಂಟುಬೇಡುವೆನೆಂದನಬುಜಭವ ॥೨೭॥ ತಾಯೆನಿಂನೀಜಠರದಲಿನಾ । ರಾಯಣನುಜನಿಸುವ
ಂಜದಿ । ರೀಯಘಾಯವೆನಿಪ್ಪಕಂಸಂಗಾನೃಶಂಸಂಗೆ ॥ ಆಯಿತಿಂನೌನಿಜವನೋಭಿ । ಪ್ರಾಯಸಿದ್ಧಿಸಮಸ್ತಭುವನನಿ ।
ಯಮನುರಕ್ಷಿಸುವಮಗನನುಪಡವೆನೀನೆಂದ ॥ … … … ॥೨೮॥

ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಕಥೆ.

ಸ್ತುತಿಯಿಸುತಸುರವರರುಸಹಿತಾ | ಶತಧೃತಿಪ್ರಮುಖಾಮರೋತ್ತಮ | ರತುಳಗುಣವನಧಿಮನುಬಲಸಂಪೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
ವಿತತಹರುಷದಲೈದಿದರುಸಂ | ಮತನಿಜಾವಾಸಂಗಳಿಗೆಮುನಿ | ಮತಿವಿದೂರನುಬೆಳವುತಿರ್ದನುಸತಿಯಜಠರದಲಿ ೨೯ ||
ಇರಲಿರಲುನವಮಾಸಗರ್ಭದ | ಲಿರಲುಸಂದವುಸರ್ವಲೋಕೇ | ಶ್ವರಗೆಪುಣ್ಯಗ್ರಹನಿಕರಮಂಗಳಮಹೋದಯದ || ನಿರುಪ
ಮಶ್ರಾವಣಬಹುಳಬಂ | ಧುರಗುಣಾಷ್ಟಮಿರೋಹಿಣಿಯುಳವ | ತರಿಸಿದನುಸುರನಿಕರವಂಬರದೊಳಗೆನಲಿದಾಡೆ || ೩೦ || ದೆಸೆ
ಗಳಲಿಗಗನದಲಿಜಲದಲಿ | ವಸುಧೆಯಲಿಸಲೆಸುಪ್ರಸನ್ನತೆ | ಮಸುಕಿದುದುಮೂಡಿದುದುಘನಪರಿತೋಷಜನಮನದಿ || ಯಸವ
ಶಶಿತಾರೆಗಳುಕಾಂತಿ | ಪ್ರಸರದಲಿಪರಿಸ್ಫುಷ್ಟವಾದವು | ದೆಸೆಗಳೆಂಟೇನೆಂಬೆನಚ್ಯುತನುದಯದುತ್ಸವವ || ೩೧ || ಧರೆಯಲಾ
ಯುತ್ತನವಪರಂಪರೆ | ಪುರವರಗ್ರಾಮಾಕರಾಶ್ರಮ | ಗಿರಿನದೀಸಾಗರಸರೋವರದೀರ್ಘಿಕೆಗಳೊಳಗೆ || ಮೊರವತುಂಬಿಯಕೋ
ಗಿಲೆಯಸು | ಸ್ವರದಗಿಳಿವಿಂಡುಗಳಹರುಷೋ | ತ್ಕರುಷವೆಣ್ದೆಸೆಗಳಸಮಗ್ರಶ್ರೀಸಮರ್ಥಿಸಿತು || ೩೨ || ತಂಪಿನಲಿಕಂಪಿನಲಿತಂ
ಬೆಲ | ರಿಂಪುವಡದೆಡೆಯಾಡಿತಳಿಗಳ | ಕಂಪಿತದ್ರುಮಕುಸುಮಸೌರಭಸಾಂದ್ರದಿಕ್ತಟವ || ಇಂಪುದೋರ್ದರವಾಯ್ತುಧರಣಿಯ |
ಬಿಂಪುಬೀತುದುಭುವನಭವನದ | ಸೊಂಪುಸೈವೆಳಗಿತ್ತುನೃಪಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲಿ || ೩೩ || ವೀರಸುರದುಂದುಭಿಯಮೊಳಗುವ |
ಭೂರಿಕಹಳಾರವದತುಂಬುರ | ನಾರದರಸಂಗೀತದಮರಾಂಗನೆಯರುತ್ಸವದ || ಪ್ರೇರಣದಘನಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗ | ಳೋರಣದಕರಪು
ಟನಿಹಿತಮಣಿ | ತೋರಣದಸೇವಾಮಹೋತ್ಸವವೆಸದುದಭ್ರದಲಿ || ೩೪ || ಹಾರಕುಂಡಲಮಕುಟಮಣಿಕೇ | ಯೂರಕಾಂಸ್ತು
ಭಕಂಕಣೋಜ್ವಲ | ವೀರಮುದ್ರಿಕೆಗಳಕರಾಗ್ರದಭುಜಚತುಷ್ಟಯದ || ಪೇರುರದಮೌಕ್ತಿಕಮನೋಹರ | ಚಾರುಕಂಠಾಭರಣ
ಕಿರಣದ | ಸಾರಸರ್ವಾಂಗದ್ಯುತಿಯಲಂದೆಸೆದನಸುರಾರಿ || ೩೫ || ಅರಳುಗಂಗಳಸುಪ್ರಸನ್ನಾಂ | ಬುರುಹವದನದವಿಮಲದಂತಾಂ |
ಕುರದದೀಪ್ತಿಯಪವಳಲತೆಯರುಣಾಧರದ್ಯುತಿಯ || ದರಹಸಿತಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದ | ಸಿರಿಮೊಗದಸರ್ವಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಪರಮಪು
ರುಷನಮೂರ್ತಿನಿಂದಿರೆಕಂಡವಸುದೇವ || ೩೬ || ಕಂಗಳಲಿಸಾಕ್ಷಾತಮುರಹರ | ನಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತಯದು | ಪುಂಗವನು
ಮುಳುಗಿದನುಪುಳಕಾಮೃತದಲಡಿಗಡಿಗೆ || ಹೊಂಗಿದುದುತನುತತ್ಪದಾಂಬುಜ | ಸಂಗಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಭೋಗದ | ಭಂಗ
ಭಾರೋದ್ರೇಕಪರಮಾಹ್ಲಾದಭಾವದಲಿ || ೩೭ || ಹತ್ತುಸಾವಿರಪಶುಗಳನುವಿ | ಪ್ರೋತ್ತಮರಿಗೀಶಿರೆಯನಾನಿದ | ನುತ್ತರಿಸಿ
ದಂದಿಂಗೆಕೊಡುವೆನೆನುತ್ತಮನದೊಳಗೆ || ದತ್ತವೆನೆಸಂಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಯ | ದೂತ್ತಮನುಸಾಷ್ಟಾಂಗದಲಿಪುರು | ಷೋತ್ತಮಂಗಭಿ

ವಸುದೇವಕೃತಸ್ತುತಿ.

ನಮಿಸಿಪುಳಕಿತನಾಗುತಿಂತೆಂದ || ೩೮ || ಅರಿಯರಾವನನಿಖಿಳಯೋಗಿಗ | ಳರಸಿನಿಜಯೋಗಾಮಳಾಂತಃ | ಕರಣದಲಿಕಾ
ಣರುತಪೋನಿಷ್ಠರುಸುನಿರ್ಮಳರು || ಚರಣರಜವನುಕಾಣಲರಿಯದೆ | ಮರಳುತಿರಲಾಶ್ರುತಿನಿಕರಗೋ | ಚರಕೆಸಾಳ್ವುದಿದಾವ
ಪುಣ್ಯದಸಿದ್ಧಿತನಗೆಂದ || ೩೯ || ವಿಕೃತಿಗಳತೋರ್ಕೆಗಳುತೋರ್ಕಾ | ಪ್ರಕೃತಿಯಾಳುಮೆಯಲದನುಮತ್ತಾ | ಪ್ರಕೃತಿಯಾಳು
ಮೆಯತೋರ್ಕೆನಿಮ್ಮಾಳುಮೆಯನುದಿಟವೆಂದು || ಪ್ರಕೃತಿವಿಕೃತಿಗುಣಪ್ರಕಾಶಾ | ಪ್ರಕಟತಾತ್ಮನೆನೀನುಳಿಯಲಾ | ಪ್ರಕೃತಿ
ವಿಕೃತಿಗುಣಸ್ವರೂಪವನರಿವರಾರೆಂದ || ೪೦ || ಅನಿಖಿಳಜಗದಾತ್ಮನೆನಿಸುವ | ನೀನೆಮಾಯಾಮಯಗುಣತ್ರಯ | ತಾನೆನಿಸಿದಂತಾ
ಚರಾಚರಜೀವಜಾತದಲಿ | ಸ್ಥಾನಸಂಜ್ಞಾಕರಣದೊಳಗಭಿ | ಮಾನವನುಹೊತ್ತಂತೆತೆಗುಣ | ಹೀನನಾದಂತೆರಡುತೆರದಲಿತೋ
ರ್ಪೆನೀನೆಂದ || ೪೧ || ಹೊರಗೊಳಗೆನೀನೆಲ್ಲವಿಗತಾ | ವರಣನಪ್ಪುದರಿಂದಸರ್ವಾಂ | ತರನೆಸರ್ವಾತ್ಮಕನೆಸರ್ವಜಗತ್ಪ್ರವರ್ತಕನೆ ||
ನಿರುತವಿಂತಿದನರಿಯದಾತ್ಮರು | ಹೊರಗೆಬೇರುಂಟೆಂಬಬುದ್ಧಿಯ | ನುರೆಮರುಳುಮಾಳ್ಪವರುಮಾಯಾಮಾತ್ರದೊಳಗೆಂದ || ೪೨ ||
ತನುರಹಿತಪರಿಪೂರ್ಣಸಂವಿ | ತ್ತನಿಪನೀನೇಸಕಲಲೋಕದ | ಜನನವಿಲಯಸ್ಥಾನಕಾರಣನೆಂಬರರಿವವರು || ಚಿನುಮಯನೆ
ಹುಸಿಯಹುದೆನೀಚೇ | ತನಗಳಹಗುಣಗಳಿಗೆಯೋಗ್ಯತೆ | ಜನಿಸಲರಿವುದೆನೀಸಾಳಿಯೆಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಕರ್ಮದಲಿ || ೪೩ || ಮೀರಿ
ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯನುಮ್ಮೆ | ದೋರಿಯಿಂದ್ರಿಯಕರಣನಿಚಯಕೆ | ಮಾರುವೊಗದೇಮರವೆಗಾನಂದಾನುಭವಪದದ || ತೋರಿ
ಕೆಯಸೋಹಂಮಿನಿರವನು | ತೋರಿತುರ್ಯಾತೀತಸನ್ನುತ | ಸಾರಸಂವಿನ್ಮಾತ್ರನೆನಿಸುವವಸ್ತುನೀನೆಂದ || ೪೪ || ಬೆಳಸಿರಜದಲಿ
ಸತ್ವಗುಣದಲಿ | ನಿಲಿಸಿತಾಮಸಗುಣದಿನಿಧನ | ಕ್ಕಳಿಸಿಜಗವನುನಿನ್ನಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಲಿನೀನೆ || ಉಳಿವೆನಿನ್ನಲಿನಿನ್ನಮಹಿಮೆ
ಯ | ನೆಲೆಯನರಿವವರಾರುಮಾಯಾ | ವಿಲಸಿತದವಿದ್ಯಾವಿಮೋಹಿತಬುದ್ಧಿಗಳಲೆಂದ || ೪೫ || ಖಳನಿಕರಪೆಚ್ಚಿದರೆಭಾರವ | ಕಳೆ
ಯಲೆಂದೀಧರೆಗೆತಂನಯ | ನಿಳಯದಲಿವ್ಯಾದೋರಿದ್ದೈತನನೆಂದುಶಿಶುವಾಗಿ || ಭಲರೆಭಾಪುರೆಭಕ್ತಕರುಣಾ | ಜಲಧಿಯೇನಿಜಭಕ್ತ
ಜನವ | ತ್ಸಲನೆಭಕ್ತಾಧೀನವೃತ್ತಿಯೆಜಯನಮೋಯೆಂದ || ೪೬ || ಎನ್ನದರದಲಿದೇವನೀನು | ತ್ಪನ್ನವಹುದನುಕೇಳಿಕೊಂಪ
ನು | ಮುನ್ನವೇನಿನ್ನಗ್ರಜರನೀಕಂಸಕಡುಪಾಪಿ || ಇನ್ನಿದನುಕೇಳಿದರೆಬಾರನೆ | ಕುನ್ನಿಕೊಲಲೀಕ್ಷಣವೆಯೆನುತಕ್ಕೆ | ಪಾಣ

ನವದಕೆರಗಿಬಿನ್ನಹವಮಾಡಿದನುನಡುಗಿ ॥ ೪೭ ॥ ದೇವದೇವನಪಡೆಯಲಾವಸು । ದೇವತಲೆವಾಗಿರಲುದೇವಕಿ । ದೇವಿಪರಮೋ
ತ್ಕರನೆನಿಜಸುತನಾಗಿರಲುಕಂಡು ॥ ಭಾವರಸಪುಳಕಪ್ರಭಾವದ । ಲೋಹಿತನುವನುಮರದುತದ್ಗತ । ಭಾವದಲಿತಲೆವಾಗಿಬಿನ್ನಹ
ಮಾಡಿದಳುತರಳೆ ॥ ೪೮ ॥ ಅಹಹಕಂಡೆನುಕಂಡೆನಗ್ಗದ । ಬಹಳನಿಗಮಶಿರೋವಿರಾಜಿತ । ಮಹಿಮಸನುಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ವೃತ್ತಿಗಳುಹುಗದ ॥ ಮಹದಹಂಕಾರಾದಿಮಾಯಾ । ವಿಹಿತಗುಣನಿಕರಂಗಳಾವು । ನ್ನಿಹಸದಾನಂದೈಕಸತ್ಯಜ್ಞಾನವಿಗ್ರಹನೆ ॥ ೪೯ ॥
ಸೃಷ್ಟವಹುದೀಲೋಕಕಮಲಜ । ನಟ್ಟಿಕೆಡವಾಹೇತುನೆರೆಜರಿ । ಗುಟ್ಟಭುವನಂಗಳನುಭೌತಿಕನಿಕರವನುಜರದು ॥ ಆಟ್ಟಿಹೊ
ಸಲುಕಾಲನಾಗಿದ । ಹುಟ್ಟಿದೆಡೆಯನುನೀನುನಿಂನನು । ನೆಟ್ಟನುಳಿವೆನಿರಾಮಯಾನಂದಾನುಭವನಾಗಿ ॥ ೫೦ ॥ ಕಾಲನನುನಿಜ
ಚೇಷ್ಟೆಯಂಬರು । ಕಾಲಗತಿಯಲಿಯೀಚರಾಚರ । ಜಾಲವಿದುತತ್ಕಾಲವಶದಲಿಚೇಷ್ಟೆವಡದಿಹುದು ॥ ಕಾಲಕಾಲನೆನಿರುಪಮ
ಶ್ರೀ । ಮಾಲಯನೆನಿನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಮೂಲವನುಮರೆಹೊಕ್ಕೆನೆಂದಳುದೇವಕೀದೇವಿ ॥ ೫೧ ॥ ಮೃತ್ಯುವೆಂಬಮಹೋರ
ಗನುಬೆಂ । ಬತ್ತಿಬರಬರಲೋಡಿಭಯದಲಿ । ಮರ್ತ್ಯರೀಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಂಗಳಲಿನೆರೆತೊಳಲಿ ॥ ಮತ್ತೆಕಾವರಕಾಣದೀನಿಂ ।
ಮತ್ತಮಾಂಘ್ರಿಯನಾಶ್ರಯಿಸಿಬಹ । ಮೃತ್ಯುವನುಕೆಡೆಯೊದೆದರೆಂದಳು ಕಾಂತೆಕೈಮುಗಿದು ॥ ೫೨ ॥ ಮೃತ್ಯುಭಯಭಂಜನನೆ
ಬಿನ್ನಹ । ಚಿತ್ತವಿಸುವುದುತನ್ನಭಾಗಕೆ । ಮೃತ್ಯುವೀಕಂಸಾಖ್ಯನತಿಶಯಪಾಪಚೇಷ್ಟಿತನು ॥ ಮತ್ತೆಬಂಧುದ್ರೋಹಿರಕ್ಷಿಸು । ಪು
ತ್ರಶೋಕಾತುರೆಯನೆನ್ನನು । ಸತ್ಯಸಂಧನೆಸಕಲಜಗದಾತ್ಮಕನೆಚಿನುಮಯನೆ ॥ ೫೩ ॥ ಎಂತುಧರಿಸಿದೆಜಠರದಲಿನೀ । ನೆಂತುಜನಿ
ಸಿದೆದೇವನಿನ್ನುದ । ರಾಂತರದಲಡಗಿಹುದಲ್ಲೈಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗಳು ॥ ಅಂತರಹಿತನೆನಿಖಿಳಮಾಯಾ । ಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮನೆರಕ್ಷಿಸೆ
ನುತಾ । ಕಾಂತೆಮೈಯಿಕ್ಕಿದಳು ನಿತ್ಯಾತುಮನಚರಣದಲಿ ॥ ... ... ॥ ೫೪ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೬೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಮಧುರೆಯಿಂದ ಗೋಕುಲಕೆ ವೈದಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ದೇವದೇವನನೊಯ್ದಿರಿಸಿವಸು । ದೇವನಾಗೋಕುಲದಮಾಯಾ । ದೇವಿಯನುಮಗುಳೊಯ್ದ
ನಾಮಧುರಾಪುರಾಂತರಕೆ ॥

ಪದನು ॥ ಜನಪಕೇಳಂತೆನಲುಕೇಳುತ । ಜನಕಜನನಿಯರಿಂಗೆಕರುಣಾ । ವನಧಿನುಡಿದನುನಗುತನೀವ್ಮುಂನಾದಿಯು
ಗದೊಳಗೆ ॥ ಜನಿಸಿರಲುವರಪೃಶ್ನಿಸುತಪರು । ವನಜಭವನೀಸೃಷ್ಟಿಸಂಪಾ । ದನವಮಾಡೂದೆನಲುನಿಂದಿರಿತಪಕೆನೀವೆಂದ ॥ ೧ ॥
ಜರಿದುಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದವೃತ್ತಿಯ । ನರಿದುಪಂಚಾಲರನುಧ್ರುತಿಯನು । ಮೆರದುಮನವನುನಿಲಿಸಿತನ್ನೀದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಲಿ ॥
ಅರಿಯದಿತರವನಿರಲುನೀವೆಂ । ನರಿಕೆಯಲಿನಾಲ್ಕಾಯುಗಗಳು । ತ್ತರಿಸಲಾನಿಮಗಂಡುಮೈದೋರಿದೆನುತಾನೆಂದ ॥ ೨ ॥ ನೋ
ಡಿಕಂಡಿರಿತನ್ನಮೂರ್ತಿಯ । ನೀಡಿರಿವಪುಳಕದಲಿಪದದಲಿ । ನೀಡಿತನುವನುಹೊರಳುತಿರಲಾನೊಲಿದುನಿಮಗಂಡು ॥ ಬೇಡಿನ
ವನೆನಲ್ಕೆಮಗನನು । ಬೇಡಿದಿರಿತನ್ನಂದದವರನು । ನಾಡೊಳೆನ್ನಂದದವರಾರುಂಟೆಂದುನಾನೆಂದೆ ॥ ೩ ॥ ಆದಡಾನೇಮಗನಹೆನು
ಸಾ । ಗ್ರ್ಯಾಧಿಕರಿರೆಂದೆನುತಜನಿಸಿದೆ । ನಾದಿಯಲಿವರಪೃಶ್ನಿಗರ್ಭಾಲಯದಲಾನೊಲಿದು ॥ ಆದುದದುಮತ್ತದಿತಿಕಶ್ಯಪ । ರಾದರ
ರಲಿನಿಮಗೆನಾಮಗ । ನಾದೆನಳದೆನುಧರೆಯನೀರಡಿಮಾಡಿತಾನೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಮತ್ತೆಮೂರನೆಭವದಲೀಯು । ತ್ಪತ್ತಿನಿಮಗೀ
ದೆಯಲಾಗಲು । ಪುತ್ರನಾದೆನುಪುತ್ರವಂತರಿರಿಂದುನಿಮಗಾನು ॥ ಇತ್ತವರವದುಪೂರ್ಣವಾಯ್ತಿಂ । ದುತ್ತಮರಿಗಿದನರುಹಲೀ
ಜ । ಮೂರ್ತಿಯನುತೋರಿದೆನುನೀವಿದಕಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಅರಿಯರೆನ್ನನಿಜಸ್ವರೂಪವ । ನರಿವುದೀಪುತ್ರಾನುರಾಗದ ।
ರೆಮಹಾಸ್ನೇಹಾನುಬಂಧದಭಾವದಲಿನೆನೆದು ॥ ಅರಿಯಲರಿಯದೆಮಾಣಲೆನ್ನೊಳ । ಗೆರಕವುಳ್ಳಡೆತನ್ನಪದವನು । ತೆರುವೆನವರಿ
ತಪ್ಪಲರಿಯದುಮುಕುತಿಪದವೆಂದ ॥ ೬ ॥ ನಂದಗೋಪನತರುಣಿಹೆತ್ತವೆ । ಳೊಂದುಶಿಶುಬಾಲೆಯನುನೀತಹು । ದಿಂದುನನ್ನ
ನಲ್ಲಿರಿಸಿಮಾಯಾಸ್ವರೂಪೆಯನು ॥ ಇಂದುಮುಖಿರೋಹಿಣಿಯಲಗ್ರಜ । ನಂದುಜನಿಸಿಹನರಿತಿಹುದುನೀ । ನೆಂದುಜನನೀಜ
ಠರಿಗೆನೇಮಿಸಿದನಸುರಾರಿ ॥ ೭ ॥ ಎನುತನರಶಿಶುತನುವನಾಂತನು । ದನುಜಹರನಾಕ್ಷಣದಲಾನಿಜ । ಜನಕಜನನಿಯರೀಕ್ಷಿ
ಲುನಿಮಿಷಾರ್ಧಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ದನುಜನರಿಯದವ್ರೋಲುರಕ್ಷಿಸು । ವನುವದೆಂತೀಶಿಶುವನೆನುತವೆ । ಮನದಭಯದಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂ
ಡನುನೋಡಿವಸುದೇವ ॥ ೮ ॥ ಪ್ರೇರಿಸಿದನಾಗೋಕುಲಕೆದೈ । ತ್ಯಾರಿಶೌರಿಯಮನವನಲ್ಲಿಕಾ । ಮಾರಿಜನಿಸಿದಳಾಯಶೋದೆಗೆ
ಗಾಯೆಯಂಶದಲಿ ॥ ಭಾರಿಸಿತುಕಡುನಿದ್ರೆಭಟರಿಗೆ । ವಾರಿಜಾಕ್ಷನಯೋಗಮಾಯೆಯ । ಭೂರಿಬಲವನುಬಲ್ಲರಾರೆಲೆಭೂಪ
ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಕಾಲಲಿಕ್ಕಿದಬಿಗಿದಸಂಕಲೆ । ಬೀಳುಕೊಂಡುದುಮರಸುತತ್ಪುರ । ಪಾಲಕರುನಿದ್ರೆಯಲಿಪರವಶರಾದರಾಕ್ಷಣಕೆ ॥

ಕೀಲುಸಡಿಲಿದತೋರಣದಹೇ | ರಾಳವಜ್ರಕವಾಟನಿಕರದ | ಲಾಳವಂಡಿಗೆಯುಗುಳಸಂಕಲೆಕೀಲುಗಳುಕಳೆಯೆ ||೧೦|| ಬಟ್ಟ
ಸುಸರವದಾಯ್ತುದೇವಕಿ | ನಿಟ್ಟಸುತಬೆರಗಾಗಲುರದೊಳ | ಗಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳೊಡೆಯನನುತಕ್ಕೈಶಿವಸುದೇವ || ಬಿಟ್ಟಕೊಂಡನು
ಮನೆಯನೇತಾ | ನುಟ್ಟಧೋತ್ರದಶರಗನೇಮುಸು | ಕಿಟ್ಟಶಿಶುವಿಂಗೆಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಬಾಗಿಲನುಕಳೆದ ||೧೧|| ಭೂಪರನೆ
ಮರದೊಮ್ಮೆನೆನಡಡೆ | ಜೀವರಿಗೆಭವಬಂಧಬಿಡುತಿರೆ | ದೇವದೇವವನೆತ್ತಿಕೊಂಡುರದೊಳಗೆತಕ್ಕೈಸೆ || ಆವುದಜ್ಜರಿಹೊರವ
ಡುವವಸು | ದೇವನಂಘ್ರಿಯನಿಗಳವೋಕ್ಷವ | ದಾವುದೈನೃಪಚಿತ್ರಬಂಧಕವಾಟನಿರ್ಭೇದ ||೧೨|| ಪುರುವಣೈವವಸುರದ
ಲಾಂತಿದಿ | ರರಿಯದಾವಸುದೇವಮನೆಯನು | ಹೊರವಡುತಬರೆಮುಂದೆಮಾರ ಮಹಾಂಧಕಾರ್ರಲಿ || ಕರವಮಳೆಯಲಿಕೆಸರಿ
ನಲಿಮು | ಕ್ಕುರುಕಿಮುಂಗುಡಿನೂಕದಿರಲದ | ನರಿದನಂತನುಬಂದನಾಕ್ಷಣವಾಳ್ದನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೧೩|| ಹಾಪಿಡನುತನ್ನೊಡಲನೆ
ವನಿಗೆ | ಭೂಸುರದಹೆಡೆವಣಿಸಹಸ್ರವಿ | ಳಾಸದಲಿಬೆಳಗಿದವುಹೆಡೆಗಳಕೊಡೆಗಳಂಬರಕೆ || ಶೇಷನೆತ್ತಿದನೆನಲುಮಹಿಮೆಯು | ದೇ
ಸುಘನಪೊಸಕಲಲೋಕಾ | ಧೀಶವಿಷ್ಣುವನಾಂತುನೃಪನಡೆತಂದನೋಲವಿನಲಿ ||೧೪|| ನಡೆತರಲುಮುಮ್ಮಾರ್ಗದಲಿಹೆ | ಗ್ಗಡ
ಲಪೊಲುತೆರೆಮುಸಗಿಗಗನವ | ತುಡುಕುವುಲ್ಗೋಲಂಗಳ್ಳಂದಿತ್ತಡಿಯನಾಕ್ರಮಿಸಿ || ಗಿಡಮರಂಗಳನೇಲವುತಿದಿರಲಿ | ಕಡುಭ
ಯಂಕರವಾಗೆಮಿಗೆಭೋ | ರ್ಗಡದುಯಮುನೆಮಹೋಗ್ರಮುಖದಲಿಹರಿವುತಿರೆಕಂಡ ||೧೫|| ಮುಂದುಗಾಣದೆಯುದುವ
ರನುಗೋ | ವಿಂದನನುತಕ್ಕೈಶಿಕೊಂಡಾ | ನಂದದಲಿಮೈಮರದುಹೋಗುತಿರೆಕಂಡುಭಯದಿಂದ || ನಿಂದಳದ್ದೆಶಿಗಬುದಿಮಾರ್ಗವ |
ನಂದುರಘುಪತಿಗಿತ್ತಪೋಲರ | ವಿಂದಸಖಸುತೆತೆರೆಗದುಬಿಟ್ಟಳುಯುದುವರಗೆಪಥವ ||೧೬|| ಉತ್ತರಿಸಿಯಮುನೆಯನುಹರಿಯ
ನು | ಹೊತ್ತುಕೊಂಡುರದೊಳಗೆಹೋಗಿಯು | ದೂತ್ತಮನುನಟ್ಟರುಳುಹೊಕ್ಕನುನಂದಗೋಕುಲವ || ಚಿತ್ತಸಾಕ್ಷಿಯನಿರಿಸಿ
ಮಾಯೆಯು | ನೆತ್ತಿಕೊಂಡನುನಂದಗೋಪಿಯ | ಪುತ್ರಿಯನುಮರಳಿದನುಮಧುರಾಪುರಕೆವಸುದೇವ ||೧೭|| ದೈವಪಭಿಮು
ಖವಾದಡೆಲ್ಲಾ | ಜೀವರಿಗೆಸುಖವೆಂಬುದನುವಸು | ದೇವನರುಪುವವೋಲುಕಳೆದುವಿಪತ್ಪರಂಪರೆಯ || ದೇವದೇವನನೊಯ್ದು
ರಿಸಿರಾ | ಜೀವಲೋಚನೆಚಂಡಿಕೆಯುವಸು | ದೇವಮುಖ್ಯನುಧರಿಸಿಬಂದನುಮರಳಿಸೆರೆವನೆಗೆ ||೧೮|| ತೋರೆಸುದುಸ್ತರವಾ
ಯ್ತುಕೆತ್ತವು | ತೆರದಬಾಗಿಲುಕಾಲಸಂಕಲೆ | ಹುರಳೆತಾಬಲುಬೆಸುಗೆವಡದುದುಕೊಡೆಕೆಲಬಲದ || ಮರದೊರಗಿದವರೆದ್ದರಂ
ದಾ | ಸೆರೆಯಕಾವಿನಭಟರುಕಂಗಳ | ಲಿರುಕಿಬಿಗಿದುದುಕಾಳಗತ್ತಲೆನಿಮುಷಮಾತ್ರದಲಿ ||೧೯|| ಹರಿದುಕಾವಿನದೂತರೈದಿದ |
ರರಸನೆಡೆಗಾದೇವಕಿಯಶಿಶು | ವೊರಲುವಾಧನಿಗೇಳುಭಯದಲಿನಡುಗಿನಡುವಿರುಳು || ದುರುಳನಾಲಿಸುತೆದ್ದುನಿದ್ರೆಯ | ಭರ
ದಲಾವೆಡೆತನ್ನಗಂಟಲ | ಮುರಿವಮೃತ್ಯುವೆನುತ್ತಬಂದನುಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಿ ||೨೦|| ಎಡಹುತೇಳುತಬೀಳುತಡಿಗಡಿ | ಗೊ
ಡಲುಕಂಪಿಸಿರೋಷಭಯದು | ಗ್ಗಡದಕಾತುರಭಾವದಲಿಕಂಗೆಟ್ಟುಕಳವಳಿಸಿ || ಜಡಿದುಜವನಂದದಲಿಕಳಧರೆ | ನಡುಗುವಂ
ತೈತರಲುದೇವಕಿ | ಬಿಡಿದಳಣ್ಣನಕಾಲಕರುಣವತೋರಿಭಯದಿಂದ ||೨೧|| ಅಣ್ಣಕೊಲ್ಲದಿರಕಟಕಡೆಯಲಿ | ಹೆಣ್ಣುಜನಿಸಿ
ದುದೆನಗಭಾಗ್ಯೆಗೆ | ಪುಣ್ಯವಂತನೆಮುನಿಯಲೇತಕೆಸೊಸೆಯಲಾನಿನಗೆ || ಮಣ್ಣಕೂಡಿದವಾರುಮಕ್ಕಳು | ಬಣ್ಣಿಪೆನುತಾ
ನೇನನೆನುತವೆ | ಕಣ್ಣನೀರಲಿಕರಗಿಕಾಲ್ಪಿಡಿದಿರ್ದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೨೨|| ಇಂತೆನುತತಕ್ಕೈಸಿಮಗಳನು | ಕಾಂತೆದೇವಕಿ
ಕಂಬನಿಗಳೊಗು | ವಂತೆಕಾರ್ಪಣ್ಯವನುತೋರಿಯಳುತ್ತಬಿದ್ದಿರಲು || ಸಂತವಿರುಸಾಕೆನುತಿಸಂಗಿಯ | ನಂತಕನವೋಲೊಡು
ಕಾಳುರಿ | ಯಂತೆಕಂಣುರಿಸೂಸಿಕೊಂಡನುಸೆಳದುಬಾಲಕಿಯ ||೨೩|| ಎರಡುಕಾಲನುಹಿಡಿದುಜಡಿದಂ | ಬರಕೆನೆಗದಪ್ಪಳಿಸಿ
ಶಿಲೆಯಲಿ | ಶಿರವನೊಡದಲೆಹೂಹೆಹೋಗೆನುತಭ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ || ಸುರರುಜಯುಜಯುಯೆನಲುನಿಂದಳು | ವರಗದಾಂಬುಜ
ಶಂಖಚಕ್ರ | ಸ್ಫುರಿತಶರಪಾಶಾಂಕುಶಂಗಳಷ್ಟಭುಜೆಯೆನಿಸಿ ||೨೪|| ಗರುಡಕಿನ್ನರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷ
ರಾಕ್ಷಸ | ವರರಮಂಗಳವಾದ್ಯಪೂಜಾಸ್ತುತಿಗಣ್ಡಸೆಗೆ || ಭರಿತವಾಗಲುಭಜಿಸುವಪ್ಸರೆ | ಯರಮಹೋತ್ಸವದೊಳಗೆಜಗತೀ
ಶ್ವರಿಕಟಾಕ್ಷಿಸಿಖಳನಜರಿದಿಂತೆಂದಳಭ್ರದಲಿ ||೨೫|| ಎಲವೆಲವೊಖಳಕಂಸತನ್ನನು | ಮುಳಿದುನೀಕೊಲುವವನೆಗಂಟಲೊ |
ಳಳವತುತ್ತೇನಿನಗೆತಾನೆಲೆಪಾಪಿನಿನ್ನಸುವ || ಕಳವಕಾಲಾತ್ಮಕನುಧರೆಯಲಿ | ಬೆಳವುತೈದನೆಬೇಗನಿನ್ನೀ | ತಲೆಯಮುರಿ
ಯಿಪಿಕೊಳ್ಳನುತ್ತಡಗಿದಳುಗಗನದಲಿ ||೨೬|| ಎಂದುಸುರನರಸನ್ನುತಾಂಘ್ರಿ | ದ್ವಂದ್ವೆಯನಿಸಿಧರಿತ್ರಿಯಲಿನರ | ರಿಂದಪೂಜಿ
ಸಿಕೊಳುತಬಹುಗಿರಿಕಾನನಂಗಳಲಿ || ನಿಂದಳಗಣಿತನಾಮರೂಪಗ | ಳಂದಭಜಕರಿಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯ | ನಂದೊಲಿದುಕರುಣಿಸುತ
ದುರ್ಗೆಂದರಂತಗುಣದುರ್ಗೆ ||೨೭|| ಚಂಡಿಕೆಯನುಡಿಗೇಳುತಪಿಖಳ | ಮಂಡೆಯನುಹೊಡದಂಣೆನೊಂದನು | ಭಂಡುಮಾ
ಡಿತ್ರದೈವನೆನ್ನನು ಬಯಲವಾತಿನಲಿ || ದಂಡಿಸಿದೆನಕಟಕಟತಂಗಿಯ | ಗಂಡನನುತಂಗಿಯನುಮಕ್ಕಳ | ತಂಡವನುತಾಬರಿದೆ
ಕೊಂದೆನೆನುತ್ತಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೮|| ಪವೆನಾನಿದಕೆನುತಬಂದಾ | ದೇವರಿಪುಕಾಲ್ಪಿಡಿದುವರವಸು | ದೇವದೇವಕಿಯರನುನುಡಿ
ಸಿದಸಂಕಲೆಯುಕಡಿದು || ದೇವತಾಂಶಿಗಳಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ | ನೀವದೆಂತೈಹೆತ್ತಮಕ್ಕಳ | ನೀವರೆನಗತಿಪಾಪಕರ್ಮಂಗೆನುತಬಿಸುಸೊಯ್ದು ||

ಅಕಟತನಗೀಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾ | ಪ್ರಕಟಪಾಪಿಗದಾವಘನನಾ | ರಕದಗತಿಯೋಗಮ್ಯವಾಯ್ತೆಲೆಪುಣ್ಯವಂತರಿರ || ಸುಕೃತಕರ್ಮದ ಗತಿಗೆನಿಮ್ಮ | ಭರ್ಗಕರುಸಂದರುದೈವಗತಿಬಾ | ಧಕವೃಥನಗಾಯ್ತೆನುತಕಂಬನಿದುಂಬಿದನುಕಂಸ ||೩೦|| ಈನಿಖಿಳಜಗಮ್ಮೆದೆದೈ ವಾ | ಧೀನದಲಿತೊಳಲುವುದುಸುಖದು | ಖಾನುಭವದಲಿಜನನಮರಣಕ್ಲೇಶಮಾರ್ಗದಲಿ || ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳಂಗೆಕಾರಣ | ಮಾನಿ ದಕೆತಾನೆಂದೆನುತ್ತಭಿ | ಮಾನಿಸುತಹಂಕರಿಸಿಕೆಡುವುದುಮೂಢಜನವೆಂದ || ೩೧ || ಭೂತನಿಕರಂಗಳಲಿಭೌತಿಕ | ಜಾತವೆಂತೆಂ ತಾಗಿಕೆಟ್ಟಡೆ | ಭೂತನಿಕರಕ್ಕುಂಟೆಭೌತಿಕದಾಗುಹೋಗುಗಳು || ಆತುಮಂಗೀದೇಹನಾಶವ | ನೇತರಿಂದೇರಿಸುವರಜ್ಞರು | ಭೌತಿಕವಲಾದೇಹವಾತ್ಮಂಗೆನುತಲಿಂತೆಂದ || ೩೨ || ತಾಯೆನೀನಳಬೇಡಬರಿದೇ | ಮಾಯೆಯನುದಿಟವೆಂದುಚಿಂತಿಸಿ | ಕಾಯ ವಿದುಕಾಲಂಗೆಕಟ್ಟಿದಬೋನವೆಂದರಿದು || ಕಾಯವಿರಹಿತನಾತ್ಮನೆಂತೋ | ಸಾಯಲರಿವನುಮನದಹಂಕೃತಿ | ನೋಯಿಸೂದೀ ಜೀವಜಾತವನೆಂದನಾಕಂಸ || ೩೩ || ಪಾಪಿನಾನೆಲೆತಾಯೆಸೋದರ | ರೂಪಿನಂತಕನಕಟಬಿಡುವುದು | ಕೋಪವನುಮೂಢಂಗ ನುಗ್ರಹಿಸುವುದುನೀನೆನುತ || ಭೂಪನಡಿಗಡಿಗಿಂತುಪಶ್ಚಾ | ತ್ತಾಪವನುಮಾಡುತ್ತಕಾಲ್ವಿಡಿ | ದೀಪರಿಯಲತಿಶೋಕಿಸಲುವಸು ದೇವನಿಂತೆಂದ || ೩೪ || ತಾತದೈವಾಧೀನವೀಜನ | ಜಾತಸುಖದುಃಖಾನುಭವಗಳ | ಗಾತುರಿಸಲೇಕಾವುದೈತಪ್ಪೀಚರಾಚರದ || ಭೂತನಿಕರದಚೇಷ್ಟೆಗೊಬ್ಬನೆ | ಹೇತುಸೂತ್ರಿಗನುಳಿಯೆಹಾಹೆಗ | ಳೀತರಿಂದವೆಚೇಷ್ಟೆವಡೆವುದುತಂದೆಹೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಮರದೆ ನಪರಾಧವನುನಿನ್ನಲಿ | ಹೊರಿಗೆಯುಲ್ಲೆಲೆತಂದೆಕೊಲುವಡೆ | ಮರುಗುವಡೆನೀನಾರುನಾವಾರಾತ್ಮನಚಲನಲ || ಮರದುಸಂಸಾರಿಗ ಳುತಕ್ಕುದ | ನಿರುಗೆಯನುತೊಳಲುತ್ತವಿಹರೆನು | ತ್ತರಗಿನೆಗಹಿದನಪ್ಪಿಹನುಕಂಸನನುವಸುದೇವ ||೩೬|| ಬಿಟ್ಟಳಾದೇವಕಿಯು ಮನಗರಿ | ಗಟ್ಟಿತಂವ್ಯಥೆಯನವನೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದನವಿನಯವನುಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನುಕಂಡು || ಬಿಟ್ಟುಬಂಧನಗಿಂಧನವನುಡ | ಗೊಟ್ಟುಬಂಧುಸ್ನೇಹವನುಮುಂ | ದಿಟ್ಟುತೋರುತ್ತಿರ್ದನಾಖಳತಿಲಕನವರೊಡನೆ ||೩೭|| ಬೀಳುಕೊಂಡಾಕಂಸನೃತಂ | ದಾಲ ಯಕೆಕರಸಿದನುತನ್ನಯ | ಖೂಳಮಂತ್ರಿಪ್ರವರವನುಚಂಡಿಕೆಯನುಡಿಗೇಳಿ || ಓಲಗದಲಿಂತೆಂದನೆಲ್ಲರು | ಕೇಳಿರೈಹೋದಿರುಳು ಮಾಯಾ | ಬಾಲಕಿಯಮಾತುಗಳನೆಂದನುಕಂಸನನಿಬರಿಗೆ ||೩೮|| ಹುಸಿಯನುಡಿವರುಮರ್ತ್ಯರೆಂಬುದು | ಹೊಸತತಂಗಿಯ ಮದುವೆಯೊಳಗಾ | ಗಸದಲೆಲೆಯಲೆಕಂಸನಿನಗೀವನಿತೆಯೆಂಟನೆಯ || ಬಸುರಲುದಿಶಿದಮಗನದೆಸೆಯಿಂ | ದುಸುರಿಗಹುದವಸಾನ ವೆಂದೇ | ಹುಸಿಯನುಡಿದುದುದೈವವಾಕಿದುಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ||೩೯|| ಚಿಗಿದುಕೈಯಿಂದಂಬರಾಗ್ರಕೆ | ನೆಗದುಹೇಳಿದಳೆನಗೆತಂಗಿ ಯು | ಮಗಳುಧರೆಯಲಿಕೇಳುಹುಟ್ಟಿದನಂತಕನುನಿನಗೆ || ಬಗೆಯದೆನ್ನನುಬರಿದೆಕೊಂದಪೆ | ಹಗೆಯೆತಾನಿನಗೆನುತಸುರರೋ | ಬಗೆಕೆಸರಿದಳುಕರುಣವುಳ್ಳವಳೆಂದನಾಕಂಸ ||೪೦|| ಎನಲುನುಡಿದರುಜಿಯ್ಯನಿಮ್ಮಡಿ | ಗನಿಮಿಷರುಕುಹಕಿಗಳುಕೇಡನು | ನೆನೆ ಯದಿರರಾರರಿಯರಿದದುರ್ಮಂತ್ರಕೋವಿದರು || ಅನುಪರದಹಂದೆಗಳುಕೊಡುನಂ | ಮಿನಿಬರೊಳುಮೀಳೆಯವನೊಬ್ಬಂ | ಗನಿ ಮಿಷರಕುಲನಾಶನಕೆನೋಡೆಂದರತಿಬಲರು || ೪೧ || ಬಿಲ್ಲಧನಿಯನುಕೇಳದರೆನಿಂ | ದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲರುಸುರರುಹೆಂಡಿರ | ನೊಲ್ಲೆವೆಂಬರು ಮನೆಯಮಕ್ಕಳಮಾತದೆತ್ತಣದು || ಕೊಲ್ಲನೀನವದಿರನುಧರ್ಮವ | ಬಲ್ಲಯಾಗಿನಿರಾಯುಧರನೆಸ | ಲೊಲ್ಲೆನೀನನ್ಯಾಯವಮು ಖರನಗೂಢವಾಹಕರ || ೪೨ || ಆರುಮುನಿದೇಗುವರುನಿಜಗೃಹ | ಶೂರರವದಿರುಕಾದುವಡೆದೈ | ತ್ಯಾರಿಯಂದಡಗೋಚರನು ಮನೆಕಡಲಮಧ್ಯದಲಿ || ಮಾರರಿಪುಮರುಳೊಡೆಯನಾಕಾಂ | ತಾರವನುಹೊಕ್ಕಿಹನಹಿಂಸಾ | ಚಾರವಬುಜಭವಂಗೆಕಾಳಗ ವಾರೊಡನೆನಮಗೆ || ೪೩ || ಏಳದಿಟವಲ್ಲಹಿತಪೃಥ್ವೀ | ಪಾಲನೀತಿಯಿದಲ್ಲಮೂಲೋ | ನ್ಮೂಲನವಮಾಡುವದುದುರ್ಬಲರಾದ ಡಿಯುಸುರರ || ಸಾಲವನುಶತ್ರುವನುವಹ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆಯನುರೋಗವನುತತ್ತ | ತ್ಕಾಲದಲಿಹರೆಗಡಿಯದಿರ್ದಡೆಬಳಿಕಸಾಧ್ಯವದು || ಮೂಲವಮರರಿಗೆಲ್ಲವಿಷ್ಣುವೆ | ಮೂಲವಾವಿಷ್ಣುವಿಗವಿಪ್ರರು | ಮೂಲವವರಿಗೆವೇದಶಾಸ್ತ್ರತಪೋವ್ರತಾದಿಗಳು || ಮೂಲವಿನಿತ ಕ್ಕೆಲ್ಲಗೋವಿ | ಪ್ರಾಳಿಯದರಿಂದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ | ಶೀಲವಂತರನಾಯ್ದುಕೊಲುವುದೆಮಂತ್ರರಿಪುವಧೆಗೆ ||೪೫|| ಎಲ್ಲಿವೇದಾಚಾರನಿಷ್ಠರ | ಬೆಲ್ಲಿವೇದಾಧ್ಯಯನನಿರತರ | ದೆಲ್ಲಿಧರ್ಮಪರಾಯಣರುವಿದ್ಯಾತಪೋಯುತರು || ಎಲ್ಲಿದಕ್ಷಿಣೆಮೆರವಮಖವೆ | ಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯಾಜ್ಞಿಕರ ವರನರಿತ | ಲ್ಲಲ್ಲಿಗಿರದೆಡೆಯಾಡಿಕೊಲುವುದುಧರೆಯಭೂಸುರರ ||೪೬|| ತ್ರಿದಶಕುಲವನುಕೊಲಲುನಮಗಿಂ | ತಿದುವೆಮುಖ್ಯೋ ಪಾಯವಿಪ್ರರ | ಸೆದದುಕೊಲುವುದುಬೇರನೋಡುವಡಿದುವೆನೃಪನೀತಿ || ಬದುಕಲರಿಯನುವಿಷ್ಣುಕೆಡನೇ | ಪದುಮಭವನಾ ರುದ್ರನುಳಿವನೆ | ಮೊದಲಕಡಿದಡೆಶಾಖೆಗಳುಜೀವಿಸುವವೆಂತೆಂದ || ೪೭ || ಎನಲದೇಲೇಸೆನ್ನಮನದಲಿ | ನೆನೆದುದನೆಹೇಳಿದಿರಿನೀ ವೆನು | ತನಿಬರನುಕಳುಹಿದನುಕದನಪ್ರಿಯರನೊಲವಿನಲಿ || ದನುಜನಾಗೋವಿಪ್ರವಧೆಯಿದು | ತನಗಹಿತವೆಂದೇನಿರಂತರ | ನೆನವು ತಿರ್ದನುಮೃತ್ಯುಪಾಶಪರೀತನೆಂದೆನಿಸಿ || ೪೮ || ಅಸುರನಿಂತಾದೈತ್ಯಭಟರನು | ಬೆಸಸಿರಾಜಾಲಯವಹೊಗಲಾ | ವಿಷಮಮ ತಿಗಳುಕಾಲಪಾಶಾವೃತರುಹರಿಹರಿದು || ವಸುಧೆಯಲಿಖಳರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ | ಶಿಶುಪಶುದ್ವಿಜಹತ್ಯೆಯನುಸಾ | ಧಿಸುತಲಿರ್ದರುಪುಣ್ಯ ಗಿರಿವನರಾಷ್ಟ್ರನಿಕರದಲಿ || ೪೯ || ಹರವುದಾಯುಷ್ಕೀರ್ತಿಯಂಗದ | ಸಿರಿಕೆಡುವುದೈಶ್ವರ್ಯವಳಿವುದು | ತೆರಳುವುದುಸೌಭಾ

ಗ್ಯವಳಿವುದುಧರ್ಮಸಂಗ್ರಹದ || ಹುರುಳುಗೆಡುವುದುಮರ್ತ್ಯರಿಂಗಿಹ | ಪರದಗತಿಕಾಳಹುದುನರಕ | ಕ್ಕರಸಸಂಬಳಿಮಹದತಿಕ್ರಮವೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೫೦ || ಮಹದತಿಕ್ರಮವೇನನಾಡದು | ಮಹಿಪಸರ್ವಾನರ್ಥಕಾರಣ | ವಿಹಪರಕೆಜೀವರಿಗೆಭವಭಯದುಃಖಹೇತುವಲ || ಮಹದನುಗ್ರಹವಾದಡಾವುದು | ಮಹಿಪಮೂಢಜನರ್ಗೆದುರ್ಲಭ | ಮಹದುಪಾಶ್ರಯನಾದನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನಕರುಣದಲಿ || ... ... ||೫೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದನು ೨೦೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪೂತನಿಯಸುವ ಹೀರಿದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ|| ಶಿಶುತನದನಾಟಕವನಂದಾ | ಕುಸುಮನಾಭನುಧರಿಸಿಪೂತನಿ | ಯಸುವನಪಹರಿಸಿದನು
ಮೆರೆದನುಬಾಲಕೇಳಿಯಲಿ ||

ಪದನು|| ಅರಸಕೇಳೈನಂದಗೋಪನ | ಪರಮಪುಣ್ಯೋದಯವನಾಶ್ರುತಿ | ಶಿರಕೆದುರ್ಗಮವಾವನಂಬ್ರಜ್ವಯದಸಂಸ್ಥಾನ || ವರಮುನಿಗಳೋರಂತೆಮನವನು | ಬೆರಸಲರಿಯರುಶಿವಶಿವಾಗೋ | ಚರಿಸಿದನಲಾತಾನೆಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುಶಿಶುವಾಗಿ || || ೧ || ಕಂದನಾದನುತನಗೆನುತ್ತಾ | ನಂದಗೋಪನುಮುಳುಗಿಪರಮಾ | ನಂದರಸಪುಳಕದಲಿಕರಸಿದನಿರುಳುಜೋಯಿಸರ || ಮಿಂದುಮಡಿಗಳನುಟ್ಟುಪರಿಜನ | ವೃಂದಸಹಿತುತ್ಸವದಸಂಭ್ರಮ | ದಿಂದವಿಪ್ರೋತ್ತಮರನಾರಾಧಿಸಿದನುಚಿತ್ತದಲಿ || ೨ || ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನಪೂರ್ವಕದಲಖಿ | ಲೋತ್ತಮಂಗಾಜಾತಕರ್ಮವ | ವಿಸ್ತರಿಸಿವಿಪ್ರೋತ್ತಮರಕೈಯಿಂದನಿಜಸುತಗೆ || ಸ್ವಸ್ತಿಹೇತುವೆನಲ್ಕೆದೇವೋ | ಪಾಸ್ತಿಪಿತೃಪೂಜೆಗಳತಾನಿಜ | ಹಸ್ತದಲಿಮಾಡಿದನುಬಹುವಿಧದಾನಸಂಗತಿಯ || ೩ || ಲಕ್ಷಧೇನುಗಳನುದ್ವಿಜಾಧ್ಯರಿ | ಗಕ್ಷಯನಜನನದಲಿಕೊಟ್ಟನು | ಲಕ್ಷಣಾನ್ವಿತನೊಲಿದಲಂಕಾರಂಗಳಲಿಮೆರೆವ || ಲಕ್ಷಕರುಸಹಿತೇನನೆಂಬೆನು | ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾದಿಕವನಾದರ | ದಕ್ಷನಿತ್ತುಪಚರಿಸುತಿರ್ದನುವಿದಿತವಿಭವದಲಿ || ೪ || ಪಳುತಿಲರಾಶಿಗಳಗಿರಿಗಳ | ನೋಳಿವಿಡಿದರ್ಚಿಸಿಮಹಾಮಣಿ | ಜಾಲಶೋಭಿತಶಾತಕುಂಭಾಲಂಕೃತಂಗಳಲಿ || ಮೇಲೆದಿವ್ಯಾಂಬರಸುವಸ್ತ್ರವ | ಲೋಲಮತಿಮನವೊಲಿದುತನ್ನಯ | ಬಾಲಕಂಗಭ್ಯುದಯಕರವೆಂದಿತ್ತನೊಲವಿನಲಿ || ೫ || ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುಬಂಧು | ವ್ರಾತವನುಹೇಮಾಂಬರಾದಿಮ | ಹಾತಿಶಯವಿಭವದಲಿಮನ್ನಿಸಿಭೃತ್ಯವರ್ಗವನು || ಸೂತಮಾಗಧವಂದಿಜನಸಂ | ಘಾತವನುಪತಿಕರಿಸುತಿರ್ದನು | ನೀತಿವಿದನಿಷ್ಟಾರ್ಥದಾನಾಭರಣವಸನದಲಿ || ೬ || ವಂದಿಗಳಮಾಗಧರಸೂತರ | ವೃಂದದುತ್ಸವದಿಕ್ಕೆಲದವರ || ಮಂದಿರಂಗಳದೀಪಜಾಲಾಂಕುರಫಲಾಕ್ಷತದ || ಸಂದಣಿಯುಸೊಡರುಗಳಕನ್ನಡಿ | ಯಿಂದೆಸೆವಹೊಂಗಳಸನಿಕರದ | ಲಂದವಡದೊಪ್ಪಿದವುಗೋಪಗೃಹಂಗಳೋರಣಿಪ || ೭ || ಭೂರಿಭೂಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯೋ | ದಾರವಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿಗೋಕುಲ | ನಾರಿಯರುರಂಜಿಸಿದರಂದಾಗೋಪಜನಸಹಿತ || ಭೇರಿಗಳಕೊಂಬುಗಳಕಹಳೆಗ | ಳಾರವದಲಂದೆಸೆಯೆಪಲ್ಲವ | ತೋರಣಂಗಳಲೆಸೆದುದಮರಾವತಿಗೆಮಿಗಿಲೆನಿಪ || ೮ || ಬೊಳ್ಳಿದುನುಂಪೆಣ್ಣೆಯನುಮೈಯಲಿ | ತಳೆದುಹಿಟ್ಟರಿಶಿನವಕುಂಕುಮ | ಜಲವಸಿಂಪಿಸಿದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂಗಳಲಲಂಕರಿಸಿ || ಗಳದಲೊಪ್ಪುವಹೊನ್ನಗಂಟೆಯ | ಹಲವುರತ್ನಾಭರಣನಿಕರದ | ಲೊಲಿದುತುರುಮಿಂಡುಗಳನರ್ಚಿಸಿದರುವಿನೋದದಲಿ || || ೯ || ಬಂದರಾಗೋವಳರುನೆರೆದಾ | ನಂದಗೋಪನಮನೆಗೆಪರಮಾ | ನಂದದಲಿಕರನಿಹಿತನಾನೋಪಾಯನಂಗಳಲಿ || ಮಿಂದುಮಡಿಗಳನುಟ್ಟುತೊಟ್ಟೊಲ | ವಿಂದಸರ್ವಾಭರಣನಿಕರದ | ಲಂದವಡದೈತಂದುಕಂಡರುಕಮಲಲೋಚನನ || ೧೦ || ಕೇಳಿದಾಗಳೆಗೋಪಿಯರುಹೊ | ನ್ನೋಲೆಕಡಗಂಗಳನುತೊಟ್ಟುವಿ | ಶಾಲದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳನುನಿರಿದುಟ್ಟುನಲವಿನಲಿ || ಕಾಲನೂಪುರರುಣರುಣತ್ಕೃತಿ | ಜಾಲದಲಿರಂಜಿಸಲುಮುಡಿಹೂ | ಮಾಲೆಸೂಸಲುಬಂದರಾನಂದಾಲಯಕೆನಲಿದು || ೧೧ || ಪರಿಪರಿಯವಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿಪರಿ | ಪರಿಯಮಣಿಭೂಷಣಗಳಲಿಪರಿ | ಪರಿಯಘನಕಸ್ತೂರಿಕುಂಕುಮಚಂದನಂಗಳಲಿ || ಕರನಿಹಿತಬಲಿಗಳಲಿಚಲಕುಚ | ಭರದಹಾರಂಗಳಲಿಮನವನು | ಹರಸಿದರುಗೋಪಿಯರುಮಾರ್ಗದಲೀಕ್ಷಿಸುವಜನರ || ೧೨ || ಹರಸಿಸೇಸೆಯತಳಿದರಂದಾ | ಸಿರಿಯರಸನಂಗದಲಿನಮ್ಮೆ | ಲ್ಲರನುರಕ್ಷಿಸುವಾಳ್ದನಾಗೆಲೆತಂದೆನೀನೆನುತ || ನೆರವಿಯಲಿಚೆಲ್ಲಾಡಿದರುಕದಡರಿಸಿನದಕುಂಕುಮದರಸಬಂ | ಧುರದನವನೀತಂಗಳಂದಂಗನೆಯರೋಕುಳಿಯ || ೧೩ || ವಸಗೆವರೆಗಳಲೊಪ್ಪಿರಲುವೊಳಗಿಸುವಕೊಂಬುಕೊಳಲ್ಗಳನುಬಾ | ರಿಸುವಬಿರುದಿನಕಹಳೆಗಳನೋರಂತೆಗಜರಿಸುವ || ಹೊಸಪರಿಯಸಂಗೀತದಲಿನೋಡಿಸುವನಂದನಗುಣವಕ್ಕೈವಾ | ರಿಸುವಕಳಕಳವೆಸೆದುದಂದಾನಂದಗೋಕುಲವ || ೧೪ || ನಂದನಾಜ್ಞೆಯಲಿಂದುರೋಹಿಣಿ

ದನೊಡನುತ್ಸವದಸಂತಸ | ದಿಂದದಿವ್ಯಾಂಬರವಿಭೂಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯದಲಿ || ಸಂದಣಿಯಲೊಪ್ಪಿದುದುಗೋಕುಲ | ಮಂದು
ರದಲುತ್ಸವಪರಂಪರೆ | ಯಿಂದೆಸೆದುದಖಿಳೇಶ್ವರನಸನ್ನಿಧಿಯಗುಣದಿಂದ || ೧೫ || ಒಂದುದಿನಗೋಕುಲದರಕ್ಷೆಗೆ | ಮಂದಿಯ
ಪರುಠವಿಸಿನಿಲಿಸುತ | ನಂದಗೋಪನುಹಾಲುಬೆಣ್ಣೆ ಮೊಸರ್ಗಳನುಕೊಂಡು || ಬಂದನಾಮಥುರಾಪುರಿಗೆನಡೆ | ತಂದುಕಂಸಂ
ಗ್ಲವನುನಲ | ವಿಂದಕೊಟ್ಟನುನೃಪತಿಗಂದಿನವಾರುಷಿಕಧನವ || ೧೬ || ಅದನರಿತುವಸುದೇವನಾತನ | ವದನವನುಕಾಂಬರ್ಥಿ
ಯನ | ದುದಿತಸಂತೋಷದಲಿಬಂದನುನಂದನಿದ್ದೆಡೆಗೆ || ಮುದದಲಂದೊಡವುಟ್ಟಿದನದೂ | ರದಲಿಕಾಣುತಬೇಗದೊಳಗೆ | ದ್ವಿಗುರು
ಗೊಂಡಪ್ಪಿದನುನಯನಾನಂದಬಾಷ್ಪದಲಿ || ೧೭ || ಹೊಂದಿದಸುಖಸಂತತಿತವ್ಮೊಳ | ಗಂದುಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿಕುಳ್ಳಿ | ರ್ದಂದನಾ
ಸುದೇವನಾನಂದಂಗೆಮನದೊಳಗೆ || ನಂದನನನೆನೆವುತ್ತ ಕುಶಲವೆ | ತಂದೆನಿನಗೆಸಮಸ್ತ ಬಾಂಧವ | ವೃಂದಗೋಧನಗಳಗೆಸು
ವ್ವೆಸಕಲಪರಿಜನಕೆ || ೧೮ || ಲೇಸುನೀಮುಪ್ಪಿನಲಿಮಗನನ | ದೇಸುಸುಕೃತಿಯೊಪಡದೆಘನಪರಿ | ತೋಷವಾಯ್ತೆಲೆತಂದೆ
ನಗದಕೇಳಿಮನದೊಳಗೆ || ಬೇಸರಿನಬಹುದುಃಖಘನವಾ | ರಾಶಿಯನುನೆರೆಪುತ್ರಪೌತ್ರದ | ಲೇಸುವರಲ್ಕೆಗೃಹದಭಾರವನಿರಿಸಿ
ಳೆಂದ || ೧೯ || ಕಂದೆಭವವಿಪಿನದಲಿತೊಳಲುವ | ಮಂದಮತಿಗಳಿಗೀಶ್ವರೇಚ್ಛೆಯ | ಲೊಂದಿಪರವಶರಾಗಿನಾನಾಯೋನಿ
ಮುಖಗಳಲಿ || ದಂದುಗಂಬಡುವರಿಗೆಬಾಂಧವ | ವೃಂದದರುಶನವೆಂಬುದಧಿಕಾ | ನಂದವಲ್ಲಾದ್ಯೆವವಶದಲಿಕಂಡೆನಾನೆಂದ || ೨೦ ||
ಕಟಸಾಗರಮಧ್ಯಸಂವಿ | ತ್ರಿಕರಣವಲೇತಂದೆಸಂಸ್ಥಿತಿ | ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತಬಂಧಜೀವಾವಳಿಗೆದೊರತಿರಲು || ವಿಕಳಮತಿಗಳುಮ
ಗಿಫಲವೇ | ನಕೃತಪುಣ್ಯರುಕಾಲವಶದಲಿ | ಸಕಲಜಗವಿಂತಗಲುತೊಡಗೂಡುತ್ತಲಿಹುದೆಂದ || ೨೧ || ಅದಡೇನುಸಮೃದ್ಧ
ಸ | ಶ್ವಾದಿಗಳಿಗೆಲೆತಂದೆತೃಣಜಲ | ವಾದಿಯಾದಸಮಸ್ತವಿರುಜವೆನಿಜಬೃಹದ್ವನಕೆ || ಮೋದಚಾರಿಯೆತನ್ನಮಗನಿಂ | ನಾದರದ
ಬೆಳದುತನ್ನುವ | ನಾದಿಯಿಂದರಿಯನುಭವತ್ಕೃಪೆಭಾವದಿಂದೆಂದ || ೨೨ || ಎನುತಸಮಸುಖದುಃಖವೆನೆತನು | ನನೆದುಸು
ಬಾಷ್ಪದಲಿವಸುದೇ | ವನನುತಕ್ಕೈಸುತ್ತನುಡಿದನು ನಂದನನುನಯವ || ನಿನಗೆಮಕ್ಕಳುಹುಟ್ಟದರೆಯಾ | ವನದಕೇಡಾ
ಲ್ಲದೀಕ್ಷೆಸು | ವನಿತುದ್ಯೆವದಮೋಸಬೇರಾಯ್ತೆನುತಬಿಸುಸೊಯ್ದ || ೨೩ || ಕೆಡಿಸಿದನಲಾಪಾಪಿಕಂಸನ | ಕಡೆಯಕಾಣದು
ವ್ಯೆವಪಕಟಾ | ಕಡೆಯಲೊಬ್ಬಳುಮಗಳುಜನಿಸಿದಳವಳದೇಕಿರದೆ || ಸಿಡಿದುಹೋದಳುನಭಕೆಕರ್ಮದ | ಕೆಡುಕೆತನವನದಾರುಬ
ರು | ಜಡನೆನೀನಿದನರಿಯದಾತನೆತಂದೆಹೇಳೆಂದ || ೨೪ || ಮಕ್ಕಳಾದವುಮನೆಗಳಾದವು | ತಕ್ಕಹೆಂಡತಿಯಾದಳೆಂಬಿನಿ |
ಕ್ಕೆನಂಬುಗೆಯುಂಟೆಕರ್ಮದಗತಿವಿಚಿತ್ರವಲ || ಮಿಕ್ಕಮಾತುಗಳೇಕೆತನ್ನೊಡ | ಲೊಕ್ಕತನವಿದುತಾನೆಹುಸಿಮನೆ | ಮಕ್ಕಳೆಂ
ಬೀವಿಷಯವಿಫಲವಿದೆಂದವಸುದೇವ || ೨೫ || ತನ್ನನಿಲ್ಲಿಯೆಕಂಡೆವರುಷದ | ಹೊನ್ನನರಸಿಂಗಿತ್ತೆನಿಲ್ಲದಿ | ರಿನ್ನುನೀನಿದರೊಳಗೆ
ಹೋಗೆಲೆತಂದೆಗೋಕುಲಕೆ || ಮನ್ನಿಸುವಡುತ್ಪಾತಶತವು | ತ್ಪನ್ನವಹುದಾಗೋಕುಲದಲಿದು | ತನ್ನಮಾತೆನಬೇಡಸುಯಿಧಾನ
ವನುಮಾಡೆಂದ || ೨೬ || ಎಂದುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುತನ್ನಯ | ಮಂದಿರಕೆವಸುದೇವನ್ಯೆದಲು | ನಂದನಿತ್ತಲುಕೇಳಿವಸುದೇವನ
ದುಕ್ತಿಗಳ || ನೊಂದುಶಂಕಿಸಿಚಿತ್ತದೊಳಗೆಮು | ಕುಂದನನುನೆನೆವುತ್ತಮರಳಿದು | ಬಂದನಾಮುಮ್ಮಾರ್ಗದಿಂದನಿಜಾಲಯ
ಕ್ಕೊಲಿದು || ೨೭ || ಅತ್ತಲನ್ನೆಗಧರೆಯಶಿಶುಗಳ | ನೊತ್ತರಿಸಿನೋಡುತ್ತಬಂದಳು | ಮೃತ್ಯುವನುಕರವಂತೆಪೂತನಿ ನಂದಗೋ
ಕುಲಕೆ || ಹೆತ್ತತಾಯಂದದಲಿವೇಷವ | ಹೊತ್ತುಘೋರಾಕಾರವನುಮರ | ಸುತ್ತಮಾಯಾವಿಧೆಮುನಿಪ್ರಿಯಮೂರ್ತಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||
ಲನೆಬಂದಳುಲಕ್ಷ್ಮಿಕಾಂತನ | ಬಳಿಗೆಬಹಪ್ರೊಲುಜನಮನವನಂ | ಡಲವೃತಭಿನವರೂಪಗುಣಯಾವನದವಿಭವದಲಿ || ಚಲ
ಕುಚದ್ವಯಭಾರದಲಿನಡು | ಬಳುಕಿಬೀಳಲುಘನನಿತಂಬ | ಸ್ಥಳದಗರುವಿಕೆಗಲಸಿನಡವುತಮಂದಗಮನದಲಿ || ೨೯ || ಬಿಡು
ಮುಡಿಯಮಲ್ಲಿಗೆಯಪರಿಮಳ | ದೊಡನೆಬಹತುಂಬಿಗಳಕದಪಿನ | ಲಡಿಯಿಡುವಕುಂಡಲದದಿವ್ಯಾಂಬರವಿಭೂಷಣದ || ಒಡಲ
ಕಾಂತಿಯಲಸುರೆಕಾಮಿಗ | ಳೊಡಲಲುರಿಯನುಬಿತ್ತಿಬೆಳವುತ | ತಡೆಯದಾಗೋಕುಲಕೆನಡೆತರುತಿರ್ದಳೊಲವಿನಲಿ || ೩೦ || ಎಲ್ಲಿ
ಹರಿಗುಣಕಥನಕೀರ್ತನೆ | ಯೆಲ್ಲಿರಕ್ಷೋಘ್ನಂಗಳೆನಿಸುವ | ರೆಲ್ಲಿಕರ್ಮಂಗಳಲಿತತ್ಪದಶರಣಜನವೆಲ್ಲಿ || ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಶಿಶುಗಳನುನೆರೆ |
ಕೊಲ್ಲಿಸುತರಾಕ್ಷಸಿಯರ್ಸುಳಿವ | ರಲ್ಲದಚ್ಯುತಗೋತ್ರವನುಬಾಧಿಸುವಡರಿದೆಂದ || ೩೧ || ನೋಡಿಕಂಡಳುಮನೆಯಮುಂಗಣ |
ಮಾಡಿದಿರುಗಾರುಳಿಯಕುರುಹನು | ದಾಡೆಯಿಲ್ಲದದುಷ್ಟಹೊಕ್ಕಳುನಂದನಾಲಯವ || ಮಾಡಹೋಗಿರೆತಾಯಿಕೆಲಸವ | ನೋಡಿ
ಕೊಲುವೆನುವಿಷವನೆನುತವೆ | ಮೂಡಿದೊರೆಯುತಾರಿಯಂತೆಕಠೋರಭಾವದಲಿ || ೩೨ || ಗರುಡದೇವನನೆಬ್ಬಿಸಲುಬಂ | ದು
ರಗವಧುಪ್ರೋಹುತ್ತಿನೊಳಗಿ | ರ್ದುರಗನನುಹೊಕ್ಕಂಕಿಕೊಲಬಂದಾಯನೆರದಿಲಿಯೊ || ದುರುಳೆಬಂದಳುದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸಿ | ಮ
ರಣಕಾರಿಕೃತಾಂತನಿದ್ದೆಡೆ | ಗರಸಿಕೊಳಲೇಕೆನುತಮಿಗೆಮೋಕ್ಷವನುಪಡೆವಂತೆ || ೩೩ || ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳುಹಾವನೇಸಂ | ದೆತ್ತಿ
ಕೊಂಬಂದಲಿಖಳಕುಲ | ಮೃತ್ಯುವನುಮಾಯಾಮನುಷ್ಯಾಕೃತಿಯಮುರಹರನ || ಇತ್ತುಕೊಲುವೆನುವಿಷವನೊಂದೇ | ತು
ತ್ತುಗೊಂಬೆನುಯನುತತನ್ನಯ | ಚಿತ್ತದಲಿನಿಶ್ಚಯಿಸುತಿತ್ತಳುಮೊಲೆಯನರ್ಭಕಗೆ || ೩೪ || ಅರಿಯದವನವೊಲಖಿಳಸಚರಾ |

ಚರಚಗದ್ವ್ಯಾಪಕನು ಕೆಂಗಳ | ತೆರೆಯದರಿವಿನಕಣ್ಣಿಕುಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಣದವನಂತೆ | ಮುರಿವೆಸೆಳೆಯು ಗೋಣಸವೆಸಿದು | ಜೊಳ
ಯುಕಳವನ್ನತಕ್ಕೆನೊರೆಲೆಂ | ದರಿಸುಸುಪ್ತ್ಯನೆವಿಂದುಕರದಿರ್ದನು ರಾಕ್ಷಿಯು ಮುಂದೆ || ೪೫ || ಸಿಟ್ಟಿಸಿದಡೆಪೆಸೀಪಪಿದವನು |
ದುಷ್ಟೆನೊಲೆಯುಲಿಧರಿಬಿಕಿಶುವಿನ | ಕೊಟ್ಟಳವಿನಾಕಿಗಕೃತಾಂತಕೃತಾಂತವಿಗ್ರಹನ || ಮುಟ್ಟಲೆಳೆಯುಂಗವನುಮುನಿಸಿಕೃ | ದೃಷ್ಟ
ನರ್ಜಿತಪರಣಿನಸುರೆಯು | ಕೊಟ್ಟನೊಲಿಗಳನೆರಡುಕೈಯಲಿ ಪಿಡಿದುಬಿಡದುಂ || ೪೬ || ನಸುನಗುತಕದೆಗಣ್ಣ ಲಸುರೆಯು |
ಮುಸುದನಿಕ್ಷೆಪಿಕೊಂಪೆಯುಲ್ಲಾ | ಶಿಶುಗಳನುತಾನೆಂದುನಗರಗ್ರಾಮದೊಳಗನುತ || ಅಸುಸಹಿತ ಶೋಷಿದಳಿಪೀರಿದ | ನಸುವ
ನಸುರೆಂತಕನುಭರದಲಿ | ವಿಷದತೊರೆಕಟವಾಯುಲುಕ್ಕಲುರಕ್ಕಸಿಯುಮೊರೆಯು || ೪೭ || ಭಾವಶುದ್ಧಿಯುಲಿವ ಪ್ರೇಜಿಚು |
ನೀವಸತ್ಸ್ವರೂಪರಿಗೆಮುಕುತಿಯು | ನೀವುನೇನಪತ್ತ್ರಿಯುನೆರೆತೆಂಚುತ್ತಿಕೊಲಬಂದ || ಭಾವದುಷ್ಟೆಗೆಸಹಿತಮುಕುತಿಯು | ನೀವೆನೆಂ
ಬುದನರುಪ್ರಸಂತಿರೆ | ಜೀವಸಹಿತಕ್ಕ್ಯಲುದಮ್ಮನುಮೊಲೆಯುನುರೆಪಿಡಿದು || ೪೮ || ಲೋಕಶಿಶುಗಳಕೊಂದುಮೊಗುವೆಂ |
ಬಾಕತೋರಿಕರಾಳಪಿಷನನು | ಲೋಕನಾಥಂಗಿತ್ತದಸುಸಹಿತಪ್ರಾಣಲುಬಸವಳಿದು || ಸಾಕುಸಾಕೆಲೆಚಿಣ್ಣಬಿಡುಬಿಡು | ಸಾಕು
ನಾನೆಂದೆನುತರಕ್ಕಸಿ | ನೂಕಿದಳುತೇಕಿದಳುಬಿಡದೊರಲಿದಳುಧರೆಯೊಡೆಯೆ || ೪೯ || ಬಿಡುಬಿಡೆಂದಡೆಬಿಡದೆಜೀವವ | ಕಡು
ಗಿಸೇದುತ್ತಿರಲುಖಳೆಬರ | ಪಿಡಿದವ್ರೋಲೊದರುತ್ತಕೈಕಾಲುಗಳನಸಬಡಿದು || ಕೆಡವೃಕ್ಷೀಳುತಕೂಡೆನ್ಸೈದ | ನಡುಗಿದವರುತ
ಬೀದಿವರಿವ್ರ | ತೊಡನೊಡನೆಯೊರಲಿದಳುಬೇಚರಿಬೆಟ್ಟಬಿರಿವಂತೆ || ೫೦ || ಒಡದುದೊಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವವನಿಗೆ | ಕೆಡದುದೋ
ಕುಲಶೈಲವೆನೆನೊರೆ | ಯಿಡುತಘನಸಿಪ್ತುರದರವವಾಯುತ್ವವನಿಯಂಬರವ || ಒಡನೊಡನೆದೆಸೆಗಳನುನಡನಡ | ನಡುಗಿಸಿತುನಾರಿ
ಯುರಬುಸುರುಗ | ಳೊಡನುಸುರಿಯುಲುಧರೆಗೆಕೆಡದುದುಸಕಲಜನನಿವಹ || ೫೧ || ಘೋರಳಡುತಬಸವಳಿದುತನ್ನಯು | ತೋಳು
ಗಳನೊಂದೆಸೆಗೆಹರಹುತ | ಕಾಲುಗಳನೊಂದೆಸೆಗೆಬೀಸಾಡುತ್ತಧರಣಿಯುಲಿ || ಶೈಲರಾಜನಪ್ರೋಲಸಹಜಕೆ | ರಾಳರೂಪವನಾಂ
ತುಕಿಡಿದಳು | ಕಾಳರಕ್ಕಸಿಭುವನಬೆದರಲುಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯುಲಿ || ೫೨ || ದುಷ್ಟರಕ್ಕಸಿಯೊಡಲುಬೀಳುತ | ನಟ್ಟನೊಂದರೆಗಾ
ವ್ರದಂತರ | ವಿಟ್ಟಡೆಯುಗಿಡಬಳ್ಳಿಮರಗಳನೊರಸಿವನದೊಳಗೆ || ಹುಟ್ಟದನಿತುವನೆಲ್ಲವನುಹುಡಿ | ಗುಟ್ಟಿಬಿದ್ದುದುಭೂಮವಜ್ರ
ದ | ಲಿಟ್ಟುಕೆಡಹಿದವೃತ್ರನೊಡಲೀಧರೆಗೆಬೀಳ್ವಂತೆ || ೫೩ || ಕಟ್ಟಯುಂಪದಕಾಲುಗಳಕಿರು | ಚಟ್ಟದಂದದಕ್ರೋರವಮೊಲೆಗಳ |
ಬಿಟ್ಟಕಂಗಳಭೀಕರದಬಾಯ್ದೆರೆಯುನಿಡುಭುಜದ || ನಿಟ್ಟೆಲುಗಳಡೆಗೆಡದಗಿರಿಗಳ | ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯುಕಾಳುರಿಯುಲೊಡೆ | ಲಿಟ್ಟ
ಮೃತ್ಯುವಿನಂತೆಬಿದ್ದಳುವಿಕೃತವೇಷದಲಿ || ೫೪ || ಎಸವಗಿರಿಕಂದರನಭೋಗ್ರ | ಶ್ವಸನಕಂದದಬೆಗಿದಹುಬ್ಬಿನ | ಬಸುರಬತ್ತಿದ
ಕೋರದಾಡೆಯರಾಕ್ಷಸಿಯಕಂಡು || ಅಸುರೆಯುರದಲಿಮೊಲೆವಿಡಿದುಲಂ | ಬಿಸುವಶಿಶುವನುಕಾಣುತವೆಕೂ | ರಸಿಯೊಡಲೊ
ಳುಡಿದಂತೆಹರಿಕಂದುದುಜನಸ್ತೋಮ || ೫೫ || ಎತ್ತಿಕೊಂಡರುಶಿಶುವನೋವೆ | ನುತ್ತಚಿಂತಿಸಿಕಾಲಕರ್ಮವ | ನೆತ್ತಲೇನೆಂದ
ರಿಯುದಾಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಂಧ್ಯಶಿಯು || ಇತ್ತರಾಜನನಿಗೆಜಗಂಗಳ | ಹೆತ್ತವನಗೋಪಿಯರುತನ್ನಯು | ಪುತ್ರನೆಂದಳಲಿದಳುನಂದನ
ಕಾಂತೆಪುರುಕೊಳ್ಳಿಸಿ || ೫೬ || ಇದುಮುಖಿಯರುನೆರದುಗೋರಸ | ದಿಂದಗೋಮೂತ್ರಾಭಿಷೇಕದ | ಲಂದುಬಳದೀಡಾಡಿ
ಗೋಪುಚ್ಛಾದಿಕಂಗಳನು || ನಂದನಂಗನೆರೋಹಿಣಿಯುರೊಡ | ನಿಂದಿರಾಪತಿಗಖಿಳಭುವನಾ | ನಂದಕಾರಣಮೂರ್ತಿಗೆಸಗಿದ
ರಂದುರಕ್ಷೆಗಳ || ೫೭ || ರಕ್ಷಿಸುವ್ರದಜನಂಫ್ರಿಯುನುನೆರೆ | ರಕ್ಷಿಸುವುದಣಿಮಾನುಜಾನುವ | ರಕ್ಷಿಸುವ್ರದೂರುಗಳನೆರೆದನುಯು
ಜ್ಞನತ್ಯುತನು || ರಕ್ಷಿಸಲಿಕಟಿತಟವಜಠರವ | ರಕ್ಷಿಸಲಿಹಯಶೀರ್ಷನೀತನ | ರಕ್ಷಿಸಲಿಹೃದಯುವನುಕೇಶವನೆಂದರಬಲೆಯು
ರು || ೫೮ || ರಕ್ಷಿಸಲಿನಿನ್ನುರವನೀಶ್ವರ | ರಕ್ಷಿಸುವ್ರದಿನನಗೊಲಿದುಕೊರಳನು | ರಕ್ಷಿಸುಗೆತೋಳ್ಗಳನುಭವಭಯುಜಿಷ್ಣುವಹ
ವಿಷ್ಣು || ರಕ್ಷಿಸಲಿವದನವನುತುಕ್ರಮ | ರಕ್ಷಿಸಲಿಶಿರವನುಮಹೇಶ್ವರ | ರಕ್ಷಿಸಲಿಸರ್ವಾತ್ಮಕನುಸರ್ವಾಂಗಸಂಧಿಗಳ || ೫೯ ||
ಮುಂದಿರಲಿಹರಿಚಕ್ರಪೀತನ | ಹಿಂದೆಗದೆರಕ್ಷಿಸುಪಾರ್ಶ್ವ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿನಂದಕಶರಾಸನಶಾರ್ಙವೆಂಬೆರಡು || ಸಂದದಿವ್ಯಾ
ಯುಧಗಳ್ಗೀಕುಲ | ನಂದನನನೋವಿನಲಿವನಿತಾ | ನಂದನನುರಕ್ಷಿಸುಗುಪೇಂದ್ರರುಶಿಶುವನಭ್ರದಲಿ || ೬೦ || ಸಲೆಪದಿಕ್ಕುಗ
ಳೊಳಗೆರಕ್ಷಿ | ಕೈಕೊಲಿದುಶಂಖಪ್ರವರನಿನ್ನನು | ಹಲಧರನುರಕ್ಷಿಸಲಿಸುತ್ತಲುನೆರೆಹೃಷೀಕೇಶ || ಸಲಹುಗಿಂದ್ರಿಯನಿಕರವನು
ಮುನಿ | ಕುಲವಿನಾರಾಯಣನುಕೋ | ಮಲನೆನಿನ್ನೀಪ್ರಾಣವನುರಕ್ಷಿಸುಗೆನಲವಿನಲಿ || ೬೧ || ಕರಣನಿಕರಂಗಳನು
ಯೋಗೀ | ಶ್ವರಮದತ್ರ್ಯೇಯುರಕ್ಷಿಸು | ಗಿರದೆಸರ್ವಾತ್ಮಕನುಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಗಳೊಳೊಲಿದು || ಪರಿಪರಿಯುಬಾಲಗ್ರಹಾದು | ಸ್ವರ
ದಶಕಿಸಿಡಾಕಿನಿಯುರು | ಬ್ಯಲದಬಾಧೆಗಳೊಳಗೆನಿನ್ನನುರಕ್ಷಿಸುಗೆಬಿಡದೆ || ೬೨ || ಇಂತುಗೋಪಿಯರೊಸೆದುನಂದನ | ಕಾಂ
ತೆಸಹಿತಸ್ತನದಲಗ್ರಹ | ಶಾಂತಿಯನುನೆರೆಮಾಡಿಸಂತತಶಾಂತವಿಗ್ರಹಗೆ || ಸಂತಸಂಬಡುತಿರ್ದರಾನೃಪ | ಚಿಂತೆಯನುನೆರೆಮ
ರೆದುಲಹೆಮ್ಮೆ | ಕಾಂತನಿತ್ಯಾತ್ಮನಶಿಶುಲೀಲೆಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ || ... ... || ೬೩ ||

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೫೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೭೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಶಕಟಾಸುರನ ಸಂಹಾರ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಪಾಲಿತಾಖಿಳಭುವನನಾಶ್ರಿತ । ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣನೆಸೆದನು । ಲೀಲೆಯಿಂನರಶಿಶುತನದ ನಾಟಕವನನುಕರಿಸಿ ॥

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಡೆಗೆಡದಪೂತನಿ । ಯುರುಭಯಂಕರರೂಪಕಂಡ । ಚ್ಚರಿವಡುತಗೋಕುಲದಜನತಮತಮಗೆ ರಗಾಗೆ ॥ ನೆರೆದುನೋಡುತ್ತಿರಲುಮಧುರಾ । ಪುರದದೆಸೆಯಿಂದಖಿಳಪರಿಜನ । ವೆರಸಿಬಂದನುನಂದಗೋಪನುತಡೆಯದಾಕ್ಷ ಕೆ ॥ ೧ ॥ ಬಂದುಕಂಡನುಕೆಡದಪೂತನಿ । ಯಂದವನಿದೇನೆನುತನೆಮಗುತ । ನಂದಗೋಪಾದಿಗಳುಹದನನುಕೇಳುತಲ್ಲಣಿಸಿ ॥ ಬಂದಿದವನಿವನೆನ್ನಭಾಗ್ಯಕೆ । ಕಂದನೇಶಿವಯೆನುತಪರಮಾ । ನಂದಮೂರ್ತಿಯನೋಡಿಕಂಬನಿದುಂಬಿದನುನಂದ ॥ ೨ ॥ ವನೋಮುಷಿಯೋಯನಾಗತ । ಕೋಪಿದನೊಸರನಲ್ಲಿದಿಟವಸು । ದೇವನಕಟಾಹೇಳಿದಾನುಡಿಸತ್ಯವಾದುದಲ ॥ ಆವಯೋ ಗಳರಿವರಿದನೀ । ಭಾವಕರ್ಮದಗತಿಯನೆನುತಜ । ನಾವಳಿಯುಲಾನಂದನಾಘೋಷಿಸಿದನಧಿಗಡಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ಕಡಿಕಡಿದುನ್ನೃಪರಕ್ಕ ಯುಹೇ । ರೊಡಲಕೈಕಾಲುಗಳಸಂದನು । ಕೊಡಲಿಸವದವುಹೇರಿಬಳಲಿದವೆತ್ತುಭಂಡಿಗಳು ॥ ಕಡಿದುಪಿಸುಡುವವಿಂದನೋ ಳ । ರೊಡಲುಕೆಡದವುಧರೆಗೆದುಃಖಂ । ಬಡಿಸಲೆಂದೇದನುಜೆಹುಟ್ಟಿದಳೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೪ ॥ ಒಟ್ಟಿದರುದೂರದಲಿದನು ಯು । ನಿಟ್ಟೆಲುವನಿಡಿದಿಡಿದುಖಂಡಿಸಿ । ಮೆಟ್ಟಿಬರಿಯೆಲುಗಳನುಹೊತ್ತಡಕಿದರುಕ್ರಮತಮಗೆ ॥ ನಟ್ಟಡವಿಬಯಲಾಯ್ತುಖಿಳೆ ಡ । ಲೊಟ್ಟೆಲನುಕಾಷ್ಠದಲಿವೇಷ್ಟಿಸಿ । ಸುಟ್ಟರಾಸುರನಿಕರವಂಬರದೊಳಗೆನಲಿದಾಡೆ ॥ ೫ ॥ ಗಗನದಲಿದೆಶೆಗಳಲಿಹೊಗೆ ಘ । ಮಘಿಸಿದುದುಧರಣಿಯಲಿಗೋವಳ । ರಗರುಧೂಪದಳೆಸೆವಸೌರಭವೆತ್ತಣಿಂದಾಯ್ತೊ ॥ ಬಗೆವಡಚ್ಚರಿಯೆನುತತಮತ ು । ಗೊಗುಮಿಗೆಯಹರುಷದಲಿಬೆರಗಿನ । ಬಿಗುಹಿನಲಿಮರಳಿದರುನಂದಾದಿಗಳುಗೋಕುಲಕೆ ॥ ೬ ॥ ದುಷ್ಟಭಾವದಲಕಟವಿ ವನು । ಕೊಟ್ಟನೆರೆಕೊಲಬಂದಪೂತನಿ । ಮುಟ್ಟಿಮುಕುತಿಗೆಸಂದಳಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಕಮಲವನು ॥ ಕೆಟ್ಟುದಘಕುಲವೆಂದು ೋಕಕೆ । ನೆಟ್ಟನರುಪುತಲಗರುಧೂಪವ । ಕೊಟ್ಟಪ್ರೋಲ್ಲಘಮಘಮಿಸಿತಾರಾಷ್ಟ್ರವಿಯುಘಟಧೂಪ ॥ ೭ ॥ ಅಚ್ಚರಿಯೆಮ ದೊಮ್ಮೆನಾಮವ । ನುಚ್ಚರಿಸಿಮೋಕ್ಷನೆಯೆಕೇಳದ । ರೊಚ್ಚಿವರಚರಿತಾಮೃತವನೀಜನದಭವಬಂಧ ॥ ಬಿಚ್ಚುವುದುಗಡತ ವುರದೊಳ । ಗಚ್ಯುತನನಾಂತಾನಿಶಾಚರಿ । ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇಮುಕುತಿಗೈದಿದಳೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೮ ॥ ಭೂವರನೆಕೇಳಾ ಚರಾಚರ । ಜೀವಸಾಕ್ಷಿಗೆನಲಿದುಮೊಲೆಗಳ । ನೀವಪುತ್ರಸ್ನೇಹದಲಿಲಾಲಿಸುತಪಾಲೆರವ ॥ ಆವುದೋಹೆತ್ತವರಸುಕೃತಫ ಾವಲಂಬನಸಿದ್ಧಿಮೇಣಾ । ಗೋವುಗಳಗೋಪಿಯರಪುಣ್ಯಕ್ಕಾರುಸರಿಯೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಇತ್ತುಮೊಲೆಗಳನೊಸದುಸಲಹುವ ಕಿತ್ತಾಯಿಗೆಪಶುಗಳಿಗೆವಿಷ । ವಿತ್ತುಕೊಲಬಂದಾನಿಶಾಚರಿಗೊಂದೆಮುಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಉತ್ತಮರುಕೆಲರಧಮರನ್ಯರು । ಪಾತ್ರತನ್ನ ರೆಂಬಭೇದವ । ದೆತ್ತಣದುಪರಿಪೂರ್ಣವಸ್ತುವಿಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೦ ॥ ಆವನೆಪದಿಂದಾಪಡೊಂಡಿದ । ಜೀವರಿಗೆಸಂಸಾರ ೋಕ್ಷನ । ನೀವನೆಂಬುದುಸಿದ್ಧವಾದುದಲಾಮುಕುಂದನಲಿ ॥ ಆವುದರಿದೆಲೆಭೂಪಮನದಲಿ । ಭಾವಿಸುವಘಕತರಿಗೆಮುಕುತಿ ು । ನೀವುದೇನಚ್ಚರಿಯೆನಿಜಪದಶರಣರಿಗೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ನಂದನಾಪರಿಜನಸಹಿತನಿಜ । ಮಂದಿರವಹೊಕ್ಕುದುರಾಪ್ರಸಿ । ಬಂ ಪರಿಯನುಹೊಕ್ಕಪರಿಯನುಮಡಿದಪರಿಗಳನು ॥ ಅಂದುಕೇಳುತ್ತಲ್ಲವನುತನು । ಬೆಂದವ್ರೊಲುಬಿಸುಸೂಯ್ದುತನ್ನಯ । ನಂದ ನನನೀಕ್ಷಿಸುತಕಂಬನಿದುಂಬಿದನುಮಗುಳೆ ॥ ೧೨ ॥ ಎತ್ತಿಕೊಂಡುರದೊಳಗೆತಕೈ । ಸುತ್ತಕಂಗಳುದಣಿಯೆನೆರೆನೋ । ಡುತ್ತ ುದ್ದಾಸುತ್ತನುಕುತರಮುದ್ದೆನಿಪಶಿಶುವ ॥ ನೆತ್ತಿಯನುನಾಸಿಸಿದಣಿಯದೆ । ಚಿತ್ತದನುರಾಗದಲಿನಿಜಕೃತ । ಕೃತ್ಯತನವನು ನದುಹೊಂಪುಳಿಯಾದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ಹನ್ನೆರಡುದಿನದಂದುವಿಪ್ರರಿ । ಗನ್ನಪಾನಾಂಬರಸುರಭಿಸೌ । ವರ್ಣದಾನಂಗಳಲಿ ಹುಸತ್ಕಾರಪೂಜೆಯಲಿ ॥ ಮನ್ನಿಸುತಪುಣ್ಯಾಹವನುಸಂ । ಪನ್ನವಿಮಾಡಿಸಿಮಹೋತ್ಸವ । ದುನ್ನತಿಯಲಾರಾಧಿಸಿದನಂದಖಿಳ ಬಾಂಧವರ ॥ ೧೪ ॥ ಕಟ್ಟಿಕನಕದಮಣಿಗಳಲಿಹೊಂ । ದೊಟ್ಟಿಲನುಕಲ್ಪದ್ರುಮಂಗಳ । ನಟ್ಟವಿಸಿನೊಳಗಂಪುಗೊಂಬೆಗಳೆಸವನೆಳ ೊಳಗೆ ॥ ಕಟ್ಟಿಸಟ್ಟೆವಳಿಯುಧರೆನೋ । ಲ್ಕಟ್ಟಗಳಬೊಪ್ಪಿರಲುರಕ್ಷೆಯ । ಕಟ್ಟಿರಿಪಿಮಾಡಿದಳುಗೋಪಿಮುಕುಂದನನುನಲಿದು ॥ ಮಮ್ಮನೆಯನೆರವುನೆಯುವನಿತೆಯು । ರೊಮ್ಮೆಸುರಭೇಚರರವನಿತೆಯು । ರೊಮ್ಮೆಸಿರಿಯುಮೆವಾಣಿಶಚಿವನಿತೆಯರುವೊಮ್ಮೊ ಮ್ಮೆ ॥ ಒಮ್ಮೆಧರೆದಿಗುನಾರಿಯರುಬಂ । ದೊಮ್ಮೆನೆರೆದುನದೀವಧೂಜನ । ವೊಮ್ಮೆಜೋಗುಳವಾಡಿತೂಗಿದರಾಜಗನ್ಮಯನ ೧೫ ॥ ಜೋಜಗತ್ಕಾರಣಜಗನ್ಮಯ । ಜೋಜಗನ್ಮಂಗಳಗುಣೋದಯ । ಜೋಜಗಜ್ಜನ್ಮಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಾವಹನೆಜೋಜೋ ॥ ಜೋಜಗತ್ಪಾವನನೆಜೋಜೋ । ಜೋಜಗಜ್ಜೀವನನೆಜೋಜೋ । ಜೋಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕಜಗದ್ವಂದಿತನೆಜೋಜೋಜೋ ॥ ಜೋಜನಾರ್ದನದುರಿತಮರ್ದನ । ಜೋಜನಾರ್ದನಹರುಷವರ್ಧನ । ಜೋಜನಾರ್ದನಸನ್ನುತಾಖಿಳತಾಪಮರ್ದನನೆ ॥

ಜೋಜನಾರ್ಧನಚಿತ್ತವರ್ಧನ | ಜೋಜನಾರ್ದನಅಘೌಘಕುಲಾರ್ದನ | ಜೋಜನಾರ್ದನಭೂಮಿಭಾರಾರ್ದನಜೋಜೋ
ಜೋ ||೧೮|| ಅಚ್ಯುತನೆಜೋಜೋಜಗದ್ಭಯ | ವಿಚ್ಯುತನೆಜೋಜೋನರಾಕೃತಿ | ಮುಚ್ಚಿಮಾಡಿದಗೂಢನಿಜಚಿದ್ರೂಪ
ಜೋಜೋಜೋ || ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕನೆಜೋ | ಸಚ್ಚರಿತಗುಣನಿಧಿಯೆಜೋಜೋ | ಮತ್ಸರಿಪಸುರವೈರಿಕುಲಮರ್ದನನೆ
ಜೋಜೋಜೋ ||೧೯|| ದೇವಜೋಜೋಜೋಸಮಾಶ್ರಿತ | ದೇವಜೋಜೋಜೋನಿರಾಶ್ರಯ | ದೇವಜೋಜೋಜೋ
ನತಾವನಿದೇವಜೋಜೋಜೋ || ದೇವವಂದಿತದೇವಜೋಜೋ | ದೇವಕುಲಪಾಲಕನೆಜೋಜಗ | ಜೀವನನೆಜೋಜೋ
ಮನೋಜ್ಞವಿಹಾರಜೋಜೋಜೋ ||೨೦|| ಜೋಪರೇಶಪರಾತ್ಮಜೋಜೋ | ಜೋಪರಬ್ರಹ್ಮೈಕವಿಗ್ರಹ ಜೋಪರಾಪರ
ಹಿತನೆಜೋಜೋಜೋಪರಾತ್ಪರನೆ || ಜೋಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆಪರಾಹಿತ | ಜೋಪರಾವಿಜ್ಞಾತಪರತರ | ಜೋಪರಮಪೂರುಷನೆ
ಜೋಜೋಪರಮಮಂಗಳನೇ ||೨೧|| ಇಂತುನಂದನಕಾಂತೆಗೋಕುಲ | ಕಾಂತೆಯರುತಾಪ್ರೇಮ್ಮಸುರನರ | ಕಾಂತೆಯರು
ಸೌಹಾರ್ದದಲಿಪಿಡಿದಪ್ಪಿಮುಂಡಾಡಿ || ಅಂತರಂಗದಲಖಿಳಮುನಿಜನ | ಚಿಂತಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನನುಮಾಡುತ್ತ
ಮರದರುಲೋಕವಿಭ್ರಮವ ||೨೨|| ಕೇಳಲಾಗದೆಮುನಿಪಪರಮಾಕ್ಷ್ಯ | ಮಾಳುಗಳಲಾನೀವ್ರುಕಾಲ | ವ್ಯಾಳಮುಖಸಂದಷ್ಟಮ
ಲ್ಲಾತಂದೆದೇಹವಿದು || ಶ್ರೀಲಲಾಮಚರಿತ್ರವೆಂಬರ | ಸಾಲಸುಧೆಯನುತಳದುಮಾಲೋ | ನ್ಮೂಲನವಮಾಡುವುದೆನುತಲೆರ
ಗಿದನುಭೂಪಾಲ ||೨೩|| ತೃಪ್ತಿಬಾರದುತನಗೆತನ್ನಯ | ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನಮಳಗುಣಚಾ | ರಿತ್ರಸುಧೆಯನುಸವಿದುಸಂತತಕರ್ಣ
ಪುಟಗಳಲಿ || ಮೃತ್ಯುಭಯಹರವಾತ್ಮಸುಖಸಂ | ಪತ್ತಿಕಾರಣಸಕಲದುಃಖನಿ | ವೃತ್ತಿಕರವಿದರಿಂದಧಿಕವಿನ್ನಾವುದುಂಟೆಂದ ||೨೪||
ಆವುದನುಕೇಳದರೆನರರಿಗೆ | ಭಾವಶುದ್ಧಿವಿರಕ್ತಿವಿಷಯವಿ | ಷಾವಳೀಸೇವೆಯಲಿಸಂಜನಿಸುವುದುಪರಿಭಕ್ತಿ || ಜೀವಜಾತಕ್ಕಹು
ದುಮ್ಮೆಷ್ಟವ | ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯಸಖ್ಯವದನೆಕ್ಯ | ಪಾವಲೋಕನದಿಂದಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ||೨೫|| ಧರೆಗೆಪಾವನವಾ
ಗಲೆಂದವ | ತರಿಸಿಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕವಂದಿತ | ಚರಣನಾಮಂಗದಲಿನರಶಿಶುಲೀಲೆಗಳಲೊಲಿದು || ಚರಿಸಿದನುನಿಮ್ಮಡಿಗಳದನೆಲೆ |
ಗುರುವೆಬೇಸರದೆಲ್ಲವನುವಿ | ಸ್ತರಿಸಬೇಹುದುತನಗೆಶಿಷ್ಯಂಗೆಂದನವನೀಶ ||೨೬|| ಸಾಧುವಾಗಲಿಮೇಣುಶಿಷ್ಯನ | ಸಾಧು
ವಾಗಲಿಸದ್ಗುರುವನಾ | ರಾಧಿಸುತ್ತುಪಸನ್ನನಾದಡದಾವನಾಗಿರಲಿ || ಬಾಧಕವೆನಿಪ್ಪಖಿಳಕರ್ಮನಿ | ರೋಧವನುನೆರೆಗೆಲಿದುಮು
ಕುತಿಯ | ಸಾಧಿಸನೆಸದ್ಗುರುವೆಕರುಣಿಪುದೆಂದಡಿಂತೆಂದ ||೨೭|| ಲೇಸನಾಡಿದೆಭೂಪವರ್ಣಿಪೆ | ವಾಸುದೇವನದಿವ್ಯಗುಣಲೀ |
ಲಾಸುಧಾಸಂಪನ್ನಸೌಖ್ಯದಸಾರಸಂಗತಿಯ || ಏಸುಕಲ್ಪಾಂತರಕೆಹಿರಿಯರು | ಬೇಸರುವರೈತಂದೆಹಿರಿಯನೆ | ಬೇಸರುವನೆಂ
ದರಿಯದವನೇಮಗನೆನೀನೆಂದ ||೨೮|| ಬಸುರಶಿಶುವಿಂಗೆಂದುಸುಧೆಸೇ | ವಿಸಿದಡರಿಯದೆತಾಯಿಗನುರತೆ | ಯುಸಮಸಿದ್ಧಿಯ
ನಧಿಕಸಂತುಷ್ಟಿಯನುಮುರಹರನ || ಬಿಸದುಬಣ್ಣಿಪೆತನಗೆನಿನಗೀ | ಋಷಿಸಭೆಗೆಸರ್ವರಿಗೆಸುಖಸರಿ | ಹಸುಗೆಕಾಣಲೆಭೂಪ
ಯೆಂದನುಮುನಿಪನವನಿಪಗೆ ||೨೯|| ಒಂದುದಿನಜನ್ಮರ್ಕ್ಷಯೋಗದ | ಲಂದವಡದುದುತಾನದುತ್ಸವ | ಕೆಂದುಗೋಕುಲದ
ವರುನೆರದುಯಶೋದೆಯರಮನೆಗೆ || ಬಂದುಬಾಲಾಕೃತಿಯಹರಿಯನು | ಕಂದಣಿಯೆನೋಡುತ್ತಪರಮಾ | ನಂದದೊಳಗೋ
ಲಾಡುತಿರ್ದುದುಸಕಲಜನನಿವಹ ||೩೦|| ಗೀತವಾದ್ಯತ್ರಯಗಳೆಸೆಯಲು | ಭೂತಳಾಮರಮಂತ್ರರವಪರಿ | ಪೂತಕಲಶೋದ
ಕದಲಭಿಷೇಕವನುನೆರೆಮಾಡಿ || ಭೂತಭುವನಾಧಾರಹರಿನಿಜ | ಜಾತಶಿಶುವೆಂದೊಸೆದುಮಂಗಳ | ಹೇತುವಹಕರ್ಮಂಗಳನು
ಮಾಡಿಸಿದಳಂದಬಳಿ ||೩೧|| ಸ್ನಾನಭೂಷಣಗಳಲಿತನ್ನಯ | ಸೂನುವನಲಂಕರಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು | ಧೇನುಮಣಿಕನಕಾಂಬರಾಶನ
ಗಳನುವಿಪ್ರರಿಗೆ || ಆನಿಖಿಳಗೋಪರಿಗೆಗೋಕುಲ | ಮಾನಿನಿಯರಿಗೆಸೂತಮಾಗಧ | ಜಾನಪದಜನಗಳಿಗೆಮಾಡಿದಳುಚಿತಸತ್ಕೃ
ತಿಯ ||೩೨|| ದೇವಪಿತೃಸಂತರ್ಪಣವಭೂ | ದೇವತೃಪ್ತಿಯನಾಯಶೋದಾ | ದೇವಿವಿರಚಿಸಿನಿಜಸುತಂಗಭ್ಯುದಯಕರವೆಂದ ||
ದೇವದೇವನನೊಲಿದುಶಿಶುವೆಂ | ದೋವಿಮೊಲೆಯೂಡಿದಳುನಿದ್ರಾ | ಭಾವಿತಾಕ್ಷನನೊಯ್ಯನಿರಿಸಿದಳಬಲೆತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ||೩೩||
ಲಲನೆಬೊಂದೊಟ್ಟಿಲಲಿಭಂಡಿಯ | ಕೆಳಗೆಮಲಗಿಸಿಸಡಗಸಂಪಿ | ಗದ್ದಳನಿದ್ರನನಿದ್ದೆಗೈಸಿಯಶೋದೆಮಾಹದಲಿ || ಬಲಿದುಗೋ
ಪಿಯರಿಂಗೆಪ್ರೊದಾಂ | ಬುಲವನಿತ್ತುಪಚರಿಸುತುತ್ಸವ | ದೊಳಗೆಮೈಮರೆದಿರ್ದಳಾಸಂಭ್ರಮದಪಿಭವದಲಿ ||೩೪|| ಕೆಲಸದಲಿ
ಮೈಮರೆದುತಾಯಿರೆ | ಅಳುಗಳುತಕಂದೆರೆದುಕಂಬನಿ | ದುಳುಕಿದನುಪುಟನೆಗದುಹೊಡಕರಿಸುತ್ತತೊಟ್ಟಿಲಲಿ || ಹಲಗೆಗಳನೊದ
ವುತ್ತಮೆಲ್ಲಡಿ | ಗಳಲಿಬದಿರಲುಮೆಲ್ಲಡಿಯಮೇಲು | ದಳದಲರುಸೋಂಕಲಿಕೆಬಿದ್ದುದುಭಂಡಿಸುಗ್ಗಾಗಿ ||೩೫|| ಭಂಡಿತಳಮೇ
ಲಾಗಿಬಹುರಸ | ಭಾಂಡವೆರಸಂಬರದೊಳಗೆಬ್ರ | ಹ್ಮಾಂಡಬಿರಿವಂತೊರಲಿಬಿದ್ದುದುನುಗ್ಗುನುಸಿಯಾಗಿ || ಕಂಡಿದೇನೇನೆನುತಸ
ತಿಯರ | ತಂಡಹರಿತಂದಳುವಶಿಶುವನು | ಕಂಡುನಡುಗುತ್ತೆತ್ತಿಕೊಂಡರಖಂಡವಿಗ್ರಹನ ||೩೬|| ಗಾಲಿಕೀಲುಗಳಚ್ಚುತುಂ
ಬಿದ | ಸಾಲಹರವಿಗಳೊಡೆದುಧರೆಯಲಿ | ಬೀಳಲೇತಕೆಭಂಡಿಕುಟಿಹಟ್ಟಿಗಿಬಾಲಕನ || ಮೇಲೆಬೀಳದೆಪೋಯಿತುಸಂಮುವಿ | ಕಾಲ
ದ್ದೈವದೆಕಾಯ್ದುದೆನುತಾ | ಲೋಲಲೋಚನೆನಂದಗೋಪಾದಿಗಳುಮರುಗಿದರು ||೩೭|| ಮರುಗಿಮನದಲಿತಲ್ಲಣಿಸಿಬಿಡಿ | ಲೆದ

ಗಿದಂತೀಭಂಡಿಧರೆಗೆ । ಕೆಡದುಬಿದ್ದುದುಗ್ರಹನಿಮಿತ್ತವೊ ತಾನಿದೇನೆಂದು ॥ ಅರಿಯದಳಲುತ್ತಿರಲು ಮಕ್ಕಳು । ಮರುಗಲೇಕೀ
ಶಿಶುವಿನಂಘ್ರಿಯು । ಸೆರಗುಸೋಂಕಲುಬಿದ್ದುದೆಂದರುಭಂಡಿಧರೆಗುಡಿದು ॥ ೩೮ ॥ ಹೋಲದೀಶಿಶುಪಾದಹತಿಯಲಿ । ಬೀಳಲರಿ
ವುದೆಭಂಡಿಮಕ್ಕಳ । ಹೇಳಿಕೆಗೆತಾನಾವುದರ್ಥವೆನುತ್ತದರವಿಯಲಿ ॥ ಹೇಳದರುಕೆಲಕೆಲರುಸಂಶಯ । ಲೋಲಮಾನಸರಾದರೆಲೆ
ಭೂ । ಪಾಲಪರಮೇಶ್ವರನಮಹಿಮೆಯನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳುತಾಯಿಹರಿತಂ । ದೆತ್ತಣಿಂದೆಳೆಮಗನೆಬಂದುದು
ಮೃತ್ಯುವಿದುನಿನಗೇನೆನವಗ್ರಹವೊಶಿವಯೆನುತ ॥ ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನೆಗಳನುವರವಿ । ಪ್ರೋತ್ತಮರಮುಖದಿಂದಮಾಡಿಸಿ । ಚಿತ್ತಸಾ
ಕ್ಷಿಗೆಮೊಲೆಯನೂಡಿದಳಂದುಮೋಹದಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಹೂಡಿದರುಭಂಡಿಯನುಮುನ್ನಿನ । ಪಾಡಿನಲಿಬಲಿಧೂಪದೀಪವ । ಮಾಡಿ
ಮನೆದೇವತೆಗಳನುಸಕಲಗ್ರಹಾವಳಿಯ ॥ ಪೂಜಿಸಿದರುರುಗಂಧಮಾಲ್ಯವ । ತೀಡುಮಾಮೋದದಲಿವಿಪ್ರರು । ಗೂಡಿಬಹುಮಂ
ಗಳಮಹಾವಾದ್ಯಂಗಳಿಂದೆಸೆಯೆ ॥ ೪೧ ॥ ಸ್ನಾನವನುಮಾಡಿಸಿದರಮಳ । ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಗೆಮಂತ್ರದಲಿಬಹು । ದಾನವನುಮಾಡಿ
ದರುಗೋಭೂವ್ಯಂಬರಾದಿಗಳ ॥ ಸೂನುವಿಂಗಭ್ಯುದಯವೆಂದುಕ್ಕೆ । ಶಾನುಮುಖದಲಿದಣಿಸಿಸುರರನು । ಧೇನುಗಳನರ್ಚಿಸಿದ
ರಾದಂಪತಿಗಳೊಲವಿನಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ದಣಿಸಿದರುವರವಿಪ್ರರನುಮ । ನ್ನಣೆಗಳಲಿಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿದ । ಕ್ಷಿಣೆಸಹಿತದಿವ್ಯಾನ್ನಪಾ
ನಂಗಳಲಿಸತ್ಕರಿಸಿ ॥ ಗುಣರಹಿತಶಿಶುವಿಂಗೆಶಾಂತಿಯ । ನೆಣಿಸಿಮನದಲಿಮಾಡುತಿರ್ದರು । ಮಣಿಕನಕಭೂಷಣಗಳಲಿಸಂತುಷ್ಟಿಯ
ನುಧರೆಗೆ ॥ ೪೩ ॥ ಹರಸಿಸೇಸೆಯನಿಟ್ಟರಾದ್ವಿಜ । ವರರುನಿಜದಿಂನಿತ್ಯನಾದಂ । ಗುರುತರಾಮಳವೇದಮಂತ್ರಂಗಳಲಿಮಸೆವೊಲಿ
ದು ॥ ಪರಮಪುರುಷಂಗಾತ್ಮಮಾಯಾ । ಪರಿಗುಣಿತಮಹಿಮಂಗೆಸಚರಾ । ಚರಜಗಚ್ಚೈತನ್ಯಮಯನಿತ್ಯಾತ್ಮರೂಪಂಗೆ ॥ ೪೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೦೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ತೃಣಾವರ್ತಸಂಹಾರ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ನರಶಿಶುವಿನಂತಾಡುತಾಡುತ । ದುರುಳಕಂಸನಭೃತ್ಯವಾತ್ಯಾ । ಸುರನಕೊರಳನುಮುರಿದು
ಬಿಸುಟನುಧರೆಗೆಮುರವೈರಿ ॥

ಪದನು॥ ಒಂದುದಿನಮೊಲೆಯೂಡುಮಾಡುತ । ನಂದಗೋಪಿಮುಕುಂದನಾನನ । ದಂದವನುನೋಡುತ್ತಮುದ್ದಾಡು
ತ್ತಕುಳಿತಿರಲು ॥ ಬಂದನೊಬ್ಬನುದೈತ್ಯನಾಗೋ । ವಿಂದನನುಮಧುರಾಪುರಕ್ಕೊಯಿ । ವೊಂದುಮನದುತ್ಸಾಹದಲಿನೃಪನಂದ
ಗೋಕುಲಕೆ ॥ ೧ ॥ ಅದನರಿತುದೈತ್ಯಾರಿಗಿರಿಯಂ । ದದಲಿಗುರುತರಭಾರವಾಗಲು । ಬೆದರಿಚಿತ್ರವೆನುತ್ತತೊಡೆಯಿಂದಿಳುಹಿ
ಧರಣಿಯಲಿ ॥ ಸುದತಿತನ್ನಯಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೈ । ದಿದಳುಹೆರಿಯನುನೆನೆದುಮನದೊಳ । ಗದುಭುತದಶಿಶುವೆನುತನಂದನಕಾಂತೆಬೆರ
ಗಾಗಿ ॥ ೨ ॥ ಇತ್ತಲನ್ನೆಗಕಂಸಭೃತ್ಯರೊ । ಳುತ್ತಮತೃಣಾವರ್ತನೆಂಬಾ । ದೈತ್ಯನಾವರಿಸುತ್ತಕೆಂಧೂಳಿಯಲಿಗೋಕುಲವ ॥
ಕಿತ್ತುಮರಗಿಡಬಳ್ಳಿಗಳನಲ । ವೃತ್ತವಾತ್ಯಾಕೃತಿಯಲೈತಂ । ದೆತ್ತಿಕೊಂಡಂಬರಕೆಹಾಯ್ದನುಖಳಕುಲಾಂತಕನ ॥ ೩ ॥ ಹಗಲು
ಕತ್ತಲೆಕವಿದುದಶದಿ । ಕ್ಕುಗಳನವನಿಯನಂಬರವನೊ । ಮ್ಮೊಗದಲಾವರಿಸುತ್ತಬಿರುವರಿಯಾಯ್ತುಬಿರುಘಾಳಿ ॥ ಒಗುಮಿಗೆಯ
ಕೆಂಧೂಳಿಕೆತ್ತುದು । ಜಗದಕಂಗಳಪಥವನೊಬ್ಬನೆ । ಮಗನದೇನಾದನೊಯೆನುತ್ತಯಶೋದೆತಲ್ಲಣಿಸಿ ॥ ೪ ॥ ಬಂದುಕಾಣದೆ
ಶಿಶುವನೇಗುವೆ । ನೆಂದರಸಿಮುನ್ನಿರಿಸಿದೆಡೆಯಲಿ । ಬೆಂದವೊಲುಬಸವಳಿದಳಳಲುತಳುತ್ತಧರಣಿಯಲಿ ॥ ಇಂದುಮುಖಿಹೊರಳಿದಳು
ಕಾಣದೆ । ಕಂದಿಕರುವಿನತಾಯವೋಲರ । ವಿಂದನಾಭನನಬಳೆಹಂಬಲಿಸುತ್ತದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ೫ ॥ ಕಾಂತೆಮೂರ್ಛೆಯಲೆಚ್ಚರಿನ
ಲೇ । ಕಾಂತಭಕ್ತರವೋಲುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನನುಹಂಬಲಿಸುತಳಲುತದೆಸೆಗೆಬಾಯ್ಬಿಡುತ ॥ ತಾಂತೆಯೊರಲುವಧನಿಗೆಗೋ
ಕುಲ । ಕಾಂತೆಯರುಹರಿತಂದುತಮತಮ । ಗಂತರಾತ್ಮನನರಸುತಿರ್ದರುಶ್ರುತಿಗಳಂದದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಧಟ್ಟಗೆಡದರುಧರೆಗೆಮಿಗೆ
ಕರು । ಗೆಟ್ಟತಾಯಂದದಲಿಜೀವವ । ನಿಟ್ಟರಸಿಬಳಲಿದರುಕಾಣದೆಗೋಪವನಿತೆಯರು ॥ ಕೆಟ್ಟೆವೆನುತಾಗೋಪಿಯಂಗದ । ಲಿಟ್ಟ
ತಂತಂಮಂಗವನುಘೋ । ಳಟ್ಟುಕೆಡದುದುಕೂಡೆದೆಸೆಬಾಯ್ಬಿಡೆವಧೂನಿವಹ ॥ ೭ ॥ ನಂದಮೊದಲಾದಖಿಳಗೋಪರ । ವೃಂದ
ವಾಗೋಪಿಯರಬಹಳಾ । ಕ್ರಂದಿತವನಾಲಿಸುತಬೀಳುತ್ತೇಳುತೈತಂದು ॥ ಕಂದನಿರವನುಕಾಣದುರಿಯೊಳು । ನಿಂದವೊಲ್ಬಸವ
ಳಿದುಅಸುವಿರೆ । ಹೊಡಿದರುಧರೆಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಮೇಲೆತನಿಗೆಡದು ॥ ೮ ॥ ತಡತಡವಿಕೈಗಳಲಿದೆಶೆಗಳ । ಗಿಡುಮೆಳೆಯುಕತ್ತಲೆ
ಯಧೂಳಿಯು । ಕಡಲಜಲಚರವಾಯ್ತುಜನವಲ್ಲಲ್ಲಿಗೋರಲುತ್ತ ॥ ಒಡಲಹಮ್ಮನಯೋಗಿಗಳನವ । ಘಡಿಸಿಕಾಡುವಮಾಯೆ
ಯೆಂತಿರೆ । ಕಡುನಿರೋಧಂಬಡಿಸಿದನುಖಳನಚ್ಯುತನಹಿಡಿದು ॥ ೯ ॥ ಅಂಗಣದಲಿಂತಖಿಳಗೋಕುಲ । ದಂಗನೆಯರೊಡಗೂಡಿ
ಗೋಪರು । ಸಂಗಡಿಸಿಹಲುಬುತ್ತಹಂಬಲಿಸುತ್ತಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಕಂಗೆಡುತ್ತಿರೆಕಮಲದೃಶನನು । ಹಿಂಗದಾಖಳತೊಯ್ದನಾಗಗ ।

ನಾಂಗಣಕೆಗಿರಿಯಂತೆಶಿಶುರೂಪದಜಗನ್ಮಯನ ॥೧೦॥ ಭೀಕರಾಂಗವನಾಂತುನಭದಲಿ । ನಾಕದಿಪ್ಪಕೊಂಡೊಯ್ಯುತಿರೆನಿಜ । ಗೋಕುಲದಪರಿಭವವನಾಸಂಕ್ಲೇಶಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಶೋಕವನುಕಾಣುತ್ತದೈತ್ಯನ । ನೇಕೆಕೊಂಡಾಡುವೆನೆನುತ್ತಕೃ । ಪಾಕರನು ದೈತ್ಯಾಪಹರಣಕೆಮಾಡಿದನುಮನವ ॥೧೧॥ ಅರಸಕೇಳಂಜದವೊಲಾತನ । ಕೊರಳನಿಕ್ಕೈಯಿಂದಹಿಡಿದಂ । ಬರದಲೊತ್ತಿದ ದುಸುರಿಗುಬ್ಬಸವಾಗಿಕಂಗೆಟ್ಟು ॥ ಗಿರಿಯವೋಲ್ಚ್ಯುತನಾಂತಿಂ । ತುರದಲಮರಾರಾತಿಘೋಳಿಡು । ತದೆಯಮೇಲೊಗದಂತೆ ಬಿದ್ದನುಭೀಕರಾಂಗದಲಿ ॥೧೨॥ ಮಬ್ಬುಹರದುದುಮಳಲಧೂಳಿಗ । ಳುಬ್ಬಟೆಗಳಡಗಿದವುಗೋಪರ । ಸೆಬ್ಬಿಸಿದಪ್ರೇಲಾ ಯ್ತುನಭದಿಂದಿಳೆಗೆಖಳಕೆಡೆಯೆ ॥ ಸರ್ಬ್ಬಜನಚೇತರಿಸಿತಾಕ್ಷಣ । ಕೂರ್ಬ್ಬಿಯಲಿಕೆಡೆದಸುರನೊಡಲಲಿ । ಸರ್ಬ್ಬಗತನಿರೆಕಂಡುಹರಿತಂ ದುದುಜನಸ್ತೋಮ ॥೧೩॥ ಎತ್ತಿಕೊಂಡರುಖಳನಕೊರಳನು । ಸುತ್ತಿಜೋಲ್ವಜಗನ್ಮಯನನೆರೆ । ಹೆತ್ತವರುಗೋಕುಲದಜ ನಹೋದಸುವಪಡದಂತೆ ॥ ನೆತ್ತಿಯನುಮಾಸನಿಸಿಹರುಷದ । ಸೋತ್ತರದಸಸ್ನೇಹಜಲದಲಿ । ತಪ್ಪವಿದರಂತಾದರಾನಂದದಲಿಮು ಳುಗಾಡಿ ॥೧೪॥ ಎತ್ತಲೀಶಿಶುಜಗವನೊಂದೇ । ತುತ್ತುಮಾಡುವಭೀಕರಾಂಗದ । ದೈತ್ಯನಿವನೆತ್ತಲುನಭೋಗತಿಸ್ಥಿದುವವ ನೆತ್ತ ॥ ಮತ್ತೆಧರೆಯಲಿಕೆಡದುನುಗ್ಗಹು । ದೆತ್ತಲುರದಲಿಲಂಬಿಸುವಶಿಶು । ವೆತ್ತಲದುಭುತವೆನುತಕಂಬನಿದುಂಬಿದನುನಂದ ॥ ॥೧೫॥ ಅವತಪಪ್ರೋಪೂರ್ವದಲಿಮ । ನ್ನಾವಪೂರ್ತೇಷ್ಟಾದಿಘನಸುಕೃ । ತಾವಳಿಯೊನಿರ್ವ್ಯೂಢವಾದುದುಜನ್ಮಶತಗಳಲಿ ॥ ಆವನುಖದಲಿಭಜಿಸಿದಪ್ರೊಬಲು । ದೈವವನುಶಿಶುಸತ್ತುಮಗುಳಿಯು । ಜೀವಿಸುವುದನುಕಂಡೆನೆಂದನುನಂದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥೧೬॥ ಆವದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಯೋವನು । ದೇವನಲ್ಲದಡರಿವನೆಂತಿದ । ನೀವಿಚಿತ್ರೋತ್ಪತ್ತಗತಿಗಳಗಾಢಸಂಗತಿಯ ॥ ದೇವನಾಗದೆಮಾಣ ನೆನುತವು । ಹಾವಿರಾಗದಲಂದುನೆರದಾ । ಗೋವಳರಮಧ್ಯದಲಿಕೊಂಡಾಡಿದನುಯದುವರನ ॥೧೭॥ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾನಂದನ ಚಲಿತ । ಮೂರ್ತಿಯನುಗುಣಗಂಧರಹಿತನ । ನೆತ್ತಿಯನುಮಾಸನಿಸಿನಿಜಪುತ್ರಾನುರಾಗದಲಿ ॥ ಹೊತ್ತವನುಪುಳಕದಲಿತಕ್ಕೈ । ಸುತ್ತತನ್ಮಯನಾಗಿಹರುಷದ । ಲೋತ್ತರದಬೋಲಾಡುತಿರ್ದನುನಿಜಸುಖಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಕರ್ಮವನುಕೆಡೆಯೊಡೆಯದುರೆನಾ । ಹಮ್ಮನುತ್ತೊಳಸಾರಿದಾಸೋ । ಹಮ್ಮಿನೊಳಗರಿಮರುಳನಿಸದುಪಸನ್ನಭಾವದಲಿ ॥ ಬೊಮ್ಮವಿದರನುಬಳಲಿಸದೆಸೋ । ಹಮ್ಮಿ ನಲಿಬೇರೆನಿಸದಾಪರ । ಬೊಮ್ಮನಂದಯಶೋದೆಯರಿಗಪರೋಕ್ಷವಾಯ್ತೆಂದ ॥೧೯॥ ನೋಡುವರುಕಣ್ದಣಿಯೆಗುಣವನು । ಪಾಡುವರುತಕ್ಕೈಸಿಚ್ಚೈಸುಂ । ಡಾಡುವರುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಂಕದಲಿಚಿನುಮಯನ ॥ ಕೂಡೆಲಾಲನಪ್ರೋಷಣಂಗಳ । ಮಾಡಿ ದಣಿಯರುಜನ್ಮಶತದಲಿ । ಮಾಡಿದಚ್ಯುತತುಷ್ಟಿಯೆಂತುಟೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೨೦॥ ಒಂದುದಿನನಿಜಬಾಲಕನನಾ । ನಂದದಲಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿತೊಡೆಯಲಿ । ನಂದಗೋಪಿಮನೋನುರಾಗದಲಿಸೆದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥ ಇಂದುಮುಖಿಮೊಲೆಯೂಡಿದಳುಮುದ । ದಿಂದ ಖಿಳಭುವನಾಶ್ರಯೋದರ । ಮಂದಿರಂಗುಪಸನ್ನಜನನಿಜಬಂಧುವಿಂಗೊಲಿದು ॥೨೧॥ ಲೀಲೆಯಲಿಮೊಲೆಯುಂಡುದಣಿವಾ । ಬಾಲಕನಮೊಗನೋಡಿಮುದ್ದಿಸಿ । ಸಾಲದೆನೆಮೊಗ್ಗುಲಿಮುಹಿಮನನಪ್ಪಿಕುಳ್ಳಿರ್ದು ॥ ಆಲಿಸುತಲಕ್ಷ್ಮೀಕರಾಂಬುಜ । ಲಾಲಿ ತಾಂಪ್ರಿಯಬಾಯಿದೆರೆಯಲಿ । ಬಾಲೆಕಂಡಳುಕಮಲಜಾಂಡಕಟಾಹಮಂಡಲವ ॥೨೨॥ ಕಂಡಳವನಿಯನಂಬರವನಾ । ಖಂ ಡಲಾದಿಸಮಸ್ತದಿವಿಜರ । ತಂಡವನುತಾರಾಗ್ರಹಾವಳಿಚಂದ್ರಸೂರಿಯರ ॥ ಮಂಡಲಂಗಳನುರುನದೀಗಿರಿ । ಖಂಡಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಸಾಗರ । ಮಂಡಮಾನಸದೇಶನಗರಗ್ರಾಮಜನಸಹಿತ ॥೨೩॥ ಸಕಲಸಚರಾಚರದಜೀವ । ಪ್ರಕರವನುಪಶುಪಕ್ಷಿಮೃಗವನ । ನಿಕರವನುಗೋಕುಲವನಾಗೋಕುಲನಿವಾಸಿಗಳ ॥ ನಿಕರವನುತನ್ನವನುಬಾಯ್ದರ । ದಕ್ಕತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನುಕಂಡಾ । ಸುಕೃ ತನಂತೆಯದೇಸೆನುತಕಳವಳಿಸಿನಡುಗಿದಳು ॥೨೪॥ ಇಂತುತನ್ನೊಂದೇಕದೇಶದ । ಲಂತವಿಲ್ಲದೆತೋರ್ಕುವಮಾಯಾ । ಭ್ರಾಂ ತಿಜಗದಾಕಾರದಿಂದೆಂಬುದನುತೋರ್ಪಂತೆ ॥ ಭ್ರಾಂತಿವಿರಹಿತನಾತ್ಮವದನಾ । ಭ್ಯಂತರಾಳದೊಳಖಿಳಭುವನ । ಭ್ರಾಂತಿಯನು ತೋರಿದನುತಾಯಿಗೆನಿಜವಿನೋದದಲಿ ॥೨೫॥ ಕಂಗಳನುನೆರೆಮುಚ್ಚಿತರುಣಿಲ । ತಾಂಗಿಭಯದಲಿನಡುಗುವಂಗೋ । ಪಾಂಗದಲಿಕುಳ್ಳಿರಲುಹರಿಶರಣೆನುತಮನದೊಳಗೆ ॥ ಹಿಂಗದಾದೃಗ್ಭ್ರಾಂತಿನೆರೆಬಿಹ । ರಂಗದೃಷ್ಟಿಗೆತೋರಿತೋರಿಯ । ಡಂಗು ವುದುನಿಜದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆಂಬುದನುತೋರ್ಪಂತೆ ॥೨೬॥ ಮರದುಮಲೆಯೂಡಿದಳುಮುನ್ನಿನ । ತೆರದಲಾಗಳೆಗೋಪಿತತ್ವವ । ನರಿವಮುನಿಯಂತೊಬ್ಬನೆಬಾಹ್ಯದಲಿಕಾಣುತ್ತ ॥ ಅರಿವುಮರವೆಗೆಸಾಕ್ಷಿಯಾದಂ । ತೆರನವೋಲಿರ್ದಳುನಿತಂಬಿನಿ । ಪಿರಿದು ಪ್ರಾರಬ್ಧಸುಭೋಗದಯೋಗದಂದದಲಿ ॥೨೭॥ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆಗರ್ಗನಾನಕ । ದುಂದುಭಿಯಮಾತಿನಲಿಯಾದವ । ವೃಂದಕುಲ ದಾಚಾರ್ಯನಮಳಬ್ರಹ್ಮಕುಲವರ್ಯ ॥ ಇಂದುಮುಖಿರೋಹಿಣಿಯಶೋದಾ । ನಂದನರಸಂಸ್ಕಾರವನುಮಾ । ಳ್ಪೊಂದುಮನದ ರ್ಥಿಯಲಿತಾಂಪೆರರರಿಯದಂದದಲಿ ॥೨೮॥ ಕಂಡುಬರವನುದೂರದಿಂದವೆ । ದಂಡದಂತಿರೆಯೊಡಲನವನಿಗೆ । ದಿಂಡುಗೆಡಹು ತ್ತಿರುಗೊಂಡಾನಂದನುಚಿತದಲಿ ॥ ಕಂಡೆನೆನ್ನಯಪುಣ್ಯಫಲತನು । ಗೊಂಡುಬಹುದನುಭಾಪೆನುತ್ತು । ದ್ದಂಡಮತಿಪೂಜಿಸಿದನ ಚ್ಯುತಬುದ್ಧಿಯಲಿಮುನಿಪ ॥೨೯॥ ಆಸನದಲೊಪ್ಪಿರಲುಮುನಿಕುಲ । ವಾಸನನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಗುಣವಾ । ರಾಶಿಪದವನುತ್ತೊಳೆ

ತೀರ್ಥರ್ಗೀಡಕೆದಲೋಲಾಡಿ ॥ ಶಾಸಿಸೂದೇನಿತ್ತಲಘುಕುಲ । ನಾಶನನಬರಮಾಯ್ತುತಾನಿ । ನ್ನೇಸುಧನ್ಯನೊಯನುತಬಿನ್ನವಿಸಿ ದನುಮುನಿಪದಕೆ ॥ ೩೦ ॥ ಜ್ಞಾನವಂತರಬರವಿದಧಿಕ । ಜ್ಞಾನಿಯೇನಿಪ್ಪವಗೆಸಂತತ । ದೀನಮತಿಗಳಿಗಸ್ವತಂತ್ರಗೃಹಪ್ರವೃ ರಿಗೆ ॥ ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಿಹಪರಾರ್ಥಸು । ಖಾನುಭವಸಾಧನವಲಾತನ । ಗೇನುಬೆಸನೆಲೆಮುನಿಪಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅನುಪಮನೆನಿನ್ನಿಂದತಿಪ್ರಿಯ । ವೆನಿಪತೀಜ್ಯೋತಿರ್ಗಣಂಗಳ । ವಿನುತಮಾರ್ಗಜ್ಞಾನವವಗತವಾಯ್ತುಲಾಧರೆಗೆ ॥ ಮುನಿಪನಿನ್ನಂದದಲಿಶಿಷ್ಟರು । ಜನಿಸಲರಿವರೆಯನ್ನವಿಜ್ಞಾ । ಪನವನುರುಕಾರುಣ್ಯದಿಂದವಧರಿಸಬೇಕೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಬಾಲ ರಿಗಿಬ್ಬರಿಗೆಪರಮಕೃ । ಪಾಳುನೀಮಾಳ್ಪುದುಪರಾರ್ಥಸು । ಶೀಲರಲ್ಲಾದ್ವಿಜಕುಲದಸತ್ಕಾರಧರ್ಮವನು ॥ ಹೇಳಲೇಕೆಲ್ಲರಿ ವಿಪ್ರರು । ಮೂಲವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳೆನಲಾ । ಲೋಲಮತಿಗಿಂತೆಂದನಾಮುನಿವರನುನಸುನಗುತ ॥ ೩೩ ॥ ವಲ್ಲವಾಧಿಪಕೇಳು ಆರ್ಯವ । ದಲ್ಲತಾನಿದುಸಕಲದೇಶದೊ । ಳೆಲ್ಲಯಾದವವಂಶದಾಚಾರಿಯನುತಾನೆಂದು ॥ ಬಲ್ಲರೆನ್ನನುನಿನ್ನತನಯರಿ । ಗಲ್ಲಿಸಂ ಸ್ಕಾರವನುಮಾಡಿದ । ಡೆಲ್ಲದೇವಕಿಯಾತ್ಮಸಂಭವನೆನ್ನದೇಲೋಕ ॥ ೩೪ ॥ ಆಗದಿದುಖಳಕಂಸಕೇಳ್ದ । ಡೀಗಳೇತಾನ್ನೆತಹ ಹೆಂ । ಣಾಗಲರಿಯದುತಂಗಿಯಷ್ಟಮಗರ್ಭವೆಂದೆನುತ ॥ ಶೋಗವೇವಸುದೇವಮಾಳ್ಪನು । ರಾಗವನುನಿನ್ನೊಳಗೆತಾಮ । ೕಗಳ್ಳೀಮಾಡಿದುದನರಿತಡೆಕೇಡುಬಹುದೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಎಂದಡಹುದಹುದೆನ್ನವರುಸಹಿ । ತಿಂದಿದನುಕಾಣದವೊಲೆಲೆಮುನಿ । ಂದ್ಯಮಾಳ್ಪುದುಪರಿಮಿತವಲೆನ್ನಾತ್ಮಸಂಭವಗೆ ॥ ಸಂದಸದ್ವಿಜಸಂಸ್ಕೃತಿಯನೆನು । ತಂದುತಲೆವಾಗಿರಲುಮುನಿಸಾ । ನಂದದಲಿ ಗಹನನುನಂದನಮಸ್ತಕವನೊಲಿದು ॥ ೩೬ ॥ ನೋಡಿಮನದಲಿಮುನಿಪತಾನೇ । ಮಾಡುವುದನಭ್ಯರ್ಥಿಸುತನಡೆ । ನೋಡಿ ದಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುಕಂಡಾರೆಮನದಣಿಯೆ ॥ ನೋಡಿಕಾಣರುಮುನಿವರರುಮಾ । ತಾಡಿಕಾಣವುವೇದಶಿರವೀ । ಗೂಢಚ ರೂಪನನುಶೀಕ್ಷಿಸುವಂದವೆಂತೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ನಾಮಕರಣವನೆಂತುಮಾಳ್ಪನ । ನಾಮರೂಪಕ್ರಿಯಗೆಜಾತಜ । ರಾಮರಣರ ಹಿತಂಗೆಮಾಳ್ಪನದೆಂತುಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ॥ ಕ್ಷೇಮಧಾಮಂಗೊಡರಿಸುವದೆಂ । ತೀಮನೋಜ್ಞಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನೆ । ಯೀಮರುಳುತನಕೇ ನಹೇಳುವೆನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೮ ॥ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧಂಗೀದ್ವಿಜಾತಿಕು । ಲೋಕ್ತಸಂಸ್ಕಾರಾದಿಸಿದ್ಧಿಯಿ । ದೆತ್ತಣದುರವಿರಶ್ಮಿಯ ಮತೊಳವಂತೆನೋಡುವಡೆ ॥ ಮತ್ತೆಶುದ್ಧವೆನಿಸ್ಪೊಡಲುವೇ । ದೋಕ್ತಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆಯೋಗ್ಯತೆ । ವೆತ್ತುದಾವನದೆಶೆಯಲಾತಂ ಗೀಕೆವಿಧಿಯುಂಡ । ೩೯ ॥ ಎನುತಮುನಿಪತಿತಾನುಹೇಳ್ದ । ನಿನಿತುಸಂಸ್ಕಾರಂಗಳನುಸಂ । ಜನಿತವೆನೆವಿಸ್ತರಿಸಿಕೇಳೆಲೆನಂದ ರೋಹಿಣಿಯು ॥ ತನಯರೆಲ್ಲರಮತಿಗೆರತಿಯನು । ಜನಿಯಿಸುತರಾಮಾಖ್ಯೆಯನುಗುಣ । ವನಧಿಪಡವನುಬಲವಿಶಿಷ್ಟತ್ರಯಿಂದಬ ಲನೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಭಾವಿಸಲುಯಾದವರೊಳಪೃಥ । ಗ್ಭಾವದಲಿಸಂಕರುಷಣಾಖ್ಯೆಯ । ನೀವಿಬುಧನುತನೈದುವನುನಿನ್ನಾತನೀ ಧರೆಗೆ ॥ ಮೂರವೆಮೂರುಯುಗಂಗಳಲಿಸ । ದ್ಭಾವದಿಂದವತರಿಸಲಾದವು । ಭಾವಿಸಲುಸಿತಪೀತರಕ್ತತ್ರಯಗುಣವೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ವರ್ಣಮೂರುಯುಗಂಗಳೊಳಗು । ತ್ಪನ್ನವಾದವೃಕ್ಷಪ್ಲನೆಂಬೀ । ವರ್ಣವನುಸಂಗ್ರಹಿಸಿದವನಾಗೀಗನಿನಗಿಂದು ॥ ಮುನ್ನವ ಸುದೇವಂಗೆತಾನು । ತ್ಪನ್ನನಾದನುವಾಸುದೇವನು । ನಿನ್ನಮಗನದರಿಂದಸಲೆವಿಖ್ಯಾತನಹನೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲೆಲೆನಂ ದನಿನ್ನೀ । ಗುಣನಿಧಿಯನಾಮಾಕೃತಿಗಳಂ । ಗಣಕವಲ್ಲಾನರಿವಪೊಲುಬಲ್ಲವರುಪೆರರಿಲ್ಲ ॥ ತ್ರಿಣಯನನುಮನ್ನಿಸುವನೀತನ । ಗಣಿಸದಿರುನರನೆಂದುನಾರಾ । ಯಣಸಮಾನೈಶ್ವರ್ಯನೀನಿನ್ನಾತ್ಮಭವನೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಈತನಿಂದಸಕಲಭುವನ । ಖ್ಯಾತನಹೆ ನೀನಖಿಳದುಃಖವ । ನೀತನಿಂದುತ್ತರಿಸಿಪಡವೆಸಮಸ್ತಸಂಪದವ ॥ ಈತನಂಘ್ರಿಸರೋಜದಲಿಸಂ । ಪ್ರೀತಿಯನುಮಾಳ್ಪೀಮನು ಷ್ಯ । ವ್ರಾತಸಹಿತಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಪಡವರವರೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಈತನಿಂದವೆಮುನ್ನಸುಜನ । ವ್ರಾತರಕ್ಷಿತವಾಗಿದಸ್ಯು । ವ್ರಾತ ವನುಕೆಡೆಯೊದದುದನಿಯರಾಜಿಕತ್ವದಲಿ ॥ ಈತನೊಲಿದವರಿಂಗೆಜಯವಹು । ದೀತನೊಲ್ಲದರಿಂಗೆಪರಿಭವ । ವೀತನಿದ್ದಲ್ಲಿಹ ಕುಲಲಕ್ಷ್ಮಿನಿರಂತರಾಯದಲಿ ॥ ೪೫ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತೀಶಿಶುವಸುಯಿಧಾ । ನದಲಿರಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತತನ್ನಯ । ಹೃದಯಕಮಲದಲಚ್ಯು ತನಮಂಗಳಗುಣಾಕೃತಿಯ ॥ ಪದವನೇಧ್ಯಾನಿಸುತಮುನಿವರ । ನುದಿತಸಂತೋಷದಲಿತನ್ನಯ । ಪದದಲೆರಗಿದನಂದನನುನೆ ಗಹುತ್ತಬೀಳ್ಕೊಂಡ ॥ ೪೬ ॥ ಮುನಿಪಚೋವಿನ್ಯಾಸದಲಿನಿಜ । ತನಯನುನ್ನತಮಹಿಮೆಯನುಸಂ । ಜನಿತಸಾಮರ್ಥ್ಯವ ನುರೂಪೌದಾರ್ಯಗುಣಗಣವ ॥ ನೆನೆದುನಂದಯಶೋದೆಯರುಸುಖ । ವನಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತಿರ್ದರು । ಮುನಿವಿನುತನಿ ತ್ಯಾತ್ಮಶಿಶುಲೀಲೆಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ... ... ॥ ೪೭ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೪೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳು.

ಸೂಚನೆ॥ ಪರಕೆಪರತರವೆನಿಪತನ್ನಯ । ನಿರುಪಮಿತ್ರಮಹಿಮೆಯನುಬಗೆಯದೆ । ಮುರಮಥನ
ನನುಕರಿಸುತಿರ್ದನುಬಾಲಲೀಲೆಗಳ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಇರಲುಕೆಲವುದಿನಕ್ಕೆಹರಿರಾ । ಮರುಶಿಶುತ್ವದಲೀಲೆಗಳನನು । ಕರಿಸಿಗೋಕುಲದೊಳಗೆಶೋಭಿಸಿದರ್ಪ್ರಚಿತ್ತ ವರ॥ ಹರುಷರಸವಂಕುರಿಸೆನಿಜಕರ । ಚರಣಯುಗಳವನವನಿಯಲಿವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಹರಿಹರಿದಾಡಿತಲಿತರುನಿಬಿಡಿನೋಡಿದಲಿ॥೧॥ ನೆರೆಯುದವನಿಗೆತನ್ನಪದಸಂ । ಸ್ಪರುಶನದಸುಖವೆಂದುಕೃಪೆಯಲಿ । ಕರಚರಣಜಾನುಗಳಸಂಸ್ಪರುಶನಮಹೋತ್ಸವವ॥ ಧರೆಗೆಸಲಿಸುವಸುರವರಾರ್ಚಿತ । ಚರಣನೆಸದನುಗೋಕುಲದಲಾ । ನರಶಿಶುತ್ವದಲೀಲೆಗಳನಾಟಕವನನುಕರಿಸಿ॥೨॥ ಹೊಂದೊಡರೆಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಘಂಟೆಗ । ಳಂದವಡದರಳೆಲೆಕುರುಳ್ಗಳ । ಕಂದಳಿತಕಾಂತಿಗಳಕರ್ಣಾಭರಣದೀಪ್ತಿಗಳ॥ ಸಂದಮುದ್ರಿಕೆಕಂಕಣಂಗಳ । ಗೊಂದಣದಭೂಷಣಗಳಲಿಗೋ । ವಿಂದರಾಮರುಮೆರದರಂಗಣದೊಳಗೆಹರಿದಾಡಿ॥೩॥ ಹೊಳವಕಂಗಳಕೆದಪುಗಳವಂ । ಜುಳಮುಖಾಬ್ಜದಕಾಕಪಕ್ಷದ । ಮೊಳೆವದಂತದ್ಯುತಿಯಬಿಂಬಾಧರಸುಧಾರಸದ॥ ಎಳೆನಗೆಯನಯನಾಭಿರಾಮೋ । ಜ್ವಲವರಾಕ್ಷನಖಪ್ರಭಾಸಿತ । ಗಳದಗುಣವನಧಿಗಳುಮೆರದಾಡಿದರುವಿಭವದಲಿ॥೪॥ ಕರಚರಣಜಾನೂದರೋರು । ಸ್ಫುರಿತಘನಪಂಕಾಂಗರಾಗದ । ಸುರಿವಧರಸುಧೆಗಳನುಸೇವಿಸಿಧನ್ಯತಾನೆನುತ॥ ಪರಮಪರುಷವತಳೆಯೆವಿಶ್ವಂ । ಭರೆಯುಪರಮಾನಂದನಿಧಿಗಳು । ನೆರವಿಗಳಲೊಪ್ಪಿದರುಗೋಕುಲದೊಳಗೆಹರಿಬಲರು॥೫॥ ಶ್ವೇತನೀಲಮಹಾದ್ರಿಗಳುಮನ । ವ್ರೋತುನರಶಿಶುತನವನಾಂತೀ । ಭೂತಳದೊಳುದಿಸಿದವ್ರೊಮೇಣುಸಿತಾಸಿತದ್ಯುತಿಯೊ॥ ಖ್ಯಾತರಕ್ಷದ್ವಯಪ್ರಜಂಗವು । ಜಾತಕರುಣಸುರದ್ರುಮಂಗಳೊ । ಚೇತನಾತ್ಮಕರೆಸದರುಪಮಾತೀತರೆಂದೆನಿಸಿ॥೬॥ ಜೀವಜಾತವಿದೆನ್ನಸೋಪಂ । ಭಾವದಲಿಲಕ್ಷಿಸಲುನೆರೆಯದೆ । ಭಾವಶುದ್ಧಿವಿಹೀನವಿಷಯವಿಷಾವಗಾಹದಲಿ॥ ಸಾವುತಿದೆಲಾಯೆನುತಕಾರು । ಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದತದ್ಭಾವಾವಲಂಬನನಾದವ್ರೊಲುಜನವನವರಂಜಿಸಿದ॥೭॥ ಖಡ್ಡಿಸಿದರೆಂತರಿವರೆನ್ನನು । ಜಡ್ಡಮತಿಗಳುಮರ್ತ್ಯರಿವರೆನು । ತಡ್ಡವಿಹವಮಾಯೆಯನುಜರದುನಿಜಾತ್ಮದಾನದಲಿ॥ ಖಡ್ಡತನವನುಬಿಸುಟುಬಾಹ್ಯದ । ಲಡ್ಡಿಸಿಕೆಣುಮನಗಳಿಗೆಬಲೆ । ಯೊಡ್ಡಿದರುಬಲಕೇಶವರುದಿವ್ಯಾಕೃತೀಕ್ಷಣದ॥೮॥ ಘೋರಸಂಸಾರಾರ್ಣದುಃಖೋ । ತ್ತಾರಣಂಗಳೆನಿಪ್ಪಮುನಿಹೃದ । ಯಾರವಿಂದದ್ಯುಮಣಿಗಳೆನಿಪ್ಪಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ॥ ಧೀರರೆಳವೃತ್ತೆಳವೃತವನಿಗು । ದಾರಸುಖವನುಸಲಿಸಿಕರುಣಾ । ವಾರಿಧಿಗಳಾಡಿದರುಬೀದಿಗಳೊಳಗೆಹರಿಹರಿದು॥೯॥ ಬೀಳುತೇಳುತಕೆಸರೊಳಗೆಯದು । ಬಾಲಕರುಆಡುತ್ತಕರುಗಳ । ಬಾಲವನುಹಿಡಿಹಿಡಿದುಜೋಲುತ್ತಿರದೆಳಸಿಕೊಳುತ॥ ಕಾಲಗೆಜ್ಜೆಗಳುಲಿಯಲಂಜಿದ । ವ್ರೋಲುಮುರಿಮುರಿದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ॥ ಲೋಲಮತಿಗಳುಬಪ್ಪರಾತಾಯಿಗಳಕೈಗಳಿಗೆ॥೧೦॥ ಬಂದನೆನ್ನಸುಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನಯ । ತಂದೆಯನ್ನಯದೈವವೆನ್ನಾ । ನಂದನಿಧಿಯನ್ನರಸಯನ್ನಕುಲದ್ಯುಮಣಿಬಂದ॥ ಬಂದುದೈವಾರಿಯಾಸೆಯೆನುತಾ । ಯಿಂದುಮುಖಿಯರುಬಾಲಕರಿಗಿದಿ । ರ್ವಂದುತೆಗದಪ್ಪುವರುಮೈಗಳಕೆಸರಹೂಡಿಸಹಿತ॥೧೧॥ ಎತ್ತಿಕೊಂಡುರದೊಳಗೆತಕ್ಕೈ । ಸುತ್ತರಡುತ್ತೋಳ್ಗಳುದಣಿಯಲಾ । ಮತ್ತಧರಸುಧೆಸುರಿಯೆತತ್ಪಂಕಾಂಗರಾಗದಲಿ॥ ಮೆತ್ತಿದುರಿದಂಪುಗಳಲೊಪ್ಪಿರೆ । ಹೆತ್ತತಾಯ್ಗಳುಮುಳುಗಿಹರುಷರ । ಸೋತ್ತರದಲೂಡಿದರುಮೊಲೆಗಳನಾಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ॥೧೨॥ ಮೊಲೆಯನುಂಬರ್ಭಕರಕಟವಾ । ಯ್ಗಳಮೃದುಸ್ಮಿತದಂತಪಜ್ಞಿಯ । ಲಲಿತವದನಶ್ರೀಯನಬ್ಜದಳಾರುಣೇಕ್ಷಣದ॥ ಲಲನೆಯರುನೋಡುತ್ತತನುರಸ । ಪುಳಕದಲಿಮೈಮರೆದುಸುಖಮಯ । ಜಲಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತಿರ್ದರುಮುನಿಗಳಂದದಲಿ॥೧೩॥ ನೆರೆದರಾಗೋಕುಲದಮಮ್ಮನೆ । ನೆರನುನೆಯಬಹುಪುಣ್ಯವಂತೆಯ । ರರಿವಿಜಯರಾಜನನುದಿನವನೋಕರಾಕೃತಿಯ॥ ಪರಿಪರಿಯಲೀಲೆಗಳಲರ್ಭಕ । ಚರಿತವನುನೋಡುತ್ತಕೃತ್ಯಾಂ । ತರಗಳನುನೆರೆಮರದುನಗುತಸದಿಪ್ಪರನವರತ॥೧೪॥ ತಾಮುಕಿಕಿಬ್ಬನುತೆಗವತೀವಿದ । ಮಹಗಳಲ್ಲಿಗೆಹರಿವನಾಯ್ಗಳ । ಕೊಡಕೆಗಳಹಿಡಿದೆಳವಹೋರುವಹಸುಗಳದ್ವಿಡೆನೆ॥ ತವೆಮುದ್ದೆದುವಹಾವ್ರಜೇಳನು । ಹಿಡಿದುತೆಗವಸಿಧಾರೆಗಳನಿ । ಪ್ಪಿಡಿವಿಡಿದುಜೋಲುತದುರಂತಚರಿತ್ರರೊಪ್ಪಿದರು॥೧೫॥ ಎಲ್ಲಿಮುಳುವೇಲಿಗಳುಹೋರುಗ । ಳೆಲ್ಲಿಹುಲಿಕರಡಿಗಳನೆರವಿಗ । ಳೆಲ್ಲಿಯಾಚಕಪಥಿಕಪಶುಮೃಗಪಕ್ಷಿಸಂದೋಹ। ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಹರಿವಶಿಶುಗಳ । ನಿಲ್ಲಿದೊಳಗೊಯ್ದ್ದುಜಲುಮನೆಯೊಳ । ಗುಳ್ಳಕೆಲಸವಮಾಡಲರಿಯರುತಾಯ್ಗಳನವರತ॥೧೬॥ ನಡೆಯಕಲಿಸುವಳಗ್ರಹಸ್ತವ । ಹಿಡಿದುತ್ರಿಭುವನಸೂತ್ರಧಾರಿಗೆ । ನುಡಿಯಕಲಿಸುವಳಖಿಳವೇದಮಯಂಗೆಚಿಸುಮುಜನೆ॥ ತನೆಯದುಣಕಲಿಸುವಳುನಂದನ । ಮಡದಿಸಹಜಾನಂದತೃಪ್ತಂ । ಗಡಿಗಡಿಗೆಪಾಲ್ಬೆಣ್ಣೆಯನುಬಾಯೊಳಗೆಬೆರಳಟ್ಟು॥೧೭॥ ಪನೋದಕಲಿಸುವಳಂಧಚಕ್ಷುವಿ । ಗಾಡಕಲಿಸುವಳೆರಡುಕೈವಿಡಿ । ದಾಡಿಸುತ್ತಯಶೋದೆಮಗನನುಲೋಕನಾಟಕನ॥ ದತ್ರೊಳ್

ಸುವಳೊಲಿದಜಿಹ್ವಂ । ಗೀಡಿರಿವತನುಪ್ರಳಕರಸದಲಿ । ಕೂಡಿತಕ್ಕೈಸುವಳುನಿರವಯವನನುಲಲಿತಾಂಗಿ ॥ ೧೮ ॥ ಏನನೆಂಬೆ
ಭೂಪಭಕ್ತಾ । ಧೀನತಾನೆಂಬುದನುಮೆರದನು । ದಾನವಾಂತಕನನುಕರಿಸಿಲೀಲಾಗುಣಾಕೃತಿಯ ॥ ಧ್ಯಾನಗೋಚರವೂ
ನಂದನ । ಮಾನಿನಿಗೆಮಗನಾಗಿನಟಿಸಿದ । ನೀನಿಖಿಳಭವಬಂಧವಿಧ್ವಂಸನದಲೀಲೆಗಳ ॥ ೧೯ ॥ ಮತ್ತೆಕೆಲವುದಿನಕ್ಕೆಬಲಪು
ಷೋತ್ತಮರುಮುಮ್ಮನೆಯುಸೆರವುನೆ । ಯೆತ್ತಲತ್ತಲುಕೆಳೆಯಗೋಪಕುಮಾರಕರುಸಹಿತ ॥ ಸುತ್ತಿಸುಳಿದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಡೆಯಾ ।
ತ್ತಬೀದಿಯಹುಡಿಗಳಲಿಹೊರ । ಳುತ್ತಮರಿಯಾನೆಗಳಪ್ರೋಲೆಸದರುನಿಜೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ತಾನೆಮನೆಯಂಗಣದಲೆತ್ತಲು ।
ನೆಮಕ್ಕಳನೆರವಿಯೆತ್ತಲು । ತಾನೆಗೋಕುಲದೊಳಗೆಮನೆಮನೆಗಳಲಿಮಂದಿಯಲಿ ॥ ಆನಿಖಿಳಗೋಪಕರನೆರವಿಯ । ತಾನೆ
ಯಂತಿಕದಲೆತ್ತಲು । ತಾನೆಸರ್ವಂವಿಷ್ಣುಮಯವೆಂದೆನಲುರಂಜಿಸಿದ ॥ ೨೧ ॥ ನೆರದುಬಂದಾರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ಪರಮಮಂಗಳ
ಪುಣ್ಯಚರಿತವ । ನೊರವಮನದರ್ಥಿಯಲಿಗೋಪಿಯರ್ನೋಡುತ್ತಮತವಮಗೆ ॥ ಸರಭಸದಲಂದಾಯಶೋದೆಯ । ಹೊರಗೆನಗುತ್ತೈ
ಂದುಮುದ್ದಿಸ । ಲಿರವನೀಕ್ಷಿಸುತೆಂದರುನ್ನತಬಾಲಲೀಲೆಗಳ ॥ ೨೨ ॥ ಹೊಕ್ಕುಕರೆಯದಮುನ್ನಕರುಗಳ । ಮಿಕ್ಕುಬಿಡುವರು
ರದಡಳುತವೆ । ನಕ್ಕುಮರಸುವರದನುಚತುರೋಪಾಯವಿಧಿಗಳಲಿ ॥ ಒಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವರೆಮ್ಮಮನೆಗಳ । ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿತಾಯೆ
ಡದಾ । ಮಕ್ಕಳನುಭವಗೆಡಿಸಲೆಂದೇನಿಖಿಳಗೋಕುಲವ ॥ ೨೩ ॥ ತಾಯೆನಿನ್ನಾಣೆಂದುಮೊಸರನು । ಬಾಯಿಗೆತ್ತಿದಡೆಮ್ಮಮ
ಳು । ಕಾಯಲರಿದಂಜುವೆವುಬಿನ್ನಹವಮಾಡುವಡೆನಿಮಗೆ ॥ ಸ್ತ್ರೀಯಯೋಗಾಚಾರ್ಯರಿವದಿರು । ಪಾಯಕೋವಿದರಕಟಕಟನಿ ।
ರ್ಯದಲಿನೆರೆಕೆಡಿಸಿದರುಗೋಕುಲದವೈಭವವ ॥ ೨೪ ॥ ಉಂಡದಕ್ಕಾರಳಲುವರುನೆಲ । ನುಂಡುಕೆಟ್ಟುದುಹಾಲುಮೊಸರನು ।
ಂಡಕಡೆಗೀಡಾಡುವರುನಾಯ ಳಿಗೆಕಪಿಗಳಿಗೆ ॥ ಕಂಡಿದೇನೆನಲೊಡೆಯರಿವರಾ । ಭಾಂಡವನುಧರಣಿಯಲಿನೆರೆಘೋ । ಳ್ಕಂಡೆ
ಳಿಸಿದರಾರುನಿನ್ನವರಂತೆಗೋಕುಲವ ॥ ೨೫ ॥ ನೆಲುಹುಗಳಲಿರಿಸಿದರೆಕೈಗಳು । ನಿಲುಕದಿರ್ದಡೆಮಣಿಯೊರಳ್ಗಳ । ನಿಳುಹಿ
ಳೆಯರಹೆಗಲನೇರಿದುರಂತವಿಕ್ರಮರು ॥ ಕಳದುಕೊಂಬರುಹಾಲುಬೆಂಣೆಯ । ನುಳಿವುಪಾಯವಕಾಣೆವೆಮ್ಮಲಿ । ಛಲವದುಳ್ಳ
ತರಿಸಿಕೊಂಬದುತಮ್ಮಗೋಧನವ ॥ ೨೬ ॥ ಮೇಲೆಮುತ್ತಿರಿಸಿದಡೆತಳವನು । ಕೋಲಲಿರಿದೊಡ್ಡುವರುಬಾಯನು । ಕೋಲು
ಲುಕದಡಿಡುವರಾಭಾಂಡವನುಪಾಲ್ಮೊಸರ ॥ ಕಾಳಗತ್ತಲೆಯೊಳಗೆಬಚ್ಚಿಡೆ । ಸಾಲರತ್ನಾಭರಣಕಾಂತಿಯ । ಮೇಳವಿಸಿಮೋ
ಡಲಕಾಂತಿಯತೋರಿತರಿಸುವರು ॥ ೨೭ ॥ ದೊರೆಯದಿರ್ದಡೆಮನೆಗೆಕಿಚ್ಚನು । ಬರೆಯದೇಕಿವಕೆಂದುಬೈವರು । ಮರದೊ
ಗುವರ್ಭಕರನೆಬ್ಬಿಸಿಕರುಗಳನುಬಿಟ್ಟು ॥ ಕೆರಳಿಹೊಸ್ತಿಲವೃಜ್ಜೆಗೈವರು । ವೊರಳೊಳಗವಿಷ್ಠಿಸುವಥಾವಿದ । ನೊರೆಯಲಮ್ಮೆವು
ಕಳುಹಿನೋಡಿಸುಕೃಷ್ಣನುಪಟಳವ ॥ ೨೮ ॥ ನುಡಿಸುವವರಾರವ್ವಮಾತುಗ । ಳೊಡಲಹೊಗಲೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ತೊಡಕು
ನೇಡೆಲೆತಾಯೆಬಡವರಿಗೆಲ್ಲಬಲ್ಲಿದರ ॥ ಗಡಣಗಜಪತಿಯಂತ್ರೆಸುಮ್ಮನೆ । ಮಿಡುಕದಿಹದೇಲೋಕವಿಂತೆಂ । ಮೆಡರುಗಳುನಿನ್ನಾರಿ
ಗೆಂಬೆವದಾರುಕೇಳುವರು ॥ ೨೯ ॥ ಎಂದುಸಭಯಾಕುಲಿತನಹಗೋ । ವಿಂದನಮುಳಶ್ರೀಮುಖಾಬ್ಜವ । ನಿಂದುಮುಖಿಯರು
ನೋಡುವರ್ಥಿಗೆಸಂದುತಮತಮಗೆ ॥ ಎಂದರಾಗೋಪಿಯರೊಡನೆಪೂ । ರ್ಣೇಂದುಮುಖಿನಸುನಗುತತಾನಿಂ । ತೆಂದಳಾನಿಜ
ಬಾಲಕನಶಿರಿಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ೩೦ ॥ ಮಕ್ಕಳೊಳಿಗತಾಯಿಗೆಂಬುದು । ತಕ್ಕುದೈಸಲೆಕೇಳಿತಾಹೆಂ । ಮಕ್ಕಳರಹೇಳುವೆನು
ಕೃಷ್ಣನದುರುಳತನದಿರವ ॥ ಅಕ್ಕರಿತುಪಾಲ್ಮೊಸರುಬೆಣ್ಣೆಯ । ನಿಕ್ಕಿದಾದಿನಕೊಲ್ಲನೂಟವ । ನೆಕ್ಕಸಕ್ಕದಮಾತುನಿಮಗೇಕೆಂದ
ಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೩೧ ॥ ತುಡುಕಿಬೆಣ್ಣೆಯಮೆಲುವಕೃಷ್ಣನ । ಹಿಡಿದುತಂದೊಪ್ಪಿಸುವುದೆನಗವ । ಗಡೆಯತನವನುಮಾಣಿಸುವೆನೆ
ನಲಾಗಲೆಂದೆನುತ ॥ ಮಡದಿಯರುತಂತಂಮಮನೆಗಳಿ । ಗಡಿಯಿಡುತ್ತಿರೆಮುಂದೆಹೊಕ್ಕೊಡ । ನೊಡನೊಡನೆಮನೆಮನೆಯ
ಪಾಲ್ಬೆಂಣೆಗಳನುಗಿದುಂಡ ॥ ೩೨ ॥ ಮತ್ತೆಮನೆಮನೆಗಳಿಗೆಬಂದಾ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರುಮುಕುಂದನ । ವೃತ್ತವನುಪಾಲ್ಬೆಂಣೆ
ಕೆನೆಮೊಸರೆಂಬಿವನುತೆಗದು ॥ ಎತ್ತಿಮೆಲುವುದಕಂಡುಗಹಗರು । ಸುತ್ತಕೈಬಾಯುರಗಳೆಡೆಯೊಳು । ಮೆತ್ತಿದೆಂಜಲುಸಹಿತಹಿಡಿ
ದರುತಮತಮಗೆಹರಿಯ ॥ ೩೩ ॥ ನೀರೆಯರುನಯನಾಭಿರಾಮನ । ಕೋರಡಿಗಳನದಿರವನೊಮ್ಮೆಯ । ದೂರಲೈತರಲೊ
ಬ್ಬರರಿಯದಪ್ರೋಲುಹೊರವಂಟ ॥ ಬೇರೆಬೇರ್ಪಿಡಿತ್ತಿಕೊಂಡಾ । ಮೂರುಲೋಕದಧೀಶ್ವರನಕೈ । ಸೂರೆಗಿದುಕಡೆಯನುತತಂ
ದರುಗೋಪಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೩೪ ॥ ಬಂದುಗೋಪಿಯಕೈಯಲಿದ್ದವು । ಕುಂದನನುಕಾಣುತ್ತಬೆರಗೈ । ಯಿಂದಶಮ್ಮಿದ್ದಿರವನೀ
ಕ್ಷಿಸಿಯೇನಿದೇನೆನುತ ॥ ಇಂದುಮುಖಿಯರುನೋಡಿನುಡಿಯದೆ । ಮಂದಿರಂಗಳಿಗೈದಿದರುಗೋ । ವಿಂದನಿರವಚ್ಚರಿಯನುತ
ತಮತಮಗೆಬೆರಗಾಗಿ ॥ ೩೫ ॥ ಒಂದುದಿನದಲಿಶೋದೆತೊಡೆಯಲಿ । ನಂದನನಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಾ । ನಂದದಲಿಮೊಲೆಯೂಡಿ
ಮುದ್ದಾಡುತ್ತಕುಳ್ಳಿರಲು ॥ ನಿಂದುಕಾಡಿಹಮೂಡಿಬಹಪೂ । ರ್ಣೇಂದುವನುವನರಾಜಿಗಳಹಂ । ಣೆಂದುಕಾಣುತಶಮಲದ್ವಶ
ಗೆಕೈನೀಡಿ ॥ ೩೬ ॥ ಮೂಡುವಾಶಶಿಮಂಡಲವನಿದ । ಬೇಡಿಕಾಡುತ್ತಿರಲುಕಂಡಾ । ಗಾಡಿಕಾತಿಮುಕುಂದನನುನಾಡಾಡಿ
ದು ॥ ಬೇಡಲೇತಕೆಮಗನೆತನ್ನನು । ಕಾಡಲೇತಕೆಬಹಡೆನೀನೇ । ನೀಡಿಕೋಯೆನುತೆರಡುಕೈಯಲಿನೆಗಹಿದಳು

ಸಭಿಕೆ ॥ ೪೭ ॥ ತಿರಿದುಕೊಳಲೇಕೊಲ್ಲೆ ಹೆಂಣನು । ಮರುಳುಮಗನೆಯುನುತ್ತ ನೋಡುವ । ನೆರವಿಯೊಡನಾತಾಯಿನಗುತಿರೆ ಲೋಕಪಾಲಕರು ॥ ನಿರುತತನ್ನೊಂದಾಜ್ಞೆಯಲಿತಾ । ನಿರಿಸಿಶಾಂತಿಹರೆಂಬುದನುಗೋ । ಚರಕೆತೋರುವಪ್ರೋಲುತ್ತೆಗೆದನುನಗುತ ಹರಿಶಿಶಿಯ ॥ ೪೮ ॥ ಇಳೆಯನಂಬರದಿಂದಶಿಶಿಹೊಳ । ಹೊಳಮನೋಡುವಜನದಕಂಣುಗ । ಳಳುಕಿನಿಂದಿಡಿದವಿಶ್ವತೋಬಾಹುವಿನ ಕರತಳಕೆ ॥ ನಳಿನಮುಖಿನಡನಡನೆನಡುಗು । ತ್ತಳುಕಿಕಂಗಳಮುಚ್ಚಿ ಮಿಗೆತ । ಲ್ಲಣಿಸಿದಳುಕರತಳದಶಿಶಿಯನುಕಂಡುನಿಜಸು ತನ ॥ ೪೯ ॥ ನಸುನಗುತಕರುಣದಲಿಹರಿಕಂ । ಪಿಸುವತಾಯನುಕಂಡುಮಗುಳಾ । ಗಸಕೆಬಿಟ್ಟನುಶಿಶಿಯನನುಪಮದಿವ್ಯತೇಜ ವನನು ॥ ಬಿಸಜಮುಖಿಮರದಾಗಳಂತಿರೆ । ಪಸರಿಸಿದಪುತ್ರಾನುರಾಗದ । ಲೊಸದುಮೊಲೆಯೂಡಿದಳುಮಾಯಾಮರ್ತ್ಯವಿಗ್ರ ಹಕೆ ॥ ೫೦ ॥ ಒಂದುದಿನಬಲಕೃಷ್ಣರಾಸ್ವ । ಚ್ಛಂದದಲಿಗೋಪಾಲಬಾಲಕ । ವೃಂದದೊಡನಾಡುತ್ತ ಶಿಶುಲೀಲೆಗಳಲೆಸೆದಿರಲು ॥ ಬಂದುಗೋಪಿಗೆದೂರಿದರುಗೋ । ವಿಂದನನುಕೇಳ್ಅವ್ವಮಂಣನು । ತಿಂದನೆಮ್ಮನುಮಿಾರಿಬೇಡೆನಲೆಂದುಬಾಲಕರು ॥ ೫೧ ॥ ಕೇಳಿದಾಗಳಿದೇನಿದೆಂದಾ । ಲೋಲಲೋಚನೆಹರಿಮಬಂದಾ । ಬಾಲಕನಕೈವಿಡಿದುಸೆಳೆಗೊಂಡೇಳಪೋನೀಮಂಣ ॥ ಹೇಳುಮೆದ್ದ ಗಡೇಕೆಮಕ್ಕಳ । ಮಾಳಿರತ್ನನೆಸವಿಯೆನಿನಗೀ । ಹಾಲುಬೆಣ್ಣೆಗಳೆಂದಬೇದಿಯುಮಣ್ಣು ಮಸಿನಿನಗೆ ॥ ೫೨ ॥ ಎನಲುಹೇಳಿದ ರಾರುನಿನಗಿಲೆ । ಜನನಿಜರೆಯಲಜೇಕೆಮಂಣಿಂ । ದೆನೆಮಹಾದೇವಾರುಕಂಡವರುಂಟೆಹೇಳೆನಲು ॥ ತನುಜಕೇಳೀಕೆಳೆಯರನು ಭಾ । ವೆನಗೆಮುನಿವರರಿವರುನಿಮ್ಮಂ । ಣನನುಕೇಳೆನೆದಾಯಮಾದಿಯವಾತದೇಕೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಕೈಯಮಣ್ಣುಟುವಾಯಕೆ ಸರೇ । ನೈಯ್ಯಹೇಳಿದುಹುಸಿಯೆತ್ರೊಡದರೆ । ಕೈಯ್ಯಲಾಗಿದೆಬಾಯಲಾಗಿದೆಕೆಸರುನೀನಿದಕೆ ॥ ಸುಯ್ಯಲೇಕೆಲೆಯಾವಬರಿದೇ । ಬೈಯ್ಯಲೇಕಿಜಕೆನ್ನನಂಜೆನು । ಕೈಮ್ಯಸೆಳೆಗಿಳೆಗಳೆಹುಸಿಸ್ಯೆರಿಸದುತನಗೆಂದ ॥ ೫೪ ॥ ಅರಿದೆನಾನೆಲೆಧೂರ್ತಬಾಯನು । ತೆರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಪೆನೆನಲುಕರುಣಿಸಿ । ತೆರಪನಾದಡೆನೋಡುಬಾಯನೆನಲ್ಕೆನುಡಿಗೇಳಿ ॥ ಯರಕಿನೋಡಿದಳಂದಬಲೆಬಾ । ಯ್ತೆರೆಯೊಳಗೆ ಭುವನಾವಳಿಯನಂ । ಬರವನವನಿಯನೆಂಟುದೆಸೆಗಳನೀಚರಾಚರವ ॥ ೫೫ ॥ ಕಂಡಳದರೊಳುಸಕಲಪೃಥ್ವೀ । ಮಂಡಲವತ

ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನ.

ರುಗಿರಿನದಿಗಳನ । ಖಂಡಸಪ್ತದ್ವೀಪಸಾಗರಭುವನಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಚಂಡಪವನೇಂದ್ರನಲಸೂರ್ಯರ । ಮಂಡಲಂಗಳನಖಿಳತಾರಾ । ಮಂಡಲಂಗಳನಬಲೆಕಂಡಳುಬಾಯೊಳಗೆಮಗನ ॥ ೫೬ ॥ ಭೂತನಿಕರಂಗಳನುಭೌತಿಕ । ಜಾತವನುಮಹದಾದಿತತ್ವ । ವ್ರಾತ ವನುತದ್ಧೇತುಮಾಯಾಗುಣವಿಭಾವವನು ॥ ಶ್ರಾತಭುವನಾತ್ಮನನುಭುವನಾ । ತೀತನನುಮಾಯಾವಿಮೋಹಾ । ತೀತಮಹಿ ಮನಬಾಯೊಳಗೆನೆರೆಕಂಡಳಾಗೋಪಿ ॥ ೫೭ ॥ ಮತ್ತೆಬಹುವಿಧಜೀವಗಣವೈ । ಚಿತ್ರ್ಯಗತಿಮತಿಭೇದಸುಖದುಃ । ಖೋತ್ತರದ ಸಂಸಾರಕರ್ಮಗುಣಪ್ರವಾಹವನು ॥ ಕೃತ್ಯಭೇದಂಗಳನುಸಕಲನಿ । ವೃತ್ತಿಸಿದ್ಧಜ್ಞಾನಸುಖಸಂ । ಪತ್ತಿಯನುನೆರೆಕಂಡುಭಯದಲಿ ನಡುಗಿದಳುತರಳೆ ॥ ೫೮ ॥ ಅಷ್ಟದಿಗುಪಾಲಕರನನುಪಮ । ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃನವಪ್ರಜೇಶ್ವರ । ರಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳನುಪಾತಾಳಪ್ರಭೇ ದವನು ॥ ವಿಷ್ಟಪಾಧೀಶ್ವರವಿರಂಚಿವಿ । ಶಿಷ್ಟಗುಣಸಂಪನ್ನರನುನಿಜ । ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗಿಕಂಡಳುಕಾಂತೆವದನದಲಿ ॥ ೫೯ ॥ ನೆರೆಬೃಹದ್ವನವನಿಪತನ್ನಯ । ಮೆರವವನವನುಗೋಕುಲವನಾ । ತುರುಗಳನುತುರುಗಾವರನುನೆರದಾಡುವರ್ಭಕರ ॥ ಎರಕಿ ನೋಡಲುತನ್ನನಾಬಾ । ಯ್ತೆರೆದಹರಿಯನುಕಾಣುತವೆಮ್ಮೆ । ಮರಪಳಂಗನೆಹರಹರಾಯನಮುಚ್ಚಿವಾಯೆನುತ ॥ ೬೦ ॥ ಅವನೀ ಜಗದಾತ್ಮಕನನಿಗ । ಮಾವಳೀಪ್ರಸ್ತಾವಿತಾತ್ಮಗು । ಣಾವಲಂಬನನಜಭವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಸಂಚಿಂತ್ಯ ॥ ಕೇವಲಾದ್ವಯ ಸತ್ಸುಖಾತ್ಮಕ । ನಾವನಾಹರಿಯೊಲಿದುದಿಟಕೀ । ಗೋವಳರಶಿಶುವಾಗದಿರನೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೬೧ ॥ ಎನುತತತ್ವವ ನರಿವಪೊಲುನಿಜ । ಜನನಿಯಿರೆನಗೆಯೆಂಬಮಾಯೆಯ । ನನುಪಮನುಬೀಸಿದಡೆನಿಜಪುತ್ರಾನುರಾಗದಲಿ ॥ ಜನನಿಮರಹೊಡೆ ದಳುಮೊಲೆಯನು । ಕನಸಕಂಡೆಚ್ಚತ್ತಪೊಲುಮುನಿ । ಜನವಿನುತನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣಂಗಬಲೆಮೋಹದಲಿ ॥ ೬೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೮೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಉಲೂಖಲಬಂಧನ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿಯಿಾಕಾಲಗತಿಗಡಿ । ಗಟ್ಟಲರಿಯದಪರಮಮಹಿಮನ । ಕಟ್ಟಿದಳುದಾಮದಲಿ
ನಂದನಕಾಂತೆಮುರಹರನ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ವೇದವೇದಾಂಗಂಗಳಾವನ । ನಾದಿಯಲಿಬಣ್ಣಿಸಲುನೆರೆಯವು । ವೇದವಿತ್ತಮುರರಿಯರಾವನಪಾದಪಂಕಜವ ॥ ಆದಯಾನಿಧಿಯೊಲಿದುನಂದಯ । ಶೋದೆಯರಿಗೆಂತಾತ್ಮಸಂಭವ । ನಾದನೆಲೆಮುನಿನಾಥಕರುಣಿಪುದೆಂದನವನೀಶ ॥ ೧ ॥

ಂದೆತಾಯಿಗಳಲ್ಲದಧಿಕಾ | ನಂದಸಿದ್ಧಿಯನೈದಿದರಲ್ಲೈ | ನಂದಗೋಪಿಯಶೋದೆಯರುಮುನ್ನಾವಸುಕೃತಿಗಳೋ || ವೆಂದ್ಯಚರಣ
ಗೋಪಗೋಪೀ | ವೃಂದವಾಗೋವುಗಳುಮಾಡಿದ | ಸಂದಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತವದೇನುಹೇಳೆಂದ || ೨ || ಶ್ರೀಲಲಾಮ
ದಾರಲೀಲಾ | ಬಾಲಕೇಳೀಸುಖವನರಿಯದ | ಬಾಳ್ಕಿಕೆಗೆಫಲವೇನುದಿಟನೋಡುವರೆಹೆತ್ತವರ || ಮೇಳವೇದಿಟಮರ್ತ್ಯರೊ
ಗೋ | ಪಾಲರೇಭಾಗ್ಯಾಧಿಕರುಸುವಿ | ಶಾಲಪುಣ್ಯಾಧಿಕರೆನಲುಮುನಿನಾಥನಿಂತೆಂದ || ೩ || ಅವನಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸುಭಾಗ್ಯದ |
ವನಿಧಿಗಳಹಗೋಕುಲೇಶ್ವರ | ರವಿರಳೋನ್ನತಪೂರ್ವಸಂಕಲ್ಪಿತಮಹೋದಯವ || ಅವರುವಸುಗಳುದ್ರೋಣಧರೆಯಂ |
ವರುನಂದಯಶೋದೆಯರುನೀ | ವವನಿಗಿಳಿವುದೆನಲ್ಕೆಶಾಪಾತ್ತೆಂದರಜನೊಡನೆ || ೪ || ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡೆಯನೆಕೇಳುಧರೆಯಲಿ |
ಸುಟ್ಟಲಮ್ಮೆವುವಿಷಮವಿಷಯಾ | ಕೃಷ್ಟನರರೊಳುವಿಷ್ಣುಮಾಯಾಮೋಹಿತಾತ್ಮರೊಳು || ದಟ್ಟವಿಸಿದಜ್ಞಾನದಲಿಮತಿ | ಗೆಟ್ಟು
ಕೀಗದವ್ರೋಲುವರವನು | ಕೊಟ್ಟುಕಳುಹಿಸಬೇಹುದೆಂದರುದಂಪತಿಗಳಜಗೆ || ೫ || ಜನಿಸಿದೆವುಗೆಮ್ಮಖಿಳಬಾಂಧವ | ಜನ
ಪಶುಗೃಹಭೃತ್ಯವರ್ಗದ | ಜನಕೆಕರುಣಿಸಬೇಹುದಾಜಗದೇಕವಲ್ಲಭನ || ಅನುಪಮಾಂಘ್ರಿಸರೋಜದಲಿಸಂ | ಜನಿತನಿಶ್ಚಲ
ಕ್ತಿಯನುಭವ | ವನನದೀಗಂಜುವೆವೆನಲುನಗುತೆಂದನವರೊಡನೆ || ೬ || ಅಹುದುಬಹುಜನ್ಮಾಂತರಾರ್ಜಿತ | ಬಹಳಸುಕೃತದ
ಫಲದಲಲ್ಲದೆ | ವಿಹಿತವಹಮಾನುಷ್ಯವದುಸಂಭವಿಸದದರೊಳಗೆ || ಮಹಿಯಮೂಢಮನುಷ್ಯರಲಿಬರೆ | ಸಹಜವೆನಿಸುವವಿಷ್ಣು
ಭಕ್ತಿಯ | ಮಹಿಮೆಯನುಪುಷ್ಯಾತ್ರರಿರನಿಮಗಿತ್ತೆನಾನೆಂದ || ೭ || ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತನಿಜಪರಿ | ಜನಸಹಿತಗೋಕುಲದಲಿ
ತ್ತಲು | ಜನಿಸಿದರುಕಮಲಜನನೇಮದಲವನಿತಳದೊಳಗೆ || ವಿನುತನಂದಯಶೋದೆಯರುತಾ | ವೆನಿಸಿಪಾವನಚರಿತರೆಸೆದರು |
ನುಜಹರನಪದಾಬ್ಜಭಕತಿಗೆತವುರುಮನೆಯನಿಸಿ || ೮ || ಅಸರೋಜಾಸನನಪೂರ್ವಾ | ದೇಶವನುಪಾಲಿಸಲುನಂದಾ | ವಾಸ
ಲಿಮಗನಾಗಿಶಾಶ್ವತಮಹಿಮನವತರಿಸಿ || ದೇಸಿಗರದೇಹಾವಲಂಬನ | ದಾಸರಡಗಲುನಿಜಚರಿತಪೀ | ಯೂಷರಸದೊಳ
ದ್ದಿಡನುಗೋಕುಲವನಡಿಗಡಿಗೆ || ೯ || ಭೂಪನಂದಯಶೋದೆಯರಿಗಿಂ | ತಾಪರಮಪೂರುಷನುಯಾತ್ಮಜ | ರೂಪಿನಲಿದಿ
ದಿನಕೆಪುತ್ರಸ್ನೇಹಸಂಜ್ಞಕವ || ಲೋಪವಿಲ್ಲದಭಕತಿಸಂತತ | ಗೋಪಗೋಪೀಜನಕೆಜನಿಸಿದು | ದೀಪರಿಯಹರಿಮುಗ್ಧಶಿಶು
ಲೀಲೆಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ || ೧೦ || ಆರುಸರಿಗೋಪರಿಗೆಶಿವಶಿವ | ನಾರದಾದಿಮುನೀಶ್ವರರಸಂ | ಚಾರವಾಯಿತುಗೋಕುಲದಲನ
ರತನೋಡುವರೆ || ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯದಪರಮವಿಭವದ | ಸಾರಭವನವದಾಯ್ತುಕೇಳೈ | ಧಾರುಣೀಪತಿಮತ್ತೆನಂದಯಶೋದೆ
ಯರಸುಖವ || ೧೧ || ಶ್ರುತಿಗಳಿಗೆಸಂಸ್ತವದಗೃಹಮುನಿ | ತತಿಗಳಿಗೆಗುರುದೇವತಾಗೃಹ | ಪಶಿಯಗೃಹವಾಯ್ತುಮಳಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ
ಕೀಕಪಾಲರಿಗೆ || ಕ್ಷಿತಿಪನಿರುಪಮರಾಜಗೃಹಕಿತ | ಧೃತಿಗೆಸಾಕ್ಷಾದಾತ್ಮಗೃಹಮತಿ | ವಿತತರಿಂಗೆಶರಣ್ಯಗೃಹವಾನಂದಗೃಹವೆಂದ ||
ಸುರರಸಂತತಸೇವೆಗಾಮುನಿ | ವರರನಿತ್ಯಾರ್ಚನೆಗೆಶ್ರುತಿಗಳ | ಶಿರಗಳೀಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವಾದನಿವೃತ್ತಿಗಾಶ್ರಿತರ || ಶರಣಾಗತಿಗಳಿಗ
ಮಳಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ನಿರುಪಮಸ್ವಚ್ಛಂದಚರಿತಕೆ | ನೆರೆಸುಲಭವೆನಲಾಯಿತಾವೈಕುಂಠಪುರವರಕೆ || ೧೩ || ಮತ್ತೆಕೇಳೊಂದು
ನನಂದನ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿದಾಸಿಯರಗೃಹ | ಕೃತ್ಯದಲಿಬೆಸಸುತ್ತಸಿರಿಮಂಚದಲಿಮುರಹರನ || ಮೂರ್ತಿನಿದ್ರೆಯಭರದಲಿರೆ
ತಾ | ಣುತ್ತಮೊಸರನುಕಡದಳಂದಾ | ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನಮಳಗುಣಗಣಗಳನುಪಾಡುತ್ತ || ೧೪ || ನಳನಳಿಪತೋಳುಗಳನಿಜಕರ |
ಳದತೆಗೆನೇಣಗಳಮುಖದಲಿ | ಹೊಳವಹೊನ್ನೋಲೆಗಳವರನಾಸಿಕದಮೌಕ್ತಿಕದ || ಗಳದಪದಕದಮಥಿತಚಲಕುಚ | ಕಲ
ಧಾರದಹಾರಮಣಿಮಂ | ಜುಳದಮೋಹನಗಾತ್ರೆಯೆಸದಳುಮೊಸರಕಡವುತ್ತ || ೧೫ || ಉಟ್ಟಪಟ್ಟೆವಳಿಯಕನಕದ | ಕಟ್ಟ
ಪುಡಿಲೇವಳದಜಘನದ | ತೊಟ್ಟಕರಕಂಕಣದಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯನೂಪುರದ || ತುಟ್ಟಸುವಬಡನಡುವಿನುದರದ | ನಿಟ್ಟಸಳು
ಂಗಳಕುರುಳ್ಗಳ | ದೃಷ್ಟಿಮೋಹನಗಾತ್ರೆಯುಸದಳುಮೊಸರಕಡವುತ್ತ || ೧೬ || ಪುತ್ರವದನಾಪೇಕ್ಷಣದಸ | ದ್ವೃತ್ತಪೃಥುಕು
ಕೆಯುಗಳದಲಿಕಿರು | ಮುತ್ತುಗಳನ್ರೋಲೆಸವಭಾಳದಬೆವರಬಿಂದುಗಳ || ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಮೊಸರಕಡವು | ತುತ್ತಮಶ್ಲೋಕ
ನನುಪಾಡಿದ | ಳತ್ಯಧಿಕರವದಿಂದಬಹುವಿಧಬಾಲಕೇಳಿಗಳ || ೧೭ || ಬರೆಹಸುಳೆತನದಿಂದರಕ್ಕಸಿ | ಮುರಿದುನುಂಗಲುಬಂದ
ತಹುಸಹಿ | ತೊರಗಿಸಿದನೀಸಾಹಸದಕಣಿತನ್ನಮರಿಯಾನೆ || ಅರಿವರಾರೀತನನಿಜವಬಾ | ಯ್ದೆರೆಯೊಳಗೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನುಕ
ಸ | ತುರುಗಳನುಗೋಕುಲದಜನವನುತೋರಿಸಿದನೆನುತ || ೧೮ || ಮೊಲೆಗಳುತ್ತಲುತನ್ನಶಿಶುಗಳ | ತಿಲಕನೊಡದದೆಭಂಡಿ
ಸಗ್ಗ | ಗಿಳಿಗೆಬಿದ್ದುಮೃದುಪದಾಂಬುಜದಳದಕೊನೆಸೋಂಕೆ || ಮೊಲೆಯನುಣುತಣುತಿದುರ್ಗತೊಡೆಯಲಿ | ಕುಲಗಿರಿ
ಮವೋಲಾದನಿನ್ನೀ | ಕುಲಕುಶೇಶಯಭಾನುವೆನುತವೆಪಾಡಿದಳುಹರಿಯ || ೧೯ || ಘಾಳಿಗಂಬರದೊಳಗೆಹಾರುವ | ಬಾಲ
ಸೇಘವಿದೆತ್ತಲೆತ್ತಲು | ಕಾಳರಕ್ಕಸನೊಡಲನವನಿಗೆಕೆಡಹಿಲಂಬಿಸುವ || ಲೀಲೆಯೆತ್ತಲುಮನೆಮನೆಗಳಲಿ | ಪಾಲುಬೆಣ್ಣೆಮೊ
ರ್ಗಳನುಕಳು | ವ್ರಾಳಿಗವುತಾನೆತ್ತಲೆನುತಲೆಪಾಡಿದಳುಹರಿಯ || ೨೦ || ಕಂಣಮುಂದಿಹುದೆತ್ತಲೂರೊಳು | ಬೆಂಣೆಗಳುವುದಿ
ತ್ತಬೀದಿಯ | ಮಂಣಮೆಲುವುದಿದೆತ್ತಬಾಯೊಳುಕಮಲಜಾಂಡವನು || ಚಿಂಣತೋರುವುದೆತ್ತಶಶಿಯನು | ಹಂಣೆನುತಕೈ

ನೀಡಿತೆಗೆವ । ಗ್ರಣ್ಯನೆತ್ತಲೆನುತ್ತಕಡದಳುಪಾಡುತವೆಹರಿಯ ॥೨೧॥ ಗೋಪವಧುತಾನೆತ್ತಮುನಿಗಳು । ಭಾಪೆನುತಕ್ಕೆ
ಮುಗಿವುದೆತ್ತಲು । ತಾಪಸರುತಾವೆತ್ತಲೀಗೋಕುಲದಲಿವರೆತ್ತ ॥ ಪಾಪಕರ್ಮರುಶಿಶುವನಿದನೀ । ಶ್ರೀಪತಿಗೆಸಮವೆಂಬರೆನು
ತಃ । ಗೋಪಿಕಡದಳುಮೊಸರನಾಮುರಹರನಪಾಡುತ್ತ ॥೨೨॥ ಗೊರವನೇಕೀಶಿಶುವನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಕರಗಿಕಂಬನಿದುಂಬಲೇತಕೆ ।
ಕರತಳದವೀಣೆಯಲಿಕೇಳಿಸಲೇಕೆನಿಜಶಿಶುವ ॥ ತಿರಿವವಂಗೆನಗಿಲ್ಲದಕ್ಕರು । ತರುಣನಲಿದಿನದಿನಕೆಮಿಗಿಲೆಂ । ದೊರವೆನಾನಿದನೆ
ನುತಪಾಡಿದಳೀಕ್ಷಿಸುತಹರಿಯ ॥೨೩॥ ನೋಡಿದಣಿಯನುನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚಲು । ಪಾಡಿದಣಿಯನುತನ್ನಮನೆಗೆಡೆ । ಯಾಡಿದಣಿಯನು
ಮತ್ತೆತಾನೀಶಿಶುವನೇಕುರಿತು ॥ ನಾಡಮಾತಾಡುವನುತೊಟ್ಟಿಲ । ಹಾಡಕಲಿಸುವನೆನಗೆಹೊಸಹೊಸ । ಗಾಡಿಗಳಲೀಲೆಗಳ
ನೆನುತಲೆಪಾಡಿದಳುಹರಿಯ ॥೨೪॥ ಇಂತುಪಾಡುತಮೊಸರನಂದನ । ಕಾಂತೆಕಡವುತ್ತಿರಲುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನೊಯ್ಯನೆಕಂದೆ
ರದುಸಿರಿಮಂಚದಿಂದಿಳಿದು ॥ ಮುಂತ್ರೆಕಡಗೋಲ್ವಿಡಿದುತಾಯನು । ಕಂತುಪಿತನಂಪಲದುಮೊಲೆಯನು । ಸಂತವಿರುತನಗೂಡೆ
ನುತಕಾಡಿದನುಮಿಗೆಯಳುತ ॥೨೫॥ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾತಾಯಿತೊಡೆಯಲಿ । ಚಿತ್ತಸಾಕ್ಷಿಯಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂ । ಡತ್ಯಧಿಕಪುತ್ರ
ನುರಾಗಸ್ನುತಪಯೋಧರವ ॥ ಇತ್ತುಮಗ್ಗುಲಲಪ್ಪಿಕುಳ್ಳಿರ । ಲುತ್ತಲಾಹಾಲೊಲೆಯಮೇಲು । ದ್ವೃತ್ತವಾಗಲುಹೋದಳಾಮುರ
ಹರನಧರೆಗಿಳುಹಿ ॥೨೬॥ ಊಡುತಲೆಮೊಲೆಗಳನುತೃಪ್ತಿಯ । ಮಾಡದಾನಿಜಜನನಿಹಾಲು । ಕ್ಕಾಡಿತೆಲೊಲೆಯಲೆನುತ್ತಹೋಗ
ಲುಹರಿಕನಲ್ದಳುತ್ತ ॥ ಈಡಿರಿವರೋಷದಲಿಕಚ್ಚಿದ । ನಾಡನಡಿಗಡಿಗೊಡಲುಕಂಪಿಸೆ । ನೋಡಿದಳುಕೆಲಬಲನನಾದಧಿಮಥನ
ಭಾಜನವ ॥೨೭॥ ಹೊಕ್ಕುತೆಗೆದಂಪಸುಳೆಗಲ್ಲನು । ಮಿಕ್ಕುಮೀರುವಕೋಪದಿಂದೆ । ತ್ತಿಕ್ಕಿದನುಮಂಥಿಣಿಯಮೇಲೆಣ್ವೆಸೆಯ
ನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಸಿಕ್ಕಿಮೊಸರನುಜಾರಿಬೀಳುತ । ನಕ್ಕುಬೆಣ್ಣೆಯಬೆವರಿಕೈಯ್ಯಲಿ । ತಕ್ಕವಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ಯನೋಡಿದನೋವರಿಯ
ಮನೆಗೆ ॥೨೮॥ ಮಗನುಕನಲದೆಮಾಣನೆನಗಿಂ । ನಗವೆನುತ್ತೈತಂದುಕಂಡಳು । ಮಗನಕೇಸವನೆತ್ತಹೋದನೊಧೂರ್ತನೆಂದೆ
ನುತ ॥ ನಗುತಸೆಳೆಗೊಂಡೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ । ಮಗುದೆನೋಡುತಹಜ್ಜೆಗೊಂಡಾ । ನಿಗಮಗೂರನನರಸಿಕಂಡಳುಬೇರೆಮನೆ
ಯೊಳಗೆ ॥೨೯॥ ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆಮೆಲುತಮರ್ಕ । ಶ್ರೇಣಿಗೀವುತ್ತಿರಲುಬೆನ್ನಲಿ । ಕಾಣದಂತೈದಿದಳುಮರೆಯಲಿಚೇತನಾತ್ಮಕನ ॥
ಕಾಣುತಲೆಕಡೆಗಂಣಲವ್ವೆಯ । ಜಾಣತನವನುತೀವ್ರಗತಿಯಲಿ । ಮಾಣದೋಡಿದನಂಜಿದಂತಿರಲಿಳಿದುಮರದೊರಳ ॥೩೦॥
ಎಲವೊನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಶಿಶುವಿನ । ಬಳಿಯಲೈದಿದಳಬಲೆಮುನಿಮನ । ನಿಲುಕದಾವನಪದಕೆನಿರುಪಮಯೋಗಮಾರ್ಗದಲಿ ॥
ಚಲಕುಚದ್ವಯಭಾರದಲಿನಡು । ಬಳುಕಲೆಡಗೈಯ್ಯಿಂದಲುಡಿಮುಡಿ । ಗಳನುಸಂವರಿಸುತ್ತಬಳಲುತಕಾಂತೆಸೆಳೆಗೊಂಡು ॥೩೧॥
ಮುಟ್ಟಲರಿಯವುಮುನಿಮನಂಗಳು । ಮುಟ್ಟಲರಿವಳೆಗೋಪಿವಿಷಯಾ । ಕೃಷ್ಟಮತಿವೇದಾಂತವೇದ್ಯನನಪ್ರತರ್ಕ್ಯನನು ॥ ನೆಟ್ಟ
ನಾಜಗದಾತ್ಮಕನನೆಂ । ತಟ್ಟಿಹಿಡಿದಳುಕಾಲಗತಿಗಡಿ । ಗಟ್ಟಮುಟ್ಟಲುನೆರೆಯದಾಪರಮಾತ್ಮನನುತರಳೆ ॥೩೨॥ ಉಡಿಮುಡಿಯ
ಕುಚಯುಗಳಭಾರದಿ । ಅಡಿಗಡಿಗೆಬಳುಕುತ್ತಬೀಳು । ತ್ತೊಡನೊಡನೆಬೆಂಬತ್ತುವವ್ವೆಯಬಳಲಿಕೆಯಕಂಡು ॥ ಹಿಡಿಹುಗೊಟ್ಟನು
ಭಕ್ತರಿಚ್ಛೆಯ । ಲೊಡಲುಗೊಟ್ಟಹೆನೆಂಬಬಿರುದನು । ನಡಸಿತೋರುವವೊಲುಕಾರುಣ್ಯದಲಿಕರುಣಾಬ್ಧಿ ॥೩೩॥ ಬಳಲುವ
ರುಬಹುಯೋಗಗಳಲಿ । ನ್ನೊಲವುಸೇರದಡಖಿಳಜೀವರು । ಬಳಲಲರಿವರೆತನ್ನೊಲವುಸೇರಿದಡೆಬಳಿಕೆಂದು ॥ ಒಲಿದುಲೋಕಕ್ಕೆ
ರುಪುವಂತಾ । ನಳಿನನಾಭನುನಂದಗೋಪಿಯ । ಅಲಸಿಕೆಯನಪಹರಿಸಿಕೈಗಳವಟ್ಟನೋವಿನಲಿ ॥೩೪॥ ಮುಟ್ಟಿಹಿಡಿದೆಲೆಮಗನೆ
ಮಾಳ್ಪುದು । ದುಷ್ಟತನವೇಕೆನ್ನೊಡನೆಯೀ । ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀನಿನ್ನಹೋಲುವಮಕ್ಕಳೀಪರಿಯ ॥ ಹುಟ್ಟಲರಿವರೆದುರುಳತನದಲಿ ।
ಹುಟ್ಟದವರುಂಟೇಸಮಾನರ । ಕಟ್ಟಗಲ್ಲದೆಯರಿಯೆಯಂದಳುಗೋಪಿಸೆಳೆಗೊಂಡು ॥೩೫॥ ಎನಲಳುತ್ತಳುತಂಜಿದವೊಲಾ ।
ನನಕೆಕ್ಕೈನೆರಳುಗಳಮರೆಯಲಿ । ಜನನಿಯನುನೋಡುತ್ತಲಾನಾಡಾಡಿಶಿಶುವಂತೆ ॥ ತನುನಡುಗಿಕಾಡಿಗೆಸಹಿತಕಂ । ಬನಿಮುಖೇಂ
ದುಕಳಂಕನಾಗಲು । ಮುನಿಗಳನುನಗಿಸಿದನುನರಶಿಶುತನದನಟನೆಯಲಿ ॥೩೬॥ ಅಂಜಿದುದುಮೊಗುವೆನುತಬಿಸುಟಳು । ಕಂಜ
ಲೋಚನೆಕೈಯಸೆಳೆಯನು । ಮಂಜುಳಾರವದಿಂದಮೋಹದಲೊಯ್ಯನೇಜರದು ॥ ಮಂಜರಸವೊಲ್ಮೊಸರಮುಡಿಕೆಯ । ಭಂಜಿ
ಸಿದೆಬೇಡೆಂದುಹೇಳಿದ । ಡಂಜಿಬಿಡದೆಯದೆಂತುಹಸುಳೆಯನೆಂದಳಾಗೋಪಿ ॥೩೭॥ ಬಲ್ಲೆನಾನಿದಕೊಂದುಬುದ್ಧಿಯ । ನಿಲ್ಲಿ
ಯೇನೋಡೆಂದುಮರದೊರ । ಳಲ್ಲಿಕಟ್ಟಿರಿಸುವೆನುನಿನ್ನನುಬಳಿಕಸಾಹಸವ ॥ ಬಲ್ಲಿದನೆಮಾಡುವಡೆನುತ್ತು । ತ್ಫುಲ್ಲಮುಖಿತರಿಸಿದ
ಳುಕಡೆಮೊದ । ಲಿಲ್ಲದಚ್ಯುತನುದರವನುಬಂಧಿಸಲುದಾಮಗಳ ॥೩೮॥ ತರಿಸಿಮಗನುದರವನುನೇಣೊಂ । ದರಲಿಸುತ್ತಿದಳಬ
ಲಿಕಟ್ಟಲು । ನೆರೆಯದಿಬ್ಬೆರಳಂಗೆಮತ್ತದರೊಡನೆಮೇಣೊಂದ ॥ ತರಳೆಗಂಟಿಕ್ಕಿದಳುನೇಣೆರ । ಡರಲಿನಡುವನುಕಟ್ಟಲದುವಿ
ಬ್ಬೆರಳಿಗೈದದುನೆರೆಯದಾದುದುಲಲನೆಬೆರಗಾಗೆ ॥೩೯॥ ಅದರೊಡನೆಮತ್ತೊಂದುನೇಣನು । ಸುದತಿಸಂಧಿಸಿಕಟ್ಟಿನೋಡಿದ
ಡದುಗಳೊಂದಕಸೇತುವಾಯ್ತಿಬ್ಬೆರಳನಂತರಕೆ ॥ ಅದರೊಡನೆಮತ್ತೊಂದಗಂಟಿ । ಕ್ಕಿದಳುತಾಯರ್ಭಕನನಡುವಿಂ । ಗದನ
ಸುತ್ತಿದಡಾಯ್ತುಮತ್ತೆರಡಂಗುಲದಕೊರತೆ ॥೪೦॥ ಹಟ್ಟಿಯೊಳಗುಳ್ಳನಿತುನೇಣ್ಗಳು । ಕಟ್ಟಸವೆದವುಕಡವಕಂಭದ । ಕಟು

ೀಣಿಗೆನೇಣುಬಂಡವ್ರುಬಾಲೆಯುದ್ದಿಡಿಗೆ ॥ ತೊಟ್ಟನಿಳಿದವು ಧರೆಗೆನೆರೆವುನೆ । ಹಟ್ಟಗಳುಬರಿದಾಗಲಂಗನೆ । ನಿಟ್ಟಕಂಗಳಲಿರ್ದ
ೀಕ್ಷಿಸಿಬೆರಳವುೂಗಿನಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಆದರೊಡನೆವುತ್ತೊಂದನಿದಿರಿ । ಕ್ಕಿದಳುವುತ್ತದರೊಡನೆಗಂಟಿ । ಕ್ಕಿದಳುಸಂದಿಕ್ಕಿದಳುವು
ದರೊಡನೆವುತ್ತೊಂದು ॥ ಆದರೊಡನೆವುತ್ತೊಂದವುತ್ತಂ । ತದರೊಡನೆವುತ್ತೊಂದನಿಂದಾ । ಸದನದೊಳಗಣನೇಣನೆಲ್ಲವ
ರಿಸಿದಳುತರಳೆ ॥ ೪೨ ॥ ನೋಡಿಗೋಕುಲದೊಳಗೆನೆರದಾ । ಗಾಡಿಕಾತಿಯರಂದುಬೆರಗಿನ । ಧಾಡಿಕೆಯುಲೋರೊಬ್ಬರೀಕ್ಷಿಸಿ
ರದುನಗುತಿರಲು ॥ ಕೊಡನೇಣ್ಗಳತಂದುಸತಿಯರು । ನೀಡಿಬಳಲಿದಡನಿತುವನುಸತಿ । ಹೊಡಿಬಳಲಿದಡಾತ್ಮಸಂಭವನುದರ
ೀಕ್ಷ್ಯನಕೆ ॥ ೪೩ ॥ ಜಗದುದರನುದರವನುಹುಲುನೇ । ಣುಗಳಸುತ್ತಲುನೆರೆಯುದಿರಲಾ । ನಗುವಗೋಪಿಯರೊಡನೆನಗುತ
ರುಶೋದೆಬೆರಗಾಗಿ ॥ ಜಗುಳುವರೆವುುಡಿಗಳಲಿಸತಿವ್ಯೆ । ದೆಗದುಬಳಲುತನಿಂದಿರಲುಕರು । ಣಿಗಳದೇವನುಬಂಧನಕ್ಕೊಳ
ಗಾದನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೪೪ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುಭೂಪಭಕ್ತಾ । ಧೀನನೆಂಬುದನಖಿಳಲೋಕಕೆ । ತಾನೆತೋರಿಸುವಂತೆದಿಕ್ಕಾಲಾದಿಗಳು
ಸುಗದ ॥ ಜ್ಞಾನವಿಗ್ರಹನಾತ್ಮಜನನಿಯು । ಮಾನಹಾನಿಗಳೆನ್ನದೆಂದನು । ಮಾನಿಸುತ್ತೊಳಗಾದನಾಬಂಧನಕೆವುುರವೈರಿ ॥ ೪೫ ॥
ಮೊದಲನೇಣೋನೆರದುದಚ್ಯುತ । ನುದರಬಂಧನಕಧಿಕರಾರು । ಣ್ಯದಲಿನೋಡಿದಡಾಕ್ಷಣವೆನೇಣುಗಳರಾಶಿಗಳು ॥ ಇದಿರುಗೋಂ
ತವ್ರುಗಿರಿಗಳನುಕ । ಟ್ಟದಳುಲೂಖವಕಡೆಯುನೆರಗಿನ । ಲದನುಕಂಡಚ್ಚರಿವಡುತಲಿರ್ದಗುಜನಸ್ತೋವು ॥ ೪೬ ॥ ವಾಣೆನೀ
ಎಡುರುಳತನವನು । ಮೊಣಹೇಳದಡಿನ್ನುವಾಣೆ । ನ್ನಾಣೆವಾಳ್ವಡೆವಾಡಲಾಪಡೆಶಿಡಗತನಗಳನು ॥ ಕಾಣವೀಜಗವೈದೆನು
ತ್ತಾ । ಜಾಣೆವುನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆಹೋಗಲು । ಕಾಣುತವೆಹರಿಸೆನದನಘಟಿತಬಾಲಲೀಲೆಗಳ ॥ ೪೭ ॥ ವುುನ್ನನಾರದಶಾಪದಿಂದವೆ ।
ನ್ನರೇಶ್ವರಪುತ್ರರಿಬ್ಬರು । ವರ್ಣಿಸಲುನಳಕೂಬರವುಣಿಗ್ರೀವರೆಂಬವರು ॥ ತನ್ನವುನೆಯುಂಗಣದಕಡೆಯುಲಿ । ಸನ್ನಿವೇಶವ
ಳದವ್ರೋಲ । ತ್ಯನ್ನತಾಗ್ರದಆವಳಿವುತ್ತಿಗಳಾಗಿರಲುಕಂಡ ॥ ೪೮ ॥ ಇವರುಧನದಾತ್ಮಜರುವುುನಿಪುಂ । ಗವನುತನ್ನೇಕಾಂತ
ಕ್ತನು । ಅವರಿಗಿತ್ತುದುತನಗೆಕರ್ತವ್ಯಾಂಶವೆಂದೆನುತ ॥ ಅವರಭವಬಂಧನವೆಬಂಧನ । ವವರಸುಖವೇತನ್ನಸುಖವಿಂ । ತಿವರ
ಾಪವಿವೋಕ್ಷವೇರುಣವೋಕ್ಷವೆನಗೆಂದ ॥ ೪೯ ॥ ವ್ರತವಿಡಿವೆತನಗೆನ್ನಭಕ್ತರ । ಹಿತವೆಹಿತವವರಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯೆ । ಸತತವೆನ್ನಿಷ್ಟಾ
ರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೆನುತ್ತವುನದೊಳಗೆ ॥ ಯತಿವುನೋವುಂದಿರನಭಯಹಿತ । ಕೃತಿಯುನೇಸಿಶ್ಚೈಸಿವುುನಿಸುರ । ಶತಿವಿನುತನಿತ್ಯಾತ್ಮ
ಕೃಷ್ಣನುದಾರವಿಕ್ರಮನ ॥ ... ... ॥ ೫೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೫೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಯಮಳಾರ್ಜುನ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅನಿವಿುಷರುಭಾಪೆನಲುಯವುಳಾ । ರ್ಜುನವುಹಾದ್ರುವುಗಳಿಗೆವೋಕ್ಷವ । ನನುಪವುನು
ಕರುಣಿಸಿದನುನ್ನತಬಾಲಕೇಳಿಯುಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಮುನಿಪಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಲಾ । ಧನಪನಾತ್ಮಜರೊಡನೆವುುನಿಪತಿ । ವುುನಿಯುಲಾವಪರಾಧವನುವಾಡಿ
ದರುಧನದಜರು ॥ ದನುಜಹರನಪದಾಬ್ಜಸಂಸ್ಪರು । ಶನದಪುಣ್ಯೋದಯುವದೆಂತೆನೆ । ಜನಪತಿಗೆಜಗದೇಕವಂದ್ಯವುುನೀಶನಿಂ
ತೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಒಂದುದಿನನೃಪಕೇಳುಧನದನ । ನಂದನರುವುದಿರಾಂಧರಾಸ್ತ್ರೀ । ವೃಂದದೊಡವಾಡುತ್ತಕೈಲಾಸೋಪವನದೊ
ಳಗೆ ॥ ವಿುಂದುವುಂದಾಕಿನಿಯೊಳಗೆಸಾ । ನಂದದಲಿಜಲಕೇಳಿಯಾಡುತ । ವುಂದವುತಿಗಳುವಿಗತವಸ್ತ್ರದಲಿರ್ದರವರೆಂದ ॥ ೨ ॥
ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆಸಕಲಸುರನರ । ವಂದ್ಯವಾವನಪಾದಕವುಲ । ದ್ವಂದ್ವನಾಕಸ್ಮಿಕದಲಚ್ಯುಗೋತ್ರಗುಣವರ್ಯ ॥ ಇಂದಿರಾಪತಿಪಾದ
ಕವುಲದ್ವಂದ್ವರತಿಸಾವ್ರಾಜ್ಯಸಹಜಾ । ನಂದರಸವುೂರ್ಧಾಭಿಷೇಕನುನಾರದವ್ರತಿಪ ॥ ೩ ॥ ಕಂಡುಸತಿಯರುತವುತ್ತವುಗೆ
ಭಯು । ಗೊಂಡುಶಾಪವನೀವನೀವುುನಿ । ಕಂಡಡೆವ್ಮನುವಸ್ತ್ರಹೀನೆಯರಾಗಿನಾವಿರಲು ॥ ಭಂಡತನಬೇಡೆನುತಸೀರೆಯು ।
ಕೊಂಡುಕೆಸಾರಿದರುವುದಿರೋ । ದ್ದಂಡವುದವಿಹ್ವಲರುವ್ಯೆವುರದಿರ್ದರುಚಕದಲಿ ॥ ೪ ॥ ವುುನಿಪನವರಿಬ್ಬರನುಧನದನ ।
ತನಯರೆಂಬುದನರಿತುತನ್ನಯು । ವುನದೊಳಗಭಾವಿಸಿದನವರಲನುಗ್ರಹದವುತಿಯು ॥ ಧನವುದಾಂಧರುಕುಲವುದಾಂಧರು । ತ
ನುಬಲದಯೌವನವುದಾಂಧರು । ಘನತರದವುದಿರಾವುದಾಂಧರುಕೆಟ್ಟರಕಟೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಆರದೀತನುವಾರದೀಧನ । ವಾರದೀ
ಯೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪದ । ವಾರದಕಟ್ಟನೋಡದೇಕೇಳದಪರಧೋಗತಿಗೆ ॥ ಭೂರಿವುವುಕಾರದಲಿತತ್ವವಿ । ಚಾರವಿಲ್ಲದೆಬರಿದೆವಿಷಯು
ವಿ । ಕಾರಿಗಳುಕೆಡುತಿಹರುಕಂಗಾಣದೆವುಹತ್ತವುರ ॥ ೬ ॥ ಮಲದವುರವಡವುೂತ್ರದಾಗರ । ವೆಲುತೊಗಲುನರವಾಂಸಕ್ರಿವಿು
ಗಳ । ಕುಲದಜನ್ಮಸ್ಥಾನರಕ್ತಶ್ಲೇಷ್ಮವುಜ್ಜೆಗಳ ॥ ಹೊಲಸಿನಂಗಡಿರೋಗಪ್ರಾಗದ । ಕಳಜಕಾಯುವಿದೆನ್ನದಾನಂ । ಡಿಳವರೇ

ಕಕಟಕಟನರಕದಲೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೭ ॥ ತಾನದಾರಿಂಗೊಡಲುಭೋಜನ । ದಾನಕರ್ತರ್ಗೋಮೇಣುಗರ್ಧ್ರ । ದಾನಕರ್ತೃ
ಗೊತಾಯಿತಂದೆಯರಿಬ್ಬರಿಗೊಮೇಣು ॥ ಶ್ವಾನಸೂಕರಗಳಿಗೊಮೇಣುಕೃ । ಶಾನುವಿಗೊಬಲ್ಲಿದಗೊಮಧ್ಯಸ್ಥ । ನಗತವಾರಿಂ
ತಿದನುಮಮಕರಿಸಬಹುದೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಎಳದುಬಿಸುಟಡೆಹಳುವೆನಿಸಿನಾ । ಯಿಗ್ಳುತಿನಲುತಾಶ್ರತ್ಪರೀಷಾ । ವಳಯೆನಿಸಿಸುಡೆಭ
ಸ್ಮವೆನಿಸುವದೇಹವಃನೆಂದು ॥ ಅಳುಕದೆನ್ನದಿದೆಂದುಲೋಗರ । ಕೊಲುತಮತ್ತಂತವರಕೈಯ್ಯಲಿ । ಕೊಲಿಸಿಕೊಂಬದುರಾತ್ಮರಿಂ
ಗಿನ್ನೇನುಗತಿಯೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಏಕೆಮನದಲಿಕಾಲಕರ್ಮ । ವ್ಯಾಕುಲತೆಜೀವರಿಗೆಮತ್ಸರ । ಪೇಕೆಮದತಾನೇಕೆಮಾನಸ್ತಭತಾ
ನೇಕೆ ॥ ಲೋಕದೊಳಗೆದರಿದ್ರರೇನಿ । ರ್ವ್ಯಾಕುಲಾಂತಃಕರಣರಾಗಿವಿ । ವೇಕಪಡವರುಸಾಧುಸಂಗಾನುಗ್ರಹದಲೆಂದ ॥ ೧೦ ॥
ಧನವಿಹೀನರಿಗಿಲ್ಲವಿಷಯದ । ಅನುಭವದಮದಚಿಟ್ಟಪರ । ರಿಗೆತನಗೆಸರಿಯೆಂದನರಿವನೀಸುಖದುಃಖದನುಭವವ ॥ ಧನವದಿಲ್ಲದ
ಡಿಲ್ಲಮದಸಂ । ಜನಿತಮತ್ಸರಮಾನವೆಂಬಿವು । ದನುಜಹರನಕಟಾಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆಪಾತ್ರರಹರೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಅಕ್ಕಟವರಿಂದೆನ್ನದೃ
ಷ್ಟಿಪ । ಥಕ್ಕೆಬಿರ್ಪುದರಿಂದದುರ್ಗತಿ । ಗಿಕ್ಕಲಾಗದುಪ್ರಾಪ್ತಕರ್ಮರಿವರ್ಗಳನುದಿಟಕೆ ॥ ಸೊಕ್ಕಿಮೈಮರದಿರ್ದಪಾಪಕೆ । ತಕ್ಕಹರಚಿ
ತಮಾತ್ರಮಾಡಲು । ತಕ್ಕದೆನುತಕೃಪೇಕ್ಷಣದಲಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೨ ॥ ಮರದುಮರನಂತಿರ್ದರೇನಂ । ದರಿಯದದರಿಂ
ದಪವಿಯಲಿ । ಹೆಮ್ಮರನೆನಿಸಿಸಂಜನಿಸಲದಕೊಳುತನ್ನಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ಅರಿವುಕೆಡದಿರಲಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿ । ಸ್ಪರುಶನದಪಾವನತೆಕಾ
ಲಾಂ । ತರಕೆದೊರಕಲಿದಿವ್ಯಶತವತ್ಸರದಕಡೆಗೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಎಂದನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಧನಪನ । ನಂದನರಿಗಾಮುನಿಪನತಿಕೃಪೆ ।
ಯಿಂದಶಾಪವನಿತ್ತುನರನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ಅಂದುಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಲಿತ್ತಲು । ಮಂದಮತಿಗಳುಶಾಪವಶದಲಿ । ಬಂದುಹು
ಟ್ಟಿದರವನಿಯಲಿಯಮಳಾರ್ಜುನಾಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಹುಟ್ಟಿಗೋಕುಲದೊಳಗೆಬೆಳದಿರೆ । ಬೆಟ್ಟದಂತಲೆಕೊಂಬುಕಾಯಿಗ ।
ಳಿಟ್ಟಡೆಯದೆಸೆಗಳಲಿತೀವಿರಲವಳಮತ್ತಿಗಳು ॥ ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕರೊಡೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಕಟ್ಟಹೋದಾತಾಯಿಗ್ರಸಂತಸ । ವಟ್ಟಲೆಂದಘ
ಟಿತಪರಾಕ್ರಮಕಂಡುಮನದಂದ ॥ ೧೫ ॥ ವರಳನೆಳವುತ್ತೆಳವುತೊಯ್ಯನೆ । ಹೊರಗೆನೋಡುತನಗುತದಾಮೋ । ದರನೆನಿಸಿ
ಕೊಳುತವಳಮತ್ತಿಯಮರನಸಮ್ಮುಖಕೆ ॥ ಕರುಣಿಗಳದಾತಾರನೈತಂ । ದುರವಣಿಪನುಸುಳೆರಡುಮರನಂ । ತರದಲ್ಲೈದಿದನಡ್ಡ
ಬಿದ್ದುದುಹಿಂದೆಮರದೊರಳು ॥ ೧೬ ॥ ಕದುಗಿತ್ತೆಗಡಡೆಮರದೊರಳುಸಹಿ । ತೊಡನೆಮರಕಿತ್ತತ್ತಿಕುಲಗಿರಿ । ನಡುಗೆದೆಸೆಮಾ
ರ್ಮೊಳಗೆಪಾತಾಳಾವಳಗಳೊಡನೆ ॥ ಕಡಲುಕದಡಲುಬೇರುಸಹಿತು । ಗ್ರಡದಘಟಘಟರವದಲಿಳೆಬಾ । ಯ್ವಿಡಲುಬಿದ್ದುದುಜಿಳ
ದಹೆಮ್ಮರವೆರಡುಧರಣಿಯಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಅಂಬರವನಾವರಿಸಿದೆಲೆಕುಡಿ । ಗೊಂಬುಗಳುಸಹಿತಖಿಳಭುವನಕೆ । ದಂಬದವಸಾನದ
ಮಹಾರ್ಣವದಂತೆಭೋರ್ಗರೆದು ॥ ಇಂಬುಗೆಡಿಸುತ್ತಿಳೆಯನದನೇ । ನೆಂಬೆನಾದ್ಭುತಪಾತವನುಕಮ । ಲಾಂಬಕನಕಮನೀಯ
ಬಾಲಚರಿತ್ರದಘಟಿತವ ॥ ೧೮ ॥ ಹರಿಯದುದರದನೇಣುಮೈನಸು । ತರೆಯದಾಡುವಗೋಕುಲದಕರು । ತುರುಗಳನುನಸುನೋ
ಯದೆರಗದೆಮಂದಿರದದೆಸೆಗೆ ॥ ನೆರೆಜಗನ್ಮಯನತುಳಮಹಿಮೆಯು । ನರಿವರಾರಾಬಿದ್ದಮರಗಳ । ಮರೆಯಲುದಿಸಿದರಿಬ್ಬರಮರ
ಪ್ರವರರಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೧೯ ॥ ಮಕುಟಕುಂಡಲಹಾರಮಣಿಮಾ । ಕ್ತಿಕದದಿವ್ಯಾಂಬರದಕಾಂತಿ । ಪ್ರಕರದಲಿಪಾವಕನವೊಲುಬೆಳಗು
ತ್ತದಶದಿಶೆಯ ॥ ವಿಕಟತನುಕಾಂತಿಯಲಿತಳತಳಿ । ಪಕುಟಿಲಾತ್ಮರುಕಂಡುಕಮಲಾಂ । ಬಕನಪದಕಮಲದಲಿಬಿದ್ದರುಜಯಜ
ಯವೆನುತ ॥ ೨೦ ॥ ಬಿದ್ದುಪದದಲಿಮುನಿಮನಾಂಬುಜ । ಹೃದ್ಯಪದಪೀಠವನುಕಾಣು । ತ್ತೆದ್ದುಪುಳಕದಪರಮಸಂತೋಷಾಮೃ
ತೇಕ್ಷಣದ ॥ ಹೆದ್ದೊರೆಯುಲೋಲಾಡಿಪುನರಪಿ । ಬಿದ್ದರಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಯಲಿಮಗು । ಳೆದ್ದುಸಂಸ್ತುತಿಮಾಡಿದರುಧನದಾತ್ಮಸಂಭ
ವರು ॥ ೨೧ ॥ ದೇವಸೊಡವಂಟಿವೃಭವತ್ಪದ । ಸೇವಕಾಧಮರಾವುಸುರನರ । ಸೇವಿತಾಂಘ್ರಿಗೆಸಕಲಭುವನಾಧಾರವೂರುತಿಗೆ ॥
ನಾವರಿನೆವೆಂತೀಚರಾಚರ । ಜೀವಚೇತನಸಾಕ್ಷಿಯನುಮಾ । ಯಾವಿಕಾರವಿದೂರನಿಜಪರಮಾತ್ಮರೂಪನನು ॥ ೨೨ ॥ ಅಜ್ಞರಿಗೆ
ಕುಲಗುರುಗಳಾವ್ನೀ । ಸಜ್ಞತ್ರಿಗೆತದ್ಜ್ಞತೆಗೆವೈಗುಡ । ದಜ್ಞನಖಿಳಾಭಿಜ್ಞಯುತನೀನಖಿಳಕರುಣಯುತ ॥ ಅಜ್ಞರಲಿತದ್ಜ್ಞ
ರಲಿಸಕಲಾ । ಭಿಜ್ಞರಲಿನೀನೊಬ್ಬನೇಕ್ಷೇ । ತ್ರಜ್ಞನೆನಿಸುವವಸ್ತುವೆಂದರುಶಿವಸಖಾತ್ಮಜರು ॥ ೨೩ ॥ ನೀನೆಸರ್ವಾತ್ಮಕನುಸರ್ವಗ ।
ನೀನೆಸರ್ವಜಗತ್ಪ್ರವರ್ತಕ । ನೀನೆಕಾಲಾತ್ಮಕನಚಿಂತ್ಯಾತರ್ಕ್ಯನಹವಿಷ್ಟ ॥ ನೀನೆಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ । ಹೀನನಹಪರ
ಮಾತ್ಮನಮಳ । ಜ್ಞಾನವಿಗ್ರಹನಖಿಳವೇದಾವಳಿಶಿರೋರತ್ನ ॥ ೨೪ ॥ ಆರರಿವರೆಲೆದೇವದೇವರ । ಚಾರುಪದವಿನ್ಯಾಸವನು
ಸವಿ । ಕಾರಮಾಯಾಗುಣಗಳುದ್ಭವದಿಂದಮುನ್ನುಳ್ಳ ॥ ಕಾರಣತ್ರಿತಯಪ್ರಮಾಣವಿ । ದೂರನೆನಿಸಿಹನಿನ್ನಸಹಜಾ । ಕಾರವಿ
ದುನಿಜಲೀಲೆಯಲಿಮಾಳ್ಪುದುಜಗದ್ಧಿತವ ॥ ೨೫ ॥ ಬಾವುಲಾಗಳಾವೆತ್ತದೇವರ । ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಸರೋಜಚಿತ್ರ್ಸ । ರ್ವಾವ
ಲೋಕನವೆತ್ತಲಿದುಸಂಭವಿಸಿತೆಮಗಿಂದು ॥ ದೇವಋಷಿನಾರದನಕಾರು । ಣ್ಯಾವಲೋಕನಭೂರ್ಯನುಗ್ರಹ । ಕಾವ್ರದರಿದೆಲೆದೇ
ವಯೆಂದರುಧನದನಂದನರು ॥ ೨೬ ॥ ಕರುಣಿಸುವುದೆಮಗೀಭವತ್ಪದ । ಶರಣಜನಸಂಗವನುಜನ್ಮಾಂ । ತರಸಹಸ್ರಂಗಳಲಿಸ
ರ್ವಾತ್ಮಕನೆಸಕಲದಲಿ ॥ ಭರಿತದಯೆಯನುಮೈತ್ರಿಯನುನಿಜ । ಚರಣಕಮಲಪರಾಗರತಿಯನು । ಪರಮಕಾರುಣಿಕೋತ್ತಮ

ನೆಬೇಡುವೆವುಪೊಡವಂಟು ||೨೭|| ಕಿವಿಗಳನುದಿನನಿನ್ನಕೀರ್ತಿ | ಶ್ರವಣದಲಿಪೂಜೆಯಲಿಕೈಗಳು | ಸವನಿಸಲಿಸುರವಂದಿತ
ನೆನಿನ್ನಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ || ಅವಿರಳಾಲೋಕನದಲಕ್ಷಿಗ | ಳವುಭವದುಃಖಕಥನದಲಿಸಂ | ಭವಿಸಲೆಮ್ಮಾಜಿಹ್ವೆಗಳುಬೇಡುವೆವು
ತ್ಯವಾಗಿದು ||೨೮|| ದೇವದೇವರಚರಣಕಮಲದ | ಸೇವೆಯಲಿತನುವುಮನಭವತ್ಪದ | ಭಾವನೆಗಳತ್ತೆವೆಗಳಂಘ್ರಿಯುಗ
ಪ್ರಮಾಣದಲಿ || ಜೀವಿಸುತನಿನ್ನವರೆನಿಸಿಸಂ | ಜೀವಿಸುವವರಗಳನುಕರುಣದ | ಲೀವುದೆಂದೆರಗಿದರುಧನದಾತ್ಮಜರುಹರಿಪ
ದಕೆ ||೨೯|| ಎತ್ತಿದನುನಸುನಗುತನತಸುರ | ಮಸ್ತಕಂಗಳನೆರಡುಕೈಯ್ಯಲಿ | ಕೃತ್ತಿವಾಸಪ್ರಿಯಸುತರಿರಂಜದಿರಿನಿಮಗಂದೆ ||
ಇತ್ತನಭಯವನಮರಮುನಿಕೃಪೆ | ವೆತ್ತುಶಾಪವ್ಯಾಜದಲಿಸುಮ | ಹೋತ್ತಮಾಂಘ್ರಿಯದರುಶನವೆಭವಮೋಕ್ಷಕರವೆಂದ ||೩೦||
ಎನ್ನವರದರುಶನವೆಸಂಸಾ | ರಾರ್ಣವದಕಡೆಜೀವಜಾತ | ಕೆನ್ನವರನುಗ್ರಹವೆಮಾಳ್ಪುದುತನ್ನನುಗ್ರಹವ || ಎನ್ನವರೊಳಗನೆ
ನ್ನೊಳೆನ್ನವ | ರನ್ಯರಿಲ್ಲೆಂದರಿತುಸಂಪ್ರತಿ | ಪನ್ನಬುದ್ಧಿಗಳಾಗಿಹುದುನೀವೆಂದುನೇಮಿಸಿದ ||೩೧|| ಕಂಗಳಗೆರವಿಯುದಯತಿ
ಮಿರ | ಭಂಗಿಸದೆಬೆಳಗುವದೆನಿಜಜನ | ಸಂಗಸಂಸಾರಿಗಳಘನಸಂಸಾರಬಂಧನವ || ಭಂಗಿಸದೆಮಾಣ್ಬುದೆಮಹಾತ್ಮರ | ಸಂಗ
ದಿಂದವೆನಿಜಪದಾಬ್ಜದ | ಸಂಗವಿದುದೊರಕೊಂಡುದಲ್ಲದಡಹುದೆನಿಮಗೆಂದ ||೩೨|| ಭಾಗವತರೆಂದೆನಿಸಿತನ್ನವ | ರಾಗಿಹೋ
ಗಿಯೆನುತ್ತಕರುಣಾ | ಸಾಗರನುಬೀಳ್ಕೊಡಲುಹರಿಯನುಮೂವೆಬಲವಂದು || ಭೋಗಿಶಯನನಚರಣದಲಿತಲೆ | ವಾಗಿಪರಿ
ತೋಷದಲಿಪುಳಕಿತ | ರಾಗುತವೆಬೀಳ್ಕೊಂಡರಳಕಾಪುರಿಗೆಧನಪಜರು ||೩೩|| ಅತ್ತಲಾನಂದಾದಿಗೋಪರ | ಮೊತ್ತವೀಪ್ರಳ
ಯದಮಹಾಧ್ವನಿ | ಯೆತ್ತಲೇನೇನೆನುತಹರಿತಂದವಳಮತ್ತಿಗಳು || ಕಿತ್ತುಬಿದ್ದಿರೆಕಂಡುತಮ್ಮನೆ | ಕುತ್ತಿಕೆಡಹಿದವೋಲುಗಡ
ನಡು | ಗುತ್ತಬಿದ್ದುದುಮೂರ್ಛೆಯಲಿಗೋಕುಲವದಾಕ್ಷಣಕೆ ||೩೪|| ಬೀಳಲೇಕೀಹೆಮ್ಮರಂಗಳು | ಘಾಳಿಯಿಲ್ಲದೆಪ್ರಳಯ
ಕಾಲದ | ಘಾಳಿಗೀಮರಬೀಳಲರಿವುದೆಕಾಲಭೈರವನ || ತೋಳುಗಳವೋಲಿವೆಯೆನುತ್ತಾ | ಲೋಲಮತಿಗಳುಹರಿದುಬಂದಾ |
ಬಾಲಕನಹೆಮ್ಮರಗಳೆಡೆಯಲಿಕಂಡರಚ್ಯುತನ ||೩೫|| ಪೊಳಹೊಳಪಕುರುಳುಗಳಮರೆಯಲಿ | ತೊಳಪಕಂಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತಕೆಲ |
ಬಲದನೆರವಿಯನೊಯ್ಯನಾಮರದೊರಳನೆಳವುತ್ತ || ಮೆಲುನಗೆಯಲಾಡುವಮುಕುಂದನ | ಲಲಿತವದನಸ್ಮೇರಜಲಪರಿ | ಲಳಿ
ತಮೂರ್ತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತಬೆರಗಾದುದಖಿಳಜನ ||೩೬|| ಎತ್ತಲೀಶಿಶುಹೆಮ್ಮರಂಗಳ | ವೆತ್ತಬೇರ್ವೆರಸಿಳೆಗೆಬೀಳುವು | ದೆತ್ತ
ಣಾಕಸ್ಮಿಕದಲೋಹೋಹೋಮಹಾದ್ಭುತದ || ಮೃತ್ಯುವಿನದಾಡೆಗಳವೋಲೀ | ಕಿತ್ತುಬೀಳುವಮರಗಳೆಡೆದೆರ | ಹೆತ್ತಲಕು
ತೋಭಯದಲಾಡುವಬಾಲನಿವನೆತ್ತ ||೩೭|| ಭೂತಳವನಡುಗಿಸುವಬಹಳೋ | ತ್ಪಾತವಾಗದೆಮಾಣದೆನುತತಿ | ಕಾತು
ಕದಲೈತರಲುನುಡಿದರುನೆರದಬಾಲಕರು || ಕಾತರಿಸದಿರಿಕೃಷ್ಣನೀತರು | ಘಾತಕನುಮರದೊರಳಶಿಲುಕಿಡ | ಡೀತನೆಳೆಯ
ಲುಬಿದ್ದುದಿದನಾವ್ಕಂಡೆವೆಂದೆನುತ ||೩೮|| ಹೋಲದಿದುಹೆಮ್ಮರಗಳನುಶಿಶು | ಕೀಳಲರಿವನೆಕಂಡೆವೆಂಬೀ | ಬಾಲಕರನೇ
ನಂಬೆವಘಟಿತವೆಂದರದರೊಳಗೆ || ಲೋಲಮಾನಸರೆಂದರಲ್ಲಾ | ಬಾಲಕರಪರಿಯಲ್ಲಕೃಷ್ಣನ | ಲೀಲೆಕೌತುಕವೆನುತತ್ರತ್ಯರು
ಸಂಶಯಿಕೆಮನವ ||೩೯|| ಮಕ್ಕಳನುಮರದೊರಳಲೀಪರಿ | ಸೊಕ್ಕಿಕಟ್ಟುವರುಂಟೆನಡುವಿಂ | ಗಕ್ಕಟಕಟಾಕಟ್ಟಿದೀಹೆಂ
ಗಸಿನದೆಸೆಯಿಂದ || ಮಕ್ಕಳೆಂದೇನೊಡಲಕೇಡಿನ | ಮಕ್ಕಳೀತನ್ನಾನೆಮೂಜಗ | ಕಕ್ಕಜದಶಿಶುವೆನುತಕಂಬನಿದುಂಬಿದನು
ನಂದ ||೪೦|| ಅಳುತಬರಲೇಕೀಗಳುದರದ | ತಳದತಾಡನವೇಕೆಬೆಣ್ಣೆಯ | ನೆಲುಗೆನಿನ್ನದೆಗೊತ್ತಿಕೋಸ್ಯೆರಿಸಲಿಮನದಳ
ಬು || ಮುಳಿದುಮಕ್ಕಳಮಾಣಿಕವನೆ | ನ್ನೊಳಗಿರದೆಜೀವವನುಮರನ | ಪ್ಪಳಿಸಿಡದೆಮುಗುಳೇಗುವೆನುತಾನೆಂದುಬಿಸುಸೂ
ಯ್ದು ||೪೧|| ಪ್ರಾಣವುಳಿದುದುಮಗನೆನಿನ್ನನು | ಕಾಣಪಡದೆನುತನ್ನಮಕ್ಕಳ | ಮಾಣಿಕವೆಬಾತಂದೆಬಾತನ್ನಾನೆಬಾಯೆನುತ ||
ಜಾಣೆಕಟ್ಟಿದಳೆನುತಜಠರದ | ನೇಣನೀಡಾಡುತ್ತಮುದದಲಿ | ಮಾಣದಪ್ಪಿದನೆರಡುಕೈಗಳುಗಣಿಯಚ್ಯುತನ ||೪೨||
ತಯುವಂತನೆಮರನಬಳಿಯಲಿ | ಸಾಯದೆನ್ನಯಪುಣ್ಯವಶದಲಿ | ನೋಯದಿಂತಾಡುತ್ತಲಿಹತನ್ನಾನೆಯನುಕಾಂಬು || ದಾಯ
ನೆಂತೊಡಗೂಡಿತ್ತೆನಗೆನು | ತಾಯಶೋದೆನಿಜಾತ್ಮಭವನನು | ಮಾಯೆಮಿಗೆತಕ್ಕೈಸಿಕಂಬನಿದುಂಬಿದಳುತರಳೇ ||೪೩|| ಏ
ಕೆತನಗೆಕುಬುದ್ಧಿಮರದೊರ | ಳೇಕೆಕಟ್ಟಲದೇಕೆನಿನ್ನನು | ಸೌಕುಮಾರ್ಯದಕಣಿಯುನೀಮರನೇಕೆತಾನೇಕೆ || ನೂಕಿಬೀಳಲ
ದೇಕೆನಿನ್ನನು | ಸೋಕದಿರಲೇಕುಳಿವುದಿದುಜಗ | ದೇಕನಾಥನಕರುಣವೆಂದುಯಶೋದೆಹಲುಬಿದಳು ||೪೪|| ಇಂತುಗೋ
ಕುಲದೊಳಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನಘಟಿಕಬಾಲಕೇಳಿಯ | ಕಂತುಪಿತನನುಕರಿಸಿಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥದಲಿ || ಮಂತ್ರಮೂ
ರುತಿಕೆಳೆಯರೊಡನೆದು | ರಂತವಿಕ್ರಮನಖಿಳಗೋಕುಲ | ಕಾಂತೆಯರಕಂಗಳಿಗೆತೋರುತ್ತಿರ್ದನುತ್ಸಹವ ||೪೫|| ಒಂದು
ದಿನಹಗಲೂಟತಳುವಿದು | ದೆಂದುಕರದಡೆಬಾರದಾಗೋ | ವಿಂದರಾಮರುಕೆಳೆಯರೊಡನಾಡುತ್ತಬೀದಿಯಲಿ || ಇಂದುಮುಖಿ
ರೋಹಿಣಿಯಶೋದೆಗೆ | ನಂದನರನೊಡಗೊಂಡುಬಾಹೋ | ಗೆಂದುಕಳುಹಿದಳಬಲೆಬಂದಳುಕರವುತವೆಮಗನ ||೪೬|| ತಂ
ದೆಬಾತನ್ನಾನೆಬಾಗೋ | ವಿಂದಗೋಕುಲದೊಡೆಯಬಾರೋ | ಕಂದಬಾಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯೆಹರಿಯೆಬಾಬಾರೋ ||

ಮಂದಹಾಸಯುತನಯನಬಾರೊಮು | ಕುಂದಬಾರೊಮುರಾರಿಬಾರೊಮ | ಹೇಂದ್ರವಂದ್ಯನೆಬಾರೊಭುವನಾಧೀಶ್ವರನೆಬಾ
ರೋ || ೪೭ || ಬಾರೊಬಾಲಶಿರೋಮಣಿಯೆಸುಕು | ಮಾರರರಸನೆಹಸಿದುಬಿಸಿಲೊಳ | ಗಾರುಕಲಿಸಿದರಾಡುವೀಬುದ್ಧಿಯನು
ಹುಡಿಯೊಳಗೆ || ಬಾರೊಸಾಕಿನ್ನಾಟತನ್ನಯ | ಭೂರಿಭಾಗ್ಯದನಿಧಿಯೆತನ್ನವ | ನೋರಥಾಂಬುಧಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಯೆಂದಳ
ಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೪೮ || ಬಾರೊತನ್ನಯಮೊಲೆಯನುಂಡಾ | ಹಾರವನುತಾನೊಲ್ಲದಡೆದಾ | ಶಾರುಹನೆಬಾಕುಳ್ಳಿರ್ದನೆಮರವಹಾ
ರುತ್ತ || ಭೂರಿಸಂತೋಷವನುತಮಗೇ | ವೀರಮಾಡೀಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರು | ಬಾರಹೋಗಲಿಮನೆಮನೆಗಳಿಂಗೆಂದಳಾಗೋಪಿ || ೪೯ ||
ತಂದೆಬಾಜನ್ಮರ್ಕ್ಷದಿನನಿನ | ಗಿಂದುವಿಪ್ರರಿಗಾಕಳನುಕೊಡು | ಕಂದನೀಬಾನೋಡುನಿನ್ನೊಡನಾಡಿಬಾಲಕರ || ವಿಂದುಮಡಿ
ಗಳನುಟ್ಟುಯಿದೆಸ್ವ | ಚ್ಛಂದದಿಂದಾಡುವರನಧಿಕಾ | ನಂದಭೋಜನತೃಪ್ತರನುಭೂಷಣವಿಭೂಷಿತರ || ೫೦ || ನೋಡುನೋ
ಡೆಲೆಮಗನೆನಿನ್ನೊಡ | ನಾಡಿಮಕ್ಕಳತಾಯಿತಂದೆಗ | ಳೂಡಿವುಡಿಸಿದಚಿತ್ರದಿವ್ಯಾಂಬರವಿಭೂಷಣವ || ಮಾಡಿಸಂತೋಷದಲಿನಿ
ನ್ನೊಡ | ನಾಡುತೈದರೆನೀನುಹಸಿದಿಂ | ತಾಡುವರೆನೆರೆಧೂಳಿಧೂಸರಿತಾಂಗನೆಂದೆನಿಸಿ || ೫೧ || ಬಾಮಗನೆಬಾರಾಮಬಾಸು |
ತ್ರಾಮವಂದ್ಯನೆತನ್ನಸಹಜ | ಪ್ರೇಮನಿಧಿಬಾನಿನ್ನತಮ್ಮನನೀಗಳೊಡಗೊಂಡು || ಸೋಮಸನ್ನಿಭವದನಸಂತತ | ಕಾಮಧೇ
ನುವೆಬಾರೊಹತ್ತರೆ | ಯಾಮದೂಟವಲಾಗದೇಹಸಿವೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೫೨ || ಈಪರಿಯಲಂದಬಲೆಮುನಿಹೃದ | ಯೋಪವ
ನಖದ್ಯೋತಮಣಿನಿ | ರ್ಲೇಪನಿತ್ಯಸುಖಸ್ವರೂಪನತನ್ನಮಗನೆಂದು || ಗೋಪಿಬಲಕೃಷ್ಣರನುಕೈವಿಡಿ | ದಾಪರಮಸಂತೋ
ಷದಲಿಜಿತ | ತಾಪರನುತಂದಳುಯಶೋದೆನಿಜಾಲಯಕ್ಕೊಲಿದು || ೫೩ || ನಿತ್ಯಶುದ್ಧನೆನಿಪ್ಪಮಗನನು | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಮೈ
ದೊಳದುಕೃತ | ಕೃತ್ಯನನುಕೃತ್ಯದಲಿನಿರ್ಮಿಸಿಬಾಲದೊಡಿಗೆಗಳ || ಮತ್ತೆತೊಡಿಸಿಮನೋನುರಾಗದ | ಲಿತ್ತುಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನು
ನಿಜಸುಖ | ತೃಪ್ತನನುಮನ್ನಿಸುತಲಿರ್ದಳುವಿವಿಧಸೌಖ್ಯದಲಿ || ೫೪ || ಆಡುಕೃಷ್ಣಯನಲ್ಕೆಕೈವಿಡಿ | ದಾಡಿಲೌಕಿಕಶಿಶುವಿನಂ
ತಿರೆ | ಪಾಡುಕೃಷ್ಣಯೆನಲ್ಕೆಗೋಪಿಯರಿಚ್ಛೆಯಲಿಪಾಡಿ || ಆಡಿಸುವಬೊಂಬೆಗಳಪರಿಯಂ | ತಾಡಿಸುವಮಾಯೆಯನುನುಡಿ
ದಿಂ | ತಾಡುತಿರ್ದನುಮುಹುಮರಲಿಪಾದುಕೆಗಳನುಹೊತ್ತು || ೫೫ || ಅತ್ತಲರಸುವನಿಗಮನಿಕರಕೆ | ತತ್ವನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲಮುನಿ
ಗಳ | ಚಿತ್ತದೇಕಾಗ್ರತೆಗೆನಸುಮೈಗುಡದಪರಮಾತ್ಮ || ಇತ್ತಲೀಗೋಪಿಯರವಶದಲಿ | ವರ್ತಿಸುವನೆನೆಬಲ್ಲರಾರುನ್ಮ | ಪ್ರೋ
ತ್ತಮನೆನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನುದಾರಲೀಲೆಗಳ || ... ... || ೫೬ ||

೧೦ಕು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೦೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

——+*: ವೃಂದಾವನ ಪ್ರವೇಶ. :*+——

ಸೂಚನೆ || ಕೊಂಬುಕೊಳಲುಗಳೆಸೆಯಲಮರಕ | ಡಂಬವಭ್ರದಲುಲಿಯೆಗೋಪಕ | ದಂಬನಡೆದುದು
ಕೂಡೆವೃಂದಾವನವನಾಂತರಕೆ || ... ...

ಪದ್ಯನು || ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುಗೋಪ | ವ್ರಾತವಿಂತುಬೃಹದ್ವನದಲು | ತ್ಪಾತವನುಕಾಣುತ್ತನೆರದೊಂದಾಗಿತಂವೊಳ
ಗೆ || ಹೇತುವನುನಿಶ್ಚೈಸಲರಿಯದೆ | ಕಾತರಿಸಿಮರುಗಿದರುಋಷಿಕುಲ | ಜಾತನಾವಸುದೇವನಕಟಕಟೆನುತಮರುಕೊಳಿಸಿ || ೧ ||
ಸಾಕುನಮಗೀವನದಲಿರವಿಂ | ನೇಕೆಶಿಶುಪಶುವೃದ್ಧವನಿತಾ | ನೀಕಕಂಗೆಡಲೇಕೆಬಹಳುತ್ಪಾತಶತಗಳಿವು || ಔಕಿಕೊಳ್ಳದಮುಂ
ನವಿಪಿನವಿ | ವೇಕವುಳ್ಳಡೆಹೇಳಿಯನಲುಪ | ನೇಕಿಸುತನೆರವಿಗಳಲುಪನಂದಾಖ್ಯನಿಂತೆಂದ || ೨ || ಎಲವೊಹಿತವನುಬಯಸು
ಪಡೆಗೋ | ಕುಲಕೆಶಿಶುಪಶುವೃದ್ಧವನಿತಾ | ವಳಿಗೆನೆಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆಸುಖದಲಿಜೀವಿಸುವಮತಿಯ || ಪೊಲುವರೇಳಿಲ್ಲಿಂದನೀವಿರ |
ದಳಲಿದಡೆಫಲವೇನುನಂಮಸು | ಗಳನುಕೊಳ್ಳದೆಬಿಡುವುದಿದನುತ್ಪಾತವಿಲ್ಲೆಂದ || ೩ || ಉಳಿದನೆಂತಕಟಕಟಮಕ್ಕಳ | ತಿಲಕ
ನಿಜಬಾಲಕನುರಕ್ಕಸಿ | ಕೊಲುವೆನೆಂದೆಂಬಂದುಬದುಕಿದನೀಶ್ವರೇಚ್ಛೆಯಲಿ || ಮಳಲಗಾಳಿಗೆಹರಿದುಗಗನಾಂ | ಗಳಕೆಕೊಂಡೊ
ಯಿದಸುರತಾನೇ | ಕೊಲಿಸಿಕೊಂಡನುಪುಣ್ಯದಲಿಶಿಶುಜೀವಿಸಿದನೆಂದ || ೪ || ಎತ್ತಲಾಪೇರ್ಭಂಡಿಬೀಳುವು | ದೆತ್ತಲೀತನಮೋ
ಲೆಬದುಕುವು | ದೆತ್ತಲೀಶಿಶುಪರಮಪುರುಷನಕೃಪೆಯಲಲ್ಲದಡೆ || ಕಿತ್ತುಬೀಳುವಹೆಂಮರಂಗಳ | ವೆತ್ತಲವರಡಿಯಿದ್ದುಬದುಕು
ವು | ದೆತ್ತಲೀಶಿಶುಪಶುಗಳೇಗುನೆನೆಂದನುಪನಂದ || ೫ || ಸಾಯದೀಯುತ್ಪಾತಶತದಲಿ | ನೋಯದಾಗಲೆಮುಂನಗಮನೋ |
ಪಾಯವನುನಿಶ್ಚೈಸಿನೀವಿಂದೇವನಾಂತರಕೆ || ಬಾಯಬಿಡುವೀಬಾಲವೃದ್ಧನಿ | ಕಾಯಕರುತುರುಸಹಿತಪೊರವಂ | ಟಾಯ
ವಂತರಿರಿಲ್ಲಿನಾವಿಹುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ || ೬ || ಒಂದುವನವಿಹುದಖಿಳಖಗಮೃಗ | ವೃಂದನಿತ್ರೋತ್ಸವವಿವರ್ಧನ | ವೆಂದೆನಿಸಿದೀ
ಧರಣಿಮಲಿಸುರತರುಗಳಂದೆಸೆದು || ನಂದನಕ್ಕಾರೆಮಿಗಲುಶಿಶುಪಶು | ವೃಂದಸೇವ್ಯಸ್ಥಾನತರುಗಳ | ವೃಂದವಿಪುಳಚ್ಛಾಯೆಯಿ

ಲಿಫಲಪುಷ್ಪಭರಗಳಲಿ ॥ ೭ ॥ ಪುಣ್ಯಗಿರಿತರುವೀರುಧಂಗಳು । ಪುಣ್ಯಜಲತೃಣನದಿಗಳವರೊಳು । ಪುಣ್ಯಕಲ್ಪಲತಾವಿತಾನಘಂನಭೂಮಿಗಳು ॥ ಪುಣ್ಯಜನಸಂಕೀರ್ಣವವಿರಳ । ಪುಣ್ಯಖಗಮೃಗನಿವಹವತಿಶಯ । ಪುಣ್ಯವರವೃಂದಾವನಾಹ್ವಯವಧಿಕತರವೆಂದ ॥ ೮ ॥ ವಸುಧೆಗನುಪಮವದರೊಳಗೆಶಿಶು । ಪಶುಗಳಂಗಿರಲೇಸುತಾಬಂ । ಣಿಸುವಡರಿಯೆನುಹೋಗಿನೋಳ್ಪುದುಮಾತುಸೊಗಸುವರೆ ॥ ಉಸುರದೀಕ್ಷಣದೊಳಗೆಸರಕುಗ । ಳೆಸೆಯೆಹೂಡಲಿಭಂಡಿಗಳುಬಾ । ರಿಸಲಿಡಂಗುರವೈದೆಗೋಕುಲವೀಧಿಗಳಲೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಎಂದಡುಪನಂದೋಕ್ತಿಯನುಸಾ । ನಂದದಲಿಕೇಳುತ್ತಗೋಪರ । ವೃಂದಬರಲೇನೀಗಳಂತಿರೆಹೋಗಬೇಕೆನುತ ॥ ಅಂದಿನಾದಿನವಾಮುಹೂರ್ತದ । ಲಂದವಿಟ್ಟರುಭಂಡಿಗಳಭರ । ದಿಂದಹೂಡಿದರಡಕಿದರುಮನೆಮನೆಯಸರಕುಗಳ ॥ ೧೦ ॥ ಏರಿದರುಭಂಡಿಗಳನಾತುರು । ಗಾರರಾಸ್ತ್ರೀಬಾಲವೃದ್ಧರು । ಮೀರಿದರುಕೆಲಬಲಕೆಕಿತ್ತಾಯುಧದಗೋವಳರು ॥ ಸಾರಿದವುಕೊಂಬುಗಳುಕೊಳಲುಗ । ಳೋರುಗುಡಿಪಿಡಿದವನಿತಳಕ್ಕೆ । ಮೀರಿನಡದುದುಕೂಡೆತುರುವಿಂಡುಗಳುಸಂದಣಿಸಿ ॥ ೧೧ ॥ ಮುಂದೆಸಂನೆಯಗೋಪರವದಿರ । ಹಿಂದೆತುರುವಿಂಡುಗಳುಪಾರ್ಶ್ವ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಗೋವಳರುಭಂಡಿಯಹಿಂದೆಸಂದಣಿಸಿ ॥ ನಂದಗೋಪಾದಿಗಳುಪಾರ್ಶ್ವ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಗೋವಳರುಭಂಡಿಯ । ಹಿಂದೆಸಂದಣಿಸಿದವುಕಲಿಹೊರೆಹೇರಿನೆತ್ತುಗಳು ॥ ೧೨ ॥ ಹರಿಬಲರುಸಹಿತೊಂದುಭಂಡಿಯ । ಲಿರೆಯಶೋದಾರೋಹಿಣಿಯರಾ । ನೆರವಿಗಳಮಧ್ಯದಲಿಗೋಪಾಂಗನೆಯರಿಕ್ಕೆಲದ ॥ ಪರಮಪುರುಷನಪುಣ್ಯಚರಿತವ । ನಿರದೆಪಾಡುತ್ತಿರಲುಕೇಳುತ । ಕರಗುತಿರ್ದರುತಾಯಿಗಳುಪುತ್ರಾನುರಾಗದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಭೂರಿಕಹಳಾರವದಘನಗಂ । ಭೀರಭೇರೀರವದಲಾಶೃಂ । ಗಾರವದಲಾವೇಣುವೀಣಾವಾದ್ಯನಿಸ್ವನದ ॥ ಮೀರಿದರುಗೋಪಿಯರುಬಲದೈ । ತ್ಯಾದಿಗಳೊಪ್ಪಿರಲುಪಾಡುವ । ಚಾರುತರಸಂಗೀತದಾರವವೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಮೇಲೆಸುರವನಿತಾವಿಮಾನವಿ । ಶಾಲಸಂಸ್ತುತಿಗಳನುನಾರದ । ನೋಲಗದಸಂಭ್ರಮವನಾದಿಗುಪಾಲರವನತಿಯ ॥ ಆಲಿಸುತಲುಲ್ಲಸಿಪಿಗೋಪೀ । ಜಾಲಸಂಗೀತವನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲರಾಮರುಮೆರದರಾಗೋಕುಲದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಚಲದಳಕರಂಜಿಗಳಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಮೃದುಸ್ಮಿತದಂತಪಙ್ತಿಯ । ತೊಳಪಕಂಗಳಕಾಂತಿಗಳಕರುಣಾಯತೇಕ್ಷಣದ ॥ ಹೊಳವಮಣಿಕುಂಡಲದಗಂಡ । ಸ್ಥಳದಸರ್ವಾಭರಣಕಾಂತಿಯ । ಲಲಘುಮಹಿಮರುಹರಸಿದರುನೋಡುವರಕಣ್ಮನವ ॥ ೧೬ ॥ ತಮತಮಗೆಬಲಕೃಷ್ಣರಾನನ । ಕಮಲವನುನೋಡುತ್ತಗೋಪಿಯ । ರಮಳಲೀಲಾಚರಿತಗೀತಂಗಳನುಕೇಳುತ್ತ ॥ ಅಮಮಮರದರುಬಹಳಮಾರ್ಗ । ಶ್ರಮವನದನನವರತನಮಗೀ । ಗಮನವೇಲೇಸೆನುತಲಿರ್ದುದುಸಕಲಜನನಿವಹ ॥ ೧೭ ॥ ಹೊಕ್ಕರಾವೃಂದಾವನದಸಿರಿ । ಸಿಕ್ಕಿಸಿತುಕಣುಮನವಹರುಷಣ । ಸೊಕ್ಕಿಸಿತುಸೊಗಯಿಸಿತುತರುಗಿರಿಜಲಸಮೃದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದುದುಝಳವನಾರ್ತಿಯ । ನಕ್ಕುಳಿಸಿಬಲಕೃಷ್ಣರಿಂಗಿರ । ತಕ್ಕುದೀವನವೆನಿಸಿಕೊಂಡುದುವನ್ಯವಿಭವದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಸಿದ್ಧಕರವೀವನವೆನುತಹರು । ಷೋದ್ಧತರುಮಾಡಿದರುವಸತಿಯ । ನರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರದಲಿಗೋಧನಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ॥ ವೃದ್ಧಬಾಲವಧೂಜನರುಸಹಿ । ತಧ್ವಗಮನಶ್ರಮವನುಳಿದುನಿ । ಬದ್ಧವೆನೆಮನೆಮಾಡಿದರುವೃಂದಾವನಾಂತದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಆಧಿಗಳಭಯವಿಲ್ಲಬಹಳ । ವ್ಯಾಧಿಗಳಭಯವಿಲ್ಲಖಗಮೃಗ । ಬಾಧೆಗಳಭಯವಿಲ್ಲತೃಣಜಲವಿಹಿತಭಯವಿಲ್ಲ ॥ ಸಾಧುಸಜ್ಜನರಹುದೆನಲುಬಲ । ಮಾಧವರಕಾರುಣ್ಯಭವನದ । ಸಾಧನದಸಾರದಲಿಗೋಕುಲಭೂಮಿರಂಜಿಸಿತು ॥ ೨೦ ॥ ಜನಪಕೇಳಾಬಹಳವೃಂದಾ । ವನದಸಿರಿಯನುಮೆರವಗೋವ । ರ್ಧನದಗಿರಿಪ್ರಾಂತವನುಯಮುನಾಪುಳಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ॥ ದನುಜಹರಬಲರಾಮರೀಕ್ಷಿಸಿ । ಮನದಲಧಿಕಪ್ರೀತಿಯನುತಾ । ಳ್ದನುಪಮರುರಂಜಿಸಿದರುಂನತಬಾಲಕೇಳಿಯಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಇರಲುವಿಮಲದಮಧುರಲುಪ್ತಾ । ಕ್ಷರದಲೊಪ್ಪುವಮುದ್ದುನುಡಿಗಳ । ಲರವಿಜಯರಾಡುತ್ತಬಹುವಿಧಬಾಲಕೇಳಿಯಲಿ ॥ ಧರೆಗೆಪರಮಾನಂದವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸುತಲೆಕರುಗಾಹಿತನವನು । ಧರಿಸಿದರುಹರಿರಾಮರಾವ್ರಜಬಾಲಕರುಸಹಿತ ॥ ೨೨ ॥ ನೆರೆಚತುರ್ದಶಭುವನಕರ್ತರ್ಗ । ಳರಿಯದರ್ಭಕರಂತೆಕಾವ್ರತ । ಕರುಗಳನುಕರುಗಾಹಿತನದಂದದಲಿಮೆರವುತ್ತ ॥ ಅರಿವಹೊಲನೊಳಗೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ । ಕರುಗಳನುಮೇಯಿಸುತಬಪ್ಪರು । ಮರಳಿಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆಗೋವಳರೊಡನೆಗೋಕುಲಕೆ ॥ ೨೩ ॥ ಉದಯದಲಿಕರುಗಾಹಿಗಳುಸಹಿ । ತಧಟರುಂಡುತ್ಸವದಲಖಿಳರಿಂ । ಗದಲಿಹೊಂಗಿರುಗೆಜ್ಜೆಯುಂದುಗೆಬಾಲದೊಡಿಗೆಗಳ ॥ ಕದನಗಲಿಗಳೊಟ್ಟಿಯಮುನಾ । ನದಿಯಮೆರವಿತ್ತಡಿಯಹಸಲೆಯೊ । ಳೊದವಿಕರುವಿಂಡುಗಳನಾಡಿಸುತಿರ್ದರನವರತ ॥ ೨೪ ॥ ಒಂಮೆಕೊಳಲನುಬಾರಿಸುತಲೊಂ । ವೊಂಮೆಕೊಂಬನುನುಡಿಸಿಕೇಳು । ಒಂಮೆಕುಣಿಕುಣಿದಾಲಿಸುತಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಗಳರವವ ॥ ಒಂಮೆಬಸವನವೋಲುಕೆಲವು । ಒಂಮೆಕೃತ್ತಿಮಗೋವೃಷಂಗಳ । ಲೊಂಮೆತಂಮೊಳು ಹೋರಿಸುತ್ತಾಡುವರುವನದೊಳಗೆ ॥ ೨೫ ॥ ಒಂಮೆಕವಣಿಯ ಕಲ್ಲುಗಳಲಿಡು । ಒಂಮೆಮಲ್ಲರವೋಲುಹೋರು । ಒಂಮೆಕರುಕರುಗಳನುಕಾದಿಸುತೊಂಮೆಮಾಣಿಸುತ ॥ ಒಂಮೆಕೋಗಿಲೆಯಂತೆಪಾಡು । ಒಂಮೆಕಪ್ಪೆಗಳಂತೊದರುತೊಂ । ವೊಂಮೆಕಪಿಚೇಷ್ಟೆಗಳನನುಕರಿಸುತ್ತಲಿಹರೊಂಮೆ ॥ ೨೬ ॥ ಒಂದುದಿನಕರುಗಾಹಿಗಳವಿಧ ।

ವತ್ಸಾಸುರ ಭಂಜನ.

ದಿಂದಕೆಳೆಯರುಸಹಿತಪರವಶಾ | ನಂದಮೂರ್ತಿಗಳಾಡುತಿರೆಕರುಗಳನುಕಾವುತ್ತ || ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆಕಂಸನಾಜ್ಞೆಯ | ಒಂದುದುರ್ಮತಿ ದೈತ್ಯನೊಬ್ಬನು | ಕೊಂದುಬಲಕೃಷ್ಣರನುನುಂಗುವೆನೆನುತಕಡುಮುಳಿದು ||೨೭|| ಬೆರಸಿದನುಕರುಗಳನುಕರುಗಳ | ಪರಿಯ ಲೀಮೃಗರದುಸುರಕುಲ | ಗಿರಿವಿದಾರಣವಜ್ರಸನ್ನಿಭದೈತ್ಯನೈತಂದು | ನಿರುತಕಂಪಮನುಕೊಳುವಭರದಿಂ | ದಿರಲುಕಾಣುತ್ತಂಣ ದೇವಂ | ಗೊರವನಾಕಡೆಗಂಣಲೀಕ್ಷಿಸುತಸುರರಿಪುನಗುತ ||೨೮|| ಅಯ್ಯನೋಡಿಕರುವಿದೆಂದಿನ | ವ್ಯಾಯಬಂಣಿಗೆಯಲ್ಲ ತಂನನು | ಬೈಯಬೇಡದುಭುತವತೋರುವೆನೋಡುನೀನೆನುತ || ವ್ಯಾಯನೊರಸುತ್ತೊರಸುತಸುರನ | ನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಚಪ್ಪರಿಸುತಿ | ಕೈಯಲಾಹಿಂಗಾಲ್ಗಳನುಹಿಡಿದಿಟ್ಟನಂಬರಕೆ ||೨೯|| ಹಾರಿತಸುರನಜೀವವೊಡಲನು | ಮೀರಿತಿರುಹಿಡಲಭ್ರ ದಲಿನೈ | ದೋರಿದನುಖಳನಂತ್ಯಕಾಲದೊಳಾತ್ಮವಿದರಂತೆ || ಓರುಗುಡಿಸಿದುದಿಳೆಕಪಿತ್ಥವ | ತೋರಿಬೀಸಾಡಿದರೆಮರಸಹಿ | ತಾರಿಬಿದ್ದನುಧರೆಗೆದುರ್ಧರಭೀಕರಾಂಗದಲಿ ||೩೦|| ಬಿಡುದಲೆಯಬೆಂಡೆದ್ದಕಂಗಳ | ಜಡಿವನಿಡುದಾಡೆಗಳಹುಬ್ಬಿನ | ಕಡುಕೆಗಳಕಡುಕಚ್ಚಿದಾಡಿಸಜಡಿವತೋಳುಗಳ || ಪುಡಿದಕಾಲ್ಗಳಕಟ್ಟೆಗಳಹೇ | ರೊಡಲಹೊಲಸಿನಹರಿಬಮೆಂತಾಟೊ | ನಡುಗಿಸಿತಾನಿರ್ಜೀವದಲಿಖಳನೊಡಲಸುರಕುಲವ ||೩೧|| ಸುರಿದರಮರರುಹೂಮಳೆಯನ | ಚಬ್ಬರಿಯೆನುತ್ತವಿಮಾನದಲಿಖೇ | ಚರರುಜಯಜಯಯೆನುತಕೈವಾರಿಸಲುಹರಿಗುಣವ || ಹಿರಿದುವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿತಮತಮ | ಗಿರದೆಹರಿತಂದಪ್ಪಿದರುಕೆಳೆ | ಯರುಬಲಾದಿಗಳಾಗಮಜಭಾಪೆನುತತಮಕ್ಷಮಗೆ ||೩೨|| ಮಡಿದದೈತ್ಯನಹೇರೊಡಲನಾ | ಮಡುಹಿದಸುರಾಂತಕನನೀಕ್ಷಿಸು | ತಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿನರನೋಮೇಣಸುರವರನೋ || ಜಡೆಯಗೊರವನಮಾತಕೇಳದೆ | ಕೆಡುವೆವೈನಾವೆನುತಗೋವಳ | ರೊಡನೆಬಿಡ ಯೋಗಿಯವೊಲಿರ್ದರುತಿಳಿವಮರವೆಯಲಿ ||೩೩|| ಮರಳಿನಡುಹಗಲಾಯಿತೆನುತ | ಬ್ಬರದಕೊಂಬುಕೊಳಲ್ಗಳಸೆಯಲು | ಹರಿಬಲರುಸಹಿತಖಿಳಗೋಪಕುಮಾರರೊಲವಿನಲಿ || ಉರವಣಿಪಕುರುವಿಂಡುಗಳನೂ | ಗ್ಗಿರದೆಮರಳಿಚಿಕಂದರಂದ | ಚಬ್ಬರಿ ಯೆನಲುಹೇಳಿದರುವತ್ಸಾಸುರವಿಭಂಜನವ ||೩೪|| ಆವನದಲಲ್ಲಿದ್ದಡೀಶಿಶು | ಸಾವನುತ್ಪಾತಂಗಳಹವೆಂ | ದೀವನಕ್ಕೈತಂದ ಡೀಹದನಾಯಿತಲತಮಗೆ || ಒವ್ವೊವಿಧಿಯೋಯೆನುತತೀವ್ರಮ | ನೋವಿಷಾದಲಪ್ಪಿಹರಿಯನು | ಗೋವಳರುಗೋಪಿಯರು ಮುಳುಗಿದರಶ್ರುಪೂರದಲಿ ||೩೫|| ಅರಸಕೇಳೊಂದುದಿನಮಕ್ಕಳು | ವೆರಸಿಕರುಗಾವುತ್ತಭುವನೇ | ಶ್ವರರಯಮುನಾತೀರ

ಬಕಮರ್ದನ ಕಥೆ.

ವನಪಸಲೆಗಳಲಾಡುತ್ತ || ಇರಲುಬಂದನುದೈತ್ಯನೊಬ್ಬನು | ಹರಿಬಲರನಾಕಂಸನಾಜ್ಞೆಯ | ಲೊರಸಿನುಂಗುವೆನೆನುತಬಕನೆಂಬವನುಮೈಗರದು ||೩೬|| ತೊರೆಯತಡಿಯಲಿಗಿರಿಯವೊಲಹೆಂ | ಮರನಕೊಂಬನಡರ್ದುವಿಶ್ವಂ | ಭರನನಂತರ್ಭಾವದಲಿ ಭಾವಿಸುತಮುನಿಯಂತೆ || ಇರಲುನೀರಡಸಿದವುಕರುಗಳು | ಬರಲಿನೀರಿಂಗೆನುತಹೊಡದ | ಬ್ಬರಿಸಿಹೊಗಿಸಿದರುದಕವನುಕರುಗಾಹಿಗಳುಬಿಡದೆ ||೩೭|| ಮರಳಿದವುಕರುವಿಂಡುಶಿಶುಗಳು | ಮರಳಿದರುನೀರ್ಗುಡಿದುಬಲಕೃ | ಷ್ಣರುತೊಳದುಕಾಲ್ಮೊಗವನಾಶೀತಳಜಲಾಂತದಲಿ || ಇರಲುಭೋಂಕನೆಹಾಯ್ದುನುಂಗಿದ | ನುರವಣಿಸಿಬಕನಚ್ಯುತನನಂ | ಬರದಲಮರರುಬಾಯಿವಿಡಲುದ್ದಂಡತುಂಡದಲಿ ||೩೮|| ದುಷ್ಟಖಗನುಂಗಿತುಕೃಷ್ಣನ | ಕೆಟ್ಟೆವೆಲ್ಲರೆನುತ್ತಧರೆಯಲಿ | ಧಟ್ಟಗೆಡದರುಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಗೋಪಾಲಬಾಲಕರು || ಹೊಟ್ಟೆಯನುಹೊಗದವನಗಂಟಲ | ಸುಟ್ಟಡೋಯೆಂದೊದರಿಹರಿಯನು | ತೊಟ್ಟನುಗುಳ್ದನುಬಿದಿರಿ ಖಳತುಂಡವನುಹಾಯಿಸುತ ||೩೯|| ಕೊಂದುನುಂಗುವೆನೆನುತತಂನಯ | ಮುಂದೆನಿಂತಿರ್ದಚ್ಯುತನನಾ | ಮುಂದಮತಿಪಿಡಿಲಂತೆಮುತ್ತೆರಗಿದರೆಕ್ಕೆಂಡದಲಿ || ಇಂದಿನಲಿಸುರರಳುವತೀರ್ಚುವೆ | ನೆಂದುದೈತ್ಯಾರಾತಿಲೀಲೆಯ | ಒಂದುಹಿಡಿದನುಖಳನತುಂಡವನೆರಡುಕೈಗಳಲಿ ||೪೦|| ಅಸುರನಾಸ್ಯವನೆರಡುಕೈಯಲಿ | ಹಸಿಯಹುಲ್ಲನುಸೀಳುವಂತಾ | ಗಸದಲಮರರುಭಾಪೆನಲುಸೀಳಿದನುಮೇದಿನಿಗೆ || ಅಸುರರಿಪುಬೀಸಾಡಿದೈತ್ಯನ | ಪೊಸದುಹೋಳ್ಗಳನೆರಡನಿತ್ತಲು | ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಗಳಿಳಿದವಚ್ಯುತನುತ್ತಮಾಂಗದಲಿ ||೪೧|| ಪ್ರಾಣಬರಲಿಂದ್ರಿಯಗಳಂತಿರೆ | ಕಾಣುತವೆಕಮಲಾಕ್ಷನನುಸ | ಪ್ರಾಣಿಸುತಗೋವಳರುಬಂದಪ್ಪಿದರುಹರುಷದಲಿ || ಮಾಣದಮರರುಕರವಪುಷ್ಪ | ಶ್ರೇಣಿಗಳಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರ | ಗಾನಗೀತವಕೇಳಿವಿಸ್ಮಿತರಾದರಡಿಗಡಿಗೆ ||೪೨|| ಹೇಳಿದರುಗೋಕುಲಕೆಬಂದಾ | ಬಾಲಕರುಬಕಭಂಜನದಹರಿ | ಲೀಲೆಯನುಸುರಸಿದ್ಧಕಿಂನರಗೀತದುತ್ಸವವ || ಕೇಳಿದಾಗಳನೆರದುದಾಪ್ರೀ | ಬಾಲವೃದ್ಧರುಸಹಿತಗೋಪರ | ಜಾಲಜಾತಮನೋನುರಾಗದಲಪ್ಪಿದರುಹರಿಯ ||೪೩|| ಸತ್ತುಬದುಕಿದನೆಕಟಕಟಬಲು | ಮೃತ್ಯುಗಳಮುಖದಿಂದಶಿಶುಗಳ | ಕೌಸ್ತುಭನುಕೃತಪುಣ್ಯರೋನಾವಾವಭವಭವದ || ಮೃತ್ಯುಮೃತ್ಯುವೆಮಗನೆನಿಪಸಂ | ವೃತ್ತನಾದನೊಭಾಪುಭಾಗ್ಯವೆ | ಹೆತ್ತವರುದೈವಜ್ಞರೆಂದುದುಸಕಲಗೋಪಜನ ||೪೪|| ಮುನ್ನಪರರಿಗೆಪೀಡೆಯನುಸಂ | ಪನ್ನಮತಿಗಳುಮಾಡದುದರಿಂ | ದುನ್ನತಾಮಳಕೀರ್ತಿಬದುಕಿದಬಂದೆಡರ್ಗಳಲಿ || ಅನ್ಯರಿಂಗಹಿತವನುಬಗದೇ |

ನ್ನಬಡುವುದುಲೋಕವೆನುತ | ತ್ವನ್ನಮತಿಗಳುಹೊಗಳುತಿರ್ದರುಕೃಷ್ಣನುರುಗುಣವ ||೪೫|| ಸಾಧುಸಜ್ಜನರಿಂಗೆಮಾಡಿವಿ |
ರೋಧವನುಬಡುಕುವರೆದುರ್ಜನ | ರೀಧರಿತ್ರಿಯುಲಕಟಕಂಡೆವಲ್ಲೈದುರಾತ್ಮಕನು || ಬಾಧಿಸಲುಬಂದೆಂಮವಂಶಪ | ಯೋ
ಧಿಯನೀಕೃಷ್ಣನಸುದ್ದೈ | ತ್ಯಾಧಮರುನೆರೆತಾವೆಕೆಟ್ಟರುತಂಮಪಾಪದಲಿ ||೪೬|| ಗರ್ಗಮಹಋಷಿಯುಂಡಮಾತುಗ | ಳೊಗ್ಗಿ
ವುಮಜಭಾಪುಬಹುವಿಧ | ದುರ್ಗಮವನನೀವ್ಕಳವರೀತನದೆಸೆಯುಲೆಂದೆಂಬ || ಮಗಿದರುಹರಗಂಗಳುರಿಯುಲಿ | ಮಗುವಂ
ರೆದಾನವರುಹಲ | ರಗಳೆಯುರಹರ ಸುರಾರಿಗಳೆಂದನಾನಂದ ||೪೭|| ಎನುತಹರಿಮಹಿಮೆಯನುವರ್ಣಿಸು | ತನವರತಭಾವಿ
ಸಿತಮೂರ್ತಿಯ | ನನಿಮಿಷದಿನೋಡುತ್ತ ಕೀರ್ತಿಯನೊಲಿದುಕೇಳುತ್ತ || ತನುವಮರತರುಗೋಪಗೋಪೀ | ಜನರುಪರಮಾ
ನಂದದಲ್ಲಿಮ | ನ್ನೆನಿತುಜನ್ಮದಸುಕೃತಿಗಳೊನಿತ್ಯಾತ್ಮಬಾಂಧವರು || ... ... ||೪೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೨೨೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಅಘಾಸುರನ ವಧೆ.

ಸೂಚನೆ || ಸುರವರಾರ್ಚಿತಚರಣನರ್ಭಕ | ಚರಿತಲಂಪಟನಖಿಳಮುನಿಹೃ | ತ್ಸರಸಿರುಹಸಂಚಿಂತ್ಯನೆ
ಪಹರಿಸಿದನಘಾಸುರನ || ... ...

ಪದನು || ಒಂದುದಿನವನಭೋಜನಕೆಮನ | ಸಂದುಕೊಂಬುಕೊಳಲಳನುಗೋ | ವಿಂದರಾಮರುಕೊಂಡುಗೋಪ
ಕುಮಾರಕರುಸಹಿತ || ಎಂದಿಸಂತಿರೆಕರುಗಳನುಮುಡ | ದಿಂದಹೊರವಡಿಸುತ್ತಗೋಕುಲ | ದಿಂದಹೊರವಂಟರುಮಹೋತ್ಸ
ವವೆಸೆಯುಲನುಪಮರು ||೧|| ಒಡಲಕಾಂತಿಯುಹೊಳಹೊಳವಹೊಂ | ದೊಡಿಗೆಗಳನವರತ್ನನಿಕರದ | ಬಡನಡುವಿಗಳವಟ್ಟೆ
ಯರುಪ್ರೊಂಬಟ್ಟೆಯುಡಿಗೆಗಳ || ಜಡಿವಹೊಂಗಿರುಗೆಜ್ಜೆಯುಂದುಗೆ | ಕಡೆಯುತೊಡರುಗಳೆಸೆಯೆಕೊಳಲಳ | ಗಡಣದಲಿಹೊರವಂ
ಟರೊಪ್ಪಿರೆರಾಮಕೇಶವರು ||೨|| ಕೇಳುತಲಿಹರಿಬಲರಸಂನೆಯ | ಸೂಳುಗಹಳೆಯಧನಿಯನಾಗೋ | ಪಾಲಬಾಲವ್ರಾತ
ಓರವಂಟುದುತತಕ್ಷಣಕೆ || ಕೋಲುಗಲ್ಲಿಯುಕೊಂಬುಕೊಳಲಿನ | ಮೇಳವದಮ್ಮೈಸಿಂಗರದರ | ತ್ತಾಳಿಗಳಗುಂಜಾಭರಣಕಿ
ರುಗೆಜ್ಜೆಗಳುಮೆರೆಯೆ ||೩|| ಗೊಂದಣದತುರುವಿಂಡುಪ್ರೊಡೆಯುಲು | ಮುಂದೆಶತಸಾಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯ | ಲಂದುತಮತಮಗೆ
ಶ್ಲಾಘಹರಿಬಲರಕರುಗಳಲಿ || ಒಂದುಗೂಡಿನಗುತ್ತಬಾಲರ | ವೃಂದನಡದುದುವಿವಿಧಲೀಲೆಗ | ಳಂದನೋಳ್ಪರಕಂಗಳಿಗೆಕೌತು
ಕವಬೀರುತ್ತ ||೪|| ಹೊಕ್ಕರಾವೃಂದಾವನವಕ್ಕೆ | ಮಿಕ್ಕುಪ್ರೋರೊಬ್ಬರನುದೆಸೆಗಳ | ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದರೊಲಿದಲೀಲೆಗಳಾಡಿ
ನಾತಾಡಿ || ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದರುಜಗದಕಂಗಳಿ | ಗಕ್ಕಜವನೇಮಾಡಿಗೋಪರ | ಮಕ್ಕಳಾಮುನಿಮಂದ್ಯನಂಘ್ರಿಯುಬಲವನಾಶ್ರಯಿ
ಸಿ ||೫|| ಕೆಲರುಕೊಂಬುಕೊಳಲಳನುಕೆಲ | ಕೆಲರುಕದ್ದೋಡುತ್ತಕಂಡರೆ | ಘಳಿಲನೀಡಾಡುತ್ತಮತ್ತದರಿಂದಕೆಲಕೆಲರು ||
ಕಳದುಕೊಂಡೋಡುತ್ತಮತ್ತದ | ನೊಲಿದುಬೀಸಾಡುತ್ತಕೈಗಳಿ | ಗಳವಡದೆತೊಳಲುತ್ತಲಿರ್ದರುಕೂಡೆವನದೊಳಗೆ ||೬||
ಸೃಷ್ಟಿಗೋಚರದಂತರದಲಾ | ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕರೊಡೆಯನಿರೆಕೈ | ದಟ್ಟಿಕಲಿಗಳುತಂಮೊಳಗೆತಾಮುಂಮನಾಮುಂಮನ || ಮುಟ್ಟುವೆ
ನೆನುತ್ತೈದಿಹರಿಯನು | ಮುಟ್ಟುವರುಹರಿಡರಿದುಶಿವಶಿವ | ಮುಟ್ಟಲರಿಯುವುಮುನಿಮನಂಗಳುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೭|| ಕೆಲ
ರುಕೊಳಲನುಬಾರಿಸುತಕೆಲ | ಕೆಲರುಕೊಂಬನುಮೊಳಗಿಸುತಕೆಲ | ಕೆಲರುತುಂಬಿಗಳಂತೆಪಾಡುತಕೋಗಿಲೆಯಧನಿಯ || ಕೆಲ
ರುಬಳಸಲಿಸುತ್ತಹಂಸೆಗ | ಳೊಳುನಡೆಯುಕಲಿವುತ್ತಹದ್ದಿನ | ನೆಳಲೊಳಗೆತೊಳಲುತ್ತಲಿರ್ದರುಕೂಡೆಕೆಲಕೆಲರು ||೮|| ಕೆಲರು
ಕಪಿಗಳಬಾಲವನುಹಿಡಿ | ದೆಳದುಜೋಲ್ದವರೊಡನೆಹೆಂಮರ | ಗಳನುಬಿಡದಡರುತ್ತಕಪ್ಪೆಗಳೊಡನೆಲಂಘಿಸುತ || ಜಲದೊಳಗೆ
ಬೀಳುತ್ತಲೇಳು | ತ್ತೆಳೆಲತೆಯುಹಿಡಿಹಿಡಿದುಜೋಲುತ | ಕೆಲರುಕುಳ್ಳಿರ್ದರುಬಕಂಗಳವೋಲುಮೌನದಲಿ ||೯|| ಕೆಲರುನವಿ
ಲುಗಳೊಡನೆಪೆಕ್ಕಳ | ಗಲಿದುನಲಿದಾಡುತ್ತಮತ್ತಾ | ಕೆಲರುಹುಲ್ಲೆಗಳೊಡನೆಹರಿಹರಿಹರಿದುಹಾರುತ್ತ || ಕೆಲರುಮಾರ್ಧನಿಯೊ
ಡನೆಬೈಬೈ | ದಲಸಿಮುನಿದೋಡಿಸುತನಿರ್ಭಯ | ರೊಲಿದುಲೀಲೆಯುಲಾಡುತಿರ್ದರುಗೋಪನಂದನರು ||೧೦|| ತೀಡುಮುಟ್ಟಿಯ
ನೆನುತನೊಸಲಲಿ | ಜಾಡನಿಡುವರುಬೆನಕನೆಂದೆನು | ತಾದರಿಸುವರುಮಳಲಮುದ್ದೆಯುಮಾಡಿಕೆಲಕೆಲರು || ಬೂದಿಯುಸುಹಣೆ
ತುಂಬಿತೊಡೆದಾ | ರಾಧ್ಯರೆಂಬರುಭಕ್ತರಿವರೆಂ | ದಾದರಿಸಿಪ್ರೊಡವಡುತಲಿರ್ದರುಮತ್ತೆಕೆಲಕೆಲರು ||೧೧|| ಕೆಲರುಕಣಾಭ
ರಣಕಂಕಣ | ಗಳನುಭಾರವಿದೆಂದುಬಿಸುಟೆಳೆ | ದಳಿರುಗಳನದರೊಳಗೆಹೂದಂಡೆಗಳನಿಂಡೆಗಳ || ನಲಿದುಧರಿಸುವರಮರರತ್ನಾ |
ವಳಿಯೊಡನೆಗುಲುಗುಂಜಿಕಾಯ್ವ | ಣ್ಗಳನುಭೂಷಣಮಾಳ್ಪರಚ್ಚರಿಯೆನಲುಕೆಲಕೆಲರು ||೧೨|| ತೆಂಗುಗಳನಡರುತ್ತಬಾಳೆಯ |
ಹಣ್ಗೊನೆಯನಿಲುಕುತ್ತಖರ್ಜೂ | ರಂಗಳನುತಿರಿವುತ್ತಬಹಳದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳವನವ || ಮಂಗಪದಲ್ಲೈದುತ್ತಫಲಪು | ಷ್ಪಂಗಳನುಕೊ

ಯುಸ್ವಿತ್ತನಾನಾ। ಭಂಗಿಗಳಲಾಡುತ್ತಲಿರ್ದರುನಿಜವಿನೋದದಲಿ ॥೧೩॥ ಇಂತೊಲಿದುಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಲಕ್ಷ್ಮೀ। ಕಾಂತನೊಡನಾಡಿ
ಸ್ವೈರಪಿನಿ। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾತುತನಿರಂತರಖೇಳಮೇಳದಲಿ ॥ ಎಂತುಟೋಗೋಪಾರ್ಭಕರಜ। ನ್ಮಾಂತರಾರ್ಜಿತಸುಕೃತಪರಿಪಾ
ಚಿಂತಿಸುವಮುನಿಮನಗಳರಿಯುಪದಾವನಂಘ್ರಿಗಳ ॥೧೪॥ ಹಲವುಜನ್ಮಾಂತರದಯೋಗಾ। ವಳಿಗಳಿಂದಾವನಪದಾಬ್ಜವ। ನೊ
ಲಿಸಲರಿಯರುಯೋಗಸಿದ್ಧರನಿಪ್ಪಯೋಗಿಗಳು ॥ ಒಲಿದುವೇದಪುರಾಣತತಿಪಡೆ। ಸಲಿಸನೆಲೆಗಾಣಿಸಲುಸುಕೃತದ। ಬೆಳಸಿರಿಯ
ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂತುಟೋಗೋಪನಂದನರ ॥೧೫॥ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆದೈತ್ಯನೊಬ್ಬನು। ಮಂದಭುಜಬಲಜಿತಸುರಾಸುರ। ವೃಂದನಗ್ಗದ
ಕಂಸಭೃತ್ಯನಘಾಖ್ಯನಾವನಕೆ ॥ ಸಂದಪೂತನಿಬಕರನಿಪ್ಪರಿ। ಗಿಂದಕಿರಿಯನುದಾರವಿಕ್ರಮ । ನಂದಬಾಲಕರಾಟವನುಮಾಣಿ
ಸುವೆನೆಂದೆನುತ ॥ ಇವನೆತಂನೊಡಹುಟ್ಟಿದರಕೊಂ। ದವನಕಟಕಟಸತ್ತರೇತಂ। ನವರುಮಾಯ್ಕಿಹಸುಳೆಕೊಂದನೆವಿಚಿತ್ರವ
ಲಾ ॥ ಜವನಜಕ್ಕುಲಿಸುವಬಲಾಢ್ಯರಿ। ಗಿವನಕೈಯುಲಿಸಾವುದಿಟಸಂ। ಭವಿಪತೆಂಬೀಮಾತುಧರೆಯಲಿಹರಿದುದೆಂತೆಂದ ॥೧೬॥
ಕೊಲಲಿಮಾಣಲಿಮಾತುಹರಿದುದು। ಕೆಲನಗುವುದೆಂನೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯ। ಸಲಿಸದೀಶಿಶುಗಳನುಕರುಣಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆನ್ನವರ ॥ ಕೊಲೆ
ಯುಮಾತಿನಹರಿಬವನುತಾ। ಕಳವೆನಿಪದಿರಬಳ್ಳಿಯುಲೀಗೋ। ಕುಲವನೀಶಿಶುಸಹಿತಕಳುಹುವೆನೆನುತಖತಿಗೊಂಡ ॥೧೮॥ ಅಂದೆ
ಸತ್ತವರಿವರುತಾಮುಂ। ನಂದುತಂನವರಿಗೆತಿಲೋದಕ। ದಿಂದವಾಡಿಪೆನೌರ್ಧ್ವದೈಹಿಕವನುಮೃತಾತ್ಮರಿಗೆ ॥ ಇಂದುಪರಿಯಿಂ
ತೆಂನುಪೇಕ್ಷೆಗೆ। ಸಂದುಬದುಕಿದರೆನುತವಜಗರ। ನಂದವನುಕೈಕೊಂಡುಬಿದ್ದನುಬಟ್ಟೆಗಿದಿರಾಗಿ ॥೧೯॥ ದೇವರಿಪುಮುಂಮಾ
ರ್ಗದಲಿಹೆ। ಬ್ಬಾವಿನಾಕೃತಿಯಾಗಿಯೊಂದರೆ। ಗಾವುದಕೆಹೆರಹಿಂದನುಭೀಕರವೆನಿಪಪೇರೊಡಲ ॥ ಓವಖಳಕರುಗಳನುಕರುಗಾ।
ವಾಪವರನಾರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ನೋವದೊಂಮೆಯನುಂಗುವಭಿಲಾಷೆಯಲಿಬಿದ್ದಿರ್ದ ॥೨೦॥ ಒಂದುತುಟಿಯನುಧರೆಗೆಹಾ
ಸಿದ। ನೊಂದನಂಬರತಳಕೆನೆಗಹಿದ। ನಂದುಭೀಕರವದನಕುಹರಾವರ್ತದಲಿಗಿರಿಯ ॥ ಕಂದರವನೋಡಿಸುತಸುರನರ। ವೃಂ
ದಸಹಿತೀಜಗವನೊಳಕೊಂ। ಬಂದದತಿದೈತ್ಯೇಂದ್ರನಿದ್ದನುಬಟ್ಟೆಗಿದಿರಾಗಿ ॥೨೧॥ ಇರಲುಗೋಪಕುಮಾರಕರುವನ। ಸಿರಿ
ಯಿದೀಪರಿನೋಡುನೋಡ। ಚ್ಚರಿಯೆನುತಖಳನೊಡಲನದನೊಂದೊಂದುಪರಿಗಳಲಿ ॥ ವರದರುಪಮಿಸಿಕೆಡದಸರ್ಪನ। ಪರಿ
ಯುಲಿರ್ದುದುಪರ್ವತನಮ್ಮೆ । ಸಿರಿಯಿನುತನಡೆತಂದರಸುರನಬಾಯಸಂಮುಖಕೆ ॥೨೨॥ ಇತ್ತನೋಡಿರೆಸಖಿಗಳಿರಬಲು।
ಮೃತ್ಯುಬಾಯ್ದೆರದಂತೆಗಿರಿಗುಹೆ । ತತ್ತಲಿಸಿನಂಮಿನಿಬರನುನೆರೆನುಂಗುವಂದದಲಿ ॥ ಉತ್ತರೋಷ್ಠದಪೋಲುರವಿಕರ । ರಕ್ತ
ಘನವಿದೆತತ್ಪ್ರತಿಚ್ಛವಿ। ವೆತ್ತಳದುದಧರೋಷ್ಠದಂತಿದೆಯಂದರರ್ಭಕರು ॥೨೩॥ ಮೂಡಲಿಬ್ಬರುರವಿಗಳೆಡಬಲ । ದಾಡೆಪ
ಕ್ಷಗಳಂತೆಹಾವಿನ। ದಾಡೆಗಳಪೋಲಿವೆಭಯಂಕರವೆನಿಸಿಗಿರಿಶೃಂಗ ॥ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಗಳುದರದಲಿವಿಷ। ತೀಡುತಿದೆದುರ್ಗಂಧವ
ನುಕರಿ । ಗಾಢವೆಂಸದಗವಲಿದೆಂದರುಗೋಪನಂದನರು ॥೨೪॥ ಬಾಲಕರಿರಾನೋಡಬನ್ನಿವಿ। ಶಾಲಮಾರ್ಗವಿದಹಿಯುವ
ಕ್ತ್ರದ। ನಾಲಿಗೆಯುಪೋಲಿದೆತದಂತಃಶ್ವಾಸವಾಯುವನು ॥ ಹೋಲುತಿದೆದಾವಾಗ್ನಿಲುಳಿತಕೆ। ರಾಳವದನವೆನುತ್ತತದ್ವನ। ಶೈಲ
ವೈಭವವೆಂದುಬಗದರುದೈತ್ಯನಿದ್ದಿರವ ॥೨೫॥ ಎಲವೊಹೊಗದಿರಿಸರ್ಪಮುಖವಿದು । ತ್ರೋಲಗಿಸಾಯದಿರೆಂಬರಪರೊಳು।
ಕೆಲರುಘಡಘಡನುಂಗಿದಡೆಕೆಡದಿಹನೆಬಕನಂತೆ ॥ ಮುಳಿದುಕೊಲ್ಲನೆಕೃಷ್ಣನೇತ। ಕ್ಕಳುಕುವಿರಿನೊಕೆನುತನಿಜಕರ। ತಳರವದ
ಲಬ್ಬರಿಸಿಹೊಕ್ಕರುಮಕ್ಕಳುರವಣಿಸಿ ॥೨೬॥ ಎಲೆಲೆಹೊಗದಿರಿಹೊಗದಿರೆಲೆಮ। ಕ್ಕಳಿರಮೂಢಾತ್ಮರಿರಕಾಣುತ। ಕೊಲಿಸಿ
ಕೊಂಬುದುರಾತ್ಮರಿರಕಾಳೋರಗನಮುಖವ ॥ ತೊಲಗಿಸೋಕರುಗಳನುಹೊಡೆಹೊಡೆ। ಕೆಲಕೆನುತಹರಿಬಲರುಹಿಂದಿ। ದುರ್ಗಲಿ
ಯಿಹೊಕ್ಕರುಕೇಳದಾಕರುಪಳರುಕರುಸಹಿತ ॥೨೭॥ ಹೊಕ್ಕರಂತರ್ಜಠರವನುಕ್ಕೈ। ಮಿಕ್ಕರಚ್ಯುತರಾಮರನುಸಲೆ। ಸಿಕ್ಕಿ
ದಪುಕರುವಿಂಡುಗಳುಖಳನುದರಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ನಕ್ಕನಸುರನಕೃತಿಗೆಮಾಡಿದ। ಮಕ್ಕಳತಿಮುಗ್ಧತೆಗೆಮಾಡಲು। ತಕ್ಕುದನುಮ
ನದೊಳಗೆನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನುಮುರವೈರಿ ॥೨೮॥ ಎಂತುನಾಸೀಖಳನಜೀವವ। ನಂತಕಂಗಟ್ಟುವೆನುಸಲಹುವೆ। ನೆಂತುರಾಜ್ಞತ
ರಾಂತರಿತಗೋವತ್ಸಬಾಲಕರ ॥ ಎಂತುತನ್ನವರಿಂಗಭಯವಹು। ದಂತೆಮಾಳ್ಪುದೆಕೃತ್ಯವೆನಗೆಂ । ದಿಂತುನಿಶ್ಚಯದಿಂದಹೊಕ್ಕ
ನುಕೂಡಿಖಳನೊಡಲ ॥೨೯॥ ಬಾಯಬಿಟ್ಟುದುಮೇಲೆವಿಬುಧನಿ । ಕಾಯಪೋಯಿಂದೊದರಿದೈತ್ಯನ। ಬಾಯಹೊಗುವಸು
ರಾರಿಯನುಕಂಡಕಟಮೃತ್ಯುವಿನ ॥ ಬಾಯೊಳಗೆತಾಹೊಕ್ಕುಬದುಕುವು। ಪಾಯವಿಂನೆಂತೆನುತತಂತಂ। ಮಾಯುಷದಹೊಣೆ
ಗಾರನಳಿಪಿಂಗಳಲಿದರುಬಿತಬೆ ॥೩೦॥ ದಿವದಕೋಳಾಹಳದಹಾಹಾ। ರವವನದಲಾಲಿಸುತಕಂಸಾ। ದ್ಯವನಿಕಂಟಕರುಬ್ಬಿದರು
ದಾನವರುಪುಳಕದಲಿ ॥ ನವನಜಾವಮುಮಾಳ್ಪುದಿದುನ। ವ್ಯವರಕೇಸವಿದೆನುತಹರುಷಾ। ರ್ಣವದಲೋಲಾಡುತ್ತಲಿರ್ದನು
ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥೩೧॥ ಅನನಿದುಸರ್ವಾತ್ಮಕನುಖಳ। ವದನದಲಿತಾಸಹಿತತಂನುದ। ರದಸಮಸ್ತರನೊಂಮೆಕೊಲುವೆ
ನೆನುತಖಳನಿರಲು ॥ ನದುಕೊಂದರೆಸಾಯರೆಂದವ। ರಿದುವಮಂತ್ರವೆನುತ್ತತತ್ಕಂ। ಠದಲಿಬೆಳದನುಮನುವಿನಂಜಲಿಯೊಳಗೆ
ಬೆಳದುತೆ ॥೩೨॥ ಬೆಳದನಸುರಾರಾತಿದೈತ್ಯನ । ಗಳದೊಳಗೆಗಳರೋಗದಂತಾ । ಚ್ಛಳಿಸಲಾರದೆಪವನನುಬ್ಬಸವೆತ್ತುಸುಳಿ

ಸೊಳದು ॥ ಬಳಲಿದನು ಬಾಯ್ದೆರೆದು ಬಸುರ । ಕ್ಕಳಿಸಿಯುಗುಳಲು ನುಂಗಲಾರದೆ । ತಳಪಟವ ಮಾಡಿದನು ತದ್ವಿಪಿನಾಂತರವನಸುರೆ ॥ ೩೩ ॥ ಶ್ವಾಸರೋಧದಲಸುರನಸುಹೊರ । ಸೂಸಿದುದು ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಗಗನಕೆ । ಭಾಸುರಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಸೂರ್ಯಕೋಟಿಗಳ ॥ ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಿತ್ತೀನನೆಂಬೆನು । ವಾಸುದೇವನ ಬರವ ಹಾರುತ । ದೇಶಿಗನ ಪೋಲಿರ್ದುದಭ್ರದಲಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ಇತ್ತಲಸುರಾರಾತಿ ಖಳನೊಡ । ಲತ್ತಲಸುಹೋಗಿರ್ದ ಶಿಶುಪಶು । ಮೊತ್ತವನು ಕರುಗಳನು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ನೆರೆನೋಡಿ ॥ ಎತ್ತಿ ಮಗುಳವರೊಡನೆ ಕರುಗಾ । ವೃತ್ತಗೋಕುಲದಿಂದ ಕೊಳಲೂ । ದುತ್ತ ಹೊರವಡುವಂತೆ ಹೊರವಂಟನು ವಿನೋದದಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ಆತತಾಕ್ಷಣ ಮಹಾತ್ಮ । ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುತ ಸಕಲಭುವನ । ವ್ರಾತವನು ಕರ್ಮಾವಸಾನದಲಾತ್ಮವಿದರಂತೆ ॥ ಭೂತಳೇಶ ಮುಕುಂದನಲಿ ಜನ । ಜಾತವೀಕ್ಷೆಸುತಿರಲು ಬೆರಸಿದು । ದೇತರತಿಶಯ ಪುಣ್ಯವಂತನೊ ಯಿಂದು ದಮರಗಣ ॥ ೩೬ ॥ ಜನಪ ಕೇಳಾವರಪದಾಬ್ಜವ । ಮನದೊಳಗೆ ಮರದೊಮ್ಮೆ ಭಾವಿಸಿ । ನೆನೆಯಬಲ್ಲಡೆ ತಂನನೀವನೆನಲ್ಕೆ ತಾಂ ಬಂದು ॥ ದನುಜನೊಳಗಿರಲಂತ್ಯಕಾಲದ । ಲೆನಿತು ಸುಲಭ ಪೂಮುಕುತಿ ತತ್ಪದ । ವನಜಸಂಗ ಪವಿತ್ರನಾದಂಗರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಹೂಮಳೆಗಳೋರಣದಲಿಳಿದವು । ದೇವದೇವನ ಶಿರದಲೊಪ್ಪಿರೆ । ದೇವಿಯರು ಮಾಡಿದರು ಪೆಕ್ಕಣವೆಸೆಯಲಭ್ರದಲಿ ॥ ದೇವರಿಪುವಿನ ಮರಣವಿತ್ತುದು । ಜೀವವನು ದಿವಿಜರಿಗೆ ನರರಿಂ । ಗಾವಘನವಿಕ್ರಮವಿಶಿಷ್ಟನೊ ದೈತ್ಯನವನೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಅರಸ ಕೇಳಭ್ರದಲಿ ನೆರೆದುದು । ಗರುಡ ಕಿಂನರ ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾ । ಧರಮಹೋರಗ ಯಕ್ಷ ಗಂಧರ್ವರ ವಿಮಾನಚಯ ॥ ಭರಿತಮಾದುದು ಸಂಸ್ತುತಿಯ ನಿಜ । ಚರಿತಗೀತ ಸುವಾದ್ಯರವವಿ । ಸ್ತರವಿಭಾಡಿಸಿತ ಬುಜಜಾಂಡಕಟಾಹಮಂಡಲವ ॥ ೩೯ ॥ ಕೇಳದೇನಚ್ಚರಿಯನುತ್ತಮ । ರಾಳವಾಹನನಿಳಿದನಾ ಮುನಿ । ಜಾಲ ನಾರದ ಕಪಿಲ ಸನಕ ಸನಂದನರು ಸಹಿತ ॥ ಬಾಲಭಾವದ ಪರಮಪುರುಷನ । ಲೀಲೆಯನು ನೋಡುತ್ತ ಬೆರಗಿನ । ಲಾಳುತೇಳುತ್ತಿರ್ದನಭ್ರದಲಖಿಳಜನ ಹೊಗಳೆ ॥ ೪೦ ॥ ಭಾಪು ವೇದಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಕ । ಳಾಪವೈದದಪಾರಮಹಿಮನೆ । ಭಾಪು ತನ್ನರ್ಥಿಗೆ ಗೃಹೀತಮನುಷ್ಯವಿಗ್ರಹನೆ ॥ ಭಾಪು ಕಾರುಣ್ಯಾಬ್ಧಿಯೇ ನಿ । ರ್ಲೇಪ ನಿತ್ಯಸುಖಸ್ವರೂಪನೆ । ಭಾಪು ಭುವನಾಧೀಶ್ವರನೆಯೆನುತಿರ್ದನಬುಜಭವ ॥ ೪೧ ॥ ಇಂತಘಾಸುರಮೋಕ್ಷವನು ಸುರ । ಸಂತತಿಗಳೀಕ್ಷೆಸಲು ಕರುಣಿಸಿ । ಕಂತುಪಿತನರ್ಭಕರೊಡನೆ ನಿಜಲೀಲೆಗಳಲೊಲಿದು ॥ ಸಂತಸವನೀವುತ್ತ ತನ್ನೀ । ಕಾಂತಭಕ್ತಜನಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಿತ್ಯಾತುಮನು ಮೆರೆದನು ದಾಕಲೀಲೆಗಳ ॥ ... ... ॥ ೪೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೯೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಮಾಯೆ - ವತ್ಸಾಪಹರಣ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕಮಲಭವನಂದಾತ್ಮಮಾಯೆಯ । ನಮಿತಮಾಯಾಧೀಶನಲಿನಿ । ರ್ಗಮಿಸಲರಿಯದೆ ತನ್ನ
ಮಾಯೆಗೆ ತಾನೆ ಗುರಿಯಾದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸ ಕೇಳಘನಸುವನಂಗೀ । ಕರಿಸಿ ಕರುಕರುಗಾಹಿಗಳನತಿ । ಕರುಣದಲಿ ಕೈಗಾಯ್ದು ನಯನಾಪಾಂಗದಲಿ ನೋಡಿ ॥ ಸುರನಿಕರವಭ್ರದಲಿ ನಿಜಗುಣ । ಚರಿತವನು ಹೊಗಳುತ್ತ ಪಾಡು । ತ್ತಿರಲು ಯಮುನಾಪುಳಿನದೆಡೆಗೈತಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧ ॥ ಎಂದನಾ ಕೆಳೆಯರಿಗೆ ನೋಡಿರೆ । ತಂದೆಗಳಿರೀ ಪುಳಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ನಂದವಡದಿದೆ ಕಣ್ಣು ಮನಂಗಳಿಗಧಿಕಸೇವ್ಯವೆನೆ ॥ ಮಂದಮಾರುತ ಚಿತ್ರವಿದ್ರುಮ । ವೃಂದಸುಮನೋಹರದ ಪರಿಮಳ । ದಿಂದ ದೆಸೆ ಕಂಪಿಡುವ ವನವೈಭವವಿದೇಯೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಫಲಿತವನವನು ತುರುಗಿ ತೂಳುವ । ಗಿಳಿಗಳಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸೆವವನಕೆ । ವ್ಸಳಿಪಳಿವ್ರಾತದಲಿ ಚೂತಪ್ರಸವನಿಕರದಲಿ ॥ ಸುಳಿವ ಕೋಗಿಲೆ ಮಿಂಡುಗಳುಯೆಳ । ದುಳಿಗೊಳುತ್ತಿದೆ ನಂಮ ಕಣ್ಣುಮನ । ಗಳನು ನೋಡಿರೆ ಪುಳಿನವನವಿಭವವನು ನೀವೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಕೆಳೆಯರಿರ ಕಂಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬವ । ನೊಲಿವಡಿವೆ ನೋಡಿತ್ತ ತಾವರೆ । ಗೊಳದಲಾಡುವ ರಾಜಹಂಸಾವಳಿಯ ಕಳಗತಿಯ ॥ ಮೊಲುಮಳಲ ಮಾಕ್ತಿಕದ ಕಾಂತಿಯ । ಕಳವ ಪುಳಿನಶ್ರೀಯ ನೀಶೀ । ತಳತರುಚ್ಛಾಯೆಯ ನಶೋಕಾವನದ ವೈಭವವ ॥ ೪ ॥ ಹೇಳರೇನಿದನವಗೆ ಭೋಜನ । ಲೀಲೆಗುಚಿತಸ್ಥಾನವಿದು ಸುವಿ । ಶಾಲವತಿರಮಣೀಯವೀವನಭೂಮಿಯೊಳಗೆಲ್ಲ ॥ ಬಾಲರಿರ ಹಗಲಾಯ್ತು ಹಸಿದಿರಿ । ಸಾಲದೇ ನಿಮಗಾಟ ಕರುಗಳ । ಜಾಲವನು ನೀರ್ಗುಡಿಸಿ ನಿಲಿಸಿಯೆನುತ್ತ ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೫ ॥ ಎನಲು ಗೋಪಕುಮಾರಕರು ತನ । ತನಗೆ ಲೇಸೆಂದೆನುತ ಕರುಗಳ । ನನಿತುವನು ನೀರ್ಗುಡಿಸಿ ನಿಲಿಸಿದರೆಸೆವನೆಳಲೊಳಗೆ ॥ ಅನಿಬರಾ ಪೊಂದೆಡೆಯ ಲೊಪ್ಪಿರೆ । ಮನವೊಲಿದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದರಧ್ಯಾ । ಶನರು ಕಲಸೋಗರದ ಕಲ್ಲಿಗಳೆಸೆಯೆ ಥರಥರಕೆ ॥ ೬ ॥ ಬಿಟ್ಟು ಕಲ್ಲಿಗಳನಿತುವನು ಮುಂ । ದಿಟ್ಟು ಕಂಬಳಿಗಳ ಲಿಮಂಡಿಸಿ । ಪಟ್ಟೆಗಳಲೆಲೆಗಳಲಿ ಪಲ್ಲವಪುಷ್ಪಫಲಗಳಲಿ ॥ ಇಟ್ಟು ಕಲಸೋಗರವನಸುರಘ । ರಟ್ಟನಭಿಮುಖಕನಿಖರಲಿಸಂ ॥

ಹೃಷ್ಟವದನರುಬಾಲಕರುಕುಳ್ಳಿರ್ದರೊಪ್ಪಿರಲು ॥ ೭ ॥ ಎಸಳುಗಳವೋಲಾಕುಮಾರರ । ವಿಸರಮಧ್ಯದಕರ್ಣಿಕೆಯವೋ ।
ಲಸುರರಿಪುಭೋಜನದಮಂಡಲಕಮಲದಂತಿರಲು ॥ ನಸುನಗೆಯಬಿಂಬಾಧರದಮಧು । ರಸವೊಸರೆನೋಳ್ಪವರಕಂಗಳಿ । ಗಸ
ಮವೀರರುಮೆರದರೊಪ್ಪಿರೆವನದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಅನಿಬರಿಗೆಹರಿವಿಶ್ವತೋಮುಖ । ನೆನಿಸಿಭೋಜನಮಂಡಲದನಡು ।
ವನಿಬರಭಿಮುಖನೆನಿಸಿತಂನಿಕಟಸ್ಥನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಅನಿಮಿಷರುಭಾಪೆನಲುಕರುಣಾ । ವನಧಿಭಕ್ತಾಧೀನಲೀಲೆಯ । ನನುಕರಿಸಿ
ಯುಣುತಿರ್ದನನಿಬರಮಧ್ಯದಲಿನಲಿದು ॥ ೯ ॥ ಉಡಿಯತೊಂಗಲಪೊಂಗೊಳಲನೆರೆ । ವಿಡಿದಪೀತಾಂಬರದಕಂಕುಳ । ಲಡಸಿ
ದೆಳೆಸೆಳೆಗೊಂಬುಗಳಬಲಗೈಯ್ಯತುತ್ತುಗಳ ॥ ಎಡದಕೈಕಲಸೋಗರದಬೆರ । ಳೆಡೆಗಳುಪ್ಪಿನಕಾಯ್ಗಳಲಿಜಗ । ದೊಡೆಯನೆಸೆದ
ನುಭೋಜನದಮಂಡಲದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ನಗುತನಗಿಸುತಕೆಳೆಯರನುತು । ತ್ತುಗಳಸವಿದೋರುತ್ತಕರುಣಾ । ಳುಗಳರ
ಸನಡಿಗಡಿಗೆತಾನವರವರತುತ್ತುಗಳ ॥ ತೆಗದುಸವಿನೋಡುತ್ತಹಾಸ್ಯೋ । ಕ್ತಿಗಳಲನಿಬರಮುಂದೆಸಿಜಲೀ । ಲೆಗಳಲೊಬ್ಬನೆವಿ
ಶ್ವತೋಮುಖನಾಗಿರಂಜಿಸಿದ ॥ ೧೧ ॥ ತೋರಿತೋರಿಯುಣುತಗೋಪಕು । ಮಾರರಿಗೆಕೈದುತ್ತುಗಳಕೈ । ಯ್ಯಾರೆತಾನೇಕೆ
ಲರಬಾಯೊಳಗಿಡುತನಂಬಿಸುತ ॥ ಚಾರುನಯನಾಪಾಂಗಧಾರಾ । ಸಾರಪೀಯೂಷದಲಿಲೀಲೋ । ದಾರನಿಧಿಮರಸುತ್ತಲಿರ್ದ
ನುಭೋಜನದಸವಿಯ ॥ ೧೨ ॥ ಅಚ್ಚರಿಯಿಮುರದೊಂಮೆಮಹಿಮೆಯ । ನುಚ್ಚರಿಸೆಲೀಲಾವತಾರದ । ಸಚ್ಚರಿತಪಿಯೂಷ
ವನುಕರ್ಣಾಂಜಲಿಯಲಾಂತು ॥ ಮೆಚ್ಚಿದವರಿಹಪರದಸೌಖ್ಯವ । ನೊಚ್ಚತುಳಿವರೆನಲ್ಕೆಸಾಕ್ಷಾ । ತಚ್ಯುತನಗೋಚರಿಸೆಕಂಗ
ಳಿಗಾವುದರಿದೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಲಾವಾಹಿಸುತ್ತ । ಚ್ಯುತನಿವೇದ್ಯವಿದೆಂದುನಿರ್ಮಳ । ಮತಿಗಳುಂಡುಕೃತಾರ್ಥರೆನಿ
ಸುವರೆಂದಡವನಿಯಲಿ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಸಾಕ್ಷಾತಚ್ಯುತನಮುನಿ । ತತಿಮನೋಜ್ಞಮುಖಪ್ರಸಾದವ । ನತಿಶಯವನೇನೆಂಬೆನುಂಬರ್ಭ
ಕರಧನ್ಯತೆಯ ॥ ೧೪ ॥ ಇಂತುಣುತ್ತುಣುತರ್ಭಕರುನಿ । ಶ್ಚಿಂತೆಯಲಿಮ್ಮೈಮರದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನುರುಲೀಲಾಮೃತಾಸ್ವಾದ
ನದಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ಸಂತವಿರೆತುರುವಿಂಡುಗಳುವಿಪಿ । ನಾಂತರಕೆತೆರಳಿದವುನೃಪಕೇ । ಳಂತರಾಯದವೋಲುಭೋಜನವೈಭವ
ದಸಿರಿಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ಕಾಣದಾಕರುಗಳನುಬಾಲ । ಶ್ರೇಣಿನಡುಗಿತುಭೋಜನವನಿದು । ಮಾಣಲೆಂದರೆಕಂಡುಹೋಹೋಬಾಲಕರಿ
ರೊಟ ॥ ಮಾಣಲಾಗದುಕರುಗಳನುನಿಂ । ಮಾಣೆತಂದಪೆನೇಳದಿರಿತನ । ಗೋಣಯುವಮಾಡದಿರೆನುತ್ತಸುರಾರಿಹೊರವಂಟ ॥
ಜನಪಕೇಳರಸುತ್ತಕರುಗಳ । ನನಿತುಗಿರಿವನಕಂದರಂಗಳ । ಲನಿತುಪುಳಿನಸ್ಥಳಗಳೊಳುನೆರೆಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳದೊಳು ॥ ದನುಜಹರ
ನೆಡಗೈಯ್ಯಕಬಳದ । ಕನಕವಸನದಪೊಂಗೊಳಲಸಂ । ಜನಿತಸಹಜಾಕಾರದಲಿತೊಳಲಿದನುಕಾನನವ ॥ ೧೬ ॥ ಅರಸಿಕಾಣ
ರುಮುನಿಗಳಾವನ । ನಿರುಗೆಯನುವೇದಾಂತಕೋಟಿಗ । ಳೊರಲಿಕಾಣಿಸಲರಿಯವಾವನಪಾವನಾಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ಅರಸುತಿತ್ತಲುಕ
ರುಗಳನುನನ । ಗುರುಹುಘಟ್ಟದಬೆಟ್ಟದೊಳುಬಿಡ । ದಿರುಬುಗಳಹೊಗುತಿರ್ದನಾಜಗದೀಶ್ವರೇಶ್ವರನು ॥ ೧೮ ॥ ಅಸಮ
ಯದಲಿಭೂಪಕೇಳಬು । ಜಾಸನನುಮುನಿನಿಕರಸಹಿತಾ । ಕಾಶದಲಿನಿಂದಿರ್ದಘಾಸುರಮೋಕ್ಷವನುಕಂಡು ॥ ಲೇಸೆನುತತಲೆ
ದೂಗಿಮತ್ತವಿ । ಶೇಷಲೀಲೆಯಲೆಂನಮಾಯೆಯ । ಬೀಸಿನೋಡುವೆನೆನುತನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಮನದೊಳಗೆ ॥ ೧೯ ॥ ಅತ್ತಲಾಡು
ವಕರುಗಳನುಮ । ತ್ತಿತ್ತಲುಂಬರ್ಭಕರಮರೆಮಾ । ಡುತ್ತಪರಮೇಶ್ವರಗೆತಂನಯಮಾಯೆಯನುಕರಿಸಿ ॥ ಸತ್ಯಲೋಕನಿವಾ
ಸಿಗಳುಸಹಿ । ತತ್ತಲಿರಲಪ್ರದಲಿಕಮಲಜ । ನಿತ್ತಲಚ್ಯುತನರಸಿದನುಕರುವಿಂಡುಗಳಪಥವ ॥ ೨೦ ॥ ಅರಸಿಕಾಣದೆಪುಳಿನದೆಡೆ
ಗೈ । ತರಲುಭೋಜನಮಂಡಲದಲರ್ಭ । ಕರಕಾಣದೆಕರುಗಳೆಲ್ಲಿಗೆಹೋದವೆಂದೆನುತ ॥ ಅರಸುತಿತ್ತಂಡವನುದಿಟತಾ । ನರಿಯ
ದನವೋಲಖಿಳಸಚರಾ । ಚರಜಗನ್ಮಯನೆಸೆದನಾವೃಂದಾವನಾಂತದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಹೋದವೆತ್ತಲುಕರುಗಳಿವರೇ । ನಾದರೋ
ಹಾಯೆನುತಮನದೊಳ । ಗಾದರಿಸಿನಿಜದೃಷ್ಟಿಯಲಿಕಂಡರಿದನಬುಜಜನ ॥ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯಲೆಂನೊಳಗೆತೆರ । ಹಾದುದೇತಪ್ಪೇ
ನೆನುತ್ತಬು । ಜೋದರನುತಲೆದೂಗುತಘಟಿತಲೀಲೆಯನುನೆನೆದ ॥ ೨೨ ॥ ಮಗನಹಂಗನುಕೊಳ್ಳದೇಗೋ । ವುಗಳಿಗೀಗೋ
ಪರಿಗೆನಿಜಪದ । ಯುಗಳಸಂಪ್ರೀತರಿಗೆಸಂತಸವಾಳ್ಪೆನೆಂದೆನುತ ॥ ನಗುತತುರುತುರುಗಾಹಿತನವನು । ನಿಗಮನುತನನುಕರ
ಸಿಕರುಣಾ । ಳುಗಳರಸನ್ನೈದಿದನುಮಗುಳಾನಂದಗೋಕುಲಕೆ ॥ ೨೩ ॥ ಎನಿತುಕರುಕರುಗಾಹಿಗಳುಮ । ತ್ತೆನಿಬರೆನಿತೆನಿತವ
ರಕೊಂಬುಗ । ಳೆನಿತುಕೊಳಲುಗಳೆನಿತುಸೆಳೆಕೋಲ್ಗಳಿತಾನೆನಿತು ॥ ಎನಿತುಶೀಲಗುಣಾಕೃತಿಗಳೆನಿ । ತನಿತನೊಡೆಯರೊಡಂಬ
ಡುವವೋ । ಲನುಕರಿಸಿತತ್ತತ್ಸ್ವರೂಪಂಗಳನುಕೈಕೊಂಡ ॥ ೨೪ ॥ ಉಲಿವತಿತ್ತಿರಿಗಹಳೆಗಳಪೊಂ । ಗೊಳಲನಾದದಕೊಂಬು
ಕೋಳ್ಗಾ । ಹಲದಲಾತಾನಾದಕರುಕರುಗಾಹಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ನಳಿನನಾಭನುಬಂದನಾಗೋ । ಕುಲಕೆನಿಚ್ಚಕಿನಂದದಲಿಮುನಿ ।
ಕುಲಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಮೋಹಿಸಿದನುಜಗತ್ರಯವ ॥ ೨೫ ॥ ಕೊಳಲಧನಿಗಿದಿರ್ವಂದುತುರುತುರು । ವಳರುನೆರೆತಂತಂ
ಮಕರುಕರು । ವಳರೆನಿತುಸಾಕ್ಷಾತಹರಿಯನುಪುತ್ರಮೋಹದಲಿ ॥ ಒಲಿದುತಕ್ಕೈಸುತ್ತಕರುವಿಂ । ಡ್ಗಳನುನುಂಗುವವೋಲು
ನೆಕ್ಕುತ । ಮೊಲೆಯನೂಡುತ್ತಿರ್ದವಾತ್ಕಂತಂಮಕರುವೆಂದು ॥ ೨೬ ॥ ಎಂತುಟೋಗೋವುಗಳನಿಜಜ । ನ್ಮಾಂತರಾರ್ಜಿತ

ಂದಫಲವಿಂ । ನೆಂತುಟೋಗೋಕುಲನಿವಾಸಿಗಳಾರ್ಜಿಸಿದಪುಣ್ಯ ॥ ಎಂತುಟೋಗೋಗೋಪಿಗೋಪರ । ಸಂತತಿಯೊಳಾಹರಿ
ಪೆಯುಭೂ । ಕಾಂತಸಂಭವಿಸಿತ್ತದೆಂತುಟೊಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೨೭॥ ಅವರವರವೊಲೆಗಳನುಮೇಣವ । ರವರಮನೆಮನೆ
ಳಲಿಬೆಂಣೆಯು । ನವದಧಿಕ್ಷೀರಾಮೃತವನೆಳದುಂಡುಕದ್ದುಂಡು ॥ ಸವಿಯುದನುರಾಗದಲಿಮತ್ತವ । ರವರಿಗರ್ಭಕವತ್ಸರೂಪ
। ನವದಲಾಂತನುಭಕ್ತಸಂಸಾರಿಕನುಕೇಳೆಂದ ॥೨೮॥ ನೋಡಿದಣಿಯುವುಕರುಗಳನುವೊಲೆ । ಯೂಡಿದಣಿಯುವುನಿಚ್ಚನಿ
ಲು । ಕೂಡೆಮೈಗಳನೆಕ್ಕಿದಣಿಯುವುತುರಗಳಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ತೂಳಿಯಲಿಮುನ್ನಾವಸುಕೃತವ । ಮಾಡಿದರೊಮಜಭಾಪ್ರುತಪನ
। ಮಾಡಿದವರಿಂಗುಂಟೆಪಶುಗಳಪುಣ್ಯಲವಲೇಶ ॥೨೯॥ ಉಡಿಸಿದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳನುನೆರೆ । ತೊಡಿಸಿದಿವ್ಯವಿಭೂಷಣಂಗಳ ।
ಡಿಗಡಿಗೆವಾಲ್ಬೆಂಣೆಯನುಮೃಷ್ಟಾನ್ನವುಣಬಡಿಸಿ ॥ ಒಡನೆಕುಳ್ಳಿರ್ದುಂಡುಮುಗ್ಗುಲ । ಲೊಡನೆಮಲಗಿಸಿಕೊಂಬಗೋಪರ ।
ಡದಿಯರಪುಣ್ಯಕ್ಕೆಧೊರೆಸರಿಯಾರುಹೇಳೆಂದ ॥೩೦॥ ಆವದೇವೋತ್ತಮರಿಗಿಲ್ಲದ । ದಾವಮುನಿಸತ್ತಮರಿಗುಂಟೆಲೆ । ಭೂ
ರನೆಗೋಗೋಪಗೋಪೀಜನದಸಹಸಖ್ಯ ॥ ಪಾವನತೆಧನ್ಯತೆಕೃತಾರ್ಥತೆ । ದೇವದೇವೋತ್ತಮನಕಾರು । ಣ್ಯಾವಲೋಕ
ಸಿದ್ಧಿಸನಕಾದಿಗಳ್ಗಿಲ್ಲೆಂದ ॥೩೧॥ ಸುಲಭವೆಂತುಟೊಭಕ್ತರಿಗೆನೃಪ । ತಿಲಕಕೊಂಬುಗಳ್ಯದೆಹರಿಮಯ । ಸಲೆಕುಮಾರರು
ರುಗಳಾಹರಿಮಯವದೆಂತೆನಲು ॥ ನಿಳಯನಿಳಯದಲ್ಯೆದೆಹರಿಮಯ । ವೊಳಗುಹೊರಗುಸಮಸ್ತವಾಗೋ । ಕುಲವೆಹರಿಮ
ಯಾಯ್ತುಧರಣೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೩೨॥ ವಿಶ್ವತೋಮುಖನಾಗಿತಾನೇ । ವಿಶ್ವತೋವಿಗ್ರಹನುತಾನೇ । ವಿಶ್ವತೋಭುವೆ
ತ್ಮಕನುವಿಶ್ವಾತ್ಮಕನುತಾನೇ ॥ ವಿಶ್ವವೆಂನಿಂದನ್ಯವಿಲ್ಲಲೆ । ವಿಶ್ವದೊಳುತಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲೀ । ವಿಶ್ವಮಯತಾನೆಂದುತದ್ಜ್ಞರಿಗ
ಹುವಂತಿರ್ದ ॥೩೩॥ ಇರಲಿರಲುತುರುಗಾವರಿಗೆತುರು । ಕರುಗಳ್ಗೆಯರ್ಭಕರಮೇಲ । ಚ್ಚರಿಯೆನಿಸಿಹೆಚ್ಚಿದುದುಪು
ಸ್ನೇಹಮಯವಾಶ ॥ ನಿರುಪಮಿತವಾಗಿರಲುಕಂಡ । ಚ್ಚರಿಯಿದೇನೇನೆನುತಮನದಲಿ । ಪರಿಕಿಸುತಬೆಸಗೊಂಡನಾಬಲ
ದ್ರನಚ್ಯುತನ ॥೩೪॥ ಏಂದಡೇಕಾಂತದಲಿರಾಮಂ । ಗೆಂದನಿದನೆಲೆಯಂಣಕಮಲದ । ಕಂದನನುಕೇಳೇನಮಾಡಿದನಿಂದು
ನೊಡನೆ ॥ ಮುಂದಮತಿಹುರುಡಿಸುತಕೆಳೆಯರ । ವೃಂದವನುಕರುಗಳನುಮಾಯೆಯ । ಲಂದವಿಡಲಾನಾದೆನವರವರಾಕೃತಿ
ಲೆಂದ ॥೩೫॥ ಹಂಗುಭಕ್ತರಲಲ್ಲದನ್ಯರ । ಹಂಗುತನಗಿಲ್ಲಂಣಕಮಲಭ । ವಂಗೆಸಂತಸವಾಗಲೀಗೋಗೋಪಜನಗಳ್ಗೆ ॥
ಗಸುಖವನುಸಲಿಸುವೆನುತನ । ಗಂಗವಾಯ್ತುದುಕಮಲಭವನಿವ । ರಿಂಗೆಹಿತಕರನಾದನೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ॥೩೬॥
ವಲುನಕ್ಕನುರಾಮನಾಹಾ । ಯಿನಿತುಸಾಹಸಕಮಲಭವನಲಿ ॥ ಜನಿಸಿತೇತಪ್ಪೇನುಸಚರಾಚರಜಗನ್ಮಯಗೆ ॥ ನಿನಗಸಾಧ್ಯ
ವೇನುಸುರಪಿತೃ । ಮನುಜರಾಕಮಲಜಭವಾದ್ಯರು । ಜನಿಸಿತ್ರೋರುವರಾರವಾಯಾಮಾತ್ರದಿಂದೆಂದ ॥೩೭॥ ಇಂತು
ನ್ಮೊಳುತಾವೆರಮಿಸುತ । ನಂತಕೇಶವರಾಡುತಿರೆವಿಪಿ । ನಾಂತರದಲಾಕರುಗಳಾಕರುಗಾವವರುಸಹಿತ ॥ ಅಂತರಿಕ್ಷವನಿಳದ
ಜ । ನೆಂತುಹರಿಯಾಡಿದಪನೀಕ್ಷಿಪೆ । ನೆಂತುಕರುಕರುಗಾಹಿಗಳುಹೊರಗಾಗಿತಾನೆನುತ ॥೩೮॥ ಲವನಿಮಿಷವೆನಗಿಂ
ೕಮಾ । ನವರಿಗೊಂದೇವರುಷವಾದುದು । ದಿವಸವ್ಯೆದಾರುಳಿಯೆಸರಸವಿದಾಯ್ತುಲಾವಿರಸ ॥ ಶಿವಶಿವೆನಗೀಬುದ್ಧಿಯಾತಕೆ ।
ಸಿದುದುಮಜಭಾಪುಪಿತ್ತದ । ಭವಣಿತಲೆಗೇರಿತ್ತಲಾಹಾಯೆಂದನಬ್ಜಭವ ॥೩೯॥ ಕಂಡನಾಕಮಲಾಕ್ಷನನುಕರು । ವಿಂ
ಗಳನಾಡುವಕುಮಾರರ । ತಂಡವನುಮುನ್ನಿನವೊಲಾಡುತ್ತಿರೆವನಾಂತದಲಿ ॥ ಕಂಡಿದೇನೆತ್ತಣದುಮುನ್ನಿನ । ತಂಡವೋ
ದವಮಾಯೆಯೊಳಗಿದೆ । ಕಂಡರಿಯೆನಿಂತಿರಿಸಿದಂತಿರಲಲ್ಲಿಯೇಕಂಡ ॥೪೦॥ ಆವುದೋದಿಟವೆರಡುತಂಡದೊ । ಳಾವುದೋ
ಸಿತಂನವಾಯೆಯು । ಕಾವಳದಕರುವಳರುಕರುಗಳುಮುನ್ನಿನಂತಿವೆಲ ॥ ಈವನೇತಾನಿವರನಿವರಿಂ । ಗಾವುದೋಗತಿಕೃ
ವೆನಗಿಂ । ನಾವುದೆಂದಾನರಿಯೆನೆಂದನುನಡುಗಿಕಮಲಭವ ॥೪೧॥ ಒಪ್ಪಗೊಂಬನೊಮೇಣಾತನ್ನಲಿ । ತಪ್ಪಗೊಂಬನೊ
ಕ್ಷಮತಿಗೀ । ಮುಪ್ಪುಬಂದುದಿಕೇಕೆತನ್ನಯಪ್ರಾಣನಾಥನಲಿ ॥ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿತೆಂನರಿತಕಟಕಟ । ಕಪ್ಪಡಿಗನಂತಾದೆನೆನುತಜ ।
ಪ್ಪಡಿಯಬೊಪ್ಪಿದನುಬಸುರನುನೋಡಿಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥೪೨॥ ಕಡಲನೆಲೆಯನುಕಾಣಲರಿವುದೆ । ಕುಡಿತೆನೀರಿನ್ನೇನನೆಂಬೆನು ।
ಡರುವುದೆಖದ್ಯೋತವಿನಮಂಡಲದತೇಜದಲಿ ॥ ಜಡನಲಾಜಗದೇಕನಾಥನ । ತೊಡರಿತೆಂನೀಮಾಯೆಯಲಿಜಯ । ಪಡವೆ
ಬಜ್ಜನಿಗೆತನಗಿಂನಾರುಸರಿಯೆಂದ ॥೪೩॥ ಎಂದುನಿಜಮಾಯೆಯನುಮರಜುಮ । ಕುಂದನನುಮೋಹಿಸಲುಬಂದಾ । ಮಂ
ತಾಸನತನ್ನಮಾಯೆಗೆತಾನೆಗುರಿಯಾಗಿ ॥ ನಿಂದುಬೆರಗಾಗುತ್ತಲಿರೆಗೋ । ವಿಂದನೊಡನೆಯಕರುಗಳರ್ಭಕ । ವೃಂದವಾಕ್ಷಣ
ಚತುರ್ಭುಜವಾಯ್ತುಕೆಂಗಳಗೆ ॥೪೪॥ ಮಕುಟಕುಂಡಲಹಾರಮಣಿಮಾ । ಕ್ತಿಕವರಾಂಗದಕಂಕಣಂಗಳ । ನಿಕರಪೀ
ಂಬರಚತುರ್ಭುಜಕಾಂಸ್ತುಭದ್ಯುತಿಯು ॥ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷಮಯಪ್ರಪಂಚ । ಪ್ರಕರಸೇವಿತರಾಗಿವಿಶ್ವಾ । ತ್ಮಕರೆನಿಸಿರಂಜಿ
ರನಿಬರುತೀವ್ರತೇಜದಲಿ ॥೪೫॥ ಬೇರೆಬೇರೆಗದಾಬ್ಜಶಂಖೋ । ದಾರಚಕ್ರಾಯುಧಗಳಸೆಯಲು । ಬೇರೆಬೇರೆಸುರೇಂ
ಮುನಿಜನಸೇವ್ಯರೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಬೇರೆಬೇರಗಣಿತಚರಾಚರ । ಭೂರಿಭುವನಜನಾಘಸೇವಿತ । ಚಾರುಚರಣಸರೋಜರೆಸ

ದರುಭಾರಿವಿಭವದಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಎತ್ತನೋಡಿದಡೊಗೆವಚಾಮರ । ಸತ್ತಿಗೆಯುರುಳ್ಳರಿಯಸಂಭ್ರಮ । ವೆತ್ತನೋಡಿದಡಜಭವೇಂದ್ರಸ್ತುತಿನಮಸ್ಕಾರ ॥ ಎತ್ತನೋಡಿದಡೆಸೆವಜಯರವ । ವೆತ್ತನೋಡಿದಡಮರವನಿತಾ । ನೃತ್ಯಗೀತಸುವಾದ್ಯವಿಸ್ತಾರಂಗಳೊಪ್ಪಿದವು ॥ ೪೭ ॥ ಇರಲಿರಲುಸಾಕ್ಷಾತಸಚ್ಚಿತ್ಪರಮಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣರಾದರು । ತರಣಿಕೋಟಿಪ್ರಭೆಯನೇಕಾಂಗದಲಿನಿಮಿರ್ಸುವ ॥ ದರುಶನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿಗೋ । ಚರಿಸದಖಿಳಾಮ್ನಾಯಮಸ್ತಕ । ಪರಿಗಣಿತಮಾಹಾತ್ಮ್ಯರೆನಿಸಿದರೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ಜೀವಪರಮಾತ್ಮರಿಗಭೇದವು । ತಾವಿದದುನೀನೆನಿಪಭೇದವಿ । ಭಾವನೆಗಳಳಿವಂತೆಶುದ್ಧಾದ್ವೈತಸಿದ್ಧಿಸಲು ॥ ಕೇವಲಾತ್ಮನುತಾನೆತನ್ನೊಳ । ಗಾವತೆರದಲಿಜಗವತೋರುವ । ನಿರ್ವಿಶೇಷವನಿರ್ವಿಶೇಷದಿಕಂಡನಾಪರಿಯ ॥ ೪೯ ॥ ಹೊಳಹನೀಕ್ಷಿಸಲಾರದಜನ । ಕ್ಕಳಿಸಿದನುಕಂಗಳನುಮಿಗೆಪು । ತ್ಥಳಿಯವೊಲೆಂದರಿಯಕೋಟೀಂದುಪ್ರಕಾಶದಲಿ ॥ ಕಳೆಯಹಿಡಿದೊತ್ತಿದವೊಲಚ್ಯುತ । ನೊಳಗೆಮನವೇರೊಂದೆನರಿಯದೆ । ತುಳುಕಿತೂಗಾಡಿದನುನಿತ್ಯಾತ್ಮಸುಖಾಬ್ಧಿಯಲಿ ... ... ॥ ೫೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೯೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಾಡಿದ ಸ್ತುತಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವರ್ಣಿಸಿದನಜನಪ್ರಮೇಯಗು । ಣಾರ್ಣವನನಾಮ್ನಾಯಮಸ್ತಕ । ವರ್ಣನೀಯಚರಿತ್ರವನು
ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಲಿನಮಿಸಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಜನಿಂತುಲೋಕೋ । ತ್ತರವೆನಿಪ್ಪಪರಾಪರದವಿ । ಸ್ತರದತೇಜೋವಾರಿಧಿಯನಿಗ್ಗಡಲಧರೆಯೊಳಗೆ ॥ ಕರಣಚೇಷ್ಟೆಗಳಡಗಿಭರದಲಿ । ಧರೆಗೆಮೈಯಿಕ್ಕುತ್ತಚಾಮಿ । ಕರದಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆಬೆರಗಾಗಿರ್ದನಬುಜಭವ ॥ ೧ ॥ ಭೀತಿಯಲಿಮೈನಡುಗಿನಯನ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿಮೈನೆನೆದುಪುಳಕೋ । ದ್ಯೋತಿತಾಂಗಸ್ವೇದವಿಷಯವಿಷಾದವೀಚಿಯಲಿ ॥ ಚೇತರಿಸುತಡಿಗಡಿಗೆಪುನರಪಿ । ಕಾತರಿಸುತಜನೆಂಬಹಂಕಾ । ರಾತಿಶಯಪರ್ವತವನಿಳಿದವನತಿಯಲೆಸದಿರ್ದ ॥ ೨ ॥ ಇರಲುಕಾಣುತತನಗಿದೇಕೀ । ಮರುಳುಮಗನಲಿಬಸುರಹೂವಿನ । ಜೊರದಹುಳುವಿನಲಾಟವೀಗುಣದೋಷದಲಿನೋಡೆ ॥ ತರಳನೆಂನಯಪಾದಪಂಕಜ । ಶರಣನೆನುತನಿಜಾತ್ಮರೂಪದಿ । ಭರಿತಜೀವರನೆರಸಿದನುನಿಜಯೋಗಮಾಯೆಯಲಿ ॥ ೩ ॥ ಸತ್ತುಹುಟ್ಟಿದವೊಲುಚೇತರಿ । ಸುತ್ತಕಮಲಜನೊಯ್ಯನಿಂದ್ರಿಯ । ವೃತ್ತಿಗಳುಪಸರಿಸಿದವಿದಿರಲಿನಿಂದುಕಂದೆರದು ॥ ಇತ್ತಲೇತಕೆಬಂದೆನಾನಘ । ವೆತ್ತಲಿಂದಪರಾಧಜನಿಸಿದ । ವೊತ್ತವನುಕಂಡಂತೆಕಾತರಿಸಿದೆನಿದೇಕೆಂದ ॥ ೪ ॥ ದೆಸೆಗಳನುನೋಡುತ್ತಮುಂದಿ । ರ್ದಸೆವವೃಂದಾವನವನಾಕರು । ವಿಸರವನುತಂನುವನುಮುಂದಿರ್ದಾಮುರಾಂತಕನ ॥ ಎಸೆವಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುಕಂ । ಡಸುಮೆಹಸರಿಸಿಕೊಳುತನಗುತಾ । ಬಿಸಜಸಂಭವನಿರ್ದನುರೆಬೆರಗಾಗಿಭೀತಿಯಲಿ ॥ ೫ ॥ ಉಟ್ಟಪೀತಾಂಬರದಹೆಣೆಗಳ । ವಟ್ಟತಿಲಕದಚಂದನದಮುಡಿ । ಗಟ್ಟನೊಳಮಲ್ಲಿಗೆಯಕುಂತಳದೆಸೆವಲೋಚನದ ॥ ತೊಟ್ಟಭೂಷಣಕಡಗಕೈಯೊಳ । ಗಿಟ್ಟಕಲಸೋಗರದಕಬಳದ । ದೃಷ್ಟಿಮೋಹನಮೂರ್ತಿಮುಂದಿರೆಕಂಡನಬುಜಭವ ॥ ೬ ॥ ಅರಸುತರಸುತಮುಂನಿನಂತಿರೆ । ಕರುಗಳನುಕರುಗಾಹಿಗಳನದ । ನರಿಯದವನಂದದಲಿವೃಂದಾವನದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಉರುವದೇವರದೇವನನುಕಂ । ಡೊರವಸುಖಬಾಷ್ಪದಲಿಮಿಗೆಸರಸಿರುಹಸಂಭವನೊಡಲನೀಡಾಡಿದನುಚರಣದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಬಿದ್ದುಪದದಲಿದಂಡದಂತಿರ । ಲೆದ್ದುನಿಂದಿರ್ದಚ್ಯುತನಮುನಿ । ಹೃದ್ಯಮೂರ್ತಿಯನೋಡಿಪುಳಕಾಮೃತದಲೋಲಾಡಿ ॥ ಬಿದ್ದುಪುನರಪಿಪೂರ್ವದೃಷ್ಟಾ । ವಿದ್ಯೆವಿರಹಿತಸಚ್ಚಿದಾನಂ । ದಾದ್ವಯಬ್ರಹ್ಮವನುನೆನವೃತ್ತಿರ್ದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೮ ॥ ಹೊರಳಿಪದದಲಿಸುರಿವಬಾಷ್ಪದ । ಸರಸಿಯೊಳಗದ್ದಿದನುಹರಿಪದ । ಸರಸಿರುಹಯುಗಳವನುತದ್ಗತಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಕರಗಿಕೈಗಳಮುಗಿದುವದನಾಂ । ಬುರುಹವನುನೋಡುತ್ತವಿಶ್ವಂ । ಭರನನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಜಸಾಷ್ಟಾಂಗದಲಿನಮಿಸಿ ॥ ೯ ॥ ಜಯನಮೋನೀಲಾಭ್ರನಿಜಮೂ । ರ್ತಿಯೆನಮೋದುರಿತೌಘಹರಿಕೀ । ರ್ತಿಯೆನಮೋದ್ಧತಬರ್ಹಗುಂಜಾಭರಣಭೂಷಿತನೆ ॥ ಜಯಕರೋದ್ಧೃತಕಬಳಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪ್ರಿಯನೆಪೀತಾಂಬರನೆಕರುಣಾ । ಲಯನೆಪಶುಪಾಲಾಗನೇಜಯಜಯನಮೋಯೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಅರಿವುಹೊಗದಾನಂದಮಯವೆನಿ । ಪುರುಷನಿಂನನಿಜಸ್ವರೂಪವ । ನರಿವೆನಾನೆಂತೆಮುಕುಂದಭವತ್ಪದಾಂಬುಜದ ॥ ಮರೆಯಲುದಿಸಿದಮಾಯೆಯಲಿಮತಿ । ಮರದುದೇಹಾಹಂಮಮತೆಯಲಿ । ನೆರೆಸಿಲುಕಿದಜ್ಞಾನಿತಾನೆಂದನುಸರೋಜಭವ ॥ ೧೧ ॥ ಅದರಮಾತಂತಿರಲಿಲೀಲಾ । ಸ್ಪದವೆನಿಪ್ಪೀಮೂರ್ತಿಯನುನಿಜ । ಪದಸಮಾಶ್ರಿತರಗಂಗೀಕರಿಸಿವರ್ತಿಸುವ ॥ ಸದಮಳಜ್ಞಾನಾಂಬುಧಿಯೆನಿ । ಸ್ನುದಿತಮಾಯಾವಿಗ್ರಹದಸಂ । ಪದವನರಿವವರಾರುಭಾತಿಕಲ್ಲದುದನೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಆಯಸವನುಳಿದಿತರದಲಿಭವ । ದೀಯಜನಸಂಗದಲಿನಿಂನಕ । ಥಾಯುತಾಮೃತನದಿಯಲೋಲಾಡುತ್ತ

ಪೌರುಷದಲಿ ॥ ಕಾಯವಿಡಿದಿಹಸುಕೃತಿಗಳಿಗೆನಿ । ರಾಯಸದಲಾಮೋಕ್ಷಯೋಗಿ । ಧ್ಯೇಯಪದಪಂಕಜನೆನಿಜಪದಶರಣರಿಂಗೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಅಲ್ಲದರೆದೇವೀಭವತ್ಪದ । ಪಲ್ಲವದಸಂಪನ್ನಭಕ್ತಿಯ । ನೊಲ್ಲದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಗೆಬಳಲುವಜ್ಞರಿಗೆ ॥ ಎಲ್ಲಿಯದುಸಂಕ್ಲೇಶವೇತುಷವ । ಗಲ್ಲದಹುದೇಮೋಕ್ಷಧಾನ್ಯವ । ನೊಲ್ಲದುಯ್ಯಾನುಕುಟ್ಟಿಪಡವರೆತಂಡುಲವನೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಮುನ್ನಹಲಬರುಯೋಗಿಗಳುಸಂ । ಪನ್ನನಿಜಪದಸೇವೆಯಿಂದು । ತ್ಪನ್ನಭಕ್ತಿಯನಾವೆಯಲಿಸಂಸಾರಸಾಗರವ । ನನ್ನಿನೆರೆವಿಸ್ತರಿಸಿಬಹಳಕೃ । ಪಾರ್ಣವನೆನಿಂನಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಸನ್ನಿಧಿಯನೈದುವರನಾಯಾಸದಲಿತಾವೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಮನವಚನಕಾಯಂಗಳಿಂದವೆ । ಮುನಿಮನೋಜ್ಞಚರಿತ್ರಸಲೆನಿಂ । ನನೆನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತನೆನವುತ್ತೊಲಿದುಕೀರ್ತಿಸುತ ॥ ತನುಮನೋವಚನಾದಿಚೇಷ್ಟಾ । ಜನಕನೀನೆಂದರಿತುಜೀವಿಸು । ವೆನೆಸಭಾಗ್ಯನುದಾಯಿಗನುನಿಜಮೋಕ್ಷಪದಕೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುದೇವತನ್ನ । ಜ್ಞಾನವನುಪರಮೇಷ್ಠಿತನದಭಿ । ಮಾನದುದ್ರೇಕವನುಭುವನಾಧೀಶ್ವರೇಶ್ವರನ ॥ ತಾನುಮೋಹಿಸಲೆಂದುಮಾಯಾ । ಧೀನಮತಿನಿಜಮಾಯೆಯಿಂದನು । ಮಾನಿಸಿದೆನೆಂನಂತಶಿವಶಿವಮೂಢರಾರೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ನೀನಲಾಪರಮಾತ್ಮನಿನ್ನಯ । ಧೀನವಲ್ಲಾಮಾಯೆಮಾಯಾ । ಧೀನವಾನಖಿಳೇಶ್ವರನುನೀನೀಶಿತವ್ಯಲ ॥ ತಾನದೆಂತೋನಿಂನೊಡನೆಮತಿ । ಹೀನತನದಲಿಸೆಣದೆನೇಕೆಸ । ಮಾನಬುದ್ಧಿಯಲಕಟಕಟಕಡುಪಾಪಿತಾನೆಂಬ ॥ ೧೮ ॥ ತಂದೆಯೆಂಬುದನರಿಯದಿರ್ಪುದ । ದೊಂದುಘನತರಪಾಪವಲ್ಲಾ । ತಂದೆಯೊಳುಸಮಬುದ್ಧಿಸುಮಹತ್ತರದಪಾಪವಲಾ ॥ ತಂದೆಯೊಳುಹೊರುಡಿಸುವಘಾತ್ಮಂ । ಗಿಂದುಸರಿಯಿನ್ನಾರುಶಿವಶಿವ । ಮಂದಮತಿಪೃಥ್ವೀಶತನದಲಿಕೆಟ್ಟೆನಾನೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ನೋಡಲೆನ್ನನದೇಕೆಮಗನೆಂ । ದಾಡುವದುಜಗಬಸುರಹೂವಿನ । ಕೀಡೆಯನುಭವದಿಯ್ಯಮಾಯಾಮೂಢಬುದ್ಧಿಯನು ॥ ನಾಡಮಾತಿನಹರದವಾರ್ತೆಗೆ । ಮೂಢತನಗೀಗರ್ವಪರ್ವತ । ಕಾಡನೇನಿಕ್ಷೈಸಿದೆನುಶಿವಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಧರಣಿಜಲಪಾವಕಸಮೀರಾಂ । ಬರಗುಣಾಹಂಕಾರಮಹದಂ । ತರಣಸಪ್ತಾವರಣಗಳಜಗದಂಡಕೋಟಿಗಳು ॥ ನಿರುತನಿಂನಯರೋಮರೋಮಾಂ । ತರದಲಾಡುವದೆತ್ತಲೊಂದರೊ । ಳಿರುಳತಿಹಹುಳುತಾನದೆತ್ತಲುಗರ್ವಿಸುವಡೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಕ್ಷಮಿಸುವದುದೇವೇಶದೇವೋ । ತ್ತಮರಜೋಗುಣರೂಪಮಾಯಾ । ಭ್ರಮಿತನಪರಾಧವನುನಿಂನವನೆಂದುನೀನೊಲಿದು ॥ ಕುಮತಿತಾನೀಭುವನಸೃಷ್ಟಿ । ಕ್ರಮನೆನುತನಿಂನಿದಿರಲಾನೊ । ಬ್ಬಮರಮತಿಯೆಂದೇಕೆಗರ್ವಿತೆನಾದೆನಕಟೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಆರನೈಕೆಂಗೆಡಿಸದಿನಾ । ರಾಠನಳಲಿಸದಕಟಗರ್ವವಿ । ಕಾರಕೆಡಹದುನರಕದುಃಖಮಹಾರ್ಣವಂಗಳಲಿ ॥ ಆರುಮಿಲ್ಲದನಾಥನಾನಿಂ । ನಾರೆನಗೆಗತಿದೇವದೇವರು । ದಾರಕಾರುಣ್ಯೇಕ್ಷಣದಲಭಯವನುಕೊಡಿಯೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಬಸುರೊಳಗೆಶಿಶುವಿದುರ್ಮೈಯ್ಯನು । ಮಸಗಿದರೆತಾಯಾರೊಡನೆಕೋ । ಪಿಸುವಳೆಲೆಜಗದೀಶಜಗದಾತ್ಮಕಜಗನ್ಮಯನೆ ॥ ನುಸಿಗಳೆನ್ನಂದದವರೆನಿತೋ । ಬಿಸಜಕುಸುಮದಕೀಟದಲಿಮೇ । ಣ್ಸೊಸಲಕೆಂಣಮಹೇಶ್ವರರುನಿಂನುದರದೊಳಗೆನಿತೋ ॥ ೨೪ ॥ ಆರರಿವರೀನಿಂನಮಹಿಮೋ । ದಾರವಾರ್ಧಿಯನೆಲೆಯನಿಂತೀ । ಭೂರಿಭುವನಕದಂಬವೀಸಚರಾಚರವ್ರಾತ ॥ ತೋರಿತೋರಿಯಡಂಗುವುದುಡಿಂ । ಡೀರನಿಕರದವೋಲುನಿಜಮಾ । ಯೋರುವೀಚೀಭಂಗಮಹದಾವರ್ತದೊಳಗೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಮೊದಲೊಳರ್ಭಕವತ್ಸಮಯರೂ । ಪದಲಿಕಂಡೆನುನಿಂನಮಾಯಾ । ವಿದಿತವಿಭವವಮತ್ತೆತದನಂತರಚತುರ್ಭುಜದ ॥ ಹೊಸರುಗಳತೇಜವನುಮತ್ತಂ । ತುದಿತಸತ್ಯಜ್ಞಪ್ತಿಸುಖಮಯ । ಪದದವೋಲಿರೆಕಾಣಿಕೆಗೆಕಲ್ಪಾಂತವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಅರಿವುಹೊಗದಜ್ಞಾನವಾರ್ತೆಗೆ । ತೆರಹುಗುಡದಾನೆಂಬಹಂಮಿನ । ಹೊರಿಗೆಗೊಳಗಾಗದಪರಾನಂದೈಕವಿಗ್ರಹದ ॥ ನಿರುನೆತಂನೀಮೂಢಮತಿಗೆಂ । ತರಿಯಬಹುದೆಲೆತಂದೆಮಾಯೆಯ । ಮರಿಮಗನಮೌಢ್ಯವನುನೋಡದೆಕೃಪೆಯಮಾಡೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಸೃಜಿಸುಜಗವನೆನುತ್ತತನ್ನನು । ಸೃಜಿಸಿದೆಯಲೈಸಕಲಭುವನ । ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಪರಮೇಷ್ಠಿತನದೈಶ್ವರ್ಯವನುಸಲಿಸಿ ॥ ಭಜಕರೊಳಗಾನೊಬ್ಬನೆನಗಾ । ಯ್ತಜನೆನಿಪ್ಪಭಿಧಾನವದರಿಂ । ಕುಜಡನಾದೆನುನಿನ್ನಮಾಯಾಗುಣದಲಾನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಗಾನಧಿಕಾರಿಜಗದಲಿ । ನಷ್ಟಿಗೀಶ್ವರನಖಿಳಲೋಕದ । ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶಿಷ್ಟಜನರಕ್ಷಾಭಿದಾನದಲಿ ॥ ಅಷ್ಟದಿಗಧೀಶ್ವರರುನಿಂನಲಿ । ಶಿಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿನಿಯಮಾ । ವಿಷ್ಟರಾಗಿಹೆವಿಂತುನಿಂನೊಂದಾಜ್ಞೆಯೊಳಗೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಬಯಲನಾಟಕವೆನಿಸಿಭುವನ । ತ್ರಯವಿದೆಲೆಜಗದೀಶನಿಜಮಾ । ಯೆಯಲಿತೋರ್ಪುದುರಜ್ಜುಸರ್ಪನವೋಲುನಿಂನೊಳಗೆ ॥ ಲಯವಹುದುನೀನೊಲಿದುನಿಜಸೃ । ಷ್ಟಿಯಲಿನೋಡಲುಭಕ್ತಹೃದಯ । ಪ್ರಿಯನೆಬಳಿಕವರಂಜುವರೆನಿಜಶರಣರೀಭವಕೆ ॥ ೩೦ ॥ ಅನ್ನಬರಭವಬಂಧಜೀವರ । ಬೆನ್ನಬಿಡದೋರಂತೆದುಃಖಮ । ಹಾರ್ಣವದಲದ್ದುವುದುತಾಪತ್ರಯದಬೇಗೆಯಲಿ ॥ ಬನ್ನಬಡಿಸುವುದಸ್ಮದಾದ್ಯರ । ನುನ್ನತಾಹಂಕಾರಮೂಢರ । ನಿನ್ನವರನೀನೋಡೆಕಾರುಣ್ಯೇಕ್ಷಣದಲೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅನ್ನವರಗೃಹವೆಂಬಶೆರೆಮನೆ । ಯನ್ನವರರಾಗಾದಿವೈರಿಗಳನ್ನವರಧನಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರವೆನಗೆಂಬ ॥ ಅನ್ನವರನೇಕಾಲಸಂಕಲೆ । ಬನ್ನಬಡಿಸುವರೆನ್ನನಕಟಾ । ನಿನ್ನವರುತಾವೆನಿಸಲರಿಯದುಮೂಢಜನವೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಬೇಡತನಗೆಲೆದೇವನಿಮ್ಮಡಿ । ಮಾಡಿದೀಪರಮೇಷ್ಠಿತನದಿರ । ವಾಡಲಂಮೆನುಬಿನ್ನಹವಚಿತ್ತೈ

ಸುವಡೆಕೃಪೆಯ ॥ ಮಾಡುವುದುನಿಂನಂಘ್ರಿಸೇವೆಯ । ಮಾಡುವವರಮಳಾಂಘ್ರಿಸೇವೆಯ । ಮಾಡುಪ್ರೇಂಮಸಭಾಗ್ಯಜನ್ಮವ ಕರುಣಿಸುವುವೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಒಲ್ಲೆನೀಂಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವ । ನೊಲ್ಲೆನೀಂವಿಬುಧಾದಿಪತ್ಯವ । ನೊಲ್ಲೆನೀಂದ್ವಿಪರಾರ್ಧಸಂಜ್ಞಾಯುಷ್ಯಸಂಪದವ ॥ ಒಲ್ಲೆನೆನಗೀಭವಭವತ್ಪದ । ಪಲ್ಲವೈಕಪರಾಯಣರಪದ । ಪಲ್ಲವದಸಮಸಂಗಸುಖವೇಸಾಕುತನಗೆಂದ ॥ ಅವನೊಬ್ಬನತೃಪ್ತಿಗೀಯ । ಜ್ಞಾವಳಿಗಳ್ಯಾದವುಸಮಸ್ತಸು । ರಾವಳಿಗಳಾಪರಿತ್ರೆವೇಸಹಭೋಜನದಸುಖವ ॥ ಗೋಪಳರಭಾಗ್ಯವನುಬಂಣಿಪ । ನಾವನೀಂನಿಂನುಡಿಯೊಡನೆಭ । ಕ್ತಾವಶೇಷವನುಂಬನೆರೆಸಂಪ್ರೀತಿಯನುಮಾಳ್ಪ ॥ ೩೫ ॥ ನಿಗಮದೂರನೆನಿಪ್ಪನೀನೆ । ಮಗನೆನಿಸಿಕರುವೆನಿಸಿಮೊಲೆವಾ । ಲುಗಳನುಗಿದುಂಡವರವರಮಗ್ಗುಲಲಿಪವಡಿಸುವ ॥ ಅಗಣಿತಾಮಳಸೌಖ್ಯವಿದುಯೋ । ಗಿಗಳಿಗುಂಟೇಗೋಪಿಯರಗೋ । ವುಗಳಭಾಗ್ಯೋದಯವನಭಿವರ್ಣಿಸುವರಾರೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುಗೋಪಜನದನ । ವೀನಭಾಗ್ಯದಸಿರಿಯದಂತಿರ । ಲಾನುವೇದಲೆನೆತತ್ತದಿಂದ್ರಿಯಕರಣಪಾತ್ರದಲಿ ॥ ದಾನವಾಂತಕನಿಜಪದಾಬ್ಜನ । ವೀನಸುಧೆಯನುಸವಿವತ್ರದಧಿ । ಷ್ಠಾನದೇವತೆಗಳಸಭಾಗ್ಯತೆಗಾರುಸರಿಯೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಅದುನಿಮಿತ್ತಲಿದೇವಕರುಣಾ । ಸ್ಪದನೆಕರುಣಿಪುದೆನಗೆಗೋಪರ । ಪದಪರಾಗಪವಿತ್ರಜನ್ಮವನೊಂದನಿದರೊಳಗೆ ॥ ಸದಮಳನೆಬೇಡುವೆನಾಸಕಲ । ಪ್ರದನೆಸಕಲಾತ್ಮಕನೆತಂನೀ । ಮದಮುಖನಮಾಧ್ಯವನುನೋಡದೆಕೃಪೆಯಮಾಡೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಎಂದುಪುಳಕಾಶ್ರುಗಳಸಹಿತರ । ವಿಂದಭವನಡೆಗೆಪದುಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಹೊರಳುತ್ತಹೊಗಳುತ್ತಿರಲುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಮಂದಹಾಸದಲೆತ್ತಿದನುಕೃಪೆ । ಯಿಂದಮೈಯನುತಡವಿಪರಮಾ । ನಂದನಿಧಿನಸುನಗುತಲಭಯವನೀವೃತಿಂತೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಕ್ಷಮಿಸುವೆನುತಾನೇಳುನೀನ । ಕ್ರಮವಮಾಡಿದ್ದೇನುಭಿನ್ನ । ಭ್ರಮೆಯಬಳಕೆಯಮಾತದೇತಕೆನಿಂನಸಾರೆಂದು ॥ ಸುಮತಿನೋಡದಹಂಕರಿಸುವ । ಕ್ರಮವಿದೇತಪ್ಪಲ್ಲದನಹಂ । ಮಮತೆಯಲಿಭಜಿಸುತ್ತಿಹುದುಸುಖಿಯಾಗುಹೋಗೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಗರ್ವವೆಂಬೊಂದಧಿಕತರವಹ । ಪರ್ವತಾಗ್ರವನೇರದೆನ್ನನು । ಸರ್ವಲೋಕಾಧೀಶ್ವರೇಶ್ವರನೆಂಬುದನುತಿಳಿದು ॥ ನಿರ್ವಹಿಸುತೆಂನೊಳಗೆಮತಿಯನು । ಸರ್ವವಿಷಯಂಗಳಲಿಭಾವಿಸೆ । ಸರ್ವಗತನಾದೆನ್ನಸೇರುವಿಯಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಮೆಚ್ಚಿದೆನುನೀಮಾಳ್ಪಸಂಸ್ತುತಿ । ಗುಚ್ಚರಿಪನಿಜನಾತನೇನೆಲೆ । ನಚ್ಚಿನೆಂನಯಭಕ್ತಗೀವೆನಭೀಷ್ಟಸಂಪದವ ॥ ಸಚ್ಚರಿತನೀನೆಂನಮಾಯೆಗೆ । ಬೆಚ್ಚದುಚ್ಚತ್ರೆಭಜಿಸುತಿರುಮನ । ಮೆಚ್ಚಿನೆನವೃತ್ತಿಹುದುಮರೆಯದೆನುತ್ತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥ ೪೨ ॥ ಎನೆಹಸಾದಭವತ್ಕೃಪೇಕ್ಷಣ । ದನುಪಮಾನುಗ್ರಹದವಿದುಳತ್ರೆ । ತನಗೆಮರವೆಯದೇಗುವುದುದೇವೆನುತಕೈಮುಗಿದು ॥ ವನಜಭವನಚ್ಯುತನಪದಯುಗ । ವನಜದಲಿತಲೆವಾಗಿಕೈಮುಗಿ । ದೆನಗೆಗತಿಮತಿನೀನೆನುತಬಿದ್ದಿರ್ದನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ಸನಕನಾರದಮುಖ್ಯಸುರಮುನಿ । ಜನಸಹಿತಬಲವಂದುಕರುಣಾ । ವನಧಿಯನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಮಂಗಳದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನು ॥ ಮನದೊಳಗಭಾವಿಸುತಬಂಣಿಸು । ತನುಪಮನನಮಹಾತ್ಮ್ಯವನುಸಂ । ಜನಿತಪರಮೋತ್ಸವದಲಂದಜನೈದಿದನುದಿವವ ॥ ೪೪ ॥ ನಳಿನಭವನನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು । ನಳಿನನಾಭನುನಗುತಮುನ್ನಿನ । ಪುಳಿನದೆಡೆಗೈತಂದನಾಕರುವಿಂಡುಗಳುಸಹಿತ ॥ ಕೆಳೆಯರಚ್ಚರಿಪಡುತಹರುಷದ । ಕಳೆಯನರಿಯದೆತೀವ್ರಗತಿಯಲಿ । ತಳುವದೆಂತೈಬಂದೆಯೆಂದರುನಗುತತಮತಮಗೆ ॥ ೪೫ ॥ ತಂದೆಕೆರುಗಳನೆಲ್ಲಕಾಣಿಸಿ । ತಂದೆನಿಮಿಷಾರ್ಧಾರ್ಧವಿಂನೂ । ಸಂದುದಿಲ್ಲೊಡನುಂಣುಬಳಲಿದೆನೀನೆನುತ್ತೊಲಿದು ॥ ಸಂದಸುರಮುನಿವರರುಭಾಪೆನ । ಲಂದುಗೋಷ್ಠಿಯಲೂಟವಮಮುದ । ದಿಂದಮಾಡಿದರಚ್ಯುತನನೊಡಗೊಂಡುಬಾಲಕರು ॥ ೪೬ ॥ ಬಳಿಕಕರುವಿಂಡುಗಳನೂರ । ತ್ತಲುಸರೋರುಹಮಿತ್ರನಿಳಿದನು । ಜಲಧಿಗೆಲವೋಮರಳಿಸೆನುತಚ್ಯುತನುನಿಂದಿರಲು ॥ ಕೊಳಲುಕೊಂಬುಗಳೆಸೆಯಲೊಪ್ಪಿರೆ । ಕೆಳೆಯಗೋಪಕುಮಾರಕರುಕಳ । ಕಳದಸಂಭ್ರಮವೆಸೆಯೆಮಗುಚಿದರೂರಸಂಮುಖಕೆ ॥ ೪೭ ॥ ಆಡುತಾಡುತ್ತಘನಚರ್ಮವ । ನೋಡುತದರೊಳುಹೊಕ್ಕುಮಿಗೆಮಾ । ತಾಡಿಕೂಗುತ್ತಬ್ಬರಿಸುತಾನಂದಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ನೋಡುವರಕಂಗಳಿಗೆಹಬ್ಬವ । ಮಾಡುವಂಗವಿಭೂಷಣದಹೊಸ । ಗಾಡಿಗಳಗುಣನಿಧಿಗಳೈತಂದರುನಿಜಾಲಯಕೆ ॥ ೪೮ ॥ ಪೂತನಿಯಭಂಜನದವಾತ್ಯಾ । ಘಾತನದಯಮಳಾರ್ಜುನದ್ರುಮ । ಪಾತನದಬಕವತ್ಸದೈತ್ಯಪ್ರಾಣನಾಶನದ ॥ ಖ್ಯಾತವಿಕ್ರಮಗಳಲಿಸೂರ್ಯಜ್ಯೋತಿಗೆಡೆಗೊಡುವಚ್ಯುತನವೀ । ರ್ಯಾತಿಶಯವನುಹೊಗಳುತೈತಂದರುಸರಾಗದಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಎಸೆವಕತ್ತರಿವೇಲಿಗಳರಂ । ಜಿಸುವಗುಂಜಾಭರಣದೊಪ್ಪವ । ನೊಸಲತಿಲಕದಕತ್ತುರಿಯಚಂದನದಪರಿಮಳದ ॥ ಎಸಳುಗಂಗಳಮಂಗಳಾನನ । ವಿಸರುಹದವಿಶ್ವಾಧಿಪತಿನೋ । ಹಿಪಿದನೀಕ್ಷಿಸುವಖಿಳಸುರಮುನಿಜನದಕಣ್ಮನವ ॥ ೫೦ ॥ ಕೊಳಲುಕೊಂಬುಗಳುಲಿದಕಳಕಳ । ದೊಳಗೆನಡೆಯಲುಮುಂದೆಕರುಗಳು । ಕೆಳಯರೈತರಹಿಂದೆದಕ್ಷಿಣವಾಮಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ॥ ನೆಲನನುಗ್ಗಡಿಸುತ್ತಮಹಿಮೆಯ । ನೊಲಿದುಪಾಡುತಹೊಗಳುತಮರಾ । ವಳಿಗಳಭ್ರದಲುಲಿಯೆಗೋಕುಲದರಸನೈತಂದ ॥ ೫೧ ॥ ಪ್ರೇಂಗೊಳಲಕೊಂಬುಗಳಧನಿಗೀ । ರಂಗನಿದೆಯಿಾಬಂದನಿದೆಯಂ । ದಂಗನೆಯರೆಲ್ಲವರುನೆರದಾಮಾರ್ಗವಿದ್ದೆಸೆಗೆ ॥ ಕಂಗಳಲಿಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯ । ಮಂಗಳಾನನಕಮಲಮಧುವನು । ಹಿಂಗದಾಸ್ವಾದಿಸುತಪಡೆಯರುಡಣಿವುಗಳನೆಂದ ॥ ೫೨ ॥ ಹೊಕ್ಕನಾಗೋಕುಲವನೊಡ

ನೆಯ । ಮಕ್ಕಳನುಮನೆಗಳಿಗೆಕಳುಹಿಸು । ತಿಕ್ಕಿಲದಗೋಪಿಯರಕಂಗಳುಕಳುಹುತ್ತೈತರಲು ॥ ಅಕ್ಕರಿತುಕಡುಮೋಹದಲಿತ
ನು । ಸೊಕ್ಕಿಸುತರತ್ನವನುಮೊಲೆತೊರ । ದೊಕ್ಕಲಪ್ಪಿದಳಿದುರುಗೊಂಡುಯಶೋದೆನಲವಿನಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಹೇಳ್ದರುತಂತ
ಮ್ಮಮನೆಯಲಿ । ಬಾಲಕರುನಾವಿಂದುಕರುಗಳ । ಪಾಲಿಸುತಬಲಕೃಷ್ಣರೊಡನಾಡುತ್ತವನದೊಳಗೆ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಿರೆನುಂಗಿ
ಕೊಂದುಕ । ರಾಳಫಣಿಧರೆಗಡೆಗೆಡದಸುರ । ಶೈಲದಂದದಿದೇಹವಿರೆಕರುವಳರಕರುಸಹಿತ ॥ ೪೪ ॥ ಏನನೆಂಬೆವುಸರ್ಪಜಠರ
ಕೃ । ಶಾನುವಿಂಗಾಹುತಿಗಳಾದೆವು । ದಾನವಾಂತಕಕೃಷ್ಣನಂನೆಗಫಣಿಯಗಂಟಲಲಿ ॥ ದಾನಿಗಳದಾತಾರಬೆಳದಡೆ । ಭಾನುವಿ
ನವೋಲವನಮೂರ್ಧ । ಸ್ಥಾನದಲಿಹೊರವಂಟುದಸುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಬೆಳಗುತ್ತ ॥ ೪೫ ॥ ಕೂಡೆಹೋದವುತಂಮಸುಗಳದ । ನಾ
ಡಲರಿಯುವುಕೃಷ್ಣನೊಂಮೆಯು । ನೋಡಿದಡೆಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲೈದೆವೈಮುರಿದು ॥ ಹೇಡನಾದನುಮೃತ್ಯುಮಕ್ಕಳ । ಬೀ
ಡುಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ್ತಹೊರವಡೆ । ಕೂಡಿತಾತನಜೀವಕಂಡೆವುಕೃಷ್ಣನುದರದಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಬಳಿಕಬೃಂದಾವನದಲಂದಿನ । ನಳಿನ
ನಾಭನಕೂಡೆಪರಿಮಂ । ಡಲವೆನಲುಕುಳ್ಳಿರ್ದುಕೃಷ್ಣನಬಾಯತುತ್ತುಗಳ ॥ ನಲಿದುಸವಿನೋಡುತ್ತಲುಂಡೆವು । ಸಲಹಿದೊಡೆ
ಯನುಕೃಷ್ಣನಂಮಸು । ಗಳಿಗೆಪರಮಸ್ವಾಮಿಯಂದರುಗೋಪನಂದನರು ॥ ೪೭ ॥ ಕೇಳ್ದಡಚ್ಚರಿವಟ್ಟರಂದಾ । ಬಾಲಕರನು
ಡಿಗಳನುವರುಷದ । ಕೀಳುಪೋಗಿನವಾತಿದಿಂದಿನಲಾಯ್ತಿದಿಂದೆನುತ ॥ ಲೋಲಮತಿಗಳುಕೇಳ್ಕೃಷ್ಣನ । ಲೀಲೆಚಿತ್ರವೆನುತ್ತ
ಸಂಶಯ । ಲೋಲಮತಿಗಳುಯಿದ್ದರಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಸುಖದೊಳಗೆ ॥ ... ... ॥ ೪೮ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯು ಧೇನುಕಾಸುರನನ್ನು ವಧಿಸುವಿಕೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸುರರುಭಾಪೆನೆತಾಳವನವನು । ಬೆರಸಿಮುರಿದರುಬಾಲಕೇಳೀ । ಪರಿಣತರುಧೇನುಕನನ
ಚ್ಯುತರಾಮರುರವಣಿಸಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಪಾಂಡವಧರಣಿಪತಿಕುಲ । ಪಾಲಕನೆಹರಿರಾಮರರ್ಭಕ । ಲೀಲೆಯನುಮೋಹನಮನೋಜ್ಞನೆನಿಪ್ಪ
ಶಿಶುತನವ ॥ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟರುಗೋಕುಲವನು । ದ್ವೇಲವಿಕ್ರಮರೆಸದರಂದಾ । ರೇಳುವರುಷದಹರೆಯದಲಿಪಶುಪಾಲರೆಂದೆ
ನಿಸಿ ॥ ೧ ॥ ತುರುಗಳನುಕಾವುತ್ತಭುವನೇ । ಶ್ವರರುಬೃಂದಾವನಕೆತುರುಗಾ । ರರುಸಹಿತಹೊರವಂಟರುತ್ಸವದಿಂದಗೋಕು
ಲವ ॥ ಸುರನಿಕರವಭ್ರದಲಿಜಯಜಯ । ಪರಮಪುರುಷಯೆನುತ್ತನಿಜಗುಣ । ಚರಿತವನುಪಾಡುತ್ತಕೈವಾರಿಸಲುವಿನಯದಲಿ ॥
ಅಂಕುಶಧ್ವಜವಜ್ರಯವಲತೆ । ಪಂಕಜಂಗಳೆನಿಪ್ಪನಿಜಪದ । ಪಂಕಜಂಗಳಶುಭತರದರೇಖೆಗಳುಧರಣಿಯಲಿ ॥ ಅಂಕಿಸಲು
ಗೋಪಾಲಬಾಲಕ । ರಂಕವಾಲೆಯಹೊಗಳುತೆಡಬಲ । ವಂಕದಲಿಮೋಹರಿಸಲೈತಂದರುವನಾಂತರಕೆ ॥ ೨ ॥ ಪಾಡುವರಗಿ
ಳಿವಿಂಡುತುಂಬಿಗ । ಳಾಡುವಹಿವೈರಿಗಳಪರಿಮಳ । ತೀಡುವಳಿಪೂಗೊನೆಯಹೂತವನಾಮರದ್ರುಮದ ॥ ಕೂಡೆತಂಗಾಳಿಯಲಿ
ಮಿಗೆತೂ । ಗಾಡುವೆಳೆದಳಿರುಗಳರುಳವನು । ರೂಢಿಸುವನೆಳಲೆಸೆವಬೃಂದಾವನಕೆನಡೆತಂದ ॥ ೪ ॥ ಫಲಕುಸುಮಪಲ್ಲವದ
ಭಾರದ । ಲಿಳೆಗೆರಗಿಶೋಭಿಸುವಶಾಖಾ । ವಳಿಯತರುನಿಕರವನುನೋಡಿಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ನಳಿನದೃಶನಂಣಂಗೆತರುಲ
ತೆ । ಗೊಲಿದನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಕಾರುಣ್ಯೇಕ್ಷಣದಲಿಂತೆಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೫ ॥ ನೋಡುನೀನೆಲೆಯಂಣತರುಗ
ಳು । ಮಾಡುವುಪಚಾರವನುಮನುಜರು । ಮಾಡಲರಿವರೆನಿಜಫಲಾವಳಿಪುಷ್ಪನಿಕರವನು ॥ ನೀಡಿಕಾಣಿಕೆಗಳನುಹರುಷದ ।
ಗಾಡಿಕೆಯಪುಳಕಾಂಕುರಂಗಳ । ಕೂಡೆತಲೆವಾಗಿದೆಮಹೋತ್ತಮರಂತೆನೋಡೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಮುಂನಮಾಡಿದಪಾಪದಿಂದು ।
ತ್ಪಂನವಾದೆವುಮೂಢಯೋನಿಯ । ಲಿಂನುಬರಲಾರೆವ್ರಭವಾರ್ಣವದೊಳಗೆತಾವೆಂದು ॥ ನಿಂನಸಿರಿಪದಕಮಲಯುಗಳಕೆ ।
ನಂನಿನೆರೆತಲೆವಾಗಿಪಾಪವ । ಹಾರ್ಣವವನುತ್ತರಿಸುತಿದೆತರುನಿಕರನೋಡೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಭಾವಿಸಲುನೋಡಂಣಮುನಿಗಳೊ ।
ದೇವನಿಕರವೊಪಾಡುವೀಭೃಂ । ಗಾವಳಿಗಳಖಿಳಾಘಹರವಹನಿಂನಚರಿತವನು ॥ ನಾವುವನದೊಳಗಿರ್ದಡೆಯುನಿಜ । ದೈವವ
ನುಬಿಡುವರೆಮಹೋತ್ತಮ । ರೀವಿಪಿನದಲಿಗೂಢಚಾರಿಗಳಾಗದಿರರೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಯೋಗಿಚೇತ್ರೋದೂರನಹನಿಂ । ನಾಗಮನ
ನಾಯ್ತೆಂದುಮುದದಲಿ । ಸೋಗೆಗಳುನೋಡುತ್ತನೃತ್ಯವನಾಡುತಿವೆನಲಿದು ॥ ಭಾಗವತರಂದದಲಿಹರುಷದ । ಸಾಗರದಲೋ
ಲಾಡಿಪಾಡುವ । ಕೋಗಿಲೆಯಗೀತವನುಕೇಳುಮನೋಜ್ಞವಿದೆಯೆಂದ ॥ ೯ ॥ ನೋಡುನೆರೆದಿಹಹರಿಣವಧುಗಳು । ನೋ
ಡುತಿರೆಗೋಪಿಯರುನಿಂನನು । ನೋಡಿದಣಿಯದವೋಲುಮಧುರಸ್ಮಿತಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ತೀಡುತಿವೆಪರಿಮಳವವನದಲಿ । ಕೂ
ಡೆಮಂದಾನಿಲನುಹರುಷವ । ಮಾಡುವಂತಿರೆಯಂಣವಿಪಿನಾಭ್ಯಾಗತರಿಗೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಧನ್ಯೆಯಲ್ಲಾಧರಣಿಮೆರವೀ । ನಿನ್ನಪ

ದಲಂಭನಗಳಲಿ ನೆರೆ । ಧನ್ಯರೀ ನದಿಗಿರಿತೃಣಾದಿಯನಿತ್ತನಮಗಿಂದು ॥ ಧನ್ಯವೀ ತರುವೃಂದಫಲಕುಸುಮ । ಮೋನ್ನತಚ್ಛಾಯಾ
ದಿಸೌಖ್ಯವ । ನಿನ್ನವರಿಗೊಲಿದೀಪವಾಗಿ ಜಗತ್ರಯದಲೆಂದ ॥೧೧॥ ಇಂತನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಾವೃಂದಾವನದ
ತರು । ಸಂತತಿಗೆ ಖಗಮೃಗನದೀವನಗಿರಿಗಳಿಂಗೊಲಿದು ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯನಾತ್ಮ । ಸ್ವಾಂತದಲಿ ನೆರೆತಳೆದು ಸಲೆನಿ । ಶ್ಚಿಂತೆ
ಯಿಂದಾಡುತ್ತಲಿರ್ದನು ನಿಜವಿನೋದದಲಿ ॥೧೨॥ ಒಂಮೆ ತುಂಬಿಗಳೊಡನೆ ಪಾಡು । ತ್ತೊಂಮೆ ಹಂಸೆಯ ಗತಿಯಲಾಡುವ ।
ರೊಂಮೆ ನವಿಲುಗಳೊಡನೆ ತಾನಿಂದಿದುರ್ಗೆಸೆಕ್ಕಣವ ॥ ಒಂಮೆ ನಲಿದಾಡುವರು ಗಿಳಿಯಂ । ತೊಂಮೆ ನೆಗುತ್ತೋಡುವರು ಪಾಡುವ ।
ರೊಂಮೆ ಕೋಗಿಲೆಯಂತೆ ಹರಿಬಲಬಾಲಕರು ಸಹಿತ ॥೧೩॥ ಒಮ್ಮೆ ಹುಲ್ಲೆಗಳಂತೆ ಹುಲಿಯಂ । ತೊಮ್ಮೆ ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಹರಿಯಂ ।
ತೊಮ್ಮೆ ಗಜಪತಿಯಂತೆ ತತ್ತಜ್ಜಾತಿಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ ॥ ಒಮ್ಮೆ ನಾನಾವಿಧವಿಹಾರದ । ಲೊಮ್ಮೆ ಮಲ್ಲರವೋಲು ಕಾದುವ । ರೊಮ್ಮೆ ತಾ
ರುಗಾವುತ್ತಲಿರ್ದರು ವನವನಾಂತದಲಿ ॥೧೪॥ ದೂರದಲಿ ಕರುತುರುಗಳಾಡುತ । ಬಾರದಿರೆ ತಾನೊಂಮೆ ಘನಗಂ । ಭೀರರವದ
ಲಿ ಸಕಲಲೋಕಮನೋಜ್ಞಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಧಾರುಣೀಪತಿ ಕೇಳು ಪಶುಗಳ । ಭೂರಿಭಾಗ್ಯವನೊಲಿದು ಕರವನು । ದಾರವಹ
ತತ್ತದ್ಗುಣಾಂಕಿತವರ್ಣಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ ॥೧೫॥ ಹಲವುವಿಧಲೀಲೆಗಳಲಂತಿಂ । ತೊಲಿದು ಗೋಪಕುಮಾರಕರು ಸಹ । ಶಲಘುವಿ
ಕ್ರಮನಾಡಿ ಬಳಲಿದು ತಳಿರಹಾಸಿನಲಿ ॥ ಮಲಗಿದನು ಮುನಿಹೃದಯಪಂಕಜ । ಲಲಿತಶಯ್ಯದಲೆಸೆವ ಕರುಣಾ । ಜಲಧಿ ಗೋಪರ
ತೊಡೆಯ ತಲೆಗಿಂಬಿನಲಿ ನುನವ್ರೊಲಿದು ॥೧೬॥ ಇಳೆಗಧೀಶ್ವರ ಕೇಳು ಪುಣ್ಯದ । ಫಲದ ಪರಿಣತಿಯೆಂತುಟೋ ಗೋ । ವಳರು ಕೆ
ಲರಾಹರಿಯ ಮೃದುತರಪಾದಪಂಕಜವ ॥ ಮೆಲುದಳದಲೊತ್ತುವರು ತಂತಂ । ಮೊಳುದೊಡೆಗಳಲಿತೆಗೆದು ಯೋಗಾ । ವೇಸ
ಮಾಹಿತಮತಿಗಳರಿಯದ ಹಜ್ಜೆಗಳನೆಂದ ॥೧೭॥ ಕೆಲರು ಹರಿಪದಕಮಲಯುಗಳವ । ನುಳುಕುಗೆಂದೊಯ್ಯೊಯ್ಯನೊತ್ತುವ ।
ರೊಲಿದು ಕೆಲರೆಳೆದಳಿರ ಬೀಸಣಿಗೆಯಲಿ ಬೀಸುವರು ॥ ಕೆಲರು ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರ ಬಿರುದಾ । ವಳಿಗಳನು ಪಾಡುತ್ತ ಹೊಗಳುತ । ಕಳೆವ
ರವಮರವರು ತದಾತ್ಮಕರಾಗಿ ಬುಧರಂತೆ ॥೧೮॥ ಈ ಪರಿಯಲಾಡುತ್ತ ಮಾಯಾ । ಗೋಪಿತಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಸಂಪ । ದ್ರೂಪನೆಸೆದ
ನು ಗೋಪರೂಪದ ನಾಟಕವ ಧರಿಸಿ ॥ ಭೂಪ ಭಕ್ತರ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಲೋ । ಕೋಪಕಾರಚರಿತ್ರನೊಡೆಯನು । ಗೋಪಬಾಲಕರಿಗೆ
ನಿಜಾಂಘ್ರಿಯಸನ್ನಿಧಿಯನಿತ್ತು ॥೧೯॥ ಇರಲಿರಲು ಶ್ರೀರಾಮನೆಂಬವ । ಪರಮಸುಖಹಿತಕಾರಿ ಬಲಕೃ । ಷ್ಣರಿಗೆ ತಾನಿಂತೆಂದನಾ
ಗೋಷ್ಠಿಯಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ॥ ಸರಸಮಿಗಲಾ ಸರಿಸೆ ಗೋಪಾ । ಲರಿಗೆ ನಿರುಪಮವೆನಿಪ ವಿಪಿನಾಂ । ತರವನೊರವುತ್ರಪಕ್ವಫಲಭೋ
ಜನದವೇಳೆಯಲಿ ॥೨೦॥ ಕೇಳು ಕೇಳೆಲೆ ಕೃಷ್ಣ ದುರ್ಜನ । ಕಾಲಸರ್ಪಮಹಾಭುಜನೆ ರಿಪು । ಜಾಲಸೌಖ್ಯವಿರಾಮ ಕೇಳೆಲೆ
ರಾಮ ಬಿನ್ನಪವ ॥ ಕೇಳಿ ಕೆಳೆಯರಿರೊಂದು ವನವಿಹು । ದಾಲಿಸುವಡಳವಲ್ಲ ಸರಿಹದ । ತಾಳವನ ನುತಪಕ್ವಫಲಭರಶೋಭಿತವೆ
ದೆಂದ ॥೨೧॥ ಎಂಬೆನೇನನು ಪಕ್ವಫಲಭರ । ವಂಬರವನಳ್ಳಿರಿಯೆ ದೆಸೆಗಳ । ನಿಂಬುಗೊಂಡಿದೆ ಪರಿಮಳದ ಪವಮಾನನೀವ
ನವ । ಉಂಬ ಭಾಗ್ಯಾಧಿಕರ ಕಾಣೆನು । ಹಂಬಲಿಸಬೇಡದನು ಧೇನುಕ । ನೆಂಬವನು ಕಾದಿಹನು ದೈತ್ಯನು ನೋಡಲರಿದೆಂದ ॥೨೨॥
ಕತ್ತಲಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು ವನವದು । ಕತ್ತೆಯಾಕೃತಿಯಾಗಿ ತಾನಿಹ । ನತ್ಯಧಿಕಬಲವೀರ್ಯಗರ್ವಿತನವನ ಪರಿವಾರ ॥ ಕತ್ತೆಗಳು ದಾನ
ವರು ವನವದು । ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬೀಡಿಕೆ ಮಹಾಹಿಯ । ಹುತ್ತು ಹೊಗಲರಿದಮರರಿಗೆ ಸಹಿತದರ ದೆಸೆಗೆಂದ ॥೨೩॥ ಸಾಯರೇ ಹು
ಟ್ಟಿರ್ದರೆಂದಿಂ । ಗಾಯವಂತರಿಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯ । ದಾಯವಾದರೆ ಸಾಕು ಕಲ್ಪಾಂತರತರುಗಳಂತೆ ॥ ಕಾಯವಿಡಿದಿರ್ದೇನು ಫಲನಿಂ ।
ಮಾಯತಿಕೆಯೆಂತೆನಲು ಬಲನಾ । ರಾಯಣರು ನಡೆತೋರಿಸೆಂದರು ದೈತ್ಯನಿಹವನವ ॥೨೪॥ ಹೊಕ್ಕನಮರಾರಿಗಳ ವನವನು ।
ಮಿಕ್ಕರೋರೋರೊಬ್ಬರನುಹಿಂ । ದಿಕ್ಕಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾರ್ದು ಗೋಪಕುಮಾರಕರು ಸಲಿದು ॥ ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯ ಮರಿಗಳಂತಿರ ।
ಲೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ । ಚಕ್ಕುಲಿಸಿದರು ತಾಳವನವನು ತುರುಗಳನು ಹೊಗಿಸಿ ॥೨೫॥ ಬಾಲಕರ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಹೊಕ್ಕಾ । ತಾಳ
ಕೇತನನೆರಡು ಕೈಯಲಿ । ತಾಳಮರಗಳನಲುಗಿ ಕೆಡಹಿದನಾನೆ ಪರಿವರಿದು ॥ ತಾಳತರುಫಲನಿಕರವನು ಹೇ । ರಾಳವೆನೆಕ್ಕೆವೀಸಿದ
ನು ಗೋ । ಪಾಲಬಾಲಕರಿಂಗೆ ತಾನಿಹೆನಂಜಬೇಡೆನುತ ॥೨೬॥ ಹಬ್ಬವನು ಮಾಡಿದರು ಹರಿಬಲ । ರೊಬ್ಬರೊಂದೊಂದೆಸೆಗೆ ಹೆ
ರಿಹರಿ । ದುರ್ಬಿಕಂಟಕರೊಡಲಲಂತಸ್ತಾಪವಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಉಬ್ಬಿಲಬ್ಬಿರಿಸಿದರು ಗೋಪರು । ದುರ್ಬಲರು ಹರಸಿದರು ಹರಿಯನು ।
ಸರ್ಬಲೋಕಾಧೀಶನಾಗೆಮಗಾಳ್ದನಾಗೆಂದು ॥೨೭॥ ಏನಿದೆತ್ತಣ ರಭಸನೆಂಮಿ । ಕಾನನಕೆ ಬಹ ರಾರು ಭೂಪವ । ಸಾನಕಾಲ
ವಿದಾರಿಗೋಕ್ಕೈಕೊಡಿತಿಂದಿನಲಿ ॥ ಬೋನವಾಯ್ತೆಂಮವರ ಪುಣ್ಯವ । ನೇನನೆಂಬೆನೆನುತ್ತ ಜಡಿದಾ । ದಾನವಾಧಿಪನೆದ್ದ ನವನಿಯ
ನೊದೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥೨೮॥ ಅವನಿ ಕಂಪಿಸೆ ಕುಲಗಿರಿಗಳವ । ಯವದಗತಿಗಾಡಿದವು ಬೊಬ್ಬೆಗೆ । ದಿವವನಳ್ಳಿದರು ಸುರರು ಸಾ
ಗರವೇಳು ಸೂಸಿದವು ॥ ಜವಗೆನೊಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ರಣರೌ । ದ್ರವನು ತಳೆದಮರಾರಿ ಬಲವಾ । ಧವರಿಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ಬಂದನುಖ
ಕಳರೋಷದಲಿ ॥೨೯॥ ಬಂದುದಾನವ ಕತ್ತೆ ಘನರವ । ದಿಂದ ಮರುತೀ ಜಗವನೆಲ್ಲವ । ನೊಂದುಹೊಡೆಯಲಿ ತಳೆದ ಬಲರಾಮಂ
ಗೆನಡು ಮುಳಿದು ॥ ಹಿಂದುಮುಂದೆನೆನಿಂದು ಹಿಂಗಾ । ಲಿಂದೊದೆದು ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನಾ । ಯೆಂದೊದೆದ ಹಿಂಮೆಟ್ಟು ಪುನರಪಿ ತಾಗಿದನು

ಬಲನ ॥೩೦॥ ಮತ್ತೊದವಖಳನೆರಡುಕಾಲ್ಗಳ । ನೊತ್ತರಿಸಿಹಿಡಿದಭ್ರದಲಿಬೀ । ಸುತ್ತಬೀಸಾಡಿದನುಗಗನಾಂಗಣಕೆಬಲಭದ್ರ॥
ಹಸ್ತಪ್ರೌಢರಲೇನನೆಂಬೆನು । ಮರ್ತ್ಯನಾಟಕದನುಗುಣದಲೀ । ಲೋತ್ತರದಮಹಿಮೆಯನುಬಣ್ಣಿಸಬಲ್ಲರಾರೆಂದ ॥೩೧॥
ಬೀಸುವಾಗಳೆಖಳನತನುಹೊರ । ಸೂಸಿತಸುವನುಹೆಣನನುತ್ಕಟ । ರೋಷದಲಿತಿರುಹಿಟ್ಟನೊಪ್ಪುವಹನೆಯಕೊನೆಗಳಿಗೆ ॥ ಘಾ
ಸಿಯಾಯಿತುತಾಳವನಪರಿ । ವೇಷದಾದ್ರುಮನಿಕರವವನಿಗೆ । ಹಾಸಿಕೆಡದುದುಮುರಮುರನನೊಂದೊಂದನಂಡಲೆದು ॥೩೨॥
ಖಳನೊಡಲಕರಚರಣಹತಿಯಲಿ । ಸುಲಿಗೆವಡದುದುವಿಪಿನಭುವನ । ಪ್ರಳಯದಂದಿನಪವನನಟ್ಟಿದವೊಲುತನಿಗೆಡದು ॥ ಭಳಿ
ರೆಭಾಪುರೆದೈತ್ಯಕದಳೀ । ದಳನದಕ್ಷ್ತಸಮೀರಮುಲವರಕುಲಕುಠಾರಯೆನುತ್ತಹೊಗಳುತ್ತಿರ್ದಗಖಿಳಜನ ॥೩೩॥ ಮತ್ತೆಕವಿ
ದುಮೋಲೆದೈತ್ಯರ । ಕತ್ತೆಗಳಕಡಲೇನನೆಂಬೆನು । ಮುತ್ತಿಗೆಯನದನುರಿವಕಿಚ್ಚನುಶಲಭಸಂದೋಹ ॥ ಮುತ್ತುವಂದದಲನಿ
ತುವನುಕೈ । ವರ್ತಿಸಿದರಂತಕನೆಗೆತಿರುಹಿದು । ತುತ್ತಮುರುಬಲಕೃಷ್ಣರಾಹಿಂಗಾಲ್ಗಳನುಹಿಡಿದು ॥೩೪॥ ಏನನೆಂಬೆನುಸುರಕು
ಲದಸುಂ । ಮಾನವನುಬರಿದಾಯ್ತುದೈತ್ಯೌ । ದ್ಯಾನವೆನೆಮಂದಾರದರಳ್ಗಳಮಳೆಮಹೀತಳಕೆ ॥ ಜೇನಹುಳುಗಳವೊಲುತುಂ
ಬಿಗ । ಳಾನುತಿಳಿವುತ್ತಿರಲುಸುರಿದವು । ದಾನವಾಂತಕಹಲಧರರನಾನನದಸರಿಸದಲಿ ॥೩೫॥ ಬಿದ್ದೊಡದಪರಿಪಕ್ವಫಲದಲಿ ।
ಗರ್ದಭಂಗಳಹೆಣನರಕುತದ । ಹೆದ್ದೆರೆಯಹೊನಲಿನಲಿತಳೆದುದುಕೂಡೆವನಭೂಮಿ ॥ ರೌದ್ರವನುವನದೊಳಗೆಹರಿಬಲ । ಭದ್ರ
ರಿಂತೆಸದಿರಲುತಾವರೆ । ನಿದ್ರೆಗಭಿಮುಖವಾಯ್ತುನಿರ್ದಶೆಯಾಯ್ತುರವಿದೀಪ ॥೩೬॥ ಎಂಬೆನೇನನುದೈತ್ಯಮಥನಕ । ರಾಂ
ಬುಜಸ್ಪರ್ಶನಹತಾಘರ । ನಂಬುಜಪ್ರಿಯನೂರ್ಧ್ವಗತಿಗೈದಿಸುತನಿಜಕರವ ॥ ಅಂಬರಕೆನೆಗಹಿದನುತದ್ರುಧಿ । ರಾಂಬುಸಂಪ್ಲ
ಷ್ಟವನುಹೇಳೆನೆ । ಹೊಂಬಿಸಿಲುರಂಜಿಸಿತುಗಗನಾಂಗಣವನಾವರಿಸಿ ॥೩೭॥ ಮರಳಿದವುತುರುವಿಂಡುಬಲಕೃ । ಷ್ಣರಕೊಳಲ್ಧ
ನಿಗೇಳುತುರಿಗೆ । ತೊರದಕೆಚ್ಚಲಭಾರದಲಿತೊನಲುತ್ತಸಂದಣಿಸೆ ॥ ಖುರಖುರಾಗ್ರದಲವನಿಯನುಗ । ಬ್ಬರಿಸಿಗಜರುವವೃಷಭ
ತತಿಮೋ । ಹರಿಸಿನಡದುದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಕೆಂಧೂಳಿಪಲ್ಲವಿಸೆ ॥೩೮॥ ಹಿಂದೆಗೋಪಕುಮಾರಕರುಬರೆ । ಸಂದಣಿಸಿಹೊಂಗೊಳ
ಲಕೊಂಬುಗ । ಳಂದೆಸೆಯೆಪೊಗಳುತ್ತತಂನೆಡಬಲದಲುರವಣಿಸಿ ॥ ಮುಂದೆತುರುಗಳನಡೆಯಲೊಪ್ಪಿರೆ । ಮಂದಗಮನದಲ
ಚ್ಯುತನುನಡೆ । ತಂದನಂಬರತಳದಲಮರರುಜಯತುಜಯಯೆನಲು ॥೩೯॥ ನಗೆಮೊಗದಕಿರುಬೆಮರಕೆಂಧೂ । ಳಿಗಳಲೊ
ಪ್ಪಂಬಡೆದಸುಳಿಗುರು । ಳುಗಳಕತ್ತರಿಮೀಲಿಗಳಮುಡಿಗಂಟನೊಳುಮೆರೆವ ॥ ಮೃಘಮಭ್ರಿಪಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳ್ಗಳ । ದೃಗುಯುಗಳ
ದೀಧಿತಿಯಸುಲಿಪ । ಲ್ಗಗಳಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಬಂದನುನಂದಗೋಕುಲಕೆ ॥೪೦॥ ಕೊಳಲಧನಿಗೀಬಂದನಿದೆಗೋ । ಕುಲದ
ರಸನೀಬಂದನೆನುತಾ । ಲಲನೆಯರುತಮತಮ್ಮಗೃಹಕೃತ್ಯಂಗಳನುಬಿಸುಟು ॥ ನಳಿನನಾಭನನೀಕ್ಷಿಸುವಮನ । ದೊಲಿವಿನಲಿಹ
ರಿತಂದುನೆರದಿ । ಕೈಲದಲೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದರಚ್ಯುತನಾನನಾಂಬುಜವ ॥೪೧॥ ಅಂಗನೆಯರಚ್ಯುತನಮಧುರಾ । ಪಾಂಗಸುಧೆಯ
ನುನೀಲಮೇಘನಿ । ಭಾಂಗಸೌಂದರ್ಯಾಮೃತವನೋರಂತೆಕುಡಿಕುಡಿದು ॥ ಕಂಗಳಲಿನೆರೆದಣಿಯಹಡೆಯರ । ನಂಗಶರಭಗುನೆ
ಯರುನವಚಿ । ತ್ರಂಗಳಂತೆಸದಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದಲಿಮಹಾತ್ಮೆಯರು ॥೪೨॥ ನೋಡುತ್ತಡಬಲವಂಕವನುಮಾ । ತಾಡುವವರಿಂಗಿಷ್ಟ
ವನುಕೈ । ಗೂಡಿಸುತಲಾಸ್ನೇಹಕರುಣಾಪಾಂಗದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ನೀಡಿಭುಜವನುಕೆಳೆಯನಂಸಕೆ । ಆಡಿಸುತಬಲಗೈಯ್ಯಲೊಪ್ಪಿರೆ ।
ಕೂಡೆಲೀಲಾಕಮಲವನುನಡೆತಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥೪೩॥ ಹಿಂದೆಕೆಳೆಯರುಬಾಲಚರಿತವ । ನಂದೊಲಿದುಪಾಡುತ್ತಮಾಗಧ ।
ರಂದದಲಿಹೊಗಳುತ್ತಬರೆಬಹುವಿಧವಿನೋದದಲಿ ॥ ಇಂದುವದನೆಯರಿಕ್ಕೆಲದಲೊಲ । ವಿಂದಭಜಿಸುತ್ತೈತರಲುಗೋ । ವಿಂದ
ನಾಗೋಕುಲವಹೊಕ್ಕನುವಿದಿತವಿಭವದಲಿ ॥೪೪॥ ಗೋಪಿಯರುಗೋವಿಂದಮೂರ್ತಿಯ । ರೂಪಸುಧೆಯನುಸವಿದುವಿರ
ಹದ । ತಾಪವನುಕಂಗಳಲಿಕಳೆದರುಕಮಲವದನೆಯರು ॥ ಅಪರಮಪೂರುಷನಕೃಪೆಯನು । ಭೂಪಬಣ್ಣಿಸಲರಿದುನಿಗಮಕ ।
ಳಾಪವೆತ್ತಲುಕಾಣದಾವನಪಾದರೇಣುಗಳ ॥೪೫॥ ಬಂದುದೈತಂನಾನೆತನ್ನಸು । ಬಂದುದೆನ್ನಕುಲಾತ್ಮದೇವತೆ । ಬಂದನೆನ್ನ
ಸ್ವಾಮಿಯಂನಾನಂದಸಿಧಿಬಂದ ॥ ಎಂದುರೋಹಿಣಿಸಹಿತಮುದದಲಿ । ನಂದಗೋಪಿಸಭಾಗ್ಯಬಲಗೋ । ವಿಂದರನುಬಂದಿದಿರು
ಗೊಂಡೊಯ್ದಳುನಿಜಾಲಯಕೆ ॥೪೬॥ ಮೈಯ್ಯಹುಡಿಯನುತ್ರೂಪಪಚುತ್ತೈಲವೆ । ನೊಯ್ಯನಂಗದಲೊತ್ತಿತಾಮಿಗೆ । ಮೈಯ್ಯ
ಲೆರದುಷ್ಣೋದಕವನುದ್ವರ್ತನವಮಾಡಿ ॥ ಮೈಯ್ಯಲಂಪಿಕ್ಕಿದಳುಪಾನಿನಿ । ತುಯ್ಯಲನುತನ್ನಂಗಿತಂನಯ । ಕೈಯ್ಯಲೇಬಡಿ
ಸಿದಳುಹೊಸಕ್ರಾಪ್ಪವನುಷಡ್ರಸವ ॥೪೭॥ ಹಾಲುಸಕ್ಕರೆಸಹಿತಸಂದನ । ಲೋಲಲೋಚನೆಯುಣಬಡಿಸಿಸಿರಿ । ಲೋಲರಾಮ
ರಿಗಿತ್ತುವರಕರ್ಪೂರದವೀಳೆಯವ ॥ ಬಾಲೆಸಿರಿಮಂಚದಲಿನಿದ್ರಾ । ಲೋಲರನುಮಲಗಿಸಲುಪರಮುಕ್ತ್ಯ । ಪಾಳುನಿತ್ಯಾತಂಮ
ರುನಿದ್ರೆಗೆಸಲಿಸಿದರುಮನಸವ ॥ ... ... ॥೪೮॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೫೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಕಾಳಿಂಗಮರ್ದನ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ವಿಷದಮಡುವನುಕಲಕಿಕಾಳಿಯ । ವಿಷಧರೇಂದ್ರನಮದವನುದ್ವ । ರ್ತಿಸಿಸುರಾವಳಿಮೆಚ್ಚ
ನೆಬ್ಬಟ್ಟಿದನುವಾರಿಧಿಗೆ ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಹರದುದಂಧತಮಿಸ್ರಹರಿಪದ । ದರುಶನದಲೀಸಕಲಜೀವರ । ಭರಿತಹೃದಯಜ್ಞಾನವೇಪರಿಹರವದೆಂಬಂತೆ॥ ತರಣಿಯುದಯದಲಕ್ಷ್ಮಿಗಳಗವ । ಸರದಹದನಾಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ । ಪರಿಹೃತಜ್ಞಾನದಲಿನಿಜವನುಬುಧರುತಿಳಿವಂತೆ ॥೧॥ ಹರಿನಯನಸರಸಿರುಹಬಿರಿನಿಜ । ಬಿರಿಯಕದ್ದಿರುಳೊಯ್ಯಲಿವೃತಾ । ವರೆಗಳಾದವುಸರಸಿಜಶ್ರೀಕೋಶಗೃಹವೆನಲು ॥ ಅರಳಿದವ್ರತತಿಬಿಗಳವಶದಲಿ । ಪರಿಮಳದಮೃಷ್ಟಾವಶಿಷ್ಟದ । ಸರಕುಸೇರಿದವೆನಲುಮೆರದುದುದಿವಸಕರನುದಯ ॥೨॥ ಮಗಳನ್ಮೈಯಲಿ ಹೊತ್ತದೋಷವ । ತೆಗವುದೊಡೆಯರೆನಲ್ಕೆಕಿರಣಾ । ಳಿಗಳನಟ್ಟದವ್ರೋಲುರವಿರಾಜೀವಲೋಚನನಗೆ ॥ ತೆಗದುನಿಂದುದುತಿಮಿರಕರುಣಾ । ಳಿಗಳದೇವನುಮೈಮುರಿದುಗೃಗು । ಯುಗಳಕಾರುಣ್ಯೇಕ್ಷಣದಮುದ್ರೆಯಲಿಭಾಷಿಸಿದ ॥೩॥ ಸತಿಯರೊಪ್ಪದನಯನನಿಚಯಾ । ರತಿಗಳೆಸೆಯಲುಜನನಿಮಂದ । ಸ್ಮಿತವದನಲಕ್ಷ್ಮೀನಿರೀಕ್ಷಣದರ್ಥಿಯಿಂದೊಲಿದು ॥ ಸುತನೆಬೆಳಗಾಯ್ತೆನ್ನಜೀವ । ಸ್ಥಿತನೆಬೆಳಗಾಯ್ತೆನಲುಮುನಿಜನ । ಮತಿವಿದೂರನುನಗುತತಂದೆರದಿರ್ದನೊಲವಿನಲಿ ॥೪॥ ಎದ್ದುಕಾಲ್ಮೊಗತೊಳದುಮುನಿಜನ । ಹೃದ್ಯನಾರೋಗಿಸಿದನಮೃತಾ । ನ್ನಾದ್ಯವನುಷಡ್ವಿಧರಸಾಯನಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯವನು ॥ ಅದ್ವಯನುಹೊಂದೊಡಿಗೆತೊಟ್ಟನ । ವಸ್ತ್ರನಮಳಾಂಬರವನುಟ್ಟನು । ಭದ್ರಭೂಷಣಮೂರ್ತಿಮಾನುಷ್ಯದಲಿರಂಜಿಸಿದ ॥೫॥ ಮತ್ತೆಗೋಪಕುಮಾರಕರುಸಹಿ । ತುತ್ತಮಾಮಳಕೀರ್ತಿತುರುಗಳ । ಮೊತ್ತಸಹಿತಾಪುತ್ತವೃಂದಾರಕವನಾಂತರಕೆ ॥ ತತ್ಸನಿಧಿಗೋಪಿಯರಕಂಗಳು । ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳೊಡನೊಡನೆಕಳ್ಳು । ಹುತ್ತಬರೆಕರುಣಾಳುಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ ॥೬॥ ಹಿಂದಿರಿಸಿಬಲರಾಮನನುಗೋ । ವಿಂದನಾಡುತತುರುಸಹಿತಮ । ಧ್ಯಂದಿನದವೇಳೆಯಲಿನಲಿದಾಗೋವಳರುಸಹಿತ ॥ ಬಂದನಾಕಾಳಿಯಮಹೋರಗ । ಮಂದಿರದಮತ್ಸಹವೆನಿಪಕಾ । ಳಿಂದಿಗಾಗಿತ್ತಡಿಯವಿಷದಿಂದುರಿದಜಲದೆಡೆಗೆ ॥೭॥ ಬಿಸಿಲಝಳದಲಿನೀರಡಿಸಿಪಶು । ವಿಸರಕವಿದುದುವುರಗರಾಜನ । ವಿಷದಮಡುವಿನದೆಸೆಗೆಗೋಪಕುಮಾರಕರುಸಹಿತ ॥ ಅಸುರರಿಪುವಿನಕ್ಕಸಿಯುನದನೀ । ಪ್ರಿಸುವವ್ರೋಲುದಕವನುಕುಡಿಕುಡಿ । ದಸುವನೀಗಿದರರ್ಭಕರುತುರುಮಿಂಡುಗಳುಸಹಿತ ॥೮॥ ಮೇಲೆಹಾರುವವಿಹಗವಿಷದ । ಜ್ವಾಲೆಯಲಿಗರಿಸೀದುಜಲದಲಿ । ಬೀಳುವವ್ರುತತ್ತೀರವನತರುನಿಕರವ್ರಿಹೊಯ್ದು ॥ ಹೇಳಲೇನೊಣಗಿರಲುನೋಡದೆ । ಬಾಲಕರುತುರುಮಿಂಡುಸಹಿತಕ । ರಾಳವಿಷಜಲಪಾನಮೂರ್ಛಿತರಾದರಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೯॥ ಕಂಡನಾಕೋಲಾಹಳದತುರು । ಮಿಂಡುಗಳನಾಶವನುಗೋಪರ । ತಂಡದಸುಸಂಕ್ಷಯವನಕಟಕಟೇನಿದೇನೆನುತ ॥ ಕಂಡುನಿಜದೃಷ್ಟಿಯಲಿಕಾಲನ । ದಂಪವೀಜಲವಾಯ್ತುಜೀವವ । ಕೊಂಡುದಿದೆಲಾಹಾಯೆನುತನೋಡಿದನುಕರುಣದಲಿ ॥೧೦॥ ನೋಡಿದಾಗಳಶಿಶುಪಶುಗಳಸು । ಕೂಡಿಪಸರಿಸಿಬಿಗಿದನಿದ್ದೆಯ । ಕೇಡಿನಲಿಮೈಮುರಿದುಕಂಡೆರದಂತೆತಮತಮಗೆ ॥ ಆಡುತಿದ್ದರುತುರುಸಹಿತದಿಟ । ನೋಡಿದಡೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಯ । ಮಾಡಳೀನದೆವನಾಯೆಯವನನಮುನಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ ॥೧೧॥ ಕೆಟ್ಟುದೀನದಿಯಕಟಕಟಗಡಿ । ಗೆಟ್ಟಜಲಚರನಿಕರವನುನೆರೆ । ಸುಟ್ಟುದೀವನತರುಗಳುಲಿವ್ರುತ್ತಿವಿಷಾಗ್ನಿಯಲಿ ॥ ಮುಟ್ಟದವರಿಂಗೀಹದನುಕ್ಕೈಯಟ್ಟುತಿದೆಲಾಪಾಪಿಯನುಯ । ಬಟ್ಟಿದಲ್ಲದೆನದಿಯಜಲವಿದುಸೇವ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥೧೨॥ ಮಜ್ಜನವಿದುಸಕಲಲೋಕದ । ಸಜ್ಜನಾನುಗ್ರಹಕೆಕಾರಣ । ದುರ್ಜನರನಿಗ್ರಹಕೆಕಾರಣವಾಗಿಮತ್ತಿಂದು ॥ ವರ್ಜಿಸಿದಭಿಗನಾರುಮಾಡುವ । ಸಜ್ಜನಾನುಗ್ರಾಹಕರುದಿಟ । ಕಬ್ಜಜಾದಿಮಹೇಶರಿದಕೆಸಮರ್ಥರಲ್ಲೆಂದ ॥೧೩॥ ಎನುತಮನದಲಿಕೋಡಿಕರುಣಾ । ವನಧಿಸೀತಾಂಬರದಸೆರಗನು । ಕನಕರಶನಾಬದ್ಧದಲಿರಂಜಿಸಲುಬಿಗಿದುಟ್ಟ ॥ ದನುಜರಿಪುಕುರುಳೋಳಿಗಳನೊ । ಯ್ಯನೆತೆಗದುಬಿಗಿದೆಸೆವಮುಡಿಗಂ । ಟಿನಲಿನೇವರಿಸಿದನುಮಿಗೆಮುಂಗೈಯಕಂಕಣವ ॥೧೪॥ ವಿಷಜಲಾಶಯದಂತರದಲೊಂ । ದೆಸೆವಕದಹದತರುಮಹಾದ್ರುಮ । ವಸಮವೆನೆಪಲ್ಲವಿಸಿಮುಗಿಲುದ್ದಕಲಿಬೆಳೆದಿರಲು ॥ ಅಸುರರಿಪುನಗುತ್ತಡರಿದನುಪದ । ವಿಸರುಹಂಗಳುಕೆಂಪಡರಲಾ । ಗಸದಲಮರಾವಳಿಯಘೋಷನಲಾಮಹಾದ್ರುಮವ ॥೧೫॥ ಗಂಡುಗಲಿಗಳದೇವನೊಡರಿಸಿ । ದಂಡೆಯನುಬೊಬ್ಬಿರಿದುಮರದಿಂ । ದಿಂಡುವಾಯ್ದನುದುರ್ನಿರೀಕ್ಷಣವೆನಿಪಮಡುವಿನಲಿ ॥ ಕಂತುಸುರರಂಬರದಲದನಾ । ಖಂಡಲಾದ್ಯರುತಮತಮಗೆಭಯ । ಗೊಂಡುಮರುಗಿದರರಿಯದವರನುಪಮಾನಮಹಿಮೆಗಳ ॥೧೬॥ ಕೀರಿಹಾಯ್ದುಡಿವಿಷದಮಡುವದು । ನೂರುಬಿಲ್ಲಂತರದಡಕೆನೀ । ರೇರಲುಕ್ಕಿತುಬಹಳತರನಿರ್ಘೋಷದಲಿಜಡಿದು ॥ ಕಾರಿದನುಕಡುಗನಲಿದಹಿಪತಿ । ಘೋರವಿಷವನುಭುವನಜನಸಂ । ಹಾರಸಮಯವಿದಾಯ್ತೆನಲುಬೆದರಿಸಿತುಮೂಜಗವ ॥೧೭॥ ಮತ್ತಗಜದಂದದಲಿತೊಳ್ಗಳ । ನೆತ್ತಿಹೊಡವ್ರುತ್ತಡಿಗಡಿಗೆಕಲ । ಕುತ್ತಮಂದರದಂತೆಮಂದರಧಾರಿಮುರಿಮು

ಳಿದು ॥ ಸುತ್ತಿಸುಳಿವುತ್ತಿರಲುಕಾಳಿಯ । ದೆತ್ತಣದುಬಲುರಭಸವೆನುತ । ದ್ವೃತ್ತಫಣಮಂಡಲದಲಾಲಿಸಿದನುಮಹಾರವವ ॥ ನೋಡಲರಿದಮರರಿಗೆತನ್ನಯ । ಬೀಡನಿದನಾವಿಹಗಪತಿಮಾ । ತಾಡಲಾಪನುಮಿಕ್ಕವರಯಿಾವಿಷದಮಡುವಿನಲಿ ॥ ಕೂಡಲಂಮುವರುಂಟೆಹೊಕೋ । ಲಾಡುವವರಾರೋದುರಾತ್ಮರ । ನೋಡುವೆನುತಾನದನೆನುತ್ತುರಗೇಂದ್ರನೈತಂದ ॥೧೯॥ ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಶಯನನಾವಿಷ । ವಾರಿಕೇಳಿಯಲಿರಲುಕಾಣುತ । ಚಾರುಚರಣಾಂಬುಜದತಳವನುದಾರರೇಖೆಗಳ ॥ ವೀರಬಾಲಕನಾರೆನುತಕಾ । ಳೋರಗನುಕಮನಿಯ್ಯಮೂರ್ತಿಯ । ಭೂರಿತೇಜವನಾಪರಿಸುತ್ತೈತಂದನುರೆಮುನಿದು ॥೨೦॥ ಊರಿವರ್ಮಂಗಳನುಭುವನಾ । ಧಾರಮೂರ್ತಿಯನೊಂದಧಿಕವಹ । ನೂರುಮುಖದಲಿಸುತ್ತಿಕೊಂಡೊಳಗಿಕ್ಕಿಕೆಕ್ಕೆಯಲಿ ॥ ತೋರಿದನುನಿಜವಿಷದವೀರ್ಯದ । ಸಾರತರಸಾಮರ್ಥ್ಯವನುದು । ರ್ವಾರನಖಿಳೇಶ್ವರನೊಡನೆನಾಗೇಂದ್ರನುರೆಮುನಿದು ॥೨೧॥ ಇತ್ತಲುರಗನಬಂಧದಲಿಹರಿ । ಮೂರ್ತಿಮುಳುಗಿರೆಕಾಣುತಾತಡಿ । ಯೆತ್ತಲಾಕೆಳೆಯರುನಿಜಾತ್ಮಪ್ರಾಣನಾಥನನು ॥ ಎತ್ತಲೀನಾದನೊಯೆನುತಮೊಗ । ವೆತ್ತಿನೋಡುತನೋಡುತವನಿಯ । ಲತ್ತುಕೆಲದರುಮೂರ್ಛೆಯಲಿಗೋಪಾಲಬಾಲಕರು ॥೨೨॥ ಏನನೆಂಬೆನುಭೂಪಘನದುಂ । ಮಾನದಲಿಪಶುಗಳುಸಹಿತಕೃ । ಷ್ಣನನಾರ್ಪಿತದೃಷ್ಟಿಯಲಿಪೊಗುವಶ್ರುಪೂರದಲಿ ॥ ಕಾನನದಚಿತ್ರದಪೊಲುತ್ಕಟ । ದೀನಭಾವವತಳೆದುಮೂರ್ಛಾ । ಧೀನವೃತ್ತಿಗಳಾಗಿಮಿಡುಕಾಣನಿಂದರೀಕ್ಷಿಸುತ ॥೨೩॥ ಕೋರಿದವುಗೋಕುಲದಲತ್ತಲು । ಮೂರುವೆರದುತ್ಪಾತವವನಿಯ । ನೋರುಗುಡಿಸುವಪ್ರೋಲುನಭದಲಿಧರೆಯಲಾಕ್ಷ್ಮನಲಿ ॥ ದೂರಿದವುಕಾನನದಲೊಬ್ಬನೆ । ಬೇರೆರಾಮನನುಳಿದುಹರಿತುರು । ಗಾರರೊಡನೈದಿದುದನರಿದಳಲಿದುದುಜನನಿವಹ ॥೨೪॥ ಪ್ರಳಯದುತ್ಪಾತಂಗಳಾರಿಂ । ಗಳವತರುತಪೊಡಾಯೆನುತಗೋ । ಕುಲದಜನತನತನಗೆವಿಗತಪ್ರಾಣರಾದಂತೆ ॥ ನಿಳಯವನುಹೊರವಂಟುಹರಿಯುಳಿದುಳಿವರಾವಲ್ಲೆನುತಹೊರವಂ । ಟಳುತನಡದುದುಕೂಡೆವೃಂದಾವನಕೆಕಳವಳಿಸಿ ॥೨೫॥ ಮುಂದೆತುರುಗಳಹಜ್ಜೆಗೊಂಡಾನಂದಗೋಪಾನ್ಯಖಿಳಗೋಪರ । ವೃಂದವಾಗೋಪಾಂಗನೆಯರಾಬಾಲವೃದ್ಧಜನ ॥ ಸಂದಣಿಸಿನಡೆತಂದುದಾಕಾ । ಳಿಂದಿಗೇಳುತಬೀಳುತಾಗೋ । ವಿಂದಮೂರ್ತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುವಮನದೊಂದುತವಕದಲಿ ॥೨೬॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಮೆರೆವಹರಿಪದ । ಪಲ್ಲವದವಜ್ರಾಂಕುಶಧ್ವಜ । ಸಲ್ಲಲಿತರೇಖೆಗಳಹಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿಹೊರಳುತ್ತ ॥ ನಿಲ್ಲದೈದಿದರರಸುತರಸುತ । ಹಳ್ಳಿಯವರಾಮ್ನಾಯತತ್ವವೆ । ಬಲ್ಲೆವೆಂದಾವನದತರುಲತೆಗಳನುಬೆಸಗೊಳುತ ॥೨೭॥ ಬೇಗೆಯಲಿಬಿದ್ದಂತೆಜನನದಿ । ಗಾಗಿಹರಿತಂದಾಜಲಾಂತದ । ಭೋಗಿಭೋಗಪರೀತನಾಗಿಹಕೃಷ್ಣನನುಕಂಡು ॥ ನೀಗಿದರುಜೀವವನುಜಾತವಿ । ಯೋಗದಲಿಗೋಗೋಪನಿಕರದ । ಸಾಗರದಸಂಕ್ರಂದಿತವಲಾಲಿಸುತಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥೨೮॥ ಗೋಪಿಯರುಗೋವಿಂದಮೂರ್ತಿಯ । ರೂಪಗುಣಸೌಂದರ್ಯಮಧುರಾ । ಳಾಪವನುನೆನವುತ್ತಕಂಬನಿಗಡಲಲಾಳುತ್ತ ॥ ತಾಪತಪ್ತೆಯರಾಗಿಭುವನಕ । ಳಾಪಹಾಳಾಯ್ತೆನುತಕೇಡಾ । ಶ್ರೀಪತಿಯದುಸ್ಥಿತಿಗೆಮರುಗಿದರಂದುಮರುಕೊಳಿಸಿ ॥೨೯॥ ಬಾಯಬಿಡುತ್ತೈತಂದರಂದಾ । ಸ್ತ್ರೀಯರಳಲುವನಂದಗೋಪಿಯ । ಕಾಯದಲಿಕಾಯವನುಕೆಡಹಿಸಮಾನದುಃಖದಲಿ ॥ ಬೇಯಲೊಪಲೊಡನೊಡನೆಮೂರ್ಛೋರ್ಮೀ । ವಾಯದಲಿಹಲುಬುತ್ತಹರಿಯನು । ಸಾಯಲನುಗೈವುತ್ತಲಿರ್ದುದುಸಕಲಜನನಿವಹ ॥೩೦॥ ಏಕೆಜೀವನವತ್ಸನಮಗಿ । ನ್ನೇಕೆನಮಗೀವಿಭವಸಾಕಿಂ । ನೇಕೆಗೋಕುಲಕೃಷ್ಣನೆಂಬಸುಹೋಗಿನಾವೇಕೆ ॥ ಏಕೆಲೋಕವಿದಿನ್ನುಕೃಷ್ಣನ । ಲೋಕವೇನಿಜಲೋಕವೆಮಗಿಂ । ದಾಕುಳಿಯರಳವಳಿದುಬಿದ್ದರುಧರೆಗೆಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥೩೧॥ ಇರಲುಕಾಣುತಕೃಷ್ಣನಾನಿಜ । ಶರಣಜನದಾಯಾಸಪರಂ । ಪರೆಯನಾಗೋಕುಲದದುಸ್ಸಹವೆನಿಪದುಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ನರರಲೀಲೆಯನಾಟಕವನನು । ಕರಿಸಿಮೈಮುರಿದಂತೆನಿಮಿಷಾಂ । ತರಕೆಮೈಮುರಿದೆದ್ದನುಗ್ರೋರಗನಬಂಧನವ ॥ ಅಸುರರಿಪುಮೈಮುರಿಯಲಾಶಿಶು । ಪಶುಗಳಸುಗಳುಸಹಿತಗೋಕುಲ । ದಸುವಮುರಿದೊಡಲೊಳಗೆಮಸಗಿದರೊಡನೆಮಸಗಿದುದು ॥ ನಸುನಗುತಹರಿನೋಡಲಾನನ । ವಿಸರವಿಕಸಿತವಾಯ್ತುಜೀವ । ಪ್ರಸರಚೇತನಮೂರ್ತಿಹರಿಯಾಂಬುದಸಂತ್ರೋರ್ಪಂತೆ ॥ ಜರದುಹರಿಮೈಮುರಿದುನಿಲೆಬಿಗಿ । ದುರಗನೊಡಲಿನಬಂಧವನುಬಿಡೆ । ಬಿರಿದುಬಿಸುಟಿಳಲುತ್ತಮಿಗೆಕಡುನೊಂದುಹರಿಸಾರ್ದ ॥ ಉರುಹುಮಂತೀರೇಳುಜಗವನು । ಧರಧರದನೂರೊಂದುಮುಖದಿಂ । ದುರಗನುರಿಯುಗುಳುತ್ತಲಿರ್ದನುಹೆಲವುಕಂಗಳಲಿ ॥೩೪॥ ಕೆರಳಿನೋಡುತ್ತುರಗಪತಿಮೋ । ಹರದಹೆಡೆಗಳನೆತ್ತಿಪುನರಪಿ । ಹರಿಯನೊಳಕೊಂಬೊಂದುಮನದಸರೋಷದುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ಹರಿದುಬರೆಸಿಂಮುಖಕೆನಾಗನ । ಕೆರಳಿಸುತಬಳಲಿಸುತತಪ್ಪಿಸಿ । ಮರಮುರಿದುಮುರಪ್ಪೈಸುಳದಾಡಿದನುಮಡುವಿನಲಿ ॥೩೫॥ ಅಡ್ಡಡೆಡನದ್ದುತ್ತಮುರಹರ । ನೆದ್ದರೆಡೆಡನೇಳುತತಿರುಗಿದ । ಡಸ್ವಯದಿಬೇಬಳಿಯಬಿಡದೋರಂತೆತಿರುಗುತ್ತ ॥ ಹೊಡ್ಡಲಾರದೆತನ್ನಕಟವಾ । ಯಿದ್ದೆಸೆಯನೆಕ್ಕುತ್ತಫನತರ । ರೌದ್ರಮುಖನುರಿಯುಗುಳುತಿರ್ದನುರೋಷಪಾವಕನ ॥೩೬॥ ಕಾದಮಡಕೆಗಳಂತೆಸೆವನಾ । ಸೋದರದವಿಷವೀರ್ಯದುಸ್ಸಹ । ವಾದಕಂಗಳಸುಯ್ಲುಹೊಗೆಗಳಭೀಕರಾನನದ ॥ ಹಾದಿಯನುಹತ್ತಿಸುತಬಹೆರಾ । ಕೋದರೇಂದ್ರನಕಡುಹುತಳಮೇ । ಲಾದುದೈದಲುನೆರೆಯದಾವೇದಾಂತವಿಶ್ರುತನ ॥೩೭॥ ಬಳಲಿದನುನಾ

ಗೇಂದ್ರನೊಡನಲಾ । ಪರ್ಗಳದುತ್ತಂನೆಯುಮುಂದೆರೋಷಾ । ಕುಳಿತನ್ನೆತ್ತರೆಮುಟ್ಟಿಹೆಡೆಗಳಮೇಲೆಸೀಡಿರ್ದ ॥ ತುಳಿದನುರಗನಮ
ಸ್ತಕದನುಂ । ದಲವನರುಣತರಾಂಘ್ರಿಪಂಕಜ । ದಳದರೇಖೆಗಳೆಸೆಯುಲಮರಾವಳಿಯುಘೋಷಯಿಸಲು ॥ ೩೮ ॥ ಮೆಟ್ಟಿದನು
ಮುನಿದಾತ್ರೈಕೃಷ್ಣ । ರಟ್ಟನುರಗಾಧಿಪನಹೆಡೆಗಳ । ಧಟ್ಟಗಳನೊಡನೊಡನೆಪೆಡೆಮಣಿನಿಕರರಂಜಿಸಲು ॥ ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕರೊ
ಡೆಮುನುದರನಿ । ವಿಷ್ಟಜನದಮಹಾಗುರುಸ್ವದ । ಲಷ್ಟದಿಗಧೀಶ್ವರರುಭಾಪೆನೆವಿವಿಧಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ತಾಳಮದ್ದಳೆಶಂಖಪ
ಟಹಸ । ಮೇಳವದಸಂಗೀತಸುಮನೋ । ಜಾಲವೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರರನಿಕರ ॥ ಮೇಲೆಸಂಸ್ತುತಿಜಯರವಂಗಳ ।
ಲೋಲಗಿಸುತಾಹರಿಯನ್ನಸ್ಪದ । ಲೀಲೆಗನುಗುಣವೆನಲುಮುಸುಕಿತುಗಗನಮಂಡಲವ ॥ ೪೦ ॥ ವ್ಯೋಮತಳವೆಡೆಗೆಡಲು
ವಿಬುಧ । ಸ್ತೋಮನೆರಪೋಲಗಿಸಲಾತ್ಮ । ರಾಮರರಸಲನಂತಭುವನಾಧಾರನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ತಾಮರಸದಳತಾಡನದಲು । ದ್ದಾ
ಮದರ್ಪವನುಳಿದುವಿಗತ । ಕ್ಷೇಮಚೇವನನಾಡನುರಗಾಧೀಶನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೪೧ ॥ ಮೂಗುಬಾಯಿಗಳಿಂದನೆತ್ತರ । ನಾಗನು
ದ್ಗಾರಿಸುತವಿಹ್ವಲ । ನಾಗಿವಿಶ್ವಾಧೀಶನಂಘ್ರಿಕ್ಷೇಮದುರವಣೆಗೆ ॥ ಬಾಗಿಹೆಡೆಗಳನಸುವಿಗುಬ್ಬಸ । ವಾಗಿಕಳವಳಿಸಿದನುದೇಹ ।
ತ್ಯಾಗವನುಮಾಳ್ಪಂತೆಮೂರ್ಛಿತನಾದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೪೨ ॥ ಕೆಟ್ಟೆವೆನುತಾನಾಗಪತ್ನಿಯು । ರುಟ್ಟದನುಸಂವರಿಸುತೊಡಲನು ।
ಕುಟ್ಟಿಕೊಳುತದವಾಗ್ನಿಯಲಿಬಿದ್ದಂತೆಬಸವಳಿದು । ತುಟ್ಟಿಸುತಮರಿಮಕ್ಕಳನುಮುಂ । ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡೊರಲುತ್ತಬಿದ್ದರು । ಸೃಷ್ಟಿ
ಪಾಲಕನಂಘ್ರಿಗಾಳ್ದನನೀವುದೆಂದೆನುತ ॥ ೪೩ ॥ ಜಯನಮೋಜಗದೀಶಜಗದಾ । ಶ್ರಯನಮೋಜಗದಾತ್ಮಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪ್ರಿಯ
ನಮೋಲಾವಣ್ಯಕಾರುಣ್ಯೈಕವಾರಿಧಿಯೆ ॥ ಜಯನಮೋಭುವನೈಕಕರ್ತೃವೆ । ಜಯನಮೋಭುವನೈಕಭರ್ತೃವೆ । ಜಯನ
ಮೋಯೆನುತೊಡಲನೀಡಾಡಿದರುಹರಿಪದಕೆ ॥ ೪೪ ॥ ದೇವದೇವನದರುಶನವಿದೆಂ । ತಾವಪುಣ್ಯದಫಲವೊಬಹುಯೋ । ಗಾವ
ಳೀಸಿದ್ಧರಿಗೆದೊರಕದಿದಿಂದುತಮಗಾಯ್ತು ॥ ಈವಿಷಮಮತಿತಪ್ಪಿದಡೆಕರು । ಣಾವನಧಿತಪ್ಪುವರೆಸಿಮ್ಮಡಿ । ಜೀವದಾನವನೀ
ವುದೆಮಗೆಂದುದುವಧೂನಿವಹ ॥ ೪೫ ॥ ಎಸೆವದೇವರಕೋಪವಿದುತಾ । ಮಸರೆನಿಪ್ಪೆಮಗಾಯ್ತನುಗ್ರಹ । ವಿಷಧರಾಕೃತಿಯಾ
ಗಿನಿರ್ಮಿಸಿನೀನೆಮತ್ತಿಂದು ॥ ಹೊಸತಲಾಮುನಿವುದುಚರಾಚರ । ವಿಸರಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಕನುಕೋ । ಪಿಸುವಡನ್ಯವದಾವುದೆಂದ
ರುನಾಗಪತ್ನಿಯರು ॥ ೪೬ ॥ ಅವಯೋಗದಸಿದ್ಧಿಯೋತವ । ಗಾವತಪದಸಮೃದ್ಧಿಯೋಸ । ದ್ಭಾವಸಂಚಿತಸಾರಸುಕೃತೋ
ದಯವೊನಿಜಪತಿಗೆ ॥ ದೇವನಿಂಮಡಿಯಂಘ್ರಿರಜವಿದ । ನಾವನೈಲಭಿಸುವನುತಾಮುಸ । ಜೀವಿತಾನಿದನೆಂತುಲಭಿಸಿದುದೆಂದರ
ಬಳೆಯರು ॥ ೪೭ ॥ ಪಾವನಾಂಘ್ರಿರಜಕ್ಕೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ದೇವಿಯುರುನೋನುವರುಗಡನಾ । ನಾವಿಧವ್ರತನಿಷ್ಠೆಯಲಿವಿವಿಧಪ್ರಕಾ
ರದಲೀ ॥ ಶ್ರಾವಕರುಸುರಮುನಿವರರುರಾ । ಜೀವಭವಭವಮುಖ್ಯರರ್ಥಿಸಿ । ತಾವನರಿಯರುಭಾಪುಕರುಣಾನಿಧಿಯೆನಿರವ
ಧಿಯೆ ॥ ೪೮ ॥ ಬಲ್ಲರೀಪದರಜವಪಡದವ । ರುಳ್ಳರಜರುದ್ರಾಮರೇಶ್ವರ । ರುಲ್ಲಸಿತಪದವೀಧರಾತಳವನುರಸಾತಳವ ॥
ಬಲ್ಲರನುಪಮಸುಖವೆನಿಪಕೈ । ವಲ್ಯವನುಬೇರೊಂದನಾವುದ । ನೊಲ್ಲರಾರುಸನಾಥರೆಮ್ಮಂತಿರೆಧರಿತ್ರಿಯಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಕೀರ್ತಿ
ಸಿದಡೊಲಿದೊಮ್ಮೆನಾಮವ । ಕೂರ್ತನೆನೆಸೊಡೆಸಕಲಸಂಸಾ । ರಾರ್ತಿಗಳುಯಿಂಗುವವುಗಡನಿನ್ನನೆಸಮುಕ್ಷದಲಿ ॥ ಮೂರ್ತಿ
ಗೊಂಡಿರೆಕಂಡತಮಗಿಂ । ನಾರ್ತಿಯಾತ್ತಣದಕಟಭಯದುಃ । ಖಾರ್ತಯರಿಗಬಲೆಯರಿಗೆಂದರುನಾಗಪತ್ನಿಯರು ॥ ೫೦ ॥ ಕೋಪ್ವ
ಮಾತಿಗೆಕುರಿಗಳಿಂಗಸು । ದಲ್ಲಣನನೀಮತೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನೆನೀಲೀಲೆಕೊಳುತಿರೆಕದ್ರುಸುತನಸುವು ॥ ವಲ್ಲಭನಜೀವವನು
ದಯ್ಗೆ । ಬಲ್ಲನೀನೇಯೆನುತಪದಯುಗ । ಪಲ್ಲವದಿಚಾಚಿದರುಕಾಂತೆಯರುರೆಕಳೇವರವ ॥ ೫೧ ॥ ದಾಪಿಯರುನಿಮ್ಮಡಿಯ
ಕರುಣಾ । ರಾಸಿನೀನೆಮತ್ತಂಘ್ರಿಯುಗದಲಿ । ಹಾಸಿಕೆಗಿಹಿದನೊತಲನಶ್ರುಜಲಾಬ್ಧಿಯಲಿಮುಳುಗಿ ॥ ಬೀಸರಕೆಬೀರುವವಧೂ
ಜನ । ದಾಸರಡಗಲುಮೃದುವಚನಪಿ । ಯ್ಯೂಷದಲಿನಗುತ್ತಂದನಸುರಾರಾತಿಕರುಣದಲಿ ॥ ೫೨ ॥ ಏಳಿನೀವಂಜದಿರಿಮುತ
ವನು । ಪಾಲಿಸಿದೆನಾನಿಮಗೆನುತ್ತಾ । ಬಾಲೆಯರತೆತ್ತಿದನುಕಾರುಣ್ಯೇಕ್ಷಣದಲಂದು ॥ ಆಲಿಸುತಸಿಂದಿರಲುಕರಪುಟ । ಮೇಳ
ವಿಸಿನ್ಯೈಮಿಕ್ಕಿಪರವಕ್ಕೆ । ಪಾಳುವಿನೆಬಿಂಸ್ಯೆಬಿದನುಹದುಳಸುತನಾಗೇಂದ್ರ ॥ ೫೩ ॥ ಚಿತ್ತಪಿಸುಕರುಣಾಳುಕೋಪದ । ಕೃತ್ಯ
ಕದಗುಣವದನುಮಿರಾರುವ । ಚಿತ್ತಲಾಸಿರಿದೇವಶಪಜಗುಣಸ್ವಭಾವವನು ॥ ಕೃತ್ಯವಾವುದುತನಗೆನೇಮವ । ನಿತ್ತುರಕ್ಷಿಪುದಂ
ಘ್ರಿಕಮಲದ । ಭೃತ್ಯಭೃತ್ಯನುತಾವೆನುತ್ತರಿದನುಹರಿಪದಕೆ ॥ ೫೪ ॥ ನಾಗನದಿಯುದಕದಲಿನೀನಿರ । ಲಾಗದಿಂದಿದರೊಳಗಿರಿ
ಶುಪಶು । ಧೇನುಗಿಸಲಿಜಲಪಿದನುಸಿಂನಕುಟುಂಬಜನಸಹಿತ ॥ ಸಾಗರಕೆನಡೆಮಗನೆದುಃಖಿತ । ನಾಗದಿರುತ್ತಂನಂಘ್ರಿಕಮಲವ ।
ರಾಗಲಾಂಛನನಾದೆನಿನಗಿನ್ನಿಲ್ಲಿಭಯವೆಂದ ॥ ೫೫ ॥ ಕೇಳುವನುತಾನಾವನಿದನೀ । ಲೀಲೆಯಲಿನಿನ್ನವನುಮರ್ದಿಸಿ । ಬೀಳು
ಕೊಟ್ಟಂಕಥೆಯನಭಿವರ್ಣಿಸುವಸುಕೃತಿಗಳ ॥ ವ್ಯಾಳಕುಲಜರುಮುಟ್ಟಲಾಗದು । ಕೇಳೆಲವೊತಂನಾಜ್ಞೆಯನುತಲೆ । ಬೀಳು
ಕೊಳಿಸಿನಾರವಾಪತಿಯನಾಬಿಲೇಶಯನ ॥ ೫೬ ॥ ಸಿಂನಿರದಲಿಕೆಂಡದಿನನೀ । ತಂನಪದಲಾಂಛನವನಹಿರಿಪು । ಮಂನಿಸುವ
ನಂಜನಿಸಿನುತ್ತಕೃಪೆಯಾಳುನೇಮಿಸಲು ॥ ಪನ್ನಗನುಪರಿತೋಷರಸದಮು । ಹಾರ್ಣವದಲೋಲಾಡಿಪರಮಸು । ಖಾರ್ಣವನನ

ರ್ಚಿಸಿದನುಂನತಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೫೭|| ದಿವ್ಯಗಂಧಾಭರಣನಿಕರದ | ದಿವ್ಯರತ್ನಾಂಬರವನುನ್ನತ | ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಂಗಳನುದಿವ್ಯಾನ್ನಾಮೃತಂಗಳನು || ದಿವ್ಯವನಮಾಲಾದಿಗಳನಿ | ತ್ತವ್ಯಯನನುಪಚರಿಸಿಸಜ್ಜನ | ಸೇವ್ಯನನುಸತ್ಕರಿಸಿದನುನಾಗೇಂದ್ರನೊಲವಿನಲಿ ||೫೮|| ಮೂವೆಬಲವಂದೆರಗಿನಾಗಕು | ಲಾವಳಿಗಳೊಡಗೂಡಿಹರಿಕರು | ಣಾವಲೋಕನದನುಪಮಾನುಗ್ರಹಕೆನೆಲೆಯಾಗಿ || ದೇವತತಿಭಾಪೆನಲುಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡಾವನಧಿಗುರಗೇಂದ್ರನಿತ್ತಲು | ಜೀವದಾನವಬೇಡಿಕೊಂಡೈದಿದನುಹರುಷದಲಿ ||೫೯|| ರಮಣಕಾಖ್ಯದ್ವೀಪವನುಭೂ | ರಮಣಕೇಳುರಗೇಂದ್ರನಾಶ್ರೀ | ರಮಣನನುನೆನವುತ್ತನಡದನು ಸತಿಸುತರುಸಹಿತ || ಅಮಿತಚಾರುಚರಿತ್ರರಭ್ರದ | ಲಮರರಾಯನೆಬಹಳಪುಳಕೋ | ದ್ಗಮವನೀಯಲುಬಂದನಿತ್ಯಾತುಮನನಿಜಪದಕೆ || ||೬೦||

[ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೩೨ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಕಾಡುಕಿಚ್ಚನುನುಂಗಿಗೋಗೋ | ಪಾಲರನುಕೈಗಾಯ್ದುಪರಮಕೃ | ಪಾಳುಬಿಜಯಂಗೈದನಂ
ದಾನಂದಗೋಕುಲಕೆ || ... ...

ಪದನು || ಕರುಣಿಸೆಲೆಮುನಿನಾಥರಮಣಕ | ದಿರವನುಳಿದಾನಾಗಪತಿಮಂ | ದಿರವಮಾಡಿದನೇಕೆಕಾಳಿಂದಿಯಜಲಾಂತದಲಿ || ಗರುಡದೇವನಭೀತಿನಾಗೇ | ಶ್ವರರೊಳೊಬ್ಬಂಗೆಂತುಮಾಡಿದ | ದುರುಳತನವೇನೆನಲುನಗುತಮುನೀಂದ್ರನಿಂತೆಂದ || ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುಕೃತಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿನಾಗಾಧಿಪರುವಿನ | ತಾತನೂಜಂಗೊಂದುಸಮಯವಮಾಡಿಬಲಿಗಳನು || ಓತುತಿಂಗಳುತಿಂಗಳಿಗೆಸಂ | ಕೇತವನೆತಾವೊಂದುಮನದಲಿ | ಕಾತರಿಸಿಕೈಗಾವುದೆಂಮನೆನುತ್ತನಮಿಸಿದರು ||೨|| ಪರ್ವಪರ್ವಂಗಳಲಿನೆರದಾ | ದರ್ವಿಕರತತಿತಪ್ಪದೀವುತ | ಸರ್ವತ್ರೋಭಯಹೀನರಾಗಿರಲೊಂದುದಿವಸದಲಿ || ದುರ್ವಿನೀತನೆನಿಪ್ಪಕಾಳಿಯ | ನೋರ್ವನದನಾಕ್ರಮಿಸಿವಿಷಮದ | ಗರ್ವಿತನುತಾನುಂಡನಾವಿಹಗಾಧಿಪನಬಲಿಯ ||೩|| ಎಂನವರುತಾವಾಗಿಮಾಳ್ಪರೆ | ಪನ್ನಗಾರಿಯಪೂಜೆತಾನಿರೆ | ತನ್ನಹಗೆಗಾಗರುಡಗಿರುಡರದಾರುಬಲಿಗೆನುತ || ಮಂನಿಸದೆತಾನುಣಲುಕೇಳಾ | ಪನ್ನಗಾರಿಕನಲ್ದುಕಾಳಿಯ | ಕುಂನಿತಿಂದನೆಕೊಳನೆನುತ್ತೈತಂದನುರೆಮುನಿದು ||೪|| ಕಾತುಗೊಂಬೆನೆನುತ್ತವಿನತಾ | ಪುತ್ರನೈತರೆಕಂಡುಹೆಡೆಗಳ | ನೆತ್ತಿಕಾಳಿಯನುಗ್ರವಿಷವೀರ್ಯದಲಿಮದವೇರಿ || ಹೊತ್ತಿಹಳಚಿದನುಳ್ಳವಿಷವನು | ಬಿತ್ತಿದನುಮರ್ಮಸ್ಥಳಂಗಳ | ಲತ್ಯಧಿಕರೋಷದಲಿಕಚ್ಚಿಕರಾಳಮುಖಗಳಲಿ ||೫|| ತೊಡರಿದನೆತನ್ನೊಡನೆಕದ್ರುವಿ | ನೊಡಲಹುಳುತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇ | ನಡಬಳಗನಪೆನೋಡುಸಮರದಸವಿಯನೆಂದೆನುತ || ಎಡದಪಕ್ಷದಕೊನೆಯಲುರಗನ | ಹೊಡೆಯಲುರುಳಿದನಪನಿಗೀತನ | ತೊಡಕುಬೇಡೆನಗೆನುತಹಾಯ್ದನುಹದುಳಿಸುತ್ತಸುವ ||೬|| ಓಡಿಕಂಗೆಟ್ಟುರಗಪತಿರಣ | ಹೇಡಿತನದಲಿಮರುಗಿಮನದಲಿ | ನೋಡಿಬದುಕುವುಪಾಯವನುನಿಶ್ಚೈಸಿಮನದೊಳಗೆ || ಬೀಡುಸಹಕಾಳಿಂದಿಯಲಿಮನೆ | ಮಾಡಿಮಡುವಿನೊಳುರಗರಿಪುವಿಗೆ | ನೋಡಬಾರದನೆಲೆಯಲಿರ್ದನುಬಂಧುಜನಸಹಿತ ||೭|| ಒಂದುದಿನಖಗರಾಜನಾಕಾ | ಳಿಂದಿಯಲಿಮುಂನೊಂಮೆಬಲುಮಿಾ | ನೊಂದಮೆದ್ವರೆಹಿಸಿದುಬೇಡೆನೆಸೌಭರಿಯಮಾತ || ಹಿಂದುಗಳೆಯಲುಶಾಪವನುಮುನಿ | ವಂದ್ಯನಿತ್ತನುವಿಹಗಪತಿಯಿಂ | ದಿಂದಮೇಲಿದಮಾಡಿದಡೆಖಗಸಾಯಲೆಂದೆನುತ ||೮|| ಬಲ್ಲನದನಾಕಾಳಿಯೋರಗ | ನಲ್ಲದುಳಿದವರರಿಯರದರಿಂ | ದಲ್ಲಿನೆಲೆಗೊಂಡಿರ್ದನಕುತೋಭಯದಸೌಖ್ಯದಲಿ || ಬಲ್ಲಿದವರಾರಕಟಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವಲ್ಲಭನಭಯವಾಯ್ತ್ರೈಜಗ | ದಲ್ಲಿನಿರ್ಭಯರಾದಜೀವರಕಾಣೆನಾನೆಂದ ||೯|| ಮತ್ತೆಕರುಣಿಸಿಚರಣಮುದ್ರೆಯ | ನೊತ್ತಿಶರಣಾಗತನನಾವುರು | ಷೋತ್ತಮನುಬೀಳ್ಕೊಳಸಲಭಯವನಿತ್ತುರಮಣಕಕೆ || ಅತ್ತಲುರಗನುಗಮಿಸಲಿತ್ತಡಿ | ಯಿತ್ತಲಾಸಂತಾಪಪಾವಕ | ತಪ್ತರಲ್ಲಿಗೆಬಂದನಾನಿಜಬಾಂಧವರಹೊರಗೆ || ಬಂದನೈಬಲ್ಲಹರದೇವನು | ಬಂದನೈಜಿತನಾಗರಾಜನು | ಬಂದನೈಭುವನಾಧಿಪತಿವಂದಿತಪದಾಂಬುಜನು || ಬಂದನೈತಂಮಂತರಾತ್ಮನು | ಬಂದನೈಯೆನುತಖಿಳಗೋಪರ | ವೃಂದವೆದ್ದುದುಕಾಣುತಸುಬಂದಂತೆತಮತಮಗೆ ||೧೧|| ದಿವ್ಯಗಂಧಾಂಬರವಿಭೂಷಣ | ದಿವ್ಯಜಾಂಬೂನದವಿರಾಜಿತ | ದಿವ್ಯಮಾಲ್ಯಮನೋಭಿರಾಮಮನೋಜ್ಞವಿಗ್ರಹನ || ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತವಿರ | ಹವ್ಯಥೆಯನೀಡಾಡಿತಮತಮ | ಗವ್ಯಯನನಪ್ಪಿದರುಪುಳಕಾಶ್ರುವಿನಪೂರದಲಿ ||೧೨|| ಹೆತ್ತವರಹರುಷವನುತಾನದ | ವಿಸ್ತರಿಪೆನಿಂನೇನತುರುಗಳ | ಮೊತ್ತಮುಸುಕಿದವಿರದೆಹರುಷದಲಾಮುರಾಂತಕನ || ಸುತ್ತನಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತಲವಿರಳ | ತೃಪ್ತಲೋಚನಗಳಲಿಮೋಹನ | ಮೂರ್ತಿಯನುಮಿಕ್ಕವರಹರುಷವನಾಡಲೇಕೆಂದ ||೧೩|| ತೊರದಮೊಲೆಯಲಿತಾಯಿಬಂದಾ | ಪರಮಪುರುಷನನಪ್ಪಿದೆಳೆಮ್ಮೆ | ಮುರಿಯಲಿಯ್ಯಾಡೆನಂದನೊಡನೊಡನಪ್ಪಿದನುಬಿಡದೆ || ಹರಹರಾಗೋಪಿಯರಹರುಷಾಂ | ಕುರಜಪುಳಕದಪರಮಸುಖಸಾ | ಗರಸಮೃದ್ಧಿಯನರಿವರಾರೆಲೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೧೪|| ಪ್ರಾಣವೈತರಲಖಿಳಕರಣ | ಶ್ರೇಣಿಚೇ

ಷ್ಟಿಸುವಂತೆಭುವನ । ಪ್ರಾಣಚೇತನವಮೂರ್ತಿಬರಲಾವಿಷದಮಡುವಿಂದ ॥ ಕಾಣುತವೆಗೋಗೋಪವನಿತಾ । ಪ್ರಾಣವೀಪತ್ಯ
ಪ್ತವೆನಿಸೆ । ಪ್ರಾಣಿಸಿದುದೇನೆಂಬೆನಾಸಂಜಾತಸಂಭ್ರಮವ ॥ ೧೫ ॥ ನಗುತಬಂದಪ್ಪಿದನುಬಲನಾ । ಜಗದಪತಿಯನುಕೃಷ್ಣನ
ರುಮಹಿ । ಮೊಗಳಸಾಮರ್ಥ್ಯವನುಬಲ್ಲಮಹಾತ್ಮನೊಲವಿನಲಿ ॥ ಮುಗಿಲವ್ರೋಳ್ ಜೆಸುತವೃಷಭಾ । ಳಗಳುಕವಿದಪ್ರಹರಿಯು
ನನುರರು । ಗಗನದಲಿಭಾಪೆನುತಕರದರುಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ೧೬ ॥ ಭೂಸುರರುಭೂಸುರರವಧುಗಳು । ಲೇಸೆನುತನಂದನನು
ಘನವರಿ । ತೋಷದಲಿರೋಹಿಣಿಯುಶೋದಾದೇವಿಯರನೊಲಿದು ॥ ವಸುಧನ್ಯರೊನೀಪ್ರಭುವನವಿ । ನಾಶದಕ್ಷ್ಯನಿಸ್ಪಸರ್ಪನ ।
ವಿನಾಸಲಿನಶಿಶುಬಹುದಪದಿರೆನುತ್ತಹೊಗಳಿದರು ॥ ೧೭ ॥ ಎಲವೊನಡಿಯಲಿಮಗುಚಿಕರುತುರು । ಗಳನುವನಿತಾವೃದ್ಧಜನ
ಗೋ । ಕುಲಕೆನುತ್ತಾನಂದಗೋಪಾದಿಗಳುಕೈವೀಸೆ ॥ ತೊಲಗಿಸಿದನಾರವಿನಿಜಾತ್ಮಜೆ । ಗೊಲಿದುರಥವನುಮರೆಸಹೆಗೋ ।
ಕುಲಕೆಮಗಳನುಬಿಟ್ಟುಹೋದಪನೆಂದುಮನವುರುಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ಅಂದಿನಾರಾತ್ರಿಯನುವನದಲಿ । ಹಿಂಡುಗಳದರುಪ್ರರುತ್ತರಶ್ರಮ ।
ದಿಂದಬಳಲಿದುಬಾಲವನಿತಾವೃದ್ಧಜನಸಹಿತ ॥ ತಂದಗೋರಸಪಾನಭೋಜನ । ದಿಂದವಿಗತಶ್ರಮರೆನಿಸಿಸುಖ । ದಿಂದಗೋಪರು
ನಿದ್ರೈಗೈದರುಹರಿಬಲರುಸಹಿತ ॥ ೧೯ ॥ ಮತ್ತೆಬಂದುದುಗೋಕುಲಕೆಬಲು । ಮೃತ್ಯುಬಾಯ್ದೆರದಂತೆಸುಟ್ಟರು । ಹುತ್ತಸೂಸುವ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯು ಕಾಡುಗಿಚ್ಚಂ ತಂಪಿಸಿದ ಕಥೆ.

ಕಾಚೋರ್ಗೆಯುಕೆಂಗಿಡಿಯುಗಡಣದಲಿ ॥ ಸುತ್ತಕವಿದುದುಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚಂ । ದುತ್ತರಿಸಲರಿದೆನಲುಕಾನನ । ಹೊತ್ತಿಹೊಗೆಯಲು
ಭೂರಿಭುವನವ್ರಳಯದಂದದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಭುಗಿಭುಗಿಲುಭುಗಿಲೆಂದುಕೇಸುರಿ । ತಗುಳ್ದುದುಜಗದಂಡಮಂಡಲ । ಸೆಗಳ್ಳೆಯು
ಲೋಸರಿಸಲೋಯಂದೋದರಿಗೋವಳರು ॥ ಬಿಗಿದನಿದ್ರೆಯುಪಾರವಶ್ಯದ । ಬಗೆಯುಭೀತಿಯುಲ್ಯೆದೆಹರಿಪದ । ಯುಗಳವನುಮರೆ
ಯೊಕ್ಕರುಕಾಳ್ಗರಿಗೆತಲ್ಲಣಿಸಿ ॥ ೨೧ ॥ ದೇವರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸಾನತ । ದೇವರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸುಧೃತ । ದೇವರಿಪುಕುಲಕಾಲರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿ
ಸೆಂದೆನುತ ॥ ಗೋವಳರುಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿಗೆ । ಜೀವರಕ್ಷೆಯಬೇಡಿಬಿದ್ದಿರೆ । ಗೋವುಗಳುಮುಸುಕುತ್ತಮುತ್ತಿದವಚ್ಯುತನ
ಬಳಸಿ ॥ ೨೨ ॥ ಕೆಲರುನಂದಿಸಬೆಂದುಹರಿದರು । ಕೆಲರುಕೆಲಸಾರಿದರುಧೂಮ । ಜ್ವಲನನಾಟೋಪಕ್ಕೆಸೈರಿಸಲರಿಯದಳವಳಿದು ॥
ಕೆಲರುಕೃಷ್ಣನೆಗತಿಯೆನುತಕೆಲ । ಕೆಲರುಸತ್ತರೆನುಕುತಿಯುಂಟೆಂ । ದಳುಕದಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಯಲಿಬಿದ್ದಿರ್ದರೊಡಲಿಟ್ಟು ॥ ೨೩ ॥
ಕೆಲರುಸತ್ತರೆಮುಕುತಿಯೈಸಲೆ । ಸುಲಭವದುನೆನವರಿಗೆನಂವಿಾ । ಚೆಲುವಕೃಷ್ಣನಚರಣಸೇವಾಸೌಖ್ಯವದಕುಂಟೆ ॥ ಸಲಹಿ
ಕೋಸರ್ವಾತ್ಮಕನೆನಿಂ । ನೊಲವಿನಂಘ್ರಿಯದಾಸರಾವೆನೆ । ನಳಿನನಾಭನುನಗುತನೆಗಹಿದನಭಯಕರತಳವ ॥ ೨೪ ॥ ಅಂಜದಿರಿ
ಗೋವಳರುಗೋಪಿಯು । ರಂಜದಿರಿಶಿಶುಪಶುಗಳೇತ । ಕ್ಕಂಜುವಿರಿನಾನಿಹೆನುನಿಂಮಸುವಿಂಗೆಹೊಣೆಯೆನುತ ॥ ಕಂಜನಾಭನುನೆ
ಗುತಭಯಕರ । ಕಂಜವನುನೆಗಹುತ್ತಕರುಣಾ । ರಂಜಿತೇಕ್ಷಣನೀಕ್ಷಿಸಿದನಾನಿಖಿಳಪರಿಜನವ ॥ ೨೫ ॥ ತಿರುಗಿನೋಡಿದನುಬ್ಬ
ರದಕಾ । ಳುರಿಯನಂಗೈದೋರಿನಗುತಾ । ಕರುಷಿಸಲುಮದವ್ರುಡುಗಿಬಂದುದುಕಿಚ್ಚುಕರತಳಕೆ ॥ ಇರದೆಜಠರಸ್ಥಾನದಲಿಭೆಯ ।
ಮರುತಸಖನೆಂಬಂತೆಕುಡಿದನು । ಕತತಳದಕಾಳ್ಗುರಿಯನಾಗೋಪಜನವುಲಿಯೆ ॥ ೨೬ ॥ ಭಾಪುಗೋಕುಲಜೀವದೊಡೆಯನೆ ।
ಭಾಪುಗೋಕುಲಸುಖವೆಗೋಕುಲ । ದೀಪಭಾಪುರೆಭಾಪುಗೋಕುಲಜನಮನೋರಥನೆ ॥ ಭಾಪೆನುತತಮತಮಗೆಬಂದಾ ।
ಗೋಪಜನವಪ್ಪಿದುದುನೆರದಾ । ಗೋಪಿಯರುಪಾಡಿದರುಹರಿಗುಣಚರಿತವನುನಲಿದು ॥ ೨೭ ॥ ನುಂಗಿದನುಪಾವಕನನೆಂನನು ।
ನುಂಗದಿರನೆಂದಂಜಿಕತ್ತಲೆ । ಹಿಂಗಿತಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆನುತ್ತಾಪಾವಕನವಾಸ । ಹಿಂಗದಾರ್ಯ್ಯೆವಂತೆರವಿಗಗ । ನಾಂಗಣಕೆಬರೆಕಂಡೆರದು
ಸಿರಿ । ರಂಗನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನೆದ್ದುದುಸಕಲಗೋಪಜನ ॥ ೨೮ ॥ ಎತ್ತಿನಡದುದುಬೀಡುಗೋಕುಲ । ದತ್ತಸನ್ನೆಯಕೊಂಬುಕೊಳ
ಲುಗ । ಳೊತ್ತಲಾಬಲಕೃಷ್ಣರನುಹೊಗಳುತ್ತಹರುಷದಲಿ ॥ ಸುತ್ತಿಸುರರಂಬರದಲೋಲಗಿ । ಸುತ್ತಬರೆಗೋಪಿಯರುಕೃಷ್ಣಚ ।
ರಿತ್ರವನುಪಾಡಿದರುಪರಮೋತ್ಸವದಲಂದೊಲಿದು ॥ ೨೯ ॥ ಚಾರುಗಾತ್ರದಸುಪ್ರಸನ್ನಮು । ಖಾರವಿಂದದಚಪಲನಯನ ।
ಸ್ಮೇರದಂತಾಧರಕಪೋಲದಕರ್ಣಕುಂಡಲದ ॥ ಭೂರಿತೇಜದಭುವನಮೋಹನ । ಸಾರಸೌಭಾಗ್ಯದಲಿಬಲದ್ಯೆ । ತ್ಯಾರಿಗಳುರಂ
ಜಿಸಿದರಾಜನನಿವಹಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ನೀಲಪೀತಾಂಬರಗಳಲಿಸಿತ । ನೀಲನೀರದನಿಭಮನೋಜ್ಞವಿ । ಶಾಲತನುಕಾಂತಿಗ
ಳಲೊಪ್ಪಿರೆರಾಮಕೇಶವರು ॥ ಬಾಲೆಯರಕಡಗಂಣಲೆಸೆವನಿ । ವಾಳಿಗಳಸತ್ಕೃತಿಯನೊಲಿದುಕೃ । ಪಾಳುಗಳುಕೈಕೊಳುತಹೊ
ಕ್ಕರುನಂದಗೋಕುಲವ ॥ ೩೧ ॥ ಅರಪಿಕಾಣರುಮುನಿಗಳಾವನ । ನಿರುಗೆಯನುತತ್ವಂಪದಾರ್ಥದ । ನೆರವಣಿಗೆಯುಳ್ಳಾತ್ಮತ
ತ್ವಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ವರಲಿಕಾಣಿಸವಾಪನರಿವಿನ । ಸೆರಗನಾವಮ್ನಾಯಶಾಘೆಕೃಷ್ಣನ । ನರಿವರಾರನುಕರಿಸುತಿರ್ದನುಮರ್ತ್ಯ
ಲೀಲೆಗಳ ॥ ೩೨ ॥ ಅತ್ತಲಜಭವಮುಖ್ಯರಾವನ । ನೆತ್ತಲೇನೆಂದರಿಯರೀಶ್ವ । ತ್ಯುಕ್ತದಲಿಭಾವಿಸುವರಂತರ್ಭಾವದಲಿಪದ
ವ ॥ ಇತ್ತಲಾಗೋಕುಲದೊಳಗೆನಿಜ । ಚಿತ್ತೆನಿಪನಿತ್ಯಾತ್ಮನೆಂತಾಟೊ । ಭಕ್ತವಶ್ಯತೆಮೆರವುತಿರ್ದನುಬಾಲಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೩೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೮೪೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬಲಭದ್ರನು ಪ್ರಲಂಬನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ಮುಷ್ಟಿಘಾತದಲಾಪ್ರಲಂಬನ । ಅಟ್ಟಿಯನುಕೆಡೆಯೊದದುಕಾಲಂ । ಗಟ್ಟಿದನುಕಂಸಾಸುರನ
ಭೃತ್ಯನನುಬಲಭದ್ರ ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಅರಸಕೇಳ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣರು । ಪರಿಪರಿಯಲೀಲೆಗಳನಿಂತಾ । ನರಶಿಶುತ್ವದನಾಟಕವನನುಕರಿಸಿಗೋಕುಲ
ದ ॥ ಧರೆಯಲೆಸದಿರಲೋಲಗಿಸಲಿಂ । ದಿರದೆಧರೆಗಾಗ್ರೀಷ್ಮಋತುವವ । ತರಿಸಿದುದುನಿಜಕಾಲಗುಣವೈಭವದಲಂದೆಸೆಯೆ ॥ ೧ ॥
ಎಳದುಬಿಸುಟನುಶಿಶಿರಋತುವನು । ಕಳಲೆಜಡಿದುವಸಂತನನುಬಲು । ಝಳದಧಾಳಿಯನಟ್ಟಿದನುದೆಸೆದೆಸೆಗೆದಾಹಿಸಲು ॥ ನೆಳ
ಲಹೊಗಿಸಿದನೆಲ್ಲರನುಜ । ಕ್ಕಲಿಸಿಜಲವನುಸುರಿದುಬಿಸಿಲನು । ಬೆಳಸಿದನುಗ್ರೀಷ್ಮರ್ತುಬೆದರಿಸಿದನುಜಗತ್ರಯವ ॥ ೨ ॥
ಕೊಡಿಸಿದನುಪೂರ್ವ್ವರಿಗೆಧನಿಕರ । ಗಡಣದಿಂಧಾರ್ಮಿಕನಲೊಪ್ಪುವ । ಕೊಡೆಕೆರಹುಗಳನುಂನತಛಾಯಾದ್ರುಮಂಗಳನು ।
ಇಡಿಸಿದನುನಿರ್ಜಲನಿರಾಶ್ರಯ । ದೆಡೆಯಲರವಟ್ಟಿಗೆಯನುರೆನೀ । ರಡಿಕೆಯನುಮಾಡಿದನುಸಚರಾಚರದಜೀವರಿಗೆ ॥ ೩ ॥
ಅಸುದುತ್ಸಹವೆನಿಪಬೇಗೆಯ । ಬೇಸಿಗೆಯುಬಿರುಬಿಂಕಗೋಕುಲ । ವಾಸಿಗಳ್ಗಾಪಶುಗಳ್ಗೆಮಳೆಗಾಲದಂದದಲಿ ॥ ವಾಸುದೇ
ವಕೃಪೇಕ್ಷಣದಪಿ । ಯೂಷರಸಸೇಕದಲಿತದ್ವನ । ದೇಶಗುಣವೈಭವದಲೆಸದುದುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಹರಿವನಿರ್ಜರ
ವಾರಿಗಳಕ । ಬ್ಬುರಿತಪವನನುದೀರ್ಣಘನಶೀ । ಕರದಯಮುನಾಜಲತರಂಗಸ್ಫುರಿತಕಾನನದ ॥ ತರುನಿಕರಸಲ್ಲವಪ
ಲಾಶೋ । ತ್ಕರಫಲಚ್ಛಾಯಾನಿವಾರಿತ । ಕರಮರೀಚಿಮರೀಚಿಗಳಲೊಪ್ಪಿದುದುವನಭೂಮಿ ॥ ೫ ॥ ನೆಳಲನೀರುಗಳಿಂ
ದಮಿಗೆಕ । ತ್ತಲಿಸಿಕಾನನಭೂಮಿನೆರೆಶಾ । ದ್ವಲಿತವಾಗಿರಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಮೆರೆವತರುಲತೆಯ ॥ ವಳೆಯದಲಿರವಿರಶ್ಮಿಯೊಳಗು।
ಚ್ಛಳಿಸದನುದಿನದಹಗಲುಶೀ । ತಳವೆನಲುವೃಂದಾವನಾಂತ್ರದಲಕ್ಷ್ಮಿರಂಜಿಸಿತು ॥ ೬ ॥ ಮೊರೆವತುಂಬಿಯಕೋಗಿಲೆಯ
ಸು । ಸ್ವರದಶುಕಸಾರಸಮಯೂರೋ । ತ್ಕರದಕೋಲಾಹಳದಕಂಪಿತಪುಷ್ಪಪರಿಮಳದ ॥ ಪರಿಪರಿಯತರುಗಳಲಿಖಗಮೃ
ಗ । ಭರಿತವನವಿಭವವನುನೋಡುತ । ಭರದಲಾಬಲಕೃಷ್ಣರೈತಂದರುವನಾಂತರಕೆ ॥ ೭ ॥ ಪೊಂಗೊಳಲಬಾರಿಸುತವನ
ವಿಭ । ವಂಗಳನುನೋಡುತ್ತಗೋಪರ । ವಂಗಡದವೇಳದಲಿಮೋಹನಮೂರ್ತಿಗಳುನಗುತ ॥ ಸಂಗಡಿಸಿಪಸಲೆಗಳಲಾತುರು ।
ಜಂಗುಳಿಯಲಾಡಿಸುತನಿಜಪದ । ಸಂಗಸುಖವನುಸಲಿಸಿದರುವೃಂದಾವನಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೮ ॥ ಆಡುವರುಲತೆಯುಯ್ಯಲನುಜೋ ।
ಲಾಡುವರುಲತೆಗಳನುಮಿಗೆಮಾ । ತಾಡುವರುಮಾರ್ದನಿಯೊಡನೆಸಂಗೀತರವವೆಸೆಯೆ ॥ ಪಾಡುವರುನವಿಲಂತೆನೃತ್ಯವ । ನಾ
ಡುವರುತಂಮೊಳಗೆಯುದ್ಧವ । ಮಾಡುವರುಮಿಗೆಮಲ್ಲರಂತಿರೆಕೆಳೆಯರೊಡನೊಲಿದು ॥ ೯ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಭುಜಪಕ್ಷತಳತಾ ।
ಡನವಿಕರ್ಷಣಚಾಲನೋಲ್ಲಂ । ಘನಭುಜಾಸ್ಫಾಲನವಿಬಂಧನಚಿತ್ರಗತಿಗಳಲಿ ॥ ತನತನಗೆಗೋವಳರುಮಲ್ಲರ । ನನುಕರಿಸಿತಿವಿ
ದಾಡುವರುಬಲ । ದನುಜಹರರೊಡನಾಡಿಗಳು ತಾವಾಗಿವಿಪಿನದಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಆಡುವರುತಾಪೊಂಮೆಗೋಪರು । ನೋಡಿಘೂ
ಪೆಂದುಲಿಯೆಕರತಳ । ತಾಡನದಲಾಕೊಂಬುಕೊಳಲವಿಶಾಲರವವೆಸೆಯೆ ॥ ಪಾಡುವರುನೃತ್ಯವನುಗುಣವೆನೆ । ನೋಡುವರುಮ
ತ್ತೊಂಮೆಕೆಳೆಯರ । ನಾಡಿಸುತಸಂಗೀತನಿಜಕರತಾಡನಂಗಳಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಹೊಗಳುವರುಗೋವಳರನಾಡಿಸಿ । ನಗುತಮೆಚ್ಚಿಸು
ತೋನುರಾಗದ । ಲಗಣಿತಾಮಳಕೀರ್ತಿತೆಗದಪ್ಪುವನುಮನವೊಲಿದು ॥ ಹೊಗಳಲರಿಯವುವೇದವಾವನ । ಬಗೆಯಲಪ್ಪಲಾನೆರೆ
ಸುರಾಯೋ । ಗಿಗಳುಗೋಪರಪುಣ್ಯವೆಂತುಟೊ ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಅಂದಣವನೇರಿಸಿಕುಮಾರರ । ವೃಂದಚಮರಛ
ತ್ರವೈಭವ । ದಿಂದಪರಮೋತ್ಸವದಲಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆವನಾಂತರಕೆ ॥ ಸಂದಬಿರುದಾವಳಿಗಳನುಸಾ । ನಂದದಲಿಹೊಗಳುತ್ತಹರಿಯನು ।
ವಂದಿಗಳವೋಲವನಿಪತಿಯನುಮಾಡಿತಿರುಗುವರು ॥ ೧೩ ॥ ದನುಜವೈರಿಯತೋಟಿಯಮಳಾ । ರ್ಜುನವಿಭಂಜನತೋಟಿಬಕ
ದಂ । ಜನಮುರಾರಿಯತೋಟಿವತ್ಸವಿದಾರಣನತೋಟಿ ॥ ಕನಲುವಘಧೇನುಕಬಕಾಹಿತ । ವನಕೃಶಾನುವತೋಟಿಯನುಬೇ ।
ಕಿನುತಕೋಯಣಿಗೆಯಲಿಸಡವರುವಹಿಸಿದಂಡಿಗೆಯ ॥ ೧೪ ॥ ಕಾಳಿಯಾಖ್ಯಮಹಾವಿಷೋಗ್ರ । ವ್ಯಾಳಭಂಜನಬಂದನಿದೆಸುತ ।
ಗಾಲರೋಲಗಿಸುವಮಹೋತ್ತಮಬಂಡನಿದೆಬಂಡ ॥ ಕಾಳುಗಿಚ್ಚನುನುಂಗಿಭಕ್ತರ । ಪಾಲಿಸಿದಪರಮಾತ್ಮಪರಮಕೃ । ಪಾಳು
ವೆಮಿಬಂಡನಸುರಕುಲಾಂತಕನುಬಂಡ ॥ ೧೫ ॥ ಎಂದುಕೆಲರುಗ್ಘಡಿಸುತೊಪ್ಪಿರೆ । ಮುಂದೆನಡೆದರುಕೆಲರುವಹಿಸುವ । ರಂ
ಣವನಾವನವನಾಂತರದೊಳಗೆಮುರಹರನ ॥ ಹಿಂದೆಕಟ್ಟಿಗೆಕೈದುಕಾರರ । ಚಂದದಲಿಪರಿವರಿಸಿಸೆಡಗರ । ದಿಂದಬಹರೆಡಬಲದ
ಲೋಲಗಿಸುತ್ತಗೋವಳರು ॥ ೧೬ ॥ ಎತ್ತಲೀನರಲೀಲೆತಾದಿಟ । ವೆತ್ತಹರಹರಮಾಯೆಮರ್ಝುಮನ । ಪೊತ್ತುಪದಯುಗಪದು
ಮಪರಿಚಾರಕಿಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ॥ ಕೃತ್ತಿವಾಸವಿರಂಚಿಸಕಲಸು । ರೋತ್ತಮರುಸೇವಕರುತನಗೀ । ಕೃತ್ತಿಮದನರಲೀಲೆಪರಿ
ನಗೋಪಜನವೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಆಡುವಳುಗಡಮಾಯೆನೆನದಂ । ತಾಡುವವುಜಗವಾವನಿಚ್ಛೆಯ । ಲಾಡುಪರುಕಮಲಭವಾ

ದ್ಯೆರುನಯನಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ || ಆಡುವನುತಾನಿತ್ತಲರ್ಭಕ | ರಾಡಿಪಿದಪ್ರೋಲಾವಸುಕೃತವ | ಮಾಡಿ ನಿಪಿದರೋ ಮರುಳುಗೋ
ಪಾಲಬಾಲಕರು || ೧೮ || ಇರೆನೃಪೋತ್ತಮಕೇಳುಕಂಸಾ | ಸುರನಟ್ಟಿಸದಿಂದೊಬ್ಬನಾಗೋ | ಪರನುಕೊಂಡಾರಾಮಕೃಷ್ಣರು
ಸಹಿತನೋಧನವ || ಪುರಕೆಹೊಡಸುವೆನೆನುತರೋಷಾ | ತುರನುಬಂದನುದ್ಯೆತ್ಯನಂಗೀ | ಕರಿಸಿಗೋಪಾಕೃತಿಯಲಾಗೋಪಾ
ಲರಿಪ್ಪೆಡೆಗೆ || ೧೯ || ಮಂಜುಮೈದೋರುವುಸೆಧುರದಲಿ | ಕಂಜಸಖನೈತರಲುಗೋವಳ | ರಂಜುವರುಸಹಜಾಕೃತಿಯನಿದಕಂಡ
ರೆಂದೆನುತ || ರಂಜಿಸುವತದ್ರೂಪದಲಿತನು | ರಂಜಿಸಲುಬೆರಸಿದನುದಾನವ | ಭಂಜನನಭಂಜನಕೆಮನವನುಮಾಡಿಸುರವೈರಿ ||
ಇರೆಚರಾಚರಚಿತ್ತಸಾಕ್ಷಿಕ | ನರಿದನಾಲಿಸುತಾಪ್ರಲಂಬಾ | ಸುರನುಬಂದುದನೊಡನೆಬೆರಸಿರ್ದದನುಗೋಪರಲಿ || ಬರಲಿತಪ್ಪೀ
ನೆನುತತಾನದ | ನರಿಯನವನಂದದಲಿಗೋಪಾ | ಲರಿಗೆಬಹುದೊಂದಾಟವಿಹುದಾಡುವೆವುನಾವೆಂದ || ೨೦ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ||
ಹೊಸಪರಿಯಿದೆಂದಿನಪ್ರೊಲಲ್ಲೀ | ಪ್ಪಿಸುವುದೆಲೆಕೆಳೆಯರಿರತಾತೋ | ರಿಸುವೆನಾಟವನೊಂದನೆಲ್ಲರುಬಂನಿನೀವಿತ್ತ || ಎಸೆಯ
ಲಣನುನಿಲಲಿತಾನೊಂ | ದೆಸೆಗೆನಿಲುವೆನುಬಂನಿಗೋಪ | ಪ್ರಸರವಿತ್ತೆರನಾಗಿಗೆಡೆಯಿಟ್ಟುಡಬೇಕೆಂದ || ೨೧ || ಎನಲುಖರೆ
ಲೇಸೆನುತಗೋಪರು | ತನತನಗೆಮುಖ್ಯರನುಮಾಡಿದ | ರನುಪಮರನಾರಾಮಕೃಷ್ಣರನೆರಡುತಂಡದಲಿ || ದನುಜಹರನವರಾ
ಗಿಕೆಲಬರು | ಯೆನಿಪಿಕೆಲರಾರಾಮನವರೆಂ | ದೆನಿಸಿವಾಹನವಾಹ್ಯಲಕ್ಷಣವೆಸೆಯಲಾಡಿದರು || ೨೨ || ಸೋತವರುವಹಿಸುವ
ರುತತ್ಸಂ | ಕೇತದಲ್ಲಿಗೆಗೆದ್ದವರನಂ | ತಾತಗಳುಭಾಂಡೀರಕಾಖ್ಯವಟಪ್ರದೇಶದಲಿ || ಓತುಗುತ್ತಸುಮಾಡಿಗೋಪ | ನ್ಯಾತವೈ
ದುದನೇನನೆಂಬೆನು | ಸೋತುದಚ್ಯುತವರ್ಗಗೆಲಿದುದುರಾಮಪರಿವಾರ || ೨೩ || ಮುನ್ನಪೇಳನರಿದುಹರಿವಧೆ | ತನ್ನವಶ
ವಹುದಾಗದೆಂದು | ತ್ವನ್ನಸಂಶಯನಾಗಿಬಲರಾಮನನುಕೊಲಲೆಂದು || ತನ್ನೊಳಗೆನಿಶ್ಚೈಸಿದಾನವ | ಕುನ್ನಿಕೃಷ್ಣನಪಕ್ಷವನು
ಸಾ | ದುರ್ನ್ನತಾಭಿಪ್ರಾಯನಿರ್ದನುಮನದಕಡುಹಿನಲಿ || ೨೪ || ರಾಮಪಕ್ಷಾಶ್ರಿತರುಗೆಲಿದರು | ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳ್ಕೃಷ್ಣಪ
ಕ್ಷದ | ಲಾಮಹಾತ್ಮರೆಹೊತ್ತುನಡದರುಬಳಿಕಬಲನವರು || ಶ್ರೀಮುಕುಂದನಬೆನ್ನನಾಶ್ರಿ | ದಾಮನೇರಿದನದರಿದನುಸಂ | ಗ್ರಾ
ಮಜಿತನಾಭದ್ರಸೇನನಬೆಂನನಾವೃಷನು || ೨೫ || ಹೊತ್ತನಾಬಲರಮನನುದ್ಯೆ | ತ್ಯೋತ್ತಮನುಪರಿಭವಕೆನೆಲೆಯಾ | ಗು
ತ್ತಗುತ್ತಿಂಗತುಳಬಲಬಲವಂತರರಸನನು || ಮೃತ್ಯುವನುಕಂಸಾಸುರಂಗೊಯಿ | ದಿತ್ತುಕೊಲಿಸುವೆನೆನುತತಂನಯ | ಚಿತ್ತದಲಿ
ನೆನವುತ್ತನಡದನುವಿಾರಿವಟಕುಜವ || ೨೬ || ಇಳುಹದಲ್ಲಿಂದತ್ತಲಾಖಳ | ತಿಳಕನೈದಿದನೇನನೆಂಬೆನು | ಹಲಧರನಮೂರ್ತಿ
ಯನುಹೆಗಲಲಿಧರಿಸಿಸ್ಯೆನಡೆಯೆ || ಇಳುಹಿಳುಹುಹೋಗದಿರುಹೋಗದಿ | ರೆಲಪ್ರೊಫಡನಿಲ್ಲೆನುತಗೋವಳ | ರಳುಕಿಬೊಬ್ಬಿಡೆಹಾ
ಯ್ದನಂಬರತಳವನಾಕ್ರಮಿಸಿ || ೨೭ || ಮೂಡಿದವುದಾಡೆಗಳುಕಂಗಳು | ಕೊಡೆಕಿಡಿಕಿಡಿಯೋಗಭ್ರುವ | ತ್ರೋಡಿನಿಲಿಸಿದ
ಪ್ರೋಲುಗಗನಾಂಗಣಕೆಸೈನೆಗದು || ಓಡುವಸುರನಭೀಕರಾಂಗವ | ನೋಡೆಮುಗಿಲುದ್ದದಲಿತಾನಿರ | ಲೀಡಿರಿದುದೊಡಲೊಳ
ಗೆಭಿತ್ತಿಸಿತೆತ್ತುದಂಬರವ || ೨೮ || ನಡುಗಿಡನಿದೇನೆತ್ತಲೀಹೇ | ರೊಡಲಖಳನಿಪನಾರುತಾತ | ನ್ನೊಡನೆಯಾಡುವಗೋಪನ
ಲ್ಲಾತನ್ನಹೊತ್ತವನು || ಬಿಡುದಲೆಯಕೇಸರಿಯಹುಬ್ಬಿನ | ಮಿಡುಕುವಧರದಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ | ಪಡಿಗನಿವನಲ್ಲಿಂದಮಾಡಿದನೆಂದುಖ
ತಿಗೊಂಡ || ೩೦ || ಬೆಟ್ಟವನುಬಲವೈರಿವಜ್ರದ | ಲಿಟ್ಟಪ್ರೋಲಾಖಳನತಲೆಯನು | ಮುಷ್ಟಿಯಲಿಬಲಭದ್ರನೆರಗಿದನೋಡೆನುತ್ತೊ
ದರಿ || ಅಟ್ಟೆಯಲಿತಲೆಯಾಳಲವನಸು | ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡುದುಕಾಯವವನಿಗೆ | ಧಟ್ಟುಗೆಡದುದುಕೂಡೆಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನುಬಲಭದ್ರ ||
ಆಯೆನುತಸುರರಭ್ರದಲಿನಾ | ರಾಯಣಾಗ್ರಜನತುಳಮಹಿಮೆಯ | ಬಾಯಿದಣಿಯಲುಪೊಗಳಲಿಳದವುಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳು ||
ಜೀಯಮಹಾಬಲಲ್ಲಾಳೆಭಾಪಹು | ದೋಯೆನುತಗೋವಳರುಹರಿತಂ | ದಾಯುವಂತನನಪ್ಪಿದರುಹರುಷದಲಿಹರಿಸಹಿತ || ೩೨ ||
ಬಿಟ್ಟಕಂಗಳಬಿಡುದಲೆಯಸೆಲ | ಗಟ್ಟನಂದದಪೇರುರದಬಿರಿ | ದಟ್ಟೆಯಲಿತಲೆಮಡಿದುನಾಸಿಕಪ್ರೊಡದುಕೊರಳುಡಿದು || ಬಟ್ಟೆನ
ಲುಬಲುಬಕುಳಮಡಕೆಯ | ಕುಟ್ಟಿದಪ್ರೊಲರುಣಾಂಬುನೆರೆಕಡ | ಲಿಟ್ಟುಪರಿಯಲುತಳೆದುದತಿರೌದ್ರವನುರಣಭೂಮಿ || ೩೩ ||
ಸತ್ತುಬದುಕಿದಪ್ರೋಲುನಿರ್ಜಿತ | ದೈತ್ಯನನುಸಿಮುರ್ದಕ್ತಸುರಕುಲ | ಮೃತ್ಯುವನುಬಂದಪ್ಪಿಹರುಷಾಂಬುಧಿಯಲೋಲಾಡಿ ||
ಉತ್ತಮರುಬಲಭದ್ರನನುಹೊಗ | ಳುತ್ತಕೈವಾರಿಸಲುಪುಣ್ಯಾಜ | ರಿತ್ರನನುಕೊಂಡಾಡಿದರುಹರುಷದಲಿತಮತಮಗೆ || ೩೪ ||
ಅತ್ತಲಾಗೋಪಾಲಬಾಲರ | ಮೊತ್ತವಾಕೋಳಾಹಳದಲಿರ | ಲಿತ್ತಲಾಡುವಗೋವ್ರಗಳುತಂಮಿಚ್ಛೆಯಲಿಕಳದು || ದುಸ್ತರದಪ
ನವಿಪಿನವನುಮೇ | ವುತ್ತತೃಣಲಾಭದಲಿಸಂಚರಿ | ಸುತ್ತಹೊಕ್ಕವುಘೋರಗಿರಿಕಾನನದಗಂಹರವ || ೩೫ || ಸಿಕ್ಕಿದವುತುರು
ವಿಂಡುಗಳುಕ್ಕೆ | ಮಿಕ್ಕಮುಂಜಾಟವಿಯಲತ್ತಲು | ಹೊಕ್ಕುಹೊರವಡಬಾರದಿರುಬಿನಲ್ಯೆದೆಹೊಲಬಳಿದು || ಅಕ್ಕಟೆನುತರಸು
ತ್ತಗೋಪರ | ಮಕ್ಕಳ್ಳೆತಂದೊಡನೆಹೋಗುವಡ | ಶಕ್ಯವೆನುತೊಂದೆಡೆಯೊಳಿರ್ದರುಕೂಡೆವಸವಳಿದು || ೩೬ || ಕೆಟ್ಟೆವೆಂದರ
ಸುತ್ತಮಿಗೆಕಂ | ಗೆಟ್ಟುತುರುಗಳುಹೋದಹೆಜ್ಜೆಯ | ಬಟ್ಟೆಗಾಣದೆಶಿಖರವನಗಂಹರತೃಣಂಗಳಲಿ || ಭ್ರಷ್ಟತೇಜರುಮರಳಬಂ
ದಾ | ವಿಷ್ಟಪಶ್ರಮನೈದೆಬಾಯನು | ಬಿಟ್ಟರೆಲೆಮಲೆದೇವರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸೆಂದೆನುತ || ೩೭ || ಕಂಗೆಡದಿರೆಲವೆಲಪ್ರೊತುಕುಗಳ

ಭಂಗತಂನೆದುಸಾರೆನುತಸಿರಿ | ರಂಗನಡರಿದನೊಂದುಮರನನುಮೇಲೆನಿಂದಿರ್ದು || ಗಂಗೆಬಾರೆಲೆಗೌರಿಬಾರೌ | ತುಂಗೆಬಾ
ಯೆನ್ನೊಡತಿಬಾಯೆನು | ತಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯುತೋರಿಕರದನು ಬೇರೆಬೇರೊಲಿದು || ೩೮ || ಕೇಳರಸಗೋವುಗಳಬಹಳವಿ | ಶಾಲ
ಭಾಗ್ಯೋದಯವನಾಥನಿ | ಗೇಳುತವೆಮುರಿಮುರಿದುಹರಿಯಾನನವನೀಕ್ಷಿಸುತ || ಬಾಲದತ್ತಲುಮೊಗವನಿಟ್ಟೀ | ವೇಳುವೆನು
ಹುಂಭಾರವದಹೇ | ರಾಳಧನಿದೋರಿದವುದೆಶೆಮಾರ್ಮೊಳಗುವಂದದಲಿ || ೩೯ || ಬಂದುದಾಸಮಯದಲಿಕಾಳ್ಗಿ | ಚ್ಚೊಂದು
ಕಲ್ಪಾಂತರಮಹಾನಲ | ನಂದದಲಿನೆರೆಸುತ್ತಿಸುಡುತಾಶೈಲಕಾನನವ || ನಂದಗೋಪರುಗೋವುಗಳುಭಯ | ದಿಂದಕಂಗೆಡೆಹೊ
ಗೆಯುಹೊರಳ್ದಗ | ಳಂದಹೊಳುತ್ತೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೈದೆಮೋಹರಿಸಿ || ೪೦ || ವೆಂಟಣಿಸಿದೆಸೆಗುಗಿವಕಿಡಿಗಳ | ಕುಂಟಣಿಯಪವಮಾನ
ನೆಂಬೊಳ | ನಂಟನಲಿನಯುವಡದನಾಲಿಗೆಗಳಸಮಗ್ರತೆಯು || ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಬ್ಬಿಯನುನೆರೆ | ಪಂಟಿಸುತಸಚರಾಚರಂಗಳ |
ಲೆಂಟುದೆಸೆಯುಲಿಬಂದುದೊಂದೇಪರಿಯಲಾವರಿಸಿ || ೪೧ || ಛಿಳಿಛಿಳಿಲುಛಿಟಿಛಿಟಿಲುಘುಳುಘುಳು | ಘುಳಿಸಿಕಾಳುರಿಕಾನನವನ |
ವ್ಯಾಳಿಸುತ್ತೈತರೆಕಂಡುಗೋಗೋಪಾಲಬಾಲಕರು || ಘಳಿಲನೆದ್ದರುಮುಂನಬಂದಾ | ಬಳಲಿಕೆಯನೀಕ್ಷಿಸದೆಜೀವದ | ಕಳಕಳದ
ಲೈತಂದುಹೊಕ್ಕರುಮುರಹರನಮರೆಯ || ೪೨ || ರಕ್ಷಿಸೆಲೆಜಗದೀಶ್ವರೇಶ್ವರ | ರಕ್ಷಿಸಾನತಕಮಲಭಾಸ್ಕರ | ರಕ್ಷಿಸೆಲೆಸುರ
ಪಾಲರಕ್ಷಾಮಣಿಯೆಗುಣನಿಧಿಯೆ || ರಕ್ಷಿಸೈದಾವಾಗ್ನಿನಿಂನಕ್ಕೆ | ಪೇಕ್ಷಣದದಾಸರನುತಂಮನು | ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿಡೆಯೆನುತಕರುಣವ
ತೋರಿದರುಹರಿಗೆ || ೪೩ || ರವಿಯಕಾಹಿನಕಮಲವನಕಂ | ಘವಿಸುವುದೆಕತ್ತಲೆನಿಜಾಶ್ರಿತ | ನಿವಹವನುಹೊದ್ದುವುದೆಕಾರು
ಣ್ಯೈಕರಕ್ಷಕರ || ತ್ರಿವಿಧವಹಘನತಾಪಮುಟ್ಟದು | ದವಶಿಖಾನಲತಾಪವಿದುಸಂ | ಭವಿಸಲರಿವುದೆನಿಂನವರಿಗೆನುತೆರಗಿದರು
ಪದಕೆ || ೪೪ || ಹೋದವತ್ತಲುತುರುಗಳೆಮಗಳಿ | ವಾದುದಿತ್ತಲುಕೃಷ್ಣನಿಂನೆಯು | ಪಾದವೇಗತಿಯೆನುತಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿಭೀ
ತಿಯಲಿ || ಆದರಿಸಿತನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲವ | ನಾದಿಮೂರುತಿತನ್ನವರಿಗಂ | ದಾದಭಂಗವನೋಡಿನೆರೆತಲೆದೂಗುತಿಂತೆಂದ || ೪೫ ||
ಉಂಟುತನ್ನವರಬಿರಿನಿಮಗಾ | ನೆಂಟುಪುಡಿಹಂಗಿಗನುಹೋನಿ | ಷ್ಕಂಟಕರುನೀವಂಜಬೇಡನಿಜಾಶ್ರಿತಾಶ್ರಿತರ || ಭಂಟನಾನೆಲೆ
ತಂದೆಗಳಿರದ | ನುಂಟುಮಾಡಿಯೆತೋರ್ಪೆನೀಗಳೆ | ನಂಟರಿರನಿಮಗೆನುತನೆಗಹಿದನಭಯಕರತಳವ || ೪೬ || ಕಿಚ್ಚಿಗಂಜುವ
ರೈದೆಕಂಗಳ | ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಿಯೆನುತ್ತನೇಮಿಸೆ | ಲಚ್ಯುತನನುಡಿಗೇಳಿಖರೆಲೇಸೆನುತಕಂಗಳನು || ಮುಚ್ಚಿರಲುಗೋಗೋಪ
ರನುತಂ | ದೊಚ್ಚತೊಯ್ದಿರಿಸಿದನುನೃಪಕೇ | ಳಚ್ಚರಿಯನಾಗೋಕುಲಪ್ರಾಂತದಲಿಕೇಳೆಂದ || ೪೭ || ತುರುಗಳನುತುರುಗಾಹಿ
ಗಳನೆ | ಲ್ಲರನುನುಂಗುವವೋಲುಬಹಕಾ | ಳುರಿಯನಾಕ್ಷಣನುಂಗಿತನ್ನನಿಜಪ್ರಭಾವದಲಿ || ತೆರೆಯೆಕಂಗಳನೆನಲುಗೋಪರು |
ತ್ತರದುಕಂಡರುತಮ್ಮಿರವನ | ಚ್ಚರಿಯನುತಭಾಂಡೀರಕಾಖ್ಯವಟಾಂತರದಲಂದು || ೪೮ || ಏನಿದೆತ್ತಣನಂಬಿರವುಘನ | ಕಾನನವ
ದೇನಾಯ್ತುಬಹಳಕೃ | ಶಾನುವಿನಭಯವೆತ್ತಲಾಗೋವುಗಳಕಡುಗೇಡು || ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟವೆತ್ತಲಿದುಕೃ | ಷ್ಣಾನುಭಾವದಮಹಿ
ಮೆಯನುತಾ | ಧ್ಯಾನಿಸುತಬೆರಗಾಯ್ತುಗೋಪಮಾತ್ರವಡಿಗಡಿಗೆ || ೪೯ || ಬಂದುಗೋಕುಲಕಾಕುಮಾರರ | ವೃಂದವಾವೃ
ತ್ತಾಂತವನುಮುದ | ದಿಂದವಿವರಿಸಲೈದೆಕೇಳ್ದಾನಂದದಲಿಹರಿಯ || ಕಂದಣಿಯೆನೋಡುತ್ತತವಕದ | ಲಂದುತಕ್ಕೈಸುತ್ತತಂಮೊಳ |
ಗೆಂದರಾಗೋಕುಲದವರುಗೋವಿಂದನಸ್ಥಿತಿಯ || ೫೦ || ನರರಪರಿಯಲ್ಲೀಯಶೋದಾ | ವರಸುತನಮ್ಮೈಸಿರಿಪರಾಕ್ರಮ | ದಿರ
ವುದುಸ್ತರಲೀಲೆದೈತ್ಯನಿಕಾಯಭಂಜನದ || ಉರಿಯಮಧ್ಯದಗೋಕುಲವನು | ದ್ಧರಿಸಬಲ್ಲಸಮರ್ಥರಾರ | ಚ್ಚರಿಯೆನುತ್ತೋ
ರಂತೆಕೊಂಡಾಡಿದರುಹರುಷದಲಿ || ೫೧ || ಗೋಪಿಯರುಗೋವಿಂದನೊಪ್ಪುವ | ರೂಪಗುಣಲಾವಣ್ಯಸುಧೆಯನು | ತಾಪತಪ್ತೆ
ಯರಕ್ಷಿಗಳಲೋರಂತೆಕುಡಿಕುಡಿದು || ಭೂಪಮರದರುತಮವನನ್ಯಾ | ಳಾಪರಹಿತೆಯರಾಗಿನಿಮುಷಯು | ಗೋಪಮಪಲಾ
ಕಾಣದಿರ್ದಡೆಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ || ೫೨ || ಅಗಲಿದಪನಬುಜಾಕ್ಷಿಯುರನೆಂ | ದೊಗುಮಿಗೆಯಕರುಣದಲಿನಿಳಯವ | ಹೊಗಿಸಿಹರಿ
ಯನುಮಗುಳೆಹೊರವಡದಂತೆಕತ್ತಲೆಯ || ಬಿಗಿದನಬುಜಪ್ರಿಯನದಕೆನಭ | ನಗುವವೋಲೋರಂತೆತಾರಾ | ಳಿಗಳುತೊಳ
ತೊಳೆತೊಳಗಿಬೆಳಗಲುಸಂಜೆರಂಜಿಸಿತು || ೫೩ || ಬಳಿಕಗೋಪಿಯನಯನಭೃಂಗಾ | ವಳಿನಿಷೇವಿತವದನಕಮಲೋ | ಜ್ವಲ
ಮಧುಸ್ಮಿತಮುದ್ರಿತಾಪಾಂಗೇಕ್ಷಣದಲೆಸೆಯೆ || ನಳಿನನಾಭನುನಿಜಪದಾಶ್ರಿತ | ರೊಳಗೆಮತಿಯಿಟ್ಟೊಲಿದುನಿದ್ರಾ | ಲಲನೆಗಭಿ
ಮುಖನಾಗಿನಿತ್ಯಾತುಮನುಪವಡಿಸಿದ || ... ... || ೫೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೮೯೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಮಳಲಗೌರಿಯನೋಂತುಕೃಷ್ಣನ । ಚೆಲುವಮೂರ್ತಿಗೆಸೋತುವರಗೋ । ಕುಲದಕನ್ಯೆ
ಯರ್ಕೈನೆಪಡೆದರುನಿಜಮನೋರಥವ ॥

ಪದನು॥ ನಳಿನಸಖನಿರದೂದಿದನುಕ । ತ್ತಲೆಯಕಂಡನುಪೂರ್ವಸಂಧ್ಯಾ । ಲಲನೆಗೊಪ್ಪಿರೆತೊಡಿಸಿದನುದಿಗುವಳೆಯ
ಭೂಷಣವ ॥ ಹೊಳಲಹೊಸಹೊಂಬಿಸಿಲತೇಜವ । ತಳೆದುದಂಬರವಂಬರವನಾ । ನಳಿನಸಖನುಡಲಿತ್ತು ಕಳುಹಿದಪ್ರೋಲುಕೃ
ಷ್ಣಂಗೆ ॥ ೧॥ ಉಪ್ಪವಡಿಸಿದನುಭಯಕವಿಮುಖ । ದರ್ಪಣೋಚಿತಕೀರ್ತಿಜಿತಕಂ । ದರ್ಪಕೋಮಲಮೂರ್ತಿಕಾರುಣ್ಯದ
ಲಿಕಂದೆರದು ॥ ದರ್ಪಣವನೋಡಿದನುನಿಜಮುಖ । ದರ್ಪಣನುಸಂನುತಮನೋರಥ । ತರ್ಪಣನುತನುಭೂಷಣಂಗಳನೊಪ್ಪಿ
ರಲುಮಾಡಿ ॥ ೨॥ ಇಂತುಗೋಕುಲದರಸನಾಶ್ರೀ । ಕಾಂತನೆಸದಿರಲಮಿತಮುನಿಸಂ । ಚಿಂತ್ಯಮಾನಪದಾಬ್ಜನಾಗೋಕುಲದ
ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಸಂತರಂತಿರೆಸಕಲಜೀವರ । ತಿಂಥಿಣಿಯತಾಪವನುಕೆಡಿಸುವ । ನಂತಪದನಿಷ್ಠೆಯಲಿಮೆರೆದವುಮೇಘಸಂದೋಹ ॥
ಬಿಸಿಲಬಿಂಕವನೊದೆದುಹರಿಪದ । ವಿಸರುಹಕೆಕೈಂಕರ್ಯವನುಬೀರುತ । ಬಸವನಂತೊದರುತ್ತ ಘನಗಂಭೀರನಾದದಲಿ ॥ ದೆಶೆದೆಶೆಗೆದಾ
ಕ್ಷಿಣ್ಯದಲಿವರು । ಷಿಸುತಜಲವನುಜೀವಜಾತ । ಕ್ಕೆಸುಸಮೃದ್ಧಿಯನಿತ್ತುದುತ್ತಮರಂತೆವರುಷಿಯುತು ॥ ೪॥ ಹೊಳೆದುಹೋ
ದವುಮಿಂಚುಗಳುಪುಂ । ಶ್ಚಲಿಯರಂತಿರೆಗುಣವದಭ್ರಂ । ಗಳಲಿನಿಲ್ಲದೆಲೋಕಬಂಧುಗಳಲಿನಿರಂತರಕೆ ॥ ತೊಳಲಿದವುಹಂಸೆಗ
ಳುನೆರೆತಿಳಿ । ಗೊಳನಕಾಣದೆಸತಿಕುಟುಂಬಾ । ಕುಳರವೋಲಶ್ರಾಂತಕೃತ್ಯದಲೀಕ್ಷಿಸದೆಸುಖವ ॥ ೫॥ ಸೋಗೆಗಳುನೃತ್ಯವ
ನುಘನಮೇ । ಘಾಗಮದಲಾಡಿದವುಮಮತ್ರೆಯ । ಬೇಗೆಯಲಿಬಳಲುವಗೃಹಸ್ಥರುತಂಮಮನೆಗಳಿಗೆ ॥ ಭಾಗವತರೈತರಲುಹ
ರುಷದ । ಸಾಗರದಲೋಲಾಡಿಮನದನು । ರಾಗದಲಿಕುಣಿವಂತೆಕೇಕಾರವದಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬॥ ಒಡೆದುಹರಿದವುಕಟ್ಟೆಗಳ
ನು । ಗ್ರಹಗನದಿಗಳುವರುಷಜಲಸಂ । ಗಡಿಸೆಯುವ್ವನದುಬ್ಬಿನಲಿಧಿಕ್ಕರಿಸಿಸತ್ಪಥವ ॥ ನಡವದುರ್ಜನರಂತೆಮುಗಿಲಿನ । ಗಡಬ
ಡೆಯಕೇಳುತ್ತ ಕಪ್ಪೆಗ । ಳೊಡನೆಧನಿದೋರಿದವುವಿಫಲೋಕ್ತಿಗಳನರರಂತೆ ॥ ೭॥ ಕದಡಿದಡೆಕಾಹುರಕೆನದಿಗಳು । ಕದಡಿದ
ವುತಂಮೊಳಗೆನೆರೆಕೂ । ಡಿದಡೆಹೆಚ್ಚದೆಕುಂದದವರುಪರತಿಯಲಿದ್ದಂತೆ ॥ ಉದಧಿಯಿರ್ದುದುಪೂರ್ಣನಿಜಸಂ । ಪದದಲನ್ಯಾ
ಪೇಕ್ಷೆಯನುಕೆಡೆ । ಯೊದೆದುನಿಜಪದದೊಳಗೆನಿಂದಮಹಾತ್ಮರಂದದಲಿ ॥ ೮॥ ದನುಜಹರನೀಕ್ಷಿಸಲುವೃಂದಾ । ವನದಶಿರಿಯ
ನುಗೋಪಜನಗೋ । ಧನಸಹಿತಹೊರವಂಟುಯಮುನಾನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ॥ ಅನಿಮಿಷಾರ್ಚಿತನೆಸದನಾವನ । ವನಗಳಲಿಫಲ
ಮೂಲವಿಹಿತಾ । ಶನನೆನಿಸಿಗಿರಿಗುಹೆಗಳನುಮನೆಮಾಡಿವಿಭವದಲಿ ॥ ೯॥ ಒಂಮೆಮಳೆಘನವಾದಡಾಪರ । ಬೊಂಮಮೂರುತಿ
ಗೋಕುಲಕೆಬರ । ಲಂಮದುಂಬನುತರಿಸಿಕಟ್ಟೋಗರವವನದೊಳಗೆ ॥ ಒಂಮೆತರುಗಳಹಾಲಕರದೊಂ । ಮೊಂಮೆವರಖರ್ಜೂ
ರಜಂಬೂ । ನಿರ್ಮಿತಾಹಾರದಲಿಕಳೆದನುವನದೊಳಗೆದಿನವ ॥ ೧೦॥ ಹೆಚ್ಚಿದಡವಿಯಹುಲ್ಲಮೇದರೆ । ಮುಚ್ಚಿಕಂಗಳನೊ
ಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ । ಕೆಚ್ಚಲನುತೂಗುತ್ತಮೆಲುಕೊತ್ತುತ್ತಗೋಕುಲಕೆ ॥ ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚಲುಬಸ್ಸಪಶುಗಳ । ನಚ್ಯುತನುನಡೆನೋಡಿ
ಮನದಲಿ । ಮೆಚ್ಚವನುಮಿಗೆವರುಷಯುತುವಿನವಿವರವೈಭವಕೆ ॥ ೧೧॥ ಇರೆಶರತ್ಕಾಲದಮಹೋದಯ । ದಿರವನದನೇನೆಂಬೆ
ನಾವಿ । ಷ್ಕರಿಸಿದುದುಹರಿಚರಣಕಮಲದಸೇವೆಯನುಮಾಳ್ಪ ॥ ಭರದಲಾಕಾಶವನುಬೆಳಗುತ । ನಿರುತಜಲವನುಕೂಡೆಶುದ್ಧೀ ।
ಕರಿಸಿದಾಶ್ರಮಗಳನುಹರಿಪದಭಕ್ತಿಯಂದದಲಿ ॥ ೧೨॥ ವಿಮಳವಾದುದುಸಲಿಲಯೋಗ । ಕ್ರಮವಿದರಮತಿಯಂತೆನಿರಹಂ । ಮ
ಮರವೋಲಭ್ರಂಗಳುಳಿದವುಸಲಿಲಸಂಭ್ರಮವ ॥ ಸ್ತಿಮಿತವಾಯ್ತುಸಮುದ್ರಶರದಾ । ಗಮನದಲಿನಿಜಲಾಭವನುಪಡ । ದಮಲ
ಹೃದಯರವೋಲುಸಕಲಾಗಮನಿವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೩॥ ಕಟ್ಟೆಗಳಉದಕವನುಮುಂನಿನ । ಬಟ್ಟೆಯಲಿಕೆಡೆಬಂಕೆಕೃಷಿಕರು । ಕಟ್ಟ
ದರುತಂತಂಮಕೈಮನೆಗಳಿಗೆಕಾಲದಲಿ ॥ ಕೆಟ್ಟವಿಷಯಕ್ಕೆರಗಿಯೋಗ । ಭ್ರಷ್ಟರಾದರೆಮಗುಳೆಕಾಲವಿ । ಶಿಷ್ಟತೆಯನೈದುವವೋ
ಲಚ್ಯುತಭಕ್ತರೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೧೪॥ ಮಳೆಯನೀರದುನಿತ್ಯವೆಂದೇ । ಜಲಚರಂಗಳುನಚ್ಚಿನಿಜವಹ । ಜಲವನೈದದೆನೋಡದಾತ
ಜ್ಜಲದಸಂಕ್ಷೋಭವ ॥ ಸುಳಿವುತಿರ್ದವುಬಹುಕುಟುಂಬಾ । ಕುಲರೆನಿಸಿವ್ಯಾಮರದುನಿಜವನು । ತಿಳಿಯದಜ್ಞರವೋಲುನಿಚ್ಚಯ
ವೆಂದುಗೃಹಧನವ ॥ ೧೫॥ ಆರಿದವಾಶರದರ್ಕನಿಂದಹ । ಬಿರುಬಿಸಿಲಸಂತಾಪವನುಮೇ । ಗರೆಯಜಲದೊಳಗಿರ್ದಜಲಚರ
ನಿಕರವತಿಗಡಿನೆ ॥ ನೆರೆಕುಟುಂಬಾಸಕ್ತರಾತ್ಮನ । ನರಿಯದೀಸಂಸಾರತಾಪವ । ನರಿವವೋಲಧ್ರುವವೆನಿಪದೇಹಾತ್ಮಬುದ್ಧಿ
ಯಲಿ ॥ ೧೬॥ ಮಿಗೆಬಿಸಿಲ್ಬೇಗೆಯನುಬರಿಗೋ । ಡಿಗಳಮೀನ್ಗಳುದಿನದಿನಕೆಮ್ಮೈ । ದೆಗೆಯದನುಭವಿಸುತ್ತ ಕುದಿಕುದಿಕುದಿದು
ಮುಗ್ಗಿದವು ॥ ಬಿಡಿಯದಾತ್ಮನಗತಿಯನಜ್ಞಾ । ನಿಗಳುದೇಹಕಳತ್ರಪುತ್ರಾ । ದಿಗಳಮಮತಾಕ್ಲೇಶದಲಿಕುದಿಕುದಿದುಕೆಡುವಂತೆ ॥
ಘೋರತರಶರದರ್ಕತಾಪನಿ । ವಾರಣನನೀಸಕಲಲೋಕಕೆ । ಶಾರದೇಂದುಪ್ರಭೆಸಮರ್ಥಿಸಿವಿಷ್ಣುಪದದೊಳಗೆ ॥ ಭಾರಿಸಿದುದು
ಬ್ಬರದಘನಸಂ । ಸಾರತಾಪವನಾತ್ಮತತ್ವವಿ । ಚಾರಮತಿಪರಿಹರಿಸುವಂದದೆಖಿಳಜೀವರಿಗೆ ॥ ೧೮॥ ಆಶರತ್ಸಮಯಾಭ್ರರಹಿ

ತಾ । ಕಾಳವೆಸೆದುದುವಿಮಳತಾರಾ । ರಾಶಿಗಳಲಖಿಳಾಗಮಾರ್ಥಜ್ಞರಹೃದಯದಂತೆ ॥ ನೇಸರೆಡೆಯಾಡಿದುದುಸಲೆದಿ । ಗ್ದೇಶಶು
ದ್ಧೀಕರಣದಲಿಹರಿ । ದಾಸರಂತಿರೆತಾಮಸವನಪಹರಿಸುತವನಿಯಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ತೊಳತೊಳಗಿಪೂರ್ಣೇಂದುನಭದಲಿ । ಬೆಳಗಿದನು
ಪೀಯೂಷರಸವನು । ತಳೆದುಪರಮಾನಂದವನುಮಾಡುತ್ತಮೂಜಗಕೆ ॥ ನಳಿನಲೋಚನನಖಿಳಗೋಕುಲ । ಲಲನೆಯರಿಗಿ
ಷ್ಟಾರ್ಥವನುನೆರೆ । ಸಲಿಸುವಂತಿರಲೊಲಿದುಕರುಣಾಪಾಂಗದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಸಂಗಡಿಸಿಧೇನುಗಳನಾವೃಷ । ಭಂಗಳನುಗ
ಮಿಸಿದವುಸತ್ಕವರ್ಗಂ । ಗಳಿಗೆಫಲನಿಕರವನುಗಮನವನುಮಾಳ್ಪಂತೆ ॥ ಹಿಂಗದಖಿಳಹಿತಕ್ಕೆರವಿಗಗ । ನಾಂಗಣಕೆಬರೆಮಾಸುಕಿ
ದವುಕುಮು । ದಂಗಳಚ್ಯುತದಾಸರೈತ್ರರಲಜ್ಞರಂದದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಇಂತುಶಾರದಲಕ್ಷ್ಮಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತಪದಯುಗಸೇವೆಯ
ನುಮಾ । ಳ್ಪಂತೆಮೆರವುತ್ತಿರಲುಸಹಜಮನೋಜ್ಞವಿಭವದಲಿ ॥ ಕಂತುಪಿತನದನೀಕ್ಷಿಸಲುವಿಪಿ । ನಾಂತರಶ್ರೀಗಳಿಗೆನಿಯುತ್ತೇ ।
ಕಾಂತವಹವೃಂದಾವನಕ್ಕೈತಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಅಳಿಕುಲದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸೌಖ್ಯಾ । ವಳಿಗೆನೆಲೆಯಹಪುಷ್ಪಿತದ್ರುಮ । ಕು
ಲದಮತ್ತಮಯೂರರನ್ಯಭೃದಪಿಕದಸುಸ್ವರದ ॥ ಲಲಿತಶುಕಸಾರಸಕುಲೋನ್ನತ । ಕಳರವದಕಮನೀಯವನಸಿರಿ । ಗಳನುನಡೆ
ನೋಡುತ್ತಗೋಪರುಸಹಿತನಡೆತಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಪೊಂಗೊಳಲನಾದದಲಿಸಕಲಜ । ನಂಗಳನುಮೋಹಿಸುತಹೊಸಪರಿ । ಯಂಗ
ಭೂಷಣವೆಸೆಯೆನವ್ಯಪ್ರಸವನಿಕರದಲಿ ॥ ಕಂಗೊಳಿಸುತಡವಿಯನುನಿಜಪದ । ಸಂಗದಲಿಪಾವನವಮಾಡುತ । ಭೃಂಗಗೀತಶ್ರ
ವಣಲೋಲುಪನೈದಿದನುವನಕೆ ॥ ೨೪ ॥ ಪೊಂಗೊಳಲಲೊಪ್ಪಿರಲುಗೋಪರ । ವಂಗಡದಮೇಳದಲಿಬಾರಿಸು । ವಂಗಜನಪಿತ
ನಖಿಳಸಮ್ಮೋಹನದಲೀಲೆಗಳ ॥ ಅಂಗವನುನೆನನೆನದುಗೋಕುಲ । ದಂಗನೆಯರಾಕೃಷ್ಣಗುಣಚರಿ । ತಂಗಳನುಪಾಡುತ್ತಮೊ
ರವರುದಿವಸವಿಭ್ರಮವ ॥ ೨೫ ॥ ಕೇಳುತಾಯಿಯಶೋದೆನಿಜಸುತ । ನೇಳಗೆಯಮೈಸಿರಿಯಕತ್ತರಿ । ಪೀಲಿಯನುತಳೆಸುತ್ತಿ
ಕಿವಿಯಲಿಕೊಸಕಿಲನುಧರಿಸಿ ॥ ಲೋಲತರನವವೈಜಯಂತಿಯ । ಮಾಲೆಪೀತಾಂಬರಗಳೆಸೆಯಲು । ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನೀ
ಹೋದನೆವನಾಂತರಕೆ ॥ ೨೬ ॥ ಕೆಳೆಯರಿಂದೊಪ್ಪಿರಲುಹೊಗಳಿಸಿ । ಕೊಳುತನಟನವರಂಗದಲಿಕಂ । ಗೊಳಿಸುವಭಿನವರೂ
ಪದಲಿಮೋಹಿಸುತಮೂಜಗವ ॥ ಸುಳಿವಸೊಬಗನುಕಂಡಡೀಕಂ । ಗಳಿಗೆಫಲವೆಲೆತಾಯೆಹೋಲುವ । ಚಲುವರಾರೀಕೃಷ್ಣನೇ
ಕಾಂಗದಸಮಗ್ರತೆಯ ॥ ೨೭ ॥ ಕೆಳದಿಯರಿರೀಕೃಷ್ಣನಂಗೈ । ತಳದಲೊಪ್ಪುವವೇಣುಮಾಡಿದ । ಹಲವುಜನ್ಮದಸುಕೃತದಿಂದ
ಧರಾಮೃತವಸವಿದು ॥ ಒಲಿದುಪಾನವಮಾಳ್ಪಸೌಖ್ಯದ । ಸುಭಗತೆಯದಾರ್ಗಹುದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲಲನೆತದ್ಭುಕ್ತಾವಶೇಷವನಕ
ಟಬಯಸುವಳು ॥ ೨೮ ॥ ಧರೆಗೆಕೀರ್ತಿಯನಧಿಕವೆನೆವಿ । ಸ್ತರಿಸುತಿದೆವೃಂದಾವನದಸಿರಿ । ಪರಮಪುರುಷಪದಾಬ್ಜಲಾಂಛನ
ಗಳನುನೆರೆಧರಿಸಿ ॥ ಸರಸಿಜಾಸನಶಕ್ರಮುಖ್ಯಾ । ಮರರುಮುನಿಗಳದಾವನೊಬ್ಬನೆ । ಚರಣರಜವನುಕಾಣಲರಿಯರುಗಡಸ
ಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಆವಸುಕೃತಿಗಳವ್ವವರವೃಂ । ದಾವನದತನುನಿಕರವಾಪಿಹ । ಗಾವಳಿಗಳಾಮೃಗಕುಲಂಗಳುಕೃಷ್ಣಸಂ
ಘ್ರಿಗಳ ॥ ಸೇವಕೋತ್ತಮರಂತೆತನುಪುಳ । ಕಾವಳಿಯನಯನಾಂಬುತರ್ಗತ । ಭಾವದಲಿಪರಿವರಿಸಿನೋಡುತ್ತಿಪ್ಪರನವರತ ॥
ಎಂತುಟೋಪುಳಿನಗಳಪೂರ್ವಭ । ವಾಂತರಾರ್ಜಿತಸುಕೃತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಂಘ್ರಿಸರೋಜನವಕುಂಕುಮಪರಾಗವನು ॥
ತಂತಮಗೆತೆಗೆತೆಗದುತೃಣದಲಿ । ಸಂತತಧರಾನನಕುಚಂಗಳ । ಲಂತ್ರತೊಡತ್ರೊಡವುತ್ತಮರದರುಮನ್ಮಥವ್ಯಥೆಯ ॥ ೩೧ ॥
ಚಿತ್ತವಿಸಿಕೆಳದಿಯರಿರಾಪುರು । ಷೋತ್ತಮಾಂಘ್ರಿಸ್ಪರ್ಶಸುಖಲಾ । ಭೋತ್ಕರದಸಿದ್ಧಿಯಲಿಹರ್ಷಿತನಾಗಿತನಗುಳ್ಳ ॥ ಮತ್ತೆತೃಣ
ಜಲಕಂದಮೂಲನ । ನಿತ್ತುದಣಿಯನುನಿಚ್ಚಲಕಟಾ । ವೃತ್ತಮಾಚ್ಯುತಭಕ್ತನೀಗಿರಿರಾಜನವನಿಯಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಏನನೆಂಬೆನು
ಕೃಷ್ಣನತ್ರಾಳಮ । ಹಾನುಭಾವವನಖಿಳವಾತ್ಮಾ । ಧೀನವೀಜಗವೆಂದುತೋರಿಸುವಂತೆಪೊಂಗೊಳಲ ॥ ಗಾನರಸದಲಿತುರುಗ
ಳಗೆಪ್ರಳ । ಕಾನುಬಂಧವನಖಿಳಖಗಮೃಗ । ಮಾನವಾದಿಗಳಿಂಗೆಮಾಳ್ಪನುತರುಗಳಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೩೩ ॥ ಎಸುತಕೃಷ್ಣನಲೀಲೆ
ಯನುನೆನ । ನೆನದುವರ್ಣಿಸುತಖಿಳಗೋಕುಲ । ವನಿತೆಯರುತಮ್ಮೊಳಗೆತದ್ಗತಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ತನುವಮರೆದರುಗದದಾ
ಕ್ಷರ । ಜನಿತತಾದಾತ್ಮ್ಯದಲಿಗೋಪೀ । ಜನದಭಾಗ್ಯದಸಿರಿಯನಭಿವರ್ಣಿಸುವರಾರೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಇಂತುಶಾರದದಿವಸವಾಶ್ರೀ ।
ಕಾಂತನನುನಿಜಸಮಯಸೌಖ್ಯದ । ಸಂತತಿಗಳಿಂದೋಲಗಿಸುತಿರಲಿರಲುದಿನಗಳಿಗೆ ॥ ಅಂತುಕಪನಿಕ್ಕಿದನುವಿಧಿತದ । ನಂತರದ
ಲ್ಲೈತಂದುದಾಹೇ । ಮಂತಋತುರಾಜೀವಲೋಚನನಂಘ್ರಿದರ್ಶನಕೆ ॥ ೩೫ ॥ ವಿದಿತವಾಹೇಮಂತಋತುವಿನ । ಮೊದಲತಿಂಗ
ಳುಕೃಷ್ಣಪದಸಂ । ಗದಮಹಾಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆತಮ್ಮೊಳಗೋತುಮನಸೋತು ॥ ಪದುಮಮುಖಿಯರುಗೋಪಕನ್ನೆಯ । ರುದಿತವಿ
ಭವದಲಂದುಗೌರಿಯ । ಪದವಪೂಜಿಸಲೆಂದುತೊಡಗಿದರಾಮಹಾವ್ರತವ ॥ ೩೬ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.
ಅರುಣನುದಿಸದಮುನ್ನವೇಯೆ । ದ್ದರಿಸಿನವನಕ್ಷತೆಯನಮಳಾಂ । ಕುರಫಲಪ್ರಸವಂಗಳನುಪರಿಬಾಗಿನಂಗಳನು ॥ ಧರಿಸಿದಾ
ಶಿರಿಹಸ್ತದಲಿಕರ । ಕರದುಮುಂಮುನೆನೆರಮನೆಯಸಖಿ । ಯರನುನೆರದೈತಂದರಾಯಮುನಾಜಲಾಂತರಕೆ ॥ ೩೭ ॥ ಹೊಳವ
ಕಂಗಳಬೆಳಗುಗಳಥಳ । ಥಳಿಪದಂತಾಧರದಮುಕ್ತಾ । ಫಲಪರಿಸ್ಫುರದರುಣಲತೆಪಲ್ಲವಚಯದ್ಯುತಿಯ ॥ ತೊಳಪಕದಪಿನಕಂ

ಬಾಕೆಂತದ | ನೆಳನಡುವಿನೋರೊಬ್ಬರಂಗೈ | ತಳಸಿಬಂಧದಕ್ಕೋಳ್ಳಲಿರಂಜಿಸಿದರಬಲೆಯರು || ೩೮ || ಪಾಂಸಿಸುತ್ತಿಳ್ಗಿಳಿದ ಕಿಂನರ | ಕಂನೆಯರೊಹರಿಗಳುಘಿದಪ್ಸರ | ಕಂನೆಯರೊತನುವೆತ್ತಸ್ತ್ರೀಗಮುಕಂನೆಯರೋಯೆನಲು || ಚಂನೆಯರುಗೋಕುಲದ ಗೋಪರ | ಕಂನೆಯರುಸೌಂದರ್ಯಗುಣಸಂ | ಪಂನೆಯರುಪಾಡುತ್ತಹರಿಯನುಬಂದರಾನದಿಗೆ || ೩೯ || ಬಂದುಗೋಕುಲಕಂನೆಯರುಕಾ | ಳಿಂದಿಯಲಿತಮತಮಗೆಸತಿಯರು | ಮಿಂದುಮಡಿಗಳನುಟ್ಟುನಿರ್ಮಿಸಿಮಳಲಗೌರಿಯನು || ವಂದಿಸುತವಿಪ್ರಾಂಗನೆಯರಿಂ | ದಂದದಲಿತದ್ವಿವಿಧವಿಧಿಯಾ | ನಂದದಲಿಪೂಜಿಸಿದರಾಜಗದೀಶ್ವರೇಶ್ವರಿಯ || ೪೦ || ಜನನಿಜಗದೀಶಾನಿಕಾತ್ಯಾ | ಯನಿಕಪರ್ದಿಪ್ರಿಯೆಮಹಾಮಾ | ನಿನಿಮಹೇಶ್ವರಿವಾಂಛಿತಾರ್ಥಪ್ರದೆಮಹಾದೇವಿ || ಎನಗೆಕೊಡುಗಂಡನನುನಂದನ | ತನಯನನುಸುರನರರೊಳತಿಚಲು | ವನನುಬೇಡುವೆವವ್ವನಿನ್ನಾಚ್ಛಿಯಲಿಪೊಡವಂಟು || ೪೧ || ಎನುತಮಂತ್ರವನುಚ್ಚರಿಸುತಾ | ವನಿತೆಯರುಧೂಪಾಕ್ಷತಾಂಕುರ | ವಿನುತಫಲಪುಷ್ಪಂಗಳಲಿಬಲಿಬಾಗಿನಂಗಳಲಿ || ತನತನಗೆಪೂಜಿಸುತತ್ರಿಜಗ | ಜ್ಜನನಿಯನುನೆರೆಬೇಡಿಕೊಂಡಂ | ಗನೆಯರೊಪ್ಪಿರೆಪಾಡುತೈತಂದರುನಿಜಾಲಯಕೆ || ೪೨ || ಸಂದವೀಪರಿಕೆಲವುದಿನಗೋ | ವಿಂದನಂಘ್ರಿಸ್ಪರ್ಶನಕೆಮನ | ಸಂದುನಿಚ್ಚಲುಗೌರಿದೇವಿಯನೋನುತವೆನದಿಗೆ || ಬಂದುವಿಧ್ಯುಕ್ತದಲಿಗೋಪರ | ನಂದನೆಯರಿಗೆಭೂಪತಿಂಗಳ | ಗೊಂದೆರಡುದಿನಕೊರತೆಯೆನೆತದ್ವ್ರತಸಮಾಪನೆಗೆ || ೪೩ || ಬಂದುದಿನನೆರದಾಕುಮಾರಿಯ | ವೃಂದವುಂನಿನಪರಿಯಲೇಗೋ | ವಿಂದನನುಪಾಡುತ್ತದೆಸೆದೆಸೆಗಳನುವೇಹಿಸುತ || ಬಂದುಶೀರೆಗಳೆಲ್ಲವನುತಾ | ವೊಂದುತಾವಿನಲಿರಿಸಿಬತ್ತಲೆ | ಮಿಂದುಬಹೆವೆನುತಿಳಿದರಾಕಾಳಿಂದಿಯುದಕದಲಿ || ೪೪ || ಪಾಡುತದರೊಳುಕೃಷ್ಣನನುಚಲು | ಕಾಡುತುದಕವನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು | ನೋಡಿನಗುತಬಲೆಯರುವಿಹರಿಸುತಿರೆವಿನೋದದಲಿ || ಮಾಡುವಾವ್ರತಕಿಂದೆಸಿದ್ಧಿಯ | ಮಾಡಿದಪೆನಾನೆನುತಕಂನೆಯರಾಡುವೆಡೆಗೈತಂದನಾಗೋವಿಂದನೊಲವಿನಲಿ || ೪೫ || ಯೋಗಮಾಯಾಧೀಶ್ವರನುತನ | ಗಾಗಿನೋಡುತಕಂನೆಯರನನುರಾಗವನುಕಾಣುತ್ತಕೆಳೆಯರುಸಹಿತಹರಿತಂದು || ಬೇಗದಲಿಶೀರೆಗಳನೆಲ್ಲವ | ನಾಗುಣಾಂಬುಧಿಕೊಂಡುಕರುಣಾ | ಸಾಗರನುಕಾಡಿದನುನಿತ್ಯಾತ್ಮಮನುವನಿತೆಯರ || ... ... || ೪೬ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೮೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಗೋಪೀ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ || ಕನ್ಯೆಯರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯ | ನುನ್ನತಾಮಳಕೀರ್ತಿಸಲಿಸಿಕೃ | ಷ್ಣಾರ್ಣವನುಮೆರದನೆ ನಿಜಾಶ್ರಿತಭಕ್ತವಶ್ಯತೆಯ || ... ...

ಪದನು || ಬಂದುಶೀರೆಗಳೆಲ್ಲವನುಗೋ | ವಿಂದನೊಯ್ಯುತ್ತಿರಲುಕಾಣಾ | ತ್ತಿಂದುಮುಖಿಯರುನಡುಗಿಲಜ್ಜಾಭಾವದೆಲಿನಾಚಿ || ಎಂದರೆಲೆಯೆಲೆಕೃಷ್ಣನಿನಗೇ | ಕಿಂದುನಂಮೊಳುಸರಸತದ್ವ್ರತ | ದಿಂದಕರ್ಷಿತೆಯರ್ಗೆಕೊಡುನೀನಕಟಶೀರೆಗಳ || ಹೇಳುವೆವುಕೊಡದಿರ್ದಡೀನಿಂ | ನೊಳಗವನಾನಂದಗೋಪಗೆ | ಮೇಳವೇವ್ರತನಿಷ್ಠೆಯರಕೂಡಕಟಕಟನಿನಗೆ || ಕಾಲುವಿಡಿವೆವುಕಾಡದಿರುಕೊಡು | ಶೀರೆಗಳನೆಂಮಾಣೆಯೆನೆಪಿರಿ | ಲೋಲನಡರಿದನೊಂದುತೊರರೆಹೊಂಮರನತ್ರವಕದಲಿ || ೧ || ಎಲೆಲೆಮರದಲಿಬೊಮ್ಮರಕ್ಕಸ | ಕೊಲುವನೇರಿದಮಾನವರನೀ | ನೀನಿರರ್ಥಕೆಸಾಯದಿರುನೀನೆನಲುನಸುನಗುತ || ಕೊಲುವನ್ನೆಸೆಲೆಮಾನವರನೆನ | ಗಳಲುವಿರಿಸೀವೇಕೆಮರನಿಂ | ದಿಳಿವವನುತಾನಲ್ಲಸಾಯೆನುಚಿಂತೆಬೇಡೆಂದ || ೨ || ಚೋರರಪಹರಿಸಿದರೆಶೀರೆಯ | ನಾರುಕೊಡುವರುಹೇಳುವ್ರುದುನಿಂ | ಮೂರತಳವಾರಂಗೆಮೋಣರಸಿಂಗೆನೀವಿದನು || ನೀರೆಯರಿರೇಕಳಲುವಿರಿಹೊಸ | ಸೀರೆಮನೆಯೊಳಗುಂಟುತಂನವಿ | ಚಾರವದುಬಳಿಕಹುದುಹೋಗಿಯೆನುತ್ತನೇಮಿಸಿದ || ೩ || ಕದ್ದರೊಡೆಯರುಹುಯ್ಯಲನುಕೆಲ | ಕಿದ್ದವರಿಗೆಂದೇನುಫಲಜಗ | ದಾದ್ಯವಹಪರದ್ವೈವನೀನೊಡೆಯರಿಗೆಕಟ್ಟೊಡೆಯ || ಕದ್ದರಾರುವಿಚಾರಿಸುವನ್ನೆಪ | ರಿದ್ದರಾಡದೆಹೇಳುಕೈತವ | ವಿದ್ಯೆಯಿದುನಮ್ಮೊಡನೆಯೋಗ್ಯವೆಯೆಂದರಬಲೆಯರು || ೪ || ಎಂದಡೆಂದನುನಗುತನೀರಲಿ | ನಿಂದುಶೀರೆಯನುಡಲದೇತಕೆ | ಬಂದುಬೇಗದೊಳೀಸಿಕೊಳಬಾರದೆನಿಜೇಚ್ಛೆಯಲಿ || ಇಂದುಧರನಾಣೆಲ್ಲಹುಸಿತಂ | ನಿಂದಹುಟ್ಟದುಮೇಣಾಗೋಪರ | ವೃಂದವನುನೀವ್ಕೇಳತಂನಯಸತ್ಯಸಂಸ್ಥಿತಿಯ || ೫ || ಅಹುದಹುದುಹುಸಿಹುಟ್ಟಲರಿವುದೆ | ಸಹಜಸಂವಿತ್ಸತ್ಯಮುಖವಿ | ಗ್ರಹನಲಾನೇದಾಂತಸಿದ್ಧವಿದಕಟನಿಂನೊಳಗೆ || ಇಹಳುಮಾಯೆಯುದಾರವಶದಲಿ | ಸಹಚರರನಾತ್ಮೇಕೆಸಂನುತ | ಮಹಿಮಬಳ್ಳೆವುಕೊಡಿಸುಕಾಡದಿರಕಟಸೀರೆಗಳ || ೬ || ಬಳ್ಳಿರಾಡದೆಬಹುದುಮಾಯೆಗೆ | ವಲ್ಲಭನುತಾನಹೆನುಸಂಶಯ | ವುಳ್ಳಡೂರಿಹೋಗಿಯೇತಕೆಹಲವುಮಾತುಗಳು || ಸಲ್ಲವೆನ್ನಲಿಕೊಡುವನಾನ | ಲ್ಲಲ್ಲಕಾಡುವಡೂರಜಟ್ಟಿಗ | ನಲ್ಲ

ಜಾಣೆಯರಾದಿರೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ||೮|| ಕುಹಕಿಕೊಡುಶೀರೆಯನುತೊತ್ತಿಯು | ರಹೆವುನಿನಗಾವೆಲ್ಲರೆಂದುದೆ | ನಹಹ ಮಾಳ್ಪುವುಕೊಲ್ಲದಿರುಹಿಮಜಲನಿವಾಸಿಗಳು || ಅಹುದುತೊತ್ತಿಯರಾಗಿಯಾದಂ | ತಿಹದೆನೀರೊಳಗಿರದೆನೀವ್ವೈ | ತಹುದುಬಳಿ ಕುಡಲೀವೆನೆಂದನುನಗುತಸತಿಯರಿಗೆ ||೯|| ಎಂದಡಾನುಡಿಯಂಬಬಲೆಯೊಳ | ಗಿಂದುಮುಖಿಯರುಸಿಲುಕಿಮದನನ | ಮಂದಿ ರವಕರಕಮಲದಲಿಕುಚಗಳನುತೋಳ್ಗಳಲಿ || ಹಿಂದೆಬಿಡುಮುಡಿಯಿಂದಕಟಿತಟ | ದಂದವನುಮರೆಮಾಡಿತಂಮೊಳ | ಗೊಂದು ಮೊತ್ತವೆನಲ್ಕೆಹೊರವಂಟರುಜಲಾಶ್ರಯವ ||೧೦|| ಬಿಸಜಲತೆಗಳೊಮೇಣುಮನುಮಥ | ನಸಿಯಲತೆಗಳೋಜಗದಮೋಹನ| ದಸಮಜಲದೇವತೆಗಳೋಹರಿಮೂರ್ತಿಗುರೆಸೋತು || ವಸುಧೆಗೈತಂದಮರಕನ್ಯಾ | ವಿಸರವೋಕಾಮಾಂಧವಿಸ್ಮಿತ | ವಸನೆಯ ರೊಹೇಳೆನಲುರಂಜಿಸಿತಾವಧೂನಿವಹ ||೧೧|| ಇರಲುಸತಿಯರಮುಗ್ಧತೆಗೆನಗು | ತಿರಿಸಿದನುಪಟಭಾರವನುತ | ತ್ತರುವರ ಸ್ಕಂಧದಲಿತೆಗದೊಂದೊಂದನವರೊಡನೆ || ಸರಸದಿಂದಿಂತೆಂದನೀವ್ರತ | ಪರಮಪುರುಷನುಬತ್ತಲೀಳ್ವರೆ | ಸರಸಿಯಲಿನಿಜನಿಯ ಮನಿಷ್ಫಲವಾಯ್ತುನಿಮಗೆಂದ ||೧೨|| ಬತ್ತಲಾದಕದಲಿಳಿದುದಕೆಕೈ | ಯೆತ್ತಿಸುರರಿಗೆಪೊಡಮಡುವುದೆನು | ತುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಕೀರ್ತಿತಮಗಾಜ್ಞಾಪಿಸಲುಕೇಳಿ || ಚಿತ್ತದಲಿಬಾಲಕಿಯರುರೆನಡು | ಗುತ್ತಚರಿತವ್ರತವಿನಾಶವಿ | ಹಸ್ತೆಯರುಪೊಡವಂಟರೊಂ ದೇಕ್ಕೈಯಲಮರರಿಗೆ ||೧೩|| ಅಕಟನಿಮಗಾರೆಂದರಲೆಬಾ | ಲಕಿಯರಿರಸಿಮಗೀವಿಧಾನದ | ಭಕತಿಯಲಿಪೊಡಮಡುವಿರಾರಿಂ ಗೊಂದುಹಸ್ತದಲಿ || ಸುಕೃತವಹಡಂಜಲಿಗಳೊಪ್ಪುವ | ಮುಕುಳವನುಮಸ್ತಕದಲಿಡುವುದು | ಸಕಲಸುರಗಣತುಷ್ಟಿಕರವೆಂದಸು ರರಿಪುನುಡಿದ ||೧೪|| ಎನಲುಲಜ್ಜಾಭಾರದಲಿವರ | ವನಿತೆಯರುತಲೆವಾಗಿಮದನನ | ಮನೆಯುಮುದ್ರಿಸಿತೊಡೆಗಳಲಿತಂತಂಮ ಕರಪುಟವ || ವಿನಯದಲಿಹಣೆಗಾಗಿನೆಗಹಿದ | ರನುಪಮೆಯರಂದವನುಕಾಣು | ತ್ತನಿಮಿಷಾರಾಧಿತನುಕೊಟ್ಟನುಶೀರೆಗಳನೊ ಲಿದು ||೧೫|| ಬೇರೆಬೇರೊಂದೊಂದನವರಿಗೆ | ತೋರಿಬಿಸುಟನುಧರೆಗೆಮನವನು | ಮಾರುಗೊಂಡನುವಸ್ತ್ರದಲಿನಿಜರೂಪ ವಿಭವದಲಿ || ನೀರೆಯರುಮನ್ಮಥನಕೃತಕವ | ದೂರುವಂತಿರೆಚಪಳೆಯರುಮೈ | ದೋರಿನಿಂದರುವಿಧೃತವಸ್ತ್ರೆಯರಾಗಿಹರು ಷದಲಿ ||೧೬|| ರೂಹುದೋರಿದಬಲೆಗೆನಾರೀ | ವ್ಯೂಹಬಿರ್ದುದುಮಿಗೆತದುದ್ಭವ | ದಾಹದಲಿಬಸವಳಿದುಶಿವಶಿವಲಜ್ಜೆಗಳನು ಳಿದು || ಮೋಹುಗೊಂಡಕ್ಷಿಗಳುತ್ರಿಜಗ | ನ್ಮೋಹನಾಮಳಮೂರ್ತಿಯನುಕಂ | ಗಾಹಿಗಳುತಾವಾಗಿನಿಂದಿರೆಕಂಡನಬಲೆಯರ || ಲಲನೆಯರಮನದಿಷ್ಟವನುನೆರೆ | ಸಲಿಸುವುದೆಕರ್ತವ್ಯವೆನಗೆಂ | ದೊಲಿದುಕರುಣಾಸಿಂಧುದೀನಾನಾಥಜನಬಂಧು || ಇಳಿದುಮರ ವನುನಿಂದನಾಕೋ | ಮಲೆಯರೊಳಗೆಮನೋನುರಾಗದ | ಲಲಘುಮಧುರಸ್ಮಿತಕಟಾಕ್ಷಮನೋಜ್ಞದಲಿನೋಡಿ ||೧೮|| ಎಂತುತಂಮನುಕಾಡಿದಡೆಮೇ | ಣ್ಗಿಂತುನಾಣ್ಗಿಡಿಸಿದಡೆಗೋಕುಲ | ಕಾಂತೆಯರುಕೃಷ್ಣನಲಿನೆನೆಯರಸೂಯೆಯನುಮನದ || ಚಿಂತಿತಾರ್ಥದಸಿದ್ಧಿಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನೊಲವಿದೆನುತ್ತಸತಿಯರು | ತಂತಮಗೆಪರಿವರಿಸಿನಿಂದರುಕಮಲಲೋಚನನ ||೧೯|| ಎಂದನವರಿಂಗೆಂನನೀವ್ಮನ | ಸಂದುಗೌರೀವ್ರತವಚರಿಸಿದಿ | ರಿಂದುಪರಿಯಂತೀಮನೋಭಾವದಲಿಮೆಚ್ಚಿದೆನು || ಸಂದುದಾ ಗಲಿಭಯಕೆಭಕ್ತರ | ಕುಂದುತಂನದುಬಳಲದಿರಿನೀ | ವೆಂದುಬೋಳೈಸಿದನುಕೈವಿಡಿದಾಕುಮಾರಿಯರ ||೨೦|| ಮನವನೆನ್ನೊಳೆ ಗಿರಿಸಬಲ್ಲಂ | ನನುಪಮಾಮಳಭಕ್ತರಿಂದ್ರಿಯ | ಜನಿತಲೌಲ್ಯಕ್ಕಂಜುವರೆನೆರೆಹುರಿದಬೀಜದಲಿ || ನೆನೆದಡಂಕುರವಹುದೆತನ್ನವ| ರೆನಿಸಿದಂದೇಸಕಲಸುಖಭಾ | ಜನರುನಿಮಗಾನಹೆನುವಲ್ಲಭನಂಜಬೇಡೆಂದ ||೨೧|| ಕಾಮದಲಿಕಂನೆಯರಿರೆಂನನು | ಕಾಮ ದಲಿಮೇಣೊಲಿದುಭಜಿಸುವ | ಭೂಮಿಪಾವನಮೂರ್ತಿಗಳ್ಗಿಹಪರಗಳೆರಡರಲಿ || ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲಾದಿಟಕೆಕಾಮನ | ಕಾಮವದು ನೋಳ್ಪಡೆಮದೀಯ | ಪ್ರೇಮಪರಿಣತಚಿತ್ತರಿಗೆಭಯವಿಲ್ಲಬಳಿಕೆಂದ ||೨೨|| ಸತಿಯರಿರತನಗೋತುಚರಿತ | ವ್ರತೆಯರಾದಿರಿ ಸಲಿಸಿದೆನುಮಾಂ | ಛಿತವನೆಂನೊಡನಿಹುದುನೀವೀರಾತ್ರಿಗಳಲೆನುತ || ಶತಮಖಾರ್ಚಿತಚರಣನಿಂತೀ | ಸ್ಮಿತಮಧುರಸೂಕ್ತಿಯ ಲಿಬೆಸೆಸಿದ | ಡತನುಶರಪರವಶೆಯರಿರ್ದರುಕೇಳುತವೆನುಡಿಯ ||೨೩|| ಹೋಗಿನೀವ್ಗೋಕುಲಕೆನಿಂಮನು | ರಾಗವನುತಾ ನರಿತೆನೆನುತಾ | ಯೋಗಮಾಯೇಶ್ವರನುನೇಮಿಸಲಬಲೆಯರುಕೇಳಿ || ನೀಗಿಮನವಾರ್ತೆಯನುವಿರಹದ | ಬೇಗೆಯಲಿಬೆಂಡಾ ಗಿಕರುಣಾ | ಸಾಗರನನೆನವುತ್ತಲೈದಿದರವರುಗೋಕುಲಕೆ ||೨೪|| ಎಂತುಟೋಕೃಪೆಭೂಪತಂನೇ | ಕಾಂತಭಕ್ತರೊಳಕಟ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನೊಲಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುಸಲಿಸಿದನುಸತಿಯರಿಗೆ || ಮಂತ್ರಮೂರುತಿಗೋಪಕನ್ಯಾ | ಸಂತತಿಗೆಹರಹರಸುಲಭನಿಂ| ನೆಂತುಟೋನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನಚಿಂತ್ಯಗುಣವನಧಿ || ... ... ||೨೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೭೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಆಂಗೀರಸನ ಯಜ್ಞ ಯಾಚನೆ.

ಸೂಚನೆ|| ಸಂನುತಾಮಳಕೀರ್ತಿಪರನುಕ್ತ | ಪೂರ್ಣವನುವಿಮಳಾಂಗಿರಸಯ | ಜ್ಞಾಂನಯಾಚಕೆ
ನಾಡನಸುರಾರಾತಿನಲಿವಿನಲಿ || ... ...

ಪದನು|| ಒಂದುದಿನಗೋವಳರುಸಹಿತಮು | ಕುಂದನೈದಿದನಾವನಶ್ರೀ | ಯುಂದವನುನೋಡುತ್ತದೂರಾರಣ್ಯಮಾರ್ಗದಲಿ || ಮುಂದೆಮೆರೆವಮಹಾಲತಾದ್ರುಮ | ವೃಂದವನುಪರಹಿತಕೆಜೀವಿಸು | ವಂದವನುಕರುಣದಲನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಗೋಪರಿಗೆ ||೧|| ಬಿಸಿಲುಬೆಳತುದುಬೀದಿವರಿದುದು | ತೃಷೆತಟಾಕವಸಾರಿದವುಪಶು | ವಿಸರವಾಗೋಪಾಲಕರುನೀರ್ಗುಡಿಸುಕಳ್ಳಿದ್ದರ್ || ಹಸಿದೆವೆಂದೆಲ್ಲವರುಹರಿಗಾ | ವೃಷಸುಬಲಸೌಜನ್ಯಮುಖ್ಯರು | ಬಸುರುಗಳತೋರುತ್ತಬಿಂನವಿಸಿದರುಬಸವಳಿದು || ದೇವಕರುಣಿಸುಕೃಷ್ಣ ಸನ್ನುತ | ಜೀವರಕ್ಷಾಮಣಿಯೆಸುರಮುನಿ | ಸೇವಿತಾಂಘ್ರಿಯೆರಾಮರಾಜೀವಾಯತೇಕ್ಷಣನೆ || ಬೇವುತಿದೆತಂಮೊಡಲುಜಠರದ | ಪಾವಕನಪರಿಗತಿಯುಳಿಪಿರಾ | ಜೀವಲೋಚನಕರುಣಿಸೆನ್ನುವನೆಂದುದಖಿಳಜನ ||೩|| ಎನಲುನೆಸುನಗುತಸುರಕುಲಮ | ರ್ದನನುಮನದಲಿನೋಡಿವಿಪ್ರರ | ವನಿತೆಯರಪುಣ್ಯೋದಯವನಾಲಿಸುತನುಗ್ರಹವ || ನೆನೆದುನುಡಿದನುಗೋಪರಿಗೆನೀ | ವಿನಿಬರಾಂಗಿರಸಾಖ್ಯಮುಖವಿದೆ | ಸನಿಹದಲಿನೀವೀಕ್ಷಿಸಿತಹುದೋಗರವನದನೆಂದ ||೪|| ಎಂದಡಾಗೋವಳರುಖರೆಲೆ | ಸೆಂದೆನುತತಮತಮಗೆರಾಮಮು | ಕುಂದರಾಜ್ಞೆಯುಮೇಲೆಸತ್ರದಶಾಲೆಗೈತಂದು || ವಂದಿಸುತವಿಪ್ರರಿಗೆಕೈಮುಗಿ | ದೆಂದರಶನಾರ್ಥಿಗಳುಹರಿಬಲ | ರಿಂದುಕಳುಹಿದರೆಂಮನೆಂದರುವಿನಯಪರರಾಗಿ ||೫|| ಕುಮತಿಗಳುಕರ್ಮೈಕನಿಷ್ಠರು | ತ್ರಿಮದಮಾನೋದ್ಧತರುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ರಮಣನಭ್ಯರ್ಥಿಸಿದಡಾಗೋವಳರಮುಖದಿಂದ || ಭ್ರಮಿತರಿದ್ದರುಕಿವುಡುಕೇಳು | ತ್ತಮಮಸಾಕ್ಷಾದ್ಯಜ್ಞಪುರುಷನ | ನಮರಸೇವಿತಚರಣನನುನರನೆಂದುಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ||೬|| ಏನನೆಂಬೆನುಗೋಪರಿಂತವ | ಮಾನಭಾಜನರಾಗಿಮಗುಳಾ | ದಾನವಾಂತಕನೆಡೆಗೆಬಳಲುತಬಂದುತಮಗಾದ || ಮಾನಭಂಗಸ್ಥಿತಿಯನಧಿಕವ | ಮಾನವದನರುಬಿಂನವಿಸಲನು | ಮಾನಿಸುತ್ತಿಂತೆಂದನಸುರಾರಾತಿನಸುನಗುತ ||೭|| ಅಕಟಮಾಯಾಭ್ರಮಿತವೀಲಾ | ಕಿಕದಗತಿವಿಪರೀತವಿದುಡಾಂ | ಭಿಕರುತಾವಿಂನೇನನಿಶ್ಚೈಸಿದರೊಪರಗತಿಯ || ಸುಕೃತಹೀನರುಕರ್ಮಜಡರವ | ರುಕುತಿಸಾಕಾವಿಪ್ರಪತ್ನೀ | ನಿಕರಕೆಂನೀಹೆಸರಹೇಳುವುದೀಸಿತಹುದೆಂದ ||೮|| ಅವರವೋಲಲ್ಲವರಪತ್ನೀ | ನಿವಹವೆನ್ನೇಕಾಂತಭಕ್ತೆಯ | ರವರುನಿಮಗೀವರುಸುಮೃಷ್ಟಾಂನವನುಹೋಗಿಯನೆ || ತವತವಗೆಗೋವಳರುಮನದು | ತ್ಸವದಲಾದ್ವಿಜಪತ್ನಿಯರಭವ | ನವನುಭಾವನಾಧೀಶನಾಜ್ಞೆಯಲೈದಿದರುಮಗುಳೆ ||೯|| ವಿನಯದಲಿಪೊಡಮಂಟುವಿಪ್ರರ | ವನಿತೆಯರಿಗಿಂತೆಂದರಜಭವ | ಮುನಿಸುರೇಂದ್ರಾರಾಧಿತಾಂಘ್ರಿಯೆನಿಪ್ಪಹರಿಯೊಲಿದು || ವನದಲೀಬಂದ್ಯೈದನಾಶ್ರಿತ | ಜನಮನೋರಥಕಾರಿಕರುಣಾ | ವನಧಿಕೃಷ್ಣ ನವರ್ಗಳವಧರಿಸೊಡುಬಿಂನಹವ ||೧೦|| ಹಸಿದುವಿಪಿನಾವಾಸದಲಿಸುರ | ವಿಸರವಂದಿತನುಣಲೆಳಸಿನಿಜ | ವಸತಿಗಟ್ಟಿದನೆಂಮನಶನವನೀಕ್ಷಿತಹುದೆಂದು || ಶಶಿವದನೆಯರಿರಿವ್ರುದನ್ನವ | ನೊಸದುನಿಜಸುಖಪೂರ್ಣಲಾಭಂ | ಗಸಮಸೌಭಾಗ್ಯೋದಧಿಗೆನೀವೆಂದರಭಿನಮಿಸಿ ||೧೧|| ಕೇಳುತವೆಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರುಪಿರಿ | ಲೋಲನಾಗನಸವನುದರ್ಶನ | ಲೋಲೆಯರುತತ್ಕ್ಷಣವೆಪೂರ್ಣಮನೋರಥೆಯರಾಗಿ || ತೊಳುವೃತ್ಸವದುಬ್ಬರದಪುಳ | ಕಾಳಿಗಳಸಾನಂದಲೀಲೋ | ನ್ಮೀಲಿತಾಕ್ಷಿಯರೆದ್ದರಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ||೧೨|| ಬಯಸಿಕಾಣರುಬಹಳವೇದ | ಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿಯಾಜ್ಞಿಕರುಮೇಣ | ಹ್ರಯುತಪೋವ್ರತನಿಷ್ಠರರಿಯರದಾವನಂಘ್ರಿಗಳ || ನಯನಗೋಚರನಹನೆನಮಗಬ | ಳೆಯರಿಗಕೃತಾನೇಕಭವಸುಕೃ | ತೆಯರಿಗೆನುತೋರಂತೆಸಂಭ್ರಮಿಸಿತುವಧೂವಿವಹ ||೧೩|| ನಿಕೃತ್ಯಪ್ತನುಹಸಿದಗಡತಾ | ವೆತ್ತಣಂನವನೀವೆವೌಶ್ರುತಿ | ಮಸ್ತಕಾಮಳರತ್ನವೈತಂದುದುಗಡೀಥರೆಗೆ || ಕೃತ್ಯವಾವುದುನಮಗೆನುತ್ತಾ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರುಚತುರ್ವಿಧ | ದುತ್ತಮಾನ್ನವನ್ನೈದೆಕೊಂಡರುವಿವಿಧಪಾತ್ರೆಯಲಿ ||೧೪|| ಸದೆನವನುಹೊರವಂಟರಂದಾ | ಸುದತಿಯರುಹರಿಗಾಂಬತವಕದ | ಲೊದಮನೆಮನವಾರ್ತೆಯನುನಿಜಬಂಧುವರ್ಗವನು || ಉದಧಿಯನುನೆರೆಕೂಡಲೈದುವ | ನದಿಗಳಂತಿರಲಾಮುಕುಂದನ | ಪದಕಮಲಸನ್ನಿಧಿಗೆನಡೆತಂದರುಮಹಾತ್ಮೆಯರು ||೧೫|| ವಿಾರಿಪತಿಪಿತೃಮಾತೃಬಾಂಧವ | ಭೂರಿನಿರ್ಬಂಧವನುನಡದರು | ನಾರಿಯರುನಯನಾಮೃತಾನಂದಾಬ್ಧಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ || ತಾರತಮ್ಯವನುಳಿದುಜೀವರ | ಭೂರಿಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಕನುತಾ | ನಾರುತತ್ಸಂನಿಧಿಗೆಬರಲಪರಾಧವೇನೆನುತ ||೧೬|| ಬಂದುಕಂಡರುಬಹಳಶ್ರೀಚೋ | ವೃಂದವಿಭ್ರಾಜಿತನನಾಗೋ | ವಿಂದನನುಗೋಗೋಪಜನಸುರಸೇವಿತಾಂಘ್ರಿಯನು || ಇಂದುಮುಖಿಯರುಮುನ್ನಕೇಳಿದ | ರಿಂದಮಿಗಿಲುಸಹಸ್ರಗುಣವದ | ರಂದವಪದಭಿರಾಮಮೂರ್ತಿಯನಾಲಿಗಳುದಣಿಯೆ ||೧೭|| ಎಳೆಲತೆಯನಾಡಿಸುವಮಂದಾ | ನಿಲನತಂಪಿನಕಂಪಶೋಕೆಯ | ತಳಿರುಗಳಮಾಮನೋಪವನಭೂಮಿಯಲಿರಂಜಿಸುವ || ನಳಿನನಾಭನೆ

ಮೂರ್ತಿಯನುಕಂ । ಗಳಲಿಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಶಿವಶಿವ । ನಳಿನಮುಖಿಯರುಮುಂದೆಕಂಡರುಮುನಿಮನೋರಮನ ॥ ೧೮ ॥
ನೀಡಿವಾಮಕರಾಂಬುಜವನೊಡ । ನಾಡಿಯುಂಸದಮೇಲೆಕಮಲವ । ನಾಡಿಸುತಬಲಗೈಯಲೆಸವಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ನೋ
ಡಿಕೆಲಬಲಮಂಕವನುಮಾ । ತಾಡಿಸುತಕೆಳೆಯರನುನಿಂದಿರೆ । ಗಾಡಿಕಾರರದೇವನಿರವನು ಕಂಡರಬಲೆಯರು ॥ ೧೯ ॥
ತೊಟ್ಟಮಣಿಭೂಷಣದಕನಕದ । ಕಟ್ಟುಡುಡಿಗೆವಳದಹೊಸಹೊಂ । ಬಟ್ಟೆಯುಡಿಗೆಯಮೆರವಧಾತುವಿಚಿತ್ರಕಾಂತಿಗಳ ॥
ದೃಷ್ಟಿಮೋಹನಮೂರ್ತಿಯನುನಿಜ । ದೃಷ್ಟಿಗಳಲೀಕ್ಷಿಸುತಸತಿಯರು । ತುಷ್ಟಿವಡೆಯದಕರುಣರಸದೊಳಗದ್ದರಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೨೦ ॥
ಕೇಳಿಕೇಳಿಮುಕುಂದನುನ್ನತ । ಬಾಲಕೇಳೀಸುಧೆಗಳನುಮನ । ಸೋಲುತಿರ್ದರುಮುನ್ನಮೇಹರಿಪದದಿದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಅಲಿ
ಗಳಲಪ್ಪಿದರುಬಳಿಕಾ । ಲೋಲಲೋಚನೆಯರುನಿರಂತರ । ಬೀಳುಕೊಟ್ಟರುಬಹಳಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತಮನೋವ್ಯಥೆಯ ॥ ೨೧ ॥
ಅರ್ಪಿಸಿದರಬುಜಾಕ್ಷಿಯರುಕಂ । ದರ್ಪಕಮನಿಯ್ಯಾಂಘ್ರಿಗಾತ್ಮಸ । ಮರ್ಪಣವಮಾಳ್ಪಂತೆಪರಮಾನ್ನವನುಮನವೊಲಿದು ॥
ಸರ್ಪರಾಜಮಹಾಶಯನಸಂ । ತರ್ಪಿತೇಂದ್ರಿಯವೃತ್ತಿಗಳುಚಿ । ತಾರ್ಪಿತಾಕೃತಿಗಳವೊಲಿರ್ದರುಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಲಿ ॥ ೨೨ ॥
ಕಂಗಳಲಿಸವಿಸವಿದುಸಲೆಸ । ರ್ವಾಂಗಸೌಂದರ್ಯಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯ । ಲಂಗನೆಯರಳವಳಿದುಪರವಶತೆಯಲಿಮೈಮರೆದು ॥ ಹೊಂ
ಗಿತನುಪುಳಕದಲಿನಿಜಪದ । ಸಂಗಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿರಲುಕರುಣಾ । ಪಾಂಗದಲಿನೋಡುತ್ತನಗುತಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೩ ॥
ಎಂದಿರಾಸತಿಯರಿರಹಸಿದಾ । ನಿಂದುಕಳುಹಿದಡನ್ನವನುನೀ । ವ್ತಂದಿರಾಲೇಸಾಯ್ತುಕುಳ್ಳಿರಿಬಳಲಿದಿರಿನಿಮಗೆ ॥ ಇಂ
ದುಮಾಡುವುದೇನುಕಾಣಲು । ಬಂದಿರೇಕೆನ್ನುವನುನಿಮಗೆಯು । ಸಂದುದೇಸಂಪ್ರೀತಿತನಗಿದುಸುದಿನವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೨೪ ॥
ಬಯಸುವರುನಿಮ್ಮಂತೆಲೋಕ । ಪ್ರಿಯತಮನುತಾನಾಗಿತನ್ನನು । ನಿಯತದಿಂದೇಜೀವರೈದೆನಿಜಾತ್ಮರೂಪವನು ॥
ಬಯನೆಗೋಚರಮೂರ್ತಿಲೀಲಾ । ಮಯವಿದನುನಚ್ಚದಿರಿಸಕಲೇಂ । ದ್ರಿಯಮನೋಮತಿ ಸಾಕ್ಷಿಚಿತ್ತೇತನ್ನನಿಜವೆಂ
ದ ॥ ೨೫ ॥ ಸತಿಸುತಪ್ರಿಯ ಬಾಂಧವಾಪ್ತರು । ಹಿತವರೆಂಬವರೈದೆನಿಜಸಂ । ಸ್ಥಿತಿನಿಮಿತ್ತವೆ ಸುಖಕೆಸಾಧನದಂತೆತೋ
ರುವುದು ॥ ಸತತನಿಜತಾನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ । ವಿತತವಿತರಸ್ನೇಹವದರಿಂ । ದತಿಶಯವದಿನ್ನೆಂತುಟೋಸ್ವಸುಖಾನುಭವವೆಂದ ॥
ನಿಜಸುಖವೆಸುಖದಂತೆತೋರ್ಕಾ । ನಿಜದುಳುಮೆಬೇರುಳುಮೆಯಂತಿರೆ । ನಿಜದರಿವೆಮತಿವೃತ್ತಿಯಲಿತೋರ್ಕರಿವಿನಂದದಲಿ ॥
ನಿಜವೆತಾನಿದಿರೆನಿಪಮತ್ತಾ । ನಿಜವೆಜಗದಾಕಾರದಂತಿರೆ । ನಿಜವಿದಳಿವುದುತೋರಲರಿಯದನಿಜವೆತಾನೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಕನಸಿ
ನೊಳುಮಿಗೆಸುಖಕೆಮೈಚೀ । ತನಕೆನಿಜತಾನಾದವೋಲ್ನೀ । ನೆನಸುವೆಲ್ಲಾವಿಕೃತಿಗಳಿಗೆವಿಚಿತ್ರಗತಿಗಳಿಗೆ ॥ ಜನನವೆನ್ನೇಕಾಂಕ
ಕ್ಷೀವಾ । ತ್ಮನಸಕಾಶದಲೆಂದುತಿಳಿವುದು । ವನಿತೆಯರಿರೆನ್ನಿಂದಧಿಕವಹವಸ್ತುವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಎನ್ನೊಳಗೆನೀವ್ನಿಮ್ಮಮತಿಯ
ಲಿ । ಸನ್ನಿಹಿತನಾನನವರತನಿಮ । ಗನ್ಯನಾನಲ್ಲೆನಗೆನೀವನ್ಯೆಯರುದಿಟಕಲ್ಲ ॥ ಭಿನ್ನಭಾವನೆಬೇಡನಡವುದು । ಜನ್ಮಶಾಲೆಗೆನೀ
ನೆನುತಕರು । ಣಾರ್ಣವನುಬೆಸಸಲ್ಕೆಮಗುಳಂತೆಂದರಬಲೆಯರು ॥ ೨೮ ॥ ಬೇಡನಿನ್ನೇಕತ್ವಮೆಮಗೀ । ಡಾಡಿನಿಜಜನನಿಕ
ರವನುನೆಲೆ । ಮಾಡಿನಿನ್ನಲಿಬದುಕುವರ್ಥಿಗೆಸಂದುನಾವಿಂದು ॥ ನಾಡರಿಯಲ್ಕೈತಂದೆವೆಮ್ಮೊಡ । ನಾಡದಿರುನಿಷ್ಠುರವನಳಲಿಸಿ ।
ಕಾಡದಿರುಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿನೀನೆಂದರಬಲೆಯರು ॥ ೩೦ ॥ ಮನವಚನಗೋಚರಕೆಬಾರದ । ಚಿನುಮಯನುನೀನೊಲಿದುಧರೆಯ
ಲಿ । ತನುವಿಡಿದಡಿನ್ನಾರುಬಿಡುವರುನಿಜಸುಖಾತ್ಮನನು ॥ ಸನಕನಾರದಮುಖ್ಯಮುನಿಜನ । ರನುವನರಿಯರೆಕೃಷ್ಣಕರುಣಾ । ವ
ಧಿಯೇಕೃಪೆಮಾಳ್ಪುದೆಮಗೆಂದುಡುವಧೂನಿವಹ ॥ ೩೧ ॥ ಏಕೆಕಾಡುವೆಕೃಷ್ಣನಮ್ಮನು । ನೂಕದಿರುನಿನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲಯು ।
ಗ್ಮಕದಾಸಿಯರಾಗಿಬದುಕುವೆವೆಂದುಬಂದವರ ॥ ಲೋಕವೆರಡರಮಾತುತಮಗಿ । ನ್ನೇಕೆಚರಣದತುಲಸಿಯನುಕರು । ಣಾಕರನೆ
ರುಣಿಸುವುದೆಂದರುಯಜ್ಞಪತ್ನಿಯರು ॥ ೩೨ ॥ ಅಲ್ಲದಿದ್ದಡೆಗತಿಯದಾವುದು । ವಲ್ಲಭನೆನೀನೊಲ್ಲೆಮೇಣೊಳ । ಕೊಳ್ಳರೇ
ತೃಮಾತೃಪತಿಪುತ್ರಾಪ್ತರೆಮ್ಮವನು ॥ ಬಲ್ಲೆನೀನೇನಿನ್ನಸಿರಿಪದ । ಪಲ್ಲವವೆಗತಿಯನುತಸತಿಯರು । ತಲ್ಲಣಿಸಲಿಂತೆಂದನವ
ಂಗಭಯವನುಕೊಡುತ ॥ ೩೩ ॥ ಎನ್ನನೊಲಿವರನೊಲವುದೀಜಗ । ವೆನ್ನನೊಲ್ಲದಡೊಲ್ಲದದರಿಂ । ದೆನ್ನೊಲವುಸುರಪಿತೃಗ
ಣಲವುಸಮಸ್ತಜನದೊಲವು ॥ ಮನ್ನಿಸುವರಂಜದಿರಿನಿಮ್ಮನು । ಮುನ್ನಿನಂತತಿಶಯನೆನಲುಸಂಪ । ನ್ನಪತಿಪಿತೃಬಾಂಧವಾ
ಪ್ತರುಪುತ್ರಜನವೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಅಂಗಸಂಗದಸುಖಕೆಬರಿದೇ । ಕಂಗೆಡಬೆಕರಣೇಂದ್ರಿಯದವಿಷ । ಯಂಗಳಿವುಕಡುತುಚ್ಛವತಿ
ಚಂಚಲವಿದೆಂದರಿದು ॥ ಹಿಂಗದೆನ್ನಲಿಮನವನಿಲಿಸಿನಿ । ಜಾಂಗಭೂತೆಯರಾಗಿಕೂಡುವಿ । ರಂಗನೆಯರಿರತಡೆಯದೆನ್ನನುಚಿಂತೆ
ಗೀಡೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಹೋಗಿನೀವೆಂದೆನಲುಕರುಣಾ । ಸಾಗರನಪದಯುಗಳಕನುಲಪ । ರಾಗವನುಬಲವಂದುಧರಿಸಿನಿಜೋತ್ತ
ಮಾಂಗದಲಿ ॥ ತ್ಯಾಗಕಾತರೆಯರುತದಾತ್ಮೀಯ । ರಾಗಿತದ್ವರುಶನಕೃತಾರ್ಥೆಯ । ರಾಗಿಮರಳಿದರಬಲೆಯರುಕಂತುಸುಮನೆಗ
ೆ ॥ ೩೬ ॥ ಅತ್ತಲಾದ್ವಿಜವರರುನಿಜದು । ವೃತ್ತವನುನಿಜವನಿತೆಯರಸ । ದ್ವೃತ್ತವನುಸಾಕ್ಷಾನ್ಮುಕುಂದಪದೈಕನಿಷ್ಠೆಯ
ನ ॥ ಮತ್ತೆನೆನೆದೀಕ್ಷಿಸುತನುಡಿದರು । ಚಿತ್ತದನುತಾಪದಲಿಧಿಕ್ಕರಿ । ಸುತ್ತತಮ್ಮನುತಾವುಮಾಡಿದದುರ್ವಿದಗ್ಧತೆಗೆ ॥ ೩೭ ॥

ಶಿವಶಿವೆತ್ತಣವಿಪ್ರಕುಲಸಂ | ಭವವಿದೆತ್ತಣವೇದಶಾಸ್ತ್ರ | ಶ್ರವಣವೆತ್ತಣದ್ವಿಜವಿಹಿತಸಂಸ್ಕಾರಪರಿನಿಷ್ಠೆ || ತ್ರಿವಿಧಜನ್ಮಗುಣಂಗಳೆತ್ತಣ | ವಿವಿಧಯಜ್ಞಕ್ರಿಯೆಯಿದೆತ್ತಣ | ಭುವನದಧಿದೇವತೆಯವಜ್ಞೆಯಿದೆತ್ತಣದುನಮಗೆ || ೩೮ || ಯಜ್ಞವಿದುತಾನಾರಿಗೋಸುಗ | ಯಜ್ಞಮುಖದೇವತೆಗಳಾವನ | ಸಾಜ್ಞೆಸಾಂಗೋಪಾಂಗನಾಮವಿಭೇದಮೂರ್ತಿಗಳು || ಯಜ್ಞಫಲದಾಯಕರದಾರೀ | ಯಜ್ಞಮೂರ್ತಿಯದಾರುಮಾಡಿದ | ವಜ್ಞೆಯಿದುಮತ್ತಾರೊಡನೆನಮಗೆಂದರಾದ್ವಿಜರು || ೩೯ || ಅರುಗೆಲುವರುವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯ | ಭೂರಿಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೆಯನುಯೋಗಧಿ | ಶಾರದರನೊಳಗಾಗಿಮೋಹಿಸುವುದುಮಹಾತ್ಮರನು || ಧಾರುಣಿಗೆನ ವ್ರರುಗಳಧಿಕಾ | ಚಾರನಿಷ್ಠರುಸಕಲಲೋಕಾ | ಧಾರವಿಷ್ಣುವನರಿಯೆವಕಟಕಟೆಂದುಮರುಗಿದರು || ೪೦ || ಅರಿಯರಜ್ಞರುತನ್ನನೆಂದೆ | ಚ್ಚರಿಸಿದನುಗೋವಳರಕೈಯಲ್ಲಿ | ಕುರುಬರಿಂದತ್ಯಧಿಕರಾದೆವುಮೂರ್ಖವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ಅರಿಯವೆಂಬಡೆಗೋಕುಲದಲವ | ತರಿಸಿದನುಸಾಕ್ಷಾತಹರಿಯೆಂ | ದರಿವೆವೈನಾವ್ಮನ್ನಕೇಳುತದೀಯಗುಣಗಣವ || ೪೧ || ಇಲ್ಲಿಸಂಸ್ಕಾರಾದಿಸತ್ಕ್ರಿಯೆ | ಯಿಲ್ಲವೇದಾಧ್ಯಯನಸುಚರಿತೆ | ಯಿಲ್ಲಗುರುಕುಲವಾಸಶೌಚಾಚಮನದೀಕ್ಷೆಗಳು || ಇಲ್ಲಜಪತಪವಿಧಿಗಳೊಂದೂ | ಇಲ್ಲವೀಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆಹರಿಪದ | ಪಲ್ಲವಾಶ್ರಿತಭಕ್ತಿದೊರಕೊಂಡುದುಮಹಾದೇವ || ೪೨ || ಆವಕರುಣಾಸಿಂಧುವೋಮೇ | ಣಾಪಸಜ್ಜನಬಂಧುವೋರಾ | ಜೀವನಾಥನುಶಿವಶಿವಾಮದನುಗ್ರಹಾರ್ಥದಲಿ || ಗೋವಳರನಟ್ಟಿದನುಪಾತಕ | ಜೀವಿಗಳಹೊರೆಗಕಟಕಾರು | ಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತನಿಜಪದವ || ೪೩ || ಅಲ್ಲದಿರ್ದಡೆನಿತ್ಯತೃಪ್ತಂ | ಗೆಲ್ಲಿಯದುಹಸಿವೆಕಟಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವಲ್ಲಭಂಗೆವಿರಿಂಚಿಸುರಮುನಿದುರ್ಲಭಂಗಿಂದು || ಎಲ್ಲಿಯದುಮುನಿವರರನಾಮ್ನಂ | ಮಲ್ಲಿದಿಟಯಾಚಕನುಗಡಕ್ಕೆ | ವಲ್ಯನಾಥನುನಾವಲಾಯವಮಾನಕರ್ತುಗಳು || ೪೪ || ಸತಿಯರಿಗೆಹರಿಭಕತಿದೊರಕೊಂ | ಡತುಳಪುಣ್ಯದಫಲವೊಮೇಣ | ಚ್ಯುತಮುಖಾಹುತಿಹವ್ಯಸಂಪತ್ಫಲವೊನಮಗಿಂದು || ಮತಿಯಿದಳವಟ್ಟುದುಕೃತಾರ್ಥ | ಸ್ಮೃತಿಯಿದೆಂತಹುದೆನುತನೆನೆದಾ | ಕ್ಷಿತಿಸುರರುಸುರವಂದ್ಯನನುನೆನನೆನೆದುಮರುಗಿದರು || ೪೫ || ಅತ್ತಲಾದ್ವಿಜಸಮಿತಿಮಾಡುವ | ಚಿತ್ತದುಪಚಾರವನುಕೈಕೊಳು | ತಿತ್ತಲವರಂಗನೆಯರಿತ್ತಮೃತಾನ್ನಭೋಜನವ || ಚಿತ್ತವಿಸಿಚತುರಾಸ್ಯನುತಚಾ | ರಿತ್ರನಾಗೋಕುಲಕೆಮಂಗಳ | ಮೂರ್ತಿನಿತ್ಯಾತುಮನುಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ || ... ... || ೪೬ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೦೮೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನ್ನು ಕೊಡೆವಿಡಿದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ || ಯಜ್ಞಭಾಗಭ್ರಂಶಜಿತಶತ | ಯಜ್ಞನೆಸೆದನುಧರಿಸಿಸುಜನಮ | ನೋಜ್ಞವಾಮಭುಜಾಗ್ರದಲಿ
ಗೋವರ್ಧನಾಚಲವ || ... ...

ಪದನು || ಒಂದುದಿನನೃಪಕೇಳುನೆರದಾ | ನಂದಗೋಪಾದಿಗಳುತಮ್ಮೊಳ | ಗಿಂದ್ರಯಾಗೋದ್ಯೋಗದಲಿಸಂಭ್ರಮಿಸುತಿರೆಕಂಡು || ಎಂದನಖಿಳಾಧ್ಯಕ್ಷನರಿಯದ | ನಂದದಲಿವೃತ್ತಾಂತವನುಗೋ | ವಿಂದನರಿದಿಚ್ಛೆಯಲಿನಗುತಾಗೋಪವೃದ್ಧರಿಗೆ || ೧ || ಹೇಳಿನಿಮಗಿಂದೇನುಸಂಭ್ರಮ | ಕೇಳಲಾಗದೆತಾನಿದನುಮಖ | ದೇಳಿಗೆಯಫಲವೇನುದೇವತೆಯಾರುವಿಧಿಯೇನು || ಮೂಲಕಾರಣವಾವುದೇತಕೆ | ಮೇಳವಿಸುವಿರಿಯಾಗಸಾಧನ | ಜಾಲವಿವರವಿವೇಕವನುವಿಸ್ತರಿಪುದೆಮಗೆಂದ || ೨ || ಎಂದಡೆಂದನುನಂದನಾನಿಜ | ನಂದನಂಗೆಲೆಮಗನೆಮಖಕೆಪು | ರಂದರನೆಪತಿವೃಷ್ಟಿಫಲವಿದುಮಖಕೆವೃಷ್ಟಿಯಲಿ || ಸಂದಸಚರಾಚರಕೆಜೀವನ | ವೆಂದುವೇದಪುರಾಣಮತವೆಲೆ | ತಂದೆತಾತ್ಪರ್ಯವನುತಿಳಿಯಿದನರಿದುಕೊಳ್ಳೆಂದ || ೩ || ಹೇಳುಕಥೆಯನುಗ್ರಾಮಶಾಂತಿಗೆ | ಬೋಳಿಸುವನೇಮಂಡೆಯನುತಳ | ವಾರನಾರಿಂಗೋಸುಗಿಂದ್ರನುಮಳೆಗಳನುಕರೆವ || ಬಾಳುವುದುಜನವಾರಿಗೋಸುಗ | ಹೇಳಿದವರಾರಿದನುನಿನಗೆಕ್ರ | ಮಾಳುತನದಲಿನಿನ್ನನೊಬ್ಬನಕಂಡೆನಾನೆಂದ || ೪ || ಮಗನೆನಗೆಯಲ್ಲಿದುನಮಗೆಗೋ | ವುಗಳಿಗಭ್ಯುದಯಾರ್ಥಮಾಳ್ಪುದು | ಜಗಕಿದನುತಾನೊಬ್ಬನಲ್ಲಮಹೇಂದ್ರಮುಖಕರ್ತು || ನಿಗಮಚೋದಿತಕರ್ಮವಿದುಮೂ | ಜಗದೊಡೆಯನಮರೇಂದ್ರನಾತನ | ಬಗೆಗೆತುಷ್ಟಿಪ್ರದವಿದೇಕರ್ತವ್ಯತಮಗೆಂದ || ೫ || ಅರಸುಗಳಿಗಿದುಧರ್ಮಸಚರಾ | ಚರಕೆತಾವಲ್ಲೊಡೆಯರಿದನಾ | ಚರಿಸದೊಡೆಬಲವೈರಿಮುಖವಿದುಮಾನ್ಯವೇನಮಗೆ || ಧರೆಯೊಳಗೆನಾವಾರುವನಭೂ | ಚರರುತರುಗಿರಿತೃಣಜಲಂಗಳು | ನಿರುತನಮಗೀಜೀವಿವೀಶಿಶುಪಶುಗಳೆಂಗೆಂದ || ೬ || ಆರಿಗಾವಕ್ರಿಯೆಗಳೊಳಗಧಿ | ಕಾರವಾರಿಂಗಾವುದುಕ್ತಾ | ಚಾರದನಾಚರಿಸುವುದುತತ್ತದ್ಗುಣಾನ್ವಿತರ || ಆರಿಗೀವಿಧಿವಿಹಿತವೆಂದುವಿ | ಚಾರಿಸದೆಮಾಡಿದಡೆತತ್ಫಲ | ಸೇರಲರಿವುದೆತಂದೆನಮಗಿದುವಿಹಿತವಲ್ಲೆಂದ || ೭ || ಅರಿದುಮಾಳ್ಪರುಕೆಲರುಕರ್ಮವ | ನರಿಯದನೇಕೆಲರುಮಾಳ್ಪರು | ನೆರೆವಿಚಾರಿಸಲದರೊಳಿ

ತತ್ಕರ್ಮಫಲಸಿದ್ಧಿ || ಅರಿದುವೊಳ್ಪರಿಗಹುದುಕರ್ಮವ | ನರಿಯದಾಚರಿಸುವರಿಗಾಗದು | ಬರಿದೆಬಿಸುಡದಿರುರಿಯೊಳಗೆಸಂಪನ್ನ
ಸಾಧನವ ||೮|| ಲೌಕಿಕವೊವೈದಿಕವೊನಿಮ್ಮವಿ | ವೇಕವಾವುದುವೊಳ್ಪದಿಂದೀ | ಪಾಕಶಾಸನಮುಖವಿದಾರಿಗೆಹಿತಧನಕ್ಷಯವ ||
ಏಕೆಮಾಡುವೆತನ್ನನುಡಿಕಿವಿ | ಗೋಕರಿಸದನುಕೂಲವಹದೇ | ವ್ಯಾಕುಳರುನೀವಿದನುಮಾಡೂದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ||೯|| ರಾಗ
ಲೋಭಫಲಿಂದುಪೂರ್ವಕು | ಲಾಗತಕ್ರಮವಿದನುಸುರಪನ | ಯಾಗವನುಮಾಡುವಡೆದೇವವಿರೋಧಗತಿನಮಗೆ || ಆಗದಿದು
ಯುಮಗಿದನುನಿನ್ನಮ | ನೋಗತವಿದೇನೆನಲುಕರುಣಾ | ಸಾಗರನುಸಲಿಸಿದನುಮಗುಳಾತಂದೆಗುತ್ತರವ ||೧೦|| ಕರ್ಮದಿಂದ
ಲೆಜನಿಸುವುದುಜಗ | ಕರ್ಮದಿಂದವೆಬೆಳೆದುಮಗುಳಾ | ಕರ್ಮವಶದಲಿಲಯುವಹುದುಸಲೆಸಕಲಲೋಕವಿದು || ಕರ್ಮವೇಸ ಖದುಃ
ಖಕಾರಣ | ಕರ್ಮವೇಭವಬಂಧಕಾರಣ | ಕರ್ಮವೇಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆಕಾರಣತಂದೆಕೇಳೆಂದ ||೧೧|| ಮಾಡುವರನೇಡ್ಯೆಪಗೆನೆನೆ |
ಕಾಡುವುದುಸಹಜೋಪಕಾರವ | ಮಾಡದವರನುಕಾಡಲರಿವುದೆಕರ್ತೃವಲ್ಲದೊಡೆ || ಮಾಡುವುಪಚಾರದನಿವೃತ್ತಿಯು | ಮಾಡು
ವುದುವೈರವನುಮುನ್ನವೆ | ಮಾಡದವರಿಗೆಮುನಿವರಾರೆಲೆತಂದೆಹೇಳೆಂದ ||೧೨|| ನಮಗೆ ಕೊಳ್ಪಡೆದೈವವೀಗಿರಿ | ಸಿವಹ
ವೀವನರಾಜಿತೃಣಜಲ | ವಿವಿಧಕಂದಫಲಪ್ರಸೂನಪ್ರಕರದಾನದಲಿ || ಭವನವಾದುದರಿಂದವೊಳ್ಪುದು | ಸವನವನುಗೋವರ್ಧ
ನಾದ್ರಿಗೆ | ದಿವಿಜಪತಿಗೇನೆಂದುವೊಳ್ಪರಿಮುಖವನಿದನೆಂದ ||೧೩|| ವೇದದಲಿವಿಪ್ರರಿಗೆವರ್ತನೆ | ಮೇದಿನಿಯರಕ್ಷೆಯಲಿನೃಪರಿ
ಗೆ | ಪಾದಜರಿಗಾದ್ವಿಜಕುಲದಶಿಶ್ರೂಷೆವೃತ್ತಿಯಲಿ || ಭೇದಿಸಲುವಾಣಿಜ್ಯಗೋರ | ಕ್ಷಾದಿವೈಶ್ಯರಿಗೀಚತುರ್ವಿಧ | ವಾದುದಂತ
ದರೊಳಗೆಗೋವೃತ್ತಿಗಳುನಾವೆಂದ ||೧೪|| ಸತ್ವರಜತಮವೆಂಬತ್ರಿಗುಣಾ | ವೃತ್ತಿಯಲಿಸಂಸ್ಥಿತಿಸಮುದ್ಭವ | ಮೃತ್ಯುಗಳು
ಸೇರುವವುಸಚರಾಚರದಜೀವರಿಗೆ || ಕೃತ್ಯವಾವುದುಸುರಪತಿಗೆನಾ | ವೆತ್ತಣವರೀಮುಗಿಲುಮಳೆಗಳ | ನಿತ್ತುಸಲಹುವದಾರ
ಜೋಗುಣದಾಜ್ಞೆಯಲಿಜಗವ ||೧೫|| ಈವುದುಪಹಾರವನುಧರಣೀ | ದೇವರಿಗೆಜೀವನವೆನಿಪ್ಪೀ | ಗೋವುಗಳಿಗಾವಾಸ
ವಹಗೋವರ್ಧನಾಚಲಕೆ || ದೇವರಾಜಮಖೋಕ್ತಸಂಭ್ರಮ | ರಾವಳಿಗಳೀಮುಖಕೆನೆರೆಸಂ | ಭಾವಿಸಲಿಸುರರಾಜನಿಂದಹ
ಸಿದ್ಧಿಯೇನೆಂದ ||೧೬|| ಧಾರುಣೀಸುರರಿಂಗೆಯುಸೆಯಲಿ | ಭೂರಿಭೋಜನಸಾಧನದವಿ | ಸ್ತಾರವಾಯುಸೆಪಳಿದ್ಯಪೆಸ
ರ್ಗರಿವಿವಿಧಫಲಶಾಕ || ಹೂರಿಗೆಯುಮಂಡಗೆಯುಘನಬಿಸು | ಹೂರಿಗೆಯುಸೇವಗೆಯುಬಹುವಿಧ | ಗೋರಸದಸಂವರಣೆಸ
ವನಿಸಲೀಕ್ಷಣದಲೆಂದ ||೧೭|| ಕ್ಷಿತಿಸುರರುಹೋಮಿಸಲಿಬೆಳಸಲಿ | ಹುತವಹನನಾವಾಹಿಸಲಿದೇ | ವತೆಗಳನುದೂರ್ವಾಂ
ಕುರಾಕ್ಷತೆಗಂಧಮಾಲ್ಯದಲಿ || ಘೃತದಧಿಕ್ಷೀರಾಮೃತಾನ್ನಾ | ದ್ಯತಿಶಯದಲುರುಗುಣಸುಶೀಲಾ | ನ್ವಿತಸುಗೋದಾನದಲಿ
ಮನ್ನಿಸುವುದುಮಹೀಸುರರ ||೧೮|| ಆಶ್ವಚಾಂಡಾಲಾದಿತನುಭೃ | ದ್ರಾಶಿಗಳಿಗನ್ನವನುನೆರೆಗೋ | ಗ್ರಾಸವನುಸಂಪಾ
ದಿಸುವುದೀವುದುಮಹಾಬಲಿಯು || ಲೇಸೆನಲುಗಿರಿವರಗೆಬಳಿಕಹು | ತಾಶನದ್ವಿಜಗಿರಿಗಳನುವಿಹಿ | ತಾಶನರುಬಲವಂದುಪ್ರೊ
ಡಮಡುವುದುಜನಸ್ತೋಮ ||೧೯|| ಮನಕೆಬಹಡಿದುತನ್ನಮತನಿ | ಮ್ಮನಿಬರಿಗೆಹಿತಲೇಸುಗೋದ್ವಿಜ | ಜನಕೆಪರಮಪ್ರೀ
ತಿಕರವೀಮಖವಿದೆಂದೆನಲು || ತನತನಗೆಖರೆಲೇಸುಕಾರ್ಯವಿ | ದೆನುತಕೃಷ್ಣನವಚನವನುಕೇ | ಳ್ದನಿಬರೊಬ್ಬುದ್ಧಿಯಲಿತ್ರೊ
ಡಗಿದರಾಮಹಾಮಖವ ||೨೦|| ಹೂಡಿದರುಭಂಡಿಗಳನೊಪ್ಪಿರೆ | ಮಾಡಿದಡಿಗೆಯನಾಮಹಾನ್ನವ | ಕೊಡೆತುಂಬಿಸಿಘೃತದಧಿ
ಕ್ಷೀರಾದಿಕಂಗಳನು || ಜೋಡಿಸಿದರಾಗಿರಿಗೆಮುಖವನು | ಮಾಡಿಸೀದ್ವಿಜತುಷ್ಟಿಯನುಹರಿ | ಗೂಡಿಬಲವಂದೆರಗಿದರುಬಲಸಹಿ
ತಗಿರಿವರಗೆ ||೨೧|| ಹರೆಕೊಳಲುಕೊಂಬುಗಳುಮೊರದ | ಬ್ಬರದಬಿರುದಿನಕಹಳೆಗಳಗಾ | ವರದರವದಲಿಗಿರಿಗೆಪೂಜೆಯ
ಮಾಡಿಬಲಿಗೊಟ್ಟು || ಕರವಮುಗಿಯಲುಮುಂದೆರೂಪಾಂ | ತರದಲಾಗೋವಳರುನೋಡಲು | ಗಿರಿಶಿರದಲೆಸುರಾರಿಕುಳಿರ್ದುಂ
ಡನಾಬಲಿಯ ||೨೨|| ಇತ್ತನೋಡಿರೆಶೈಲರಾಜನ | ಚಿತ್ತದೊಲವನುಪರಮಕಾರಣಿ | ಕೋತ್ತಮನಲಾಕೊಟ್ಟಬಲಿಯನು
ಕಂಗಳಿದಿರಿನಲಿ || ತುತ್ತುಗೊಳುತ್ತೈಧಾನೆಮರ್ಘಬಲ | ಶತ್ರುವಿನಪರಿಯಲ್ಲನೆರೆಕೃತ | ಕೃತ್ಯರಾದೆವುಪೊಡಮಡುವುವೆಂದನು
ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೨೩|| ಎಂದುಗೋಪರುಸಕಲಗೋಧನ | ವೃಂದಸಹಿತಾಪರ್ವತವಬಲ | ವಂದುಶಿಶುಪಶುವೃದ್ಧವನಿತಾ
ಕ್ಷೇಮವನುನಮಗೆ || ತಂದೆಕರುಣಿಸೆನುತ್ತಸಲೆಗೋ | ವಿಂದನೆಂದನುತನಗೆತಾನೇ | ವಂದಿಸ ತಮ್ಮೆಯಿಕ್ಕಿದನುಗಿರಿರಾಜನಿದಿರಿ
ನಲಿ ||೨೪|| ಕಾವನೀತನುತನಗೆಬಲಿಗಳ | ನೀವಮರ್ತ್ಯರನಿಯ್ಯದಿರ್ದಡೆ | ಜೀವದನಮರ್ತ್ಯರನುಸಿಂಹವ್ಯಾಘ್ರರೂಪದಲಿ ||
ಜೀವಹರಣವವೊಳ್ಪನೀಗಿರಿ | ದೇವನಿವನನುನುಡಿಸಿಕೇಳಿಕ್ಕೃ | ಪಾವನಧಿಮಾತಾಡುವನುಸಂದೇಹವಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೫|| ಎನ
ಲುಕೃಷ್ಣನನುಡಿಗೆಗೋಪರು | ತನತನಗೆನಿಜನಿಜಮನೋರಥ | ವೆನಿತನಿತನೆಲ್ಲವನುಪೊಡವಂಟನಿಬರರ್ಥಿಸಲು || ವಿನಯಪರ
ರಿಂಗೀವೆನಿಷ್ಟವ | ನೆನುತಮೊಳಗುವಮುಗಿಲವೊಲುಕರ | ವನಜವನುನೆಗಹಿದನುನುಡಿದನುಶೈಲರೂಪದಲಿ ||೨೬|| ಅತ್ತ
ಲುಂಡನುಬಲಿಗಳನುಗಿರಿ | ಮಸ್ತಕದಲಾಕ್ರಮಿಸಿಕುಳ್ಳಿ | ರ್ದಿತ್ತಲುಣಬಡಿಸಿದನುತಾನೇತನಗೆಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಮತ್ತೆಭೋಜನ
ಭೋಜ್ಯಭೋಜಕ | ತೃಪ್ತಿಯೆಂಬೀತ್ರಿವಿಧತಾನೇ | ತತ್ವದಿಂದೆಂಬುದನುತದ್‌ಜ್ಞರಿಗರುಪುವಂತಿರ್ದ ||೨೭|| ಪಡಿಸುವವೊ

ಲ್ಸುರಪತಿಯುಬಾ। ಯಾಡಿಸುತಬಣ್ಣಿಸುತಕೈಗಳ। ನೀಡಿಬಹುವಿಧಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳನುಜಠರದಲಿ ॥ ಹೂಡಿದನುಗೋಪರಿಗೆ ಹರುಷವ। ಮಾಡಿದನುಗೋಪಿಯರುಕೃಷ್ಣನ। ಪಾಡಿದರುಪರಮೋತ್ಸವದಸಂತೋಷದುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಅತ್ತಲಮರಾಧೀಶನುದರದ। ಲೆತ್ತಿದುದುಘನತಾಪಮನದಲಿ। ಹೊತ್ತಿದುದುತನುಸಾವಿರಾಲಿಗಳುರಿಗಳನುಕೆದರಿ ॥ ಕೆತ್ತಿದವುಮೀಸೆಗಳುಹಲುಮೊರೆ। ವೃತ್ತಗೋಪಪ್ರಳಯಸಮಯದ। ಕೃತ್ತಿವಾಸನವೋಲುತಳೆದನುರೌದ್ರಮಯರಸವ ॥ ೨೯ ॥ ಅಕ್ಕಟಕಟಾನೋಡಿಗೋಪರ। ಸೊಕ್ಕನದನೇನೆಂಬೆನೆನ್ನನು। ಧಿಕ್ಕರಿಸಿಗಿರಿಗಿತ್ತರೇಕನ್ಯರಿಗೆಪೂಜೆಯನು ॥ ಹಕ್ಕಳಿಸಿಬಲಕೃಷ್ಣರೆಂಬರ। ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಮಾರಿಯಿದುತನ। ಗಕ್ಕುವದೆನಿಜಪೂಜೆಪರ್ವತಗೆಂದುಖತಿಗೊಂಡ ॥ ೩೦ ॥ ಮರದರೆನ್ನನುಭೂಪುತನ್ನಂ। ತರವನರಿಯದೆಕೃಷ್ಣನೆಂಬಾ। ಬರಿಮನುಷ್ಯನಬಲವನಚ್ಚಿನಿಜೋಪಹಾರವನು ॥ ಸುರಿದರೇಗಿರಿಗಹುದುತಪ್ಪೇ। ನರಿಪವೋಲುಮದಾಂಧರನುಹೆ। ದ್ದೊರೆಯುಲದ್ದುವೆನೀಕ್ಷಣವೆಗೋಕುಲವನಿದನೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಸಂಕಲೆಯಕಡಿಪುಷ್ಕಳನಹೊರ। ಯಿಂಕೆಬಿಡುಸಂವರ್ತಕನನುಬಲ। ವಂಕದಲಿತಾನಿಹೆನುಕರೆಕರೆಮೇಘನಿಕರವನು। ಲೆಂಕರೊಡನೊಡೆಯುಂಗೆಸವನಿಸಿ। ಶಂಕನಾಚಿಕೆಯಾಯ್ತೆನುತ್ತಾ। ಹೂಂಕರಿಸುತಮರೇಂದ್ರನಾನೆಯನೇರಿಹೊರವಂಟ ॥ ೩೨ ॥ ಮೇಳವಿಸಿತ್ತೆಡಬಲದಲಾದಿಗು। ಪಾಲಕರುಸಂಗ್ರಾಮಗಡಗೋ। ಪಾಲಕರೊಳೊಡೆಯುಂಗೆಮಾಳ್ಪೆನೆನುತ್ತಗಗನದಲಿ ॥ ತೂಳಿತಮರಾನೀಕದೆಸೆಗಳ। ಮೂಲೆಬಿರಿಯಲುಬಂದನಾನೆಯ । ಮೇಲೆಸುರಪತಿಸುತ್ತಿಕವಿದುದುಮೇಘಸಂದೋಹ ॥ ೩೩ ॥ ಆಡಿದವುಮಿಂಚುಗಳುನಭದಲಿ । ಕೂಡೆಕತ್ತಲಿಸಿತ್ತುಕಲ್ಪದ । ಕೇಡಿನಂದದವೋಲುಗೋಕುಲದೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥ ಜೋಡಿಸಿದುದಭ್ರದಲಿಬಲುಘಾ । ಳೀಡಿರಿದುದೋರಂತೆಸಲೆಹೊಡೆ। ದಾಡಿದವುಬರಸಿಡಿಲುಸುರಿದುದುವೃಷ್ಟಿಭೂತಳಕೆ ॥ ೩೪ ॥ ನೆಟ್ಟಕಂಭದವೋಲುಧಾರಾ । ವೃಷ್ಟಿಕೀಲಿಸಿತಿಳೆಯನಭ್ರವ । ನಟ್ಟಳಿಸಿಕುಱತ್ರೆವರನಾಗಿಡಬಲ್ಲಮರಗಳನು ॥ ನಿಟ್ಟಸುವಡರಿದಾಯ್ತುಮಿಗೆಕಂ। ಗೆಟ್ಟುಗೋಕುಲವೈದೆನೀರೊಳ । ಗಿಟ್ಟವೃತ್ತಿಕೆಯಂತ್ರನನದುದುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ಸಿಡಿಲುಮಳೆಘಾಳಿಗಳಬಾಧೆಗೆ । ಸಿಡಿದುಶಿಶುಪಶುವೃದ್ಧವನಿತೆಯ। ರೊಡಲುಕಂಪಿಸಿಸೇಡುಗೊಂಡೀಡಾಡಿಮನೆಗಳನು ॥ ಒಡೆಯರಾರೆಮಗಿನ್ನುಕೃಷ್ಣನೆ। ಕೆಡಿಸಿದನುಕೈಗಾಯಹೇಳೆನು। ತಡಿಗಡಿಗೆಘೋಳಿಡಲುಮಳೆಮುದ್ರಿಸಿತುಗೋಕುಲವ ॥ ೩೬ ॥ ಎತ್ತಣದುಬಾಯ್ದೆಡದಿರೆಲವೊವಿ। ಪತ್ತುನಮಗೀಕೃಷ್ಣನಿರಲಿದ। ಕುತ್ತುಗೊಳ್ಳನೆಕಾಳುರಿಗಘನವೈಜಲಾಸಾರ ॥ ಉತ್ತಮನನಾಶ್ರೈಸಿನೀವೊಯೆ। ನುತ್ತಗೋಕುಲಜನಜಲವನೀ। ಸುತ್ತಬಂದುದುಬಳಲುತಾಗೊವಿಂದನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೩೭ ॥ ಕರುಗಳನುಮುಂದಿಟ್ಟುಮೋರೆಯ। ಮುರುಹಿಕೋಡ್ಗಳದೊಡ್ಡಿಹಲುಗಿಡಿ। ಗಿರಿದುಬಾಲವನೆತ್ತಿಬಹಳಾಸಾರದಲಿನಡುಗಿ ॥ ಅರಸುತಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಕಮಲದ। ಮರೆಯಹೊಕ್ಕವುಕಾಲಕರ್ಮಾ। ತುರರವೋಲಳವಳಿದುತುರುಮಿಂಡುಗಳುಸಂದಣಿಸಿ ॥ ೩೮ ॥ ರಕ್ಷಿಸೆಲೆಗೋವಿಂದಗೋಕುಲ । ರಕ್ಷಕನೆತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾ । ರಕ್ಷಕನೆರಕ್ಷಿಸುದುರಂತಮದಾಂಧಶಿಕ್ಷಕನೆ ॥ ಅಕ್ಷಯನೆಶರಣಾಗತಾರಿಕು। ಲಕ್ಷಯನೆಕಾರುಣ್ಯರಸಜ। ನ್ಮಕ್ಷಯನೆಶರಣಾಗೆನುತ್ತಿರ್ದುದುಜನಸ್ತೋಮ ॥ ೩೯ ॥ ಅಂಜದಿರಿಗೋವಳರುಗೋಪಿಯ । ರಂಜದಿರಿಗೋವುಗಳಗಾನಿಹೆ। ನಂಜಬೇಡಮರೇಂದ್ರನಾಟೋಪಕ್ಕೆಬೆದರದಿರಿ ॥ ಅಂಜುವರಿಗಭಯವನುಗಿರಿವರ। ನಂಜದಿರಿನಿಮಗೀವನೆನುತವೆ। ಕಂಜನಾಭನುಕರವನೆಗಹಿದನಖಿಳಪರಿಜನಕೆ ॥ ೪೦ ॥ ಉಂಬೆಗಂಡೂರವರಬಲಿಗಳ । ದಿಂಬುಗೊಡುಗೋಕುಲಕೆಬಳಲಿಸ। ದಂಬುಧಿಯಮಧ್ಯದಲಿಮುಳುಗುತ್ತೇಳುತಿದೆನೋಡ ॥ ನಂಬಿದವರನುಕಾವುದೆನುತಕ। ರಾಂಬುಜವನೀಡಿದನುನಸುನಗು। ತಂಬುಜಾಕ್ಷನುನೋಡಿಗೋವರ್ಧನಮಹಾಚಲಕೆ ॥ ೪೧ ॥ ಎಡದಕೈಯ್ಯನುನೀಡಿಗಿರಿಯನು। ತುಡುಕಿನೆಗಹಿದನೇನನೆಂಬೆನು। ಕೊಡೆಯನೆಗಹುವವೋಲುಖಗಮೃಗನಿಕರವನುಸಹಿತ ॥ ಹಿಡಿದುಗೋಪರಿಗೆಂದನೆಲ್ಲರು । ತಡೆಯದಿತ್ತಲುಬನ್ನಿನೀವೊ। ಗ್ಗೊಡೆಯದೆಲ್ಲಾಶಿಶುಪಶುಪ್ರಿಯಬಾಂಧವರುಸಹಿತ ॥ ೪೨ ॥ ಬೀಳದೀಗಿರಿತನ್ನಕೈಯ್ಯಿಂ। ದೇಳದಿಟವನುಮಾಡಿದೆಲ್ಲರು । ಶೈಲವಾಸದಲಿಹುದುಮಳೆತ್ರೆಗೆವನ್ನಗೆಂದೆನುತ ॥ ಕೇಳುತಪೆಗೋವಳರುಕಡುಪೇ। ಹಾಳಿಮಿಗೆಹರುಷದಲಿತಂತಂ। ಮಾಲಯವಹೊಗುವಂತೆಹೊಕ್ಕರುಸಕಲಜನನಿವಹ ॥ ೪೩ ॥ ಹೊಕ್ಕುಕರುತುರುಸರಕುಗಳುಸಹಿ। ತಿಕ್ಕಿಹಕ್ಕಿಯಮಾಡಿಗಿರಿಯಲಿ। ಶಕ್ರನನುನಗುವಂತೆನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಲಿಗೋವಳರು ॥ ಇಕ್ಕಿಲದಮಳೆಘಾಳಿಸಿಡಿಲನು। ಮಿಕ್ಕುಹರಿಮೂರ್ತಿಯನುಯನೆಯನು। ಇಕ್ಕದೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದರಿತರದಚಿಂತೆಯನುಮರದು ॥ ೪೪ ॥ ವನದಮೃಗಖಗನಿಕರವಾತ। ದ್ವನಪುಳಿಂದಪುಳಿಂದೆಯರುಸಹಿ। ತಿನಿತುಜನವಾನಂದದಲಿಗಿರಿವಿವರವಾಸದಲಿ ॥ ಅನಿಮಿಷಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿಕೃಷ್ಣಾ। ನನಸರೋಜವನೀಕ್ಷಿಸುತಸಂ। ಜನಿತಸುಖದಲಿಮರದರಾದಿವರಾತ್ರಿವಿಭ್ರಮವ ॥ ೪೫ ॥ ಹಸಿವುತೃಷೆಗಳಮರದುದಾಜನ। ವಿಸರಕೃಷ್ಣನಮೂರ್ತಿಸುಧೆಯನು। ಶಶಿಮುಖಿಯರೊಪ್ಪಿರಲುಪಾಡುತಕೃಷ್ಣಗೀತವನು ॥ ಓಸದುಕಣ್ಣಿವಿಗುಡುತೆಜುಲಿಸೇ। ದಿಸುತಪುಳಕೋಚ್ಚಿನ್ನನೇತ್ರ। ಪ್ರಸರದಲಿಸುಖವೆನಿಸಿದರುನಿತ್ಯಾತ್ಮಭಾವದಲಿ ॥ ... ... ॥ ೪೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೦೫೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ನತಸುರೋತ್ತಮಮೌಳಿಮಣಿಸಂ । ಘಿತಪದಾಬ್ಜನಖೇಂದುಮಣಿನಿ । ರ್ಜಿತನಿಜಾಶ್ರಿತತಾಪ
ನೆಸೆದನುಕೃಷ್ಣನವನಿಯಲಿ ... ...

ಪದನು॥ ಕೇಳುನೃಪಕಮಲಾಕ್ಷನರ್ಭಕ । ಲೀಲೆಯನುಸುರಪತಿಯಗರ್ವವ । ಕೀಳುವಂತಿರೆಕಿತ್ತುವಾಮಕರಾಗ್ರಲಿ
ಗಿರಿಯ ॥ ಏಳುದಿನಪರಿಯಂತಚಲಿಸದೆ । ಘೋಳಿಮಳೆಸಿಡಿಲುಗಳಭಯದಲಿ । ಪಾಲಿಸಿದನಾತ್ಮಾಶ್ರಿತರನಂದಖಿಳಗೋಕುಲವ ॥೧॥
ಅರಸಕೇಳಮರೇಂದ್ರನಮರರು । ವೆರಸಿಗಗನಾಂಗಣದಲಂಬರ । ಚರವಧೂಪರಿಗೀಯಮಾನಚರಿತ್ರನೊಲವಿನಲಿ ॥ ಪರಮವಿ
ಭವದಲೆಸದಿರಲುದಿ । ಕ್ಕರಿಯಮೇಲೋಲಗವನಿತ್ತಾ । ದರದೀಭ್ರದಧಾಳಿಯನುಮುನ್ನಟ್ಟಿಗೋಕುಲಕೆ ॥೨॥ ಸವದಮಾಕೆ
ಲ್ಪಾಂತಘನವಂ । ಸವಘನಶ್ರೀಗೆನಲುನೆರೆಪರಿ । ಭವದಕೈಬೆಳದಂತೆಧಾರಾವೃಷ್ಟಿಯನುಸುರಿದು ॥ ಭುವನವಳಿದರೆಕೃಷ್ಣನವ
ರಿಗೆ । ಸವನಿಸದುಲಯವೆಂದುಸಲೆಸಾ । ರುವವೊಲಿರ್ದವುಸಿಡಿಲುಗಳುವಿಫಲಪ್ರಯತ್ನದಲಿ ॥೩॥ ನೋಡಿತಲೆದೂಗಿದನಿದೆತ್ತಣ
ಕೇಡುತನಗೀಪರಿಯಮೇಘದ । ಮೂಡಿಗೆಯಮಳೆಗೀಗಲೀಜಗವೇಳುಕದಡುತಿವೆ ॥ ಆಡಲೇತಕೆಪರ್ವತವಮರೆ । ಮಾಡಿಪಾ
ಯಾರಕ್ಷೆಯನುನೆರೆ । ಮಾಡಿದನುಗೋಕುಲಕೆಗೋವಳನೊಬ್ಬನಕಟೆಂದ ॥೪॥ ಕೇಳಿದರಿಯವುಕಿವಿಗಳಿದನಿಂ । ತಾಲಿಗಳುಕಂ
ಡರಿಯವದ್ಭುತ । ದೇಳಿಗೆಯನೇನೆಂಬೆನಿತ್ತುದುಮಾನಭಂಗವನು ॥ ತೋಳಬಲುಹಿಂನೆಂತುಟೋನರ । ಗೇಳುದಿನಪರಿಯಂ
ತಗಿರಿಯನು । ತಾಳುವರ್ಭಕನಾಶನಾರೋಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೫॥ ಅರಿತೆನಾನೆಲವೇವೊಕೃಷ್ಣನ । ನಿರುಗೆಯನುಸಾಕ್ಷಾತನ
ವ್ಮೆ । ಲ್ಲರನುಸಲಹುವವಿಷ್ಣುವೇನರನಾದಗಡೆಧರೆಯ ॥ ಹೊರೆಯನಿಳುಹಲುತೆಗೆಯಹೇಳೋ । ಸೆರೆವನೆಗೆಮೇಘವಸುನಮ
ತಿ । ಮರದೆನಕಟಾಕೆಟ್ಟೆನೆಂದನುನಡುಗಿದೇವೇಂದ್ರ ॥೬॥ ಹರದುದಭ್ರಸ್ತೋಮವಮರೇ । ಶ್ವರನಹುಂಕೃತಿಯೊಡನೆಸಿಡಿ
ಲುಗ । ಳುರವಣಿಗಳುಪಶಮಿಸಿದವುವಂದಿಗಳರವದೊಡನೆ ॥ ಧರೆಯದುರ್ದಿನವೆಡಗಿದುದುದು । ರ್ಧರವೆನಿಪಗೋಕುಲವಿಪತ್ಸಾ
ಗರದೊಡನೆನಿಮಿಷಾಂತರಕೆನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥೭॥ ಬಿಂಕಬೀತುದುಮಳೆಗಿಳೆಗೆನಿ । ಷ್ಕಂಪವಾಯ್ತೆಗೋಪರಿರನಿ । ಶ್ಶಂಕೆ
ಯಲಿಹೊರವಡುವುದಂಜದಿರೀಗುಹಾಂತರವ ॥ ಮುಂಕೊಳಿಸಿಗೋಧನವನೆಂದಾ । ಪಂಕಜಾಕ್ಷನುನಗುತನಿಜಕರ । ಪಂಕಜ
ಧೃತಗೋತ್ರನೆಂದನುಗೋಪವೃದ್ಧರಿಗೆ ॥೮॥ ಅರಿಯರಾಮಳೆಘೋಳಿಸಿಡಿಲ । ಬ್ಬರಣೆಯನುಭಯದುಃಖವನುಕಂ । ದೆರದು
ಕೃಷ್ಣನಮೂರ್ತಿಯನುಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಮೈಮರದು ॥ ನೆರೆಯದಾತ್ಮತೆವೆತ್ತುಸುಖಸಾ । ಗರದಲೋಲಾಡುತ್ತವಿಶ್ವಂ । ಭರನ
ನುಡಿಗೆಚ್ಚತ್ತರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರೀಕ್ಷಿಸುತ ॥೯॥ ಉಲಿವಕರುತುರುಗಳಲಿಕೋಲಾ । ಹಲದಕೊಂಬುಕೊಳಲ್ಗಳಲಿಗೋ । ಕು
ಲವಹೊರವಡುವಂತೆಗಿರಿವಿವರವನುಹೊರವಂಟು ॥ ಕೆಲರುಸುರಪನನೇಡಿಸುತಕೆಲ । ಕೆಲರುಕೃಷ್ಣನಬಣ್ಣಿಸುತವಂ । ಗಳದ
ಲಾಗೋಕುಲಕೆಬಂದುದುಗೋಪಜನನಿವಹ ॥೧೦॥ ಇಳುಹಿದನುಸುರಪತಿಯಗರ್ವವ । ನಿಳುಹುವಂತಿರಲದ್ರಿಯನುತಂ ।
ನೊಳಗೆಕುಳಿತೆವರುಗಲೊಡಂಬಟ್ಟವುಸುರೇಂದ್ರನಲಿ ॥ ನಳಿನನಾಭನಚಿತ್ತದೊಲವೆಂ । ತಳವಡುವುದೆಂಬಂತೆಹರಿಗೋ । ಕುಲ
ವಹೊಕ್ಕನುನೆನೆವವರಹೃದಯವನುಹೊಗುವಂತೆ ॥೧೧॥ ಉಲಿವಸುರದುಂದುಭಿಯಕಹಳಾ । ವಳಿಯತುಂಬುರನಾರದರವಾ ।
ಗಳೆಸುಗೀತದಸುರವಧೂವಿಭ್ರಮದತಾಂಡವದ ॥ ಕಳಕಳದಸುರವೃಷ್ಟಿಕುಸುಮಾ । ವಳಿಯಗೋಪೀಗೋಪಜನಸಂ । ಕುಳದ
ಲಂದೈತಂದುಹೊಕ್ಕನುನಂದಗೋಕುಲವ ॥೧೨॥ ಮುಂದೆತುರುಧೂಳಿಗಳಲೊಪ್ಪಿರ । ಲಂದವಡದಳಕಾವಳಿಯಚೆಂ । ದೊಂ
ದೊಡಿಗೆಗಳದಿವ್ಯಪೀತಾಂಬರಘನದ್ಯುತಿಯ ॥ ಮಂದಹಾಸದನಗೆಯದೀಧಿತಿ । ಇಂದೆಸೆವಮಂಗಳಮುಖಾಬ್ಜದ । ವಂದ್ಯಚರಣ
ರದೇವನೈತಂದನುನಿಜಾಲಯಕೆ ॥೧೩॥ ವಾಮವಾಮಭುಜಾಗ್ರದಶ್ರೀ । ಧಾಮನಂಸದಮೇಲೆಕಮಲ । ಭ್ರಾಮಣದಲಂದೆ
ಸೆಯಲಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳದಲಿ ॥ ಭೂಮಿಗಾನಂದವನುಕೊಡುತು । ದ್ದಾಮಗೋಪೀನಯನಭೃಂಗ । ಸ್ತೋಮಸೇವಿತ
ಮೂರ್ತಿಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ ॥೧೪॥ ಅತ್ತಲಮರಾಧೀಶ್ವರನತನು । ಹೊತ್ತಿಹೊಗದುದುಮಾಸುಷುಮಾಡಿದ । ಕೃತ್ಯ
ದನುತಾಪದಲಿಸುಯಿದ್ದುಳಲುತ್ತಮನದೊಳಗೆ ॥ ಎತ್ತಣದುತನಗೀಮತಿಭ್ರಮೆ । ಕೆತ್ತುದರವಿನಕಥನೆನುತ್ತನಿ । ರಸ್ತಮಾನಸ್ತಂಭ
ನಾದನುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥೧೫॥ ಮಂದಮತಿನಾನಾದೆನೇಗುವೆ । ನಿಂದುಗತಿಯಾರೆನುತಲಾಗೋ । ವಿಂದನಭಿಮುಖಕಂ
ಜಬರಲಂಮದೆಕೃತಘ್ನತೆಗೆ ॥ ಸಂದನಜಲೋಕಕ್ಕೆನಭದಲಿ । ನಿಂದುಜಯಜಯಯೆನುತಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಬಿಂ
ನಹಮಾಡಿದನುಹದನ ॥೧೬॥ ಕೇಳಿದನುಬಿಂನಹವನೆಲವೋ । ಕಾಳುಮಾಡಿದೆಕೃಷ್ಣನಾರೆಂ । ದಾಲಿಸದೆನರನೆಂದುಗೋವಳ
ನೆಂದುಗರ್ವದಲಿ ॥ ಹೇಳನವನಾಚರಿಸಿತನಗಿದ । ಹೇಳಬಂದ್ಯೆಕಥೆಯನಗ್ಗದ । ಖೂಳರರಸನುನೀನೆನುತಜರದನುಸರೋಷಿಭ
ವ ॥೧೭॥ ಭಾರಹೆಚ್ಚಿದಡವನಿಸೈರಿಸ । ಲಾರೆನೆಂದೊರಲಿದರೆನಾನಂ । ದಾರನಭ್ಯರ್ಥಿಸಿದೆನಭಯವನಾರುನಮಗೆಂದು ॥
ಸೈರಿಸುತಮಾಡಿದಪರಾರವ । ತಾರವನುಮತ್ತಿಂದುನಿನ್ನವಿ । ಕಾರವಾರೊಡನಕಟಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹವಾಯ್ತೆಂದ ॥೧೮॥

ಅಹಹಸಾಕಿನ್ನೀನುಸ್ವಾಮಿ । ದ್ರೋಹಿಕೋಗಾಶ್ರಿತಕೃಪಾನಿ । ವಾಹಕನನಿಜಭಕ್ತಕುಲಬಾಂಧವಮರೆವೇಕೈ ॥ ದ್ರೋ
ಹವನುಪರಿಹರಿಸುನಿಷ್ಪ್ರ । ತ್ಯೂಹದಲಿಜೀವಿಸುವುವೆಲೆದು । ದ್ರೋಹಿಗಳದಾವಾರಹೋಗಿದಕೋಜನೇಡೆದ ॥ ೧೯ ॥
ಸುರಭಿಸುಹಿಲಿವುಗಳಿಹೋಗೆಂ । ನರಸತಿತೆಗೆನಾಳ್ದನೆಡೆಗೆಂ । ನಾರದಯಾನಿಕೆಯೆಡೆಗೆಯುನ್ನಯುತಂದೆಯೆಡ್ಡೆಡೆಗೆ ॥ ಇರದೆ
ಹೋಗೀಕ್ಷಣವೆನಸರ । ಸಿರುಹದಲಿವ್ಯೆಯ್ಯಿಕ್ಕುಮುನಿನುತ । ಚರಣಸೋಲವನುಪಡೆಫೆಹೇಕರುಣಾಳುಹೋಗೆಂದ ॥ ೨೦ ॥
ಕ್ಷಮಿಸುವನುಕರುಣಾಳುನಿನ್ನ । ಕ್ರಮವನಾನತಬಂಧುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ರಮಣನಂಬಿದಿರೆಂದುನೆರದೋಲಗದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಕಮಲ
ಭವನಾಜ್ಞಾಪಿಸಲುಪದ । ಕಮಲದಲಿತಲೆವಾಗಿಬೀಳ್ಕೊಂ । ಡಮರಪತಿಸುರಧೇನುಸಹಿತ್ಯೆತಂದನೀಧರೆಗೆ ॥ ೨೧ ॥ ಪರಿಮಿತ
ದಶ್ರೀತಂದುಕೃಷ್ಣನ । ಚರಣದಲಿಪ್ರೌಢವಂಬುಸವಮಣಿ । ಕಿರಣಕೀರ್ಣನಖೇಂದುಮಂಡಿತಮೌಳಿಯಾದೆನಿಸಿ ॥ ಕರಯುಗವ
ಮುಗಿದೆದ್ದುಲಜ್ಜಿಸಿ । ಶಿರವೆರಗಿವಿಹಿತಾಪರಾಧ । ಸ್ಮರಣೆಮನದಲಿಮೂರ್ತಿಸಲುಸುರನಾಥನಿಂತೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಶುದ್ಧಸತ್ವಾತ್ಮ
ಕನೆಸತ್ವಸ । ಮೃದ್ಧಗುಣಸೇವಿತನೆತತ್ಪ್ರತಿ । ಸಿದ್ಧರಾಜಸತಾಮಸಾಖ್ಯಗುಣೋರುವಿಗ್ರಹನೆ ॥ ಶುದ್ಧಸಾತ್ವಿಕಭಕ್ತಕರುಣಾ ।
ಲಬ್ಧಹೃದಯನೆರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನು । ಶುದ್ಧಜಡನನುಬುದ್ಧಿಹೀನನನೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥ ೨೩ ॥ ಸತ್ವಗುಣನಿಧಿಯೆನಿಪನಿನ್ನೊಳ ।
ಗೆತ್ತಣಮುಕೇಳತರಗುಣದು । ವೃತ್ತಿಗಳುಶೋಭಾದಿಗಳುನಿರ್ವ್ಯಂಗ್ಯರೂಪನಲಿ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಮನ್ಮುಖವಿನಾಶನ । ವೃತ್ತಿಯಿಂದು
ಮದನುಗ್ರಹಾರ್ಥವು । ಹೊತ್ತಮನೆಶರಣಾಗುಕರುಣಾನಿಧಿಯೆತನಗೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಮತ್ತನಾನುಮದಾಂಧಶೀಕ್ಷಾ । ವೃತ್ತಿನೀ
ನುದುರಂತಮೋಹೋ । ದ್ವೃತ್ತನಾನುವಿಮೋಹನಾಶನುವಿಮಲಗುಣನೀನು ॥ ಉತ್ತಮರಿಗಧಿದೈವನೀನಘ । ವೃತ್ತರಿಗೆಕುಲ
ದೈವನಾನೆಲೆ । ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲದೇವಶರಣೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥ ೨೫ ॥ ದೇವಯಾಗಂಗಳಲಿಹವಿಗಳು । ದೇವರಂಗೋಪಾಂಗ
ವೆಂಬೀ । ಭಾವಿಸುತಯಜಮಾನನಿತ್ತುದನುಂಡುಜಗವರಿಯೆ ॥ ಜೀವಿಸುವನಿನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಸೇವಕರುನಾವೆತ್ತನಿನಗೆಕ್ಕ ।
ತಾವಮಾನದಮಾಪಕಾರಿಗಳೆತ್ತಲಕಟೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಒಡೆಯನೀನೆಮಗೆಲ್ಲರಿಗೆನಿ । ಮ್ಮಡಿಯಸೇವೆಯುಮಾಳ್ಪಸಲುಗೆಯು । ಪಡ
ವೆನೆಂದುಬ್ಬರಿಸಿವೃಥಗೀಶಾಭಿಮಾನದಲಿ । ಒಡೆಯನನುಕಂಗಾಣದೀಪರಿ । ಕೆಡುವಪಾಪಿಗಳಾವುದೇವರ । ಬಡಿಗೆಗಲ್ಲದೆಬಾಗಲರಿ
ಯುವುಬಿಂಕವಿದನೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ತಪ್ಪಿದೆನುತಾನೊಡೆಯನಂಘ್ರಿಗೆ । ದರ್ಪವಿಕಳತ್ರಯಿಂದಮರವೆಯು । ಕಪ್ಪಿನಲಿಕಂಗೆಟ್ಟುಕೆಡದೆ
ನನಾಥನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ತಪ್ಪಿದಡೆಶಿಶುತಾಯ್ಗೆಶಿಶುವಿಗೆ । ತಪ್ಪವಳೆಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿನೀ । ತಪ್ಪಹಾರುವಡುಂಟೆಬೇರೆನ್ನೆನಗೆಗತಿಯಂತ ॥
ಅಂಗಿಗಂಗಕೃತಾಪರಾಧದ । ಭಂಗಿಯಲಿಮಾನಚ್ಯುತಿಯೆಸ । ರ್ವಾಂಗಿಯಹನಿನ್ನಂಗವಲ್ಲಾಸುರನರೋರಗರು ॥ ಜಂಗಮಸ್ಥಾ
ವರಗಳೆಂದಹ । ಭಂಗವಾವುದುಭಾಪುಕರುಣಾ । ಪಾಂಗಸಂಸಾರಿಕನೆಶರಣಾಗೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥ ೨೯ ॥ ಎಂದುಚರಣದಲೆ
ರಗಿಕರುಣಿಸು । ತಂದೆಕೃಷ್ಣಕೃಪಾನಿಧಿಯೆಗೋ । ವಿಂದಗೋಕುಲರಕ್ಷಕನೆತ್ರಿಮದಾಂಧಶಿಕ್ಷಕನೆ ॥ ಇಂದಿರಾವಲ್ಲಭನೆದೇವ
ಮು । ಕುಂದರಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತಿರಲುನಗು । ತೆಂದನಸುರಾರಾತಿಘನಗಂಭೀರವಚನದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಮರದುನೀನಿರಲಾಗದೆನುತೆ । ಜ್ಜ
ರಿಸಲೋಸುಗಮಗನೆಮುಖವನು । ನೆರೆವಿಭಂಡಿಸಿದೆನುಮಹೇಂದ್ರಶ್ರೀಮದಾಂಧನನು ॥ ಮುರಿದೆನುಗ್ರಹಿಸಿದೆನುಮನದಲಿ ।
ಕೊರತೆಯನುತಾಳದಿರುತನ್ನುವ । ನರಿಯಲೀಯದೆಲೈಮದಾಂಧತಮಿಸ್ರವೀಜಗವ ॥ ೩೧ ॥ ಮತ್ತೆಗೆಯನ್ನಲ್ಲಿಮತಿನಿ । ರ್ವೃ
ತ್ತಿಸದುತನಗಾಮದಾಂಧರ । ವೃತ್ತಿಯಲಿಕೃಪೆಸೇರಲರಿಯದುಕೇಳುನಿಜಮತವ ॥ ಕತ್ತಲೆಗೆಬೆಳಗೀಗೆಸೇರುವೆ । ಯೆತ್ತಣದು
ನೀನಂಜದಿರುನಿಜ । ಭೃತ್ಯನಲ್ಲಾಯೆನುತಮೈದಡವಿದನುಸುರಪತಿಯ ॥ ೩೨ ॥ ಹೋಗುಮಗನೆಮದಾಂಧತನಕೊಳ । ಗಾಗ
ದೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯನುಮಾಡುವ । ನಾಗಿನಿನ್ನಧಿಕಾರದಲಿನೀನಿಹುದುಗರ್ವಿಸದೆ ॥ ಲೋಗರಂತಿರೆವಿಷಯನಿಸ್ಪೃಹ । ನಾಗಿವಿಶ್ವಾಸವ
ನುಮಾಡದೆ । ಯೋಗಸುಖಸಂಪನ್ನನಾಗಿಹುದೆನುತಸೇವಿಸಿದ ॥ ೩೩ ॥ ಬಂದುಪಾದಾವನತನಾದವು । ರಂದರಂಭಯವನು
ಕೊಡುತಮು । ಕುಂದನಾಸುರಭಿಯನುಮನ್ನಿಸಲುಚಿತವಚನದಲಿ ॥ ತಂದೆಕೃಷ್ಣಕೃಪಾನಿಧಿಯೆಗೋ । ವಿಂದಗೋಕುಲದರಸ
ಮುನಿಜನ । ವಂದ್ಯಚಿತ್ತೈಸುವುದುಬಿನ್ನಪವೆಂದಳಾಸುರಭಿ ॥ ೩೪ ॥ ವಿಕ್ರಮುತ್ರೀಮದದಲೊಡೆಯಂ । ಗಕ್ರಮವನಾಚರಿಸಿಭ
ಯದಲು । ಶಕ್ರಮಿಸಲೆಜನಲ್ಲಿಗಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಜನೆನಗೆ ॥ ಶಕ್ರಸಹಿತ್ರಲೆತಾಯೆಕೃಷ್ಣಂ । ಗಕ್ರಿಯಂಗಭಿಷೇಕವನುಚಿತ । ವಿಕ
ಮಂಗಾಚರಿಸಿಬಹುದುಮನುಷ್ಯವಿಗ್ರಹಗೆ ॥ ೩೫ ॥ ಎಂದಡಜನಾಜ್ಞೆಯಲಿತಾನ್ಹೈ । ತಂದೆನಭಿಷೇಕವನುಮಾಡಿಸ । ಲೆಂದನು
ಜ್ಞೆಯನೀವುದೆನಗೆಲೆಗೋವನೋಕುಲಕೆ ॥ ಇಂದ್ರನಾದುದರಿಂದಲೀಗೋ । ವಿಂದನಾಗಲಿವೆಳ್ಕೆನುತಸಾ । ನಂದದಲಿಬೇಡಿದಳ
ನುಜ್ಞೆಯನಮರಕುಲಧೇನು ॥ ೩೬ ॥ ಪಾಕಶಾಸನನಕ್ರಮನಜಗ । ದೇಕನಾಥನುಮರದುಮುಗುಳಭಿ । ಷೇಕಕೆತ್ತನನುಜ್ಞೆ
ಯನುಬಹುಬಿಂದುಜಂಗುಳನ ॥ ನಾಕದಲಿಯುವರೆಸಗಲೆಂದಾ । ಲೋಕಪಾಲರುಸಹಿತಭುವನಾ । ನೀಕಜನವೈತಂದುದೊಂದೇಸಿ
ಮುಷವಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಬಂದುದಜಭವಮುಖ್ಯಸುರಮುನಿ । ವೃಂದವಾಲೋಕಾಧಿಪತಿಗಳ । ವೃಂದವಾಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರ
ಸಿದ್ಧಖವೃಂದ ॥ ಸುದತಿರಣಜುಷ್ಟೇರಾಕ್ಷಸ । ವೃಂದವೂಪ್ಸರಮರವನಿತಾ । ವೃಂದವಾವೃಂದಾವನಾಂತರಕೆಂದುನಲವಿನಲಿ

ವಿಷ್ಟರಶ್ರವಗೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನ । ಲಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳುಕರಾಗ್ರ । ಕೃಷ್ಟತೀರ್ಥಜಲಂಗಳಲಿಪಂಚಾಮೃತಂಗಳಲಿ ॥ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸಿದರಚ್ಯುತನನುಪ । ವಿಷ್ಟವಾರ್ಗವಮಹಾಭಿಷೇಕವಿ । ಶಿಷ್ಟಮಂತ್ರಂಗಳಲಿವಿಪ್ರೋತ್ತಮರುವಿವರಿಸಲು ॥ ೩೯ ॥ ಪಾಡಿದರುಗಂಧರ್ವರೊಪ್ಪಿರ । ಲಾಡಿದರುದೇವಿಯರುನೃತ್ಯವ । ನೀಡಿರಿವನವರಸಗುಣಾಲಂಕಾರರಂಜಿಸಲು ॥ ತಾಡಿಸುವಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯದ । ಜೋಡಣೆಯುಮಂಗಳತೆಮೆರೆಯಲು । ಮಾಡಿದರುಮುರವೈರಿಗಭಿಷೇಕದಮಹೋತ್ಸವವ ॥ ೪೦ ॥ ಆದುದಭಿಷೇಕದಮಹಾಸಂ । ಪಾದನದಮಂಗಳತ್ರಿಮಿಗೆದಾ । ಮೋದರಗೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಿಕರನಿವೇಶಿತೋದರಗೆ ॥ ವೇದವೇದ್ಯಂಗಜಭವೇಂದ್ರಸು । ರಾದಿವಂದ್ಯಂಗನುಪಮಾನಂ । ದೋದಧಿಗೆಕೃಷ್ಣಂಗೆನಿಜಪರಿಪೂರ್ಣತುಷ್ಟಂಗೆ ॥ ೪೧ ॥ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಮಳೆಸುರಿದುದಂಬರ । ವೆಲ್ಲತನ್ಮಯವೆನಲುಸುರವರ । ವಲ್ಲಭೆಯರಂಜಲಿಪುಟಾಭ್ರನಿಕಾಯದಿಂದಿಳೆಗೆ ॥ ಫುಲ್ಲನಾಭನನಮಳಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನನೋರಂತೆಹೊಗಳುತ । ಸಲ್ಲಲಿತಮೂರ್ತಿಯನುಮಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಲೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೪೨ ॥ ಸುರಭಿನಿಜಪಂಚಾಮೃತದಲಂ । ಬುರುಹನಾಭನದಣಿಸಿದಣಿದುದು । ಸುರನರೋರಗವೃಂದಸಹಿತಚರಾಚರವ್ರಾತ ॥ ಕರಣನಿರ್ಮಳವಾಯ್ತುಕಾಪುರು । ಷರಿಗೆದುಃಖಿಗಳೆಲ್ಲನಿಜಸುಖ । ಭರಿತರಾದರುಪಾಪಿಗಳುಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೆನಿಸಿದರು ॥ ೪೩ ॥ ಸರ್ವಗತನಭಿಷೇಕದಲಿಸಲೆ । ಸರ್ವಭೂತನಿಕಾಯನಿರ್ಜಿತ । ಗರ್ವಮದಮತ್ಸರಗಳಾದವುಜಾತಿವೈರವನು ॥ ನಿರ್ವಹಿಸುತೊಂದೊಂದರಲಿಚಾ । ತುರ್ವಿಧಪ್ರಾಣಿಗಳುಸಹಿತಸು । ಪರ್ವಪದಪರಿನಿಷ್ಠರಾದರುನರಕಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ೪೪ ॥ ತರುಗಳಲಿಮಧುಧಾರೆಗಳುಗಿರಿ । ಗಿರಿಗಳಲಿರತ್ನಾವಳಿಸರೋ । ವರಗಳಲಿಮುತ್ತುಗಳುನದಿನದಗಳಲಿರಸಭೇದ ॥ ಮರುಗಳಲಿರಾಜಾನ್ನಸರ್ವೋ । ರ್ವರೆಗಳಲಿಬಿತ್ತದೆಸುಧಾನ್ಯೋ । ತ್ಕರಗಳುದುಭವಿಸಿದವುಪೃಥ್ವೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ಕಮಲಭವಭವಮುಖ್ಯವಿಬುಧೋ । ತ್ತಮರುಸನಕಾದ್ಯಖಿಳಮುನಿಸ । ತ್ತಮರುನಾರದಮುಖ್ಯಭಾಗವತೋತ್ತಮೋತ್ತಮರು । ಕಮಲನಾಭನದಿವ್ಯಗುಣಗಣ । ವಿಮಳಸುಧೆಯನುಮೂರ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ನಮವುಬಣ್ಣಿಸಿಮಾಣದೋಲಾಡಿದರುಹರುಷದಲಿ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡುದುತನುಗಳಲಿಜನ । ಜಾಲವಾಕೃಷ್ಣನನುಮನದಲಿ । ನಾಲಗೆಗಳಲಿಬೀಳುಗೊಳಲರಿಯದೆತದಾಕೃತಿಯ ॥ ಆಲಿಸುತಬಣ್ಣಿಸುತತಂತ್ರಂ । ಮಾಲಯಕೆನಿತ್ಯಾತ್ಮನುನ್ನತ । ಲೀಲೆಯನುಸಂತೋಷದಲಿಪಾಡುತ್ತತಮತಮಗೆ ॥ ॥ ೪೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೧೦೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವರುಣಪುರ ಯಾತ್ರೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವರುಣಪುರಯಾತ್ರೆಯನುವಿಶ್ವಂ । ಭರನುವಿರಚಿಸಿತಂದೆಯನುಮಂ । ದಿರಕೆಮಗುಳೊಡಗೊಂ
ಡುಬಿಜಯಂಗೈದನಸುರಾರಿ ॥

ಪದನು ॥ ನಂದನೊಂದೇಕಾದಶಿಯಲಾ । ನಂದದಿಂದುಪವಾಸವೆನುನಲ । ವಿಂದವಿರಚಿಸಿವಿಷ್ಣುಚರಿತಕಥಾಪ್ರಸಂಗದಲಿ ॥ ಮಿಂದುಬಹೆನಾನಿನನುದಯವಾ । ಯ್ತೆಂದಪರರಾತ್ರೆಯಲಿಬರೆಕಾ । ಳಿಂದಿಗೊಯ್ದರುವರುಣದೂತರುವರುಣನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೧ ॥ ಬಂದುನೀರೊಳುಮುಳುಗಲಂದಾ । ನಂದನನುಗೋವಳರುಕಾಣದೆ । ಹೊಂದಿದನೆನುತ್ತ್ರೈದೆತಮತಮಗರಸಿಕರಕರದು ॥ ತಂದೆಹಾಹಾಕೃಷ್ಣಹಾಗೋ । ವಿಂದಹಾಗೋಕುಲದರಸಹಾ । ಯೆಂದೆನುತಕಂಗೆಟ್ಟುಕಳವಳಿಸಿತ್ತುಜನನಿವಹ ॥ ೨ ॥ ಅಧನಿಯಲಾಲಿಸುತಬಂದಾ । ಮಾಧವನುಮನದೊಳಗೆಕಾಲವಿ । ರೋಧಕೃತಕವಿದಾದುದಾಸುರವೇಳೆಯಾದರಿಂದ ॥ ಸಾಧಿಸಿದರೈವರುಣಭೃತ್ಯರು । ಬಾಧಿಸದೆತಂದೆಯನುತಪ್ಪೇ । ನಾಧಿಕಾರರುಜಲಕೆನೀವಿಡಕಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಚಿಂತೆಬೇಡೀತಹೆನುವರುಣಪ್ರ । ರಾಂತಿಕಕೆತಾಹೋಗಿಬೊಪ್ಪಂ । ಗಂತಕನಭಯವಿಲ್ಲಬಾಹಿರವಲ್ಲನಿಜವಚನ ॥ ಸಂತವಿರಿನೀವೆನುತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಾಗೋಕುಲದಜನವನು । ಸಂತವಿಸಿವರುಣಾಲಯಕೆವರದೇಶನೈತಂದ ॥ ೪ ॥ ದೇವದೇವನಬರವನಾಯಾ । ದೋವಿಶೇಷಾಧಿಪನುಕೇಳುತ । ಜೀವವೇಬಂದಂತೆಬಹಳಾನಂದದಲಿಮುಳಗಿ ॥ ಆವದನ್ಯನೊನಾನೆನುತಸದು । ಭಾವಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿನಿಜಜನ । ದೇವಜನಸಹಿತಿದಿರುಗೊಂಡನುವಿವಿಧವಿಭವದಲಿ ॥ ೫ ॥ ವಸಗೆವರೆಯಲಿಬಹಳಕಹಳಾ । ವಿಸರದಲಿಕೊಂಬುಗಳಶಂಖ । ಪ್ರಸರದವದಲಿಕಳಸದಲಿಗುಡಿತ್ತೋರಣಂಗಳಲಿ ॥ ಮಿಸುಪಕಂಗಳಕಮಲಮುಖಿಯರ । ವಿಸರದಲಿಕೃಷ್ಣನನುಚಮರೋ । ಲ್ಲಸಿತಧವಳಚ್ಛತ್ರದಲಿನಡೆತಂದರಿದಿರಾಗಿ ॥ ೬ ॥ ಪಾಶಿಪರಮೋತ್ಸವದಲಂದಾ । ವಾಸುದೇವನನೆಸವನಿಜಸಿಂ । ಹಾಸನದಲೊಪ್ಪಿರಲುನಂದನಕೊಡೆಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥ ಪಸುಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತದ । ರಾಶಿಯೋದೇವರಪದಾಬ್ಜವಿ । ಳಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯದರುಶನವಮಾಡಿಸಿತುನನಗೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಸುಕೃತಿನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯನುಯೋಗ । ಪ್ರಕೃತಿಗಳುಕಾಣಿಸರುನಿಗಮ । ಪ್ರಕರಮಸ್ತಕನಿಕರವೈದವುಪಾದರೇಣುಗಳು ॥ ಅಕಟತನಗಿನ್ನಾವಯೋಗ । ಪ್ರಕಟಜನ್ಮದಸಿದ್ಧಿಯೋಸಂ । ಮುಖಕೆತಂದುದುದೇವರಂಘ್ರಿದ್ವಯವನಿದನೆಂದ ॥

ಚಿತ್ತವಿಸುನೆನಗಿಂದುದೇಹವ । ಹೊತ್ತುದಕೆಫಲವಾಯ್ತುದೇವರು । ವಿಸ್ತರಿಸಿದಧಿಕಾರವಿಂದಿನಲಿಷ್ಟವಾಯ್ತೆನಗೆ ॥ ಎತ್ತ
ಲಾನಮರಾಧಮಾಧಮ । ನೆತ್ತಲೀಭವದೀಯಚರಣದ । ಭಕ್ತರರ್ಚಿತಚರಣಯುಗಳಸಮಕ್ಷವಾಯ್ತೆಂದ ॥೯॥ ಸ್ತುತಿ
ಸುವೆನುನಾನೆಂತುನಿಗಮ । ಸ್ತುತಿವಿದೂರನನೆಂತುಪೂಜಿಸಿ । ಮತಿಗೆತುಷ್ಟಿಯಮಾಳ್ಪನಖಿಳಚರಾಚರಾತ್ಮಕನ ॥ ಕ್ರತುಮ
ಯನೆತದ್ದ್ರವ್ಯಮಂತ್ರ । ಶ್ರುತಿಮಯನೆತದ್ದೇವತಾಸ । ಸ್ಮೃತಿಮಯನೆಸರ್ವಾತ್ಮಕನೆಪೊಡವಂಟೆನಾನೆಂದ ॥೧೦॥ ದೇವ
ಭೃತ್ಯಕೃತಾಪರಾಧದ । ಪಾವಕನಬೇಗೆಯಲಿತನ್ನದೆ । ಬೇವುತಿದೆನಿಮ್ಮಯ್ಯನನುತಂದರುಮದಂತಿಕಕೆ ॥ ಕಾವುದೆನ್ನ
ನುಪರಮಕಾರು । ಣ್ಯಾವಲೋಕನದೃಷ್ಟಿಯಲಿರಾ । ಜೀವಲೋಚನಯೆನುತಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುವರುಣ ॥೧೧॥ ನವದಳಾ
ನೆರೆದೇವದೇವ । ಪ್ರವರಪದಯುಗದರುಶನದಭಾ । ಗ್ಯವನುಪಡೆದೆನುಪರಮಕಾರುಣಿಕೋತ್ತಮನೆಪಿತನ ॥ ಅವನಿಗೊಯ್ಯು
ದುದೇವನಿಜಜನ । ನಿವಹದಾಸರದಾಸನೆಂದೆ । ನ್ನವನುಕರುಣದಲೀಕ್ಷಿಸೆನುತೆರಗಿದ್ದನುಚರಣದಲಿ ॥೧೨॥ ಎತ್ತಿದನುವೃದಡ
ವಿವರುಣನ । ನೆತ್ತಿಯಲಿಕೈಯಿಟ್ಟುಬೆದರದಿ । ರುತ್ತಮೋತ್ತಮದಾಸನೆನಗಂಜದಿರುನೀನಿದಕೆ ॥ ಚಿತ್ತದಲಿಮರೆಯದಿರುಯನ್ನ
ನು । ನಿತ್ಯವಲ್ಲೀವಿಭವಮಂಜಿನ । ಮೊತ್ತಮೆರವಮಹೇಂದ್ರಜಾಲವಿದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೩॥ ಅರಿತುದಿಲ್ಲಪರಾಧವೆನ್ನನು ।
ಮರನಡಪರಾಧಿಗಳುನೀವಹಿ । ರರುಪಜಗದೀಶ್ವರನುಜಗದಧಿದೈವಮಾನೆಂದು ॥ ಮರೆಯದಿರುನೀನೆನನೆನುತೆ । ಚ್ಚರಿ
ಸಿನಿಜವನುವರುಣನನುಪದ । ಕೆರಗಲೆತ್ತಿದನಪ್ಪಿದನುಕರುಣದಲಿಮುರವೈರಿ ॥೧೪॥ ಎಂದುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುತನ್ನಯ ।
ತಂದೆಸಹಿತನುಗತಸುರೋತ್ತಮ । ವೃಂದವನುಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿಸತ್ಕೃತನಾಗಿಗೋಕುಲಕೆ ॥ ಬಂದನಪಗತಜೀವನ್ನೈತ । ಪ್ಪಂ
ದದಲಿನಿಜಜನಕೆಪರಮಾ । ನಂದವನುಮಾಡುತ್ತಗೋಕುಲದರಸನೊಲವಿನಲಿ ॥೧೫॥ ಹೊಂದಿದಸುಬಂಧಂತ್ರಬಂಧಾ । ನಂ
ದಗೋಪನನಪ್ಪಿಗೋಪರ । ವೃಂದವಾಗೋವಿಂದನನುತಕ್ಕೈಸಿಕೈಗಣಿಯೆ ॥ ಕಂದಣಿಯೆಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯ । ನಂದು
ನಡೆನೋಡುತ್ತಮುನಿಜನ । ದಂದದಲಿಮುಳುಗಾಡಿದರುನಿಜಸುಖರಸಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥೧೬॥ ತನ್ನಮಗನಾವಿಷ್ಣುವೆಂಬುದ । ನ
ನ್ಯಮುಖದಿಂದರಿತುವರುಣನ । ಮನ್ನಣೆಯನಖಿಳಾಮರರಸೇವಾಮಹೋತ್ಸವವ ॥ ತನ್ನಮನದಲಿನೆನೆನೆನದುಸಂ । ಪನ್ನಮತಿ
ಬೆರಗಾಗಿಭಕತಿಸು । ಧಾರ್ಣವದಲೋಲಾಡುತಿರ್ದನುನಂದನದಿಗಡಿಗೆ ॥೧೭॥ ದಣಿಸಿಗೋದ್ವಿಜದೇವಸಂತ । ರ್ಪಣಮುಖ
ದೆಲಖಿಳವನುಸುಖಮಾ । ರಣೆಯಮಾಡಿದನಖಿಳಜಗದಾತ್ಮಕನನೊಡಗೊಂಡು ॥ ತ್ರಣವಲಾನಂದಂಗೆಮಜ್ಜಭಾ । ಪೆಸಿಸುವಪೆ
ಕೈವಲ್ಯಸುಖಧಾ । ರುಣಿಯಲಾರುಕೃತಾರ್ಥರಾಗೋಕುಲದಜನದಂತೆ ॥೧೮॥ ನಂದಹೇಳ್ಳೇನಾಯ್ತುನಿನಗೆ । ಲ್ಲಿಂದದಿವ್ಯಾಂ
ಬರವಿಭೂಷಣ । ವೃಂದವೀವರಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಲಂಕರಣನಿಚಯ ॥ ಬಂದವಿವುಭಾಪುರೆಸಭಾಗ್ಯರ । ತಂದೆಯಲ್ಲಾಹೇಳುತಮ
ಗಿದ । ನೆಂದೆನಲುಗೋವಳರಿಗಂದಾನಂದನಿಂತೆಂದ ॥೧೯॥ ಕೇಳಿರೈಕೃಷ್ಣನನುದಿಟಗೋ । ಪಾಲನೆಂದೇಬಗದುನಮ್ಮೊಳ ।
ಗೇಳಿದಿಟವನುಮಾಡದಿರಿಹೇಳುವೆನುನಿಮಗೊಂದ ॥ ಭೂಲಲನೆಭಾರದಲಿಕುಶಿದಡಿ । ಗಾಳುತಿರೆಹೆಬ್ಬುಯ್ಯಲನುತಾ । ಕೇಳಿಸಾ
ಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುಗಡಅವತರಿಸಿದನುಧರೆಗೆ ॥೨೦॥ ವರುಣಪುರಕಾಹೋದಡೆನ್ನನು । ಪರಮದಿವ್ಯಾಸನವನಿತ್ತುಪ । ಚರಿಸಿನಿಜದೂ
ತರನುಜರಿದುದುರಾತ್ಮಹೋಗೆನುತ ॥ ಕರಯುಗವಮುಗಿದೆನಗೆಸುರನುತ । ಚರಣನುಪಚರಿಶಿದನುನಾನದ । ನೊರೆಯಲರಿಯೆ
ನುನೋಡಿಮಿಗೆಬೆರಗಾದೆನಾನೆಂದ ॥೨೧॥ ಈತಕಾಣಿರೆನಮ್ಮೊಡೆಯಸಾ । ಕ್ಷಾತಸಕಲಜಗಚ್ಚರಾಚರ । ಚೇತನಾತ್ಮಕವಿ
ಷ್ಣುವಿಗೆಪಿತನಾದಗಡತಮಗೆ ॥ ಈತನೇಸಾಕ್ಷಾತಹರಿಯೆಂ । ದೋಡುತನ್ನನುಸಕಲವಿಬುಧ । ವ್ರಾತವದುಬೆರಗಾಗಲೋಲಗಿ
ಸಿದನುನಿಜಪದವ ॥೨೨॥ ಬರಲುಬಳಿಕೀಕೃಷ್ಣನನುವಿ । ಸ್ತರದವಿಭವದಲಿದಿರುಗೊಂಡುಪ । ಚರಿಸಿಕುಳ್ಳಿರ್ದನ್ನದಿವ್ಯೋತ್ತ
ಮವರಾಸನದ ॥ ಹೊರೆಯಲೇಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಸಕಲಾ । ಮರರುಸಹಿತರ್ಚಿಸುತಹೊಗಳಿದ । ನುರುತರಾಮಳಮೂರ್ತಿಯನುತಲೆ
ವಾಗಿವಿನಯದಲಿ ॥೨೩॥ ನೀನೆಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುವೆಂದೇ । ಸೂನುವನುಕೃಷ್ಣನನುಮನ್ನಿಸಿ । ಮಾನನೀಯಚರಿತ್ರವನುಮಿಗೆ
ಭಕತಿಭಾವದಲಿ ॥ ಏನುಬೆಸಸೆನಗೆನುತವರುಣನು । ಮಾನವರಶಿಶುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗೆ । ತಾನೆರಗಿಕೈವಾರಿಸಿದನೇನೆಂಬೆನದುಭು
ತವ ॥೨೪॥ ವರುಣನೆನಗೊಲಿದಿತ್ತವಸ್ತ್ರಾ । ಭರಣವಿವುವರಗಂಧಮಾಲ್ಯೋ । ತ್ತರವಿದಕೆಸಂದೇಹವಿಲ್ಲೀಕೃಷ್ಣನಾರೆಂದು ॥
ನರರುನಾವಿದನರಿಯೆವಿಂತ । ಚ್ಚರಿಯಲಾಗೋವರ್ಧನಾದ್ರಿಯ । ಧರಿಸಿನಿಲುವಸಮರ್ಥರಾರುಮನುಷ್ಯರೊಳಗೆಂದ ॥೨೫॥
ಗಾರ್ಗ್ಯನೆನಗೇಕಾಂತದಲಿಮುನಿ । ವರ್ಗವಂದ್ಯನುಕರುಣಿಸಿದನಪ । ವರ್ಗಮೂರುತಿವಿಷ್ಣುವೆಂದೀಕೃಷ್ಣನನುಮುನ್ನ ॥ ವರ್ಗ
ಸುತನಾಮಂಗಳನುಮುನಿ । ನಿರ್ಗಮಿಸಲಲ್ಲಿಂದನನಗಾ । ಸ್ವರ್ಗದಿರದಿಂದಧಿಕವಹಸುಮ್ಮಾನವಾಯ್ತೆಂದ ॥೨೬॥ ಹೇಳಿದರು
ದಿಟನಾರದಾದ್ಯರು । ಕೇಳಿರೈನೀವಿದನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಹಸಾಕ್ಷಾತವಿಷ್ಣುವೆಕೃಷ್ಣನೆಂಬುದನು ॥ ಹೇಳಲಮ್ಮೆನುಕಾಳಿ
ಯೊಗ್ರ । ವ್ಯಾಳನನುದಮಿಸುವಕರಾಗ್ರದ । ಲೇಳುದಿನಗಿರಿಧಾರಣವಮಾಳ್ಪವರದಾರೆಂದ ॥೨೭॥ ಮಾಡುಹಲವರಲೇನು
ಫಲಸಂ । ಜಾತಶಿಶುವೊಲೆಯುಂಡುಕಳೆಯನೆ । ಪೂತನಿಯಜೀವವನುತೊಟ್ಟಲತಳದಭಂಡಿಯನು ॥ ಘಾತಿಸನೆವ್ಯದುತಳನಜಾ

ಸ್ರವಿ । ಘಾತಿಯಲಿಕೃಷ್ಣನನುನರನೆಂ । ದೇತರಿಂದಾನೆಂಬೆವೀಕ್ಷಣನೆಂದನಾನಂದ ॥ ೨೮ ॥ ದೃಷ್ಟವಲ್ಗಾಮನೆಯದಾವಗ್ಳು । ಕ
ಟ್ಟೈದವರುನಡುವನೊರಳಲಿ । ಕಟ್ಟುವಡದವರಾರುಬಳ್ಳಿಕಾವೊದಲದಾಮಿನಲಿ ॥ ಕಟ್ಟುವಡದವನೆತ್ತಮರಗಳ । ಧಟ್ಟುಗೆಡಹು
ವದೆತ್ತಹೊಗಳಲು । ಭಟ್ಟನೇತಾನೆನುತಹೊಂಪುಳ್ಳಯೋದನಾನಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಕಾಲುವಿಡಿದೀಡಾಡಿವತ್ಸನ । ಪೀಳಬಕನನುಫ
ಣಿಯೊಡಲಗೋ । ನಾಳಿಯಲಿತನುವೆಳದುಧೇನುಕನನುಸಬಾಂಧವರ ॥ ಕಾಲನನುಕಾಣಿಸಿದತನ್ನೀ । ಬಾಲಕನವಿಕ್ರಮವನೇ
ನನು । ಹೇಳುವೆನುದಿಟವಿಷ್ಣುವಾಗದೆಮಾಣನಿವನೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ನರರಶಿಶುಗಡವರುಣಪುರದೆಂ । ನಿರವನರಿವುದಿದೆತ್ತಸುರರಾ ।
ದರಿಸಿಪೂಜಿಪುದೆತ್ತಲೀಕೃಷ್ಣಂಗೆಕೈಮುಗಿದು ॥ ಶಿರವನೆರಗುವುದೆತ್ತಲಮರೇ । ಶ್ವರರುಶಿಶುವಿನವಿಷ್ಣುಮಾಯಾ । ಚರಿತ್ರಪರಮ
ರಹಸ್ಯಮುದ್ರೆಯನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಎಂದಡೆಂದರುಗೋಪರೆಲೆಯಲೆ । ನಂದಸಂಶಯವಿಲ್ಲನೀನೀ । ಗೆಂದನುಡಿಹುಸಿಯೆ

ಗೋಪರಿಗೆ ವೈಕುಂಠವನು ತೋರಿಸಿದ ಕಥೆ.

ಲ್ಲಕಾರಣಮೂರ್ತಿಯಿಾನಿನ್ನ ॥ ಕಂಡನಿಂದೀವರುಣಪುರವನು । ತಂದೆತೋರಿಸಿದಂತೆತನ್ನಯ । ಮಂದಿರವತೋರಿಸನೆನಿಜವೈಕುಂ
ಠಪುರವರವ ॥ ೩೨ ॥ ಅದನರಿತುಮುರವೈರಿಕಾರು । ಣ್ಯದಲಿತನ್ನೊಳಗೆಂದನೀಭವ । ದೊದವಿತೀತಾಪತ್ರಯದಬೇಗೆಯಲಿ
ಬೆದೆಬೆಂದು ॥ ಕುದಿವಮರ್ತ್ಯರಿಗೆನ್ನನಿಜವಹ । ಪದವತೋರಿಪರಾವ್ಯತಾನಂ । ದದಲಿಮುಳುಗಿಸದಿರ್ದಡಿಲ್ಲವಸಾನವಿದಕೆಂದ ॥
ಊರಸುಖವನುಘೋರತರಕಾಂ । ತಾರಪಥಿಕರುಬಲ್ಲರೇಸುರ । ವೀರಸೌಖ್ಯವನೇನಬಲ್ಲರುನರಕವಾಸಿಗಳು ॥ ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯದ
ತನ್ನನಿಜಪದ । ಸಾರಸುಖವಜ್ಞಾನಮೂಢಶ । ರೀರಿಗಳಿಗಳವಡದೆನುತಮನದೊಳಗೆಕರುಣಿಸಿದ ॥ ೩೪ ॥ ದೇವತಿರ್ಯಙ್ಮರ್ತ್ಯ
ಯೋನಿಶ । ತಾವಳಿಗಳೊಳುನೆರೆಮರದುನಿಜ । ಭಾವವನುಕಂಗೆಟ್ಟುಹುಟ್ಟುತಸಾವುತಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ನೋವನಾನಾಕಾಲಕರ್ಮತ ।
ಮೋವಿಮೂಢಾತ್ಮರಿಗೆತನ್ನೀ । ಕೇವಲಾನಂದಾನುಭವವಳವಡುವುದೆಂತೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಎಂದುಮನದಲಿತಿಳಿದುಗೋವಳ ।
ರಂದುನೆನದುದನಕಟತನ್ನವ । ರೆಂದುದನೆಮಾಡೂದುನೆರೆಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೆನುತ ॥ ಅಂದುನಿಜವೈಕುಂಠವನುಗೋ । ವಿಂದನಾಗೋ
ಗೋಪಗೋಪೀ । ವೃಂದನಯನಂಗಳಿಗೆಗೋಚರವಾಗಿತೋರಿಸಿದ ॥ ೩೬ ॥ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರದೀಪ್ತಿಕ । ವಾಟವನುತ್ತರ
ದಂತ್ರೆತಮವನು । ತಾಟಿಸುವತನುವೆಳಗಿನುರುಳಿಯಕಾಲವಿಕ್ರಮದ ॥ ಆಟವಿಲ್ಲದದೇಹಧರ್ಮದ । ಕೂಟವಿಲ್ಲದತತ್ವಮಸಿಯಡೆ ।
ಯಾಟವಿಲ್ಲದಪದವತುರುಗಾರರಿಗೆತೋರಿಸಿದ ॥ ೩೭ ॥ ಚಾರುದೀರ್ಘಚತುರ್ಭುಜದಸುಕು । ಮಾರಗಾತ್ರದಲೋಲತರಸರ ।
ಸೀರುಹಾಕ್ಷದಮೆರವಭಾಳದಬಹಳಕುಂತಳದ ॥ ನೀರದಾಭದ್ಯುತಿಯವಿಮಳೋ । ದಾರಪೀತಾಂಬರದಪರಿಜನ । ಪೌರಜನ
ದಲಿಮೆರವವೈಕುಂಠವನುತೋರಿಸಿದ ॥ ೩೮ ॥ ಮಕುಟಕುಂಡಲಹಾರಮಣಿಮಾ । ಕ್ತಿಕಕನಕಕೇಯೂರಕಂಕಣ । ನಿಕರ
ಕಾಂಚೀರಣಿತಚರಣಾಭರಣದೀಪ್ತಿಗಳ ॥ ಪ್ರಕಟಸಾರ್ಷ್ಟ್ಯಸರೂಪ್ಯಸಾಮಿಾ । ಪ್ಯಕದಸಾಲೋಕ್ಯಾದಿಮುಕ್ತ । ಪ್ರಸರವೆಸವವಿ
ಕುಂಠಪುರವನುಕಂಡುದಖಿಳಜನ ॥ ೩೯ ॥ ಮೂರುಗುಣವನುಕಳಿದುಹಗೆಗಳ । ನಾರನೊಡೆಹೊಯ್ದೂರ್ಮಿಷಟ್ಕವ । ಮಿಾರಿಷ
ಡ್ಭಾವವನುಷಟ್ಕಾಶಿತದತನುಧರ್ಮ ॥ ತೋರದಾನಂದಾನುಭವದೊಳ । ಗೋರುಗುಡಿಸುವಪರಮಮುಕ್ತರ । ತಾರುಥಟ್ಟನಲೆ
ಸವಹರಿಪುರಕಣ್ಗೆರಂಜಿಸಿತು ॥ ೪೦ ॥ ಅದಕೆಪರಮಸ್ವಾಮಿಲೋಕಾ । ಭ್ಯುದಯಕಾರಣಮೂರ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಹೃದಯಸಂಕ್ಷೋ
ಭನಸಮರ್ಥನಿಜಾಂಘ್ರಿಯುಗಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥ ಪದುಮಭವಭವಶಕ್ರಮುಖ್ಯ । ತ್ರಿದಶಜನದುರ್ದರುಶಮಾಯಾ । ಸ್ಪದವೆನಿಪಕೃಷ್ಣನನು
ಕಂಡರುವಿಷ್ಣುವಾಗಿರಲು ॥ ೪೧ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಭವಪೂಜಿತನಸೆಗುಣ । ಬ್ರಹ್ಮಲಕ್ಷಿತವಿಗ್ರಹನಸ । ಬ್ರಹ್ಮಸೂಕ್ತಸಹಸ್ರಸಂಕೀರ್ತಿತ
ಯಶೋನಿಧಿಯ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಕುಲದೈವವನುಸಾಕ್ಷಾ । ದ್ಬ್ರಹ್ಮವಹಕೃಷ್ಣನನುಕಂಡಾ । ಬ್ರಹ್ಮಪದದಲಿಮರದರೀಸಂಸಾರವಿಭ್ರ
ಮವ ॥ ೪೨ ॥ ಯೋಗಮಾಯಾಧೀಶ್ವರನುನಿಜ । ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲಿತೋರಿಸಿ । ಯೋಗಗಮ್ಯವೆನಿಪ್ಪನಿಜವೈಕುಂಠ
ಪುರವರವ ॥ ಆಗಳಂತಿರೆಗೋಪಿಜನಬೆರ । ಗಾಗಲುಪಸಂಹರಿಸಿಕರುಣಾ । ಸಾಗರನುನಟಿಸಿದನುನರಶಿಶುತನದನಾಟಕವ ॥ ೪೩ ॥
ಕನಸೊಮೇಣೀಕಂಡಡಿದುಸಂ । ಜರಿತದೃಷ್ಟಿಭ್ರಮೆಯೊಹರಹರ । ನೆನಹುನೆಗ್ಗದವಸ್ತುಗೋಚರಿಸಿತ್ತುಕಂಗಳಿಗೆ ॥ ಜನಿತಕಾವು
ಕಮರ್ಥರೇಕೃ । ಷ್ಣನಮಹಿಮೆತಾನಾಗದಿರದೆಂ । ದನಿತುಜನಮುಳುಗಾಡಿದುದುನಿತ್ಯಾತ್ಮಸುಖದೊಳಗೆ ॥ ... ॥ ೪೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೧೨೪೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಗೋಪಿಯರುಗೋವಿಂದನಗ್ಗದ | ರೂಪಗುಣವೈಭವಕೆಮದನೋ | ದ್ದೀಪಿತಾತ್ಮೆಯರೈದಿದರು ಕಾನನಕೆವಸನವಳಿದು ||

ಪದನು || ಮೂಡಿದುದುಶಶಿಮೂಡದೆಸೆಯಲಿ | ಕೂಡೆಕಿರಣವಕೆದರಿತಮವನು | ತ್ರೋಡಿತೆಗೆದನುಸಕಲಸಚರಾಚರಜಗದ್ಧಿತವ || ಮಾಡಿದನುಮೇದಿನಿಯತಾಪವ | ರೂಡಿಸುತಸತ್ಪುರುಷರಂದದ | ಲೀಡಿರಿವಘನಶ್ರೈಸ್ವಪಲಿಜನಮನವರಂಜಿಸಿದ ||೧|| ಪಂಕಜದಮನೆಗಳನುಮುದ್ರಿಸಿ | ಮುಂಕೊಳಿಸಿತುಂಬಿಗಳಧರವನು | ಪಂಕದಲಿನೈದಿಲನುಮೈದೋಹಕ್ಕೆಪರುಷವಿಸಿ || ಸಂಕಲಿಗೆ ನೂಕಿದನುವರಚ | ಕ್ರಾಂಕಯುಗಳವನಭ್ರದೊಳಗೆಶ | ಶಾಂಕನೃಪನೋಲಗವನಿತ್ತನುರಾಜತೇಜದಲಿ ||೨|| ಹಲಬರಿಗೆಹಿತ ನೆನಿಸಿನಯನೋ | ಜ್ವಲನೆನಿಸಿಸಚರಾಚರಕೆಸೀ | ತಳನೆನಿಸಿತಾನಿಲ್ಲದಿರ್ದರೆದುಃಖಕರನೆನಿಸಿ || ಕೆಲಬರಿಗೆಬೇಡೆನಿಸಿಚೋರಾ | ವಳಿರಥಾಂಗವಿಯೋಗಕಮಲಾ | ವಳಿಗೆಯಪ್ರಿಯನೆನಿಸಿರಾಜೋದಯವುರಂಜಿಸಿತು ||೩|| ಲೋಕಹಿತಕರನಾಗಿವಿಷ್ಣುಪ | ದೈಕಸಂಶ್ರಿತನೆನಿಸಿಭುವನಾ | ನೀಕಪಾವನನಾಗಿಶೀತಳವೃಷ್ಟಿತಾನೆನಿಸಿ || ಅಕೃತಿಪ್ರಿಯನಾಗಿಪೀಯೂ | ಷಾಕರನುಬುಧರಂತೆಯಿರಲಾ | ಲೋಕಿಸುತಗೋವಿಂದನೈದಿದನಾವನಾಂತರವ ||೪|| ಓತವರಿಗೆನ್ನಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಮಿಗೆ | ಸೋತವರಿಗಂದೊಲಿದು ಗೌರಿಯು | ನೋತವರಿಗಿದುಸಮಯವಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುಮಾಡುವರೆ || ಮಾತುಮೈಲಗೆಯಹುದುಮರದಡೆ | ಘಾತಿಸುವನೀಕಾಮನೀತರು | ಗಾತಿಯರನೆಂದಸುರರಿಪುವನಕೇಳಿಗೈತಂದ ||೫|| ಸಂಗಡಿಸಿಸಪ್ತಸ್ವರದಸಹ | ಜಂಗಳೆಸೆಯಲುನಗುತನಿಂದುತ್ರಿ | ಭಂಗಿಯಲಿಕಲ್ಪದ್ರುಮದಮಣಿಮಂಟಪದಮೇಲೆ || ಅಂಗನೆಯರೆನುಸುರನರರಭುವ | ನಂಗಳನುಮೋಹಿಸುತಬಹುರಾ | ಗಂಗಳಲಿಪೊಂಗೊಳಲನಸುರಾಂತಕನುಬಾರಿಸಿದ ||೬|| ಕೇಳುತವೆಸಂಗೀತವನುಜನ | ದಾಲಿಗಲ್ಲಾಯ್ತೇನನೆಂಬೆನು | ಬಾಲೆಯರಭಾವೋದಯೋದ್ಯೋತಿತಮನೋವ್ಯಥೆಯ || ಹೇಳಲೇನನುಗತಚರಾಚರ | ಜಾಲಜೇತ್ರೋಭಂಗಿಯನುಜರಿ | ಲೀಲೆಮಿಗೆಲಾವಣಿಗೆಗೊಂಡುದುಲೋಕಜನಮನವ ||೭|| ಆಪರಮಪೂರುಷನಜನಹೃದ | ಯೋಪರಂಜನವೇಣುಗೀತಾ | ಳಾಪಸಾರಸುಧಾರಸಾಸ್ವಾದನಸುಖಾಬ್ಧಿಯಲಿ || ಗೋಪಿಯರುಮನಮುಳುಗಿಮದನೊ | ದ್ದೀಪಿತೆಯರೈದಿದರುಗೋಕುಲ | ದೀಪಗೋಪೀನಾಥನಂಘ್ರಿಸರೋಜಸನ್ನಿಧಿಗೆ ||೮|| ಮಸಗಿದರುಗೋಪಿಯರುಮನೆಗಳ | ಬಿಸುಟುಪತಿಪಿತೃಮಾತೃಬಾಂಧವ | ನಿಸರವನುಬೀಸಾಡಿಮಮತಾಪಾಶವನುಹರಿದು || ಕುಸುಮಶರಸುಪ್ರೌಢಶರಪರ | ವಶೆಯರಚ್ಯುತಸಂಗಸುಖಲಾ | ಲಸೆಯರೈದಿದರಿರದೆನಿಜವಲ್ಲಭನಸನ್ನಿಧಿಗೆ ||೯|| ತೊರೆದುಲೋಕದ್ವಯದಕೀರ್ತಿಯ | ಜರೆದುನಿಜಬಾಂಧವರಮತವನು | ಮುರಿದುಸಹಜಕುಲಾಭಿಮಾನಪರಂಪರೆಯಪಥವ || ಕರದಕಂದಗಹಾಲಕೊಡದೆಯೆ | ನೆರೆಯುಡಿದುಜೋಲಾಡುವುಟ್ಟುದ | ಮರಜುವ್ರೋಡುತ್ತಕಟಸಂಭ್ರಮಿಸಿತುವಧೂನಿವಹ ||೧೦|| ಕೆಲರುಪತಿಪರಿಚರ್ಯೆಯನುಕೆಲ | ಕೆಲರುತತ್ಪಿತೃಮಾತೃಸೇವಾ | ವಳಿಗಳನುಕೆಲಕೆಲರುಮನೆಮನವಾರ್ತೆಗಳನುಳಿದು || ಕೆಲರುಶಿಶುಗಳಗೂಡುತಾವೊಲೆ | ಗಳನುಪಾಲ್ಬೆಣ್ಣೆಯನುಮಿಗೆಕಳ | ವಳಿಸಿದರುಗೋಪಿಯರುತತ್ತತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳನುಮರೆದು ||೧೧|| ನೂಕಿದರುಪತಿಗಳನುಮಕ್ಕಳ | ನೇಕೆತಮಗಿವರೆನುತಜರೆದುನಿ | ರಾಕರಿಸಿಕುಲಧರ್ಮವನುಧಿಕ್ಕರಿಸಿಪರಿಜನವ || ಸೋಕಿದವರನುಕೃಷ್ಣನೆಂಬುವಿ | ವೇಕಿಸದೆತಕ್ಕೈಸುತಬಲೆಯ | ರಾಕುಳೆಯರಾದರುಮುಕುಂದನಕೊಳಲಧನಿಗಳಿಗೆ ||೧೨|| ಉಟ್ಟದನುಬೀಸಾಡಿಮುಡಿಗಳ | ವಟ್ಟಹೂಮಾಲೆಗಳನುಡಿಯಲಿ | ಕಟ್ಟಿಕಿವಿಗಳಲೊಪ್ಪವಿಟ್ಟರುಕೈಯ್ಯಕಂಕಣವ || ಹಟ್ಟಿಗಳುಮನೆಯಂದುಮನೆಗಳು | ಹಟ್ಟಿಯಂದೈದುವರುಕೆಲಸಕೆ | ಅಟ್ಟದನೆಮಗುಳಚುತಲಿರ್ದರುಮರದುಕೆಲಕೆಲರು ||೧೩|| ಒಂದಹೇಳಿದರಬಲೆಯರುಮ | ತ್ತೊಂದನೇಮಾಡುವರುಕೇಸವ | ನೊಂದನೆನವರುವಚನದಲಿಹೇಳುವರುಮತ್ತೊಂದ || ತಂದೆಬಾರೆಲೆತಮ್ಮಬಾಹೋ | ಗೆಂದುಪತಿಗಳಕರೆದುಕಳುಹುವ | ರಿಂದುಮುಖಿಯರುಭಾವಿಸದೆಹರಿವಿರಹವಿಕಳೆಯರು ||೧೪|| ನಗಿಸಿಕೊಂಡರುಕೆಲರುಕೈಯ್ಯಲಿ | ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡರುಕೈಗಳನುಮರು | ಳುಗಳುಕೆಲರಿಂಗೆನಿಸಿದರುಕೆಲರಿಗೆಮಹಾತ್ಮೆಯರು || ಬಗೆಯದಿಹಪರಲೋಕವೆರಡರ | ಬಗೆಯಬಳಕೆಯನೈದೆವರಯೋ | ಗಿಗಳವೊಲೀಡಾಟಹೊರವಂಟರುಜಗದ್ಭ್ರಮೆಯ ||೧೫|| ಕೆಲರುಹೊರವಡಲರಿಯದಾಮನೆ | ಗಳಲಿಮನದೊಳಗಾಮುಕುಂದನ | ಚೆಲವಮೂರ್ತಿಯನಪ್ಪಿಸಂಚಿತಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವ || ಕಳೆದುಕೃಷ್ಣಧ್ಯಾನಸುಖದಲಿ | ಮುಳುಗಿವಿರಹಾನಲನಬೇಗೆಗೆ | ಕಳೆನರವನೀಡಾಡಿಸಂದರುಮುಕುತಿಗಬಲೆಯರು ||೧೬|| ಬೊಡ್ಡಿಹೋದವೆನೀನದೆಲ್ಲಿಗೆ | ಖಡ್ಡಿಗೆನ್ನನುಕೊಲ್ಲದೆನುತಿದೆ | ಗಡ್ಡವನಕೆವರುತ್ತಹಿಡಿದರೆಕಾಂತೆಬಿಸವಳಿದು || ಅಡ್ಡವಿಸಿದರೆಪತಿಗೆತನುವನು | ಬಡ್ಡಿಸಹಿತೊಪ್ಪಿಸಿದಳಕ್ಕಟ | ಖಡ್ಡತನಬೇಡೆನುತಲಿರ್ದುದುಶ್ಶೀಲಜನನಿವಹ ||೧೭|| ಅಂಗನೆಯರಿಂತುಳಿದುಗೃಹಕೃ | ತ್ಯಂಗಳನುಸಂಸಾರವಿಷಯಾ | ಸಂಗವನುನೆರೆತೊರೆದುಪರವಶರೂಢರಂದದಲಿ | ರಂಗನಾಥನಮಧುರತರವಹ | ಪೊಂಗೊಳಲನಾದವನುಕೇಳುತ | ನಂಗಶರಪರವಶೆಯರೈದಿದರಾವನಾಂತರಕೆ |

ಚಲಕುಚದ್ವಯಭಾರದಲಿನಡು | ಬಳುಕೆಬಹಳನಿತಂಬಭಾರ | ಕ್ಕಲಸಿಕೃಷ್ಣಧ್ಯಾನಪರವಶೆಯರುವನಾಂತರಕೆ || ಲಲಿತಕಂಕಣ ಹಾರಮಣಿಕುಂ | ಡಲಗಳೆಸೆಯಲುಬಂದರಾಪ್ತೋಂ | ಗೊಳಲನಾದವನಾಲಿಸುತಬಳಿವಿಡಿದುಬಾಲೆಯರು || ೧೯ || ಬಂದಗೋಪೀ ಜನವನಾಗೋ | ವಿಂದನೀಕ್ಷಿಸಿನುಡಿಯಬಲ್ಲರ | ತಂದೆಕಾಣುತಕಮಲಮುಖಿಯರಭಾವವನುತಿಳಿದು || ಎಂದನೇತಕೆಸತಿಯರಿ ರನೀವು | ಬಂದಿರಿತ್ತಲರಾತ್ರಿಯಲಿಭಯ | ವೆಂದುನೋಡದೆಘೋರಸರ್ಪನಿಷೇವಿತಸ್ಥಳಕೆ || ೨೦ || ಏನಿದೆತ್ತಲುನೆರದುಬಂದಿ ರಿ | ಮಾನಿನಿಯರಚ್ಚರಿಯಲಾತಾ | ನೇಸುಮಾಡುವಕಾರ್ಯವುಳ್ಳಡೆಹೇಳುವುದುತನಗೆ || ದಾಸಪರಭಯವಿಲ್ಲಲೇಕವು | ಲಾಸನೆ ಯರಿರಗೋಕುಲಕೆಬರ | ಲೇನುಕಾರಣವಿಂದುವಿಪಿನಾಂತರಕೆನೀವೆಂದ || ೨೧ || ಹೋಗಿನೀವ್ಗೋಕುಲಕೆವನಭೂ | ಭಾಗ ವರಿವಿದರೊಳಗೆನೀವಿರ | ಲಾಗದೆನ್ನನುಬರಿದೆಶಂಕಿಸುವರುದುರಾತ್ಮಕರು || ರಾಗಿಯಂದಡೆತಂದೆತಾಯ್ಮೊದ | ಲಾಗಿಬಾಂಧವರ್ಕೈ ದೆನಿಮ್ಮನು | ಬೇಗೆಗೊಂಡರಸುತ್ತಲೈಧರೆಹೋಗಿನೀವೆಂದ || ೨೨ || ನೋಡಬಂದಿರೆವನದಶಿರಿಯನು | ನೋಡಿಹೂತೊಪ್ಪ ವುದುಸಂಪಗೆ | ಪಾಡುವೆಳೆಗೋಗಿಲೆಗಳಲಿರಂಜಿಸುವುದಿದುಚೂತ || ತೀಡುವೀತಂಗಾಳಿಲರಿನಲಿತೂ | ಗಾಡುವುದುಸುರಲತೆಧರಿ ತ್ರಿಗೆ | ಬೇಡಿದಿಷ್ಟವನೀವುದೀಕಲ್ಪದ್ರುಮಗಳೆಂದ || ೨೩ || ಫಲಭರದಲಿವೆಮುಂದೆತೋರ್ಪುದು | ಹಲಸುಸುಜನರವೋಲು ಕುಜನರ | ಬಳಕೆಯಂತೊಪ್ಪುವುದುಶಾಲ್ಮಲಿವಿಫಲಪುಷ್ಪದಲಿ || ಕೆಲದಲಿದೆಕಿತ್ತಳೆಯುತಲೆಗಳ | ನೊಲವುತಿವೆಲಾತೆಂಗುಗಳುಬ ಹು | ಫಲಭರಿತಪೀಯೂಷರಸದಲಿಸಾಧುಜನರಂತೆ || ೨೪ || ಬಾಳೆಗಳುಪರಿಪಕ್ವಫಲಗಳ | ಜಾಲವೆಸೆಯಲುಪರಮಯೋಗಿ ಯು | ಪೋಲುಪರಹಿತನಿಷ್ಠೆಯಲಿನೋಡಿರೆದಿಗಂತದಲಿ || ತಾಳವನವಿದೆನೋಡೆಮೆರವರ | ಸಾಳವನವಿದೆನೋಡಿಮೆರವವಿ | ಶಾ ಲವನವಿದೆನೋಡಿನೋಡಿತ್ತಲಿದೆಯೆಂದ || ೨೫ || ಇದೆಸರೋವರಪರಿಮಳೋತ್ಪಲ | ಪದುಮವನವಿದೆಮಲ್ಲಿಗೆಯವನ | ವಿ ದೆಲತಾಮಂಟಪಮನೋಜ್ಞವಿಹಾರವನಭೂಮಿ || ಇದೆಮರುಗಶೇವಂತಿಪಾದರಿ | ಯಿದೆಮೆರವಕೇತಕಿಯಕಾನನ | ವಿದೆಲತಾ ಪಳವೇಷ್ಟಿತದ್ರುಮನಿಕರವಿದೆಯೆಂದ || ೨೬ || ಇವೆನದೀಪುಳಿನಸ್ಥಳಂಗಳು | ವಿವಿಧಖಗಮೃಗಭೃಂಗಕುಲಕಳ | ರವದಲತಿರ ಮಣೀಯವಿಂತಿದೆನೋಡಿವನಲಕ್ಷ್ಮೀ || ಯುವತಿಯರಿರಿನ್ನೇನಕಂಡಿರಿ | ನಿಮಗಭೀಷ್ಟವೆನಿಪ್ಪವನವನು | ವಿವರಿಸಿದೆನಿನ್ನಿಲ್ಲಿನೀ ವಿಹುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ || ೨೭ || ಹೋಗಿನೀವೆಸಗೋಲಿದುಬಂದರೆ | ಲೋಗರೇತಪ್ಪೇನುನಿಮ್ಮವ | ರೀಗತಾವ್ಕಾಣದಡೆಮ ರುಗುವುದೆನ್ನಗೀಲೋಕ || ಆಗಲದಕೇನಿಲ್ಲಿನೀವಿರ | ಲಾಗದೆಂದೇತನ್ನಮನದಭಿ | ಯೋಗವೇತಕೆಬಂದಿರಿನ್ನೇನಿಲ್ಲಿನಿಮಗೆಂದ|| ಪತಿಗಳಗೆಶುಶ್ರೂಷೆಮಾಳ್ಪುದು | ಸತಿಯರಿಗೆಸದ್ಧರ್ಮಪರರಲಿ | ಮತಿಯಮಾಡದೆಬಾಂಧವರಿಗಿಷ್ಟರಿಗೆನೆಂಟರಿಗೆ || ಮತವನಂದಾ ಚರಿಸುವುದುನಿಜ | ಪತಿಗಹಿತವೆನೆನಡವರಿಂತಿದು | ಸತತವೇದಪುರಾಣಸಂಮತವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೯ || ಅಳಸದಿರಿಮಕ್ಕಳ ನುಕಾಣದೆ | ಕಳವಳಿಸುತಿದೆಬಂಧುಜನವುಂ | ಮಳಿಸುತಿದೆಪಿತೃಮಾತೃಬಾಂಧವವರ್ಗದಲಿನಿಂಮ || ಲಲನೆಯರಿರಿನ್ನೇನುನಿಮ ಗಿದ | ರೊಳಗೆಕರ್ತವ್ಯಾಂಶವೆನ್ನನು | ಬಳಲಿಸದೆಬೇಗದಲಿಬಿಜಯಂಗೈವುದಕಟೆಂದ || ೩೦ || ಬಡವನಾಗಲಿಮೋಣುಪತಿಮು | ಪ್ಪಡಸಿದವನಾಗಲಿಸುದುರ್ಭರ | ಜಡಬಧಿರಮೂಕಾಂಧನತಿದುಶ್ಶೀಲನಾಗಿರಲಿ || ಬಿಡುವುದುಚಿತವೆಯಲ್ಲಪತಿಯನು | ಮಡದಿಯ ರುಲೋಕದ್ವಯವನೊಡ | ಬಡುವರಕ್ಷತಮಹಾಘನಾಗಿರಲೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೧ || ನಿಂದ್ಯವದುಲೋಕಕ್ಕೆಕೀರ್ತಿಗೆ | ಮುಂ ದಿರವುಭಯಹೇತುಪಾತಕ | ವೃಂದಪಾತ್ರವೆನಿಪ್ಪುದನ್ಯರಸಂಗಸತಿಯರಿಗೆ || ಎಂದಿದನುನೀವರಿತುತನ್ನನು | ಬಂದುವಿಡಿವಿರಿಸಾ ಕದೇತಕೆ | ಬಂದಬಟ್ಟೆಯಲಕಟಮರಳಿದಡೆನಗಹಿತವೆಂದ || ೩೨ || ಮನದಲೆನ್ನನುನೆನೆವುದಲ್ಲದೆ | ತನುವಿನಲಿಫಲವೇನುಸಂ ಗಿಸಿ | ವನಿತೆಯರಿರಾಅಗಲರಿಯದುದೇಹಸಂಗದಲಿ || ನೆನವಕೇಳುವಕೀರ್ತಿಸುವಬಿಡ | ದನುಭವಿಸುವಾನಂದವದುಸಂ | ಜನಿ ಸಲರಿಯದುತನುವಿನಲಿಸಾಯುಜ್ಯಪದವೆಂದ || ೩೩ || ಹೋಗಿನೀವಂಜದಿರಿಭವಭಯ | ಸಾಗರಕೆತನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲಪ | ರಾ ಗಚಿಂತಾಪೋತವೇಪರಿಯಾಪ್ತವೆಂದೆನಲು || ನಾಗಶಯನನನುಡಿಯಬಿರುಗಣೆ | ತಾಗಿಧಟ್ಟಿಗಿದೊಡಲುಕಂಪಿಸಿ | ಬಾಗಿನಿಂದ ಉತಲೆಗಳನುಕಾಂತೆಯರುಕಳವಳಿಸಿ || ೩೪ || ಕೇಳುತವೆಕೆಂಬನಿಗಳೊಸರಿದ | ವಾಲಿಗಳಲೋರಂತೆಕಾಡಿಗೆ | ಮೇಳವಿಸಲಾ ನನದಲಧರದಲಗ್ರಕುಚಗಳಲಿ || ಬೀಳುತಿರ್ದವಿದೇಮುಕುಂದವಿ | ಶಾಲಭೋಗಸ್ಥಾನವೆಂಬುದ | ಲಾಲಿಸುತಲಚ್ಚಣಿಸಿತ್ತೋರಿಸು ಪಂತೆಬಿಂದುಗಳು || ೩೫ || ಕರತಳದಕದಪಿನಲಿಸತಿಯರು | ಶಿರವೆರಗಿಕೇಳುತ್ತಕೃಷ್ಣನ | ಬಿರುನುಡಿಯಲೆಕ್ಕವನುಬರಮಂದದ ಲಿಮೇದಿನಿಯ || ಚರಣದಂಗುಟದಲ್ಲಿಬರವುತ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರೆಸೆದರೆವಿಮ್ಮಾ | ಶಿರದಬರಹವಿದೆಂದುಸಾಂಜ್ಞೆಯಮಾಡಿತೋ ರ್ಪಂತೆ || ೩೬ || ಹೃದಯದಂತಸ್ತಾಪದಲಿಕೋ | ಳ್ಗುದಿಗುದಿವಸುಯ್ಲುಗಳಲೊಣಗಿದ | ವದನಕಮಲದಬಾಡಿದಧರದಬಾಷ್ಪ ಬಿಂದುಗಳ || ಕಡಿದಿಹರಿವಕುಚಾಗ್ರಕುಂಕುಮ | ವಿದಿತಸಿರಿಗಂಧದಸರೋರುಹ | ವೆದೆಯರುಮಾತಾಪದಿರ್ದರುತೀವ್ರದುಃ ಖದಲಿ || ೩೭ || ಸುರಿವಕಂಗಳಬಾಷ್ಪವನುನಿಜ | ಕರತಳದಲೊರಸುತ್ತಕೃಷ್ಣನ | ಶಿರಿಮೊಗವನೋಡುತ್ತಹದುಳಿಸಿಕೊ ಳುತಮನದೊಳಗೆ || ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರೆಂದರಂದಂ | ಬುರುಹನಾಭನನುಡಿಗೆಮಾರು | ತ್ತರವನೊಯ್ಯನೆಗದ್ಗದಾಕ್ಷರ

ವೆಸವವಚನದಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ಒಡೆಯನಿಷ್ಠುರವೇಕೆತೊತ್ತಿಯ । ರೊಡನೆಯೋಗ್ಯವೆಕೃಷ್ಣನಿನಗೀ । ನುಡಿನಿಜೋಕ್ತಿಯ
ಸತ್ಯವನುವಾಚಿಸುವುದೆಮಗಿಂದು ॥ ಬಿಡುವೆನಾವೆಂತೊಪ್ಪುದೀವೆ । ಲ್ಲಡಿಗಳನುಕ್ಷ್ಮೀಕುಚಾಗ್ರದ । ತೊಡವುಗಳದಾಸ್ಯ
ವನುಕರುಣಿಪುದೆಂದರಬಲೆಯರು ॥ ೩೯ ॥ ಬಿಟ್ಟುನಿಜಪಿತೃಮಾತೃಪತಿಗಳ । ನಿಷ್ಟರನುನಂಟರನುಸುತರನು । ಸೃಷ್ಟಿಪಾ
ಲಕರೊಡೆಯನಿನ್ನನೆನಚ್ಚಿಮನಮೆಚ್ಚಿ ॥ ಬಿಟ್ಟೆವಿಹಪರಲೋಕದೃಷ್ಟಾ । ದೃಷ್ಟಭೋಗಂಗಳನುತ್ರಮ್ಮನು । ಬಿಟ್ಟಡೆಮಗಾ
ರಿನ್ನುಗತಿಯುಂದರುಮ್ಮಗಾಶ್ರಯರು ॥ ೪೦ ॥ ಸತಿಸುತಪ್ರಿಯಬಂಧುಗಳಗತಿ । ಹಿತವೆನಿಪ್ಪನಿವೃತ್ತಿಧರ್ಮ । ಸ್ಥಿತಿವಿಧನೆನಿಜಧ
ರ್ಮವೆಂದೆಮಗೆಂದೆಸತಿಯರಿಗೆ ॥ ವಿತತವೆನ್ನೀವೃತ್ತದಖಿಳಾ । ಕೃತಿಗಳಿಗೆಪರಮಾತ್ಮನೀನಿರ । ಲಿತರಜೀವಭ್ರಾಂತಿಭಕತಿಯಲೇನು
ಫಲವೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಪ್ರಿಯರೆನಿಪ್ಪವರೆಲ್ಲಮಗುಳ । ಪ್ರಿಯರೆನಿಪರಂತಿರಲಿನಿತ್ಯ । ಪ್ರಿಯನಲಾನೀನಖಿಳಸಚರಾಚರದಜೀವರಿಗೆ ॥
ನಯವಿದನೆಕಾಡದಿರುಕರುಣಾ । ಶ್ರಯನೆತಮಗಿನ್ನೇಕೆಬಂಧು । ಪ್ರಿಯರೆನಿಪದುಃಖಪ್ರದರುದುಃಖೈಕವಿಗ್ರಹರು ॥ ೪೨ ॥ ಅರಿ
ಯರೇಮುನಿಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲವ । ತೊರೆದುನೀನೇಗತಿಯನುತ್ತ । ಕ್ಕರಿತುಹೃದಯಸರೋಜದಲಿನಿಜಪಾದಪಂಕಜವ ॥ ನೆರೆವಿಡಿದು
ಸಂಸಾರದುಃಖವ । ಮರವರಿನ್ನೆನಲೇತಕಿನ್ನಗ । ಕುರಿಯಕಾದೆವೆಕೃಷ್ಣಕಾಡದಿರೆಂದರಬಲೆಯರು ॥ ೪೩ ॥ ಚಿತ್ತನಿನ್ನಲಿಚಲಿ
ಸದಿದೆಗೃಹ । ಕೃತ್ಯವನುಮಾಡುವಡೆಮನೆಯಲಿ । ಚಿತ್ತಬೇರೊಂದುಂಟೆಭಾವಕರರಸನೀನಿದನು ॥ ಚಿತ್ತವಿಸಲೇಕೊಲ್ಲೆಮಾಡು
ವ । ಕೃತ್ಯವಾವುದುಕೈಗಳಗೆನಿಜ । ಚಿತ್ತಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಪ್ಪನಿನ್ನಪದಾಂಬುಜವನುಳಿದು ॥ ೪೪ ॥ ಮಿಡುಕಲೊಲ್ಲವುಕರಣಕರುಣಿ
ಗ । ಳೊಡೆಯಕಾಲ್ಗಳಪೇಗುವವುಮೆ । ಲ್ಲಡಿಯಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದಗಮನಕ್ಕೊಂದುಹಜ್ಜೆಯನು ॥ ಹಿಡಿದುಕಾಡುವೆಕರಣನಿಕರದ ।
ಗಡಣವನುನಿರ್ಬಂಧವುಳ್ಳಡೆ । ಕಡಿದುಬೀಸಾಡೆಮ್ಮನೂರಿಂಗೆಂದರಬಲೆಯರು ॥ ೪೫ ॥ ಮೆಲುನಗೆಯಮಂಜುಳಕಟಾಕ್ಷದ । ಲಲಿ
ತವೇಣುನಿನಾದದಿಂದು । ಜ್ವಲಿಸುತಿದೆಕಾಮಾಗ್ನಿಸುಡುತಿದೆನಮ್ಮದೇಹವನು ॥ ತಳೆದುನಂದಿಸುನಿನ್ನಧರಸುಧೆ । ಗಳನುಮೇಣ
ಲ್ಲದಡೆಸಾಯುವ । ನುಳಿದುಕೊಡುವೆವೊಪ್ಪುವೀನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗಳಪದವ ॥ ೪೬ ॥ ಇಂದಿರೆಗೆದತ್ತಾವಸರವಹ । ವಂದ್ಯವಹನಿನ್ನಂ
ಘ್ರಿಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವಸಂಸ್ಪರ್ಶನದಪರಮಾನುಗ್ರಹದಸಿದ್ಧಿ ॥ ಎಂದೆಮಗೆದೊರಕೊಂಡುದಂದಿಂ । ದಿಂದುತನಕೆಲೆದೇವಲೋಗರ ।
ಮುಂದೆನಿಲಮನವಿಲ್ಲನೀವಿರಹಿತಧರಿತ್ರಿಯಲಿ ॥ ೪೭ ॥ ದಿವಿಜಪತಿಗಳನೊಲ್ಲದಂಬುಜ । ಭವಭವತ್ಪದವೆಂಬತುಲಸೀ । ಭವ
ನವನುಕಾಮಿಸುವಳುರದಲಿಬೇರೆಮನೆಮಾಡಿ ॥ ಶಿವಶಿವಾನತಭೃತ್ಯಸುರಮುನಿ । ನಿವಹಸೇವಿತಸೌಖ್ಯಪರಮೋ । ತ್ಸವಕಳಿ
ಕಿಸುರವರಸಮಾರಾಧಿತನಿಜಾಂಘ್ರಿಯುಗೆ ॥ ೪೮ ॥ ಕರುಣಿಸುವುದೆಮಗೊಡೆಯನಿನ್ನೀ । ಚರಣವನುಮರೆಯೊಕ್ಕೆವೀನಿ । ನ್ನ
ರುಮನೋಜ್ಞಸ್ಮರನಯನಾಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣವ ॥ ಉರಿಯಲದ್ದುದುದೇಹವೆಮಗೆಲೆ । ಕರುಣಿಗಳದಾತಾರನೆಂಬೀ । ಬಿರಿದು
ಗಡದಾಸಿಯರನೀಕ್ಷಿಸನಾಥೆಯರನೊಲಿದು ॥ ೪೯ ॥ ಪೊಂಗೊಳಲಗೀತಾಮೃತಂಗಳ । ತುಂಗತ್ರಿಜಗನ್ಮೋಹನದನಿ । ನ್ನಂಗ
ಕಾಂತಿಯುಸಾಷ್ಟವದನಿದನೊಮ್ಮೆಕಿವಿಗಳಲಿ ॥ ಕಂಗಳಲಿಸೀವಿಶಿದಡಕಟಾ । ವಂಗನೆಯರಳವಳಿಯಕಾರ್ಯವ । ದಂಗಳನುಬಿಡು
ವವರುಹೇಳಲಿಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥ ೫೦ ॥ ತರುಗಳಿಗೆತನುಪುಳಕವೆನಲಿ । ನ್ನರಿದೆಪಶುಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೀ । ನರರಿಗೆಂತುಟೊ
ವಿಕೃತಿವಿವರಿಸಬಲ್ಲರಾರದನು ॥ ಪರಿಕಿಸಲುನಿನಗಿಲ್ಲನಿನ್ನೀ । ಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯವನುಭವವೆಲೆ । ಕರುಣಿಗಳಬಲ್ಲಹನೆಕರುಣಿಸು
ದಾಸ್ಯವನುನಮಗೆ ॥ ೫೧ ॥ ಬಲ್ಲೆವಾವ್ಸಾಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನುಭೂಭಾರಹರಣವ । ನಲ್ಲಿಯೋನಿಶ್ಚೈಸಿರಪ್ರಿಸಲೆಂದುಸುಜ
ನರನು ॥ ಬಲ್ಲಹನೆಬಂದೇಕೆನಮ್ಮನು । ಕೊಲ್ಲದೇತಕೆಕೊಲುವೆನಿಜಕರ । ಪಲ್ಲವವನಿರಿಸೆಮ್ಮಶಿರದಲಿಕುಚಭರಂಗಳಲಿ ॥ ೫೨ ॥
ಎಂದುಸತಿಯರುಕರಗಿಕಂಬನಿ । ದುಂಬಿಳಿಯೆಮೋದಿನಿಗೆಕಾಣುತ । ಮಂದಹಾಸದಲೆಸವನಿಜಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ನಿಂದಿರೆ
ಲುನಳಿನಾಕ್ಷಿಯರುಗೋ । ವಿಂದನೊಲವನುಕಂಡುತಮತಮ । ಗಂದುತೆಗೆದಪ್ಪಿದರುನಿತ್ಯಾತುಮನನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೫೩ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೨೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೨೦೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಕೃಷ್ಣನ ಅಂತರ್ಧಾನ ಲೀಲೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಗರ್ವವನುಸ್ವೈರಿಸನುತಾನಂ । ದುರ್ವಿಗುಪದೇಶಿಸುವನೆವದಲಿ । ಸರ್ವಗತನಡಗಿದನುಗೋಪೀಜ
ನಕೆಮ್ಮೆಗೊಡದೆ ॥

ಪದನು ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳುಮುಕುಂದನಾಡುವ । ಕೃತಕವಚನಂಗಳಿಗೆಮನದಲಿ । ಸತಿಯರುಂಮಳಸುತ್ತವಿರಹಕ್ಕೃಶಾನು
ತಾಪದಲಿ ॥ ಗತಿಗೆಮುತ್ತಿರೆಕಂಡುಮಂದ । ಸ್ಮಿತಮಧುರಪೀಯೂಷರಸರಂ । ಜಿತಕಟಾಕ್ಷದಮಳೆಯಗರದಂಗನೆಯರಂಗದಲಿ ॥
ಜಾಣೆಯರುಜಗದೀಶನೊಲವಿನ । ಕೇಣವನುಕಾಣುತ್ತಭುವನ । ಪ್ರೀಣನೋದ್ಯತಬಹಳಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತೇಕ್ಷಣದ ॥ ಏಣಧ

ರನುದಯದಲಿಕುಮುದ। ಶ್ರೇಣಿಚೇಷ್ಟಿಸುವಂತೆಸಲೆಸ । ಪ್ರಾಣಿಸಿದತಪ್ಪಿದರುಮಿಗೆಕಂಗಳಲಿಕೈಗಳಲಿ ॥ ೨ ॥ ಸಿಲುಕಿದುದು
ಗೋಪಾಂಗನಾವ್ರಜ। ಕುಲಮುಕುಂದೋದಾರಮಧುರೋ । ಜ್ವಲಮೃದುಸ್ಮಿತವದನನಯನಾಪಾಂಗವಿಭ್ರಮದ ॥ ಬಲೆಗೆ
ಭಾಪಚ್ಚರಿಯಿಭುವನಾ । ವಳಯದಾವನಮಾಯೆಯಲಿನೆರೆ। ಶಿಲುಕಿತೊಳಲದೆಕಮಲಭವರುದ್ರಾದಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ೩ ॥ ಉರಿ
ಗೆತುಪ್ಪವತ್ತೋರಿದಂತಾ । ತರುಣಿಯರಕಾಮಾಗ್ನಿಕೃಷ್ಣನ । ಚರಣಸಂಸ್ಪರ್ಶನದಪರಮಾನಂದವಿಭವದಲಿ ॥ ಭರಿತವೆನಲಂ
ಕುರಿಸಿಮಗುಳಾ । ಪರಿಸಿತಿಂದ್ರಿಯವೃತ್ತಿಗಳನುದು । ಗರಿಸುತಿರ್ದುದುಬಹಳಚಾಪಲ್ಯದಚಮತ್ಕೃತಿಯು ॥ ೪ ॥ ಸೂರೆಯೋ
ದನುಕೃಷ್ಣನವರಿಗೆ । ಮಾರುವೋದರುಮಾನಿನಿಯರಾ । ಮೂರುಲೋಕಾಧೀಶ್ವರಗೆಮಾಯಾಮಹೇಶ್ವರಗೆ ॥ ನೀರೆಯರು
ಲೋಕಕ್ಕೆಮದನನ । ಮಾರುವಂತಿರೆಲಜ್ಜೆಯನುಸಲೆ । ಮೀರಿದರುತೋರಿದರುಹಿರಿದಹಲೋಕವಿಭ್ರಮವ ॥ ೫ ॥ ಬಳಿಕ
ಗೋಪೀಜನಸಹಿತಗೋ । ಕುಲದರಸನಾಡುತ್ತಯಮುನಾ । ಪುಳಿನದಲ್ಲಿಗೆಮೆರವವನಮಲ್ಲಿಗೆಯಮಂಟಪಕೆ ॥ ಬಲಿದುಬಿಜ
ಯಂಗೈದನೊಪ್ಪುವ। ಮೆಲುಮಳಲಮುಕ್ತಾಪ್ರಕೀರ್ಣ। ಸ್ಥಳಕೆಬಹುವಿಧಕುಸುಮಸೌರಭರಂಜಿತಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೬ ॥ ಅಮನೋ
ಜ್ಞಸ್ಥಳದಲಂತಾ। ಭಾಮೆಯರುಮನದಣಿಯಲಾತ್ಮಾ । ರಾಮನಾಡಿದನಾತ್ಮವಶ್ಯೇಂದ್ರಿಯನುತಾನಾಗಿ ॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳ
ಸುರವನಿತಾ। ಸ್ತೋಮವಾಲೀಲೆಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಕಾಮಶರಮೂರ್ಛಿತೆಯರಾದರುಮೇಲೆಗಗನದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಸರಸವಚನದ
ಸುಸ್ಮಿತೇಕ್ಷಣ । ದುರುತರದವಿಭ್ರಮದನಖಸಂ । ಸ್ಪರುಶನದಕುಚಯುಗಳನಿಷ್ಪೀಡನದಚುಂಬನದ ॥ ಕರತಳದಸಮ್ಮೇಳದಿ
ತೆರೇ। ತರದೃಢಾಲಿಂಗನದಮನುಮಥ। ಚರಿತೆಯರಚಾತುರ್ಯನಿಧಿರಮಿಸಿದನುರಮಣಿಯರ ॥ ೮ ॥ ಬೆಚ್ಚವಂಗದಲಂಗಮ
ನಮನ । ಬೆಚ್ಚದವುಮದನಾಸ್ತ್ರಹತಿಗಳು । ಮುಚ್ಚದವುಮಾಡಿದವುಕರುಣಾನೀಕರತದೊಳಗೆ ॥ ಕಚ್ಚಿದಧರದಕೆಳದಕ
ಣಮನ। ಬೆಚ್ಚರಿನಕಾಂತೆಯರುಮುಳುಗಿದ । ರಚ್ಯುತಶ್ಲೇಷಾಧಿಕಾನಂದಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೯ ॥ ಇಂತುರತಿಲೀಲೆಯ
ಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಮಗೊಳಗಾದನೆಂದಾ । ಕಾಂತೆಯರುಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಸಂಸ್ಪರುಶನದಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ಸಂತವಿರದೀಸುರನ
ಗೋರಗ। ಕಾಂತೆಯರೊಳೆಮ್ಮಿಂದಧಿಕಗುಣ । ವಂತೆಯರದಾರೆನುತಗರ್ವಿಸಿದರುಲತಾಂಗಿಯರು ॥ ೧೦ ॥ ಕತ್ತಲೆಗೆಬೆಳಗಿಂ
ಗೆಸೇರುವೆ । ಯೆತ್ತಣದುಗರ್ವಕ್ಕೆತನ್ನೊಳ । ಗೆತ್ತಣದುಸಮ್ಮೇಳಸಾಕಿನ್ನಿವರಗರ್ವವನು ॥ ಕಿತ್ತುಕಳವೆನೆನುತ್ತತನ್ನಯ ।
ಚಿತ್ತದಲಿಗೋವಿಂದನರಿದಾ। ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರಿಗೆಮಾಡಿದನಂದನುಗ್ರಹವ ॥ ೧೧ ॥ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರೆನ್ನಸನ್ನಿಧಿ। ಯಿರವಿನಲಿ
ಗರ್ವಿಸಿದರೆನ್ನಯ। ವಿರಹವೇವರವೈದ್ಯವಿವರಿಂಗೆನುತಮನದೊಳಗೆ ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನುನಿಮಿಷಾಂ। ತರದೊಳಡಗಿ
ದನಾಗಳಂತಿರೆ। ತರುಣಿಯರುಕಳವಳಿಸಿತಳವೆಳಗಾದರಳವಳಿದು ॥ ೧೨ ॥ ನೋಡಿದರುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಸತಿಯರು । ಕೂಡೆಹಂಬಲಿ
ಸುತ್ತತಾವ್ಮ। ನ್ನಾಡಿದೆಡೆಗಳಲರಸಿಕೃಷ್ಣನಕಾಣದಳವಳಿದು ॥ ಪಾಡುತಚ್ಯುತಲೀಲೆಗಳಲೆಡೆ । ಯಾಡುತಿರ್ದರುಕಾನನದಲೊ
ಳ। ಗೂಡಿದಗ್ಧಚಿತ್ತೆಯರುಪುತ್ಥಳಿಗಳಂದದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಉರ್ವಿಪತಿಕೇಳರಸಿಕಾಣದೆ। ಸರ್ವಗತನನುವನದತರುಲತೆ। ಪರ್ವ
ತಂಗಳನಳಿನಿಕರಖಗಮೃಗಕುಲಂಗಳನು ॥ ನಿರ್ವಿಶೇಷದಲೈದೆಬೆಸಗೊಳು। ತುರ್ವಿಹಂಕೃತಿಗಿದುವೆಫಲವೆನು। ತುರ್ವಿಗುಪದೇಶಿ
ಸುವವೊಲ್ತೊಳಲಿದರುವನದೊಳಗೆ ॥ ೧೪ ॥ ತರುಗಳಿರತೋರಿರೆಮುರಾಂತಕ। ನಿರವನೆಲೆಯೆಲೆಚೂತಚಂಪಕ । ಕುರವ
ರಾಶ್ವತಾದವರಹಿತಜೀವಿಗಳಿರೆಮಗೆ ॥ ಮರುಗಮಲ್ಲಿಗೆನೊಲ್ಲೆಪಾದರಿ। ವರಲತೆಗಳಿರಮೆರವಕಮಲಾ । ಕರಗಳಿರತೋರಿರೆ
ತಾರ್ಥಮುಕುಂದನಿದ್ದೆಡೆಯ ॥ ೧೫ ॥ ಕೊಂಡುಹೋದನುಕೃಷ್ಣನೆಮ್ಮನು। ಮಂದಮಾರುತಕೇಳೆಲೆಗೆಕಾ। ಳಿಂದಿಕೇಳೌತಾ
ಸಿತುಲಸಿಮುಕುಂದಪದನಿಳಯೆ ॥ ನಂದಸುತನೊಲವುಂಟುಗಡತೋ। ರಿಂದುತಮಗಚ್ಯುತನಚರಣ। ದ್ವಂದ್ವವನುಧರಿಸಿಹನ
ನಿನ್ನನುಸರಾಗದಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಆವತಪವನುಮುನ್ನಗೆಲೆಭೂ। ದೇವಿಮಾಡಿದೆತಾಯೆಕೃಷ್ಣನ। ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಸ್ಪರ್ಶಪುಳಕಿತೆಯಾ
ನೀನೆಂದು ॥ ಆವರಾಹನಸಂಗವೋಮೇ। ಣಾವಿಶಿಷ್ಟತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾಂಘ್ರಿಯ। ಸೇವೆಯೋಪುಳಕಕ್ಕೆಕಾರಣವಾವುದಾನಿನಗೆ ॥
ಮೃಗವನಿತೆನೀನಾರನೋಡುವೆ। ದೃಗುಯುಗಳವೇಕರಳಿದವುಕಂ। ಡೆಗೆಮುಕುಂದನಮೂರ್ತಿಯನುಪಾವನಸುಕೀರ್ತಿಯನು ॥
ಮುಗಿವಿರಾರಿಗೆಕೈಯ್ಯಕಮಲಾ। ಳಿಗಳಿರುಪಚಾರವನುಬಲ್ಲೆನೆ । ಮಗುಧರರಸನುಕೃಷ್ಣನಲ್ಲದಡೀವಿಧಿಯೆನಮಗೆ ॥ ೧೮ ॥
ಲನೆಯರುನೋಡುತ್ತಲಿದೆಗೋ। ಕುಲದರಸನಮರಾಂಗನಾಕುಚ। ಲಲಿತಕುಂಕುಮಗಂಧಮಿಶ್ರಿತವೈಜಯಂತಿಗಳ ॥ ಲಲಿತಗಂ
ಧಗಂಧನಹನೆಳ। ನುಳಗೊಳುತ್ತಿದೆನಾಸಿಕವನಾ। ಲಲನೆಯಾವಳೊಕೃಷ್ಣನೊಡನೈದಿದವಳತಿಮಾನ್ಯೆ ॥ ೧೯ ॥ ನೀಡಿಭುಜವನು
ನಿತೆಯಂಸದ। ಲಾಡಿಸುತಕಮಲವನುಹರಿಸುಳಿ। ದಾಡಿದೆಡೆಯಿದುರಮ್ಯತರವಾಗಿದೆವನೋದ್ದೇಶ ॥ ಪಾಡುವಳಿಗೀತವನು
ಕೇಳು। ತಾಡುವೀನವಿಲುಗಳನೃತ್ಯವ । ನೋಡುತಿದೆಹೋದನೆಮನೋಜ್ಞೆಯರೀವನಾಂತರಕೆ ॥ ೨೦ ॥ ಇಂತುವನವನ
ದೊಳಗೆಗೋಕುಲ। ಕಾಂತೆಯರುತೊಳಲುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮೀ। ಕಾಂತನನುಕಾಣದೆಚರಾಚರಜೀವಭರಿತನನು ॥ ತಂತಮಗೆತರುಣಿ
ಯರುಕೃಷ್ಣನ। ಚಿಂತೆಯಲಿಲೋಕಕ್ಕೆಮರುಳಾ। ದಂತೆತದ್ಭಾವದಲಿಚೇಷ್ಟಿಸಿದರುತದಾತ್ಮೆಯರು ॥ ೨೧ ॥ ನೋಡುತ್ತೈಧನೆ

ಕೃಷ್ಣನೆಂದವ । ರಾಡುಮೆಂಬುಜದೆಡೆಗೆಹರಿಮಾ । ತಾತುಮೈಥನೆಯುಂದುಘನಗಂಭೀರರವದೆಡೆಗೆ ॥ ಮಾಡುಮಳಿಗಳಿಗೈದುಮೆರಾ
ಹರಿ । ಮಾಡುತ್ತೈಥನೆಯುಂದುಸತಿಯರು । ಕೂಡೆಹಂಬಲಿಸಿದರುಕೃಷ್ಣನಮೆಡವಡೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥೨೨॥ ಪರಿಮಳವರುಡಿಹಿಡಿ
ದುಹರಿವರು । ತರುಣಿಯರುಕೃಷ್ಣಾಂಗರಾಗದ । ಸರಸತರಪರಿಮಳವಿದೆಂದೇಕಮಲವನದೆಡೆಗೆ ॥ ಕರಿಯುಕಬ್ಬಿನಬನಕೆಕೃ
ಷ್ಣನ । ನಿರುಪಮಿತತನುಕಾಂತಿಯುನುತಂ । ಬುರುಹಮುಖಿಯರುಬೇದಿಪರಿವರುಕೂಡೆವನದೊಳಗೆ ॥೨೩॥ ಮರದಾ
ತಾವಿದಿರೆಂಬುದನುತಂ । ತರವನೋರಂತಾಮುಕುಂದನ । ಪರಮಲೀಲೋದಾರಹಾಸಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣವ ॥ ಪರಿಪರಿಯು
ತಂಮುಕ್ತಿಗಳಬಂ । ಧುರವಿಹಾರಂಗಳನುನೆರದಂ । ಬುರುಹಮುಖಿಯರುತಾಳ್ದರುಕೃಷ್ಣಾತ್ಮಭಾವನೆಯು ॥೨೪॥ ಆನು
ಪೂತನಿಯುಂದಳೊಬ್ಬಳು । ದಾನವಾಂತಕನಾದಳಾಸ್ತನೆ । ಮಾನವನುಮಾಡಿದಳುಬಿಟ್ಟಳುಕಾಂತೆಬಸವಳಿದು ॥ ತಾನುತೊ
ಟ್ಟಲುಕೃಷ್ಣನೆಂದನು । ಮಾನಿಸುತವುತ್ತೊಬ್ಬಳಾಶಕ । ಟಾನುಕಾರದಕಾಂತೆಯುನುಕೆಡೆಯೊದದಳಂಬರಕೆ ॥೨೫॥ ಲಲ
ನೆಯೊಬ್ಬಳುಕೃಷ್ಣನಾನೆಂ । ದಿಳೆಯುಲಿರೆಗಿರಿಯುಂತ್ರೆಹೊತ್ತೊ । ಯ್ದಳುಮಹಾಮಾತ್ಯಾಕೃತಿಯುಲೊಬ್ಬಳುನಭಸ್ಥಳಕೆ ॥ ಉಲಿ
ವಗೆಜ್ಜೆಯುಕಾಲನಂಗಳ । ದೊಳಗೆಳದುಸುಳಿದಾಡುತಂಜಿದ । ಪ್ರೊಲಾಯುಶೋದೆಯುಕೈಗಳಿಗೆಹರಿತಪ್ಪಳಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೨೬॥
ಹಾಲುಬೆಣ್ಣೆಮೊಸರ್ಗಳನುನಿಜ । ಬಾಲಕನುಕದ್ದುಂಡನೆಂದೊಯಿ । ದಾಳಿಗಪನಾಡುವರುನೆರದುಯುಶೋದೆಗೈತಂದು ॥
ಹೇಳುವಳುಮತ್ತೊಬ್ಬಳಂಜಿಸಿ । ಕೋಲುಗೊಂಡರೆಕಾಣುತ್ತೊಬ್ಬಳು । ಲೋಲಲೋಚನೆಕೃಷ್ಣನಾನೆಂದಳುವಳನುಕರಿಸಿ ॥
ಬೆಣ್ಣೆಗಳವನುಮಾಣಿಸುವೆನೀ । ಚೀಣನನುಕಟ್ಟಿರಿಸಿತಾರಾ । ಕಣ್ಣಿಗಳನೆಂದೊಬ್ಬಳೊಬ್ಬಳನಡುವನೊಡೆಬಿಗಿದು ॥ ಪ್ರ
ಣ್ಯನಿಧಿಕಟ್ಟುವಳುಕರದೆರೆ । ಯುಂಣಬಾಯುಂನರಸಬಾರೆಲೆ । ಯಾಂಣುಬಾನಿಂಮುಂಣನೊಡನೆಂದೆಂಬಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೨೮॥
ಕರುಗಳಾದರುಕೆಲರುಕೆಲಬರು । ಕರುವಳರುತಾವಾಗಲೊಬ್ಬಳು । ಮುರಹಿಕೃಷ್ಣನಪ್ರೋಲುವತ್ಸಾಸುರನುತಾನಾಗಿ । ಬೆರೆ
ಸಿದಳುಮತ್ತೊಬ್ಬಳಾಕೆಯು । ತುರುಸಿಹಿಂಗಾಲ್ಪಿಡಿದುಗಗನಾಂ । ತರಕೆಬೀಸಾಡಿದಳುಘೋಯುಂದುದುವಧೂನಿವಹ ॥೨೯॥
ಬಕನೆನುತಕುಳ್ಳಿರ್ದಳೊಬ್ಬಳು । ಬಕವಿದಾರಣನೆಂದಳೊಬ್ಬಳು । ಸುಕೃತವೆಂತುಟೊಶಿವಶಿವಾಗೋಪಾಂಗನಾಜನದ । ವಿಕಟ
ಭುಜಬಲದೈತ್ಯಪತಿಧೇ । ನುಕನುತಾನೆಂಬಳನುನೀಳಾ । ಳಕಿಯುರೈದಿದರಾಹವಕೆಬಲಕೃಷ್ಣರಾವೆನುತ ॥೩೦॥ ಹೋಗು
ನೀನಿನ್ನೀನದಿಯುಲಿರ । ಲಾಗದೆನುತಲತಾಂಗಿಕಾಳಿಯು । ನಾಗನಾದವಳುತ್ತಮಾಂಗವನೇರಿನಿಂದಿರ್ದು ॥ ಬಾಗಿಕುಣಿದಳುನಾ
ಗಪತ್ನಿಯು । ರಾಗಿಕೆಲರೈತಂದುಕರುಣಾ । ಸಾಗರನೆಕೈಗಾಯುಬೇಕೆಂದೆರಗಿದರುಪದಕೆ ॥೩೧॥ ಎಲೆಲೊಕಿಚ್ಚೋಕಿಚ್ಚುಹೊ
ಗುಹೊಗು । ನಳಿನನಾಭನಮರೆಯುನೆನಲಾ । ಕಳವಳವಮಾಣ್ಮಾಣುತಾನಿಹೆನಂಜಬೇಡೆನುತ ॥ ತಳವನೊಡ್ಡಿದರಬಲೆನೋಡಿ
ರೆ । ಚೆಲುವಮೂರ್ತಿಯುನೆನುತಲೊಬ್ಬಳು । ಯುಳೆನಗೆಯುಕುಡಿನೋಟದಲಿರಂಜಿಸಿದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೩೨॥ ಘಾಳಿಮಳೆಗಂಜುವ
ರೆಬನ್ನೀ । ಶೈಲರಾಜನಿವಾಸವಿದೆಗಿರಿ । ಬೀಳುಗೆಂದಂಜದಿರಿಯುನಲೈತಂದಸತಿಯುರಿಗೆ ॥ ಮೇಲುದವನಂಬರಕೆನೆಗಹಿವಿ । ಶಾಲ
ಲೋಚನೆನಿಂದಳೊಬ್ಬಳು । ಬಾಲೆಯುರಕೃತಪುಣ್ಯವೆಂತುಟೊಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೩೩॥ ಇಂತುಕೃಷ್ಣವಿಯೋಗಚಿಂತಾ । ಕ್ರಾಂ
ತೆಯುರುತೊಳಲುತ್ತಗೋಕುಲ । ಕಾಂತೆಯುರುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಹಂಬಲಿಸುತ್ತಹಲುಬುತ್ತ ॥ ಮುಂತೆಕಂಡರುಬರುವಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂ
ತಕೃಷ್ಣನಹಜ್ಜೆಗಳನವ । ರಂತರದಲೊಪ್ಪುವವರಾಂಗನೆಯುಸವಹಜ್ಜೆಗಳ ॥೩೪॥ ಇತ್ತಲಿಮೆಯುಮೆನೋಡಿನಮ್ಮನು । ಹತ್ತಿಸು
ವಪಜ್ಜೆಗಳನಸುಗೆಂ । ಪೊತ್ತಿಮಿಗೆರಾಜಿಸುವಪಂಕಿಲಕುಂಕುಮಂಗಳಲಿ ॥ ಉತ್ತಮಧ್ವಜವಜ್ರರೇಖೆಗ । ಳತ್ತಲಿವೆಮಾನಿನಿಯು
ಹಜ್ಜೆಯು । ನುತ್ತಹೊರಳಿದರವನಿಯುಲಿಕೃಷ್ಣನನುಕರಕರದು ॥೩೫॥ ಆವಚೆಲುವೆಯೊಶಿವಶಿವಾಮು । ನ್ನಾವಪರಿಯುಲಿಭಜಿ
ಸಿದಳೊಬಲು । ದೈವವನುಪೂರ್ತೇಷ್ಟದಾನವ್ರತಶತಂಗಳಲಿ । ನಾವುಳಿಯುಲೊಬ್ಬಳನುಬಿಟವಸು । ದೇವನಂದನನೊಯಿದನಾ
ಯೆನು । ತಾವನಿತೆಯುರುಹಜ್ಜೆಗೊಂಡರಬಿದರುಹರಿಪದವ ॥೩೬॥ ಕದ್ದುಹೋಗುತ್ತಿದರೊಳಗೆಕು । ಳ್ಳಿರ್ದನಿದೆಕಾಮಿನಿಗೆ
ಹೂಗಳ । ನಪ್ಯಯುನುತುರಬಿಸುತ್ತರಮಿಸಿದನಾತ್ಮರತನಿಲ್ಲಿ ॥ ಆದ್ದುಹೋಗಿವೆಹಜ್ಜೆಗಳುದಿಟ । ಭದ್ರಗಾತ್ರೆಯುಮಹಿಸಿನಡೆದನೆ ।
ಧೇನ್ಯಮಾನಾಂಘ್ರಿಯುನುಹಾಯೆಂದಳಲಿದರುನೋಟ ॥೩೭॥ ಇಲ್ಲಿಹೂಗಳಕೊಯ್ದುನಿಡೆಯಿದೆ । ಇಲ್ಲಿಯಿವೆತುದಿಗಾಲಹಜ್ಜೆಗ ।
ಳಿಲ್ಲಿಳುಹಿದನುಸತಿಯುಕುರುಳನುಬಿಡಿಸಿಪಿಡಿಗೆಳವೆ ॥ ಇಲ್ಲಿನಕ್ಕರೆಬಾಯುತಂಬುಲ । ಚೆಲ್ಲಿದೆಡೆಯಿದೆನೋಡಿತುರುಬಿದ । ಮಲ್ಲಿಗೆ
ಗಳಿವೆಯುನುತಬೆಂಬತ್ತಿದರುಹಜ್ಜೆಗಳ ॥೩೮॥ ಇಂತುಕೃಷ್ಣನನರಸುತಾಶ್ರುತಿ । ಕಾಂತೆಯುರಪ್ರೋಲಿಖಿಳಗೋಕುಲ । ಕಾಂತೆ
ಯುರುತೊಳಲುತ್ತವಿಪಿನಾಂತರದೊಳ್ಕೆರಲು ॥ ಮುಂತೆಕೃಷ್ಣನಕೂಡೆಬಂದಾ । ಕಾಂತೆನೆಸದುದನಕಟಕಟಭೂ । ಕಾಂತಕೇಳ
ದುರಾತ್ಮೆಯುಲ್ಲಿಂತೆಂದಳಾವನಿತೆ ॥೩೯॥ ಸತಿಯುರೊಳಗೆನ್ನಂತೆರೂಪಾ । ನ್ವಿತೆಯುರಖಿಳಗುಣಾನ್ವಿತೆಯುರಾ । ರಿತರನಾರಿಯು
ರೆಲ್ಲರನುಬಿಸುಟೆನ್ನನೊಬ್ಬಳನು ॥ ರತಿವಿದಸುರಮಿಸಿದನಲಾಪರಿ । ಮಿತವನಸ್ಥಳಗಳಲಿಯೆನುತಾ । ಸತಿಮುಕುಂದನಿಗೆಂದಳೆ
ಯ್ಯನೆನಿಂದುಮೊರಕಿಸುತ ॥೪೦॥ ಮಿಡುಕಲಾರೆನುಕೃಷ್ಣಮುಂದೋ । ರಡಿಯಿಡಲುಸೈರಿಸವುಕಾಲ್ಗಳು । ಮುಡಿಗಳಿಗೆಹ

ಬೆಟ್ಟಗಳಗೀಯಡೆಯುಪಥಗಳಿಗೆ || ನಡುವನೀನಿಂನೆತ್ತಲಿಲ್ಲಿಗೆ । ನಡದುಬಳಲಿದೆನಾನುಕಾಮಿಸಿ । ಪಡೆಗೆಹೊತ್ತೊಯ್ಯಿತಂನ
ನೆಂದಳುಕಾಂತ್ರವಸವಳಿದು || ೪೧ || ಎನಲುನಕ್ಕನುಕಾಂತ್ರೆಕೆಡಿಸಿದೆ । ತನಗೆಹೇಳದೆಬರಿದೆಬಳಲಿದೆ । ವನಿತೆಕುಳ್ಳಿರುಹೆಗಲಮೇ
ಲಿನ್ನಾದಡೆಂದೆನುತ || ದನುಜಹರನಿರೆಸಂವರಿಸುತಂ । ಗನೆಸಮಾಹಿತ್ರೆಯಾದಳ್ಳೇನಂ । ಬೆನುವಿಚಿತ್ರವನಡಗಿದನುಕಮಲಾಕ್ಷನಾ
ಕ್ಷಣಕೆ || ೪೨ || ಬಿಟ್ಟುಹೋದರೆಕಾಂತೆಕಾಣದೆ । ಕೆಟ್ಟೆನೆನುತಾಕ್ಷಣವೆಮಿಗೆಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಹೊರಳಿದಳವನಿಯುಲಿಹಾಕಾಂತಹಾ
ಯೆನುತ ||ನಟ್ಟಡವಿಯೊಳಗೆನ್ನನೊಬ್ಬಳ ।ಬಿಟ್ಟರುಳಿವೆನೆಹಾಯೆನುತಬಾ।ಯ್ಬಿಟ್ಟಳಬಲೆವನಾಂತರದಲೋರಂತೆಕಾತರಿಸಿ ||೪೩||
ಮಾರಮಣಹಾಕಾಂತಕರುಣಾ । ವಾರಿಧಿಯೆಹಾನಾಥಹಾರತಿ । ಶೂರಮೂರುತಿಕೃಷ್ಣಹಾಹಾವಿಮಳಕೀರಿತಿಯೆ || ತೋರುನಿನ್ನನ
ನಾಥೆಗೆನುತಾ । ನಾರಿಬಾಯ್ಬಿಡೆಕೇಳಿಗೋಕುಲ । ನಾರಿಯರುಹರಿತಂದುಕಂಡರುಕಾಂತೆಯಳುತಿರಲು || ೪೪ || ಕೇಳದಿನಿನಗೇ
ನಾಯ್ತುದಾರಿಂ । ದಳುವೆರಮಣನದಾರುನೀನೀ । ಹಳುವದೊಳಗೇಕಿದ್ದೆಹೇಳೊಬ್ಬಳೆದುರಾಗತರ || ತಿಳುಹುಸಾಕೆಳಬೇಡೆನು
ತ್ತಾ । ಲಲನೆಯರುಸಂತೈಸಲೊಯ್ಯನೆ । ಬಳಲುತಾತ್ಮಕೃತಾಪರಾಧವನೆಂದಳವರೊಡನೆ || ೪೫ || ನಿಲ್ಲುಸಾಕೆದನೇನಹೇಳುವೆ ।
ಕಳ್ಳನಾಚರಣೆಯನುಗರ್ವಿಸ । ಲಿಲ್ಲಗುಣಮಾತನಲಿವಿಗಡರದೇವನೀಪರಿಯ || ಕೊಲ್ಲನೇನಮ್ಮನುನಿರರ್ಥಕೆ । ಬಳ್ಗನೆಂದಾಶ್ರೈಸಿ
ದವರನು । ಬಲ್ಲಿದನಕೂಡೇವುದೆಂದರುಕಾಂತೆಯರುಮಱುಗಿ || ೪೬ || ಬಳಿಕಸತಿಯರುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಹಂ । ಬಲಿಸುತಡವಿಯೊಳಲ್ಲಿ
ಗಲ್ಲಿಗೆ । ತೊಳಲಿದರುಬೆಳದಿಂಗಳುಕ್ಷಂನೆಗವನಾಂತದಲಿ || ನಳಿನಮುಖಿಯರುಕೃಷ್ಣಚಿಂತಾ । ಕುಳಿತೆಯರುಪಾಡುತ್ತಹೊಗಳು ।
ತ್ತಳಲುತೋರಂತಾಲಿಸುತಬೆಸಗೊಳುತಗಿಡಮರನ || ೪೭ || ನೆರದವಿರಹಾಂಧಕೆಗೆಕತ್ತಲೆ । ನೆರವುಬರೆಗೋಪಿಯರುಕೃಷ್ಣನ ।
ಚರಣವನುನೆನವುತ್ತಹಂಬಲಿಸುತಬಂಣಿಸುತ || ತರಣಿಯುದಯುವನಿರದೆಹಾರುವ । ಸರಸಿಜಾವಳಿಯಂತೆಪರಮೇ । ಶ್ವರನೊಲ
ವಹಾರುತ್ತಕುಳ್ಳಿರ್ದರುವನಾಂತದಲಿ || ೪೮ || ಕಾಂತೆಯರುವನದೊಳಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನನುನೆನವುತ್ತಸುಜನ್ಯೆ । ಕಾಂತಶರ
ಣನನಪ್ರತರ್ಕ್ಯನನಂತವಿಗ್ರಹನ || ತಂತಮಗೆತದ್ಗುಣಚರಿತ್ರೋ । ದಾಂತಸುಧೆಯಲಿಮುಳುಗಿವಿರಹ । ಸ್ವಾಂತೆಯರುಪಾಡಿದರು
ನಿತ್ಯಾತುಗುಣಗಣವ || ... ... || ೪೯ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೨೮೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಗೋಪಿಕಾ ಗೀತ ಕಥಾ.

ಸೂಚನೆ || ಸಲೆನಿಜಾಶ್ರಿತಭಕ್ತರಿಗೆತಾ । ಸುಲಭನೆಂಬುದಮೆರದುಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಮೈದೋರಿದನುಗೋಪೀ
ಜನಕೆಮನವೊಲಿದು || ... ...

ಪದನು || ನಂದನಂದನನೀನುದಿಸಿದಂ । ದಿಂದಮೇಲಮರಾವತೀಪುರ । ದಿಂದಧಿಕವಿಭವದಲಿಗೋಕುಲವೆಸದುದಿಂನಬರ ।
ಇಂದಿರೆಗೆನೆಲೆಯಾಯ್ತುಲಾಗೋ । ವಿಂದಗೋಕುಲದರಸಗೋಪೀ । ವೃಂದವಲ್ಲಭಕೃಷ್ಣಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಮೈದೋರು ||೧|| ಶಾರ
ದೇಂದೀವರದಳಾಂಕೋ । ದಾರನಯನಾಪಾಂಗದಿಂದೆಲೆ । ವೀರಕೊಲುವುದುಪಾಥವೇನೀಬಿಟ್ಟುತೊತ್ತಿಯರ || ಕೂರಲಗುಗೊಂ
ಡಿರಿಯಲಾಗದೆ । ಹಾರಮಣಹಾನಾಥಹಾಲ । ಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಮೈದೋರುಮೈದೋರಬಲೆಯರಿಗೆಸುಗೆ ||೨|| ವಿಷಜಲಾಶಯಸರ್ಪ
ಮುಖರಾ । ಕ್ಷಸಮಹಾನಿರ್ವೃಷ್ಟಿಪಾತ । ವ್ಯಸನದಲಿವೃಷಮಯಸುಖಾದಿಕೃತಾಪರಾಧದಲಿ || ಅಸುಗಳೊಡೆಯನೆರಕ್ಷಿಸಿದೆಯಂ ।
ನುಸುಗಳನುಗುರಿಮಾಡಿಮನಸಿಜ । ನೆಸುಗೆಗೊಪ್ಪಿಸಿದೇಕೆಕೃಷ್ಣಕೃಪಾರಸಾಂಬುಧಿಯೆ || ೩ || ನಂದಗೋಪಿಯಮಗನೆಹುಸಿ
ಗೋ । ವಿಂದನೀಸಾಕ್ಷಾತಸುರಮುನಿ । ವೃಂದವಂದಿತವಿಷ್ಣುನೀಸಚರಾಚರಾತ್ಮಕನು || ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಮರೌಘಸಹಿತರ ।
ವಿಂದಭವನಭ್ಯರ್ಥಿಸಿದಡೆಮು । ಕುಂದಜನಿಸಿದೆಧರೆಯರಕ್ಷಿಸಲೆಂದುಧರಣಿಯಲಿ || ೪ || ಸಿರಿಯಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನುಮಾ । ಳ್ಪ
ನುತರದಸಂಸಾರಭಯದಲಿ । ಶರಣುವೊಕ್ಕರಿಗಭಯವನುಕೊಡುವೊಪ್ಪುವೀನಿನ್ನ || ಕರಸರೋಜವನೊಡೆಯಾಂತಂಮಯ । ಶಿರ
ದಲಿಡುಶಾಶ್ವತನೆಕರುಣಾ । ಕರನೆಸನ್ನುತಜೀವರಕ್ಷಾಕರನೆಸುಖಕರನೆ || ೫ || ಅನತರಪಾಪವನುಕೆಡಿಸುವ । ಧೇನುಗಳಬಳಸ
ಲುವಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಸ್ಥಾನಶೋಭಿತವಪ್ಪಕಾಳಿಯಮಸ್ತಕದಲೆಸೆವ || ಧ್ಯಾನಮಂಗಳವಪ್ಪನಿಜಮುನಿ । ಮಾನನೀಯಪದಾಂಬುಜವ
ನೀ । ಮಾಣದೀಕುಚಗಳಲಿರಿಸುಭಂಗಿಸುಮನೋವ್ಯಥೆಯ || ೬ || ಬುಧಮನೋಜ್ಞವೆನಿಪ್ಪಸಂತತ । ಮಧುರತರವೆನಿಸಿಪ್ಪ
ವಾಕ್ಯದ । ನಿಧಿಯೆನಿಸಿರಂಜಿಸುವನಿಜವಾಗಮೃತಸೇವೆಯಲಿ || ಅಧಿಕತರಮೂರ್ಛಿತೆಯರಾದೆವು । ವಿಧುವದನವಿಭ್ರಾಜಿತನೆನಿ ।
ನ್ನಧರಸುಧೆಯಲಿಕಾಂತಸಂಜೀವನನಮಾಡೆಮಗೆ || ೭ || ತಪ್ತಜೀವನವಾಗಿಕವಿವಾ । ಗ್ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಾಶ್ರಯವೆನಿಸಿಪಾಪನಿ । ವೃತ್ತಿ
ಕರವಹಕೇಳದಡೆಮಂಗಳತೆಯನುಮಾಳ್ಪ || ಮುಕ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆನೆಲೆಯನಿಸಿಸ । ಚರಿತ್ರಸುಲಭವೆನಿಪ್ಪನಿನ್ನಚ । ರಿತ್ರವನುಪೇಳ್ವ

ರುಸಮಸ್ತವನಿತ್ತವರುಧರೆಗೆ ॥ ೮ ॥ ನೋಟವನುನಗೆಗಳನುನಿನ್ನಸ । ಪಾಟವನುನೆನೆವವರದುರಿತಕ । ಪಾಟಭಂಜನವನುಪು
ನೋಜ್ಞವೆನಿಪ್ಪಪರಿಮಿತದ ॥ ಕೂಟವನುಕಮಲೇಕ್ಷಣನೆಮಾ । ತಾಟವನುನೆನೆವೆಂಮಹೃದಯದ । ಕೋಟರಕ್ಷೋಭವನುಮಾ
ಳ್ಪುದುನಿನ್ನಲೀಲೆಗಳು ॥ ೯ ॥ ಗೋವುಗಳಬಳಿಕೆಂದುನೀವ್ವಂ । ದಾವನಕೆಬಂದಿರಲುಮನದಲಿ । ನೋವೆಪಾವೆಲೆಕಾಂತಕಲು
ನೆಲತಾಗಿದಡೆನಿನ್ನ ॥ ನೋವವಂಭ್ರಗಳೆಂದುನಿನ್ನಲಿ । ಜೀವವನುತ್ರೆತ್ತಿಸಿವಿನಿರ್ಗತ । ಜೀವರಾದಂತಿಹೆವುಮನೆಯಲಿಡಿಂಬಮಾ
ತ್ರದಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಮತ್ತೆದಿನದವಸಾನದಲಿಕುರು । ಳೊತ್ತುಗಳಕಿರುಬೆಮರಭಾಳದ । ಸುತ್ತುವೀಲಿಯಪೊರವತುರುಧೂಳಿಗಳ
ಸಿರಿಮೊಗದ ॥ ಇತ್ತುನಿಜಮುಖದರುಶನದಸಾ । ಖ್ಯೋತ್ತರದಸಿದ್ಧಿಯನುನಮಗೆಲೆ । ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭಮಾಳ್ಪಮನದಲಿಕಾಮಸಂಭ್ರ
ಮವ ॥೧೧॥ ಕಾನನಕೆತುರುಗಾಯಹೋಗಿರ । ಲೇನನೆಂಬೆವುಗಹನವಿಲಯಕ್ಕೆ । ಶಾನುವನುತೃಟಿಕಾಲಯುಗದಂತಿಹುದು
ನೀನುಳಿಯೆ ॥ ಆನತಾಳಿಕನಿಚಯವಹನಿಂ । ನಾನನವನೀಕ್ಷಿಸುವಡೆವೆಗಳಿ । ವೇನವಮಾಡಿದವಕಟವಿಧಿಬಲ್ಲವನೆಪರಸುಖವ ॥೧೨॥
ಪತಿಸುತಪ್ರಿಯಬಾಂಧವಾಳ್ಯರ । ನತಿಗಮಿಸಿನಿಜವೇಣುಗೀತಾ । ಮೃತಕೆಮನವಮರುಳಾಗಿಬಂದೆವುಬಲ್ಲೆನೀನೆಂದು ॥ ಗತಿವಿದನೆ
ನಾರಿಯರುಬರೆವರಿ । ಮಿತಕೆಬಿಡುವರೆರಾತ್ರಿಯಲಿವರ । ಯತಿಲಲಾಮನೆಕೃಷ್ಣನೀವ್ಮೈಡೋರೆನಮಗೇಕೆ ॥ ೧೩ ॥ ಪ್ರಣತ
ಜನದಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುಕೊಡು । ವಣಕಿಸುವರಸುಗೊಂಬನಂತನ । ಫಣದಲೊಪ್ಪುವಕಮಲಭವಭವಮುಖ್ಯರರ್ಚಿಸುವ ॥ ಋಣಿ
ಯೆನಿಸುವಾಪನ್ನರಿಗೆಧಾ । ರುಣಿಗೆತೊಡವಹನಿನ್ನಚರಣವ । ನೆಣಿಸಲೇಕಿದುತಮ್ಮಕುಚಗಳಲಳಿಮನೋವ್ಯಥೆಯ ॥ ೧೪ ॥
ವೃಜಿನಹರವೆಂದೆನಿಪನಿನ್ನಯ । ನಿಜವನೆಮಗಿಂದೊಲಿದುವಿಪಿನ । ವ್ರಜನಿವಾಸಿಗಳಿಂಗೆತೋರಿದೆನೀನೆಕರುಣದಲಿ ॥ ಸುಜನಹೃ
ದಯವ್ಯಾಧಿಗುರುಭೇ । ಷಜವಲಾನಿನ್ನೊಲುವಚರಣಾಂ । ಬುಜವನೇತಕೆಮತ್ತೆತೋರಿಸಲೊಲ್ಲೆನೀನಮಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ಮೊಲೆ
ಗಳಲಿತೆಗದಪ್ಪಲಮ್ಮೆವು । ಚೆಲುವನಿನ್ನಪದಾರವಿಂದವ । ಮೆಲುದಳದಮೈಯ್ಯುಷ್ಣಕಠಿಣತೆಗಳುಕುಗೆಂದಂಜಿ ॥ ಕಲುನೆಲದಲೆಂತ
ಳುಕದೀಬಲು । ಹಳುವದಲಿಸಂಚರಿಸಲೆಂದುಂ । ಮಳಸುತಿಹೆವೆಲೆಕೃಷ್ಣಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಮ್ಮೈದೋರು ॥೧೬॥ ಎನುತೆನುತಹಲ
ವಂಗದಲಿಕೃ । ಷ್ಣನನುಪಾಡುತಹಲುಬುತಾವ್ರಜ । ವನಿತೆಯರುಹಂಬಲಿಸಿದೆಸೆಗಳನೋಡಿಬಾಯ್ಬಿಡುತ ॥ ವನದೊಳಗೆಧೃತಿಗೆ
ಟ್ಟುನಿಜಕಾಂ । ತನನುಕಾಣದೆಕರಗಿಸಲೆಕಂ । ಬನಿಗಳಲಿಹೊರಳುತ್ತಧರಣಿಯಲತ್ತರೊಡಲೊಡೆಯೆ ॥ ೧೭ ॥ ಹಾರಮಣಹಾ
ಕಾಂತಹಾಲ । ಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಹಾಕೃಷ್ಣಹಾಕರು । ಣಾರಸಾಂಬುಧಿಹಾಮುಕುಂದಮನೋಜ್ಞಮೂರುತಿಯೆ ॥ ನಾರಿಯರುನಿನಗಿ
ದಿರೆನಮ್ಮಲಿ । ವೈರವೇಕೈಕೃಷ್ಣನೀವ್ಮೈ । ದೋರದಡೆನಾವ್ಪುಳಿಯಲರಿಯೆವೆನುತ್ತಹಲುಬಿಹರು ॥ ೧೮ ॥ ದೇವನೀನೊಲ್ಲದಡೆನಿ
ನ್ನಯ । ಭಾವವೇಸಾಕೆಮಗೆನಿನ್ನಲಿ । ಜೀವವನುಬೆರಸುವೆವುತನುವಿರಹಾಗ್ನಿತಾಪದಲಿ ॥ ಬೇವುದೈಸಲೆಯೆನುತಮಿಗೆಸ । ದ್ಭಾ
ವದಲಿಮೂರ್ಛೆಕ್ರಿಯರಾಗಿರೆ । ದೇವಕೀನಂದನನುಮೈದೋರಿದನುಸತಿಯರಿಗೆ ॥ ೧೯ ॥ ನಗೆಮೊಗದನಯನಾರವಿಂದದ । ಲೊ
ಗುವಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತಪವೀ । ಚಿಗಳವಿಶದದ್ಯುತಿಯದಂತಾವಳಿಯಮಾಕ್ತಿಕದ ॥ ಮೃಗಮದದಪರಿಮಳದಕುರುಳೋ । ಳಿಗಳ
ಕಮನೀಯಾಂಗರಾಗದ । ಜಗದಸೊಬಗಿನದೇವಮೈದೋರಿದನುಸತಿಯರಿಗೆ ॥ ೨೦ ॥ ಉಟ್ಟಪೀತಾಂಬರದತೋಳ್ಗಳ । ಲಿಟ್ಟ
ಮಣಿಕಂಕಣದಕೊರಳಲಿ । ತೊಟ್ಟವನಮಾಲೆಗಳಕಾಂಸ್ತುಭಮಕರಕುಂಡಲದ ॥ ಇಟ್ಟಡೆಯತನುಶಿಂಗರದಲೊಪ । ಲಿಟ್ಟಕಾ
ಮನವರ್ಗವನುಕೆಡೆ । ಮೆಟ್ಟಮೆರವಂಗದಲಿಮೈದೋರಿದನುಸತಿಯರಿಗೆ ॥ ೨೧ ॥ ಅಂದುನವಮಾವಸ್ಥೆಯಲಿಮನ । ಸಂದು
ಕೃಷ್ಣಧ್ಯಾನಸುಖದೊಳ । ಗಿಂದುಮುಖಿಯರುಕಾಣದಿತರವಮರದುಕುಳ್ಳಿರಲು ॥ ನಿಂದುಧನಿದೋರಿದನುಪ್ರೊಂಗೊಳ । ಲಿಂದ
ವಿವಿಧಶ್ರುತಿಗಳಲಿಗೋ । ವಿಂದನಾಪ್ಯಾಯನವಮಾಳ್ಪಂತಿರೆವಧೂಜನಕೆ ॥ ೨೨ ॥ ಕೊಳಲನಾದವಕೇಳುತವೆಕೋ । ಮಳೆಯ
ರೆದ್ದರುಕೃಷ್ಣಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಯಾವೆಡೆಕಾಂತನೀನಾವೆಡೆಯನುತ್ತೈದಿ ॥ ಪುಳಕಿತಾಂಗಿಯರಪ್ಪಿದರುಕಂ । ಗಳಲಿನಳಿತೋಳ್ಗಳ
ಲಿಹೋದಸು । ಗಳನುಪಡದಂತೇನನೆಂಬೆನುಹರುಷದುತ್ಸವವ ॥ ೨೩ ॥ ಲಲನೆಯೊಬ್ಬಳುಕೃಷ್ಣನಂಗೈ । ತಳವಹಿಡಿದಳುತನ್ನಸ
ವಕರ । ತಳದಲೊಬ್ಬಳುಚಾರುಚಂದನವೆಸವಹರಿಭುಜವ ॥ ತಳದುನಿಂದಳುತನ್ನೆಡೆಗಲಲಿ । ಕಳದುಕೊಂಡಳುಶಾಂತೆಮಾತ್ತೊ ।
ಬ್ಬಳುಮುಕುಂದನಚಾಯತಂಬುಲವನುಕರಾಗ್ರದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಒಬ್ಬಳೆಡವಂಕದಲಿಭಜಿಸಿದ । ಳೊಬ್ಬಳೆರೆಬಲವಂಕದಲಿಮ ।
ತ್ತೊಬ್ಬಳಪ್ಪಿದಳುರದೊಳಗೆಹರಿಪಾದಪಂಕಜವ ॥ ಒಬ್ಬಳೆವೆಯಿಕ್ಕದೆನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ । ಸರ್ಬಲೋಕೇಶ್ವರನವದನವ । ನುಬ್ಬಿದಳುಪುಳ
ಕದಲಿನಯನಾನಂದಬಾಷ್ಪದಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಒಬ್ಬಳೀಕ್ಷಿಸಿದಳುಸರೋಷದ । ಲೊಬ್ಬಳಾಕಿದಳಧರವನುಮ । ತ್ತೊಬ್ಬಳುರೆಚುಂ
ಬಿಸಿದಳೆಸವಕದಂಪನೋರಂತೆ ॥ ಒಬ್ಬಳುರೆನಡೆನೋಡಿಕೃಷ್ಣನ । ಸರ್ಬಲೋಕದಚಲುವಮೂರ್ತಿಯ । ತಬ್ಬಿದಳುತಡದಂತ
ರಂಗದಲಪ್ಪಿನ್ಮೈಮರೆದು ॥ ೨೬ ॥ ಇಂದುವದನೆಯರಚ್ಯುತನನೊಂ । ದೊಂದುಪರಿಯಲಿಭಜಿಸಿವಿರಹದ । ಬಂದುಗವನೀಡಾಡಿ
ನಿಮಿಷಾರ್ಧಪ್ರಸಂಗದಲಿ ॥ ಸಂದಣಿಸುವೃತ್ತವದಪರವಮಾ । ನಂದರಸಪುಳಕಂಗಳಲಿಗೋ । ವಿಂದನನುಪರಿಪರಿಸಿನಿಂದರುಕೂಡೆ
ಸಮತಳಿಸಿ ॥ ೨೭ ॥ ಅರಸಕೇಳೊಪ್ಪಿದುದುಪರಮೇ । ಶ್ವರನಮಂಗಳಮೂರ್ತಿತಾರಾ । ಪರಿವೃತೇಂದುವಿನಂತೆತನ್ವಂಗಿಯರ

ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಸರಸಿರುಹದಳನಿಕರಮಧ್ಯ । ಸ್ಫುರಿತಕರ್ಣಿಕೆಯಂತೆಸೊಗಸಿನ । ಪರಿಮಳದಸಂಪನ್ನತೇಜೋಗುಣವಿಶೇಷದಲಿ ॥ ಬಳಿಕಕರಿಣೀಯೂಥಮಧ್ಯದ । ಬಲುಗಜೇಂದ್ರನವೋಲುಲಲನಾ । ವಳಿಯಪರಿವಾರದಲಿಪರಮೇಶ್ವರನುರಂಜಿಸುತ ॥ ನಲವುಮಿಗಲ್ಕೈತಂದನೊಪ್ಪುವ । ಪುಳಿನದೆಡೆಗುತ್ಸಾಹಿಸಿಕುಮುದಾ । ವಳಿವಿಶಾಲಿತಪುಷ್ಪಸೌರಭಸೌರಭಸ್ಥಳಿಕೆ ॥ ೨೯ ॥ ನಿಗಮಮಸ್ತಕಗಳಲಿಮುನಿಗಳ । ಬಗೆಯಬಯಸಿಕೆಗಳಲಿರಂಜಿಸು । ವಗಧರಂಗಾಸನವನುರದಪ್ಪಿನಲಿಶೋಭಿಸುವ ॥ ಸೊಗಯಿಸುವತಂತ್ರಮ್ಮಕುಚಪ । ಟ್ಟಗಳಲೊಪ್ಪಿರಲಿಕ್ಕಿವನಿತೆಯ । ರಗಣಿತಾಮಳಮೂರ್ತಿಯನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರುನಡುವೆ ॥ ೩೦ ॥ ಪಂಕಜಾಕ್ಷನುಸಗುತವರಕುಚ । ಕುಂಕುಮಾರುಣಪಟ್ಟಕಾಪರಿ । ಯಂಕದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದನಭಿನವರೂಪವಿಭವದಲಿ ॥ ಅಂಕದಲಿತೆಗೆದನುಪಮಾನಪದ । ಪಂಕಜವನಾದರದಲೊತ್ತುತ । ಪಂಕಜಾಕ್ಷಿಯರೆಂದರಿಂತನ್ಯಾಪದೇಶದಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ಭಜಿಸುವರನೇಭಜಿಸುವರುಕೆಲ । ರಜಿತರನೆಭಜಿಸುವರಲ್ಪೈಭಜಿ । ಸುವರುಕೆಲರಾರುವನುಕೆಲರಾರೊಲ್ಲರುಭಜಿಸುವನು ॥ ಸುಜನರಾರಿನಿಬರೊಳುಭಾವದ । ನಿಜವಹೇಳೆಲೆಕೃಷ್ಣತಮಗೆನೆ । ತ್ರಿಜಗದಾರಾಧಿತನುನಗುತಿಂತೆಂದನವರೊಡನೆ ॥ ೩೨ ॥ ಭಕತರನುಭಜಿಸುವರಲೇಸಾ । ಧಕರುನಿಜಕಾರ್ಯದಕೃತಜ್ಞರು । ಭಕತರನುಭಜಿಸುವವರಾತ್ಮಜ್ಞಾನಪಂಡಿತರು ॥ ವಿಕಟಮತಿಗಳುಮೇಣುಸಲೆಬಾ । ಲಕರುಭಕತಾಭಕತರೆನ್ನದೆ । ಸುಕೃತಿಗಳುಭಜಿಸುವರುಪರಮಕೃಪಾಳುಗಳುಧರೆಗೆ ॥ ೩೩ ॥ ಇನಿಬರೊಳಗಾನಾರುಮಲ್ಲಲೆ । ವನಿತೆಯರಿರಾಪ್ತ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕ । ತನವೆನಗೆಮುನ್ನಿಲ್ಲಮೇಣುಕೃತಜ್ಞತಾನಲ್ಲ ॥ ನೆನವಭಕತರಭಜಕನಾನೆ । ನ್ನನುವನರಿಯಲಲಾನಿಜಾಶ್ರಿತ । ಜನಪರಾಯಣನೆಂಬಬಧ್ಧವ್ರತನುತಾನೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಧನವಿಹೀನನುಲಬ್ಧಧನದಲ್ಲಿ । ವಿನಲಿಕುದಿದನ್ಯೋಪಭೋಗದ । ಮನವನರಿವಂತೆನ್ನಕಾಣದಡಕಟನಿಮಗಿಂದು ॥ ಘನತರಸ್ನೇಹಾನುಬಂಧದ । ಮನವಿದೆನ್ನಲಿತೀವ್ರತರವಹು । ದೆನುತಡಂಗಿದೆನಬಳೆಯರಿರನ್ಯಾಯವೇನೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಇಲ್ಲಿನಿಮಗೆನ್ನಂದದತಿಶಯ । ವಲ್ಲಭರುನಿಂಪೊಂದದವರೆನ । ಗಿಲ್ಲಸದ್ಭಕ್ತೆಯರುವಲ್ಲಭೆಯರುವಿಚಾರಿಸಲು ॥ ಬಳ್ಳಿನಾನುಪಕಾರವನುಗುಣ । ದಲ್ಲಿದೋಷವನೀಕ್ಷಿಸದೆಯ । ನ್ನಲ್ಲಿನಿಮ್ಮನುರಾಗವಿದುದುರ್ಭೇದವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ತೊರದಿರೆನಗೋತಿಹಪರವನಿರೆ । ಜರದಿರಾತ್ಮಕುಲಾಭಿಮಾನವ । ನುರುವಗೃಹಪಶುಭೃತ್ಯಪುತ್ರಸಹಾಯಬಾಂಧವರ ॥ ಎರಕವಡದಿರಿತನ್ನಲಾತ್ಮನ । ನರಿದಬುಧರಂತಾವಕಾಲಕೆ । ಮರವೆಸಾನಿದನೆನುತನಿತ್ಯಾತುಮನುಕರುಣಿಸಿದ … … … … … … ॥ ೩೭ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೦೬೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ರಾಸ ಕ್ರೀಡೆಗಳು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಆಡಿದನುಮನವೊಲಿದುರಾಸ । ಕ್ರೀಡೆಯನುಗೋಪಾಂಗನೆಯರೊಡ । ಗೂಡಿಗೋಪೀನಾಥನ
ವನತನಾಥಸುರನಾಥ ॥ … … … …

ಪದವು ॥ ಕೇಳುನೃಪಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರುಶಿರಿ । ಲೋಲಸಾಕ್ಷಿತಭಕ್ತಪಶ್ಯವಿ । ಶಾಲಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತರಸಾಂಸಾರಸೂಕ್ತಿಗಳ ॥ ಆಲಿಸುತತದ್ವಿರಹವಹ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಯನುಸಂತೋಷರಸದಲಿ । ಬೀಳುಕೊಟ್ಟರುಬಾಲೆಯರುನಿಮಿಷಾರ್ಧಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೧ ॥ ಅಲ್ಲಿರಾಸಕ್ರೀಡೆಯನುನಿಜ । ವಲ್ಲಭೆಯರೊಡಗೂಡಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನುಡೊಡಗಿದನುಗೋಪೀಜನಮನೋರಥವ ॥ ಭುಲ್ಲವಿಸಲನ್ಯೋನ್ಯಯುತಕರ । ಪಲ್ಲವದಕದಪುಗಳತೋಳ್ಗಳ । ಪಲ್ಲಟದಪರಿರಂಭಣಾದಿವಿಚಿತ್ರಗತಿಗಳಲಿ ॥ ೨ ॥ ಚಲದಳಕರಾಜಿಗಳಕರ್ಣೋರ್ಮಿ । ಜ್ವಲದಬಹಳಸ್ವೇದಜಲಪರಿ । ಲುಳಿತತಿಲಕದಹೊಳವಮಣಿಕುಂಡಲದಕದಪುಗಳ ॥ ಎಳನಗೆಯಸುಪ್ರೇಮವೀಕ್ಷಣ । ದಲಸಗಮನದವಿಭ್ರಮದಹರಿ । ಸಲಿಸಿದನುಮನವನುಸರಾಗದರಾಸಗೋಷ್ಠಿಯಲಿ ॥ ೩ ॥ ಚಲಕುಚಸ್ಯಯಭಾರದಲಿನಡು । ಬಳುಕಿಬಹಳನಿತಂಬಭಾರ । ಸ್ಖಲಿತಪದವಿನ್ಯಾಸೆಯರುಸಂಗಾಭಿಲಾಷೆಯರು ॥ ಬಳಲಿದಂತ್ರಚ್ಯುತನತ್ರೋಳ್ಗಳ । ಮಲಗಿಮುಡಿದೋಳ್ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳೆಳೆ । ಗಿಳಿಯಲಾಡಿದರಾಳ್ವನೊಳುಗುಣಗಳನುಪಾಡುತ್ತ ॥ ೪ ॥ ಕಾಲಲೊಪ್ಪುವನೂಪುರದನಲ । ತೋಳುಗಳಕಂಕಣದಕಟಿತಟ । ಲೋಲಕಾಂಚೀಗುಣದಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯಬೆರಳುಗಳ ॥ ಮೇಲೆಬಿದ್ದರವಿಟರಯದನಿ । ಪ್ಪೋಳುಗಳಪುಗುರುಗಳಬಿಂಕದ । ಬಾಲೆಯರುಬಳಸಿದರುಬಹುವಿಭ್ರಮದಲಚ್ಯುತನ ॥ ೫ ॥ ಕರಕಮಲವಿನ್ಯಸ್ತಿಗಳಕಂಕಣ । ವಿರಹಿತದನೂಪುರಝಣತ್ಕೃತಿ । ಮೆರವಪಾದಪ್ರಸಗತಿಗಳಸಸ್ಮಿತೇಕ್ಷಣದ ॥ ಸರಸವಚನದಸಕಲಲೋಕಾ । ಕರುಷಣೋದ್ಯತವಿಭ್ರಮದಸರ । ಸಿರುಹಮುಖಿಯರುಸೂರೆಗೊಂಡರುಜನದಕಣ್ಮನವ ॥ ೬ ॥ ಬಿಡುಮುಡಿಯಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳ್ಗಳ । ಗಡಿಯಿಡುವತುಂಬಿಗಳಗೀತದ । ಪಡಿರವದಪೊಂಗೆಜ್ಜೆಯಂದುಗೆವಾದ್ಯರವವೆಸೆಯೆ ॥ ಮಡದಿಯರುಕೈ

ಷ್ಣಾಂಗಸಂಗದ | ಜಡಿವಸುಖದುಬ್ಬಿನಲಿಪಾಡಿದರೊ | ಡನೊಡನೆಭಾಪೆಂದುಭುವನೇಶ್ವರರುಘಲ್ಲವಿಸೆ || ೭ || ಒಬ್ಬಳಚ್ಯುತ
ನೊಡನೆಪಾಡಿದ | ಳೊಬ್ಬಳದನಂಗೈಸಿದಳುಮ | ತ್ತೊಬ್ಬಳಾಳಾಪಿಸಿದಳಚ್ಯುತಶ್ರುತಿಯನಂತದನೆ || ಸರ್ಬಜನಮೋಹನಸುಗೀ
ತಸು | ಪುರ್ಬನಿಧಿಗಳಚಿತ್ರಗತಿಗಳ | ನುಬ್ಬಿಸಿದರೊಂದೊಂದುಪರಿಯಲಿರತಿವಿದಗ್ಧಯರು || ೮ || ವನಿತೆಯರಶಶನ್ನಂಗ
ಸಂಗದ | ಘನತರದಸಾಖ್ಯೋಪಭೋಗದ | ಜನಿತಲಾಲಸ್ಯದಲಿಲಟಕಟಸುತ್ತಲಿರೆಕಂಡು || ಅನಿಬರಿಂಗನಿತಾಕೃತಿಯಸಾಂ |
ತನುಪಮಾನುಕರುಣದಲಿಗೋಪೀ | ಜನವದಣಿಪಿದನಾತ್ಮರತನನುಕೂಲವೃತ್ತಿಯಲಿ || ೯ || ತಾನುತನ್ನೆಡೆನೆಡೆಗೆವಾನಿನಿ |
ಮಾನಿನಿಯರೆಡೆಗೆಡೆನೆತಾನದ | ನೇನನೆಂಬೆನುಕೃಷ್ಣಗೋಪೀಜನದಮಂಡಲವ || ಸ್ಥಾನರಚನೆಯಚಿತ್ರವಿಭವದ | ಮಾನಿ
ಸಿದ್ಧಿಯನಿಂದ್ರನೀಲಸ | ಮಾನಸೂತ್ರದಕನಕಮಣಿಗಳವೋಲುರಂಜಿಸಿತು || ೧೦ || ಸಾಲೆಸವಮಂಡಲಕೆಹೇಮಕ | ಮಾ
ಲೆಗಳೊಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವನಿತಾ | ಜಾಲತರುಮಂಡಲವೊಸೊಬಗಿನಸಾರಮಂತಲವೊ || ಹೇಳಲರಿದಾಯ್ತುಮಲಪನಿತಾ | ಜಾ
ಹಮ್ಮೈಸಿದುದುಹರಿಲೀ ; ಲಾಲಲಿತರಾಸೋತ್ಸವದಸಂಭ್ರಮವನೆರೆನೋಡಿ || ೧೧ || ಸಡಿಲಿದುಡೆಕುಚಪಟ್ಟಗಳನಳ | ವಡಿ
ಸಮರದರುಹೊರಗೆಸೂಸುವ | ಬಿಡುಮುಡಿಯಸಂವರಿಸಮರದರುಮಾನಿನಿಯರಂದು || ಬಿಡದೆಮುರಹರನಂಗಸಂಗವ | ಸ
ಡಿಲುವುದುಸುಖವೆಂದುಮೇಣರಿ | ವೊಡರಿಸಿದಸೌಖ್ಯಾನುಭವವೋಬಲ್ಲರಾರೆಂದ || ೧೨ || ಮುಗಿಲುಮಧ್ಯದಮಿಂಚುಗಳ
ವೋ | ಲಗಧರನನೀಲಾಭ್ರನಿಭಮೂ | ರ್ತಿಗಳಮಧ್ಯದಲೊಪ್ಪಿದರುಪಾಡುತ್ತಗೋಪಿಯರು || ನಿಗಮವನಿತೆಯರಂತೆಹರಿಮ
ಹಿ | ಮೆಗಳನೊಪ್ಪುವದಿವ್ಯಗುಣಚರಿ | ತಗಳನುಘ್ನಡಿಸುತ್ತವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ೧೩ || ಆಡಿದರುವನಿತೆಯರುಬಲಹರಿ |
ಗೂಡಿಗೋಪಿಯರೊಡನೆಕೆಲವದ | ನೋಡಿಮೂರ್ಛೆಗೆಸಂದರಲ್ಲಿಯೆಕೃಷ್ಣಲೀಲೆಗಳ || ಆಡಲೇಕೆಶಶಾಂಕನಲಿಕಂ | ಡಾಡಿದವು
ಶರೋಹಿಣಿಗೆವಾಣಿಗೆ | ವೇಡಿಸಿತುಕಂದರ್ಪಶರಸರ್ವಾಂಗದಲಿಮನವ || ೧೪ || ನಕ್ಕಳಗಜೆಮಹೇಶ್ವರನಹಗೆ | ಹೆಕ್ಕಳಸಲೀಮ
ರುಳುಲೋಕದ | ಮುಕ್ಕಳಾಟಕೆಮಾನ್ಯವೇಸಂಸಾರಗತಿಯನುತ || ಮಿಕ್ಕಸತಿಯರಹೃದಯಸಾರವ | ನಕ್ಕಡಭಿಪರ್ಣಿಸುವಡರಿ
ಯನು | ಸಿಕ್ಕಿಸಿತುಕಣುಮನಗಳನುರಾಸೋತ್ಸವದರಚನೆ || ೧೫ || ನೋಡಿದಣಿಯರುಸುರರುಸಂತಸು | ಪಾಡಿದಣಿಯರು
ಮುನಿಗಳೊಪ್ಪಿರೆ | ಪಾಡಿದಣಿಯರುದಂಡಿಗಳುಗಂಧರ್ವಜನನಿಕರ || ಆಡಿದಣಿಯರುದೇವಿಯರುಹರಿ | ದಾಡಿದಣಿಯರುನಾರದ
ನುತಾಳು | ಕಾಡಿಸಿತುಹರಿಲೀಲೆಹರುಷಾಬ್ಧಿಯಲಿಮೂಜಗವ || ೧೬ || ಆವುದೋಗೋಪಿಯರಪೂರ್ವಭ | ವಾವಳಿಯಸಂಚಿತಸ
ಮಗ್ರತ | ಪೋವಿಭೂತಿವಿಶಿಷ್ಟಜನಸನುಮಾನಸತ್ಕಾರ || ದೇವದೇವನನಖಿಳನಿಗಮಶಿ | ರೋವಿರಾಜಿತಚರಣನನುಮ |
ನ್ನಾವಪರಿಯಲಿಭಜಿಸಿದರೊಯನುತಿರ್ದುದಮರಗಣ || ೧೭ || ಆವಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯೊ | ದೇವಕೀನಂದನನುಮರ್ಘ
ಭಾ | ಪಾವಸೇವಕಸುಲಭದೈವವೊದೇವನಿಕರದಲಿ || ರಾವುಗಾಣವುಮುನಿಮನಂಗಳು | ಭಾವಿಸುತಭವರೋಗವೈದ್ಯಂ |
ಗೀವಿನೋದದಲೀಲೆಭಾಪೆಂದುದುಬುಧಸ್ತೋಮ || ೧೮ || ಸರಸಿಜಾಸನರುದ್ರವಿಬುಧೇ | ಶ್ವರರಪದಸೌಖ್ಯಂಗಳಿದರೊಂ |
ದೊರೆಗೆಬಹವೇಮೋಹಕರವಲ್ಲದೆಮತಿಪ್ರದವೆ || ಪರಮಸುಖಕರವಿಹಪರಕೆಹರಿ | ಚರಣಕಮಲದಸೇವೆಯನುತಂ | ಬಾರರು
ತಾವ್‌ಹೊಗಳುತ್ತಸುರಿದರುಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ || ೧೯ || ತಾಳಮರ್ದ್ದಳಶಂಖಪಟಹದ | ಮೇಳವದಬಹುಭದ್ರವಾದ್ಯದ | ಲೋಲ
ಗಿಸಿದುದುಸಕಲಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರೋನಿವಹ || ಹೇಳಲರಿದಾಯ್ತುಸಮಗೋಪೀ | ಜಾಲಮಂಡಲತಾಂಡವದಹರಿ | ಲೀಲೆಮಿಗೆಲಾ
ವಣಿಸಿಗೊಂಡುದುಜಗದಕಣುಮನವ || ೨೦ || ಆಡಿದರುಮೈದಣಿಯೆಕುಣಿದರು | ಪಾಡಿದರುಮುದದಿಂದೆಹರಿಯನು | ಕೂಡಿದ
ರುಸೋಪಾಧಿಕದಸಾಯುಜ್ಯಸಂಪದವ || ಮೂಡಿದವುಕಿರುಬೆಮರುಮುಖದಲಿ | ನೋಡಿಕರುಣಾವನಧಿತೊಡದನು | ಕೂಡೆ
ಕಾಲಶ್ರಮಭಯಾಪಹನಿಜಕರಾಗ್ರದಲಿ || ೨೧ || ತೋಳುಗಳತಕ್ಕೈಸಿಬಳಲಿದು | ಬಾಲೆಯರುಬಸವಳಿದುತನ್ನಯ | ಮೇಲೆಬೀ
ಳುತ್ತಿರಲುಕರುಣಾವನಧಿಸಂತೈಸಿ || ಏಳಿರಾಸಾಶ್ರಮಕೆಕಡೆಜಲ | ಕೇಳಿಯೇಕರ್ತವ್ಯವೆನುತಾ | ಲೋಲಶೃತಿಯರುಸಹಿತಬಿಜ

ಜಲಕ್ರೀಡೆಗಳು.

ಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ || ೨೨ || ಬರಸರೋರುಹನೇತ್ರನನುಪಂ | ಕರುಹಮುಕುಳಿತಹಸ್ತೈರವ | ಪರಿಮಳದಕಾಣಿಕೆಯ
ನಿತ್ತಳಿಗೀತದಲಿಪಾಡಿ || ಭರಿತಪವನವ್ಯಜನಹಂಸೋ | ತ್ಕರದಚಾಮರೆಗಳಲಿಮಿಗೆಸತು | ಕರಿಸಿಸರಸೀನಾರಿಮನ್ನಿಸಿದಳುಮ
ರಾಂತಕನ || ೨೩ || ಸರಸಿಸಜ್ಜನಹೃದಯದಂತಿರೆ | ಪರಿವೃತಾಖಿಲಕಲುಷಿತೆಯಲಂ | ಬುರುಹಮುದ್ರಿತಭ್ರುಂಗದಲಿಕೃಷ್ಣಾ
ತ್ಮರಂತಿರಲು || ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರಿಳಿದರದರೊಳು | ಪರಿಹರಿಸಲೆಂದಾರತಿಶ್ರಮ | ದುರವಣಿಯಲಚ್ಯುತನಬಳಿಯಲಿವಿಮಳಸಲಿಲ
ದಲಿ || ೨೪ || ಇಳಿದುಕಲಕಿದರಾಸರೋವರ | ಕಲಕದನುಸಂಕ್ಷೋಭವಿಲ್ಲದೆ | ಚಲಿಸದಿರ್ದುದುಚಪಳೆಯರಪ್ರಜ್ಲಣೆಯಗಜಭ
ಜಕೆ || ಸಲಿಲಸಂಪನ್ನತೆಯಲಿಂತಿಂ | ತೊಳಗೆಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುವಿರೆಕಳ | ವಳಿಸುವರೆಬಲ್ಲವರುವಿಷಯಭ್ರಾಂತಿಗೆಂಬಂತೆ || ೨೫ ||
ಚೆಲ್ಲಿಡಡೆಜಲಮಾಸರೋವರ | ದಲ್ಲಿಯೇಸೂಸಿದವುಬಹಳತೆ | ಯುಳ್ಳಕಾರಣದಿಂದಕರಣೇಂದ್ರಿಯದವೃತ್ತಿಗಳು || ಎಲ್ಲರೊಳುತ

ನೆಂಬುಕಂಡವ । ರಲ್ಲಿಲಯುವತಿವಿತರದೋಷವ । ನೆಲ್ಲನಿತಸಂಗ್ರಹಿಸರೆಂದೆಂಬುದನುತೋರ್ಪರಂತೆ ॥ ೨೬ ॥ ಕಳದನರೆನಿಮುಷ
ದಲಿಲಲನಾ । ವಳಿಯುರಾಸಶ್ರಮವನಂದಾ । ಸಲಿಲಕೇಳಿನಿಜಾತ್ಮತತ್ವಜ್ಞಾನವಿಭವದಲಿ ॥ ಬಳಲಿಕೆಯುಕಳೆವಂತೆಕರುಣಾ । ಜಲ
ಧಿಕ್ರುಳುಕ ಡಿದನುಸರಸೀ । ಸಲಿಲಸುಮೇಳದಲಿಕಾಮಿನಿಜನದಪೂರದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಶ್ರಮಸಮೂಹನಿವಾರಣೈಕ । ಕ್ಷಮವಲಾ
ಜಲಕೇಳಿಮಂಗುಳಾ । ಶ್ರಮವನೀಯುದುಬನ್ನಿಯನುತಾಡಿದನುಮನವೊಲಿದು ॥ ಶ್ರಮನಿಬಂಧನಸಕಲದುಃಖ । ಶ್ರಮನಿವಾರಣ
ವೆನಿಪಗುರುಪದ । ಕಮಲಭಕ್ತಿಶ್ರಮದವ್ರೊಲೆಂಬುದನುತೋರ್ಪರಂತೆ ॥ ೨೮ ॥ ಹಂಸನೈತರೆಸರಸಿಯೊಳಗಣ । ಹಂಸತತಿಹಾ
ರಿದವ್ರುಭಯದಲಿ । ಹಂಸನಾನಾತ್ವವನುಸ್ಮರಿಸನೆಂದುತೋರ್ಪರಂತೆ ॥ ಕಂಸರಿಪುಕಮಲಾನನೆಯರಿದಿ । ರಂಸೆಯುಡಗಲುಸಕಲ
ದುಃಖ । ಧ್ವಂಸನದಜಲಕೇಳಿಯನುನಲಿದಾಡಿದನುಬಿಡದೆ ॥ ೨೯ ॥ ಜನಪಕೇಳಾಡಿದನುಗೋಪೀ । ಜನಮನೋವಲ್ಲಭನುಜ
ಲಸಂ । ಜನಿತಕೇಳಿಯಲಿಂತುಹೂಮಳೆಗರೆಯೆಗಗನದಲಿ ॥ ಅನಿಮಿಷರುಭೂಪನಿಲುಸೇವಕ । ಜನಮನೋರಥಕಾರಿತಾನೆಂ ।
ದೆನಿಸಿಸಲಿಸಿದನಿರದೆಗೋಪಾಂಗನೆಯರಭಿಮತವ ॥ ೩೦ ॥ ಲತೆವನೆಯಲಾಡುತ್ತವನತರು । ತತಿಗಳನುತ್ರೋರುತ್ತಭ್ರಂಗ ।
ಶ್ರುತಿಮನೋಹರಗೀತವನುಕೇಳುತ್ತಪಾಡುತ್ತ ॥ ಸತಿಯರನುಪಾಡಿಸುತತಕ್ಕೈ । ಸುತನಿಜಪ್ರೇಮದಲಿಘನಸಾ । ರತಕಳಾಸಾ
ರಸ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯನುತೋರಿಸಿದ ॥ ೩೧ ॥ ಹೇಳದೆಯುಲೈಮುನಿಪಧರ್ಮವ । ಹೇಳುವಾತನುಜಗಕೆಧರ್ಮವ । ಪಾಲಿಸುವಲಾಲಿಸುವ
ತದನುಷ್ಠಾತೃವೆಂದೆನಿಪ ॥ ಶ್ರೀಲಲಾಮಪದಾಬ್ಜನೆಂತೈ । ಮೇಳವಾಡಿದನಾಪರಸ್ತ್ರೀ । ಜಾಲದೊಡನೆವಿಚಿತ್ರವಾಯ್ತನಲೆಂದ
ನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೨ ॥ ಅರಸಕೇಳನ್ಯಾಯವೇನಂ । ಬುರುಹನಾಭಂಗಖಿಳಸಚರಾ । ಚರಜಗಚ್ಚೈತನ್ಯರೂಪಂಗದ್ವಿತೀಯಂಗೆ ॥
ನಿರುತಲೋಕಕೆವಿಧಿನಿಷೇಧವ । ಬರದುತಲೆಯಲಿಕಟ್ಟನಡಸುವ । ಪರಮಪುರುಷಂಗುಂಟೆವಿಧಿಕಿಂಕರತೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ನು
ಡಿಯಸತ್ಯವನೋಳ್ಪದಲ್ಲದೆ । ನಡೆಯನೋಳ್ಪಾಮಗನೆವಿಷವನು । ಕುಡಿಗನೀಶ್ವರನೆಂದಡೆಲ್ಲರಿಗಹುದೆಪತಿಗಳಿಗೆ ॥ ಒಡನಿಹರು
ಗೋಪಿಯರುಮನೆಯಲಿ । ಬಿಡದೆತನ್ನಂತಿಕದಲಿಹರಾ । ಗೊಡರಿಸುವ್ರದೀಶಕ್ತಿಯಂದನುಮುನಿಸ್ವಪಾಲಂಗೆ ॥ ೩೪ ॥ ಹೇಳ
ನಡೆಕೇಳದಡೆಪಾಪೋ । ನ್ಮೂಲನವಮಾಡುವುದುಕೃಷ್ಣನ । ಲೀಲೆಗೋಪೀಜಾರನೆಂದಡೆಭೂಪಮೂಜಗಕೆ ॥ ಹೇಳಲೇಕಘ
ಹರವಲ್ಲಸುವಿ । ಶಾಲಪುಣ್ಯಪ್ರದವಿದಿಂತಿದ । ನೇಳದಿಟವನುಮಾರ್ಪವರುಪಾಪಾತ್ಮರವರೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ರತಿಯನುತ್ಪಾದಿಸುವ
ನಿಜಸುಖ । ರತನೆನಿಸಿಸತಿಯರಿಗೆಚರಣಾ । ಶ್ರಿತೆಯರಿಗೆದಿಟವಿಟನವ್ರೊಲಸ್ಖಲಿತವೀರ್ಯನಲಾ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಲೌಕಿಕವಲ್ಲಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಸತಿಯಪರಮವಿಹಾರವಜ್ಞರ । ಪತಿಗೆಗಮ್ಯವೆಮಗನೆಮುರಮಥನನಮಹಾಮಹಿಮೆ ॥ ೩೬ ॥ ಸಕಲಜೀವರಿಗೊಂದುನೆವದಲಿ ।
ಮುಕುತಿಯನುಕೊಡಲೆಂದುಸಲೆಸು । ಪ್ರಕಟವಾದುದುಸರಸಿಜಾಕ್ಷನಮೂರ್ತಿಮೇದಿನಿಗೆ ॥ ಅಕಟವಿಟಬುದ್ಧಿಯಲಿವಿಹಿತಾ ।
ಸಕತಿಯಲಿಗೋಪಿಯರುಪಡೆಯದೆ । ಮುಕುತಿಯನುಬರಲಾರರವರಚ್ಯುತನಸನ್ನಿಧಿಗೆ ॥ ೩೭ ॥ ಅಡಿಮನಬಂದಂತೆನಲಿದೆಡೆ ।
ಮಾಡಿಹರಿಯೊಡನರ್ಥಿಯಲಿಮಾ । ತಾಡಿರತಿಕೋವಿದೆಯರಿಂತಿಂತೊಲಿದುಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಕೂಡೆವನಭೂಮಿಯನುಪಾವನ ।
ಮಾಡಿಬೆಳಗಹಜಾವದೊಳಗಾ । ಗಾಡಿಕಾತಿಯರೈದುವರುತಂತಂಮಮನೆಗಳಿಗೆ ॥ ೩೮ ॥ ಹೋಗಿನೀವೆಂದೆನುತಕರುಣಾ ।
ಸಾಗರನಾನೇಮಿಸಲುವಿರಹದ । ಬೇಗೆಯಲಿಬೇವುತ್ತಹೋಹರುವನಿತೆಯರುಮನೆಗೆ ॥ ಯೋಗಮಾಯಾಧೀಶ್ವರನನನು । ರಾ
ಗದಲಿಪಾಡುತ್ತಹಗಲನು । ನೀಗುವರುತದ್ಭಾವಭಾವಿತಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಇಂತುಗೋಪಿಯರೊಡನೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂ
ತನಾಡಿದವಿಮಳಚರಿತೋ । ದಾಂತಸುಧೆಯನುಸೇವಿಸುವರಾರಿದನುಭಕತಿಯಲಿ ॥ ಅಂತಕನನೊದಚ್ಯುತನಚರ । ಣಾಂತಿಕವೆ
ಯ್ದುವರವರುಭೂ । ಕಾಂತಭುವನಾಧೀಶನಿತ್ಯಾತುಮನಕರುಣದಲಿ ॥ ... ... ॥ ೪೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೩೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

——○()○ ವಿದ್ಯಾಧರ ಮೋಕ್ಷ ಕಥಾ ○()○——

ಸೂಚನೆ॥ ಗೋಪಗೋಪೀಜನಮನೋವಿ । ಸ್ತಾಪಕೋರುಚರಿತ್ರಮುರರಿಪು । ಶಾಪಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತನಾ
ವಿದ್ಯಾಧರಂಗೊಲಿದು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಒಂದುದಿನಕೇಳರಸಗೋಪರ । ವೃಂದನಡದುದುದೇವಯಾತ್ರಾ । ನಂದಸಿದ್ಧಿಗೆಸಕಲಜನಸಹಿತಂಬಿಕಾವ
ಕೆ ॥ ಮಿಂದುತೀರ್ಥದಲಂಬಿಕಾಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವವನುಭಜಿಸುತ್ತರಾತ್ರಿಯ । ಲಂದುಮೈಮರೆದಿರ್ದರುಪವಾಸದಲಿಗೋವಳರು ॥
ಗಲುಹರಗಿರಿಜಾಪದಾಂಬುಜ । ಯುಗಳವನುಪೂಜಿಸುತವಿಪ್ರರ । ಬಗೆದಣಿಯೆಗೋಭೂಮಿವಸನಹಿರಣ್ಯದಾನದಲಿ ॥ ಸೊಗ
ಸುಪಮೃಷ್ಟಾನ್ನದಾನಾ । ದಿಗಳಸೊಪ್ಪಿರಲಿರುಳುನಿದ್ರೆಯ । ಬಿಗುಹಿನಲಿಮೈಮರದುಮಲಗಿರ್ದರುಪವನಾಂತರದಲಿ ॥ ೧ ॥ ನಂದ

ನಾರಾತ್ರಿಯಲಿವನದೊಳ । ಗಂದುಮೈಮರೆದೊರಗುತಿರಲ್ಕೆ । ತಂದುದವದಿರಧನಿಗೆಮೈಮುರಿದೆದ್ದು ಕಂಡೆರದು ॥ ಬಂದುದುಗ್ರೋ
ರಗಮಹಾಶನ । ವಿಂದುದೊರಕಿದುದೆನುತ ಸರಭಸ । ದಿಂದನುಂಗಿದುದೇನನೆಂಬೆನುನಂದನಸುಹಿಡಿದು ॥ ೩ ॥ ನಿದ್ರೆತಿಳಿದುರ
ಗಾಸ್ಯದಲಿತಾ । ಬಿದ್ದೆನೆನುತ್ತೊರಲುವಧ್ವನಿಯ ಕೇಳಿ । ಕಿದ್ದವರನೆಬ್ಬಿಸಿತು ಹರಿತಂದುದುಜನಸ್ತೋಮ ॥ ಎದ್ದುದಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿಕತ್ತಲೆ ।
ಕದ್ದುದನಿಬರಕಣ್ಣನೊರಲುವ । ಶಬ್ದವೇಪ್ರಮಾಣ್ಯವಹಡುದುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಪರಿದರತ್ತಾಯುಧಗಳಿಂದ । ಬ್ಬಿರಿಸಿ
ಹೊಯ್ದರುಕಲ್ಲುಗಳಲಿ । ಟ್ಟರುಕಠಾರಿಯಲಿರಿದರಪ್ಪಳಿಸಿದರುದಡಿಗಳಲಿ ॥ ಅರಿಯನಸುವೇದನೆಯನಂತದ । ನುರಗಪತಿಬಾ
ಯ್ದೆರದುನುಂಗುವ । ಭರದಲಿದ್ದನುನಂದಗೋಪನನಿಳೆಯೊಳಡಗೆಡಹಿ ॥ ೫ ॥ ಗಾರುಡದಮಂತ್ರದಲಿಕೆಲರುರ । ಗಾರಿಮಂತ್ರಂ
ಗಳಲಿಕೆಲರಹಿ । ಮಾರಣದವಿಧಿಗಳಲಿಕೆಲರೌಷಧವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಆರದಾವಂಗದಲುಪದ್ರಿಸೆ । ಸಾರನೆಂತುಟೊಸದಹಿವಿಗತವಿ ।
ಕಾರನಿರ್ದನುಸರ್ಪನಾತ್ಮಜ್ಞಾನರತನಂತೆ ॥ ೬ ॥ ಎಲಲೆನುಂಗಿತುನುಂಗಿತ್ಯೆಯನ । ನಳಲಿಗನೆಹಾಕೃಷ್ಣಹಾಗೋ । ಕುಲದರಸ
ಹಾರಾಮಹಾಹಾಹಾಪ್ರಬಲಹಾವು ॥ ಬಲವದರಿಮರ್ದನನೆಬಿಡಿಸಾ । ಖಳಕುಲಾಂತಕರಾಮಬಿಡಿಸಾ । ತಲೆಗಡಿಗೆನುಂಗಿತುನುಂ
ಗಿತ್ತೆನುತಜನರುಲಿಯೆ ॥ ೭ ॥ ಅಬ್ಬರವಕೇಳುತ್ತಹೋಹೋ । ದುರ್ಬಲರಿರಂಜದಿರಿನೀವೆನು । ತಬ್ಬರಾಹರಿರಾಮರಯ್ದಿದರಭ
ಯವನುಕೊಡುತ ॥ ಉಬ್ಬುಪತಿಶಯರೋಷಪಾವಕ । ಕುಬ್ಬುಳಿತಕೋಮಲಕಟಾಕ್ಷದ । ಸರ್ಬಗತನೈತಂದುಮೆಟ್ಟಿದನಾಮ
ಹೋರಗನ ॥ ೮ ॥ ಮೆಟ್ಟದರೆಹರಿಚರಣಕಮಲವ । ಮುಟ್ಟಿಮುನ್ನಿನಸರ್ಪದೇಹವ । ಬಿಟ್ಟನಿಮಿಷಾಂತರದಲಾಂತನುದಿವ್ಯ
ರೂಪವನು ॥ ಉಟ್ಟಪಟ್ಟಾವಳಿಯಕನಕದ । ತೊಟ್ಟಮಣಿಭೂಷಣದಮಿಗೆರೂ । ಹಿಟ್ಟಮನ್ಮಥವಂತ್ರೆಬೆಳಗಿದನಖಿಳದಿಗುತಟ
ವ ॥ ೯ ॥ ರವಿಯರಶ್ಮಿಯನೇಳಿಸುವತ । ನ್ನವಯವದಕಾಂತಿಯಲಿದಶದಿ । ಗ್ವಿವರವನುಬೆಳಗುತ್ತಕೃಷ್ಣನಚರಣಕಮಲದಲಿ ॥
ದಿವಿಜವರನೆರಗಿದನುಗೋಪರ । ನಿವಹವೀಕ್ಷಿಸಲೊಲಿದುಕರುಣಾ । ರ್ಣವನುನಸುನಗುತೆಂದನಾತನಮಸ್ತಕವನೆಗಹಿ ॥ ೧೦ ॥
ಏನಿದೆತ್ತಣತೇಜವಿದುಮಾ । ನ್ನೇನುಕಾರಣಸರ್ಪನಂದವ । ದೇನುಮತ್ತೀದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಗ್ರಹಣಸಂಬಂಧ ॥ ನೀನಿದನುಹೇಳೆನ
ಗೆನಲುಕೇ । ಳಾನುತನುರೂಪದಲಿಗುಣದಲ । ನೂನವಿದ್ಯೆಗಳಲಿಸುದರ್ಶನನೆಂಬುದಭಿಧಾನ ॥ ೧೧ ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗನೆಯರುಸಹಿ
ತತಿರು । ಗುತ್ತದಿವ್ಯವಿಮಾನದಲಿಪುರು । ಷೋತ್ತಮನೆನಾಕಂಡೆನಾಂಗಿರಸದ್ವಿಜೋತ್ತಮನ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುವಿದ್ಯಾಧರಂಗಾ । ನು
ತ್ತಮನುತಾನರುಹನಾಗೆಮ । ಹಾತ್ಮನಿಡವಿಸ್ತರಿಸಲೆಲ್ಲವನೆನುತಲಿಂತೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ತಾಪಸನುತಪದಿಂದಕೃಶತನು । ರೂಪವಳಿ
ರೆಕಂಡುತಾನವ । ಲೇಪದಲಿನಿಜರೂಪಗುಣಯೌವನದಕೊಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯೆಚಿತ್ತೈಸುತನಗಾ । ದಾಪದವನೆನಗಾಗಲಿ
ತ್ತರು । ಶಾಪವನುಫಡಸರ್ಪನಾಗೆಂದೆನುತಭೂಸುರನು ॥ ೧೩ ॥ ಕೊಟ್ಟಶಾಪದವಜ್ರಹತಿಗೆಡೆ । ಗೆಟ್ಟುದೆನ್ನಯಗರ್ವಗಿರಿಕಂ ।
ಗೆಟ್ಟುಕಾಲಲಿಕೆಡೆದುಬೇಡಿದಲಿತ್ತರವರೆನಗೆ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕರೊಡೆಯನಂಘ್ರಿಯ । ಮುಟ್ಟಿಮೋಕ್ಷವಪಡೆಯೆನುತಗಡಿ । ಗಟ್ಟಿದ
ರುಶಾಪಕ್ಕೆಶಾಂತಕ್ರೋಧರವರೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಕಂಡೆನಾದ್ವಿಜವರರುಮಾಡಿದ । ಚಂಡಕಾರುಣ್ಯೇಕ್ಷಣದಲಾ । ಖಂಡಲಾದಿಸುರೌ
ಘಸೇವಿತಪಾದಪೀಠವನು ॥ ಕಂಡೆನರಸುವನಿಗಮತತಿಮುಂ । ಕೊಂಡುಕಾಣದೆಮರಳ್ವನಾಚಿದ । ಖಂಡಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣಪರ
ಮಾತ್ಮನನುತಾನೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಅಕಟಹರಿಯರುತಪ್ಪವರೆಮತಿ । ವಿಕಳರಂತಿರಲಖಿಳಜೀವ । ಪ್ರಕರಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನೊಬ್ಬನೆಯೆಂ
ದುಕಂಡವರು ॥ ತ್ರಿಕರಣಂಗಳಲಿಂತುಹಿತಸಾ । ಧಕರುಪರರಿಂಗೆಂಬನುಡಿಸ್ವಾ । ರ್ಥಕವಲಾನಾನಾವಧನ್ಯನೊಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥
ಬಲಿದರೆಂತುಟೊಸಜ್ಜನರುಸದ । ಮಳರುಮುನಿದರೆನಿನ್ನಪದಯುಗ । ಜಲಜದರುಶನಮಾಯ್ತಲಾದಿವಿಜಾಧಮಂಗೆನಗೆ ॥ ಒಲಿ
ದುಮೇಣೊಲ್ಲದೆನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ । ನಳಿನಸಖನನುತ್ತರಳವೇಕ । ತ್ತಲೆಗಳೆಂತುಟೊಗಹನವೋಗುಣವಂತರಿವರೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ದೇವ
ದೇವನಚರಣಕಮಲಯು । ಗಾವಲೋಕನಮಾತ್ರದಿಂದಘ । ಪಾವನನುನಾನಾದೆನೆಂಬುದಿದೊಂದುಸಂಸ್ತುತಿಯೆ ॥ ದೇವನಾಮ
ಸ್ಮರಣೆಪಾತಕ । ಪಾವನಕೆಪಾವನವಲಾಸಲೆ । ಜೀವಜಾತಕ್ಕೆನ್ನವೋಲುಸಭಾಗ್ಯರಾರೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಸಿರಿಯಕರಕಮಲದಲಿ
ಫಣಿಪನ । ಶಿರದಲಂಗದಲಮಳಮುನಿಹೃ । ತ್ಸರಸಿರುಹಪೀಠದಲಿನಿಗಮಶಿರೋರುಹಸ್ತದಲಿ ॥ ಚರಿಸುವೀನಿಂಮಡಿಯರೇಣು
ಸ್ಪರುಶನದಬಹುಪುಣ್ಯವೆಂತೋ । ದೊರಕಿದುದುನನಗಿಲ್ಲಿಮೋಹವಿಮೂಢಮತಿಗೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಧನ್ಯನಾದೆನುಬೀಳುಕೊಡ
ನಿಂ । ನುನ್ನತಾಮಳಕೀರ್ತಿಸುಧೆಯನು । ಮನ್ನಿಸುವೆನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯುಗಳದದಾಸನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಸನ್ನುತನೆಸಂಚರಿಸುವಂತೆಕೃ । ಪಾ
ರ್ಣವನೆಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ । ನೆನ್ನಲಿರಿಸೂದೆನುತಮಕುಟವಚಾಚಿದನುಪದಕೆ ॥ ೨೦ ॥ ಅಗಲೇಳೆಲೆಮೃಗನೇತ್ರನ್ನದು । ಮೇ
ರೆಯಮಾತಲ್ಲಗರ್ವಿಸ । ಲಾಗದಾವಂಗದಲಿಕೆಡುವರುನೀನೆಕಂಡೆಯಲ ॥ ಹೋಗುತನ್ನನುಮರೆಯದಿರುಸುಖಿ । ಯಾಗೆನುತತ
ದಡವಿಕರುಣಾ । ಸಾಗರನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾವಿದ್ಯಾಧರಂಗೊಲಿದು ॥ ೨೧ ॥ ಎರಗಿದನುಬಲವಂದುಪುನರಪಿ । ಚರಣದಲಿಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡುವಿದ್ಯಾ । ಧರರೊಡೆಯನನುಸಕಲದಿಗಧೀಶ್ವರಮಹೇಶ್ವರರ ॥ ಬೆರಸಿದನುಸುರರೊಳಗೆಶಾಪವ । ಪರಿಹರಿಸಿಬಳ್ಕಿ
ಗೋಪರು । ಪರಮವಿಸ್ಮಿತರಾದರೀಕ್ಷಿಸಿಹರಿಯಮಹಿಮೆಗಳ ॥ ೨೨ ॥ ಸತ್ತುಬದುಕಿದನೆನುತಗೋಪರ । ಮೊತ್ತಕವಿದುದುನ

ದಗೋಪನ । ನುತ್ತಮರುಹರಸಿದರುತ್ತಕ್ಕೈಸುತ್ತ ಕೈದಣಿಯೆ ॥ ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನನಪ್ಪಿಕಾರಣ । ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲದಡೀವಿಧಾನದ ।
ಶಕ್ತಿಸೇರೂಪಾವದೇವಂಗೆಂದುದಖಿಳಜನ ॥ ೨೩ ॥ ಬಳಿಕನಿಯಮಸಮಾಪ್ತಿಯನುಕ್ಕೈ । ಗೊಳಿಸಿಹೂಡಿದಭಂಡಿಗಳನಳ । ವಳಿಸಿ
ಕರುತರುಬಾಲವನಿತಾವೃದ್ಧಜನಸಹಿತ ॥ ನಳಿನಮುಖಿಯರು ಕೃಷ್ಣಚರಿತವ । ನೊಲಿದುಪಾಡುತ ಬಂದರಾಗೋ । ಕುಲಕೆಗೋಪ
ರುಮೇಳಿಸುಮನೋವೃಷ್ಟಿಗಳುಸುರಿಯೆ ॥ ೨೪ ॥ ಹಗಲುಚೋರರಶಾಪದಲಿವೈ । ದೆಗದುರಾತ್ರಿಯರೂಪದಿಂದಿರೆ । ಜಗದಪತಿ
ಕೃಷ್ಣನನುಸೋಂಕಿವಿಶಾಪವಾದಂತೆ ॥ ಮುಗುಳೆನಿಜರೂಪದಲಿರಂಜಿಸೆ । ಸೊಗಸುಮಿಗೆತಾವರೆಗಳೊಯ್ಯನೆ । ನಗುತಲಿರ್ದವುಮಿ
ತನುದಯದವಿಭವವನು ಕಂಡು ॥ ೨೫ ॥ ಮತ್ತೆ ನೈದಿಲುಸುಯ್ಗುರುಳದಲಿ । ಹೊತ್ತಿಹೋಗೆಸುತ್ತಾಯ್ತು ಹಗಲಿನ । ಭಿತ್ತಿಭುವನದ
ಚಿತ್ರರಚನೆಗಳೆಡನೆಮಾಸಿದವು ॥ ಮತ್ತೆ ಶಶಿಧವಳಿಸಿದನಮೃತದ । ಹಸ್ತದಲಿದೆಸೆಗಳಲಿಬಲುಪುರು । ಷೋತ್ತಮರಿಗಿರತಕ್ಕುದೆನೆ
ರೋಧೋಗ್ಗೃಹಾಂತರವ ॥ ೨೬ ॥ ಕಡಲಮಾಗಣೆಯಾಯ್ತು ವಾರಿಯ । ಕಡಿತವುನ್ಮಥನಲಗುಗೊಂಡನು । ನುಡಿಸಿದನುವಿರಹಿ
ಣಿಯರಂಗದಲಂತರವ್ಯಥೆಯ ॥ ಕುಡಿಯಲೆರದನುಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಯು । ಗಡಣಕಮೃತವನೀಚರಾಚರ । ದೊಡಲಪಗೆಯನುಕಳೆವು
ತುದಯಾಚಲಕೆನಡೆತಂದು ॥ ೨೭ ॥ ಭೂರಿಭುವನದತಾಪಮೃಗಕುಲ । ವಾರಣಕೆಹಿಮಕರಬಿಗಿದಬೆ । ಳ್ಳಾರವಲೆಯಂತೆಸೆದ
ಬೆಳುದಿಂಗಳನುನೋಡುತ್ತ ॥ ಶೌರಿಹಲಧರರೈದಿದರುಕಾಂ । ತಾರಕೇಳಿಗೆಕಮಲಮುಖಿಯರ । ಸಾರರಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿಗೆಸಮ
ಯವೆಂದೊಲಿದು ॥ ೨೮ ॥ ಪೊಂಗೊಳಲಬಾರಿಸುತಹೊಸಪರಿ । ಯಂಗದಲಿಮೋಹಿಸುತಗೋಪಾ । ಲಾಂಗನೆಯರೊಡಗೂಡಿ
ವೃಂದಾವನದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ತುಂಗವಿಕ್ರಮಮಾಡುತಿರೆಬೆಳು । ದಿಂಗಳಲಿಬಲವಂತನೊಬ್ಬನು । ಸಂಗರಪ್ರಿಯನಾಗಿದೈತ್ಯಾಧಮನು
ನಡೆತಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಬಂದುಕಂಡನುಹರಿಬಲರನಾ । ನಂದಲೀಲೆಯಲಾಡುವಾಸ್ತ್ರೀ । ವೃಂದವನುಸತ್ಸಂಗಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೈಭ
ವದಲಿ ॥ ಚೆಂದನಂಗಜನಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ । ಬಂದಿಕಾರನುಬಳಲುತೈತಂ । ದಿಂದುಮುಖಿಯರನೊಯ್ವೆನಿವರನುತನ್ನಮನೆಗೆಂದು
॥ ೩೦ ॥ ಕಂಡುಕಮಲದಳಾಕ್ಷಿಯರನಾ । ಭಂಡನಾರವರೆಂದುನೋಡದೆ । ದಂಡಧರನೂರಿಂಗೆಸ್ವೀಳೆಯವಸವಿವಂತೆ ॥ ಖಂಡ
ಪರಶುಸಭಾನುಚರನು । ದ್ದಂಡಬಲನಾಶಂಖಚೂಡನು । ಕಂಡಲದನಬಲೆಯರನಂಗಜನಾಹವದಮೊನೆಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ಒಲ್ಲದರೆ
ಸತಿಯರನುನೂಕಿದ । ನಿಲ್ಲಿನಿಮಗೇಕೆಡವಿಯಲಿನೃಪ । ರಿಲ್ಲಲಾರಾಜ್ಯಕ್ಕೆಧರ್ಮಪಥಕ್ಕೆಪಾಲಕರು ॥ ಸಲ್ಲದುಗನಾಚರಿಪರೆನ್ನದು ।
ಹೊಲ್ಲಹೆನುನಡೆನಡೆಯನುತಖಳ । ನೆಲ್ಲರನುಹಿಡಿದೊಯ್ವನಳುಕದೆಬಡಗದೆಸೆಗಾಗಿ ॥ ೩೨ ॥ ಹಾರಮಣಹಾಕೃಷ್ಣಹಾರಿಪು । ವೀ
ರಗಜಪಂಚಾನನನೆರಣ । ಧೀರರರಸನೆರಾಮಹಾರಾಜೀವಲೋಚನನೆ ॥ ಚೋರನೊಯ್ವುತ್ತಿಹನೆಯಮನಿ । ನ್ನಾರೊಡೆಯರಿಹ
ರೋಯೆನುತ್ತಾ । ನಾರಿಯರುಮೊರೆಯಿಡಲುಖಳನಟ್ಟಿದನುಬೆಂಬಿಡದೆ ॥ ೩೩ ॥ ಕೇಳುತವೆಹೆಬ್ಬುಯ್ಯಲನುವನ । ಮಾಲಿರಾಮ
ರುಬೆದರಬೇಡೆನು । ತಾಳುಗಳದಾತಾರರೈದಿದರಭಯವನುಕೊಡುತ ॥ ಕಾಲಮೃತ್ಯುಗಳಂತೆರೋಷಕ । ರಾಳಭ್ರುಕುಟೀಬದ್ಧ
ಭೀಷ್ಮಾ । ಭೀಲವಕ್ತ್ರರುವಿಕೃತಗಾತ್ರರುಖಳನಸಂಮುಖಕೆ ॥ ೩೪ ॥ ಜಾರಪಥಹೋಗದಿರುನಾರೀ । ಚೋರಪಥಹೋಗದಿರು
ಪಾಪಾ । ಚಾರಹೋಗದಿರೆನುತಬರೆಬೆಂಬತ್ತಿಹರಿಬಲರು ॥ ಚೋರನಾನಹೆನಹೆನುವಿಮಳಾ । ಚಾರನಿರತರುನೀವ್ರನಿಶ್ಚಯ ।
ವಾರರಿಯರಿದನೇಕೆಬಂದಿರಿತನ್ನಬಳಿಗೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಅಹುದುಧರ್ಮರಹಸ್ಯಸಂಹಿತೆ । ಯಿಹುದುನಿನ್ನಲಿಸತಿಯರನುನಿ । ಗ್ರಹಿ
ಸುವವನಲಿಜೀವಹಿಂಸಾಪಾರಲುಬ್ಧನಲಿ ॥ ವಿಹಿತವಹನಿಜಧರ್ಮಘನಿ । ರ್ವಹಣವನುತಾತೋರ್ಸೆನೀಗಳೆ । ಕುಹಕಿನಿಮ
ಷಾಂತರದೊಳೆನುತ್ತೈದಿದನುರಿಪುಭಟನ ॥ ೩೬ ॥ ಮುಟ್ಟಬರೆಮುರಮಥನನನುಕಂ । ಗೆಟ್ಟುನೋಡುವಡಂಜಿಸುರರಿಪು । ಬಿ
ಟ್ಟುತಳೆದನುಮನೆಯಹೆಂಡಿರುಸಾಕುತನಗೆನುತ ॥ ಬಿಟ್ಟುಗೋಪೀಜನವನಸುರಘು । ರಟ್ಟನಂಣನಿಲಿಸಿಕಾಲಂ । ಗಟ್ಟಬ
ಹೆನಿವನಸುವನೆನುತ್ತೈದಿದನುಬಳಿಸಲಿಸಿ ॥ ೩೭ ॥ ಕಳ್ಳಹೋಗದಿರಿನ್ನುಬಿಡುವೆನೆ । ಬಲ್ಲಿದನಹಗೆಬಾಳಲಿವುದೇ । ತಲ್ಲಣಿಸುವರೆ
ವೀರರಾದವರಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ॥ ನಿಲ್ಲೆನುತನಳಿನಾಕ್ಷನೈದಿದ । ನುಲ್ಲಸಿತಶಚಕ್ರಡರಕ್ಷಮ । ತಲ್ಲಿಕಾಗ್ರಹಸ್ತೈಕತತ್ಪರನಾಗಿ
ಬೆಂಬಿಡದೆ ॥ ೩೮ ॥ ಮುಟ್ಟಲರಿಯಾಪ್ರತೀವ್ರಯೋಗವಿ । ಶಿಷ್ಟಮತಿಗಳುತನ್ನನಸುರನ । ಮುಟ್ಟಲಾರದೆಮರಳಲರಿವನಚೇತ

ಶಂಖಚೂಡನ ಕೆಡಹಿ ಮಣಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ ಕಥೆ.

ನಾತ್ಮಕನು ॥ ಅಟ್ಟಿದನುಖಳನೋಡಿದನುಗತಿ । ಗೆಟ್ಟುಗಾಢಶ್ರಮದಭರದಲಿ । ತುಟ್ಟಿಸಿತುತನುಬಳಲಿಮಾರ್ಗದಲಿಸ್ಥೈ
ವರಿದು ॥ ೩೯ ॥ ಹಿಡಿದುಖಳನನುಮುಂದಲೆಯನೊದ । ದೆಡದಕಾಲಲಿಧರೆಗೆಕಾಯುವ । ಕೆಡಹಿತಲೆಯನುತಿವಿದುಕೊಂಡನು
ತಚ್ಛಿರೋಮಣಿಯ ॥ ಪೊಡವಿಗತಿಶಯವೆನಿಪಮಣಿಯನು । ಮಡದಿಯರುಭಾಪೆನಲುಮುರರಿಪು । ತಡೆಯದಣ್ಣಂಗಿತ್ತನೈತಂ
ದಧಿಕಹರುಷದಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಇರುಳುಶಶಿಚಂದ್ರಿಕೆಯನೊಯ್ಯನೆ । ಬರಸೆಳದಸಂಬರಕೆತೊಡೆದನು । ತರಣಿತನುಕಾಂತಿಯನೆನಲು
ಪರವಶಕೆಹೆರಹಿನಲಿ ॥ ಗರುಡದೇವನುಗಗನದಗಲ । ಕ್ಕೆರಕೆಗೆದರಿನಿಜಾತ್ಮನಾಥನ । ಹೊರೆಗೆಬಂದಪನೆನಲುಪುದಯಾರುಣಿಮೆ

ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೪೧ ॥ ಬಳಿಕಗೋಪಿಯರಾಮುಕುಂದನ | ಚೆಲುವಮೂರ್ತಿಯನಪ್ಪಿಮನದಲಿ | ನಿಳಯವನಾಸರಿದರುಪಿರಿದಾ ತುರೆಯರಾಗುತ್ತ ॥ ಲಲನೆಯರುನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನ | ಲಲಿತಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಸುಧೆಯಲಿ | ಮುಳುಗಿಮರೆದಿರ್ದಪ್ರಲುಕಳಿವರು ದಿವಸದಾಯಾಸವ ॥ ... ... ॥ ೪೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೪೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವೃಷಭಾಸುರನ ವಧೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸಾರತರಸತ್ಕೀರ್ತಿಭುವನಾ | ಧಾರಕಾರಣಮೂರ್ತಿಕೊಂದನು | ಘೋರವೃಷಭಾಸುರನ ನಚ್ಯುತನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಹಗಲುಹರಿತುರುಗಾಯಿತೊಡನಾ | ಡಿಗಳುಸಹಿತವನಾಂತರದೊಳಿರೆ | ಮೃಗನಯನೆಯರತದ್ಗತಾತ್ಮೆಯರಾಗಿತನುತ್ರಮಗೆ ॥ ಬಗೆದಣಿಯೆಗೋವಿಂದನುರುಲೀ | ಲೆಗಳನಭಿವರ್ಣಿಸುತವಿರಹದ | ದಗೆಯುಗೆಲುವರುದುಃಖದಲಿವಾಸರಪರಿಭ್ರಮವ ॥ ೧ ॥ ಎಡದಭುಜದಲಿಮುರಿದುಮಂಡಿಸಿ | ದೆಡದಕದಪಿನವಿರುಗುವಧರದ | ಲಡಿಯಿಡುವಪೊಂಗೊಳಲಸತ್ಕ್ರಿಗೆ

ವೇಣುಗೀತೆಗಳು.

ಗಿವಹುಬ್ಬುಗಳ ॥ ಬಿಡುವಹಿಡಿವಂಗುಲಿದಳನನಯ | ಪಡೆದಸಪ್ತಸ್ವರದಮೂಜಗ | ದೊಡೆಯನೀಗೋವಿಂದನೈಧನೆಮಲಗಿಸುರತರುವ ॥ ೨ ॥ ಆಗಳದನಾಲಿಸುತಸಿದ್ಧಸ | ಮಾಗತಾಮಳವನಿತೆಯರುತಾ | ಮಾಗನಲ್ಲರತ್ತೊಡೆಯನೇಲುಡೆಮುಡಿಗಳನುಮರೆದು ॥ ಪೊಗಣಿಯುಷ್ಟಾಯದಲಿಭಗ್ನೆಯ | ರಾಗಿಮೂರ್ಛೆಗೆಸಂದುಕರುಣಾ | ಸಾಗರನಮೂರ್ತಿಯನುನೋಡುತ್ತಿಪ್ಪರನವರತ ॥ ೩ ॥ ಕೇಳಿರಾಚಿತ್ರವನುನೀವೆಲೆ | ಬಾಲಕಿಯರಿರನಮ್ಮಕೃಷ್ಣನ | ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನೆನಿಸುವಮೆರವಪೇರುರದ ॥ ಮೇಲುಮಿಂಚುಗಳೆಸೆಯಲಾರ್ತರ್ಕ್ಯ | ಮೇಳನತಜನಬಂಧುಕೊಳಲಲಿ | ಹೇಳಿಸುತ್ತಿರೆರಾಗಭೇದವನೆಸೆಯೆವನದೊಳಗೆ ॥ ೪ ॥ ಮೆಳ್ಳಿರಿದುಕಿವಿಗಳಲಿಕೇಳುತ | ಹುಲ್ಲುಗಳನರೆಗಚ್ಚಿಬಾಯಲಿ | ಬಲ್ಲಪುರುಷರಪೋಲುಮೇಲ್ಮೊಗವಾಗಿಗೋವುಗಳು ॥ ಹುಲ್ಲುಗಳುಹುಲಿಹದ್ದುಹಾವುಗ | ಳೆಲ್ಲನೆರದೊಂದಾಗಿಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವಲ್ಲಭನನೋಡುತ್ತಲಿರ್ದವುಚಿತ್ರದಂದದಲಿ ॥ ೫ ॥ ಅಂಗಭೂಷಣಮಾಡಿಹೊಸಪರಿ | ಯಂಗದಲಿಮಲ್ಲರವೊಲೀನಂ | ಮಂಗಜನಪಿತನೊಮ್ಮೆದೂರದಲಿರ್ದುಗೋವುಗಳ ॥ ಗಂಗೆಬಾರೆಲೆಯಮುನೆಬಾರಾ | ತುಂಗೆಹೋಗದಿರೆನುತತನ್ನಾ | ಮಂಗಳಲಿಸಖಿಕೇಳುಕರವನುಕರತಳವತೋರಿ ॥ ೬ ॥ ಕರದನಮ್ಮನೆನುತ್ತನದಿಗಳು | ಹರಿವುದನುನೆರೆಮಾಡುನಮ್ಮಂ | ತಿರೆಸುಕೃತಗಾತಿಯರುಸುಳಿಸುಳಿಸುಳಿದುನೆಲೆಗೊಂಡು ॥ ಧರೆಗಳಲಿಕಮಲಾಪಹಾರವ | ಧರಿಸಿಕೃಷ್ಣನಪದಕಮಲಸಂ | ಸ್ಪರುಶನವಮಾಡುತ್ತಲಿರ್ದವುಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಕೆಳೆಯಗೋವಳರಿಂದಹೊಗಳಿಸಿ | ಕೊಳುತಪರಮೇಶ್ವರನವೋಲ | ಸ್ಖಲಿತವಿಭವದಲಾಡುತೊಪ್ಪುವಗಿರಿತಟಂಗಳಲಿ ॥ ಹೊಲಬುತಪ್ಪಿದತುರುಗಳನುಪೊಂ | ಗೊಳಲಧನಿಯಲಿಕರೆವುತಿರೆಯೆಲೆ | ಕೆಳದಿಕೇಳಾಕೃಷ್ಣನುರುಲೀಲೆಗಳಸೈಶಿಕವ ॥ ೮ ॥ ಆಗಳಲ್ಲಿಯತರುನಿಕರತಲೆ | ವಾಗಿಫಲಭಾರದಲಿನಂಮಲಿ | ಯೋಗಮೂರುತಿಕೃಷ್ಣನಿಳನೆಂದರುಪುವಂದದಲಿ ॥ ತೂಗಿತೊನಲುತಮೇಳಿಸುತ್ತನು | ರಾಗಕೋರಕಪುಳಕಮಧುರಾ | ರಾಗಗಳಬಾಷ್ಪದಲಿಮೆರೆವುವುಮುನಿಗಳಂದದಲಿ ॥ ೯ ॥ ನಸುಬಳಲಿದೆಡೆದುರುಬಿನಲಿವೇ | ಷ್ಟಿಸಿದಕತ್ತರಿವೀಲಿಗಳಹೆರೆ | ನೊಸಲತಿಲಕದಕತ್ತುರಿಯನಳಿನಾಯತೇಕ್ಷಣದ ॥ ಎಸವಭಂಗೀತ್ರಯದಲೊಲವಿನ | ಕುಸುಮನಾಭನುಪೊಂಗೊಳಲಬಾ | ರಿಸುವಸಮುಖದಲಾದಹದನನುಕೇಳಿಕೆಳದಿಯರು ॥ ೧೦ ॥ ಸಾರಸಾರಸಚಕ್ರವಾಕವು | ಯೂರಹಂಸವಿಹಂಗಮಂಗಳು | ದಾರವೇಣುಸ್ವನರಸವನಾಲಿಸುತಮೌನದಲಿ ॥ ಭೂರಿವಿಟಪಂಗಳಲಿಕೃಷ್ಣನ | ಚಾರುಮೂರ್ತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತಪರಿ | ವಾರದಂತೆಸದಿರ್ದವತವಿಯುಚಿತ್ರದಂದದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ವಿಹಿತದಿವ್ಯವಿಚಿತ್ರವೇಷ | ಗ್ರಹಣಗುಣನಿಧಿಪೊಂಗೊಳಲಲು | ದ್ವಹಿಸೆಸಪ್ತಸ್ವರವನೆಲೆಕೆಳದಿಯರಿರೊಪ್ಪಿರಲು ॥ ಮಹದತಿಕ್ರಮಭೀತಿಯಲಿಸ | ನ್ನಿಹಿತಮೃದುರವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯ | ಲಹಹತಾಪಸಹರಣವನುಮಾಡುವನುಮೇಘಾಂಕ ॥ ೧೨ ॥ ನಿನ್ನಮಗನಿರ್ತಿಭುವನದೊಳತಿ | ಮಾನ್ಯನಲ್ಲಾತಾಯೆದಿಟಸಾ | ಮಾನ್ಯನೇನಿಜವೇಣುಗೀತಮನೋಜ್ಞಕೌಶಲವ ॥ ಸನ್ನಿತೋರಿಸುತಧರಪುಟದಲಿ | ಚೆನ್ನಿಗನುಪೊಂಗೊಳಲನಿರಿಸೆಸು | ತನ್ನಿಸುವಸಪ್ತಸ್ವರೋತ್ಥಗ್ರಾಮಜಾತಿಗಳ ॥ ೧೩ ॥ ಕೆಳದಿಕೇಳ್ಲೋಕಮಲಭವಭವ | ಬಲವಿರೋಧಿಪ್ರಮುಖಸುರಮುನಿ | ಕುಲನಿವಹವಂಬರದಲಾಲಿಸುತಿರಲುತತ್ವವನು ॥ ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆತಲೆಯನಾಡಿಸಿ | ಹೊಲಬುಗೆಡುವರುಜಾಣರೊಳಗ | ಗ್ಗಳೆಯನೀಗೋವಿಂದನಮರಾಸುರನನುಷ್ಯರಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಕೆಳೆಯಗೋವಳರೀಕ್ಷಿಸಲುಗೋ | ಕುಲದಪರಮಸ್ವಾಮಿನವಿಮ್ಮಾ | ಚೆಲುವರರಸನುಯಮುನೆಯೊತ್ತಿನ

ಗಾಡುತಿರಲೊಮ್ಮೆ ॥ ಬಳಿದನ ಕಿನ್ನಾಳ್ದನೆನುತ । ಕ್ಕಳಿಸಿಶೀತಳವಾಗಿಮಂದಾ । ನಿಲನುಬೀಸುವನೇನೆನೆಂಬೆನುಕೃಷ್ಣನೊಡೆ
ತನವ ॥ ೧೫ ॥ ಆಡುತಿರೆವನದೊಳಗೆನೆರೆಕೈ । ಗೂಡಿಸಲುನಮ್ಮಿಷ್ಟವನುನೆರೆ । ಮಾಡಲಸ್ತಾಚಲದತಪ್ಪಲಲಬುಜಸಖನೊಲಿದು ॥
ನಡಿಸುತತುರುಗಳನುತನೆನ್ನಡ । ನಾಡಿಗಳ್ಗೊರತ್ತಸನ್ನೆಯ । ಮಾಡಿಸಜ್ಜನಬಂಧುಮರಳುವನೊಲಿದುಗೋಕುಲಕೆ ॥ ೧೬ ॥
ಮುಂದೆತುರುಗಳಖುರಹತಿಗೆಧರೆ । ನೊಂದಡನುಪಮನಿಜಪದಾಬ್ಜ । ದ್ವಂದ್ವಲಾಂಛನಗಳಲಿಸಂತೈಸುತ್ತತದ್ವ್ಯಥೆಯ ॥ ನಂದಿ
ಸುತನಯನಾಭಿರಾಮನು । ಕುಂಜನೀಬರುತ್ತೈಧನೀಗೋ । ವಿಂದನಂತೆಕೃಪಾನಿಧಿಗಳಿಂನಾರುಧರಣಿಯಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಏನನೆಂ
ಬೆನುಕೃಷ್ಣಸಾರವ । ಧೂನಿಜಯುತಪ್ಮಂಕ್ತೆವಿರಹವ । ನಾನಲಾರದೆಮರೆಗಳನುಮೋಹವನುನೆರೆತೊರೆದು ॥ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಡೇ
ನುಶಿವಶಿವ । ಹೀನಜಾತಿಗಳೆನಬಹುದೆಕೃ । ಷ್ಣಾನನಾರ್ಪಿತದೃಷ್ಟಿಗಳಲೆಸದಿರ್ದವನವರತ ॥ ೧೮ ॥ ವಂದಿಗಳುಸುರಸೂತಮಾ
ಗಧ । ವೃಂದಕೈವಾರಿಸಲುಸುಮನೋ । ವೃಂದಧಾರಾವೃಷ್ಟಿಗಳಲೋರಂತೆಗಗನದಲಿ ॥ ಮುಂದೆಮುನಿಗಳುತಾಯೆನಿನ್ನಯ ।
ನಂದನಾಂಘ್ರಿಗೆನವಕುಸುಮತತಿ । ಯಿಂದಮಾರ್ಗನಿರೋಧವನುಮಾಡುವರುಪೂಜಿಸುತ ॥ ೧೯ ॥ ನೋಡಿತಮ್ಮನುಮದನಶಿಖಿ
ಯಲಿ । ಬಾಡಿದೀಕಂಗಳಿಗೆಹಬ್ಬವ । ಮಾಡುವನುಮಂದಸ್ಮಿತಾರ್ದ್ರಕಟಾಕ್ಷದೀಕ್ಷೆಯಲಿ ॥ ನೋಡುತಡಬಲವಂಕವನುಕೈ ।
ನೀಡಿಕೆಳೆಯನಮೇಲೆಕಮಲವ । ನಾಡಿಸುತಬಲಗೈಯಲ್ಲೈತಹನೀನಿಜಾಲಯಕೆ ॥ ೨೦ ॥ ವಾರಣೇಂದ್ರನವೋಲುಘನಗಂ ।
ಭೀರಗಮನದಸಸ್ಮಿತೇಕ್ಷಣ । ಚಾರುವದನದ್ಯುತಿಯುಮಧುರಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣದ ॥ ಮಾರನೈಯನಮುರುಕನಮ್ಮನು । ಮಾರು
ನೊಳುತಿದೆಲೋಕಗತಿಯನ । ದಾರುಬಲ್ಲರುಮರವೆಯುಡಿಮುಡಿಗಳನುಮರದಿಟ್ಟು ॥ ೨೧ ॥ ಭೂರಿಭುವನಾಧಿಪನಸೊಬಗಿನ ।
ಸಾರಸಂಗ್ರಹವೆನಿಪಚಾರುಶ । ರೀರಕಾಂತಿಯುಕೌಮುದಿಯಲೀಜಗದತಾಪವನು ॥ ತ್ರೋರಿಸುತಶಂಡವರನಯನಜ । ಕೋರ
ಸೌಖ್ಯದಬಹಳಪೂರಾ । ವಾರವನುಪೇರ್ಚಿಸುತಬಹನೀವ್ರಜಕಳಾನಾಥ ॥ ೨೨ ॥ ಸ್ಥೂಲರತ್ನಾಂಗದಲೆಸವನಿಡಿ । ದೋಳುಗ
ಳಗಂಭೀರಗಮನದ । ಕಾಲಕಡೆಯದದಾನವರಹಾಹೆಗಳಬಾವುಲಿಯ ॥ ಲೋಲಮಣಿಕುಂಡಲದಲೆಸವಕ । ಪೋಲಕಾಂತಿಯ
ನೋಹನದಗೋ । ಪಾಲನಿದೆಬಂದನೆಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಗಳಕೊಡುತ ॥ ೨೩ ॥ ಆವಪುಣ್ಯದಸಿದ್ಧಿಯೋಕರು । ಣಾವಳಿಗೆಸಕ
ಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿ । ಗಾವಭೋಗಸ್ಥಾನವಯನ್ಯವೊಬಲ್ಲರಾರದನು ॥ ಸೇವೆಸವೆಯದುಸುಕೃತನೆನವರ । ಭಾವದಣಿಯದುಸಕಲ
ಜೀವರ । ಜೀವನೀಗೊಂವಿಂದಬಂದನುಬಂದನಿದೆಬಂದ ॥ ೨೪ ॥ ನೆರದುಗೋಪಿಯರಿಂತುಕೃಷ್ಣನ । ಚರಿತವನುಪಾಡುತ್ತಪು
ರವರು । ವಿರಹದಂತಸ್ತಾಪವನುತತ್ಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ಕರಗುವರುಕೊಂಬುಗಳಕೊಳಲುಗ । ಳುರವಣಿಯನಾದವನುಕೇಳುತ ।
ಕರಿವರಸುಬಂದಂತೆಮನವಾರ್ತೆಗಳನೀಡಾಡಿ ॥ ೨೫ ॥ ವನಿತೆಯರುಕಾಣುತ್ತಕೃಷ್ಣನ । ನನಿಮಿಷಾರಾಧಿತನಮರವರು । ತನಾ
ವನಾಮಾರ್ಗದಲಿದಿನದವಸಾನಸಮಯದಲಿ ॥ ಕನಸಿನಲಿಗೃಹಕೃತ್ಯದಲಿಸಂ । ಜನಿತಭಾವಕರಂತೆತದ್ಗತ । ಮನದನೆನಸಿನಭಕ್ತ
ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾರುಸರಿಯುಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಇಂತುಪರಮೋತ್ಸವವೆಪ್ರೊಡಲಿ । ಟ್ಯಂತೆಹಲಧರಸಹಿತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನೆಸದಿರೆನಂದಗೋ
ಕುಲದೊಳಗೆಮನವೊಲಿದು ॥ ಅಂತಕನನೆರಸುತ್ತನಡೆತ । ಪ್ಪಂತೆದಾನವನೊಬ್ಬನಾಹರಿ । ಯಂತಿಕಕೆನಡೆತಂದನಾಕಂಸಾಸುರನ
ಭೃತ್ಯ ॥ ೨೭ ॥ ಬಸವನಾಕೃತಿಯಾಗಿಕಂಡವ । ರಸುವನಪಹರಿಸುತ್ತಕೋಡೊಳು । ಬಸಿವರುಧಿರದಬಂಧದಲಿಜಡವಂತ್ರಮಾ
ಬೆಯಲಿ ॥ ಉಸುರಹೊಗಲಿನಧಳ್ಳುರಿಯುಕೆಂ । ಪೆಸೆವಕಂಗಳಭೀಕರಾಂಗದ । ಲಸುರನಾವರಿಸುತ್ತಬಂದನುನಂದಗೋಕುಲಕೆ ॥
ಖುರಪುಟದಕೆಂಧೂಳಿದೆಸೆಗಾ । ವರಿಸೆಧರೆಪಾತಾಳತಳವನು । ಶರಣುಪೊಗೆಪೊಲಾಡಿಸುತ್ತಭ್ರವನುಬಾಲದಲಿ ॥ ಮುರಿದು
ನೋಡಿದದೆಸೆಸೆನರಕೇ । ಸರಿಯುಪೋಲ್ಲಂಘಿಸುತಗೋಪರ । ನೆರವಿಬೆದರಲುಬಿಂಕದಲಿನಡೆತಂದನಮರಾರಿ ॥ ೨೯ ॥ ಕೊಬ್ಬಿದಿಳೆ
ಕೊರಳುಗಳನೆಲನನು । ಗಬ್ಬರಿಪಕೊಳಗುಗಳನಭದಸು । ಪರ್ಬರನುಮರೆಯೊಗಿಸುತತ್ತಲಭ್ರವನವಮಂಡಲವ ॥ ಅಬ್ಬರದಗ
ರ್ಜನೆಗೆಬಸುರೊಡ । ದುರ್ಬಿಗಿಳಿಯಲುಗರ್ಭಹೆಂಗಳಿ । ಗುಬ್ಬರದಕೋಪದಲಿಕವಿದೈತಂದನುರವಣಿಸಿ ॥ ೩೦ ॥ ಚಂಡಶೃಂಗ
ಗಳಲ್ಲಿತಾರಾ । ಮಂಡಲವನಿರಿದೆತ್ತಿಬಿಸುಡುತ । ಕಂಡವರನಂತಕನಕೈಯಲಿಕೊಡುತಗೋಕುಲಕೆ ॥ ಗಂಡುಗಲಿಬರೆದೂರದಲಿ
ತುರು । ವಿಂಡುಗಳುಚೆಲ್ಲಿದವುಗೋಪರ । ತಂಡಹಾಯ್ದುದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಕಾಣುತ್ತಭೀತಿಯಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ಕೆಟ್ಟೆವೆನುತಾಬಾಲವೃ
ದ್ಧರು । ಬಿಟ್ಟುಮನೆಯನುಗೋಕುಲವಹಾ । ಳಿಟ್ಟುಮಿಗೆಕಂಗೆಟ್ಟುಕಾವವರಿಲ್ಲದಳವಳಿದು ॥ ಕಟ್ಟಿಯೊಡದಂತಾಯ್ತುದುಷ್ಟಾ ।
ವಿಷ್ಟನಾಗೋಗೋಪಜಾತಿಗ । ನಿಷ್ಟವೇಬಪ್ಪಂತೆಬಂದನುಉಗ್ರಕೋಪದಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಮಂದರದಮಥನಕ್ಕೆದಿವಿಜರ । ವೃಂದವಾ
ನೇಲೆಯನುಮರೆಯೊಗು । ವಂದದಲಿಖಳನಾಗಮನದಾಟೋಪದುರವಣಿಗೆ ॥ ತಂದೆರಕ್ಷಿಸುಕೃಷ್ಣದೇವಮು । ಕುಂದರಕ್ಷಿಸು
ರಕ್ಷಿಸೆನುತಾ । ಮಂದಿಕವಿದುದುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಸರೋರುಹದಮರೆಯ ॥ ೩೩ ॥ ಮೃತ್ಯುಭಯವಿದ್ರಾವಿತರುಮತಿ । ವೃತ್ತಿಯಲಿ
ಮರೆಯೊಕ್ಕುಗೆಲುವರು । ಮೃತ್ಯುವನುಗಡತನ್ನನಿಂದೀಗೋಪಗೋಧನದ ॥ ಮೊತ್ತವನುತಲೆಗಾಯದಿರ್ದಡೆ । ಯೆತ್ತಣದು
ನಿಜಭಕ್ತಕರುಣಾ । ವೃತ್ತತಾನೆಂಬೀಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನುತ್ತಹರಿನುಡಿದ ॥ ೩೪ ॥ ಅಂಜದಿರಿಗೋವಳರುಗೋಪಿಯ । ರಂಜದಿರಿಬ

ಹಿರರುಭಕ್ತರ । ನಂಜಿಸುತ್ತಿರೆನೋಳ್ಪದೈವವೆತಾನೆನುತ್ತೊಲಿದು ॥ ಕಂಜನಾಭನುನಗುತಸಿರಿಕರ । ಕಂಜವನುತೋರುತ ಕರು
ಣಾ । ರಂಜಿತೇಕ್ಷಣದಿಂದನೋಡಿದನಂದುಗೋಕುಲವ ॥ ೩೫ ॥ ಮಂದಮತಿನೋಡಿತ್ತಲೀವ್ರೋ । ಹಂದೆತನ್ನನುಸಂಗರದಿಸೆ ।
ನ್ನಂದದವರಿಂಗುದಿಸಿದಂತಕನನುದುರಾತ್ಮರಿಗೆ ॥ ಮುಂದೆತಾನಿರೆಶಿಶುಪಶುಸ್ತ್ರೀ । ವೃಂದದಲಿಫಲವೇನುಬೆದರಿಸಿ । ನಿಂದಿರೆನುತ
ಸುರಾರಿಕರದನುವೆರಳಸನ್ನೆಯಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಎಲವೊಬಾಸಮ್ಮುಖಕೆಸಮರವ । ನೇಲುವವೆನುತಾಸ್ಫೋಟಿಸುತಕರ । ತಳವ
ನಿದಿರಲಿನಿಂದುನಿರ್ಭಯನಾಗಿನಸುನಗುತ ॥ ಕೆಳೆಯನಂಸದಲೆಡದಭುಜವನು । ಚಲಿಸದೊಪ್ಪಿರೆನೀಡಿಹರಿಸಾ । ದಲಿಸಿಕರವಪ್ರ
ತ್ತಿರಲುಕಂಡನುಖಳಕುಲಾಂತಕನ ॥ ೩೭ ॥ ಪಿಡಿವ್ರೊಲುಗರ್ಜಿಸುತಕೃಷ್ಣನ । ಕಡೆಗಣಿಸಿಕೂರ್ಗೊಳಗುಗಳಲಿಳೆ । ಯೊಡೆಯ
ಲಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಕೂರಿಯಕೋಡುಗಳಮೊನೆಯ ॥ ಕಡುಹಿಮೋಹಿಯಜಾಂಡಕೋಟಿಯ । ಯಿಡಿಕಿಲಿಜಠರವನುಹಾಯ್ವಿರೆ ।
ಹಿಡಿದನಸುರಾರಾತಿಚಲಿಸದೆಕೋಡುಗಳತುದಿಕಿ ॥ ೩೮ ॥ ಎರಡುಕೈಯಲಿಖಳನಕೋಡ್ಗಳ । ನೆರದನಾಡುರ್ಹಿಡಿದುಪೇಳ್ಗೆಲೆ ।
ಕರುವನಿನಗೇಕಾಹವಾಂಗದವಿದ್ಯೆನಿನಗೇಕೆ ॥ ಧರೆಗೆಪಶುವಧೆಪಾಪವಿದುಪೀ । ರರಿಗಕೀರ್ತಿಯೆನುತ್ತನೂಕಿದ । ನಿರದೆಖಳನ
ನುಬಂದಬಟ್ಟೆಯಲಸುರರಿಪುನಗುತ ॥ ೩೯ ॥ ನೂಕಿಬಿಟ್ಟರೆನೂರುಹಜ್ಜೆಯ । ತೇಕಿಬಿದ್ದನುಹಿಂದೆನಭದಲಿ । ಪಾಕಶಾಸನಮು
ಖ್ಯದಿವಿಜೇಶ್ವರರುಘೇಯೆನಲು ॥ ಏಕೆಸ್ಮೈರಿಸಿನಗುವವರಕ್ಕೈ । ತೂಕದಲಿನುಂಗುವೆನೆನುತ್ತವಿ । ವೇಕಿಹಾಯ್ದನುಮತ್ತೆಸಿಟ್ಟಲಂದ
ಜಲಿಮುರಹರನ ॥ ೪೦ ॥ ಇಟ್ಟವಜ್ರದವೋಲುಖಳಮುಂ । ದಿಟ್ಟಕೂರ್ಗೋಡುಗಳಮೊನೆಯಲಿ । ಹೆಟ್ಟಿಬಿರಿಯಲುಹಾಯ್ದ
ಡಸುರನಕೋಡ್ಗಳನುಹಿಡಿದು ॥ ಮುಟ್ಟಲೀಸದೆಕೆಡಹಿಧರೆಯಲಿ । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕರೊಡೆಯನಂತಕೆ । ಗಟ್ಟದನುಜೀವವನುಘೋ
ಯೆನುತಿರ್ದುದಮರಗಣ ॥ ೪೧ ॥ ಕೊರಳುಮುರಿದಸುರಡಗಿಕಾಲ್ಗಳು । ಜರಿದುಕಣ್ಣುಹೊರಹಾಯ್ದುಬಸುರು । ಬ್ಬರಿಸಿನಾಸಿಕ
ವರಳಿಹಲುಗಿಟಕಿರಿದುಬಾಯ್ದೆರದ ॥ ಹೊರಗೆಮೂತ್ರಪುರೀಷವವನಿಗೆ । ಸುರಿದುಕೋಡುಗಳುಡಿದುಘನಭೀ । ಕರವೆನಿಸಿಕೆಡ
ದಸುರನೊಡಲಂಜಿಸಿತುಮೂಜಗವ ॥ ೪೨ ॥ ಭಾಪುವೈರಿವಿದಾರಣನೆಮುರು । ಭಾಪುವೀರಪಿತಾಮಹನೆಮುರು । ಗೋಪವೇಷ
ಚ್ಛನ್ನಪರಮೇಶ್ವರನೆಭಾಪೆನುತ ॥ ಗೋಪಗೋಪೀವೃಂದವಿರಹಿತ । ತಾಪಭವನಿರ್ಲೇಪನಮರಕ । ಲಾಪಕೈವಾರಿಸಲುಜಯ
ರವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಆಡಿದರುದೇವಿಯರುನಭದಲಿ । ಪಾಡಿದರುಮಹಿಮೆಯನುಸಂಸ್ತುತಿ । ಮಾಡಿದರುಮಂಗಳವೆ
ನುತಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರರು ॥ ಜೋಡಿಸಿದಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲಿನಲಿ । ದಾಡುವಾಗೋವಳರಸಂದಣಿ । ಗೂಡಿನಿತ್ಯಾತುಮನುಹೊ
ಕ್ಕನುನಂದಗೋಕುಲವ ॥ ... ... ॥ ೪೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೮೭೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮುವ್ವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಹೇಳಿದನುಕಂಸಂಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಬಾಲಚರಿತ್ರಸಹಿತಾ । ಖೀಳದೈತ್ಯರವಧೆಯನಾ
ನಾರದಮಹಾಮುನಿಪ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಬಂದನಮರಾಸುರನತಾಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವನಚ್ಯುತಗೋತ್ರಪರಮಾ । ನಂದನಿಧಿಪರಹಿತಸಮಾಹಿತಮೂರ್ತಿನ
ತಕೀರ್ತಿ ॥ ಇಂದಿರಾಪತಿಭಕ್ತಿಜನನೀ । ಮಂದಿರನುವೈಷ್ಣವಶಿರೋಮಣಿ । ವಂದ್ಯಚರಣರದೇವನಾನಾರದನುಮಧುಪುರಿಗೆ ।
ಕಂಡವರಕರಣಾವಳಿಯಕರಿ । ಗೊಂತಕಲ್ಮಷನಿಕರವನುಕಡಿ । ಖಂಡವನುಮಾಡುತ್ತಕೇಳುವರಘದಸಂಚಯವ ॥ ಹಿಂಡಿಹಿ
ಳುವೃತಕಾಲಕರ್ಮವ । ಗಂಡುಗೆಡಿಸುತಧರೆಗೆಮುನಿಮಾ । ರ್ತಾಂಡನಾವಿರ್ಭವಿಸಿದನುಮಥುರಾಪುರಾಂತರದಲಿ ॥ ೨ ॥ ದೆಸೆದೆಸೆ
ಯದುರಿತವನುದುವ್ವಾ । ಳಿಸುತಹರಿಗುಣನಾಮಘೋಷ । ಪ್ರಸರವೀಣಾರವದವೈಷ್ಣವಸಮಯಶಾಸನದ ॥ ಎಸೆವಗಾತ್ರದಚಾ
ರುನೇತ್ರದ । ಹೆಸರಿಸಿದವೈಷ್ಣವಮಹಾಪೂ । ರುಷನುಮೈದೋರಿದನುಭೋಜನೃಪಾಲನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೩ ॥ ಬಂದಡೋಲಗದೆಡೆಗೆ
ಭೋಜನೃ । ಪೇಂದ್ರನಿಳಿದುತ್ತಮವರಾಸನ । ದಿಂದಲಿದಿರ್ಗೊಂಡುಚಿತವಹಸತ್ಕಾರವನುಮಾಡಿ ॥ ವಂದಿಸುತ್ತಿರೆಮಗನೆಸುಖಿ
ಯಾ । ಗೆಂದುಮುನಿತಲೆದಡವಿನಿನಗಾ । ನಂದವೇಮುಖಲಕ್ಷ್ಮಿಮುನಿದಂತಿರ್ಪುದೇಕೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುಮುನಿಪಮನದ ।
ಜ್ಞಾನತೆಯತನ್ನೊಂದುಪೈಕದ । ಹಾನಿಯನುಕೇಳುವಡೆಕರ್ಣವ್ಯಥೆಯಲಾನಿಮಗೆ ॥ ಮಾನನಿಧಿಚಿತ್ತೈಸುತಂಗಿಯ । ಸೂನುವಿ
ನದೆಸೆಯಿಂದತನಗವ । ಸಾನವೆಂದಂದಿಂದಮನಕೆವಿಷಾದವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೫ ॥ ತಂಗಿಗೊಬ್ಬಳುಮಗಳುಕೊಲಲಾ । ನಂಗವಿಸಿದಡೆ
ಹಾರಿದಳುಗಗ । ನಾಂಗಣಕೆಸಾರಿದಳುಮೃತ್ಯುವೆನಿನಗೆಧರಣಿಯಲಿ ॥ ಅಂಗವಿಡಿದಿಹನೆಂದುತನ್ನೊಡ । ಲಿಂಗೆತಾಪವನಿತ್ತುಹೋ
ದಳು । ಭಂಗಿಸಿತಲಾಬಯಲನುಡಿತಾನೇನೆನಿದಕೆಂದ ॥ ೬ ॥ ವಸುಧೆಯೊಳಗಿಹನೈಸಲೇಯಂ । ದಸುರೆಹೋದಳುಹೋದಳತ
ಲೆ । ಶಿಶುವಧೆಗೆಬಕವತ್ಸಧೇನುಕರೆಂಬಪಟುಭಟರ ॥ ಅಸುವನಾರೋಕೊಂಡವರುಕೇ । ಳಿಸದುಮುಗುಳಾವಾರ್ತೆನಿಮ್ಮಡಿ ।

ಬೆಸಸಬೇಹುದುಬಲ್ಲರೆಂದನುಮುನಿಪತಿಗೆಕಂಸ ॥೭॥ ಎನಲುನಕ್ಕನುಮುನಿಪನಾಕಂ । ಸನನುಡಿಯನಾಲಿಸುತಕೇಳೆಲೆ । ನಿನಗೆಸರಿಯೇವಿಷ್ಣುವೀರರದಾರುನಿಂನಿದಿರ ॥ ಅನಿಮಿಷರಿಗಲಗಣಸುನಿನ್ನಾ । ನನದಲಷ್ಟ್ಮಿಗೆಪಾಂಡ್ಯವೇಕಿ । ಲ್ಲಿನಿತುಭಯವಾರಿಂಗೆನೀನಿದಕಂಜಲೇಕೆಂದ ॥೮॥ ಹೇಳುವೆನುಬಲ್ಲಂಡದಲಿನಿ । ನ್ನಾಳುಗಳುಮಡಿದಂದವನುಗೋ । ಪಾಲರಿಬ್ಬರುಬೆಳವೃತ್ತೈಧರೆನಂದಗೋಕುಲದ ॥ ಬಾಲಕರೊಳತಿಚೆಲುವರಧಿಕವಿ । ಶಾಲಭುಜಬಲರವರುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಂಶಜರೆಂಬರೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೯॥ ದುಷ್ಟನೃಪಕುಲಭಾರದಲಿಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಕುಸಿದುರಸಾತಳಕೆಧರೆ । ತಾಟ್ಟಸುತತನುಗೊಂಡುನಡುಗುತಕಮಲಸಂಭವನೆ ॥ ವಿಷ್ಟಪಾಧೀಶ್ವರರುಸಹಿತಮ । ದಿಷ್ಟಪಿತನಾವಿಷ್ಣುವಿನೆಮೊರೆ । ಯಿಟ್ಟಡುದಿಸಿದನವನಿಯಲಿಸಾಕ್ಷಾತಹರಿಯಂದ ॥೧೦॥ ದೇವಕಾರ್ಯವಮಾಡಲೋಸುಗ । ದೇವಕಿಯಜಠರದಲಿಬರೆವಸು । ದೇವನೊಯ್ದಿರಿಸಿದನುಕೇಳೆಲೆಕಂಸನಿಜಸುತನ ॥ ಗೋವಳರೊಳ್ಳಾರರಿಯದಂತಿರು । ಳಾವಿಗಡವಿಷ್ಣುವನುಸಿನ್ನೀ । ಜೀವಹರಣನುಬೆಳವೃತ್ತೈಧನೆಗೋಕುಲದಲೆಂದ ॥೧೧॥ ಭೂಮಿಭಾರಾಯಿತನೃಪಾನ್ವಯ । ಧೂಮಕೇತುಗಳಾಗಿಧರೆಯಲಿ । ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಹ್ವಯರುಬೆಳವೃತ್ತೈಧರವರಿಂದ ॥ ಈಮಹಾದುರ್ದರ್ಶದೈತ್ಯ । ಸ್ತೋಮವಳಿದುದುಕಂಸಕೇಳು । ದ್ದಾಮಬಾಲಕ್ರೀಡೆಯಿಂದಲೆಕೊಂದರವರೆಂದ ॥೧೨॥ ಮಗನೆಕೇಳೈಕಂಸನಂದನ । ಮಗಳುಚಂಡಿಕೆಕೃಷ್ಣನಾಶೌ । ರಿಗೆಜನಿಸಿದನುರಾಮನಾರೋಹಿಣಿಗೆಮಗನಿಂತು ॥ ಮುಗುಧನಾಗದಿರಿನ್ನುಕಾರ್ಯವ । ಬಗವುದೆನೆಕೇಳುತ್ತಖಳನೆ । ದ್ದೊಗುಮಿಗೆಯಕೋಪದಲಿಕೊಂಡನುಸೆಳದುಕೂರಸಿಯ ॥೧೩॥ ಕಾಭೈರವನಂತೆರೋಷಕ । ರಾಳಮುಖತೊದದಪನಿಯನುಕಂ । ಣಾಲಿಗಳುಕಿಡಿಗುಟ್ಟಹೂಂಕರಿಸುತ್ತನಿಂದಿರ್ದ್ದ ॥ ಸೀಳಿಪಸುದೇವನನುರಣಭೂ । ತಾಳಗೀವೆನುಬಲಿಯನೀಕ್ಷಣ । ವೇಳೆನುತಖಂಡೆಯವಜಡಿದನುಹಿಡಿದುಮುಂದಲೆಯ ॥೧೪॥ ಅಕ್ಕಟೇನೇನೆನುತತಾನಿನಿ । ತಕ್ಕೆಖಂಡೆನೆಪಾಪಿಕೊಲ್ಲದಿ । ರಕ್ಕಳಿಸಿಕೋಕೋಪವನುಕಾರ್ಯಾರ್ಥಸಂಗತಿಯ ॥ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆನೀಕೊಂದಡವದಿರು । ಸಿಕ್ಕುವರೆಬಾಲಕರುನಿನ್ನದು । ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಕಂಸಕಳವಳಿಸದಿರುನೀನೆಂದ ॥೧೫॥ ಅರಿದೆನಿನಗೀತನನುಕೊಲುವರೆ । ಮರುಳೆತಲೆಯಿರೆಬಾಲವನುಕ । ತ್ತರಿಸುವರೆಕಾಳೋರಗನಕಲಿತನವತೋರುವರೆ ॥ ಕರಸುನಿನ್ನಳಿಯಂದಿರನುನಿಜ । ಪುರಕೆನೆವದಲಿಹಣ್ಣುವುದುಬಳಿ । ಕರಸಮನದೊಳಗಿದ್ದಕಾರ್ಯವನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೧೬॥ ಇಲ್ಲಿಹಿತವರುನಿನಗೆಯಾದವ । ರೆಲ್ಲಹಗೆಯಂಬುದನುಮುನ್ನವೆ । ಸೊಲ್ಲಿಸೆನೆಷಡುಗರ್ಭಜನನದಲಂದುದೇವಕಿಯ ॥ ಖಲ್ಲಿದಂಗಿದುಪಥನೆಯಾದವ । ನಲ್ಲಗಂಧರ್ವೋದ್ಭವನುನೀ । ನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆಕುಲವಿರೋಧವಿದೆಂತುನಿನಗೆಂದ ॥೧೭॥ ಹೇಳಿದನುಗಂಧರ್ವವೀರ್ಯವ । ಬಾಲೆಧರಿಸಿದಕಥೆಯವೈರದ । ಮೂಲಸಂಬಂಧವನುಯಾದವರೊಡನೆಕಂಸಂಗೆ ॥ ಏಳದಿಟಬೇಡೆನುತತಪ್ಪಿಸಿ । ಕಾಲಭಯವನುಶೌರಿನೃಪರನು । ಬೀಳುಕೊಂಡಡರಿದನುನಭವನುನಾರದವ್ರತಿಪ ॥ ನೊಕುಸಂಕಲೆಗಳಿಗೆಕಳ್ಪನ । ನಾಕೆಸಹಿತಾಪುತ್ರಮರಣದ । ಶೋಕವನುಭೋಗಿಸಲಿಹೋಗಲಿಕೊಡೆಬಳಿಕೆನುತ ॥ ಆಕುಮತಿಕಂಸಾವನೀಶನ । ನೇಕಪರಿಯಲಿಜರದುಸುಜನಾ । ನೀಕವಮರುಗಲುಶೌರಿದೇವಕಿಯರನುಬಂಧಿಸಿದ ॥೧೯॥ ದುರುಳನಾಗಳೆಕೇಶಿಯಂಬನ । ಕರೆದುಬೆಸಸಿದನರಿತವೊಳ್ಭಾ । ಸ್ಕರನೆವೀರಶಿರೋಮಣಿಯೆನೀಹೋಗುಗೋಕುಲಕೆ ॥ ಭರದಲೆನ್ನವಿರೋಧಿಗಳಸಂ । ಹರಿಸಿಬಾರಾರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ತರಿಸುವೆನುಗೋವಳರಸೆರೆಯನುಬಳಿಕತಾನೆಂದ ॥೨೦॥ ಕಳುಹಿಖಳನನುದುಷ್ಟಮತಿಗೋ । ಕುಲಕೆಬಳಿಕಾಮಲ್ಲರೊಳಗ । ಗ್ಗಳೆಯರಹಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿಕಶಲತೋಸಲರ ॥ ಬಲವದವರೋಹಕರರಣಕತಿ । ಬಲರೆನಿಪಮಾವಂತರನುಕರ । ದಳಲುಮಿಗಲಿಂತೆಂದನೋಲಗದೊಳಗೆಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದ ॥೨೧॥ ಕೇಳಿದಿರೆನೀವೊಂದುಕಥೆಯನು । ಹೇಳುವರೆನಾಚುವುದುಮನಗೋ । ಪಾಲರಿಬ್ಬರುನಂದಗೋಕುಲದೊಳಗೆಗಡತನ್ನ ॥ ಆಳುಗಳಕೊಂದವರುಕಲಿಗಳು । ಕಾಳಗಕೆಗಡತನಗೆಮುನಿಪತಿ । ಹೇಳಿದನುವಸುದೇವಸುತರವರೆಂದುಬಾಲಕರ ॥೨೨॥ ಕೇಶಿಯಾಹವದೊಳಗೆಹಗೆಗಳ । ನ್ನಾಶಿಪಮಾಡದೆಮಾಣನುಳಿದಡೆ । ಸಾಸಿಗಳಕರಸುವೆನುಕೊಲುವುದುನೀವುಬಲವರ ॥ ಈಸಮಂಚಸವಲ್ಲಸಭೆಯ । ಭ್ಯಾಸಮುಖದಲಿಮಲ್ಲರಂಗಸ । ದೇಶದಲಿಮಂಚಂಗಳಕ್ಕಲಿನೋಟಕರಿಗೆಂದ ॥೨೩॥ ಕುಳ್ಳಿರಲಿಮಂಚಂಗಳಲಿಜನ । ರೆಲ್ಲನೋಡಲಿಪೌರುಷವನೆಲೆ । ಮಲ್ಲರಿರಿಮಾವಂತಕೇಳಾಹಸ್ತಿಮಲ್ಲನನು ॥ ಬಲ್ಲಿದರಸಮ್ಮುಖಕೆಬಿಡುಬಳಿ । ಕಲ್ಲಿನಿರ್ಣಯವಾಗದಿರ್ದಡೆ । ಮಲ್ಲರಲಿನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದೆನುತಂಜುತಿಂತೆಂದ ॥೨೪॥ ಕೊಂದೆನೆಂದರಿಕಳನಹೊಗದ । ಲ್ಲಿಂದಮುನ್ನವೆಬಾಗಿಲೊಳಗಾ । ನಂದಗೋಪನಮಕ್ಕಳನುಸಂದೇಹವೇಕಿದಕೆ ॥ ಒಂದುಬಿನ್ನಹನಿಮ್ಮಡಿಯಅಳಿ । ಯಂದಿರಲ್ಲಾತನನೀವೂಲ । ಲೆಂದುಬೆಸಸಿದಡಕ್ರಮವನಾಮಾಳ್ಪೆನೆಂತೆಂದ ॥೨೫॥ ಎಂದಡೆಂದನುಕಂಸನಿದನಾ । ರೆಂದರೇವೊನಿನಗೆನನಗಳಿ । ಯಂದಿರವರೆಂದೆಂಬಲೋಕದಹರದಮಾತುಗಳ ॥ ಇಂದುತಾನಾರೆನಗೆಯಾದವ । ವೃಂದವೇನಹುದರಿಯೆನೀನಡ । ರಂದವನುಕೇಳಾದಡೆಂದೆಲ್ಲವನುವಿವರಿಸಿದ ॥೨೬॥ ಕೇಳಿರೈಪರಿವಾರವೆಲ್ಲರು । ಕೇಳಿಸಭಟರುಮಂತ್ರಿಗಳುನೀವ್ । ಕೇಳಿಪಾರಪ್ರಭೃತಿಗಳುಕರಿತುರಗವಾಹಕರು ॥ ಕೇಳಿರೈಯಾದವರಿಗೆನ್ನಲಿ । ಮೇಳವಿಸಿದಾವೈರಕೃತ್ಯದ । ಮೂಲಕಾರಣವನುಸಮಸ್ತಾಮಾತ್ಯಜನರೆಂದ ॥೨೭॥ ಹು

ಟ್ಟದವನಾನಲ್ಲತಂದೆಗೆ । ಹುಟ್ಟಿದೆನುಪರಮೀಜದಲಿಕಂ । ಣಿಟ್ಟುನಿಜಜನನಿಯುಲಿಮುನ್ನಾದ್ರವಿಳಂಬಿಪನು ॥ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನೆನ್ನ ವನುಯಾದವ । ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಾನಲ್ಲಕೊಂದರೆ । ಮುಟ್ಟದೆಂನನುಪಾಪನೀವಿದಕಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಸುರರುಯಾದವರೈದೆತಾವೇ । ಸುರವಿರೋಧಿಗಡೆನ್ನಕೊಲಲವ । ತರಿಸಿದನುಗಡವಿಷ್ಣುಧರೆಯುಲಿರಾಮಕೃಷ್ಣರೆನೆ ॥ ನಿರುತ್ರಗಂಧರ್ವಕನವೀರ್ಯವ । ಧರಿಸಿದಾತಿವ್ರತ್ಯಭಂಗದ । ದುರಿತದಲಿಜನಿಸಿದೆನುಪೂರ್ವದಲಸುರನಾನೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಕೋಪದಲಿತಪ್ಮ್ಮನ್ಯೆಸುವ್ರತ । ಲೋಪದಲಿಸಂಜನಿಸಿದೆನ್ನೀ । ಪಾಪಿಮಗಸುರಸುಜನಕಂಟಕನಾಗಲೆನುತಿರಲು ॥ ಶಾಪಭಯದಿಂದಪನುಯಾದವ । ಭೂಪರಿಗೆಕಂಟಕನಹನುನಿ । ರ್ಲೇಪನಾನೆನುತಡಗಿದನುಗಂಧರ್ವನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೩೦ ॥ ಹೇಳಿದನುನಾರದನುತ್ರನಗೀ । ಮೂಲಜನ್ಮರಹಸ್ಯವನುಕರು । ಣಾಳುತನದಲಿಲೋಕಹಿತವಿಗ್ರಹನುತಾನಿದನು ॥ ಹೇಳನಿನ್ನಗವಿಂದುಸಂಶಯು । ಲೋಲರಾದನಿಮಿತ್ತಹದನನು । ಹೇಳಿದೆನುಬಾಂಧವರವಧೆಗಿನ್ನಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಎಲವೊಸಂಶಯುಬೇಡಗಜದಲಿ । ತಾಳಿಸುತಂಗಿಯುಮಕ್ಕಳನುಗೋ । ಪಳರುಸಹಿತೆಲ್ಲರನುಕರಸುವೆನೀಚರುರ್ದಶಿಗೆ ॥ ಬಲಬಲಿಪ್ರಮಥರರನೀಬಾ । ಗಿಲಲಿತಪ್ಪಿದಡಿಕ್ಕುವುದುಖಳ । ನೊಳಗೆಮಲ್ಲರನೀವಿದಕೆತಲ್ಲಣಿಸಬೇಡೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ರಂಗವನುನೆರೆಬಳಸಿಬಹುಮಂ । ಚಂಗಳಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದುನೋಡಲಿ । ಸಂಗರಪನೀದೇಶಜನಪೀಪೌರಪರಿವಾರ ॥ ಕಂಗಳಲಿನೆರೆಕಂಡುನಿಜಸುತ । ರಂಗನಾಶವನವರಬಳ್ಳಿಯುಲಿ । ಹಿಂಗದೀವಸುದೇವಸ್ಯೆದಲಿಬಂಧುಜನಸಹಿತ ॥ ೩೩ ॥ ನಂದಗೋಪನನಖಿಳಗೋಪರ । ವೃಂದವನುನೆರೆಕಳುಹಿಕಾಲನ । ಮಂದಿರಕೆತಾತರಿಸುವೆನುಬಳಿಕವರಗೋಧನವ ॥ ತಂದೆಯುಸುದೇವಕಸನಾಕ್ರಮ । ದಿಂದಮನ್ನಿಸಿಬಾಂಧವರನಾನಂ । ದದಲಿರಾಜ್ಯವನುವಮಾಡುವೆನೆಂದನಾಕಂಸ ॥ ೩೪ ॥ ಎಂದುಬೆಸಸಿದುರಾತ್ಮರನುಗೋ । ವಿಂದರಾಮರನಖಿಳಗೋಪರ । ವೃಂದಸಹಿತ್ರೊಡಗೊಂಡುಬಹಮತಿವಂತರಾರೆನುತ ॥ ಮಂದಹಾಸದಲೆಸವಕರತಳ । ದಿಂದತಳವನುಹಿಡಿದುಖಳನಿಂ । ತೆಂದನಕ್ರೂರಂಗೆಪರಿಮಿತದಲಿಮನೋಗತವ ॥ ೩೫ ॥ ಹೋಗುನೀನೆಲೆತಂದೆಗೋಕುಲ । ಕಾಗಿತನ್ನಾಜ್ಞೆಯುಲಿದಿಟನೀ । ನಾಗಲರಿವರೆಮತ್ತೆಕೆಲಬರುಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದಲಿ ॥ ಹೋಗಿಸುಕರಂಡಲದುತಂದರು । ಸಾಗರದಮನೆಯುವನನೀಭೂ । ಭಾಗಕೆನ್ನಯುವಧೆಗೆಗಡಕೇಳಿದೆನುತಾನೆಂಡ ॥ ೩೬ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯುನವಾ: ಪುತಿಯುತನೆನಿನ್ನಂತೆಹಿತವರ । ನತಿಶಯುದತನಗಾಪ್ತಜನವನು । ಸತತನಿರ್ಮಲಹೃದಯರನುನಿಜಧರ್ಮಕಾರ್ಯದಲಿ ॥ ಮತಿಗೆಬಹುದಿಂನ್ನೊಂದುಕಾರ್ಯ । ಸ್ಥಿತಿಯುನೊರವೆನುತನ್ನವಚನವ । ನತಿಗಳೆಯುಬೇಡೆಂದನಕ್ರೂರನನುಬೋಳೈಸಿ ॥ ೩೭ ॥ ನಂದಗೋಕುಲಕೆಲೆಸುಮತಿಹೋ । ಗಿಂದೆವಸುದೇವಾತ್ಮಭವರವ । ರೆಂದುಕೇಳಿದೆನಿಂದುನಿರ್ಮಿತಮೃತ್ಯುಗಳುತನಗೆ ॥ ತಂದೆನೀನೊಡಗೊಂಡುಬಾರಾ । ನಂದಗೋಪಾದಿಗಳುಸಹಿತೈ । ತಂದಡಾಯುತ್ತವಸಾನವೆಂದರಿಚಿಂತೆಬೇಡೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಕೊಲುವುದೇನೊಂದರಿದೆಬಂದಡೆ । ಬಳಿಕತಾನಿರೆನೀಪರಿಯುಲಾ । ಕೆಲಸವೆನ್ನದುನೆವದಲಿವದಿರನೀಚತುರ್ದಶಿಗೆ ॥ ಛಳೆಯುದಿಂದೊಡಗೊಂಡುಬಾಪುರ । ಲಲನೆಯುರುಚೆಲುವೆಯುರುಹಬ್ಬದ । ಹೊಳಲಸಿರಿಲೇಸೆನ್ನುಹಿತಕರರೆಮ್ಮಬಾಂಧವರು ॥ ೩೯ ॥ ಕೇಡುತಪ್ಪದುಮುಂದೆಕುವಲಯು । ಪೀಡನಿದೆಭಾಗಿಲಲಿರಿಪುಗಳಿ । ಗಾದಿತ್ರೋರಿಸಲೇಕೆಮಲ್ಲರಸತ್ವಸಾಹಸವ ॥ ನೋಡಬಹುದುವಿನೋದದಿಂದವ । ರಾಡುವದಮನದೊಳಗೆಸಂಶಯು । ಬೇಡಮರಳಿದುಹೋಗಲೀಸೆನುಗೋಕುಲಕ್ಕೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಹೋಗಲವನಿಯುಭಾರನಿನ್ನಿಂ । ದಾಗಲೀಯಾದವಮಹಾನ್ವಯು । ಸಾಗರಕೆಕಡೆಮಿತ್ರರೆನಗೀಮಾಗಧಾದಿಗಳು ॥ ತಾಗುಥಟ್ಟಿಂಗೊದಗುವವದಿರು । ಲೋಗರೇಮುರನರಕಸಾಲ್ವರು । ಬೇಗದಿಂದೊಡಗೊಂಡುಬಾರಾಬಾಲಕರನೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಸುರರಕೆಲಸವದಂತಿರಲಿನಿಜ । ಕರತಳಸ್ಥವಲಾಕುಠಾರರ । ನೆರಜುಗಳುಕಾಡುವವೆಕರೆಯಾರಾಮಕೃಷ್ಣರನು ॥ ಭರದಲೆನ್ನಂತಿಕಕೆಸಂದಡೆ । ಮರಣವಹುದಂಜದಿರುಹಬ್ಬಿಕೆ । ಕರಸಿಕೊಡುನಾಡಿದುಚತುರ್ದಶಿಗೆಂದನಾಕಂಸ ॥ ೪೨ ॥ ಭೋಜಕುಲವರ್ಧನನೆಹೋಗೀ । ರಾಜರಥದಲಿನಂದಗೋಕುಲ । ಕೋಜೆಯುಲಿಕುಹಕಿಗಳನಿಲ್ಲಿಗೆಕೊಂಡುಬಾಯೆಂದ ॥ ಅಜಗಕ್ಕತಿಬಳನೆನಿಪಕೇ । ಳೀಜನಾರ್ದನವಧೆಗೆನೇಮಿಸಿ । ರಾಜಗೃಹವನುಹೊಕ್ಕನೋಲಗಹರೆಯುಲಮುರಾರಿ ॥ ೪೩ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡಕ್ರೂರನಾರಾ । ಜಾಲಯುವಹೊರವಂಟುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಂಘ್ರಿಸರೋಜದರುಶನದರ್ಥಿಯುಲಿಬರಲು ॥ ಮೇಳವಿಸಿದುದುರವಿಗೆಪಶ್ಚಿಮ । ಶೈಲದಿರವಂದಿರುಳುಗೋಕುಲ । ಬಾಲೆಯುರಿಗವಸರವೆನುತನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನಲಿ ॥ ... ... ॥ ೪೪ ॥

ಅಂಕು ಸಂ೩ ೩೧ಕ್ಕೆ೦ ಪದನು ೧೭೮೬೩ಕ್ಕೆ ಹು೦X೪ಮಸ್ತು.

ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

——೦◯೦ ಕೇಶಿಮಥನ ಕಥೆ ೦◯೦——

ಸೂಚನೆ॥ ಕೇಶಿಯನು ಸದ್ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವಿ । ನಾಶಿಯನು ಸಂಹರಿಸಿ ಕರುಣಾ । ರಾಶಿ ಸಲಹಿದನೊಲಿದು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಗೋಕುಲವ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಚಿತ್ತವಿಸು ನೃಪ ಕೇಶಿಯೆಂಬಾ । ದೈತ್ಯನೊಡೆಯನ ನೇಮವನು ತ । ನ್ನುತ್ತಮಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುತ್ತೆಂದನವನೊಡನೆ॥ ಎತ್ತಲೆನ್ನೀ ಬಲಪರಾಕ್ರಮ । ವೆತ್ತಲಾ ಗೋವಳರ ಮಕ್ಕಳು । ಮತ್ತೆ ಬೆಸಸಿನ್ನೊಬ್ಬನನು ಕರುಗಾವವರ ಕೊಲೆಗೆ ॥೧॥ ಇರಿದು ತಹೆನಾಲೋಕಪಾಲರ । ಸೆರೆಯನೂರ್ವಶಿರಂಭೆಯರು ಸಹಿ । ತೊರಲಿಸುವೆನೊಂದೇ ಮುಹೂರ್ತದಲಖಿಳಸುರಕುಲವ ॥ ಬರಿದೆ ಕಳುಹುವೆ ತನ್ನನೇತಕೆ । ಕರುವ ಕಾವವರಲ್ಲಿಗಾರೆಂ । ದರಿಯೆ ಪಟ್ಟಾಂತರವನೆನಲಿಂತೆಂದನಾ ಕಂಸ ॥೨॥ ಕೊಂದು ಬಾ ಹೋಗೊಮ್ಮೆ ಸುಭಟರ । ಕುಂದು ಹೆಚ್ಚಿಸ ಮಾಸಿಗಳನರಿ । ದಿಂದು ಫಲವೇನರಿಯದೇ ಜಗವೈದೆ ನಿನ್ನಳವ ॥ ತಂದೆ ತಡೆಯದೆ ಹೋಗು ಕಾಲನ । ಮಂದಿರಕೆ ಕಳುಹಾ ಕುಮಾರರ । ನೆಂದು ಸೇಸೆಯನಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು ಭಟನನಾಹವಕೆ ॥೩॥ ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ತನ್ನಯ । ಮನದೊಳಗೆ ನಾಚುತ್ತ ಗೋಪರ । ತನಯರಿದಿರೇ ತನಗೆ ಶಿವಶಿವ ಬದುಕಲೇಕಿನ್ನು ॥ ಇನಿತು ಮಾನಚ್ಯುತಿಯಲೆನುತಾ । ದನುಜನಾಳ್ದನ ನೇಮವನು ಮಾ । ಳ್ಪನಿತು ಕೃತ್ಯವೆನುತ್ತ ಹೊರಟನು ನಂದಗೋಕುಲಕೆ ॥೪॥ ಅತ್ತಲನ್ನೆಗ ಕೇಶಿಯೆಂಬಸು । ರೋತ್ತಮನು ಕಂಸಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಬಲು । ಮೃತ್ಯು ಬಾಯ್ದೆರದಂತೆ ಬಾಯನು ತೆರೆದು ಗೋಕುಲಕೆ ॥ ಹತ್ತು ದೆಸೆಯನು ಬೆದರಿಸುತ ತುರ । ಗೋತ್ತಮಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಬಲು ಪುರು । ಷೋತ್ತಮರನರಸುತ್ತ ಬಂದನು ಭೀಕರಾಂಗದಲಿ ॥೫॥ ಖರಖುರಾಗ್ರದೊಳವನಿಯನು ಗ । ಬ್ಬರಿಸಿ ಪಾತಾಳವನು ಹೊಗಿಸು । ತ್ತುರು ಸಟಾನೀಕದಲಿ ಗಗನಾಂಗಣವ ಕೆದರುತ್ತ ॥ ಉರಿಯನುಗುಳುವ ಕಂಗಳಲಿ ಮುರಿ । ದುರಿದು ದೆಸೆಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ ಸಂ । ಗರವಿಶಾರದನಾಗಿ ತುರಗಾಕೃತಿಯಲೈತಂದ ॥೬॥ ಹೇಷಿತದಲಮರಾವಳಿಗೆ ಪರ । ವೇಶವನು ಮಾಡುತ್ತ ವನವನು । ಘಾಸಿಮಾಡುತ ಕಾಲುದುಳಿಯಲಿ ಮೈಯ ಕಪ್ಪಿಸಲಿ ॥ ನೇಸರನು ಮುಸುಳಿಸುತ ಗೋಕುಲ । ವಾಸಿಗಳನಂಜಿಸುತ ಘನತರ । ರೋಷದಲಿ ನಡೆತಂದನಂತಕನಂತೆ ಗೋಕುಲಕೆ ॥೭॥ ಅಡಸಿ ಕವಿತರಲಸುರನನು ಕಂ । ಡೊಡಲು ಕಂಪಿಸಿ ಗೋಪಜನ ಗಡ । ಗಡನೆ ನಡುಗುತ ಗೋಧನಂಗಳ ಕರುಗಳನು ಬಿಸುಟು ॥ ನಡುಗಿ ಹಾಯ್ದುದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಕಾ । ಪೊಡೆಯರೆಮಗಿನ್ನಾರೆನುತ ಬಾ । ಯ್ವಿಡುತ ಕೃಷ್ಣನ ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕುದು ಯೋಗವಿದರಂತೆ ॥೮॥ ಅಂಜದಿರಿ ಗೋವಳರು ಗೋಪಿಯ । ರಂಜದಿರಿ ಗೋಕುಲದಲಾನಿರ । ಲೆಂಜಲಿಸುವರೆ ದೈತ್ಯರೀ ವ್ಯಾಜಾಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ಪಂಜರದ ಗಿಳಿಗಳನು ಮುರಿವುದೆ । ಮಂಜರನು ಬೆದರದಿರೆನುತ ಕರ । ಕಂಜವನು ನೆಗಹಿದನು ಕರುಣದಲಸುರರಿಪು ನಗುತ ॥೯॥ ವಾಮವಾಮಭುಜಾಗ್ರವಾಶ್ರೀ । ದಾಮನಂಸದ ಮೇಲೆ ನಯನ । ಪ್ರೇಮಭೋಜನ ಮೂರ್ತಿ ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತ ಗೋಪಿಯರ ॥ ಆ ಮಹಾಸುರನಭಿಮುಖಕೆ ಕರ । ತಾಮರಸವನು ತೋರಿ ಭುವನೋ । ದ್ದಾಮಗುಣನಿಧಿ ನಿಂದು ಕರೆದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥೧೦॥ ಇತ್ತಲಿತ್ತಲು ಹೋ ಹೋ ನಿಲು ನಿಲು । ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳಡೆ ಸಮರಮುಖದಲಿ । ಮೃತ್ಯುವಾಗಿಹೆನೇಕೆ ಬೆದರಿಸಿ ಬಲವಿಹೀನರನು ॥ ಅತ್ತಲೇಕಂಜಿಸುವೆ ಮರಣೋ । ದ್ಯುಕ್ತನಾದಡೆ ಬಾಯೆನುತ ಕೈ । ಮೈತ್ತಿ ಕರೆದನು ಖಳನನಸುರಾಂತಕನು ಕನಲಿಸುತ ॥೧೧॥ ತಿರುಗಿ ಕಂಡನು ಕೃಷ್ಣನನು ಕೇ । ಸರಿಯನುಗುಳುತ ಕಂಗಳಲಿ ಗ । ರ್ಘರಮಹಾರವದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿ ಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿ ॥ ಖರಖುರಾಗ್ರದಲಚ್ಯುತನ ಪೇ । ರುರವನೊದೆದನು ದೈತ್ಯನಂಜನ । ಗಿರಿಯ ವಕ್ಷವನಿಂದ್ರನಿಟ್ಟಂತಾಯ್ತು ವಜ್ರದಲಿ ॥೧೨॥ ಇಲ್ಲ ಹುಸಿ ಹೋಗೆನುತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನು ಹಿಂಗಾಲ ಘಾಯದ । ಘೆಲ್ಲಣೆಯ ಘಾತಿಯನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು ನಸುನಗುತ ॥ ಬಲ್ಲಿದನು ನೀನಹೆ ಮಹಾಹವ । ದಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥಿರನಾಗೆನುತ ರಿಪು । ಮಲ್ಲನನು ನೂಕಿದನು ಹರಿ ಹಿಂಗಾಲ್ಗಳನು ಹಿಡಿದು ॥೧೩॥ ಜಾರಿದನು ಖಳ ಹಿಂದುಮುಂದೆನೆ । ನೂರು ಬಿಲ್ಲಂತರಕೆ ಮೋರೆಯ । ನೂರಿ ಬಿದ್ದನು ಘಾತಿಯ ಶಿಖರಶೈಲವನಸಹಿತ ॥ ಡೋರಃಪ್ರೋಗಲು ನೊಂದು ನೆತ್ತರ । ಕಾರುತಮರಾರಾತಿ ಮಿಗೆ ಕಾ । ಹೇರಿದುಕ್ಕಿನ ಪ್ರೋಲು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯೋ ನನಡಿಗಡಿಗೆ ॥೧೪॥ ಆಹ ತಿಂಬೆನು ಕರುಳನೀಗಳೆ । ಹೂಹೆಗಕ್ಕಟ ತನ್ನೊಡನೆಯೇ । ಕಾಹವಕೆ ನಿಲುವಂತ ನಿಗುರಿತೆ ವಿಕ್ರಮದ ಬಿಷ್ಮ ॥ ಸಾಹಸಿಕನಹೆ ನಿಖಿಳಗೋಪ । ವ್ಯೂಹಸಹಿತೆನ್ನೊಂದಣಲ ಮೊದ । ಲಾಹುತಿಗೆ ಲಘುವೆನುತ ಖಳ ಬಾಯ್ದೆರದು ಹರಿತಂದ ॥ ಘಂಡಬೊಬ್ಬಾಟವನು ಬಿಡುಕೈ । ಕೊಂಡು ನೋಡಿದನುಳಿದ ಗೋಪರ । ತಂಡವನು ಬಳಿಕಾಹುತಿಯ ಮಾಡಾಪೆನೆಂದೆನುತ ॥ ದಿಂಡುಗವಿವನ ಬಾಯೊಳಗೆ ದೋ । ರ್ದಂಡವನು ನೂಕಿದನು ಭಯದಲಿ । ಕಂಡು ಗೋಪರ ನಿಕರ ಬಿದ್ದುದು ಬಹಳ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಕಡಿದು ನುಂಗುವೆನೆನುತ ಗಂಟಲ । ತಡಿಗೆ ನೂಕಿದ ತೋಳ ಮೊದಲನು । ಕಡುಗಿ ಖಳ ನಾಕಿದಡೆ ಬಾಯಲಿ ಸೋಂಕಿದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಉಪಿದು ಬಿದ್ದವು ದಂತಚಯ ಗೋ । ಸೊಡೆಯ ಬೆಳದುದು ಬಾಹುಲತೆಯುಸು । ರಡಗಿ ಬಸುರುಬ್ಬರಿಸಿ ಬಿದ್ದನು ಧರೆಗೆ ಸುರವೈರಿ ॥೧೭॥ ಬಂಡವನು ಬಿಡುತ್ತವನಿತಳದಲಿ । ದಿಂದುಗೆಡೆದನು ವಜ್ರಹತಿಕೈ । ಕೊಂಡ ಕುಲಗಿರಿಯಂತೆ ದಿಕ್ಕುಂಭಿಗಳು ಘೀಳಿಡಲು ॥ ಚಂಡ

ವಿಕ್ರಮನಾರ್ದನಿಜದೋ | ರ್ದಂಡವನುತ್ತೆಗೆದನುಖಳನಹೃ | ತ್ಪುಂಡರೀಕದಜೀವಚೈತನ್ಯವನುತ್ತೆಗೆದಂತೆ ॥೧೮॥ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಮಳೆಸುರಿದವಮರರ | ವಲ್ಲಭೆಯರಾಡಿದರುಪಾಡಿದ | ರುಲ್ಲಸಿತಸಂಗೀತವಾದ್ಯಂಗಳವಿನೋದದಲಿ ॥ ಫುಲ್ಲದೃಶನಾಗೋಪಗೋಪಿಯ | ರೆಲ್ಲರಿಗೆಸಂತೋಷವನುಶೌರಿ | ವಲ್ಲಭನುಸಲಿಸುತ್ತಲಿರ್ದನುವಿವಿಧಲೀಲೆಯಲಿ ॥೧೯॥ ಆಮಹೋತ್ಸವದೊಳಗೆಭುವನ | ಕ್ಷೇಮಕಾರಣಮೂರ್ತಿಹರಿಗುಣ | ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನರಸಜ್ಞರದೇವನೀಧರೆಗೆ ॥ ಸೋಮಸನ್ನಿಭನಿಳಿದನವಸತ | ಕಾಮಧೇನುಮಹಾತ್ಮನಾತ್ಮಾ | ರಾಮರರಸನುನಾರದಾಂಕನುಕೃಷ್ಣನಿದಿರಿನಲಿ ॥೨೦॥ ಕಿರುಜಡೆಯನಯವಡದಭಾಳದ | ತರುಣತುಳಸಿಯದಂಡೆಗಳಪು | ಷ್ಕರದಬೀಜದಕೊರಳತ್ತಿಸರಭಾಸುರದ್ಯುತಿಯ ॥ ಮೆರವಹರಿನಾಮೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರೋ | ತ್ಕರದಪುಳಕಾಮೃತದಲಹರಿಯ | ಪರಮವೈಷ್ಣವಮೌಳಿಮಣಿಯಿಳಿತಂದನೀಧರೆಗೆ ॥೨೧॥ ಕಂಡವರುಮುಕುಳಿತಕರಾಬ್ಜವ | ಮಂಡೆಯಲಿಧರಿಸುತ್ತತನುವನು | ದಿಂಡುಗೆಡಹುತ್ತಿರಲುಪದದಲಿಪರಮಭಕತಿಯಲಿ ॥ ಕಂಡುಕೃಪೆಯಲಿಕಾಲಪಾಶವ | ಖಂಡಿಸುತಕಾರುಣ್ಯವರುಷಾ | ಖಂಡಲನುಮೈದೋರಿದನುಗೋವಿಂದನಿದಿರಿನಲಿ ॥೨೨॥ ಜಯನಮೋಗೋವಿಂದಗೋಪೀ | ಜನವಲ್ಲಭಭಕ್ತಸಂಸಾ | ರಿಯೆನಮೋಭವರೋಗವೈದ್ಯನೆಭುವನವಂದಿತನೆ ॥ ಜಯಜಗನ್ಮೋಹನಗುಣಾಬ್ಧಿಯೆ | ಜಯಜಗತ್ಪಾವನಯಶೋಬ್ಧಿಯೆ | ಜಯಯೆನುತಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಮುರಹರನಚರಣದಲಿ ॥೨೩॥ ರೂಢಿಸಿದತನುಪುಳಕದುಬ್ಬಿನ | ಲೀಡಿರಿವಹರುಷದಲಿಬಿನ್ನಹ | ಮಾಡಿದನುಮೈಯಿಕ್ಕಿಕೈಗಳಮುಗಿದುಮುನಿನಾಥ ॥ ನೋಡಿಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುಕಡೆ | ಗೋಡಿವರಿವಾನಂದಜಲದಲಿ | ಕೂಡೆನೆನೆದನುನಯನಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿಮನಮುಳುಗಿ ॥೨೪॥ ಕಂಡೆನಾನೆಲೆಕೃಷ್ಣಭುವನೋ | ದ್ದಂಡದೈವದದೈವವೆಂಬಾ | ಖಂಡಸುಖವಿಗ್ರಹನನರಶಿಶುತನದಲೀಲೆಗಳ ॥ ಕಂಡೆನಿಂಗಡಲಿಂದಿಳಿದುಸುರ | ತಂಡವನುರಕ್ಷಿಸಲುತನುವನು | ಗೊಂಡುದೇವಕಿಯುದರಕುಹರದಲಿಂದುತಾನೆಂದ ॥೨೫॥ ಮತ್ತೆಕಂಡೆನುದೇವನಿಜಸುಚ | ರಿತ್ರವನುನೀನೀಯಶೋದಾ | ಪುತ್ರನೆನಿಸಿಯೆಮೆರವತತ್ವದಪರಮಲೀಲೆಗಳ ॥ ಇತ್ತುವಿಷವನುದನುಜೆನಿನ್ನಲಿ | ಮುಕ್ತಿಪಡೆದಳ್ಭಂಡಿಯನುನೀ | ನೆತ್ತಿಬೀಸಾಡಿದುದನಾವಾತ್ಯಾಸುರನವಧೆಯ ॥೨೬॥ ಬೆಣ್ಣೆಗಳುವುದನೂರೊಳಗೆನೆರೆ | ಮಣ್ಣಮೆದ್ದುದರದಿಜಗಂಗಳ | ಬಣ್ಣಿಗೆಯಚಿತ್ರವನುತಾಯಿಗೆಬಾಯೊಳಗೆತೋರ್ಪ ॥ ಹಣ್ಣುಮಾಣಿಕವಹುದನಾಕಿಶಿ | ಹಣ್ಣಹುದನಂತ್ಯೆಗೆಕಂಡೆನು | ಕಣ್ಣಲೆಲೆಕಮಲಾಕ್ಷನಿನ್ನವಿಚಿತ್ರಲೀಲೆಗಳ ॥೨೭॥ ಊರನೇಣುಗಳುದರವೇಷ್ಟನ | ಭಾರಣೆಗೆಬಾರದುದನೊಂದೇ | ಸೇರಿದುದನರ್ಜುನಮಹಾವಿಟಪಿಗಳನೀಧರೆಗೆ ॥ ಬೇರುಸಹಿತಡಗೆಡಹುವದನವ | ರೇರುವದನೀಸ್ಥಳಕೆವತ್ಸನ | ನಾರುಭಟೆಯಲಿಕೊಲುವುದನುನೆರೆಕಂಡೆನಾನೆಂದ ॥೨೮॥ ಬಕನನಘನನುವ್ಯೋಮಕನಧೇ | ನುಕನನಾವೃಷಭನನುಕೊಂದಂ | ತಕನಪುರಕಟ್ಟಿದಪ್ರಲಂಬನಶಂಖಚೂಡಕನ ॥ ಸುಕೃತಿಯಾದೆನುಕಂಡುನಿಜಬಲ | ಶಕುತಿಯನುಮತ್ತಿಂದುಕೇಶಿಗೆ | ಮುಕುತಿಯನುಕರುಣಿಸುವುದನುಸಂಗ್ರಾಮದೊಳಗೆಂದ ॥೨೯॥ ಕಾಳಿಯನಮಸ್ತಕವತುಳಿದುರ | ಗಾಲಯಕೆಕಳುಹುವುದನಚಲವ | ನೇಳುದಿನಧರಿಸುವುದನೊಂದೇವಾಮಹಸ್ತದಲಿ ॥ ಘೋಳಿಮಳೆಯಲಿಗೋಕುಲವನೆರೆ | ಪಾಲಿಸುವುದನುಕಂಡೆನೀನಿಜ | ಲೀಲೆಗಳನಾಟಕದನಾನಾವಿಧವಿಡಂಬನವ ॥೩೦॥ ನಾಳೆಮತ್ತಕ್ರೂರನೊಡನೆನೃ | ಪಾಲಕಂಸನಪುರಕೆಬಲಗೋ | ಪಾಲಕರುಸಹಿತೈದುವದನಾಸುರದರಜಕನನು ॥ ಕಾಲನನುಕಾಣಿಸುವಚಿಪ್ಪಿಗ | ನೇಳಿಗೆಯನಾಗಿಸಿಸುದಾಮನ | ಮಾಲೆಯನುಕೊಂಡೀವವರವನುಕಾಂಬೆನಾನೆಂದ ॥ ಅಲ್ಲಿಕುಬುಜೆಯಮೂಹುರುಡಕೈ | ಯಲ್ಲಿತಿದ್ದುವಕಂಸನಗ್ಗದ | ಬಿಲ್ಲನುಡಿದುತದೀಯಬಲವನುಬಡಿದುಬರಿಕೈದು ॥ ಬಲ್ಲಿದಾನೆಯಕೆಡಹಿಕದನದಿ | ಮಲ್ಲರನುಮಾವನನುನಿರ್ಜರ | ವಲ್ಲಭೆಯರೊಡನಾಡಿಸುವುದನುಕಾಂಬೆನಾನೆಂದ ॥೩೨॥ ಮೇಲೆಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಗೆಕಾಲನ | ತಾಳಿನೆಗೆತುತ್ತಾದಭೂಸುರ | ಬಾಲಕನನಂತಕನಪುರದಿಂದೀಸಿತಂದೀವ ॥ ಲೀಲೆಯನುಮುಚುಕುಂದನಕ್ಷಿ | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿಯವನೇಶನೊಡಲನು | ಹೂಳುವುದನೀಕ್ಷಿಸುವೆನಾಮಾಗಧನಬಲಸಹಿತ ॥೩೩॥ ದ್ವಾರಕಾನಿರ್ಮಾಣವನುದು | ರ್ವಾರಹಂಸಾಹವವನಾತ | ದ್ಭೂರಿಬಲಸಂಕ್ಷಯವನಾರುಕ್ಮಿಣಿಯಪರಿಣಯವ | ಸ್ವೈರಚಾರಿತ್ರವನುಪೌಂಡ್ರಕ | ವೀರನಸುಗೊಂಬುದನುಕೃತ್ಯೆಗೆ | ವಾರಣಾಸಿಯಬೇಳುವುದನೀಕ್ಷಿಸುವೆತಾನೆಂದ ॥೩೪॥ ಮತ್ತೆಘಂಟಾಕರ್ಣನಿಗೆನಿಜ | ಭಕ್ತನೆಂದೊಲಿವುದನುಕಾಣಲು | ಕೃತ್ತಿವಾಸನಪದವನಾಕೈಲಾಸಯಾತ್ರೆಯನು ॥ ಉತ್ತಮಾಧ್ವರದೊಳಗೆಕುಂತೀ | ಪುತ್ರಪೂಜಿತನಾಗಿಚೈದ್ಯಗೆ | ಮುಕ್ತಿಯನುಕರುಣಿಸುವಹದನನುಕಾಂಬೆನಾನೆಂದ ॥೩೫॥ ಮುರನನರಕನಭಂಜನದಸಂ | ಗರವನಾಷೋಡಶಸಹಸ್ರಾಂ | ಬುರುಹಮುಖಿಯರಲಾಭವನುಸುರಲೋಕಯಾತ್ರೆಯನು ॥ ಮರಳಿಬರುತಾಪಾರಿಜಾತದ | ಹರಣದಲಿಸುರಲೋಕಪಾಲರ | ಪರಿಭವಿಸಿಕೈಗಾಯ್ದುಬಹುದನುಕಾಂಬೆನಾನೆಂದ ॥೩೬॥ ಸಾಲುವನಶಂಬರನವಿವಿದನ | ಬೀಳಹೊಯ್ದುಕರೂಷಭವನನು | ಕಾಳಗದಲವಘಡಿಸಿಗೌರೀಶನನುಬಲಿಸುತನ ॥ ತೋಳುಗಳನಿಳುಹುವುದನರ್ಜುನ | ಗಾಳಹುದನಾಭಾರತದಬಲು | ಗಾಳಗವನೆಲಿಸುವವಿಹಾರವಕಾಂಬೆನಾನೆಂದ ॥೩೭॥ ಅರಸಿಸಹಿತಮಹಾಶ್ಯಮಂತಕ | ಹರಣವನುನೃಗಮೋಕ್ಷವನುದು |

ರ್ಧರಮಹಾಭೂಭಾರಸಂಹಾರಣದಲೀಲೆಗಳ ॥ ದುರವಗಾಹ್ಯವೆನಿಪ್ಪನಿಜಪಮಂ । ದಿರದಲಿದ್ದರ್ಭಕರನವನೀ । ಸುರಗೆತಂದೀವುದ
ನುಕಾಂಬೆನುಧನ್ಯನಹೆನೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಆವನಿಜಸುಖಪೂರ್ಣಲಾಭನೊ । ದೇವನೀನಿಸ್ಸಂಗನಿಸ್ಪೃಹ । ನಾವನೈಸಂಸಾರವಿಷ
ಯಸುಖೋಪಭೋಗದಲಿ ॥ ರಾವಣಾಂತಕನಿಜಕುಲಶ್ರೇಯ । ಕಾವನಂಗೈಸುವುದಕಂಡಪೆ । ದೇವವಿವಿಧವಿಚಿತ್ರಲೀಲೆಯನೆಂ
ದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೯ ॥ ನೀನಲಾಸಾಕ್ಷಾತಯೋಗಿ । ಧ್ಯಾನಗಮ್ಯನೆನಿಪ್ಪದೈವವು । ನೀನಲಾಕಮಲಜಪಿನಾಕಿಸುರೇಂದ್ರಮು
ಖ್ಯರಿಗೆ ॥ ಸ್ಥಾನಮಾನ್ಯವನಿತ್ತುಸಲಹುವ । ದಾನಿಗಳದಾತಾರನಿನ್ನೀ । ಮಾನುಷದಚಾರಿತ್ರವಧಿಕಪವಿತ್ರತರವೆಂದ ॥ ೪೦ ॥
ಆರುಜಗದಾತ್ಮಕಜಗನ್ಮಯ । ನಾರುಜಗದಾಧಾರಭೂತರ । ದಾರುಜಗದಾರಾಧ್ಯದೈವದದೈವವೆನಿಪವರು ॥ ಆರುಜಗದಭಿವಂದ್ಯ
ವಂದ್ಯನ । ದಾರುಪರಮಾತುಮನೆನಿಪ್ಪನ । ದಾರುಮತ್ತಾನೆನಗಿದಿಂತುಪ್ರಸನ್ನವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಭಕತಿಯೇಭವಬಂಧಭೇ
ದನ । ಭಕತಿಯೇವರಮುಕುತಿಸಾಧನ । ಭಕತಿಯೇಭುವನತ್ರಯಾರ್ತವಿರಾಗಸಂಸಿದ್ಧಿ ॥ ಭಕತಿಸುಖವನುಬಲ್ಲಬುಧರಿಗೆ ।
ಮುಕುತಿಸುಖವಶ್ಲಾಘ್ಯನಿಜಪದ । ಭಕತಿಯನುಕೃಪೆಮಾಳ್ಪುದೆಲ್ಲರಿಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೪೨ ॥ ಯಜಿಸಿದಣಿಯರುಕರ್ಮಿಗಳು
ನೆರೆ । ಭಜಿಸಿದಣಿಯರುವಿಮಳಹೃದಯಾಂ । ಬುಜದಕರ್ನಿಕೆಯೊಳಗೆಭಕ್ತರುನಿಜಪದಾಂಬುಜದ ॥ ಭಜಿಸಿತತ್ವಂಪದವನಾತ್ಮನ ।
ನಿಜವಭೇದ್ಯಾದ್ವೈತವೆಂದೆನೆ । ತ್ರಿಜಗವಂದ್ಯನೆಕಂಡುದಣಿಯದುಯೋಗಿಜನವೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಸಾಕುತನಗೀನಿನ್ನಪದಕಮ ।
ಲೈಕಭಕ್ತಿಯೆಬೇರೆಬಯಸಲ । ದೇಕೆತತ್ವಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯಬುದ್ಧಿಯನುದಿಟಕೆ ॥ ಲೋಕಪಾವನಪುಣ್ಯಚರಿತಕ । ಥಾಕಥನಪೀ
ಯೂಷವಾರ್ಧಿಯ । ಲೇಕಚಿತ್ತದಲಾಡುವಂತಿರೆಕೃಪೆಯಮಾಡೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಎಂದುಮುನಿಪತಿನೋಡಿಪರಮಾ । ನಂದಬಾಷ್ಪ
ಜಲಾವಿಶೇಷಣ । ದಿಂದದಿವ್ಯಮನೋಜ್ಞಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುಬಿಡದೆ ॥ ಸಂದಣಿಪತನುಪುಳಕದಲಿಗೋ । ವಿಂದನನುಪಮ
ಪಾದಪದುಮ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಮುಳುಗಿದನಶ್ರುಪೂರದಲಿ ॥ ೪೫ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡನುಕಂಗಳಲಿಮನ । ಬೀಳುಕೊ
ಳ್ಳದುಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿವಿ । ಶಾಲಸಂಗದಪರಮಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪದವ ॥ ನಾಲಗೆಯುಲಚ್ಯುತನನಾಮವ । ನೋಲಗಿಸುತ್ತೈದಿ
ದನುಕಮಲಜ । ನಾಲಯಕೆಭಾಗವತಗುಣಗಣಮಾಳ್ಪನಲವಿನಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಜನಪಕೇಳೊಂದುದಿನವೃಂದಾ । ವನದೊಳಗೆಗೋ
ವಳರುಸಹಿತಾ । ದನುಜಹರಬಲರಾಮರಾಡುತ್ತಿರೆವಿನೋದದಲಿ ॥ ದನುಜನೊಬ್ಬನುದಾರಭುಜಬಲ । ಜನಿತದರ್ಪದಲನಿಬರ
ನುಕೊಲಲು । ವನುವನೆರೆನಿಶ್ಚೈಸಿಕೊಂಡೈತಂದನಾಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೪೭ ॥ ಅದನರಿತುಸರ್ವಾತ್ಮಕನುತಾ । ಗಿದನುಶಿರವನುಭಾಪುವ
ಝುಬಂ । ದುದುತನಗಿದೊಂದಾಟವಿಂದಾನವನಹೋಗಾಟ ॥ ಇದಿರುಗೊಂಬೆನೆನುತ್ತಕೆಳೆಯರಿ । ಗೊದವಿದಂತರ್ಭಾವದುತ್ಸಾ ।
ಹದಲಿಕೆರದಿಂತೆಂದನಾಶ್ರೀದಾಮಮುಖ್ಯರಿಗೆ ॥ ೪೮ ॥ ಚೋರಪಾಲಕರಾಗಿಗೋಪಕು । ಮಾರಕರುಕೆಲರಿದರೊಳಗೆಗತ ।
ಚೋರರಾಗಲಿಕುರಿಗಳಾಗಲಿಕೆಲರುಕೆಲರದನು ॥ ಚೋರವಿದ್ಯಯಲೊತ್ತಲೆನುತಸು । ರಾರಿನೇಮಿಸಲಾಗಲೆನುತಕು । ಮಾರ
ಕರುಮೂರಂಗವಾದರುಕೃಷ್ಣನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಕಂಡುಖಳನದನವರವೇಷವ । ಕೊಂಡುಬೆರಸಿದನರಿಯದಂತಿರೆ । ಚಂಡ
ಬಲನಾವ್ಯೋಮಸಂಜ್ಞಿತನಂದುಚೋರರನು ॥ ಕೊಂಡುನಿಂದನುಕುರಿಗಳೆನಿಸುವ । ತಂಡದಾಗೋವಳರನೊಯಿದು । ದ್ದಂಡ
ಬಲನಿರಿಸಿದನುಗಿರಿಗಂಹರದಲರ್ಭಕರ ॥ ೫೦ ॥ ಮತ್ತೆಪಾಲಕರೆಂಬಗೋಪರ । ಮೊತ್ತವನುಕೊಂಡೊಯ್ದುಬಿಸುಟಾ । ಗರ್ತ
ದೊಳಗಾಚೋರರಾದರ್ಭಕರಕೊಂಡೊಯ್ದು ॥ ಅತ್ತಲಾಗುಹೆಯೊಳಗೆಖಳನೊಂ । ಮೊತ್ತವನುಮಾಡಿದನುಹರಿಬಲ । ರೊತ್ತ
ರಿಸಿನಿಲೆನೀಗಿದನುಮಿಕ್ಕಾಕುಮಾರಕರ ॥ ೫೧ ॥ ಉಳಿದರದರೊಳುನಾಲ್ವರೈವರು । ಖಳನಬಾರಿಗೆತಪ್ಪಿಮುಗುಳೊ । ಯ್ದುಳುಹಿ
ದನುದರಿಯೊಳಗೆಮಕ್ಕಳನೆಲ್ಲರನುಮೇಲೆ ॥ ಶಿಲೆಯಲವರನುಮುಚ್ಚಿಬಂದನು । ಬಲಮುರಾಂತಕರೆಡೆಗೆಮನದಲಿ । ಕೊಲೆಯ
ನೇನಿಶ್ಚೈಸಿನಕ್ತಂಚರನುರೋಷದಲಿ ॥ ೫೨ ॥ ಬರೆಖಳನಕಾಣುತ್ತಮುಂಗೈ । ಮುರಿಯೆಹಿಡಿದಸುರಾರಿತೋರಾ । ಕುರಿಗಳನು
ಕುರಿಗಾವರನುಕಳ್ಳರನುತೋರೆನುತ ॥ ಅರಗುರಿಯನೊತ್ತಿದಡೆಕಂಗಳು । ಹೊರಗೆಹಾಯ್ದುವುಬಿಟ್ಟನಸುವನು । ಮೊರೆಯಿಡುತ
ಮಲಗಿದನುಕಾಯವಕೆಡಹಿಧರಣಿಯಲಿ ॥ ೫೩ ॥ ಕೊಂದುಖಳನನುಬಳಿಕಬಾಲಕ । ವೃಂದವನುಬಿಲಮುಖದಲತಿಕೃಪೆ । ಯಿಂದ
ನೆಗಹಿದನೆಲ್ಲರನುಪಡಿಗಲ್ಲನೀಡಾಡಿ ॥ ಬಂದನಾಗೋಕುಲಕೆಪರಮಾ । ನಂದಮೂರುತಿಗೋಪಗೋಪೀ । ವೃಂದನಯನೋ
ತ್ಸವವನಿತ್ಯಾತುಮನುವಿರಚಿಸಿದ ॥ ... ... ॥ ೫೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೬೧೨ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

——೦ಜ್ಞಾಂ ಅಕ್ರೂರಾಗಮನ. ೦ಜ್ಞಾಂ——

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರವೈಷ್ಣವಮೌಳಿಮಣಿಸಂ । ಸಾರತಿಮಿರದ್ಯುಮಣಿಕಂಡನು । ದಾರಗುಣಮಣಿಕಾಂತನೆ
ಕ್ರೂರಾಂಕನಚ್ಯುತನ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಅರಸಕೇಳಕ್ರೂರನೈತಂ । ದಿರುಳುದುಮ್ಮಾನದಲಿನಿಜಮಂ । ದಿರಕೆಬಂದನುಚಿಂತಿಸುತಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಪಂಕಜ
ನ॥ ದರುಶನಕೆತಾನಾವನೆಂತೋ । ದೊರಕುವುದುಮೇಣಾವಕಲ್ಪಾಂ । ತರಕೆಬೆಳಗಹುದಲ್ಪಪುಣ್ಯಾಂಗೆಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥ ೧ ॥
ಇನಿತುದಿನಬದುಕಿದಕೆಫಲವಾ । ಯ್ತೆನಗೆಕಂಡಪೆನೀಗಳಂತಿರೆ । ದನುಜಹರನಪದಾಬ್ಜಯುಗಳವದೆಂತುತಾನೇಕೆ ॥ ವನಜಸಖ
ನೆಂತ್ರಕಟವಿಘ್ನವ । ನೆನದನಿರುಳನುಮಾಡಿಬೇಗಂ । ಗೆನಿತ್ರಪೇಯುಪ್ರೊಧರೆಯಲೆನಿತುಂಮುಳಿಸಿದನುಮರುಗಿ ॥ ೨ ॥ ಅರುಮು
ನಿದೇಗುವರುವಿಘ್ನದ । ಭಾರಣೆಗಳೇಗುವವುದಿಟಲ । ಪ್ರೇಮರಮಣನೊಳವುಳ್ಳಡಾವುದುಭೀತಿಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ಹಾರಮಣಹಾಕೃಷ್ಣ
ಹಾಲ । ಪ್ರೇಮರಮಣಹಾತ್ರೋರೆನಿನ್ನಪ । ದಾರವಿಂದವನೇಕೆನುತ್ರಹಲುಬುತ್ತಕುಳ್ಳಿರ್ದ ॥ ೩ ॥ ಇರುಳನೂಕಿದನಿಂತುಕೃ
ಷ್ಣನ । ಚರಣವನುನೆನವುತ್ತನಿದ್ರಾ । ವಿರಹಿತೇಕ್ಷಣನಿರಲುಹರಿಶರಣರಮನೋರಥವ ॥ ಧರೆಯಲಡ್ಡೈಸುವರದಾರೆಂ । ದಿರದೆ
ಸಾರುವವೋಲುಮೂಡಲು । ತರಣಿನೂಕಿದನುದಯಶೈಲಾಗ್ರದಲಿನಿಜರಥವ ॥ ೪ ॥ ಹರದುದಂಧತಮಿಸ್ರವಾಯದು । ವರನ
ಮನದವಿಷಾದತಾಮಸ । ಹರವವೋಲುಮನೋರಥೋದಯದೊಡನೆರವಿಯುದಯ ॥ ಭರಿತವಾಯ್ತುದಯದಲಿತನ್ಮುಖ ।
ಸರಸಿರುಹದೊಡನರಳಿದವುಸರ । ಸಿರುಹತತಿಬೆಳಗಾಗೆಮಂಗಳವಾಯ್ತುಮೇದಿನಿಗೆ ॥ ೫ ॥ ಎದ್ದುಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಯ । ತಿದ್ದಿ
ಮತಿಮಾಡಿದನುಬಳಿಕರಿ । ಮರ್ದನನುಬಲವಂದುಗೋಗುರುದೇವತಾದ್ವಿಜರ ॥ ಹೊದ್ದಿದನುನೃಪರಥದಲೊಪ್ಪುವ । ಭದ್ರಪಚ
ನೆದಬಹಳಘೋಷದ । ಹೃದ್ಯಶಕುನವನಾಲಿಸುತಹೊರವಂಟನಕ್ರೂರ ॥ ೬ ॥ ಪರಿದನುನೃಪರಥವನಂದ । ಕ್ರೂರನಂತಃಕರ
ಣದಲಿಹರಿ । ಚಾರುಚರಣಾಂಬುಜವನೆನವುತ್ತೊಗುವಸುಖಜಲದ ॥ ಪೂರದಲಿಪೂರಾಯಪುಳಕದ । ಭಾರದಲಿಭಾಗವತಗುಣ
ಗಣ । ಮೇರುನಡದನುರಥಕುಸಿಯುಲಕ್ರೂರನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೭ ॥ ಬರುತಭಾಗವತ್ರೋತ್ತಮನುಮನ । ಕರಗಿಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜ
ಭಕತಿಯ । ಪರಮಸುಖದಲಿಮುಳುಗಿಪರವಶನಾಗಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಪರಮಪುರುಷನಚರಣಕಮಲದ । ದರುಶನದಬಹುಪುಣ್ಯವೆಂ
ತೋ । ದೊರಕಿದುದುತನಗೆನುತಮತ್ತಿಂತೆಂದನಕ್ರೂರ ॥ ೮ ॥ ಆವದೈವವಭಜಿಸಿದೆನೊಮೇ । ಣಾವಮುಖದಲಿಯಜಿಸಿದೆನೊ
ತಾ । ನಾವಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತಪ್ರೊಫಲಿತವಾಯ್ತೆನಗೆ ॥ ದೇವದೇವನನಖಿಳನಿಗಮಶಿ । ರೋವಿರಾಜಿತಪಾದಪೀಠನ । ನಾವ
ಪರಿಯಲಿಕಾಂಬಿನಿತುಸಂಪತ್ತಿಯಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಅಳಿಯಲಿಕುಂದಿಲ್ಲಪುಣ್ಯದ । ರಾಶಿಯಂತುಟೊಕಾಂಬೆನೆಂಬಭಿ । ಲಾಷೆಘನ
ಮೀಮಾಂಸದೃಷ್ಟಿಗಳಂದಮುರಹರನ ॥ ದಾಸರೊಲವೊಡಗೂಡದೀಬಹು । ದೋಷಿಗೆಂತಹುದಾದಡಾನಿ । ನ್ನೇಸುಧನ್ಯನೊಹರಿ
ಪದಾಂಬುಜದರುಶನವಪದೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ವೇದವಚನಶ್ರವಣಶುದ್ರಂ । ಗಾದಡೆನಗಹುದಾಮುಕುಂದನ । ಪಾದಕಮಲಪರಾಗದ
ರುಶನವಧಿಕಮಾತಕಿಗೆ ॥ ಆದಡದನ ರರಿದಪರುಭಾ । ಗ್ಯೋದಯದಬೆಳೆಸಿರಿಯನೀವಾ । ಯೋದಧಿಯನುತ್ತರಿಸನೇನಿಪು
ಷಾರ್ದ್ರಬೊಳಗೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಕೆಟ್ಟುದಿಂದಿನಬೆನ್ನದುರಿತದ । ಬೆಟ್ಟಬೆಳದುದುಜನ್ಮಫಲಕೈ । ಗಟ್ಟದುದುಕಾಮಿತಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿ
ಗಳುತನಗೆ ॥ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾಗಿಕಂಡೊಡ । ಲಿಷ್ಟ್ಯಯೋಗಿಧ್ಯೇಯಪದಯುಗ । ವಿಷ್ಟರಕೆಪೊಡವಂಟಪೆನುನಾನೆಂದನಕ್ರೂ
ರ ॥ ೧೨ ॥ ಅಜಭವಾದ್ಯಮರೇಶ್ವರರುನೆರೆ । ಭಜಿಸಿದಣಿಯರನಾರಚರಣಾಂ । ಬುಜವಚ್ಯಮುಂಡಾಡಿದಣಿಯಳುಗಡಮಹಾಲ
ಕ್ಷ್ಮಿ ॥ ಯಜಿಸಿಕಾಣರುಕರ್ಮಿಗಳುನಲೆ । ಭಜಿಸಿಕಾಣರುಸಾತ್ವಿಕರುಸುರ । ಸುಜನಸೇವ್ಯನದುರ್ವಿಗಾಹ್ಯನಕಾಂಬೆನೆಂತೆಂದ ॥
ಅತ್ತಲಜಭವಸುರಮುನೀಂದ್ರರ । ಚಿತ್ತದಲಿಸಂಚರಿಸುವಂಘ್ರಿಗ । ಳೆತ್ತಲಿತ್ತಲುಗೋವುಗಳಬಳಿಸಂದುವನದೊಳಗೆ ॥ ಮತ್ತೆಚ
ರಿಸುವುದೆತ್ತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವೃತ್ತಕುಚಕುಂಕುಮದಲೊಪ್ಪುವು । ದೆತ್ತಗೋಪೀಸ್ತನಘುಸೃಣಪಂಕಾಂಕಿತವಿದೆತ್ತ ॥ ೧೪ ॥
ಲೋಲನಯನಾಂಬುಜದಚಾರುಕ । ಪೋಲನಾಸಾಪುಟದಮೆರವಗು । ಡಾಳಕದಸಸ್ಮಿತಕಟಾಕ್ಷಾರುಣನಿರೀಕ್ಷಣದ ॥ ಶ್ರೀಲಲಾ
ಮಮುಖಾಬ್ಜಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ನಾಲಿಗಳಲನುಭವಿಸಿದಪೆನಿದ । ಹೇಳುತಿದೆಲಾತನ್ನಬಲದಲಿಖಗಮೃಗವ್ರಾತ ॥ ೧೫ ॥ ಧರೆಯಭಾ
ರವನಿಳುಹಲೆಂದವ । ತರಿಸಿಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುನರರೊಳು । ನರನೆನಿಸಿನಿಜಲೀಲೆಯಿಂದಿರಲಿಂದುಪರಿಯಂತ ॥ ಬರಿದೆಹೋದವುದಿವ
ಸನಾಪೆ । ಚರಿತನಾದೆನುವಿಫಲವಾಯ್ತಂ । ನಿರವುಮೇಣೀಜನ್ಮವೀನಿಜಬುದ್ಧಿಗುಣವೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಹುಟ್ಟಿಫಲವೇನೀಮ
ನುಷ್ಯರು । ನೆಟ್ಟನಾರಾಧಿಸದೆಕಾಣದೆ । ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾಗಿಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುವೈಷ್ಣವರ ॥ ಬೆಟ್ಟದಲಿಗಿಡಬಳ್ಳಿಮರಗಳು । ಹು
ಟ್ಟಿಮಡಿವಂದದಲಿಸುಡುಸುಡು । ಕಷ್ಟಜೀವರಜೀವನವನದನೆಂದನಕ್ರೂರ ॥ ೧೭ ॥ ಕೇಳವಾವನಕಿವಿಗಳಾಶ್ರೀ । ಲೋಲಚಾ
ರಿತ್ರವನುದುರಿತ । ವ್ಯಾಳದುರ್ಧರದುಃಖವಿಷಮವಿಶಾಪನೋದನವ ॥ ಹೇಳದಾಜಗದೇಕನಾಥನ । ಲೀಲೆಯನುನಾಲಗೆನಿರರ್ಥ
ದ । ಬಾಳಿಕೆಯುಬಾಹಿರರುಜೀವನ್ಮೃತಕರವರೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಓದಿದಡೆಫಲವೇನುವೇದವ । ನೋದಿದಡೆಫಲವೇನುಶಾಸ್ತ್ರವ ।

ನೋಡಿದಡೆಫಲವಾವುದಧಿಕಪುರಾಣನಾಟಕನ ॥ ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಿಲ್ಲದ । ವೇದವೇದ್ಯನನೋಡದಿರ್ದಡೆ । ಬೂದಿಯಲಿಬೇ
ಳ್ದಹವಿಸ್ಸುಗಳೆಂದನಕ್ರೂರ ॥ ೧೯ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನಪುಣ್ಯಚರಿತಕ । ಥಾವಿಮಿಶ್ರೋಕ್ತಿಗಳುಸಜ್ಜನ । ಜೀವನಂಗಳುಪಾವ
ನಂಗಳುಬಹಳಪಾತಕದ ॥ ಭಾವಿಸಲುತದ್ರಹಿತಸೂಕ್ತಿಗ । ಳಾವನಾಗಲಿನೆರೆಯಲರಿಯವು । ಜೀವವಿಲ್ಲದೊಡಲ್ಗಳೊಪ್ಪಂಬಡೆ
ಯುವೆಂತಂತೆ ॥ ೨೦ ॥ ಆಸಕಲಲೋಕೈಕನಾಥನೆ । ವಾಸುದೇವಾಖ್ಯೆಯಲಿಗೋಕುಲ । ವಾಸದಲಿಜನಿಸಿದವೊಲಾವಿಷ್ಕರಿಸಿನಿಜ
ತನುವ ॥ ಈಸಕಲಲೋಕಾಘಬಂಧವಿ । ನಾಶನಾಮಳಕೀರ್ತಿಯನುಜಗ । ದೀಶವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಲಿಹನೀಂತೀಧರಿತ್ರಿಯಲಿ ॥ ೨೧ ॥
ಪಾಡುತಿದೆಜಗನ್ನೈದೆನಭದಲಿ । ಕೂಡುವೈಮಾನಿಕರುದೇವಿಯ । ರಾಡುತಿದೆಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರರ್ಥೈದೆಸಂಸ್ತುತಿಯ ॥ ಮಾಡುತಿದೆಲಾ
ಕೃಷ್ಣನಾರೆಂ । ದಾಡುವರುಪಾಪಿಗಳುಲೋಕದ । ಕೇಡನರನಿನ್ನೇನಹೇಳುವೆನೆಂದುಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೨೨ ॥ ಇಂದಿದೇಕಂಡಪೆನು
ಕಾಮನ । ತಂದೆಯನುಕಮಲಜಭವಾದ್ಯಭಿ । ವಂದ್ಯನನುಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯನಮಳಕೀರ್ತಿಯನು ॥ ಕುಂದದಪಸವ್ಯಾ
ಕ್ಷಿಬಾಹು । ಸ್ಪಂದನಂಗಳುಪೇಳುತಿವೆತನ । ಗೆಂದುಹರುಷಾಮೃತಸಮುದ್ರದಲದ್ದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೨೩ ॥ ಬಯಸುವವಮರೇಶ್ವರ
ರನೊಲ್ಲದೆ । ಬಯಸಿದಳುಗಡಲಕ್ಷ್ಮಿತನಗಾ । ಲಯಕೆಸುಸ್ಥಿರವೆಂದುಸುಕರವಿದೆಂದುರಸ್ಥಳವ ॥ ಬಯಸುವಳುಗಡಮತ್ತೆತುಲಸಿ ।
ಪ್ರಿಯವೆನಿಪಚರಣಾರವಿಂದಾ । ಲಯವನೆನಲಿನ್ನಾವಸೊಬಗಿನಕಣಿಯೊತಾನೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಚರಣಕಮಲದಲೆರಗಿದೆನ್ನನು ।
ಕರುಣದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತತನ್ನಯ । ಶಿರದಲಭಯಪ್ರದವೆನಿಪನಿಜಹಸ್ತಪಂಕಜವ ॥ ಇರಿಸಬೇಕೆನ್ನಯಮನೋರಥ । ದೊರಕದಿರದೀ
ಹೋದಿರುಳುಶುಭ । ದರುಶನಂಗಳುತೋರಿದವುಬೆಳಗಾಗುತಿರಲೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಎಲ್ಲಿಪೂಜೆಯನಿತ್ತವಾಣೀ । ವಲ್ಲಭನುಹದಿ
ನಾಲ್ಕುಲೋಕಕೆ । ವಲ್ಲಭನುತಾನಾದನಾಬಲಿಭೂಮಿದಾನವನು ॥ ಎಲ್ಲಿಗರ್ಪಿಸಿಮೂರುಲೋಕಕೆ । ಬಲ್ಲಿದನುತಾನಾದನಾಕರ ।
ಪಲ್ಲವವನೀಶಿರದಲಿಟ್ಟಡೆಧನ್ಯನಾನೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಬಂದನಿವನಾಕಂಸನಾಜ್ಞೆಯ । ಲಿಂದುತನ್ನಲ್ಲಿಗೆತದಾಶ್ರಯ । ನೆಂದುತತ್ಪರನೆಂ
ದುತತ್ಕಾರ್ಯೈಕರತನೆಂದು ॥ ಮಂದಭಾಗ್ಯನನಕಟದೇವಮು । ಕುಂದನೆನ್ನನುಬಗವನೋಗೋ । ವಿಂದನಚ್ಯುತಚೇತನಾತ್ಮ
ಕನರಿಯನೇಯೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಬಿದ್ದುಪದದಲಿಕೈಮುಗಿದುನಿಂ । ದಿರ್ದತನ್ನನುನೋಡಿನಿಜಕರು । ಣಾರ್ದ್ರಲೋಚನದಿಂದಸ
ಸ್ಮಿತಮಧುರಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಭದ್ರವನುಬೆಸಗೊಂಡುನಕ್ಕಂ । ನದ್ವಯಾನಂದಾಂಬುನಿಧಿತಾ । ಬಂದುದಕೆಫಲವಿಂದೆಕೈಗೂಡೂದು
ನನಗೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಹಿಂಗದೆನ್ನವನೆಂದುಕರುಣಾ । ಪಾಂಗದಲಿನಡೆನೋಡಿತೆಗದಾ । ಲಿಂಗಿಸಲಿಬೇಕೆನ್ನನೆರಡುಭುಜಂಗಳಿಂ
ದೊಲಿದು ॥ ಅಂಗವಿದುಧರೆಮೇಲೆಜಂಗಮ । ಗಂಗೆಯೆನಿಸದೆನಿಜಮನೋರಥ । ಹಿಂಗದೇಬಳಿಕೆನ್ನವೋಲುಕೃತಾರ್ಥರಾ
ರೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಬಂದುನಿಜಚರಣಾರವಿಂದ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿತನ್ನಯ । ಮುಂದೆನಿಂದಿದ್ದೆನ್ನನನುಪಮಮಹಿಮನೀಕ್ಷಿ
ಸುತ ॥ ತಂದೆಬಂದ್ಯೆಮಗನೆಸುಖವ್ವೆ । ಯೆಂದುತನ್ನನುನುಡಿಸಿದಡೆತ । ನ್ನಿಂದಧಿಕರಾರೋಸನಾಥರುಭುವನದೊಳಗೆಂದ ॥ ೩೦ ॥
ಅಲ್ಲದಾಸಾಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಗೆ । ಸಲ್ಲದಾನರನಂದದಲಿಫಲವೇನುಮರನಂತೆ ॥ ಎಲ್ಲಿಹುಟ್ಟುವದೆಲ್ಲಿಮಡಿ
ವುದು । ಬಲ್ಲರಾರಾರೈದುಸಲಹುವ । ರಿಲ್ಲದರ್ಭಕಜನ್ಮದಂತಾರಿಂಗೆಹಿತವೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಎನ್ನವರುಪರರೆಂದುಸಂಪ್ರತಿ । ಪನ್ನ
ಭೇದಭ್ರಾಂತಿಯಲಿಕರು । ಣಾರ್ಣವನುದಿಟಕಾಣಲರಿವನೆಜೀವರಾಶಿಗಳ ॥ ಅನ್ಯರಾತ್ಮದ್ವೇಷಿಗಳುನೆರೆ । ತನ್ನಪರುತದಭಿಜ್ಞ
ರೆಂದುಪ । ಸನ್ನಹಿತವಿಗ್ರಹನುಕಲ್ಪದ್ರುಮದವೋಲೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಶ್ರೀಮನೋರಮನಗ್ರಜನುಬಲ । ರಾಮನೆನ್ನನುನಿಜಪ
ದದ್ವಯ । ತಾಮರಸಸನ್ನುತನನಪ್ಪುತ್ತೆರಡುತೋಳ್ಗಳಲಿ ॥ ಕ್ಷೇಮವನುಬೆಸಗೊಂಡುತನ್ನಯ । ಧಾಮವನುಹೊಕ್ಕಂತೆಸಹ
ಜ । ಪ್ರೇಮದಿಂದುಚಿತವನುಮಾಳ್ಕುಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಹರಿಯವರುಮನ್ನಿಸದಬಾಳಿಕೆ । ಹರಿಕಥೆಯಹೇಳದನಹೇ
ಳಿಕೆ । ಹರಿಯಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆಪ್ರೊಡಮಡದವನಹಿರಿಯತನ ॥ ಹರಿಯನರಿಯದನರದಭಿಜ್ಞತೆ । ಹರಿಸಮರ್ಪಿತವಲ್ಲದರ್ಪಿತ । ನರ
ಕಭೋಜನವೆನುತ್ತನುತಚಿಂತಿಸುತನಡೆತಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಇಂತೆನುತಮನದೊಳಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನನುನೆನವುತ್ತಮಾರ್ಗ । ಶ್ರಾಂತಿ
ಯನುನೆರೆಮರಡುತದ್ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಸಂತಸದಲೈತರುತಗೋಕುಲ । ದಂತಿಕಕೆರವಿರಥವನಪರದಿ । ಕಾಂತರಕೆನೂಕಿದನು
ಬರೆಬರೆಸಂಜೆರಂಜಿಸಿತು ॥ ೩೫ ॥ ಬರುತಗೋಕುಲದಂತಿಕದಲಾ । ಪರಮಪುರುಷನಪಾದಕಮಲದ । ಧರೆಗೆಭೂಷಣವಾದಹಜ್ಜೆ
ಗಳನುವನಾಂತದಲಿ ॥ ಇರಲುಕಂಡನುಶೇಷವಿಬುಧೇ । ಶ್ವರರಮಣಿಮಕುಟಪ್ರಭಾಕೇ । ಸರಗಳಲಿಶೋಭಿಸುತಲಿರಲಾಮುಂ
ದಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಕಂಡೆನೆನ್ನಯಜನ್ಮಫಲವನು । ಕಂಡೆನೆನ್ನಮನೋರಥವಹದ । ಗೊಂಡಹೆಂಬೆಳಗೈಯ್ಯಹೆಬ್ಬೆಳಸಿನಮ
ಹೋದಯವ ॥ ಕಂಡೆನೆನ್ನಸ್ವಾಮಿಪದಯುಗ । ಪುಂಡರೀಕದಹಜ್ಜೆಗಳನಾ । ಖಂಡಲಾದಿಸುರೌಘಸೇವಾಸಹ್ಯರೇಣುಗಳ ॥
ಇವೆಯಶಾವಜ್ರಾಂಕುಶಧ್ವಜ । ಯವೆಲತೆಗಳೆಂದೆಸೆವರೇಖಾ । ನಿವಹಲಕ್ಷ್ಮೀಕುಚಕುಧರಕುಂಕುಮಪರಾಗಚಯ ॥ ಇವೆಯ
ಲಾಮುನಿಹೃದಯಪಂಕಜ । ಭವನತಿಮಿರದ್ಯುಮಣಿಗಳುತನ । ಗಿವರದರುಶನವಾಯ್ತುಕಂಡೆನುಕಂಡೆನಚ್ಯುತನ ॥ ೩೭ ॥
ನಾಕುತನಗಿಹಪರವೆರಡುಲೋ । ಕೈಕಮಂಗಳವೆನಿಪಕೃಷ್ಣಪ । ದೈಕಪದ್ಮಪರಾಗದರುಶನವೇಮಹೋನ್ನತಿಕೆ ॥ ಶ್ರೀಕರವಲಾ

ಶ್ರೀಗೆತನ್ನಾ | ಲೋಕನಕೆದೊರಕೊಂಡುದೆಂತೆನು | ತಾಕುಲಾಂತಃಕರಣನೋಲಾಡಿದನುಹರುಷದಲಿ || ೩೯ || ಚಿಗಿದುರಥದಿಂ ದಿಳೆಗೆಬಿದ್ದನು | ಬಿಗಿದಗಳದಲಿಹರುಷಬಿಂದುಗ | ಳೊಗಲುಕಂಗಳುಮುಚ್ಚಿಕೃಷ್ಣಕೃಪಾಳುಶರಣೆನುತ || ಬಗೆದಣಿಯೆಹೊರಳ್ದನುಕ್ಕೆಯಲಿ | ತೆಗದುಮುಂಡಾಡಿದನುಪದರೇ | ಣುಗಳಲೊಡಲನುಹೊಳ್ಳಿಹೀಡಾಳಿಸಿದನಡಿಗಡಿಗೆ || ೪೦ || ಸಂತವಿಸಿದವುಪುಳಕವೆನುತೇ | ಕಾಂತಭಕ್ತರದೇವಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನಂಘ್ರಿಪರಾಗದಲಿಹೊರಳ್ದನುತಾಯುರದಿ || ಅಂತರದಲೋಲಾಡುವರ್ಥಕ | ನಂತೆಮ್ಮೈಮರದಧಿಕಹರುಷಾ | ಕ್ರಾಂತಮತಿಕೇಳ್ದನುಗೋಕುಲದೆಸವಕಳಕಳವ || ೪೧ || ಏರಿರಥವನುಹರುಷದಲಿಹೊರೆ | ಯೇರಿಫಲದಾಸೆಯಲಿಪುಷ್ಪವ | ವಿಾರುವಂತಿರೆಕೃಷ್ಣಚರಣಾಂಬುಜದಿದೃಕ್ಷೆಯಲಿ || ವಿಾರಿನಡದನುಹಜ್ಜೆಗಳನಡೆ | ಯೂರದನುರಾಗದಲಿಗೋಪರ | ತಾರುಥಟ್ಟನಸಿರಿಯಲೆಸವಾನಂದಗೋಕುಲಕೆ || ೪೨ || ಮುಂದೆಕಂಡನುಬರುತಗೋಪರ | ವೃಂದವನು ಗೋವುಗಳಕರುಗಳ | ಸಂದಣಿಯುಸಂಭ್ರಮದಲೆಸವಾನಂದಗೋಕುಲವ || ಇಂದುಮುಖಿಯರಕೃಷ್ಣಗೀತಾ | ನಂದಭವನಶ್ರೇಣಿಗಳನಲ | ವಿಂದನೋಡುತಕೈಮುಗಿವುತ್ಕೈತಂದನಕ್ರೂರ || ೪೩ || ದೂರದಿಂದ್ಯೈತರುತಕಂಡನು | ದಾರಕೇಜೋನಿಧಿಗಳನುಸುರ | ವೀರಸೇವಿತಚರಣರನುಸುಜನೈಕಶರಣರನು || ಚಾರುತರಸರ್ವಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಗಳನುಬಲದ್ಯೈ | ತ್ಯಾರಿಗಳನೊಪ್ಪಿರಲುಗೋಗೋಪಾಲಮಧ್ಯದಲಿ || ೪೪ || ನೀಲಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಗಳವನ | ಕೇಳಿಯೋದಿಕ್ಕರಿಗಳರ್ಭಕ | ಲೀಲೆಯೋಸೌಂದರ್ಯಗುಣಸಾಗರದಸಂಭ್ರಮವೋ || ಸ್ಥೂಲಮರಕತಶುಭ್ರರತ್ನದ | ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಗಳೊಬಲಶ್ರೀ | ಲೋಲರೋಯೆನಲೆಸವಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಗಳಕಂಡ || ೪೫ || ಜೀಯಕೊಡುನೇಮವನೆನುತಸುರ | ರಾಯರಿರಲೊಂದೆಸೆಗೆವಂದಿನಿ | ಕಾಯಕೈವಾರಿಸಲುನಿಜಕೀರ್ತಿಗಳನೊಂದೆಸೆಗೆ || ಕಾಯಕಾಂತಿಯಲಿಳೆಗೆಶಿವಿರೋ | ಪಾಯನವಮಾಡುತ್ತಬಲನಾ | ರಾಯಣರುನಿಜಲೀಲೆಯಿಂದಿರೆಕಂಡನಕ್ರೂರ || ೪೬ || ಒಮ್ಮೆತತ್ವಂಮುಗಳಲೊಪ್ಪಿರೆ | ವೊಮ್ಮೆನಾನಾವಿಧದಲಂತಿರ | ಲೊಮ್ಮೆಭುಜನಾಲ್ಕರಲಿಬಹಳೈಶ್ವರ್ಯಗುಣಗಳಲಿ || ಒಮ್ಮೆಸಚ್ಚಿತ್ಪೂರ್ಣರಾಗದ | ಲೊಮ್ಮೆಸಹಜಾರ್ಭಕರವೋಲಿರ | ಲೊಮ್ಮೆಬಲನಾರಾಯಣರನಿಜಲೀಲೆಯನುಕಂಡ || ೪೭ || ಪೊಂಗೊಳಲಬಾರಿಸುತತುರುಗಳ | ಜಂಗುಳಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತಗೋಪರ | ವಂಗಡದಮೇಳಾಪದಲಿಮೂಜಗವಮೋಹಿಸುತ || ಅಂಗನೆಯರಾಲೋಲನೇತ್ರಾ | ಲಿಂಗನಾಸೌಖ್ಯವನುಕರುಣಾ | ಪಾಂಗದಲಿಕೈಗೊಳುತನಿಂದಿರೆಕಂಡನಕ್ರೂರ || ನೀಲಪೀತಾಂಬರಗಳಲಿನಿಡಿ | ದೋಳುಗಳಕಂಕಣಗಳಲಿವರ | ಮಾಲೆಗಳಸರ್ವಾಂಗಭೂಷಿತಭೂಷಣಂಗಳಲಿ || ಕಾಲಕಡಗದಮುದ್ರಿಕೆಯಗೋ | ಪಾಲರಿಬ್ಬರನೀಕ್ಷಿಸುತಕ | ಣ್ಣಾಲಿಗಳುನೀರೇರಿದವುದೂರದಲಿಯದುವರನ || ೪೯ || ಧರೆಗೆಭೂಷಣವಾದಚರಣಾಂ | ಬುರುಹಶುಭರೇಖೆಗಳಸುರಮುನಿ | ವರರಮಣಿಮಸ್ತಕದಲೊಪ್ಪುವಪಾದಪದ್ಮಗಳ || ಹರಿಬಲರನೀಕ್ಷಿಸುತಕಂಗಳು | ಕರಗಿದವುಕರಪುಟವತನ್ನಯ | ಶಿರದಲಿಟ್ಟನುಜಯಜಯನಮೋನಿತ್ಯಾತ್ಮಜಯಜಯೆನುತ ... || ೫೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೭೭೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮುವ್ವತ್ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಅಕ್ರೂರನು ಕೃಷ್ಣದೇವರನ್ನ ಕಂಡನು.

ಸೂಚನೆ || ಗಾಂದಿನೀಸುತನೊಡನೆದೇವಮು | ಕುಂದನಾಗೋಗೋಪಗೋಪೀ | ವೃಂದವನುಸತ್ಕೈಸಿ
ಗೋಕುಲದಿಂದಹೊರವಂಟ || ... ...

ಪದನು || ಕಂಡುರಥದಿಂದಿಳೆಗೆತನುವನು | ದಿಂಡುಗೆಡಹಿದನಚ್ಯುತನಪದ | ಪುಂಡರೀಕವನೀಕ್ಷಿಸುತಜಯಜಯಜಯೆನುತ || ದಂಡದಂತಿರೆಪ್ರೌಢಮಹಾತ್ಕರ | ಪುಂಡರೀಕದಮುಕುಳವನುಸಲೆ | ಮಂಡೆಯಲಿಧರಿಸುತಭಕತರದೇವನೈತಂದ || ೧ || ಮುಳುಗಿದನುಕಾಣುತ್ತಹರಿಪದ | ಜಲರುಹವನಾನಂದಬಾಷ್ಪದ | ಜಲಧಿಯಲಿಬೆಂಡೆದ್ದಕಂಗಳಬಿಗಿದಸಂತಸದ || ಪುಳಕನಿಕರದಭರದಲುಬ್ಬುವ | ಕಳೆವರದಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಭಕತಿಯ | ಸಲುಗೆವಂತರದೇವಮ್ಮೈಯಿಕ್ಕುತ್ತನಡೆತಂದ || ೨ || ಮರದುತನುವನುತಕ್ಷದಾಬ್ಜದ | ಲೆರಗಿಸಿದನಿಜಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ | ಲರಿಯನೇನುಮನಿಂದಿರುವತದುಭಾವಭಕತಿಯಲಿ || ಅರಿವಿನಂತವಕಳೆವವೊಲುನಿಂ | ದಿರುವಯೋಗಿಗಳಂತೆಹರಿಯನು | ಹೊರಗೊಳಗೆಕಾಣುತ್ತತನ್ಮಯನಾದನಕ್ರೂರ || ೩ || ಕಂಡುಪರವಶನಾಗಿಪದಯುಗ | ಪುಂಡರೀಕದಮೇಲೆತನುವನು | ದಿಂಡುಗೆಡಹಿದನೊಪ್ಪಿಸುವವೋಲೊಡಲನುಸಹಿತ || ದಂಡದಂತಿರೆನೋಡಿಭಕತನ | ಮಂಡೆಯಲಿಕೈಯಿಟ್ಟುನಿಜದೋ | ರ್ದಂಡದಲಿನೆಗಹಿದನುಕರುಣಾವನಧಿತಕ್ಕೈಸಿ || ೪ || ನಗುತಕಾರುಣ್ಯದಲಿಕರುಣಾ | ಳುಗಳದೇವನುತನ್ನಸಿರಿಪದ | ಯುಗಳದಲಿಮಗುಳೆರಗಿದಕ್ರೂರನನುಕೈದಣಿಯೆ || ತೆಗದುತಕ್ಕೈಸಿದನುಪಿಗೆಮ್ಮೈ | ದೆಗೆಯಲೀಯದೆಬಿಗಿದಪುಳಕಾ | ಳಿಗಳಸುಪ್ರೇಮಾರ್ದ್ರಹೃದಯೇಕ್ಷಣದಲಡಿಗಡಿಗೆ || ೫ || ಶುದ್ಧತತ್ವಂಪದಯುಗೈಕ್ಯದ | ಸಿದ್ಧ

ಯೋಹರಿಭಕತರಿಬ್ಬರ | ಬದ್ಧಗಾಢಾಲಿಂಗನದಸಂಪನ್ನಸಂಸ್ಥಿತಿಯ || ಶ್ರದ್ಧೆಯಂತುಟೋಸಾತ್ವಿಕತ್ವದ | ಬುದ್ಧಿಯಂತುಟೋನಿಜಮನೋರಥ | ಸಿದ್ಧನಾದನುಶತಗುಣೋತ್ತರವಾಗಲಕ್ರೂರ || ೬ || ಕೇಳ್ದಣಿಯವುಕಿವಿಗಳ್ ಶ್ರೀ | ಲೋಲನಮೃತೋಕ್ತಿಯನುಸವಿಸವಿ | ದಾಲಿಗಳುಸಾಕೆನ್ನದೊಂದವಯವದಸಂಸ್ತವವ || ತೋಳುಗಳುತಕ್ಕೈಸಿದಣಿಯವು | ನಾಲಗೆಯುಸ್ತುತಿವಾದಿದಣಿಯದು | ಹೇಳಲರಿದಾಯ್ತುಂತುಟೋಹರಿಗುಣದಮಹಿಮೆಗಳ || ೭ || ಹರಿಗೆಹರಿಯೊಡನಾಡುವವರಿಗೆ | ಹರಿಸಖಪ್ರಿಯಬಂಧುವರ್ಗಕೆ | ಹರಿಚರಿತ್ರವಮಾಡುವಾಗೋಪೀಜನಂಗಳಿಗೆ || ಹರಿಯಭವನಂಗಳಿಗೆಹರಿಸಂ | ಚರಿಸುವಾಸ್ಥಳಗಳಿಗೆಗೋವ್ರಗ | ಳರದೆಮ್ಮೈಯಿಕ್ಕಿರ್ದನಕ್ರೂರಾಂಕನೊಲವಿನಲಿ || ೮ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ || ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಜಯತು ||

ಅಡಿಗೆರಗಲಕ್ರೂರನನುತಲೆ | ದಡವಿತಕ್ಕೈಸುತ್ತಹಲಧರ | ನಡಿಗಳಿಗೆಸಪ್ರೇಮರಸಸಂಭಿನ್ನಭಾವದಲಿ || ನುಡಿಸಿಕೇಳುತಕುಶಲವನುಕುಲ | ಗೆಡುಗಕಂಸನನುಡಿಗಳಿಗೆಕಿವಿ | ಗೊಡುತನಗುತಕ್ರೂರಸಹಿತ್ರೈತಂದನಾಲಯಕೆ || ೯ || ನಲವುಮಿಗಲಾತಿಥ್ಯಸತ್ಕ್ರಿಯೆ | ಗಳಲಿಮನ್ನಿಸಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಹರಿ | ಬಲರುನಿಜಬಾಂಧವಗೆಮಧುಪರ್ಕಾದಿಪೂಜೆಗಳ || ಒಲಿದುಮಾಡಿದರಂಘ್ರಿಯುಗಳವ | ತೊಳೆದುಮಾರ್ಗಶ್ರಮಗಳನುನೆರೆ | ಕಳೆದುಕೈಗೂಡಿಸಿದನಕ್ರೂರನಮನೋರಥವ || ೧೦ || ಬಳಿಕಬಹುವಿಧದನ್ನಪಾನಂ | ಗಳಲಿಸಂತರ್ಪಿಸಿದರಾಯದು | ಕುಲಕುಶೇಶಯಭಾನುಗಳ್ ಭಾಗವತಮುಖ್ಯನನು || ಅಲಘುಭುಜಬಲರುಂಡುಕುಳ್ಳಿ | ರ್ದಡೆನೆಗೆಯಸಸ್ನೇಹವಚನಂ | ಗಳಲಿಸಂಭಾಷಣವಮಾಡಿದರೊಡನೆಯದುವರನ || ೧೧ || ತಂದೆಹೇಳೈನೀನಿದೇನೈ | ಬಂದೆಬೇಸರವಿಲ್ಲಲೇನಿಂ | ಮೊಂದುಬಾಂಧವವರ್ಗದಲಿಪಿತೃಮಾತೃಸಹಜರಲಿ || ಇಂದುನೀಬಹುದೆಮ್ಮಭಾಗ್ಯದ | ಕಂದೆರವೆಯಲ್ಲೈವಿಚಾರಿಸೆ | ಲಿಂದಿನೀದಿನಸುದಿನವಾಯ್ತುನಲೆಂದನಕ್ರೂರ || ೧೨ || ಬೀಸರವನೇನೆಂಬೆನಾಕಂ | ಸಾಸುರನದೆಸೆಯಿಂದನಗರಾ | ವಾಸವನುನೆರೆತ್ತೊರೆದುಯಾದವರ್ಪೈದೆದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ಸೂಸಿದರುತಂತಮ್ಮಜೀವವಿ | ನಾಶಭಯದಲಿವಿಷಯಸುಖದಭಿ | ಲಾಷೆಗಳನೀಡಾಡಿಬಹಳವಿದೇಶಗತರಾಗಿ || ೧೩ || ನೀವುಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುಗಳುವಸು | ದೇವಮುಖ್ಯಯದೂತ್ತಮರುದಿಟ | ದೇವನಿಕರವುಗಡಜಗದ್ಧಿತಕಾರಿಗಳುಜನಿಸಿ || ದೇವಕಾರ್ಯವಮಾಡಲೋಸುಗ | ದೇವಕೀಸುತರಾದರೆಂಬುದ | ದೇವಮುನಿನಾರದನುಹೇಳಿದನಾನೃಶಂಸಂಗೆ || ೧೪ || ಘಾಳಿಬೆಂಬಲವಾಗಲಗ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆನಿಲುವುದೆಕೇಳುಖಳಕರ | ವಾಳನುಗಿದೆರಗಿದರೆವಸುದೇವನನುಕೊಲಲೆಂದು || ಖೂಳನನುಮಾಣಿಸಿದನಾಕರು | ಣಾಳುಮುನಿಪನುಪಾಯದಲಿತಾ | ಹೇಳಲರಿಯೆನುಮೇಲೆಬಂದದುರಂತಸಂಸ್ಥಿತಿಯ || ೧೫ || ಶೌರಿದೇವಕಿಯರಿಗೆಮೊದಲಲಿ | ಭಾರಿಬಂಧನವಾಯ್ತುಸಂಕಲೆ | ಸೇರಿದವುದುರ್ಮತಿಯಹೆತ್ತವರಿಂಗೆಹಿರಿಯರಿಗೆ || ಆರುನಿಲಬಹುದುಳಿದಯಾದವ | ವೀರರಿಗೆಬಂದೆಡರುಗಳನಿಂ | ನಾರುಹವಣಿಪರೆಂದುಬಿನ್ನೈಸಿದನುವಿನಯದಲಿ || ೧೬ || ಹೇಳಿದನುತಾಬಂದಕಾರ್ಯದ | ಮೂಲವೃತ್ತಾಂತವನುಖಳಕುಲ | ಮಾಳ್ಪನೆಗಹಿದನೀತಿಯನುದುರ್ಮಂತ್ರಸಂಗತಿಯ || ಕೇಳುನೃಪನೈತ್ಯಾರಿಬಲರದ | ಕೇಳಿಗಹಗಹಿಸುತ್ತನಗೆಯಲಿ | ಹೂಳಿದರುಹೇರಾಳಹೃತ್ತಾಪವನುಯದುವರನ || ೧೭ || ನಂದಗೋಪಂಗದನುಹೇಳಿದ | ಡಿಂದನಾತನಶೇಷಗೋಪರ | ವೃಂದವನುನೆರೆಕರಸಿಕಾರ್ಯಸ್ಥಿತಿಯಸಂಗತಿಯ || ನಂದಗೋರಸದಧಿಘೃತಾಧಿಕ | ಕಂದಮೂಲಫಲಾದ್ಯುಪಾಯನ | ದಿಂದಭಂಡಿಗಳಸೆಯಿಹೂಡೂದೆಂದುನೇಮಿಸಿದ || ೧೮ || ಹೊರವಡಲಿಜನನೈದೆಮಧುರಾ | ಪುರಕೆನೋಡುವಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬದ | ಧರಧುರದಸಂಭ್ರಮವನಾಹೊಳಲೊಪ್ಪವನುಸಕಲ || ಧರೆಯಜನವೈತಹುದುಗಡನ | ಮ್ಮರಸನಿದೆಲಾಕಳುಹಿದನುಯದು | ವರನನೆನುತಲ್ಲಲ್ಲಿಸಂಭ್ರಮಿಸಿತುಜನಸ್ತೋಮ || ೧೯ || ಕೇಳುತವೆಗೋಪಾಂಗನೆಯರೆದೆ | ಹೋಳಿದುದುಹೃತ್ತಾಪದಲಿಸಿರಿ | ಲೋಲನಂಘ್ರಿಸರೋಜವಿರಹವಿಷಾದಭಾರದಲಿ || ಕೋಳುಗೊಂಡಂತಾಗಿಮೂರ್ಛಾ | ವ್ಯಾಳವಿಷವಿಹ್ವಲೆಯರಶ್ರುವಿ | ಲೋಲನೇತ್ರೆಯರಳಲುಮಿಗೆಮರುಗಿದರುಮರುಕೊಳಿಸಿ || ೨೦ || ಕ್ರೂರಕಂಸನಬೆಸದಲಿಂದ | ಕ್ರೂರನೆಂಬುವನೊಬ್ಬನೀನ | ಮ್ಮೂರಿಗಿದೆಬಂದಗಡಮಥುರೆಗೆರಾಮಮಾಧವರ || ಹಾರದೊಯಿವನುಕಂಡನಾಳಂ | ನಾರುಗತಿನಮಗೆನುತಗೋಕುಲ | ನಾರಿಯರುನಯನಾಶ್ರುಜಲದೊಳಗದ್ದರಡಿಗಡಿಗೆ || ೨೧ || ಸೀದವಧರದ್ಯುತಿಗಳಾದಾ | ಮೋದರಾಧರರಸವಿಯೋಗವಿ | ಷಾದದಂತಶ್ವಾಸಗತಿಗಳಗಾಢತಾಪದಲಿ || ಕಾದುದೆದೆಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರುಬಡ | ವಾದರುಡೆಮುಡಿಸಡಿಲಿಕಂಬನಿ | ಮೇದಿನಿಗೆಕಡಲಿತಲುಕಳವಳಿಸಿತುವಧೂನಿವಹ || ೨೨ || ಕೆಲರುಬಿದ್ದರುಮೂರ್ಛೆಯಲಿಕೆಲ | ಕೆಲರುಕೃಷ್ಣಧ್ಯಾನಪರಮುನಿ | ಗಳವೊಲಿರ್ದರುಮರದುತನುಭಾವನೆಯಲಿಹಪರವ || ಕೆಲರುಕಮಲದಳಾಭನೇತ್ರನ | ಚೆಲುವಮೂರ್ತಿಯನಾಮೃದುಸ್ಮಿತ | ಲಲಿತಸೂಕ್ತಿಗಳೊಳಗೆಮನವೊಲಿದಿರ್ದರಬಲೆಯರು || ೨೩ || ಅರಿವಿನೊಳುಮರವೆಯೊಳುಬೇರೊಂ | ದರಿಯರಾಮುರಹರನನಲ್ಲದೆ | ತೆರಹಕಾಣರುಕೊಡೆಸಚರಾಚರದಜೀವರಲಿ || ನೆರೆನಿಜಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣದಲೆಡೆ | ವರಿಯದೊಲವಿನಮನದವೃತ್ತಿಯ | ಲೆರಗಿಸಿದಪುತ್ಥಳಿಗಳಂತಾದರುಮಹಾತ್ಮೆಯರು || ೨೪ || ಸ್ಮೇರವದನದ್ಯುತಿಯಘನಗಂ | ಭೀರಸೂಕ್ತಿಯಸುಪ್ರಸನ್ನೋ | ದಾರನಯನಾಪಾಂಗಮಧುರಮನೋಜ್ಞವೀಕ್ಷಣದ || ಚಾರುಗತಿವಿಭ್ರಮವಿಲಾಸದ | ಸಾರಮೂರ್ತಿಯಲೀಲೆಗ

ಳನಾ। ನಾರಿಯರುನೆನನೆನೆದುನನೆದರುನಯನವಾರಿಯಲಿ॥ ೨೫॥ ಪ್ರೊಂದೆಡೆಯಲೆಲ್ಲವರುನೆರೆದುಮು। ಕುಂದನನುಹಲುಬುತ್ತ
ತವೆಮ್ಮೊಳ। ಗೆಂದರಾಗೋಪಿಯರುತಮಗೈತಹಸರಾಘವವ॥ ಕೊಂದೆನೀನೆಲೆವಿಧಿಯೆಹಗೆಯೇ। ನಿಂದುಮುಖಿಯರಲಕಟಬಲ್ಲಿ
ದ। ನೆಂದುನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಲಿವರಾಳ್ವರೆಮನೋವ್ಯಥೆಯ॥ ೨೬॥ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರಬಾಂಧವ। ಭೃತ್ಯಜನವೆಂದಖಿಳಜೀವರ।
ನೊತ್ತನನುಪಿತೃಮಾತೃಸಹಜಪ್ರೇಮತಮರೆಂದು॥ ವಿಸ್ತರಿಸಿಮಮತೆಯಲಿಬಿಗಿದೇ। ಕತ್ರವಾಸದಲಗಲಿಸದಕೃತ। ಕೃತ್ಯರಾ
ಗದಮುನ್ನವೆಮಗುಳ್ಳಸಬಾಂಧವರ॥ ೨೭॥ ಅಕಟನಿನ್ನಯಚೇಷ್ಟೆದಿಟಬಾ। ಲಕನಚೇಷ್ಟಿತದಂತ್ರಜೀವ। ಪ್ರಕರದಲಿಯೆ
ಬಿಲ್ಲಬಲ್ಲವನಲ್ಲಪರಹಿತವ॥ ಸಕಲಲೋಕೇಶ್ವರನನಖಿಳಾ। ತ್ಮಕನನೀಕೃಷ್ಣನನುಕ್ರೂರಿಂ। ತಕುಟಿಲನೆನೀವಾಡಲೇಕೆಪರೋ
ಕ್ಷಸಂಸ್ಥಿತಿಯ॥ ೨೮॥ ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಗೆಚೆಲುವನೊಬ್ಬನೆ। ಸಾಕುತೆಗೆವಿಕ್ಕುವರಪತಿಗಳ। ಲೋಕಪಾಲರನೊತ್ತವನುನವಿಶ್ವನಿ
ಕೇಶ್ವರನ॥ ಆಕೃತಿಯಸೌಂದರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ। ನೇಕದೇಶವಹೋಲುವರೆನವು। ಗೇಕೆಹರಿವಿರಹಿತಜಗತ್ರಯವೆಂದರಬಲೆಯರು॥
ಅಸಿತಕುಂತಳಪರಿವೃತಾನನ। ವಿಸರುಹದವಿಭ್ರಮಕಪೋಲೋ। ಲ್ಲಸದಕಮಲದಳಾಯತಾರುಣಚಾರುಲೋಚನದ॥ ಎಸವ
ಹರಿಯನುಕಂಡುಮಿಗೆಸಂ। ತಸವಮಾಡುವೆವೆನೆವಿಧಾತನು। ವಿಷವಕಲಸಿದಡೆಂತುಬದುಕುವೆವೆಂದರಬಲೆಯರು॥೩೦॥ ಬಾಯ
ಬಿಡುತಿದೆಕುಕ್ಕುಟವ್ರಜ। ಬೀಯವಾದುದುರಾತ್ರೆನದರ। ಸ್ತ್ರೀಯರಭಿಮತಸಿದ್ಧಿಗಳುಸೇರಿದವಲಾದಿಟಕೆ॥ ಅಯಿತಿನ್ನೇನರೆ
ಘಳಿಗೆತಂ। ಮಾಯುಷಕೆಕಡೆಕಮಲಸಖನಿ। ದಾಯದಿಂದುದಯಿಸಿದನೆಂದರುಕಾಂತೆಯರುಮರುಗಿ॥೩೧॥ ಹಬ್ಬವೆಂದೇ
ಹೆಸರುಕಂಗಳ। ಹಬ್ಬನಾಮಥುರಾಪುರಸ್ತ್ರೀ। ಸರ್ಬಜನಸಂತತಿಗೆಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುವೆಂದೆನಿಪ॥ ಸರ್ಬಲೋಕೇಶ್ವರನನಖಿಳಸು।
ಪರ್ಬಜನಸಂಸ್ತುತನಕಾಣ್ಬಸ। ಗರ್ಭಪುಣ್ಯೋದಯವಿದೆಂದರುಕಾಂತೆಯರುಮರುಗಿ॥೩೨॥ ಆವತಪವನುಚರಿಸಿದರೊಮು।
ನ್ನಾವಮಖಗಳನೆಜಿಸಿದರೊಮೇ। ಣಾವಪರಿಯಲಿಫಲಿಸಿತಿಷ್ಟಾಪೂರ್ತರಾಶಿಗಳು॥ ಈವಿರಿಂಚಾರಾಧ್ಯಚರಣನ। ನಾವಪರಿಯ
ಲಿಕಾಂಬವಾರ್ಗಜ। ನಾವಳಿಗದೆಂತೆನುತಹಂಬಲಿಸಿದರುಮಿಗೆಮರುಗಿ॥ ೩೩॥ ಹೋದವರುಬಹರೆಂತುಬಲದಾ। ಮೋದರ
ರುಮಗುಳಿತ್ತನಗರತ। ಳೋದರೀವಿಭ್ರಮವಿಳಾಸಂಗಳನುನೆರೆಕಂಡು॥ ಆದರಿಸುವರೆಹಲ್ಲಕಾರರ। ಹಾದರದಹೆಂಗಳನುಕೆಟ್ಟ
ವ। ಲಾದುರಂತಧ್ವಾಂತಸಾಗರಮಧ್ಯದಲಿಮುಳುಗಿ॥ ೩೪॥ ಕ್ರೂರನಲ್ಲಾಹೆಸರಿದೇಕೆ। ಕ್ರೂರನೆಂದೀತಂಗೆತಮ್ಮಕ। ಠೀರ
ಮಾತ್ರವನುಳುಹಿಜೀವವನೊಯ್ವಪಾತಕಿಗೆ॥ ಆರುಕೆಳ್ಳವರುವಿರಹಮಾರಾ। ವಾರವನುನಾವೆಂದುಕಾಂಬೆವು। ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ
ಕೃಪೆಯನಾರ್ಥಿಯನೆಂದರಬಲೆಯರು॥ ೩೫॥ ಹುಟ್ಟಗುರುಡರಿಗೇಕೆಕಂಗಳ। ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಬೆವಿಧಾತನಿನ್ನಯ। ಚೇಷ್ಟೆ
ಹಿತಕರವಲ್ಲನೆರೆದತ್ತಾಪಹಾರವಲ॥ ಬಿಟ್ಟುನಿಜಪಿತೃಮಾತೃಸುತರನು। ನೆಟ್ಟನಾಶ್ರೈಸಿದೆವುನಮ್ಮನು। ಬಿಟ್ಟುಹೋಗದಿರೆಲೆ
ಮುಕುಂದಯೆನುತ್ತಹಲುಬಿದರು॥ ೩೬॥ ಆರುಗತಿಹೇಳೆಮಗೆನಿಮ್ಮಪ। ದಾರವಿಂದಾಶ್ರಿತೆಯರಿಂಗೆಲೆ। ಮೇರುವಲ್ಲಾನಿಮ್ಮ
ನೊಂದರೆನಿಮುಷಕಾಣದೊಡೆ॥ ಆರರಿವರೆಂಮಳಲನಿದನಿ। ನ್ನಾರಿಗೆಂಬೆವುಕೃಷ್ಣಕರುಣಾ। ವಾರಿಧಿಯೆಹಾರಾಮಹಾಯನುತ
ಳಲಿವರುಬಿಡದೆ॥ ೩೭॥ ಹೆತ್ತತಾಯ್ತಂದೆಗಳುಪೇಕ್ಷಿಸ। ಲೆತ್ತಣದುನಮಗಿನ್ನುಕೃಷ್ಣನ। ವಾರ್ತೆಹೋಗಲಿರಥವನೇರುತ್ತಿರ್ದ
ನಿನ್ನೇನು॥ ಮೃತ್ತವರುಬೇಡೆನ್ನಲೇಕೆ। ಮುತ್ತೆಳೆಯರುತವಕಿಸುತ್ತಿದೆ; ಯೆತ್ತಲೇನೆಂದರಿಯರಕಟಕಟೇಸುದುಸ್ಥಿತಿಯ॥
ಆಗಪವರಕುವಂಗಳೇತಕೆ। ಹೋಗಲೆಂದೇಕಂಡವಿಭೂ। ಭಾಗದಧಿದೇವತೆಗಳೀವನಖಗಮೃಗವ್ರಾತ॥ ಏಗುವೆವುನಾವಿನ್ನು
ದೈವದ। ಲಾಗುತಪ್ಪದಬಳಿಕಸುಖದಲಿ। ಹೋಗಿರಾಜ್ಯವಮಾಡಲದುವೇನಮಗೆಪರಿತೋಷ॥ ೩೯॥ ಅಡವಿಯಲಿತುರುಗಾ
ಯಹೋಗಿರ। ಲೆಂಡೆಯನ್ನೆಕಹನೆಂದುದಿವಸದ। ಕಡಲಕಳವೆವುಕಜ್ಜರಿತ್ರಕಥಾಕಥನದಿಂದ॥ ಬಿಡಲತಾಪಕ್ಕಸ್ತಮಯವೇ।
ಕಡೆಯನಿಸಿತಿನ್ನಾವಕಾಲದ। ಕಡೆಗೆಕಾಂಬೆವೆಯೆನುತಮಲಗಿದರುಮೂರ್ಛೆಯಲಿ॥ ೪೦॥ ಎಂದುಬಹನಿನ್ನೆನುತಹಲುಬು।
ತ್ತಿಂದುಮುಖಿಯರುತವೆಮ್ಮೊಳಗೆಗೋ। ವಿಂದದಾಮೋದರದಯಾನಿಧಿಮಾಧವಾಯನುತ॥ ಬಂದುದೆಸೆಗೊರಲಿದರುಗೋವ್ರಜ।
ಳೊಂದೆಸೆಮರುಗಿದಪ್ರೇಮವು। ಕಂದನನುನೋಡಿಸಿನೋಡಿದವಶ್ರುಜಲಪ್ರೊಗಲು॥ ೪೧॥ ಅತ್ತಲುದಯಾಚಲಕೆರವಿ
ರಥ। ಬತ್ತಿಬರೆತಲೆವಾಗಿಪದದಲಿ। ಹೆತ್ತವರಬೀಳ್ಕೊಂಡುಸಂತವಿಸುತ್ತಗೋಪಿಯರ॥ ಚಿತ್ತದಳಲನುಕಳದುತೆಗೆದರು। ಪುತ್ತ
ಪರಿಮಿತವಚನದಲಿವರ। ಮುಕ್ತಿಗಳುಜೊರಮಂಟಪದಾಸಂಗಗೋಕುಲವ॥ ೪೨॥ ವೀರಕೃಷ್ಣವನೆರಗಿಹರಿಪದ। ವಾರಿಜಕೆ
ತಲೆವಾಗಿಬಂದ। ಕ್ರೂರತೀರಿದನಾರಥವನಾಸಕ್ಕಕವಮಾಡಿ॥ ಭೂರಿಕಹಳಾರವಫೇನಗಂ। ಭೀರಭೇರೀರವದವಿಪ್ರರ। ವೀರ
ಸೇಸೆರುಮಂತ್ರರವದೊಡ್ಡವಣೆರಂಜಿಸಿತು॥ ೪೩॥ ಅವನಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸುಪರಮೋ। ತ್ಸವದಲಂಕ್ರೂರಬಲಮಾ। ಧವರುಕ
ಳ್ಳರಲಾರಥಾಗ್ರದಲೆಸೆಯಲೆಡಬಲದ॥ ಅವನಿಜಾಡೆಗೆಡೆಭಂಡಿಗಳುಭಾ। ರಪಿಸಿನೂಕಿತುಬಹಳಗೋರಸ। ನಿವಹತೀವಿರಹರ
ವಿಗಳಸಾಲುಗಳುತನಿಜಡಿಯೆ॥ ೪೪॥ ನಂದಗೋಪಾದ್ಯಖಿಳಗೋಪರ। ವೃಂದವಖಿಳವಿಭೂಷಣಾಂಬರ। ದಿಂದಹೊರವಂಟು
ನಂತರಾಶ್ವಂಗಳಲಿಕೈಗೈದು॥ ಸಂದಣಿಸಲಕ್ರೂರಕರಿಬಲ। ರೊಂದುರಥದಲಿಬರಲುನೆರೆದುದು। ಮುಂದಿಬಂಡಿಗಳೆತ್ತುಗಳುಗೋ

ಪಳಿನೋಡೆನೆರಸಿ ॥ ೪೫ ॥ ಒಡಲುಜೀವವನುಳಿದಡೊಪ್ಪಂ । ಬಡಿಯಲರಿವುದೆರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ಗಡಣವಿಲ್ಲದಗೋಕುಲವಿದೇ
ಕೆನುತತವುತವಗೆ ॥ ಕಡುಗಲಿ ಯಪೆಯುಣಿಸನುಕಾಣುತ । ಮಡದಿಯರುಮುವ್ಮಾರ್ಗದಲಿಧರ । ಬಿಡಿದುಚಿತ್ರದವೋಲುನಿಂ
ದರುಕೂಡೆಮುರವಿಟ್ಟು ॥ ೪೬ ॥ ಬೀಳುವೆವ್ರುರಥವಿಧಿಯಲೀಸುಡು । ಬಾಳಲೇತಕೆಕೃಷ್ಣವಿರಹದ । ಕಾಳುಗಿಚ್ಚಿನಲಕಟಸೀಕರಿ
ಯೋದವನದಂತೆ ॥ ಸಾಲದೇಬಿಡುಕಿದುದುಕೃಷ್ಣನ । ಕಾಲಕೆಳಗಸುಗಳಸುನೀಗುವ । ವೇಳೆನುತತವುತವಗೆಕಳವಳಿಸಿತುವಧೂ
ನಿವಹ ॥ ೪೭ ॥ ಅನಸುಖವ್ರೋಹರಿಯಕಾರು । ಣ್ಯಾವಲೋಕನತದ್ವಿರಹವಿ । ನ್ಯಾವತಾಪವ್ರೋಹರಹರಾಹರಬಲ್ಲರಾರದನು ॥
ಗೋವ್ರುಗಳದಂತಿರಲಿಗೋಪಜ । ನಾವಳಿಗಳಂತಿರಲಿತದ್ಬಲಂ । ದಾವನಶ್ರೀಸೀದುದೊಂದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ಅದನರಿ
ತುಗೋಪಿಯರಿಗುರುತರ । ಹೃದಯದಂತಸ್ತಾಪವನುಕರು । ಣದಲಿಕೆಳೆಯರಕಳುಹಿನಿಜಕರಕಮಲವನುತೋರಿ ॥ ಹದುಳ
ವಿಹುದಾನೀಬಹೆನುನಾ । ಡಿದುನಿರರ್ಥಕೆಸಾಯಬೇಡೆಂ । ದುದಿತಸೌಹಾರ್ದದಲಿಸಂತೈಸುತ್ತನಡೆತಂದ ॥ ೪೯ ॥ ಕಳುಹಿದರು
ಹರಿಯೊಡನೆಮತ್ತಾ । ಚೆಲುವಮೂರ್ತಿಯನೆಡೆಯುಡುಗದೋರಂತಭಾವಿಸುತ ॥ ಬಳಿಕಮರಳಿದುರಾಗಗಟ್ಟಿ । ಲಲನೆಯರು
ಗೋಕುಲಕೆಪರಿಜನ । ವುಲಿಯಲಾನಿತ್ಯಾತ್ಮರಾಮರುನಡದರುರವಣಿಸಿ ॥ ... ... ॥ ೫೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೭೭೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮುವ್ವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಯೋಗಮಾಯಾಧೀಶ್ವರನುನಿಜ । ಯೋಗಸಿದ್ಧನೆನಿಪ್ಪನಿಜವನು । ಯೋಗಮೂರುತಿ
ಜಲದೊಳಕ್ರೂರಂಗೆತೋರಿಸಿದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಚ್ಯುತನಮೂರ್ತಿಯ । ನಿರದೆನೋಡುತಚಿತ್ರದಂತಂ । ಬುರುಹಮುಖಿಯರುನೆರದುಬಾರನೆಮನೆಗೆ
ಮರಳೆನುತ ॥ ಹರಿಯನಾಹರಿರಥವನಾಧ್ವಜ । ಶಿರವನಾರಥರೇಣುಗಳನಂ । ಬರದೊಳಗೆಕಾಂಬನ್ನವೀಕ್ಷಿಸಿಮರಳಿದರುಮನೆಗೆ ॥
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರನವರತಹರಿ । ಚರಿತವನುಪಾಡುತ್ತಕೀರ್ತಿಸು । ತಿರುಳುಹಗಲೆನ್ನದೆಸದಾಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ ॥ ಸ್ಮರಿಸುತಿಹ
ಪರಲೋಕವೆರಡನು । ಸರಕುಮಾಡದೆಪರಮಸುಖಸಾ । ಗರದಲೋಲಾಡುತ್ತಲಿರ್ದರುತತ್ಪ್ರಸಂಗದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಅತ್ತಲಾರಥ

ಕಾಳಿಂದೀ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ರೂರಂಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನ.

ದೊಳಗೆಬಲಪ್ರುರು । ಷೋತ್ತಮಾಕ್ರೂರರುಮನೋವೇ । ಗೋತ್ತರದವೇಗದಲಿನಡದರುಗೋಪಜನಸಹಿತ ॥ ಉತ್ತರಿಸಿಕಾಳಿಂ
ದಿಯನುಗೋ । ಪೋತ್ತಮರುಮುಂಕೊಂಡುನಡೆಯಲು । ವಿಸ್ತರದಭಂಡಿಗಳಬಹಳೋಪಾಯಸಂಗಳಲಿ ॥ ೩ ॥ ಬಂದುಬಲ
ಮಾಧವರೊಡನೆಕಾ । ಳಿಂದಿಗಕ್ರೂರಾಂಕನಂದಿದ । ನೆಂದನೀನದಿಯೊಳಗೆಮಾಧ್ಯಾಹ್ನಿಕವನಾಚರಿಸಿ ॥ ಬಂದಪೆನುನೀವಿಹುದು
ರಥದೊಳ । ಗೆಂದುನೇಮವಕೊಂಡುಬಲಗೋ । ವಿಂದರನುನೆನೆವುತ್ತಬಂದನುವರನದೀಜಲಕೆ ॥ ೪ ॥ ತೊಳೆದುಕರಚರಣಂಗ
ಳನುತ । ಜ್ಜಲವನಭಿಮಂತ್ರಿಸುತನೀರೊಳು । ಮುಳುಗಿಕಂಡನುರಾಮಕೃಷ್ಣರನಾಜಲಾಂತದಲಿ ॥ ಘೊಳಿಲನೆದ್ದನಿದೇನುರಥದಿಂ ।
ಇಳಿದುಬಂದರೊಬರಿಮನದಹಂ । ಬಲೊಯೆನುತರಥದೊಳಗೆಕಂಡನುರಾಮಮಾಧವರ ॥ ೫ ॥ ಮತ್ತೆಮುಳುಗಿದನಾದಡದು
ಹುಸಿ । ಚಿತ್ತದಭ್ರಮೆಯೆನುತಜಲದೊಳ । ಗುತ್ತಮಶ್ಲೋಕರನುಪುನರಪಿಕಂಡನದರೊಳಗೆ ॥ ಎತ್ತಲಿದುಹರಹರಶಿವಾಯನ ।
ನೋಸ್ತು ಚಿತ್ರವೆನುತ್ತಸ್ಸಲಿಲವ । ನುತ್ತರಿಸಿಬೆರಗಾದನೀಕ್ಷಿಸಿರಾಮಮಾಧವರ ॥ ೬ ॥ ಇದನರಿವೆನಿನ್ನೊಮ್ಮೆಯೆನುತಾ । ಹೃದ
ಯದೊಳುಮುಳುಗುತ್ತಕಂಡನು । ಕದವತೆರದಂತಿರಲುಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರದೀಪ್ತಿಗಳ ॥ ವಿದಿತವಿಭವಂಗಳಿಗೆಸಂಭವ । ಸದನವೆನಿಸುವ
ನಂತನನುಸೊಂ । ಪೊದವಿದುರುತೇಜದಸಹಸ್ರಫಣಾಮಣಿದ್ಯುತಿಯ ॥ ೭ ॥ ಕಂಡನಾಫಣಿರಾಜಭೋಗೋ । ದ್ದಂಡತಳ್ಪದ
ಮೇಲೆಕನಕನ । ಕಂಡಳಿಸಿದೆಳನೀಲರತ್ನಾಚಲದಗರುವಿಕೆಯ ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನನುಪುನರಪಿ । ಕಂಡನಿಕ್ಕೆಲದೋಲಗದಪರಿ ।
ಮಂಡಲದಪರಮೇಷ್ಟಿರುದ್ರಾದಿಕ್ಯಕೋಟಿಗಳ ॥ ೮ ॥ ಸುಳಿಗುರುಳಮಣಿಮಕುಟರತ್ನಾ । ವಳಿಯಭಾಳದಚಂದನದಹೊಸ ।
ತಿಲಕಸಸ್ಮಿತಮಧುರತರಮಂಡಲಮುಖಾಂಬುಜದ ॥ ಹೊಳವಕಂಗಳತೊಟ್ಟಮಣಿಕುಂ । ಡಲದಚಾರುಕಪೋಲದಂತಾ । ವಳಿಯ
ಸೂಕ್ತಿಕವೆಸೆವಹರಿಯನುಕಂಡನಕ್ರೂರ ॥ ೯ ॥ ಮೆರವನಾಸಾಪುಟದಬಿಂಬಾ । ಧರದರುಣದೀಧಿತಿಯಚುಬುಕದ । ಕೊರಳ
ಸೂರೇಖೆಗಳಕೌಂಸ್ತುಭರತ್ನಭೂಷಣದ ॥ ಕರಚತುಷ್ಟಯಶಂಖಚಕ್ರಾಂ । ಬುರುಹಗದೆಗಳಕಂಕಣದಮೇ । ರುರದವನಮಾಲೆ
ಗಳರತ್ನಾಂಗದವಿಭೂಷಣದ ॥ ೧೦ ॥ ಬೆರಳುಗಳಮುದ್ರಿಕೆಯಪೀತಾಂ । ಬರದಕಾಂಚೀಗುಣದಜಿತಕರಿ । ಕರಕರದ್ವಯದ
ಮಳಜಂಘಾಯುಗಳಜಾನುಗಳ । ಬೆರಳಮೇಲುದಳದರುಣಚರಣಾಂ । ಬುರುಹನಖಮಂಡಲದಮುನಿಹೃ । ತ್ಸರಸಿರುಹವಿಷ್ಟರದ
ಹರಿಯನುಕಂಡನಕ್ರೂರ ॥ ೧೧ ॥ ಸನಕನಾರದಮುಖ್ಯವರಮುನಿ । ಜನದಬಲಿಪ್ರಹ್ಲಾದಸಾತ್ವಿಕ । ಜನದಕಮಲಜರುದ್ರವಿ

ಬುಧಾಧೀಶಪರಿಜನದ || ವಿನುತಮಾಯಾಶಕ್ತಿಗಳಸಂ | ಜನಿತಪರಮೈಶ್ವರ್ಯತೇಜೋ | ವನಧಿಮಧ್ಯದೊಳೆಸವಹರಿಯನುಕಂಡ
ನಕ್ರೂರ || ೧೨ || ಶ್ರೀಸರಸ್ವತಿತುಷ್ಟಿಪುಷ್ಟಿವಿ | ಶೇಷಕಾಂತಿಸುಕೀರ್ತಿವಿಮಳೆಯೊ | ಚ್ಚಾಸಕತಿಸಂಪನ್ನತತ್ವಜ್ಞಾನಸೂಕ್ತಿಗಳ ||
ಆಸುವಿದ್ಯಾವಿದ್ಯೆಗಳಮಾ | ಯಾರತಿಯಬಹುವಿಧವಿತಾನವಿ | ಳಾಸಿನಿಯರೋಲಗದಹರಿಯನುಕಂಡನಕ್ರೂರ || ೧೩ || ಜೀಯ
ಸಾದವೆನುತ್ತ ದೈತ್ಯನಿ | ಕಾಯವಿರೆತಲೆವಾಗಿಪನ್ನಗ | ರಾಯರಿರಲೊಂದೆಸೆಗನಂತನಬಲದಭಾಗದಲಿ || ರಾಯರಾಯರಿಗೆಲ್ಲತಾ
ನೇ | ರಾಯನೆನಿಪಜಗನ್ಮಯನನಾ | ರಾಯಣನಸಾಷ್ಟಾಂಗದೋಲಗದೊಪ್ಪವನುಕಂಡ || ೧೪ || ಚಾರುಚರಿತ್ರೋದ್ಗಾಯಕ
ಶ್ರುತಿ | ನಾರಿಯರಸಂಕೀರ್ತಿಗುಣವಿ | ಸ್ತಾರಕಿಯರೋಲಗದನರ್ತಕಿಯರವಿಳಾಸಕದ || ಭೂರಿತೇಜದವೈಷ್ಣವರಪರಿ | ಚಾರ
ಕರಪಾಠಕರಪರಮೋ | ದಾರಸಭೆಯಲಿಮೆರೆವಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನನುಕಂಡ || ೧೫ || ಜಗದಸೊಬಗಿನಬಿತ್ತುಬೊಮ್ಮದ | ಹೊ
ಗರುಭಾಗವತಾಭಿಮಾನದ | ಹುಗಿಲುಪರಮಾನಂದರಸವಿಶ್ರಾಣನದಮುಗಿಲು || ದೃಗುನಿಜಯವೀಕ್ಷಣದಸೌಖ್ಯದ | ತಗಹು
ಬಹಳೈಶ್ವರ್ಯನಿಕರದ | ಬಿಗುಹುತಾನೆನಲೆಸವವೈಕುಂಠವನುನೆರೆಕಂಡ || ೧೬ || ಅರಿವಿನಂಗಡಿಭಾಗವತರ | ಕ್ಕರಿನಜನ್ಮಸ್ಥಾನ
ಜಗದಂ | ಕುರದನಿರ್ಲಯಬೀಜರವಿಶಶಿಪಾವಕಪ್ರಭೆಯ || ಎರಗಿಸಿದಪರಿಣಾಮಮಹಿಮೆಯ | ಮಿರುಗುಮಾಯಾಗುಣಪಡದ
ಕಡೆ | ಶರಗುತಾನೆನೆಮೆರೆವಹರಿಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಕಂಡ || ೧೭ || ಕಾಣುತವೆಕಮಲಾಕ್ಷನನುಸ | ತ್ರಾಣಚೇತನನಾವಿಕುಂಠ |
ಕ್ಷೇಣಿಯನುಕಂಗಳಲಿಜನವನುಮನದಲುತ್ಸವವ || ಮಾಣದೊಡಲ್ಲಲಿಬಹಳಪುಳಕ | ಶ್ರೇಣಿಯನುವದನದಲಿತದ್ಗತ | ವಾಣಿ
ಯನುತಳದಿಳೆಯಲೀಡಾಡಿದನುಕಳೆವರವ || ೧೮ || ಸುರಿವಸುಖಬಾಷ್ಪದಲಿಕಂಗಳು | ಕರಗಿಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜಯುಗಳದ | ಲೆರ
ಕವಡದುದುತನುತದಂಘ್ರಿಸ್ಪರ್ಶಸುಖದೊಳಗೆ || ಬೆರಕೆವಡದವ್ರನಾಗೆಯಲಂ | ಬುರುಹನಾಭನಕೀರ್ತಿಗುಣವಿ | ಸ್ತರವನಾ
ವಿಷ್ಕರಿಸಿದನುನಿಜಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೯ || ಜಯನಮೋಜಗದಾದ್ಯಜಗದಾ | ಶ್ರಯನಮೋಜಗದೀಶಜನನ | ವ್ಯಯನಮೋ
ವರ್ತಿತಜಗದ್ವಿಸ್ತಾರಸಂಸಾರ || ಜಯಜಗಜ್ಜೀವನದಯೋದಯ | ಜಯಜಗತ್ಪಾವನಗುಣೋದಯ | ಜಯನಮೋಸ್ತುನ
ಮೋಸ್ತುಜಗದಾತ್ಮಕಜಗನ್ಮಯನೆ ||೨೦|| ಜಯಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಭಕ್ತ | ಪ್ರಿಯಭವಾಬ್ಧಿನಿಮಗ್ನಜನಸಂ | ಶ್ರಯಸದಾ
ನಂದೈಕವಿಗ್ರಹಸರ್ವವಿಗ್ರಹನೆ || ಜಯಜರಾಮರಣಾರ್ತಿಸಂಸೃತಿ | ಭಯನಿವಾರಣಪುಣ್ಯನಾಮಾ | ಹ್ವಯಪವಿತ್ರಚರಿತ್ರಪರ
ಮೇಶ್ವರನಮೋಜಯತು || ೨೧ || ದೇವನಿನ್ನಂಶಾಂಶದಿಂದೀ | ದೇವದಾನವಮನುಜಪಕ್ಷಿಮೃ | ಗಾವಳಿಗಳೀಸಕಲಸಚರಾ
ಚರಜಗನ್ನಿಕರ || ಶ್ರೀವರನೆಸಂಜನಿಸಿತೋರುವ | ವಾವಿರಿಂಚಿಭವೇಂದ್ರಮುಖ್ಯರು | ದೇವರಾಜ್ಞಾವರ್ತಿಗಳುದಿಗುಪಾಲರಿವ
ರೆಂದ || ೨೨ || ನಿನ್ನನಾಭಿಸರೋಜದಿಂದು | ತ್ಪನ್ನನಾದನುಕಮಲಭವನೀ | ನಿನ್ನಬಾಹುಗಳಿಂದಸುರನರಲೋಕಪಾಲಕರು ||
ನಿನ್ನನಖಮಣಿಕಾಂತಿಯಿಂದು | ತ್ಪನ್ನರಾದರುರವಿಶಶಿಗಳೆನೆ | ನಿನ್ನಬಹಳೈಶ್ವರ್ಯಗತಿಗಳನರಿವರಾರೆಂದ || ೨೩ || ಕಿವಿಗಳೊ
ಳುದಿಕ್ಕುಗಳುನಾಸಾ | ವಿವರದೊಳಗಶ್ವಿಗಳುಮುಖದೊಳು | ಪವನಸಖನುದರದಲಿಸಪ್ತಸಮುದ್ರವಂಬರವು || ಭುವನವೀನಾ
ಭಿಯೊಳುಚರಣದ | ಲವನಿಸಂಧ್ಯೆಗಳುಟ್ಟವಸನದ | ಜವಳಿಯೊಳುಸಂಭವಿಸಳಖಿಳಾತ್ಮಕನುನೀನೆಂದ || ೨೪ || ಕುಂಡಲಂಗಳು
ದೀಪ್ತರವಿಶಶಿ | ಮಂಡಲಂಗಳುಹುಬ್ಬಿನಾಟವೆ | ದಂಡಧರನುಬ್ಬಾಟಕಾಲತ್ರಿತಯವೇಗಮನ || ಖಂಡಪರಶುವಿರಿಂಚಿವಿವಿಧಾ |
ಖಂಡಲಾದಿಸಮಸ್ತಸುರನರ | ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರರುನಿನ್ನಂಶಾಂಶಭವರೆಂದ || ೨೫ || ಗಿರಿನಿಕರದೀಪ್ತಿಗಳುಧಾರಾ | ಧರನಿಕ
ರಕೇಶಂಗಳೀಲತೆ | ತರುನಿಕರರೋಮಂಗಳೀನಿನ್ನೊಪ್ಪವೆಡೆಯಾಟ || ಇರುಳುಹಗಲುಗಳಖಿಳಲೋಕನ | ನಿರದೆಶಾಸಿಪವೇದ
ವಾಗ್ವಿ | ಸ್ತರವೆನೆಲುನಿನ್ನತುಳಮಹಿಮೆಯನರಿವರಾರೆಂದ || ೨೬ || ಧರೆಜಲಾನಲವಾತವೀಯಂ | ಬರಗುಣಾಹಂಕಾರದಂತಃ |
ಕರಣವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಕನಿಜಯಾವ್ಯಕ್ತಮಹದಾದಿ || ಸುರನಿಕರವಿಂತೀಜಗದ್ವಿ | ಸ್ತರಣಹೇತುಗಳೆನಿಪಸತ್ವಾ | ಕ್ಕರಗಳ
ಲಿನಿನ್ನಂಶದಿಂದುತ್ಪನ್ನವಾಯ್ತೆಂದ || ೨೭ || ಅರಿಯದೀನಿನ್ನಸ್ವರೂಪದ | ನಿರುಗೆಯನುಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು | ನೆರೆಸರೋ
ರುಹಭವಭವೇಂದ್ರಾದ್ಯಮರವರನಿಕರ || ಎರಗಿಮಾಯಾಗುಣವಿಷಯದಿಹ | ಕುರಿನಸುಖಲೇಶಕ್ಕೆಮತಿಯನು | ತೆರುವವು
ತ್ಸರವಾತದೇಕಿನ್ನೆಂದನಕ್ರೂರ || ೨೮ || ಭಜಿಸುವರುಯೋಗಿಗಳುನಿನ್ನನು | ತ್ರಿಜಗದಧಿದೇವತೆಯನಾಶ್ರಿತ | ಸುಜನನನು
ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಾಂತಃಕರಣಸಾಕ್ಷಿಯನು | ಯಜಿಸುವರುವೈತಾನಿಕೋಕ್ತ | ದ್ವಿಜರುನಾನಾಕ್ರತುಗಳಲಿವಾ | ರಿಜದಳೇಕ್ಷಣವಿ
ವಿಧಸ್ವೈವದ್ರವ್ಯಭೇದದಲಿ || ೨೯ || ಕೆಲರುಳಿದುವೇದೋಕ್ತಧರ್ಮಂ | ಗಳನುಸಲಿಸಿಸನ್ಯಸ್ತವಿಷಯಂ | ಗಳಲಿಸಂಸ್ಥಿತರಾಗಿತತ್ವ
ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಲಿ || ಕೆಲರುನಿನ್ನಯಮೂರ್ತಿಭೇದಂ | ಗಳನುಮಂತ್ರೋಕ್ತದಲಿಭಜಿಸುವ | ರೆಲೆಮುಕುಂದಭವತ್ಪದಾಬ್ಜಪ
ರಾಗರತನೆನಿಪ || ೩೦ || ಕೆಲರುಶೈವಾಗಮಪುರಾಣಂ | ಗಳಲಿಬಹುವಿಧಮಾರ್ಗಭೇದಂ | ಗಳಲಿಯಜಿಸುವರೊಲಿದುಸಾಕ್ಷಾ
ತ್ಪರಮಶಿವನೆಂದು || ಕೆಲರುಸೌರಾಗಮಗಳಲಿಕೆಲ | ಕೆಲರುಶಾಕ್ತೇಯಾದಿಭೇದಂ | ಗಳಲಿಸಕಲಾತ್ಮಕನೆಭಜಿಸುವರೀಭವತ್ಪ
ದವ || ೩೧ || ಹಲವುನದಿಗಳತರ್ಪಣದಜಲ | ಜಲಧಿಗೈದುವವೋಲುಲೋಕದ | ಹಲವುದೈವಭಜನೆಗಳುತತ್ತತ್ವರೂಪನ

ನು ॥ ಜಲಜಲೋಚನನಿನ್ನ ನೈದುವ । ವಲಘುದೈವದದೈವನೀನಿರ । ಲುಳ್ಳದದೈವದಭಜನೆಕಾಲಕ್ಷೇಪಕಕಳವೆಂದ ॥೩೧॥ ಸತ್ವ
ಗುಣದಿಂದಮರರಿಂಗು । ತ್ಪತ್ತಿರಾಜಸತಾಮಸದಗುಣ । ವೃತ್ತಿಯಿಂದೀನರರುಭೂತಪ್ರೇತಗಣನಿಚಯ ॥ ಮತ್ತೆತಾಮಸದಿಂದತ
ನುಗಳು । ಚಿತ್ತವಿಸುವಡೆನಿನ್ನಮಾಯಾ। ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯಿಂದತದ್ಗುಣನಿಕರವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಜಲಚರಾವಳಿತೋರಿಮಗು
ಗ । ಜಲಧಿಯೊಳಗಳ್ಳವಂತೆನಿನ್ನಲಿ । ಹೊಳೆದುತೋರುವವಿೀಯಜಾಂಡಕಟಾಹಕೋಟಿಗಳು ॥ ಅಳವವಿೀನಿನ್ನೇಕದೇಶದ ।
ಳ್ಳಿಯದುದುಭವಿಸನಸದಾನಿ । ಶ್ಚಲನಿರಂಜನನಿತ್ಯಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣನೀನೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಆರರಿವರೀನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯ । ನಾರು
ಎಣಿಸಬಹುದುನಿನ್ನವ । ತಾರಕಥೆಗಳನೀಸರೋರುಹಭವಭವಾದಿಗಳು ॥ ಈಋಷಿಗಳೀಮನುಗಳೀಸುರ । ವೀರವಂದಿಗಳೀ
ಶ್ರುತಿಗಳೀ । ನಾರದಾದ್ಯರುವಿಸ್ತರಿಸಿಕಡೆಗಾಣರಿವರೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ದೇವನಿನ್ನವತಾರಚರಿತಸು । ಧಾವಗಾಹನವಿಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ ।
ಕೇವರಿಗೆಸಂಸಾರತಾಪತ್ರಯತಪ್ತರಿಗೆ ॥ ಆವುದೋಪರಿಹಾರಗತಿಮತಿ । ಯಾವುದೋಶಿವಶಿವದುರಂತತ । ಮೋವಿಮೂಢರಿಗ
ಕಟವಿಷಯವಿಷಾವಗಾಹರಿಗೆ ॥ ೩೫ ॥ ಧರಣಿಕಾರಣಮತ್ಸ್ಯಮಂದರ । ಧರಣಕಾರಣಕೂರ್ಮಧರಣೀ । ಧರಣಕಾರಣದಿವ್ಯತ
ನುಮಾರಾಹನರಸಿಂಹ ॥ ಶರಣರಕ್ಷಾವಹನೆಕಾಶ್ಯಪ । ವರತನಯವಾಮನನೆತ್ರಿಜಗ । ದ್ವಿರಚಿತತ್ರಿಪಥತ್ರಿವಿಕ್ರಮಜಯನಮೋ
ಗುಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಧರೆಯದುಷ್ಟಕ್ಷತ್ರಕುಲಸಂ । ಹರಣಭಾರ್ಗವರಾಮದಶಕಂ । ಧರಕಬಂಧರಣೋಗ್ರನರ್ತನಕಾರಿರಘುರಾ
ಮ ॥ ಸುರವಶುದ್ವಿಜಧರ್ಮರಕ್ಷಾ । ಕರಣಯದುಕುಲರಾಮಸುರರಿಪು । ಹರಣಬೌದ್ಧಯುಗಾಂತಕಲ್ಕೀಶ್ವರನಮಸ್ತೇಸ್ತು ॥
ಯನಮೋವಸುದೇವನಂದನ । ಜಯತುಸಂಕರುಷಣನಮಸ್ತೇ । ಜಯಜಯಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮಹಿನಿರುದ್ಧಸಂಜ್ಞಿಕನೆ ॥ ಜಯ
ಚತುರ್ವಿಧಮೂರ್ತಿಭಕ್ತಾ । ಶ್ರಯಭವಾಂಬುಧಿಮಗ್ನಜನಸಂ । ಶ್ರಯಸದಾನಂದೈಕವಿಗ್ರಹಜಯನಮೋಜಯತು ॥ ೩೯ ॥
ಬುದ್ಧಿಗೆಟ್ಟನಿಂತುಸಂಸಾ । ರಾಬ್ಧಿಯಲಿಸುತದಾರಬಂಧುಸ । ಮೃದ್ಧನವಿಷಯಾನುರಾಗಗ್ರಹಮುಖಂಗಳಲಿ ॥ ಆಧ್ಯಹೀನನನು
ತದುಸಲೆಸುಖ । ಬುದ್ಧಿಯಲಿಬಹುಕರ್ಮಪಾಶದ । ಬದ್ಧನಾದೆನುಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸುಕರುಣಿಸೆನಗೆಂದ ॥೪೦॥ ಇತ್ತಲತ್ತಲುಕಳವು
ನೆಲಾ । ಚಿತ್ತವನುಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ವೃತ್ತಿಗಳುಕಡುಕೃಪಣನಾದೆನುಕಾಮವಶತೆಯಲಿ ॥ ಎತ್ತಲೇನೆಂದರಿಯಲೀಸವು ।
ತ್ಸವಿದ್ಯಾನಾವೆಯನುಪುರು । ಷೋತ್ತಮನೆಕೃಪೆಮಾಡನಾಥಂಗೆನಗೆನೀನೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ದುರ್ಲಭನೆನಿಪ್ಪೀಭವತ್ಪದ । ಪಲ್ಲ
ವದಸನ್ನಿಧಿಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನೆಸೇರಿದೆನುನಿನ್ನಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಬಲ್ಲೆನಿನ್ನೀಭವವನಿನ್ನವ । ರಿಲ್ಲದಾಮೋಕ್ಷವನುಬಯ
ಸವ । ನಲ್ಲಕೊಡುನಿನ್ನವರಸಂಗವಸಾಕುತನಗೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಎಂದುಭಕತಿಯಲೆರಗಿಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿವ್ಯೈಯ್ಯಕ್ತಿಪರವಶಾ ।
ಂದಬಾಷ್ಪಜಲಾವಿಲೇಕ್ಷಣನಾಗುತಿರಲಿರಲು ॥ ಮುಂದೆತೋರ್ಪಮುಕುಂದನಾಕೃತಿ । ನಿಂದುದಂತರ್ಧಾನಗತಿಯಲಿ । ಸಂದವೈ
ಭವನಿಕರದೋಲಗಸಹಿತನಿಮುಷದಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಇದ್ದನಾಜಲದೊಳಗೆಕಂಡುಜ । ನಾರ್ದನನಮೂರ್ತಿಯನುಕಾಣದೆ । ಬಿದ್ದ
ನನ್ನನುಕಾಣದಳಲುವವೋಲುಕಳವಳಿಸಿ ॥ ನಿದ್ರೆತಿಳಿದಂದದಲಿಭಕತರ । ಭದ್ರವಾರಣನೇಳುತವೆಬಲ । ಭದ್ರನಿತ್ಯಾತ್ಮರನು
ಂಡನುರಥದಮೇಲಿರಲು ॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥ ॥ ೪೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೬೬೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮುವ್ವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಮಧುಮಥನನಕ್ರೂರನೊಡನಾ । ಮಧುರೆಯನುಪೊಕ್ಕಂತೆಭಕ್ತನ । ಮಧುರಸೋಕ್ತಿಗ
ಳಿಂದಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿದನುನಿಜಗೃಹಕೆ ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಅರಸಕೇಳಕ್ರೂರನಚ್ಯುತ । ನಿರವನಾಜಲದೊಳಗೆಕಾಣದೆ । ಹೊರಳುತೆದ್ದನುಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಪಾಕರನೆಯೆ
ನುತ ॥ ಸುರಿವಸುಖಬಾಷ್ಪದಲಿಕರಗುತ । ತಿರುಗಿಮುನ್ನಿದ್ರಾರಥಾಗ್ರದೊ । ಳಿರಲುಕಂಡನುಕೌತುಕಾನ್ವಿತನಾಗಿಹರಿಬಲರ ॥
ತ್ಯಕರ್ಮವಮಾಡಿಸಲಿಲವ । ನುತ್ತರಿಸುತಕ್ರೂರನೈತಂ । ದುತ್ತಮಶ್ಲೋಕಾಂಘ್ರಿಯಲಿತಲೆವಾಗಿನಿಂದಿರಲು ॥ ಇತ್ತಬಾರೈಕಾ
ರೇತಕೆ । ಹತ್ತಿರಕೆಬರಲೊಲ್ಲೆನಿನ್ನಯ । ಚಿತ್ತದಲಿಹೇಳೇನುಸಂಶಯವೆಂದುಹರಿನುಡಿದ ॥ ೧ ॥ ಜಲದಲಿಕ್ಕಿಸ್ಥಳದಲಂಬುಜ ।
ಕಜಲಕ್ಕದುಭುತವನಾವದ । ನುಳಿಸೆಮೇನುವಕಂಡೆನೀತಾಬಲ್ಲೆನಿಂಗಿತವ ॥ ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿದನಂತೆನಾಲ್ದೆಸೆ । ಗಳನುತನ್ನನು
ೀಳ್ಪೆಹೇಳ್ಪೆ । ಬಳಲಿಸದೆತನ್ನುವನೆನಲ್ಕಿಂತೆಂದನಕ್ರೂರ ॥ ೨ ॥ ಜಲದೊಳಿಕ್ಕಿಸ್ಥಳದೊಳಂಬರ । ತಳದೊಳಕ್ಕದುಭುತಗಳೇ
ನೆ । ನೊಳವುಕಂಡೆನದೆಲ್ಲವನುನಿನ್ನಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ ॥ ಜಲಜದೃಶಕಂಡಂತೆಮಾಯಾ । ಜಲಧಿಯೀನಿನ್ನೊಂದುಮಾಯೆಗೆ । ಹೊ
ಬುದಪ್ಪಿದರೊಳಗೆಚಿತ್ತವಿಸೆಂದನಕ್ರೂರ ॥ ೩ ॥ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕರಸವಹ । ನಿಚ್ಚಟನಿಜಸುಖವನರಿಯದೆ । ಮಚ್ಚಿಮಾ
ನಾಮಯವಿಷಯಸುಖಲೇಶದನುಭವಕೆ ॥ ಕಚ್ಚಿಂ ರ,ಕಿನೆಯಿ.ರಲುಮನ । ಮಚ್ಚಿದಕಟಲೋಕವೇತ । ಕ್ಕಚ್ಚಿಗಂಬಡುತಿ

ಹುದುಕರುಣಾವನಧಿಕೇಳೆಂದ ॥೫॥ ಹತ್ತಿರಕೆಬಹಬುದ್ಧಿಯನುನಿಜ । ಚಿತ್ತದಲಿಕರುಣಿಸಿದಹಲ್ಲದೆ । ಮತ್ತೆಒಡೆನಾನೆಂತುಕಾ
ಬೆನದೆಂತುಸಿರಿಪದನ ॥ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮನಿನ್ನನಾಯಾ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯುಪದಗಳಕೆಯ್ಯೆ । ಯ್ಯೆತ್ತಿಪ್ರೇಮದವಂದಿಪನುಜಯಜಯ
ಜಯಮನವೋಯೆಂದ ॥೬॥ ಎನಲುನಗುತಪ್ಪಿದನುಕರುಣಾ । ವನಧಿರಥದೊಳುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂ । ಡನುಪಮಾನಂದಾಬ್ಧಿಯೊ
ಳಗೋಲಾಡುವನನೋಡಿ ॥ ಅನುಪಮನನೆನೆದಿರ್ದಪನೆನಗೇ । ಕಿನಿತುಕೌತುಕಬುದ್ಧಿನಿನಗೆಂ । ದೆನುತನಿಜಭಕ್ತನನುಮೃದುಪವಿ
ದನುಕರುಣದಲಿ ॥೭॥ ನಡಸಿದನುನೃಪರಥವನಡಿಗಡಿ । ಗೊಡಲನೋಲವುತರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ಕಡುಚೆಲುವಮೂರ್ತಿಯನು
ಕಂಗಳುದಣಿಯಲೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಕಡಲಮಂಗಳೇನರಿಯದೀವೆ । ಗ್ಗಡಿಗಳನುಘಟಿಸಿದಳಕಂಗಳ । ಲೆಡಹಿಕಾಣದೆಕಮಲಭವಭವನ
ಲೇಂಕವಿದಲಕ್ಷರ ॥೮॥ ಎನುತಮನದಲಿಕಂಗಳಲಿವಾ । ಕಿನಲಿಪರಿಯನುನೆನವುತೀಕ್ಷಿಸು । ತನುನಯನದಲಭಿವರ್ಣಿಸುತಮಾ
ರ್ಗಕ್ರಮವನುರದು ॥ ಜನಪಕೇಳಕ್ರೂರನೈದಿದ । ನನುಪಮರುಸಹಿತಾವ್ರಜಚ್ಛರಿ । ಜನನಮರಣಕ್ಲೇಶವನುಮರೆಯುರೆತದಾ
ಶ್ಚ್ರರು ॥೯॥ ಬಾರದಿರಕ್ರೂರನೊಡನಸು । ರಾರಿಬಲರೆನುತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ । ದಾರಿಯಿಕ್ಕಿಲದಲ್ಲಿತತ್ತದ್ದೇಶಜನನಿಕರ ॥ ಹಾರು
ತಿರ್ದುದುಮಾಯನಂಗಳ । ಭೂರಿಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿಬಳ್ಳಕದ । ನಾರುಹವಣಿಸಬಹುದುಬಹಳೋತ್ಸವದಸಂಭ್ರಮವ ॥೧೦॥ ಇಳಿದು
ಜನವರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ಚೆಲುವಮೂರ್ತಿಯಕಂಡುಕಣ್ಣಲಿ । ಮುಳುಗಿಮೊಗದಿಂಟಿದರುಮಾಣದೆತನ್ಮುಖಾಂಬುಜವ ॥ ಲಲಿ
ತಮಧುರಸ್ಮೇರನಯನ । ಸ್ಖಲಿತಸುಧೆಯನುಭಳ್ಳಿರೆಭಾಪುರೆ । ನಳಿನಭವನಸೃಷ್ಟಿಗಿಂದಿನಲಾಯ್ತುಫಲವೆಂದ ॥೧೧॥ ಅಂಗನೆ
ಯರೊಡಲೊಳಗೆಕಾಮನ । ಹೊಂಗರಿಯಹೊಸಬಂಣಬಾಗಿಸಿ । ಬೇಂಗೆಮಾಡಿದುದೇನನೆಂಬೆನುತಾಪವನುತುಂಬಿ ॥ ಕಂಗ
ಳ್ಮೈದವುತೃಪ್ತಿಯನುಹರಿ । ಯಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತಸ । ರ್ವಾಂಗದಲಿಸಿಲುಕಿತ್ತುತೆತ್ತುದುತನುಮನಧನವ ॥೧೨॥ ಅವ
ನಿಪತಿಕೇಳ್ಕೃಪೆಯಲಿಂತವ । ರವರಕಾಣಿಸಿಕೊಳುತಪುರುಷಾ । ರ್ಥವನುಕರುಣಿಸುತೆಲ್ಲರಿಗೆಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಅವರಕ
ಣುಮನಗಳನುಬಲವನಾ । ಧನರುವಾಸನಿಸುತ್ತನಡದರು । ಸವನಿಸದೆಸೌಹಾರ್ದದಲಿಮಧುರಾಪುರಾಂತರಕೆ ॥೧೩॥ ಅತ್ತಲ
ನ್ನಿಗಗೋಪರಾಪುರು । ಷೋತ್ತಮಾಕ್ರೂರರಬರವಹಾ । ರುತ್ತನಂದಾದಿಗಳುಮಧುರಾಪುರದಪೊರಪೊಳಲ ॥ ಹತ್ತಿರದುಪವನ
ದೊಳಗೆಬಿಟ್ಟರು । ವಿಸ್ತರಿಸಿಬೀಡಿಕೆಯಭಂಡಿಗ । ಳೊತ್ತರಿಸೆಯಿಳಿದಲರುಗಳತಣ್ಣೆಲರನೆಳಲಿನಲಿ ॥೧೪॥ ಬಂದರಲ್ಲಿಗೆರಾಮ
ಕೇಶವ । ಗಾಂದಿನೀನಂದನರುಬರುತರ । ವಿಂದನಾಭನುನಗುತಲಕ್ರೂರನನುಕೈವಿಡಿದು ॥ ಎಂದನೀರಥಸಹಿತಹೋಗಾ । ಮುಂ
ದೆತಾವೀಯಿರುಳನಿದರೊಳು । ಹಿಂದುಗಳದ್ವೈತಹೆವುತಡೆಯದೆಮನೆಗೆನಡೆಯೆಂದ ॥೧೫॥ ಹೋಗುಮನೆಗೆಂದೆಂಬಕರುಣಾ ।
ಸಾಗರನಮೊಗನೋಡಿಮಿಗೆತಲೆ । ವಾಗಿಕಂಗಳಲೊಗುವಶೋಕಾಶ್ರುಗಳಪೂರದಲಿ ॥ ತೂಗಿದನುನಿಜಶಿರವವಿಹ್ವಲ । ನಾಗಿಕೃ
ಷ್ಣಪದಾಬ್ಜವಿರಹದ । ಬೇಗೆಯಲಿಬೆಂಡಾಗಿಬಿನ್ನಹವೆಂದನಕ್ರೂರ ॥೧೬॥ ದೇವಮನೆಯೆಂದೇನುತೊಳಲುವ । ಜೀವರಿಗೆನಿ
ಸ್ಸಂಸ್ರೃಯುಗರಾ । ಜೀವವಿದೆಲಾಮನೆಜಗಕ್ಕಕುತೋಭಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ಅವುದೀಮನೆಮಕ್ಕಳೆಂಬೀ । ಭಾವಭೇದಭ್ರಾಂತಿವಿಫಲ
ವ । ಲಾವಿಚಿತ್ರಸ್ವಪ್ನವಿಭ್ರಮವೆಂದನಕ್ರೂರ ॥೧೭॥ ಬಿಟ್ಟುನಿನ್ನೀಚರಣಕಮಲದ । ವಿಷ್ಟರದಸನ್ನಿಧಿಯದೆಂತೈ । ಕಷ್ಟಮಾತಿ
ತಾಹೆನೊಹೆನೆನ್ನಯಮನೆಗೆನೀನೆಂತು ॥ ಬಿಟ್ಟುಕಳುಹುವೆಶರಣನನುದಯ । ಗೆಟ್ಟುಹರಹರಪರಮಕರುಣಾ । ಸೃಷ್ಟಿಗಕಟಕಟೇನು
ಬಾಹಿರನಾದೆನೇನೆಂದ ॥೧೮॥ ಆದಲಮ್ಮೆಸುತನ್ನಮನೆಯಲಿ । ಬೀಡಿಕೆಯಚಿತ್ತವಿಸಿಕೃಪೆಯನು । ಮಾಡುವುದುನಿನ್ನವನನುನಾ
ನೊಸನಾಥನೆಂಬುದನು ॥ ನಾತರಿಸಿತೋರಿಸುವುದಿದನೇ । ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನುಚರಣಕಮಲವ । ನೋಡಿಸಂತಸವಡಲಿತನ್ನವರೆಂ
ದನಕ್ರೂರ ॥೧೯॥ ಮತ್ತೆತನ್ನಯಪಿತೃಗಳಸ್ತ್ರಯು । ತೃಪ್ತಿಪಡೆಯಲಿದೇವತೆಗಳನ । ಗ್ನ್ಯಾದಿಕಸಂತುಷ್ಟರಾಗಲಿಸಲೆಹುತಾಶನ
ರು ॥ ಕೃತ್ಯವನುತೀರಿಸಲಿನಿಮ್ಮಡಿ । ಯುತ್ತಮಾಂಘ್ರಿಸರೋಜತೀರ್ಥವ । ನಿತ್ತುತನ್ನಯಗೃಹವಪಾವನಮಾಡಬೇಕೆಂದ ।೨೦।
ಬಲಿಯದಾನವಪಾದಕಮಲವ । ತೊಳೆದುಭುವನಶ್ಲಾಘ್ಯನಾಗನೆ । ನೆಲಸನೇಸುರರಾಜತೇಜದಬಹಳವಿಭವದಲಿ ॥ ಸಲುಗೆವಡೆ
ಯನೆನಿನ್ನಪಾರ್ಶ್ವದ । ಲೊಳಗೆನಿನ್ನವನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳನೆ । ಜಲಜಗೃಹತತ್ಪಾದತೀರ್ಥವಕರುಣಿಸೊದೆಂದ ॥೨೧॥ ದೇವನಿನ್ನೀ
ಚರಣಕಮಲನ । ಪಾವನೀಜನವಾರಿತ್ರಿಜಗ । ತ್ಪಾವನವಲಾಗಂಗೆಯೆನಿಸಿಪವಿತ್ರಕರವೆನಿಸಿ ॥ ಆವಿರಿಂಚನುತೊಳೆದನಾಗೌ ।
ರೀವರನುಧರಿಸಿದನುಶಿರದಲಿ । ದೇವಲೋಕವನೈದಿಸಳೆಸಗರಾತ್ಮಜರನೆಂದ ॥೨೨॥ ಮುನ್ನಜನಿಸಿದಗಂಗೆಪುನರು । ತ್ಪನ್ನ
ವಾಗಲಿಲೋಕಪಾವನೆ । ತನ್ನಮನೆಯಂಗಣದಮಧ್ಯದಲೆಲೆಕೃಪಾನಿಧಿಯೆ ॥ ನಿನ್ನಚರಣದದಾಸನಾನೆಂ । ಬುನ್ನತೋನ್ನತತೇ
ಜವನುಸಂ । ಪನ್ನಗುಣವಾರಿಧಿಯೆಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ॥೨೩॥ ಬಿಡೆನುನಿನ್ನಪದಾರವಿಂದವ । ನೊಡೆಯಕರುಣಿಸುತ
ನ್ನಮನೆಯಲಿ । ಬಿಡಿಸುವುದುಬೀಡಿಕೆಯನೆಂದಕ್ರೂರನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ಬಿಡದೆಪೊರಳುತ್ತಿರಲುಕಂಬನಿ । ದೊಡದುತಕ್ಕೈಸುತ್ತವಿ
ನವ್ಯ । ದಡವಿಸಂತವಿಸುತ್ತಸರ್ವೇಶ್ವರನುನೇಮಿಸಿದ ॥೨೪॥ ಬಹೆನುತಾನೆಲೆತಂದೆಪರಿಜನ । ಸಹಿತನಿನ್ನಾಲಯಕೆಕೊಂ
ಡೀ । ಕುಹಕಿಮಾತುಲಕಳಿದುಬಾಂಧವಜನವಸಂತವಿಸಿ ॥ ವಿಹಿತವೆನಗಿದುತನ್ನಭಕತರ । ಗೃಹದಲಾರೋಗಿಸುವವ್ರೋಲೆಸ ।

ಗಹುದೆಂತುಷ್ಟಿಜಡಾಗ್ನಿಹೋತ್ರದಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೫ ॥ ಎಂದುಕ್ತಿವಿಡಿದನುನಯದಲಾ । ಗಾಂದಿನೀತನಯನನುಕಳುಹಿದಾ ।
ಕುಂದನೀಳದನುರಥನನಗ್ರಜಸಹಿತನಲವಿನಲಿ ॥ ಕೊಂದನಕಟುವಿಧಿಯೆನುತರಥ । ದಿಂದಪುರವನುಹೊಕ್ಕುತನ್ನಯ । ಮಂದಿರವ
ನೈದಿದನುವೈಷ್ಣವನರೆಸನನುಕಂಡು ॥ ೨೬ ॥ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಕ್ರೂರನನುಶಿರಿ । ಲೋಲರಾಮರುಪುರದಬಾಹ್ಯವಿ । ಶಾಲವನದ
ಲಿಬಿಡಿಸಿಸಂವರಣೆಗಳ ಸಂಘಗಳ ॥ ಸಾಲೆಸೆಯಲಾಕೆಳೆಯಗೋಪರ । ಮೇಳದಲಿಕಡೆಹಗಲಜಾವದ । ವೇಳೆಯಲಿಹೊರವಂಟರೊ
ಪ್ಪಿರಲೀಕ್ಷಿಸುತಹೊಳಲ ॥ ೨೭ ॥ ಕೋಟೆಗಳನವರತ್ನಚಿತ್ರ । ಸ್ಫಟಿಕದರಚನೆಗಳವಜ್ರಕ । ವಾಟನಿಕರದಕನಕನಿರ್ಮಿತ
ತುಂಗಗೋಪುರದ ॥ ಮಾಟಿಸುವಪರಿಸರಪುರೋದ್ಯಾ । ನಾಟವಿಯರನ್ಯೋಪವನತರು । ಕೋಟರದಕಮನೀಯಪುರವನುಕಂ
ಡನಸುರಾರಿ ॥ ೨೮ ॥ ಪೊಳಹೊಳಪನವಕನಕಹರ್ಮ್ಯ । ಸ್ಥಳದಶೃಂಗಾಟಕದಮಾರ್ಗದ । ಕೆಲದಲೆಸವಾಶ್ರೇಣಿಗಳಸಭೆಗಳ
ಮನೋಹರದ ॥ ಲಲಿತಘನನೈತೂರ್ಯಮುಕ್ತಾ । ಫಲಮಹಾಸ್ಫಟಿಕೇಂದ್ರನೀಲಾ । ವಳಿಯವಲಯಭಿತ್ತಿಗಳವೇದಿಗಳರಚನೆ
ಗಳ ॥ ೨೯ ॥ ಹೊಳವಹೆಸಭಿತ್ತಿಗಳರತ್ನ । ಸ್ಥಳದಕೆಂಗೊಳಿಸುವಗವಾಕ್ಷಾ । ವಳಿಯಲಾಡುವಬರುಹಿಮಾರಾವತಮ್ರದುಸ್ವ
ನದ ॥ ತಳಿಗೆಗಳತೋರಣದಗುಡಿಗಳ । ನೆಳಲುವರಗಳತಿಂಥಿಣಿಯಬೀ । ತಳತರುಘ್ಟಯೆಯಲಿಮೆರವಾಪುರವರವಕಂಡ ॥ ೩೦ ॥
ಅಂಗಣದವೀಧಿಗಳಧರವಿಡಿ । ದಂಗಡಿಯಪುಷ್ಪೋಪಕರಣದ । ತುಂಗರಚನೆಯರಾಜಮಾರ್ಗದವರಪತಾಕೆಗಳ ॥ ಪಣ್ಣೊನೆ
ಯಕದಳಿಗಳಪೂಗವ । ನಂಗಳಲಿಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿನೋಳ್ಪರ । ಕಂಗೊಳಿಸಲೀಕ್ಷಿಸುತನಡದರುರಾಮಮಾಧವರು ॥ ೩೧ ॥ ಹೇಮ
ಕನಕದಪೂರ್ಣಕಲಶಂ । ಗಳಲಿತನ್ಮುಖನಿಹಿತದರ್ಪಣ । ಗಳಲಿಧಾನ್ಯಾಕ್ಷತಫಲಾಂಕುರಪಲ್ಲವಂಗಳಲಿ ॥ ಹೊಳಹೊಳವನವರತ್ನ
ದೀಪಾ । ವಳಿಗಳಲಿಲಾಜೇಕ್ಷುದಂಡಂ । ಗಳಮಹಾವಿಭವದಲೆಸೆವಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಕಂಡ ॥ ೩೨ ॥ ಬಾರದಿರನಕ್ರೂರನೊ
ಡನೆಸು । ರಾರಿಬಲರೆಂದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ । ಸಾರಿಸಿದಕಸ್ತೂರಿಯಕುಂಕುಮಚಂದನಂಗಳಲಿ ॥ ಭೂರಿಮಾರ್ಗದಚಪ್ಪರದವಿ । ಸ್ತಾರವಪ್ರೊ
ಪ್ರವರಂಗವಲಿಗಳ । ಚಾರುರಚನೆಯಪೂವಲಿಯಪುರರಚನೆಯನುಕಂಡ ॥ ೩೩ ॥ ಆನೆಗಳಕುದುರೆಗಳತೇರ್ಗಳ । ಮಾನವ
ರದಾನವರಭೂಷೆಯ । ಮಾನವಂತರವೀರಪರಿವಾರದಪಸಾಯತರ ॥ ಜಾನಪದಜನಪೌರಜನಸಂ । ಧಾನವನುಮಾಳ್ಪಮರಶಿ
ಷ್ಟಜ । ನಾನುರಂಜಿತಮಂತ್ರಿಗಳಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಕಂಡ ॥ ೩೪ ॥ ಕಂಡುಮರಳುವಧರೆಯರಾಯರ । ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರರ
ಸುಭಟರ । ತಂಡವನುಮುಂಕೊಂಡುಕಾಣಲುಬಹಮಹೀಶ್ವರರ ॥ ತಂಡವನುಕಂಸನಲಿಸಲುಗೆಯ । ದಂಡನಾಥರಮಾಡಿಮು
ಖದು । ದ್ದಂಡತೇಜದವೀರರನುನೋಡುತ್ತನಡೆತಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಡೊಕ್ಕಣಿಯಗವಣಿಗಳಕೋಟೆಯ । ಕೊಂಕುಗಳಕೊತ್ತಳದ
ತೆನೆಗಳ । ವಂಕದುರುಪರಿಧಿಗಳನಾನಾಯಂತ್ರಕೋಟಿಗಳ ॥ ಅಂಕದೊಡ್ಡವಣೆಗಳಬಲುಭಾ । ರಂಕದುರ್ಗವನೀಕ್ಷಿಸುತಬಲ ।
ಪಂಕಜಾಕ್ಷರುಹೊಳಲಹೊಗುತ್ತಂದರುವಿನೋದದಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಆಮಹಾಪುರಭವನನಿಕರದ । ಸೋಮಸೂರಿಯವೀಧಿಗಳಸಂ ।
ಗ್ರಾಮಧೀರರುಕೇರಿಕೇರಿಗಳೊಳಗೆನಡೆತರಲು ॥ ರಾಮಮಾಧವರೆಸದರಂದಾ । ಭೂಮಿಲಂಬದಪುರಜನದಲು । ದ್ದಾಮವಿಕ್ರ
ಮರಖಿಳಜನಮನಗಳನುಮೋಹಿಸುತ ॥ ೩೭ ॥ ದೂರದಿಂದಾರಾಮಕೃಷ್ಣರು । ದಾರಮೂರ್ತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತಪರಿ । ವಾರಪು
ರಜನದೇಶಜನಗಳುದಾರಕೀರ್ತಿಗಳ ॥ ಭೂರಿತೇಜೋಗುಣದರೂಹಿನ । ದಾರಲಕ್ಷ್ಮಿಯಬಹಳಪೌರಾ । ವಾರದಲಿಜನಮೂ
ಡಿಮುಳುಗಾಡಿದುದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ಬರಲುಪುರಜನಕಾಣಿಕೆಯನಿ । ತ್ತಿರದಿದಿರುಗೊಂಡರ್ಘಪಾದ್ಯಾ । ದ್ಯುರುತರದಪೂ
ಜೆಯಲಿಮನ್ನಿಸಿಚರಣಯುಗಳದಲಿ ॥ ಶಿರವೆರಗಿಕಂದಣಿಯೆಬಲಕೃ । ಷ್ಣರನುನಡೆನೋಡುತ್ತಸುಖಸಾ । ಗರದಲೋಲಾಡುತ್ತ
ಲಿರ್ದುದುಸಕಲಜನಸಹಿತ ॥ ೩೯ ॥ ಬೆರಸಿಸಾಗರಜಲವನದಿಗಳು । ಮರಳಲರಿಯದವೋಲುಕೃಷ್ಣನ । ಪರಮಮಂಗಳದಿವ್ಯ
ಮೂರ್ತಿವಿಳಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ॥ ಬೆರಸಿದಾಪುರಜನದಕಂಗಳ । ಮರಳುದಲೆಯನದಾರುಕಂಡರು । ಇರದೆಬೀದಿಯಚಿತ್ರದಂತಿ
ರ್ದುದುಜನಸ್ತೋಮ ॥ ೪೦ ॥ ಪೇಳುವೆನುತಾನೇನನುತ್ಸವ । ದೇಳಿಗೆಯಸಂಭ್ರಮವನಾಜನ । ಜಾಲದಾಪಿಭೂರ್ತಹರ್ಮ್ಯೋ
ನ್ನತೀಕದುರುವಣೆಯ ॥ ಓಲಗಿಸೆವೈದಣಿಯದೀಕ್ಷಿಸು । ವಾಲಿಗಳುದಣಿಯವ್ರಪದಸ್ಪರ । ಹೇಳಿದಣಿಯವ್ರನಾಲಗೆಗಳಜ್ಯೋತ
ನಗುಣಗಣವ ॥ ೪೧ ॥ ಅರಸಕೇಳಾಪುರವಧುಗಳಂ । ಬುರುಹನಾಭನರಾಜಮಾರ್ಗಕೆ । ಬರಲುತದ್ವಾರ್ತೆಯನುಕೇಳುತಕೇ
ಳುತವೆತನುವ ॥ ಮರದುಕಿವಿವೇಟದಲಿತನ್ಮುಖ । ಸರಸಿರುಹಸಂದರುಶನಕೆಕಾ । ತರಿಸುತಿರದೇರಿದರುಮಣಿಮಾಡಂಗಳನುನ
ಗಿಸು ॥ ೪೨ ॥ ಕೆಲರುಣುತ್ತುಣುತಿರ್ದವರುಹರಿ । ಬಲರಬರವನುಕೇಳಿಕಾಮಾ । ಕುಳಿತೆಯರುಬೀಸಾಡಿಹರಿವಣಗಳನುತವ
ಕವಮನೆ ॥ ನಳಿನಮುಖಿಯರುನಯನಜನ್ಮದ । ಫಲವಪಡೆದೆವೆನುತ್ತಹರ್ಮ್ಯ । ವಳಿಗಳನುಹತ್ತಿದರುಹರಿಯನುಕಾಂಬತವಕ
ದಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಕೆಲರುತೊಟ್ಟರುಕಡಗವನುಕಿವಿ । ಗಳಲಿಕಾಲಂದುಗೆಗಳನುಕೈ । ಗಳಲಿಕಿವಿಯೋಲೆಯನುಬೆರಳ ಳಲಿಟ್ಟರುಟ್ಟ
ರನು ॥ ಕಳದುಬಿಸುಟುಡಿಗಳಲಿಸುತ್ತಿದ । ರೊಲಿದುಪೂಮಾಲೆಗಳನಾಮುಡಿ । ಗಳಲಿಮಣಿಮೇಖಲೆಗಳನುತುರುಬಿದರುತರಳೆ
ಯರು ॥ ೪೪ ॥ ಒಂದುಕಣ್ಣಲಿಕಾಡಿಗೆಯನಕ । ಟಿಂದುವದನೆಯರೆಚ್ಚುತವೆಸು । ತ್ತೊಂದುಕಣ್ಣನುಮರದರಚ್ಚಲುಪೊನ್ನ

ದೊಡಿಗೆಗಳ || ಬಂದನುಳಿದೊಂದೊಂದತೆರೊಟ್ಟರು | ಬಂದರಾಭುವನಾಧಿಪತಿಗೋ | ಪಿಂದನನುಕಾಂಬೊಂದುಬಹಳೋತ್ಸವದ ತವಕದಲಿ ||೪೫|| ಕೆಲರುತೈಲಾಭ್ಯಕ್ತೆಯರುವರ | ಲಲನೆಯರುಮಜ್ಜನವಮಾಡಿದರು | ಕೆಲರುಶಿಶುಗಳಗೂಡುತವೆಬೀಸಾಡಿ ಶಿಶುಗಳನು || ಕೆಲರುಕತ್ತುರಿಚಂದನವತಲೆ | ಗಳಲಿಪೂಸಿಕೊಳುತ್ತಹರಿಯಾ | ಕುಳಿಯರಾದರುಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನದರು ಶನಕೆ ||೪೬|| ಬಸಗೆವರೆಗಳಧನಿಗೆಸತಿಯರು | ಬಿಸುಟುಮನವಾರ್ತೆಯನುನವಿಸ್ಮ್ರಾ | ಕುಸುಮಬಾಣನತಂದೆಬಂದನೆನುತ್ತ ತಮತಮಗೆ || ಮಿಸುಪವೊಲೆಗಳಪಾಳಿಕಾತಿಯು | ರಸುಗಳನೆಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು | ಕ್ರಿಸುಕಲಿರ್ದರುಕೂಡಿಮನೆಮನೆಗಳಗವಾ ಕ್ಷದಲಿ ||೪೭|| ಅರಳುಗಂಗಳಚೆಲುವಬಿಂಬಾ | ಧರಮೃದುಸ್ಮಿತದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಯು | ಬಿರಿಮುಗುಳನಾಸಿಕದಕದಪಿನಚಾರುಕುಂ ಡಲದ || ಕೊರಳಮುತ್ತಿನಹಾರಕುಚಯುಗ | ಭರದಸುಳಿಗುರುಳುಗಳಕಾಮಿನಿ | ಯರುಗವಾಕ್ಷಂಗಳಲಂಕರಿಸಿದರುಮುಖ ಗಳಲಿ ||೪೮|| ನಾರಿಯರುನಡೆನೋಡಿಕೃಷ್ಣನ | ಚಾರುಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುದಾ | ತಾರನಾಗೆಮಗೆಲ್ಲರಿಗೆಧರೆಗೊಡೆಯನಾಗೆ ನುತ || ಭೂರಿಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನಿತ್ತುಪ | ಚಾರವನುಲಾಜಾಕ್ಷತಾಂಕುರ | ಸಾರನಯನಾಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣಗಳಲಿರಚಿಸಿದರು ||೪೯|| ಈತನೀದೇವಕಿಗೆಗಹಸಂ | ಜಾತನಾದನುಪೂರ್ವದಲಿಸಾ | ಖ್ಯಾತವಿಷ್ಣುವೆಗಡದುರಾತ್ಮನಕಂಸಭೂಪತಿಯ | ಭೀತಿಯಲಿವಸು ದೇವನೊಯ್ದಿರಿ | ಸೀತನನುಗೋಕುಲದಲಿಂತಾ | ನೀತಿವಿದತನುಬೆಳವುತಿರ್ದನುಗೋಪಸದನದಲಿ ||೫೦|| ಜಗವಸೃಜಿಸಿದ ಕಮಲಸಂಭವ | ನೊಗೆದನೀತನನಾಭಿಯಲಿಗಡ | ಹಗಲಿರುಳನೊಡೆಯರುಗಳೀತನನಯನಸಂಭವರು || ದಿಗಧಿಪರುಗಡದಾ ಸರೀತನ | ಜಗದಳಿವುಸೋಂಕದುಗಡೆಂತುಟೊ | ಬಗೆವಡೀತನಮಹಿಮೆಯೆನುತಿರ್ದುದುವಧೂನಿವಹ ||೫೧|| ಹಿರಿಯನೀತಂ ಗೀತನೀಶಶಿ | ಕಿರಣಕಮನೀಯಾಂಗನವನಿಯು | ಧರಿಸಿದಾಸಾಕ್ಷಾತಶೇಷನೆಬಲನುರೋಹಿಣಿಗೆ || ವರತನಯರೀಗೋಪರಿವ ರನು | ಚರರುಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕರೆನುತಪಂ | ಕರುಹಮುಖಿಯರುಹೊಗಳುತಿರೆನಡೆತಂದರೀಕ್ಷಿಸುತ ||೫೨|| ನೋಡಿನೋಡಿಮು ಕುಂದನನುತನು | ಬಾಡಿಮನಮಥನಲಗುಮರುಮೊನೆ | ಮಾಡಿಮುಗುದೆಯರಿರಲುಮಾಡದಚಿತ್ರದಂದದಲಿ || ಆಡಲೇತಕೆ ಜಗದವಶ್ಯವ | ಕೂಡೆಚೆಲುವರಮೂರ್ತಿಯನುವಿಧಿ | ಮಾಡಿಸಿದನೆನುತಿರ್ದದಂದಾಸಕಲಜನನಿವಹ ||೫೩|| ಆವಮೋಹನ ಮೂರ್ತಿಯೋಮೇ | ಣಾವಪಾವನಕೀರ್ತಿಯೋರಾ | ಜೀವಲೋಚನನಕಟನೋಳ್ಪರಕಣ್ಣುಮನಂಗಳನು || ಲಾವಣಿಗೆಗೊಂ ಡನುಜಗತ್ರಯ | ಜೀವನಕೆತಾನೊಬ್ಬನೇದಿಟ | ಜೀವಚೇತನಮೂರ್ತಿಯಂಬುದನರುಪ್ರವಂತಿರ್ದ ||೫೪|| ಅಸತೀನಿಕುರುಂ ಬದೊಳಗಾ | ದೇಶಜನಪುರಜನಮಹಾವಾ | ರಾಶಿಯೊಳಗತ್ಯಧಿಕರೂಪೌದಾರ್ಯಗುಣಗಣದ || ಬೀಸುವಲೆಗಳಬಹಳಕಾಂತಿವಿ | ಳಾಸಹಾಸೇಕ್ಷಣದಲಾಬಲ | ಕೇಶವರುನಿತ್ಯಾತ್ಮಸುಖವನುಸಲಿಸಿದರುಜಗಕೆ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ || ||೫೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೨೧೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮುವ್ವತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ರಜಕನ ಹರಣ.

ಸೂಚನೆ|| ಕೊಂದುರಜಕನನಾಸುದಾಮನ | ಮಂದಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿಕುಬುಜೆಗಾ | ನಂದವನುಮಾಡಿದರು
ಮುರಿದರುಹರಿಬಲರುಧನುವ || ... ...

ಪದನು|| ಅರಸಕೇಳಾರಾಮಕೃಷ್ಣರು | ಬರುತಕಂಡರುರಾಜಮಾರ್ಗದ | ಲರವಣಿಸಿಪರಿಜನಸ್ಮೈತಹರಾಜರಜಕ ಸನು || ಮುರಿದಹುಬ್ಬಿನಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ | ಬೆರೆಮೀಸೆಯಬಿಗಿದಬಿಂಕದ | ದುರುಳನನುನುಡಿಸಿದರುನೆರವಿಗಳೀಕ್ಷಿಸಲುನಗುತ || ನಿಲ್ಲುಹೋಗದಿರೆಲವೊನಮ್ಮನು | ಬಲ್ಲಿರೇನ್ಯೆನುಡಿಸಲೇತ | ಕ್ಕೊಲ್ಲೆನಿನ್ನೊಡೆಯಂಗೆನಾವಳಿಯಂದಿರೆಂಬರಲ || ಬಲ್ಲಿದನುನೀ ರಂಗಗಾರರಿ | ಗೆಲ್ಲರಿಗೆಲೇಸಾಯ್ತುಕೊಡುನಿನ | ಗುಳ್ಳವಸನದಲುತ್ತಮವನೆಮಗೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨|| ಕೊಡುವುದಿಬ್ಬರಿಗೆರ ಡುವಸ್ತ್ರವ | ನುಡಲುತಕ್ಕುದನಕಟನಮ್ಮಗು | ಪೊಡವಿಯೀಜನರಾಯನಳಿಯಂದಿರುಗಳೆಂದೆನು || ಅಡಿಗೆರಗುತಿಬೆನೀನದೇ ತಕೆ | ಕಡೆಗಣಿಸಿಗರ್ವದಲಿಮುಂದಡಿ | ಯಿಡುವೆಹೋಗದಿರೆನಲುಮಡಿವಳನೆಂದನುದೆಮುಳಿದು ||೩|| ಅಡವಿಯಲಿಸಂಚರಿಸುವ ವರಿಂ | ಗುಡಲುತಕ್ಕುದಕಾಣೆನೀತಕೆ | ಬಡವುಗಳರೀವಸ್ತ್ರವನುಬಯಸುವಿರಿಬಣಗುಗಳು | ಉಡುವರಿವನೇನೀವುತನ್ನಯ | ಮಡಿಗಳಿಗೆಮಚ್ಚಿದಿರಿಬೀದಿಯ | ಕಡೆಯಲಿವೆಲಾವಸ್ತ್ರನಿಮಗುಡತಕ್ಕವೆಯುಂದ ||೪|| ಉರ್ಬಿಯೊಳಗೀನಿಮ್ಮಹೋಲುವ | ಗರ್ಬಿತರನಾಕಾಣೆನೀತಕೆ | ಕೊಬ್ಬಿಸವಿರಿಬರಿದೆರಾಜದ್ರವ್ಯವನುಬಯಸಿ || ತುಬ್ಬಿದರೆನೃಪನವರುನಿನ್ನನು | ಸರ್ಬಧನವನು ಕೊಂಡುಕಾಲಿಗೆ | ಕಬ್ಬುನದಕಡೆಯವನುತೊಡಿಸುವರಳಿಯದಿರಿಗೆಂದ ||೫|| ಮರೆಯಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವೆನೀಪರಿ | ಮುರುಕಿ ಸಿದಡೊಲಿದಂತೆಕೆಡವರೆ | ಕುರುಬದಿರನಗರವಿದುಗಿರಿತಟವಲ್ಲವನವಲ್ಲ || ತೆರನನರಿಯಿರಿರಾಜನೀತಿಯ | ಬರಿದೆಸಾಯದೆಸೋ

ುದೆಲ್ಲರ । ಪರಿಯಲುಸುರದೆಹೋಗಿಬದುಕುವಡೆಂದುಖಳಜರೆದ ॥ ೬ ॥ ಎಲೆಮೂಜರೆಯದಿರಿಳೆಗಧೀಶ್ವರ । ನೊಳುಮಮಡಿಗಳ
ಂದುಬೇಡಿದ । ಡುಲಿವೆಮನಬಂಡಂತೆಘಡಹೋಗದಿರುಹೋಗದಿರು ॥ ಒಲಿದುಕೊಟ್ಟಡೆಬೇಸನೀಕ್ಕೆ । ಯೊಳಗೆತೋರುವೆನಲ್ಲ
ರ್ದಡೆ । ತಲೆಸಹಿತಮಡಿವರ್ಗತನ್ನದೆನುತ್ತಹರಿನುಡಿದ ॥ ೭ ॥ ಉಡಲುವಸ್ತ್ರವನಿಯ್ಯಲೇಸನು । ಕೊಡುವೆಗಡಲೋಗರಿಗೆ
ರಹರ । ಕಡುಕ್ಕಪಣತನವೇಕೆಹೋಹರೆಹೋಗಿನೀವೆನುತ ॥ ಜಡಿದುಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಮಜ್ಞೆಯ । ನೆಡಹಿಕಾಣದೆಮಾಪಿಥಟ್ಟಿಬಿ
ಡದನಂತಃಪುರಕೆನಡವಂತಿರೆಸರಾಗದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಬೇಡಿಕೊಳಲೇಕಕಟರಜಕನ । ನೋಡುಮಾಂಡೆಯಮಾಗಸನಾರೆಂ । ದಾ
ಿವನುಘಡಯನುತಸಂವರಿಸುತ್ತಮುಂಜರಗ ॥ ನೋಡಿಬಲಭದ್ರನಮೊಗವನೊಡ । ನಾಡಿಗಳನೆಳನಗೆಯರೋಷದ । ಲೀಡಿ
ವನಯನಚ್ಚಪಿಯುಳ್ಳಿದಿದನುಬೆಂಬತ್ತಿ ॥ ೯ ॥ ಅಟ್ಟರಜಕನತಲೆಯನುಗುರಲಿ । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕರೊಡೆಯನವನಿಯ । ಲಿಟ್ಟಕೆಡೆ
ುಲುಚಿವುಟಿಬೀಸಾಡಿದನುಬವರದಲಿ ॥ ಕೆಟ್ಟೆನೆನುತುಳಿದವರುಹೊರೆಗಳ । ಬಿಟ್ಟುಹಾಯ್ದರುದೆಶೆದೆಶೆಗೆಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಕೃಷ್ಣನ
ೂಟಿಯೇಬೇಡೆನುತತಮತಮಗೆ ॥ ೧೦ ॥ ಕಂಡವರುಲೇಸಾಯ್ತುಖಳನು । ದ್ದಂಡತನಕಿದುಘನಪಯೆನುತಾ । ಪುಂಡರೀ
ಾಕ್ಷನನುಹೊಗಳಿದರಂದುಹರ್ಷದಲಿ ॥ ಗಂಡುಗಲಿಗಳುಬಳಿಕವಸನದ । ದಿಂಡುಗಳವೃತ್ತಮವನಃವಿದು । ಕೊಂಡುವುಳಿದುದ
ತ್ತರಾಗೋಪರಿಗೆಪರಿಜನಕೆ ॥ ೧೧ ॥ ಅದರೊಳೊಬ್ಬನುಚಿಪ್ಪಿಗನುಸೊಂ । ಪೊದವಿದಾಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ಸದಮಳಾಮಳ
ೂರ್ತಿಗಳಸೌಂದರ್ಯಸಂಪದವ ॥ ವಿದಿತತೇಜವನೀಕ್ಷಿಸುತಪದ । ಪದುಮದಲಿತಲೆವಾಗಿತರ್ಪ್ಪ । ಸ್ತ್ರದಲಿಮಾಡಿದನಂಗಿಕೆಯ
ಂರುತರದಲಕ್ಷಣದಿ ॥ ೧೨ ॥ ಅಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆತಕ್ಕಹೊಸಪರಿ । ಯಂಗಭೂಷಣರಚನೆಗಳಲಿಸ । ಮಂಗಿಕೆಯನೊಪ್ಪಿರಲುಸಿರ್ಮಿಸಿ
ಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ರಂಗನಾಥಾನಂತರಿಗೆಕೊಡ । ಲಂಗಸಾರೂಪ್ಯವನುಕೊಟ್ಟರ । ಥಾಂಗಧರನಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯನಿತ್ತನಾತಂಗೆ ॥
ೂಟ್ಟನಿರಿಗುಪ್ಪಸದಪಾಗಿನ । ಕಟ್ಟುದುಟಿಲೇವಳದಮಣಿಗಳ । ಪಟ್ಟಪೀತಾಂಬರದನೀಲಾಂಬರದನಿರುಗೆಗಳ ॥ ಇಟ್ಟಮಾಣಿಕುಂ
ಲದನೆಗೆಮೊಗ । ದಷ್ಟಭೂತಿಗಳೊಡೆಯರೆಸೆದರು । ಪಟ್ಟದಾನೆಯಮರಿಗಳಂತಾಜನದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಮುಂಬೆಬರುತಮೆ
ಾಲೆಗಾರರ । ಮಂದಿರಂಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತಗೋ । ವಿಂದರಾಮರುಕಂಡರೊಬ್ಬಸುಧಾಮನೆಂಬವನ ॥ ಮಂದಿರವನಿಜಭಕತಜನ
ೀ । ಮಂದಿರವನುರುವಿನಯಗುಣಮಣಿ । ಮಂದಿರವನಭಿನವಸುಪುಷ್ಪಾಮೋದಮಂದಿರವ ॥ ೧೪ ॥ ಅರಸಕೇಳಾರಾಮಕೃ
ಷ್ಣರ । ಬರವಕಾಣುತಪರಮಹರುಷಾಂ । ಕುರಿತಪುಳಕಿತಗಾತ್ರಸಂಭ್ರಸರೋಜಯುಗಳದಲಿ ॥ ಶಿರವೆರಗಿಕೈಗೊಟ್ಟುನಿಜಮಂ
ರಕೆಬಿಜಯಂಗೈಸಿತಂದಾ । ದರದಲಾರಾಧಿಸಿದನಂದುಸುಧಾಮನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಪಡಿಗದಲಿಪರಮೇಷ್ಠಿವಂದಿತ । ನಡಿಗ
ನುತೊಳೆವೃತ್ತತೀರ್ಥವ । ನೊಡಲುನೆನೆಯಲುತಳಿದುಕೊಂಡುಕುಟುಂಬಜನಸಹಿತ ॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆಮೈಯಿಕ್ಕಿಪುಳಕದ । ಗುಡಿ
ುಕೆಂಗಳಪೂರ್ಣಕಲಶದ । ಗಡಣದೊಸಗೆಯಬೋಲಗಿಸುತಿಂತೆಂದನವರೊಡನೆ ॥ ೧೬ ॥ ಹಿಂದೆನಾನಾಯೋನಿಮುಖದಲಿ ।
ಂದುದಕೆಫಲವಾಯ್ತುಪಿತೃಗಳು । ಸಂದರಕ್ಷಯಗತಿಗೆತನ್ನೀಕುಲಪವಿತ್ರತೆಗೆ ॥ ಇಂದುಸೇರಿದುದೆನ್ನಪುಣ್ಯದ । ಕಂದೆರದೆಸಾ
ಕ್ಷಾತವಿಷ್ಣುವೆ । ಮಂದಿರಕೆಬಹಬಹಳಭಾಗ್ಯೋದಯವಿದೆಂತೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಕಾಣರಾವನಚರಣಕಮಲದ । ರೇಣುಗಳನಜ
ವಸುರೇಂದ್ರ । ಶ್ರೇಣಿಗಳುಹೊಗಳುವಡೆನಡೆಯವುನಿಗಮಕೋಟಿಗಳು ॥ ಕಾಣವೆನ್ನೀಕಂಗಳಂತೊ । ಪ್ರಾಣನಾಥನೆಶೌರಿ
ಮನಿ । ರ್ವಾಣಮೂರ್ತಿಯೆನುತ್ತಹೋಂಪುಳಿಯೋದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ದೇವನಿನ್ನೀನಾಭಿಯಲಿರಾ । ಜೀವಭವನುದಯಿಸಿದ
ಂಬುದ । ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಗಳಿವೆಯಲಾಮುನಿಹೃದಯಪಂಕಜದ ॥ ಜೀವನಂಗಳುಜಾನ್ಹವಿಯಪು । ಣ್ಯಾವಹಂಗಳುಕಂಡೆನಾನಿ ।
ನ್ನವಜನ್ಮಾಂತರಸಹಸ್ರದಸುಕೃತದಿಂದೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಧನ್ಯರಾರೆನ್ನಂತೆಜಗದಲಿ । ಮಾನ್ಯರಾರೆಲೆದೇವದೇವರು । ಮನ್ನಿಸುತಮನೆ
ೂಲಿದುಬಿಜಯಂಗೈದಿರೆಂದೆನಲು ॥ ತನ್ನವೊಲುಸನಾಥರತಿಸಂ । ಪನ್ನಪುಣ್ಯರದಾರೆನುತಕರು । ಣಾರ್ಣವನಪದಕೆರಗಿಮಗುಳೆ
ಧಾಮನರ್ಚಿಸಿದ ॥ ೨೧ ॥ ಮಾಲೆಗಾರರದೇವನಾಶ್ರೀ । ಲೋಲರಾಮರನಿಂತುಸಂತಸ । ದೇಳ್ಗೆಯಭಿವರ್ಣಿಸುತತದ್ರೂಪ
ುಣಗಣವ । ಕಾಲಮೇಲಡೆಗೆಡದುಪರಮಕೃ । ಪಾಳುಗಳುನೀವಿಂದುಬಂದಲೆ । ನ್ನಾಲಯಕೆಕರ್ತವ್ಯವಾವುದುಬೆಸಸಬೇಕೆಂದ ॥
ವುದೆಂದೇನೆನ್ನಭಕ್ತರ । ಕಾವುದೇಕರ್ತವ್ಯವಲೆಸಂ । ಭಾವಿಸುವುದೇಕೃತ್ಯನವರಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯನು ॥ ಈವುದೇತನ್ನಿಷ್ಟ
ೇಳ್ಕೆ । ಜೀವದೊಡೆಯದಿಬಃಯೆನುತಕರು । ಣಾವಲೋಕನದಿಂದಮಯ್ಯದಡವೃತ್ತಹರಿನುಡಿದ ॥ ೨೨ ॥ ಬನೆಯಬಯಕೆಯನರಿ
ುಕೈಗಳ । ಮುಗಿದುಚಿತ್ತೈಸೊದುನಿಮ್ಮಡಿ । ಮಗನಸೇವೆಯನೆನುತಸುರಗಿಯಮೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆಯ ॥ ಮಗಮಗಿಸುವೆಳೆತುಳ
ವನಮಾ । ಲೆಗಳಬೊಪ್ಪಿರೆರಚಿಸಿಕರುಣಾ । ಳುಗಳದೇವನಮುಂದಿರಿಸಿಮೈಯಿಕ್ಕುತಿಂತೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಂಗೇನನೀ
ನು । ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವೆನೆಂತುಲೋಕದ । ತೃಪ್ತಿರೂಪನನದ್ವಯನನವ್ಯಯನನಕ್ರಿಯನ ॥ ಪತ್ರಪುಷ್ಪಫಲಂಗಳನುನಿಜ । ಭಕ್ತ
ತ್ತರೆನಲಿದುದೇವರು । ತುತ್ತುಗೊಂಬುದನೊಮ್ಮೆಕೇಳಿದುಬಲ್ಲೆನಾನೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಎಂದುಕೈಗಳಮುಗಿದುಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದ
ತಲೆವಾಗಿಬಹುವಿಧ । ಕಂದಮೂಲಫಲೇಕ್ಷುದಂಡಂಗಳನುಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಸಂದಭಾಗವತೋತ್ತಮನುನಲ । ವಿಂದಕೊಡಲದ

ನೆಲ್ಲವನುಕೃಪೆ | ಯಿಂದಕೈಕೊಳುಕೊಳುಮುನಿಗಳಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೨೬‖ ಬೇಡುವರವನುಮೆಚ್ಚಿದೆನುನೀ | ಮಾಡುವುಪಚಾರಕ್ಕೆನಿರ್ಮಳ | ಗೂಢಭಕ್ತಿಗೆವಿನಯಗುಣನಿರಹಂಮಮತೆಗಳಿಗೆ ‖ ಅಟಮೆಚ್ಚಿಸಲೇಕೆಕೊಡುವೆನು | ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುಸಂಶಯ | ಬೇಡೆನಲುಕೈಮುಗಿದುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಮುಗುಳೆ ‖೨೭‖ ಬೇಡುವೆನುನಿಜಚರಣಭಕುತಿಯ | ಬೇಡುವೆನುನಿಜಭಕುತಸಂಗವ | ಬೇಡುವೆನುನಿಜವನಿಸಮೈತ್ರಿಯಸಖೀಭಾವದಲಿ ‖ ಬೇಡುವೆನುಭವಭವದಲಿದನೆಲ | ನಾಡೆಸಲಿಸೂಡೆಂದೆನುತ್ತೀ | ಹಾಡಿದನುಕಳೆನರಸನಚ್ಯುತಸಂಭ್ರಮಕನುಬದಲಿ ‖೨೮‖ ಅಯಿತೇಳತ್ತೆಸುಮತೀ | ಪ್ರಾಯಸಿದ್ಧಿಯಸಿದ್ಧಿಕವಹಪರ | ಮಾಯುವನುನಿನ್ನಸ್ವಯಾನುಕ್ರಮವಿವರ್ಧನವ ‖ ಶ್ರೀಯನುತ್ತಮಕೀರ್ತಿಯನುನಿ | ಶ್ರೀಯಸಸನ್ಮೈಸ್ವರ್ಗಗತಿಗಳ | ನಾಯುವಂತನೆಕೊಟ್ಟೆನೆಂದನುವರವನಾತಂಗೆ ‖೨೯‖ ಸಲಿಸಿಬಲವನುಕಾಂತಿಯನುಬಲ | ಬಲಿಮಥನನಲ್ಲಿಂದಭಕುತನ | ನಿಳಯವನುಹೊರವಂಟುಬರುತಿರೆರಾಜಮಾರ್ಗದಲಿ ‖ ಲಲನೆಯೊಬ್ಬಳುಮುಂದೆಸೊಂಬ | ಟ್ಟಲಿಗಂಧವಹಿಡಿದುಡಶಿಪರಿ | ಮಾಸಿ

ಕುಬ್ಜಾಪರಿತ್ರಾಣ ಕಥೆ.

ಪೋಗುತ್ತಿರಲುಕಂಡರುಕಮಲಲೋಚನೆಯ ‖೩೦‖ ನಕ್ಕರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರೀಕ್ಷಿಸು | ತಕ್ಕಟೇಸತಿಯೋಕೆಯನ್ವನ | ದುಕ್ಕಿಸೊಕ್ಕಿನಹರೆಯವೇಕೀಕೇಜವೀರೂಪು ‖ ತಕ್ಕದೈವಮುಪ್ಪೊರಡುವಿಧಿಕೃತ | ವಕ್ಕುಶಿವಶಿವನೋಡಿಯೆನುತಾ | ರಕ್ಕಸರಹಗೆನೋಡಿಕೆಳೆಯರನಾಕೆಗಿಂತೆಂದ ‖೩೧‖ ಆರುನೀನೆಲೆಕಾಂತೆಕಂಡಡೆ | ವಾರಿಜಾನನೆಚೆಲುವೆಕೈಯಲಿ | ದಾರಿಗೊಯಿದಪೆಗಂಧವನುಲೇಪನವನಾರಿದಕೆ ‖ ಭಾರಿಭಾಗ್ಯರುಯೋಗ್ಯರೇತಕೆ | ನಾರಿತಾನಿದರಂಗಶಿರಿತಾ | ವಾರುಬಲ್ಲೆಪ್ರಿಯೆಸುತವಮಾತಾಡಿಸಿದರಂಗಸೆಯ ‖೩೨‖ ಈವುದನುಲೇಪನವನಮಗೆಲೆ | ಗೀವುದಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುನಿನಗಿದ | ಕಾವಸಂಶಯಬೇಡನ್ಮಸನೆಳಿಯಂದಿ ರಾವೆನುತ ‖ ದೇವದೇವನುನುಡಿಸಲಾರಾ | ಜೀವಲೋಚನೆಮನದೊಳಗೆಸಂ | ಭಾವಿಸುತವೊಗನೆಗಹಿಮಾತಾಡಿದಳುಹರಿಯೊಡನೆ ‖೩೩‖ ಲೇಸನಾಡಿದೆವೀರಮೋಹದ | ದಾಸಿಯಾನೀಭೋಜರಾಜಗೆ | ಯೋಸನಾರೊಯಿದಿತ್ತಡನುಲೇಪನವನದನೊಲಿದು ‖ ವಾಸನಿಸನಾರಿತ್ತುದನುಖರ | ಲೇಸನುತಕೈಕೊಂಬನೆನ್ನ | ಭ್ಯಾಸವಿದರಲಿಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ‖೩೪‖ ಏನಮಾಡಿದಡೇನುದೈವಾ | ಧೀನದಲಿತನ್ನೊಡಲುರೂಪುವಿ | ಹೀನವಾದುದುಕೆಟ್ಟೆನಾರಿಗೆಹೇಳುವೆನುಹದನ ‖ ಈನಿಮಿತ್ತತ್ರಿವಕ್ರೆಯೆಂಬಖಿ | ಧಾನವತದೆನಗಿನ್ನುನಾನಿ | ನ್ನೇನನೀವೆವಿಧಾತ್ರನಲ್ಲಿಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ‖೩೫‖ ಇತ್ತಪೆನುಗಂಧವನುನಿನ್ನೀ | ಚಿತ್ತದೊಲವೇಸಾಕುಕಾಣ್ಕೆನು | ಮರ್ತ್ಯರೊಳಗೀನಿನ್ನಹೋಲುವಪುರುಷಭೂಷಣದ ‖ ಸತ್ಯಸಂಧನೆನೀನಿರಲುಹಿಡಿ | ಮತ್ತೆಯೋಗ್ಯರನಾರೆನುತ್ತಾ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಕೊಟ್ಟಳನುಲೇಪನವನಚ್ಯುತಗೆ ‖೩೬‖ ವನಿತೆತನ್ನನುಕೊಡುವಪ್ರೋಲಾ | ದನುಜಹರರಾಮರಿಗೆಗಂಧವ | ನನಿತುವನುಕೊಡಲೊಲಿದುಕರುಣಾವನಧಿಗಳುಕೊಂಡು ‖ ತನುವಿನಪರಾರ್ಧದೊಳಗನುಲೇ | ಪನಗಳೊಪ್ಪಿರೆಧರಿಸಿಕೆಳೆಯರ | ತನುನೆನೆಯಲೋಕಾಲಯಾನಾಡಿದರಮಳಗಂಧದಲಿ ‖೩೭‖ ಕೊಂಡುದಕೆಫಲಬಳ್ಳಕತನ್ನನು | ಕೊಂಡುದಕೆಫಲಕೈಯ್ಯಮೇಲೀ | ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷಿಗಾಗಲಿಬೇಕೆನುತ್ತೊಲಿದು ‖ ಮಂಡೆಯಲಿಕೈಯಿಟ್ಟುಹೊರಡೆಡೆ | ಗೊಂಡುದೇಂದಿಂದಿತ್ತಮೈನ್ಯರು | ಕಂಡುಬಲ್ಲರುತಮ್ಮಪೂರ್ವಜನೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೩೮‖ ಮೆಟ್ಟಿಪಾದಾಗ್ರವನುಗಲ್ಲದ | ಲಿಟ್ಟುನಿಜಕೋಮಲಕರಾಗ್ರವ | ನಿಟ್ಟುನೇರೆದಡಂಗುಲಿಯಲುತ್ತಾನವಾಗಿರಲು ‖ ನಿಟ್ಟೆಲುಮ್ರುನಿಟನಿಟಲುನಿಟಲೆನೆ | ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ಮಗಳೊಡೆಯನಬಲೆಯ | ಮುಷ್ಟಿನಿಗುಚಿನಿರೀಕ್ಷಿಸುಸಜನನಿಕರಭಾಪೆನಲು ‖೩೯‖ ಧರೆಯೊಳಿಂದ್ರನರಂಭೆಯೋಕಿ | ನ್ನರರವಧುಗಂಧರ್ವೆಯೋಸಂ | ಚರಿಸುಮ್ರುಗಾಲಯವನುಜನಾಗಕನ್ನಿಕೆಯೋ ‖ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನಕರಸಂ | ಸ್ಪರುಶದಲಿಸೈರಂಧ್ರಿಯಂಗೀ | ಕರಿಸಿದಳೊದಿವ್ಯಾಕೃತಿಯಕಿನಲೆಸೆದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ‖೪೦‖ ಅಂಜುವೆನುಬಿನ್ನೈಸಲಿದೆಲಾ | ಸಂಜೆಕೆನಿಷಕೆಬುಂದುಮಘಕುಲ | ಭಂಜನನೆನಡೆಮನೆಗೆಮಾಡುಮನೋರಥವನೆನಗೆ ‖ ಸಂಜನಿತಕಾಮಾಗ್ನಿಜೀವನ | ಭಂಜಿಸುತ್ತಿದೆಕರುಣಿಸೆನುತವೆ | ಮುಂಜೆರಗನಾಜಾತ್ತಹಿಡಿದಳುನಳಿನಮುಖಿತಗುಳ ‖೪೧‖ ಬಜೆನುಸಂಶಯವಿಲ್ಲನಿನ್ನಯ | ಗೃಹಕೆಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವನುನಿ | ರ್ವಹಿಸಿನಾಡಿದುನಂಬುತನ್ನಯಮಾತನಿಳವೆಂದು ‖ ಗೃಹವಿಹೀನರಿಗೆಮನೆನಿನ್ನಯ | ಗೃಹವಲಾಪಥಿಕರಿಗೆಸಮ್ಮತ | ಗೃಹಪವೇಶಮಪರಪಿದೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ‖ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟುಚಿತದಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲರಾಮರುಸಹಿತವಾಗೋ | ಪಾಲರೊಡನಾಡುತ್ತನೋಡುತ್ತಾಪುರದಸಿರಿಯ ‖ ಮೇಲೆನೋಳ್ಪಬಜೆಪುರಹಂತಿಯು | ನಾಲಿಸುತಮನುಮಥನಮತವನು | ಪಾಲಿಸುತನಡೆತಂದರೊಪ್ಪುವರಾಜಮಾರ್ಗದಲಿ ‖೪೩‖ ನೀರಪೊಂಚಾಲರಪಸಾಯ್ರ | ಕೇರಿಗಳಮಾವಂತನಿಕರದ | ಕೇರಿಗಳನೊಪ್ಪಿರಲುಪಾಠಕನಿಕರಕೇರಿಗಳ ‖ ಚಾರಣರವಂದಿಗಳಮೈಸ್ತ್ರರ | ಕೇರಿಗಳನಾಹಂಜಮಾನರ | ಕೇರಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತನಡೆತರುತಿರ್ದರೊಲವಿನಲಿ ‖೪೪‖ ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕಗಳನುಕಾಣಿಕೆ | ಇತ್ತುಕಾಲಲ್ಲಿಗೆರಗಿಕೈಮುಗಿ | ದೊತ್ತರಿಸಿಜೀಯೆಂಬಪಟ್ಟಣಗಾರರೋಲಗದ ‖ ಮತ್ತೆಮಾಗಧಸೂತವಂದಿಗ | ಳುತ್ತಮಸ್ತುತಿಪಾಠವನುನೆರೆ | ಚಿತ್ತವಿಸುತ್ತೈತಂದರೊಪ್ಪಿರೆರಾಜಮಾರ್ಗದಲಿ ‖೪೫‖ ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬವೆನುತ್ತಧರೆಯೊಳ | ಗೆಲ್ಲಬೊಬ್ಬಿಡು

ತಿವೆಯುಲಾಬಲು । ಬಿಲ್ಲುಗಡತೋರಿರೆಯುನುತ್ತಾ ನಡೆಯೆಧನುಶಾಲೆ ॥ ಯೆಲ್ಲಿಹೇಳಯೆನುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನುಬೆಸಗೊಳುತ
ಬಂದನು । ನಿಲ್ಲದಾಯುಧಶಾಲೆಗಾಬಲಗೋವಳರುಸಹಿತ ॥ ೪೬ ॥ ಬಂದುನಿಂದರುಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯ । ಮುಂದೆಮೋಹನಮೂ
ರ್ತಿಗಳುಗೋ । ವಿಂದರಾಮರುತಡದನುವದಾಸರಿಗೆನೃಪಧನುವ ॥ ತಂದೆಗಳರೀಕ್ಷಿಸುವವಮನದಲಿ । ಬಂದೆವಾಡಡೆತೋರಿಸುವೆ
ನು । ತಂದುಹೊಕ್ಕರುನಗುತ್ತತದ್ವಾರಿಕರಕರವಿಡಿದು ॥ ೪೭ ॥ ಕಂಡರೆದಿರಲಿಮೆರವನೃಪಕೋ । ದಂಡವನುಮಣಿಕನಕರ
ತನೋ । ದ್ದಂಡವನುರಿಪುಭಟವಿನಾಶನಕಾಲದಂಡವನು ॥ ಕಂಡಿರೇಗೋವಳರುಧನುವನು । ಕಂಡಿರೈನೀವಣ್ಣದೇವರು । ಖಂ
ತವೆರಳುವಿನಾಣಕೌತುಕವಿತ್ತನೋಡೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ದೃಷ್ಟಿಸಫಲವಿದಾಯುತ್ತೈಗಳು । ಮುಟ್ಟಿಸಫಲವಹಡೆಯಲಾಗದೆ । ಸೃಷ್ಟಿ
ಯುಲಿಧರಿಸುವಮಹಾತ್ಮನದಾರೊತಾವಿದನು । ಮುಟ್ಟನೋಡುವೆವೆನುತದೈತ್ಯಘ್ನ । ರಟ್ಟನಾಬಲುಬಿಲ್ಲನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಬೆಟ್ಟದಂತಿರಲೆ
ತದಕೈಯಲಿನೆಗಹಿದಮತುಡುಕಿ ॥ ೪೯ ॥ ಎಲವೊಹೋಹೋತಮ್ಮಬಿದ್ದಡೆ । ಕೊಲುವುದೆಲ್ಲರನಿರಿಸಿರಿಸುನಿ । ನ್ನಳವಿನಾಯುಧ
ವೆಲ್ಲಬಿಡುಬಿಡುಮಾಣುಮಾಣೆನುತ ॥ ಪುಲಿಯುಲಾರಾಮಾದಿಗಳುಹಳು । ಹಳುಮಹಾಧನುಬೇಡಸತ್ತಡೆ । ಕೊಲಿಸಿದವರಾವಲ್ಲವೆ
ನುತಿರ್ದುದುಭಟವ್ರಾತ ॥ ೫೦ ॥ ತೊಡಿಸಿದನುಚಾಪದಲಿತಿರುವನು । ಕಡುಗಿಕಾಪಿನಭಟರುವಿಂಗೆಬೊ । ಬ್ಬಿಡಲುತೆಗದಡೆತಪ್ಪೆ
ಕನಗಿದುಕೀರ್ತಿವೀರರಿಗೆ ॥ ಮಡಿದರಮರರಪದವೆನುತಕಿವಿ । ಗಡಿಗೆಕೆಗದಾರ್ದಚಲಚಾಪವ । ನುಡಿದನಿಕ್ಕಡಿಯಾಗಲಂಬರತಳ
ತಲಜಬೆದರೆ ॥ ೫೧ ॥ ಒಡದುದೋಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವವನಿಗೆ । ಕೆಡದುದೋಕುಲಶೈಲವದ್ದುದೊ । ಪೊಡವಿಪಾತಾಳಕ್ಕೆಹರಹರಹರ
ಮಹಾದೇವ ॥ ನಡುಗಿದನುಖಳಕಂಸನಮರರು । ಗುಡಿಯುಕಟ್ಟದರಾಮಹಾಧನು । ಮುಡಿದಧನಿಧೃತಿಗೆಡಿಸಿತ್ತೇನೆಂಬೆನುಜಗತ್ರ
ಯುವ ॥ ಕಟ್ಟುಹಿಡಿಕೊಳ್ಳಿವನನೇತಕೆ । ದುಷ್ಟನನುಹೊಗಿಸಿದಿರಿಬಾಗಿಲ । ಕಟ್ಟಕೋಳಲಿಮಹಾಭಟರುಹೊರವಡದಪ್ಪೋಲೆನುತ ॥
ಇಟ್ಟಣಿಸಿಕಾಪಿನಮಹಾಭಟ । ರಿಟ್ಟಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರ । ಪಟ್ಟಸಂಗಳಪಾಯದಳವೈತಂದುಮೆಂಟಣಿಸಿ ॥ ೫೨ ॥ ಕಡುಗಿ
ದಕಾಪಿನಮಹಾತ್ಮರ । ಪಡೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿನಗುತೆರಡುಬಿ । ಲ್ಲಾದಿಯನಿಬ್ಬರುಕೊಂಡುನಿಂದರುಬಾಗಿಲಿದ್ದೆಸೆಗೆ ॥ ಹಿಡಿಯಬಂದಿರೆನೀ
ನೆನುತಕೈ । ವಿಡಿಸಿದರುಕಾಲಂಗೆಮಡಿದುದು । ಪಡೆಪರಾಜಯವಾರ್ತೆಹರದುದುಕಂಸನೋಲಗಕೆ ॥ ೫೪ ॥ ಮತ್ತೆಕಂಸಾಸುರ
ನಟ್ಟೆಸದಲಿ । ಮತ್ತಗಜಘಟೆಕುದುರೆಕಾಲಾ । ಳೊತ್ತರಿಸಿಬರಲಾಹವಕೆಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬಾಗಿಲಿಗೆ ॥ ಮುತ್ತಿಗೆಯಪರಬಲದಜೀವ
ದ । ಮೃತ್ಯುವಿಗೆಮಾಮಾರಿಹಿಡಿದಂ । ತಾತ್ತಮಶ್ಲೋಕಾಖ್ಯರುಪಸಂಹರಿಸಿದರುಬಡಿದು ॥ ೫೫ ॥ ದಳ್ಳುರಿಯಮುತ್ತಿಗೆಯಹ
ನಗದ । ಹೊಳ್ಳುನೆರವಿಯೊತಕ್ವವಿದ್ಯದ । ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಗೊಡ್ಡಿಸಿದಮಾಯಾಮಯತನುಭ್ರಮೆಯ ॥ ಫುಲ್ಲನಾಭಾನಂತರಿಕ್ಕಿದ । ಫು
ಲ್ಲಣೆಯಘಾಯವನುಕಳದರಿ । ಮಲ್ಲಸೈನ್ಯವಗೆಲಿದನೊಂದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೫೬ ॥ ಬಳಿಕರವಿನಿಜರಥವನಾಖಳ । ಕುಲ
ಶಿರೋಮಣಿಹರಿಸದಿರನೆಂ । ದಿಳಿದನಸ್ತಾಚಲದತಪ್ಪಲಕಾನನದಮರೆಗೆ ॥ ಹಲಧರಶ್ರೀಕಾಂತರಾಯುಧ । ನಿಳೆಯುವನುಪೊರವಂ
ಟುಬಂದರು । ಹೊಳಲಸಿರಿಯನುನೋಡಿಬೀಡಿಕೆಗಾಗಿನೇವಿನಲಿ ॥ ೫೭ ॥ ಕಂಡುಹೊಳಲೊಪ್ಪವನುಕಂಸನು । ಕೊಂಡಹರಿ
ಬವನೆರಿದುಮಗುಳು । ದ್ದಂಡವಿಕ್ರಮರಿರದೆಬೀಡಿಕೆಗಾಗಿನಡೆತಂದು ॥ ಉಂಡುಹಾಲೋಗರವನೊಲಿದೆಡೆ । ಗೊಂಡುಕೆಳೆಯರ
ರಾಪ್ತರನುಕೈ । ಕೊಂಡುನಿದ್ರಾಂಗನೆಯಬಲನಿತ್ಯಾತ್ಮರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ॥ ೫೮ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೭೭೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮುಷ್ಟಿಕಾಂತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಚಂಡವಿಕ್ರಮರಾನೆಯನುಬೆಂ । ಕೊಂಡುಭುವನೇಶ್ವರರುಪೃಥ್ವೀ । ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರನ
ಸಭೆಯನುಹೊಕ್ಕರೊಲವಿನಲಿ ॥

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ಚರಿತವನುಸಾಹಸವನಾಧರ । ಧುರದವೀರಪರಾಕ್ರಮವನಿಜಚಾಪಭಂಜನ
ದ ॥ ಇರದೆನಿಜಬಲನಾಶನವಸಂ । ಗರದಕಲಿತನಗಳನುಕೇಳ್ದು । ಯಿರುಳುಕಂಸಂಗಾಯ್ತುಜಾಗರವಾನೃಶಂಸಂಗೆ ॥ ೧ ॥ ಕ
ರಸಿದನುಮಲ್ಲರನುಮಾವಂ । ತರನುಮನದಂಧತೆಗೆಕತ್ತಲೆ । ನೆರವಬರೆಬೇಹವರನಾರಾಕ್ಷಸರಮಂತ್ರಿಗಳ ॥ ಬರಿಸಿನೃಪನಿರು
ಓಲಗವನಿ । ತ್ತರಿದಿಶಾಪಟನಳಲುವಂತಃ । ಕರಣದಲಿಕಳವಳಿಸಿಯಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನವರೊಡನೆ ॥ ೨ ॥ ಬಂದರೀವಸುದೇವ
ಸುಹಕಿಯ । ನಂದನರುತನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೀ । ಗಾಂದಿನೀಸುತನೊಡನೆತನ್ನಯಪುರಕೆರಜಕನನು ॥ ಕೊಂದರುಡಲೀಯದೊಡೆಗ
ತಕಾ । ಮಂದಿಯೊಳುಬಲುಬಿಲ್ಲಮುರಿದುಮು । ಕುಂದರಾಮರುಕೇಳದಿರೆನೀವ್‍ಬಾಲಕೇಳಿಗಳ ॥ ೩ ॥ ಉಡಿದಬಿಲ್ಲಿನಿಸಡಿಗ
ಲಿಬಡಿ । ಬಡಿದುಕಾಪಿನಭಟರನೆಲ್ಲರ । ಕೆಡಹಿದರುತಾಕೆಳುಹಿದೀಚತುರಂಗಸೈನಿಕವ ॥ ಮಡುಹಿದರುಗಡಕೈದುಗೊಳ್ಳದೆ । ಕ
ರಗಲಿಗಳಾಯಿಬ್ಬರೇದಿಟ । ಪೊಡವಿಗಗ್ಗದಭಟರೆನುತಬಿಸುಸೂಯ್ದನಾಕಂಸ ॥ ೪ ॥ ಆಳಮತ್ಸರವೇಕೆನಾಳಿನ । ಕಾಳಗದಕ

ಲಿತನದಲೆನ್ನಯ । ಸೋಲುಗೆಲುವುಗಳೆಂಬುದನುನಿವ್ರಿಕ್ರಮಪರಾಕ್ರಮವ ॥ ಅಲಿಗಳಲೀಕ್ಷಿಸಿನೆಂದುಸ್ತರ । ಕಾಲಗತಿಯುಸುಕಂಸ
ರಾರಿ । ನ್ನೀಳ್ದಿದಬೇಡವರಬಲ್ಲಿದರೆಂದನಾಕಂಸ ॥೫॥ ಬವರಬಲುಹುರಿನವಮೆಗನಾಳನ । ದಿವಸನೀವೆನ್ನಾಹವಕ್ಕೊದ । ಗಾ
ವ್ರದುಕಾಂಬೆನುಹರುವನಸುವಿಂಗಹಿತಸಂತತಿಯು ॥ ಅವನಿಗಳಿಯಲಿಭಾರವೀಯಾ । ದವಕುಲಾಂತಕನೆನಿಸಿಕೊಂಬೆನು । ಕು
ವಲಯಾಪೀಡನಲಿನಿಮ್ಮಲಿಚಿಂತೆಬೇಡೆಂದ ॥೬॥ ರಂಗವನುಕೈಗೈದುರಣಭೂ । ತಂಗಳನುಪ್ರಾಚಿಸುವುದೆನುತರಿ । ಭಂಗನಾ
ಸುರಮಂತ್ರಮಲ್ಲರನೊಲಿದುಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿ ॥ ಸಿಂಗಿಯನುಕೊಂಡಂತೆಚಲಸ । ಪ್ರಾಂಗನಿರ್ದನುರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ಸಂಗರದಸಾಹ

ಕಂಸನ ದುಸ್ವಪ್ನಗಳು.

ಸವನೆನೆನೆನವೃತ್ತಮನದೊಳಗೆ ॥೭॥ ಕಂಡನಪಶಕುನಂಗಳನುಭೂ । ಮಂಡಲದಲಭ್ರದಲಿದೆಸೆಯಲಿ । ಗಂಡುಗಲಿನಿಜದೇಹ
ದಲಿನಾನಾವಿಧಂಗಳಲಿ ॥ ಕಂಡುಮರಣತ್ರಾಸದಲಿಭಯ । ಗೊಂಡುಮನದನುತಾಪಶಿಖಿಯಲಿ । ಕೆಂಡವನುನುಂಗಿದವ್ರೊಲು
ವ್ಮಳಿಸಿದನುಮಿಗೆಕಂಸ ॥೮॥ ತಲೆಗಡವಿನೋಡುತ್ತದರ್ಪಣ । ದೊಳಗೆಕಾಣದೆತನ್ನತಲೆಯನು । ಖಳಕುಲಾಗ್ರಣಿಕಾತರಿ
ಸಿಕಳವಳಿಸಿದನುಮರುಗಿ ॥ ನೆಲದೊಳಗೆಚಿಹ್ನಂಗಳನುಕಿವಿ । ಗಳಲಿನಷ್ಟಪ್ರಾಣಘೋಷವ । ನಳಲಿದನುಕಾಣುತ್ತಕಾಲನಭಯ
ದಲಾಕಂಸ ॥೯॥ ಲಲಿತವೃಕ್ಷಂಗಳಲಿಧೂಮಾ । ಕುಲಿತಗಗನಸ್ಥಳವನಾಕಾ । ವಳೆಯುವನುತಿಮಿರಾಕೃತಿಯನಾಕಸ್ಮಿಕವ್ಯಥೆ
ಯು ॥ ಕಳೆವರದಕಂಪವನುಕಂಗಳ । ಲಿಳಿವಜಲವನುಹಲವುವಿಧವಹ । ಕುಲವಿನಾಶಕರಂಗಳನುನೆರೆಕಂಡನಾಕಂಸ ॥೧೦॥
ಸತ್ತವರುಬಂದಪ್ಪಿಕೊಂಬುದ । ಕತ್ತೆಯನುತಾನೇರಿಹೋಹುದ । ಗರ್ತದೊಳಗಾಳುವುದನೊಂದುಜ್ಯೋತಿಯೊಳಗೆರಡ ॥ ಚಿ
ತ್ತವಿಸುವುದನೊಬ್ಬನೇವಿಷ । ಭುಕ್ತಿಯನುಮಾಳ್ಪುದಮತ್ತೈಲಾ । ಭ್ಯಕ್ತನಾದುದಕನಸುನೆನಸುಗಳೊಳಗೆನೆರೆಕಂಡ ॥೧೧॥
ಕಾಣುತವೆಬಹುವಿಧನಿಮಿತ್ತ । ಶ್ರೇಣಿಗಳಲೀಪರಿಯಲಾತ್ಮ । ಪ್ರಾಣನಾಶನಹೇತುಗಳನಡಿಗಡಿಗೆಕಂಪಿಸುತ ॥ ಕ್ಷೀಣವಿಲ್ಲದೆಕಾ
ಲಭಯವನು । ಕೇಣಿಯನುಕೊಂಬಂತೆಕಂಸ । ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾತ್ಮಧ್ಯಾನರತನಂತೆ ॥೧೨॥ ಭಯದಲಾಕಂಸಂಗೆ
ಜಗಹರಿ । ಮಯವೆನಿಸಿತ್ತೀನೆಂಬೆಪ್ರಹೊಸ್ತ್ಯೋ । ದಯದಸಿದ್ಧಿಯಸಾರಸಂಪನ್ನತೆಯಸಂಸ್ಥಿತಿಯು ॥ ನಯನಗೋಚರಗಳನುಶಬ್ದ ।
ಪ್ರಿಯರಸಘ್ರಾಣಾದಿಕರಣೇಂ । ದ್ರಿಯವಿಷಯನಿಕರಗಳುತನ್ಮಯವಾಗಿರಲುಕಂಡ ॥೧೩॥ ಜಲದೊಳಗೆಕಂಗಳಲಿಮಂದರ ।
ಕುಲಗಿರಿಯಕುಹರದಲಿಮತ್ತಾ । ನಳನಭವನುಸುರಿನಲಿಜನಿಸನೆಮುನ್ನವಾಯೆಯಲಿ ॥ ಜಲಧಿಶಯನನೆನುತ್ತಖಳನಂ । ಮಳಿ
ಸಿಭೋಜನಪಾನಶಯನಂ । ಗಳಲಿಶಂಕಿಸುತಿರ್ದನೋರಂತಾಜಗನ್ಮಯನ ॥೧೪॥ ಖಳನಕರ್ಮಕ್ಷಯದವ್ರೊಲುಕ । ತ್ತಲೆಸಂ
ಕ್ಷಯವಾಯ್ತುಮೂಡಲು । ನಳಿನಸಖನರಥಾಶ್ವತತಿನೂಕಿದುದುದಯಗಿರಿಗೆ ॥ ಮೊಳಗಿದವುಭೇರಿಗಳುಭುವನ । ಪ್ರಳಯದಂ
ತಿರೆಮಲ್ಲರಂಗದ । ಬಳಸಿನಲಿಮಂಚಂಗಳೆಸದವುನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥೧೫॥ ಕಡಿವಕುರಿಕೋಣನನುದಿಗುಬಲಿ । ಗೊಡುವಗಂ
ಧಾಕ್ಷತೆಗಳನುದೆಶಿ । ಗಿಡುವಮಾಂಸಸುರಾದಿಪೂಜೆಗಳಿಂದಚಂಡಿಕೆಯು ॥ ಹೊಡವಡುವಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರನಿಕರವ । ಬಿಡದೆಪೂಜಿಸಭ
ಟರಬಿಂಕದ । ಸಡಗರದಸಂಭ್ರಮಸಮಾಹಿತವಾಯ್ತುಸಮಯದಲಿ ॥೧೬॥ ಅತ್ತಲುಪವನದಿಂದಗೋಪರ । ಮೊತ್ತವೈತಂದ
ರಸನೆನುಕಂ । ಡಿತ್ತುಕಾಣಿಕೆಗಳನುಕುಳ್ಳಿರಲಂದುಮಂಚದಲಿ ॥ ಮತ್ತೆಕೆಳೆಯರುಸಹಿತಬಲಪುರು ॥ ಷೋತ್ತಮರುಕ್ರೀಭೋ

ಕುವಲಾಪೀಡ ಸಂಹಾರ ಕಥೆ.

ಜನದಸಂ । ಪತ್ತಿಯಲಿಪೊರವಂಟರಾಪೊರವಳಲನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥೧೭॥ ವೀರವರರೈತರುತರಂಗ । ದ್ವಾರದಲಿಕೈಕಾಲಧರಿಸಿದ
ಮೇರುಗಿರಿಯೋಗಜವ್ರೊಗಂಡಸ್ಥಳದಮದಜಲವ ॥ ಧಾರೆಯೋಸುರಗಿರಿಯನಿರ್ಜರ । ವಾರಿಯೋಹೇಳೆನಲುಕಂಡರು । ದೂ
ರದಿಂದವೆಕುವಲಯಾಪೀಡನನುಪೋನ್ನತಿಯು ॥೧೮॥ ಬಂದಿರ್ಪವಸುಧಾಧಿಪತಿಯಳಿ । ಯಂದಿರಾವಿನ್ನಿದಿರುಗೊಳಬೇ । ಕೆಂ
ದುಪಪ್ತಕಪಂಕುಶದಲಿರಿದಾಮದೇಭವನು ॥ ಮಂದಮತಿನಡಸಿದನುಬಲಗೋ । ವಿಂದರಭಿಮುಖಕಾಗಿಬಲಗೋ । ವಿಂದರು
ಟ್ಟುದಸೆಪದಿಸುತ್ತಂತ್ರಂಜರವನೊಡನೆ ॥೧೯॥ ಎಲೆಪ್ರೊಬಿಡುಬಿಡುಬಟ್ಟೆಯನುನೀ । ತೊಲಗುಗೋಲಗೀಗಜಸಹಿತನಿ । ನ್ನಳಿ
ವನೆಲುವಪೆಸರುಸರಲ್ಲದೆನಿನ್ನಸುವ ॥ ಕಳುಹುವೆನುಯಮಪುರಿಗೆನೋಟೀ । ಗಳೆಗಜೇಂದ್ರನಜೀವಸಹಿತಂ । ದುಲಿದುಹ
ಸ್ತಿಪಕೊಡನೆವೊಳಗುವವ್ರೋಲುಹರಿಜರದ ॥೨೦॥ ಅಹುದಲೇಮತ್ತೀನುಸಹಸಿಗ । ಳಹಿರಿಸೋಪರವಕ್ಕಳರಸ । ನ್ನಹಿತ
ರಾದಿರಿಶೌರ್ಯದಲಿತಪ್ಪೇನುಕಪ್ಪೇನು ॥ ಮಹಿಯಲಿನ್ನೇನೇನಕಾಣಲು । ಬಹುದುಬದುಕಿರಲೆನುತಜರದಾ । ಕುಹಕಿನೂಕಿದನಾ
ನೆಯನುಮುರಹರನಸಮ್ಮುಖಕೆ ॥೨೧॥ ಮತ್ತಗಜವಾವಂತನಿರಿಯಲು । ನೆತ್ತಿಯನುಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿತನು । ಪೊತ್ತಿಪೊ
ಗಮಾಲಿಗಳಕೆಂಗರಿನವಿಸ್ಫುಲಿಂಗದಲಿ ॥ ಮೃತ್ಯುಮುನ್ನುರಿದೆದ್ದವ್ರೊಲುಹರಿ । ವೃತ್ತನುಶ್ಲೋಕನನುರಣದಲಿ । ಸುತ್ತಿಹಿಡಿದುದು
ಸುಂಡಿಲಲಿಬಲಗೋವಳರುಬೆದರೆ ॥೨೨॥ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗಜದಮಸ್ತಕ । ವ್ರೊಡೆಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದನುಮತ್ತುಗ । ಳೊಡನೆ
ಚಲ್ಲುಗನಸಳತಾರಕಿತವಾದಂತೆ ॥ ಬಿಡುಹುಗುಡದಸುರಾರಿಕಾಲುಗ । ಳೆಡೆಯಲಡಗಿದಡರಸಿಕಾಣದೆ । ತುಡುಕುತಿರ್ದುದು

ಕಂಡವರನಾಹಸ್ತಿ ಹರಿಹರಿದು ॥ ೨೩ ॥ ಕಾಣದಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕರಣ । ತ್ರಾಣಸಾಕ್ಷಿಯನು ಕಟವಿಷಯ । ಶ್ರೇಣಿಗಳಲರಸುತ್ತ ತೊ
ೞಲುವವೊಲು ಮುರಹರನ ॥ ಕಾಣದರಸುತ ಕಂಡುದಾತ್ಮ । ಘ್ರಾಣ ದೃಷ್ಟಿಯಲೊಳಗಿಹುದಗೀ । ರ್ವಾಣಿಗಳವೊಲ್ತ ಡಹಿಹಿಡಿ
ದುದುಸುಂಡಿಲಲಿ ಹರಿಯ ॥ ೨೪ ॥ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲದವರಿಂ । ಗೆತ್ತಣದು ನಿಜಲಾಭವೆಂದರು । ಪುತ್ತಲಿಪ್ಸಂತ್ರಿಭಪತಿಜು ಬರಿಕ್ಕೈ
ಯ್ಯ ಬಂಧನವ ॥ ಮತ್ತೆ ಹರಿ ಹಿಡಿಹಿಡಿಯೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊ । ಳುತ್ತ ಗಜ ಬಾಲವನು ಹಿಡಿದಿ । ಪ್ಪತ್ತು ಬಿಲ್ಲಂತರವನೆಳದನು ಹಿಂದುಮುಂ
ದಾಗಿ ॥ ೨೫ ॥ ಮುರಿದು ಡೆಡದಲಿ ಬಲದೆಡೆಗೆ ತಾ । ತಿರುಗುವನು ಬಲದೆಡೆಗೆ ಮುರಿದಡೆ । ತಿರುಗುವನು ವಾಮದಲಿ ಹರಿ ಬಳಲಿಸು
ತ ಬಲು ಗಜವ ॥ ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದನಿಂತು ತ್ರಿವುದಾಂ । ಧರನು ಬಳಲಿಸಿ ನೈಗುಡದೆ ತಾ । ನಿರದೆ ಕಾಡುವೆನೆಂದು ತೋರಿಸುತಂತೆ
ಮೂಜಗಕೆ ॥ ೨೬ ॥ ಬಿಸುಟು ಬಾಲವನಾ ಮದೇಭದ । ಮುಸುಡೆತಿವಿದೋಡಿದನು ಕರಿ ಕೋ । ಪಿಸುತ ಬೆಂಬತ್ತಿದುದು ಮುನಿ
ಮಾನಸದುರಾಸದನ ॥ ಅಸುರರಿಪು ಹಿಡಿಹಿಡಿಯೆ ಹಾಯ್ದನು । ಮಸಗಿ ಗಜ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರೆಬರೆ । ವಸುಧೆಯಲಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಮುಗ್ಗಳೆದ್ದೋ
ಡಿದನು ನಟಿಸಿ ॥ ೨೭ ॥ ಬಿದ್ದನಚ್ಯುತನೆಂದು ಬಗದಾ । ಭದ್ರಗಜ ಮೆರಗಿದುದು ಬಲುದಂ । ತದ್ವಯದಲದ್ವಯನ ಕೊಲುವೆನೆನುತ್ತ
ಕೋಪದಲಿ ॥ ಹೊದ್ದಲರಿವುದೆ ಕಾಲಗತಿಗಳು । ಹೊದ್ದಲರಿಯದ ಹರಿಯ ನಿಖಿಳಾ । ಭೇದ್ಯನನು ಭೇದಿಸುವುದೆಂತಿಭ ದಂತಹತಿಗಳ
ಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಕರಿ ಕೆರಳ್ವಿಫಲಪ್ರಯತ್ನದ । ಲಿರದೆನಿಸ್ಸೈಗವರವೊಲಾವಿ । ಷ್ಕರಿಸಿ ಮುಗ್ಗಳಾಟೋಪವನು ಮಾವಂತನುರುವಣಿಸಿ ॥
ಘರೆರಸಾತಳಕಿಳಿದುದೆನಲ । ಬ್ಬರಿಸುತ್ತೈತರೆ ಸಾಕದೇತಕೆ । ಮರುಳು ಗಜದೊಡನಾಟವೆನುತಿದಿರಾಗಿ ನಡೆ ಕಂಡ ॥ ೨೯ ॥ ಹಿಡಿದು
ದೋ ಗಜನೆನುತ ಜನಬೊ । ಬ್ಬಿಡಲು ಸುಂಡಿಲ ಸುತ್ತಿ ತೆಗೆಯಲು । ಪೊಡವಿ ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಸಾಗರ ಶೈಲವನ ಸಹಿತ ॥ ನಡುಗಿದುದು ಸುರ
ನಿಕರ ಭಾಗೆಬಾ । ಯ್ವಿಡಲು ದಂತದಲಿರಿದು ತನುಜವ । ಮುಡುಗಿ ಬಳಲಿದು ಮತ್ತಗಜ ಕೆಣಗಿದುದು ಹರಿಯೊಡನೆ ॥ ೩೦ ॥ ಸದದು ಮಾ
ವಂತರನು ಕಾಲನ । ಸದನವನು ಹೊಗಿಸುತ ಕಡುಗುವ । ಮದನಿಯನು ರಣವಿಜಯ ಶುಂಡಾದಂಡವನು ಹಿಡಿದು ॥ ತ್ರಿದಶರಾಯನ
ಲವನಿಯಲಿ ಕೆಡ । ಹಿದ ಡೆಸುರಗಿರಿ ವಜ್ರಹತಿಯಲಿ । ಬಿದುರಿ ಬೀಳುವವೊಲು ಬಿದ್ದುದು ಭದ್ರಗಜವಿಳೆಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ಮತ್ತೆ ಗಜವ
ನುಗೆಡಹಿ ನಿಂದಿ । ದುರ್ಮತ್ತ ವೋತ್ತಮನ ದರವೇಲಾ । ಡುತ್ತ ಕಂಸನ ಹಲ್ಲುಗಳ ಕೀಳ್ವಂತೆ ದಂತವನು ॥ ಕಿತ್ತು ಗಜದಾರೋಹಕರ ಕೆ
ಡೆ । ಗುತ್ತಿ ಕೊಂಡನು ಸುರನಿಕರ ಹಾ । ಡುತ್ತ ಹರಸುತ್ತ ಮವುಕರದರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಕೊಂದು ಗಜವನು ತದ್ರುಧಿರ ಮದದ । ಬಿಂ
ದುಗಳು ಸಮರೋಚಿತಶ್ರಮ । ಬಿಂದುಗಳು ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ರಂಜಿಸಲು ಸಿರಿವೊಗದ ॥ ಮಂದಹಾಸೇಕ್ಷಣದಲಾಗೋ । ವಿಂದರಾ
ಮರು ಕೆಳೆಯ ಗೋಪರ । ವೃಂದದಲಿ ಗಜದಂತಧಾರಿಗಳೆಸೆದರವನಿಯಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಹೆಗಲದಂತದ ಮೆರವ ಸಿಲ್ಲಣಿ । ಗೆಗಳಲಾ ಬಲರಾ
ಮದೈತ್ಯಾ । ರಿಗಳು ಕೆಳೆಯರು ಸಹಿತ ರಂಗದ್ವಾರ ರಚನೆಗಳ ॥ ಬಗದು ನೋಡುತ ಹೊಕ್ಕರೆಸವೋ । ಲಗದ ವೀರರ ಪಟುಭಟರ ಪ
ತ್ತಿಗಳ ನಾನಾದೇಶ ಜನದಾಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪವ ॥ ೩೪ ॥ ಮಲ್ಲವರೆಗಳು ಮೊಳಗಲಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲ ನೋಲಗವಿದ್ದ ಶಿಗೆಜನ । ವೆಲ್ಲ ಕು
ಳ್ಳಿರಬೆಸೆವ ಮಂಚಂಗಳಲಿ ಬಲ್ಲಿದರು ॥ ಕುಳ್ಳಿರಲು ತಾನೆಸೆವ ಪೃಥ್ವೀ । ವಲ್ಲಭರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಗಗನವ । ನಳ್ಳಿರಿವ ಮಂಚದಲಿ ಕು
ಳ್ಳಿರೆ ಕಂಡರವನಿಪನ ॥ ೩೫ ॥ ಅಗಿವ ಚಮರಚ್ಛತ್ರನಿಕರದ । ಬಿಗಿವ ನೇಲ್ಕಟ್ಟುಗಳ ರತ್ನಾ । ಳಿಗಳ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯ ತೇಜೋ
ರಾಶಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ವಿಗಡನುನ್ನತ ಮಂಚದಲಿ ಕಾ । ಳಗವನೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಹೃದಯದ । ದುಗುಡದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು ಕಂಡರು ಕಂಸ
ಭೂಪತಿಯ ॥ ೩೬ ॥ ಮಲ್ಲರಿಗೆ ತಲೆಗೊಂಬ ವಜ್ರವೊ । ಫುಲ್ಲಲೋಚನೆಯರಿಗೆ ತನುಗೊಂ । ಡೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮೋಹಿಸಲು ಬಂದಭಿನವ ಮ
ನೋಭವನೋ ॥ ಖುಲ್ಲಜನರಿಗೆ ಶಾಸಕನೊ ಗೋ । ಪಲ್ಲರಿಗೆ ಬಾಂಧವನೊ ಯೆನೆ ಸಿರಿ । ವಲ್ಲಭನು ತೋರಿದನು ನೋಳ್ಪರ ಕಂಗಳಿಗೆ ನಿ
ಜವ ॥ ೩೭ ॥ ಮತ್ತೆ ಶಿಶುವಿನವೊಲು ತನ್ನಯ । ಹೆತ್ತ ತಾಯ್ತಂದೆಯರಿಗೀಕ್ಷಿಪ । ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ನರವರನ ಹೋಲುವ ಕಂಸಭೂ
ಪತಿಗೆ ॥ ಮೃತ್ಯು ತಾನೆಂಬಂತೆ ಯೋಗವಿ । ದುತ್ತಮರಿಗೀಕ್ಷಿಸಲು ಪರತರ । ತತ್ವನೇ ತಾನಾಗಿ ನೆರೆದನು ರಂಗಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೩೮ ॥
ಮತ್ತಗಜವನು ಕೊಂದುದನು ಕೇ । ಳುತ್ತ ಮತ್ತವರಾಕೃತಿಯ ಕಾ । ಣುತ್ತ ಖಳನೆಸೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ದುಭೀತಿ ಕನಗಿವರು ॥ ಮೃ
ತ್ಯುಗಳು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಂ । ದುತ್ತರಿಪಿಸ್ಥೈರ್ಯವನು ಮಿಗೆನುರು । ಗುತ್ತ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನು ಧರಾಧೀಶ್ವರರ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಲೋಲ
ನೇತ್ರ ಪಚಲು ವಿಕೆಮಸಿಜ । ದೋಳುಗಳ ಬಹಳಕೆಯ ಜಗವನು । ಸೋಲಿಸುವ ನವರತ್ನಭೂಷಣ ಗಾತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲಿ ॥ ನೀಲ
ಮೇಘಸಿತಾಭ್ರರುಚಿಗಳ । ನೇಳಿಸುವ ಸುಕುಮಾರರನು ಕೆ । ಣ್ಣಾಲಿಗಳಲಂದಿದಿರುಗೊಂಡಪ್ಪಿದರು ಜನನಿವಹ ॥ ೪೦ ॥ ಕುಡಿಕು
ಡಿದು ಜನನಯನ ತತಿನೀ । ರಡಸಿದವು ಹರಿಮೂರ್ತಿ ಸೊಬಗನು । ಬಿಡದೆ ತಕ್ಕೈಗೆ ತವಕಿಸಿದವಾ ಜನದ ತೋಳುಗಳು ॥ ಪೊಡವಿಡ
ಲುಕರವುಬಗಳೆತ್ತಿದ । ವಡಿಗಡಿಗೆ ಭಾಳದಲಿ ತಾಗಿದ । ರೊಡಲುಗಳ ಸೋರಂತೆ ತದ್ದರುಶನದ ಭಾಗ್ಯತೆಗೆ ॥ ೪೧ ॥ ಅವಭಾಗ್ಯಾ
ಧಿಕರೊ ಸೇವರ । ದೇವ ಮುರುಮಹಿಮರನು ಹೆತ್ತನ । ರಾವ ಜನ್ಮಾಂತರ ಸಹಸ್ರಾರ್ಜಿತ ತಪಸ್ವಿಗಳೋ ॥ ಆವುದೋ ನಮಗಿಂದು
ಪೂರ್ವಭ । ವಾನಳೀಸಂಚಿತ ಸುಕರ್ಮಫ । ಲಾವಳಿಗಳೆನುತೆನುತ ನೆರೆದುದು ಕೂಡೆ ಜನನಿವಹ ॥ ೪೨ ॥ ಇವರು ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣು
ಗಳು ಗಡ । ದಿವಿಜರರ್ಥಿಸಲವನಿಯಲಿ ಸಂ । ಭವಿಸಿದರು ಗಡ ಶೌರಿ ದೇವಕಿಯರಿಗೆ ಸುತರೆನಿಸಿ ॥ ಇವರನಾ ಗೋಕುಲಕೆ ರಜ ।

ಬ್ರುವನಭಯದಿಂದೊಯ್ದಿರಿಸಲಿಂ । ಶಿವರುಬೆಳವೃತ್ತಿರ್ದರಿನ್ನೆಗಗೋಪಗೃಹದೊಳಗೆ ॥೪೩॥ ಇವರುಮೊಲೆಯುಂಡಂದುಗಡ
ಕೊಂ । ದವರುನಮ್ಮಾಪೂತನಿಯನಾ । ಪವನರೂಪನನರಿಶಕಟಯಮಳಾರ್ಜುನಾಹ್ವಯರ । ಇವರುಸಂಹರಿಸಿದರುವತ್ಸನ ।
ನಿವರುಕೊಂದರುಬಕನನಘನನು । ವಿವರಿಸಿದರಂತಕನಪುರಕೆನುತಿರ್ದುದಖಿಳಜನ ॥೪೪॥ ಇವರುಧೇನುಕವ್ಯಾತ್ಯಗಳುಮ ।
ತ್ತಿವರುಲೀಲೆಯಲಾಪ್ರಲಂಬನ । ದಿವವನೈದಿಸಿದವರುವೃಷಭನತುರಗದಾನವನ ॥ ಹವಣಿಸಿದರಸುಗಳನುರಜಕನ । ಸವಸಿಕು
ಬ್ಜೆಯನಿಗುಜಿಕೊಂದರು । ಕುವಲಯಾಪೀಡನನುಮತ್ತಿಂದೀಗಲ್ಲೀಬರುತ ॥೪೫॥ ಕಾಳಗಿಚ್ಚನುನುಂಗಿದನುಗಡ । ಪಾಲಿಸ
ಲುಗೋಕುಲವನಿಂದ್ರನ । ಕಾಲವೃಷ್ಟಿಯಮಾಡಲಾಗೋವರ್ಧನಾಹ್ವಯದ ॥ ಶೈಲರಾಜನನೆತ್ತಿದತನ್ನಯ । ತೋಳಲಾಂತನು
ಗುಂಡನೆರೆಕಿ । ತ್ತೇಳುದಿನಪರಿಯಂತಚಲಿಸದೆಘಾಳಿಮಳೆಗಳಲಿ ॥೪೬॥ ದುಷ್ಟಫಣಿಕಾಳಿಯನಹೆಡೆಗಳ । ಮೆಟ್ಟಿಮಡುವನುಕಲಕಿ
ಕಡಲಿಂ । ಗಟ್ಟಿದನುಗಡತದ್ವಿಷೋದಕಪಾನದಗ್ಧರನು ॥ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೆತ್ತಿದನುಗಡನೆರೆ । ನಷ್ಟರೆನಿಸಿದಶಿಶುಪಶುಗಳನು । ಸೃ
ಷ್ಟಿಪಾಲಕನೀತನೆನುತಿರ್ದುದುಜನಸ್ತೋಮ ॥೪೭॥ ಗೋಪಿಯರುಗಡತಮ್ಮಹೃದಯದ । ತಾಪವಡಗಲುಕಂಗಳಲಿಕುಡಿ ।
ದೀಪರಮಪೂರುಷನದಿವ್ಯಮುಖಾಂಬುಜದರಸವ ॥ ರೂಪುಗುಣಸೌಂದರ್ಯಮಧುರಾ । ಳಾಪಹೃಚ್ಚಿಂತೆಯರುಮಾಡಿದ । ನೋ
ಪಿಯಾವುದೆಮಾರದರಿಹಪರಶೋಕವಿಭ್ರಮವ ॥೪೮॥ ಈತನೀತಂಗಗ್ರಜನುಗಡ । ಭೂತಳವನಿವನಾಂತನಂತನೆ । ಜಾತ
ನಾದನುಕಂಡರೋಹಿಣಿಯಲ್ಲಿಯದುವರಗೆ ॥ ಈತಗಳುಜಗದುದ್ಭವಸ್ಥಿತಿ । ಹೇತುಗಳುನೋಡೆನುತಬಲನಿ । ತ್ಯಾಶುಮಾರನೋ
ರಂತೆಹೊಗಳುತ್ತಿರ್ದುದಖಿಳಜನ ॥ … … … … ॥೪೯॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೮೨೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮುವ್ವತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿಕರ ಮರಣದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ಗಂಡುಗಲಿಗಳುಹರಿಬಲರುಮುಂ । ಕೊಂಡುರಣದಲಿಮಲ್ಲರನುತಲೆ । ಗೊಂಡುಮುರಿದೆಳದಾಡಿ
ದರುಕಂಸನನುಕಳನೊಳಗೆ॥ … … … …

ಪದನು॥ ಇಂತೆನುತತತಮತಮಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತರಾಮರರೂಪಗುಣವೃ । ತ್ತಾಂತಸಂಗತಿಗಳನುಕಾಣಿಸುತ್ತೊಬ್ಬರೊ
ಬ್ಬರಿಗೆ ॥ ಸಂತಸುಖದೊಳಗಿರಲುಮೊಳಗುವ । ನಂತಭೇರೀರವದಮಲ್ಲರ । ತಿಂಥಿಣಿಯನೀರೌದ್ರರಸರಂಜಿಸಿತುರಂಗದಲಿ ॥೧॥
ಎಂದನಾಚಾಣೂರನಾಗೋ । ವಿಂದಬಾರೈಬಲ್ಲಿದನುನೀ । ನೆಂದುಕರಸಿದನವನಿಪತಿಯಾಳಿಯಂದಿರಾಟವನು ॥ ಇಂದುನೋಳ್ಪ
ಮನೋಭಿಲಾಷೆಗೆ । ಸಂದುತೋರೂದೆಮ್ಮೊಡನೆಬ । ಲ್ಲಂದದಲಿಮಲ್ಲಶ್ರಮವನೆನಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨॥ ಮಲ್ಲರರಸನುಮರು
ಳಲಾಭೂ । ವಲ್ಲಭನುಮಲ್ಲಾಂಗವಿದ್ಯೆಯ । ದೆಲ್ಲಿಯದುಗಿರಿವರನಿವಾಸಿಗಳಾದಗೋಪರಿಗೆ ॥ ಬಲ್ಲಿದನುತಾನಹೆನುಕರೆನಿಜ ।
ಮಲ್ಲಬಾಲಕರನುಧುರಕೆಸಮ । ವಲ್ಲಸಮರವಿಹಾರನಮಗಿಬ್ಬರಿಗೆಕೇಳೆಂದ ॥೩॥ ಒಡೆಯರಿಲ್ಲಿಮಗಾಹವದಪರಿ । ವಿಡಿಯಕ
ಲಿಸುವರಿಲ್ಲಗುರುಗಳು । ಕಡುಗಿಕಾದುವರೆಂತುನಿನಗೀಸಮರದಂಘವಣೆ ॥ ಬಿಡದೆಕಾದಿದಡಕಟಪಾಪದ । ಕಡಲಲಾಳದೆಮಲ್ಲ
ಸಭೆತ । ನ್ನೊಡನೆಸಮರದಮಾತನಾಡದಿರೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥೪॥ ಆರಿಗಾಡುವೆಕೃಷ್ಣಗೋಪಕು । ಮಾರಕನೆನೀದಿಟಕೆಕೊಂದವ ।
ರಾರುಗಜವನುಗಜಸಹಸ್ರಸಮಾನಸತ್ವವನು ॥ ಆರುಮುರಿದರುಧನುವನಾರೋ । ಹೀರಿದರುಪೂತನಿಯಜೀವವ । ನಾರುಶಕ
ಟನನೊದೆದರಾಯಮಳಾರ್ಜುನರನೆಂದ ॥೫॥ ಆರುಬಕವೃಷವತ್ಸಧೇನುಕ । ಮಾರಿಗಳುಮೇಣಘನಜಠರವ । ನಾರುಹೊ
ಕ್ಕುಳುಹಿದರುಶಿಶುಪಶುನಿಕರದಸುಗಳನು ॥ ಆರುಕೊಂದರುಕೇಶಿಯನುರಣ । ಧೀರರಲ್ಲಾನೀವ್ರಸರಿನಿಮ । ಗಾರುಮಲ್ಲರಸಭೆ
ಗೆಪಾತಕವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥೬॥ ಹಳಚುನೀನೆನ್ನೊಡನೆಮುಷ್ಟಿಕ । ಹಲಧರರುತಮ್ಮೊಳಗೆಕಾದಲಿ । ಸಲಿಸುವುದುನೃಪಗರ್ಭಿಯ
ನುನೋಡಲಿವಿನೋದವನು ॥ ಇಳೆಯಜನರೆಲೆಕೃಷ್ಣಕೊಡುಕರ । ತಳವನನುವಾಗೆನುತಹಿಡಿದನು । ತಳವನಾಚಾಣೂರಮು
ಷ್ಟಿಕನಾಪಲಾಯುಧನ ॥೭॥ ತಳವತಳದಲಿಹೊಯ್ದುಭುಜಮಂ । ಡಲವನಾಸ್ಫೋಟಿಸಿಪರಸ್ಪರ । ಕಲಿತಕರಜಾನೂರುಪಾದ
ದ್ವಿತಯಬದ್ಧದಲಿ ॥ ತಳ್ಳಿಸಿತ್ತೊಡರುವಬೀಸಿಬಿಸುಡುವ । ನಿಲುವನಿಂದಡಿಯಿಂದಬಲಿಸುವ । ಹಲವುಪರಿಯಲಿಹಳಚಿತಿವಿದಾಡಿದ
ರುಪಟುಭಟರು ॥೮॥ ಹೊಗುವಹತ್ತುವಲಾಗಿಸುವಹೆರೆ । ತೆಗವತ್ತೊಡರುವತೋರಹತ್ತರ । ಬಿಗಿಯುರಗಬಂಧದಲಿಬಿಚ್ಚುವ
ಬೀಸುವಡೆಗವಿವ ॥ ಬಿಗಿದುಬೀಳುವಧರದಲೇಳುವ । ಗಗನಗತಿಯಲಿಲಂಘಿಸುವಮೂ । ಜಗದವೀರರುತೋರಿದರುಬಹುವಿಧ
ದಬಿನ್ನಣವ ॥೯॥ ಡೊಕ್ಕರಿಸಿಬರಸೆಳವಬಿಡಿಸುವ । ತೆಕ್ಕೆಯಲಿಮಡಮುರಿವಕೆಳಚುವ । ಜಕ್ಕುಲಿಸುವಂಘವಿಸುವಾಸ್ಫೋಟಿ
ಸುವಬೊಬ್ಬಿರಿವ ॥ ಸಿಕ್ಕಿಸುವಹೊರವಡುವಹೋರುವ । ದಿಕ್ಕರಿಗಳಂದದಿಮಹಾಭಟ । ರಿಕ್ಕಿದರುಘಾಯವನುಪರಿಹರಿಸುತ್ತ

ಸುಭಟರು ॥೧೦॥ ನೆರೆದುನೋಡುತ್ತಾಪುರಸ್ತ್ರೀ । ಯರುಮಹಾಬಲಬಾಲಕರಸಂ । ಗರವನೆಂದರುತಮ್ಮೊಳಗೆಖಾಪಕಟ
ಧಿಯನುತ ॥ ಬರಿಶಿದ್ಯೆಕೊಲಲೆಂದುಸುಕುಮಾ । ರರನುಶಿವಶಿವಕರುಣವಿಲ್ಲದ । ಧೊರೆಯಲಾಸಭ್ಯರುಮಹಾಪಾತಕಿಗಳಿವರೆ
ಂತ ॥೧೧॥ ಏತ್ತಲೀದೃಢವಜ್ರಸನ್ನಿಭ । ಗಾತ್ರರೀಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿಕ । ರೆತ್ತಲತಿಸುಕುಮಾರಗಾತ್ರರುರಾಮಮಾಧವರು॥
ತ್ತಲೀಗಿರಿಸನ್ನಿಭರುತಾ । ವೆತ್ತಲೀಬಾಲಕರುಕಾಜೊ । ದೆತ್ತಲಾಕಡುಪಾಪಿಗಳುನಾವೆಂದರಬಲೆಯರು ॥೧೨॥ ಲೇಸುತಾ
ಕಟಕಟನೋಳ್ಪಸ । ಭಾಸದರಿಗಿದುಸಕಲಧರ್ಮವಿ । ನಾಶನವಲಾಬಾಲಬಲಯುದ್ಧವನುನೋಡುವುದು ॥ ದೋಷವಿದುಬಲ್ಲ
ರುಕೊರಗತಿ । ದೋಷಿಸಭೆಯನುಸರ್ವದಾಕೃತ । ದೋಷಿಗಳುತಾವಾಗದೇಕಿಹರೆಂದರಬಲೆಯರು ॥೧೩॥ ನೋಡಿರಾಕೆಳ
ಯರುಕೃಷ್ಣನ । ಬಾಡಿದಾನನಕಮಲಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ನೀಡಿರಿವಘನಘರ್ಮಜಲಪರಿಲುಳಿತಕುಂತಳದ ॥ ನೋಡಿಬಲರಾಮನೆ
ಮನನೀ । ರೂಢರೋಷೋದ್ವೃತ್ತನಯನಸ । ಗಾಢರಾಡಶ್ವೇತಜಲಸಂಸಿಕ್ತವಿಗ್ರಹನ ॥೧೪॥ ಧನ್ಯೆಯರುಗೋಪಿಯ
ತ್ರಿಭುವನ । ಮಾನ್ಯೆಯರುನೋಳ್ಪರುಗಡೀಕರು । ಣಾರ್ಣವನಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯನತುಳಕೀರ್ತಿಯನು ॥ ವರ್ಣಿಸು
ಮರವರುಮಹಾತ್ಮೆಯ । ರನ್ಯಸುಖವನುಮುನಿಗಳಂತಿರೆ । ಮುನ್ನಮಾಡಿದತಪವದಾವುದೊಭವಸಹಸ್ರದಲಿ ॥೧೫॥ ಪಾ
ದಣಿಯರುಬಾಲಚರಿತವ । ನಾಡಿದಣಿಯರುತಮ್ಮೊಳಗೆನಡೆ । ನೋಡಿದಣಿಯರುಕಂಗಳಲಿಸಂಪನ್ನಗುಣನಿಧಿಯ ॥ ನೋಡಿರಾ
ಮಾವಪಾಪವ । ಮಾಡಿದೆವೊಮೊದಲಲ್ಲಿತೊಟ್ಟಿದು । ಕೇಡುಹಾಹಾವಿಧಿಯೆಹಾಯೆನುತಿರ್ದರಬಲೆಯರು ॥೧೬॥ ಕರವಕಾ
ವಕಡವಕೊಟ್ಟಲ । ನಿರದೆತೂಗುವಸಾರಿಸುವವಿಧಿ । ಮರಿವಪೂಸುವವಿಮಾವಪೂಡುವವುಂಬಪವಡಿಸುವ ॥ ಭರದಲುದ್ಯಾಲೆ
ನಾಡುವೆಡೆಗಳ । ಲರರೆಗೋಪಿಯರೀಮುಕುಂದನ । ಚರಿತ್ರವನುಪಾಡುತ್ತಮರವರುಗಡಪರಿಕ್ರಮವ ॥೧೭॥ ಮುಂದೆತು
ಗಳುಗೋವಳರುಬರೆ । ಹಿಂದೆಕೈವಾರಿಸುತನಡುವೆಮ । ಹೇಂದ್ರವಂದಿತಚರಣನೀಗೋವಿಂದನೈತರಲು ॥ ನಿಂದುಹೋದರೆ
ಗೆಗೋರಜ । ವಿಂದಮೊರವಳಕಾವಳಿಯುಮೃದು । ಮಂದಹಾಸಾನನವನೀಕ್ಷಿಸುವರುಸಭಾಗ್ಯೆಯರು ॥೧೮॥ ಕಂಗಳಲಿಕುಡಿ
ಡಿದುಕೃಷ್ಣನ । ಮಂಗಳಾನನಸುಧೆಯನಾಗೋ । ಪಾಂಗನೆಯರೆವೆಗಳಿಗೆಮುನಿವರುದಣಿಯರನವರತ ॥ ತಂಗಿನಮ್ಮಂದದಲ
ಗ್ಯೆಯ । ರಂಗನೆಯರಾರೀದುರಾತ್ಮರ । ಸಂಗರದಲಳಿವುದನುಕಂಡೆವೆನುತ್ತಮರುಗಿದರು ॥೧೯॥ ಏಕೆಕ್ರೋರಿದೆವಿಧಿಯೆಸುರ
ರ । ಲೋಕಮೋಹನಮೂರ್ತಿಯನುಮ । ತ್ತೇಕೆನೋಕಿದೆನಯನರತ್ರವನೀಮಹಾಹವಕೆ ॥ ಏಕೆಬಾರದುಸಾವುತಮಗಿ । ನ್ನೇ
ಜೀವವೆನುತ್ತಸತಿಯರು । ಶೋಕಜಲಧಿಯಲಾಳುತೇಳುತ್ತಿರ್ದರಡಿಗಡಿಗೆ ॥೨೦॥ ಈಪರಿಯಲಳಲುತ್ತಸುಜನಕ । ಳಾಪವೀ
ಸುತಿರಲುಕೇಳ್ಳೆ । ಭೂಪಯೋಗಾಧೀಶ್ವರನುಕೇಳುತ್ತಸತಿಯರನು ॥ ತಾಪಹರವೆಂದೆನಿಪನಿಜಕರು । ಣೋಪಚಿತದೃಷ್ಟಿಯಲಿ
ಲೋಡಿಸ । ಕೋಪನಾದನುಶತ್ರುಸಂಹಾರಕ್ಕೆಮನದಂದ ॥೨೧॥ ಎಕ್ಕತುಳದಲಿತೋಳಬಲುಹನು । ಚಕ್ರಧರಚಾಣೂರರಿಕ್ಕಿ
। ತಿಕ್ಕಿದರುಘಾಯುವನುಬಲಮುಷ್ಟಿಕರುತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ಲೆಕ್ಕಿಸುವಡಾಹರಿಬಲರಘಾ । ಯಕ್ಕೆಮಲ್ಲರೊಡಲಳುಸುರೊಳ । ಸಿಕ್ಕಿ
ಪುಸಡಿಲಿದವುತನುಸಂಧಿಗಳುಪಟುಭಟರ ॥೨೨॥ ಕಂಡರತಿಸುಕುಮಾರಗಾತ್ರರು । ಚಂಡವಿಕ್ರಮರಿವರುಕರಹತಿ । ಗೊಂಡ
ತ್ತೆದೆಬಲ್ಲಿತಹುದೋಕೃಷ್ಣನೀನಹುದೋ ॥ ಕಂಡಪರಿಯಲಿತಿವಿಯಲೇಕೀ । ಭಂಡತನಬೇಡೊಂದನೇಕ್ಸೈ । ಕೊಂಡುನೋಡಾ
ಣ್ಣವೋನೀಮುನ್ನವೋಯೆಂದ ॥೨೩॥ ತಿವಿಯಲವೊನೀಮುನ್ನಮಲ್ಲಾ । ಹವಕೆಮಾನ್ಯನಲಾಭಟಾಗ್ರಣಿ । ಬವರವೆನ್ನದು
ಳಿಕಮುಂಗಾಣಿಕೆಯನಿನ್ನದಲ್ಲೆ ॥ ಜವವತ್ರೋರಾತ್ರೋರೆನಲುಮಾ । ಧವನನುಡಿಗೇಳುತ್ತಮುಷ್ಟಿಯ । ಹವಣಿಸುತಚಾಣೂ
ರೆರಗಿದನಸುರಹರನೆದೆಯ ॥೨೪॥ ಆಯಿತೇಸಂಕಲ್ಪನೋಡೆ । ನ್ನಾಯತಿಕೆಯನುನಿಲ್ಲೆನುತನಾ । ರಾಯಣನುನಗುತಟ್ಟ
ಸೆದಲಾಮಹಾಭಟನ ॥ ಘಾಯವನುಪರಿಹರಿಸಿಕಡುಪೂ । ರಾಯದಲಿಭಟನುರವನೆರಗಲು । ಬಾಯಲೊಕ್ಕುದುರುಧಿರನಾಸಾ
ವರವೆರಡರಲಿ ॥೨೫॥ ಬಿಡದೆಬೀಸಿದಡರಿಭಟನತಲೆ । ಯೊಡೆದುಸೂಸಿದುದರುಣಜಲನಭ । ದೆಡೆಯಲೇನಾರಿತ್ತುಜೀವನಕ
ರವನುಬಿಸುಟು ॥ ಪೊಡವಿಗೀಡಾಡಿದನುಹೆಣನನು । ಗಡುಗಲಿಯುಮರಣದಲಿಕಟ್ಟಿತು । ಗುಡಿಯನಭ್ರದಲಮರಚಯಜ
ಜಯತುಜಯಯೆನುತ ॥೨೬॥ ಮುಷ್ಟಿಕನಕರಹತಿಗೆಬಲನೈ । ಗೊಟ್ಟುವಜ್ರಸಮಾನದುಗ್ಧತರ । ಮುಷ್ಟಿಯಲಿಮೋದಿ
ಕಿವಕ್ಷಸ್ಥಳವನುಸುರಡಗಿ ॥ ಧಟ್ಟಗೆಡದನುಧರೆಗೆಖಳಕಡ । ಲಿಟ್ಟುಹರಿದುದುರಕ್ತವಜ್ರದ । ಲಿಟ್ಟಗಿರಿಯಂದದಲಿಕುಸಿಯಲು
ರಿಸಾತಳಕೆ ॥೨೭॥ ಕಡುಗಿಫಡಫಡತಾನಿಹೆನುರಣ । ದೆಡೆಗೆನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಬಲನನು । ಜಡಿದುಕೂಟಾಖ್ಯಯನುಹೆಳಚಿ
ಯಂತ್ರಕನಪುರಕೆ ॥ ನಡೆದನತ್ತಲುಕಂಸಲಾಖ್ಯನ । ನೆಡೆದಕಾಲಲಿಕೃಷ್ಣನೊದೆಯಲು । ಪೊಡವಿಗಿತ್ತಸುಕನುವನವರ್ಯ್ಯದಿದರು
ಜನದವ ॥೨೮॥ ಅಸಮಬಲಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿಕ । ರಸುವಳಿಯೆಕೂಟಾಖ್ಯರೊಡಲನು । ಬಿಸುಟುಹೋಗಲುವಿಕ್ಕಮಲ್ಲ
ಬಲಮುರಾಂತಕರ ॥ ಘಸಣಿತಮಗೇಕೆನುತಹಾಯ್ದರು । ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಜೀವಾಭಿಲಾಷೆಯ । ಲಸುಗಳುಳಿದರೆಸಾಕೆನುತಸಂಗಾ
ಯ್ಯೀತಿಯಲಿ ॥೨೯॥ ಕೊಲ್ಲೆವೋಡದಿರೋಡದಿರಿನೀವು । ನಿಲ್ಲಿರೈಪರಿವಾರಹಗೆತಮ । ಗಲ್ಲನಂಮಾವರ್ಗ್ಯಸಾನೀವಂಜಬೇ

ಡೆನುತ ॥ ಫುಲ್ಲನಾಭಾನಂತರಭಯವ । ನೆಲ್ಲರಿಗೆಕರುಣಿಸುತನಿಜಕರ । ಪಲ್ಲವವನೆಗಹಿದರುನಲಿದಾಡುತ್ತರಂಗದಲಿ ॥೩೦॥ ಬನ್ನಿರೈಗೋವಳರುನೀವೇ । ನನ್ನಿಗರೆಕರೆಕರೆಯುತೋಡುವ । ಕುನ್ನಿಗಳನೇಗುವೆವೆನುತ್ತಾರಾಮಮಾಧವರು ॥ ಹೊನ್ನಘಂಟೆಗಳುಲಿಯುಲಾಡಿದ । ರುನ್ನತೋನ್ನತರೂಪುಗುಣಸಂ । ಪನ್ನರೆಸವಾಮಲ್ಲವರೆಗಳರಂಗಮಧ್ಯದಲಿ ॥೩೧॥ ನೂಕಿವರನೂರಿಂದಹೊರಗು । ದ್ರೇಕಿಗಳನೆಲವೆಲವೊಹರೆಗಳ । ನೇಕೆಯೊಡವಿರಿಭಂಡರಿರಬಾಹಿರರಿರಜ್ಞರಿರ ॥ ನಾಕನಂದನಕುರುಳಿಕುಹಕಿಯು । ನೇಕೆಕೊಂಡಾಡುವಿರಿಬಿಟ್ಟನು । ಗೋಕುಲದಕೈಸೂರೆಯನುನಿಮಗೆಂದನಾಕಂಸ ॥೩೨॥ ಕೊಲ್ಲಿವಸುದೇವನನುಮಕ್ಕಳು । ಗಳ್ಳನನುವೃದ್ಧನನುಕೊಲ್ಲಲೆ । ಕೊಲ್ಲಿರೈಯ್ಯನನುಗ್ರಸೇನನನಾತನನುಜನನು ॥ ಭಲ್ಲೆಯುದಲಿರಿಕುಹಕಿಯಾದವ । ರೆಲ್ಲರನುತಡೆಗಡಿಯೆನುತರಿಪು । ಮಲ್ಲಭಂಜನನೆದ್ದುಕೈವೀಸಿದನುನಿಜಬಲಕೆ ॥೩೩॥ ಅಣ್ಣನೀನದಕೇಳಿದ್ದೈಬಾ । ಬಂಣಿಗೆಯನಾನಿದಕೆತಕ್ಕುದ । ಹಣ್ಣಿಬಹೆನೀನೋಡುಚಿತ್ರವನೆನುತಲಭಿಮೆಯುಲಿ ॥ ಪುಣ್ಯಗುಣನಿಧಿಲಂಘಿಸಿದನಾ । ಕಣ್ಣಮನಗಳುಕೊಳ್ಳದಸುರಾ । ಗ್ರಣ್ಯನೇರಿದರಾಜಮಂಚಾಗ್ರಕ್ಕೆರಭಸದಲಿ ॥೩೪॥ ಬರಲುಕಾಣುತಗದ್ದುಗೆಯಮೇ । ಲಿರದೆಕೆಲದಲಿನಿಂದುಕೊಂಡನು । ಹರಿಗೆಕಡಿತಲೆಗಳನುಕಲಿಗಳದೇವನಾಹವಕೆ ॥ ಭರದಲೆಡಬಲವಂಕದುಪ್ಪರ । ದುರವಣಿಯಲಾಗಿನಲವಣಿಗೋ । ಚರಿಸದಂತಭ್ಯಾಸದಲಿತೋರಿದನುಕೌಶಲವ ॥೩೫॥ ಗರುಡನುರಗನನಾಕಿಹಿಡಿವಂ । ತರಿಭಟನನಾಹವದಲಿರದ । ಬ್ಬರಿಸಿಕೆಡೆಕೆಡೆಯೆನುತಹಿಡಿದನುಹಾಯ್ದುಮುಂದಲೆಯ ॥ ಧರೆಗೆಬೀಸಾಡಿದನುಜಗದೀ । ಶ್ವರನುಜಗದಾಧಾರನಾತನ । ಕರುಳುಚಲ್ಲಲುಮೇಲೆಧುಮಿಕಿಹಾಯ್ದನವನೊಡಲ ॥೩೬॥ ಕೆಳದುದಸುಕಾಯವನುಕಂಸನ । ಬಳಗಬಾಯ್ಬಿಡೆಬರಿಹೆಣನನೆಳ । ದೆಳದುನಲಿದಾಡಿದನುಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಬಿಡದೆ ॥ ಮಳೆಗರೆದರಭ್ರದಲಿಪುಷ್ಪಾ । ವಳಿಮಯುದಲಮರೌಘಕೈಗುಡಿ । ಗಳಲಿಕುಣಿದುದುಕೂಡೆನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನವರ್ಣಿಸುತ ॥ … … … … ॥೩೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೮೬೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಉಗ್ರಸೇನಗೆ ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಂತವಿಟ್ಟನುಸಕಲಯಾದವ । ಸಂತತಿಯನಿರದುಗ್ರಸೇನಂ । ಗಂತಕಾಂತಕನೊಲಿದುಪಾಲಿಸಿದ
ನುನ್ನೃಪಾಸನವ ॥ … … … …

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳನವರತವೈರೋ ॥ ತ್ತರದಭರಭಾರದಲಿನೆನನೆನ । ದಿರುಳುಹಗಲೋರಂತೆತನ್ಮಯನಾಗಿಮೂಜಗವ ॥ ಬೆರಸಿಕಾಣುತಕಂಸನಾಮುರ ॥ ಹರನಸಾರೂಪ್ಯವನುಪಡೆದನು । ಪರಮಭಕತರಿಗಿನ್ನುದುರ್ಲಭವೇನುಹೇಳೆಂದ ॥೧॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಣ್ಣನವಸಾ । ನವನುಕಂಡವನನುಜರಿಗೆಮತಿ । ಸವನಿಸಿದುದಾಹವಕೆಬಲನೊಡನೆಂಟುಮಂದಿಗಳು ॥ ದಿವವನೈದಿದರವರವನಿತಾ । ನಿವಹಕೆಟ್ಟೆವೆನುತ್ತಹಾಹಾ । ರವದಿಗಂತವನಳ್ಳಿರಿಯಲೈತಂದರಾಸ್ಥಳಕೆ ॥೨॥ ಹೊಡಹೊಡದುತ್ರಲೆಬಾಯಿಬಸುರುಗ । ಳೊಡೆದುಸುರಿವರುಣಾಂಬುಕಂಬನಿ । ಗಡಲಸಂಗಮಮಾಯ್ತುತಕ್ಕವಿಸುತ್ತಪತಿಗಳನು ॥ ಕೆಡದರವನಿಗೆಹಳಿವಿಸುತದೆಸೆ । ವೊಡೆಯುಲೊರಲುತಬಿಕ್ಕಿಬಿರಿವುತ । ಮಡದಿಯರುಬಸವಳಿದರಳಲಿದರತ್ತಲಿಳೆವೊಡೆಯ ॥೩॥ ಹಾರಮಣಹಾಕಾಂತನೆಲನಿದು ಸೇರಿತೇವ್ಯದುತಳ್ಪಶಾಯಿಗೆ । ಸೇರಿದುದೆಕಸ್ತೂರಿಕುಂಕುಮಗಂಧರಾಗವಿದು ॥ ಈರಣೋದ್ಧತಧೂಳಿರುಧಿರಾ । ಸಾರಸಾಧಿತಪಂಕವೆಮಗಿ । ನ್ನಾರುಗತಿಹೇಳೇಕೆನುಡಿಯೆಯೆನುತ್ತಹಲುಬಿದರು ॥೪॥ ಉಪ್ಪವಡಿಸೆಲೆಕಾಂತನೊಡೆದಿ । ನ್ನೊಪ್ಪವನುಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀನುಳಿ । ದೆಪ್ಪಲರಿವುದೆಕೋರುತಿದೆಸದ್ಧರ್ಮವೆನ್ನೊಡನೆ ॥ ತಪ್ಪಿದೈವದ್ರೋಹಿಗಳಬದು । ಕಿಪ್ಪರಾರೀಗೋದ್ವಿಜರವಧೆತಪ್ಪದೇಕೈಯೊಡನೆಫಲಿಸಿತ್ತೆಂದರಬಲೆಯರು ॥೫॥ ಈತನಲ್ಲಾಸಕಲಭುವನ । ಖ್ಯಾತದೈವದದೈವತ್ರಿಜಗ । ಕ್ಕೀತನಿಂದುತ್ಪತ್ತಿವಿಲಯಸ್ಥಾನವೃತ್ತಿಗಳು ॥ ಈತನನುಸುರಮುನಿವರರುಸಾ । ಕ್ಷಾತವಿಷ್ಣುವೆಯೆಂಬರೇತ । ಕ್ಕೀತನಲಿಹಗೆಯಾಯ್ತೆನುತಹಲುಬಿದರುಹರಿಗುಣವ ॥೬॥ ಇಂತೆನುತ್ತಿರೆಕೃಷ್ಣನಾನೃಪ । ಕಾಂತೆಯರಿಗಭಯವನುಕರುಣಿಸಿ । ಸಂತವಿಸಿಸಂಸಾರಧರ್ಮವಿದೆಂತುಟೆಂದರುಪಿ ॥ ಚಿಂತೆಬೇಡೆಂದೆನುತಮೃತನೃಪ । ಸಂತತಿಗಳಿಗೆಮಾಡಿಸಿದನವ । ರಂತದೂರ್ಧ್ವಕ್ರಿಯೆಗಳನುನೆರೆಸಂಪದಾಯಕವ ॥೭॥ ಬಿಡಿಸಿಸೆರೆಯನುತಾಯಿತಂದೆಯ । ರಡಿಗೆರಗಿಬಹುಕಾಲದುಃಖಂ । ಬಡಿಸಿದನಲಾಪಾಪಿಸೆರೆಸಂಕಲೆಗಳನಮಾಡಿ ॥ ಬಿಡದೆತತ್ಫಲವೈಸಲೇಕೈ । ಯ್ದೊಡನೆಫಲಿಸಿತ್ತೆನುತಹರಿಬಲ । ರಡಿಗೆರಗೆತಲೆದೂಗಿನನದರುನಯನವಾರಿಯಲಿ ॥೮॥ ಹುಟ್ಟಿಫಲವೇನವ್ವಮಕ್ಕಳು । ನೆಟ್ಟನಾರಾಧಿಸದೆನೆರೆಕ । ಣ್ಣಿಟ್ಟುಕಾಣದೆಹೆತ್ತತಾಯ್ತಂದೆಯರನಾರೆಂದು ॥ ನಟ್ಟಡವಿಯುಲಿಸುಟಪೊಲುಕೈ । ಗಟ್ಟುವುದೆಸುಖವೆನುತದನುಜಘ್ನ । ರಟ್ಟರಾಮರುತುಂಬಿದರುಕಂಗಳಲಿಕಂಬನಿಯ ॥೯॥ ಹೆತವಿಧಿಸ್ರೀ

ತವಿದೇಶ | ಸ್ಥಿತಿಯುಲಾತಮಗಾಯ್ತು ಮಾತಾ | ಪಿತೃಪರೋಕ್ಷದಲಾಯ್ತು ಲಾಲನಪೋಷಣಾದಿಗಳು || ಅತುಳಸುಖವರ್ಧಕರಿಗಿ
ಲ್ಲದ | ವಿತಥಜೀವನರವರುಜೀವ | ನ್ಮೃತರಲಾಯೆಂದೆನುತದನುಜಾರಾತಿಬಿಸುಸುಯ್ದ || ೧೦ || ಅರ್ಥಿತಾಖಿಳಸೌಖ್ಯಘನಪು
ರು | ಸ್ವಾರ್ಥತರವಹಮರ್ತ್ಯದೇಹವ | ನರ್ಥಿಯಿಂದುತ್ಪಾದಿಸಿದಮಾತಾಪಿತೃಂಗಳಿಗೆ || ಅರ್ಥದಿಂದೊಡಲಿಂದಸುಖವಸ | ಮ
ರ್ಥಿಸದಪಾಪಿಗಳಜನನ | ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲಾ ನರಕಭಾಜನರವರುಕೇಳೆಂದ || ೧೧ || ಹೆತ್ತತಾಯನುತಂದೆಯನುಮಾ | ಸ್ಪೋತ್ತಿದವ
ರನುಧಾರ್ಯೆಯನುಸ | ದ್ವ್ರಾತ್ಯೆಯನುಶಿಶುಪಶುಗುರುದ್ವಿಜಸೇವಕಾಶ್ರಿತರ || ಶಕ್ತಿತನಗುಂಟಾಗಿಸಲಹದ | ಮರ್ತ್ಯರನುಕಡಿದ
ವನಬಾಯಿಗೆ | ತುತ್ತುಮಾಡುವರವನವಮಾಂಸವನರಕದೊಳಗೆಂದ || ೧೨ || ಬರಿದೆಹೋದವುದಿವಸವಿನ್ನೆಗ | ಸಿರೆಯಲಿದ್ದಿರಿ
ನೀವುದೇಶಾಂ | ತರಕೆನೂಕಿದುದೆಮ್ಮನರಿವವರಾರುವಿಧಿಕೃತವ | ಮರವುದೆಮ್ಮಪರಾಧವನುಪರಿ | ಹರಿಸಿಕೊಂಬುದುಗುಣವ
ನೆನುತಡಿ | ಗೆರಗಿವಿನಯಾನ್ವಿತರುಮೆರದರುಲೋಕಸಂಗ್ರಹವ || ೧೩ || ಕುಡಿಕುಡಿದುಕಿವಿಗಳಲಿಕಂಗಳ | ಲೊಡನೆವಾಕ್ಸುಧೆ
ರೂಪಗುಣಗಳ | ಲೊಡಲಮರದರುಮುದದಲುಬ್ಬುವರೋಮಪುಳಕದಲಿ || ಸುಡಿಯುಲರಿಯರುಕ್ಕೆಗಳಲಿತಡ | ತಡವಿತೆಗೆದಪ್ಪಿ
ದರುಮಾಜಗ | ದೊಡೆಯರನುಪುತ್ರಾನುರಾಗದಲಾಮಹಾಭುಜರ || ೧೪ || ತೆಗೆದುತೊಡೆಯಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂ | ಡೊಗುವಿ
ಗೆಯಸುಪ್ರೇಮಹರುಷಾ | ಶ್ರುಗಳಧಾರಾವೃಷ್ಟಿಯಲಿನಾದಿದರುಸುತರೊಡಲ || ಮಗನಗಾತ್ರಸ್ಪರುಶದಲಿತೊರ | ದೊಗುವವೊ
ಲೆಗಳಲಪ್ಪಿದೇವಕಿ | ಢಗೆಯನುಳಿದಳುಮನದಸಂಕ್ಲೇಶದಪರಂಪರೆಯ || ೧೫ || ಅಚ್ಚರಿಯೆಮರದೊಮ್ಮೆನಾಮವ | ನುಚ್ಚರಿ
ಸೆನಾಲಗೆಯಕೊನೆಯಲಿ | ಬಿಚ್ಚುವುದುಭವತಾಪವೆನಲಾದೇವಕೀದೇವಿ || ಅಚ್ಯುತನನಿಕ್ಕೈಯ್ಯಲೊಡಲಿ | ಟ್ಟೊಚ್ಚತಾಲಿಂಗಿ
ಸುತಹರುಷದ | ಹೆಚ್ಚುಗೆಯನದನೇನಹೇಳುವೆನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೬ || ಮತ್ತೆಮೂರ್ಧ್ನ್ಯಘ್ರಾಣವನುಮಾ | ಡುತ್ತಮು
ಗ್ಗುಲಲಪ್ಪಿಮುಹಿಮರ | ಹೆತ್ತವರುಕುಳ್ಳಿರಲುಕುಶಲಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯಲಿ || ಕೃತ್ಯವಿದರಾಪುರದಜನಗಳ | ಮೊತ್ತವೈತಂದೆರಗಲ
ಭಯವ | ನಿತ್ತುಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರಾಪ್ತಪಸಾಯ್ತಮಂತ್ರಿಗಳ || ೧೭ || ಕಡಿಸಿಸಂಕಲೆಗಳನುಕಂಸನ | ಹಡದತಂದೆಯನುಗ್ರ
ಸೇನನ | ಬಿಡಿಸಿಬಿಗುಹನುದೇವಕನಹೆಡಗೈಯ್ಯಬಂಧನವ || ಪೊಡವಿಗಧಿಪತಿನೀನೆನುತಜಗ | ದೊಡೆಯರೊಡೆಯನುಸಕಲ
ಯಾದವ | ರೊಡನೆಸಲಿಸಿದನುಗ್ರಸೇನಂಗಾನೃಪಾಸನವ || ೧೮ || ಹೇಳಲರಿದೆಲೆಭೂಪಕೃಷ್ಣನ | ಲೀಲೆಕೌತುಕವುಗ್ರಸೇನ
ನೃ | ಪಾಲನನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಸಿಂಹಾಸನದಮಧ್ಯದಲಿ || ಹೇಳುಬೆಸನನುತಮಗೆನಿಮ್ಮಡಿ | ಯಾಳುಗಳುತಾವೆನುತನಿಂದಿ | ದೋ
ಲಗಿಸುವನುಸಕಲಪೃಥ್ವೀಪಾಲಕರುಸಹಿತ || ೧೯ || ಆಯಯಾತಿಯಶಾಪಕುಳ್ಳಿರ | ಲೀಯದಿಂನೆಗನಮ್ಮಯಾದವ | ರಾಯ
ನನುರಾಜಾಸನಾಗ್ರದಲೆನಲುತಾನೆಂಬ || ಜೀಯಭೃತ್ಯನಿರಲ್ಕೆನಿನಗ | ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲಂಜದಿರುನಿರ್ಜರ | ರಾಯರೆರಗುವರುಳಿದ
ರಾಯರಮಾತದೇಕೆಂದ || ೨೦ || ಎಂದುನೇಮಿಸಿಕಂಸಕೃತಭಯ | ದಿಂದವಿದ್ರುತರಾದಯಾದವ | ವೃಂದವನುಕರಸಿದನುದೇ
ಶಾಂತರನಿವಾಸಿಗಳ || ಬಂದವರಿಗವರವರಪೂರ್ವದ | ಮಂದಿರಂಗಳನವರಧನಪಶು | ವೃಂದವನುನೆರೆಕೊಡಿಸಿದನುಕಾಣಿಸಿದನ
ವನಿಪನ || ೨೧ || ಏನನೆಂಬೆನುಯಾದವರಸು | ಮ್ಮಾನವನುಸುಖದಿಂದಹರಿಸೆ | ನ್ಮಾನಿತರುತಾವಾಗಿನಗರಾವಾಸಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ||
ಸ್ಥಾನಮಾನ್ಯಂಗಳಲಿತಪ್ಪದೆ | ದಾನವಾಂತಕನೆಲ್ಲರನುಸನ | ಮೀನಪದವಿಯನಿತ್ತುಸಲಹಿದನಖಿಳಬಾಂಧವರ || ೨೨ || ತಲೆನ
ಡುಗಿಕಂಗಳಲಿಹುಬ್ಬುಗ | ಳಿಳಿದುಕರಣೇಂದ್ರಿಯದಬಲವ | ಕ್ಕಳಿಸಿಮುಪ್ಪಡೆಗೊಂಡವೃದ್ಧರುಸಹಿತಯೌವನವ || ತಳದುದ
ದನೇನೆಂಬೆನಾಯದು | ಕುಲದವರುಗೋವಿಂದಮೂರ್ತಿಯ | ಲಲಿತಮಧುರಸ್ಮೇರವದನಾಮೃತವಸವಿಸವಿದು || ೨೩ || ಏನ
ನೆಂಬೆನುಭೂಪಹರಿಮಹಿ | ಮಾನುಭಾವದಸಿದ್ಧಿಯನುಬಲ | ಹೀನರೇಬಲವಂತರತಿದುಃಖಿಗಳೆಸುಖಮಯರು || ದಾನಿಗಳು
ತಾವೆನಿಸಿದರುಧನ | ಹೀನರಾದವರಧಿಕತೇಜೋ | ಭಾನುಗಳುತಾವಾದರಪಗತತೇಜರಾದವರು || ೨೪ || ಚಿತ್ತವಿಸುನೃಪ
ನಂದಗೋಪನ | ಹತ್ತಿರಕೆನಡೆತಂದುಬಲಪುರು | ಷೋತ್ತಮರುತಕ್ಕೈಸುತಿಂತೆಂದರುಮನೋಗತವ || ಹೆತ್ತಪರಮೋಹಕ್ಕೆಮಿ
ಗಿಲೆನ | ಲತ್ಯಧಿಕಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿಸಲ | ಹುತ್ತಲಾಲನಪೋಷಣವಮಾಡಿದಿರಿನೀವೆಂದ || ೨೫ || ಅವರೆತಾಯ್ತಂದೆಗಳುನಿಜ
ಸುತ | ರವರಪೊರಲುಸಲಹುವರೆನಿಜಬಾಂ | ಧವಸುತರನಾತತ್ಸುತರನತ್ಯಧಿಕಮೋಹದಲಿ || ಯವರನೀವೇತಂದೆತಾಯಿಗ |
ಳೆವಗೆನೀವೇಪ್ರಾಣದೊಡೆಯರು | ಸವನಿಸಿದುದೆಮ್ಮೊಳಗೆಪುತ್ರಸ್ನೇಹನಿಮಗೆಂದ || ೨೬ || ತಂದೆಹೋಗಾಬಹೆನುಬಾಂಧವ |
ವೃಂದವನುಸಂತೈಸಿದಿನವನು | ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆಗೋಕುಲಕೆನೀವಿಂದುನಮ್ಮೊಳಗೆ || ಕುಂದದಿರಿಹೋಗೆನುತಪರಮಾ | ನಂದ
ನಿಧಿಬೆಸಸುತ್ತಲಿರಲಾ | ನಂದಗೋಪನುಕೇಳುತಿರ್ದನುನಯನಜಲವೊಗಲು || ೨೭ || ಹಿಡಿದುಮೆಟ್ಟಿದಕೊಂಬುಗಳದೊ |
ಹುಡಿಹುಬಿದ್ದವೊನೆತ್ತಿಯನುಬರ | ಸಿಡಿಲುಕವಿದುದೊದಿಂಡುಗೆಡದುದೊಧರೆರಸಾತಳಕೆ || ಕಡಲುಕವಿದುದೊಮೇಲೆನಲುಮು |
ಪ್ಪಡಿಸಿದಾತನುಪುತ್ರವಿರಹದ | ನುಡಿಗಳನುಕೇಳುತ್ತಬಿದ್ದನುಬಹಳಮೂರ್ಛೆಯಲಿ || ೨೮ || ತೆಗೆದುತಕ್ಕೈಸುತ್ತಕರುಣಾ |
ಳುಗಳದೇವನುತೊಡದುನಯನಾಂ | ಬುಗಳನೊಯ್ಯನೆನಿಜಕರಾಬ್ಜದಮೆಲುದಳಂಗಳಲಿ || ನಗುತನುಡಿದನುತಂದೆಹೋಗಾ |

ನಗಲಲರಿವೆನೆನಿಮ್ಮನೇತಕೆ । ಮುಗುಡವಾಗಿರಲಂಜಬೇಡೆನಲೆಂದನಾನಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಮಗನೆನೀನೆಲೆದೇವತನಗೀ । ಜಗದ್ದೈ
ವದನ್ಯೈವವಲ್ಲ । ನಿಗಮಶತನಿರ್ಣೈಸಲರಿಯವುನಿನ್ನಮಹಿಮೆಗಳ ॥ ದೃಗುಯುಗಳದಲಿಕಂಡುವರಯೋ । ಗಿಗಳುಬಯಸುವ
ಪೊಮ್ಮವಪನಾ । ನಗಲಲರಿವೆನೆಕೃಷ್ಣಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಅಂತರಾತ್ಮನನಗಲಿಹೋಹೆನ । ದೆಂತುನಾನೆಲೆಕೃ
ಷ್ಣಕಮಲಾ । ಕಾಂತಗತಿನುತಿಯಾವುದೆಮಗಿನ್ನೆನುತಬಾಯ್ಬಿಡಲು ॥ ಚಿಂತೆಬೇಡಾನೆನ್ನನೆನೆವವ । ರಂತರಂಗದೊಳಿಹೆನುಮರೆ
ಯದೆ । ಸಂತವಿರುಸುಖಿಯಾಗುಭಾಗ್ಯಾಧಿಕನೆಹೋಗೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾದುದನುಸರೆ । ನಷ್ಟವೆಂದರಿಕಾಲಚಕ್ರಾ
ವಿಷ್ಟವೀಸಂಸಾರವಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವರಿತವರ ॥ ಮುಟ್ಟಲರಿಯದುಮಾಯೆನೆನೆವವ । ರಿಷ್ಟರೆಸಗವರಂತರಂಗಾ । ವಿಷ್ಟನಾನೆಲೆತಂ
ದೆಚಿಂತಿಸಬೇಡಹೋಗೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಎಂದುಸುಪ್ರೇಮದಲಿಗೋಪರ । ವೃಂದವನುವಿನಯದಲಿತನ್ನಯ । ತಂದೆಯನುಕಾತರಿ
ಸದಿರಿಬಹೆನೆನುತಸಂತವಿಸಿ ॥ ಇಂದಿರಾಪತಿರಾಮರಥಿಕಾ । ನಂದಜಲಪರಿಲುಳಿತಲೋಚನ । ದಿಂದಕಳುಹಿದರುಚಿತವಹಸತ್ಕಾರ
ವನುಮಾಡಿ ॥ ೩೩ ॥ ನಂದನಾಗೋವಳರುಸಹಿತಾ । ನಂದಮೂರ್ತಿಯನಪ್ಪಿಬಲನನು । ನಿಂದುತಕ್ಕೈಸುತ್ತನಯನಜಲಾವಿ
ಲೇಕ್ಷಣನು ॥ ಮಂದಿರಕೆಬೀಳ್ಕೊಂಡುಭಂಡಿಗ । ಳೊಂದೆಸೆಯೆನಿತ್ಯಾತ್ಮದೇವಮು । ಕುಂದನನುಭಾವಿಸುತಬಂದನುನಂದಗೋ
ಕುಲಕೆ ॥ ... ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥ ... ॥ ೩೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೯೯೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಲವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬಲಕೃಷ್ಣರ ಗುರುಗೃಹವಾಸ.

ಸೂಚನೆ॥ ಮನುಜರಿಗೆಗುರುಮುಖದಲಲ್ಲದೆ । ಜನಿಸದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂಬುದ । ನನುಪಮರುತೋರ್ಪಂತೆ
ನಡೆದರುಗುರುಗೃಹಾಂತರಕೆ ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಶೂರಸುತನಂದೊಲಿದುತನ್ನಕು । ಮಾರರಿಂಗುಚಿತದಲಿನೃಪಸಂ । ಸ್ಕಾರವನುವೇದೋಕ್ತದಿಂದುಪನಯನ
ಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಭೂರಿವಿಭವಂಗಳಲಿವಿಶ್ರುತ । ಧಾರುಣೀಸುತಮಂತ್ರಘೋಷಗೆಯ । ಭಾರಣೆಯಲೊಪ್ಪಿರೆಪುರೋಹಿತನಿಂದಮಾ
ಡಿಸಿದ ॥ ೧ ॥ ಗಾರ್ಗ್ಯಮುಖಋಷಿಮುಖ್ಯರಿಂದಪ । ವರ್ಗಮೂರ್ತಿಗಳಿಂಗೆರಚಿಸಿನಿ । ಸರ್ಗನಿರ್ಮಳರಿಂಗೆಪಾವನವೆನಿಪಸಂ
ಸ್ಕೃತಿಯ ॥ ನಿರ್ಗಮಿತಮಾಯರಿಗೆವೈದಿಕ । ವರ್ಗವಿಹಿತವ್ರತಗಳನುಬುಧ । ವರ್ಗವಂದ್ಯರುಕಟ್ಟದರುನಿಜನಿತ್ಯಮುಕ್ತರಿಗೆ ॥
ಗಣಿಸಲಿತ್ತನುದಾನವನುಧಾ । ರುಣಿಯಸುರರಿಗೆಶೌರಿನಾರಾ । ಯಣಸಮರ್ಪಿತವೆಂದುಪುತ್ರಾಭ್ಯುದಯಕರವೆಂದು ॥ ಮಣಿ
ಕನಕದಿವ್ಯಾಂಬರಂಗಳ । ನೆಣಿಸುವೆಲ್ಲಾವಸ್ತುವನುಮ । ನ್ನಣೆಯಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿಪೂಜಿಸಿದನುಸಭಾಸದರ ॥ ೩ ॥ ನೆನೆದ
ನಾಗಳೆಮುನ್ನಕೃಷ್ಣನ । ಜನನದಲಿಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಗೋ । ಧನವನಯುತವನಿತ್ತನಂದಾಕಂಸಭೂಪತಿಯ ॥ ಮನೆಯಗೋಧನಗ
ಳನುಕೊಟ್ಟನು । ಕನಕಕೋಡುಗಳಿಂದಮಿಗೆಸಂ । ಜನಿತರೌಪ್ಯಖುರಾಗ್ರವೆಸವವಿಭೂಷಣಾಂಬರವ ॥ ೪ ॥ ಆದುದುತ್ಸವವ
ಖಿಳಯಾದವ । ಮೇದಿನೀಶಂಗಂದುಸಲೆಸಂ । ಪಾದಿಸಿದಸಂಕರುಷಣಾಚ್ಯುತಸದ್ವಿಜತ್ವದಲಿ ॥ ವೇದಮಯರೊಪ್ಪಿದರುಬಲದಾ ।
ಮೋದರರುರವಿರಶ್ಮಿಗಳುಗಂ । ಗೋದಕಸ್ಪರುಶನವಪಡೆದಂದದಲಿನಿರ್ಮಳರು ॥ ೫ ॥ ಬಳಿಕವಿದ್ಯಾಮೂರ್ತಿಗಳುಗುರು ।
ಕುಲನಿವಾಸವಬಯಸಿಕಾಶೀ । ನಿಳಯಸಾಂದಿಪಮುನಿಯೆನಿಪ್ಪಮಹಾತ್ಮನಂತಿಕಕೆ ॥ ನಳಿನನಾಭನನಂತರೈದಿದ । ರೊಲಿದನಂ
ತಾಪ್ರಸದಗುರುಪದ । ಜಲರುಹಕೆತಲೆವಾಗಿಕಲಿತರುವಿವಿಧವಿದ್ಯೆಗಳ ॥ ೬ ॥ ಕಲಿಸಿದನುಚೌಷಷ್ಟಿವಿದ್ಯಾ । ವಳಿಗಳನುನಿಜಸಕ
ಲವಿದ್ಯಾ । ಜಲನಿಧಿಗಳಿಗೆಸಕಲಸುರನರಲೋಕಗುರುಗಳಿಗೆ ॥ ಸಲೆಚತುಷ್ಷಷ್ಟಿಪ್ರಮಿತದಿನ । ಗಳಲಿಸಾಂಗಸಮಗ್ರವೇದಾ ।
ವಳಿಧನುರ್ವೇದಾದಿಶಾಸ್ತ್ರದಶಿಕ್ಷೆಗಳುಸಹಿತ ॥ ೭ ॥ ಮೂಗಿನಲಿಬೆರಳಿಟ್ಟುಗುರುತಲೆ । ದೂಗಿಮಾನಸದಲ್ಲಿಮಹಿಯಲಿ । ಯೋ
ಗಸಿದ್ಧರೊಮೇಣಿವರುಸಾಕ್ಷಾತ್ಹರಿಹರರೋ ॥ ಆಗದಿರದಿವರಲ್ಲಿದಿರ್ದಡೆ । ಲೋಗರಿಂಗೀಬುದ್ಧಿಬಲಶ್ರೀ । ಜೋಗುಣಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯ
ರೂಪಾದಿಗಳಿವೆಂತೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಎತ್ತಲೀನರಶಿಶುಗಳಿವರರು । ಪತ್ತುನಾಲುಕುವಿದ್ಯೆಗಳನರು । ಪತ್ತುನಾಲ್ಕುದಿನಂಗಳಿಂಗಭ್ಯಾಸ
ವನಾವಳ್ಪ ॥ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯದೆಂತೆನುತನಿಜ । ಚಿತ್ತದಲಿಗುರುಧನ್ಯತೆಯನೆನ । ವೃತ್ತಿರಲುವಿದ್ಯಾಮಯರುಸರ್ವಜ್ಞರೆನಿಸಿದ
ರು ॥ ೯ ॥ ಅಕ್ಷಯರುಗುರುವಿನಲಿಕಲೆಗಳ । ಶಿಕ್ಷಿಸಿದರಿನ್ನೇನನೀವೆವು । ದಕ್ಷಿಣೆಗಳನುಬೇಡಿಕೊಂಬುದುನಮ್ಮಬೀಪರಿತಾ ॥
ಲಕ್ಷಣದಿವೆರಸಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ । ಶಿಕ್ಷಿಸಿದಗುರುವಿಂಗೆಕೊಡುವೆವು । ದಕ್ಷಿಣೆಯನಿನ್ನೇನನೆನುತೆರಗಿದರುಗುರುಪದಕೆ ॥ ೧೦ ॥
ಆಮಹಾತ್ಮರಬಿನ್ನಹವನು । ಪ್ರೇಮದಲಿಕೇಳುತ್ತಮನದಲಿ । ಭೂಮಿಸುರನಾಳೋಚಿಸುತನಿರ್ಣಯವಕಾಣದಿರೆ ॥ ಭಾಮಿ
ನಿಯಬೆಸಗೊಂಡಡವಳು । ತಾಮರಸಮುಖಿತನ್ನಮನದಲಿ । ರಾಮಕೃಷ್ಣರತೇಜವನುಕಾಣುತ್ತಪತಿಯೊಡನೆ ॥ ೧೧ ॥

ತಂದುಕೊಡಹೇಳ್ದಪತಿನ್ನಯ । ನಂದನನತೀರ್ಥಕ್ಕೆಹೋಗಿರೆ । ಹೊಂದಿದಾತನಸಾಪ್ರಭಾಸದಲಾಜಲಾಂತದಲಿ ॥ ಬೆಂದೊಡಲ
ನೇಗೆಯನುಕಳೆಯುಲಿ । ತಂದೆಗಳುಸಾವಾನ್ಯರಲ್ಲಿವ । ರೆಂದುಸತಿಹೇಳ್ದರೆಹೇಳ್ದನಾತನಿವರೊಡನೆ ॥೧೨॥ ಉತ್ತಮರಿರೆ
ನ್ನೊಡೆಯರಿರನಿಜ । ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭರಿರನಿರೂಪವ । ಚಿತ್ತವಿಸುವುದುಮಕ್ಕಳರವರಿಯಾನೆಗಳಿರೆನ್ನ ॥ ತತ್ವಮೂರುತಿಗಳಿರಗುರು
ಕುಲ । ಕೃತ್ಯವನುಮಾಡುವರೆತನ್ನಯ । ಸತ್ತಮಗನನುತಂದುಕೊಡಿನೀವೆಂದನಾವಿಪ್ರ ॥೧೩॥ ಎನೆಹಸಾದಭವತ್ಕೃಪಾ
ಕಂ । ಜನಿತಕೃತ್ಯರಿಗಾವುದರಿದೆಂ । ದೆನುತಗುರುವನುಬೀಳುಕೊಂಡೇರಿದರುಮಣಿರಥವ ॥ ದನುಜಹರಬಲರಾಪ್ರಭಾಸಾ ।
ವನಿಯನೈದಿದರುದಧಿತೀರದ । ಲನುಪಮರುಕುಳ್ಳಿರ್ದರಂದಾಲೋಕಪಾಲಕರು ॥೧೪॥ ಅದನರಿತಾತನ್ನಾಳ್ವನೈತಂ । ದುದ
ನುಸಾಗರನಾಕ್ಷಣವೆಲೋ । ಕದೊಳುಧನ್ಯನುತಾನೆನುತನವರತ್ನನಿಕರವನು ॥ ಸದಮಳರಕಾಣಿಕೆಗೆತಂದಿ । ತ್ತೊದವಿದುಃಸ್ವವ
ನಿಂದತನ್ನಯ । ಪದವನೋಲಗಿಸುತ್ತಲಿರಲಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೫॥ ಎಲವೊತಾಗುರುಪುತ್ರನನುನಿ । ನ್ನೊಳಗೆಮಾಡಿದನನೀ
ಕ್ಷಣವೆನುಡಿ । ಬಳಿಕನಲ್ಕೈಮುಗಿದುಸಾಗರನಧಿಕಭಕುತಿಯುಲಿ । ತೊಲಗಿಬಿನ್ನವಿಸಿದನುಕೊಲ್ಲೆನು । ಕೊಲುವರಿಗೆಮತಿಗೊಡೆ
ನುಗುರುಸುತ । ನಳಿವುಪಂಚಜನಾಖ್ಯಶಂಖಾಸುರನಲಾಯ್ತೆಂದ ॥೧೬॥ ಇಹನುತನ್ನೊಳಗಾತನನುಕೊಂ । ದಹಿತನನುಮೃತ
ಗುರುಸುತನಸಂ । ಗ್ರಹಿಸುವುದುಬಲ್ಲಿದನುಖಳನವರಾಸುರೇಂದ್ರರಲಿ ॥ ಅಹಡೆನೋಡುವುದೆನಲುಹರಿಗಹ । ಗಹಿಸುತಾವರು
ಣಾಗ್ರಹಸ್ತದ । ಗೃಹದಲಿಳ್ದನುಜಲಧಿಯಲಿಕಂಡನುಮಹಾಸುರನ ॥೧೭॥ ಕಾಳಗದೊಳವನಸುವನಂತಕ । ನಾಲಯಕೆಕಳು
ಹುತ್ತಜಠರವ । ಸೀಳ್ದನೋಡಿದಡಸುರರಿಪುಗುರುಪುತ್ರನಿದ್ದಿರವ ॥ ಆಲಿಸುತಕಾಣದೆಕೃತಾಂತನ । ಕೋಳುವಿಡಿವೆನೆನುತ್ತರಿಪು
ಕುಲ । ಕಾಲನುದ್ಧರಿಸಿದನುಶಂಖವನಾತನಂಗದಲಿ ॥೧೮॥ ಉತ್ತರಿಸಿಸಾಗರವಬಲಪುರು । ಷೋತ್ತಮರುರಥದಿಂದನಿಜಗುರು ।
ಪುತ್ರನನುತರಲೆಂದುಸಂಯಮನೀಪುರಾಂತಿಕಕೆ ॥ ಮತ್ತೆನಡೆತಂದನುಪಮರುಶಂ । ಖೋತ್ತಮವವೊಳಗಿದರಕೇಳ್ದು । ದೆತ್ತ
ಣಮರನವೆನುತಜನನೈತಂದನಿದಿರಾಗಿ ॥೧೯॥ ಎನ್ನೊಡೆಯನಾರಾಯಣನಶಂ । ಖೋನ್ನತವಿದೆಂದೆನುತಹರುಷೋ । ತ್ಪನ್ನವಾ
ಗ್ನಿತ್ತಶ್ರೋತ್ರಪುಟಪೀಯೂಷದುತ್ಸವಕೆ ॥ ಧನ್ಯನಾದೆನೆನುತ್ತಯಮನ । ತ್ಯುನ್ನತೋನ್ನತವಿಭವದಲಿಕರು । ಣಾರ್ಣವನ
ನೊಲಿದಿದಿರುಗೊಂಡನುಸಕಲಜನಸಹಿತ ॥೨೦॥ ಬಂದುಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟುಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿಮಿಗೆರವಿ । ನಂದನನು
ನಯನಾಮೃತಾನಂದಾಬ್ಧಿಯಲಿಮುಳುಗಿ ॥ ಕಂದೆರದುಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯ । ಅಂದವನುನೋಡುತ್ತಬಿನ್ನಹ । ವೆಂದುಕರ
ಪುಟವೆಸೆಯೆನುಡಿದನುವಿನಯಪರನಾಗಿ ॥೨೧॥ ಆವಧನ್ಯರೊತನ್ನಪಿತೃಗಳ । ದಾವಭಾಗ್ಯಾಧಿಕರೊತನ್ನಕು । ಲಾವಳೀಸಂ
ಜಾತಪಾವನವಾಯ್ತುನಿಮ್ಮಡಿಯು ॥ ಶ್ರೀವಧೂಕರಕಮಲಲಾಲಿತ । ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯುದರುಶನಕೆತಾ । ನಾವನೆಂದಡಿಗೆರಗಿಪುಳ
ಕಿತನಾಗುತಿಂತೆಂದ ॥೨೨॥ ಕೃತ್ಯವಾವುದುತನಗೆದೇವರು । ಚಿತ್ತವಿಸುವುದುನಿಮ್ಮಡಿಗಳೇ । ನಿತ್ತಬಿಜಯಂಗೈದಿರೆಂದಂಘ್ರಿ
ಯುಲಿತಲೆವಾಗಿ ॥ ಭೃತ್ಯಭಾವದಲಿರಲುಕಾರು । ಣ್ಯೋತ್ತರದಸುಪ್ರೇಮಸೂಕ್ತಿಯ । ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಕೀರ್ತಿಬೆಸಸಿದನಂದುರ
ವಿಸುತನೆ ॥೨೩॥ ತಂದುಕೊಡುಗುರುಪುತ್ರನನುತನ । ಗಿಂದುಮಾಳ್ಪಡೆಸೇವೆಯನುನಿಜ । ಮಂದಿರದಲಿದ್ದವನನಾತ್ಮಕೃತಾಪ
ರಾಧದಲಿ ॥ ಬಂದೆಮಾವಿದುಕಾರಣದಲೆನ । ಲೆಂದನಾತನುದೇನರರಿಯರೆ । ತಂದುಕೊಡುವೀಹದನನೆನಲಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥
ಪ್ರಾರಬ್ಧವಶದಿಂದಜೀವರು । ಸೇರುವರುನರಕಕ್ಕೆಬಲ್ಲೆನ । ದಾರುತಪ್ಪಿಸಬಹುದುತಾಹೊರಗಾಗಿನೂಜಗಕೆ ॥ ಆರೊಡೆಯ
ರೆಲೆಮಗನೆಶಾಸಕ । ರಾರುತಾಹೇಳ್ದರೆತಹುದುವಿ । ಚಾರಿಸಲುತಾನೊಲಿದಡಾಪ್ರಾರಬ್ಧವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೨೫॥ ಎನೆಹಸಾದವೆನು
ತ್ತಗುರುಪು । ತ್ರನನುತಂದಿತ್ತನಜನಚ್ಯುತ । ನನುಪಮಾಂಘ್ರಿದ್ವಯವಭಜಿಸುತಲಿರಲುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ದನುಜಹರಬಲರಾತನನು
ಸಂ । ಜನಿತಕಾರುಣ್ಯದಲಿಬೀಳ್ಕೊಂ । ಡನಿಮಿಷಾರಾಧಿತರುಬಂದರುಮರಳಿಗುರುಗೃಹಕೆ ॥೨೬॥ ತಂದುನಿಜಗುರುಪುತ್ರನನು
ಗೋ । ವಿಂದರಾಮರುದಕ್ಷಿಣೆಯನಿದೆ । ತಂದೆತಂದೆವುನಿಮ್ಮಡಿಯುಕಾರುಣ್ಯಶಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಎಂದುಕೈಯಲಿಕೊಟ್ಟುಚರಣ ।
ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿರಲುಮಯ್ । ತಂದೆತಾಯ್ಗಳಹರುಷವನುಹವಣಿಸುವರಾರೆಂದ ॥೨೭॥ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದರಾಮಕೃಷ್ಣರ ।
ನಾಳಿಗಳನೆಗಹುತ್ತಹರುಷಾ । ಲೋಲನಯನಾಸ್ಪಂದಸಲಿಲಾಪ್ಲುತದಲೋಲಾಡಿ ॥ ತೋಳುಗಳುಮಿಗೆದಣಿಯಲಪ್ಪಿವಿ । ಶಾಲ
ಮತಿಹರಸಿದನುಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲರಾಗಿಪವಿತ್ರಕೀರ್ತಿಗಳಾಗಿನೀವೆನುತ ॥೨೮॥ ಆವುದರಿದೆನಗಿನ್ನುಧರೆಯಲಿ । ಸೇವಕರುನೀ
ವಾದಿರೆನಲಿ । ನ್ನಾವಧನ್ಯನೊತಾನೆನುತನಿಜಪುತ್ರಲಾಭದಲಿ ॥ ಜೀವವನುಪಡದೊಡೆಪ್ರೋಲಾಧ । ರಾವಿಬುಧಹರುಷದಲಿನಿಜ
ಸ । ಜೀವಲೋಚನೆಸಹಿತಹೊಂಪುಳಿಯೋದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥೨೯॥ ಭಕುತಿಯಲಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಗುರುವನು । ಸಕಲಲೋಕೇಶ್ವ
ರನುಸಹಜ । ಪ್ರಕಟವಿಸ್ಮಯರುಬಂದರಾಮಧುರಾಪುರಕ್ಕೊಲಿದು ॥ ಸಕಲಪುರಜನಬಂಧುವರ್ಗ । ಪ್ರಕರವಂದೊಲಿದಿದಿರುಗೊಳ
ಲ್ಕತಿ । ಸುಕೃತವನುಸಲಿಸಿದರುಬಲನಿತ್ಯಾತ್ಮರಭಿಜನಕೆ ॥ ... ... ॥೩೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೨೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಲವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಉದ್ಧವನು ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಬರುವಿಕೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ಬಂದನುದ್ಧವನಚ್ಯುತನಬೆಸ | ದಿಂದಭಾಗವತೋತ್ತಮನುನಲ | ವಿಂದಬಾಂಧವದರ್ಶನಾರ್ಥ ದಲಂದುಗೋಕುಲಕೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳೈರಾಮಕೃಷ್ಣರ | ಬರವಕಾಣುತಶಶಿಯಿದಿರಸಾ | ಗರದವೋಲುಬ್ಬೆದ್ದು ಪುಳಕದಬಹಳಹರುಷ ದಲಿ॥ ಪರಿಹರಿಸಿಬಹುದಿವಸಕಾಣದ | ವಿರಹತಾಪದಲಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ | ಪರಿಣತರವೋಲಾಯ್ತು ಮಧುರಾಪುರಜನಸ್ತೋಮ ॥೧॥ ವಿತತತರಹರುಷದಲಿದಿರುಗೊಂಡ | ಚ್ಯುತಬಲರನಾಪೌರಪರಿಜನ | ತತಿಕದೀಕ್ಷಣದುತ್ಸವದಲೋಲಾಡಲೊಲವಿನಲಿ॥ ಶ್ರುತಿಶಿರೋ ಭೂಷಣರುರಥದಿಂ | ದತುಳವಿಕ್ರಮರಿಳಿದುಮಾತಾ | ಪಿತೃಗುರುದ್ವಿಜರಂಘ್ರಿಗಳಿಗೆರಗಿದರುವಿನಯದಲಿ ॥೨॥ ಉಲಿವಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗಳಕಳ | ಕಳದಬಹುವಿಧಭದ್ರವಾದ್ಯಾ | ವಳಿಯಮೊಳಗುವಸೂತಮಾಗಧವಂದಿಗಳರವದ ॥ ಕೆಲವಪಾಯವಧಾರುಗಳ ಮಂ | ಗಳಮಹಾರವನೆಸೆಯಲುತ್ಸವ | ದೊಳಗೆಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿಹೊಕ್ಕರುಹರಿಬಲರುಪುರವ ॥೩॥ ಸತ್ತಿಗೆಯಚಾಮರದ ಕಹಳೆಗೆ | ಕೆತ್ತುದಂಬರವಿವರರಥಹಯ | ಮತ್ತಗಜದಳಭಾರದಲಿವಿಾರಿತು ಕಣಃಮನವ ॥ ಒತ್ತರಿಸಲೆಡಬಲದಲುದ್ಧವ | ಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರಮುಖಪ್ರಚಂಡಯ | ದೂತ್ತಮರುನಡೆತಂದುಹೊಕ್ಕರುರಾಜಮಂದಿರವ ॥೪॥ ಆದುದುತ್ಸವವಖಿಳಯಾದವ | ಮೇದಿನೀಶರಿಗುತ್ತರೋತ್ತರ | ಮಾದುದಖಿಳಾಭ್ಯುದಯದುನ್ನತಿಯೆಂದುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ಮೇದಿನೀಪತಿಕೇಳುಬಲದಾ | ಮೋದರರು ಮಾಂಸಾಕ್ಷಿಗೋಚರ | ಮಾದಬಳಿಕಿನ್ನೇನುದುರ್ಲಭವೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೫॥ ಒಂದುದಿನದೋಲಗದೊಳಗೆಗೋ | ವಿಂದನಾ ಗೋಕುಲವನೆನೆದಿಂ | ತೆಂದನುದ್ಧವನೊಡನೆಬಹಳವನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ತಂದೆಹೋಗೆನ್ನರಸಹೋಗಾ | ನಂದಗೋಕುಲ ಕೀಗಳಂತಿರೆ | ತಂದೆತಾಯ್ಗಳಮನಕೆಹರುಷವಮಾಡುಹೋಗೆಂದ ॥೬॥ ಗೋಪಿಯರಿಗೆನ್ನೀವಿರಹಹೃ | ತ್ತಾಪವಡಗುವವೋ ಲುತನ್ನವ್ಯ | ತೋಪಮೋಕ್ತಿಯನೊರೆದುಸಂತವಿಸೆನ್ನಬಾಂಧವರ ॥ ಆಪದವಕಳೆತಂದೆಹೋಗುಕೃ | ತಾಪರಾಧರುನಾವ್ರುನ ಮ್ಮನಿ | ರೂಪವನುಹಾರೈಸುತಿಹರಾಗೋಪವನಿತೆಯರು ॥೭॥ ಚಿತ್ತವೆನ್ನಲಿಪ್ರಾಣವೆನ್ನಲಿ | ಪುತ್ರಪತಿಪಿತೃಮಾತೃಬಾಂಧ ವ | ಭೃತ್ಯಗೃಹವಾಸಕತಿತನ್ನಲಿಗೋಪವಧುಗಳಿಗೆ ॥ ಇತ್ತಲಿಹುದೆನ್ನೊಡಲುಮನವವ | ರತ್ತಲಿಹುದೆಲೆತಂದೆಕಲ್ಪಶ | ತ್ರೋತ್ತ ರಕೆತಾಕಳೆಯಲರಿವೆನೆಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೮॥ ತೊರೆದದೆನಗೊಲಿದಿಹಪರವೆನಿ | ಪ್ಪೆರಡರಭಿಲಾಷೆಯನುತನ್ನನು | ಕರಗುವ ರುಕಾಣದಡೆಕಂಬನಿಗಡಲಲಬಳೆಯರು ॥ ಅರೆನಿಮಿಷಯುಗವೆಂಬರೆವೆಗಳ | ಮತಿಗೆಟ್ಟವರುವಿಧಿಯನೆಂತೋ | ವಿರಹದುಃಖವ ನಕಟಸೈರಿಸಲರಿಯರವರೆಂದ ॥೯॥ ಇನ್ನಗವರಸುನಿಲ್ಲದೊಡಲಲಿ | ತನ್ನವಿರಹಾನಲನಲೊಡಲುವಿ | ಪನ್ನವಾಗದೆಜೀವಿಸಿದ್ದಡೆ ಹೇಳುನೀಹೋಗಿ॥ ಯನ್ನವಲ್ಲಭೆಯರಿಗೆಬಹಳಕೃ | ಪಾರ್ಣವನುಬಹನಂಜಬೇಡೆಂ | ದೆಂನುತಮ್ಮನುಮರೆಯೆನಾನೆಂಬುದ ನುಹೇಳೆಂದ ॥೧೦॥ ಭಕತಯೋಗಕ್ಷೇಮನಿರ್ವಾ | ಹಕನುತಾನೆಂಬೀಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ | ವಿಕಳತೆಯನಾಗಿಸಿತಲಾಗೋಪಾಂ ಗನಾವಿರಹ | ಮುಕುತಿಫಲವಲ್ಲವರಮನದಾ | ಸಕತಿಗವರನುರಾಗಲಾಲಿತ | ಭಕತಿಗಾವುದುಪಡಿಫಲೋದಯವೀವುದುಂ ಟೆಂದ ॥ ಅರಿಯರೆನ್ನಿಂದಧಿಕದೈವವ | ನರಿಯರೆನ್ನಿಂದಧಿಕಹಿತವರ | ನರಿಯರೆನ್ನಿಂದತಿಶಯಪ್ರಿಯಮಿತ್ರಬಾಂಧವರ ॥ ಅರಿತೆನೇತಾನದನುಗೋಪಿಯ | ರುರತರಸ್ನೇಹವನುಕೇಳ್ನಿ | ಷ್ಕರುಣಿಗಳುತನ್ನಂದದವರಾದಿನ್ನುಹೇಳೆಂದ ॥೧೨॥ ನೀನೆನಗೆಸರಿತರೂಕದವನುಸ | ಮಾನಬಾಂಧವನೆನಗೆಯನ್ನಮ | ನೋನುರಾಗದಭಕ್ತನದರಿಂದೆನ್ನವಾರ್ತೆಯನು ॥ ನೀ ನೊರೆದುನಿಜಶಕ್ತಿಯರದುಂ | ಮಾನವನುಕಳೆಹೋಗುಭಕ್ತಾ | ಧೀನನೆಂಬೀಬಿರುದಪಾಲಿಸುತಂದೆಹೋಗೆಂದ ॥೧೩॥ ಧರೆ ಯನೊಲ್ಲೆನುಶಿರಿಯನೊಲ್ಲೆನು | ವರಸಖಿಪ್ರಿಯಮಿತ್ರಬಾಂಧವ | ರಿರವನೊಲ್ಲೆನುತನ್ನಭಕ್ತರನಲ್ಲಿದುರ್ಲಭವರೆ ॥ ಸೆರಕುಮಾ ಡೆನುಮಗನೆಹೋಗೆಂ | ನೆರಹಹೋಗೆಂನಾನೆಹೋಗೆಂ | ನುರುತರಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದನೆಹೋಗೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೪॥ ಎಂದಡಾಗ ಲಿಜೀಯಯೆನುತಾ | ನಂದದಲಿತಲೆವಾಗಿಚರಣ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಪುಳಕಿತನಾಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು ॥ ಅಂದುಭಾಗವತೋತ್ತ ಮನುರಥ | ದಿಂದಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯಲಿನಡದನು | ನಂದಗೋಕುಲದಧಿಕತೀವ್ರಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥೧೫॥ ಅನ್ನಗಿನನಸ್ತಾಚಲ ಕ್ಕೆಪ | ಸನ್ನನಾದನುಭಕ್ತಿಗುಣಸಂ | ಪನ್ನಮತಿಬರೆನಂದಗೋಕುಲವಾಗಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಧನ್ಯವಹಗೋಧೂಳಿಪಟಲ | ಚ್ಛನ್ನ ರಥಹಯಗಾತ್ರನೈತಂ | ದುನ್ನತಾಮಳಕೀರ್ತಿಕಂಡನುಗೋಕುಲದಸಿರಿಯ ॥೧೬॥ ಕಂಡನಾಗೋಕುಲವನಾತುರು | ವಿಂ ಡುಗಳಸಂದಣಿಯನಾಮೊಲೆ | ಯುಂಡುಕುಣಿವೆಳೆಗರುಗಳೆಸೆವಾನಂದಲೀಲೆಗಳ ॥ ಕಂಡುಗೋಪೀಗೋಪನಿಕರದ | ಖಂಡವಿ ಭವನನೆಸೆವಸಿರಿಯನು | ಮಂಡೆಯಲಿಕರಮುಕುಳವನುಧರಿಸುತ್ತನಡೆತಂದ ॥೧೭॥ ಮಘಮಘಿಪಮನೆಮನೆಯಧೂಪದ | ಹೊಗೆಯಗುರುಪಿತೃದೇವಪೂಜಾ | ದಿಗಳಸಂಭ್ರಮದಿಂದಮೆರೆವಮಹಾಮಹೋತ್ಸವದ ॥ ಹಗಲಿರುಳುಹರಿಗುಣಮಮೋಡ ವ

ಹೊಗಳುತಳಲನುಮರವಗೋಪಿಯ | ರೊಗುಮಿಗೆಸಂಗೀತವನುಕೇಳುತ್ತನಡೆತಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಇಳಿದುರಥವನುಭಾಗವತ
ಕುಲ | ತಿಲಕನಾಬಾಗಿಲಲಿನಂದನ | ನಿಳಿಯುವನುಹೊಗುತಿರಲುನೆರೆಕಾಣುತ್ತದೂರದಲಿ ॥ ತೊಲಗಿದಸುಬಂದಂತೆಹರುಷಾ |
ಕುಳಿತಲೋಚನನಿದಿರುಬಂದು | ತ್ಕಳಿತಪುಳಕದಲಪ್ಪಿದನುಬಾಂಧವನನಾನಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಸತ್ಕರಿಸಿಪರಮಾಸನದೆಂ | ದತಿ
ಶಯಪ್ರೀತಿಯಲಿಭುವನಾ | ರ್ಚಿತನನೊಲಿದರ್ಚಿಸುತಕೃಷ್ಣಪ್ರಿಯಸಬಾಂಧವನ ॥ ಸುತಸಭೋಜನಪಾನವಿಭವೋ | ಚಿತ
ಸುಸತ್ಕಾರದಲಿಕಳದನು | ವಿತತಮಾರ್ಗಶ್ರಮವನಧಿಕಾನಂದದಲಿನಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಮಂಚದಲಿಮೃದುಪದ | ಪಲ್ಲವ
ವನೊತ್ತುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವಲ್ಲಭನುಸಾಕ್ಷಾತ್ತನೀನೆಂದೊಲಿದುಪತಿಕರಿಸಿ ॥ ಎಲ್ಲರಿನ್ನೆಗಕುಶಲರೇನೈ | ಬಲ್ಲಹಸಶೂರಾತ್ಮಜಾದ್ಯ
ರು | ಬಲ್ಲಿದರೆಬಾಂಧವರುಬಂದಿರದೇನುನೀನೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಕುಶಲಿಗಳೆಸಲೆರಾಮಕೃಷ್ಣರು | ಕುಶಲರೈನಮ್ಮಾಪ್ತಬಾಂಧವ |
ನಿಸರವೀಸಂಬಂಧಿಶಿಶುಪಶುಭೃತ್ಯಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಹೆಸರಿಸಿದಭಾಗವತರಿತ್ತಲು | ಹೊಸತಲಾನೀವ್ಬಹುದುಮಜಭೂ | ಪಸಮ
ಪುಣ್ಯನುತಾನೆಸುತತೂಗಿದನುನಿಜಶಿರವ ॥ ೨೨ ॥ ನೆನವನ್ನೈಮನದೊಮ್ಮೆಜನನೀ | ಜನಕರನುಗೋವಿಂದನೆಮ್ಮನು | ನೆನವ
ನ್ನೈಸಖಿಯರನುಗೋಪರನಾಪ್ತಬಾಂಧವರ ॥ ನೆನವನ್ನೈಗೋಕುಲವನೀಗೋ | ಧನವನೀವೃಂದಾವನವನೀ | ವಿನುತಗೋವ
ರ್ಧನವನೆನಿಪ್ಪೀಗಿರಿಯನಿದನೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ತಂದೆಹೇಳೆಂನಾಳ್ದನೆಂನಾ | ನಂದನಿಧಿಯಂನೆರಸನ್ನುತಹ | ನೆಂದುಕಾಣಲನಾಥರನು
ನಿಜಚರಣಶರಣರನು ॥ ಬಂದರೀಕ್ಷಿಪೆನೊಮ್ಮೆದೇವಮು | ಕುಂದನೊಪ್ಪುವಮಧುರರಸನಿ | ಷ್ಯಂದಹಾಸೇಕ್ಷಣದಕಮನೀಯಾ
ನನಾಂಬುಜವ ॥ ೨೪ ॥ ಪರುಷವಾತದಬಾಧೆಯಲಿಕಾ | ಳುರಿಯಕೋಪದಲಹಿವೃಷಭದ | ಸ್ತರಮಹಾಮೃತ್ಯುಗಳಮುಖ
ಕಲಿಬಹುವಿಪತ್ತಿನಲಿ ॥ ಕರುಣದಲಿರಕ್ಷಿಸಿದನೆಮ್ಮನು | ಶರಣಜನನಿಜಬಂಧುಕೃಷ್ಣನ | ಚರಣವನುತಾನೆಂತುಮರವೆನುತಂದೆ
ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಹೇಳಲೇನೆಲೆತಂದೆಕೃಷ್ಣನ | ಬಾಲಕೇಳಿಯಲಾಪರಾಕ್ರಮ | ದೇಳಿಗೆಯಲಾಮಧುರಹಾಸೋದಾರವೀ
ಕ್ಷಣವ ॥ ಲೋಲನಯನಾಪಾಂಗದೆಸವಕ | ಪೋಲನಾಸಾಪುಟಮೃದೂಕ್ತಿಯ | ನಾಲಿಸುತನಿಶ್ಚೇಷ್ಟರಾಗಿಹೆವೆಂದನಾನಂದ ॥
ರಮುಕುಂದಪದಾಬ್ಜರೇಖಾ | ಸ್ತೋಮರಂಜಿತಗಿರಿನದೀವನ | ಭೂಮಿಗಳನಿವನೆಂತುಮರವೆನುಕಾಣುತಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಈಮ
ನೋಹರವೇಣುರವವೆಂ | ತಾಮಹಾತ್ಮನಮರೆಯಲೀಯವು | ಸೋಮಸಂನಿಭಕೇಳುತನ್ಮಯವಹುದುಮನವೆಂದ ॥ ೨೭ ॥
ಎಲ್ಲೆನಚ್ಯುತರಾಮರನುನರ | ರಲ್ಲಗೋವಳರಲ್ಲಯಾದವ | ರಲ್ಲದೇವೋತ್ತಮರುತಾವವತರಿಸಿಧರಣಿಯಲಿ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತಮೂ
ರ್ತಿಗಳುನರರಂ | ತೆಲ್ಲರಿಗೆಮರವುತ್ತನಿಜವನು | ವಲ್ಲಭನೆವರ್ತಿಸುವರಖಿಳಜಗದ್ಧಿತಾರ್ಥದಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಗಾರ್ಗ್ಯನಂದನಗೊ
ರದನಿವರಪ | ವರ್ಗಮೂರ್ತಿಗಳೆಂದುಮರವೆಯ | ಮಗ್ಗಲಿವಮಾತಾಡಿನಂಬಿಸೆತಂನಸುತರೆಂದು ॥ ದುರ್ಗಮವನೀವ್ಕೇಳುವಿ
ರವರಿಂ | ಗಗ್ಗಳೆಯರೀಸುರನರೋರಗ | ವರ್ಗದೊಳಗಿಲ್ಲೆಂದಡರಿಯದೆಕೆಟ್ಟತಾನೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ದುರ್ಲಲಿತತಾಳತ್ರಯದಬ
ಲು | ಬಿಲ್ಲುಮುರಿದುಮಹಾಹವಕೆಗಜ | ಮಲ್ಲರನುಬಲಿಗೊಟ್ಟುರಂಗದ್ವಾರದಲಿಮಲವ ॥ ಮಲ್ಲರನುತಲೆಗೊಂಡುಕಂಸನ | ಕೊ
ಬ್ಬರೈನಾಗಾಯುತಪ್ರತಿ | ಮಲ್ಲಬಲವನುಹರಿಬಲರುಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಆರುಶಿಶುತನದಂದುದನುಜೆಯ | ಹೀರಿದ
ಸುಜೀವವನುಶಕಟನ | ನಾರೊಡದರಭ್ರದಲಿವಾತಾಸುರನಜೀವನಕೆ ॥ ಮಾರಿಯಾದವರಾರುವತ್ಸನ | ನಾರುಕೊಂದರುಶೀಳ್ವ
ಬಕನನು | ಶೇರಿಸಿದರಾರಂತಕಂಗೆಲೆತಂದೆಹೇಳೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಬೆಂಣೆಗಳ್ಳನದಾರುಬಾಯಲಿ | ಮಂಣಮೆದ್ದುಗುಣತ್ರಯಂಗಳ
ಮಂಣಿಗೆಯಭುವನಾವಳಿಯಚಿತ್ರವನುತೋರಿಸುವ ॥ ಚಿಂಣಸುದರಕ್ರೂರದಾವನ್ಳ | ಹೆಂಣಲರಿಯವುಮಗುಳೆಮೊದಲಾ |
ಕಂಣಿವೊಂದೇಕಟ್ಟಲಾದುದುತಂದೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಏಳುವರ್ಷದಬಾಲಕನುತಾ | ನೇಳುದಿನಪರಿಯಂತವೊಂದೇ | ತೋ
ಳಿನಲಿಗೋವರ್ಧನಾದ್ರಿಯನಕಟಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ತಾಳಿದಿರನೈಪ್ರಳಯದಂದದ | ಘೋಳಿಮಳೆಯಲಿಕಾಳಿಯಾಖ್ಯ | ವ್ಯಾಳನನುನೊ
ಶಿತುಳಿದುಕಳುಹನೆಸಾಗರಕ್ಕೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಹೇಳಲರಿಯನುಕೃಷ್ಣನರ್ಭಕ | ಲೀಲೆಗಳನಿಖಿಳಾಮರೇಂದ್ರರು | ಹೋಲಲರಿವರೆ
ರೂಪುಗುಣವಿಕ್ರಮದವಿಭವದಲಿ ॥ ಖೂಳರಾರೆಂಮಂತೆಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನನುಮಗನೆಂದುದಿಟಗೋ | ಪಾಲನೆಂದಜ್ಞಾನ
ಮೋಹಿತರಾದೆವಾವೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಎನುತೆನುತಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಕಮಲವ | ನೆನನೆನದುಜನಿತಾನುರಾಗದ | ವನಧಿಯಲಿಮನಮು
ಳುಗಿತನ್ಮಯನಾಗಿಪುಳಕದಲಿ ॥ ನೆನದುನಯನಾನಂದಜಲದಲಿ | ಮುನಿವರನವೋಲೆಡರನರಿಯದೆ | ಘನಸುಖದಲುಸುರದೆಸ
ಮಾಧಿಯಲಿದ್ದನಿದಿರಳಿದು ॥ ೩೫ ॥ ಇರಲದನುಕೇಳುತ್ತಪುತ್ರನ | ಚರಿತವನುತದ್ಗುಣಗಣಂಗಳ | ನಿರದೆನೆನವುತ್ತಾಯಶೋ
ದೆಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ತೊರದಮೊಲೆಗಳತನುಪುಳಕದು | ಬ್ಬರದನಯನಜಲೌಘದೊಳಗಂ | ಬುರುಹಮುಖಿನನವುತ್ತ
ಕೊಂಪುಳಿಯೋದಳಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ಅವರಮನದನುರಾಗವನುಮ ತ್ತವರನಾಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿದರುಶನ | ದವಿರಳಾಂತಸ್ತಾಪ
ವನುಕಾಣುತ್ತಮನದೊಳಗೆ ॥ ಸವನಿಸಿದಭಕತಿಯಲಿಕೈಮುಗಿ | ದನತನುತಾನಾಗಿವರನೈ | ಷ್ಣವಕುಲಾಗ್ರಣಿಧನ್ಯತೆಗೆತಲೆ
ಬಾಗುತಿಂತೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಆರುನಿಂಮಂದದಕೃತಾರ್ಥರು | ಭೂರಿಭಾಗ್ಯರುಭುವನಜನವಿ | ಸ್ತಾರದಲಿನಿಂಮಂತೆಧನ್ಯರದಾರು

ಮುನಿಮನಕೆ ॥ ದೂರವಹಪರವಾತ್ಮನಲಿಮನ । ಜೇರುವರಿದುದುಕೃಷ್ಣನಲಿಸಾ । ಕಾರಸಂಪತ್ತಿನಲಿಪುತ್ರಪ್ರೇಮದಿಂದೆಂದ ॥ ಈಸಕಲಜಗದುದಯಸಂಸ್ಥಿತಿ । ನಾಶಕೇತುಗುಣತ್ರಯಂಗಳ । ಕೋಶನೆನಿಸುವವನಾಯೆನ್ನೊಳಗೊಂಡಾವನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ದಾಸಿಯಾಗಿಹಳುವಿಕುಂಠಾ । ವಾಸಿಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುಧರೆಯಲಿ । ವಾಸುದೇವಾಖ್ಯೆಯಸುತಳಡನುನಂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಅಪನೊಬ್ಬನನಂತ್ಯಕಾಲದ । ಶೋಭನಿಜಚಿತ್ತದಲಿಧ್ಯಾನಿಸಾ । ಅವಸರವನುಪಡೆದುಸನೆನದರೆನಿಮುಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಜೀವರ್ಯದುವರೆನಿವಿಮುಕ್ತಿಯ । ನಾವಿಕುಂಠಾಧೀಶನಲಿನಿಜ । ಭಾವವುಳ್ಳವಮಹಾತ್ಮರಿರನಿಮಗಾರುಸರಿಯೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಜನ್ಮನಿಜನಾಮವನುನೆನೆದಡೆ । ಕರ್ಮಬಂಧವಹರಿವಸಾಕ್ಷಾ । ಬ್ರಹ್ಮಮೂರುತಿಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಯಲಕಟನಿಮಗಿಂದು ॥ ಸನ್ಮತಾತ್ಮಸುತಾಭಿಮಾನದ । ನೆಮ್ಮುಗೆಯನಿಜಭಕ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು । ನಿಮ್ಮಶೋಭಲವವದರಮಧ್ವರವಾರುಹೇಳೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಅತ್ತಲಜಭವವಮುನಿವರರುನಿಜಚಿತ್ತದಲಿನೆನನೆನೆದುದಣಿಯರು । ಸತ್ಯಸಂವಿದೂಪನನುಸಂಪನ್ನಸಕಲಿಯಲಿ ॥ ಇತ್ತಲೀನರಲೀಲೆಯಲಿಪರಿ । ವರ್ತಿಸುತಪರಮಾತ್ಮನಿಹುದೀ । ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಪುಣ್ಯವಲ್ಲಾ ತಂದೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಅಂತಿಕದಲಿಹನಚ್ಯುತನುಮಾ । ಣಂತರಂಗವ್ಯಥೆಯನೆಲ್ಲರಿ । ಗಂತರಾತ್ಮನುಕೃಷ್ಣನಲ್ಲನೆನದುನೋಡುವಡೆ ॥ ಸಂತವಿರಾಸುಖಿಯಾಗುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನೆಸುನಿನ್ನೊಳಗೆಕಂಡೀ । ಚಿಂತೆಯನುಬಿಡುತಾಯೆಸರ್ವಾತ್ಮಕನುಹರಿಯೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ತಂದೆತಾಯೊಡವುಟ್ಟಿದವರೆಂ । ಬೊಂದುಮಾಯಾಭ್ರಾಂತಿಯಿದುಗೋ । ವಿಂದನಲಿನೆರೆಕೊಳ್ಳದಖಿಳಾತ್ಮಕನುತಾನಾಗಿ ॥ ಮಂದಮತಿಗಳುಬರಿದೆನಿಜಸುತ । ನೆಂದುಬಾಂಧವಜನಕಜನನಿಯು । ರೆಂದುಕಲ್ಪಿಸಿಕೆಡುವರುನೊಂದೇವಸ್ತುವಿನಲೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಬಿಡದೆಮೂರುಗುಣಂಗಳಲಿಕನು । ವಿಡಿದುಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳ । ನಡಸುವನುಪರಮಾತ್ಮನಜಹರಿಕಾಶ್ವರಾಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಕಡೆಗೆತಾನೇತನ್ನೊಳಗೆಜಗ । ವಡಗಿನಿಲಲುಗುಣತ್ರಯಂಗಳ । ತೊಡಕನೇಕನನಂತನಕ್ರಿಯನಾತ್ಮನೋಡೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ತಾತಿರುಗಿಕಂಗೆಟ್ಟುತಿರುಗಿತು । ಭೂತಳವಿದೆಂಬಂತೆದಿಟಪರ । ಮಾತುಮನೆತೋರುವನುತತ್ವಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರಿಗೆ ॥ ಜಾತವ್ಯಾತವೆಂಬಂತೆಕರ್ಮ । ವ್ರಾತಕರ್ತೃವಿನಂತೆಹಮ್ಮಿನ । ಹೇತುವಿಂದನೆತಿಳಿದರಕ್ರಿಯನಾತ್ಮನೋಡೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಮಗನುನಿಮಗೆಂದೆಂಬಡೆಲ್ಲಾ । ಜಗಕೆಮಗನಲ್ಲಾಮಮಕಾಂಪದನು । ನಿಗಮಮತನೆನಿಪುಣ್ಯವಂತರಿರಿದುವಿಚಾರಿಸಲು ॥ ಅಗಲಿರವನೇಚಿನುಮಯನುಸ । ರ್ಪಗನುಸರ್ವಾತ್ಮಕನುತೋರುವ । ದೃಗುಪಯುಗಳವಿಷಯಕ್ಕೆವಿಹ್ವಲರಾಗಬೇಡೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಜಲನಿಧಿಯವೀಚಿಯಲಿತಾರಾ । ವಳಿಗಳಾಜಲಧಿಯಲಿತೋರುವ । ವಳಿರವೆಂತೆಂತದ್ವಯಾಜ್ಞಾನಾಮ್ಬೃತಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಪೊಳೆದುತೋರುವವೀಯಜಾಂಡಾ । ವಳಿಚರಾಚರಸಹಿತಕೃಷ್ಣನ । ಲಳಿವನೆನೆಲಿನ್ನಾರುತವ್ವಿರಹಿತರುಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಭಾವಿಸಲುಸರ್ವಾತ್ಮಕನುಮಾ । ಯಾವಲಂಬನದಿಂದಜನಿಸಿದ । ಯಾವನಧಿಶೋಕ್ಷಿಕಹಿತವಿಗ್ರಹನುತಾನಾಗಿ ॥ ಈವಸುಧೆಯಲಿಸಂಚರಿಸಲಿಂ । ದೀವರಾಕ್ಷನುನಿಮ್ಮಬಯಕೆಯ । ಭಾವನೆಗೆಬಳಸಂದುಬಂದನುನಿಮ್ಮಸನ್ನಿಧಿಗೆ ॥ ೪೯ ॥ ಯತಿಮನಂಗಳುಮುಟ್ಟಲಮ್ಮವು । ಕ್ರತುಗಳಾವನತುಷ್ಟಿಗೈಯ್ಯವು । ಶ್ರುತಿನಿಕರಬಣ್ಣಿಸಲುನೆರೆಯುವನಾವನೊಳುಗುಣವ ॥ ಸುತನೆನಿಸಿನೊಳೆಯುಂಡುದಣಿದ । ಚ್ಯುತನುಮಗುಲಲಿಶೋರಗುವನುಕೇ । ಳುತನಿಜಾರ್ಭಕಚರಿತವನುನೀನ್ಪೊಸಾಶುತಿರಲೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಧನ್ಯರಿನ್ನಾರಪ್ಪನಿಮ್ಮಂ । ತನ್ಯರೀಜಗದೊಳಗೆಸಜ್ಜನ । ಮಾನ್ಯರಾರೀಭಕತಿಯನವರಿಜನಿಕಬೇಕೆಂನು ॥ ಸನ್ನುತನುದರಸನಾದಂ । ತೆನ್ನನಟ್ಟದನದುನಿಮಿತ್ತವೆ । ಖಿನ್ನರಾಗದಿರೆಂದುಸಂತವಿಸಿದನುಬಾಂಧವನ ॥ ೫೧ ॥ ಎಂದುಹರಿಮಹಿಮೆಗಳನಂದಾ । ನಂದಗೋಪಯಶೋದೆಯರಿಗೆಮು । ಕುಂದದಾಸನುಮನದವಿರಹವಿಷಾದಕೆತುಮಂತೆ ॥ ಬುಡದವನುಹರಿಯುಂನುಬಣ್ಣಿಸು । ತಂದುಕುಳ್ಳಿರಲಿರುಳುಕತ್ತಲೆ । ಸುದುದರೆನಿವಿಷದವೊಶಾನಿತ್ಯಾತ್ಮನಿಸ್ತರಿಗೆ ॥ ... ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ... ॥ ೫೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೯೭೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಲವತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸುತವಿಟ್ಟನುಗೋಪಿಯರನೇ । ಕಾಂತಭಕ್ತರನೇವಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದವುಳಸಂದೇಶಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳ್ನಂದಗೋಪಾ । ಲ್ಯರುಮುಕುಂದನಲೀಲೆಯನುವಿ । ಸ್ತರಿಸುತುದ್ಧವನೊಡನೆಮಾತಾಡುತಕುಳ್ಳಿರಲು ॥ ಇರುಳುಕಡೆಸಾಯಿತೆಂದಂ । ಬುರುಹಮುಖಿಯರುಗೋಪನಾರಿಯ । ರಿರದೆಕಡದರುಮೊಸರನೊಪ್ಪಿರದೀವಿಗೆಯಬೆಳಗಿ ॥ ೧ ॥ ಸೊತರಬೆಳಗಿನಲೆಸವಮಣಿಹೊಂ । ದೊಡಿಗೆಗಳವೊಗರಸವಸೂಸುವ । ಬಿಡುಮುಡಿಯಮಲ್ಲಿಗೆಯಚಲಕುಚತಟದಕದಪುಗಳ ॥ ಹೊಡವಸೊನ್ನೋಲೆಗಳಕಿರುಬೆನು । ರಿಡುವಭಾಳದಸುಳಿಗುರುಳುಗಳ । ಮುಡದಿಯರುಪೊಳದರು

ಹರಿಯನುಮೊಸರಕಡವುತ್ತ ||೨|| ದಿವವನಲ್ಲರಿವಂತೆದಶದಿಗು | ವಿವರದಘಹರವಂತ್ರಸುಜನ | ಶ್ರವಣಮಂಗಳವೆ
ಲುಪರಮಾನಂದಕರವೆನಲು || ಯುವತಿಯರುಪಾಡಿದರುಕೃಷ್ಣನ | ನವಿರಳಪ್ರೇಮೋಪರಂಜಿತ | ರವದಲಾತ್ರೈಲೋಕ್ಯ
ಪಾವನಮೂರ್ತಿಗಳುಬಿಡದೆ ||೩|| ಪರಿಪರಿಯಹರಿಬಾಲಲೀಲಾ | ಚರಿತವನುಪಾಡುತ್ತಕಾಂತೆಯರು | ರಿರದೆಮೊಸರನುಕಡವು
ರೆತತ್ಪರವಶ್ಯದಲಿ || ಹರವದುರಿತದಕೂಡೆಕತ್ತಲೆ | ಹರದುದೆಣ್ಣೆಸೆಗುದಯಶ್ಯೈಲದ | ಶಿರದಲಿತ್ತುಸುರವಿಧರಾತಳಕಿಸೆಯುಲೋ
ಗವ ||೪|| ನಾರಿಯರುಬೆಳಗಾಗಲಾಹೊಂ | ದೇರನೀಕ್ಷಿಸಿಬಾಗಿಲೊಳಗೀ | ಗಾರುಬಂದವರಿಂದುನವಿಮ್ಮಾನಂದಗೋಕುಲಕೆ ||
ರದಿರನಕ್ರೂರನಾವುದು | ಕಾರಣವೊತನಗಿಲ್ಲಿಬಹದೆವಿ | ಚಾರಕಂಡೈತಂದರಂದಾರಥದಹೊರೆಗಾಗಿ ||೫|| ನರದುಸತಿಯ
ನೋಡುತಿರಲಂ | ಬುರುಹನಾಭನಭಕ್ತನಂದಾ | ಚರಿಸಿಸಂಧ್ಯಾವಂದನವನೈತಂದನಾಸ್ಥಳಕೆ || ಅರಳುಗಂಗಳಲೆಸೆವಭಾಳದ |
ರುಳಗಳಕವಾನೀಯವದನಾಂ | ಬುರುಹಕಾಂತಿಯಲಖಿಳಜನಮನಗಳನುಸೋಲಿಸುವ ||೬|| ಉಟ್ಟಪೀತಾಂಬರದಕಿವಿಗ
ಲಿಟ್ಟಮಣಿಕುಂಡಲದಕೊರಳಲಿ | ತೊಟ್ಟಹಾರದವೈಜಯಂತಿಯಕರದಕಂಕಣದ || ಕಟ್ಟಿದುಡೆನೇವಳದಮಣಿಗಳ | ವಟ್ಟ
ಂಜೆರಗಿನಲಿದನುಜಘ | ರಟ್ಟನಂತೈತರಲುಕಂಡರುಗೋಪಕಾಂತೆಯರು ||೭|| ಈತನಹನಹನಖಿಳರೂಪವು | ಹಾತಿಶ
ಲಕ್ಷಣದಲಾಸಾ | ಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಂದದಲೆಸವಭೂಷಣದ || ಜಾತಶೋಭೆಗಳಂತುತನಗಿದು | ಪ್ರೀತಿಯಲಿಸಂಭವಿಸಿ
ವೊಬ | ನ್ನೀತನನುನೋಡುವೆನುತನಡೆತಂದರಬಲೆಯರು ||೮|| ಆಸತಿಯರುದ್ಧವನನಚ್ಯುತ | ವಾಸನೆಂಬುದನರಿತುತ
ತ | ವೇಷಭೂಷಣದಿಂದವಿದಿತವನೋನುರಾಗದಲಿ || ಲೇಸೆನುತಪರಿವರಿಸಿನೆರೆಪರಿ | ವೇಷದಂತಿರೆನಿಂದುಹರುಷಾ | ವೇಶ
ಲಿದೆಸಗೊಂಡರನುಪಮನಂಘ್ರಿಗಳಿಗೆರಗಿ ||೯|| ಆರುನೀನೆಲೆತಂದೆಕಳುಹಿದ | ರಾರುನಿಂನನುಬಂದೆನೀನಿಂ | ದಾರಹತ್ತಿರ
ನುಕಾರಿಯುಮಾರಬಾಂಧವನು || ಚಾರುತರಕೃಷ್ಣಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ | ಸೇರುತಿದೆನಿಂನಂಗಸಿರಿಹೇ | ಳಾರುನೀನೆನಲೆಂದನುದ್ಧವ
ವರೊಡನೆನಗುತ ||೧೦|| ದಾಸನಾನೆಲೆತಾಯ್ಗಳಿರಲ | ಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಘ್ರಿಗೆಪರಮಕರುಣಾ | ರಾಶಿಕಳುಹಿದನೆಂನನೀನಿಂವಂ
ಸಂನಿಧಿಗೆ || ವಾಸುದೇವನುಕರುಣಿಸಿದಸಂ | ದೇಶದಲಿತಾಬಂದೆನೀವುನ | ದಾಸರನುಪರಿಹರಿಸಿನಿಮ್ಮನುಸಂತವಿಸಲೆಂದು ||
ನಲುಸತಿಯರುಕೇಳುತವೆಕಂ | ಬನಿಯಧಾರಾವೃಷ್ಟಿಯಲಿತನು | ನನೆದುನಯನಪ್ರೀತಿರಸದಲಿಮುಳುಗಿಮರುಳಾಗಿ || ವನಿ
ಯರುಗೋವಿಂದನೊಲವನು | ನೆನೆದುತಲೆದೂಗುತ್ತಹರಿದಾ | ಸನನುಸತ್ಕರಿಸುತ್ತನುಡಿದರುಕುಶಲವಾರ್ತೆಗಳ ||೧೨||
ಸನಾಡಿದೆಕೃಷ್ಣನಗದ | ದಾಸನಹೆನೀನದನುಬಲ್ಲೆವು | ದೂಷಣವೆನಿಜಮಾತೃಪಿತೃಗಳಲೆಸವಮಮತೆಗಳ || ಆಸರಿದನಾರಕ
ಕಳುವರು | ಘಾಸಿಯಾದರುತಂದೆತಾಯ್ಗಳ | ಗಾಸೆಯಾವುದುಕಳುಹದಿರ್ದಡನಾಥರಿಗೆದಿಟಕೆ ||೧೩|| ಹೆತ್ತವರಮೇಲುಳ್ಳಮ
ತೆಸು | ದುಸ್ತರವಲಾಯೋಗಿಗಳಿಗೆನಿ | ವೃತ್ತರುಪ್ಪರಿಗವಗತಾತ್ಮಸುತತ್ವರಿಗೆಸಹಿತ || ಮತ್ತೆಕೃಷ್ಣಂಗಾರುನೆನವಡೆ | ಭೃತ್ಯ
ನುಕಳುಹುವಡೆತನ್ನಯ | ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗೆಬಹವರಿದರೊಳಗಾತ್ಮಬಾಂಧವರ ||೧೪|| ಉಳಿದವರಕೆಳೆಕಾರ್ಯಕೋಸುಗ | ಬಲಿದಿ
ದುತತ್ಸಿದ್ಧಿಯಲಿನಿಷ್ | ಫಲವೆನಿಪ್ಪದುಪುಷ್ಪದಲಿರಸತುಂಬಿಗಳುಮಾಳ್ಪ || ಕೆಳೆಯವ್ರೋಲಾರಿಂಗದಾರ್ಯೆ | ಕೆಳೆಯರಾರಿಂಗಾ
ಹಿತವರು | ತಿಳಿವರೆಲ್ಲಾಲೋಕವಿಹುದಾಸ್ವಾರ್ಥಪರವಾಗಿ ||೧೫|| ಎಣಿಸುವರೆಧನಹೀನರನುದಿಟ | ಗಣಿಕೆಯರುವಿಭ್ರ
ನಹಧಾ | ರುಣಿಸತಿಯನಾಪ್ರಜೆಗಳವಗತವಿದ್ಯರಾಗುರುವ || ತೃಣಕೆಕೊಂಬರೆಋತ್ವಿಜರುದ | ಕ್ಷಿಣೆಬರಲುಯಜಮಾನನನು
ಗ | ಗಣವಿಹವೆಕರಿಗಾಡೊಳೆಂದರುಕಾಂತೆಯರುಮರುಗಿ ||೧೬|| ಬೀತಮರನನುಬಿಡದೆಪಕ್ಷಿಗ | ಳೀತಕಾಹಲುಬುವಿ
ಕೃಷ್ಣನ | ಮಾತುನಮಗಿನ್ನೇಕೆಕನಸಿನನಿಧಿಯಭಿಲಾಷೆ || ಓತುಕಮಗರಿದೊಲಿದುಪತಿಪಿತೃ | ಮಾತೃಸುತರನುತೊರದನೆ
ನು | ಘಾತಿಸಿದನಿಷ್ಕರುಣಿಯೆಂದರುಕಾಂತೆಯರುಮರುಗಿ ||೧೭|| ಆರುನಾವೀನಮಗೆಕೃಷ್ಣನ | ದಾರುಬರಿದೇಹಂಬಲಿ
ಸಂ | ಸಾರಬರುದೊಡೆಯಾಯ್ತುತಚ್ಚಿಂತೆಯಲಿಮನಮುಳುಗಿ || ಸೇರಿದರುಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಹಿತರು | ಸೇರಿದರುಕಾಲಂಗತ
ಗಿ | ನ್ನಾರುನೆನವಡೆನಾವೆನುತತುಂಬಿದರುಕಂಬನಿಯ ||೧೮|| ನೆನವನೈಮರಮೊಮ್ಮೆನಮ್ಮನು | ವನಿತೆಯರಗೋಷ್ಠಿಯ
ಕೆಳೆಯರ | ಜನಿತಮೇಳದಹಾಸ್ಯಕಥೆಗಳಲಿರೆಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿ || ಮನುಜಭೂಷಣನಾತ್ಮಪದಯುಗ | ವನಜಸಂಶ್ರಿತೆಯರನ
ಥಿಸು | ರನುನಿಜಾಂಘ್ರಿಯದಾಸಿಯರನೆಂದರುಮೃಗಾಕ್ಷಿಯರು ||೧೯|| ತಾಯೆಮರುಳಾನೀನುನಗರ | ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆತಾ
ನ್ನುಕಮಲದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷಂಗಾರುಮೋಹಕ್ಕುಂಟೆಮುಪ್ಪುಗಳು || ಬಾಯಬಿಟ್ಟಡೆಬಲ್ಲನೈನ | ಮ್ಮಾಯುಸವನಿವನೊಡೆಯನೆ
ತೆನು | ತಾಯುವತಿಯರುಬಿದ್ದರಳಲುತಬಹಳಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ||೨೦|| ನೆನನೆನದುಗೋಪಿಯರುಗೋವಿಂ | ದನಮೃದು
ತಮಧುರಸೂಕ್ತಿಯ | ನನುಪಮಾನನಕಮಲವನುಸುಪ್ರೇಮವೀಕ್ಷಣದ || ಜನಿತಸೌಹಾರ್ದದೃಢಾಲಿಂ | ಗನವನಾರತಿ
ಗೋಷ್ಟಿಗಳನಾ | ವನಿತೆಯರುತನ್ಮಯವೆನಲುಕಂಡರುಜಗತ್ರಯವ ||೨೧|| ಸತಿಯರಿಂತಳಲುತ್ತನೆನದ | ಚ್ಯುತನಬಾಲ್ಯ
ಮಾರಲೀಲಾ | ಕೃತಿಗಳನುಮೋಹನವಿಹಾರವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮನ || ಗತಿಗಳನುತದ್ಭಾವನಾಭಾ | ವಿತೆಯರಶ್ರುಜಲಾವಿಲೋ

ಭ್ರಮರ ಗೀತೆಗಳು.

ಲೇ । ಷ್ಟೆಯುರಿದ್ದರುಪೃಥ್ವಿಗಳಂತುದ್ಧವನವಂದೆ ||೨೨|| ಅಂಬುಜಾನನೆಗೋಪಿಯೊಬ್ಬಳು । ಹಂಬಲಿಸಿದೆಸೆದೆಸೆಗಳಿನಿಂ ।
ತಾಂಬರನುಕಳುಹಿದನುದೂತನನೆಂದುನೆರೆಬಗದು || ತುಂಬಿಯನುಕಂಡೆಂದಳೀತ । ಕ್ಕಂಬುಜೋದರನಟ್ಟಿದನುನೀಂ । ನೆಂಬೆಕವು
ಗಿನ್ನಾವನಸಾಮವೆನುತ್ತಹಲುಬಿದಳು ||೨೩|| ಮುಟ್ಟವಮಾತಾಡದಿರುವಲ್ಲಭ । ನಟ್ಟದನೆಲೇಸಾಯ್ತುಸವತಿಯು । ಬಿಟ್ಟಕುಚಕುಂ
ಕುಮುದವ್ಯೆಲಗೆಸೋಂಕಿದಂದದಲಿ || ನೆಟ್ಟನಾತನೆಧರಿಸಲವದಿರು । ತೊಟ್ಟವನವಮಾಲಾಪ್ರಸಾದನ । ನಿಷ್ಟೆಯಿದುಸಭೆಗೇನುಸೌಖ್ಯಾ
ಪ್ಯವದುತವುತವುಗೆ ||೨೪|| ದೂತನೀಪರಿನೀನುತಾನಿ । ನ್ನೇತರವಕಾಂತಾನುಭವಿಯೋ । ಘಾತಕನುತನ್ನಧರಸುಧೆಯನುತನಗೆ
ಮುನ್ನೊಮ್ಮೆ || ನೂತನಪ್ರಿಯನಿತ್ತುಮಗುಳವ । ನೀತೆಯರನೀಡಾಡಿಕುಸುಮ । ವ್ರಾತವನುನಿನ್ನಂತೆಬಿಸುಟೈದಿದನುಮಧುಪು
ರಿಗೆ ||೨೫|| ಇಂತುಪರಿಚರಿಯಿಯನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತೆಮಾಳ್ಪಳೊತನಗೆತನ್ನನ । ದೆಂತುನಂಬುವಳಕಟಕಪಟವಿಳಾಸದೀಕ್ಷಿ
ತನ || ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿಪವಿತ್ರಕೀರ್ತಿಮ । ಹಾಂತರಿಂಗಾಹ್ಲಾದನೆನಿಪಶ್ರು । ತ್ಯಂತಗೀತವಕೇಳಿಮರುಳಾದಳುಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ||
ಬಂದುಬಂದೆರೆತುಂಬಿನೀನೇ । ನೆಂದುಮಾಡುವೆಹಳೆಯನಲ್ಲನ । ನಿಂದುಲಾಭವದೇನುಹಾಡಿದಡಬಲೆಯರಮುಂದೆ || ಮಂದಿರವ
ನಮಗಿಲ್ಲನೀಹೋ । ಗೆಂದುಮುಖಿಯರುಕೃಷ್ಣಸಂಗದ । ಲಿಂದುಪೂರ್ಣೆಯರೀವರಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುದಿಟನಿಮಗೆ ||೨೬|| ಅವವಧು
ಪ್ರೋಕಪಟಹಾಸ । ಭ್ರೂವಿಜೃಂಭಂಗಳಿಗೆಸೋಲದ । ಳಾವಳೋದುರ್ಲಭನೆರಾಮರನಾಗಲೋಕದಲಿ || ಸೇವಿಸುವಳಾವನಪ
ದಾಬ್ಜರ । ಜೋವಿಶೇಷವಲಕುಮಿಯುಂದೊಡೆ । ನಾವದಾತಾಯುಂಬಡುತ್ತಮಕೀರ್ತಿಯಿನ್ನೇಕೆ ||೨೮|| ಎರಗಿಪದದಲಿಬೇ
ಡಲೀತ । ಕ್ಕರಿಯನೇತಾವಿದನುಕಪಟದ । ಹೊರಿಗೆವಾಳದಮಾತಿನಲಿದಿಟಸಾರವೇನುಂಟು || ತೊರದುತನಗೋತಿಹಪರದ
ಸುಖ । ದರಕೆಯನುನಾವಿರಲುನಮ್ಮನು । ತೊರದುಹೋದಾತನಲಿಮಾಡುವರುಂಟೆಸಂಧಾನ ||೨೯|| ಕೊಲುವನೇಧರ್ಮಿಷ್ಠ
ನಾದಡೆ । ಹಳುವದಲಿಬಾಲಿಯನುಬಲಿಯನು । ಬಿಲನಿವಾಸಕ್ಕಿಳುಹುವನೆನಿಜಚರಣಶರಣನನು || ಲಲನೆಕಾಮಿಸಿಬಂದಡರಿವನೆ ।
ಮೂಳ್ದುಕಿವಿಮೂಗುಗಳನೊಬ್ಬಳ । ಕಳೆವರವನದಸೆಸಿನೆಮಾಳ್ಪನೆಕಾಮಿಯಲ್ಲದನ ||೩೦|| ಸಾಕುಕೃಷ್ಣನಸಖ್ಯವವನಿ ।
ನ್ನೇಕೆಮರೆಯಲುನೆರೆಯವಾತನ । ಲೋಕಮೋಹನಮೂರ್ತಿವಾರ್ತೆಯನೊಮ್ಮೆಕೇಳ್ದವರು || ಲೋಕದೊಳಗಿರಲೀವಿಹಂ
ಗಾ । ನೀಕಸಹಿತಪವಿಯುಲಿಭಿಕ್ಷಾ । ನ್ನೈಕಜೀವಿಗಳಾದವ್ರುಳದುಕುಟುಂಬಸಂಗ್ರಹವ ||೩೧|| ಸತ್ಯನೆಂದೇನಂಬಿದೆವ್ರಜಿಂ ।
ಹೋಕ್ತಿಯನುಲುಬ್ಧಕನಸನ್ನೀ । ಕೋಕ್ತಿಯನುನಂಬಿದಮೃಗಾಂಗನೆಯರವೊಲಾಯ್ತುಮಗೆ || ಮತ್ತಿದೊಂದೇಲಾಭವಾಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನನಖಹತಕುಚಪ್ರಭ । ವಾರ್ತಿಸಾಕಂತಿರಲಿಹೇಳೂದನ್ಯವಾರ್ತೆಗಳ ||೩೨|| ಮತ್ತೆಬಂದ್ಯೆಪ್ರಿಯಸಖಿಯೆಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನುತಾನೇಕೆಕಳುಹಿದ । ನಿತ್ತಬಾರೈಕುಳ್ಳಿರಿಷ್ಟವದೇನುಬೇಡುವುದು || ಚಿತ್ತದೊಡೆಯನದೂತನೀನೆಮ । ಗಖ್ಯಧಿ
ಕೆತರಮಾನ್ಯನಲ್ಲಾ । ಕೃತ್ಯವನುತಮಗೇನಹೇಳಿದನೇನುಗತಿನಮಗೆ ||೩೩|| ಸಂದಿಸಲುನೀಬಂದೆಬಹೆವಾ । ವಂಧತನವಿನ್ನಿಂ
ತುಮತ್ಸರ । ಬಂಧುವಿನಸನ್ನಿಧಿಗೆಬಂದಡೆಕೃತ್ಯವೇನಮಗೆ || ಸಿಂಧುವಿನಮಗಳಹಳುರಸ್ಥಳ । ಬಂಧದೊಳಗನವರತಕಾಂಸ್ತುಭ ।
ಕಂಧರನಕಾಣಿಸಸಮರ್ಥನೆಹೇಳನಾಥೆಯರ ||೩೪|| ಎಂದುಬಹನೆಮ್ಮರಸನೆಮ್ಮಾ । ನಂದನಿಧಿಯುಂಮಾಳ್ಪನೆಮ್ಮವು । ಕುಂ
ದನೆಮ್ಮಯಸ್ವಾಮಿಯುಮ್ಮಯಪ್ರಾಣದಾತಾರ || ಚಂದನಾಗರುಚಾರುಭುಜದಿಂ । ದೇದುವಿರಹಾತುರೆಯರನುಗೋ । ವಿಂದನ
ಪ್ಪುವನೆನುತನುರ್ಭೆಗೆಸುಂದರಬಾಲೆಯರು ||೩೫|| ಇಂತುಕಂಡುದನೆಲ್ಲವನುನಿಜ । ಕಾಂತನಹಗೋವಿಂದನಂದೇ । ಕಾಂತ
ಯರುಹಂಬಲಿಪಹಲುಬುತಹಲವುಪರಿಗಳಲಿ || ಚಿಂತಿಸುತಸದ್ಭಾವನಿಯುತ । ಸ್ವಾಂತದಲಿಮೈಮರದಳಲುವೇ । ಕಾಂತಭಕ್ತೆಯು
ರಿರವನಂದುದ್ಧವನುನೆರೆಕಂಡ ||೩೬|| ಗೋಪಿಯರನಿಜನಿಸಭಕ್ತಿಯು । ನಾಪರಮಪೂರುಷನಚರಣದ । ವ್ಯಾಪ್ತರುಶನಲಾ
ಲಸೆಯುರಿದ್ದುರವನೀಕ್ಷಿಸುತ || ಶ್ರೀಪತಿಯುನಿಜದಾಸನಂದಾ । ಗೋಪಕಾಂತೆಯರಧಿಕಪುಣ್ಯಕೆ । ಳಾಪವಾಯ್ತೆಯೆನುತಪ್ರೌಢವ
ಮತೆಂದನವರೆಡನೆ ||೩೭|| ಹೇಳುವೆನುತಾಯಿಗಳರಾನಿ । ವ್ವಾಳದನಸಂಕ್ಲೇಶವನುನಿಜ । ಮಾಳ್ಪಯುಲಿಧರಿಸೂದುಹೇ
ಳುವೆನದನುನಿಮಗಿಂದು || ಶ್ರೀಲಲಾಮಪದಾಬ್ಜಸೇವಾ । ಲೋಲಭೃತ್ಯರಭೃತ್ಯತಾನೆಂ । ನ್ನೋಲಗವನವಧರಿಸುವುದನಿ
ಮೆಂದುಕೈಮುಗಿದ ||೩೮|| ಆರುನಿಮ್ಮಂದದನಾಥೆಯು । ರಾರುನಿಮ್ಮಂದದಮಹಾತ್ಮೆಯು । ರಾರುನಿಮ್ಮಂದದಸಭಾಗ್ಯೆ
ಯರಖಿಳಭುವನದಲಿ || ಶ್ರೀರಮಣನೊಲವಿನಕಟಾಕ್ಷದ । ಕೂರುಮೆಗೆಸೇರಿದಿರಿನಿಮ್ಮಂ । ತಾರುಧನ್ಯೆಯರಾರಪಾಪ್ತವ
ನೋರಥೆಯರೆಂದ ||೩೯|| ಜಪತಪಂಗಳನಿಶ್ಚಕರ್ಮದ । ಕೃಪಣರರಿಯರುಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯ । ನಿಪುಣಮತಿಗಳುಕಾಣರ
ವನಪಾದರೇಣುಗಳ || ವಿಪುಳಪ್ರಜ್ಞೆಯರಾರುನಿಮ್ಮಂ । ತಪರಿಮಿತಮಹಿಮನಲಿವಾಯಯಾ । ಗುಪಿತಪರಮಾತ್ಮನಲಿಮ
ನಂದನ್ನವಾಯ್ತೆಂದ ||೪೦|| ದಾನಯಜ್ಞಕಪ್ರೋಪ್ರತಾಸ್ತ್ರ । ಧ್ಯಾನಸೇಯಮನಿಯಮತೀರ್ಥ । ಸ್ನಾನಜಪನ್ನೈರಾಗ್ಯಬುದ್ಧಿ
ಗುಣಂಗಳೆಂಬಿವರ || ತಾನದಾವುದುಸಿದ್ಧಿನೋಡಲ್ಪಡೆ । ದಾನವಾಂತಕಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಿವಿ । ಧಾನವೆಂಬೀಸಕಲವೇದಪುರಾಣಪ

ತವೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಆಮಹಾಪುರುಷನಪದಯುಗ । ತಾಮರಸನಿಜಭಕ್ತಿಸುಕೃತೋ । ದ್ದಾಮಯರಿರಳನಟ್ಟಿದಿರುನಿರ್ದ
ಯದಲಿನಿಮಗೆ ॥ ಭೂಮಿಪಾವನಮೂರ್ತಿಗಳರನಿ । ರಾಮಯಾಜ್ಯಾತಭಕ್ತೆಯರಿರವು । ಹಾಮಹಿಮೆಯರಿರಾರುಸರಿಭುವ
ನದಲಿನಿಮಗೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ವಂದನೀಯರಿರಖಿಳಜಗಕಭಿ । ನಂದನೀಯರಿರಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವಭಕ್ತೆಯರಪನಿಪಾವನ
ಮೂರ್ತಿಗಳುನೀವು ॥ ಮುಂದುವರಿವಶ್ರುಗಳಿಗೀಗೋ । ವಿಂದನೀತನಸಮಯವನುನೀ । ವೆಂದಡುರಿಯರೆಗಾಗಿಕರಗುವಕೃ
ಷ್ಣನನವರತ ॥ ೪೩ ॥ ಮನವಿಹುದುನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಕೃಷ್ಣನ । ತನುವಿಹುದುಮಧುರೆಯಲಿನಿಮ್ಮನು । ನೆನೆದಾಣಿಯನುವಾಕಿ
ನಲಿಬಣ್ಣಿಸುತನೆರೆದಣಿಯ ॥ ನೆನೆಯಲರಿಯರುಮಾನಿಗಳತ್ತಲು । ಘನತರದಮಹಿಮೆಯನುಬಣ್ಣಿಸು । ವನುವನರಿಯವು
ವೇದಮಸ್ತಕವಾಚನೆಗಳೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿಸಂಪಾದಿಸಿದವೇ । ದಾರ್ಢ್ಯಯನಜಪಹೋಮಸಂಯಮ । ಬುದ್ಧಿಗುಣನಿ
ಯಮಾದಿಸದನುಷ್ಠಾನನಿಕರದಲಿ ॥ ಸಿದ್ಧಿಯೆಂದೇಕೃಷ್ಣಪದಯುಗ । ಲಬ್ಧವಹನಿಜಭಕತಿಧರೆಯಲ । ಸಾಧ್ಯವಿದುಬಹುಪು
ಣ್ಯವಂತರಿಗಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಅತ್ತಲಾಭವಸುರಮುನೀಂದ್ರರ । ಮೊತ್ತಗುಣಸಂಪನ್ನನಿರ್ಮಳ । ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳ್ಳದಲರಿ
ಯದಪರಕೆಪರತರದ ॥ ಸತ್ಯವೆನಿಸುವಕೃಷ್ಣನಲಿನಿಜ । ಚಿತ್ತವನುರಾಗೋಪಲಾಲಿತ । ಭಕ್ತಿಯಿದುನಿತ್ಯಾತ್ಮನಲಿನಿಮಗಾಯ್ತು
ಲಾಯೆಂದ ॥ … ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ … ॥ ೪೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೦೨೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಲವತ್ತಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸಂತವಿಸಿಗೋಕುಲವನಂದೇ । ಕಾಂತಭಕ್ತರದೇವಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಂಘ್ರಿಗೆಬಂದುಬಿನ್ನಹ
ಮಾಡಿದನುಹದನ ॥ … … … …

ಪದನು॥ ಅಂದಲೇಸಾಯ್ತಚ್ಯುತನಬೆಸ । ದಿಂದನೀಬರಲಾಯ್ತುಮಗೆಗೋ । ವಿಂದನರುಹೆನಸೌಖ್ಯವಲೆಸಜ್ಜನಕುಲಾ
ಗ್ರಣಿಯೆ ॥ ಎಂದನೇನನುನೆನೆವನೆಂತುಮ । ಕುಂದನೆಮ್ಮನುನಗರವನಿತಾ । ವೃಂದವಿಭ್ರಮಮೋಹಿತನುಹೇಳೆಂದರಬಲೆ
ಯರು ॥ ೧ ॥ ನೆನೆವನೇನನಮ್ಮಡನೆವೃಂದಾ । ವನದಲಾರಾಸೋತ್ಸವದಸಂ । ಜನಿತಸೌಖ್ಯದಲಾಡಿದೆಮ್ಮನುಸಂದರಾತ್ರಿಗಳ ॥
ನೆನೆವನೇನಿಜದಾಸಿಯರನೆ । ಮ್ಮನುಪಮಪ್ರೇಮವನುನಿಜಗುಣ । ವೆನಿಪಸಂಗೀತವನುಮೋಹನವೆನಿಪಲೀಲೆಗಳ ॥ ೨ ॥ ಅರಿ
ಯನೇಗೋಕುಲವನಿಜಪದ । ವಿರಹಸಖಿತಾಪದಲಿಬೆಂದುದ । ನರಿಯನೇನವಿಮ್ಮಾವಿಧಿಗೆಸಂದವರಬೆಂದವರ ॥ ಮೆರವಕಾರು
ಣ್ಯೇಕ್ಷಣದಮಳೆ । ಗರದುಸಂಜೀವನವಮಾಳ್ಪನೆ । ಕರುಣಿಗಳದಾತಾರಬಂದೀನಂದಗೋಕುಲಕೆ ॥ ೩ ॥ ಕಾಳುಗಿಚ್ಚಿನಲುರಿವ
ವನುಮಳೆ । ಗಾಲವನುಕಾಂಬಂತೆಕೃಷ್ಣನ । ಲೋಲನೇತ್ರಾಪಾಂಗಸುಸ್ಮಿತಮಧುರಸೂಕ್ತಿಗಳ ॥ ಲೀಲೆಗಳನಿನ್ನೆಂದುಕಂಡಪೆ ।
ವಾಲಿಗಳಲಕಟಕಟಬರಿದೆಕೃ । ಪಾಳುವೆಂಬರುಕೃಷ್ಣನನುಬಲ್ಲವರುತಾವೆಂದು ॥ ೪ ॥ ಆಶೆಯಿಲ್ಲದೆಬಹುದುಹುಸಿಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಶ
ನವಿಮ್ಮಾಗೋಕುಲಕೆನಿಜ । ದಾಸಿಯರಹಂಗೇಕೆನಿಜಲಾಭಾಪ್ತಕಾಮಂಗೆ ॥ ದೇಸಿಗಿತಿಯರಹೊರಗೆದಿಟಸಂ । ದೇಶವಾವುದು
ಕಳುಹುವಡೆನಿ । ರ್ದೇಶಿಸುವರಾವರಿಯೆವೆಂದರುಕಮಲವದನೆಯರು ॥ ೫ ॥ ಆಶೆಯಿಂದಲೆಜೀವರಿಗೆಸಂ । ಕ್ಲೇಶವದನುಳಿವ
ವರಿಗಾವ । ಕ್ಲೇಶವಿಲ್ಲೆಂಬುದನುಪಿಂಗಳೆಹೇಳಿದನುಮುನ್ನ ॥ ಆಶೆಬಿಡದಡನರಿವಡೆಯಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಘ್ರಿಯುದರುಶನವದಿ ।
ನ್ನೇಸುಮೋಹನಪ್ರೇಮಕುಂದನಮೂರ್ತಿಮೊಜಗಕೆ ॥ ೬ ॥ ಎಲೆಮಹಾತ್ಮನೆಕೇಳುಕೃಷ್ಣನ । ಜೇಯಮೂರ್ತಿವಿಲಾಸವ
ನುಕಂ । ಡುಳಿಯಲುತ್ಸಹಿಸುವಯೋಗಿಯದಾರುಭುವನದಲಿ ॥ ಉಜದವರನಾಕೇಕೆಮಗೆಮರೆ । ನಿಜಯಲರಿಯಳುಲಕ್ಷ್ಮಿ
ತಪ್ಪುವು । ದೊಲವೆನುತ್ತಂಗದಲಿಮನೆಮಾಡಿಹಳುನಿಸ್ಪೃಹನ ॥ ೭ ॥ ಈಗಳೀಗಿರಿನದಿಗಳೀಭೂ । ಭಾಗವೀವನನಿಕರಕರು
ಣಾ । ಸಾಗರನಪದಕಮಲಭೂಷಿತಲಾಂಛಿತೋದ್ದೇಶ ॥ ರಾಗರಂಜಿತವೇಣುರವಗಳು । ಯೋಗನಿಧಿಯನುಮರೆಯಗೊಡ
ವಿ । ನ್ನೇಗುವೆವುಹಾವಿಧಿಯೆನುತ್ತಳಲಿದರುಗೋಪಿಯರು ॥ ೮ ॥ ಏತಕಳಲುವರಾಗಗೋಪಕ । ನೀತುವಲ್ಲಾನಮಗೆಕೃಷ್ಣನ ।
ನಾತನಮ್ಮವನುಳಿದುದಿನವಾತಂಗೆರಿಂಗುವಡೆ ॥ ಆತನಿಂದವೆನಮಗೆದಿನನಿ । ರ್ನೀತವಾದರೆಸಾಕುನಮಗಾ । ರಾತನಾರಿನ್ನೇತ
ಕಾಸೆಯೆನುತ್ತಹಲುಬಿದರು ॥ ೯ ॥ ಆವಗರಿಯಲಿಮರೆಯಬಹುದೀ । ಭಾವವನುಸಪ್ರೇಮಹಾಸದ । ಯಾವಲೋಕನಲಲಿತ
ಗತಿಮೃದುಮಧುರಸೂಕ್ತಿಯನು ॥ ಜೀವರೂಪವನುಳಿದಡೆಂತೋ । ಜೀವಿಸುವೆವಾವೆಮಗೆಗತಿಮತಿ । ಯಾವುದೆನುತೋಲಾ
ಹುತಿರ್ದರುನಯನವಾರಿಯಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆಹಂಬಲಿಸಿಹಲುಬು । ತ್ತೊಡನೊಡನೆಹಾಕೃಷ್ಣಗೋಕುಲ । ದೊಡೆಯಗೋ
ಪೀನಾಥಗೋಕುಲಭಯನಿವಾರಕನೆ ॥ ಒಡೆಯನೀನುದ್ಧರಿಸುದುಃಖದ । ಕಡಲಲದ್ದೆವುಕೃಷ್ಣಯೆನುತಾ । ಮಡದಿಯರುದೆಸೆ
ಯೊಡೆಯೆಲೊರಲಿದರಿವಿದಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಆರುಗತಿನಮಗಿನ್ನುಕರುಣಾ । ವಾರುಧಿಯೆಹಾಕೃಷ್ಣಹಾಗೋ । ಪೀರಮಣ

ಗೋವಿಂದಗೋಕುಲದರಸಹಾಯೆನುತ ॥ ನಾರಿಯರುಹಲುಬುತ್ತಹರಿಯನು। ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದಕೃಷ್ಣಚಿಂತಾ। ವಾರಿಧಿಯಲೋ
ಲಾಡುತಿರ್ದರುಮರದುಲೌಕಿಕವ ॥ ೧೨ ॥ ಇರಲದನುಕಾಣುತ್ತಗೋಪಿಯ। ವಿರಹವಾಪ್ರೇಮೋಪಲಾಲಿತೆ। ಹರಿಪದಾಂಬು
ಜಭಕ್ತಿಯನುಸರ್ವಾತ್ಮಭಾವವನು ॥ ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮನುಮನ। ಕರಗಿತಲೆದೂಗುತ್ತಸಾಮವ। ನೊರೆವುದಾಡಿದ
ನಂದನಧಿಕನಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಸತಿಯರಿರಸಂಪನ್ನಭಾಗ್ಯ। ನ್ವಿಕೆಯರಿರಗೋವಿಂದವಿರಹದ। ಅತಿಶಯಾಹಿತ
ಮಾಮನುಗ್ರಹವಾಯ್ತು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ॥ ಮತಿಸುಸಿಕ್ತಲವಾಯ್ತುನೆನವಡೆ। ಯತಿಮನೋದುಷ್ಪ್ರಾಪ್ಯವೆನಲ। ಚ್ಯುತನೊಳುಪ್ರಸಿ
ದ್ಧಿಯದಲಿಸೇರಿತ್ತುನಿಮಗೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಚಿತ್ತವಿಪಿತಾತಾಯ್ಯರಸಿಜ। ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನೆಂದಸಂದೇ। ಶೋಕ್ತಿಯನುನಿಮ್ಮ
ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾತವಿಮಿಸದೀಪ್ತಿಯನು ॥ ಸತ್ಯವೆಂದೇನೆಂಬುವುದುತ। ದ್ಭೃತ್ಯನಾನೆಂದೆನುತಹೇಳಿದ। ನುತ್ತಮಶ್ಲೋಕನಸುಧಾಸೂಕ್ತಿಗ
ಳನುಗತಿಮ ॥ ೧೫ ॥ ಅಗಲಲರಿವನದೆಂತುನಿಮ್ಮನು। ಜಗನುಮಯಾತಾನಾಗಿಜೀವರ। ಬಗೆಗಳಿಗೆಚ್ಛೆತನ್ನಮಾಯಾಶ್ರಯನು
ತಾನಾಗಿ ॥ ಗಗನಜಲಧರೆವನ್ಹಿವಾತಾ। ದಿಗಳುನಿಜಕಾರ್ಯಕನುತಾನಂ। ತಗಲುವವ್ರತದ್ಭೂತಭೌತಿಕರೂಪತಾನೆಂದ ॥ ೧೬ ॥
ಎನ್ನೊಳುಮಾಯೆಯಿಂದುಳುಮತ್ರಿಜಗ। ಕ್ಕೆನ್ನೊಳಗೆಸಂಸ್ಥಾನವಮಾಯೆಗೆ। ಯೆನ್ನಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದಮೆಮಗುಳ್ಳಸಂಹಾರ ॥ ಭಿನ್ನವಾ
ದಂತಿಹುದನುನೋಡಲ। ಭಿನ್ನವೆನ್ನಲಿತ್ರಿಜಗತೋರ್ಪವು। ಹಾರ್ಣವದಬುದುಬುದತರಂಗಾವಳಿಗಳಂತೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಮೂರು
ಗುಣದಲಿತೋರ್ಪಬುದ್ಧಿಯು। ಮೂರವಸ್ಥೆಗಳೊಳಗೆತಾನೆಡೆ। ಯಾರದಮಲಜ್ಞಾನಮಯನಿಜತತ್ವವೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಬೇರೆನಿಜ
ಪ್ರಾಟೆಂಬುದನುನೆರೆ। ತೋರಿತುರಿಜಾವಸ್ಥೆಯಲಿಕ್ಕೈ। ವಾರಿತುರಿಯಾತೀತನಹಪರಮಾತ್ಮತಾನೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಬೇರೆನಿಸಿತೋ
ರುವದುಮನದವಿ। ಕಾರದಲಿಜಗವೊಂದೆಸ್ವಪ್ನವು। ನೋರಥಂಗಳಪ್ರೋಲನಿರ್ವಚನೀಯರೂಪದಲಿ ॥ ನೀರೆಯರಿರಾಸುಳಿ
ಯೆಜಗವಿದು। ತೋರಲರಿಯದುಜಗವಿದಲ್ಲದ। ದೋರುಗುಡಿಸೆನುನಿತ್ಯಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣತಾನೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಇತ್ತನಗಲಿಕೆಯ
ನುನಿಮಗನಿಜ। ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳೆನ್ನನಗಲದೆ। ವರ್ತಿಸಲುಬೇಕೆಂದುಬಹಳಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ಮುಕ್ತಿಗೆನ್ನಧ್ಯಾನವಲ್ಲದೆ।
ಮತ್ತನುವಿನಸಂಗದಲಿನಿ। ರ್ವರ್ತಿಸದುಹುರುಳಿಲ್ಲಜಡವಿಷಯಂಗಳೊಳಗೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ನಲ್ಲನೊಡಲಿರಲಾತನಲಿಮನ। ವಿಲ್ಲ
ನಬಲೆಯರಿಂಗೆದೊರಕೆ। ನಲ್ಲನಿರಲಡಿಗಡಿಗೆತಾತ್ಪರಿಯದಲಿನೆನವಂತೆ ॥ ವಲ್ಲಭೆಯರಿರನಿಮ್ಮಮನವೆ। ನ್ನಲ್ಲಿದೃಢತರವೆಂಬುದನು
ತಾ। ಬಲ್ಲೆನೇತಕ್ಕಳಲುವಿರಿಹಂಗಿಗನುತಾನೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಭಾವಭಕ್ತಿಯೆಮುಕ್ತಿಕಾರಣ। ನೀವೆಕಾಣಿರೆಮಾನೆಗಳಲಿರಾ। ಜೀ
ವದುಬಿಡುರಾನೆನದುತನ್ನಯರಾಸಲೀಲೆಗಳ ॥ ಭಾವೆಯರಿರಾಪಡೆಯುದೆನ್ನಲಿ। ಜೀವವನುಬೆರಸಿದಿರಿತನುವಿನ। ಸೇವೆಯಿಂದ
ಮನೋನುರಾಗವೆಮುಖ್ಯತರವೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಕೂಡಿಕೊಂಬೆನುನಿಮ್ಮನೆಂದೇ। ಮಾಡಿದೆನುಕಂಗಳಿಗೆದೂರವ। ನಾಡಲೇತಕ್ಕಂ
ಜಿಪಿರಿಹಂಗಿಗನಲ ನಿಮಗೆ ॥ ನೋಡಲಾಗದುತಪ್ಪನೆನ್ನಲಿ। ಖೋಟಿಯನುಹಿಡಿಯದೆನಿಮ್ಮಲಿ। ಕೂಡಿಹುದುನಿಜಚಿತ್ತವನ್ಯ
ಥವರಿಯೆನಾನೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಮನದಲೆನ್ನಯಧ್ಯಾನವನುವಾ। ಕಿನಲಿನಿಜಗುಣಗಣದವರ್ಣನೆ। ಗಳನುನೆರೆನಾಮುತ್ತಮಾಸ
ಗಳಪ್ರೋಲಮುಕ್ಕದಲಿ ॥ ವನಿತೆಯರಿರ್ಕ್ಯೆದುವಿರಿತನ್ನಲಿ। ನೆನೆಯದಿರಿಭೇದವನುವಿಸ್ಮೃತಿ। ಜನಿಸಲರಿಯದುಭಕ್ತಿಹೀನವಿಗ್ರಹವನು
ತಾನೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಅಬಿನಂತಿಂದ್ರಿಯಕೆಗೋಚರ। ವೆನಿಸುವೀವಿಷಯಂಗಳನುಭವ। ಮನಕೆಮನವಾತ್ಮನುವಿಶುದ್ಧಜ್ಞಾ
ನಶಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ನೆನೆವ್ರತಾತ್ಮಭಾಸಿತವನಾ। ಮನವನೆನ್ನಲ್ಲಿಯೆರಚಿಸೆಸಂ। ಜನಿಸುವುದುಸಾಯುಜ್ಯಪದವೀಜೀವರಿಂಗೆಂದ ॥
ಬಿತದರ್ಥದಬಿಜನಿಗಮ। ವ್ರಾತವದಗಿದನಾತ್ಮವಿದ್ಯೋ। ಪೇತಸಾಂಖ್ಯಮನೀಷಿತ ರ್ಥತಪ್ರೋವ್ರತಾದಿಗಳು ॥ ನೀತಿವಿದೆ
ಯರಿರಬುದ್ಧಿಯುಳಸಂ। ಖ್ಯಾತನದಿಗಳನಡಗುವಂತಿರ। ಲಾತುರಿಸಬೇಡಖಿಳದಲಿಪರಿಪೂರ್ಣತಾನೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಮರೆಯಲರಿವೆ
ನೆನಿಮ್ಮನೇತಕ। ನೆರವಣಿಗೆಯನುಕೋಟಿಕಲ್ಪಂ। ತರಕೆನಿಷ್ಕೃತಿಯುಂಟೆತನಗೊಲಿದಿಹಪರದಸುಖವ ॥ ತೊರದರೆನ್ನಲಿಹಂಗ
ನೇಸೆರೆ। ಮೊರಿಬಿರಿಸಾಕಿನ್ನುಮನದಲಿ। ಮರೆಯಲಾಗದುತನ್ನಭಕ್ತರಭಾರತನೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಇಂತುನಿಜನಾಥೋಕ್ತಿಗಳ
ನಾ। ಕಾಂತೆಯರುಕೇಳುತ್ತವಿರಹದ। ಚಿಂತೆಗಳನೀಡಾಡಿಪೂರ್ಣಮನೋರಥೆಯರೆನಿಸಿ॥ ಅಂತರಾತ್ಮನುಕೃಷ್ಣನೆಂಬುದ। ನಂ
ತರಂಗದಲರಿದುಸತಿಯರು। ಸಂತಸುಖದಲಿನೆಲಸಿದರುಮರದರುಮನೋವ್ಯಥೆಯ ॥ ೨೭ ॥ ಪ್ರಿಯತಮನಸಂದೇಶದಲಿಕಾಂ।
ತೆಯರಿಗೊರತಿಪರಾಂತರಂಗಾ। ಮಯವನಪಹರಿಸುತ್ತಭಾಗವತೋತ್ತಮನುಹರಿಯ ॥ ನೆಯದಲಿಷ್ಟದಕೊರಳವನವಾ। ಲೆಯ
ನುರದಿರಿಗಂಧಕಸ್ತೂ। ರಿಯನುಕೊಟ್ಟುಚಿತದಲಿಸಂತೈಸಿದನುಗೋಪಿಯರ ॥ ೨೮ ॥ ಗೋಪಗೋಪೀಜನಗಳಂತ। ಸ್ವಾಪ
ಪದಗಲುಕೃಷ್ಣಲೀಲಾ। ಳಾಪಕಥನಶ್ರವಣಕೀರ್ತನಸಾರಸುಧೆಗಳಲಿ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಪ್ರಿಯದಾಸನಂದನು। ರೂಪಚೇಷ್ಟೆಗಳಂದವಿ
ದಬೆದ। ಯಾಪರನುಪರಿಪೂರ್ಣನೆಂತೆಂದರಿಯಬೇಕೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಉದ್ಧವನನಿಂತಬಲೆಯರುಹರಿ। ಬುದ್ಧಿಯಲಿನಂದಾದಿಗಳುಸ।
ಪ್ರದ್ಧೆಯಲಿಮನ್ನಿಸುತಹರಿಗುಣಕೀರ್ತನವನೊಲಿದು ॥ ಬದ್ಧಬಹಳಪ್ರೇಮರಸಸಂ। ವೃದ್ಧಸತ್ಪ್ರೋದ್ಧತಪರಾನಂ। ದಾಬ್ಧಿ
ಯೊಳಗೋಲಾಡುತಿರ್ದರುಸಾಧುಸಂಗದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ವರನದೀತೀರವನುಶೋಭಿತ। ತರುಗಳನುಗೋವರ್ಧನಾಹ್ವಯ।

ಗಿರಿಯನಾಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿರೇಖಾರೇಣುರಂಜಿತದ ॥ ಪರಮಭಾಗವತಾಂಕನೀಕ್ಷಿಸು । ತಿರದೆತಲೆದೂಗುತ್ತ ಕೃಷ್ಣನ । ಚರಿತವಿಪಿ
ನೋದ್ದೇಶದೊಳಗಾಡಿದನುಹರುಷದಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಇದುಬಕಾಸುರಭಂಜನಸ್ಥಳ । ಇದುವೆಧೇನುಕನಾಶನಸ್ಥಳ । ಇದುವೃಷಾಸುರ
ಸಂಖಚಂಡವ್ಯೋಮರೆಂಬವರ ॥ ಕದನರೌದ್ರಸ್ಥಾನವತ್ಸನ । ನೊದದಲೀಲಾಸ್ಥಾನವೆಂದಾ । ಸುದತಿಯರುತ್ತರೋತ್ತನಡೆದರು
ವಯನವಾರಿಯಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಇಸುರವಮಾರವಮಣಾದ್ಯತಸ್ಥಳ । ಇದುಮಹೋರಗಮರ್ದನಸ್ಥಳ । ಇದುಮುಕುಂದನಭೋಜ
ನದಮಂಡಲದಸುಸ್ಥಾನ ॥ ಮುದದಲಿವೆಗ್ಮಡನಾಡಿದಸ್ಥಳ । ಇದುವಿಹಾರಲತಾಗೃಹಾಂತರ । ಇದೆಯೆನುತವಸವಳಿದರಬಲೆಯ
ರುದ್ಧವನಮುಂದೆ ॥ ೩೪ ॥ ತೋರಿದರುತಂತಮ್ಮಜೀವವ । ಮಾರುಗೊಂಡೆಡೆಗಳನುಧರೆಯಲಿ । ನೀರೆಯರುಹೊರಳುತ್ತನಯ
ನಜನಂಗಳಲಿನೆನೆದು ॥ ಓರುಗುಡಿಬಿದರೊರಲಿದರುಬಾ । ಯಾರಿಬಸವಳಿದೇಕೆಗಂಟಲ । ನೂರಿಹೋದೆವಿಧಾತ್ರಯಂದಳಲಿದರು
ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ಇರಲುಗೋಪಾಂಗನೆಯರಂತಃ । ಕರಣಪರಿಪಾಕವನುಪರಮೇ । ಶ್ವರಪದಾಬ್ಜಪರಾಗನಿಷ್ಠೆಯನ
ನುಕಾಣುತ್ತ ॥ ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮನುಮನ ಕರಗಿಕರಪುಟವಮುಕುಳದಲಿಪಂ । ಕರುಹಮುಖಿಯರಪಾದರೇಣುಗಳಂ
ನೆಪೊಡವಂಟ ॥ ೩೬ ॥ ಹುಟ್ಟಿದರೆಗೋಪಿಯರಪರಿಯಲಿ । ಹುಟ್ಟುವುದುನರನಾಗಿಮೇಣೀ । ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿಗಿಡಬಳ್ಳಿಮರಗಳು
ಹಕ್ಕಿಹರಿಣಗಳು ॥ ಹುಟ್ಟನೈಫಲವೇನುನರರವಿ । ಶಿಷ್ಟವಿಪ್ರತ್ವದಲಿಸುಖಕ್ಕೈ । ಯುಟ್ಟಲರಿವುದೆಹರಿಪದಾಬ್ಜಪರಾಙ್ಮುಖರಿಗೆಂದ ॥
ನಾವುಹುಟ್ಟನೆದುಃಖಸಂಕ್ಲೇ । ಶಾವಳಿಗಳಂಗಂಜಿಮುನಿಗಳ । ದಾವನಂಘ್ರಿಸರೋಜದಲಿಭಕ್ತಿಯನುಭಜಿಸುವರು ॥ ನಾವುಬ
ಯಸುವೆವಾವನಂಘ್ರಿಯ । ಸೇವೆಯನುಗೋಪಿಯರಸುಕೃತವ । ದಾವುದೋತತ್ಪದಭಕತಿಸಂಪನ್ನವಾಯಿತೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಎತ್ತ
ಲೀಗಿರಿವನನಿವಾಸಿಗ । ಳೆತ್ತಲೀವ್ಯಭಿಚಾರಲೀಲೆಯ । ದೆತ್ತಲೀಶೌಚಾಚಮನಚಾರಿತ್ರಹೀನೆಯರು ॥ ಎತ್ತಲೀಗೋವಿಂದನಲಿದೃ
ಢ । ಭಕ್ತಿಯಿದುಮುಮುಕ್ಷುಭೂಪ್ರಸಂಭವಿ । ಸಿತ್ತುಯೋಗಿಧ್ಯೇಯನಲಿಸಕಲಾತ್ಮಕನಲೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಆರುಸರಿಸತಿಯರಿಗೆರಾಸ
ದ । ಹಾರದಲಿಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಶ್ರೈ । ತ್ಯಾರಿಮನವೊಲಿದಪ್ಪವನುಗಡಗೋಪನಾರಿಯರ ॥ ಭೂರಿಭಾಗ್ಯೆಯರೊಡನೆಕೂಡಿದ । ಕೂ
ಸುಮೆಯಲವಲೇಶವುಂಟೇ । ವಾರಿಧಿಯಮಗಳಲಿನಿಜೋರಃಸ್ಥಳನಿವಾಸೆಯಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಅಪ್ಪಿಹಳುಸಿರಿತಾನೆಬಿಡದೊಲಿ । ದಿಪ್ಪ
ನಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಮುರಹರ । ನಪ್ಪವನುಗಡತಾನೆವೊಲಿದೀಭಾಗ್ಯವಂತೆಯರ ॥ ದರ್ಪಕನಹೆತ್ತೈಯನೊಲವಿನ । ದರ್ಪವೆಂತು
ನೊಭಕ್ತರಿಂಗೇ । ನೊಪ್ಪಲರಿಯದುಬಲ್ಲಿದರುಭುವನತ್ರಯದಲೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಜನನವಾಗಲಿತನಗೆಗೋಪೀ । ಜನದಪಾದಪರಾ
ಗಸೋಕುವ । ವಿನುತವೃಂದಾವನದತರುಲತೆಗುಲ್ಮನಿಕರದಲಿ ॥ ವನಜದೃಶನೊಲವೆನ್ನಲುಳ್ಳಡೆ । ತನಗಿದೇಪುರುಷಾರ್ಥಬೇಡು
ವೆ । ನೆನಗೆಕರುಣಿಸುಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾಕರನೆನೀನೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಅರಸಿಕಾಣರುಮುನಿಗಳಾವನ । ನಿರುಗೆಯನುಶ್ರುತಿಕೋಟಿಗಳು
ಕಡೆ । ನೆರೆಗಕಾಣವುಕೀರ್ತಿಸುತಮಹಿಮಾವನಾಂಬುಧಿಯ ॥ ವುರುವದ್ವೈವವನದನುಕುಚಕರ । ದಿರುಬಿನಲಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಗಡ
ನ್ನೈ । ಮರವರೀಗೋಪಿಯರುರಾಸೋತ್ಸವದಗೋಷ್ಠಿಯಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ವಿರತರನುವಿಷಯಿಗಳಮಾಡುವ । ಪರತರಾತ್ಮಜ್ಞಾ
ನನಿಷ್ಠಾ । ನಿರತರನುನೆರೆಗೆಡಿಸುವಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ ॥ ಇತದೆಕಂಗಳಲಾನನದಲಂ । ಬುರುಹವದನೆಯರೊತ್ತಿಕೊಳುತ್ತೊ
ನು । ವಿರಹತಾಪವನುಳಿವರಿರುಳಿರುಳೀಸಭಾಗ್ಯೆಯರು ॥ ೪೪ ॥ ಒಡನಿಹೆನುತಾನೆಂಬಕೃಷ್ಣನ । ನುಡಿಯನೇನೆರೆನಂಬಿಮಲ
ಗು । ತ್ತೊಡನೆಹರಿಯಿರೆಕಂಡುವಿರಹವ್ಯಥೆಯನೀಡಾಡಿ ॥ ತಡವಿತಕ್ಕೈಸುತ್ತರತಿಸುಖ । ವೊಡರಿಸಲುಬೆಳಗಾಗೆವಿಸ್ಮಯ । ವ
ಡುವರಚ್ಯುತನಂಗರಾಗವನಂಗದಲಿಕಂಡು ॥ ೪೫ ॥ ಆವಕರುಣಾವನಧಿಯೋರಾ । ಜೀವಲೋಚನನಕಟಗೋಪಿಯ । ರಾ
ವಭಾಗ್ಯಾಧಿಕೆಯರೋಭುವನತ್ರಯಂಗಳಿಗೆ ॥ ಭಾವಹರಿಮಯಭಕತಿಹರಿಮಯ । ಜೀವಜಾತಕೆವಿದ್ಯೆಹರಿಮಯ । ವ್ರೋ
ಪ್ರೊಹರಿಮಯಕನಸುನೆನಸುಸುಷುಪ್ತಿಗಳಲೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಇಂದುಮುಖಿಯರುಪಾಡುವೀಗೋ । ವಿಂದಚರಿತಾಮೃತದಕಡಲ
ದ । ವಿಂದುಪಾವನವಾಗುತಿದೆಲಾಸಲೆಜಗತ್ರಿತಯ ॥ ವಂದಿಸುವೆನಾನೀವ್ರಜಸ್ತ್ರೀ । ವೃಂದಪದರೇಣುಗಳನಡಿಗಡಿ । ನೆಂದುನೆ
ರೆಕೈಯೆತ್ತಿಪೊಡಮಡುತಿರ್ದನವನಿಯಲಿ ॥ ೪೭ ॥ ಬಾಲೆಯರುಪಾಡುವಮುಕುಂದನ । ಲೀಲೆಯನುಕೇಳುತ್ತಕರಗು । ತ್ತಾಲಿ
ಗಲ್ಲಿಂದದಲಿಪರವಶನಾಗಿಗೋಪಿಯರ ॥ ಕಾಲಿಗೆರಗುವನಡಿಗಡಿಗೆಪದ । ಧೂಳಿಯನುಧರಿಸುವನುಕೃಷ್ಣವ । ಶೀಲನಿಧಿಮುಳು
ಗಾಡುತಿರ್ದನುನಯನವಾರಿಯಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ಇಂದುನಾಳೆಯೆನುತ್ತದಿವಸವ । ಹಿಂದುಗಳದರುಗೋಪರಾಗೋ । ವಿಂದದಾಸ
ನಸಂಗಸುಖಲಾಭದಲಿಕಳುಹಿಸದೆ ॥ ಸಂದವರಘಳಿಗೆಯಲಿದಿನವೊಂ । ದೊಂದುಹರಿಗುಣಕಥನಕೀರ್ತನ । ದಿಂದಕೃಷ್ಣನಸಂಗ
ಸುಖಕೆಸಮಾನವೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೪೯ ॥ ಸಂತವಿಸಿಗೋಕುಲವನಂದೇ । ಕಾಂತಭಕ್ತರದೇವನಾಶ್ರೀ । ಕಾಂತನನುನಿಜಭಕತಿಯಲಿ
ಸನ್ನಿಸುತಬೀಳ್ಕೊಂಡು ॥ ಸಂದಸದಬೀರಿದನುರಥವನು । ಕಂತುಶರಭಗ್ನೆಯರುಗೋಕುಲ । ಕಾಂತೆಯರುಕವಿತರಲುಕಾಣಾ
ಕಾತರಾಷ್ಟ್ರೆಯರ ॥ ೫೦ ॥ ನಂದಗೋಪಯಶೋದೆಯರುನಡೆ । ತಂದುಗೋಪೀಗೋಪಜನಸಹಿ । ತಂದುಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು
ಕೃಷ್ಣಂಗೀವುದಿದನೆನುತ ॥ ಎಂದರಾಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಚಿಂತಾ । ನಂದಬಾಷ್ಪಜಲಾವಿಲೇಕ್ಷಣ । ದಿಂದನೋಡುತ್ತುದ್ಧವನಕಾಲ್ಗೆರಗಿ

ತೆಗದಪ್ಪಿ ||೫೨|| ಮನದವೃತ್ತಿಗಳಾವುಕೊಂದನ | ನೆನಹಿನಲಿವಾಕುಗಳುಗುಣಕೀ | ರ್ತನೆಗಳಲಿಕೈಗಳುಶದಂಘ್ರಿಸರೋಜ ಪೂಜೆಯಲಿ || ತನುನಮಸ್ಕಾರದಲಿಸಲೆಸಂ | ಜನಿಸಬೇಬೇಕೆಮಗೆಬೇಡುವೆ | ವಿನಿತನೇಬನ್ನಿಸುವುದುಕೃಷ್ಣಂಗೆನೀನಿದನು || ಕರ್ಮವಶದಲಿತಿರುಗಿನಾನಾ | ಜನ್ಮವಶದಲಿತೊಳಲುವಿದು | ಷಡ್ವರ್ಗಗಳನಿಪ್ಪಿಮನೆಮರೆದುದವ್ರೋಲುನಿಜಮತಿಯ || ಎಮ್ಮೊಳಗೆದಯೆಗೈದುನೋಳ್ಪುದು | ಧರ್ಮವೆನ್ನೈತಂದೆಸಾಕ್ಷಾ | ದ್ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನೆನಿಪ್ಪಕೃಷ್ಣನಚರಣಕಮಲದಲಿ ||೫೩|| ದತ್ತ ಫಲದಲಿಸಂಚಿತೇಷ್ಟಾ | ಪೂರ್ತಫಲದಲಿವಿಧಿವಿಹಿತಸ | ದ್ವೃತ್ತಫಲದಲಿಬೇಡುವೆವುತಾವಿದನೆನಿಜವೆನಿಪ || ಭಕ್ತಿಯುಸುಕೃಷ್ಣನಲಿಸಂತತ | ವ್ಯತ್ರಿಯನುಭೂತದಲಿತನ್ನಯ | ಭೃತ್ಯರೊಲವನುಕರುಣಿಸೂದೆಂದೆನ್ನುಕೃಷ್ಣಂಗೆ ||೫೪|| ನಿನ್ನವರುತಾ ಮಾದರೆಲೆಕರು | ಣಾರ್ಣವನನೀಬೇಡಿಕೊಸಂ | ಪನ್ನಕರುಣಾನಿಧಿಯನೆನುತಾನಂದಬಾಷ್ಪದಲಿ || ಸನ್ನುತನನಪ್ಪಿದರುಮರಳ ದ | ರುನ್ನತಾಮಳಕೀರ್ತಿಗೋಪರ | ಧನ್ಯತೆಗೆತಲೆದೂಗಿಕೈಮುಗಿವುತ್ತಬೀಳ್ಕೊಂಡ ||೫೫|| ಬಂದನುದ್ಧವನಾಮಹಾರಥ | ದಿಂದಮಧುರಾಪುರಕೆಪರಮಾ | ನಂದದಲಿಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತಚ್ಯುತನಪದಕೆರಗಿ || ನಿಂದುಕೈಗಳಮುಗಿದುಬಿನ್ನಹ | ವೆಂದೆನುತಗದ್ಗದಗಳಾಕ್ಷರ | ದಿಂದಭಕ್ತ್ಯುದ್ರೇಕವನುಹೇಳಿದನುಗೋಕುಲದ ||೫೬|| ಹೆಸರುಗೊಂಡವರವರುಪಾಯನ | ವಿಸರವನು ಮಣಿಕನಕಭೂಷಣ | ವಸನಮಧುಘೃತಕುಂಭಧೇನುಪ್ರಮುಖವಸ್ತುಗಳ || ಪ್ರಸರವನುಪರಮೇಷ್ಠಿಪಿತಗೊ | ಪ್ಪಿಸಿದನಿತು ವನೊಲವುಮಿಗಲೀ | ಪ್ರಿಸುತಭಕ್ತಪ್ರಿಯನಿಧಿಕುಂಬಿದನುಕಂಬನಿಯ ||೫೭|| ಆಲಿಸುತವೃತ್ತಾಂತವನುಕರು | ಣಾಳು ಹೋಂಪುಳಿಯೋಗಿಭಕ್ತನ | ಮೇಳಣನುರಾಗಾನುರಂಜಿತಪಾರವಶ್ಯದಲಿ || ಹೂಳಿದವ್ರನಿಡುಗಂಗಳಡಿಗಡಿ | ಗೇಳಗೆಯಪ್ರಳ ಕದಲಿಭಕ್ತನ | ಮಾಳಿಯನುತಡವಿದನುಕೇಳಿದನವರಕಾಶಲವ ||೫೮|| ಮತ್ತೆವಸುದೇವಂಗೆದೇವಕಿ | ಗಿತ್ತನಾನಂದಾದ್ಯ ರುಚಿತದ | ಲಿತ್ತುಕಳುಹಿದವಸ್ತುಗಳನಿರದುಗ್ರಸೇನಂಗೆ || ಮತ್ತೆಬಲರಾಮಂಗೆಕಾಣಿಕೆ | ಯಿತ್ತುಕೈಗಳಮುಗಿದುಗೋಪರ | ಭಕ್ತಿಯನುವಿಸ್ತರಿಸಿದನುನಿತ್ಯಾತ್ಮಬಾಂಧವರ || ... ... ||೫೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೦೮೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಲವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೈರಂಧ್ರಿಯ ಮನೆಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ || ಸಿಂಧುಶಯನನಭೀಷ್ಟವನುಸೈ | ರಂಧ್ರಿಗಿತ್ತಕ್ರೂರಭವನಕೆ | ಬಂದುಕೃತ್ಯಾರ್ಥದಲಿಬಿಜ
ಯಂಗೈದನಸುರಾರಿ || ... ...

ಪದನು || ಒಂದುದಿನಮನದೊಳಗೆನೆನೆದುಮು | ಕುಂದನಾಸೈರಂಧ್ರಿಗೊಪ್ಪುವ | ಮಂದಿರಕೆಬಹೆನೆಂದಮಾತನುಸಲಿಸಬೇಕೆನುತ || ವಂದ್ಯಚರಣರದೇವನೈತರ | ಲಿಂದುಮುಖಿಕಾಣುತ್ತಪರಮಾ | ನಂದದಲಿಬಂದಿದಿರುಗೊಂಡಳುವಿಹಿತವಿಭವದಲಿ || ಆಸರೋರುಹವದನೆಹರುಷಾ | ವೇಶದಲಿಮನಮುಳುಗಿಕೃಷ್ಣಂ | ಗಾಸನವನೊಪ್ಪಿರಲುಸಿರಿಮಂಚವನುಪಚ್ಚಡಿಸಿ || ಲೇಸೆನಿಪನಿರ್ಮಲಿನವಹಮೇ | ಲ್ವಾಸಿನಲಿನವರತ್ನನಿಕರದ | ಭಾಸುರಾಂತರ್ಗೃಹದೊಳಾರಾಧಿಸಿದಳಚ್ಯುತನ ||೨|| ಕೋಟ್ಟವಿಮಲಾಸನವಕೈಯಲಿ | ಮುಟ್ಟಿಕೆಳಗವನಿಜಾಲಿಸಲೆಜಗ | ಜಟ್ಟಿಭಕತರದೇವನುದ್ಧವನೆರಗಿಕುಳ್ಳಿರಲು || ದೃಷ್ಟಿನೋಹನಮೂರ್ತಿದನುಜಘ್ನ | ರಟ್ಟನನುಕರಿಸುತ್ತಲೋಕದ | ಚೇಷ್ಟೆಯನುಕುಳ್ಳಿರ್ದನೊಪ್ಪಿರಲೆಸೆವಮಂಚದಲಿ ||೩|| ಮಘಮಘಿಪಕಸ್ತೂರಿಚಂದನ | ದಗರುಕುಂಕುಮವಾಸಿತದಬೆಳು | ಮ್ರೊಗಿಯಧೂಪದದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಾಮೋದಮೋಹನದ || ಬಿಗಿದಪಟ್ಟೆವಳಿಯಮೇಲ್ಕ | ಟ್ಟಿಗಳಮುಕ್ತಾಜಾಲಮಾಲಾ | ಸ್ಥಗಿತಗೃಹರಚನೆಯನುನೋಡಿದನಸುರರಿಪುನಗುತ ||೪|| ಕಾಲುನೇಗವನುತೊಳದುಮೆರವದು | ಕೂಲವನುನೆರಿದುಟ್ಟುನೂರಿಗಳ | ಮೇಲೆವರಕಸ್ತೂರಿಚಂದನದಂಪುರಂಜಿಸಲು || ಲೋಲಲೋಚನೆಮುಡಿಮವೆಣ್ಣಿಯ | ಮಾಲೆಯನುಕೊಳಕೊಳವಕೊಸೆದು | ನ್ನೀಲಿಕಪಗಂಗಳನುತೊಟ್ಟಳುಮೆರವಭೂಷಣವ ||೫|| ಬಲಿದುಭೋಗಿನಮಾನಭೂಷಾ | ವಳಿಗಳಲಿಮನದಣಿದುಕೊಂಡಳು | ಬಿಳಿಯಲೆಯುಕರ್ಪೂರಪೂರದಲೆಸವವೀಳೆಯವ | ಲಲಿತಪದನೂಪುರದರವದಲಿ | ಲಲನೆಬಂದಳುಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತಾ | ನಳಿನನಾಭನಹೊರೆಗೆಮೆರವಮನೋನುರಾಗದಲಿ ||೬|| ಉಡುಗಿಲಜ್ಜಾಭರದಲಿವ್ಮೊ | ನಡುಗಿಸುವಸಂಗಮಕೆನಸುಬೆಮ | ರಿಡುವಭಾಳದತಿಲಕದಲಿಕಡೆಗಣ್ಣನೋಟದಲಿ || ಎಡದಕೈಯಲಿಮೇಲುದವಬಿಡು | ಮುಡಿಯನೇಸರಿಸುತ್ತನಿಂದಳು | ಕಡುಚೆಲುವೆಯೆಂದೆನಿಪವಿಭ್ರಮಗಳನುನೆರೆಮೆರದು ||೭|| ಕಾತರಿಸಿದಳುಕಾಂತೆನಯನೆ | ಪ್ರೀತಿಚೇತನಸಂಗಸಂಕ | ಲ್ಪಾತಿಶಯನಿದಾ ನಿವೃತ್ತಿಶರೀರಕಾರ್ಶ್ಯದಲಿ || ದೌತ್ಯವಿಷಯನಿವೃತ್ತಿಲಜ್ಜಾ | ಖ್ಯಾತಿಚೇತೋನ್ಮಾದಮೂರ್ಛೆ | ಜಾತವೆಂಬೊಂಭತ್ತವಸ್ಥೆಗಳವ್ರಕಿದವ್ರಸತಿಯ ||೮|| ಅಕಟಲೋಕವಿಗಧಿಕಸೌಜನ್ಯ | ಸ್ರ

ಕೃತಿಗುಣಸಂಗತಿಗಳಿಂದಲಿ । ವಿಕಳತೆಯನೈದುವುದುಸಾವುದುಕೆಡುವುದಳಲುವುದು ॥ ಸಕಲಸುಖವಿಗ್ರಹಸಕಲಾ । ತ್ಮಕನೆ ಸುಂದರಿಕೇಳಾತಾಸತಿ । ವಿಕಳಗೊಂಬುದುಚಿತ್ರನೀಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಇರಲುಪಂಕಜನಾಭನಾಪಂ । ಕರುಹಮುಖಿಯನುನೋಡಿಕರವಂ । ಕರುಹದಲಿಕಂಕಣದಕೈಯನುಹಿಡಿದುನಸುನಗುತ ॥ ಸ್ಮರುಶಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಭೋಗನ । ನಿರದೆಸಲಿಸುವೆನೆಂದುಕರುಣಾ । ಶರಧಿತೆಗೆದಪ್ಪಿದನುಸಿರಿಮಂಚದಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ । ರಮಿಸಿದನುರಾಣಿಯನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ರಮಣನಂದನುಲೀಲನವನಿ । ತ್ತವಿತ್ತಪುಣ್ಯದಫಲವನಿಹದಲಿಸಲಿಸಲೆಂದೊಲಿದು ॥ ಕಮಲಮುಖಿಕಂಗಳಲಿನಿಜಮುಖ । ಕಮಲದಲಿಮೊಲೆಗಳಲಿಕರಿಪದ । ಕಮಲವನುಕೆಗದೊತ್ತಿಕೊಳುತ್ತೆಸದಿರ್ದಳಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೧೧ ॥ ಮುಕ್ತಿಸುಖವನುಪಡೆದಜೀವರ । ಚಿತ್ತಸಹಿತಮುಕುಂದನಂಘ್ರಿಯ । ಭಕ್ತಿಸುಖಲಾಭಕ್ಕೆವಿಗೆಕಕ್ಕುಲಿತೆವತುವುದೆನೆ ॥ ಎತ್ತಲಾಮದನಾಸ್ತ್ರತಾಡಿದ । ಚಿತ್ತಸುಖಲೇಶವನುಪಡೆಯುನೆ । ಮತ್ತೆಪಡದೆಂತಕಟಬಿಡುವಳುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ೧೨ ॥ ತೋಳುಗಳಮಧ್ಯದಲಿಬಲಿದಾ । ಬಾಲೆತಕ್ಕೈಸುತ್ತಗಣಿಯುನು । ಮೇಳದಲಿಮಾತಾಡಿದಳುತಾಕೃಷ್ಣನಂಗವನು ॥ ಸಾಲದಾಘ್ರಾಣಿಸುತದಣಿಯಳು । ನೀಲಮೇಘನಿಭಾಂಗಕಾಂತಿಯ । ಕಾಲಿಗಳನಡಿಗಡಿಗೆದಣಿಯಳುಕುಡಿಕುಡಿದುಗಣಿಸ ॥ ೧೩ ॥ ಎಂದಳಂಗನೆಬಿಡದಿರೆಲೆಗೋ । ವಿಂದನನ್ನನುದಿನವನಿಲ್ಲಿಯೆ । ಬಂದುಗಳವುದುಕೆಲವನೀವುದುನಿಜಮನೋರಥವ ॥ ಎಂದುಸತಿನಿಜಚರಣಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವವನುಹಿಡಿದಿರಲುನಸುನಗು । ತೆಂದನಾಸೈರಂಧ್ರಿಯೊಡನೆಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಮತ್ತೆಬಹೆನೆಲೆಕಾಂತೆಕಾಡದೆ । ಚಿತ್ತದಲಿಕಳವಳಿಸದೆನ್ನನು । ಮುಕ್ತನನುವಮಾಡುವುದುಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವುಂಟೆನುತ ॥ ಇತ್ತುಕಾಮಿತವರಗಳನುವರ । ಪೂರ್ತಿಸೈರಂಧ್ರಿಯನುಸಂತೈ । ಸುತ್ತಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿದನುಬಿಜಯಂಗೈದನರಮನೆಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ತಂದೆಕೇಳೆಲೆಭೂಪಹರಿಮು । ತ್ತೊಂದುದಿನರಾಮೋದ್ಧವರುನಲ । ವಿಂದತನ್ನೊಡನೈತರಲುಭಕ್ತಾನುರಾಗದಲಿ ॥ ಬಂದನಕ್ರೂರನಮನೆಗೆಮುದ । ದಿಂದಭಕ್ತಾಧೀನವಿಗ್ರಹ । ನೆಂದುಲೋಕಕ್ಕರುಪುವಂತಿರೆತಾನಿಮನವೊಲಿದು ॥ ೧೬ ॥ ಬರವಕಾಣುತಗಾಂದಿನೀಸುತ । ನಿರದೆಮೈಯಿಕ್ಕುತ್ತಹರುಷೋ । ತ್ಕರುಷದಲಿನಡೆದಿದಿರುಗೊಂಡುಬಿಜದಲಿನಿಜಗೃಹಕೆ ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನನಂದಾ । ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮನುಸ । ತ್ಕರಿಸಿಬಿಜಯಂಗೈಸಿತಂದನುಪರಮವಿಭವದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಹೊನ್ನಪಡಿಗಂಗಳಲಿಪರಮಕೃ । ಪಾರ್ಣವನಪದಕಮಲವನುತೊಳ । ದುನ್ನತಾಮಳಕೀರ್ತಿಮಣಿಮಂಚದಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥ ಮನ್ನಿಸುತತತ್ತೀರ್ಥಜಲದಲಿ । ಧನ್ಯರರಸಿನುಮುಳುಗಿಬಂದನು । ಜನ್ಮಸುಕೃತಜನಜನಿತವೆನ್ನಯಗೃಹಕಿದೇಯೆಂದ ॥ ಅರ್ಚಿಸಿದನಾತೀರ್ಥದಲಿಜಗ । ದರ್ಚಿತಾಂಘ್ರಿಗಳನುಮನೋರಥ । ದಚ್ಚುಗಳನಾಶ್ರಿತರಪುರುಷಾಮೃತದಹೆಚ್ಚುಗಳ ॥ ಸಚ್ಚರಿತನಮೃತಾನ್ನಪಾನಸ । ಮುಚ್ಚಯಾಮಳಗಂಧಮಾಲ್ಯದ । ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರವೀಳೆಯದವಿಭವಾನುಸಾರದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಸಿರಿಮಂಚದಲಿಪದ । ಪಲ್ಲವವನೊತ್ತುತ್ತನಿಜಕರ । ಪಲ್ಲವದಲಕ್ರೂರನೆಂದನುನಿಜಸಭಾಗ್ಯತೆಯ ॥ ಫುಲ್ಲವಣೆಯನುಭುವನಪತಿಗಳ । ಬಲ್ಲಹನುಬರಲಾವಧನ್ಯರ । ಬಲ್ಲಹನೊತಾನಿಂದುನಿಜಮಂದಿರಕಿದೆಂತೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಆದುರಾತ್ಮಕಕಂಸನನುಕೊಂ । ದಾದಿನಮೊದಲಾಗಿತವಿಮ್ಮ । ಯಾದವರಕುಲವಧಿಕವಾಪನವಾಯ್ತುಸುಖವಾಯ್ತು ॥ ಆದುರಂತಮಹಾವಿಪತ್ಸಮು । ಹೋದಧಿಯನುತ್ತರಿಸಿದುದುಕರು । ಣೋದಧಿಗಳಿರನೀವೊಲಿದಡಿನ್ನಾವುದರಿದೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ನೀವಲ್ಲೈಜಗದುದಯಸಂಸ್ಥಿತಿ । ಭಾವನೆನುಸಚರಾಚರಾತ್ಮಕ । ಜೀವರೂಪರುಸಕಲಜಗದಾಧಾರಮೂರ್ತಿಗಳು ॥ ನೀವುಳಿಯಲೀಜಗದತೋರ್ಕೆಗ । ಳಾವವೈತೋರುವವುಕಲ್ಲೋ । ಲಾವಳಿಗಳಂತಬುಧಿಜಲವಿರಹಿತಗಳಹವೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಆರಜೋಗುಣದಿಂದನೀನೀ । ಭೂರಿಜಗವನುಮಾಕ್ಷಿಸಲಹುವೆ । ಸಾರಸತ್ವಗುಣಾವಲಂಬನದಿಂದಮತ್ತಿಂದು ॥ ಮೇರೆಗೆಡಿಸುವೆಜಗವನಂತಗು । ಣಾರಚಿತಮೂರ್ತಿಯನೆನಿಜಲೀ । ಲಾರಚನೆತೋರ್ಪೀಗುಣತ್ರಯವೇಡನಕ್ರೂರ ॥ ೨೩ ॥ ನಿನಗೆತದ್ಗುಣಕರ್ಮವೆಂತ್ವೆ । ಜನನಹೇತುಗನಿಷ್ಪ್ರದಖಿಳಾ । ತ್ಮನನುಬಂಧಿಸಲರಿವುದೆಂತೆಲೆದೇವಚಿನುಮಯನ ॥ ಕನಸಿನಂತನಿರೂಪಿತವಲಂ । ಜನನವಿದುಸತ್ವಾದಿಗುಣಸಂ । ಜನನವಲ್ಲದೆಬಂಧಮುಕುತಿಗಳಿಲ್ಲನಿನಗೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಅರಿವುಮರವೆಗಳಿಲ್ಲನಿನ್ನಲಿ । ತೆರಹುಕುರುಹುಗಳಿಲ್ಲಬಂಡಿತ । ದರಿವೆನಿಸಿತೇರಾಗಿತೋರದನಿತ್ಯದುಃಖಿನಾತ್ರ ॥ ಅರಿವುಮರವೆಗಳೀಯವಿಸ್ತೈಗ । ಳರಿಸುವರೆಜೀವರಿಗೆವಿಗೆತೋ । ರ್ಕರಿವುನೀನಲ್ಲದಡೆಮರವೆಯನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಗುಣವಿಮೂಢಾತ್ಮರಿಗೆನಿಜವನು । ಗುಣಿಸಿಕೆಡಲೆಂದೊಲಿದುನೆರೆನಿ । ರ್ಗುಣನೆನಿಸಿಪಪರಮಾತ್ಮಕನೆಸತ್ವಾದಿಗುಣದಿಂದ ॥ ಗುಣಯುತನುನೀನಾಗಿನಾರಾ । ಯಣನೆನಿಸಿನಾನಾವತಾರದ । ಭಣಿತೆಗಳಪರುಠವದಪರತರವಸ್ತುನೀನೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಜಗಕೆತತ್ವಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯ । ಬಗೆಗೆನೀನೇಕರುಣಿಸಿದವರ । ನಿಗಮಮಾರ್ಗಂಗಳನುತದನುಷ್ಠಾನ್ವವರ್ಗವನು ॥ ಅಗಡಿಸುವಪಾಷಂಡಪಥದೂ । ಳಗವಮಾಣಿಸಲೆಂದುನೀನೊಲಿ । ದೊಗುವೆನರಸುರತಿರ್ಯಗಾದಿಶರೀರಗಳಲೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ದೇವನೀನಿಂದೊಲಿದುಸತ್ವಗು । ಣಾವಲಂಬನಮೂರ್ತಿಯಲಿವಸು । ದೇವಗೃಹದಲಿದೇವಕೀದೇವಿಯರಿಗವತರಿಸಿ ॥ ಜೀವರಕ್ಷಾಕರನೆಭೂಭಾ । ರಾವಹನನವಬುಜಸಿಜನಿಸಿದ । ದಾವನೈದಿದಕರಿವನೀನಿನ್ನಕುಳಲೀಲೆಗಳ ॥ ೨೮ ॥ ಇಂದುಪಾವನವಾಗದೆನ್ನ

ಯು । ಮಂದಿರಂಗಳುಚರಣತೀರ್ಥದ । ಲೊಂದಿದೆವಲಾತ್ರಿಜಗದಘಹರವೆನಿಪನಿಜಪದವ ॥ ವಂದ್ಯರೇಣುವಧರಿಸಿದೀಜನ । ನ್ಯಂದವೆನ್ನೀಸತಿಸುತಾದ್ಯರ । ಮಂದಪುಣ್ಯರುಪರಮಧನ್ಯರುಮಾನ್ಯರಾವೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧುತ್ರಿಜಗ । ದ್ಗುರುಕೃತಜ್ಞನೆನಿಪ್ಪನಿನ್ನೀ । ಚರಣಕಮಲವನುಳಿದೆಬೇರಿನ್ನೊಂದುದೈವವನು ॥ ಶರಣುಪೊಗುವರೆಬಲ್ಲವರುನಿಜ । ಶರಣರಿಗೆಕಾಮಿತವರಂಗಳ । ಕರುಣಿಸುವಕಲ್ಪದ್ರುಮವಲಾನಿನ್ನಪದವೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಕ್ಷೇಮವೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲದಧಿಕ । ಕ್ಷೇಮವಹನಿಜಪದವನೀನಿ । ಷ್ಕಾಮರಿಗೆನೀನೀವೆನೆಂದರೆದೇವನಿನ್ನಂತೆ ॥ ಶ್ರೀಮನೋರಮಕೇಳುಭಕ್ತ । ಪ್ರೇಮವಾಹಕರಾರುಭುವನ । ಸ್ತೋಮದಲಿನಿನ್ನಂತೆಕರುಣಾನಿಧಿಗಳಾರೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅರರೆಭುವನತ್ರಯದಲೆನ್ನಂ । ತಿರೆಸಭಾಗ್ಯರದಾರುಯೋಗೀ । ಶ್ವರಮನೋದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಪದಕಮಲವನುಕಂಡೆನಲ ॥ ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗಿದನೆಜನ್ಮಾಂ । ತರಸಹಸ್ರದಭವಣಿಗೆಯಲೆಂ । ದಿರದೆಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಮುನಿವಂದಿತನಚರಣದಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಇಂತುಸಂಸ್ತುತಿಪೂಜೆಗಳನೇ । ಕಾಂತಭಕ್ತರದೇವನನಮಳ । ಸ್ವಾಂತದಲಿಮಹತ್ತಮೈಯಿಕ್ಕಿರಲುಚರಣದಲಿ ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದಕೃಪೆಯನಾಶ್ರೀ । ಕಾಂತನಾಚರಿಪಿದನುನುಡಿದನು । ದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಗಳೆಸೆಯಲಾತನಮಸ್ತಕನನೆಗಹಿ ॥ ೩೩ ॥ ನೀನಲಾಗುರುಮಂದ್ಯನೆಮಗತಿ । ಮಾನನೀಯನಲಾಪಿತೃವ್ಯನ । ದೇನಹೇಳಲಿತಂದೆಲಾಲನಪೋಷಕರುನಮಗೆ ॥ ಸೂನುಗಳಿಗೇಕಿದುತ್ರಿಕಾಲ । ಜ್ಞಾನನಿಧಿಗಳುನೀವುಪೂಜ್ಯರು । ಮಾನವರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆಸೇವ್ಯತಮರೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಸುರರುಸಜ್ಜನರೆಂಬರಿಬ್ಬರೆ । ಪರಹಿತೈಕಸ್ವಾರ್ಥನಿಷ್ಠರು । ಸುರರುನಿಯುತಸ್ವಾರ್ಥಸಾಪೇಕ್ಷೋಪಕಾರಿಗಳು ॥ ಸುರರಿಗಧಿಕರುಸಜ್ಜನರುಸಂ । ದರುಶನದಲಖಿಳಾಘಹರರೀ । ಧರೆಗೆಪಾವನಮೂರ್ತಿಗಳುನಿಮ್ಮಂದದವರೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಅರಿಯದವರಿಗೆತೀರ್ಥವೀಜಲ । ವರಿಯದವರಿಗೆಮೃಷ್ಯವೀನೆಲೆ । ಅರಿಯಬಲ್ಲವರಿಂಗೆನೀನೇತೀರ್ಥನಿಜದೈವ ॥ ಮರೆಯದೋಲಗಿಸಿದಡೆಕಾಲಾಂ । ತರಕೆಕೆಡಿಸುವವಘವನವುಸ । ತ್ಪುರುಷರೊಂದೇನಿಮಿಷಸಂಗಪವಿತ್ರಕರವೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ವರಮತಿಯೆಹೋಗಿನ್ನುಹಸ್ತಿನ । ಪುರಕೆಬಂಧುಗಳೆನಿಪಪಾಂಡವ । ರಿರವನವರಕ್ಷೇಮಕುಶಲಂಗಳನುನೆರೆತಿಳಿದು ॥ ಮರಳಿಬಹುದಾಪಾಂಡುಮಾವನ । ಮರಣದಲಿಬಾಲಕರುನೆರೆಕಾ । ತರಿಸಿಸಲೆಕಳವಳಿಸದಿರರೆಲೆತಂದೆಹೋಗೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ತರಳಮತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾಸಚ್ಚರಿತರನುತಾಯಿಸಹಿತಹಸ್ತಿನ । ಪುರಕೆಕರಸಿದನೆಂದುಕೇಳಿದೆನಿಂದುತಾನಿರದೆ ॥ ದುರುಳರಾದುರ್ಯೋಧನಾದ್ಯರು । ಧರಣಿಪತಿಜಾತ್ಯಂಧನೆಂತವ । ರಿರವುನೋಡಿಶುಭಾಶುಭಂಗಳನರಿದುಬಾರೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ವೃತ್ತವನುನೆರೆತಿಳಿದುಬಾಹೋ । ಗುತ್ತಮನೆಬೇಗದಲಿಪರಮಸು । ಹೃತ್ತುಗಳುನಮಗವರಸ್ತೈಕುಂತೀಕುಮಾರಕರು ॥ ಮತ್ತನಾಥರಿಗಬಲರಿಗೆನಿಜ । ಭೃತ್ಯರಿಗೆನಿಜಚೇಷ್ಟೆಯಲಿನಿ । ವರ್ತಿಸೂಪದೆಲೆತಂದೆತಡೆಯದೆಹೋಗುನೀನೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಎಂದುಕಳುಹಿಮುಕುಂದನಂದಾ । ಗಾಂದಿನೀತನಯನನುಕುಂತೀ । ನಂದನರಹೊರೆಗಿರದೆಬಲಭದ್ರೋದ್ಧವರುಸಹಿತ ॥ ಬಂದನರಮನೆಗಖಿಳಪರಿಜನ । ವೃಂದಜಯಯೆನೆಸೂತಮಾಗಧ । ವಂದಿಗಳಕೈವಾರವನುನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾಲಿಸುತ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ... ... ॥ ೪೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೩೨೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಲವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಗಾಂದಿನೀನಂದನನುಕುಂತೀ । ನಂದನರನಾಸಕಲಬಾಂಧವ । ಬೃಂದವನುಕಂಡುಚಿತಸತ್ಕಾರ
ದಲಿಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಕ್ರೂರನಾಮರ । ಹರನನೇಮದಲಿರದೆಹಸ್ತಿನ । ಪುರಕೆಬಂದನುಕಂಡನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಯು ॥ ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣಕೃಪವಿದು । ರರನುಬಾಹ್ಲಿಕಕರ್ಣಕೌಂತೇ । ಯರನುಕುಂತಿಸುಯೋಧನಾದಿಸಮಸ್ತಬಾಂಧವರ ॥ ದೂರದಿಂದೈತರಲುಕಂಡ । ಕ್ರೂರನನುಬಂದಿದಿರುಗೊಂಡು । ಕೌರವಾನ್ವಯಜಾತರೊಪ್ಪಿರಲಧಿಕಹರುಷದಲಿ ॥ ಭೂರಿಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಯೆಸೆಯಲು । ದಾರಮತಿಗಳುಪಡದೆವೀಸಂ । ಸಾರಫಲವನೆನುತ್ತಕೊಂಡಾಡಿದರುಯದುವರನ ॥ ೨ ॥ ವಿದಿತವೆನಲಾಕುಂತಿಯೊಡವೃ । ಷ್ಟಿದನಬರವನುಕಾಣುತವೆಹರು । ಷದಲಿಬಂದಪ್ಪಿದಳುಕುಶಲಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯನು ॥ ಪದುಮಮುಖಿಕೇಳುತ್ತಸಂತೋ । ಷದಲಿಹೊಂಪುಳಿಯೋಗಿತನುಪುಳ । ಕದಲಿನನೆದಳುನಳಿನಲೋಚನೆನೆಯನವಾರಿಯಲಿ ॥ ೩ ॥ ನೆನೆದುತನ್ನಯತವ್ರರುಮನೆಯನು । ನೆನೆದುಬಂಧುಸ್ನೇಹವನುಕೃ । ಷ್ಣನಪರಾಕ್ರಮರೂಪಗುಣಮಹಾತ್ಮ್ಯವೈಭವವ ॥ ವನಜಮುಖಿಕಂಬನಿಯುಲಾನನ । ನನೆಯಲಾನಿಜನಂದನರುಸಹಿ । ತನುಪಮಂಗಿಂತೆಂದಳಂತರ್ಗತಮನೋವ್ಯಥೆಯ ॥ ೪ ॥ ನೆನವರೇತಾಯ್ತಂದೆಗಳುದಿಟ । ನೆನವರೇಭ್ರಾತೃಗಳುತನ್ನನು । ನೆನವರೈತಂಗಿಯರುತತ್ಸುತಸಹಿತಬಾಂಧವರು ॥ ನೆನವನೇಕರುಣಾಳುಗಳದೇ । ವನುಶರಣ್ಯನನಾಥಬಾಂಧವ । ನನುಪಮನೆಗೋವಿಂದನೆನ್ನುವನೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥ ೫ ॥ ಭ್ರಾತೃಸುತನಾರಾನುನೆನ್ನಯ । ನಾತ

ಡುವನೇ ವಿರೋಧಿ। ವ್ರಾತಮಧ್ಯನಿವಾಸಿಗಳನೆನ್ನೀ ಕುಮಾರಕರ ॥ ಘಾತಿಸುತ್ತಿಹ ಹುಲಿಗಳೊಳು ಮೃಗ । ಪೋತಕಂಗಳು
ವಿಸುವವೋ । ಲೀತಗಳು ಜೀವಿಸುವರೆಂದಳು ಕುಂತಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ೬ ॥ ಹಸುಳೆತನದಲಿ ಮಕ್ಕಳೈಯ್ಯನು । ನುಸುಳಿದನು
ರರಾಜಪದವಿಗೆ । ಬಿಸುಟು ತನ್ನನು ವಿಪಿನದಲಿ ವಿಹ್ವಲೆಯನಬಲೆಯನು ॥ ಶಿಶುಗಳೊಡನಾನಿರಲು ಬಳಿಕೀ । ವಿಷಮ ಮತಿಕರ
ವಡೆಬಂದೆನು । ಹೆಸೆದು ಸಾಯಲದೇಕೆ ನುತ್ತೀ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ॥ ೭ ॥ ಇವರ ಬುದ್ಧಿ ಬಲಂಗಳನು ಮ । ತ್ತಿವರ ಸಾಹಸದೇಳಿಗೆಯ
। ತಿವರ ಸಚ್ಚರಿತವನು ಮತ್ತೀ ಬಲವನನುನಯನ ॥ ಇವರ ಲಖಿಳ ಪ್ರಜೆಗಳನುತೇ । ಜವನುತ್ರೇ ಜೋಗುಣಗಳನು ಕಂ । ಡವ
ಕೆಡಿಸಲು ಬಗದರಿವದಿರ ಸೆಂದಳಾ ಕುಂತಿ ॥ ೮ ॥ ಕಾವಡೆಯು ಕೊಲುವಡೆಯು ಕಡೆಯಲಿ । ದೇವಕೀಸುತನಲ್ಲದುಳಿದವ । ರೇವ
ವದಿರುವ ನಿದು ಮಾತೂದೇನು ಮನವೊಲಿದು ॥ ಅವಿಗಡರಿಕ್ಕಿದರೆ ವಿಷವನು । ಜೀವಿಸರೆ ಮಡುವಿನೊಳಗದ್ದಿದ । ಡೋ ವೊ
ಮುಕರೆ ತನ್ನ ಸುತರೆಂದೆಂದಳ ಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೯ ॥ ದೈವವೆಂದೇನಖಿಳದೈವದ । ದೈವವಲ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣ ನೀಜೀ । ವಾವಳಿಯನುದ್ಧರಿಸ
ಲೀಸು ಗವಿಷ್ಣು ವೀಧರೆಗೆ ॥ ದೇವಕೀನಂದನನೆನಿಸಿ ಕರು । ಣಾವನಧಿ ಜನಿಸಿದನು ಗಡ ನವು । ಗಾವು ದೈಭಯವಿನ್ನು ವಿಜಯಿಗ
ದಳಾ ಕುಂತಿ ॥ ೧೦ ॥ ಬಾರನೇ ಗೋವಿಂದನ ಮಗಿ । ನ್ನಾರು ಗತಿ ಶಿಶುಗಳನು ಸಲಹುವ । ರಾರು ಬಾಂಧವರಾರು ಹಿತವರ ದಾರು
ನುಳಿಯೆ ॥ ಆರಿಗಂಜೆನು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾ । ವಾರಿಧಿಯೆ ತನ್ನೊಡಲ ತಾಪವ । ನಾರು ಕಳವ ಸಮರ್ಥರನ್ನಿದನೆಂದಳಾ ಕುಂತಿ ॥ ೧೧ ॥
ಲಿಪಿದೆಗಡ ಜಗವನೆನ್ನೀ । ಬಾಲಕರು ನಿನಗೆರವಿಗರೆ ಕರು । ಣಾಳು ತನವನದೆಲ್ಲಿ ಸಲಿಸುವೆದೀನರಾವಿರಲು ॥ ಕಾಲಕರ್ಮದ ಬಯಕೆ
ನ್ನಯ । ಕಾಲನೊಡ್ಡು ವೆಭೀತರಿಗೆಗಡ । ನಾಳೆ ನಂಬುವರಾರು ನಿನ್ನುವನೆಂದಳಾ ಕುಂತಿ ॥ ೧೨ ॥ ಬೇರೆಗತಿಯನು ಕಾಣೆ ನೀ ಸಂ ।
ರ ದುಸ್ಸಹದುಃಖಭಯದು । ರ್ವಾರಘೋರಾಪಾರಪತಿತರಿಗಸ್ವತಂತ್ರರಿಗೆ ॥ ಚಾರುತರಭವದೀಯಚರಣಾಂ । ಭೋರುಹಸ್ಮೃತಿ
ವೆಯಲ್ಲದ । ಡಾರು ನಿಸ್ತಾರಕರು ಜೀವರಿಗೆಂದಳಾ ಕುಂತಿ ॥ ೧೩ ॥ ಧಳ್ಳುರಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಸಿಲುಕಿದ । ಹುಲ್ಲೆ ಮರಿಗಳು ಸಹಿತ
ವಿಸೆ । ಬಲ್ಲುದೇ ಬೇರೊಂದು ಹಿಂಡನಗಲ್ಲು ಪತಿಯುಳಿದು ॥ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ನೀನಾತ್ಮನೆಂಬುದ । ಬಲ್ಲವರು ತನ್ನಿರವ ನೀನೇ । ಬಲ್ಲ
ಂದಳಲಿದಳು ನಿನ್ನ ಪಿತಾಮಹನ ಜನನಿ ॥ ೧೪ ॥ ಇಂತು ತನ್ನ ಪರಾಭವವನಾ । ಕುಂತಿ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತ ಕೃಷ್ಣನ
ಹಿಮೆಯನು ಮನದೊಳಗೆ ನೆನವುತ್ತ ॥ ಸಂತವಿಸಿ ಕೊಳಲರಿಯದಳಲನು । ಕಾಂತೆ ಕಂಬನಿ ಸುರಿಯಲಖಿಳದಿ । ಗಂತಜನ ಮರು
ವವೊಲತ್ತಳು ಮರುಗಿ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಇರಲು ವಿದುರಾಕ್ರೂರರಾಪಂ । ಕರುಹಮುಖಿಯನು ಸಂತವಿಸುತೆಂ । ದರು
ಕುಂದನನಿಖಿಳ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರಯೋಜನವ ॥ ಸುರರು ನಿಜ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥದಿಂದವ । ತರಿಸಿದರು ಯೀ ನಿನ್ನ ಸುತರೆಂ । ದೊರೆದು ಸಮ
ಖದುಃಖಮನದಲಿ ತಿಳುಹಿದರು ಸತಿಯ ॥ ೧೬ ॥ ನೀನದೇಕಾಚಿಂತಿಸುವೆ ನಿಜ । ಸೂನುಗಳು ತಾನಾರಿವರಸುಯಿ । ಧಾನವಾರದು
ಜಪರಾಗಪದಾಬ್ಜ ಸಂಸ್ಥಿತರ ॥ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳೆನ್ನದೆಂಬನು । ದಾನವಾಂತಕ ಕೃಷ್ಣನೆಂದಾ । ಮಾನಿನಿಯ ತಿಳುಹಿದರು ವಿದುರಾ
ಕ್ರೂರ ಬಾಂಧವರು ॥ ೧೭ ॥ ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಂತೀ । ನಂದನರ ನಾವಿದುರ ಗಂಗಾ । ನಂದನರ ನಾ ದ್ರೋಣ ಕೃಪ ಗುರು
ದನಾದಿಗಳ ॥ ಸಂದ ವೃತ್ತಾಂತವನು ದೇವಮು । ಕುಂದನಡಿಗರುಪುವೆನು ನೀನಿ । ಲ್ಲೆಂದು ಕುಂತೀದೇವಿಯನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡ
ನನೆಂದು ॥ ೧೮ ॥ ಬರುತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ । ನೊರೆದು ನೋಡುವನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ । ಮುರಹರನು ತಾ ಬಲ್ಲನುದ್ರೇಕಿಗಳ
ಷಧವ ॥ ಪರಿಮಿತದಲಿಂತೆನುತ ಧರಣಿಪ । ನರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದು ಕೇಳೆಲೆ । ಮರುಳು ಭೂಪತಿ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವನೆಂದನಕ್ರೂರ ॥ ೧೯ ॥

———೦◯೦ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಅಕ್ರೂರ ಹೇಳುವ ನೀತಿ. ೦◯೦———

ನು ಹೇಳ್ವೆ ತಂದೆ ಹೇಳುವೆ । ನೇನ ಬೇರಿನ್ನೊಂದ ಕುಂತೀ । ಸೂನುಗಳನಾರೈದು ಸಲಹುವದಕಟ ಬಾಲಕರ ॥ ನೀನು ದಿಟಕಿದನರಿ
ದವನೇ । ನಾನು ಹೇಳಲಬೇನು ದುಷ್ಪ । ತ್ರಾನುವಶದಲಿ ನಡದು ಸರಕದಲಾಳಬೇಡೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ತಂದೆಯಿಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳವ
ರು । ಮಂದಮತಿಗಳು ಸಜ್ಜನರು ಗೋ । ವಿಂದನತ್ತೆಯ ಮಕ್ಕಳೆಂದಟ್ಟದನುಯಿದೆ ತನ್ನ ॥ ಇಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಲೆಂದಾ । ಬಂದೆ
ನ್ಯಾಯದಲಿ ನಡೆಯದೆ । ತಂದೆ ಮತಿಯು ತನಾಗಿ ನಡೆ ಲೇಸಹುದು ನಿನಗೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ನೆಚ್ಚದಿರು ರಾಜ್ಯವನು ಭವವನು । ನೆಚ್ಚ
ರು ಸತಿಸುತರ ಸಿರಿಯನು । ನೆಚ್ಚದಿರು ಪರಿವಾರ ಪುರಜನ ಬಂಧುಜನದೊಲವ ॥ ನೆಚ್ಚದಿರು ತನುಬಲವನೇನುವ । ನೆಚ್ಚದಿರು ಜೀ
ತ್ಮ ಕಣ್ಣನು । ಮುಚ್ಚಿದರೆ ನೀವಾರು ಬಳಿಕವರಾರು ಹೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಕನಸಿನಲಿ ರಾಜ್ಯಾನುಭವ ಸಂ । ಜನಿಸಿದಡೆ ತಿರಿದುಂಡ
ವುನು । ನೆನಸಿನಲಿ ಸೇರುವುದೆ ಸುಖದುಃಖಾನುಭವ ತನಗೆ ॥ ಜನಪ ಮರುಳೈ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ । ವನವ ಕಡಿವರೆ ಕಾತ್ರಬರ್ಬರ ।
ನದ ಶಿರಿಯನು ನೆಚ್ಚಿ ಶಿರಿಯಿದು ನಿತ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಧರ್ಮದಲಿ ರಾಜ್ಯವನು ಮಾಡುತ । ಧರ್ಮದಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಂಗಳ । ಧರ್ಮವ
ಪಾಲಿಸುತ ಧರ್ಮಪಥಂಗಳಲಿ ನಡವ ॥ ಧರ್ಮಪಾಲಕರೆಂಬ ನೃಪರಾ । ಬ್ರಹ್ಮಲಯ ಪರಿಯಂತ ದಿವದಿಂ । ದೊಮ್ಮೆಯೂ ಧರೆಗಿಳಿಯ
ರಿಯುರು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಒಬ್ಬನೇ ಹುಟ್ಟುವನು ಸಾವಾ । ಗೊಬ್ಬನೇ ಕೃತ ಪುಣ್ಯಪಾಪವ । ನೊಬ್ಬನೇ ಭೋಗಿಸುವ
ಕಟಾ ಸ್ವರ್ಗನರಕದಲಿ ॥ ಸರ್ಬಜನವನು ತನ್ನವರೆಮ । ತ್ತೊಬ್ಬನಾರ್ಜಿಸಿ ಧನವನವನಿಯ । ಹಬ್ಬಿನಲಿ ಮತ್ತವರಿಗಿತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟ

ನಹುದೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಅವರಕೈಯ್ಯಿಂದತ್ತಲಪಹರಿ । ಸುವರುನೀತಿಯುಲೀಸಲೇಸಂ । ಭವಿಸುವದನದನನ್ಯರಿಪರಿಂದತ್ತಲವರಿಂದ ॥ ಅವನಿಪತಿಚೋರಾನಲಾದ್ಯರ । ನಿವಹವಾವಂಗದಲಿಧರ್ಮ । ವ್ಯವಹೃತಿನೆಹೊರಗಾದಧನವುಪಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಜಡಲ ಶುದ್ಧದಪುಂಜವಧ್ರುವ । ವೆಡರುಗಳಿಗಾಕಾಕಭಾಜನ । ಕಡುಗುಪೀಕಾಪಾದಿರಿಪುಗಳಕಾಲುಧೂಳಿಯುದ ॥ ಮಡುಹಿಮೋಹ ಕ್ಲೇಶದುಃಖದ । ಕಡಲುಕಾಯುವಿದಂತಕನಕೈ । ಲೆಡೆಯುಧನವಿದುನಿತ್ಯವೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಜನನರಿತುಧರ್ಮದಲಿ ನಡೆನರ । ಕದಲಿಬೀಳದಿರೆರಡನೂಸವು । ಹೃದಯುವಾಗಿರುಪೆಂಡುಸುತನಿಜಸುತರವರ್ಗದಲಿ ॥ ಇದುವೆನವುಗಿಹಪರಕೆಹಿತವ ಭ್ಯುದಯುಕರವೀಯನ್ವಯುಕೆಕಂ । ಡಿದಕೆಸಂತೋಷಿಸುವೆವಾವೆಲೆತಂದೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಲೇಸನುಡಿದೈತಂದೆತನ್ನವು । ನೀಷಿ ತಾರ್ಥವನಖಿಳದುರಿತವಿ । ನಾಶನವಲಾನಿನ್ನನುಡಿಹಿತಕರವಿದಿಹಪರಕೆ ॥ ಆಸರದಗಿದುದನುಪಮನೆಪೀ । ಯೂಷವನುಕುಡಿದಂ ತೆಘನಪರಿ । ತೋಷವಾದುದುತನ್ನಹೃದಯುದಲೆಂದನಂಧನೃಪ ॥ ೨೯ ॥ ಉತ್ತಮನೆಕೇಳಾದಡೆನ್ನೀ । ಚಿತ್ತವಿದುದುಷ್ಪುತ್ರವ ಶದಲಿ । ವರ್ತಿಸುವುದಿದರೊಳಗೆಯಿಾಗಲುನೀನುಕರುಣಿಸಿದ ॥ ತತ್ವವಿದ್ಯಾಮೃತವದೇವನ । ಮೃತ್ಯುಕಾರಿಗಳೆನ್ನಮಕ್ಕಳು । ಮೃತ್ಯುವನುಕಾಣರುಶಿವಾಯೆಂದಳಲಿದನುಭೂಪ ॥ ೩೦ ॥ ಆರನಾರೈರಕ್ಷಿಸುವರಿ । ನ್ನಾರನಾರೈಕೊಲುವರೀಸಂ । ಸಾರಚಕ್ರ ದಲೀಚರಾಚರಜೀವರಾಶಿಗಳ ॥ ಪ್ರೇರಕನುತಾನೊಬ್ಬನೀಶ್ವರ । ನಾರುನಾವೆಲೆತಂದೆಜಗದಾ । ಧಾರನಡಿಸಿದಂತೆನಾಟಕವಾ ಡುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನೇಬಯುಸಿಸುತರನು । ದುಷ್ಟರನುನಿಜಕರ್ಮವಶದಲಿ । ಹುಟ್ಟುವುದುಹೊಂದುವುದುಲೋ ಕವಿದೀಶ್ವರೇಚ್ಛೆಯುಲಿ ॥ ಕಷ್ಟವನುಬಳಸುವಡೆಮೋಣುವಿ । ಶಿಷ್ಟತೆಯುನೆಸಗುವಡೆಲೋಕಕೆ । ನಷ್ಟವಿಗನೀಶ್ವರನುಮಾಡೂ ದೇನುನಾವೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಆಸಕಲಲೋಕೈಕನಾಥನೆ । ವಾಸುದೇವಾಖ್ಯೆಯುಲಿಮಾನುಷ । ವೇಷವನುಮರೆಗೊಂಡುದೇವಕಿ ದೇವಿಗವತರಿಸಿ ॥ ಭೂಸುರದ್ವಿಜಧರ್ಮಪಾಲನೆ; ಗೋಸುಗವೆಯುವತರಿಸಿದಾಲ । ಹ್ಮ್ರೀಶನಿರಲಿನ್ನಾವುದೆನಗರಿದೆಂದನಂಧನೃಪ ॥ ಲೋಕಮೂರರಯಂತ್ರವಾಹಕ । ರಾಕೆವಾಳನುಕೃಷ್ಣನಾತಂ । ಗೇಕೆತನಗಾತ್ಮೀಯುರನ್ಯರುದಿಟವಿನೋದವಲ ॥ ಪ್ರಾಕೃತನೆಪರ ಮಾತ್ಮನಲ್ಲ್ಯ । ಸಾಕುತಾನಾಡಿಸಿದಪ್ರೋಲ । ವ್ಯಾಕುಲದಲಾಡುವುದುತ್ರಿಭುವನನಾಟಕವಿದೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ತನ್ನಮಾಯೆಯುಖಿ ಳಜಗವಿದು । ನನ್ನಿತೋರುವುದಳಿವುದೆಡೆಯುಲಿ । ಹೊನ್ನಕಟಕಾದಿಗಳಭೇದವತಳದುತೋರ್ಪಂತೆ ॥ ಭಿನ್ನನೆನಿಸಿಸನುಸ್ತದಲಿಸಂ । ಭಿನ್ನತೆಯುನೆರೆಮರದುಕಡೆಯುಲ । ಭಿನ್ನನೆನಿಸುವನಿನ್ನತಾನಿದಕಂಜಲೇಕೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಅರಿಯುದಂತೀಜಗಕೆನಿಜಪನು । ಮೆರ ದುಮಾನುಷ್ಯದಲಿಭೂಮಿಯು । ಹೊರೆಯುನಿಳುಹಲುಜಾತನಾದಂತಿರ್ದರುಕ್ರಮನ ॥ ಅರಿವೆನಾವೆಂತಪ್ರಮೇಯುನ । ನಿರುಗೆ ಯುನುಪೊಡವಂಟೆನೆನ್ನೆ । ನೆರೆಕೃಪಾನಿಧಿಗೆಂದುಕೈಗಳಮುಗಿದನಂಧನೃಪ ॥ ೩೬ ॥ ಎಂದಡಾತನಮುನವನಾಯುದು । ನಂದನ ನುನೆರೆತಿಳಿದುಬಾಂಧವ । ವೃಂದವನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಹಸ್ತಿನಪುರವಹೊರವಂಟ ॥ ಬಂದುವೃತ್ತಾಂತವನುದೇವಪು । ಕುಂದನಡಿ ಗಳಿಗರುಪುವೆನುನಿ । ಲ್ಲೆಂದುಕುಂತೀದೇವಿಯುನುಬೀಳ್ಕೊಂಡನಕ್ರೂರ ॥ ೩೭ ॥ ನಿಂದುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಕುಂತೀ । ನಂದನ ರನಾವಿದುರಗಂಗಾ । ನಂದನರನಾದ್ರೋಣಕೃಪಗುರುನಂದನಾದಿಗಳ ॥ ಬಂದನಾಭಾಗವತಗುಣಗಣ । ಮಂದಿರನುಮಧುರಾ ಪುರಕೆಗೋ । ವಿಂದನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಹದನ ॥ ೩೮ ॥ ವಿನಯುಗುಣವನುಪಾಂಡುನೃಪನಂ । ದನರಕುಂತೀ ದೇವಿಯುಂತ । ರ್ಮನದವ್ಯೆಕಲ್ಯವನುಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜಭಕತಿಯುನು ॥ ನೆನದದುರ್ಮಂತ್ರವನುದುರ್ಯೋ । ಧನನದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯುನುಭೂ ಪನ । ಮನವನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮರಾಮುರಿಗಿರದೆವರ್ಣಿಸಿದ ॥ ... ... ॥ ೩೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೬೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಲವತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭೂಮಿಭಾರಾಯಿತನೃಪಾಲ । ಸ್ತೋಮವನುಸದದಸ್ತ್ರಶಿಖಿಯುಲಿ । ಹೋಮಿಸಿದನಸುರಾರಿ
ಮಾಗಧಸೈನ್ಯಸಾಗರವ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಭೂಪೋತ್ತಮಸ್ತ್ರೀ । ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಬರಸಿಯುರುಕಂಸನ । ಮೃತ್ಯುವನುಕಾಣುತ್ತನಿಜವೈಧವ್ಯವೇ ದನೆಯು ॥ ಹೆತ್ತತಂದೆಗೆಹೇಳುವೆನೆನು । ತ್ತತ್ತುಕಂಬನಿಗಡಲಲೋಲಾ । ಡುತ್ತಹಿಡಿದರುಹಳವಿಸುತಮಗಧೇಂದ್ರನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೧ ॥ ಘೋಳಿಡುತವಸವಳಿದುತಂದೆಯು । ಕಾಲಮೇಲಡೆಗಡದುಬರಿದಾ । ದೋಲೆಗಳಕಿವಿಗಳಲಿಕೆದರಿದಕೇಶಬಂಧದಲಿ ॥ ಪಾಲಗದಲ ಬಳೆಯುರುಹೊರಳಲು । ಬಾಲಕಿಯುರನುನೆಗಹಿದನುಮಿಗೆ । ಕೇಳಿದನುಚಿಂತಿಸುತತೂಗಿದನಡಿಗಡಿಗೆಶಿರವ ॥ ೨ ॥ ಅಕ್ಕಟೇನೇನೆ ನುತಗೋಪರ । ಮಕ್ಕಳೇಕೊಂದವರುಕಾಲಂ । ಗಕ್ಕಲಿಸದರಿಬಲಪರಾಕ್ರಮನಸುರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಮಿಕ್ಕುಕಾದುವಡಮರರಿಗೆ ಕೈ । ಯಿಕ್ಕುವನೆಹಾಯೆನುತಕಣ್ಣಲಿ । ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದನುಮಗಧಪತಿರೋಷಾಗ್ನಿಯುರವಣೆಯು ॥ ೩ ॥ ಅಂತಕನಹೆತ್ತಯ್ಯ

ನೋಕ | ಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನೊಮಗಧಪೃಥ್ವೀ | ಕಾಂತನೋಹಾಯೆನುತಬಹಳಾಸ್ಥಾನಜನಬೆದರೆ || ಕುಂತವನುನೆಗಹುತ್ತನೋಡಿದಿ |
ಗಂತವನುಧೂಮಾಯಮಾನದೃ | ಗಂತ್ವಮಂಡಲನಾಗುತ್ತಿದ್ದನುಗಡ್ಡುಗೆಯಹೊಯ್ದು || ೪ || ಸಾಹಸಿಕನಿಪ್ಪತ್ತ್ರುಮೂರ | ಕ್ಷೋ
ಹಿಣೀಬಲಸಹಿತಕೃತಸಂ | ನಾಹದಲಿಭಟನಿಕರಬಿಡೆಹೊರವೊಳೆಯುವನೊಲಿದು || ಆಹಜಗವಿದೆಯಾದವರವಧೆ | ಗಾಹಿಸಲಿನಡೆಯೆ
ನುತರಾಜಸ | ಮಾಹದಲಿಸಂಗ್ರಾಮವೀರರದೇವಹೊರವಂಟ || ೫ || ಪಡೆಯಪದಹತಿಗವನಿದೆಸೆಕಂ | ಗೆಡಲುಕೆಂಧೂಳಿಯ
ಯಲಿಲಗ್ನೆಯ | ಗಡಬಡೆಗೆಗತಿಗೆಡಲುಸೂರ್ಯರಥಾಶ್ವಸಂದೋಹ || ಕೊಡೆಚಮರಸಿಂಧಂಗಳಲಿನಡ | ವಡಗನಖಿಳನೃಪಾಲಬಲ
ಸಹಿ | ತಡೆಪಮುತ್ತಿದನಮಮಮಧುರಾಪುರವನೇಣ್ಡಿಸೆಯು || ೬ || ಕುರುವವನುಕಡಲಾವರಿಸಿಮು | ಕ್ಕುರಿಕೆವೋಡುವಪೋಲು
ಮಿಗೆಬೊ | ಬ್ಬಿರಿದುಬಹಳರಥಾಶ್ವಪತ್ತಿಗಜಂಗಳುರುಮಣಿಪ || ಮುರಿದುಹೊಕ್ಕುದುಕೋಟೆಯನುಗ | ಬ್ಬರಿಸಿನಾಲುಕುದಿಕ್ಕಿನ
ಲಿಮೋ | ಹರಿಪಬಿಟ್ಟುದುಬಿಂಕಮಿಗಲಾಬಹಳನೃಪಕಟಕ || ೭ || ಮೇರೆದಪ್ಪಿಮಹಾಬ್ಧಿಭುವನಾ | ಹಾರಗೊಂಬಂದದಲಿಮಾಗಧ |
ವೀರಬಲವಾರಾಶಿಕವಿತರುತಿರಲುಪುರಜನದ || ಭೂರಿಸಂಕ್ಲೇಶವನುಮಿಗೆದೈ | ತ್ಯಾರಿಕಾಣುತಶರಣಜನಸಂ | ಸಾರಿಕನುಮ
ನದೊಳಗೆಮುನಿಜನವಂದ್ಯನಿಂತೆಂದ || ೮ || ಬಂದುದೈಕುರಿವಿಂಡುಮಾರಿಯ | ಮಂದಿರಕೆತಪ್ಪೇನುಮಾಗಧ | ಮಂದಮತಿಮುನಿ
ದೆಮ್ಮೊಡನೆಸಂಗ್ರಾಮವನುಬಯಸಿ || ಬಂದಡಿದುಲೇಸಾಯ್ತುಪರಬಲ | ವೃಂದವನುಸಂಹರಿಸಿಕಾಲನ | ಮಂದಿರಕೆಕಳುಹುವೆನಿ
ದೇಕತರ್ಕವ್ಯಕ್ತನನೆಗೆಂದ || ೯ || ಕೊಲ್ಲೆನಿವನನುಕೊಲುವುದಿದುಮತ | ವಲ್ಲಪೃಥ್ವೀಪಾಲರೆಂಬರಿ | ಗೆಲ್ಲರಿಗೆಮೊದಲೀತನುರುತ
ರಬಾಹುಸತ್ವದಲಿ || ಬಲ್ಲಿದನುಬಹುದಿವನವಶಕಿಳೆ | ಯಲ್ಲಭೂಮಿಭಾರವೆನುತಾ | ನಿಲ್ಲಿಯೇನಿರ್ಸ್ಯೆಸುವೆನುತಾನೆಂದನಸುರಾರಿ ||
ಬೆರಸಿಭೂಭಾರವನುಧರ್ಮವ | ಹೊರೆಯಲೆಂದವನಿಯಲಿತಾನವ | ತರಿಸಿದೆನುಮಿಗೆಸಾಧುಜನಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥದಲಿ || ದುರು
ಳಮಾಗಧನಿಂದವೇಸಂ | ಹರಿಸುವೆನುನೃಪಸೈನ್ಯಮಯಸಾ | ಗರವನಿದುತಾಮಂತ್ರವೆಂದನುತನ್ನಮನದೊಳಗೆ || ೧೧ || ಎನು
ತಿರಲುಮಗಧೇಂದ್ರಸೇನಾ | ನಿವಹಹೊಕ್ಕುದುನೂಕಿದಶದಿ | ಕ್ಕಿನಲಿಪುರವನುಗೋಪುರದ್ವಾರಂಗಳನುಮುರಿದು || ಕನಕತ್ತೋ
ರಣಹರ್ಮ್ಯಕೃತ್ರಿಮ | ವನವಮುರಿದುಭಟಾಳಿಸಿಂಹ | ಧ್ವನಿಯದುರ್ಭರಬಹಳಭೇರೀವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ || ೧೨ || ಚೇಕಿತಾನ
ಕಳಿಂಗಚೈದ್ಯನು | ಲೂಕನತಿಬಲದಂತವಕ್ರನ | ಮಾಕವೀರವಿಡೂರಥಾಹ್ವಯವೇಣುಧಾರಿಗಳು || ಲೋಕವಿಶ್ರುತವೀರಸಾ
ಲ್ವ | ನೀಕಪತಿಯಂಬವನಿಪಾಲಾ | ನೀಕವುರವಣಿಪೆತ್ತುಮೂಡಣಬಾಗಿಲನುಮುರಿದು || ೧೩ || ವಿಕಟಬಲವಿಂದಾನು
ವಿಂದ | ಪ್ರಕಟರಥಬವಿರಾಟನೃಪಪೌಂ | ಡ್ರಕಮಹೀವರನೇಕಲವ್ಯಕಪಂಚಜನಭೂಪ || ಮುಕುತಿನಾಥನಪುರವನಾಬಾ |
ಹ್ಲಿಕಮುಖಾವನಿಪಾಲಕರುಮಿಗೆ | ವಿಕಳವನುಮಾಡಿದರುತೆಂಕಣಬಾಗಿಲನುಮುರಿದು || ೧೪ || ಕ್ರಮಸುದಕ್ಷಿಣಶಲ್ಯರ
ವ್ಯೋ | ತ್ತಮಯುಧಾಮನ್ಯುಕ್ಷಿತೀಶ್ವರ | ರಮಮಪಟುಭೂರಿಶ್ರವನುಬೃಹಕ್ಷತ್ರನೆಂಬವನು || ಅಮಿತಭುಜಬಲರುತ್ತಮೋ
ಜ | ಪ್ರಮುಖರಾಮಾಗಧನಬೆಸದಿಂ | ದಮರವಂದ್ಯನಪುರವಪಶ್ಚಿಮದೆಸೆಯಲುರುಬಿದರು || ೧೫ || ವೀರಶಕುನಿಕಳಿಂಗದೈಪ
ಡಮ | ಹೀರಮಣಿಶಿಶುಪಾಲಸೈಂಧವ | ವೀರಧೀರತ್ರಿಗರ್ತಭೂಪತಿಸೋಮದತ್ತನೃಪ || ಭೂರಮಣಮಾಗಧರಸಿಂಹಮ |
ಹಾರವದಲುತ್ತರದಿಗಂತ | ದ್ವಾರವನುಮುತ್ತಿದರುಮುರಿದರುಬಹಳರಭಸದಲಿ || ೧೬ || ಕಳಕಳದಕಹಳೆಗಳಬಹುನಿ | ಸ್ಸಳದ
ಮೊಳಗುವಭೇರಿಗಳಶಾ | ಕುಳದವೀರರಸಿಂಹನಾದದಶಂಖನಿಸ್ವನದ || ದಳದುಳದನೃಪಕಟಕದುಬ್ಬರ | ದೊಳಗೆಬಹಳಚತುರ್ದಿ
ಶೆಯನುಡಿ | ಮೊಳಗಿದುದುಜಗದಂಡಮಂಡಲವಡಿಗಡಿಗೆಜಡಿಯೆ || ೧೭ || ಮುತ್ತಿಗೆಯಮುರಹರನಪುರವೋ | ಕೃತ್ತಿವಾಸನ
ನಯನಶಿಖಿಯಲಿ | ಹೊತ್ತಿಹೊಗೆಸುತ್ತಾಗಿಮುಸುಕಿದಜಾಂಡಮಂಡಲವೋ | ತತ್ವನಿಕರನಿಮಗ್ನಪರತರ | ತತ್ವವೋಯನಲ
ಹಿತರಾಯರ | ಸುತ್ತುವೆಡೆಯದಸುಳಿಯಲೊಳಗಿರ್ದುದಯದುಸ್ತೋಮ || ೧೮ || ಆಮಹಾಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲದ | ಹಾಮಹಾರ್ಣ
ವದಂತೆಮೊಳಗುವ | ಭೂಮಿಪಾಲಕದಂಬವನುಕಾಣುತ್ತಮನದೊಳಗೆ || ಶ್ರೀಮನೋರಮನಳುಕದಾತ್ಮಾ | ರಾಮನಿರ್ಜನ
ಬಹುಸೃಗಾಲ | ಸ್ತೋಮಕೃತವನುಬಗೆಯದಾಕಲಿಸಿಂಹದಂದದಲಿ || ೧೯ || ಇಳಿದುದಿರಲಿರಲೆರಡುರಥಹೊಳ | ಹೊಳದುನಭ
ದಿಂದವನಿಗಿನಮಂ | ಡಲವನಂಡಲವೃತ್ತನಿರುಪಮತೀವ್ರತೇಜದಲಿ || ತೊಳತೊಳಗಿಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಸೂತಾ | ವಳಿಪರಿಚ್ಛದಗಳಲಿದೆ
ಸೆವರ | ಬಲಜಲಧಿಗಿಳಿತಂದುದುಲ್ಕಾಪಾತಚಂದದಲಿ || ೨೦ || ಘೋರಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರನಿಭದು | ರ್ಧರಧಾರಾನಿಕರದಲಿಗಂ |
ಭೀರತೇಜದಚಕ್ರವೈತಂದುದುತತಕ್ಷಣಕೆ || ವೈರಿಭೀಕರಪಾಂಚಜನ್ಯೋ | ದಾರಶಂಖಪ್ರವರಸಹಿತನಿ | ವಾರಕೌಮೋದಕಿ
ಯೆನಿಪಗದೆಯಿಳಿದುದೊಂಚೆಸೆಗೆ || ೨೧ || ಕಡುಗುವುತ್ಕಟನಂದಕಾಹ್ವಯ | ಖಡುಕೆಕಾರ್ಮುಕವೆಂಬಧನುಶರ | ವಿಡಿದತೂ
ಣಾದ್ವಿತಯವಕ್ಷಯದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣದ || ಬಿಡದೆಸುಗ್ರೀವನುಬಲಾಹಕ | ನೊಡನೆಸೈನ್ಯಕಮೇಘಪುಷ್ಪಕ | ಪೊಡವಿಗಿಂತಶ್ವಂಗ
ಳಿಳಿದವುನಾಲ್ಕುವಹಿಲದಲಿ || ೨೨ || ಹಲಮುಸಲವೆಂಬೆರಡುಕೈದುಗ | ಳಿಳಿದವಾಬಲಭದ್ರನಿದಿರಲಿ | ಹೊಳಹೊಳದುದಶದಿಕ್ಕು
ಗಳನಳ್ಳಿರಿವತೇಜದಲಿ || ಜಲಜದೃಶನಾರಥಹಯಾಶ್ವಾ | ವಳಿಗಳನುಕಾಣುತ್ತನಗುತಾ | ಹಲಧರಂಗಿಂತೆಂದನಾಕಾಲೋಚಿತಕ್ರ

ಸುವ ॥ ೨೩॥ ನೋಡುನೋಡೆಲೆಯಣ್ಣ ಬಂದುದು । ಕೇಡುನಮ್ಮವರಿಂಗೆಭೂಪರ । ಬೀಡುಬಿಟ್ಟದೆಮೃತ್ಯುಬಾಯ್ದೆರೆ
ದಂಕೆನೀನಿದನು ॥ ನೋಡುತಿಹುದಿನ್ನುಚಿತವೇಕೈ । ಮಾಡುಕೈಮಾಡಿವೆರಥಾಯುಧ । ಜೋಡುಸೀಸಕಗಳುಮಹಾಹವವಿಹಿ
ತಸನ್ನಾಹ ॥ ೨೪॥ ಏತ್ರದರ್ಧದಲಿಳ್ಳಡೆವಲ್ಲೈ । ಭೂತಳಕೆಜನನಾವಿಹೀನರು । ಜಾತರಾದಂದದಲಿಸುರಸುಜನ್ಯೈಕರಕ್ಷೆಯಲಿ ॥
ಘಾತಕರಬಲವನಧಿಯಿಂದಸಂ । ಖ್ಯಾತವೆನಲಿಪ್ಪತ್ತುಮೂರೀ । ಭೂತಳದಹೊರೆಗಳನುಕಳೆಕಳೆಬೇಗಮಾಡೆಂದ ॥ ೨೫॥ ಎಂ
ದುನೇಮಿಸುತಸುರಹರನಾ । ಸ್ಯಂದನವನೇರಿದನುಯಾದವ । ವೃಂದವನುಕರೆಯೆನುತಹೊರವಂಟನುಮಹಾಹವಕೆ ॥ ಬಂದ
ಯಾದವವೀರರಿಗೆನೀ । ನಿಂದುನಿಲುವುದುನಾಲ್ಕುಬಾಗಿಲ । ಮುಂದೆನಾಲ್ವರುಆಹವಕೆನೀವೆಂದುನೇಮಿಸಿದ ॥ ೨೬॥ ಕರದು
ಕೃತವರ್ಮನನನೀಶನು । ಯಿರದೆವಸುದೇವೋದ್ಧವರನಾ । ಪುರದಪೂರ್ವದ್ವಾರರಕ್ಷೆಗೆಪೃಥುವಿಪೃಥುಗಳನು ॥ ಪುರದತೆಂಕ
ಣಬಾಗಿಲಿಗೆಭಟ । ವರಸುಧಾಮನನುಗ್ರಸೇನನ । ಕರತಳದಸನ್ನೆಯಲಿಕಳುಹಿದನಂದುಬಲಸಹಿತ ॥ ೨೭॥ ವೀರವರನ
ಕ್ರೂರಸಾತ್ಯಕಿ । ಭೂರಿಬಲಗದನಾಪ್ರಸೇನನು । ಹಾರಥರುನಾಲ್ವರುಮುಕುಂದನಪುರದಪಶ್ಚಿಮದ ॥ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಾದರಾ
ಜ್ಞೆ । ತ್ಯಾರಿರಾಮರುಸಂಗರಕೆಹೊಂ । ದೇರನೇರಿದರುತ್ತರದ್ವಾರಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ॥ ೨೮॥ ಆದುದಾಹವವಷ್ಟಸಂಖ್ಯೆಯ ।
ಮೇದಿನೀಶರಕೂಡೆನಾಲ್ವರು । ಯಾದವೋತ್ತಮರಿಂಗೆಬಾಗಿಲುಮೂರರಲಿಬಿಡದೆ ॥ ಕಾದಿದರುರಾಜನ್ಯಕಟಕವ । ಹೋದಧಿ
ಯಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ । ಭೇದಿತಾಂಗರುಕೃಷ್ಣಕರುಣಾವಚನರಕ್ಷಕರು ॥ ೨೯॥ ಅತ್ತಲಚ್ಯುತರಾಮರೊಂದೆಸೆ । ಗುತ್ತರದ್ವಾ
ರದಲಿಹೊರನಂ । ಟುತ್ತಮಸ್ಯಂದನದಲುಗ್ರಾಹವಕೆಪರಬಲದ ॥ ಮಸ್ತಕಂಗಳುಹಿಳ್ಳಿಯೆಪೂರೈ । ಸುತ್ತಶಂಖವನಡಿಗಡಿಗೆವೊಳ।
ಗುತ್ತಕೋಂಡರುಚಾಪಶರವನುಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥ ೩೦॥ ನುಡಿದನಸುರಾರಾತಿಸಾರಥಿ । ಯೊಡನೆಹರಿಸಾಕ್ಷ್ಯೈದ್ಯವಾಗಧ । ರೆಡೆ
ಗೆರಥವನುಬಂಡರಲ್ಲೈಜಿದ್ದಿವರುನವಗೆ ॥ ಬಡಿಸುವೆನುಬಾಣಾವಳಿಯುಸವಿ । ಯುಡಿಗೆಗಳನಂತಕನಪುರದಲಿ । ಬಿಡಿಸುವೆನುಬೀಡಿ
ಕೆಯನೀಗಳೆಬೇಗಮಾಡೆಂದ ॥ ೩೧॥ ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತಹರಿಪದ । ವನಜದಲಿತಲೆವಾಗಿಬಿಟ್ಟನು । ಮನದಗತಿಯನುಹಿಂದ
ಳುಹಿಸಾರಥಿಮಹಾರಥವ ॥ ಧನುವನೊದರಿಸಿವೈರಿರಿಪುಬಲ । ವನಧಿಮಧ್ಯದಲಿಬ್ಬರೇಹೊ । ಕ್ಕನುವರಕೆವೊಳಗಿದರುಶಂಖೋ
ತ್ತಮವನನುಪಮರು ॥ ೩೨॥ ನಡುಗಿದುದುಧರೆಗೀಗಜಂಗಳು । ಕೊಡಹಿಬಿಸುಟವುನೆಲನನಹುಪನ । ಹೆಡೆಗಳೆಡೆಯಾಡಿದವುನೆ
ಗ್ಗಿಕುಕಮಠನಗ್ಗಳಿಕೆ ॥ ಒಡದುದೇಪರಬಲಕೆಮೂರ್ಛೆಯ । ಕುಡಿಮಾತ್ರೇಗಿದುದವನಿಪಾಲರ । ಗಢಣವೆನೆಗಾಹಿಸಿತುಘನತರ
ಪಾಂಚಜನ್ಯರವ ॥ ೩೩॥ ಹೊಕ್ಕರಸುರಾರಾತಿಗಳುಪರಬಲ । ಚಕ್ರವನುಹರಿಬಲರರಥದಿಂ । ದಿಕ್ಕೆಲಕೆಬಲಜಲಧಿತೆಗೆಯಲು
ವೀರರುರವಣಿಸೆ ॥ ಮಿಕ್ಕುಬರೆಮಗಧೇಂದ್ರನೀಕ್ಷಿಸಿ । ನಕ್ಕನಿವರೇರಾಮಕೃಷ್ಣರು । ಸಿಕ್ಕಿದರಲಾಯೆನುತಕೈವೀಶಿದನುಕೆ
ಲಬಲಕೆ ॥ ೩೪॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಾಮಹಾನೃಪ । ನಿವಹಬಲವಾರಾಶಿಬಲಮಾ । ಧವರಮುಸುಕಿದುದೇನಹೇಳುವೆನೆಂಟುದಿಕ್ಕಿ
ನಲಿ ॥ ತವಕವಗೆಭಟನಿವಹಕವಿಕವಿ । ಯೆನುತಗಜರಥಪದಹಯಾವಳಿ । ಯವಗಡಿಸಿತಾಹವದಜೋಹಣೆಕ್ಷೋಭಿಸಿತ್ರಾಜ
ಗವ ॥ ೩೫॥ ಗರುಡತಾಳಧ್ವಜದಚಿಹ್ನವ । ನಿರದೆಕಾಣಾತಮೇಲೆಮೇಲ । ಬ್ಬರಿಸಿಕವಿತರುತೀರ್ಪುದಾಪರಬಲಮಹಾಂಭೋ
ಧಿ ॥ ಉರವಣಿಸಿಕಾರ್ಮುಗಿಲಬಲುನೋ । ಹರಗಳನಮಂಡಲವನಗಿದಾ । ವರಿಸಿಕವಿವಂದದಲಿಮಿಗೆಸುರಪಾಲನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೩೬॥
ಅಪ್ಪುದೋಹರಹರವಿರೋಧಿಸ । ಮುದ್ರದಲಿಹರಿಬಲರರಥಬಿಡೆ । ಬಿದ್ದುದೋಪರಿಭವಯುದುಪ್ರವರರಿಗೆಹಾಯೆನುತ ॥ ಭದ್ರಭ
ಪನಾರೂಢಿಯುರುಬಲ । ಭದ್ರಗೋವಿಂದರನುಕಾಣದೆ । ನಿದ್ರೆಗೈದರುವಧುಗಳಾಗಡೆಗೆಡದುಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೩೭॥ ಇರಲಿತ
ಲುಹರಿಬಲರುನಿಮಿಷಾಂ । ತರಕೆಪರಬಲವಾರ್ಧಿಯನುದು । ರ್ಧರಮಹಾಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಕರಬಡಬಾಗ್ನಿಯಲಿಸಂಹರಿಸಿ ॥ ಪುರಜನಕೆಪ
ರಿಜನಕೆಹರುಷೋ । ತ್ಕರುಷವನುಮಾಡುತ್ತಶಂಖವ । ನಿರದೆವೊಳಗಿದರಮರಜಯಜಯಜಯಯೆನುತ್ತಿರಲು ॥ ೩೮॥ ಕಂಡು
ಪರಬಲನಿಕರವೇಘೋ । ದ್ದಂಡಶರವೃಷ್ಟಿಯಲಿಹೊಡಕಳಿ । ಗೊಂಡುಹೊರಳುವನಿಜಬಲವನಾತ್ಮಿಯರಪರಿಭವವ ॥ ಗಂಡು
ಗಲಿಗಳದೇವನಿಜದೋ । ರ್ದಂಡನಿರ್ಗತನಿಶಿತಶರದಲಿ । ದಿಂಡುದರಿದನುಮುರಿದನಾಮೋಹರದಪಟುಭಟರ ॥ ೩೯ ॥ ತುಡು
ಕಿಬಾಣಧಿಯಿಂದಶರವನು । ತೊಡುವತೆಗದಾರ್ದೆಸುವನಾಹವ । ದೆಡೆದೆರಹನದಕಂಡವರದಾರಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಬಿಡದಲಾಹತ
ಚಕ್ರವೇನಯ । ವಡದುದಾಹರಿಶಾರ್ಙ್ಗಕೆದರುವ । ಕಿಡಿಯುಗಡಣಂಗಳವೊಸೆದವುಹರಿಶರವ್ರಾತ ॥ ೪೦॥ ಎಸುವಮಗುಳ್ಚ
ಸ್ತ್ರವನುಖಂ । ಡಿಸುವಯದುವೀರರನುಸಂಜೀ । ವಿಸುವಘನತರಪಾಂಚಜನ್ಯವನಿರದೆವೊಳಗಿಸುವ ॥ ಮಸೆವಡದರಥತುರಗ
ಸೂತರ । ನೊಸವಿತಡವಿಕ್ಕೃಪೇಕ್ಷಣದಲೀ । ಕ್ಷಿಸುವರಣಕೈಚಳಕರಂಜಿಸಿತಂದುಮುರಹರನ ॥ ೪೧॥ ಹೊರಳಿದವುಹಯನಿಕ
ರರೇಣುಗ । ಳುರುಗಿಸೊಂಡಿಲುಹರಿದುಗಜಘಟೆ । ಯುರುಳಿದವುತೇರುಗಳತಳಮೇಲಾದನಡಗಡದು ॥ ಕರಹರಿದುಕಾಲುಡಿದು
ಕರುಳು । ಪ್ಪರಿಸಿಕಾಳ್ಗಜಹಾಯ್ದುಕಾಲಾ । ಳೊರಗಿದುದುಕೃಷ್ಣಾಸ್ತ್ರಧಾರಾತೀರ್ಥದಲಿನುಳುಗಿ ॥ ೪೨॥ ಜನಪಕೇಳಾಪಾಂಚ
ಜನ್ಯ । ಧ್ವನಿಯನದನಾಲಿಸುತತನುಬಲ । ಜನಿತವಾದುದುರಣದಲಾಯದುವೀರರಿಗೆಧುರದ ॥ ಮನವನಿಳುಹಿದರವನಿಪಾಲಕ ।

ರನುಪಮನಶರಹತಿಗೆಪರಬಲ | ವನಧಿಬರತುದುಬಹಳಶೌರ್ಯನಿದಾಘತಾಪದಲಿ ||೪೩|| ತೆತ್ತು ಪವನಿಪಕಟಕಬೆನ್ನನು | ಮತ್ತೆ
ಹೇಳಲದೇಕೆಮ್ಮೆಯಲಿ | ಮೆತ್ತಿದಂಬಿನಭರದಲಿವಸವಳಿದುರಥಹಯವ || ಮೃತ್ಯುವಿಗೆಸಾರಥಿಸಹಿತಸಲಿ | ಸುತ್ತಚತುರಂಗವ
ನುನೆರೆಕೈ | ವರ್ತಿಸಿದರಾಹವಕೆಹಾಯ್ದರುಕಂಡದೆಸೆಗಳಿಗೆ ||೪೪|| ಮೂರುಬಾಗಿಲನೃಪರಮುತ್ತಿಗೆ | ಜಾರಿದುದುಚತುರಂ
ಗಬಲಬಾ | ಯಾರಿಕೆಗೆದುದುಬಡೆಗಲಾವಮಾಗಧಮಹೀಪತಿಯ || ಮೀರಿತಾಹವಶೌರ್ಯರಸಕಾ | ಹೇರಿಕೆಡುಪರಿಯಾಯ್ತು ಕೃಷ್ಣ
ನ | ತೋರುತಲೀರೆನುತ್ತೈದಿಕವಿದುದುಮತ್ತೆ ನೃಪಕಟಕ ||೪೫|| ಕಡಿದುಬಿಸುಟನುಕವಿವನೃಪಬಲ | ಪಡಲಿಯನುಕರಿತುರ
ಗರಥವೊ | ಗ್ಗೊಡೆದುಚೆಲ್ಲಿಲುದೆಶೆದೆಶೆಗೆಮಾವಂತರಾವ್ತರನು || ಕೊಡಹಿಬಿಸುಟವುಪಾದಚಾರಿಗ | ಳೊಡಲಡ್ದವುಬಾಣತತಿ
ಹೆ | ಗ್ಗಡಲಮಂದರವಾಯ್ತು ಹರಿರಥವೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ||೪೬|| ಕರಿಘಟೆಗಳೊಳುಕೃಷ್ಣನುರುಬುವ | ತುರಗತತಿಯೊಳು
ಕೃಷ್ಣ ತೇರ್ಗಳ | ಥರಥರದಘಟ್ಟಗಳನೋಡುವಡೈದೆಕೃಷ್ಣನಾಯ || ಚರಣಚರರೊಳುಕೃಷ್ಣನಾನೃಪ | ವರರಮುಖದೊಳುಕೃ
ಷ್ಣನಾವ | ಚ್ಚರಿಯೆಹರಹರಕೃಷ್ಣಮಯವಾಯ್ತು ಖಿಳನೃಪಕಟಕ ||೪೭|| ಇರಿದನೆಚ್ಚನುಕೊಚ್ಚಿದನುಸಂ | ಹರಿಸಿದನುಸವರಿ
ದನುಸೀಳಿದ | ನರದನೊರಸಿದನೂಕಿದನುತೋಕಿದನುಪಟುಭಟರ || ತರಿದನಂಬಿನಲಂಬುಗಳಕ | ತ್ತರಿಸಿದನುಪರಬಲವನಂತಕ |
ಪುರಕೆಪಯಣವಮಾಡಿಸಿದನೊಂದೇಮುಹೂರ್ತದಲಿ ||೪೮|| ಕೊಟ್ಟುದೋಕಾಲಂಗೆಸೂರೆಯ | ಬಿಟ್ಟುದೋಹಾಚೈದ್ಯಮಾ
ಗಧ | ರುಟ್ಟುದನುಬೀಸಾಡಿಹೋದರೆನೆರೆತಪೋವನಕೆ || ಕಟ್ಟೊಡೆಯರೆಂಬವರಕಾಣೆವು | ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರದೊಳಗೆನುತವಿ |
ದ್ವಿಟ್ಟದರಿಬಲವನಧಿವಿಶ್ವಂಭರನಶರಹತಿಗೆ ||೪೯|| ಬಾಯಹೊಯಿಹೊಯಿಬರಿದೆಬಗುಳುವ | ನಾಯಿಗಳನಾನಿರಲುನಿರ್ಜರ |
ರಾಯರಿದಿರೇನೂಕುನೂಕುದುರಾತ್ಮಕರನೆನುತ || ರಾಯದಳಕಭಯವನುಕೊಡುತರಿ | ರಾಯಭಂಜನನಭಿಮುಖಕೆಪೊ |
ರಾಯಬಿಂಕದಬಿಗುಹಿನಲಿಶಿಶುಪಾಲನೈತಂದ ||೫೦|| ಬಾಯಿಗಾಳಗವೋಭಟಾಂಗದ | ಪಾಯಕದಕಾಳಗವೊಹೊಗುವಡೆ |
ತಾಯಬಸುರಿಂಬುಂಟೆತೆಗೆಮಾತಾಡುಬಳ್ಳಿಕೆನುತ || ಆಯತಿಕೆಮಿಗಿಲಾದುರ್ಬಾಣನಿ | ಕಾಯವನುಕೊಳ್ಳೆನುತಯೆದುನಾ | ರಾ
ಯಣನುತೆಗೆದೆಚ್ಚನಾಚೈದ್ಯನನುಬಲಬೆದರೆ ||೫೧|| ಎಚ್ಚಡಹುದೋಕೃಷ್ಣವಹಿಲಕೆ | ಮೆಚ್ಚಿದೆನುನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತತೆಗ | ದೆಚ್ಚ
ನಾಹಯನಿಕರವನುನಾಲ್ಕರಲಿಸಾರಥಿಯ || ಎಚ್ಚನೊಂದಂಬಿನಲಿಕೈಯೊಡ | ನೆಚ್ಚನೀರೈದಂಬಿನಲಿಮಗು | ಳಚ್ಯುತನನಾಕು
ಮತಿಮೊಳಗುವಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||೫೨|| ಲೇಸುಮಾಡಿದೆವೀರಶಸ್ತ್ರಾ | ಭ್ಯಾಸಿನೀನಹೆಸಂಯುಗೋಪ | ನ್ಯಾಸವಿದುಲೇಸಾ
ಯ್ತು ನೋಡಿನ್ನೆನ್ನಕೌಶಲವ || ಮೀಸಲಿನಮ್ಮೈಸಿರಿಯನೆನುತಶ | ರಾಸನವನೊದರಿಸುತಹರಿದನು | ಘೋಷಸುತನೊಡಲೊಳಗೆ
ಹೊಳ್ಳಿದನಸ್ತ್ರಸಂತತಿಯ ||೫೩|| ಆಸಮಯದಲಿಮತ್ತೆ ಬಲವಾ | ರಾಶಿಕವಿದುದುಮೇಲೆತ್ರಿಂಶದಿ | ಳೇಶ್ವರರಸಂದೋಹನೂ
ಕಿದುದೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿ || ಘಾಸಿಯಾದನುಕೃಷ್ಣನಿಂದಿನ | ಲೀಸಮಸ್ತಚತುರ್ಬಲಾಬ್ಧಿಯ | ನೀಸಿದಡೆವಿಜಯಿಗಳುನಾವೆನುತಿರ್ದದ
ಸುರಗಣ ||೫೪|| ಏನನೆಂಬೆನುಭೂರಿಭೂಪರ | ಹಾನಿಯನುಹರಿಶಾರ್ಙ್ಗಮುಕ್ತನ | ಮೀನಶರವೈದರಲಿಹಯನಾಲ್ಕರಲಿಸೂತ
ದಲಿ | ಆನಿಸಿದನಂತಕನರಥವನು | ದಾನವಾಂತಕನಾಜ್ಞೆಯಲಿರಥ | ಹೀನರಾದರುರಾಯರೊಂದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ||೫೫||
ಮತ್ತೆತ್ರಿಂಶದ್ಭೂಪರನುಪುರು | ಷೋತ್ತಮನುವಿರಥರನುಮಾಡಿಶ | ರತ್ರಯದಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬರನುಮಗುಳೆಚ್ಚನವರವರ || ತೆತ್ತಿಸಿ
ದನೊಂದೊಂದನೆದೆಯಲಿ | ವಕ್ತ್ರದಲಿಫಾಳದಲಿವಿಹ್ವಲ | ಚಿತ್ತರಾದರುಭೂಪಜನವೇನೆಂಬೆನದುಭುತವ ||೫೬|| ನೊಂದುಸೈರಿಸಿ
ಮತ್ತೆಭೂಪರ | ವೃಂದಬಿಡದೆಸುತಿರಲುದೇವಮು | ಕುಂದನಾಮೂವತ್ತು ಚಾಪವನನಿತುಬಾಣದಲಿ || ನಿಂದುಕಡಿದುರುಳಿಸಿದನ
ವನಿಗೆ | ಮಂದಮತಿಶಿಶುಪಾಲಕನಹೊರೆ | ಗೆಂದುಬಿಟ್ಟನುರಥವನೆಲವೋನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತ ||೫೭|| ಎಚ್ಚನಾರಥವಾಜಿಗಳಮುರಿ |
ದುಚ್ಚನಾಧ್ವಜದಂಡವನುಕೆಡೆ | ಯೆಚ್ಚನಾಚೇದಿಪನಮಕುಟಚ್ಛತ್ರಮಂಡಲವ || ಅಚ್ಚರಿಯನೇನೆಂಬೆನಾನೃಪ | ರಚ್ಯುತನಶ
ರಹತಿಗೆಶೌರ್ಯವ | ಮುಚ್ಚಿದರುಮುಳುಗಿದರುಬಹಳಭಯಾನಕಾಬ್ಧಿಯಲಿ ||೫೮|| ಕಾದಿಶಿಶುಪಾಲಾದಿತ್ರಿಂಶ | ನ್ಮೇದಿನೀಶರು
ಹಾರಿದರುರಣ | ಮೇದಿನಿಗೆಮೈಗೊಡದೆಸಲೆಜೀವಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ || ಕೋದಕಣೆಗರಲೊರಗಿದವುಮೇ | ಲಾದಗಜಘಟೆತುರಗ
ತತಿಗ | ಳಾದುದವನಿಯುಭಾರಸಂಕ್ಷೇಪವೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ||೫೯|| ಅರದನತ್ತಲದೊಂದೆಶೆಗೆಹಲ | ಧರನುನೈಗೀಲನಿಕ್ಕಿಮುಸ
ಲದ | ಲರಿಬಲವಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳವೋಹರವ || ಸುರಿವನೆತ್ತರವಮಾಂಸರಾಶಿಯ | ಕರುಳಕಾಲ್ದೊಡಕಿನಲಿರಣದು | ಸ್ತರ
ವೆನಿಸಿತೇನೆಂಬೆನಾಹವದುರುಭಯಾನಕವ ||೬೦|| ಕರಿಗಳೆಸವದ್ವೀಪದಲಿರಥ | ತುರಗನಕ್ರಾವಳಿಗಳಲಿಕಡಿ | ದುರುಳ್ದಭುಜ
ಭುಜಗಂಗಳಲಿಕರನಿಕರಮೀನ್ಗಳಲಿ || ಕರುಳಹಾವಸೆಗಳಲಿಚಾಪೋ | ತ್ಕರತರಂಗಂಗಳಲಿಮಿಗೆಭೀ | ಕರನೆನಿಸಿಹರಿದನುರಣಾಗ್ರ
ದಲರುಣಜಲಜಲಧಿ ||೬೧|| ಉಡಿದುಕೆದರಿದಕೈದುಗಳಕಿರು | ಗಿಡುಗಳಲಿಭೀಕರಮಹಾನಕ | ವಿಡಿದಸುಳಿಸುಳಿಗಳಲಿರತ್ನಾಭರ
ಣಶಿಲೆಗಳಲಿ || ಕಡಿದತಲೆಗಳಕಚ್ಛಪಂಗಳ | ಗಡಣದಲಿಕಂಡವರಮನವನು | ನಡುಗಿಸಿತ್ತುರಣಭೂಮಿನೆತ್ತರಕಡಲಕಡುಹಿನಲಿ ||
ನೋಡಲರಿದಾಯ್ತೋವೊಕಾಲನ | ಬೀಡೊಮೇಣ್ಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವ | ನಾಡಿದೆಡೆಯೋಬಹಳರಣರಂಗವೊಮಹಾದೇವ || ಊಡಿ

ದರುರಣಭೂತತತಿಗೆಡೆ । ಯಾಡಿದವುನರಿಕಾಗೆಹದ್ದಿನ । ಬೀಡಿಕೆಗೆಮರುಳುಭಾಪೆನಲುರಂಜಿಸಿತ್ತುರಣಭೂಮಿ ।। ೬೩ ।। ಪಿಟ್ಟ
ಕೊಂಡರುನೃಪರುಮಾಗಧ । ನಿಟ್ಟಕಿಚ್ಚಿದುತನ್ನನೇಮಗು । ಳಟ್ಟಸುಡಲಿಯೆನುತ್ತಹೇಳದೆಕಂಡಪೆಸೆಗಳಿಗೆ ।। ಧಟ್ಟಗೆಡದುದು
ರಾಯುದಳಜಗ । ಜಟ್ಟರಾಮನಮುಸಲಹತಿಯಲಿ । ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದಂತರುಣಜಲಕಡಲಿಟ್ಟುಹರಿವುತಿರೆ ।। ೬೪ ।। ಹೋದರೇ
ರಣಗೇಡಿಗರುಹುಲು । ಮೇದಿನೀಶರುಹೋಗಲದಕೇ । ನಾದಭಂಗವನಾತ್ಮವಿದರಿಂದೊಡಲುನಿಜವಲ್ಲ ।। ಕಾದುವಡೆತನ್ನೊಡನೆ
ದಿಟವುನ । ವಾದಡಿದಿರಾಗೆನುತವಾಗಧ । ಮೇದಿನೀಪತಿಹಾಯ್ದನಾಬಲಭದ್ರನಭಿಮುಖಕೆ ।। ೬೫ ।। ಕೆರಳ್ದರಥವೊಂದರಲಿಕಂ
ಗಳ । ಉರಿಯನುಗುಳುತ್ತೊನಕೆಗಾರನೆ । ಧುರಕೆನಿಲ್ಲನುವಾಗುಫಡಫಡಕೈದುಗೊಳ್ಳೆನುತ ।। ಗಿರಿಗೆಗಿರಿನಿಲುವಂತೆಕರಿದಿ । ಕ್ಕ
ರಿಗೆಕೈಯಿಟ್ಟಂತ್ರೆವಾಗಧ । ಧರಣಿಪಾಲಹಲಾಯುಧರುಹಳಚಿದರುತವ್ಮೊಳಗೆ ।। ೬೬ ।। ಬಲವಸವರಿದಗರ್ವಗಿರಿಗಿದೆ । ಕುಲಿಶ
ವೆನುತಪುಹಾಗದೆಯುಬರ । ಶಳದುತಿರುಹಿಸಹಸ್ರಗುಣವೆನಲಾದುರ್ಜಬೊಬ್ಬಿರಿದು ।। ಜಲಧರನವಕ್ಷಸ್ಥಳವನಿಡ । ಲೀಘೌಗದೆಯುಸು
ವಂಚಿಸುತ್ತನಿ । ಷ್ಫಲವಮಾಡಿದನಾಗರಣರಂಗವನುಬಲರಾಮ ।। ೬೭ ।। ಕೈದುಗೊಳ್ಳೆನ್ನೊಮ್ಮೆತಾಡಿಟ । ಕೈದುಗೊಂಪದೆನಿ
ನ್ನಹೆಂಡತಿ । ಗೈದೆತನಕವಸಾನವಿಪೆಕೊಳ್ಳೆನುತಮುಸಲದಲಿ ।। ಹೊಯ್ಪಡಾತನರಥತುರಂಗವು । ಹಾಯ್ದವಂತಕಪುರಕೆಸಾರ
ಥಿ । ಯೈದನವನಿಯುಲೊಡಲಲದ್ದುದುರಥಧರಿತ್ರಿಯಲಿ ।। ೬೮ ।। ವಿರಥನನುಮಾಡಿದನುನಿಮುಷಾಂ । ತರದಲೀವ್ರೋಹೋಗೆನು
ತಹಲ । ಧರನುಹಗೆಯನುಜೀವಮಾತ್ರವನುಳುಹಿಜೀವವನು ।। ಹರಿಯಲಾಗದೆನುತ್ತರಥವನು । ತಿರುಗಿಸಲುಮಗಧಾಧಿಪತಿದು।
ರ್ಭರದಲಜ್ಜಾಭಾರದಲಿಮರಳಿದನುನಿಜಪುರಕೆ ।। ೬೯ ।। ಮರಳಿದನುಪರಬಲಮಹಾಸಾ । ಗರವನದನುತ್ತರಿಸಿವನಿತಾ । ಭರ
ಣವಾಹನಕೋಶನಿಕರಂಗಳನುಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ।। ಪುರಕೆಪರಿತ್ರೋಷದಲಿಸುರರು । ಬರದಲುಲಿಯಲುರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ಪರುಶನವನಿ
ತ್ತಖಿಳಪುರಜನವಿದಿರುಗೊಳುತಿರಲು ।। ೭೦ ।। ಉಲಿವಬಿರುದಿನಕಹಳೆಗಳಕಳ । ಕಳದವಾಗಧಸೂತವಂದಿಗ । ಳಲಘುಗೀತದ
ಬಹಳಭೇರೀಪಟಹನಿಸ್ವನದ ।। ಬಳ್ದುಬಣ್ಣದಸೊಡರನಗಲಕೆ । ಸುಳಿದುಬಿಸುಡುವಜನದವಿಪ್ರಾ । ವಳಿಯುಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ
ರವರಂಜಿಸಿದುದೆಡಬಲಕೆ ।। ೭೧ ।। ನೊಂದುಳಿದನಿಜಬಲವನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಮಂದಹಾಸಾನ್ವಿತಕೃಪೇಕ್ಷಣ । ದಿಂದಸಂಜೀವನವಮಾ
ಡುತಮೆರವನಿಜಪುರವ ।। ಬಂದುಹೊಕ್ಕರುವಿಭವದಲಿಗೋ । ವಿಂದರಾಮರುಸಭೆದಲಮರರ । ವೃಂದಕೈವಾರಿಸುತಸುರಿದರು
ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ।। ೭೨ ।। ನೋಡಲಾದತ್ರವುನ್ನಿನಂತಿರೆ । ಕೂಡೆಪುರರಚನೆಗಳುತಾದಿಟ । ನೋಡಲಾಗದೆಶಿವಶಿವಾಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡಕೋಟಿಗಳು ।। ಕೂಡೆಮಣಿತೋರಣಪತಾಕೆಗ । ಳೀಡಿರಿದವಭ್ರದಲಿವಾಯೆದು । ಗಾಡಿಕಾತಿಯಗಂಡನಾಹರಿಯೆಂದುದಮ
ರಗಣ ।। ೭೩ ।। ರಾಯುದಳವನುಗೆಲಿದುಬಲನಾ । ರಾಯಣರುಬರುತಿರಲುನಗರ । ಸ್ತ್ರೀಯರೊಲಿದೇರಿದರುಮಣಿಮಾಡಂಗಳ
ನುನಲಿದು ।। ಶ್ರೀಯುರಸನಾಕೃತಿಯನಕ್ಷಿನಿ । ಕಾಯುದಲಿಕುಡಿಕುಡಿದುಮರದರು । ಕಾಯುವನುಪರಮಾತ್ಮತತ್ವಜ್ಞಾನರತರಂತೆ ।।
ಬಾಲೆಯರುದಧ್ಯಕ್ಷತಾಂಕುರ । ಮಾಲೆಗಳಲರ್ಚಿಸಿದರಾಶ್ರೀ । ಲೋಲರಾಮರನೊಡನೊಡನೆನೆಯನೋತ್ಪಲಂಗಳಲಿ ।। ಲೀ
ಲೆವಿಗಲ್ಪೆತಂದುನಿಜರಾ । ಜಾಲಯುಕೆತೋರಿಸಿದರಾಧನ । ಜಾಲವನುನಿತ್ಯಾತ್ಮರಾಮರುನೃಪತಿಗೊಲವಿನಲಿ ।। ೭೪ ।।

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೪೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೨೪೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಲವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ।। ರಾಯುಬಲವನುಸದದುಬಲನಾ । ರಾಯಣರುಮಾಗಧನಧನವನು । ಮಾಯುದಲಿಸರ್ವಾಂಗವನು
ಕೊಂಡರುರಣಾಗ್ರದಲಿ ।। ... ...

ಪದನು ।। ಅರಸಕೇಳಾಮಾಗಧಾಧೀ । ಶ್ವರನುಮನದೊಳಗಳಲುತವೆನಿಜ । ಪುರವಹೊಕ್ಕನುತಲೆಮುಸುಕಿನಲಿಮೆರ
ವದುಗುಡದಲಿ ।। ಯಿರುಳುಹಗಲನವರತಭಂಗ । ಸ್ಮರಣೆಯಲಿಸಂಜಾತಕೋಪ್ರೋ । ತ್ಕರುಷಶಿಖಿಯಲಿಬೇವುತಿರ್ದನುವೀರಪ
ಡಿಗಡಿಗೆ ।। ೧ ।। ಮತ್ತೆಬಳಸೂರನೆಯತಿಂಗಳ । ಗೆತ್ತಿಸಿದನೀಧರೆಯರಾಜರ । ಮೊತ್ತವನುಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳಸಂಕುಲ
ವ ।। ಕಿತ್ತುಧರೆನಡವಂತ್ರೆನೆರದಿ । ಪ್ಪತ್ತುನೂರಕ್ಷೋಹಿಣಿಯುಪರಿ । ವೃತ್ತಿಯಲಿಪಾಳೆಯುವಬಿಡಿಸಿದನಾಹವಕೆಬಲವ ।। ೨ ।।
ನೆರದುಪಾಳವಮತ್ಸ್ಯಪಾಂಚಾ । ಲರುಕುಳಿಂದಾವಂತಿಕುಂತಳ । ದರಸುಗಳುಗಾಂಧಾರಸೃಂಜಯಕುರುನೃಪಾಲಕರು ।। ಧರ
ಣಿಪಾಲಕಳಿಂಗಕೇಕಯ । ವರತ್ರಿಗರ್ತದಶಾಣವಂಗೇ । ಶ್ವರರುಸೌವೀರಾಂಧ್ರಪತಿಗಳುಬಂದರಾಕ್ಷಣಕೆ ।। ೩ ।। ವೀರಕೇರಳ
ಕಾಶಿನಾದ್ರಮ । ಹೀರಮಣನಾಚೈದ್ಯನೃಪಹಂ । ವೀರಗುಜ್ಜರಪಾರ್ವತೇಯಪ್ರಭೃತಿನೃಪಕಟಕ ।। ವಾರುಧಿನಾನಾದಿಗಂತದ
ಭೂರಿನದಿಗಳುಬಹವೊಲಾರಣ । ಧೀರಮಾಗಧನೆಡೆಗೆಬಂದುದುಬಹಳಬಲಸಹಿತ ।। ೪ ।। ಎನ್ನಬಿಡುತನ್ನಬಿಡುಬವರಕೆ । ಮು
ನ್ನಿರಿವೆನಾಹರಿಬಲರತಾ । ಮುನ್ನಿರಿವೆನೀಹರಿಬವೆನ್ನದುತನ್ನದೆಂದೆನುತ ।। ಮನ್ನಣೆಯುಪಟುಭಟರುಬಹಳಮ । ಹಾರ್ಣವದಪ್ರ

ಉಲಿಯಲವನಿಪ | ನುಬ್ಬಿದಾಟೋಪದಲಿಮಗಧನೃಪಾಲಹೊರವಂಟ ||೫|| ಪ್ರೌಢವಿಯನುಕೆಳಗಿಕ್ಕಿಮಿಗೆಹೆ | ಗ್ಗಡಲುಕವಿತಹ
ವ್ವೋಲುಬಂದುದು | ಪಡುವಲಭಿಮುಖವಾಗಿಮಧುರೆಗೆಬಹಳನೃಪಕಟಕ || ಹೊಡವಭೇರಿಯನಿಸ್ಸಳಂಗಳ | ಗಡಿಬಡಿಸೆಜಗ
ದಂಡಮಂಡಲ | ವಡಿಗಡಿಗೆತನುಜಡಿದುದೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ ||೬|| ವೀರಮಾಗಧಧರಣಿಪಾಲನ | ನಾರಥಾಶ್ವಗಜಾಘ
ಪತ್ತಿಗ | ಳೋರಣದಲ್ಮೈತರಲುಯಮುನಾನದಿಗೆನಡೆತಂದು || ಭೂರಿದಳಭಾರದಲಿಬಿಟ್ಟನು | ದಾರವಂತಿಪಾಳೆಯವನಿಳಿದುದು |
ತೇರುತದ್ಭೀತಿಯಲಿಪಶ್ಚಿಮಕೆನಲುಭಾಸ್ಕರನ ||೭|| ಅಡಿದವುಹವುರಿಗಳುಬಿಟ್ಟಗು | ಬೀಡುಧರೆಯಗಲದಲಿಮನೆಗಳು | ಮಾಡಿ
ದವುರಾಯರಿಗೆಪಟ್ಟವಳಿಯವಸನದಲಿ || ಕೂಡೆಹಯರಥಗಜಗಳಿಗೆಮನೆ | ಜೋಡಿಸಿದುದಾನಂದಲೀಲೆಯ | ಲಾಡುತಿರ್ದು
ದುರಾಯದಳನಾನಾವಿನೋದದಲಿ ||೮|| ನಾಳಿನಲಿಯಾದವರಕುಲಕಡೆ | ಗಾಲನಾಗದಡುಳ್ಳವುದೇಜಗ | ಶೂಲಪಾಣಿಯನಯನ
ಮುಷ್ಟಿಯವೇಡೆಯೊಳಗೆನುತ || ಕಾಳಗದಕಲಿಗಳನುಬಲದವಿ | ಶಾಲತೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತಭೂಪರು | ಮಾಳಿಗಳತೂಗುತ್ತಲಿರ್ದರು
ಬೆರಳಮೂಗಿನಲಿ ||೯|| ಬಲಿದುಮಾಡಿಸಿಕೊಳುತಮಗಧಾ | ವಳಿಯಸೂತರವಂದಿಗಳಕಳ | ಕಳದಕಳರವಗೀತನೃತ್ಯಂ
ಗಳಲಿನೃಪನಿವಹ || ಘಳಿಯಚಾವಡಿಗಳಲಿದಂತಾ | ವಳಿಯಮಣಿಮಂಚಂಗಳಲಿವರ | ಲಲನೆಯರಮೇಳದಲಿಕಳೆದುದುರಾತ್ರೆವಿಭ
ವದಲಿ ||೧೦|| ಬಂದುಬೇಹಿನಭಟರುರಾಯರ | ಸಂದಸಮರೋದ್ಯೋಗವನುಗೋ | ವಿಂದರಾಮರಿಗೊರೆದರೇಕಾಂತದಲಿ
ನಡುವಿರುಳು || ತಂದೆಗಳಿಗವಧರಿಸುವುದುಕಾ | ಳಿಂದಿಗಾಕಲ್ಪಾಂತಸಾಗರ | ಬಂದವ್ವೋಲಾವರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆಮಾಗಧನಕಟಕ ||
ಎಂದಡಾಹವಧೀರಮಾಗಧ | ಬಂದುದನುಕೇಳುತ್ತರಾಮಮು | ಕುಂದರಾಳೋಚಿಸಿದರಾಯದುವೃಂದದೊಡಗೂಡಿ || ಮಂದ
ಮತಿಯನುಬರಿಸುವುದುನವ | ಗಿಂದುಮತವಲ್ಲಖಿಳಯಾದವ | ವೃಂದನಾಶನವೆನುತನಿಶ್ಚೈಸಿದರುತಮ್ಮೊಳಗೆ ||೧೨|| ಕರಸಿ
ಯಾದವವೀರಭಟರನು | ತರಣಿಬರುತಿರಲುದಯಶೈಲದ | ಶಿರಕೆಸಮರೋದ್ಯೋಗವನುಮಾಡಿಸಿದನಸುರಾರಿ || ಕರದುಕೃತ
ವರ್ಮನನುರಾಮನ | ನಿರದೆಗದಸಾರಣರನೆಡದಲಿ | ಪರಬಲವನೈದುವುದುನೀವೆಂದಿರದೆನೇಮಿಸಿದ ||೧೩|| ವಿಪುಳಬಲನಾಸಾತ್ಯ
ಕಿಯನಾ | ಪೃಥುವಿಗಳನುದ್ಧವನನಾಹವ | ನಿಪುಣರನುಕಳುಹಿದನುಬಲವಂಕದಲಿಬಲಸಹಿತ || ಅಪರರಾತ್ರೆಯಾಖಿಳಸೇನಾ |
ಧಿಪರುಸಹಿತಾಹವಕೆನಡದರು | ಗುಪುತಸಮರಾರಂಭನಾನೃಪಕಟಕದಭಿಮುಖಕೆ ||೧೪|| ಬಿಟ್ಟರಿಸಿಕೈದುವನುಮಗ್ಗುಲ |
ಲುಟ್ಟುದನುಪಚ್ಚಡಿಸಿಸುಭಟರು | ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಗಳಂದಮೈಮರದಿರಲುನಿದ್ರೆಯಲಿ || ಕಟ್ಟಿದಿಭಘಟೆತುರಗತತಿಸಾ | ಲಿಟ್ಟಿರಲು
ರಥಸಹಿತದನುಜಘ | ರಟ್ಟನೈದಿದನಾಮಹಾನೃಪಕಟಕವನುಕವಿದು ||೧೫|| ಅರಳುತಿರ್ದವುಕಮಲವನನಸು | ತೆರಳುತಿರ್ದವು
ತುಂಬಿಗಳುತಮ | ತೆರಳುತಿರ್ದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಗೂಡಿನಲಿಹಕ್ಕಿಗಳು || ಇರದೆಕೂಜಿಸುತಿರ್ದವವನೀ | ಶ್ವರರಬಲವಾರಾಶಿನಿದ್ರೆ
ಯ | ಭರದಲಿರ್ದುದುಕೃಷ್ಣಸಂವೇಶಿನಿಯಸಮಯದಲಿ ||೧೬|| ಮೊಳಗಿದವುನಿಸ್ಸಾಳತತಿನೆಲ | ನಿಳಿಯೆದಿಕ್ಕರಿಕುಸಿಯೆಕಮ
ಠನ | ತಲೆಹೊಗಲುಬಸುರೊಳಗೆಗರ್ಭಿಣಿಯರುಗಳೊಡಲೊಡದು || ಇಳಿದುದನನಿಗೆಗರ್ಭವೆನೆದಳ | ದುಳವಹಾಯ್ದುಸುರಾರಿ
ಪರಬಲ | ಜಲಧಿಯಲಿಮೊಳಗಿದನುಶಂಖೋತ್ತಮವನಡಿಗಡಿಗೆ ||೧೭|| ಕಳವಳಿಸಿದುದುಕಟಕಕೋಳಾ | ಹಳದಲಗ್ಗೆಗೆವಾಜಿ
ಗಜಸಂ | ಕುಲದರಥಪಾದಾತಿಗಳುಸಂಭ್ರಮಿಸಲಾಹವಕೆ || ಸುಳಿದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಕೈದುವ | ಸೆಳದುಕಲಿಗಳುಕವಚಸೀಸಕ |
ವುಳಿಯಲೈದಿದರನುವರಕೆಬರಿಗೈಯಲುರವಣಿಸಿ ||೧೮|| ಮತ್ತೆಹರಿಯಡವಂಕದಲಿನೃಪ | ಸತ್ತಮನೆಕೇಳೊಂದುದೆಸೆಯಲಿ |
ಮುತ್ತಿಗೆಯಮಾಡಿದರುಮಾಗಧಸೈನ್ಯಸಾಗರವ || ಉತ್ತರಿಸಿಬಲವಂಕದಲಿಬರೆ | ಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರಮುಖರುರಣೋದ್ಧೃತ | ಮತ್ತಗಜ
ರಥತುರಗನಿಕರಂಗಳಲಿಸಂದಣಿಸಿ ||೧೯|| ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದುದುಮೂರುಮೊನೆಯಲಿ | ಸಿಕ್ಕಿದುದುನೃಪಕಟಕಯಾದವ | ರಿಕ್ಕಿ
ದಗ್ಗದವೇಡೆಯಲಿದಾವಾಗ್ನಿಮಧ್ಯದಲಿ || ಸಿಕ್ಕಿದಡವಿಯೊಯನಲುತನುಬಲ | ವಕ್ಕುಳಿಸಿಹೇಡಿಗಳಬಲಬೆ | ನ್ನಿಕ್ಕಿದುದುರಣಧೀರ
ರಿದಿರಾಯತ್ತಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ||೨೦|| ತುರಗಸೂತಧ್ವಜಗಳಿಲ್ಲದ | ಬರಿರಥವನೇರಿದರುರಥಿಕರು | ಕರಿಗಳನುಮಾವಂತರೇರು
ತ್ತಿರ್ದರಿದ್ದಂತೆ || ಭರದಲೇರಿದರಶ್ವತತಿಯನು | ಕರದಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಲಿಬಿಗಿಯದೆ | ಧುರದಸನ್ನಾಹದಲಿರಾವುತರುವಿರಹಿತಾಸ್ತ್ರ
ದಲಿ ||೨೧|| ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲೈದಿದರುಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳುಸಂಗ್ರಾಮಧೀರರು | ಮುಟ್ಟಿಹೊಯ್ದುರುಹಾಯ್ದುರಮರವಧೂಭು
ಜಾಂತರಕೆ || ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡರುಕೆಲರುಬಾಯೊಳ | ಗಿಟ್ಟುಬೆರಳನುಕೆಲರುಕೈದುವ | ಬಿಟ್ಟುನಿಮ್ಮವರೆನುತಲಿರ್ದುದುಮಗಧಪರಿ
ವಾರ ||೨೨|| ಹೊರಳಿದವುಕುದುರೆಗಳುಕರಿಘಟೆ | ಯುರುಳಿದವುರಥನಿಕರಬಿದ್ದವು | ತುರಗರಾಹಿತ್ಯದಲಿರಥಿಕಮಾತ್ರಕಡಿ
ವಡದು || ಕರಹರಿದುತೊಡೆಯುಡಿದುಕರುಳು | ಬ್ಬರಿಸಿಕಾಲ್ಗಳುಜರಿದುನೆತ್ತರು | ಸುರಿದುಮಿಗೆಹೊಡಕರಿಸುತಿರ್ದುದುವೈರಿತಳ
ತಂತ್ರ ||೨೩|| ಹೊಕ್ಕುಕಡಿದನುಬಲವಮಾಗಧ | ಚಕ್ರವನುಮುರವೈರಿಯೊಂದೆಸೆ | ಗಿಕ್ಕೆಲದಲಾರಾಮಸಾತ್ಯಕಿಗಳುಚತುರ್ಬ
ಲವ || ಚಕ್ಕುಲಿಸೆಶರಖಡುಗನಿಕರದ | ಲಿಕ್ಕಿದರುನೃಪಬಲದಹಿತರ | ಲೆಕ್ಕವನುಬರಸಿದರುಸುರಪನಸೇನಭೋಗರಿಗೆ ||೨೪||
ಪಥವಕತ್ತಲೆಯೊಡನೆಬಲವದು | ಹರದುದವನೀಶ್ವರರುವಿಪಿನೇ | ಶ್ವರರೆನಿಸಿದರುಬಿಸುಟುಶಿಬಿರಂಗಳನುಧನುಸಹಿತ || ಕರಿ

ತುರಗರಥಕರಿಪತ್ತಿಗಳುಕಾ | ತರಿಸುತಿರ್ದವನಾಯಕಶ್ವದ | ಪರಿಭವಕೆನೆಲೆಯಾಗಿಕಡಿವಡೆದಂಗನಿಕರದಲಿ || ೨೫ || ಬಲದಳವನೆ ದಕಂಡುಭಯದಲಿ | ತೊಲಗಿದನುಮಗಧಾಧಿಪತಿಬಲು | ಹಳುವವನುಹೊಕ್ಕುಸುರುತಿರ್ದರುರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳು || ಬಲುಭುಜರ ಬೆಂಬೊತ್ತಿಸಾತ್ಯಕಿ | ಕೊಳುಗುಳದಲೀರ್ಯ್ಯೆದುಯೋಜನ | ದಳತೆಯೆಬ್ಬಟ್ಟಿದನುಬಂದನುಜಯಿಸಿಪರಬಲವ || ೨೬ || ಕೊಲ್ಲದಿ ರಿಕೈವಮಾಡದವನನು | ಕೊಲ್ಲದಿರಿವಿರಥರನುಪ್ರತಿಭಟ | ರಲ್ಲದವರನುಶಸ್ತ್ರಹೀನರನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ || ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಟರನಂಜಿದವರ ನು | ಕೊಲ್ಲದಿರಿನಮ್ಮವರೆನುತಶಿರಿ | ವಲ್ಲಭನುಹೊಯ್ಸಿದನುಕಟಕಂಗಳಲಿಡಂಗುರವ || ೨೭ || ಹಿಡಿಗಜಾವಳಿಗಳನುರಥದಲಿ | ತುಡಿಸುತುರಗಂಗಳನುರಾವ್ತರ | ನಡರುವುದುಹಕ್ಕರಿಕೆಹಲ್ಲಣಬಿಗಿದತೇಜಿಗಳ || ಕಡಿಯದಿರಿಕಾಲಾಳುಗಳನೊ | ಗ್ಗೊಡೆಯ ಲೀಸವೆತರುಚೆನುತ್ತಜಗ | ದೊಡೆಯನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಾಕಟಕದಲಿಕೈನೆಗಹಿ || ೨೮ || ಅಳಿದುಳಿದಚತುರಂಗಬಲವನು | ಲಲನೆ ಯರನಾಗೋಧನದಸಂ | ಕುಲದಶಸ್ತ್ರಂಗಳನುವಿಗೆಪರಿಕರದಭಂಡಿಗಳ || ಲಲಿತವಸನಾಭರಣರತ್ನಾ | ವಳಿಯುಪೆಟ್ಟಿಗೆಜಾಳಿ ಗೆಗಳನು | ವಿಳಸವಿಕ್ಕಿದರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆರಾಜಮುದ್ರೆಯಲಿ || ೨೯ || ಮತ್ತಗಜಘಟೆಭಂಡಿಕಾಲಾ | ಳೆತ್ತುಗಳುಹೇರಿದವುಬಲಪುರು | ಷೋತ್ತಮರನೇಮದಲಿಮಧುರಾಪುರಕೆಪರಬಲದ || ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕದಾಭರಣರಣ | ವಿತ್ತಸಂದೋಹವನುನಡಸಿದ | ರತ್ಯಧಿ ಕವಿಭವದಲಿರಾಜನ್ಯರರಥಾವಳಿಯು || ೩೦ || ವೈರಿಮಾಗಧರಾಯಭಂಜನ | ಭೂರಿವಿಜಯಾರಂಭರಂಜನ | ಧಾರುಣೀಸುರ ವಿಪ್ರರಕ್ಷಾಶೀಲಜಿತಕಾಲ || ಶ್ರೀರಮಣಜಯಕೃಷ್ಣಜಯರಣ | ಧೀರರರಸನೆಜಯಯೆನುತಸುರ | ನಾರಿಯರುಕೈವಾರಿಸಲು ಮರಳಿದನುನಿಜಪುರಕೆ || ೩೧ || ಸತ್ತಿಗೆಯಸುಳಿಗಳಲಿಘನಚಮು | ರೋತ್ತಮದಹಂಶಿಗಳಲೆತ್ತಿದ | ಚಿತ್ರರತ್ನಧ್ವಜಪತಾಕಾ ವಳಿಯಧರೆಗಳಲಿ || ಮತ್ತಗಜಹಯನಿಕರಜಲಚರ | ಸತ್ವದಲಿಹರಿಬಲಜಲಧಿದಿಗು | ಭಿತ್ತಿಗಳನಾಕ್ರಮಿಸಿನಡದುದುಮೇರೆಯ ನುಮೀರಿದು || ೩೨ || ತೋರಿಸಿದರಾಧನವನಾರಣ | ಧೀರಶೃಂಗಾರವನುಹಯರಥ | ವಾರಣಾವಳಿಗಳನುಯದುರಾಜಾದಿರಾ ಜಂಗೆ || ಹೇರಿಸಿದರಂಗದಲಿಪುಳಕದ | ಭಾರಣೆಯನಾಪುರವಹೊಕ್ಕರಿ | ವೀರರೆಸೆದರುರಾಮನಿತ್ಯಾತ್ಮಕರುವಿಭವದಲಿ || ೩೩ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೩೬೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಲವತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಬಾಣಬಲದಸಹಾಯದಿಂದ | ಕ್ಷೀಣಭುಜಬಲನಿರದೆಮಗಧ | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಮುತ್ತಿದನುಮಧು
ರಾಪುರವನಾಕ್ರಮಿಸಿ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳಾಹವದಲಚ್ಯುತ | ನಿರದೆತನ್ನನುಸೆದದುನೃಪರನು | ಪರಿಭವಿಸಿಸರ್ವಾಂಗವನುಕೊಳಲಾದಭಂಗ ದಲಿ || ಪುರವಹೊಗದಾಮಗಧಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರನುಚಿಂತಿಸಿಹೋದನಸುರೇ | ಶ್ವರನೆನಿಪಬಾಣಾಸುರನಶೋಣಿತಪುರಾಂತರಕೆ || ಬರವಕೇಳಿದುಸಕಲದೈತ್ಯೇ | ಶ್ವರರುಸಹಿತುತ್ಸವದಲವನೀ | ಶ್ವರನಲನುನಂದಿದಿರುಗೊಂಡುದುವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ || ಪರಮ ಸಿಂಹಾಸನವನಿತ್ತುಪ | ಚರಿಸಿಕೈವಳಗಿದಿತ್ತಲವನೀ | ಶ್ವರರಮಂಡಲಸಹಿತಬಹಕಾರಣವಿದೇನೆಂದ || ೨ || ಎಂದಡೆಲೆದೈತ್ಯಾ ಧಿಪತಿಕೇ | ಳಂದುತನ್ನಯಭಂಗವನುಗೋ | ವಿಂದನೆಂಬವನೊಬ್ಬಗೋಪನಧರ್ಮದಲಿನೃಪರ || ವೃಂದವನುಪರಿಭವಿಸಿಕೊಂ ಡನು | ತಂದೆತನ್ನೀಕೋಶವಾಹನ | ವೃಂದಸರ್ವಾಂಗವನುಕೊಂಡದರಿಂದಕೇಳೆಂದ || ೩ || ದಿಕ್ಕರಿಗೆಸರಿಯೆನಿಪಗಜಘಟೆ | ಸಿಕ್ಕಿದವುಕುದುರೆಗಳುತೇರ್ಗಳು | ಪುಕ್ಕಟೆಯುಳಿಪರರಿಗಾದವುಹೇಳಲೇನದನು || ಮಿಕ್ಕಸಂವರಣೆಗಳಸರಕಿನ | ಲೆಕ್ಕವದ ನಾರರಿವರಿರ್ದುದ | ನಿಕ್ಕಿಬಂದೆನುಸಮರಸರ್ವಸ್ವವನುತಾನೆಂದ || ೪ || ತಾನದಕೆಚಿಂತಿಸುವನಲ್ಲೆನ | ಗೀನೃಪರುನೆರವಾಗಿಕೆ ಟ್ಟರು | ಮಾನದಿಂದರ್ಥಂಗಳಿಂದಸುವಿಂದಸಂಗರವ || ಮಾನನೀಯರುಭಂಗವಡೆದರು | ಹೀನರಲಿಸುಡಲಿನ್ನುಬದುಕಿನ | ಲೇ ನುಫಲವಿಪರೀತಕಾಲಕ್ರಮವಲಾಯೆಂದ || ೫ || ಬಂದೆನದರಿಂದೀನೃಪಾನ್ವಯ | ನ್ಯಂದವಿದುಸಮದುಃಖಸುಖತನ | ದಿಂದಬಂ ದುದುನಿನ್ನಹತ್ತಿರಕೆಂದುಭಂಗದಲಿ || ತಂದೆವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನುನೀನೆನ | ಗಿಂದುಸಾಹಾಯವನುಮಾಡಾ | ನಂದಗೋಪನಮಕ್ಕಳೊ ಡನೆಯುಕಾಳಗಕ್ಕೆಂದ || ೬ || ಸೋಲವಹುದಿದುವೈಪರಿತ್ಯದ | ಕಾಲವಲ್ಲೈಧರೆಯಪೃಥ್ವೀ | ಪಾಲರೆತ್ತಲುಸುರಪತಿಯಸಮ ತೇಜದತಿಬಲರು || ಕಾಳಗಕೆವಿಟಮುಲವಹುಲುಗೋ | ಪಾಲರೆತ್ತಲುಹಾನಿಯನುತಾ | ಹೇಳಲಾಗದುತನಗೆನಾಚಿಕೆಶಿವಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೭ || ಕಾದಿಗೆಲುವೆನುಸಾವೆನೆಂದಾ | ಹೋದರೆನ್ನನುಮಾಣಿಸಿದರಾ | ಮೇದಿನೀಶರುತನಗೆನಿರ್ಬಂಧವನುನೆರೆಮಾಡಿ || ಆದುದಾಗಲೆನಿನ್ನಸಖ್ಯವ | ನಾದರಿಸುತಾಬಂದೆನೀವುದು | ಯಾದವಕ್ಷಯದೀಕ್ಷಿತರಿಗಭಯವನುನೀನೆಂದ || ೮ || ಎಂದಡೈಸ ಲೆಸಾಕುನುಡಿಯದಿ | ರೆಂದುತಕ್ಕೈಸುತ್ತತೋಳ್ಗಳ | ವೃಂದದಲಿಬಲಿಸುತನಶೇಷನೃಪಾಲಜನಸಹಿತ || ಮಂದಿರಕೆಬಾಯೆಂದು ಕೈವಿಡಿ | ದಂದುರಾಜಾಲಯದಲಂದಾ | ನಂದದಿಂದರ್ಚಿಸಿದನವನೀಶ್ವರರನುಚಿತದಲಿ || ೯ || ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳಂದಮನ್ನಿಸಿ |

ಷಡರಸಾನ್ನಂಗಳಲಿಭೂಪರ । ಗಡಣವನುಪೂಜಿಸಿಮಹಾವಿಭವಾನುಸಾರದಲಿ ॥ ಒಡನೆಕುಳ್ಳಿರ್ದರುಪರಿಶ್ರಮ । ಪಡಗಲಾ
ಮಗಧಾವನೀಶ್ವರ । ನೊಡನೆನಗುತಿಂತೆಂದನವನೀಪಾಲಮಧ್ಯದಲಿ ॥೧೦॥ ಕೇಳಿರೈನೆರೆದವನಿಪಾಲರು । ಕೇಳಿಮಾಗಧವರನೃ
ಪಾನ್ವಯ । ಮೌಳಿಮಣಿತನ್ನೊಂದುಮಾತನುನಿರ್ವ್ಯಳೀಕದಲಿ ॥ ಹೇಳಬಂದೈತನಗೆನೀನೇ । ನಾಳುಗೆಲಸದನೃಪನೆಯಾದವ ।
ರೊಳಿಗರನಟ್ಟಿದರೆಸಾಲದೆಮಾನಿಸರನೆಂದ ॥೧೧॥ ಬೇಡಿಕೊಳಲೇನೆನ್ನರಾಜ್ಯದ । ರೂಢಿನಿನ್ನದುದೈತ್ಯನಾಯಕ । ಮಾಡಿಗಳು
ನಿನ್ನವರುಮೆರವೀಮತ್ತಗಜಸಹಿತ ॥ ನಾಡಮಾತುಗಳೇಕೆಹಯರಥ । ಜೋಡುಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿದೆಯಿದೆ । ನೋಡಿಕೊನೀಂ
ಮನಕೆಬಂದುದನೆಂದಸುರೇಂದ್ರ ॥೧೨॥ ಇತ್ತನಿದೆಕೊಳ್ಳೆನುತಮುದದಲಿ । ಮತ್ತಗಜಸಂದೋಹದೊಳಗರು । ಪತ್ತುಸಾವಿ
ರಗಜಗಳನುಸಪರಿಷ್ಟದಂಗಳನು ॥ ಇತ್ತನೊಂದೇಲಕ್ಷರಥವನು । ಹತ್ತುಲಕ್ಷತುರಂಗಮಂಗಳ । ನಿತ್ತನಿಚ್ಛಂಗತಿಗಳನುದೈತ್ಯೇಂ
ದ್ರಸವನಿಪಗೆ ॥೧೩॥ ಮತ್ತೆಮಾಯಾವಿದರೆನಿಪದೈ । ತ್ಯೋತ್ತಮರಮುನ್ನೂರುಮಂದಿಯ । ನಿತ್ತನಾತ್ಮಸಮಾನರನುಸಂಗರ
ವಿಶಾರದರ ॥ ಮತ್ತೆಹಲ್ಲಣಹಕ್ಕರಿಗೆಶ । ಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಸೀಸಕಕವಚವೆಂಬಿವ । ನಿತ್ತನಸುರನಸಂಖ್ಯವೆನಲವನೀಶ್ವರಂಗೊಲಿದು ॥೧೪॥
ಚೊಕ್ಕಸದಮನೆಗಳನುತಾನೇ । ಹೊಕ್ಕುತೆಗಸಿದನವನಿಪತಿಗುಡ । ತಕ್ಕುದನುದಿವ್ಯಾಂಬರಂಗಳೊಳಸವಡಿಂಡುಗಳ ॥ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ
ದವಸ್ತುವಾಹನ । ಹಕ್ಕರಿಕೆಜೋಡುಗಳನಿತ್ತನು । ರಕ್ಕಸರಕೈಯಿಂದಹೊರಿಸಿದನವನಿಪಸಬಳಿಗೆ ॥೧೫॥ ಹೊನ್ನಕೊಡಕೊ
ಪ್ಪರಿಗೆಮಡಕೆಗ । ಳುನ್ನತಾಸನಶಯನವೆಂಬಿವ । ಮನ್ನಿಸಿತ್ತನುಮಗಧಭೂಪಾಲಂಗೆಮನವೊಲಿದು ॥ ತನ್ನಲುಳ್ಳದನುಳಿಸದಸು
ರಕು । ಲಾರ್ಣವಾಮೃತಕಿರಣನಿತ್ತನು । ಪನ್ನಗೇಂದ್ರವಿಭೂಷಣಂಗರ್ಪಿತವಿದೆಂದೆನುತ ॥೧೬॥ ಮಂತ್ರಿಗಳನಿಬ್ಬರನುನಿಜ
ತಳ । ತಂತ್ರರಕ್ಷೆಗೆಕೊಟ್ಟನಮರಕು । ಲಾಂತಕನುಕುಂಭಾಂಡನನುಪಮಕೂಪಕರ್ಣನನು ॥ ಇಂತುಸಂಭ್ರಮಸಮರಸಾಧನ ।
ನಂತಕನವೊಲುಮಗಧಪೃಥ್ವೀ । ಕಾಂತನಾಬಾಣಾಸುರನಬೀಳ್ಕೊಂಡುಹೊರವಂಟ ॥೧೭॥ ಕಾಳುರಿಯುಬೆಂಬಲಕೆಬಂದು
ದು । ಭಾಳನೇತ್ರನನಯನವಹ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಗಳುಭಾಪೆನಲುಭುವನವಿನಾಶಕಾರಿಗಳು ॥ ಮೇಳವಿಸಿದುದುಮಗಧಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲ
ನೊಡನಾದೈತ್ಯಸುಭಟರ । ಜಾಲವಾಕುಂಭಾಂಡಕೂಪಶ್ರವಣರಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥೧೮॥ ಪ್ರಳಯಮೋಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ । ವಳ
ಯವೋರಾಜನ್ಯಕಟಕವೊ । ಹುಲುಮನುಷ್ಯರಪಾಡೆಯಾದವರೀಮಹಾಂಬುಧಿಗೆ ॥ ಹುಲುಮೊರಡಿಕುಲಶೈಲಪಕ್ಷಾ । ವಳಿವಿ
ದಾರಿತದಕ್ಷನೆನಿಸುವ । ಕುಲಿಶನಿಕರವಧಾಳಿಗಿದಿರೇಯೆನುತಜನಬೆದರೆ ॥೧೯॥ ಮತ್ತೆನೃಪರಕ್ಷೋಹಿಣಿಗಳಿ । ಪ್ಪತ್ತುಮೂರಾ
ರ್ತ್ತಾಮಗಧಪತಿ । ದೈತ್ಯಪತಿಯನುಬೀಳುಕೊಂಡನುಬಹಳಹರುಷದಲಿ ॥ ಮತ್ತಗಜರಥತುರಗಪತ್ತಿಗ । ಳೊತ್ತರಿಸಲಾರಾಯ
ಕಳಸಂ । ಡೆತ್ತಿನಡದುದುನಾಲ್ಕುದೆಸೆಯಲಿಕೂಡೆಯದುಪುರಿಗೆ ॥೨೦॥ ಅಗಿದುಗಿರಿಶೃಂಗಾಗ್ರವನುಕಾ । ರ್ಮುಗಿಲುಕವಿವಂದದಲಿ
ಕೃಷ್ಣನ । ನಗರಿಯನುನಾನಾನೃಪಾಲಕದಂಬಜನಜಲಧಿ ॥ ಮೊಗದುದೋಪೋಪೋಪೊಬಿಟ್ಟುದು । ದಿಗಿಭವೆನಲನಂತನಾಂತ
ನು । ಹೆಗಲಲಾಧಾರಕ್ಕೆಕುಸಿದನುಕೂರ್ಮನಡಿಗಡಿಗೆ ॥೨೧॥ ದಿವಸಕರಮಸುಳಿದನುಸೇನಾ । ನಿವಹಪದಹತಧೂಳಿಯಲಿದಿಗು ।
ವಿವರಪಲ್ಲಟಿಸಿದವುತೆತ್ತುದುಗಗನಗಜಘಟೆಯ ॥ ನವಮದಾಂಬುನಿಷೇಕದಲಿತಗು । ಪವುತತಕ್ಷಣಕೇಳುವವುಮಾ । ನವರಚಂಚ
ಲಮನದವೊಲುತೂಳಿದವುಕೆಂಧೂಳಿ ॥೨೨॥ ದೃಷ್ಟಿರೋಧವಮಾಡಿಮಲಿನವ । ನಿಟ್ಟುನಿರ್ಮಲವೆನಿಸಿದವರಲಿ । ಹುಟ್ಟಿದೆಡೆಯ
ಸಮರದುತೇಜಸ್ವಿಗಳನವಘಡಿಸಿ ॥ ಮುಟ್ಟಿದವರನುಬಳಲಿಸುವವೈ । ಗೊಟ್ಟುವೃಷತೆಗೆತೊಳಲುತಿರ್ದವು । ದುಷ್ಟದುರ್ಜನ
ನಂತೆಕೆಂಧೂಳಿಗಳುದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥೨೩॥ ಕೆಡಹಿದರುಕೋಟೆಯನುಗುದ್ದಲಿ । ಗಡಿತದವರುಪವನದಸಿರಿಯನು । ಕೊಡಲಿಕಾರರು
ಸೂರೆಗೊಂಡರುಕೂಡೆಕಡಿಕಡಿದು ॥ ಬಿಡದೆಗವನಿಯತುಂಬಿದರುದರಿ । ಗೆಡಹಿದರುತೋರಣಪತಾಕೆಗ । ಳಡಸಿದಟ್ಟಾಲಂಗಳನು
ಭಟನಿವಹಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥೨೪॥ ಲಂಕೆಯಿದುಹನುಮಂತರಾವೆನು । ತಂಕದಲಿಬಲವಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ । ಬೆಂಕಿಯನುಬೆಸಸಿದರುಕೇರಿ
ಗಳೊಳಗೆಹರಿಹರಿದು ॥ ಡೆಂಕಣಿಯಕವಣೆಗಳಕೆಲ್ಲಗ । ಳಂಕೆಯನುಪಿಸಾರಿದರುಸುಟ್ಟರು । ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದಶೀಲಹೀನರುಶಾಸಕನ
ಪುರವ ॥೨೫॥ ಬಂದನೇಮಾಗಧನುಪುನರಪಿ । ತಂದನೇಕದನವನುಬೇಸಾ । ಯ್ತೆಂದುಕರಸಿದನಸುರರಿಪುಯಾದವಮಹಾಭ
ಟರ ॥ ವೃಂದವನುಸನ್ನಾಹಭೇರಿಗ । ಳಿಂದುಮೊಳಗಲುಕಾಳಗಕೆರಥ । ದಿಂದಮುಸಲಾಯುಧಸಹಿತಹೊರವಂಟನುರಪಣಿಸಿ ॥
ರೇವನೀಪರಿಯಂತಸಮರವಿ । ದಾವಘನನಾವಿರಲುನಿಜಕರು । ಣಾವಲೋಕನಕವಚರಕ್ಷಿತರೆನ್ನೊಡನೆಧುರಕೆ ॥ ದೇವರಾಜನೆ
ರಲಿಮೇಣ್ಗಾ । ರೀವರನೆಸುರನಿಕರಸಹಿತೆಮ । ಗೀವುದೆಂದರುನೇಮವೆನುಯದುಮಹಾಭಟರು ॥೨೬॥ ಏರಿಸಿದಬಿಲು
ರಳುಗಳಲ । ಕ್ರೂರಸಾತ್ಯಕಿಗದಹೃಷೀಕಜ । ವೀರವಸುದೇವೋಗ್ರಸೇನಪ್ರಭೃತಿಗಳುಜನವ ॥ ತೇರುಗಳನಶ್ವಂಗಳನುಬಿಗಿ ।
ದಿರಿದರುದೃಢಕವಚಬದ್ಧರು । ವಿಸಾರಿದರುಸಂಗರಕೆಬಲಕೃಷ್ಣರನುಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ॥೨೮॥ ಪುರವಹೊರವಂಟಸುರರಿಪುಸಂ । ಕರು
ಣರುಸಂಗರಕೆಶಂಖವ । ನಿರದೆಮೊಳಗಿಸಿಮದಗಜಂಗಳವೋಲುಪರಬಲವ ॥ ಬೆರಸಿನಿಷ್ಠುರಸಿಂಹನಾದದ । ಲುರವಣಿಸಿಬಹ
ರ್ಣವದಮಂ । ದರ ಳಂತೆಸೆದರುನೃಪಾಲಕದಂಬಮಧ್ಯದಲಿ ॥೨೯॥ ಬಂದರೇಗೋಪಾರ್ಚಕರುಗೋ । ವಿಂದರಾಮರುಕವಿ

ಯೆನುತನೃಪ । ವೃಂದಕವಿದುದುನೀಲಿಗರುಡಧ್ವಜವನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಇಂದುರವಿಯ-ನುಕಾರ್ಮುಕಗಿಲುಕವಿ । ವಂದಲಿಶರನಿಕರವೃ
ಷ್ಟಿನ । ಳಂದವಿಶ್ವಂಭರನಮುಸುಕಿದುದೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಕೆದರಿಕವಿವಮಹಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದ । ಹೊದರುಗಳನೊಡೆ
ಹೊಯ್ದುತಿಮಿರನ । ನೊಡೆದುಸರಸಿಜಮಿತ್ರನುಜ್ವಲಿಸುವವ್ರೋರಿಬಲವ ॥ ಹೊಡಸಿದನುಹೇರಾಳಶರಜಾ । ಲದಲಿರಥಗಜವಾಜಿ
ಪತ್ತಿಗ । ಳುದುರಲಾಹವದೊಳಗೆದನುಜಾರಾತಿರಂಜಿಸಿದ ॥ ೩೧ ॥ ಒಡಬಳಿಖಿಯೋಹರಿರಥವ್ರೋಹಿ । ಗ್ಗಡಲೊಹರಹರಧರಣಿ
ಪಾಲರ । ಪಡೆಯೊಗಾಣದತಿಲದರಾಶಿಯೊಕಾಲತೈಲಿಕನೊ ॥ ವೊಡೆಗಲಿಪಪರಬಲವಮಾಣದೆ । ಕಡಿದುಬಿಸುಡುವಹವಿಶರಾವ
ಳಿ । ಯೆಡೆದೆರಹನಾರರಿವರೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಕುಲಿಶಹತಕುಲಗಿರಿಗಳೋಕೇಳು । ಗುಳದಲಡೆಗೆಡದಾನೆಗಳೊಶರ ।
ದಳಿತಕಂದರದಶ್ವನಿಜಯುವ್ರೋಗಿರಿಶಿಲೆಯೋಚ್ಚಯವ್ರೋ ॥ ವ್ರೋಳಕಡಿತದಲಿಕಡಿದುಬೀಳುವ । ಹಳುವವ್ರೋಕಾಲಾಳ್ಗಳೆನೆದಿಗು ।
ವಳೆಯದಲಿಕೌತುಕವಮೆರದವ್ರುಹರಿಶರವ್ರಾತ ॥ ೩೩ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ. ... ॥
ದಿಗ್ಗಜಂಗಳುಸಿಸಿನವಾದವು । ತಗ್ಗಿವಹಿಪನಹೆಡೆಗಳೆದ್ದವು । ಮುಗ್ಗುಲಸುಮಗುಚಿದನುಕಮಠನೆನಲ್ಕೆಪರಬಲವ ॥ ಸುಗ್ಗುಸಿ
ಯನುಮಾಡಿದವುಮುನಿ । ವರ್ಗವಿಂಸ್ಯನತೀವ್ರತರಶರ । ವರ್ಗವೆನಲಚ್ಚರಿಕೃತಾಂತನಪ್ರಗ್ರಮೂರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಮುರಿದು
ದೋಮುಂಗುಡಿಕೃತಾಂತನ । ಹೊರದುದೋಸಾಗದೊಳಗೆಮಳೆ । ಗರದುದೋಪುರುಡೇಕೆಗುಣದಲಿಕೃಷ್ಣನೀಂಜಗಕೆ ॥ ಉ
ರುವವೀರರವೀರನೆನುತು । ಬ್ಬರಿಸಿಪಡೆಬಾಯ್ಬಿಡಲುಕವಿದರು । ಕಲಿಮಾನದರಕ್ಕಸರುಮೂನೂರ್ವರುಮಹಾಹವಕೆ ॥ ೩೫ ॥
ಸೀಳುಬಗುಳುವಬಣಗುನಾಯ್ಗಳ । ನಾಲಗೆಯನಾಹವದಲೀಗೋ । ಪಾಲನೇಮೂಜಗದವೀರರದೇವನಹುದಹುದು ॥ ಹೇಳ
ಬಲ್ಲಿರಿತಥ್ಯವನುತ್ತರೆಗೆ । ಕಾಳಗದಹಂದೆಗರನೆನುತಕ । ರಾಳದೈತ್ಯವ್ರಾತಕವಿದುದುಕೃಷ್ಣನಭಿಮುಖಕೆ ॥ ೩೬ ॥ ಕವಿಸಿದರುಮಾ
ಯೆಗಳನಾಯಾ । ದವರಬಲಕಂಗೆಡಲುದೈತ್ಯ । ಪ್ರವರಭಟವಾರಾಶಿಗಜರಥತುರಗಪತ್ತಿಗಳ ॥ ಸವೆಯಸವರುತ್ತಿರಲುಕರುಣಾ ।
ರ್ಣವನುವಿಜ್ಞಾನಾಸ್ತ್ರದಲಿಪರಿ । ಭವಿಸಿದನುದಾನವರಮಾಯೆಯನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಮೆಚ್ಚಿರೈನೀವೆನ್ನವೀರ್ಯಕೆ ।
ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನಿದೆಮಿದೆಯೆನುತಕೆಗ । ದೆಚ್ಚನಾದೈತ್ಯರನುದಾನವವೈರಿಮುರಿಮುರಿದು ॥ ಹೆಚ್ಚಿಗಡವಿಗೆವೋಹರಿಸಿಕಾ ! ಳ್ಗಚ್ಚುಕವಿ
ವಂದಲಿಕವಿಕವಿ । ದಚ್ಯುತನಶರಜಾಲಸವರಿದುದವರವೋಹರವ ॥ ೩೮ ॥ ಮುರಿದುದಸುರರಚೂಣಬೆನ್ನಲಿ । ತುರುಗಿದವು
ತೂಳದವುಹೊಸಹೊಂ । ಗರಿಯಕಣೆಗಳುದಾರಿದರುದಾನವಮಹಾಭಟರು ॥ ನೆರೆನಿರಾಶ್ರಯವಾಯ್ತುಬಲವೆಂ । ದೊರಲಿದವುನೃ
ಪಕಟಕಸನುರದ । ಶಿರಗಹಿಡಿದರುಬಾಣಮಂತ್ರಿಪ್ರವರರುರವಣಿಸಿ ॥ ೩೯ ॥ ಅಳಬಲವನಂಜಿಸಿದೆನೆಂಬ । ಗ್ಗಳಿಕೆಗಿದೆಕೇಳೆನು
ತಬಾಣಾ । ವಳಯುಮಳೆಗರವುತ್ತಬಾಣಾಸುರನಮಂತ್ರಿಗಳು ॥ ಹಳಚಿದರೆಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕಿ । ಗಳಗೆಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತುಬಳಿಕಾ ।
ಜಲಜನಾಭನುಹಾಯ್ದನತ್ತಲುವೋಹರಕೆನೃಪರ ॥ ೪೦ ॥ ಒಂದುಬಿಲ್ಲಿನಲಸುರರಿಪುನೃಪ । ವೃಂದದೊಡನಾಹವಕೆತೆರಳದೆ ।
ನಿಂದನೊಬ್ಬನೆಸುರರುಭಾಪೆನೆಲೊಂದುರಥದಿಂದ ॥ ಬಂದಿವಿಡಿದನುಬಹಳರಥಹಯ । ವೃಂದವನುಗಜಘಟೆಗಳನುರವಿ । ನಂದನ
ನಕಾಣಿಸಿದನೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ ॥ ೪೧ ॥ ಮೇಲೆಕವಿದುದುಮತ್ತೆಬಹಳನೃ । ಪಾಲರಥಹಯನಿಕರಗಜಘಟೆ । ತೂಳದ
ವುತುರುಗಿದವುಕಾಲಾಳ್ಗೆರಡುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥ ಹೊಳದರುಹರಿರಥವನಸ್ತ್ರ । ಜ್ವಾಲೆಯಲಿಸಂಗ್ರಾಮದೊಡ್ಡಣೆ ! ಹೇಳಲರಿದಾಯಿತ್ತಾ
ಕ್ಷೆಸುತಬೆರಗಾದುದಮರಗಣ ॥ ೪೨ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುತೀವ್ರಶರಸಂ । ಧಾನದಾಹವವನುನಿರಂತರ । ಭಾನುಮಂಡಲದಂತೆಮೆ
ರೆದುದುಶಾರ್ಙ್ಗಶರನಿಕರ ॥ ಭಾನುಕರನಿಕರಂಗಳಾದವು । ಸೇನೆಯುತ್ತಮವಾಯ್ತುಭೂಪರ । ಮಾನಭಂಗದಕನ್ಮಲವನಕೆವಿಶಾ
ಲವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಮತ್ತೆಭಟರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಲಿಶರ । ಹತ್ತುಹಯಹಯಗಳಲಿಶರನೂ । ರುತ್ತರಿಸಿಗಜವಂದರಲಿಸಾವಿರರ
ಥಂಗಳಲಿ ॥ ಹತ್ತುಸಾವಿರವೆನಲುಮುಸುಕಿವಿ । ಯತ್ತಳವನವನಿಯನುದಶದಿಗು । ಭಿತ್ತಿಯನುಬೆಳಗುತ್ತಕವಿದವುಹರಿಶರವ್ರಾತ ॥
ಅತ್ತಲನ್ನೆಗಮಗಧನೃಪನೆದೆ । ಹೊತ್ತಿದುದುಹಲಧರನನೀಕ್ಷಿಸು । ತತ್ತಿದಂತಸ್ತಾಪದಿಖಿಯಲಿಪೂರ್ವಭಂಗದಲಿ ॥ ಕೆತ್ತಿದವು
ವಿನಾಸೆಗಳುಕಂಗಳು । ಹೊತ್ತುವರುಣಚ್ಚವಿಯಲ್ಲೈತಹ । ಮೃತ್ಯುವಿನವ್ರೋಲಿದಿರುಗೊಂಡನುಹಲಧರನರಥವ ॥ ೪೫ ॥ ಎಲೆಲೆ
ಹಿಡಿಹಿಡಿಮುಸಲವನುನೀ । ಗಿಲನುತೆಗೆನಿಜಬಾಹುಸತ್ವದ । ಬಲುಹತೋರೆಸ್ನೊಡನೆರಿಪ್ರಭಂಜನದಸಾಹಸದ ॥ ಅಳವತೋ
ರಾತೋರುನಿನ್ನಯ । ತಲೆಗೆಗಡೆಯನುತೊಡದಮುನ್ನವೆ । ಕಲಿತನಕೆಬಳಿಕಿಲ್ಲತೆರಪೆನುತಧಟಮಾರಾಂತ ॥ ೪೬ ॥ ಲೇಸುಮಾ
ಡಿದೆಕನ್ನತೋಳ್ಗಳ । ಗೇಸುಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತದ । ರಾಶಿಯೋಫಲಿಸಿತ್ತುಸಂಗ್ರಾಮದಲಿನೀನೆಂಬ ॥ ಸಾಸಿಗನುದೊರಕೊಂಡೆ
ಯೆನುತತಿ । ರೋಷಪಿತ್ವಲನೇತ್ರನುಗಿದನು । ಭಾಸುರದ್ಯುತಿಯೆನಿಪಮುಸಲವನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ॥ ೪೭ ॥ ತಿರುಹಿಸಾವಿರಸು
ತ್ತಲಭ್ರದಿ । ನುರಿದುನುಗುಳಲುಕಾಲದಂಡವ । ತಿರುಹುವಂತಕನಂತೆಧೂಮಜ್ವಾಲೆದೆಸೆದೆಸೆಗೆ । ಭರಿತವಾಗಲುಸಕಲಪೃಥ್ವೀ
ಶ್ವರರುಭಾಪೆಮಸಲಿನ್ನೃಪ । ವರನನಪ್ಪಳಿಸಿದನುವೊಳಗುವಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ಒಪ್ಪಿರಥವನುತಾಗಿದರೆನೆಲ । ನೊ
ಪ್ಪುಗೊಂಡುದುರಥಹಯವ್ರುಸಹಿ । ತೊಪ್ಪುವಾಧ್ವಜಸಹಿತಸಮರಚ್ಛತ್ರಧಾರಿಗಳ ॥ ನೊಪ್ಪಿತಾದುದುಜೀವನೃಪನೊಡ । ಲೊಪ್ಪ

ವಳಿದುದುಕವಚಶೀಸಕ । ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದವುವಿರಥನಾದನುಭೂಪನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೪೯ ॥ ತೇರಹಂಗಿನಭಟನೆಫಡಫಡ । ಸಾರುಸಾರಲ್ಲದಡೆನಿನ್ನಯ । ಬೇರುಗೊಲೆಗಿದೆಕೊಳ್ಳೆನುತಗಿರಿಶೃಂಗದಂತೆಸೆವ ॥ ಭೂರಿಭಾರಿಯಗದೆಯಲಿಟ್ಟನು । ಸೀರಪಾಣಿಯಪರಮತೇಜದ । ಪೇರುರವನಿರಿದಾರ್ದುಮಾಗಧನೃಪಾಲನಬ್ಬರಿಸಿ ॥ ೫೦ ॥ ಕೆಡೆಯೆನುತಮಾಗಧಮಹೀಪತಿ । ಜಡಿದುತಿರುಹಿದಭ್ರಮಲಿಕಿಡಿ । ಕಿಡಿಗೆದರಿಹೊಡಿಸುವಗದೆತನ್ನೆಡೆಯೊಳರಗುತಿರೆ ॥ ತುಡುಕಿದನುಹುಸಿಯೆನುತಜಡಿದಾ । ರ್ದಡದಕೈಯ್ಯಲಿವೈರಿಗದೆಯನು । ಹಿಡಿದನಿನ್ನೇನುಂಟುರಕ್ಷಣವೆನುತಬಲಭದ್ರ ॥ ೫೧ ॥ ರಪಣವೀಕೆಲೆಹೊಹೆಭಟರಿಗೆ । ವಿಪುಳಸಂಗ್ರಾಮದಲಿಭುಜವೇ । ರಪಣವಶ್ಲ್ಯಕ್ಕೈದುಪರಿಯುಂತೇಕೆನಿನ್ನೊಡನೆ । ನಿಪುಣನಹರಿದಿರಾಗುನಿನ್ನನು । ತೃಪತಿಗೊಳಿಸುವೆನೆನುತಬಿಡಿದಾ । ನೃಪತಿಭುಜವನುಹೊಯ್ದುನಿಂದನುಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥ ೫೨ ॥ ಆದಡೀಕ್ಷಿಪೆನೆನುತಗದೆಯನು । ಮೇದಿನಿಗೆಬೀಸಾಡಿರಥವನು । ಕಾದಿಹುದುನೀನೆಂದುಸಾರಥಿಯೊಡನೆನೇಮಿಸುತ ॥ ಕೋದತಿರುವಡೆಕವಚಶೀಸಕ । ವಾದಿಯಾದುದನುಳದುಬಲನನು । ವಾದನಾಸ್ಫೋಟಿಸುತಭುಜವನುಬಹಳರೋಷದಲಿ ॥ ೫೩ ॥ ಡೊಕ್ಕರಿಸಿಮಾಗಧನಹಿಡಿದನು । ತಕ್ಕೆಯಲಿತನಿಕೋಪಕಂಗಳ । ಲುಕ್ಕಲಂಘ್ರಿಯಲಂಘ್ರಿಯನುನುತೊಡೆಗಳನುತೊಡೆಗಳಲಿ ॥ ಅಕ್ಕಳಿಸದೆವೆಯೆವೆಟಗಳನುಗಂ । ಕ್ಕಿದನುಕಂಕುಳಲಿತಲೆಯನು । ಸಿಕ್ಕಿಸಿದನಾಕ್ಷಣಕೆಬಿದ್ದರುಧರೆಗುಭಯಭಟರು ॥ ೫೪ ॥ ಬೀಳುತವನಿಗೆಮಗಧಭೂಪನ । ಮೇಲೆಬಿದ್ದನುರಾಮರಾಮನ । ಮೇಲೆನಿಂದನುಮಗಧಪತಿನಿಮಿಷದಲಿಕೆಳಗಿಕ್ಕಿ ॥ ಆಳುಗಳಚಕ್ರೇಶ್ವರನುಕೈ । ಮೇಳವಿಸಲೇಳುತ್ತಕೊಂಡನು । ಕಾಳಗಕೆಮುಸಲವನುಗದೆಯನುಗಾಢವಿಕ್ರಮರು ॥ ಪೊಡವಿಪತಿಯಂಸವನುಶಿರವನು । ತೊಡೆಯನುರವನುಜಠರವನುಕ್ರಮ । ವಿಡಿದುನಾಭಿಯನೆಸವಜಂಘಾಯುಗಳಜಾನುಗಳ ॥ ಹೊತದನವನಿಪನೀತನನುಕೈ । ಯೊಡನೆತಲೆಯನುಗಲ್ಲವನುಹೆಗ । ಲೆಡೆಗಳನುತೊಡೆಜಾನುಜಂಘೆಗಳನುವಿಭಾಡಿಸಿದ ॥ ೫೬ ॥ ನೆಗ್ಗಿದುದುಧರೆಭಟರಘಾಯದ । ಲಗ್ಗೆಗಮರೇಶ್ವರನುಸರಕನು । ಹುಗ್ಗಿದರುಪಾತಾಳತಳವಾಸಿಗಳುತಲ್ಲಣಿಸಿ ॥ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳುಧಾತುಗೆಟ್ಟವು । ನಿರ್ಗಮವಹೊರಗಿರಿಸಿದರುನೃಪ । ವರ್ಗಮಾಗಧನಳಿವನಿಶ್ಚೈಸಿಯೆಪಲಾಯನಕೆ ॥ ೫೭ ॥ ಅತ್ತಲಾಕುಂಭಾಂಡನೊಡನಾ । ಸಾತ್ಯಕಿಗೆಸಂಗ್ರಾಮಸಂದಣಿ । ಸಿತ್ತುಮೂರುಮಹಾಸ್ತ್ರದಲಿಖಳನೆಸಲುಕಡುನೊಂದು ॥ ಮತ್ತೆತರಹರಿಸುತ್ತಕೊಡುವೆನು । ಮೃತ್ಯುವಿನಕೈಯೆಡೆಯಲೀದ್ಯೆ । ತ್ಯೋತ್ತಮನಮಂತ್ರಿಯನೆನುತ್ತುಗಿದನುಶರಾವಳಿಯ ॥ ೫೮ ॥ ಕದನದಲಿಶರಪಂಜರದಲಂ । ದಥಟನನುಕವಿದೆಸಲುನಾಭಿಯ । ನುದರವನುಕಂಠವನುನೊಸಲನುಮೆರವಮಸ್ತಕವ ॥ ವಡದುಹಾಯ್ದವುಬಾಣವಪರಾಂ । ಗದಲಿಮೊನೆಯನುಮೆರದುಸರ್ವಾಂ । ಗದಲಿನೆತ್ತರಕಡಲುಹರಿಯಲುರೌದ್ರವೆನೆಧರೆಗೆ ॥ ೫೯ ॥ ಬಿದ್ದನಾಕುಂಭಾಂಡನವನಿಯ । ಲದ್ದುದೋರಥವೆನಲುಭರದಲಿ । ನಿದ್ರೆಗೈದನುಕಾತರಿಸಲಮರಾರಿಗಳಸೇನೆ ॥ ನಿರ್ದೆಸೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತಸಾರಥಿ । ಕದ್ದನಾತನರಥವನಪಗವು । ನೋದ್ಯತನುಸಂಗ್ರಾಮದಿಂದಸುರೇಶ್ವರನಪುರಕೆ ॥ ೬೦ ॥ ಅತ್ತಲಾಕೃತವರ್ಮನಲಿತಲೆ । ಯೊತ್ತಿಹಳಚುವಕೂಪಕರ್ಣನು । ಮತ್ತೆತದ್ವಾರ್ತೆಯನುಕುಂಭಾಂಡನಪರಾಭವವ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುತವೆಸಮರವಿದುಸ । ನ್ಯಸ್ತವಾಗಲೆನುತ್ತಹಾಯ್ದನು । ವೊತ್ತದಸುರರುಸಹಿತಶೋಣಿತಪುರಕೆವಹಿಲದಲಿ ॥ ೬೧ ॥ ಬಾಣಬಲದಪಗಮನವನುನೆರೆ । ಕಾಣುತವೆಬೆನ್ನಗಳುನೃಪತಿಗೆ । ಕಾಣಬಂದುದುಯಾದವಾಧೀಶ್ವರನಕಂಗಳಿಗೆ ॥ ಕ್ಷೋಣವಾದುದುಬಳಿಕಮಗಧ । ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲನಸತ್ವವಮರ । ಶ್ರೇಣಿಹೊಗಳುತ್ತಿರ್ದುದಾನಿತ್ಯಾತ್ಮವಿಕ್ರಮವ ॥ ... ... ॥ ೬೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೪೪೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ದುರ್ಗದನ್ವೇಷಣವನಾಶ್ರುತಿ । ದುರ್ಗಮಹಿಮನುಮಾಡಿಸರಳನ । ಸುಗ್ಗಿಯಲಿಮೆರಸಿದನುಸದ
ದುಸ್ಸೃಗಾಲಕನತಲೆಯ ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಭೂಪಾಲತೆರಳುವ । ದೈತ್ಯಬಲವನುಕೃಷ್ಣನಾಹವ । ದತ್ಯಧಿಕಸಾಹಸವನಾನೃಪಕುಲಪಲಾಯನವ ॥ ಮತ್ತೆತಾಳಧ್ವಜನತನುಬಲ । ವೃತ್ತರೋತ್ತರವಾಯ್ತುಮಗಧನೃ । ಪೋತ್ತಮನುಮನಗುಂದಿದನುಜಯವಿಲ್ಲತನಗೆನುತ ॥ ೧ ॥ ಅಣದರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರಾಹವ । ತ್ರಿಣಯನುರುನಿಜಬಾಹುಸತ್ವವ । ನೆಣಿಸಿಸರ್ವಾಂಗದಲಿರುಧಿರಸ್ವೇದಜಲವಗಲು ॥ ರಣವಿಜಯನಂಘ್ರಿಗಳಹತಿಗಳಿ । ಗಣುಗಳಾದವುಹೆಮ್ಮರಂಗಳು । ಗಣಿಸಲೇತಕೆನೂರುಬಿಲ್ಲಂತರದವಳಿಯದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಎಲವೊಫಡಫಡಬೀಳೆನುತಮುಂ । ದಲೆಯಹಿಡಿದನುರಾಮನವನಿಗೆ । ಕೆಡಹಿಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಮಾಗಧನಮಸ್ತಕವ ॥ ಒಡೆಯಲೆತ್ತಿದನರಿಭಟನಬಾ । ಯ್ಬಿಡಲುಮುಸಲವನನ್ನಗಾಗಸ । ದೆಡೆಯಲಾದುದುರಭಸವಾಬಲಭದ್ರನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೩ ॥ ರಾಮಬಿಡುಬಿಡುಸಾವನಲ್ಲೀ । ಭೂಮಿಪತಿತೆಗೆಮುಸಲವನುನೀ । ಕ್ಷೇಮದಲಿನಡೆಪುರಕೆಕೋಲಲರಿದೀತನನುನಿನಗೆ ॥ ಸೌಮನಸ್ಯದಲಾ

ಯುತ್ತಲಾಸಂ । ಗ್ರಾಮಜಯವಿದುನಿನ್ನದೆನುತಾ । ವ್ಯೋಮತಳದಲಿನುಡಿದುದಶರೀರೋಕ್ತಿಸಿಡಿಲಂತೆ ॥ ೪ ॥ ಬಿಟ್ಟನದಕೇಳುತ್ತ
ನೃಪನನು । ಕೊಟ್ಟನಸುವಿನದಾನವನನಾಸೀ । ನುಟ್ಟಕೋಬುದ್ಧಿಯನುತಲೆಯಲಿಭಂಡಹೋಗೆನುತ ॥ ಪಟ್ಟಣಕೆತಿರುಗಿದನು
ರಥದಲಿ । ಮೆಟ್ಟಿನೋಡುವರಾಯರಾಯರ । ಥಟ್ಟುಗಳನತಿರೌದ್ರರಣರಂಗವನುಹರುಷದಲಿ ॥ ೫ ॥ ಭೂತಳಾಧೀಶ್ವರರತಲೆಗ
ಳು । ಹೊತನುರನಂತಾಡವಾಹವ । ಜಾತಭಂಗದಭಾರದಲಿಮಗದಾಧಿಪತಿಸಹಿತ ॥ ನೀತಿಹೀನರುಹಾಯ್ದರಲ್ಪಪ । ದಾತಿಯಲಿ
ನಿಜಪುರಗಳಿಗೆಪರಿ । ಪೋತಭುಜವಿಕ್ರಮರುಬಹಳಮನೋವಿಷಾದದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಅತ್ತಲಸುರಾರಾತಿವೈರಿಜ । ಯೋತ್ತರದಸಂ
ತೋಷದಲಿಶಂ । ಖೋತ್ತಮನನೋರಂತೆವೊಳಗಿಸಿಸಕಲಬಲಸಹಿತ ॥ ಉತ್ತರಿಸಿಸಮರಾಬ್ಧಿಯನುಸಂ । ವೃತ್ತನಾದನುಪುರಕೆ
ನಭದಲಿ । ಕೃತ್ತಿವಾಸವಿರಿಂಚಿಮುಖ್ಯಾಮರರುಜಯಯೆನಲು ॥ ೭ ॥ ರಾಯತಮಭಂಜನಸಮೀರಣ । ರಾಯಕದಳೀವಿಪಿನ
ವಾರಣ । ರಾಯಗಜಪಂಚಾಸ್ಯರಾಯಾರಣ್ಯದಾವಾಗ್ನಿ ॥ ರಾಯವಾರಿಧಿವಡಬಯೆನುತರಿ । ರಾಯವಿಜಯಾಂಕವನುವಂದಿನಿ ।
ಕಾಯಕೈವಾರಿಸಲುಪುರವನುಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಿ ॥ ೮ ॥ ಸಂದಣಿಪಮಾಗಧರಸೂತರ । ವಂದಿಗಳಕಳಕಳದಮೊಳಗುವ । ದುಂ
ದುಭಿಯುರುಸ್ವರಶಂಖಮೃದಂಗನಿಸ್ವನದ ॥ ಸಂದಬಿರುದಿನಕಹಳೆಗಳರವ । ದಿಂದದೆಶೆಮಾರ್ಮೊಳಗಲಂದರ । ವಿಂದನಾಭನು
ಪುರವಹೊಕ್ಕನುವಿದಿತವಿಭವದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಮುಂದೆವಸುದೇವೋಗ್ರಸೇನರು । ಸಂದಣಿಸಿರಥದೊಡನೆಪಾರ್ಶ್ವದ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿ
ರಾಮೋದ್ಧವಾಕ್ರೂರಾದಿಗಳುಬರಲು ॥ ಹಿಂದೆಕ್ಷತ್ರವರ್ಗಾದಿಯಾದವ । ವೃಂದವೈತರೆಮಧ್ಯದಲಿಗೋ । ವಿಂದನೆಸದನುನಿರುಪ
ಮಿತಪುರರಾಜತೇಜದಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಹೊಳಲಗುಡಿತೋರಣಗಳಲಿವರ । ಲಲನೆಯರಕಳಕಳದಕನ್ನಡಿ । ಕಲಶದಧ್ಯಕ್ಷತಫಲಾಂಕು
ರಲಾಜವೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ತಳಿಗೆಗಳನವರತ್ನದೀಪಾ । ವಳಿಗಳಲಿಪರಮಾತ್ಮನೆಸೆದನು । ಲಲಿತಮಂಗಳದೀಪವಾದ್ಯಂಗಳವಿಡಾಯಿ
ಯಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಮತ್ತಗಜರಥಹಯಪದಾತಿಗ । ಳೊತ್ತರಿಸಲೆಡಬಲದಧವಳ । ಚ್ಛತ್ರಚಾಮರಸಿಂಧಪೀಗುರಿಗಳಪತಾಕೆಗಳ ॥ ಮೊ
ತ್ತದಲಿನಭಪರಿಮಳಿಸಲಮ । ರೋತ್ತಮರುಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನೊಲಿ । ದಿತ್ತುಕೈವಾರಿಸಲುಹೊಕ್ಕನುಪುರವನಸುರಾರಿ ॥ ೧೨ ॥
ದಾರಿಯಿಕ್ಕೆಲದಲಿನೆರದುಪುರ । ನಾರಿಯರುಕಂಗಳಲಿಕೃಷ್ಣನ । ಚಾರುಮೂರ್ತಿವಿಲಾಸಸುಧೆಯನುಕುಡಿಕುಡಿದುದಣಿದು ॥ ಮೇ
ರೆಯಿಲ್ಲದಬಹಳಪಾರಾ । ವಾರದೊಳಗೋಲಾಡುತಿರ್ದುದ । ದಾರಿಗಾವಾನಂದವೋಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಗೆಲಿದುಬಂದನು
ಪರಬಲವನೆಂ । ದೊಲಿದುಪರುಷೋತ್ಕರುಷದಲಿಜನ । ಜಲಧಿಕಾಣುತ್ತಿರ್ದುದಿದಿರಾಗಿತ್ತುಕಾಣಿಕೆಯ ॥ ಸುಳಿದುಸೊಡರನುಮೆ
ರವಪಟ್ಟ । ಪಳಿಗಳನುಬೀಸಾಡುವಾಕಳ । ಕಳದಪಟ್ಟಣಗಾರರೋಲಗವೆಸೆಯಲೈತಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಬಾಡಿದವುಬಳಿವಿಡಿದುಕಂ
ಗಳು । ನೋಡಿನೋಡಿಮುಕುಂದನೊಪ್ಪುವ । ರೂಢಿಗಗ್ಗದಚೆಲುವಮೂರ್ತಿಯರೂಪವೈಭವವ ॥ ಕಾಡುವಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆದೃ
ಷ್ಟಿಯ । ಮಾಡಲೆಂದೇಕಮಲಭವನೆಲೆ । ಮಾಡಿದನೊಮರುಳುಭಾಪೆನುತ್ತಿರ್ದುದುಬುಧಸ್ತೋಮ ॥ ೧೫ । ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುಪ
ತಿಜನವನಾ । ಲೋಲನಯನಾಪಾಂಗದಲಿಸಿರಿ । ಲೋಲನುದ್ಧವಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರಮುಖಾಪ್ತಮಂತ್ರಿಗಳ ॥ ಮೇಳದಲಿನಡೆತರಲುನಿ
ಜರಾ । ಜಾಲಯಕೆರವಿಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಗೆ । ಬೀಳುಕೊಂಡನುತತ್ಪದಾಬ್ಜಪರಾಗವನುಧರಿಸಿ ॥ ೧೬ ॥ ದನುಜಹರನಡೆತಂದನೊಪ್ಪ
ನ । ಕನಕರಥದಿಂದಿಳಿದುಸಿಂಹಾ । ಸನಕೆರತುನದಚಾವಡಿಯುಪರಿಮಿತದಚವುಕಿಗೆಗೆ ॥ ಜನಪಕೇಳಾಳೋಚನೆಯಮನ । ಜನಿ
ಸಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಖಿಳಮಂತ್ರಿಗ । ಳನುವನರಿವಪ್ರೌಢಜ್ಯೋತನುಕೋವಿದರಿಗಿಂತೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಬಂದುದೈನಮಗಖಿಳರಾಯರ । ವೃಂ
ದದೊಡನೆವಿರೋಧಪುಣ್ಯದ । ಲಿಂದುಕಳಿದೆವುವೈರಿಬಲಸಂಗ್ರಾಮವಾರಿಧಿಯ ॥ ನೊಂದಿರೆಲ್ಲರುಮಗಧಭೂಪನ । ದಂದುಗವ
ನೋಡುವೆವುನಾವಿ । ನ್ನೊಂದುಪರದುರ್ಭೇದ್ಯವಹದುರ್ಗೋತ್ತಮವನೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ದುರ್ಗದೊಳಗತಿಲೇಸುಗಿರಿಜಲ । ದುರ್ಗ
ಸಪ್ತಾಂಗಂಗಳೊಳಗತಿ । ದುರ್ಗವಲ್ಲಿಭೂಪರಿಗೆಮುಖ್ಯಾಂಗವಾಹವಕೆ ॥ ಅರ್ಗಳೆಯನೀಮಗಧಪತಿನೃಪ । ವರ್ಗವೈದೆಸಹಾ
ಯವಾತಂ । ಗಗ್ಗತನವನುಮಾಡಿನಾವಿಹುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ನೋವನಾನೆನ್ನವರುನೊಂದಡೆ । ನೋವುದಿಟತನಗಿಲ್ಲಿಸೇ
ವಕೆ । ಬೇಗಭರಣವಮಾಳ್ಪದೇಕರ್ತವ್ಯವೆನಗೆನುತ ॥ ಶ್ರೀವಧೂವರನಖಿಳಮಂತ್ರಿಜ । ನಾವಸಿತಮಂತ್ರದಲಿಕಳದುವಿ ।
ಭಾವಿಯನಗ್ರಜಸಹಿತಪುರವರವಹೊರವಂಟ ॥ ೨೦ ॥ ಭಕ್ತಹಿತವಿಗ್ರಹರುನಿಲಿಸಿಯ । ದುತ್ತಮರನೆಲ್ಲರನುಯಮುನೆಯ ।
ನುತ್ತರಿಸಿದಕ್ಷಿಣದಿಶಾಮುಖನಾಗಿನಡೆತರುತ ॥ ಮತ್ತೆಗಿರಿವನನದಿಗಳಲಿಜಯ । ವೃತ್ತಿಗಳಕಳಿಕಳಿದುಮಾರ್ಗದ । ವೃತ್ತಮಪ್ರ
ತಿಯೊಬ್ಬನಿರೆಕಂಡರುಮಹಾಭುಜರು ॥ ೨೧ ॥ ನಿಡುಜಡೆಯಕೃಷ್ಣಾಜಿನದಚೆ । ನ್ನುಡಿಗೆಯಲಿನವಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದ । ತೊಡಿಗೆ
ಗಳರುದ್ರಾಕ್ಷದಂಡಕಮಂಡಲಗಳೆಸವ ॥ ಇಡಿದಸದ್ಮಾಸನದಲಳವ । ಟ್ಟೊಡನೀಲವಿನಮರ್ತ್ಯರೂಪದ । ಮೃಡನವ್ರೋಲಿರೆಕಂ
ಡರಾಕಮನೀಯಮೂರುತಿಯ ॥ ೨೨ ॥ ರವಿಯುತೇಜದಬೆಳಗುಪ್ರೌಂದೊಂ । ದವಯವದಸುಕುಮಾರತೇಜೋ । ನಿವಹದಂ
ಜಿತಮೂರ್ತಿಯನುಸಂಪನ್ನಕೀರ್ತಿಯನು ॥ ಅವಿರಳಾತ್ಮಸಮಾಧಿಯೋಗಾ । ರ್ಣವದಲೋಲಾಡುವನನೀಕ್ಷಿಸು । ತಿವರುತಲೆ
ವಾಗಿದರುಮುನಿವರನಂಘ್ರಿಕಮಲದಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ಕಂಡೆರದುಮುನಿನಾಥನಾಗೋ । ವಿಂದರಾಮರದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಗ । ಳಂದವ

ನುಮನದೊಳಗೆಭಾವಿಸಿನೋಡಿನೆರೆತಿಳಿದು || ಮಂದಹಾಸದಲಿದ್ದನಾಸನ | ದಿಂದಧಿಗಿಲನೆಶಿಷ್ಯಜನಸಹಿ | ತಂದುಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು
ಪರನೋತ್ಸವದಘಾರದಲಿ ||೨೫|| ಆಸನವನಿತ್ತುಪಚರಿಸಿಮುನಿ | ಲೇಸುಮಾಡಿದಿರೆನ್ನನುಸದಖಿ | ಲಾಷೆಕೈಸಾರಿತ್ತುಕಂಡೆನ
ಲೈಭವತ್ಪದವ || ಆಸಕಲನಿಗಮಾಘದರಿಕೆಯು | ವಿಾಸಲಳಿಯದವಸ್ತುತನ್ನಾ | ವಾಸದೆಡೆಗೈತಂದುದೆನಲೇಂಧನ್ಯನಾನೆಂದ ||
ಅರಿತೆನಾನೆಲೆಕೃಷ್ಣನೀಜಗ | ಕುರುವದ್ವೈವದದ್ವೈವವಖಿಳೇ | ಶ್ವರರಿಗೀಶ್ವರನಾತ್ಮನಖಿಳಾತ್ಮರಿಗೆಮಾಜಗದ || ನೆರೆಜನಸ್ಥಿತಿನಾಶ
ಕನರ್ಘದ | ಹೊರಿಗೆನಿನ್ನಲಿತೋರ್ಪಗುಣಮೂ | ರರವಿಕಾರವಹೊದ್ದದಖಿಳಾತ್ಮಕನುನೀನೆಂದ ||೨೬|| ನೀನುದಿಸಿಪೂರ್ವ
ದಲಿವರಪಂ | ಚಾನನನೆಸಂಹರಿಸಿದ್ಯೈದಿತಿ | ಸೂನುಗಳನಾನಾವತಾರದಿದ್ವೈತ್ಯರನುಕೊಂದು || ತಾನೆನಿಸಿರಘುಕುಲಶಿರೋಮಣಿ |
ಜಾನಕೀಪತಿಯೆನಿಸಿಸುರರಖಿ | ಮಾನವನುರಕ್ಷಿಸಿದಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುನೀನೆಂದ ||೨೭|| ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಖ್ಯೆಯಲಿಮತ್ತೀ | ಭೂಮಿ
ಭಾರವಕಳೆಯಲೆಂದು | ದ್ದಾಮವಿಕ್ರಮರುದಿಸಿದಿರಿವಸುದೇವಸುತರೆನಿಸಿ || ಪ್ರೇಮವನುಮಾಜಗಕೆಭುವನ | ಸ್ತೋಮವಂಗ್ಯ
ರುಮಾಳ್ಪರೆಂಬೀ | ನಾಮಮಾತ್ರವನದನುಕೇಳಿದುಬಲ್ಲೆನಾನೆಂದ ||೨೮|| ಬಂದಿರೇನುನಿಮಿತ್ತವಿಲ್ಲಿಗೆ | ತಂದೆಗಳುನೀವೆಂದು
ಭೃಗುಕುಲ | ನಂದನನುಬೆಸಗೊಳಲುಕೈಗಳಮುಗಿದುವಿನಯದಲಿ || ಮಂದಹಾಸದಲೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ | ನಂದುತಕ್ಕೈಸುತ್ತರಾಮ
ಮು | ಕುಂದರವಗತತತ್ವರಿಂತೆಂದರುಭೃಗುಸೂದ್ವಹಗೆ ||೨೯|| ದುರ್ಗವನುನೋಡುತ್ತಬಂದೆವು | ನಿರ್ಗಮಿಸಿನಿಜಪುರವನಾತ್ಮಸ |
ವರ್ಗಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಗೋಮಂತಾಖ್ಯಗಿರಿವರವ || ಯೋಗ್ಯವೇಹೇಳೆನಲುನುಡಿದನು | ಭಾರ್ಗವನುಭುವನಾಧಿಪತಿಗಳ | ವರ್ಗ
ದೊಡೆಯರಿಗಿದನುನಗುತಮನೋನುರಾಗದಲಿ ||೩೦|| ಉಂಟುಕೇಳ್ವೈದುರ್ಗವಿದರಲಿ | ಕಂಟಕನುನೃಪನೊಬ್ಬನಾತನ | ಗಂಟು

—○◯○ ಸೃಗಾಲ ವಾಸುದೇವನ ಯುದ್ಧ. ○◯○—

ಲನುಮುರಿಹೋಗುಕರವೀರಾಖ್ಯಪುರವರಕೆ || ನಂಟಹೆಸರುಸೃಗಾಲನೆಂಬುದ | ಪಂಟಿಸುವಡಾಹವಕೆಜೋಳವ | ದಂಟುನಿಜ
ಭುಜವಿಕ್ರಮಕೆನೋಡೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೩೧|| ಅರಸಕೇಳಿಂತೆನಲುನಗುತಾ | ವರಮುನಿಯಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಡದರು | ಮೆರವ
ಕರವೀರಾಖ್ಯಪುರವರಕಂದುವಹಿಲದಲಿ || ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನುಶಂಖವ | ನಿರದೆಮೊಳಗಿದನಖಿಳದಿಗಧೀ | ಶ್ವರರುಭಾಪೆನೆ
ಬಹಳರವವಳ್ಳಿರಿಯಲಂಬರವ ||೩೨|| ಆರೆಲಪ್ರೊಶಂಖವನುರಾಜ | ದ್ವಾರದಲಿಮೊಳಗಿಸುವವೀರರ | ದಾರುನೋಡೆನೆರಾಮ
ಕೃಷ್ಣರುಬಂದುದನುಕೇಳಿ || ವೀರವಾಗಧನೊಡನೆಕಾದಿದ | ವೀರನೀತನ್ನೋಡನೆಫಡಫಡ | ಕೂರಲಗಿನಲಿಮಾತನಾಡುವೆನೆನುತ
ಹೊರವಂಟ ||೩೩|| ಆಸೃಗಾಲಸಮಾಖ್ಯೆಯುಸವಾ | ವಾಸುದೇವನುಬಹಳಬಲವಾ | ರಾಶಿಯಲಿಬಲಕೃಷ್ಣರನುಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರನಿಕರ
ವನು || ಸೂಸಿಕಂಡನುಕಾಣಿಕೆಯುಮನು | ಜಾಸುರುಭಾಪೆನಲುಸಮರಾ | ಭ್ಯಾಸವನುತೋರಿದನುಕಲಿಗಳದೇವನುರವಣಿಸಿ ||
ಎಸವಗಜರಥವಾಜಿಪತ್ತಿ | ಪ್ರಸರದಲಿಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದನಂ | ದಸುರರಿಪುರಾಮರನುಬಹುಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವರುಷದಲಿ || ಅಸಮಮೇಘ
ವ್ರಾತದಲಿರವಿ | ಶಶಿಗಳನುಪವಮಾನನಾವೇ | ಷ್ಟಿಸುವಪ್ರೋಲುಸೃಗಾಲಭೂಪತಿಬಹಳರೋಷದಲಿ ||೩೫|| ಸವರಿದರುಪರಬಲದ
ಶಸ್ತ್ರದ | ನಿವಹವನುಕಾಲಾಳುತನದಲಿ | ಸವಯಲೆಚ್ಚರುಸಮರಸಾಹಸಿಗಳನುಕವಿಕವಿದು || ದಿವಿಜರುಘೆಯನಲಿಬ್ಬರೇಮಾ |
ನವರುಮಾರಾಂತರಿಬಲದಜೀ | ವವನುಜವನೂರಿಂಗೆಜೋಡಿಸಿದರುರಣಾಗ್ರದಲಿ ||೩೬|| ಕಂಡುನಿಜಬಲನಾಶವನುಖತಿ | ಗೊಂಡು
ಪಡಫಡಹೋಗದಿರುಕಲಿಗಳ | ಗಂಡನಾರಾಹವಕೆಶಾಸನದೇಕೆಕೌಶಲವ || ಭಂಡತನಬೇಡೆನುತರಣದಲಿ | ಗಂಡುಗಲಿಭೂ
ಪಾಲಕನುಬಿಲು | ಗೊಂಡುಬಲಬಲಿಮಥನರನುಮಾದಲಿಸುತ್ತೈತಂದ ||೩೭|| ಕಾಣಿಸುವೆನೈಕೌಶಲವನೆ | ನ್ನಾಣೆಬಾಸಂಮು
ಖಕೆಕಾಲನ | ಕೇಣಿಗಿಂದಿನಲಾಗಬೇಹುದುತುಷ್ಟಿನಿನ್ನೊಡಲ || ಬಾಣಧಾರೆಯಲಖಿಳವಿಹಗ | ಶ್ರೇಣಿಗೀವೆನೆನುತ್ತಮುರರಿಪು |
ನೂಣದೆಚ್ಚನುನಿಶಿತಶರನಿಕರಂಗಳಲಿನೃಪನ ||೩೮|| ಹೊಕ್ಕುನೃಪನೊಡಲೊಳಗೆಗರಿಸಹಿ | ತಿಕ್ಕೆಹಕ್ಕೆಯಮಾಡಿರುಧಿರವ | ಮು
ಕ್ಕುಳಿಸಿಕಣೆಸಹಿತಮಾಂಸಾಶನವನಾಚರಿಸಿ || ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಹರಿಶರಾವಳಿ | ಮಿಕ್ಕುಬೆನ್ನಲಿವೈರಿಭಟನನು | ಜಕ್ಕುಲಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಳು
ತಲಿರ್ದವುಸುರರುಭಾಪೆನಲು ||೩೯|| ಲೇಸೆನುತಕೈಯೊಡನೆತೆಗದಾ | ವಾಸುದೇವನುಕೀಲಿಸಿದಡೀ | ವಾಸುದೇವನನಂಬಿನಲಿ
ಸುತ್ತವನಕಡಿಕಡಿದು || ಜೇಸರದೆಕಮಲಾಂಬಕನುಹೊರ | ಬೀಸಿದನುನಿಮಿಷದಲಿತಲೆಯನು | ಕೀಸಿದನುಹಾಯೆನುತರಣದಲಿ
ಸ್ಥಿರಿಬಲಬೆದರೆ ||೪೦|| ಕೆಟ್ಟೆನೆನುತೋಡಿದರುಸುಭಟರು | ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲೊಡೆಯನಳಿವನು | ನಿಟ್ಟಿಸುತಜೀವಾಭಿಲಾಷೆಯ
ಲೆಂಟುದೆಶೆಗಳಿಗೆ || ಬಿಟ್ಟುಕೈದುವನುಳಿದುತೇರ್ಗಳ | ನುಟ್ಟಹೆಣ್ಣುಡಿಗೆಯನುಬಲಕಂ | ಗೆಟ್ಟುಕರುಣವತ್ತೋರುತಿರ್ದುದು
ಕರಿಬಲರಮುಂದೆ ||೪೧|| ಇತ್ತನಭಯವನೆಲ್ಲರಿಗೆಪುರು | ಷೋತ್ತಮನುಪುರರಾಷ್ಟ್ರಜನಪರಿ | ಪತ್ತಿಮಂತ್ರಿಪಸಾಯತದಪರಿ
ವಾರಪರಿಜನವ || ಮತ್ತೆಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುಬಹುವಿಧ | ವಸ್ತುವನುಮಣಿಕನಕನಿಕರವ | ನೆತ್ತುಭಂಡಿಗಳಿಂದಮಥುರಾಪುರಕೆಹೇ
ಸಿದ ||೪೨|| ಪುರವಹೊಕ್ಕಸುರಾರಿತದ್ಗಿರಿ | ವರವನೀಕ್ಷಿಸಿಸಂಗರದಜಯ | ಸಿರಿಯಸಮ್ಮೇಳದಲಿತತ್ಪುರರಾಷ್ಟ್ರಜನಗಳಿಗೆ ||
ಪರಮಪುರುಷವಮಾಡುತಿರ್ದನು | ಶರಣಜನಸಂಸಾರಿಕನುಸುರ | ವರನಿಷೇವಿತಮೂರ್ತಿನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನುನಿಜಜನಕೆ || ೪೩ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೩೭೨೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಕಾಲಯವನನನೊಯ್ದು ವರಭೂ। ಪಾಲಮುಚುಕುಂದಾಕ್ಷಿವಹ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಗಾಹುತಿಮಾಡಿದನು ಮೈದೆಗದುಮುರವೈರಿ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಚಿತ್ತವಿಸುನೃಪರಾಮಕೃಷ್ಣರು । ಹತ್ತಿದರುಗೋಮಂತವೆಂಬನ । ಗೋತ್ರಮವನುನ್ನತವನಪ್ರಕರೋಪಶೋಭಿತವ ॥ ಚಿತ್ರಖಗಮೃಗಶೃಂಗನಿಕರದ । ಪ್ರೊತ್ತರದಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರ । ನೃತ್ಯಗೀತವಿಶಿಷ್ಟವಿವಿಧವಿಹಾರರಂಜಿಸಿತು ॥೧॥ ಫಲಿತಕದಳೀವನಗಳನುಕೋ । ಮಲಮಹಾಮಂಟಪಗಳನುನಿ । ರ್ಮಳಸರೋವರಗಳನುವಿಕಸಿತಕಮಲವನಗಳನು ॥ ಕಳರವವಶುಕಪಿಕವಿಹಂಗಾ । ಕುಳಿತಫಲಿತದ್ರುಮಲತಾಮಂ । ಡಲಗಳನುನೋಡುತ್ತ ಹತ್ತಿದರಾಮಹಾಚಲವ ॥೨॥ ಬೆಳದತೆಂಗಿನಕಾಯ್ಗಳನುಕೈ । ನಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳುತಪೂಗವನವನು । ಸುಳಿದಿಹಾವನನಾಗವಲ್ಲೀವಿಲಸಿತಸ್ಥಳವ ॥ ನಲಿದುಬಲರಾಮಂಗೆತೋರಿಸು । ತಲಘುಮಹಿಮನುಮುನಿಗಳರ್ಚ । ವಳಿಯಸತ್ಕಾರವನುಕೈಕೊಳುತೇರಿದನುಗಿರಿಯ ॥೩॥ ಹಲವುನಿರ್ಝರವಾರಿಗಳನಾ । ಹಲವುಕಮಲಾಕರಗಳನುನಿ । ರ್ಮಲವೆನಿಪಹಲವಮೃತರಸಕಾಸಾರಪಙ್ಕ್ತಿಗಳ ॥ ಒಲಿದುನೋಡುವಹಲವುವಿಧದು । ಜ್ವಲವನಶ್ರೀಗಳನುನಿರ್ವ್ಯಾ । ಕುಳರುಗೋಮಂತಾದ್ರಿಶಿಖರವನೇರಿದರುನಲಿದು ॥೪॥ ಅಂಬುಜೇಕ್ಷಣನಾಪ್ರವರ್ಷಣವೆಂಬಶೃಂಗಾಗ್ರವನಡರ್ದುಸ । ಲಂಬಮರ್ದನಸಹಿತಸಂತೋಷಕದಲಿಮಳೆಗರವ ॥ ಅಂಬುದಾವಳಿಗಳನುನಿಜಹ । ಸ್ತಾಂಬುಜದಲೋಲಾಡಿಸುತ್ತನಿ । ತಂಬದಲಿದಿವಸವನುಕಳೆದನುಹಲವನದರೊಳಗೆ ॥೫॥ ಹತ್ತುದೆಸೆಗಳನೆಲ್ಲವನುನೋ । ಡುತ್ತಫಲಮೂಲಾಶನವಮಾ । ಡುತ್ತಲೀಲೆಯಲಾಡುತಿರಲಾಗಿರಿಯಶೃಂಗದಲಿ ॥ ಅತ್ತಲನ್ನೆಗಹರಿಯನೋಲಗಿ । ಸುತ್ತದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಲಿ

ಗರುಡನು ಬರುವಿಕೆ

ಬಳಿಕದ । ನೆತ್ತಿಕೊಂಡೋಡಿದನುಮಕುಟವನಾಮುರಾಂತಕನ ॥೬॥ ಅದನರಿದುಖಗರಾಜಬೆಂಬೊ । ತ್ತಿದನುಮಾರ್ಗದಲಮರರಿಪುವನು । ಸದೆದುಬಳಿಕಮಹೋಗ್ರವಿಕ್ರಮನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಸದಮಳಾಮಳಮಕುಟವನುಕೊಂ । ಡೊದವಿದಾನಂದದಲಿಬರುತಾ । ಯೆದುಕುಲೋತ್ತಂಸನನುಕಂಡನುಕಾನನಾಂತದಲಿ ॥೭॥ ಕಂಡುನಿಜದಾತಾರನನುಪದ । ಪುಂಡರೀಕದಲೆರಗಿನವಮಾ । ರ್ತಾಂಡಮಂಡಲನಿಭಮಹಾಮಣಿಕೀರ್ಣಮಕುಟವನು ॥ ಗಂಡುಗಲಿತಂದಿರಿಸಿಶಿರದಲಿ । ಚಂಡವಿಕ್ರಮನಿದಿರಲವನಿಗೆ । ಮಂಡಿಸಿದವಾನಾಂಘ್ರಿಜಾನುಗಳಿಂದಪೊಡವಂಟ ॥೮॥ ಜಯನಮೋಜಗದಾದ್ಯಜಗದಾ । ಶ್ರಯನಮೋಜಗದುದ್ಭವಸ್ಥಿತಿ । ಲಯವಿಧಾನವಿಹಾರಮಾಯಾಧಾರಜಿತಹಾರ ॥ ಜಯಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕಜಗನ್ಮಯ । ಜಯಜನಸ್ಥಿತಿನಾಶವರ್ಜಿತ । ಜಯಜಗನ್ಮಂಗಳಪವಿತ್ರಚರಿತ್ರಜಯಜಯತು ॥೯॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಜನೆನಿಸಿಸೃಜಿಸುವೆ । ಪಾಲಿಸುವೆನಾರಾಯಣಾಹ್ವಯ । ದೇಳಗೆಯಲೀಜಗವನುನ್ನತಸತ್ವಮೂರ್ತಿಯಲಿ ॥ ಫಾಳನೇತ್ರಾತ್ಮಕನೆನಿಸಿಕೈ । ಮೇಳವಿಸುವೆಕಠೋರನಯನ । ಜ್ವಾಲೆಯಲಿನೀನಲ್ಲದೊಡೆಯರದಾರುಜಗಕೆಂದ ॥೧೦॥ ಚಿತ್ತವಿಸುವುದುನಿಜಪದಾಬ್ಜದ । ಭೃತ್ಯತಾನುಗರುತ್ಮನಾವುದು । ಕೃತ್ಯವೆನಗಾಜ್ಞಾಪಿಸುವುದೆನುತಂಘ್ರಿಕಮಲದಲಿ ॥ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲೆರಗಿರಲುಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುನಸುನಗುತಗರುಡನ । ಮಸ್ತಕವನೆಗಹಿದನು ಮೈದಡವಿದನುಕರುಣದಲಿ ॥೧೧॥ ನೆನೆದಹೊತ್ತೈತಹುದುಹೋಗೆನು । ತನುಪಮನುಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿವಿನತಾ । ತನಯನನುಸುಪ್ರೇಮಸಾಹೃದಮಧುರಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ದನುಜಹರರಂದಾಮಹಾದ್ರಿಯ । ಜನಿತವಿಭವವನೋಡಿರಿಪುಭಂ । ಜನರುಮರಳಿದು ಬಂದುಹೊಕ್ಕರುನಲಿದುನಿಜಪುರವ ॥೧೨॥ ಆಸ್ವಗಾಲನೃಪಾಲಪುರಧನ । ಕೋಶಬಲತಳತಂತ್ರಸಹಿತವಿ । ಳಾಸದಲಿಬರುತಿರಲಪುರಕೆಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ವಾಸುದೇವನವಾರ್ತೆಯನುಭೂ । ಮೀಶಮಾಗಧನದನುಕೇಳುತ । ರೋಷವಿಹ್ವಲನಾಗಿನೆರಹಿ

ಜರಾಸಂಧ ಯುದ್ಧ.

ನಖಿಳನೃಪಕುಲವ ॥೧೩॥ ಮತ್ತೆನೆರೆದುದುರಾಯದಳವಿ । ಪ್ಪತ್ತುಮೂರಕ್ಷೋಹಿಣಿಗಳೆನೆ । ಮತ್ತಗಜರಥತುರಗಪತ್ತಿಪ್ರಕರದೊಡ್ಡಿನಲಿ ॥ ಮುತ್ತಿಗೆಯಮಾಡಿದನುಮಾರ್ಗದ । ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕರಿಗೆಜಡಿವವು । ಹತ್ತರದಲಗೆಗಳಘನಗಂಭೀರವಾಗ್ಯದಲಿ ॥೧೪॥ ಬೆರಸಿದರುಪರಬಲದಸುಭಟರ । ನೊರಸಿದರುಭಂಗವನುಪುನರಪಿ । ಬರಸಿದರುಲೆಖ್ಖವನುರಿಪುನಾಲ್ಕನೆಫಲಾದನನ ॥ ಧರಿಸಿದರುಕೀರ್ತಿಯನುಬಹುಳೀ । ಕರಿಸಿದರುವಿಕ್ರಮವನಾವಿ । ಷ್ಕರಿಸಿದರುರಣಭೂತತೃಪ್ತಿಯನಮಿತಭುಜಬಲರು । ಬಂದರಾಮಧುರಾಪುರಕೆಗೋ । ವಿಂದರಾಮರುಸದದುಭೂಪರ । ವೃಂದವನುಪರಿವಾರಸಹಿತಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ದುಂದುಭಿಯುಕಹಳೆಗಳಕಳಕಳ । ದಿಂಬೆಸವವರಸೂತಮಾಗಧ । ವಂದಿಗಳಕೈವಾರಜಯರವವೆಸೆಯೆದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥೧೫॥ ಕಾಳಗವನಿಪರಿಯಮಗಧನೃ । ಪಾಲನಲ್ಲದೆಬಹಳಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲಬಲದೊಡನೈದಿಕೃಷ್ಣಪರಾಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯಲಿ ॥ ಬೀಳದನುತಳತಂತ್ರನುಹದಿ । ನೇಳುಬಾರಿದಿಶಾಗಜಂಗಳ । ಮಾಳಿಗಳುತವೆನೆನೆಯಾದಪಗತಭೂವಿಭಾಧರದಲಿ ॥೧೬॥ ಮತ್ತೆಹದಿನೆಂಟನೆಯಸವ

ರಕೆ । ವಿತ್ತವನುಸಂವರಿಸಿಮಗಧನೃ । ಪೋತ್ತಮನುಬಹಸಮಯವಾಗಿರಲಾಯ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ॥ ಪೃತ್ಯುಮಧುರಾಪುರಕೆನಾ
ರದನ । ನಿತ್ತಕುರುಹನೆಲಾಹವವನರ । ಸುತ್ತಬಂದನುಕಾಲಯವನಾಹ್ವಯನುಬಲಸಹಿತ ॥೧೮॥ ಗಂಡುಗಲಿತನ್ನೊಡನೆಪೃಥ್ವೀ ।
ಮಂಡಲದರಾಯರಲಿಕಾದುವ । ಗಂಡುತನವುಳ್ಳವರಕಾಣದೆವೀರರಾದವರ ॥ ಚಂಡವಿಕ್ರಮತನವಕೇಳಿದು । ಖಂಡವಿಕ್ರಮ
ನೆಂದೆಸಮರೋ । ದ್ದಂಡದರ್ಪಜ್ವರಗ್ರಹೀತನುಬಂದನುರುವಣಿಸಿ ॥೧೯॥ ಮೂರುಕೋಟಿಯುಮ್ಲೇಚ್ಛರಲಿನೆಲ । ನೋರು
ಗುಡಿಸಲುನಾಲ್ಕುದೆಸೆಯಲಿ । ಕೇರಿಬಿಟ್ಟುದುಬೀಡುಸುಭಟರಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥ ಏರಿಸಿದಬಿಲ್ಲುಗಳಪಟುಭಟ । ರೇರಿದರುಕೋಟೆ
ಯನುಗದ್ದಲಿ । ಕಾರರೊಡನಾಟೋಪವಿಂಗಲಾವರಿಸಿದನುಪುರವ ॥೨೦॥ ನೋಡಿಪರಬಲಜಲಧಿಯನುತೂ । ಗಾಡಿದನುನಿಜಶಿರವ
ನೆತ್ತಣ । ಕೇಡುಬಂದುದುಮತ್ತೆಯಾದವರಸಂತತಿಗೆ ॥ ಈಡಿರಿದುಕಾದುವಡೆನಾಳೆಯೊ । ನಾಡಿದೋಬಹನೆಂದಕೆಸಂಶಯ ।
ಬೇಡವಾಗಧನೆಂದುನುಡಿದನುಹರಿಹಲಾಯುಧಗೆ ॥೨೧॥ ಇಂದುಬಹನೋಮೇಣುಮಾಗಧ । ಮಂದಮತಿನಾವಿವರಸಮರ
ದ । ದಂದುಗದಲಿರಲಾದಡೀಯಾದವರಸಂತತಿಯು ॥ ಕೊಂದುಹೋಹನೊಸೆರೆವಿಡಿದುನಿಜ । ಮಂದಿರಕ್ಕೊಯ್ವನೊದುರಾತ್ಮಕ ।
ನೆಂದುಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯಮಾಡಿದನುಮುರವೈರಿ ॥೨೨॥ ದುರ್ಗವಿದುನಮಗಲ್ಲನೋಳ್ಪವು । ದುರ್ಗವನುಬೇರೊಂದನಹಿ

ದ್ವಾರಕಾನಗರ ನಿರ್ಮಾಣ.

ತಸು । ದುರ್ಗಮವೆನಿಪ್ಪುದನುಮತ್ತದರೊಳಗೆಜಲದುರ್ಗ ॥ ದುರ್ಗದೊಳಗೊಪ್ಪುವದದೊಂದುನಿ । ಸರ್ಗನಿರ್ಮಿತರಾಜಧಾನಿಸ ।
ಮಗ್ರಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯವೆನಿಸಿಸಮುದ್ರದೊಳಗೆಂದ ॥೨೩॥ ಅದುಕುಶಸ್ಥಲಿಯೆಂಬನಿಜನಾ । ಮದಲಿಶ್ರುತಪೂರ್ವದೆಮಗೆಮ । ತ್ತದ
ಧಿಪೇಷ್ಟಿತತೋರಣಾಟ್ಟಾಳಾದಿರಚನೆಯಲಿ ॥ ಅದುಸುದುರ್ಗಮವೀಮನುಷ್ಯರಿ । ಗದನುನಿರ್ಮಿಸಿಬಂಧುವರ್ಗಕೆ । ಸದನವನು
ಮಾಡುವುದುಮಂತ್ರವೆನುತ್ತಹೊರವಂಟ ॥೨೪॥ ಪುರವಹೊರವಂಟಸುರರಿಪುಸಂ । ಕರುಷಣರುಮನವೊಲಿದುನಡದರು ।
ಪರಿಮಿತದಲಂಬೋಧಿಯನುನಿರುರುತಿಯದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥ ಶರಧಿಯಲಿಯೋಜನದಸೇತುವ । ವಿರಚಿಸಿದನೈದಿದನುಬಳಿಕಾ । ವರಕುಶ
ಸ್ಥಲಿಯನುಸಮುದ್ರದಲಾವಿಕುಂಠಕೆವ ॥೨೫॥ ಧನ್ಯನಾದೆನುಬಳ್ಳರೆಭಾಪುರೆ । ತನ್ನಪುಣ್ಯದಫಲವೆಮರುಸಂ । ಪನ್ನನಾನೆನುತೀ
ಪ್ಸೆಸುತ್ತಕರಾಂಜಲಿಯನೆಗಹಿ ॥ ಅರ್ಣವನುಮೈಯಿಕ್ಕಿಪರಮುಕ್ಕ । ಪೂರ್ಣವನಪದಕೆರಗಿನುಡಿದನು । ಬಿನ್ನವಿಸುತೆನಗೇನುಕಾರ್ಯ
ವೆನುತ್ತಕೈಮುಗಿದು ॥೨೬॥ ಕಾರಿಯವದೇನೆಲೆಮಗನೆಸಂ । ಸಾರಿಯೀಪುರವಿದರೊಳಗೆಸುರ । ಕಾರಿಯವತೀರ್ಚವೆನುಮನೆ
ಯನುಮಾಡಿನಿಜಜನಕೆ ॥ ಹಾರಿಯವನೀಭಾರಜಲನಪ । ಸಾರಿಯೆಂಬೆನೆನುತ್ತವರುಣನ । ವಾರ್ಯವಿಕ್ರಮನನಾಜ್ಞೆಯಲಿತೆಗಸಿ
ದನುನಿಜಜಲವ ॥೨೭॥ ಹೆನ್ನೆರಡುಯೋಜನದಪುರಸಂ । ಪನ್ನವಾದುದುವಿಶ್ವಕರ್ಮನ । ಬಿನ್ನಣದಬಹುಚಿತ್ರರತ್ನಾವಳಿಯರಚನೆ
ಯಲಿ ॥ ಹೊನ್ನಕಳಶಂಗಳಲಿಮಣಿಸೌ । ವರ್ಣಭವನಂಗಳಲಿರಜಿತಶಿ । ಲೋನ್ನತೋನ್ನತಹರ್ಮ್ಯನಿಕರಂಗಳಲಿರಂಜಿಸಲು ॥
ಹೊಳವಮಣಿಭಿತ್ತಿಗಳಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಯಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಗಳಪಟ್ಟಾ । ವಳಿಯಗುಡಿಗಳಹೊನ್ನತೊಡಿಗೆಯತೋರಣಾವಳಿಯ ॥
ಥಳಥಳಿಪಹರಿನೀಲರತ್ನ । ಸ್ಥಳದನಿಜಸೋಪಾನಪಙ್ತಿಯ । ತಿಳಿಗೊಳನಸಿರಿಸೂರೆಗೊಂಡುದುಹರಿಬಲರಮನವ ॥೨೯॥ ಮು
ಗಿಲಮೊಗವಟ್ಟಾಳಹರ್ಮ್ಯ । ಳಗಳಕನಕಸ್ಥಳದಗಗನವ । ಬಗಿವಕೊತ್ತಳಕೋಟೆಗಳರಚನೆಗಳಹೊಳಹೊಳವ ॥ ಮುಗಿಲುಗಳ
ಮಾಣಿಕ್ಯಫಲಕಾ । ಳಿಗಳನವಮಣಿಮಯದಹೊಂಜಗ । ಲಿಗಳರತ್ನದ್ವಾರವಜ್ರಕವಾಟಪಙ್ತಿಗಳ ॥೩೦॥ ಉಲಿವಶುಕಪಿಕನಿ
ಕರದಲಿಕಂ । ಗೊಳಿಪರತ್ನದ್ರುಮಲತಾಮಂ । ಟಪಗಳಲಿರಂಜಿಸುವಬಹಳೋದ್ಯಾನಶೋಭೆಗಳ ॥ ಹೊಳಲಸಿರಿಯನುನೋಡಿವಿ
ಬುಧಾ । ವಳಿಗಳಚ್ಚರಿವಡಲುಮೆರದುದು । ತಿಲಕದಂತವನಿಗೆಕುಶಸ್ಥಲಿಜಲಧಿಮಧ್ಯದಲಿ ॥೩೧॥ ಕನಕನಿರ್ಮಿತವಿವಿಧವಾತಾ ।
ಯನದಹಂತಿಯಪರಮಶೋಭಾ । ಜನಿತದೇವಾಲಯನಿಕರನಾಯಕಾಮರಚನೆಗಳ ॥ ವಿನುತಸಭೆಗಳರಥ್ಯಗಳಯದು । ಜನಪರರಮ
ನೆಗಳಲಿಹಾವಳಿ । ಗಳಲಿಸುರಪನನಗರಿಗತಿಶಯವೆನಲುರಂಜಿಸಿತು ॥೩೨॥ ದ್ವಾರವತಿಯೆಂದಾಯ್ತುಹೆಸರಾ । ಶ್ರೀರಮಣನೊಲಿದಿ
ಟ್ಟಹೆಸರಲಿ । ಪೂರುವದಲದುವೇಕುಶಸ್ಥಲಿಭುವನವಿಖ್ಯಾತ ॥ ಘೋರಮಣಕೇಳಾವಮಾಯಾ । ಪಾರವಾರಾಂಬುಧಿಯೆತುಂಬಿದೆ ।
ನೂರನೊಂದೇನಿಮಿಷದಲಿನಿಜಬಂಧುವರ್ಗದಲಿ ॥೩೩॥ ಮುತ್ತಿಗೆಯಬಲವರಿಯದಂತೆಯ । ದೊತ್ತಿಮುರಕುಲಸಹಿತಪುರಜ
ನ । ವೊತ್ತವನುತಂದಿರಿಸಿದನುತತ್ಸ್ವರಗೃಹಂಗಳಲಿ ॥ ಯತ್ತಲಿದುನಾವಾರುಮಧುರೆಯ । ದೆತ್ತಲೆನೆಜನನಿವಹವಾವುದು । ಚಿತ್ತ
ವೈನಿಜಯೋಗಮಾಯೇಶ್ವರನಮಾಯೆಯಲಿ ॥೩೪॥ ಅದುವಿಕುಂಠಪುರಕ್ಕೆಮಿಗಿಲಾ । ದುದುಮುಕುಂದನಪರಮಸಾನ್ನಿ ।
ಧ್ಯದಲಿಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನತೆಯಲೀಧರೆಗೆ ॥ ವದನದರ್ಪಣವಾಯ್ತುಷಡುಭಾ । ವದವಿಕಾರವಸಖಿಳಸಂಸಾ । ರದಭಯವನರಿ
ಯದೆಸುಖಸ್ಥಿರವಾಯ್ತುಸಕಲಜನ ॥೩೫॥ ಸುಡುವತಾಪತ್ರಯಕೆನೆಲೆಯೆನಿ । ಪೊಡಲನೋದುವಿಮುಕ್ತಿಫಲವನು । ಪಡೆದ
ತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಸ್ತರವೋಲುಬೋಧೆಗಳ ॥ ತೊಡಕಕಹೊದ್ದದನಿರ್ಭಯದನಡು । ಗಡಲದುರ್ಗವಬಲಿದುಮುರಹರ । ನಡಿಗಳಾವಿ
ರ್ಭವಿಸಿಸುಖಿಸುತ್ತಿರ್ದುದಖಿಳಜನ ॥೩೬॥ ತರಿಸಿದನುಸುರಸಭೆಯನಲ್ಲಿಗೆ । ಖರಿಸಿಸುರವಂದಿಗಳನಾವಿ । ಷ್ಕರಿಸಿನಿಜತೇಜವ

ನುಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಶಕ್ತಿಗಳ ॥ ಸಿರಿಸಹಿತನೆಲೆಗೊಂಡನದರೊಳು । ಧರೆಗೆಮಾವನವನೆನಲುಪರಮನು । ಸಿರಿಮನೋಹರಕೀರ್ತ್ಯಮಾ
ನಚರಿತ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೩೭ ॥ ನರರುತಾವುಸುಧರ್ಮವೆಂಬಾ । ಸುರಸಭೆಯನಾಕ್ರಮಿಸುವರುಗಡ । ಚರಣದಲಿಕೃತಪುಣ್ಯವೆಂತು
ಟಿಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಿ ॥ ಧರೆಯಲಾವುದಸಾಧ್ಯನಚ್ಯುತ । ಚರಣಕಮಲಾಶ್ರಿತರಿಗೆಂಬುದ । ನರಿಪುವಂತಾನಂದನಾಯಮಾಯ್ತಂ
ದುಮದುಮಂಶ ॥ ೩೮ ॥ ಆಸಭೆಯೊಳಚ್ಛಿನ್ನಮಾಮಾ । ಯಾಸವಿಲ್ಲಶನಾರ್ತಿಶೋಕಪಿ । ಪಾಸೆಮೋಹಜರಾಮರಣವೆಂಬೀಷಡೂ
ರ್ಮಿಗಳ ॥ ಕೋಶವೈದರಭಾವವಾರರ । ವಾಸನೆಗಳಿಲ್ಲನವರತಲ । ಕ್ಲೇಶನೊಲವಿನಸುಖದಲೋಲಾಡಿದುದುಸಕಲಜನ ॥ ೩೯ ॥

———(§) ಕಾಲಯವನ ಸಂಹಾರ. (§)———

ಪುರವನಿರ್ಮಿಸಿಸಂತವಿಸಿತ । ತ್ಪುರಜನವನಾಗತ್ತನಗರಿಯ । ನರಿವಿಜಯವಿಕ್ರಮರುಹೊರಪಂಟರುಪರಾಗದಲಿ ॥ ದುರುಳಯವ
ನನಬೀಡನೋಡುವ । ಭರದಲಾಮಧುರಾಪುರದಲಿ । ದ್ವಿರವನೇಮ್ಯೈದೋರಿದರುಪರಬಲಕೆವಹಿಲದಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ನೀಲಮೇಘ
ಚ್ಛವಿಯನಾಲುಕು । ತೋಳುಗಳಸಿರಿವತ್ಸಲಾಂಛನ । ದೇಳಿಗೆಯಪೀರುರದಪದುಮದಳಾರುಳೀಕ್ಷಣದ ॥ ಲೋಲಭೃಂಗಗು
ಡಾಳಕದಸುಮಿ । ಶಾಲಭಾಳದಪೀತವಸನದ । ಮಾಲುಗಡಲೊಡೆಯನನುಕಂಡುದುಯವನಪರಿವಾರ ॥ ೪೧ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥
ಈತನಹನಚ್ಯುತನುಮುನಿಪನ । ಮಾತುಹುಸಿಯದುತೋರುತಿದೆಸಾ । ಕ್ಷಾತಿಶಯನೀಕೌಸ್ತುಭದ್ಯುತಿನಾಲ್ಕುತೋಳ್ಗಳಲಿ ।
ಪೀತವಸನವಿಶಾಲನಯನಸು । ಜಾತಕಂಠಕಪೋಲಮಕರ । ಸ್ಫೀತಮಣಿಕುಂಡಲಗಳಿವೆನಿಜವೆಂದನವನೀಶ ॥ ೪೨ ॥ ತಪ್ಪಲ
ಠಿವನೆಮುನಿಪನಿಜಭುಜ । ದರ್ಪಕಿಂದಿನಲಾಯ್ತುಫಲಕಂ । ದರ್ಪಿತನನುಕಂಡೆನಾಹವದಗ್ರಭಾಗದಲಿ ॥ ವೊಪ್ಪುವೀತ್ರೈಭುವ
ನಮೋಹನ । ದರ್ಪಕನನಭಿಭವಿಸಿದರೆತನ । ಗೊಪ್ಪುವುದುಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನುತ್ತೈತಂದನಿದಿರಾಗಿ ॥ ೪೩ ॥ ಬಿಟ್ಟುರಥವನುಕೈದು
ಗೊಳ್ಳದೆ । ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನುಬರುತಿರಲುಜಗ । ಜಟ್ಟಿಕಾಣಾತಕಾಲಯವನನುದಾರಥವರ್ಗದಲಿ ॥ ನಿಟ್ಟಸುಶರಥವಿಳಿದುಕೈದುವ ।
ಬಿಟ್ಟುಕಾಲಾಳಾಗಿಹರಿಯನು । ಮುಟ್ಟಕಾದಲುಬಂದನಾಕಡುಪಾಪಿಕಡುಮುಳಿದು ॥ ೪೪ ॥ ಅಡ್ಡಮೊಗವಿಟ್ಟಸುರರಿಪುವೆ । ನ್ನೊ
ಡ್ಡಿದನುಮಹಿಳದಲಿಖಳಮಿಗೆ । ಯಡ್ಡವಿಸಿಬೆಂಬೊತ್ತಿದನುನಿಲುಹೋಗದಿರುಯೆನುತ ॥ ಗೆಡ್ಡೆಗಡನೀನಖಿಳಸುರರಿಗೆ । ಖಡ್ಡಿಗ
ಡಸುರಲೋಕಪಾಲರು । ಪೊಡ್ಡತನದಿಂದೋಡುವರೆಸುಭಟಾಗ್ರಣಿಗಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಅಟ್ಟಿದನುಖಳನೋಡಿದನುಮುನ । ಮು
ಟ್ಟಲರಿಯದಮಹಿಮಕೈಗಳ । ಪಟ್ಟನೆಂಬಂತದಿಗಡಿಗೆಮ್ಮೈಗೊಡುತಬಳಲಿಸುತ ॥ ಬಟ್ಟೆದೆಗದನುದೂರದೇಶದ । ಘಟ್ಟಬೆಟ್ಟವಕಳ್ಳ
ದುಹೊಕ್ಕನು । ನಟ್ಟಡವಿಯನುನಯನಮೋಹನಮೂರ್ತಿಯೊಲವಿನಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಪನನೆಸೆಯನುನಾರದನುನೀ । ನೇನಮಾಡಿದೆ
ನೀರಗಜಪಂ । ಚಾನನನೆನಿಲುನಿಲ್ಲುನಿನಗಿದುಪಂಥವೆದುಕುಲವ ॥ ಮಾನವಾಧೀಶ್ವರನಕೀರ್ತಿಗೆ । ಹಾನಿಯಲ್ಲೆಕೇಳುನಿನ್ನಸ
ಸ್ಥಾನತ್ರೆಗೆತಾಬಂದರೋಡುವದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಮೂರುಲೋಕದಗಂಡಗಡಕೈ । ದೋರುಕೈದೋರೆಲೆಪಲಾಯನ ।
ಗಾರರರಸನೆಹೋಗದಿರುತನ್ನಾಣೆಹೋಗದಿರು ॥ ಮಾರಿದೈಮಾರ್ಗವನ ಮಾಗನು । ಮಾರಿದೈಬಯಲಿಂಗೆಮೊಸರನು । ಹೇರಿದ್ದೈ
ನೀನೆನುತ ಬೆಂಬೊತ್ತಿದನುಯವನೀಶ ॥ ೪೮ ॥ ಆದುರಾತ್ಮಕನಿಂತಹತ್ತೆನ್ನನು । ಮೂದಲಿಸುತ್ತೈತರಲುಬೆನ್ನಲಿ । ನಾದದೂರನುಸು
ಡಿಜಾದ್ವೈದಿದನೊಂದುಗಿರಿಗುಹೆಯ ॥ ಭೇದಿಸುತಹೊಕ್ಕೆಡೆಯಹೊಕ್ಕನು । ತೀದವಿಕ್ರಮರಂತೆಮರೆಯಲಿ । ಮೈದೆಗದುಹರಿನಿಂದ
ನಜ್ಞಾತೆಯೊಳಗೆನಿಬುವಂತೆ ॥ ೪೯ ॥ ಬಡನೆಹೊಕ್ಕರಸುತ್ತಕಂಡನು । ಪೊಡವಿಯಲಿಮಲಗಿರ್ದನೃಪನನು । ತಡೆಯದೊಬ್ಬನನಾ
ತನೀಹರಿಯುಂದುಹಾರೈಸಿ ॥ ಜಡರುನಿಜವೆಂದಕ್ಷಿಗೋಚರ । ದೊಡಲನೀಬಗವಂತೆದುರ್ಮತಿ । ನುಡಿಸಿದನುನಿದ್ರಾವಿಗೂಢಶ್ರ
ಮನೆನಿಸಿಪನೃಪನ ॥ ೫೦ ॥ ಒಡಿಬರಶೇಕಿನಿತುಭರದಲಿ । ಕೊಡೆಗಿರಿಗುಹೆಯೊಳಗೆಕಾಲನು । ನೀಡಿಬಿದ್ದಿರಲೇಕೆಸಾಸುವಿನಂತೆತ
ನ್ನಿದಿರ ॥ ನೋಡಲಾರದೆಮುಚ್ಚಿಕಂಗಳ । ನೇಡಿಶಿನುನೋಡೆನ್ನೊಡನೆಮಾ । ತಾಡುಮಲಗಿರಲೇತಕೇಳೇಳೆಂದುಖಳಜರದ ॥ ೫೧ ॥
ಚಾರಿಬರಲೇಕಿಲ್ಲಿಗಕಟಕ । ಟಾರದಿರ್ದಡೆಕಾಲ ಳಿಗೆಮ್ಮೈ । ದೋರತ್ತೆಡೆಸಾಲದೇಕೆಲುವೆನೆಫಲಾಯನರ ॥ ಗಾರುಮಾಡಿದೆತ
ನ್ನನೇಳೆನು । ತೇರಿಸಿದಕೋಪಾಗ್ನಿಕಡುಕಾ । ಹೇರಲೊದದನುಕಾಲಯವನನುಕಾಲಲವನಿಪನ ॥ ೫೨ ॥ ಕಂದೆರದುಖಳನಂ
ಘ್ರಿಹತಿಯಲಿ । ನೊಂದುನಿದ್ರೆಯನೂಕಿದನುಮುಚು । ಕುಂದನಧಿಕಕ್ರೋಧಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿಹೂಂಕರಿಸಿ ॥ ಮುಂದೆನಿಂದಿರ್ದ
ವನನೋಡಲು । ಬೆಂದುಭಸ್ಮೀಭೂತನಾದನು । ಚಂದ್ರಶೇಖರನುರಿವಕಂಣಲನಂಗನುರಿದಂತೆ ॥ ೫೩ ॥ ಅಸುರಾರಿಮ
ಹಾತ್ಮನಕ್ಷಿಸ । ರೋಷವಹ್ನಿಯಲುರಿದುಹೋಗಲು । ನೇಸರುದಿಸಿದವೋಲುಗುಹೆಯತಮೋವಿಳಾಸವದು ॥ ನಾಶಮಾದುದುತೋ
ರಿದನುಮಿಗೆ । ಭೂಸುರಾಗವನಾಗಲತ್ತಮಾ । ಹೀಶನಕ್ಷಿಗಳಿಂಗೆನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನುಶರಣದಲಿ ॥ … … ॥ ೫೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೪೬೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಮುಚುಕುಂದಸ್ತುತಿ.

ಸೂಚನೆ|| ನಿಜಪದವನೊಲಿದಿತ್ತುನೃಪತಿಗೆ | ತ್ರಿಜಗವರಿಯೆನೆವಮಾಗಧಗೆರಣ | ವಿಜಯಸಿರಿಯಕಟಾಕ್ಷವನು
ಕರುಣಿಸಿದನಸುರಾರಿ || ... ...

ಪದನು|| ಅರಸಕೇಳವನೀಶನಕ್ಷಿ | ಸ್ಫುರಿತಪವನಾಗ್ನಿಯಸರೋಷದ | ಉರಿದುಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗಲುಯವನನಾಹೆ
ಣಕೆ || ತಿರುಗಿಕಂಡನುಕಂಡೆರಡುಮಾರ | ಹರನಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುರವಿ | ಕಿರಣಕೋಟಿಯಕದವತೆಗೆದಂತೇಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ||
ಹರಹರಾರೋಂಬಿಲನಿವಾಸವ | ನಿರಪೆಹೊಕ್ಕಮಹಾತ್ಮನೀತನ | ಚರಣನಖದಗ್ರವನುಕಾಣಲುನೆರೆಯವಕ್ಷಿಗಳು || ಅರರೆಕಂಗ
ಳನೇಕವಿಧಿಯೊಲ | ವರದಲುತ್ಪಾದಿಸಿದನೆನುತವೆ | ಧರಣಿಪತಿಮುಚ್ಚಿದನುಕಂಗಳನೆರಡುಕೈಗಳಲಿ ||೨|| ಇರಲುನಗುತಸುರಾರಿ
ಮನದಲಿ | ಕರುಣಿಸಲುಕಂಡೆರಡುಕಂಡನು | ದರಹಸಿತಪರಿಗುಣಿತಕಮಲದಳಾರುಣೇಕ್ಷಣದ || ಸಿರಿಮೊಗದಸಂಪನ್ನಕಾಂತಿಯ|
ಹರಹಿನಲಿಹೊಳಹೊಳವಮುಕುಟದ | ಕಿರಣಕರ್ಬುರಿತಾಳಕಾವಳಿಗಳಮನೋಹರದ ||೩|| ಮಕರಕುಂಡಲದೀಪ್ತಗಂಡದಾ |
ಯಕಕಪೋಲದಚಾರುಮುಕ್ತಾ | ಪ್ರಕರಕುಟ್ಮಳಗಳನುಚಲಿಸುವದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಗಳ || ವಿಕಸಿತಾಮಳಮೋದಘನಚಂ | ಪಕಚ
ಮತ್ಕೃತಿಭಾವನದನಾ | ಸಿಕದನೆಯನಾನಂದನಿಧಿಯನುಕಂಡನವನೀಶ ||೪|| ವರಚತುರ್ಭುಜಮಂಡಲದಪೀ | ವರವರೋ
ರುಸ್ಥಳದತೊಳಗುವ | ತರುಣತುಳಸಿಯಮಾಲೆಗಳವರವೈಜಯಂತಿಗಳ || ಕರವಿರಾಜಿತಶಂಖಚಕ್ರಾಂ | ಬುರುಹಗದೆಗಳಮೆರವ
ಪೀತಾಂ | ಬರದಮುನಿವಂದಿತನಮೂರ್ತಿಯಕಂಡನವನೀಶ ||೫|| ಲಲಿತಕೌಸ್ತುಭಕಂಕಣದಭುಜ | ವಳಯಮಣಿಮುದ್ರಿ
ಕೆಯಹಾರಾ | ವಳಿಯನಾಭಿಯಚಾರುಮಣಿಮೇಖಲೆಯಕಟಿತಟದ || ವಿಲಸದೂರುದ್ವಯದತನುಕೋ | ಮಲದಜಾನುದ್ವ
ಯದಮುನಿಹೃ | ನ್ನಳಿನಭವನದಚರಣಕಮಲವಕಂಡನವನೀಶ ||೬|| ಕಂಗಳಲಿಕುಡಿಕುಡಿದುಕೃಷ್ಣನ | ಮಂಗಳಾನನಕಮಲ
ಸುಧೆಯನು | ಹಿಂಗಲರಿಯದುಚಿತ್ತದಣಿಯದುಭೂಪನಭಿಲಾಷೆ || ಹೊಂಗಿದನುಹೊರಳ್ದನುಪದಕಮ | ಲಂಗಳಲಿಜಯಜಯ
ಜಯಾಮರ | ಪುಂಗವನೆಯೆನುತೆದ್ದುಬಿನ್ನವಿಸಿದನುಕೈಮುಗಿದು ||೭|| ಆರುನೀನೆಲೆಕಾಂತಗಿರಿಕಾಂ | ತಾರಗಹ್ವರವೆತ್ತನಿನ್ನೀ |
ಚಾರುಚರಣಾಂಬುಜವಿವೆತ್ತಲುಭೂರಿಕಂಟಕದ || ಸೇರುವೀವನವೇಕೆನೀನೇ | ಕಾರುನೀನುವಿಭಾವಸುವೊಸರ | ಸೀರುಹಪ್ರಿಯ
ನೋಮಹೇಂದ್ರನೋಚಂದ್ರನೋಯೆಂದ ||೮|| ಅಲ್ಲರವಿಶಶಿಪಾಪಕೇಂದ್ರರು | ಬಲ್ಲವಜಗೋವಿಂದಗೌರೀ | ವಲ್ಲಭರೊಳೊ
ಬ್ಬನುಸುನಿಶ್ಚಿತವೀಭವತ್ಪದದ || ಪಲ್ಲವಕೆಗೋಚರವೆನೆಲನಿದು | ವಲ್ಲಭನೆನಿಜಜನ್ಮಕರ್ಮವ | ನೆಲ್ಲವನುಕರುಣಿಸುಸುವಿಸ್ತರ
ವಾಗಿತನಗೆಂದ ||೯|| ಲೋಕರಮಣನೆಕೇಳುತಾನಿ | ಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಲಸಂಭವನುಮುಚುಕುಂ | ದಾಖ್ಯನಾಮವುಯುವ್ವನಾಶ್ವಾ
ತ್ಮಜನುಪಡಿಸಲಿಸಿ || ನಾಕನಿಳೆಯರರಕ್ಷೆಗಸುರಾ | ನೀಕವನುಸಂಗ್ರಾಮಮುಖದಲಿ | ನೂಕಿದೆನುಪರಿಭವಕೆಹರುಷವನಿತ್ತೆನ
ಮರರಿಗೆ ||೧೦|| ಸಂದವದರೊಳಗಿರಲುದಿನಹಲ | ವಿಂದುಯನ್ನನುಕರದುಮನ್ನಿಸು | ತ್ತೆಂದನರ್ಘಾಸನವತನಗೊಲಿದಿತ್ತುಕು
ಳ್ಳಿರಿಸಿ || ತಂದೆನಿನ್ನೀವಿದಿತಭುಜಬಲ | ದಿಂದಗೆಲಿದೆವುದೈತ್ಯದಾನವ | ವೃಂದವನುನಿಮಗಾವುಮಾಡುವದೇನುಹೇಳೆಂದ ||೧೧||
ತೊರೆದುನಿಜರಾಜ್ಯವನುಹೆಂಡಿರ | ಸುರುವಭಂಡಾರವನುಸುತರನು | ಜರನುಬಂಧುಪ್ರೀತಿಯನುಬಹುವಿಷಯಭೋಗವನು ||
ಬರಿದೆಹೋದವುದಿವಸವಿರಹಿತ | ದರಕೆಯಲಿಶಿವಶಿವಕೃತಾಂತನ | ಶಿರೆಗೆಸಂದರುನಿನ್ನಬಾಂಧವರೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೧೨||
ಎಲ್ಲಿದನಲ್ಪೈಕಾಲನಿಶ್ಚಯ | ವೆಲ್ಲರಿಗೆನಿಜಸತಿಸುತಾದ್ಯರ | ನೆಲ್ಲರನುಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡವಸಹ್ಯವಿಕ್ರಮನು || ತಲ್ಲಣಿಸುವೆಮಗೆಲ್ಲೀಗೆ
ನೃಪ | ಮಲ್ಲಿಸಲಿಸಿದೆಸುಖವನಾಕ್ಕೆ | ವಲ್ಯಹೊರಗಾಗೊಂಡುವರವನುಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದ ||೧೩|| ಒಬ್ಬನೇದಾತಾರನದಕೆಸ|
ರ್ವಸೇವಿತವಿಷ್ಣುವೆನ್ನಲಿ | ನಿರ್ಬಹಿಸುವುದುಯದನುಬೇಡೆನೆಬಾಗಿಕೈಮುಗಿದು || ಸರ್ಬಲೋಕಮನೋರಮನೆತಾ | ನೂರ್ಬ
ಳ್ಳದೆನುಬಳ್ಳಿಕನಿರ್ಜರ | ರೂರ್ಬಿನಿಗ್ರಹಬದ್ಧನಿದ್ರೆಯಲೀವನಾಂತರಕೆ ||೧೪|| ಎದ್ದೆನಾನಾರೋನಿರರ್ಥಕೆ | ನಿದ್ರೆಯನುನೆ
ಕೆಡಿಸಿಧರೆಯಲಿ | ಬಿದ್ದುಭಸ್ಮೀಭೂತನಾದನುಬರಿದೆಪಾತಕನ || ಹೊದ್ದಿಪಿದನೆಲೆಜಗದಕಂಗಳ | ಬಿದ್ದಿನನೆಬೆಸಸೆನಗೆನೀನಾ |
ದ್ವೈಯವ್ರತನಿಷ್ಠನೆನೆನಗುತ್ತೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೫|| ಕೇಳುನೃಪನಿಜಜನ್ಮಕರ್ಮವ | ಹೇಳುವಡೆನಿನಗರಿದುಭೂಮಿಯ | ಧೂ
ಗವನೆಂಬರದಧಾರಾವೃಷ್ಟಿಬಿಂದುಗಳ || ಮೇಲೆತೋರುವಬಹಳತಾರಾ | ಮಾಲೆಗಳನೆಣಿಸಿರ್ದರೆಣಿಸಲು | ಸಾಲವೆನ್ನಯಜನ್ಮ
ಕರ್ಮಾದಿಗಳನಿವನೆಂದ ||೧೬|| ಇಲ್ಲಿಹೆಸರುಗಳಿಂಗೆಕಡೆತಾ | ಬಲ್ಲೆನೆಂದೆನಲರಿದುಭೂವರ | ಬಲ್ಲಹನೆಕಾಲತ್ರಯೋಚಿತಜನ್ಮ
ಕರ್ಮವನು || ಸಲ್ಲಲಿತಗುಣಗಳನುಹೇಳುವೆ | ನಲ್ಲಿಗುಚಿತವನೆನುತಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವಲ್ಲಭನುಹೇಳಿದನುನಿಜವೃತ್ತಾಂತಸಂಗತಿಯ ||
ಉನ್ನವಿಸಿದನುಕಮಲಭವನೆನ | ಗರ್ಣವಾಂತಃಶಯನಸಂಪ್ರತಿ | ಪನ್ನಗತಿಗತಯೋಗನಿದ್ರಾಮುದ್ರನಾಗಿರಲು || ವರ್ಣಧರ್ಮ
ರಕ್ಷೆಗವನಿಯ | ಬನ್ನವನುಬಿಡಿಸಲಿಕೆತಾನು | ತ್ಪನ್ನನಾದೆನುಯದುಕುಲದಲೆಲೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೧೮|| ಭೂವರನೆಸಂಭವಿಸಿ

ದೆನುವಸು । ದೇವನುದರದಲದುನಿಮಿತ್ತವೆ । ಭಾವಿಸಿತ್ತಲೆತನಗೆಜಗದಲಿವಾಸುದೇವಾಖ್ಯೆ ॥ ದೇವರಿಪುಗಳಹಲಬರನುಕಾ । ಲಾ
ವಪಥಗಳಹೊಗಿಸಿದೆನುಮ । ತ್ರಿವಿರೋಧಿಯನಿಕ್ಕಿದೆನುನಿನ್ನಕ್ಷಿರೋಪಗಲಿ ॥೧೯॥ ಹಿಂದೆನೀನೆನ್ನುವನುಭಜಿಸಿದೆ । ಕಂದೆ
ಮೋಕ್ಷದಲಿದನೆಕೊಡಲಾ । ಬಂದೆನದನೇಬೇಡಿಕೋಕಾಂಕ್ಷಿತಮನೋರಥವ ॥ ಕಂದಹುಬಿಯಲ್ಲಿಮರಪತಿನಿನ । ಗಂಡುಪೇಳ್ದ
ರೊಡೆಯನೊಬ್ಬನೆ । ಕುಂದುಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲದವಿಮುಕ್ತಿಯನೀವೆನಾನೆಂದ ॥೨೦॥ ಬೇಡುವರವನುಕೊಡುವೆನೆಲ್ಲವ । ನಾಡಮಾತ್ರಾಗ
ಳೇಕೆನಲುಕೈ । ನೀಡಿಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಹರಹರಜಯನಮೋಯನುತ ॥ ನೋಡಿನಯನಾನಂದಸಿಧಿಯನು । ಕೋಡಿವರಿವಾನಂದ
ಜಲದಲಿ । ಮೂಡಿಮುಳುಗಾಡುತ್ತಸಂಸ್ತುತಿಮಾಡಿದನುಭೂಪ ॥೨೧॥ ಜಯಜಯಾಶ್ರಿತಮಾಯಮಾಯಾ । ಶ್ರಯಮಹಾ
ಮಾಯಾರ್ತಮೂರ್ತೆ । ತ್ರಯಮಹೇಶಮನೋಜಹರಕಮಲಾಕ್ಷಕಮಲಭವ ॥ ನಯನವಿಷಯವಿನೋದಿಭಕ್ತ । ಪ್ರಿಯಭವಾ
ಬ್ಧಿನಿಮಗ್ನಜನಸಂ । ಶ್ರಯಪದಾಬ್ಜಪ್ರದಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆನಮೋಯೆಂದ ॥೨೨॥ ಒಡೆಯನಿನ್ನೀಮಾಯೆಯಲಿಮತಿ । ಮಡ
ಮುರಿದುಮೋಹಾಂಧಕಾರದ । ಕಡಲೊಳಗೆಕಾಲೂರಿಮರದುಭವತ್ಪದಾಂಬುಜವ ॥ ಮಡದಿಮನೆಮನೆವಾರ್ತೆಯೆಂಬೀ । ತೊ
ಡಕಿನಲಿತನುಸಿಲುಕಿಸುಬ್ಬಂ । ವಡುತಿಹುದುಸುಖಬುದ್ಧಿಯಲಿದಂಪತಿಗಳವರೆಂದ ॥೨೩॥ ಅರಿದೆನೇನೀನಖಿಳಲೋಕ । ಕ್ಕೈ
ರುವದೈವದದೈವನೆಂಬುದ । ನರಿಯಲೀವುದೆಮಾಯೆಮರ್ತ್ಯನನಕಟಕಂಗೆಡಿಸಿ ॥ ಅರಿವಸಾಧನವುಳ್ಳದೇಹದ । ಲರಿಯದಿರ್ದಡೆ
ಬಳಿಕಮೋಕ್ಷವ । ನರಸಿದಡೆಬಹುದೇಪಶುಸ್ಥಾವರತೆಗಳಲೆಂದ ॥೨೪॥ ಹಾಳುಕೊಳ್ಳಯಲಿಬಿದ್ದಪಶುಮೇ । ಲೇಳಲರಿವುದೆಬಹಳ
ಮಾಯಾ । ಜಾಲದಲಿಸಿಲುಕಿರ್ದನರರೈದುವರೆನಿಜಪದವ ॥ ಹೇಳಲೇಕೆಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕಡಿಕೈ । ತೋಳವೆನ್ನುವನಧಿಕಕರುಣಾ । ಲೋ
ಲನೀನಲ್ಲದೆಇತಃಪರರಾರುಹೇಳೆಂದ ॥೨೫॥ ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆಲೆಕೃಷ್ಣಬರುದೊರೆ । ಯಾದುದೆನ್ನಾಯುಷ್ಯವಿನ್ನೆಗ । ವಾದಿಯಲಿ
ರಾಜ್ಯಾನುಬಂಧದಿತೀವ್ರಮಮತೆಯಲಿ ॥ ಮೇದಿನೀಪತಿಯೆನಿಪಗರ್ವದ । ಬೀದಿಗಿಚ್ಚಿನಬೇಗೆಯಲಿಮ । ತ್ತಾದರಿಸಿನಿದ್ರೆಯನು
ಗಿರಿಗಂಹರದಶಯನದಲಿ ॥೨೬॥ ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವದಲಿದಶದಿಗು । ಚಕ್ರವನುನೆರೆಜಯಿಸಿಧರಣೀ । ಚಕ್ರವಾಳವನೆಲ್ಲವನುಭೋ
ಗಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ ॥ ಅಕ್ರಮವನಾಚರಿಸಿಕಾಲನ । ಚಕ್ರದಲಿಕಡಿವಡದುರುಳ್ದಮ । ಲಕ್ರಮವನದ್ದುವೆವ್ರುನರಕಾರ್ಣವದಲಾ
ವೆಂದ ॥೨೭॥ ಒಡೆಯಚಕ್ರೇಶ್ವರನೆಯಾಗಲಿ । ನಡೆಯಲಾನೆಯನೇರಿಸತ್ತಿಗೆ । ಪಿಡಿಸಿತಾಳಲಿಮನುಜವೃಂದಪರೀತನಾಗಿರಲಿ ॥
ಕಡೆಯಲಸುತೊಲಗಿದಡೆನಾಯಿಗ । ಳಡಗುಮೇಣ್ಣುಸೆಭಸ್ಮಕಾಗೆಗ । ಳೊಡಲವಿಷ್ಠೆವಿಚಾರಿಸದೆಕೆಡುತಿಹುದುಜಗವೆಂದ ॥೨೮॥
ಬರಿದೆಮಾಯಾಮೋಹದಲಿಮೈ । ಮರದುವಿಷಯಸುಖಂಗಳಿಗೆಹಲು । ದೆರದುಮಮತಾಪಾಶಪರಿವೃತರಾಗಿಪರಿಭವಕೆ ॥ ಗುರಿ
ಯೆನಿಪತಾಪತ್ರಯದಮಿಡು । ಗುರಿನಲೋರಂತೋಯೆನುತಜಗ । ದೆರೆಯನೆನಿಸುವನಿನ್ನನರಿಯದುಮೂಢಜನವೆಂದ ॥೨೯॥
ಇಂದಿದನುಮಾಡಿದೆನುಮಾಳ್ಪನು । ಮುಂದೆಮತ್ತಿದಸಾಧಿಸುವೆನೆ । ನ್ನಿಂದಧಿಕರಾರುತ್ತಮರುಧನಬಲಸಮನ್ವಿತರು ॥ ಎಂದುವಿಷ
ಯಾಸಕ್ತಿಯಲಿಮನ । ಸಂದುಮರದೀಮೂಢಮರ್ತ್ಯರ । ವೃಂದವಾಯುಕ್ಷಯವನರಿಯದುಬಹಳಚಿಂತೆಯಲಿ ॥೩೦॥ ಅರಿಯ
ದೀಮರ್ತ್ಯರನುನೀನೆ । ಚ್ಚರಿಸಲಂತಕನೆನಿಸಿನಿಮಿಷಕೆ । ಮುರಿದುನುಂಗುವೆನಿನ್ನಚರಣವನೆನೆಯದಜ್ಞರನು ॥ ಹೊರಗೆನೋ
ಡದೆಪರಧನವಮೈ । ಮರದುಹೊಳ್ಳಿಸುವಿಲಿಗಳನುಬಾ । ಯ್ದೆರದುಕಾಳೋರಗನುನುಂಗುವವೊಲುಕೆಡುಹಿಸಿದು ॥೩೧॥
ಬಿಟ್ಟುವಿಷಯಂಗಳನುದುಃಖವ । ನಿಟ್ಟುತಪವನುಚರಿಸಿತಪವನು । ಕೊಟ್ಟುದಾನಾರ್ಥದಲಿಗುರುವಿಪ್ರಾಗ್ನಿಮುಖಗಳಲಿ ॥ ನೆಟ್ಟ
ಮಾವಿಷಯೋಪಭೋಗವ । ಬಿಟ್ಟುಮನದಲಿಬಳಲುವರುಮತಿ । ಗೆಟ್ಟುಮನುಜರುಮರಳಿಮರಳಿಭವಾಂತರಂಗಳಲಿ ॥೩೨॥
ದೊರಕಲರಿವುದೆನಿನ್ನಚರಣ । ಸ್ಮರಣೆವಿಷಯಾತ್ಮರಿಗೆಮಾಯಾ । ಪರಿಗಳಿತಮತಿಗಳಿಗೆನಿನ್ನವರೊಲವಿನಾಗಮನ ॥ ದೊರಕಿದಲ್ಲದೆ
ಮೋಕ್ಷಪದವಿದು । ದೊರಕಲರಿಯದುಕೃಷ್ಣಕರುಣಾ । ಕರನೆಕರುಣಿಸುನಿನ್ನವರಸಂಗವನುತ್ತನಗೆಂದ ॥೩೩॥ ಮೂರುತಾಪ
ದಬೇಗೆಯಲಿಬ । ಯಾರಿದುರಿತಧ್ವಾಂತದಲಿಕಾ । ಲೂರಿಮೋಹಮಹೋರಗನವಿಷಮಸ್ತಕವನೇರಿ ॥ ಅರುಹಗೆಗಳಧರೆಗೆತ
ನ್ನನುಮಾರಿಪರವಶನಾದೆನಗೆಮೈ । ದೋರಿದೈನಿನ್ನಂತೆಕರುಣಾಸಿಧಿಗಳಾರೆಂದ ॥೩೪॥ ಲೋಕವೆರಡರಭೋಗಸುಖವನು ।
ನೂಕಿಪೃಥ್ವೀಶ್ವರರುಭಜಿಸುವ । ರೇಕಚಿತ್ತದಲಾವನಂಘ್ರಿಸವಿಹಾಪವನುಬಯಸಿ ॥ ಶ್ರೀಕಳತ್ರನೆನಿನ್ನಚರಣಾ । ಲೋಕನದಸಂ
ಪನ್ನಪುಣ್ಯ । ನೀಕವಿದುತನಗಾಯ್ತುಯತ್ನದಲೆಂದನವನೀಶ ॥೩೫॥ ಗಾರ್ಗ್ಯನೆನಗುಪದೇಶಿಸಿದನಪ । ವರ್ಗಮೂರುತಿವಿ
ಷ್ಣುನಿನ್ನಯ । ದೃಗ್ವಿಷಯನಹನೆಂದುಹಿರಿಯರಮಾತುಹುಸಿಯಹುದೆ ॥ ಸರ್ಗದೊಳಗಿಂದಿನಲಿಜನ್ಮವಿ । ದಗ್ಗಳೆಯವಾಯ್ತೆನಗೆ
ಕಾಲನೆ । ಲಗ್ಗವನುಪರಿಹರಿಸಿದೆನುಸುಖಿಯಾದೆನಾನೆಂದ ॥೩೬॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ಗೆಲಿದೆನೆಂದೆನಲರಿದುಮಾಯೆಯ । ವಿಲಗವನುನಾನಾಪ್ರಕಾರದ । ಅಳಲಿಸೊದಜ್ಞರನುಹೊಕ್ಕಂದದಲಿಪಡಿಸಲಿಸಿ ॥ ಬಲವಿಹೀನನ
ನಾಥನಿವನೆಂ । ದೊಲಿದುನಿನ್ನವನೆಂದುಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಯೇಕೈಗಾವುದೆಂದೆರಗಿದನುಹರಿಪದಕೆ ॥೩೭॥ ಏಳುಭೂಪತಿಭಾಗ್ಯವಂ
ತರ । ಮೌಳಿರತ್ನವೆಸುರಕುಲವರೆ । ಪಾಲಿಸಿಹಪರಹಿತಹಿತೈಕಸ್ವಾರ್ಥವಿಗ್ರಹನೆ ॥ ಏಳೆನುತನೆಗಬಿದನುಭೂಪನ । ಮೌಳಿಯ

ನುಮೈದಡವಿಪರಮಕ್ತ | ಮೊಳುಕರುಣಿಸಿದನುಮೃದುಸ್ಮಿತಮಧುರಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ||೩೮|| ಅಹುದುತನ್ನೇಕಾಂತಭಕ್ತರ | ಸಹಜವಿದುನಿಜಚರಣಸೇವಾ | ವಿಹಿತಮತಿಗಳುಬಯಸಲರಿವರೆಬೇರೆತನ್ನಿಂದ || ಇಹಪರದವಿಷಯೋಪಭೋಗದ | ಕುಹಕಸುಖವನುಸಹಜಮತಿಸ | ನ್ನಿಹಿತಮಾಯ್ತುನ್ನಲ್ಲಿಪಾವನವೆನಲುನಿನಗೆಂದ ||೩೯|| ಚಿತ್ತದಲಿಬಿಡದೆನ್ನನೆನವುತ | ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತೆನ್ನಮಲಗುಣವೀ | ವಿಸ್ತರವನಭಿವರ್ಣಿಸುತತದ್ಭಕ್ತಸಂಗದಲಿ | ವರ್ತಿಸುತಪೂರ್ವೋತ್ತರಾಘವ | ನುತ್ತರಿಸಿನಿಜಪಾದಪಲ್ಲವ | ಭಕ್ತಿಯಲಿಮುಕ್ತಿಯನುಪಡೆದೆನಿರಾಯಸದಲೆಂದ ||೪೦|| ಅವನಿಪತಿಕೇಳೆನ್ನಸಾಯು | ಜ್ಯವನುಪಡವಡೆತನ್ನಹಂಗೇ | ಕವಿರಳತಪಾದಾಬ್ಜಭಕ್ತಿಯತಾನೆಕೊಡುವುದಲ್ಲೈ || ಜವಗೆಡದಿರದುನಿನಗೆಮೇಲಣ | ಭವದಲಹುದೆಂದೊಲಿದುಕರುಣಾ | ರ್ಣವನುಕಾರುಣ್ಯದಲಿಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತನಾತಂಗೆ ||೪೧|| ಎಂದನುಗ್ರಹಿಸಲುನೃಪೋತ್ತಮ | ನಂದುಹರುಷೋತ್ಕರುಷದಲಿಗೋ | ವಿಂದನಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳದರಾಗವನುಧರಿಸಿ || ಕಂದೆರದುಕಮನೀಯಮೂರುತಿ | ಯಂದವನುನೆರೆನೋಡಿಹೃದಯದ | ಮಂದಿರದಲಪ್ಪಿದನುಬಲವಂದೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡ ||೪೨|| ಆಗಿರಿಯಹೊರವಂಟುಕರುಣಾ | ಸಾಗರನಸಂದರುಶನಕೆತಲೆ | ದೂಗಿಪುಳಕಿತನಾಗುತೊಯ್ಯನೆಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕೆ || ಹೋಗಿನರನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮ | ಕಾಗಿತತ್ಪದಕಮಲಸೇವಾ | ಯೋಗದಲಿಪೂಜಿಸಿದನಚ್ಯುತನನುಸಮಾಧಿಯಲಿ ||೪೩|| ನೂಕಿದನುತದ್ದೇಹವನುವಿ | ಪ್ರಾಕೃತಿಯನಳವಡಿಸಿಕೃಷ್ಣಪ | ದೈಕಭಕ್ತಿಯಲೈದಿದನುತಜ್ಜನ್ಮಗಲಿನಿಜವ || ಲೋಕನಾಥಾಧೀಶ್ವರನುನಿ | ರ್ವ್ಯಾಕುಲಿತ್ತೆಯಲಿಬೀಳ್ಮುಖವಕರು | ಣಾಕರನುಹೊರವಂಟುಮಧುರಾಪುರಕೆನಡೆತಂದ ||೪೪|| ಬಂದುಯವನೇಶ್ವರನಬಲವನು | ಕೊಂದುತದ್ಧನಕೋಶವಾಹನ | ವೃಂದನನುತಲೆಯೆತ್ತುಭಂಡಿಗಳಿಂದಹೇರಿಸುತ || ಮುಂದೆಬರಲಾದ್ವಾರಕಿಗೆಗೋ | ವಿಂದರಾಮರುಮಾರ್ಗದಲಿಮಗ | ಧೇಂದ್ರನಡ್ಡೈಸಿದನುಬಹಳನೃಪಾಲಬಲಸಹಿತ ||೪೫|| ಹರಣಕಾಯುಧವಿಲ್ಲರಥವಿ | ಲ್ಲರುಪರಿಚ್ಛದವಿಲ್ಲಬಲವಿ | ಲ್ಲರರೆಕಳ್ಳವರದೆಂತುಮಾಗಧಸೈನ್ಯಸಾಗರವ || ಸರಸಿಜೋದ್ಭವೆಯೊಲಿಯೆಭಾಗ್ಯ | ಕ್ಕಿರದೆಕಡೆಯಾಯ್ತೆಂದೆನುತ್ತಂ | ಬರದಲಮರರುಬಾಯಬಿಡೆಮುತ್ತಿದನುಮಗಧೇಶ ||೪೬|| ಮೋಹರಿಸುತಿಪ್ಪತ್ತುಮೂರ | ಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲದಿಂದಮಕರ | ವ್ಯೂಹವನುರಚಿಸಿದನುಗಜರಥತುರಗಪತ್ತಿಗಳ || ಮೋಹಿದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿಮಾಯಾ | ದೇಹಿಗಳೆನಿಪ್ಪಮುಕುಂದಮ | ಹಾಹಿಪತಿಗಳನೊಳಗುಮಾಡಿದರೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ||೪೭|| ಹೆಗಡಳಭೇರಿಯಂತೆಮೊಳಗುವ | ಲಗ್ಗೆಗಳಲೋರಂತೆಸುಭಟರ | ಬಗ್ಗಣೆಯಬಲುಭುಜರಘನತರಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ತಗ್ಗಿದುದುಧರೆರಸೆಗೆನಲುಹೆಡೆ | ನೆಗ್ಗಿದವುಫಣಿಪತಿಗೆಕಡದವು | ದಿಗ್ಗಜಂಗಳನೆಲ್ಕೆಮೊರೆದುದುಸನುರಸಾರಂಭ ||೪೮|| ಹಿಂಡಣಪಜಯಗಂಧಕಾರ | ಕ್ಕಿಂದಿದೇರವಿಯುದಯಜಯಸಿರಿ | ಗಿಂದುಮುದುವೆಯಲಗ್ನಮಗಧೇಶ್ವರನಭುಜಬಲಕೆ || ಎಂದುಗಜರಥಪಾಯದಳಹಯ | ವೃಂದದಲಿಮುಸುಕಿದರುರಾಮಮು | ಕುಂದರನುಮುಂಕೊಂಡುಮೂಡಲಿಸುತ್ತನೃಪಕಟಕ ||೪೯|| ನೋಡಿದರುಪರಬಲದಸುಭಟರ | ಮೂಡಿಗೆಯಮುತ್ತಿಗೆಯನಿಂದಿನ | ಲೋಡಿಕೊಡುವೆವುಜಯವನೀತಂಗೀನೃಪಾಲರಿಗೆ || ಓಡಿಸುವೆನೀಬಲವನಿದನೆಂ | ದಾಡಿತಮ್ಮೊಳುಮಂತ್ರನಿಶ್ಚಯ | ಮಾಡಿದರುನಿತ್ಯಾತ್ಮರಾಮರುರಣಪಲಾಯನಕೆ || ... ||೫೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೮೭೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐವತ್ತ್ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಕೃಷ್ಣನ ದ್ವಾರಕಾ ಪ್ರವೇಶ.

ಸೂಚನೆ || ರಾಯದಳವನುಸದದುಬಲನಾ | ರಾಯಣರುಗೋಮಂತದಿಂದನಿ | ರಾಯುಧರುನಡೆತಂದು
ಹೊಕ್ಕರುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ || ... ...

ಪದನು | ಚಿತ್ತವಿಸುಜನನಾಥಮಗಧನೃ | ಪೋತ್ತಮನೊಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನೊ | ಮೃತ್ಯುವಿನಪರಿವಾರವೋನೃಪಬಲಮಹಾಂಬುಧಿಯೋ || ಮತ್ತೆನೋಡಿದಡಗಿವಸಿಂಧುರ | ಸತ್ತಿಗೆಯಚಾಮರದರಾಯರ | ಮೊತ್ತದಿಭರಥವಾಜಿಪತ್ತಿಪ್ರಕರಮಯವಾಯ್ತು ||೧|| ಸೊಕ್ಕಿದರುಸಿಕ್ಕಿದರುಕವಿಕವಿ | ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಿನ್ನೇಕೆರಣದಲಿ | ಹೊಕ್ಕೆಸುವಡಂಬಿಲ್ಲಕೈದುಗಳಿಲ್ಲರಥವಿಲ್ಲ || ಇಕ್ಕಿಲಕೆಭಟರಿಲ್ಲವಿಹಿತಂ | ದಿಕ್ಕಿತೇನಮಗಿಂದುಜಯವಧು | ವೊಕ್ಕತನದಿಂದಾಯ್ತೆನುತ್ತೊರಲಿದುದುನೃಪಕಟಕ ||೨|| ಕಂಡುಕವಿವಚತುರ್ಬಲದಭೂ | ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರನಬಲವನು | ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷರಾಮರುನಿಮಿಷಕೈಮರದು || ಗಂಡುಗಲಿಗಳುಹಳಹಳಿಸಿಭಯ | ಗೊಂಡವೋಲನುಕರಿಸಿದರುದಿಗು | ಮಂಡಲವನೀಕ್ಷಿಸುತಮಾಯಾವರ್ತಭಾವಿನಿಯ ||೩|| ಮರಿದುಹೆಮ್ಮರಗಳಲಿಪ್ರಳಯದ | ಬರಸಿಡಿಲನಂದೈದೆಘಾಯವ | ಮರಸಿದರುಮುಂಕೊಂಡುಮೋಹರಿಸುವಮಹಾಬಲವ || ಎರಗಿದರುಗಜವಾಜಿರಥಗಳ | ನಿರವಚೋದರರಾವುತರುತಾ | ವ್ರತಗೆಲೆಯವೋಲಾಗಲೊಂದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ||೪|| ಒಂದುದೆಸೆ

ಸೆಯಲಿಮೊಳಗಿದನುನೃಪ । ವೃಂದದೊಡನೆಹಲಾಯುಧನುಗಿರಿ । ವೃಂದದಲಿಮುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾರಂಗಳಲಿಸಿಡಿಲಂತೆ ॥ ಸಂದಗಜರಥ ತುರಗಪತ್ತಿಗ । ಳಂದಗೆಡಲುಮಹಾಪ್ರಳಯವಾ । ಯ್ತೆಂದುನಿಮಿಷಾರ್ಧಾರ್ಧಮಾತ್ರದಲಖಿಳಪರಬಲಕೆ ॥ ೫ ॥ ಮುಷ್ಟಿಹತಿ ಯಲಿವೈರಿಬಲಹುಡಿ । ಹಿಟ್ಟೆನಿಸಿಹಾರಿದುದುಹರಹರ । ಮುಷ್ಟಿಕಾರಿಯಮುಂದೆಕರಿರಥತುರಗಪತ್ತಿಗಳು ॥ ಘಟ್ಟಗೆಡದಬಿಗಿಹೆಯೆ ನಿಸಿಕಡ । ಲಿಟ್ಟಹರಿವರುಣಾಂಬುಗಳಕುಣಿ । ಪಟ್ಟಿಗಳಲತಿರೌದ್ರವೆನೆರಂಜಿಸಿತುರಣಭೂಮಿ ॥ ೬ ॥ ಕಿತ್ತುಹೊಡದಡೆಮುರನ ಹತಿಯಲಿ । ಹತ್ತಿಗುದುರಥಸೂತವಾಜಿಗ । ಳೊತ್ತರಿಸಿಕಡಿಖಂಡವಾಗಿರೆನೆಲನನವನಿಯನು ॥ ಹೊತ್ತಗಜನಾಗೇಂದ್ರಕಮಠರ । ಮಸ್ತಕಂಗಳುಬಿರಿಯೆಮುರರಿಪು । ಮೃತ್ಯುವಾದನುಬಹಳಮಾಗಧಸೈನ್ಯಸಾಗರಕೆ ॥ ೭ ॥ ಚಲ್ಲಿದುದುನೃಪಕಟಕಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪಲ್ಲಟ ನೆಹೆಮ್ಮರದಘಾಯದ । ಘಲ್ಲಣೆಗೆಬಲಭದ್ರನುನ್ನತಮುಷ್ಟಿಹತಿಗಳಲಿ ॥ ಬಿಲ್ಲಬಸುಟರುಸುಭಟರಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲರಾವ್ಯೂಹವನು ಮುರಿದೆದೆ । ದಲ್ಲಣವಮಾಡಿದರುಮಗಧನೃಪಾಲಮುಖ್ಯರಿಗೆ ॥ ೮ ॥ ಅತ್ತಲನ್ನೆಗಮಗಧನೃಪಬೆಂ । ಬೊತ್ತಿಯಾದವಸುಭಟರ ನುಕಿಡೆ । ಗುತ್ತಿಕೊಂಡನುಮಾರ್ಗದಲಿಯವನೇಶ್ವರನಧನವ ॥ ಎತ್ತುಭಂಡಿಭಟಾಳಿಸಹಿತರಿ । ಮತ್ತಗಜಪಂಚಾಸ್ಯರಲ್ಲಿಂ । ದೊ ತ್ತರಿಸಿಹಾಯ್ಸಿದನುಹರಿಬಲಭದ್ರರಭಿಮುಖಕೆ ॥ ೯ ॥ ಬರವಕಾಣುತಕಾಣುತವೆಸಂ । ಕರುಷಣಾಚ್ಯುತರಸ್ತ್ರಧಾರಾ । ವರು ಷದಲಿತನುಮುಳುಗಿಭಯಗೊಂಡಂತೆಹಳಹಳಿಸಿ ॥ ನರರಲೀಲಾನಾಟಕವನನು । ಕರಿಸಿಕೋಮಲಚಾರುಚರಣಾಂ । ಬುರುಹ ಯುಗಳದಲೋಡಿದರುಕಾಲೂರಿಕಲುನೆಲಕೆ ॥ ೧೦ ॥ ಓಡಿದರುಲೋಕೈಕವೀರರು । ನೋಡಿನಕ್ಕನುಮಗಧನೃಪನಿ । ನ್ನೋ ಡಾತಿರೆತಾಬಿಡುವೆನೇಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವನ ॥ ಬೇಡಿಕೋಬೆಂಬಲಕೆಶೇಷನ । ದಾಡೆಯನುಮರೆಯೊಗುಕೃತಾಂತನ । ಬೀಡನರಿ ಯಾತನ್ನಬಲವನೆನುತ್ತಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ ೧೧ ॥ ಕಾಲಯವನನಕೊಲಿಸಿದವನೀ । ಕಾಲವೇಗಿಯನಹುದುಮತ್ತೀ । ನಾಳುಗಳು ಬಹುಬಲ್ಲಿದರಲೈರಣಪಲಾಯನಕೆ ॥ ಮೇಲುಜಗವನುಮೇಣವನಿಮಾ । ತಾಳವನುಹೊಗಲಿನ್ನುಬಿಡುವೆನೆ । ಕಾಲನಲ್ಲಾನಿನ್ನಭಾ ಗಕ್ಕೆಂದನವನೀಶ ॥ ೧೨ ॥ ಎನುತಬೆನ್ನಲಿಮೂದಲಿಸುತಾ । ಜನಪನೈತರಲಖಿಳಸೇನಾ । ವನಧಿಯಲಿನೃಪನಿಕರಬೊಬ್ಬಿಡೆಬಹ ಳಪರುಷದಲಿ ॥ ದನುಜಹರಬಲ್ಗರೆಭಗೀರಥ । ರೆನೆನೃಪಾಲಕಕಟಕಗಂಗಾ । ಘನತರಂಗದಕಡಲಕಳಕಳದಂತೆರಂಜಿಸಿತು ॥ ೧೩ ॥ ಕಳದುದುಸ್ತರದುರ್ಗಮಾರ್ಗಂ । ಗಳನುಗಿರಿನದಿಕಾನನಪುರಾ । ವಳಿಗಳನುಬರಬರಲುಗೋಮಂತಾದ್ರಿಯುಪವನಕೆ ॥ ಬಲ ಮುರಾಂತಕರಹಿತರಟ್ಟಲು । ಬಳಲಿದರುತನ್ನೊಡೆಯರೆನುತಾ । ನಳಿನಸಖನಡಹಾಯ್ಸಿದನುಕತ್ತಲೆಯಪಡಿಬಲವ ॥ ೧೪ ॥ ಹೊ ಕ್ಕರಾಕರವೀರಪುರವನು । ಚಕ್ರಧರಹಲಧರರುಕತ್ತಲೆ । ಸಿಕ್ಕಿಸಿತುಸಂಸಾರತಿಮಿರದಪ್ರೋಲುಪರಬಲವ ॥ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಮೂವ ತ್ತುಘಳಿಗೆಯ । ಲಿಕ್ಕಿಸುವಡಾವೆನುತವೇಯೊಳ । ಗಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟದುರಾಯದಳಗೋಮಂತವನುಬಳಸಿ ॥ ೧೫ ॥ ಮರಳೆಬೆಳಗಾ ಯತ್ತಾಮುಕುಂದನ । ಚರಣವನುತೋರಿಸಲುನೆರೆಯದು । ನಿರುತವೀಲೌಕಿಕವಿವೇಕಜ್ಞಾನದಂದದಲಿ ॥ ಗಿರಿಯತುದಿಗೇರಿದ ರುಜಗದೀ । ಶ್ವರರುಬಳಿಕಾಮಗಧಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರನಬಲಹೊಕ್ಕರಸಿದುದುತದ್ಗಿರಿವನಂಗಳಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಅರಸಿಕೆಳಲಿದುದೆಸೆದೆಸೆ ಯಗಿರಿ । ವರನದೀಕಾನನಗುಹಾಗಂ । ಹರಗಳಲಿಗೋವಿಂದರಾಮರನೈದೆನೃಪಕಟಕ ॥ ಪರಿಪರಿಯಬಹುಶಬ್ದಶಬ್ದೋ । ತ್ಕರ ಗಳಲಿನೆರೆತೊಳಲುವಂತಃ । ಕರಣಶುದ್ಧಿವಿಹೀನವಿಷಯವಿಮೂಢರಂದದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಮರಳಿಮರಳಿಮುಕುಂದನಿದ್ದಾ । ಗಿರಿಯ ಶೃಂಗವನುಳಿದುವಿಪಿನಾಂ । ತರದೊಳಗೆಹೊಕ್ಕರಸಿಕಾಣದೆಮರಳಿದುದುಕಟಕ ॥ ನಿರುಪಮಾತ್ಮನತೋರ್ಪನಿಗಮದ । ಶಿರವನು ಳಿದಿತರದಲಿವಿಶ್ವಂ । ಭರನನೆಲೆಯನುಕಾಣದಳಲುವಕರ್ಮರತರಂತೆ ॥ ೧೮ ॥ ಹೊಂದಿದರುಹರಿರಾಮರೆಂದೈ । ತಂದುಕಾಣದೆ ಮಾಗಧಭೂಪತಿ । ಗಂದುಬಿನ್ನವಿಸಲುಮಹಾನೃಪವೃಂದವನುನೋಡಿ ॥ ಎಂದರಾಕುಹಕಿಗಳುಗಿರಿವನ । ಕಂಧರಂಗಳಡಗಿ ಕೊಂಡಿಹ । ರೆಂದುಕಡಿದೇರುವುದುಗಿರಿಕಾನನವನಿದನೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಎಲೆಕಳಿಂಗಜಯದ್ರಥರಿರೆಲೆ । ಯೆಲೆಸುದಕ್ಷಿಣಸೋಮಕರಿ ರೆಲೆ । ಯೆಲೆವಿರಾಟದ್ರುಪದಶಕುನಿಪ್ರಮುಖಮುಖ್ಯರಿರ ॥ ತೊಲಗದೇರಿಮಹಾದ್ರಿಯನುಬಲು । ಹಳುವವನುಕಡಿಕಡಿದುಮೂ ಡಣ । ವಳಯದಲಿಶೋಧಿಸಿಮಹಾಕಾನನವನಿದನೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ದ್ರುಪದದಮಘೋಷೇಕಲವ್ಯಕ । ವಿಪುಳಬಲವಿಂದಾನುವಿಂ ದರು । ನೃಪಯುಧಾಮನ್ಯುಕ್ಷಿತೀಶ್ವರಪೌಂಡ್ರಕಾದ್ಯರಿರ ॥ ನೃಪತಿಬಾಹ್ಲಿಕಸಾಲ್ವರಿರಗಿರಿ । ವಿಪಿನವನುಕಡಿಕಡಿದುನೀವಿಂ । ದಹಿಯಶನನರಸುವುದುತೆಂಕಣಭಾಗದೊಳಗೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ವೀರನೃಪಭೂರೀಶ್ರವರಿರೀ । ವೀರಭಂಜನಧುರದನೃಪಸಂ । ವೀ ರದತಿಗಳನಾಬೃಹತ್ಕ್ಷಸನಶತಧ್ವಜನ ॥ ಭೂರಿಬಲಸಹಿತರಸಹೇಳದ । ನಾರಿಪಡುವಣದೆಸೆಗೆಮಾಗಧ । ಭೂರಮಣನಾಟೋ ಪನಿಗಲಾಹವದಪಟುಭಟರ ॥ ೨೨ ॥ ಆಕಳಿಂಗತ್ರಿಗರ್ತಭೀಷ್ಮಕ । ಕೇಕಯರಶಿಶುಪಾಲಮುಖ್ಯರ । ನೇಕಬಲದಲಿಬಹಳಕೋ ಪಾಟೋಪದಲಿಜಡಿದು ॥ ಆಕುಬೇರನದೆಸೆಯಲಾಜಗ । ದೇಕವೀರನನರಸುತಾನೇ । ನೂಕಿಹತ್ತಿದನವನಿಜಡಿಯಲುಮಗಧ ಭೂಪಾಲ ॥ ೨೩ ॥ ಏರಿಕಡಿದರುಕೊಡಲಿಹೊಯ್ಯಳ । ಕಾರರದ್ರಿಯನೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನ । ಲೋರುಗುಡಿಸುತ್ತಿರ್ದದವನಿಮಹೀಶ ರುರವಣೆಗೆ ॥ ಜಾರಿದವುತೆಂಗುಗಳುಕೆಡದವು । ನೇರಿಲುಗಳಾಪನಸಘನಖ । ರ್ಜೂರಪುಂಗಾವಳಿಗಳೊರಗಿದವೊಂದುನಿಮಿಷ

ದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಬೀಳುತಿರ್ದವುಬಹಳರಭಸದ । ಲೀಲೆಗಳುಫಲಭಾರದಲಿಕಿ । ತ್ತೀಳೆಬಾಳೆಯುವನಗಳಕ್ಕಾಡಿದವುಗೊನೆಸಹಿತ ॥ ಮೇಲೆಮುಗಿಲನುತಾಗುಕುವುನ್ನತ । ತಾಳವನದಾಳ್ಗಂಬವನಶ್ರೀ । ತಾಳವನವೆಂಬಿವುನಿರಾಶ್ರಯವಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಹಿಂಗದೇರಿದತಾಪಪ್ರವರ್ಷಣ । ಶೃಂಗವನುಕಡಿದರಸಿದರುಯದು । ಪುಂಗವರನೆಲೆಗಾಣದಪಗತವಾದರೆಂದೆನುತ ॥ ತುಂಗಗಿರಿ ಗಂಹರಗಳೊಳಗಿರಿ । ಭಂಗರಿದ್ದರೆವೊಳ್ಪನೀಗಳೆ । ಯಿಂಗಳವನೆಂದೊಟ್ಟಸುಟ್ಟರುಬೊಬ್ಬಿರಿದುಗಿರಿಯ ॥ ೨೬ ॥ ಬೆಂದವಗಣಿತ ಖಗಮೃಗಂಗಳು । ಹೊಂದಿದವುವನಜಲಚರಂಗಳು । ಕಂದಿದವುದಶದಿಕ್ಕುಗಳುಕಾರ್ಬೊಗೆಯಹೊಗೆಗಳಲಿ ॥ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟವು ರವಿಯರಥಹಯ । ವೃಂದವಂಬರಚಾರಿಗಳುಮನ । ಗುಂದಿದರುನಮಗಾರುಗತಿಯೆನ್ನೆನುತತಲ್ಲಣಿಸಿ ॥ ೨೭ ॥ ಹರನಹಣೆಗಣ್ಣಿ ಚ್ಚುಭುವನವ । ನುರುಹಲುದ್ಯೋಗಿಸಿತೆನಲೆಸಂ । ಹರಣಸಮಯಪ್ರೊಜಗಕೆಜೋಯಿಸರರಿತರಾಲಾಯ್ತೊ ॥ ಹರಿಬಲರಿಗಿ ನ್ನಾವವಿಧಿಯೋ । ಗಿರಿನಿವಾಸಿಗಳಂಗೆರ್ಝುಳಕೊ । ಯ್ದುರಿವುತಿವೆಕರಿಕರಗಳೆಂದಳಲಿದುದುಸುರನಿಕರ ॥ ೨೮ ॥ ಸಂಕಲೆಯಕಡಿ ಪ್ರಳೆಯಮೇಘದ । ಬಿಂಕಬಿರಿಯಲಿನಂದಿಸಲಿತಾ । ಬೆಂಕಿಯನುಬೇಗದಲಿತೆಗೆತೆಗೆರಾಮಮಾಧವರ ॥ ಅಂಕನವ್ಮದೆನುತ್ತನಭ ದಲಿ । ಪಂಕಜಾಸನನಮರರಿಂಗೆನ । ಭೋಂಕೆನಲುಡಾವರಿಸಿತುರಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲವ ॥ ೨೯ ॥ ಅಮಹಾಗಿರಿದಾಹದುರ್ಧರ । ಧೂಮಕೇತುಜ್ವಾಲೆಯಲಿಹರಿ । ರಾಮರಾಡುತಕಂಡಮೂಲಫಲಾಶನಂಗಳಲಿ ॥ ಕ್ಷೇಮಮೂರ್ತಿಗಳಿರ್ದರಾತ್ಮಾ । ರಾಮ ಯೋಗಿಗಳಂತೆತಾಪ । ಸ್ತೋಮದೂರರುಕುಧರವಟಕೂಟಸ್ಥರೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೩೦ ॥ ಬಳಿಕಹರಿವನಧಾಮಧೂಮ । ಜ್ವಲನತೀ ವ್ರಜ್ವಾಲೆಯಲಿವಸ । ವಳಿದವೋಲನುಕರಿಸಿಮತ್ರ್ಯಾಕೃತಿವಿಡಂಬನದ ॥ ಘಳಿಲನದ್ರಿಯಮಸ್ತಕವನೊದ । ದಿಳೆಗೆಹಾಯ್ದರು ಲಘುಮೆಯಲಿಹರಿ । ಬಲರುನೆತ್ತಿಯನೊದದುಗುಣಯೋಗಿಗಳುನಡವಂತೆ ॥ ೩೧ ॥ ಇಂದಿರಾಪತಿರಾಮರಾಹ । ನ್ನೊಂದುಯೋ ಜನದದ್ರಿಮಸ್ತಕ । ದಿಂದಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದರುಬಳಿಕಾದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ॥ ಬಂದರರಿಬಲರರಿಯದಂದದ । ಲಂದುಪುರಜನವಿದಿರುಗೊಳ ಲಾ । ನಂದದಲಿಬಹುಶಂಖದುಂದುಭಿವಾದ್ಯರವಗಳಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಅತ್ತಲಾಮಾಗಧಮಹೀಪತಿ । ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿಮಹಾದ್ರಿಯನುಕಡಿ ದೊತ್ತರಿಸಿಕಡಿದರಸಿಕಾಣದೆಸುಟ್ಟುಗಿರಿವನವ ॥ ಸತ್ತರಚ್ಯುತರಾಮರೆಂದೇ । ಚಿತ್ತದಲಿನಿಶ್ಚೈಸಿರಾಯರ । ವೊತ್ತಸಹಿತೈದಿದರು ಹರುಷದಲಂದುನಿಜಪುರಕೆ ॥ ೩೩ ॥ ಜನಪಕೇಳಾಮಗಧಮುಖ್ಯಾ । ವನಿಪರಿಗೆವಿಜಯವನುಹದಿನೆಂ । ಟನೆಯಸಮರದಲಿತ್ತು ಭುವನಾಧೀಶ್ವರೇಶ್ವರರು ॥ ಅನಿಮಿಷಾರಾಧಿತರುಲೀಲಾ । ಮನುಜವಿಗ್ರಹರೆಸದರಾಸೆ । ಜ್ಜನವಿನುತನಿತ್ಯಾತ್ಮರಾಮರುದ್ವಾರ ವತಿಯೊಳಗೆ ... ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ... ॥ ೩೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೧೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐವತ್ತ್ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

——(§) ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ದೂರ್ವಾಸರು ಬರುವಿಕೆ. (§)——

ಸೂಚನೆ॥ ಹಂಸಡಿಬಿಕರುಮಾಡಿದಧಿಕನ್ಯ । ಶಂಸಕರ್ಮವೆನದನಘೌಘ । ಧ್ವಂಸನಲ್ಲಿಗೆಬಂದುದೂರಿದನಂ
ದುದೂರ್ವಾಸ ॥ ... ...

ಪದನು॥ ದ್ವಾರಕಾಪುರವರದಲಂದಾ । ಶ್ರೀರಮಣಸಂಕರುಷಣರುಯದು । ವೀರಸಭೆಯೊಳಗೊಂದುದಿನಭೂಪಾಲ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಭೂರಿವಿಭವದಲೆಸದಿರಲುಮುನಿ । ವೀರಶಿಷ್ಯಸಹಸ್ರದಲಿದು । ರ್ವಾರರೋಷೋಜ್ವಲನನಿಪದೂರ್ವಾಸನೈತಂದ ॥ ಹರಿದಕೃಷ್ಣಾಜಿನದಹೊರೆಗಳ । ಮುರಿದುಕಟ್ಟದದಂಡೆಗಳಸೀ । ಕರಿಗಳದರಾಪೀನವಸನದಸೀಳಿದುಡಿಗೆಗಳ ॥ ಹರಿದಜಪಮಣಿ ಮಾಲೆಗಳವಿ । ಷ್ಟರದಹಲಗೆಯಶಿರದದರ್ಭಂ । ಕುರದೊಡದುನೆಗ್ಗಿದಕಮಂಡಲುಗಳಲಿನಡೆತಂದ ॥ ೧ ॥ ಉಡಿಗತೊಡೆವಿಹದು ಕೆಗಳಲಿಬರ । ಲೆಡಬಲದಲುರವಣಿಸಿಶಿಷ್ಯರ । ಗಢಣದೈನೂರ್ವರಲಿಬೆವರುವಸರ್ವಗಾತ್ರದಲಿ ॥ ಪೊಡವಿಯಲಿಕಾಲಿಡುತಮೆಟ್ಟದ । ಹುಡಿನನೆಯೆಕತಬಿಸಿಲತಾಪದ । ನಡುಹೆಗಲುನಡೆತಂದನಾಮುನಿಮುರಹರನಸಭೆಗೆ ॥ ೨ ॥ ಮಿಡುಕುವಧರದಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ । ಕಡುಗುದಿಯುಸುಯ್ಲುಗಳತೊಳಗುವ । ಬಿಡುಜಡೆಯಬೀಸುವಕರಾಗ್ರದಪತ್ರಪುಟ್ಟಿಗೆಯ ॥ ಒಡಲಡಗೆಯಲಿತೋರುತ್ತಭಿನವ । ಮೃಡನವೊಲುವಾಲಗಕೆಶಿಷ್ಯರ । ಗಡಣದಲಿನಡೆತಂದುಕಂಡನುಮುನಿಪನಚ್ಯುತನ ॥ ೪ ॥ ಉರಿವೊಗದಮುನಿವೀರನೈತರೆ । ಬ ರವಕಾಣುತದೂರದಿಂದಾ । ನೆರವಿಸಹಿತಿದಿರೆದ್ದುಸುರಮುನಿವಂದ್ಯನಭಿನಮಿಸಿ ॥ ಕರವಮುಗಿದಾಸನವನಿತ್ತುಪ । ಚರಿಸಿದನುಮು ನಿನಿಕರವನುಸ । ತ್ಕರಿಸಿದಘ್ಯಾರ್ದ್ಯಾಸನಂಗಳಲಂದುಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೫ ॥ ತೊಳದುಚರಣಂಗಳನುಸಲೆಶೀ । ತಳವೆನಿಪಪರಿಮಳಿತ ಜಲದಲಿ । ಬಳಲಿಕೆಯನಾರಿಸುತತಾಳದಬಿಜ್ಜಳಿಗೆಗಳಲಿ ॥ ಒಲಿದುತಾನೇಬೀಸಿದನುಮುನಿ । ಕುಲವನಾದೂರ್ವಾಸನಂತ । ಜ್ವಲಿತಕೋಪಾಗ್ನಿಯನುನಂದಿಸಿದನುನಯೋಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬ ॥ ಹೇಳಿದೇನೆಂತಾಯ್ತುಮುನಿಶಾ । ರ್ದೂಲನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆಕೋ

ಪಥ । ಕ್ಷಾಳಿಸಿತ್ತಾರಿಂದನಿಮ್ಮಡಿಗೀಭವತ್ಪದಕೆ ॥ ಮೇಳವಿಸಿತಚ್ಚರಿಯಲಾದು । ಶ್ರೀಲರಾರೋನರಕಕೂಪದ । ಲಾಳಲು
ದ್ಯೋಗಿಸಿದರೆಂದಸುರಾರಿಬಿಸುಸೂಪ್ಪು ॥ ೭ ॥ ಸುರರುಸಹಿತಾವನಸರೋಷ । ಸ್ಫುರಿತವದನಾಭ್ರೂವಿಭಂಗವ । ನಿರದೆಕಂಡಂ
ಜುವರುಭಯದಲಿಶಾಪಶಂಕೆಯಲಿ ॥ ನರರವೆಂತೋನೆರೆವಿರೋಧಾ । ಚರಣೆಯಲಿಜೀವಿಸುವರೆಂದಾ । ಮುರಹರನುತಕ್ಕೈಸಿಮ
ಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೮ ॥ ಅಸುರನೋಸುರನೋಮಹೇಂದ್ರನೊ । ವಸುಮತೀಶನೊವಾಸುಕಿಯೊನು । ವ್ಯಸನವ
ನುಮಾಡಿದನದಾವನೊಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥ ಅಸುವಕೊಂಬೆವುಕೊಂಬೆವಾತನ । ಬೆಸಸುವುದುತನಗೆಂದುಕೈಮುಗಿ । ದಸುರ
ರಿಪುವಿಂದವನುಮುಟ್ಟದನಾಮುನೀಶ್ವರನ ॥ ೯ ॥ ಕಾಳುರಿಯಕೋಟರದಸಿಮಾಳೆ । ಗಾಲವನುಕಂಡಂತ್ರೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲ
ನಮೊಳೋಕ್ತಿಯನುಕೇಳುತ್ತಾಮುನಿಪನೆದೆಯ ॥ ತೂಳುವಂತಸ್ತಾಪತಗ್ಗಿದು । ದಾಲಿಗಳುಕೆಂಪಡಗಿಕೋಪವ । ಬೀಳುಕೊಟ್ಟ
ನುನುಡಿದನವನತನಾಗಿಹರಿಪದಕೆ ॥ ೧೦ ॥ ಜಯನಮೋಭಾಗವತರಘಸಂ । ಕ್ಷಯನೆಜಯಜಯಚಕ್ರಪಾಣಿಯೆ । ಜಯಮಹಾ
ವಿಷ್ಣುವೆನಮೋಭುವನೈಕಕಾರಣನೆ ॥ ಜಯನಮೋಗರುಡಧ್ವಜನೆಜಯ । ಜಯನಮೋಗುಣನಿಧಿಯೆಭುವನ । ತ್ರಯಮ
ಹೋದಯಮೂರ್ತಿಜಯಜಯಜಯನಮೋಯೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಅರಿಯೆವೆಂದೆಲೆದೇವಹೇಳದೆ । ಬರಿದೆಹುಸಿಯನುಲೋಕಚೇ
ಷ್ಟೆಯ । ನರಿವರಾರಖಿಳಾತ್ಮಕನೆನೀನುಳಿಯೆಬೇರೇನು ॥ ಅರಿಯದಂತೀಮರ್ತ್ಯವೇಷವ । ಧರವನಿನ್ನೊಂದಾಜ್ಞೆಯಲಿತಾ ।
ನರುಪುವೆನುಚಿತ್ತೈಸುತನ್ನಪರಾಧವವನೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಉತ್ತಮನೆಸಾಲ್ವಾವನೀಶರೊ । ಳತ್ಯಧಮರಾಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನ । ಪುತ್ರರ
ವಧರಿಸುವಡೆನಾಲ್ವರುಧರ್ಮಕಂಟಕರು ॥ ಮತ್ತೆಹಂಸನುಡಿಬಿಕನುಲೂ । ಕುತ್ತಮೋತ್ತಮನಾಸುಶರ್ಮನು । ಮೃತ್ತಿಕಾವನ
ವೆಂಬನಗರದಲೆಸವರವರೆಂಬ ॥ ೧೩ ॥ ಅನಿಬರೊಳಗಗ್ಗಳೆಯರಿಬ್ಬರು । ಘನತರದಬಲವೀರ್ಯದಲಿಹಂ । ಸನುಡಿಬಿಕರೆಂಬವರ
ವರುಕೈಲಾಸವಾಸಿಯನು ॥ ತನುನಿರೋಧವತಳೆದುತಪದಲಿ । ಜನುಪನೊಲಿಸಲುಕಂಡುಕರುಣಾ । ವನಧಿಮೈದೋರಿದನುಹನ್ನೆ
ರಡಬ್ದಂತ್ಯದಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಬೇಡಿವರವನೆನಲ್ಕೆತನುವನು । ನೀಡಿಪದದಲಿದಂಡದಂತಿರೆ । ಬೇಡಿದರುಭೂತಂಗಳೆರಡನುರಣಸು
ದುರ್ಮದರ ॥ ನೋಡುವರೆನಿಜತೃಪ್ತರನುನೆರೆ । ರೂಢಿಗಧಿಕರನಧಿಕಬಲವನು । ಕೊಡೆಹಾಹಾಹೀಹಿಯಂಬರನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ॥
ಕೊಟ್ಟನತಿಶೇಸೆನುತವರವನು । ದುಷ್ಟರಿಬ್ಬರುಪಡೆದುಬಂದರು । ಪಟ್ಟಣಕೆಪರಿತೋಷದಲಿಬಳಿಕಾಕುಮಾರರಿಗೆ ॥ ಪಟ್ಟವನು
ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆದುರ್ಮತಿ । ಕಟ್ಟದನುಪರಿವಾರಮಂತ್ರಿಗ । ಳಿಷ್ಟಜನಸಹಿತಿಬ್ಬರಿಂಗಾಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನೃಪ ॥ ೧೫ ॥ ಘೋಳಿಬೆಂಬಲವಾಗ
ಲುರಿಯಭ । ಥಾಳಘನವಹವ್ರೋಲುವರಭೂ । ಪಾಲಪಟ್ಟವಧರಿಸಲಾಯಿತ್ತಧಿಕತರಗರ್ವ ॥ ಪಾಲಿಸಿದರವನಿಯನುನೃಪಕುಲ ।
ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣರಾದು । ಶೀಲನಿಧಿಗಳುದುರ್ವಿನೀತರುಪಾಪಚೇಷ್ಟಿತರು ॥ ೧೬ ॥ ಒಂದುದಿನಬೇಟೆಗೆದುರಾತ್ಮರು ।
ಬಂದರೆಮ್ಮಾಶ್ರಮಕೆಮೃಗಕುಲ । ವೃಂದಮಾರಿಗಳಾಗಿಮೃಗಯಾವ್ಯಸನಲೋಲುಪರು ॥ ಮಂದಮತಿಗಳುಕಂಡರೀಮುನಿ ।
ವೃಂದವನುಘನತರತಪೋವ್ರತ । ದಿಂದಕರ್ಷಿತಗಾತ್ರರನುನಗುತೆಂದರಿವರೊಡನೆ ॥ ೧೭ ॥ ಒಡಲದಂಡಿಸಿಬರಿದೆದುಃಖಂ । ಬ
ಡುವಿರೇತಕೆವಿಪ್ರಕುಲವೀ । ಕಡುವಿನೋದಕ್ಕೆಂದುಜನಿಸಿತೆಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ತಡೆಯವೀಯಾಶ್ರಮವಪಟ್ಟಿಂ । ಮೊಡನೆಬಂ
ದರೆಕೊಡುವೆವೆವಿಮ್ಮಾ । ಮಡದಿಯರನೇಕಕಟಬಳಲುವಿರೆಂದರಾಖಳರು ॥ ೧೮ ॥ ಮಾಡಿತಪವನುಮತ್ತೆದೈವವ । ಬೇಡುವುದು
ತಾನೆನುತನಾಕದ । ಜೋಡೆಯರಲೇಸಿಮಗೆಮಾಳ್ಪವುನಿಜಮನೋರಥವ ॥ ನಾಡುಮೆಚ್ಚಲುನಾವುಮದುವೆಯ । ಮಾಡುವೆವು
ಮೇಣಿಲ್ಲಿಯೇಕೈ । ಗೂಡಿಸುವೆವೇಳೇಳಯಿಂದರುಕೈಗಳನುಹಿಡಿದು ॥ ೧೯ ॥ ಏಳದಿದ್ದರೆಕೈವಿಡಿಸಿದರು । ಬಾಲೆಯರಕೈಯಿಂದ
ತಮ್ಮಯ । ಮೇಲುದವನುಡಲಿತ್ತುಕೃಷ್ಣಾಜಿನಗಳನುಹರಿದು ॥ ಸೀಳಿಕಾಪೀನವನುದೋರದ । ನೂಲಹರಿದಿದಿಕಿದರುದರ್ಭೆಯ ।
ಮೇಲೆತಂಬುಲವುಗುಳಿಬಿಸುಟರುದುರ್ವಿದಗ್ಧಯರು ॥ ೨೦ ॥ ಕವಿಸಿದರುನಾಯ್ಗಳನುಹೋಮದ । ಭವನಮಂಟಪಗಳಲಿ
ಮೆದ್ದರು । ಹವಿಗಳನುಸವಿಯಾದನೆನುತವೆಯಗ್ನಿಹೋತ್ರದಲಿ ॥ ಗವಲುಮಸಗಲುಸುಟ್ಟುಮೃಗಮಾಂ । ಸವನುಮುರಿದರುದಂ
ಡಗಳಮುರಿ । ದವನಿಗೀಡಾಡಿದರುಕರವತಿಗಳನುಖಳರೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಏನಹೇಳುವೆನಪರಮಾಪವಿ । ಧಾನವನುಸರ್ವಾತ್ಮಕನ
ಲೈ । ನೀನುದಿಟಕಿದನರಿಯದವನೇತಮ್ಮಜಪತಪದ ॥ ಹಾನಿಯನುಹುರಿಗೊಳಿಸಿಹೋದರು । ಮಾನವೇಂದ್ರಾಪಶದರೆವಿಮ್ಮಾ ।
ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳಾರದೆಂದನುಮುನಿಮುಗಾಂತಕಗೆ ॥ ೨೨ ॥ ಎಂದುಮುನಿಮುರಿದೊಡೆದುಸೀಳಿದು । ಬೆಂದದಂತಕಮಂಡಲಂಗ
ಳ । ವೃಂದವನುಕೃಷ್ಣಾಜಿನಚ್ಛದನಪಹೊರೆಗಳನು ॥ ತಂದುಶಿಷ್ಯರಕೈಯಲಿದೆನೋ । ಡೆಂದುತೋರಿಸಿದರುಸಭಾಗ್ರದ । ಲಂ
ದುನೋಡುವಜನನಿಕರಬೆರಗಾಗಲೋಲಗವ ॥ ೨೩ ॥ ನೋಡಿಬಿಸುಸುಯ್ದುಸುರರಿಪುತಾ । ಗಾಡಿಮಣಿಮುಕುಟವನುನು
ಡಿದನು । ಕೇಡನೇನಿಶ್ಚೈಸಿದರುಪಾಪಿಗಳುತಮಗಿಂದು ॥ ಆಡಲೇಕದನಾಹವೆಗಲಾ । ನೋಡಿದಂದಿಂದಿತ್ತಕಂಡನು । ಗೂಢಿನರು
ಸುರವಿಪ್ರಧರ್ಮಂಗಳಿಗೆನೃಪರೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಸುತ್ತಿಗೋಮಂತವನುಗಿರಿಕೈ । ವರ್ತಿಸಿದಡಾನಂದೆಸಂದೆನು । ಮೃತ್ಯುವಿನವಶ
ಕೆಂದುನಿಶ್ಚೈತ್ರೆಯಲಿಸ್ಮೃಪನಿವಹ ॥ ಮತ್ತರಾದರುಮೈಮರದುದು । ವೃತ್ತತನದಲಿದೋಷವೆನೆಗವ । ಚಿತ್ತವಿಸಲಾಗದುವೆಗತಕಿ

ಬ್ಜಿಷರುನೀವೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಕ್ಷಮಿಸುವುದುಮುನಿನಾಥತನ್ನ । ಕ್ರಮವನಿದನಾನಿರಲುನಿಜಹ । ಮ್ಮವಾತ್ರೆಗಾಯ್ತುವಿರೋಧಶಿವ
ಶಿವಖಳರದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ಕುಮತಿಗಳುತಮ್ಮಿಂದತಾಪವ । ಗಮಿಸದಿಹರೇಸಾಧುಜನದ । ಕ್ರಮವಿದಾರಿಗೆಪಥ್ಯವೆಂದನುಸೂಯುದ್ದ
ಮುರವೈರಿ ॥೨೮॥ ಇನ್ನುಬದುಕಿದನಾದಡಹುದಾ । ಕುನ್ನಿಗಳುದಿನವೆರಡುಮೂರನು । ಮನ್ನಿಪುದುಪರಿಹರಿಸುವೆನುಖಳಕುಲ
ದಹಂಕೃತಿಯ ॥ ಗನ್ನಗತಕದವಾತಿದಲ್ಲಿ ಲೆ । ಧನ್ಯರರಸನೆನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾ ।. ಣಿನ್ನುನೋಡೆಂದಸುರರಿಪುಸಂತವಿಸಿದನುಮುನಿಯ ॥
ತರಿಸಿಹೊಸವಸ್ತ್ರಂಗಳನುಹೊಸ । ಕರವತಿಗೆಕೃಷ್ಣಾಜಿನಂಗಳ । ನುರುಪರ್ಟಿಚ್ಚದಗಳನುಕೊಡಿಸಿದನಾಮುನಿವ್ರಜಕೆ ॥ ನಿರುತ
ಮಜ್ಜನಪಾನಭೋಜನ । ಪರಿಹೃತಶ್ರಮರಾಗಿರಾತ್ರೆಯ । ನುರುಳೆನೂಕಿದರದರೊಳಗೆಮುನಿವರರುಹರುಷದಲಿ ॥ ೨೯ ॥
ಮುನಿಯಕೋಪವಬಳಿದುಮುರರಿಪು । ವನಧಿಗಿಡುಕಿದನೆನಲುರವಿರಥ । ವನುಕರಿಸಿಹಾಯಿದುದುಬಳಿಕಾಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಗೆ ॥
ತನಗೆತಾನೇಮತ್ತೆಮೂಡಣ । ವನಧಿಯಲಿಮೈದೋರಿದನುಮುನಿ । ಮನಕೆಹರುಷವನೀವವೋಲುದಯಾದ್ರಿಗೈತಂದ ॥ ೩೦ ॥
ನಿತ್ಯವಿಧಿಗಳನೆಂದುಋಷಿಗಳು । ವಿಸ್ತರಿಸಿಯ್ಮೆತರಲುಮುರಹರ । ನಿತ್ತನೋಲಗವನುಸುಧರ್ಮಾಹ್ವಯಸಭೆಯೊಳೋಲಿದು ॥ ಸುತ್ತಿ
ಕುಳ್ಳಿರೆನೃಪಕುಮಾರರ । ಮೊತ್ತವಂಘ್ರಿಸರೋಜಪೀಠವ । ನುತ್ತಮೋತ್ತಮಕೀರ್ತಿಮೆರೆದನುವಿದಿತವಿಭವದಲಿ ॥೩೧॥ ಸದ
ಮಳರುಕುಳ್ಳಿರಲುಬಲವಂ । ಕದಲಿದೂರ್ವಾಸಾದ್ಯರೆಡವಂ । ಕದಲಿಸಾತ್ಯಕ್ಯುದ್ಧವಾಕ್ರೂರಾದಿಯದುವರರು ॥ ಇದಿರಲಾವ್ರತಿ
ನಿವಹವಿರಲು । ಗದಹಲಾಯುಧಯಾದವೇಶ್ವರ । ರುದಿತತೇಜದಲೆಸೆಯಲೆಸದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೩೨ ॥ ಸೂತಮಾಗಧವಂದಿ
ಗಳಹಾ । ಸ್ವಾತಿಶಯಕೋವಿದರನಾಟ್ಯಸು । ಗೀತವಾದ್ಯವಿಶಾರದರಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಪರಿಣತರ ॥ ಜ್ಯೋತಿಷಜ್ಞರಬುಧರನೃಪಕುಲ ।
ನೀತಿವಿದರಸಮಸ್ತಸುಜನ । ವ್ರಾತದಲಿಭುವನಾಧಿಪತಿಯಾಸ್ಥಾನರಂಜಿಸಿತು ॥೩೩॥ ರಾಯರಧಿಕರರಾವುತರಬಲ । ನಾಯಕರ
ನಾನಾವಿಧಾನವಿ । ಧಾಯಕರಸಾಮಂತಮಂಡಲಿಕರಮಹಾಭಟರ ॥ ರಾಯದಳಪರಿವಾರಜನಪರಿ । ಯಾಯದಿಂದೋಲಗಿಸುತಿ
ರೆನಾ ।ರಾಯಣನನರರಾಯತನರಂಜಿಸಿತುಮೂಜಗವ ॥೩೪॥ ಅರುಣಬ್ಬಿಸಲರಿವರದನಾ । ಶ್ರೀರಮಣನೋಲಗದಸಿರಿಯನು ।
ಮೇರೆಯನುಮಿರಿತ್ತುಭುವನಚತುರ್ದಶದಸಿರಿಯ ॥ ಸಾರಸಂಗ್ರಹವಾಯ್ತುಸೊಬಗಿನ । ವಾರಿಧಿಯಸೌಂದರ್ಯಪಾರಾ । ವಾರ
ವೆರಂಜಿಸಿತುರಚನೆಮುಕುಂದನೋಲಗದ ॥ ೩೫ ॥ ವೀರರಸವಾರಿಧಿಯೊಘನಶೃಂ । ಗಾರರಸಸಾಗರವೊರೌದ್ರದ । ಸಾರಶರಧಿ
ಯೊಅದುಭುತದಕಡುಗಡಲೋರಂಜಿಸುವ ॥ ಭೂರಿಹಾಸ್ಯರಸಸ್ತೋಕಪಾರಾ । ವಾರವೋಹೇಳನಲುಮಿಗದ್ಯೆ । ತ್ಯಾರಿಯೋಲಗದೊ
ಪ್ಪವನುವಾಯಿತ್ತುಕವಿಮನಕೆ ॥೩೬॥ ಆಸಭಾಸಾಗರದನಡುವೆನೃ । ಪಾಸನದಲೊಪ್ಪಿರಲುವಿವಿಧವಿ । ಳಾಸದಲಿವಿಶ್ವಾಧಿಪತಿಕು
ಳ್ಳಿರ್ದಸಮಯದಲಿ ॥ ಭೂಸುರೋತ್ತಮನೊಬ್ಬನಾಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಘ್ರಿಸರೋಜದರುಶನ । ದಾಶೆಮಿಗಲೈತಂದನಂದಾದ್ವಾರ
ಕಾಪುರಕೆ ॥೩೭॥ ಕಳದುಕನಕದ್ವಾರನಿಕರಂ । ಗಳನುರತ್ನೋಜ್ವಲಕವಾಟಂ । ಗಳನುವಿವಿಧವಿಚಿತ್ರಭವನಾವಳಿಯರಚನೆಗಳ ।
ಒಲಿದುನೋಡುವಬಾಗಿಲವರಿ । ಕ್ಕೆಲದಪೊಡವೀಕೆಯನುನೆರೆಕೈ । ಕೊಳುತಕಮಲದಳಾಕ್ಷನೋಲಗದೊಳಗೆನಡೆತಂದ ॥೩೮॥
ಚಾರುವದನಸರೋಜಮಧುರ । ಸ್ಮೇರನಯನಾಪಾಂಗದಲಿಮುರ । ವೈರಿಯೋಲಗದೊಪ್ಪವನುಕಾಣುತ್ತಕೈಮುಗಿದು ॥ ದೂರ
ದಿಂದವೆಪೊಡಮಡುತಲ । ಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಜಯಜಯತುಕರುಣಾ । ಸಾರಸಾಬ್ಧಿಯೆಜಯಯೆನುತಮೈಯಿಕ್ಕಿತ್ಯೆತಂದ ॥ ೩೯ ॥
ಬಂದುಕಂಡನುಬಹಳತಾರಾ । ವೃಂದಮಧ್ಯಪ್ರವಿಲಸಿತಪೂ । ರ್ಣೇಂದುಮಂಡಲದಂತೆಮೆರವಮುಕುಂದನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ಅಂದವ
ನುಮುನಿಯಾದವೇಶ್ವರ । ವೃಂದದಲಿನಾನಾಜನೌಘದ । ಸಂದಣಿಯುಸಂಭ್ರಮದಲೆಸದಾಸ್ಥಾನಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಕರಪುಟವ
ಧರಿಸುತ್ತಶಿರದಲಿ । ಧರೆಗೆಮೈಯಿಕ್ಕುತ್ತಜಯಜಯ । ಪರಮಪುರುಷಪರೇಶವಂದ್ಯಪದಾಬ್ಜವರದೇಶ ॥ ಸುರವರಾರ್ಚಿತಚರಣ
ಸುಜನಾ । ಭರಣಭವಭಯಹರಣರಕ್ಷಿಸು । ಶರಣಜನವನೆನುತ್ತಬಂದೆರಗಿದನುಹರಿಪದಕೆ ॥೪೧॥ ಎರಗಿಪುಳಕಿತನಾಗಿಕಂಗಳ ।
ತೊರವಹರುಷಜಲಾಬ್ಧಿಯಲಿವೆ । ಮರದುಹೊರಳದನಡಿಗಡಿಗೆಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ಬೆರಗನಿತ್ತನುಸಭೆಗೆನಿಗಮದ । ಸರಿ
ಗಳನುಸವನಿಸಿದವಚನದ । ಲುರುವವೈಷ್ಣವನಿರದೆವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಮಹಿಮೆಗಳ ॥ ೪೨ ॥ ವಿಸ್ತರಿಸುತಡಿಗಡಿಗೆನುಹಿಮೆಯ । ನಿತ್ಯ
ಭಿಕೆಭಕ್ತಿಯಲಿಭಾಗವ । ತೋತ್ತಮನುಚರಣದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿರಲುಕೈವಿಡಿದು ॥ ಎತ್ತಿದನುತಲೆದಡವಿಭಕ್ತನ । ಮಸ್ತಕವನಪ್ಪಿ
ದನುಕಾರು । ಣ್ಯೋತ್ತರದಸಸ್ನೇಹದಲಿಮುಳುಗಿದನುಮುರವೈರಿ ॥ ೪೩ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ. ॥
ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿವರಪೀಠದಲಿಶಿರಿ । ವಲ್ಲಭನುಪಾದ್ಯಾಸನಾರ್ಘ್ಯವ । ಸಲ್ಲಲಿತಪೂಜಾವಿಧಾನದಲೊಲಿದುಪೂಜಿಸುತ ॥ ಎಲ್ಲಿಮನೆಹೇಳಾ
ರುನೀನೇ । ಕಿಲ್ಲಿಗಿಂದೈತಂದೆಭಕ್ತಿಯ । ಬಲ್ಲಹನೆಹೇಳಾರುಕಳುಹಿದರೆಂದಡಿಂತೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಬಿನ್ನಪವನೆಲೆಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನೆತಾಬಂದೆನೊಪ್ಪುವ । ನ್ಮತ್ತಿಕಾವನದಿಂದದೇವರಚರಣದರುಶನಕೆ ॥ ಕೃತ್ಯದಲಿಸಾಲ್ವಾವನೀಶನಿ । ಯುಕ್ತನಾದೆ
ನುಕೃಷ್ಣಪೌರೋ । ಹಿತ್ಯದಲಿಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿಹೆನೆಂದನಾವಿಪ್ರ ॥ ೪೫ ॥ ಹೆಸರುತನಗೆಜನಾರ್ದನಾಖ್ಯೆಯ । ಲೆಸವುದೆನಗಾಬ್ರಹ್ಮ
ತ್ತನು । ಬೆಸಸಿದನುಪಾಪಿಸ್ಥವೆನಿಸುವಭೃತ್ಯಕರ್ಮದಲಿ ॥ ವಿಷಮಮತಿಹಯಮೇಧಕರ್ಮವ । ನೆಸಗಿದನುಮೇಲುಳ್ಳದನುಪರ ।

ವಳನಲುಹೇಳುವೆನುಪಾಪಿಯುಮಾತನಾನೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಏನೆನಾನೆಲೆದೇವಹೀನದ । ಸೇನೆಸುಡುಸುಡುಕೃಷ್ಣವಲ್ಲ್ಯ । ಹಾವಿಫಲವಿಸುತನ್ನಬಹಳಾಶುಭಪರಂಪರೆಯು ॥ ದೇವನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆತಾನಿದು । ನೋವ್ರೊಹೇಳುವುದಿಲ್ಲಪಾತಕ । ಜೀವಿಕಳುಹಿದಮಾತುಗಳನವಧರಿಪಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಯಾಜಿಸುವನುಗಡದಾರನೋಭೂ । ಭುಜಕುಲಾಧಮಾನಖಿಳವಿಪ್ರ । ವ್ರಜಕೆಭಜನೆನೆಗಂಡತತ್ಸಾಭಾರಸಂಪದನ ॥ ವಿಜಯದಲಿಜೋಡಿಪಿದನವಭೂ । ಭುಜರೊಳೀನಿಮ್ಮಡಿಯಚರಣಾಂ । ಬುಜಕೆಬಿನ್ನಹಮಾಡಬಂದೆನುಕಾರಿಯುವನೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಲವಣಸಾಗರವಾಪಿಗಳುಯಾ । ದವರುನೀಹೋಗೀಶಿತಾರಃ । ಲವಣವನುಧನಹೀನರಲಿತನ್ನಧ್ವರಕ್ಕೆಂದು ॥ ಸವನಿಪಿದಗರ್ವದಲಿರಾಜ । ಬ್ಯವನುಕಳುಹಿದನೆಂದುಕರುಣಾ । ರ್ಣವನೆನಿಮ್ಮಡಿಯಂಬುಜದಸನ್ನಿಧಿಗೆತಾನೆಂದ ॥ ೪೯ ॥ ಏಕೆಹೆತ್ತಳುತಾಯಿತನ್ನನು । ಲೋಕದಲಿಪಾಪಿಯುನುಪಾತಕಿ । ಗೇಕೆತಾನಾಚಾರ್ಯನಾದೆನುಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಏಕೆಕಳುಹಿದನೆನ್ನನಿದನಾ । ನೇಕೆಬಂದೆನುತನ್ನಪ್ರೋಲವಿ । ವೇಕಿಗಳದಾರೆನುತಧೊಪ್ಪನೆಬಿದ್ದನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ೫೦ ॥ ಬಿದ್ದುಶರಣಾಗೆಲೆಮುಕುಂದಜ । ನಾರ್ದನಾಚ್ಯುತಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ಹೃದ್ಯಚಾರುಚರಿತ್ರಜಗದಾರಾಧ್ಯಜಗದಾದ್ಯ ॥ ವಿದ್ವದರ್ಚಿತಚರಣನೀನಿರ । ವದ್ಯರಕ್ಷಿಸನಾಥನಾನೆನು । ತಿರ್ದನಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಯಲಿತಲೆವಾಗಿಕೈಮುಗಿದು ॥ ೫೧ ॥ ಇರಲುಕಾಣುತಗದ್ದುಗೆಯನಿಳಿ । ದೆರಡುಕೈಯಲಿನೆಗಹಿನಿಜಪದ । ಶರಣನನುತಕ್ಕೈಪಿನೀನಿದಕಂಜಬೇಡೆನುತ ॥ ಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಲಿಭಕತಿಯು । ದೊರೆಯನಾಸನದರ್ಧದಲಿಕು । ಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡೋರಂತೆಸಂತೈಪಿದನುಮುರವೈರಿ ॥ ೫೨ ॥ ನಗುತಸಾತ್ಯಕಿಯೊಡನೆಬೆಸಸಿದ । ನಗಣಿತಾಮಳಕೀರ್ತಿಹೋಗಾ । ವಿಗಡನಲ್ಲಿಗೆವಿಪ್ರನೊಡನಾವೃತ್ತಿಕಾವನಕೆ ॥ ವಿಗತಬಲದಲಿವೀರನಡೆನಡೆ । ಬಗೆಯಬಯಕೆಯದಾಯ್ತುತರೆಕಾ । ಳಗಕೆಕಪ್ಪವನೀವೆನೊಪ್ಪುವಕೈದುಗಳನೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಕರವನೀವೆವದಾವತಾವಿನ । ಲರಿಗದಾಶಾರ್ಙ್ಗದಿಶಸ್ತ್ರೋ । ತ್ಕರಗಳೊಳಗಾವುದನುಕೊಡಲೆಂಬುದನುನೆರೆತಿಳಿದು ॥ ಇರದೆಬಹುದಲ್ಲಿಂದಬಳಿಕೀ । ಪರಮಋಷಿಗಳಬಯಕೆಸೆರಗೀ । ಧರಣಿಭಾರವಿಹೀನೆಯಾಗಲಿಮುಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫೪ ॥ ಒಬ್ಬನೇಹೋಗೆಂದುರಥದಲಿ । ದುರ್ಬಿನೀತರಪೊರೆಗೆಸಕಲಸು । ಪರ್ಬರಿಗೆಸಂತೋಷವಾಗಲಿಖಳರವಿಜಯದಲಿ ॥ ನಿರ್ಬಹಿಸಲೀಋಷಿಗಳಿಗೆಸುಖ । ಸರ್ಬವನುನೆರೆತಿಳಿದುಬಹುದುಸ । ಗರ್ಭದಲಿಹೋಗೆಂದುನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನುನೇಮಿಪಿದ ॥ ... ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ. ... ॥ ೫೫ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೫೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೬೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಹಂಸಡಿಬಿಕರ ಯುದ್ಧ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಶ್ರೀಯರಸನಾಜ್ಞಾಪಿಸಲುರಿಪು । ರಾಯಗಜಪಂಚಾಸ್ಯನಾಶೈ । ನೇಯನೇಕಾಂಗದಲಿನಡದನುವೃತ್ತಿಕಾವನಕೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಸುರಾರಿಭಕ್ತಾ । ಭರಣನನುಸತ್ಕರಿಸಿಪರಿಪರಿ । ಯರುತರಾಮೃತಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜನಷಡುರಸಾನ್ನದಲಿ ॥ ವರವಿಭೂಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂ । ಬರಗಳಲಿಕೈಮುಟ್ಟತಾನುಪ । ಚರಿಸುತಿರ್ದನುಕರುಣಿಗಳದಾತಾರನುಚಿತದಲಿ ॥ ೧ ॥ ಸುರಿವಸುಖಬಾಷ್ಪದಲಿನಿಜಪದ । ಸರಸಿಜಕ್ಕಭಿಷೇಕವನುಮಾ । ಡಿರದೆಬಲವಂದೆರಗಿಕೈಮುಗಿದವನಿಸುರನಿರಲು ॥ ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧುಕೈಮುಗಿ । ದುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿವಿರಹಾ । ತುರನಕಳುಹಿದನೀಜನಾರ್ದನನಾಜನಾರ್ದನನ ॥ ೨ ॥ ಅವನಿಸುರನಾನಂದಬಾಷ್ಪಾ । ರ್ಣವದಲೋಲಾಡುತ್ತಕರುಣಾ । ರ್ಣವನಪದವನುಧರಿಸಿಮನದಲಿಭಾವಭಕತಿಯಲಿ ॥ ಸವನಿಸಿದತದ್ದುರುಶನದಲಾ । ಭವನುನೆನೆವುತನೆನೆವುತವೆಭಾ । ಗವತರರಸನುಬೀಳುಕೊಂಡನುಹರಿಪದಾಂಬುಜವ ॥ ೩ ॥ ಏರಿರಥವನುವಿಪ್ರನೊಡನಾ । ವೀರಸಾತ್ಯಕಿನಡದನೆತುಳನು । ದಾರಮತಿಮನದಿಂದಮುಂದೆನೆವೃತ್ತಿಕಾವನಕೆ ॥ ತೇರನಿಳಿದೈತರಲುಕಾಣುತ । ದೂರದಿಂದಾಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಮ । ಹೀರವಮಣಿಸಿದಿರಾಗಿಬಂದುಪಚರಿಸಿದನುಭಟನ ॥ ೪ ॥ ಮಾನನಿಧಿಯನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕುಶ । ಲಾನುರಂಜಿತಸೂಕ್ತಿಯಲಿನೃಪ । ಸೂನುಗಳುಪಾದ್ಯಾಸನಾರ್ಘ್ಯಂಗಳನುವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ಏನನೆಂದನುಕೃಷ್ಣನಿತ್ತಲು । ನೀನಿದೇನೈಬಂದೆತಂದೆಯು । ದೇನನಧ್ವರಸಾಧನವನೆನಲೆಂದನವರೊಡನೆ ॥ ೫ ॥ ಕೇಳಿರೈನೆರದವನಿಪಾಲರು । ಕೇಳಿರೈಸಾಲ್ವಾವನೀಶರು । ಕೇಳಿರೈವಿಪ್ರೋತ್ತಮರುಸನ್ಮತಸಭಾಸದರು ॥ ಕೇಳಿರೈರಿಪುರಾಯವಿಪಿನವಿ । ಶಾಲವಹ್ನಿಯೆನಿಪ್ಪಕೃಷ್ಣನ । ಹೇಳಿಕೆಯನವನೀಶ್ವರರಿಗಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದಹದನ ॥ ೬ ॥ ಈವೆನರಿಬಲಬಹಳಕಾನನ । ದಾವಶಿಖಿಯೆಂದೆನಿಪಚಕ್ರವ । ನೀವೆಶಾರ್ಙ್ಗದಲೀಶರಗಳನುಗದೆಯಖಡುಗವನು ॥ ಈವೆನಾವಸ್ತ್ರವನುಕೊಂಬಿರ । ದಾವತಾವಿನಲೆಂಬುದನುನಿಮ । ಗೀವೆಹೇಳಿಯೆನುತ್ತಬೆಸಸಿದನಂದುಭೂಪತಿಗೆ ॥ ೭ ॥ ವಿದಿತಪುಷ್ಕರವತಿಕುರುಕ್ಷೇ । ತ್ರದಲಿನೈಮಿಷದಲಿಪ್ರಯಾಗಾ । ಬ್ಯದಲಿಮೇಣಾವೆಡೆಯಲೀವೆನುಕಪ್ಪವನುನಿಮಗೆ ॥ ಅದನುಹೇಳುವ

ಜನನಿಪಾಲರಿ । ರದಕೆತಾಬಹೆನಿಂದೆನೀವೀ । ವಿದಿತಸನ್ನಾಹದಲಿಬಹುದುಸಮಗ್ರಬಲಸಹಿತ ॥೮॥ ಬಕನಕೇಶಿಯನಾತೃಣಾವ । ರ್ತಕನವೃಷಭನವ್ಯೋಮಕನಧೇ । ನುಕನವತ್ಸನಬಲುಭುಜರಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿಕರ ॥ ಶಕಟನುರಗನನಾಪ್ರಲಂಬನ । ವಿಕಟಬಲಘನಶಂಖಚೂಡರ । ನಿಕರವನುಕರಸುವಧೆನೀವ್‌ಬೇಗದಲಿಬಹುದೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಕಾಲಯವನನುಕೊಂಡಕಪ್ಪವ । ಕೇಳಿದಿರೆಮಗಧೇಶಕಂಸಸ್ಯ । ಗಾಲಭೂಪರುದಣಿದರೆನ್ನಲಿಕಪ್ಪವನುಕೊಂಡು ॥ ಹೇಳಲೇಕದನೆನ್ನನಿಶಿತಶ । ರಾಳಿಗಳುಬಿದ್ದಿನವುನಿಮ್ಮಯ । ಕಾಳಗಕೆಕೆತಗುವವುತಡೆಯದೆಬೇಗಬಹುದೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಎಂದಡೆದನಾಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನ । ನಂದನರುಕೇಳುತ್ತಬರಸಿಡಿಲಂದದಲಿತೊಡೆವೊಯ್ದುಗರ್ಜಿಸಿನೋಡಿಸುತುಮಂತ್ರಿ ॥ ಎಂದನಾಸಾತ್ಯಕಿಯೊಡನೆಜನ । ವೃಂದಬೆದರಲುಬಹಳರೋಷದಲಂದುಡಿಬಿಕಾಗ್ರಜನುಯಾದವವೀರನನುಚರಿದು ॥ ೧೧ ॥ ಎಲವೊಗೋಪರಮಗನೆಮಾತಿನ । ಗೆಲವಕೊಂಡೈಸಾಕುನಿಂದಿರು । ಗಳಹತನವಂತಿರಲಿಹೊರವಡುಮನೆಯನೀನಿರಲು ॥ ತಲೆಯುಕೊಂಬೆನುದೂತನನುದಿಟ । ಕೊಲುವುದನುಚಿತವಾಹವಕೆಗೋವಳನುತಾಬಲಸಹಿತಪುಷ್ಕರಕಾಗಿಬರಲೆಂದ ॥೧೨॥ ನಾಲಗೆಗಳುಂಟೆಂದುಗೆಡವರೆ । ಬಾಲಕರವೋಲಳವನರಿಯದೆ । ಖೂಳತನನಿಮಗೋಪರಿಂಗೆನಿಸರ್ಗಸಿದ್ಧವಲೆ ॥ ಕಾಳಗದಕಲಿತನವದುಳ್ಳಡೆ । ನಾಳೆಕಾಂಬೆವೆನುತ್ತಜರದುನ್ನ । ಪಾಲಕರುಗಜರಿದರುಗರ್ಜಿಸಿಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥೧೩॥ ಎಲವೊಬಿಲುಗೊಳ್ಳೇಳುನಿಂದಿರು । ಕಳನಕಾಳಗದೊಳಗೆನಿನ್ನ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯನುತೋರುವರೆತಾನಿಹೆನೇಳುನಿನ್ನಸುವ ॥ ತೊಲಗಿಸುವೆನಿದೆನೋಡೆನುತಘುಳು । ಘುಳಿಸಿಸಾತ್ಯಕಿಗದ್ದುಗೆಯನ । ಪ್ಪಳಿಸಿನಿಂದನುನೋಡಿಸುಡುವಂದದಲಿನೃಪಕುಲವ ॥೧೪॥ ದುರುಳರತಿದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಳುನೀವ್ । ಜರದನೀತನನುನಿಮ್ಮಪಿತಮೂ । ವರಿಗೆಕಾಣೆನುಸರಿಯನತಿಶಯಪಾಪಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ ॥ ನರಕಯಾತನೆಗಳಿಗೆವಾಳ್ಪರೆ । ಹರನಪರವುಂಟೆಂದುನೀವು । ಬ್ಬರಿಸಿಬರಿದೇಗರ್ವತನದಲಿಕೆಟ್ಟಿರಕಟೆಂದ ॥ ಕೊಳ್ಳವಾವಣುವಿಂಗೆಗೌರೀ । ವಲ್ಲಭನವರಗಿರವನದಪಿರಿ । ವಲ್ಲಭನಚರಣೈಕಶರಣರುಹಲವುಮಾತೇನು ॥ ನಿಲ್ಲಿಸಮರಕೆತನ್ನೊಡನೆಬಿಲು । ಗೊಳ್ಳನಿಮಗೇಕೆಮ್ಮೊಡೆಯನೀ । ಜಳ್ಳುಗಳತೂರುವಡೆವಿಲಯಸಮೀರನೇಕೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಕಳುಹಿದನಲಾದೂತಮಾತ್ರದ । ಕೆಲಸಕೆನ್ನನುನಿಮ್ಮಮಾವರ । ಕೊಲೆಗೆನೇಮವಕೊಡನುಕರುಣಾಸಿಂಧುತನಗಿಂದು ॥ ಎಲವೊಕೇಳಿನ್ನೊಂದುಭಾಷೆಯ । ಬಲುಹನೆನ್ನಲಿಹಂಸನಿನ್ನಯ । ಕುಲಸಹಿತಸಂಹಾರವನುಮಾಡಿಸುವೆನಾನೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಆತುಬೆಂಬಲವಾಗಿಮೇಣಾ । ಭೂತನಾಥನೆಬರಲಿನಿಮ್ಮನು । ಘಾತಿಸುವನಸುರಾರಿಸೈರಿಸಿನಾಲ್ಕುಯಾಮವನು ॥ ಮಾತಮರೆಯದಿರೆನುತಸತ್ಕ್ರೋ । ಧಾತಿಶಯುತಾಮ್ರಾಕ್ಷನೆಂದಾ । ಭೂತಳೇಶಾಪಶೆದರರಮನೆಯಿಂದಹೊರವಂಟ ॥ ೧೮ ॥ ಏರಿಸಿದಬಿಲ್ಲಿನಲಿಬಿಂಕವ । ಬೀರಿತನ್ನೆಡಗಾಲತೊಡರನು । ತೋರಿಧರಣಿಯನೊದೆದುಹೊರವಂಟನುನೃಪಾಲಯವ ॥ ಏರಿರಥವನುಬಂದನೊಬ್ಬನೆ । ಮೂರುಲೋಕದವೀರನಂದೀ । ರಾರುಲಕ್ಷ್ಮಣದೊಡೆಯನಹಪರಮಾತ್ಮನಂತಿಕಕೆ ॥೧೯॥ ಬಂದುನಿಜದಾತಾರನಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿನೃಪತಿಗಳಂದಮಾತನುಮುಗಿದಕರಪುಟದಿಂದಬಿನ್ನೈಸೆ ॥ ಮಂದಹಾಸದಲಾಗಲದಕೇ । ನಿಂದುನಾಳಿನದಿನದಲೀಕ್ಷಿಪೆ । ನೆಂದುಸಭ್ಯರನೋಡಿದನುಜಾರಾತಿನೇಮಿಸಿದ ॥ ೨೦ ॥ ನಾಳೆಕೊಲುವನುಸಾಲ್ವಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲರನುಗಡತಳುವಿದಡೆಸಿರಿ । ಲೋಲನೊಡವೊಡಗೂಡದೆಂದಿನನಪರವಾರಿಧಿಗೆ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡನುಮತ್ತೆಮೂಡಣ । ಶೈಲದಲಿನಿಜರಥವನೊಕಿದ । ನೋಲಗಕೆಮೈದೋರುವಂತಿರಲೆಸೆದನಭ್ರದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಮರುದಿವಸಯಾದವರನೆಲ್ಲರ । ಕರಸಿಸಮರೋದ್ಯೋಗವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿವೃಷ್ಣ್ಯಂಧಾದಿಭೋಜರೆನಿಪ್ಪವರುಸಹಿತ ॥ ಇರಿಸಿವಸುದೇವಾಹುಕರನಿ । ಬ್ಬರನುನಿಜಪುರರಕ್ಷೆಗಖಿಳೇ । ಶ್ವರನುವಿದಿತೋತ್ಸಾಹದಲಿಪುಷ್ಕರಕೆಹೊರವಂಟ ॥ ೨೨ ॥ ಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳುಮೋ । ಹರಿಸಿಹೊರವಡಲೆಂಟುದೆಸೆಗಳು । ಜರಿಯೆಮೊಳಗುವಕಹಳೆಗಳನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳ ॥ ವರಪತಾಕೆಯಸತ್ತಿಗೆಯಚಾ । ಮರದಸಿಂಧದಸಡಗರದಲಂ । ಬರದಬಸುರೆಡೆಗೆಡಲುನಡದುದುಸೇನೆಸಂದಣಿಸಿ ॥ ಎಡಬಲದಲೈತರಲುಯಾದವ । ರೊಡನೆಗಜರಥವಾಜಿಗಳಸಂ । ಗಡದಸಮ್ಮೇಳದಲಿಸಾತ್ಯಕಿಮುಖ್ಯಭಟನಿಕರ ॥ ಅಡಸಿಕವಿಯಲುವಂದಿಜನದು । ಗ್ಗಡಣೆಮೆರೆಯಲುಮುಂದೆಮುನಿಜನ । ನಡೆಯೆನಯನಾನಂದನಿಧಿನಡೆತಂದನಾಹವಕೆ ॥ ೨೪ ॥ ಬರಲಿಸಮರಕೆಬೇಗದಲಿಕರೆ । ಕರೆಕುತಾರರನವನಿಪಾಲರೆ । ನೊರೆಜುಗಳನೀಕೃಷ್ಣಸೇನಾಕೃಷ್ಣವರ್ತ್ಮನಲಿ ॥ ಬೆರಸಿಬದುಕುವೆನೆಂಬನಿಳಯದ । ಹರನತೋರಾಯೆನುತಭಟರ । ಬ್ಬರಿಸಿಬಿಟ್ಟುದುಬಹಳರಭಸದಲಂದುಯದುಸೇನೆ ॥ ೨೫ ॥ ಕೇಳಿತದ್ವಾರ್ತೆಯನುಸಾಲ್ವನೃ । ಪಾಲರಾಪುಷ್ಕರಕೆಘನಸ । ಮ್ಮೇಳದಲಿಕರಿತುರಗರಥಪಾದಾತಿಪರಿಜನದ ॥ ಜಾಲದಕ್ಷೋಹಿಣಿಗಳಲಿಕೆಂ । ಧೂಳಿದೆಸೆದೆಸೆವರಿಯೆಧರೆಪಾ । ತಾಳವನುಬಿಗಿದಿಳಿಯಲೈತಂದುದುಮಹಾಹವಕೆ ॥ ೨೬ ॥ ಆಮುರಾಂತಕನೊಡನೆಸಾಲ್ವಮ । ಹಾಮಹೀಶ್ವರರಿಂಗೆಘನಸಂ । ಗ್ರಾಮವೆಂಬುದಕೇಳಿಮಗಧನೃಪಾಲನಾಹವಕೆ ॥ ಭೂಮಿಲಂಬದಬಲಸಹಿತಸಂ । ಗ್ರಾಮಧೀರರುಬರುತಮಾರ್ಗದ । ಲಾಮುನಿಪದೂರ್ವಾಸನಿದ್ದುದಕೇಳಿದನುಬಳಿಕ ॥ ೨೭ ॥ ಭೂಪಕೇಳಾಮಗಧನೃಪಮುನಿ । ಶಾಪಭಯದಲಿತಿರುಗಿಹಾಯ್ದನು । ಭೂಪಜನಸಹಿತಖಿಳಬಲದಲಿನಿಜಗಿರಿವ್ರಜಕೆ ॥ ಭೂಪರುಳಿದವರಾಹವಕೆಮೇ । ಳಾಪವನುಮಾಡುತ್ತಮು

ನಿಪತಿ | ಕೋಪಿಸುವನೆಂದುಳಿದರುದ್ಯೋಗವನುಗಮನದಲಿ || ೨೮ || ಅತ್ತಲಾಹಲಧರನುಭೂಪರ | ಮೊತ್ತನೃಪರಿಗೆಪಡಿಬಲ ಕೆಬಹೆ | ವಾರ್ತೆಯನುನೆರೆಕೇಳಿಪಡಿಬಲವಾಗಿಪುಷ್ಕರಕೆ || ಎತ್ತಿಬಹಳಾಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲ | ದತ್ಯಧಿಕಸನ್ನಾಹದಲಿಪುರು | ಷೋತ್ತಮನಸನ್ನಿಧಿಗೆಬಂದನುಬಹಳರಭಸದಲಿ || ೨೯ || ಆಮಹಾಪುಷ್ಕರನಿವಾಸವ | ಹಾಮುನೀಂದ್ರರುತಾಪಸರುಸು | ಕ್ಷೇಮಕಾಯರುವನವಿಹಾರವ್ರತಸುನಿಷ್ಠಿತರು || ಶ್ರೀಮನೋರಮನಾಗಮನವಾ | ರ್ತಾಮೃತಶ್ರವಣದಲಿಕತ್ವದ | ತಾಮರಸದರುಶನಕೆ ನೆರದೈತಂದುದಖಿಳಜನ || ೩೦ || ಬಂದುಸಂಸ್ತುತಿಪೌತಜಯರವ | ವಂದನಾಲಂಕಾರಪೂಜೆಗ | ಳಿಂದಭಜಿಸುತ್ತಿರಲುತತ್ತದಭೀಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳ || ಅಂದುಕರುಣಿಸುತಖಿಳಮುನಿಜನ | ವೃಂದದಲಿಭಕ್ತಾಭಯಪ್ರದ | ಮುಂದಹಾಸೇಕ್ಷಣದಲಸುರಾರಾತಿರಂಜಿಸಿದ || ಅಡಸಿದುಗ್ರತಪಂಗಳಲಿಸಲೆ | ಬಡತನಕೆವೈಗೊಟ್ಟಋಷಿಗಳು | ನಡಿಗಳಾದರುದರುಶನದಲಾಹರಿಪದಾಂಬುಜದ || ಬಡನೆಡಿಗಳರ್ಕಾಂಶುತಾಪದ | ಲೊಡರಿಪಿದಕಾರ್ಶ್ಯವನುವೃಷ್ಟಿಯ | ಬಿಡೆಯದಲಿಬಿಡುವಂತೆಬಲಯುತವಾಯ್ತುಮುನಿನಿಕರ || ೩೨ || ಸೂತಮಾಗಧವಂದಿಗಳಸಂ | ಗೀತವಾದ್ಯಸ್ತುತಿರವಂಗಳ | ಭೂತಳಾಮರನಿಕರದಾಶೀರ್ವಾದಘೋಷದಲಿ || ಖ್ಯಾತವೆನಿಪಸರಸ್ವತೀನದಿ | ಯಾತಡಿಯಲೋಲಗವನಿತ್ತುಮ | ಹಾತಿಶಯವಿಭವದಲಿದನುಜಾರಾತಿರಂಜಿಸಿದ || ೩೩ || ನೆರೆದುದುಭಯಚತುರ್ಬಲಾಂಬುಧಿ | ಧರೆಯಸಾತಳಕಿಳಿಯೆಶೇಷನ | ಕೊರಳುಕುಸಿಯಲುಕೂರ್ಮನುದರದಲಿರಲುಮಸ್ತಕವ || ಜರಿಯಲೇಣ್ದೆಸೆಲಗ್ಗೆಗಳದು | ರ್ಧರಮಹಾನಕಶಂಖರವದ | ಬ್ಬರಣೆಗಳಲೇಕಾರ್ಣವಕೆಮಿಗಿಲಾಯ್ತುಸನ್ನಾಹ || ೩೪ || ಆಟವಿಕರೊದಗಿದರುಘನಶ್ಯಂ | ಗಾಟಕಾಖ್ಯವ್ಯೂಹವನುರವಿ | ಕೋಟಿಯಲಿಕಾಲೂರಲುದಯಾಚಲದಮಸ್ತಕವ || ನೀಟದಲಿನಿಲೆರಥಗಜಾವಳಿ | ಘೋಟಕವ್ರಜಪತ್ತಿಗಳಕಾ | ಲಾಟವೆಸೆಯಲುಹಂಸಡಿಬಿಕರುರಚಿಸಿದರುಬಲವ || ೩೫ || ಮುಂದೆಮೊನೆಯಲಿಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು | ನಿಂದನೆಸವ್ಯೂಹಪಾರ್ಶ್ವ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿನಿಲೆಹಂಸಡಿಬಿಕರುಬಿಗಿದಬಲ್ಲಿನಲಿ || ಅಂತವಡದರುಸಕಲಸುಭಟರ | ವೃಂದವಂತರ್ಗತವೆನಲುಸುರ | ವೃಂದದುರ್ಜಯವೆನಲುವೈರಿವ್ಯೂಹಸಂಸ್ಥಾನ || ೩೬ || ಸಾಹಸದಲಸುರಾರಿಸೂತ | ವ್ಯೂಹವನುರಚಿಸಿದನುಸುಭಟ | ವ್ಯೂಹದಲಿಮುಮ್ಮೊನೆಗೆಸಾತ್ಯಕಿನಿಲಲುಸಮರದಲಿ || ರೋಹಿಣೀಸುತಸಹಿತಸಮರ | ವ್ಯೂಹಪಾರ್ಶ್ವದ್ವಂದ್ವಲಿಬಹ | ಳಾಹವಕೆತಾನಿರಲುಸನುರಾರಂಭರಂಜಿಸಿತು || ೩೭ || ಉರಿವುರಿಗೆಮಲವಂತೆಘನಸಾ | ಗರಕೆಸಾಗರವಾಂತಪೋಲ್ಬಲ | ವೆರಡುವಿಹಿತವ್ಯೂಹದಲಿಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿರಲು || ಸುರನಿಕರಸಹಿತಬುಜಭವಭವ | ರಿರದೆಕೈವಾರಿಸಿದರಂದಾ | ಪರಮಪುರುಷನೆನಿಪ್ಪನಿತ್ಯಾತುಮನಗುಣಗಣವ || ... ... || ೩೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೬೦೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ರಾಯದೈತ್ಯವಿರೋಧಿದೈತ್ಯನಿ | ಕಾಯಕದಳೀಪ್ರಳಯಪವನಮಾ | ನಾಯತಾಸ್ತ್ರನುಸಂಹರಿಸಿದನುಸಾಲ್ವನೃಪಬಲವ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳುದಯಾದ್ರಿಶಿಖರಕೆ | ತರಣಿಮಂಡಲವೈತರಲುಸಂ | ಗರಕೆವಿಹಿತವ್ಯೂಹದಲಿಸರ್ವಾಭಿಮುಖರಾಗಿ || ಧರಣಿಪಾಲರುನಿಲಲುವಿಶ್ವಂ | ಭರನುವಿಹಿತವ್ಯೂಹದಲಿಸಂ | ಗರಕೆನಿಂದನುಪಕ್ಷಿಮಾಂಬುಧಿಗಭಿಮದನನಾಗಿ || ೧ || ಹಳಚಿದುದುಬಲವೆರಡುಬಾಣಾ | ವಳಿಯಮಳೆಬಿರಿಸೆನಲುಬಟ್ಟವು | ಹೇಮುಗಿರಿಸನ್ನಿಭಗಜಂಗಳುಧರನೆಕಡಿವಡದು || ಕಳಲಿದವುಕಡೆಯಿಲ್ಲದಶ್ವಾ | ವಳಿಗಳಾರಟ್ಟಜಯನವಟಾ | ವುಲಿಕಸಿಂಧುಸಮುಗ್ರವಂಗಳುಕದದಕೊರಳನಲಿ || ೨ || ಖಂಡಿಸಿದತೊಳ್ಳೆಳುಗಳುಪಿಡಕೋ | ದಂಡಶರನಿಕರದಲಿಸುಭಟರು | ದಿಂಡುಗೆಡದರುಧರೆಗೆಕಾಲುಳುಜರಿದುತೊಡೆಯುಡಿದು || ತುಂಡಿಸಿದಹಯಸೂತರಲಿರಥ | ಮಂಡಲಂಗಳುಮುಳುಗಿದವುರಣ | ಮಂಡಲದಲಸ್ತ್ರಾವಳೀದುರ್ಧರಮಹಾಗ್ನಿಯಲಿ || ೩ || ಚೂಣಿಮುರಿದುದುಪರಿಬಲರಬಲು | ಬಾಣಹತಿಯಲಿಸೆಡಮಸಾಲ್ವ | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಗಳಸೇನೆನೆನ್ನಿಕ್ಕಿದುದುಪರಬಲಕೆ || ಶೋಣಿತದಕಡೆಗಡಲುಹರಿದವು | ಕಾಣಲರಿದಾಯಿತಾಹವದಬಲು | ಹೂಣಿಗರನೆನುತೊರಲಿದರುಭಟನಿಕರವಾಹವಕೆ || ೪ || ಸಂಗರದಕಲಿಗಳನುಕರಭೂ | ತೆಂಗಳನುಹಾಯೆನುತಸೆಲೆಚತು | ರಂಗಬಲಬಾಯ್ಬಿಡಲುಹೋಹೋಮಾಣುಮಾಣೆನುತ || ಸಂಗಡಿಸಿಹರಿತಂದವಾಹನೆ | ರಂಗವನುಬಿಗಿವುತ್ತಘನವಮಾ | ತಂಗಘಟೆಯನುತುಳಿದುಬಲುಭೂತಂಗಳಾಹವಕೆ || ೫ || ಎತ್ತಿಬೀಸಾಡುತ್ತರಥವನು | ಮತ್ತಗಜಘಟೆಗಳನುಕೆಗದುವಿ | ಯತ್ತಳಕೆತಿರುಹಿಡುತ್ತತುರಗಂಗಳಸುಪಟುಭಟರ || ಮೊತ್ತಪನುಮೋದುತ್ತಮೋರೆಯ | ನೆತ್ತಿನೂಂಸವತಿಸುತಬಿಸಿನೊರೆ | ನೆತ್ತರನುಕುಡಿವುತ್ತಬಂದವುಬಹಳಸಂಗರಕೆ || ೬ || ಜಾನಹುಟ್ಟಿಗೆಹದ್ದುತುಂಡವ | ನಾನಿಸಿದವೂಳಾಯ್ತುಹೆಚ್ಚಿದ | ಕಾನನಕೆಬರಶಿಡಿಲುಬಿಂಕದಬೆರಗಿದಂತಾಯ್ತು || ಘನನೆಂಬೆನುಭೂಪಜಾಹವ | ಸೇನೆನಿಮುಷಾರ್ಧ

ರ್ಧಮಾತ್ರದ । ಲೂನವಾದುದುಜೀವದಲಿಬಲವೀರ್ಯಗುಣಗಳಲಿ ॥೭॥ ಖಂಡಿಸಮುರೋಮಂಗಳರಿದಡೆ । ಖಂಡೆಯಗಳಲಗು
ಗಳುಮುರಿದವು । ಖಂಡಪರಶುವಿನಾಳ್ಗಳಂಗದಲಂದುಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥ ಭಂಡಿಯಾದಳುಬಾಹಿರರಕೆಳೆ । ಗೊಂಡಳಕಟಕಟೆನುತಬ
ಬಘೋ । ಳ್ಕಂಡೆಗೊಂಡುದುಯಾದವಾಧೀಶ್ವರರುಬೆರಗಾಗೆ ॥೮॥ ಆಮಹಾಭೂತದ್ವಯದಸಂ । ಗ್ರಾಮದಲಿನಿಜಬಲವನಧಿ
ವಿ । ಧರ್ಮಧೂಮವೆನಲ್ಕೆಕೆಡವುದಕಂಡುಕಳನೊಳಗೆ ॥ ಭೀಮಪಾರ್ಶ್ವದಲಾಹವಕೆಹರಿ । ಭೂಮಿಗಿಳಿದನುರಥವನಿಳಿದುಸೆ ।
ನಾಮರೋನೀವೆನುತನಡದನುಭಟರಸಮ್ಮುಖಕೆ ॥೯॥ ನಿಲ್ಲಿರೋನೀವೆಲವೊಸುಭಟರು । ಬಲ್ಲಿದರುನೀವಹಿರಿಸಮರಕೆ ।
ಜಳ್ಳುಗಳಲೀನಹುದುತಾನಿಹೆನಿತ್ತಬಹುದೆನುತ ॥ ಬಿಲ್ಲರಥದೊಳಗಿರಿಸಿದನುಪದ । ಪಲ್ಲವದಲೈತರಲುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನನೀಕ್ಷಿ
ಸುತಪ್ರಮಥರುಬಂದರಿದಿರಾಗಿ ॥೧೦॥ ಅಟ್ಟಹಾಸವಮಾಡಿಕೈವರೆ । ಗುಟ್ಟಿಹೊರಳುತಬೀಳುತೇಳುತ । ಧಟ್ಟುಗಳನೆರವೃತ್ತರ
ಥಗಜವಾಜಿಪತ್ತಿಗಳ ॥ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರಲಾದುರ್ಹರಿತಂ । ದಿಟ್ಟಣಿಸಿಗೋವಿಂದನಂಸವ । ಮುಟ್ಟಿನಿಂದರುಕೆಚ್ಚಿದರುಕಿವಿಗಳನುಕಡು
ಮುಳಿದು ॥೧೧॥ ಕಿವಿಯಕಚ್ಚುವಿರೇಕೆನುತಖವ । ಖವಿಸಿಹರಿನಗುತ್ತೆರಡುಕೈಯ್ಯಲಿ । ಜವಳವಿಡಿದಿಬ್ಬರನುವರಕೈಲಾಸಪ
ರ್ವತಕೆ ॥ ಅವದಿರನುತಿರುಹಿಟ್ಟಡಂಡವ । ಯವದಸಂಧಿಗಳುಡಿಯೆಬಿದ್ದರು । ಭವಗಿರಿಯತಪ್ಪಲುಘೇಯೆನುತಿರ್ದುದಮರಗ
ಣ ॥೧೨॥ ಬಂದೆವೆಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗಾರೋ । ತಂದುಬಿಸುಟರುನಮ್ಮನಿತ್ತಲು । ಮಂದಿರಕೆಮಝುಭಾಪುಕೃಷ್ಣನನುಹಿಮೆಹಸನಲ್ಲ ॥
ಎಂದುವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿಪ್ರಮಥರು । ನೊಂದುಹದುಳಿಸಿಕೊಳುತಗಮಿಸಿದ । ರುಮನಿಳಯಕೆಕರ್ಣಧಾರಮಹೋದರರುಪ್ರರವ ॥೧೩॥
ಕದವಕೆರದಂತಾಯ್ತುಭೂಪರ । ಕದನರಂಗವದಾನೆಗಳುಬಲು । ಗುದುರೆಗಳುಕಾಲಾಳುತೇರುಗಳಚ್ಯುತಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಮೆದೆ
ಗೆಡದುಮಾಪಂತರಾವೃತ । ರುದುರಿದರುಕಡಿವಡದುರಥಿಕರು । ಬಿದುರಿದರುಜೀವವನುಸಪ್ಪದುದುಸೇನೆನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೧೪ ॥
ಮುರಿದುದೋಮುಂಗುಡಿಮಹಾಭಟ । ರಿರಿತದಲಿಬಲುಹಂಸಡಿಬಿಕರ । ಮರೆಯಹೊಕ್ಕುದುಹರಿಬಲರಶರಹತಿಗಮಿಗೆಸೆಡದು ॥
ಒರಗಿದುದುಚತುರಂಗಮಗುಳಿ । ಚ್ಚರಿಯದಂತಿರೆಹಾಯೆನುತಭಟ । ರೊರಲಿದರುಪಿಂಗುಡಿಗೆಬಿದ್ದುದುಸಮರಸಾರಂಭ ॥೧೫॥
ಎಲವೊಹೊಯಿಹೊಯಿಬಲವಬೆದರಿಸಿ । ಬಲವನಂಜಿಸುವವರನೀಗೋ । ವಳರಗೊಡ್ಡಾಟಕ್ಕೆಫಡಫಡಹಿಂಗಲೇಕೆನುತ ॥ ಬಲು
ಸರಳತುಡುಕುತ್ತಬೆದರುವ । ಬಲಕೆಕೈವೀಸುತ್ತನಡದನು । ಹಲಧರನಸಮ್ಮುಖಕೆಹಂಸಾನುಜನುಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥೧೬॥ ಅತ್ತ
ಲಸ್ನಿಗಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನ್ಯ । ಪ್ರೋತ್ತಮನುಹರಿಸಿದನುಸಾತ್ಯಕಿ । ಯತ್ತಸಮ್ಮುಖವಾಗಿವೃದ್ಧನುವಿಪುಳವಿಕ್ರಮನು ॥ ತೆತ್ತಿಸಿದರೊ
ಬ್ಬೊಬ್ಬರನುಶ । ಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರನಿಕರಂಗಳಲಿಸುರರುವಿ । ಯತ್ತಳದಲೀಕ್ಷಿಸುತಲಿರ್ದರುಸಮರಸಂಭ್ರಮವ ॥೧೭॥ ಆಸಮಯದ
ಲಿಹಂಸನಾಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಶನಲ್ಲಿಗೆರಥವಬಿಟ್ಟನು । ಸಾಸಿಗನುನಿಲ್ಲೆಲವೊನಿಲ್ಲೆಲೆಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲೆನುತ ॥ ಸೂಸಿದನುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಚಯವಾ ।
ರಾಶಿಯನುದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲಾ । ಕಾಶದಲಿಧರಣಿಯಲಿಬಾಣವ್ರಾತಮಯವಾಯ್ತು ॥೧೮॥ ಆಡಿಬಿಕನೊಡನಾಯ್ತುಸಮರದ ।
ಕೋಡಣೆಹಲಾಯುಧಗೆಬಾಣದ । ಮೂಡಿಗೆಯಸಾಸಿರವರಿಪುಭಟನಂಗದಲಿಬಳ್ಳಕ ॥ ಕೂಡೆಕವಿಸಿದನಂಬುಗಳನಾ । ಕೇಡು
ಗರಕೈಯೊಡನೆಬಾಣದ । ಬೀಡುಬಿಟ್ಟುದುಭಟರಕೈಯ್ಯಲಿಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೧೯॥ ಎಚ್ಚರೋರೊಬ್ಬರನುಬಾಣದ । ಕಿಚ್ಚು
ಕಿಡಿಕಿಡಿಗೆದರಬೊಬ್ಬರ । ಮುಚ್ಚಿಮುಸುಕಲುರಾಮಡಿಬಿಕರುರೋಷಪಾವಕನ ॥ ಹೆಚ್ಚುಗೆಯಮಾಡಿದರುಗಗನದ । ಉಚ್ಚರಿಯೆ
ನುತ್ತಮರಚಯಮನ । ಮೆಚ್ಚಿಮಝುಭಾಪೆನಲುಕೊಂಡಾಡಿದುದುತಮತಮಗೆ ॥೨೦॥ ಇರಿದುಸವದವೃಕ್ಷದುಗಳುನೆ । ತ್ತರ
ಲಿಸವದಾರಾತ್ರಿಬರಸಿಡಿ । ಲೆರಗಿದಂತಾಯ್ತುಮಮಮುಸಲಮಹಾಪ್ರಹಾರದಲಿ ॥ ಒರಲಿಕವಿದವುಕರಿಘಟೆಗಳೆ । ಚ್ಚರಿಯದಾ
ನೌತುರಗತತಿವ್ಯೆ । ಮರದುಮಲಗಿದರನನಿಯಲಿಕಾಲಾಳುಕಡಿವಡದು ॥೨೧॥ ಅತ್ತಲಾಡಿಬಿಕನನುಸರಳಲಿ । ತೆತ್ತಿಸುತಕೆಲ
ಬಲದಲೌಕುವ । ಮತ್ತಗಜವನುರಥಪದಾತಿಭಟೌಘಸಂದೋಹ ॥ ಮೊತ್ತವನುಮುರಿಮುರಿದುನೇಗಿಲ । ಲೊತ್ತಿಕೊಂದನು
ಮುಸಲಹತಿಯಲಿ । ಮೃತ್ಯುಮೈಮುರಿದಂತೆಮೋಹರಿಸಿದನುಬಲಭದ್ರ ॥೨೨॥ ಹೊಡಹೊಡದುಮುಸಲದಲಿನೆತ್ತರ । ಕಡ
ಲುಗಳಕಾರಿಸಿದನವನಿಯು । ಲಡಿಗೆಡೆಯೆಚತುರಂಗಬಲತಿಲಗಾಣವಿಟ್ಟಂತೆ ॥ ಹೊಡಕರಿಸಿಹರಣವನುಬಿಟ್ಟುದು । ಪ್ರೌಢವಿಲಘು
ವಾಯಿತ್ತೊಂದುನಿಮಿಷಕೆ । ಮೃಡನನರ್ತನರಂಗವಾದುದುಬಹಳರಣಭೂಮಿ ॥೨೩॥ ಮುಗ್ಗಿಕೆಡೆದುದುಸೇನೆಮುಸಲದ ।
ನುಗ್ಗುಲಲಿಮೆದೆಗೊಂಡುನೆತ್ತರ । ಹೆಗ್ಗಡಲುಮಸಗಿದುದುರೌದ್ರಾಕಾರವೆನೆಧರೆಗೆ ॥ ಕೊಗ್ಗೆಸರುಕಡಿಖಂಡಮಾಂಸದ । ನೆಗ್ಗಿದೆ
ಲುಗಳಶಸ್ತ್ರನಿಕರದ । ನುಗ್ಗುಗಳರೌದ್ರದಲಿರಂಜಿಸಿತುದುರಣಭೂಮಿ ॥೨೪॥ ಗಜಘಟೆಯನಕ್ರದಲಿತುರಗ । ವ್ರಜತಿಮಿಂ
ಗಿಲಗಳಲಿವೀರರ । ಭುಜಲತಾದುರ್ಧರಮಹೋರಗನಿಕರದಲಿಸರಳ । ಕುಜನಿಕರಗುಲ್ಮದಲಿಚಾಪ । ವ್ರಜತರಂಗಂಗಳಲಿಕಾ
ನನ । ವಿಜಯಸಾಗರವೆನಲುರಂಜಿಸಿತಂದುರಣಭೂಮಿ ॥೨೫॥ ಅಗಿವಕಂಕಲವಾಕಗೃಧ್ರಾ । ದಿಗಳಬಹಳಪ್ಲೀತಗೋಮಾ ।
ಯುಗಳರಣವೇತಾಳಭೂತಪ್ರಕರಸಂಕುಲದ ॥ ಜಗಕೆಭೀಕರವೆನಲುಮಿಗೆಕಾ । ಳಗದಖಳನತಿರೌದ್ರರಸವನು । ಮೊಗದು
ಕೊಂಡೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥೨೬॥ ಅತ್ತಲಾಹಂಸಾಖ್ಯನಾಪುರು । ಷೋತ್ತಮನಶರಹತಿಗೆಬೆದರದೆ । ತೆತ್ತಿಸಿದನಂ

ಬಿಸಲಿಕ್ಕೈದೊತನಾಮುರಾಂತಕನ ॥ ಎತ್ತಲಂಬರವೆತ್ತಲಿಳೆದೆಸೆ । ಯತ್ತಲೆನಲೋರಂತ್ರೆಸೆಯುಗ । ಕೃತ್ತಿವಾಸನುಮೆರೆದನಾಹವ
ಶೌರ್ಯಸಾಹಸದಿ ॥ ೨೮ ॥ ಮುರಹರನನೈದಂಬಿನಲಿಖಳ । ನುರವನೆಸೆದನಸುರಹರನಂ । ಬರದಲನಿತನುಕಡಿದುಬಿಸುಟುದುರಂ
ತ್ರಕನರಥವ ॥ ತುರಗನಾಲ್ಕನುಸೂತನನುತ । ದ್ಧರಣಿಸನನಾರಂಬಿನಲಿತನು । ಬಿರಿಯಲೆಚ್ಚನುಕಡಿದನಭ್ರದಲನಿತುವನುಹಂಸ ॥
ಅಯಿತಹುವೋಹಂಸಸುಭಟರ । ರಾಯನಲ್ಲಾ ಕಡಿದುಬಿಸುಟೈ । ಸಾಯಕಂಗಳನಿಹದುವೀರರಿಗಂಗವಿನ್ನೊಂದು ॥ ಸಾಯಕ
ನನಿದಕೊಳ್ಳೆನುತಪ್ರೊ । ರಾಯದಲಿತೆಗದೆಚ್ಚನಾನಾ । ರಾಯಣನುಘಾಳಿಯುದಲಾಹಂಸಾವನಿಪನೆದೆಯ ॥ ೨೯ ॥ ಎಚ್ಚದೆ
ದೆಯನುತಾಗಿಧಬ್ಬ್ರಿಗಿ । ದಚ್ಯುತನಶರಹಾರಿಚಿನ್ನಲಿ । ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದನುವೀರಕೈಕಾಲ್ಗಳನುರಥದೊಳಗೆ ॥ ಬೆಚ್ಚಿದನುತನುನಡಗು
ತಾಡನು । ಕಚ್ಚಿದನುಕಾರಿದನುರಕುತವ । ನೆಚ್ಚರನುವಾಟದನುಮೂರ್ಛೆಗೆಸೇನೆಕಳವಳಿಸೆ ॥ ೩೦ ॥ ಮಿಡುಕಿದನುರಥ
ದೊಳಗವಿಗೆಕಡಿ । ವಡದಕಾಳೋರಗನಪ್ರೋಲಳ । ವಡಿಸಿನುಬಿಸುಸೊಯ್ಲು ಸೂಸಲುಮೂಗುಬಾಯ್ಗಳಲಿ ॥ ಸಿಡಿಯಕ
ಣ್ಣಿದಿರತಗಿನುಜ್ಭಿಸಿ । ಕೆಡದನತ್ತಲುಧಾರುಣಿಯರಿಪು । ಘಡನಿರಾಶ್ರಯವಾಯ್ತು ಕಂಗಟ್ಟರಲಿದುದುಮರುಗಿ ॥ ೩೧ ॥
ಮತ್ತೆರಡುಘಳಿಗೆಯಲಿಚಿತ್ತದ । ಕತ್ತಲೆಯುನೊದವೃತ್ತಬಾಣವ । ಕಿತ್ತುಬೀಸಾಡಿದನುಕೊಂಡನುಚಾಪಮಾರ್ಗಣವ ॥ ಕತ್ತರಿಸ
ನಂಬಿನಲಿಹರಿಯನು । ಮತ್ತಗಜಸಿಂಹವನುಕಡುಗನೆ । ಉತ್ತಹಳಚುವವೋಲುಹಂಸನುಹಳಚಿದನುಮಗುಳೇ ॥ ೩೨ ॥
ಕೊಂಡನಾಸಾಲ್ವಾಧಿಪತಿಕೋ । ದಂಡವನುಮುಷ್ಟಿಯಲಿರಲುಹರಿ । ಖಂಡಿಸಿದನದನರ್ಧಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯಬಾಣದಲಿ ॥ ಕೊಂ
ಡನದನುಳಿದಪರಸನುವನು । ತುಂಡಿಸಿದನಸುರಾರಿನೃಪಕೋ । ದಂಡವನುತುಡುಕಿದನುಮತ್ತದಕಡಿದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೩ ॥
ಮತ್ತೆಕೊಂಡನುಧನುವನವನಿಪ । ಕತ್ತರಿಸಿದನುಕೃಷ್ಣನದಕನ । ಉತ್ತಕಂಗಳುಕಿಡಿಯನುಗುಳಲುಹಂಸನಬ್ಬರಿಸಿ ॥ ಎತ್ತಿದೆತ್ತಿ
ದಚಾಪನಿಕರವ । ಹಸ್ತದೊಳಗಿಕ್ಕಡಿಗಳದುಮೂ । ವತ್ತಮೂರುಶರಾಸನಂಗಳನಿಳುಹಿದನುಧರೆಗೆ ॥ ೩೪ ॥ ಅದಡಹುದೋ
ಕೃಷ್ಣನೀನೀ । ಯಾದವರಿಗಗ್ಗಳೆಯನಲ್ಲಾ । ಸೇದುವೆನುಜೀವವನುಸೋಡಿಕ್ಷಣವೆಯಿದೆಯೆನುತ ॥ ಕಾದಕಂಗಳರಾದ್ರವ
ದನದ । ಬೀದಿಗಿಚ್ಚಿನಕೋಪದಲಿದಾ । ಮೋದರನತಿರುಪಿಟ್ಟನೊಂದುಶತಘ್ನಿಯಲಿಹಂಸ ॥ ೩೫ ॥ ಉರಿಯನುಗುಳುತಬಹ
ಶತಘ್ನಿಯ । ನುರುಳೆಗಡಿದನುಬಾಣವೊಂಭ । ತ್ತರಲಿಬಲಭದ್ರಾನುಜನುಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬವರದಲಿ ॥ ಬರಶಳದುಚಾಪವನುಪಡೆ
ದವ । ಸರವನಸ್ತ್ರಮಹಾಂಬುಧಿಯಮಳೆ । ಗರೆದನೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳ್ಪ್ರವಿಷ್ಫಾರ್ಥದಲಿಹಂಸ ॥ ೩೬ ॥ ಕಡಿದುಬಿಸುಟನುಕೃಷ್ಣ
ನನಿತುವ । ನೊಡನೆಸಿತಬಾಣಾವಳಿಯಬಲು । ಗಡಣದಲಿಹಂಸನನುರಥವನುಹಯನಿಕಾಯವನು ॥ ಬಿಡದೆಸೂತನನೆಚ್ಚನಂ
ಬಿನ । ಕೆಡಲಲದ್ದುದೊಜಗವನೆನುತಡಿ । ಗಡಿಗೆಭೀತಿಮಹಾರ್ಣವದಲಿದುರ್ದುಭಟಸ್ತೋಮ ॥ ೩೭ ॥ ಅತ್ತಲಾಸಾತ್ಯಕಿಯೊ
ಡನೆತಲೆ । ಯೊತ್ತಿನೊಂದಾಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನೃ । ಪೋತ್ತಮನುಕಿಡಿಯೆಚ್ಚನಾಸಾತ್ಯಕಿಯಸಾರಥಿಯ ॥ ಮತ್ತೆಹಯವೀರೆರಡನೆಚ್ಚ
ನು । ಮತ್ತವನಸಾಹಸವನೋಡೆನು । ತದ್ಯಧಿಕರೋಷದಲಿಸುಭಟನನೊಸಲನೊಡೆಯೆಚ್ಚ ॥ ೩೮ ॥ ಭಾಳ್ಲೆಯುದಬಲುಘಾಯ
ದಲೀನು । ತಲ್ಲಣಿಸಿದೆಂಥಣಿರಥದಲಿ । ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಟನುಬಿಟ್ಟಕಂಗಳಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ಘಿಳ್ಳಿಸಿದಕಲಿತನೆಸಲಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲನೊ
ರೆಗಿದನರುಣಜಲದಲಿ । ಮುಳ್ಳಿರಿವವೋಲುಸುರಗದುಗಡಗದಿತಕಂಠದಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಎಡಡುಘಳಿಗೆಗೆವೀರಮೂರ್ಛೆಯ । ಲಿರ
ಲುಸಾರಥಿರಥವಹಿಂದಕೆ । ಮುರುಹಿದನುಮೂಗಿನಲಿಪವನನಗತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಶಿರವನೊಲವೃತ್ತಿರಲುಘಳಿಗೆಯ । ನೆರಪ
ನಾವೇದನೆಗೆಕೊಟ್ಟವು । ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನದಾಸನೆದ್ದನುಮುರಿದುಕಂಡೆರಡು ॥ ೪೦ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ಎಲವೊನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಸಾತ್ಯಕಿ । ಸೆಳದುಚಾಪವಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳದೆ । ತಲೆಗೆತಡವಿಲ್ಲೆನುತಚಂದ್ರಾರ್ಧಾಕೃತಿಯಶರವ ॥ ಮಳ
ದಲೆಗಡಿಸಿಕೊಂಡುನಿಮಿಷಕೆ । ಕಳಚಿದುದುತಲೆಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನ । ಬಳಗಬೆದರಲುರತ್ನಕುಂಡಲಮಕುಟಮಣಿಸಹಿತ ॥ ೪೧ ॥
ಕಟ್ಟಿಯೊಡದಂತಾಯ್ತು ಭೂಪತಿ । ಯಟ್ಟಿಕೆಡಿಮುಲುಸೇನೆಮುಗೆಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಮುಂಗುಡಿಮುರಿದುಹಾಯ್ದುದುಹಂಸಡಿಬಿಕರನು ॥
ಇಟ್ಟಣಿಸಿದುದುಸಮರದನುಜಘ । ರಟ್ಟರಾಮರಿಗಿರದೆರಥವನು । ಬಿಟ್ಟನಾಸಾತ್ಯಕಿಮುರಾರಿಯರಥದಹೊರೆಗಾಗಿ ॥ ೪೨ ॥
ಮುಸುಕಿದನುಬಾಣದಲಿಹಂಸನ । ನಸುರರಿಪುಶತಸಂಖ್ಯೆಯಲಿಸೇ । ರಿಸಿದನನಿತುವನಿಳಗೆಮುಗುಳಾಹಂಸನಚ್ಯುತನ ॥ ದೆಸೆಗೆ
ಕವಿಸಿದನಂಬುಗಳನಿಂ । ತಸಮಸಮರಾರಂಭವಿಗೆರಂ । ಜಿಸಿತುಸುರನರಲೋಕವೆರಡೆರಲನುಪಮಿತವೆನಿಸಿ ॥ ೪೩ ॥ ಸರಳಸೃ
ಷ್ಟಿಗೆಹಂಸನಭಿನವ । ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಾದನೈಯ್ಯನ । ಮರಣವನುಕಾಣುತ್ತಶೋಕಾಮರ್ಷವೇಷದಲಿ ॥ ಹರಿಯನಾಹರಿರಥವ
ಸಾರಥ । ತುರಗಸಾರಥಿಗಳನುಶರಸಾ । ಗರದಲದ್ದಿದನೊಂದುನಿಮುಷಾರ್ಧಾರ್ಧಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೪೪ ॥ ಇರಲುಹರಿಸಾಲ್ವಾವನೀ
ಶನ । ಭರವಸವಕಾಣುತ್ತಮುಗ್ಧಭಾ । ವರೆಬಲುಬಿಲ್ಲಾಳಲಾಮತ್ಸರವೆಗುಣದೊಡನೆ ॥ ಸುರನರೋರಗರೊಳಗೆನಿನ್ನಂ । ತು
ರುಪರಾಕ್ರಮರಾರನುತಸಂ । ಹರಿಸಿದನುಲೀಲೆಯಲಿಹಂಸನಸರಳಪಂಜರವ ॥ ೪೫ ॥ ಒದದುಹಾವನುಕೆಣಕಿದಂತಾ । ಯ್ತುಧ
ಟನೆಚ್ಚನುಭೀತಿಯನುಹ । ಚ್ಚಿದನುಸುರರಿಗೆಮುಚ್ಚಿದನುನಿಮಿಷದಲಿಯಮಬಲವ ॥ ಹೆದರಿದನುಸಾರಥಿಮಹಾಸ್ತ್ರದ । ಹೊದ

ರಿಪೊಯಿಲಲಿಹರಿವರೂಥದ । ಕುದುರೆಗಳುಕಳವಳಿಸಿದವು ಕಂಗೋಲಮಾಳಿಗಳಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಕೊಳಚಿಯುದಕದಲಕಟಮಂದರ । ಮುಳುಗುವುದೆನಡುಹಗಲಸೂರ್ಯನ । ನಳುಕಿಸುವುದೇಮಂಜುಕಡಿದನುರಿಪುಶರಾವಳಿಯ ॥ ಬಳಿಕಮುರರಿಪುಬಹಳರೋಷವ । ತಳೆದುಹಂಸನವಧೆಗೆಕಲ್ಪ । ಪ್ರಳಯರುದ್ರನಪೋಲುರೌದ್ರವೇಶವನುತಳೆದ ॥ ೪೭ ॥ ಕರೆದುಸಾರಥಿತನಕನೇಮವ । ಕರುಣಿಸಿದನಾಸಾತ್ಯಕಿಗೆರಥ । ತುರಗತತಿಯನುಸಂತವಿಸಿಹಿಂದಿರಿಸಿದಾರುಕನ ॥ ಸುರನಿಕರಸಹಿತಭ್ರದಲಿಸರೆ । ಸಿರುಹಭವಭವಮುಖ್ಯರಾಸಕ । ಗರವನೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದುನೆರೆದುದುಜಯರವಂಗಳಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ಅಮಹಾಮರನಿಕರನೆರದಾ । ವ್ಯೋಮತಳದಲಿನೋಡಿಸುಜನಸ್ತೋಮಸಹಿತತೋರಂತೆಜಯರವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಸ್ತೋಮದಲಿರಂಜಿಸಲುಘನಸಂ । ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಮುರವೈರಿತೊಟ್ಟನು ; ಧೂಮಕೇತುಸನಾಮಶರವನುಭಟನಪಡಿಮುಖಕೆ ॥ ೪೯ ॥ ಎಸೆವಧೂಮಜ್ವಾಲೆಗಗನವ । ಮುಸುಕಿದುದುಸುರವರವಿಮಾನ । ಪ್ರಸರಚೆಲ್ಲಿದವೆಂಟುದೆಶೆಗನಲಾಸ್ತ್ರತೇಜದಲಿ । ವಸುಧೆಶೀಕರಿಯೊಗಲದನೀ । ಕ್ರಿಸುತಬೆದರದೆವರುಣಬಾಣದ । ಲಸಮಬಲನಾಹಂಸನೆಚ್ಚನುಜರದುಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ೫೦ ॥ ಆದಡಿದಕೊಳ್ಳೆನುತಕೆನ್ನೆಗೆ । ಸೇದಿವಾಯುವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನುದಾ । ಮೋದರನುತೆಗದೆಸಲುಕಾಣುತ್ತಭ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಭೇದಿಸಿದನುರಗಾಸ್ತ್ರದಲಿಹರಿ । ವಾದುದಿನ್ನೇನುಂಟುಶರವೆನು । ತಾದುರಾತ್ಮಕನಟ್ಟಹಾಸವಮಾಡಿಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೫೧ ॥ ಉಂಟುನಿನಗೀನಿನ್ನಹೊದ್ದಿದ । ನಂಟರಿಗೆನೆಲ್ಲರಿಗೆಸುತರಿಗೆ । ಗಂಟಲಿಂದೊಳಗಿಳಿದಡಿದಕೊಳ್ಳೆನುತಕೋಪದಲಿ ॥ ಟಂಟಣಿಸುವರಿಭಟನತೆಗವೆನು । ಸುಂಟಗೆಯನೆಂದೆನುತದಾನವ । ಕಂಟಕನುಸೆಳೆದೆಚ್ಚಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಲಿನೃಪವರನ ॥ ೫೨ ॥ ಇಲ್ಲನೋಡೆದುಹುಸಿಯೆನುತಬಲು । ಬಿಲ್ಲನೊದದ್ವೈತಕಮಹಾಸ್ತ್ರದ । ಧಳ್ಳುರಿಯಧಾಳಿಯನುನಿರ್ದಾಟಿಸಿತದಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಬಲ್ಲಿದನುನೀನೆಹೆಯುಲಾನೆರೆ । ಗೊಲ್ಲರಿಗೆಸಮರಾಂಗವಿದ್ಯೆಯ । ದೆಲ್ಲಿಯುದುನಿನಗೆಂದೆನುತಗಹಗಹಿಸಿದನುಹಂಸ ॥ ೫೩ ॥ ದಿಟ್ಟನಹೆಯೋವೀರವಾಡಿಂ । ನ್ನಟ್ಟಹಾಸವನೆನುತದನುಜಘ । ರಟ್ಟನಧಿಕಾಟೋಪದಲಿನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಮುಷ್ಟಿಯೊಳಗಿರೆನಮಿಸಿಮನದಲಿ । ತೊಟ್ಟನಾಶಾರ್ಙ್ಗದಲಿದಿವವನು । ಬಿಟ್ಟನೈಮಾನಿಕರುಚಲ್ಲಲುರ್ಝಳದಹೊಯಿಲಿನಲಿ ॥ ೫೪ ॥ ಭುಗಿಭುಗಿಲುಭುಗಿಲೆಂದುಕಾಶೆಬ್ಬೆಗೆ । ನೆಗೆದುದಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲ । ಬಗೆಯೆಬಹಳಜ್ವಾಲೆಯಲಿದೆಶೆಧಾತುಗೆಡಲಿಳೆಗೆ ॥ ಜಗುಳಿದವುತಾರೆಗಳುಸೀದುದು । ಗಗನಮಣಿಮಂಡಲಮಹಾಸ್ತ್ರದೆ । ಸೆಗಳಿಕೆಯನೇನೆಂಬೆತಲ್ಲಣಿಸಿತ್ತುಭಯಕಟಕ ॥ ೫೫ ॥ ಕಂಡುನೋಡುವನಭದದಿವಿಜರ । ತಂಡವನುನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದ । ಚಂಡರುಚಿತೇಜದಭಡಾಳದಹೊಗರುದೆಸೆದೆಸೆಯ ॥ ಮಂಡಲವನಾವರಿಸುತಿರಲದ । ಕಂಡುಹಂಸನಮನದೊಳಗೆಭಯ । ಗೊಂಡುಕೃತ್ಯವಿಮೂಢನಾದನುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೫೬ ॥ ಮೃತ್ಯುಬಾಯ್ದೆರದಂತೆಭುಗುಭುಗಿ । ಸುತ್ತಿರಲುಶಾರ್ಙ್ಗದಲಿಬಹಳಮ । ಹಾಸ್ತ್ರವೈತರಲಿನ್ನುನಿಲುವವರಾರುಸಮ್ಮುಖಕೆ ॥ ಹೊತ್ತಿದೆಜಗವೆನುತಭಯರಸ । ವೆತ್ತನೋಡುವಡಂಜಿಕಳವಳಿ । ಸುತ್ತರಥದಿಂದಿಳಿದುಹಾಯ್ದನುಹಂಸನಳವಳಿದು ॥ ೫೭ ॥ ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಟೋಡಿದನುರಣದಲಿ । ಸಾಲ್ವಕುಲಪಾಲಕನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನುಬೆಂಬತ್ತಿದನುಬಳಿಕಾತನನುಬಿಡದೆ ॥ ನಿಲ್ಲೆಲವೊಶರಣೆನ್ನುನಿನ್ನನು । ಕೊಲ್ಲೆನೆನುತಸ್ತ್ರವನುಸೆಳೆದರಿ । ಮಲ್ಲನನುಮೂದಲಿಸುತೈದಿದನಿಳಿದುನಿಜರಥವ ॥ ೫೮ ॥ ಮುರಿಮುರಿದುನೋಡುತ್ತಭಯದಲಿ । ಧರಣಿಪತಿಬೆಂಬತ್ತಿಬಹಮುರ । ಹರನನಾಯಮುನಾನದಿಯನಡುಗಡಲಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಇರದೆಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನುನಭದಲಿ । ಸುರರುಘೇಯನಲವನಮಸ್ತಕ । ಜರಿಯೆಕಾಲೂರುತ್ತಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನುಮುರವೈರಿ ॥ ೫೯ ॥ ರಂಗನಾಥನಪದಹತಿಗೆರಣ । ರಂಗಭೀತನುಬಿದ್ದನಿರದೆಭು । ಜಂಗಲೋಕಕೆಬಹದುರಾತ್ಮನಕಂಡುಕಡುಹಸಿದು ॥ ನುಂಗಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಬಭು । ಜಂಗಮೇಂದ್ರನುತಜ್ಜಲಶ್ಯಾ । ಮಾಂಗನೆದ್ದನುಬಂದನಸುರಾರಾತಿಧುರದೆಡೆಗೆ ॥ ೬೦ ॥ ಲೇಸೆನುತಸುರವರರುನೆರದಾ । ಕಾಶದಲಿಘನಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯ । ಸೂಸಿದರುಜಯಜಯಜನಾರ್ದನಕೃಷ್ಣಜಯಯನುತ ॥ ಭೂಸುರರುಋಷಿವರರುಹರುಷಾ । ವೇಶದಲಿಮನಮುಳುಗಿದರುಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಶನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನಬಹಳಪರಾಕ್ರಮವಕಂಡು ॥ ... ॥ ೬೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೬೭೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐವತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಹಂಸಡಿಬಿಕರನೊರಸಿಧುರದಲಿ । ಕಂಸಮಥನನುಮರಳಿಯಾದವ । ವಂಶಸಹಿತೈತಂದುಹೊಕ್ಕನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಸುರಾರಿಹಂಸನ । ಹರಿವಕಾಣುತನಿಜವರೂಥದ । ಹೊರೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈದನಾಸಾತ್ಯಕಿಸಮನ್ವಿತದ ॥ ಸುರರುಜಯಜಯಯೆನುತಗಗನದ । ಲಿರದೆಕೈವಾರಿಸಲುಕೇಳದ । ನುರುಪರಾಕ್ರಮಿಡಿಬಿಕನತ್ತಲುಹಂಸನವಗತ್ರವ ॥ ೧ ॥ ಬಿಟ್ಟರಥವನುಧನುಸಹಿತಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಹಂಸನಮರಣನಾರ್ತೆಯ । ನೆಟ್ಟನಾಲಿಸಿರಾಮನೊಡನೆಯುಸಂಗರವಬಿಸುಟು ॥ ಕೆಟ್ಟೆನೆ

ನುತ್ತೈತಂದುದನುಜಘ್ನ । ರಟ್ಟನಲ್ಲಿಗೆಮೇಘರವದಲಿ । ದುಷ್ಟನೃಪನಿಂತೆಂದನವನೀಪಾಲಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಕರುಣಿಸೆನಗಿಕೃಷ್ಣಯಾದವ । ರರಸಮಾಯಾಮನುಜವಿಗ್ರಹ । ಗರುಡವಾಹನಶಕ್ರಹರಧರ್ಮಜ್ಞಗೋವಿಂದ ॥ ಪರಮಪುರುಷಸುರೇಂದ್ರವಂದಿತ । ಚರಣತನ್ನೊಡವುಟ್ಟಿದನನಿ । ದ್ದಿರವದಾವೆಡೆಸತ್ಯವನೆಹೇಳೆನಗೆನೀನೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಹೇಳುಹಂಸನುಪೋದಪಥವಕ್ರ । ಪಾಳುಗಡನೀನೆನಲುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಾತನನುಡಿಗೆಮೆಚ್ಚಿಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ಹೇಳ್ದನುನಸುನಗುತಹಂಸನ । ಕಾಳುಮಾಳನಮಾತುನೃಪಕುಲ । ಮಾಳ್ಪಮಣಿನಿನಗೇಕೆನಡೆನಿಜಪುರಕೆನೀನೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಬೆಂಬಲಕೆತಾನಿಹೆನುಹಂಸನ । ಹಂಬಲನುಬಿಡುಧರೆಯುರಾಜ್ಯವ । ನುಂಬುದುಪಚಿತರಾಷ್ಟ್ರವಾಹನಕೋಶಪರಿಜನದ ॥ ನಂಬುನಡೆನಾನೀವೆನೇಮವ । ನೆಂಬಹರಿಯನುನೋಡಿಕಂಬನಿ । ದುಂಬಿದನುಶೋಕಾತುರನುಮಗುಳೆಂದನುತ್ತರವ ॥ ೫ ॥ ಮೇದಿನಿಯುಮೇಲಿಲ್ಲನಿನ್ನೋ । ಪಾದಿಸತ್ಯವ್ರತರುಬಹಳಕೃ । ಪೋದಧಿಯೆಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೆನ್ನಣ್ಣನೇನಾದ ॥ ಹೋದನೆಲ್ಲಿಗೆಹೇಳುತನಗೀ । ಮೇದಿನಿಯುರಾಜ್ಯವಿದುಸಿಸ್ತೀ । ರ್ಣೋರ್ಗದಕಾರಿತಸೇತುವೆಂದನುಡಿಬಿಕನಳವಲ್ಲದು ॥ ೬ ॥ ತಂದೆತಾಯೊಡಹುಟ್ಟಿದವರಿವ । ರೆಂದುನೋಳ್ಪರೆರಾಜ್ಯಕಾಮುಕ । ರಿಂದಿನೀಕ್ಷತ್ರಿಯರಕುಲಜರುವರ್ತಮಾನದಲಿ ॥ ಇಂದುನಿನ್ನಲಿದಾಖ್ತುಹೊಸತೆಲೆ । ಮಂದಮತಿಬದುಕುವಡೆನಡೆನಿಜ । ಮಂದಿರಕೆಕೈಗಾವೆನಂಜದಿರೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೭ ॥ ಏಕೆಕೃಷ್ಣವ್ಯಥಾಕಲಾಪವಿ । ದಾಕುಲನುತಾನಲ್ಲರಾಜ್ಯ । ಶ್ರೀಕರನೆಮೋಣ್ಕೊಲುವೆನೀನೆಂದೆಂಬಭಯವಿಲ್ಲ ॥ ಸಾಕುತನಗಿನ್ನೇನುಹಂಸನ । ಲೋಕವೇತನಗಲ್ಲದುಂಟೇ । ಲೋಕಬೇರಿನ್ನೆಂದುಕಂಬನಿದುಂಬಿದನುಡಿಬಿಕ ॥ ೮ ॥ ಖೂಳಭೂಪರಮಗನೆಹೋಗಾ । ಕೇಳುಯಮುನೆಯನಣ್ಣನಿರವನು । ಹೇಳುವಳುನಿನಗೆಂದುಬೆಸಸಿದನಸುರರಿಪುನಗುತ ॥ ಬಾಳಲಾರದೆಭೂಪನಾಶ್ರೀ । ಲೋಲನಾಜ್ಞೆಯಲ್ಯೈದಿದನುಬಲು । ಗಾಳಗತಬೀಸಾಡಿಯಮುನಾನದಿಗೆಹಳಲಿಸುತ ॥ ೯ ॥ ಕರಕರದುಹಂಸನನುದುಃಖಾ । ತುರನುಯಮುನೆಯಲರಸಿಕಾಣದೆ । ಭರದಲಳುತ್ತೇಳುತತಿನಿರ್ಮಳಸರೋಜಲದ ॥ ಇರವೆಕದಡಿದನದನುಭೂಪತಿ । ಮರಳುಮರಳೆಲೆಯಣ್ಣತಂಸನು । ಹೊರಗಿರಿಸಿನೀಹೋದೆಯಲ್ಲಿಗೆನುತ್ತಹಳವಿಸಿದ ॥ ಕೇಳ್ದನೀನೇಕಣ್ಣಮಾತನು । ಹೇಳ್ದತನ್ನೊಡನೆಂದೆನುತಮಾ । ತಾಳಪರಿಯಂತರಸಿಕಾಣದೆಹಂಸನಿದ್ದಿರವ ॥ ಬಾಳಲೇಕಿನ್ನೆನುತತನ್ನಯ । ನಾಲಗೆಯನುರೆಹಿಡಿದುಕೈಯಲಿ । ಕೀಳಲನುಗೈದನುಮಹಾಪಾತಕಿತಟಾಕದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಮತ್ತೆಪಾತಕಿನಾಲಗೆಯನದ । ಕಿತ್ತುತಾನೇತನ್ನಕೈಯಲಿ । ಸತ್ತನದುವೇಮಹದತಿಕ್ರಮಪಾತಕನಫಲವು ॥ ಅತ್ಯಧಿಕಪಾತಕವಮಾಡಲಿ । ಹತ್ರಲಿನೆರೆಫಲಿಸದಿರದೆಂ । ದುತ್ತಮರುತಮ್ಮೊಳಗೆನುಡಿದರುಖಳರಮರಣದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಮೂರುವರುಷಂಗಳಲಿಮೇಣದು । ಮೂರುಮಾಸಂಗಳಲಿತೋರ್ಪುದು । ಮೂರುಪಕ್ಷಂಗಳಲಿಮೂರುದಿನಂಗಳಲಿದಿಟಕೆ ॥ ತಾರುಥಟ್ಟನಪಾಪಫಲಮೈ । ದೋರುವುದುಮೇಣ್ಪುಣ್ಯವಾಗಲಿ । ತೋರುವುದುದಿಟತಾರತಮ್ಯದಲೆಂದುದಖಿಳಜನ ॥ ೧೩ ॥ ಇಂತೆನುತ್ತಿರೆಸಕಲಸುರಜನ । ಸಂತತಿಗಳಾಸಾಲ್ವಭೂಪರ । ರಂತಕರಪುರಕೈದಿದರುಮೂವರುದುರಾತ್ಮಕರು ॥ ಸಂತವಿಟ್ಟನುಸಕಲಮುನಿಗಳ । ಸಂತತಿಯನೊಲವಿನಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನವರವರೀಪ್ಸಿತಾದಿವರಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಬಳಿಕಸಂಸ್ತುತಿಪಾಠಜಯರವ । ಗಳಲಿಸಕಲಮುನೀಶ್ವರರುಮನ । ವೊಲಿದುಭಜಿಸುತ್ತಿರಲುದೂರ್ವಾಸಾದಿಮುನಿನಿಕರ ॥ ಬಳಿಸಲಲುಯಾದವಚತುರ್ಬಲ । ವುಲಿಯೆಸಾರಸಘೋಷದಲಿಮಂ । ಗಳಮಹಿಮನೈತಂದುಹೊಕ್ಕನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ॥ ೧೫ ॥ ತಳಿಗೆಗಳತೋರಣದಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಯಗುಡಿಗಳಚಿತ್ರರಚನೆಯ । ಕಳಸಕನ್ನಡಿಗಳಲಿಮಂಗಳವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ ॥ ಹೊಳಲಜನವಿದಿರ್ಗೊಂಡುಹರುಷಾ । ಕುಲಿತನಯನಾಪಾಂಗಭೃಂಗಾ । ವಳಿಗಳಲಿಸೇವಿಸುತಲಿರ್ದರುತನ್ಮುಖಾಂಬುಜವ ॥ ೧೬ ॥ ಕಿಡಿಕುಡಿದುಕಂಗಳಲಿತುಷ್ಟಿಯ । ಪಡೆಯುರಾಪುರವನಿತೆಯರುಜಗ । ಜೊಡೆಯನಾನನಕಮಲವನುಸುಸ್ಮಿತಸುಧೇಕ್ಷಣದ ॥ ಕಡೆಗಳಾವನಪದಾಬ್ಜವ । ಬಿಡದೆಭಜಿಸುವಳೆನಲುಲೋಕದ । ಮಡದಿಯರುಮರುಳಹುದುಚಿತ್ರವೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ದಣಿದುದಣಿಯವುಕಂಗಳಿಂದ್ರಿಯ । ಗಣದೊಡನೆಮನಸಿಲುಕಿನಿಂದೊ । ರಣದಚಿತ್ರದಪೊಲುಪುಳಕಿತಗಾತ್ರೆಯರುನೆರದು ॥ ಮಣಿದುಮನುಮಥನಲಗುಸಾರದ । ಕಣೆಯಘಾಯದಘಾತಿಯಲಿದೆಂ । ಫಣಿಸುತಿರ್ದುದುಬಹಳನಯನಪ್ರೀತಿವಾರ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ತೂಗಲುಪರಿಯದುರೋಮಸೀಯದು । ಸಿಗಲಕೆಯಮನುಮಥನಬಾಣಾ । ಳಿಗಳುಹೊಕ್ಕವುನವಸಿಕ್ಕಡಿಗಳದನಬಲೆಯರ ॥ ಥನೆತುಳಿತುದೊಡಲೊಳಗೆಕಣ್ಣಲಿ । ಮೊಗಮೊಗೆದುತನ್ಮೂರ್ತಿಸುಧೆಯನು । ಜಗುಳ್ದರುಜವಗುಂದಿದರುಜೊಲಿದರುಝೋಂಪಿನಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ ॥ ಧಾತುಮೂರರಲೊಗದಮಲಸಂ । ಘಾತದೊಡಲಿನಿಕಿಲುವಿಕೆಗೆಮನ । ಸೋತುಮರುಳಹರೆಂದರಧ್ರುವಲಿಚರಾಚರದ ॥ ಚೇತನದಬುಡವೆನಿಪಚಿತ್ತಾ । ಹ್ಲಾದಚಲುವಿನಪುತ್ಥಳಿಯಪರ । ಮಾತ್ಮನಿಗೆಸೋಲುವುದುಚಿತ್ರವೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಕೀಳಲರಿದಾಯಿತಮಮಮೊದಲಲಿ । ಕೀಲಿಪದಕಂಗಳನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನೊಂದೊಂದಂಗಸೌಂದರ್ಯಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಯಾದರೆಂದಾ । ಬಾಲೆಯರುಕಡೆಗಣ್ಣನಿಬರ । ನಾಲಿಸುತಮುರವೈರಿಹೊಕ್ಕನುರಾಜಮಂದಿರವ ॥ ೨೧ ॥ ಕಳುಹಿದನು

ಕೈಸನ್ನೆಯಲಿನೃಪ । ಕುಲವನಾಪ್ತರನಖಿಳವಿಪ್ರಾ । ವಳಿಗಳನುಕೈಮುಗಿದುವಿನಯೋಕ್ತಿಯಲಿಮುನಿಕುಲನ ॥ ಮೆಲುನಗೆಯಲ
ಕ್ರೂರಸಾತ್ಯಕಿ । ಗಳನುಕೃತವರ್ಮಾದಿಸುಭಟಾ । ವಳಿಗಳನುಕಳುಹಿದನುಕಾರುಣ್ಯದಲಿಮನೆಗಳಿಗೆ ॥೨೨॥ ಇಳಿದುರಥವನು
ರತ್ನಪಾದುಕೆ । ಗಳಲಿಪದಕಮಲಂಗಳೆಸೆಯಲು । ನಲವುಮಿಗಲುದ್ಧವನಕೈವಿಡಿದೊಲಿದುದಾರುಕನ ॥ ತಳೆದಪವಿತಾರಗಾವಳಿ
ಯುವ್ಯ । ಗಳನೇರಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಬಂದೆರಗಿದನುಮಾತಾಪಿತೃಗಳಡಿಗಳಿಗೆ ॥೨೩॥ ನೋಡಿದರುಕಣ್ದಣಿಯೆ
ಕೈಗಳ । ನೀಡಿತೆಗೆದಪ್ಪಿದರುಹರುಷದ । ಪ್ರೌಢಿಕೆಯುಘನಪುಳಕರಸಸಾರಂಭದಲಿಮುಳುಗಿ ॥ ನೋಡಿದರುಕಂಬನಿಯುಕಡಲಲಿ ।
ರೂಢಿಯಲಿಮುನ್ನಾವತಪವನು । ಮಾಡಿಜನಿಸಿದರೋಮಹಾತ್ಮರುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೨೪॥ ಭಕ್ತಹಿತಸಂಸಾರಿಕನುನಿಜ ।
ಭಕ್ತಭವಸಂತಾಪಹರಸು । ವ್ಯಕ್ತಕಾರಣವಿಗ್ರಹನುಮಾನವೊಲಿದುನಿಜಜನಕೆ ॥ ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಸುಖಂಗಳನುನಿ । ರ್ಮುಕ್ತಮಾಯ
ನುಮಾಡುತಖಿಳಾ । ಸಕ್ತನೆಂಬಂತಿರ್ದನಂದಾನಂದನನಗರಿಯಲಿ ॥೨೫॥ ಒಂದುದಿನ ಭೆಯೊಳಗೆಯಾದವ । ವೃಂದದಲಿನಾನಾ
ನೃಪಾಲರ । ಗೊಂದಣದಮಣಿಮಕುಟನಿಕರದಕಾಂತಿಗಳುಮೆರೆಯೆ ॥ ವಂದಿಗಳಮಾಗಧರಸೂತರ । ಸಂದಣಿಯುಲೆಸೆದಿರಲುವಿ
ಪ್ರನು । ಬಂದನೊಬ್ಬನುಕೃಷ್ಣಪದಸಂದರ್ಶನಾರ್ಥದಲಿ ॥೨೬॥ ಹೇಳಿದನುಕುಂತೀಕುಮಾರರು । ಬಾಲಕರುಕಲಿತನದಲಾ
ಪಾಂ । ಚಾಲರಾಜನದ್ರುಪದನನುಕಟ್ಟಿ ತರುತಾವೆಂಬ ॥ ಕಾಳಗದಕಥನವನುಕೌತುಕ । ದೇಳಿಗೆಯುಸಂತೋಷರಸಪುಳ । ಕಾ
ಳಗಳಲಟ್ಟಿದನುವಸುದೇವಾದಿಯಾದವರ ॥೨೭॥ ನಸುನಗುತಮುರವೈರಿಮಿಗೆಮ । ನ್ನಿಸುತವಿಪ್ರನನಧಿಕಪುಳಕ । ಪ್ರಸರದ
ಲಿತನುಮುಳುಗಿದಿಟವನುತಿಳಿದುಬಹುದೆಂದು ॥ ಬೆಸಸಿದನುಕೃತವರ್ಮನನುಬಳಿ । ಕಸಮವಿಕ್ರಮನೈದಿದನುರವಿ । ಶಶಿಕುಲದರಾ
ಯರಲಿಮೆರೆವಾಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ॥೨೮॥ ಕಂಡನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪನನು । ಕಂಡನಾದುರ್ಯೋಧನಾದ್ಯರ । ಕಂಡನಾಕುರು
ವೃದ್ಧಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಗೌತಮರ ॥ ಕಂಡನಶ್ವತ್ಥಾಮವಿದುರರಾ । ಖಂಡಲಾತ್ಮಜಭೀಮಧರ್ಮಜ । ಚಂಡವಿಕ್ರಮನಕುಲಸಹದೇ
ವರನುಕೃತವರ್ಮ ॥೨೯॥ ಕುಂತಿಯನುಸಂಭಾವಿಸುತಕೃ । ತಾಂತಸುತಭೀಮಾದಿಗಳನ । ತ್ಯಂತಕುಶಲಪ್ರಶ್ನದಿಂದಪ್ಪಿದನು
ಮೋಹದಲಿ ॥ ತಿಂಥಿಣಿಯುತನುಪುಳಕರಸದಲಿ । ತಂತಮಗೆಪಾಂಡವರುಮುಳುಗಿದ । ರಂತವಿಲ್ಲದಬಂಧುದರುಶನಬಹಳಸೌಖ್ಯ
ದಲಿ ॥೩೦॥ ಲಾಲಿಸಿದರುಚಿತೋಕ್ತಿಗಳಲಿವಿ । ಶಾಲಭೋಜನಪಾನಭೂಷಣ । ಜಾಲದಲಿಕೃತವರ್ಮನನುತದ್ಬಂಧುಕೃತ್ಯದಲಿ ॥
ಕೇಳಿದರುಕೃಷ್ಣನಪರಾಕ್ರಮ । ಶೀಲಗುಣಸಾಹಸವನುನ್ನತ । ಲೀಲೆಯನುಸಂಗ್ರಾಮಸಂಕುಲಬಾಹುವಿಕ್ರಮವ ॥೩೧॥
ವಿಗಡಕಂಸಾಸುರನವಧೆಯನು । ಮಗಧಪೃಥ್ವೀಪಾಲನಾಹವ । ದೊಗುಮಿಗೆಯುಬಹುರಾಜವೀರ್ಯವನತುಳಸಾಹಸವ ॥ ತಗು
ಳಿದಡೆಯವನನನುಭೂಪನ । ದೃಗುಯುಗಳವಹ್ನಿಯಲಿಬಿಸುಟಾ । ನಗಧರನಲೀಲೆಯನುವಿಸ್ತರಿಸಿದನುಕೃತವರ್ಮ ॥೩೨॥
ಅಸೃಗಾಲನಹಂಸಡಿಬಿಕರ । ನಾಶವನುತದ್ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತವ । ಹೀಶವಧೆಯನುಸಾಗರದಮಧ್ಯದಲಿದುರ್ಗವನು ॥ ಲೇಸೆನಿಸಿನಿರ್ಮಿ
ಸಿದಕಥನವ । ನಾಸುಮತಿವರ್ಣಿಸುತಘನಪರಿ । ತೋಷಮಯಸಾಗರದಲದ್ದಿದನೆಂದುಪಾಂಡವರ ॥೩೩॥ ಎಂದಡದನೆಲ್ಲವನು
ಕುಂತೀ । ನಂದನರುಕೇಳುತ್ತಪುಳಕದ । ಸಂದಣಿಯುಸಂತೋಷಜಲದೊಳಗದ್ದರಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಬಂದುದೆನ್ನಯಕರತಳಕೆಗೋ ।
ವಿಂದನಿರೆಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿಭವವಿ । ದೆಂದುಹಿಗ್ಗಿದನನುಜಬಾಂಧವಭೃತ್ಯಜನಸಹಿತ ॥೩೪॥ ಇಂತುಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಮಳೋ ।
ದಾಂತಕಥನಶ್ರವಣಸುಖದಲಿ । ಸಂತವಿಸಿಸತುಕರಿಸಿಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರನೊಲಿದು ॥ ಕುಂತಿದೇವಿಯನಖಿಳಬಾಂಧವ । ಸಂತತಿ
ಯಬೀಳ್ಕೊಂಡುಕೃಷ್ಣಪ । ದಾಂತಿಕಕೆಕೃತವರ್ಮನೈತಂದನುಸರಾಗದಲಿ ॥೩೫॥ ಬಂದನಿನನಸ್ತಮಯಸಮಯದ । ಲಂದುಸ
ಕಲಾವನಿಯರಾಯರ । ವೃಂದದಲಿಯಾದವಮಹಾಭಟನಿಕರಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ನಿಂದುಹೊಗಳುವಸೂತಮಾಗಧ । ವಂದಿಗಳಕಳ
ಕಳನಲೆಸವವು । ಕುಂದನೋಲಗದೆಡೆಗೆವಿನಯಾನ್ವಿತನುಮಹಿಳದಲಿ ॥೩೬॥ ಸುಳಿವಚಾಮರರಾಜಹಂಸಾ । ವಳಿಯುಧವಳ
ಚ್ಛತ್ರಹೇಮೋ । ಜ್ವಲಮಹಾವರ್ತನನೃಪಾಲರಮಕುಟಮಣಿಗಣದ ॥ ಕೆಲದಝಲ್ಲರಿಗಳತರಂಗಾ । ವಳಿಯಹೊಗಳುವಸೂ
ತಮಾಗಧ । ಕಳಕಳದಕೃಷ್ಣನಸಭಾಂಬುಧಿರಂಜಿಸಲುಕಂಡ ॥೩೭॥ ವಿನುತಮಣಿಮಯಹೇಮಸಿಂಹಾ । ಸನದಲಖಿಳೈಶ್ವರ್ಯ
ತೇಜೋ । ವನಧಿಯೆನಿಸಿಮುಕುಂದನೊಪ್ಪಿರೆಕಂಡುಚರಣದಲಿ ॥ ತನುವನೀಡಾಡಿದನುಪಾಂಡವ । ರನುನಯದಸುಸ್ನೇಹವ
ಚನವ । ಸನಿತುವನುಕೈಮುಗಿದುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಹದನ ॥೩೮॥ ಕೇಳಿದನುಕುಂತೀಕುಮಾರರ । ಕೇಳಿಗೆಯನಾದ್ಯಪದ
ಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲವಿಜಯಾರಂಭಸಂಭೃತಬಹಳಸ್ತ್ವವನು ॥ ತೂಳಿದನುತನುಪುಳಕರಸಕಂ । ಗಾಲಿಗಳಬೊರಸಿದುದುಭಕ್ತಕೃ ।
ಪಾಳುದೋಂಪುಳಿಯೋದನಾನಂದಾಬ್ಧಿಯಲಿಮುಳುಗಿ ॥೩೯॥ ಅತ್ತಲಾಪಾಂಡವರುಯಾದವ । ರಿತ್ತಲೆನ್ನವರೆಂಬಮಮತೆ
ಯು । ದೆತ್ತಣದುಸರ್ವಾತ್ಮಕಂಗೇಕಾತ್ಮರೂಪಂಗೆ ॥ ಎತ್ತಲಿದನಾರರಿವರೆಲೆಭೂ । ಪೋತ್ತಮನೆತನಗೆಂತುಟೀನಿಜ । ಭೃತ್ಯ
ಜನವಾತ್ಸಲ್ಯಮಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣಂಗೆ ॥ … … … ॥೪೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೨೬೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಐವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬಲಭದ್ರನ ವಿವಾಹ.

ಸೂಚನೆ॥ ಇತ್ತನಾನರ್ತಾಧಿಪತಿನಿಜ । ಪುತ್ರಿಯನುರೈವತನುಶೋಕದ । ಮಾತ್ರೆಯನುಸೀಮದಲಿಬಲ
ಭದ್ರಂಗೆರೇವತಿಯ ॥

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾನರ್ತಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರನುರೈವತನೆಂಬನೆಸೆದನು । ಧರೆಯಲತಿಶಯಧರ್ಮತತ್ವ ರಹಸ್ಯಕೋವಿದ
ನು ॥ ಇರಲುರೇವತಿಯೆಂಬಸುತೆಯುವ । ತರಿಸಿದಳುತತ್ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಸ । ಚ್ಚರಿತಗುಣನಿಧಿರೂಪನಿಧಿಸೌಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿ ॥ ೧ ॥
ಅರಸನಾಕೆಗೆಯೋಗ್ಯನಹನವ । ವರನಕಾಣದೆಬೇಡುವವನೀ । ಶ್ವರಕುಮಾರರಿಗೀಯದಬುಜಾಸನನಸನ್ನಿಧಿಗೆ ॥ ನಿರುತಬೆಸ
ಗೊಳಲೆಂದುಸುತೆಸಹಿ । ತಿರದೆನಡದನುಸತ್ಯಲೋಕಕೆ । ಸುರಮುನೀಂದ್ರನಿಷೇವ್ಯಮಾನಮಹಾಸಭಾಂತರಕೆ ॥ ೨ ॥ ಹೋಗ
ಲಾಸಮಯದಲಿಮುಂದಣ । ಬಾಗಿಲಲಿಗಂಧರ್ವರಿಬ್ಬರು । ರಾಗಚಾರಿಗ್ರಾಮಮೂರ್ಛನಾಸ್ವರವಿಚಕ್ಷಣರು ॥ ಭೋಗಿಶಯನನ
ಮಗನಮುಂದನು । ರಾಗದಲಿಪಾಡುತ್ತಲಿರಲದ । ನಾಗಲಾನೃಪನಾಲಿಸುತನಿಮಿಷಾರ್ಧವನುತಳೆದ ॥ ೩ ॥ ಗೀತದವಸಾನದಲಿನೃ
ಪನುವಿ । ಧಾತನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿಬಿನ್ನಹ । ವೀತಳೋದರಿತನ್ನಸುತೆಚಿತ್ತೈಸುತಾನಾವ ॥ ಭೂತಳಾಧೀಶ್ವರರಿಗೀವೆನು । ಭೂತಕ
ರ್ತವೆಕರುಣಿಸೆನಗೆನ । ಲಾತನೇನಜನಾರುಭೂಪರಹೆಸರಹೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಹೇಳದನುಭೂತಳದಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲರನುನಾನಾಪರಾಕ್ರ
ಮ । ಶೀಲಗುಣಸಂಪನ್ನರನುದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳನು ॥ ಲೋಲಮತಿವಿಸ್ತರಿಸುತಿರಲದ । ಕೇಳ್ದಗಹಗಹಿಸಿದನಿದೆಂದಿನ । ಕಾಲದವನೀ
ಶ್ವರರಮಾತಲೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಹೊಂದಿದರುನೀಹೆಸರುಗೊಂಡವ । ರೆಂದುತದ್ಗೋತ್ರಜರುಸಹಿತಲೆ । ತಂದೆಕಾಲಭ್ರಮಣ
ವೇಗವನರಿವರಾರದನು ॥ ಸಂದವತ್ತವನೇಕಯುಗಗಳು । ಗೊಂದುನಿಮಿಷಾರ್ಧದವೊಲಾಯಿತ್ತು । ವಂದಿಗಳಸಂಗೀತಸಂಶ್ರವಣ
ದಲಿನಿನಗೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಇಲ್ಲನೃಪರೀನಿನ್ನಮಗಳಿಗೆ । ವಲ್ಲಭರನರಸುವಡೆಕಾಲನ । ಘಲ್ಲಣೆಯಘಾತಿಗಳಿಗೊಳಗಾಗದಶರೀರಗಳು ॥
ಇಲ್ಲಸಕಲಾಮರಮುನೀಂದ್ರರಿ । ಗೆಲ್ಲರಿಗೆಹಿತವೆನಿಸಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನುಜನಿಸಿರ್ದನವನಿಗನಂತಸಖನೆಂದ ॥ ೭ ॥ ದೇವಕಿ
ಯಸುತರಾಗಿಯದುಭೂ । ಪಾವಳಿಯಮಧ್ಯದಲಿಘನತೇ । ಜೋವಿಶಿಷ್ಟರುರಾಮಕೃಷ್ಣರುಚಾರುಮೂರ್ತಿಗಳು ॥ ಸೇವಕೆ
ರುಸುರವರರುನಾವುಸ । ಜೀವಿಗಳುತತ್ಪದಕೆನೀನೀ । ಗೀವುದಾರಾಮಂಗೆಮಗಳನುಮಗನೆಹೋಗೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಎನೆಹಸಾದ
ವೆನುತ್ತನೃಪನಾ । ವನಜಭವನಡಿಗೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂ । ಡನುಪಮನುನಡೆತಂದನಂದಾದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ॥ ಮನದೊಳಗೆನಾಚುತ್ತ
ತನ್ನಯ । ತನುಜೆಯನುತಂದಿತ್ತನಬುಜಾ । ಸನನನೇಮದಲಚ್ಯುತಾಗ್ರಜನೆನಿಪರಾಮಂಗೆ ॥ ೯ ॥ ನಿಲುಕೆಮುಗಿಲನುಮು
ಟ್ಟುವಾಮದ । ವಳಿಗೆಯನುನೋಡುತ್ತಮಕುಟವ । ನೊಲದುವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಹರಹರಯೋಗಶಕ್ತಿಗಳ ॥ ಬಲುಹದೆಂತುಟೊಕಂ
ದಳದನೇ । ಗಿಲಲಿಕುಪಿದಪೆಕಾಂತೆಸಮಕೋ । ಮಲಸಮಂಜಸರೂಪೆಯಾದಳುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಭಲರೆಭಾಪುರೆ
ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯ । ಗುರುವಲಾಮಝ್ಝರೇಯೆನುತಸುರ । ಲಲನೆಯರುಹೊಗಳುತ್ತಕರೆದರುಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ತಳಿಗೆದೋರ
ಣವಾದ್ಯಕನ್ನಡಿ । ಕಳಶವಿಭವದಲಂದುತತ್ಪುರ । ದೊಳಗೆಮೆರೆದುದುರಾಮನ್ವೈವಾಹಿಕಮಹೋತ್ಸಾಹ ॥ ೧೧ ॥ ಅಂಬುಜಾ
ಕ್ಷನುಬಳಿಕಭೀಷ್ಮಕ । ನೆಂಬನೃಪನಕುಮಾರಿರುಕ್ಮಿಣಿ । ಯೆಂಬಳನುಗುಣರೂಪಶೀಲೋದಾರೆಯುಕ್ತೆಯನು ॥ ಅಂಬುಜೋ
ದ್ಭವೆಯಂಶೆಯನುನೀ । ಲಾಂಬುದಾಭನುಸಂದುರಾಯಕ । ದಂಬವನುವರಿಸಿದನುವೈವಾಹಿಕವಿಧಾನದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ನೆರದು
ಶಿಶುಪಾಲಂಗೆಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರರುಮಾಗಧಸಾಲ್ವಮುಖ್ಯರು । ವಿರಚಿಸಲುವೈವಾಹಿಕವನಾಕ್ರಮಿಸಿನಡೆತರಲು ॥ ಬೆರಸಿಪರಬಲ
ಜಲಧಿಯನುಸಂ । ಹರಿಸಿತಂದನುರುಕ್ಮಿಣಿಯನೆನೆ । ಲರಸನವನತನಾಗುತಿಂತೆಂದನುಮುನೀಶ್ವರಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ಕರುಣಿಸೈಮು
ನಿನಾಥಕೃಷ್ಣನ । ಚರಿತವನುಕಲಿಮಲವಿನಾಶನ । ಪರಮಮಂಗಳಪುಣ್ಯಗುಣನಾಮಾನುಭರಿತವನು ॥ ನಿರುತರಾಕ್ಷಸವೆನಿಪವಿ
ಧಿಯಲಿ । ವರಿಸಿದನುಗಡಹೇಳೆನಗೆವಿ । ಸ್ತರವೆನಲುರುಕ್ಮಿಣಿಯವೈವಾಹಿಕವಿಧಾಂತರವ ॥ ೧೪ ॥ ತೃಪ್ತಿವಡೆವರದಾವರಸಿಕ
ರು । ನಿತ್ಯನೂತನವೆನಿಪಕೃಷ್ಣಚ । ರಿತ್ರಸುಧೆಯನುಸವಿದುಕರ್ಣಪುಟಂಗಳಲಿದಣಿಯೆ ॥ ಮುಕ್ತಿಸುಖವಿದರೊರೆಗೆಬಾರದು ।
ಮತ್ತುಳಿದವಾತೇಕೆಕರುಣಿಪು । ದುತ್ತಮನೆತನಗೆನುತಹಣೆಚಾಚಿದನುಮುನಿಪದಕೆ ॥ ೧೫ ॥ ಎಂದಡವನಿಪನರ್ಥಿಯನುಮು
ನಿ । ಮಂದಹಾಸದಿಲಾಲಿಸುತನಗು । ತೆಂದನಂತರ್ಗತಮುಕುಂದಪದಾಬ್ಜದಲಿಮತಿಯ ॥ ನಿಂದಿರಿಸಿಕಾರುಣ್ಯಸಲಿಲ । ಸ್ಪಂದಿ
ತಾಕ್ಷನುಸಕಲಮುನಿಜನ । ವೃಂದಮಧ್ಯದಲೊಲಿದುಪಾಂಡವವಂಶಧರನೊಡನೆ ॥ ೧೬ ॥ ಕೇಳುನೃಪಭೀಷ್ಮಕನೆನಿಪ್ಪನೃ ।
ಪಾಲನೆಸದನುಕುಂತಿಕಾಖ್ಯವಿ । ಶಾಲಪುರದಲಿವಿಪುಳಕೀರ್ತಿವಿದರ್ಭದೇಶದಲಿ ॥ ಹೇಳುವೆಡೆಪಂಚಾತ್ಮಜರುಕುರು । ಪಾಲಕನೆ
ಜನಿಸಿದರುಕಡೆಯಲಿ । ಬಾಲೆಯೊಬ್ಬಳುಜನಿಸಿದಳುರುಕ್ಮಿಣಿಸಮಾಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ರುಕ್ಮಿಹಿರಿಯನುರುಕ್ಮರಥವರ । ರುಕ್ಮ
ಬಾಹುಸರುಕ್ಮಕೇಶಕ । ರುಕ್ಮಭೂಷಣಗಾತ್ರರುಕ್ಮಾಶ್ವಾಖ್ಯರೈವರಿಗೆ ॥ ರುಕ್ಮಿಣಿಯೆನಿಪ್ಪಾಕೆಕಿರಿಯಳು । ರುಕ್ಮರಶ್ಮಿಪ್ರಕರ

ಘೋಷಣೆ । ರುಕ್ಮವರ್ಣಸಮಾನವರ್ಣೆ ನೃಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಕೇಳಿದಳು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಮುಕುಂದನ । ಶೀಲಗುಣಮಾಧುರ್ಯ
ಶೌರ್ಯವಿ । ಶಾಲರೂಪೌದಾರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯುತನತುಳಸಾಹಸನ ॥ ಲೋಲಲೋಚನೆ ಗಾಯಕರಮುಖ । ಲಾಲಿತಾಚರಿತವನು ಕಾ
ಮನ । ಕೇಳುತನೆನೆಂಡಾದಳಚ್ಯುತಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಅಪರಮಾಮಾನಿನಿಯು ನಿರ್ಮಲ । ರೂಪುಗುಣಮಾಧುರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಯು । ನಾಪರಿಯಲಾಗಾಮುಕರನಮುಖದಿಂದ ನೆರೆಕೇಳಿ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯು ಚಿತ್ತದಲಿ ಮನುಮಥ । ರೂಪುಗೊಂಡನು ಬಳಿಕ ತತ್ಕೃತ ।
ತಾಪದಲಿ ತತ್ಸನ್ನಿಧಿ ಕಾಮುಕನಾದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೦ ॥ ಮದುವೆ ನಾಡಿದು ತಂಗಿಸುಯಿಧಾ । ನದಲಿರಲಿ ಶಿಶುಪಾಲನೀಕೆಗೆ । ಮದವಳ
ಗಮುರವೈರಿ ನಮಗೆ ವಿರೋಧಿಯೆಂದೆನುತ ॥ ಮಗಮುಖನು ನೆರಹಿದನು ನೃಪರನು । ಕದನಗಲಿಗಳನಾಹಿತೋತ್ಸಾ । ಹದಲಿ ತರಿ
ಸಿದನಖಿಳವೈವಾಹಿಕದ ಸಾಧನವ ॥ ೨೧ ॥ ಅದನರಿದು ವೈದರ್ಭಿ ತನ್ನಯ । ಹೃದಯದಲಿ ಸಂತಾಪವನು ತಾ । ಳಿದಳು ಪುಣ್ಯವಿಹೀ
ನೆ ಮಾಡೆನಲಾ ದುರಾತ್ಮಕನ ॥ ಉದರಸಮಿತಿಯುಲೇಕೆ ಸಂಚರಿ । ಸಿದೆನು ತಾನಲ್ಲದಡೆ ಸೇರೆನೆ । ಸದಮಳನ ಸಿರಿಚರಣಸೇವೆಗೆನು
ತ್ತ ಹಲುಬಿದಳು ॥ ೨೨ ॥ ಅಳಲಿದಳು ಮನದೊಳಗೆ ಕೃಷ್ಣನ । ಚಲುವಮೂರ್ತಿವಿಳಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿಪ್ರಿಯ । ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದುವು ಬಾಲೆಯಂ
ತಃಕರಣಸರ್ವಸ್ವ ॥ ಕಳವಳಿಸಿದಳು ಕರ್ಣಪಥಪರಿ । ದಳಿತ ಕೃಷ್ಣೋದಾರಸುಧೆಯಲಿ । ಲಲಿತಮೂರ್ತಿಯ[illegible]ತುಟೊ ಕಂ
ಗಳಿಂದೆನುತ ॥ ೨೩ ॥ ಊಟವನು ವರ್ಜಿಸಿದಳಂಗನೆ । ನೋಟವನು ನುಂಗಿದಳು ಪರರಲಿ । ನಾಟಿಸಿತು ಸಂಸ್ತಾಪ ಸರ್ವಾಂಗದ
ಲಿ ಮಾನಿನಿಯ ॥ ದಾಟಿದಳು ಲಜ್ಜೆಯನು ಮೂರ್ಛೆಯ । ಥಾಟಿಯಲಿ ಧೃತಿಗೆಟ್ಟಳಳಲಿನ । ಕೋಟಿಯಲಿ ತನುಗುಂದಿದಳು ತರಳಾ
ಕ್ಷಿ ಸನಳಿದು ॥ ೨೪ ॥ ಕರೆದು ವಿಪ್ರೋತ್ತಮನನೊಬ್ಬನ । ನಿರದೆ ಬೆಸಸಿದಳಾತ್ತನನು ಪಂ । ಕರುಹಮುಖಿ ಬಳಿಕಾದುದಾಗಲಿ
ನೋಡುವೆನು ಕಳುಹಿ ॥ ದೊರಕದಿರ್ದಡೆ ನಿಜಮನೋರಥ । ಪರಿಹರಿಸಿ ಜೀವವನು ಜನ್ಮಾಂ । ತರಕೆ ಪಡೆವೆನು ಪರಮಪುರುಷನ ಸ
ನ್ನಿಧಿಯನೆನುತ ॥ ೨೫ ॥ ಕಳುಹಿದಳು ಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಸನ್ನಿಧಿ । ಗೊಲಿದು ವಿಪ್ರೋತ್ತಮನನಾತನು । ಥಳಿಯದಲಿ ನಡೆತಂದು ಹೊ
ಕ್ಕನು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ॥ ತಳೆದು ಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವನು ಪಡಿ । ವಳರು ಹೊಗಿಸಲು ಬಂದು ಕಂಡನು । ಲಲಿತಸಿಂಹಾಸನದಲೆಸೆವ ಮು
ಕುಂದನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ೨೬ ॥ ಬರವ ಕಾಣುತ್ತಾಸನವನಿಳಿ । ದುರುದಯಾನಿಧಿ ಕೃಷ್ಣನೇರಿಸ । ಪರಮಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಾತನನು
ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥ ಚರಣಯುಗಳವ ತೊಳೆದು ಘನಗೆಯನು । ಪರಿಹರಿಸಿ ಮೃದುಸೂಕ್ತಿಯಿಂದಾ । ದರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನು ಸುರಾರ್ಚಿತಚರಣ
ನಾ ದ್ವಿಜನ ॥ ೨೭ ॥ ಅಮಿತಕರುಣಾಸಿಂಧು ಮಾರ್ಗ । ಶ್ರಮವಡಗಲಾದರಿಸಿ ವಿಪ್ರೋ । ತ್ತಮನನಮೃತಾಹಾರಭೋಜನ
ಪಾನದಲಿ ದಣಿಸಿ ॥ ಕಮಲನಾಭನು ನಗುತ ನುಡಿದನು । ವಿಮಳದಂತದ್ಯುತಿಗಳರದಾ । ಕ್ರಮಿಸಲಧರದ್ಯುತಿಗಳನು ಸತ್ಪ್ರೇಮಸೂ
ಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಬಂದೆ ನೀನೆಲ್ಲಿಂದ ಹೇಳೆಲೆ । ತಂದ ಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವೇನು । ಇಂದು ಬೆಸಸುವುದೇವ ಭೃತ್ಯರಾವು ನಿಮ್ಮಡಿ
ಗೆ ॥ ಮಂದಿರದ ಸುಕ್ಷೇಮವೈ ಸುಖ । ದಿಂದ ಶಿಶು ಪಶು ಭೃತ್ಯ ವನಿತಾ । ವೃಂದ ಸಂಜೀಸುವುದೈ ಭಯವಿಲ್ಲಲೇಯೆಂದ ॥ ೨೯ ॥
ದೃಷ್ಟಲಬ್ಧಧನಂಗಳಲಿ ಸಂ । ತುಷ್ಟರಾಗಿಹ ವಿಪ್ರರವರೆನ । ಗಿಷ್ಟರೆಂದರಿ ಕಾಮಲೋಭವಿಮೋಹವರ್ಜಿತರು ॥ ತುಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದಡಾ
ವನಾಗಲಿ । ವಿಷ್ಟಪಾಧೀಶ್ವರನೆಯಾಗಲಿ । ಕಷ್ಟಜೀವನನಾತನೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೩೦ ॥ ಹಿಂದೆ ನೆನೆಯದೆ ಮುಂದೆ ಬಯಸದೆ ।
ಬಂದುದನು ಭೋಗಿಸುತಹಂಕೃತಿ । ಯಿಂದ ವಿರಹಿತರಾಗಿ ನಿರ್ಮಳರಾಗಿ ಸಕಲದಲಿ ॥ ಒಂದೆನಿಸಿ ನೆರೆಕಾಣಬಲ್ಲವ । ರಿಂದಧಿಕರಿ
ಲ್ಲವರ ಚರಣಕೆ । ವಂದಿಸುವೆನನವರತ ತಾ ಕೆಲೆವಿಪ್ರ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ನೊಂದಡಾನೇ ನೋವೆನವರಭಿ । ವಂದಿಸಿದಡಾನಂದಿಸುವೆ
ನಭಿ । ವಂದಿಸಿದಡವರಿಂಗೆ ಮಾಡಿದ ವಂದನೆಗಳೆನಗೆ ॥ ನಿಂದಿಸಿದಡೆನ್ನವನೆ ದಿಟ ನೆರೆ । ನಿಂದಿಸಿದರಹ ಹರೀ ಭುವಿಗೆ ದ್ವಿಜ । ರಿಂದಧಿಕ
ವಹ ಸೇವ್ಯದೈವವ ಕಾಣೆನಾನೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಅರಸುಗಳು ನಿನ್ನವನು ನೆರೆಪತಿ । ಕರಿಸುವರೆ ಕುಲದೈವನೆಂದಾ । ದರಿಸುವರೆ ಹೇ
ಳುವನಾಗಲಿ ವಿಪ್ರಮಾತ್ರವನು ॥ ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಬೇಹುದವನೀ । ಶ್ವರರು ತಾವವರಿಂಗಭೀಪ್ಸಿತ । ವರವನೀವೆನು ವಿಪ್ರಪೂಜಕ
ಭೂಪರಿಂಗೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಬರಲಿದೇನು ನಿಮಿತ್ತ ನೀನಿದ । ನೊರೆವುದಧಿಕ ರಹಸ್ಯವಲ್ಲದ । ಡುರುತರಶ್ರಮದಿಂದ ಬಂದೆಸು ದೂರ
ಪಥದಿಂದ ॥ ಹರಹರಾವುದು ಕೃತ್ಯವದನೆನ । ಗೊರೆದು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬುದಾವು ಕಿಂ । ಕರರು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕಾರಿಯವೇನು ಹೇ
ಳೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಎಂದಡಾ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮನು ತಾ । ಬಂದಕಾರ್ಯವು ಕೊರಗೆನೆಗಳುವ । ದೆಂದು ಮಿಗೆ ಹಾರೈಸುತೇರಿರ್ದಾಸನವನಿಳಿದು ॥
ವಂದಿಸುತ ತತ್ಪಾದಕಮಲ । ದ್ವಂದದಲಿ ನಗುತಿರಿಸಿದನು ಪೂ । ರ್ಣೇಂದುಮುಖಿ ಕಳುಹಿದ ಸುವಿಜ್ಞಾಪನದ ಪತ್ರಿಕೆಯ ॥ ೩೫ ॥
ನೆಗೂತ್ತ ನಿಜಪದನಿಹಿತಲಿಖಿತನ । ನೊಗುಮಿಗೆಯು ಹರುಷದಲಿ ಕೈಯ್ಯಲಿ । ತೆಗೆದು ಸುಸ್ಮಿತ ಮಧುರನಯನಾಪಾಂಗದಲಿ ನೋಡಿ ॥
ಜಗದುಪತಿ ದಂತಾವಳಿಯದೀ । ಪ್ತಿಗಳು ಪಸರಿಸಿ ಹರುಷದಲಿ ದೃಗು । ಯುಗಳವರಲು ತಾನೆ ವಾಚಿಸಿದನು ಸರಾಗದಲಿ ॥ ೩೬ ॥
ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ ಗುಣಗಳನು ಕಿವಿ । ಸೋಲಿದವು ಮನವದರ ಬಳ್ಳಿಯಲಿ । ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ದೇವ ನಿನ್ನ ಪದಾಬ್ಜಸನ್ನಿಧಿಗೆ ॥ ಹೇಳಲ
ರಿಯೆನು ಭುವನಮೋಹನ । ಮಾಲಮಂತ್ರಕುಲಾಧಿದೈವನೆ । ಪಾಲಿಸೆನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥವನು ಚಿತ್ತವಿಸು ಬಿನ್ನಪವ ॥ ೩೭ ॥ ಹಜ್ಜೆ

ಯಿಟ್ಟುದುಮುಂದೆಮನನಿ । ರ್ಲಜ್ಜಿತನದಲಿಮಾಳ್ಪನೇನನು । ವರ್ಣಿಸಿದೆನಭಿಮಾನವನುನಿನಗೋತುಮನದೊಳಗೆ ॥ ಸಜ್ಜನ
ಸ್ತುತಗುಣನೆನಿನ್ನಲಿ । ಲಜ್ಜಿಸುವ ಸತಿಯಾರುನಿಜಚರ । ಣಾಬ್ಜಸೇವಾಸಾರಸೌಖ್ಯವನೀವುದೆನಗೊಲಿದು ॥ ೩೮ ॥ ಕಾಲವ
ನಭಿಮಾನವನುತೊರೆಯದ । ಲಲನೆಯಾವಳುದೇವನಿನ್ನಯ । ಚಲುವುರೂಪುಗುಣಂಗಳನುತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮೋಹನದ ॥ ಲಲಿತ
ಮೂರ್ತಿಯನೊಮ್ಮೆಕೇಳ್ದವ । ಳೆಲೆಮುಕುಂದಮಹಾಕ್ಷುಧಾಸಹಿ । ತೊಲಿದುಭಜಿಸುವಳಾವನಂಘ್ರಿಸರೋಜರೇಣುಗಳ ॥ ೩೯ ॥
ಬಯಸಿದೆನಲಾಕೃಷ್ಣಭಕ್ತ । ಪ್ರಿಯಮೆನಿಪನಿನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲಾ । ಶ್ರಯವನತಿದುರ್ಲಭವಿದೆಂಬುದನೀಕ್ಷಿಸಿದೆಮನದ ॥ ಪ್ರಿಯವಸ
ಲಿಸುವುದೆನಗನಾಥಗೆ । ನಯವಿದನೆನಿನ್ನಂತೆಕರುಣಾ । ಶ್ರಯರದಾರಾಶ್ರಿತಮನೋರಥಕಾರಿಗಳುಧರೆಗೆ ॥ ೪೦ ॥ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಲ
ಖಿಳಭೂತದ । ಯೋತ್ತರದವೃತ್ತಿಗಳಲಿಷ್ಟಾ । ಪೂರ್ತದಾನವ್ರತಗಳಿಂದೆಲೆದೇವಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ಇತ್ತಲಾನಾರಾಧಿಸಿದಡೆ । ಪ್ರೈತ್ರೆ
ಯಾದರೆಕರುಣಿಸುವುದೆಲೆ । ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವಮನೋಭಿರಾಮಮನೋರಥವನೆನಗೆ ॥ ೪೧ ॥ ಬೇಡುವೆನುಪ್ರೌಢವಂಟುದೇ
ವರು । ಮಾಡುವುದುಕಾರುಣ್ಯವನುಕೃಪೆ । ಮಾಡುವುದುದಾಸ್ಯವನುದನುಘೋಷಾತ್ಮಜಾದಿಗಳು ॥ ಮಾಡಲಾಗದುಪರಿಣಯ
ಪರಿ । ಪಾಡಿಯನುತಕ್ಕಲಿತೆಯನುತಾ । ಮಾಡುವೆನೆಲೆಲೋಗರಲಿನಿನಗಲ್ಲದೆದುರಾತ್ಮರಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ನಾಳೆಕೊಡುವುದುತನ್ನ
ನಾಶಿಶು । ಪಾಲನೆಂಬದುರಾತ್ಮಕಗೆನೀ । ನೇಳಿದಿಟವನುಮಾಡಿದೆಲ್ಲಾಸೇನೆಗಳುಸಹಿತ ॥ ಶ್ರೀಲಲಾಮನೆಬಂದುಮಾಗಧ । ಸಾ
ಲುವಾದಿಸಮಸ್ತದುಷ್ಟನೃ । ಪಾಲಕುಲವನುಸದೆದುಮಾಳ್ಪುದುನಿಜಕರಗ್ರಹವ ॥ ೪೩ ॥ ಪರಿಭವಿಸಿಬಂಧುಗಳಲಂತಃ । ಪುರದಲಿ
ದ್ದಬಲೆಯನುಕಾದಿಯೆ । ಪರಿಣಯವಮಾಳ್ಪಂದವೆಂತೆನಬೇಡುಪಾಯವನು ॥ ತೆರವೆನಾನಾದಿನದಹೊತ್ತರೆ । ಪುರವಹೊರವಂ
ಟಂಬಿಕಾಪದ । ದರುಶನಕೆಬಹುದುಂಟುನಿಜಕುಲವಿಹಿತವಿದುತನಗೆ ॥ ೪೪ ॥ ಬಹಳಬಲಸಹಿತಲ್ಲಿಗೈತಂ । ದಹಿತರೆನಿಸುವಸಾ
ಲ್ವಮಾಗಧ । ಕುಹಕಿಚೈದ್ಯನೃಪಾಲಬಲವನುಸದೆದುನಿಜಪುರಕೆ ॥ ವಹಿಸಿಪಾಣಿಗ್ರಹವಮಾಳ್ಪುದು । ಸಹಚರಿಯರೊಡನಂತಿ
ದೇಬಿ । ನ್ನಹವುಕರುಣಿಸುಕೃಷ್ಣಕರುಣಾನಿಧಿಯೆನೀನೆನಗೆ ॥ ೪೫ ॥ ದೇವನೀನೆನಗೆನ್ನನೀಸ್ವೈಜ । ನಾವಳಿಗಳಿತ್ತವರಲ್ಲೈನಿಜ ।
ಭಾವದಲಿಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಡಂದೇಭವತ್ಪದದ ॥ ಸೇವಕಿಯಲಾಹಾನಿತನಗಿ । ನ್ನಾವುದಾವಡೆನಿನ್ನದೈಸಲೆ । ಕಾವುದೆನ್ನನನಾಥೆಯನು
ಚಿತ್ತವಿಸುಬಿನ್ನಪವ ॥ ೪೬ ॥ ಇಂತುಭೀಷ್ಮಕನಂದನೆಯುಪ । ತ್ರಾಂತಗತವೆಂದೆನಿಸಿದಾವೃ । ತ್ತಾಂತವನುನೋಡುತ್ತಸಸ್ನೇ
ಹಾರ್ದ್ರನಯನದಲಿ ॥ ತಿಂಥಿಣಿಯಪುಳಕದಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಿಗೆನೋಡುತ್ತನಿಜನಯ । ನಾಂತದಲಿನೋಡಿದನುವಿಪ್ರೋ
ತ್ತಮನನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೪೭ ॥ ಎನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಲೇಕೆಬಹಳಕೃ । ಪಾರ್ಣವನೆಚಿತ್ತವಿಸುವುದುವರ । ವರ್ಣಿಸಿಯವಿಜ್ಞಾಪನೋಚಿತ
ಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯ ॥ ಮನ್ನಿಸುವುದವಿಳಂಬಿತವುವುಪ । ಸನ್ನವೆಂದೇನಿಮ್ಮಡಿಗೆಸಂ । ಪನ್ನವಾದಡೆಬೇಗವಮಾಡೆಂದೆಂದನಾವಿಪ್ರ ॥
ಎನಲುದಾರುಕನೊಡನೆರಥವನು । ದನುಜರಿಪುಹೂಡೆಂದುಯಾದವ । ಜನಕೆಲ್ಲೊಡನೆಚ್ಚರಿಸಿಸಾತ್ಯಕಿಗಖಿಳಸೈನಿಕವ ॥ ಆಸುವ
ರಕೆನೆರಹೆನುತಬಲರಾ । ಮನನಿರಿಸಿಪುರರಕ್ಷೆಗಾಮರು । ದಿನವೆಹೊರವಾಳೆಯವಬಿಡಿಸಿದನಂದುನಿಜಬಲವ ॥ ೪೯ ॥ ಏರಿರಥವ
ನುವಿಪ್ರನೊಡನೆಮು । ರಾರಿನಡೆದನುಕಿರಿದುಬಲಸಹಿ । ತಾರುಮರಿಯದವೋಲುಮಾಗಧಚೈದ್ಯನೃಪರೊಳಗೆ ॥ ದೂರಪಥವನು
ಕಳೆದುಭುವನಾ । ಧಾರಮೂರ್ತಿವಿದರ್ಭದೇಶವ । ಸಾರಿದನುನಿಲಿಸಿದನುರಥವನುಪುರದಬಾಹೆಯಲಿ ॥ ೫೦ ॥ ಹೋಗುನೀನೆಲೆ
ವಿಪ್ರಯೆನೆತಲೆ । ವಾಗಿನುಡಿದನುನಂಬಿಕರುಣಾ । ಸಾಗರನೈದರ್ಭಿಗೀವೃತ್ತಾಂತಸಂಗತಿಯ ॥ ಈಗಲರುಹುವೆನೆನ್ನಭಾಷೆಯ ।
ನೀಗಲಾಗದುಸತ್ಯನಿಷ್ಫಲ । ನಾಗದಂತೈದೆದುನಡೆವುದೆನಲ್ಕೆಹರಿನುಡಿದ ॥ ೫೧ ॥ ಮರುಳಳಲಾನೀನೆನ್ನಚಿತ್ತವ । ನರಿಯೆಕಾಂ
ತೆಯಚಿಂತೆಯಲಿಹೋ । ದಿರುಳುತನ್ನನುಬೀಳುಕೊಂಡುಸುನಿದ್ರನಯನದಲಿ ॥ ಪುರಕೆನಡೆನಡೆಬೇಗಬೇಗಂ । ಬುರುಹಮುಖಿ
ಗಿದನೆನ್ನನೀನೆಂ । ದಿರದೆಕಳುಹಿದನಸುರರಿಪುನೆಸುನಸುಭೂಸುರನ ॥ ೫೨ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡವನತಿಯಲಾಸಿರಿ । ಲೋಲನನು
ಕೈವಿಡಿದುನಂಬಿನೃ । ಪಾಲಯಕೆಸಂತೋಷದಲಿಭೂಸುರನುನಡೆತಂದು ॥ ಹೇಳಿದನುಸತಿಗದನುಚಿಂತಾ । ಲೋಲಚಿತ್ತೆಗೆಬಲ್ಲವ
ನಾಕರು । ಣಾಳುನಿತ್ಯಾತುಮನಬಹಳೋದಾರಲೀಲೆಗಳ ॥ ... ... ॥ ೫೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೭೫೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐವತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

——○○ ರುಕ್ಮಿಣೀಕಲ್ಯಾಣದ ಕಥೆ, ರುಕ್ಮಿಣೀ ಅಪಹಾರ. ○○——

ಸೂಚನೆ ॥ ಮಥಿಸಿಪರಬಲಜಲಧಿಯನುಮುರ । ಮಥನನಿಂದಿರೆಯಂಶೆಯನುನಿ । ರ್ಮಥನದಲಿನಿಜಪುರಕೆ
ತಂದನುನಲಿದುರುಕುಮಿಣಿಯ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾಕುಂಡಿನಾಧೀ । ಶ್ವರನುಭೀಷ್ಮಕನಂದುತನುಜೆಯ । ಪರಿಣಯಕೆಪರುಠವಿಸಿಗುಡಿತೋರಣ

ಳಲಿಪುರವ ॥ ಪರಿಪರಿಯವಿಭವಂಗಳಲಿವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಮಂಗಳವಸ್ತುಗಳನಿರೆ । ತರಿಸಿವಿದಿತೋತ್ಸಾಹದಲಿಮಾಡಿಸಿದನುತ್ಸವವ ॥೧॥ ಬಂದನಾಶಿಶುಪಾಲನುತ್ಸವ । ದಿಂದಕೈಗೈದಖಿಳಭೂಪರ । ವೃಂದವಾತನಬೆಂಬಲಕೆಮಗಧೇಶ್ವರಾದಿಗಳು ॥ ಬಂದರಲ್ಲಿಗೆಧರಣಿಬೆಸಲಾ । ದಂದದಲಿನಾನಾದಿಗಂತದ । ಸಂದಣಿಯಸಂಭ್ರಮದಚತುರಂಗದಲಿನೃಪಕಟಕ ॥೨॥ ಇದಿರುಗೊಂಡರ್ಚಿಸುವಸವನಿಸಿ । ಸದನವನುಸೇವಿಸುವರಾಯರಿ । ಗುದಿತವಿಭವಂಗಳಲಿಮನ್ನಣೆಗಳನುಮಾಡಿಸುವ ॥ ಮದುವೆವರೆಗಳಕಹಳೆಗಳವರ । ಸುದತಿಯರಶೋಭನಸುಸಂಗೀ । ತದಮಹೋತ್ಸವದಬ್ಬರಣೆರಂಜಿಸಿತುಮಾಜಗವ ॥೩॥ ಹೊಳೆವಕನ್ನಡಿಕಳಶದೀಪಾ । ವಳಿಫಲಾಕ್ಷತೆಲಾಜಪುಷ್ಪಾ । ವಳಿಯಲೆಸೆವಗೃಹಂಗಳಲಿಕಸ್ತೂರಿಚಂದನದ ॥ ಚಳೆಯದಲಿರಂಜಿಸುವಚೈತ್ರಾ । ವಳಿಯಚಪ್ಪರರಚನೆಯಲಿಮಂ । ಗಳವೆಸೆದುದುತ್ತುಂಗತೋರಣಗಳಲಿಗುಡಿಗಳಲಿ ॥೪॥ ಹಿಡಿದಚಮರದಝಲ್ಲರಿಯಬೆಳು । ಗೊಡೆಯಸಿಂಧದಗಡಣದಲಿನಭ । ವಡಗಿದುದುಕೆಂಧೂಳಿದೆಸೆಗಳಮುಳುಗೇಲವನಿಯನು ॥ ನಡುಗಿಸಿತುಚತುರಂಗಬಲವತಿ । ಗಡಿಗೆಕಂಪಿಸಿಕುಲಗಿರಿಗಳಳ್ಳೆಯೊಡೆಯಲೈತರುತಿರ್ದುದಗಣಿತವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥೫॥ ನೆರೆದುಶಿಶುಪಾಲಂಗೆವರಪಂ । ಕರುಹಮುಖಿಯನುಸಾಧಿಸುವನುನ । ದುರವಣೆಯಭರದಿಂದಬಂದುದುಪೌಂಡ್ರಕಾದಿಗಳು ॥ ಬರಲಿವಿಷ್ಣುವೆಮೇಣುರುದ್ರನೆ । ಬರಲಿಬೆಂಬಲವಾಗಿಕೃಷ್ಣಂ । ಗರಸುಮಗಳನುತುಡುಕಲೀಸೆವೆನುತ್ತತವತವಗೆ ॥೬॥ ಕರೆಸಿವಿಪ್ರೋತ್ತಮರನವನೀ । ಶ್ವರನಭೀಷ್ಮಕನಂದುತನ್ನಯ । ವರಕುಮಾರಿಗೆಬಳಿಕವೈವಾಹಿಕವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಪರಮಮಂಗಳಕೃತ್ಯವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಬಹುವಿಧಕನಕರೂಪ್ಯಾಂ । ಬರವಿಭೂಷಣಗಳಲಿಮನ್ನಿಸಿದನುಮಹೀಸುರರ ॥೭॥ ಕೇಳನಿಜವೈವಾಹಿಕಕೆಶಿಶು । ಪಾಲನೈತಂದುದನುಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲರಾಗಮನವನುತತ್ಕಾರ್ಯೈಕಸಿದ್ಧಿಯನು ॥ ಬಾಲೆಕೇಳವಳಿಸಿದಳುಮನದಲಿ । ತೂಳುವಂತಸ್ತಾಪವಹ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಯಲಿತನುಬೆಂದಪೋಲುಮ್ಮಳಿಸಿದಳುಮರುಗಿ ॥೮॥ ಬಾರನಾನತಬಂಧುಕೃಷ್ಣನು । ದಾರಗುಣನಿಧಿಕಳುಹಿದಾತನು । ಬಾರನೇತಕೆವಿಪ್ರನೇನಾದನೊಮನೋವ್ಯಥೆಯ । ಆರಿಗೆಂಬೆನುದೈವಹೀನೆಗ । ದಾರುಹಿತಕಾರಿಗಳುಕಾಣೆನು । ಕಾರಣವನಾನಿದಕೆನುತಚಿಂತಿಸಿದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೯॥ ದೋಷವನುಕಂಡೆನ್ನಗುಣವಾ । ರಾಶಿವುಳಿದನೊಬರವನದನಾ । ಭೂಸುರನುದೇಶಾಂತರವನೈದಿದನೊಭಂಗದಲಿ ॥ ಲೇಸನೆಸಪರಿಗಕಟವಿಘ್ನವ । ದೇಸುಹರಹರಬರಿದೆಮನದಭಿ । ಲಾಷೆನಿಷ್ಫಲವಾಯ್ತಲಾಹಾಯೆನುತಮರುಗಿದಳು ॥೧೦॥ ಇಲ್ಲಿಪುಣ್ಯೋದಯವುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಹದದ । ಪಲ್ಲವದಪರಿಚರ್ಯೆಸೇರುವಡೆನಗೆದುರ್ಮತಿಗೆ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತಸಜ್ಜನಮನೋಗತಿ । ದುರ್ಲಭನಪದದರುಶನವುತನ । ಗೆಲ್ಲಿಯದುಬಹುಪಾಪಿಗೆಂದಳಲಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ ॥೧೧॥ ನಿರುತವಾನಿರ್ಭಾಗ್ಯೆಯಲ್ಲದ । ಡಿರದೆತನ್ನೊಡವುಟ್ಟದಣ್ಣನೆ । ಕೊರಳಕೊಯ್ವನೆಹಗೆಯೆನಿಸಿತಂಗಿಯಮನೋರಥಕೆ ॥ ಚರಣಸೇವಕಿಯೆಂದುಪರಮೇ । ಶ್ವರನುನೆನೆದನೆನಂಬಿದೆನ್ನನು । ಕರುಣದಲಿನೋಡಿದಳೆಗಿರಿಜೆಯೆನುತ್ತಹಲುಬಿದಳು ॥೧೨॥ ಆರಿಗುಸುರುವೆನಳಲನಿದನಿ । ನ್ನಾರುಕೇಳುವರಕಟನಾಥೆಗ । ದಾರುಹಿತವರುಕೃಷ್ಣಕರುಣಾನಿಧಿಯಲಾನೀನು ॥ ದೂರವಾದಡೆತನ್ನೊಡಲಿಗಸು । ಸೇರಲರಿವುದೆಹಾಯೆನುತಸರ । ಸೀರುಹವದನೆಮರುಗಿದಳುಮನದೊಳಗೆಹಸವಳಿದು ॥೧೩॥ ಅರಳುಗಂಗಳಮುಚ್ಚಿಕೃಷ್ಣನ । ಚರಣವನುನೆನೆವುತ್ತಚಿಂತಾ । ತುರೆಮಹಾಶೋಕಾರ್ತಸಾಗರದೊಳಗೆಮುಳುಗಿರಲು ॥ ಸರಸಿಜಾನನೆಗೆಡದಲಂಗ । ಸ್ಫುರಣೆಯಾದವುಕಂಡುಸಖಿಗದ । ನೊರೆವುತಿರಲೈತಂದನಾದ್ವಿಜವರನುನಸುನಗುತ ॥೧೪॥ ಅರಿತಳಿಂಗಿತದಿಂದವಿಪ್ರನ । ಬರವದೂರದಲೀಕ್ಷಿಸುತಪಂ । ಕರುಹಮುಖಿಗಂಭೀರಗಮನದನೊಗದಹರುಷದಲಿ ॥ ತರಳೆತರಹರಿಸಿದಳುಶೋಕೋ । ತ್ಕರುಷದುದ್ರೇಕವನುಕೃಷ್ಣನ । ಚರಣವನುಕಂಡಂತೆಪುಳಕಿತೆಯಾದಳಡಿಗಡಿಗೆ ॥೧೫॥ ಏನುಮತ್ತೇನವ್ವಭಾಗ್ಯವು । ಹಾನಿಧಿಯಲಾನೀನುಬರುವನು । ದಾನವಾಂತಕನಧಿಕಕಾರುಣ್ಯದಲಿನಿನಗೊಲಿದು ॥ ಏನನೆಂಬೆನುಕೃಷ್ಣನಂತೆಕೃ । ಪಾನಿಧಿಗಳಿನ್ನಾರುಭಕ್ತಾ । ಧೀನವಿಗ್ರಹನೆಂಬಬಿರುದನುಕಂಡೆನಾನೆಂದ ॥೧೬॥ ಜನ್ಮಸಫಲವಿನಾಯ್ತುಬಿಟ್ಟಿಯ । ಧರ್ಮದಲಿಕಟಕವನುಕಂಡಂ । ತಮ್ಮನಿಜಸಂದೇಶದಲಿಮುನಿವಂದಿತಾಂಘ್ರಿಯನು ॥ ನಿರ್ಮಮರುನೆರೆಕಾಣರೀನಸು । ಗರ್ಮಿಪಾತಕಿಹೋಗಿಸಾಕ್ಷಾ । ದ್ಬ್ರಹ್ಮಮೂರುತಿಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಯಕಂಡೆನಾನೆಂದ ॥೧೭॥ ಎಂದುವಿಪ್ರೋತ್ತಮನುವಿಪುಳಾ । ನಂದದಲಿಮುಳುಗಾಡುತಿರಲದ । ನಿಂದುಮುಖಿಕೇಳುತ್ತಕೃಷ್ಣಾಗಮನವಾರ್ತೆಯನು ॥ ತಂದವಿಪ್ರೋತ್ತಮನಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿದಳುಮನ । ದಿಂದವಗಳ್ಪಚಿತ್ತವನುಕಾಣದೆಬೇರೆಮತ್ತೊಂದ ॥೧೮॥ ಅರಸಕೇಳಾಕೃಷ್ಣನೊಬ್ಬನೆ । ಪರಿಹರಿಸಿಪರಿವಾರವನುಹೋ । ಗಿರಲುಕುಂಡಿನಪುರಕೆನಾನಾದೇಶದರಸುಗಳು ॥ ಧುರಕೆಚೈದ್ಯನಪಕ್ಷಸಂಗೀ । ಕರಣದಲಿಬಹವಾರ್ತೆಯನುಸಂ । ಕರುಷಣನುಕೇಳುತ್ತನೆರಹಿದನಂದುನಿಜಬಲವ ॥೧೯॥ ವಹಿಲದಲಿನಡೆತಂದನುರು । ಗ್ರಹವಶಂಕಿಸಿನೆರಹಿಯಾದವ । ಬಹಳಬಲವನುಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಸಂಕುಲವ ॥ ವಿಹಿತವದನಜದೊಳಗೆಮುಳುಗಲು । ವಿಯತಮಂಡಲವಾವರಿಸಿದಿ । ಕ್ಕುಹರವನುಮೋಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನುಪುರದಬಾಹೆಯಲಿ ॥೨೦॥ ಬಂದುಕಂಡುದುಸಕಲಪುರಜನ । ವೃಂದವಾಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ಮಂದಹಾಸೋದ್ದಾಮಮಧುರಾಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣದ ॥ ಕುಂದರದನಾವಳಿಯಮೌಕ್ತಿಕ । ಧಿಂದೆಸೆವ

ಬಿಂಬಾಧರಸ್ಮಿತಿ । ಕೆಂದಳಿಕಕಮನೀಯವದನಾಂಬುಜನನಖಿಳಜನ ॥ ೨೧ ॥ ರಾಮಕೃಷ್ಣರಬರವನರಿದಾ । ಭೂಮಿಪತಿಕಾ
ಣಾತ ಹರುಷದಿಂ । ದ್ರಾಮದಲಿನಡೆದಿದಿರುಗೊಂಡನು ವಿವಿಧವಿಭವದಲಿ ॥ ಧಾಮರಾಪರಿಗಿತ್ತು ನಿರ್ಮಳ । ಧಾಮವನು ಮನ್ನಿಸಿ
ದನಧಿಕ । ಪ್ರೇಮದಲಿ ಮಂಗಳಸುಭೋಜನದಾನಶಯನದಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಕುಡಿಕುಡಿದು ಕಂಗಳಲಿ ಕೃಷ್ಣನ । ಕಡು ಚೆಲುವ ಮೂ
ರ್ತಿಯನು ಸ್ತ್ರೀಯರು । ತಡೆಯು ಕಾಣದು ಮನದ ಪುರುಷರು ಭಾವದ ಸೌಭಗದ । ಕಡೆಗೆ ಕಾಮನ ತಂದೆಗೀಸು । ಗಡದರೂಪಿ
ಲ್ಲದಪೆಗೊಂಡಿಯ । ರೊಡಲನಳವರೆ ಕೃಷ್ಣವಿರಹದಲೆಂದು ದಖಿಳಜನ ॥ ೨೩ ॥ ಈತನರ್ಧಶರೀರವೆನಿಸುವ । ಖ್ಯಾತಳೋದರಿ
ಯೋಗ್ಯೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ । ಗೀತನೇ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಯೋಗ್ಯನು ವಿಚಾರಿಸಲು ॥ ಮಾತು ಬೇರಿನ್ನೇಕೆ ವಿಬುಧ । ವ್ರಾತವೆಣಿಸಿಲ್ಲಿಂಬ
ನೇದಿಬ । ಪಾತಕನಲಾ ರುಕ್ಮಿಯೆನುತಿರ್ದುದು ಸುರವ್ರಾತ ॥ ೨೪ ॥ ಎಲೆ ವಿಧಾತ್ರ ಮಹಾಸತೀಗಿನೀ । ನೊಲವೆಯಾದಡೆ ಸೇ
ರಿಸೀತನ । ಲಲಿತಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನು ಮಾಳ್ಪಂತೆ ಕೇಳೆನುತೆ ॥ ಹಲವುವಾತ್ಮನೆನ್ನ ಜನ್ಮ । ವಳಿಯ ಸುಕೃತದ ಫಲಗಳು
ಳ್ಳತೆ । ಲಲನೆ ಸೇರಲಿ ಸೇರಲೀತನ ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಗೆ ॥ ೨೫ ॥ ಕಂಡು ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರು ಕೃಷ್ಣನ । ಖಂಡಸೌಭಾಗ್ಯೋದಧಿ
ಯ ಸರಿ । ಮಂಡಲದ ಮೂರ್ತಿಯನು ಮರೆದರು ಲೋಕವಿಭ್ರಮವ ॥ ಕಂಡವರು ಬಳ್ಳಿಕಿತರ ವಿಷಯವ । ಕಂಡರಾದರೆ ಕೊ
ರತೆಸೃಟಿಸಿದ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ನೆನೆನುತಿರ್ದುದು ಬುಧಸ್ತೋಮ ॥ ೨೬ ॥ ಎನುತ ನಗರನಿವಾಸಿಗಳು ವರ । ವನಿತೆಯರು ನಾನಾ
ದಿಗಂತದ । ಜನಗಳಾ ವೈವಾಹಿಕೋತ್ಸವದರ್ಶನಕೆ ನೆರೆದು ॥ ಅನಿಬರಾಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ । ನನಸರೋಜಸುಧಾಬ್ಧಿಯಲಿ
ಲೀಲ । ಜನಗಳೆಂದೆಂಬಾಮುತಿರ್ದುದು ಕೂಪೆಕನತವನೆ ॥ ೨೭ ॥ ಅತ್ತಲನ್ನೆಗ ಮೊಳಗಿದವು ನುಡಿ । ಹೊರ್ತಿಕರನಿಸ್ಸಾಳಭೇ
ರಿಗ । ಳೊತ್ತರಿಸಲಂಬಿಕೆಯ ನಾರಾಧಿಸಲು ಭೀಷ್ಮಕನ ॥ ಪುತ್ರಿ ಹೊರವಂಟಳು ಮಹಾದ್ವಿಜ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರಲಿ ನಿರ್ಮಳ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆನೆವುತ್ತ ಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜ ವಿಷ್ಟರವ ॥ ೨೮ ॥ ಕಿತ್ತ ಖಡುಗದ ಸ್ವೈದಿಡರು ಸುಭ । ಟೋತ್ತಮರು ಪರಿವಾರನಡೆದುದು ।
ನೇತ್ರ ಜರ್ಝರಪಾಣಿಗಳು ಕಂಚುಕಿಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ಸುತ್ತಿಸುಳಿದರು ವರಾಂಗ್ರಿ ಕರವಿ । ಸ್ತ್ರೋತ್ರ ಮುರು ವರಸೂತಮಾಗಧ ।
ರೊತ್ತರಿಸಲುತ್ಸಾಹದಲಿ ಹೊರವಂಟರ ರಮಣಿಯು ॥ ೨೯ ॥ ಉರಗರಾಜಸ್ಪರ್ಣಾಸಹಸ್ರ । ಸ್ಫುರಿತ ಮಧ್ಯ ಮಹಾಮಣಿಯೊಡು ।
ರ್ಧರನು ಹಾವೇತಾಳ ಬಿಚರಸ್ತ್ರೀ ಮಹಾಮಣಿಯೊ ॥ ಘುರವ ಗಾಹ್ಯನು ಹಾಸಿಧಾರಾ । ಭರಿತ ಮಧುಪ್ರೋರಾಜಭಟಸಂ । ಜರಿಸ
ರೀತ ಮಹಾನಧುಪ್ರೊಯೆನುತಿರ್ದುದಖಿಳಜನ ॥ ೩೦ ॥ ಭರಿತಯಾಪವಮಧ್ಯನಿಕರ । ಸ್ಫುರಿತಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ ಪೃಥ್ವೀಹಸ್ತಾಂ । ತರಿತ
ಸುಧೆಯೋ ರಾಹುವದನನಿಗೀರ್ಣಚಂದ್ರಿಕೆಯೊ ॥ ಪರಿಗತಾವಿದ್ಯಾವಿಮೋಹಾ । ತುರನ ಧೃತಿಯೊ ಕ್ರೋಧಶೀಲನ । ಕರುಣ
ಶಾಂತಿಯೊ ಸುಭಟಗಣವೇಷ್ಟಿತ ಮಹಾಸತಿಯೊ ॥ ೩೧ ॥ ನೋಡಿದನರಪ್ರಿಗಳು ಮನವನು । ಮಾಡಿದವು ಮಹಿಳೆಯಲಿ ಮನಗ
ಳು । ಮೂಡಿಗೆಗಳಾದವು ಮಹಾಮದನಾಸ್ತ್ರಸಂತತಿಗೆ ॥ ಬಾಡಿದುದು ತನು ಮನದ ಬಳಿಯಲಿ । ಕೂಡೆ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ ಮನೆಮಾ
ಳು । ಗಾಢತಿರ್ದುದು ತತ್ತುಹೃತ್ತಾಂತ ಸ್ವಪ್ನವಿಯಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಏಕೆ ಸುರಪತಿಗಕಟ ಗರ್ವ್ಯೋ । ದ್ರೇಕ ವೀಸತಿಯ ವಯವದ
ಲೆಂ । ದೇಕನೇಕಿ ಕಿಕಿ ಲೋಲವರೆ ಸುರಲೋಕವನಿತೆಯರು ॥ ಈ ಕಮಲಮುಖಿಯಿದ್ದಡೆಂದು ಪಿ । ನಾಕಿ ಸುಡುವನೆ ಶಿವಶಿವಾ
ಸ್ತ್ರರ । ನಾಕ್ರಮಿಸೆಂದೆನುತಲಿರ್ದುದು ಸಕಲಜನನಿವಹ ॥ ೩೩ ॥ ಈ ಸಕಲಪುರಜನ ಮಹಾಜನ । ವಾಸರೋರುಹಮುಖಿಯ
ರಾಪುನಿ । ಳಾಸ ನತಿ ಗಂಭೀರ ತೇಜೋಗುಣವಿಶೇಷವನು ॥ ವಾಸನಿಟಿಕಂಗಳಲಿ ಕಾವಮಾ । ವೇಶದಲಿ ಮನ ಮುಳುಗುತಿರಲಂ ।
ತಾಸುಭಟನಿಗ್ಗಿನಲಿ ಬಂದಳು ಗಿರಿಜೆ [illegible] ॥ ೩೪ ॥ ಕಾಲುನೊಗವನು ತೊಳೆದು ಸತಿಯರ । ಮೇಳದಲಿ ನಡೆತಂದು ಹೊ
ಕ್ಕಳು । ಲೀಲೆ ಲೋಚನೆ ದೇವತಾ ಮಂದಿರವ ತೊಲಗಿನಲಿ ॥ ಸೂಳಗಿವ ಕಹಳೆಗಳ ರವನಿ । ಸ್ಸಾರ ಭೇರೀ ಶಂಖ ರವದಿಗು । ಜಾ
ಲವ ಸಿತಿತಳತರಾರಾಧಿಸಿದಳಂಬಿಕೆಯ ॥ ೩೫ ॥ ಪೊಡಮಡಿ ಬಹರುಷದಲಿ ವಿಪ್ರರ । ಮಡದಿಯರು ಹರಗಿರಿಜೆಯರನು । ಲ್ಲಡಿ
ಗಳೆನವನ ಧೂಪನಾಗನು ವಿಹಿತಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಇಡಿದ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಲಿ ಮಣಿ । ದೊಡಿಗೆ ಧೂಪಾರತಿಗಳೊಪ್ಪುವ । ಸೊಡರು
ಗಳ ನವರತ್ನನಿಕರಂಗಳಲಿ ತನುತವಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ವಿನುತ ವಹವನ ಮಾಲ್ಯದಲಿ ಬಾ । ಗಿನಗಳಲಿ ಲವಣೇಕ್ಷುಫಲಸಾ । ವನ ಮಹಾ
ನನ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳಲಿ ಮಾ ಜಗದ ॥ ಜನನಿಯನು ತದ್ವಿಪ್ರಕಾಂತಾ । ಜನಗಳನು ಪೂಜಿಸಿದಳಂದಾ । ವನಿತೆಮಂಗಳಸೂ
ತ್ರ ಸಸನ ವಿಭೂಷಣಂಗಳಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಹರಸಿದರು ಕಾಂತೆಯರು ಕೃಷ್ಣಂ । ಗರಸಿಯಾಗೆಲೆ ತಾಯೆ ನೀನೆಂ । ದಿರದೆ ಕೊಟ್ಟರು ಶೇ
ಷವನು ಮಾಂಗಲ್ಯಾಕ್ಷತಾದಿಕನ ॥ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ ನೆಬಳ್ಳಿಕಪೇವಿಯು । ಚರಣದಲಿ ತಲೆವಾಗಿ ವರವಿ । ಪ್ರರಿಗೆ ಸತಿಯರಿಗೆರಗಿ ಹೊರವಂಟ
ಳು ಶಿವಾಲಯವ ॥ ೩೮ ॥ ಬಿಳಿಕಮಲನನ್ಯವನುಳಿದಾ । ಲಲನೆ ಹೊರವಂಟದರಸನಿಕರದ । ಮಲವಿರೋಧಿಶಚೀಗೃಹಂಗಳಿಗೊ
ಲಿದು ನಡೆತಂದು ॥ ನಳಿನಮುಖಿ ಕುಲದೇವತೆಗಳನು ನಲಿದು ಪೂಜಿಸಿ ಬೇಡಿದಳು ಮನ । ದೊಲವ ನೀವುದು ನೀವೆನುತ ಸದುಭಾ
ವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡಳು ಸತಿಸಮಸ್ತರು । ರಾವಭಗಳ ಭಿನ್ನವಿಬಲಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನನು ಭಾವಿಸುತ ಮನದ
ಲಿಚ್ಛಿಕ ಸುರದತಿಯ ॥ ಆಲಯವ ಹೊರವಂಟಳಂದಾ । ಬಾಲೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪುರವನಿದ್ದೆಡೆ । ಗಾಲಿಸುತ ಸವಿಪ್ರೀತಿಯನಾಮಾಂಗವೀ

ಷ್ಟಸಂಧಿಯಲಿ ||೪೦|| ಮೊರೆಯುವುಡಿಘಾರದಲಿಬಡನಡು | ಬಳುಕೆಬಹಳನಿತಂಬಭಾರ | ಸ್ಖಲಿತನಡೆಯಲಿಮೃದುಳತರಚರಣಾರವಿಂದ
ದಲಿ || ಅಳುಕಿನಡೆವುತರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆ | ಗಳಲಿಮೆರೆವಕರಾಗ್ರಧಾತ್ರೀ | ಫಲದಲೆಸೆಯಲುಕಾಂತೆಹೊರವಂಟಳುಸುರಾಲಯವ || ೪೧
ಮುಳುಗಿದುದುನಭಸತ್ತಿಗೆಯಸಾ | ಲೊಳಗೆಚಲಿಸುವಚಾಮರದಸಂ | ಕುಲದಲದ್ದುದುದೆಸೆಗಳೆಂಟರವಿವರವಾಕ್ಷಣಕೆ || ತಳ್ತಸ
ವ್ನಹದಲಿರಥವನು | ಸುಳಿಸಿದರುವಾವಾಕ್ಷಿಯಿದಿರಲಿ | ತಳುವವಮಾತದಿರೆನುತಮಾಹೂರ್ತಿಕರುಸಂದಣಿಸಿ || ೪೨ || ಬಂದಳೊ
ಯ್ಯನೆಚರಣಕಮಲ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿನೂಪುರಗಳುಲಿಯಲು | ಮಂದಹಾಸೇಕ್ಷಣದಲೆಡೆಬಲವಂಕವನುನೋಡಿ || ಕೊಂದನೋವಿಧಿ
ಯೆನುತಮಾನಿನಿ | ಮುಂದೆಹಜ್ಜೆಯನಿಡಲುಶಂಕಿಸು | ತಂದುಮೃದುತರಗತಿಯಲೈದಿದಳಾರಥದಹೊರೆಗೆ || ೪೩ || ನಿಲುಕಿಕಾ
ಣದೆಕಲ್ಪಕುಜಕ | ವ್ವಳಿಪಲತೆಯೋತತ್ವಸುಖದಲಿ | ನಿಲವನೈದಲುನೆರೆಯದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಂಪದವೋ || ಕಳವಳಿಸಿದಳುಕಮಲ
ಮುಖಿತ | ಳ್ಳಳಿಸಿಕಾಣದೆಕೃಷ್ಣಪದಯುಗ | ನಳಿನವನುನಸುಬೆಮರುವಂಗೋಪಾಂಗದಲಿತರಳೆ || ೪೪ || ಏರಿಮುದುವೆಯರ
ಥವನಂದಾ | ನೀರೆಯಿದ್ದಳುತನ್ನಮತಿಯನು | ಬೇರಿರಿಸಿಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಕಮಲಧ್ಯಾನನಿಷ್ಠೆಯಲಿ || ತೋರುವೀಸಂಸಾರವಿಷಯ
ಕೆ | ಮಾರುವೋಗದಮನದವಿರತಿಯ | ಲಾರುರುಕ್ಷುವಿನಂತೆನಿಸ್ಪೃಹೆಯಾಗಿಚೈದ್ಯನಲಿ || ೪೫ || ಇರಲುಹಾಯ್ದನುಕೃಷ್ಣನಾ
ಕೆಯ | ಹೊರೆಗೆರಥವನುನೂಕಿಸೂಟಿಯ | ಲುರವಣಿಸಿನೃಪಭಟರಬಲುವೋಹರವನೊಡೆದುಳಿದು || ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯನೆತ್ತಿಕೊಂ
ಡ | ಬ್ಬರಣೆಮಸೆಗಲುತನ್ನರಥದೊಳ | ಗಿರಿಸಿದನುಸಂಸಾರಪತಿತರನೆತ್ತುವಂದದಲಿ || ೪೬ || ಎಲೆಲೆಕವಿಕವಿಯೆನುತಲಾಬಲ |
ಜಲಧಿನೂಕಿದುದೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನ | ಲಿಳೆಗಧೀಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಲಿಕರಿತುರಗರಥನಿಕರ || ತಳಿಸೆಕೃಷ್ಣನರಥವಪರಿವಂ | ಡಲಿಸಿನಿಮಿ
ಷಾರ್ಧಾರ್ಧಮಾತ್ರದ | ಲೊಳಗುಮಾಡಿದರಸ್ಥಿರಾಂತಃಕರಣರಂದದಲಿ || ೪೭ || ಅರದನನಿತುಚತುರ್ಬಲವನದ | ನರೆನಿಮಿ
ಷಮಾತ್ರದಲಿಬಲವನು | ಬೆರಸಿದನುಬಲಭದ್ರಮುಖ್ಯರನಿರಿಸಿಸಂಗರಕೆ || ಹರಿಣಲೋಚನೆಸಹಿತಹಾಯ್ದನು | ಕರಿಗಳನುಕೆಡೆ
ಯೊದೆದುನರಕೇ | ಸರಿಯುವೊಲುನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನುನಲಿದುನಿಜಪುರಕೆ || ... ... || ೪೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೮೦೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಅರವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ರುಕ್ಮಿ ಯುದ್ಧ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ || ಚಂಡವೀರನೃಪಾಲಕದಳೀ | ಖಂಡನೋಜಿತಬಹಳಬಲದೋ | ರ್ದಂಡದಲಿರುಕ್ಮಿಯನುಗೆ
ಲಿದನುರುಕುಮಿಣಿಯರಮಣ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಿಕೇಳಾಸಕಲಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರುಮಸಗಿದರಂತ್ಯಕಾಲದ | ಧರಧುರದದುರ್ವಾರಸಾಗರದಂತೆತವತವಗೆ |
ಉರಿಮೊಗದಕೆಮ್ಮೀಸೆಗಳತುದಿ | ವೆರಳುಗಳಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿಭೀ | ಕರಭಟಾವಳಿಯೊಡನೆಗರ್ಜಿಸುತೇರಿದರುರಥವ || ೧ ||
ಕೊಂಡರಭಿಮಾನವನುಗೋಪರು | ಕಂಡಿರ್ಮ್ಮೆನೀವದನುಕೊಡಿರೈ | ಹೆಂಡಿರನುಬಳುವಳ್ಳಿಯನೆಲ್ಲರುಭೀಷ್ಮನಂದನೆಗೆ || ಗಂಡ
ನೊಬ್ಬನೆಕೃಷ್ಣನಧಿಕೋ | ದ್ದಂಡಸಾಹಸಿಯೆನುತಕೆದರಿದ | ಮಂಡೆಯಲಿಬೆಂಬತ್ತಿದರುಮೂದಲಿಸಿಮುರಹರನ || ೨ || ರಾ
ವುತರುರಥಗಳನುರಥಿಕರು | ಭಾವಿಸದೆಕುದುರೆಗಳನೇರಿದ | ರೋವುವಾಹನಕವಚಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳನುಮರೆದು || ಜೀವವ
ನುಸೇದುವೆವುಕೃಷ್ಣನ | ದಾವಘನಬಿಡದಿರ್ದಡಾರಾ | ಜೀವಮುಖಿಯನುಕಾಣಬಹುದೆನುತೈದಿದರುಭಟರು || ೩ || ಅಬ್ಬರಿ
ಸಿನೃಪನಿವಹಕವಿದುದು | ಸರ್ಬದಳಭಾರದಲಿಪೆದಹತಿ | ಗರ್ಬಿತಳಮೇಲಾಯ್ತುನಲುಕೆಂಧೂಳಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ಹಬ್ಬಿದುದುಹರ
ಹರಯೆನುತಸು | ಪರ್ಬಜನಬೆರಗಾಗಲಾಶತ | ಪರ್ಬಧರನನುಜನನುಮುತ್ತಿದುದೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿ || ೪ || ಬಂದಿರೇನಿಬ್ಬಣಿಗ
ರೇತಕೆ | ಮುಂದುವರಿವಿರಿಕೊಳ್ಳಿನುತ್ತೊಂ | ದೊಂದುಬಾಣದಲನಿಬರನುಕೆಡೆಯೆಚ್ಚುಪರಬಲವ || ಅಂಡಗೆಡಿಸಿದನಸುರರಿಪು
ನೀ | ಮುಂದೆನಡೆಸಂಗರಕೆತಾನಿಹೆ | ನೆಂದುಮೊಳಗುವಪರಬಲಕೆಮಾರಾಂತನಾರಾಮ || ೫ || ಕವಿದೆಸುವಪರಬಲದಬಾಣಾ |
ರ್ಣವದಲದ್ದುದುಯಾದವರಬಲ | ನಿವಹವದನೇನೆಂಬೆನೀಕ್ಷಿಸುತಾವಿಚರ್ಬಸುತೆ || ಅವಯವದಕಂಪದಲಿನಿಜಪರಿ | ಭವವನೀ
ಕ್ಷಿಸಿತನ್ನಮುಖಕಮ | ಲವನುನೋಡಲುನುಡಿದನಸುರಾರಾತಿಸತಿಯೊಡನೆ || ೬ || ಅಂಜಬೇಡೆಲೆಕಾಂತೆನಿನ್ನವ | ರಂಜಲರಿಪ
ರೆಶರನಿದಾಘದ | ಮಂಜಲಾಮಲವಹಿತರಾಯರವೋಹರವಿಡೆನುತ || ಕಂಜನಯನೆಯನಪ್ಪಿನಿಜಕರ | ಕಂಜದಲಿವ್ಯೆದಡವಿಭವ
ಭಯ | ಭಂಜನನುಬೋಳವಿಸಿದನುಮಾನಿನಿಯನಲವಿನಲಿ || ೭ || ಕಿರಿದೆನಿದರವಿಮಂಡಲವನಾ | ವರಿಸಿಕವಿವಮಪಾಭ್ರಮಂ
ಡಲ | ದಿರನತಳೆದುದುವೈರಿಬಲಹರಿರಥವನಾಕ್ರಮಿಸಿ || ಇಳದೆಬಿಡೆಬೀಸಿದುದುಗಡಸಂ | ಕರುಷಣೋದ್ಧವಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರಮು | ಖರ

ಶರಾವಳಿತೀವ್ರಮಾರುತನೆಂಟುದೆಸೆಗಳಲಿ ॥ ೮ ॥ ಕುದುರೆಗಳುಶರಹತಿಗೆಕುಕ್ಕರಿಸಿದವುತೇರ್ಗಳುಧಟ್ಟುಗೆಡೆದವು । ರಜನಿಗಳ
ಕರಹರಿದುಬಿದ್ದುವುಪಾದಚಾರಿಗಳು ॥ ಉದುರಿದರುರಣದೊಳಗೆಕಡಿಖಂ । ಡದಲಿಪಲ್ಲಟವಾಯ್ತುಚತುರಂ । ಗದಲಿದಳದುಳಮಾದ
ಮಂಬುಗಳಾಯ್ದರೂತ್ತಮರ ॥ ೯ ॥ ಸೋಕುವುದುಪರಬಲಮಹಾಂಬುಧಿ । ನೂಕುವುದುಯಾದವಶರಾವಳಿ । ತೇಕಿದರುನೃಪವರ
ರುತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಭಂಗದಲಿ ॥ ಘೋಕರಿಸಿದರುಕರುಳನೊಡಲೊಳ । ಗೇಕರಸವಾಯ್ತಸ್ತ್ರಹತಿಪರ । ಲೋಕಯಾತ್ರೆಗೆಯೋಚಿಸಿದ
ರಂದಾತ್ಮಸಂಬಳವ ॥ ೧೦ ॥ ಚೆಲ್ಲಿದರುನೃಪಕಟಕಜೋಧರು । ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಟೋಡಿದರುಕೆಲರೆದೆ । ದಲ್ಲಣದಹೇಡಿಗಳುಹೊಕ್ಕರು
ಹಲಧರನಮರೆಯ ॥ ಕೊಲ್ಲದಿರಿನಿಮ್ಮವರೆನುತಸಿರಿ । ವಲ್ಲಭನಸಾರಿದರುಮಾಗಧ । ಸಾಲ್ವಮುಖ್ಯರುಹಾಯ್ದರಾಶಿಶುಪಾಲನಿದ್ದೆ
ಡೆಗೆ ॥ ೧೧ ॥ ಏಳುನಡೆನಿಜಪುರಕೆಸಮರೋ । ಕಾಲವಿದುಶುಭವಲ್ಲಧರೆಯಲಿ । ಬಾಲೆಯರುಸಮಗೆಸುಬೇಕೈಸುಂಟುಸಮ್ಮೊಡಲ ॥
ಕೋಲಕೋಳಾಹಳವನೋಡೆಂ । ಮೇಳಗೆಯುಭುಜಬಲವನಿದುಪಶು । ಪಾಲರಿಂಪರಿಭೂತವಾಯ್ತೆಂದರುಮಹೀಶ್ವರರು ॥
ಜಯಪರಾಭವಗಳಿಗೆಲಾಭ । ವ್ಯಯಗಳಿಗೆಸೇರದುದುಲೋಕ । ತ್ರಯವಿದೀಶ್ವರತಂತ್ರದಲಿದಿಟಬಲ್ಲನಾನಿದನು ॥ ನಯವಿದನೆ
ಗೋಪಾಲನೆನ್ನನು । ಜಯಿಸಿದನುಬಹುವಾರವಾತನ । ಜಯಿಸಿದೆನುತಾಬಳಿಕಲೆಂದನುಮಗಧಭೂಪಾಲ ॥ ೧೩ ॥ ಮರುಳೆತಾ
ಹದಿನೇಳುಸೋಲನು । ವರವಸೋತೆನುಕಾದಿಗೋಪಾ । ಲರನುಗೆಲಿದೆನುಕಡೆಗೆಹದಿನೆಂಟನೆಯಸಮರದಲಿ ॥ ಪರಿಭವಕೆಮನ
ಗುಂದೆನಾಹವ । ದುರುಜಯಕೆಹಾರೈಸುತಿಹುದೀ । ಶ್ವರನವಶದಲಿಲೋಕವೆಂದರಿದಣ್ಣಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಭಂಗವಡೆಯುವೆನೋ
ಡುಮತ್ತೀ । ಗಂಗವಿಸಿಲೋಕೈಕವೀರರು । ಸಂಗರದಲಂತಲ್ಪಬಲರೆಂದೆನಿಪಗೋಪರಲಿ ॥ ಕಂಗೆಡದಿರೀಕಾಲವೇನಂ । ಮಂಗಿತ
ಕೆಬರೆಬಳಿಕಜಯಿಸುವ । ನಂಗನಾಚೋರರನುನೀನಿದಕಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಎಂದುತಿಳುಹಲುಸಕಲಭೂಪರ । ವೃಂದಸೆ
ಹಿತ್ಯೈದಿದನುತನ್ನಯ । ಮಂದಿರಕೆಮದವಳಿಗನತ್ತಲುಹೋದದುಗುಡದಲಿ ॥ ಎಂದನಿತ್ತಲುರುಕ್ಮಿತಂಗಿಯ । ತಂದಡಲ್ಲದೆಪುರವ
ತಾಪೊಗೆ । ನೆಂದುರಾಯರಮುಂದೆಭಾಷೆಯಮಾಡಿಹೊರವಂಟ ॥ ೧೬ ॥ ದುಷ್ಟಮತಿತಾನಾರುದನುಜಘ । ರಟ್ಟನಾರೆಂಬುದ
ನುನೋಡದೆ । ಬಿಟ್ಟನಾನಿಜರಥವನಾಗೋವಿಂದನಭಿಮುಖಕೆ ॥ ಒಟ್ಟಯಲಿಸಮರ್ದೆಯನಸುರಘ । ರಟ್ಟನುತ್ತರಿಸುತ್ತಲಿರಲ
ಡ । ಗಟ್ಟಿದನುಹೋಗದಿರುಹೋಗದಿರೆಲವೊನಿಲ್ಲೆನುತ ॥ ೧೭ ॥ ಎಲವೆಲವೊಹೆಂಗಳ್ಳಹೋಗದಿ । ರೆಳವಿಗೊಡುಸಂಗರಕೆನಿ
ಜಭುಜ । ಬಲವತೋರಾತೋರುಜಿತಭೂಪಾಲಮಂಡಲದ ॥ ಬಲುಹನೆಮರೆಯದಿರೆಮ್ಮೊಡನೆಕೊಳು । ಗುಳಕೆಹಿಡಿಚಾಪವನು
ಬಾಣಾ । ವಳಿಗಳನುಮಾತಾಡುಮಾತಾಡೆನುತತೆಗೆದೆಚ್ಚ ॥ ೧೮ ॥ ಮೂರುಬಾಣದಲಸುರರಿಪುವನು । ಕೀರಿಖಳನುರುವಣಿಸಿ
ದಡೆನಗು । ತೇರಿಸಿದಚಾಪವನುಖಂಡಿಸಿಬಾಣವನುಕಡಿದು ॥ ಆರರಲಿರುಕ್ಮಿಯನುರಥವನು । ತೂರಲೆಚ್ಚನುತುರಗನಾಲ್ಕನು ।
ಹಾರಿಸಿದನಾಧ್ವಜವನೆಂಟರಲೊಂದುಬಾಣದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಮತ್ತೆಕೊಂಡನುರುಕ್ಮಿಧನುವನು । ತೆತ್ತಿಸಿದನೈದಂಬಿನಲಿಪುರು । ಷೋ
ತ್ತಮನನಾಹವದಲಹುದೋವೀರಭಾಪೆನುತ ॥ ಕತ್ತರಿಸಿದನುಕೈಯಧನುವನು । ಮತ್ತೆಕೊಂಡನುಧನುವನವನದ । ನೆತ್ತಿಬಿಸು
ಟನುಕೃಷ್ಣನಧಿಕಾಪುರುಷದಲಿಧನುವ ॥ ೨೦ ॥ ಇಟ್ಟಯನುಸಬಳವನುಪರಿಘವ । ಪಟ್ಟಸವನಸಿಚರ್ಮಶೂಲೋ । ತ್ಕೃಷ್ಟ
ತೋಮರವೆಂಬಹಲವುಮಹಾಸ್ತ್ರಸಂಚಯವ ॥ ದುಷ್ಟಮತಿಕೈವೃತ್ತಿರಲುಕಡಿ । ದೊಟ್ಟಿದನುಮುರವೈರಿಸುಭಟನ । ಮುಷ್ಟಿ
ಯೊಳಗಿರಲನಿತುವನುಬೆರಗಾಗಲಖಿಳಜನ ॥ ೨೧ ॥ ಕೆಡಹಿದನುಸಾರಥಿಯತಲೆಯನು । ಕೊಡಹಿಬಿಸುಟನುತುರಗನಾಲ್ಕರ ।
ಗಡಣವನುಸತ್ತಿಗೆಯನಾಹೊಂದೇರನಾಧ್ವಜವ ॥ ಎಡಬಲದಪಟುಸುಭಟರನುಸೋಂ । ಕಡಿಸಿದನುನಿಮಿಷಾರ್ಧಮಾತ್ರದ ।
ಲತವಿಜಯನುಕಡಿಮಂದಲಿಬಯಲಾಯ್ತುರಣಭೂಮಿ ॥ ೨೨ ॥ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆಲೆಕೃಷ್ಣನೀನಹೆ । ಬಲ್ಲಿದನುಗೋವಳರಬಳಗ ।
ಕ್ಕೆಲ್ಲನೀನುತ್ತಮನಲಾತಪ್ಪೇನುಕನ್ನೊಡನೆ ॥ ಬಿಲ್ಲಹಿಡಿರಥವೇಕೆತನಗೀ । ಗೊಲ್ಲರೊಡನೆಯಸಮರವೆನುತರಿ । ಮಲ್ಲನಸಿಚರ್ಮ
ವನುಕೊಂಡನುಕೃಷ್ಣನಭಿಮುಖಕೆ ॥ ೨೩ ॥ ಸಂಗರಕೆನಿಲಲಾರದಿರ್ದಡೆ । ತಂಗಿಯನುಬಿಡುಸೋತೆನೆನೆಗೆಂ । ದಂಗುಲಿಯ
ಕುಡುಕೃಷ್ಣಕಾಲ್ಗೆರಗಿಮರೆಯೊಗಲು ॥ ಅಂಗರಕ್ಷೆಯಮಾಳ್ಪನಲ್ಲದ । ಡಂಗಚಾರಿಯೆಬರಲಿನಿನ್ನಸು । ವಿಂಗೆತಾನೇಕಾಲ
ನೆನುತ್ತೈತಂದನುರವಣಿಸಿ ॥ ೨೪ ॥ ಭಾವನಲ್ಲಾನೀನುದಿಟಸಂ । ಭಾವಿಸಲುಬರಲಾವುಪ್ರೌಢನವಡ । ಲಾವುದೈತಪ್ಪೆವಗೆಕಡಿವೆವುಬೆ
ರಳನೊಯ್ಬರಿಗೆ ॥ ಗಾವಿಲನೆಮರೆಹೊಗುವನಚ್ಚರ । ಭಾವನಿಗೆಸಹಜದಲಿನಿನಗೀ । ಕ್ಕಿವಿಡಂಬನವೇನುಕಹರಿಸುರಿಯಿಚ್ಚನಭಿಭ
ಟನ ॥ ೨೫ ॥ ಎಚ್ಚಡಹಿತನಸರಿಗೆಕಡಿತಲೆ । ನುಚ್ಚುನೂರೆನೆಹಾರಿದವುಮನ । ಕಚ್ಚರಿಯನೇನೆಂಬೆನಭ್ರದಲಮರರುಘೆಯನೆ
ಲು ॥ ಮೆಚ್ಚಿದೆನುತಾಡುಗಳನೋಡಿ । ಗಚ್ಚುಮುಷ್ಟಿಯುಬಲಿದುಹಾಯಿದ । ನಚ್ಯುತಂಗಿದಿರಾಗಿದಂಡಾದಂಡಿಗಸುಮಾದ ॥ ೨೬ ॥
ಘಡತೊಲಗುಹಸುಕೊಬ್ಬಿಸಿಂಹವ । ಹಿಡಿಯಬಂದುದೆಸಾರೆಲವೊಕುಲ । ನೆಡುಕಬಂಧುದ್ರೋಹಿಪಾತಕಿಯೆನುತಮುಂದಲೆಯ ॥
ಹಿಡಿದುಧರೆಗಡಗೆಡಹಿಕೊರಳಿಗೆ । ಖಡುಗವನುಹರಿಮೋಹತಿರಲಾ । ಮಡದಿರುಕ್ಮಿಣಿನಡುಗಿನುಡಿದಳುಕಂಡುಭೀತಿಯಲಿ ॥ ೨೭ ॥
ಕೆಟ್ಟನಂಣನವಧೆನಿರರ್ಥಕೆ । ಮುಟ್ಟದಿರುದೇತನಗೆಕಾಣುತ । ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿಕೊಲುವುದನುಸೈರಿಸದಡಕಟೆನುತ ॥ ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆ

ಯಲಬಳಲಿಮಿನೆಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜಯುಗಳದ । ವಿಷ್ಟರದಲೆರಗಿದಳುಬಾಯರೆಳ್ದಳುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ದೇವರಷ್ಟಿ
ಸುರಕ್ಷಿಸವನತ । ದೇವರಕ್ಷಿಸುಕೊಲುನೆಯೆಂತ್ಯೆ । ಭಾವನನುನಿಜಯೋಗಮಾಯಾಮೋಹಿತಾತ್ಮನಸು ॥ ಕೋವಿದರಿಗರಿದರಿ
ವಡೆಂತ್ಯೆ । ಸಾವುದನುತಾಕಾಂಬೆನೆಂಣಿಸ । ಜೀವದಾನವನೀವುದೆಂದಳುಕಾಂತೆಕಳವಳಿಸಿ ॥ ೨೯ ॥ ನಿನಗಿದಿರೆಹುಲುಮನುಜ
ಗಿನುಜರು । ನೆನೆದಜಸುರರುದ್ರಕೋಟಿಗ । ಳನಿಮಿತ್ತೋರ್ವವುಮುಗುಳಡಗುವುದುನಿನ್ನಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ ॥ ವನಿತೆತಾನೆಂತರಿವೆ
ನೀನಿ । ನ್ನನುಪಮಿತಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನುಕೊಡು । ತನಗೆಕುಹಕಿನ್ನಪಾಧಮನೆಂದಳಲಿದಳುತರಳೆ ॥ ೩೦ ॥ ಎಂದುನಿಜಚರಣಾ
ರವಿಂದ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿನಡುಗು । ತ್ತಿಂದುಮುಖಿಕಂಬನಿಯಕಡಲಲಿಮುಳುಗಿರಲುಕಂಡು ॥ ಮಂದಹಾಸದಲಬಳೆಯನು
ಗೋ । ವಿಂದನಪ್ಪುತ್ತಾನನದಜಲ । ಬಿಂದುಗಳನೊರಸಿದನುಬೋಳೈಸಿದನುಭಾಮಿನಿಯ ॥ ೩೧ ॥ ಕೊಟ್ಟನಂಗನೆಗಭಯವ
ನುಕ್ಕೆ । ಮುಟ್ಟಿಕೊಲ್ಲೆನುಕೊಲ್ಲೆನೆನುತನೆ । ದುಷ್ಟಮರ್ದನನಧಿಕಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಜಡಿದು ॥ ಕಟ್ಟಿದನುಹೆಡಗೈಯಿಯನೆ
ಲವೋ । ದುಷ್ಟಕೋಗೆನುತವನನುಡಿಯನು । ಮುಟ್ಟಿಸಿದನಸಿಧಾರೆಯಲಿಮುನಿವಂದಿತನುಮುನಿದು ॥ ೩೨ ॥ ಬಂದನಾಸನು
ಯದಲಿರಾಯರ । ವೃಂದವನುನೆರೆಗೆಲಿದುಯಾದವ । ವೃಂದದೊಡನಾಹಲಧರನುಹರಿರಮೆಯರಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ಕಂದಿದಧರದಕಂಣಹ
ನಿಗಳ । ಕುಂದಿದಾನನಕಾಂತಿಗಳತರಿ । ಸಂದತಲೆನವಿರುಗಳರುಕ್ಮಿನೃಪಾಲನನುಕಂಡ ॥ ೩೩ ॥ ಬಿಟ್ಟನಾತನಹೆಡಗುಡಿಯುಬಲು ।
ಗಟ್ಟನಕಟಕಟಕಟವಮಾಡಿದೆ । ಕಷ್ಟವನುಕಡುಮೂರ್ಖತನದಲಿಕೃಷ್ಣನೀನಿದನು ॥ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಯಿಮರೆತಲೆಯನಂಗನೆ । ಗಟ್ಟಿದೇ
ತಕೆತಾಪವೆನುತಾ । ಮುಷ್ಕರಾರಿಮನೋನುರಾಗದಲೆಂದನನುನಯದ ॥ ೩೪ ॥ ಉಮ್ಮಳಸದಿರುಪೂರ್ವಕೃತದು । ಷ್ಕರ್ಮಫ
ಲದಲಿದುಃಖಕೃತಸ । ತ್ಕರ್ಮಫಲದಲಿಸೌಖ್ಯವಿಂತಿದುನಿಯತಜೀವರಿಗೆ ॥ ದಾರ್ಮನಸ್ಯವಿದೇಕೆನೀನಿರ । ಹಮ್ಮಮಾತ್ರೆಯಲಿ
ನೋಡುಬರಿದೇ । ಯಮ್ಮಲಾಚರಿಸದಿರಸೊಯೆಯನೆಂದನಾರಾಮ ॥ ೩೫ ॥ ತಾಯೆಚಿಂತಿಸಬೇಡತ್ರೋರ್ಪುದು । ಮಾಯೆಯಿ
ದುಸಹಜಾತಬಂಧುಸ । ಹಾಯಮೆಂಬೀಭೇದಭಿನ್ನಭ್ರಾಂತಿಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ನೋಯಿಸದಿರಾತ್ಮನನುಮರವೆಗೆ । ದಾಯಿಗನುತಾನಾ
ಗಲಿವುನಿ । ದಾರ್ಯದಲಿಸಂಸಾರವೆನಿಸಿಹನಾತ್ಮನಿವನೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಒಬ್ಬನೇಪರಮಾತ್ಮನಖಿಳದೊ । ಳೊಬ್ಬನೇಜೀವಾತ್ಮನೆನಿಸಿ
ಹ । ನೊಬ್ಬನೇಮೃತಜಾತನಾದಂತಿಹನುಮೂಢರಿಗೆ ॥ ಒಬ್ಬನೇಕನಸಿನಲಿತನ್ನನು । ಸರ್ವವಿಧದಲಿಕಾಂಬಪೋಲುಯಿಂ । ತೊಬ್ಬ
ನಲಿತ್ರೋರ್ವವುಚರಾಚರಜೀವಚಯವೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಹಲವುಪರಿಯಲಿತತ್ತ್ವವಿದ್ಯೆಯ । ನೊಲಿದುಬೋಧಿಸಿರುಕ್ಮಿಣಿಯಮನ ।
ದಳಲಮಾಣಿಸಿಸಂತವಿಸಲಾರುಕ್ಮಿದುಗುಡದಲಿ ॥ ತ್ರೊಲಗಿದನುತನುಗುಂದಿಕುಂಡಿನ । ನಿಳಯವನುಹೊಗದಿರ್ದನಿತ್ತಲು । ನೆಲೆ
ಗೊಳಿಸಿನೆರೆಭೋಜಕಟಕವದೆಂಬಪುರವರವ ॥ ೩೮ ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನನುಕೊಲ್ಲದೆ । ಕೊಂಡುಬಾರದೆತಂಗಿಯನುತಾ । ಕುಂ
ಡಿನವಹೊಗೆನೆಂದುಭಾಷೆಯಮಾಡಿನೃಪರೊಡನೆ ॥ ಭಂಡನದ[illegible]ಸಲುನೆರೆಯದೆ । ಮಂಡೆಯನುತಡವೃತ್ತಕಳವಳ । ಗೊಂಡು
ಭೋಜಕಟಾಖ್ಯಪುರದೊಳಗಿರ್ದನಾಭೂಪ ॥ ೩೯ ॥ ಇತ್ತಲಸುರಾರಾತಿರಾಯರ । ಮೊತ್ತವನುಮಾನಚ್ಯುತಿಗೆಯ್ದಿ । ಪರ್ತಿಸು
ತಕೆಮಲಾಕ್ಷಿರುಕ್ಮಿಣಿಸಹಿತನಲವಿನಲಿ ॥ ಉತ್ತರಿಸಿನರ್ಮದೆಯನಾಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುನಿಜಬಲಸಹಿತ । ವಾದ್ಯೋತ್ಕರದಬಹ
ಳೋತ್ಸವದಲ್ಯೆದಿದನುನಿಜಪುರವ ॥ ೪೦ ॥ ಕೇಳಿಕೃಷ್ಣಾಗಮನವನುನೃಪ । ಜಾಲವಿಜಯಾವಾಪ್ತಿಕನ್ಯಾ । ಮಾಳಿರತ್ನದಲಾಭ

ರುಕ್ಮಿಣೀವಿವಾಹ.

ವನುವಸುದೇವಮೊದಲಾದ ॥ ಪೀಳಿಗೆಯಯದುವೃದ್ಧರೆದ್ದುದು । ಹೇಳಲೇನುತ್ಸವದಸಮ್ಮದ । ದೇಳಿಗೆಯಲಂದಖಿಳಪುರಜನ
ಸಹಿತವಿಭವದಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಕಳಸಕನ್ನಡಿಗಳಲಿಬಹುಮಂ । ಗಳಸುವಾದ್ಯಂಗಳಲಿಬಹುವಿಧ । ಲಲನೆಯರಶೋಭನಮಹಾಸಂಗೀ
ತಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಉಲಿವಮಾಗಧವಂದಿಸೂತರ । ಕಳಕಳದಲಂದಖಿಳಪುರಜನ । ಜಲಧಿಬರಲಿದಿರಾಗಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನುಚಿತ
ದಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಾತಿಪುರವನು । ಮಿಕ್ಕುಮೀರುವಜನದಹರುಷದ । ತೆಕ್ಕೆಯಲಿಬಲಭದ್ರಸಾತ್ಯಕಿಯುದ್ಧವಾದಿಗ
ಳು ॥ ಇಕ್ಕೆಲದಮೇಳದಲಿಹಯರಥ । ದಿಕ್ಕರಿಗಳೊಕೊತ್ತೆಯಲಿಪುರ । ಪೊಕ್ಕುವೃತ್ಸವದೇಳಿಗೆಯಜನನಿನಹದೊಸಗೆಯಲಿ ॥ ೪೩ ॥
ಕರೆಸಿದರುಸೃಂಜಯವಿದರ್ಭ । ಶ್ವರರಸಾಕಾಭೋಜಕಾಶೀ । ಶ್ವರರಸಾಪ್ತನೃಪಾಲವರ್ಗವನಖಿಳಬಾಂಧವರ ॥ ಪರಮಹ
ರುಷದಲಾಮುಕುಂದನ । ಪರಿಣಯಕೆಪರುಠಪವನಾವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದನುವಸುದೇವನಖಿಳಾಮಾತ್ಯಜನಸಹಿತ ॥ ೪೪ ॥ ಆರುಬಣ್ಣಿ
ಸಬಹುದುಮುದಜಲ । ಧಾರೆಯಲಿಕೆಸರಾಯ್ತುನೆಲನಾ । ಭೂರಿಭೂಪರಗಜಘಟಾವಳಿಗಳಮಹೋತ್ಸವದ ॥ ಭೇರಿಗಳಬಹುಶಂ
ಖಪಟಹಮ । ಜಾರವದಲಂದಖಿಳಬಾಂಧವ । ಭೂರಮಣರ್ಮೈತಂದುಕಂಡುದುಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ॥ ೪೫ ॥ ವರನಲಾಸಾಕ್ಷಾತ್
ವಿಶ್ವಂ । ಭರನುಮದುವೆಲಕ್ಷ್ಮಿರುಬ್ಬಿಣಿ । ಗರುವಿರಿಂಚಿಭವೇಂದ್ರಮುಖ್ಯಾಮರರುಭೂವರರು ॥ ಸಿರಿಯನದನೇನೆಂಬೆನಲ್ಲಿ
ಯ । ಪುರಜನದಪರಿಜನದಹರುಷದ । ಪರಮವಿಭವದವಿಪುಳತೆಯನದನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೪೬ ॥ ವರವಿವಾಹವಿಧಾನವನುವಿ ।
ಸ್ತರಿಸಿದರುವರರುಷಿಗಳಂದಾ । ವರವಧುಗಳೆಂದೆನಿಪಹರಿರಮೆಯುರಿಗೆಮನವೊಲಿದು ॥ ವರಚತುರ್ಥಿಯನಾಗವಲಿವಿ । ಸ್ತರಣವೆ

ಸೆಱಲುಸಭ್ಯರನುಸತು । ಕರಿಸಿದನುವಸುದೇವನಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥೪೭॥ ದಣಿದುದಗಣಿತವಿಪ್ರಕುಲಚಯ । ರಣರು
ವಂದಿವ್ರಾತಬಹುವಿಧ । ಮಣಿಕನಕಭೂಷಣವಸನಗೋಭೂಮಿದಾನದಲಿ ॥ ತೃಣವೊದಲುಚತುರಾಸ್ಯಕಡೆಯಾದ । ಲೆಣಿಸಲೇ
ಕೋಲಾಡಿದರುಮ । ನ್ನಣೆಯುಮಧುರೋಕ್ತಿಯುಮಹಾವಿಭವದಲಿಮೂಲೋಕ ॥೪೮॥ ನೆರೆದನಾರೀಪುರುಷಜನವಾ । ವರ
ವಧುಗಳನುನೋಡಿದಣಿದರು । ಮರಳುದಲೆಯನುಕಂಗಳಿಗೆವಿಷಯಾಂತರಂಗಳಿಗೆ ॥ ನೆರೆಸಮಸ್ತೇಂದ್ರಿಯದಸೌಖ್ಯದ । ಸರ
ಣಿಯಾದವುಕಂಗಳೆಂತುಟೊ । ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಹಗೋವಿಂದನೀಧರೆಗೆ ॥೪೯॥ ಜನ್ಮಫಲಸೇರಿದವುಕಂಗಳು ।
ಜನ್ಮದಲಿಜೀವರಿಗೆನೆರೆನಿರ । ಹಮ್ಮಮರುಸೇರಿದರುಸೋಹಮ್ಮಮತೆಗಳಗತಿಗೆ ॥ ಸಮ್ಮತವಿದಾಯ್ತಖಿಳಲೋಕದ । ಕರ್ಮನಿ
ರ್ಮೂಲನಕೆನಿಜಗುಣ । ರಮ್ಯತರನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣವಿವಾಹವಿಸ್ತಾರ ॥ ... ... ॥೫೦॥

೬೦ಕೆ ಸಂಧಿ ೬೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೮೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಅರವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂ ॥ ಶಂಕರನನಾಶ್ರಿತಜನಾಘಘ । ಯಂಕರನನರ್ಚಿಸಲುಶ್ರೀವ । ತ್ಸಾಂಕನಂದ್ಯೈತರುತಬಂದನು
ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಒಂದುದಿನನಿಜಶಯನದಲಿಗೋ । ವಿಂದನಿರಲೇಕಾಂತದಲಿಪೂ । ರ್ಣೇಂದುಮುಖಿಬೇಡಿದಳುಪುತ್ರನನಾವಿ
ದರ್ಭಸುತೆ ॥ ಇಂದುಧರನಲಲಾಟಶಿಖಿಯಲಿ । ಬೆಂದಕಾಮನಬೇಡಲಾತಹೆ । ನೆಂದುಹರಿಮರುದಿವಸಕರೆಸಿದನಾಪ್ತಬಾಂಧವರ ॥
ಕರೆಸಿದನುವಸುದೇವನನುಸಂ । ಕರುಷಣೋದ್ಧವಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರಮು । ಖರನುಕೃತವರ್ಮೋಗ್ರಸೇನನೃಪಾಲಮುಖ್ಯರನು ॥ ಪುರದ
ರಕ್ಷೆಗೆನೀವಿಹುದುತಾ । ನುರಗಭೂಷಣನಂಘ್ರಿಗಳನುಪ । ಚರಿಸಿಬಹೆನೆಂದಸುರರಿಪುಹೇಳಿದನುನಿಜಮತವ ॥೨॥ ಪುರವ
ಹೊರವಂಟಖಿಳಬಾಂಧವ । ಪರಿಜನವನಿಲಿಸುತ್ತಸೆನೆದನು । ಗರುಡನನುತತ್ಪುರದಬಾಹ್ಯೋಪವನಸೀಮೆಯಲಿ ॥ ನೆರವಿನೋ
ಡುತ್ತಿರಲುನಿಮಿಷಾಂ । ತರಕೆಬಂದನುಬಾಲಸೂರ್ಯೋ । ತ್ಕರವನೇಳಿಸುವಂಗಕಾಂತಿಯಲಂದುಖಗರಾಜ ॥೩॥ ಬಂದುನಿಜ
ದಾತಾರನಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿವಿನತಾ । ನಂದನನುವಿನಯದಲಿಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜದಲಿ ॥ ನಿಂದುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿ
ದನುತಾ । ಬಂದೆನಾವುದುಕಾರ್ಯವದನೆನ । ಗಿಂದುಬೆಸಸೂದೊಡೆಯರೆಂದನುಭಾವಭಕುತಿಯಲಿ ॥೪॥ ಎನಲುನಗುತಸುರಾರಿ
ವಿನತಾ । ತನಯನನುತಲೆಗಡವಿಕರುಣಾ । ವನಧಿನುಡಿದನುಮಗನೆರಜತಾಚಲನಿವಾಸಿಯನು ॥ ಅನುಪಮನಕಾಂಬರ್ಥಿಯ
ಲಿನಿ । ನ್ನನುನೆನೆದೆನೇಳೆನುತಹೆಗಲಲಿ । ದನುಜರಿಪುಕುಳ್ಳಿರಲುಹಾಯ್ದನುಗಗನಮಂಡಲಕೆ ॥೫॥ ಅತ್ತಲಾದ್ವಾರಕಿಯಜನ
ವೊದ । ವೆತ್ತಿನೋಡುತ್ತಿರಲುವಿಸ್ಮಯ । ಚಿತ್ತದಲಿವಿಹಗೇಂದ್ರನಿತ್ತಲುಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಉತ್ತರಿಸಿನಡದನುಸಮಸ್ತಸು ।
ರೋತ್ತಮರುಮುನಿವರರುಗಂಧ । ರ್ವೋತ್ತಮರುಪರಿವರಿಸಿಬರೆಸುರಸೂತಮಾಗಧರು ॥೬॥ ನೃತ್ಯಗೀತಂಗಳಲಿವಿವಿಧ ।
ಸ್ತೋತ್ರಪಾಠಂಗಳಲಿಚಾಮರ । ಸತ್ತಿಗೆಗಳಲಿಯಧಿಕನಿಜವಿಭವೋಪಚಾರದಲಿ ॥ ಸುತ್ತಿಸುರರೋಲಗಿಸುತ್ತೈತರ । ಲುತ್ತಮ
ಶ್ಲೋಕನನುವರವಿಹ । ಗೋತ್ತಮನುವಹಿಸಿದನುಗಗನಾಂಗಣದಮಾರ್ಗದಲಿ ॥೭॥ ಇಳಿದನನ್ನೆಗಸೂರ್ಯನಸ್ತಾ । ಚಲಕೆಗರು
ಡನಕಾಂತಿಗಳುಬೆಂ । ಬಲಕೆಬಾರದೆಮಾಣದೆನೆಲರುಣಚ್ಛವಿಗಳೆಸೆಯೆ ॥ ಬಳಿಕಭುವನಾನಂದನಿಧಿಮುನ । ವೊಲಿದುಸಾಯಂಕಾಲ
ಸಮಯದ । ಲಿಳಿದುಗರುಡನನಂದುಹೊಕ್ಕನುಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕೆ ॥೮॥ ಅಮಹರ್ಷಿಗಳಧಿಕತೀವ್ರತ । ಪೋಮಹೋಗ್ರವ್ರಾತ
ನಿರಶನ । ಕ್ಷಮಗಾತ್ರರುಬಹುವಿಧದವನ್ಯೋಪಜೀವಿಗಳು ॥ ಅಮುಕುಂದನನೋಜ್ಞಪದಯುಗ । ತಾಮರಸದರುಶನದಲಾ
ಯ್ತು । ದ್ಧಾಮಪೂರ್ಣಮನೋರಥರುಬದರೀನಿವಾಸಿಗಳು ॥೯॥ ಇದಿರುಗೊಂಡರ್ಘ್ಯಾದಿಘನಸಂ । ಪದದಲಾಮುನಿನಿಕರ
ಘನಹರು । ಷದಲಿಪೂಜಿಸಿದರುಮನೋತ್ಸವವೆಸೆಯಲಚ್ಯುತನ ॥ ಪದುಮನಾಭನುಪರಮಖುಷಿಸಂ । ಗದಲಿಸುಖದಿಂದಿರಲಿರಲು

ಘಂಟಾಕರ್ಣನ ಕಥೆ.

ನೂ । ಕಿದುದುಕತ್ತಲೆಕಂಗಳಿಗೆವಿಘ್ನಂಗಳಂದದಲಿ ॥೧೦॥ ಅನ್ನೆಗಾಸಮಯದಲಿಘಂಟಾ । ಕರ್ಣರೆಂಬವರಧಿಕಸತ್ವರು । ಪನ್ನ
ಗೇಂದ್ರವಿಭೂಷಣನಪಾರ್ಶ್ವದಲೊಳುತ್ತಮರು ॥ ಉನ್ನತಾಮಳಕೀರ್ತಿಕೃಷ್ಣನ । ಸನ್ನಿಧಿಗೆನಡೆತಂದರಾಶ್ರಮ । ಸನ್ನಿವೇಶನ
ರಂಗಳಲಿವಿಹರಿಸುತಭುವನದಲಿ ॥೧೧॥ ಅವರಬರವಿನಲಾಯ್ತುಘನವಿ । ಘ್ನವೃತದಾಶ್ರಮವಾಸಿಗಳಖಗ । ಮೃಗನಿವಹಕೋ
ಲಂತೆಮೃಗಯಾವ್ಯಸನಲೋಲುಪರು ॥ ಕವಿಸಿದರುನಾಯ್ಗಳನುಮುನಿಪುಂ । ಗವರದಳನಂದಿರಗಳಲಿಸಾ । ವಿರಂಗಕುಳದರಾದ್ರದ
ಘಷಾವಣೆಫಲಿಸಿತಾಶ್ರಮವ ॥೧೨॥ ಎಲವೊಬಿಡುಬಿಡುನಾಯ್ಗಳನುತೆಗೆ । ಬಲೆಗಳನುಬಾಣಂಗಳಲಿಮೃಗ । ಕುಲವಕೆಡೆಯೆಸು
ಬೇಳಹೊಯಿಹಂದಿಗಳನಡಹಾಯ್ದು ॥ ಹುಲಿಯನೆಸುಕಾಡ್ಕೋಣನಸುವನು ॥ ತೊಲಗಿಸೋಕೋಹಿನಲೆನುತಕಳ । ಕಳದ

ಮಿದಲ್ಲಲ್ಲಿಮೊಸುಕಿತುಬಹಳಭೂತಗಣ ॥೧೩॥ ಬೆಳಗಿದವ್ರುವನದೊಳಗೆದೀವಿಗೆ । ಗಳುದಿಗಂತವನಳ್ಳಿರಿವಹೊಗೆ । ಗಳಲಿಮೆಳೆ
ಗೊಂಡೊಂಡೆನಲುಶತಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಕಳವಳಿಸಿಮೃಗನಿಕರವಾಮುನಿ । ಕುಲದಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮದಮನೆಗಳ । ತುಳಿದುಹೊಕ್ಕವು
ಹುಂಡುಹುಂಡುಗಳಾಗಿಭೀತಿಯಲಿ ॥೧೪॥ ಅಟ್ಟಿತುಡುಕುವನಾಯ್ಗಳಲಿಬೆ । ನ್ನಟ್ಟಿತುಡುಕಿಸುವಾಮರುಳ್ಗಳ । ಥಟ್ಟುಗಳತನಿ
ರೌದ್ರಘನಗರ್ಜನೆರವಂಗಳಲಿ ॥ ಅಟ್ಟುಳಿಗೆಸೈರಿಸದೆಋಷಿಗಳು । ಕೆಟ್ಟೆವೆನುತೈತಂದುದನುಜಘ । ರಟ್ಟನನುಮರೆಯೊಕ್ಕುದೇನೆಂ
ಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ ॥೧೫॥ ಬಿಸಿವಸ್ತ್ರಗಳನೆತ್ತರಿನನಾಯಿ । ಮುಸುಡುಗಳಸೆರೆಯೆದ್ದುಬತ್ತಿದ । ಬಸುರಹೊರಡಿನಬೆನ್ನನೀ
ಡಿದಕಿತ್ತನಾಲಗೆಯ ॥ ಉಸುರಹೊಗೆಗಳಕಂಣಕುಳಿಗಳ । ನೊಸಲಡೋರಿಯಜೋಲ್ವವ್ಯಗಳ । ವಿಷಮನಯನನಪಡೆಪರಾ
ಭವಿಸಿತುಮಹಾವನವ ॥೧೬॥ ಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಿನಬೆನ್ನಬತ್ತಳಿ । ಕೆಗಳಕಿವಿಗಡಿಗುಗಿದಬಾಣದ । ಜಗಬೆದರಲುಘ್ಘಡಿಪಹಾಹಾಹೀ
ಹಿಗಳರವದ ॥ ಮೃಗಗಣದಮೃತ್ಯುಗಳುಕಪಿದುದು । ಝಗಝಗಿಪದೀವಿಗೆಯಬೆಳಗಿನ । ಲಗಡಿಪಿದರಡವಿಯನುಬರಿಕೈದರು
ಮಹಾವನವ ॥೧೭॥ ಶ್ರೀಯುವಲ್ಲಭನಿಂತಿದುವೆನಾ । ರಾಯಣನುನರಸಿಂಹಹರಿಯುರು । ಗಾಯನಿದೆಕೇಶವನುರುಕ್ರಮವಿಷ್ಣು
ವೆಂದೆನುತ ॥ ನಾಯಬಿಡುವರುಮೃಗಕೆಹೆಸರಿನ । ಸಾಯಕಂಗಳನದನುಕೇಳುತ । ಮಾಯೆಯರಸನುಮುಗುಳನಗೆಯಲಿದೇನೆ
ಸುತ್ತಿರ್ದ ॥೧೮॥ ಎನ್ನಹೆಸರಿನನಾಯಿಗ್ಳಾರಿಗೆ । ಯನ್ನಹೆಸರಂಬುಗಳಹರಹರ । ವರ್ಣಿಸುವೆವ್ರೋಲಿದೆಮದೀಯಗುಣಾಭಿಮಾ
ನವನು ॥ ಕರ್ಣಕರ್ಕಶನುಡಿಯಿದೆತ್ತಲು । ತನ್ನಸಂಸ್ತುತಿಮಾಳ್ಪದೆತ್ತಲು । ಧನ್ಯರಾರೋಯೆನುತವಿಸ್ಮಿತನಾದನಸುರಾರಿ ॥೧೯॥
ಎನುತಿರಲುನಡೆತಂದರಿಬ್ಬರು । ದನುಜಹರನಿದ್ದೆಡೆಗೆವಿಕಟಾ । ನನರುದೀರ್ಘಶರೀರಿಗಳುತ್ರಿಭುವನಭಯಂಕರರು ॥ ಘನತರ
ಧ್ವಾಂತದಲಿಹಾಹಾ । ಯೆನುತಹೀಹೀಯೆನುತತಮ್ಮೊಳಿ । ದನುವಿನಲಿಚೇಷ್ಟಿಸುವಘಂಟಾಕರ್ಣಸಂಜ್ಞಕರು ॥೨೦॥ ಹೊರ
ಳುವರುವನವನದಲಾರ್ದಂ । ಬರಕೆಹಾರುವರಿರದೆಬೀಳುವ । ರರವರಾಗಿಡಮರನೆನಂಡಲವ್ರುತ್ತತೋಳ್ಗಳಲಿ ॥ ಹರಿವರತ್ತಿತ್ತ
ಲುಮಹಾವೀ । ರರುಮೆಲುವರಾಮಾಂಸವನುಕುಡಿ । ದರುಣಜಲವನುತ್ತೇಗುವರುಗಹಗಹಿಸುವರುನಗುತ ॥೨೧॥ ಸುತ್ತಿಸ
ರ್ಪಂಗದಲಿಕರುಳನು । ಮೆತ್ತಿಮೃಗಮಾಂಸವನುಬಿಸಿನೊರೆ । ನೆತ್ತರಿನಸರ್ವಾವಯವದಾಸಾರಧಾರೆಯಲಿ ॥ ಮತ್ತರವರೈತಂ
ದುಮುನಿಗಳ । ನೆತ್ತಿಬಿಸುಟರುಹೋಗಿನೀವಾ । ರೆತ್ತಣವರೇಕಿಲ್ಲಿಕಾರಿಯವೇನುನಿವಗೆನುತ ॥೨೨॥ ಎಂದನೊಬ್ಬನುಹೋ
ಗೆನುತಗೋ । ವಿಂದನನುಮತ್ತೊಬ್ಬಹೋದಿದಿ । ರೆಂದುಕೈಗಳಮುಗಿದುವಂದಿಸಿದನುಪದಾಬ್ಜದಲಿ ॥ ಎಂದನೇಕಿವನೇಕೆದಿಟನ ।
ಮ್ಮಂದವತಿಕೃಶಗಾತ್ರರಿವರೇ । ರೆಂದುಮಾಡಿದರಟ್ಟಹಾಸವನಾಮಹಾಭುಜರು ॥೨೩॥ ಏಕೆನಡೆನಮಗಿವರಚಿಂತೆಪಿ । ನಾಕಿ
ಮುನಿಯನೆಹೋಹೆವಾಜಗ । ದೇಕನಾಥಮುಕುಂದನಿದ್ದಾದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ॥ ಸೋಕಿಸುಕೃತಿಗಳಹೆವ್ರುನಿಗಮಾ । ನೀಕನುತನಂ
ಘ್ರಿಯನೆನುತ್ತಾ । ವ್ಯಾಕುಳರುನುಡಿಯಲ್ಕೆನಗುತಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨೪॥ ಆರುನೀವೆಲವೆಲವ್ರೊವಿಕೃತಾ । ಕಾರರಿರಹೇಳು
ಪಿರಿನಿಗಮದ । ಸಾರಸರಹಸ್ಯವನುಬಂದಿರಿದೇಕೆನೀವಿದಕೆ ॥ ಆರುಕಳುಹಿದರಿಲ್ಲಿಗಾವ್ರುದು । ಕಾರಿಯವ್ರುನಿಮಗೆನಲುನುಡಿದರು ।
ಘೋರವಿಕೃತದಲಟ್ಟಹಾಸವಮಾಡಿಕಲಿಘಂಟ ॥೨೫॥ ಹೇಳುನೀನಾರೆಂದುಹೆಸರನು । ಕೇಳುವಾತನುಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ।
ಮೌಳಿರತ್ನವೆನಿನ್ನಹೆತ್ತವರಾರುಹೆಸರೇನು ॥ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಾಕೃತಿನಿನಗಿದೆಂತೈ । ಹೇಳೆನಲುಹರಿನು
ಡಿದನೆಂದುಪಿಶಾಚಗುತ್ತರವ ॥೨೬॥ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಕೆಂದುಧರೆಯಲಿ । ಹುಟ್ಟಿದೆನುಯದುವಂಶದಲಿನೃಪ । ವಿಷ್ಟರಕ್ಷಾನರುಹ
ನೆಂಬರುತನ್ನನೀದ್ವಿಜರು ॥ ನೆಟ್ಟನಾವಿದಕೋಸುಗವೆಕಾ । ಲಿಟ್ಟೆವಿತ್ತಲುನೀವಿದೇತಕೆ । ದುಷ್ಟತನವನುಮಾಳ್ಪರೀಮೃಗಕುಲದ
ಹತ್ಯೆಯಲಿ ॥೨೭॥ ಋಷಿಗಳಾಶ್ರಮವಿದಕೆಮೃಗಯಾ । ವ್ಯಸನಯೋಗ್ಯವೆಯಾಜ್ಞೆಕರುತಾ । ಪಸರುವರ್ತಿಸುವೆಡೆಗಳಿವ್ರುಬರಲೇಕೆ
ನೀವಿದಕೆ ॥ ಅಸಮಪುಣ್ಯಮೃಗಂಗಳನುಬಾ । ಧಿಸುವಿರಿದರೊಳಗೇಕೆನೀವಾ । ರುಸುರುವ್ರುದುನಿಮ್ಮಂತರಂಗವನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥
ಎನಲುಹೇಳುವೆನೆನುತಪಿಶಿತಾ । ಶನನುಕೆಂಗಳಮುಚ್ಚಿಭದ್ರಾ । ಸನದಲಾದ್ವಾರಾವತಿಗೆಮುಂದಾಗಿಕೈಮುಗಿದು ॥ ಮನದೊಳ
ಗೆಪುರುಷೋತ್ತಮಜನಾ । ರ್ದನನಮೋನಾರಾಯಣಾಯೆಂ । ದೆನುತನಿಜವೃತ್ತಾಂತವನುಕಂಡೆರೆದುವಿವರಿಸಿದ ॥೨೯॥ ಘಂಟ
ನಾನೆಲೆದುರ್ವಿನೀತಾ । ಕಂಟಕನೆಕೇಳಾಮಹೇಶನ । ಭಂಟನಧಿಕಪ್ರಿಯನುತನಗಾಬಾಲ್ಯಶಶಿಮೌಳಿ ॥ ಎಂಟೊಡಲಹರನೊಡ
ನೆನಸುಮುನಿ । ಸುಂಟುಗಡಕೃಷ್ಣಂಗೆನೆಗಳಲು । ನೆಂಟತನವನುಬಂದೆವೀಮಾರ್ಗದಲಿನಾವೆಂದ ॥೩೦॥ ಕಾದುತಿರಲಾಹಂಸ
ನೊಡನೆವು । ಹಾದಯಾಸಿಧಿಕೃಷ್ಣನಲಿಸಂ । ಪಾದಿಸಿದರೊಂದಘಾಪನ ಮಾಹಾತ್ಮರೀಶ್ವರನ ॥ ಪಾದಶೇವಕಕರ್ಣಧಾರನು ।
ಹೋದರಾಬ್ಬರುಸಂಪ್ರಿಯವಸಂ । ಪಾದಿಸಲುಕಳುಹಿದದೆತಾವೀಬಂದೆವಿದೆಯಂದ ॥೩೧॥ ಬರುತತಾವೀಬಂದೆವಿಲ್ಲಿಗೆ । ಹರ
ಸಸಂದೇಶದಲಿಮೃಗಕುಲ । ಹರಣವಿದುತವಗೋಸುಗಲ್ಲಿಲಿವೀರಪರಿಪದಕೆ ॥ ನಿರುತನೈವೇದ್ಯಾರ್ಥವೆಮ್ಮನು । ದುರಿತಮುಟ್ಟ
ದುತತ್ಪ್ರಸಾದ । ಸ್ಥಿರಶರೀರಿಗಳಾಗಬೆತ್ತಣಹಿಂಸೆಹೇಳೆಂದ ॥೩೨॥ ಮುನ್ನಮಾಡಿದಪಾಪದಿಂದು । ತ್ಪನ್ನವಾದೆವುಕಷ್ಟಜನ್ಮದ ।

ಲಿನ್ನುವಾಳ್ವವಬೆಂತು ತಾವಿದನರಿದುದುಷ್ಕೃತವ ॥ ಧನ್ಯರಹವೀಂಗಳೆವುಕುಂದನ । ಸನ್ನಿಧಿಗೆಪೋಗಿಂದುಪರಮಕೃ । ಪಾರ್ಣವನಲಾಕೃಷ್ಣನೆಂದನುಘಂಟಸಚ್ಯುತಗೆ ॥ ೩೩ ॥ ಕೇಳುದಿಯುಬಾತನ್ನಕಥನವ । ದೇಳುನಡೆನಡೆವಿಪ್ರಕುಲವೇ । ತಾಳರಿವರಿಲ್ಲಿಂದಹೊರವಶನೆನುತಕೆಲಸಾರ್ದು ॥ ಕೋಲವನುಹೊರಗಿರಿಪಿತೊಳದನು । ಕಾಲುವೊಗವನುಸೆತ್ತರಲಿಪ್ರ । ಕ್ಷಾಳಿಸಿದನವನಿಯನುಮತ್ತಾರುಧಿರವಾರಿಯುಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ನೂಕಿದನುನಾಯಿಳನುಕೆಲಕೆನಿ । ರಾಕುಳನುಕುಲ್ಲದುರ್ನೆತ್ತರ । ನೋಕರಿಪಕೃಷ್ಣಾಜಿನದವೋಲಿಸೆಯುಲಾಘಂಟ ॥ ಆಕರಿಸಿನಿಖಿಳೇಂದ್ರಿಯುವನಂ । ದೇಕಚಿತ್ತದಲಾಂತ್ರವಾಲಾಂ । ಗೀಕೃತಾಂಗದಲಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿಧ್ಯಾನಪರನಾದ ॥ ೩೫ ॥ ಮುಕುಟಕುಂಡಲಹಾರಮಣಿಮಾ । ಕ್ತಿಕದತೊಳಗುವಚಾರುಭೃಂಗಾ । ಳಕವ್ಯದುಸ್ಮಿತರಂಜಿತಾಬ್ಜದಳಾಯತೇಕ್ಷಣದ ॥ ಮುಕುರನಿಭಗಂಡಸ್ಥಳದನಾ । ಸಿಕದಚಲುವಿನಬೆಸವದಂತ । ಪ್ರಕರನವಕುಟ್ಮಳದಹರಿಯನುಬಿಡದೆಭಾವಿಸಿದ ॥ ೩೬ ॥ ಗಳದವೂರೇಖೆಗಳಕಾಂಸ್ತುಭ । ಲಲಿತಕಾಂತಿಯುವಿಪುಳವಕ್ಷ । ಸ್ಥಳದಕಂಕಣಮುದ್ರಿಕೆಯುಲೊಪ್ಪವಚತುರ್ಭುಜದ ॥ ನಳಿನನಾಭಿಯುಪೀತವಸ್ತ್ರ । ಜ್ವಲನಿತಂಬದವುನಿಹೃದಯುವಂ । ಗಳವುಸೋಜ್ಞಾಂಘ್ರಿಯನುನಿಜಮನದೊಳಗೆ ಭಾವಿಸಿದ ॥ ೩೭ ॥ ಚಕ್ರಶಂಖಗದಾಬ್ಜಧಾರಿಯು । ರುಕ್ಮಮನೆತ್ರಿಣಯುನಕ್ಶತಾಂಘ್ರಿಪ । ರಿಕ್ರಮನೆಪರಮೇಷ್ಠಿವಂದ್ಯನೆಪರಮಗುಣನಿಧಿಯೆ ॥ ವಿಕ್ರಮಿತತ್ರಿಭುವನನೆಸಂಸ್ಕೃತಿ । ಚಕ್ರಭಾವಾಭಾವಲೀಲಾ । ಚಕ್ರನೇಶರಣಾಗೆನುತಲಿರ್ದನುಸವಾಧಿಯಲಿ ॥ ನೀನಲಾತ್ರಿಭುವನವನಿಚ್ಛಾ । ಧೀನವಾಯಾಶಕ್ತಿಗಳಪರಿ । ಧಾನದಲಿರಕ್ಷಿಸುವೆನೀನೇವುರಳಸೇರಿಸುವೆ ॥ ಹಾನಿಗೆಲಿಗೋವಿಂದವರಗೋ । ಪೀನಯುನಪೂಜಿತನೆರಕ್ಷಿಸು । ದೀನನನುನಿಜಚರಣಶರಣನಕಿಂಕರನನೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಎಂದುಕಾಂಬೆನೊಕೃಷ್ಣಮುನಿಜನ । ವೃಂದಚಿಂತಿತವೂರ್ತಿಯುನುತಾ । ನೆಂದುನಿಜದಾಸಾನುದಾಸನೆನಿಪ್ಪನೀತನ್ನ ॥ ನಿಂದ್ಯವಹಜನ್ಮಕ್ಕೆಕಡೆಯಿ । ನ್ನೆಂದಹುದೊಕನಗೆನುತದೃಗುಜಲ । ಬಿಂದುಗಳಲೋಲಾಡುತಿರ್ದನುಘಂಟನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೪೦ ॥ ಇರಲುಹರಿನಿಜಮೂರ್ತಿಯನುಸಂ । ದರಿಸಿದನುಕಾಣುತ್ತಕಾಣದೆ । ಭರದಲೆದ್ದನುಘಂಟನಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆಕಂಡೆರದು ॥ ಕರಣಸಾಕ್ಷಿಕನಾದಕೃಷ್ಣನ । ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುವುಂ । ದಿರಲುಕಂಡನುಭುಜಚತುಷ್ಟಯುಗಳಲಿರಂಜಿಸಲು ॥ ೪೧ ॥ ಅರರೆಭಾಪುರೆಬಹೇಭಾಪ್ಯದ । ಧೊರೆಯಲಾತಾನೆನುತಚಿಗಿದಂ । ಬರಕೆನೆಗರಿದತೋಳ ಳಲಿಮುಕುಳಿತಕರಾಬ್ಜದಲಿ ॥ ಹರಹರಾಯನವೋಸ್ತುವಿಶ್ವಂ । ಭರಹರಾಯನವೋಸ್ತುಜಯಜಯ । ಪರಮಪುರುಷಯೆನುತ್ತವೈಮಿಕ್ಕಿದನುಹರಿಪದಕೆ ॥ ೪೨ ॥ ದಂಡದಂತಿರೆಧರೆಯಲೊಡಲನು । ದಿಂಡುಗೆಡಹುತ್ತೇಳುತಭ್ರದ । ಮಂಡಲಕೆಲಂಘಿಸುತಮಿಗೆಜಾಡುತ್ತಹೊಗಳುತ್ತ ॥ ಮಂಡೆಯನುಧರೆಗೂರಿಧರೆಯಲಿ । ತಾಂಡವವನಾಡುತ್ತವಾಂಸದ । ಖಂಡವನುಅರ್ಪಿಸುತಲುಪಹಾರವನುಕೃಷ್ಣಂಗೆ ॥ ೪೩ ॥ ಇರಲವನಭಕುತಿಯನುಕಾಣುತ । ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧುತರಳನೆ । ಪರಮಪರಿತೋಷವನುಭಕ್ತಿಪ್ರಿಯದಲಾಸುರರು ॥ ಮರುಳೆಮೆಚ್ಚಿದೆನೇಳುಕೊಟ್ಟೆನು । ವರವನೆಂದರಿಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆನೆ । ಕರಪುಟದಭಾರದಲಿಬಿನ್ನಹವಾಡಿದನುಘಂಟ ॥ ೪೪ ॥ ತುಷ್ಟನಾದ್ಯೆದೇವಸನ್ನುತ । ವಿಷ್ಟಪಾಧೀಶ್ವರನೆಬೇಡುವೆ । ನಿಷ್ಟವರವನುಹಂಸನಾಹವದೊಳಗೆಶಂಕರನ ॥ ನಿಷ್ಠರಿಂದಾದಘನವಪುರವುದ । ಭೀಷ್ಟವೆಂಪಾಳ್ದಂಗೆತಾನಿದು । ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾದಿರದರಲಿಧನ್ಯರಾವೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಎಂದಡಾತನನುಡಿಗೆನಗುತಿಂ । ತೆಂದನಿಲ್ಲಿಮಹಾಋಷೀಜನ । ವೃಂದಸಾಕ್ಷಿಗಳಿದಕೆಮರೆದೆನುಮಾಡಿದವಗುಣವ ॥ ಇಂದುಧರನಲಿತತ್ಸವಸ್ತ್ರಿತ । ವೃಂದಲಿತಪ್ಪಿಲ್ಲಬೇಡಿ । ನ್ನೊಂದುವರವನುಬೇಡೆನಲುಕೈಮುಗಿವುತಿಂತೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಈವುದೆನಗೆಲೆದೇವವರವನು । ಭಾವದಲಿನಿಸ್ಸಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಭಾವನೆಯನನವರತನಿಜಭಕ್ತಾಂಘ್ರಿಪಂಕಜದ ॥ ಸೇವೆಯನುಭವಭವಸಹಸ್ರದ । ಲೀವುದೆನಗೆಂದಡಿಗೆರಗಿಕರು । ಣಾವನಧಿಕಾರುಣ್ಯದಲಿವೈದಡವಿದನುಭಟನ ॥ ೪೭ ॥ ಏಳೆನುತವೈದಡವಿಪರಮಕೃ । ಪಾಳುಕಾರುಣ್ಯದಲಿನೋಡಲು । ಬೇಳುಕೊಂಡುದುಘಂಟನೊಡಲಪಿಶಾಚಜನ್ಮವಿದು ॥ ಬಾಲಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರತೇಜವ । ತಾಳ್ದನುದಿವ್ಯಾಂಗದಲಿಘನ । ತಾವೆಯುಘೇಯನೆಯಿಸದನತಿರೂಪವಿಭವದಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ಹೀನರಿವರುತ್ತಮರಿವರ್ಗಳು । ವಾನನೀಯುರೆನುತ್ತಪರಮಕೃ । ಪಾನಿಧಿಯು ಲಾಕಾಣಲರಿವನೆಕೃಷ್ಣನಖಿಳದಲಿ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುಭೂಪಭಕ್ತಾ । ಧೀನವಿಗ್ರಹನೆಂಬುದನುಸಕ । ಲಾನುಮತವೆನೆತೋರಿಸಿದನೆಂದಾಪಿಶಾಚನಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಆಸಕಲಮುನಿನಿಕರಜನವಾ । ರೈಸಿಕೇಳುತ್ತಿರಲುವರಪರಿ । ತೋಷವನುಪ್ರಸರಿಪವಿಕುಂಠಾಧೀಶನಂಘ್ರಿಯುಲಿ ॥ ಹಾಸಿಬಿದ್ದನುತನುವನವನತ । ಭಾಸುರಾಂಗನುಬಹಳಹರುಷಾ । ವೇಶದಲಿಮಗಮುಗಿಬಿನ್ನಹವಾಡುತಿಂತೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಧನ್ಯನಾದೆನುದೇವದೇವರ । ಸನ್ನಿಧಿಯುದರುಶನದಲತಿಶಯ । ಮಾನ್ಯನಾದೆನುಕೃಷ್ಣಕರುಣಾನಿಧಿಯಲಾನೀನು ॥ ನಿನ್ನಪದಕಮಲೈಕಭಕ್ತನು । ಕರ್ಣನೆಂಬವನನುಜನೆನಗಿವ । ನಿನ್ನದೇವರೆಬಲ್ಲಿರುಚಿತವವೆಂದನಾಘಂಟ ॥ ೫೧ ॥ ಎನಲುಚರಣದಲೆರಗಿದಾಕ । ರ್ಣನನುಕಾರುಣ್ಯದಲಿಕರುಣಾ । ವನಧಿವೈದಡವಿದನುಸಕಲಾಪುನರುಭೀಷಿಸಲು ॥ ತನುವವೇಪ್ಪಿಶಾಚಯೋನಿಯು । ಜನನವದೆಹರಹರನಿಜಾಂಗನ । ಘನತರದತೇಜದಲಿಮೆರೆದನುಕರ್ಣನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೫೨ ॥ ದಿವ್ಯಗಂಧವಿಭೂಷಣಾಂಬರ । ದಿವ್ಯವನಮಾಲಾವಿಭೂಷಿತ । ದಿವ್ಯ

ಗಾತ್ರರುರೂಪಜಿತಕಂದರ್ಪರೆಂದೆನಿಸಿ || ದಿವ್ಯಸಂಸ್ತುತಿಪಾಠಜಯರವ | ದಿವ್ಯಸಂಗೀತದಲಿಭಜಿಸಿದ | ರವ್ಯಯನನಂದಾಪಿಶಾಚೋಪಮರುಭಕತಿಯಲಿ || ೫೩ || ಇಂತುಪೂರ್ಣಮನೋರಥರುಮೇ | ದಾಂತವಿಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಯನುಮಿಷಿ | ನಾಂತರದಿನೆರೆಭಜಿಸಿಬಹುವಿಧಭಾವಭಕತಿಯಲಿ || ಅಂತವಿರಹಿತನಾಳ್ಗಳರಾ | ಸ್ವಾಂತದಲಿನಿತ್ಯಾತ್ಮಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತಕಳುಹಲುಹೋದರಾಕೈಲಾಸಪರ್ವತಕೆ || ... ... || ೫೪ ||

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೬೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಅರವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಹರಿಹರರ ಸಂದರ್ಶನ.

ಸೂಚನೆ || ಕಂಡನಸುರಾರಾತಿಭುವನೋ | ದ್ದಂಡದೈವದದೈವಶಿವನನು | ಕಂಡನಾಖಂಡೇಂದುಮೌ
ಳಿಮುಕುಂದನಂಘ್ರಿಗಳ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯ | ನುರುದಯಾನಿಧಿಕರುಣಿಸಿದನಾ | ಮರುಳುಗಳಿಗೋಲೈಸಿದನಿಜಭಾವಭಕತಿಯಲಿ || ಕರುಣಿಸನೆನಿಜಚರಣಭಕತಿಯ | ನಿರದೆತನಗೆಂದೆಂಬವೋಲಂ | ಬುರುಹಸಖನೈತಂದನುದಯಾಚಲದಮಸ್ತಕಕೆ || ೧ || ಅರಳಿದವುಕಮಲಾವಳಿಗಳಂ | ಬುರುಹದೃಶನಕ್ಷಿಗಳೊಡನೆಮಧು | ಭರಿತವಾದುವುಕಮಲದಲಿಕಮಲಾಕ್ಷನಕ್ಷಿಗಳ || ಪರಮಕರುಣಾಮೃತದೊಡನೆಮಧು | ಕರನಿಕರವದನುಂಡುದಣಿದವು | ವರಮುನಿಗಳಕ್ಷಿಗಳೊಡನೆಯನಲಾಯ್ತುರವಿಯುದಯ || ೨ || ಬಳಿಕಕರುಣಾಸಿಂಧುನಿರ್ಮಳ | ಸಲಿಲದಲಿನಿತ್ಯೋಕ್ತವಿಧಿಗಳ | ನೊಲಿದುವಿರಚಿಸಿವಿವಿಧನಿಯಮತಪೋವ್ರತಂಗಳನು || ಬಳಲುವರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುನೆರೆ | ಸಲಿಸಿದನುಋಷಿಗಳಿಗೆತತ್ಫಲ | ಗಳನುಸಾರೋದಾರವೃತ್ತಿಯಲಂದುಮುರವೈರಿ || ೩ || ಬಂದುನಿಜಚರಣಾರವಿಂದ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿವಿನತಾ | ನಂದನನುಮುಕುಳಿತಕರಾಬ್ಜದಲಾಭಿಮುಖ್ಯದಲಿ || ನಿಂದಿರಲುಬದರೀನಿವಾಸದ | ಮಂದಿಯನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಮುನಿಜನ | ವಂದ್ಯನೇರಿದನಾವಿಹಂಗಾಧಿಪನನಲವಿನಲಿ || ೪ || ಏರಿಹರಿಕುಳ್ಳಿರಲುಖಗಪತಿ | ಜಾರಿದನುಹರಗಿರಿಯಸಮ್ಮುಖ | ಕೋರಗುಡಿಸಿದುದವನಿಖಗಾಧಿಪನಪದಹತಿಗೆ || ಜಾರಿದವುತಾರೆಗಳುನೆಲೆಯನು | ಮೀರಿದವುಗ್ರಹನಿಕರರವಿರಥ | ದೋರಿಯೋಡುದುಪಕ್ಷಪುಟನಿರ್ಘಾತಪವನನಲಿ || ೫ || ಜಯಜಯತುಜಯಜೀಯಯನೆಹರಿ | ಹಯಹುತಾಶನಯಮನಿಋತಿವಾ | ರಿಯಪವನಧನದನುಪಶುಗಳೊಡೆಯನುಪ್ರಜೇಶ್ವರರ || ಜಯಗಳಾಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷಾ | ಹ್ವಯರುಕಿಂಪುರುಷೋತ್ತಮರುಮಹಿ | ಮೆಯನುಪೊಗಳುತ್ತೋಲಗಿಸುತೈತಂದರಚ್ಯುತನೆ || ೬ || ಬಂದುದೋಲಗಿಸುತ್ತಪನ್ನಗ | ವೃಂದವಾವಿದ್ಯಾಧ್ಯಚಾರಣ | ವೃಂದವೀಣಾವೇಣುಪಟಹಮೃದಂಗನಾದದಲಿ || ಮುಂದೆಸುರನಾರಿಯರಕಳರವ | ದಿಂದೆಸೆವಸಂಗೀತತಾಂಡವ | ವಂದವಡೆದುದುಪಯಣದಲಿಪರಮೇಷ್ಠಿವಂದಿತನ || ೭ || ಅಜನಿಳಿದನಂದಪ್ರಮೇಯನ | ಭಜನೆಗಾನಿಜಕಲ್ಪವಾಸಿ | ವ್ರಜಮುನೀಂದ್ರಸಮಸ್ತವೇದಪುರಾಣಮೂರ್ತಿಗಳ || ಭಜನೆಗಳುರಂಜಿಸಲುಕುಮುದಾಂ | ಬುಜಸಖರುಸಹಿತೊಲವಿನಲಿಸುರ | ಸುಜನಸೇವಿತಪಾದಪೀಠನಚರಣಸನ್ನಿಧಿಗೆ || ೮ || ಪದದಲರ್ಚಿಸಿವಂದಿಸುವರಾ | ಯಿದಿರುಗೊಂಡೀಕ್ಷಿಸುವಸಂಸ್ತುತಿ | ಪದವಮಾಡುವಪೊಗಳುವಭಿವರ್ಣಿಸುವಕೀರ್ತಿಸುವ || ತ್ರಿದಶಗಣದಲಿಪರಮಋಷಿಸಾ | ಧ್ವರ್ಗದಲಿವರಸುರಸೂತಮಾಗಧ | ಸುದತಿಯರಸೇವೋತ್ಸವದಲಂದೆಸೆದನಸುರಾರಿ || ೯ || ಸತ್ತಿಗೆಯಚಾಮರದವ್ಯಜನದ | ಲೆತ್ತುಗುಡಿಗಳಗಢಣದಲಿನಭ | ಕೆತ್ತುಚಕ್ಕಳಿಸಿದವುದೆಸೆಗಳಸುರಮುನೀಶ್ವರರ || ಮೊತ್ತದಲಿವಂದಿಗಳಮಾಗಧ | ರೊತ್ತುಗಳಕಳಕಳರವಂಗಳ | ನೆತ್ತಿಬಿಸುಟವುಜಯರವಂಗಳುಸಕಲಋಷಿವರರ || ೧೦ || ಮೊಳಗಿಸಿದರತಿಗೆಡಿಗೆಸಿದ್ಧಾ | ವಳಿಗಳುನ್ನತಶಂಖಪಟಹಾ | ವಳಿಗಳನುಸುರದುಂದುಭಿಸ್ವನದೊಡನೆವೀಣೆಗಳು || ಕಳರವಂಗಳುಮೊಳಗಿದವುಮು | ಕ್ಕಳಿಸಿದವುದೆಸೆಗಳನುಘನನಿ | ಸ್ಸಳಮಹಾನಕಗೋಮುಖಾದಿಸುವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷ || ೧೧ || ದಟ್ಟವಿಸಿದುದುಮೇಘಘಟೆಮೇ | ಲ್ಕಟ್ಟನಂತಿರೆಅಭ್ರದಲಿಹುರಿ | ಗಟ್ಟದೆಳಮಿಂಚಿನಲಿಮೃದುದುಂದುಭಿರವಂಗಳಲಿ || ವಿಷ್ಟರಶ್ರವನಡಿಗೆಸುಮನೋ | ವೃಷ್ಟಿಯನುಕರವೃತ್ತಸೇವೆಗೆ | ನೆಟ್ಟನಿನ್ನಾರಕಟಬಾರದವರ್ಗಳಚ್ಯುತನ || ಬೀಸಿದವುತಂಗಾಳಿದೆಸೆಗಳು | ವಾಸನಿಸೆಸೌರಭ್ಯಮಾಂದ್ಯಮ | ಹಾಸಮಗ್ರಗುಣಂಗಳಲಿಸಂಪನ್ನವಿಭವದಲಿ || ಆಸಕಲಸುರವರಮುನೀಂದ್ರರ | ಬೀಸಿನೆಯಬಹುಜನನಿಕರವಾ | ರಾಶಿಯಲಿಹರಗಿರಿಗೆಬಿಜಯಂಗೈದನಸುರಾರಿ || ೧೩ || ಬಂದುಮಾನಸವರಸರೋವರ | ದಿಂದದಿಗುಭಾಗದಲಿಸುರತರು | ವೃಂದಶೋಭಿತಶೋಭನಾರಣ್ಯದಲಿಹರಿಯಿರಲು || ಇಂದುಧರನದನರಿದುಮನದಲಿ | ಬಂದುಘಂಟಾಕರ್ಣರಿಂದವೆ | ನಂದಿಯನುಬಿಗಿಬೇಗಮಾಡೆಂದೆನುತನಿಂದಿರ್ದ || ೧೪ || ಜಡೆಗಳನುಕಟ್ಟಿದನುಭಾ

ಳದ । ಲೆಪಿಸಿದುವಶಶಿಕಳೆಯುಕೌಮುದಿ । ಯೆಡರಿಸಲುಶಾಂತಿಯುನುಪಾವಕನಯುನದುಗ್ರಗೆ ॥ ಹೆಡೆವಣಿಯುನಾಗೇಂದ್ರನಿಕ
ರದ । ತೊಡಿಗೆಗಳುರಂಜಿಸಲುಕೊಂಡನು । ಖಡುಗಶೂಲಕಪಾಲಬಿಟ್ಟಂಗಂಗಳನುನಲಿದು ॥ ೧೫ ॥ ತೋರಿಕರತಳಸಂಜ್ಞೆ
ಯನುಪರಿ । ಪಾರಪಾರ್ಶ್ವದಮುಖ್ಯರಿಗೆನಗು । ತೇರಿದನುನಂದಿಯುನುನಡೆತರೆದೇವಿಯರುಸಹಿತ ॥ ವೀರಗುಹಗಣಪತಿಗಳದ್ದ
ಸೆ । ಗೋರಣಿಸಲೆಡಬಲದಲಹಿಕುಲ । ವೈರಿಮೂಷಕವಾಹನಂಗಳಬಹಳರಭಸದಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ನೂಕಿನಡದುದುಕೂಡೆವಿಕೃತಾ ।
ನೇಕವದನಕರಾಳದಂಷ್ಟ್ರಾ । ನೀಕದುರ್ಧರಭೂತಗಣವೇತಾಳಕೋಟಿಗಳು ॥ ಓಕರಿಸಿದವುದೆಸೆಗಳೆಂಬುವು । ಹಾಕಡಂಗವ
ನೆನಲುಕವಿದುಪಿ । ನಾಕಿಯೆಡವಂಕದಲಿಸಂದಣಿಸಿದುದುನಿಜಕಟಕ ॥ ೧೭ ॥ ಮೇಲೆಮೊಳಗುವಯಕ್ಷಕಿನ್ನರ । ಜಾಲದಲಿಜಗ
ವದಿರಲಾಧನ । ಪಾಲನೆಡಬಲವಂಕದಲಿನಿಧಿನಿಕರವಾಸ್ಯೈಸೆ ॥ ಆಳುವೋರಿದರೆಂಟುದೆಸೆಗಳ । ಮೂಲೆಬಿರಿಯಲುಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ।
ಜಾಲಕವಿತರುತಿರ್ದುದಾಜಗದೀಶ್ವರನಹೊರೆಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ನಂದಿಯುನುಹರನೇರಿಮೊಳಗುವ । ದುಂದುಭಿಯುಕಹಳೆಗಳವಾರ್ಶ್ವ ।
ದ್ವಂದ್ವಸಂಸ್ತುತಿಪಾಠಜಯಜಯಜಯರವಂಗಳಲಿ ॥ ಬಂದನಭಿಮುಖವಾಗಿಸುರಮುನಿ । ವೃಂದಸೇವಿತಪಾದಪೀಠವು ।
ಕುಂದನಿದ್ಧಸಳಕೆಬಹಳವನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಬರುತ್ತಕಂಡನುದೂರದಲಿಮುರ । ಹರನವಂಗಳಮೂರ್ತಿಯುನು
ಸುರ । ವರಮಹಾಮಣಿಮಕುಟಕಿರಣವಿರಾಜಿತಾಂಘ್ರಿಯುನು ॥ ಗರುಡಭುಜಮೂಲಾಂತರಿತಮೇ । ದುರನಿತಂಬವಿನೀತಪೀ
ತಾಂ । ಬರವಿಲಂಬಿತರತ್ನಕಾಂಚೀಗುಣಮಣಿದ್ಯುತಿಯು ॥ ೨೦ ॥ ಎಸವನಾಭಿಯುಕಂಬುಕಂಠದ । ನೊಸಲತಿಲಕದಚಾರುಕುಂ
ತಳ । ವಿಸರರಂಜಿತಮಕುಟಮಣಿಗಳಮಕರಕುಂಡಲದ ॥ ಮಿಸುಪಕದಪಿನದಂತಪಜ್ತಿಯು । ನಸುನಗೆಯುನಾಸಾಪ್ರುಟದಮೆರ ।
ನೆಸಳುಗಂಗಳಮಂಗಳಾನನಕಮಲವನುಕಂಡ ॥ ೨೧ ॥ ಕೊರಳಮಣಿಕೌಸ್ತುಭದಚಂದನ । ಪರಿಮಳದಪೇರುರದರಂಜಿತ ।
ತರುಣತುಳಸೀದಂಡೆಗಳವರವೈಜಯಂತಿಗಳ ॥ ಸಿರಿಯುಸಿರಿವತ್ಸದಮಹಾಮಣಿ । ಕಿರಣವಿಲಸಚ್ಚನ್ನವೀರ । ಸ್ಫುರಿತಜಠರದಜಗ
ದುದರನಾಕಾರವನುಕಂಡ ॥ ೨೨ ॥ ಕಂಕಣದಕರಯುಗದಮಣಿಮು । ದ್ರಾಂಕಿತಾಂಗುಲಿದಳದರತ್ನ । ಲಂಕೃತೋರುಭುಜ
ದ್ವಯುದಸೀನಾಂಸಮಂಡಲದ ॥ ಶಂಖಚಕ್ರಗದಾವಿರಾಜಿತ । ಪಂಕಜಂಗಳಲೆಸವಹರಿಯುನು । ಶಂಕರನುಕಾಣುತ್ತಜಯಜಯಯೆ
ನುತಕೈಮುಗಿದ ॥ ೨೩ ॥ ಸುರರಜಯರವವೊಂದೆಸೆಗೆಮುನಿ । ವರರಸಂಸ್ತುತಿಯೊಂದೆಸೆಗೆ ಭಾ । ಸುರಸುರಸ್ತ್ರೀನೃತ್ಯಗೀತ
ವಿನೋದವೊಂದೆಸೆಗೆ ॥ ನೆರದುಭಜಿಸುವಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ । ಧರಮಹೋರಗನಿಕರದೋಲಗ । ದುರವಣೆಯದೊಂದೆಸೆಗೆಸೆಯಲಸು
ರಾಂತಕನಕಂಡ ॥ ೨೪ ॥ ಭೂರಿಭುವನಾನಂದಪಾರಾ । ವಾರವೋಐಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯು । ಸಾರಸಂಗ್ರಹವೋಸಮಸ್ತಚಾರ್ಯಸಂ
ಪುಟವೊ ॥ ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯದಪರಮವಿಭವದ । ಮೇರೆಯೋಮಜಭಾವನುತಮದ । ನಾರಿಮುಳುಗಿದನಧಿಕತರಹರುಷಾಮೃತಾ
ಬ್ಧಿಯುಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಅಹಹಕಾಣುತಕಾಣುತವೆಘನ । ಮಹಿಮನಿಳಿದನುನಂದಿಯುನುಕರ । ನಿಹಿತಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯುಲಾಗಿರಿರಾಜಸುತೆಸ
ಹಿತ ॥ ಗುಹನಿಳಿದನಹರಿಪುವನಾಗಳೆ । ಮಹಿಗೆಕಾಲಿರಿದನುಗಜಮುಖ । ಸಹಿತಸಕಲಧನೇಶಮುಖ್ಯರುಪಾರ್ಶ್ವಗೋತ್ತಮರು ॥
ನಂದಿಯುನುಹರನಿಳಿದುದನುಗೋ । ವಿಂದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಕ್ಷಣವೆಖಗ । ವಂದ್ಯನಂಸಾಸನವನಿಳದನುಸಕಲಸುರವರರ ॥ ವೃಂದವಿಳಿ
ದುದುವಾಹನವನಾ । ನಂದಮೂರ್ತಿಗಳಂದುಕಾಲ್ನಡೆ । ಯಿಂದನಡೆತರುತಿರ್ದರಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಬೆರಸಿದುದು
ಪರಿವಾರವೆರಡು । ಬ್ಬರದಬಹುವಿಧವಾದ್ಯದಲಿಸಾ । ಗರವೆರಡುತವೊಳಗೆಬೆರಸುವವೋಲುವೋಹರಿಸಿ ॥ ಹರಿಹರರುನಡೆತಂದ
ರೋರೆಣ । ಬ್ಬರನುನೋಡುತಮುಗಿದಕರಪುಟ । ಸರಸಿಜದಮುಕುಳಂಗಳಲಿಮುನಿಜನಸಭಾಜಿತರು ॥ ೨೮ ॥ ಬಂದುಹರನ
ಸುರಾರಿಯಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕುತರ್ಘ್ಯವಿ । ದೆಂದುಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯುನಿತ್ತನುಪಾದಯುಗಳದಲಿ ॥ ತಂದೆಸಾಕೆನೆನೀನ
ದಾರಿಂ । ಗೆಂದುಕೈಯುನುಹಿಡಿದುತೆಗೆದುವು । ಕುಂದನಪ್ಪಿದನೆರಗಿನಾಲ್ಕುಭುಜಂಗಳಲಿಹರನ ॥ ೨೯ ॥ ಸ್ತುತಿಸಿದನುಕೈಮುಗಿದು
ಹರನ । ಚ್ಯುತನನಖಿಳಾಮ್ನಾಯವಾಗ್ವಿ । ಶ್ರುತನನಖಿಳಮುನೀಂದ್ರಹೃದಯಸರೋಜಸಂಭೃತನ ॥ ಕ್ರತುಮುಖನನವ್ಯಾಕೃ
ತಾವ । ಸ್ಥಿತನನವಿನಾಶಿಯುನಗವ್ಯಾನ । ನತಿಗಮಿತ್ರಮಾಯಾಮಹಿಮವಿಶ್ರುತನಮನವೊಲಿದು ॥ ೩೦ ॥ ಜಯನಮೋದೇವೇಶ
ದೇವ । ತ್ರಯಸಮಾಶ್ರಿತರೂಪವೇದ । ತ್ರಯವಿಶೇಷಿತತತ್ವವಿಶ್ವಾಧಾರಜಿತಪಾರ ॥ ಜಯಸುರೇಂದ್ರಾನಲಯಮಾತ್ಮಕ । ಜಯ
ನಿರುತಿವರುಣಾನಿಲಾತ್ಮಕ । ಜಯಕುಬೇರಗಣೇಶಗುಹಮೂರ್ತಿಯೆನಮೋಯೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನೆನಾಭಿಕಮಲ ।
ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಿಯೆಪದನಮಿಹಿತ । ಬ್ರಹ್ಮಬಾಹುಕ್ಷತ್ರವೈಶ್ಯೋರ್ವ್ಯಂಘ್ರಿಶೂದ್ರಜನೆ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೃಹಸ್ಥವನಗ । ಬ್ರಹ್ಮತದ್ವಿಪ
ರೀತಪೇತುವೆ । ಬ್ರಹ್ಮವಾಗ್ವ್ಯಕ್ತಿಯುಜಗತ್ಕರ್ತೃವೆನವೋಯೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಜಯನಮೋಸ್ತುಸಹಸ್ರಮೂರ್ತಿಯೆ । ಜಯನ
ಮೋಸ್ತುಸಹಸ್ರಕೀರ್ತಿಯೆ । ಜಯನಮೋಸ್ತುಸಹಸ್ರಬಾಹುಸಹಸ್ರಪಾದಾಕ್ಷ ॥ ಜಯನಮೋಸ್ತುಸಹಸ್ರಜಿಹ್ವನೆ । ಜಯ
ನಮೋಸ್ತುಸಹಸ್ರನಾಮನೆ । ಜಯನಮೋಸ್ತುಸಹಸ್ರಗುಣಧಾರಿಯೆನಮೋಯೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಅನುಮೊದಲಜಶಕ್ರರವಿಪವ ।
ಮಾನಸಖಶೀತಾಂಶುಗ್ರಹ । ರೀನಿವಿಳಸುರಪರರುನಿಮ್ಮಂಶಾಂಶಸಂಭವರು ॥ ನೀನಿದೇನೆಲೆದೇವಬಂದೆನಿ । ಜಾನುಚರನಾನಂ

ಮನೋ೦ಡದೆ । ದಾನವಾಂತಕತನ್ನದರುಶನಕೇನುಹೇಳೆಂದ ॥೩೪॥ ಕೃತ್ಯವಾವುದುತನಗೆದೇವರು । ಚಿತ್ತದಸುವುದುಬರವಿದೇ
ಕೆ । ಭೃತ್ಯನಾನೆನಿನಿವಾಸವೆನಿಪ್ಪಗಿವರಕೆ ॥ ಅತ್ಯಧಿಕವಿಸ್ಮಯದಬೀಜವ । ಬಿತ್ತಿದೆಯಲಾತನ್ನಸದಮಳ । ಚಿತ್ತದಲಿನಿತ್ಯಾ
ತ್ಮಸುಖವಿಗ್ರಹನೆಹೇಳೆಂದ ॥ ... ... ॥ ೩೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೫೪೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಅರವತ್ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಒಂದೆನಿಜವೆರಡೆನಿಸಿಹರಿಹರ । ರೆಂದುಪಾಧಿವಿಭೇದದಲಿತೋ । ರ್ಕೆಂದುಸುರಮುನಿವರರಿ
ಗಸುರಾರಾತಿನೇಮಿಸಿದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳದುಭುತವನೀಪರಿ । ಹರನಸಂಸ್ತುತಿಗೇಳುತವೆಮುರ । ಹರನುವಮಾಪತಿಯಂಘ್ರಿಯಲಿತಲೆವಾಗಿ
ಕೈಮುಗಿದು ॥ನೆರದಸುರಮುನಿವರರುಕೇಳಲು । ಪರಕೆಪರತರವೆನಿಪದೈವದ । ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯವನುವರ್ಣಿಸಿದನೊಲವಿನಲಿ ॥
ಜಯಸಮಗ್ರಾಶೇಷಭುವನ । ಕ್ಷಯವಿಹಾರವರೇಣ್ಯವರದಾ । ಕ್ಷಯವಿಶುಧಜ್ಞಾನವಿಗ್ರಹವಿಶ್ವಮೂರುತಿಯೆ ॥ ಜಯ
ಸದಾನಂದಸ್ವರೂಪನೆ । ಜಯಸದಾಸತ್ಯಸ್ವರೂಪನೆ । ಜಯಸದಾನಂದಾಶ್ರಯನೆಸತ್ಯಾತ್ಮಕನೆಯೆಂದ ॥೧॥ ಘೋರರೂಪನೆ
ಘೋರಘೋರಾ । ಘೋರಸಾಕ್ಷಿಯೆಘೋರನಯನನೆ । ಘೋರಸತ್ವನಿಷೇವಿತನೆಘೋರಾಂತರಾತ್ಮಕನೆ ॥ ಘೋರತರಸಂಸಾರ
ನಿಯಸಂ । ಹಾರಕನೆಜಿತಘೋರರೂಪನೆ । ಘೋರಭಯಹೇತುವೆಮಹಾದೇವನೆನಮೋಯಂದ ॥೨॥ ಜ್ಞಾನರೂಪನೆವಿದಿತ
ವಿಮಲ । ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯನೆಪಾಲಿತಾತ್ಮ । ಜ್ಞಾನನಿಷನೆನಿರುಪಮಿತ್ರವಿಜ್ಞಾನಸಾಧಕನೆ ॥ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗನಿವೇಶಕನೆತತ್ ।
ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಿಗ್ರಹನೆಅ । ಜ್ಞಾನಗುಣಹರನಾಮಧೇಯನೆಜಯನಮೋಯಂದ ॥೩॥ ಶಕ್ತಿರೂಪನೆವಿಜಿತಮಾಯಾ । ಶಕ್ತಿ
ಗುಣಸಂಸ್ಥಿತನೆಪರಿಣತ । ಶಕ್ತಿಸೇವ್ಯನೆಶಕ್ತಿಭಾವ್ಯನೆಶಕ್ತಿಸಂಸ್ಥಿತನೆ ॥ ಶಕ್ತಿನಿರ್ವರ್ತಿತಜಗತ್ರಯ । ಶಕ್ತಿನಿರ್ಭಾಷಿತಗುಣತ್ರ
ಯ । ಶಕ್ತಿನಿತ್ಯಾತೀತನೆಸದಾಶಿವನೆಜಯಯೆಂದ ॥೪॥ ನಾದರೂಪನೆನಾದಗಮ್ಯನೆ । ನಾದಸಂಶ್ರುತಿಸೃಷ್ಟಿಹೇತುವೆ । ನಾದಬಿಂ
ದುಕಳಾವಿಹೀನನೆನಾದಗೋಚರನೆ ॥ ನಾದಮಯವಿಗ್ರಹನೆನಾದಾಂ । ತಾದಿಲಕ್ಷಿತಚಿತ್ಸರೂಪನೆ । ನಾದಸಂಸ್ತುತಿಭೇದತುಷ್ಟನೆ

ಹರಿಹರಸ್ತುತಿ.

ಜಯನಮೋಯೆಂದ ॥೫॥ ಆನುನೀನಜನೀನುಸುರಪತಿ । ನೀನುಪಾವಕಯಮಕುಬೇರನು । ನೀನುನಿಋಋತಿವರುಣವಾ
ಯುಗಳೆಂಬವರುನೀನು ॥ ಭಾನುಶಶಿತಾರಾಗ್ರಹಾವಳಿ । ನೀನುಗುಹಗಣಪತಿಗಳೆಂಬರು । ನೀನುನೀನೇನಾಳ್ಪದೀಸಚರಾ
ಚರವಿದೇದ ॥೬॥ ನೀನುತಾನೆಂದೇನುಭೇದವಿ । ಹೀನವಲ್ಲೈನಾವುನಮ್ಮೊಳ । ಗಾನುನೀನೆಂಬೆರಡಿನವುಪಾಧಿಕವಿಭೇದದ
॥ ನೀನಲಾಶ್ರೀಯೆನಿಸಿನಿಜವ । ಕ್ಷೋನಿವಾಸಿಯೆನಿಪ್ಪೆನಿಜಗಾ । ತ್ರಾನುಮತಗೌರೀಸ್ವರೂಪನುತಾನಲಾಯೆಂದ ॥೭॥
ಒಂದೆನಿಜಮುನಿವಂದ್ಯರಿರಸುರ । ವಂದ್ಯರಿರನೀವರಿವುದಿದುತಾ । ಕಂದಲೊಳಗಣಹಾಲುಜೂಳಿಗೆಯರಡಾಬಹುದೆನಲು ॥ ಇಂದು
ಧರನೆನ್ನೊಳಗೆಭೇದವ । ನಿಂದುಮೊದಲೀಕ್ಷಿಸಿದರಾದರೆ । ಕೊಂದುಕೊಂಡಿರಿನಿಮ್ಮನೇನೀವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೮॥ ಮುಕುತಿಗಿ
ರೆವೊಡೆಯರಾವಿದ । ನಕಟತಿಳಿಯದೆಬರಿದೆಮಾಯಾ । ವಿಕಳಮತಿಗಳುಶೈವವೈಷ್ಣವವೆಂಬಭೇದವನು ॥ ಸುಕೃತಹೀನರು
ಮಾಡಿಘನನಾ । ರಕದೊಳಾಳುವರಜ್ಞರಾರೆಂ । ಬುಕುತಿಯನುಕೇಳದುರಾತ್ಮರುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೯॥ ನಿಂದಿಸಿದಡೆನ್ನುವ
ಶಿವನನು । ನಿಂದಿಸಿದರಹರೀತನನುದಿಟ । ನಿಂದಿಸಿದರೆನ್ನುವನುನಿಂದಿಸಿದವರುಭಾವಿಸಲು ॥ ವಂದಿಸಿದಡೆನ್ನುವನುಶಿವನನು ।
ವಂದಿಸಿದರಹರೀತನನುನೆರೆ । ವಂದಿಸಿದರಭಿವಂದನೆಯಮಾಡಿದವರೆನಗೆಂದ ॥೧೦॥ ಎನ್ನಭಕತಿಗೆಶಿವಭಕತಿಸಂ । ಪನ್ನಸಾಧ
ವೆನಿಸುವುದುಶಿವ । ನುನ್ನತೋನ್ನತಭಕತಿಗೆನ್ನಯಭಕತಿಯೇಬೀಜ ॥ ಎನ್ನನೊಲುವಡೆಶಿವನಭಜಿಸುವು । ದೆನ್ನನೇಭಜಿಸೊದು
ವನಕ್ಕ । ಪೂರ್ಣವದಲೋಲಾಡುವರೆನೀವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೧॥ ಎನಲದನುಕೇಳುತ್ತಸುರಮುನಿ । ಜನಮಹಾಹರುಷದ
ಜೇಯ್ಯೆಂ । ದೆನುತಕೈಗಳಮುಗಿದುಮುದದಲಿಕೃಷ್ಣಶಂಕರರ ॥ ವಿನುತಗುಣಚಾರಿತ್ರವನುವ । ರ್ಣನೆಗಳನುಮಾಡಿದರುಸಂ
ಗಟ । ವೆನಲುಸಕಲಶ್ರುತಿಮನೋಹರದಿವ್ಯಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥೧೨॥ ಜಯನಮೋನಿತ್ಯಾತ್ಮಶಿವಮಯ । ಜಯನಮೋವಿಶ್ವೇಶಹರಿ
ಜಯ । ಜಯನಮೋಮುರವೈರಿಜಯಜಯಜಯತುಪುರವೈರಿ ॥ ಜಯಗದಾಚಕ್ರಾಬ್ಜಧರಜಯ । ಜಯತ್ರಿಶೂಲಕಪಾಲಧ
ಜಯ । ಜಯರಮೇಶಮಹೇಶಗೌರೀವರನಮೋಜಯತು ॥೧೩॥ ಜಯಸರೋರುಹಲೋಚನನೆಜಯ । ಜಯವಿರೂಪ
ಲೋಚನನೆಜಯ । ಜಯಮಹಾಮಣಿಕಂಧರನೆಜಯನೀಲಕಂಧರನೆ ॥ ಜಯನಮೋಸ್ತುರಥಾಂಗಧಾರಿಯೆ । ಜಯನಮೋ
ಖಟ್ವಾಂಗಧಾರಿಯೆ । ಜಯವಿಸರುಹಾಂಬಕನೆಜಯಜಯಜಯತ್ರಿಯಂಬಕನೆ ॥೧೪॥ ಜಯನಮೋವೈಕುಂಠಜಯಜಯ ।

ಜಯನಮೋಶ್ರೀಕಂಠಗೌರೀ । ಪ್ರಿಯನುಮಾಕಾಂತನುಮಹೇಶನಾರಾಯಣಜಗನ್ಮಯನೆ ॥ ಜಯಕನಕಮಣಿಶಿರೋಮಣಿವಿಭೂಷಣ । ಜಯಮಹೋರಗಮಣಿವಿಭೂಷಣ । ಜಯತುಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕಶೇಖರಿತಾರ್ಧಹರಿಣಾಂಕ ॥೧೬॥ ಇಂತುಸುರಮುನಿವರಮಹೋರಗೆ । ಸಂತತಿಗಳಾಸಿದ್ಧಚಾರಣ । ರಂತರಿಕ್ಷನಿವಾಸಿಗಳುಶಂಕರಸಮಾಶ್ರಿತರು ॥ ಶಾಂತಮಗೆಹೊಗಳುತ್ತಲಿರಲಂ । ದಂತರಾತ್ಮಕನೊಲಿದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನೊಡನಿಂತೆಂದನಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥೧೭॥ ದೇವನೀನಿಂದೀಮಹರ್ಷಿಸು । ರಾವಳಿಗಳೀಸಕಲಪರಿಜನ । ನೀವಿಳಾಸದಲೈತರಲುತಾನೀವನಾಂತರಕೆ ॥ ಅವುದಿದುಕರ್ತವ್ಯವೀವಿಬು । ಧಾವಳಿಗೊಮುನಿಗಳಿಗೊಪರಿವಾ । ರಾಳಿಗೊತನಗೇನುಬೆಸನಾಜ್ಞಾಪಿಸುವುದೆಂದ ॥೧೮॥ ಬಂದೆನಾನೀನಿನ್ನಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದರುಶನದರ್ಥಿಯಲಿನೀ । ನಿಂದದಕೆವಿಸ್ಮಯವಮಾಡಲದೇಕೆಪುತ್ರನನು ॥ ತಂದೆಪಡವರ್ಥಿಯಲಿತಪದಲಿ । ನಿಂದೆನೇತಕೆಮುಚ್ಚುಮರೆಕೊಡು । ಕಂದನನುಕಾಮನನುತನಗೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥೧೯॥ ಇತ್ತೆನಂದೇಕೃಷ್ಣನಿನಗಾ । ಪುತ್ರನನುನೀಬೇಡಿಕೊಳಲೇ । ಕುತ್ತಮನೆತಗವೇಕೆತನ್ನನುನಾಚಿಸಲದೇಕೆ ॥ ಮತ್ತೆರುಕ್ಮಿಣಿಯುದರಭವನಹ । ಸತ್ಯಧಿಕಸಾಹಸಿಕನುನ್ನತ । ಕೀರ್ತಿಯಲಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಸಂಜ್ಞಿಕನೆಂದನಖಿಳೇಶ ॥೨೦॥ ಆತನಾನಿನ್ನಂತೆವೈರಿ । ವ್ರಾತದುಸ್ಸಹವೀರ್ಯಶೌರ್ಯೋ । ಪೇತನಹನೀತ್ರಿಜಗದಲಿಗುಣರೂಪವಿಭವದಲಿ ॥ ಖ್ಯಾತನಹನಾರುಕ್ಮಿಣೀಸಂ । ಜಾತನಲಿಯದುವಂಶಲತೆಸಕ । ಲಾತುಮನೆಕಲ್ಪಾಂತಪರಿಯಂತೆಂದನಖಿಳೇಶ ॥೨೧॥ ಒಂದುನೆವವನುಮಾಡಿತನ್ನಯ । ಮಂದಿರಕೆಮನವೊಲಿದುದೇವಮು । ಕುಂದಬಿಜಯಂಗೈದೆಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥದಲಿ ॥ ಕಂಡೆಣಿಯೆನಿನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವವನುತಾಕಾಣಪಡದೆನು । ಕುಂದದೀಸಂಸಾರಸ್ವಾರ್ಥಕವಾಯ್ತುತನಗೆಂದ ॥೨೨॥ ಧನ್ಯನಾದೆನುನಿನ್ನಚರಣದ । ಸನ್ನಿಧಿಯಸಂದರುಶನದಲತಿ । ಮಾನ್ಯರಾದರುಗುಹಗಣಾಧೀಶ್ವರದದೇವಿಯರು ॥ ಧನ್ಯರೀಸುರವರರುಋಷಿಗಳು । ಧನ್ಯರೀವನಖಗಮೃಗಂಗಳು । ಧನ್ಯರೀಗಿರಿತರುನದೀಗುಲ್ಮಾದಿಕವಿದೆಂದ ॥ ವೇಣುಮರಂಗಳುತಳಿರುತಿವೆಹೂ । ದೊಣೆಕೆಣಂಗಳುಹೆಚ್ಚುತಿವೆಮೃಗ । ಗಣಗಳಿವೆನಿರ್ವೈರದಲಿತಮ್ಮೊಳಗೆಭೂಮಿಯಿದು ॥ ತೃಣಜಲಾದಿಸಮಗ್ರವಾಗಿದೆ । ಯೆಣಿಸಲೇಕಿಂತಿದನುನಾರಾ । ಯಣನೆನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯಸಕಾಶದಲೆಂದನಖಿಳೇಶ ॥೨೪॥ ಹೇಳದಿರುಮರದಾಗಿತಪದಲಿ । ಶೂಲಪಾಣಿಯುಭಜಿಸಿಪಡವೆನು । ಬಾಲಕನನೆಂಬೊಂದುಬಳಕೆಯನಾಚಿಕೆಯಮಾತ ॥ ಶೂಲಪಾಣಿಗಳೇಸುಮೇಣುವು । ರಾಳವಾಹನರೇಸುನಿನ್ನಯ । ಲೀಲೆಯಲಿಸಂಭವಿಸಿರಳಿಯರಸಂಖ್ಯೆಲೀಲೆಯಲಿ ॥೨೫॥ ಬೀಳುಕೊಡುತನೆಗಿಂನುನೀನಿ । ನ್ನಾಲಯಕೆನಡೆಭೂಮಿಭಾರವ । ಬೇಳುಭುಜಬಲವನ್ನಿಯಲಿಹೋಗೆನುತಬೀಳ್ಕೊಡಲು ॥ ನೀಲಲೋಹಿತನೆಂದನುಡಿಗಳ । ನಾಲಿಸುತ್ತಕೈವಿಡಿದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನುಚಿತೋಕ್ತಿಗಳಲೀಶನನೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಂಡ ॥೨೬॥ ಆಸಕಲಪರಿವಾರನಿಕರಗ । ಣೇಶಗುಹಗೌರೀಸಮಸ್ತಧ । ನೇಶಕಿನ್ನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಭೂತಗಣಸಹಿತ ॥ ಈಶನಂತರ್ಧಾನವೆಂಬಾ । ವಾಸವನುಗಮಿಸಿದನುನೆರೆದವ । ಹಾಸುರಾಸುರಮುನಿನಿಕರವೀಕ್ಷಿಸಲುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೨೭॥ ಮರಳಿದನುಬಳಿಕಿತ್ತನಿಖಿಳಾ । ಮರರಜಯರವವಾದ್ಯಗೀತೋ । ತ್ಕರದಘನವಿಭವದಲಿಶಂಖಮೃದಂಗರವಗಳಲಿ ॥ ಗರುಡವಾಹನನಾಗಿಮುನಿವರ । ವಿರಚಿತಸ್ತುತಿಪಾಠವೆಸೆಯಲು । ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಬಂದನುಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕೆ ॥೨೮॥ ಸೇವೆಯನುಮಾಡುತ್ತಬಹುಭೂ । ತಾವಳೀನಾಥರನುಪರಮಾಕೃ । ಪಾವಲೋಕನದಿಂದಕಳುಹಿದನಿಷ್ಟವರಗಳನು ॥ ಈವ್ರತವೆಮ್ಮಂಮಾರ್ಗದಲಿರಾ । ಜೀವಭವನನುಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು । ರಾವಳೀಸೇವಿತನುಬಂದನುಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕೆ ॥೨೯॥ ಕಳುಹಿಮರಳಿದನಂನಿಗಸ್ತಾ । ಚಲಕೆರವಿರಾಜೀವನಾಭನ । ಲಲಿತಚರಣಸರಾಗರಾಗಾನ್ವಿತನುತಾನಾಗಿ ॥ ಹಲವುಕಾಲಾಧ್ಯಾಯದಿಸತ್ಕೃತಿ । ಗಳನೆಮಾಡಿದಮುನಿಗಳೆಡೆಯಲಿ । ನಿಲಿಸುವೆನುಕೃಷ್ಣನನುತಾನೆಂಬಂತೆಮನವೊಲಿದು ॥೩೦॥ ಮರಳಿಬಂದನುಮೂರನೆಯದಿನ । ಕಿರದೆಮುನಿವರರಾಶ್ರಮಕೆಮುರ । ಹರನುಮಂನಿಸುತಖಿಳದಿಕುಪಾಲರನುಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿ ॥ ಹರುಷವಿಂಗಿಲಾಸಕಲಭೂಮಿಾ । ಸುರರಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯುರವದ । ಬ್ಬರಣೆಯಲಿನಿತ್ಯಾತ್ಮನೆಸೆದನುಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿ ॥ ... ... ॥೩೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೯೭೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಅರವತ್ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪೌಂಡ್ರಕನ ಯುದ್ಧ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವಾಸುದೇವನಪುರಕೆಪೌಂಡ್ರಕ । ವಾಸುದೇವನೆನಿಪ್ಪನೃಪನ । ತ್ಯಾಸುರದಲೈತಂದುಮುತ್ತಿ
ದನಿರುಳುವೇಗ್ರಹರಿಸಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳ್ಕಾಶೀರಾಜನ । ಸುತೆಸುತನುನೆಂಬವಳುರೂಪಾ । ನ್ವಿತೆಗುಣಾನ್ವಿತೆಯಾಗಿರಲುವಸುದೇವನಾಕೆಯನು । ಕೃತವಿವಾಹದಲೋಲಿಸಿದಮಸಂ । ತತಿವಿಹೀನನುಕಾಶೀರಾಜನು । ಸುತೆಯಗಂಡಂಗಿತ್ತನಾನಿಜರಾಜಸಂಪದವ ॥೧॥

ಇರಲುಜನಿಸಿದನಾಕೆಯಲಿಭೂ | ಸ್ಕರಸಮಾನನುಪೌಂಡ್ರಕಾಹ್ವಯ | ಪರತನಯನಾತನಲಿರಾಜ್ಯವನಿರಿಸಿವಸುದೇವ || ಬರುತಕಂಪನತಂಗಿಯನುಮತ್ತೆ | ರತಿಮದುವೆಯನುಮಾಡಿಕೊಂಡಂ | ಬುರುಹಮುಖಿದೇವಕಿಯಲಿರ್ದನುಸಂದುಸೆರೆವನೆಗೆ || ೨ || ಮತ್ತೆಬಾರದೆಹೋಗದಿರದೆಂ | ಬತ್ಯಧಿಕಸಂತಾಪವಾಭ್ರೂ | ಣತ್ವವದರಿಂಮೇಲಿದೇವಕಿದೇವಿಯುದ್ವಾಹ || ಹೆತ್ತತಾಯಿಗೆಸವತಿಯುಹಮ | ಸ್ಥಿತೆಯುಮಲ್ಲಂತದರಶಿಖಿಯಲಿ | ಹೊತ್ತಿದುದುಪೌಂಡ್ರಕನಹೃದಯಮಹಾನುತಾಪದಲಿ || ೩ || ವಾಸುದೇವಾಖ್ಯೆಯಲಿಜನಿಸಿದ | ನೀಶನಾದೇವಕಿಗೆತಾನೂ | ವಾಸುದೇವನಲಾತದುದ್ಭವನಾಗಿಪೌಂಡ್ರಕನು || ವಾಸಿಗನುಸಂಗ್ರಹಿಸಿಮತ್ಸರ | ದೋಷವನುತಾನೊಬ್ಬನೇದಿಟ | ವಾಸುದೇವನುಮತ್ತೆಬ್ಯಾರಿಲ್ಲೆಂದುಸಾರಿಸಿದ || ೪ || ಖ್ಯಾತನಾದನುಕೃಷ್ಣನೆಂಬೀ | ಮಾತನೇಕೇಳುತ್ತಘನರೋ | ಷಾತಿರೇಕವತಳೆದುಹರಿವಿರಹಿತವಿದೆಂದರಿದು || ಭೂತಳಾಧಿಪನಿರುಳುಯಾವ | ಜಾತನಿದ್ರಾಪುರಜಘನಬಲ | ಜಾತದಲಿನಡೆತಂದುಮುತ್ತಿದನೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿ || ೫ || ಏಕಲವ್ಯಾಹ್ವಯನಿಷಾದಾ | ನೀಕಪತಿಯುಸಹಾಯವನುಮಾ | ತಾಶುಮತಿಗಾಚರಿಸುತೆಂಭತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರದ || ಭೀಕರಾಕಾರದನಿಷಾದಾ | ನೀಕದಲಿನಡೆತಂದುಯಿರುಳಲಿ | ನೂಕಿದರುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಕೈದೀವಿಗೆಯಬೆಳಕಿನಲಿ || ೬ || ಬಂದುಪೂರ್ವದ್ವಾರದಲಿಪಡೆ | ಸಂದಣಿಸಿಬಿಟ್ಟುದುದುರಾತ್ಮರು | ನಿಂದರಾಕರ್ಣಾಯತಾಸ್ತ್ರರುಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಿನಲಿ || ಬೆಂದುದೋಜಗವೆನಲುಮೈಗೊಂ | ಡಂದುದೀವಿಗೆಬೆಳಗಿದವುನಡೆ | ತಂದನಾಪೌಂಡ್ರಕನುರಾಜದ್ವಾರದಭಿಮುಖಕೆ || ೭ || ಏವೊಕರೆಕರೆಕಾಳಗಕೆಗೋ | ವಳನಕರೆಬರಹೇಳುಬರಹೇ | ಳೊಳಗೆತನಗಿರಲೀಕೆಪೌಂಡ್ರಕವಾಸುದೇವನಲಾ || ಕೊಳುಗುಳಕೆಬಂದವನುನಿಜಭುಜ | ಬಲವತೋರದೆಯಂನೊಡನೆಹೆಂ | ಗೊಳೆಯುಹಸುವಿನಕೊಲೆಯುಹಸೇಣಲ್ಲೆನುತಗರ್ಜಿಸಿದ || ೮ || ಮುರಿದುಹೊಗಿಕೋಟೆಯನುಸಮರಕೆ | ಹೊರವಡದಡೆಮಾಗೇನುಹಿಡಿತುರು | ಶರೆಗಳನುಥಳಕೋಶವನಿತಾವಾಹನಾದಿಕವ || ಹೊರವಡಿಸಿನೂಕೆನುತನೃಪನ | ಬ್ಬರಿಸಲೆದಬಲವಂಕದವರೀ | ಡಿರಿದುಹೊಕ್ಕರುಹಾರೆಗುದ್ದಲಿಕಾರರುರವಣಿಸಿ || ೯ || ಕಡಿಕಡಿದುಕೆಡಹಿದರುಗುದ್ದಲಿ | ಗಡಿತದವರೋರಂತೆಕೋಟೆಯ | ನೊಡದುಪ್ರಾಕಾರವನುವೀರರೊಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ || ಬಿಡದೆತತ್ಪುರವಾಸಿಗಳಕಿವಿ | ಗಡಿಸಿದರುಕಟಕಟಕಟಧ್ವನಿ | ಜಡಿದುದೋರಂತಬುಜಜಾಂಡಕಟಾಹಮಂಡಲವ || ೧೦ || ಘೋರರೆನಲುಮೊಳಗಿದವುಘನಗಂ | ಭೀರಭೇರೀಪಟಹಮಾತಾ | ಳೋರಗಂಗಳುಕಂದೆರದುಕಡೆಗಂಣಲಾಲಿಸಲು || ಮೇರೆದಪ್ಪಿದುದಹಿತಬಲಯದು | ವೀರರದನಾಲಿಸುತಬಂದವ | ರಾರನುತರೋಷದಲಿನೆರೆದರುಭಟರುಬೊಬ್ಬಿರಿದು || ೧೧ || ಬಂದವನುಪೌಂಡ್ರಕನುಗಡಗೋ | ವಿಂದನಿಲ್ಲದಹೊತ್ತನರಿದೈ | ತಂದನೀತಪ್ಪೇನೆನುತಸಾತ್ಯಕಿಹಲಾಯುಧರು || ಸ್ಯಂದನವನೇರಿದರುಕಂಸನ | ತಂದೆಯುದ್ಧವಶೌರಿಮುಖ್ಯರು | ಸಂದಣಿಸಲೆದಬಲದಲಾಗದಸಾರಣಾದಿಗಳು || ೧೨ || ಏರಿಸಿದಬಿಲ್ಲಿನಲಿತುರಗವ | ನೇರಿದರುರಾವುತರುರಥವನು | ಹೇರಿಸಿದರಸ್ತ್ರದಲಿರಥಿಕರುಗಜಘಟಾವಳಿಯ || ಏರಿದರುಮಾವಂತರಂಕೆಯ | ಮೀರಿದರುಪಟುಭಟರುಬಿರಿದನು | ಸಾರಿದವುಕಹಳೆಗಳುಗಡಬಡಿಸಿದವುನಿಸ್ಸಾಳ || ೧೩ || ಬಿಗಿದಕವಚದಬೆಂನಬತ್ತಳಿ | ಕೆಗಳತಿರುವೊಡೆಸೀಸಕಂಗಳ | ಬಿಗಿದರತ್ನದಕಾಲಕಡೆಯದಮುಕುಟಕುಂಡಲದ || ವಿಗಡರೇರಿದರಾಹವಕೆಧಗಧಗಿಪಕೈದೀವಿಗೆಯಬೆಳಗಿನ | ಲೊಗುಮಿಗೆಯಕೋಪದಲಿಪೂರ್ವದ್ವಾರದಲಿಜಡಿದು || ೧೪ || ಸಾರೆಲವೊಪೌಂಡ್ರಕನೆನಿಪ್ಪವ | ನಾರುಯವನನುತ್ತೋರಿರೈ | ವಾರಿಸಲಬೇಕಿನ್ನುತೋರಿಸುಮೀದುರಾತ್ಮಕನ || ಕಾರಿರುಳುಕಾಳಗದಕಾರ್ಯದ | ಚೋರನನುನೃಪಕುಲದಸುದುರಾ | ಚಾರನನುತ್ತೋರೆನುತಸಾತ್ಯಕಿಜರಿದುಗರ್ಜಿಸಿದ || ೧೫ || ಐದೆನಾಸೆಲವೆಲವೊಬಾರದೆ | ಮಾಧವನೊನೀನಾರುರೋಷ | ವ್ಯಾಧಿತನೆತೊಲಗೆಲವೊಸಾಯದಮುನ್ನತನ್ನೊಡನೆ || ಸಾಧುವಲ್ಲಿದುಸಮರಮಾತಿನ | ಬಾಧೆಯನುಸೈರಿಸೆನುತೋರಾ | ರಾಧೆಯುಳಮಿಂಡನನುತನಗೆನುತೆಚ್ಚನಾಭೂಪ || ೧೬ || ಅರುತಾನೆಂದೆಂಬಡದರವಿ | ಚಾರನಿನಗೇಕೆಲವೊಮಾಳ್ಪೆನು | ಕೂರಲಗಿನಕ್ಷರದಲಿಪಿಯಲಿನಿನ್ನಗಾತ್ರದಲಿ || ಸಾರುಮಾಧವನೇಕೆನಿನ್ನಯ | ಬೇರುಗೊಲೆಗಾನಿರಲುಸಾತ್ಯಕಿ | ವೀರಗಜಪಂಚಾಸ್ಯನರಿಯಾಯೆನುತತೆಗೆದೆಚ್ಚ || ೧೭ || ನಿಪುಣನಹಲಿಪಿಗಾರರಂದದ | ಲಪಶದನೆಹೋಗೆನುತಪೌಂಡ್ರಕ | ನೃಪತಿಹೊಳ್ಳದನಸ್ತ್ರದಲಿಸಾತ್ಯಕಿಯುಹಯರಥವ || ಅಪಹರಿಸಿಸಾತ್ಯಕಿನೃಪೋತ್ತಮ | ನಪರಿಮಿತಬಾಣೌಘವನುಸಿಸ್ಕ್ರ | ಪೆಯಲೆಚ್ಚನುನಿಶಿತಶರನಿಕರಂಗಳಲಿನೃಪನ || ೧೮ || ಅತ್ತಲೊಂದೆಸೆಗೇಕಲವ್ಯನು | ತ್ರೆತ್ತಿದನಂಬಿನಲಿಮೊಳಗುವ | ಮತ್ತಗಜರಥಹಯಪದಾತಿಗಳೊಡನೆತುಳಿತುಳಿದು || ಇತ್ತಲಾಯದುವೀರರಿಗೆನಿ | ವರ್ತಿಸಿದುದಾಹವನೃಪಾಲರ | ಮೊತ್ತದೊಡನೇನೆಂಬೆನಾಹವದುರುಭಯಾನಕವ || ೧೯ || ದೀವಿಗೆಯಬೆಳಗಿನಲಿಹಳಚಿದು | ದಾವುಭಯಬಲಜಲಧಿನಿಸ್ಸಾ | ಳಾವಳಿಯನಿಸ್ಸಾಳರವವಳ್ಳಿರಿಯಿದಿಗುತಟವಾ || ಜಾವವಿರಲುದಯಕ್ಕೆಸುಪ್ರ | ಸ್ಥಾನವಡದುದುಸಮರಕೊಂಡರು | ಜೀವನನುಜಗದೇಕವೀರರುಸಕಲರೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೨೦ || ನೇಗಿಲಲಿತೆಗೆತೆಗೆದುಮುಸಲದ | ಲಾಗಿನಲಿನೈಷಧಬಲದಷ್ಟೈನ | ಸಾಗರವನೊರಸಿದನುಗಜರಥತುರಗಪತ್ತಿಗಳ || ಜಾಗರವಮಾಡಿಸಿದನಿಜಜನ | ಮಾಗಣಿಸುಬಾಳ್ಗರಕಟ್ಟೆಯ | ನಾಗಿಸಿದನೊಂದೇಮುಹೂರ್ತದಲಂದುಬಲಭದ್ರ ||

ಅತ್ತಲಾಸಾತ್ಯಕಿಯುಶರಗಳ | ಗುತ್ತರಿಸಿಧೈರ್ಯವನುಬಾಯಲಿ | ನೆತ್ತರನುಕಾರುತ್ತಪೌಂಡ್ರಕನೆದ್ದುಹಲುಮೊರೆದು || ಸತ್ತುಹೋ
ಗಿಂನೇನೆನುತಲಾ | ಮೃತ್ಯುವಿನಪರಿವಾರವೆನುತಯು | ದೊತ್ತಮನಭಟಾಳವನುನಾರಾಚದಲಿಕೀಲಿಸಿದ ||೨೨|| ಹಾಮುರಾಂ
ತಕಯುನುತಸಾತ್ಯಕಿ | ಭೂಮಿಗಿಳಿದನುಮೂರ್ಛೆಯಲಿಸಂ | ಗ್ರಾಮಧೀರನುಪೌಂಡ್ರಕನಶರಹತಿಗೆವಸವಳಿದು || ತಾಮಸನು
ನುಗುಳ್ದೆಚ್ಚನಶ್ವ | ಸ್ತೋಮವನುಸಾರಥಿಯನಾತನ | ವೈಮನಸ್ಯದನಿಷ್ಠೆಯನುಕ್ಷಣಾತ್ತಕಡುಮುಳಿದು ||೨೩|| ಎದ್ದ
ನೆಂಬದೇಹಿಗಳಿಗೆಗಾಹವ | ನಿದ್ರಿತನುನಾರಾಚಮುದ್ರಾ | ಮುದ್ರಿತನುನೋಡಿದನುತುರಗಂಗಳನುಸೂತನನು || ಅದ್ರಿಧರ
ನಾಳ್ಪದತನಗಿದು | ಭದ್ರವಾಪ್ತುಕಟಿನುತತಾಂಡವ | ರುದ್ರನಾದನುರೋಷದುದ್ರೇಕದಲಿಯದುವೀರ ||೨೪|| ಅದಟಿನ
ಕೋಗಿಲೆಯಿದಗರ್ವವು | ಜೋದಧಿಗೆವಡಬಾಗ್ನಿಯಿದೆಯೆನುತಲಿ | ಯಾದವೋತ್ತಮನಧಿಕಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಜಡಿದು ||
ಸೇದಿಬಿಡಲಸ್ತ್ರವನುಪೌಂಡ್ರಕ | ಮೇದಿನೀಶನವಕ್ಷದಲಿತೆರೆ | ಹಾದುದಸುವಿಂಗುಗುವಘನರುಧಿರಾಬುಪೂರದಲಿ ||೨೫||
ಹಾರಿಬಿದ್ದನುಧರೆಗೆನೆತ್ತರು | ಕಾರುತಡಿಗಡಿಗಪನಿಪತಿಬಾ | ಯಾರಿದನುವಸವಳಿದುಕಂಗಳುತಿರುಗಿಮೂರ್ಛೆಯಲಿ || ಮಾರಿದ
ನುಪಾತಿನ್ನತ್ತಿಯನುಮಿಗೆ | ಡೋರಿಯೋದುದುಕೊರಳುದೀವಿಗೆ | ಗಾರರಸುವನುನೋಡುತಿರ್ದುದುಬೆರಳಮೂಗಿನಲಿ ||೨೬||
ಮತ್ತೆನಿಮಿಷಾಂತರಕೆಮೂರ್ಛೆಯ | ನೊತ್ತಿರಥದಲಿನಿಂದುತರಹರಿ | ಸುತ್ತಕೊಂಡನುಧನುವನೊರಸುತ್ತುಧುರರಕರ್ಕಶನು ||
ಇತ್ತಲಿತ್ತಲುವೀರನಿಲ್ಲೆನು | ತೆತ್ತಣದುರಣಭಂಗವೆನಗೆನು | ತತ್ಯಧಿಕರೋಷದಲಿತೆಗೆದನುನಿಶಿತಮಾರ್ಗಣವ ||೨೭|| ಎಸೆದ
ಮುಂನವೆಚಾಪವನಾಖಂ | ಡಿಸಿದನಾಶಿನಿವೀರನೆಲವೋ | ಹುಸಿಯೆನುತಮತ್ತೊಂದಕೊಂಡನುಶೂರನಂದನನು || ಕುಸುರಿದರಿ
ದನುಸೂತನನುಹಯ | ವಿಸರವನುಸಾತ್ಯಕಿಕೃತಾಂತನ | ವಸತಿಯನುಹೊಗಿಸಿದನುಮೊಳಗಿದನಟ್ಟಹಾಸದಲಿ ||೨೮|| ವಿರಥ
ನಾದನುವೀರಪೌಂಡ್ರಕ | ಧರಣಿಪತಿಹಾಯೆನುತಬಲವ | ಬಬ್ಬಿಸೆಕಾಲಾಳಾಗಿನಿಂದನುಚಾಪವನುಶೆಳದು || ಸರಳಮಳೆಗರವು
ತ್ತಲಿರಲದ | ನಿರದೆತರಿಬಿಟ್ಟನುಸಾತ್ಯಕಿ | ಧರಣಿಪಾಲರಯುದ್ಧವದುಘಾತವಾಯ್ತುಮಾಜಗಕೆ ||೨೯|| ಮತ್ತೆಸಾತ್ಯಕಿ
ಪೌಂಡ್ರಕನನೆಸೆ | ಪ್ಪತ್ತುಸಾಸಿರಬಾಣನಿಕರದ | ಮೊತ್ತದಲಿಮುಳುಗಿಸಿದನೊಂದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ || ಕತ್ತಿಸಿದನಾಪಾದತಳ
ಮಣಿ | ಮಸ್ತಕಾಂತವೆನಲ್ಕೆಧೈರ್ಯದ | ಸತ್ವವೆಂತುಟೊಹಳಚುತಿರ್ದನುಬಿಡದೆಯದುವರನ ||೩೦|| ಕಡಿದನಾತನಚಾಪವನು
ಕೈ | ಯ್ಯಡೆಯಲಿಕ್ಕಡಿಯಾಗಲವನಿಗೆ | ಕೆಡಹಿಹಯನಿಕರವನಾಮಿಗೆಸೂತನನುನೋಯಿಸಿದ || ಪೊಡವಿಗಿಳಿದನುಬಳಿಕಸಾ
ತ್ಯಕಿ | ಕಡಿದನಾತನಧನುವನಿಬ್ಬರ | ಕಡುಹುಕೈಮನದಳತೆಯನುವಿಾರಿದುದುಸಮರದಲಿ ||೩೧|| ಕೊಂಡರಿಬ್ಬರುಭಟರು
ಯಾದವ | ಪೌಂಡ್ರಕರುಗದೆಗಳನುಧುರದಲಿ | ಮಂಡಲವನಾವರಿಸಿಹೊಯಿದಾಡಿದರುಕೈದಣಿಯೆ || ಕಂಡರಾಗದೆಗಳ್ಗೆಕಡೆಯು
ನು | ಗಂಡುಗಲಿಗಳುಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧವ | ಕೊಂಡರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರಸುಗೊಂಬಧಿಕರೋಷದಲಿ ||೩೨|| ಹಳಚಿಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಕ
ತ್ತಲೆ | ಯೊಳಗೆಕಲಿಪೌಂಡ್ರಕಯದೂತ್ತಮ | ರಿಳೆರಸಾತಳಕಿಳಿಯಬಗದುದುಚರಣಹತಿಗಳಿಗೆ || ನಿಳಿನಿಟಿಲುಶಬ್ದಂಗಳನುಜನ |
ವೊಲಿದುಕೇಳುತಭೂಪ್ರಭುವನ | ಪ್ರಳಯಮೇಘದಶಿಡಿಲಘಾಯವೊಯೆನುತಬೆರಗಾಯ್ತು ||೩೩|| ಅತ್ತಲಾಯ್ತುನಿಷಾದಪ
ತಿಯಲಿ | ಚಿತ್ರವಾಹಲಧರನೆಹಲಧರ | ನತ್ತಲಾದುದುವೈರಬುದ್ಧಿನಿಷಾದಬಲಪತಿಗೆ || ಕೆತ್ತುದಂತಹೃದಯರೋಷದ | ಮುತ್ತಿ
ಗೆಯಲಂತಕನಕೈಜ್ವಾಲಿ | ಗುತ್ತಿಗೆಯುಕೊಂಡಂತೆಬಿಡದಾಂಕಿಕರುಪಟುಭಟರು ||೩೪|| ಎಚ್ಚರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರಂಬನು |
ಕೊಚ್ಚಿದರುಕೈಮನದಕಡುಹನು | ಬಿಚ್ಚಿದರುಬೀರಿದರುಭೀತಿಯನಹಿತಸಂತತಿಗೆ || ಮೆಚ್ಚಿದರುಮಮತೆಯಲಿಮದದಲಿ | ಹೆಚ್ಚಿ
ದರುನೋಟಕರಕಂಗಳಿ | ಗಚ್ಚರಿಯತೋರಿದರುಕೈದೋರಿದರುಕಳನೊಳಗೆ ||೩೫|| ಕಡಿದನಹಿತನಚಾಪವನುಹಲ | ದೊಡೆ
ಯನದನೀಡಾಡಿಬಡುಗವ | ತುಡುಕಿದನುಕೈವರ್ತಿಸಿದನಂಬಿಂಗೆಬಲಭದ್ರ || ಹಿಡಿದನಾತನುಪರಿಘವನುಕೈ | ಯ್ಯೊಡನೆಕಡಿದ
ನುರಾಮನಂತದ | ನೊಡನೆನೊಡನೆಕಡಿದೊಟ್ಟುತಿರ್ದನುಖಳನಕೈದುಗಳ ||೩೬|| ಮತ್ತೆಕೊಂಡನುರಣದಲಿನಿಷಾ | ದೋತ್ತ
ಮನುಮಣಿಘಂಟಿಚೇರಿಗ | ಳೊತ್ತರಿಸಲಭ್ರದಲಿತೊಳತೊಳತೊಳಪಶಕ್ತಿಯನು || ಇತ್ತನೋಡೆಲೆರಾಮಕಡಿಕಡಿ | ಸತ್ವವುಳ್ಳಡೆ
ತೋರುನಿಂದಿರೆ | ಸುತ್ತಹಲಧರನೆಡೆಯನಿದೆಕೊಳ್ಳೆನುತತೆಗೆದಿಟ್ಟ ||೩೭|| ವಿಗಾರಿಗಗನಾಂಗಣದತಮವನು | ಕೀರಿಸಡೆತಹ
ಶಕ್ತಿಬರಿವ್ಯ | ದೋರೆಹೋಗದಿರೆನುತಯದುನಾಯಕನುಕಳವಳಿಸಿ || ಹಾರಿಹಲಧರನಂಬರಾಗ್ರವ | ನೇರಿತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಧರ
ಣಿಗೆ | ಮಾರಿದನುಶಕ್ತಿಯನುಭಾಪೆನುತಿರ್ದುದಖಿಳಜನ ||೩೮|| ಇಟ್ಟನಾಶಕ್ತಿಯಲಿಹಲಧರ | ನಿಟ್ಟವನಪೇರುರವನೆದೆಯಲಿ |
ಒಟ್ಟಿದೆಗಡುದುಶಕುತಿನೆಡುವೆಂನಿಂಗೆಖಳನೊಡಲು || ಥಟ್ಟುಗೆಡದುದುಧರೆಗೆವಜ್ರದ | ಲಿಟ್ಟಪತ್ರನವೋಲುಸುಭಟರು | ಕೆಟ್ಟ
ನೆನುತನಿಷಾದಪಡೆಮುಸುಕಿತ್ತುಹಲಧರನ ||೩೯|| ಅಸಿಮುಸಲಮುದ್ಗರಮುಸುಂಡಿ | ಪ್ರಸರದಲಿಬಹಳಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದ | ವಿಸರ
ದಲಿನೆಟ್ಟಣಿಸಿಬಿಡದಾವರಿಸಿಮೋಹರಿಸಿ || ಮುಸುಕುವರಿಬಲಜಲಧಿಯನುಕೋ | ಪಿಸದೆಕೊಂಡನುನೇಗಿಲಿಘನ | ಮುಸಲನ
ಲಿನೊಳಗುತ್ತಘನತರಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||೪೦|| ಉರುಳಿದವುಗಜಘಟೆಗಳವನಿಗೆ | ಹೊರಳಿದವುಕುದುರೆಗಳುಕಾಲಾ | ಳರೆಗಡಿದ

ತಲೆತೋಳುತೊಡೆಬಸುರುಗಳಲೊರಗಿದುದು ॥ ತೆರಳದವುತೇರುಗಳುರಥಿಕರು । ವಿರಹಿತದಲೇನೆಂಬೆನಾಹವ । ದುರುಭಯಾನ
ಕರಸದಲದ್ದು ದುರುಧಿರಜಲಧಿಯಲಿ ॥೪೧॥ ಕುಣಿವಮಾಂಸಾಶನದಬಹುಶಾ । ಕಿನಿಯರುರುವೇತಾಳಕೋಟಿಯು । ಗಣನೆಗೆಟ್ಟ
ವಲಾಕಬಂಧನಿಹಂಗಸಂಕುಲದ ॥ ಹೆಣನನೆಳದೆಳದೊಯ್ವ ಮಿಗೆಪಾ । ರಣೆಯುಮಾಡುವಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ । ಗಣದಹರಕೆಗಳೆಸದ
ವಾರಣದಲಿಹಲಾಯುಧನ ॥೪೨॥ ಇರಲಿರಲುಸಂಗ್ರಾಮಕೇಳಿಗೆ । ನೆರವನಟ್ಟಿದನೋಮುರಾಂತಕ । ತೆರಳುವನುತನಗೆಂದು
ಕಳದನೊಕತ್ತಲೆಯುಮರೆಯ ॥ ತರಣಿಯನೆಬೆಳಗಾಯ್ತು ಪೌಂಡ್ರಕ । ಧರಣಿಪಾಲಾಥಮನುತನ್ನಯ । ಪುರವಹೊಕ್ಕನುಕಡ
ಲನುದ್ಯನನಾನಿಶಾಧೀಶ ॥೪೩॥ ಮನೆಳಮಂಗಳವಾಯ್ತು ಯಾದವ । ಪುರಕೆಬಂದರುರಾಮಸಾತ್ಯಕಿ । ವರಮಹಾರಥಗದನು
ವಸುದೇವಾದಿಯಾದವರು ॥ ಪುರಜನಾವಳಿಪರಮಹರುಷೋ । ತ್ಕರುಷದಿಂದಿದಿರಾಗಿಬರೆಜಯ । ಶಿರಿಸಮಾಹಿತವಾಯ್ತುನಿತ್ಯಾ
ತ್ಮಕನಪುರಜನಕೆ ॥ ... ... ॥೪೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೦೯೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಅರವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪೌಂಡ್ರಕನನು ಜಯಿಸಿದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಶೌರಿಸಂಗ್ರಾಮದಲಿಪೌಂಡ್ರಕ । ಧಾರುಣೀಶನಸೇನೆಯಸುವನು । ಸೇರಿಸಿದನಂತಕನಪು
ರಕೆಸುದರ್ಶನಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಿನನುದಯವಾಗಲು । ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನುಬದರೀ । ವರವನನಿವಾಸಿಮುನಿಗಳಿಗಿಷ್ಟಾ
ರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯನು ॥ ಕರುಣಿಸುತಬೀಳ್ಕೊಂಡುವಹಿಲದ । ಲಿರದೆಗರುಡನನೇರಿತನ್ನಯ । ಪುರಕೆಬಂದನುಹರುಷವನುಬೀರುತ್ತಪು
ರಜನಕೆ ॥೧॥ ಕಳಸಕನ್ನಡಿವಾದ್ಯರವಮಂ । ಗಳದಲೆಸೆಯಲುಸಾಷ್ಟ್ರರ್ಯಪಾದ್ಯಾ । ದ್ಯಲಘುಸತ್ಕಾರದಲಿಗುಡಿತೋರಣಪತಾಕೆ
ಯಲಿ ॥ ಒಲಿದುಪುರಜನವಿದಿರುಗೊಳ್ಳಲಾ । ಕಳಕಳದವರಸೂತಮಾಗಧ । ಲಲಿತಸಂಸ್ತುತಿಪಾಠವೆಸೆಯಲುಹೊಕ್ಕನರಮನೆಯ ॥
ಬಂದನಸುರಾರಾತಿಯಾದವ । ನೃಂದವೈತರಲಾಸುಧರ್ಮೆಯ । ಲಂದೆಸವಸಿಂಹಾಸನಕೆಸಾತ್ಯಕಿಹಲಾಯುಧರು ॥ ಸಂದಸಾತ್ವತ
ವೃಷ್ಣಿಮುಖ್ಯರು । ಸಂದಣಿಸಲೆಡಬಲದಲುದ್ಧವ । ಗಾಂದಿನೀಸುತಪೃಥುವಿಪೃಥುಗದಸಾರಣಾದಿಗಳು ॥೨॥ ಹೇಳಿದರುವೃತ್ತಾಂ
ತವನುಬಲು । ಗಾಳಗವನಾಪೌಂಡ್ರಕಾಖ್ಯನೃ । ಪಾಲನಲಿಮಾಡಿದುದನಾತನಸೈನ್ಯಸಾಗರವ ॥ ಕೋಲವಡಬಾಗ್ನಿಯಲಿಸಲೆ
ಕ್ಕೆ । ಮೇಳವಿಸಿದುದನದನುಮುರರಿಪು । ಕೇಳಿತಲೆದೂಗಿದನುಹರಹರಯೆನುತಬೆರಗಿನಲಿ ॥೪॥ ಆಗಲದಕೇನಾಯ್ತುವೀರನೃ ।
ಪಾಗಮಕ್ರಮನೈಸಲೇನರಿ । ಕಾಗೆಹದ್ದುಗಳಿಂಗೆಹಬ್ಬವಮಾಡಿದನೆಕುಮತಿ ॥ ಲಾಗಿನಲಿನವ್ಮೊಡನೆಧುರದಲಿ । ತಾಗಿಮರಳಿದನೆ
ನುತಮುರರಿಪು । ಮೂಗಿನಲಿಬೆರಳಿಟ್ಟುಚಿಂತಿಸಿತೂಗಿದನುಶಿರವ ॥೫॥ ಇರಲುಬಂದನುದೂತನೊಬ್ಬನು । ಹೊರಗೆಬಾಗಿಲ
ಮುಂದೆನಿಂದವ । ಸರದವರಬೆಸಗೊಂಡುಹೊಗಿಸಲುಹೊಕ್ಕನೋಲಗವ ॥ ನೆರದಯದುರಾಯರಮಹಾಸಭೆ । ಯಿರವನೀಕ್ಷಿಸುತೊ
ಡಲುಕಂಪಿಸಿ । ಕರಯುಗವಮುಗಿದೆರಗಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿಕೆಲಸಾರ್ದ ॥೬॥ ಆರೆಲವ್ರೊನೀನಾರುಕಳುಹಿದ । ರಾರಭೃತ್ಯನುಹೇಳೆನೆ
ಲುದ್ಧೈ । ತ್ಯಾರಿಬಿನ್ನಹಚಿತ್ತವಿಸುಕಾಶೀಶನೆಂದೆನಿಪ ॥ ಭೂರಿಭುಜಬಲಪೌಂಡ್ರಕಾಖ್ಯಮ । ಹೀರಮಣನಟ್ಟಿದನುದೇವರ ।
ಚಾರುಚರಣಾಂಬುಜದಸನ್ನಿಧಿಗೆಂದನಾದೂತ ॥೭॥ ವಾಸುದೇವನುಗಂಡುತಾನೇ । ದೇಶದಲಿವಿಖ್ಯಾತನೆನಲಿದು । ವಾಸುದೇ
ವನೆನಿಪ್ಪಹೆಸರಿದುನಿನಗಿದೆತ್ತಣದು ॥ ಪಾಶುಪಾಲ್ಯವಲಾನಿನಗೆರಾ । ಜಾಸನಕೆನೀನಾರುಬಯಲಭಿ । ಲಾಷೆಯುಲ್ಲದೆಕಾರ್ಯಸಿ
ದ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲನಿನಗೆಂದ ॥೮॥ ಅರಿಯದವರಜ್ಞಾನಿಗಳುನೀ । ನುರುವದೈವವುವಿಷ್ಣುಧರೆಗವ । ತರಿಸಿದನೆಮತ್ತೊಲಿದುಕೊಂಡಾಡಿ
ದರೆಬೆರತೆಯಲ ॥ ನೆರೆವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಲೀಜಗ । ಕುರುವದೈವವೆತಾನುಜಗವಿದ । ನರಿಯದಾಡುವೆದಿದಕೆನೀಮುಯ್ಯಾನಬೇ
ಡೆಂದ ॥೯॥ ಅವತರಿಸಿದೆನುತಾನುಭೂಭಾ । ರವನುಕಳೆಯಲುಬೇಡಿಕೊಂಡರು । ದಿವಿಜರೆಲ್ಲರುಸಕಲಭೂತಂಗಳಲಿನೆ
ಲೆಕ್ಕೈಪೆಯು ॥ ಸವನಿಸಲುನೀನಾರುಬಿಡುನಾ । ಮವನುಮೂಢಾರೋಪಿತವನಾ । ಹವವಕೊಡುಬಿಡಲಾರದಿರ್ದಡೆಮರೆಯೊ
ಗುವುದೆಂದ ॥೧೦॥ ಎಂನಚಿಹ್ನವೆನಿಪ್ಪಚಕ್ರವ । ನೆಂನದೆನಿಸಃಪ ಗದೆಯುಶಾರ್ಙವ । ನೆಂನಪನುನೀನೇಕೆಧರಿಸಿದೆಪಾಂಚಜನ್ಯ
ವನು ॥ ಎಂನನುಜ್ಞೆಯುಲಜ್ಜದವನಿಯ । ಲನ್ಯರಿದಕಾರರುಪರೇತಕೆ । ಪಂನಗಾರಿಧ್ವಜಗಿಜಂಗಳವಿಭವನಿನಗೆಂದ ॥೧೧॥
ಕಕ್ಕುಲಿತೆಬೇಡಿಲ್ಲವನುಬಿಡು । ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆಯಾಕೆಮಾಣ್ಮೊರೆ । ಯೊಕ್ಕನೆಂದೇನೆಂನದಿವ್ಯಪದಾಬ್ಜವಿಷ್ಟರವ ॥ ಸೊಕ್ಕಿನೀ
ನೆಂನೊಡನೆಸಮರಕೆ । ಹೊಕ್ಕೆಯಾದಡೆಬದುಕುವುದುಹುಸಿ । ಯೊಕ್ಕತುಪ್ಪದಗಾದೆಯುಹುದೆಂದೆಂದನಾಭೂಪ ॥೧೨॥ ಎಂದಡಾತ
ನನುಡಿಗೆಮಿಗೆಘೋ । ಳೆಂದುದಾಸಭೆಸೂಸಿದವುಬಾ । ಯಿಂದತಂಬುಲಗಳುಮಹಾಯದುವೀರಮುಖ್ಯರಿಗೆ ॥ ಮಂದಹಾಸದಲಸುರ

ರಿಪುನಗು | ತೆಂದನಾತನನೋಡಿಪೇಳೆಲೆ | ತಂದೆಹೇಳಂನೊಂಮೆಮಗುಳಂನೊಂಮೆಹೇಳೆನುತ ||೧೩|| ಬಾಕಿನೆಗುವಿರಿಕಂಪ
ನಾನವಿ | ವೇಕಿಯೇತಂನೊಡೆಯನಂತೆನೆ | ರಾಕುಳನುತವಗಂಜದಟ್ಟಿದನೆಂನನಿಂದಿದಕೆ || ಸಾಕುತಾನೇನೆಂಬೆನೊಡೆಯಂ |
ಗೇಕಮತ್ಯದಲಡನುಬೆಸಸೂ | ದಾಕೆವಾಳರೆನಲ್ಕೆನಗುತಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೪|| ಅರಿಯದವನೇಪೌಂಡ್ರಕನುನೀ | ಪರಿಜದಿ
ರಿತಾವಿಷ್ಣುವೆಂದಿದ | ನರಿಯದವರಾಡುವರುತನಗಾನೆಂಬಹುಕೃತಿಯು || ಹೊರಿಗೆಯಲ್ಲದರಿಂದನಿರಹಂ | ಮರಿಪಡೆಂಸಯಸಹಜ
ವದರಲಿ | ತೆರಹುಹುಗದೀನಾಮರೂಪಕ್ರಿಯೆಗಲ್ಲಂಗೆಂದ ||೧೫|| ತಪ್ಪಿನುಡಿವನೆಪೌಂಡ್ರಕನುತನ | ಗೊಪ್ಪಲೀವ್ರುಸೆಪಾಸುದೇ
ವನೆ | ನಿಪ್ಪಹೆಸರಿದುಸಹಜಚಕ್ರಾದ್ಯಾಯುಧಂಗಳಲಿ || ಒಪ್ಪವಪೆಹೆಸೆಯಲ್ಲಬೇರೆನಿ | ಪಿಪ್ಪವಸ್ತುವೆಯಲ್ಲಿಬಿಡುವೆನು | ತಪ್ಪದಾ
ತನಮೇಲೆಸಕಲವನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೬|| ಬಹೆವ್ರುನಡೆನಡೆನಿಂನೊಡೆಯನೇ | ನಹಪವೇಳ್ದನದೆದಿಟಕೆತಾ | ನಹೆನುಸಂಶಯು
ವಿಲ್ಲಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲತಂನೊಂದು | ಸಹಜವನುನೀಹೋಗೆನುತಘನ | ಮಹಿಮನಾತನಕಳುಹಿರಥಸಂ | ನಹಿತವಾಗಲೆನುತ್ತದಾರುಕ
ನೊಡನೆನೇಮಿಸಿದ ||೧೭|| ಬಂದುದಾಕ್ಷಣದಲಿಮಹಾರಥ | ಒಂದೆಸೆಗೆಗಜಘಟೆಗಳೊಡ್ಡಿದ | ವಂದವಡದಶ್ವಾವಳಿಗಳೊಡನೊ
ಡನೆರಥನಿಕರ || ಸಂದಣಿಸಲಡರಿದನುರಥವನು | ದುಂದುಭಿಯಕಹಳೆಗಳನಾಗಧ | ವಂದಿಗಳಕಳಕಳದಲಸುರಾರಾತಿವಹಿಲದಲಿ||
ಭೂರಿಭುಜಬಲಶೌರ್ಯಯುತರ | ಕ್ರೂರಸಾತ್ಯಕಿಪೃಥುವಿಪೃಥುಗದ | ಸಾರಣೋದ್ಧವಮುಖ್ಯವರಯಾದವಮಹಾಭಟರು ||
ಮೇರೆದಪ್ಪಲುಬಹಳಸೇನಾ | ಭಾರದಲಿಕಲ್ಪಾಂತಪಾರಾ | ವಾರವೆನೆನಡೆತಂದುಬಿಟ್ಟುದುವಾರಣಾಸಿಯಲಿ ||೧೯|| ಪುರದಹೊರ
ಬಾಹೆಯಲಿಶಂಖವ | ನಿರದೆಮೊಳಗಿಸಿಪೌಂಡ್ರಕನಕರೆ | ಕರೆಮಹಾವಿಷ್ಣುವನುಕಾಂಬೆವೆನುತ್ತದೂತರನು || ಭರದಲಟ್ಟಿದರವ
ರುನೃಪನನು | ಕರದರೇಳೇಳಾಹವಕೆನಿಂ | ದಿರುಮನದಧೃತಿಯುಳ್ಳಡೆಂದರುಚರರುಕೈನೆಗಹಿ ||೨೦|| ಕೇಳುತವೆಹೊಸಹೊ
ನ್ನಗರುಡನ | ಮೇಳವಿಸಿರಥದೊಳಗಿರಿಸಿತಾ | ಡೇಳ್ದನುಕೃತ್ರಿಮದರಾರಿಗದಾಬ್ಜವೆಂಬಿವನು || ಮೇಲುಕಪ್ಪಿನಮೈಸಿರಿಯ
ಭೂ | ಪಾಲನೆದ್ದನುತುರಗರಥಕಾ | ಲಾಳುಗಜಘಟೆಯುಸವಬಹಳಾಕ್ಷೋಹಿಣಿಗಳೊಡನೆ ||೨೧|| ಹೊಡವಭೇರಿಯನಿಸ್ಸಳದ
ಗಡ | ಬಡೆಯಕೈವಾರಿಗಳಬಿಡದು | ಘ್ಗಡಿಪಬಿರುದಿನಕಹಳೆಗಳಸುಭಟರಮಹಾರಥದ || ಖಡುಗಶರಶೂಲಾದಿಶಸ್ತ್ರದ | ಗಡಣ
ಗಗನವನಳ್ಳಿರಿಯಲಾ | ಪೊಡವಿಪತಿಕಡುಬಿಂಕದಲಿನಡೆತಂದನಾಹವಕೆ ||೨೨|| ದೂರದಿಂದಾಪೌಂಡ್ರಕಾಖ್ಯನು | ಹೀರವಣ
ಣನಾಗವಮನವನುದ್ಯೆ | ತ್ಯಾರಿಕಂಡನುಭುಜಚತುಷ್ಟಯುಗಳಲಿರಂಜಿಸುವ || ಭಾರಿಗದೆಯನುಶಂಖಚಕ್ರೋ | ದಾರಶಾರ್ಙ್ಗಂಗ
ಳನುಕೌಸ್ತುಭ | ಪೇರುರದಶಿರಿವತ್ಸಪೀತಾಂಬರಗಳೆಸದಿರಲು ||೨೩|| ಕೃತ್ರಿಮವೆನಿಪ್ಪೊಂದುಗರುಡನ | ಪುಥ್ಥಳಿಯನಿರದೇ
ರಿಕೈಗಳ | ನೆತ್ತಿಕೆಲದವರಿಂಗೆಕೈವಾರಿಸುವುದೆಂದೆನುತ || ಮತ್ತೆತನ್ನನುತಾನೆನೋಡಿನ | ಗುತ್ತಬಹಭೂಪಾಧಮನಕಾ | ಣುತ್ತ
ಗಹಗಹಿಸಿದನುದನುಜಾರಾತಿಕೈವ್ರೊಯಿದು ||೨೪|| ನಟ್ಟವಿಗನೋನೃಪನೊಮರ್ಝಯೆನು | ತಟ್ಟಹಾಸವಮಾಡಿಕೈವರೆ |
ಗುಟ್ಟನಗುವಯದುಪ್ರವೀರರಬಹಳನಿರ್ಘೋಷ || ಪುಟ್ಟಿಸಿತುಭುವನವನುಕಾಣುತ | ದುಷ್ಟಮನದನೃಪಾಲನೆಡಬಲ | ಕಿಟ್ಟ
ಣಿಸಿಕ್ಕೈವೀಸಿದನುಕೈಸಂನೆಯಲಿಭೂಪ ||೨೫|| ಸಿಡಿಲುಗಳುಸಹಿತಭ್ರಚಯವವ | ಗಡಿಸಿರವಿತಾರಾಗ್ರಹಾವಳಿ | ಯಡಸಿಕ
ವಿವಂದದಲಿಪೌಂಡ್ರಕರಾಜಭಟನಿಕರ || ಖಡುಗಪಟ್ಟಿಸಪರಶುಶೂಲದ | ಗಡಣದಲಿಮುಸುಕಿದರುಬಾಣದ | ಕಡಲಕವಿಸಿದ
ನೊಂದುನಿಮುಷಾರ್ಧಾರ್ಧಮಾತ್ರದಲಿ ||೨೬|| ಆಟಗಾರನಪಡೆಯಲಾನಿಂ | ಮಾಟವಿದುಲೇಸಾಯ್ತುಕಾಲನ | ನೋಟವಿ
ದುನಿಮಗೆನುತಕ್ರೆಗದುಮಹಾಸ್ತ್ರಸಂಚಯವ || ನಾಟಿಸಿದನವರವರಕಾಯದ | ಕೋಟಿರದಕುಹರದಲಿಕಾಲನ | ಚೀಟುಗಳುಕ
ವಿವಂತೆಕವಿದವುಹರಿಶರವ್ರಾತ ||೨೭|| ತೋಲಗಿರೈಬಣಗುಗಳುನೀವೆಲ | ವೇಪ್ರೊತ್ರೋರಿರೆನಿಮ್ಮವಿಷ್ಣುವ | ನೋಲಿದುಕಾಣಿ
ಸಿಕೊಂಬುದೆನ್ನನುಬಾಣಪ್ರೌಢೆಯಲಿ || ಸಲಿಸುವೆವ್ರುತವೆನುತಲಾನೃಪ | ಬಲವನದನೊಡೆತುಳಿದುಹಾಯ್ದನು | ಕೊಳಗುಳದಲಾ
ಪೌಂಡ್ರಕಾಖ್ಯನೃಪಾಲನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೨೮|| ಎಲವ್ರೊಬರಿದೇದೂಷಮುಖದಲಿ | ಗಳಹಿದೆಯಲಾಸಮರಮುಖದಲಿ | ತೊಲಗಿನಿ
ಲ್ಲದೆಕೊಂಬುದೆನ್ನಮಹಾಸ್ತ್ರಸಂತತಿಯ || ಛಲವಬಿಟ್ಟರೆಮರಳುಜಳ್ಳದ | ಡಳವಿಗೊಡುಅಲ್ಲಡಡೆನಿಂನನು | ಮಲಗಿಸುವೆನಸಾ
ಘೆಶಯನದಲೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೯|| ಎನುತಕ್ರೆಗದಾಪೌಂಡ್ರಕನತನು | ನನೆಯಲೆಚ್ಚನುಬಾಣನಿಕರದ | ಲನಿತುವನುಕಡಿದೆ
ಚ್ಚನಾನೃಪನಸುರವೈರಿಯನು || ದನುಜರಿಪುಬಳಿಕವನರಥವನು | ಧನುವನಶ್ವಾವಳಿಮಣಿಧ್ವಜ | ಕನಕಚಮರಚ್ಛತ್ರನಿಕರಂ
ಗಳನುಖಂಡಿಸಿದ ||೩೦|| ಉಡಿದರಥವನುಬಿಸುಟುಖಡುಗವ | ತುಡುಕಿಘಸಘಡನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನು | ತಡರಿದಾಟೋಪದಲಿಬರು
ತಿರಲವನಮಸ್ತಕವ || ಕಡುಗಿಚಕ್ರದಲಿಡಲುತಲೆಯನು | ಕಡಿದುಹಾರಿದುದಂಬರಕೆಸುರ | ರೊಡನೆಜಯಜಯಕೃಷ್ಣಜಯಯೆ
ನುತಿರ್ದರಭ್ರದಲಿ ||೩೧|| ಕಾಶಿರಾಜನಮಕುಟಮಣಿಗಳ | ಭಾಸುರದ್ಯುತಿಯೆನಿಪತಲೆಯನು | ಕೇಶಿಕೂರಲಗಿನಲಿಕೆಡಹಿದನ
ವನಪುರದೊಳಗೆ || ಆಸಕಲಪುರಜನಸತೀಜನ | ದೇಶಜನಗಳುಕಂಡುತಲೆಯನು | ಹಾಸಿಕೆಡದರುಧರೆಗೆಪತಿಯಳವಿನಲಿಹಳವಿ
ಸುತ ||೩೨|| ಇಂತುಪೌಂಡ್ರಕಕಾಶಿರಾಜನ | ನಂತಕನಪುರಕಟ್ಟಿದನುಜಕು | ಲಾಂತಕನುಮರಳಿದನುಜಯರವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ

ಯಲಿ ॥ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲಮರಜಯವೋ । ರಂತೆಹೊಗಳುತ್ತಿರಲುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಂದೈತಂದುಹೊಕ್ಕನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ॥ ಅತ್ತಲಾಪೌಂಡ್ರಕನೃಪಾಲನ । ಹೆತ್ತಮಗನುಸುದಕ್ಷಿಣನುಪಿತೃ । ಕೃತ್ಯವನುನೆರೆಮಾಡಿಶೋಕಾತುರನುಬೇಗದಲಿ ॥ ಹೊತ್ತವಂತಸ್ತಾಪದಲಿಮರು । ಗುತ್ತುಪಾಧ್ಯರುಸಹಿತಹೊಕ್ಕನು । ಕೃತ್ತಿವಾಸನಮರೆಯನಧಿಕತಪಸ್ಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ದಕ್ಷಮಖವಿಧ್ವಂಸಿಬಳಿಕಸು । ದಕ್ಷಿಣಗೆವೈದೋರಿನುಡಿದನು । ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿಯವೇದಿಕೋನಿಂನಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನು ॥ ಲಕ್ಷಿಸಲುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವೆನಿಪವಿ । ಪಕ್ಷದಲಿಯಾಜಿಸಿದಡಹುದೆನು । ತಕ್ಷರಲಿತಮುಕ್ತನಂತರ್ಧಾನದಲಿನಿಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಬಳಿಕಹರನಾದೇಶದಲಿನೃಪ । ಕುಲವಿನಾಶನಮೂರ್ತಿಕೃಷ್ಣನ । ಕೊಲುವಭರದಲಿಬೇಳ್ವಚಿದನಂದಾಭಿಚಾರವನು ॥ ನಿಲುಕಿಹವಿಯನುಮೆಲುವಕೊಂಡದ । ತಳವಬಗಿದುಹುತಾಶನನುಘೂಳು । ಘೂಳಿಸುತೆದ್ದನುಘೋರತರಮೂರ್ತಿಯನುನೆರೆತಳದು ॥ ೩೬ ॥ ಕಂಗಳಲಿರವಿರಥದತೇಜವ । ನುಂಗುವಂತಿರೆನೆಗದುನಡವುತ । ಜಂಗಮಾಚಲಗುಹೆಯವೋಲುಗ್ರಾಸ್ಯವಿವರದಲಿ ॥ ಹಿಂಗದಾವಳಿಸುತ್ತನಭನನು । ಜಂಗಮಾರುತತಾಳಮರಗಳ । ಭಂಗಿಸುವಕಾಲ್ಗಳಲಿನಿಂದನುವೀರನಭಿಮುಖಕೆ ॥ ೩೭ ॥ ಉಗ್ರಮುಖದಂಷ್ಟ್ರವನುಬಹಳೋ । ದಗ್ರಭ್ರುಕುಟೀಬದ್ಧನಿಕಟ । ವ್ಯಗ್ರಜಿಹ್ವನನಾಸುದಕ್ಷಿಣನೇರಿಕ್ಕೈಮುಗಿದು ॥ ನಿಗ್ರಹಿಸುಯಾದವರನೆಂದಾ । ವ್ಯಗ್ರಮತಿಬೆಸಸಿದಡೆನಡದನ । ಭಗ್ರಜಾವಳಿಗಳನುಮೆಲುವಂದದಲಿಬಾಯ್ದೆರದು ॥ ೩೮ ॥ ಚಂಡಭೂತಪ್ರಕರನಿಕರದ । ತಂಡದಲಿಮೋಹರಿಸಿದನುದಿಗುಮಂಡಲವನಂಡಲವೃತ್ತೈತಹಕೃತ್ತಿಪುರವಣೆಯ ॥ ಕಂಡುದಾದ್ವಾರಕಿಯಜನಭಯ । ಗೊಂಡುಕೆಟ್ಟೆವೆನುತ್ತಹರಿದಾ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನನುಮರೆಯೊಗುತಂದರಾಳಿಗವ ॥ ೩೯ ॥ ದೇವರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸೆಂಮನು । ದಾವುದೆಂದಾವರಿಯೆಪುರಿಯಲಿ । ಜೀವೃತಿದೆಜಗದರಿಯೆಭುವನಪ್ರಳಯದಂದದಲಿ ॥ ಓಪೊನೋಡುವಡಂಜುವೆವುಗತ । ಜೀವರಾದೆವುಕೃಷ್ಣನೀನೇ । ಕಾವುದೆಂಮನುನಿಂಮಭಕತರನೆಂದುದಖಿಳಜನ ॥ ೪೦ ॥ ನೆತ್ತಪನುಜಗದೀಶನಾಡುತ । ಚಿಕ್ತವಿಸುತುದ್ಧವನೊಡನೆನಗು । ತತ್ತಲಾಡುತ್ತಾಡುತವೆನೀವಂಜಬೇಡೆನುತ ॥ ಎತ್ತಿನಿಜವಾಮೋಂನತಾಮಳ । ಹಸ್ತಪಂಕಜದಳವನಭಯವ । ನಿತ್ತನಾಪರಿಜನಕೆಬೆಸಸಿದನಾಸುದರ್ಶನನ ॥ ೪೧ ॥ ಭಾನುಕೋಟಿಪ್ರಭೆಯಜನ್ಮ । ಸ್ಥಾನವೋಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲಕೃ । ಶಾನುವಿನತಾಯ್ಮನೆಯೊಮೇಣ್ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತಕನ ॥ ಆನನವೊಹರಹರಯೆನುತಭ । ಗ್ನಾನನಾಕ್ಷಿಗಳಾಯ್ತುಪುರಜನ । ಜಾನಪದಜನನಿಕರನೋಡಿಮಹಾಸುದರ್ಶನವ ॥ ಲನನಾಕಾಶವನುದಶದಿಗು । ವಳಯವನುಪಾತಾಳಲೋಕಂ । ಗಳನುತಾರಾಗ್ರಹನಿಕರಕಲ್ಪಾಂತವಾಪಿಗಳ ॥ ನಿಳಯವನುತಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನೋ । ಜ್ವಲಮಹಾನಿಜತೇಜದಲಿಮು । ಕ್ಕಳಿಸಿದುದುಹರಿಚಕ್ರವೊಂದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಉರಿದದೋಜಗವೆನುತಸುರರಂ । ಬರದಲುಲಿಯಲುಜಯಜಯಖಿಳೇ । ಶ್ವರಹರಿತ್ರಾಹೀಶರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸೆಂದೆನುತ ॥ ಸುರಿಯೆಸುಮನೋವೃಷ್ಟಿಯನುಖೇ । ಚರರುಭಯದಲಿವಿಹಾರಿನಡದುದು । ಪರಮಪುರುಷಮಹಾಸ್ತ್ರನಾಕೃತ್ಯಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ॥ ೪೪ ॥ ತ್ತಲಾಗಮಹೇಶ್ವರಾಹ್ವಯ । ಕೃತ್ತಿಯದುಚಕ್ರಾನಲಾಹತ । ವೃತ್ತಿದಲಿತಿರುಗಿತ್ತುಮಗುಳೆಸುದಕ್ಷಿಣನಪುರಕೆ ॥ ತುತ್ತುಗೊಂಡುದುಮೊದಲಲವನನೆ । ಮೃತ್ಯುವಾದುದುಪುರಜನಕೆಪುರ । ಹೊತ್ತಿಹೊಗದದುಕೊಂದುದಲ್ಲಿಯಕೊಂಡವನುಬಗಿದು ॥ ೪೫ ॥ ಚಕ್ರರಾಜನುಹರಿದುಕೃತ್ಯೆಯ । ನಾಕ್ರಮಿಸಿಜಯಿಸುತ್ತಮೊಳಗು । ತ್ತುತ್ಕ್ರಮಿತಕೋಪದಲಿನೆರೆಸುಟ್ಟುರುಹಿಮುರಿಮುರಿದು ॥ ಕ್ರಮಾತ್ಮನಪುರವನಾಪರ । ಚಕ್ರವನುನಿರ್ಧಾಮಧೂಮೋ । ಪಕ್ರಮವನೆರೆಮಾಡಿಮರಳಿದುದೊಡೆಯನಂಸಕಕೇ ॥ ೪೬ ॥ ದುಶುಭೋದಯವಖಿಳಲೋಕ । ಕ್ಕಿದುಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಕರವಿಂ । ತಿದುಮಹಾಘವ್ಯೂಹನಾಶನವಿದನುಕೇಳಿದಡೆ ॥ ಮುದದಭಿವರ್ಣಿಸಿದಡಚ್ಯುತ । ಪದವನೀವುದುದೇಹಸಂತ್ಯಾ । ಗದಲಿಹರಿಗುಣಗಣಪರಾಕ್ರಮವರ್ಣನವಿದೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಕೇಳುವುದುಸಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿನೆರೆ । ಹೇಳುವುದುಹರಿಬುದ್ಧಿಯಲಿಹರಿ । ಲೀಲೆಯನುಸಲೆಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಫಲಪ್ರದವನಿದನು ॥ ಪಾಲುಮದ್ದಾಂತೆಕರ್ಣವಿ । ಶಾಲಸುಖಭವದುಃಖಹರಕರು । ಣಾಳುನಿತ್ಯಾನಂದಮುಕುಂದಚರಿತ್ರವಿದುಧರೆಗೆ ॥ ॥ ೪೮ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೫ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೦೬೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಅರವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಮನ್ಮಥನು ಶಂಬರಾಸುರನಂ ಗೆದ್ದು ರತಿಸಹಿತ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಬಂದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಶಂಬರನತಲೆಗೊಂಡುಸಮರದ । ಲಂಬುಜಾನನೆಸಹಿತಕಮಲದ । ಳಾಂಬಕನಹೆಂಮಗನು
ಬಂದನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ ॥ … … … …

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಬುಜಾಕ್ಷಿಗರ್ಭವ । ಧರಿಸಿದಳುರುಕ್ಮಿಣಿಮುಕುಂದನ । ಪರಮತೇಜವಧರಿಸುವಂತಿರಲಿರಲುನವಮಾಸ ॥ ಭರಿತವಾದುದುಬಳಿಕಪಡೆದಳು । ವರಕುಮಾರನನೊಯ್ದನಾಶಂ । ಬರನುತನಗೆವಿರೋಧಿಯೆಂಬುದನರಿದುಬಾಲಕನ ॥ ೧ ॥

ಜಲಧಿಯಲಿಬೀಸಾಡಿಹೊಕ್ಕನು | ನಿಳಯವನುಸುರನ್ವರಿಹಸುಳಿಯ | ಳಳಲಳಲುನುಂಗಿತ್ತುಮತ್ಸ್ಯವದೊಂದುಬಾಲಕನ || ಬಳಿ
ಕವಿಹಾನಗ್ರಾಹಿಗಳುಬಲು | ಮಳೆಗಳನುಬೀಸುತ್ತಮತ್ಸ್ಯ | ವಳ್ಳಯೊಡನೆಹಿಡಿದರುಮಹಾಮತ್ಸ್ಯವನುಧೀವರರು ||೨|| ಹಿಡಿದು
ತೋಳತೋಳತೋಳಗುವಾಹೇ | ರೊಡಲಮತ್ಸ್ಯವಪ್ರಯೋಗ್ಯವಿದುತಂ | ಮೊಡೆಯಶಂಬರಗೆನುತದೂತರುದಾನವೇಶ್ವರಗೆ || ಕೊ
ಡಲದನುಕೊಡಿಸಿದನುಬಾಣಸಿ | ಯಡಿಗೆತರಲದಶೀಳುತೊಬ್ಬಳು | ಮಡದಿಕಂಡಳುಮತ್ಸ್ಯದುದರದಲೆಸೆವಬಾಲಕನ ||೩||
ಆಲಿಗಳುಕೋರವಿಸುತಿವೆನರ | ಬಾಲಕನುಶಿಶುವೆನುತತೆಗೆದಾ | ಬಾಲೆಮಾಯಾವತಿಯಕೈಯ್ಯಲಿಕೊಟ್ಟಳರ್ಭಕನ || ಲೋಲಲೋ
ಚನೆನೋಡಿದರೆಗನ | ಲಾಲಿಸುತ್ತಿರೆವಿಷ್ಣುಭಕುತಿಯು | ಭಾಳನೇತ್ರನುಬಂದನಲ್ಲಿಗೆನಾರದವ್ರತಿಪ ||೪|| ಗಂಡನೀತನುನಿನ
ಗೆಸಾಶಯು | ಗೊಂಡುನೋಡದಿರಬಲೆಪೂರ್ವದ | ಹೆಂಡತಿಯಲಾನೀನುಕಾಮನಸತಿರತೀದೇವಿ || ಖಂಡಪರಶುವಿನಕ್ಷಿಶಿಖಿಕ್ಕೆ |
ಕೊಂಡಕಾಮನುಜನಿಸಿದನೆಲಾ | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಂಗೆರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಯರಲೆಂದ ||೫|| ತನಗೆಹಗೆಯೆಂದೊಲಿದುಶಂಬರ | ನೆನೆ
ದೆಮನನಿದಿಕಿದನುಶಿಶುವನು | ವನಧಿಯಲಿತಪ್ಪೆತ್ಯೈರೈತಂದಿತ್ತರೀತಂಗೆ || ದನುಜನರಿಯದಪ್ರೋಲುರಕ್ಷಿಸು | ಮನುಮಥನನೆಂ
ದೇರದುನಾರದ | ಮುನಿನೆನೋನಾರಾಯಣಾಯೆನುತಡರಿದನುನಭವ ||೬|| ಮುನಿಪಬಿಜಯಂಗೈದನತ್ತಲು | ವನಿತೆಮಾ
ಯಾವತಿಮುಕುಂದನ | ತನಯನನುಪತಿಬುದ್ಧಿಯಲಿಸಲಹಿದಳುಬಾಲಕನ || ಅನುಪಮಾಮೃತಪಾನವರಭೋ | ಜನಗಳಲಿಬೆಳ
ವೃತ್ತಲಿರ್ದನು | ದನುಜನಂತರ್ಗೃಹದಲಾಬಾಣಸಿಯಮನೆಯೊಳಗೆ ||೭|| ವೀರಬೆಳದನುರತಿಯಮನದವಿ | ಕಾರವೇಬೆಳವಂತೆ
ಸೊಬಗಿನ | ವಾರಿಧಿಯಲಾಕಾಮನೀನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ || ಚಾರುತರಸರ್ವಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯು | ಭೂರಿತೇಜದಸೌಕುಮಾ
ರ್ಯೋ | ದಾರಗುಣನಿಧಿಹರಿಸಿದನುನೋಡುವರಕಣ್ಮನವ ||೮|| ಮಾತೃಬುದ್ಧಿಯಲಿಹನುಬಾಲಕ | ನಾತಳೋದರಿಯಲಿಸತಿಗೆ
ಸಾ | ಜ್ಞಾತನಿಜಪತಿಯೆಂಬಬುದ್ಧಿಯೆಬಲಿದುದಾತನಲಿ || ಮಾತಿನಲಿಚೇಷ್ಟೆಯಲಿನಯನ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿಸಂಕರುಹಮುಖಿವಿಪ |
ರೀತಭಾವದಲಿರಲುಕಂಡನುಕಾಮನಂಗನೆಯ ||೯|| ತಾಯೆಹೇಳೇನೌಮನೋಭಿ | ಪ್ರಾಯವಿದುಸಂಪ್ರತಿವಿಪರ್ಯಯ |
ದಾಯತಾತ್ಮಜನಾದತಂನಲಿಯನ್ಯಥಾಬುದ್ಧಿ || ಹೇಯವಲೌವಾತಕಕೆದಿಟ | ಬೀಯವಾಳ್ವರೆಮನವನೇತಕೆ | ಜಾಯೆಯಂತಿ
ರೆವೆಹಳ್ಳಿತಂನನುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ||೧೦|| ಯೆಂದಡಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲತಂನವನು | ಕೊಂದೆವಾಪಿವ್ರಥಾಭಿಯೋಗವ | ನಿಂದುಶಂನಲಿಸಾಚಿದೆ
ಯಲಾತಂನಮಗನೆಂದು || ಸುಂದರಾನನನಿನಗೆತಾನಾ | ರೆಂದುಕಂಡೆವ್ರಥಾಶಿಶುತ್ವದ | ಮಂದಮತಿಯನುಮರೆಯಬೇಡೆಂದಳು
ಸರೋಜಮುಖಿ ||೧೧|| ನೀಸಲಾಪೂರ್ವದಲಿಕಾಮನು | ತಾನಲಾರತಿನಿಂನಸತಿಮುನಿ | ದಾನಿಟಲಲೋಚನನುಸುಟ್ಟಡೆ
ಬೆಂದುಮತ್ತಿಂದು || ಮಾನನಿಧಿಜನಿಸಿದೆಮುಕುಂದನ | ಮಾನಿನಿಗೆಮಗನಾಗಿಬಲ್ಲಕಿದ | ನೀನಹೇಳುವೆಮಾನಭಂಗವನೆಂದಳಬು
ಜಾಕ್ಷಿ ||೧೨|| ಕೊಂದೆತಲೆಯನುನೀನೆನುತ್ತೀ | ಶಂಬರನುಜನಿಸಿದಶಿಶುವನೊ | ಯ್ದಂಬುಧಿಗೆಬೀಸಾಡಿಬರೆನುಂಗಿದುದು
ವರಮತ್ಸ್ಯ || ಶಂಬರಗೆಬಂದುದಗುಶೀಳದ | ರಂಬುಚರರಲಿನಿಂನಕಂಡೆನು | ನಂಬದೆನುನಾರದನಮಾತಿನಲೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||
ಕೊಲ್ಲಹಗೆಯನುನೀಗವಾಡೆಲೆ | ವಲ್ಲಭನೆಸಂಶಯವಮಾಡದಿ | ರೆಲ್ಲನಿತನಿದರೊಳಗೆಮರುಗುವರಿಲ್ಲನಿಂನವರು || ಬಲ್ಲಿ
ದನುಮಾಯಿಯಲಿಸುರರಿಗೆ | ತಲ್ಲಣವಮಾಡುವನುದಾನವ | ಮಲ್ಲನೀತನುಬಡವನಲ್ಲೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ||೧೪|| ಅತು
ಳಬಲನಮರಾರಿನಾಯಿರಾ | ಶತವಿದನುನೀನಾಶನನುತ | ತ್ಪ್ರತಿವಿದಿತಮಾಯೆಗಳಲೇಕೊಲ್ಲೆನುತನಿಜಪತಿಗೆ || ಸತಿಶಿರೋಮಣಿ
ಕಲಿಸಿದಳುಸಂ | ಮತವೆನಿಪತದ್ವಿದಿತಮಾಯಾ | ಶತವನಾಮಾಯಾವಿನಾಶನವಿದ್ಯೆಗಳುಸಹಿತ ||೧೫|| ಏಳುಕರೆಕರೆದುಸ್ಟರಿಪು
ವೆನು | ಕಾಳಗಕೆಹಿಡಿಗದೆಯನೆನುತಾ | ಬಾಳೆಕೊಟ್ಟಳುಗದೆಯನೊಪ್ಪುವಕವಚಸೀಸಕವ || ಬಾಳೆನುತನವರತ್ನಭೂಷಣ |
ಜಾಲವನುಕೈಕೊಂಡುಮಿಗೆಬಿ | ಲ್ಲಾಳುಗಳನಾತಾರಹೊರವಂಟನುಮಹಾಹವಕೆ ||೧೬|| ಹೊಯ್ದುಭುಜನನುನಿಂದನಿದಿ
ರಲಿ | ಕೈದುಕಾರರದೇವನೊಪ್ಪಿದಕೈದುಹಿಣಿಲಲಿಬೆಂಗಲವಗೊಂಡೆಯದತೊಂಗಲಲಿ || ಐದೆಯನುಕಡೆಗಣಿಸುತಸುರನ | ಬ್ಬೆ
ದುಕದನುಬಾರದಿರ್ದಡೆ | ಕೆಯ್ದುಬಂಟನವುಗನಸುರನನಾತನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೧೭|| ಅರೆಲಪ್ರೊಕರಪವನುತಂನನು | ವಾರಿಧಿ
ಯಮನೆಯವನೊಬೆಟ್ಟದ | ಧಾರಣಿಯಮುಕ್ಕಣನೋವ್ಯೈಗಂಣಶತಮುಖನೊ || ಅರೆನಲುಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲದ | ಭೈರವನಹೆತ್ತೈ
ಯ್ಯನೆಲಮ | ರಾರಿತಳದನುಕಂಗಳಲಿಘನರೌದ್ರಮಯರಸವ ||೧೮|| ಕೊಂಡುಗದೆಯನುಜಗಪನುರುಹುವ | ದಂಡಧರ
ನೆಂದದಲಿಕಂಣಲಿ | ಕೆಂಡವನುಕಾರುತ್ತಗರ್ಜಿಸಿಕೆದರಿಮಿಸೆಗಳ || ದಿಂಡುದಿರುಹುತ್ತುಗಿದುಸಮರಕೆ | ಗಂಡುಗಲಿಹೊರವಂಟ
ನಬುಜಭ | ವಾಂಡಮುಂಡಲಬಿರಿಯಲುಬ್ಬುವಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||೧೯|| ಆರುನೀನೆಲವೆಲವೊನೆಟ್ಟನ | ನೇರಿವ್ಯಾತ್ಯುವಕರವೆ
ನೀಹೇ | ಳಾರಶಿಶುವಸುತಂದುಬೀಸಾಡಿದೆಮಹಾಬ್ಧಿಯಲಿ || ವೀರನೀನೆಂತುಳಿದೆದೈವವ | ದಾರರಕ್ಷಿಸದೆಲವ್ರೊತಂದವ | ನಾರು
ದೇಗನೆತಂದಮತ್ಸ್ಯವಕೇಳುಮೋಗೆಂದ ||೨೦|| ರಕ್ಷಿಸಲಿನೋಡುವೆನುನಿಂನನು | ರಕ್ಷಿಸುವದೈವವನೆನುತರೋ | ಷಾಕ್ಷಿಬ
ದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿಭೀಷಣವದನನಬ್ಬರಿಸಿ || ಅಕ್ಷಯನಹೆಂಮಗನದೃಥಕರ | ವಕ್ಷವನುತೆಗೆದಾರ್ದುಗದೆಯಲಿ | ರಕ್ಷಿಸುವದಿದೆಕೊಳ್ಳೈ

ಸುತತಿರುಹಿಟ್ಟನಮುರಾರಿ ॥೨೧॥ ಏನನೋಡುನೆಪಾಪಿಸ್ಯೈವವಿ | ಹೀನರಿಗೆಜಯವುಂಟೆಸೈವಾ | ಧೀನವೆಲ್ಲಾಜೀವಜಾತದಯಾ
ಪಯುಂಗಳಲಿ ॥ ನೀನೆಕಂಡೆಯಲಾದುರಾತ್ಮಕ | ಮೀನಜಠರದಲುಳಿದತಂನಪೆ | ಘಾನವನುನೋಡೆನುತಗದೆಯಲಿಕೆಡಹಿದನುಗ
ದೆಯ ॥೨೨॥ ಇಟ್ಟನಾತನಶೂಲದಲಿಕಡಿ | ದೊಟ್ಟಿದನುಖಡುಗದಲಿಬಳಿಕೀ | ದುಷ್ಟಮರ್ದನನಸುರರಿಪುಬೆರಗಾಗಿಕಡುಮು
ಳಿದು ॥ ಪಟ್ಟಸವನಪಮುಸಲಪರಶುಗ | ಳಿಟ್ಟಸಬಳನೆನಿಪ್ಪವನುಮೊಗ | ದಿಟ್ಟಶನಿತುವೆನವರಬಳ್ಳಿಯಲಿಕಳುಹಿದನುಕಾಮ ॥
ತೀರ್ದವೇಕೈದುಗಳುನೋಡಿಂ | ನಾದಡಿದೆಕೊಳ್ಳೆನುತಗದೆಯಲಿ | ಭೇದಿಸಿದನವನುರವನುರುವಿಕ್ರಮನುಕಡುಮುಳಿದು ॥ ಮೇ
ದಿನಿಗೆಬೀಳುತ್ತಬೀಳು | ತ್ತಾದುರಾತ್ಮಕನಡುಗಿನಿಂದನು | ವ್ಯಾದೆಗದುಮಾಯೆಯಲಿಸಮರೋದ್ಯೋಗಪರನಾದ ॥೨೪॥ ಸರ
ಳಮಳೆಯನುಕರೆದನಖಿಳೇ | ಶ್ವರನಮಗನಲಿಧರನೆಡುಗಲಾ | ಮರಿಸಿದುದುಕೆಂಧೂಳಿಮುಸುಗಿತುಕೂಡೆದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ಉರುಳಿದ
ವುಹೆಂಮರಸಹಿತಕುಲ | ಗಿರಿಗಳುದಿರಲಿನೂಕಿದವುಸಾ | ಗರಗಳೇಳೊಂದಾಗಿಕತ್ತಲೆಕವಿದುದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೨೫॥ ಕೊಲ್ಲುಕಡಿತಿ
ನ್ನೆನುತದೆಸೆಗಳು | ತಲ್ಲಣಿಸಲಾಮರಿಸಿರಾಕ್ಷಸ | ಮಲ್ಲರುರುಬಿದರುರಭಯಂಕರವದನಭೀಷಣರು ॥ ಶಲ್ಯಯುದಸಬಳದಕಠಾರಿಯ |
ಥಳ್ಳುರಿಯನುಗುಳುವಮಹಾಸ್ತ್ರದ | ಗಲ್ಲಣೆಯಗಜರಿನಮಹಾಭಟರೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥೨೬॥ ಬೀಸಿದುದುಬಿರುಘಾಳಿಕಂಣಲಿ |
ಸೂಸಿದುದುಮುಂಣ್ಮಳಲನಭ್ರದ | ಬೀಸಿಗೆಯಬಲುಮಳೆಗಳಾದವುಮಾಂಸಶೋಣಿತದ ॥ ಘಾಸಿಯಾದನುಹರಹರೆಂತಿದ | ನೀಸು
ವನೋಮಾಯಾಮಹಾಮಾ | ರೀಶಿಯನುಬಾಲಕನೆನುತಬಾಯಿಬಿಟ್ಟದಮರಗಣ ॥೨೭॥ ಒಲಧಿಯಲಿಬಿದ್ದವನುಪುಣ್ಯದ |
ಲುಳಿದನಿಂದೀದೈತ್ಯಮಾಯಾ | ಜಲಧಿಯಲಿಮುಳುಗಿದನಲಾಹಾಯೆನುತಜನಬೆದರೆ ॥ ಘಳಿಲನಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾನಿಜ | ಲಲನೆಕ
ಲಿಪಿದಸಕಲಮಾಯಾ | ಬಲವಿನಾಶನವಿದ್ಯೆಯನುನೆನೆದನುರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥೨೮॥ ಇನನುದಯದೆಸಮಂಧಕಾರದ | ಘನತೆಯೋ
ಹರಿನಾಮಸಂಕೀ | ರ್ತನದಿದಿರಪಾತಕವೊತತ್ವಜ್ಞಾನಮನೋಭ್ರಮೆಯೊ ॥ ಮಸುಮಥನಮಾಯಾವಿನಾಶನ | ವಿನುತವಿದ್ಯೆಯ
ಮುಂದೆಮೆರವಾ | ದನುಜಮಾಯೆಯೊಮಾಯೆನಲುಬಯಲಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೨೯॥ ಘಡತೊಲಗುತ್ತೊಲಗೆನುತಬಾಣದ | ಗಡ
ಣದಲಿಮುಸುಕಿದನುಮಾಯೆಯು | ಕೆಡಿಪಿದಡೆಕೆಡುವುದೆನಿಜೋಂನತಬಾಹುಬಲವೆನುತ ॥ ತೊಡರಿತಾಗುವಭಟನತಲೆಯನು |
ಕಡಿದುಬಿಸುಟನುವೀರನಮರರು | ಕಡುಗಲಿಯಹೊಗಳುತ್ತಕರೆದರುಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ॥೩೦॥ ಶಂಬರನತಲೆಗೊಂಡುಬಳಿಕನಿ |
ಜಾಂಬುಜಾನೆಸಹಿತದಿವಿಜಕ | ದಂಬಕೈವಾರಿಸಲುಜಯರವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನಕುವರಸೈತಂ | ದಂಬರದಮಾ
ರ್ಗದಲಿಮಿಂಚೆಸೆ | ವಂಬುದದವೋಲಿಳಿದನಂದಾದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ॥೩೧॥ ಚಲದಳಕದೀಧಿತಿಯಮಣಿಕುಂ | ಡಲದತಾಂಡವವೆ
ಸೆವಗಂಡ | ಸ್ಥಳದಚಾರುಲಲಾಟಕಾಂತಿಯರಾಜಿತಾನನದ ॥ ತೊಳಪವದನದಮೌಕ್ತಿಕದಮಂ | ದೊಳಮೃದುಸ್ಮಿತಮುದ್ರಿತಾನನ |
ನಳಿನದಳಲೋಚನದಚಲುವರದೈವಸೈತಂದ ॥೩೨॥ ನೀಲಮೇಘನಿಭದ್ಯುತಿಯನಿಡಿ | ದೋಳುಗಳಕಂಕಣದವಿಪುಳವಿ |
ಶಾಲವಕ್ಷಸ್ಥಳದಮುಕ್ತಾಹಾರಭೂಷಣದ ॥ ಸ್ಥೂಲರತ್ನಾಂಗದಕಿರೀಟಗು | ಡಾಳಕಾಲಂಕೃತದಲಂದಾ | ಬಾಲೆಸಹಿತಿಳಿತಂದನಂ
ದಾದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ ॥೩೩॥ ದೂರದಿಂದಂಬರದಲಿಳಿದಕು | ಮಾರನನುದಿವ್ಯಾಂಗನೆಯನಾ | ದ್ವಾರಕಾಪುರವಾಸಿಗಳುಕಾಣು
ತ್ತತವತವಗೆ ॥ ಆರಿವನುನೋಡೀತನಭದಲಿ | ನಾರಿಯೊಡನಿಳಿವವನುರವಿಯೊಸ | ಮೀರಸಖನೋಚಂದ್ರನೋಯೆನುತಿರ್ದ
ದಖಿಳಜನ ॥೩೪॥ ಈತನಾರಿವಳಾರುಸತಿಸಾ | ಕ್ಷಾತಮುರಹರನಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋ | ಲ್ಲಾತಶೋಭೆಯಹೋಲುತಿದೆಸದಮ
ಳನತನುಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥ ಈತನಲಿಸಂಭವಿಸಿತೆಂದಿದು | ಕೌತುಕವೆನುತ್ತಖಿಳಪುರಜನ | ಜಾತವೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದಖಿಳಮನೋನುರಾ
ಗದಲಿ ॥೩೫॥ ಕೆಲರುಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃಷ್ಣನೆಂದೇ | ಕೆಲಕೆಲರುಸಾರಿದರುಸತಿಯರು | ಲಲನೆರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಮಗನಾಗಮಸವನು
ಕಂಡು ॥ ಹಳಹಳಿಸಿನೋಡುತ್ತಕೃಷ್ಣನ | ಚಲುವಮೂರ್ತಿಯಸಾಮ್ಯವೆಂತಿದು | ಸುಲಭವಾಯಿತ್ತಂಗನುತಬೆರಗಾದಳಬು
ಜಾಕ್ಷಿ ॥೩೬॥ ನೆನೆದಳಂದುವಿದರ್ಭನೃಪನಂ | ದನೆಮಹಾತ್ಮನಕಾಣುತವೆನಿಜ | ತನಯನನುಸೂತಿಕಗೃಹಾಶ್ಮಕವಿನಷ್ಟ
ನಶು ॥ ಇನಿತುಹರಯದವೀರನಹನೆಂ | ನನುಪಮನುಬದುಕಿರ್ದನಾದರೆ | ಯೆನುತಕಂಬನಿದುಂಬಿದಳುಸುಕುಮಾರನನುಕಂ
ಡು ॥೩೭॥ ನೆರದುಸತಿಯರುನೋಡುತಿರೆಪೆಂ | ಕರುಹಮುಖಿಬೆರಗಾಗಿಮೊಲೆಗಳು | ತೊರೆದುಪುಳುಕಿತಗಾತ್ರೆಯಾದಳುಕಂ
ಡುಮನದೊಳಗೆ ॥ ಹರುಷವನುತಳೆದಬಳಿವಿಶ್ವಂ | ಭರನಸಾರೂಪ್ಯವನುಹರಹರ | ಹರಮಹಾತ್ಮನುತಳೆದನೆಂತೆಂತಳಲಿದಳುತ
ರಳೆ ॥೩೮॥ ಕೆತ್ತುತಿದೆತಂನೆಡದತೋಳ್ಗಳು | ಚಿತ್ತದಲಿಸಂತೋಷತಳತಿದೆ | ಮತ್ತಿವನಮೇಲಧಿಕತರಸಂಪ್ರೀತಿಬೆಳವುತಿದೆ ॥
ಎತ್ತಲಿಂದೈತಂದತಂನಯ | ಹೆತ್ತಬಾಲಕನಾಗದಿರನೆಂ | ದತ್ಯಧಿಕಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿಮುಳುಗಾಡಿದಳುತರಳೆ ॥೩೯॥ ಅರಮಗಳೇ
ನಹಳುನುತ್ತೀ | ನಾರಿನರಸಿಯಿಸ್ಲಿನರರ | ಲ್ಲೀರುಚಿರಗುಣಮೂರ್ತಿತಂನಕುಮಾರನಲ್ಲದಿರೆ ॥ ಚಾರುಗಮನಸ್ವರಗಳವುದೈ |
ತ್ಯಾರಿಯನುಹೋಲುವವೆನುತಸುಕು | ಮಾರರತ್ನವನೋಡಿಧಣಿಯಳುಕಾಂತೆಕಂಗಳಲಿ ॥೪೦॥ ಇರಲಿರಲುದೈತ್ಯಾರಿನಿಜ
ಮಂ | ದಿರದೊಳಗೆವಸುದೇವದೇವಕಿ | ಯರುಸಹಿತಯದುವೃಷ್ಣಿವೀರನೃಪಾಲಕರುಸಹಿತ ॥ ಪರಮಋಷಿನಾರದನೊಡನೆನಗೆ |

ನೆರಪಿವಾತಾಡುತ್ತ ಸುರರಂ । ಬರದಲಾರಾಧಿಸಲುಬಿಜಯಂಗೈದನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೪೧॥ ಅರಿದುನೈತ್ಯಾರಾತಿನಾರದ । ನರಿಯದನ ನಂದನಲಿಕುಳ್ಳಿರ । ಲರುಹಿದನುನಾರದನುಬಳಿಕಕುವಾರನುದುಭವವ ॥ ಅರಿತುಶಂಬರನೊಯ್ದುದನುಬೇ । ಸರದೆಮುಕ್ತಿವ ಕೊಂಡುಬಂದುದ । ನರಿಪಪ್ರೋಲ್ವಿಸ್ತರಿಸಿದನುವೃತ್ತಾಂತಸಂಗತಿಯ ॥೪೨॥ ಕೇಳುತವೆವಸುದೇವನೊಡಲಿ । ತೋಳದುದು ಸಂತೋಷದೇವಕಿ । ಯಾಲಿಗಳುನೀರೇರಿದವ್ರುರುಕ್ಮಿಣಿಯುಮನದಳಲು ॥ ಹೊಳದುದುಹುರಿಗೊಂಡುದುರುರೋ । ಮಾಳಿರಾ ನಾಹ್ಯತರಿಗದನೇ । ವೇಳುವೆನುಸಂಭ್ರಮಿಸುತಿರ್ದುದುಸಕಲಜನನಿವಹ ॥೪೩॥ ಎತ್ತಿತೊಡೆಯಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂ । ಡುತ್ತ ಮಾಂಗನೆತ್ತೊರದವೊಲೆಗಳ । ಲೊತ್ತಿತರ್ಕೈಸಿದಳುಸುರಿವಾನಂದಬಾಷ್ಪಗಲಿ ॥ ನೆತ್ತಿಯನುನಾದಿದಳುಕನುಪ್ರಳ । ಕೋತ್ತರದಪ ರನಕತೆಯಲಿನೆನೆ । ದತ್ತಳಬಲೆಕುಮಾರನಾಯಾಸದಪರಂಪರೆಯ ॥೪೪॥ ಅಪ್ಪಿದರುತವತವಗೆತೆಗದಾ । ದರ್ಪಕನನಡಿಗಡಿಗೆ ಬಾಂಧವ । ರುಪ್ಪರದಹರುಷಾಶ್ರುಪುಳಕಾಲಂಕೃತಾಂಗದಲಿ ॥ ಒಪ್ಪಿಸಿತೆವಿಧಿಹಗೆಗೆಮಗಳವ । ತಪ್ಪಿಸಿತೆಹರಹರಯೆನುತಜನ । ಫೊಪ್ಪತಿರ್ದುದುಕಂಗಳಲಿಕೈಗಳಲಿಬಾಲಕನ ॥೪೫॥ ಹೊಂದಿದಂದಿನರುಕ್ಮಿಣೀಯನು । ಬಂದಗಡನೋಡುವೆನೆನುತಜನ । ವೃಂದವಾಪುರವಾಸವೃದ್ಧರುಬಾಲವನಿತೆಯರು ॥ ಸಂದಣಿಸಿನಡೆತಂದುದಧಿಕಾ । ನಂದದಲಿಕಂದರ್ಪನಾಕೃತಿ । ಯಂದವನುನಡೆ ನೋಡುತಿರ್ದುದುಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಲಿ ॥೪೬॥ ಏನನೆಂಬೆನುಪುರಜನದಸುಂ । ಮಾನವನುಸಂತಸದಬಹಳಾಂ । ಬೋನಿಧಿಯ ಲೋಲಾಡುತಿರ್ದುದುಕಂಡುರುಕುಮಿಣಿಯ ॥ ಸೂನುವನುಯದುಕುಲಕುಶೀಕಯ । ಭಾನುವನುನಡೆನೋಡಿನಿತ್ಯಾ । ತ್ಮಾನುಭಾವದಮಹಿಮೆಗಚ್ಚರಿವಟ್ಟದಖಿಳಜನ ॥ ... ... ॥೪೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೧೧೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಅರವತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ಯಮಂತಕೋಪಾಖ್ಯಾನ—ಸತ್ಯಭಾಮಾಪರಿಣಯ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಹೊತ್ತುದುರಿತವಪರಿಹರಿಸಲೆಂ । ದಿತ್ತನಾಸತ್ರಾಜಿತಾಖ್ಯನು । ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಯನುನಿ
ತ್ಯಾತ್ಮಕಂಗೊಲಿದು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾದ್ವಾರಕಾಪುರ । ವರದಲಾಸತ್ರಾಜಿತಾಖ್ಯನು । ತರಣಿಯನುಭಜಿಸಿದನುತತ್ಪದಭಾವಭಕುತಿಯ ಲಿ ॥ ಕರುಣಿಸಿದನಾತಂಗೆರತ್ನವ । ನಿರದೆನಿಜಭಕ್ತಂಗೆಬಳಿಕಾ । ಪರಮಗುಣನಿಧಿಬಂದನಂದಾದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ॥೧॥ ತರಣಿ ತನಗಿತ್ತಮಳರತ್ನವ । ನಿರದೆಕೊರಳಲಿಧರಿಸಿಕೊಂಡಂ । ಬರುಹಮಿತ್ರನಭಕತಸತ್ರಾಜಿತನುಪುರವರಕೆ ॥ ಬರುತಿರಲುಪುರವಾಸ ಜನಕಂ । ಧಿರದೆನೋಡುವೆವೆನುತಹರಿತಂ । ಧಿರದೆಬಿಂನಹವಾಡಿದರುಕೃಷ್ಣಂಗೆಕೈಮುಗಿದು ॥೨॥ ಕೃಷ್ಣಜಯುಸಾಂಬ್ಯೋ ಪಲಾಲಿತ । ಕೃಷ್ಣಜಯನೀಲೋತ್ಪಲದ್ಯುತಿ । ಕೃಷ್ಣಜಯನಿಜಭಕ್ತದುರಿತಧ್ವಾಂತನಾಶನದ ॥ ಕೃಷ್ಣಕರಜಯನತವಿಪದ್ವನ । ಕೃಷ್ಣವರ್ತ್ಮನೆವಿಷ್ಣುಸಂಸ್ತುತಿ । ಕೃಷ್ಣಜೀಯಯೆನುತ್ತಬಿಂನಹವಾಡಿದರುಹದನ ॥೩॥ ದೇವದೇವರಚರಣಕಮಲಯು । ಗಾವ ಲೋಕನಕೆಂದಿದೇರಾ । ಜೀವಸಖನಿದೆಬಂದನೀಕ್ಷಿಸುವವರದೃಷ್ಟಿಗಳು ॥ ಶೀವ್ರುತಿವೆರಕ್ಷಿಸುವ್ರುದಧಿಕಕ್ಕೆ । ಪಾವಲೋಕನದಿಂದೆ ನಲುರಾ । ಜೀವನಾಭನುನೋಡಿನಗುತಿಂತೆಂದನವರೊಡನೆ ॥೪॥ ಕಂಜಸಖನಲ್ಲಲ್ಲಬೆದರದಿ । ರಂಜದಿರಿಅಂಜದಿರಿಬರಿದೇ । ಗುಂ ಜಿಮಾಣಿಕವೆಂಬಮರುಳುಗಳಂತೆಮತಿಗೆಟ್ಟು ॥ ಅಂಜದಿರಿಸತ್ರಾಜಿತನುವರ । ಕಂಜಸಖನಿತ್ತಮಳರತ್ನಸು । ರಂಜಿತನುಬರುತ್ತೈ ಧನೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ॥೫॥ ಎನುತಿರಲುಜನನಿಕರತನ್ನಯ । ಮನೆಯಹೊಕ್ಕನುಮಣಿರಥನುಸಂ । ಜನಿಸಿದನುಧನವಂತ ನಾದನುಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು ॥ ದಿನದಿನದಲೆಂಟೆಂಟುಭಾರದ । ಕನಕವನುಮಣಿಕೊಡುವ್ರುದದರೊಳು । ಜನಿಸದಾಧಿವ್ಯಾಧಿದುರ್ಭಿ ಕ್ಷಾದಿಭಯವೆಂದ ॥೬॥ ಒಂದುದಿನತದ್ರತ್ನವನುಗೋ । ವಿಂದನಾಸತ್ರಾಜಿತನಕರ । ದೆಂದನೀವ್ರುಗುಯದುನೃಪಾಲಂಗೆಂದಡೆಮು ಕೊಡದೆ ॥ ಮಂದಮತಿಧನಲೋಭದಲಿನಿಜ । ಮಂದಿರದಲೇಪೂಜಿಸುತ್ತಮು । ಕುಂದನಾಜ್ಞೆಯಮಿರಾರಿಲೆಕ್ಕಿಸದಿರ್ದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ಇರಲುಸತ್ರಾಜಿತನತಮ್ಮನು । ಧರಿಸಿಮಣಿಯನುಹೋದನಡವಿಗೆ । ತುರಗದಲಿಮೃಗಯಾವಿಹಾರವಿನೋದದಿಂದಿರಲು ॥ ಕೆರಳಿ ಕೊಂದುದುಸಿಂಹವಾಕೇ । ಸರಿಯಕೊಂಡನುಜಾಂಬವನುಬಳಿ । ಕರಸಕೇಳಾಮಣಿಸಹಿತಹೊಕ್ಕನುಮಹಾಬಿಲವ ॥೮॥ ಅತ್ತಲರಸಿದರಾಪ್ರಸೇನನ । ತೆತ್ತಿಗರುಸತ್ರಾಜಿತಾದ್ಯರು । ಸತ್ತತಂಮನಕಂಡುಕೃಷ್ಣನಮೇಲೆಶಂಕಿಸಲು ॥ ಅತ್ತಲಾವಾರ್ತೆಯ ನುನಿರ್ಮಳ । ಮೂರ್ತಿಕೇಳಿದುತನ್ನಮೇಲಣ । ಹೊತ್ತವಿಲಗವಕಳೆಯಲಸುರಾಂತಕನುಹೊರವಂಟ ॥೯॥ ಅರಸಿಮುರಹರ ನಾಪ್ರಸೇನನ । ಮರಣಸಿಂಹದಲಾದುದನುಕಂ । ಡಿರದೆಬೆಂಬತ್ತಿದನುಸಿಂಹದಹಜ್ಜೆಯನುಬಿಡದೆ ॥ ಉರವಣಿಸಿಸಿಹ್ಮನದುಪಿಪಿ ನಾಂ । ತರದಲಡಗೆಡದಿರಲುಕಂಡನು । ಕರಡಿಯುಗರಿನಘಾಯದಲಿಬೆರಗಾದನಸುರಾರಿ ॥೧೦॥ ಸಿಹ್ಮವನುಕೊಲುವಂತೆಕರ

ಡಿಯ । ಸಿಹ್ಮವಿಕ್ರಮನೆಂತೆನುತನರ । ಸಿಹ್ಮನೈದಿದನದಂಹೆಜ್ಜೆಗೆಹೆಜ್ಜೆಯನುನಿಲಿಸಿ ॥ ಗಹ್ವರವನಪವಾದಶಿಖಿದಂ । ದಹ್ಯಮಾ
ನಾಂತರನುಹೊಕ್ಕನ । ಸಹ್ಯತಾಪತ್ರಯವಿದೂರನುಋಕ್ಷಕನಬಿಲವ ॥೧೧॥ ನಿಲಿಸಿನಿಜಪರಿವಾರವನುಬಾ । ಗಿಲಲಿದಿನಹಂ
ನೆರಡುನೀಕ್ಷಿಸಿ । ತೊಲಗುವುದುನೀವೆನುತತದೃಕ್ಷಾಧಿಪನಬಿಲವ॥ ಜಲಜನಾಭನುಹೊಕ್ಕುಬಲುಗ । ತ್ತಲೆಯಮಾರ್ಗವಕಳೆದು
ಕಂಡನು । ಲಲಿತರತ್ನವನರ್ಭಕನುಕೊಂಡಾಡುತಿರಲಲ್ಲಿ ॥೧೨॥ ನಿಂದನವನಸಮೀಪದಲಿಗೋ । ವಿಂದನಾರತ್ನಾಭಿಲಾಷೆಗೆ ।
ಸಂದುಸುಳಿವುತ್ತಿರಲುಕಂಡಾಧಾತ್ರೆಯುಮುರಹರನ ॥ ಬಂದರಾರಿವರೆನುತಮೊರೆಯಿಡ । ಲಂದದನುಕೇಳುತ್ತಮಿಗೆಹರಿ । ತಂದನ ಋ
ಕ್ಷಾಧಿಪತಿಜಾಂಬವನುಕಡುಮುಳಿದು ॥೧೩॥ ಅರಿಯದಾತ್ಮಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬುದ । ನೆರೆವಿಚಾರವಿಹೀನನಾಗಿಯೆ । ಶರಬಿಕಾಸು
ದಿದನಾಯುಧಂಗಳಲಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಮುರಿದುತರುನಿಕರದಲಿಮತ್ತೆಯು । ಕರದಮುಷ್ಟಿಯಲೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು । ಜರಿದುಮಾಡಲಿ
ಸುತ್ತಮುರರಿಪುಋಕ್ಷಪತಿಮುಳಿದು ॥೧೪॥ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧವನಾಡುತಿರಲಂ । ದಷ್ಟವಿಂಶತಿದಿವಸಪರಿಯಂ । ತಿಷ್ಟಭಕ್ತನಕೂಡೆ
ಲೀಲೆಯಲಾಡುವಂದದಲಿ ॥ ನಷ್ಟವಾದುದುಸತ್ವವಾತನ । ರಿಷ್ಟವೈರಿಯಕರಹತಿಗೆನಿ । ಷ್ಪಿಷ್ಟಗಾತ್ರನುಜಾಂಬವಂತನುಬಳಲುತಿಂ
ತೆಂದ ॥೧೫॥ ಆರುನೀನೆಲೆವೀರಜೀವರ । ಭೂರಿಸತ್ವಾತ್ಮಕನುಕೌಸ್ತುಭ । ಧಾರಿಯೋಶಂಕರನೋಮೇಣ್ಸರಸೀರುಹೋದ್ಭವ
ನೊ ॥ ಆರುತಂನೊಡನಕಟಕಾದುವ । ವೀರರೀಯುಗದೊಳಗೆವಿಸ್ಮಯ । ಕಾರಿಯಾದೆನಲಾಯೆನುತನೋಡಿದನುಮನದೊಳ
ಗೆ ॥೧೬॥ ಮತ್ತೆಹರಿಕರುಣಿಸಲುಕಂಡನು । ಚಿತ್ತದಲಿರಘುನಾಥನೆಂಬುದ । ನತ್ಯಧಿಕಭಕುತಿಯಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಚರಣ
ದಲಿ ॥ ಸತ್ಯಸಂಧನೆತನಗೆಮರವೆಯು । ನಿತ್ತನಿತುದಿನಕಾದಿದೆಯೆನು । ತತ್ತನಾಜಾಂಬವನುಕೃಷ್ಣನಕಾಲ್ಗಳನುಹಿಡಿದು ॥೧೭॥
ಏಳನುತನೆಗಹಿದನುಪರಮಕೃ । ಪಾಳುತಕ್ಕೈಸಿದನುಭಕುತನ । ಮೌಳಿಯನುತಂನಸುಕರತಳದಿಂದಮೈದಡವಿ ॥ ಹೇ
ಳಿದನುಕಾರ್ಯವನುತನ್ನಯ । ಮೇಲೆಮಣಿಕೃತದೋಷವನುಜನ । ಜಾಲವಾವಿರ್ಭವಿಸಿದನಾಜಾಂಬವಂತಂಗೆ ॥೧೮॥
ಇತ್ತನಾತನುಬಳಿಕತನ್ನಯ । ಪುತ್ರಿಯನುಜಾಂಬವತಿಯೆಂಬಳ । ನತ್ಯಧಿಕಗುಣರೂಪಸಂಪನ್ನೆಯನುಮಣಿಸಹಿತ ॥ ಮತ್ತೆ
ಬಹುವಿಧವಸ್ತುಗಳನೊಲಿ । ದಿತ್ತುಪೂಜಿಸಿದನುಪರಾಪರ । ವಸ್ತುವನುವೇದಾಂತವಿಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಯಾತನಲಿದು ॥೧೯॥ ಇ
ತ್ತಲೀಪರಿಕಳೆವುದಿನಸಂ । ವೃತ್ತವಾಗಲುಬಳಿಕಬಿಲಮುಖ । ದತ್ತಲಾಡುದುಸಕಲಬಾಂಧವಭೃತ್ಯಪರಿಜನಕೆ ॥ ಚಿತ್ತದಂತಸ್ತಾ
ಪದಯುಶೋ । ಕೋತ್ತರದದುಂಮಾನದಲಿಪುರ । ದತ್ತಲೈದಿದರಿತ್ತದಿನದವಧಿಯನುನರೆನೋಡಿ ॥೨೦॥ ಕೇಳಿವಸುದೇವಾದಿಬಾಂ
ಧವ । ಜಾಲವಾದೇವಕಿಸಹಿತವರ । ಬಾಲೆಯರುಬಸವಳಿದುಕೃಷ್ಣವಿನಾಶದುಃಖದಲಿ ॥ ಜ್ವಾಲೆಯಲಿನಿಂದಂತೆಶೋಕ ।
ವ್ಯಾಳವಿಷಮೂರ್ಛಿತರುಹೊಕ್ಕರು । ಶೈಲನಂದನೆಯಂಘ್ರಿಕಮಲದಮರೆಯನಖಿಳಜನ ॥೨೧॥ ತಾಯೆಕರುಣಿಸುತವಗೊ
ಲಿದುನಾ । ರಾಯಣನಜೀವವನುರಕ್ಷಿಸು । ಮಾಯೆಭುವನಾಧಾರೆಶೋಕಭಯಾಬ್ಧಿತಸ್ತರನೂ ॥ ಕಾಯಬಲ್ಲವರಾರುನಿನ್ನಂ ।
ತೀಯಶೇಷಸುರಾವಳಿಯೊಳೆಂ । ದಾಯುವತಿಜನವೃದ್ಧಜನಮರೆಯೊಕ್ಕುದಂಬಿಕೆಯ ॥೨೨॥ ಅಂಬಿಕೆಯನಿಂತಖಿಳಪೌರಕ ।
ದಂಬಜನವಾರಾಧಿಸಲುಪುರ । ವಿಂಬಿನಲಿತೋರ್ಪಂತೆಬಿಲವಾಸವನುಹೊರವಂಟು ॥ ನಂಬಬಲ್ಲಡೆದೈವವನುಜಯ । ವೆಂಬವೋ
ಲಸುರಾರಿಬಂದನು । ಜಾಂಬವತಿಸಹಿತಾಕುಶಸ್ಥಲಿಗಧಿಕಹರುಷದಲಿ ॥೨೩॥ ರತ್ನವರವನುಕೊಟ್ಟುಕಂನ್ಯಾ । ರತ್ನಸಹಿತಾ
ನಂದದಲಿಗುಣ । ರತ್ನಮೂರುತಿಪುರಕೆಬಿಜಯಂಗೈವುತಿರೆಕಂಡು ॥ ಯತ್ನದಲಿಪುರವಾಸಜನನವ । ರತ್ನಮಣಿತೋರಣದಲೆಸೆ
ಯಲು । ನೂತನವೆನೆನದಿದಿರುಗೊಂಡರುವಿದಿತವಿಭವದಲಿ ॥೨೪॥ ಹೋದಜೀವವಪಡೆದೆವೆನುತ । ತ್ತಾದರದಲಂದಖಿಳಜನ
ಹರು । ಷೋದಧಿಯಲೋಲಾಡುತಿರ್ದುದುಸಕಲಬಂಧುಜನ ॥ ಮೇದಿನೀಪತಿಕೇಳುವಸುದೇ । ವಾದಿಗಳುತಂತಮಗೆಹರಿತಂ ।
ದಾದಿಮೂರ್ತಿಯನಪ್ಪಿಮರೆದರುಲೋಕವಿಭ್ರಮವ ॥೨೫॥ ಕರೆದುಸತ್ರಾಜಿತನನಾಮುರ । ಹರನುಸಭೆಯಲಿನೆರೆದಪೃಥ್ವೀ ।
ಶ್ವರರಬಾಂಧವನಿಕರದೊಡ್ಡೋಲಗದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಹರುಷಮಿಗಲಾದಂಶಮಂತಕ । ವರನುಹಾರತ್ನವನುಕೊಟ್ಟನು । ಪರಮ
ಧಾರ್ಮಿಕಯೆನುತಕರುಣಾವನಧಿಕೈಮುಗಿದು ॥೨೬॥ ಬರಿದೆಹೇಳಿದೆನಕಟಲೋಕ । ಕ್ಕರುಹದೈವದಮೇಲೆದೋಷವ । ನರಿ
ಯದಜ್ಞಾನಿಗಳದಾರೆಂನಂತೆಭುವನದಲಿ ॥ ಕೊರತೆಹೊತ್ತುದುತನ್ನಮೇಲೆನು । ತೆರಗಿಲಜ್ಜಾಭಾರದಲಿಕೈ । ಮರೆಯನೊಗದಲಿ
ಕೊಂಡನಾಸತ್ರಾಜಿತನುಮಣಿಯ ॥೨೭॥ ತನತನಗೆಜನನಿವಹಬಳಿಕಾ । ತನನುಬೈದುದುಬರಿದೆತ್ರಿಜಗ । ಜ್ಜನಕನಲಿದೋ
ಷವನುಸಾಚಿದೆಪಾಪಿನೀನೆನುತ ॥ ಜನರಪರಿವಾದವನುಕೃಷ್ಣನ । ಮನಕತಪನಾಲಿಸುತತಂನನು । ವಿನಯನನಾಮಿಗೆ ಮೈದು
ಕೊಂಡನುಮಾಡಿದಪಮತಿಗೆ ॥೨೮॥ ಕಂದುಕಸರಿಕೆಪೋಕೆಬೇಕುಮು । ಕುಂದನಲಿತನಗೆಂದುತನ್ನಯ । ನಂದನೆಯನಾಸ
ತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಯೆಂಬಳನು ॥ ತಂದುಕೊಟ್ಟನುರತ್ನಸಹಿತಾ । ನಂದಮೂರುತಿಗೊಲಿದುಕೊಡಲಿಂ । ತೆಂದನಾಮುರಾರಾತಿಕನ್ಯಾ
ರತ್ನವನುಕೊಂಡು ॥೨೯॥ ಇರಲಿಮಣಿನಿಂನಲ್ಲಿದಿವಸೇ । ಶ್ವರನಭಕ್ತನೆನುತ್ತಕೊಟ್ಟನು । ಮರಳಿಮಣಿಯನಮಗೆಫಣಿಭೋ
ಗಿಗಳನಾವೆನುತ ॥ ಮರಳಿದನುಬಳಿಕವನುನಿಜಮಂ । ದಿರಕೆಬಂದುದುವಾರ್ತೆಕೃಷ್ಣನ । ಹೊರೆಗೆಕೌರವಭವನದಾಹವಿಸಂನ

ಪಾಂಡವರ ||೪೦|| ಶೌರಿಬಿಜಯಂಗೈದನತ್ತಲು | ಕೌರವನಪಟ್ಟಣಕೆಸಾತ್ಯಕಿ | ವೀರಹಲಧರಗೂಡಿಬಾಂಧವವಿಹಿತಕೃತ್ಯದೆಲಿ || ದ್ವಾರಕಿಯಲೀಹೃದಿಕನಯನ | ಕ್ರೂರನಿರೆಶತಧನ್ವನನುವಿ | ಚಾರಿಸುತ್ತಾಮಣಿಯಕೊಡಬೇಕೆಂದನುರೆಜರದು ||೪೧|| ಕಂನಿಕೆಯನೆನಗೀವೆನೆಂದು | ತ್ವನ್ನವಿಶ್ವಾಸದಲಿನಂಬಿಸಿ | ಮಾನಿಸದೆಕೃಷ್ಣಂಗೆಕೊಟ್ಟನ್ನೈಮಹಾಸತಿಯ || ತನ್ನತಮ್ಮನಗತಿಗೆದುರ್ಮತಿ | ನಂನಿಗವಿಸೆಪೆನಲುಮಿಗೆಸಂ | ಭಿಸಮತಿಸತ್ರಾಜಿತನವಧಿಸಿದನುರಾತ್ರಿಯಲಿ ||೪೨|| ಕೊಂದುಮಣಿಯನುಕೊಂಡುಘೋಳಿಡು | ವಿಂದುಮುಖಿಯರಬ್ಬೆದುಹಾಬ್ದನು | ಮಂದಿರಕೆಶತಧನ್ವನತ್ತಲುಕೇಳಿಪಿತೃವಧೆಯ || ಕೊಂದವನಕೊಂದಲ್ಲದೈಶ್ಯಂ | ಗೊಂದುವನುಮಾಡದಿರೆನುತ್ತಮಾ | ಕುಂದನರ್ಥಿಶರೀರೆಹೋದಳುಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ||೪೩|| ಕೇಳಿದಾಗಳೆಮುರಅದನುಭೂ | ಪಾಲರನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಂದ್ಯೆತಂದನಂದಾದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ || ಕೇಳಿಶತಧನ್ವನುಪಾಕಾಂದನ | ಭೀಲರೋಷಾಗವನವಾರ್ತೆಯ | ಹೇಳಿದನುಮಾತಿಗೆಟ್ಟುಭಯದಲಿಗಾಂದಿನೀಸುತಗೆ ||೪೪|| ಸಮರಸಹಾಯ್ಯವನುಬೇಡಿದ | ಡವುಳಮತಿಶಿವಶಿವಯೆನುತಸಂ | ಗಮಿತಕರ್ಣಕೆರಾಗ್ರದಲಿಶತಧನ್ವನನುಬೈದು || ಅಮಿತನಿಜಮಾಯಾವಿಳಾಸ | ಕ್ರಮಿತಭವನನವ್ಯಯನನ | ಕ್ರಮನತ್ರೊಡರುವತೋಟಿತನಗೇಕೆಂದನಕ್ರೂರ ||೪೫|| ಯರಗುವರುಗಡಸೆಕಲಭುವನೇ | ಶ್ವರರದಾವನಪದಕೆಕಾಣವು | ನಿರುಗೆಯನುವೇದಾಂತಕೋಟಿಗಳಾವನಂಘ್ರಿಗಳ || ಮರೆಯಹೊಗುವುದುಮಾಯೆಭೂಮಿಯ | ಹೊರೆಯಕಳೆಯಲುಜನಿಸಿದೀಧರೆ | ಗುರುವದ್ವೈವದದ್ವೈವಕೃಷ್ಣನಕೆದನಬೇಡೆಂದ ||೪೬|| ಹಸುಳೆತನದಲಿಘೋರರಾಕ್ಷಸಿ | ಯಸುವಕೊಳ್ಳೆನೆಹೆಂಮರಂಗಳು | ವಸುಧೆನಡುಗಲುಕಿತ್ತುಕೆಡಹನೆಬಾಲಕೇಳಿಯಲಿ || ವಿಷಧರೇಂದ್ರನನುದಧಿಗಿಡುಕನೆ | ವೃಷಭಧೇನುಕೆನಕ್ರಬಕರೆಂ | ಬಸುರರನುಕೊಂದವನಕೂಡಣಕಲಹಬೇಡೆಂದ ||೪೭|| ಏಳುವರುಷದಬಾಲಕನುತಾ | ನೇಳುದಿನಪರಿಯಂತಧರಿಸನೆ | ಲೀಲೆಯಲಿಗೋವರ್ಧನಾಚಲವನುಕರಾಗ್ರದಲಿ || ಮೇಳೆಮಾಗಧಯವನಸಾಲ್ವನೃ | ಪಾಲರನುಸದದಾವಪಾತ್ಮನ | ಹೇಳನವನೆಸುವರೆಮಹಾಪಾತಕಿಯೆಹೋಗೆಂದ ||೪೮|| ಎಂದಡಾಕೃತವರ್ಮನಲ್ಲಿಗೆ | ಬಂದುಸಮರಸಹಾಯವೆನುಗೋ | ವಿಂದನೊಡವರ್ತಿಸಲುಮುಗುಳಕ್ರೂರನಂದಂತೆ || ಎಂದುಜರೆದುನಿರಾಕರಿಸಿಬಿಡೆ | ಲಂದುಜೀವವಿನಾಶಭಯದಲಿ | ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಳವಳಿದುಕಳವಳಿಸಿದನುಶತಧನ್ವ ||೪೯|| ಅಸಮಯದಲಿಯಾಜ್ಞಸೇನನ | ಹೀಶನಟ್ಟದಪೂತರಾಲ | ಪ್ಮೇಶನನುಕೆರದರುನೃಪಾತ್ಮಜೆಯಸ್ವಯಂವರಕೆ || ವಾಸುದೇವಾನಂತರಾನೃಪ | ದೇಶವನುಗಮಿಸಿದರುಕಂಡರು | ಭೂಸುರಪ್ರಭರೆನಿಶಪಾಂಡುನೃಪಾಲನಂದನರ ||೫೦|| ಅವನಿಸುರವೇಷದಲಿರಲುಪಾಂ | ಡವರನಾಪಾಂಚಾಲದೇಶ | ಪ್ರವರದಲಿಜಿತಲಕ್ಷ್ಯಲಬ್ಧಮಾಸೋರಥರನಂದು || ದಿವಿಜನುತನಾಕುಂಭಕಾರನ | ಭವನದಲಿತಾಯಿಸಹಿತಲಿರಲು | ತ್ಸವದಲಪ್ಪಿದನನಿಬರನುಸುಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ ||೫೧|| ಅಂದೆಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಕುಂತೀ | ನಂದನರನಲ್ಲಿಂದದೇವನು | ಕುಂದನಾನಿಜಸತಿಯತಂದೆಯಕೊಂದವನಕೊಲುವ || ಬಾದುಮನದುತ್ಸಾಹದಲಿಬರ | ಲಾದವನುಕೇಳುತ್ತಭಯದಲಿ | ಮಂದಮತಿಶತಧನ್ವನೊಳಕೊಂಡನುಲಾಯುಸವ || ಮರಣಭಯಸಂತಾಪದಿಂದಾ | ದುರುಳನಕ್ರೂರನಲಿತನ್ನವ | ನಿರಿಸಿಹಾಯ್ದನುನೂರುಯೋಜನದಿನದಿನಕೆನಡವ | ತುರುಗದಲಿಬಲವದ್ವಿರೋಧಾ | ಕುರನುದೇಶಂತರಕೆಬಳ್ಳಿಕಾ | ಹರಿಬಲರುಬೆಂಬತ್ತಿದರುರಥದಲಿದುರಾತ್ಮಕನ ||೫೩|| ತುಟ್ಟಿಸಿದನಾತುರಗಹರಿಬಲ | ರಟ್ಟಬರೆಮಿಥಿಲೋಪವನದಲಿ | ಬಿಟ್ಟನ್ಯತತುರಗವನುಕಾಲಾಳಾಗಿಭೀತಿಯಲಿ | ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡನುಮುಂದೆಮುರರಿಪು | ದುಷ್ಟನನುಬೆಂಬತ್ತಲೀಕನು | ತಿಟ್ಟುಕೆಡಹಿದನವನತಲೆಯನುಚಕ್ರದಲಿಮುನಿದು ||೫೪|| ದನುಜರಿಪುರತ್ನವನುಶತಧ | ನ್ವನಲಿಕಾಣದೆರಾಮನೊಡನೆಂ | ದನುವೃಥಾವಧೆಯಾಯ್ತುಲಾಕೊಂಡವರುಬೇರದನು || ಎನಲುಶಂಕಿಸಿರಾಮಮೈಥಿಲ | ಜನಪನನುತಾಕಂಡುಬಹೆನೀ | ಮನೆಗೆನಡೆಯೆಂದೆನುತಹೊಕ್ಕನುಮಿಥಿಲನೃಪಪುರವ ||೫೫|| ಆಹಲಾಯುಧಬರಲುಬಹಳೋ | ತ್ಸಾಹದಲಿಬಂದಿದಿರುಗೊಂಡುವಿ | ದೇಹನೃಪನುಪಚರಿಸಿದನುನಿಜಗೃಹದಲುಚಿತದಲಿ | ಸಾಹಸಿಕಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುತನಾ | ಬಾಹುಬಲಯಾತನಲಿಗದಾಭ್ಯಾ | ಸಾಹಿತಾಂಗದವಿದ್ಯೆಯನುಕಲಿತನುಸರಾಗದಲಿ ||೫೬|| ಅತ್ತಲಾಶತಧಂನ್ವನನುಬೆಂ | ಬತ್ತಿಕೊಂದುಸರಾಗದಲಿಪುರು | ಷೋತ್ತಮನುಬರುತಿರಲುತದ್ವಾರ್ತೆಯನುನೆರೆಕೇಳಿ | ಮೃತ್ಯುಭಯದಲಿಹಾಯ್ದರಾತನ | ಸತ್ತಿಗರುಕೃತವರ್ಮಗಾಂದಿನಿ | ಪುತ್ರರಾದ್ವಾರಾವತಿಯಹೊರವಂಟುವಹಿಲದಲಿ ||೫೭|| ಸಾರಿದುರ್ಭಿಕ್ಷಂಗಳಾಯ್ತು | ಕ್ರೂರನಡಗಮನದಲಿಬಳಿಕಾ | ದ್ವಾರಕಿಯಲದನರಿತುವೃದ್ಧವಚೋವಿಶೇಷದಲಿ || ಶೌರಿಕರಸಿದನಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ | ಪಾರದರ್ಶಿಯನೊಲಿದುಪಾಂನಿಸಿ | ಸೀರಧರಸಹಿತಾತನೊಡನಿಂತೆಂದನುಚಿತದಲಿ ||೫೮|| ನಂನಿಹೇಳೆಲೆಕಂದದೇಶಾ | ಪಂನನಾಡೆಯದೇಕೆನಂಮನು | ಮಂನಿಸದೆನೀನಿಲ್ಲದೆಂವಿಭಾಜೀವನವಿದೇಕೆ || ಭಿಂನಭಾವವಿದೇಕೆಮಣಿಯದು | ನಿಂನಲಿಹುದೇನಿರಿಸಿದಡೆಶತ | ಧನ್ವನಾವುದುತಪ್ಪನಿನಗೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೫೯|| ಆರಲಿಹುದೇನೆನಗೆಮಣಿಯವಿ | ಚಾರದಲಿಫಲವೇನುಕೇಳ್ಳೈ | ಕಾರಣವನೀಬಾಂಧವರಿಗಾಯ್ತೆಂನಲಭಿಶಂಕೆ || ಸೇರಿದೆನುದೇಶಾಂತರಕ್ಕೀ | ಸೀರಧರನಂತೆಗತದರ್ಪವೆ | ತೋರಿಸಾನಂಬುಗೆಸರ್ವರಿ

ಗೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೫೦॥ ಎನಲುನಗುತಾಗಾಂದಿನೀನಂ । ದನನುಮುದ್ರಿತರತ್ನಕರವನು । ವಿನಯದಲಿಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿಯು ಲಿರಿಸಿಪೊಡವಡಲು ॥ ದನುಜಹರನಾರತ್ನವನುಜನ । ಜನಿತಶೋರಿಸಲೆಲ್ಲರಿಗೆತನ । ತನೆಗೆಕಾಮಿಸಿದರುಮಹಾರತ್ನವನುಬಾಂಧವರು ॥೫೧॥ ಕಂನದೆಂದಳುಜಾಂಬವತಿಮಣಿ । ಕಂನದೆಂದಳುಸತ್ಯಭಾಮೆಯು । ದೆಂನದೆಂದನಪುತ್ರಿಕದಧನವೆನುತಯದು ರಾಜ ॥ ನಂನಿರುಕ್ಮಿಣಿಬಯಸಿದಳುಬಲ । ನಸ್ಯರಂರಿದಕರುಹನೆಂದನು । ಭಿಂನವಾದುದುಮತಿಮಹಾಮಣಿಯಲಿಮಹಾಜನಕೆ ॥ ಇರಲಿನಿಂನಲಿಧರಿಸಲರಿದ । ನ್ಯರಿಗೆಮಣಿಯಿದೆನುತ್ತಕೊಟ್ಟನು । ಕರದುಮಗುಳಕ್ರೂರಹಸ್ತದಲಾಮಹಾಮಣಿಯ ॥ ಅರಸಕೇಳ ಸುರಾರಿನೆರೆಪರಿ । ಹರಿಸಿಬಂದಕ್ರೂತಾಭಿಶಂಕೆಯು । ಉರುದಯಾನಿಧಿಸಂತವಿಟ್ಟನುಸಕಲಬಾಂಧವರ ॥೫೩॥ ಕೇಳುವನುತಾನಾವನೀಹರಿ । ಲೀಲೆಯನುಸಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲಿ । ಹೇಳುವನುತಾನಾವನೀನಿರುಪಮಪವಿತ್ರವನು ॥ ಹೇಳುತಾಕೇಳುವಮಹಾತ್ಮರ । ಪಾಲಿಸುವನಚ್ಯುತನುಪಾತಕ । ಜಾಲವನುಜಗದೀಶನಿತ್ಯಾತುಮನುಪರಿಹರಿಸಿ ॥ ... ॥೫೪

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೦೬೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಅರವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕಾಳಿಂದಿ–ಮಿತ್ರವಿಂದೆ–ಭದ್ರೆವಿವಾಹಗಳು.

ಸೂಚನೆ.॥ ಇಂದ್ರಸಂಜ್ಞಪ್ರಸ್ಥದಲಿಕೃತ । ಮಂದಿರರೆನಿಪ್ಪಮಳಕುಂತೀ । ನಂದನರನೀಕ್ಷಿಸಲುಬಿಜಯಂ ಗೈದನಸುರಾರಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಒಂದುದಿನಮುರವೈರಿಕುಂತೀ । ನಂದನರನೀಕ್ಷಿಸಲುಸಾತ್ಯಕಿ । ಗಾಂದಿನೀತನಯಾದಿಯಾದಯದೂತ್ತಮರು ಸಹಿತ ॥ ಸ್ಯಂದನದಲೈದಿದರುಪರಮಾ । ನಂದಮೂರುತಿಪರಮವಿಭವದ । ಉಂದುಶಕ್ರಪ್ರಸ್ಥವನುಸುರರಂಬರದಲುಲಿಯೆ ॥ ೧ ॥ ಹರಿದುದೂತರುಮುಂದೆಕೌಂತೇ । ಯರಿಗೆಕೃಷ್ಣಾಗಮನವಾರ್ತೆಯ । ಪರಮಸಂತೋಷವನುಬಿನ್ನಹಮಾಡಲುರವಣಿಸಿ ॥ ನೆರೆದಸಭೆಸಂಪಂನಹರುಷೋ । ತ್ಕರುಷದಲಿಹಾರೈಸಲೆದ್ದರು । ಧರಣಿಪಾಲಕುಮಾರಕರುಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿದರುಶನಕೆ ॥೨॥ ಇದಿರು ಗೊಂಡರುಕಳಸಕನ್ನಡಿ । ವಿದಿತಮಂಗಳಘೋಷವೆಸೆಯಲು ; ಸದಮಳರುಸಂಪನ್ನಕರುಣಾಸಿಂಧುವಿನಪದಕೆ ॥ ಮೃದುಮಧುರ ಮಂದಸ್ಮಿತಾಮೃತ । ಮದನವನುಕಾಣುತ್ತಮುಳುಗಾ । ಡಿದವುಕಂಗಳುಹರುಷರಸಪೂರದಲಿಪಾಂಡವರ ॥೩॥ ಅದ್ದವಾಲಿಗ ಳಾಮುಕುಂದನ । ವೃದ್ಧವದನವಿಳಾಸಹಾಸನು । ಧಾರ್ಪ್ರನಯನಪ್ರೇಮಕರುಣಾಮೃತಸಮುದ್ರದಲಿ ॥ ಇದ್ದವಿತರೇಂದ್ರಿಯ ಗಳೊಂದೇ । ಬುದ್ಧಿಯಲಿತತ್ತತ್ಸುಖಂಗಳ । ಮುದ್ದೆಯಾದುದುಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಸಮಸ್ತಜನಗಳಿಗೆ ॥೪॥ ಬರವಕಾಣುತರಥವ ನಿಳಿದಂ । ಬುರುಹನಾಭನುನಮಿಸಿದನುನೃಪ । ವರಯುಧಿಷ್ಠಿರಭೀಮರಿಗೆತಕ್ಕೈಸಿದನುನರನ ॥ ಎರಗಲಪ್ಪಿದನೊಲಿದುಮಾದ್ರೇ । ಯರನುಮುದದಲಿಹರುಷಮಯಸಾ । ಗರದಲೋಲಾಡಿಸಿದನಾಕುಂತೀಕುಮಾರಕರ ॥೫॥ ನುಡಿಸಿಕೇಳುತಕುಶಲವನುಕೈ । ವಿಡಿದುನಡದನುಕೂಡೆಪಾರ್ಥಿವ । ಗಡಣದೆಡಬಲಮಂಕದಲಿಹೊಕ್ಕನುನೃಪಾಲಯವ ॥ ಇಡಿದರತುನದಮಂಚದಲಿಜಗ । ದೊಡೆಯನೊಪ್ಪಿರೆಕುಳ್ಳಿರಲುಬಂ । ದಡಿಗಳಿಗೆಲಜ್ಜಿಸುತತಲೆವಾಗಿದಳುದ್ರುಪದಸುತೆ ॥ ೬ ॥ ಬಳಿಕಸಾತ್ಯಕಿಮುಖ್ಯರಾಸನ । ಗಳಲಿ ಪೂಜಿತರಾಗಿಕುಳ್ಳಿರ । ಲಲಘುಮಹಿಮನಹೊರೆಗೆಕುಂತೀದೇವಿನಡೆತರಲು ॥ ಘಳಿಲನೆದ್ದತಿವಿನಯದಿಂದಡಿ । ಗಳಿಗೆತಲೆವಾಗಿದನು ಮುದದಲಿ । ಸೆಳದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಳುಸೌಹಾರ್ದದಲಿಮುರಹರನ ॥ ೭ ॥ ಕುಶಲವಾರ್ತೆಗಳೆಸೆಯಲಂದಾ । ಕುಸುಮನಾಭನ ಚಾರುಹಾಸೋ । ಚ್ಚಸಿತಕರುಣಾಪಾಂಗರಂಜಿತವದನಲಪ್ರೆಮೆಯನು ॥ ಶಶಿವದನೆನೋಡುತ್ತಮುಳುಗಿದ । ಳಸಮಸುಖಜಲ ಪೂರ್ಣಪುಳಕ । ಪ್ರಸರಪರಿತೋಷಾಬ್ಧಿಯಲಿತಲೆವಾಗಿಹರಿಪದಕೆ ॥ ೮ ॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥ ತನಗೆಬಂದವಿಪತ್ಪರಂಪರೆ । ಯನುಭವವನದನೆಲ್ಲವನುನೆನೆ । ನೆನದುಕುಂತೀದೇವಿಬಾಷ್ಪನಿರುದ್ಧಕಂಠದಲಿ ॥ ಜನಿಕಕೈವಲ್ಯದಲಿ ನೆರೆಕಂ । ಬನಿಯಕಡಲೊಳಗಾಳುತೇಳುತ । ಲನುಪಮಂಗಿಂತೆಂದಳತಿಗದುಗದಿತವಚನದಲಿ ॥೯॥ ಅಂದುಕುಶಲಿಗಳಾದೆವಾವೆಲೆ । ತಂದೆನಾವಂದೇಸನಾಥರ । ದೆಂದುನೆನದರೆದೇವಕಳುಹಿದೆಗಾಂದಿನೀಸುತನ ॥ ಬಂದುಪಾಂಚಾಲದಲಿನಾವಿರ । ಲಂದುಕರುಣಿಸಿಕುಂಭಕಾರರ । ಮಂದಿರದಲಿತ್ರೈಭವತ್ಪದಯುಗಳದರುಶನವ ॥ ೧೦ ॥ ಆದೆವಂದೇಸುಖಿನಿವಾಸಿಗ । ಳಾದೆವಂದೇವಡೆಯರುಕ್ಷ್ಮಪ । ರಾದೆವಂದೇಕೃಷ್ಣಕರುಣಾನಿಧಿಯೆನಿಂನೆಸೆವ ॥ ಪಾದಕಮಲಪರಾಗದರುಶನ । ವಾದುದೆನಗಂದಂತೆನಿರ್ಭಯ । ರಾದೆವೆಂದಳು ಕುಂತಿಕಂಬನಿಗಡಲಲೋಲಾಡಿ ॥ ೧೧ ॥ ಅರಿದುಮರದಾವನಪದಾಬ್ಜ । ಸ್ಮರಣೆಯನುಮಾಡಿದಡೆಭವಭಯ । ಹರಿವುದೀಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆಂದರೆಭವತ್ಪದವ ॥ ಕರುಷದನುಭವಪುಣ್ಯವೆಂತಿದು । ದೊರಕಿದುದುತವಗೆನುತಹರುಷೋ । ತ್ಕರುಷದಲಿಹೊಗಳುತ್ತಲಿರ್ದಳುಕುಂತಿಮುರಹರನ ॥ ೧೨ ॥ ಎಂದಡೆಂದನುನಗುತಮುರರಿಪು । ಮಂದಹಾಸದಲಂದುನಿಸ್ನಯ । ನಂದನರಿಗೀದೃಪದ

ನಂದನೆಯುಸ್ವಯಂವರಕೆ ॥ ಬಂದುಕಂಡೆವುಕುಂಭಕಾರಕ । ಮಂದಿರದಲಾದಿನವೆಮೋದೆವ । ದೊಂದುಕಾರ್ಯವಿಶೇಷಸಾಧಕರಾ
ಗಿನಿಜಪುರಕೆ ॥೧೩॥ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯುತಂದೆಯುನುಕಿಡೆ । ಕುತ್ತಿದಾಶತಧನ್ವನೆನುಕೊಲ । ಲುತ್ತಮಾಂಗನೆಹೋದೆವಾಪುರ್ಕ್ತಿ
ಯುಬೆಂಬೊತ್ತಿ । ಮೃತ್ಯುವನುಕಾಣಿಸಲುಶಂಕಿತ । ಚಿತ್ತನಾದನುರಾಮನೆಂಬಲಿ । ಮತ್ತೆಕೇಳುವಿದೇಹನಗರವ ನೈದಿದನುಬಳಿ
ಕ ॥೧೪॥ ಅನಿತುದಿನಪರಿಯಂತಬಾರದೆ । ಮನೆಯುಮಂನೆಮರಾದೆವಗ್ರಜ । ನನುನಯುವನಸುಸಲಿಸಲಾರಸ್ಣವನುಕಾಣಿಸ
ಲು ॥ ಜನಪರೊಳಗೆವಿರೋಧಸಲೆಸಂ । ಜನಿಸಿಹೋದೆವುಕಿರಿದುದಿನನಿಂ । ಮಿನಿಬರನುಸಂಭಾವಿಸುವಡರಿದಾಯ್ತು ತನಗೆಂದ ॥
ಪ್ರಾಣವೈವರುತನಗೆನೀವೆ । ಪ್ರಾಣಚೇತನರೂಪುನಿಮ್ಮ । ಕ್ಷೋಣಿತಳವನುನಿಮಗೆಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವೆನೆಂದೆಂಬ ॥ ಕೇಣತಂನ
ನುತಾಯೆಚಿಂತೆಯು । ಮಾಣುನೀನೆಂದೊಲಿದುಮೃದುತರ । ಪಾಣಿತಳದಲಿತ್ರೊಡದುವ್ಯೆದಡವಿದನುಗೃರುಜಲವ ॥೧೬॥
ಶ್ರೀರಮಣನಿಂತೆನಲುನುಡಿದಳು । ದಾರಮತಿಗೋವಿಂದಸರ್ವಾ । ಧಾರಸರ್ವಾತ್ಮಕನೆಸರ್ವಜಗತ್ಪ್ರವರ್ತಕನೆ ॥ ಆರುನಿನಗಾ
ತ್ಮೀಯುಶನ್ಸರ । ದಾರುರಿಪುಗಳುನಿಸ್ನಮಹಿಮೆಯು । ನಾರರಿವರೆಂದೆರಗಿದಳುಮುರಹರನಚರಣದಲಿ ॥೧೭॥ ಇಂತುಸತ್ಸ್ಪ್ರೀ
ಮದಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಾಬಾಲಕರುಸಹಿತಾ । ಕುಂತಿಯಾರಸಂಭಾವಿಸುತಸಸ್ನೇಹಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಸಂತಸವಮಾಡುತ್ತಸಜ್ಜನ ।
ಸಂತತಿಗೆತತ್ಪುರಜನಕೆಸೀ।ಮಂತಿನೀಜನಗಳಿಗೆಹರುಷವನಿತ್ತನೊಲವಿನಲಿ ॥೧೮॥ ಪರಮಸುಖಸಪ್ರೇಮಸಂಭೃತ । ಪರವಶತೆ
ಯಲಿಸಂದವಂದಿನ । ವರುಷರುತುಮಾಸಂಗಳಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥವಾಸದಲಿ ॥ ಸರಸನಯನಾಪಾಂಗಸಸ್ಮಿತ । ಚರಿತಮಂಗಳಸೂಕ್ತಿಗಳಲಪ ।
ಹರಿಸುದಿರ್ದನುಸಕಲಪುರವಾಸಿಗಳಕಣ್ಮನವ ॥ ದಣಿದುದಣಿಯುವುಕಂಗಳಿಂದ್ರಿಯು । ಗಣಕೆದಳಪತಿಯಾದವಕ್ಷಿಗ । ಳೆಣಿಸಲೇ
ಕೆಂದ್ರಿಯುವೃತಜ್ಞನನಿವಹವೆಂದೆನುತ ॥ ಗುಣನಿಧಿಯುಸೌಂದರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು । ಕಣಿಯೆನಿಪಕೃಷ್ಣನಮುಖಾಬ್ಜೀ । ಕ್ಷಣದಸುಖ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದವನುಪಡೆದುದಖಿಳಜನ ॥೨೦॥ ವಾಲಗಿಸಿಮೈದಣಿಯಲೀಕ್ಷಿಸು । ತಾಲಿಗಳುಮಿಗೆದಣಿಯುವದ್ಭುತ । ಲೀಲೆ
ಯನುಕೇಳುತ್ತದಣಿಯುವುಕಿವಿಗಳನವರತ ॥ ನಾಲಿಗೆಗಳನುಪಮಚರಿತ್ರವ । ಹೇಳಿದಣಿಯುವುಸಲೆಪರಸ್ಪರ । ವಾಳಿಗೊಂಡುದು
ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಸಮಸ್ತಜನಮನವ ॥೨೧॥ ಒಂದುದಿನಫಲುಗುಣಸಹಿತಗೋ । ವಿಂದನೊಪ್ಪುವರಥದಲೈದಿದ । ನೊಂದುವಿಪಿ
ನಾಂತರಕೆಮೃಗಯಾವ್ಯಸನಲಾಲಸರು ॥ ವೃಂದದಲಿನಾನಾಮೃಗೌಘವ । ಕೊಂದುಮಾಂಸದಹೊರೆಗಳನುಯುವ । ನಂದನನ
ಹೊರೆಗಟ್ಟಿದರುಕೆಂಬಿಗಳುತನಿಜಡಿಯೆ ॥೨೨॥ ಕಳುಹಿಪಾರ್ಬಣಯೋಗ್ಯಮಾಂಸಂ । ಗಳನುರಾಜಾಲಯಕೆವನದಲಿ । ಸುಳಿ
ದುಮೃಗಯಾವ್ಯಸನದಲಿವರನೃತ್ಯಗೀತದಲಿ ॥ ಬಳಲಿಬಸವಳಿವುತ್ತಹೋದನು । ಫಲುಗುಣನುಯುಮುನಾಜಲಾಂತಿಕ । ಕಲಘು
ತೃಷ್ಣಾತುರನುಬೀಳ್ಕೊಂಡನುಮುರಾಂತಕನ ॥೨೩॥ ತೊಳೆದುಕರಚರಣಂಗಳನುಮು । ಕ್ಕುಳಿಸಿಜಲವನುತಿರುಗಿಕಂಡನು ।
ಲಲನೆಯೊಬ್ಬಳನಾನದೀತೀರದಲಿಸುರಪತಿಯು ॥ ಹೊಳಲರಂಭೆಯುಮೇಣುಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ । ಲಲಿತವನದೇವತೆಯೊಧರೆಯಲಿ ।
ಸುಳಿವತೇಜೋಮೂರ್ತಿಗಳತೇಜಸ್ವಿಯೋಯೆನಲು ॥೨೪॥ ಆರುನೀನೆಲೆಕಾಂತೆಹೇಳೆನ । ಗಾರವಧುಹೆಸರೇನುಹೆತ್ತವ ।
ರಾರುಘೋರಾರಣ್ಯವಾಸವಿದೇಕೆನಿನಗಿಂತು ॥ ಕಾರಣವಹೇಳೆನಲುಪಾರ್ಥನು । ದಾರವಚನವನಾಲಿಸುತಮಧು । ರಾರವದ
ಲಿಂತೆಂದಳಂಗನೆನಿಜಮನೋರಥವ ॥೨೫॥ ತಂದೆಕೇಳಾದರೆತನಗೆಕಾ । ಳಿಂದಿಯುಂಬುದುಹೆಸರುಪತಿಗೋ । ವಿಂದನಿನನೆಂ
ಮೈಯ್ಯನಾತನನೇಮದಲಿತಪಕೆ ॥ ನಿಂದೆನಿಪರೊಳುಸಕಲಮುನಿಜನ । ವಂದ್ಯಪಾವನಚರಣಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವದರುಶನದರ್ಥಿ
ಯಲಿಕೇಳೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷೆ ॥೨೬॥ ಆಸೆಗೊಂಡುದುಚಿತ್ತವೆನಗಾ । ವಾಸುದೇವನಚರಣಕಮಲದ । ದಾಸಿಯುಹೆನೆಂಬೊಂದು
ಭಾಗ್ಯೋದಯುದಬೆಳಸಿರಿಗೆ ॥ ಶ್ರೀಸತಿಯುಲಾಲಿತಪದಾಬ್ಜಪ್ರಿ । ಳಾಸವನುಕಾಂಬಂನವೆನಗುಪ । ವಾಸವೆಂದಳುಕಾಂತೆಕೆಂಬನಿ
ನುಂಬಿಪಾರ್ಥಂಗೆ ॥೨೭॥ ಎಂದಡಾಸತಿಯಿರವನಾಗೋ । ವಿಂದನಲ್ಲಿಗೆಹರಿದುಕೌಂತೀ । ನಂದನನುಕೈಮುಗಿದುಬಿಂನಹ
ಮಾಡಿದನುಹದನ ॥ ಮಂದಹಾಸದಲಸುರರಿಪುಸಾ । ನಂದದಲಿಕೇಳುತ್ತನಡೆತಾ । ಳಿಂದಿಯುಂಬಳದಾರುನೋಳ್ಪೆವೆನುತ್ತನಡೆತಂ
ದ ॥೨೮॥ ಬರವಕಾಣುತಮುಕುಳಕರಪುಟ । ಸರಸಿಜದಲಂದಬುಲೆಸಂತತ । ಶಿರದಲಾಂತಬುಜಾಕ್ಷಿಯುಂತಃಕರಣದಭಿನುತನ ॥
ಮುರಮಥನನಾಲಿಸುತರಥದಲಿ । ತರುಣಿಯುನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಂ । ಬುರುಹದೃಶತೈತಂದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ॥೨೯॥
ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಕರೆಸಿಬಳಿಕಾ । ವಿಶ್ವತೋಮುಖನೊಲಿದುಪಾಂಡುಮ । ಹೀಶ್ವರನಸುಕ್ಷಿತಿಗಳಿಗೆಸಂಪನ್ನಪುರವರವ ॥ ವಿಶ್ವವಿಸ್ಮ
ಯಕರವೆನಲುವಿ । ಶ್ವೇಶ್ವರಾರ್ಚಿತಚರಣನುದನು । ರೇಶ್ವರನಪುರಕಧಿಕವೆನೆನಿರ್ಮಾಣಿಸಿದನರಮನೆಯು ॥೩೦॥ ಕನಕರತುನ
ದ್ವಾರಗೋಪುರ । ಜನಿತಬಹಳಟ್ಟಾಲಶೋಭಾ । ವಿನುತಹರ್ಮ್ಯಾವಳಿಯುರತ್ನಾವಳಿಯುಭವನದಲಿ ॥ ಘನಪತಾಕಾತೋರಣಂ
ಗಳ । ಲಸಿಮಿಷರಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಗತಿಶಯು । ವೆನಲುಮಿಗೆರಂಜಿಸಿದುದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥೩೧॥ ಬಳಿಕಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರ
ಮನ । ದೊಲವಿನಭಿಮತಸಿದ್ಧಿಯನುನೆರೆ । ಸಲಿಸಿಹಲವುದಿನಂಗಳನುತತ್ಪುರದಲನುಸರಿಸಿ । ಅಲಘುವಿರಹವಿನೋದಜಲಪರಿ ।
ಲುಳಿತನಯನಸರನಪ್ಪಿಹರಿಬೀ । ಳ್ಕೊಳಿಸಿಮತಳಿದುಬಂದುಹೊಕ್ಕನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ॥೩೨॥ ಮಿತ್ರಸುತೆಯುವಿವಾಹಸನ

ಸುಮು । ಹೂರ್ತದಲಿವಿರಚಿಸಿಸುಯೋಧನ । ನತ್ತಲಿಪವಿಂದಾನುವಿಂದರತಂಗಿಯನುತನನೆ ॥ ಅತ್ತೆಯಹರಾಧಾದಿದೇವಿಯ । ಪುತ್ರಿಯನುನಾನ್ಯಪಾಲರ । ಮೊತ್ತವನುಪರಿಭವಿಸಿತಂದನುಮಿತ್ರವಿಂದೆಯನು ॥ ೩೩ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೈಕೋಸಲಾಧೀ । ಶ್ವರಗೆನಗ್ನಜಿದಾಖ್ಯನೃಪತಿಗೆ । ಪರಮಕನ್ಯಕೆಲೀಲೆಯಿಂದೂನಗ್ನಜಿತೆಯೆಂದು ॥ ಧರೆಯುಲೆಸೆದಳುರೂಪಗುಣಬಂ । ಧುರಮಹಾತ್ರೇಜದಲಿವಿಜಿತಾ । ಪ್ಸರೆಯೆನಿಸಿವಿಖ್ಯಾತೆಯಾದಳುಭುವನಭವನದಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಏಳುಬಸವಂಗಳನುಕಟ್ಟಿದ । ಡೇಳ್ದಿದಿಪವಳ್ಳೀವೆನೆಂನೆಯ । ಬಾಲಕಿಯನೆಂದವನಿಪತಿಹೊಯ್ಸಿದನುಡಂಗುರವ ॥ ಕೇಳುತವನಿಯನೃಪಕುಮಾರರು । ತೋಳಬಲುಹನುಮೆರೆದುಹೊಕ್ಕರು । ಕಾಲನೂರನುಕಟ್ಟಲರಿಯದೆವೃಷಭಸಂತತಿಯು ॥ ೩೫ ॥ ಕೇಳಿದನುಬಳಿಕದನುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಾನೃಪವಿಜಯಲಭ್ಯವಿ । ಶಾಲನೇತ್ರೆಯಲಾಭವನುಚತುರಂಗಬಲಸಹಿತ ॥ ಮೇಲೆಚಲಿಸುವಛತ್ರಚಾಮರ । ದೇಳ್ಗೆಯಘನವಿಭವದಲಿಭೂ । ಪಾಲಕೋಸಲನರಮನೆಗನಡೆತಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಬರವಕಾಣುತಕೋಸಲಾಧೀ । ಶ್ವರನುಬಹುಮಂಗಳಸುವಾದ್ಯೋ । ತ್ಕರಮಹಾವಿಭವದಲಿಗುಡಿತೋರಣಪತಾಕೆಗಳ ॥ ಪರಮವಿಭವದಲಿದಿರುಗೊಂಡಂ । ಬುರುಹನಾಭನನಧಿಕಹರುಷೋ । ತ್ಕರುಷದಲಿಪೂಜಿಸಿದನಾತ್ಮಧನಾನುಸಾರದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಅಸಕಲಪುರವಧುಗಳಂದಾ । ವಾಸುದೇವನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿವಿ । ಳಾಸಹಾಸೋಪಾರಸುಧೆಯನುನಲಿದುಕುಡಿಕುಡಿದು ॥ ಅಸರುವಕಂಗಳಲಿಮನದಲಿ । ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗುತ್ತಸುಖಮಾ । ರಾಶಿಯಲಿಮುಳುಗಾಡುತ್ತಿರ್ದುದುಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ವೀರರಾಜಕುಮಾರಿಕಂಡಾ । ಶ್ರೀರಮಣನಮಳಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ಚಾರುಸೌಂದರ್ಯವನುಬಿದ್ದಳುಕಾಮಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಸಾರತರಜನ್ಮಾಂತರಾರ್ಜಿತ । ಭೂರಿಸುಕೃತಫಲಂಗಳುಳ್ಳರೆ । ಸೇರಲೀತನದಾಸ್ಯವೆಂದಳುಕಾಂತೆಮರುಕೊಳಿಸಿ ॥ ೩೯ ॥ ಧನ್ಯರಾರೆಂನಂತಜಗದಲಿ । ಮಾನ್ಯರಾರೆಲೆಕೃಷ್ಣಬಹಳಕ್ಕೆ । ಪೂರ್ಣವನೆನಿಂನಂಘ್ರಿಕಮಲಪರಾಗದರುಶನಕೆ ॥ ತಂನಮಾಂಸಾಕ್ಷಿಗಳವೆಂತುಪ । ಸಂನವಾದಪುನಿಗಮಕೋಟಿಯ । ವರ್ಣನೆಗೆಮ್ಯಗುಡದೆನುತಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಭೂಪ ॥ ೪೦ ॥ ಆರುತೊಳೆದರುದೇವನಿಂನಯ । ಚಾರುಚರಣನಖಾಗ್ರವನುಮ । ತ್ತಾರುಧರಿಸಿದರಮಳನಖನಿರ್ನೇಜನದಜಲವ ॥ ವಾರಿಜಾಸನರುದ್ರನುತಚರ । ಣಾರವಿಂದನೆತಂನಹೋಲುವ । ಭೂರಿಭಾಗ್ಯರದಾರೆನುತಪೂಜಿಸಿದನಚ್ಯುತನ ॥ ೪೧ ॥ ದೇವಬಿಜಯಂಗೈದಿರಿತ್ತಲ । ದಾವುದೆನಗೆಭವತ್ಪದಾಂಬುಜ । ಸೇವಕಂಗೇಂವಿಧಿಯನೆಂಬುದಬೆಸಸಬೇಹುದೆನೆ ॥ ದೇವರೆನೆನಸುನಗುತದೇವರ । ದೇವನಾಕೋಸಲನೃಪಾಲನ । ಭಾವಭಕುತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿಮುಗುಳ್ನಂತೆಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ಬಂದೆವಾವೆಲೆಭೂಪನಿಂನಯ । ನಂದನೆಯನಭ್ಯರ್ಥಿಸಲುಮನ । ಸಂದುನೋಳ್ಪಡೆನಿಂನಸಂಬಂಧವನುನೆರೆಬಯಸಿ ॥ ನಿಂದೆಯಲ್ಲಾಯಾಚ್ಞೆನೃಪರಿಂ । ಗೆಂದುನೋಡದೆಕರಸಿಕೊಳ್ಳದೆ । ಬಂದೆವೀವೆಯದೇನನೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ॥ ೪೩ ॥ ಆರೊಡೆಯನೀನಲ್ಲದೆಂಮಕು । ಮಾರಿಗತಿಶಯಯೋಗ್ಯರನ್ಯರ । ದಾರವಕ್ಷಸ್ಥಳವಮನೆಮಾಡಿಯೆಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥ ಚಾರುಚರಣನಿವಾಸಲಬ್ಧಿಗೆ । ಹೋರುವಳುಗಡತುಳಸಿಯೊಡನೆನೆ । ಲಾರುತಂನಂದದಸನಾಥರುಭುವನದೊಳಗೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಆಡಲಂಮೆನುತಂನಬುದ್ಧಿಯ । ಕೇಡನೆಲೆಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸಮಯವ । ಮಾಡಿದೆನುಮಗಳ್ಗೆಪತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಂಪದವ ॥ ನೋಡಲಂದೇಬರಿದೆಭಂಗವ । ಮಾಡಿದೆನುನೃಪರಿಂಗೆಬಸವನ । ಬೀಡಕಟ್ಟದಡೀವೆನೆಂನಯಮಗಳನೆಂದೆನುತ ॥ ೪೫ ॥ ಹೇಳಿದೆನುತಾಮುಂನಮಾಡಿದ । ಖೂಳತನವನುಕೃಷ್ಣನೀನೇ । ಪಾಲಿಸುವುದೆಂನಿಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನೆಂದುಬಿಂನೈಸೆ ॥ ಏಳುಬಸವಂಗಳನುತೋರಿಸು । ಪಾಲಿಸಿದೆನಿಷ್ಟವನೆನುತಶಿರಿ । ಲೋಲನೆದ್ದನುಬಿಗಿದುಪರಿಕರಗಳಲಿಕೈಗೈದು ॥ ೪೬ ॥ ಬೇಡಮಗಳವಿವಾಹನಿನಗಿದು । ಕೇಡತಂದುದುಪಲಬರಿನೆಕ್ಕೆ । ಮಾಡಲರಿದಿವರೊಡನೆನಿಂನೀಮೂರ್ತಿಬಡುಕಿರಲು ॥ ನೋಡಿಸಂತಸಬಡುವೆವೇತಕೆ । ಕೇಡಕಡುನಿರ್ಬಂಧವೆನುತವೆ । ರೂಢಿಯಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಕೋಸಲಮಹೀಪಾಲ ॥ ೪೭ ॥ ಅಂಜದಿರುನೀನೆನುತವಿಗೆಕರ । ಕಂಜದಲಿಮೈದಡವಿನೆಕಪವಿ । ಪಂಜರನುಪೀತಾಂಬರವಗಂಟಿಕ್ಕಿಬಿಗಿದುಟ್ಟು ॥ ಮಂಜರಗಸಂಮರಿಸಿಭವಭಯ । ಭಂಜನನುಮುಂನೈಯ್ಯಕಂಕಣ । ರಂಜಿಸಲುಹೊರಮಂಟನಾಸೆಳ್ಳೆಟಿಸುತನಿಜಭುಜವ ॥ ೪೮ ॥ ಸುರರುನಭದಲಿಜಯತುಜಯಜಯ । ಪರಮಪುರುಷಯೆನುತ್ತಹೊಗಳು । ತ್ತಿರಲುಪುರವನಿತೆಯರುಹಾಹಾಯೆನುತವಸವಳಿಯೆ ॥ ವರಕುಮಾರಿಮನೋವಿಷಾದದ । ಲಿರದೆಹೊಗಳುತ್ತಿರಲುಹೊರಮಂ । ಟುರವಣಿಸಿದೈತ್ಯಾರಿಕರದನುವೃಷಭಸಪ್ತಕವ ॥ ೪೯ ॥

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥

ಬೆರಳಚಿಟುಕಿಸಿಕರವಕೃಷ್ಣನ । ನಿರುಪಮಾಕ್ಷೇಪವನುಕೇಳುತ । ಕೆರಳಿಕಂಗಳುಕಿಡಿಯನುಗುಳಲುಖುರಖುರಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಧರೆಯನಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಬಾಲದ । ಲಿರದೆಮುಗಿಲನುಕೆದರುತಗಿದ । ಬ್ಬರಿಸಿಕವಿತಂದವುವೃಷಂಗಳುಕೃಷ್ಣನಭಿಮುಖಕೆ ॥ ೫೦ ॥ ಕೆರಳಿಸಪ್ತಕುಲಾಚಲಂಗಳು । ಧರೆಗೆವೃಷಭಾಕಾರದಲಿಮೈ । ಗರದಪೊಲುಖುರಖುರವಿಷಾಣಾಗ್ರಂಗಳಲಿನೆಲನ ॥ ಇರದೆಗಗನವನಳ್ಳಿರಿವುತ್ತೈ । ತರಲುಸಪ್ತಾಕಾರವನುನೆರೆ । ಧರಿಸಿಘನಮಾಯಾವಿಹಿಡಿದನುವೃಷಭಸಪ್ತಕವ ॥ ೫೧ ॥ ಹಿಡಿದುಕರುಗಳನೆಳವಪ್ಪೋಲವ । ಘಡಿಸಿಕಟ್ಟಿದನೇಳನೊಂದೇ । ಬಡಹುರಿಯನೇಣಿನಲಿಗಗನದಲಮರರುಘೆಯೆನಲು ॥ ಪ್ರೌಢವಿಸಂತಸವಟ್ಟುದೆಸವು ।

ಗ್ರಡದಜಯಜಯಜಯರವಂಗಳ । ಗಡಣವೇಣ್ದೆಸೆಗೆಸದುದೊಂದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ||೫೨|| ನೊಳಗಿದವುಭೇರಿಗಳುಘೋ
ಷನಿ । ಸ್ಸಳದೊಡನೆಕೋಸಲನೃಪಾಲನ । ನಿಳಯದಲಿತಳಿತುದುಮಹೋತ್ಸವದುಬ್ಬರದರಭಸ ॥ ಪುಳಕಪಸರಿಸಿಪರಮಪುರುಷ
ನ । ತಳದುನೃಪನಚ್ಯುತನಪದವನು । ತೊಳೆದುಧಾರೆಯನೆರೆದುಕೊಟ್ಟನುಪ್ರೊಲಿದುನಿಜಸುತೆಯ ||೫೩|| ಹತ್ತುಸಾವಿರಧೇ
ನುಗಳನಂ । ಭತ್ತುಸಾವಿರಕರಿಗಳನುತ್ತೊಂ । ಭತ್ತುಸಾವಿರರಥಗಳನುಮತ್ತಾರಥಂಗಳಿಗೆ ॥ ಹತ್ತುಮಡಿತುರುಗವನುತುರುಗ
ಕೆ । ಹತ್ತುಮಡಿಕಾಲಾಳನವನಿಪ । ನಿತ್ತನಾನಿಜನಂದನೆಗೆಬಳುವಳಿಯನೊಲವಿನಲಿ ||೫೪|| ಇತ್ತನಖಿಳಾಭರಣಭೂಷಿತ ।
ಗಾತ್ರೆಯರನುರುಜವ್ವನಾನ್ವಿತ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರನುಮಗಳಿಗೆಮೂರುಸಾವಿರವ ॥ ತೊತ್ತಿರನುದಿವ್ಯಾಂಬರಂಗಳ । ನುತ್ತ
ಮಾಮಳರತ್ನನಿಕರವ । ನಿತ್ತುಮಂನಿಸುತಿರ್ದನಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ||೫೫|| ರಾಜಮಹಿಷಿಯರಾಮುಕುಂದನ । ರಾ
ಜಮಾನಮನೋಜ್ಞಚರಣಾಂ । ಭೋಜಸೇವೆಗೆಸೇರಿದಾನಿಜಸುತೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಮೂಜಗದಲೆಮಿಂದಮಿಗಿಲುಸ । ಭಾಜ
ನೀಯುತದಾರೆಸುತನಿ । ರ್ವ್ಯಾಜಸುಖಸಾಗರದಲೋಲಾಡಿದರುತವತವಗೆ ||೫೬|| ಹರುಷಮಿಗೆದಂಪತಿಗಳನುಕು । ಳ್ಳಿರಿಸಿ
ರಥದಲಿಕೋಸಲಾಧೀ । ಶ್ವರನುನೆರವನುಕೊಟ್ಟುಕರಿರಥತುರಗಪತ್ತಿಗಳ ॥ ಮೊರವನಿಸ್ಸಳಭೇರಿಗಳಭೂ । ಸುರರಮಂಗಳ
ಘೋಷದಲಿಸತು । ಕರಿಸಿಕಳುಹಿದನುಚಿತದಲಿಸಂಪನವಿಭವದಲಿ ||೫೭|| ಗಳಿತನಯನಾನಂದಬಾಷ್ಪಾ । ಕುಳಿತನೆಸೆದನುಕ
ಳುಹಿದಂಪತಿ । ಗಳನುಮರಳಿದನಧಿಕತರವೈಕಲ್ಯಹೃದಯದಲಿ ॥ ಚಲಪತಾಕಾಛತ್ರಚಮರಾ । ವಳಿಯುಗಡಣದಲಭ್ರವಡಗಲು ।
ನಳಿನನಾಭನುವಿಭವದಲಿಪುರವರವಹೊರನಂಟ ||೫೮|| ಪಾರಿಬರ್ಹಂಗಳನುಕೊಂಡಸು । ರಾರಿಮಾಗಧವಂದಿಗಳಕ್ಕೈ । ವಾ
ರನೆಸೆಯಲುಬಂದುಹೊಕ್ಕನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ॥ ಭೂರಿಮಂಗಳಘೋಷದಲಿಪರಿ । ವಾರವಿದಿರ್ಗೊಳಲಖಿಳಯಾದವ । ನೀರಜ
ನಸಹಿತಂದುಬಂದನುದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ||೫೯|| ಮತ್ತೆಕೇಳೆಲೆಭೂಪಮುರಹರ । ನತ್ತೆಕೇಕಯರಾಜಸತಿಶ್ರುತ । ಕೀರ್ತಿಯಂಬ
ಳಾಮಗಳನಿತ್ತಳುಭದ್ರೆಯೆಂಬಳನು ॥ ಅತ್ತಲಾಮಾದ್ರಾವನೀಶನ । ಪುತ್ರಿಲಕ್ಷ್ಮಣೆಯೆಂಬಳನುಸುಚ । ರಿತ್ರೆಯನುತಂದನುವಿಭೂ
ಷಿಸಿಸಕಲನೃಪಕುಲವ ||೬೦|| ಸಕಲಲೋಕೇಶ್ವರಗೆಲಲನಾ । ಷ್ಟಕವಿವಾಹೋತ್ಕರದಲಾದುದು । ಮುಕುತಿನಾಥಂಗವನಿಸುತ
ವಿಜಯದಲಿತತ್ಪುರದ ॥ ವಿಕಟರುದ್ಧನೃಪಾಲಕನ್ಯಾ । ಪ್ರಕರದಷ್ಟಸಹಸ್ರವೈವಾ । ಹಿಕಮಹೋತ್ಸವರಚನೆಗಳುನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃ
ಷ್ಣಂಗೆ ॥ ... ... ||೬೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೨೯೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಅರವತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನರಕಾಸುರನ ಸಂಹಾರ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸುರರುಭಾಪೆನೆಸಂಹರಿಸಿಮುರ । ನರಕನನುಭಗದತ್ತನನುತ । ದ್ಧರಣಿಪತಿಯನುಮಾಡಿಸಂ
ತೈಸಿದನುಮುರವೈರಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕರುಣಿಸೈಮುನಿನಾಥನರಕಾ । ಸುರನವಧೆಯನುತತ್ಸಮಾಹಿತ । ಧರಣಿಪಾಲಕದಂಬಕನ್ಯಾವರವಿವಾಹವ
ನು ॥ ಪರಮಪುರುಷಚರಿತ್ರವನುವಿ । ಸ್ತರದಲೆನಗೆನಲಧಿಕಹರುಷೋ । ತ್ಕರುಷದಲಿಕರುಣಿಸಿದನಾಮುನಿನಾಥನವನಿಪಗೆ ||೧||
ಅರಸಕೇಳೊಂದುದಿನದಿವಿಜೇ । ಶ್ವರನುಬಂದನುಸಕಲಲೋಕೇ । ಶ್ವರನೆನಿಪಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿಸರೋಜದರುಶನಕೆ ॥ ಕೊರ
ಗಿದಾನನಕಮಲದಲಿನಿಜ । ಪರಿಭವವನೆಲ್ಲವನುಹರಿಪದ । ಸರಸಿಜಕೆತಲೆವಾಗಿಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುನಮಿಸಿ ||೨|| ದೇವನರ
ಕಾಸುರನದೆಸೆಯಲಿ । ಜೀವಿಸುವಡರಿದಾಯ್ತುನಿಜಪರಿ । ಸೇವಕರಿಗವಧರಿಸುವುದುತಂನೊಂದುಬಿನ್ನಪವ ॥ ದೇವವಧುಗಳಗಾ
ಯ್ತುತಪ್ಪದ । ಸೇವೆತಾಮೊದಲಾಗಿಸುರರುಪ । ಟೀಜಿಗಳುಲೋಕಾಧಿಪರುಸಹಿತೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೩|| ಅರಿದುತನಗಾದಾನ
ವೇಂದ್ರನ । ಪುರವನದನೀಕ್ಷಿಸಡೆಶಸ್ತ್ರ । ವರಣೆಗಳುಬಲುದುರ್ಗಮುರಪಾಶಾವಳಿಯದುರ್ಗ ॥ ಉರಿಪವಾವಕದುರ್ಗದುಸ
ರೆ । ಭರಿತಪರಿಘಾದುರ್ಗದೇವರು । ಕರುಣಿಸೂದೆನಗೇನುಬೆಸನಿಂನೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೪|| ಲಲಿತನಿಜಮಣಿಪರ್ವತವನಾ ।
ಜಲಧಿಯಮಳಚ್ಛತ್ರವನುಪಿಂ । ಗಳನೃಶನನಿಧಿಗಳನುದಿಗಧೀಶ್ವರರಸಂಪದವ ॥ ಹಲವುಮಾತೇನಂಮಜನನಿಯ । ವಿಳಸದನು
ಪಮರತ್ನಮಯಕುಂ । ಡಲಗಳನುಕಿವಿಗಳಲಿರಲುಕೊಂಡೊಯ್ದನವನೆಂದ ||೫|| ಅರ್ಥದಿಂದಭಿಮಾನದಿಂದನಿ । ರರ್ಥರಾಪೆ
ಪ್ರಕೃಷ್ಟಕಾರು । ಣ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನಾವೆನುತಮಣಿಮಕುಟಪ್ರದೇಶದಲಿ ॥ ತೀರ್ಥಪಾದಪದಾಬ್ಜಯುಗಳವ । ನರ್ಥಿಸಲುನಸುನ
ಗುತನಿಜಪರ । ಮಾರ್ಥರೂಪನುನಗೆಹಿಕರುಣೇಕ್ಷಣದಲಿಂತೆಂದ ||೬|| ಏಳುಮರುಳೆಮನೋವಿಷಾದವ । ಬೀಳುಕೊಡು
ನಾಸಿರಲುಭಕತರ । ಮೇಲೆಬೀಸುವಘಾಳಿಬರುಸಹುದ್ಯೆನಿದಾನಿಸಲು ॥ ಶೀಲವನುನೀನರಿಯೆಖಳನನು । ನಾಳನಲಿತೋರಿಸುವೆ

ನಂತಕೆ । ನಾಲಯಪಲೆಂದಸುರರಿಪುಕೆಳಿಹಿದನುಸುರಪತಿಯು ॥ ೭ ॥ ಅತ್ತಲಮರಾಧೀಶ್ವರನಕಳು । ಹುತ್ತನೆನೆದನುಮನದೊಳ
ಗವಿಹೆ । ಗೋತ್ರನುನವಾಕ್ಷಣವೆಬಂದನುಗರುಡನಾಳ್ದನ ॥ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನನುಸರಿಸಿನತ । ಪುಸ್ತಕದಲಿರಲೇರಿನಡದನು । ಸತ್ಯ
ಭಾಮಾದೇವಿಸಹಿತಸುರಾಂತಕನಪುರಕೆ ॥ ೮ ॥ ಕಾಡನಾಹಿಮಗಿರಿಯುಬಹಳೋ । ದ್ದಂಡಶಿಖರಾಗ್ರದಲಿಮೆರವಾ । ಖಂಡಲಾರಿ
ಯುಪುರವನಾಪ್ರಾಗ್ಜ್ಯೋತಿಷಾಖ್ಯಯುವ ॥ ಚಂಡಗಿರಿಜಲಪಾವಕಾಸ್ತ್ರ । ಖಂಡಮುರಪಾಶಾವಳೀಕ್ಷುರ । ಮಂಡಿತಪ್ರಾಕಾರವ
ನುರಿಪುಭಟಸುದುರ್ಗನನು ॥ ೯ ॥ ಉರಗನಿಕರಾವೇಷ್ಟಿತದ್ರುಮ । ವರಪ್ರೊಲೋಭಿಯಧನಪ್ರೊನಕ್ರಾಂ । ತರಿತಜಲಪ್ರೋಹೀ
ನವನಿತಾರೂಪವಿಭ್ರಮಪ್ರೋ ॥ ವಿರತಿಯಿಲ್ಲದಮೋಕ್ಷಧರ್ಮ । ಚರಣೆಯೋಕ್ರೋಧಾನ್ವಿತರಶಮ । ದಿರಪ್ರೊಹೇಳೆನಲೆಸದುದಸು
ರನಪುರಮಹಾವಿಭವ ॥ ೧೦ ॥ ಉರವಣಿಸಿಕಾವೋದಕಿಯಲಿ । ಟ್ಟರಸಿಪ್ರಾಕಾರವನುಹೊಕ್ಕನು । ಪುರವನಸುರಾರಾತಿಗಿರಿ
ಮಯಮುದುರ್ಗವನುಕಳೆದು ॥ ಉರುಳಿಸಿದನಸ್ತ್ರೌಘದಲಿದು । ರ್ಧರವಮಹಾಶಸ್ತ್ರಾವಳಿಗಳ । ಬ್ಬರವನಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರದಲಿಸೇದಿದನು
ತಜ್ಜಲವ ॥ ೧೧ ॥ ಚಕ್ರದಲಿಮುರಪಾಶವನುತರಿ । ದಿಕ್ಕಿದನುವಾರುಣದಲಗ್ನಿಯ । ಹೊಕ್ಕಮದುರಿಸಿಪರಿಘದಲಿಕ್ಷುರವಾಲೆಗ
ಳತರಿದು ॥ ಹೊಕ್ಕನಾದಾನವನಕೃತಕವ । ಮಿಕ್ಕನಿಮುಷಾರ್ಧದಲಿಪುರದಲಿ । ಜಕ್ಕುಲಿಸಿವೊಳಗಿದನುಶಂಖೋತ್ತಮವನಡಿಗ
ಡಿಗೆ ॥ ೧೨ ॥ ಸಿಡಿಲುವಡಪಂಗದಲಿಖಳಸೆದೆ । ವಡವಪ್ರೋಲುಬ್ಬರದಶಂಖದ । ಕಡುಕತೋರಧ್ವನಿಯನಾಲಿಸುತ್ರೆದ್ದುವೈಮುರಿ
ದು ॥ ಕಡುಗಿಘುರನೆಂಬವನುಕಲ್ಪದ । ಕಡೆಯರುದ್ರನಪ್ರೋಲುಕಂಗಳು । ಕಿಡಿಗೆದರೆಘನಸಿಂಹನಾದವಮಾಡಿಹೊರವಂಟ ॥ ೧೩ ॥
ಐದುಮುಖದಲಿಗಜರಿಗರ್ಜಿಸಿ । ಕೈದುವನುಬರಸೆಳದುಭುಜವನು । ಹೊಯ್ದುಮಲವವರಾರುತಂನೊಡನಮರದೈತ್ಯರಲಿ ॥ ಕೈ
ದುಕೊಳ್ಳೆಳೆನುತಹರಿಯನು । ಬೈದುಸವಡುದುನಿಂನಹೆಂಡತಿ । ಗೈದೆತನವೆನುತಿಟ್ಟನಾಶೂಲದಲಿಖಗಪತಿಯ ॥ ೧೪ ॥ ಉರಿ
ಯನುಗುಳುತಗರುಡದೇವನ । ಶಿರದಬೆರಗುವಶೂಲವನುಕ । ತ್ತರಿಸಿಕೆಡಹಿದನೆರಡುಬಾಣದಲಸುರರಿಪುನಗುತ ॥ ಕೆರಳಿಮುರನ
ಬ್ಬರಿಸಿಗದೆಯನು । ತಿರುಹಿತೀವ್ರಕ್ರೋಧದಲಿತನು । ಬಿರಿಯಲಿಟ್ಟನುದುಷ್ಟಮರ್ದನನುರವನುರವಣಿಸಿ ॥ ೧೫ ॥ ಎದೆಯಲೆರ
ಗುವವೈರಿಸುಭಟನ । ಗದೆಯಗದೆಯಲಿಹೊಯ್ದುನುಗ್ಗೊ । ತ್ತಿದನುಸಾವಿರಹೋಳೆನಲುಬಿದ್ದುದುಧರಿತ್ರಿಯಲಿ ॥ ತ್ರಿದಶರಿಪು
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಬಿರಿವೆಂ । ತೊದೆದುಧರೆಯನುಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬಹು । ವದನದಲಿಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವನಂತೆಖತಿಗೊಂಡ ॥ ೧೬ ॥ ಅಬ್ಬರಿ
ಸಿತೋಳ್ಗಳಲಿನಭವನು । ಗಬ್ಬರಿಸುತ್ತೈತರಲುಚಕ್ರವ । ತುಬ್ಬಿದನುತುದಿವೆರಳಸನ್ನೆಯಲವನತಲೆಗಳಿಗೆ ॥ ಸರ್ಬಲೋಕೇಶ್ವರ
ನುಸಕಲಸು । ಪರ್ಬಜನಘೇಯೆನಲುತಲೆಗಳ । ನೊರ್ಬಿಗಿಳುಹಿದನೊಂದುನಿಮುಷಾರ್ಧಾರ್ಧಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಲೇಸೆ
ನುತಮಲ್ಲಿಗೆಯಮಳೆಗಳು । ಸೂಸಿದವ್ರುಸುರವರವಿಮಾನದ । ಬೀಸಿಗೆಯಬಲುಮುಗಿಲವೋಹರದಿಂದಭೂತಳಕೆ ॥ ಮೀಸಲಳಿದು
ದುಮುರನಜೀವವಿ । ನಾಶದಲಿದುರ್ಜಯನೆನಿಪನರ । ಕಾಸುರನಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆನುತಿರ್ದುದುಸುರಸ್ತೋಮ ॥ ೧೮ ॥ ತಂದೆಯಳಿ
ವನುಕಾಣುತಾಮುರ । ನಂದನರುಧ್ರವಮುಖ್ಯರೇಳ್ವರು । ಬೆಂದಪ್ರೋಲ್ಬಸವಳಿದುಶೋಕೋದ್ರೇಕವಹ್ನಿಯಲಿ ॥ ಸಂದಣಿ
ಸುಬೇರಿದರುರಥವನು । ಕೊಂದವನತೋರೆನುತದೇವಮು । ಕುಂದನನುಮುಸುಕಿದರುಬಹಳಮಹಾಸ್ತ್ರವರುಷದಲಿ ॥ ೧೯ ॥
ಇಟ್ಟಿಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರ । ಪಟ್ಟಸಂಗಳಮಳೆಗರವ್ರುತಗಿ । ದಿಟ್ಟಣಿಸಿಕವಿತಹದುರಾತ್ಮಕರನುರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ತೊಟ್ಟಸು
ತಸರಳುಗಳತೊಡಲೊಳ । ಗಿಟ್ಟುಬಳ್ಳಕಂತಕನಕ್ಕೈಲೆಡೆ । ಗೊಟ್ಟನವರನುಘನಮಹಿಮನೊಂದೇಮುಹೂರ್ತದಲಿ ॥ ೨೦ ॥
ಸಾಯೆನುತಹರಿಬೈದಿದೂತನಿ । ಕಾಯವಾಮುರವಧೆಯಲಾತರು । ವಾಯಲಾತತ್ಪುತ್ರವಧೆಯವಿಚಿತ್ರಸಂಗತಿಯ ॥ ಜೀಯೆಮತ
ವಿಂನೈಸೆದೈತ್ಯರ । ರಾಯನೆದ್ದನುಬಿಗಿದರೋಷದ । ಬೀಯಿಗವನೊಡೆಮುರಿದುಕಂಗಳರೌದ್ರಕೋಪದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಹೊಂಕ
ಸುತಡಿಗಡಿಗೆರೋಷಭ । ಯಂಕರಾನನನೆದ್ದಯಡಬಲ । ದಂಕದವರನುನೋಡಿಬಹಳಾಟೋಪದಲಿಜಡಿದು ॥ ಝಂಕೆಮಿಗಲೇ
ದನುಮದನಿ । ಶೃಂಕೆಗಜವನುಬದ್ಧಕವಚಾ । ಲಂಕೃತದಲಮರರಿಗೆರಿಪುಹೊರವಂಟನಾಹವಕೆ ॥ ೨೨ ॥ ಎಡಬಲದಲ್ಲೈದಿದರುರ
ಕರ । ಗಡಣತುರಗಾರೋಹಕರುಮಂ । ಗಡದಕಲಿಮಾವೆಂತರೇರಿದರಭ್ರಮಂಡಲವ ॥ ತುಡುಕುವಿಭಘಟೆಗಳನುಹಿಮಗಿರಿ ।
ಸಿಡಿದುಸೂಸುವಪ್ರೋಲುಕಾಲಾ । ಳಡಿಸಿನಡದುದುಕೊಡೆನರಕಾಸುರನಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ನುಂಗುವಂತಿರೆಗಗನವನುಮಾ ।
ಂಗಮಲ್ಲನನೇರಿದಾನವ । ಪುಂಗವನುಬರುತಾಗರುತ್ಮನಮೂಲಪಕ್ಷದಲಿ ॥ ರಂಗನಾಥನನೆಸೆವಶಂಖರ । ಥಾಂಗಗದೆಶಾರ್ಙ
ಳೆಸವಭು । ಜಂಗಳಲಿನಂಡಕಸಮನ್ವಿತವಾಗಿರಲುಕಂಡ ॥ ೨೪ ॥ ತೊಟ್ಟಮುಕ್ತಾಹಾರಕೌಸ್ತುಭ । ವಿಟ್ಟಮಣಿಕುಂಡ
ದಮಕುಟನಿ । ವಿಷ್ಟರಶ್ನಿಪ್ರಕರಕಂಕಣವರಚತುರ್ಭುಜದ ॥ ಉಟ್ಟಪೀತಾಂಬರದಮೇಲೆ । ವಟ್ಟಮಣಿಮೇಖಲೆಯದನು
ಘ । ರಟ್ಟನೊಪ್ಪುವದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಕಂಡನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ೨೫ ॥ ಬಾಲಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರದೀಪ್ತಿಯ । ಮೇಲೆಸೆವಮಕುಟಪ್ರ
ಾನ್ವಿತ । ನೀಲಮೇಘದಗರುಡದೇವನಮೇಲೆರಾಜಿಸುವ ॥ ಲೋಲಲೋಚನೆವೆರಸಿದಾಶ್ರೀ । ಲೋಲನೊಪ್ಪಿರಲೆಸೆವಮಾ

ತಿರ್ಗಿ | ಶೂಲಶೋಭಾಭರಿತವಿಭವವಕಂಡನಸುರೇಂದ್ರ || ೨೬ || ಅತ್ತಲಸುರಾರಾತಿಬಹದೈ | ತ್ಯೋತ್ತಮನಕಾಣುತ್ತನಿಟಿ
ಶಂ | ಖೋತ್ತಮವನೊಳಗಿಸಿದನುಂನತಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ಹತ್ತುದೆಸೆಗಳುಮಾರ್ಮೊಳಗಲು | ದೈತ್ಯದನುಜೇಶ್ವರನಪಡೆಗಪ |
ಮೃತ್ಯುವಾಯ್ತೆನೆಭೀತಿಯನುಬೀರಿದನುಪರಬಲಕೆ || ೨೭ || ಕೇಳುತವೆಖಳನದನುಕಿಡಿಗಳ | ನಾಲಿಗಳಲುಗುಳುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ಲೋಲನನುಕೊಳ್ಳೆನುತತಿರುಹಿಟ್ಟನುಶಕ್ತಿಯಲಿ || ಬೀಳಲಿಟ್ಟನುಬೊಬ್ಬಿರಿದುಪಡೆ | ಮೇಲೆಕವಿದೆಸಲೊಂದುನಿಮಿಷಕೆ | ಕಾ
ಳಗದಕ್ಕೈಮಾಟಕಂಗೆಡಿಸಿತುಜಗತ್ರಯವ || ೨೮ || ಅದ್ದನಸುರಾರಾತಿಬಾಣಸ | ಮುದ್ರದಲಿನಿಮಿಷಾರ್ಧಮಾತ್ರದ | ಲೆದ್ದನಾ
ವಾರ್ನಲನವೋಲೇನೆಂಬೆನದುಭುತವ || ಮುದ್ರಿಸಿದನನಿಬರಶರೌಘವ | ನದ್ರಿಧರನಸುವಿಸಲಿಭಟನನು | ಮುದ್ರಿಸಿದನಿಭತುರಗ
ರಥಪತ್ತಿಗಳುಕಡಿವಡೆಯೆ || ೨೯ || ಓರ್ಬನೊಂದೇಚಾಪದಲಿರಿಪು | ವರ್ಗಭೇದನನೆನಿಸುತಿರ್ದನು | ಸರ್ಬರನುಸಮರದಲಿಕವಿ
ವಸುರಾರಿಯೂಥವರ || ಪರ್ಬತಂಗಳಪಕ್ಷವಮುಶತ | ಪರ್ಬದಲಿಕಡಿದೊಟ್ಟವಾಶತ | ಪರ್ಬಧರನಂದದಲಿಚಿತ್ರವದಾಯ್ತುಮೂ
ಜಗಕೆ || ೩೦ || ಹಿಂಗಿದವುಗಜಘಟೆಗಳಸುಗಳು | ಭಂಗವಡೆದವುತೇರ್ಗಳಳುವಿಂ | ಗಂಗವಿಸಿದವುತುರಗತತಿಕಾಲಾಳುಕಡಿವ
ಡೆದು || ಸಂಗವಡೆದವುಧರೆಯುಳಹಿತರ | ಮುಂಗುಡಿಯುಮೋಹರವಮುರಿದುಚತು | ರಂಗಬಲಬಯಲಾಯ್ತುಬಲಬಲಿಮಥನನಾ
ಹವಕೆ || ೩೧ || ಇರಿದಿರಿದುತುಂಡದಲಿನಖದಲಿ | ಜರಿದುಪಕ್ಷಗಳಲಿಪಕ್ಷಿಗ | ಳೆರೆಯನರದನುಬಹಳಗಜಘಟೆಗಳನುತುರಗ
ವನು || ಮರಗಿಸಿದನರುಣಾಂಬುಗಳಹೆ | ದ್ದೊರೆಯಲದ್ದಿದನಂಭ್ರಚಾರಿಗ | ಳುರುವಬಲವನುಬೀದಿವರಿವರಿದಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ||
ತುಂಗವಿಕ್ರಮಖಗಪತಿಯುಪ | ಕ್ಷಂಗಳಲಿನಖಮುಖಗಳಲಿಚತು | ರಂಗಬಲಕಡಿವಡದುಮೇಲೆಮುಕುಂದನಸ್ತ್ರದಲಿ || ಕಂಗೆ
ಡುತ್ತಿರೆಕಂಡುದಾನವ | ಪುಂಗವನುನಿಲಿಸುವೆನುಗರುಡನ | ಸಂಗರವನೆನುತಿಟ್ಟನುರುತರತೀವ್ರಶಕ್ತಿಯಲಿ || ೩೩ || ಮೇರು
ಗಿರಿಯನುವಜ್ರದಲಿಬಲ | ವೈರಿಯಿಡುವಂದದಲಿಸುರಕುಲ | ವೈರಿಶಕ್ತಿಯಲಿಡಲುಗರುಡನಮೇಲೆಹೂಮಾಲೆ || ವಾರಣೇಂದ್ರ
ನಮೇಲೆಬಿದ್ದಂ | ತೋರೆಗೆಡದುರುಳುತ್ತುಧರಣಿಗೆ | ಮೇರೆಯನುಮೀರಿತ್ತುವಿಹಗಾಧಿಪನಬಲವಾರ್ಧಿ || ೩೪ || ಮತ್ತೆಕೊಂ
ಡನುಕಾರ್ಮುಕವನು | ದೈತ್ಯನಾದಡೆನೋಡೆನುತಪುರು | ಷೋತ್ತಮನಸೆಚ್ಚನುಮಹಾಶರಜಾಲದಲಿಜಡಿದು || ಹೊತ್ತುಹೋ
ಗದಸಮರವೇತಕೆ | ನುತ್ತಬಹಶರಜಾಲವನುಕಡಿ | ದತ್ತಲೇಬೀಸಾಡಿದನುನಸುನಗುತಮುರವೈರಿ || ೩೫ || ನೆಗುವೆನೀನೆಂ
ಮುವನುಹರಹರ | ನಗುವಡಜಹರಮುಖ್ಯರಂಜುವ | ರುಗುಳಿಸುವೆನುಬ್ಬಾಳುತನವನೆನುತ್ತಕಡುಮುಳಿದು || ತೆಗೆದನರ್ಧೇಂ
ದ್ವಾಕೃತಿಯಹೊಗ | ರೊಗುವಬಾಣವನದನುತೊಡಲಾ | ಜಗದುಪತಿಕಡಿಗಳದನಸುರನಕೈಯ್ಯಕಾರ್ಮುಕವ || ೩೬ || ಅಧಟ
ನಬ್ಬರಿಸುತ್ತಕೊಂಡನು | ಗದೆಯಸುರಗಿರಿಶೃಂಗದಂತಿರ | ಲುದುರಿಸಿದನದನೊಂದುಬಾಣದಲಸುರರಿಪುನಗುತ || ಬದುಕಿದೈಹೋ
ಗೆನುತಮತ್ತಾ | ತ್ರಿದಶರಿಪುಪರಶುವಿನಲಿಡಲ | ಭ್ರದಲಿಮತ್ತದಭಾಗವನುಮಾಡಿಯೆವಿಭಾಡಿಸಿದ || ೩೭ || ಮೂದಲಿಸಿಖಳನಿ
ಟ್ಟನಿಪ್ಪ | ತ್ತೈದುತೋಮರಗಳಲಿಜೀವವ | ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೆನುತಗಧರನಘನಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ಮಾದಗುಟ್ಟಲದೇಕೆನುತಕಮ |
ಲೋದರನುಬಹತೋಮರಂಗಳ | ಹಾದಿಯನುಹತ್ತಿಸಿದನೊಂದೇಬಾಣದಲಿಕಡಿದು || ೩೮ || ಅಕ್ಕಟೀಗೋಪನಲಿನಿಜಬಲ |
ವಿಕ್ರಮಕೆಹಾನಿಯೆಯೆನುತಕೈ | ಯಿಕ್ಕಿದನುಕೃಷ್ಣನನುಕೊಲಲುಮಹಾತ್ರಿಶೂಲದಲಿ || ನಕ್ಕನಸುರಾರಾತಿನಿನಗಿದೆ | ತಕ್ಕುದೆಲ
ವೋಯೆನುತತಲೆಯನು | ಚಕ್ರದಲಿತಡೆಗಡಿದನಭ್ರದಲಮರರಾಯೆನಲು || ೩೯ || ಬಿದ್ದನವನಿಗೆತಾಯಪದದಲಿ | ಬಿದ್ದುಕಳು
ಹಿಸಿಕೊಂಬವೊಲುತಲೆ | ಹೃದ್ಯಮಣಿಕುಂಡಲಮಕುಟಮಣಿಕಿರಣಥಳಥಳಿಸೆ || ಭದ್ರವಾಯ್ತೆನಲಮರರಭ್ರದ | ಲಿರ್ದುವೀಕ್ಷಿ
ಸಿಹರುಷದಿಂದನ | ವದ್ಯನನುಹೊಗಳುತ್ತಕರೆದರುಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ || ೪೦ || ನೃತ್ತಗೀತಸ್ತುತಿಗಳಲಿವಿಬು | ಧೋತ್ತಮರುತ
ಮತಮಗೆಗಂಧ | ರ್ವೋತ್ತಮರುಸುರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಮಹೋರಗರು || ಉತ್ತಮಾಂಗನೆಯರುಸಹಿತಪುರು | ಷೋತ್ತಮನನಾ
ನಾಂಕಿತೋರುಚ | ರಿತ್ರವನುಪಾಡುತಭಜಿಸುತ್ತಿರ್ದರೊಲವಿನಲಿ || ೪೧ || ಅಮಹಾಸುರನಿಕರಸಹಿತಾ | ಭೂಮಿಜಾತನವೈಭ
ವದಲ | ಕ್ಷ್ಮೀಮನೋರಮನೀಕ್ಷಿಸುತಲಾಪುರವಜನಸಹಿತ || ಕ್ಷೇಮಧಾಮನುಹೊಕ್ಕನಮರ | ಸ್ತೋಮಕೈವಾರಿಸಲುಪೌರ |
ಪ್ರೇಮದತ್ತಾರ್ಘ್ಯಾದಿಸತ್ಕಾರವನುಕೈಕೊಳುತ || ೪೨ || ಕಂಡನದರೊಳುಕಮಲಗೃಹನು | ದ್ದಂಡಮಣಿಪರ್ವತವನಿದಿರಲಿ | ಕಂ
ಡನಮೃತಸ್ರಾವಿವರುಣಛತ್ರಮಂಡಲವ || ಕೊಂಡುಹೋಗಿದನೆನುತತೆಗದಾ | ಖಂಡಲಂಗಾರಕ್ಷಗಿರಿಯನು | ಚಂಡವಿಮಳ
ಛತ್ರವನುವರುಣಂಗೆನೇಮಿಸಿದ || ೪೩ || ಕಳುಹಿಸುರರನುಹೊಕ್ಕನಸುರರ | ನಿಳಯವನುತ್ರೈಲೋಕ್ಯವೈಭವ | ನಿಳಯವನು
ಬಳಿಕಲ್ಲಿಕಂಡಳುಬಂದುಮುರಹರನ || ಲಲಿತಪದವನುಭೂಲಲನೆತ | ಲ್ಲಳಿಸುವಾನಿಜಪುತ್ರನನುಕಂ | ಡಳಘಮತಿಕೆಡಹಿದಳುಪ
ದದಲಿಕಮಲಲೋಚನನ || ೪೪ || ಸಾಲರತುನದಕುಂಡಲಂಗಳ | ನಾಲಸಿತವರವೈಜಯಂತಿಯ | ಮಾಲೆಯನುತಂದಿತ್ತುಪದದಲಿ
ನಮಿಸಿಕೈಮುಗಿದು || ಪಾಲಿಸೆಂನನುಕೃಷ್ಣಪರಮಕೃ | ಪಾಲಯನೆನಿಜಚರಣದಾಸಿಯು | ನೇಳದಿಟವನುಮಾತಳೆಂಪಳುಚರಣ
ವನುಹಿಡಿದು || ೪೫ || ಹಲವುಪರಿಯಲಿಕೀರ್ತಿಸಿದಳಂ | ದಲಘುಮಹಿಮನಮಹಿಮೆಯನುಭೂ | ಲಲನೆಭಜಿಸುತಬಹಳತರನಿಜ

ಭಾವಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಪುಳಕಭಾವೋದ್ಭಿಂನನಯನೋ | ಚ್ಚಲಿತಜಲಧಾರೆಯಲಿಕೃಷ್ಣನ | ಲಲಿತಪದವನುಸಾರುತಿಂತೆಂದಳುಮನೋಗತವ ॥ ೪೬ ॥ ನೀನೊಲಿದುತನಗಿತ್ತೆಮುಂನೀ | ಸೂನುವನುಮತ್ತಿಂದುಕೊಂದರೆ | ಹಾನಿಯಾವುದುತನಗೆಸುರಸುಜನೈಕರಕ್ಷಕನೆ ॥ ಮಾನನಿಂನದುನಿಂನಭಕ್ತರ | ಹಾನಿನಿಂನದುರಕ್ಷಿಸೀತ | ತ್ಸೂನುವನುಕಾರುಣ್ಯಚಿತ್ತದೊಳೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೪೭॥ ದೇವಿಸಾಕೇಳಂಜದಿರುನಿಜ | ಭಾವಭಕುತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿದೆನುಕೈ | ಗಾವನೇಳೆನುತೆತ್ತಿದನುಭಗದತ್ತನನುಬಿಡದೆ ॥ ಸೇವಕನೆನೀನಂಜಬೇಡೆನು | ತೋವಿಮೈದಡವಿದನುಕೊಟ್ಟನು | ದೇವರಿಪುರಾಜ್ಯವನುಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿಪತಿಕರಿಸಿ ॥ ೪೮ ॥ ಬಳಿಕಭೌಮನಿರುದ್ಧಕನ್ಯಾ | ನಿಳಯವನುದೈತ್ಯಾರಿಹೊಕ್ಕನು | ಬಳಲುವುತ್ಪಲವನಕೆಪೂರ್ಣಶಶಾಂಕನಂದದಲಿ ॥ ಲಲನೆಯರುದೂರದಲಿಕೃಷ್ಣನ | ಚೆಲುವಮೂರ್ತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ | ಫಳ್ಳನೆದ್ದರುಕಾಣುತಸುವನುತನುಗಳಂದದಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುಪಮ | ಕರುಹಮುಖಿಯರುನೋಡಿಮನದಲಿ | ಮರುಳುಗೊಂಡರುಮನುಮಥನಮಸೆದಲಗಿನುಪಟಳಕೆ ॥ ವರಿಸಿದರುತವತವಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವರನೆವರನೆಂದೆವಗೆತವಗೆಮ | ತುರುತರಪ್ರೇಮಾನುಬಂಧದಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ೫೦ ॥ ಮುಂದೆಚಿತ್ರದವೋಲುಸತಿಯರು | ಸಂದಣಿಸಿಕಂಗಳಲಿನೆರೆಕುಡಿ | ವಂದದಲಿಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯಮಾಣದೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ನಿಂದಿರಲುಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರಮನ | ದಂದವನುಕಾಣುತ್ತಕಳುಹಿದ | ನಂದಣಂಗಳೊಳನಿಬರನುನಿಜಪುರಕೆವಹಿಲದಲಿ ॥ ೫೧ ॥ ನೀರೆಯರತನುರಕ್ಷೆಗೋಲೆಯ | ಕಾರರನುಕಳುಹಿದನುಧನವನು | ಹೇರಿಸಿದರೆತ್ತುಗಳಲೋರಂತಃಪುರಾಂತರದ ॥ ಸಾರಿಸಿದನೊಲಿದಭಯಹಸ್ತವ | ತೋರಿದನುಪರಿಜನಕೆಹರುಷವ | ಬೀರಿದನುನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನಶೇಷಸುರಕುಲಕೆ ॥ ॥ ೫೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೩೮೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಂದ ಕಥೆ–ಪಾರಿಜಾತ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕುಂಡಲವನಿಜಜನನಿಗಿತ್ತಾ | ಖಂಡಲನಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುನೆರೆ | ಕಂಡುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡ
ನಸುರಾರಾತಿನಿಜಪುರಕೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಸುರಾರಿದೈತ್ಯನ | ನೊರಸಿಕನ್ಯಾರತ್ನಗಳನಿಜ | ಪುರಕೆಕಳುಹಿಸುರಾರಿಪುರವರದಿಂದಹೊರವಂಟು ॥ ಗರುಡವಾಹನನಾಗಿಗಗನೇ | ಚರರಪಥದಲಿಸತ್ಯಭಾಮಾ | ಸರಸಿಜಾನನೆಸಹಿತನಡದನುಬಳಿಕಸುರಪುರಕೆ ॥೧॥ ನಿಂದುಪೂರ್ವದ್ವಾರದಲಿಗೋ | ವಿಂದನಾಸುರಲೋಕಪಾಲರ | ವೃಂದಕೇಳಲುಮೊಳಗಿಸಿದನುರುಪಾಂಚಜನ್ಯವನು ॥ ಬಂದನೈದಾತಾರನೆನುತಾ | ನಂದದಲಿಸುರನಾಥನೆದ್ದನು | ದುಂದುಭಿಯುಕಹಳೆಗಳಕೋಳಾಹಳದರಭಸದಲಿ ॥೨॥ ನಾರಿಯರಕರಲಲಿತದರ್ಪಣ | ಚಾರುಕಲಶಂಗಳಲಿನಿಜಪರಿ | ವಾರಸಹಿತುತ್ಸವದಲಂದಮರೇಂದ್ರನೈತರಲು ॥ ಮೇರುಶಿಖರವಮುಗಿಲುಮಿಂಚುಗ | ಳೋರಣದಲಿಳಿವಂತೆದಾನವ | ವೈರಿಸತಿಸಹಿತಿಳಿದನಾನಾಗಾರಿವಾಹನವ ॥೩॥ ಮುಂದೆಮಾತಲಿದಿವ್ಯರಥವನು | ತಂದುಚಾಚಲುಕೈವಿಡಿದುಗೋ | ವಿಂದನೇರಿದನಬುಜಮುಖಿಸಹಿತಾಮಹಾರಥವ ॥ ಸಂದಣಿಸಿಬಲವಂಕೆದಲ್ಲಿಪು | ರಂದರಾದ್ಯರುವಾಮಭಾಗದ | ಲಂದುವರುಣಕುಬೇರಮುಖ್ಯಾಮರರುನಡೆತರಲು ॥೪॥ ಭೂತಳದಭಾರವನುಕಳೆಯಲು | ಜಾತನಾದನುಗಂಡದಿಟಸಾ | ಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನೇಕೃಷ್ಣಾಭಿಧಾನದಲಿ ॥ ಮಾತುಬೇಡಿಂನೆನುತಹರ್ಮ್ಯ | ವ್ರಾತವನುಹತ್ತಿದರುಹರುಷರ | ಸಾತಿರೇಕದಲಬಲೆಯರುಹರಿಗಾಂಬತವಕದಲಿ ॥೫॥ ಸತ್ತಿಗೆಯಚಾಮರದನೆಳಲೊಳ | ಗುತ್ತಮೋತ್ತಮನಖಿಳವಿಬುಧರ | ಮೊತ್ತದಲಿಬರೆಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಯರುಸಹಿತ ॥ ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರುಮುಕುಂದನ | ಮೂರ್ತಿಯನುನೋಡುತ್ತಹರುಷರ | ಸೋತ್ತರದಪುಳಕದಲಿಮುಳುಗಾಡಿದರುತವತವಗೆ ॥೬॥ ಉದಧಿಯನುತೆರೆಬೆರಸಿಮರಳದ | ನದಿಗಳಂತಿರಲಾಮುಕುಂದನ | ವದನಕಮಲವನೀಕ್ಷಿಸುತರೂಪಾಂತರಂಗಳಿಗೆ ॥ ಪದವನಿಡದಕ್ಷಿಗಳುಪಂಕಜ | ವದನೆಯರತನುಡಿಂಬದಂತೊ | ಪ್ಪಿದವುಮಲಗಿಗವಾಕ್ಷನಿಕರಂಗಳನುಪಸವಳಿದು ॥೭॥ ನೋಡಿನೋಡಿಮುಕುಂದನನುಮಿಗೆ | ಬಾಡಿಬಳಲಿಸಲಿಸಿದವುಕಂಗಳು | ಕೂಡೆಮನುಮಥನಿಕ್ಕಿದಡಿಗಿಚ್ಚಿನಲಿತನುಬೆಂದು ॥ ನೋಡಲನಿಮಿಷತೆಯನುವಿಧಿಸೆರೆ | ಮಾಡಿದುದಕಿಂದಿನಲಿಫಲಕೈ | ಗೂಡಿತೆನುತಿರ್ದುದುತದೀಕ್ಷಣಸುಖದಲಬಲೆಯರು ॥೮॥ ಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಾತಿಸುರವರ | ರಿಕ್ಕಿರಿಸಲಮರೇಂದ್ರಭವನವ | ನಕ್ಕಜದಲಮರಾಧಿಪತಿಪರಮೋತ್ಸವಂಗಳಲಿ ॥ ಇಕ್ಕಿಕಾಣಿಕೆಯನುಪದಾಬ್ಜದೊ | ಳಕ್ಕನೊಡಲನುನರಕನೆಂಬನ | ನಿಕ್ಕಿದೈತ್ಯಶಳಿಗಾದೆತಂನನೆನುತಶಚಿಸಹಿತ ॥೯॥ ದಿವ್ಯರತ್ನಾಭರಣನಿಕರವ | ದಿವ್ಯವನಮಾಲಾಂಬರಂಗಳ | ದಿವ್ಯಗಂಧವರಾನುಲೇಪನಗಳನುತನಗುಳ್ಳ ॥ ದಿವ್ಯಭೋಗಂಗಳನುಕೊಟ್ಟನು | ದಿವ್ಯಮಂಗಳಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ | ದಿವ್ಯಚಿತ್ತಕೃತಾನುರಾಗದಲಂದುಸುರನಾಥ ॥೧೦॥

ಬಳಿಕಹೊಕ್ಕನುಕೃಷ್ಣನದಿತಿಯು । ನಿಳಯವನುಸತಿಸಹಿತಮಣಿಕೆಂ । ಡಲಗಳನುಕೊಟ್ಟರದೆಸಂಭಾವಿಸಲುಮನವೊಲಿದು ॥
ನಳಿನನಾಭನಬರವನಾವರ । ಲಲನೆಕಾಣುತದೂರದಿಂದೆ । ದ್ದಳುಮಹಾಸನದಿಂದಮಗನನುಕಾಂಬತವಕದಲಿ ॥೧೧॥ ವಂದಿ
ಸಿದನಖಿಳಾನತಾಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವನಾಸುರಜನನಿಯಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿಸಪ್ರೇಮಾರ್ದ್ರನಯನದಲಿ ॥ ಇಂದುಮುಖಿ
ತೆಗೆದಪ್ಪಿದಳುಗೋ । ವಿಂದನನುಹರಸುತ್ತಪರನಾ । ನಂದರಸಪುಳಕದಲಿಮೂರ್ಧ್ನ್ಯಾಘ್ರಾಣವನುಮಾಡಿ ॥೧೨॥ ಎಲೆಬಾ
ಪ್ರೌಢವಡೆವುದಕ್ತೆಯು । ರಘುಪಚರಣಕ್ಕೆನುತಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಬೆಸಸಲುಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಹರುಷದಲಿ ॥ ಲಲಿತಪದಕವ
ಲಗಲಿಮಣಿಕೆಂ । ದಲಗಳನುಕಂದಿರಿಸಿಪದಯುಗ । ಜಲಜದಲಿತಲೆವಾಗಿಪೊಡವಂಟಳುಸರಾಗದಲಿ ॥೧೩॥ ತಾಯೆಬಾರೆಂ
ನಾತ್ಮಬಂಧು । ಪ್ರಿಯನರಪಿಯೆಸದಮಳಾಭಿ । ಪ್ರಾಯೆಬಾಭುವನಾಧಿಪತಿಯರ್ಧಾಂಗಿಬಾಯೆನುತ ॥ ಮಾಯೆಬಿಗಿಲಪ್ಪಿದಳುಕ
ನಲದ । ಛಾಯತಾರ್ಕ್ಷ್ಯೆಯನೊಲಿದುಕಾಶ್ಯಪ । ಜಾಯೆಕೈಗಳುಗಣಿಯಲಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥೧೪॥ ಬಳಿಕಮಣಿಕುಂಡಲ
ಗಳನುಕಿವಿ । ಗಳಲಿತೊಡಿಸಲುಸತ್ಯಭಾಮೆಯು । ನೊಲಿದುಹರಸುತ್ತಿದಳನುರಾಗಾಶ್ರುನಯನದಲಿ ॥ ಪಲಿತಜರೆವೈರೂಪ್ಯರುಜೆ
ಕುಂ । ದಲಸುಲಂಘನೆಯೆಂಬಿವಿಪ್ಪೊಂದೂ । ಲಲನೆಸಂಭವಿಸದಿರಲಿನಿನಗಿತ್ತವರದಿಂದ ॥೧೫॥ ಹೂಗಳನುಮುಡಿಸಿದಳುನೀರಸ
ವಾಗದಿರಲಿವುನಿನಗೆನುತತನು ಭೋಗವನುಮಾಡಿಸಿದಳನುಲೇಪನವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಆಗಲಿದನಿದಕೆಂದುವೃತ್ತವು । ರಾಗದಲಿದಿವ್ಯಾಂ
ಬರವನಾ । ಭೋಗಿಶಯನನವನಿತೆಗಿತ್ತಳುಮಾಸದಿರಲೆಂದು ॥೧೬॥ ಇಂತುಸಂಭಾವಿಸಲುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಾಸುರಜನನಿಯ
ನುಸರೆ । ಸಂತವಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡಲುಬಳಿಕಮರೇಂದ್ರಮುಖ್ಯರನು ॥ ಅಂತಕಾಂತಕನೇರಿನಾಗಕು । ಲಾಂತಕನನಾಸತ್ಯಭಾಮಾ ।
ಕಾಂತೆಸಹಿತಮರಾವತಿಯಪುರದಿಂದಹೊರವಂಟ ॥೧೭॥ ಬರುತಕಂಡರುಸತ್ಯಭಾಮಾ । ಹರಿಗಳಾಸುರಲೋಕಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ । ಪರ
ಮಭವನವೆನಿಪ್ಪವನವನುನಂದನಾಹ್ವಯವ ॥ ಭರಿತಪುಷ್ಪಾಮೋದಗುಣಬಂ । ಧುರಿತಪವನೋದ್ಧತಭೃಂಗ । ಸ್ಫುರಿತಬಹಳ
ದಿಗಂತವೆನುಸಂತತಸುರದ್ರುಮವ ॥೧೮॥ ದೇವವನವನುಸತ್ಯಭಾಮಾ । ದೇವಿಕಾಣುತಮರಗಳಾರಾ । ಜೀವನಾಭನಕೈವಿಡಿ
ದುಮೊಗನೋಡಿನಸುನಗುತ ॥ ಈವನದಹೆಸರೇನುಕರುಣಿಸು । ದೇವಬಿಂನಹನೋಳ್ಪವಿದರವು । ಹಾವಿಭವಕೆಂಗೊಳಿಸುತಿದೆಯಂ
ದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥೧೯॥ ಎರಡುಘಳಿಗೆವಿಳಂಬವಾಗಲಿ । ಸುರವನಕ್ರೀಡೆಯಲಿದೇವರು । ಕರುಣಿಸುವುದೆನಲಿಳಿದನಾಗರು
ಡನನುಗುಣವನಧಿ ॥ ಸರಸಿಜಾಸನೆಸಹಿತಕಾಹಿನ । ಚರರನಂಬಿಸಿಕೈವಿಡಿದುಸುರ । ತರುಗಳನುನೋಡುತ್ತಹೊಕ್ಕನುಸುರಪತಿ
ಯವನವ ॥೨೦॥ ತೋರಿದನುತದ್ವನದಸಿರಿಯನು । ನೀರೆಗಾತರುಗುಲ್ಮಲತೆಗಳ । ತಾರುಘಟ್ಟನೆಲೆಸವಶುಕಪಿಕನಾದನಿರ್ಭರ
ರವ ॥ ವಿಗಾರುವಳಿಕುಲಗೀತಮನವನು । ಮಾರುಗೊಳಲಾಲೋಲಪಲ್ಲವ । ದೋರುಗುಡಿಸುವಫಲಭರದಶಾಖೆಗಳಶೋಭೆ
ಯಲಿ ॥೨೧॥ ಸುಳಿಸುಳಿದುಸುಮನೋರಜಂಗಳು । ನಿಲುಕಿಗಗನಾಂಗಣಕೆಪರಿವಂ । ಚಲಿಸಿಪವನಾವೇಶದಲಿಭೃಂಗಾನುಗ
ತವಾಗಿ ॥ ತೊಳಲುತಿರೆಕೋರಂತೆದೆಸೆದೆಸೆ । ಗಳಲಿತದ್ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುನಿಜ । ಲಲನೆನೋಡೆಂದೆನುತನದನುಕೂಡೆಕೈವಿ
ಡಿದು ॥೨೨॥ ಕಂಡಳಂಗನೆಮುಂದೆಮವಾ । ಖಂಡಲನಸರ್ವಸ್ವವೆನಿಪು । ದ್ದಂಡಕಲ್ಪದ್ರುಮವನೊಪ್ಪವಪಾರಿಜಾತವನು ॥
ಕಂಡುಕರದಳುಕೃಷ್ಣನನುಕೈ । ಕೊಂಡುಮನದಲಿಕಳವಳಿಸಿಬೆಸ । ಗೊಂಡಳೀಮರನಾವುದದುಭುತವಿತ್ತನೋಡೆಂದು ।೨೩।
ಅವುದೀತರುವಿದರಫಲದುಪ । ಜೀವಿಗಳುಮೂಲೋಕದಲಿಮೇ । ಣಾವಧನ್ಯರೊಭಾಗ್ಯವಂತರೊಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ದೇವಕ
ರುಣಿಸುತಂನಕಂಗಳಿ । ಗವಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತಫ । ಲಾವಳಿಯೊನೆರೆಫಲಿತವಾಯ್ತೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥೨೪॥ ಎಲೆ
ಗಳಿವೆಹಸನೀಲಮಯವಾ । ಗಲಘುಕನಕಪ್ರಚಯಮಯಬೇ । ರ್ಗಳುಮೊದಲುವಿಲಸತ್ಪ್ರವಾಳಪ್ರವರರತ್ನಮಯ ॥ ಫಲನಿಕರ
ನೇಸ್ಥೂಲಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಯವಯಕಿಂಜಲ್ಕವಜ್ರೋ । ತ್ಪಲಮಯವಿದೆಲೆದೇವನೋಡೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥೨೫॥ ಸ್ಥ
ಗಿತವರವೈಡೂರ್ಯಮಯವೇ । ದಿಗಳುಮರಕತರತ್ನಮಯಶಾ । ಖೆಗಳುಮೃದುಮಾಣಿಕ್ಯಮಣಿಪುಷ್ಪಗಳುರಂಜಿಸುವ ॥ ಅಗಧ
ರನಮರನೆಂನಕಂಗಳ । ತಗವುತಿದೆನೋಡಿತ್ತಲಿದೆಸೋ । ಜಿಗದಮರನಿದೆದೇವಹೆಸರೇನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೨೬॥ ಎಂದಡೆಲೆಕ
ಮಲಾಕ್ಷಿಸುರತರು । ವೃಂದದಲಿಮಿಗಿಲಮರದಾನವ । ವೃಂದಮಥಿತಮಹಾಬ್ಧಿಜಾತವುಪಾರಿಜಾತವಿದು ॥ ಇಂದ್ರನಿದಕಾಳಿದನು
ನವಮಣಿ । ವೃಂದಮಯವಿದನೋಡಿದರೆಬಾ । ಮುಂದೆವರಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುನೋಡುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨೭॥ ದೇವತರುಗಳಿ
ಗೆಲ್ಲಮಿಗಿಲಗ । ಡೀವನದ್ರುಮವಿಂದುತನಗಿಂ । ನಾವುದನುದಿಟಕಾಣಬೇಕೆಲೆದೇವವನಸಿರಿಯ ॥ ಜೀವಹಿದರಲಿಕಂಗಳಿದರಲಿ ।
ಲಾವಣಿಗೆಗೊಂಡಿನೆನಿರೂಪವ । ನೀವುದಿದರಡಿಗೊಳುವರವಿಹುದೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೨೮॥ ಕಂಡೆಸಾಕಿಂನೇನುನಡೆವರ ।
ಬಂದಲಿಮನಪಥಿಕರಿಗೆಭೂ । ಮಂಡಲದಲೇನುಂಟುಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವೆಂದೆನಲು ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನನುಬಿಗೆಹಿಡ । ಮಂಡಿಯ
ನುತ್ತರಿಸುತ್ತಕರಪುಟ । ಪುಂಡರೀಕದಮುಕುಳದಲಿಬಿಂನವಿಸಿದಳುಕರಳೆ ॥೨೯॥ ದೇವಬಹುಮತವಹಡೆಚಿತ್ತನ । ನೀವುದೆಂ
ದಬುಬಿಂನಹಕೆನಿನ । ಗಾವುದರಿದೆಲೆಕಾಂತಕಲ್ಪದ್ರುಮಪತಿಯನಿದನು ॥ ಓವದೊಯ್ಯುವುದುಧರೆಗೆನಿಂನಯ । ಸೇವಕಿಯಲನು

ರೋಗವೃಕ್ಷದೆ । ದೇವಕರುಣಿಸೆನುತ್ತ ಕಂಬನಿದುಂಬಿದಳು ತರಳೆ ॥೩೦॥ ಬೇಡ ಸಾಕೀ ಮಾತನಂಸೊಡ । ನಾಡದಿರು ವನಪಾಲರರಿದಡೆ । ಕೇಡು ಬಹುದೆಲೆ ಕಾಂತೆ ಕಲ್ಪದ್ರುಮದಲಳಿ ಮನವ ॥ ಮಾಡದಿರು ಸುರರೊಡನೆ ಕದನವ । ಹೂಡದಿರು ನೀನಿದಕೆ ತನ್ನನು । ಕಾಡದಿರು ನಡೆ ನಡೆಯೆನುತ್ತಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೩೧॥ ಆರೊಡನೆ ಗೋವಿಂದ ಭೀತಿಯು । ತೋರಿ ನುಡಿದಪೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು । ಸಾರರಿವರೆಲೆ ದೇವ ಚಿತ್ತವಿಸೊಂದು ಬಿನ್ನಪವ ॥ ಭೂರಿನಯನನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರ । ಲಾರುತಾಮೆಂದೆಂಬ ರಾತನ । ನಾರಿ ಸಂಭವಿಸಲು ಸಗರ್ವತನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೩೨॥ ಗರ್ವಕಾರಣದಿಂದ ದೇವಸು । ಪರ್ವನಾಥಾಂಗನೆಗೆ ಮಾಳ್ಪವು । ಗರ್ವನಿರ್ವಾಪಣವನೆಂದೊಂದುಂಟೆಲೇ ತನಗೆ ॥ ಉರ್ವಿಯುಳಿ ತನಗಿರಲು ಸುರತರು । ಸರ್ವವನಿತೆಯರಿಂಗೆ ಮಿಗಿಲೆನೆ । ಸರ್ವಲೋಕಖ್ಯಾತೆಯಾಹೆನಾನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೩೩॥ ಇನೆಯರಲಿ ಸತಿಯೆನಿಸುವೆನು ನಿಂ । ನನುಪಮಾಂಗನೆಯರಿಗೆ ಸುರತರು । ಮನೆಯ ಮುಂದಿರಲಿದರ ನೆಳಲೊಳಗಾನು ಕುಳ್ಳಿರಲು ॥ ನಿನಗೆ ನಾನೆಲೆ ದೇವ ವಲ್ಲಭೆ । ಯೆನಿಸುವರೆ ಕೇಳಿದ್ರುಮವನಡೆ । ಮನಕೆ ಬಾರದಡೆಂದಳಪಗತವದನ ಲಕುಮಿಯಾಲಿ ॥೩೪॥ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ನುಡಿಗೆ ಹರಿ ಕೃಪೆ । ವೆತ್ತು ಕಾಹಿನ ಭಟರ ಜರದು ನ । ಗುತ್ತ ನಳಿತೋಳ್ಗಳಲಿ ನಿರುಪಮ ಪಾರಿಜಾತವನು ॥ ಕಿತ್ತು ನೆಗಹಿದನಿರಿಸಿದನು ವಿಹ । ಗೋತ್ತಮನ ಮೇಲೇರಿದನು ಬಳಿ । ಕುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಕೀರ್ತಿ ಸತಿಸಹಿತೆದ್ದು ಹೊರವಂಟ ॥೩೫॥ ಕೆಲರು ಬೇಡೆಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಬೇಡೆಂ । ದುಲಿದು ಕವಿಗರು ಮರದ ಬಳ್ಳಿಯಲಿ । ಕೆಲರು ಹರಿದರು ಬೇಗದಲಿ ಸುರರಾಯನೋಲಗಕೆ ॥ ಕೆಲರು ಮುಂದಡೆಗಟ್ಟಿ ನಿಂದರು । ಕೆಲರು ಕೈಯ್ಯಲಿ ಹುಲುವಿಡಿದು ಬಲು । ಗಲಹವ ಹುದೆಂದೊರಲಿದರು ವನಗಾಹಿಗಳು ಬಿಡದೆ ॥೩೬॥ ಹರಿದು ದೂತರ ಮೇಲೆ ದೂತರು । ಬರುತಿರಲು ಮುಂದೊಬ್ಬನಂದನು । ಪರಿಮಿತದ ಮಾತುಂಟು ದೇವರು ಚಿತ್ತವಿಸುದೆನಲು ॥ ಪರಿಮಿತವ ಗಿರಿಮಿತವನಾವುದ । ನರಿಯೆ ಮಾಕಿತ್ತೊಯ್ಯುವೈದಳೆ । ಹರಿಯು ರಸಿ ಸುರತರುವನೆಂದರು ಚರರು ಸುರಪತಿಗೆ ॥೩೭॥ ಕಿಡಿಯು ಮೊಗವನು ನೋಡಿ ಕೋಪ । ಪ್ರಚಲಿತೇಂದ್ರಿಯನೆದ್ದನಮರ । ಪ್ರಚಯ ಬೆದರಲು ಬಿಂಕದಲಿ ಗದ್ದುಗೆಯನೊಡೆ ಹೊಯ್ದು ॥ ಸುಚರಿತನ ಸಂಗರಕೆ ದೇವ । ಪ್ರಚಯವನು ಕರೆ ಕರೆಯೆನುತ್ತವೆ । ಖಚರರಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದನಧಿಕಾಟೋಪದಲಿ ಜಡಿದು ॥೩೮॥ ಮೊಳಗಿದವು ಸನ್ನಾಹಭೇರಿಗೆ । ಳೆಳೆ ಬಿರಿಯೆ ದಿಗಧೀಶ್ವರರ ಬಲ । ಜಲಧಿ ನೆರೆದುದು ಕಹಳೆಗಳ ಕಳಕಳವ ಪಾರವಕೆ ॥ ಕುಲಿತಧರನೆಡಬಲದಲಮರಾ । ವಳಿಯು ಘೇಯನಲೇರಿ ನಡೆದನು । ಕುಲಗಿರಿಯ ಪೋಲುವ ಸಮಬಲು ಗಜವನು ಮಹಾದೇವ ॥೩೯॥ ಏರಿದನು ಟಗರನು ಹುತಾಶನ । ನೇರಿದನು ಮಹಿಷನನು ಯಮನೆಗ । ದೇರಿದನು ಪುರುಷನನು ನೈರುತಿ ವರುಣನುರುಝಷವ ॥ ಏರಿದನು ಯರಳೆಯನು ಮಾರುತ । ನೇರಿದನು ತುರಗವ ಕುಬೇರನು । ಏರಲೀಶ್ವರನೇರಿದನು ನಂದಿಯನು ಸಂಗರಕೆ ॥೪೦॥ ತುಡುಕಿ ತಂತಮ್ಮಾಯುಧಂಗಳ । ನಡಸಿ ದಿಗಧೀಶ್ವರರು ಸುರಪತಿ । ಯಡಬಲದಲುರವಣಿಸಿ ಸುಭಟರ ಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥ ಬಡಬಳಿಖಿಗಿದಿರಾಗಿ ಬಹಹ । ಗಡಲವೋಲೈತಂದುದೀಜಗ । ದೊಡೆಯನಹ ಗೋವಿಂದನನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಸುರಸೇನೆ । ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಹೋಹೆಯ । ದೆಲ್ಲಿಗಿರಿಸೀ ಸುರರ ತರುವನು । ಬಲ್ಲೆಯಾದರೆ ಬವರವಿದು ಲೇಸಲ್ಲಲೇಸಲ್ಲ ॥ ಕೊಲ್ಲವಾಪ್ರಂಮಿಂಗೆ ನಿಂನಯ । ಹಲ್ಲಭೆಯು ದುಷ್ಕೃತಕೆ ಮೇಣದ । ನೊಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ ಹಿಡಿ ಧನುವನೆನುತ್ತೈದಿದರು ಭಟರು ॥೪೨॥ ಎನಗೆ ತನಗಾಮುನತಾಮುಂ । ನೆನುತ ಕವಿದುದು ಭಟನಿವಹವು । ಬ್ಬಿನಲಿ ಘನತರ ಸಿಂಹನಾದವ ಮಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ಅನಲನನು ಶಲಭಾಳಿ ನುಂಗುವ । ಮನದಲೈತಹ ಪೋಲು ಬರಲಾ । ದನುಜರಿಪು ಕಾಣುತ್ತ ನಗುತಿಂತೆಂದನಂಗನೆಗೆ ॥೪೩॥ ದೇವಿ ಬಂದರು ಬಿದ್ದನರುಸಂ । ಭಾವಿಸುವಡೇನುಂಟು ನಿಂನಯ । ಭಾವದಲಿ ಸಂವರಣೆ ಸಂತವಿಸೀ ಸುರಾವಳಿಯ ॥ ನಾವು ಮುಂನವೆ ಹೇಳವೇ ನೀ । ನಾವಬುದ್ಧಿಯ ಕಂಡೆ ಸಮರವ । ನೀವೆಯೋ ಮೇಣ್ಮರನನೀವೆಯೊ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೪೪॥ ಚಿತ್ತವಿಸು ನಿರ್ಬಂಧವೆಂನಯ । ಚಿತ್ತದಲಿ ಮುಂನಿಲ್ಲ ದೇವರ । ಚಿತ್ತದೊಳಗುಳ್ಳದನೆ ಮಾಳ್ಪುದು ತಂನ ಸೇವೆದಿಂದ ॥ ಭಕ್ತರೀ ಸುರರಿವರೊಡನೆ ತಲೆ । ಯೆತ್ತಲೇಕೆಲೆ ದೇವ ಯಾನು ತಾ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿ ನುಡಿದಳಾ ನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನ ನೋಡಿ ॥ ... ... ॥೪೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೩೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದೇವತೆಗಳಕೂಡೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಗೆದ್ದು ಪಾರಿಜಾತಸಹ ಸ್ವಾಮಿ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಬಂದ.

ಸೂಚನೆ॥ ಲೀಲೆಯಲಿ ಪರಿಭವಿಸಿ ನಿರ್ಜರ । ಜಾಲವನು ಸಂತೈಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಂದೈತಂದು ಹೊಕ್ಕನು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸ ಕೇಳ್ ಸುರಾರಿ ಸತಿಯ ನು । ಸರಸ ಸೂಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನುಡಿಸು । ತ್ತಿರಲು ಕವಿಕವಿಯೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ್ತ ಸುರಕಟಕ ॥ ಸುರಪತಿಯು ನೇಮಗಳಿ ಕವಿದೆಸು । ತಿರಲು ಕಾಣುತ ಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪವ । ಶರದಶಾರ್ಜವ ಕೆಳದು ಕೊಂಡಳು ಕಾಂತೆನಸುನ

ಗುತ ॥೧॥ ದೇವನೋಡೀನಿಂನಚರಣದ | ಸೇವಕಿಯುಸತ್ಯವನೆನುತರಾ | ಜೀವಲೋಚನೆತೆಬ್ಬನೊದರಿಸಿಶಾರ್ಙದಲಿಶರವ ॥
ತೀವಿತೊಟ್ಟನಿಬರಶರೌಘವ | ನೋವಡೆಚ್ಚಳುಸತ್ಯಭಾಮಾ | ದೇವಿದಿವಿಜರಕಂಗಳಿಗೆಮೆರೆದಳುಮಹಾದ್ಭುತವ ॥೨॥ ನೂಕು
ಘಡಹೆಂಗಸಿನಮನದತಿ | ರೇಕವನುನೋಡಿದಿರೆದಿವಿಜಾ | ನೀಕವಿಂನೇನೇನಕಾಣಲುಬಾರದದುಭುತವ ॥ ಲೋಕದಲಿಬದುಕಿ
ರ್ದವರಿಗೆನು | ತಾಕುಬೇರನುಬಹಳಯಕ್ಷಾ | ನೀಕದಲಿತಾಗಿದನುಭಾಮೆಯನಧಿಕರೋಷದಲಿ ॥೩॥ ತಾಳಮಾತ್ರನೆನಿಪ್ಪ
ಚಾಪವ | ಮೇಳವಿಸಿಕಂಗಳಲಿರೋಷಕ | ರಾಳಮುಖನುರಿಗೆದರಿಕೊಡುಚಾಪವನುನಿಜಪತಿಗೆ ॥ ಬಾಲೆನೀನೇಕೆಂಮೊಡನೆಬ
ಲು | ಗಾಳಗವುನಿನಗೇಕೆನುತಕೆಂ | ಗೋಲಮಳೆಯನುಕರೆದನಾಕಮಲಾಕ್ಷಿಯಭಿಮುಖಕೆ ॥೪॥ ಕಾದುಸಾಕೆನೆಹೋಹೆಹೆಂ
ಗಸು | ಆದಡೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತಕೆಂನೆಗೆ | ಸೇದಿಶರವೈದರಲಿಧನದನಬಹಳಜಠರವನು ॥ ಭೇದಿಸಿದಳಬುಜಾಕ್ಷಿಕೈಯೊಡ | ನಾದರಿಸಿ
ದಾಧನದನೆಚ್ಚನು | ಮೊದಲಿಸಿಮುರವೈರಿಯುರೆಪಯುಮೂರುಬಾಣದಲಿ ॥೫॥ ಸತಿಶಿರೋಮಣಿಧನದನೆಚ್ಚಾ | ತ್ರಿತಯಬಾ
ಣವನರ್ಧಚಂದ್ರಾ | ಕೃತಿಶರತ್ರಯದಿಂದಕಡಿದೀಡಾಡಿದಳುಧರೆಗೆ ॥ ಸ್ಮಿತಮಧುರವದನಾಬ್ಜೆಮುಗುಳ್ಳೆಂ | ಟತಾಳಬಲಬಾಣಂಗ
ಳಲಿಬಿಡ | ದತುಳಬಲನಲಲಾಟವನುಕೀಲಿಸಿದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೬॥ ನೊಂದುಸ್ಥೈರಿಸಿಧನದನಿಪ್ಪ | ತ್ತೊಂದುನಿಶಿತಶರಂಗಳನೊತ್ತೊ
ಟ್ಟೆಂದುಮುಖಿಯನುಜರದುಕವಿದೆಸಲಭ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಸಂದಣಿಸುತ್ತೈತರಲುನಗುತಂ | ದಿಂದುಮುಖಿಕಡಿದೊಟ್ಟಿದಳುಸರ |
ಳೊಂದುನೂರೆನೆಮೂರುಬಾಣಂಗಳಲಿರಿಪುಶರವ ॥೭॥ ಮತ್ತೆತೊಡಲಸ್ತ್ರವನುಕಂಡಾ | ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿನಗುತಪು | ಲಸ್ತ್ಯ
ಸುತನಾಕ್ಷ್ಯೆಯುಚಾಪವನೆರಡುಕಡಿಯಾಗೆ ॥ ಕತ್ತರಿಸಿದಳುಸುರರುವಿಸ್ಮಿತ | ಚಿತ್ತರಾದರುಸಮರಮುಖದಲಿ | ಶಸ್ತ್ರಚಂದ್ರಾರ್ಧಾ
ಕೃತಿಯುಬಾಣದಲಿಕತಮುಳ್ಳದು ॥೮॥ ಘಡಯೆನುತಮತ್ತೊಂದುಚಾಪವ | ತುಡುಕಿದನುನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿಕಡಿ | ವಡದಕಾ
ಳೋರಗನವೊಲುರವಣಿಸಿರೋಷದಲಿ ॥ ಕಿಡಿಯೆನುತದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರನಿಕರವ | ಗಡಣಿಸಿದನದನೆಲ್ಲವನುನೆರೆ | ಕಡಿದುಬಿಸುಟಳುಸ
ತಿಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತುಮೂಜಗಕೆ ॥೯॥ ನೋಡಿದನುಸುಡುವಂತೆಸತ್ಯೆಯ | ನೀಡಿರಿವರೋಷಾಗ್ನಿಶಿಖಿಯಲಿ | ಮೂಡಿಮು
ಳುಗಾಡುತ್ತನುಡಿದನುತಂನಪೌರುಷವ ॥ ನೋಡುಹೆಂಗೊಲೆಗಕಟಸಾಹಸ | ಮಾಡಲೇಕಿಂದಿಂತವರುಕೊಂ | ಡಾಡಿದರೆಗೆಲವಾ
ಯ್ತೆನಿನಗೆಮಹಾಹವದಲೆಂದ ॥೧೦॥ ಶೀಳಬಿಸುಡುವೆನಬಳೆಯನುತನ | ಗೇಳದಿಟವೇಕೆನುತರೋಷಕ | ರಾಳಮುಖನಬ್ಬರಿ
ಸಿದನುಘನಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥ ಬಾತಿಕಾಯಿದುಕೊಳ್ಳುನೋಡುವೆ | ನಾಳುತನವನೆನುತ್ತತೊಟ್ಟನು | ಕಾಳಗಕೆತೆಗದರ್ಧಚಂದ್ರಾ
ಕೃತಿಮಹಾಶರವ ॥೧೧॥ ತೊಡದಮುಂನವೆಕಾಂತೆಬಿಲ್ಲನು | ಕಡಿದುಬಿಸುಟಳುಮುಷ್ಟಿಯೊಳಗಿ | ಕ್ಕಡಿಯೆನಲುಬಾಣದಲಿ
ಭಾಪೆನುತದನುಜನಹೊಗಳೆ ॥ ನಡುಗಿದುದುಸುರಸೇನೆಧನದನ | ಕಡುಹುಕಲಿಯೇರಿತ್ತುಕಂಗಳು | ಕಿಡಿಗೆದರೆಪ್ರೋರಂತೆತಳೆ
ದನುರೌದ್ರಮಯರಸವ ॥೧೨॥ ನುಂಗುವಂತಿರೆನೋಡಿಮುರಹರ | ನಂಗನೆಯನಗಿದಾರ್ದುರ್ಚಾಪವ | ಭಂಗಿಸಿದಡೆನೆಗಾಡ
ಭಂಗವೆಯೆನುತಕಡುಮುಳ್ಳದು ॥ ತಂಗಿನೋಡಾಪಡೆಯೆನುತ್ತರಣ | ರಂಗಭಗ್ನನುದಾರರವದಲಿ | ಸಂಗರಕೆಸೆಳದನಾಭಯಂಕರ
ವೆನಿಪಮುದ್ಗರವ ॥೧೩॥ ಇಟ್ಟಡಾಮುದ್ಗರದಲಬಲೆಯು | ನಟ್ಟಬಿರಿಯಲುತಿರುಹಿಕಿಡಿಕಿಡಿ | ಗುಟ್ಟುವಾಲಿಗಳಿಂದಕಡಿಯಿಂನಾ
ದಡಿದನೆನುತ ॥ ಮುಟ್ಟಲೀಸದೆಸತಿಯುದನುಜಘ | ರಟ್ಟನಾಮುದ್ಗರವನದನಿರ | ದಟ್ಟಹಾಸವಮಾಡಿಹಿಡಿದನುವಾಮಹಸ್ತದಲಿ ॥
ಐಸರಲಿಬಯಲಾಯ್ತುರಣದಭಿ | ಲಾಷೆಬಳಿಕಪಗಮಿಸಿದನುವಿ | ತ್ತೇಶನಪ್ಪಿದನಸುರರಿಪುಹೊಗಳುತ್ತನಿಜಸತಿಯ ॥ ಪಾಶಧರ
ನೈತಂದನಾತನ | ಮಾಪಿತಂನದೆನುತ್ತರೋಷಾ | ವೇಶದಲಿಕಂಗಾಣದಸುರಾಂತಕನಸಂಮುಖಕೆ ॥೧೫॥ ವರುಣನಾಹವವೆನೆ
ಗೆನುತಪಂ | ಕೆರುಹಮುಖಿಯನುನಿಲಿಪಿನಡದನು | ಗರುಡದೇವನುಗಾಢಗರ್ವದಲಾತನಭಿಮುಖಕೆ ॥ ಬರಪೆಹಳಚಿದನುಗ್ರನಖ
ಮುಖ | ಪರಮಪಕ್ಷಪುಟಪ್ರಹಾರದ | ಉರವಣಿಸಿತಿಬ್ಬರಮಹಾಹವಶೌರ್ಯದಬ್ಬರಣೆ ॥೧೬॥ ಪಾಶಪಪ್ರೇಶ್ವರನಕೊರಳಲಿ ॥
ಪಾಶವನುಪಡಿಸಲಿಪಿರೋಷಾ | ವೇಶದಲಿಹಿಡಿದೆಳೆದನಾಹವರಂಗಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಘಾಸಿಯಾದನುಗರುಡನಾಪರು | ಷೇಶನುರುಬೆ
ಗೆಸಿಂಹವೆರಡತಿ | ರೋಷದಲಿಹಳಚುವವೊಲುರೆಹಳಚಿದರುಪಟುಭಟರು ॥೧೭॥ ಅಡಿಸಲದೇಕೆನುತಪಕ್ಷವ | ನೀಡಿಸೆಗಹಿಜ
ಲೇಶನನುನೀ | ನೋಡುಚಿತ್ರವೆನುತ್ತನುಡಿದನುಮಕರವಾಹನನ ॥ ಬೇಡನೀಹೋಗೆನುತತೆಗದೀ | ಡಾಡಿದನುಸಾಗರಕೆಪಾಶ
ದ | ಕೂಡೆಕೈನೆಲಹಾದನಭ್ರಸ್ಥಾಯಿಯಲಿವರುಣ ॥೧೮॥ ಬಳಿಕಪಾಶವಕೊಂಡುಹೋಹುದೆ | ಬಲುಗದನವಾಯ್ತಾಜಲೇಶಂ |
ಗಿಳದನಬುಧಿಗೆಕಾಲುನಡೆಯಲಿಬಳಲುತವೆಪ್ಪುರಕೆ ॥ ತೊಲಗಲಾಪವಮಾನಪಾವಕ | ರಳವಿಗೊಟ್ಟರುಕೃಷ್ಣನೊಡನೆಯು | ಕೊ
ಳುಗುಳಕೆಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲದರೋಷವನುತಳೆದು ॥೧೯॥ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆಲೆಕೃಷ್ಣಸಮರಕೆ | ಬಿಲ್ಲಹಿಡಿನೀನೆಂನಹೆಸರನು | ಬಲ್ಲೆ
ಯಲ್ಲೆಯೆನುತತೆಗದೈದಂಬಿನಲಿಹರಿಯು ॥ ನಿಲ್ಲದೆಚ್ಚನುಪವನಸಖನಿದ | ಕೊಳ್ಳೆನುತಪವಮಾನನಾಶಿರಿ | ವಲ್ಲಭನಮೂರಂಬಿನಲಿ
ತೆಗದೆಚ್ಚನುರವಣಿಸಿ ॥೨೦॥ ಹೆಸರಬಲ್ಲೆನುಬಲ್ಲೆನಂಜದಿ | ರುಸುರುವೈಯುವನೊಬ್ಬನೊಬ್ಬನೆ | ಬಿಸಿಯುಮ್ಮೈಯ್ಯಾವನಧಿಕರಾ
ಠಿರಿಕವಮರವಿದ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಎಸಗೆಲೇಸಾಯ್ತೆನುತಮುರರಿಪು | ನಸುನಗುತಸರಳೊಂದರಲಿಕೀ | ಲಿಸಿದನಗ್ನಿಯನೇಳರಿಂದೆಡೆಯಾ

ಡುವನನೆಚ್ಚ ||೨೧|| ಥಟ್ಟುಗಿದುದೊಂದಂಬುಪಾವಕ | ನಟ್ಟಯಲಿಮೊನೆಯುರಿಬೆಂನಲಿ | ಕಟ್ಟಿನಾರಾಹವಕೆತಾನಾರಾರುಹ
ರಿಯೆನುತ || ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡನುವನ್ಹಿವನ್ಹಿಯು | ಒಟ್ಟೆಪವನಂಗಾಯ್ತುಕೊಲ್ಲಡ | ಗಟ್ಟಿದಂಗದಭಂಗದಲಿಜಾರಿದರುಪಟುಭಟರು ||
ಚಂಡಮಹಿಷವನೇರಿಯಮನು | ದ್ದಂಡನಿಜದಂಡವನುತಿರುಹುತ | ಕಂಡವರಕಂಗಳಿಗೆಬೀರುತ್ತಭಯಂಕರವ || ಕೆಂಡವನುಕಂ
ಗಳಲಿಕರವೃತ | ಗಂಡುಗಲಿಬರಲವನಹಸ್ತವ | ದಿಂಡುದಿರುಹುತಗದೆಯಲಿಟ್ಟನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೨೩|| ಮುರಹರನಗದೆತಾಗಿ
ಮಿಗೆಜ | ರ್ಝರಿತವಾದುದುಜವನಕೈಪ್ಪೈ | ಸರಿಸಿಬಿದ್ದುದುದಂಡವವನಿಗೆನೋಟಕರುಬೆದರೆ || ಹರಿಯೊಡನೆಯಾಹವದಕೆಲಸಕೆ |
ಶರಣೆನುತಹುಂಗುಡಿಗೆಮಹಿಷವ | ಮರಳಿಸಿದನೇನೆಂಬೆನಾಹವದುರುವಿಡಂಬನವ ||೨೪|| ಕಂಡುನಿರಋತಿಮನದೊಳಗೆಭಯ |
ಗೊಂಡುತನಗಿಂನೇಕೆನುತಕೈ | ಕೊಂಡನಂತರ್ಧಾನವನುನಂದಿಯನುಹಲ್ಲಣಿಸಿ || ಖಂಡಪರಶುಮಹಾಹವಕೆಮನ | ಗೊಂಡುನಿ
ಜಪರಿವಾರಸಹಿತಾ | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನನುತಾಗಿದನಧಿಕರೋಷದಲಿ ||೨೫|| ಸರ್ವಲೋಕೇಶ್ವರರುತಂಮೊಳ | ಗೀರ್ವರೇಹಳ
ಚಿದರುಗೆಲಲೆಂ | ದೋರ್ವರೋರ್ವರನಧಿಕತರಬಲವೀರ್ಯಸಂಯುತರು || ಶರ್ವನೆಚ್ಚನುಹತ್ತುಶರದಲಿ | ನಿರ್ವಿಶೇಷನನೈದರಲಿಜಿತ |
ದರ್ವಿಕರರಾಜನನುನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದು ||೨೬|| ಕೃತ್ತಿವಾಸನೆಬಂದವನುದಂ | ಡೆತ್ತಿನಂಮೊಡನಾಹವಕೆನಿರ್ವ | ರ್ತಿಸಿತ್ತೆ
ಮನೆಯುಕ್ತ್ವೈಸಲೆಲೋಕಪಾಲರಿಗೆ || ಇತ್ತದಕೆಯಿಂಮಧಿಯುಮುವ್ವರಿ | ಗಿತ್ತಪೆನುಕೊಳ್ಳೆನುತಹರಿಮೂ | ವತ್ತುಬಾಣದಲೆಚ್ಚ
ನಾಹರನನುರಣಾಗ್ರದಲಿ ||೨೭|| ಇರಿದಿರಿದುಕುಂತದಲಿಪಕ್ಷಾಂ | ತರಗಳಲಿನಖಗಳಲಿಪಕ್ಷಿಗ | ಳೆರೆಯುವರೆಯಟ್ಟಿದನುನಂದಿಯ
ನತ್ತಲೊಂದೆಸೆಗೆ || ಜರದುನಾರಾಚಂಗಳೈವ | ತ್ತರಲಿಮುರರಿಪುಮತ್ತೆಕನಲಿದು | ಪೆರೆನೊಸಲಹರನನುವಿಭಾಡಿಸಿದುದುರಣಾಗ್ರ
ದಲಿ ||೨೮|| ಪ್ರಳಯಮಾಗಲಿಜಗಕೆಧರೆಯಿದು | ಜಲಧಿಗಿಳಿಯಲೆನುತ್ತಹರಘೌಳು | ಘೌಳಪಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಬಹಳತ್ರಿಶೂಲ
ದಲಿ || ಸೆಳದುಸಾವಿರಸುತ್ತಲಭ್ರದ | ಲೆಳದುಬಿಸುಟನುಹತ್ತುದೆಸೆಗಳು | ಮುಳುಗಲುಗ್ರಜ್ವಾಲೆಯಲಿಮುರಹರನಸಂಮುಖಕೆ ||
ಬಂದುದೈಬಲುಮೃತ್ಯುಪರಿಹರಿ | ಪಂದಮಾವುದೆನುತ್ತಗದೆಗೆಮು | ಕುಂದನೇಮವನಿತ್ತುಕಳುಹಿದನವರಸಂಮುಖಕೆ || ದ್ವಂದ್ವ
ಯುದ್ಧದಲಾಯ್ತುಹರಗೋ | ವಿಂದರಾಯುಧಗಳಿಗೆಕ್ರೋಧಾ | ಮಂದಿರದಹೊರಗೊಳಗನಾವರಿಸಿತುಮಹಾಜ್ವಾಲೆ ||೩೦||
ಹಳಚಿಬಿದ್ದುವುಕೂಡೆಹರಿಹರ | ರಲಘುದಿವ್ಯಾಯುಧವರಂಗಳು | ಜಲಧಿಯಲಿಕಾವೋದಕೀಶೂಲಂಗಳುರವಣಿಸಿ || ಜಲಜನಾ
ಭನಹೊರೆಗೆಬಂದುದು | ಬಳಕಗದೆವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಕರ | ತಳಕೆಹಾಯ್ದುದುಶೂಲನಿಂದುದುಸಮರಸಂರಂಭ ||೩೧|| ಕೆರಳಿಖ
ಡುಗವಕೊಂಡಹರನೈ | ತರಲುಸಾಲದೆಸಮರವೆನುತಾ | ಗರುಡದೇವನನಗುತವೃಷಭನಕೋಡುಗಳಹಿಡಿದು || ಮರಳಲಿಟ್ಟ
ನುನೂರುಬಿಲ್ಲಂ | ತರಕೆಹರನಲ್ಲಿಂದವೇಮುರ | ಹರನನತ್ತಲೆಬೀಳ್ಕೊಂಡನುರಜಿತಗಿರಿವರಕೆ ||೩೨|| ಜಾರಿದನುಹರನತ್ತ
ಲಾನೆಯ | ನೇರಿದನುದೇವೇಂದ್ರನಾಹವ | ಕೇರಿಸಿದಬಿಲ್ಲಿನಲಿಕವಚತ್ರಾಣವನುಬಿಗಿದು || ಮೂರುಲೋಕದಗಂಡನಾನೆನ |
ಗಾರುಸರಿಜಗದೊಳಗೆಚಿತ್ರವ | ತೋರುವೆನುನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಹಳಚಿದನುಮುರಹರನ ||೩೩|| ಅಳಿಮನದಲಾಶಚಿಯಮೂದ
ಲೆ | ಗಳನುನೆನೆವುತರೋಷಪರಿಯಾ | ಕುಳಿತನಯನನುಭರದಲೈತರಲಾಹವಾಗ್ರದಲಿ || ನಳಿನನಾಭನುಪಾಂಚಜನ್ಯವ | ಮೊಳ
ಗಿಸಿದನೋರಂತೆಸುರರ | ಗಳೆಯನಾಟೋಪವನುಕಾಣುತಭುವನಜನಬೆದರೆ ||೩೪|| ಅಸಮಶಂಖಧ್ವನಿಯಕೇಳುತ | ಮಸ
ಗಿಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಹೊಸೆ | ಮಸೆಯದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿತೆಗದೆಚ್ಚನುಮುರಾಂತಕನ || ಮಸೆವಡದುವಕ್ಷದಲಿಮುರರಿಪು | ನಸು
ನಗುತನೀನಹುದೊಕಡುಸಾ | ಹಸಿಕನಾದೆಯಲಾಯೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದನುಭಟನ ||೩೫|| ಮತ್ತೆಸುರಪತಿಕೋಪವಶದಲಿ |
ಹತ್ತುಶರವನುತುಡುಕಿತೆಗದೆಸು | ತತ್ಯಧಿಕರವದಿಂದಮಾಡಲುಸಿಂಹನಾದವನು || ಹತ್ತನೊಂದೇಬಾಣದಲಿಕಡಿ | ದುತ್ತಮೋ
ತ್ತಮನೊಂದುನೂರೆನೆ | ಕತ್ತರಿಸಿಹರಿಹಯನನೆಚ್ಚನುನಗುತಲೀಲೆಯಲಿ ||೩೬|| ತಾಗಿಥಟ್ಟುಗಿದುರದಕವಚವ | ನೀಗಿಹರಿ
ವರುಣಾಂಬುರುಜಿತ | ವಾಗಿಬೆಂನಲಿಬೀಳುಕೊಂಡುಸುತೀವ್ರವೇಗದಲಿ || ಭೋಗಿನಿಕರದಪ್ರೋಲಪರದಿಗು | ಭಾರ್ಗಲಿಧ್ಧರೆಗಿ
ಳಿವುತಿರ್ದವು | ನಾಗಲೋಕಕ್ಕಿಳಿಯದಿರನೆನೆಹರಿಶರವ್ರಾತ ||೩೭|| ವಾಸವನುವಸವಳಿಯದೆಚ್ಚನು | ವಾಸುದೇವನನಧಿಕ
ರೋಷಾ | ವೇಶದಲಿಹದಿನಾರುಬಾಣಂಗಳಲಿಕಡುಮುಳಿದು || ಬೇಸರದೆಮೂರಂಬಿನಲಿಹೊರ | ಬೀಸಿದನುಬಹುಚರಣನಿಕರ
ವ | ನಾಸಕಲಭುವನೇಶ್ವರನುನಗುತಟ್ಟಹಾಸದಲಿ ||೩೮|| ಮತ್ತೆಮುರರಿಪುಮುನಿದಪ್ರೋಲ್ಮೊ | ವತ್ತುಶರದಲಿತೆಗದೆಸಲುಮೊ
ಳ | ಗುತ್ತಮುಳುಗಿದವಮರಪತಿಯವಿಶಾಲವಕ್ಷದಲಿ || ಕೆತ್ತಿದವುಮೀಸೆಗಳುಹೊಂಕರಿ | ಸುತ್ತಸುರಪತಿನೊಂದುಸೊಯ್ದರ |
ಗೋತ್ತಮಸಪ್ರೋಲಧಿಕರೋಷಕರಾಳಮುಖನಾದ ||೩೯|| ತೀರದೀತನಸಮರಗರುಡನ | ತೀರಿಚಿದಡಲ್ಲದೆಯೆನುತನಿಜ |
ವರಣೇಂದ್ರನನಂಕುಶದಲಿರಿದೊತ್ತಿಸಂಮುಖಕೆ || ಪ್ರೇರಿಸಿದಡಾಕಿದುದುಗಜನಾ | ಗಾರಿಯನುನಾಲ್ಕೆಸೆವದಂತದ | ಕೂರಲಗಿ
ನಲಿಹಾಯ್ದುಮರ್ಮಂಗಳನುಕಡುಮುಳಿದು ||೪೦|| ಆಯಿತೇವಾಹನಸಮರಹರಿ | ವಾಯಿತೇನಿಜವಿಕ್ರಮದಸಿರಿ | ಗಾಯ
ವಂತನೆಬಳಲಿದೆಯಲಾಬಹಳಸಂಯುಗದ || ಆಯತಿಕೆಯಂದೆನುತಲಾಖಗ | ರಾಯನಾನಖಪಕ್ಷತುಂಡನಿ | ಕಾಯದಲಿಮುಂ

ಕೊಂಡುಮುರಿಯೆತ್ತಿದನುಬಲುಗಜವ ||೪೧|| ಸಾಕಿದೇತಕೆಹಂಗುಹೋರಲ|ದೇಕೆಹೊರೆಯೊಳುನಿಧಿಯಿರಲುತಿರಿ | ದೇಕೆಬಳಲು ವಿರೆನುತಬಹಳಟೋಪದಲಿಜಡಿದು || ಪಾಕಶಾಸನನವಗತಾತ್ಮವಿ | ವೇಕಶಾಸನನಾಗಿವಿಬುಧಾ | ನೀಕನೋಡಲುತುಡುಕಿದನು ವಜ್ರವನುವಹಿಲದಲಿ ||೪೨|| ಇಟ್ಟನಾವಜ್ರದಲಿಕನಲಿದು | ದುಷ್ಟಮರ್ದನದೇವನನುಕಂ | ಗೆಟ್ಟುಸುರಪತಿಸಕಲಸುರಮು ನಿನಿಕರಹಾಯೆನಲು || ಬೆಟ್ಟಬಿರಿವಂತದಲಿಬರಬರ | ಲಟ್ಟಹಾಸವಮಾಡಿಮುರರಿಪು | ಮುಟ್ಟಲೀಸದೆತುಡುಕಿಹಿಡಿದನುಮಾ ನುಹಸ್ತದಲಿ ||೪೩|| ಭಾರಮಾದುದುತಲೆಗವಿಗೆಜಂ | ಭಾರಿವಿಫಲೋದ್ಯೋಗದಲಿಸಂ | ಸಾರಧರ್ಮವನೆನೆದುಗರುಡನಸಕ್ಕೆ ಯ್ಯಾಲಹವದಿ || ಹೋರನೊಯ್ಯನೆಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡುಮು | ರಾರಿವದಪವನೀಕ್ಷಿಸದೆಸ್ಯೆ | ದಾರಿದೆಗದನುಸಿಳಯದತ್ತಲುಹಿಂದು ಮುಂದಾಗಿ ||೪೪|| ಎಂದಳಸುರಪನಪಲಾಯನ | ದಂದವನುಕಾಣುತ್ತಕೈಹೊ | ಯ್ದಂದುಮುಖಿಕರದಟ್ಟಹಾಸವಮಾ ಡಿನೊಗನೆಗಹಿ || ಬಂದುಬರಿದೇಹೋಗಲೇತಕೆ | ನಿಂದಿರಿತ್ತಲುಸೆಂಮುಖಿಕೆದೇ | ವೇಂದ್ರತನಗಿದುಯೋಗ್ಯವೆಲ್ಲೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೪೫|| ಗಂಡನಲ್ಲಾಮೂರುಲೋಕಕೆ | ಗಂಡನಲ್ಲಪ್ಪುಲೋಮಪುತ್ರಿಗೆ | ಕೊಂಡುಹೋಗಾವಜ್ರವನು ಮೋಣಿಸುರದ್ರುಮವ || ಗಂಡುಗರ್ವದಸತಿಯಮುಸುಡನು | ಕಂಡುನಾಚದೆರಣಪಲಾಯನ | ಪಂಡಿತನೆಹೋಗದಿರೆನುತಮೂ ದಲಿಸಿದಳುಜಡಿದು ||೪೬|| ಬೈಗುಳನುಕೇಳುತ್ತಸಂಮುಖ | ವಾಗಿನಿಂದನುನುಡಿದನೇತಕೆ | ಬೀಗಿಸಾವೆವ್ಯಥಾಮಹಾತ್ಮ ನಕ್ಕೈವಿಡಿದೆನೆಂದು || ಲೋಗರೇನಾವಾವನೊಬ್ಬನ | ಯೋಗಮಾಯಾಮೋಹಿತಾತ್ಮಕ | ರಾಗಿಹುದುಜಗವೆಂಮಜರಮಡೆನೀ ನದಾರೆಂದ ||೪೭|| ಜನಿಸುವರುಶತಕೋಟಿಶಕ್ರರು | ಜನಿಸುವರುಶತಕೋಟಿರುದ್ರರು | ಜನಿಸುವರುಶತಕೋಟಿಕಮಲಜ ರಾಪನಿಚ್ಛೆಯಲಿ || ಜನನವಿಲಯವಿಹೀನಸಜ್ಜನ | ಜನಕನೀಮುರವೈರಿತಂದೆಗೆ | ತನಯರಪರಾಧಿಗಳಿನಗೇನೆಂದನೆಮ ರೇಂದ್ರ ||೪೮|| ಕೊಂಬಡೀತನಕೊಡುವಡೀತನು | ನಂಬಿಹೆವ್ರಾವಾತನಂಘ್ರಿಯ | ಬೆಂಬಲನನಧಿಕಾರಪೌರುಷರಾಗಿರಾಕ್ಷ ಸಿಯೆ || ತಿಂಬೆನೀನೇಕೆಂಮನಿದಕ್ಕೆ | ಕೊಂಬನೇಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಸೀ | ತಾಂಬರನುನೀನೋಡೆನುತಹರಿಯುತ್ತಮುಂತಾದ ||೪೯|| ಜಯನಮೋಜಗದಾದ್ಯಜಗದಾ | ಶ್ರಯಜಗತ್ರಯನಾಶರಕ್ಷೋ | ದಯವಿಹಾರವರೇಣ್ಯಶಕ್ತಿತ್ರಯಗುಣತ್ರಿತಯ || ಜ ಯನಮೋಜಗದೀಶಜನನ | ವ್ಯಯವಿದೂರವಿರಿಂಚಿವಂದಿತ | ಜಯನಮೋಯೆನುತೆರಗಿಸಾಷ್ಟಾಂಗದಲಿಪೊಡಮಂಟ ||೫೦|| ಕ್ಷಮಿಸುವುದುಸರ್ವೇಶತಂನ | ಕ್ರಮವನಿದನೊಡೆಯರುವಿಮೋಹ | ಭ್ರಮಿತನಾದೆನೆಲಾವ್ಯಥಾಸಂಭ್ರಮಭಾವದಲಿ || ಗಮಿಸಲರಿ ಯದುನಿಂನನಿಜವನು | ಕುಮತಿನಾನೆಂತರಿವೆನೆಂದನು | ಮಮತೆಯಲಿಸಲಹೆನುತಕೈಗಳಮುಗಿದನಮರೇಂದ್ರ ||೫೧|| ಒಡೆಯ ರಾರೆಲೆದೇವದಿಟನೀ | ನೊಡಮುರಿದುನೋಡಿದಡನಾಥಂ | ಗೊಡೆತನವನಿದನಾರುಕೊಟ್ಟರುತನಗೆಮೂಜಗದ || ಒಡೆಯರೊಡೆ ಯರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೆಕ | ಟ್ಟೊಡೆಯನಲ್ಲವೆಕೃಷ್ಣನೀನಿ | ತ್ತೊಡೆತನವನನುಸರಿಸಿಗರ್ವಿತರಾದೆವಾವೆಂದ ||೫೨|| ಈನಿಜಸ್ವಾರಾಜ್ಯವೈ ಭವ | ವೀನಿಖಿಳಸತಿಸುತಗೃಹಾದಿಕ | ವೀನಿಲಿಂಪಮದೇಭತುರಗರಥಾಯುಧಾದಿಗಳು || ಸ್ಥಾನಮಾನ್ಯವಿದ್ಯೆದೆಸಿಂನಾ | ಧೀನ ನೀನಿದನೊಯ್ದುದಾವುದು | ಹೀನನಿಂನಂಘ್ರಿಗಳದಾಸನುತಾನಲಾಯೆಂದ ||೫೩|| ಮನಕೆಬಂದುದನೊಯ್ವುದೊಡೆಯರು | ಕನಕತರುವೆಂದೇನುನೀನಂ | ದನಿತುಮಾಡುವಬಂಟನಾದರೆಕೇಳುಕಾರಣವ || ಅನುವರಕೆಧರೆಗೀಸುರದ್ರುಮ | ವನುಗಮಿಸಲೀ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಕೆ | ಘನವಿದೆಂತಹುದೆಂದುಸೆಣಸಿದೆನೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೫೪|| ಮಾಡಿದಪರಾಧವನುಘನವೆನೆ | ನೋಡಲಾಗ ದುಮೇವರೆಂನಯ | ಮಾಡಿದವಕೃತ್ಯವನುನೀನೇಗತಿಯಲಾತನಗೆ || ಆಡಿಫಲವೇನೆಂನಬುದ್ಧಿಯ | ಕೇಡೆನೆನುತಾನೆಯನೀಡುಕೈ ನೀಡಿಬಿದ್ದನುದಂಡದಂತವನಿಯಲಿದೇವೇಂದ್ರ ||೫೫|| ಏಳುನಿಂದಿರದಾವುದಪಕೃತಿ | ಹೇಳುನೀಮಾಡಿದುದುತಂನಯ | ಕಾ ಲಕೈಗಳುಮಾಡಿದಪರಾಧವದುತನಗುಂಟೆ || ತಾಳದಿರುಮನದೊಳಗೆಖೇದವ | ನಾಲಿಸುವಡನ್ಯರೆಸಮಸ್ತೆಸು | ರಾಳಿಯಂಗೋ ಪಾಂಗವೆಂದನುನೆಗುತಮುರವೈರಿ ||೫೬|| ಇರಲಿಧರೆಯಲಿತಾನಿಹಂನೆಗ | ಸುರತರುಪ್ರವರವಿದುಬಳಿಕ್ಕೈ | ತರಲಿನಿಂನೀಸ್ವರ್ಗ ಭೂಮಿಗೆತಂನನುಜ್ಞೆಯಲಿ || ಮರುಳಿಮಾಯಾಭ್ರಮೆಗೆಮತಿಸ್ಯೆ | ತಿರಿಸದಾಕಳುಹುವೆನುನಿಮಗೆಂ | ದರಿತಿಹುದುಸಂಸಾರಸುಖ ವಿದುನಿತ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ||೫೭|| ಎಂದುವಜ್ರವನಿತ್ತುಮರಳಿಪು | ರಂದರಾದಿಸಮಸ್ತದಿವಿಜರ | ವೃಂದವನುಸತ್ಕರಿಸಿಸತ್ಕೃತನಾಗಿ ಸತಿಸಹಿತ || ಬಂದನಾದ್ವಾರಾವತಿಗೆಗೋ | ವಿಂದನಾಪುರಜನಕೆವರಮಾ | ನಂದವನುಮಾಡುತ್ತಮಹಿಲದಮರತರುಸಹಿತ || ನಲಿದುಪುರಜನನಂದಿದಿರುಗೊಳ | ಲಲಘುಮಂಗಳವಾದ್ಯವಿಪ್ರ | ವಳಿಯಮಂಗಳಘೋಷವೆಸೆಯಲುಸೂತಮಾಗಧರ || ಕಳಕ ಳದಲಂಬೊಲಿದುಕರುಣಾ | ಜಲಧಿಪುರದಲಿಗರುಡದೇವನ | ನಿಳಿದನೊಪ್ಪುವಗಾಯಕರಮಾಠಕರರವವೆಸೆಯೆ ||೫೯|| ಸತ್ಯ ಭಾಮಾದೇವಿಯಂಗಣ | ದೊತ್ತಿನಲಿಕಲ್ಪದ್ರುಮವನಿಡ | ಸುತ್ತನೋತ್ತಮನಡಿಸಿದನುಕೌತುಕದಖಿಳಜನ || ಮುತ್ತಿಮುಸುಕಿ ವಿಚಿತ್ರವೆನುತಮೆ | ಸುತ್ತಿನೋಡುತ್ತಿರಲುಬಂದನು | ಕೃತ್ತಿವಾಸಪ್ರಿಯನುನಿತ್ಯಾತುಮನುನಿಜಗೃಹಕೆ || ||೬೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೩೮೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸುಭದ್ರಾಪರಿಣಯ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ಭದ್ರಕಾಯನುಮದುವೆಯಾಗಿಸು । ಭದ್ರೆಯನುನರನೈದಿದನುಬಲ । ಭದ್ರಸೋದರಸಹಿತ
ಶಕ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರವ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಅರಸಕೇಳಾದ್ವಾರಕಾಪುರ । ವರನಿವಾಸಿಗಳಾಮಹಾಸುರ । ತರುಸಹಿತಮುರವೈರಿಬಂದಾವಾರ್ತೆಯನುಕೇ
ಳ॥ ಹರಿಣನಯನೆಯರೈದೆನೆರಸೆ । ಚ್ಚರಿಯಲಾನೋಡುವೆವೆನುತಬಂ । ದರುತರಪ್ರೇಮದಲಿಕಾಣುತ್ತಿರ್ದರಚ್ಯುತನ ॥ ೧ ॥
ಬಂದರಾದೇವಕಿಮುಖಾನಕ । ದುಂದುಭಿಪ್ರಿಯಭಾರ್ಯೆಯರುಗೋ । ವಿಂದನಂಘ್ರಿಯಡರುಶನಕೆಬರಲವರಕಾಲ್ಗಳಿಗೆ॥ ವಂದಿ
ಸಿದನಪ್ಪಿದರುಹರುಷಾ । ನಂದದಲಿಹರಸುತ್ತ ಹರಿಯನು । ತಂದೆಹಲಕಾಲಾಯುಷವಪಡೆಯೆನುತಹರುಷದಲಿ ॥೨॥ ಬಳಿಕರು
ಕ್ಮಿಣ್ಯಾದಿಪಟ್ಟದ । ಲಲನೆಯರುಬಂದೆರಗಿದರುಪದ । ನಳಿನದಲಿದಿವ್ಯಾಂಬರಾದಿವಿಭೂಷಿತೆಯರಾಗಿ ॥ ಹಲಧರನಸತಿರೇವತೀಸರ।
ಲಲನೆಚಿತ್ರೆಯನಂಗೆಯಂಬಾ । ನಳಿನಮುಖಿಯರುಬಂದುಕಂಡರುಕಮಲಲೋಚನನ ॥೩॥ ಪುರವಧುಗಳೈತಂದುಕೃಷ್ಣನ ।
ಚರಣದಲಿತಲೆವಾಗಿಲಾಜಾಂ । ಕುರಫಲಾಕ್ಷತೆಗಳನುತಳಿದರುಹೆಚಿಸಿವಿಭವದಲಿ ॥ ಪರಮಮಂಗಳಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯ । ನಿರದೆ
ಕಂಗುಡಿತೆಯಲಿಸೇವಿಸಿ । ಮರಳುತಿರ್ದರುಮನೆಗಳಿಗೆತತ್ಪರವಶ್ಯದಲಿ ॥೪॥ ಬೇರೆಬೇರಸುರಾರಿಬಳಿಕಾ । ನೀರೆಯರಹದಿ
ನಾರುಸಾವಿರ । ನಾರಿಯರಪಾಣಿಗ್ರಹಣವಂದೇಮುಹೂರ್ತದಲಿ॥ ಶೌರಿಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನುಬಾಂಧವ । ಭೂರಿಹರುಷೋತ್ಸವದ
ಾರದ । ತಾರುಘಟ್ಟನಸಂಭ್ರಮದಲೆಸೆದುದುಮಹಾನಗರ ॥೫॥ ನೆರದಬಹುಕನ್ಯಾಪಿತೃಪ್ರತಿ । ಪರಲಿತದ್ಬಂಧುಜನತತ್ಪರಿ ।
ನದತೆರವಿಗಳಲ್ಲಿಪರಿವಾರದಮಹಾಬ್ಧಿಯಲಿ॥ ಇರದೆಬಂದೋಲಗಿಪವಿಬುಧೇ । ಶ್ವರರಸಂದಣಿಗಳಲಿಮೆರೆದುದು ; ವರಕುಶಸ್ಥ
ಪರಮವಿಭವೋತ್ಸವದಲೀಧರೆಗೆ ॥೬॥ ಆರುಚಿತ್ರೆಯನಂಗೆಯಂಬವ । ಳಾರಸತಿಯರುಕೆರುಣಿಸ್ಯೆಮುನಿ । ವೀರತನಗಿದ
ನೆಲುನಗುತಮುನೀಂದ್ರನೊಲವಿನಲಿ ॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಗೆಂದನನುಜೆಮು । ರಾರಿರಾಮರಿಗರಸಚಿತ್ರೆವ । ರೋರುಪುತ್ತ್ರೆಸುಭ
ದ್ರೆಯಂಬಭಿಧಾಸವಿಂತೆರೆಡು ॥೭॥ ಮದುವೆಯಾದನುವರಸುಭದ್ರಾ । ಸುದತಿಯನುಕಲಿಪಾರ್ಥನರಿವಡೆ । ವಿದಿತವೆನೆಹೇಳು
ನನಂಗೆಯಜನ್ಮಸಂಗತಿಯ ॥ ಹದನನೆಂದೇಪೂರ್ವದಲಿಹೇ । ಳಿದೆನಲ್ಲೈದೇವಕಿಯಸೆರೆಮನೆ । ಯುದರದಲಿಶಯಿಸಿರ್ದನಂದಕು
ಮಾರಿಕೇಳೆಂದ ॥೮॥ ಇಳಿದಳಂಬರದಿಂದಸುರಮುನಿ । ಕುಲನಿಷೇವಿತಚರಣೆನಿಜಪಿತೃ । ನಿಳೆಯದಲಿಬಳಿಕಾರುಮರಿಯದವೋ
ಗುಪ್ತದಲಿ ॥ ಲಲನೆಬೆಳವುತ್ತಿರ್ದಳಾಖಳ । ಕುಲಶಿರೋಮಣಿಕಂಸಮಡಿಯಲು । ಜಲಜಲೋಚನಗೊಪ್ಪಿಸಿದನಾಕೆಯನು
ಸುದೇವ ॥೯॥ ಪ್ರೀತಿಯಲಿತಂಗಿಯನನಂಗೆಗು । ಣಾತಿಶಯದಿಂದಾರ್ಯೆಯೆನೆಪರ । ಮಾತುಮನುಹೆಸರಿಟ್ಟನಾಕೆಗೆಲೋಕ
ತ್ರೆಗೆ॥ ನೀತಿವಿದೆಪತಿಗಳನುಬಯಸದೆ । ಭೂತದಯೆಯಲಿಭುವನಭವನ । ಖ್ಯಾತಿಯೆಸೆದಳುವರತಪೋವ್ರತನಿಷ್ಠೆಯೆಂದೆ
॥೧೦॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳಾಸುಭದ್ರೆಪಿ । ತಾಮಹಿಯಲಾನಿನಗೆಸತಿಯನು । ರಾಮನಾದುರ್ಯೋಧನಗೆಕೊಡಲೆಂದುಮನದೊ
॥ ನೇಮಿಸಲುಮುರವೈರಿಮೊದಲಾ । ದಾಮಹಾಬಾಂಧವರುಪಾರ್ಥಂ । ಗೀಮಹಿಳೆಯಂದಿಂತುಮತವೆರಡಾಯ್ತು ತಂಮೊ
॥೧೧॥ ಒಂದುದಿನಕಲಿಪಾರ್ಥನಾನಿಜ । ಮಂದಿರವಹೊರವಂಟುತೀರ್ಥವ । ಮಿಂದುಬಹನೆವದಿಂದವರುಷಭ್ರಮಣವನು
ದು॥ ಬಂದನನುಪಮನಾಪ್ರಭಾಸ । ಕ್ಕಂದುಕೇಳಿದನಾಸುಭದ್ರೆಯ । ಸಂದವೃತ್ತಾಂತವನುರೂಪೌದಾರ್ಯಗುಣಗಣವ ॥೧೨॥
ಮಯದಲಿಪಾರ್ಥನಳಿಸ । ನ್ಯಾಸಿಯಾದನುಬಂದನೊಪ್ಪುವ । ಕಾಶಿಯಿಂಹರಿಪುರಕೆಬಳಿಕತ್ರಿದಂಡಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ವಾಸುದೇವ
ನುತ್ತ ತಂನಯ । ನಾಸಿಕಾಗ್ರೇಕ್ಷಣದಪದವಿ । ನ್ಯಾಸಪೂತಪದಪ್ರಯೋಜನಹೊಕ್ಕನರಮನೆಯ ॥೧೩॥ ಕಂಡವರುಕೈ
ಗಿವುತಿರೆನಡೆ । ಗೊಂಡನಾಹಲಧರನಗೃಹಕೆತ್ರಿ । ದಂಡಧರಸನ್ಯಾಸಿಕೈಗೊಡೆಕರಪತಿಗಳಸೆಯೆ ॥ ದಿಂಡುದಿರುಹುತ್ತ ಕ್ಷವಾ
। ಮಂಡಲದಲೈತರಲುಕಂಡಿದಿ । ಗೊರ್ಡುಬಿಜಯಂಗೈಪಿತಂದನುರಾಮನರಮನೆಗೆ ॥೧೪॥ ಬಂದುಪರಮಾಸನದಲಾ
ತಿ । ವಂದ್ಯನನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವವನುತೊಳೆದಷ್ಟ್ಯಸತ್ಕಾರಂಗಳನುಮಾಡಿ ॥ ವಂದಿಸುತಬೆಸಗೊಂಡನೀವೆ ।
ಡಬಿಜಯಂಗೈದಿರಿತ್ತಲು । ಮಂದಿರವಿದಿಂದಿನಲಿಪಾವನವಾಯ್ತುತಮಗೆಂದ ॥೧೫॥ ಬಂದೆನೆಂಬಡೆಹೋಹೆನೆಂಬಡೆ । ತಂದೆ
ಕಿಲ್ಲಿಯದುಪೂರ್ವಾ । ನಂದವಸ್ತುವಿನೊಳಗೆನಾತಿಂಗುಂಟೆಸಲುಗೆಗಳು ॥ ಒಂದುಗಗನವೆಹಲವುಘಟದೊಳ । ಗೊಂದಿನೆರೆನಾ
ವನುಪಡ । ದಂದದಲಿತೋರುವುದುಪಾಧಿವಿಭೇದದಿಂದೆಂದ ॥೧೬॥ ಜಲಧಿಯಲಿಬುದ್ಬುದತರಂಗಾ । ವಳಿಗಳಾಜಲಧಿಯ
ತೋರುವ । ವಳಿವವಂತದೂಪದಲಿದಿಟದಂತೆವ್ಯವಹಾರ ॥ ಹೊಳದುಸುರನರತಿರ್ಯಗಾದಿಗ । ಳಳಿವವಾತ್ಮನೊಳೇಕರೂಪನೊ।

ಳಿಯನುದಿಸನಖಂಡನಕ್ರಿಯನಾತ್ಮನೋಡೆಂದ ||೧೭|| ತಾನೆತನ್ನೊಳಗಲ್ಲದನ್ಯಥ | ವೇನುಮಿಲ್ಲೆಲೆತಂಗಿಸ್ಯ | ಜ್ಞಾನಘನ
ಪರಿಪೂರ್ಣಪರಮಾತ್ಮನಲಿತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಿದು || ದೀನತನದಲಿಬರಿದೆತತ್ವ | ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರುತೊಳಲುತಿಹರ | ಜ್ಞಾನನಿರ್ಮಿತಭ
ವಸಹಸ್ರದೊಳಣುಗಕೇಳೆಂದ ||೧೮|| ಯೋಗಿವರರರನಬ್ಜಸೇವೆಗ | ಳಾಗದಂತೆಗಹರಿಯದೀಭ್ರಮೆ | ಭೋಗಿಭೂಷಣ
ನಾದಡೆಯುಕೇಳ್ವನೆಗೆಬಹುಮಾತು || ಆಗಮಾವೇಕಾಂತವಾಸಿಗ | ಳಾಗಿಹೆವ್ರತಕೆಡುನೇಮವನುಜೇ | ಸಾಗಿನೆಲೆಹಲಧರನುಬಿಂ
ನಹೆಮಾಡುತಿಂತೆಂದ ||೧೯|| ಹಂತಹಿರಿಯರುಹುಸಿಯನುಡಿವರೆ | ಸಂತವೇಕಾತ್ಮಕವಿದೀದೇ | ಕಾಂತನೆಂದಿನಾವತಾವದ
ಹೇಳುವೇಕಾಂತ || ಮಂತ್ರಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯನಿಯಮವ | ಹಂತಬಂದಿಹಭವನದೊಳಗೇ | ಕಾಂತವಾಸವಮಾಡಿಬಿಡಯ್ಯಂಗೈ
ಯ್ಯಬೇಕೆಂದ ||೨೦|| ಗೊಡವೆಯಿಲ್ಲದೆತನಗೆಲೋಗರ | ಬಡಿಸಲಾಗದುಮಾಡಲಾಗದು | ಮಡದಿಯರುಪಾಕವನಯೋಗ್ಯ
ತೆಯನಡಸಹುವೆನಲು || ಕೊಡುವೆನಾಡದೆತಂಗಿಯನುನಿಂ | ಮಡಿಯುವಶದಲೆನುತ್ತಹಲಧರ | ತಡೆದನತಿಯೋಗ್ಯನನುಚಾತು
ರ್ಮಾಸ್ಯಸಂಸ್ಥಿತಿಗೆ ||೨೧|| ಎಂದಡಾಗಲಿಯೆನುತಕನ್ಯಾ | ಮಂದಿರವನೈದಿದನುಯತಿಗೋ | ವಿಂದನದಕೇಳುತ್ತಮನದಲಿನೋ
ಡಿನಸುನಗುತ || ಎಂದನಾದೇವಕಿಗೆಕುಂತೀ | ನಂದನನಕೃತಕವನುಭದ್ರೆಗೆ | ತಂದೆಗಡದನರುಹಿದನುಪರರದನರಿಯದಂದದಲಿ ||
ಸರಸಿಜಾನನೆಗಾಯ್ತುಪತಿಪದ | ಸರಸಿಜದಪರಿಚರಿಯಯತಿಗಾ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯಲಾಯ್ತುಕಂಗಳವಿಷಯರಸಕೃಷ್ಣ || ಬೆರಳ
ಲಾಡಿಸುವಕ್ಷಮಾಲೆಯ | ಪರಿಗಣನೆಮನವಾಕುಮಾರಿಯ | ಬೆರಸಿಹುದುಗತವಾದವೀಪರಿದಿವಸವಿಬ್ಬರಿಗೆ ||೨೩|| ಮಾತು
ಮುನಿನವೋಲುಬಳಕೆಯ | ರೀತಿಮುನಿನವೋಲುಚಿತ್ತದ | ಧಾತುಬೇರೆಂದಾಯ್ತುಕುಕವಿಯವಾಕ್ಯಕೃತಿಯಂತೆ || ಜ್ಞಾ
ನವಲ್ಲದವೋಲುನಡಸಿದ | ನೀತ್ರರದಲೇದಿನಗಳನುಕಪಿ | ಕೇತನನುಕೊಂಡೊಯ್ಯುಪಾಯವನೆನೆವುತವೆಸತಿಯ ||೨೪|| ನಸು
ನಗುತಕಡೆಗಣ್ಣಲಂಗನೆ | ಯಸವಮುಖವನುನೋಳ್ಪಮನುಮಥ | ನೆಸುಗೆಯಲಿಬೆಂಡಾಗಿಯತಿಪತಿಬಿಗಿದಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ||
ಶಿವನೆಯತಿಯಲಿಕಟಾಕ್ಷವ | ಹಸರಿಸಿದಳಂತಿಬ್ಬರಿಗೆಮನ | ಬೆಸುಗೆವಡೆದುದುನಯನಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿತಂಮೊಳಗೆ ||೨೫||
ಇರಲಿರಲುಮುರವೈರಿರಥದಲಿ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು | ಶರಸಹಿತಹೊರವಡಿಸಿಗುಪ್ತದಲತ್ತಲೊಂದೆಸೆಗೆ || ಮರುದಿವ
ಸದಲಿದೇವಯಾತ್ರೆಗೆ | ನೆರಹಿಜನವನುನಡೆದನಾಸಂ | ಕರುಷಣಾದ್ಯರುಸಹಿತತಾನೊಂದೆಸೆಗೆವಿಭವದಲಿ ||೨೬|| ಅತ್ತಲಾಸ
ನ್ಯಾಸಿದೇವರ | ಚಿತ್ತನಿರ್ಮಳವಾಯ್ತುಮತ್ತಾ | ವೃತ್ತಮವ್ರತನಿಷ್ಠೆನಿಯಮತಪಸ್ಸಮಾಧಿಗಳು | ಕೃತ್ತಿಮದಸಂನ್ಯಾಸವರಸಂ |
ನ್ಯಸ್ತವಾದುದುರಥದಹೊರೆಗೆಮ | ಹಾತುಮನುನಡೆತಂದನಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ||೨೭|| ಮುರಿದುಬಿಸುಟನುದಂಡಕೋ
ಲನು | ಹರಿದುಜಪಮಾಲೆಯನುತಪವನು | ತೊರೆದುಜರದುವಿಭೂತಿಯನುಕಾಶೇಯಕೆಲಕಿರಿಸಿ || ನೆರಿಹಿಡಿದುದಿವ್ಯಾಂಬರವನು |
ಟ್ಟರಗಿಕೊಂಡನುಚಾಪಶರವನು | ಹೊರಗೆಬಹಹುಯ್ಯಲಭಟಾವಳಿಗಳನುಮುರಿಯಚ್ಚ ||೨೮|| ಶರುಬಿನಿಂದರುಕೆಲರುಕೆಲ
ಬರು | ಹರಿದರರ್ಜುನನೆಂದರಿದುಹಲ | ಧರನಬಳಿಗೆಯತೀಶ್ವರನಸಂಸ್ಥಿಯನುಬಿನ್ನೈಸೆ || ಬೆರಳಮೀಸೆಯಲಿಡುತಮಿಗೆಹೂಂ |
ಕರಿಸಿಹೊಸಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲನ | ಗರುಡಿಕಾರನುಬಹಳಕೋಪಾಟೋಪವನುತಾಳ್ದ ||೨೯|| ಹೋಗಲಿಂನೇನಿಳೆಯಪಾಂಡವ
ವಾಗಲದುತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇ | ನಾಗಮದಲೀತಂಗಿಗಿಂದಿನಲಾಯ್ತುವೈಧವ್ಯ || ಆಗಲದಕೇನಾಯ್ತುನೋಡುವ | ವೀಗಳೆಂದಡದೇ
ನುಫಲಕುನಿ | ಯೋಗವೀಕೃಷ್ಣನದುಸಂಶಯವಿಲ್ಲಹೋಗೆಂದ ||೩೦|| ಎಂದುಕಿಡಿಕಿಡಿಯೋಗುತಂತಕ | ನಂದದಲಿಹಲಮುಸ
ಲಹಸ್ತದ | ಲಾದುಕೋಪಾಟೋಪರೌದ್ರಾನನನುಬರುತಿರಲು || ಮಂದಹಾಸದಲಸುರರಿಪುನಗು | ತ್ತಂದನೆಲ್ಲಿಗೆಯಾತ್ರೆಕೋ
ಪಿಸು | ಮಂಗವಾವುದುಯೆನಲುನುಡಿದನುರಾಮನುರೆಜರಿದು ||೩೧|| ನಿಲ್ಲುಕೆಲಸಾರೀಪ್ರಪಂಚವಿ | ದೆಲ್ಲನಿಂನದುತನ್ನದೋಲ
ವೆ | ರಿಲ್ಲಸಗಮಳಸಾರಹೃದಯರುಮೂರುಲೋಕದಲಿ || ಎಲ್ಲಿಯವ್ರತಿಪಾರ್ಥನೆಂಬವ | ನೆಲ್ಲಿಯದುನಿನಗುಂಟುಭೇವಿದ
ಬಲ್ನೀಕ್ಷಿಸಿಬಹೆನುಹೆಂಗಳ್ಳನನುಸಾರೆಂದ ||೩೨|| ಹಾವಿರೋಧವಿದೇಕೆನಂನೊಳ | ಗಾವುದಿಟಕಿಜನರಿದಡಾವಸು | ದೇವ
ನಾಣೆಯಿಲ್ಲಯತಿಯಪಾರ್ಥನೆಂಬುದನು || ದೈವವೇಘಟಿಸಿತ್ತುಪಾರ್ಥಗೆ | ಮಾನನೆಗ್ಗಿಬೊಪ್ಪಂಗಿನೆ | ಭಾವನಾದನುಪಾ
ರ್ಥನೀವಿದಕಳಲಬೇಡೆಂದ ||೩೩|| ಅರಿಯೆನಾನೀಮರೆಯನಿದನೆನೆ | ಗರಿತುಪೇಳ್ವವರಿಲ್ಲನಿಂನ | ತರಿಸಗಾರನೆಹೇಳಬಹುದೆ
ಕೃಷ್ಣನೀನಿದನು || ಬರಿದೆಮರುಳಾಡದಿರುಕನ್ನೆಯ | ಕೊರತೆನೀನಡೆಯೆನುತಬಂದನು | ಬರಸಿಡಿಲವೇಗದಲಿಪಾರ್ಥನರಥದಹೊ
ರೆಗಾಗಿ | ಬಳಿಕವಸುದೇವಾದಿಗಳುನೆರೆ | ತಿಳುಹಿರಾಮನಮನದಕಲುಷವ | ಕಳದುಸಂಧಾನವನುಮಾಡಿದರಂದುಪಾರ್ಥನಲಿ
ಒಲಿದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನುದಂಪತಿ | ಗಳನುಬಳಿಕಾಶೌರಿಕೊಟ್ಟನು | ಬಳುವಳಿಯನುಂನತರಥಾಶ್ವಗಜಾಘಪತ್ತಿಗಳ ||೩೫|| ಮಾ
ಬರುಹಂಗಳನುಕೊಂಡುಮಾ | ರಾರಿಪಾರ್ಥಸುಭದ್ರೆಯರುಸಹಿ | ತೇರಿರಥವನುಸಕಲಪರಿಜನಸಹಿತಸೇವಿನಲಿ || ಭೇರಿಮದ್ದ
ಶಂಖಪಟಹವ | ಹಾರವದಲಾಭಕ್ತಜನಸಂ | ಸಾರಿಬಿಜಯಂಗೈದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ||೩೬|| ಹರಿಗಾದರೂರುಮಾಂ
ವಾರ್ಕೆಯ | ನೊರೆಯಲಾಪಾಂಡವರುಕೃಷ್ಣನ | ಬರವಕೇಳುತಕೇಳುತ್ತ್ವರುಪರಮಹರುಷದಲಿ || ಪರಮಮಂಗಳವಾದ್ಯ

ಭೂ । ಸುರರುಮಾಗಧಸೂತವಂದಿಗ । ಳುರವಣೆಯಲಂದಿದಿರುಗೊಂಡರುವಿದಿತವಿಭವದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಕಂಡುದೂರದಲಾಮು ಕುಂದನ । ಖಂಡಸುಖಮಯಮೂರ್ತಿಯನುಕೈ । ಕೊಂಡವಂತರ್ಧಾನವನುಬಹಿರಂಗವೃತ್ತಿಗಳು ॥ ದಿಂಡುದಳೆದುದುಪುಳಕದ ಣಿನವನು । ಕಂಠರಾರಶ್ರುಗಳಿಗಿಳಿದರು । ಪಾಂಡವರುವಾಹನಗಳನುವ್ಯೆಯಿಕ್ಕಿದರುಧರೆಗೆ ॥ ೩೮ ॥ ಎತ್ತಿದನುಯಮಜನಯಿದೇ ನೆನು । ತೆತ್ತಿತಕ್ಕವಿಸಿದನುಭೀಮನ । ಮಸ್ತಕವನಪ್ಪಿದನುಮಾದ್ರೀಸುತರನೊಲವಿನಲಿ ॥ ಮತ್ತೆತೆಗೆದಾಲಿಂಗಿಸಿದನೊಲಿ । ದತ್ತೆ ಯಾಕುಂತಿಯನುದ್ರುಪದನ । ಪುತ್ರಿಯನುಸಂಭಾವಿಸಿದನುಚಿತ್ತದಲಿಮುರವೈರಿ ॥ ೩೯ ॥ ಕೊಟ್ಟನುಡುಗರೆಗಳನುಮದುವೆಯ । ನೆಟ್ಟನಾಭರಣಗಳನಿಕರದ । ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನೆಲ್ಲರಿಗೆಪಾರ್ಥಸುಭದ್ರೆಯರಿಗೊಲಿದು ॥ ಕೊಟ್ಟನೆಲ್ಲಾವಸ್ತುಗಳಗುಡಿ । ಗಟ್ಟಿದಾಸೀದಾ ಸಜನವನು । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕರೊಡೆಯನಗಣಿತಗೃಹಪರಿಚ್ಛದವ ॥ ೪೦ ॥ ಸಂವತ್ಸ್ಲೀಕೆಲವುತಿಂಗಳು । ಮಂದರಾದ್ರಿಧರಂಗೆ ಬಾಂಧವ । ವೃಂದವಿಹಿತಪ್ರಣಯಪರಿಗತಪೌರವಕ್ಷ್ಯದಲಿ ॥ ಬಂದುದಿನಬೇಂಟೆಗೆಮಹಾಭಟ । ವೃಂದಸಹಿತ್ತೈದಿದರುಪಾರ್ಥನು । ಕುಂದರಾಖಾಂಡವವೆನಿಪ್ಪಮಹಾವನಾಂತರಕೆ ॥ ೪೧ ॥ ಫಲಭರಾನತಬಹಳತರುಲತೆ । ಗಳಲಿಪುಷ್ಪಾನೋದಭೃಂಗಾ । ವಳಿಗ ಳಲಿಬಹುಪಕ್ಷಿಮೃಗಗಣದಿಕ್ಕೆಹಕ್ಕೆಯಲಿ ॥ ಎಳೆಲತೆಗಳವರಿಸಿದದ್ರುಮ । ಗಳಲಿತಳಿರುಯ್ಯಾಲೆಗಳಲಿಶೀ । ತಳನೆನಿಪನೆಳಲೊಳ ಗೆನಿಂದರುನೋಡಿವನಸಿರಿಯ ॥ ೪೨ ॥ ಬಳಲಿಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲಿವೀರರು । ನೆಳಲೊಳಗೆಕುಳ್ಳಿರಲುಬಂದನು । ಚಲವಕೇಶದವಿಪ್ರ ನೊಬ್ಬನುಕೃಷ್ಣಪಾಂಡವರ ॥ ಬಳಿಗೆಬೇಡಿದನೆನಗೆಭೋಜನ । ಗಳಲಿಮನವಾಯಿತ್ತುಪುದುಕ್ಷದೆ । ಸಲಿಸಲಾಪಡೆಹೇಳುವೆನುತಾ ನೆಂದನ ವಿಪ್ರ ॥ ೪೩ ॥ ಎನಲುನುಡಿದನುಪಾರ್ಥನಾವ್ರದು । ನಿನಗೆಹೇಳೆಲೆವಿಪ್ರಖಾಂಡವ । ವನವಿದೆನಗುಪಯೋಗ್ಯವೈಶ್ವಾ ನರನುತಾನೆನಲು ॥ ನಿನಗಿದೇತರಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತುದ । ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪನೊಡೆಮನೀಯದು । ತನಗೆಗಂಟಲೊಳೆಂದಡಾನಿಹೆನೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೪ ॥ ಇಲ್ಲರಥಯನಗಾದಡೀಹೊ । ತ್ತಿಲ್ಲದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಾಯುಧಾವಳಿ । ಯಿಲ್ಲಧನುಮೃಗಯಾವಿಹಾರಿಗಳಾಗಿಬಂದೆವಸ್ತೈ ॥ ಉಳ್ಳಡೀವುದುಭೋಜನಕೆನೀ । ತಲ್ಲಣಿಸಬೇಡೆನಲುಕೊಟ್ಟನು । ಸೆಲ್ಲಲಿತಸಂಗ್ರಾಮಸಾಧನಗಳನುಪಾರ್ಥಂಗೆ ॥ ೪೫ ॥ ಇತ್ತ ನಾಶ್ವೇತಾಶ್ವಯಸಂ । ಯುಕ್ತರಥವನುಗಾಂಡಿವವೆನಿ । ಪ್ಪುತ್ತಮೋತ್ತಮಚಾಪವನುತೀರದಶರಾವಳಿಯ ॥ ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳನರ ಡನಿಂತಿವ । ನಿತ್ತರೆಲ್ಲವಕೊಂಡುಬಳಿಕವ । ಹೋತ್ತಮನೆನೀಬೇಗಮಾಡೆಂದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೪೬ ॥ ನುಡಿಯಕೇಳದಮುಂ ನವೇಕಿ । ಚ್ಚಡರಿದುದುಕಾನನವನಾಲುಕು । ಕಡೆಗೆಬಳಿಕವರೇಂದ್ರನಾಚರಿಸಿದಡೆವಿಷ್ಣುವನು ॥ ಬಿಡದೆಹೊರಬೀಸಿದನುಮಳೆ ಯನು । ತಡದುಶರಪಂಜರದೊಳಿಂದ್ರನ । ಮಿಡುಕುನಿಂದುದುಸಂದುದುಬ್ಬಟೆಹವ್ಯವಾಹನನ ॥ ೪೭ ॥ ಬಳಿಕಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನ ರತಿರದಲಿ । ತಳೆದುಸುಮನೋವೃಷ್ಟಿಯನುಸುರ । ನಿಳಯವನುಸಾರಿದನುಸುರಪತಿಪಾವಕನಪುತನ ॥ ಸಲಿಸಿಬಂದೆರಗಿದನುಕೃಷ್ಣನ । ಲಲಿತಪದದಲಿಪಾರ್ಥನಸ್ತ್ರಾ । ವಳಿಶರಾಸನತೂಣರಥಲಾಭದಲಿನಲಿನಲಿದು ॥ ೪೮ ॥ ಬಂದರಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರ । ಕಂ ದುಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರುಪರಮಾ । ನಂದಮೂರುತಿಕೆಲವುದಿನವನುಪಾರ್ಥಭವನದಲಿ ॥ ಹಿಂದುಗಳೆದನುಸಿಲುಕಿಕುಂತೀ । ನಂದನ ರಸೌಹಾರ್ದದಲಿತರಿ । ಸಂದದಿವಸವನರಿಯದಂತಿರೆಖೇಳಮೇಳದಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಬಳಿಕಕುಂತಿಯನಾಕುಮಾರರ । ಬಳಗವನುಸ ತಿಯರನುತಂಗಿಯ । ನಲಘುವಿರಹಾತುರರನೆಲ್ಲರನಪ್ಪಿಸಂತೈಸಿ ॥ ನಳಿನನಾಭನುಬೀಳುಕೊಟ್ಟಾ । ಕುಳರನತಿದೂರಾನುಗತರನು । ಕಳುಹಿಮರಳಿದುಬಂದುಹೊಕ್ಕನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ॥ ೫೦ ॥ ಬಂದುಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿದೇವಮು । ಕುಂದನಾನಿಜಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು । ಕುಂದನುದ್ಧವಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರಮುಖಾದಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ತಂದೆತಾಯ್ಗೆರಗಿವೃದ್ಧರ । ಸಂದಣಿಯಮನ್ನಿಸಿಮನೋ ಮುದ । ದಿಂದನಿಜರಾಜಾಲಯಕೆನಡೆತಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೫೧ ॥ ಬೇರೆಬೇರರಮನೆಗಳಾಹದಿ । ನಾರುಸಾವಿರಸತಿಯರಿಗೆಮೇ ಲೇರಿಸಿದಹೊಂಗಳಶವನುಮಣಿನಿಕರರಂಜಿಸಲು ॥ ಮೂರುಲೋಕದಸಿರಿಯನಡವಡ । ಚಾರುತಿಲಕದಪೊಲೆಸೆದುದಾ । ದ್ವಾರ ವತಿನಿತ್ಯೋತ್ಸವಕೃಷ್ಣನಿವಾಸಗೃಹಗಳಲಿ ॥ ... ... ॥ ೫೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೪೩೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ಯಮಂತಪಂಚಕ ಯಾತ್ರೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅಂಬುಜಾಯತನಯನನಮರಕ । ದಂಬಭಾಪೆನಲೈದಿದನುಸಕು । ಟುಂಬಯಾತ್ರೆಯಲಾಶ
ಮಂತಸಪಾಖ್ಯಪಂಚಕಕೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳುದ್ವಾರಕಾಪುರ । ವರದಲಿಂತಸುರಾರಿರಾಮರು । ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ಘುಸಂತತದಲೆಸೆದಿರ ಲು ॥ ಇರಲುಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣವಾಯಿತ್ತಂ । ದುರುಶುಭಪ್ರದವೆನಲುಬಂದುದು । ಧರೆಯಜನನಿಕುರುಂಬವಂದುಸಮಂತಪಂಚಕಕೆ ॥

ಧರೆಯನಿಃಕ್ಷತ್ರವನುಮಾಡುತ | ಪರಶುರಾಮನುಮುಂನತೊಳತೊಳ | ದುರುಪರಶ್ವಧನವನುತದ ತರುಧಿರವಾರಿಧಿಯಲಿ || ಪಿರೆ
ಚಿಸಿದನದರೊಳುಮಹಾಹ್ರದ | ವತವನ್ನೈದನುಯಜಿಸಿದನುಸುರ | ವರರನಘಹರವೆನಲುಮಾಡುತಲೋಕಸಂಗ್ರಹವ || ೨ ||
ಆದುವೆಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತಾ | ಹ್ರದಕೆಸ್ಯಮಂತತೀರ್ಥವಾದುದು | ಪದುಮಸಖನುಪರಾಗಕಾಲಕ್ಕದುವೆಮುಖ್ಯವೆನೆ || ಆದಕೆಭಾ
ರತವೆಂಬವರವರು | ಷದಮಹಾಜನವೈದೆಬಂದುದು | ವಿದಿತಪಾಪಕ್ಷಯವನರ್ಥಿಸಿಪೂರ್ವದಿವಸದಲಿ || ೩ || ಅರಸಕೇಳಸುರಾರಿ
ಷೋಡಶ | ವರಸಹಸ್ರೋತ್ತರದಸಂಖ್ಯೆಯ | ಲರಸಿಯರದಂಡಿಗೆಗಳೆಸೆಯಲುಪೌರಪರಿಜನದ || ಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳುವೋ |
ಚರಿಸಿಸಾತ್ಯಕಿಮುಖ್ಯರಾಯದು | ವರರುರುವಣಿಸಿಹೊರಟನೊಪ್ಪಿರೆತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲಿ || ೪ || ಏರಿನಡದರುಕೂಡೆಪುತ್ರರು |
ವೀರಪೌತ್ರರುತುರಗಚಯವನು | ವಾರಕಾಂತಾನಿಕರಬರಿಹೆಂಣಾನೆಗಳಮೇಲೆ || ಪೌರಪರಿಜನವನಿತೆಯರುಶೃಂ | ಗಾರವೆಸೆ
ಯಲುತುರಗನಿಕರದಿ | ಪ್ರೋರುಗುಡಿಸಲುನಡದರಿಳೆಸಂದಣಿಸುವಹಿಲದಲಿ || ೫ || ಪಂಕಜಾಕ್ಷನಬಲದಲಕ್ರೂ | ರಾಂಕವಸುದೇ
ವಾದ್ಯರಿರದಿಡೆ | ವಂಕದಲಿಗದಸಾರಣಾದಿಯದೂತ್ತಮರುಬರಲು || ಬಿಂಕವಿಗಲೇಕಾರ್ಣವದವಾ | ರಾಂಕವೆನೆಪರಿವಾರಪರಿ
ಜನ | ಮುಂಕೊಳಿಸಿಕವಿದ್ಯೈದಲೆಸದುದುಯಾತ್ರೆಮೂಜಗಕೆ || ೬ || ಇರಿಸಿಕೃತವರ್ಮೋಗ್ರಸೇನರ | ಪುರದರಕ್ಷೆಗೆಸಾಂಬಗದ
ಸಂ | ಕರುಷಣೋದ್ಧವಮುಖ್ಯರೈತರೆವಾಹನಂಗಳಲಿ || ಪರವಿಭೂಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂ | ಬರಗಳಲಿನರರೆಸೆಯೆವಿದ್ಯಾ | ಧರರ
ಪ್ರೌಲುಸುರಸತಿಯರಂತೆಸದುದುವಧೂನಿವಹ || ೭ || ಕೆರಳಿದವ್ರುನಿಸ್ಸಾಳಜಯವಿಳೆ | ಬಿರಿಯೆಭೇರೀಶಂಖವೀಣಾ | ಮುರಜ
ಮೃದುತವದೊಡನೊಡನೆಪಾಠಕರಗಾಯಕರ || ಪರಮಮಂಗಳಘೋಷದೆಸೆಗಳ | ಹರವೆನಲುತೀವಿದವ್ರುಸುರರಂ | ಬರದಲುರು
ಪುಷ್ಪಕದಲೊಸರುವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ || ೮ || ಕೃಷ್ಣಕಥೆಗಳನೊಲಿದುಪಾಡುವ | ಕೃಷ್ಣಚರಿತವನೊಲಿದುಹೊಗಳುವ | ಕೃಷ್ಣ
ನಾಮಾವಳಿಗಳನುಮನವೊಲಿದುಕೀರ್ತಿಸುವ || ಕೃಷ್ಣಗಾಯಕಪಾಠಕರವರ | ಕೃಷ್ಣಕೀರ್ತನಜನದಲೆಸೆದುದು | ಕೃಷ್ಣಮಯ
ವೆನಲೈದೆಯಾತ್ರಾಗತಜನಸ್ತೋಮ || ೯ || ತುರಗನಿಕರರಥರೆಗಳಲಿಕರಿ | ವರಮಹಾನಕ್ರಲಿಛತ್ರೋ | ತ್ಕರದಬೆಳುನೊರೆ
ಗಳಲಿಚಮರಮರಾಳಮಾಲೆಯಲಿ || ಪರಿಜನದವೃಷ್ಣಿವರಮಧ್ಯದ | ಹರಿಬಲರಲಾನೆರವಿಯಸದುದು | ಸುರರುಹೊಗಳಲುಭೂ
ವರನೆಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಂದದಲಿ || ೧೦ || ನಡೆದುದಂಬರವನವನಿಯನೆಡೆ | ಗೆಡಿಸಿದೆಸೆಯೆಂಟರನುಮಿಗಿದು | ಘೃಡಿಸಬಹುವಿಧವಾ
ದ್ಯನಿಕರಂಗಳವಿನೋದದಲಿ || ಬಿಡದೆಕುರುಜಾಂಗಲಕೆತೀರ್ಥದ | ತಡಿವಿಡಿದುಬಳಿಕವಗುಬಿಟ್ಟರು | ಪೊಡವಿಬೆಸಲಾದಂತೆಬಹು
ಯೋಜನವನಾವರಿಸಿ || ೧೧ || ಹುಲುಮನೆಗಳಲಿಕೆಲರುಕೆಲಬರು | ದಳದಮಂದಿರಗಳಲಿಕಾಶಾ | ವಳಿಯಗೃಹದಲಿಕಂಬಳಾಜಿ
ನವಾಸದಲಿಕೆಲರು || ಇಳೆಯಧೀಶ್ವರರಿಂಗೆಪಟ್ಟ | ವಳಿಯಮನೆಗಳುಮೇಲೆಸೆವಹೊಂ | ಗಳಶದಲಿರಂಜಿಸಲುಸುಖದಿಂದಿರ್ದುದ
ಖಿಳಜನ || ೧೨ || ಬಂದುದಖಿಳಧರಾಮರಾಮರ | ವೃಂದವಖಿಳದಿಗಂತಸನ್ಮತ | ದಿಂದವಿಬುಧಕ್ಷತ್ರಿಯರುಮಿಗೆವೈಶ್ಯಜನವೃಂ
ದ || ಸಂದಪಾಟಜಸಂಗುಮಾಮನ | ವೃಂದಬಧಿರಾಂಧಾದಿಮೂಕರ | ವೃಂದಪಾತಕಪಾವನೇಚ್ಛೆಯಲಾಸ್ಯಮಂತಕಕೆ || ೧೩ ||
ಬಂದರಾಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯರು | ಬಂದರಾಕೇಕಯಕಳಿಂಗರು | ಬಂದರಾಕಾಂಭೋಜಕೋಸಲಮಾಳವಾಂಧ್ರಕರು || ಬಂದ
ರಾಗಾಂಧಾರಚೇದಿನೃ | ಪಾಂದಳದಿವೈದರ್ಭಮುಖ್ಯರು | ಬಂದರಗಣಿತನೃಪರುಸತಿಸುತಬಾಂಧವರುಸಹಿತ || ೧೪ || ಬಂದರಾ
ಪಾಂಡವರುಕೌರವ | ವೃಂದಸಹಿತಮಹಾಮಹೇಶ್ವರ | ರಿಂದುಮುಖಿಯರದಂಡಿಗೆಗಳುಘೃಡಣೆಗಳುಸಹಿತ || ಬಂದುರಾಮಹ್ರ
ದದಲೆಲ್ಲರು | ಮಿಂದುಸುರಗೋವಿಪ್ರರಿಂಗಭಿ | ವಂದಿಸಿದರನ್ನಾಂಬರಾಭರಣಾದಿಗಳನಿತ್ತು || ೧೫ || ಯಾದವೋತ್ತಮರಮಳತ
ರತೀ | ರ್ಥೋದಕಸ್ನಾನವನುವಿರಚಿಸಿ | ಮೇದಿನೀಸುರದೇವಪಿತೃಸಂತರ್ಪಣವಮಾಡಿ || ಆದರಿಸಿಮಣಿಕನಕವಸನಾಂ | ನಾದಿ
ಕದಲರ್ಚಿಸಿದರಾದಾ | ಮೋದರನಪದಕಮಲಭಕುತಿಯನೈದೆತವತವಗೆ || ೧೬ || ಸಕಲಜನವಾರಾಮಕೃಷ್ಣರ | ಸುಕವಿನು
ತಮೂರ್ತಿಯನುಮನದಾ | ಸಕತಿಯಲಿನಡೆನೋಡಿಚರಣಸರೋಜದಲಿನಮಿಸಿ || ಸುಕೃತಿಗಳುತತ್ಪದಪರಾಗ | ಪ್ರಕರಪಾಲಿತ
ಚಾರುತರಮ | ಸ್ತಕರೆನಿಸಿಮುಳುಗಾಡುತಿರ್ದುದುಬಹಳಹರುಷದಲಿ || ೧೭ || ಬಂದರಲ್ಲಿಗೆಬಹಳಮುದದಲಿ | ನಂದಗೋಪಾ
ದ್ಯಖಿಳಗೋಪರ | ವೃಂದಭಂಡಿಗಳಸೆಯೆತುಂಬಿದಗೋರಸಂಗಳಲಿ || ಬಂದಳಂದುಯಶೋದೆಗೋಪೀ | ವೃಂದಸಹಿತುತ್ಸವದ
ಲಾಗೋ | ವಿಂದನನುಪಾಡುತ್ತಪರಮಾಹ್ಲಾದಭಾವದಲಿ || ೧೮ || ನಂದನಾಕ್ಷೇತ್ರದಲಿದೇವಮ | ಕುಂದನಾಬಾಂಧವರುಸಹಿ
ತೈ | ತಂದುನನುಕೇಳುತ್ತಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜದರುಶನಕೆ || ಮುಂದುವರಿವುತ್ಸವಭರದಲಿ | ಬಂದನಾಗೋಗೋಪಗೋಪೀ | ವೃಂ
ದಸಹಿತುತ್ಸವದಲಾಗೋವಿಂದನಿದ್ದೆಡೆಗೆ || ೧೯ || ಬರವಕಾಣುತದೂರದಿಂದವೆ | ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿಹರಿಸಂ | ಕರುಷಣರು
ವಸುದೇವಮುಖ್ಯಯದೂತ್ತಮರುಸಹಿತ || ತೆರಳಿದಸುವನುಕಂಡುಕರಣೋ | ತ್ಕರಗಳಂತಿರಲಿದಿರುಗೊಂಡ | ಬ್ಬರದಪುಳಕಾ
ಶ್ರುಗಳಪೂರದಲಪ್ಪಿದರುಬಿಗಿದು || ೨೦ || ಮುಂದುವರಿದಪ್ಪಿದನುಬರಲಾ | ನಂದಗೋಪನನಧಿಕನಯನಾ | ನಂದಜಲಪರಿಲು
ಳಿತಗಾತ್ರದಲಂದುವಸುದೇವ || ತಂದೆತಾಯ್ಗಳಚರಣದಲಿಗೋ | ವಿಂದರಾಮರುಬಹಳಹರುಷಾ | ಸ್ಪಂದಸಲಿಲೇಕ್ಷಣರುತಲೆ

ಬಾಗಿದರುವಿನಯದಲಿ ॥೨೧॥ ಎದ್ದು ಸೆಳೆದಪ್ಪಿದರು ಹರುಷಜ | ಆರ್ದ್ರಹೃದಯೇಕ್ಷಣರು ಮುಕ್ತರ | ಮುದ್ದುಗಳನಡಿಗಡಿ
ಗೆಬಹಳಪ್ರೇಮವಾರ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಅದ್ದರಾಲಿಸಿದರು ಮುಕುಂದನ | ಹೃದ್ಯಮೂರ್ತಿಯನಧಿಕಸುಖದೊಳ | ಗಿದ್ದರುಸುರದೆನಂದ
ಗೋಪಯಶೋದೆಯರುಮುಳುಗಿ ॥೨೨॥ ತೊರೆದನೊಲೆಗಳಲಪ್ಪಿ ತೊಡೆಯಲಿ | ಪರಮಪುರುಷನಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂ | ಡುರು
ತರಪ್ರೇಮದಲಿಮೂರ್ಧಘ್ರಾಣವನುಮಾಡಿ | ಕರಗಿದಳುಕಂಗಳಲಿನನೆದಳು | ಪರಮಸುಖಬಾಷ್ಪದಲಿಹಿಂದಣ | ವಿರಹದುಃ
ಖವನೆನೆವುತತ್ತಳುನೋಡಿಮುರಹರನ ॥೨೩॥ ಲಲನೆಬಾಲತ್ವದಮುಕುಂದನ | ಚಲುವಮೂರ್ತಿಯನೆನವುತಿಂಪರಿ | ವಿಳ
ಸಸೌಭಗಸೌಂದ್ರಯುವನದಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ॥ ಒಲಿದುನೋಡುತನೋಡುತಿದ್ದಳು | ಪುಳಕಜಲದಲಿಮೈದಡವಿಮಲು | ದಳದ
ಲೋರಂತಪ್ಪಿಮರೆದಳುಶೋಕವಿಭ್ರಮವ ॥೨೪॥ ಬಂದುಕಂಡರುಗೋಪಿಯರುಗೋ | ವಿಂದನನುಹೃತ್ತಾಪಶಿಖಿಯಲಿ |
ಬೆಂದುಮನವಂಕುರಿಸಿಪಲ್ಲವಿಸಿತ್ತುಹರುಷದಲಿ ॥ ಕಂದಣಿಯಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯ | ನಿಂದುನಡೆನೋಡುತ್ತಪುಥ್ಥಳಿ | ಯಂ
ದವಾದರುಬಿಗಿದಪುಳಕೋತ್ಸವದಭರದಲಿ ॥೨೫॥ ಪ್ರೇಮಭರದಲಿಬಳಲುವಬಲಾ | ಸ್ತೋಮವನುಕಾಣುತ್ತಭಕ್ತ | ಕ್ಷೇಮ
ಕಾರಣಮೂರ್ತಿಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಪರಿಮಿತಕೆ ॥ ಸೋಮಸನ್ನಿಭವದನೆಯರ | ನುದ್ದಾಮಕೀರಿತಿಕರಸಿಗಾಢ | ಪ್ರೇಮದಲಿ
ತೆಗೆದಪ್ಪಿಕುಶಲೋಕ್ತಿಯಲಿಮನ್ನಿಸಿದ ॥೨೬॥ ಸತಿಯರಿರತನಗೋತುಚರಿತ | ವ್ರತೆಯರಿರನೀವೆನ್ನನೆನವಿರೊ | ಮತಿಯೊಳ
ಗೆಮರೆದಿಹಿರೊದೇಶಾಂತರನಿವಾಸಿಗಳ ॥ ಹಿತವಿಧಿಯವಿಹಿತವನುತಪ್ಪಿಸು | ವತುಳಬಲರಾರೆಸವಭುವನ | ತ್ರಿತಯದಲಿಮ
ರ್ತ್ಯಭಿಭಾವಿತವಾದವಾವೆಂದ ॥೨೭॥ ಹಳಿಯನಲ್ಲನೆನುತ್ತನೀವ್ಶಿಥಿ | ಗಳಿಯಿರೆಲೆತನ್ನನುಗ್ರಹವ್ಯಾ | ಕುಳತೆಯರಾನಿಜ
ಬಂಧುಸೌಹಾರ್ದದಲಿಮೈಮರೆದು ॥ ಲಲನೆಯರಿರೆಮಗಾಯ್ತುಬಹುನೃಪ | ಕುಲವಿರೋಧವಿಪತ್ಪರಂಪರೆ | ಜಲಧಿಯನುಮ
ನೆವಾಡಿಕಳದೆವುಹಲವುವತ್ಸರವ ॥೨೮॥ ಮಾಡಲಾಗದಸೂಯೆಯನುಖಯ | ಖೋಡಿಯನುಹಿಡಿಯದಿರಿತನ್ನಲಿ | ನೋಡಲಾಗ
ದುದೈವವಶದಲಿಮಾಡಿದವಮತಿಯ ॥ ಕೂಡಿಸುವನಗಲಿಸುವನೊಬ್ಬನೆ | ಕೂಡೆಸಚರಾಚರವಿದೀಶ್ವರ | ನಾಡಿಸಿದವೋಲಾಡು
ತಿಹುದೀಜೀವಚಯವೆಂದ ॥೨೯॥ ಎನಲುನುಡಿದರುಕಾಂತೆಯರುಕೇ | ಳನೆಯಲೋಕದಮಾತದೇತ | ಕ್ಕನುಸರಿಸಿನೀವಾ
ತನಾಡುವೆಜೀವಚಯದಂತೆ ॥ ಜನಿಸುವವನೇಕೃಷ್ಣನಿನ್ನಯ | ಜನನವನುಮುನಿಮುಖ್ಯರರಿಯರು | ವನಿತೆಯರುಮೋಹಿ
ಸುವಡರಿದಿಲ್ಲೆಂದರಬಲೆಯರು ॥೩೦॥ ಗತಿಯದಾವುದುಕೃಷ್ಣನಿನ್ನನು | ಮತಿಯೊಳಗೆದಿಟವರೆದಡೀಶನು | ಚಿತದಮಾತುಗ
ಳಾತ್ಮವಿರಹಿತವಾದದೊಡಲುಗಳು ॥ ಕೃತವಿದನೆಜೀವಿಸುವವೆಂತ | ಪ್ರತಿಮನಿನ್ನಯಯೋಗಮಾಯಾ | ಕೃತಕಕೊಳ್ಳದುಬಲ್ಲ
ವೆಲ್ಲವನೆಂದರಬಲೆಯರು ॥೩೧॥ ಆರುಬಲ್ಲವಿಧಾತ್ರನೆಂಬವ | ನಾರುಬೇರೀಶ್ವರನೆನಿಪ್ಪವ | ನಾರುಬೇರೊಡೆಯರುಲಯಸ್ಥಿ
ತಿಹೇತುಗಳುಜಗಕೆ ॥ ಆರುಕಾರಣಮೂರ್ತಿಗಳುದಿಟ | ಬೇರೆಬಲ್ಲರಿಗೆಳೆಯನ್ಯಾತಕೆ | ತೋರಿಕಾಡುವೆಕೃಷ್ಣಯೆಂದರುಕ
ಮಲವದನೆಯರು ॥೩೨॥ ದೇವದೇವಾಧೀಶ್ವರನೆನಿನ | ಗೇವುದೀನೃಪಕುಲವಿರೋಧಿವಿ | ಭಾವಿಸಲುಭೂಭಾರಹರಣಕೃ
ತಾವತಾರವಲೆ ॥ ದೇವನಿನ್ನಯಚರಣಕಮಲವ | ಭಾವದಲಿಮರೆಯೊಕ್ಕಮನುಜರಿ | ಗಾವಭಯವಿಲ್ಲಕಟಬಾಧಕರಾರುದಿಟ
ನಿನಗೆ ॥೩೩॥ ಮಾಡಿಮಾಡುವುದೇನಸೂಯೆಯ | ಮಾಡಿಮಾಡುವುದೇನುಖತಿಯನು | ಮಾಡಿಮಾಡುವುದೇನುನಿನ್ನಲಿ
ದೋಷಸಂಗ್ರಹನ ॥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳದಾವಗೆಲುವನು | ರೂಢಿಗಗ್ಗದಲಕ್ಷ್ಮಿಕೃಪೆಯನು | ಮಾಡಿದನಿತೇಲಾಭವೆಮಗೆಂದರು
ಮಹಾತ್ಮೆಯರು ॥೩೪॥ ಬೆಂದೆವಲ್ಲೈಕೃಷ್ಣವಿರಹದ | ದಂದುಗದದಾವಾಗ್ನಿಯಲಿಕ್ಷಣ | ಒಂದುಶತಯುಗವಾಯ್ತುತವೆಗಿಡವಾ
ರಿಗುಸುರುವೆವು ॥ ಎಂದುಕಂಬನಿಗೆಡೆಲಲಬಲೆಯ | ರಂದುಮುಳುಗಿಮುಕುಂದನಂಘ್ರಿ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿಹೊರಳಿದರುಮರುಗಿದ
ರೆಂದುಕಳವಳಿಸಿ ॥೩೫॥ ಇರಲುಸತಿಯರಮನದದುಸ್ಥಿತಿ | ಯಿರವಕಾಣುತಬ್ಯಾರೆಬ್ಯಾರೆ | ಲ್ಲರನುತೆಗತೆಗೆದಪ್ಪಿದನುಕಂಬನಿ
ಗಳನೊತ್ತೊಡದು ॥ ತರಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆವಿವೇಕದ | ಪರಿಣತವಿದೇಕೆನುತನಿಜಪದ | ಶರಣೆಯರಬೋಳೈಸಲೆದ್ದರುಕೈಗಳನು
ಮುಗಿದು ॥೩೬॥ ಆವತತ್ವವಿವೇಕವೃಕ್ಷವ | ನಾವಪರಮವಿರಕ್ತಿಯುಳ್ಳವ | ನಾವನೀನಿನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲದದರುಶನವಪಡದು ॥
ಓವ್ರೋಬಿಡುವನುಸಕಲಜೀವರೆ | ಜೀವಭೂತನೆಭಕುತಿಸುಖವಿದು | ಭಾವಗೋಚರವಲ್ಲನೀನೆಂದರುಸುಭಾಗ್ಯೆಯರು ॥೩೭॥
ಅರಿತಿದಾದರೆತನ್ನನೇತಕೆ | ಜೊರಗೆನೀವರಸುವಿರಿನಿಮ್ಮೊಳ | ಗಿರನೆಸರ್ವಾತ್ಮಕನುತಾನೆಂದಂತರಂಗದಲಿ ॥ ನೆರೆವಿಚಾರಿಸಿಮ
ನದಲೆನ್ನನು | ತರುಬಿತಾತ್ಪರಿಯದಲಿಮುನಿಗಳ | ತೆರದಲಿರದೇಕೆನ್ನಕಾಡುವಿರೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೩೮॥ ಮನದಲಲ್ಲದೆಕೃಷ್ಣ
ನಿನ್ನನು | ಕನಸಿನಲಿಕಾಡಿದೆವೆಸಕಲಾ | ತ್ಮನೆನೆನೆನೆನೆನೆದಿಂನಗನುಭವಿಸಿದೆವುನಿಜಪದವ ॥ ನೆನವೆನಿಜದಾಸಿಯರನುದ್ಧವ |
ನನುಸರಾಗದಲಿಟ್ಟದಂದಿನ | ದಿನಮೊದಲುದನಕಾಯುದನುಭವವೆಂದರಬಲೆಯರು ॥೩೯॥ ನೋಡಿದಿರಿರೂಪವನುಕನ್ನನು |
ಕಾಡಿದಿರಿನೆರೆನಂಬಿದವರನು | ಬಾಡಿದಳೆಬಾಡುವೆನುನೊಂದರೆನೋವೆನಾನವರು ॥ ಕೂಡಿದಿರಿಕತ್ತಲೆಯನಗಲಿಕೆ | ಕೂಡಿಕೆ

ನುನಿಮ್ಮೊಳಗೆನಿಮ್ಮನು | ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನುಬಳಲಬ್ಯಾಡೆಂನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪೦ || ಜಗದೊಳಗೆತಾತಂನೊಳಗೆಜಗ | ಮಿಗಲಜಬ್ಧಿತರಂಗಫೇನಾ | ಳಿಗಳವೋಲ್ಲೇಕಾತ್ಮತೆಯಾನಿಂತರಿಯಬಲ್ಲರಿಗೆ || ಹಗರಣವಲಾತ್ರೋರ್ಕೆಮಾನಸಂ | ಬುಗೆಬೇರೊಂದಾಕೃತಿಯಲಿಂ | ತೊಗದುತ್ತೋರ್ಪೆನುತತ್ವವಿದ್ಯಾಪದವನಿದನೆಂದ || ೪೧ || ವಿಷಯದಲಿಸೌಖ್ಯವನುಗಗನದ | ಕುಸುಮದಲಿ ಪರಿಮಳವಮಳಲಲಿ | ರಸವನುದಕವನಾಮರೀಚಿಕೆಯೊಳಗೆನೆಳಲೊಳಗೆ || ಅಸುವನರಸಿಪರಂಟಿವಹಾಯೆಯ | ಹಸರವಿದುಹುಪಿಯೊಂದುತನ್ನಲಿ | ಶಶಿಮುಖಿಯರಿರಕೋಡಿನೀವ್ನೆರೆಸುಖಿಗಳಹುದೆಂದ || ೪೨ || ಎಂದಡಾಮುರವೈರಿಕರುಣಿಸಿ | ನಂದಗಲಿನೆರೆತಿಳಿದುವಿರಹದ | ದಂದುಗವನೀಡಾಡಿಪೂರ್ಣಮನೋರಥೆಯರೆನಿಸಿ || ಎಂದರಾಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿ | ದ್ವಂದ್ವವನುತಮತಮ್ಮಹೃದಯದ | ಲಿಂದುವದನೆಯರಪ್ಪಿಪರಮಾನಂದದಲಿಮುಳುಗಿ || ೪೩ || ಇದೆಯಲಾಯೋಗಿಗಳಸರ್ವಾಳ | ಹೃದಯಪಂಕಜಪರ್ಯುಪಾಸಿತ | ವಿದೆಯಲಾಸಂಸಾರದುಸ್ತರಕೂಪಪತಿತರಿಗೆ || ವಿದಿತಸುಧೃತಕರಾವಲಂಬನ | ವಿದುಭವಾಂತರಗಳಲಿತಮ್ಮಯ | ಹೃದಯದಲಿಸಂಚರಿಸುತಿಕ್ಕೆಂದೆರಗಿದರುಪದಕೆ || ೪೪ || ಎಂದುಸತಿಯರುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿಪ್ರರಕಾ | ನಂದಜಲದಲಿಮುಳುಗಿಬೇಡಿದರಧಿಕತರಕೃಪೆಯ || ಇಂದುನಾಳೆಯೆನುತ್ತಯಾತ್ರೆಗೆ | ಬಂದವರಬೀಳ್ಕೊಡದೆಪರಮಾನಂದವನುನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನುಸಲಿಸಿದನುಜಗಕೆ || ... ... || ೪೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೭೮೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

——○() ಸ್ಯಮಂತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತಗಳು ()○——

ಸೂಚನೆ || ಭೂಮಿಲಂಬದಜನಸಹಿತಕರು | ಣಾಮಹೋದಧಿಮುರರಿತಿಂಗಳ | ನಾಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ
ನೂಕಿದನಧಿಕವಿಭವದಲಿ || ... ...

ಪದನು || ಈತನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನಾಗೋಪಿಯರಿಗುರುಪೇ | ದಾಂತತತ್ವರಹಸ್ಯಸಂಸ್ಥಿತಿಯನುಪರಾಗದಲಿ || ಸಂತವಿಸಿತಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲೀ | ಕಾಂತಭಕ್ತರಿಗಾಪ್ತನೆಂಬುದ | ನಿಂತುಮೆರವ್ರತ್ತಿರ್ದನಾಜನನಿವಹಮಧ್ಯದಲಿ || ೧ || ಬಂದು ರುಕ್ಮಿಣ್ಯಾದಿಮಹಿಷೀ | ವೃಂದವನುತತ್ಪುತ್ರಪೌತ್ರರ | ಸಂದಣಿಯಸಂಭ್ರಮವನಾಪಿತೃಮಾತೃಬಾಂಧವರ | ವೃಂದವನುದೇವಕಿಯನಾನಕ | ದುಂದುಭಿಯನುಳಿದರಸಿಯರನಾ | ನಂದದಲಿತೆಗೆದಪ್ಪಿನುಡಿದನುನಯನವಾರಿಯಲಿ || ೨ || ಬಳಿಕಬಂದಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದ್ಯರ | ನೊಲಿದುಸಂತೈಸುತ್ತಕರುಣದ | ಲಲಘುಮಹಿಮನುಮನ್ನಿಸಿದನಾಸಕಲನೃಪಕುಲವ || ಲಲನೆಕುಂತೀದೇವಿಬಂದಾ | ನಳಿನನಾಭನಹೊರೆಗೆಹರುಷಾ | ಕುಳಿತಲೋಚನೆಯಪ್ಪಿದಳುಪುಳಕಾಶ್ರುಪೂರದಲಿ || ೩ || ಅಂಣನೀವೇತಕ್ಕೆನೆನವಿರಿ | ಪುಣ್ಯಹೀನೆಯನೆಂನನಾನ | ಗ್ರಣ್ಯನಾದೆನಲಾವಿಪದ್ಗತರಿಂದನಾಥರಿಗೆ || ಬಂಣಿಸುವೆನಾಗರ್ಣಣದುಃಖದ | ತಿಂಣವೆನಗಾಯಿತ್ತಸಾವಿರ | ಕಂಣವನಶಿರಿಕಾಬಿರೆಂತೆಂದಳಲಿದಳುತರಳೆ || ೪ || ಒಡೆತನಕೆಟಿಸಕ್ಕೆವವ್ರೋಲಾ | ರ್ಬಡತನಕೆಬಹರೆಂಣಪಾಂಡವ | ರಡವಿಯನುಸುಡುವಗ್ನಿಗಾಪವಮಾನಮಿತ್ರನಲ || ಜಡಿಯನೇದೀಪವನುನೀವೆಂ | ನೆಡರನಾರೈದಿರೆವಿರೋಧವೆ | ಕಡೆಗಣಿಸುವುದುದೈವವೆಂದಳುಕುಂತಿಬಿಸುಸುಯ್ದು || ೫ || ತಾಯೆಚಿಂತಿಸಬೇಡಬರಿದೇ | ಬಾಯಬಿಡದಿರುಸಕಲಜೀವನಿ | ಕಾಯವೀಶ್ವರತಂತ್ರವೆಂದರಿಯಾಚರಾಚರದ || ನೋಯಿಸುವನಲಿಸುವನೊಬ್ಬನೆ | ಮಾಯೆಯರಸನುಮಿಕ್ಕಮನುಜರು | ಮಾಯದಲಿಹುರುಳಿಲ್ಲಮರುಗದಿರೆಂದನಾಶೌರಿ || ೬ || ಕಿರಿದುದಿನಖಳಕಂಸನೆಂಮನು | ಸೆರೆಯಲಿಟ್ಟನುರಾಮಕೃಷ್ಣರು | ಹೊರಗೆಗೋಕುಲದೊಳಗೆಬೆಳವ್ರುತ್ತಿರ್ದರರ್ಭಕರು || ಮುರಿದುಕಂಸನನಖಿಳಬಾಂಧವ | ರರಕೆಯುಲಿಸಂತೈಸಿಹೋದವು | ಕಿರಿದುದಿನಮಾಗಧಮಹೀಪತಿಯುಟ್ಟುಳಿಯಲೆಂದ || ೭ || ಇನ್ನುನೀಮರುಗದಿರುಮಾಳ್ಪನು | ತಂನಮಗನೀಕೃಷ್ಣನೆಲ್ಲವ | ನುಂನತಿಯನಂಜದಿರುಸರಪಿಜಭಪಭವಾದಿಗಳು || ಮಂನಿಸುವರೀತನನುಮಿಕ್ಕವ | ರಿಂನುಪಾಡೇತಂಗಿಬಹಳಕೃಪಾ | ರ್ಣವನುಕೇಳೆನುತಸಂತವಿಸಿದನು ವಸುದೇವ || ೮ || ಬಳಿಕಧರ್ಮಜಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ನೊಲಿದುಯಮಳರನಪ್ಪಿದನುನೃಪ | ಕುಲವಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನಾಪಾಂಚಾಲಸ್ಸಂಜಯರ | ನಲಿದುಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಮುಖ್ಯರ | ಬಳಗವನುಕೃಪವಿದುರಕುರುಕುಲ | ತಿಲಕಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳನಪ್ಪಿದನುಹರುಷದಲಿ || ೯ || ಬಂದುಸಕಲನೃಪಾಲಬಾಂಧವ | ವೃಂದವಾಲೋಕಾಭಿರಾಮಮು | ಕುಂದನನುನೆರೆನೋಡಿಪರಮಾಮೃತದಲೋಲಾಡಿ || ಎಂದರಾವಸುದೇವಮುಖ್ಯರಿ | ಗಂದುಪರಮಾಹ್ಲಾದಸಲಿಲ | ಸ್ಪಂದನೇತ್ರರುಹರುಷದಲಿತೆಗಪ್ಪಿದರುತವಗೆ || ಕುಂತಿಭೋಜವಿರಾಟದ್ರುಪದಾ | ವಂತಿಭೀಷ್ಮಕನಗ್ನಜಿತುನೃಪ | ಸಂತತಿಗಳವರಾದಿಯಾದಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರು || ತಂತಮಗೆಪಾಂಚವಸಹಾಯಾ | ನಂತನೃಪರೀಕ್ಷಿಸುತಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನನುಹೊಗಳಿದರುವಸುದೇವಾದಿಗಳನೊಲಿದು || ೧೧ || ಆರುನಿಂ

ಮಂದದಸಭಾಗ್ಯರ । ದಾರುನಿಮ್ಮಂದದಸನಾಥರ । ದಾರುಭುವನತ್ರಿತಯದಲಿನಿಂಮಂತ್ರಸುಕೃತಿಗಳು ॥ ಭೂರಿಭಾಗ್ಯರಿರಧಿಕ
ಪುಂಣ್ಯೋ । ದಾರಚರಿತರಿರಾಯುತ್ತ ಜನ್ಮದ । ಸಾರಸಫಲವುನಿಮಗೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದನುಕಟಕ ॥ ೧೨ ॥ ಮುಟ್ಟಲರಿಯದ
ಯೋಗಿಮನಕಂ । ಣಿಟ್ಟುಕಾಣರುಭವವಿರಿಂಚರು । ದೃಷ್ಟದಿಗುಪಾಲಕರದಾವನಪಾದರೇಣುಗಳ ॥ ಸೃಷ್ಟಿವಿಲಯಸ್ಥಾನವಾವನ ।
ಭೀಷ್ಟಮಾಯಾಗುಣಗಳಲಿನಿ । ರ್ದಿಷ್ಟನೆನಿಸುವನಾವನೀಸಚರಾಚರಂಗಳಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನನಾಮಚರಣನ । ಖಾವನೇ
ಜನವಾರಿಯನುಗಾ । ರೀವರನುನೆರೆಧರಿಸಿಪಾವನನಾದನೀಜಗಕೆ ॥ ಆವನೆಂದುದೆಶಾಸ್ತ್ರವಾವನ । ಭೂವಿಜೃಂಭಿತಪ್ರಳಯದ
ಲಿಭುವ । ನಾವಳಿಗೆಸಲೆಸೇವ್ಯತಮರೀಸುರಮುನೀಂದ್ರರಿಗೆ ॥ ೧೪ ॥ ಭೂಮಿಭಾರವಕಳೆಯಲೆಂದೇ । ಶ್ರೀಮನೋರಮನೆನಿ
ಪವಿಷ್ಣುವೆ । ನಾಮರೂಪಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿಕೃಷ್ಣಾಭಿಧಾನದಲಿ ॥ ಕ್ಷೇಮಧಾಮನುಧರಿಸಿದನಸ್ತೈ । ಸ್ವಾಮಿನಿಂಮಯಬಹಳಪುಣ್ಯ ।
ಸ್ತೋಮವನುವಿಸ್ತರಿಸಿಸಲಹಲುಸಕಲಸುರಕುಲವ ॥ ೧೫ ॥ ಮುನಿಮನೋದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಪದದರು । ಶನಸಶಯ್ಯಾಸನಗಮನಭೋ ।
ಜನಸಯಾನನಿಬಂಧನದಸಂಬಂಧನವುನಿನಗೆ ॥ ಜನಿಸಿದವಲಾಭಲರೆಭಾಪುರೆ । ವಿನುತಧರೆಯಲಿನಿಂಮಹೋಲುವ । ಧನಿಕರಿನ್ಯಾ
ರೆನುತಹೊಗಳ್ದುದಖಿಳನೃಪನಿವಹ ॥ ೧೬ ॥ ಕರ್ಮಹೀನಗೃಹಂಗಳೆತ್ತಲು । ಬ್ರಹ್ಮಮೂರುತಿವಿಷ್ಣುವೆತ್ತಲು । ಜನ್ಮದನುನೆರೆ
ಪಡವುದೆತ್ತಲುಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಬಂಮೆನೆನದರೆಪಾಪಹರಕಂ । ಡೆಮುಪ್ಪೋಲಿಂನಾರುಧನ್ಯರು । ಸಂಮುಖದಲಚ್ಯುತನನೆಂದೆ
ನುತಿರ್ಗದಖಿಳಜನ ॥ ೧೭ ॥ ಎಂದುವಸುದೇವನನುಭೂಪರ । ವೃಂದವನುಹೊಗಳುತ್ತಭೂಪರ । ವೃಂದನೆರದ್ಯೈತಂದುದಾ
ಗೋವಿಂದನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ಬಂದಭೂಪರವೃಂದವನುಗೋ । ವಿಂದರಾಮರುಕುಶಲವಾರ್ತೆಗ । ಳಿಂದೆಸೆಯಲುಪ್ಪಿದರುಸಂಭಾವಿಸಿದ
ರುಚಿತದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ನುಡಿದರವನಿಪರಚ್ಯುತನಮೆ । ಲ್ಲಡಿಗಳಿಗೆತಲೆವಾಗಿಕಂಗಳ । ಕುಡಿತೆಗಳಲೋರಂತೆಕುಡಿಕುಡಿದುಗಿವ
ಪೃಗುಜಲವ ॥ ಮಡುವಿನಲಿಮೊಗನೆನೆದುಕಂಠದ । ಲಿಡಿದಗದುಗದರವದಲಾಜಗ । ದೊಡೆಯನನುಸಂಭಾವಿಸುತಸದುವಿನಯ
ಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ನೆನೆದವರಿಗಿಲ್ಲಶುಭನಕುಶಲ । ಜನಿಸಲರಿವುದೆಕೃಷ್ಣನಿಂನಪ । ರೆನಿಸಿದೆವಗೆಲೆದೇವದಿವ್ಯಕಟಾಕ್ಷಗುಪ್ತ
ರಿಗೆ ॥ ಜನನಸಫಲವಿದಾಯ್ತುನಾವಿಾ । ತನುಪವಿತ್ರತೆವೆತ್ತುದೆವಗಿಂ । ದಿನಲಿಭವದೀಯಾಂಘ್ರಿಸೇವೆಯಲೆಂದರವನಿಪರು ॥
ಆರದೆಸೆಯಿಂದೊಗದತೋರ್ಪುದು । ಭೂರಿಜಗವಿದುಕಂಣ್ಗೆನೀವ್ಯೈ । ದೋರಿದವುಳಜ್ಞಪ್ತಿಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣರೂಪದಲಿ ॥
ಆರರಿವರೆಲೆದೇವಸಹಜಾ । ಕಾರವನುನಿಂನೊಲವುಸೇರದ । ರಾರಿಗಹುದುವಿವೇಕವೆಂದರುನೃಪರುಕೈಮುಗಿದು ॥ ೨೧ ॥
ಅರಿಯದೆವಗೆನಿಜಸ್ವರೂಪವ । ನರುಪಲೆಂದೆಲೆದೇವನೀನವ । ತರಿಸಿನಿಜಮಾಯೆಯಲಿಲೀಲಾವಿಗ್ರಹವಧರಿಸಿ ॥ ಚರಿಸು
ವೆಯಲೈಸಕಲಸಚರಾ । ಚರಜಗದ್ಧಿತವಾಗಿನಿಜಪದ । ಶರಣರಕ್ಷಾಕರನೆಶರಣಾಗೆಂದರವನಿಪರು ॥ ೨೨ ॥ ಎಂದುಕಾ
ಣಿಕೆಗಳನುಕೊಟ್ಟುಮು । ಕುಂದನೊಪ್ಪುವಚಾರುಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಮಣಿಮುಕುಟಂಗಳೋರಣಿಸೆ ॥ ಸಂದ
ಣಿಸಿಸಾಷ್ಟಾಂಗಸನ್ನತಿ । ಇಂದಹೊಗಳುತ್ತಿರಲುವನಿತಾ । ವೃಂದಕವಿದುದುಮೇಲೆಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜದರುಶನಕೆ ॥ ೨೩ ॥ ಇಳ
ದುಡಂಡಿಗೆಗಳನುಕುಂತೀ । ಲಲನೆದ್ರೌಪದಿಮುಖ್ಯವನಿತಾ । ವಳಿಗಳಾಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯನೃಪಾಲರರಸಿಯರು ॥ ನೀವ್ರುವಿ
ಗೆಗಾಂಧಾರಿಸಹಿತಘ । ಕುಲವಿನಾಶನನಂಘ್ರಿಯನುಕಂ । ಡಲಘುಪುಳಕಾಮೃತಸಮುದ್ರದಲದ್ದರಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೨೪ ॥ ಪರಮ
ಬಾಂಧವಸತಿಯರನುಸತು । ಕರಿಸಿರಾಣೀವಾಸವರ್ಗದ । ಹೊರೆಗೆಕೆಳುಹಲುಕಂಡರಾಗೋವಿಂದನರಸಿಯರ ॥ ಹರುಷದಲಿ
ಕೊರಳಪ್ಪಿತಂವೊಳ । ಗಿರದೆಕುಶಲಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯ । ಪರಮಸೌಹಾರ್ದದಲಿಸಂತೋಷಿಸಿದರಬಲೆಯರು ॥ ೨೫ ॥ ಬಂದು
ದ್ರೌಪದಿಕೃಷ್ಣನರಸಿಯ । ರಂದಣಂಗಳಹೊರೆಗೆಪರಮಾ । ನಂದದಲಿತೆಗೆದಪ್ಪಿಪರಮಾಹ್ಲಾದಭಾವದಲಿ ॥ ಎಂದಳೆಲೆವೈದರ್ಭಿ
ಭದ್ರೆಮು । ಕುಂದವಲ್ಲಭೆಸತ್ಯೆಯಲೆಕಾ । ಳಿಂದಿಲಕ್ಷ್ಮಣೆಜಾಂಬವತಿಯೆಂದೆಲ್ಲರನುನೋಡಿ ॥ ೨೬ ॥ ಪೇಳರೌತಾಯ್ಗಳರಪರಮ
ಕೃ । ಪಾಳುವನುಕೈವಿಡಿದಬಹಳವಿ । ಶಾಲಭಾಗ್ಯೆಯರಿರಸನಾಥೆಯರಿರಮಹತ್ತರದ ॥ ಶೀಲನಿಧಿಗಳಿರೆಂತುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲ
ನಿಂಮೆಲ್ಲರಿಗೆಯನು । ಕೂಲನಾದನುಪರಿಣಯಿಸಿತಿಗೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೭ ॥ ತಾಯೆಕೇಳೈಚೈದ್ಯನೆಂಬಾ । ನಾಯಿಗೆಂನನು
ಕೊಡಿಸಲೆಲ್ಲಾ । ರಾಯರಧಿಕೋತ್ಸಾಹದಲಿನೆರೆದಿರಲುನಡೆತಂದು ॥ ರಾಯರನುಸದದೆಂನತಂದಗ । ದಾಯುಧನುನಿಜಲೀಲೆಯ
ಲಿನಾ । ರಾಯಣನಗೃಹದಾಸಿತಾನೆಂದಳುವಿದರ್ಭಸುತೆ ॥ ೨೮ ॥ ಸತ್ತಂಮನವಧೆಯಲೀತನ । ನೆತ್ತಿದೆನುತಾನೆನುತತಂನ
ಯ । ಚಿತ್ತದಲಿಕಡುನೊಂದುನೆರೆಬಲವದ್ವಿರೋಧಲಿ ॥ ಹೆತ್ತದುಸ್ತರದೋಷಮಾರ್ಜನೆ । ಗಿತ್ತನೆಂನನುಮಣಿಸಹಿತಪಿತ ।
ನುತ್ತಮಂಗಲೆತಾಯೆಯೆಂದರುಸತ್ಯಭಾಮೆಯರು ॥ ೨೯ ॥ ಎಂದಳಾಜಾಂಬವತಿಪಿತರಘು । ನಂದನನೆರೂಪಾಂತರದಲಿಳೆ । ತಂ
ದುದನುನೆರೆಮರದುಕೃಷ್ಣನನಕಟನರನೆಂದು ॥ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧವಮಾಡಿತಪ್ಪಿದೆ । ನೆಂದುತಂನನುಕೊಟ್ಟುಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿ
ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುದಾತಾರನೆಂದರಿದು ॥ ೩೦ ॥ ಅರಸಿಯಂನದಿರೌವಚರಣ । ಸ್ಪರುಶಕಾಮ್ಯದಲಾನುತಪವನು । ಚರಿಸಿದೆನುಹಲ
ಕಾಲಬಳಿಕೆನಗೊಲಿದುಕರುಣದಲಿ ॥ ಪರಮಸುಖಪಾರ್ಥನನುಕಳುಹಿದ । ನುರುದಯಾನಿಧಿನರಿಸಿದನುಮನ । ವರಿದುಗೃಹಪರಿ

ಚರ್ಯೆಗೆಂದಳುಕಾಂತೆಕಾಳಿಂದಿ ॥೩೧॥ ಅಟ್ಟಿಕೊಲುವವೃಕಂಡವರನತಿ । ದುಷ್ಟಮದವೃಷಭಂಗಳೇಳನು । ಕಟ್ಟಿದನುಲೀಲೆ
ಯಲಿಮಾಯೆಗಳರಸನೆನಗೊಲಿದು ॥ ಕೊಟ್ಟನಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳವ । ಶಿಷ್ಟಸೇವೆಯನರಪಿಮುನಿಮನ । ಮುಟ್ಟಲರಿಯದು
ತಾಯೆಯೆಂದಳುನೀಲೆವಿನಯದಲಿ ॥೩೨॥ ತಾಯೆಕೇಳ್ಗೌನೆರದುದವನಿಯ । ರಾಯರೆಲ್ಲರುವರಿಸಲೀನಾ । ರಾಯಣನುಬಳ್ಳ
ಕೆಂನಮನದಭಿಲಾಷೆಯನುಸಲಿಸಿ ॥ ಸಾಯಸದಬಡಿದೆಲ್ಲರನುಗೋ । ಮಾಯುಮಧ್ಯದಸಿಂಹದಂತೆಮ । ಜಾಯುಮಂತನು
ತಂದನೆಂದಳುಭದ್ರೆವಿನಯದಲಿ ॥೩೩॥ ಬಗದುಮನಬುದ್ಧಿಯಲಿಮಾವನ । ಮಗನುಮಗಳಿಂಗೆನುತಕೊಟ್ಟನು । ನಿಗ
ಮದಊರಂಗೆನ್ನನೆನ್ನಯತಂದೆನಲವಿನಲಿ ॥ ಅಗಲಲರಿಯೆನುತಾಯೆತತ್ಪದ । ಯುಗಳಸೇವೆಯಿದಕ್ಕೆಜನ್ಮ । ಗಳೊಳ್ಗೆಂದೆ
ಳುಮಿತ್ರವಿಂದೆಸಬಾಷ್ಪಕಂಠದಲಿ ॥೩೪॥ ದೃಪದಸುತಕೇಳಭ್ರದಲಿಬಹು । ನೃಪರಗಂಟಲಗಾಣವೆನೆಸಿ । ಘೋಷಿತಪಾದುದು
ಯಂತ್ರನಿನ್ನವಿವಾಹದಂಡದಲಿ ॥ ಕುಪಿತೆಯಂತ್ರವನೆಸುವಧರದಲಿ । ನೃಪರುಕೊಂಡರುಚಾಪಶರವನು । ಕೃಪೆಗೆಪಾತ್ರೀಭೂ
ತರಾದರುಲಕ್ಷ್ಯಭೇದದಲಿ ॥೩೫॥ ಲಕ್ಷಣಾನ್ವಿತೆತನ್ನಕಥೆಯಸ । ಲಕ್ಷಣದಲೋದಿದಳುಕಮಲದ । ಳಾಕ್ಷಿಗಾದ್ರೌಪದಿಗೆಲಕ್ಷ
ಣೆಯುಂಬಳೊಲವಿನಲಿ ॥ ಲಕ್ಷಿಸುವಡೆಲೆತಾಯೆಕೇಳಲ । ಪೇಕ್ಷಿಸುವಡಾನೆಂಬೆನವಧರಿ । ಸಕ್ಷಯನಕೈವಿಡಿದಪರಿಗಳನೆಂದಳಬು
ಜಾಕ್ಷಿ ॥೩೬॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆನಾರದನುಪೊಡು । ತೊಡೆಯನುನ್ನತರೂಪಗುಣವನು । ಬಿಡದೆವಿಕ್ರಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುವರ್ಣಿಸ
ಲುತನಗಾಯ್ತು ॥ ಒಡಲೊಳಗೆಘನತಾಪಕೇಳುತ । ಕಡಲಮಗಳಿಗೆಸವತಿಯೆಂದೇ । ವೆಡರಿಸಿತುಮನಮನುಮಥನಮಸದಲಗಿ
ನುಪಟಳಕೆ ॥೩೭॥ ಅದನರಿದುಪಿತನಖಿಳಚತುರಂ । ಗದಧರಾಧೀಶ್ವರರನೆಲ್ಲರ । ನುದಯದಲಿಬರಿಸಿದನುತನ್ನಮಹಾಸ್ವಯಂವ
ರಕೆ ॥ ಹದನಕೇಳುತಬಂದರೆಂನಯ । ಮದುವೆಯಹವೆಂದಖಿಳಭೂಲೋ । ಕದಮಹಾಮಂಡಲಿಕಸಾಮಂತಕ್ಷಿತೀಶ್ವರರು ॥
ನೆಗಹಲಾರದೆಕೆಲರುಚಾಪವ । ತೆಗೆಯಲಾರದೆಕೆಲರುತಿರುವನು । ನಿಗುಚಲಾರದೆಕೊನೆಗೆಕುಕ್ಕರಿಸಿದರುಕೆಲಕೆಲರು ॥ ಗಗನತ
ಳವನುನೋಡಿಯಂತ್ರವ । ತೆಗದುನಿಟ್ಟಿಸಲರಿಯದೆಡೆಯಲಿ । ನಗಿಸಿಕೊಂಡರುನೃಪರುಕೆಲರೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥೩೯॥
ಕೆಲರುಬಿದ್ದರುಬಿಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿಗೆ । ಸಲಿಸಲಾರದೆತಿರುವನವನಿಗೆ । ಕೆಲರುಕಾಣುತಕೆಲಕೆಸಾರಿದರಮರಪರಿಭವವ ॥ ಕೆಲರುಮಾಗಧ
ಮುಖ್ಯರನುಕು । ಕ್ಕರಿಸಿದರುಕಾಣಿಸದೆಯಂತ್ರದ । ನೆಲೆಯನೀದುರ್ಯೋಧನಾದ್ಯರುವೀರವಿಶ್ವೈಕರು ॥೪೦॥ ಹಿಂಗಿದನುಕಲಿ
ಭೀಮನಾತನ । ಭಂಗವೆಂದೆನುತ್ತಪಾರ್ಥನ । ಭಂಗಚಾಪವನೇರಿಸಿದನಮಳಾಸ್ತ್ರವನುತುಡುಕಿ ॥ ಅಂಗವಿಸಿಕಾಣಿಸಿದ
ಸಾಗಗ । ನಾಂಗಣದಯಂತ್ರವನುತ್ತೆಗದೆಸ । ಲಂಗವನುಮುಟ್ಟದುದುಬೀಳದುಯಂತ್ರವನನಿಯಲಿ ॥೪೧॥ ತೀದುದೈಸೆ
ರಮೇಲೆವಿಕ್ರಮ । ಮೇದಿನೀಶರವದನನೀರಲಿ । ಸಾದಪವನಪ್ರಿಯನಧಿಷ್ಟ್ಯಾನಾಂಗಣದಲಿ ॥ ಈದಯಾನಿಧಿನೆಗಹಿಧನುವ
ನು । ಶೇದಿಶರದಲಿಯಂತ್ರವನುವಿಮ । ಳೋದಕವನೀಕ್ಷಿಸಿವಿಭಾಡಿಸಿಕೆಡಹಿದನುಧರೆಗೆ ॥೪೨॥ ಲೇಸೆನುತಗಗನದಲಿಹೂ
ಮಳೆ । ಸೂಸಿದವುಸುರದುಂದುಭಿಗಳಾ । ಕಾಶದಲಿಗರ್ಜಿಸಿದವೀನರದುಂದುಭಿಗಳೊಡನೆ ॥ ಮೀಸಲಾದುದುತಂನಮನಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಘ್ರಿಯಸೇವೆಗನುವಿ । ಳಾಸದಲಿಬಳ್ಳಕಾಮಹಾಸ್ವೈವಾಹಮಂಟಪಕೆ ॥೪೩॥ ಕಾಲಕಡಗದಕಳರನದನಿಡು । ದೋ
ಳುಗಳಕಂಕಣದಹೊಸಹೊಂ । ನೋಲೆಗಳಕದಪುಗಳಕಂಠಾಭರಣಕಾಂತಿಗಳ ॥ ಸ್ಥೂಲಮುಕ್ತಾಹಾರರುಚಿಗಳ । ಭಾಳ
ದಲಿರಂಜಿಸುತಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲರನುಮೋಹಿಸುತಹೊರವಂಟನುನಿಜಾಲಯವ ॥೪೪॥ ಕಂಡವರಮನಕಾಯ್ತುಕಾಮನ ।
ಖಂಡೆಯದಬಲುಘಾಯವವನೀ । ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರರಿಗಾದುದುಬಹಳಹೃತ್ತಾಪ ॥ ಗಂಡುಗೆಡಿಸುತಸಕಲಭೂಪರ । ತಂಡವನು
ತಾಬಂದೆನಾನೃಪ । ಮಂಡಲಾಲಂಕೃತಪೆನಿಪವೈವಾಹಮಂಟಪಕೆ ॥೪೫॥ ನಸುನಗುತಮೊಗನೆಗಹಿಭೂಪರ । ವಿಸರವನು
ನೋಡುತ್ತಮನುಮಥ । ನೆಸುಗೆಯಲಿಖಂಡಿಸುತನೋಳ್ಪರಮನವನೀವಸವ ॥ ಕುಸುಮನಾಭನಹೊರೆಗೆನಸುಕಂ । ಪಿಸುವಗಾ
ತ್ರದಲೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ । ವಸುಧೆಯಲಿಕಾಲಿಡುತಬಂದೆನುಹರುಷಲಜ್ಜೆಯಲಿ ॥೪೬॥ ಮೆರೆವಹೊಸಹೂಮಾಲೆಯನುನಿಜ ।
ಕರದಲೊಯ್ಯನೆನೆಗಹಿಚಲುವನ । ಕೊರಳಿಗಿಕ್ಕಿದೆನೌವ್ವಕೇಳೀಕ್ಷಿಸಿಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಮೆರೆದಪ್ರೋಲಾಯ್ತೊಡಲುಮನಜ । ಝುಗ
ರಿತವಾಯಿತುನೋಡಿಚರಣಾಂ । ಬುರುಹವನುತಲೆವಾಗಿಮನುಮಥನಸ್ತ್ರಹತಿಗಳಲಿ ॥೪೭॥ ವ್ಯಥೆಯನಿತ್ತನುನೃಪರಿಗಂದಾ ।
ವ್ಯಥೆಯೆಬಂದುದುತಾಯೆಮನುಮಥ । ನತಿಶಯದಶರದೆಲ್ಲಿಸರಸೀಡೆಯಲಿಸುಖಪಡುವೆ ॥ ಶಿಥಿಲಗಾತ್ರೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತಮಾರ ।
ಮಥನನೆಂನನುತೆಗದುನಿಜಮಣಿ । ರಥವನೇರಿಸಿದನುಸರಾಗದಲಮರರಾಘೆಯನಲು ॥೪೮॥ ಅಕ್ಕಟೀಸತಿನಂಮನೆಲ್ಲರೆ । ಬಿ
ಕ್ಕಹೂಮಾಲೆಯನುಗೋಸಂ । ಗಿಕ್ಕಿದಳೆಧಡನೂಕುನೂಕೆನುತ್ತೇರಿರಥಗಳನು ॥ ಮುಕ್ಕರಿಸಿಕಥಿತರಲುನೃಪಕಟಕ । ಕಕ್ಕೆ
ಟೊಟ್ಟನುಬಾಣವನುಮಿಗೆ । ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾಯ್ತುಬಳ್ಳಕವನೀಶರಂಘೆವಣಿ ॥೪೯॥ ಉರುಳಿದರುಮೂಂಕೊಂಡುಕಡಿವಡ ।
ದರುಣಜಲದಲಿಕೆಲರುಕೆಲಬರು । ಮರಳಿದರುನುಗ್ಗಿದರುಕೆಲರುಮಹಾಸ್ತ್ರವೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟರುಕೆಲರುಕೆರಲನು ।
ಸೆರಿಸಿದರುಗಮನದಲಿಬಂದನು । ಪುರಕೆಸಂತೋಷದಲಿಗೆಲಿದುಮಹಾನೃಪಾನ್ವಯವ ॥೫೦॥ ಮಾರಣಜನಪಚಿತ್ರರೆನ್ನದ ।

ತೋರಣದಗುಡಿಗಳಪತಾಕೆಯ | ಭೂರಿಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಾಯಕಪಾಠಕರುಸಹಿತ || ಪೌರಜನವೈದಿದಿರುಗೊಳಲು | ಪ್ಪಾರತಿಯತಳಿಗೆಗಳಲೊಪ್ಪವ | ನಾರಿಯರರಚನೆಯಲಿಹೊಕ್ಕನುರಾಜಮಂದಿರವ ||೫೧|| ಕಳುಹಿದನುಪಿತನೆನಗೆಬಳುವಳಿ | ಗಳನುಗೃಹಧನಕೋಶವಾಹನ | ಗಳನುವರಶಯ್ಯಾಸನಾದಿಪರಿಚ್ಛದಂಗಳನು || ಲಲನೆಯರವಸ್ತ್ರಾವಳಿಗಳಾ | ಭರಣಗಳಪೂರ್ಣಂಗೆಶಕ್ತಿಯ | ಉಳಿಸದಿತ್ತನುನಿತ್ಯತೃಪ್ತಂಗೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೫೨|| ನಿತ್ಯಸುಖರೂಪಂಗೆನಾವಾ | ರೆತ್ತಣರಸಿಯರವ್ವಮಾಳ್ಪವುತೊತ್ತುಗೆಲಸವಪಡೆದುಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತದಲಿ || ಚಿತ್ತವಿಸಿಕೇಳೆನಲುನೋಡಿದ | ಳುತ್ತಮನಹದಿನಾರುಸಾವಿರ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರಹಿಜೋಂನತಪುಣ್ಯಸಂಪದವ ||೫೩|| ಭೂಮಿಸುತನೆಮ್ಮವನುಭೂತ | ಸ್ತೋಮವನುನೆರೆಜಯಿಸಿತಂದು | ದ್ವಾಮವಿಕ್ರಮನಿಟ್ಟುಶಿರೆವನೆಗಳಲಿಕಂನೆಯರ || ಕಾಮತಪ್ತನುಕಾಯ್ದಿರಲುಕರು | ಣಾಮಹೋದಧಿಕೊಂದುಬಳಿಕಾ | ತಾಮಸನನೆಮಗೊಲಿದನೆಂವರುಕೃಷ್ಣಪತ್ನಿಯರು ||೫೪|| ಸ್ವರ್ಗವನುನಾವಲ್ಲೆವೀಭೂ | ಸ್ವರ್ಗವನುಕಾಮಿಸೆವುಮೇಣಪ | ವರ್ಗವನುಬಯಸುವರೆತಾವಲ್ಲಾವಭವಭವಕೆ || ನಿರ್ಗಮಿತಮಾಯನಪದಾಬ್ಜನಿ | ಗರ್ಸೇವೆಯನಲ್ಲದೊಲ್ಲೆವು | ವರ್ಗಮೂರರಸೌಖ್ಯಸಿದ್ಧಿಯನೆಂದರಬಲೆಯರು ||೫೫|| ಬಯಸುವಳುಗಡಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾವನ | ಬಯಸುವರುವರಮುನಿಗಳಾರನು | ಬಯಸುವರುಗೋಪಿಯರದಾವನಪಾದರೇಣುಗಳ || ಬಯಸುವರುಪುಳಿಂದೆಯರುತೃಣಸಂ | ಚಯನಿಹಿತಪದರೇಣುಗಳನ | ವ್ಯಯನನಾವಗಲುವೆವದೆಂತೆಂದರುಮಹಾತ್ಮೆಯರು ||೫೬|| ತೊರೆದುಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನುತಪವನು | ಚರಿಸಿಪಡೆಯರುನೃಪರದಾವನ | ಪರಮಪಾವನಪಾದಪಂಕಜಸನ್ನಿಧಿಯನದನು || ಪರಿಭವಿಸಿದಿಟಕೆಂತುಜೀವಿಸೆ | ಲರಿವೆವಾವೆಲೆತಾಯೆಯೆನುತಂ | ಬುರುಹಮುಖಿಯರುಹೊಗಳ್ದರುನಿತ್ಯಾತ್ಮಸಂಸ್ಥಿತಿಯ || ... ... ||೫೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೭೪೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಮನ್ನಣೆ. ಸತ್ಕಾರಗಳು

ಸೂಚನೆ || ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾವ್ಯಾಜದಲಿನಿಜ | ತೀರ್ಥಭೂತರುಮುನಿಗಳೆಂಬುದ | ತೀರ್ಥಕೀರ್ತಿ
ಸಮಸ್ತಲೋಕಂಗಳಿಗೆಕರುಣಿಸಿದ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳಂತಖಿಳಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರಸತಿಯರುಸಹಿತದ್ರೌಪದಿ | ವರಮಹಾಸತಿಪರಮಭಕುತಿಯಲಾಮುರಾಂತಕನ || ಚರಿತಗುಣಪೀಯೂಷವನುಹರಿ | ಯರಸಿಯರುವರ್ಣಿಸಲುಸೇವಿಸು | ತುರುತರಾನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡಿದಳುತರಳೆ ||೧|| ಧರಣಿಪತಿಗಳುತಮ್ಮೊಳಗೆಭೂ | ಸುರವರರುತಂಮೊಳಗೆಪತಿವೈ | ಶ್ಯರುಗಳಾತಂಮೊಳಗೆಶೂದ್ರಾಂತ್ಯಜರುತಂಮೊಳಗೆ || ನೆರೆದುಸತಿಯರುತಂಮೊಳೋರೊ | ಬ್ಬರಿಗೆಹರಿಗುಣಚರಿತವನುವಿ | ಸ್ತರಿಸುತಿರ್ದರುಕೂಡಿಯಾತ್ರಾಗತಜನಸ್ತೋಮ ||೨|| ನೋಡಿದಣಿಯರುಕೃಷ್ಣನನುನೆರೆ | ಪಾಡಿದಣಿಯರುತಮ್ಮೊಳಗೆಮಾ | ತಾಡಿದಣಿಯರುಖಳರೂಪೌದಾರ್ಯಗುಣಗಣವ || ಮಾಡಿದಣಿಯರುಸೇವೆಯನುನೆರೆ | ಬೇಡಿದಣಿಯರುಕೃಪೆಯಭಕುತಿಯ | ಬೀಡುಂಧರೆಯಾಗಲದಲಿಬಿಟ್ಟಂತೆಸೆದುದಖಿಳಜನ ||೩|| ಬಂದುದಾಸಮಯದಲಿಮುನಿಗಣ | ವೃಂದಶಿಷ್ಯಸಮಾಜಸಹಿತಮು | ಕುಂದಪದದರುಶನಕೆಪುಣ್ಯಾರಣ್ಯಗಿರಿತಟದ || ಸಂದನೈಮಿಷಬದರಿಕಾಶ್ರಮ | ದಿಂದಪುಣ್ಯನದೀಸಮಾಶ್ರಯ | ದಿಂದಸುರರುಷಿವಿಪ್ರರುಷಿರಾಜರ್ಷಿಜನಸಹಿತ ||೪|| ಚ್ಯವನದೇವಲಗಾಧಿತನುಸಂ | ಭವಪುಲಸ್ತ್ಯವಸಿಷ್ಠಭೃಗುಗಾ | ಲವಶತಾನಂದಾತ್ರಿಭಾರದ್ವಾಜಗೌತಮರು || ಸವಕಮೇಧಾತಿಥಿಬೃಹಸ್ಪತಿ | ಕವಷಮುದ್ಗಲಸುತಪಕುಂಭೋ | ದ್ಭವಪರಾಶರಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರುಬಂದರಾಕ್ಷಣಕೆ ||೫|| ಸನಕನಾರದನೇಕತದ್ವಿತ | ಮುನಿಮೃಕಂಡುತನೂಜದ್ವೈಪಾ | ಯನಭರದ್ವಾಜಾಂಗಿರಸಕಾಶ್ಯಪತದುಧ್ಯವರು || ವಿನುತಶಿಷ್ಯಸಹಸ್ರಪರಿವೃತ | ದನಲಸನ್ನಿಭಪರಶುರಾಮಾ | ಧ್ಯನಘಮುನಿಕುಲಬಂದುದಾಪುರಹರನದರುಶನಕೆ ||೬|| ಬರವಕಾಣುತಸಕಲಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರುಸಹಿತಮುರಾರಿರಾಮರು | ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿಪಾಂಡುನೃಪಾಲಬಾಂಧವರು || ಹರುಷದಿಂದೈದಿದಿರುಗೊಂಡಾ | ಸರಸಿಜಯಜಯಜಯನಮೋಯೆನು | ತಿರದೆವೈಯಿಕ್ಕಿದರುಸುರನರವಂದ್ಯಮುನಿಸಭೆಗೆ ||೭|| ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಪರಮಾಸನಂಗಳ | ಲೆಲ್ಲರನುಸತ್ಕರಿಸಿಮುನಿಪದ | ಪಲ್ಲವಂಗಳತೊಳೆದುತೀರ್ಥೋದಕದಲೋಲಾಡಿ || ಸಲ್ಲಲಿತಧೂಪಾನುಲೇಪನ | ಮಾಲ್ಯವಸನಾಭರಣದಲಿಶಿರಿ | ವಲ್ಲಭನುಭಕುತಿಯಲಿಪೂಜಿಸಿದನುಮಹೋತ್ತಮರ ||೮|| ಬನ್ನಿರೈಭೂಪ್ರೋತ್ತಮರುಸಂ | ಪನ್ನತೀರ್ಥಗತೀರ್ಥವಿಜಲಾ | ಧನ್ಯರಾದೆವೆನುತ್ತವೈಯಿಕ್ಕಿದನುಮುನಿಜನಕೆ || ಮನ್ನಿಸುತಧರ್ಮನನುಪರಮಾತ್ಮ

ಪೂರ್ಣವನುನಿಂದಿರ್ದುಬಹುಳಸು । ಬ್ಬಾರ್ಣವದಲಿಂತೆಂದನೀಕ್ಷಿಸಿಸಕಲಮುನಿಜನವ ॥೯॥ ಅಹಹಜನ್ಮದಫಲವಿದೀಸಂ ನಿಹಿತವಾಯ್ತೆಮಗಿಂದಿನಲಿನಿ । ರ್ವಹಿಸಿತೆಮ್ಮಯದೇವತಾಪಿತೃನಿವಹಸಂತೃಪ್ತಿ ॥ ವಿಹಿತಜನ್ಮಸಹಸ್ರಸುಕೃತದ । ಮಹಿಮೆತಾನಲ್ಲದಡೆಸದನ । ಗೃಹಕೆಸೇರುವವೆಂತೆನುತಹೊಗಳಿದರುಮುನಿವರರ ॥೧೦॥ ಕಾಣರೀನಿಂಮಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ರೇಣುಗಳನಜಭವಸುರೇಂದ್ರರು । ಕಾಣಿಕೆಗೆನವಗೆಂತುದೊರಕೊಂಡುದುಮಹಾದೇವ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಪಾವನಮೂರ್ತಿಗಳುನಿ । ಶ್ರೇಣಿಗಳಲಾಮೋಕ್ಷಪದವಿಗೆ । ಕಾಣೆನಾನಿಮ್ಮಿಂದಲಧಿದೈವವನುತಾನೆಂದ ॥೧೧॥ ಹಲವುಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತದ । ಫಲದಲಲ್ಲದೆಮಾನವರಕೆಂ । ಗಳಿಗೆಗಂವ್ಯವೆದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಗಳಂಘ್ರಿದರ್ಶನವು ॥ ಸುಲಭವಾರಿಗೆಮೇಣುಚರಣಂ । ಗಳನುಪೂಜಿಸುವೀಸಭಾಗ್ಯಲೆ । ಭಲರೆಭಾಪುರೆಪುಣ್ಯವಂತರುನಾವಲಾಯೆಂದ ॥೧೨॥ ಮುಟ್ಟಿಪೂಜಿಸಿಪಡದೆವಂಘ್ರಿಯ । ನೆಟ್ಟನಾರಾಧಿಸಲುಪಡದೆವು । ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿತನ್ನಂತೆಧನ್ಯರದಾರುನಿಮ್ಮಡಿಯ ॥ ಬಟ್ಟೆದಪ್ಪಿಭವಾಟವಿಯಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಹೊಗುವೀಜೀವಜಾತಕೆ । ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾನಿಂಮದರುಶನವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೩॥ ಅಲ್ಲಜಲಮಯವಿದುವೆತೀರಥ । ವಲ್ಲದೇವತೆಮೃಚ್ಛಿಲಾದಿಕ । ವಲ್ಲಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೀದೇಶಾಂತರಂಗಳಿವು ॥ ಬಲ್ಲಸತುಪುರುಷರಲಿತೀರಥ । ವೆಲ್ಲಸತುಪುರುಷರಲಿದೇವತೆ । ಬಲ್ಲವರುನೆಲಸಿರ್ದದೇಸುಕ್ಷೇತ್ರತಮವೆಂದ ॥೧೪॥ ಜಡಜಲಾಧಿಕತೀರ್ಥದೇವತೆ । ಪೊಡವಿಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬಿವು । ಕೆಡಿಸುವವುಹಲಕಾಲದಲಿಸೇವಿಸಿದಡಘಕುಲವ ॥ ಬಿಡದೆನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಗಳದರುಶನ । ವೊಡರಿಸಿದಡಾಕ್ಷಣವೆಪಾತಕ । ದಡವಿಬೇವುದುಬೆಳವುದೀಪ್ಸಿತಸಿದ್ಧಿಜಗಕೆಂದ॥೧೫॥ ನಿಮ್ಮಿದಿರಲೀಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರು । ನಿಮ್ಮಿದಿರಲೀಪವನಶಿಖಿಗಳು । ನಿಮ್ಮಿದಿರಲೀತಾರಕಗ್ರಹಭೂಜಲಾದಿಗಳು ॥ ದುರ್ಮತಿಗಳಿಗೆದೈವವಲ್ಲಿದೆ । ಧರ್ಮಕೋವಿದರಿಂಗೆದೈವವೆ । ಕರ್ಮಗತಿಹೇತುಗಳುದುಃಖಕರಂಗಳಿಂಗೆಂದ ॥೧೬॥ ಎಂಬೆನೇನನುಕೂಪದಲಿತಾನೆಂಬಬುದ್ಧಿಯತ್ತೋರಿಕೆಡುವಕು । ಟುಂಬರೀತಂಸವರುಹಿತಕರರೆಂಬಬುದ್ಧಿಯನು ॥ ಅಂಬುಮೃಚ್ಛಿಲತೀರ್ಥದೇವತೆ । ಎಂಬಬುದ್ಧಿಯಮಾಡಿನಿಂಮನು । ನಂಬಲರಿಯದನರನಗೋಜಾತಿಯಲಿಖರನೆಂದ ॥೧೭॥ ಅರಿವುದಾನೆಂದಾತ್ಮರೂಪನ । ನರಿವುದೆಂನವರೆಂದುನಿಂಮಮ । ನರಿವುದೇನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಜಲವೀತೀರ್ಥಜಲವೆಂದು ॥ ಅರಿವುದೀನಿಂಮಮಳಮೂರ್ತಿಯ । ನುರುವದೇವತೆಯೆಂದುಸಜ್ಜನ । ರರಿವುದಿಹಪರಸುಖವಬಯಸುವರೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೮॥ ನೀವುಸಲಹುವುದಾತ್ಮಸಂಸ್ತುತಿ । ಜೀವಜಾತಂಗಳಿಗೆನಿಶ್ಚಯ । ನೀವುಮಾಡುತ್ತಿರ್ದದೇವತೆಯುಹವಸಂಖ್ಯಾತ ॥ ನೀವುತೋರದಡುಂಟೆಗತಿಜೀ । ವಾವಳಿಗೆತೀರ್ಥಂಗಳಿಗೆದಿಟ । ಪಾವನವೆನಿಂಮಂಘ್ರಿಸಂಸ್ಪರುಶನದಲಹುದೆಂದ ॥೧೯॥ ಬಂದೆವಾವೀನಿಂಮಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದರುಶನವಹುದುತ್ತಮಗೆಂ । ದೊಂದುಮನದರ್ಥಿಯಲಿತೀರ್ಥವ್ಯಾಜಯಾತ್ರೆಯಲಿ ॥ ವಂದ್ಯಚರಣರಿರಿಂದಿನಲಿನೆರೆ । ಮಿಂದೆವೆಲ್ಲಾತೀರ್ಥವನುನಿಂ । ಮೊಂದುನಿಮುಷದಸಂಗಮಾತ್ರದಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨೦॥ ಎಂದಡಚ್ಯುತವಾಕ್ಸುಧಾನಿ । ಷ್ಯಂದವನುಬಾಯ್ದೆರದುಪೃಥ್ವಿ । ಯಂದದಲಿಸೇವಿಸುತಕರ್ಣಪುಟಂಗಳಲಿನಲಿದು ॥ ಎಂದುನುಡಿಗಳಿಗರ್ಥವೇನಿದ । ಕೆಂದುಮನದಲಿಲೋಕಸಂಗ್ರಹ । ವೆಂದುಕಂಡರುನುಡಿದರಾಮುನಿವರರುಕೈಮುಗಿದು ॥೨೧॥ ಜಯನಮೋಜಗದಾದ್ಯಜಗದಾ । ಶ್ರಯಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕಜಗನ್ಮಯ । ಜಯಜಗತ್ಕಾರಣಜಗತ್ಪಾಲಕಜಗದ್ರೂಪ ॥ ಜಯಜಗನ್ಮಂಗಳಚರಿತ್ರನೆ । ಜಯಜಗತ್ಪಾವನಚರಿತ್ರನೆ । ಜಯಯೆನುತಸಂಸ್ತುತಿಗಳನುಮಾಡಿದುದುಮುನಿನಿಕರ ॥೨೨॥ ಎಂತರಿವೆವೆಲೆದೇವನಿಂನಯ । ಚಿಂತ್ಯಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯನುಮೇ । ದಾಂತವಿಜ್ಞಾನಾತ್ಮರಾರೆಂಮವನುಮೋಹಿಸುವ ॥ ಎಂತುನುಡಿವೆಲೆಪ್ರೊಡೆಯಸೇವಕ । ರಂತೆನುಡಿವೆನಿಜಾಂಘ್ರಿಸೇವಾ । ಕ್ರಾಂತಜೀವಿಗಳೊಡನೆಪರಹರಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ॥೨೩॥ ಅರಿವುಹೊಗದರಿವಾಗಿಮರೆವೆಗೆ । ತೆರಹುಗೊಟ್ಟುಜಗತ್ಪ್ರಪಂಚವ । ಮರದುರಕ್ಷಿಸಿವಿವಿಧಲೀಲಾವಿಗ್ರಹಂಗಳಲಿ ॥ ಮುರಿದುಮೊಟ್ಟೆಯಕಟ್ಟಮಾಯೆಗೆ । ಹೊರಿಸುವೀನಿಂನಯವಿನೋದವ । ನರಿವರಾರೆಲೆಕೃಷ್ಣಯೆಂದರುನಗುತಮುನಿವರರು ॥೨೪॥ ನಿಂನಹೃದಯವೆವೇದವೇಷಕೆ । ವರ್ಣಮೂರರಕುರುಹುಮಗಳ । ವರ್ಣಮೂರರೊಳಧಿಕತರವೀವಿಪ್ರಕುಲವೆನಲು ॥ ಮನ್ನಿಸುವೆವಿದ್ಯಾತಪಸ್ಸಂ । ಪಂನರಾದುದರಿಂದನೀದಿಟ । ಮಂನಿಸುವಡಾರರಿವರೆಂದರುಮುನಿಕುಲೋತ್ತಮರು ॥೨೫॥ ಆದುದಿಂದಿನಲೆಮಗೆಜನ್ಮಫ । ಲೋದಯಗಸಾಮಗ್ರಿಸಲೆಸಂ । ಪಾದಿಸಿತುವಿದ್ಯಾತಪಸ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಫಲಸಿದ್ಧಿ ॥ ತೀದುದೀಕಂಗಳಿಗೆರೂಪವಿ । ಭೇದದರುಶನದಿಚ್ಛೆನಿಂನೀ । ಪಾದಕಮಲವಿಳಾಸದರುಶನಸಾರಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ನೆನನೆನದುಸಿಕ್ಕಿ ಕಲರಿಯದ । ಮನಕೆನಿಶ್ಚಯವಾಯ್ತುನಿನ್ನೀ । ಮನುಮಥನನೇಡಿಸುವಕಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನುಕಂಡು ॥ ತನುವಿದೇತಕ್ಕೆಂಬವಿರತಿಗೆ । ತನಗೆಬಂದುದುವಿರತಿನಿಜಪದ । ವನಜಸಂಗಸುಖೈಕಲಾಭಮಹಾನುಭಾವದಲಿ ॥೨೭॥ ಅರಿಯರೀನೃಪವರರದಾರೆಂ । ದರಿಯರರಿತಾರಾಮರಕ್ಷಯದು । ವರರುನಿಮ್ಮನುಮರ್ತ್ಯವೇಷಚ್ಛನ್ನಮಹಿಮನನು ॥ ಅರಿಯಲರಿದೇಮಾಣಲೀವುದು । ಪರಮಪದವನುಕೇಳ್ವರಿಗೆನೆನ । ವರಿಗೆನಿಜಪದಸಂಗದುರ್ಲಭವೆನುತಕಾಂಡರಿಗೆ ॥೨೮॥ ಅರಸಿನಿಗಮಶತಂಗಳತ್ತಲು । ನಿರುಗೆಯನುನಿಟ್ಟಿಸದೆಮರಳಿದ । ವುರುವಮುನಿಮನದೊಡನೆನಿಜಚರಣೈಕಶರಣರಿಗೆ ॥ ಮೆರೆಸಿಯಿತ್ತಲುನೀನೆನಿಂನ

ಯ । ನಿರುಗೆಯನುನಿಜಯೋಗಮಾಯೆಯ । ಮರೆವಿಡಿದು ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂದರುಮಹತ್ತಮರು ॥೨೯॥ ತವಗನುಗ್ರಹಿಸುವುದುದೇವರು । ಭವಭವಾಂತರಗಳಲಿಮುನಿಹೃ । ದ್ಭವನಚಿಂತ್ಯವೆನಿಪ್ಪನಿಂನಪದಾಬ್ಜಯುಗಳದಲಿ ॥ ಅವಿರಳಾಚಲಭಕುತಿಯನುಬೇ । ಡುವೆವುಪೊಡವಂಟೆನುತವರಮುನಿ । ನಿವಹಮೈಯಿಕ್ಕಿದುದುಮುರಹರನಂಘ್ರಿಕಮಲದಲಿ ॥೩೦॥ ಕಂದಣಿಯೆಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯ । ಕುಂದನನುವಡೆನೋಡಿಹೃದಯದ । ಮಂದಿರದಲೊಲಿದಪ್ಪಿತದ್ಗತಭಾವಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಸಂದಣಿಪತನುಪುಳಕಪರಮಾ । ನಂದರಸದಲಿಮುಳುಗಿಮುನಿಕುಲ । ವೃಂದಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುದಾಶ್ರಮಗಳಿಗೆನಲವಿನಲಿ ॥೩೧॥ ಕಂಡುಮುನಿಕುಲಯಾತ್ರೆಯನುಬೆಸ । ಗೊಂಡನಾವಸುದೇವನಾಮುನಿ । ಮಂಡಲದಮಧ್ಯದಲಿವಿನಯಾನ್ವಿತನುಕೈಮುಗಿದು ॥ ದಂಡದಂತಿರೆನಮಿಸಿಮುನಿಮಾ । ರ್ತಾಂಡರಿರಕರ್ಮಗಳುಕರ್ಮವ । ಖಂಡಿಸುವಪರಿಯಂತುಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ॥೩೨॥ ಎಂದಡೆಂದನುನಾರದನುಮುನಿ । ವೃಂದಮಧ್ಯದಲಟ್ಟಹಾಸದ । ಲಿಂದಿದನುಕೇಳಿದಿರೆವಸುದೇವನಮನೋಗತವ ॥ ತಂದೆಗಳರೀಕೃಷ್ಣನನುಮಗ । ನೆಂದುಬಗೆದುಕೃತಾಘಕರ್ಮದ । ದಂದುಗವಕಳೆವಂದವನುಬೆಸಗೊಂಬಪರಿಯೆಂದ ॥೩೩॥ ಸುರನದೀತಟವಾಪಿಗಳುನದಿ । ಹರಿವಹಳ್ಳವೆನುತ್ತತೀರ್ಥಂ । ತರಕೆಪಾಪಕ್ಷಯವನರ್ಥಿಸಿಪೋಪರಂತಂತೆ ॥ ಪರಮಪಾವನಮೂರ್ತಿತ್ರಿಜಗದ್ಗುರುವೆನುತಕೃಷ್ಣನನುನರನೆಂ । ದೆರವುಗಾಂಬನುನಂಬನೀವಸುದೇವನಿವನೆಂದ ॥೩೪॥ ಆವನನುಭವವಖಿಳಜೀವಲ । ಯಾವನೋದ್ಭವಗಳಲಿಚರಿಸಿದ । ದಾವನಲಿಸಂಕ್ಲೇಶಕರ್ಮಗುಣಪ್ರವಾಹವಿದು ॥ ಹಾವುನೇಣಿನಲಾದವೋಲುವೃ । ಥಾವಿಭಾಸಿತವಾಗಿರಲುತ । ದ್ಭಾವವಹುದಿಟಕರಿವನಾವವನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೩೫॥ ಮುಗಿಲುಮುಸುಕಿದುದೆಂದುಸೂರ್ಯನ । ಬಗೆವವೋಲರ್ಭಕರುನಿಜದಿಂ । ಸುಗುಣವೆನಿಸುವವೆಂತುಲೀಲಾಪಾತ್ರಗುಣಗಳಲಿ ॥ ಜಗಕೆಮೈದೋರಿದರೆಶಿವಶಿವ । ಸಗುಣಸೋಪಾಧಿಕವಿದೆಂದೇ । ಬಗೆವರೀಮೂಢಾತ್ಮರೆಂದನುನಾರದನುನಗುತ ॥೩೬॥ ಎಂದರಾಮುನಿವರರುಮತ್ತಿಂ । ತೆಂದರೆಲೆಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕರ್ಮದ । ದಂದುಗವಕೆಡಿಸೊಡಮುಪಾಯವನೆಂಬೆವಾವದನು ॥ ಎಂದುಹೇಳಿದರಖಿಳಭೂಪರ । ವೃಂದಮಾಜನನಿವಹವಾಗೋ । ವಿಂದರಾಮರುಕೇಳುತಿರೆವಸುದೇವನನುನೋಡಿ ॥೩೭॥ ಇದೆಯಲಾಕರ್ಮವನುಸುಡುವರೆ । ವಿದಿತಸುಲಭೋಪಾಯಪೂಜಿಸು । ವುದುಗೃಹಸ್ಥರುಯಜ್ಞದಲಿಯಜ್ಞೇಶ್ವರನನೊಲಿದು ॥ ಹೃದಯಸಿದ್ಧಿಯನೀವುದದರಿಂ । ದುದಿಸುವುದುತತ್ವಾವಬೋಧದ । ಸದಮಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನವದರಿಂದಹುದುವರಮೋಕ್ಷ ॥೩೮॥ ಉತ್ತಮನೆನಿನಗಾರುಸರಿಕೃತ । ಕೃತ್ಯರೀಭುವನದಲಿಧನ್ಯರು । ಮುಕ್ತಿನಾಥನೆನಿಪ್ಪಪರಮೇಶ್ವರಂಮಗನಾಗಿ ॥ ಮರ್ತ್ಯರೂಪದಲುದಯಿಸಿದನ । ವ್ಯಕ್ತರೂಪವನಿಂನನೆನೆದವ । ರುತ್ತಮರುಕೃತಕೃತ್ಯರೆಂದುದುಬುಧಮುನಿಸ್ತೋಮ ॥೩೯॥ ಈತನೇಪರಮಾತ್ಮನೆಲ್ಲರಿ । ಗೀತನೇಪರದೈವವೀಶ್ವರ । ನೀತನೀತನನರಸಿಕಾಣೆವುಮುನಿಮನೋನಿಕರ ॥ ಈತನಿಂದವೆಸಕಲಭುವನ । ವ್ರಾತಗುದುಭವನಾಶಸಂಸ್ತುತಿಹೇತುನಿತ್ಯಾತುಮನನೆಂದುದುಸಕಲಮುನಿನಿಕರ ॥ ... ... ॥೪೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೫೭೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವಸುದೇವರು ಯಜ್ಞಮಾಡಿದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಯಜ್ಞಮುಖದಲಿಸಕಲಭುವನಮ । ನೋಜ್ಞಮೂರುತಿದಣಿಸಿಜಗವನು । ಯಜ್ಞಮೂರುತಿ
ಬಂದುಹೊಕ್ಕನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾಮುನಿವಚೋವಿ । ಸ್ತರವನದಕೇಳುತ್ತಬುಧರನು । ವರಿಸಿದನುಋತ್ವಿಜರನಾವಸುದೇವನಧ್ವರಕೆ ॥ ತರಿಸಿದನುಸಂಭಾರವನುಸಂ । ವರಣೆಸವದುದುಯಾಗಶಾಲೆಯ । ಲಿರದೆನೆರದುದುವಿಪ್ರಕುಲರಾಜರ್ಷಿಕುಲಸಹಿತ ॥೧॥ ಮಕುಟಮಣಿಕುಂಡಲವಿಭೂಷಣ । ನಿಕರವೆಸೆಯಲುಸಕಲರಾಜ । ಪ್ರಕರತತ್ಪತ್ನಿಯರುದಿವ್ಯವರಾಂಬರಂಗಳಲಿ ॥ ಸುಕವಿನುತನೆಡಬಲದಲೆಸೆದುದು । ಸಕಲಯಾದವವೀರರುರುಮೌ । ಕ್ತಿಕಮಹಾಭೂಷಣವಸನವಿಭವದಲಿರಂಜಿಸಲು ॥೨॥ ಪರಿಮಳಿತಶೃಂಗಾರಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ । ಹುರುಡಿಸುವಯೌವನದಸೌಭಗ । ಶಿರಿಯಸರ್ವಾವಯವತೇಜೋರೂಪಲಕ್ಷ್ಮಿಗಳ ॥ ನರರನಾರೀಜನದತಿಂಥಿಣಿ । ಹರಿಸಿದುದುಕಣ್ಣುಮನವನಧ್ವರ । ಪಠಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಾರದನುವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದೆಂದ ॥೩॥ ಮೊಳಗಿದವುಪಟುಪಟಹಶಂಖಾ । ವಳಿಮೃದಂಗಮಹಾನಕಂಗಳು । ತುಳುಕಿದುದುವರಸೂತಮಾಗಧವಂದಿಸಂದೋಹ ॥ ಲಲಿತತರಗಂಧರ್ವಕಿಂನರ । ಲಲನೆಯರಸಂಗೀತನೃತ್ಯದ । ಕಳಕಳದಘನವಿಭವವೆಸೆದುದುಯಾಗಶಾಲೆಯಲಿ ॥೪॥ ಗೋಪಿಯರುಗೋವಿಂದನುಂನತ । ರೂಪಗುಣವಿಕ್ರಮವಮಧುರಾ । ಳಾಪದಲಿಮನವೊಲಿದುಪಾಡುತ್ತಿರಲದೊಂದೆಸೆಗೆ ॥ ಅಪರನುಋತ್ವಿಜರವರಮಂ । ತ್ರೋಪ

ಚಿತಪುಣ್ಯಾಹರವವೇ | ಳಾಪವಡದಿರಲೆಸದುದಾಯಜ್ಞೋತ್ಸವಾರಂಭ ||೫|| ಕೈಗೊಳಿಸಿವಸುದೇವನನುವರ | ಯಾಗದೀ
ಕ್ಷೆಗೆಪರಮಮಂಗಳ | ವಾಗಲಭಿಷೇಕವನುವಿರಚಿಸಿವೇದಸೂಕ್ತದಲಿ || ಸಾಗರಕೆಸಮವೆನಲುಸ್ತುತಿಸಕ | ಲಾಗಮಜ್ಞರಸಭೆ
ಯುಲೆಸದುದು | ಯೋಗಮೂರುತಿರಾಮಕೃಷ್ಣರುಸಹಿತರುತ್ವಿಜರು ||೬|| ದೇವಕಿಪ್ರಮುಖೆಯರುಪರವಸು | ದೇವನರಸಿಯ
ರೊಡನೆಸಾಕ್ಷಾತ್ | ದೇವತೆಯರಂತೆಸೆಯಲಷ್ಟದಶಮಹಾತ್ಮೆಯರು || ಅವರಿಸಿದರುಕೃಷ್ಣನರಸಿಯ | ರಾವಿಪುಳಮುಖಶಾಲೆಯ
ನುರ | ತ್ನಾವಳೀಭೂಷಣವಸನಸೌಂದರ್ಯವಿಭವದಲಿ ||೭|| ಚರಣನೂಪುರರವದಲಡ್ಡವು | ಪರಮಮಂತ್ರೋಚ್ಚರಣೆಗಳು
ತ | ದ್ಭರಿತತನುಗಂಧದಲಿನವಮಾಲೆಗಳಗಂಧದಲಿ || ವರಹವಿರ್ಗಂಧಂಗಳಡಗಿದ | ವರಳಗಂಗಳವೊಗದಕಾಂತಿಯು | ಹರೆಹಿನೆ
ಲಿಹಳಹಳ್ಳಿಕೆತಗ್ಗಿತುಹವ್ಯವಾಹನನ ||೮|| ರಾಜಪೂಜೆಸಮಾನವಿಭವದ | ಲಾಜನಾರ್ದನರಾಮನಂಘ್ರಿಸ | ರೋಜಸಾನಿಧ್ಯ
ದಲಿವಿವಿಧಾಧ್ವರವಿಧಾನದಲಿ || ಮೂಜಗಕ್ಕತ್ಯಧಿಕಕೌತುಕ | ದೋಜೆಯನುವಿಸ್ತರಿಸಿದುದುವಿ | ಭ್ರಾಜಮಾನಸದಸ್ಯರುತ್ವಿಕ್ಪ
ರಿಜನಂಗಳಲಿ ||೯|| ಸುರರುಸಹಭೋಜಿಗಳುವಿಪ್ರೋ | ತ್ಕರರೊಡನೆನೆರೆದಖಿಲಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರುಪರಿಚಾರಕರುಬಹಳಾಧ್ವರ
ವಿನೋದದಲಿ || ವರಸದಸ್ಯರುನಾರದಾದ್ಯರು | ಸುರಸತಿಯರೇನರ್ತಕಿಯರ | ಚ್ಚರಿಯಗಾಯಕರಾದರಾಗಂಧರ್ವಕಿಂನರರು ||
ಎಸಳುಗಂಗಳದಂತಪಙ್ತಿಯ | ನಸುನಗೆಯನೋಟವನುಬಯಸುವ | ದೆಸೆದೆಸೆಯಪರಿಜನದ ಪುತ್ರಸಪೌತ್ರವಧುಗಳಲಿ ||
ಎಸೆವತನುಶೃಂಗಾರದಲಿಜನ | ವಿಸರದೊಳಗೊಪ್ಪಿರಲುಹಲಧರ | ಕುಸುಮನಾಭರುಸಾಷ್ಟವಿಧದೈಶ್ವರ್ಯವಿಭವದಲಿ ||೧೧||
ಬಳಿಕರುತ್ವಿಜರಿಂಗೆದಕ್ಷಿಣೆ | ಗಳನುಗೋಭೂರತ್ನಭೂಷಣಗಳನು | ಕಂನಿಕೆಯರನುಕಾಮಿತವೆನಿಪವಸ್ತುಗಳ || ನಲವು
ಮಿಗಲೊಲಿದಿತ್ತುವಿಪ್ರಾ | ವಳಿಗಳನುಮಂನಿಸಿಸದಸ್ಯರ | ನಲಘುಮತಿಪೂಜಿಸಿದನುರುವಿಭವದಲಿವಸುದೇವ ||೧೨|| ಅರ
ಸುಗಳಿಗುಡುಗೊರೆಯನಖಿಳಾ | ಭರಣವರಕಸ್ತೂರಿಕುಂಕುಮ | ಪರಮನವಮಾಲಾದಿಕವನೊಲಿದಿತ್ತುಸತ್ಕರಿಸಿ || ಅರಸಿಯರ
ನುಪಚರಿಸಿಪರಿಜನ | ಪುರಜನವನುರುರತ್ನಮಾಲ್ಯಾಂ | ಬರವಿಭೂಷಣವಸ್ತುವಾಹನಗಳಿಂಮಂನಿಸಿದ ||೧೩|| ಅವನಿಪಾಲಕ
ದಂಬಪರಿಜನ | ನಿವಹಸಹಿತುಬ್ಬರದಪರವೋ | ತ್ಸವದಲವಭೃಥಮಜ್ಜನವನಾಚರಿಸಿತೀರ್ಥದಲಿ || ವಿವಿಧವಸನವಿಚಿತ್ರಭೂಷ
ಣ | ಕವಿಗಳಿಗೆವಂದಿಗಳಿಗಿತ್ತರು | ಯುವತಿಯರುಯಾದವರುಸಕಲನೃಪಾಲಕರುಸಹಿತ ||೧೪|| ದಣಿದುದಗಣಿತಸೂತಮಾಗ
ಧ | ಜನಮಹಾಜನವಿಪ್ರಜನಸಂ | ದಣಿಸಿಸಕಲನೃಪಾಲಕುಲತತ್ಸತಿಸುತಾದಿಗಳಿಂ || ದಣಿದುದಖಿಳಾಮರನಿಕರಚಾ | ರಣರು
ಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀ | ಗಣಸಹಿತಘನವಸನಭೂಷಣದಾನಮಾನದಲಿ ||೧೫|| ಬಳಿಕಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುದಾನೃಪ | ಕುಲವಿರಾಟ
ದೃಪದಕುರುಕೋ | ಸಲವಿದರ್ಭಾವಂತಸೃಂಜಯಭೂಮಿಪಾಲಕರು || ನಳಿನನಾಭನರೂಪಗುಣಮಂ | ಗಳಚರಿತ್ರವನೊಲಿ
ದುಹೊಗಳುತ | ನಲವಿನಲಿತಂತಂಮಪುರಗಳಿಗಖಿಳಜನಸಹಿತ ||೧೬|| ಯಮಜಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣವಿದುರರು | ಯಮಳಪಾರ್ಥ
ವೃಕೋದರಾದ್ಯರು | ಮಮತೆಮಿಗೆಬಾಂಧವರನಾವಸುದೇವಮುಖ್ಯರನು || ಕುಮನದಲಿತೆಗೆದಪ್ಪಿಹರಿಪದ | ಕಮಲವಿರಹಾ
ತುರರುನಿಜಹೃ | ತ್ಕಮಲದಲಿನೆನವುತ್ತಬೀಳ್ಕೊಂಡರುನಿಜಾಲಯಕೆ ||೧೭|| ನಂದಗೋಪನಶೇಷಗೋಪರ | ವೃಂದಸಹಿತಮ
ಹಾರ್ಹಪೂಜೆಗ | ಳಿಂದಪೂಜಿತರಾಗಿಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜಸಂಗದಲಿ || ಹೊಂದಿದಂತಃಕರಣದಲಿಬೇ | ರೊಂದನರಿಯದೆಬಹಳಪರ
ಮಾ | ನಂದದೊಳಗೋಲಾಡುತಿರ್ದರುಮರದುಲೌಕಿಕವ ||೧೮|| ನಂದನನುಕೈವಿಡಿದುರಾಮಮು | ಕುಂದರರ್ಭಕತನದಿ
ಲಾಲಿಸಿದಂದವನುನೆನವುತ್ತಕಂಬನಿದುಂಬಿವಸುದೇವ || ಬಂದುಲೇಸಾಯ್ತಂಣನಿಮ್ಮನು | ಕಂಡಣಿಯೆನೆರೆಕಾಣಪಡದೆವು | ಬಂ
ದುಕಾಣ್ಬುಚಿತಮಗಸಂಗತವಾಯ್ತುಲಾಯೆಂದ ||೧೯|| ಕಿರಿದುದಿನಖಳಕಂಸನೆಮ್ಮನು | ಸೆರೆಯಲಿಟ್ಟನುದೈವದಿಚ್ಛೆಯು | ನರಿವ
ರಾರೆಲೆತಂದೆಬಳಿಕಾಕಂಸನಸುಗಳಿಗೆ || ಹರಿವಕಂಡನುಕೃಷ್ಣನಾದುದು | ನೆರೆವಿರೋಧನೃಪಾಲಮಾಗಧ | ನುರುಗಲಿಯಸಂ
ಗ್ರಾಮಕಂಗೆಡಿಸಿತ್ತುತಮಗೆಂದ ||೨೦|| ಬಳಿಕಮನೆಮಾಡಿದೆವುಸಾಗರ | ದೊಳಗೆಸಕಲಧರಾಧಿಪತಿಗಳ | ಬಲುಹಗೆಯನಿ
ಕ್ಕಿದನುಪೌಂಡ್ರಕಸಾಲ್ವಮಾಗಧರ || ಹಲಬರನುಸಂಹರಿಸಿಕಳದನು | ನೆಲನಭಾರವನಿಂದುಕೃಷ್ಣನ | ಬಲುಹಿನಲಿನೆಲೆಯಾಗಿ
ನಿಂದೆವುತಂದೆಕೇಳೆಂದ ||೨೧|| ಅಂಧರಾದೆವುರಾಜ್ಯಶಿರಿಯಿಂ | ಬಂಧಕಾರವುಹೊಕ್ಕುಸಂಪ್ರತಿ | ಬಂಧುಗಳಸಂಭಾವಿಸುವ
ಡಸಮರ್ಥರಾದೆವಲ || ಬಂಧಿಸಿದವಿಪರೀತಪೂರ್ವನಿ | ಬಂಧನಾರ್ಜಿತಕರ್ಮಗತಿನಿ | ರ್ಬಂಧನದಲೀಜೀವನಿಕರವನೆಂದುಬಿ
ಸುಸೂಯ್ವ ||೨೨|| ಬೇಡತನಗೀರಾಜ್ಯಶಿರಿಯಿದು | ಬೇಡಗೃಹಬಲಕೋಶವೈಭವ | ಬೇಡಮದಹೇತುಗಳೆನಿಪಸಂಪದಗ
ಳವುದಿಟಕೆ || ಮಾಡಿದುಪಕಾರಕ್ಕೆಕಲ್ಪದ | ಕೇಡುಪರಿಯಂತಿಲ್ಲಕಡೆಮಾ | ತಾಡವಾವೀನಿಮ್ಮನೈಶ್ವರ್ಯದಲಿಮದವೇರಿ ||೨೩||
ಎನುತೆನುತವಸುದೇವನಾನಂ | ದನನುತೆಗೆದಪ್ಪುತ್ತಕಂಠ | ಧ್ವನಿಯುಲೊರಲಿಡನಶ್ರುಜಲಪರಿಲುಳಿದನೇತ್ರದಲಿ || ನೆನೆನೆನೆದುಪು
ತ್ರೋಪಲಾಲಿತ | ವಿನುತಸೌಹಾರ್ದವನುಬಾಂಧವ | ಜನಸಹಿತಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿಮಂನಿಸಿದನಡಿಗಡಿಗೆ ||೨೪|| ಇಂದುನಾಳೆ
ಯೆನುತ್ತದಿನವನು | ಹಿಂದುಗಳೆದರುಕಳುಹಿಸದೆಗೋ | ವಿಂದರಾಮರುಗಾಢತರಸಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ || ನಂದಗೋಪಯಶೋ

ದೆಯರನಾ । ನಂದದಲಿಗೋಪಿಯರನಾಸಖ ॥ ವೃಂದವನುಸತ್ಕರಿಸಿಬಿಡಲಾರದೆಸವಮಾಶ್ರಿತರ ॥೨೫॥ ಮೂರುಘಳಿಗೆಯವೋ
ಲುಕಳಿದವು । ಮೂರುತಿಂಗಳುಮುನಿನೃಪಾಲರ । ತಾರುಥಟ್ಟಿನಜನನಿಕರದುತ್ಸವದಭಾರದಲಿ ॥ ಆರೆರಡುಗುಣಗಳಲಿಮೆರ
ವಾ । ಶ್ರೀರಮಣರಾಮರನುನೋಡುತ । ಸಾರತರಸತ್ಕೀರ್ತಿಗುಣಗಣಗಳನುವರ್ಣಿಸುತ ॥೨೬॥ ಕಳುಹಲಾರದೆರಾಮಕೃ
ಷ್ಣರು । ಕಳವಳಿಸಿದರುಬಂಧುಜನಸಹಿ । ತಲಘುವಿರಹವಿಷಾದಘೋರದತೀವ್ರತಾಪದಲಿ ॥ ಕಳುಹಬೇಕೆಂದೆಂಬಮಾತ । ಕ್ಕು
ಳಿಸಿದುದುನಂದಾದ್ಯರಿಗೆಮಂ । ಗಳಮಹಿಮನಂಘ್ರಿಯನುಬಿಡಲಾರದೆವಿಷಾದದಲಿ ॥೨೭॥ ಬಳಿಕಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಯುಧಿಷ್ಠಿರ ।
ಹಲಧರಾದ್ಯರುನಂದಮುಖ್ಯರು । ಪುಳಕಜಲಗಲಿತವಕ್ಷರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರನುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ॥ ಅಲಘುಮಣಿಮಯಭೂಷಣಾಂಬರ ।
ಗಳನುತುಂಬಿಸಿಭಂಡಿಗಳನಾ । ಕುಳಿತಹೃದಯರುಕಳುಹಿದರುಗೋಪರನುಗೋಕುಲಕೆ ॥೨೮॥ ಕೊರಳೊಳಪ್ಪಿಮುಕುಂ
ದನನುತನು । ಜರಿದುಜೋಲಿದುಬಸವಳಿದುಬಾ । ಯರಳಿದನುಬೆಂಡೆದ್ದಕಂಗಳಬಿಗಿದಶಿರೆಗಳಲಿ ॥ ಕರಗಿದನುಮನಗುಂದಿಕಂದಿ
ದ । ನುರುತರದಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿವಿರಹಾ । ತುರನುಬಿರಿಬಿರಿದಳುತಬಿದ್ದನುಮೂರ್ಛೆಯಲಿನಂದ ॥೨೯॥ ಆರುಗತಿತನಗಿನ್ನುನಿಂ
ನೀ । ಚಾರುಮೂರ್ತಿಯಕಾಣದೆನ್ನಸು । ಸೇರಲರಿವುದೆಕೃಷ್ಣಕರುಣಾನಿಧಿಯೆತನಗೆನುತ ॥ ಶಾರದುಳಿಗರವಂತೆಕಂಬನಿ ।
ಧಾರೆಗಡಲಿಡಲಾಯಶೋದೆರ । ಮಾರರಮಣನಂಗದಲಿಕೆಡಹಿದಳಂಗವನುತರಳೆ ॥೩೦॥ ಥಟ್ಟುಗೆಡದರುಗೋಪಿಯರುಕಂ ।
ಣಿಟ್ಟುಕೃಷ್ಣನಮೇಲೆಮನದೊಳ । ಗಿಟ್ಟಣಿಸಿದುದುತಾಪವಿರಹಕೃಶಾನುವನುನೆನೆದು ॥ ನಟ್ಟಡವಿಯೊಕ್ಕಂತ್ರೆಮಿಗೆಕಂ । ಗೆಟ್ಟು
ಕಳವಳಿಸಿದರುಹರಣವ । ಬಿಟ್ಟರದರೊಳುಕೆಲರುಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜವನುಬೆರಸಿ ॥೩೧॥ ಇರಲುನೆಗಹಿದನನಿಬರನುಕಡು । ಗರು
ಣಿತಕೈಸುತ್ತನಂದಾ । ದ್ಯರನುತಾಯಮಸಕಲಗೋಪೀಜನವನೊಲವಿನಲಿ ॥ ಪರಮತತ್ವವಿವೇಕಬುದ್ಧಿಯ । ಕರುಣಿಸಿದ
ನೆಲ್ಲರಿಗೆವಿರಹಾ । ತುರರಮನದಲಿತೋರಿನಿಜವನುತಿಳುಹಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥೩೨॥ ಬೀಳುಕೊಂಡರುತನುಗಳಲಿಹಾನ । ಬೀಳು
ಕೊಳ್ಳದುಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯ । ನಾಲಿಗಳುಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಮುಳುಗಿದವಶ್ರುಜಲದೊಳಗೆ ॥ ತೋಳಿದುದುತನುವಿನಲಿಕಂಪಭ್ರಡಾಳಿಸಿ
ತುಮ್ಮೆಕಣ್ಬ್ಯಮಾಗೋ । ಪಾಲರಿಗೆಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿಯವಿರಹದುಃಖದಲಿ ॥೩೩॥ ಆರುಬಿಡಬಹುದರಸಕೃಷ್ಣನ । ಚಾರು
ಮೂರ್ತಿಯಕಂಡುಮರ್ತ್ಯರಿಶ । ರೀರಿಗಳುಮುಕ್ತರಿಗೆಮುನಿಗಳಿಗರಿದುಚಿಂತಿಸಲು ॥ ಸ್ಮರಿಸಿದುದಂತವರಮನವೈ । ತ್ಯಾರಿವಿರಹ
ವನಕಟಧೈರ್ಯದ । ಸಾರವೆಂತುಟೊಗಮಿಸಿದರುಗೋವಳರುಗೋಕುಲಕೆ ॥೩೪॥ ಮನವಕೃಷ್ಣನಲಿರಿಸಿಹೋದರು । ಮನೆಗೆ
ಳಗೆಡಿಂಬದಲಿಮೇಣಾ । ಮನದೊಳಗೆತೋರಿದನೊನಿಜಮೂರ್ತಿಯನುಗೋಪರಿಗೆ ॥ ಜನಪಕೇಳಲ್ಲದಡೆಜೀವಿಸು । ವನುವ
ದೆಂತೋಶಿವಶಿವಾತ । ದ್ವನಿತೆಯರುಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿಸರೋಜವಿರಹದಲಿ ॥೩೫॥ ಆಡಿಸಿದವೋಖಿಳಲೋಕವಿ । ದಾ
ಡುವುದುಸಚರಾಚರಂಗಳ । ನಾಡಿಸುವನೊಬ್ಬನುಮುರಾಂತಕನಖಿಳಜೀವರನು ॥ ಕೂಡಿಸುವನಗಲಿಸುವನಿಚ್ಛೆಯ । ಲಾಡು
ವಳುಗಡಮಾಯೆಕೃಷ್ಣನ । ರೋಧಿಸಿದಲೀಲಾವಿನೋದವನರಿವರಾರೆಂದ ॥೩೬॥ ಕಳುಹಿದನುಪಾಂಡವರನಾಮುನಿ । ಕುಲ
ವನಾಭೂಪಾಲವರ್ಗವ । ನೊಲಿದುಬಾಂಧವವರ್ಗವನುಯಾಚಕರವರ್ಗವನು ॥ ಸಲಿಸಿಕಾಮಿತಸಿದ್ಧಿಗಳವರ । ಗಳನುಸಲೆ
ಪಂಗ್ವಂಧವಾಮನ । ಗಳಬಧಿರಪತಿತಾಂತ್ಯಜರವರ್ಗವನುಕರುಣದಲಿ ॥೩೭॥ ಪೊಡವಿಪತಿಕೇಳಂದಿನವರು । ಘ್ನಡಜಂ
ನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತದ । ಕಡೆಯಕಂಡವರಾರುಯಾತ್ರಾವ್ಯಾಜದಲಿನೆರೆದು ॥ ಪಡೆದುಕರ್ಮಕ್ಷಯವನಚ್ಯುತ । ನಡಿಗಳಿಗೆತ
ಲೆವಾಗಿಸಲೆಬೀ । ಳ್ಕೊಡಲುತೆರಳಿದುದಾಶ್ವಚಂಡಾಲಾದಿಜನಸಹಿತ ॥೩೮॥ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟವರವರನಾಜನ । ಜಾಲವನು
ಬಾಂಧವರುತಮತಂ । ಮಾಲಯಂಗಳಿಗೈದಲಸುರಾರಾತಿನಲವಿನಲಿ ॥ ಲೀಲೆಮಿಗೆಜಗದಧಿಕದಲಿನಿ । ಸ್ಸಾಳವನುಮೊಳಗಿಸಿದ
ಯಾದವ । ಜಾಲದಲಿನಿಜಪುರಕೆಗಮನವೆನುತ್ತಡಂಗುರವ ॥೩೯॥ ಎತ್ತಿದುದುಯಾದವರಬೀಡಿಕೆ । ಮೊತ್ತದಲಿಹೊಡಿದವುಭಂ
ಡಿಗೆ । ಮತ್ತಗಜಹಯನಿಕರಹಲ್ಲಣಿಸಿದವುರಥನಿಚಯ ॥ ತೆತ್ತಿಸಿದತುರಗದಲಿಸುಳಿದವು । ಸುತ್ತುವಳೆಯದಲಂಘ್ರಿಚಾರಿಗ ।
ಕೊತ್ತರಿಸಿಬಹುವಿಧದಿಮೊಳಗುವವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥೪೦॥ ಭೇರಿಗಳಕಹಳೆಗಳಬಿರುದಿನ । ದಾರವಾಠಕಸೂತಮಾಗಧ । ಚಾ
ರಣರವಂದಿಗಳಕಳಕಳವೆಸೆಯೆದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ಸಾರಸುಮನೋವೃಷ್ಟಿನಭದಲಿ । ಭಾರವಿಸಲ್ಕೈತಂದುಹೊಕ್ಕನು । ದಾರಗುಣನಿ
ತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನುನಲಿದುನಿಜಪುರವ॥ ... ... ॥೪೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೨೭೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನಾರದರು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಕಥೆ

ಸೂಚನೆ ॥ ತ್ರಿಭುವನಾದ್ಭುತವೆನಿಪಕೃಷ್ಣನ । ವಿಭವವನುನೆರೆಕಂಡುಮುನಿಕೌಂ । ಸ್ತುಭನುನಾರದನೊಲಿದುಕೈವಾರಿಸಿದನಚ್ಯುತನ ... ...

ಪದನು ॥ ಕರುಣಿಸೈಮುನಿನಾಥಕಲಿಮಲ । ಹರವೆನಿಪಕೃಷ್ಣನಸುಮಂಗಳ । ಚರಿತವನುಷೋಡಶಸಹಸ್ರವಧೂಕದಂಬದಲಿ ॥ ನೆರೆದಪಟ್ಟದರಾಣಿಯರಿಗೆ । ಲ್ಲರಿಗೆತುಷ್ಟಿಯನೆಂತುಹರಿಯಾ । ಚರಿಸಿದನುನರವೇಷದಿಂದೆನಲೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೧॥ ಕೇಳುನೃಪಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷನ । ಲೀಲೆಯನುನರಲೋಕವಿಧದನು । ಕೂಲಚಾರಿತ್ರವನುಬೆಸಗೊಳಲುಂಟಲೈನಿನಗೆ ॥ ಶ್ರೀಲಲಾಮಪದಾಬ್ಜದಲಿನೃಪ । ಮೌಳಿರತ್ನವೆಕೇಳೆನುತಮುನಿ । ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನರಸಂಗೆ ॥೨॥ ಒಂದುದಿನನಾರದಮಹಾಮುನಿ । ಬಂದನಾದ್ವಾರಕೆಗೆಕೌತುಕ । ದಿಂದನೋಡಲುಕೃಷ್ಣನುಂನತಮರ್ತ್ಯಲೀಲೆಗಳ ॥ ಕೊಂದುನರಕಾಸುರನನಲ್ಲಿಂ । ದಿಂದುಮುಖಿಯರನೆಲ್ಲರನುಗೋ । ವಿಂದನೊಬ್ಬನೆಮದುವೆಯಾದಾವಾರ್ತೆಯನುಕೇಳಿ ॥೩॥ ಹೂವನದಲಿಮೊರವಭೃಂಗ । ವ್ರಾತದಲಿಶುಕಪಿಕನಿಕರಸಂ । ಗೀತದಲಿನೆರೆಫಲಿತಕಲ್ಪದ್ರುಮಲತಾಳಿಯಲಿ ॥ ಶೀತಳಾಮಳಸಲಿಲವಿಹಗೋ । ದ್ಧೂತಕಮಲಾಕರಗಳಲಿಶೋ । ಭಾತಿಶಯದಲಿಮೆರವಪುರವನುಕಂಡನಾಮುನಿಪ ॥೪॥ ಉಲಿವಸಾರಸಹಂಸನಿಕರಂ । ಗಳಲಿರಚಿತಸ್ಫಟಿಕಹರ್ಮ್ಯಾ । ವಳಿಗಳಲಿಮರಕತಸುವರ್ಣಪರಿಚ್ಛದಂಗಳಲಿ ॥ ಹೊಳೆವತೋರಣಗುಡಿಪತಾಕಾ । ವಳಿಗಳಲಿನಡುಹಗಲಬಿಸಿಲು । ಬ್ಬಿಳಿಸದತಿಶೀತಳವೆನಿಪಪುರಲಕುಮಿಯನುಕಂಡ ॥೫॥ ಸಾಲರತುನದಲೆಸೆವಗಜಹಯ । ಶಾಲೆಗಳಸಭೆಯಾಮಹಾದೇ । ವಾಲಯದಸಂಸ್ಥಿತದಮಾರ್ಗಾಂಗಣದವೀಥಿಗಳ ॥ ಓಗಲಕೆಬಹರಾಯರಾಯರ । ಪೀಳಿಗೆಯಸಂದಣಿಯುಲೆಸೆವಾ । ಶ್ರೀಲಲಾಮನಪುರವನೊಪ್ಪಿರೆಕಂಡನಾಮುನಿಪ ॥೬॥ ಸಾರಿದನುಹದಿನಾರುಸಾವಿರ । ಸಾರರತುನಾವಳಿಯಭವನದ । ಕೇರಿಗಳಮಧ್ಯದಲಿಮೆರೆವಮುಕುಂದನಾಲಯವ ॥ ಭೂರಿತನುಕಾಂತಿಯಲಿಕಂಗಳು । ಕೋರವಿಸಲೀಕ್ಷಿಸುವಪುರಜನ । ಪೌರಜನದವನತಿಗಳನುನೋಡುತ್ತನಡೆತಂದ ॥೭॥ ಹೊಳೆವಹವಳದಕಂಭವಧಿಕೋ । ಜ್ವಲವೆನಿಪವೈಡೂರ್ಯರತ್ನದ । ಹಲಿಗೆಗಳಹರಿನೀಲರತ್ನದಲೆಸೆವಗೋಡೆಗಳ ॥ ತೊಳಪಹೊಂಜಗುಲಿಗಳಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಯಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಗಳರಚನೆಯ । ಅಲಘುವಿಭವದಲೆಸೆವಭವನವಕಂಡನಾಮುನಿಪ ॥೮॥ ಹೊಂನಕೊಡಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳಸಂ । ಪಂನವಿಭವಂಗಳಲಿರತುನಸು । ವರ್ಣವೇಷ್ಟಿತದಂತಮಣಿಮಯಮಂಚನಿಕರದಲಿ ॥ ಮನ್ನಣೆಯದಾಸೀಸಹಸ್ರದ । ಹೊಂನಕಡಗದಕಾಲನೂಪುರ । ದುಂನತಾರವಗಳಲಿಮೆರೆವರಮನೆಗಳನುಕಂಡ ॥೯॥ ಸುಳಿವದಿವ್ಯಾಂಬರದಕಂಚುಕ । ಗಳಲಿವಿಮಳೋಷ್ಣೀಷಮಣಿಕುಂ । ಡಲವಿಭೂಷಿತಪುರುಷರಲಿಗೃಹಕರ್ಮನಿಕರದಲಿ ॥ ಹೊಳೆಹೊಳೆವನವರತ್ನದೀಪಾ । ವಳಿಗಳಲಿಭವನಾಂತರದಕ । ತ್ತಲೆಯತಲೆಯೊತ್ತುಗಳಲೊಪ್ಪುವಭವನವನುಕಂಡ ॥೧೦॥ ಮಘಮಘಿಪನವಧೂಪಧೂಮಾ । ಳಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗವಾಕ್ಷದಿ । ಮುಗಿಲಿದೆಂದೋರಂತೆನೃತ್ಯವಮಾಳ್ಪನವಿಲುಗಳ ॥ ಸೊಗಯಿಸುವಭವನದಲಿಕುಳ್ಳಿ । ರ್ದಗಧರನಶಿರಿಮಂಚದೊತ್ತಿನ । ಲಗಲದಬಲೆಯರೋಲಗಿಸುತಿರೆಕಂಡನಾಮುನಿಪ ॥೧೧॥ ಒಸದುಕಡೆಗಂಗಳಲಿನೋಡುತ । ನಸುನಗುತಮನುಮಥನಶರದಲಿ । ಬಸವಳಿದುಕೆಳದಿಯರಕೈಯಲಿಮೆರವಚಾಮರದ ॥ ಶಶಿವದನೆತಾಕೊಂಡುರುಕ್ಮಿಣಿ । ರಸಮಿಗಿಲುನಿಜನಾಥನನುಸೇ । ವಿಸುತಿರಲುಶಿರಿಮಂಚದಲಿಕಂಡನುಮುರಾಂತಕನ ॥೧೨॥ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಶಿಲ್ಪವಿದ್ಯಾ । ವಿಶ್ವವಿಭವದಸಾರವೆನಿಸುವ । ವಿಶ್ವತೋಮುಖನರಮನೆಗೆನಡೆತರಲುದೂರದಲಿ ॥ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯನಬರವಕಾಣುತ । ವಿಶ್ವಪತಿವಂದಿತನುಮುದದಲಿ । ವಿಶ್ವಜನಸಹಿತಿದಿರುಗೊಂಡನುನಾರದವ್ರತಿಯ ॥೧೩॥ ಇಳಿದುಶಿರಿಮಂಚವನುಮುನಿಪದ । ಜಲರುಹಕೆತಲೆವಾಗಿಕೈಮುಗಿ । ದಲಘುಮತಿಯನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಪರ್ಯಂಕಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ತೊಳೆದುಮುನಿಚರಣಂಗಳನುತ । ಜ್ಜಲವನಾಂತನುಮಕುಟಮಧ್ಯದ । ಲೊಲವದೆಂತುಟೊಭಕುತರಲಿಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೧೪॥ ಅತ್ತಲಾವೆನಚರಣಕಮಲವ । ಚಿತ್ತದಲಿಚಿಂತಿಸುವರನುದಿನ । ಕೃತ್ತಿವಾಸವಿರಿಂಚಿಮುಖ್ಯಾಮರರುಮುನಿವರರು ॥ ಇತ್ತಲಾಪರದೈವವೆರಗಿದು । ದುತ್ತಮನಪದಕಾಗಲರ್ಘ್ಯವ । ನಿತ್ತಜಲಜಾಕ್ಷವಿಯಲಾಜನನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥೧೫॥ ಎಂದನವನಕ್ತನಾಗು ತಂಪ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಪಾದ್ಯಾರ್ಘ್ಯಸೂಸ್ತ್ರತ । ದಿಂದಮನ್ನಿಸಿಮುನಿಲಲಾಮನನಧಿಕಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಇಂದುಬಿಜಯಂಗೈದಿರಿತ್ತಲು । ಪಂಕ್ತ್ಯಚರಣರುತನ್ನಪುಣ್ಯದ । ಕಂದೆರವೆಕ್ಕೆಸಾರಿತೆಂದನುವಿನಯಪರನಾಗಿ ॥೧೬॥ ಎಂದಪೆಂದನುಮುನಿಪನಚ್ಯುತ । ನಂದನವನುನದೆನೋಡಿಪರಮಾ । ನಂದದಲಿಮನಮುಳುಗಿತನ್ಮಯನಾಗುತೋವಿನಲಿ ॥ ತಂದೆಚಿತ್ರವೆನಿಸ್ಸವಿಶ್ವ । ಭಂಗಭಕ್ತಪ್ರಿಯನವೆಲೆಗೋ । ವಿಂದಭುವನಾಧಾರಮೂರ್ತಿಯಲನುಳಕೀರ್ತಿಯಲಿ ॥೧೭॥ ಕಂಡೆನಲ್ಲೈಕೃಷ್ಣನಿಜಪದ । ಪುಂಡರೀಕವ

ದನುಮುನಿಹೃ | ತ್ಪುಂಡರೀಕಧ್ಯಾನಮಂಗಳವೆನಿಪಮೂರ್ತಿಯನು || ಕಂಡನೀಭವಕೂಪಪತಿತರ | ತಂಡವೀಡೇರುವಡೆ ಮುಕುತಿಗೆ | ಕಂಡೆವಾವುಕರಾವಲಂಬನವೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೮ || ತನಗೆಕರುಣಿಸುಕೃಷ್ಣನಿಜಪದ | ವನಜಭಕುತಿಯನೆನುತಕರುಣಾ | ವನಧಿಯನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಸುಮ್ಮನೆಬರುತಮತ್ತೊಂದು || ಮನೆಗೆಬಂದನುಕಂಡನದರೊಳು | ದನುಜಹರನನುನೆತ್ತವನುನಿಜ | ವನಿತೆಯೊಡನಾಡುತ್ತಕುಳ್ಳಿರಲುದ್ಧವನೆನೆಮಲಗಿ || ೧೯ || ಮಂದಿರಕೆಮುನಿನಾಥನೈತರ | ಲಂದುಏನಯದಲಿದಿರುಗೊಂಡಾ | ನಂದದಲಿತಲೆವಾಗಿಮುನ್ನಿನಪೋಲ್ಬಭಕುತಿಯಲಿ || ವಂದಿಸುತನಿಮ್ಮಡಿಗಳತ್ತಲು | ಬಂದಿರಾವಾಗಾಯ್ತುತನ್ನಯ | ಮಂದಿರಕೆಪಾವನತೆಯೆನುತುಪಚರಿಸಿದನುಮುನಿಯ || ೨೦ || ಎಂದಡುಸುರದೆಮುನಿತೆರಳಿದ | ತ್ತೊಂದುಗೃಹದೊಳುಕಂಡನಾಗೋ | ವಿಂದನನುಕುಳ್ಳಿರಲುಕೊಂಡಾಡುತ್ತಶಿಶುಗಳನು || ಒಂದುಗೃಹದಲಿಮಜ್ಜನಕೆಮನ | ಸಂದುಬಿಜಯಂಗೈವುದನುಮ | ತ್ತೊಂದುಗೃಹದಲಿಹೋಮವನುಮಾಡುತ್ತಿರಲುಕಂಡ || ೨೧ || ಒಂದುಗೃಹದಲಿಭೋಜನಕೆಮನ | ಸಂದುಕುಳ್ಳಿರೆಕಂಡನಾಮ | ತ್ತೊಂದುಗೃಹದಲಿವಿಪ್ರಕುಲತುಷ್ಟಿಯನುಮಾಡುತಿರೆ || ಒಂದರಲಿಕುಳ್ಳಿರಲುಸಂಧ್ಯಾ | ವಂದನಕೆಮತ್ತೊಂದುಗೃಹದಲಿ | ಸಂದಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸವನುಮಾಡುತ್ತಿರಲುಕಂಡ || ೨೨ || ಒಂದುಭವನದಲಾನೆಕುದುರೆಗ | ಳಂದವೈಹಾಳಿಯನುಮಾಳ್ಪುದ | ನೊಂದುಭವನದಲಿರಲುಶಿರಿಮಂಚದಲಿಸತಿಸಹಿತ || ವಂದಿಗಳಕೈವಾರಗಳವ | ತ್ತೊಂದರಲಿಚಿತ್ತವಿಸುತಿಹುದನು | ಮುಂದೆನೋಡುತನಗುತನಡೆತರುತಿರ್ದನಾಮುನಿಪ || ೨೩ || ಒಂದುಗೃಹದಲಿಮಂತ್ರವನುಗೋ | ವಿಂದನುದ್ಧವನೊಡನೆಮಾಳ್ಪುದ | ನೊಂದರಲಿಜಲಕೇಳಿಯೊಳಗೆಸದಿರಲುಸತಿಯರಲಿ || ಒಂದುಗೃಹದಲಲಂಕರಿಸಿಗೋ | ವೃಂದವನುವಿಪ್ರರಿಗೆಕೊಡುವುದ | ನೊಂದುಗೃಹದಲಿಹಾಸ್ಯರಸದೊಳಗಿರಲುಮುನಿಕಂಡ || ೨೪ || ಒಂದೆಡೆಯಲಿತಿಹಾಸಕಥೆಗಳ | ನಂದುಕೇಳುತಪುಣ್ಯಚರಿತವ | ನೊಂದೆಡೆಯಲರ್ಥವನುಕಾಮವನಮಳಧರ್ಮವನು || ಒಂದೆಡೆಯಲಾತ್ಮಾಶ್ರಿತರಿಗಾ | ನಂದವನುಮಾಡುತ್ತಲಿರೆಮ | ತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲಿರೆಕಂಡನಾತ್ಮಜ್ಞಾನರತನಾಗಿ || ೨೫ || ಒಂದೆಡೆಯಲಿರೆಕಂಡನಾನಿಜ | ನಂದನರಗುರುಸೇವೆಯಲಿಮ | ತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲಿರೆಸಂಧಿಯಲಿವಿಗ್ರಹವನನ್ಯರಲಿ || ಒಂದೆಡೆಯಲುತ್ಸಾಹಿಸುತನಿಜ | ನಂದನರವೈವಾಹಿಕವಮ | ತ್ತೊಂದೆಡೆಯಕನ್ಯಾವಿವಾಹವಕಂಡನಾಮುನಿಪ || ೨೬ || ಒಂದೆಡೆಯೊಳೊಪ್ಪಿರಲುಗಜರಥ | ದಿಂದವಧುವರಗಳನುಪೂಜಿಸಿ | ಸಂದವಿಭವಂಗಳಲಿಚಮರಛತ್ರನಿಕರದಲಿ || ದುಂದುಭಿಯಕಹಳೆಗಳಘನರವ | ದಿಂದಸತ್ಪ್ರೇಮದಲಿಕಳುಹುವ | ಸಂದಣಿಯಸಂಭ್ರಮದಲೆಸದಿರೆಕಂಡನಾಮುನಿಪ || ೨೭ || ಅರಿಯದಂತೊಂದೆಡೆಯಲಂಗವ | ಮರಸಿನಗರಪರೀಕ್ಷೆಯಲಿಸಂ | ಚರಿಸುತಿರಲೊಬ್ಬನೆಗೃಹಾಂತರಗಳಿಗೆಗುಪ್ತದಲಿ || ಇರಲುಕಂಡನಶೇಷಮಾಯೇ | ಶ್ವರನನಿರುಪಮಯೋಗಮಾಯಾ | ಪರಮವಿಭವಂಗಳನುವಿಸ್ಮಿತನಾಗುತಿಂತೆಂದ || ೨೮ || ಮರಸಲೇತಕೆನಿಜವನಿದನಾ | ರರಿಯಲರಿವರುಕೃಷ್ಣನಿಂನಯ | ನಿರುಗೆಯನುನಿಗಮೌಘವೆತ್ತಲುಯೋಗಿಮನದೊಡನೆ || ಅರಸಿಕಾಣವುಯೋಗಮಾಯೆಯ | ನರಿಯಲೀಲೋಕಕ್ಕೆಹಿತವನು | ಮೆರವನಿಜಲೀಲಾವಿಧಾನವನರಿವರಾರೆಂದ || ೨೯ || ಕಂಡೆನಾನೆಲೆದೇವನಿಂನ | ದ್ದಂಡಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯನುನೆರೆ | ಕಂಡೆನುರುಲೀಲಾವಿಹಾರವಿಚಿತ್ರಚೇಷ್ಟಿತವ || ಕಂಡೆನೆಂನಯಜನ್ಮಫಲವನು | ಕಂಡೆನೆಂನಯಸ್ವಾಮಿಪದಯುಗ | ಪುಂಡರೀಕದಸಿರಿಯನೆನುತೆರಗಿದನುಹರಿಪದಕೆ || ೩೦ || ಎತ್ತಿದನುನಸುನಗುತಮುನಿಪನ | ಮುತ್ತಿಕವನೇಳೆನುತತರ್ಕೈ | ಸುತ್ತಭಕುತಿಯದೊರೆಯನಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ || ಕರ್ತೃವಾಗೀಜಗಕೆಧರ್ಮದ | ಕರ್ತೃವಾಗೆಲೆಮುನಿಪತತ್ಪದ | ಭೋಕ್ತೃವಾಗಿದಕೇಕೆವಿಸ್ಮಯವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೧ || ಎಂದಡಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಕಮಲ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿತಲೆವಾಗಿಪರಮಾ | ನಂದರಸದಲಿಮುಳುಗಿ ಕರುಣಿಸುಕೃಷ್ಣನಿಜಪದವ || ಕುಂದದಚಲಿತಭಕುತಿಯನುತನ | ಗಿಂದುದೇವರಕೀರ್ತಿಯನುಸುರ | ವೃಂದದಲಿವಿಸ್ತರಿಸುವೆನುತಾನೆನುತಬೀಳ್ಕೊಂಡ || ೩೨ || ಹಾಯಿದನುಗಗನಾಂಗಣಕೆನಾ | ರಾಯಣಾರವವೆಸೆಯೆವೈಷ್ಣವ | ರಾಯಚೂಡಾಮಣಿಭವಾಂಧತಮೋಹರದ್ಯುಮಣಿ || ನಾಯಿಯರಸನಮಹಿಮೆಗೋರಂ | ತಾಯೆನುತತಲೆದೂಗುತಮುರನಿ | ಕಾಯಕೈವಾರಿಸಲುನಾರದಮುನಿನಿಜೇಚ್ಛೆಯಲಿ || ೩೩ || ಅರಸಕೇಳಂತಖಿಳಜಗಕ | ಚ್ಚರಿಯನಿಸನರಲೀಲೆಯನುವಿ | ಸ್ತರಿಸುತವನಿತೆಪರಮಪಾವನವೆನಿಪತನುವಿಡಿದು || ಪರಮಸುಖಮಯಮೂರ್ತಿಷೋಡಶ | ವರಸಹಸ್ರಸತೀನಿಕಾಯವ | ನೆರದುದಿಟವಿಟನಂತೆಮೆರದನುಲೋಕಸಂಗ್ರಹವ || ೩೪ || ನೋಡಿದಣಿಯರುಕಂಗಳಲಿಮಿಗೆ | ಪಾಡಿದಣಿಯರುನಾಲಿಗೆಗಳಲಿ | ಕೂಡಿದಣಿಯರುತನುಗಳಲಿಮನಗಳಲಿಮಹಿಳೆಯರು || ಬಾಡಿಬಳುಕುತಮುನಿದುಮರುಕವ | ಮಾಡಿವನವನುಹರಿಸಲರಿಯರು | ಕೂಡಿಸಿದಸವ್ರೀಳಹಾಸನಿರೀಕ್ಷಣಂಗಳಲಿ || ೩೫ || ಕೂಗಿದಪೆಕೋಳಿಯನುಬೈಯ್ವರು | ಬೇಗಬೆಳಗಾಯ್ತಕಟೆನುತ್ತವಿ | ಯೋಗಚಿಂತಾತುರೆಯರಪ್ಪಿಮುರಾಂತಕನಕೊರಳ || ರಾಗವಿಗೆಮಂದಾರಸುಮನೋ | ರಾಗಿಗಳುತುಂಬಿಗಳುಪಾಡಲು | ಬೇಗೆಯಲಿಬಿದ್ದಂತೆಬಸವಳಿವರುಮೃಗಾಕ್ಷಿಯರು || ೩೬ || ಕೊರಳನಪ್ಪಿಮುಕುಂದಮುಖಪಂ | ಕರುಹವನುಚುಂಬಿಸುತತನ್ನ

ಖ । ಪರಿಮಳವನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತ ವಿದರ್ಭರಾಜಸುತೆ ॥ ಎರಡುಘಳಿಗೆವಿಯೋಗವನುತರ । ಹರಿಸಲರಿಯಳು ಪ್ರಿಯನ ಬಾಹ್ಯಾಂ ।
ತರವನುರದಲಿ ಬಿಗಿದು ಬಿಡಲಾರದೆ ಮನೋರಮನ ॥ ೪೭ ॥ ಕಾಲುಮೊಗವನು ತೊಳೆದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಾಶಿರಿಮಂಚದಲಿ
ನಿಜ । ಬಾಲೆಯನು ಸುಮಲಗಿಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಪರಮಾವದಲಿ ॥ ಆಲಿಸಿದನಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ । ನಾಲಿಗಳುನಾಸಾಗ್ರದಲಿ ಸಂ । ಮೇಳನ
ದೆಯುಲು ಸಕಲ ಮಾಯಾಭ್ರಾಂತಿಯನು ಜರದು ॥ ೪೮ ॥ ಜಲಧಿಫೇನತರಂಗಬುದ್ಬುದ । ಗಳಿಗೆನೆಲೆಯಾದಂತೆ ಭುವನಾ । ವಳಿ
ಯು ತೋರ್ಕೆಗೆ ತಾನೆ ನೆಲೆಯೆಂದೆನಿಪ ನಿಜಪದವ ॥ ಒಲಿದು ತನಲಿ ತಾನೆ ತಾನಾ । ಗಲಘು ಸುಖಸಂವಿತ್ಸ್ವರೂಪದ । ಲಳಿದಮನದ
ಲಿಮುಂಕೊಳಿಸುತಿರ್ದನು ಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಎರಡೊಡಲನೊಡೆಮೆಟ್ಟಿ ತೋರ್ಕೆಯು । ನೆರಪಿತದ್ವಾಸನೆಯು ತುರಿಯದ ।
ತೆರಪರದ ಸತ್ಯಾನುಭವದಲಿ ನಿಂದು ನಿಜದೊಳಗೆ ॥ ಬೆರಸಿ ಬೇರೆಂದೆನಿಸದಖಿಳರೋ । ತ್ತರವೆನಿಪ್ಪಾನಂದರಸನಾ । ಗರವೆ ತಾನೆಂದ
ರಿದುಮರದಿರ್ದನು ಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ೫೦ ॥ ಅತುಮಮಾತುಮ ಸಜಾತಿವಿ । ಜಾತಿವಿದಿತಸ್ವಪರಭೇದ । ಭ್ರಾಂತಿಯನು ಹೊದ್ದದ
ಸದಾಸಂದ್ರೈಕವಿಗ್ರಹದ ॥ ಭೂತವಿಲಯಸ್ಥಾಪಕಕರ್ತೃ । ತ್ವಾತಿಶಯಗುಣರಹಿತನಹನಿ । ತ್ಯಾತುಮನು ತಾನಾಗೆ ತಾನೇ ತಂ
ನಲೆಸದಿರ್ದ ॥ ... ... ॥ ೫೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೪೦೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

—— ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿತ್ಯಕರ್ಮದ ಒಡ್ಡೋಲಗ. ——

ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯಪಾಂಡವಪಕ್ಷಪಾತ್ರೋ । ಪಾಯನಾರಾಯಣನು ಯಾದವ । ರಾಯಬಿಜಯಂಗೈದ
ನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳುದಯಾದ್ರಿಶಿರದಲಿ । ತರಣಿರಥವನು ನೂಕಲೆಂದಂ । ಬುರುಹನಾಭನು ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿದನು ಸಲ
ವಿಸಲಿ ॥ ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ದಿವ್ಯಾಂ । ಬರವನುಟ್ಟನು ವಿಹಿತನಿಯಮೋ । ತ್ಕರಗಳನು ಮಾಡಿದನು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಕವ ॥
ದೇವಋಷಿಪಿತೃತರ್ಪಣವನಾ । ದೇವದೇವನು ಮಾಡಿ ಧರಣೀ । ದೇವರನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ತಿಲಭೂರತ್ನರುಕ್ಮದಲಿ ॥ ಧಾವಳಿಯ ಸುರ
ಭಿಗಳನಖಿಳಮ । ಹಾವಿಭವಸಹಿತೊಲಿದು ಧಾರೆಯ । ನಾವರಾಂಬುಧಿಯಿತ್ತನಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ೧ ॥ ನಮಿಸಿದನು
ಬಲವಂದು ಗೋದ್ವಿಜ । ಸುಮನಸರನಾಚಾರ್ಯವೃದ್ಧ । ಕ್ಷಮರನಾಪಿತೃಮಾತೃಗುರುವರ್ಗವನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ॥ ವಿಮಳನಸುಸ್ಪರ್ಶ
ನವನಾ । ಕಮಲನಾಭನು ಮಾಡಿ ಬಳಿಕು । ತ್ತಮವಿಭೂಷಣದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೨ ॥ ಉಟ್ಟಪೀತಾಂಬರವನಳವಡೆ ।
ಕಟ್ಟಮಣಿಮೇಖಲೆಯನೊಪ್ಪಿರೆ । ತೊಟ್ಟ ಕುಂಡಲಹಾರಮಣಿಕೇಯೂರಕಂಕಣದ ॥ ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಕೋರೈಸೆ ಮುಕುಟನಿ । ವಿಷ್ಟ
ಮಣಿಕಿರಣದಲಿ ದನುಜಘ್ನ । ರಟ್ಟನೆಸೆದನು ನಿಶಿತಮಣಿಭೂಷಣದ ಕಾಂತಿಯಲಿ ॥ ೩ ॥ ದಿವ್ಯಗಂಧವರಾನುಲೇಪನ । ದಿವ್ಯವನ
ಮಾಲ್ಯಾಂಬರಂಗಳು । ದಿವ್ಯರತ್ನಪ್ರಕರ ದಿವ್ಯಾಭರಣನಿಕರವನು ॥ ದಿವ್ಯಮೂರುತಿ ಧರಿಸಿ ಮುನಿಜನ । ಸೇವ್ಯನೆಸೆಯಲು ನೋ
ಡಿದನು ನಿಜ । ದಿವ್ಯಮುಖಕಮಲವನು ದರ್ಪಣವನು ದಯಾವನಧಿ ॥ ೪ ॥ ಪೌರಜನರಾಷ್ಟ್ರಜನನಿಜಪರಿ । ವಾರಜನಯಾಚ
ಕಜನಾಶ್ರಿತ । ವೀರದಾಸೀದಾಸಜನವೆಂಬಿವರನಾರೈದು ॥ ಶ್ರೀರಮಣನವರವರಭೀಷ್ಟವ । ನೋರಥಂಗಳನಿತ್ತು ಬಹಳೋ ।
ದಾರಮತಿ ಮನ್ನಿಸುತಲಿರ್ದನು ಸಕಲಬಾಂಧವರ ॥ ೫ ॥ ದಣಿಯಲಿತ್ತನು ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಬಹು । ಗುಣವೆನಿಪ ದಿವ್ಯಾಂನಮಣಿಭೂ ।
ಷಣವಸನತಾಂಬೂಲವನ ಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನವ ॥ ಗುಣವನಧಿ ನಿಜಭೃತ್ಯವನಿತಾ । ಗಣದ ಸಮನಂತರದಲಾರೋ । ಗಣೆಯ
ಮಾಡಿದನೊಲಿದು ಪುತ್ರಸಪೌತ್ರಜನಸಹಿತ ॥ ೬ ॥ ಓಲಗಕೆ ಹೊಂದೇರನಂನೆಗ । ಮೇಳವಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವಮುಖ್ಯಹ । ಯಾಳಿಯ
ಲಿದಾರುಕನು ಕೈಮುಗಿದಿರಲು ಬಾಗಿಲಲಿ ॥ ವೀಳೆಯವ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಾತನ ಕೈವಿಡಿದ ಜನ । ಜಾಲದೊಳಗೇರಿದ
ನುರಥವನು ವಿದಿತ ವಿಭವದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಇಂದುನಿಕರದ ಪ್ರೋಲುಸತ್ತಿಗೆ । ಸಂದಣಿಸಿದ ಪ್ರಮೋಲೆ ಚಾಮರ । ವೃಂದವಾಡಿದ ವಿದ್ದೆಸೆಗೆ ಹಂ
ಸಾಪಳಿಗಳಂತೆ ॥ ವಂದಿಗಳ ಮಾಗಧರ ಸೂತರ । ಸಂದಣಿಯ ಕಳಕಳದಲಂದೈ । ತಂದನೋಲಗಶಾಲೆಗಸುರಾರಾತಿನೇವಿನಲಿ ॥ ೮ ॥
ಒಪಲಲಾದುದು ತಾಪವಿರಹವ । ತಡೆಯಲಾರದೆ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕೆ । ಮಡದಿಯರು ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ಮುರಹರನಂಗಲಕು ವಿಯನು ॥
ಬಿಡಲರಿಯ ಪಕ್ಷಿಗಳದೆಂತುಟೊ । ಕಡುಚಲುವ ಮೂರುತಿಯ ಮೂರ್ತಿಯ । ಕುಡಿಗುತೇಗಿದವವರ ಮನವನು ಮಥನಶರಹತಿಗೆ ॥
ಬಂದನಸುರಾರಾತಿ ಪಾರ್ಶ್ವ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ಬರಲುದ್ಧವಾದ್ಯರು । ಸಂದಣಿಸಿ ರಥದೊಳಗೆ ತೊಡೆಸೋಂಕಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ॥ ಇಂದುಮು
ಖಿಯು ತುಚಮುರಸೀಗುರಿ । ಯಿಂದ ಬರೆ ಬೆಂಭಾಗದಲಿ ಯದು । ವೃಂದಸೇವಿತ ವರಸುಧರ್ಮಿಕಸಭೆಗೆ ನಲವಿನಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಇಳಿದು
ರಥವನು ರತ್ನಮಯಮಂ । ಗಳಮಹಾಸನಮಧ್ಯದಲಿ ಮುನಿ । ಕುಲಮನೋಂಬುಜಹಂಸ ಹರಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ಇಳೆಯರಾ

ಘುರಮುಕುಟಮಣಿಕುಂ | ಡಲಮುಖಾಪ್ರಭೆಗಳಲಿಕಿರಣಾ | ಜಲಧಿಮಿಗೆರಂಜಿಸಿದನಮರಾಧಿಪನನತಿಶಯಿಸಿ ||೧೨|| ಹೊಳೆ ವವಿಮಳಛತ್ರಚಮರಾ | ವಳಿಯುಲಿರದೋಲಗಿಪಲಲನಾ | ವಳಿಯಕರುಣಾಪಾಂಗನೀರಾಜನದಬೆಳಗಿನಲಿ || ಬಳಸಿಕುಳ್ಳಿ ರೆಯಾದವಾನ್ವಯ | ತಿಲಕನಾಸಭೆಯೊಳಗೆತಾರಾ | ವಳಿಪರೀತಮಹೇಂದುವಿನವೊಲೆಸೆದನಸುರಾರಿ ||೧೩|| ಮುಂದೆಪೌ ರಾಣಿಕಕಥಾರಸ | ದಿಂದಬಹುಶಾಸ್ತ್ರಗಮದಮತ | ದಿಂದಕೆಲರುವಿಚಿತ್ರಹಾಸ್ಯವಚೋವಿಶೇಷದಲಿ || ಸಂದನಳನಹುಷಾದಿಚ ರಿತಗ | ಳಿಂದಕೆಲವವತಾರಸಂಗತಿ | ಯಿಂದಕೆಲರೋಲಗಿಸುತಿರ್ದರುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ ||೧೪|| ತಾಳಮದ್ದಳೆಶಂಖಪಟಹವಿ| ಶಾಲವೀಣಾವೇಣುವಾದ್ಯಸ | ಮೇಳವೆಸೆಯಲುನಾಟ್ಯವಿದ್ಯಾಚಾರ್ಯರೈತರಲು || ಓಲಗಿಸುತಿರ್ದುದುನಟಾಂಗದ | ಲೀಲೆಯ ಲಿನರ್ತಕಿಯರುತ್ಸವ | ದೇಳಿಗೆಯಸಂಗೀತನೃತ್ಯಾಡಂಬರಂಗಳಲಿ ||೧೫|| ಇರಲುಬಂಡನುದೂತನೊಬ್ಬನು | ವರಗಿರಿವ್ರಜ ದಿಂದಪಡಿಪಾ | ರರಿಗೆಬಿನ್ನಹಮಾಡಲವರೈತಂದರೋಲಗಕೆ || ಕರಪುಟವಮುಗಿದೆರಗಿಚರಣಾಂ | ಬುಜಹದಲಿಬಿನ್ನೈಸಲಾತನ| ಕರೆಸಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನಸುರಾರಾತಿನಲವಿನಲಿ ||೧೬|| ಬಂದನೋಲಗದೊಪ್ಪವನುಸಾ | ನಂದದಲಿನೋಡುತ್ತಮಜಭಾ | ಪಿಂದು ಧರಕಮಲಜಮಹೇಂದ್ರರಿಗುಂಟೆಯೀವಿಭವ || ಎಂದುತಲೆದೂಗುತ್ತಚರಣ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಕೆಲದಲಿ | ನಿಂದುಹಾರುತ್ತಿ ರ್ದನೊಲವನುದೂತನಚ್ಯುತನ ||೧೭|| ಆರುನೀನೆಲ್ಲಿಂದಬಂದೆಯ | ದಾರುಕಳುಹಿದರೇನುಕಾರಿಯ | ವಾರದೂತನೆನುತ್ತಕ ರುಣಾವನಧಿಬೆಸಗೊಳಲು || ಚಾರುಚರಣದಹೊರೆಯಲಟ್ಟದ | ಚಾರುಲಿಖಿತವನಿರಿಸಿಚಿತ್ತವ | ಧಾರೆನುತಕೈಮುಗಿದುಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನುಹದನ ||೧೮|| ಬಂದೆನಾನುಗಿರಿವ್ರಜಾಹ್ವಯ | ದಿಂದದೇವರಚರಣಹರುಶನ | ಕಿಂದುಕಳುಹಿದರಖಿಳಪೃಥ್ವೀಶ್ವ ರರುವಿನಯದಲಿ || ಮುಂದೆಚಿತ್ತವಿಸೂದುದೇವರು | ಬಂದಹದನನೆನಲ್ಕೆಕೇಳ್ದ | ನಂದುಕರುಣಾವನಧಿಕಳುಹಿದಬಿಂನವತ್ತ ಲೆಯ ||೧೯|| ಯುಕ್ತತುಳದಲಿಕಾದಿಮಾಗಧ | ನಿಕ್ಕಿದನುಸಂಕಲೆಯನಂಮನು | ಸಿಕ್ಕಿದನಲೈಕೃಷ್ಣಬಲವಂತನವಿರೋಧದಲಿ || ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದನೃಪರದಾರಿಗೆ | ಕಕ್ಕುಲಿತೆಪಡಲೇನಹುದುಮರೆ | ಯೊಕ್ಕವಾವೆಲೆದೇವಭವದೀಯಾಂಘ್ರಿರೇಣುಗಳ ||೨೦|| ಹಾನಿಯವಗಿಲ್ಲಿನ್ನುನಿನ್ನಾ | ಧೀನವೆಮ್ಮೊಡಲುಗಳುತವಗಿಂ | ನೇನುತಾಯಿಗೆಮಕ್ಕಳೇಮೈದೋರಿಶುದ್ಧವಲ || ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿದೆಮಾಯಾ | ಮಾನಿನಿಯಕಾಲ್ಗಳಿಗೆಕೆರಹನು | ದಾನವಾಂತಕಹಿಡಿದೆವಿನ್ನೆಗಭವಸಹಸ್ರದಲಿ ||೨೧|| ಅಂಜೆವೀಮಾಗಧನ ಮುನಿಸಿಂ | ಗಂಜೆವೀಸೆರೆಸಂಕಲೆಯದೆಶೆ | ಗಂಜೆವಾವೆಲೆದೇವದಿಟಕೆಮ್ಮಸುವಿನಳವಿಯಲಿ || ಅಂಜಿಸಿತಲೈಕಾಲಕರ್ಮದ| ಜಂ ಜಡದಬಲುಬಾಧೆನತಪವಿ | ಪಂಜರನೆಪರಮೇಷ್ಠಿವಂದ್ಯನೆಭವಭವಂಗಳಲಿ ||೨೨|| ಆವನಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳವ | ಭಾ ವಿಸುತಕಮಲಜಭವಾದ್ಯರು | ಜೀವಿಸುವರಾಸನಕನಾರದಮುಖ್ಯಮುನಿವರರು || ದೇವನೀನೀಧರೆಯಲಿರಲಾ | ವಾವಪಾಪ ವಮಾಡಿದೆವೊಚರ | ಣಾವಲೋಕನಭಾಗ್ಯವಿರಹಿತರಾದೆವಿಂದಿನಲಿ ||೨೩|| ಈವುದೆವಗೆಲೆಕೃಷ್ಣನಿಜಚರ | ಣಾವಲೋಕನ ವೆಂಬಸುದೃಢಕ | ರಾವಲಂಬನವೊಲಿದುಭವಭಯಕೂಪಪತಿತರಿಗೆ || ಕಾವುದೆಮ್ಮನುಕರುಣದಲಿನಿಜ | ಸೇವಕರನೆನುತಿರಲುನ ಭದಲಿ | ದೇವಋಷಿನಾರದನುಮೈದೋರಿದನುಯದುಸಭೆಗೆ ||೨೪|| ಹೊಳಹೊಳವತನುಕಾಂತಿಯಲಿದಿಗು | ವಳಯವನುಬೆ ಳಗುತ್ತವೈಷ್ಣವ | ಕುಲಶಿರೋಮಣಿಭವಭಯಾಂಧತಮೋಹರದ್ಯುಮಣಿ || ಇಳಿದನವನಿಗೆವಿಷ್ಣುಭಕುತಿಯ | ಸುಳಿವವೊಲುತ ನುವಿಡಿದನಾವಮಾ | ವಳಿಯಬೆಳೆಸಿರಿವಂತನಮರವ್ರಾತಕೈಮುಗಿಯೆ ||೨೫|| ಕಂಜಜೆಯನಾರದನಬರವನು | ಕಂಜನಾಭನು ಕಂಡುನಿಜಕರ | ಕಂಜಮುಕುಳವಮುಕುಟದಲಿಧರಿಸುತ್ತಜಯಯೆನುತ || ರಾಜಿಸುವಸುಂಗಣಿಯಸಭ್ಯರ | ಪುಂಜದಲಿನಡೆದಿದಿ ರುಗೊಂಡುನಿ | ರಂಜನನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನುನಿಜಪೀಠದಲಿಮುನಿಯ ||೨೬|| ನೆರವಿಸಹಿತರ್ಚಿಸುತಮುನಿಪನ | ಸರಸಿಜಕೆತಲೆವಾ ಗಿಮುಕುಳಿತ | ಕರಸರೋರುಹನಾಗಿಬಿನ್ನವಿಸಿದನುಮುನಿಪನಿಕೆ || ಧರೆಯಬೆಮಗಿತ್ತಲುಮಹಾತ್ಮರೆ | ದರುಶನಕೆಗೋಚರ ವೆನಿಮ್ಮಡಿ || ಚರಿಸುತಿಹುದುಜಗದ್ಧಿತಾರ್ಥದಲೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೭|| ಸುಳಿದುಸುರನರನಾಗಲೋಕಂ | ಗಳನುನೆರೆಪಾವನ ವಮಾಡುವ | ಸುಲಭಸಜ್ಜನಮೌಳಿರತ್ನವದಾರುನಿನ್ನಂತೆ || ನಳಿನಸಖನೀಬಾಹ್ಯದಲಿಕ | ತ್ತೆಯುಕಳವನುನೀನಲಾವೊಳ | ಹೊರಗೆಜೀವರತನುವಕೆಡಿಸುವಕಮಲಸಖನೆಂದ ||೨೮|| ಧಾರುಣಿಯಲೇನುಂಟುಸಂಪ್ರತಿ | ಧಾರುಣೀಪತಿಗಳಲಿಪಾಂಡು ಕು | ಮಾರರೆಂತಿಹರದನುಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆನಲು || ನಾರದನುನಸುನಗುತನುಡಿದನು | ಪಾರಗುಣನಿಧಿಸಕಲಜೀವಾ | ಧಾ ರಚೇತನಸಾಕ್ಷಿನಿನಗಜ್ಞಾನವೇಕೆಂದ ||೨೯|| ಯಜಿಸುವನುಯಮನಂದನನುನಿಜ | ಭುಜದಲಾಶಾಸಿತಮಹೀಪತಿ | ವಿಜಯ ದಲಿವರರಾಜಸೂಯಮಹಾಧ್ವರಂಗಳಲಿ || ಅಜಭವಾಮರವಂದ್ಯಚರಣಾಂ | ಬುಜನೆನಿನ್ನನುಕರೆಯಬಂದೆನು | ಭಜಕರಲ್ಲಿಗೆ ದೇವಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಬೇಕೆಂದ ||೩೦|| ಕಂಡುಸಂತಸವಡಲಿಪೃಥ್ವೀ | ಮಂಡಲದಜನವೈದೆನಿನ್ನಯ | ಖಂಡಚಿನುಮಯ ಚಾರುಮೂರ್ತಿಯಸೌಭಗವನಿದನು || ಖಂಡಿಸುವದುರ್ಧರಕೃತಾಂತನ | ಖಂಡೆಯದಘಾಯವನುಗೆಲಲಾ | ಕಂಡುಪಾಯ

ವಿದಖಿಳಲೋಕಕ್ಕೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೩೧॥ ಕೇಳಿದರೆಮುರದೊಮ್ಮೆನಿನ್ನವಿ । ಶಾಲಗುಣಗಣಗಳನುಮನದೊಳ । ಗಾಲಿಸಿದವಿದನಾಶ್ವಚಂಡಾಲಾದಿಜೀವರಿಗೆ ॥ ನಾಲಿಗೆಯುಲುಚ್ಚರಿಸೆಕೆಡುವವು । ಕಾಲಕರ್ಮಭಯಂಗಳದನೇ । ವೇಳುವೆನುಕಂತವರಭಾಗ್ಯವನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೩೨॥ ಕಾಣಬೇಹುದುತನಗಖಿಳಗೀ । ರ್ವಾಣಮಣಿಮುಕುಟಂಗಳೊಡನೀ । ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಗಳಮುಕುಟಮಣಿಗಳುಕಾರುಘಟ್ಟಿಸಿ ॥ ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆಸುಜನಬಂಧು । ಶ್ರೀಣಿಸಿನಗೆರಗುವದನೆಲೆಗೀ । ರ್ವಾಣನಾಥನೆಕರುಣಿಸೆಂದಪ್ಪಿದನುಮುನಿನಾಥ ॥೩೩॥ ಪರೆಯುಬೇಹುದುಕೀರ್ತಿಭುವನಾಂ । ತರಗಳಲಿದೆಸೆಗಳಲಿಧರೆಯಲಿ । ಪರಮಮಂಗಳವೆನಲಘಸ್ವಯಕರವಿದೆಂದೆನಲು॥ ಚರಣರಜವನುಸೋಂಕಿಜಗಕಘ। ಹರವಮಾಡಳೆಗಂಗೆನಿನ್ನಯ। ಪರಮಚರಿತವಕೇಳಸುಖಿಸುವೆನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೩೪॥ ಆರರಿವರೆಲೆಕೃಷ್ಣನಿಂನವಿ । ಹಾರಮಾಯಾತಂತ್ರವನುಸಂ । ಸಾರಚಕ್ರವನಿದನುಸೃಜಿಸುವಕಾವಖಂಡಿಸುವ ॥ ಕಾರಣತ್ರಿತಯವನುಜೊದ್ದದ । ಪಾರಮಹಿಮನೆನಿಂನಚರಣಸ । ರೋರುಹವೆಗತಿತನಗೆನುತತಲೆವಾಗಿದನುಮುನಿಪ ॥೩೫॥ ಎನಲುನಗುತಶುದ್ಧವಸವೊಗವನು । ದನುಜಹರನೀಕ್ಷಿಸಲುನುಡಿದನು । ವಿನಯದಲಿತಲೆವಾಗಿಬಿಂನಹವೆನುತಕೈಮುಗಿದು ॥ ಮುನಿಯುವಚನವಭೀಷ್ಟವೀದೂ । ತನವಚನಕರ್ತವ್ಯವೆರಡರೊ । ಳನುಪಮಾಮಳಕೀರ್ತಿವಿಶ್ರುತವಹುದುನಮಗೆಂದ ॥೩೬॥ ಅವಧರಿಸುಕರ್ತವ್ಯಮರೆಯೊ । ಕ್ಕವರಕಾವುದುರಾಯರಿಗೆಪೆಂ । ಡವರುಮಾಡುವಮಖಮಹೋದಯಹೇತುವದುನಿಮಗೆ ॥ ಅವನಿಪರುಸಹಿತಖಿಳದಿಕ್ಚ । ಕ್ರವನುಜಯಿಸದೆರಾಜಸೂಯದ । ಸವನವದುಸಂಪನ್ನವಾಗದುಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆಂದ॥ ಅದರೊಳಗೆಮಾಗಧನಜೀವದ । ಸದದುನೃಪರನುಬಿಡಿಸಿಬಹುದಿಂ । ತಿದುವೆಮತವೆಮಗುಭಯತ್ರೋಭದ್ರಾವಹವುನಿಮಗೆ ॥ ವಿದಿತವದರಿಂದಹುದುಮುನಿಯು । ಭ್ಯುದಯವೆಂಮಿಷ್ಟಾರ್ಥನಿಂನಯು । ಸದಮಳಾತುಳಕೀರ್ತಿಸಲೆಸಂಪನ್ನವಹುದೆಂದ ॥೩೮॥ ದ್ರೋಹಿಜನುಗೆಲಲರಿದುಬಹಳ । ಕ್ಷೋಹಿಣಿಯುಬಲಗಳಲಿಭೀಮನ । ಬಾಹುಬಲಸಮವಹುದುನಾಗಾಯುತಬಲಾನ್ವಿತಗೆ ॥ ರೂಹುಗಳದಿಳೆಯುಮರರಂಡದ । ಲಾಹವವಬೇಡುವುದುಕೊಲುವುದು । ಬೇಹಮುಖವನುಬೆಳಸಬಹುದಲ್ಲೆಂದಮೋಲೆಂದ ॥೩೯॥ ಕರ್ತವಾಗಲಿಕ್ಷ್ಮಪನುನೀನುನಿ । ಮಿತ್ತನಹುದೆಲೆಕೃಷ್ಣತ್ರಿಜಗಕೆ । ಕರ್ತನೆನಿಸುವಕಮಲಜಾದ್ಯರದಾರನೇಮದಲಿ ॥ ವರ್ತಿಸುವರೀಲೋಕಪಾಲರು । ಮರ್ತ್ಯಪತಿಗಳುಸಕಲಶಕ್ತಿನಿ । ಮಿತ್ತವಲ್ಲೆಕೃಷ್ಣನಿಂಮಡಿಜೀವಜಯಕೆಂದ ॥೪೦॥ ಅರಸಿಯರುನಿಜನಗರರಾಷ್ಟ್ರಂ । ತರಗಳಲಿದೇವಿಯರುಭುವನಾಂ । ತರಗಳಲಿಮಾಡುತ್ತಲಿರಲಾಗೌರಿದೇವಿಯರು ॥ ಧರಣಿಯಲಿಗಜಪತಿಯಮೋಕ್ಷವ । ನೊರೆದಪ್ರೋಲ್ಲೀನೃಪರಮೋಕ್ಷವ । ನೊರೆಯಲ್ಕೆಗೋಪಿಯರುಮುನಿಗಳುನಾವುಸಹಿತೆಂದ ॥೪೧॥ ಹಲವುಮಾತೇಕಾಮಗಧನೃಪ । ಕುಲಕುಠಾರನವಧೆಜಗನ್ಮಂ । ಗಳವದಾಕ್ರತುಹೇತುವಹಸತ್ಕೃತ್ಯವಿದುಕಡೆಗೆ ॥ ಬೆಳಸುವದುಕಾಲಾಂತರಕೆನಿಂ । ನೊಲವನದುವೇಭೂಮಿಭಾರವ । ಕಳೆಯಲಾನಿಮಿತ್ತವಹುದೆಲೆತಂದೆಕೇಳೆಂದ ॥೪೨॥ ಎನಲುಭಾಷೆನುತಪ್ಪಿದನುಮುನಿ । ಜನಪದೇಲೇಸೆಂದುದುದ್ಧವ । ನನುಪಮೋಕ್ತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿದನುಮುರವೈರಿಮನ್ನಿಸುತ ॥ ಮನಕೆಬಂದುದುಸಕಲಯಾದವ । ಜನಪರಿಗೆಸೆಂನದ್ಧವಾಗಲಿ । ವಿನುತಯಾದವಸೈನ್ಯಸಾಗರವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೪೩॥ ಅಂತದಿರುಹೇಳೆಲ್ಲರಿಗೆರಿಪು । ಭಂಜನವಮಾಡುವೆನುನೀನಿದ । ಕಂಜಲಿಸದಿರುಮನದೊಳಗೆಸಂಶಯವನೆಂದೆನುತ ॥ ಕಂಜನಾಭನುನಗುತನಿಜಕರ । ಕಂಜದನುನೆಗಹಿದನುನತಪವಿ । ಪಂಜರನುಕಳುಹಿದನುನೃಪದೂತನನುಸತ್ಕರಿಸಿ ॥೪೪॥ ಹೂಡಿದವುರಥನಿಚಯಗಜಘಟೆ । ಜೋಡಿಸಿತುಹಯನಿಕರಪಲ್ಲಣ । ಜೋಡುಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳಲೆಸೆದವುಪಾಯದಳಸಹಿತ ॥ ಕೊಡೆಕಟ್ಟಿಕೈದುವನುತೂ । ಗಾಡಿದವುಚವುರಿಗಳುನಾಯಕ । ವಾಡಿಗಳುಹೊರವಂಟುದಸುರಾಂತಕನನೇಮದಲಿ ॥೪೫॥ ದನುಜಹರನೇರಿದನುರಥವನು । ಮುನಿಸಹಿತಹೊರವಂಟನೊಪ್ಪಿರೆ । ವನಿತೆಯರುದಂಡಿಗೆಗಳೊಡನೈತರಲುಸಂದಣಿಸಿ ॥ ಕನಕಮಯಶಿಬಿಕೆಗಳಲರ್ಘಕೆ । ರಸುಸರಿಸಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಸಾಂಬಾ । ದ್ಯನಘವೀರನಿಕಾಯಬರೆಕರಿತುರಗನಿಕರದಲಿ ॥೪೬॥ ಕಿತ್ತಕೈದುಗಳಿಂದಸುಭಟರು । ಮುತ್ತಿಮುಸುಕಿತುರಾಣಿವಾಸದ । ಮೊತ್ತದಂದಣಗಳನುಕಂಚುಕಿನಿಕರಕೈನೆಗಹಿ ॥ ಸುತ್ತಿಸುಳಿದುದುಸೂತಮಾಗಧ । ರೊತ್ತರಿಸಿಕೈವಾರಿಸಲುದಿಗು । ಭಿತ್ತಿಗಳನಾಕ್ರಮಿಸಿನಡೆದುದುಕೊಡೆಯುಡುಸೇನೆ ॥೪೭॥ ಮೊಳಗಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಭೇರಿಗ । ಳಕೆಯಿಲ್ಲದಶಂಖಕಾಹಳಾ । ವಳಿಮೃದಂಗಮುಖಾನಕಂಗಳುಕೂಡಿಧರೆಬಿರಿಯೆ ॥ ಜಲಪತಾಕಚ್ಛತ್ರಚಮರಾ । ವಳಿಯಲಂಬರವಿಂಬುಗೆಡೆ । ಜ್ವಾಲಮಹಾವಿಭವದಲಿದನುಜಾರಾತಿಹೊರವಂಟ ॥೪೮॥ ನೂಕಿದವುದಂಡಿಗಳುಬಹಳಾ । ನೇಕಪಟಕುಟಿಕಂಬಟಂಗಳು । ಜೋಕೆಯಿಂದದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರಣಂಗಳಲಿಜತೆಯಿ ॥ ಲೋಕಮೋಹನಮದನಮಂತ್ರಾ । ನೀಕದೇವತೆಯರ್ನಪ್ರೌಢಬಲಾ । ನೀಕವಿದ್ದುದುಪಾರದರಿಜನದೊಡನೆವಿಭವದಲಿ ॥೪೯॥ ಹೊಳಹೊಳವದೊಂಬಿಸಿಲದೀಪ್ತಿಗೆ । ಥಳಥಳಪಕೈದುಗಳತೋಂನಲಿ । ಬಳದಹರಿಗೆಗಳೊಪ್ಪಗಳವ್ಹಣಿಮುಕುಟಕಾಂತಿಗಳ ॥ ಕಳಕಳದಬಹುಭದ್ರವಾದ್ಯಾ । ಗಳಲಿಮಿಗೆಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲದ । ಜಲಧಿಮಸಗುವವೊಲುನಡದುದುಬಹಳದಸೇನೆ ॥೫೦॥ ಮಾಳಿಯನುತಾಗುತ್ತಮುನಿಹಿ । ಹಾಸುತಪರಿಜಾಗನುನವನು । ಪೇ

ಳುವೆನುಪಾಂಡವರಿಗಿದನಾನೆನುತಹರುಷದಲಿ || ಬೀಳುಕೊಂಡನುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಯ | ಸಾಲಿಸುತಹೃದಯದಲಿನಿರ್ಜರ | ಜಾಲಕೈವಾರಿಸಲುಗಗನೇಚರರಮಾರ್ಗದಲಿ ||೫೧|| ಇತ್ತಲಸುರಾರಾತಿಕಳುಹಿದಾ | ನರ್ತಸೌರಾನೂಪದೇಶವ | ನುತ್ತರಿಸಿವಿಷಸನವನುಂನತಗಿರಿನದೀವನವ || ಮತ್ತೆವರಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯವ | ನತ್ತಲೇಹಿಂದಿರಿಸಿಬಂದನು | ತತ್ವನಿಧಿನಿತ್ಯಾತ್ಮನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ || ... ... ||೫೨||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೩೫೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

———○() ರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರ ಪ್ರಯತ್ನ. ()○———

ಸೂಚನೆ|| ರಾಜಸೂಯಮಖಾಗ್ರಪೂಜಾ | ರಾಜಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜನೆಸದನು | ರಾಜರಾಜಾಧಿಕಮ
ಹಾವಿಭವದಲಿಮುರವೈರಿ || ... ...

ಪದನು || ತಂದೆಕೇಳೆಲೆಭೂಪನಿಂನವ | ರೊಂದುಭಾಗ್ಯದಬೆಳೆಶಿರಿಯನೇ | ನೆಂದುಬಂಣಿಸಬಹುದುಬಹಳವನೋಸುರಾಗದಲಿ || ಬಂದನಸುರಾರಾತಿದೂತರ | ವೃಂದಸುಳಿದುದುಮುಂದೆಕುಂತೀ | ನಂದನರನಗರಿಯನುಕೃಷ್ಣಾಗಮನವಾರ್ತೆಯಲಿ ||೧|| ಕೇಳಿದರುಪಾಂಡವರುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಾಗಮನವನುಮುಳುಗಿದ | ವಾಲಿಗಳುತದ್ದರುಶನೋತ್ಸವದಧಿಕಹರುಷದಲಿ || ಓಲಗದಜನವೈದೆದೂತರ | ಮೇಲೆಬಿಸುಟರುವಸನಭೂಷಣ | ಜಾಲವನುನೃಪವಿಹಿತಸತ್ಕೃತಿಹೇಳಲರಿದಾಯ್ತು ||೨|| ಅರಸಿರಾಣಿಯರುಮುನಿಗಳಾವನ | ಚರಣನಖವನುನಿರ್ಮಳಾಂತಃ | ಕರಣದಲಿನಿಯಮೋತ್ಕರಾನ್ವಿತವರಸಮಾಧಿಯಲಿ || ಅರಸಿಬಂದನೆಳಂಮನಕಟಾ | ಕರುಣಿಗಳದಾತಾರನೆನುತಾ | ಧರಣಿಪತಿಪರಿಜನಸಹಿತಹೊರವಂಟನರಮನೆಯ ||೩|| ಮೊಳಗಿದವುಭೇರಿಗಳುಕಂನಡಿ | ಕಳಶರತುನದಸೊಡರತಳಿಗೆಯ | ಲಲನೆಯರುಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳಸಂಕುಲದ || ಉಲಿವಮಾಗಧಸೂತವಂದಿಗ | ಳೊಳುನುಡಿಯುಗಾಯಕರಪಾಠಕ | ರೊಳಗೆವೈಯಿಕ್ಕುತ್ತಯಮನಂದನನುನಡೆತಂದ ||೪|| ದೂರದಿಂದಸುರಾಂತಕನಹೊಂ | ದೇರನೀಕ್ಷಿಸುತಶ್ರುಜಲದಲಿ | ಮೇರೆದಪ್ಪಿದವಕ್ಷಿಗಳುತನುಪುಳಕಭಾರದಲಿ || ಭಾರಿಸಿತುಮುಕುಳಿತಕರಾಂಜಲಿ | ಸೇರಿದವುಮಸ್ತಕಕೆಪಾಂಡವ | ಧಾರುಣೀಪತಿಬಂದುಕಂಡನುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ ||೫|| ಇಕ್ಕಿದರುಕಾಣಿಕೆಗಳನುವೈ | ಯಿಕ್ಕಿದರುಪಾಂಡವರುಭೂಪರು | ಮಿಕ್ಕಮತ್ಸ್ಯನೃಪದಕೈಕೆಯಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು || ಹೊಕ್ಕರೊಡಲನುಸಾಕಿದೇತಕೆ | ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯೆನುತಮುರಹರ | ತೆಕ್ಕೆಗಳುತನುಜಡಿಯೆತೆಗದಪ್ಪಿದನುಪಾಂಡವರ ||೬|| ಉರದಲಪ್ಪಿಮುಕುಂದನಂಗದ | ಪರಿಮಳವನಾಘ್ರಾಣಿಸುತವೈ | ಮರೆದರಾಪಾಂಡವರುಪರಮಾಹ್ಲಾದಭಾರದಲಿ || ಶಿರಿಮೊಗವನೋಡುತ್ತಕಂಗಳು | ಕರಗಿದವುಬೇರೊಂದುವಿಷಯಾಂ | ತರವನರಿಯದೆಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರ ||೭|| ನೋಡಿನೋಡಿಮುಕುಂದನನುಮಿಗೆ | ಬಾಡಿದರುವನಿತೆಯರುಕಾಮನ | ಮೂಡಿಗೆಯಮುಸದಲಗಿನಂತಸ್ತಾಪವನ್ನಿಯಲಿ || ಬೇಡಿಕೊಂಡವತಾರವನುಸೆರೆ | ಮಾಡಿಸಿದಕಮಲಜನಸುಕೃತವ | ನಾಡಲೇಕದನೆನುತಲಿರ್ದುದುಕೋಡಿತಳತಂತ್ರ ||೮|| ಬೆರಸಿದರುಯಾದವರುಪಾಂಡವ | ರುರುಬಲಾಂಬುಧಿಮೊಳಗಿದವುದು | ರ್ಧರಮಹಾನಕಶಂಖಭೇರಿಮೃದಂಗಕಹಳೆಗಳು || ಸುರರುಸುರಿದರುಮೇಲೆಪುಷ್ಪದ | ಸರವಳೆಯಘೋರಂತೆಮಾಗಧ | ರುರುವಣಿಸಿಪಾಡಿದರುಪಾವನಚರಿತೆಗಳನೊಲಿದು ||೯|| ಕುಣಿವಹೊಗಳುವಹಾಡುವರತಿಂ | ಥಿಣಿನವೋಜಯವೆಂಬರವತಿಂ | ಥಿಣಿಮಹಾಸ್ತುತಿಪಾಠಕರತಿಂಥಿಣಿಜನಾಬ್ಧಿಯಲಿ || ಎಣಿಸಲರಿಯದಾಯ್ತಂಘ್ರಿಯುಗದಲಿ | ಮಣಿದುವೈಯಿಕ್ಕುವಜನದತಿಂ | ಥಿಣಿಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತುನೋಡುವಡಂದುಮೂಜಗಕೆ || ಬಂದುರಥದಲಿಬಳಿಕಕುಂತೀ | ನಂದನರಸಂಮೇಳದಲಿನಡೆ | ತಂದನಸುರಾರಾತಿಯುದ್ಧವಸಾತ್ಯಕಿಯಸಹಿತ || ವಂದಿಗಳಮಾಗಧರಸೂತರ | ವೃಂದದೊತ್ತೊತ್ತುಗಳಮುಂದಿಯ | ಸಂದಣಿಯಸಂಭ್ರಮದಲಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ||೧೧|| ಹೊಳವಗುಡಿತೋರಣದಕಂನಡಿ | ಕಳಶದೀಪಾಂಕುರಫಲಾಕ್ಷತೆ | ಗಳಫಲಾನ್ವಿತಪೂಗಕದಳೀಪಲ್ಲವೇಕ್ಷುಗಳ || ಚಲುಪತಾಕಾನ್ವಿತವಿತಾನಾ | ವಳಿಯನಡೆಮುಡಿರಂಗವಲ್ಲಿಗಳ | ಹಲವುರಚನೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತನಡೆತಂದನಸುರಾರಿ ||೧೨|| ಸಂದಣಿಸಿದುದುಮುಂದೆಹೊಸಹೊಂ | ನಂದಣಂಗಳನಿಖಿಳಯಾದವ | ವೃಂದವನಿತಾನಿವಹದಲಿಗೋವಿಂದನರಸಿಯರ || ಗೊಂದಣದದಂಡಿಗೆಗಳೈದಲು | ಮುಂದೆಪರಿಜನವಿದಿರುಗೊಳಲಾ | ನಂದದಲಿದನುಜಾರಿಹೊಕ್ಕನುಪಾಂಡವರಪುರವ ||೧೩|| ಬೀದಿಯಲಿತೆರಹಿಲ್ಲಜರಿದವು | ವೇದಿಗಳುಮನೆಗಳಲಿಸಂದಣಿ | ಯಾದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜದಲಿ || ಆದರಿಸುತಿರ್ದುದುದುರಂತದ | ಲೋದಧಿಜದರುಶನದಸರಮಾ | ಹ್ಲಾದದಲಿಮುಳುಗಾಡುತಿರ್ದುದುಸಕಲಜನನಿಕರ ||೧೪|| ಮಡದಿಯರುಕವಕದಲಿಮನೆಗಳ | ಸದರಿದರುಮಣಿ

ಮಾಡವದಿರಲು । ಗಡಣದಲಿಥರವಡದುನಿಂದುಗವಾಕ್ಷನಿಕರದಲಿ ॥ ಕುಡಿಕುಡಿದುಕಂಗಳಲಿಕೃಷ್ಣನ । ಕಡುಚೆಲುವಕಮ
ನೀಯಮೂರ್ತಿಯ । ಲೊಡಲಮರದರುಬಹಳಹರುಷೋತ್ಸವದಭಾರದಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಆಮಹಾವಿಭವವನುವನಿತಾ । ಸ್ತೋ
ಮವನುಗೋವಿಂದನೆಸವಮ । ಹಾಮಹತ್ವವನಖಿಳಲೋಕವಿಮೋಹನಾಕೃತಿಯು ॥ ಭಾಮೆಯರುನೋಡುತ್ತವರಸುವ ।
ನೋಮಹಾನ್ಸೃಷ್ಟಿಯನುಕರವ್ರತ । ಕಾಮಪರವಶತೆಯಲಿಮರದರುಲೋಕವಿಭ್ರಮವ ॥ ೧೬ ॥ ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕಗಳನು
ಕಾಣಿಕೆ । ಇತ್ತುಮಿಗೆಕಾಲ್ಗೆರಗಿಜೀಯೆನು । ತ್ತೊತ್ತರಿಸಿಕೆಲಸರಿವಪಟ್ಟಣಗಾರರೋಲಗಡ ॥ ಮೊತ್ತದಾಪುರಜನದದರುಶನ ।
ದತ್ಯಧಿಕಪೂಜೆಯನುಕೈಕೊಳು । ತುತ್ತಮಾಮಳಕೀರ್ತಿಬಿಜಯಂಗೈದನರಮನೆಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಪುರಜನವಪರಿಜನವನಾಕಡು ।
ಗರುಣಿಕಾಣಿಸಿಕೊಳುತಸತಿಯರ । ನೆರವಿಯನುನೋಡುತ್ತಸುಸ್ಮಿತಮೃದುಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಹರಿಸುತವರಮನಂಗಳನುಮಂ ।
ದಿರದಲಿಳಿದನುರಥವನರಸಿಯ । ರುರುನಿವಾಳಿಯಕೈಕೊಳುತಹೊಕ್ಕನುನೃಪಾಲಯವ ॥ ೧೮ ॥ ನಿಲಿಸಿನಿಜಪರಿವಾರವನು
ನೃಪ । ಕುಲವನಾಪರಿಜನವನೊಪ್ಪುವ । ನಿಳಯದಲಿಬೀಡಾರವನುಸಂವರಣೆಯನುಕೊಡಿಸಿ ॥ ಬಳಿಕಮುರರಿಪುರಾಣಿವಾ
ಸದ । ಲಲನೆಯರುಸಹಿತಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನಲಘುಮಣಿಮಯ ಮಂದಿರಂಗಳಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಿ ॥ ೧೯ ॥ ಹೊಳವರತ್ನ
ಸ್ತಂಭಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಯಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಗಳಹರಿತೋ । ಪಲದನೆಲಗಟ್ಟುಗಳಗೋಮೇಧಿಕದಗೋಡೆಗಳ ॥ ತೊಳಪವಜ್ರ
ಕವಾಟಶೃಂಖಲೆ । ಗಳಮಹಾದ್ಯುತಿರತ್ನದೀಪಾ । ವಳಿಯಕಾಂತಿಯಲೆಸೆವಭವನವಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಿ ॥ ೨೦ ॥ ಮನೆಗೆ
ಬಿಜಯಂಗೈಸಿತಂದಾ । ದನುಜಹರನನುನೃಪತಿಪೂಜಿಸು । ವನುಪಮರದನುಬಹಳನಿಜಕೃತಕೃತ್ಯಭಾವದಲಿ ॥ ನೆನವಸನಕ
ಸನಂದನಾದ್ಯರ । ಮನಕೆಮೈಗೊಡದಾಮಹಾಮಹಿ । ಮನನದಾವಂಗದಲಿಪೂಜಿಪೆನೆನುತಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ॥ ೨೧ ॥ ಬಂದುಕುಂತೀದೇ
ವಿಪರಮಾ । ನಂದದಲಿತೆಗದಪ್ಪಿದಳುಗೋ । ವಿಂದನನುಕಾಲ್ಗೆರಗಲಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ಇಂದುಮುಖಿದ್ರೌಪದಿಸುಭ
ದ್ರೆಯು । ರಂದುಕಳೆವಾಗಿದರುಕೃಷ್ಣನ । ವಂದ್ಯಚರಣಂಗಳಿಗೆಸಂಭಾವಿಸಿದರರಸಿಯರು ॥ ೨೨ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುಪಾಂಡವರಸಂ ।
ಮಾನವನುತದ್ವನಿತೆಯರುಹರು । ಷಾನುರಂಜಿತಮನದಹರುಷೋತ್ಸವದಸಂಭ್ರಮವ ॥ ದಾನವಾಂತಕನನಿಬರನುಸ । ನ್ಮಾನಿ
ಸುತಕರಕರದುದಿವ್ಯವ । ರಾನುಲೇಪನವಸನಭೂಷಣಗಳಲಿಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೨೩ ॥ ನೋಡಿದಣಿಯರುಕೃಷ್ಣನನುನೆರೆ । ಮಾಡಿ
ದಣಿಯರುಸೇವೆಯನುಮಾ । ತಾಡಿದಣಿಯನುನೃಪತಿಮಧುರಪ್ರೇಮಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಮಾಡಿದಣಿಯನುತನುಮನಂಗಳ । ಜೋ
ಡಿಗಳರೆಯಂಮಿನಲಿಮಿಗೆತೂ । ಗಾಡಿದಣಿಯನುಮೌಳಿಮಣಿಯನುನಿಜಕೃತಾರ್ಥತೆಗೆ ॥ ೨೪ ॥ ಸೊಸೆಯರೊಡನಾಕುಂತಿ
ಕೃಷ್ಣನ । ಶಶಿಮುಖೀನಿವಹವನುಸಂಭಾ । ವಿಸಲುದಿವ್ಯಾಂಬರವಿಭೂಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯದಲಿ ॥ ಬೆಸಸಿದಳುಪರಿಜನವನೆಲ್ಲರ ।
ನೊಸದುಸರ್ವಾಂಗದಲಿಪಾಂಡವ । ವಸುಮತೀಪತಿಮನ್ನಿಸುತ್ತಿರ್ದನುಸರಾಗದಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ದಿನದಿನಕೆಹೊಸಪರಿಗಳಲಿಭೋ ।
ಜನವಸನಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳ । ಲನುಪಮನಸತ್ಕರಿಸಿದಣಿಯರುಯಾದವೋತ್ತಮರ ॥ ದನುಜಹರನಂತಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ಜನ
ಪನನುರಾಗೋಪಲಾಲಿತ । ಘನತರಪ್ರೀತಿಯನುಸಲಿಸುತ್ತಿರ್ದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಸಂದವೀಪರಿಕೆಲವುದಿನಸಾ । ನಂದದಲಿ
ಮೈಮರದಪ್ರೋಲುಮು । ಕುಂದನೊಡನೆಯಖೇಳಮೇಳದಲಾನೃಪಾಲರಿಗೆ ॥ ಒಂದುದಿನನೆರೆಖಿಳರಾಯರ । ವೃಂದದೊಡ್ಡೋ
ಲಗದಲೇನೈ । ತಂದೆಕರಸಿದೆತನ್ನನೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ॥ ೨೭ ॥ ಕೇಳುತೆದ್ದನುನೃಪತಿಮುಕುಟದ । ಮೇಲೆಕರಪುಟವೆಸೆ
ಯೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿವಿನಯದಲಂದುಕೈಮುಗಿದು ॥ ಹೇಳಲರಿಯೆನುಕೃಷ್ಣಪೂರ್ವನೃ । ಪಾಲರಿಂಗಿಲ್ಲದಮ
ನೋರಥ । ಮಾಳಿಗೊಂಡುದಲೈನಿಜಾಂತರ್ಮನವನಿದನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಕರಸಿದೆನುಬಪ್ಪಂಗೆಸೇರದು । ಸುರಪನೋಲಗದಿರವು

ಧರ್ಮಜನ ರಾಜಸೂಯ — ಜರಾಸಂಧ ವಧೆ.

ಗಡಮುನಿ । ವರನನುಡಿದಿಬರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರವಮಾಡಿದರೆ ॥ ದೊರಕುವುದುಗಡಮವದಲಂಗೀ । ಕರಿಸಿದೆನುಸಂಕಲ್ಪನಿಂಮ
ಡಿ । ಕರುಣಿಸೂದೆನಗೆನುತತಲೆವಾಗಿದನುಹರಿಪದಕೆ ॥ ೨೯ ॥ ಅವುದರಿದೆಲೆಕೃಷ್ಣನಿಜಪದ । ಸೇವಕರಿಗಿದುಘನವೆನೋಡಲಿ ।
ದೇವದಾನವಮಾನವರುನಿಂನವರಸಾಹಸವ ॥ ದೇವಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನುತಾ । ಭೂವರನುತಲೆವಾಗಿರಲುರಾ । ಜೀವನಾಭ
ನುನಗುತನೆಗಹಿದನವನಿಪನಶಿರವ ॥ ೩೦ ॥ ತಂದೆಕೇಳೆಂನಸುಮಯೇಳೇ । ನೆಂದುನುಡಿದೆವೃಥಾಪೃಥಙ್ಮತಿ । ಯಿಂದಿದೇನುಪ
ಚಾರವೇಸಾಕೆನುತತೆಗದಪ್ಪಿ ॥ ಸಂದುದೀಸಂಕಲ್ಪವೆಂನಾ । ನಂದನಿಧಿಗಾನಿಹೆನುಸಾಕದ । ನೆಂದುಬೊಳ್ಳೈಸಿದನುಭೂಪನನೊಲಿ
ದುಮೈದಡವಿ ॥ ೩೧ ॥ ಎಂನಭಕ್ತರನಭಿಭವಿಸುವಧಿ । ಕೋಂನತಿಯದಾರಿಂಗೆಬಹಳಗು । ಣಾರ್ಣವನೆತೇಜೋವಿಶೇಷಯ
ಶೋವಿಭೂತಿಯಲಿ ॥ ನಿಂನವಶವರ್ತಿಗಳಮಾಳ್ಪನು । ಪಂನಗಾಭರಣಾದಿದಿವಿಜರ । ನಿಂನುಳಿದಪಾರ್ಥಿವರಮಾತ್ರೇಕೆಂದನಸು
ರಾರಿ ॥ ೩೨ ॥ ಏನರಿದುನಿನಗರಸನಿಂನಾ । ಧೀನದಲಿತಾನಿರಲುಕಳುಹುನಿ । ಜಾನುಚರರೆಲ್ಲರನುದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆಬೇಗದಲಿ ॥
ಆನಲಿರಿಪುದುನಯಗುಣಗಸಂ । ಧಾನವೃಕ್ಷದಿಧನವನವರ । ಸ್ಥಾನಮಾನವನುಳುಹಿಕೊಂಬುದುನೀತಿನೆನುಗೆಂದ ॥ ೩೩ ॥

ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತಕರಸಿದ । ನನುಜರನುಸಹದೇವಸೃಂಜಯು । ರನುಸರಾಗದಲಟ್ಟಿದನುದಕ್ಷಿಣದಿಶಾವರಕೆ ॥ ವಿನುತನಕುಲನ
ಪಡುವದೆಸೆಗೆ । ರ್ಜುನನನುತ್ತರದೆಸೆಗೆಭೀಮನ । ನನಿಮಿಷೇಂದ್ರನದೆಸೆಗೆಕೇಕಯಮಾದ್ರಯರುಸಹಿತ ॥೩೪॥ ಗೆಲಿದುದಿಕ್ಚ
ಕ್ರವನುತೋರಿದ । ರಲಘುಧನವನುನೃಪತಿಗೊಂದಾ । ಯ್ತಳಬುಮಗಧನೃಪಾಲನನುಗೆಲಲರಿಯದವನಿಪಗೆ ॥ ಬಳಿಕಕೃಷ್ಣಾ
ರ್ಜುನವೃಕೋದರ । ರೊಳಗುವಮಾಡಿಧರಾಮರಾಂಗದ । ಬಳಿಕೆಯಲಿಬೇಡಿದರುರಣವನುಕಾದಿದನುಭೀಮ ॥೩೫॥ ಕೊಂದ
ನವನನುಭೀಮನಾಗೋ । ವಿಂದನಂಘ್ರಿಯಸನ್ನಿಧಿಯಬಲ । ದಿಂದತೋರಿದಸಂಜ್ಞೆಯಲಿಸಹದೇವನನುನೃಪನ ॥ ನಂದನನನಲ್ಲಿ
ರಿಸಿಭೂಪರ । ವೃಂದನಾಯಕನನುನೋಡಲು । ಮಾದಿರವನಸುರಾರಿಹೊಕ್ಕನುಮಗಧಭೂಮಿಪನ ॥೩೬॥ ಮಲಿನದೇಹದ
ಮಾಸಿಕೆದರಿದ । ತಲೆಯಜೀರ್ಣಾಂಬರದಬೀಣಿದ । ಗಳದಕೃಶತರಗಾತ್ರದ ತಗಿದಹಸಿವುತೃಷೆಗಳಲಿ ॥ ಜ್ವಲಿಸುವೊಡಲಿನಜೋಲ್ವ
ವ್ಯಗಳ । ಸುಲಿವಡದಕಾಂತಿಗಳಮುಸಡಿನ । ಲಿಳಿವನಯನಾಂಬುಗಳನೃಪರನುಕಂಡನಸುರಾರಿ ॥೩೭॥ ನೋಡಿತಲೆದೂಗಿ
ದನಿದೆತ್ತಣ । ಕೇಡುನೃಪರಿಂಗಾಯ್ತುಹರಹರ । ರೂಢಿಗಚ್ಚರಿಯೆನುತಮಿಗೆಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಮಾಡಿದನನುಗ್ರಹವನರ್ಥಿ
ಸಿ । ಬೇಡಿಮುನಿಗಳುಕಾಣಲರಿಯದ । ಗೂಢನಿರ್ಜರಮೂರ್ತಿಯನುತೋರಿದನೃಪಾಲರಿಗೆ ॥೩೮॥ ಲಲಿತಮುಕ್ತಾಹಾರ
ಮಣಿಕುಂ । ಡಲಕಿರೀಟಮಣಿಪ್ರಭಾಮಂ । ಡಲಮನೋಜ್ಞಾಂಗದಲಿರಾಜಿತವರಚತುರ್ಭುಜದ ॥ ಹೊಳವನಯನಾಪಾಂಗ
ಭಂಗೋ । ಜ್ವಲಕಟಾಕ್ಷದಸುಸ್ಮಿತಾಮೃತ । ಕಲಿತವದನದಕಮಲನಯನನಕಂಡರವನಿಪರು ॥೩೯॥ ಧಟ್ಟಗೆಡದರುನೃಪವ
ರರುಸಾ । ಲಿಟ್ಟಸಾಷ್ಟಾಂಗದಲಿಹರಿಪದ । ವಿಷ್ಟರಕೆಜಯಜಯನವೋಜಯಕೃಷ್ಣಜಯಯೆನುತ ॥ ದೃಷ್ಟಿಗಳುನೆರೆದಣಿಯೆ
ನೋಡಿದ । ರಷ್ಟಭೂತಿಗಳೊಡೆಯನನುಮರ । ವಿಟ್ಟರೋಲಂತಾಲಿಸುತತನ್ಮೂರ್ತಿಗುಣಗಣವ ॥೪೦॥ ಬಾಡಿದುತ್ಪಲವನದೆ
ಡೆಗೆಶಶಿ । ಮೂಡಿಬಂದಂತಾಯ್ತುಸೆರೆವನೆ । ಕೂಡೆಮಂಗಳವಾಯ್ತುನಿರ್ಬಂಧನದಸಂಕ್ಲೇಶ ॥ ಓಡಿದುದುನೃಪರಿಂಗೆತನುಬಲ ।
ಕೂಡಿದುದುಬಡತನವಿಗಳಿಂಗಾ । ಷಾಢಕಾಲನವೃಷ್ಟಿಪುಷ್ಟಿಯನೀವತೆರನಾಯ್ತು ॥೪೧॥ ಧನ್ಯರಾದೆವುಕೃಷ್ಣಬಹಳಕೃ । ಪಾರ್ಣ
ವನೆನಿನ್ನೀಸುರಾವಳಿ । ದುರ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯವೆನಿಪ್ಪಚರಣಾಂಭೋಜವನುಕಂಡು ॥ ಮಾನ್ಯನೆಮಗೀಮಗಧನೃಪತಿದು । ರನ್ವಯವೆ
ನಿಪ್ಪೀಭವತ್ಪದ । ಸನ್ನಿಧಿಯತೋರಿಪದನೆಂದರುನೃಪರುಕೈಮುಗಿದು ॥೪೨॥ ಅಲ್ಲದಡೆರಾಜ್ಯಾಂಧರೆತ್ತಲು । ವಲ್ಲಭನೆನಿನ್ನಮಳ
ಪದಯುಗ । ಪಲ್ಲವದದರುಶನವಿದೆತ್ತಲುಮೂಢಮತಿಗಳಿಗೆ ॥ ಬಲ್ಲೆವಿನ್ನೀರಾಜ್ಯಪದವಿಯು । ನೊಲ್ಲೆವಮರಾಧೀಶಪದವಿಯು ।
ನೊಲ್ಲೆವೇನುವನೀವುದೀನಿಜದಾಸ್ಯವನುತಮಗೆ ॥೪೩॥ ಎಂದುನಿಜಚರಣಾರವಿಂದ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಭೂಪರ । ವೃಂದ
ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲುಜಯರವಸಂಸ್ತವಂಗಳಲಿ ॥ ಮಂದಹಾಸದಲನಿಬರನುಗೋ । ವಿಂದನೆತ್ತಿದನಾಮಗಧನೃಪ । ನಂದನಗೆನೇಮಿಸಿ
ದನುಪಚರಿಸೆಂದುಭೂಮಿಪರ ॥೪೪॥ ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತವರನು । ಜ್ಜನವಿಭೂಷಣವಿನಯದನುಲೇ । ಪನವರಾಂಬರದಿವ್ಯರ
ತ್ನಾವಳಿಯನೊಲಿದಿತ್ತು ॥ ಜನಪರನುಸತ್ಕರಿಸಿದನುಸದು । ವಿನಯದಲಿಸಹದೇವನೊಪ್ಪಿರೆ । ದನುಜಹರನಾಜ್ಞೆಯಲಿರಾಜೋ
ಚಿತವಿಹಾರದಲಿ ॥೪೫॥ ಬಳಿಕಮಣಿಮಯರಥಗಳನುನೃಪ । ಕುಲವನೇರಿಸಿಸತ್ಕರಿಸಿಮುನಿ । ಕುಲಮನೋಂಬುಜಹಂಸ
ನೊಲಿದುಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ವಿಳಸದಮಳಛತ್ರಚಮರಾ । ವಳಿಸಹಿತವಿಭವದಲಿಕರುಣಾ । ಜಲಧಿತಾಮುಂದಿಟ್ಟುಕಳುಹಿ
ದನಾಮಹೀಶ್ವರರ ॥೪೬॥ ಅಂಜದಿರಿನಾವಿರಿಸಿದಂತಿಹು । ದೇಂಜಲಿಸಬೇಕೆಕಟಭವಮನು । ಮಂಜಿನುರವಣೆಯೆಂದುಮನದೊ
ಳಗರಿತಿಹುದುಸಿರಿಯು ॥ ರಂಜಿಸುವರಾಜ್ಯೋಪಭೋಗಕೆ । ಮಂಜರಗಹಾಸದಿರಿನತಪವಿ । ಪಂಜರನುತಾನೆನ್ನಭಕ್ತರಿಗಿಲ್ಲಭ
ಯವೆಂದ ॥೪೭॥ ಒಡಲುತಾನೆಲ್ಲಿರ್ದಡೇನಿದು । ಜಡವಲಾಮನದೊಳಗೆತನ್ನನು । ಬಿಡದೆಭಾವಿಸುತಿಹುದುಕೀರ್ತಿಸುತೆನ್ನಗು
ಣಗಣವ ॥ ಒಡನಿಹೆನುತಾನವರಿಗೆನುತಾ । ಪ್ಪುಡದಕಾರುಣ್ಯದಲಿತಾಕಿರಿ । ದೆಡೆಯಕಳುಹಿಕೃಪಾಜಲಧಿಮರಳಿದನುನೃಪಕು
ಲವ ॥೪೮॥ ಅತ್ತಲಾನೃಪಕಟಕಧರೆಕೆ । ತ್ತಿತ್ತಿನಡೆದಂದದಲಿನಡದುದು । ಮತ್ತಗಜರಥತುರಗನಿಕರಂಗಳಲಿಮನದೊಳಗೆ ॥ ಉ
ತ್ತಮಶ್ಲೋಕನನುಬಿಡದಿ । ಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರದೆಂಟುನೂರ್ವರು । ಕೀರ್ತಿಸುತತಂತಮ್ಮರಾಜ್ಯಂಗಳಿಗೆನಲವಿನಲಿ ॥೪೯॥ ಬಳಿಕ
ಮಾಗಧರಾಜ್ಯವನುಕೈ । ಗೊಳಿಸಿಸಹದೇವಂಗೆಪವನಜ । ಫಲುಗುಣರುಸಹಿತೊಲಿದುಶಕ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ॥ ನಳಿನನಾಭನುಬ
ರುತಶಂಖವ । ಮೊಳಗಿಸಿದನಾಧರ್ಮನಂದನ । ನಳಲನಾರಿಸುವಂತೆಭುವನಾವಳಿಗಳಚ್ಚರಿಯೆ ॥೫೦॥ ಕೇಳಿಶಂಖಧ್ವನಿಯನವನೀ ।
ಪಾಲಮುಖ್ಯರುಮಗಧಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲನವಸಾನವನುನಿಶ್ಚೈಸಿದರುಮನದೊಳಗೆ ॥ ತೂಗಿದುದುತನುಪುಳಕಸಮ್ಮದ । ದೇಳಿ
ಗೆಯುಬ್ಬೆಬಂದುತನ್ನಯ । ಕಾಲಿಗೆರಗಿಹಲಪ್ಪಿದನುಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಾನುಜರ ॥೫೧॥ ಅವನಿಪತಿಗರುಹಿದರುಬಳಿಕಾ । ಹವದಹದನ
ನುಕೇಳುತದ್ದನು । ನವರಸಾಮೃತಪುಳಕಪೂರದಲರಸನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ವಿವರಿಸುವಡರಿದಾಯ್ತುನೃಪನು । ತ್ಸವದಭಾರಣೆನುಡಿಗಳ
ಡಗಿದ । ವನಿತಳಾಶ್ರುನಿರೂಢಕಂಠದಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥೫೨॥ ನೆರಹಿದಧನವನುಧರಾಧೀ । ಶ್ವರರುತಲೆಯೊರೆಯಿತ್ತುಭಂ

ಡಿಗೆ । ಳುರವಣಿಸಿನೂಕಿದವ್ರುಪುರದಲಿಪಾಂಡುನಂದನರೆ ॥ ನೆರದುದಗಣಿತಭೂಪರಗಣಿತ । ಧರಣಿಯುಮರರುವೈಶ್ಯಶೂದ್ರೋ । ತ್ತರಜನಸಂದೋಹವಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ॥ ೫೩ ॥ ಋತ್ವಿಜರುಯಜ್ಞಾಂಗಭೂಮಿಯು । ನುತ್ತರಿಸವಸುವರ್ಣಹಲದಲಿ । ವಿಸ್ತರಿಸಿವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಗ್ನಿಹೋತ್ರವನು ॥ ಉತ್ತಮಾಧ್ವರದೀಕ್ಷೆಯನುಕೈ । ವರ್ತಿಸಿದರವನಿಪಸರರಿಗೆ । ತುತ್ತನೀಡಿದ ರನಲಮುಖದಲಿಮಂತ್ರಕೋವಿದರು ॥ ೫೪ ॥ ಬಂದರಜಭವಸುರಮುನೀಂದ್ರರು । ರಂದರಾದ್ಯರುಸನಕಭೃಗುಸಾ । ನಂದ ನಾದಿಸಮಸ್ತಕಲ್ಪನಿವಾಸಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ಸಂದವಿದ್ಯಾಧರಮಹೋರಗ । ವೃಂದವರಗಂಧರ್ವಕಿಂನರ । ವೃಂದಪೂರ್ವಶಿರಂಭೆಮೊ ದಲಾದಪ್ಸರೋನಿಕರ ॥ ೫೫ ॥ ಕೌರವರುಸೃಂಜಯರುಕೇಕಯ । ವೀರಮತ್ಸ್ಯದ್ರುಪದಮಾದ್ರಮ । ಹೀರಮಣಕೌಸಲವಿ ದರ್ಭವಂತಿಚೇದಿಪರು ॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಗಳುತದೀಯಕು । ಮಾರರಾಣೀವಾಸದಂದಣ । ಪೋರಣಿಸಿದವುಯಜ್ಞಶಾಲೆಯುಲಿ ಮಹೀಶ್ವರನ ॥ ೫೬ ॥ ಚ್ಯವನಗಾರ್ಗ್ಯವಶಿಷ್ಠಕುಂಭೋ । ದ್ಭವಪರಾಶರಗಾಧಿತನುಸಂ । ಭವಪುಲಸ್ತ್ಯಕ್ರತುಶತಾನಂದಾ ಸಿತವ್ರತರು ॥ ಕವಶಮುದ್ಗಲಕಣ್ವಭೃಗುಗಾ । ಲವಸುಮಂತಸುಹೋತ್ರಪೈಲ । ಪ್ರವರಮುನಿಕುಲಸಂಗಣಿಸಿದುದುಯಜ್ಞಶಾ ಲೆಯುಲಿ ॥ ೫೭ ॥ ರಾಯಭಾರ್ಗವರಾಮಮಾರ್ಕಂ । ಡೇಯನಾರದರೇಕತದ್ವೈ । ಪಾಯನಾಸಿತಮುನಿಭರದ್ವಾಜಾಂಗಿರಾ ದಿಗಳು ॥ ಆಯಶೋನಿಧಿಧೌಮ್ಯವೈಶಂ । ಪಾಯನಾತ್ರಿಯುಕಾಶ್ಯಪಾದ್ಯರು । ರಾಯನಧ್ವರದೊಳಗೆರಂಜಿಸಿದರುಮಹತ್ತ ಮರು ॥ ೫೮ ॥ ಆಮಹಾಸಭೆಯೊಳಗೆಪಾಂಡವ । ಭೂಮಿಪತಿಕೊಡಲಗ್ರಪೂಜೆಯ । ನಾಮಹಾವರಮಾನಿನ್ನೃಪಾಲರೊಳ್ಯಾ ರುಯೋಗ್ಯರೆನೆ ॥ ಶ್ರೀಮನೋರಮಕೃಷ್ಣನಮರ । ಸ್ತೋಮವಂದಿತನಿರಲುಭುವನ । ಸ್ತೋಮಪಾಲಿಬೇರಾರೆನುತಸಾರಿ ದನುಸಹದೇವ ॥ ೫೯ ॥ ಅಹುದಲೈಸಹದೇವಯೆನುತಾ । ಬಹಳಸುರವರನಿವಹವರಸಂ । ನಿಹಿತಬಹಳಸಾಧ್ವಜನಕೊಂಡಾ ಡಿದರುಬಿಡದೆ ॥ ವಿಹಿತಸತ್ಕಾರದಲಿಕೃಷ್ಣನ । ಮಹಿತಚರಣವತೊಳೆದುಪಾಂಡವ । ಮಹಿಪನಿತ್ತನುಪೂಜೆಯನುನಿತ್ಯಾತ್ಮ ನಂಪ್ರಿಯಲಿ ॥ ... ... ॥ ೬೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೪೬೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಎಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

—o() ಶಿಶುಪಾಲನ ಮುಕ್ತಿ. ()o—

ಸೂಚನೆ ॥ ಶರಣಸಂಸಾರಿಕನುತಾನೆಂ । ಬುರುತರಾಶ್ಚರ್ಯವನುಗುಣವಿ । ಸ್ತರವಮೆರದನುಪಾಂಡುಸು
ತರಲಿದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾರಾಜಸೂಯಾ । ಧ್ವರದಖಿನಿಯೋಗವನುಪಾಂಡವ । ಧರಣಿಪಾಲರುಮಾಳ್ಪಪರಿಪರಿಯಾವಿಧಾ ನವನು ॥ ವರವಿಭೂಷಣಗಂಧದಿವ್ಯಾಂ । ಬರವನೀವಧಿಕಾರದ್ರುಪದನ । ಪುರುಮಹಾಸನದೊಡೆತನವದಾಭೀಮಸೇನನದು ॥ ಕನಕಗೃಹದೀಶತ್ವದುರ್ಯೋ । ಧನಗೆಸಭ್ಯರಪೂಜೆಸಹದೇ । ವನದುಬಹಳದ್ರವ್ಯಸಾಧಕಕರ್ಮನಕುಲನದು ॥ ಮುನಿವರರಶು ಶ್ರೂಷೆಯಿರವ । ರ್ಜುನಗೆವಿಪ್ರವರಾಂಘ್ರಿಯುವನೇ । ಜನದಕೆಲಸಕೆಕೃಷ್ಣನಾದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಮಾನಿಸುತದಾನವ ನುಮಾಳ್ಪುದು । ಕರ್ಣನದುಃಶಾಸನಾದಿವಿ । ಕರ್ಣಮುಖ್ಯರುವಿದುರಕೃತವರ್ಮಾದಿಯಾದವರು ॥ ಮುಂನವೇತವತವೆಗೆನೃ ಪವರ । ರುಂನತಾಧ್ವರಕೃತ್ಯದಲಿಸಂ । ಪಂನಸೌಹಾರ್ದದಲಿವರ್ತಿಸುತಿರ್ದುದಖಿಳಜನ ॥ ೨ ॥ ಆವಿಬುಧಮುನಿವರಸಹಸ್ರಜ । ನಾವಳಿಯನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿಸಂ । ಭಾವಿಸಿದನುರುಕನಕವಸನಾಭರಣನಿಕರದಲಿ ॥ ಭೂವರನಬಹಳಾಧ್ವರಾಂಗಕೆ । ಜೀವ ಭೂತನುಕೃಷ್ಣನೆನಲಿ । ಸ್ನಾಪುದರಿದೆನುತಿರ್ದುದಖಿಳಾಮರಮುನಿಸ್ತೋಮ ॥ ೩ ॥ ಭದ್ರಮುಖವಿಭವದಲಿಭುವನಜ । ತುರ್ದ ಶದಜನದಣಿದುದೊಲಿದುಜ । ನಾರ್ದನನೆಕೊಡಲಗ್ರಪೂಜೆಯನದನುಕಾಣುತ್ತ ॥ ಎದ್ದನಾಶಿಶುಪಾಲನೇರಿದ । ಗದ್ದುಗೆಯನೊಡೆ ಹೆಯ್ದುವಿಸಾಸೆಯು । ಶಿದ್ದಿನಿಂದನುನುಡಿದಸಾಸಭೆಯೊಳಗೆಕೈನೆಗಹಿ ॥ ೫ ॥ ಕೇಳದಿರೆನೆರದಖಿಳಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲರೀಸಹದೇವ ನಾಡಿದ । ಬಾಲಭಾಷಿತವನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನಮುಷ್ಕೃತವ ॥ ಆಲಿಸಿದಿರ್ದವರಮುಖಕೆಗೋ । ಪಾಲನಾದನುಪೂಜ್ಯನಿದಕನು । ಕೂಲರಾದಿರೆನೀವೆನುತನಿಂದಿಸಿದನಾಚೈದ್ಯ ॥ ೬ ॥ ತರಳನೀಸಹದೇವನೊಲಿದಾ । ದರಿಸಿದರೆಗೋಪನನುಹರಹರ । ಹಿರಿಯರಿ ಗೆಮತಿಗೇಕೆಪಲ್ಲಟವಾಯ್ತುಕೃಷ್ಣನಲಿ ॥ ಹರಿಕೊಳುತಿದೆಜನನಿಕರಕಾ । ಹುರದನೇವಿಯದಂತಿರಲಿಮುನಿ । ಪರರುಮುಗ್ಧರೆ ನೀವಿದಕೆನಂಕೈಸಲೇಕೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಈರುಷಿಗಳೀವಿಪ್ರವರರೀ । ಭೂರಮಣರೀಸಕಲವಿದ್ಯಾ । ಪಾರದರುಶಿಗಳೀಸಮಾಗತ ಲೋಕಪಾಲಕರು ॥ ಸಾರತರಸಂಯಮತಪೋವ್ರತ । ಧಾರಿಗಳುನೆರದಿರಲುಗೋಪೀ । ಜಾರನಲಿವಂದ್ಯಾಭಿಮಾನವಿಶಿಷ್ಟತಾ ಯುಂದ ॥ ೮ ॥ ಧರೆಯಪುಣ್ಯಸ್ಥಳಗಳನುಪರಿ । ಹರಿಸಿಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನುಸಾ । ಗರದೊಳಗೆಮನೆಮಾಡಿಕೊಲುವನುದಸ್ಯು

ಮರ್ಗದಲಿ || ಧರಣಿಪರನಭಿಭವಿಸಿಪಾಪಾ | ಚರಿತದಲಿನಡೆವವನುರಾಜಾ | ಧ್ವರಕೆಯೋಗ್ಯನೆಹರಹರಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು ತನ
ಂದ ||೯|| ಹೀನಕುಲಸಂಜಾತನಾಶ್ರಮ | ಹೀನನಮಳಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವಿ | ಹೀನನಿಹಪರಲೋಕಗತಿಮತಿಹೀನಗುಣಹೀ
|| ಹೀನನಾಚಾರದಲಿಸುಕೃತವಿ | ಹೀನನುರುತರಬಾಹುಸತ್ವವಿ | ಹೀನಗೇನೆಂದಿತ್ತರಗ್ರಾರ್ಪಣವನಿದನೆಂದ ||೧೦||
ನುತಿರಲುಶಿವಶಿವಯೆನುತಚೈ | ದ್ಯನನುಚ್ಚೈವ್ರುತನೆರದಸುರಮುನಿ | ಜನವಿರಲುಮೌನದಲಿಕಿವಿಗಳಮುಚ್ಚಿಕೈಗಳಲಿ || ತನತ
ೆಗುಜುಗುಜಿಸಿಸಭೆಯಲಿ | ಕನಲಿದಾಸಹದೇವನೆದ್ದನು | ದನುಜಹರನಾಕ್ಷೇಪವನುಕೇಳುತ್ತ ಕಡುಮುಳಿದು ||೧೧|| ಏನೆ
ಪ್ರೊದುಷ್ಟನೆಗೃಹೀತ | ಶ್ವಾನಬಗುಳುವೆಕೃಷ್ಣನತುಳಮ | ಹಾನುಭಾವವನರಿವರಾರೊಳಗಾರುನೀನಿದಕೆ || ಜ್ಞಾನಸಂಯಮ
ರತಪ್ರೋನು | ಷ್ಠಾನವಂತರಿಗರಿದುಮಾಯಾ | ಮಾನಿನಿಯುಮೈವಳಿಯುಮತಿಗಿದುಗವ್ಯಾಕರವೆಂದ ||೧೨|| ಆರದೆಸೆಯಿಂದಾ
ಯ್ತುಋಷಿಗಳ | ಗೀಋಷಿತ್ವದಹಂಮೆಯಿದುಮೇ | ಣಾರುಕೊಡಲಾಯ್ತಾವಿಭವವೀಲೋಕಪಾಲರಿಗೆ || ಆರುಬೆಸದಲಿಜಗವ
ಾಳ್ವನು | ವಾರಿಜಾಸನಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ | ದಾರತೇಜದಲಖಿಳಜಗವನುಬೆಳಗುತಿಹರೆಂದ ||೧೩|| ತೊಳಲುತಿದೆಜಗವಾವನಂ
್ರಯು | ನೊಲಿಸಲರಿಯದೆಹಲವುಮಂತ್ರಂ | ಗಳಲಿವೈದಿಕಕರ್ಮನಿಕರಂಗಳಲಿದಾನದಲಿ || ಜಲಹುತಾಶನಸೂರ್ಯಮೊದಲಾ | ದ
ಘುದೈವಂಗಳಿಗೆದಾಸ್ಯವ | ನಲಸದೊಡರಿಸಿಪಡೆಯರಾವನದರುಶನವನೆಂದ ||೧೪|| ಒಲಿದುನೋಡಿದಡಬುಜಜಾವಳಿ | ಗೆ
ಂದಿಸುವನಾವನಲಿಮಿಗೆಮುಗು | ಳಲಸಿದಡೆಸಂಹಾರವಾವನಹುಬ್ಬಿನಾಟದಲಿ || ಸಲೆಜಗವಶಾಸಿಸುವನಿಗಮಾ | ವಳಿಗಳಾವನ
್ವಸದಿಂದು | ಜ್ವಲಿಸಿದವುನೀನಾರುಕೃಷ್ಣನನರಿವಡಕಟೆಂದ ||೧೫|| ಹುರುಡಿಸುವಡೆಲೆಹೊಹೆನೀನು | ತ್ತರವನರಿಯೆವ್ರಥಾ
ಯೋಗ | ಜ್ವರಗೃಹೀತನಲಾವಿವೇಕದಮಾತುನಿನಗೇಕೆ || ಬೆರಸಿಜಗವನುಕೊಲುವಕಾಲನ | ಚರಣರಜದಲಿನಿರ್ಮಿಸುವವು
| ಹರನನಾರೆಂದೆಲವೊಬಗುಳುವೆಪಾಪಿನೀನೆಂದ ||೧೬|| ಅರಿವರೇಮುನಿವರರುಸುರವರ | ರರಿವರೇಕಮಲಜಭವಾದಿಗ |
ರಿಯರೀರಾಜರ್ಷಿದೇವಋಷಿಪ್ರವರರರಿವರು || ಅರಿತೆನೀನೀಕೃಷ್ಣನಲಿಜಗ | ಕುರುವದೈವದಲಕಟಭಾರಿಯ| ಕೊರತೆಯನು
ರುಪಾಲನೀಸರ್ವಜ್ಞನಹೆಯೆಂದ ||೧೭|| ಏಕೆನಿನಗೀಕೃಷ್ಣನಾನಿದೆ | ಸಾಕುಳಸದಿರುಧುರಕೆತಾನೇ | ಸಾಕುಸೈರಿಸುಬಗುಳ
ರುಬಾಯುಂಟುನಿನಗೆಂದು || ಓಕರಿಸುತಿದೆಕಿವಿಗಳೀಜಗ | ದೇಕದೈವಹನಿಂದೆಯನುಕಡಿ | ದೋಕುಳಿಯನಾಡಿಸುವೆನಿದುಹೊ
ಲ್ಲತನಗೆಂದ ||೧೮|| ಹೊರವಡುವಡಲ್ಲಿಂದಪಾಪಿಯ | ನಿರಿವುದಾವಡೆಮೇಣುಜೀವವ | ತೊರದಪಕಟಕಟಾಯ್ತು ಪುಣ್ಯಾ
ವಣವಿದುತನಗೆ || ಉರುವದೈವದನಿಂದೆನರಕಕೆ | ನೆರೆಯಲಾಪೆವೆನಾಪೆನುತಮುಂ | ಜರಗಸಂವರಿಸುತ್ತನಿಂದನುವೀರಸಹ
ದೇವ ||೧೯|| ಲೇಸೆನುತನೆರದಖಿಳಜನವಾ | ರಾಶಿಕೊಂಡಾಡಿದುದುಸುರರಾ | ಕಾಶದಲಿಮಸಗಿದುದುದಾಗಲುಜಯಜಯ
ಧ್ವಾನ || ಸೂಸಿದವುಧರೆಗೆರಳಮಳೆಗಳು | ನೇಸರಿಳಿಹಂದದಲಿವಿದುರನ | ದೀಸುತದ್ರೋಣಾದ್ಯರಿದ್ದರುಸಾಧುವಾದದಲಿ ||೨೦||
ೀಳುತೆದ್ದು ಮಸಕಲಯಾಹವ | ಜಾಲಪಾಂಡವರುವರಭೂ | ಪಾಲತತಿಹಲ್ಲಣಿಸಿದವುಹಯರಥಗಜವ್ರಾತ || ಶೀಳುಶಿಶುಪಾ
ಕನಬಗುಳುವ | ನಾಲಗೆಯನಕಟಕಟನಿಂದೆಯ | ಕೇಳುವರೆಹರಹರಮಹಾಪಾತಕವನಿದನೆಂದ ||೨೧|| ಬಗುಳುವರೆಮ
್ರದನಾಯಸು | ಬಗವುದೇಕಲಿಸಿಂಹಕರುಣಾ | ಳುಗಳದೇವನುಕೇಳುತಿರ್ದನುಖಳದುರುಕ್ತಿಗಳ || ಬಗವನೇಸರ್ವಾತ್ಮಕನು
ೃ | ದೆಗೆಯದಾತ್ಮಾರಾಮಪರಯೋ | ಗಿಗಳಕುಲದಧಿದೈವವಿದ್ದನುಬಿಗಿದಮೌನದಲಿ ||೨೨|| ಕೆರಳ್ಪಿದರುಪಾಂಡವರುಸ್ಯಂ
ಯು | ರುರವಣಿಸಿದರುಯಾದವರಬಲ | ವಿರದೆಮೋಹರಿಸಿದುದುಕೇಕಯಭೂಮಿಪಾಲಕರು || ಬರಸೆಳದರಾಯುಧವಘನ
ಾ | ಗರದವ್ರೋಲ್ಗರ್ಜಿಸುತಸುಭಟರ | ಕರಿತುರಗನಿಕರದಲಿಸಂಕುಲವಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ||೨೩|| ಇರಲುಕಾಣುತಮೋ
ರದಪರ | ಬಲದಸಂಸಾಹವನುಘನಸಂ | ಗರಕೆಕೊಂಡನುಹರಿಗೆಕಡಿತಲೆಗಳನುಶಿಶುಪಾಲ || ಉರುಳಗಡಿವೆನುವೈನತೇಯನ |
ರಕೆಕದ್ರುಕುಮಾರಕರುಮೋ | ಹರಿಸಿತೇತಪ್ಪೇನೆನುತಕೆಲಬಲನನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೨೪|| ಏಳತೆದ್ದು ದುಚೈದ್ಯನೊಡನೆನೃ | ಪಾ
ಕರುಕೆಲರೊಂದೆಸೆಗೆಭೂ | ಪಾಲಕರುಕೆಲರಿದ್ದು ದುಭಯವಿರೋಧಭೀತಿಯಲಿ || ಕಾಳಗದಕಲಿಮನದಸುಭಟರ | ಜಾಲವನು
ಲಿಸುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನೆದ್ದನುತುಡುಕಿತೀವ್ರಮಹಾಸುದರ್ಶನವ ||೨೫|| ಸಿಡಿಲವ್ರೋಲುರವಣಿಪಖಳನನು | ಕೆಡೆಯೆಸುತ
ುರವೈರಿಚಕ್ರದ | ಲಿಡಲುಬಿದ್ದುದುತಲೆಧರಿತ್ರಿಗೆಸುರರುಘೇಯೆನಲು || ಎಡಬಲದಮಂನೆಯರುಹರದರು | ಪೊಡವಿಪತಿಗಳು
ೀವದಾಸೆಗೆ | ವೊಡನೆಬೆರಸಿದುದಾತನಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಕೃಷ್ಣನಲಿ ||೨೬|| ಬೆಳಬೆಳಗುತಭ್ರದಲಿಭುವನಾ | ವಳಿಗಳೀಕ್ಷಿಸಲಾ
ುರಾಂತಕ | ನೊಳಗೆಬೆರಸಿತುಶಾಪವನುಮೂರನೆಯಜನ್ಮದಲಿ || ಸಲೆತದಂಘ್ರಿಧ್ಯಾನಬಲದಲಿ | ಮುಳಿದುಮೇಣೊಲಿದಚ್ಯು
ತಂಘ್ರಿಗೆ | ಸಲಿಸಬಲ್ಲಡೆಭಾವವೇವರಮೋಕ್ಷಕರವೆಂದ ||೨೭|| ಅಂಜದಿರಿನೃಪರೆಂದಭಯಕರ | ಕಂಜವನುನೆಗಹುತ್ತನತ
ವಿ | ಪಂಜರನುಪುರವೈರಿಸಂತೈಸಿದನುಪರಿಜನವ || ರಂಜಿಸಿದುದಾಸ್ಥಾನಭೀತಿಯು | ಮಂಜುಹರದುದುಮತ್ತೆಭೂಪರೆ ; ಪ್ರಾಂ
ವೆಸೆದುಹುವಿಪ್ರಋಷಿದೇವರ್ಷಿಜನಸಹಿತ ||೨೮|| ಸಭೆಯಪೂಜಿಸಿದನುಮಹೀಪತಿ | ವಿಭವದಲಿಸಂತುಷ್ಟಿನಡದುದು | ತ್ರಿ

ಭುವನದಜನವನಿರನಸನ್ಮಾನದಾನದಲಿ ॥ ಪ್ರಭುತನವನೇನೆಂಬೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ | ಸ್ತುಭನದಾಸರಿಗೆನಲೆಸದುದು|೨೯ಭವದಾಪ್ರ
ಪಂಚಿಕ್ರಮಾಯು ಧ್ವರಮುಖವಿಭವ ॥೨೯॥ ಮುಂನನಳನಸುಷ್ವದಿಧರಣಿಪ | ರಾಂಸತಿಕೆಪೋಲುವದೆಧ್ವಜ | ನಾಂನ ...
ವನುನಮಾತಿದರುಂಟೆವರಮುಖನ ॥ ಧನ್ಯರಾರೀಪಾಂಡುಸುತರಿಂ | ದನ್ಯರೀತ್ರಿಜಗದೊಳೆಮ್ಮ ಪು | ಜನ್ಮದಭೂಷದಲಿತಂಗ
ಳಾತ್ತಿದರ್ಗದಖಿಳಜನ ॥೩೦॥ ಬಳಿಕನುಡಿದರವಭೃಥದವಂ | ಗಳನುಮಾಮುಜ್ಜಸನನಾಮುನಿ | ಕಾಲನ್ಯದಾಲಕರಂಬಬಾಂ
ಧವಧ್ವ್ಯಜನಸಹಿತ ॥ ಉಲಿವದುಂದುಭಿರಂಖಕಹಳಂ | ವಡ್ವನ್ಯದಂಗೋಕ್ಷರವಾಪಾರವ | ದೊಳಗೆಸುರನದಿ ಸುಮಳಪುಣ್ಯ
ಪವಿತ್ರಜಲದೊಳಗೆ ॥೩೧॥ ಸಂದಣಿಸಿದುದುಕೋದಿನೂಪರ | ನೃಂದವಾಭೂಪಾಲರತಪಿಯು | ರಂದಣಂಗಳುಕೂಡಿಸುಭಜವಾಸ
ಪ್ರತಪಣಿಸಿ ॥ ಸಂದಗಜರಥತುರಗಪತ್ತಿಗ | ಳಂದಸೇಲನಿಟ್ಟದೆಯುನಲುಜನ | ವೃಂದಕವಿದುದುವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಸಿತರರಂಜಿಸಲು ॥
ಕಾಣಿವದಾನುದಿಮೊಗಳುವರಸಂ | ದಣಿಸುಗಾಯಕವೇತಕರರಸಂ | ದಣಿಗಳತ್ತಿದಕ್ಕೆಗುಟಿಯನಪೆತಿರೋರಣಪವಳಿಯು ॥ ಅಣಿವ
ನದಿತಪ್ಪರದಗಗನಂ | ಗಣಕಿನೆಗಪಿಸನತ್ತಿಗೆಯುಸಂ | ದಣಿಮುಖಾಬ್ಧತವೆನಲುನೆರೆದುದುಯಾತ್ರೆನೃಪವರರ ॥೩೨॥ ಮುತ್ತಿ ...
ವಿದುಮವೇಲೆಸುಭಟರ | ಮುತ್ತಿಗೆಯುನುಡಿಸಿಯುಲಾಪುರು | ಷೆತ್ತನುನರಾಣಿಯರದಂಡಿಗೆಗಳುಸರಾಗದಲಿ ॥ ಕಿತ್ತ ...
ರೆನಪವಂತ್ರಿದಶವಿಗು | ಭಿತ್ತಿಗಳನಾಕ್ರಮಿಕಿಪಯುರಥ | ಮುತ್ತಗಜಘಟೆಗಳಲಿವಾರಾಂಗನೆಯರುಪವಣಿಸಿ ॥೩೩॥ ನೊಕಿದಪ್ರ
ದಂಡಿಗೆಗಳಕಂ | ತೀಕುಮಾರರವುತ್ಸ್ಯವುಳನ | ಕೇಕಯದ್ರುಪದನಾದಿಪೃಥ್ವೀಶ್ವರರರಾಣಿಯರ|ಲೋಕಸುದಿನಾಲ್ಕರಜನವನ
ದ | ನೇಕವೇಶನಲಾಯುತ್ತುಲಕ್ಷ್ಮಿಯು | ರೋಕುಳಿಯನಾಡಲಿಕೆನೆರದುದುನೃಪವಧೂನಿವಹ ॥೩೪॥ ಬಾಲೆಯರುತವ್ಯೊಳಗೆ
ಗೋರಸೆ | ತ್ಯಲಕುಂಕುಮಗಂಧಜಲದಲಿ | ಮೇಲೆವೆಡೆಯಪ್ಪಾಡಿದರುಸಾಂದ್ರಪರಿಪ್ರದಲ್ಲಿನರ ॥ ಲೀಲೆವಿಗೆಸ್ವೈದುನರಸತಿಯರ|
ಮೇಲೆಸಂಬಂಧಿನಿಯುಪೃಥ್ವೀ | ಪಾಲರರಸಿಯರೆಡಸನೆಯುದುಪಾಂಡವಸತೀನಿವಹ ॥೩೫॥ ವಲಯನೂಪುರಹಾರಮಣಿಕುಂ|
ಡಲನರಾಂಬರಕಲಿತಮಣಿಮೇ | ಖಲೆಗಳಲಿದಿವ್ಯಾನುಲೇಪನವಿದಿತವಿಭವದಲಿ ॥ ಚಲದಳಕನಿಕರದಲಿಘನಕುಚ | ಕಳಶಭಾ
ರಂಗಳಲಿಬಡನಡು | ಬಳುಕಲಾಡಿದರೋಕುಳಿಯುಲೊಪ್ಪಿರೆವಧೂನಿವಹ ॥೩೬॥ ಒಡನೆಪೊಯಪ್ಪಾಡಿದರುನಗುತಾ | ಮಡದಿ
ಯರುಸುದಿನಾರುಸಾವಿರ | ಬೆಡಗಲುನೆನೆಯಲುಸಾಂದ್ರಕಾಕುಮಗಂಧತೈಲದಲಿ ॥ ಬಿಡದೆಸುರರಥದಲಿಪೊಗಳಲು | ಪೊಡವಿ
ಪತಿಗಳವೇಲೆಮಾಜಗ | ದೊಡೆಯನಾಮುರವೈರಿಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರುಸಹಿತ ॥೩೭॥ ಭಾಪೆನುತಸುರಸತಿಯರೀಕ್ಷಿಸು |
ತಾಪರನುಪೂರುಷನನರಗುಣ | ರೂಪಲೀಲಾವಿಭವವನುನುನುಮಘನಸರಹತಿಗೆ ॥ ಧೂಪಿಸುತವ್ಯಾಮರದರೆನಲೆಲಿ | ಭೂಪ
ವಿಕ್ಷಮುನುಷ್ಯಸತಿಯರ | ತಾಪವನುತಾನೇನಬಂಣಿಪಬಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥೩೮॥ ನನದಪೀರೆಗಳೂಡಲಹತ್ತಿದ | ವನುಪಮಾಂ
ಗನೆಯರಿಗೆಮೆರವನ್ರ | ಘನಕುಚಕೋರುನಿತಂಬಬಿಬಂಗಳುವಿವಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ವನಿತೆಯರುನೋಡುವದುರಾತ್ಮರ | ಮನಕೆಸಂ
ಷೋಭನನುಮಾಡುತ | ಜನಿತವರನೋಕ್ಸವದಲಾಡಿದರೆಸೆಯಲೋಕುಳಿಯ ॥೪೦॥ ಜನನಿವಹಸಹಿತಮುರನದಿಯಲಿ | ಜನಪ
ನಾಚರಿಸಿದನುವರನು | ಜ್ಞನವನಾಯಾದವನ್ನಪಾಲಕದಂಬದುಬ್ಬರದ ॥ ಜನಸಹಿತಮುಕಾಂಭಜನವಾ | ಮನನುಹಾಪಾತ್ರ
ಗಳಿತರಾ | ವನತೆಯಲಿಸಂಪಂನಸುಕೃತಿಗಳಾದುದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೪೧॥ ವಿಂದುದಿವ್ಯಾಂಬರವಿಭೂಷಣ | ವೃಂದವನುನೆರೆಧರಿ
ಸಮಾಗಧ | ವಂದಿಗಳಿಗೊಲಿದಿತ್ತರತ್ನಾಂಬರವಿಭೂಷಣವ ॥ ಇಂದುಮುಖಿಯರುಸಕಲಯಾದವ | ನೃಂದವೇನೆಂಬೆನುಮುದ
ಭೃತ | ದಂಡವನುಸೂಪಾನವಾದುದುಸಕಲಜನನಿವಹ ॥೪೨॥ ಬಂದರರಮನೆಗಿರಪಿವೊಳಗುವ | ದುಂದುಭಿಯುಕಹಳೆಗಳ
ಸೂತರ | ವಂದಿಗಳಮಾಗಧರವೀಣಾವೇಣಾರವದೊಳಗೆ ॥ ಸಂದಸುರಗಂಧರ್ವಕಿಂನರ | ವೃಂದಕೈವಾರಿಸಲುಕುಂತೀ | ನಂದನ
ರುನಿಜವಿಭವದಲಿಭೂಪಾಲಜನಸಹಿತ ॥೪೩॥ ಬಳಿಕಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುದಾಸಂ | ಕುಲದಜನಸನ್ಮಾನದಾನಂ | ಗಳಲಿಪೂಜಿತ
ರಾಗಿಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜಯುಗಳವನು ॥ ಒಲಿದುಮನದಲಿಭಾವಿಸುತವಂ | ಗಳಮಹೋಪರಮೂರ್ತಿಯಲಿಮನ | ನಿಲಲುಸುರ
ಮುನಿಪಿತೃನಿಕರಗಂಧರ್ವಜನಸಹಿತ ॥೪೪॥ ಪೊಗಳುತ್ತೈದುದುದಾಲಯಕೆಮೂ | ಜಗದಜನತವತವಗೆಹರಿಪದ | ಯುಗ
ದಾಪದೆನಿಸ್ಪಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರಪಿರಿಯು ॥ ವಿಗಜ ರ್ದಶಭೂಪನದಲಿಕೀ | ರ್ತಿಗೆನಿವಾಸಕವಾಯು ಪರಪರ | ಬಗವದಾವ್ರ
ಚಿತ್ರನಾಗೋವಿಂದನೊಲಿದರಿಗೆ ॥೪೫॥ ಬಳಿಕೆಧರ್ಮಜನಖಿಳಬಾಂಧವ | ಬಲಸ್ವಪಾಲರನೊತ್ತವನುನೆರೆ | ಕಳುಹಿದಾಕಾರ
ರನಾವಾರಾಂಚಿಸ್ವಂಜಯರ ॥ ಬಳಗವನುಕೃಷ್ಣಾಬ್ಧಿವಿರಹಾ | ಕುಳಿತಹೃದಯುನುವಿನಹಲವನತಿ | ಗಳವ್ರುತಿರ್ದನುಬಿಡಲರಿ
ದಧಿಕಾನುರಾಗದಲಿ ॥೪೬॥ ಬಾದುದಿನಕಾರವನುಕುಂತೀ | ನಂದನನವರನ್ನಿರ್ಮಿತ | ಮಂದಿರದಲಸುರಾರಿಯಿರೆಪದಿನಾ
ಸಾವಿರದ ॥ ಇಂದುಮುಖಿಯರನೇಳದಲಿಯುವು | ನಂದನನುನಿಜಸತಿಸಹಿತಸಾ | ನಂದದಲಿಕುಳ್ಳಿರಲುಕಂಡನುಬಹಳವಿಭ
ದಲಿ ॥೪೭॥ ಕ್ಷಿತಿಪವಂದಿತಚರಣನಿರಲ | ಚ್ಯುತನಬಲವಂಕದಲಿವಾಮದ | ಲತುಳಬಲಭೀಮಾರ್ಜುನಾವುಳಯನುಳಿರಲಿ
ಲಿದು | ಸತಿಕಿರೋವಮಣಿಸ್ತ್ರಪದಸುಭೂ | ಪತಿಯುವಾವನಾಂಕದಲಿಕರತಳ | ಗತಸಿತವ್ಯಜನದಲಿಭಜಿಸುತ್ತಿರಲುನೆರೆಕಂಡ ॥೪೮

ಮುಂದೆದ್ರುಪದವಿರಾಟಸೃಂಜಯ | ವೃಂದವಾಕೈಕಯವಿದರ್ಭನೃ | ಪೇಂದ್ರರಿರಲೋಲಗದಲಾಪ್ತಪಸಾಯ್ತಮಂತ್ರಿಗಳ || ಸಂದಣಿಯಲೋಲಗಿಸಿಕೊಳುತಮು | ಕುಂದದಾಸವಶೇಷಬಾಂಧವ | ವೃಂದದಲಿರಂಜಿಸಿದನವಮರಾಧಿಪನನತಿಶಯಿಸಿ ||೪೯|| ಸುಳಿಗುರುಳಸೊಬಗಿಯರುನಿಡುಗಂ | ಗಳನಿತಂಬಿನಿಯರುಕುಚದ್ವಯ | ಕಲಶಭಾರದಕಾಂತೆಯರುಸುಸ್ಮಿತಮುಖಾಬ್ಜೆಯರು | ಸೆಳೆನಡುವಿನಬಳೆಯರುನೂಪುರ | ವಳಯಹಾರಾವಳಿಯರಚನೆಯ | ಲಲನೆಯರುರಂಜಿಸಿದರವನೀಶ್ವರನಬಳಿಯಲಿ ||೫೦|| ಎತ್ತಿದಛತ್ರಂಗಳನವಮುತ್ತಿನ | ಸತ್ತಿಗೆಯಸಂದಣಿಯಚಾಮರ | ದೊತ್ತುಗಳಮಣಿಕನಕದಂಡದಜಡಿವಧ್ವಜಾಳಿಯ || ಮುತ್ತಿಗೆಯಮೊಡಿಗೆಯಬೆಸನವಿ | ಯತ್ತಳದರವಿಕಿರಣಕಾಂತಿಯ | ನೆತ್ತಿಬೆಸುಡುವರತುನಕಾಂತಿಯಬೆಸದಿರಲುಕಂಡ ||೫೧|| ಸಾರಸಂಗ್ರಹಪ್ರೋಚ್ಚತುರ್ದಶ | ಭೂರಿಭುವನಾವಳಿಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ವಾರಿಧಿಯೆನಿಪ್ಪಾಮರಾಧೀಶ್ವರರವೈಭವದ || ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯದಪರಮತೇಜದ | ಮೇರೆಯೊಮರುಯಿಸುತಬಂದನು | ದೂರದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತಮಯನಿರ್ಮಿತಮಹಾಸಭೆಯ ||೫೨|| ಸಕಲಪೃಥ್ವೀಶ್ವರರಮಣಿಮಯ | ಮುಕುಟಕಾಂತಿಯಬೆಸೆಯಲಭುಜಾಂ | ಬಕನದಕ್ಷಿಣವಾಮಭಾಗಂಗಳಲಿಸಂದಣಿಸಿ || ಪ್ರಕಟಕೀರ್ತಿಗಳರಲುಧವರ್ಗ | ತ್ಮಕನವರಪನಿತಾಪ್ತನಾಯಕ | ನಿಕರವಿರಲೀಕ್ಷಿಸುತಬಂದನುಕೌರವನುಸಭೆಗೆ ||೫೩|| ಪಾಡುವರಸ್ತ್ರೀಗಳುವರನೃತ್ಯವ | ನಾಡುವಪ್ಸರಸೆಯರವರಾಗರ | ಬೇಡುಗಳಬಹುದೇಶಭೂಪಾನ್ವೀಕ್ಷಜನಾವಳಿಯ || ರೂಢಿಸುವಸುರಪತಿಯವಿಭವವ | ನೀಡಿಸುವಸಂಪನ್ನವಿಭವವ | ನೋಡುತನುಜರುಸಹಿತವಿಸ್ಮಿತನಾಗುತಿಂತೆಂದ ||೫೪|| ರಾಜಸೂಯಕ್ರತುವರವನಾ | ರಾಜವಾನ್ಯೈಶ್ವರ್ಯವನುಸುರ | ರಾಜತೇಜದಘನತೆಯಮರಾಜಾಧಿರಾಜನಲಿ || ಆಜನಾರ್ದನನೊಲವನೀಕ್ಷಿಸು | ತ್ತೋಜೆಗೆಟ್ಟುಮನೋವಿಷಾದಕೆ | ಭಾಜನನುತನಾಗುತ್ತೈತಂದನುಸುಯೋಧನನು ||೫೫|| ಅವ್ರುದರಿದೇಲೆಭೂಪಪರಿಷದ | ಸೇವಕರಿಗಿಡುಘನವೆತ್ತಣವ | ಲ್ಲಾವಿರಿಂಚಿಮಹೇಂದ್ರಮುಖ್ಯಾಮರರಪದವಿಗಳು || ಜೀವಭೂತರುಪಾಂಡವರುರಾ | ಜೀವಲೋಚನನಗೆನಲುಬಣ್ಣಿಸ | ನಾಪನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನುದಾರಲೀಲೆಗಳ || ... ... ||೫೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೭೮೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಭತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಾನಭಂಗ

ಸೂಚನೆ || ರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರವಿಭವವ | ಭ್ರಾಜಮಾನೈಶ್ವರ್ಯದಲಿನತ | ರಾಜಮೌಳಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನು
ರಂಜಿಸಿದನವನಿಯಲಿ ... ...

ಪದನು || ಜನಪಕೇಳಂತೆಸೆವಯಮನಂ | ದನನಸಭೆಯೊಪ್ಪವನುನೋಡು | ತ್ತನುಜಶತಪರಿವಾರದಲಿಸಂಪನ್ನವಿಭವದಲಿ || ಮನದೊಳಲಮಿಗಲಂದುದುರ್ಯೋ | ಧನನುನಡೆತರುತಾಸಭಾಗತ | ಜನದನೆಗೆಡೆಯಾದಪರಿಯನುಮತ್ತೆ ಕೇಳೆಂದ ||೧|| ಇಂದ್ರನೀಲದಬೆಸವನೆಲಗಟ್ಟೆಂದೆಡೆಯಲಿರೆಸಹಜಸಲಿಲವ | ದೆಂದುಸಂವರಿಸಿದನುಸೆರಗನುತಕ್ಕದಖಿಳಜನ || ಮುಂದೆಪುಷ್ಕರಣಿಯಮನೆಲಗ | ಟ್ಟೆಂದುಬಿದ್ದನುತೋರದವಸನದ | ಲಂದನಗೆಗೆಡೆಯಾದನಾನೋಡುವಸಭಾಸದರ ||೨|| ಜರೆದುನಗುತಿರಲಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಧರಣಿಪತಿದಿವ್ಯಾಂಬರಂಗಳ | ತರಿಸಿಕೊಡಿಸಿದನವಿಳರತ್ನವಿಭೂಷಣಾದಿಕವ || ಕುರುಪತಿಗೆಸಾಮದಲಿಬಳಿಕಾ | ದುರುಳದುರ್ಯೋಧನನುಮನದಲಿ | ಪರಿಭವದಭವಣಿಗೆಯಭಾವವಿಭೇದವನುತಳೆದ || ೩ || ಬಿದ್ದನೋಯನುನೃಪತಿನೀರಲಿ | ಬಿದ್ದನೊಂದನುಧರ್ಮನಂದನ | ನಿದ್ದೆಸೆಯವನಿತೆಯರಹಾಸ್ಯಮಹಾರವಂಗಳಿಗೆ || ಉದ್ಬಿದನುಮನದುತ್ಸವದಸೌ | ಹಾರ್ದವನುಬಾಂದವರಹೊರೆಯನು | ಹೊಡ್ಡದತ್ತಲೆಮರಳಿಕೌರವನೃಪತಿತೊರವಂಟ ||೪|| ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟನೃಪತಿರೋಷಮಣಿ | ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆನಿನ್ನಘನತೆಗೆ | ತಕ್ಕುದಲ್ಲವೆನುತ್ತಭೂಪನಮುಂಜರಗಹಿಡಿದು || ನಕ್ಕವನುತಾನೇತಕೀಹಂ | ಮಕ್ಕಳಲಿಗುಣದೋಷಸಂಗ್ರಹ | ಸಿಕ್ಕದಿರನೀನೆನುತಧರ್ಮಜಕರದನವನಿಪನ ||೫|| ಧರಣಿಪನನುಡಿಗೇಳದತಿದು | ರ್ಮರುಷದಲಿನೃಪನಿರಲುಮುರರಿಪು | ಕರೆಸಿದನುಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕಿಮುಖ್ಯರನುಕಳುಹಿ || ಉರಿವುತತಿರೋಷದಲಿಕೌರವ | ಧರಣಿಪತಿಕೈಕೊಳ್ಳದನಿಬರ | ಸುರವಣಿಸಿಹೊರವಂಟನೋಲಗದಿಂದನಿಜಗೃಹಕೆ ||೬|| ಅಕಟಕಟವಿಪರೀತವೆನುತಾ | ಸಕಲಜನಮರುಗಿದುದುನೃಪಕುಲ | ವಿಕೃತಿಗಿದುವೊಪಲಾಯ್ತುರಾಹಾಯೆನುತತನುತಮಗೆ || ವಿಕರಿಸುತಮನದೊಳಗೆದುಗುಡವ | ಮಕರಿಶಿರ್ದರ್ಪಕಾಣುತಬುಜಾಂ | ಬಕನುನಸುನಗುತಸುರದಿರ್ದನುಗೂಢಭಾವದಲಿ ||೭|| ಅರಸಕೇಳ್ಕಕ್ಷಣದಲಿಳಿದುದು | ಪರಮತೇಜದಪುಂಜವಾಭೂ | ಪರನಸಭೆಯುಗ್ರದಲಿನಾರಾಯಣನಮಹಾಧ್ವಾನ || ನಿರುತಕೇಳಲುಬಂದುದೆದ್ದುದು | ನೆರವಿನಾರದಮುನಿಪನೆಂದರಿ | ದಿರದೆಸಿಂಹಾಸನ

ವನಿಳಿದುದುಸಕಲನೃಪನಿವಹ ॥೮॥ ಇದಿರುಗೊಂಡನುಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ವಿದಿತಸಂಮೇಳದಲಿಮುರರಿಪು | ಮೊದಲಾಮುನಿ
ಕುಲಮಹೋತ್ತಮಮಿಹಿರಸನ್ನಿಭನ ॥ ಪದದಲೆರಗಿಪರಾರ್ಧ್ಯಮಣಿಪೀ| ಠದಲಿಪಾವನಕೀರ್ತಿಕುಳ್ಳಿರಿ| ಸಿದನುಭಕ್ತಸ್ನೇಹಸಂ
ಸಾರಿಕನುನಲವಿನಲಿ ॥೯॥ ಹರವಿರಿಂಚಿಮುನೀಂದ್ರವಂದಿತ | ಚರಣನಾಮುನಿವರನಚರಣಾಂ | ಬುರುಹದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಪುನ
ರಪಿಪಾಂಡವರುಸಹಿತ ॥ ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿಪೂಜಿಸಿ | ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮನನಾ | ನೆರೆದಸಭ್ಯರುಸಹಿತಸತ್ಕರಿಸಿದನು
ಮುರವೈರಿ ॥೧೦॥ ಬಳಿಕಧರ್ಮಜನಾಮುನೀಂದ್ರನ | ಲಲಿತಪಾವನಚರಣಯುಗದಲಿ | ಕಳೆವರವನೀಡಾಡಿಸ್ವಾಷ್ಟ್ಯಸ್ವಾಗ
ತೋಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಒಲಿದುಪೂಜಿಸಿಪುಳಕಜಲದಲಿ | ಮುಳುಗಿಭಾಗವತಾಂಗಸಂಗದ | ಸುಲಭಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪ್ಲುತನಾಗುತಿಂ
ತೆಂದ ॥೧೧॥ ಧನ್ಯರಾರೆನ್ನಂತೆಜಗದಲಿ | ಮಾನ್ಯರಾರೆಲೆಮುನಿಪಬಹಳಕ್ಕೆ | ಪೂರ್ಣವನೆಸುರವರಸಮಾರಾಧಿತಪದಾಬ್ಜವಿದು ॥
ತನ್ನಮಾಂಸಾಕ್ಷಿಗಳಗತಿಸಂ | ಪನ್ನವಾದುದುದರುಶನಕೆಮೈ | ದುನ್ನಿರೀಕ್ಷಾವಿಧಿಮನುಷ್ಯರಿಗೆಂದನಾಭೂಪ ॥೧೨॥ ಮು
ನಿಪನಿಮ್ಮಡಿಯಾಜ್ಞೆಯಲಿಸಂ | ಜನಿತವಾದುದುರಾಜಸೂಯದ | ಘನತರಾಧ್ವರವಿಭವವಲ್ಲದಡಾರುತಾನಿದಕೆ ॥ ಘನಕೃಪಾನಿ
ಧಿನೀನಲಾಯೆನು | ತನುಪಮಾಮಳಮುನಿಯಪದಯುಗ | ವನಜವನುಮಕುಟದಲಿಧರಿಸಿದನಧಿಕವಿನಯದಲಿ ॥೧೩॥ ಅರು
ಮತ್ತೀವರ್ತಮಾನವ | ಹೀರಮಣರೊಳಗಗ್ಗಳೆಯರತಿ | ವೀರರೆಂದೆನಿಸಿದಮಹೀಪತಿಗಳುಧರಿತ್ರಿಯಲಿ ॥ ಭೂರಿಕೀರ್ತಿಭು
ಜಾಬಲಾನ್ವಿತ | ರಾರುಕರುಣಿಸುಮುನಿಪಸಲೆಸಂ | ಚಾರಿಗಳಲಾನೀವುಭುವನಚತುರ್ದಶದಲೆಂದ ॥೧೪॥ ಎಂದಡುರುಗು
ಣಕುಮುದಕುಲಪೂ | ರ್ಣೇಂದುವಿನವರವಾಕ್ಸುಧೆಯನಿ | ಷ್ಯಂದವನುಸವಿಸವಿದುಕರ್ಣಪುಟಂಗಳಲಿನಲಿದು ॥ ಕಂಡೆರಗುಮು
ನಿನಾಥನೊಯ್ಯನೆ | ಮಂದಹಾಸದಲಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿ | ದ್ವಂದ್ವಗತಚಿತ್ತದಲಿಮಾತಾಡಿದನುನೃಪನೊಡನೆ ॥೧೫॥ ಕೇಳುಧರ್ಮಜ
ಕೌರವಾನ್ವಯ | ಮೌಳಿರತ್ನವೆಪೂರ್ವಪೃಥ್ವೀ | ಪಾಲರಲಿನಿನ್ನಂತೆಧನ್ಯರನಾರುಸುರವರರ ॥ ಓಲಗಕೆನ್ನೊಡೆಯಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ಲೋಲನೇಂನಿಂನಂಘ್ರಿಯುಗಳವ | ನೋಲಗಿಸುವನಲಾನಿರಂತರವೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೧೬॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಗಳಲಿಶೌರ್ಯೋ |
ದಾರರಾರೆಲೆತಂದೆಸಂಗರ | ಧೀರಧೀರರುಕೃಷ್ಣವಿಕ್ರಮದಾವದಗ್ಧರಲೆ ॥ ಭೂರಿಭೂಭಾರಾಘಕಾಲಸಂ | ಹಾರರಲ್ಲೆಕೃಷ್ಣಪ
ದಯುಗ | ಚಾರುಲೀಲಾಚರಿತರೆಂದನುಮುನಿಮಹೀಪತಿಗೆ ॥೧೭॥ ಓರ್ವನೇಭೂಪರೊಳುವಿಕ್ರಮ | ಗರ್ವಿತನುಸಾಲ್ವಾವ
ನೀಪತಿ | ದುರ್ವಿನೀತರದೇವನೀಭೂತಳದರಾಯರಿಗೆ ॥ ಸರ್ವರಿಗೆಬಲುಗೈಸಮುದ್ಧಚ | ತುರ್ಬಲಾನ್ವಿತನುರುಕೃಪಾನಿಧಿ |
ಶರ್ವನನುಭಜಿಸಿದನುಕಾಮಿಸಿಯಾದವರಜಯವ ॥೧೮॥ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತತನೂಜನತಿದು | ಷ್ಕರ್ಮರತನಾಹಂಸಡಿಬಿಕರ | ತಾನು
ನಾತ್ಮಭ್ರಾತೃಪಿತೃಮಣದಲಿಕಳವಳಿಸಿ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಮೂರುತಿಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿವಿ | ಕರ್ಮನನುನಿಶ್ಚೈಸಿನಾರಣ | ಕರ್ಮನನುತೊಡಗಿ
ದನುಯಾದವವೆನಿಸಲೀಜಗವ ॥೧೯॥ ಮಾಸಹಂನೆರಡಾಯ್ತುಮಾಯು | ಗ್ರಾಸದಲಿದುರ್ಮತಿಗೊಲಿದುಕೈ | ಲಾಸವಾಸಿಮ
ಹೇಶನಿತ್ತನುವರವನವನಿಪಗೆ ॥ ಭಾಸುರವೆನಿಪ್ಪೊಂದುಸೌಭವ | ಹಾಸನವನೀಯಾದವಾನ್ವಯ | ಭೀಷಣವೆನಿಪ್ಪದನುಕಾಮ
ಗವೆನಿಪಪುಷ್ಕರವ ॥೨೦॥ ತಕ್ಕವರವನುಸೆರೆಪಡೆದುಹುಡಿ | ಮುಕ್ಕನೆದ್ದನುಹರನಡಿಗೆಮೈ | ಯಿಕ್ಕಿವಿಶಾಲವಶೌರ್ಯಸಾಹಸ
ದುಬ್ಬಿನಲಿನಲಿದು ॥ ಸೊಕ್ಕಿಯಾದವರೊಡನೆಸಂಗ್ರಾ | ಮಕ್ಕೆಜೋಡಿಸಿಬಲವನವನೀ | ಚಕ್ರದಲಿಸಂನದ್ಧನಾಗಿಹನೆಂದನಾಮು
ನಿಪ ॥೨೧॥ ಎಂದಡಾಯಮಸೂನುಮನದಲಿ | ನೊಂದುಶಂಕಿಸಿನೋಡಿದನುಗೋ | ವಿಂದನಾನನಕಮಲವನುಕಡೆಗಣ್ಣಲ
ದನರಿದು ॥ ಮಂದಹಾಸದಲಸುರರಿಪುಯಮ | ನಂದನನಮೊಗನೋಡಿತಪ್ಪೇ | ನೆಂದುಬಗೆಯದೆಸುಂಮನಿದ್ದನುಲೆಕ್ಕಿಸದೆಖಳನ ॥
ಈತೆರದಲಿರುವರುಮಹಾತ್ಮರು | ನೀತಿಯಿಂದವಿಪತ್ತಿನಲಿನಿ | ರ್ಭೀತರಾಗಿಹುದಧಿಕತರದುಃಖದಲಿಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ॥ ಪ್ರೀತಿಯನುಮಾ
ಡದೆಮಹಾವಿ | ಖ್ಯಾತವಿಷಯಸುಖೋಪಭೋಗದ | ರೀತಿಸಂಪತ್ತಿನಲಿಸನುಮತಿಯಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥೨೨॥ ಇಂತುಭಕ್ತ
ಪ್ರೇಮಕರುಣಾ | ಕ್ರಾಂತಮತಿಸುರಮುನಿನಿಕರಸಂ | ಚಿಂತಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜನಿರೆಕುಂತೀಕುಮಾರಕರ ॥ ಅಂತಿಕದಲಾಸಾ
ಲ್ವನತ್ತಲು | ಚಿಂತಿಸಿದನಾಚೈದ್ಯಮಾಗಧ | ರಂತ್ಯವನುವರರಾಜಸೂಯದಸಂಪದವಕೇಳಿ ॥೨೩॥ ಯಾದವರುಪಾಂಡ
ವರವಿಭವ | ಕ್ಕಾದಿಭೂತರುರಾಜಸೂಯಮ | ಹೋದಯಕೆಮೇಣಾರುಪಾಂಡುಕುಮಾರರಾಗಿಸಲು ॥ ತೀದುದಿಂನೀನವರಶಿರಿ
ಮಂ | ಸಾದುದಾಗಲಿಕೃಷ್ಣನಸುವನು | ಸೇದುವೆನುಬಳಿಕೆನುತನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಮನದೊಳಗೆ ॥೨೪॥ ಕೇಳುಖಳನಾಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲ
ದ | ವೇಳೆಯಲಿಗೆಲಬಹುದೆನುತ್ತವೆ | ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟನುಸಾಲ್ವನೃಪನಾದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ॥ ಸಾಲತೋರಣನಿಕರವನುವನ | ಜಾಲ
ವನುಮುರಿಮುರಿದುಪುರವನು | ಧೂಳಿಪಟವನುಮಾಡಿದನುನಿಮಿಷಾರ್ಧಮಾತ್ರದಲಿ ॥೨೫॥ ಕಂಡುಸಾಲ್ವನೃಪಾಲಸೇನಾ |
ಮಂಡಲವನವಸಾನದಂದಿನ | ಖಂಡಸಾಗರದಂತೆಮೊಳಗುವಸುಭಟನಿಕರದಲಿ ॥ ಗಂಡುಗೆಡುವಭಟಾಳಿಯನುಗೊ | ಳ್ಮಂಡಿ
ಗೊಂಚಿಪಿನಕಫಯಕರ | ಪುಂಡರೀಕವಕ್ತ್ರೋರಿಶಂಬರವೈರಿಮಾರಾಂತ ॥೨೬॥ ಭಾರಿಸಿದುಪೆಡಬಲಕೆಸಾಂಬಾ | ಕ್ರೂರಸಾ
ತ್ಯಕಿಭಾನುವಿಂದಸು | ವೀರಗದಕೃತವರ್ಮಪೃಥುವಿಪೃಥುಪ್ರವೀರಕರು ॥ ಚಾರುದೇಷ್ಣಸುಧಾಮವರಶುಕ | ಸಾರಣಾಕ್ರ

ರುವೀರರಸೆದಲಿ । ಮೇರೆಯನುಮೀರಿಡರುಗಜರಥತುರಗನಿಕರದಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಕವಿಸಿದನುಖಳನಭ್ರದಲಿನಿಂ । ದಿವರಮೇಲೆ
ಮಹಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದ । ನಿವಹಧಾರಾವೃಷ್ಟಿಯನುತರುಗಿರಿಶಿಲಾದಿಕವ ॥ ಪವನವೇಗೋದ್ಧೂತಧೂಳೀ । ನಿವಹವೇಷ್ಟಿತವಾಯ್ತು
ದಶದಿಗು । ವಿವರವೆರಗಿದವಡಿಗಡಿಗೆಸಿಡಿಲುಗಳುಧರೆಯೊಳಿಯೆ ॥ ೨೯ ॥ ಕತಗಿಕಾದುವಖಿಳನವಮಾಯೆಯ । ಕಡುನಿರೋಧದ
ಲಖಿಳಜನಕಂ । ಗೆಡಲುಕಾಣುತ್ತೆಲ್ಲರಿಗೆಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಭಯ ವನು ॥ ಕೊಡುತರಥದಲಿನಿಂದುಚಾಪವ । ತುಡುಕಿಸಾಲ್ವನಮೇಲೆ
ಬಾಣದ । ಕಡಲಕವಿಸಿದನರಿಭಟನಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನುಕಡಿದು ॥ ೩೦ ॥ ತೀದುದಾತನಮಾಯೆಯುಬ್ಬಟೆ । ಯಾದವೋತ್ತಮಸಾ
ಲ್ವಭಟರಿಗೆ । ಬೀದಿಗಾಳಗವಾಯ್ತು ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ತಂಮೊಳಗೆ ॥ ಆದಿಯಲಿದೇವಾಸುರರುಸಂ । ಪಾದಿಸಿದರಣದಂತೆಭೀಕರ ।
ಮಾದುದುಭಯದುರಬಲದಸಂಗ್ರಾಮವೆದುಮಾಳಿಗಕೆ ॥ ೩೧ ॥ ಶಂಬರಾರಿಯುನಾಪ್ಯನೂನೆಂ । ದೆಂಬಸಾಲ್ವಾಮಾತ್ಯನರಿಭಟ ।
ನಂಬಿನೆಲಿಕಡುನೊಂದುಬೊಬ್ಬಿರಿದಾರ್ದುಯದುವರನ ॥ ಬೆಂಬಿಡದೆಗದೆಯಿಂದವಕ್ಷದ । ತುಂಬನೆರೆಗಲುಮರಡನಿತ್ತಣ । ಹಂಬಲ
ನುಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನುರುತರಗದೆಯಘಾಯದಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಕಾಣುತೊಡೆಯನಮೂರ್ಛೆಯನುತ । ತ್ರಾಣರಕ್ಷೆಗೆದಾರುಕಾತ್ಮಜ । ನೂ
ಣಯವನೀಕ್ಷಿಸಿಪರಥವನುಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿ ॥ ಜಾಣತನದಲಿತೆಗವುತಿರೆಸ । ತ್ರಾಣವಾದನುವೀರಸಮರ । ಕ್ಷೋಣಿಯಿಂದಪ
ಗಮಿಸುವನನಿಂತೆಂದನುರೆಮುಳಿದು ॥ ೩೩ ॥ ಅರುಕಲಿಸಿದರೆಲಪ್ರಸಂಗರ । ಭೀರುತನವನುನಿನಗೆಯಾದವ । ವೀರರಲಿಮುನ್ನಿ
ಲ್ಲದಪಯಶವಾಯ್ತು ತನಗಿಂದು ॥ ಸೇರಲಾಗದೆಮರಣತಂನಶ । ರೀರವಿದುಶಾಶ್ವತವೆಮಾಡಿದ । ಘೋರದುಷ್ಕೃತಕೇನನೆಂಬೆ
ನೆನುತ್ತಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥ ೩೪ ॥ ಪಾತಕಿಯೆನಾನೇನನೆಂಬೆನು । ತಾತನೊಡನಾಹವದಲಧಿಕ । ವ್ರಾತವನುನೆರೆಗೆಲಿದೆನೆಂಬೆನೊಶ
ತೃಕರಹತಿಗೆ ॥ ಸೋತೆನೆಂಬೆನೊವೀರವರಸಂ । ಜಾತರೊಳುತನ್ನಂತ್ರೆದುರ್ಮತಿ । ಸೂತಕೃತಕಲುಷಾತ್ಮರಾರೆಂದಳಲಿದನು
ವೀರ ॥ ೩೫ ॥ ಇಲ್ಲತಂನಲಿಕೊರತೆಧರ್ಮವ । ಬಲ್ಲೆನಾಹವನೊಳಗೆವೀರರ । ಬಲ್ಲಹನೆಬಸವಳಿದರಧಿಕರುರಕ್ಷೆಣೀಯುರ
ಲ ॥ ಬಲ್ಲಸಾರಥಿಗಳಿಗೆಕಲಿತನ । ವುಳ್ಳಡಿದುನೋಡೆನುತರಿಪುಭಟ । ನಲ್ಲಿಗಭಿಮುಖನಾಗಿಬಿಟ್ಟನುಸೂತನಾರಥವ ॥ ೩೬ ॥
ಬರವಕಾಣುತ್ತಾದ್ಯುಮಾನ । ಬ್ಬರಿಸಿಮೂರಂಬಿನಲಿಮನುಮಥ । ನುರವನೆಚ್ಚನುಮೆಚ್ಚಿದನುಯದುವೀರನರಿಭಟನ ॥ ಭ
ರವಸಕೆಬಳಿಕವನರಥವನು । ತುರಗಕೇತುಶರಾಸನಂಗಳ । ನುರುಳಿಗಡಿದನುನೋಯಿಸಿದನಾತನಶರೌಘದಲಿ ॥ ೩೭ ॥
ಮೊಳಗಿದನುಶಂಖವನುಪರಬಲ । ಜಲಧಿಯನುಬಾಣೌಘವಡಬಾ । ನಲನವದನಕೆತುತ್ತುಮಾಡಿದನೆಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಬಳಿ
ಕಸಾತ್ಯಕಿಸಾಂಬಮೊದಲಾ । ದಲಘುಭುಜಬಲರಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರ । ವಳಿಯಬಿರುಘಾಳಿಯಲಿತೂರಿದರರಿಭಟಾವಳಿಯ ॥ ೩೮ ॥
ಘಟ್ಟಗೆಡದವ್ರುಕಳನೊಳನೆಖಿಳ । ರಟ್ಟೆಗಳುಕಡಿಕಡಿದುಕಾಲನ । ಪಟ್ಟಣವತುಂಬಿದರುತುತುಕಿದರಮರನಾರಿಯರ ॥ ಮುಟ್ಟ
ಮುಂದಲೆಗಳನುಮಿಗೆಕಂ । ಗೆಟ್ಟುಸಾಲ್ವಬಲೌಘಭಯದಲಿ । ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡುದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಜೀವಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಕೆಗ
ದುನಿಂದನುಸಾಲ್ವನವನೊಗು । ಮಿಗೆಯಘನವಿಕ್ರಮದಶೌರ್ಯದ । ಸೆಗಳಿಕೆಗೆತೆಗದೋಡಿದುದುಪರಿವಾರವೇಣ್ವಸೆಗೆ ॥ ಜಗು
ಳಿದರುಪಟುಭಟರುಖಳರನು । ತಗುಳಿಮಿಗೆಬೆಂಬೊತ್ತಿಕಾಲನ । ನಗರಿಯನುಹೊಗಿಸಿದರುಕಾಪುಮಾದಿಗಳುಪರಬಲವ ॥ ೪೦ ॥ ಮ
ತ್ತೆಸಾಂಬನುಸೆದದುಸಾಲ್ವಾ । ಮಾತ್ಯನನುಕಾಲಂಗೆಸಲೆಕೈ । ವರ್ತಿಶಿದನಡೆವಟ್ಟೆಯಲಿತಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿಯನು ॥ ಕುತ್ತಿಕೆಡಹಿ
ದನಾವಿವಿಧ್ವನ । ನತ್ತಲಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೊಂದೆಸೆ । ಗತ್ಯಧಿಕರೋಷದಲಿಬಹುಯೋಜನವಬೆಂಬತ್ತಿ ॥ ೪೧ ॥ ಕೆರಳಿದನುಸಾಲ್ವಾವ
ನೀಶನ । ಭರವಸಿಕೆಬಯಲಾಯ್ತು ಸುಭಟೋ । ತ್ತರದಶೌರ್ಯಾರಣ್ಯಯದುವರವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯಲಿ ॥ ಮರಳಿದರುಯದುವೀರ
ರಾನಿಜ । ಪುರಕೆನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನವರ್ಗವ । ಪರಿಭವಿಸಲವರಳವೆಭೂಪೋತ್ತಮನೆಕೇಳೆಂದ ॥ … … ॥ ೪೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೬೭೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಎಂಭತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

—c() ಸಾಲ್ವ ಸಂಹಾರ ಕಥೆ. ()c—

ಸೂಚನೆ ॥ ವೀರಸ್ಯೈತ್ಯಾಭ್ಯುದಯಘನಕಾಂ । ತಾರದಾವಾನಲನುಕೊಂದನು । ದಾರಭುಜಬಲ
ಸಾಲ್ವನನುಸಂಗ್ರಾಮದಲಿಶೌರಿ ॥ … … …

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾಪಾಂಡುನಂದನ । ರುರೆತರಸ್ನೇಹಾನುಗುಣಿತ್ರೋ । ತೃರುಷಭಕ್ತಿಪ್ರಣಯಪಾಶಪರೀತನೆಂದೆನಿ
ಸಿ ॥ ಇರಲುಶಕ್ರಪ್ರಸ್ಥದಲಿಮುರ । ಹರನನಗಲಿಸುವಂತೆಮಿಗೆಮೋ । ಹರಿಸಿತವಶಕುನಂಗಳವನಿಯಲಭ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೧ ॥
ಬಳಿಕಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಬಂದನುಪರಮವಿರಹಾ । ಕುಳರನಪ್ಪಿಸುಹೂರದಲಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಬಾಂಧವರ ॥
ಮೊಳಗುವುರುನಿಸ್ಸಾಳಭೇರಿಯ । ಕಳಕಳಡವಂದಿಗಳಚಾತು । ರ್ಬಲದಬಹಳತೆಯಸೆಯಲಂದಾದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ॥ ೨ ॥

ಮುರಿದಬಹಳಾಟ್ಟಾಳಪುರಗೋ | ಪುರದಚೈತ್ಯದ್ರುಮನಿಕಾಯದ | ವರಮಹೋದ್ಯಾನದಪತಾಕಾತೋರಣಾವಳಿಯ || ಜರಿದಮಣಿಮಯಭಿತ್ತಿಗಳಸಾ | ಗರದಪೂರಿತದೀರ್ಘಿಕಾಪ್ರ | ಸ್ತರದನಿಜಪುರವಿಭವವನುನೋಡುತ್ತನಡೆತಂದ || ೩ || ಕರಮುಕ್ತವರ್ಮನನಿದೇನೆನ | ಲೊರದನವನಚ್ಯುತನ ಚರಣಾಂ | ಬುರುಹದಲಿ ತಲೆವಾಗಿಸಾಲ್ವನ ದುಶ್ಚರಿತ್ರವನು || ಮರುಳನನುಕೊಂದಲ್ಲಿದಿಂನೀ | ಪುರವಹೊಗೆನೆಂದಸುರರಿಪುಸಂ | ಗರಕೆಸಾಲ್ವನೃಪಾಲನನುಬೆಂಬೊತ್ತಿದನುಬಿಡದೆ || ೪ || ಕತಲಮಧ್ಯದಲಭ್ರಮಾರ್ಗವ | ನಡರಿಸೌಭದಲಖಿಳಸುಭಟರ | ಗಣಣದಲಿಖಳನಿರಲು ಹೊಗಳುವಸೂತಮಾಗಧರ || ಗಡಬಡಿಮಘನರವದಲಾಜಗ | ದೊಡೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತೆಲವೆಲವೊಕುಲ | ಗೆಡಿಕನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಹಳಚಿದನಸ್ತ್ರಪರುಷದಲಿ || ೫ || ಕಂಡನಾಖಳನಸುರಹರನು | ದ್ದಂಡತೀವ್ರಾಗಮನವನುಖತಿ | ಗೊಂಡನೆಲ್ಲಿಗೆಗಮನದುರ್ಭರಕಾರ್ಯವೇನೆನುತ || ಕೊಂಡುಬಡೆನೀಸೂತನಿಪನನು | ದಿಂಡುಗರಿದಡೆಸೆರೆಯೆನುತದೋ | ರ್ದಂಡದಲಿತಿರುಹಿಟ್ಟನುರುಶಕ್ತಿಯಲಿದಾರುಕನ || ೬ || ಭುಗಿಭುಗಿಲುಭುಗಿಲೆಂದುಕಿಡಿಗಳ | ನುಗುಳುತಧಿಕಜ್ವಾಲೆಗಳಲಿಳೆ | ಹೊಗೆಯದಶದಿಕ್ಕುಗಳನಾವರಿಸುತ್ತನಿಜಶಕ್ತಿ || ಗಗನದಲಿಬರುತಿರೆಲುಮುರರಿಪು | ನಗುತಬಾಣಂಗಳಲಿಹಿಂದಕೆ | ತೆಗಸಿದನುಶತಖಂಡವೆನಲದುಭೂತಮಹಾಯುಧವ || ೭ || ಮೀರುವರಿಭಟನುಮುಗುಳ್ಕಿಡಿ | ನಾರರಲಿಸೌಭವನುಹರಿಯಡೆ | ಯಾರಬೆಚ್ಚನುಕೊಚ್ಚಿದನುಖಳನೆಡಬಲದಭಟರ || ಓರುಗುಡಿಸಿತುಸಮರಸಂಭ್ರಮ | ಸೇರೆಯೋದುದುಶೌರ್ಯರಸಕಾ | ಹೇರಿದುದುಕೃಷ್ಣಾಸ್ತ್ರವನ್ನಿಯಲಾದುರಾತ್ಮಕನ || ೮ || ಅಕ್ಷಿಗಳುಕಿಡಿಗೆದರಿಜಗವನು | ಭಕ್ಷಿಸುವವೋಲ್ಕನಲಿಖಳಶರ | ಲಕ್ಷದಲಿಶಾಶ್ವತನಹಯರಥಸೂತಸಂತತಿಯ || ಪಕ್ಷಿರಾಜಧ್ವಜನನಾಕವ | ಲಾಕ್ಷನನುಮುಸುಕಿದನುನಿಮಿಷನಿ | ರೀಕ್ಷಿಸುವನಾಯಿತಸ್ತ್ರಜಲಧಿಯಲಖಿಳಯದುಸೇನೆ || ೯ || ಬಿಡದೆಖಳನಬ್ಬರಿಸೆಮುರಹರ | ನೆಡದಕೈಯಲಿಮೆರೆವಶಾರ್ಙವ | ಕೆಡೆಯಬೆಚ್ಚನುತೀವ್ರಶರನಿಕರದಲಿಕಡುಮುಳಿದು || ಪೊಡವಿಪತಿಕೇಳಾವುದೋಜಗ | ದೊಡೆಯನಂತಭುಜಾವವವನಿಗೆ | ಕೆಡೆದುದುನ್ನತಶಾರ್ಙಧನುಬೆರಗಾಯ್ತುಜನನಿವಹ || ೧೦ || ಶ್ರೀಯರಸನಂಗೈಯ್ಯಶಾರ್ಙವ | ಹಾಯುಧದಪತನದಲಿಬಿಟ್ಟುದು | ಬಾಯನಮರಕದಂಬಕಳವಳಿಸಿದರುದಿಗಧಿಪರು || ಹಾಯೆನುತಹಂಮ್ಮೈಸಿದುದುಯದು | ರಾಯಬಲಭೀತಿಯಲಿವೈರಿನಿ | ಕಾಯದಲಿಸಂಮಾನತಳೆತುದುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ||೧೧|| ಅಟ್ಟಹಾಸವಮಾಡಿನುಡಿದನು | ದುಷ್ಟನೀಮಹುಹಿದೆಯಲೆಂನೊಡ | ಹುಟ್ಟದರನಾಹಂಸಡಿಬಿಕರನಂನೆತಂಡೆಯನು || ಮುಟ್ಟದಿಹುದೇಪರರವಧೆಕೈ | ಯಿಟ್ಟತಿದೆಲಾಚೈದ್ಯನನುಬಲಿ | ಗೊಟ್ಟತಂನಯಸಖನನೆಂದಬ್ಬರಿಸಿದನುಸಾಲ್ವ || ೧೨ || ಮಾಗಧನುಸಖತನಗೆಭಿಕ್ಷುಕ | ನಾಗಿಕೊಲಿಸಿದೆಪಾಪಿಮರವೆಯ | ಲಾಗಲದಕೇನಾಯ್ತುಸಾಯರೆವೀರರಾದವರು || ಹೋಗಲೀವೆನೆಕೃಷ್ಣತೆಗವೆನು | ಮೂಗಿನಲಿತಂನವರಹರಿಬವ | ಬೇಗವಾಡದಿರೆಂದೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನುಸಾಲ್ವ ||೧೩|| ಹಂದೆನೀನಿದಿರಾಗಿಧುರದಲಿ | ನಿಂದೆಯಾದರೆಬಳಿಕಕಾಲನ | ಮಂದಿರವನೀಕ್ಷಣವೆತೋರುವೆನಂಜದೆಂನೊಡನೆ || ಮಂದಮತಿನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತಕಿಡಿ | ಲಂದದಲಿಗರ್ಜಿಸಲುನಗುತಮು | ಕುಂದನಾಶಾರ್ಙವನುಕೊಂಡಿಂತೆಂದನವರೊಡನೆ || ೧೪ || ತೋರಿಸಾದರೆನಿಂನಸತ್ವದ | ಸಾರವನುತಂನಿದಿರಲೇಪೋ | ವೀರರಿಗೆಬಲುಬಾಯಗಾಳಗವಿದುವೆಭಂಡತನ || ಅರುಭಟೆಯಂತಿರಲೆನುತದೈ | ತ್ಯಾರಿಜರದರಿಭಟನಕೊರಳಿಗೆ | ಕೂರಲಗಕೊಟ್ಟಿಗಿದನಾಕರ್ಣಾಂತವೆನೆಸೆಳದು || ೧೫ || ಏನಸೆಂಬೆನುತೀವ್ರಶರಸಂ | ಧಾನದಿಂದವೆಮುಂನವಂತ | ರ್ಧಾನಗತಿಯಲಿನಿಂದನಾಖಳನಂದುಪುರಸಹಿತ || ಏನಿದೇನಾಯ್ತೆನುತನಿಜಕ | ರ್ಣಾನುಗತಬಾಣದಲಿಕಂಡನು | ದಾನವರನಾಚೆಯಲಿಬೆಂಭಾಗದಲಿಗಿರಿನಿಭರ || ತಿರುಗಿಕಂಡನುತೀವ್ರಬಾಣೋ | ತ್ಕರಗಳನುದಾನವರಕೊಬ್ಬಿದ | ಕೊರಳಕದಳೀವನಕೆಜಗದಾಧಾರನುರೆಮುನಿದು || ಉರುಳಿದವುಶರಹತಿಗಳಲಿಸಾ | ಗರದೊಳಗೆದಾನವರಶಿರಗಳು | ಹೊರಳಿದವುಘನತರಕಬಂಧದನಿಕರದೊಡ್ಡಿನಲಿ || ೧೭ || ಕೆರಳಿನಿಜಬಲಭಂಗವನುಕಂ | ಡುರುತರಕ್ರೋಧದಲಿಖಳನ | ಬ್ಬರಿಸಿಬೆಂನಲಿಮತ್ತೆಸುರಿದನುಸರಳಬಲುಮಳೆಯ || ಉರುಪರಶ್ವಧಶೂಲಪಟ್ಟಸ | ಪರಿಘಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಗಳುಮೋ | ಹರಿಸಿದವುಯಾದವಮಹಾಭಟನಿಕರದೊಡ್ಡಿನಲಿ || ೧೮ || ಆರುಬಂಣಿಸಬಹುದುಸಾಲ್ವನ | ಘೋರಸಂಗ್ರಾಮವನುನೊಂದನು | ದಾರುಕನುಮಾಶಿವಡದುದಶ್ವಂಗಳುರಥಾಗ್ರದಲಿ || ಕಾರಮಳೆಗರವಂತೆಬಾಣಾ | ಸಾರಧಾರಾವೃಷ್ಟಿಯಲಿಯದು | ವೀರಬಲಕಾನೆಟ್ಟದೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ || ೧೯ || ತಿರುಗಿನಿಂದನುಮತ್ತೆಮುರರಿಪು | ಪರಬಲಾರ್ಜಿತನಿಜಬಲಾಬ್ಧಿಯ | ಪರಿಭವವನೀಕ್ಷಿಸುತಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಜರದು || ತಿರುವನೊದರಿಸಿತೀವ್ರಶಸ್ತ್ರೋ | ತ್ಕರದಬಿರುಘಾಳಿಯನುಬೀಸಿದ | ನರಿಭಟನಬಾಹಾಘಮೇಘವ್ರಾತದಲಿಬಿಡದೆ ||೨೦|| ಒಂದುನೂರೈನೂರುಸಾವಿರ | ಮುಂದೆನಮೆಯಲುಲಕ್ಷಕೋಟಿಗ | ಳೆಂದವಡದಭ್ರವನುಹೊಳೆದವಂಬುಗಳುಕವಿದು || ಸಂದಣಿಸಿದವುಸಾಲ್ವನೊಡಲಲಿ | ಸಂದಹಯರಥಸೂತಸೇನಾ | ವೃಂದದಲಿದೆಸೆಗಳಲಿಬಾಣವ್ರಾತಮಯವಾಗೆ || ೨೧ || ಬೆಳದಹೆಬ್ಬಳವನಕೆಕಾಲಾ | ನಳನುಕವಿದಂದದಲಿಮುರಹರ | ನಲಘುಬಾಣವ್ರಾತಕವಿದುದುಸಾಲ್ವನೆಡಬಲದ || ಖಳನಿಕರಬಾಯ್ಬಿರದುಬೀಳುವ | ತಲೆಗಳಲಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆಭೀತಿಯ |

ಬಲುಹುಮಿರದುದುನೋಳ್ಪಸುರಖೇಚರರಕಂಗಳಿಗೆ ||೨೨|| ಕುಲಗಿರಿಯುಮೋಹರಕೆಕವಿದುದೊ | ಕುಲಿಶಜಯುವೆಂಬಂತೆಸಾ
ಲ್ವನ | ಬಲವಕವಿಕವಿದಟ್ಟಕಡಿದಟ್ಟದವುಖಳನೊಳಗೆ || ನಳಿನನಾಭನತೀವ್ರಬಾಣಾ | ವಳಿಗಳಹಮುಹುವಿುಕೆಯುಲರಿಭಟ |
ರೊಳಗೆಸುಳಿದಾಡಿದವುಕೋಡಿದವಹಿತಬಲದಸುವ ||೨೩|| ತೆಬ್ಬನೊದರಿಸುತಡಿಗಡಿಗೆಹರಿ | ಯುಬ್ಬರಿಸುತುರುಸಿಂಹರವದಲಿ|
ಸರ್ಬಸುರರಿಗೆಪರಮಸಂತೋಷವನುಮಾಡುತ್ತ || ಪರ್ಬಶಶಿಯಂತೆಸಪಶಂಖವ | ನುಬ್ಬಿಸುತಪರಬಲಕೆಭೀತಿಯ | ಹಬ್ಬುಗೆ
ಯುಮಾಡಿದನುಮುರದನುಭುರಿಭುಜಬಲವ ||೨೪|| ಹರಿಯುಹರಿವರಶಾರ್ಙರವದು | ರ್ಧರಮಹಾಶಂಖಘೋಷರವದಲಿ | ಬಿರಿ
ದುದಾಖಳರೆದೆಕರತೋರಶ್ರವಣವೇದನೆಗೆ || ಮರಳಿನಿಂದನುಯೋಜನಾರ್ಧಾಂ | ತರದಲಧಿಕಕ್ರೋಧದಲಿಸಂ | ಗರಕೆರವಿಯಂ
ತೆಸನಗಗನದಸೌಭಮಧ್ಯದಲಿ ||೨೫|| ಕವಿಸಿದನುಮಾಯೆಯನುಮೋಹಿಸ | ಲವಿರಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಧಿಯನು | ತವಕದಲಿನಿಜ
ಯೋಗಮಾಯಾಧೀಶ್ವರನಮೇಲೆ || ಜವವಳಿವುತಕ್ರೂರನುಗ್ರಾ | ಹವಕೆಬಂದನುಚೇತಬೇಡಾ | ಹವವಿದಾರಿಗೆಹಿತವೆನುತ
ಬಿನ್ನವಿಸಿದನುಹದನ ||೨೬|| ಆಹುಕನನಿಕ್ಕಿದನುಹಿಡಿದದು | ಬೇಹವಸುದೇವನನುಬಹುವಿಧ | ವಾಹನಂಗಳುಶಿಲುಕಿದವುಗಜ
ವಾಜಿರಥನಿಕರ | ಆಹವದಲಿಂನೇನುಫಲನಿ | ರ್ವಾಹಿಸಿತುಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಪರರಿಗೆ|ಮೋಹವುಳ್ಳರೆಮರಳಿಮಾತಿಂಗಿಲ್ಲತೆರಹೆಂಡ|೨೭||
ಎಂದೆನುತ್ತಿರಲಸುರವೈರಿಯು | ಮುಂದೆಬಿದ್ದನುಬಿಗಿದಹೆಡಗುಡಿ | ಯಿಂದಬಳಲುತಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯುಲಂದುವಸುದೇವ || ನಿಂದುನ್ಯೆ
ವೆರಗಾಗಿದೇವಮು | ಕುಂದನೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲುದಾನವ | ವೃಂದಕವಿದುದುಶೂಲದಿಂದಿರಿವುತ್ತಯದುವರನ ||೨೮|| ಅಲಿಸುತಮು
ರವೈರಿಮಾನುಷ | ಲೀಲೆಯಲಿಮತಿವಿಳುಹಿಕರಣ | ವ್ಯಾಳವಿಷಮೂರ್ಛೆಯಲಿವಿಹ್ವಲನಾಗುತಡಿಗಡಿಗೆ || ಹೇಳಿದೇನೈತಂದೆಮು
ಡಿದಿರೆ | ಕಾಳಗದಲಾತ್ಮಜಹಲಾಯುಧ | ಲೋಲಸಾತ್ಯಕಿಸಾಂಬಕೃತವರ್ಮಾದಿಭಟರೆಂದ ||೨೯|| ಎನುತಕೆಲದಲಿನೋಡು
ತಕ್ರೂ | ರನನಕಾಣದಿದೇನೆನುತ್ತಿರೆ | ದನುಜಬಲದಲಿಸಾಲ್ವಮೈದೋರಿದನುಮುಂದೆಸೆಗೆ || ಕನಲಿಸುತಖಳನೆದ್ದನೀಕಿಂ | ನ
ನುಮರದಭರನಿನಗೆನಿಂಮ್ಮ | ಯ್ಯನನುನೋಡಾತಂದೆಮರಣವನೆಂದುಗರ್ಜಿಸಿದ ||೩೦|| ಸೂರೆಯೋದುದುನಗರಿಪಟ್ಟಣ | ಗಾ
ರರಳಿದರುಕಾದಿಹಲಧರ | ನೋರುಗುಡಿಸಿದನಿಳಿಗೆಮಡಿದರುವರಕುಮಾರಕರು || ವೀರಸಾತ್ಯಕಿಮುಖ್ಯಸುಭಟರು | ಜಾರಿದ
ರುಜವಪುರಕೆಮತ್ತಿದೆ | ತೋರುವೆನುನಿಂಮ್ಮಯ್ಯನವಸಾನವನುತಾನೆಂದ || ೩೧ || ಎಂದನಸುರಾರಾತಿಮನದಲಿ | ನೊಂದುಖ
ಳನಕತೋರವಕ್ಷದ | ಸಂದನೆರೆಗಿದನುರುಗದಾದಂಡದಲಿಕಡುಮುಳಿದು || ನೊಂದುದುರ್ಮತಿಮೂಗುಬಾಯಿಗ | ಳಿಂದನೊರೆನೆ
ತ್ತರನುಕಾರುತ | ಸಂದನಂತರ್ಧಾನದೆಡೆಗೆದುರಾತ್ಮನಳಿವಡದು || ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿಂನಾದಡೆನುತಡ | ಹಾಯ್ದುಭಟನಬ್ಬರಿಸಿಭ
ಟರನು | ಬೈದುಮುಂದಡೆಗೆಡಹಿದಾಶಕದುಂದುಭಿಯುತಲೆಯು || ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡಂಬರದಸೌಭವ | ನೈಯ್ದಿದನುರ್ಝಳಪಿಸು
ವಖಡುಗದ | ಕಯ್ದಿಕಾರನುತೋರಿದನುಸಾರಿದನುಪೌರುಷವ ||೩೩|| ಎರಡುಘಳಿಗೆಮನುಷ್ಯಲೀಲಾ | ಚರಣೆಗಳನನುಕ
ರಿಸಿವಿಹ್ವಲ | ಕರಣನಾದನುನಿತ್ಯಸಂವಿನ್ಮಯಸುಖಾತ್ಮಕನು || ತಿರುಗಿನೋಡಲುತೋರ್ಪದೈತ್ಯರ | ನೆರಪಿತಂನಿಜಪಿತೃಕಳೇಬ
ರ| ಹರಮುದರಿತನುಸಾಲ್ವಮಾಯೆಯುನೆಂದುಮುರವೈರಿ ||೩೪|| ಬಳಿಕನಿಮುಷಾಂತರಕೆಬಲುರವ| ತಳಿತುದೇಣ್ದೆಸೆಗಳಲಿನ
ಭದಲಿ | ಜಲದಪಟಲಮುಹೂರ್ತವೆನಲೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ || ಇಳಿದುದಪರಾಂಬುಧಿಗೆರವಿಮಂ | ಡಲಮಹಾಂಧತಮಿಸ್ರದಲಿಮು
ಗಿ | ಉಳಿದುಬೀಳಿದುದಂದುಹೆಮ್ಮರನುಡಿಯೆಬಿರುಗಾಳಿ ||೩೫|| ಶಿಲೆಯುಮಳೆಗಳುಕರದಮಾರಥ | ಚಲಿಸಿದಂತಿರೆಭೇಕಮೀ
ನಾ | ವಳಿಯುಮಸೆಬಹುಮಾಂಸಶೋಣಿತವಾರಿಧಾರೆಗಳು || ಇಳಿದವವನಿಗೆಕೀವುಕಿಸುಕುಳ | ಹೊಲಸುಮಸಗಲುಸಕಲದಿಗು
ಮಂ | ಡಲವನಂಡಲದಾಕಿದವುವಿಣ್ಮೂತ್ರವಾರಿಗಳು || ೩೬ || ಕಡಲುನೂಕಿದವಾಕಿದವುಬರ | ಸಿಡಿಲುಮಿಂಚುಗಳೆಂಟುದೆ
ಸೆಯಲಿ | ಖಡುಗಶೂಲವ್ರಾತವನುಬೀರುತ್ತಗಿರಿನಿವಹ || ಹೊಡಕರಿಸಿದವುಮೇಲೆಸಾಲ್ವನ | ತೊಡಕಿನಲಿಯಾದವರಘಡಕಂ |
ಗೆಡಲುಕಾಣುತಕೃಷ್ಣನುರೆಚಿಂತಿಸಿದನಡಿಗಡಿಗೆ || ೩೭ || ಮಾಯೆಯಿದುಸಾಲ್ವನದೆನುತಸಾ | ರಾಯಣನುಮನದೊಳಗೆವಿಜ್ಞಾ|
ನಾಯುತಾಸ್ತ್ರವನೆಸದುತೊಟ್ಟನುಶಾರ್ಙದಲಿತೆಗದು || ರಾಯಕೇಳರೆನಿಮುಷಮಾತ್ರಕೆ | ಮಾಯವಾದುದುಸಾಲ್ವನಿರ್ಮಿತ| ಮಾ
ಯೆಯಿದುಚಿತ್ರವೆವಶೀಕೃತಯೋಗಮಾಯನಲಿ || ೩೮ || ಮನದೊಳಾವನಚರಣಕಮಲವ | ನೆನದಡೀಜೀವರಿಗೆಭವಬಂ | ಧ
ನದದೃಢತರಯೋಗಮಾಯಾಭ್ರಾಂತಿಕೆಡವುದೆನೆ || ಜನಪಚಿತ್ರವೆಕೆಡುವುದೀಹುಲು | ಮನುಜಗಿನುಚರಕಪಟಕೃತಿಗಳು | ಚಿ
ನುಮಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಧಿಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃಷ್ಣನಲಿ ||೩೯|| ಮತ್ತೆಹಲಹಲಹಲಹಲಾರವ | ಹತ್ತುದೆಸೆಯುಲಿವೊಳಗಿದುದುಘನ|
ದೈತ್ಯಮೋಹರದೊಳಗದೃಶ್ಯಾಕಾರದಲಿನಭವ || ಎತ್ತಲೆತ್ತಲುಹಲಕಲಾರವ | ವತ್ತಲತ್ತಲುಶಬ್ದಭೇರಿಮ | ಹಾಸ್ತ್ರವನುತೆಗದೆ
ಸುತಲಿರ್ದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೪೦|| ಮೇಲುಜಗದಡಕಿಲಿಗೆಕವಿವಕ | ರಾಳಮುಖಕಲ್ಪಾಂತವನ್ಹಿ | ಜ್ವಾಲೆಯೋಗಗನಸ್ಥದೈ
ತ್ಯರಘಡೆಗೆಹರಿಶರದ || ಧಾಳಿಯೋಯೆನಲರಿಡತಬೆಗಳ| ತೋಳುಗಳಪಟುಭಟರುಕಡಲನು | ಹೊಳಿದರುಹೇರಾಳದಗಿವಟ್ಟೆಗಳ

ಘೋರದಲಿ ||೪೧|| ಅಡವಿಯನುಕಡಿವಂತೆಖಳರನು | ಕಡಿದುಬಿಸುಟನುಕೃಷ್ಣ ಶರಹತಿ | ಕೆಡಲಬಸುರಬ್ಬರಿಸಿನಾಲಕುದೆಸೆಯ ಲಕ್ಕಾಡೆ || ಕೆಡೆದುದಗಣಿತದೈತ್ಯಬಲಸಭೆ | ದೆಡೆಯಲಮರರುಘೋಷಿಜೀಯೆನು | ತಡಿಗಡಿಗೆಸುರಿವುತ್ತಲಿರ್ದರುಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ||೪೨|| ಕೂಡೆಸುರಮುನಿನಿವಹಸಂಸ್ತುತಿ | ಮಾಡಿದುದುನಭದೊಳಗೆನಾರದ | ನಾಡಿದನುಕೈವಾರಿಸುತಕೃಷ್ಣನಪರಾಕ್ರಮವ || ಕಾಡುವಂತಿರೆಸಾಲ್ವನನುಕೊಂ | ಡಾಡಲೇತಕೆದೇವಕೊಲ್ಲೀ | ಕೇಡುಗಗನಾಹವವಸಲಿದಿರೇಹೂಡೆನಿನಗೆನುತ ||೪೩|| ಇರಲುಸವನೆಂಬೊಬ್ಬದೈತ್ಯೇ | ಶ್ವರನುಜಗದೀಶ್ವರನಮೇಲ | ಬ್ಬರಿಸಿಕಿತ್ತುಮಹಾದ್ರಿಗಳಮೇಲಿಕ್ಕಲುರೆಮುನಿದು || ಹರಿಯನಾಹರಿರಥನನಾರಥ | ತುರಗನಿಕರವನಖಿಳಸೇನೆಯ | ನರವಪೋಲೊಡೆಗಡಿದವದ್ರಿನಿಕಾಯವೀಧರೆಗೆ ||೪೪|| ಎಚ್ಚವಜ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿಸಿಮುಷ್ಟಿಕೆ | ಕೊಚ್ಚಿದನುಗಿರಿಗಳನುಕೋಪದ | ಕಿಚ್ಚಿನಲಿಕಾಹೇರಿದಕ್ಷಿಗಳಲಿಮುರಧ್ವಂಸಿ || ಎಚ್ಚನಾತನತಲೆಯಗಗನಕೆ | ಕೆಚ್ಚಿಹಾಯ್ದುದುಬಾಣಖೇಚರ | ರಚ್ಚರಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತಲಿರ್ದರುಸಮರಸಂಭ್ರಮವ ||೪೫|| ತುಸುಕಿದನುಚಕ್ರವನುಮುರರಿಪು | ಕಡೆಗಣಿಸಿಸೌಭವನುಸಮರಕೆ | ಕಡೆಯೆನುತಕಲ್ಪಾಂತಸೂರ್ಯನಲಾಶತದ್ಯುತಿಯ || ತಡೆಯದಾಗ್ನೇಯದಲಿಮಂತ್ರಿಸಿ | ಬಿಡಲುಭುವನಚತುರ್ದಶವನವ | ಗಡಿಸಿನಡದುದುಚಕ್ರಸೌಭಸುರಾರಿಮುಖವಾಗಿ ||೪೬|| ಎಂಟೆನೇನನುದಿವ್ಯತೇಜದ | ತುಂಬನುಚ್ಚಿದಪೋಲುಧರಣಿಯು | ನಂಬರವನಾಕ್ರಮಿಸಿಕವಿದುದುಹತ್ತುದೆಸೆಗಳಿಗೆ || ಇಂಬುಗೆಟ್ಟುದುಮೇಲೆಭುವನಕ | ದಂಬಮಾತಾಳಾವಳಿಗಳೇ | ಳಂಬುಧಿಯತಳಮಳಲುಕಾದುದುಚಕ್ರದೂಷ್ಮೆಯಲಿ ||೪೭|| ಕಾದುದತ್ತಲುಕವಮಥನೆದೆಬಿಕಿ | ಯಾದುದಾಪರುಣೋದಕದಜಲ | ಜಾದತ್ರೊಡದಂತಾಯ್ತುಕಮಲಭವಾಂಡವಾಕ್ಷಣಕೆ || ಊದಿಜಗಗಳನುರುಹುವಾಕಾ | ಕೋದರೇಂದ್ರನಖತಿಗೆನೊರ್ಮ್ಮಡಿ | ಯಾದುದೆನಲುಸುದರ್ಶನಾಸ್ತ್ರಜ್ವಾಲೆಘೋಳಿಂಪಿಸಿತು ||೪೮|| ಉರಿದುದೋಜಗವೆನುತಸುರರಂ | ಬರದಲುರಿದರುಮೇಲೆಪುಷ್ಪದ | ಸರಿಮಳೆಯಸೂಸಿದರುಜಯಜಯಜಯತುಜಯಯೆನುತ || ಹರವಿರಿಂಚಸುರೇಂದ್ರಮುಖ್ಯರು | ಕರಪುಟದಭಾಳದಲಿನಮಿಸು | ತ್ತಿರಲುನಡದುದುಚಕ್ರವಾಸೌಭಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ||೪೯|| ಜೋಣಿಯಲಿಕಡಿವಡದುಬಿದ್ದುದು | ಬಾಣನಿಕರಾಭೇದ್ಯದೃಢನಿ | ಶ್ರಾಣವೆನಿಸುವಸೌಭವದುಸಾಗರದಮಧ್ಯದಲಿ || ಕೇಣಿತನಗಿದೆನುತ್ತವಿಬುಧ | ಶ್ರೇಣಿಪೊಗಳಲುಚಕ್ರಪಾಣಿಯ | ಪಾಣಿಯುತ್ತಲುಮರಳಿದುದುವೊಳಗುವಮಹಾಚಕ್ರ ||೫೦|| ಹೋಗಲದರಿಂದಾಯ್ತುಘಸರಥ | ದಾಗುಪೋಗಿನಧೊರೆಯೆನಿಲ್ಲನು | ವಾಗೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದುಘನತರಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ಬಾಗಿಕೊಂಡನುಗದೆಯನಭಿಮುಖ | ನಾಗಿಹರಿತರಲವನಕಡುಹನು | ಮೂಗಿನಲಿಬೆರಳಿಟ್ಟುಹೊಗಳುತ್ತಿರ್ದನಸುರಾರಿ ||೫೧|| ಅಹುದಸೈಸಾವಂನಲಿರಿವುದೆ | ಸಹಜಗುಣವೀರರಿಗೆನುತಘನ | ಮಹಿಮನಧಟನತಲೆಗೆಕೊಟ್ಟನುವರಸುದರ್ಶನವ || ಗಹಗಹಿಸಘನತೇಜದಲಿಘನ | ಮಿಹಿರರಡಗಲುಕಮಲಜಾಂಡದ | ಕುಹರವನುವೆಂಠಣಿಸಿನಡದುದುಭಟನಸಂಮುಖಕೆ ||೫೨|| ಕಳಚಿದುದುತಲೆಮುಕುಟಮಣಿಕುಂ | ಡಲಗಳಸೆಯಲುಧರೆಗೆಸಾಲ್ವನ | ಬಲದಲಾದುದುಬಹಳಹಾಹಾರವದನಿಘೋಷ || ಮೊಳಗಿದವುಭೇರಿಗಳುಹೂವಿನ | ಮಳೆಗಳಿಳಿದವುಧರೆಗೆವರಮಂ | ಗಳದಗೀತವಪಾಡಿದಣಿದಾಡಿದರುದೇವಿಯರು ||೫೩|| ಮರಳಿದನುಮುರವೈರಿರಿಪುಭಟ | ರಿರಿತದಲಿನುಗ್ಗಾದತಂನಯ | ಪರಮಯಾದವಬಲವನುರೆಕಾರುಣ್ಯದಲಿನೋಡಿ || ಕರುಣಿಸುತಸಂಜೀವನವನೆ | ಲ್ಲರಿಗೆಪರಿತೋಷದಲಿವಂದಿಗ | ಳುರವಣಿಯಕೈವಾರರವದಲಿಮೆರವನಿಜಪುರಕೆ ||೫೪|| ನೋಡಲಾದುದುಮುಂನಿನಂತಿರೆ | ಕೂಡೆಪುರರಚನೆಗಳುವಿಶ್ವವ | ಮಾಡುವಾತಂಗರಿದೆಮಾಯಾಧೀಶ್ವರೇಶ್ವರಗೆ || ಗೂಢನಿಜಚಿದ್ರೂಪನೀಪರಿ | ಷೋಡಶಸ್ತ್ರೀವರಸಹಸ್ರದ | ಲಾಡುತಿರ್ದನುಲೀಲೆಯಲಿನಿತ್ಯಾತ್ಮನವನಿಯಲಿ || ... ... ||೫೫||

ಅಂತು ಸಂ॥ ೮೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೫೨೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಭತ್ತ್ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನೃಗನ ಚರಿತ್ರೆ.

ಸೂಚನೆ || ನೀತಿವಿರಹಿತಕೌರವೇಂದ್ರ | ದ್ಯೂತನಿರ್ಜಿತಪಾಂಡುತನುಸಂ | ಜಾತರನುಕಂಡಸುರರಿಪು
ಮರಳಿದನುನಿಜಪುರಕೆ || ... ...

ಪದನು || ಒಂದುದಿನವಿಭವದಲಿಯಾದವ | ವೃಂದಸಹಿತಸುಧರ್ಮೆಯಲಿಗೋ | ವಿಂದನಿರಲೋಲಗಿಪನೃಪನಿಶ್ವರರಮಧ್ಯದಲಿ || ಬಂದನೊಬ್ಬನುವಿಪ್ರನಿವಿರಲಿ | ನಿಂದುಸನುಯವನೆಸಗೊಳಲನಡೆ | ತಂದನಾದೌವಾರಿಕನುದೇವಪ್ರೋಕ್ತಮನೆಹೊರೆಗೆ ||೧|| ಸಮಯವುಂಟೇಜೀಯವಿಪ್ರೋ | ತ್ತಮನುಬಾಗಿಲಲ್ಲೈದನೆನಲ | ಕ್ರಮವಮಾಡದೆಹೊಗಿಸುತಡೆಯದನುತ್ತಹರಿಬೆಸಸೆ || ಕ್ಷಮಿಸುವುದುತನಗೆನುತಕೈಮುಗಿ | ದಮಳಮತಿತಲೆವಾಗುತಿರಲಾ | ಕಮಲದೃಶನೋಲಗಕೆಬಂದನುವಿಪ್ರನೊಲವಿ

ನಲಿ ॥ ೨ ॥ ಮುರಮಥನನುಪಚರಿಸಿಪೊನವಿ । ಷ್ಟರವನಿತ್ತಾಗಮನಕಾರ್ಯವ । ನೊರೆವುದಾವುದುಕೃತ್ಯವೆನಗೆನಲೆರಗಿಚರಣದ
ಲಿ ॥ ಧರಣಿಯಮರನುನುಡಿದನೊಸರವ । ಪರಮಕರುಣಾರಸದಕಂಗಳ । ಲುರುದಯಾಸಾಗರನೆಚಿತ್ತೈಸೆನುತಕೈಮುಗಿದ ॥೩॥
ದ್ಯೂತವಿದ್ಯೆಯನಾಡಿಗೆಲಿದರು । ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರರುಪರಮಪಾವನ । ಮೂರ್ತಿಗಳನಾಪಾಂಡುಪುತ್ರರನಕಟಜೂಜಿನಲಿ ॥ ವಾ
ರ್ತೆಯನುನಿಂಮಡಿಗೆನಿರ್ಮಳ । ಮೂರ್ತಿತಂದೆನುದೇವವಿರಹವಿ । ಷಾರ್ತರನುಸಂತೈಸಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಬೇಕೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಕೇ
ಳುತವೆಕಾಹೇರಿದವೃಕಂ । ಶಾಲಿಗಳರೋಷಾಗ್ನಿವಿಕಟ । ಜ್ವಾಲೆಯಲಿನೋಡಿದನುದನುಜಾರಾತಿಕೆಲಬಲನ ॥ ಖೂಳದು
ರ್ಯೋಧನನಮೂಲೋ । ನ್ಮೂಲನಕೆಮೊದಲಾಯ್ತುನಡೆಭೂ । ಪಾಲರನುಸಂಭಾವಿಸುವೆನೆಂದೆನುತನಿಂದಿರ್ದ ॥ ೫ ॥ ದಾರು
ಕನಕೈವಿಡಿದುರಥವನು । ದಾರಕರುಣಿಗಳರಸನೇರಿದ । ನೋರಣಿಸಿದವುದಂಡಿಗೆಗಳರಸಿಯರಪರಿಜನದ ॥ ಶೌರಿದೇವಕಿ
ಮುಖ್ಯಯಾದವ । ವೀರವನಿತಾನಿವಹಪಾಂಡವ । ಧಾರುಣೀಪತಿದರುಶನಕೆಹೊರವಂಟನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೬ ॥ ಹಲವುಪ
ಯಣದಮೇಲೆಪಯಣದ । ಲಲಘುಮಹಿಮನುಪಾಂಡುಪುತ್ರರ । ಹಳುವವನುಕಾಮ್ಯಕವೆನಿಪ್ಪಮಹಾವನಾಂತರವ ॥ ಅಳ
ಲಿಗರನರಸುತ್ತಹೊಕ್ಕನು । ನಳಿನನಾಭನುನೆನೆವಮುನಿಮನ । ಗಳಿಗೆಲಕ್ಷಿಸಲರಿದದೆಂತುಟೊಪುಣ್ಯಪಾಂಡವರ ॥ ೭ ॥ ಕೇ
ಳಿದರುಪಾಂಡವರುಪರಮಕೃ । ಪಾಳುವಿನಪಯಣವನುಪರಿಭವ । ದೇಳಿಗೆಯಶೋಕವನುಮರೆದರುವಿಪಿನವಿಭ್ರಮದ ॥
ತೊಳ್ಳಿದುದುತನುಪುಳಕಬಹಳವಿ । ಶಾಲಮನದುತ್ಸವದರಸದಲಿ । ಹೊಳ್ಳಿದವುಕಂಗಳುಕೃತಾರ್ಥತೆವೆತ್ತುದಖಿಳಜನ ॥ ೮ ॥ ಧರೆ
ಗೆಮೈಯಿಕ್ಕುತ್ತಪಾಂಡವ । ಧರಣಿಪತಿನಡೆತಂದನಾಮುರ । ಹರನಪದದರುಶನಕೆಪರಮೋತ್ಸವದಭಾರದಲಿ ॥ ನರವೃಕೋದರ
ಯಮಳರೊಡಲನು । ಹರಹಿದರುಮೇದಿನಿಗೆದ್ರೌಪದಿ । ವರಸುಭದ್ರೆಯರಖಿಳವಿಪ್ರಸಮಾಜಜನಸಹಿತ ॥ ೯ ॥ ತನುಪಮುರದ
ಶುಕೃಷ್ಣಪದಯುಗ । ವನಜವನುದೂರದಲಿಕಾಣು । ತ್ತನಿಮಿಷಾಕ್ಷಿಗಳಾದರಾಸ್ವಾದಿಸುತತನ್ಮುಖವ ॥ ಜನಪರಡೆಗೆಡಹಶ್ರುಜಲ
ದಲಿ । ನನೆಸಿದರುತತ್ಪದವನವನತ । ಜನಪರಾಯಣನನಿಬರನುತಕ್ಕೈಸಿದನುತೆಗದು ॥೧೦॥ ಏನನೆಂಬೆನುಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಾ ।
ಧೀನತೆಯಲೀಲೆಯನುಯೋಗಿ । ಧ್ಯಾನನಿಷ್ಠೆಗೆಸಿಲುಕವಾವನಪಾದರೇಣುಗಳು ॥ ಆನತಪ್ರಿಯನೆಂಬಬಿರುದನು । ತಾನೆಪಾಲಿ
ಸಿಪಾಂಡುಪುತ್ರರ । ಕಾನನಕೆಮೈದೋರಿಮರುಗಿದನವರಪರಿಭವಕೆ ॥೧೧॥ ಉಚಿತಸತ್ಕಾರದಲಿಸಂಪ್ರಿಯ । ವಚನದಲಿಮಂ
ನಿಸುತಪೂರ್ವೋ । ಪಚಿತಕಥನಂಗಳಲಿಬಂದವಿತ್ಪರಂಪರೆಯ ॥ ಪ್ರಚುರಗುಣನಿಧಿಕೇಳಿಕರುಣಾ । ನಿಚಯನಯನಾಮೃತದಲ
ನಿಬರಿ । ಗಚಲಸುಖವನುಮಾಡುತಿರ್ದನುಕೃಷ್ಣನೋಲವಿನಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಬಂದುಕೃಷ್ಣನಚರಣಕಮಲ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ದರೆಬಿರಿ । ವಂದದಲಿಬಾಯ್ವಿಡುತಮುಳುಗಿದಳಂಘ್ರಿರಜದೊಳಗೆ ॥ ಇಂದಿರಾನನೆದ್ರುಪದಸುತೆಗೋ । ವಿಂದನಂಘ್ರಿಯನಶ್ರುಜಲನಿ
ಷ್ಯಂದದಲಿನಾದಿದಳುನುಡಿದಳುನಿಜಮನೋವ್ಯಥೆಯ ॥೧೩॥ ನಿಂನಸುಗಳೀಪಾಂಡವರುಗಡ । ಬಂನಬಡುವರೆಕೃಷ್ಣಬಹಳಕೃ
ಪಾರ್ಣವನೆಕೈಗಾಯ್ದೆಲಾಖಳನಿಕರಬಾಧೆಯಲಿ ॥ ತಂನವಮಾನಸ್ಥಿತಿಯನದನಬಿ । ವರ್ಣಿಸಲದೇಕೆನುಪಮಿತಚೈ । ತನ್ಯರೂಪಂ
ಗೆಂದುಕೆಂಬನಿದುಂಬಿದಳುಕರಳೆ ॥೧೪॥ ತುಡುಕಿದವಲಾಸರ್ಪರಾಜನ । ಹೆಡೆಯಮಣಿಗಳಗಿರಿಗಳೊಳ್ಳಗ । ಳಡರಿದವುಕೊಂ
ಡವನುನರಿಗಳುಸಿಂಹಪೋತಕವ ॥ ಕೆಡಹಿದವಲಾಕೃಷ್ಣನೀನೆನೆ । ಗೊಡೆಯನಾಗಿರಲಕಟಭಂಗವ । ಪಡಿಸಿದರುಕೌರವರೆನುತ
ಹಲುಬಿದಳುಪರಿಭವವ ॥೧೫॥ ತಂಗಿಸೈರಿಸುಸಾಕುಬಳಲಿದೆ । ಭಂಗವಿದುತಂನದುದುರಾತ್ಮರ । ಸಂಗಡಲಾವಿದ್ದೆವತ್ತಲುಸಾ
ಲ್ವನೆಂಬವನ ॥ ಹಿಂಗದಿಪ್ಪತ್ತೇಳುದಿನಯುಗು । ಪ್ರಂಗವರುಕಾದಿದರುಮುರಿದರು । ಮುಂಗುಡಿಯಲದುಕಾದಿಕೊಂದೆನುಬಳ್ಳಿಕೆ
ದಾನವನ ॥ ೧೬ ॥ ಎಂದುನಿಜವೃತ್ತಾಂತವನುಗೋ । ವಿಂದನಭಿವರ್ಣಿಸುತಕುಂತೀ । ನಂದನರನಾ[illegible]ದರಾಜನತನುಜೆಯ
ಸುತಿಳುಹಿ ॥ ಸೆಂದದಿವ್ಯಾಂಬರವಿಭೂಷಣ । ವೃಂದದಲಿಮಂನಿಸಿಸುಭದ್ರಾ । ನಂದನಾನುಜೆಯರುಸ[illegible]ಯಾತಾಭಿಮುಖನಾ
ದ ॥ ೧೭ ॥ ಭಜಿಸುತ್ತೈತರಲಖಿಳವಿಪ್ರ । ವ್ರಜಸಹಿತನಿಜಚರಣವನುಧ । ರ್ಮಜವೃಕೋದರಪಾರ್ಥಯಮಳರನಪ್ಪಿಸಂತೈಸಿ ॥
ತ್ರಿಜಗದಧಿಪತಿಬೀಳುಕೊಟ್ಟಂ । ಬುಜಮುಖಿಯನುಚಿತದಲಿಕಳುಹಿಸಿ ಸುಜನಸಂಸಾರಿಕನುಬಂದನುಮರಳಿನಿಜಪುರಕೆ ॥೧೮॥
ಅತ್ತಲಬುಜಭವಾಂಡಶತದು । ತ್ಪತ್ತಿತಾನೊಂದೀಕ್ಷಣದೆವ । ವೃತ್ತಿಯಲಿಮಗುಳ್ದಾಗಳೀಲಯವಹುದುಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ ॥ ಇತ್ತಲೀ
ಪಾಂಡವರಶಿರಿಯೆ । ಮತ್ತೆತಂನಯಶಿರಿವಿಪ[illegible]ವಿ । ಪತ್ತೆನುತಮರುಗುತ್ತಲಿರ್ದನುಮಾನದಲಸುರಾರಿ ॥ ೧೯ ॥ ದ್ವಾರಕಿಯಲಿ
ಹುದವರಮನೆಕಾಂ । ತಾರದೊಳಗಿಹುದಿವರನುನದದೆ । ಯಾರದಿತ್ತಂಡದಲಿಮನನೆರೆಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ॥ ಅರರಿವರೆಲೆಭೂಪ
ಕೃಷ್ಣನು । ದಾರಭಕ್ತಾಧೀನತೆಯಸಂ । ಸಾರವನುನೆನೆವುತ್ತಲಿರ್ದನುಪಾಂಡುನಂದನರ ॥ ೨೦ ॥ ಒಂದುದಿನಯಾದವಕು
ಮಾರರ । ವೃಂದವಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮುಖ್ಯರು । ಸಂದರೊಂದುಗವನಕೆನಿಜಲೀಲಾವಿಹಾರದಲಿ ॥ ಮುಂದುವರಿದುಪಿಪಾಸೆಯಲಿನ
ಡೆ । ತಂದರೊಂದುಸರೋವರಕೆಸಾ । ನಂದದಿಂದಿಳಿದರುಜಲಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿಕೂಪದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಇಳಿದ[illegible]ಕಂಡ[illegible]ಕೂಪದೊಳ
ಗೊಂ । ದಳಘುಸತ್ವವನಾಕುಮಾರರು । ಕುಲಗಿರಿಯಕೆಡಹಿದವೊಲಿರೆಕೃಕಲಾಸರೂಪವನು ॥ ಜಲವಿಹೀ[illegible]ಪಲಕಟಬಿದ್ದುದು ।

ಹೊಲಬುದಪ್ಪೀವಿಪ್ರಣಿಬೀದಿಗೆ । ಕಳದುಬಿಸುಡುವೆವೆನುತನೆಗಹಲುಮಾಡಿದರುಮನವ ॥೨೨॥ ಅಗಣಿತಾರ್ಭಕರಿಳಿದುತೆಗೆ
ದರು । ತೊಗಲಪಾಶಂಗಳಲಿಸತ್ವವ । ಬಿಗಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದಾರ್ದುಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದತವತವಗೆ ॥ ಮಗುಚಲಾರರುಮಗುಳು ಲಪ
ಸೆಂ । ಜಿಗವಿದೇನೆಂದೆನುತಹರಿದಾ । ಜಗದುದರಕೃಷ್ಣಂಗೆಬಿಂನಹಮಾಡಿದರುನಡುಗಿ ॥೨೩॥ ನುಡಿಯಕೇಳುತಕೇಳು
ತರರಿ । ದ್ವಿಪಿಮುತ್ತೋರಿಸೆನುತ್ತತಾನೇ । ನಡದನಲ್ಲಿಗೆಕರುಣಿಗಳವಾತಾರಮನಪ್ರೊಲಿದು ॥ ಮಡುವಿನಲಿತಾನಿಳಿದುಕಂಡ
ನು । ಕೆಡದಕೃಕಲಾಸವನುನಸುನಗು । ತ್ರಿಪದಕೈಯ್ಯಲಿತೆಗದುಬಿಸುಟನುಲೀಲೆಯಲಿತಡಿಗೆ ॥೨೪॥ ಆಮಾಕೆಂದವಿ
ಮಳಕರತಳ । ತಾಮರಸವನುಸೋಂಕಲಾಕ್ಷಣ । ಕಾಮಹಾಸತ್ವಾಕೃತಿಯಕುಶರೀರವನುಬಿಸುಟು ॥ ಸೋಮಸೂ
ರ್ಯನಲಸಮಾನವು । ಹಾಮನೋಹರರೂಪನಲಿಬಳಿ । ಕಾಮಹಾತ್ಮನುಬಂದುಬಿದ್ದನುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥೨೫॥ ದಣಿ
ಯೆನಾಲಿಸಿಹೊಗಳ್ದನುಮೈ । ದಣಿಯೆಹೊಗಳ್ದನಂಘ್ರಿಯುಗದಲಿ । ಕುಣಿದನಡಿಗಡಿಗೊಲಿದುತನುವನುತನ್ನಧನ್ಯತೆಗೆ ॥ ಪ್ರ
ಣಮನಿಸ್ತರುನಿಗಮಪಾರಾ । ಯಣರುಕಾಣರುತನಗೆನಾರಾ । ಯಣನದರುಶನವೀಕರಸ್ಪರುಶನವಿದೆಂತೆಂದ ॥೨೬॥ ಶಿರವ
ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನುಚರಣಪ । ಲೆರಗಿದಮರೋತ್ತಮನನಸುನಗು । ತರಿಯನವನಂದದಲಿಕೇಳಿದನವನಸಂಗತಿಯ ॥ ದೊರಕಿದುದುನಿ
ನಗೆಂತುಪೇಳೀ । ಸುರವರಾರ್ಚಿತರೂಪಮುಂನಿನ । ನರಕಿದೇಹವಿದೇತರಿಂದಾಯ್ತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨೭॥ ಹೇಳಬಹುದಿಂನೆ
ನಗೆನಿಂನಯ । ಮೂಲವೃತ್ತಾಂತವನೆನುತಶಿರಿ । ಲೋಲನರ್ಥಿಸಲೆಂದನಾತನುಕೈಗಳನುಮುಗಿದು ॥ ಹೇಳಲರಿವೆನೆಸಿಸಲೆಚರಾಚ
ರೆ । ಜಾಲಚೇತನಸಾಕ್ಷಿಯಾಜ್ಞೆಯ । ಮೇಲೆಬಿಂನವಿಸುವೆನುತಂನಯದುಷ್ಕೃತವನೆಂದ ॥೨೮॥ ಜ್ಞಾನಮೂರುತಿಚಿತ್ತವಿ
ಸನ್ನೃಗ । ನಾನುಹೆಸರಿಕ್ಷ್ವಾಕುಭೂಪನ । ಸೂನುಮುಂನಿನಜನ್ಮದಲಿವಿಖ್ಯಾತನವನಿಯಲಿ ॥ ಮಾನವೇಂದ್ರರಮಧ್ಯದಲಿಗೋ ।
ದಾನಕನ್ಯಾದಾನಪರಭೂ । ದಾನನೆಂಬಿವರೊಳಗೆವಿಶ್ರುತನಾದೆನಾನೆಂದ ॥೨೯॥ ಹೆಸರುಗೊಂಬರೆದಾನಿಗಳನೀ । ವಸುಧೆಯ
ಲಿತಾಮೊದಲಾನಿಂಮಡಿ । ಯಸಮಕರ್ಣಪಥಕ್ಕೆಬಾರದೆತಂನನಾಮವನು ॥ ವಸುಮತೀರಜವೆನಿತುತಾರಾ । ವಿಸರವೆನಿತೆನಿತಭ್ರಧಾ
ರಾ । ವಿಸರವೆನಿತಾಕಳನುಕೊಟ್ಟೆನುವಿಪ್ರರಿಂಗೆಂದ ॥೩೦॥ ಹೊಂನಕೋಡಿನಕೊಳಗಗಳವರ । ವರ್ಣರೂಪ್ಯದವಸ್ತ್ರಮಣಿ
ಸಾ । ವರ್ಣಭೂಷಣವೆಸೆಯೆಶೀಲಗುಣಾನ್ವಿತಂಗಳನು ॥ ಮಂನಿಸುತವಿದ್ಯಾತಪಸ್ಸಂ । ಪಂನರಿಗೆಬಡವರಿಗೆವಸ್ತ್ರಸು । ವರ್ಣ
ಭೂಷಣಸಹಿತಕೊಟ್ಟೆನುಕಪಿಲೆಗಳನೆಂದ ॥೩೧॥ ಧನವನಿತ್ತೆನಸಂಖ್ಯವೆನೆಗೋ । ಧನವನಿತ್ತೆನುಕಂನಿಕೆಯರನು । ಮನೆಯ
ನಿತ್ತೆನಮನೆಯುಮಪಿಮುಟ್ಟುಗಳಪರಿಕರವ ॥ ಘನಕುಟುಂಬದರಿದ್ರವಡಸಿದ । ಜನಕೆಗುರುಗುಣವಂತರಿಗೆಸಂ । ಜನಿತಸಶ್ರದ್ಧೆ
ಯುಲಿಸದನುಗ್ರಹಕೆಕೇಳೆಂದ ॥೩೨॥ ಇರಲಿರಲುತಾನಿತ್ತಭೂಸುರ । ವರನಪಶುವೆಂದೆಂನನಿಜಮಂ । ದಿರಕೆಬಂದುದುಬೆರಸಿ
ಹೊಕ್ಕುದುತಾನಗೋಕುಲವ ॥ ಅರಿಯದಾನದನಿತ್ತೆನಾಪಶು । ವೆರಸಿಮತ್ತೊಬ್ಬಮಳಧರಣೀ । ಸುರಗೆಬಂದುದುಕೇಡುತನಗ
ದರಿಂದಕೇಳೆಂದ ॥೩೩॥ ಕಂಡನಾಗೋಸ್ವಾಮಿಪಶುವನು । ಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಿರಲುತಂನದು । ಭಂಡಪೋಗದಿರೆಲವೊಕ
ಳ್ಳದುರಾತ್ಮನಿಲ್ಲೆನುತ ॥ ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರನುನೃಗನು । ದ್ದಂಡನೆನಗಿಂದಿತ್ತನಾನಿದ । ಕೊಂಡುಬಂದೆನುಬಣಗನೀನಾರೆಂದನಾ
ವಿಪ್ರ ॥೩೪॥ ಎಂನದಿದನೆನಗಿತ್ತನವನಿಪ । ತಂನದಿಹತನಗಿತ್ತನೆಂನದು । ತಂನದಿದನಾಬಿಡೆನುತಾಬಿಡೆನೆನುತತಂಮೊಳಗೆ ॥ ನಿ
ರ್ಣಯಿಸಲರಿಯದೆಸುಧರ್ಮವ । ನೆಂನಸಾರಿಗೆಬಂದರವರೀ । ಬಂನಬಡಿಸಿದಹದನವದನವಧರಿಸಿಕೇಳೆಂದ ॥೩೫॥ ಕೋಪದಲಿ
ತನಗೆಂದನೊಬ್ಬನು । ಭೂಪಮುನ್ನೆನಗಿತ್ತುದನುದ । ತ್ತಾಪಹಾರವಮಾಡಿಕೊಂಡೆಯುಶೈಪ್ರಲೋಭದಲಿ ॥ ಪಾಪನಿಂನಡೆನಲ್ಕೆ
ಕೇಳ್ದು । ಳಾಪವನುತಂನೊಡಲುಮಹದನು । ತಾಪವನ್ಧಿಯಲದ್ದುದೇನೆಂಬೆನುಮಹಾವ್ಯಥೆಯ ॥೩೬॥ ಭೂಸುರನಕಾಲ್ವಿಡಿ
ದುಕೊಡುವೆನು । ಗೋಸಹಸ್ರವನಕಟಬಿಡುವುದು । ರೋಷವನುನೀನೆಂದುಮುಂನಿನವಿಪ್ರನನುನುಡಿಪ ॥ ಸೂಸಿದನುಸಾರೆನು
ತಕಂಣಲಿ । ಕೇಸರಿಯನಿರದಾದ್ವಿಜನಹೊರ । ಬೀಸಿದನುಕಾಲ್ವಿಡಿದುಕೊಟ್ಟೆನುಲಕ್ಷಗೋಧನವ ॥ ಕೆಟ್ಟೆನೇವೆನೆನುತ್ತಪದದ
ಲಿ । ಥಟ್ಟುಗೆಡದೆನುನೋಡಿಕರುಣಾ । ದೃಷ್ಟಿಯಲಿಯಿನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವುದೆಂನನುನರಕಕೂಪದಲಿ ॥ ಮೆಟ್ಟಿಹೋಗದಿರರಿಯದಿತ್ತನಿ ।
ಕೃಷ್ಟಮತಿಯನೆನುತ್ತತಾಬಾ । ಯ್ಬಿಟ್ಟುಹೊರಳ್ದೆನಾಗದವರಿಗೆಕರುಣಲವಲೇಶ ॥೩೮॥ ಆರುಮಾಡೂದೇನ್ಯದೃಷ್ಟಾ ।
ಪ್ರರಬುಧಫಲವೈಸಲೇದ್ವಿಜ । ವೀರರೆಂನಲಿಬಿಸುಟುಹೋದರುಗೋಪ್ರದಾನವನು ॥ ತೀರಿತನಗಾಯುಷ್ಯಮಂತಕ । ನೂರನ
ರುಕೊಂಡೊಯಿದರೆಂನನು । ಸೂರಿಯನಸುತನೆಂಬೊಡನೆನಿಜಕರ್ಮಗತಿಗಳಿಗೆ ॥೩೯॥ ಆವುದನುಮುಂನುಂಬೆಸುಕೃತಫ ।
ಲಾವಳಿಯನೋದುಷ್ಕೃತವನೋ । ಭೂವರನೆಹೇಳೆನಲುಮುಂನವೆದುಷ್ಕೃತದಫಲವ ॥ ಸೇವಿಸುವೆನೆನಲೆಂದನಾನನು । ಭೂ
ವಿವರದಲಿಬೀಳೆನಲುಸುರ । ಸೇವಿತಾಂಘ್ರಿಯೆಘೋರಕೂಪದಿಬಿದ್ದೆತಾನೆಂದ ॥೪೦॥ ಕಂಡೆನಾಗಳಕೂಪದಲಿಮೈ । ಗೊಂಡ
ಕೃಕಲಾಸಾಕೃತಿಯನಾ । ಖಂಡಲಾರ್ಚಿತಚರಣಕಮಲನೆನಿಜಪದಾಂಬುಜವ ॥ ಕಂಡೆನಹಹಸುಹೃಷ್ಟಮುನಿಹೃ । ತ್ಪುಂಡರೀಕ
ಧ್ಯೇಯವನುನೆರೆ । ಕಂಡೆನೆಂನಯಪುಣ್ಯಫಲದಸಮಗ್ರತೆಯನೆಂದ ॥೪೧॥ ದೇವಭವದೀಯಾಂಘ್ರಿಕಮಲದ । ಸೇವಕರಸಂ

ಮಾನುಭಾವದ । ಲೀವಿವೇಕವಿದೆನಗೆಕೆಡದಿರ್ದುದುಭವಾಂತರದ ॥ ದೇವದೇವಾರಾಧ್ಯಚರಣಯು । ಗಾವಲೋಕನದಾಯುತ್ತ
ಧನ್ಯರ । ದೇವರಾರೆನ್ನಂತೆಮಾನ್ಯರುಭುವನದೊಳಗಿಂದ ॥೪೨॥ ಜಯನಮೋಗೋವಿಂದಗೋಪೀ । ಪ್ರಿಯಪರಾಯಣಪರ
ಮಕರುಣಾ । ಶ್ರಿಯನಮೋಗೋವರ್ಧನಾದ್ರಿಧರಾಖಿಳಾರಾಧ್ಯ ॥ ಜಯನಮೋಜಯಯೆನುತಮುನಿಗಣ । ಮಯುಮಹಾಮ
ಕುಟದಲಿಲಿಪ್ಸ್ಮೈ । ನಯನಕುಮುದಶಶಾಂಕನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡ ॥ ೪೩ ॥ ಎರಗಿಬಲವಂದೇರಿದನುಬರೆ । ಮಿರುಪದಿ
ವ್ಯವಿಮಾನವನುಸುರ । ವರರುಈಕ್ಷಿಸುತಿರಲುವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿಬಳಿಕಿತ್ತ ॥ ಮುರಹರನುನೆರೆದಖಿಳಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರರಿಗಾಪರಿಜನಕೆ
ಯಾದವ । ವರಕುಮಾರರಿಗಂದನನುಪಮಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥೪೪॥ ವಿಷವಲಾಬ್ರಹ್ಮಸ್ವವೆಂಬುದು । ವಸುಮತೀಶರಿಗಗ್ನಿಗಿ
ದುಜೀ । ರ್ಣಿಸದುವಿಷದಿಂದಧಿಕವಪ್ರತಿಕಾರವಿದುದಿಟಕೆ ॥ ನೊಸಲಕಂಣಮಹೇಶ್ವರಗೆಸ್ಸೈ । ರಿಸದುಮಿಕ್ಕಮನುಷ್ಯರಿಗೆಜೀ ।
ರ್ಣಿಸುವುದೇಕೇಳ್ವರೆನೃಗಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕನವಿಧಿಯ ॥೪೫॥ ಕೊಲುವುದಾವಿಷವುಂಡವರನೇ । ಕೊಲುವುದಿದುನಿರನುಜ್ಞೆಯಲಿಮೇ ।
ಣ್ಣಲುಗೆಯಲಿಕೊಳಲಾತನನುತಂದೆಯನುಪುತ್ರರನು ॥ ಬಲುಹುಬಲ್ಲಾಳ್ಕೆಯಲುಂಡಡೆ । ಕೊಲುವುದಿಪ್ಪತ್ತೊಂದುಕುಲವ
ನು । ಸಲೆಸಮಸ್ತಪುರಾಣಸಮ್ಮತವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೬ ॥ ಎನಿತುಹುಡಿಯನುಹೃತಧನರಕಂ । ಬನಿಗಳುಂಬವುಮೇದಿನಿಯ
ಮೇ । ಲನಿತುವರುಷಸಹಸ್ರನರಕಮಹಾರ್ಣವಂಗಳಲಿ ॥ ಜನಪರಾಗಲಿವಿಪ್ರರಾಗಲಿ । ಧನಪರಾಯಣವೈಶ್ಯರಾಗಲಿ । ಮನ
ದಸಂಶಯಬೇಡಯಾತನೆಬಡುವರವರೆಂದ ॥೪೭॥ ದತ್ತವಾಗಲಿಮೇಣುತನ್ನಿಂ । ದತ್ತವಾಗಲಿಮೇಣುಪರರಿಂ । ದುತ್ತಮದ್ವಿಜ
ವೃತ್ತಿಯನುಸಾಹಸದಲಪಹರಿಸಿ ॥ ಮತ್ತೆವಿಷ್ಠೆಯಹುಳುಗಳಾಗರು । ವತ್ತುಸಾವಿರವರುಷಹುಟ್ಟುವ । ರುತ್ತರಿಸಲರಿದಾಮಹಾ
ಪಾತಕವನವನೆಂದ ॥೪೮॥ ಬೇಡತನಗಾವಿಪ್ರಧನವದು । ಕೇಡುನೃಪರಾಯುಷಕೆಕೊಂಡಡೆ । ಮಾಡುವುದುರಾಜ್ಯಚ್ಯುತಿಯ
ನತಿಶಯಪರಾಭವವ ॥ ಮಾಡದಿರಿವಿಪ್ರಾಪರಾಧವ । ಮಾಡಲವರುಶತಾಪರಾಧವ । ನಾಡದಿರಿತನ್ನೊಡನೆತನ್ನವರೆಂದನಸುರಾ
ರಿ ॥ ೪೯ ॥ ವಂದಿಸುವುದೆನ್ನಂತೆವಿಪ್ರರ । ವೃಂದವನುಸಹಿತಾಘರಾಗಲಿ । ನಿಂದಿಸಿದಡಪರಾಧಿಗಳುನೆರೆದಂಡ್ಯರಹರೆನಗೆ ॥ ಎಂ
ದುಕರುಣಿಸಿಧರ್ಮವನುಸಾ । ನಂದದಲಿನಿತ್ಯಾತ್ಮದೇವನು । ಕುಂದಬಿಜಯಂಗೈದುಹೊಕ್ಕನುರಾಜಮಂದಿರವ ॥೫೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೬೭೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಭತ್ತ್ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬಲರಾಮನು ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಬಂದನಾಬಲಭದ್ರನಧಿಕಾ ; ನಂದದಲಿಗೋವಿಂದನಟ್ಟಲು । ನಂದಗೋಕುಲಕಾತ್ಮ
ಬಂಧುಜನಾನುರಾಗದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳೊಂದುದಿನಮುರರಿಪು । ಪರಿಮಿತದಲಾಳೋಚಿಸುತನಿಜ । ಶರಣಜನದಭ್ಯುದಯವನುಗೋವಿ
ಪ್ರಸುರಕುಲದ ॥ ಪರಮಸುಖಸಾಧನವನಾವಿ । ಷ್ಕರಿಸುವಂದವನದರೊಳಗೆಕಡು । ಕರುಣಿಗಳದಾತಾರನೆನೆದನುನಂದಗೋ
ಕುಲವ ॥ ೧ ॥ ಬೆಂದರೆಂನೆಯುವಿರಹಶಿಖಿಯಲಿ । ನಂದಗೋಪಯಶೋದೆಯರುನೆರೆ । ಹೊಂದಿದರಲಾಗೋಪಿಯರುತದ್ಗೋ
ತ್ರಬಾಂಧವರ ॥ ವೃಂದವನುನೆರೆತೊರೆದುತನ್ನೊಳ । ಗೊಂದಿದವರನುತೊರೆದೆನೆನ್ನವ । ರಂಡವನುನೆರೆತಿಳಿದುಬಾಹೋಗೆಂದನ
ಗ್ರಜಗೆ ॥೨॥ ಹಿಂಗಲರಿವೆನೆತನ್ನನೆನವವ । ರಂಗರಕ್ಷೆಯುಮಾಡಲೋಸುಗ । ವಂಗವಿಡಿದಿಹೆನೈಸಲೇತತ್ಪ್ರಿಯಹಿತಾರ್ಥದಲಿ ॥
ಸಂಗಿಯಾಗಿಹುದೆನ್ನಮನನಿ । ಸ್ಸಂಗವಾಗಿತರರಲಿಭಕುತಿಯ । ಹಂಗುಹಿರಿದೆನ್ನೊಲವನರುಹಿಸುಹೋಗುನೀನೆಂದ ॥೩॥ ಎನಲ
ಹುದುಮತ್ತೇನುದೇವಗು । ತನುವಿಡಿದುವರ್ತಿಸುವುದಾಶ್ರಿತ । ಜನಹಿತಾರ್ಥವೆನುತ್ತಮನದನುರಾಗಭಾವದಲಿ ॥ ಕನಕಮಯ
ರಥದಿಂದಬಾಂಧವ । ಜನವನೀಕ್ಷಿಸುವರ್ಥಿಯಲಿಬಂ । ದನುಹಲಾಯುಧನೊಲವುಮಿಗಲಾನಂದಗೋಕುಲಕೆ ॥ ೪ ॥ ಅಸಮ
ಗೋಧೂಳಿಯಲಿರಥಹಯ । ವಿಸರವಡಗಿಪವಾರೆಥಾಶ್ವದ । ಯಸಕಪಪಗತವಾಯುತುರುಗಳಬಹಳರಭಸದಲಿ ॥ ಮುಸುಕಿ
ಮೋರೆಯನೆತ್ತಿನೋಡುವ । ಪಶುಗಳನುನೋಡುತ್ತಮುದದಲಿ । ನಸುನಗುತಗೋಕುಲವಹೊಕ್ಕನುವೀರಬಲಭದ್ರ ॥ ೫ ॥
ಕೃಷ್ಣಚರಿತವನೊಲಿದುಪಾಡುತ । ಕೃಷ್ಣಮಹಿಮೆಯನೊಲಿದುಹೊಗಳುತ । ಕೃಷ್ಣನಾಮಾವಳಿಗಳನುಮನವೊಲಿದುಕೀರ್ತಿಸು
ತ ॥ ಕೃಷ್ಣವಾರ್ತೆಯಕೇಳ್ವಕರಗುತ । ಕೃಷ್ಣನನುನೆನೆದಳುವಗೋಪರ । ಕೃಷ್ಣವಲ್ಲಭೆಯರರವವನಾಲಿಸುತನಡೆತಂದ ॥ ೬ ॥
ಆರರಥವೈತಹಮಹಾತ್ಮನ । ದಾರೆನುತಹೊಂದೇರನೀಕ್ಷಿಸಿ । ವೀರತಾಳಧ್ವಜದಲರಿತರುರಾಮನೆಂಬುದನು ॥ ಚಾರಿದಸುವನು
ಕಂಡಕರಣ । ಸ್ಫಾರವೃತ್ತಿಗಳಂತೆಗೋಕುಲ । ನಾರಿಯರುನಲಿದ್ಯೆದೆನೆರದೈತಂದರಿದಿರಾಗಿ ॥ ೭ ॥ ಬಂದುತಲೆವಾಗಿದರುಚ

ರಣ। ದ್ವಂದ್ವದಲಿಕೆಲರಪ್ಪಿದರುಸಾ। ನಂದದಲಿಸತ್ಪ್ರೇಮಕುಶಲಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯಲಿ ॥ ಬಂದುಕಾಣಿಸಿಕೊಳುತಗೋಪರ ವೃಂ
ದವನುರಥದಿಂದಿಳಿದುನಡೆ। ತಂದನೊಪ್ಪುವನಂದಗೋಪಯಶೋದೆಯರಗೃಹಕೆ ॥೮॥ ಬಂದುಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಪ್ರ। ದ್ವಂದ್ವ
ದಲಿಕ್ರಲೆವಾಗಿರಲುಸಾ। ನಂದದಲಿಹರಸುತ್ತತೆಗೆದಪ್ಪಿದರುಹಲಧರನ ॥ ತಂದೆಬಾತಂನ್ಯಯಬಾಗೋ। ವಿಂದನಂಣನೆಬಾಯೆನು
ತ್ತಾ। ನಂದಗೋಪಯಶೋದೆಯರುಮೈದಡವಿದರುಬಿಡದೆ ॥೯॥ ಎರಗಿದನುವಿಪ್ರರಿಗೆಕುಲವೃ। ದ್ಧರಿಗೆಸತ್ಕೃತನಾಗಿಕುಳ್ಳಿ।
ರ್ದರುತರಪ್ರೇಮದಲಿಕುಶಲಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯಲಿ ॥ ಪರಿಹೃತಶ್ರಮನಾಗಿಕೃಷ್ಣನ। ಚರಿತಗುಣಪೀಯೂಷವನುವಿ। ಸ್ತರಿಸಿವಿ
ರಹಾರ್ತಿಯನುಕೆಡೆನೂಕಿದನುಬಾಂಧವರ ॥೧೦॥ ಕೇಳುತವೆತ್ರಪತವನೆಗೋಕುಲ। ಬಾಲೆಯರುಗೋವಿಂದನಡಯಾಗ। ಲೋ
ಲೆಯರುಹರಿತಂದರಾಹರಿಯಂಣನಂತಿಕಕೆ ॥ ಕೇಳಿದರುಕುಶಲವನುಹರುಷವಿ। ಶಾಲಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖಾಬ್ಜೆಯ। ರಾಲಿಸುತ
ಮನದೊಳಗೆಕೃಷ್ಣನುದಾರಲೀಲೆಗಳ ॥೧೧॥ ವಲ್ಲಭನೆಕೇಳೆವಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ। ವಲ್ಲಭನುತತ್ಪುರವಧೂಜನ। ವಲ್ಲಭನುಸುಖದಿಂದ
ಲಿರ್ದನೆಕೃಷ್ಣನೀಧರೆಯ ॥ ಬಲ್ಲಹರೆನಿಪ್ಪಖಿಳಪೃಥ್ವೀ। ವಲ್ಲಭರನಭಿಭವಿಸಿಸಾಧಕ। ಸಲ್ಲಲಿತಸತ್ಕೀರ್ತಿಪಾವನಕೀರ್ತಿಯೆಂದೆ
ನಿಸಿ ॥೧೨॥ ನೆನವನೈಪಿತೃಮಾತೃಬಾಂಧವ। ಜನವನೀಗೋಕುಲವನೀಗೋ। ಧನವನೀವೃಂದಾವನವಗೋವರ್ಧನಾಚಲವ।
ನೆನವನೈಪುರದಾಗಿನಿಜಪದ। ವನಜಸಂಶ್ರಿತೆಯರಸನಾಥೆಯ। ರನುಮುರಾಂತಕನೆಮ್ಮನೆಂದರುಕಾಂತೆಯರುಮರುಗಿ ॥೧೩॥
ತೊರೆದುನತಿಪಿತೃಮಾತೃಬಾಂಧವ। ಪತಿಸುಹೃತ್ಸಂಬಂಧಿಸುತರೆಂ। ಬುರುತರದಸಂಸಾರಸುಖಸಾಧನದಸಂಪದವ ॥ ತೊರೆದೆವಿ
ಹಪರಲೋಕವೆರಡನು। ಕರುಣವುಳ್ಳವನೆಂದುಕೃಷ್ಣನ। ಚರಣಕಮಲದಸಂಗಸುಖಲಾಭೈಕಲೋಭದಲಿ ॥೧೪॥ ಬಿಟ್ಟುಹೋ
ದನುನಮ್ಮನೀಕೆಳಿ। ಗಿಟ್ಟುವಿರಹಕೃಶಾನತಾಪದ। ಲಟ್ಟಿಯನುಬೀಸಾಡಿತಬೆಹೋಹಂತೆಮಧುಪುರಕೆ ॥ ಕೆಟ್ಟೆವಲ್ಲೆಕೃಷ್ಣನ
ಲಿಹುಸಿ। ಹುಟ್ಟಿದಂದೇನಂಬಿಜೀವವ। ನಿಟ್ಟುಜೀವಾಧಾರಮೂರ್ತಿಯಬೆಂದುಹಲುಬಿದರು ॥೧೫॥ ಮರದನೆಮ್ಮನುಕೃಷ್ಣನೆ
ಮಗಾ। ಮರವೆಯುಮಕರುಣಿಸನುತನ್ನಲಿ। ಮರುಗಿಮಾಡುವುದೇನುಬಲ್ಲವರಾರುಮನದಳಲ। ಮರುಳಲಾಯಲೆತಾಯೆ
ಮಾಡುವೆ। ಹರಿವನೀಗೆಸೀತುವನುನಂ। ಮರಕೆಯಲಿಫಲವೇನೆನುತಮರುಗಿದರುತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥೧೬॥ ಬೇಡಕೃಷ್ಣನಮಾ
ತನೀಹರಿ। ತೋಡುವೆವುಕಡೆಯಿಲ್ಲತಾಪವ। ಮಾಡುತಿವೆಲಾನಮ್ಮದರಕುಹರದಲಿಮರುಕಳಿಸಿ ॥ ಮಾಡುವುದುತಾನೇನುಚಿಂ
ತಿಸಿ। ಕೂಡಲರಿವುದೆಮನದೊಲವುಮಾ। ತಾಡಿನುತ್ತಿಂನೊಂದುವಿಷಯದಲೆಂದರಬಲೆಯರು ॥೧೭॥ ಎನುತೆನುಕೃಷ್ಣಸಜ
ಗನ್ಮೋ। ಹನವೆನಿಪಮೂರ್ತಿಯನುಸುಸ್ಮಿತ। ಜನಿತಮಧುರಾಳಾಪವೀಕ್ಷಣವಿಭ್ರಮಂಗಳನು ॥ ವನಿತೆಯರುನೆನ
ವುತ್ತನೆನವುತ। ಮುನಿಗಳಂದದಲಿರದೆಮರದರು। ತನುವನಿತ್ತರುಕೃಷ್ಣಹಾಹಾರಮಣಹಾಯೆನುತ ॥೧೮॥ ಅಳುವಸತಿಯರ
ಮನದತಾಪವ। ಹಲಧರನುಕಾಣುತ್ತವಿರಹಾ। ಕುಳೆಯರನುಕೃಷ್ಣಪ್ರಣೀತಸಂದೇಶಸೂಕ್ತಿಗಳ ॥ ತಿಳುಹಿತತ್ವವಿವೇಕಬುದ್ಧಿ
ಯ। ಬಲುಮೆಯಲಿಸಂತೈಸಬಂದೆನು। ಲಲನೆಯರಿರಾನೀತದರ್ಥದಲೆಂದುಬೋಧಿಸಿದ ॥೧೯॥ ಹಲವುಪರಿಯೊಳಲಾಶ್ಯವಂ
ತಕ। ದೊಳಗೆಕರುಣಿಸಿದರ್ಥವನುಮನ। ದೊಳಗೆಭಾವಿಸುತಿಹುದುಮರೆಯದೆಮಾಂಸದೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಬಳಕೆಸುಸ್ಥಿರವಲ್ಲಮಾಯೆ
ಯ। ಬಳೆಗೆವ್ಯಗವಾಗದಿರಿತಾನಿಂ। ಮೊಳಗಿಹನುಸರ್ವಾತ್ಮಕನುಚೈತನ್ಯತಾನೆಂದ ॥೨೦॥ ಗೋಪಿಯರಿರೀನಿಂಮಪ್ರೀತಿ
ನ। ಗೋಪರಿಲ್ಲವನಿಯಲಿತಂನನು। ತಾಪವಿಗುತದವಿಲ್ಲದೀವುದುತಂನನಿಜಪದವ ॥ ಓಪರಿಲ್ಲೆಂನಂತೆನೀವನು। ತಾಪವನು
ಮಾಡದಿರಿತಂನಲಿ। ಕೋಪವನುಕಾಂತೆಯರಿರಾನೆಂದೆಂನೊಡನೆಯಂದ ॥೨೧॥ ಎಂದುಸತಿಯರವಿರಹಶಿಖಿಯನು। ನಂದಿಸು
ತಸಂದೇಶಸೂಕ್ತಿಗ। ಳಂದಸಂತವಿಸುತ್ತಕೃಷ್ಣಕಥಾಕಥನದಿಂದ ॥ ನಂದಗೋಕುಲದವರಿಗಾಗೋ। ವಿಂದನಿದ್ದಂದದಲಿಪರಮಾ।
ನಂದವನುಮಾಡುತ್ತಲಿರ್ದನುವೀರಬಲಭದ್ರ ॥೨೨॥ ಎರಡುತಿಂಗಳನದರೊಳಗೆಸಂ। ಚರಿಸುತಿರ್ದನುಮರವಸಂತದ। ಶಿರಿ

ಬಲಭದ್ರನರಾಸಕ್ರೀಡೆಗಳು—ಕಾಳಿಂದೀಭೇದನ ಕಥೆ

ಯಸಂಭವಿಸುವವೃಂದಾವನವನಾಂತದಲಿ ॥ ಹರುಷದಲಿರಮಿಸುತ್ತಸತಿಯರು। ವೆರಸಿವಿವಿಧವಿಹಾರಲೀಲಾ। ಚರಣೆಗಳತೊ
ಪ್ಪಿದನುಸತ್ಕೃತನಾಗಿವಿಭವದಲಿ ॥೨೩॥ ಎಸವಬೆಳ್ದಿಂಗಳಲಿಗೋಕುಲ। ಶಶಿಮುಖೀಜನದೊಡನೆಬಹುವಿಧ। ಕುಸುಮಕು
ಟ್ಮಲಸುರಭಿಶೀತಳಮಂದಮಾರುತನ ॥ ವಸವಳ್ಳವತುಂಬಿಗಳಚೂತ। ಪ್ರಸರಚುಂಬಿತಚತುರಕೋಕಿಲ। ಪಿಸರದಲಿವೃಂದಾವನಾಂತ
ದಲಿಬಿದರುನಲಿದು ॥೨೪॥ ವರುಣನಾಜ್ಞೆಯಲರತಿಶ್ರಮ। ಹರವಮಾಡಲುಬಂದಳಾಸಂ। ಕರುಷಣನಸನ್ನಿಧಿಗೆಕಳುಹಲು
ವಾರುಣೀದೇವಿ ॥ ಸರಸದಲಿತದ್ವನದತರುಕೋ। ಟರದಲಾವಿರ್ಭವಿಸಿವನವನು। ಪರಿಮಳದಲದ್ದಿದಳುಹೊದ್ದಿದಳಂದುಹಲಧ
ರನ ॥೨೫॥ ಧಾರುಣೀರ್ದವಿಮಳದಪವನನ। ಗೋರಿನೊಳಗಾಯ್ತುನರವಮನವಮಧು। ವೀರನೈದ್ದಿದನದಘನಾಮಘುಘಾರೆ
ಬುದ್ದಿಜೀಗೆ ॥ ನಾರಿಯರುಸಹಿತಾರತಿಶ್ರಮ। ಮಾರಲಂಬಲಿರಣಿಯಕುಡಿಯಲು। ದಾರವಾತಿಕೈಯೊಡ್ಡಿಬಹಳವನೋನುರಾಗದ
ಲಿ ॥೨೬॥ ಹಾಡುವನುಮದವೇರಿವಧುಗಳು। ಗಾಡಿವನವನಗಳಲಿವಿವಿಧ। ಕ್ರೀಡೆಗಳಲೋರಂತರಾತ್ರೋಕ್ಷನ್ನವಿಹಾರದಲಿ ॥

ಆಡುವೆನುಕರಿಣಿಗಳಮಧ್ಯದೆ । ಲಾಡುಮೈಗಾವುಕದಪ್ರೋಲುಸ । ಗಾಢವಿಕ್ರಮನೀಕ್ಷಿಸುತನ್ಮೆಮಾನಿಕರುಹೊಗಳೆ ॥ ೨೭ ॥
ಮೊಳಗಿದವುದುಂದುಭಿಗಳಭ್ರದ । ಲಲಘುಜಯರವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗ । ಳೊಳಗೆಹೊಗಳುತ್ತಿರ್ದರಾಗಂಧರ್ವಕಿಂನರರು ॥ ಲಲಿತ
ಗುಣವಿಕ್ರಮಪಬಿರುದಾ । ವಳಿಗಳನುಸುರಸತಿಯರೊಡನೊಡ । ನೊಲಿದುಪಾಡುತಭಜಿಸುತೈಕರಲಾಡಿದರುನಲಿದು ॥ ೨೮ ॥
ಪರಿಪರಿಯಕೇಳಿಗಳಲಿಂತಾ । ವರವಧೂಜನಸಹಿತವಿಹರಿಸ । ಲುರುತರಶ್ರಮದಿಂದೆಜಲಕೇಳೀವಿನೋದವನು ॥ ಸುರವಿನು
ತಚರಿತ್ರನರ್ಥಿಸಿ । ಕರೆದನಾಯಮುನೆಯನುಬಾರದ । ಡರಿಮಥನನಾಸದಿಯಲಧಿಕಾಮರುಷವನುತಳೆದ ॥ ೨೯ ॥ ಅ
ಕ್ಕಟೀನದಿವಿಮಾರಿದಳುಮನ । ಸೊಕ್ಕಿಕರೆದಪೆನೆಂದುಮಾತನು । ಲೆಕ್ಕಿಸದೆಶ್ರಂನಾಜ್ಞೆಯನುಹರಹರಮಹಾದೇವ ॥ ಕಕ್ಕಲಿತೆ
ತಾನೇಕೆಟೀವವ । ಜಕ್ಕಲಿಸುವೆನೆನುತ್ತನೇಗಿಲ । ನಿಕ್ಕಿದನುನದಿಗಖಿಳಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಜಡಿದು ॥ ೩೦ ॥ ಹೋಹೆನೀನೆಲ್ಲಿ
ಗೆದುರಾತ್ಮೆಮ । ಹಾಹಿತಳ್ಳಾಗ್ರಜನನರಿಯಾ । ಬಾಹುಬಲವನುಬರಿದೆನೆಚ್ಚಿಸಲೇಕೆವನಿತೆಯಲಿ ॥ ಆಹಗರ್ವವಿದೆಂನೊಡನೆನಿ ।
ರ್ವ್ಯಾಹಿಸಿತೆಫಡಫಡಯೆನುತಕಡು । ಗಾಹತಳದವ್ರುಕೆಂಗಳತಿಶಯರೌದ್ರಮುಖನಾದ ॥ ೩೧ ॥ ಫಡಬಣಗೆಬಾಡದಿರೆದಿಗುಬಲಿ ।
ಗೊಡುವೆನಿದೆನೋಡೆನುತಘುಡುಘುಡು । ಘುಡಿಸಿಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಬಲನೆಳೆಯೆನೇಗಿಲನು ॥ ಕಡಲುವ್ರೊಮೊಗವಾಯ್ತು
ಹೆಂಮರ । ನುಡಿಯೆಘುಳುಘುಳುಘುಳುನಿನಾದದ । ಲಡವಿಜಲಮಾಯವಾದುದೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ ॥ ೩೨ ॥ ಕೊಲ್ಲದಿರು
ಕೊಲ್ಲದಿರುಪಹೋಹೋ । ಚೆಲ್ಲದಿರುವದನದವಿವೇಕವ । ದೆಲ್ಲಿಯದುಹೆಂಗಸಿಗೆಮುನಿವರೆಮಾನ್ಯರಾದವರು ॥ ಬಲ್ಗೆನೈನಿಂನೊಂ
ದುಕಿರಡಲಿ । ಮೊಲ್ಲೆಯರಳೀಭುವನಶತಕೈ । ವಲ್ಯನಾಥನೆಕರುಣಿಸೆಂದಳುಯಮುನೆಮೈದೋರಿ ॥ ೩೩ ॥ ಬಿಡುಬಿಡೆಂನನು
ದೇವೆನುತನಡ । ನಡನೆನಡುಗುತಭೀತಿಯಲಿತಂ । ನಡಿಗಳಲಿತಲೆವಾಗಿಬಿದ್ದಿರಲಧಿಕಕರುಣದಲಿ ॥ ತಡೆಯದಭಯವನಿತ್ತುಬಿಟ್ಟ
ನು । ನಡೆಯೆನುತನದಿಯನುವನಕೆಕಿರಿ । ದೆಡೆಯನೆಳದುಹಲಾಯುಧನುತೆಗದನುನಿಜಾಯುಧವ ॥ ೩೪ ॥ ಅಲ್ಲಿಯೇಜಲಕೇಳಿ
ಯನುರಿಪು । ಮಲ್ಲಗಜಪಂಚಾಸ್ಯನಾವ್ರಜ । ವಲ್ಲಭೆಯರೊಡನಾಡಿದನುನಾನಾವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಬಲ್ಲಿದರದೇವಂಗೆಕೊಟ್ಟಳು । ಸ
ಲ್ಲಲಿತಭೂಷಣವರಾಂಬರ । ಫುಲ್ಲವನಮಾಲಾನುಲೇಪನನಿಕರವನುಯಮುನೆ ॥ ೩೫ ॥ ಅರಸಕೇಳದ್ಯಾಪಿನೀಲಾಂ । ಬರನಬ
ಹಳಪರಾಕ್ರಮವನೀ । ಧರೆಗೆಸೂಚಿಸುವಂತೆಯಮುನೆವನಪ್ರದೇಶದಲಿ ॥ ಹರಿತ್ರುತಿಹಳನುಪಮಹಲಾಗ್ರಾ । ಕರುಷಣದಮಾ
ರ್ಗದಲಿಚಿತ್ರವೆ । ಸರುಷಪೆದಪ್ರೊಲಬುಜಜಾಂಡವನಾಂತನಂಗದಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ದಿನಹಲವಬೀಳ್ಕೊಂಡವ್ರೊಂದೇ । ದಿನದಪ್ರೋ
ಲಾಸಕಲಗೋಪೀ । ಜನಕೆಗೋಪರಿಗುತ್ಸವ್ರೋತ್ಸವವೆನಲುಹಲಧರನ ॥ ಜನಿತವಿವಿಧವಿಹಾರದಲಿಮೋ । ಹನವೆನಿಪಲೀಲೆಯು
ಲಿಸಾಕ್ಷಾ । ದ್ದನುಜಹರಗೋವಿಂದನಿದ್ದಂದದಲಿಗೋಕುಲಕೆ ॥ ೩೭ ॥ ಬಳಿಕಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುವಿರಹಾ । ಕುಳರನಪ್ಪಿವಿವೇಕ
ಬುದ್ಧಿಯ । ತಿಳುಹಿಕೃಷ್ಣನನಖಿಳಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನೆಂಬುದನು ॥ ಅಳಲನಾರಿಸಿಸಂತವಿಸಿಗೋ । ಕುಲವಹೊರವಂಟೇರಿರಥವನು ।
ಹಲಧರನುನಡೆತಂದುಹೊಕ್ಕನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ॥ ೩೮ ॥ ರಾಮನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಾಸು । ಕ್ಷೇಮವನುಗೋಕುಲದವಿರಹ । ಕ್ಷೇ
ಮವನುಗೋಪಿಯರಸುಜನಮನೋನುರಾಗವನು ॥ ಸಾಮನಸ್ಯದಲವರುಕಳುಹಿದ । ಕಾಮಧೇನುಸುವರ್ಣರತ್ನ । ಸ್ತೋ
ಮವನುತೋರಿಸಿದನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣಂಗೆ ॥ ... ... ॥ ೩೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೬೭೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಭತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವಿವಿದಾಖ್ಯ ವಾನರನ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಚಂಡರಿಪುಭಟಶರಭಕುಲಭೇ । ರುಂಡನಾನತಜನಕಮಲಮಾ । ರ್ತಾಂಡನಾಬಲಭದ್ರಮು
ರಿದನುವಿವಿದವಾನರನ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕರುಣಿಸೈಮುನಿನಾಥಪುನರಪಿ । ಪರಮಪುರುಷಾಗ್ರಜನಲೀಲಾ । ಚರಿತವನುಸಂಪಂನಭುಜಬಲಬಹಳವಿ
ಕ್ರಮವ ॥ ಸಿರಿಯನೆನಗೆನಲಧಿಕಹರುಷದ । ಲರಸನನುಮಂನಿಸುತಮುನಿಕುಲ । ಸರಸಿಜಾಮಳಭಾನುನಗುತಿಂತೆಂದನೊಲವಿ
ನಲಿ ॥ ೧ ॥ ಅರಸಕೇಳೊಂದುದಿನನರಕಾ । ಸುರನಸಖವಿವಿದಾಖ್ಯವರನಾ । ನರನುಮೈಂದನತಂಮನಾಸಖಮಡಿದಳಲುಮಿಗಿ
ಲು ॥ ಮುರಹರನದ್ವೇಷದಲಿಬಂದನು । ಪುರನದೀಗ್ರಾಮಾಂತರಂಗಳ । ನೂರಸುತಾನರ್ತಂಗಳಗೆದುಷ್ಟಾತ್ಮಸುರವಣಿಸಿ ॥ ೨ ॥
ಹೊಕ್ಕುಘನಸಾಗರದಸಲಿಲವ । ನುಕ್ಕಿಸುವನೀತಡಿಗೆತೋಳ್ಗಳ । ನಿಕ್ಕಿನಗರಗ್ರಾಮಗಳಮುಳುಗಾಡಲಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ತ್ರಕ್ಕೆಯ
ಲಿಗಿರಿನಿಕರವನುಕಿ । ತ್ತಿಕ್ಕುವನುನೆರದುರ್ಗಗಳೊಳಾ । ಮರ್ಕಟನಮುನಮುನಿಸುಮೊರೆಯಿಡಿಸಿತುಮೂಜಗವ ॥ ೩ ॥ ಎಲ್ಲಿ
ವರಖುಷಿಮುನಿಗಳಾಶ್ರಮ । ವೆಲ್ಲಿವಿಪ್ರಕುಲಾಗ್ನಿಹೋತ್ರವ । ದೆಲ್ಲಿಧರ್ಮಪರಾಯಣರುವೇದಾಂತವಿತ್ತಮರು ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಹ

ರಿಹರಿದುಕಪಿ | ಮಲ್ಲನರಸಿದನವರಹೆಂಡಿರೆ | ನೆಲ್ಲರನುಘೋಳ್ಳಿಡಿಸಿದನುಹಿಡಿಹಿಡಿದುರೈಳಂಪಿಸುತ ||೪|| ಕೆಡಿಸಿದನುಖಳನಗ್ನಿ
ಹೋತ್ರವ | ನೊಡನೊಡನೆವಿಣ್ಮಾತ್ರದಲಿಮೆದೆ | ಗೆಡಹಿದನುಮರುಮಾತನಾಡಿದಡವರನೆದೆಯೊದೆದು || ತುಡುಕಿಹವಿಜಾನು
ಮೆದ್ದುಮಡಕೆಯ | ನೊಡೆದುಬಿಸುಟನುಯಜ್ಞಕರನವಿ | ಕಿಡಿಸಿದನುಕಪಿಕಾಲನಾಕೃತಿಯಂದವನುತಳೆದು ||೫|| ಬಂದುದಿ
ನಬಲಭದ್ರನೊಪ್ಪಿರ | ಲಿಂದುಮುಖಿಯರನೋಳ್ಳದಲಿಸಾ | ನಂದದಿಂದಾಡುತ್ತಲಿರಲಾರೈವತಕಗಿರಿಯ || ಕಂದರದಕಾನನದಲ
ಲ್ಲಿಗೆ | ಬಂದನಾಕಪಿಮರನತುದಿಯಲಿ | ಬಂದುಕಂಡನುಸತಿಯರೊಡನಾಡುವಯದುಪೋತ್ತಮನ ||೬|| ಮತ್ತಗಜದಂದದಲಿಸತಿ
ಯರ | ಮೊತ್ತದೊಡನಾಗಿರಿವರದಲಾ | ದುತ್ತಮುದದಲಿವಾರುಣೀಮಧುವಿವೃತನೇತ್ರದಲಿ || ನೃತ್ಯಗೀತವಿಹಾರವತಿಸಂ |
ಪತ್ತಿನಲಿರಂಜಿಸಲುಕಂಡನು | ವ್ಯತ್ಯಯವನುಕಾಂಬಂತೆಕಪಿವರನಾಹಲಾಯುಧನ ||೭| ಕಂಡುಕಿಲಕಿಲಶಬ್ದವನುರಣ |
ಪಂಡಿತನುಮಾಡುತ್ತಶಾಖಾ | ಮಂಡಲವತೂಗುತ್ತತೆಗೆದುಗುದಪ್ರವೇಶವನು || ಭಂಡನಾಸತಿಯರಿಗೆತೋರುವ | ಕಂಡ
ವರನೇಡಿಸುವಕಪಿಯಿರೆ | ಕಂಡುಸತಿಯರುನಗುತತೋರಿಸಿದರುಹಲಾಯುಧಗೆ ||೮|| ಪರ್ಬತನೊನೋಡಿತ್ತನೋಡಿವಿ |
ಗರ್ಬಣೆಯಕಪಿವಾಡುತ್ಯಧನೆ | ಸರ್ಬಲಂಕೇಶ್ವರನೆನೋಡೆನುತಬಲೆಯರುತೋರೆ || ಹುಬ್ಬನೆತ್ತುತಹಲುಗಿರಿದುಮಿಗೆ |
ಕಿಬ್ಬರಿಯತುರಿಸುತ್ತಕಪಿಮದ | ದುಬ್ಬಿನಲಿತೋರಿದನುಶೇಫವನವರಸಂಮುಖಕೆ ||೯|| ಕಂಡುಕಪಿಯವಿಕಾರವನುಹರಿ |
ಗುಂಡಿನಲಿತಿರುಹಿಸಲುತಪ್ಪಿಸಿ | ಕೊಂಡುಕೋಪಾಟೋಪದಲಿಹಾಯಿದ್ದುಳಿದುವನಿತೆಯರ || ಮಂಡಲಗವಾಂದಿರ್ಗಮದಿರಾ |
ಭಾಂಡವನುವಹಿಲದಲಿವಂಚಿಸಿ | ಕೊಂಡುಪಾಯುದ್ದುಕನಲಿವಿಪಿನಾಂತರಕೆವಹಿಲದಲಿ ||೧೦|| ಚೆಲ್ಲಿದನುತಾನುಂಬವ್ರೊ
ಲುಕ್ಕೈ | ಕೊಳ್ಳದಾರಾಮನನುವನದೊಳ | ಗೆಲ್ಲತೊಳಲಿದುತೋರಿವಂಚಿಪಮದ್ಯಭಾಂಡವನು || ಕಲ್ಲಮೇಲೊಡೆಯಿರಿದು
ಬಲನನು | ತಲ್ಲಣಿಸಲಪ್ಪಳಿಸಿಕೇಶವ | ಕೊಳ್ಳನುತಕಪಿಕಾಡಿಖತಿಗೊಳ್ಳಿಸಿದನುಹಲಧರನ ||೧೧|| ಕೋಡಗಕ್ಕಿನಿತಾಂ
ಟಿಸಾಹಸ | ಕೇಡಲಾಥರೆಗೆನುತಕೋಪದ | ಘಾಡಿಕೆಯಗಜರಿನಲಿಕೊಂಡನುಮುಸಲದಂಡವನು || ಈಡಿರಿವನೇಗಿಲನು
ಸತಿಯರು | ನೋಡಲಾಬಲಕಪಿಯಜೀವದ | ಕೇಡನೇನಿಶ್ಚೈಸಿಘನತರಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||೧೨|| ಕಂಡುಕಪಿಬಲಭದ್ರನ
ನುಬೋ | ದ್ದಂಡಬಲಮುಸಲವನುಹಲವನು | ಕೆಂಡದಂತಿರೆಕಿಡಿಯನುಗುಳುತ್ತಿರಡುಕಂಗಳಲಿ || ಕೊಂಡನಳಲಿದುತಾ
ಳಮರನನು | ಚಂಡವಿಕ್ರಮನನುಕೊಲಲುಬ್ರಂ | ಹ್ಮಾಂಡವರಿಯಂತಗಿದುತೆಗಪ್ಪಳಿಸಿದನುಬಲನ ||೧೩|| ಮೇಲೆಬೀಳುವಕ
ಪಿಯಕರದಕ | ರಾಳಕುಜವನುಮುಸಲಹತಿಯಲಿ | ಹೋಳುಗಳದನುಹೆಸ್ಯದನಾಕಪಿವರನಮಸ್ತಕವ || ಹೇಳಲೇನಾಕ್ಷಣಕೆರೆ
ಕಾತವ್ರು | ಶೈಲಮಸ್ತಕವಪದುನಿರ್ಝರ | ಜಾಲವಿಳಿವಂತಿಳಿದದಾಕಪಿವರನತಲೆಯೊಡೆದು ||೧೪|| ಲೆಕ್ಕಿಸದೆಘಾಯವನುಕಪಿ
ಕ್ಕ್ಯಾ | ಯಿಕ್ಕಿದನುಮತ್ತೊಂದುಮರದಲಿ | ಮಿಕ್ಕಡಿದಕೊಳ್ಳನುತತಾಗಿದನೆಲೆಗಳನುಸವರಿ || ಕಕ್ಕುಲಿತೆಬೇಡೆನುತದನುನೆಲ |
ಕಿಕ್ಕಿದನುಮುಸಲದಲಿಕಪಿನೋ | ಲಿಕ್ಕಿದನುಮತ್ತೊಂದನದನಡಗೆಡಹಿದನುರಾಮ ||೧೫|| ಅಡವಿಬಯಲಾಯ್ತೀನನೆಂಬೆನು |
ಕಡುಗಲಿಯಕೋಪದಲಿಹೆಂಮರ | ನುಡಿದುಡಿದುಸವದವುಶಿಲಾನಿಕರಂಗಳನುಮೊಗದು || ಇಡಿಕಿದನುಬಲಭದ್ರನತ್ತಲು | ತು
ಡುಕಿದನುಗಿರಿಶೃಂಗನಿಕರವ | ನೊಡನೊಡನೆಸವರಿದನುಸೀರಾಯುಧನುಬೇಸರದೆ ||೧೬|| ಪ್ರಳಯಭೈರವನಂತೆಕೋಪವ |
ತಳೆದನಾಕಪಿಕಪಿಯನೂರ್ವಡಿ | ಹಲಧರನುಕನಲಿದನುಕೊಂಡನುಮತ್ತೆಮುಸಲವನು || ಒಳದಿದುಬಾಯೆನುತತಿವಿದನು |
ತಲೆಯನಾಕಪಿತಿರುಗಿಬಿದ್ದನು | ನೆಲನದಿರೆನೀಗಿದುದುವಾನರನೊಡಲುಜೀವನವ ||೧೭|| ಬಿದ್ದನಾಕಪಿಕಡಲನಾವೆಯೊ | ಳದ್ರಿ
ನೆಡುಗಿತುರುಧಿರವಾರಿಯೊ | ಳದ್ದಿದಿಳಜಯಜಯನಮೋಯೆನುತಿರ್ದುದಮರಗಣ || ಇದ್ದಸೆಯಮುನಿವರರುಬೇಸೆನು | ತಿರ್ದ
ರಾಚಿತವೈರಿಭಟಬಲ | ಭದ್ರನೆಸೆದನುಹೊಗಳುತಿರ್ದುದುವರವಧೂನಿಕರ ||೧೮|| ಮರಳಿದನುನಿಜಪುರಕೆಹೊಗಳುವ | ಸುರರ
ಜಯಜಯರವದಪುಷ್ಪೈ | ಕ್ಕರದಮಳೆಗಳದುಂದುಭಿಯಕಹಳೆಗಳರಭಸದಲಿ || ಅರಸಕೇಳಿಂತಖಿಳಜಗಕೆ | ಚ್ಚರಿಯೆನಿಸಿವನಿ
ಜಲೀಲೆಗಳಲೀ | ಧರೆಯೊಳಾನಿತ್ಯಾತ್ಮರಾಮರುಸಲಿಸಿದರುಸುಖವ || ... ... ||೧೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೬೭೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಭತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬಲರಾಮದೇವರು ಕೌರವೇಶ್ವರನ ಗೆದ್ದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ಭದ್ರಭುಜಬಲವೈರಿವಡಬಸ | ಮುದ್ರಶೋಷಣದಕ್ಷನಾಬಲ | ಭದ್ರನೇಕಾಂಗದಲಿಗೆಲಿದನು
ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ... ...

ಪದನು || ಜನಪಕೇಳೊಂದುದಿನದುರ್ಯೋ | ಧನನಸುತೆಲಕ್ಷಣೆಯುನಿಪ್ಪಳ | ನನಿಮಿಷರುಭಾಪೆನಲುಕೃಷ್ಣಕುಮಾರನಾ
ಸಾಂಬ || ಜನಪರನುಪರಿಭವಿಸಿತಂದನು | ಕನಕರಥದಲಿವೀರನೊಬ್ಬನೆ | ಘನಪರಾಕ್ರಮನಾಸ್ವಯಂವರಮುಖದಲಾರವಣಿಸಿ ||

ಕೆನಲಿದರುಕೌರವರುಘಡಘಡ | ದನವಕಾವನಮಗನುಕನ್ಯಾ | ಧನವನೊಯ್ದನಲಾದುರಾತ್ಮಕನಧಿಕಗರ್ವದಲಿ || ತನಗೆಸದ
ರವೆನಾವುಲೆಕ್ಕಿಸ | ದಿನಿಬರನುತೃಣವೆಂದುಹಿಡಿಕ | ಟ್ಟಿನೆಗೆತ್ತನಗಾಮುನ್ನತಾಮುನ್ನೆನುತಗರ್ಜಿಸಿದ ||೨|| ಮುನಿದುಮಾಡೂ
ವೇನುಯಾದವ | ಬಿನುಗುಗಳುನೆರೆರಾಜಚಿಹ್ನವ | ನನುಭವಿಸುವರುನಾವುಕೊಡಲಸ್ಮತ್ಪ್ರಸಾದದಲಿ || ಜನಿತಗರ್ವದಲಿಂದುನ
ನ್ಮೊಡ | ನಿನಿತುಸಾಹಸವಾಯ್ತೆತಪ್ಪೇ | ನೆನುತಕರ್ಣಸುಯೋಧನಾದ್ಯರುತಮ್ಮೊಳೊಂದಾಯ್ತು || ೩ || ಕರ್ಣದುಶ್ಶಾಸನಸು
ಯೋಧನ | ದುರ್ನಿರೀಕ್ಷಣಶಕುನಿಮುಖ್ಯರು | ದೀರ್ಘದುರ್ಮಂತ್ರಿಗಳುಹೊರವಂಟರುತತ್ಕ್ಷಣಕೆ || ಮನ್ನಿಸದೆಗುರುವಿದು
ರಭೀಷ್ಮರ | ಸನ್ಮತೋಕ್ತಿಗಳನುಮಹಾಹವ | ಮಾನ್ಯರುರವಣಿಸಿದರುಕಟ್ಟಲುಸಾಂಬನನುಭಟರು || ೪ || ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆಲೆಹೊಹೆ
ಹೋಹೆಯ | ದೆಲ್ಲಿಗುದ್ದಂಡಿಸಿದುರಾತ್ಮರ | ಬಲ್ಲಹನೆಬಿಡುಬಿಡುಕುಮಾರಿಯನಲ್ಲದರೆಧುರಕೆ || ಬಿಲ್ಲಹಿಡಿಹಿಡಿಯೆನುತಕೌರವ |
ರೆಲ್ಲಕವಿತರೆಕಾಣುತಪ್ರತಿ | ಮಲ್ಲನವರಭಿಮುಖಕೆಬಿಟ್ಟನುನಿಜಮಹಾರಥವ ||೫|| ಎಚ್ಚರತಿರಥರೊಬ್ಬನನುಧ | ಟ್ಟುಚ್ಚಿದವು
ತೀವ್ರಾಸ್ತ್ರಸಂತತಿ | ಮೆಚ್ಚಿಸಿದವನಧಟನನುಕೊಂಡನುತೀವ್ರಶರಧನುವ || ಅಚ್ಯುತನಮಗನನಿಬರಸ್ತ್ರವ | ಕೊಚ್ಚಿಕೌರವವೀ
ರೆನನುಕೆಡೆ | ಯುಚ್ಚನಚ್ಚರಿವಡುತಲಿರ್ದುದುಮೇಲೆಸುರಕಟಕ ||೬|| ಎಚ್ಚನನಿಬರತುರಗನಿಕರವ | ನೆಚ್ಚನಾರಥಸೂತರನುಕೆ
ಡೆ | ಯುಚ್ಚನಮಳಛತ್ರಚಮರಧ್ವಜನಿಕಾಯವನು || ಎಚ್ಚನಾಕರ್ಣಾದಿಸುಭಟರ | ಕೊಚ್ಚಿಶೌರ್ಯದಕಣೆಗಳನುಮುರಿ | ಎ
ಚ್ಚನಾಮೋಹರವನೊಬ್ಬನೆವೀರನುರವಣಿಸಿ ||೭|| ಮುರಿದುದನಿಬರಬಿಂಕಪಟುಭಟ | ರೊರಲಿದರುಚತುರಂಗಬಲದೊಡ |
ತೊರತೆಮಸಗಿದುದಾಕುಮಾರಶರಾಭಿವರುಷದಲಿ || ಜುರುಜುರಿಸಕರುಳುಗಳಖಂಡದ | ಹರಿದೊಗಲತೊಡೆತೋಳ್ಗಳಲಿಹೆ|ದ್ದೊ
ರೆಗಳಾದವುಹೇಡಿಗಳುಹಾಯೆನುತಹೊರಸೂಸೆ ||೮|| ದನವಕಾವರಮಗನಲಾತಾ | ನೆನುವರಕೆನಿವನಿದಿರೆಬಾಣದ | ಮೊನೆ
ಗಳ್ವುದನಗಾವವಲ್ಲವಿಚಾರಿಸುವಡೆನುತ || ಅನುಪಮನುಘನಸಿಂಹನಾದದ | ಲನಿಬರನುಮೂಡಲಿಸಲಂಬಿನ | ವನಧಿಗಳನೀಸಾ
ಡುತುರನಣಿಸಿತ್ತುಭಟನಿಕರ ||೯|| ಮತ್ತೆಮುಸುಕಿತುಮೇಲೆಸುಭಟರ | ಮೊತ್ತಮುರಹರನಾತ್ಮಸಂಭವ | ನತ್ತಲೊಂದೇ
ಭಾರಿನಾಲುಕುದೆಸೆಯನಾವರಿಸಿ || ಕೆತ್ತುದಂಬರವನುಶರೌಘದ | ಮುತ್ತಿಗೆಯಮೋದದಲಿದುರ್ದಿನ | ವೆತ್ತುದಾದಿನವೀಕ್ಷಿಸು
ವಜನನಿಕರಬೆರಗಾಗೆ ||೧೦|| ಚಲ್ಲಲೆಚ್ಚನುಚತುರಭಟರನು | ಬಲ್ಲಿದನಮಗನನಿತುಬಾಣವ | ನೆಲ್ಲವನುತರಿದೊಟ್ಟಿಮೊಳಗ
ಲುಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ನಿಲ್ಲದೀತನಬಲುಹೆನುತಬಲು | ಬಿಲ್ಲಕಡಿದನುಕರ್ಣನೊಂದೆಸೆ | ಗಳ್ಳೆಯನುಕೀಲಿಸಿದನಾರಥಸಾರಥಿಯ
ಶಕುನಿ ||೧೧|| ಉದುರಿಸಿದನಂಬಿನಲಿತೇರಿನ | ಕುದುರೆಗಳನಬ್ಬರಿಸಿರಣದಲಿ | ಮದಮುಖನುದುಶ್ಶಾಸನನುಘೋರೀಶ್ರವನುಬ
ಳಿಕೆ || ಸದದುಕೆಡಹಿದರಾಧ್ವಜವನು| ಬ್ಬಿದರುರಿಪುಭಟರುರುಬೆಯಾಲಿಸಿಲು|ಕಿದನುಕಲಿಗಳದೇವನಾಕೌರವರಕಾಳಗಕೆ||೧೨||
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೊಯ್ದರುಕುಮಾರನ | ನಿಟ್ಟಣಿಸಿಹಲಬರುಕುಮಂತ್ರದ | ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿಕೌರವರುಬಂದರುಬಳಿಕನಿಜಪುರಕೆ || ಕ
ಟ್ಟಿದುದನಾನಾರದಾಂಕನು|ನೆಟ್ಟನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಸುರಘ್ನ | ರಟ್ಟನೋಲಗದೊಳಗೆಕೇಳಿದನುಗ್ರಸೇನನೃಪ ||೧೩|| ನೆರಹಿದನು
ನಿಜಬಲವನುನ್ನತ | ಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳುಮೋ | ಹರಿಸಿದವುಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕಿಮುಖ್ಯಯದುವರರು || ಉರವಣಿಸಿಹೊರವ
ಡಲುಕೌರವ | ಧರಣಿಪಾಲರಮೇಲದನುಸಂ | ಕರುಷಣನುಕಾಣುತ್ತನುಡಿದನುಕಲಹಶಂಕೆಯಲಿ ||೧೪|| ಏಕೆಸಂಭ್ರಮಿಸುವಿ
ರಿಕೌರವ | ರೇಕೆನಾವೇಕೀವಿಕಾರವಿ | ದೇಕೆಭೇದಗ್ರಹವೆನಮ್ಮವರೊಳಗೆನಾವೆನುತ || ಆಕುಳರನನುಸರಿಸಿಸುಭಟ | ನೀಕ
ವನುಸಂತವಿಸಿರಥದಲಿ | ಲೋಕಪಾವನಮೂರ್ತಿನಿಜಪುರದಿಂದಹೊರವಂಟ ||೧೫|| ಉದ್ಧವಾದಿಯದೂತ್ತಮರುಕುಲ | ವೃ
ದ್ಧವಿಪ್ರೋತ್ತಮರುಸಹಿತಸ | ಮುದ್ಧರಣರಥದಿಂದಬಂದನುಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ || ಬುದ್ಧಿವಂತರದೇವನುಪವನ |ವರ್ಧಮಾನಶ್ರೀ
ಯನೀಕ್ಷಿಸು | ತುದ್ಧವನಕಳುಹಿದನುಕೌರವರಾಯನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೧೬|| ಬಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆಗಂಗಾ | ನಂದನದ್ರೋಣಾದ್ಯ
ರಿಗೆಯದು | ನಂದನಾಗಮನಪ್ರಸಂಗವನರುಹಲೋಸುಗವೆ || ಸಂದಪರಿಜನಸಹಿತವರುಸಾ | ನಂದದಲಿಸಂಭಾವಿಸಲುನಡೆ |
ತಂದರಾಬಲಭದ್ರನಲ್ಲಿಗೆಭೂರಿವಿಭವದಲಿ ||೧೭|| ಬಂದನಾಶೀರ್ವಾದಸತ್ಕೃತಿ | ಯಿಂದತಮ್ಮೊಳಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು | ನಿಂದು
ಕುಶಲಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಗಳೆಸೆಯೆಸತ್ಕರಿಸಿ || ಅಂದದಲಿಕುಳ್ಳಿರಲುಕೌರವ | ವೃಂದದಲಿಕೈನೆಗಹಿಯದುನೃಪ | ನೆಂದಮಾತನು
ಯಾದವೋತ್ತಮನೆಂದನವರೊಡನೆ ||೧೮|| ಉಗ್ರಸೇನಮಹಾನೃಪಾಲೋ | ದಗ್ರಚೂಡಾಮಣಿನಿಮಗೆಸಾ | ನುಗ್ರಹದಲಾ
ಜ್ಞಾಪಿಸಿದಕಾರ್ಯಪ್ರಯೋಜನವ || ವ್ಯಗ್ರವಿಲ್ಲದೆಕೇಳಿಮಾಳ್ಪುದು | ದಗ್ರವಿಕ್ರಮನಾಜ್ಞೆಯನುಸಾ | ರಗ್ರಹರುನೀವೆನುತ
ನೋಡಿನೃಪಾಲರನುನುಡಿದ ||೧೯|| ಕಟ್ಟಿದಿರಿಗಡಹಲಬರೊಂದಾ | ಗಿಟ್ಟಳಿಸಿವಬ್ಬನನುಸಲೆಮತಿ | ಗೆಟ್ಟುಧರ್ಮವನೀಕ್ಷಿಸೆ
ದೆಧರ್ಮೈಕನಿಷ್ಠನನು || ಬಿಟ್ಟೆವಾವೈರವನುನೀವೆನ | ಗಿಷ್ಟಬಾಂಧವರೆಂದುಕಲಹದ | ಕಷ್ಟಕೃತಿಬೇಸಲ್ಗೆನುತಸೈರಿಸಿದೆನಾನೆಂದ||
ಎನಲುನಕ್ಕರುಕರ್ಣದುಶ್ಶಾ | ಸನಸುಯೋಧನಮುಖ್ಯರಾಯದು | ಜನಪರಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನುಡಿಯನುಕೇಳುತವಳವಗೆ || ಜನಿತ

ಬಹೆಳಕೆ ಶ್ರೀಧರನಿಖಿಲೇಶ | ಜನರುಸುಹುವೆಂದದಲಿ ಬಲಭದ್ರ | ನನು ನೋಡುತಗಣಗಣಬಿಕ್ಕೆ ಹೊಯ್ದು ಸಂತೋಷಿಸಿ ॥ ೨೧ ॥
ಕೇಳಿದಿರೆ ಕರ್ಣಾಮೃತ ಸುಭಾಷಿತರು | ಕೇಳಿ ಕೆಡುಸತಿ ಶಿಕ್ಷ್ರವಲ್ಲಾ | ಕಾಲಗತಿಯೇನೆಂಬ ಕೇಳಲು ಬಹುದು ದುಃಶಿಕ್ಷ್ರವನು || ಕಾಲಕೆ ರಥಾಗ
ಳೇರಿದವಲಾ | ನುಗ್ಗಿ ಗೆದ್ದನುತ್ತ ಮುಕಿರೀಟದಿ | ಕಾಲಿತುಂಗದ ವೆಸನ ಗರ್ಜಿಸಿ ಪ್ರಾರಂಭರುವಾಂತ | ೨೨ || ಯಾದವಸಂಬಂಧದ
ಸಹಾಯದಿ | ಪಾಂಡವ ಭೀಮ ನಗಳಲಿನಿಮ್ಮನೆಸಿ | ಮಾನರಾಜರ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲಿಸಲಾಗಿ ಪುಣ್ಯವನು || ಹಿರಿಯರೀ ಯಾದವರು ಸಲ್ಲರು |
ಮಾನವೇಂದ್ರಾಸನಕೆ ನುಡಿದು ಬಿಡಿ | ಧಾನ್ಯಧನಗಳ ಛತ್ರಚಾಮರವೆಂಬ ವೈಭವಕೆ || ೨೩ || ಭೋಗಿಸಿದರಿನ್ನವರಸ್ಮರಸಂ | ಭೋಗ
ಚಿಹ್ನೆಗಳನು ಬಂಧುಗಳ | ಳಾಗೆ ನಮ್ಮೊಡನೆತ್ತ ನಾವದನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸಲು | ಲೋಗರೇ ನಕವರ್ತಿಗಳು ತಾ | ವಾಗಿ ನಮ್ಮಂಘ್ರಿಗಳ ಸೇ
ವಕ | ರಾಗಿ ಮುತ್ತಿಂದೀ ವಿಕಾರತನವ ಮಾಡುವಿನನೆಂದ || ೨೪ || ಸಾಕು ಯಾದವರಿಂಗೆ ರಾಜಿತ | ನೀಕಲಾಂಛನವಿನ್ನು ಶುಭಜನರಿ |
ಗೇಕೆ ಪಾಲನು ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಗಂಗೆರನೆರನರರಾಯು || ಸಿಕರಿಸುತಿದೆವಿಷನವೆಂಬಲಿ | ಸಾಹಿತಪರಲಿ ಹರಹರನರಾ | ನೀಕವಿದಿರೇನ
ನ್ಮ ಬಾಹುಬಲೇರು ವಿಕ್ರಮಕೆ || ೨೫ || ಪಾಪವಲ್ಲಾ ಯದುನೃಪತಿ ಪಾ | ಚ್ಚಾಪಿಸುವ ಗದನ ನವಗೆ ಕೇಳುವ | ದೀಪರಿಯು ವಿಪ
ರೀತ ಹೇಳುವ ಹಕಟಕಟಟಿನನೆ || ಲೋಪವಾದುದೆಲೆಚ್ಚ ಹರಹರ | ಭೂಪರಿಗೆ ನೀವಿದನು ಹೇಳಲು | ಶಾಪ್ರರು ಷನೇರಾಮನೆಂದ
ರ ಕರ್ಣಕಠಿನಗಳು || ೨೬ || ಹರವಿರಿಂಚಿ ಮಹೇಂದ್ರ ಮುಖ್ಯರಿ | ಗರಿದು ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಸೋರ್ಧರ | ಧುರಕೆ ಬಲ್ಲಗುಗಳಿದಿರೆ
ಯಾದವರ ಕಟಿನನವಗೆನುತ || ಪುರಕೆ ನಡೆದರು ಕೌರವರು ಯದು | ವರನ ನಡವಿಯಲಿರಿಸಿ ಬಹುವಿಧ | ಭರಿತ ಮದ ಮಾನಾವಿಲೇಪ್ಸ
ಣ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಳು || ೨೭ || ಹೋಗರೇ ಕೌರವರು ಬಾಹಿರ | ರಾಗರೇ ತಪ್ಪೇನು ನಿರ್ಮಳ | ರಾದೆವಾವಿನ್ನೆನುತ ಹರಹರಗ
ರ್ವಿನೀತರನು || ಆದರಿಸಿ ನಮ್ಮವರೆನುತ ಬಹು | ಯಾದವಾನ್ವಯ ಕೇಪಿತಸ್ವೈನ್ಯವು | ಹೋದ ಧಿಯನಾ ನಿಲಿಸಿ ಬಂದುದ ಕಾಯ್ದು
ಫಲವೆಂದ || ೨೮ || ತಾವ್ರಕೆರಳಿ ಸಲಾಯ್ದು ಗದನರ | ದೇವಕಿನೆ ವಿದೆವ ಗೆಹರಹರ | ಜೀವಿಸಿದ್ದವರೇನ ಕಾಣರು ಕೇಳರೆನೆ ಭೂತ
ವ || ಸೇವಕರು ಸುರಲೋಕಪಾಲಕ | ರಾವನಂಘ್ರಿಗೆ ವಿಗ್ರಹೇಶಂ | ಗೀವಿಧವನೆಂತ ಕಟಸಂಭವಿಸಿದುದು ಹೇಳೆಂದ || ೨೯ ||
ತ್ರಿಭುವನೈಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲ | ಪ್ರಭವನೆನಿಸುವ ವರಶುಭನರ್ಗ | ಸಭೆಯು ನಾಕ್ರಮಿಸುವ ಸನುರ್ಧರದಾರುನ ಪರಾಗಿ || ಪ್ರಭುತ
ನಕೆ ಮೇಲರ್ಧರಾಜ್ಯದ | ವಿಭವವಿದ್ಧಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ಪಂ | ನಿಭರು ಯಾದವರಲ್ಲನಿಷ್ಟ ಯದುವೆಂದನಾ ರಾಮ || ೩೦ || ಹರವಿರಿಂಚಿ
ಸುರೇಂದ್ರ ರಾವನ | ಚರಣಕಮಲಪರಾಗ ಸೇವಾ | ಪರಿಚಿತಾಶ್ಚರ್ಯದಲಿ ವಂದ್ಯರು ಮಾನ್ಯರೀ ಜಗಕೆ || ಪರವನರ್ಚಿಸೆನಿಪ್ಪ ರಾಮು
ರ | ಹರಗೆ ಮಾನವ ರಾಜ ಚಿಹ್ನವ | ಧರಿಸುವರೆ ಯಾದವರು ಕೌರವ ನೃಪರ ಲಾಯುಂದ || ೩೧ || ಸ್ಫಟಿಕುವನು ತಾನಾವನಾಜ್ಞೆಯು |
ಲಜನಕೇಶ ಜನಂಗಳನು ನೆರೆ | ತ್ರಿಜಗವನು ಪಾಲಿಸುವ ದಿಕ್ಪಾಲಾಧಿನಾಯಕರು || ಭಜಿಸಿದೇನಿ ಯುಳುಲ ಸ್ತ್ರೈ ಚರಣಾಂ | ಬುಜವನ
ಬಿಟ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವಾಸುರ | ಸುಜನಸೇವ್ಯಂಗೀ ನೃಪಾಸನ ಪ್ರಚಿತವಲ್ಲೆಂದ || ೩೨ || ಅವನಾಜ್ಞೆಯ ಭುವನೀ ಭುವ | ನಾವಳಿಯ ಸಂ
ತ್ಯದಲಿ ನೆಯ ನೆದ | ಪಾವಕನ ಲಮ್ಮಿವನು ಧರಿಸುವನಾವನಂಶದಲಿ || ಭಾವಿತಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಧರೆಯನು | ಜೀವ ಜಮುಸಿ ತಾವಿಕೆಂಬ
ತನು | ಪಾವಿಭುವ ಪೀಕ್ಷಿಪ್ತ ನನು ಬಳರ ರವಿನರೆಂಕಂದ || ೩೩ || ಹೋಗಲಿನ್ನೇನಿಳೆಯ ಕೌರವ | ವಾಗಲಿದು ಸುಗ್ರಾಸವಾಗಲಿ |
ನೇಗಿಲಿಗೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಲಿ ಯಾದವಾನ್ವಯಕೆ || ಲೋಗರಲ್ಲಿವರೆಂದು ಬಂದರೆ | ಬೀಗಿ ನರು ಬಣಗುಗಳು ದಯೆಯನು | ನೀಗಿ
ದೆನು ನೀಗಿದೆನು ತಬಲರಾಮ ನಿಂದಿರ್ದ || ೩೪ || ಅರುಸ್ವೈರಿ ಸಬಹು ದುಃಖಳರವಿ | ಕೌರವನು ರೋಷಾಗ್ನಿಯಲಿ ಕಾ | ಹೇರಿ ದಪ್ರ
ಕಂಗಳು ಕತ್ತೋರ ಭ್ರುಕುಟಿಬದ್ಧದಲಿ || ಭೂರಿಹೂಂಕಾರದಲಿ ವಿಗಾಸೆಯು | ನೇರಶಿರು ಹಿಮ ಹೋಗ್ರ ವಿಕ್ರಮ | ನಾರು ಭಟಿಯಲಿ
ನೊಳಗು ತೆನ್ನನು ನೋಡಿ ಕೆಲಬಲನ || ೩೫ || ತಾನು ಬೇರೊಬ್ಬ ಬರನು ಕೊಲ | ಲೇನು ಫಲ ಪ್ರೇಮ್ಮೆಯೆ ಕೃತಾಂತ | ಸ್ಥಾನಗ
ತವಾಗಲಿ ಕುರಾರರ ಕುಲವಿದೆಂದೆನುತ || ಪನತಿಂದೆನು ಪ್ರರಕೆ ನೇಗಿಲ | ನಾನಿಪಿದನಿದ್ದ ಡೆಯಲಿರ್ದವು | ದಾನುಭಾಸರ ರೇವನಾ
ಬಲದೇವನುರವನಿದು || ೩೬ || ಕೆಡಹುವೆನು ಪ್ರರಸಹಿತ ಗಂಗೆಯ | ನಡುಗಡಲ ನೀಕ್ಷಣವೆ ಬಳರನು | ಹುಡುಕುನೀರದ್ದುವೆ
ನು ಕೌರವಕುನ್ನಿಗಳ ನೆನುತ || ತುಡುಕಿ ನೇಗಿಲನೊಯ್ಯುತೆಳೆದನು | ಕಡುಗಿಕೋಪಾಟೋಪದಲಿ ಧರೆ | ನಡುಗಲೆರಗಿದು ಹಸ್ತಿ
ರದವಿಗಾಹಟ್ಟಿನಾನಗರ || ೩೭ || ಎರಗಿದುದು ಪ್ರರಕತೆ ನಾವೆಯು | ತೆರದಲಾ ಸುರನದಿಯು ಕತ್ತಲೊಳ್ | ಗೊರಗಿದುದು ಜನ
ನಿಕರ ಕೋಳ್ಳಿಯು ವಿಶಾಲಗಳು ದದಲಿ || ಕರಬೆದರು ರಾಮನನುಗಂಗಾ | ವರತನಯ ವಿದುರಾದ್ಯರುನ್ನತ | ಹರುಷರಪದಲಿ ಮೂಡಿವು
ಲ ಗಾಡುತ್ತ ಕವತವಗೆ || ೩೮ || ರಾಮರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸಾಹವ | ಭೀಮ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸಖಿಳ | ಕ್ಷೇಮಕಾರಣ ಮೂರ್ತಿ ರಕ್ಷಿಸು ರ
ಕ್ಷಿಸೆಂದೆನುತ || ಭಾಮಿನಿಯು ರಾಜಾನ್ನದ | ಸ್ತ್ರೀಮುಖಾ ಕೌರವನ್ನಪಾಲರು | ಭೂಮಿಯಲಿ ನ್ಯಾಯ ಕಸ್ತತಿ ಪೋರವಂಟು
ದಖಿಳಜನ || ೩೯ || ಅರಿಯಲಿರಿವನ ರಿಂಕುನಿನ್ನಯ | ನಿರುಗೆಯನು ನಾಯ ವಿವೇಕದ | ಕರೆನು ನದಕಲ ಪಾತ್ರ ರಮಳ
ಜ್ಞಾನ ದೀಪನನು || ಅರಿಯದವರಲಿ ಗುಣವದೋಷವ | ಪರಮಪುರಷೆಗೆ ಪ್ರವಖಿಳೇ | ಶ್ವರನೆ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದೆನುತ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟ
ರು ಜನ ಸಮ್ಮೋಹವು || ೪೦ || ಹೋಹಾಲಂಜದಿರೆಂಜದಿರೆನಿ | ರ್ವ್ಯಾಪವಾಯ್ತು ವಿವೇಕ ಬುದ್ಧಿಗೆ | ಹೂಪೆಗಳ ಭರಿಸ್ಲೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟೆನು ಬಿಟ್ಟೆನ

ದೆನುತ|| ಶಾಹಿಳ್ಳದಕಂಗೆಳಲಿಕರುಣಾ | ದೇಹಿಕನುತೋರಿಸಿದನುನ್ನತ | ಬಾಹುದಂಡವನಾಕುರುಪ್ರವರರಿಗೆಪರಿಜನಕೆ||೪೧|| ಬಿಟ್ಟಮದವನುವಿನಯವೇಷವ | ತೊಟ್ಟದಂಪತಿಗಳನುಮಿಗೆಮುಂ | ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡುಸಮಸ್ತಪರಿಜನಭೃತ್ಯಜನಸಹಿತ || ಘಟ್ಟಕೆಡದರುರಾಮಪದಯುಗ | ವಿಷ್ಟರದಲಾಕೌರವರುಧೃತ | ರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮಸುಯೋಧನಾದಿಗಳು ||೪೨|| ಇತ್ತನನಿಬರಿಗಭಯವನುಬಲ | ನಿತ್ತನಾದುರ್ಯೋಧನನುನಿಜ | ಪುತ್ರಿಗನುಪಮಕೋಶವಾಹನಗೃಹಪರಿಚ್ಛದವ || ತೊತ್ತಿರ ನುಸಾವಿರವನುನ್ನತ | ಮತ್ತಗಜಮಿಂನೂರುಮಿಗರೆನ | ಲಿತ್ತನಯುತತುರಂಗಮವನನುರಾಗಭಾರದಲಿ ||೪೩|| ಹೋರಿದ ನುತಾಸೇನಡಹುರವಿ | ಮಾರುಹೋಗಲುರತ್ನದೀಪ್ತಿಯು | ಲಾರುಸಾವಿರರಥವನುನ್ನತಪರವರಿಚ್ಛದವ || ಏರಿಸಿದನಳಿಯನನು ಮಗಳನು | ವಿಸ್ತಾರುಪನುರಾಗದಲಿಮಿಗೆಹೊಂ | ದೇರನೇರಿಸಿಕಳುಹಿದನುಮನ್ನಿಸಿಹಲಾಯುಧನ ||೪೪|| ಪಾರಿಬರುಹಂಗಳನು ಕೊಂಡುಕು | ಬೇರಸನ್ನಿಭವಿಭವದಲಿಹರಿ | ಕೌರವರುಬೀಳ್ಕೊಡಲುಬಹಳವುನೋನುರಾಗದಲಿ || ಸೀರಧರನೈತಂದುಹೊ ಕ್ಕನು | ದ್ವಾರವತಿಯನುಸಕಲಯಾದವ | ವೀರಪರಿಜನಪೌರಜನವಿದಿರಾಗಿನಡೆತರಲು ||೪೫|| ಬಳಿಕನಿಜವೃತ್ತಾಂತವನು ಯದು | ಕುಲಜರಿಗೆಸಭೆಯೊಳಗೆನಗೆಯನು | ಬೆಳಸಲಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಾಮುರವೈರಿಮುಖ್ಯರಿಗೆ || ಹಲಧರನಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಿದ್ಧಿಯ| ನಿಳೆಗೆಸೂಚಿಸುವಂತೆನೃಪಕುಲ | ಬಳಕೆಕೇಳರಗಿದುದುಗಂಗೆಗೆಹಸ್ತಿನಾನಗರ || ೪೬ || ಇದುಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೆವಿಜಯ | ಪ್ರದ ಸುಖಪ್ರದಸಕಲಪುಷ್ಟಿ | ಪ್ರದಸದಾಯುಷ್ಕೀರ್ತಿಸಂಪತ್ಪ್ರದವಿದೀಧರೆಗೆ || ವಿದಿತವಹಬಲಭದ್ರನುನ್ನತ| ಸದಮಳಾಮಳಚರಿತವೀ ಪ್ಸಿದು | ಪದುಮದೃಶನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣಪದಾಬ್ಜದಲಿಮತಿಯು || ... ... || ೪೭ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೭೨೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಭತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ರುಕ್ಮಿಣೀ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರೇಮ ಕಲಹ.

ಸೂಚನೆ || ಪ್ರೇಮಕಲಹೋತ್ಕಲಿತಸಹಜ | ಪ್ರೇಮನಿಧಿವೈದರ್ಭಿಯನುಸು | ಪ್ರೇಮದಲಿ
ಸಂತವಿಸಿದನುಸಾಮದಲಿಮುರವೈರಿ || ... ...

ಪದನು || ಮುನಿಪಕರುಣಿಸುಕೃಷ್ಣಪದಯುಗ | ವನಜಸೇವಾನಿರತಕಾಂತಾ'| ಜನದಲಾರತ್ಯಧಿಕೆಯರುತತ್ಪಾದಸೇವೆ ಯಲಿ || ಇನಿಯಳಾರವರೊಳಗದಾರಲಿ | ಮನದೊಲವುಕೃಷ್ಣಂಗೆಸಮಮದ | ಜನಿತವಿಷಯವದೆನಲುಕರುಣಿಸಿದನುನೃಪಾಲಂ ಗೆ ||೧|| ಅಮಳಮತಿಚಿತ್ತವಿಸುಭುವನ | ಕ್ರಮದಜೀವರೊಳೆಲ್ಲರಲಿಸರಿ | ಮಮತೆಸರ್ವಾತ್ಮಕಗೆಸರ್ವಾಧಾರಮೂರುತಿಗೆ || ಮಮತೆಭಕ್ತರೊಳಧಿಕವಾಶ್ರಿತ | ಕಮಲಮುಖಿಯರೊಳರಸಪಟ್ಟದ | ರಮಣಿಯಲಿಕೃಪೆಮಿಗಿಲುಸಂಶಯವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ||೨|| ಒಂದುದಿನಕೇಳರಸಭೀಷ್ಮಕ | ನಂದನೆಯುಮೇಳದಲಿದೇವಮು | ಕುಂದನೆಂದನುಪ್ರೇಮಕಲಹವಿನೋದಸೂಕ್ತಿಗಳ || ಅಂದ ವನುರಿಸ್ತರಿಸುವೆನುಸಾ | ನಂದದಲಿಚಿತ್ತವಿಸೆನುತಮುನಿ | ವಂಧ್ಯಚರಣಸರೋಜನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನೊಲವಿನಲಿ || ೩ || ಎಸದನ ಸುರಾರಾತಿರುಕ್ಮಿಣಿ | ಯಸವಮಣಿಭವನದಲಿರತ್ನ | ಪ್ರಸವನಿರ್ಮಿತದಂತನಿರ್ಮಳಚಾರುಮಂಚದಲಿ || ಎಸವಮೇಲ್ವಾಸಿನಲಿ ನವವಿಧ | ಕುಸುಮಸೌರಭಗಂಧಕುಂಕುಮ | ರಸದಲೇಪದಭದ್ರಭವನಿಕೆಗಳವಿಧಾನದಲಿ ||೪|| ಪಾರಿಜಾತಪ್ರಸರಕುಸು ಮ | ಸ್ಫಾಟಪರಿಮಳಪೂರ್ಣಪವನವಿ | ಹಾರದಲಿಮಘಮಘಿಪಕಾಲಾಗರುಸುಧೂಪದಲಿ || ಚಾರುಚಂದ್ರಮರೀಚಿಧವಳಿತ | ಭೂರಿರತ್ನಗವಾಕ್ಷದಲಿದೈ | ತ್ಯಾರಿಮಿಗೆರಂಜಿಸಿದನೊಪ್ಪುವರಾಜಭವನದಲಿ ||೫|| ರತ್ನದೀಪಪ್ರಭೆಗಳಲಿನವ | ರತ್ನನಿರ್ಮಿತ ಭವನದಲಿವರ | ರತ್ನಭೂಷಿತಗಾತ್ರನೆಸದಿರಲಾವಿದರ್ಭಸುತೆ || ರತ್ನಭೂಶಿಲತಾಂಗಿಸೃಷ್ಟಿಗೆ | ರತ್ನದಂಡವ್ಯಜನದಲಿಪತಿ | ರ ತ್ನವನುಭಜಿಸುತ್ತಲಿರ್ದಳುಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೬|| ಲಲಿತಮಣಿನೂಪುರದರತ್ನಾ | ವಳಿಯವಲಯದಿವ್ಯಪಸ್ತ್ರಾ | ಚಲನಿಗೂ ಢಕುಚದ್ವಯದವಿಮಳಾನುಲೇಪನದ || ಚಲದಳಕದೀಪ್ತಿಗಳನಿಡುಗಂ | ಗಳಸುಮಂಗಳಹಾಸದಂತಾ | ವಳಿಯಕಾಂತಿಗಳೆಸೆ ಯಬೋಲಗಿಸಿದಳುನಿಜಪತಿಯ ||೭|| ಕೊರಳಹಾರದತೊಳಪರತ್ನಾ | ಭರಣನಿಚಯದಚಾರುಬಿಂಬಾ | ಧರದದೀಪ್ತಿಕಪೋಲಕುಂ ಡಲಮಂಡಿತಾನನದ|ವರಮಹಾಸತಿಲಕ್ಷ್ಮಿರೂಪಿಣಿ| ತರವನಂಗೀಕರಿಸಿನಿಜಪತಿ ಚರಣವನುಭಜಿಸುತ್ತಲಿರ್ದಳುಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ|| ತಂನಚರಣವನಿಂತುಭಜಿಸುವ | ನಂನಿಗತಿಕೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತಸಂ | ಪಂನಮಧುರಸ್ಮಿತಮನೋಜ್ಞಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷೆಯಲಿ || ಚಿನ್ಮ ತೋರುಪ್ರಣಯಕೋಪವಿ | ಪಂನಮುಖಸಂದರುಶನಾರ್ಥಿಯ| ಲನ್ಯರಂತಿದನೆಂದನಸುರಾರಾತಿನಸುನಗುತ ||೯|| ರಾಜಪುತ್ರಿ ವಿಶಿಷ್ಟಗುಣವಹ | ರಾಜಮಂಡಲವರ್ತಿಸಲುಸುರ | ರಾಜಸನ್ನಿಭನೃಪರನೊಲ್ಲದೆಚೈದ್ಯಮುಖ್ಯರನು || ವ್ಯಾಜಧರ್ಮಗಳೆನಿಪನ ಮ್ಮನು | ರಾಜಕುಲಭೀತರನುಭಜಿಸಿದೆ | ಭಾಜನನುತಾನೆಂದುಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಗುಣಗಳಿಗೆ ||೧೦|| ರೂಪಗುಣಯೌವನವರಾಕ

ಮ । ಪ್ರೋಪರನುತೇಜೋಬಲಾನ್ವಿತ । ಭೂಪರನು ನೀನೊಲ್ಲದಖಿಳಮಹಾಮಹೇಶ್ವರರ ॥ ರೂಪಗುಣವಿಕ್ರಮವಿವರ್ಜಿತ ।
ಗೋಪರನು ಭಯದಲಿ ಸಮುದ್ರ । ದ್ವೀಪಶರಣರನೇಕೆ ಭಜಿಸಿದೆ ಕಾಂತೆ ನೀನೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಲೋಕವೇದಪಥಾಪಗಳರನ । ದೇಕೆ
ಭಜಿಸಿದೆ ಬರಿದೆ ತತ್ವವಿ । ವೇಕವಿಲ್ಲದ ನೇತ್ರವಿಷಯವಿದೂರವರ್ತಿಗಳ ॥ ಲೋಕವನು ಬಾಧಿಸುತ ಸಾಗರ । ದೇಕದೇಶಸ್ಥಿತರನೆಂ
ಮನು । ಸೋಕಿ ನಿರ್ವಿಷಯರನು ನಿನಗಿಂನಾವ ಸುಖವೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಬಿಟ್ಟು ಭೋಗವಿಶೇಷಧರ್ಮವಿ । ಶಿಷ್ಟರನು ನೃಪವರರ
ನುಭಯ । ಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಮನವೊಲಿದೆ ಮಾನಿನಿ ಮಾನ್ಯರಾವೆಂದು ॥ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಲ್ಲೆಂಮ ಹೋಲುವ । ದುಷ್ಟಕರ್ಮಿಗಳರಿಯದಕೆ
ಟ್ಟಾ । ಕೆಟ್ಟಕುಲಗುಣರೂಪಯೌವನವಿಫಲವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಬರಿದೆ ಮನೆಮನೆವಾರ್ತೆಯಿಲ್ಲದ । ತಿರುಕಭಿಕ್ಷುಕರೇನನೆಂ
ಗೀ । ಕರಿಸುವರು ಬೇರೊಂದನರಿಯದೆ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟವರು ॥ ಕರಗುವರು ತಾನೆಂದಡೇರಕೆ । ಮರುಳುಗೊಂಡರ್ಥಿಸುವೆ ತನ
ನು । ಧರಣಿಪಾಲಕುಮಾರಿ ಕಾಣದೆ ನಿಜವನರಿಟೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಅರಿಯನೇ ನಿಂನಂಗನಾತನ । ಮರುಗಿಸಿದೆ ಮಾನಿನಿ ಮಹತ್ತರ ।
ದರಿತವೃಕ್ಷವಳಾದೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ॥ ಕೊರತೆಯೂ ಕದಕಾರುವನು ಬೇ । ಸರಿಸುವವರಾವಲ್ಲ ನೃಪರನು । ಜರದು ತಂದೆನು
ವಾಸಿಗೋಸುಗ ನಿಂನನಾನೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ತಂದಡದಕೇನಾಯ್ತು ತಪ್ಪೇ । ನಿಂದು ಮುಖನಿರ್ಬಂಧವೆನಗಿ । ಲ್ಲೊಂದರಲಿ ವರಿಸೂದು
ನೀನಿಂನಾದಡೊಲುವವರ ॥ ಎಂದು ವಿಗತಪ್ರಣಯದಲಿ ಗೋ । ವಿಂದನಿರಲು ಸುರದೆವಿವರ್ಜಿಸು । ವಂದದಲಿ ವೈದರ್ಭಿ ಕಳವಳಿಸಿದ
ಳು ಭೀತಿಯಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಾನಧಿಕೆ ಸತಿಯರಿ । ಗೆಲ್ಲರಿಗೆ ತಾ ಮೊದಲು ಪಟ್ಟದ । ವಲ್ಲಭೆಯಲಾತನಗೆ ಸರಿಯಾರೆಂಬ ಗರ್ವವ
ನು ॥ ಖುಲ್ಲಿಸಲು ಮಾತಾಡಿ ನುಡಿಯದೆ । ಸೊಲ್ಲನುಪಶಮಿಸಿರಲು ಕೇಳುತ । ಭಲ್ಲೆಹದಲಿರಿದಂತೆ ನೊಂದಳು ಪೂರ್ವಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಕೇಳುತಿರ್ದಳು ಬರವೃತವೆತುದಿ । ಗಾಲಲಿಳೆಯನು ಕಡಲಿಡುವ ಕೆಂ । ಣಾಲಿಗಳ ಕಾಡಿಗೆಯ ಕಂಬನಿಗಳ ಕುಚದ್ವಯದ ॥ ಮೇಲೆ ಬೀ
ಳಲು ಕುಚದ ಕುಂಕುಮ । ಜಾಲಕದಡಲು ಕಂಪಿಸಲು ತೊಡೆ । ತೋಳುಗಳು ತನ್ವಂಗಿತಳದಳು ತೀವ್ರವೇದನೆಯ ॥ ೧೭ ॥ ನಡು
ಗುವೆಳಲತೆಯಂ ಕುರವಬರ । ಶಿಡಿಲು ಹೊಡೆದುದೊ ಹಂದೆಯನು ಹಾ । ವಡರಿದುದೊ ನಡುನೀರಲದ್ದುದೊ ನಾವೆನೆರೆದುಂಬಿ ॥ ಬಿ
ಡುವೆನಾನೊಲಿದಂತೆ ನೃಪರನು । ಹಿಡಿದು ಬದುಕೆಂಬಾ ಮುಕುಂದನ । ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ದ ಮಹಾಸತಿಗೆ ಘನವಾಯ್ತು ಭಯಶೋಕ ॥
ಬಿದ್ದುದೆತ್ತಿದ ಕೈಯ ಚಾಮರ । ವಿದ್ದರಿಕೆಯಲಿ ಧರೆಗೆ ಮೇಲಾದ । ವದ್ದು ದಶ್ರುಜಲಂಗಳಲಿ ಜಾರಿದುದು ತನುಸಡಲಿ ॥ ಭದ್ರಭೂಷಣ
ನಿಕರಹರಹರ । ಪೆದ್ದೊರೆಯ ಮುದ್ದಾದ ಳಂಗನೆ । ಯುದ್ಧ ಹರುಷದ ಹರ ಹುಹ ರಿಹುಗಿಲಾಯ್ತು ಭಯರಸಕೆ ॥ ೨೦ ॥ ಹಾಯೆನು
ತಹಂಮ್ಯೆ ಬಿದ್ದಳು । ಬಾಯಿಬಿಡುತಲತಾಂಗಿ ನಡುಗುವ । ಕಾಯದಲಿ ಮುಡಿಯರಳು ಸೂಸಲು ಬಿಟ್ಟ ಮಂಡೆಯಲಿ ॥ ಹಾಯಿದೇ
ನಾಯ್ತು ಬಲೆ ಹಾಸ್ಯರ । ಸಾಯತಿಕೆ ತಪ್ಪಾಯ್ತೆನುತ ನಾ । ರಾಯಣನು ನೆಗಹಿದನು ನಾಲುಕುತೋಳ್ಗಳಲಿ ಸತಿಯ ॥ ೨೧ ॥ ಇಳಿದು
ಶಿರಿಮಂಚವನು ಕರುಣಾ । ಜಲಧಿ ತಕ್ಕೈಸುತ್ತ ಕಂಬನಿ । ಗಳನು ತೊಡೆದನು ನಿಜಕರಾಬ್ಜದ ಮೇಲುದಳಗಳಲಿ ॥ ಅಳಕನಿಜಯವ
ನೇವರಿಸಿ ಹುಡಿ । ಗಳನು ತೊಡೆ ತೊಡೆದಪ್ಪಿ ಕುಳ್ಳಿ । ದೊರ್ಲತ್ರಮಿಗಲೆಡದೊಡೆಯ ಮಲಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹರಿನುಡಿದ ॥ ೨೨ ॥
ಮಾಣು ಮಾಣು ವಿದರ್ಭಸುತೆ ನಿಂ । ನಾಣೆ ಬಿಡೆನಂಜದಿರು ಮನುಮಥ । ನಾಣೆ ಮನದೊಲವುಂಟು ಬಲ್ಲೆನು ಬಲ್ಲೆ ನಿಂನನುವ ॥ ಕಾ
ಣಲೋಸುಗ ಕಾಂತೆ ಸರಸದ । ವಾಣಿಯನು ವಿರಚಿಸಲು ನೇಹ । ಕ್ಕೋಣೆಯವೆ ವಸುದೇವನಾಣೆ ವಿಸಂಚವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಎಂದ
ಡೇನೆಂದೆಂಬೆ ಪರಾನುಡಿ । ಯಂದವನು ಕೋಪಸ್ಫುರಿತಮುಖ । ದಂದವನು ಬದ್ಧಭೃಕುಟಿಗಳ ದಾರುಣೇಕ್ಷಣದ ॥ ಅಂದವನು
ಕಾಂಬರ್ಥಿಯಲಿ ತಾ । ನೆಂದೆನನುರಾಗದಲಸೂಯೆಯ । ನಿಂದು ಮುಖ ಮಾಡದಿರು ಕೋಪವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೪ ॥ ಸರಸಿ
ಜಾನನೆ ಕೇಳು ನೋಳ್ಪಡೆ । ಪರಮಲಾಭವಿದೊಂದೆ ಸ್ತ್ರೀ । ಕರಿಗೆ ಸಾಧುಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಸಂಪಂನಗೃಹಗಳಲಿ ॥ ಸೆರಸಸೂಕ್ತಿಗಳಿಂ
ದಯಾಮವ । ನಿರುಳೆನೂಕುವದೀಪರಿಯಲಂ । ಬುರುಹವದನೆಯರೊಡನೆ ಮೇಳದಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೫ ॥ ಎಂದು ತ್ರಂನ
ರ್ಥಾಂಗಿಯನುಹಲ । ವಂದದಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವವೋ । ಲೆಂದಡಾ ವೈದರ್ಭಿ ಸಂತವಿಸುತ್ತ ನಿಜಮನವ ॥ ಎಂದಳನುರಾಗಾಶ್ರುನಯ
ನೆ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ನಡೆನೋಡಿ ಪರಮಾ । ನಂದವಿಗ್ರಹನೊಡನೆ ಗದ್ಗದವಚನದಲಿ ತರಳೆ ॥ ೨೬ ॥ ವಿದಿತವಿದು ಧರೆಗೈದೆ ದೇವರು ।
ಸದೃಶವಲ್ಲೀ ಭೂಪರೆಂಬುದ । ಶದದುರಾತ್ಮಕರಿಗೆ ದುಷ್ಟವಿನಷ್ಟಮಾತ್ರರಿಗೆ ॥ ಸದಮಳಾನಂದೈಕ್ಯತ್ರೈಕಾಂ । ಗದಸು ನಿರ್ಮಳನಿ
ತ್ಯನಿರುಪಮ । ಪದಕೆ ಪಡಿಯೆನಿಸುವರದಾರೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೨೭ ॥ ಅವನಿಪರ ಪಾಡೇನು ಸರಸಿಜ । ಭವಭವಾದ್ಯರು
ಸುರಮುನೀಂದ್ರ । ಪ್ರವರರೋಲಗಿಸುವರು ತಂನನುವರಕೃಪೇಕ್ಷಣದ ॥ ಲವವನರ್ಥಿಸಿತಾನದಾವನ । ಭವನದಾಸಿಯೆನಿಪ್ಪಡೀ
ವಿಧಿ । ಸವನಿಸಿದುದಿಂನಾರು ಸರಿ ನಿನಗೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೮ ॥ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧವಿಬುದ್ಧಸಂವಿತು । ವಸ್ತುರೂಪನೆ ನಿಂನ ಮಹಿಮೆಯ ।
ದೆತ್ತಲೆತ್ತಲು ತಂನ ಗುಣಕರ್ಮಸ್ವಭಾವವಿದು ॥ ಎತ್ತಲಾತ್ಮಸುಖೈಕಲಾಭನಿ । ವೃತ್ತಿವಿಷಯವೆನಿಪ್ಪ ನೀನಾ । ನೆತ್ತಲಳಿಸುಖದಾ
ಶಿಯಾಕೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೨೯ ॥ ನಿಂನ ಚರಣವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಮಿಗೆ । ಮಾಂನ್ಯೆಯಾದೆನು ಸರ್ವಗುಣಸಂ । ಪಂನೆಯಾ
ದೆನು ವರದೆಯಾದೆನಶೇಷಸಿದ್ಧಿಗಳ ॥ ಉಂನತಿಕೆಗಾಧಾರವಾದೆನು । ಹೊಂನನಾಶ್ರಯಿಸಿದ್ದವರು ಮಿಗೆ । ಮಾನ್ಯರಾದಂದದಲಿ ಚಿತ್ತ

ವಿಸೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೩೧|| ಜಾತಿಕುಲಗುಣಧರ್ಮಕರ್ಮ | ವ್ರಾತವಿವುನಿನಗಿಲ್ಲಮಾಯಾ | ತೀತನಾಗಿನಿರಂಜನಾದ್ವಯವಸ್ತುನೀನಾಗಿ || ಜಾತನಲ್ಲಾಳಿದರಿಗೆವಿಷಯಾ | ತೀತನಾಗಿನಿಜಾತ್ಮಯೋಗಿ | ವ್ರಾತವಂಗೀಕರಿಸಿಹುದುದಿಟವೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ಅಂಜಿಮೃತ್ಯುಭಯಕ್ಕೆಭವಭಯ | ಭಂಜನನೆನಿಂನಂಘ್ರಿಕಮಲದ | ಪಂಜರವನಾಶ್ರೈಸುವರುಮುನಿಜಲಿಮಹತ್ತಮರು || ಅಂಬಿನೃಪಕೀಟಂಗಳಿಂಗೆನಿ | ರಂಜನನೆನೀನೀಸಮುದ್ರಸ | ಮಂಜಸಸ್ಥಾನವನುಮಾಡಿದೆಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೩೨|| ಅವನರಿಪನುನಿನ್ನಯೋಗಿಪ | ನೋವಿದೂರನೆನಿಪ್ಪನಿಜವನು | ಭಾವದಿಂಗಿತವನುಕೃತಾಂತನಸೃಷ್ಟಿಹುಬ್ಬಿನಲಿ || ಭಾವಿತವಲಾನಿನಗೆಭವನೆಂ | ಬೀವಿತಂಬನವಜ್ಞಲೋಕವ | ನೋವಿನೋಹನನೆಂದಳಸಿತಾಪಾಂಗಿನಸುನಗುತ ||೩೩|| ಪರಮಗತಿನೀನೆಂದುವಿಬುಧೇ | ಶ್ವರರನೊಲ್ಲದೆಸಾರಿದೆನುಪದ | ಸರಸಿಜವನಿದನುಳಿದಮನುಜೇಶ್ವರರಪಾತ್ರೀಕೆ || ಇರದೆನಿನ್ನೊಂದೆಸೆವಹುಬ್ಬಿನ | ಪರಿಗತಿಯಕಾಲಾತ್ಮಕನಬಲು | ಗರಗಸದಕಡಿತದಲಿಕೆಡೆಬೀಳುವದುರಾತ್ಮಕರ ||೩೪|| ತೊರೆದುನಶ್ವರವೆಂದುರಾಜ್ಯದ | ಸಿರಿಯನುನ್ನತಕೋಶವಾಹನ | ಪರಮವಿಭವಂಗಳನುಸತಿಸುತರನುಭವತ್ಪದದ || ಹೊರೆಯಲಿಹುದನುಬಯಸಿತಪವನು | ಚರಿಸರೇನೃಪರಡವಿಪೊಕ್ಕು | ಠರಿವರೆಲೆಯನುತೋರೆನೇಡೆನಗೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೩೫|| ತಾಗವಾವನಕರ್ಣಪಥವನು | ಯೋಗಿವಂದ್ಯನೆನಿನ್ನಗುಣಗಣ | ಸಾಗರದಪೀಯೂಷಬಿಂದುಗಳೊಂದುಮರದಾಗಿ || ಆಗಳಾದುರ್ಭಗೆಗೆನೃಪಕುಲ | ಭೋಗವದುದುರ್ಗತಿಗೆನರಕವು | ಹಾಗಮಗೆಫಲವೃಕ್ಷದೆಂದಳುವರವಿದರ್ಭಸುತೆ ||೩೬|| ನಗಕಬೇರಿಂನೇಕತಸುವೇ | ನರಕವಿದೆಲಾಯೆಲುವುಕೊಗಲಿನ | ನೆರಕಿಕ್ರಿಮಿಗಳಮಾಂಸವಿಷ್ಠಾಮೂತ್ರಮಯಭವದ || ಪರಮಜನ್ಮಸ್ಥಾನಪಾಪೋ | ತ್ಕರದಪುಣ್ಯಾಲಯವಿದೇತಕೆ | ಪುರುಳುಪ್ರದುಜಗವಾನಿದೆನ್ನದೆನುತ್ತಮರ್ಗತಿಗೆ ||೩೭|| ಇತರೆತನುಸಂಗದಲಿಮತ್ತಾ | ರತಿಗದೆಂತುಟೊನಿನ್ನಮಾಯಾ | ಕೃತಕಮೋಹನಶಕ್ತಿನೋಹಿಸದಾರನಕಟಕಟ || ಸತತಶೋಕಾತುರರುತಾಪ | ತ್ರಿತಯತಪ್ತರುಮರ್ತ್ಯರೈದುವ | ಗತಿಯದಾವುದೊಸುಖವವೆಂತುಟೊಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೩೮|| ಅರಿಯಲರಿದೀನಿನ್ನಪದಪಂ | ಕರುಹಮಕರಂದೈಕಸೇವಾ | ನಿರತಮುನಿಮಾರ್ಗವನುನರಪಶುಗಳಿಗೆಭಾವಿಸಲು || ಕರಣಚೇಷ್ಟಾಸಾಕ್ಷಿಕರುಣೋ | ತ್ಕರವೆನಿಸನಿನ್ನಸ್ವರೂಪವ | ನರಿವರಾರೆಲೆದೇವಯೆಂದಳುಕಮಲದಳನಯನೇ ||೩೯|| ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೊಲಿದುಜನ್ಮಾಂ | ತರಸಹಸ್ರಂಗಳಲಿನಿಜಪದ | ಸರಸಿಜಸ್ಮರಣೆಯನುಮನದಲಿಮರೆಯದಂದದಲಿ || ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆನಿನ್ನನು | ಶರಣುಹೊಕ್ಕೆನುಬಿಡದಿರೆನ್ನನು | ಶರಣಜನವತ್ಸಲನೆಯೆಂದಳುಕರಯುಗವಮುಗಿದು ||೪೦|| ಕೇಳಿದರೆತಾಪತ್ರಯವನು | ನ್ಮೂಲಿಸುವನಿನ್ನತುಳಲೀಲಾ | ಲೋಲನಿಧಿಚಾರಿತ್ರವನುಕೇಳುವರುಬಿಡದೆನಲು || ಬಾಲೆಬಿಡುವೆನದೆಂತುಪರಮಕೃ | ಪಾಳುಬೆಸಸಿದೆತ್ತೆನಗಿದೆಂತುಕೆ | ರಾಳವಚನವನೆಂದುಕಂಬನಿದುಂಬಿದಳುತರಳೆ ||೪೧|| ಕಂಡುಬಿಡುವಳದಾರುಮುನಿಹೃ | ತ್ಪುಂಡರೀಕಧ್ಯೇಯಪದಯುಗ | ಪುಂಡರೀಕವನಿದನುಮಾನುಷದೃಷ್ಟಿಗೋಚರಕೆ || ಕಂಡೆನೂರ್ಜಿತಪೂರ್ವಜನ್ಮೋ | ದ್ದಂಡಸುಕೃತಫಲಂಗಳೀತನು | ಗೊಂಡಚಿನುಮಯಪೂರ್ಣವಸ್ತುವೆನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೪೨|| ಒಲಿದುನಿಜಪದದಾಸಿತಾನೆಂ | ಬೊಲವಿನೆಸೆವಕಟಾಕ್ಷದಲಿಕಾ | ದಲನೆಕಾರುಣ್ಯದಲಿನೋಡಿದಡದುವೆತನಗಾದ || ಸುಲಭಸುಖಸಂಪದವೆನುತಪದ | ನಳಿನದಲಿತಲೆವಾಗಿಮುನಿಹೃಂ | ನಳಿನವಿಷ್ಟರವಾಸಿಯನುಬೇಡಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ ||೪೩|| ನಗುತಕರುಣಾಸಿಂಧುಕೇಳುತ | ರುಕುಮಿಣೀದೇವಿಯರನುಡಿಯನು | ತೆಗೆದುತಕ್ಕೈಸಿದನುಸಿರಿಮಂಚದಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ || ಬಗೆಯಬಯಕೆಯನಿತ್ತೆನೀತಕೆ | ದುಗಡನೆನ್ನಧರ್ಮಾಂಗಿಗೆಂದೆನು | ತೊಗುಮಿಗೆಯಕಾರುಣ್ಯರಸದೊಳಗದ್ದಿದನುಸತಿಯ ||೪೪|| ಇಂತಿದನುನಾಕೇಳತೋಸುಗ | ಕಾಂತೆಸರಸೋಕ್ತಿಯಲಿದಿಟಮುನಿ | ದಂತೆಮಾತಾಡಿದೆನುಮಾಡದಿರಿನ್ನುಸಂಶಯವ || ಸಂತವಿರುಸತಿಯರಶಿರೋಮಣಿ | ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನಿತ್ತೆನಿನ್ನೀ | ಕಾಂತಭಕ್ತಿಗೆದುರ್ಲಭವದೇನುಂಟುಹೇಳೆಂದ|| ೪ || ವಿಷಯಸುಖಕೆಂದೆನ್ನನೆರೆಪೂ | ಜಿಸುವರವರಜ್ಞಾನಿಗಳುನಿ | ರ್ವಿಷಯನಿತ್ಯಸುಖಾತ್ಮಕನಕೈವಲ್ಯದಾಯಕನ || ಕುಸುಮಕೋಸುಗಪಾರಿಜಾತವ | ನೊಸೆದುಭಜಿಸುವನಂತೆವಿಷಯಾ | ವಿಷಯಸುಖವನುನರಕದೊಳಗುಂಟೆಂದಸುರಾರಿ ||೪೬|| ಎನ್ನಮಾಯೆಯಲಕಟಸಿಲುಕಿವಿ | ಪನ್ನವಾಯಿತ್ತೊಲೋಕಸಂಸಾ | ರಾರ್ಣವದಲಾಳುತ್ತಕಾಣದೆತನ್ನನಿಜಪದವ || ನಿನ್ನಮತಿಬೇಸಾಯುತ್ತುಸಲೆಸಂ | ಪನ್ನವಾಯಿತ್ತಿಂನಲ್ಲಿದುರ್ಲಭ | ವೆನ್ನರಿಂಗೀಬುದ್ಧಿಗುಣವಿಷಯಾತ್ಮರಿಂಗೆಂದ ||೪೭|| ಇಲ್ಲನಿನ್ನಂದದಲಿಸತಿಯರು | ವಲ್ಲಭೆಯರತಿಹಿತವೆಯರುತಾ | ಬಲ್ಲೆನಂಗನೆನಿಜವಿವಾಹದಲಂದುಭೂಮಿಪರ || ವಲ್ಲದಟ್ಟಿದೆವಿಪ್ರನನುತಂ | ನಲ್ಲಿತಾನಾರೆಂದುಕಾಣದೆ | ಯಲ್ಲಿರಿಚ್ಛೆಯವಿಚಾರಿಮೆಚ್ಚಿದೆನಿದಕೆತಾನೆಂದ ||೪೮|| ಅದರಮೇಲಾಹವದಲೊಡಹು | ಟ್ಟಿದನವೈರೂಪ್ಯವನುಬಂಧನ | ವಿದಿತಭಂಗವಸ್ಯೆರಿಸಿದುಮತ್ತಿಂದುಕೆಡೆನುಡಿಯೆ || ಹೃದಯಪಲ್ಲಟವಾಗದಂಬುಜ | ವದನೆಕಂಡೆನುಮನದಧೈರ್ಯದ | ಹದನನದರಿಂದಾವ್ರುವಶವರ್ತಿಗಳುನಿನಗೆಂದ ||೪೯|| ಎಂದುಸತ್ಪ್ರೇಮದಲಿಸಹಜಾ | ನಂದನಿಧಿಸರಸೋಕ್ತಿಲೀಲೆಗ | ಳಿಂ

ಪಲಾಲಿಸಿರತಿಯನುತ್ಪಾದಿಸುತಮನವೊಲಿದು ॥ ಇಂದುಮುಖಿಯರಮೆರವಬಹುವಿಧ । ಮಂದಿರಂಗಳಲಿಂತುದೇವನು । ಕಂದ
ನಿದ್ದನುಜಗವನಾತ್ಮಾರಾಮನನುಕರಿಸಿ ॥೫೦॥ ಜನಪಕೇಳ್ಪೈಮಾಸ್ನಮುರಹರ । ನನುಪಮಾಂಶವೆನಿಪ್ಪಮನ್ಮಥ । ಜನಿಸಿದನು
ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆರಾದ್ಯಾಪುರುಷವನಿಯಲಿ ॥ ತನುವನುಳಿದುಂಗಿಯಿಸಲಪುನರಪಿ । ದನುಜಹರನಲಿಕೃಷ್ಣಪನಿತಾ । ಜನದಸಂತಾನವ
ನುಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಕೇಳೆಂದ ॥೫೧॥ ಚಾರುದೇಷ್ಣಸುಚಾರುಚಾರುಕ । ವೀರರಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮುಖ್ಯರು । ದಾರವಿಕ್ರಮರಾ
ವಿದರ್ಭಸುತಾತ್ಮಸಂಭವರು ॥ ಚಾರುಚಂದ್ರನುಚಾರುದೇಹನು । ಚಾರುಗುಪ್ತನುಚಾರುಮಾನತಿ । ಚಾರುನಿರುಪಮಭದ್ರಚಾ
ರುಗಳೆಸದರೀಧರೆಗೆ ॥೫೨॥ ಭಾನುರವಿಭಾನುಸ್ವಭಾನುಸು । ಭಾನುಸುಹೃದುದ್ಭಾನುಸುಪ್ರತಿ । ಭಾನುಸ್ವಸ್ವರ್ಭಾನುನಿರು
ಪಮಚಂದ್ರಭಾನುಗಳು । ಭಾನುಮಾನುಪ್ರಭಾನುಮುಖ್ಯರು । ಸೂನುಗಳುವರಸತ್ಯಭಾಮಾ । ಮಾನಿನಿಗೆಜನಿಸಿದರುಪಿತೃ
ಸನ್ನಿಭಪರಾಕ್ರಮರು ॥೫೩॥ ಸಾಂಬವಿಜಯಸುಮಿತ್ರಮುಖ್ಯರು । ಜಾಂಬವತಿಯಾತ್ಮಜರುಶ್ರೀಮಾ । ನೆಂಬವನುವರಭಾನು
ಚಂದ್ರಾದಿಗಳುಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಂಗುದಿಸಿದರುಕ್ರತ । ನೆಂಬುವನುಕಲಿವೃಕಸುಬಾಹುಗ । ಳೆಂಬವರುಕಾಳಿಂದಿಗುದ
ಭವಿಸಿದರುನಿಜಸುತರು ॥೫೪॥ ಅವ್ಯಕನುಗೋಕಾನಲಾದಿಸು । ತಾವಳಿಗಳಾಮಿತ್ರವಿಂದೆಗೆ । ಭಾವಿಸಲುಸುತಾಪ್ರಮುಜಿತೂಪ್ರ
ಭೃತಿಗಳುಭದ್ರೆಯಲಿ ॥ ದೇವದೇವಂಗುದಿಸಿದರುನರ । ದೇವಕೇಳೆಂದಷ್ಟಮಹಿಷೀ । ಭಾವಿತಾತ್ಮಜವಿಭವವನುವಿಸ್ತರಿಸಿದನು
ಮುನಿಪ ॥೫೫॥ ಲೋಕವಂದ್ಯರುಜನಿಸಿದರುಪ್ರ । ತ್ಯೇಕದಶದಶಸಂಖ್ಯೆಯಲಿಸುಮ । ಹಾಕುಮಾರರುಷೋಡಶಸ್ತ್ರೀವರಸಹ
ಸ್ರದಲಿ ॥ ಆಕೃತಿಸ್ವರವರ್ಣಗುಣದಲಿ । ಲೋಕನಾಥನಹೋಲುವವರುಪಿ । ನಾಕಿಸನ್ನಿಭವಿಕ್ರಮರುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೫೬॥
ರುಕ್ಮಿಣೀತನಯಂಗೆಬಳ್ಳಿಕಾ । ರುಕ್ಮಸುತೆಯವಿವಾಹವಾಯ್ತು । ರುಕ್ಮವತಿಯಲಿಜನಿಸಿದನುವರತನಯನನಿರುದ್ಧ ॥ ರುಕ್ಮಭೂ
ಷಿತಗಾತ್ರನಾಶ್ರಿತ । ರುಕ್ಮದಾನವಿನೋದಿಯಿಂತಾ । ರುಕ್ಮವರ್ಣಾಂಬರನವಂಶವಿದಾಯ್ತುವಿಖ್ಯಾತ ॥೫೭॥ ಎಸದನಿಂತುಮ
ನುಷ್ಯಲೀಲೆಯ । ಲಸುರಹರನನುಕರಿಸಿಪುತ್ರ । ಪ್ರಸರಪೌತ್ರಕನಿಜಯಬಾಂಧವವೃಂದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ವಸುಧೆಯಲಿಧರ್ಮನ
ನುಪ್ರತಿಮಾ । ಲಸುತನಿಜಪದಶರಣರನುಲಾ । ಲಿಸುತಸಂಗಿಯಸಂಗಿಯೊಲುಸಂಸಾರಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ॥೫೮॥ ಸಂಗಿಗುಣಸಂಸಾರಿಯೆಂ
ದುನಿ । ರಂಗನನುನಿವರ್ಗಯನನುಹಲ । ವಂಗದಲಿಭಾವಿಸ ವೃದೀಜಗವಾತ್ಮಸಾಮ್ಯದಲಿ ॥ ಅಂಗನೆಯರನವರತನಿಜಭವ ।
ನಂಗಳಲಿಭಜಿಸುತ್ತದಣಿಯರ । ನಗಪರವಶತೆಯಲಿಪರಮಾತ್ಮನನುಭಕತಿಯಲಿ ॥೫೯॥ ನೋಡಿದಣಿಯರುಮೂರ್ತಿಯನು
ಮಿಗೆ । ಪಾಡಿದಣಿಯರುಕೀರ್ತಿಯನುಮಾ । ತಾಡಿದಣಿಯರುಸರಸಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರಸಂಗಳಲಿ ॥ ಆಡಿದಣಿಯರುಮೆರವವಿವಿಧ ।
ಕ್ರೀಡೆಗಳಲೋರಂತ್ರಸತಿಯರು । ಮಾಡಿದಗ್ಗದಸುಕೃತವಾವುದೊಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೬೦॥ ಬಗೆಯಬಯಕೆಯತೋರಿಸುವನ
ಸು । ನಗೆಯಬೇಟದಮೆರವಹುಬ್ಬಿನ । ಹೊಗರಭಂಗಿಯಭಾವದಲಿರತಿಕೌಶಲವಮೆರವ ॥ ಮುಗುದೆಯರುಮುರಹರನಮನವ
ನು । ತೆಗೆಯಲರಿಯರುಬೋಕಮೋಹನ । ದೊಗುಮಿಗೆಯವಿಭ್ರಮವಿಳಾಸಂಗಳಲಿಕೇಳೆಂದ ॥೬೧॥ ಆಗಳಾಗಳೆಹೊಸತಾಸ
ತಿಯರಿ । ಗಾಗುಣಾಬ್ಧಿಯಸಂಗಲಟ್ಟಿಸಿ । ಬಾಗಿಕಂಗಳಮೆರೆಯಲಿಪ್ಪೆಸುವರುಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಏಂಗಹನವೋಭೂಪಕೃಷ್ಣನ ।
ಯೋಗಮಾಯೆಯಮಹಿಮೆಮನದನು । ರಾಗದಲಿತಾಳುಕಾಡುತಿರ್ದುದುವರವಧೂನಿವಹ ॥೬೨॥ ಅರಿಯಮಂತಿರೆಮುಚ್ಚಿಕಂ
ಣನು । ಹೊರಗೆನಿಂದಿರೆಸತಿಯರಾತ್ಮೇ । ಶ್ವರನಲೀಲೆಯದೆಂದರಿದುಮತ್ತರಿಯದಂದದಲಿ ॥ ಸ್ಪರುಶಸುಖಲಾಭದಲಿಗೋತ್ರಾಂ ।
ತರವನೊರವುತಹೊತ್ತುಗಳವರು । ಹರಹರೆಂತುಟೋಕೃಷ್ಣಪದಸಂಗಾನುಭವಸೌಖ್ಯ ॥೬೩॥ ಏತರತಿಶಯವರಸತ್ರಂತಂ ।
ಮಾತುಮನೆಮ್ಮೆಗೊಂಡುವಯನೆ । ಪ್ರೀತಿವಿಷಯದಲಿರಲುಮಾರುಳಹೊಗಳಿಳಲೋಕವಿದು ॥ ಕಾತರಿಸುವರುಕಂಗಳವೆಗಳ । ಧಾ
ತುತೃಪ್ತಿಯಹೀನತಿಗೆನಿ । ತ್ಯಾತುಮನನಿಮಾಮರುತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತತಮಾತಮಗೆ ॥ … … ॥೬೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೬೭೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಎಂಭತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಚಿತ್ರಲೇಖಾ ಸಮರ್ಥ್ಯ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಮಹಾವನಿತೆಬಲಿ । ಪುತ್ರನಂದನೆಯಡೆಗೆಕಾಮನ । ಪುತ್ರನನುಕೊಂಡೊಯ್ದಳಾ
ಶೋಣಿತಪುರಾಂತಿಕಕೆ ॥ … … … …

ಪದನು ॥ ಮುನಿಪಕರುಣಿಪುರುಕ್ಮಸುತೆಯನು । ಮನುಮಥಂಗೆಂತೀವಹದನನು । ಅನುಪಮ ಕೆಹೇಳಾವಸಂಧಾನವನು
ರುಕ್ಮನಲಿ ॥ ದನುಜಹರನೆಸಗಿದನುಬಿಟ್ಟನು । ಮನಕತವನವಸೆಂತುನೃಪನೆನೆ । ಮುನಿಶಿರೋಮಣಿಶುಕಮಹಾಯೋಗೀಂದ್ರ
ನಿಂತೆಂದ ॥೧॥ ಕೇಳುನೃಪಮುರವೈರಿಮಂಡಿತ । ಮಾಳಪುರವನುಹೊಗದೆನೃಪಶಶಿ । ಮಾಳಯನುಮನವೊಲಿಸಿರುಕ್ಮಿವರಂ

ಬಡೆಯಲೆಂದು ॥ ಓಲಯಿಸಿತಪದಿಂದಲಾಶ್ರೀ । ಶೈಲವಾಸಿಮಹೇಶನಂಘ್ರಿಯ । ಮೇಲಿರಿಸಿಚಿತ್ತವನುನಿಂದನುಪರಸಮಾಧಿಯ
ಲಿ ॥ ೨ ॥ ಮೂರನೆಯವರುಷದಲಿಹರಮೈ । ದೋರಿಮೆಚ್ಚಿದೆನೀವ್ರೊಬೇಡುವು । ನೋರಥವನೆನಲೆರಗಿಪದದಲಿರಣಪರಾಜ
ಯಕೆ ॥ ಪಾರವ್ಯೋದೆನುಸಮರಮುಖದೊಳ । ಗೋರುಗುಡಿಸದಬಿಲ್ಲನೆನಗೆಕ್ಕೈ । ಪೇರಸಂಬ್ಥಿಯೆಕರುಣಿಸೆನಲಿಂತೆಂದನಖಿಳೇಶ ।
ಇತ್ತೆನಾದರೆಮಗನೆಧನುವನು । ಮತ್ತೆಕೇಳಿಂನೊಂದುಮಾತನು । ಚಿತ್ತದವಧಾನದಲಿಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುವೆಂದೆನಿಪ ॥ ಉತ್ತಮೋತ್ತ
ಮಾಕೃಷ್ಣನಲಿನಿ । ವರ್ತಿಸಿದಡಾಹವವನೆಂನಯ । ಹತ್ತಿರಕೆಬಹುದೆಂದುಕೊಟ್ಟಂತರ್ಧಿಯಾಲಿನಿಂದ ॥೪॥ ಬಳಿಕತನಗಿಂಸಾರು
ಭುವನಾ । ವಳಿಗಳಲಿಸರಿಯೆನುತಕೊಬ್ಬಿನ । ಪುಳಕದಲಿಪುರವರಕೆಬಂದನುಸರ್ವಭೂಭುಜರ ॥ ಗೆಲಿದನೊಂದೇಬಿಲ್ಲಿನಲಿಯು
ದು । ಕುಲದವೈರವನೆನೆದುಪರಿಯಾ । ಕುಳತನಾಗುತ್ತಿರ್ದನಡಿಗಡಿಗಾವಿದರ್ಭನೃಪ ॥೫॥ ಕಂದುಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಕೋಪಶಿಖಿಯಲಿ
ನೆಂದುಪ್ರದ್ಯುಮ್ನತಂತೆನೆನೆನೆನ । ಬಿಂದುಮಾಳ್ಪವಮಾತನಾನಿಜಚಾಪವಿಖ್ಯಾತಿಯ ॥ ಕೊಂದನೋಕಾಳಾಯುತ್ತಾವೆನ । ಹಂದ
ಲೆಲ್ಲನೆನುತ್ತಬಡವುನಿ । ಯಂದದಲಿಬಿಸುಸೂಯ್ಯಾತಿರ್ದನುಚಪಲಚಿತ್ತದಲಿ ॥೬॥ ಇತ್ತಸಾವೈರಾನುಬಂಧವ । ನೆತ್ತಿಬಿಸುಪು
ವೆನೆನುತಕೆಂನಯ । ಪುತ್ರಿಯನುತಂಗಿಯಮಗಂಗೆಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ವಿಸ್ತರಿಸಿದುದುಮೈತ್ರಿಬಳಿಕವು । ಹತ್ತಮಾಗ್ರಣಿ
ಮನುಮಾಘನಸತಿ । ಹೆತ್ತಳನಿರುದ್ಧನೆನುಸಮರಮುಖಾನಿರುದ್ಧನೆನು ॥೭॥ ಸೇರಿದಳುಕೃತವರ್ಮತನಯಗೆ । ಚರುಮತಿರು
ಕ್ಮಿಣಿಯಸುತೆಮೂರ । ವೈರಿಬಾಣನಪುತ್ರಿಬಳಿಕನಿರುದ್ಧನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ಸಾರಿದಳುವೈವಾಹಿಕದಲೆಲೆ । ಭೂರಮಣಭುವನೈಕನಾ
ಥನು । ದಾರವಂಶೋಂನತಿಯನಭಿವರ್ಣಿಸುವನಾರೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಅಲಸಲಾಗದುಮುನಿಪನಿಂಮಡಿ । ಬಳಲಿಸಲುತಾನಾದೆನವ್ಯ
ತವ । ತಳಿತಳಿದುತಂನಾತ್ಮನಂತರ್ಗತವಮನೋವ್ಯಥೆಯ ॥ ಕಳದೆಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಜನ್ಮದ । ಫಲವಪಡದೆನುಪಡದೆನಂತ
ಕ । ನೆಲೆಗೆತಾನಿಂನಂಜೆನೆಂದನುನೃಪತಿಕೈಮುಗಿದು ॥೯॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಮುನಿನಾಥಯಾದವ । ರೆತ್ತಲಾಬಾಣಾಖ್ಯದೈತ್ಯನ । ದೆತ್ತ
ಲಾದುದುತಂಮೊಳಗೆವೈವಾಹಸಂಬಂಧ ॥ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆನಗಿದನುಪುರು । ಷೋತ್ತಮಾತ್ಮಜನಾತ್ಮಜನಸುವೃತ್ತವನುಸರ್ವಜ್ಞನೆನ
ಲಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೧೦॥ ಅರಸಕೇಳ್ಬಲಿಸುತರನೂ । ರ್ವರಿಗೆಹಿರಿಯನುಬಾಣನತಿದುರ್ಧರಪರಾಕ್ರಮನೊಂದುದಿನಕೈಲಾಸ
ವಾಸಿಯನು ॥ ಪರಮತಾಂಡವದಿಂದಮೆಚ್ಚಿಸಲುರುದಯಾನಿಧಿಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ಪರಮಶಿವನಿತ್ತನುಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಗಳನೊಲಿದು ॥
ದಕ್ಷಮುಖನಾಶನನೊಳಪ್ರತಿ । ಪಕ್ಷಯನೀರೇಳುಜಗದಲಿ । ರಕ್ಷೆಯನುನಿಜಪುರದಸಕಲಕುಟುಂಬಪರಿಜನದ ॥ ಪಕ್ಷಪಾತಿತ್ವ
ವನುಸಂಗರ । ದಕ್ಷನರ್ಥಿಸಲೆಲ್ಲವನುಭಾ । ಳಾಕ್ಷನಿತ್ತನುಬಲಿಸುತಗೆಸಾಹಸ್ರಭುಜಬಲವ ॥ ೧೨ ॥ ಒಂದುದಿನಕಾಳಗವನರ್ಥಿ
ಸಿ । ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯಬೇಡಲೆಲವೋ । ಮಂದಮತಿನಿನ್ನೀರಥಧ್ವಜದಂಡಮುರಿದಳಿಗೆ ॥ ಸಂದಡಹುದಾಹವವೆನಲುಸಾ । ನಂ
ದದಲಿನಿಜಭುಜಸಹಸ್ರದ । ದಂದುಗದಜಾಡ್ಯವನುನೀಗಿದೆನೆನುತಕೈಮುಗಿದ ॥೧೩॥ ವಸುಮತೀಪತಿಕೇಳುಜನಿಸಿದ । ಳುಷೆ
ಯೆನಿಪವರತನುಜೆಬಾಣನ । ಬಸುರಲಂಬುಜಗರ್ಭದಿಂದೆಳೆವಿಂಚಿನಂದದಲಿ ॥ ವಿಷಗಳನುಜಲಕೇಳಿಯಲಿವಿಹ । ರಿಸುತಿರಲುಸತಿ
ಸಹಿತಕಂಡಳು । ಕುಸುಮಶರಶರತಪ್ತೆಯಾದಳುಬಳಿಕುಷಾದೇವಿ ॥೧೪॥ ಅರಿತಳಂಬಿಕೆಬಳಿಕುಷೆಯಮನ । ದಳಲನಳಲದಿರಬ
ಲೆತಾನೀ । ಹರನೊಡನೆನಲಿದಾಡುವಂದದಲಾಡಲರ್ಥಿಸಿದೆ ॥ ವರನೊಡನೆತಳುವಿಲ್ಲದೊಬ್ಬನ । ನರಸುಮಗನನುಕಾಂಬೆಕನಸಿನ
ಲಿರದೆಪತಿಯಹನಾತನೆಂದಳುಕರುಣದಲಿಗಿರಿಜೆ ॥ ೧೫ ॥ ಸಂದವಾಪರಿದಿವಸಕೆಲವುಷೆ । ಗೊಂದುದಿನರಾತ್ರಿಯಲಿಕಾಮನ ।
ಕಂದನನುಕನಸಿನಲಿಕಂಡಳುರತಿವಿನೋದದಲಿ ॥ ಕುಂದದಧರಾಸ್ವಾದನದಸಾ । ನಂದದಿಂದಿರುತಿರಲುತಕ್ಷಣ । ಕಂಬೆರದುಕಳವ
ಳಿಸಿಕಾಣದೆಹಲುಬಿದಳುವರನ ॥೧೬॥ ಎದ್ದಳಂಗನೆಕಾಂತಹಾಹಾ । ಹೊದ್ದಿದಬಲೆಯಸುಖವೆಹಾಯೆನು । ತಿದ್ದೆಸೆಯಕೆಳದಿಯರ
ಮಧ್ಯದಲಂದುಬಾಯ್ಬಿಡುತ ॥ ನಿದ್ದೆಯನುಪರಿಹರಿಸಿನೀನೆ । ಲ್ಲಿಪ್ಪೆಹೇಳೆಂನೊಡೆಯಹೇಳೇ । ಕದ್ದಿಹೋದೆದುರಂತಶೋಕಾಂ
ಬುಧಿಯಲಕಟೆಂದ ॥೧೭॥ ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯುಳುವದನುಕೇ । ಳುತ್ತಕುಂಭಾಂಡಕನಸುತೆಸತಿ । ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಿದೇನೆನುತ್ತೊ
ಡನೆದ್ದುಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ॥ ಚಿತ್ತದೊಲ್ಲಭನಾರುಶೋಕವಿ । ದೆತ್ತಲಾರನುಕಂಡೆಹೇಳೆನು । ತುತ್ತಮಾಂಗನೆವಾತನಾಡಿಸಿದಳುಮ
ಹಾಸತಿಯ ॥ ೧೮ ॥ ಕಂಡೆನಲ್ಲಾಕೆಳದಿಚಲುವರ । ಗಂಡಹದಿನಾರುದ್ದಿಹರೆಯದ । ಗಂಡನನುಆಜಾನುಲಂಬಿತಬಾಹುದಂಡನ
ನು ॥ ಖಂಡಳಿಸಿದೆಳೆನೀಲರತ್ನದ । ದಿಂಡುದಿರುಹುವಕಾಯಕಾಂತಿಯ । ಪುಂಡರೀಕದಳಾಯತಾಕ್ಷನನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೯ ॥
ಕೇಳೆನಾಮುಂನಾತನನುಕಂ । ಣಾಲಿಗಳುಕಂಡರಿಯವವನವಿ । ಶಾಲವಕ್ಷೋನೇತ್ರನನುಸುಕುಮಾರಗಾತ್ರನನು ॥ ಸಾಲದೆನಲ
ಧರಾಮೃತವನಿ । ತ್ತಾಳಿಗೊಂಡನುತನ್ನಸಾರಿಗೆ । ಹೇಳುವೆನುಹಾವಿಧಿಯೆಹಾಯೆಂದಳಲಿದಳುತರಳೆ ॥೨೦॥ ವ್ಯಸನಸಾಗರದೊ
ಳಗೆತನ್ನನು । ಬಿಸುಟುಹೋದನುಜೀವವನುಕೊಂ । ಡಸುಗಳುಳಿವವೆತಾಯೆನಿನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿಕಾಣದಡೆ ॥ ಪಸರಿಸುತ್ತಿದೆನಾಬಿ
ಕಕೆಹೊಸ । ಕುಸುಮಶರನಂಗಾರ್ಧಪರಿಮಳ । ದೆಸೆಗೆನೀನೆಂತಿರ್ದೆಸೈರಿಸಿಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೧ ॥ ಹೋಹೊಅಂಜದಿರ
ಳಿದಿರುನೀ । ನೊಹಿಸಿದನಲ್ಲನನುಭುವನ । ವ್ಯೂಹದೊಳಗಿದ್ದರೆತಹೆಸುತಹೆನೇಕೆದಂಡಿಸುವೆ ॥ ದೇಹವನುಸಂತವಿರುನಿಸ್ಸಂ ।

ದೇಹವಿದೆತ್ತೋರುವೆನುನೋಡಾ | ಸಾಹಸವನೆಂದೆನುತನಿಂದಿರ್ದಳುಮಹಾವನಿತೆ || ೨೨ || ತರಿಸಿದಳುಪಟಭಾರವನುಸಂ | ಕರುಹವಮುಖಿಸುರವರರನೆಂಬರ | ಚರರನಪನೀಂಚರರನಾಪಾತಾಳವಾಸಿಗಳ || ಬರದುತ್ತೋರಿದಡಲ್ಲೆನುತಮೊಗ | ದಿರುಹಿ ಳು ಬಳಿಕಿಳೆಯನೃಪ್ವಿಂ | ಸ್ವರತನಂಗನೆಬರದುತೋರಿದಳಾಮಹಾಸತಿಗೆ ||೨೩|| ಶೂರಸೇನನನೊರದಳಂಗನೆ | ಮೋರೆಯನುಮುರುಹಿದಳುಗೋಪರ | ನೀರೆರೆಗಂಡಳಿತೋಡಿಬಿಸುಟಳಸಾಲ್ವಭೂಭುಜರ || ಕೇರಳರನಲ್ಲೆಂದಳಾಗಾಂ | ಧಾರರನುನೂಕಿದಳುಜರದಳು | ಕಾರವನನಾವಾದ್ರಮಾಳವಮತ್ಸ್ಯಭೂಭುಜರ ||೨೪|| ಸೂಸಿದಳುಕಡೆಗಣ್ಣಲಾಕಾ | ಶೀಶ್ವರನಪಾಂಚಾಲರನುಹೊರ | ಬೀಸಿದಳುಹೈಹಯರಹೊಯಿಂದಳಂಗವರ || ಬೇಸರಿಸಿ ನೀಡೆ ದಳಾವಂ | ಗೇಶ್ವರನಭಂಗಿಸಿದಳಂಗನೆ | ಕೌಸಲರನಿನತೇಡಳುಲಿಖಿತಸಂಸ್ಥಿತರ ||೨೫|| ಕೈಕಯರನೀಕೆಂದುನುಡಿದಳು | ನೂಕಿದಳುಮಾಗಧಕಳಿಂಗರ | ನೋಕರಿಸಿದಳುಚೇಳವಾಸ್ತ್ರರುಷ್ಕಘೂರ್ಜರರ || ಸಾಕುತೆಗೆಕಾಂಭೋಜರೇತಾ | ನೇಕೆಸೇರದುತನ್ನಮನಕುಂ | ತೀಕುಮಾರರಲೆನುತಮೊಗದಿರುಹಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ ||೨೬|| ಬಳಿಕಯಾದವಧರಣಿನಾಥರ | ನೆಲೆಘಮತಿತೋರಿದಳುಚಿತ್ರ | ಪಳಿಯುರಪನೆಯ ಚಮತ್ಕಾರದಚಾರುಮೂರ್ತಿಗಳ || ನಳಿನಮುಖಿನೋಡೆನುತಶೂರನ | ನೊಲಿದುವಸುದೇವನನುಹರಿಯನು | ಹಲಧರನನಾಕ್ರಮದಲಾಕಾಮನಿರುದ್ಧರನು ||೨೭|| ಲೆಕ್ಕಿಸುತನಡೆತಂದಳಂಗನೆ | ಮಿಕ್ಕಯಾದವಭೂಪರನುಕಂ | ಡೊಕ್ಕಳೊಡಲನುರಾಮಕೃಷ್ಣನಂಗರಭ್ರಿಯಲಿ || ನಕ್ಕಳನಿರುದ್ಧನನುಕಾಣುತ | ಸಿಕ್ಕಿದನಲಾಕಳ್ಳನೀತನೆ | ಅಕ್ಕನೋಡಿದ್ದಾನೆಯೆನುತವೆನಾಚಿದಳುತರಳೆ ||೨೮|| ನಟ್ಟಕಂಗಳನಡುಗುವವಯವ | ದಿಟ್ಟಿಡೆಯುತನುಪುಳಕದಲಿಮರ | ವಿಟ್ಟಳಂಗಸಲಜ್ಜೆಯಲಿತಲೆವಾಗಿಚಿತ್ರವನು || ಮುಟ್ಟಿಚುಂಬಿಸುತಿರಲಿರಲುಜಗ | ಜಟ್ಟಿಮಾಯಾವತಿಮುಹೂರ್ತಕೆ | ದಿಟ್ಟಿಯಾಗಿರುತಹನೆನುತಹೋದಳುಕುಶಸ್ಥಳಿಗೆ ||೨೯|| ಬಂದಳಾಯೋಗಿನಿಸಭೋಗತಿ | ಯಿಂದವಿಮಳದ್ವಾರಕಾಪುರ | ಕಂದುಬಹುವಿಧತೋರಣಾಲಂಕೃತಮಹಾಪಥದ || ಅಂದವನುನೋಡುತ್ತಪುರಜನ | ವಂದುಕಾಣದಪೋಲುಮನುಮಥ | ನಂದನನಮಂದಿರಕೆಬಂದಳುರಾತ್ರಿಯಲಿತರಳೆ ||೩೦|| ಗಗನಗಾಮಿನಿಬಂದುಕಂಡಳು | ಜಗದುದರನಾಲಯಕೆಕೆಲಸದ | ಸೊಗಯಿಸುವಭವನದಲಿಮಣಿಮಂಚದಲಿಪವಡಿಸಿದ || ಮುಗಿದಕಂಗಳಕಾಮದೇವನ | ಮಗನಮೈಸಿರಿಯನುಮುಖಾಬ್ಜದ | ಹೊಗರತೇಜವನೀಕ್ಷಿಸುತಬೆರಗಾದಳಡಿಗಡಿಗೆ ||೩೧|| ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳುಮಂಚಸಹಿತವ | ಹಾತ್ತುಮಾನವೊಮ್ಮನನುಕಾಮಿನಿ | ಚಿತ್ತದನುರಾಗದಲಿಹಾಯ್ದಳುಗಗನಮಂಡಲಕೆ || ಕೆತ್ತುಕದತೆಗೆಯದುಮಹಾಜನ | ಪೆತ್ತಲೇನೆಂದರಿಯೆಡಬಲೆಯು | ಸತ್ವವೆಂತುಟೊಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದಸಘಡತ್ರೆಯು ||೩೨|| ಬಂದಳಾಸತಿಬಾಣಪುತ್ರಿಯು | ಮಂದಿರಕೆನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿಕೊ | ಟ್ಟಂದುಮುಖಿಕದ್ದವನನೀಂನಿಂನಂತರಾತ್ಮನನು | ಎಂದುತೋರಿದಳನುಪಮಾಚ್ಯುತ | ನಂದನನನಂದನನನಧಿಕಾ | ನಂದದಲಿಸಂಭಾವಿಸಿದಳಾಸತಿಮನೋರಮನ ||೩೩|| ಉಪಚರಿಸಿದಳುಕಾಂತೆವರನನು | ವಿಪುಳಭೋಜನಪಾನಭಕ್ಷ್ಯಾ | ದ್ಯುಪಚಿತಾಲಂಕಾರಗಂಧಸುಪುಷ್ಪನಿಕರದಲಿ || ತೃಪ್ತಿಬಡಿಸಿದಳುತ್ತಮಾಂಬರ | ಗುಪ್ತತರತಿಗೋಷ್ಠಿಯಲಿರತಿಲೋಲುಪೆಲತಾಂಗಿಮನೋಭಿರಾಮನನಧಿಕಹರುಷದಲಿ ||೩೪|| ಸಂದವೀಪರಿಹಲವುದಿನಸಾನಂದದಲಿಸಸ್ನೇಹಲೀಲಾ | ಸ್ಪಂದಪರಿರಂಭಪ್ರಹರ್ಷೋತ್ಸ್ಪುಳಕಭಾವದಲಿ || ಮಂದಹಾಸೇಕ್ಷಣಸುಧಾನಿ | ಷ್ಯಂದವರಸೂಕ್ತಿಗಳಲೀಲೆಗ | ಳಾಂದನಿಮಿಷಾರ್ಧದವೊಲಾಕನ್ಯಾನಿರುದ್ಧರಿಗೆ ||೩೫|| ಕಾಲಗತಿಯಲಿಕುಂಡರಿತರಾ | ಬಾಲೆಯಂಗೋಪಾಂಗನಖರೇ | ಖಾಳಿಲಕ್ಷಿತಭದ್ರಚಿಹ್ನಂಗಳನುತದ್ಭಟರು || ಆಲಯಾಪಹೋಲಗಂಟಿಕೆಟ್ಟವು | ಕಾಳುಮಾಡಿದಳಕಟನುತಹರಿ | ದೋಲಗಪನ್ಯೆತ್ಯಾಧಿಪತಿಗೈದಿಸಿದರಾಹದನ ||೩೬|| ಗಂಡುನೊಣಹೊಗದಂತೆಕಾಯಿದು | ಕೊಂಡಿಹೆವುಭವನವನುಹೊಕ್ಕಿಹ | ಗಂಡನ ವರೊಜೀಯಕನ್ಯರತ್ನವನುಕೆಡಿಸಿ || ಭಂಡತನವನುಪೇಳಲಂಮೆವು | ದಿಂಡಾದರಿವೆವುನೀಮಪನುಕೊಡು | ದಂಡಧರನೇಯಾಗಲವರೆಂದರುನೃಪಾಭಟರು ||೩೭|| ಕೇಳುತೆದ್ದನುಗದ್ದುಗೆಯನೊದ | ದಾಲಿಗಳುಕಿಡಿಗೆದರೆಸಾವಿರ | ತೋಳುಗಳಗಜಭಜದರೆಲೆಷಾನುರುಷದುಬ್ಬಿನಲಿ || ಜ್ವಾಲೆಯಲಿನಿಂದಂತೆಭೃಕುಟಿಕ | ರಾಳಮುಖನೆಂಬರವಬಿಸುಟವ | ರಾಳಪಾದಿಯತ್ತೆಗೆಯುಬ್ದಬ್ವಿಂರಹೊರವಂಟ ||೩೮|| ಬಂದುಕನ್ಯಾನಿಳಯದಿದಿರಲಿ | ನಿಂದುಗಬೆಯನುತಿರುಹುತಂತಕೆ | ನಂದದಲಿಕಳ್ಳುಹಿದನುಭಟರನುವೀರನುರಜರನು || ಕೊಂಡುಕಳೆವಿಡುಕಿದರೆಕಣ್ಣನೆ | ನೆಂದುಕೈವೀಸಲುಮಹಾರ್ಣವ | ದಂದಲಿಸಂದಣಿಸಿಹೊಕ್ಕುದುಕತ್ತೃಕಾಗ್ನೃಹದ ||೩೯|| ಕಂಡನಾಪಟುಭಟರಬರವನು | ಗಂಡುಗಲಿಸಂಮುಖಕೆಜಡಿಯುನು | ಕೊಂಡುನಿಂದನುಬಾಗಿಲಲಿಕಲ್ಪಾಂತದಲಿಕುಜಿವ || ಖಂಡಪರಶುವಿನಂತೆಸಂಗ್ರಾಮಗ | ಪಂಡಿತನುಬಡಿಬಡಿದುಕುರಿಗಳ | ಹಿಂಡನೊದವಮೃಗೇಂದ್ರನಂತಿರೆಮಡುಹಿದನುಭಟರ ||೪೦|| ತಲೆಯೊಡದುಕೊರಳುಡಿದುತೊಡೆಯು | ಕ್ಕಳಸಿತೋಳ್ಗಳುಜರಿದುಬೆಂಸಲು | ಬಳಚಿಕಾನೆತ್ತರುಸುರಿದುಕರುಳುಗಳುಕುಪ್ಪಳಿಸಿ || ತುಳಿದುಹೆಣನನುದ್ವೈತ್ಯಬಲಬಾ | ಗಿಲಲಿಹೊರವಂಟೆಂಟುದೆಸೆಗ | ಮ್ವಳಸುತಿರ್ದುದುದಶಿಸಿಹತಿಯಲಿಯಾದವ್ರೋತ್ತಮನ ||೪೧|| ಗಂಡುಗಲಿನಿಜಬಲವಿನಾಶವ | ಕಂಡುಬಲಿನಂದನನುಮೊಳಗಿಸಿ | ದಂಡೆಯನು

ಸುರನಿಕರಬೆದರಲುಭಟನಸಂಮುಖಕೆ ॥ ಮಂಡೆಯನುತೂಗುತ್ತಚಿತ್ರವ । ಕಂಡೆನಜಭವಶಕ್ರಮುಖ್ಯರು । ಕಂಡುಬದುಕುವರೆಂನನೀಂನರನಿದಿರೆತನಗೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಎಂದುಗದೆಯನುತುಡುಕಿಕನ್ಯಾ । ಮಂದಿರವನಬ್ಬರಿಸಿಹೊಕ್ಕನು । ಮಂದವಿಕ್ರಮನಸುರಪತಿಹಿಡಿಕಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೆನುತ ॥ ಮುಂದುವರಿದೈತರಲುಯಾದವ । ನಂದನನುನಿತ್ಯಾತ್ಮನಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವವನುನೆನೆವುತ್ತನಿಂದನು ಭಟನಸಂಮುಖಕೆ ॥ ... ... ॥೪೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೭೫೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಭತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬಾಣಾಸುರನ ಯುದ್ಧ—ಹರಿ ಹರರ ಯುದ್ಧ

ಸೂಚನೆ ॥ ಬಾಣಬಾಹುಸಹಸ್ರಶಾಖಾ । ಶ್ರೇಂಣಿಯನುತಡೆಗಡಿದುಸಮರ । ಕ್ಷೋಂಣಿಯಲಿದನುಜಾರಿ ಮೆರೆದನುಬಾಹುವಿಕ್ರಮವ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳನಿರುದ್ಧನಾಹವ । ದುರವಣಿಗೆಸೆಡಬೋಡಿದೈತ್ಯೇ । ಶ್ವರನಪಡೆದೆಸೆಗಳಿಗೆಚೆಲ್ಲಿದುದೊಡಲಮೋಹದಲಿ । ಪರಿಘವವನೀಕ್ಷಿಸುತಶಸ್ತ್ರೌ । ತ್ಕರದಮಳೆಯಲಿಮುಸುಕಿದನುಯದು ॥ ವರನನಮರಾರಾತಿತಾನೇನಡೆದುಸಂಮುಖಕೆ ॥ ೧ ॥ ಸೂಸಿಕವಿವಶರೌಘವನುಹೊರೆ । ಬೀಸಿದನುಪರಿಘದಲಿಮೈಯಲಿ । ಬೀಸಲಳಿಯದುಮೆಚ್ಚಿದೆನುತಾನೆನುತರಿಪುಭಟನ ॥ ಈಸರಲಿಗೆಲಲರಿದೆನುತ್ತತಿ । ರೋಷರೌದ್ರಾಸನನುರಗಮಯ । ಪಾಶದಲಿಬಂಧಿಸಿದನನಿರುದ್ಧನಭುಜದ್ವಯವ ॥ ೨ ॥ ನಾಗಪಾಶಪರೀತನಾದನು । ಭೋಗಿಭೂಷಣನಂತೆಯದುಕುಲ । ಭೋಗಿನಿಧಿಯೊಲಂಮಿನಲಿಜೋಲಿದನಿಳೆಗೆವಿಕ್ರಮದ ॥ ಸಾಗರಕೆಸೇತುವನುಕಟ್ಟಿದ । ಲಾಗಿನಲಿಕಟ್ಟಿದನುಶಿರೆವನೆ । ಗಾಗಿನೂಕಿಸಿನಾಕರಿಪುಮರಳಿದನುನಿಜಗೃಹಕೆ ॥ ೩ ॥ ಅತ್ತಲುಷೆಸಂತಾಪಶಿಖಿಯಲಿ । ಹೊತ್ತಿದಳುಹೊರಳಿದಳುವೀರನ । ಹೊತ್ತುಭಂಗದಭಾರಣೆಯಬಂಧನದದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ಇತ್ತಲಾನಕಟಕಟಚಲುವಿನ । ಪೃಥ್ವಿಳಿಯನೆನಿಸೀಕುಮಾರಕ । ನೆತ್ತಣದಕಡುಭಂಗವೇಗುವೆನೆನುತಬಸವಳಿದು ॥ ೪ ॥ ಭೂವರನೆಕೇಳುತ್ತಲಾದ್ವಾ । ರಾವತೀಪುರದೊಳಗೆವೀರರ । ದೇವನನುನೆರೆಕಾಣದನಿರುದ್ಧನನುತವತವಗೆ ॥ ಓಪೊಕೆಟ್ಟೆವುಕೆಟ್ಟೆವೆಂತೋ । ಜೀವಿಸುವೆವಿಂನೆಕಟಕನುಸಬಿ । ತಾವದೇಶದಲಳಿವರೀಪರಿಯೆನುತಜನನಿವಹ ॥೫॥ ಸತ್ತದೊಡಲಿಹುದೀಕ್ಷಿಸುವಡತಿ । ಚಿತ್ರವಾಯ್ತೀನಾದನೋಸ್ಮರ । ಪುತ್ರಚೂಡಾರತ್ನವೆಂದಾನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳನು ॥ ಸುತ್ತಿಸುಳಿದರಸುತ್ತವಿಹ್ವಲ । ಚಿತ್ತರಾಗುತ್ತಿರಲುಕಾರಣ । ಮೂರ್ತಿಬಿಜಯಂಗೈದನಾನಾರದನುಯದುಪುರಿಗೆ ॥ ೬ ॥ ಹೇಳಿದನುಮುನಿನಾಥನಾನೆರೆ । ದೋಲಗದಮಧ್ಯದಲಿಬಾಣನ । ಬಾಲಕಿಯಮೇಳವನುಚಿತ್ರವತೀಪ್ರಭಾವವನು ॥ ಮೇಲುಗಾಳಗವೆನುಪರಾಭವ । ದೇಳಿಗೆಯಬಂಧನವನಾಜನ । ಜಾಲಹರುಷಾಮರುಷದೊಳಗೋಲಾಡುತಿರೆಹದನ ॥ ೭ ॥ ಜೀವಿಸಿದ್ದುದಕೇಳಿಹರುಷದ । ಲೋಪ್ರೊತುಳುಕಾಡಿದುದುಪುರಜನ । ದೇವರಿಪುಕಟ್ಟಿದನುಕಾಮಾತ್ಮಜನನೆಂಬೊಂದು ॥ ನೋವಿನಂಕೆಯನುಡಿಯಕೇಳು । ತ್ತಾವಿಗಡೆಯಾದವಮಹಾಸುಭ । ಟಾವಳಿಗಳರಜೆದ್ದುದೊಂದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥೮॥ ನೂಕಿದರುಚತುರಂಗಬಲಬಂ । ದಾಕೆವಾಳರಸಂನೆಯಲಿಜಗ । ದೇಕವೀರರುಕಾಮಸಾತ್ಯಕಿಸಾಂಬಸಾರಣರು ॥ ಜೋಕೆಮಿಗೆಕೃತವರ್ಮಮುಖ್ಯಾ । ನೇಕಭಟರುರವಣಿಸಿಸಂಗ್ರಾ । ಮೈಕಸಾಧಕರೆದ್ದುದಗಣಿತಗಜರಥಂಗಳಲಿ ॥೯॥ ಪುರವಹೊರವಂಟುಭಟರುಹಂ । ನೆರಡುಬಹಳಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲ । ವೆರಸಿಸಪ್ತಸಮುದ್ರತಂಮೊಳಗೊಂದುಮುಖವಾಗಿ ॥ ಹರಿವಪ್ರೋಲ್ಕಕ್ಕಡೆಯಸಬಳದ । ಪರಿಪರಿಯಕೈದುಗಳಹೊಗರಂ । ಬರವಘಲ್ಲಿಸೆಬಹಳಡುಂದುಭಿಶಂಖರವವೆಸೆಯೆ ॥೧೦॥ ಗಹಗಹಿಪನಿಸ್ಸಾಳಬಿರುದಿನ । ಕಹಳೆಗಳಕಳಕಳದಸುಭಟರ । ಬಹಳತರಘನಸಿಂಹನಾದದಸೊತಮಾಗಧರ ॥ ಬಹುವಿಧಸ್ತುತಿಪಾಠಜಯರವ । ರಹಿಸೆದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿಮಂಗಳ । ಮಹಿಮನಸುರಾರಾತಿನಡದೇರಿದನುನಿಜರಥವ ॥೧೧॥ ಎಡಬಲದಲ್ಯೆತರಲುಕಲ್ಪಿತ । ಕಡೆಯುಕಡಲಂದದಲಿಪೊಡವಿಯು । ನಡುಗಿಸುವಗಜರಥತುರಂಗಪದಾತಿಸಂಕುಲದ ॥ ಪಡೆಸುರಾರಿಯುಪುರದವಳೆಯವ । ನಡಸಿಮುತ್ತಿದುದೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನ । ಲೊಡನೆಮೊಳಗಿಸಿದನುಮಹಾಶಂಖನನುಮುರವೈರಿ ॥ ೧೨ ॥ ಮುರಿದುಹೊಕ್ಕುದುಕೋಟೆಯನುಬಲ । ಪುರವಣಿಸಿತ್ತೋರಣಪತಾಕೋ । ತ್ತರದಪುರವಿಭವವನುಬಹಳೋದ್ಯಾನಪಙ್ಕ್ತಿಗಳ ॥ ಮೆರಸಿಬಾಣಾಸುರನಭಟರನು । ಜರದುಮೂಗಿನಮೇಲೆಸುಂಣವ । ಬರೆದುಬಿಟ್ಟರುದೂರಿನಿಂಮೊಡೆಯಂಗೆನೀವೆನುತ ॥೧೩॥ ಆಳುಹರಿದುದುದಾನವೇಶ್ವರ । ನೋಲಗಕೆಕೈಮುಗಿದುಯಾದವ । ಜಾಲವೈತಂದುದನುಭಂಗವನಾಪುರಾಂತರದ ॥ ಹೇಳಿದರುಸಂಗ್ರಾಮಜಯವಿದು । ಶೂಲಪಾಣಿಗಸಾಧ್ಯವೆನುತಿರೆ । ತೋಳುಗಳುತನಿಜಡಿಯಲೆದ್ದನುಗದ್ದುಗೆಯನೊದೆದು ॥೧೪॥ ಕೇಳಿದವೆಹರಹರಮಹಾಹವೆ । ದೂಳಿಗದವಾಳುಗಳನಿಡಲಾ । ಶೂಲಪಾಣಿಯಪರಮಕೃಪೆತಪ್ಪುವುದೆತನಗೆಂದು ॥ ಬಾಳಿಕೆಗೆಫಲವಾಯ್ತುಲಾ

ಹಗೆ | ಕಾಲಕೆಂಡನಮನೋರಥದಕೈ | ಮೇಳವಣಿಸೇಸೆನುತಹರುಷವಡೆಳೆದನಮುರಾರಿ ||೧೫|| ಮೊರೆದುಹೊಗುವರಭೂಪಜ
ಕಾಣುತ | ತರುಬಿನಿಂದುದುದೈತ್ಯಬಲಹಂ | ನೆರಪೆನಿಸುವಕ್ಷೋಹಿಣಿಯಸಂಖ್ಯೆಯಲಿಬಲಿಸುತನ || ಪರದಳಾಗ್ರದಲೆಸೆದು
ಲಾವನ | ಧರಣಿಕುಸಿಯಲುಭೂತಕೋಟಿಗ | ಳುರವಣಿಸಬೈತಂದನಾಹವಕಭವನನುಕರಬಿ ||೧೬|| ಹಲ್ಲಣಿಸಿದನುನಂ
ದಿಯನುಪರ | ನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಪ್ರಮಥಗಣವುನ | ಭುಲ್ಲವಿಸಲೇರಿದರುವಾಹನಗಳನುತವತವಗೆ || ಹಲ್ಲಣಿಸಲಿಡಬಲದಲಪ್ರತಿ | ಮ
ಲ್ಲಗುಹಗಣಪತಿಗಳೇರಿದ | ರುಲ್ಲಸಿತಮೂಷಕಮಯೂರಂಗಳನುಸಂಗರಕೆ ||೧೭|| ಹಳಚಿದುದುತಂಮೊಳಗೆಬಲವೆರ | ಡಳ
ವಿಯಲಿಬಹಳಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದ | ಮಳೆಗರೆದುದಿತ್ತಂಡದಲಿಕರಿತುರಗರಥನಿಕರ || ಕಲಿತನದವನದನೇನನೆಂಬೆನು | ಬಲಸರಳಸಾರ
ದಲಿಮೈಮುಯ್ಯ | ಕ್ಕುಳಿಸಿದವುಕಿದದರುಣಜಲಧಾರೆಯಲಿನೆಲನೆನೆಯೆ ||೧೮|| ಹಿಡಿದನಸ್ತ್ರವನಾಮುರಾಂತಕ | ನೊಡನೆಹರನಾರು
ಕ್ಮಿಣೀಸುತ | ನೊಡನೆಗುಹನಾಬಾಣಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆಬಲರಾಮ || ತುಡುಕಿದನುಬಾಣನಕುಮಾರಕ | ನೊಡನೆಸಾಂಬನುಬ
ಳಿಕಸಾತ್ಯಕಿ | ಜಡಿದುಹಳಚಿದನಾರ್ಬಾಣಾಸುರನೊಡನೆಮುಳಿದು ||೧೯|| ಆಸಮಯದೊಳುಸುರಪಿತಾಮಹ | ಬೀಸಿ
ಯಮುಮಮಾಯ್ತುಗಗನವು | ಹಾಸುರದಸಂಗ್ರಾಮವನುನೋಳ್ಪರ್ತಿಯಲಿನೆರೆದು || ಆಸಕಲಮುನಿವರರುಸಹಿತಬು | ಧಾಸ
ನನುನೋಡುತ್ತನಭದಲಿ | ಲೇಸೆನುತನೋಡುತ್ತಲಿರ್ದನುಸಮರಸಂಭ್ರಮವ ||೨೦|| ಸಿದ್ಧಚಾರಣಕಿಂಪುರುಷವಿ | ದ್ಯಾ
ಧರಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರೋಗಣ | ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತಜಯಜಯಜಯತುಜಯಯೆನುತ || ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿಹರಿಹರರಲೀಲಾ | ಯುದ್ಧವ
ನುನೋಡುತ್ತವಿಸ್ಮಯ | ಬುದ್ಧಿಯಲಿಪೊಗಳುತ್ತಲಿರ್ದರುಭಾಪೆನುತನೆರೆದು ||೨೧|| ನೂಕಿದವುವೇತಾಳಭೂತಾ | ನೀಕ
ಮಾತೃಪಿಶಾಚಶಾಕಿನಿ | ಡಾಕಿನಿಯರಾಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರಾಪ್ರಮಥನಿಕರ || ಏಕಮುಖಬಹುಮುಖವಿಚಿತ್ರಗು | ಣಾಕೃತಿಯಪ
ಸ್ಮಾರನಿಕರವ | ನೇಕಮುಖದಲಿಮೋಹರಿಸಿಮುರಹರನಸಮ್ಮುಖಕೆ ||೨೨|| ಹೊಲ್ಲೆಹೇನೆನುತನಿತುಪಡೆಯನು | ಚೆಲ್ಲಿಬಿ
ಚ್ಚವಿಜೃಂಭಣಾಸ್ತ್ರದಿ | ಬಿಲ್ಲಬೀಸಾಡಿಸಿದನಸುರಾರಾತಿಪಟುಭಟರ || ಎಲ್ಲಿಯದುನಮಗೀನಿರೋಧನ | ನೊಲ್ಲೆವೆನುತ್ತೋಡಿ
ದರುಪ್ರಮಥರು | ತಲ್ಲಣಿಸಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆಪೋಯ್ತುದುಸಕಲಭೂತಗಣ ||೨೩|| ಆಯಿತಾಯಿತುಕೃಷ್ಣಭೂತಪ | ರಾಯನದ್ವಿಕ್ಷ್ಯವಿ
ದುಸಂಗರ | ದಾಯತಿಕೆಯೋಸಮರಸಾಹಸವುಳ್ಳರೆಂನೊಡನೆ || ಸಾಯಕವಹಿಡಿನಿಲ್ಲೆನುತಪೂ | ರಾಯಕೋಪದಲಭವನಾಕ |
ರ್ಣಾಯತಾಸ್ತ್ರದಲಳವಿಗೊಟ್ಟನುಮುಂದೆಮುರಹರವ ||೨೪|| ಎಚ್ಚನುರುಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರನಿಕರದ | ಲಚ್ಯುತನನಹಿಭೂಷಣನು
ಹರಿ | ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನಾತನನುಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರದಲಿಪರಿಹರಿಸಿ || ಹೆಚ್ಚಿದುದುಹರನೊಡಲಮರುಷದ | ಕಿಚ್ಚುಧಗಧಗತೆಯೆನುತಲಾತ್ತೆಗ |
ಡೆಚ್ಚನಾನಿಜವೆನಿಪಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರದಲಿಹರಿಯ ||೨೫|| ಉರಿದುದೋಜಗವೆನುತಸುರರಂ | ಬರಕೆಬಿಸಿಟೋಡಿದರುಹರಹರ |
ಹರಹರಾನಲತೀವ್ರಧೂಮಜ್ವಾಲೆಗಳಝುಳದ || ಹೊರಳಿಯಲಿಹೊಡಕರಿಸಿಹಾಯೆಂ | ದೊರಲಿದುದುಬಲವೆರಡುಭಟರ | ಬ್ಬ
ರಿಸಿದುದುಕಳವಳಿಸುತಿರ್ದುದುಕೂಡೆತಳತಂತ್ರ ||೨೬|| ಹಾಯೆನುತಬಲಬೆದರೆಬಹಹರ | ಸಾಯಕಕೆಮುರವೈರಿನಿಜನಾ | ರಾ
ಯಣಾಸ್ತ್ರವನೆನೆದುಮನದಲಿಮನ್ನಿಸುತ್ತೆಸೆಲು || ಬೀಯವಾದುದುಪಾಶುಪತಶರ | ದಾಯತಿಕೆಯ್ಯೆಸರಲಿಯಾದವ | ರಾಯನೆ
ಚ್ಚನುಮೋಹಿಸಲುಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನು ||೨೭|| ನಿದ್ರೆಗೈದನುಸಮರಮುಖದಲಿ | ರುದ್ರನತ್ತಲುಬಾಣಸೈನ್ಯಸ | ಮುದ್ರವ
ನುಮುರವೈರಿಶರಮುಖವಾಡಬಾಗ್ನಿಯಲಿ || ಮುದ್ರಿಸಿದಗಜರಥತುರಂಗಮ | ಭದ್ರಗಜಘಟೆನಿಕರವನುಮುಹಿ | ತಾದ್ರಿಧರೆ
ನೊಂದೇಮುಹೂರ್ತದಲರಸಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ತೆರಳಿದರುಶಂಬರವಿರೋಧಿಯ | ಶರಹತಿಗೆಗುಹನಂಗದಲಿನೆ | ತ್ತರನುಕಾರುತ
ಕಾಳಗದಲೊಂದೆಸೆಗೆಹಲಧರನ || ಪರಮಮುಸಲಮಹಾಪ್ರಹಾರದ | ಲುರುಳಿದನುಮೇದಿನಿಗೆಜೀವನ | ಪರಿಹರಿಸಿಕುಂಭಾಂ
ಡನಿರುಪಮಕೂಪಕರ್ಣಕರು ||೨೯|| ಕಟ್ಟಿಯೊಡದಂತಾಯ್ತುಬಲಜಗ | ಜಟ್ಟಿಮಂತ್ರಿಗಳಳಿವಿನಲಿಕಂ | ಗೆಟ್ಟುದೆಸೆದೆಸೆ
ಗೋಡಿದುದುಕರಿತುರಗಪತ್ತಿಗಳು || ಥಟ್ಟುಗೆಡವುಧರೆಗೆಕಾಲನ | ನಟ್ಟಿಗಿಂತಿದುಬಳಿಕಬಾಣನ | ತುಟ್ಟಿಬಂದುದುಸಮರಸಂ
ನಾಹವನುಮಾಡಿಸಿದ ||೩೦|| ಕೊಂಡನವನೈನೂರುನಿಜದೋ | ರ್ದಂಡದಲಿಕೋದಂಡವನುಕೈ | ಕೊಂಡನೈನೂರರಲಿದಿವ್ಯಮ
ಹಾಸ್ತ್ರಸಂಚಯವ || ದಂಡಧರನಂತುರವಣಿಸಿಕಿಡಿ | ಗೆಂಡವನುಕೆಂಗಳಲಿಕೆದರುತ | ಗಂಡುಗಲಿಗಳದೇವನಿದಿರಾದನುಮಹಾಹ
ವಕೆ ||೩೧|| ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆಲೆಕೃಷ್ಣಗೋಪರ | ಬಲ್ಲಹನೆಸಮರಾಂಗವಿದ್ಯೆಯ | ಬಲ್ಲತನಗಿದಿರಾಗುಕಲಿತನವುಳ್ಳಡೆಂದೊಡನೆ ||
ಬಿಲ್ಲಹಿಡಿದಿಹಿಡಿವಾತಿಗವಸರ | ವಿಲ್ಲೆನುತಕರದನುಶರೌಘವ | ಚೆಲ್ಲಿನಭಧರೆಯೆಲ್ಲದೆಸೆಗಳನೆಲ್ಕೆಕಡುಮುಳಿದು ||೩೨|| ಅರುನಿ
ಲಬಹುದರಸಬಾಣನ | ಬರಿದುಲಿಬಾಹಾವಳಿಯಮುಂ | ಗಾರಮಳೆಗರೆದಾಯ್ತುಕೃಷ್ಣಾಚಲದಶೀಮುಖಕೆ | ಭೂರಿಭುಜ
ಮಂಡಲಸವಿಸಾರ | ಪ್ರೇರಿತಾತುಳಚಾಪಮೇಘಕ | ತೋರದವನಿಘೋರತನಿಷ್ಠುರನಿಕರರಂಜಿಸಲು || ಬಾಣಬಾಣಾವಳಿಯನನಿ
ತುವ | ಬಾಣದಿಂದಲೆಕರಿದನಾಗೀ | ರ್ವಾಣಮೂರುತಿಕಡಿಕಡಿದುಬಳಲಿದನುಬೇಸರದೆ || ಕ್ಷೋಣಿಶರತತಖಂಡಮಯವಾಗೀ | ರ್ವಾ
ಣಜಯರವಪಿಂಡಮಯವೆನೆ | ಲಾಸೆಯಿಟ್ಟಂತಿರ್ದುದಾಭಟಘಟನಳಿಯಸಮರ ||೩೩|| ಮುರಿದುಲೆಚ್ಚನುಖಳನರಥವನು |

ತುರಗನಿಕರಂಗಳನು ಕಾಲನ । ಪುರಕೆ ಕಳುಹಿದನಿಕ್ಕಿದನು ಸಾರಥಿಯನಂಬಿನಲಿ ॥ ಸುರವಿರೋಧಿಯ ಕರದ ಚಾಪೋ । ತ್ಕರದಲೆ
ಡಬಲನಂಕದವರನು । ಹೊರಲ್ಲಗಡಿದಸುರಾರಿ ಶಂಖೋತ್ತಮವನೊಳಗಿಸಿದ ॥೩೫॥ ಪರಿಘವವನೀಕ್ಷಿಸುತ ಘನಸಂ । ಗರಕೆ
ಬಂಗುವ ಮಹೇಶ್ವರನ ಮಹಾ । ಜ್ವರ ಬೆದರಿಸಿ ತಾಪದಿಂದಯ್ದಾದವ ಮಹಾಬಲವ ॥ ಉರುವ ಕೆಂಗಳ ಮೂರು ನೊಗದುಡು । ಗ
ರಿಸ ಧೂಮಜ್ವಾಲೆಗಳ ಭೀ । ಕರಕರತ್ರಯ ನೆಸವ ವೀರ ಪದತ್ರಯದ ಭರವಿಗಿಲು ॥೩೬॥ ಕುಧರಬಿರಿಯಲು ಜರದ ಭಸ್ಮಾ ।
ಯುಧನು ತಾಗಿದನಾರ್ದು ಮುಸಲಾ । ಯುಧನನಿದಿರಲಿ ಕವಿವವೋಲ್ ಹರದೇಳ್ಗ ಭಸ್ಮವನು ॥ ವಿಧೃತವನು ಮಾಡಿದಸು ಸಮರ
ಕೆ । ಕದವ ತೆರದಂತಾಯ್ತು ಶಳಪದವ । ನಧಿಕ ತಾಪವನ್ನೈದೆ ಮೂರ್ಛಿತವಾಯ್ತು ಯದುಸೇನೆ ॥೩೭॥ ತುಡುಕಿ ಮುಸಲ
ವನಾಹಲಾಯುಧ । ಹೊಡೆಯಲಪಸ್ಮರಿಸುತ ಘಾಯದ । ಲೊಡಲು ಕಂಪಿಸಿ ತರಹರಿಸಿ ಮಾಹೇಶ್ವರನು ತಿರುಗಿ ॥ ಎಡದ ಕೈಯ್ಯ
ಲಿ ಭಸ್ಮವನು ತೆಗ । ದಿಡಲು ಪರವಶವಾಯ್ತು ಹಲಧರ । ನೊಡಲು ಕರದನು ಕೃಷ್ಣನನು ಕಳವಳಿಸಿ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಏನಿದೇ
ನಾಯ್ತೆನುತ ಹಲಧರ । ನಾನನವನೀಕ್ಷಿಸುತ ಶಿರವನು । ದಾನವಾಂತಕನಪ್ಪಿದನು ತೆಗದುದು ಮಹಾಜ್ವರದ ॥ ಗ್ಲಾನಿಯದು
ಬಿಳ್ಳಿಕೆಬ್ಬರಿದಿರಲಿ । ತಾನೆ ನಿಂದು ಮುಮೂರ್ಛ್ಯದಲಿ ಕರು । ಣಾನಿಧಾನನು ಜರದು ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಮಹಾಜ್ವರವ ॥೩೯॥ ಇರಲೆರಡು
ಮುಷ್ಟಿಗಳ ಳ್ಕಾವುರ । ಹರನ ಪೇನಾಂಸವನು ಮುನ್ನೋಂ । ದರಲಿ ವಕ್ಷಸ್ಥಲವನೆರಗಿದನಳುಕೆನೆಂದೆನುತ ॥ ಮುರಿದು ತಿಂಬೆನು ತಾನೆ
ನುತಬಾ । ಯ್ದರದು ಕಚ್ಚಿದನಸುರವೈರಿಯ । ವಿರೂಪಭುಜವನು ಕಾಡುತಿರ್ದುದು ಕಮಲಲೋಚನನ ॥೪೦॥ ಕೆರಳ್ಳಿಖಳನಬ್ಬ
ರಿಸಿ ಕೊಲುವೆನು । ಕರುಳ ಮೆಲುವೆನೆನುತ್ತ ಮುಷ್ಟಿಗ । ಳೆರಡರಲಿ ಮೊಗದಿಟ್ಟನಸುರಾಂತಕನ ಭಸ್ಮದಲಿ ॥ ಉರವನಿರ್ವರ್ತಿಸುತ ಬಿ
ದ್ದುದು । ಸುರಗಿರಿಯ ಶೃಂಗಾಗ್ರದಲಿ ಮುರಿ । ದುರುಳಿ ಬಿದ್ದುದು ಭಸ್ಮ ಶೇಷವಶೇಷಜನಬೆದರೆ ॥೪೧॥ ಎತ್ತಿದುದು ಘನತಾಪ ಪವಿ
ಗಡಿ । ಗುತ್ತವೋತ್ತಮನೊಡಲೊಳಗೆ ದೃಢ । ಚಿತ್ತದಲಿ ಮುರವೈರಿ ನೋಡಿದನರಿತನಾಹದನ ॥ ತಕ್ಸನಿಧಿ ಮಿಗೆ ಪರಿಹರಿಸಿತಲೆ ।
ಯೊತ್ತಿದನು ಬಳ್ಳಿ ಕಾದುರಾತ್ಮನ । ನತ್ಯಧಿಕ ಭಂಗದಲಿ ತಾನೇ ಹೊಕ್ಕನೊಡಲೊಳಗೆ ॥೪೨॥ ಎರಡು ಘಳ್ಗಿಗೆ ಮುಕುಂದನಿರ್ದನು ।
ಶಿರದ ವೇದನೆಗಳಲಿ ಮುಗುಳದ । ನರಿದು ನಿಜವಿಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಜರದನು ಮಹಾಜ್ವರದ ॥ ಉರವಣೆ ಜ್ಞನಿಲಿಸುವೆನೆನುತ ಹರಿ । ಕೆರಳ್ಳಿಸ
ಮರಾಂಗದಲಿ ಮಾಹೇ । ಶ್ವರಕೆ ವೈಷ್ಣವವೆನಿಪ ತೀವ್ರಜ್ವರವನಿರ್ಮಿಸಿದ ॥೪೩॥ ಅಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದನು ವೈಷ್ಣವಜ್ವರ । ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಹೇಶ್ವ
ರನ ಅವನಿಗೆ । ಮೆಟ್ಟ ಕೆಡಹಿ ಚತುಷ್ಪದಾನನ ಬಾಹುಗಳಲಡಸಿ ॥ ತುಟ್ಟಿ ಸಿತ್ತು ಘನ ತಾಪಶಿಖಿಯಲಿ । ಸುಟ್ಟಡಿರಲಾದೆರಣ ಜಲಧಿ ।
ಮಿಟ್ಟ್ಯ ಲಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿ ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಸೈಗೆಡದು ॥೪೪॥ ದೇವರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸವನತ । ದೇವ ಚೂಡಾಮಣಿಯೆ ರಕ್ಷಿಸು । ದೇವದೇ
ವಾರಾಧ್ಯ ದೇವಪ್ರಿಯ ಮಹಾದೇವ ॥ ದೇವನಿವ್ವಯ ಮಹಿಮೆಯನು ತಾ । ನಾವನರಿವ ಪದಿವ್ಯಚೇತೋ । ಭಾವದೂರನೆ ವರವಿಹಾ
ರನೆ ಭಕ್ತಭವಹರನೆ ॥೪೫॥ ಎಂದು ನಿಜ ಚರಣಾರವಿಂದ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಬಹುವಿಧ । ದಿಂದ ಸಂಸ್ತುತಿ ಮಾಡಲಸುರಾರಾತಿ ಮೈ
ದಡವಿ ॥ ಮಂದಹಾಸದಲೆಲವೊ ನಂಮಾ । ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧವನೀಸ್ತುತಿಯನೋಲ । ವಿಂದಕೀರ್ತಿಸುವವರನೀಕ್ಷಿಸದಿಹುದು ನೀನೆಂದ ॥
ಅಭಯವನು ಕರುಣಿಸಿದನಾಕಾಂ । ಸ್ತುತಿಧರನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಹಾಯಿದು । ದಭವನಂಘ್ರಿಯ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಶೈವಜ್ವರಾಖ್ಯವದು ॥ ಕ್ಷೋ
ಭಿತನಾದನು ಬಾಣನಖಿಳ । ಪ್ರಭುವಿನೊಡನಾಹವಕೆ ಸುರದುಂ । ದುಭಿ ಜಯಧ್ವನಿ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳಚ್ಯುತನ ಮೇಲೆ ॥೪೬॥ ಚಂಡವಿ
ಕ್ರಮನಾರ್ದು ನಿಜದೋ । ರ್ದಂಡನಿಕರವನೊದರಿಸುತ ಕೈ । ಕೊಂಡು ಸುರಿದನು ಸರಳ ಸವನಿಯನಂಬರವ ಮುಸುಕಿ ॥ ಪುಂಡ
ರೀಕಾಕ್ಷನಲಿತೋಳನ । ಹಿಂಡಿನಂತಿರಲನಿತುವನು ಕಡಿಖಂಡವಾಗಲು ಕಡಿದು ಕಡಿದನು ಕೃಷ್ಣನಭ್ರದಲಿ ॥೪೭॥ ಮೂಣದೆಸುತಿರಲ
ಮಮ ಬಾಣನ । ಬಾಣಸಾಗರವನು ವಿಭಾಡಿಸಿ । ಕ್ಷಾಣನವಸಾನವನು ಕಂಡನು ಕನಲಿ ಚಕ್ರವನು ॥ ಕ್ಷೋಣಿಕಳತಲ್ಲಣಿಸೆ ಮುರ ।
ಶ್ರೇಣಿ ನೆದರಲು ತುಡುಕಿ ಬಾಹು । ಶ್ರೇಣಿಯನು ತಡೆಗಡಿವುದೆನುತ ಸುರಾರಿ ನೇಮಿಸಿದ ॥೪೯॥ ಮುರಮಥನನಾಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಹು
ಲು । ಮೊರಡಿಗುರಿಕವಿವಂತೆ ಬಾಣಾ । ಸುರನೊಡಲನರಿದು ದಟ ಬಾಹು ಸಹಸ್ರಸಂಕುಲವ ॥ ಸುರರು ನಭದಲಿ ಜಯತು ಜಯ ಜ
ಯ । ಪರಮಪುರುಷಯೆನುತ್ತ ಹೂಮಳೆ । ಗರದು ಕೈವಾರಿಸಲು ಕೈಕೊಂಡುದು ಮಹಾಚಕ್ರ ॥೫೦॥ ಅಡವಿಯಲಿ ಮಿಗೆ ಬೆಳದ
ಹೆಂಮರ । ನಿಡಿದ ಹೆಗ್ಗೊಂಬುಗಳನಲಸದೆ । ಕಡಿವವೋಲು ಕಡಿದೊಟ್ಟಿದುದು ಕೊಚ್ಚಿದ ಮಹಾಸುರನ ॥ ಜಡಿದ ಸಾವಿರ ತೋಳ್ಗಳ
ನುಧರ । ವಿಡಿದು ಬೇರ್ಕೊಳವಿಗಳ ಯಂತ್ರವ । ಬಿಡದೆ ಬೀಸಿದವೋಲು ನೆತ್ತರು ಸೂಸೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥೫೧॥ ಕಂಡನಾಗ ತ್ರಿಪುರಹರ
ನು । ದ್ದಂಡ ಚಕ್ರದ ಕೋಪವನು ಕೈ । ಕೊಂಡು ಕಾರುಣ್ಯವನು ನಿಜಪದಭಕ್ತಭಂಗವನು ॥ ಅಂಡಲದನಚ್ಯುತನಲಾದು । ದ್ದಂಡ
ಜಪರಾಧಕ್ಕೆ ಕೇಳ್ವಳಿ । ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷ ತಂನಯ ಬಿಂನಪವನೆಂದ ॥೫೨॥ ಲೋಕದೊಳು ನಿಂನೊಳು ನುನೀನೇ । ಲೋಕ
ಚೇತನ ಸಾಕ್ಷಿ ಚೈತಂ । ನ್ಯೈಕ ವಿಗ್ರಹನಪ್ರತರ್ಕ್ಯನಗವ್ಯ ಸಿಂದ್ರಿಯ ಕೆ ॥ ಲೋಕಧರ್ಮದ ರಕ್ಷೆ ವಿಹಿತಜ । ನೈಕಕ್ಕೃತಿಯೇ ವಿಶ್ವ
ವಿಶ್ವಜ । ನೈಕವಂದ್ಯನೆ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯೆ ಕರುಣಿಸು ಮುಪುದೆಂದ ॥೫೩॥ ಅರಿವು ಹೊಗದರಿವಾಗಿ ನುರವೆನೆ । ತೆಗಹು ಗೊಡದಾನೆಂಬ
ಘಂವಿನ । ಹೊಗಿಗೆಯಲಿ ಕುರುಹಾಗಿ ಕರಣಾತೀತನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ವೀರವಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖ ಮಹಾತ್ಮನ । ನರಿವರಾರೆಲೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿಂನಯ ।

ನಿರುಗೆಯುಮನೀನೊಲಿದಡೀವುದುಲೋಕವಿದನೆಂದ ॥೪೫॥ ಗುಣವಿಹಿತವಿಗ್ರಹನೆಗುಣಕಾ। ರಣವಿಹಾರನೆಗುಣವಿಹೀನನೆ। ಗುಣಮಯಪ್ರಪಂಚಕೆಪ್ರತಿಭಾಸಿತಾತ್ಮಕನೆ॥ ಗುಣನಿಧಿಯೆಮಾಯಾಗುಣಾಕೃತಿ। ಗುಣವಿಹಿತಮೂರ್ತಿತ್ರಯಾನೆತೆ। ದ್ರುಣನಿಕರಸಾಕ್ಷಿಯೆಗುಣಾಧಾರಕನೆನಮೊಯೆಂದ ॥೪೬॥ ಭಕ್ತಜನವತ್ಸಲನೆಶ್ರೀನಯ। ಭಕ್ತನೀತನುಗುಣವಿಭೇದವಿ। ಭಕ್ತಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಸಲಹೈನಿಂನನಿಜಪದವ॥ ಭಕ್ತನಾನದರಿಂದತಾನೀ।ಭಕ್ತನನುಕೈಗಾವುದಾಶ್ರಿತ।ಭಕ್ತಭಕ್ತನನೆಂದುಭಕ್ತಾಧೀನನರ್ಥಿಸಿದ॥ ಯೆನ್ನಭಕ್ತರೆನುತ್ತನಿನ್ನನು। ಮನ್ನಿಸದೆಮಾಧ್ಯಂದಿಲಿಮರ್ತ್ಯರು। ಬಿನ್ನಭಾವವಮಾಡಿವಿಫಲೋದ್ಯೋಗಗತರೆನಿಸಿ॥ ಸನ್ನುತಾಂಘ್ರಿಯೆಕೆಡೆವರಾನರ। ಕಾರ್ಣವದಲೆಕಟಕಟನನ್ನೊಂ। ದುಸ್ತತಾಭಿಪ್ರಾಯದಂಕೆಯನರಿವರಾರೆಂದ ।೪೭॥ ನೀನೆಕೃಪೆಯನುಮಾಳ್ಪುದಾಅ। ಜ್ಞಾನಮೂಢಾತ್ಮಕಲಿಬುದ್ಧಿವಿ। ಹೀನರಲಿದೀನರಲಿವಿಷಯಾಧೀನವೃತ್ತಿಯಲಿ॥ ಜ್ಞಾನಮಯವಿಗ್ರಹನೆಬೇಡುವೆ। ನಾನಿದನುಬಲಿಸುತನಜೀವಕೆ। ಹಾನಿಯನುಕರಲಾಗದೆಂದನುಬಾಲಶಶಿಮೌಳಿ॥ ೪೮॥ ಇತ್ತನಾನಭಯವನುತನ್ನಯ। ಭಕ್ತನೆಂದೀತಂಗೆನಾನೀ। ದೈತ್ಯರಾಜಂಗಿತ್ತವೊಲುಪ್ರದ್ಯುಮ್ನದದೇವಂಗೆ॥ ಇತ್ತುಕರುಣಿಸಬೇಹುದಭಯವ। ನುತ್ತಮನೆಬಾಣಂಗೆನಲುಕೈ। ಯೆತ್ತಿಕರುಣಾವನಧಿಕೊಟ್ಟನುನಂಬುಗೆಯನೆಂದ॥೪೯॥ ದ್ವಿಭುಜನಾಗಲಿಬಾಣನೆಂದಾ। ಪ್ರಭುವಿನಲಿಪಡದಭವನಾತಂ। ಗಭಯವನುಕೈಕೊಂಡನಂತರ್ಧಾನವನುಬಳಿಕ॥ ತ್ರಿಭುವನೇಶ್ವರನಂಘ್ರಿಯನುವರ। ವಿಭವದಲಿಪೂಜಿಸಿಬಲೀಂದ್ರ। ಪ್ರಭವನಿತ್ತನುಪಾರಿಬರುಕವನಾತ್ಮಸಂಭವೆಗೆ ॥೫೦॥ ಕೊಟ್ಟನಗಣಿತಗಜಸಹಸ್ರವ। ನಿಷ್ಟಮಣಿರಥತುರಗವನುಮನೆ। ಮುಟ್ಟುಗಳನವರತ್ನನಿಕರವುಹಾರಥಾಗ್ರದಲಿ॥ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸಿದನಿಬ್ಬರನುಮುಂ। ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡೈತಂದುದನುಜಪ। ರಟ್ಟನನುಕಾಣಿಸಿದನಾದೈತ್ಯೇಂದ್ರನೋಲವಿನಲಿ॥೫೧॥ ಅಸಮಕಾರುಣ್ಯದಲಿಬಾಣನ। ನಸುರರಿಪುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟವೊಮ್ಮನ। ನುಷೆಸಹಿತಸಂತ್ರೋಷದಿಂದೊಡಗೊಂಡುರಥದೊಳಗೆ॥ ವಿಷಗಳನನಹುಡೆನಿಸೆಸೇನಾ। ನಿಕರಸಹಿತ್ಯತಂಹುದೊಕ್ಕನು। ದಸೆಗೆಸವಬಹುವಾದ್ಯರವದಲಿದ್ವಾರಕಾಪುರವ ॥೫೨॥ ಹೊಳವನವತೋರಣಪತಾಕಾ। ವಳಿಯಗುಡಿಗಳಕಳಸಕನ್ನಡಿ। ಗಳನುಹಾಮಣಿಸುಪ್ರದೀಪಾವಳಿಯುತಳಿಗೆಗಳ॥ ಲಲನೆಯರವರಸೂತಮಾಗಧ। ಕುಲದಕಳಕಳವೆಸೆಯೆಕರುಣಾ। ಜಲಧಿಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿಹೊಕ್ಕನುರಾಜಮಂದಿರವ ॥೫೩॥ ಅರಸಕೇಳಿದನಾವನುದಯದ। ಲುರುತರಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿಹರಿಕಂ। ಕರರಲೀಲಾಯುದ್ಧವನುಮುರವೈರಿವಿಜಯವನು॥ ವರವನಾತಂಗಹುದುಸಮರ। ಸ್ಥಿರವಿಜಯವಾರೋಗ್ಯಸೌಖ್ಯೋ। ತ್ಕರದಸಿದ್ಧಿಯನೀವನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮನೋಲವಿನಲಿ ॥ ... ... ॥೫೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೨೫೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಕೋಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿ ಮಿಥಿಲಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸೇವಕಪ್ರಿಯನೆಂಬಬಿರುದನು। ದೇವದೇವನುಮೆರೆಯಶ್ರುತ। ದೇವಮೈಥಿಲರೆಡೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈದನಸುರಾರಿ॥ ... ...

ಪದನು॥ ಅರಸಕೇಳೈಮಿಥಿಲಪುರದಲಿ। ಮುರಹರಪ್ರಿಯಭಕ್ತನೊಬ್ಬನು। ಧರಣಿಯಮರೋತ್ತಮನುಧಾರ್ಮಿಕನಾತ್ಮರತನೆನಿಸಿ॥ ವಿರತನಿಪರಲೋಕವಿಷಯದ। ಲುರುಗುಣಾನ್ವಿತನವನಿಪಾವನ। ಚರಿತನಾಶ್ರುತದೇವನೆನಲಿಂತೆಸೆದನವನಿಯಲಿ ॥೧॥ ಎಸೆದನದರೊಳುಭೂಪನೊಬ್ಬನು। ವಸುಧೆಯುಮರನವೊಲುಹರಿಪದ। ವಿಸರುಹೈಕಪರಾಯಣನುಸುಬಿಲಾಶ್ವನೆಂಬವನು॥ ಹೆಸರಿಸಿದಮೈಥಿಲನೃಪಾಲರ। ಯೆಸವೆತಿಲಕದವೊಲುಮಿಗೆರಂ। ಜಿಸಿದಗೃಹದಾರಾದಿನಿಸ್ಪೃಹನಾಗಿಕೇಳೆಂದ॥ ಒಂದುದಿನನಿಜರಥವನೇರಿಮು। ಕುಂದನಾನಿಜಚರಣಕಮಲ। ದ್ವಂದ್ವದಾಸರದರುಶನಕೆಮನವೊಲಿದುಕರುಣದಲಿ॥ ಕಂದಿಕರುಪನುಸೆಸದುಹರಿವೆಳೆ। ಗಂದಿಹಸುವಿನವೊಲುವರಮುನಿ। ವೃಂದಸಹಿತಸರಾಗದಲಿನಿಜಪುರವಪೊರವಂಟ ॥೨॥ ಅತ್ರಿನಾರದವಾಮದೇವವ್ಯ। ಗೂತ್ತಮಾಶ್ರಿತಕೃಷ್ಣಗೌತಮ। ಮೈತ್ರೇಯಾತ್ಮಜವರಭರದ್ವಾಜಾಖ್ಯಕೃತವ್ರತರು॥ ಅತ್ರಿತನಯವಶಿಷ್ಠವಿಶ್ವಾ। ಮಿತ್ರಕಾಶ್ಯಪಕಣ್ವಸೂನುಪ। ಲಸ್ತ್ಯಪುಲಹಾರುಣಿಬೃಹಸ್ಪತಿವರಪರಾಶರರು ॥೩॥ ಬರಲುವಿಪ್ರೋತ್ತಮರುತಾಪಸ। ವರರುಭಜಿಸುತದಿವ್ಯಚರಣಾಂ। ಬುರುಹವನುಬಹುದೇಶದೇಶಾಗತಮುನಿಸ್ತೋಮ॥ ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಭವಭಯ। ಹರಣಪಾವನಕೀರ್ತಿನಡದನು। ಕರುಣಿಗಳಚಾತಾರನಾಮಿಥಿಲಾಪುರಾಂತಿಕಕೆ ॥೪॥ ನೆರನೆರದುಮುಂಮಾರವಾರಾಂ। ಶರಗಳೊಳಗಾನರ್ತನೈನ್ಯವ। ಕುರುಸಮಾಸ್ಯಯಮತ್ಸ್ಯಪಾಂಚಾಲಾದಿಭೂಮಿಪರು॥ ನೆರದುಕೈಕೆಯಕುಂತಿಮಧುಭೋ। ಜರುಸಕೌಸಲನೃಪರುದಾಶಾಂ। ಗರುಸಭಾಜಿಸುತಿರ್ದರಾಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿಗಳ ॥೫॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಪೌರಪರಿಜನ। ವೆಲ್ಲಸಚ್ಛರಿ

ಯುಲಿತಾವುಶಿರಿ। ವಲ್ಲಭನಪದಕಮಲವನುಪೂಜಿಸುತಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಪಲ್ಲವಾಂಕುರದಧಿಘೃತಾಂಬೂ। ತ್ಫುಲ್ಲವನಮಾಲಾದಿ
ಂಗಳ। ನೆಲ್ಲವನುತಂದಿತ್ತು ಕಾಣುತ್ತಿರ್ದುದಖಿಳಜನ ॥೭॥ ಬಂದುಕಂಡುಮಹಾಜನದದೃಗು। ವೃಂದಸಾಫಲ್ಯವನುತಾನೇ।
ಂದುಬಂಣಿಪೆನೆರಸಸೊಬಗಿನಸಾರಸಂಗ್ರಹವ ॥ ಮಂದಹಾಸಾಮೃತಕಟಾಕ್ಷಾ। ನಂದರಸವೀಕ್ಷಣದಚಲುವಿನ। ಬಂಡಿಯಲಿಬ
ವಳಿವುಕಿರ್ದುದುನೋಡಿಮುರಹರನ ॥೮॥ ಮೇರೆದಪ್ಪಿದುದಕ್ಷಿಹರುಷವು। ಹಾರಸಾಂಬುಧಿಯಲಿಸದಾವ್ಯಭಿ। ಚಾರಿಯಾ
ದುಚಿತ್ತವೃತ್ತಿತದೇಕನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥ ನಾರಿಯರುನಯನಾಭಿರಾಮನ। ಚಾರುಮೂರ್ತಿಯನೋಡಿನೋಡಿವು। ನೋರಥಾಂ
ವನ್ನೈದಲರಿಯರುಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥೯॥ ಅವರವರಮನದಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯು। ನಿವಹವಕುಸಲಿಸುತ್ತಕರುಣಾ। ರ್ಣವನುಕಂಡವರಘ
ನುರುತಾಪತ್ರಯಂಗಳನು ॥ ಭವಭಯುವನೊಲವಿನಕಟಾಕ್ಷಾ। ಲವದಲಪಹರಿಸುತ್ತಪುಣ್ಯ। ಶ್ರವಣಕೀರ್ತನನೊಲಿದುಮಿ
ಲಾಪುರಕೆನಡೆತಂದ ॥೧೦॥ ಕೇಳುತಲ್ಲಲ್ಲಿಗದಿಗಂತ್ರವಿ। ಶಾಲಧವಳವನೋಜ್ಞಕೀರ್ತಿಯು। ನಾಲಿಸುತಖೇಚರರವಧುಗಂಧ
ರ್ವಕಿನ್ನರರ ॥ ಮೇಳಿಜಮುರವಗೀತನೃತ್ಯಾ। ಲೋಲಸುಮನೋವೃಷ್ಟಿಯನುಕರು। ಣಾಳುಮುನಿಕುಲಸಹಿತಮೂರಡಿಗೈ
ವ್ಪುನಡೆತಂದ ॥೧೧॥ ದೇವದೇವನಬರವನಾಶ್ರುತ। ದೇವನಾಲಿಸುತಾಲಿಸುತತನು। ಭಾವವನುನೆರೆಮರದುವ್ಯೈಯಿಕ್ಕುತ್ತ
ಾದಿನಿಗೆ ॥ ಭಾವಭಕ್ತಿಯಬಹಳತೆಯನದ। ನಾಪಬಂಣಿಪನರಸಬಂದನು। ಜೀವಚೇತನಮೂರ್ತಿಮುರಹರನಂಘ್ರಿಗಿದಿರಾಗಿ॥
ದಿರುಗೊಂಡರುಪೌರಪುರಜನ। ವಿದಿತಮಂಗಳವಾದ್ಯಘೋಷದ। ಲುದಯದಲಿಸೂರ್ಯನನುಮಂತ್ರದಿವಿಪ್ರಜನದಂತೆ ॥ ಮು
ಡಲೆತ್ತಿದಕರಪುಟದಬಂ। ಧದಲಿಜಯಜಯಜಯಯೆನುತಹರಿ। ಪದವಕಾಣುತಧರೆಗೆವ್ಯೆಯಿಕ್ಕಿದುದುಜನನಿವಹ ॥೧೩॥
ಂದುಮೈಥಿಲನೃಪತಿಪರಮಾ। ನಂದದಲಿಶ್ರುತದೇವರಿಬ್ಬರು। ಸಂದಣಿಸಿವ್ಯೆಯಿಕ್ಕಿದುದುಮುರಹರನಚರಣದಲಿ ॥ ನಿಂದುಕು
ಾಡಿದರುನಿಜಜನ। ವೃಂದವನುಸತ್ಕಾರಪೂಜೆಗ। ಳಂದಸನ್ಮಾನಿಸುತಬಿನ್ನವಿಸಿದರುಕೈಮುಗಿದು ॥೧೪॥ ದೇವದೇವೋ
ಮನೆಬಿಜಯಂ। ಗೈವುದೆನ್ನಯಗೃಹಕೆನುತನರ। ದೇವಭೂದೇವೋತ್ತಮರುವ್ಯೆಯಿಕ್ಕಿಚರಣದಲಿ ॥ ಶ್ರೀವರನೆಕರುಣಿಸು
ದಖಿಳಕ್ಕೆ। ಪಾವಲೋಕನದಿಂದನುತರಾ। ಜೀವನಾಭನನರ್ಥಿಸಿದರೊಮ್ಮಿಗೆಮಹೋತ್ತಮರು ॥೧೫॥ ಕಾಲುವಿಡಿದಿರಲಿ
ರಸಾಕರು। ಣಾಳುತಕ್ಕೈಸುತ್ತಸನ್ನತ। ಮೌಳಿಗಳನೆತ್ತಿದನುಬಹೆನೇಹೇಳುನಡೆಯೆನುತ ॥ ವೀಳೆಯವನಿಬ್ಬರಿಗೆಕೊಟ್ಟನು।
ೀಲೆಯೊಂತ್ರುಟೊಭಕ್ತರಿಚ್ಛೆಯು। ಪಾಲಿಸುವಪರದೈವವಲ್ಲಾಜನಪಕೇಳೆಂದ ॥೧೬॥ ಮುಂದೆನಡೆನೀನೆನುತಭೂಪನ। ಮಂ
ರಕೆಭೂವಿಬಾಸುರವರನ। ಮಂದಿರಕೆಮುರವೈರಿನಡದನುರೂಪಭೇದದಲಿ ॥ ಸಂದಮುನಿಕುಲಸಹಿತಸುರವರ। ವಂದ್ಯಪಾವನ
ರಣನತಿಕೃಪೆ। ಯಿಂದನೋಡುವಸುರನಿಕರಭಾಪೆನಲುಗಗನದಲಿ ॥೧೭॥ ಅವರುಕಾಣದಬಲೆರಡುರೂ। ಪವನುತಳೆದನು
ಕಲಸುರಮುನಿ। ನಿವಹಸಹಿತತ್ತಂಡವಾಗಿನೃಪೋತ್ತಮದ್ವಿಜರ ॥ ಭವನವನುನಡೆತಂದುಕರುಣಾ। ರ್ಣವನುಹೊಕ್ಕನುಸೊ
ಮಾಗಧ। ದಿವಿಜಗಣಕ್ಕೈವಾರಿಸಲುಭುತಳದಲಭ್ರದಲಿ ॥೧೮॥ ಮನಕೆಗೋಚರವಲ್ಲದಾಮುನಿ। ಜನವಿನುತಗೋವಿಂದ
ಂಘ್ರಿಯು। ಮನೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈಸಿತಂದುಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ಜನಪನೊಲದನುತನುವನುಬ್ಬುವ। ತನುಪುಳಕಹರುಷಾಶ್ರು
ಲದಲಿ। ನನದನಾಸನಸೂನೃತಾಘ್ರ್ಯಾದಿಗಳನೊಲಿದಿತ್ತು ॥೧೯॥ ಮೆಲುದಳದಲೊಯ್ಯನೆಮುಕುಂದನ। ಚಲುವಚರಣ
ರೋಜಯುಗಳವ। ತೊಳಪುಮುನಿವರರಂಘ್ರಿತೀರ್ಥವನೇಕಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ತಳದುಕೊಂಡುಕುಟುಂಬಜನಸಹ। ತಲಘು
ರೂಪಣಗಂಧಮಾಲ್ಯಂ। ಗಳಲಿಭೋಜನಪಾನವಸನಂಗಳಲಿಪೂಜಿಸಿದ ॥೨೦॥ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಮಂಚದಲಿಶಿರಿಪದ। ಪಲ್ಲವವನೊ
ತ್ತತನ್ನೆದೆ। ಯಲ್ಲಿತಕ್ಕೈಸುತ್ತವಾಸನಿಸುತ್ತಚುಂಬಿಸುತ ॥ ಫುಲ್ಲಮುಖಸರಸಿರುಹನಪ್ರತಿ। ಮಲ್ಲಭಕತರದೇವನಾಶ್ರೀ। ವ
ಭನವೊಗನೋಡಿನಗುತಿಂತೆಂದನವನೀಶ ॥೨೧॥ ನೀನಲ್ಯೆಗೋವಿಂದಗುಪ್ತ। ಜ್ಞಾನಮಯವಿಗ್ರಹಸದಾನಂ। ದಾನುಭವ
ತ್ಯಸ್ವರೂಪನುನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ ॥ ಆನೆನಿಪಹಂಕೃತಿಯಮೂಲ। ಸ್ಥಾನಚೇತನಸಾಕ್ಷಿನಿರ್ವಿತ। ಭಾನುಶತಕೋಟಿಪ್ರಭೈ
ಾಂಶದಮಹಾವಿಷ್ಣು ॥೨೨॥ ಸ್ಮರಿಸುವೆವುನಾವೀಭವತ್ಪದ। ಸರಸಿಜವನನವರತಹೃದಯಾಂ। ಬುರುಹದಲಿನೆರೆಕೇಳಿಕೇಳಿಭ
ದುಣಾವಳಿಯ ॥ ನಿರುತವೆಂತ್ಯೆವಾಂಸಹ್ಯಶಿಗೋ। ಚರಕೆಬಂದುದುಕೃಷ್ಣಕರುಣಾ। ಕರನೆಯೋಗಿಧ್ಯೇಯಪದಯುಗವೆಂ
ನಾಭೂಪ ॥೨೩॥ ತೆರುವೆನಿನ್ನನುಸೆನವನಿಜಪದ। ಶರಣಭಕ್ತರಿಗೆಂಬಬಿರುದನು। ಮೆರೆಯಲೋಸುಗಕೃಷ್ಣವ್ಯೆದೋರಿದೆ
ಮಲ್ಯೆತನಗೆ ॥ ಅರಸಿಕರುವನುತಾಯಿಬಹವ್ರೋ। ಲರಸುತೆಮ್ಮನುಬಂದೆಮುನಿಮನ। ವರಸಿಕಾಣವುದೇವನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗಳನಿದ
ಂದ ॥೨೪॥ ಆತ್ಮವಿದರಿಗೆಶಾಂತರಿಗೆನೀ। ನಾತ್ಮವಿದನಲೆಕೃಷ್ಣಕಾರುಣ್ಯಾತ್ಮಕನೆನೀನಿರಲುಬೇರಿಂನೊಂದುದೈವವನು ॥ ಆ
ರೂಪನನುಳಿದುಭಜಿಸುವ। ನಾತ್ಮಸುಖವೇದಿಗಳನೆಲೆಸೆ। ರ್ವಾತ್ಮಕನೆತಾನೇನಹೇಳುವೆನೆಂದನಾಭೂಪ ॥೨೫॥ ತ್ರಿದಶಗೋ
ಜಧರ್ಮರಕ್ಷಾ। ರ್ಥದಲಿಸಾಕ್ಷಾನ್ನಿತ್ಯನಿರ್ಗುಣ। ಪದವೆನಿಪಪರಮಾತ್ಮನೇನೀನಿಂದುತನುವಿಡಿದು ॥ ಯದುಕುಲದಲೀಜೀವ

ಮೋಕ್ಷ। ಪ್ರದವೆನಿಪವೀವನಚರಿತ್ರವ। ನುಡಿಭವಿಸೆವಿಸ್ತರಿಸಲೋಸುಗವೆಂದನವನೀಶ ॥ ೨೬ ॥ ದೇವನಿನ್ನಯಘನತೆಯುತ್ತ
ಲು। ಭಾವಿಸಲುತಾನೆತ್ತಹವಣಿಸ। ಲಾವನನುನೆರೆಯುವುನಿರಂತರನಿಗಮಕೋಟಿಗಳು ॥ ಕೋವಿದರಮನಮುಟ್ಟದಾವನ।
ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯುನೆರರೆತಾನಿಂ। ನಾವಧನ್ಯನೊಕಂಡೆನಾನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗಳನೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಇನೆಯಲಾಸಂಸಾರದುಃಖಾ। ರ್ಣವವಿ
ಶೋಷಣವಾಡಬಾನಲ। ವಿದೆಯಲಾಭವರೋಗಭೈಷಜಮೂಲವಿದ್ಯೆಗಳು ॥ ಅವಿರಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೇಶಿಕ। ನಿವಹನಿತ್ಯನಿಷೇ
ವಿತಂಗಳ। ನಿವನುಕಂಡೆನುಕಂಡೆನೀನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗಳನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ನಿತ್ಯರೂಪನೆನಿತ್ಯತೃಪ್ತನೆ। ನಿತ್ಯಸುಖವಿಗ್ರಹನೆಮಾಡು
ವ। ಕೃತ್ಯವಾವುದುತನಗೆಭವದೀಯಾಂಘ್ರಿಪೂಜೆಯಲಿ ॥ ಕೃತ್ಯವನುತಾಬಲ್ಲೆನೀಕೈ। ಯೆತ್ತಿದಂಡಪ್ರಣತಿಮಾತ್ರದ। ಕೃತ್ಯವೆನ್ನದೆ
ನುತ್ತಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಹರಿಪದಕೆ ॥ ೨೯ ॥ ಎಂದುನವಮಣಿಕನಕಭೂಷಣ। ವೃಂದವಸನವರಾನುಲೇಪನ। ದಿಂದದಿವ್ಯಾನ್ನಾ
ದ್ಯತಾಹಾರದಲಿಸತ್ಕರಿಸಿ ॥ ವಂದಿಸುತತತ್ಪಾದಕಮಲ। ದ್ವಂದ್ವವನುಪಾವನಮುನೀಂದ್ರರ। ವೃಂದವನುಪರಭಕುತಿಯಲಿಪೂ
ಜಿಸಿದನಾಜನಪ ॥ ೩೦ ॥ ಭೂವರನೆಕೇಳತ್ತಲಾಶ್ರುತ। ದೇವನಾನಿಜಮಂದಿರಕೆರಾ। ಜೀವನಾಥನಶೇಷಮುನಿಕುಲಸಹಿತನೆ
ಡೆತರಲು ॥ ಆವುನೋಕೆರ್ತರ್ಗಮ್ಯವೆನಗಿಂ। ನಾವಧನ್ಯನೊತನ್ನಹೋಲುವ। ನಾವನೆನುತಿದಿರೆದ್ದುಕುಣಿದಾಡಿದನುಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ॥
ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಮಣಿಪೀಠನಿಕರದ। ಲೆಲ್ಲರನುಸಾಕ್ಷಾತ್ಲಕ್ಷ್ಮೀ। ವಲ್ಲಭನನಾನಾವಪರಿಯಲಿಪೂಜಿಸುವೆನೆನುತ ॥ ನಿಲ್ಲದಾಗ್ರಹದೊ
ಳಗೆಹೊರಗೆ। ಘಲ್ಲಿಗೆಡೆಯಾಡಿದನುಹರುಷದ। ಘುಲ್ಲವಣೆವುತ್ಸಾಹವೇಗದಮಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಸುದತಿಮಕ್ಕಳುಸಹಿತಮು
ರಹರ। ನಡಿಗಳಿಗೆಮೈಯಿಕ್ಕಿಕಂಣಲಿ। ಕುಡಿಕುಡಿದುಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಸುಧಾರಸಾರ್ಣವದ ॥ ಮಡುವಿನಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಪು
ಳಕದ। ಗುಡಿಯುಪರಮೋತ್ಸವದಹರುಷದ। ಕಡಲಕೋಡಿಹನಲಾಳುತೇಳುತ್ತಿರ್ದನಾವಿಪ್ರ ॥ ೩೩ ॥ ತೊಳೆದುಮುನಿಚರ
ಣಂಗಳನುತ। ಜ್ಜಲದಲಾಗೋವಿಂದಪದಯುಗ। ನಳಿನತೀರ್ಥೋದಕದಸಂಗಮವಾರಿಯಲಿಮುಳುಗಿ ॥ ತಲೆನನೆಯಲೋ
ಲಾಡಿದನುನಿಜ। ಲಲನೆಗೃಹಪಶುಭೃತ್ಯಜನಸಹ। ಒಲವುಮಿಗಲರ್ಚಿಸಿದನಚ್ಯುತಪಾದಪಂಕಜವ ॥ ೩೪ ॥ ಎಳೆತುಲಸಿದೂ
ರ್ವಾಕ್ಷತಾಂಕುರ। ಗಳಲಿಬಹುವಿಧಪುಷ್ಪಫಲಪರಿ। ಮಳಿತಧೂಪಾರತಿಸುಗಂಧಾಶೀತವಾರಿಯಲಿ ॥ ಅಲಘುಮುನಿನಿವಹವನುಕ
ರುಣಾ। ಜಲಧಿಯನುಪೂಜಿಸುತಬಾಷ್ಪಾ। ಕುಲಿತಲೋಚನನಂಘ್ರಿಕಮಲವನೊತ್ತುತಿಂತೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಭಲರೆಭಾಪುರೆತನ್ನ
ಭಾಗ್ಯದ। ನೆಲೆಯಕಂಡವರಾರುಕಾಣರು। ಹಲವುಜನ್ಮದಯೋಗಸಿದ್ಧರುದೇವನಿಮ್ಮಡಿಯ ॥ ಲಲಿತಪದಕಮಲವನುಕಂಡೆನು।
ಸುಲಭದೈವವುನೀನಲಾಪದ। ನಳಿನಸಂಶ್ರಿತಸಾಧುಭಕ್ತರಿಗೆಂದನಾವಿಪ್ರ ॥ ೩೬ ॥ ನಿನ್ನಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದು। ತ್ಪನ್ನವಾ
ಯ್ತಾಲೋಕರಕ್ಷಾ। ಸನ್ನಿರೋಧವ್ಯವಹೃತಿಗಳಾಶಕ್ತಿಭೇದದಲಿ ॥ ನಿನ್ನಳುಮೆಯಿಂದಾಗಿಕೆಡುವವು। ನಿನ್ನಪೇಕ್ಷೆಯಕಾಲವ
ಶದಲಿ। ಹೊನ್ನೊಳಗೆಕಟಕಾದಿಭಾವವಿಭೇದವಳಿವಂತೆ ॥ ೩೭ ॥ ಕನಸಿನಲಿನಾನಾತ್ವತನ್ನಯ। ಮನದೊಳಗೆನೆರೆತೋರಿಮತ್ತಾ।
ಕನಸಿನೊಳಗಳವಂತೆತೋರುವುದಳಿವುದೀತೋರ್ಕೆ ॥ ಚಿನುಮಯನೆನಿನ್ನಳುಮೆಮಾಯಾ। ಜನನಹೇತುವೆನಿಪ್ಪದೊಂದೇ।
ಬಿನಗುಸಂಕಲ್ಪದಲಿತಳುಲಯದೊಡನೆಲಯನೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಆರರಿವರೆಲೆಕೃಷ್ಣನಿನ್ನವಿ। ಹಾರಮಾಯಾತಂತ್ರವನುಸಂ। ಸಾರಚಕ್ರ
ಭ್ರಮಣದಲಿಜೀವರನುತಿರುಗಿಸುವ ॥ ಸಾರತತ್ವಜ್ಞಾನದೀಪವ। ತೋರಿನಿನ್ನನುನೆನೆವಭಕ್ತರ। ಭೂರಿಭವತಿಮಿರಾಪಹರಣವ
ಮಾಳ್ಪಲೀಲೆಗಳ ॥ ೩೯ ॥ ಬುದ್ಧಿಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಪ್ಪನಿನ್ನನು। ಬುದ್ಧಿಹೀನರುವಿಷಯಭೋಗನಿ। ಬದ್ಧಹೃದಯರುಕಾಣಲರಿಯರುಕ
ರಣವೃತ್ತಿಗಳ ॥ ಸಿದ್ಧಿಗಾಶ್ರಯವಾದಕಾರಣ। ಸಿದ್ಧವಲ್ಲಾನಿಂನನಿಜನಿಗ। ಮಾರ್ಥಧೀರರುಲಕ್ಷಿಸುವರುರುಲಕ್ಷಣಂಗಳಲಿ ॥ ೪೦ ॥
ತನುವಿನಳತೆಗೆಬಾರದಿಂದ್ರಿಯ। ಜನಿತವೃತ್ತಿಗಳೈದಡಸುವನು। ಮನದಮೊನೆಮುಸುಕವುಕದಾನೆಂದೆಂಬಹಂಕೃತಿಯು ॥ ಹೊನ
ಲುಹೊಗದಖಿಳದಲಿಪರಿಪೂ। ರ್ಣನನುಕಂಡೆನುಭಾಪುರೆಮಹಾ। ತ್ಮನನುಲೋಚನಗೋಚರದಲೇಧನ್ಯನಾನೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಸೆನ
ದಹಖಿಳಜನಾಘಹರನೆಂ। ದೆನಿಸುವೀಮುನಿವರರಪದರಜ। ತನಭವತ್ಪದಯುಗಳಕಮಲಪರಾಗಸೇವೆಯಿದು ॥ ಜನಿಸಿದುದು
ತನಗೆಂತುಭವಭಯ। ವನಧಿಯನುದಾಂಟಿದೆನುದಾಂಟಿದೆ। ನೆನುತಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಮುನಿವಂದಿತನಚರಣದಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಕೃತ್ಯ
ನಾವುದುಬೆಸಸಬೇಹುದು। ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಹಡೆತಾಕೃತ। ಕೃತ್ಯನೆನಿಸುವಡೆನುತಮೈಯಿಕ್ಕಿರಲುಚರಣದಲಿ ॥ ಮಸ್ತಕವಹಿಡಿದೆ
ತ್ತಿತಕ್ಕೈ। ಸುತ್ತನುಡಿದನುನಸುನಗೆಯುಮೃದು। ಸೂಕ್ತಿಯಲಿನಿಜದೇವನಾಶ್ರುತದೇವನನುನೋಡಿ ॥ ೪೩ ॥ ಬಂದೆನಾನೆಲೆವಿ
ಪ್ರವರನಿಂ। ನೊಂದುದರುಶನದರ್ಥಿಯಲಿಬೇ। ರೊಂದುಕೃತ್ಯವನರಿಯನೇತಕೆಮುಚ್ಚುಮರೆತನಗೆ ॥ ತಂದೆಕೇಳೈಮುನಿವರ
ರುಸುರ। ವಂದ್ಯಚರಣರುನಿನಗೆಕರುಣಿಸೆ। ಬಂದರಧಿಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥದಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೪ ॥ ಕ್ಷೇತ್ರದೇವತೆತೀರ್ಥವೆಂಬಿ
ವು। ಧಾತ್ರಿಯಲಿಹಲಕಾಲದಿಂದಪ। ವಿತ್ರವನುಮಾಡುವವುನಿಜಸೇವಾನುಸಾರದಲಿ ॥ ಪಾತ್ರಭೂತರೆನಿಪ್ಪಮುನಿಗಳು। ನೇ
ತ್ರಪಥದಲಿಸುಳಿದಮಾತ್ರದೆಪ। ವಿತ್ರನನುಮಾಡುವರುತತ್ಕ್ಷಣದಲಿಚರಾಚರವ ॥ ೪೫ ॥ ಮಿಗಿಲುವಿಪ್ರರುಜೀವಚಯದಲಿ। ಮಿಗಿಲ
ಲಾವಿದ್ಯಾತಪೋಯುತ। ರೊಳುಮಿಗೆಯವಿಪ್ರರಲಿಪರವಿದ್ಯಾತಪೋಯುತರ ॥ ಬಗೆಗೆನಿಜಲಾಭೈಕತುಷ್ಟರೆ। ಮಿಗಿಲುಮತ್ತ

ರೊಳಗೆಕೇಳೆಲೆ । ಮಗನೆಮತ್ಕಥೆಗಳನುಹೇಳುವಕೇಳುವವರೆಂದ ॥೪೬॥ ಎಂಟನಾಮಾವಳಿಯಕೀರ್ತಿಸು । ತೆಂಟಗುಣಗಣಗಳನುಹೊಗಳು । ತ್ತೆಂಟಚರಿತಾಮೃತವನಾಸ್ವಾದಿಸುತಕಿವಿಗಳಲಿ ॥ ಎಂಟನಾರಾಧಿಸುವಭಕತರಿ । ಗಂಟರನುನಾಕಾಣೆನದರಿಂದ । ನೆಂಟನಾಲುಕುಭುಜದಮೂರ್ತಿಸಮಾನರವರೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಅರಿಯರಿದನಜ್ಞಾನಿಗಳುಮ । ಸ್ಮರಿಸುವರುತದ್ರೂಪವೆನಿಸುವ । ಧರಣಿಸುರರೊತ್ತಮರೊಡನೆಸಂಭಿಂನದೃಷ್ಟಿಯಲಿ । ಪರಿಕಿಸಲುಸಚರಾಚರಕೆಸತು । ಪುರುಷರೂಪದಲಾನನುಗ್ರಹ । ಕರನೆನಿಸಿಸಂಚರಿಸುತಿಹೆನೆಲೆವಿಪ್ರಕೇಳೆಂದ ॥೪೮॥ ಅರ್ಚಿಸುವ್ರುದರಿಂದಕಂಸುವ । ನರ್ಚಿಸುವಡೀವಿಪ್ರವರ್ಯರ । ನರ್ಚಿತನುತಾನಹೆನುಪೂಜಿಸಲೆಂನನರಿವವರ ॥ ಅರ್ಚನೆಗೆಸರಿಯಿಲ್ಲಜಪವಿನಿ । ಪರ್ಚೆಯಲಿವಿಧ್ಯುಕ್ತವೆಂದೆನಿ । ಪರ್ಚನೆಗಳೀಬ್ರಹ್ಮವಿದರಲಿ ಪೂರ್ಣವಹುದೆಂದ ॥೪೯॥ ಎಂದನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಮುನಿಪರ । ವೃಂದಸಹಿತಾರಾಧಿತಾಂಘ್ರಿ । ದ್ವಂದ್ವನಿರ್ದನುಕೆಲವುದಿನತತ್ಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ಸಂದರವರಚ್ಯುತನವರ್ಗಕೆ । ವಂದ್ಯಭೂಸುರನೃಪರುಮರಳಿದು । ಬಂದನಾನಿತ್ಯಾತ್ಮನಾರಾಯಣನುನಿಜಪುರಿಗೆ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೯೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೨೨೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ತೊಂಭತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವೃಕಾಸುರನ ಸಂಹಾರದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ॥ ಅಸುರದಲವಗಡಿಸಿಬರಲುವೃ । ಕಾಸುರನಭೀತಿಯಲಿಬಳಿಕಾ । ವಾಸುದೇವನುಮಾಯದಲಿ
ಕಾಯ್ದನುಮಹೇಶ್ವರನ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಯತಿಯೆಕರುಣಿಸಬೇಹುದಾಶ್ರೀ । ಪತಿಯಪದವನುಭಜಿಸಿದರೆಧನ । ಪತಿಗಳಾಗರುಧನವಿಹೀನಮಹೇಶ್ವರನಪದವ ॥ ಮತಿಯಲಾಶ್ರಯಿಸಿದರೆಗಡಧನ । ಪತಿಗಳಹರಿಬ್ಬರವಿರುದ್ಧ । ಸ್ಥಿತಿವಿಭೇದವನೆನಲುನಗುತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೧॥ ಶಕತಿಯುತನೀಶ್ವರನುತತ್ಪದ । ಭಕತರಿಗೆಧನವಹುದುಚಿತ್ರವೆ । ಶಕತಿಗುಣವಿರಹಿತನಿರಂಜನನಾದಮುರಹರನ ॥ ಭಕತರಿಗೆಧನವೆಂತುಸಂಭವ । ಯುಕುತಿಸಹವಲ್ಲರಸನಿರುಪಮ । ಮುಕುತಿಪದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೇಸಂಪಂನವಹುದೆಂದ ॥೨॥ ಆದಡವಧರಿಸರಸಮಾಂಡವ । ಮೇದಿನೀಪತಿಕೇಳಿದನುಕಮ । ಲೋದರನನಮಳಾಶ್ವಮೇಧಾನಂತರದಲಿದನು ॥ ಆದಿಧರ್ಮಶ್ರವಣಕಥೆಗಳ । ನಾದರಿಸಿಕೇಳುತ್ತಬೆಸಗೊಳ । ಲಾದಯಾನಿಧಿಕೃಷ್ಣನಿಂತೆಂದನುಮಹೀಪತಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ಬಹಳಧನವಂತರಲಿಮದಸಂ । ನಿಹಿತವಾಗಿಹುದರಸಮದನು । ಗ್ರಹಕೆಸೇರುವುದೆಂತುಬಳಿಕಾಮದಸಮನ್ವಿತರು ॥ ವಿಹಿತತಗ್ಧನಮದವಿನಾಶನ । ವಹಕೆತದ್ಧನನಾಶದಲಿನಿ । ರ್ವಹಿಸುವುದುವೈರಾಗ್ಯತಚ್ಚಿಂತೆಯಲಿಕೇಳೆಂದ ॥೪॥ ಭೋಗವರ್ಜಿತರಾದವಿಫಲೋ । ದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗಹುದಿಹಪರಾರ್ಥವಿ । ರಾಗವದರಿಂದಹುದುಜನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃತದಲಿ ॥ ಭಾಗವತಜನಮೈತ್ರಿಬಳಿಕಾ । ಭಾಗವತಜನಮೈತ್ರಿಯುಳ್ಳಹ । ಹಾಗಮಜ್ಞರಿಗೆಂನನುಗ್ರಹವಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥೫॥ ಮುಟ್ಟವೆಂನನುಮಾಜ್ಞನಂಗಳು । ಮುಟ್ಟವಿಂದ್ರಿಯವೃತ್ತಿಗಳುವಿ । ದುಷ್ಟರೂಪನನದ್ವಯನನಕ್ರಿಯನನವ್ಯಯನ ॥ ಬಿಟ್ಟುಭಜಿಸುನರೆಂನನಿತರನಿ । ಕೃಷ್ಟದೈವಂಗಳನುವಿಷಯವ । ನಿಟ್ಟಿಸುವಮನದಿಂದಮಾಯಾಗುಣವಿಮೋಹಿತರು ॥ ೬ ॥ ಬೇಡಿವಿಷಯಂಗಳನುಭಕತಿಯ । ಮಾಡುವರುಡಾಂಭಿಕರುಲಭಿಸಿದ । ಡೀಡಿರಿವಧನಮದಮದಾಂಧತಮಿಸ್ರದಲಿಮುಳುಗಿ ॥ ನಾಡುವರವಜ್ಞೆಯನುದೈವದ । ಕೊಡೆಮುಕುತಿಗಳವರುಭಕತಿಯ । ಮಾಡರೆಂನಲಿಮಾಡೆನಾನವರಲಿಕೃಪೇಕ್ಷಣವ ॥೭॥ ಇಲ್ಲತನಗೇಕಾಂತಭಕತರ । ಲಿಲ್ಲದಧಿಕಪ್ರೀತಿಪರರಲಿ । ಬಲ್ಲರದನಾಭಕ್ತರೇತಂನೊಂದುಮನದೊಳವ ॥ ಬಲ್ಲೆನಾನವರಿಷ್ಟವನುತಾ । ನಲ್ಲದನ್ಯನರಿಯರಿಷ್ಟಿಗೆ । ಸಲ್ಲದಿತರಭ್ರಾಂತಿಮೃಗತೃಷ್ಣಾವಗಾಹನಕೆ ॥೮॥ ಇತ್ತುಮನದಿಷ್ಟಾರ್ಥವನುಕೋ । ದತ್ತಹೋಗಲಿಭಕ್ತರೆಂಬಾ । ಚಿತ್ತವೆಂನೊಳಗಿಲ್ಲನೆರೆನಂಬಿದಮಹಾತ್ಮರಲಿ ॥ ತೆತ್ತಿಸುವೆನೆಂನನುವನರಿಯಾ । ಮತ್ತಮರುಮಾತೇಕೆಮುಟ್ಟದು । ನೃತ್ಯಭಯಬಲ್ಲಿದರುತಂನವರೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೯॥ ಎಂದುಜಗದಾಧಾರನಾಸ್ಯಾ । ಚ್ಚಂದಭಕ್ತಪ್ರಣಯವನುಸಾ । ನಂದದಲಿಕರುಣಿಸಿದನಾಯುಷ್ಮತ್ಪ್ರಿತಾಮಹಗೆ ॥ ಎಂದಡವಧರಿಸರಸದೇವಮು । ಕುಂದನಲ್ಲದೆಬೇರೆಪರಮಾ । ನಂದದಾಯಕದೈವಮಾವುದುಮಗನೆಹೇಳೆಂದ ॥೧೦॥ ಶಾಪವರಗಳಿಗಿಬ್ಬರಲ್ಲದೆ । ಭೂಪಕೇಳುಸಮರ್ಥರಿಲ್ಲಕೃ । ಪಾಪರನುಕ್ಷಿಪ್ರದಲಿನಿಜಭಕ್ತರಲಿಭಕ್ತರಲಿ ॥ ಕೋಪವರನೆಂದೆನಿಪನೀಶ್ವರ । ನಾಪರಿಯಲೇನಿಮಿಷದಲಿವಿಹಿ । ತಾಪರಾಧದಲರಸಕೇಳಿತಿಹಾಸವೊಂದೆಂದ ॥೧೧॥ ಮುಂನವೃಕನೆಂದೊಬ್ಬದಾನವ । ಕುಂನಿಶಪದಲಿಮೆಚ್ಚಿಸಿದನಾ । ಪಂನಗೇಂದ್ರವಿಭೂಷಣನನಾಶ್ರಿತಸುಪೋಷಣನ ॥ ತಂನಮಾಂಸವಕಡಿದುಕೇತಾ । ರೋಂನತಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಹೋಮಿಸಿ । ಬಂನಬಡಿಸಿದನಾತ್ಮನನುಬಹುವಿಧವಿನೋದದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ತಡದನೀಶ್ವರನುದಿಸದೀಕ್ಷಪ । ನೃಡನಮನಕೆಂದೆನುತಕೊಂಡನು । ಖಡುಗವನುತಲೆಗೇಳನೆಯದಿವಸದಲಿಕಡುಮುನಿದು ॥ ಕಡುಗರುಣಿಮೃಡದೋರಿಸಾಕೇ । ಳೊಡಲಗಂಡಿಸಬೇಡವರವನು । ಕೊಡುವೆನು

ಸುರುಸುರಿಷ್ಟವೇನೆಲೆಮಗನೆನಿನಗೆಂದ ॥೧೩॥ ಕೃತ್ತಿವಾಸನುಕರಸರೋಜವ । ಮಸ್ತಕದಲಿಡಲಾಯ್ತುಮಂಗಳ । ಮೂರ್ತಿ ಮುಂನಿನವೊಲುದೈತ್ಯೇಂದ್ರಂಗೆಬಳಿಕವನು ॥ ಸತ್ಯಸಂಧನೆಬೆಸಸುದೇವೇ । ಶೋತ್ತಮನೆಕರುಣಿಸುವುದೆನುತಖಿ । ಳೋತ್ತಮನುಬೇಡಿದನುವರವನುಜನಭಯಂಕರವ ॥೧೪॥ ಇರಿಸುವೆನುತಾನಾರಶಿರದಲಿ । ಕರವನಪರಾಕ್ಷಣಕೆಬೀಳಲಿ । ಧರೆಗೆಭಸ್ಮೀಭೂತರಾಗಿಯಿದೊಂದನೆನಗೊಲಿದು ॥ ಕರುಣಿಸುವುದೆನೆಕೇಳಸುರನಿನ । ಬೆರಳಲೊಲಿದನುಶಿರವಯಿತ್ತೆನು । ಮರುಳುಮಗನೆಮಹಾಭಯಂಕರವರವನಿದನೆಂದ ॥೧೫॥ ಇತ್ತವರವನುದಿಟವೊಹುಶಿಯೋ । ಸತ್ಯವನುನೋಡುವರೆಕಾಣವೆ । ಮತ್ತೆಬೇರೊಬ್ಬರನುಮನದಲಿಮಾಡಿಸಂಶಯವ ॥ ಪ್ರತ್ಯಯಕೆಪರಮೇಷ್ಠಿವಂಶ್ಯನ । ಮಸ್ತಕದಲಿರಿಸಲುಕರಾಗ್ರವ । ನೆತ್ತಿದನುದನುಜೇಂದ್ರನುರೆಬೆರಗಾದನಾರುದ್ರ ॥೧೬॥ ಕೆಟ್ಟೆನೇಗುವೆನಿವಗೆನಾನಿದ । ನಿಟ್ಟಿಗಿಚ್ಚಿದುಭಾಪ್ರಕಂನನು । ಸುಟ್ಟುರುಹಲ್ಯೆತಂದುದೋತವಿಪ್ಪಾಯ್ತುಲಾಯೆನುತ ॥ ಮುಟ್ಟದಿರುಹೆರಸಾರುಸಾರೆಲೆ । ದುಷ್ಟಪಾತಕಿಯೆನುತಕಾಣುತ । ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡನುರುದ್ರನೆಸುರೋಪದ್ರವಕೆನಡುಗಿ ॥೧೭॥ ಮೇಲೆಸಭವನುದೆಸೆಗಳನುಪಾ । ತಾಳಲೋಕಂಗಳನುಹೊಕ್ಕನು । ಕಾಳರಕ್ಕಸನೊಡನೆಬರೆಕೈನೆಗಹಿಬೆಂಬೊತ್ತಿ ॥ ಫಾಳನೇತ್ರನಬೆಂನಿನಲ್ಲಿಜ । ಟಾಳಿಜಡಿಯಲುಹರಿದಮಾಯೆಲಿ । ಲೋಲನಾದನುಪರಿಹರಿಸಲಾರದೆಪರಾಭವವ ॥೧೮॥ ತೆಟ್ಟದುದುದಭವನಮನೋಗತಿ । ಮುಟ್ಟಲರಿಯದಮೂರ್ತಿದಾನವ । ನಟ್ಟುಳಿಗೆಧಗೆಮಿಗಿಲುಲೋಕಾಂತರಗಳಲಿತೊರಳಿ ॥ ಬಟ್ಟೆದೆಗಡದನುಬಳಿಕದನುಜಘ । ರಟ್ಟನೂರಿಗೆಮಿಡಿದಬೆರಗಿನ । ಘಟ್ಟಿಯೆನಿಸುವನಿರುಪಮಿತವೈಕುಂಠಪುರವರಕೆ ॥೧೯॥ ಅರಿದನಸುರಾರಾತಿಬಹಶಂ । ಕರನಸಂಕಟದಿರವನೆದ್ದನು । ಶಿರಿಯುಕರಕಮಲದಲಿಮೆರವನಿಜಾಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ ॥ ಧರೆಗೆಸಲಿಸುತವಿಪ್ರವೇಷವ । ಧರಿಸಿದಂಡಕಮಂಡಲಂಗಳ । ಭರಮಿಗಿಲುಬಹದಾನವಂಗಿದಿರಾಗಿನಡೆತಂದ ॥೨೦॥ ವಂದಿಸಿದದಸುರಂಗೆಸುರಮುನಿ । ವಂದಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜನೇನ್ನೈ । ಬಂದೆಬಳಲುತಬಹಳಮಾರ್ಗಶ್ರಮದಭಾರದಲಿ ॥ ತಂದೆತನುದಂಡನೆಯಿದೇತಕೆ । ನಿಂದಿರೆಲೆಪುಣ್ಯಾತ್ಮಹರಿತರ । ಲಿಂದುಕಾರ್ಯವಿದೇನುಮಾತಾಡೆಂದನವನೊಡನೆ ॥೨೧॥ ಬೇಡಬಳಲಿಕೆಬರಿದೆವಿಫಲವ । ಮಾಡದಿರುಕಾಯವನುಕೆಡುವುದು । ಬೇಡಿದರ್ಥವನಕಟಕೊಡುವರೆಕಾಮಧೇನುವಲ ॥ ಬಾಡಿಝುಳದಲಿಮುಳುಗುತಿದೆನೀ । ನೋಡೆನಿಂನಾಯಸವನೇಕೆನು । ತೂಡಿದನುಕಿವಿಗಳಿಗೆಕರ್ಣಾಮೃತದತನಿರಸವ ॥೨೨॥ ಎನಲಹುದುಮತ್ತೇನುಹಿತವನು ತನಗೆಹೇಳುವರಿಲ್ಲವಟುವಿನ । ಮನದೊಲವುಲೇಸೆನುತನಿಂದನುನುಡಿಯನಾಲಿಸುತ ॥ ಜನಪಚಿತ್ರವೆಸಲೆಜಗನ್ಮೋ । ಹನದಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಾವನ । ಮನೆಗೆನಡವಳುತೊತ್ತುಗೆಲಸದಲಾವುದರಿದೆಂದ ॥೨೩॥ ಬಂದೆನಿತ್ತಲುಬರಿದೆಮಸಣದ । ಮಂದಿರದಮುಕ್ಕಣ್ಣನನುಬಳಿ । ಸಂದುಬಳಲುತವರಪರೀಕ್ಷೆಗೆಬೀದಿಗರುವಾಗಿ ॥ ತಂದೆಕೇಳಾರವನಶಿರದೊಳ । ಗೊಂದಿಸುವೆನೀಕರವಅವದಿರು । ಬೆಂದುಹೋಗುವರೆಂಬವರವನುಪಡದೆನಾನೆಂದ ॥೨೪॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆತಂದೆವಿಫಲಾ । ಯಾಸನಾದೆಯಲಾಕರಾಗ್ರ । ನ್ಯಾಸದಲಿಸತ್ತವರದಾರಕಟಕಟಲೋಕದಲಿ ॥ ಈಸನರಿಯಾದಕ್ಷಶಾಪದ । ಲೀಶನೆಂಬವನೈದೆಮಿಥ್ಯಾ । ಭ್ಯಾಸಿತನುತಾನಾಗಿಮರುಳ್ಳಾಗಿಹನುಕೇಳೆಂದ ॥೨೫॥ ದಾರಿಯಲಿತಾಬರುತಕಂಡೆನು । ನಾರದನನರ್ಚಿಸುವಡೀಶ್ವರ । ನಾರುಮೂವರೊಳೀವಕಾಪಸಮರ್ಥರೀಧರೆಗೆ ॥ ಆರುಕರುಣಿಗಳಾರುಪೋಷಕ । ರಾರುಹೇಳೆನಲಂದುನೆನಗೀ । ಭೀರುವನುತೋರಿದನುಭಜನೆಗೆವಿಪ್ರಕೇಳೆಂದ ॥೨೬॥ ಮುಂನಬಾಣನಗಾನದಂದದಿ । ಪೊಂನತಿಯನವಗಿತ್ತಗಡಮುನಿ । ವರ್ಣಿಸಿದನೀತನನುಪರಮೇಶ್ವರನುಮೂಜಗಕೆ ॥ ಮಾನ್ಯನೀಶಿವನೆಂದುಮರುಳಂ । ದೆಂನನೇತಕೆಹುಸಿದನೀಮುನಿ । ತಂನೊಡನೆಸಾಕಿಂನುಹಿರಿಯರನಂಬಬೇಡೆಂದ ॥೨೭॥ ತಿರಿವಗೊರವನಮಾತದೇತಕೆ । ಸೊರಹಿದರೆದಿಟವೆಂಬೆಕೇಳಲೆ । ಮರುಳುಮುನಿಕೊಂಡಾಡಿದಡೆನೀನೇಕೆಮರುಳಾದೆ ॥ ಸರಕುಮಾಡೆಮಾತ್ರವಿಷವನು । ಧರಿಸಿಮರುಳಾದವನಮಾತನು । ನಿರುತನಂಬುವಡರಿಯಬಹುದಿಂನೊಂದಕೇಳೆಂದ ॥ ಪರಿಕಿಸುವಡೇನರಿದುಕರವಿದೆ । ಶಿರವಿದೇನಿಂಮಲ್ಲಿಹಸ್ತವ । ನಿರಿಸಿನೋಡುವುದೇನುಮಸ್ತಕದಲಿಮಹಾದೇವ ॥ ವರವನಿತ್ತೊಡಿದನಮಾತನು । ನಿರುತವೀಕ್ಷಿಸಬಹುದುಪರಮೇ । ಶ್ವರನುಗಡತನಗೋಡುಕುಳ್ಳತನದಂಗವೇಕೆಂದ ॥೨೯॥ ಮಾಡುವರವಿಶ್ವಾಸವನುನೀ । ಮಾಡುನಿಂಮೀಶ್ವರನನೆವಗಿದ । ನಾಡುವರೆಮರುಳಾಗೆವಾವೆಂದವರಮಾತಿನಲಿ ॥ ಓಡಿಬಹನೇವರವನೀವಸ । ಪ್ರೌಢಶಕ್ತಿಯನುಳ್ಳವನುನಾ । ವಾಡಲಾಗದುಪರರನಿಂದೆಯನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೩೦॥ ಎನಲುತಪ್ಪದೆನುತ್ತಜನಮೋ । ಹನಮುಕುಂದೋಕ್ತಿಯನುಕೇಳುತ । ದನುಜಪತಿಮತಿಗೆಟ್ಟುಮಸ್ತಕದಲಿಕರಾಂಜಲಿಯ । ಜನಪಕೇಳರಿಸಿದನುಭದ್ರಾಂ । ಜನಗಿರಿಯಶಿರವಜ್ರಹತಿಯಲಿ । ತೊನದುಬೀಳುವವೊಲುಬಿದ್ದನುಭೋಂಕನವನಿಯಲಿ ॥೩೧॥ ಮೊಳಗಿದವುದುಂದುಭಿವಿಮಾನಾ । ವಳಿಗಳಲಿಲೇಸೆನುತಹುವ್ವಿನ । ಮಳೆಸುರಿದುದಭ್ರದಲಿಸಾರುವಸಾಧುವಾದದಲಿ ॥ ಹೊಳಕಿದರುದೇವಿಯರುತಾಂಡವ । ದೊಳುನುಡಿಯಸಂಗೀತರಸದಲಿ । ತಳಿತುದಿರದೆಂಟ್ಟೆಸೆಗೆಜಯಜಯಜಯಮಹಾರಭಸ ॥೩೨॥ ಸಂಕಟವಪರಿಹರಿಸಿಬಳಿಕಾ । ಶಂಕರನನಪ್ಪಿದನುಮನದಲಿ । ಕೊಂಕದಿರುಕುಹಕಿಗಳುಕೆಡವರುತಾನೆತಂನಿಂದ ॥ ಶಂಕೆಬೇಡಖಿಳೇಶ್ವರಂಗಾ । ತಂಕವನುನೆರೆಮಾ

ಬಿಬದುಕುವ | ಕಿಂಕರೆರೆದಾರೆನುತಸಂಭಾವಿಸಿದನಸುರಾರಿ ||೪೭|| ನಿಂದನಂತರ್ಧಾನದಲಿಗೋ | ವಿಂದನಾಗೋಪತಿಸಿತಾದ್ರಿ
ಯು | ಮಂದಿರಕೆಪಯಣವನುಮಾಡಿದನಧಿಕಹರುಷದಲಿ || ತಂದೆಕೇಳುಮಹೇಶನಲ್ಲಿಮು | ಕುಂದನೊಲವಿನಭಕ್ತವಶ್ಯತೆ | ಯೆಂ
ದಡಾಚರಿತಂಗಳೆಂದನುಮುನಿಮಹೀಪತಿಗೆ ||೪೮|| ಅರಸಕೇಳಾಶೀರ್ಷವೋಕ್ಷದ | ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನಪಾವನ | ಚರಿ
ತವನುಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಗುಣಪೀಯೂಷಭರಿತವನು || ನಿರುತಕೇಳುವನಾವನಿದನಾ | ದರದಲೋದುವನಾವನವರನು | ಕರುಣದ
ಲಿರಕ್ಷಿಸುವನಾನಿತ್ಯಾಸ್ಯಮುರವೈರಿ || ... ... ||೪೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೭೨೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ತೊಂಭತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭೃಗುಋಷಿಯು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ || ವಕ್ಷವನುಭೃಗುವೊದೆಯೆಸತ್ವಪ | ರೀಕ್ಷೆಯಲಿಧರಿಸಿದನುತೊಡವೆನ | ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುತತ್ಪಾದ
ಲಾಂಛನವನುನಿಜಾಂಗದಲಿ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳೊಂದಾಗಿಸತ್ರದ | ಲುರುತಪೋಧನವೃಂದವಗಣಿತ | ಪರಮಋಷಿಗಳನಿವಹತಡಿಯಲಿಸರಸ್ವ
ತಿಯ || ನೆರೆದುತಮ್ಮೊಳಗಾರುಮೂದೇ | ವರೊಳುಮುಖ್ಯರೆನುತ್ತಸಂಶಯ | ಕೆರವತ್ರತ್ತರುಮುನವನಂಗೀಕರಿಸಿಬಹುಮತ
ವ ||೧|| ಮಿಗಿಲುಹರಿಸತ್ವಾತಿಶಯದಲಿ | ಮಿಗಿಲುಹರನಲ್ಲಲ್ಲಕಮಲಜ | ಮಿಗಿಲುಶಾಂತತ್ವದಲಿಸರ್ವವರಪ್ರದಾನದಲಿ || ಮಿಗಿಲೆ
ನುತಮುನಿನಿವಹತಳೆಯೊ | ತ್ತುಗಳಲೆಸದರುತತ್ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ | ಭೃಗುವನಟ್ಟಿದರಾತನಜಲೋಕಕ್ಕೆನಡೆತಂದ ||೨|| ಬಂದುಸಭೆ
ಯಲಿಸುರನರೋರಗ | ವೃಂದದೊಡ್ಡೋಲಗದವೈಭವ | ದಂದವನುವರಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯಗಶಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ || ಎಂದಿನೋಪಾ
ದಿಯಲಿಸಂಸ್ತುತಿ | ವಂದನೆಗಳನುಮಾಡದಿರಲರ | ವಿಂದಭವನದಕಂಡುಬಹಳಕ್ರೋಧಮುಖನಾದ ||೩|| ಧಗಧಗಿಪಕೋ
ಪಾಗ್ನಿಯಲಿಮೈ | ದೆಗದುಪುತ್ರಸ್ನೇಹನಿಮಿಷಕೆ | ಹೊಗೆಮುಸುಡಗಂಡೇಳುತಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯಲಿ || ಬಗದುತನ್ನಲಿತಾನೆತಿ
ಳಿದನು | ಮಗನಲಾತಾಕೊಂದಡೆನ್ನನು | ನಗುವುದೀಜಗವೆನುತಸ್ಥೈರಣೆಗೊಂಡನಬುಜಭವ ||೪|| ಬಡುಕಿದೆನುತಾನೆನುತಮ
ರಳದು | ಪದುಮಜನಸಭೆಯಿಂದಘನಮಾ | ರ್ಗದಲಿಬಂದನುಭೃಗುಭವಾದ್ರಿಗಭಾಪನುತಿಳಿದು || ವಿದಿತಮುನಿದರ್ಥಿಯಲಿಬರ
ಲಂ | ಕದಭವಾನಿಯುನಿಳುಹಿಭವನೆ | ದ್ದಿದಿರುಗೊಂಡೊಡಹುಟ್ಟದನತಕ್ಕೈಸಲನುವಾದ ||೫|| ಮುಟ್ಟದಿರುನ್ನಕಪಾಲಮಾಲೆ
ಯು | ತೊಟ್ಟತದ್ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗವ | ನಿಟ್ಟುಭೂತಪ್ರೇತಗಣಪರಿವಾರನೆಂಪೆನಿಸಿ || ಬಿಟ್ಟುಶೌಚಾಚಮನಪಥವನು | ಕಷ್ಟಕೃ
ತಿಯಲಿನಡವನೀನೀ | ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾದದೇಸಾಕೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೬|| ಕೇಳುತುರಿಗೆದರಿದವುಮುಕ್ಕಂ | ಣಾಲಿಗಳುರೋ
ಷಾಗ್ನಿವಿಕಟ | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿಜಡೆಜಡಿಯೆಹೂಂಕರಿಸುತ್ತಕೈನೆಗಹಿ || ಮೇಳವೇತನ್ನೊಡನೆಫಡಫಡ | ಶೀಳಿಬಿಸುಡುವೆನೆನುತ
ಕೊಂಡನು | ಶೂಲವನುಶಿವಮೌಳಿಭೂತಪ್ರಮಥಗಣಬೆದರೆ ||೭|| ದೇವಸ್ವೈರಿಸುಸ್ವೈರಿಸವನೀ | ದೇವನಲಿಕೋಪವನುಮಾ
ಳ್ಪುದಿ | ದಾವಲೆಕ್ಕಮಹೇಶ್ವರತ್ವದಗುಣದಗರ್ವಿಕೆಗೆ || ನಾವುಸೋಲುವವಿವರಿಗಿಂದಿನ | ಭಾವಗತಿಬೇರೆನುತಗೌರೀ | ದೇವಿ
ಯರುಕಾಲ್ವಿಡಿದರೀಶನನಿರಿಯಬೇಡೆನುತ ||೮|| ವಚನದೋಷವನೋಡಲಾಗದು | ಸುಚರಿತರೊಳೆಂದೆನುತಕೈಮುಗಿ | ದಚ
ಲಸುತೆಬೇಡಿದಡೆಬಿಟ್ಟನುಬಹಳಕೋಪವನು || ಖಚರರುಘೆಯನಲಾತ್ಮನಿಷ್ಠ | ಪ್ರಚುರನಲ್ಲಿಂದಾಗಳಂತಿರೆ | ರುಚಿರಮಾಯಾ
ಧೀಶವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿಗೈತಂದ ||೯|| ತಮದಕೋಟಿಗೆಮೈಗೊಡದನಿ | ರ್ಗಮಿತರಾಜಸಗುಣದಸತ್ವೋ | ದ್ಗಮಿತಸಾಂದ್ರದ್ಯುತಿ
ಯದೂರೀಕೃತಮನೋಗತಿಯ || ಕಮಲಸಖಶಶಿಪಾವಕಪ್ರಭೆ | ಗಮಿಸಲರಿಯದವಿಗತಕಾಲ | ಕ್ರಮದವಿಷ್ಣುಪುರಕ್ಕೆವಿಗತ
ಮುನೀಂದ್ರನೈತಂದ ||೧೦|| ಹೊಕ್ಕನಪುನರ್ಭವದಭವನವ | ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿಯೋಗಿವರನಾ | ತ್ತುಸ್ಕೈದಲಿನೋಡುತ್ತನ
ಯನಾಪಾಂಗಮೂರ್ತಿಗಳ || ಇಕ್ಕೆಲದವೈಷ್ಣವಸಭಾಸಂ | ಪರ್ಕಸಾಂದ್ರಸುಖಾನುಭವದಲಿ | ಕೆಕ್ಕಳಿಕೆಮಿಗಲಾಕಂಡನುಕ
ಮಲಲೋಚನನ ||೧೧|| ಅರೆದೆರೆದಲೋಚನದಸುಸ್ಮಿತ | ಭರಿತವದನದಸುಪ್ರಸನ್ನಾಂ | ಬುರುಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯಸಮವಿರಾಜಿತ
ಮಕರಕುಂಡಲದ || ಕೊರಳಕೌಸ್ತುಭಹಾರಮಣಿಭಾ | ಸುರವರೋರಸ್ಥಳದದೀಪ್ತೋ | ದರಸರೋಜದಸರಸಿಜಾಕ್ಷನಕಂ
ಡನಾಮುನಿಪ ||೧೨|| ಎಡದಮಗ್ಗುಲಲಹಿಪತಿಯಮೇ | ಲ್ಪೊಡೆಯಶಿರಿಮಂಚದಲಿನಡುವಣ | ಹೆಡೆಯತಲೆಗಿಂಬಿನಲಿಪವಡಿ
ಸಿಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲಿ || ಮಡದಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯಮೇಲೆಸವಮೆ | ಲ್ಲಡಿಗಳಲಿಪರಮೇಷ್ಠಿರುದ್ರರ | ಗಡಣದೋಲಗದೆಡೆಗೆಮೆರವಮು
ಕುಂದನನುಕಂಡ ||೧೩|| ಅಗಣಿತಸ್ತುತಿಪಾಠಜಯರವ | ವಗಣಿತೋಪನಿಷದ್ವಧೂಜನ | ದಗಣಿತಾಷ್ಟವಿಭೂತಿಗಳಸೇವಾವ
ಹೋತ್ಸವದ || ಅಗಣಿತೈಶ್ವರ್ಯದಲಿಮೆರವಾ | ಜಗದುದರನೋಲಗದಹರಿಯನು | ಬಗದುನೋಡುತಬಂದನೊಯ್ಯನೆಮುಂದೆ

ಮುನಿನಾಥ ||೧೪|| ಇದಿರನರಿಯದನೆಂತೆಶಿರಿಮಂ | ಚದಲಿಪನಡಿಬಿಯೋಗನಿದ್ರಾ | ಸ್ಪದನೆನಿಪಪರಮಾತ್ಮನನುಕಾಣುತ್ತ ಪೇರು ರವ || ಒದದನೆಂತುಟೊಮುಝುಮಹಾತ್ಮನ | ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯುದೇನೆನುತಗಡ | ಗದಿಸಲ್ಬೋಲಗವೆದ್ದಸಾಕ್ಷಣದಲಿಮುರಧ್ವಂಸಿ | ಅಹಹತಪಸ್ಸಾಯ್ತು ಕಟತನ್ನಲಿ | ಮಹದಶಿಕ್ರಮದೋಷನೀವೈ | ತಹುದನರಿಯದೆಪನಡಿಬಿದ್ದೆಪ್ರಪುರವಶ್ಯದಲಿ || ವಿಹಿತವಭ್ಯುತ್ಥಾನಸತ್ಕೃತಿ | ಗೃಹಕೆಬರೆಹಿರಿಯರಿಗೆಸಾನು | ಗ್ರಹವಲಾಸಕಲದಲಿನಿಮ್ಮಡಿಯಂಡನಸುರಾರಿ ||೧೬|| ಎನುತ್ತೆನುತಶಿರಿಸೆಹಿತಕರುಣಾ | ವನಧಿಮಂಚವನಿಳ್ದುಹಿಡಿದನು | ಮುನಿಯುಪದವನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಶೇಷಾಸನಾಗ್ರದಲಿ || ವಿನಯದಲಿವ್ಯೃಯಿಕ್ಕಿದನುಮುನಿ | ಮನಕೆವೈಗೊಡದಧಿಕಗುರುವೆಂ | ದೆನಿಪಪರಮೇಶ್ವರನುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಮುನಿಗೆ ||೧೭|| ಕ್ಷಮಿಸಬೇಹುದುಮುನಿಪತನ್ನ | ಕ್ರಮವನಾಸನದಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರು | ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಮಹಾತ್ಮನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗಳತೀರ್ಥದಲಿ || ಗಮಿತಕಿಲ್ಬಿಷನಾದೆನಿನ್ನಪ | ಗಮಿಸುವಳೆಮಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯುರದಿಂ | ದಮಿತಗುಣಗಣಪಾತ್ರವಾದುದುತನ್ನತನುವೆಂದ ||೧೮|| ಧರೆಯತೀರ್ಥಂಗಳಸುತೀರ್ಥೀ | ಕರಿಸುವೀನಿನ್ನಂಘ್ರಿರಜವನು | ಕರುಣಿಪಿದೆಪಾವನವಮಾಡಿದೆಜಠರಭುವನವನು || ಸ್ಥಿರಚರಪ್ರಾಣಿಗಳನಿಖಿಳಾ | ಸುರರುಸಹಿತಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು | ಪರಮಯೋಗಾರೂಢಪದಸಂಗದಲಿತಾನೆಂದ ||೧೯|| ಸದಮಳನೆಪಾವನನೆನಿಪ್ಪೀ | ಪದಪಯೋಜದಲಾಂಛನವಿದೆಂ | ನೆದೆಯಲೊಪ್ಪಿರಬೇಹುದಿದನೇಬೇಡಿಕೊಂಡೆನಲ | ವಿದಿತವೆನೆಶ್ರೀವತ್ಸವೆಂಬ | ಭ್ಯುದಿತವೆಸರಲೆನುತ್ತ ಕರುಣಾ | ಸ್ಪದನುಮೆರದನುಭಕ್ತಭಕ್ತನೆನಿಪ್ಪನಿಜಗುಣವ ||೨೦|| ಕೇಳುತಿರ್ದನುಮುನಿಪನಾಶ್ರೀ | ಲೋಲಸೆಮಳೋಕ್ತಿಯನುಬಾಷ್ಪವಿ | ಲೋಲಲೋಚನನಾಗಿಪುಳಕೋದ್ಭಿನ್ನಗಾತ್ರದಲಿ || ತೂಳುವಂತರ್ಮೋನದತನ್ಮನ | ದೇಳಿಗೆಯವಾದಾತ್ಮಸುಖಸಂ | ಮಿಲಿತಾವಿದ್ಯಾಪ್ರಪಂಚಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||೨೧|| ಉಸುರಲರಿಯದೆಮುನಿಪತತ್ಪರ | ವಶತೆಯಲಿತಲೆವಾಗಿಹರಿಪದ | ವಿಸರುಹಕೆವೈಕುಂಠಪುರವರದಿಂದಹೊರವಂಟು || ಅಸಮಸಂತೋಷದಲಿಬಂದನು | ಬಿಸಜನಾಭನಭಕ್ತನಾಮುನಿ | ವಿಸರದಲಿಹೇಳಿದನುನಿಜವೃತ್ತಾಂತಸಂಗತಿಯ ||೨೨|| ಅಸಕೇಳಿಋಷಿನಿಕರಭೃಗುಮುನಿ | ಭಾಷಿತವನಾಲಿಸುತಪುಳಕಾ | ವೇಶದಲಿತನುಮುಳುಗಿವಿಸ್ಮಿತರಾದರಡಿಗಡಿಗೆ || ಆಸರೋರುಹಭವನಗರ್ವದ | ರಾಶಿಗಿರಿಶನರೋಷಮಾತ್ತಾ | ವಾಸುದೇವನಪರಮಕಾರುಣ್ಯವನುನೆನೆನೆನೆದು ||೨೩|| ಮೂರುಗುಣಭೇದದಲಿತೋರ್ಪವು | ಮೂರುತನುಗಳುದೇವನೊಬ್ಬನಿ | ಗಾರುಹೆರವರುವಿಶ್ವಮಾಯಾಧಿಶ್ವರೇಶ್ವರಗೆ || ಸಾರವದರೊಳುಸತ್ವಗುಣವಾ | ಧಾರಭೂತವುಜಗಕೆತತ್ವವಿ | ಚಾರಸಾಧನವಾಯ್ತುಸಕಲಮುಮುಕ್ಷುಸಂತತಿಗೆ ||೨೪|| ಅದುನೆತತ್ವಜ್ಞಾನವೈರಾ | ಗ್ಯದತಪ್ರಮಾರ್ಗನೆಶಿರಿಯುಸೌಭಾ | ಗ್ಯದನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಳ || ಉದುಭವಾವನಭೂಮಿಕೀರ್ತನ | ಸದನಸಕಲಾಘೌಘನಾಶನ | ವದುವೆಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುಪದವೆಂಪರುಮಹತ್ತಮರು ||೨೫|| ವಾಹುಗುಟ್ಟಲದೇಕೆನಿಶ್ಚಯ | ವಾದುದಿದೆಲಾಜಗದಧೀಶ್ವರ | ರಾದಮೂದೇವರೊಳುವಿಷ್ಣುವೆಮುಖ್ಯತಮನೆಂದು || ಭೇದವಿಲ್ಲದೆಕಾಂಬುದುತ್ತಮ | ರಾದವರುಸರ್ವಾತ್ಮಕನುಗುಣ | ಭೇದಭಿಂನಾಕಾರಕಾರಣನೆಂದುನೆರೆತಿಳಿದು ||೨೬|| ಒದಸಿಕೊಂಡುದರದಲಿಶ್ರೀನಿಜ | ಪದವಭಜಿಸುವದ್ವೈವವನುಭಾವ | ನದೊಳುಕಂಡವರುಂಟೆಹರಹರಹರಮಹಾದೇವ || ವಿದಿತವಾಯ್ತಿಂನೇನೆನುತಕರುಣಾ | ಸ್ಪದನುಮುರಹರನೆಂದುತದ್ಭಾ | ವದಲಿನಿಂದುದುಸಕಲಮುನಿಜನವೆಂದುಮೊದಲಾಗಿ ||೨೭|| ಯೋಗಿವರಶುಕಮುಖಸರೋರುಹ | ಸಾಗರೋದ್ಭತಪರಮಪಾವನ | ಭೋಗಿಶಯನಚರಿತ್ರಸುಧೆಯದನಾವನಡಿಗಡಿಗೆ || ರಾಗದಿಂಗೆಸೇವಿಸುವನಾತಂ | ಗಾಗುತಿಹುದಚ್ಯುತನೊಲವುಭವ | ರೋಗಹರವೆಂದೆನಿಪುದಿದುನಿತ್ಯಾತ್ಮನೊಲವಿನಲಿ || ... ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೯೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ತೊಂಭತ್ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರುತಿಗೀತೆಗಳು.

ಸೂಚನೆ || ಮತಿಗಗೋಚರವೆನಿಪವಿಮಳಾ | ಚ್ಯುತನಪದವನುಬೋಧಿಸುವಪ್ರೌಲು | ಶ್ರುತಿಗಳಾರೋ
ಪಿಸಿದವನಿದಂಪ್ರಕೃತಿಯಲಿಗುಣವ || ... ...

ಪದನು || ಅರಸನಾಮುನಿಪತಿಯನೆಂಸ್ಕೃ | ಪರಕೆಪರವೆಂದೆನಿಪಮತಿಗೋ | ಚರಿಸದಮಳಬ್ರಹ್ಮದಲಿಗುಣಕಾರ್ಯಗಳವೃತ್ತಿಗಳ || ಚರಿಸುವ್ರದುಶ್ರುತಿನಿಕರವೆನಗಿದ | ನರಿಯಬಾರದೆನುತ್ತಬೆಸಗೊಳ | ಲುರುದಯಾನಿಧಿಕರುಣಿಪಿದನವನೀಶಗುತ್ತರವ || ಅರಸಕೇಳಾದಿಯಲಿತಕ್ಕ್ವೀ | ಶ್ವರವನಂಗಮಸಹಿತಪರಮೇ | ಶ್ವರನುಸೃಜಿಪಿದನಾತ್ಮತತ್ವಕ್ರಿಯನುನೆರೆಬಯಪಿ | ಹರಹಿನಲಿಸುಳಿದಾಡಲಂಗೀ | ಕರಿಪಿಗುಣವನುಮಾಯೆಯನುಸಂ | ಚರಿಸಲಾಗದುಶ್ರುತಿಗಳಂಗವಸರಚಿನಾತ್ಮನಲಿ || ೧ || ಇದರಲೊಂದಿತಿಹಾಸಕಥೆಪ್ರೊ | ರ್ವದಲಿನಾರಾಯಣನುಮುನಿನಾ | ರದನಸಂಭಾಷಣೆಯರೂಪದಲೆಸೆವುದಂತದನು || ವಿದಿತವೆನಲಭಿವರ್ಣಿಸುವೆ

ನೊಂ | ದುದಿನನೃಪಣ್ಣಮೌಳಿಮಣಿಕೇ | ಳಿದನುನಾರಾಯಣನನೀಯರ್ಥವನುಭಿನಯದಲಿ || ೩ || ಆ ಮಹಾಮುನಿಜನಕಳಾಪ | ಗ್ರಾಮಜನದೊಳಗಲಖಿಳ | ಕ್ಷೇಮಕಾರಣಮೂರ್ತಿನಾರಾಯಣನುಮನವೊಲಿದು || ಪ್ರೇಮದಲಿನಸುನಗುತಭಕ್ತಿಮ| ಹಾಮಹೋದಧಿಗೆಂದನಾತ್ಮಾ | ರಾಮಯೋಗಿಪ್ರಣತಪದಸರಸಿರುಹನುತ್ತರವ || ೪ || ಪದುಮಭವಸಂಭವನೆಕೇಳೊಂ | ದುದಿನಸನಕಾದಿಗಳುಜನಲೋ | ಕದಲಿವಿಪುಳಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರಸಮಾಜವಾಗಿರಲು || ವಿದಿತತತ್ವಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರದ | ಹೃದಯಪರಿವಾಳೋಚನೆಯಲಾ | ದುದುಮಹಾತ್ಮರನೆರವಿಯಲಿತಂಮೊಳಗೆಸಲ್ಲಾಪ || ೫ || ಇಲ್ಲನೀಂನದರೊಳಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವಲ್ಲಭನದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಮಂದಿರ | ದಲ್ಲಿಗೈದಿದಹೊತ್ತುತಂಮೊಳಗಾಯ್ತುಸಂವಾದ || ಬಲ್ಲವರುತಾವಾಗಿಮುನಿವರ | ರೆಲ್ಲಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದರಪ್ರತಿ | ಮಲ್ಲನನುವಕ್ತೃತ್ವಪದವಿಯಲಾಸನಂದನನ || ೬ || ಹೇಳಿದನುಮುನಿನಾಥನಾಮುನಿ | ಜಾಲವನುನೆರೆನೋಡಿತತ್ವದ | ಕೀಲಣಗೆಯೆಂದೆನಿಪವೇದಾಂತಶೋಧಿತಾರ್ಥವನು || ಕೇಳಿರೈಶ್ರುತಿನಿಕರವರನೂ | ಪಾಲಕನುಮಂದಿಗಳುಬೆಳಗಹ | ಕಾಲದಲಿಕೇಳಿಸುವಪರಿಪರಮಾತ್ಮನೊಳಗೆಂದ || ೭ || ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಾಖ್ಯಾ | ನೇಕಶಕ್ತಿಪ್ರಕರವನುಜಠ | ರೀಕರಿಸಿಜಗದೇಕನಾಥನನಂತಶಯನದಲಿ || ಏಕನದ್ವಯನಾತ್ಮತತ್ವವಿ | ವೇಕನಿದ್ರಾಮುದ್ರನಾಗಿರೆ | ಲಾಕೃತಿಯನಭಿವರ್ಣಿಸಿದವಿಶ್ರುತಿಗಳಚ್ಯುತನ || ೮ || ಜಯಜಯಾರ್ಜಿತದೇವಶಕ್ತಿ | ತ್ರಯವಿಹಾರವರೇಂಣ್ಯಮಾಯಾ | ಶ್ರಯನಿಜಾತ್ಮಾವಾಪ್ತಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪದನೆ || ಜಯಜಯಾರಕ್ಷೈಕಲೋಕ | ಕ್ಷಯನಿಮಿತ್ತಗುಣಾನ್ವಿತನೆನಿ | ದ್ರೆಯನುನೂಕುವುದೀಕ್ಷಿಸುವುದೆಂಮವನುಕರುಣದಲಿ || ೯ || ಅನುಸರಿಸುವುದುನಿಗಮಮಾಯಾ | ತನುವಿಡಿದುನೀನಿರಲುತೋರ್ಪುದು | ಚಿನುಮಯಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕವುಬೇರಿಲ್ಲಮಾಜಗದ || ಜನನರಕ್ಷಾನಾಶಹೇತುವೆ | ನಿನಗಿದಿಲ್ಲಘಟಾದಿಹೇತುವೆ | ಜನನಹೇತುವೆನಿಪ್ಪಮೃತ್ತಿಕೆಗಿಲ್ಲದೆಂತಂತೆ || ೧೦ || ಇಲ್ಲನಿಂನಿಂದನ್ಯಪದರಿಂ | ದೆಲ್ಲನೀಸೆಂದಳಿದುದಿದನಿಂ | ನಲ್ಲಿಋಷಿಗಳುತನುಮನೋವಚನಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ || ಎಲ್ಲವನುನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರುನಿಂ | ನಲ್ಲಿಗತಿನೀನೆಂದುಧರಣಿಯ | ಲ್ಲಲ್ಲದೀನರರಂಘ್ರಿಗಳುಸಂಚರಿಸಲೆಡೆಯುಂಟೆ || ೧೧ || ಅದುನಿಮಿತ್ತವಘೌಘ್ನಮಂಗಳ | ದುದಯವೈಭಗವತ್ಕಥಾಮೃತ | ನದಿಯುಲೋಲಾಡುತ್ತಕಳೆವರುಸೂರಿಗಳುಭವವ || ಹೃದಯಕಾಲಗುಣಂಗಳನುಕೆಡೆ | ಬೊದಗುತತ್ವೋಪಾಸಕರುನಿಜ | ಪದವನೈದುವರೆಂದುದೇನಚ್ಚರಿಯೆಸುಖಮಯವ || ೧೨ || ತ್ರಿದಶನುತನಿಂನವರುನೆರೆಬದು | ಕಿದವರಲ್ಲದೆಮರ್ತ್ಯರುಸುರಿ | ಕ್ಕಿದರೆಸಿದ್ಧಿಯದೇನುದಿತಿನಂದನರುಬಾಹಿರರು || ವಿದಿತವುಂಟೇಬೇರೆಗತಿಸೃಜಿ | ಸಿದವುಮಹದಾದಿಗಳದಾವನ | ಸದಮಳಾನುಗ್ರಹದಲೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲವ || ೧೩ || ಅಂನಮಯಮೊದಲಾದಕೋಶವಿ | ಭಿನ್ನಪಂಚಕದೊಳಗೆಪುರುಷವಿ | ದನ್ವಯದಲನುರಾಂಶವೆನಿಪಾನಂದಮಯನೀನು || ಅಂನಮಯಪಂಚಕವಹೊದ್ದದ | ನಂನಿನೀನೈದರೊಳುಬೆರಸದ | ನನ್ಯಚೈತನ್ಯಾತುಮನುಸರ್ವಾವಶೇಷಿತನು || ೧೪ || ಕೆಲರುಕರ್ಮಪ್ರಾಧರುದರಾ | ನಳಸುಷುಮ್ನಾಹೃದಯದಹರಂ | ಗಳನುಭಜಿಸುವರರುಣಮುಖ್ಯಾಮರರುಸೇವಕರು || ತೊಳಲುವರುಭವದೊಳಗೆನಿಂನಯ | ನೆಲೆಯೆನಿಪತುರಿಯವನುಗಮಿಸಿದ | ರಿಳೆಯಲರಿವರೆಬಳಿಕಘೋರಕೃತಾಂತವದನದಲಿ || ೧೫ || ಸಲೆಸೃಜಿಸಿನೀನೇಮುಪಾಧಿ | ಸ್ಥಳಗಳನುಹೊಕ್ಕಂತೆಹಂಮಿನ | ಬಳಿಕೆಯಲಿಸಂಭಿಂನವೆನಿಸುವತಾರತಮ್ಯದಲಿ || ಹೊಳಡುಕಾಷ್ಠಾನಲನವೊಲಳಿ | ವಳಿವಿನಲಿಕೆಡದೇಕರಸವಹ | ಸುಲಭನಿಂನೀನಿಜವನರಿಯರುತತ್ವಕೋವಿದರು || ೧೬ || ಪುರುಷನೆನಿಸುವೆನೀನುಸೃಜಿಸಿದ | ಸುರವಿಭೇದದಲಿದ್ದಕಾರಣ | ಕರಣಸಾಕ್ಷಿಯನಾಗಿಹೊರಗೊಳಗಿಲ್ಲವಾವರಣ || ಪುರವನದನೊಡೆಪುಟ್ಟನಿಂನನು | ಬೆರಸುವರುಬಲ್ಲವರುನಿಗಮೋ | ತ್ಕರನಿರಂತರನಿಕರಭವಭೀಯಾಂಘ್ರಿಸೇವಕರು || ೧೭ || ಧುರವಬೋಧನಿಜಾತ್ಮತತ್ವವ | ನರುಪಲೆಂದೊಡಲಿಟ್ಟುಸಲೆಸಂ | ಚರಿಸುತಿರೆನಿಂನಮಳಚರಿತಕಥಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯಲಿ || ನಿರುತರಮಿಸಲುಬಲ್ಲನಿಜಪದ | ಶರಣಸಂಗದಲಿತರಸುಖವನು | ಮರದವರುಬಯಸುವರೆಮೇಣಪವರ್ಗಸಂಪದವ || ೧೮ || ತದನುಪದವೆಂದೆನಿಸುವೀದೇ | ಹದಲಿಸಹಿತಸುಹೃತ್ಪ್ರಿಯಪ್ರೇ | ಮದಲಿನುಡಿವರುಭಕುತಿಸುಖವನುವುಳ್ಳಡುಂಟೆಂದು || ವಿದಿತನಿಂನಲದೆಂತುಟೆಅಪ್ರೇ | ಮದಸಘಾತಕರಮಿಸದಿದುಸದು | ಹೃದಯನಕಟಾನರಕಗಾಮಿಗಳಾತ್ಮಘಾತಕರು || ೧೯ || ಸೇರುವರುಮುನಿವರರುನಿಯಮಿತ | ಮಾರುತಾತ್ಮೇಂದ್ರಿಯದಲೀನಿಜ | ಚಾರುಚರಣಾಂಬುಜವನಂತರ್ಭಾವದಲಿನೆನದು || ವೈರದಲಿವೈರಿಗಳುಕಾಮವಿ | ಕಾರದಲಿನಾರಿಯರುನಯದಲಿ | ನಾರದಾದ್ಯರುಪಡೆವರಾರಭಿವರ್ಣಿಸುತನಿಜವ || ೨೦ || ಉದಿಸಿದನುಕಮಲಾಸನನುನಿಂ | ನುದರದಲಿಮತ್ತಾತನಂಗದ | ಲುದಿಸಿದರಲಾಜಾತಕರ್ಮಾಪರರುಸಕಲವಿದು || ಉದಿಸಿದಲ್ಲಿಂದತ್ತಲಿಹನಿಜ | ಪದವನರಿವವರಾರುಲೋಕವ | ನುದುರದಲಿಬೈಚಿಟ್ಟುಪವಡಿಸಿದೇವನೀನಿರಲು || ೨೧ || ಇಲ್ಲದುದಕುತ್ಪತ್ತಿವುಳ್ಳದ | ಕಿಲ್ಲಲಯವುಳ್ಳಾತ್ಮನಲಿತೆರ | ಹಿಲ್ಲದವನಲಿತೆರಹನೀವ್ಯವಹಾರದಿಟವೆಂದು || ಸೊಲ್ಲನುಪದೇಶಿಸುವರಜ್ಞರು | ಬಲ್ಲೆವಾವೆಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿ | ಗೆಲ್ಲಹುಸಿಪರಮಾತ್ಮನಿಂನಲಿಬೋಧರೂಪದಲಿ || ಮೂರುಗುಣದಲಿನಶ್ವರವನದೆನಿ | ಕಾರನಹನಿಂನಲ್ಲಿದಿಟವೆನೆ | ತೋರುವನವುವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯನಾಟಕವನನುಕರಿಸಿ || ತೋರಿದರೆ

ಶೀಬೆಲ್ಲಕನಕವಿ । ಕಾರಕನಕವಿಯಹವ್ರೊಲಾತ್ಮವಿ । ಚಾರನಿಷ್ಠರುಕಾಂಬರೆಲ್ಲವನಾತ್ಮಮಯವೆಂದು ॥ ೨೩ ॥ ಸಲಿಸೆಮಸ್ವಾ
ತ್ಮಕನುನೀನೆಂ । ದೊಲಿದುಭಜಿಸುವನರರುಕಾಲನ । ತಲೆಯನೊದವರುನಿರ್ಭಯರುತಾವಾಗಿಮಿಕ್ಕವರು ॥ ಹೊಲಬುಗೆಡುವ
ರುನಿಂನಮಾಯೆಯು । ಬಲೆಯಲೀನಿಜಗುಣಪರಾಙ್ಮುಖ । ರಿಳೆಗೆಪಾವನಭೂತರೀನಿಂನಂಘ್ರಿಸೇವಕರ ॥ ೨೪ ॥ ಪರಮಪುರು
ಷನುಸಕಲಜಗದೀ । ಶ್ವರನುನೀನುಳ್ಳಖಿಳವಿಭುಥೇ । ಶ್ವರರುಸರಸಿಜಭವಭವಾದ್ಯರುದೇವನಿಂಮಡಿಯು ॥ ಚರಣಸೇವಕರಾ
ಗಿವಹಿಸುವ । ರಿರದೆಬಲಿಯನುಸಕಲಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರನಪದವನುಭಜಿಸಿಬದುಕುವವಮಾಂಡಳಿಕರಂತೆ ॥ ೨೫ ॥ ಹೊಡುವಳುಸಚ
ರಾಚರದಜಗ । ವಾಡುವವ್ರೊಲೀಜೀವನಿಕರವ । ಮಾಡುವಳುಕುರುಹಿಟ್ಟುತತ್ತದುಪಾಧಿಭೇದದಲಿ ॥ ಝಾಡಿಸುವಳಲಿಪಿದಡೆ
ಮಾಜಾ । ಜೋಡೆನಿಂನಾಜ್ಞೆಯಲಿನೀನಿದ । ನೋಡಿನೋಡದೆಕೂಡಿಕೂಡದೆಮೆರವನಘದಂತೆ ॥ ೨೬ ॥ ಅಪರಿಮಿತರೀಜೀ
ವರಾಗಿ । ದ್ವಿಪದಯಾದಿವಿಹೀನರಾದರೆ । ಸುಪರಿಬಾಷ್ಪರದಾರಧೀಶಕಥಾಪ್ರಸಂಗದಲಿ ॥ ಉಪ್ಪುತವಾಗದೆಶಾಸ್ತ್ರಲೋಕವಿ । ದ
ಪಿಚಮುಚ್ಯನಿಯಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ । ವಿಪುಳವಹುದೆಂತೀವಿಧಿಪ್ರತಿನಿಷೇಧರಚನೆಗಳು ॥ ೨೭ ॥ ಉದಿಸುವ್ರುದುದೇವಾಘಜಲಬು ।
ದ್ಬುದದವ್ರೋಲೀಪ್ರಕುತಿಪ್ರರುಷರ । ಹೃದಯೆಳಸಿನುತ್ಸಾಹದಲಿಸಂಭಿಂನಭಾವದಲಿ ॥ ವಿದಿತವೆನೆನಿಂನಂಘ್ರಿಕಮಲಾ । ಸ್ಪದದಲ
ಳಿದವ್ರುಜಲಧಿಗೈದಿದ । ನದಿಗಳಂತೆರಸಾವಳಿಗಳಳಿವಂತೆಮಧುವಿನಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಮರ್ತ್ಯರಲಿನಿಂನೊಂದುಮಾಯಾ । ಚಿತ್ತವಿಭ್ರ
ಮವೆಂಬುದನುಬ । ಲ್ಲತ್ತಮರುಭಜಿಸುವರುನಿಂನನುಭವಭವಂಗಳಲಿ ॥ ಭಕ್ತರಾದವರಿಂಗೆಬಳಿಕೀ । ಮೃತ್ಯುಭಯವೆಲ್ಲಿಯ
ದುಮರದರೆ । ತುತ್ತುಗೊಂಬನುಕಾಲನಂಜುವನೀಭವತ್ಪದಕೆ ॥ ೨೯ ॥ ಕೆಲರುವಿಜಿತಪ್ರಾಣನಿಕರಂ । ಗಳಲಿಮನವನುತಂಮ
ನಶದಲಿ । ನಿಲಿಸಲೆಂದುದ್ಯೋಗಿಸಿದಘನಪಾಪಕೋವಿದರು ॥ ಮುಳುಗುವರುದುಸ್ತರಭವಾರ್ಣವ । ದೊಳಗೆತಾರಕವೆನಿಪಗು
ರುಪದ । ಜಲರುಹದನಾವೆಯನುನೆರೆನಂಬದರಾತ್ಮಕರು ॥ ೩೦ ॥ ನೀನಿರಲುಗುರುದೇವತಾತ್ಮ । ಜ್ಞಾನಸುಖಮಯನೆನಿಪಿ
ಮಿಕ್ಕಜ । ನಾನುರಾಗದಲೇನುಫಲವೀಪುತ್ರಬಾಂಧವರ ॥ ಮಾನವರಬಹುದುಃಖಮೂಲ । ಸ್ಥಾನವಥ್ಯವವೆನಿಪಗೃಹದಭಿ ।
ಧಾನದಲಿಕುದಿಕುದಿದುಕೆಡುವರುಬರಿದೆಸುಖವೆಂದು ॥ ೩೧ ॥ ಧರೆಗೆಪಾವನವೆನಿಪತೀರ್ಥೋ । ತ್ಕರಗಳಾತೀರ್ಥಕ್ಕೆತೀರ್ಥೀ ।
ಕರಣಭೂತರುಪರಮಋಷಿಗಳುಪರಮಋಷಿಗಳಿಗೆ ॥ ಪರಮಕಾರಣಹೇತುದೇವರ । ಚರಣಕಮಲಸ್ಮರಣೆಯಿಂದರಂ । ತರವನ
ರಿಯದುಮೂಢಜನವಕಟಕಟವ್ಯಮರನು ॥ ೩೨ ॥ ಅರಿದುಮರದೊಮ್ಮೊಣದಾವನ । ಚರಣಕಮಲಸ್ಮರಣೆನರರಿಗೆ । ದೊರ
ಕಿದರೆಮೇಣೊಂಮೆನೇಯವೆದುರಿತಕೋಟಿಗಳು ॥ ಸಿರಿಗೆನೆಲೆವನೆಯೆನಿಸುವಾನೀ । ನಿರಲುನಿನ್ನವರಕಟಹುಗುವರೆ । ಪುರುಷ
ರಾಯುಸ್ಸತ್ವಬಲಹರವೆಂದೆನಿಪಗೃಹವ ॥ ೩೩ ॥ ಸತ್ತಿನಲಿತೋರ್ಪಖಿಳಜಗವಿದು । ಸತ್ತಹದೆಕೇಡೆಂತುತೋರ್ಪುದು । ಸ
ತ್ತನಲುತಾತೋರ್ಪುದೇಗಗನದಕುಸುಮದಂತೆ ॥ ಸುತ್ತುಮೇಣಿದಸತ್ತುಸರಸದ । ಸತುತಾನೀಜಗವಿದೆಂಬದೆ । ಯುಕ್ತಿಸಹ
ವಲ್ಲಪ್ರತರ್ಕ್ಯಭ್ರಾಂತಿತೋರ್ಕೆಯಿದು ॥ ೩೪ ॥ ಇಲ್ಲಜಗವಿದುಪೂರ್ವದಲಿಬಳಿ । ಕಿಲ್ಲಲಯದಿಂಮೇಲೆಮಧ್ಯದ । ಲುಳ್ಳವ್ರೊ
ಲ್ತೋರಿತ್ತುನಿನ್ನಲಿಪೂರ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ಇಲ್ಲಕಾರಣಪರಕಗುರುಕೃಪೆ । ಯುಳ್ಳವರುಹುಸಿಯಂದುಕತ್ವವ । ಬಲ್ಲವರುಬೆದರುವ
ರೆಮನದವಿಳಾಸನೆಂದರಿತು ॥ ೩೫ ॥ ಕಾರಣೋಪಾಧಿಯಲಿಬಹುಕೃತಿ । ಸೇರಲೀಶ್ವರನೆನಿಸಿಸಲಹುವೆ । ಭೂರಿಜಗವನುಸಂನ
ತಾಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವಿಭವದಲಿ ॥ ಕಾರಿಯದಲಾನೆಂದುನೆರೆಸಂ । ಸಾರಜೀವದಲಿಪ್ಪಯರಡುಶ । ರೀರಹುಸಿಯೆಂದರಿದುನಿಜಪರಮಾತ್ಮ
ನೆನಿಸಿಪ್ಪೆ ॥ ೩೬ ॥ ಅರಿಯದಿದನಜ್ಞಾನಮೋಹಾ । ತುರರುಸುಖದಾಶೆಯಲಿಭವಸಾ । ಗರದಲಾಳುತ್ತೇಳುತಿಹರೋರಂತೆದು
ಖದಲಿ ॥ ಕೊರಳಲಿರ್ದಮಹಾರ್ಘ್ಯರತ್ನವ । ಮರದುತೊಳಲುವನಂತೆನಿಜವನು । ಕರಣಸಾಕ್ಷಿಪರಾತ್ಮತಾನಂದಾತ್ಮನನುಮ
ರದು ॥ ೩೭ ॥ ಯೋಗಿಗಳುತಾವೆಂದುಮನದಲಿ । ರಾಗವಿಲ್ಲದೆವಿಷಯವಿಹ್ವಲ । ರಾಗಿನಗಿಸುವವಿಷಯನುಭಯಭ್ರಷ್ಟನೆಂದೆನಿ
ಸಿ ॥ ಹೋಗಿದೇಶಂಗಳಲಿತಿರಿದುದ । ಬಾಗಿಲಲಿಬೇಳ್ಕುವಂತಿರೆ । ಯೋಗಗತಿಗೀಡೇರದೀವರುಮೃತ್ಯುವಿನಮುಖಕೆ ॥ ೩೮ ॥
ಬೇಳಲಂತಕನುರಿಪವದನ । ಜ್ವಾಲೆಯಲಿಭವದುಃಖಜಲಧಿಯ । ಲಾಳರಜರುದ್ರಾಮರೇಂದ್ರಾದಿಗಳಪದವಿಗಳ ॥ ಕಾಲಹುಡಿ
ಯಾನೆಬಿದಿರ್ದುಬಿಸುಟವಿ । ಶಾಲನಿಸುಪದನಿಂನಪದದಲಿ । ಕಾಲಿಡುವಕೃತಪುಣ್ಯರೇಪಾವನರುಮೂಜಗಕೆ ॥ ೩೯ ॥ ಅವರೆಪ್ರ
ಣ್ಯಾತ್ಮಕರುದೇವನ । ರವರೆಭುಕ್ತಿವಿಮುಕ್ತಿಸುಖಗಳ । ಗವರೆಪಾತ್ರೀಭೂತರವರೇದಾಯಕರುಧರೆಗೆ ॥ ಅವರನುಸ್ಮೃತಿ
ಯಿಂದಕೆಡುವುದು । ಭವಿಗಳಘಭವತಾಪವೆರೆಭೂ । ಧವಭವತ್ಪದಕಮಲನೊಲವಹುದವರನುಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಅರೇನಿವರೀನಿಂ
ನಮಹಿಮೆಯ । ನಾರರಿವರೀನಿಂನಭಕ್ತರ । ಭೂರಿಭಾಗ್ಯೋದಧಿಯನೆಲೆಯನಜಾಂಡಕೋಟಿಗಳು ॥ ಆರಲಾಡುವರಣುವಿನಂ
ತವಿ । ಕಾರಿಸತ್ಯಸುಖಾತ್ಮನಲಿಮ । ತ್ತಾರರಿವರೆಲೆದೇಹನಿಂನವರಲ್ಲದೀನಿಜವ ॥ ೪೧ ॥ ಮತಿಗಗೋಚರವಾಗಿನೆರೆಯುವ್ರು ।
ಶ್ರುತಿಗಳಾವಿಸ್ಕರಿಸಲೀನಿಂ । ನತುಳಮಹಿಮೆಯನಾತ್ಮತತ್ವೈಕಾಂತಸಂಸ್ಥಿತಿಯು ॥ ಅತುಳಪಾವನವೃತ್ತಿನಿಜಸಂ । ಸ್ಥಿತಿಯನೊರ
ದೀಜೀವಜಗಕ । ಚ್ಯುತಭವತ್ಪದಧೀನವೆನಿಸುವವಿಶ್ರುತಿವ್ರಾತ ॥ ೪೨ ॥ ಇಂತುಋಷಿಗಳುತಂಮೊಳಗೆವೇ । ದಾಂತತತ್ವಸುನಿ

ಶ್ರೀತೀರ್ಥ | ನಂತಪದವನುಕೇಳುತಿಳಿದುಸನಂದನೋಕ್ತಿಯಲಿ || ದಾಂತಸಂಶಯರಾಗಿನಿಂದರು | ಸಂತಸುಖದಲಿಕೇಳೆನುತ್ತೇ | ಶಾಂತಭಕ್ತಂಗೊರೆದನಾನಾರಾಯಣನುಮುನಿಗೆ ||೪೩|| ರಾಯವೈಷ್ಣವಮಾಳ್ಪಮೇಣ್ನಾ | ರಾಯಣನದಿವ್ಯೋಕ್ತಿಯಲಿಸಂ | ಸ್ಥಾಯಿಶಾಸ್ಥಾನವನುಕೇಳ್ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದೆನಿಸಿ || ಬಾಯಿದಣಿಯಲುಹೊಗಳ್ವಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡಾಯುವಂತನುಬಂದನಾದ್ವೈ | ಪಾಯನಾಶ್ರಮಕೆರಗಿದನುಬಳಿಕಾಯುಧಾಶ್ರುತವ ||೪೪|| ವರ್ಣಿಸಿದೆನಾನಿದನುನಿಗಮಮ | ಹಾರ್ಣವದಸಾರವನುಮನವಿದು | ದಾಸ್ನಿರೂಪಿತತತ್ವದಲಿಸಂಚರಿಸುವಂದದವನು || ವರ್ಣಿಸುವನಿದನಾವನೊಲಿದಾ | ಕರ್ಣವನುಮಾಡುವನವರ್ಗಳ | ಬೆನ್ನಲಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನುಕಾವನನುಸರಿಸಿ ... ... ||೪೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೯೭೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ತೊಂಭತ್ತ್ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಾರತ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ.

ಸೂಚನೆ || ಭಕ್ತ ಕರುಣಾಸಿಂಧುಭಕ್ತರ | ಭಕ್ತನೆಂಬೀಕೀರ್ತಿಗುಣಸು | ವ್ಯಕ್ತವಾಗಲುಶೌರಿಸಾರಥಿಯಾದ
ನರ್ಜುನಗೆ ... ...

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳುತ್ತರಿಸಿಪಾಂಡವ | ಧರಣಿಪರುವನವಾಸವನುನೆರ | ದಿರಲುಪಪ್ಲವ್ಯದಲಿತದ್ವಾರ್ತೆಮಹೋತ್ಸವವ || ಧುರದಲಾಕೌರವನಸೇನೆಯ | ನೊರಸಿಗೋಗ್ರಹಣದಲಿಶೌರ್ಯವ | ಮೆರೆದಸಾಹಸಶಕ್ತಿಯನುಕೇಳ್ದನುಮುರವೈರಿ ||೧|| ಪನನೆಂಬೆನುಕೇಳುತವೆಸುಂ | ಮಾನತಳ್ತುದುಸಕಲಯಾದವ | ಸೇನೆಯಲಿಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕ್ಯುದ್ಧವಾದಿಗಳು || ಆನುಕೊಲ್ಯದಲಾಸುಭದ್ರಾ | ಸೂನುಗದಸಾಂಬರುಸಹಿತಾ | ದಾನವಾಂತಕನೊಸಗೆಮಿಗೆನಿಜಪುರವಹೊರವಂಟ ||೨|| ಗಹಗಹಿಸಭೇರಿಗಳಬಿರುದಿನ | ಕಹಳೆಗಳಕಳಕಳದವಾದ್ಯದ | ಬಹಳತೆಯಗಜವಾಜಿರಥನಿಸ್ವನದನಿಷ್ಠುರದ || ನಹಮಿಗಿಲುರಾಜೀವನಾಭನು | ಬಹಳಸಂತೋಷದಲಿಪಾಂಡವ | ಮಹಿಪನನುಕಂಡುಚಿತದಲಿಸಂಭಾವಿಸಿದನೊಲಿದು ||೩|| ಅವನಿಪತಿಕೇಳಸುರರಿಪುಪಾಂ | ಡವರಕೌರವರೊಳಗೆಸಂಧಾ | ನವನುಮಾಡಲುಬಳಿಕಬಿಜಯಂಗೈಯಲಾಖಳರು || ಹವಣನರಿಯದೆಕೌರವರುಮಾ | ಧವನಕಟ್ಟಲುಬಗೆದಡಂತದ | ಭವನವನುಹೊಗಲರ್ಥಿಯಲಿದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳು ||೪|| ಕಟ್ಟಬಂದವರಿಂಗೆದನುಜಘ | ರಟ್ಟನಗಣಿತರೂಪವನುಮಿಗೆ | ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಲುತೋರಿಸಿಭೀತಿಯನುಬಡಿಸಿ || ಕೆಟ್ಟರಕಟಕಟಕಟಪಾಂಡವ | ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲನಹೊರೆಗೆಬಳ್ಳಿರಾ | ದುಷ್ಟರೆಂದುದನೆಂದನಸುರಾರಾತಿನಡೆತಂದು ||೫|| ನೆರೆದುದಗಣಿತರಾಯಬಲವಿ | ಬ್ಬರಿಗೆಯೇಳಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲ | ನೆರಸಿದ್ರುಪದವಿರಾಟಮುಖ್ಯಸಹಾಯಭೂಪರಲಿ || ಧರಣಿಪತಿಧರ್ಮಜನುತಮ್ಮಂ | ದಿರುಸಹಿತಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ | ಬುರುಹನಾಭನನಾಹವಕೆಸನ್ನೇನನಡೆತಂದ ||೬|| ಕಾಳಗವನೇಬಯಸಿಬಳ್ಳಿಕಾ | ಖೂಳದುರ್ಯೋಧನನಖಿಳಭೂ | ಪಾಳಿಸಹಿತಾಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಸಹಿತಹನ್ನೊಂದು || ಆಳುಕುದುರೆಯತೇರುಗಳಶುಂ | ಡಾಲಘಟೆಗಳಖುರಪುಟದಕೆಂ | ಧೂಳಿಯಲಿದೆಸೆಧಾತುಗೆಡೆಲುಬ್ಬರದಲೈತಂದ ||೭|| ಬಂದುಮತ್ಸ್ಯನೃಪಾಲನದುಮ | ತ್ತೊಂದುಸೇನೆಯನದುಮೆಕೇಕಯ | ನಂದನರಪಂಚಕವದೊಂದುನೃಪನನದುಮಾರು || ಬಂದುಶೈವನಧೃಷ್ಟಕೇತುವಿ | ನಂದವಡೆದಕ್ಷೋಹಿಣಿಕುಂತೀ | ನಂದನಗೆನೆರವಾಯ್ತುದ್ರುಪದಕುಮಾರಕರುಸಹಿತ ||೮|| ಭ್ರಾತೃಶತಸುಣಕರ್ಣಕೃಪಗಂ | ಗಾತನುಜಬಾಹ್ಲಿಕರುಸಾಬಲ | ಭೂತಳಾಧಿಪಶಲ್ಯಮಾದ್ರಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳು || ಖ್ಯಾತಬಲಕೃತವರ್ಮಭಗದ | ತ್ತಾತಿಬಲರಿವರಾದಿಯಾದವ | ಹೀತಳಾಧೀಶ್ವರರುಬಂದುದುಕೌರವೇಶ್ವರಗೆ ||೯|| ಆಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿನೆರದುದ | ನೇಕದೇಶಾಧೀಶ್ವರರುಕುಂ | ತೀಕುಮಾರರಕೌರವರಸಂಗರಕೆಸೆರವಾಗಿ || ತೇಕಿದವುದಿಗಿಭಂಗಳವನಿಗೆ | ನೂಕಿದವುಕಡಲೇಳುದೆಸೆಗಳ | ನಾಕಿದವುಕೆಂಧೂಳಿಚಾತುರ್ಬಲದಪದಹತಿಗೆ ||೧೦|| ಪ್ರತಿಪಕ್ಷೇಳುಭಯದಲಿಸೇನಾ | ಪತಿಸುಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಗಂಗಾ | ಸುತರೆನಲುಸನ್ನದ್ಧವಾಯಿತ್ತುವ್ಯೂಹವೆರಡರಲಿ || ಧೃತಕವಚಕಾರ್ಮುಕಶರಾಭ್ಯೋ | ದ್ಧತನೆನಿಸಿಕಲಿಪಾರ್ಥನಮಳಾ | ಚ್ಯುತನಪದದಲಿನಮಿಸಿನಿಂದನುವರರಥಾಗ್ರದಲಿ ||೧೧|| ಪಿತೃಸುತಪ್ರಿಯಬಂಧುಗುರುಸಂ | ತತಿಸಹೋದರವರ್ಗವನುಕಾ | ಣುತಕರಾಗ್ರದಧನುವನೊಯ್ಯನೆಯಿರಿಸಿರಥದೊಳಗೆ || ಮತಿಮರಿದುಕಲಿಪಾರ್ಥನರಕ | ಸ್ಥಿತಿಯಹುದುತನಗೆನುತಶೋಕಾ | ನ್ವಿತನೆನಿಸಲಾತನನುಮುರಹರನೊಲಿದುಬೋಧಿಸಿದ ||೧೨|| ತಿಳಿಯಲಿರದಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ | ನೊಲಿದುತೋರಿಸಿಶೋಕಮೋಹವ | ಕಳೆದುಕಾರುಣ್ಯದಲಿತತ್ವಪಥೋಪದೇಶವನು || ತಿಳುಹಿದನುಬಳಿಕಿಂದ್ರನಂದನ | ನಲಘುಸಮರೋದ್ಯೋಗಮುಖದಲಿ | ಮೊಳಗಿಸುತಗಾಂಡಿವವಕೊಂಡನುಸೆಳದುಮಾರ್ಗಣವ ||೧೩||

ಎರಡುಬಲುಹಳಚುವುದನಾಹಲ | ಧರೆನುಕಾಣುತತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ | ತೆರಳಿದನು ನೆರೆನೋಡಲಾರದೆಬಾಂಧವರವಧೆಯ || ಧುರಕೆ
ನಿಂದನುಭೀಷ್ಮನವನಿಯ | ಕೊರಳಭಾರವನಿಳುಹಿದಿನಹ | ತ್ತರಲಿಹಾಸಿನಮೇಲೆಪವಡಿಸಿದನುಶರಾವಳಿಯ | ೧೪ || ಗಳಪತಿ
ಯಮಾಡಿದನುಕುರುಪತಿ | ಬಳಿಕಭಾರದ್ವಾಜನನುಕೊಳು | ಗುಳದಕೋಳಾಹಳವನದನೇನೆಂಬೆನದುಭುತವ || ಅಳಿದನದರೊ
ಳುನಿನ್ನಪಿತನತಿ | ಬಲನೆನಿಸುವಭಿಮನ್ಯುಫಲುಗುಣ | ನಳಲುವಿಗಲಧಿಕಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಮಾಡಿದನುಮುನಿದು ||೧೫|| ನಾಳೆಕೊ
ಲುವೆನುಸಾವೆನಲ್ಲದ | ಡೇಳಿದಿಬನೇತನ್ನಬಸುರಲಿ | ಬಾಳನುಡಿಕಜಯದ್ರಥನನೆಂಬೊಂದುಭಾಷೆಯನು || ಕೇಳುತಸುರಾರಾತಿ
ನುಡಿಯನು | ಪಾಲಿಸಲುಕಾಣಿಸಿದನಿರುಳಾ | ಶೂಲಪಾಣಿಯನರುಹಿಪಿದನಸ್ತ್ರನಸಕೀಲಕವ || ಬಳಿಕಮರುದಿನಸಕಲಭುವನ |
ಪ್ರಳಯವಾದುದುಸಮರಕುರುಬಲ | ವಳಿದುದದರೊಳಗೇನನೆಂಬೆನುಪಾರ್ಥನುರವಣೆಯ || ಬಲುಭುಜರುಮಾಗಿ ದರುಪಾರ್ಥ|
ನಲನಬಾಣಜ್ವಾಲೆಯಲಿನೃಪ | ಕುಲಕುಮಾರರುಸೂರೆಗೊಂಡರುಸುರವಧೂಜನವ || ೧೬ || ಬಾಣಧಾರೆಯಲರಿದನಹಿತ |
ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲನಶಿರವನಮರ | ಶ್ರೇಣಿಯಾಘೆಯನಲಸ್ತಮಯಸಮಯದಲಿಭಾಸ್ಕರನ || ದ್ರೋಣನೈದುದಿನಕ್ಕೆವಿಗತ | ಪ್ರಾಣ
ನಾದನುಬಳಿಕಸಮರ | ಕ್ಷೋಣಿಗಧಿಪತಿಯಾಗಿನಿಂದನುಕರ್ಣನುರವಣಿಸಿ || ೧೭ || ಎರಡನೆಯದಿವಸದಲಿಕರ್ಣನ | ಹರುಪ
ಕಂಡನುಪಾರ್ಥಶಲ್ಯನ | ಶಿರಕೆತೊಟ್ಟನುಧರ್ಮನಂದನನರ್ಧದಿವಸದಲಿ || ಕುರುನೃಪಾವೃಕೋದರನದು | ಧರೆಗದಾಘಾತ
ದಲಿಹುಗುವ | ದರೆದಿವಸವವಗಡಿಸಿಬಿದ್ದನುಕೌರವನುಧರೆಗೆ ||೧೮|| ಮುನಿಪಕರುಣಿಸುರಾಮತೀರ್ಥಾ| ಟನಪವಿತ್ರಚರಿತ್ರವ
ನುತನ | ಗೆನಲುಮುನಿಪತಿನಗುತನುಡಿದನುಭೂಮಿಪಾಲಂಗೆ || ಜನಪಕೇಳುತ್ತಂಡದಲಿಮುನ | ಮುನಿಸುಬಲಿದುದಕಂಡುಸಂಧಿ
ಸು | ವನುವನರಿಯದೆರಾಮತೀರ್ಥಾಟನಕೆನಡೆತಂದ || ೧೯ || ಗಮಿಸಿದನುಬಳಿಕಾಪ್ರಭಾಸ | ಕ್ಕಮಿತವಿಪ್ರರುಸಹಿತತೀರ್ಥ|
ಕ್ರಮನಿಷೇವಿತನಾಗಿಪಿತೃದೇವರ್ಷಿತರ್ಪಣವ || ಕ್ರಮದಲಾಚರಿಸುತಸರಸ್ವತಿ | ಯಮುನೆಗಂಗೆಯೆನಿಪ್ಪಪಾವನ | ಘನಸು
ಪುಣ್ಯನದೀಸರೋವರಗಳನುಸೇವಿಸುತ ||೨೦|| ನೈಮಿಷಕೆನಡೆತಂದನಮರ | ಸ್ತೋಮಹೊಗಳಲುಶೌನಕಾದಿಮ | ಹಾಮುನಿ
ಗಳಿದಿರ್ಗೊಂಡುಸಾರ್ಘ್ಯಸ್ವಾಗತೋಕ್ತಿಯಲಿ || ಕ್ಷೇಮವನುಬೆಸಗೊಳಲುಕಂಡನು | ರೋಮಹರುಷಣಿಯಿರವನದನಾ | ರಾ
ಮನಾಮುನಿನಿಕರಮಧ್ಯದಲೆಂದನುರೆಮುನಿದು ||೨೧|| ಈತನಾರಿವನಾರುಗರ್ವಬ | ಲಾತಿಶಯದಲಿಮಾಡನುಚಿತವ | ನೇತ
ಕಾವ್ಯೆತರಲುಕುಳ್ಳಿರ್ದಾಸನವನಿಳಿದು || ಮಾತನಾಡಿಸನೆರಗನಕಟಾ | ಸೂತನಲ್ಲಾಸಕಲವಿಪ್ರ | ವ್ರಾತಮಧ್ಯದಲೀವಿಷಂಬನದಿ
ರವದೇಕೆಂದ ||೨೨|| ಆರುತಾನೆಂದರಿಯನಕಟವಿ | ಕಾರವೇಕಿದುದುರ್ವಿನೀತಂ | ಗಾರಕಲಿಸಿದರಿದನುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಯ
ಲ್ಲಿ || ಸಾರಪೌರಾಣಿಕರಹಸ್ಯವ | ನಾರಿದಕೆತಾನಿದನುಕಲಿವಡೆ | ಭೂರಿಪಾಮರನೇಕೆಕೊಂಡಾಡುವಿರಿನೀವೆಂದ ||೨೩|| ವಿ
ದ್ಯವುಳ್ಳರದೇನುಹಿರಿಯರ | ಹೊದ್ದಿದರೆಫಲವೇನುತಂಸಲಿ | ತದ್ವಿಹಿತವಿನಯಾದಿಗುಣಸಂಪತ್ತಿಯುಳ್ಳದಜೆ || ಹೊದ್ದಿಶಿರಿಖಂಡ
ವನುಲಶುನದ | ಲಿದ್ದಗುಣತೆರಳುವುದೆಫಡಫಡ | ಗದ್ದುಗೆಯನಿಳಿಯಿಳಿಸುರಾತ್ಮಯೆನುತ್ತಗರ್ಜಿಸಿದ ||೨೪|| ಕಡೆಯೆನುತಕೆ
ನಲಿದುಕುಶಾಗ್ರದ | ಲಿಡಲುಬಿದ್ದನುಸೂತನವನಿಗೆ | ಹೊಡಕರಿಸಿಹಾಯೆನುತವಿಪ್ರಸ್ತೋಮಗಜಬಜಿಸಿ || ನಡುಗಿದರುಮುನಿಪ
ರರುಕೇಳುವೆ | ಯಡವರಿದುದಕಟಕಟಭಂಗಂ | ಪಡೆದುದೀವ್ರತವೆನುತನುಡಿದರುನೋಡಿಹಲಧರನ ||೨೫|| ಇತ್ತವೀಬ್ರ
ಹ್ಮಾಸನದಸಂ | ಪತ್ತಿಯನುಸತ್ರಾಂತಪರಿಯಂ | ತಿತ್ತೆಮಾಯುಸ್ಯವನುಸಮಯವಮಾಡಿಮೃತ್ಯುವಿಗೆ || ವೃತ್ತವಂತನೆಮಾಳ್ಪ
ದೀದ್ವಿಜ | ಹತ್ಯೆಗೆಣೆಯೇದೋಷವಿದನೀ | ನುತ್ತರಿಸುವಂದವನುನೋಡುವುದೆಂದರಾದ್ವಿಜರು ||೨೬|| ಅಲ್ಲವಿನಿಯಾಮಕ
ರುನೀನೇ | ಬಲ್ಲಜನಸಂಗ್ರಹವನೆನಲು | ತ್ಫಲ್ಲಲೋಚನನೆಂದನಾವುದುಕೃತ್ಯವೆನಗದನು || ಬಲ್ಲವರುಬೆಸಸೂದುಭರನಿಮ |
ಗುಳ್ಳಡೆಶ್ಸುಪ್ರದೀತನನುಘನ | ಪಲ್ಲಕಂನಯುಯೋಗಮಾಯಾಗುಣಸಮರ್ಥತೆಗೆ ||೨೭|| ಆಗದಂತಸ್ತಕ್ಕೆವಿಫಲತೆ | ಯಾಗ
ದಂತಿರಲೆಂಮನುಡಿಗಳ | ವಾಗದಂತೀಮೃತ್ಯುವಿನವಚನಕ್ಕೆವೈಫಲ್ಯ || ಯೋಗಮಾಯಾಧಿಪನೆಕರುಣಾ | ಸಾಗರನೆಮಾಡೆನಲು
ಮಾನದನು | ರಾಗದಲಿತತ್ಸುತ್ರನನುಸಂಧಿಸಿದನಾಸ್ಥಿತಿಗೆ ||೨೮|| ರಾಮನಲ್ಲನೆನಿಪ್ಪಖಳನಿ | ರ್ನಾಮವಾಗದಡಾಗದೆಂಬಿದಾ |
ಹೋಮಸೋಮಂಗಳ್ಗಜಪತಪನಿತ್ಯವಿಧಿಗಳಿಗೆ || ಕ್ಷೇಮವೆನಲಾಗಲಿಯೆನುತ್ತ | ದ್ಧಾಮನಿರಲಾಪರ್ವದತಿಸು | ತ್ರಾಮರಿಪು
ಸೂಚಿದನುಸತ್ರವಿನಾಶನಾಕೃತಿಯ ||೩೦|| ಬೀಸಿದುದುಬಿರುಗಾಳಿದೆಸೆದು | ರ್ವಾಸನೆಯನೋಕರಿಸೆವಿಣ್ಮೂ | ತ್ರಾಸುರದಕಿ
ಸುಗುಳದಮಳೆಗರೆದಿತ್ತುಸತ್ರದಲಿ || ಭೀಷಣಾಕೃತಿಯಾಗಿಖಳನಾ | ಕ್ಲೇಶದಲಿಗಿರಿಯಂತೆನಿಂದಿರೆ | ವಾಸುದೇವಾಗ್ರಜನುಕಂ
ಡನುರೆನದನಾಯುಧವ ||೩೧|| ಅಮಹಾದಿವ್ಯಾಯುಧದಲಾ | ವ್ಯೋಮಚಾರಿಯಕೊರಳನೆದು | ದ್ದಾಮವಿಕ್ರಮನಿಕ್ಕಿದನು
ಮುಸಲದಲಿಮುಂದಲೆಯ || ಭೂಮಿಕಂಪಿಸಿಬೆದೆಗೆಡದನಾ | ಭೀಮವಿಕ್ರಮನತ್ತಲಮರ | ಸ್ತೋಮಕೈಮಾರಿಸಲುಕರೆದರುಪು
ಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ||೩೨|| ವಿಧಿಸಿದರುಬಳಿಕಪರಸೂತನ | ವಧೆಗೆನಿರ್ವಾಪಣವಮುಸಲಾ | ಯುಧನುಮರಳಿದುಬೀಳುಕೊಂಡ
ನುಸಕಲಮುನಿಕಾಬವ || ಬುಧನಿಕರವಿಹಿತವನಿಯಲಿಬಹು | ವಿಧಸುತೀರ್ಥಪ್ರಕರನಿಕರವ | ನಧಿಕವಿಕ್ರಮನೀಕ್ಷಿಸುತಮೊರ

ಜನದಂತಂಗಳನುನಗುನೊಳ್ಪೆನೆಂದೆನುತ || ಪೊಡವಿನಡುಗಲುದಂತವಕ್ರನ | ತೊಡೆಗಳನುತೊಳ್ಳಳನು ಕಾಲಳ | ನುಡಿಯುಲರಿ ಯುಟ್ಟಿದನುನೆರವಿರ್ದವನಿಪಾಲಕರ ||೧೮|| ಅಲಿಪಿದರ್ಗೈನ್ಯಪರುಗೆಳೀವಳಿ | ನೆಲನಿಬಿದೆನೆಲೆಪಶುಗಳ್ಳರನೀವ್ | ಪಾಲಕರುನಾ ನಿದಕೆಸಂಶಯುವಿಲ್ಲಕಂಡಿರಲ || ಪೇಳಿಸಿಬಿದೆನ್ನೆಲ್ಲರವೆನುತ್ತಕ | ರಾಳರೋಪಸ್ಫುರಿತನಯನ | ಜ್ವಾಲೆಯುಲಿನಡೆತಂದನಸುರಾಂತಕ ನಸನ್ನಿಧಿಗೆ ||೧೯|| ಉಸುರದಿರ್ದನುಕೃಷ್ಣನದನಾ | ಲಿಸುತನಾರುಕ್ಮಿಣಿಪಲಧರನ | ಪುತ್ರಿವಿಷವುವಹುದೆಂದುಸೌಹೃದಭಂಗಭೀತಿ ಯುಲಿ || ಅಸಮವಿಕ್ರಮನಖಿಳಬಾಧವ | ವಿಸರಸಹಿತವಿವಾಹಕರ್ನವ | ನೆಸಗಿಸಂತಸದಿಂದನಿಜಪುರವರಕೆನಡೆತಂದ ||೨೦|| ಇಂತುನರಲೀಲೆಯುಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನಾಡುತಸಕಲಸಜ್ಜನ | ಸಂತತಿಗೆಸುವಿಧಾನವನುಮಾಡುತ್ತಿದಿಟದಂತೆ || ಕಾಂತೆಯುರಭವ ನಡಲಿನೋಳ್ಪರಿ | ಗಂತೆವಿಷಯಿಯುವ್ರೋಲುಮಾಯಾ | ಭ್ರಾಂತರಿಗೆನಿತ್ಯಾತ್ಮಕೃಷ್ಣನುನಿಜವನರುಹಿಸಿದ || ||೨೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೯೩೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ತೊಂಭತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿಯು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಕಥೆ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಪುತ್ರ ಪ್ರದಾನ.

ಸೂಚನೆ || ಅಶ್ವಮೇಧಮಹಾಕ್ರತುವನಖಿ | ಳೇಶ್ವರನುಮಾಡಿದನುನಿಹಿತ್ರಪಿ | ತಾಶ್ವನನುಕಾಣಿಸಿದನಾ
ನಿಜಲೋಕಸಂಸ್ಥಿತಿಯು || ... ...

ಪದನು || ಅರಸಕೇಳೊಂದುದಿನಯಜ್ಞೇ | ಶ್ವರನುಮನವೊಲಿದಶ್ವಮೇಧಾ | ಧ್ವರಕೆಮಂತ್ರಿಸಿದಶ್ವವನುವರಭೂಪ್ರದ ಕ್ಷಿಣವ || ಬರಿಸಿದಟ್ಟಿದನದರಬಳ್ಳಿಯುಲಿ | ವರಕುಮಾರಕಸಾಂಬಸಾತ್ಯಕಿ | ಧುರಗಲಿಗಳೆನಿಪವರಕೃತವರ್ಮಾದಿಯಾದವರ ||೧|| ಸಂಗಡಿಸಿದರುಯಜ್ಞಸಂಭಾ | ರಂಗಳನುಧರೆಯಗಲದಲಿಯುದು | ಪುಂಗವರುಪೂರಾಯುವೆನಲೋರಂತೆತವತವಗೆ || ತುಂಗರಸ ಧಾನ್ಯಾದಿಗಳುಗಗ | ನಾಂಗಣವನಡರಿದವುದಧ್ವಾ | ಜ್ಯಂಗಳುದ್ಭ್ಯಕ್ತವವಿಭಾಡಿಸಿತಾಮಹಾರ್ಣವವ ||೨|| ತಂದರಾತುರಗವ ನುಯಾದವ | ವೃಂದದಧಿನಾಯಕರುತಡೆಯದೆ | ತಂದರಖಿಳಾವನಿಯರಾಯರುಕೇಳ್ದುದಾಕ್ಷಿಣಕೆ || ಅಂದಣದವಾಜಿಗಳಗಜರ ಥ | ಸ್ಯಂದದೊತ್ತೊತ್ತುಗಳವೀರರ | ಸಂದಣಿಯುಸಂಭ್ರಮವನಭಿವರ್ಣಿಸುವಡರಿದೆಂದ ||೩|| ಬಂದರಮಳಾಧ್ವರಕೆಕುಂ ತೀ | ನಂದನರುನಾನಾದಿಗಂತದ | ಸಂದಪೃಥ್ವೀಶ್ವರರುನಾನಾಶ್ರಮಋಷಿವರರು || ಬಂದರಗಣಿತವಿಪ್ರರಗಣಿತ | ನಂದಿ ಮಾಗಧಸೂತಜನಮಾ | ನಂದದಲಿಹೊಗಳುತ್ತನೋಡಲುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ ||೪|| ಯಾಗದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯನಾನಿಜ | ಯೋಗನಿಧಿ ಧರಿಸಿದನುಬಳ್ಳಿಕವು | ಹಾಗಮಜ್ಞದ್ವಿಜರನಿರುಪಮಮಂತ್ರಘೋಷದಲಿ || ಭಾಗವತರಾಳುದನವುಖಕನು | ರಾಗದಲಿತವತ ವಗೆತಂದರು | ಭೋಗಧೀಶರುಬಹಳಮಖಸಾಧನದಸಂಪದವ ||೫|| ಶ್ರೀರಮಣನಧ್ವರದಸಿರಿಯನ | ದಾರುಬಂಣಿಪರೊಪ್ಪಿದು ದುಹದಿ | ನಾರುಸಾವಿರಪತ್ನಿಯರತತ್ಪುತ್ರಪರಿಜನದ || ಭೂರಿಭೂಷಣಭೂಷಿತರಸರಿ | ಚಾರಕರತದ್ಭೃತ್ಯವರ್ಗದ | ಭೂರಿ ಸಂಭ್ರಮವಡಿಗಡಿಗೆತಲೆದೂಗಿಸಿತುಜಗವ ||೬|| ಜೊಳವಕಂಗಳಕಾಂತಿಗಳಚಳ | ದಳಕನಿಚಯದಹೇಮಮಣಿಕುಂ | ಡಲ ದತಾಂಡವರಂಗವೆನಿಸುವಗಂಡಮಂಡಲದ || ಮೆಲುನಗೆಯುಮಾಧುರ್ಯರಸಮಂ | ಜುಳಮುಖಾಬ್ಜದಪೀನಕುಚಯುಗ | ಕಲಶ ಭಾರದಭಾವಿನಿಯರೊಪ್ಪಿದರುಬಳಸಿನಲಿ ||೭|| ನೆರದುಬಹಬಾಂಧವಧರಾಧೀ | ಶ್ವರರಮತ್ತಮದೇಭಘಟೆಗಳ | ಸುರಿವ ಮದಧಾರೆಯುಲಿಕೆಸರಾಯ್ತುವನಿಯಂಬರವ || ತೆರಹುಕಿಡಲುಸಿತ್ತಿಗೆಯಚಾ | ಮರದಸಂದಣಿವರಪತಾಕೋ | ತ್ಕರದಬಹಳ ತ್ರೆಬಾಸಣಿಸಿದುದುಸಕಲದಿಗುತಟವ ||೮|| ಹೋತೃಗಳಸಂದಣಿಯುಬಹಳೋ | ದ್ಗಾತೃಗಳಕಳಕಳದರುತ್ವಿ | ಜ್ಞಾತನುರುಪ್ರ ಜ್ಞ್ಯಾಹವಮಂತ್ರದಸಾರಸೂಕ್ತಿಗಳ || ಅತತಾಧ್ವರ್ಯುಗಳಮಂತ್ರಸು | ಪ್ರುತಹವಿಗಳಪರೋಮಧೂಮೋ | ದ್ಧೂತಪರಿಮಳಲ ಕ್ಷ್ಮಿಮಿಗೆರಂಜಿಸಿತುಮೂಜಗಕೆ ||೯|| ಉಂಬವರದಣಿವವರೆ ನವನ | ಕೊಂಬವರ್ಕ್ಷಣಿವವರಹೊಸದಿ | ವ್ಯಾಂಬರಂಗಳನುರು ಪವರಕೊಡುವವರಪಂಭ್ರಮವ || ಎಂಬೆನೇನನುಮಾತಹೋಮಾ | ಕುಂಬದರಳಕಳಮುಪಾರವ | ವಂಬರವನಾವರಿಸಿಹಾನ ರಿಪಿತ್ತುದಿಕ್ತಟವ ||೧೦|| ತುಷ್ಟಿವಡೆದುದುಸಲಿಜತುರ್ದಶ | ವಿಷ್ಟರದಜನನಿಕರದನುಜಘ | ರಟ್ಟನಧ್ವರಪೂಜೆಯಲಿಸನ್ಮಾನದಾ ನದಲಿ || ಮೃಷ್ಟಭೋಜನಗಳಲಿವಿವಿಧವಿ | ಶಿಷ್ಟಹೂವಸ್ತ್ರದಲಿರುಗ್ಮಾ | ಭಿಷ್ಟಮಣಿಭೂಷಣಮಹಾದಾನಾದಿವಿಭವದಲಿ || ೧೧ || ನೋಡಿದಣಿಯದುಸಕಲಜನನೆರೆ | ಮಾಡಿದಣಿಯದುಕೃಷ್ಣಲೀಲೆಯು | ನೀಡಿದಿನಕೌತುಕದಕಡಲಲಿಮುಳುಗಿಸಂತಸವ || ಮಾಡಿ ದಣಿಯದುತಲೆಗಳನುತೂ | ಗಾಡಿದಣಿಯರುಸಕಲಸಂಸ್ತುತಿ | ಮಾಡಿದಣಿಯರುಯಜ್ಞವಿಭವವನಾಜಗನ್ಮಯನ ||೧೨|| ಇರಲುಪರಮೋತ್ಸವದಸುಖಸಾ | ಗರದಲಿಂತೋಲಾಡುತವನೀ | ಶ್ವರರುಋಷಿಗಳುಸಕಲಸುರವರಮಂಡಲೇಶ್ವರರು || ನೆರ ದಿರಲುನಡೆತಂದನೊಬ್ಬನು | ಧರಣಿಸುಮರನುಕೈಯ್ಯಪಲ್ಲಲಿ | ಸುಡೆಯಿಮತಬಾನಿಲಿನೆನಿರುಪಮಯಾಗಮಂಡಿರದ ||೧೩||

ಕಪಟಿಗಳುದುರ್ವೃತ್ತರತಿಲೋ | ಲುಪರುಧರ್ಮವಿಹಿಂಸಕರುಕಡು | ಕೃಪಣರರ್ಥಾಸಕ್ತಮಾನಸರೆಂದೆನಿಪಧರೆಯು || ನೃಪರೆ
ರಾಜ್ಯದಲಕಟಕಟಜೀ | ವಿಪ್ರುದುಜನವೆಂತಹಪಕೆಟ್ಟನು | ನೃಪಕುಲದದೋಷದಲಿಸತ್ತರುಪುತ್ರರೆನಗೆಂದ || ೧೪ || ಧರ್ಮಪಾಲ
ಕನಾಗಿಸಾಕ್ಷಾತ್ | ಬ್ರಹ್ಮಮೂರುತಿವಿಷ್ಣುಗಡವನರ | ಜನ್ಮದಲಿಜನಿಸಿದನುಗಡಕೃಷ್ಣಾಭಿಧಾನದಲಿ || ಬ್ರಹ್ಮಕುಲವಿದುತಾನುಗ
ಡದು | ಪ್ಕರ್ಮಮುಟ್ಟದೆತನಗಹಾಯೆನು | ತಾಂಪಾಳಸುಕೊರಲಿದನುವಿಪ್ರೋತ್ತಮನುಮರುಕೊಳಿಸಿ || ೧೫ || ಇಂತೆನುತಸುತ
ಶೋಕಜಿಂತಾ | ಕ್ರಾಂತಮತಿಮೂರ್ಛೆಯಲಿಬಾಗಿಲ | ಮುಂದೆಬಿದ್ದುಳುತಿರಲುಕೆಟ್ಟೆನುಕೆಟ್ಟೆನೆಂದೆನುತ || ಅಂತವನುನಿಟ್ಟಿಸಿ
ಕೊಂಡಾ | ಕ್ರಾಂತಘನನಿಶ್ವಾಸದಲಿಭೂ | ಕಾಂತಕೇಳೆಲೆಲಾಡುತಿರ್ದನುನಯನವಾರಿಯಲಿ || ೧೬ || ಅರೆಲಪ್ರೊಬೆಸಗೊಳ್ಳ
ರಾಜ | ದ್ವಾರದಲಿಮೊರೆಯಿಡುವದುಃಖಿತ | ರಾರುಕರೆಕರೆಕಳಕಳವಹೋಮಾಣುಮಾಣೆನುತ || ವೀರರರಸನುಪಾರ್ಥನಿಳಿ
ದಹು | ಭೂರಿಮಣಿಪೀಠವನುಬಂದನು | ಧಾರುಣೀಸುರನೊರಲುವಲ್ಲಿಗೆಕೇಳಿದನುಹದನ || ೧೭ || ಅರದೆಸೆಯಿಂದಾಯ್ತುಹೇ
ಳೆಲೆ | ಧಾರುಣೀಸುರವರನೆದುಃಖವಿ | ದಾರುನಿನಗೇನಾಯ್ತುಮಕ್ಕಳಿಗಳದಿರೆಂನೊಡನೆ || ಕಾರಣವಹೇಳೆಗಳಾಕವು | ನೋ
ರಥವಮಾಡುವೆನುದುಃಖನಿ | ವಾರಣವನಿದಕಂಜಬೇಡೆನಲೆಂದನಾವಿಪ್ರ || ೧೮ || ಏನನೆಂಬೆನುವೀರತಂನಯು | ಹಾನಿಯುನು
ಜನಿಸುವವುಮಕ್ಕಳು | ಮಾನಿನಿಗೆಸೂತಿಗೃಹಾಂತರದೊಳಗೆತನುಸಹಿತ || ಏನಹುದೊತಾನರಿಯೆನಿಕ್ಷಿಪ | ದಾನಭಾಗ್ಯನುಪು
ತ್ರಮುಖವನು | ಡೀನನನುನೀನೇಕೆನುಡಿಸುವೆಯೆಂದನಾವಿಪ್ರ || ೧೯ || ಐಕಲೇಬೆದರೆವಿರುನೀನಾ | ವಾಸವಾವೆಡೆನಿನಗವಿ
ದ್ಯಾ | ಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವರಿಲ್ಲಲಾಹರಹರನೃಪಾಲರಲಿ || ಈಸುನೆರದಿದೆಸ್ಯಪವರರುನರ | ವೇಷನಾರಿಯುರಕ್ಷನಿಂನಾ | ಯಾಸವನುಪ
ರಿಹರಿಸಲಾಪರೆವಿಪ್ರಹೇಳೆಂದ || ೨೦ || ಅರಿಗುಂಟೆಲೆವಿಪ್ರಧರ್ಮ | ಚಾರವೀಮೇದಿನಿಯುಕಶುಭಾ | ಚಾರರೀಕ್ಷತ್ರಿಯುರುದಿಟ
ಕಲ್ಲದಪೆರಾಜ್ಯದಲಿ || ಧಾರುಣೀಸುರರಿಂತುದುಃಖಾ | ಪಾರಜಲಧಿಗಳಹರೆನಿಸ್ಸವು | ನೋರಥವನಾಮಾಳ್ಪನೇಳೇಳೆಂದನಾಪಾ
ರ್ಥ || ೨೧ || ಸಾಕಿಗನೆನೀನಾರುಕಾವಡೆ | ಭಾಷೆಮನುಹೋಗಾಡದಿರುಬಲ | ವಾಸುದೇವಸ್ಮರಶದಾತ್ಮಜರಿಂಗಸಾಧ್ಯವಿದು |
ನೀಸರಲಿಹರಿಯುದತವಿಸ್ಮದ | ರಾಶಿಯುನುವಿುಕ್ಕವನುಕೆಡಿಸುವ | ಡಾಸೆಯಿಲ್ಲದೆನಂಬಲರಿದೆನಗೆಂದನಾವಿಪ್ರ || ೨೨ || ಕೆರಳಿ
ದನುಕಲಿಪಾರ್ಥಕೇಳೆಲೆ | ಮರುಳುಹಾರುವತಂನಸತ್ವದ | ಪರಿಯುನರಿಯದೆನುಡಿವೆತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿವೀರರನು || ಸರಿಯುದಾರ್ಯೆಯು
ನಗೆಧರೆಯುಲಿ | ಹರಿಬಲಸ್ಮರತತ್ಸುತಾದ್ಯರಿ | ಗರಿದೆನಿಸಿದರೆತನಗಹಾನಿಯೆವಿಪ್ರಕೇಳೆಂದ || ೨೩ || ಅಲ್ಲನಿಂನಹಲಾಯುಧನು
ತಾ | ನಲ್ಲವಸುದೇವಾತ್ಮಜನುದಿಟ | ಕಲ್ಲಶೈಮನುಮಥತದಾತ್ಮಜರೆಂಬಯಾದವರು || ಬಲ್ಲನೀಶ್ವರನೆಂನಸತ್ವದೆ | ಸಲ್ಲಲಿತಸಂ
ಸ್ಥಿತಿಯುನಮರರ | ಬಲ್ಲಹನೆವೀರಾಸನಾರ್ಥದಸಲುಗೆತನಗೆಂದ || ೨೪ || ಭಂಗವಾದಡೆಭಾಷೆಗುರುಹುವೆ | ನಂಗವನುತಾನಿದ
ನುನಡೆನಿಂ | ನಂಗನೆಗೆಹೇಳಾನುಬಂದುದನೆನುತಭೂಸುರನ || ಹಿಂಗದಾಕಾಶ್ಯೆಸುತಬಂದನು | ಶಾರ್ಙ್ಗಧರನಿದ್ದೆಡೆಗೆವಿಪ್ರಸು |
ತಾಂಗರಕ್ಷೆಗೆದೇವಕೊಡುನೇಮವನೆನುತನಗೆಂದ || ೨೫ || ಎನಲುನಗುತಸುರಾರಿಪಾರ್ಥನ | ಮನದಧೃತಿಯನುಕಂಡುದುಷ್ಕರ |
ವೆನುತನುಡಿದನುಪಾರ್ಥಹೋಗದಿರಾಗದಿದುನಿನಗೆ || ಧನುವಸಿರಿಸಿರಿಸಕಟನೀನದ | ರನುವನರಿಯೆದುರಂತಭೂತ | ಧ್ವನಿತವ
ಮಾತಾಡಾಡೆಯೆನಲಿಂತೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೨೬ || ಏಕೆತಂನನುಬೆದರಿಸುವೆಸುರ | ಲೋಕಪಾಲರಸಹಿತಗೆಲಿದೆನು | ಪಾಕಶಾಸನ
ನನುಮಹಾಖಾಂಡವದದಾಹದಲಿ || ಔಕಿದೆವ್ರಭುಜಬಲಕೆಮೆಚ್ಚಿ | ನಾಕಿಕೊಟ್ಟನುಶರವನೆಂನಲಿ | ನೂಕದೆಂಬಡಿದಾಪಘನವೆಲೆ
ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆಂದ || ೨೭ || ಆತುಬೆಂಬಲವಾಗಿನಿಜಪುರು | ಹೂತಮುಖ್ಯಾಮರರರಕ್ಷೆನಿ | ವಾತಕವಚಾದ್ಯರನುಕೊಲ್ಲೆನೆಕೃಷ್ಣ
ಖಳನೊಳಗೆ || ಭೀತಿಯುನುತನಗೇಕೆಬೀರುವೆ | ಭೂತವಲ್ಲಿದಕಧಿಕವಾವುದು | ಕಾತರಿಸಬೇಡಕಟಕೊಡುನೇಮವನುತನಗೆಂ
ದ || ೨೮ || ಎಂದಡಾಗಲಿಯೆನುತಮುರರಿಪು | ಮಂದಹಾಸದಲೀಕ್ಷಿಸಲುಗೋ | ವಿಂದನನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಮನದುತ್ಸಾಹಭಾವ
ದಲಿ || ಸ್ಯಂದನವನೇರಿದನುಭೂಸುರ | ಪಂಕ್ತ್ಯನನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಾ | ನಂದದಲಿಹೊರವಂಟನಧ್ವರಶಾಲೆಯುನುಪಾರ್ಥ | ೨೯ |
ಬಂದನಾದ್ವಿಜಸಹಿತಕುಂತೀ | ನಂದನನುವಿಪ್ರೋತ್ತಮನನಿಜ | ಮಂದಿರದಸಂನಿಧಿಗೆರಥವನುನಿಲಿಸಿಬಿಲುಗೊಂಡು || ನಿಂದುನು
ಡಿದನುವಿಪ್ರಹೋಗಾ | ಮಂದಿರಕೆತಾಬಂದೆನೆಂಬುದ | ನಿಂದುವದನೆಗೆಹೇಳುಕಾಲದಲೆನಕರಸೆಂದ || ೩೦ || ಎನಲುರಥದಿಂದಿ
ಳಿದುತಂನಯು | ಮನೆಗೆಬಂದನುವಿಪ್ರನದನಂ | ಗನೆಗೆಹೇಳದಡಾಕೆಹೊಕ್ಕಳುಸೂತಿಕಾಗೃಹವ || ಜನನಸಮಯವಿದೆನಲುಹರಿದ |
ರ್ಜುನಗೆಹೇಳಿದಡವನಿಸುರನಿಂದಿ | ನಲಿಕಾಂಬೆನುನಿಂನಬಾಹುಪರಾಕ್ರಮವನೆಂದ || ೩೧ || ಬಾಯುಬಿಡದಿರುವಿಪ್ರನೋಡೆಂ |
ನಾಯುಶಿಗೆಯುಂಗವನೆನುತನಾ | ರಾಯಣನನ್ನುದುದನುತುಡುಕಿದನಮಳಗಾಂಡಿವವ || ಆಯೆನುತಬಿಗಿದನುಮಹಾಸ್ತ್ರನಿ | ಕಾ
ಯದಲಿಗಗನದನುಧರೆಯನು | ವಾಯುನುಸುಳದಪ್ರೋಲುದಶದಿಗುವಿವರವನುಪಾರ್ಥ || ೩೨ || ಇರಲಿರಲುಬೆಸಲಾದಳಭೂ |
ಸುರನವಧುಬಾಲಕನನೆಲೆಯುಲೆ | ಧುರದವೀರನೆಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೆಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೆನುತ || ಕರೆದನಾಕಲಿಪಾರ್ಥನನುಭೂ | ಸುರ
ನುಹಾಪ್ಪುದುಹಸುಳಶರಪಂ | ಜರವಬಿದ್ದಂತಿರ್ದದೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ || ೩೩ || ಮರುಳುಗೊಂಡನುವಿಪ್ರನೆಲೆಯುಲೆ |

ಸೋರಹರೆರಸಿನೆರಾಯ್ದು ಲಾಸಂ । ಕರುಷಣಾಚ್ಯುತರಾಮತತ್ಸ್ವಸರಲ್ಲನೀನಲ್ಲ ॥ ನಿರುತಕಂಡೆನುಕಂಡೆನವರಿಂ । ಗರಿದಿದನುರಕ್ಷಿಸಲುಬಂದ್ಯೆ । ಕೊರಳುಗೊಯ್ಕೆನೆಸುತಲಿಧನುವನುಹಿಡಿಯಲೇಕೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಹೋಕಹೊಸ್ಯೆರಿಸುಕಹೆನುಭುವನ । ವ್ಯೂಹದೊಳಗಿರದಕಟಶಿಶುವನು । ಬಾಹಿರನಮಾಡದಿರುತನ್ನನುವಿಪ್ರನೀನಿಡಕೆ ॥ ಊಹಿಸದಿರಿಂನೊಂದನೀಗಳೆ । ಹೋಹೆನೆಂತಕನೂರಸುಡುವೆನು । ಸಾಹಸವನೋಡಾದಡೆನುತರ್ಜುನನುಹೊರವಂಟ ॥೩೫॥ ಅರಸಿಸ್ಯೆಯಮನಿಯಲಿಕಾಣದೆ । ಸುರಪನೂರಲಿನೋಡಿಪಾವಕ । ಪುರವನಿರರುತಿವರುಣವಾಯುಕುಬೇರಶಂಕರರ ॥ ಪುರವಹೊಕ್ಕನುಚಾರಣರಕಿಂ । ನರರವಿದ್ಯಾಧರರಗಂಧ । ರ್ವರನಿವಾಸವನೋಡಿಕಾಣದೆಮರಳ್ದನುಪಾರ್ಥ ॥ ೩೬ ॥ ಮೇಲುಜಗಗಳನರಸಿದನುಪಾ । ತಾಳಲೋಕಂಗಳನುಹೊಕ್ಕನು । ಬಾಲಕನನೆಲೆಗಾಣದ್ಯೆದಿಮಹಾಧ್ವರಾಹ್ವಯದ ॥ ಶಾಲೆಗೆಲೆಗೋವಿಂದಭಾಷೆವಿ । ತಾಳಿಸಿತುಹುತವಹಗೆತನುವನು । ಬೇಳುವೆನುಮಾತಾಡಬೇಡೆನುತ್ತೆರಗಿದನುಪಾರ್ಥ ॥ ೩೭ ॥ ಏಳ್ದದೇಸ್ಯೆತಂದೆವೀರರ । ಮೌಳಿರತ್ನವೆತನ್ನಮಾತನು । ಹೇಳ್ದದರೆನೀಕೇಳ್ದೆಹರಹರೆತಾನಿರಲುಶಿಖಿಗೆ ॥ ಬೇಳುವ್ಯೆನಿಜತನುವನಾಯ್ತಂ । ನೋಲಗಕೆಫಲವಂಜಬೇಡಾ । ಬಾಲಕನತಾತ್ರೋರ್ಪೆನೆನುತ್ತೈದಿದನುಮುರವ್ಯೆರಿ ॥ ೩೮ ॥ ಏರಿರಥವನುಪಾರ್ಥಸಹಿತಸು । ರಾರಿಹೊರವಂಟನುನದೀಗಿರಿ । ಘೋರಕಾನನನಿಕರವನುಸಾಗರಗಳನುಕಳ್ದು ॥ ವಿಾರಿನಡದರುಮುಂದೆಜಗದಾ । ಧಾರಮೂರುತಿಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರು । ದಾರತ್ರೇಜೋನಿಧಿಗಳತ್ತಲುಪಡುವಮುಖವಾಗಿ ॥೩೯॥ ನೂಕಿನಡದುದುತೇರುಲೋಕಾ । ಲೋಕಗಿರಿಯಿಂದತ್ತಸೂರ್ಯನ । ಸೋಕಸ್ಯೆರಿಸದಮಳಕಾಂಚನಭೂಮಿಗುರುವಣಿಸಿ ॥ ತೇಕಿದವುರಥವಾಜಿಗಳನಾ । ಲೋಕನದಕತ್ತಲೆಯಲಾಜಗ । ದೇಕವೀರನುಪಾರ್ಥನೆಂದನುನಡುಗಿಕ್ಯೆಮುಗಿದು ॥ ನಡೆಯಲಮ್ಮವುತುರಗತತಿಕಂ । ಗೆಡಿಸಿದುದುಕತ್ತಲೆದುರಂತದ । ಕಡಲಲದ್ದೆನುಬಿದ್ದೆನೀಭಯರಸಮಹಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಒಡಲುಕಂಪಿಸುತಿದೆಯೆನುತವೆ । ಲ್ಲಡಿಗಳಲಿತಲೆವಾಗಿರಲುಮ್ಯೆ । ದಡವುತಂಜದಿರೆನುತನೆನೆದನುವರಸುದರುಶನವ ॥ ೪೦ ॥ ಬಟ್ಟೆದೆಗದುದುಚಕ್ರವಸುರಘ । ರಟ್ಟನಿದಿರಲಿಕತ್ತಲೆಯನೊಡೆ । ಮೆಟ್ಟಿರವಿಶಶಿಕಾಂತಿಗಳಥಾರಾಸಹಸ್ರದಲಿ ॥ ದೃಷ್ಟಿಗಳುಕೋರವಿಸಿದವುಮರ । ವಿಟ್ಟನರ್ಜುನನಾರಥಾಗ್ರದ । ಲಿಟ್ಟುಪೃಥ್ವಿಯಂತೆಮೆರೆದನುಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ವಿಾರಿನಡದನುಮುಂದೆಪಾರಾ । ವಾರಪರಿಯಂತದಲಿಮೆರವಗ । ಭೀರತೇಜದಸಾರಸಂಗ್ರಹವೆನಿಪನಿಜಪುರಕೆ ॥ ದೂರದಲಿಕಾಣುತ್ತಕಂಗಳು । ಕೋರವಿಸೆಕಲಿಪಾರ್ಥನೀಕ್ಷಿಸ । ಲಾರದೊಡೆಮುಚ್ಚಿದನುಕಂಗಳನೆರಡುಕ್ಯೆಗಳಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಏನಿದೇಸ್ಯೆಪಾರ್ಥನಯನ । ಗ್ಲಾನಿಯೇನೆನೆನೋಡಲಾರೆನು । ದಾನವಾಂತಕನೂಕವಕ್ಷಿಗಳೀಕ್ಷಿಸಲುಮುಂದೆ ॥ ಸ್ಥಾನವಾವುದುತೋರ್ಪವಕಟಾ । ದೀನನಾದೆನುಕೃಷ್ಣಪರಮಕೃ । ಪಾನಿಧಿಯೆಕ್ಯೆಗಾಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿದನುಪದಕೆ ॥ ೪೩ ॥ ಸಾಕುಬಾರ್ಯೆಪಾರ್ಥನಮ್ಮದು । ಲೋಕವಿದುನೋಡುವಡೆಕಂಗಳು । ನೂಕವ್ಯೆತಪ್ಪೇನುಕೊಡುವೆನುದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಆಕುಲತೆಬೇಡೆನುತಪರಮಕೃ । ಪಾಕರನುಕರುಣಿಸಿದನಾಕುಂ । ತೀಕುಮಾರಂಗಿರದೆದಿವ್ಯೇಕ್ಷಣವನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೪೪ ॥ ಹೊಕ್ಕರಾಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರುವಿಜಿ । ತಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಭೆಯೆನಿಪಮಾ । ಣಿಕ್ಯಮಣಿಭವನವನುಪಾಲಿತಭುವನಭವನವನು ॥ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಜಾಂಡಕೋಟಿಯ । ದಿಕ್ಕೆಹಕ್ಕೆಯಪುದಿದಬೊಮ್ಮದ । ಹೆಕ್ಕಳದಹೆಸರಿಪಿದೊಮೂರ್ತಿಯಕಂಡರತಿಬಲರು ॥ ೪೫ ॥ ಆಲಿಸುವಸನಕಾದಿಮುನಿವರ । ರೋಲಗನದಿಗುಪಾಲಮೌಳಿಗ । ಳೋಲಗದಪರಮೇಷ್ಠಿರುದ್ರಾದಿತ್ಯರೋಲಗದ ॥ ಸಾಲಮಾಯಾಶಕ್ತಿಗಳಮೆರ । ವೋಲಗದಲಾತ್ಮನನುಕಂಡರು । ಬಾಲಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಯಲಿರಲಾಗಾಮಹೋತ್ತಮರು ॥ ೪೬ ॥ ತೆಗೆದುನಿಂದುದುಸಭೆಮಹಾತ್ಮನ । ಹುಗಿಲನೀಕ್ಷಿಸಿಜೀಯೆನುತಮೌ । ಳಿಗಳಲೆತ್ತಿದಕರಪುಟದಸನ್ನಮಿತಕಂಧರದ ॥ ವಿಗುಣಮುನಿಗಳಸೇವಕರಸಾ । ಲುಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತಹಿಪತಿಯ । ಹಾಸಿಗೆಯನಿದ್ರಾಮುದ್ರನನುಕಂಡರುನರಾಚ್ಯುತರು ॥೪೭॥ ವೇದಮಸ್ತಕನಿಕರದರ್ಚಿತ । ಪಾದಕಮಲನನವ್ಯಯನನಣಿ । ಮಾದಿಸಿದ್ಧಿಗಳೊಡೆಯನನುಕಾಣುತ್ತಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಹೋದಪರಮಾತುಮನುನರಸಖ । ತಾದರದಲೆರಗಿದನುತಾನೇ । ಆದಿಪರಮಾತುಮಗೆನಿಜನಿತ್ಯಾತ್ಮರೂಪಂಗೆ ॥೪೮॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೬೭೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದಂತವಕ್ರ ವಿದೂರಥರ ಮೋಕ್ಷ.

ಸೂಚನೆ ॥ ದಂತವಕ್ರವಿದೂರಥರನಸು । ರಾಂತಕನುಸದದವರರಥಹಯ । ದಂತಿಮುಖ್ಯಧನಾವಳಿಯ
ಕೊಂಡನುರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುನೃಪಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರು । ವುತ್ತಮೋತ್ತಮನಂಘ್ರಿಗೆರಗಲು । ಮಸ್ತಕವಹಿಡಿದೆತ್ತಿತಕ್ಕವಿಸುತ್ತಮ್ಯೆದಡವಿ । ವೃತ್ತವಂತರನೀಕ್ಷಿಸಲುದ್ವಿಜ । ಪುತ್ರರನುಬರಲಾಯ್ತುನಿಮ್ಮನು । ಚಿತ್ತದನುರಾಗದಲಿಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಗಳರೆಂದ ॥೧॥

ಇಳಿದುದವನಿಯಭಾರದರ್ಪ | ಸ್ಥಳಸುರಕ್ಷಿತವಾಯ್ತು ಗೋದ್ವಿಜ | ಕುಲಸುರಾವಳಿಗಳಿಗೆನಿರ್ಭಯವಾಯ್ತು ನಿಂಬಿಂಜ ||
ಸುಲಲಿತಾಮಳಕೀರ್ತಿಭವಭಯ | ಜಲಧಿತಾರಕವಾಯ್ತು ಬಹುದೀ | ನೆಲೆಗೆಕಳುವುದೆನೀವುನಂಸವತಾರವರ್ತಿಗಳು ||೨||
ಎಂದುಕೈವಿಡಿದಿತ್ತನಾದ್ವಿಜ | ನಂದನರಸೈಶ್ವರ್ಯವನುಗೋ | ವಿಂದಪಾರ್ಥರುಬೀಳುಕೊಂಡರುವಿನಯದಲಿನಮಿಸಿ || ಬಂದರ
ಚ್ಯುತಪಾರ್ಥರಾಪಥ | ದಿಂದಬಳಿಕೊಲಿದಿತ್ತು ಸುತರನು | ಸಂದುದೇನಿಂನಿಷ್ಟವೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ || ೩ || ಅಪ್ರದರಿದೆಲೆ
ದೇವನಿಜಪದ | ಸೇವಕನಲಾಪಾರ್ಥನೆಂನವ್ವ | ಥಾವಮಾನವನೋಡಲಾಗದುದೀನನಾದೆನಗೆ || ಜೀವದಾನವನಿತ್ತ ಯೆನುತಾ |
ದೇವದೇವನಪದದಲಾಭೂ | ದೇವನೆರಗಿದನದ್ದನಾನಂದದಲಿಸುತಸಹಿತ || ೪ || ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಾತನನುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲಪಾ
ರ್ಥರುಬಂದರಧ್ವರ | ಶಾಲೆಗಖಿಳಾನಂದವಾಗಲುಸಕಲಪರಿಜನಕೆ || ಹೇಳಲರಿದಾಮಖಮಹಾಧ್ವರ | ದೇಳಿಗೆಯುಸಂಪದವನದ
ನೇ | ಳೇಳುಭುವನಂಗಳಿಗೆತುಷ್ಟಿಪ್ರದವದಾಯ್ತೆಂದ || ೫ || ಕಂಡುವೈಷ್ಣವಧಾಮವನುದೋ | ರ್ದಂಡಬಲಯುತನೆನಿಸಿದವ
ಧ್ಯವು | ಪಾಂಡವನುನೆನನೆನೆದುವಿಸ್ಮಿತನಾಹನಡಿಗಡಿಗೆ || ಗಂಡುಗಲಿಗಳನಿಪ್ಪವರುನೆರೆ | ಭಂಡರೀತ್ರಿಜಗದಲಿನೋಳ್ಪರೆ | ಪುಂ
ಡರೀಕಾಕ್ಷನಕೃಪೇಕ್ಷಣವಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ || ೬ || ಜ್ವಲನಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನುಕೈ | ಗೊಳಿಸಿಕಾರುಣ್ಯಾಬ್ಧಿಮುಖವನು | ಬೆಳಸಿದನು
ಬೀರಿದನುಧನವನುಋತ್ವಿಜಾದ್ಯರಿಗೆ || ಬಳಿಕವಮಾಡಿದನವಭೃತದವಂ | ಗಳಮಹಾಮಜ್ಜನವನಾಜನ | ಜಲಧಿಸಹಿತಮಹೋ
ತ್ಸವದಲಹಿಮಿಗಿಲಯಮುನೆಯಲಿ || ೭ || ಸಂದಣಿಸಿಹೊರವಂಟುದರಸಿಯ | ರಂದಣಂಗಳುಜಡಿಯೆಪಾರ್ಶ್ವ | ದ್ವಂದ್ವದುಗ್ರಾ
ಯುಧದವೀರರಕಂಚುಕೀವ್ರಜದ || ಸಂದಪುರಜನದೇಶಜನಮುನಿ | ವೃಂದದೊತ್ತೊತ್ತುಗಳವಿಭವದ | ಲಂದುಮಾಡಿದರವಭೃ
ತದಮಜ್ಜನಮಹೋತ್ಸವವ || ೮ || ಮೊಳಗಿದವುದುಂದುಭಿಮೃದಂಗಾ | ವಳಿಮಹಾನಕಶಂಖಕಹಳಾ | ವಳಿಸುವೀಣಾವೇ
ಣುನಿಸ್ವನದೊಡನೆನೆಲಜಡಿಯೆ || ಉಲಿವಸೂತರಮಾಗಧರಕಳ | ಕಳದವಂದಿವ್ರಜದಸಂದಣಿ | ಯೊಳಗೆದೆಸೆಯೆಡನೆಡಲುನಡೆದು
ದುಸಕಳಜನನಿವಹ || ೯ || ಒತ್ತಿಬಿರುದಾವಳಿಗಳನುಕೈ | ಯೆತ್ತಿಹೊಗಳುವದಿವ್ಯನಾಮವ | ಕೀರ್ತಿಸುವನರ್ತಿಸುವಪಾಡುವ
ಕುಣಿವಕೇಳಿಸುವ || ಮೊತ್ತದನುಜೀವಿಗಳುಕಳಕಳ | ಕೆತ್ತುದಘಕುಲನಾಶಕರವೆನ | ಲುತ್ತರಿಸಿಮೂಜಗದಜೀವರಕರ್ಣಕೋ
ಟರವ || ೧೦ || ಹೊಳಹೊಳವನವನವ್ಯಘನತೋ | ರಣಪತಾಕಾವಳಿಯನಡೆಚ | ಪ್ಪರದನಡೆಗುಡಿಗಳಲಿನಡೆನುಡಿಗಳಮಹೋ
ತ್ಸವದ || ಬೆಳುಗೊಡೆಯುಚಾಮರದಘನಸಂ | ಕುಳದಲವನಿಯನಂಬರವನೊಡೆ | ಗಲಸಿನಡದುದುಕೂಡೆಯಮುನಾನದಿಗೆಜನನಿ
ಕರ || ೧೧ || ತೈಲಗೋರಸಗಂಧಕುಂಕುಮ | ಜಾಲದಲಿನಲಿದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ | ಮೇರಹೊಯ್ದಾಡುತ್ತಸಂಭ್ರಮದಿಂದತವತವ
ಗೆ || ಬಾಲೆಯರುಕುಚಕಲಶಭಾರವಿ | ಲೋಲೆಯರುಪಾಡುತ್ತಕೃಷ್ಣನ | ಲೀಲೆಯನುಹೊಗಳುತ್ತನಡದರುಕೂಡೆಸಂದಣಿಸಿ ||
ಬಳಿಕಪರಮೋತ್ಸವದರಹಿಮಿಗ | ಲಲಘುಮಹಿಮನುಮಾಡಿದನುಮಂ | ಗಳಮಹಾಮಜ್ಜನವನಾಯಮುನಾಜಲಾಂತದಲಿ || ಒ
ಲಿದುಬಹುವಿಧಸಲಿಲಕೇಳಿಯ | ಲಳಿಕುಳಾಳಕಿಯರುಸಹಿತಮ್ಮುನಿ | ಕುಲಮನೋಹರಮೂರ್ತಿನಲಿದಾಡಿದನುವಿಭವದಲಿ ||೧೩||
ಸ್ನಾನವಸನವಿಭೂಷಣಂಗಳ | ನಾನತಪ್ರಿಯಬಂಧುಪರಿಜನ | ಮಾನಿನೀಜನಸಹಿತಕೊಟ್ಟನುವಂದಿಗಳಿಗೊಲಿದು || ಏನನೆಂಬೆ
ನುದಿವ್ಯಗಂಧವ | ರಾನುಲೇಪನವಸನವಿವಿಧನ | ವೀನಭೂಷಣಗಳಲಿಮೆರೆದನುಸಕಲಜನಸಹಿತ || ೧೪ || ಇಂತುನಿಜಲೀ
ಲೆಯಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನಾಡುತ್ತಿರಲುನಿಜಸೀ | ಮಂತಿನೀಜನದೊಡನೆಪರಿಜನಬಂಧುಜನದೊಡನೆ || ಅಂತರಾಯದಪ್ರೋ
ಲುವೊಳಗುವ | ದಂತಿಹಯರಥಪತ್ತಿಬಲದಲಿ | ದಂತವಕ್ರವಿಡೂರಥರುನಡೆತಂದರೊಲವಿನಲಿ || ೧೫ || ಮೇರೆದಪ್ಪಿದವೆಂಟು
ದೆಸೆಗಳ | ಲೋರಣಿಸಿಚತುರಂಗಬಲಗಂ | ಭೀರಭೇರಿಯಕಹಳೆಗಳನಿಸ್ಸಾಳರಭಸದಲಿ || ಧಾರುಣಿಯನಡುಗಿಸುವಸುಭಟರ |
ಘೋರಸಿಂಹನಿನಾದದಲಿರಣ | ಧೀರರಾವರಿಸಿದರುದೈತ್ಯಾಂತಕನಪರಿಜನವ || ೧೬ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.
ಬೆಳದಬಾಳಯುವನಕೆವಾವಾ | ನಲನಧಾಳಿಯೊಕ್ಕೈದುವಿಲ್ಲದ | ನಳಿನನಾಳವ್ರೊಮೋಹರದಮುತ್ತಿಗೆಯೊಪರಬಲದ || ದಳದೊಳ
ಗೆಧೃತಿಗೆಟ್ಟುದಂಬರ | ದೊಳಗೆಸುರಕುಲರಾಯದಳಕಿ | ತ್ತಲಗಿನಲಿನಡೆತಂದುದೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುರವಣಿಸಿ || ೧೭ || ಮುನಿಜನ
ರುಋತ್ವಿಜರುವಿಪ್ರರು | ವನಿತೆಯರುವಂದಿಗಳುನಾನಾ | ಜನವದದ್ದಿದುಮೈಮರದುಕಲ್ಪಾಂತಸಾಗರದ || ಘನತರಯಂತಿರೆಕ್ಕೈ
ಡುವಿಲ್ಲದೆ | ಮನದಸಂತೋಷದಮಹೋತ್ಸವ | ಜನಿತಲೀಲೆಯಲಾಡುವಸುರಾಂತಕನಬಳಿಸಿನಲಿ || ೧೮ || ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ
ಧಾಳಿಡುವಕುಲ | ಶೈಲದಂತಿರಲವನಿಯದುಕುಲ | ಶೈಲವನುಹುಗಿಸುತ್ತತೀವ್ರಗದಾಭಿಘಾತದಲಿ || ಆಲಿಗಳಲುರಿಗೆದರಲಂತಕ |
ನೇಳಿಗೆಯುಳಾದಂತವಕ್ರನೃ | ಪಾಲನಂದೈತಂದನಸುರಾಂತಕನಸಮ್ಮುಖಕೆ || ೧೯ || ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆಲೆಕೃಷ್ಣತಕ್ಕಳ | ಲಿಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ
ಸಮರಮುಖದಲಿ | ಬಲ್ಲಿದನುನೀನಹದೆಹಿಡಿಹಿಡಿಗದೆಯನಿದಿರಾಗಿ || ಅಲ್ಲದಂಜಿದೆನಾನುಕೊಲ್ಲೆನು | ಕೊಲ್ಲೆನಾವವನಾಥರೆನು
ತರಿ | ಮಲ್ಲಮದಭಂಜನನುನೊಳಗಿದನಿದಿರಲಚ್ಯುತನ || ೨೦ || ಇಳಿದನಸುರಾರಾತಿರಥವನು | ಖಳನಬರವನುಕಾಣುತವೆಮು
ನಿ | ಕುಲಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಪರಿಜನಕಭಯಹಸ್ತವನು || ಒಲಿದುಕರುಣಿಸುತ್ತೈದಿದನುಘನ | ಜಲಧಿನೀರೆಯವೀರಿಬರವಾ |

ಮರ್ಗಲವಸೇತುವಿನಂತೆಮೊಳಗುವವೈರಿಮೋಹರಕೆ ||೨೧|| ಆವಸುಕೃತದಫಲವೊಕಂಡೆನು | ದೈವವಶದಲಿಕೃಷ್ಣನಿನ್ನನು |
ಜೀವಿಸುವಪರಿಯಂತೊಹೇಳೆಂನೊಡನೆನೀತೊಡರಿ || ಶಾವವರಕರೆಕಮಲಭವಭವ | ದೇವನಿಕರಂಗಳನುಹಿಡಿಹಿಡಿ | ಗೋವ
ಳನೆಕ್ಕೈದುವನುಕಲಿಯುಹಡೆಂದನಾಭೂಪ ||೨೨|| ಕೊಂದೆತನ್ನೊತಹುಟ್ಟದನವೆಲೆ | ಕೊಂದೆಕಲಿಶಿಶುಪಾಲಭೀಷ್ಮಕ | ನಂದ
ನರನವರಳಲಕಳೆಯೆನೆನಿಮುಷಮಾತ್ರದಲಿ || ನಿಂದೆಯಾದರೆಕನ್ನಸಂಮುಖ | ಕೆಂಪುಕೋಪಾಟೋಪದಲಿನಡೆ | ತಂದನಸುರಾಂ
ತಕನಸಮ್ಮುಖಕಧಿಕಗರ್ವದಲಿ ||೨೩|| ನಿಲ್ಲದಿರ್ದಡೆಹೋಹುದೈತನ | ಗುಳ್ಳನಿತುಕಲಿತನವಮೆರೆಯದೆ | ಬಲ್ಲಿದನಕೊಡಕ
ಟಮೈರವಕೊಂಡುಖಳನೊಳಗೆ || ಇಲ್ಲತನಗಾಶ್ರಯಪನಾಥಂ | ಗಿಲ್ಲಬೇರಿನ್ನೊಂದುಗತಿಬಲು | ಹುಳ್ಳರಿದಿರಾಗೆನುತಮುರರಿಪು
ತೂಗಿದನುಗದೆಯ ||೨೪|| ಎಲೆಲೆಬಂಧುದ್ರೋಹಿಧೂರ್ತರ | ಕುಲಗುರುವೆವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕಿ | ಗಳಹರರಸನೆಮಾರದಾರಿಕಕಪ
ಟವರ್ಧನನೆ || ಕೊಲುವೆನಿದೆನೋಡೆನುತಕೋಪಾ | ಕುಳಿತನಯನನುಕೊಳ್ಳುತ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನುಗದೆಯಿಂದಮುರಹರನುತ್ತ
ಮಾಂಗದಲಿ ||೨೫|| ಅಹುದುಮತ್ತೇನಾಡಿದರೆತ | ಪ್ಪಹುದೆವೀರರುಹೇಳಿದನಿತೂ | ವಿಹಿತವೆನಲುಂಟುಂಟುತನ್ನಲಿನಿನ್ನಪಲ್ಲು
ಗಳ || ಕುಹಕಿಹೇಳ ಉದುರಿಸಿದರೆನು | ತಹಿತಸಾಕ್ಷೇಪವನುಬಹುಭಾ | ರಿಯಗದಾಘಾಯಹನುಸ್ಮೈರಿಸುತ್ತೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೬||
ಆಯಿತೇನಿನ್ನಯುಮನೋಭಿ | ಪ್ರಾಯಸಿದ್ಧಿಯದೀಗಗದೆಯೊಂ | ದಾಯತಿಕೆಯನುನೋಡೆನುತಕಾವೋದಕಿಯಲಿಡಲು ||
ಘಾಯದಿಂದೆದೆಬಿರಿದುನೆತ್ತರು | ಬಾಯಲೊಕ್ಕುದುಬಳಿಕಧರಣಿಗೆ | ಕಾಯವನುಕೈಲೆಡೆಯನಿತ್ತನುದಂತವಕ್ರನೃಪ ||೨೭||
ಹೊಳಹೊಳವುತಭ್ರದಲಿಮಿಂಚಿನೆ | ಬೆಳಗಿನಂತಿರೆದಂತವಕ್ರನ | ಕಳೆವರವಹೊರಮಟ್ಟುದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿಬೆಳಗುತ್ತ || ಸಲಲಿತಾ
ತ್ಮಜ್ಯೋತಿಬೆರಸಿದು | ದಿಳೆಯಜನವೀಕ್ಷಿಸಲುಮುರಹರ | ನೊಳಗೆಚೈದ್ಯನಪೋಲುಸುರಮುನಿನಿಕರಘೇಯನಲು ||೨೮||
ವೀರನಳಿಯಲುಕಾಣುತೊಡಲಲಿ | ಕೂರಲಗುಮುರಿದಂತೆಮನದಲಿ | ಘೋರಶೋಕಾಗ್ನಿಯಲಿಸಂವೃತನಾಗಿಕೋಪದಲಿ ||
ಮೇರೆದಪ್ಪಿದನವನತಮ್ಮವಿ | ಡೂರಥನುಸೆಳೆದಸಿಲತೆಯಹೊಂ | ದೇರನಿಳಿದನುಮುರಹರನಸಮ್ಮುಖಕೆನಡೆತಂದು ||೨೯||
ಎಚ್ಚಕೆಡಿದನುಕೈಯ್ಯಖಡುಗವ | ನಚ್ಯುತನುಬಾಣದಲಿಖಳನೊಡೆ | ಗಚ್ಚಿದನುಮುನಿದಾಡನಡಿಗಡಿಗಧಿಕರೋಷದಲಿ || ಕಿಚ್ಚ
ನಲಿನಿಂದಂತೆಶೋಕದ | ಹೆಚ್ಚುಗೆಯಹೇರಾಳತಮದಲಿ | ಮುಚ್ಚಿಮುಸುಕಿದಮನದಲುಗಿದನುಶಕ್ತಿಯನುವೀರ ||೩೦||
ದನುಜಹರನಭಿಮುಖಕೆಬಹಮೀ | ರನನುಕಾಣುತಮುನಿದುಚಕ್ರವ | ನೆನದುಬೆಸಸಲುನಡದುದವನಿಯನಂಬರವಮುಸುಕಿ ||
ಅನಿಮಿಷರುಭಾಪೆನಲುಕಡಿದುದು | ಕನಕಕುಂಡಲಮುಕುಟಮಣಿಮಂ | ಡಲಪತಲೆಯನುಕೀಸಿದುದುತಳತಂತ್ರವವನಿಪನ ||
ಮತ್ತಗಜರಥತುರಗತತಿಪುರು | ಷೋತ್ತಮನವಶವಾಯ್ತು ಸಿಲುಕಿದ | ವಸ್ತುವನಿತಾವ್ರಜದಸಂಖ್ಯೆಯನರಿವರಾರದನು || ಉ
ತ್ತಮೋತ್ತಮನೀರಿಪುಣ್ಯರ | ಥೋತ್ತಮವನೈತಂದನೊಪ್ಪಿರೆ | ಮೊತ್ತದಾಜನನಿಕರಸಹಿತಾದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ||೩೨|| ಬೀಳು
ಕೊಂಡುದುಸಕಲಪೃಥ್ವೀ | ಪಾಲಜನಮುನಿಜನಮಹಾಧ್ವರ | ಶಾಲೆಯಲಿನೆರೆದಿರ್ದಪರಿಜನಬಂಧುಜನಸಹಿತ || ಲೀಲೆಮಿಗೆ
ಷೋಡಶಸಹಸ್ರವಿ | ಶಾಲನೇತ್ರೆಯರೊಡನೆಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನುಸುಖಿಸುತ್ತಿರ್ದನೊಲವಿನಲಿ || ||೩೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೨೮೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನೂರೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ದೇವಕೀ ದೇವಿಗೆ ಮೃತ ಸಂತಾನವಂ ತಂದು ತೋರಿಸಿದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ || ಅರ್ಭಕರನಳಿದವರನಾಷಡು | ಗರ್ಭರನುತಂದಿತ್ತು ಮಗುಳಚ | ತುರ್ಭುಜನುಸಲಿಸಿದನು
ದೇವಕಿದೇವಿಯಭಿಮತವ || ... ...

ಪದನು || ಒಂದುದಿನಮುಗನೈರಿನಿಜಪಿತೃ | ಮಂದಿರಕೆನಡೆತರಲುಗುರುಪದ | ವಂದನೆಗೆಬಲಭದ್ರಸಹಿತಮನೋನುರಾಗ
ದಲಿ || ಇಂದುಮುಖಿನಸುನಗುತತಂನಯ | ನಂದನರನಪ್ಪಿದಳುದೇವಕಿ | ತಂದೆಗಳರಿದನೊಂದನವಧರಿಸುವುದುನೀವೆನುತ ||೧||
ತಂದೆಗಡಸಾಂದೀಪನೀವರ | ನಂದನನನಧ್ವರದಲೀದ್ವಿಜ | ನಂದನರನಪಹೃತರನಂತಕಪುರಕೆನೀಹೋಗಿ || ತಂದೆನಿಂನೊಡಹು
ಟ್ಟದೆಂನಯ | ನಂದನರನರುವರನುಕಾಂಬೆನು | ತಂದುಕೊಡುತನಗೆನುತನುಡಿದಳುದೇವಕೀದೇವಿ ||೨|| ಎಂದಡಾಗಲಿತಹೆನೆ
ನುತಗೋ | ವಿಂದರಾಮರುಮೃತಕುಮಾರರ | ವೃಂದದೆಡೆಯನುತಿಳಿದುಸುತಳನಿವಾಸವನುನೋಡಿ || ಅಂದುಬಿಜಯಂಗೈಯ್ದರ
ಧಿಕಾ | ನಂದದಲಿಬಲಿಭುವನಪತಿಗಳು | ಬಂದುದನುಕೇಳುತ್ತ ಪರಿಜನಸಹಿತಿದಿರಿಗೊಂಡು ||೩|| ಅಹಹಶಿವಶಿವನೋಡೆನಾನೆಂ|
ತಹಸಭಾಗ್ಯನೊಪುಣ್ಯತಮನೋ | ಬಹಳಜನ್ಮಾಂತರಸಹಸ್ರಾರ್ಜಿತತಪೋಯುತನೋ || ಗೃಹಕೆಸಾಕ್ಷಾನ್ಮನಿಮನೋದು |
ರ್ಗಹವೆನಿಪಪರದೈವವಿಂತೈ | ತಹುದಪಡದೆನೆನುತ್ತನಿಜಹರುಷದಲಿಸಡೆತಂದ ||೪|| ಇದಿರುಗೊಂಡನುಕಳಸಕಂನಡಿ | ವಿದಿತಮಂ

ಗಳವಾದ್ಯರವದಲಿ । ಸುದತಿಯರಸಂಗೀತನೃತ್ಯಸುಹೋತ್ಸವದಲೆಸೆಯೆ ॥ ಸರಮಳರಸಂಪಂನಪದಯುಗ । ಪದುಮದಲಿಸ್ವೀಯ
ಕ್ಷಿತನುಪುಳೆ । ಕದಲಿನನದನುನೋಡಿಪರಮಾನಂದಮೂರ್ತಿಗಳ ॥೫॥ ಮನೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈಸಿದಂದಾ । ದನುಜಹರರಾಮರೆ
ನುದಿವ್ಯಾ । ಸನಗಳಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಬಹಳಾಹ್ಲಾದಭರದಲಿ ॥ ಅನುಪಮರಪದಯುಗಕೆಮುನಿಸತಿ । ತನುಪನೀಡಾಡಿದನುತ್ತೊಳ
ದನು । ಕನಕಕಲಶೋದಕದಲಚ್ಯುತರಾಮರಂಘ್ರಿಗಳ ॥೬॥ ಧರಿಸಿದನುತತ್ಪಾದಪಂಕಜ । ಪರಮಪಾವನತೀರ್ಥವನುಸಿಜ ।
ಶಿರದಲಂಗನೆಸುತರುಪರಿಜನಬಂಧುಜನಸಹಿತ ॥ ಇರದೆಪೂಜಿಸಿಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂ । ಬರವಿಭೂಷಣವಿವಿಧರತ್ನೋ । ತ್ಕರಗಳಲಿದಿ
ವ್ಯಾಂನಪಾನವಿಶಿಷ್ಟಭೋಗದಲಿ ॥೭॥ ಓಲಗಿಸಿನ್ಯ್ರದಣಿಯದೀಕ್ಷಿಸು । ತಾಲಿಗಳುನೆರೆದಣಿಯದಾಶ್ರೀ । ಲೋಲನನುಸೇವಿ
ಸುತನಾಮಾಮೃತಗಳಲಿದಣಿವ ॥ ನಾಲಿಗೆಗೆದಣಿವಾಗದುತ್ಸವ । ದೇಳಿಗೆಯುಸಂತಸದತನುಪುಳ । ಕಾಳಿಯಲಿಮುಳುಗಾಡುತಿರ್ದ
ನುವೀರನಡಿಗಡಿಗೆ ॥೮॥ ತೆಗದುಮೆಲುದಳಗಳಲಿಶಿರಿಪದ । ಯುಗಳವನುಪರಿಮಳಿಸುತೊತ್ತುತ । ದೃಗುಯುಗಳಮುಖಹೃದ
ಯಕೇಶಂಗಳನುಮನವೊಲಿದು ॥ ವೊಗುವಸುಖಜಲಧಾರೆಯಲಿನಸು । ಮುಗಿದಕಂಗಳಲೀಕ್ಷಿಸುತಕರು । ಣಿಗಳದಾತಾರಂಗೆ
ಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುನಮಿಸಿ ॥೯॥ ದೇವದೇವನಚರಣಕಮಲಯು । ಗಾವಲೋಕನದಧಿಕಭಾಗ್ಯವಿ । ಪಾವಜನ್ಮಾಂತರಸಹ
ಸ್ರಾರ್ಜಿತತಪಃಫಲವೊ ॥ ಭಾವಗೋಚರನಲ್ಲಮುನಿಗಳಿ । ಗಾವಧನ್ಯರದೇವನೋತಾ । ನಾವಕೃತಕೃತ್ಯನೊಸನಾಥನೋಪೆ
ಳ್ವೆನಿಂದ ॥೧೦॥ ಚಿತ್ತದಲಿಮರದೊಂಮೆನೆನೆದರೆ । ಸತ್ವಶುದ್ಧಿದ್ವಾರದಿಂದಲಿ । ಮುಕ್ತಿಪದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನುಕರುಣಿಸುವ
ನಿಂಮಡಿಯು ॥ ಎತ್ತಲೀಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದರುಶನ । ವೆತ್ತನಾನೆಲೆದೇವತಾಮಸ । ನತ್ಯಧಿಕಪಾಪಾತ್ಮನಕಟಾಕರುಣಿಸೆನಗೆಂದ ॥೧೧॥
ನೆನೆವರೇನಿಂನವರುನಿಂನನು । ನೆನೆಯದವರುನಿಗರುದೇವರ । ಮನಕೆಬಹನುತ್ತಮನುಬಾರದದಾತನಧಮನಲ ॥ ನೆನೆವಹೊಲೆ
ಯನೆಮಿಗಿಲುನಿಂನನು । ನೆನೆಯದಾದ್ವಿಜನಿಂದನಿಂನನು । ನೆನೆವಮತಿಯನುಕರುಣಿಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ॥೧೨॥ ಅಕ
ಟಸರ್ವಾಧಾರಸರ್ವಾ । ತ್ಮಕನೆನಿಪನಿಂನಲ್ಲಿಕೋರ್ಪವೆ । ವಿಕಟಮಾಯಾಗುಣಗಣೋತ್ತರತೀಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ॥ ಸುಕೃತಿಗಳುದು
ಷ್ಕೃತಿಗಳೇಸದು । ಪ್ರಕೃತರೊಳಗಾರಧಿಕರೆಂಬೀ । ಪ್ರಕೃತಿಯಿದುಪರಿಪೂರ್ಣಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪನಲಿ ॥೧೩॥ ವೈರದಲಿಕೆಲ
ರೈದುವರುನಿಜ । ಚಾರುಚರಣಂಗಳನುನೆನದತಿ । ಘೋರಚೇಷ್ಟಿತರಾಗಿಕೆಲರುಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ಸೇರುವರುಭಜಿಸುತ್ತ
ಕಾಮ । ಪ್ರೇರಿತದಲೇಕೆಲರುತತ್ವವಿ । ಚಾರದಲಿಪರಿತುಷ್ಟರಾಗಿಯೆಕೇರುಕೇಳೆಂದ ॥೧೪॥ ದೇವನಿಂಮಡಿಯಂಘ್ರಿಕಮ
ಲದ । ಭಾವವೇಭವಮೋಕ್ಷಕಾರಣ । ಭಾವವೇಸರ್ವಾರ್ಥಸಂಪತ್ಸುಖಕೆಕಾರಣವು ॥ ಶ್ರೀವರನೆಶಾಶ್ವತನೆತನಗಭಿ । ಮಾವಳಿ
ಯೊಳ್ಗೇನಿಂನನಿಜರಾ । ಜೀವದಲಿನಿಜವೆನಿಪಭಾವವಕರುಣಿಸೂಪೆಂದ ॥೧೫॥ ಎತ್ತಲೇನುನಿಮಿತ್ತದೇವರು । ಚಿತ್ತವಿಸಿದಿರಿ
ಗಮನವನುನಿಜ । ಭೃತ್ಯನೆಂನಯುಗ್ಯಹಕೆಕಾರುಣ್ಯದಲಿತನಗಾವ ॥ ಕೃತ್ಯವೆಂಬುದಬೆಸಸಬೇಹುದೆ । ನುತ್ತಬಲಿತಲೆವಾಗಿರಲು
ಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುನಸುನಗುತನುಡಿದನುದೈತ್ಯಪತಿಯೊಡನೆ ॥೧೬॥ ಆದಿಮನ್ವಂತರದಲೆವಿನ । ಯೋದಧಿಯೆಪೃಶ್ನಿಯು
ಲಿತನುಭವ । ರಾದರರುವರುಮುನಿಮರೀಚಿಗೆರೂಪಗರ್ವಿತರು ॥ ಹೋದರಾದೇವಲನಪಾವನ । ಪಾದಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಕೆನಕ್ಕರ ।
ನಾದರದಲಾಮುನಿಯುಕೃಶತರಗಾತ್ರವನುಕಂಡು ॥೧೭॥ ಶಪಿಸಿದನುಮುನಿವರನುತ್ರಿಮದೋ । ದ್ವಿಪುತರನುಬಳಿಕಾಹಿರಣ್ಯ
ಕ । ಶಿಪುವಿನಂಗನೆಯಲ್ಲಿಜನಿಸಿದರಸುರರೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಅಪಗಮಿಸಲಲ್ಲಿಂದದೇವಕಿ । ಯುಪಚಿತೋದರವಾಸದಲಿನಿ । ಷ್ಕೃಪರ
ನೆನ್ನಯಯೋಗಮಾಯಾದೇವಿಯಿರಿಸಿದಳು ॥೧೮॥ ಕೊಂದನವರನುಕಂಸನಾವೃತ । ನಂದನರನೀಕ್ಷಿಸುವಮನದೊಲವಿಂ
ದಕಳುಹಿದಳೆಮ್ಮನಿತ್ತಲುದೇವಕೀದೇವಿ ॥ ಬಂದೆವಾವ್ರುತದರ್ಥದಲಿನೆವ । ದಿಂದಿದಿದನಿನ್ನವರನೀಕ್ಷಿಸು । ವೊಂದುಮನದರ್ಥಿ
ಯಲಿಮರೆಯೇಕೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೯॥ ಹಿಂಗಲಿವರಿಗೆಶಾಪನಿಜಪದ । ಸಂಗದಲಿಕೇಳೆನುತತಡವಿತ । ದಂಗವನುತಕ್ಕವಿಸಿತ
ನ್ನವರೆಂಬಮೋಹದಲಿ ॥ ಸಂಗಲುಬ್ಧನೆನಿಲ್ಲಿನುತ್ತರ । ಥಾಂಗಧರನಾತನನುಕರುಣಾ । ಪಾಂಗದಲಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾಷಡುಗರ್ಭ
ರನುಕೊಂಡು ॥೨೦॥ ಆಹಲಾಯುಧಸಹಿತಕರುಣಾ । ದೇಹಿಕನುಬಲಿಪೂಜ್ಯಪೂಜಾ । ವ್ಯೂಹವನುಕೈಕೊಂಡುಕಳುಹಿಸಿ
ಕೊಂಡುನಿಜಪುರಕೆ ॥ ವಾಹನದಲೈತಂದರಿಳಿದರು । ವಾಹನವನೊಲಿದಾಮುಕುಂದನು । ಬಾಹುಮೂರ್ತಿಗಳೆರಗಿದರುನಿಜಜನನಿ
ಯಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥೨೧॥ ಒಪ್ಪಿಸಿದರರ್ಭಕರನರುವರ । ತಪ್ಪದಾನೋಡೆನುತಕೈವಿಡಿ । ದೊಪ್ಪುಗೊಂಬುದೆನುತ್ತಪದಯುಗಳದಲಿ
ಪೊಡವಡಿಸಿ ॥ ದರ್ಪಕೋಪಮಮೂರ್ತಿಗಳುನಿಲ । ಲುಪ್ಪರದಪರುಷದಲಿತೆಗತೆಗ । ದಪ್ಪಿದಳುಬಾಲಕರನೊಲಿದಾದೇವಕೀ
ದೇವಿ ॥೨೨॥ ತುಳುಕಿದಳುಹರುಷಾಶ್ರುಜಲದಲಿ । ಲಲನೆಸುತಮೋಹದಲಿತೊರದವು । ಮೊಲೆಗಳರ್ಭಕರಂಗಸಂಗಸ್ಪರುಶ
ಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ತಲೆಯನಾಘ್ರಾಣಿಸಿದಳಪ್ಪಿದ । ಳೊಲಿದುಮೊಲೆಯೂಡಿದಳುತನುರಸ । ಪುಳಕದಲಿಮೈಮರದಳಂಗನೆಪುತ್ರರನು
ನೋಡಿ ॥೨೩॥ ಶ್ರೀರಮಣಮುಖಶೇಷಶೇಷ । ಕ್ಷೀರದನುಸೇವಿಸಿತದಂಗದ । ವಿಹಾರಸಂಸ್ಪರುಶನದಸತ್ವದಲಾಕುಮಾರಕರು ॥
ಚಾರುಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿಚಾರುಪ । ದಾರವಿಂದದಲೆರಗಿಬಳದೈ । ತ್ಯಾರಿಗಳನೊಪ್ಪಿರಲುಸಂಸ್ತುತಿಮಾಡಿದರುನಲಿದು ॥೨೪॥ ಎರ

ಗಿಬಲವಂದಾಕುಮಾರರು । ಮಿರುಪಹರಿಬಲರಂಘ್ರಿರಜವನು । ತುರುಬಿಬೀಳ್ಕೊಂಡೆಸೆವದಿವ್ಯವಿಮಾನದಲಿದಿವವ ॥ ಜರೆದುನಿಜ
ತೇಜದಲಿವಿಷ್ಣುವಿ । ನುರುಮಪದವನುಗಮಿಸಿದರುಸ್ಮೈ । ಮೆರಗಿನಲಿನೋಡುತ್ತಲಿರ್ದಳುದೇವಕೀದೇವಿ ॥ ೨೫ ॥ ಅರಿಗಾರೊ
ಮಕ್ಕಳಾರಿಂ । ಗಾರುತಾಯಿಮಹಾತ್ಮರೀದ್ವೈ । ತ್ಯಾರಿಯಾತನಮಾಯೆಯಿಂದರಮಹಾನುಭಾವವನು ॥ ಆರಿವರಕಟಕಟಬರಿದೆ
ವಿ । ಚಾರವಿಲ್ಲದೆಕೆಡುವುದೀಸಂ । ಸಾರದುಃಖದಲಖಿಳಜನವೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೨೬ ॥ ಮೊದಲಳಿವಲೊಡಲೆನ್ನದಾನೆಂ ।
ದೊಡವಿಸಿಡೆಹಂಕಾರಮಮಕಾ । ರದಲಿವೃತ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರಗೃಹಪಶುಬಂಧುವರ್ಗದಲಿ ॥ ವಿದಿತವೆನಲೆರಡನೆಯಘನಮೋ । ಹದಲಿಮೂ
ರ್ಛಿತರಾಗಿಜೀವರು । ಕುದಿವರೀಸಂಸಾರದೊಳಗೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥ ೨೭ ॥ ಮಗನುಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುಗಡೆತಂ । ನೊಗದು
ದಂತಜ್ಞಾನಕೃಷ್ಣನ । ಬಗೆಯನರಿವವರಾರುಶಿಶುತನದಂದುಬಾಯೊಳಗೆ ॥ ಜಗವತೋರೆನೆಹರಹರಾಮಾ । ಯೆಗಳಲಿತ್ತನೆ
ಯಾಮಹಾದ್ರಿಯು । ನುಗುಳಿಸನೆಸುರಪತಿಯಗರ್ವವನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೮ ॥ ವಸುಮತೀಭಾರವನುಕಳೆಯಲು । ವಸೆದು
ಮರ್ತ್ಯಾಕೃತಿಗೆಘನಮಾ । ರುಷವಮೆರೆದನುರಕ್ಷಿಸಲುಗೋದ್ವಿಜಸುರಾವಳಿಯ ॥ ಅಸಮಮೆನಿಪಚರಿತ್ರವೇಸೊ । ಚಿಸನೆಕೃಷ್ಣ
ನನಖಿಳಭುವನ । ಪ್ರಸರಪಾಲಕನೆಂಬುದನುದಿಟಕೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೯ ॥ ಅರಿತೆನೇನಾನಿನ್ನನೀಜಗ । ಕುರುವದೈವವೆನಿಪ್ಪಕೃ
ಷ್ಣನ । ನಿರುಗೆಯನುಮಾಯಾಮಯೋಪಾಧಿಕದಗೋಚರವ ॥ ಮರೆವಿಡಿದುನರನಂತೆಹೊರಗನು । ಮೆರವಪರಮಾತ್ಮನನುದಿಟ
ನೇ । ಸರಿನೊಳೆಂತೋತವಮಿದೆಂತೆಂದಳಲಿಪಳುತರಳೆ ॥ ೩೦ ॥ ಕರುಣಿಸೆನಗೆಲೆಕೃಷ್ಣಕರುಣಾ । ಕರನೆಭಕ್ತಪ್ರಿಯನೆಭಕ್ತಾ ।
ಭರಣಮೂರ್ತಿಯೆಭಕ್ತಭಕ್ತನೆಭಕ್ತದೇಹಿಕನೆ ॥ ತರಳಮತಿಗೆಭವತ್ಪದಾಬ್ಜ । ಸ್ಮರಣೆಯನುಮರೆಯೊಕ್ಕೆನೀನಿಜ । ಚರಣಕ
ಮಲವನೆಂದುತಲೆವಾಗಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ ॥ ೩೧ ॥ ಎನಲದನುಕೇಳುತ್ತಶಾಣಾತ । ತನಯರಾಗಮನವನುಗತಿಯನು । ವನಿತೆಯ
ಮತಾಪೋಪಬ್ರುಂಹಿತಭಕತಿಭಾವವನು ॥ ನೆನೆದುಮನದಲಿರಾಮಕೃಷ್ಣರ । ಜನನಕಾರಣಸಂಗತಿಯನುರು । ವಿನಯದಲಿವ
ಸುದೇವನೆಂದನುಭಕತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಅಲ್ಲನೀವೆಂನಾತ್ಮಜರುದಿಟ । ಕಲ್ಲಮರ್ತ್ಯರುನಿಮ್ಮನಿಜವನು । ಬಲ್ಲೆನಾಸಾಕ್ಷಾತ್
ವಿಷ್ಣುವೆನೀನುಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಇಲ್ಲಿಗಿಳಿದಿರಿದುಷ್ಟಭೂವರ । ರೆಲ್ಲರನುಸಂಹರಿಸಿನಿಜಪದ । ಪಲ್ಲವದಸಂಗದಲಿಧರೆಯನುಪಾಲಿಸುವೆ
ದೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಆದಿಯಲಿಮತ್ಸ್ಯಾಕೃತಿಯಲುರು । ವೇದವನುನೀತಂದೆಕೂರುಮ । ನಾದೆಧರಿಸಿದೆಗಿರಿಯನೆತ್ತಿದೆಸೂಕರಾಂಗದ
ಲಿ ॥ ಮೇದಿನಿಯನಾತಂದೆಮಕ್ಕಳ । ವಾದವನುಮಾಣಿಸಲುನರಹರಿ । ಯಾದೆಯಲ್ಲೈಕೃಷ್ಣಕರುಣಾಕರನೆನೀನೆಂದ ॥ ೩೪ ॥
ಅಳೆದೆವಾಮನನಾಗಿಧರೆಯನು । ಬಲಿಯಬಾಗಿಲಕಾಯ್ದುಖಳನೃಪ । ಕುಲವಸವರಿದೆಪರಶುರಾಮಾಖ್ಯವನುನೀಧರಿಸಿ ॥ ಲಲನೆ
ಗೋಸುಗಕಟ್ಟಿದೆಯಲೈ । ಜಲಧಿಯನುರಾಮಾಭಿಧಾನದ । ಲಲಘುಮಹಿಮನೆನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಒ
ಲಿದುಮತ್ತೆಂದೆನಗೆಕರುಣಾ । ಜಲಧಿಜನಿಸಿದೆಸನ್ನುತರನೆರೆ । ಸಲಹಲೀಭೂಭಾರಹರಣವಮಾಡಲೋಸುಗವೆ ॥ ಕಲಿಯುಗದಲೀ
ಹಲವುಪರಿಯಲಿ । ಹಲವುನಾಮಾಕೃತಿಯಲೆಸೆವ । ಗ್ಗಳಿಯದೈವದದೈವವಲ್ಲೈಕೃಷ್ಣನೀನೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಬಲಿಯಮಗನಜನಖಿ
ಳದಿಗಧೀ । ಶ್ವರರುನಿನ್ನಂಶಾಂಶಭೂತರು । ತರಣಿಶಶಿಪಾವಕರುನಯನಮನೋಮುಖೋದ್ಭವರು ॥ ಸುರರುಮುನಿಗಳುಸು
ಪ್ರಜಾಧೀ । ಶ್ವರರುವಸುಗಳುರುದ್ರರೆಂಬವ । ರುರುಗಣಾನ್ವಿತರೈದೆನಿನ್ನಂಶಾಂಶಭವರೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಈಸಕಲಸುರನರಚರಾ
ಚರ । ರಾಶಿಗಳನೊಳಗೊಂಡಜಾಂಡದ । ರಾಶಿಯನುತನ್ನೊಂದುಲೀಲಾಶಕ್ತಿಭೇದದಲಿ ॥ ಸೂಸಿಮೊಗವಸಮರ್ಥನಿಜಗೃಹ । ದಾ
ಸಿಮಾಯಾದೇವಿಗಡನೀ । ನೈಸುಸಾಮರ್ಥ್ಯದಸಘಾಡದದೈವವೋಯೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಅರಿವೆನಾನೆಂತಕಟಮುನಿವರ । ರರಿಯ
ಲರಿಯರುನಿನ್ನತತ್ವದ । ನಿರುಗೆಯನುನಿಗಮಾಘಮಸ್ತಕನಿಕರದರಕೆಯನು ॥ ಅರಿವಬುದ್ಧಿಯನೀಚರಾಚರ । ಮರೆವುದೆಂತ
ಜ್ಞಾನದಲಿಮೈ । ಮರೆದುಮೋಹಮದಾಂಧಕಾರದದೀರ್ಘನಿದ್ರೆಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಜ್ಞಾತವಾಗಲೆನುತ್ತಮುನ್ನವೆ । ಸೂತಿಕಾಗೃ
ಹದೊಳಗೆಕಾರುಣ್ಯಾತಿಶಯದಲಿಜನಿಸಿನಿಜರೂಪದಲಿತಮಗೊರೆದ ॥ ಚೇತನಾತ್ಮಕಕೇಳುಮತಿನಿ । ರ್ಣೀತವಾದುದುಮರವೆಯ
ಲಿಸ । ರ್ವಾತುಮನೆಪುತ್ರಾನುರಾಗದಪಾರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಸಾಕುಕೃಷ್ಣಕೃಪಾನಿಧಿಯೆಯವಿ । ವೇಕದಲಿತಾನಕಟದಿನವನು ।
ನೂಕಿದೆನುವಿಷಯಾಮಿಷಾಪೇಕ್ಷೆಯಲಿಮೈಮರೆದು ॥ ತೇಕಿದೆನುತತ್ತ್ವಫಲಾಂಗವ । ನೇಕಕರ್ಮಂಗಳಲಿನೀನೆನ । ಗೇಕೆಕರುಣಿ
ಸೆಪರಮಸುಖಸಾಧನದಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ೪೧ ॥ ಸಿಕ್ಕಿದೆನುಭವಬಂಧದಲಿಮರೆ । ಯೊಕ್ಕೆನಾನೆಲೆಕೃಷ್ಣನೀಹಿಂ । ದಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳೆನ್ನುವ
ನುನಿನ್ನವರೇಂಮಕರುಣದಲಿ ॥ ಅಕ್ಕಟದನೇಬೇಡುವೆನುಮೈ । ಯಿಕ್ಕಿನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯಲಿವಿಜ್ಞಾ । ನಕ್ಕೆಕಾರುಣ್ಯಪ್ರಕಾಶವನೀ
ವುದೆನಗೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ತಂದೆತಾನೀನೆನಗೆಮಗನೆಂ । ಬೊಂದುಮಾಯಾಮೋಹದಲಿಗೋ । ವಿಂದಬರುದೊರೆಯಾದೆನಿಂದ್ರಿಯ
ವಿಷಯವಿಭ್ರಮೆಗೆ ॥ ಇಂದುಪರಿಯಂತಕಟನಿಧಿಯಿರೆ । ತಂದೆತೊಳಲಿದೆನುಜರಗನೆನ್ನವ । ನೆಂದುತೆಗೆಮರೆಯೊಕ್ಕೆನಾನಿನ್ನಂಘ್ರಿ
ಕಮಲವನು ॥ ೪೩ ॥ ಎನಲುನುಡಿದನುಪರಮಕರುಣಾ । ವನಧಿಪಿತನನುಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿ । ಜನನಿಯನುಮೈದಡವಿಪರ

ಮಾಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ‖ ಅನುನಯದಲೀಪ್ರಸುತಕೇಳೆಲೆ । ಜನನಿಪಿತಕೇಳುಂಟುನೀನೆಂ । ದೆನಿತುಗುಣವೆನ್ನಲ್ಲಿಸಂಶಯಬೇಡ
ನಿಮಗೆಂದ ‖ ೪೪ ‖ ಸಕಲವೆಂನಲಿತೋರ್ಪುದಖಿಳಾ । ತ್ಮಕನುತಾನೆಲೆತಾಯಿಕನಕದ । ವಿಕೃತಿಗಳ್ಗಾಕನಕವಲ್ಲದೆಬೇರೆಗತಿ
ಯುಂಟೆ ‖ ಭಕತಿನಿರ್ಮಳಮತಿಗಳ್ಗೆಸು । ವ್ಯಕುತವೆಂನಯನಿಜನಿರಾಬಾ । ಧಕವಪಖಿಳಜಗದ್ಧಿತಾರ್ಥಸ್ಥಿತಿವಿನಾಶದಲಿ ‖ ೪೫ ‖
ಇಂತುತಂನಯನಿಜವನಿಪ್ಪೇ । ಕಾಂತತತ್ವರಹಸ್ಯವನುಸು । ಸ್ವಾಂತರಿಗೆತಿಳಿವಂತುಕರುಣಿಸಿಮಾತೃಪಿತೃಗಳ್ಗೆ ‖ ಸಂತಸುಖವ
ನುಸಕಲಸೇವಕ । ಸಂತತಿಗೆಸಲಿಸುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನುಮೆರೆದನುಭಕ್ತವಶ್ಯತೆಯ ‖ ... ‖ ೪೬ ‖

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೧೦೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೨೬೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನೂರೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿ ವನಿತಾಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸಿದ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ‖ ಭುವನಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಸುರನರ । ರವನಿಪಾವನಕೀರ್ತಿಕರುಣಾ । ರ್ಣವನುಸಲಹಿದನವ
ನಿಸುರಗೋವಿಪ್ರಸಂತತಿಯ ‖ ... ...

ಪದನು ‖ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಿಂತುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರನೆಸೆದನಾದ್ವಾರಕಾಪುರ । ವರದಲತ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಭೋಗದಲಖಿಳಸೌಖ್ಯದಲಿ ‖
ಅರಸಿಯರಹದಿನಾರುಸಾವಿರ । ತರುಣಿಯರನಷ್ಟಮದಲಾವಿ । ಷ್ಕರಿಸಿನಿಜವರಯೋಗಮಾಯಾಶಕ್ತಿಸಂಪದವ ‖ ೧ ‖ ವೀರ
ರಾಜಕುಮಾರವರ್ಗದ । ಭೂರಿಸಂಪತ್ಸವದಯಾದವ । ವೀರಪರಿವಾರದಸಮೃದ್ಧೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪದದ ‖ ಚಾರುಭೂಷಣವಸನಮಾ
ಲ್ಯೋ । ದಾರಗಂಧಾಲಂಕೃತಾಂಗದ । ನಾರಿಯರತಿಂಥಿಣಿಯಲೆಸದುದುವರಮಹಾನಗರ ‖ ೨ ‖ ಬಾಲೆಯರುಕರ್ಣಾಂತನಯ
ನವಿ । ಶಾಲೆಯರುನಾನಾವಿಹಾರವಿ । ಲೋಲೆಯರುದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರಣಂಗಳಲಿಹರಿಯ ‖ ಲೀಲೆಯನುಪಾರುತ್ತಕಂತುಸು । ಕೇ
ಳಿಗಳನಾತುತ್ತವರಹೆ । ರ್ಮ್ಯಾಳಿಗಳಶೊಪ್ಪಿದರುಅಮರಾಂಗನೆಯರಂದದಲಿ ‖ ೩ ‖ ಆಧಿಗಳಭಯವಿಲ್ಲಬಹಳ । ವ್ಯಾಧಿಗಳಭ
ಯವಿಲ್ಲಕರುಣಾಂ । ಬೋಧಿಕೃಷ್ಣನಪುರದಲವಕಾಲದಲಿಮೃತ್ಯುವಿನ ‖ ಬಾಧೆಗಳುಮುಂನಿಲ್ಲಮಣಿಮಯ । ಸೌಧಶಿಖರಂಗಳ
ಲಿವನಿತಾ । ಮಾಧವಸ್ತುತಿಗೀತಮಹಿಮೆಗಳಸವವನವರತ ‖ ೪ ‖ ಸೂತಮಾಗಧನಂದಿಗಳಸಂ । ಗೀತನೃತ್ಯಸ್ತುತಿವಿನೋದ ।
ವ್ರಾತದಲಿಬಹುವಿಧಸುಮಂಗಳವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ ‖ ಓತುಹರಿಪದದರುಶನಕೆಬಹ । ಭೂತಳಾಧೀಶ್ವರರರಥದಪ । ದಾತಿಗಜಹ
ಯನಿಕರದಲಿರಂಜಿಸಿದುದನವರತ ‖ ೫ ‖ ನೆರದುದಭ್ರದಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ । ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷಗಂಧ । ರ್ವರಜಯಸ್ತುತಿಪಾತರ
ವದಲಿಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಲಿ ‖ ನಿರುಪಮಿತಸಂಗೀತವಾದ್ಯೋ । ತ್ಕರಗಳಲಿಭಜಿಸುತ್ತಲಿರ್ದರು । ಪರಮಪಾವನಕೀರ್ತಿಯನಸಕಳ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವನವಿಹಾರ.

ತ್ರವೆಂದೆನಿಸಿ ‖ ೬ ‖ ಒಂದುದಿನವನಕೇಳಿಗಾಗೋ । ವಿಂದನರ್ಥಿಸಿಸಕಲವನಿತಾ । ವೃಂದಸಹಿತ್ಯೈದಿದನುಹೊಗಳುವಸೂತಮಾ
ಗಧರ ‖ ವಂದಿಗಳಗಂಧರ್ವಕಿಂನರ । ವೃಂದಸಂಗೀತಾದಿಸಂಭ್ರಮ । ದಿಂದಖಗಮೃಗವೃಕನಿಕರನೀರಾಜಿತಸ್ಥಳಕೆ ‖ ೭ ‖
ದೆಸೆವಿಮೋಹಿಸಲೆಂದುವರಷೋ । ಡಶಸಹಸ್ರಾಂಗನೆಯರೆಂನತ । ವಸನಮಣಿಭೂಷಣಸ್ತೋಮಕ್ಕೆರದಲಿರಂಜಿಸಲು ‖ ಮುಸು
ಕಿವನಭೂಮಿಯನುಪೊರವಂ । ಟಸುರವೈರಿಯಬಳಸಿನಲಿರೆ । ಜಿಸಿದುದುರುಯಾವನಕುಚದ್ವಯವದನಕಾಂತಿಯಲಿ ‖ ೮ ‖
ಸರಸಿಜದಪರಿಮಳದನಂಗದ । ಪರಿಮಳದಲುತ್ಪಲದಕಾಂತಿಯ । ನರಳುಗಂಗಳಕಾಂತಿಯಲಿಭೃಂಗಾವಳೀಪ್ರತಿಯ ‖ ಕುರುಳುಗ
ಳಕಾಂತಿಯಲಿಮೃದುತರ । ಚರಣಬಿಂಬಾಧರದರುಚಿಯಲಿ । ಹರಿಸಿದರುಕೆಂದಳಿರಶಿರಿಯನುಕಾಂತೆಯರುವನದ ‖ ೯ ‖ ಮೊಲೆ
ಯಮುಡಿಭಾರದಲಿಬಡನಡು । ಬಳುಕಿಬಹಳನಿತಂಬಭಾರ । ಸ್ಖಲಿತಗಮನೆಯರಾಡುತಚ್ಯುತನೊಳಗವನದೊಳಗೆ ‖ ಹಲವುಪ
ರಿಯವಿಹಾರದಲಿವರ । ಲಲನೆಯರುಕಡೆಗಂಣಮನುಮಥ । ನಲಗಿನಲಿವಿಟಮನವನಿಕ್ಕಡಿಗಳೆದರಡಿಗಡಿಗೆ ‖ ೧೦ ‖ ಆಡಿದಣಿಯ
ರುಲಲನೆಯರುನೆರೆ । ಪಾಡಿದಣಿಯರುಲೀಲೆಯನುನಡೆ । ನೋಡಿದಣಿಯರುಭುವನಮೋಹನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನು ‖ ಕೂಡಿದ
ಣಿಯರುತನುಮನಂಗಳ । ಲಾಡಿದಣಿಯರುಸರಸವಚನದ । ಲೀಡಿರಿವಮನದಧಿಕತರಸೌಹಾರ್ದಭಾವದಲಿ ‖ ೧೧ ‖ ಎನಿಬರಾ
ವನಕೇಳಿಗಬಲೆಯ । ರನಿಬರಿಂಗನಿತುಸ್ವರೂಪವ । ನನುಕರಿಸಿಕರುಣಾಮಹೋದಧಿವಿವಿಧಲೀಲೆಯಲಿ ‖ ಅನುಪಮಾನಂ
ದಾಮೃತಾಂಬುಧಿ । ವನವಿಹಾರದಲೊಪ್ಪುತಿರ್ದನು । ವನಿತೆಯರಮಧ್ಯದಲಿರತಿಸುಖಗಳನುಸಲಿಸುತ್ತ ‖ ೧೨ ‖ ಹೊತ್ತಸವ
ಸಂಪಗೆಯವನವನು । ಕೇತಕೀವಿಪಿನವನುಕುಸುಮಿತ । ಚೂತವನುಖರ್ಜೂರಬಹಳಾಶೋಕಕಾನನವ ‖ ಅತಳೋದರಿಯ
ರುಸಹಿತಪರ । ಮಾತುಮನದೊಕ್ಕಾಡುತಿರ್ದನು । ಕಾತಕದಲೀಪೂಗವನನಿಕರಂಗಳನುನಲಿದು ‖ ೧೩ ‖ ಅಂಗನೆಯರ
ಚ್ಯುತನಪದಯುಗ । ಸಂಗಸುಖದಲಿಸೊಕ್ಕಿಮೈಮರ । ದಂಗಜನಶರಹತಿಗೆಲಜ್ಜಾಭಾವವನುಮರೆದು ‖ ಹೊಂಗಿದರುರತಿ

ಸುಖದಲಾಪರೆ । ಮಂಗೆಸೋಲಿದಮುನಿವರಹೃದ । ಯಂಗಳಂತಿರಲಿತರವಿಷಯವಿತೃಷ್ಣೆಯಲಿನಲಿದು ॥ ೧೪ ॥ ಆಡಿವನವನಗಳಲಿಸಲಿಲ । ಕ್ರೀಡೆಯಲಿಕರುಣಾಮಹೋದಧಿ । ಗಾಡಿಕಾತಿಯರೊಡನೆಚಲುವಾಡುತ್ತಕೊಳನೊಳಗೆ ॥ ತೀಡುವಬುಜಾಮೋದಪವನನು । ಮಾಡುವುಪಚಾರವನುನೆಯಡಲಿ । ಪಾಡುವಳಿಸಂಗೀತವನುಕೇಳುತ್ತರಂಜಿಸಿದ ॥ ೧೫ ॥ ನೆರದುಕಿಂನರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ । ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷಗಂಧ । ರ್ವರಸುಮಂಗಳಗೀತವಾದ್ಯಸ್ತುತಿರವಂಗಳಲಿ ॥ ಇರದೆಭಜಿಸುತ್ತಿರಲುಪುಷ್ಪಕ । ಸರಿವಳಿಯಸಾರದಲಿಸನ್ನುತ । ಚರಣನಾಡುತ್ತಿರ್ದನುರುಲೀಲಾವಿನೋದದಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಆಮಹಾರತಿಸುಖದಲಬಲಾ । ಸ್ತೋಮದೀಪಿತರಾಡುದುದ್ಭವ । ಕಾಮಪರವಶತೆಯಲಿಕಂಡುದನೆಲ್ಲಹರಿಯೆಂದು ॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳೊಂದುಕುರರಿಯು । ನಾಮಹಾತ್ಮೆಯರೀಕ್ಷಿಸುತವನ । ಭೂಮಿಯಲಿಕಾಂತೆಯರುನುಡಿದರುಮರುಳುಗೊಂಡಂತೆ ॥ ೧೭ ॥ ಕುರರಿನೀನೇಕಳುವೆನಿದ್ರೆಯ । ಪರಿಹರಿಸಿರಾತ್ರೆಯಲಿನಿದ್ರೆಯ । ಭರದಲೀಜಗವೈದೆಜಗದೀಶ್ವರನುವರನಾಗಿ ॥ ನಿರುತವೆಂಮಂದದಲಿಪುನವನು । ಹರಿಸಿದೆವೆಕಮಲಾಯತೇಕ್ಷಣ । ನುರುತರಸ್ಮಿತಮಧುರಸಲ್ಲಾಪೇಕ್ಷಣಂಗಳಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಅಕ್ಕಟಳುವೆಯಿದೇಕೆನೀನೆಲೆ । ಚಕ್ರವರ್ತಿಮುಕುಂದನೇನೊಲಿ । ದಿಕ್ಕನೇನಿಜಚರಣನಿರ್ಮಾಲ್ಯಪ್ರಸಾದವನು ॥ ಇಕ್ಕದೆವೆಗಳಕಂಗಳಲಿಜಲ । ವುಕ್ಕುತಿದೆಹರಿಚಿಂತೆಯಲಿಹರಿ । ಸಿಕ್ಕನೇತಮ್ಮಂತೆಧರಿಸಲುಬಯಸಿಪದರಜವ ॥ ೧೯ ॥ ರೋಗವೇನೈಬಸುರೊಳಗೆದಿಟ । ಸಾಗರನೆನೀನೇಕೆನರಳುವೆ। ಜಾಗರವಿದೇಕಕಟನಿನ್ನೊಳಗುಳ್ಳವಿಭವವನು ॥ ಭೋಗಸಾಧನಗಳನುಕೊಂಡನು । ಯೋಗನಿಧಿಹಾಯೆನುತಮನದು । ದ್ವೇಗದಲಿನೀನಳುವೆಯೋಮೇಣೆಂದರಬಲೆಯರು ॥ ೨೦ ॥ ಉಡುಪತಿಯೆನಿನಗಾಯ್ತುದೇತಕೆ । ಬಡತನವುಯಕ್ಷ್ಮಾಖ್ಯೆಯದಮಯ । ವಿಧಿದುದ್ವೈನಿನ್ನವನುಮಾಣೆಂವಿಮಾನಿಜೇಶ್ವರನ ॥ ನುಡಿಯಸವಿಯನುಸತ್ಯವೆಂದೇ । ನೊಡರಿಸಿದೆಯೋಸಖ್ಯರನುಕೃತಿ । ಗೆಡಿಸವರುಕೆಳಗೊಂಡಡೀಪರಿಯೆಂದರಬಲೆಯರು ॥ ೨೧ ॥ ಎಲೆಲೆಮಂದಾನಿಲನೆನೀನೇ । ಕಲಗುಗೊಂಬೆವ್ಯಥಾಮುಕುಂದನ । ಚುಲುವಕಡೆಗಂಣಲಗಿನಲಿಕಡಿವ್ರೊಡದಕಮ್ಮೊಡನೆ ॥ ಕೆಳೆಯನಲ್ಲಾಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗೆ । ಜಲಜತದ್ವರ್ಣವನುಧರಿಸಿದೆತಿಳಿಯಲಾತನಸಂಗಸೌಖ್ಯವೆಸಾಕುಬಯಸುವರೆ ॥ ೨೨ ॥ ಕಂಡೆಯೋನೀನೆಲೆನವಿಲೆನೀ । ಗೊರ್ಂಡಮುಗಿಲಂದದಮುಕುಂದನ । ಖಂಡಸುಖಮಯಮೂರ್ತಿಯನುನಿನ್ನೆಸನತಾಂಡವವ ॥ ಕಂಡುಮನ್ನಿಸಿದನೆಮನೋಜ್ಞಾ । ಖಂಡಕಾರುಣ್ಯೇಕ್ಷಣದಲು । ದ್ದಂಡಮಹಿಮಂಗಾರುಮರುಳಾಗದವರವನಿಯಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ಹೇಳುನೀನೆಲೆಕುರರಿಮಾತವನು । ಪಾಲಿಸುವೆನಳಲದಿರುಮಿಗೆಶಿರಿ । ಲೋಲನಂಘ್ರಿಸರೋಜವನುನೀಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ॥ ಮೌಳಿಯಲಿತಮ್ಮಂತೆತಪವನು । ಹೇಳುನೀನಾವುದನುಮಾಡಿದೆ । ಕಾಲದಲಿಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿವಲ್ಲಭೆತುಳಸಿಮನವೊಲಿದು ॥ ೨೪ ॥ ಚಿಂತಿಸುವೆನೀನೇನನಮಳ । ಸ್ವಾಂತದಲಿಭೂಧರವರನೆತಂ । ಮ್ಮಂತೆಚರಿಸದೆಚಾರುತರಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ ॥ ಚಿಂತಿಸುವಿರೋಧರಿಸಲೆಂದುಮ । ಹಾಂತರಂತೆಲೆನದಿಗಳಿರನೀ । ವೆಂತುಕೃಶತರಗಾತ್ರೆನೊಂತಿರೆಕೃಷ್ಣವಿರಹದಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಹಾಲನೆರವೆವುಹಂಸೆಕುಳ್ಳಿರು । ಹೇಳುನೀನೆಲೆಸಖಿಯೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಮಳಚರಿತ್ರಗುಣಪೀಯೂಷಭರಿತವನು ॥ ಆಳಕಾರನುಸುಖದಲಿದ್ದನೆ । ಹೇಳಕೆಗೆದಿಟವುಂಟೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಲೋಚನೆಯಲ್ಲದುಳಿದವರುಂಟೆಸಂಬುವರು ॥ ೨೬ ॥ ಭ್ರಮರಹೇಳೆನಗೇನನರುಪುವೆ । ಕಮಲನಾಭನದೂತನಹೆಸಂ । ಗಮಕೆನವವಧುಗಳನುಕರೆಯಲುಕಳುಹಿದನೆನಿನ್ನ ॥ ಕ್ರಮದಲಿವೆಕಾಂತೆಯರಮುಖಕರ । ಕಮಲಮುಖಿಯನುಬೇಹವಳನೊ । ಯ್ದಮಳಗುಣನಿಧಿಕೊಡಲೆಂದರುಕೃಷ್ಣಕಾಂತೆಯರು ॥ ೨೭ ॥ ಮುರಮಥನನಲಿತನಗೆಸೌಖ್ಯವ । ವರಿಸಲಾನಿಜಚರಣಕಮಲ । ಸ್ಪರುಶನವನೀಯನುಸಮಾಹಿತವೈಮನಸ್ಯದಲಿ ॥ ಬೆರಸಿಬದುಕುವಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳಡೆ । ಸುರಪತಿಯಸುಖವೇಕೆಹರಹರ । ಶಿರಿಗೆಸಹಿತಭ್ಯರ್ಥನೀಯವನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೮ ॥ ತಂಗಿತನ್ನಾಳುದನನಾಮಪ । ಥಂಗಳನುಕೀರ್ತಿಸುವೆಕೋಗಿಲೆ । ಮಂಗಳವಲಾಜಗಕೆಮೃತಸಂಜೀವನವುದಿಟಕೆ ॥ ಹಿಂಗದಿರುಹೇಳಿಷ್ಟವನುಮಾ । ಳ್ಪಂಗವಾವುದುನಿನಗೆನೋಳ್ಪಕು । ರಂಗಿಯಾರನುಹೇಳುಹರಿಗೋಚರಿಸನೇನಿನಗೆ ॥ ೨೯ ॥ ಎರವೆನಾಸಮೃತವನುಹೇಳೆಂ । ನೆರೆಯನಮೃತಕಥಾಪ್ರಸಂಗವ । ನುರುವಕಾಪುರುಷಪ್ರಸಂಗವನೆನಗೆಮನವೊಲಿದು ॥ ಅರೆಗಿಳಿಯೆಚಿರಕಾಲವಿರಹ । ಜ್ವರಮಹಾಸಂತಾಪತಪ್ತೆಗೆ । ಕರುಣಿಸೆಂದಳುಕಾಂತೆಯೊಬ್ಬಳುಕೈಗಳನುಮುಗಿದು ॥ ೩೦ ॥ ಆಮಯವದೇನೊಡಲೊಳಗೆಹೇ । ಳಮಹಾರ್ಣವಮಾಣದೊರಳುವೆ । ಕಾಮಬಾಣವಿಶೀರ್ಣದೇಹವ್ಯಥೆಯನಿನಗಿದನು ॥ ಶ್ರೀಮನೋರಮನೈದನೆನ್ನಯ । ಸೋಮಸನ್ನಿಭಶಂಖವನುನಿ । ಸ್ಸೀಮನಿಜಕಾಂತಿಯನೆನುತ್ತವೆಮರುಗಿಮನದೊಳಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ಹಗೆಯೆನೀನೆಲೆಮಂದಮಾರುತ । ಬಗೆಗೆಬಹಳವ್ಯಥೆಯಮಾಡುವೆ । ಮಗಮಗಿಸುವಂಗದಲಿಮೇಣೀದೇವಕೀಸುತನ ॥ ಸೊಗಯಿಸುವದಿವ್ಯಾಂಘ್ರಿಯನುಮರೆ । ಯೊಗುವಮನದರ್ಥಿಯಲಿಗುಹೆಯನು । ಹೊಗುವೆಯೋತಮ್ಮಂತೆಯಂದರುಕಮಲವದನೆಯರು ॥ ೩೨ ॥ ಎಲೆರವಿಯೆನೀನೇಕೆತ್ರೊಳಲುವೆ । ಸಲೆಸಮಸ್ತಜಗದ್ಧಿತಾರ್ಥದ । ಬಳಕೆಯೋತತ್ಕ್ರಿಯಾವಿಸ್ತಾರಚೇಷ್ಟಿತವೊ ॥ ಬಲವದೀಶ್ವರತಂತ್ರವೋನಿಜ । ಚಲನವಿದುತಮ್ಮಂತೆಕೃಷ್ಣನ । ಚಲುವಪದಕಮಲವನುನೀನರಸುವೆ

ಯೊರಮೆಯಂತೆ ॥ ೩೩ ॥ ಈಪರಿಯಭಾವದಲಿಪನಿತೆಯು । ರಾಪರನುಪೂರುಷನಲೀಲಾ । ಲಾಪಮಧುರಸ್ಮಿತಕಟಾಕ್ಷನಿರೀಕ್ಷಣಂಗಳಲಿ ॥ ಧೂಪಿತಸ್ಮರವಶತೆಯಲಿತ । ದ್ರೂಪವನುನೆನವುತ್ತಭವಭಯ । ತಾಪನನುಕಲ್ಪದೈದುವರುತಾದಾತ್ಮ್ಯಸಂಪದವ ॥ ೩೪ ॥ ಕೇಳಡಬಲಿಯರಾವನೊಬ್ಬನ । ಲೀಲೆಯನುಬಿಡಲರಿಯರೆನಲಾ । ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಕೋಮಲದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನು ॥ ಶ್ರೀಲಲಾಮನವನಷ್ಟಿಗಳಲಿರ । ದಾಲಿಸುವಪೂರ್ವಕೃತಸುಕೃತವಿ । ಶಾಲೆಯರುತಾವೆಂತುವ. ರಪೆವೃಕ್ಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ ಶಾಣವಾವನಚರಣಕಮಲದ । ರೇಣುಗಳನಜಭವಮುಖರುಗೀ । ರ್ವಾಣಸತಿಗಳುಯೋಗನಿಷರುತಾಪಸೋತ್ತಮರು ॥ ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿಮುನ್ನಾವಸುಕೃತ । ಶ್ರೇಣಿಯೋಜಗದೇಕದೈವದ । ರಾಣಿಯರುವಗಾಡಿನೂರರಾಜೋತ್ತಮನಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ನರರೊಳಗೆನರರಂತೆಸಲೆಸಂ । ಚರಿಸಿಮೆರವನುಲೋಕಸಂಗ್ರಹ । ದುರುತರಾಮಳಧರ್ಮತತ್ವರಹಸ್ಯಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನುಕಲಿಮಲ । ಹರಪವಿತ್ರಚರಿತ್ರನೆಸಗನು । ಧರೆಗೆಪಾವನವೆನಲುನಿತ್ಯಾತ್ಮಕಸುರಂಜಿಸಿದ ॥ ॥ ೩೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೫೫೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನೂರಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಕಲಸುರನರಲೋಕಪಾಲ । ಪ್ರಕರಪರಮಾನಂದನಿಜದಾ । ಯಕನೆನಿಸಿದ್ವಾರಕಿಯಲೆಸದ
ನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ … … … … …

ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳಾದ್ವಾರಕಾಪುರ । ವರದಲಿಂತಸುರಾರಿರಾಮರು । ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿರಾಜ್ಯವಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು ॥ ಪರಮಋಷಿಗಳುತಾಪಸರುಮುನಿ । ವರರುಹರಿಪದಕಮಲಯುಗದರು । ಶನಕೆಬರುತಿರುತಿರ್ದರಖಿಳದಿಗಂತಸಂತತಿಯ ॥ ೧ ॥ ರಾಮಗಿರಿವರದಿಂದನಿರುಪಮ । ನೈಮಿಷಾಶ್ರಮದಿಂದಸಾಲ । ಗ್ರಾಮವೆಂಬಾಕ್ಷೇತ್ರದಿಂವಾರಾಣಸೀಯಿಂದ ॥ ಗೋಮತೀತಟನೀಪ್ರಯಾಗೆಯ । ಸೋಮತೀರ್ಥನಿವಾಸದಿಂದಮ । ಹಾಮುನಿಗಳೈತರುತಲಿರ್ದರುದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ॥ ೨ ॥ ಸುರನದೀತಟದಿಂದಗೋದಾ । ವರಿಯಸಂನಿಧಿಯಿಂದನರ್ಮದೆ । ಯುರುಪಿಪಾಸಿತದಿಂಪಸಿಂಡಾಕರದದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ಸುರಗಿರಿಯಗೋಕರ್ಣಬದರೀ । ಪರಮಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದತ್ತಣ । ಪರಮಋಷಿಗಳುಬಂದರಾದ್ವಾರಾವತೀಪುರಕೆ ॥ ೩ ॥ ವರಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರಭಾಸಾ । ಸ್ಫುರಿತಸಹ್ಯಾಚಲದಶೂರ್ಪಾ । ಕರದಭೃಗುಸುಕ್ಷೇತ್ರಪುಷ್ಕರದಖಿಳಮುನಿವರರು ॥ ಪರಮಸೇತುಹಿಮಾದ್ರಿಮೊದಲಾ । ದುರುನದೀಗಿರಿಕಾನನದಮಂ । ದಿರದಮುನಿಜನಬರುತಲಿರ್ದುದುದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ॥ ೪ ॥ ಕೆಲರುಯಮಗುಣಯುತರುಕೆಲಕೆಲ । ಕೆಲರುನಿಯಮವ್ರತರುಕೆಲಕೆಲ । ಕೆಲರುಪವನಯಾಮತತ್ಪರರಾಸನಸ್ಥಿತರು ॥ ಕೆಲರುಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಧಾರಣೆ । ಗಳಲಿಕೆಲಬರುಧ್ಯಾನಮಾನಂ । ಗಳಲಿನಿರುತರುಬಂದರಾದ್ವಾರಕಿಗೆಮುನಿವರರು ॥ ೫ ॥ ಮೌನಪರಿನಿಷ್ಠರುತ್ರಿಕಾಲ । ಜ್ಞಾನತತ್ವರರಾತ್ಮತತ್ವ । ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವಿಶಿಷ್ಟಪಭ್ಯಕ್ಷವ್ರತಸ್ಥಿತರು ॥ ದೀನದೇಹರುಜಪತಪಾನು । ಷ್ಠಾನನಿಷ್ಠರುಬರುತಲಿರ್ದರು । ದಾನವಾಂತಕನಂಘ್ರಿಸೇವಾಪರಮಹೋತ್ಸವಕೆ ॥ ೬ ॥ ಸಲಿಲಮಾತ್ರಾಹಾರನಿಷ್ಠರು । ಕೆಲರುಪವನಾಹಾರನಿಷ್ಠರು । ಕೆಲರುವಿಗತಾಹಾರರುಗ್ರತಪಸ್ಸಮಾಶ್ರಿತರು ॥ ಕೆಲರುಜಟಿಲರುಮುಂಡಿತರುವ । ಲ್ಕಲವಿನೀತರುವಿವಿಧಚರ್ಮಾ । ವರಿತಗಾತ್ರರುಬರುತಲಿರ್ದರುದ್ವಾರಕಾಪುರಕೆ ॥ ೭ ॥ ಶೈವಶಾಕ್ತೇಯಾರುಣವ್ರತ । ಭಾವಿತಾತ್ಮರುವಿವಿಧಮಾಂತ್ರಿಕ । ಕೋವಿದರುವೇದಾಂತಪಾರಾಯಣರುತಾಂತ್ರಿಕರು ॥ ಭೂವಿಬುಧವರರಖಿಳಲೋಕನಿ । ಷೇವಿತರುನಿತ್ಯಾರ್ಚನವ್ರತ । ಜೀವಿಗಳುತಾವಾಗಿಬರುತಿರ್ದರ್ರಕುಶಸ್ಥಲಿಗೆ ॥ ೮ ॥ ವಿಕೃತವಾಮನಪಂಗುಬಧಿರಾಂ । ಧಕರುನಾನಾವರ್ಣಿಗಳುಯಾ । ಚಕರುಕೃತಕರ್ಮಕ್ಷಯಾಕಾಂಕ್ಷಿತರುನಿರ್ಧನರು ॥ ಸಕೃತುನೆನೆದಡಘೌಘಕುಲನಾ । ಶಕನನೀಕ್ಷಿಸಿಧನ್ಯರಹೆವೆಂ । ತಕಟಬರುತಿರ್ದುದುದಿಗಂತರಗಳಿಂಕುಶಸ್ಥಲಿಗೆ ॥ ೯ ॥ ಧರೆಯರಾಜಕುಮಾರವರ್ಗದ । ನೆರವಿಗಳಸುರನರಮುನೀಂದ್ರರ । ನೆರವಿಗಳಮಾಗಧಸೂತರವೀರವಂದಿಗಳ ॥ ನೆರವಿಗಳಗಂಧರ್ವಕಿಂನರ । ವರಮಹೋರಗಯಕ್ಷರಕ್ಷೋ । ವರರನೆರವಿಗಳೆಸದವೊತ್ತೊತ್ತೆನಿಸಿಪುರದೊಳಗೆ ॥ ೧೦ ॥ ಇರುಳುಹಗಲೆರಡರಿಯರಿಕ್ಕಲು । ಪುರದಬಾಗಿಲುಗಳುಗತಾಗತ । ಭರಿತಜನನಿಕರದಲಿಸಂಕುಲವಾಗಲನವರತ ॥ ಶರಣವಿಷಯಕುಟುಂಬಿಚಿಂತಾ । ತುರರನೀನರಜನ್ಮವಿಫಲದ । ಉರುಪ್ರಪಂಚನಿರರ್ಥವಾದವುಮಣಿಕವಾಟಚಯ ॥ ೧೧ ॥ ವರತಪೋವ್ರತಕರುಷಿತಾತ್ಮರು । ಜರಡುಗಾತ್ರರುಪಡದುಕಾಮಿತ । ವರಗಳನುಚರ್ಮಾಸ್ಥಿಮಾತ್ರಶರೀರಜೀವಿಗಳು ॥ ಮುರಹರನಸುಸ್ಮಿತಕಟಾಕ್ಷ । ಸ್ಫುರಿತಕರುಣೇಕ್ಷಣದಲತಿಪೀ । ವರಶರೀರರುತರುಣರೆನಿಸುತಲಿರ್ದರನವರತ ॥ ೧೨ ॥ ಅವಿರತೋತ್ಸವಪುಣ್ಯಮಂಗಳ । ರವದಗಾಯಕವಾಹಕರಸಂ । ಸ್ತವದತಾಂಡವಗೀತವಾದ್ಯಮೃದಂಗನಿಸ್ವನದ ॥ ಅವನಿಸುತಸಂತತಿಗಳತ್ರಿ । ಪ್ರವರಕೈವಾರಿಕಮಹಾಧ್ವರ । ನಿನದದಲಿನಿತ್ಯೋತ್ಸವಾನಂದೈಕರಸವಾಯ್ತು ॥ ೧೩ ॥ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡೋತ್ಸೈಸುವವ್ರಸ । ತ್ಕೀರ್ತಿಸವಿಶೀತುಷ್ಟಿಪುಷ್ಟಿ

ಪಿ । ರಕ್ತಿಭಕ್ತಿವಿಮುಕ್ತಿವಿದ್ಯಾವಿದ್ಯೆಮೊದಲಾದ ॥ ಶಕ್ತಿಗಳುಶ್ರುತಿಗಳುಮಹೋಪನಿ । ಷತ್ತುಗಳುಮಂತ್ರಂಗಳಾಪುರು । ಷೋ
ತ್ತಮನಪದಯುಗವನೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ ॥ ೧೪ ॥ ಮತ್ತೆಮುರಹರನರಸಿಯರತ । ತ್ಪುತ್ರಪೌತ್ರರಸಂಖ್ಯೆಯನುರಾ ।
ಜೋತ್ತಮನೆನಿರ್ಣಯಿಸಬಲ್ಲವರಾರುತ್ರಿಜಗದಲಿ ॥ ಪುತ್ರರಿಂಗಾಚಾರ್ಯರನುನೃಪ । ಚಿತ್ತವಿಸುಮೂರುಕೋಟಿಮೇಲೆಂ ।
ಭತ್ತುಸಾಸಿರನೂರುಸಂಖ್ಯೆಯಕೇಳ್ವುದಾಪೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ನೂರುಮಿಗಿಲೆಂದೆನಿಸುವಾಹದಿ । ನಾರುಸಾವಿರಸತಿಯರಿಂಗೆಸೆ । ಮಾ
ರರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆದಶದಶಸಂಖ್ಯೆಯಲಿಮೆರವ ॥ ವೀರರಷ್ಟಾದಶಕರೇಶವ । ಹಾರಥರುವಿಖ್ಯಾತರಾದರು । ಬೇರೆಬೇರವರ
ವರಹೆಸರನುವರ್ಣಿಸುವೆನೆಂದ ॥ ೬ ॥ ವೀರನಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಸಾಂಬನು । ಚಾರುದೇಷ್ಣನುದೀಪ್ತಿಮಂತನು । ಭೂರಿವಿಕ್ರಮಭಾ
ನುಸುಬೃಹದ್ಭಾನುವರಯುತರು ॥ ಧೀರನಾಪುಷ್ಕರನುಶ್ರುತದೇ । ವಾರುಣಸನಂದನವಿಡೂರಥ । ಹಾರಥರುವಿಖ್ಯಾತರದರೊ
ಳುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಆದನಾತನುಶಿಷ್ಯನಧಿಕದ । ಯೋದಧಿಗೆನಾರದಗೆಬಳಿಕಾ । ವೇದಸಮ್ಮತವೆನಿಪಸಾತ್ವತವಿಕ್ರಮಗೆ
ಮುನಿಪ ॥ ಆದರದಲರುಹಿದನುವೈಷ್ಣವ । ನಾಥನವನಂತರದುಮವೆಸ್ತ್ರೀಶೂ । ದ್ರಾದಿಚಿತ್ತವಿಶುದ್ಧಿಮೂರ್ತಿಗೆಮಾರ್ಗವಾಯ್ತೆಂದ ॥
ಚಿತ್ರಬರುಹಿಸುವೇದವಂತನು । ಸತ್ಯಸಂಜ್ಞನುಕಲಿಸನಾಮನು । ಮಿತ್ರನೆಂಬನುವೀರನಾನ್ಯಸಘೋಡಸಂಜ್ಞಕನು ॥ ಮತ್ತೆಕೇ
ಳುತ್ತಿವಕ್ರಯಲಿಸಂ । ವೃತ್ತನಾದನಲಾಕುಮಾರಕ । ನುತ್ತಮಶ್ಲೋಕಂಗುಪಶ್ಲೋಕಾಖ್ಯನಹನೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಎಲ್ಲರಿಂದತ್ಯಧಿಕೆ
ನಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲನಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾಶ್ರೀ । ವಲ್ಲಭನವೋಲಖಿಳಯಾದವವೀರಮುಖ್ಯರಿಗೆ ॥ ಬಲ್ಲಿದನುಜನಿಸಿದನುಬಳಿಕವ । ನಲ್ಲಿ
ನುಹದನಿರುದ್ಧನಾತನ । ವಲ್ಲಭೆಗೆವಜ್ರಾಖ್ಯನುದಿಸಿದನರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ದೇಹಸಂಭವನಾದನಾಪ್ರತಿ । ಬಾಹುಕನುವಜ್ರಂ
ಗೆಬಳಿಕಸು । ಬಾಹುಸಂಜ್ಞಿತನಾದನಾಪ್ರತಿಬಾಹುಭೂಪತಿಗೆ ॥ ರೂಹುದೋರಿದನುಗ್ರಸೇನನು । ಸಾಹಸಕೆಶತಸೇನನಾತನ ।
ಮೋಹದರಸಿಯಲಾದನಾತ್ಮಜನರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಇಂತುಯಾದವರಾಯಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನುತ್ತಮಮುಖ್ಯತರವಹ ।
ಸಂತತಿಯಸಂಖ್ಯಾತವನುಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಿದನು ॥ ಸ್ವಾಂತಶುದ್ಧಿಪ್ರದವನೆಲೆಭೂ । ಕಾಂತಹೇಳದೆನಲ್ಲದಾರಿದ । ರಂತಪನುಕರೆ
ಣಿಸುವನುಸಿವರರೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨೨ ॥ ಯಾದವರುನೂರೊಂದುಕುಲದವ । ರಾದರತಿಸಂಪಂನರಾಕಮ । ಲೋದರನ
ಸಂಪಂನಸರಸಿತಾನನಾಬ್ಜವನು ॥ ಸ್ವಾದಿಸುತಕಂಗಳಲಿಸಲೆತ । ತ್ಪಾದಪರಿಚರಿಯೆಯಲಿಸಹಳಯ । ನಾದಿಯಲಿಸಂಬಂಧಿಯಲಿ
ನರನಾತಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಲೋಕಸಂಗ್ರಹಬುದ್ಧಿಯಲಿಜಗ । ದೇಕನಾಥನುಜಯಿಸಿದನುಬಳಿ । ಕಾಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಹಂನೆ
ರಡಬ್ಧಪರಿಯಂತ ॥ ಆಕೃತಿಯಲಾಚರಿತದಲಿಸು । ಶ್ಲೋಕಗುಣದಲಿಸಕಲಜೀವಾ । ನೀಕಸೌಖ್ಯೋದಯವನೀವುತ್ತಿರ್ದನನವ
ರತ ॥ ೨೪ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ವೆಯೋಗಮಾಯೇ । ಶ್ವರನುಮುನಿಹೃತ್ಕಮಲಚಿಂತಿತ । ಚರಣಕಮಲಪರಾಗನಹಪರಮಾತ್ಮನಿಂ
ತ್ರೊಲಿದು ॥ ಧರಣಿಪಾವನಮೂರ್ತಿಕಲಿಮಲ । ಹರಣಸದಮಳಕೀರ್ತಿನಿಜಪದ । ಶರಣಜನಸಂಪೂರ್ತಿಕನುರಂಜಿಸಿದನವನಿ
ಯಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಮೃತ್ಯುಮುಖಪತಿತರಿಗೆಭವಭಯ । ತಪ್ತರಿಗೆಮೋಹಾಂಧಕಾರಸ । ವೃತ್ತದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂಗೆಸುಖನಿಮಗ್ನಮತಿ
ಗಳಿಗೆ ॥ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆಮನವೊಲಿದುಕರುಣಾ । ಮೂರ್ತಿಸಕಲಾನರ್ಥದುಃಖನಿ । ವೃತ್ತಿಯನುಮಾಡುತ್ತಲಿರ್ದನುನಿಜಚರಿತ್ರದಲಿ ।
ಜನಪಕೇಳಖಿಳಾಘಹರವೆಂ । ದೆನಿಪಿತಿದೆಲಾನಾಮಸಂಕೀ । ರ್ತನಕಥಾಶ್ರವಣಾನುಚಿಂತನೆಗಳುಜಗತ್ರಯಕೆ ॥ ತನುವಿಡಿದುಲೀ
ಲೆಯಲಿಕರುಣಾ । ವನಧಿವರ್ತಿಸಲಿಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ । ಜನಿಸಲರಿವುದೆಸುಗತಿಜೀವರಿಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨೬ ॥ ಅರಿವರಾವನಪಜೋ
ಪಿ । ಸ್ತ್ರರವನುಯಿಹಶ್ರುತಿಶಿರಂಗಳು । ಸಾರದಿರ್ದಪೆಸಕಲಕರುಣಾತೀತಮೂರ್ತಿಯನು ॥ ಕಾರಣಿಕನವತರಿಸಿತ್ವವಿ । ಚಾರದ
ಥವನುತೋರುವನುಸಂ । ಸಾರಿಗಳಿಗಲ್ಲದಡೆಗತಿಬೇರಾವುದಂಟೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಅವನಂಘ್ರಿಸರೋಜನಾಮನ । ಪಾದನೇಜನವಾ
ರಿಜಗದಲಿ । ಪಾವನವಿದೆಂದೆನಿಪತ್ರೈಗಂಗಾಭಿಧಾನದಲಿ ॥ ಪಾವನಕೆಪಾವನನುಜೀವರ । ಜೀವನಕೆಜೀವನನುದೇವರ । ದೇವ
ನಾದಮುಕುಂದನಲ್ಲದೆಬೇರದಾರೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಅವನೆವದಿಂದಾದಡೊಂದಿದ । ಜೀವರಿಗೆನಿಜಪದವನೀವನು । ಕಾವನೆಂಬನುಸನೆ
ವರಭಕ್ತರನುತಾನೆಂದು ॥ ಭೂವರನೆಜನನಾದಿಹೇತುಗು । ಣಾವಲಂಬನವಿಲ್ಲದೀನಾ । ನಾವತಾರಂಗಳನುಮಾಳ್ಪನುಲೀಲೆ
ಯಿಂದೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಜರೆವಡೀಮೃತ್ಯುವಿನಭಯವನು । ಪರಿವಡೀಭವಪಾಶವನುಭೂ । ವರನೆಮುಕ್ತಿಯೊಗುವುದುಮನೋಭಾವ
ದಲಿಮುರಹರನ ॥ ಚರಣಕಮಲಪದನ್ಯಥಾಮತಿ । ದೊರೆಕಲರಿಯದುವಿವಿಧಜನ್ಮಾಂ । ತರಸಹಸ್ರದಲೆಂದುಕರುಣಿಸಿದನುಮ
ಹೀಪತಿಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ಕನಸಿನೆಲ್ಲಾತ್ರೋಕರ್ಗಳಿಗೀ । ನೆನಸುನಿಜವೆಂತೆಂತೆಪರಮಾ । ತ್ಮನೆನಿಪಚಾತ್ಮನೆಲಾಚರಾಚರವಿಶ್ವಚೇತನಕೆ ॥
ಜನಪಕೇಳಿದನರಿದುಕೃಷ್ಣನ । ವಿನುತಪಾವನಪಾದಕಮಲಪ । ಮನದೊಳಗೆಮರೆಯೊಕ್ಕುತನ್ಮಯನಾಗಿನೀನೆಂದ ॥ ೩೨ ॥
ಅವನಿದನೋದುವನುಕೇಳುವ । ನಾವನೀಮುರಹರನಮಂಗಳ । ಪಾವನಾನುಳಚರಿತವನುಕಾರುಣ್ಯಭರಿತವನು ॥ ದೇವಸಂ
ನಿಭಶುಕಮುಖದ । ಸ್ಥಾಪಿತವನವರಿಬ್ಬರನುನೆರೆ । ಕಾವನಾಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿನಿಜಪದವನೊಲಿದಿತ್ತು ॥ ೩೩ ॥ ಇದನಖಿಳಯೋ

ಗೀಂದ್ರಪದಯುಗ । ದಮುಮಚರಿತಧ್ಯಾನನಿರ್ಮಳ । ಹೃದಯನಪಯೋಗೀಂದ್ರನಖಿಳೋದಿತಸದಾನಂದ ॥ ಮೊದಲಭಿವ ರ್ಣಿಸಿದನರಿಪಂ । ದದಲಿಗುಣದೋಷವನುನೋಡದೆ । ವಿದಿತತಿದ್ದುವುದೀಕೃತಿಯುವಿಸ್ಮಿತಪದಾಕೃತಿಯು ॥೪೪॥ ಕತರ್ಸವಿದಕೆದ್ವಾ ರಕಾಪುರ । ಭತರ್ಗಗೋಪೀನಾಥನಾಜ್ಞಾ । ಕತರ್ಲೇಖಕನಾದಕೃತಿಗಿಂತಿದೆನಿಘಾನಿಸಲು ॥ ವಕ್ತ್ರವಿಸಗುಣದೋಷಲೇಖ ನ । ಕತರ್ವಿಂಗೆತ್ತಣಿದುಸಕಲನಿ । ಯೋಕ್ತ್ರನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನೆರಕ್ಷಿಸುಗಖಿಳಸಜ್ಜನರ ॥ ... ॥೪೫॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೆ ದಶಮಸ್ಕಂದ ೯೦ಕ್ಕಂ ಸಂಧಿ ೧೦೪೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೨೯೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಸರ್ವಂ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣ ಮಸ್ತು,

ದಶಮಸ್ಕಂಧ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು.

ಮಂಗಳ ಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಏಕಾದಶಸ್ಕಂಧ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ಯಾದವ ವಂಶಕ್ಕೆ ಋಷಿಶಾಪ ಬಂದದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ಮೇದಿನಿಯಭಾರವನಿಳುಹಿದ್ದಲು | ವೇದವಂದಿತಕೃಷ್ಣಬಳಿಕಾ | ಯಾದವರಿಗೆಮುನೀಶ್ವರನಶಾಪವನುಮಾಡಿಸಿದ || ... ...

ಪದನು || ಶ್ರೀಲಕುಮಿವಕ್ಷಭನಿಕೇತವಂಬುಜ | ಕೇಲಿವಂದಿತಚರಣಭಕ್ತಜ | ನಾಳಿಹೃದಯನಿವಾಸಮುನಿಜನವಂದ್ಯಶುಭಚರಿತ || ಕಾಲಕರ್ಮವಿದೂರನಿಗಮಾ | ಜಾಲಲಾಲಿತಮಹಿಮವೇಣುವಿ | ಲೋಲನೆನಿಸುವಗೋಪಿನಾಥನುಸಲಹುಗೆಮ್ಮನು || ೧ || ಶಿವನೆಶಂಕರಭರ್ಗಭಯಹರ | ಭವನೆಭಾವಾತೀತಮಹಿಮನೆ | ಭುವನದೊಡೆಯನೆಶರಣಜನದಭಿಮಾನವರ್ಧನನೆ || ರವಿಶಶಾಂಕಹುತಾಶನೇತ್ರನೆ | ನವರಸಂಗಳನಿತ್ತುಕಥೆಯನು | ಅವತುವಾಮಭಯಂಕರೇಂದ್ರನೆಸಾಂದ್ರಸೌಭಗನೆ || ೨ || ವನರುಹಾಸನನಿಶ್ವಜಗತೀ | ಜನಕಸನಕಾದ್ಯಖಿಳಮುನಿಜನ | ವಿನುತವಿಬುಧವರೇಣ್ಯವಾಣೀಪಧಮುಖಾಂಭೋಜ || ದಿನಪಸಜಾತುರ್ಯಚತುರಾ | ನನರಚೊಗುಣಲೋಕವಿಭುಭೂ | ವಿನುತವಿಮಳವಿರಿಂಚಿಮಾಳ್ಕೆಮಗಖಿಳಸಂಪದವ || ೩ || ಬಾಲಹಿಮಕರಖಂಡಮಂಡಿತ | ಫಾಲಲೋಚನರತ್ನಮಕುಟವಿ | ಶಾಲನಾಗಜವದನವರದಾಭಯಕರಾಂಬುಜದ || ಶೈಲಜಾವರಪುತ್ರಸಕಲಸು | ರಾಳಿವಂದಿತಚರಣಕಮಲನೆ | ಪಾಲಿಸೆಂನಯಮತಿಗೆಮಂಗಳವಿತ್ತುಗಣನಾಥ || ೪ || ವಾಣಿಬ್ರಹ್ಮನರಾಣಿಶರಣ | ಶ್ರೇಣಿಸಿಂಬಿನವೇಣಿಕತಿ | ಸುಪ್ಪಾಣಿಪುಸ್ತಕಪಾಣಿಭುವನಶ್ರೇಣಿಸುಶ್ರೇಣಿ || ಕಾಣಿಕೆರುಣದಿಕೊಡುವರೊಳುಕಡೆ | ಯಾಣಿತೆಂನನುನೆನವಭಕ್ತ | ತ್ರಾಣಿಸುಬ್ರಹ್ಮಾಣಿಕಾಮಿತದಾನಿವರವೀಯ್ಯೆ || ೫ || ಎಲೆಪರೀಕ್ಷಿತಕೇಳುಕೃಷ್ಣನ | ಲಲಿತಲಾಲಿತಚರಿತನನುನಾ | ತಿಳುಹಿದೆನುಭವವಿಪಿನಮೂಲಚ್ಛೇದಕಾರಣವ || ಇಳೆಯಭಾರವನಿಳುಹಲೋಸುಗ | ಸುಳ್ಳಿದನಲ್ಲದಿರಲ್ಕೆಕೃಷ್ಣನೆ | ಸುಖವ್ರಬ್ರಹ್ಮದ್ವಾರಿಗಗೋಚರನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೬ || ಎಲೆಕಿರೀಟಿಯಮೊಂಮಕೇಳೀ | ಮಿಳ್ಳೆಯದಾನವರೆಲ್ಲರನುಹರಿ | ಹಲಧರನುಯಾದವಭಟರುಸಹಿತೋರಪಿನಿಮ್ಮವರ || ಕಲಿಕೀತಗಣಿತಬಲಭುಜರನಾ | ನಳಿನಮಿತ್ರನಸುತನನಗರಿಗೆ | ಸಲಿಸಿಭೂಮಿಯತಿಂಣಗೆಡಿಸಿದನಸುರಮರ್ದನನು || ೭ || ಕೌರವನಪಶ್ಯಾತದಲಿದ್ರುಪದಕು | ಮಾರಿಯಂಬರಹರಣಲಾಕ್ಷಾ | ಗಾರದಾಹನವೆಂಬುಪಟಳವರಾಭವನುಕಂತು || ವೀರಕುಂತೀಸುತರುಕೋಪಾಂ | ಗಾರದೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಲವರನು | ಧಾರುಣಿಗೆಹೊರಿಸಿದನುಮುರಹರನಧಿಕಲೀಲೆಯಲಿ || ೮ || ಯಿಂತುಪಾಂಡವರೇನಿಮಿತ್ತವ | ನಂತಕಾಂತಕನಮಾಡಿಕೊಂಡನು | ನಂತರಕ್ಷೋಹಿಣಿಯನಾಯಕರನುವಿನೋದದಲಿ || ಅಂತಗಾಣಿಸಿಧರೆಯಪಟ್ಟವ | ನಂತಕನತನಯರಲಿಮಾಡಿನು | ಹಂತಕನುಮೆರೆದನುಭವಕತೆನಾಶ್ವಲ್ಯಗುಣದಿಂದ || ೯ || ಬಹತನದಿಶ್ರೀಯುದರೆದಲಿಯಾ | ರಥಿಕಮುಮುವನವಮಾಲೆಯಲಿಯಾತಿ | ಖಡುಗಪಕಚತುರಂಗಪಲಿಸುತ್ತರಕೆರುದ್ರನಲಿ || ನುಡಿಗೆಭತಗಾಸಂಧಿಯಲಿತಂ | ನೊಡಲತಾಪವುಹರಿವಿರಹದಲ್ಲೀ | ಕಡುವಿಹಾರದಜಯಸಿರಿಯಲಾಯದುನೃಪಾಲಕರು || ೧೦ || ದಾನಿಗಳುಮದಕರಿಯವೊಲುಸ | ತ್ಸ್ವಾನಿಗಳುತಾರ್ಕಿಕರವೊಲುಜಿತ | ಭಾನುಗಳುತೇಜದಲಿಪರಿಗಳವೋಲುಶಕ್ತಿಯಲಿ || ಮಾನದವೋಲ್ವಿಷ್ಣಿಗಳಭಿ | ಮಾನವಿಧಿಮಿವರರ್ಜುನನವೊಲು | ಸೇನೆಯೊಳುದ್ರೌಪದಿಯವೊಲುಯಾದವನೃಪಾಲಕರು || ೧೧ || ಹರಸಖಗೆಕರವೀವಶಿರಿಯಾ | ಸುರಪನಂದನಮಾನ್ಯೆಯಮನನು | ಕರೆಯನಿಪಕಟ್ಟಳೆಯಗಿರಿಯತಿಯೆಂಬಭುಜಸತ್ವ || ಪಿರಿಹರಿಯಿಸಮರದಲಿತೊಲಗದ | ಪರಮಧೈರ್ಯವಿಬೆಂಬಬಿರಿದಿನ | ಉರರೆಮೆರದರುಯದುನೃಪಾಲರುದ್ವಾರಕಿಯೊಳಂದು || ೧೨ || ಹರಿಗಮಲಸರಸಂಜರಿಪ್ರನ್ನಪ | ಖರತಿಮಿರವನಾತರ್ಕಂತಶಶಿಸ್ಪ್ರದ | ಪರಿವಿಡಿಗಳಪ್ರಚಾತಸದ್ಗುಣಗಣಮಣಿಕರಂಡ || ಶಂಭವಿಚಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪೂಜಿತ | ವರವಿಬುಧಜನಷಂಡರೆಂಬೀ | ಬಿರಿದುಮೆರೆದುದುರೌಹಿಣೇಯಾದಿಗಳಮುಂಬಲಿ || ೧೩ || ಕೇಶರಿಯಬುದ್ಧಿವದಯಾದವ | ಭೇಪವರನುಕಂಡಪುತ್ರತನುನರೆ | ರೂಪಧರಿಸಿದಕೃಷ್ಣನನುಮನದೊಳಗೆಚಿಂತಿಸುತ || ಕೋಳ್ಪಡೆಸುವರಿಮಾಕೊಳುವ್ರುಗು | ಕಾಪಥವ್ರತನಗಿದನಳಿವಡನು | ರೂಪವಹಬಗೆಯಾವ್ರದೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ || ೧೪ || ವೀರರೆಮಕೊಲಚಿಹ್ನತಿಂನಿ | ಸಾಲಕೊಲುವವರಿದಕುಬೊಮನ | ಸಾರವಾಪ್ರಮೋಯಮನುತಚಿಂತಿಸುತೆಂದಸೀಮಾತ | ಭಾರತಪಕ್ಷಾಭಾರಶೇಷವು | ತೀರಿತೆನೆಲಿದುಮತ್ತೆಹೆಚ್ಚಿತು | ತೀರದಿಂನೂಭಾರವೆಂದನುನಗುತಮನದೊಳಗೆ || ೧೫ ||

ಉಳುಹುವುದುನಾತವೆಲ್ಲಭೂಮಿಗೆ | ಬಲಪೊರೆಯುಯಾದವರಬಲವಿದ | ನಳಿನನರುಪೆರರಿಲ್ಲಪೇಳಾದಿಗಳಿಗಳವಲ್ಲ || ನಳಿ
ನನಾಭನರಕ್ಷೆಯುಂಬುದು | ನಳಿನನಭವನಗಂಡವನುತುಂಬಿದು | ದೊಳಗೆಕಲಹವರಳಿಸುವುದೆಮತನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೬ || ನೇಣಾ
ಸಂಘಟ್ಟದಲಿಘಟಿಸಿದ | ಕ್ಷೋಣವಲ್ಲದವಸ್ತುವನಹನು | ಕಾಣಸಂತಿರೆರಚಿಸಿತಾನತಗುವವ್ರೊಲಿವದಿರನು || ಪ್ರಾಣರಹಿತವಸಾ
ದಿಕರುಪೆಯಲಿ | ಕ್ಷೋಣನಹನಾಕಲಿಧನಂಜಯ | ಕಾಣೆನಂನ್ಯವಿಧಾನವನುಯಾದವರಸಂಹತಿಗೆ || ೧೭ || ಇಂದಿನಲಿಮನುಜ
ರನಯನಗಳು | ಭೇದವೆನಲೀಮೂರ್ತಿಯಲೇ | ನಿಂದವನ್ಯವನುಳಿದುಚಿತ್ರಗಳೆಂನವಾಕ್ಯಗಳ || ಅಂದವನುನೆನದಡಗಿದವ್ರಾಜೆ
ಲು | ವಂದ್ಯವಕಪದರುಚ್ಚೆಗಳಕಂ | ಸೊಂದವನ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿನರರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೮ || ಇಂನುಪುಟ್ಟುವರೆಲ್ಲಯುಂಸಯು |
ಮಾನ್ಯವಹಕೀರ್ತಿಯುಭುವನದಿ | ಪೂರ್ನನೆನೆತುಂಬಿದುದುಕೇಳಯೆಮುಕ್ತಿವಡವರಲ || ಇಂನುಸಾಕೀಮನುಜಲೀಲೆಗೆ | ಳೆಂನ
ನಿಜದಲಿನಿಲುವೆನೆಂದಾ | ಪಂನಗಾರಿಯುಪೆಗಲನೇರಲುನೆನೆದಮನದೊಳಗೆ || ೧೯ || ನಿಜಮತವನಿಶ್ಚೈಸಿಕೃಷ್ಣನ | ದ್ವಿಜರಶಾಪ
ವ್ಯಾಜದಲಿಭೂ | ಭುಜರಯಾದವಕುಲಜರನುಸಂಹರಿಸಿಲೀಲೆಯಲಿ || ಸುಜನವಂದಿತಚರಣತಂನಯ | ನಿಜವನೈದಿದನೆಂದುವ್ಯಾ
ಸಾ | ತ್ಮಜನುಪೇಳಲುಕೇಳಭೂಪತಿತಿಲಕನಿಂತೆಂದ || ೨೦ || ಬಾದರಾಯಣಿಪೇಳುಹೇಳೀ | ಯಾದವರಿಗಾವಿಪ್ರಶಾಪದ | ಬಾ
ಧೆಯನುಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯರಿಗೆದಾನಿಗಳಿಗನವರತ || ವೇದಪೇಳದವ್ರೋಲುನೃಧರ | ಪಾದಸೇವಕರಾಮುಕುಂದನ | ಹೋದಧಿಯ
ಲೋಲಾಡುವವನುಲಾಕಯದಪರಿಗಳಿಗೆ || ೨೧ || ಎಂತುಬಂದುದೊಶಾಂತದ್ವಿಜರಿಗೆ | ಕಂತುವನುಜನತೋಷಿಘಟಿಸದು | ಸಂತ
ತಿಗೆಕ್ರೋಧಾತಿಯುಂಬುದುನಿಂಮವಚನವಲೇ || ಭ್ರಾಂತಿಯನುಬಿಡಿಸೆಂದಧಿಪಕಿದು | ಶಾಂತಸಾಕ್ಷಿಯಲೀಲೆನಾನಿಂ | ನಂತು
ಭಾಗ್ಯವಮಾಡಿದಸೊನಿಂಮಡಿಯನುಗ್ರಹಕೆ || ೨೨ || ವಿಷ್ಣುರಾತನೆಕೇಳುಸಾಕ್ಷ್ಯಾ | ತ್ಕೃಷ್ಣನೆಂಬಭಿದಾನದಿಂದಚ | ರಿಷ್ಣುತದಿ
ತರಿಗಳನುವ್ಯಾಪಿಸಿದಾಪರಮತಾನೆ || ವೃಷ್ಟಿಕುಲದಲಿಪುಟ್ಟಮನ್ಮಥ | ಜಿಷ್ಣುನೆಂಬತಿಚಲುವಿನಲ್ಲಿಸ | ಹಿಷ್ಣುವಿಸ್ಮಯದಿಂದಬೆಳ
ಗಿದನಖಿಳದಿಕ್ತಟವ || ೨೩ || ಯಜ್ಞವನುಮಾಡಿದನುಸಾಕ್ಷಾ | ದ್ಯಜ್ಞಪುರುಷನುಬ್ರಹ್ಮವಿಷಯದ | ಲಜ್ಞರೆನಿಸಿದಮತಿಗೆಶೀಕ್ಷೆ
ಕನೆಂಬಲೀಲೆಯಲಿ || ತಜ್ಞರಹರುಷಿಗಳನುಪೂಜಿಸಿ | ಯಜ್ಞಸಂತ್ಯದಿನದಿಕಳುಹಿಯ | ವಜ್ಞೆಯನುಮಾಡಿಸಿದಬಾಲರಮನವ
ಬೋಧಿಸಿದ || ೨೪ || ಕೌಶಿಕೋಶಿಕಕಣ್ವನಾರದ | ಕಾಶ್ಯಪನುದೂರ್ವಾಸನಂಗಿರ | ಕೇಶವಾರ್ಚಿತಭೃಗುವಶಿಷ್ಠರುವಾಮದೇವಾ
ತ್ರಿ || ಈಶಸಂನಿಭಮುನಿನಿಕರವ | ಭ್ಯಾಸದಲಿತತ್ಪರವನಂತತಿ | ಕಾಶಮಂಡಿತವಪ್ಪಪಿಂಡಾಕರವನೈದಿದರು || ೨೫ || ಕೇಳಿ
ರೈಮುನಿನಿಕರಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಾದ್ವಾರಕೆಯೊಳನುಪಮ | ಲೀಲೆಯಿಂಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯವೈಭವದಿಂದಲಿರುತಿರಲು || ಮೇಲುಗೈ
ಪ್ರದ್ಯುಂನನೊದಲಾ | ದೇಳಿಗೆಯಸುಕುಮಾರಕರುಸಂ | ಮೇಳದಲಿಮಾಡಿದವಿಚಿತ್ರವನೊರವೆನಿನಗೆಂದ || ೨೬ || ಒಂದುದಿನದ
ಲಿವನವಿಹಾರ | ಕ್ಕೆಂದನಿಬರೊಂದಾಗಿಪೊರವ | ಟ್ಟಂದವಿಂಗೆಪಿಂಡಾರಕಾಖ್ಯದನದಿಯತಡಿಗಾಗಿ || ಬಂದುವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುಖ್ಯ
ಮು | ನೀಂದ್ರನನುಕಂಡಡಿಗೆರಗಿತಾ | ವಂದುಮಾಡಿದಕುಹಕವನುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ೨೭ || ಯಾದವರಬಾಲಕರುಪಲಬ
ರು | ಮಾದಿಯಲಿತಂಮೊಳಗೆಬೋಧನು | ಹೋದಧಿಗಳನುಕೆಣಕಲೊಡರ್ಚಿದರೀಶ್ವರೇಚ್ಛೆಯಲಿ || ಆದುರಾತ್ಮರುಜಾಂಬವೀ
ಸುತ | ನಾದಸಾಂಬನನತಿವಿಲಾಸವ | ನೋದದಲಿಸತಿರೂಪಿಯನುಮಾಡಿದರುನಸುನಗುತ || ೨೮ || ನಾಟಕದಕುಚಕರ್ನಪತ್ರ
ದ | ನೋಟಕರಮೋಹನದತುರುಬಿನ | ಕೋಟವಿಲ್ಲದಪುರ್ಬುಗಳನಿಡಿಗಂಗಳಂಜನದ || ಕೂಟಕಲಸುವತೋರಹೊಟ್ಟೆಯ |
ವಿಾಟೆನಿಸಿದನವರತ್ನಭೂಷಣ | ದಾಟದಬೆಲತಾಂಗಿಮೆರದೆಳುಪಟ್ಟೆವಸನದಲಿ || ೨೯ || ಬಂದುಗರ್ಭವಧರಿಸಿದಂಗನೆ | ಯಂ
ದವಾಹರಿಸುತನಮುನಿಗಳ | ಮುಂದೆನಿಲಿಸಿದರೆರಗಿದರುಕಾಪಟ್ಯಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಎಂದರೆಲೆಮುನಿಗಳಿರಬಲ್ಲಿರಿ | ಹಿಂದುಮುಂದಿ
ನಕಾಲಗತಿಗಳ | ನೊಂದುಶಕುನವನೆಮಗೆವೇಳೂದೆಂದಕರುಣದಲಿ || ೩೦ || ಈಕೆಗರ್ಭಿಣಿತುಂಬಿತೊಂಭ | ತ್ತೀಕೆಯುದರದಿಗ
ರ್ಭಕೆಂನೀ | ಲೋಕವಿಶ್ರುತಸುತನಪತವಳೊಪುತ್ರಿಯೆನಿಸುವಳೊ || ಏಕನಿಶ್ಚಯದಿಂದಪೇಳೊ | ದೀಕೆಲಜ್ಜಿಸುತಿಹಳುನುಡಿ
ಯಂ | ದಾಕಪಟಗಳುಕೇಳದರುಧೂರ್ಜಟಿಯಸಂನಿಭರ || ೩೧ || || ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||
ಅರಿದರಾಮುನಿಗಳುಕಪಟವಂ | ದಾರವಣಿಸಿತತಿಕೋಪವವರಿಗೆ | ದುರುಳರಿರನಿಂಮಯಕುಲಕೆನಾಶಕವೆನಿಪ್ಪೊಂದು || ಪರಿಘ
ದಂದದೊನಕೆಪುಟ್ಟ | ದರಿದೆಮೀಗರ್ಭದಫಲವೆನೆ | ಬಿರುನುಡಿಗೆಬೆಚ್ಚಿದರುಮುಚ್ಚಿದರವರುನಯನಗಳ || ೩೨ || ಏನನೆಂಬೆ
ನುಮುನಿಪಮಿದುಸಂ | ತಾಪನಾಶನದುಕ್ತಿನೊನಕೆಯು | ನೀಸಿತಂಬಿನಿಪಡವಳೆನಲಾನಾಟಕದೊಳಾಗ || ಆನೆವದೊಳಾಸಾಂಬನು
ದರ | ಸ್ಥಾನದಲಿಬೆಳಪೆನಕೆಪುಟ್ಟಿತು | ಹಾನಿಯಾಯುಪೇಪರಮಋಷಿಯರನೋಘದುತ್ತಮರ || ೩೩ || ಬಿಟ್ಟುನೋಡಲುಸಾಂಬ
ನುದರದಿ | ಪುಟ್ಟತೊಂದುವಿಘಾತಿಮುಸಲವು | ಕೆಟ್ಟೆನೆನುತಾಯಾದವಾರ್ಭಕರಧಿಕಭಯದಿಂದ || ನಟ್ಟಿರುಳುತಾವರೆಯವ್ರೊಲು
ತನಿ | ಗೆಟ್ಟವದನದನಯನಜಲಗಳ | ನಿಟ್ಟುಸುರಿನಲಿಬಂದರಾಮುಸಲಾನ್ವಿತರುಪುರಕೆ || ೩೪ || ಬಂದುಮುಸಲವರಾಜಸಭೆ
ಯಲಿ | ತಂದುಬಿಸುಟುತದೀಯಕಥನವ | ನೆಂದರಾಕೇಸನಪಿತಂಗೆದುಗುಡವದನದಲಿ || ಬಂದುದೇಯದುಕುಲಕೆಹಾನಿಯ |

ಡೆಂದುತಂವೊಳುಮರುಗಿಯಾದವ । ವೃಂದಷಯುರಸದೊಳಗೆಮುಳುಗಿತುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಆತಗಳುತಂದೊನಕೆಯ ನುಯದು । ಜಾತವಾಹಕರಕಂಡುಬಹಳದ । ಭೀತಿಯಿಂದೈತಂದದನುಮುಂದಿರಿಸಿಕೈಮುಗಿದು ॥ ಕೌತುಕವನಚ್ಯುತನೆಸೂಚಿ ಸ । ಶೋತ್ರಳೊಳಗೆಹಾಯಿಕಿಸಿಬಹಳೊ । ತ್ಪಾತವನುಕಂಡಿದರಪೂರ್ವಾಪರವಹೇಳೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಎಂದರೆಂದನುಯದುಕುಮಾರ ರು ಸುಂದರತವಿನೆಟೆಂಟೆಯಲಿಮುನಿ । ವೃಂದವಿರೆಪಿಂಡಾಕರಾಖ್ಯದನದಿಯತೀರದಲಿ ॥ ಬಂದುದನುಕಾಣುತ್ತಲವರೆಡೆ । ಗಂ ದುತಾವೊಂದಾಗಿಕುತ್ಸಿತ । ದಿಂದವಮಾಡಿದದುರುಳತನವನುದೇವಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ತರಳತನದಲಿತಾವುಸಾಂಬನ । ಕರದುಕು ತ್ಸಿತದಿಂದಗರ್ಭವ । ಧರಿಸಿದಂಗನೆಯಾಕೃತಿಯನಳವಡೆಲಲಂಕರಿಸಿ ॥ ವರಮುನೀಶ್ವರರಿದಿರಿನಲಿನಿಂ । ದಿರಿಸಿನೀನ್ಸರ್ವಜ್ಞರಿಂ ದೀ । ತರುಣಿಬೆಸಲಹಳೇನನೆಂದವರುಗಳುಕೇಳಿದರು ॥ ೩೮ ॥ ಅದನುಕೇಳುತಮುನಿವರೇಣ್ಯರು । ಹೃದಯದೊಳುಸಂಧ್ಯಾನಿ ಸುತಲಿ ॥ ಎದುಕುಮಾರಕರೆಸಗಿದುದುದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯೆಂದರಿದು ॥ ಕುದಿದುಕೋಪದಿನಿಂಮಯದುಗಳ ॥ ಸದದುಕೊಲುವೊಂದುಕ್ಕಿನೊ ನಕೆಯು । ಮುದದಿಪತವಳುಪ್ರೋಗಿಯನೆತಿರುಗಿದರುಭೀತಿಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಬಿಟ್ಟನೋಡಿದರುಡಿಸಿದುಡಿಗೆಯ ॥ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿಪ್ರೊ ದ್ವಿದರ್ಪಮುಸಲವ । ನಿಟ್ಟಿಸಿಯೆತಾವಂದುಶಂಕಿಸಿತಂನೆಡೆಗೆತರಲು ॥ ಕೆಟ್ಟೆವಿಂನೇನೆನುತತಾನ್ಶಂ । ಗೆಟ್ಟಬೆಮೆಗರ್ಗಳುಸಹಿತಬಂ ದುದ । ಮುಟ್ಟಿಸಿದೆನಿವಗೆನಲುಹರಿಕೇಳುತ್ತಬೆರಗಾದ ॥ ೪೦ ॥ ಕಾಲರೂಪನೆನಿಪ್ಪತಗ್ವನ । ಪಾಲಿತಾನಿಂತೀರಹಸ್ಯದ । ಕೀಲ ನರಿತಿದರ್ದ್ವಿಧಾತ್ರನಪೂರ್ವಶಾಪವನು ॥ ಪಾಲಿಸಲುತಪ್ಪಿಸಿದೊಡಂಬ । ಟ್ಟೇಳಿದೊಳ್ಳೆಂತೆಂದನೆಲೆಭೂ । ಪಾಲರೋಗಿಯುವೈದ್ಯ ಮತವೊಂದಾದವೋಲಾಯ್ತು ॥ ೪೧ ॥ ಜನಪಕೇಳಿದಕೊಂಡುಪೋಗೀ । ವಿನಿಬರಾಹಾಸರೆಯಲಬುಧಿಯ ॥ ವನದಲಂಜದೆಕ್ಕೈದು ಸೆನೆಯುದಶೇಷಮಾತ್ರವನು ॥ ವನಧಿಯೊಳಗೀಡಾಡಿಬಹುದೆಂ । ದೆನಲದನಕೈಕೊಂಡುಯಾದವ । ಜನಸಹಿತಲೈತಂದನಂಬು ಧಿಗುಗ್ರಸೇನನೃಪ ॥ ೪೨ ॥ ವನಕೆಯನುಕ್ಕೈತ್ತೈದುಕಡಿದ । ರನಿಬರಾರಾಯನವುತದಿನದ । ವನಧಿಜಾನಿರ್ಕೃತ್ರವತೆರೆಯಿಂ ತೀರಸೈದಿಸಲು ॥ ಜನಿಸಿತದುತೃಣಭೇದರೂಪದ । ಲನಿತುಬನವಾಕುಳಕಸುಮಿತ । ದೊನಕೆಯಂಶವತ್ಮೈಯಲಾರದೆಬಿಸುಟರಬು ಧಿಯಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಮಿಡಿದಕಬ್ಬುನಮಾತ್ರವನುಕೈಯೊಡನೆನುಂಗಿದುದೊಂದುಮೀನದ । ಪಿಡಿದನೊಬ್ಬಜರಾಖ್ಯಧೀವರನವನಿ ಪತಿಕೇಳು ॥ ಕಡುಹುಕಾರರುತ್ಮೈದನುಸಲವ । ದೊಡನೊಡನೆನೊರೆಮಸಗಿಕಡಲಿನ । ತಡಿಯಲದುಗೇಕಾಗಿಬೇಳಾದುದುವಿ ಚಿತ್ರದಲಿ ॥ ೪೪ ॥ ಇಂಗಡಲಿನಿಂತಂದುವನೆಗದ । ನುಂಗುವೆನೆನುತ್ತಂಬಿಗನುಮ । ಛ್ಯಾಂಗವನುಶೀಳಿದನುಕಂಡನುಲೋಹವ ನುಬಳ್ಳಿಕ ॥ ಕೆಂಗರಿಯಕೋಲಿಂಗೆಬೇಗದಿ । ಸಂಗಿಸಿದವೊನೆಯಾಗಿಮುರಹರ । ನಂಗದಗಹಿಗೆನೇಮನಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಯರಮನೆ । ಯುತ್ತಹರಿಯಿರಲುದ್ಧವನುಬಂ । ದುತ್ತಮದಭಕ್ತಿಯಲಿನಮಿಸಿಮುನೀಶಶಾಪವನು ॥ ಭಕ್ತವ ತ್ಸಲಗರುಪಲಾಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುನಸುನಗುತನುಡಿದನು । ಸತ್ಯವಿಪ್ರರಮಾತಿದಕೆಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಭಾಗವತ ವರನಿನಗೆದ್ವಿಜಶಾ । ಪಾಗಮನತಾನಿಲ್ಲಯೆದುಕುಲ । ಸಾಗರಕೆಕುಂಭಜನೆಧಿಟನೀಪ್ರೊರಗಿದರಬಳೆಗೆ ॥ ರಾಗವನುಬಿತುಬಂ ಧುಜನದಲಿ । ಭೋಗವಂತನೆಯೆಂದುಕರುಣಾ । ಸಾಗರನುತಾನೊಚ್ಚತದಭಕ್ತನನುಪಾಲಿಸಿದ ॥ ೪೭ ॥ ತಪ್ಪಿಸಿದನುದ್ಧವಗೆಶಾಪ ವ । ತಪ್ಪಿಸಿದನಿಲ್ಲಾಳಿದಯಾದವ । ದರ್ಪಕರಿಗಸುರಾರಿಲೀಲಾಮಾತ್ರದಲಿತಂನ ॥ ವಿಪ್ರವಾಕ್ಯನಪೊರೆಯಲೀವರಿ । ತಪ್ಪದೆಸ ದಾನಂದನನುಕಂ । ದರ್ಪಿತನಿತ್ಯಾಕ್ಷಗೋಪೀನಾಥನೆಲಹುವನು ॥ ... ... ॥ ೪೮ ॥

ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಾಗವತಧರ್ಮ—ನಾರದರು ವಸುದೇವಂಗೆಪೇಳಿದ್ದು.

ನವಯೋಗಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭಾಗವತಧರ್ಮವನುಭಕ್ತಿವಿ । ರಾಗವನುಕೇಳಿದನುನಿವವರ । ಯೋಗಿಗಳುತಾಲೋಕಪಿ
ರಹಿಗಳೆಂಬವಾಕ್ಯದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಎಲೆಪರೀಕ್ಷಿದ್ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲಲನೆಯರಸನುಕರುಣದಲಿತಂ ॥ ನಿಳೆಯದೊಳಗಿರೆಸುರಮುನೀಂದ್ರನುದಕ್ಷಶಾಪ ವನು ॥ ಗೆಲಿದುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಪದಾಬ್ಜವ । ನೊಲಿದುಪೂಜಿಸುವರ್ಥಿಯಿಂದಾ ॥ ಜಲಜಸಂಭವಸುತನುಲೋಕಾಗಮನಪರನಾಗಿ ॥

ನಾರದರಿಗೆತ್ಯದ್ಧ್ಯವನಿರೆದೆ । ತೀರ್ಥಪಾದನಿತುವೀವನೆ । ಚಾರುಚರಣವಬಂದಕೊಂಡೆನುನಮಿಸಿನಡಿಸಿದನು ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀರಮ
ಣನಮಾನಿಮಾನಸ್ವರ । ಚಾನಪಿಂದಮಂನಪಿಸಿಬಳಿಕಾ । ವಾರಿಜಾಸನಭವನಸೇಪಿಸುತರ್ಥನಚ್ಯುತನ ॥ ೨ ॥ ಆರುಭವಿಕರುಣಿ
ಯನೀಭವ । ಘೋರಗಾಂತಾರದಲಿಕಾಲನು । ಹೋರೆಗನಭಯನಕದರಪುರಾಧೀಶವಂದಿತನ ॥ ಆರದಿದ್ದವರಾರುಮನಿಬ
ಕೆ । ರೀರವಿದಿದದ್ದಲ್ಲಿಯಿವಾರಾರಿ । ನಾರದನುಭಜಿಸುವನುಸಾಕೆಂದೆಂನದನವರತ ॥ ೩ ॥ ವೀಣೆವಿಡಿದುಹರಿಯುಪಾದಾಂಬು
ಜನಮುನಿಪನುದೇವನರೆಮನೆ । ಗುಣಲೀಲೆಸುಗಬಂದಸೊಂದಿನಸಿಜವಿನೋದದಲಿ । ಪಾಣಬಂದೊಡಲಂತೆವುಳ್ಳಯನು । ಕಾ
ಣುತಿಸುಜಾತಕನವ್ರೊಲ್ಸರ । ಶ್ರೀಣಿವಂದಿತಚರಣನಸುಕೊಂಡೆದ್ದನಾಕಾರಿ ॥ ೪ ॥ ವಂದನೆಯನಮಾಡಿದನುಮುನಿಪನೆ । ಕಂದುಪಿಂ
ಗಾಕ್ಷನವನಿತ್ತು । ನಂದದಲಿಷೋಡಶವಿಧಾನದಪೂಜೆಗಳನಮಾಡಿ ॥ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನುಶಿಶುಗಳ್ಳಂ । ತೊಂದಿಸುಖಿಸುವರಾಪರಿಯು
ಳಾ । ನಂದವತಪ್ಪನುಲೋಕನಿಂನಮುಸುಳ್ವಿನಿಂದೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಅಂದಮಿಗಲಾಮುನಿಪನಾನಕ । ದುಂದುಭಿಯನಿಳಯನನುಪ್ರೀ
ತೋತ್ಪಲ । ವಿಂದಸಿತಸ್ವರಾದಿಪೂಜೆಯನೆಸಲಿದುತ್ಕೈಕೊಂಡು ॥ ಅಂದುಸಂತುಷ್ಟತೆಯೊಳಿಪ್ಪಡಿ । ನಂದನನಸಂಮುಖದೊಳಿರೆವಾ
ದ । ದಿಂದವೆರ್ಹಂಪುಳಯೋಗುಣ್ಮಾವಸುದೇವನಿಂತೆಂದ ॥ ೬ ॥ ದೇವರೇಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಹಡೆಯಿ । ದಾವಗಾವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಂತೆ । ಭರ್ಗ
ನವೆನಿಸುವಸುಖಕೆತಾನೇನೇನುವಾಗಿಹುದು ॥ ಭೂವಿನುತರಹನೀಮುವಂದಿಗ । ಪಾವನದಸಂತರುಗಳೊಲುಮೆಯು, ಜೀವರಿಗೆ
ದುಃಖದೋಷಶಮನಶ್ಯಾಂತಸುಖವೆಂದ ॥ ೭ ॥ ದೇವಮುನಿನೀಬಂದುನಂಮ । ಕೃಪಾವಲೋಕನದಿಂದನೋಡಲ್ ಲ್ಕಾವುನೆರೆನಿ
ಷ್ಪಾಪರಾದೆವಿದೊಂದುಸಂಶಯವು ॥ ತೀವಿಕೊಂಡಿದೆಮನವನಂತದ । ನೀವೆತಿಳುಪಲುಬೇಕುಕರ್ಮದ । ಹಾವರವಕರ್ಮದಲಿ
ಕಳವಹುವೆಯುವೇನೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಎನಲುನಸುನಗುತಾಗನಾರದ । ವಿನಯದಿಂವಸುದೇವಗೆಂದನು । ನಿನಗೆನಾಸರುಪ್ಪವೆನು
ಕೇಳ್ಳೈಸಕಲಸುಕೃತಿಗಳ ॥ ದಿನದಿನದಲಾಚರಿಸಿನಿಂನಯ । ತನಯಗರ್ಭಸುತಿರಲುಕರ್ಮದ । ಘನತೆಕರ್ಮದಲಳವ್ರದೀಪರಿಯೆಂ
ದನಾಮುನಿಪ ॥ ೯ ॥ ಬಳಿಕಕರ್ಮದಬೇರಹರಿದರೆ । ಪೊಳಕೆನೀಸಂಸಾರಚಿತ್ರಕೆ । ತಿಳಿಯೆನಿಂನಯತನುಜಹರಿಯಾರೆಂಬೆಯಾ
ಕೇಳು । ಇಳೆಗೆಸೂನಿಸನಲ್ಲಭೆನನಿ । ನ್ರ್ಮಲಪರಾಪರವಸ್ತುವಾತನ । ಸುಳಿವನೀನೆಂದರಿದುಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಇಾ
ತುವಸುದೇವನನುಸರೆನೇ । ದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿಬೋಧಿಸಿ । ಸಂತಮುನಿಮತ್ತೊಂದನೀಭಾಗವತಧರ್ಮದಲಿ ॥ ಸಂತತಪ್ರವ
ರ್ತಿಸುತಿರಲುಮೈ । ತ್ಯಾಂತಕನಪದವಹುದುನಿನಗೆನೆ । ಕಂತುಪಿತನ್ಯೆಯನನುನುತಿಸುತಮುನಿಪನಿಂತೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ದೈವಪೀ
ಭೀತಿಗಳುಪೊಟಿಸೆ । ತಾಪ್ರಾಪ್ತಿಯನೀವವಂದಿತ । ಭಾವತನಗುಣವಾಗಿಯೆಳನಂದದಲಿತಂಮಾವನು ॥ ಸೇವಿಸುವರಿಗೆದುಃಖ
ವನುನಾ । ನಾವಿಧದಿರಚಿಸುವನದರವರಿ । ನೀವೆಕಾರುಣ್ಯೈಕಪರರೀಕೃಷ್ಣಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ ॥
ಅದರಿನಿಂನಿಂನುಡಿಯಶ್ರೀಪದ । ಪದುಮವನುಕಂಡಾಕ್ಷಣವೆಬಂ । ದೊದಗಿಸಿದತಾಪಗಳುಕೆಟ್ಟವುನಿಂಮಕರುಣದಲಿ ॥ ಮು
ದದಿಕೇಳುವೆಭಾಗವತಕಥ । ದ್ಮದಸ್ವರೂಪವನರಿದವನುಹರಿ । ಪದವನೈದುವನೆಂದುಪೇಳ್ದಿರೀಗನೀವೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಹಿಂಗದೊಂ
ದೇವಿವಸುದೇವ । ಕ್ಷಂಗವಾಗಲ್ಕಗಜನ್ಮಕೆ । ತಂಗಳಧನವಸ್ತುವಿಪಿಸರನುಸುಖಾನುಭವದೊಳವು ॥ ಸಂಗತವೆಯುದುಭವಿ
ಸುವ್ರದುಭವ । ಭಂಗವಾಭಾಗವತಧರ್ಮದ । ಯಂಗಳನುಕೃಪೆಯಿಂದನೀವೆನಗೊರೆಯಬೇಕೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಬಿಂದೆನುತಕಾಲಪ್ಪೆ
ಯದಿನೊ । ವಿಂದನನುಪೂಜಿಸಿದೆಗತನಾ । ನಂದುಕೃಷ್ಣನುಪುಟ್ಟದಾಗಳೆಪೇಳ್ದನಿನಗೆನಲು ॥ ಮುಂದನಾಜೆನುದೇವಮಾಯೆಯು ।
ಬಿಡಿಮುಳಿಸಲುಕಿಡೆನಲಾನಿ । ವಿಂದಭವದುಃಖವೆನಗೆಲುವೆನಾತಂಬೆರಗಿದನುಪದಕೆ ॥ ೧೫ ॥ ಜನಪಕೇಳೀಪರಿಯಲೆರಗಿದ ।
ಜನಕನನುಮುರಹರನಾರದ । ಮುನಿನಗುತತಲೆಯೆತ್ತಿನುಡಿದನುವಿನಯದಲಿಬಳಿಕ ॥ ನೆನೆದುಲಕ್ಷ್ಮೀಧವನಗುಣಗಳ । ಮನ
ದಲಾನಂದವನುತಾಳ್ದು । ಜನನುನೋಹರನಿಂನಬುದ್ಧಿವಿಶುದ್ಧವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಕೇಳದದೆವರಿಸಿದದಿವ್ಯನಿಸಿ । ಲಾಲಿಸಿ
ಲುಭಾಗವತಧರ್ಮವ । ಪೇಳ್ದರೀತೀಲೋಕವಲ್ಲವಕೆಂದವರುಗಳನು ॥ ಪಾಲಿಸೊದಿದಸೊಲಿದುಭಕ್ತಿಯ । ಲಾಲಿಸುವೆನಂ
ದನಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಚರಣವನದುಪುಟ್ಟಿಸಿಪೊರವನೀನೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನವೆನದವನುಸಂ । ಭಾವನೀಯನುಜಗ
ಕೆಮಾತ್ರಂ । ನಾವನೆಬ್ಬಜಪ್ರಾಗಳುವನಕುಲಕೋಟಿವಾವನವು ॥ ದೇವನಾರಾಯಣನುತಂನಯ । ಭಾವಗೋಚರವಾದನೆಂ
ದಾ । ದೇವರಾಪ್ಪಲಿದಾಡಿದನುಮುಕಪರನಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಪರಮಭಕ್ತಿಯುಭವನೆಯಿಂದಾ । ದರಿಸಿಜಗದೀಶ್ವರನೆನಿಸಿತಿ
ದ । ಹರಿಸವಭರಿಪವೆಯುವಮಾಡಿಸಕಥವದಲಿನಿನಗೆ । ಪರಿಸಿಜಾಂಬಕನೊಲಿದುತಾನವ । ತರಿಸಿದನುಮಗನಾಗಿನಿನಗಿಂ । ನದರ
ದಾವ್ರದಶರದಾತಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೯ ॥ ಇಲ್ಲಿನವಯೋಗಿಗಳುವೃತ್ತಿಲ । ನಲ್ಲಿವಾಡಿದನುಗ್ರಹವನಾ । ಸೊಲ್ಲಿಸುವೆವು
ನಾಸುತಪ್ರಿಯಮವ್ರತನಾಕಗಾಖ್ನೀಂದ್ರ ॥ ಫುಲ್ಲನಾಭನಬಸಕಕೇಳು । ಬಲ್ಲಿದನುಪುಟ್ಟಿದನುನಾ । ರೀವಲ್ಲಭನುತಪ್ತವೃಷಭನು
ಜನಿಸಿದನುಬಳಿಕ ॥ ೨೦ ॥ ಅವತರಿಸಿಬ್ರಹ್ಮಹದಪದವನು । ಭವಿಗಳಿಗೆತೋರಿದನುತತ್ತ್ವ । ತ್ರಿನನಿಯಲಿಪುಟ್ಟಿದರುನೂರುವ
ದೊಳಪಿರಿಯಾಭರತ ॥ ಭುವನದೇರಾಜ್ಯಪಾಲನನು । ಸವಿಗುವನುನುವೊಕ್ಕಬಳಿಕಾ । ಭವಪರನಕೊಡಿದನುಜನತ್ತೆ

ಶಿಯನವನೊಲಿಸಿ ॥ ೨೧ ॥ ನವಖಂಡನವದ್ವೀಪೇಶನವರೊಳು । ನವನವರುಭಾಸುರರುವಿಖ್ಯಾತ । ನವಪುರುಷರೇಯೋಗಿಗಳುನಿನ
ಗವರೆನಾಮಗಳ ॥ ವಿವರಿಸುವೆಕವಿಹರಿಗಳೆಂಬುದು । ಭುವನಪಾವನಯಂತರಿಕ್ಷನು । ಶಿವನಸರಿಯಾನಿಸುವಪ್ರಬುದ್ಧನುಕೇಳುವ
ಸುದೇವ ॥ ೨೨ ॥ ಪಂಚಮನುತಾಪಿಪ್ಪಲಾಯನ । ಪಂಚಬಾಣನಗೆಲುವಮುನಿಯಾ । ಕಿಂಚನಾವಿರ್ಹೋತ್ರನೆಂಬವನಧಿಕ
ಗುಣಾಮಾತನು ॥ ಸಂಚಿತಾಖಿಳಭವನದ್ರುಮಿಳನು । ಪಂಚಮನದಾಚಮಸಮುನಿ । ಮಾನಂಚವೈಶ್ಯವಪಡೆದಕರಭಾಜನನೆಮಗ
ನೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಇವರುವಿಶ್ವನನಚ್ಯುತಾತ್ಮಕೆ । ಯುವಿರಳವಿನರಿದಿತ್ತನೆಂಮುನ । ನವಿರಳಾನಂದಾತ್ಮಹರಿಯೆಂದರಿದುಲೀಲೆಯು
ಲಿ । ಸ್ವವಶವಿಸುತೆಲ್ಲಾಕಡೆಯುಸಂ । ಭವನಕಾಣದೆಸುಖಿಸುವರ್ವ್ಯಾಯು । ನವರಸಾಯನಪಾನಮತ್ತರುತಿರುಗಿದರುಜಗವ ।
ಸುರರುಕಿಂನರರುಗಳಕಿಂಪುರು । ಷರುಗರುಡಗಾಂಧರ್ವಯಕ್ಷರು । ನರರನಾಗರಗೋವುಗಳಋಷಿವರರಲೋಕಗಳ ॥ ಇರದೆನೋ
ಡುತ್ತುವಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಿಂ । ದರುವಿರೂಢಿಗೆಬಿನಿಯಾಯುತ್ಸ್ಥದ । ಧರಣಿದೇವರಮಂಗಲಜಿವಸುದೇವಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಬಂದನವ
ಯೋಗಿಗಳನುಅರ್ಚಿಗ । ಳೆಂದವೆಂನೆರವಿಗಳೆಂಬ । ತ್ರೊಂದುಸಮಯದಿಸುಳಿವಪ್ರೇಲುಧಳಧಳಪ್ರಕಾಶಗಳ ॥ ಮಂದಹಾಸಾ
ನನದಕಾಂತಿಯು । ಕುಂದದಕಶನಪಟ್ಟವಿಯಲಾನಕ । ದುಂದುಭಿಯೆಕೇಳ್ವಾದಿಗಂಬರರೆಸೆದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಸಲೆಹರಿಧ್ಯಾನದಲಿಲೋ
ಕಗ । ಳೆಳಹೊರಗೆತಿರುಗುತ್ತಲಿರ್ಪವು । ಲೊಲಿದಯಾಚಿಕೆದಿಂದಬರುತಿರೆಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಜಲುಪಸನಕಾದಿಗಳ್ಗೆಸ್ಪಷಿಯು
ಪ । ಸಲುವನವಯೋಗಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಜ್ವಲಿಸುವಿಪ್ರಭೆಯೆತ್ತಣದುಯೆನುತಿರ್ದರವರಂದು ॥ ೨೭ ॥ ಪಂಕಜಾಕ್ಷನಭಾವದಿಂ
ಪುಳ । ಕಾಂಕಿತಾಂಗದಕಿರುಜಪಿನಭಿಂ । ಕುಂಕುಮವಹಲ್ಲವವರುಬೋಧಾಂಬೋಧಿಕಾರಿಗಳು ॥ ಶಂಕರಾರಿಜಾಪಲುವಿನಿಂದ
ಕ । ಳಂಕರ್ಹಿದಿಪದ್ವಿಜಜನವು । ಶಂಕಿಸುತನಿಂದಿರ್ದದಾಜಯುಜಯಾವರಭವದಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಸಕಲನೃಪರುಪ್ರಧಾನಿಗಳುನೆರೆ ।
ನಿಬಿಳಸತಿನಿಕುರುಂಬಮುತ್ತಾ । ಪ್ರಕಟಭುಜಬಲವೀರರಾಬಾಹತ್ರರಾಶ್ರಿತರು ॥ ಚಕಿತಹರರುತ್ರಿತಾಗ್ನಿಗಳುಸಹಿ । ತಕುಟಿಲಸಿಗೆ
ರಗದನುಕೇಳ್ವರ । ರುಕುವಿಣೀಸತಿಯೆಸ್ವಯೋಗಿಜನಪ್ರವಾರರನು ॥ ೨೯ ॥ ನವರತುನಸಿಂಹಾಸನದಮೇ । ಲವರುಗಳ
ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನೇ । ಸ್ಪವಕೇಳಿಯುಲಸ್ವರ್ದಿವ್ಯಾಜಮನಪೊಡಲಾದ ॥ ವಿವಿಧಸಂಸ್ಕಾರಂಗಳನುಪರು । ಶಪಿಸಿನಿಜದಲಿಸಭೆ
ಯನುರೆವಿಳ । ಗುಮನುಹಾತ್ಮರನುಂದಿನ್ನಪದಂಡದಪ್ರೊಲಡಬಿದ್ದ ॥ ೩೦ ॥ ಅರಸಕೇಳುತನುಗುಳ್ಳಯೋಗಿಗ । ಳರಸರಿಸಿಪಂ
ದಿಸುತಭಕ್ತಿಯ । ಭರದಿಕುಣಿದನುಪೂಜಿಸಿದಸನಕಾದಿಸಂನಿಭರ । ಪರಮಪರಿತೋಷದಲಿವಿನಯದ । ಪರಮಸೀಮೆಯೆನಿಸಿದನಿ
ಮಿಕರ । ಸರಸಿರುಹಗಳಮುಗಿದುಮಾಡಿದನೊಂದುಬಿಂನಪವ ॥ ೩೧ ॥ ಎಲೆಮಹಾತ್ಮರಿರೆತ್ತಣಿಂದಿ । ಯಿಳೆಗೆಬಂದಿರಿವಿಷ್ಣುವಿ
ನರದ । ಜಲಜಪದರಾಜಿಸುತಲಿದಲಿನಾಸನಿನಾಗೆಂದು ॥ ಪೊಳೆವಪ್ರಶಿದಿಯೆಂನರಿತಲೋಕದ । ಮಲಪತೆಳೆಯಲುಹರಿಯದಾಸ
ರು । ಸುಳಿವರೆಂಬುದುಸಿದ್ಧನೆಂದನುವೃಷ್ಣಿಲಸುನಗುತ ॥ ೩೨ ॥ ದುರ್ಲಭವುಮಾನುಷಶರೀರವು । ನಿಲ್ಲದೀಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಕೆಡುವು
ದು । ಸೊಲ್ಲಿಸದುದೀರಕಿದರೆದೊರಕದುನ್ನಷ್ಟವರಸಂಗ ॥ ಇಲ್ಲಿನಾಸಿದ್ಧೇಶದಂತಿರ ಲಿಲ್ಲಿದೊರಕಿತುನಿಮ್ಮದರುಶನ । ಶಲ್ಲಣಿಸದಿಹ
ಸರವನೇಳೂದೆಂದನವನೀಶ ॥ ೩೩ ॥ ಅವಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂನಿಮಿ । ಗಾವುದೊಂದರಸದ್ದಿಯಿಲ್ಲದ । ನೀವನೆಗೆಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಿ
ರಿಕಾನೆಪುಣ್ಯವಲಿ ॥ ಅವಗಾಭನತಾಪಕಿಖಿಯಲಿ । ದೇವನನಿಂಮಡಿಯುವಾಕ್ಯಸು । ಧಾವಗಾಹನದಿಂದಲುದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂ
ದ ॥ ೩೪ ॥ ಎತ್ತಲಾನೂನೀವುಕೇಳಿಪ । ನುತ್ತಮನುಯೆಂಬುದನುನಿಂಮಯ । ಚಿತ್ತಶಿಖರದೆಪೇಳುವುದುಭಾಗವತಧರ್ಮಗಳ ।
ಭೃತ್ಯಸತ್ಯಲತಾನವನೀವೆನು । ಭಕ್ತರಿಗೆಹರಿತಾನೆಪ್ರೇರಿತ । ನತ್ಯಧಿಕರಂತೋಷದಲಿಕೇಳುವೆನುತಾನೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಶೌರಿಕೇಳೀ
ಪರಿಯಾಕೆಲ್ಲಾ । ಸುರರಿಗಳುಮುಕ್ತಿಯಜರಭಕ್ತಿಯ । ಭಾರದಲಿಶಿಕ್ಷಿತ್ಸ್ವವನುಭವಿಸಲುಮುನೀಶ್ವರರು ॥ ಭೂರಿಸಂತೋಷದಲಿ
ಕ್ರೋಗಳುತ । ದಾರುಣೀಶ್ವರಸೂಡನೆನುಡಿದರು । ಧೀರಯೋಗಿಗಳಂದುಕ್ರಮದಲಿಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರವ ॥ ೩೬ ॥ ಉಯುದಭವಭ
ಯವಿಲ್ಲದಿಹಬಟ್ಟೆಯುಮುಕನೆಗುಪದೇಶಿಸೂದತಿ । ಶಯದೊಳೆನಲಾನೃಪನನುಡಿಯನುಕೇಳಕವಿಯೋಗಿ ॥ ಪ್ರಿಯನೆಕೇಳ್ಸಂ
ಸಾರವಾಭೀ । ತಿಯಲಿನಹುಗುತಲಿಪ್ಪರಿಗೆನಿ । ರ್ಭಯದಬಟ್ಟೆಕೃಷ್ಣಮುಕುಂದನಭಕ್ತಿನಿಜವೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಎಲೆವಿವೇಕವಿಶ್ವ
ವಿಲ್ಲಗ । ಮಲಜನಿತದೇಹದಲಿಮಾಸೆಂ । ದಲಸದೇಬಿಡಂಟಿಕಾಲಗೆತಪ್ಪಬಾರುವಲೆ ॥ ನಳಿನನಾಭನಚರಣಸೇವನೆ । ತೊಲಗಿ
ಸುವುದುಭವವನೆಂಬುದು । ಸುಲಭವಹಪದನೆಂದುಕವಿಪೇಳ್ದನುಜನಕಂಗೆ ॥ ೩೮ ॥ ಭಾಗವತಧರ್ಮಗಳುನಿನಗಾ । ಯೋ
ಗಿಗಳುನಲಿವಂತೆಪೇಳುವೆ । ಭೋಗಶಯನನುಸಕಲಮುನಿಮುಖದಿಂದಕರ್ಮಗಳ ॥ ರಾಗಿಗಳಿಗುಪದೇಶಿಸಿಯೆಭವ । ಸಾಗರವ
ದಾಂಟಲುಪಾಯಾಸದ । ಯೋಗವಿಲ್ಲದುಪಾಯಗಳಪೇಳ್ದನುತಾನೊಲಿದು ॥ ೩೯ ॥ ಅವುದಾಯಗಳಹವುದಾಗಿ । ಶ್ರೀವರನ
ಪೆಚ್ಚಿಸುವಧರ್ಮಗ । ಳಾವನನುಕಾಂನಿಷ್ಟವಹುದೃಷ್ಟಿಗಳನೆರೆಮೆಚ್ಚಿ ॥ ಭಾವಿಸದೆನಡವಂತೆಶ್ರುತಿ । ವೇದಾವಳಿಯುಲಿಕ್ಕಿಸದೆನಡ
ದರೆ । ಕಾಪನೀಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನಂತ್ಯಜರನೊಳಗಾಗಿ ॥ ೪೦ ॥ ಭಾಗವತಧರ್ಮಂಗಳೆಂಬವ । ನಾಗಬಂತಾನರಿಯದೀಶರಿ । ಗಾ

ಗಿಕರ್ಮಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗಗಳಾದವಚ್ಯುತನ | ರಾಗವುಳ್ಳವರುಗಳುಮರೆಯರು | ನ್ನೆಗಳಿಯಭವನವಾಳಿಗಳಿಗೆಳೆ | ಗಾಗದಾಗೆ ಲುತಾಸ್ವಲಿನತವೃತ್ತಿಲಿಹರೆಂದ || ೪೧ || ಅದರಿನಿಂದೇಹದಲಿವಾಕಿನ | ಬೊಧಗಿದೆಂತಃಕರಣದಲಿಸ್ಮೃತಿ | ನೋದಲುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯದಿಮಾಡಿದಕರ್ಮಸ್ಪಂದವನು || ಪದುಮನಾಭನಚರಣದಲಿತಾ | ಮುದದಲರ್ಪಿಸೆನೆಂಬ ವನುತಾ | ಸದರವಿದುಸಂಸಾರದಲಿಭಯವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ || ೪೨ || ಈಶಚರಣದಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ | ಕ್ಲೇಶಿಗಾತನವಾದಿಯಿಂದಸ | ಕಾಶವಯಸಿಜಕ್ಕೆ [illegible] ರೆದದರಿಂಹುಮುತವುಪಿನಲಿ || ಶಾಶ್ವತವುಜಗವೆಂಬಭ್ರಮೆಯಹು | ದಾಶರಥಿರದಭ್ರಾಂತಿಯುಂಬಳ್ಳ | ಕೇಶನಿಂಭವಬಿಡದುದ್ವೈತ್ಯಭಯವ ಕೇಳೆಂದ || ೪೩ || ಅದರಿನಿಂನಾಚಾರ್ಯನಲಿಶ್ರೀ | ಪದುಮನಾಭನಬುದ್ಧಿಯಲಿಕಡು | ಮುದದಿಸೇನೆಯಸಾಹುವನೆವಿಷ್ಣುವನು ಭಜಿಸುವದೆ || ಅದರಿನೀಭವವನ್ನುಗಚ್ಯುತ | ಪದಭಕತಿಜಾಸ್ವವಿಯಸ್ರೋಕ್ತವ | ಸದರವಲ್ಲಚ್ಯುತನಭಜಿಸದೆಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ || ೪೪ || ಮನವುಚಂಚಲವಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿಯು | ನೆನವುದೆಂತೆಂದಾಗ್ರಹಿಯಲೆವೆ | ಜನಪಕೇಳ್ವಿಷಯಗಳಸ್ವಪ್ನಾರ್ಥಗಳೆಂದರಿದು || ನೆನವುಕನಸುಭವಕರ್ಮಗಳನ್ವಥೆ | ಯನುತಬಿಡುವುದುಬಿಟ್ಟಡಾತಗೆ | ಜನಿಸದೀಸಂಸಾರಭಯವವನೀಶಕೇಳೆಂದ || ೪೫ || ಚಕ್ರವರ್ತಿಕೇಳುಮನವನೀ | ಶಿಕ್ಷಿಸುವಡಾಯಾಸವಿಲ್ಲದ | ದಿಕ್ಕವಲ್ಲದಮಾರ್ಗವನುಬೋಧಿಸುಪ್ರಾಣದೊಳಗುಳ್ಳ || ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಜನ್ಮಕರ್ಮಗಳ | ಸತ್ಕೃತನಾಮಗಳಕೇಳ್ವುದು | ಮಕ್ಕಳಿಂದಲಿಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದೆಪಾಡುತಿಹುದೆಂದ || ೪೬ || ಆದರಿಯಲಾ ಜಾನಕಿಗೆನ್ನೊಡೆ | ರಘುವರಾಮನರಿರಕನೆಂತಾ | ಶ್ರೀಪತಿಯನಾಮಗಳಕೇಳುತಪೇಳುತಬಿಡದೆ || ತಾಪವಡಗಿದಹೃದಯಕರಗುವ | ವ್ಯಾಪಕನನೆನೆದಳುತನಗುತಾ | ಭೂಪದಿಂಪಾಡುತ್ತಕುಣಿವುದೆಭಕ್ತಿಕೇಳೆಂದ || ೪೭ || ಹರಿಕಥಾಶ್ರವಣವನುಮಾಡುತ | ಹರಿಯನಾಮಂಗಳನುಪಾಡುತ | ಧರಿಸಿದೊಡಲಿನಲಜ್ಜೆನಾಚಿಕೆಯೆಂಬುದನುತೊರೆದು || ನಿರತಿಶಯನಿಸ್ಸಂಗದಿಂದಲೆ | ಚರಿಸುತಿಪವನನಿಲವುನಾವೆ | ಸರಬಾತಾಸನಭಕತಿವಿಷಯವಿರಕ್ತಿನಿಜನೆಂದ || ೪೮ || ಮತ್ತೆಕೇಳ್ಭೂಮಿಜಲವನ | ಲತ್ಯಧಿಕಪವನಾಂಬರಂಗಳ | ಮಿತ್ರವಿದುನಕ್ಷತ್ರಗಿರಿನದಿವೃಮಲಕೆಗಳೆಂಬ | ಸತ್ಯದಂದದಿತೋರುವುದುಪುರು | ಷೋತ್ತಮನತನುವೆಂದುಕಾಣುತ | ಕೃತ್ಯಬುದ್ಧಿಯಲಿರಗುವುದುಭೇದಗಳಭಾವಿಸದೆ || ೪೯ || ಇಂತುಹರಿಯನುಭಜಿಸುವನೆವಾ | ಕಾಂತನಲಿದೃಢಭಕ್ತಿಯಾಸನ | ನಂತವಹನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನವಿಷಯಗಳ || ಅಂತವಿಲ್ಲಿದಬಯಕೆಯುಪಗವು | ವಿಂತುಮೂರೊಂದೇಸಮಯವದು | ಚಿಂತೆಬೇರಹುದಿಲ್ಲದೃಷ್ಟಾಂತವನುಕೇಳೆಂದ || ೫೦ || ಉಂಬಮನುಜನುತುತ್ತುತುತ್ತಿಗೆ | ತುಂಬುವುದುಬಿಡದಾಕದಂಸವ | ಸಂಬಲಿಸಲುಮನಸಿಗತಿಸುಖವಹುದುಕ್ಷುಧೆಯೆಂಬ || ತಿಂಬವ್ಯಾಧಿಗೆಹರಿವಹದುಕೇ | ಳಂಬುಜಾಕ್ಷನಭಕ್ತಿಯಿಂಪರಿ | ಯೆಂಬಲೆಕ್ಕದಿಫಲವುತೋರದೆಂದನಾಯೋಗಿ || ೫೧ || ಅಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿಯನಿಂತುಭಜಿಸುವ | ನಿಚ್ಚಟದಭಕ್ತಂಗೆಸೇರುವು | ದಚ್ಚರಿಸುಕೈವಲ್ಯತಾನೊಲ್ಲನುಮುಕತಿಸುಖವ || ಮೆಚ್ಚಿಭಗವತ್ತತ್ವವನುತಾ | ಬೆಚ್ಚದಿಂತಾಪತ್ರಯಕೆಸುಖ | ದಿಚ್ಚಿನಿಸಹರಿಯೊಳ್ಳೆಣದಲೊಲಾಡುತಿಹನೆಂದ || ೫೨ || ಮನೆದತುಷ್ಟಿಯುದೇಹಪುಷ್ಟಿಯು | ಜನಿತಕ್ಷುತ್ತುನಿವಾರಣವುಭೋ | ಜನವಮಾಡಿದವಂಗೆಸಿದ್ಧಿಸಲುಂಟೆಕದಪೇಕ್ಷೆ || ವನಜನಾಭನಭಕ್ತತನುಸಂ | ಜನಿತವಿಷಯವಿರಕ್ತಿನಿಜಸುಖ | ದನುಭವಂಗಳಿಗೆರಗಿದವನಿತರಗಳಿಗೆರಗುವನೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ೫೩ || ಸಹಜನಲಿಹರಿಭಕ್ತಿಯೋಗದ | ಮಹಿಮೆಯನುಕವಿಯೋಗಿವಿವರಿಸ | ಲಹುದೆನುತಮುನಿಗಳಿಗೆವಂದಿಸಿತಂದಮನದೊಳಗೆ || ವಿಹಿತದಿಂಧ್ಯಾನಿಸಿದನಿ | ಸ್ಪೃಹಸದಾನಂದಾಬ್ಧಿಪಾಲಕ | ನಹಜೆಲುಸನಿತ್ಯತೃಪ್ತಗೋಪೀನಾಥನಂಘ್ರಿಗಳ || ... ... || ೫೪ ||

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕಂ ಪದನು [illegible] ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಭಾಗವತಲಕ್ಷಣವತಿರುಣ | ಭಾಗವಂಗಳಕೇಳಲಾಹರಿ | ಯೋಗಿಯಾಭಿವರ್ಣಿಸಿದವಿಸ್ತ
ರವೆನಲುಜನಕಂಗೆ || ... ...

ಪದನು || ಎಲೆಮುನಿಗಳಿರಪೇಳಿಲೋಕಕೆ | ಸಲುವಭಾಗವತಾನುಗುಣಗಳ | ತಿಳಿವೆನಾತನಲಕ್ಷಣವನೆನೆಹರಿಯೆನಿಪಯೋಗಿ || ಒಲಿದುಪೇಳ್ದನಸರ್ವಭೂತಂಗ | ಳಲಿಹರಿಯಹರಿಯೆತಾನೆಂ | ದಲಸದೆಭಾವಿಸುವನುತ್ತಮಭಾಗವತನೆಂದ || ೧ || ಪಲ್ಲವಿಸುತಿಹಸಕಲಭೂತಗ | ಳಲ್ಲಿಯೂಲೋಸಾಗಿಪರಿತಂ | ನಲ್ಲಿಯಾಲೋಕತ್ರಯಂಗಳಿಗೊಡೆಯನೆಂದೆನಿಪ || ಫುಲ್ಲನಾಭನೊಳಖಿಳಭೂತಗ | ಳೆಲ್ಲವನುಸಮವಾಗಿಕಾಣಬಲು | ಬಲ್ಲಭಾಗವತೋತ್ತಮಂಗೆಸರಿಯಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ || ೨ || ದೋಷನಲಿತದ್ಭಕ್ತನಲಿಬಹು | ಕೇಶಿಮುಲಿಪುರುಷೋತ್ತಮನಗುಣ | ರಾಪಿಯನುದ್ವೇಷಿಸುವಕಡುಮೂರ್ಖನಲಿಬುದ್ಧಿಯಲಿ || ನಾಶವಿಲ್ಲದದೇಹಪ್ರಕೃತಿಯು | ಅಶೆಯಿಲ್ಲದವೃತ್ತಿಕೈಪಿತು | ನಾಶೆಯಿಲ್ಲದುನೀಚನೆನಿಪಮಧ್ಯಮನುಯಂದ || ೩ || ಹರಿಭಕತಿಯೊಳುಮಿತ್ರತನವಿ |

ಶ್ವರತೆಯೊಳೇಕಪ್ರೇಮಕ್ಕೆಮೆಸಾಧನಲಿ । ವೈರಿಗಳೆಳಗುಪೇಕ್ಷೆಸ್ತೈವಡೆದುತಾನೆ ॥ ಪರಿಕಿಸಲುಮಧ್ಯಮನುಭಗವ । ತ್ಕರಣಾತ
ತ್ಪ್ರಮೆಗಳಪೂಜಾ । ಚರಣಭಕ್ತಿಯೆಪ್ರಾಕೃತಭಾಗವತನವನೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಪ್ರತಿಮೆಯನುಪೂಜಿಸುತಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪತಿಯಾ
ಭಕ್ತರಪೂಜಿಸದೆಯಿಹ । ಕ್ಷಿತಿಯನರರೊಳುಹರಿಯಜ್ಞಾನದಭೇದಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಸತತನರ್ಜಿಸುವಾಮನುಜನೆಲೆ । ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳವ
ನಧಮಭಜಕನು । ಕ್ರತುಪತಿಯನ್ನೈದುವನುಕ್ರಮದಲಿಪಥಿಕನಂದದಲಿ ॥ ೫ ॥ ವಲ್ಲರೀವಿಷಯಗಳಭಜಕರು । ಬಲ್ಲಿದರುಪಾರ
ಬುಧವಕೆದಲಿ । ವಲ್ಲನಂಕುರಿಸಿದರೆಕಾಮಪ್ರರೋಹಗಳಲಿ ॥ ಕಲ್ಲಣಿಸುದುಬ್ಬರಿಸಿದುದುಸಿರಿ । ವಲ್ಲಭನಮಾಯಾವಿಲಾಸದ । ಸ
ಲ್ಲಲಿತವೆಂದರಿದುಸುಖಿಸುವನವನೆನ್ನಿಷ್ಟವನು ॥ ೬ ॥ ವಿಷಯದೊಳಗಿಂದ್ರಿಯದಲತಿಕ್ರೀ । ಡಿಸುತಲಿರೆಮನದಲ್ಲಿಸಂತೋ । ಷಿಸ
ದೆವಿಷಯದಲಾಭದೋರಕದಿರಕ್ಕೆ ದುಃಖಿಸದೆ ॥ ಪುಸಿನುಸುಳುಪ್ರೌಢದಜಗತ್ತಿನ । ಹಸರವಿಸುಪರಿಮಾಯೆಯೆಂದೀ । ಕ್ಷಿಸಲುಬಲ್ಲ
ಮಹಾತ್ಮನುತ್ತಮಭಾಗವತನೆಂದ ॥ ೭ ॥ ದೇಹದಕ್ಷ್ಮೆಪ್ರಾಣಮನದಲಿ । ಮೋಹದಿಂಬಂಧಿಸುವನೀಸ್ಮೃತಿ । ಸಾಹುರಷ್ಷಟ್ಟಯ
ಕರುಷಡ್ಭ್ರಷ್ಟಗಳಪೋರಟೆಗೆ ॥ ಬಾಹ್ಯನಾಗಿಮುರಾರಿಯನುನಿಜ । ದೇಹದಲಿಹೃತ್ಕಮಲದಲಿಕಂಡೀ । ಮಹತ್ವದಭಕ್ತಿಯೇಪ್ರ
ತ್ತಮಭಾಗವತ ॥ ೮ ॥ ಪೂಜಕರುನಯದಿಂದತಂನನು । ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಲಧಮಾ । ವ್ಯಾಜದಲಿಕೊಂಕಿಗದಿಕರುಪಹತಿಸ್ಯೈವ
ಸಮಯದಲಿ । ಸೋಜಿಗದಸಮಬುದ್ಧಿನೆಟ್ಟನೆ । ನೈಜವಾಗಿಹಸಂತತದಧಿಕವನು । ತೇಜನುತ್ತಮಭಾಗವತನವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥
ಆವನೊಬ್ಬನಚಿತ್ತದಲಿಕರ್ಮಗಳಯುಕ್ತೋಪಕ್ಲಿಕರ್ಮದ । ಭಾವನೆಯುತಾನಿಲ್ಲವಾಸನೆಗಳಘಟಣೆಯಿಲ್ಲ ॥ ಕೋವಿದನಕೇಳಾ
ಮನುಜನೀ । ಶ್ರೀವರನವಾಸದಸ್ಥನಿಗ । ಮಾವಳಿಯಸಾರವನುಕಂಡಮಹಾತ್ಮನವನೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಈನಿಖಿಳದೇಹಿತನವು
ತಂನಾ । ಧೀನವಾಗಲ್ಕದರಭಿಷ್ಟೆಯ । ಧೇನುಯಿಲ್ಲದೆಸಂತತವುಮನದಲಿಜನಾರ್ದನನ ॥ ಧ್ಯಾನವನುಮಾತೃತ್ರಪರಮಸು ।
ಖಾನುಭವದಿಂದಿಪ್ಪಡಾತನೆ । ತಾನೆಜಗದೊಳುಶ್ರೇಷ್ಠಪ್ರೋತ್ತಮನೆನಿಸುತಿಹನೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಆವನೊಬ್ಬಗೆಚಿತ್ತದಲಿಪರ । ಠಾವೆ
ನಿಪ್ಪಬಿಡೆಯುವಿಲ್ಲಸು । ಖಾವಳಿಯಸಂಗದಲಿಹರುಷವಿಷಾದತಾನಿಲ್ಲ ॥ ನೋವಮಾಡದೆಸರ್ವರಿಗೆಸಂ । ಭಾವನೆಯಮಾಡತ್ತಲಿ
ಹನವ । ದೇವನೆನಿಸುವನರರೊಳಗೆವಿಧಿಶೇಷಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಶ್ರೀಹರಿಯಕಮನೀಯವರಗುಣ । ದೇಹವನುಭಾವಿಸುವ
ಮನನೆಯು । ಗೇಹದಲಿಮನವಿರಿಸಿಚಂದ್ರಿಕೆಯಂತೆಥಳಥಳಿಸಿ ॥ ರಾಹುವಿಲ್ಲದವಿಧುವಿನಂದದ । ಸಾಹಚರ್ಯದಿತೊಲಗಿದಂತ ।
ಮೋಹನಾದವನವನುಭಾಗವತೋತ್ತಮೋತ್ತಮನು ॥ ೧೩ ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನಪಾವನ । ಚರಣನಖಚಂದ್ರಾಂಶು
ಮಂತಃ । ಕರಣವೆಡೆಯಲಿತುಂಬಿಹೃತ್ತಾಪವನುನೆರೆಗೆಲಿದು ॥ ಸಿರಿದುಮಾಯೆಯನುತ್ತರಿಸಿದಾ । ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮನಿಗೆ
ಭೀ । ಕರದಭವಭಯವಿಲ್ಲನವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಭಕತವತ್ಸಲದಾರಹೃದಯದ । ಭಕುತಿಪಾಶಕೆಸಿಕ್ಕಿತೊಲಗದೆ । ಶಕು
ನಿಯಂದದಿಬಹಳಪರಿತೋಷದಲಿಸಿರಿಸಹಿತ ॥ ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನೀವುತ । ಸುಕವಿಸುರನಂದಿಪ್ರಸನ್ನಾ । ಕೃತಿನಿಕರನುಕ
ನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥಸಲಹುವನು ॥ ... ... ॥ ೧೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೫೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಮಾಯಾನುವರ್ತನವ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮಾಯೆಯನುತದ್ವರ್ತನವನಾ । ಮಾಯೆಯುದುಭವತದ್ಗುಣಗಳಾ । ರಾಯನೈಥಿಲನಂತ
ರಿಕ್ಷಾಖ್ಯೆಯಲಿಲಾಲಿಸಿದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಎಸವಹರಿಯೋಗೀಂದ್ರಬೋಧಾ । ರಸವದನುಭವನಾಗೆತೃಪ್ತಾ । ಮಸವನೆಲ್ಲವನೀಗಿನುಡಿದನುಮತ್ತೆಜನ
ಕನೃಪ ॥ ಸುಸರವಹಯೋಗಿಗಳರಾವು । ಬ್ಬಸವಹದೆನೀನೆಂನಪ್ರಶ್ನೆಗೆ । ಯಸೆವಸಂಸಾರಾಬ್ಧಿಮಜ್ಜನನೆತ್ತಜೇಕೆಂದ ॥ ೧ ॥
ಮಾಯೆಗಳನೋಹಿಸುವಯಾದವ । ರಾಯನಘಟಿತಮಾಯೆಯನುನಿ । ರ್ಮಾಯರಹಯೋಗಿಗಳುಕರುಣದಿಪೇಳಬೇಕೆನಲು ॥
ರಾಯನುಚಿತೋಕ್ತಿಗೆಸುಬೋಧನೆ । ಕಾಯತನೆದಂತಾವಿಗತಯೋ । ಗಾಯನದೊಳರ್ದಂತರಿಕ್ಷನುನುಡಿದನುತ್ತರವ ॥ ೨ ॥
ಅದರಚಿಂತೆಯದೇಕೆನಿನಗಾ । ಪದುಮನಾಭನಮೂರ್ತಿಯನುಚಿ । ತ್ತದಲಿಭಾವಿಸುತಿಹುದೆಕೃತ್ಯವೆನಗೆನೃಪಕೇಳ ॥ ಬೆದರಿದ
ನುಭವದಧಿಕತಾಪದಿ । ಕುದಿದುಮೂರ್ಛಿತನಾದೆತೀರದೆ । ಯಧಮನಾದೆಸುಖಾತ್ಮಪೇಳೆನಲೆಂದನಾಯೋಗಿ ॥ ೩ ॥ ಅರಸಕೇ
ಳಾಮಾಯೆಯಂದರೆ । ನಿರತಕಲ್ಪಿಂದೆಂಬಪರನೀ । ಪರಿಕಿಸಲುಸತಿಯಲ್ಲಸುತತಾನಲ್ಲಭಯವಲ್ಲ ॥ ಒರೆಯಬಲ್ಲವನಿದಿರಿನಲಿನಿಂ ।
ದಿರದುತತ್ವವನರಿಯದಿರ್ದಾನರ । ಗುರಿಗಳನುಕಾಡುವುದುನಾನಾಭವಂಗಳಲಿ ॥ ೪ ॥ ಆಗಳಾನಿರ್ಗುಣದಿಶುದ್ಧತೆ । ಯಾಗಿರು
ತ್ತಿಹಪರಮನಲಿಲಯ । ವಾಗಿನಿಸ್ಸಂಸಾರತೋರೂದೆಂಬುದದುತಾನೆ ॥ ನೈಗತಿಯಮಾಯಾಸರೂಪಾ । ಯೋಗದಲಿಜಯಮಾ

ಸಮಿಧ್ರವು । ಶಾಂತರಾಧಿಭ್ರಂಯಜ ಗ್ರವಸೆ ಕೇಳೆಂದ । ೪ ॥ ವಿಸ ರಂತಃಕರಣಂಗಳಿಂದು । ಬುಷ್ಟರಾಧಿಭ್ರಂಶಿಸ್ರವೆ । ಪಸಿ ಮಾಂಪನಾತ್ತ ಕನಂತ ಸಿನಲಿವ ಪವಿತರೆ ॥ ಋಷಿ ಸಾಖಿಗಳದುಸುಪುವಾ । ಪಸೆ ತಾಸೀಮಾರದಿಯೊಳಂ । ಶಸ್ತ್ರನಾಶ್ರವು ಕಾಗ್ನಿನವಸೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ । ೬ ॥ ತತ್ತ್ವ ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಗನಿ । ವಿಕ್ರನೇವೊದಲದರಿನಿಂದವು । ಪತ್ತು ಬಳಿಕಂಶಾನುಕ ತ್ರಿಂಶಾಯ್ತು ಪಂಕಾರ ॥ ಪಂಚಭೂಪಿನಪಿಸಿಯುಲಾಯ್ತು ದಿ । ಯುಕ್ತ ದತಿಗನಿವಾಹುವಾಚಲ । ಪೆತ್ತು ನಾಯುವಿಸಿಂದ ಬಿಡಿ ಬಿಂದಲಾಯ್ತು ದಶ ॥ ೭ ॥ ಉದಾದಿಂದೀಕ್ಷ್ಯಪಾಪಿಸ್ಥಭುವಿಯು । ಬಿದಿಪಿತ್ರೋಷದಿಯೋಷಧಿಗಳಂ । ದುಪರಪೊಳಗಿದ್ದನವಂ ನಪದೆಶಿ ಮುಬೊವೆಲುಗಳು । ಒಪವಿಬೊಡಲುಗಳಂದತಾನೇ । ಯುಗಭೂತಪರಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದು । ಮೊದಲಹಂಕೃತಿವುವುತ್ರಗ ಳಸಂಪ್ರಿತಿಯಾಸಿವೆಂದ । ೮ ॥ ಅರವಿರಲುಸರ್ವೇಶನಿಚ್ಛೆಯು । ಉರಸಕೇಳ್ಳೈಕತನರುಪವುಳ್ಳ । ಬರತುತಾಸಂಕಳನತ್ತರದಿಂಕೀ ಪವಾಬದಿಂದ ॥ ಪಿರಿಯನಳಿಜನಿಸಿದಭುವನವ । ನುರುಪ್ರವುದನೇಸಂಬೆಖರಕರ । ಕಿರಣವುಂದದಲಹಿರಿವುಸಗಿದು ದಂದುವಹಿಲದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಜಾನುರಪ್ರಳೆಯುಸವಿವಾರಚೆಂದಿತ । ನಂತಕಾಲಾನಲನುಮೇಲೆನಿ । ತಾಂತರಿಕ್ಷನುಯುಗಖನುಭೆಯುದ ಕ್ಕೇಯುಲಿನೆಂದು ॥ ಅಂತರದಜಗವೆಲ್ಲನಸ್ಮದ । ಸಂತತಿಗೆಸೆತಿಯಾಗೆಜಗಕರ । ದಂತಿಧಾರೆಯುವುಳ್ಳಯುಕರೆಪ್ರವ್ರಳೆಯುಮೇ ಘಗಳು ॥ ೧೦ ॥ ಕೆವರುಷವುಳ್ಳಗಳೆಯೆಬಳಿಕೀ । ವಿತತವಾದಜಲಂಗಳಳಿಯುಲು । ಶತಧೃತಿಯುಹರಿಚರಣಭಕ್ತಿಯನುಳ್ಳವಹ ಕಲಿ ॥ ಅತುಳಸುಖವಹಪದವವನ್ನೈದುವ । ನಿತರವಾವಮಾಯೆಯೊಳಗಂದುವ । ಕ್ಷಿತಿಮೊದಲುಭೂತಗಳದಲಯುವನುಕೇಳುನೀನೆಂದ ॥ ಗಂಧವನುಬಿರುಘ್ರಾಕೊಳಲುವ । ಸುಂಧರೆಯುಜಲವಾಯುವರಸಪ್ರ । ಬಂಧಬಿಡೆಘ್ರಾಳಯುಲಿರಸಕಿಚ್ಚಿಯು ದರರೂಪ । ಅಂಧ ಕಾರಪ್ರನುಂಗಲದಿತ । ಗ್ಬಂಧುವಿಸಲಪಗಿತು ಸ್ಪರುಶದ । ಸಂಧಿಯೆಡಪೆರಹಿಂದಗಗನಕಿಯಾಯ್ತು ಪವನಂಗೆ ॥ ೧೨ ॥ ಕಾಲವ ಶದಿಂಬದ್ಧಕಿಡೆಭೂ । ಪಾಲಕೇಳಾಗಗನಹಿಂವಿನ । ಲಾಳುಪ್ರಮನಬುದ್ಧಿ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಳುಸೈನಗಳು ॥ ಪೇಳಲೇನಾಗಗನದಂ ದ । ದಿಲೂನವಹಪಂಮಿನಲಿಹಮಧು । ಮೇಲೆಮಹದಾಖ್ಯೆಯಲಿಕೂಡುಪ್ರದರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಅನುಹತ್ತಿಗೆಕೇಹುಪ್ರ ಕೃತಿಯು । ಅನುಹಾಖಕೃತಿಗೆಲಯಪ್ರತಾ । ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನಕರುಣದಲಾವಬೋಧದಲಿ ॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳಂತರದಿಹ ರಿ । ನಾಮಿಸಲುಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿಮುಕ್ತಿ । ನಾಮರೂಪಾದಿಗಳತೋರದಚ್ಯುತನನಾಯಿ । ೧೪ ॥ ಪುಟ್ಟಿಸುವಂಬಧಿಕಸುಳಿಗಳ । ಕಟ್ಟವನಿಬಾಕಾರಂಗಳ । ನಪ್ಟಕಂಗಳಂಬುಪಾಯುಳವೋಹಕರ್ದವುದ ॥ ಕಷ್ಟವನಪಶ್ರೀವದನಜಲಜದ । ಕಟ್ಟಳೆಯಾದಿನ ವಂಬತೀರದಿ । ನಿಟ್ಟಸಲುಭವಾಪಿಭವನದಿಯಲಿಕ್ಲೇಲಿತೊಳಲುವರು । ೧೫ ॥ ಒಪಲಿದಂನದೊಳಂವಪೋಷಧಿ । ಯೆಂತರೊ ಳೆನಪ್ರೋದ್ಧಧಿಮನಂತಾ । ಪ್ರೊಕವಿಯೆಳಗಾಪ್ರೊಹವಿಯುದಕದೊಳುನಕಪ್ಪಿಯುಲಿ ॥ ಬಿಸಿದನಲವಾಯುವಿನೊಳಸ್ವ್ಯ । ಗ್ಧದ ವಾಯುವಭಸ್ಸಿನೊಳುಪಭ । ವಹಗುಪ್ರದಹಂಕಾರದಲಿಕ್ರಮದಿಂದಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಒಪವಿನಹಂಕೃತಿಗಳಕತ । ಸ್ಟವಲಿಯು ಮನುಬಪ್ರಕೃತಿ । ಯುಪರದಲಿಮಲಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷರುತತ್ತ್ವಮುಬೊಳಹಗೆ ॥ ವಿದಿತವಿಂತಿದುಲಯಮನಸಿಪತಿ । ಪ್ರಬುದ್ಧಗುಣ ತ್ರಯಸಿದ್ಧ ಮಾಯಾ । ಪದನನರಿಯಂದಂತರಿಕ್ಷನುತಿಳುಪಿನನ್ಯಪನ ॥ ೧೭ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಯುಪರಬ್ರಹ್ಮನೇಸವಾ ॥ ಅದುಮಾಕಾಂಕ್ಷವವುಮೆಕೇಳ್ಳೈ । ಯುದರವರ್ಣನೆಗಳನುಸಂಪ್ರೋ । ಪದಲಿಪೇಳಿದೆನಿಂನುನೀಕೇಳುಪ್ರರುಕಾಮಿತನ ॥ ಬೆದರ ದೇಡೆಮಗಲಶಿಕಿಯುತಾ । ಮೊದಲಿಗಿಲ್ಲಪ್ರರುಗಳೆನಿಜ । ಪದನಬೇಳೂಪೆಸಿಕ್ಟ್ವ್ಯಪ್ರಜನವಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಸೂಲ ಬದ್ಧಯುಸುಳ್ಳವಪದವ । ಚಲವಗ್ರದವಿಘ್ನ ಮಾಯೆಯು । ಬೆಳುವಯನುತ್ತರಿಸಲಳವಲ್ಲಂಮುಮುನಿನುಡಿಯೆ ॥ ಕೇಳ್ವನ ದೊಳನೆಸನಾಭೂ । ಪಾಲನುಸನಾಥದಯೋಗಿಯು । ಪಾಲಿಸುವನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪಿಸೀನಾಥನಂಫ್ರಿಗಳ ॥ ... ॥ ೧೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೦೪೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅಪ್ರಬುದ್ಧರುತಾಪ್ರವೆಗಾಯಿಜು । ನಪ್ರಯಾಸದಿಗೆಲ್ವದೇಕನಲಾ । ಪ್ರಬುದ್ಧನುವಿಪ್ರ ರಿಬವೋಧಿಪಿತಾನೃಪನ ॥ ... ...

ಪದನು । ಕೇಳುಕಪಟಕುಮುನಿಗಳರಸೀವ್ । ಕೇಳಿದುದೆತಾನೇನಾರದ । ಪೇಳಿದನುಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾನಕದುಂದುಭಿಗೆಂದು । ಕೇಳುವಲಿಕುಶಿಪನುಪರಿಶ್ರೀ । ಕೇಳ್ವಕವುನಿಯೆನಿವರಕಥೆಯನು । ಪೇಳುವೆನುನಿನಗಂಗುನು ಕಹನುಕಥೆಯುತೊಡಗಿದನು । ಉಕ್ತವಪವಮಾಮಿಮುಮಾಸಂಬುಪು । ದಕ್ಷಧಿಕವರಿಸಾದನುತಾನೀ । ನ್ಯಕ್ಷ್ಯವಿನಭೋಜನದಶುತ್ತ ಹಸ್ತಿ ಲಬೀಪನವು ॥ ನಿಕ್ಷ್ಯವಂಬೀಬಗವ್ರತಿರಂತಿಹ । ಮುಕ್ತ್ಯರಿಂಗಾದಾಸವಿಸ್ತರಿಸಿ । ಉತ್ತರಿಸುಮದವನುಕರುಣಿಪ್ರದಮಿದುನ್ನೃಪನುಡಿದ ॥ ೨ ॥ ರಾ ಯುನೀಕ್ನವಿವಿದುಮಾಲೆಂದನು । ನಯದೆಯನುನಿಪ್ರಬುದ್ಧನು । ಶ್ರೀಮಾಧವರತಾಜನವನಿಶ್ರಕರಣಶ್ವವನೋ ॥ ಕಾಯು

ಗಂಟೆಯೊರ್ಗಲವಪೇಳ್ವಲು । ಮಾಯಭಕ್ತಿಗೆವಿರತಿಯೆಂದಾ । ಸಾಯುಸದವ್ಯವಹಾರದಲಿತೋರಿಸಿದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೩ ॥ ದುಃಖನಾ
ಶಸುಖಾರ್ಥವಾಗೆಯೆ । ದುಃಖಭಾಜನರಪ್ಪಗೃಹಿಗಳು । ಶರ್ಕರೆಯಬುದ್ಧಿಯಲಿಧೂಳನುತಿಂಬಬುಧರಂತೆ ॥ ದುಃಖದಳಿವನುಪಡೆ
ಯದೇಸುಖ । ಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲದಬಳಲುವುದುತಾ ವತ್ಯಧಿಕಬುದ್ಧಿಯಲಿಕಾಬುದುಮುಕ್ತಿಕಾಮುಕರು ॥ ೪ ॥ ಹೋಗಬೇಕೀದುಃಖ
ಪತಿಸುಖ । ಮಾಗಬೇಕೆಮಗೆಂದುಮನದನು । ರಾಗವಿಗೆದಂಪತಿಗಳ್ಯಸಗೂಂಬರದರಿಂದ ॥ ಪೋಗಲರಿಯದುದುಃಖದುಸ್ಸಹ ।
ಮಾಗಲರಿಯದವಸ್ಥೆಯನುಕಂ । ಡಾಗಮಹಾತ್ಮರುವಿರತಿಯಲಿಚರಿಸುತಿಹರೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಗರ್ಭದಲಿಬಲುದುಃಖಬಳಿಕಾ । ಯರ್ಭಕ
ತ್ವದದುಃಖಯುವತಿಯ । ಗರ್ಭವದನಂಗನವಡೆಯುಗಮಹಾದುಃಖ ॥ ಶ್ವಭ್ರದಲಿಬಿದ್ದಾತನಂದದಿ । ದುರ್ಭರತೆಬಿಡದಂಗೆ
ಭವುದಲಿ । ನಿರ್ಭಯಾವುದೆನರಕದುತಿಳಿವುದಾಮೋಕ್ಷಕಾಮುಕರು ॥ ೬ ॥ ಅಂತಕಂದುಃಖವನುಕೊಡುವನು । ಚಿಂತೆಯಲಿಫ
ಲವೇನುಮೇಣಿಂ । ಕಾಂತೆಧನಸುತಗೇಹಪಶ್ವಾದಿಯಲಿಫಲವೇನು ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದವೆಗಳುಸುಖವನ । ದೆಂತುಕೊಡುವವು
ಜೀವರಿಗೆಕಡು । ಭ್ರಾಂತಿಗಳುಯೀವಿಷಯಲಂಪಟರೆಂದುಭಾವಿಪುದು ॥ ೭ ॥ ಸ್ವರ್ಗದಲಿಸುಖವೆಂದುಬಗವರ । ವ್ಯಗ್ರವಿಲ್ಲದೆ
ಕೇಳುನೃಪದೇ । ವಾಗ್ರರನಿಪರುಕೆಲರುಮಧ್ಯಾಧಮತೆಕೆಲಬರಿಗೆ ॥ ಉಗ್ರಕಲಿಸೆಮರಲ್ಲವೆಗ್ಗಳ । ರಗ್ರದಲಿಸುಳಿದರೆಹುರುಡು
ಶೈ । ಲಾಗ್ರದಿಂಬೀಳುವವೊಲವರಿಗೆಪತನವುಂಟೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಹರನುಬ್ರಂಹನತಲೆಗಳನುತಾ । ಪರವಮಾಡಿದನೆಂಬನುಡಿಯಿಂ ।
ಸರಸಿರುಹಭವಲೋಕದುಃಖವಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹುದು ॥ ಅರಿದುದುಃಖವನೀಪರಿಯಲಾ । ಪರವನರಿಯಲುಬ್ರಂಹವಿದ್ಯಾ । ಗು
ರುವಶೇರುವುದಖಿಳಶ್ರುತಿಸಾರವನುಬಲ್ಲವರು ॥ ೯ ॥ ಶಾಂತನನುಕರುಣಾಳುವನುನಿ । ಶ್ಚಿಂತನನುನಿರ್ದ್ವಂದ್ವನನುತಂ । ನಂತರಂ
ಗದಿಜೀವಪರನಾತುಮನುಕಲ್ಪನೆಯ ॥ ಅಂತರವನಳಿದತುಳಸುಖದಲಿ । ಸಂತವಿಹವರ್ನಾಶ್ರಮಂಗಳ । ಭ್ರಾಂತಿಪೊದ್ದದಗುರು
ವರನಸಾರೂದುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಆಲ್ಲಿಶ್ರೀಭಾಗವತಧರ್ಮವ । ನೆಲ್ಲವನುಕೇಳುವುದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನೆಗುರುವೆಂದು
ತಿಂನಂದದಲಿದೇಹವನು ॥ ನಿಲ್ಲದೇವಿರಚಿಸುತಲಿರೆತಂ । ನಲ್ಲಿಬೆಳಗುವವಿಷ್ಣುನಿಜವನು । ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಪ್ರಕಟಿಸುವನೆಲೆಭೂಪ
ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಆಗಲಾವೈರಾಗ್ಯದೊಡವಿಂ । ಶ್ರೀಗುರುವನಾಶ್ರೈಸಿಬಳಿಕೀ । ಭಾಗವತಧರ್ಮಗಳಕೇಳ್ದರೆಅತಿಸುತೃಪ್ತಿಯ
ಲಿ ॥ ಬೇಗದಿಂದಚ್ಯುತಪರಾಯಣ । ನಾಗಿದುಸ್ತರವೆನಿಪಮಾಯೆಯ । ನಾಗಳೇತಿರಸ್ಕರಿಸುತಿಹನೆಲೆರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥
ಅರ್ಜುನನಗೆವೈರೋಚನಿಗೆಹರಿ । ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದೆಬಂಟನಾದಂ । ತೂರ್ಜಿತಾಮಳಭಕತಿಯಿಲ್ಲದಭಕ್ತರಿಗೆತಂನ ॥ ನಿರ್ಜರಾರ್ಜಿತವೆ
ದಕೊಡುವನು । ವೆಜ್ಜವಿಲ್ಲದವಾತಿದೆಂದಾ । ಸಜ್ಜನಾಗ್ರಣಿನೃಥಿಲಗೆಪೇಳ್ದನುಕರುಣದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಮನವಪ್ರತ್ಯಾಹರಿಸು
ವುದುಸ । ಜ್ಜನರಸಂಗವಮಾಡುವುದುಮೃತಿ । ಜನಗಳಲಿಬಳಲುವಜನದಲತಿಕೃಪೆಯಮಾಡುವುದು ॥ ಅನುಜರಂದದಿನೇಹವ
ನುಸವು । ರೆನಿಪರಲಿಮಾಡುವುದುಪಿರಿಯರ । ಮನಕೆಸಂತೋಷವನುಮಾಳ್ಪುದುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಶೌಚಬೇಹುದುವಿ
ವಿಧಹೃದಯದ । ಲಾಚರಾಚರಭರಿತನನುನೆನ । ವಾಚನುತ್ಕೃತಿಯಂತರೆಮೃಜ್ಜಲಗಳಿಂಪೊರಗೆ ॥ ಆಚರಿಸುವುದುಬಾಹ್ಯವಿಂ
ತೀ । ಶೌಚನಿಲ್ಲದನೆರನುತಾನತಿ । ನೀಚನೆನಿಸುವನಿಮಿನೃಪನೆಕೇಳೆಂದನಾಯೋಗಿ ॥ ೧೫ ॥ ಇಂನುಪರಿಯಾಲೋಚಿಪುದು
ಮ । ತ್ತುಂನೆತದಸುಖದುಃಖದಲಿಸಂ । ಪಂನನಾಗದೆಕೊರದೆಗದುತಾನೇಕನಾಗಿಹುದು ॥ ಅನ್ಯವೇನುವಗಳಹದಾಹರಿ । ಯಂನ
ತಾಮೆಳನಾಮವನುಬಿಡ । ದಿಂನುಭಜಿಸುವಮಾರ್ಗಿಯಹುದೀಭವವದಾಂಟುವರೆ ॥ ೧೬ ॥ ಯುವತಿಯರವರ್ಜಿಪುದುಪರರಿಗೆ ।
ಸವಿಸಲಾಗದುಕೇಳುಚಟುಲಪ । ನವಧಿಯಿಲ್ಲದಜೀವರಲಿಹರಿಯಿಹುದತಾನರಿದು ॥ ಸವಿಪ್ರದೇಶಾಕಿತ್ವಸುಖವನು । ನಿಮಿಗಳಂದ
ದಿಗ್ರಹವಕಟ್ಟದೆ । ಶಿವನನ್ರೋಲ್ಲಸನಾದಿಯಿಲ್ಲದೆಚರಿಸುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಬಂದುದಕೆಪರಿಣಮಿಸುತಾಶ್ರುತಿ । ವಂದ್ಯಹರಿಶಾಸ್ತ್ರ
ದಲಿಶ್ರದ್ಧೆಯ । ಕುಂದದೇಮಾಡುತ್ತಹಳಿಯದೆಮಿಕ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ॥ ಬಂದಿವಿಡಿವುದುವಾಙ್ಮನಂಗಳ । ನಿಂದ್ಯವಹಕರ್ಮಗಳಿಗೆರ
ಗಿಸ । ದೊಂದುಹಿತವನೆನುಡಿದುಶಮೆದಮೆವಂತನೆನಿಸುವುದು ॥ ೧೮ ॥ ಕೇಳುವುದುಪೇಳುವುದುನೆನವುದು । ಮೇಲುಗಡಲೊಡೆ
ಯನಗುಣಂಗಳ ॥ ನಾಳನಂದದಿತನೆಸರ್ವಸ್ವವನುಹರಿಪದಕೆ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದರ್ಪಿಸುತಭಕ್ತರ । ಜಾಲವನುಸೇವಿಸುತಲಿಹನರ ।
ಮಾಳ್ಪಧನ್ಯನುಸಂಶ್ರುತಿಯನವಗೆಲುವಬೇಗದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಕೃಷ್ಣನೇನಂನೊಡೆಯನೆಂಬಾ । ತೃಷ್ಣೆಯುಳ್ಳಮಹಾತ್ಮನಲಿತಾ । ತೃ
ಷ್ಣವುಳ್ಳವನಾಗಿಬಳಿಕಾಸ್ಥಿರಚರಂಗಳಲಿ ॥ ವಿಷ್ಣುವನೆಕಾಣುತ್ತನರರುಚ । ರಿಷ್ಣುಗಳೊಳತ್ಯಧಿಕರೆಂದತಿ । ವಿಷ್ಣುತನುತಾನಹು
ದುಭಕ್ತಿಯೊಳರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಆಮನುಜರೊಳುವಿಪ್ರವರರೊಳು । ಕಾಂಮ್ಯಕರ್ಮವಗೆಲಿದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಧಾಮನಿಂದ
ವರತ್ಯಧಿಕನೆಂದವರಭಜಿಸುವುದು ॥ ವ್ಯೋಮದಲಿಥಳಥಳಿಪತಾಕೆಯ । ಸೋಮಕುಂತಿಗೆಸಮವೆನಿಸದಘ । ರಾಮಕೀರ್ತಿಯ
ಪೊಗಳುತಿಹುದನವರತತಂನೊಳಗೆ ॥ ೨೧ ॥ ಇಂತಾರವಿಸುತತೃಪ್ತಿವಡೆವ್ರತ । ಸಂತತಶ್ರವಣಾದಿಯಲಿತಂ । ನಂತರಂಗವಹ
ರಿಗೆಮಾರಿದಮನುಜಕ್ರಮದಿಂದ ॥ ಸಂತವಹಪ್ರಹಲ್ಲಾದನಾರದ । ರಂತೆಪುಳಕಿತಗಾತ್ರನಾಗಿಯೆ । ಭ್ರಾಂತಬೋಕಾತೀತಪದ

ಣ್ಯದುವನು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಇಷ್ಟುದಿನಪರಿಯಂತರೆಯೆಂನನು । ಬಿಟ್ಟಿಯಾಕೆಯೆನುತ್ತ ಚಕ್ರಿ । ಗಿಷ್ಟನೀವಪ್ಯತಸೊಡನೆನಿನು
ನಿದಳುತನೀನಿಂದು ॥ ನೆಟ್ಟನೆಂನಾಧೀನವೇದಗ । ಳಟ್ಟದರೆಪಕ್ಕಿಗನಸಂದತಿ । ಹೃಷ್ಟಭಾವದಿಗನುತ್ರಿಹನೆಕಸುಭಕ್ತಿಯುಕ್ತವನು ॥
ಗೆದ್ದನೀಸಂಸಾರವನುವರ । ವಿದ್ಯವೆನಗಾಯ್ತಿಂದುವಾದದಿಂ । ದೆದ್ದು ಕುಣಿದಾಡುವುದುನಾಟಕಜನಕೆಬಯಲಂತೆ ॥ ಹೃದ್ಯವಹ
ಗೀತಗಳಪಾಡುತ । ಲೆದ್ದು ಸುಂವಜನೆದಲಿಶ್ರುತಿಗುಣ । ವಿದ್ಯತಾನೆಂದೆನುತ ತಜ್ಜ್ಯೇಷ್ಠಗಳವಡುವವನು ॥ ೨೪ ॥ ಒಂವೆಕತುಸುಜದಿಂ
ಜನುವಿಜುವೆ । ಸುಂವುನಿಹನ್ಯುಸುರದುತಾನೀ । ಧರ್ಮವೃಕ್ಷನುನುಷ್ಯನಾರಾಯಣಭಕತನೆನಿಸಿ ॥ ಘಂವುನೇದಾಂಟುವನುವ
ಯೆಯು । ಧಂವುದಾತನಸಂಗಸಂಗಿಯು । ನೆಂವುವರೆವಾಯಾಂಧಕಾರಕೆಭಕ್ತರಿದಿರುಗಳು ॥ ೨೫ ॥ ಅಪ್ರಬುದ್ಧರಕಾಡುತಿಹೆ
ಮಾಯಾ । ಪ್ರಪಂಚನಿವ್ಮ್ಯಪೃಥಿಲಗಾ । ಪ್ರಬುದ್ಧನುಪೇಳ್ದ ಕಥೆಯನುಪೇಳ್ದ ಮನುಜರನು ॥ ಪ್ರಿಪ್ರದಿಂದಾನಂದಯೋಗಿಯು ।
ಸುಪ್ರಸಂನತೆಯಿಂದಪೂರವವು । ನಿಪ್ರಣಾತನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪಿನಾಥಸಲಹುವನು ॥ ... ... ॥ ೨೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೬೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನವಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಪ್ಪಲಾಯನನು ಹೇಳಿದ ನಾರಾಯಣ ತತ್ವ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಆಗನುವನಿದಪಿಪ್ಪಲಾಯನ । ಯೋಗಿವರಮುಖದಿಂದಲರಿದನು । ಯೋಗಮಾಯಾಧೀಶನ
ಹನಾರಾಯಣನಗತಿಯು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ರಾಯನೆಂದನುಮತ್ತೆ ಶ್ರೀನಾ । ರಾಯಣನನಿಜರೂಪವನುನೀ । ರಾಯುಶ್ರುತಿಗಳುಪೇಳ್ದಸಂದದಿಪೇಳ್ಬೇಕೆನೆ
ಲು ॥ ಕಾಯವಡೆದರಿವೆಂಬಪ್ರೋಲನ । ಪಾಯಗುಣನಿಧಿಪಿಪ್ಪಲಾಯನ । ಶ್ರೀಪತಿಯನಿಜವನ್ನುಪೇಳಲುಮನನವಮಾಡಿದನು ॥ ೧ ॥
ಮೇದಿನೀಪತಿಗಂದುಪರಮುನು । ಖೋದಯಾದಸಂತುಷ್ಟತೆಯಾಳಿಸಿ । ವಾದಯಾಂಬುಧಿಪಿಪ್ಪಲಾಯನಯೋಗಿಯೆಂಬುದನು ।
ಆದರಿಸುನಾರಾಯಣಾಖ್ಯತೆ । ಯಾದಪರಬೊಂಮುದರಹಸ್ಯವ । ನೈದೆನಾರದಶೌರಿಗೊರೆದುದನೆಂದನಾಸೊತ ॥ ೨ ॥ ಜಗದುದ
ಯಲಯಪಾಲನೆಗೆತಾ । ಬಗವಡ ಕ್ರಿಯವಾಗಿಜಾಗ್ರದ । ಬಗೆಯುಕನಸುಸುಷುಪ್ತಿಯೆಂಬಾವೂರುತೋರಿಸುತ ॥ ಗಗನದಂದದಿ
ಪೂರ್ಣತಾನಾ । ಗೊಗದುದಕೆಕೆಡುವಲ್ಲದಾತನೆ । ಜಗದೊಡೆಯಶ್ರೀವಿಷ್ಣುನೆಂಬುದನಿಗಮವಾಕ್ಯವೆಂದ ॥ ೩ ॥ ನಿಯತವೀಜಗದು
ತುಪತಿಸ್ಥಿತಿ । ಲಯಗಳಿಗೆತಾನೇನಿಮಿತ್ತಾ । ಶ್ರಯನೆನಿಸಿತನಗಲ್ಲಿಕಾರಣವೇನುಯಿಲ್ಲದಿಹ । ಕ್ರಿಯದನಸ್ಥಿಯೊಳಿರುತಲಿರದಿಂ । ದ್ರಿ
ಯಕರಣಗಳಚೇಷ್ಟಿಸುತಿಹತಿ । ಶ್ರಯದನಿಜನಾರಾಯಣಾಖ್ಯದಲೆಸವುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಈತನೇಶಿವನೆಂದುಕೆಲರಿಂ । ತೀತ
ನೇವಾಣೀಶನೆಂದೀ । ಮಾತುಪಲವಾದರೆನಿಜಕೆಬಹುರೂಪುಪಟಿಸೂದೆ ॥ ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳುಪಚ್ಚಿಂ । ನ್ಮಾತ್ರವಹಪರವಸ್ತು
ವಂದನೆ । ನೀತಿಳಿದುಕೊಳೆಯಗುಜೀವಭ್ರಮೆಯನೀಡಾಡಿ ॥ ೫ ॥ ರಾಯಕೇಳೀವಸ್ತುವನುವಾ । ಕ್ಕಾಯಕರಣೇಂದ್ರಿಯವರಿ
ಯದಾ । ಪ್ಪ್ರಾಯವೆಂತೀಕ್ರಮದಲುಳುಮೆಯಪೇಳುತಿಹವ್ಯೆಸೇ ॥ ಆಯಥಾರ್ಥದನಿಜವನಿಲವನಿ । ದೇಯನಿಸಿತೋರಿಸಲಿಕರಿಯ
ವು । ದಾಯನೆಂದೇಸಾನುಭವಪಿಡಾಂತವಾಗಿಹುದು ॥ ೬ ॥ ಮಾನವರಿಯದೀನಿಜವಬಲ್ಲಿಕೇ । ಬಿನುಗಿನೀಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗಳ್ಗಾ
ತ್ಮನನೆನವನೆಂತೀಪ್ರಾಣಗಳನರಲ್ಲಿಕೆಯ್‍ಬುವನು ॥ ಅನಲನಿಂಪುಟ್ಟದಕಿಕೇಳ್ಗಾ । ತನದಹಿಸುವುದುಜದೆಂತುಟೇಳ್ಗಂ , ದೆನುತ
ನ್ಮ ಪಬಿಂಬ್ಯೆಪಿದನುಪಂಶಯುವಮುನಿಯೆತನೆ ॥ ೭ ॥ ನುಪನಿಷತ್ತುಗಳರಿನವ್ರೋಲ್ಮೇ । ಣಪಸರಣದಲಿನಿಲನವ್ರೋಲ್ನೀವ್ । ಕೃ
ಪೆಯುಳೆಂನೆಜುನುಡಿಗೆಹದನನುಪೇಳ್ದಪರಮನನು ॥ ಚಪಲಕರಣದವ್ರೋಲರಿಯದಿರೆ । ಕಪಟವಲ್ಲದಬ್ರಹ್ಮಪದವನು । ಮುಕುತಿ
ಕಾಮಿಗಳೆಂತರಿತುಸುಖಿಯುಹರಾಭವವಳ್ಳಿದು ॥ ೮ ॥ ಅರಿದಿನಾಕುಮನದ್ರೂಮೇಯತ್ರೆ । ದೊರಕಲರಿಯದುಬಲ್ಲಿಕೆನಲುಕೇ । ಳರಸದೇ
ಹಾದಿಗಳಮುಖದಲಿತತ್ವವಿದ್ಯೆಗಳ ॥ ಅರುಪುವುದುಶ್ರುತಿನಿಕರವಲ್ಲದೆ । ಕುರುಹಳಿದಪರಮಾತ್ಮನನುಬೇ । ರರಿಪಬಲ್ಲವೆಜಡವೆನಿ
ಪಕತಕೋಟಿಕರಣಗಳು ॥ ೯ ॥ ಮಾನಗಾಣದನಿಜವಗೋಚರಿ । ಮಾನುಭವವಿಲ್ಲದಡೆವಂಧ್ಯೆಯ । ಸೂನುವಂದದಲಲ್ಲಿಪರವೆಂಬುದೆ
ಗತಿಯುಕೇಳು ॥ ಈನಿಖಿಳಜಗಲಿಂಗದಿಂದನು । ಮಾನಸಿದ್ಧವುಪರಮಾಸಿರಶಿಲಿ । ಭಾನುಕುಲಸಂಭವನೆಸಂಶಯಬೇಡಕೇಳೆಂದ ॥
ಮೊದಲಲೊಂದಾಮಾಯೆಯಿಂಗುಣ । ದುಭವದಲಿತ್ರಿವಿಧವಾಯಿತು । ಮಾದುಭವವುನೇಲಾಯು ಭೂತಗಳಾದವದರಿಂದ ॥
ಒದವಿದೀಕರಣಾಪವಿಷಯದ । ಚೋದರುಕರಣಾಧ್ಯಕ್ಷನೆಂಬಿದು । ಸದಮಲದಯದಲ್ಲದೇಪೆರತಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಪುಟ್ಟ
ನೀಪರಮಾತ್ಮಕಾಲನ । ಕಟ್ಟಳೆಯುತಾನಿಲ್ಲಬಿಜ್ಜವ । ಬಿಟ್ಟಯಾತಂಗಿಲ್ಲಕುಂದುವನಿಲ್ಲಪರಿಕಿಸಲು ॥ ಪುಟ್ಟಸಾವೀದೇಹಗಳತಾ
ದಿಟ್ಟಸುತ್ತಶರೀರಗಳಚಿ । ದೃಷ್ಟರೂಪನುತೆಳಗುತಿಪನೆರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಅಂಡಜಾದಿಶರೀರಗಳುಕಡಿ । ಖಂಡವಾಗ
ಲುಕಾಲಬತ್ತದಿ । ದಿಂತುಗೆಡೆವಾತಪ್ರಕಾಭಪತಿನಾತ್ಮರಾಜನನು ॥ ಗಂಡುತನದಿಂದ್ಯೆದುಮಂದದಿ । ಖಂಡರಹಿತನುಚಿನ್ಮಯ

ನುಬ್ರ | ಹ್ಮಾಂಡಕೆಳವಳಿವಲ್ಲಿಕೆಡನೆಲೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ || ೧೩ || ನಿರ್ವಿಕಾರಿಯುನಾತ್ಮನನುಭವ | ಸರ್ವಜನರಿಗೆಸುಪ್ರತಿಯುತಾ | ನೂರ್ವಿಗಧಿಪತಿಸಿದ್ಧವಾಗಿಹುದೆಂತೆನಲುಕೇಳು || ಸರ್ವರನುತಾನರಿಯದಿತರರು | ಪರ್ವತಾದಿಗಳಂತೆನಿದ್ರೆಯು | ಊರ್ವಿಯೊಳುಸುಪ್ತೋಧಿಕನವ್ರೋಕ್ಷವಪಣನೇನೆಂದ ||೧೪|| ಎನೆನೃಪತಿಯೆಂದನುಸುಷುಪ್ತಿಯು| ಜನುಮಯುನುಸರ್ವರಿಗೆಸಿದ್ಧವೆ| ಘನಜನನಮರಣಗಳುಸಿಂಗವದೇಕೆನಲುಕೇಳು || ಜನನಕಾರಣವಾದವಿದ್ಯೆಯು | ಜಿನುಗುವಾಸನೆಯಿಂದವನಾ | ವನಜನಾಭನನೆನರಿನಿಂಕೇಡಹುದೆಕೇಳೆಂದ || ೧೫ || ಪುತ್ರಶೋಕಧನೇಷಣಗಳನು | ಕತ್ತರಿಸಿಜ್ಞಾನಾಸಿಯಲಿಹರಿ | ಚಿತ್ತಶಾಗಲುಬುದ್ಧಿಶುದ್ಧಿಯುನೈದೆಬೇಗದಲಿ || ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆವಿಪುಳಾಪ್ತಿಗಳಿಗಾ | ದಿತ್ಯಮಂಡಲದಂತೆನಿಜಸು | ವ್ಯಕ್ತವಹುದೆಲೆರಾಯಚಿತ್ತೆವಿಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೧೬|| ಕೌತುಕದರಚನೆಯುಗುಣಕ್ರಿಯ | ಜಾತವಾದಸಮಸ್ತವಿಶ್ವದ | ಚೇತನಾತ್ಮಕನಾದನಿಜನಾರಾಯಣಾಖ್ಯೆಯಲಿ || ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತಿಹುದದನುಭಕ್ತಿಸ | ಮೇತದಂತಃಕರಣನಿರ್ಮಲ | ದಾತನಾನತ್ವವನುತಿಳಿಯಲುಯೋಗವಹನೆಂದ|| ೧೭ || ಎನುತನಿನಗಾಪಿಪ್ಪಲಾಯನ | ನನುವಿನಿಂದೊರೆದನುವಸುದೇ | ವನಿಗೆನಾರದಪೇಳ್ವನದಶುಕನೃಪಗೊರೆದನೆಂದು|| ವಿನಯದಿಂದರುಪಿದನುಶೌನಕ | ಮುನಿಗಳಿಗೆಸೂತನುಪದಾನಂ | ದನಹೊರವನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನೊಲವಿನಲಿ || ||೧೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೮೨೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನವಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನಬ್ಬನಾದ ವೀತಿಹೋತ್ರನು ಕರ್ಮತ್ರಯದ ಭೇದಗಳ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ಗೋತ್ರಪತಿನಿಮಿಕೇಳ್ದನಾವಿತಿ | ಹೋತ್ರನಾಮದಯೋಗಿಯಲಿಕ | ರ್ಮತ್ರಯದಭೇದವ
ನುವಿಸ್ತರವಾಗಿತಿಳಿವಂತೆ || ... ...

ಪದನು || ಕರ್ಮಯೋಗವಪೇಳಬೇಕೆಲೆ | ಧರ್ಮಮೂರುತಿಗಳಿರಭಕ್ತಿಗೆ | ಕರ್ಮಕಾರಣಗಳನುಕಾಮತ್ರಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ || ಧರ್ಮವನುನೀವ್ಬಲ್ಲಿರಾನೇ | ಕರ್ಮಪಾಶಾಬದ್ಧನೆಂನನು | ನಿರ್ಮಲನಮಾಡುವುದುಕರುಣದಲೆಂದುನೃಪನುಡಿದ ||೧|| ಹಿಂದೆತಾತನತೊಡೆಯಲಿಂ | ತಿಂತ್ರೆಂದುಪ್ರಶ್ನೆಯಮಾಡಿದರೆಯೂ | ನಂದನಮುಖಿಗಳಪ್ಪಸನಕಾದಿಗಳುನಸುನಗುತ || ಒಂದುವನುಪೇಳದೆನಡದರವ | ರಿಂದಬಲ್ಲವರುಂಟೆಜಗದೊಳು | ಬಂದಿರಿಲ್ಲಿಗೆನೀವುಚಿತ್ತ್ರ್ಯಸೂದುಬಿಂನಪವ || ೨ || ನಡೆಯದಾವುದರಿಂದಹೆಂಡತಿ | ಪತಲಕರ್ಮವನೀಗಿನಿಜಸುಖ | ವತೆಸೆನೆನಲಾವೀತಿಹೋತ್ರನೆನಿಪ್ಪಪರಯೋಗಿ || ನುಡಿದನೆಲೆನೃಪನಿಂನಬುದ್ಧಿಗೆ | ಪ್ರೌಢವಿಯೊಳಗಾರೆಣೆಯೆನುತಮುನಿ | ತೊಡಗಿದನುವಸುದೇವನೃಪಕೇಳ್ಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರವ || ೩ || ಕರ್ಮವೆಂದವಕರ್ಮವೆಂದು | ವಿಕರ್ಮವೆಂದಿವುಮೂರುವೇದವ | ನೆಂಬಹವುಲೋಕದಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಲಿಲ್ಲಿನೋಡುವರೆ || ಧರ್ಮವಾತಿಕೋಳೀಶ್ವರಾರ್ಪಣ | ನಿರ್ಮಲದಸ್ನಾನದಲಿವೇದಕೆ | ಜನ್ಮವೆಂದನುನೃಪತಿಗಾವೀತಿಹೋತ್ರಮುನಿರಾಯ || ೪ || ಇಲ್ಲಿಪಂಡಿತರುಗಳುಭ್ರಮಿಸುಪ | ರೆಲ್ಲವನುನಿನಗೊರವೆವಸುಧೆಯ | ವಲ್ಲಭನೆಶ್ರುತಿವಿಹಿತವೇಕರ್ಮಾಖ್ಯವೆನಿಸೂದು || ಅಲ್ಲದಿಹಕರ್ಮವವಿಕರ್ಮವು | ಯಿಲ್ಲದುದಕೇಳುವರಕರ್ಮವ | ಸೊಲ್ಲಿನರ್ಥವನಿಂನುವಿಸ್ತರವಾಗಿಕೇಳೆಂದ ||೫|| ಕ್ರಮವಿಡಿದುತನುತಂಮವರ್ಣಾ | ಶ್ರಮದಧರ್ಮಂಗಳನುನರಿತೀಂ | ಸಮದಲೀನಡಸುತ್ತಲಿರಲದುಕರ್ಮವೆನಿಸೂದು || ಸಮತೆಯಲಿಕೇಳಿಂನುಕರ್ಮವು | ಕ್ರಮವಿಕರ್ಮಗಳರ್ಥವನುಭೂ | ರಮಣನಿನಗಾನರುಪಿದಪೆನೆಂದೆನುತಲಿಂತೆಂದ || ೬ || ಜಗಕೆಸವವರ್ಣಾಶ್ರಮದಧ | ರ್ಮಗಳನೇನುಮವಿಚಾರದೇನೇ | ಪಗಳುಕೇಳದಕರ್ಮವನುತಪ್ಪದೆಯಥೋಕ್ತದಲಿ || ಸೊಗಸಿನಿಂದಲೆಮಾಡಿಯದನೊಗು | ಮಿಗೆಯಲೀಶ್ವರಗರ್ಪಿಸುವುದೊಗು | ಮಿಗೆಯಕರ್ಮವಬೆನಿಪ್ಪುದವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ೭ || ತುಂಗಕಲರವರ್ಣಾಶ್ರಮದಧ | ರ್ಮಂಗಳೇನುಮವಿಚಾರಿನಡವಟೆ | ಡಂಗುತಾನೆವಿಕರ್ಮವೆನಿಸುತಲಿಪ್ಪದಿದರೊಳಗೆ || ಮಂಗಳವಲೆವಿಕರ್ಮವೆನೆಮುನಿ | ಪುಂಗವನೆಕರ್ಮಕ್ಕೆಫಲಭೇ | ದಂಗಳುಶ್ರುತಿಪೇಳ್ವವೇಕೆನಲೆಂದನಾಯೋಗಿ || ೮ || ವೇದಕೀಕರ್ಮದಲಿಮೋಕ್ಷನೆ | ವೈದಿಕದಮುತದರ್ಥವಾಫಲ | ಭೇದವನುಪೇಳೂದುಬಾಲರಶಿಕ್ಷೆಗೋಸುಗರ || ಮೇದಿನಿಯಲೀಗರ್ಭಕಗೆಬಲು | ಹಾದರೋಗವಕೆಡಿಸಲದನೆಂ | ದಾದರದಿಕುಡಿಸುವಳುಬೆಲ್ಲವನಿತ್ತುತಜ್ಜನನಿ ||೯|| ಮಾಡದಿಹನಾವವನುಕರ್ಮವ | ಕೂಡದಾಪರಮನಲಿವಿಷಯದ | ಜಾಡುವದುಮಾಣದೇನಿಗಮವಾಕ್ಯವನುಲೆಕ್ಕಿಸದೆ || ಅಪುತಿಜನವನೊಂಮೆಯೂತಾ | ಮಾಡಿಸೂದಾಪ್ರಕೃತಿಪಾಪವ | ಕೇಡುಗಾಬನುಜನಿಸಿಭೂಮಿಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ೧೦ || ಅದರಿನೀವೇದೋಕ್ತವನೆತಾ | ಮುದದಿಮಾಡುತವಿಷ್ಣುವಿನಶ್ರೀ | ಪದದಲರ್ಪಿಸುವಪರಫಲದಲಿನೇಹವನುಬಿಟ್ಟು || ಉದಿತಭಕ್ತಿಯುವಧುವಿನಲಿರತಿ | ಸದನದಲಿಬೆಗರದೇಸುಖಿಸನರ | ಪದುಮನಾಭನನಿಜಪತ್ತೈದುವನರಸಕೇಳೆಂದ || ೧೧ || ಬೇಗದಲಿಹೃದ್ಗ್ರಂಥಿಯಾನನುವಿ | ಭಾಗಿಸುವಮನವುಳ್ಳವನುತಾ | ಭೋಗಿಶಯನನತಂ

ತ್ರವರ್ಗದಲರ್ಚಿಸೊಪೋಲಿದು ॥ ಆಗಮವೆಬಲ್ಲೊಬ್ಬ ಗುರುವಿನ। ಯೋಗಿಥೆಯನರ್ಚಿಸುವವನ। ಯೋಗವನುಪಡೆವುದು
ವೆಂದಲುನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಶುದ್ಧವಹಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ರವ್ಯದ। ಸಿದ್ಧಿಯನೆಸಂಪಾದಿಸಿಯೆತಾ। ಬುದ್ಧಿಯಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀಶನನು
ಭಾವದಲಿನೆನವುತ್ತ ॥ ಶುದ್ಧಚಿದ್ರೂಪನಪ್ರತುಮೆಯನು। ಬದ್ಧಕ್ತಗೆಹರಿಗಾಗಲರ್ಪಿಸಿ। ಸಿದ್ಧಿಪಡೆದನುಹರಿಯಾಕರುಣದಿಭೂಪ
ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಈಪರಿಯಲರ್ಚಿಸುವವಮನುಜಗೆ। ರೂಪುದೋರುವನಚ್ಯುತನುಕರು। ಣಾಪಯೋನಿಧಿಭಕ್ತಹೃದಯನಿ
ವಾಸಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ತಾಪವನುಪರಿಹರಿಸಿತಂನನಿ। ರೂಪದಿಂನಿತ್ಯಾತ್ಮರಹರನು। ಗೋಪಿನಾಥನುಸಲಹುವನುಸದಾನಂದಯೋ
ಗಿಯನು ॥ ... ... ॥ ೧೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೭೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನವಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ದ್ರವಿಡರೆಂಬವರು ಹೇಳಿದ ಭಗವದವತಾರಗಳ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ದ್ರವಿಡಯೋಗಿಯಮುಖದಲಾನಿಮಿ। ಭುವನವಂದಿತಹರಿಯಲೀಲಾ।ನವರಸಾನ್ವಿತಜನ್ಮಗ
ಳಚರಿತಗಳಕೇಳಿದನು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಎಲೆಮುನಿಗಳಿರಹರಿಯಜನ್ಮಂ। ಗಳಚರಿತ್ರಂಗಳನುಮುಂದಕೆ। ಸಲುವವೀಗಳುವರ್ತಿಸುವಹಿಂದಾದವೆಲ್ಲ
ವನು ॥ ಬಲಿದುಪೇಳೂದೇನುಬಲ್ಲಿಕಾ। ಸುಲಭದ್ರವಿಡಮುನೀಂದ್ರಪೃಥ್ವೀ। ಲಲನೆಯುರಸೆನನುಡಿಗೆವಿಗೆಬೆರಗಾಗುತಿಂತೆಂದ।
ಅಗಣಿತಾತ್ಮಕನೆನಿಪಹರಿಚರಿ। ತಗಳನಂತವಮುನಿವರನುಬಾ। ಯ್ದೆಗದುಪೇಳಲುಶೇಷನೆಯುಶ್ರುತಿನಿಕರಕಳವಲ್ಲ ॥ ಜಗದಗ
ಲದಲಿನೆಗದಪರಮಾ। ಣುಗಳಪುಂಜವನೆಣಿಸಲಹುದಾ। ನಗಧರನಮಹಿಮೆಗಳನುಪವಿಸಬಲ್ಲರಾರೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಅರಸಕೇಳೀ
ಧರೆಯಜನಗಳ। ಪಿರಿದುಕಾಲನವಶದಲೆಕ್ಕಿಸಿ। ಧರೆಯಮೇಣಿಗಗನೆತಾರೆಗಳಮಳಮಳಲುಗಳ॥ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆವೃಷ್ಟಿಬಿಂದುಗ।
ಳರಿಯಬಲ್ಲದರುಂಟೆಲಕ್ಷ್ಮೀ। ವರನಗುಣಸ್ತೋಮಗಳದೇವಾಸುರಸಮೂಹದಲಿ ॥ ೩ ॥ ಯಂನಬುದ್ಧಿಗೆತೋರಿದುದನಾ। ವರ್ಣಿ
ಸುವೆನೀಪಂಚಭೂತಾದಿ। ಚಿಂನ್ಮಯನುಮಾಡಿದನುಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನುಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ತಂನದೇಶದಲಲ್ಲಿಪ್ರೋಕ್ಕರೆ। ನುಂನೆತೋಂನೆ
ತಪುರುಷನೆಂಬೀ। ಧಂನ್ಯನೆಹಮಾನವನುಪಡೆವನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೪॥ ಆವನೊಬ್ಬನದೇಹವೇವ। ನಾಳಗಳಾವನಕರಂಗ
ಳು। ಭಾವಿಸಲುಜೀವನಕರಣವಜ್ಞಾನಬಲವಾದ। ಜೀವಚೇಷ್ಟೆಗಳಾವನಿಂದಲೆ। ಭಾವಿಸಲುಜಗದುದಯಸ್ಥಿತಿಲಯ। ದೇವ
ನಾರಾಯಣನನೊದಲವತಾರವೆದೆಯಂದ ॥ ೫ ॥ ಈ ಜಗವಪುಟ್ಟಸಲುಹರಿವೈ। ರಾಜನೀರಜಭವರಜನಸಂ। ಯೋಜನೆಯ
ಲಾಕ್ರತುಪತಿಯೆಸತ್ವದಲಿಸಿರಿಯರಸ ॥ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲಿಲಾಲಿಸುತಲೋಕವ। ಮೂಜಗದಲಯಕಾತನೋಗುಣ। ವ್ಯಾಜನಾಪರಿ
ಯಿಂನುಕೇಳವತಾರಸಂಖ್ಯೆಗಳ ॥ ೬ ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನುಮೊದಲಲಿ। ಧರಿಸಿದನುಪುರುಷಾವತಾರವ। ನೆರಡನೆಯಲ
ನುಪಮನುನಾರಾಯಣನುತಾನಾದ ॥ ಮರಳಿಮೂರನೆಯಲ್ಲಿಬಳಿಕನು। ಕರಿಸಿದನುವೈರಾಜನೆಸರನು। ಸರಸಿರುಹಭವನೆನಿಸಿ
ದನುರಾಜಸದಗುಣವಿಡಿದು ॥ ೭ ॥ ಮತ್ತೆಕೇಳ್ಸತ್ವಗುಣಸಂ। ಪತ್ತಿನಿಂದಲೆವಿಷ್ಣುವೆಸರನು। ಪೊತ್ತನಾತಮಹಿಂದತಾನೇರು
ದ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಒತ್ತಿನಿಂದಂಶಾವತಾರದ। ಮೊತ್ತವನುತಾನ್ಮೈದಿಲೀಲಾ। ವೃತ್ತಿಯಿಂದಾಡುತ್ತಲಿಹನಚ್ಯುತನೆನಿಜವೆಂದ ॥ ೮ ॥
ಧರ್ಮಪತ್ನಿಗೆದಕ್ಷಪುತ್ರಿಗೆ। ನಿರ್ಮಲಸುಬೋಧಾಬ್ಧಿಹರಿನರ। ಕರ್ಮಹರನಾರಾಯಣಾಖ್ಯೆಯಲುದಿಸಿಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಧರ್ಮವ
ನುತಾನಡೆಸುತೋರುತ। ನಿರ್ಮಲರಿಗದಪೇಳುತಲೆವರಬೊಂಮವಿದ್ಯಾನುಗಳರಸನೆನಿಸಿದನುಕೇಳೆಂದ॥ ೯ ॥ ವಾಸವನುಶಂಕಿಸ
ಲುಬುಧರೀ। ವಾಸಯುಗ್ರತಪಸ್ಸಿಗೆಯುನೀ। ಲೇಸೆನಿಪಭೋಗವನುಸೆಳವಾನೆಂಬಭಯದಿಂದ ॥ ಅಸಕಲಜನಮೋಹಕಾರ್ಯಾ।
ವಾಸುದೇವಜಕಾಮನನುಬಳಿ। ಕಾಸನುಸ್ತ್ರೀಯರನುಮುಂದಾನಿಲನೊಡನೆನುಡಿದ ॥ ೧೦ ॥ ಸಖನೆನಿಪಮಧುಸಹಿತಕಾಮನ।
ನಿಖಿಳಸುರಪತಿಯಿದಿರಿನಲಿನಿಂ। ದಖಿಳಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಂನಕಳುಹೂದೆನಲುನಸುನಗುತ ॥ ಸುಖವಮಾಡಿದೆತಂದೆಪಂಕಜ। ಮುಖಿಯ
ರೊಡನಾಬದರಿಗೈದಿದೆ। ನಿಖಿಳಮುನಿನುತನಪ್ಪನಾರಾಯಣನಕಡೆಯಿಂದ ॥ ೧೧ ॥ ವ್ರತವನಳಿವುದುವಿಪ್ರವರ್ಯನ। ಸತಿನಿಕರ
ಲೀಲೆಯಲಿನಾನಾ। ಯತಕುಸುಮಬಾಣವನುತ್ತೊಟ್ಟಸುಚಿಂತೆಬೇಡೆನಲು ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳ್ವೈಜೀಯ್ಯನತುಲ। ಪ್ರತಿಮಮನ್ಮಥ
ತಂನಸೇನಾ। ಪತಿಸಹಿತಪ್ರೌರವಂಟನುತ್ಕಟವಾದರಭಸದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಬಂದುಬದರೀವನವನಾಪರಿ। ನಂದನನಪರಿವಾರಮು
ನಿಗಳ। ವೃಂದವನುಕೆಣಕಿದನುಬಹುವಿಧಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಗಲಿ ॥ ಅಂದವೃಕ್ಷಬಲೆಯರುತಂಮಯ। ಮಂದಹಾಸಾನ್ವಿತಕಟಾಕ್ಷ
ದ। ಲಂದುನಾರಾಯಣನನೆಚ್ಚರುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಬಲ್ಲರೇಹರಿಯೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮೀ। ವಲ್ಲಭನವಮಾಯಾನ್ವಿತರುಮ। ತ
ಲ್ಲಿಗಂಧರ್ವಾಳಿವಾದಿತ್ರವೀಣೆಗಳಪಿಡಿದು ॥ ಮೆಲ್ಲನೊಲ್ಲಿಸೆಸುಳಿದಪಾರುತ। ಮಲ್ಲಿಗೆಯವಾಸನೆಯುಶೈತ್ಯದಿ। ತಲ್ಲಣಿಸನಿಂನೊಬ್ಬ

ನೋಡೆವರೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಶಕ್ರಮಾಡಿದಕೃತ್ಯವನುಮುನಿ। ಶಕ್ರವಂದಿತನರಿದುವಿಸ್ಮಯ ದಕ್ಕಜವ್ರತಃನಿಲ್ಲದೇತಂನೊ ಳಗೆನಸುನಗುತ ॥ ಅಕ್ಕತಂನಯುವಮಾಯೆನೀಪರಿ। ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಚೇಷ್ಟೆಯುಂಡಾ। ಚಕ್ರಧರನವತಾರರೂಪನುಗಣಿಸದಿರೆತಿರ್ದ॥ ಕೆಂಜೆಡೆಗಳೋರಣದಕೆಂಪಿನ। ಕಂಜದಂದದನಯನಗಳಸಿ। ದಧ್ಬಂಜನದರವಿಸದೃಶಕಾಂತಿಯುಚೆಲ್ವಮೂರ್ತಿಯಲಿ ॥ ರಂಜಿಸು ವವುಹಿಮನುನುಡಿದನತಿ। ಮಂಜುಳಖ್ಯದಲಾಸುರಾನುಗ। ಪುಂಜದೊಡನೆವಿನೋದದಲಿಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ವರ ಮುನಿಗಳರಕೇಳಿಯಿಂಪರಿ। ಘರವಸದಲ್ಯೈತಂದುನಾನಾ। ಪರಿಯುಕೊರಚಟದಲಿತಪವನುಕೆಡಿಸಲನುಗ್ರೈವ॥ ದುರುಳಕಾಮಾದಿಗಳ ನಿಲವಿನ। ಪರಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತಾವುಹಾಮುನಿ। ವರಿಯುನಾಡಿದಮಾತನವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಕಾಮಮಂದಾನಿಲವಸಂತ ರು। ಕಾಮಿನಿಯರೆಲ್ಲರುಗಳಗೆಸು। ಕ್ಷೇಮವೇನೀವೇಕೆಬಂದಿರಿನಮ್ಮಸಂನಿಧಿಗೆ ॥ ಕಾಮಿತವದೇನುಂಟುಕೊಡುವೆನು। ಯೀ ಮದೀಯಾಶ್ರಮದಲೇಕಿ। ದ್ದಾಮಗೆಟ್ಟವುಮುಖಗಳೆಂದನುಮುನಿಪವಿನಯದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಎಲೆಮನೋಭವನೇವಸಂತನೆ। ಬಳಿಯುಬೊಪ್ಪುವಶೈತ್ಯವುಂಡಾ। ನಿಲನೆದಿವ್ಯವಧೂನಿಕಾಯವೆನಿಂಮನಾಟಕದ ॥ ಬೆಳವಿಗೆಗೆಮೆಚ್ಚಿದೆನುನಿಂಮು। ಜ್ವಾಲದಭಿ ಷ್ಟವನೀವೆನೆಂಬ। ಗ್ಗಳಯುಮುನಿವಚನಕ್ಕೆನಡುಗುತ್ತಿರ್ದರವರಂದು ॥ ೧೯ ॥ ನಡುಗುತಿವೆದೇಹಗಳುಶಾಪದ । ಗೊಡವೆನಿ ಮಗಿಲ್ಲಂಜದಿರಿವ್ರಂ। ಬುಡುವಧರ್ಮಗಳೆಂದಬೇಸರುತಿಹುದುಮೇಣಿಲ್ಲ ॥ ಅಡವಿಯೊಳಗಣಕಾಯುಕಟ್ಟಯು। ಬಡಿಸುವೆವುನಾ ವೆಂಬವೇಸುಧೆ। ಗುಡಿದರಿಗೆತಾಸೇರದೆಂದನುನಗುತಕಮಲಾಕ್ಷ ॥ ೨೦ ॥ ಅರಸಕೇಳಂತಭಯವೀವುತ। ಹರಿನುಡಿಯಲಾಸು ರರದೂತರು। ಕರೆಗಳನುಮುಗಿದೆರಗಿಜಯಜಯವೆಂಬರಭಸದಲಿ ॥ ಗರುಡವಾಹನನೆಂದರಿಮುಕಡು। ಮರುಗಿತಂಮಯದುಷ್ಟ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ। ಪರಮಪುರುಷನಸ್ತುತಿಸಿದರುಭಯಭಕ್ತಿಯುತರಾಗಿ ॥ ೨೧ ॥ ಸಿಕ್ಷೆರಕ್ಷೆಗಳೊಡೆಯನೀನೀ। ಭಿಕ್ಷುರೂಪದಲಿರ ಲುನಂಮಿ। ಯಕ್ಷಿಗಳಗೆಂತಹುದುಗೋಚರನಿಮ್ಮಘನಮಹಿಮೆ ॥ ದಕ್ಷಹರನೆಕಿರಾತರೂಪದ। ಲಕ್ಷಿಸಾವಿರದವನವುಗನಂ। ತ ಪ್ಪೆಯನೆನೀರಕ್ಷಿಸೆಂದರುಮನ್ಮಥಾದಿಗಳು ॥ ೨೨ ॥ ಇದುಹೊಸತೆನಿನಗೆಂದುದೋಷವ। ಬೆದಕದೆಂಮಲಿಕೃಪೆಯಮಾಡೂ। ಪಧಿಕನೀಕಡುಸುಖದಸ್ವಾತ್ಮಾರಾಮಗುಣಪೂಜ್ಯ ॥ ಒದೆಯನೇಭೃಗುವೆಂಬಹಾರುವ। ನಧಿಕಶಾಂತದಜಲನಿಧಿಯೆನಿಂ। ನದು ಭುತದಚರಿತಕೆನವೋನವೊಯುಂದರವರಂದು ॥ ೨೩ ॥ ನಿಂನಭಕ್ತರಿಗಾದಭಂಗವ। ನಿಂನುಮಾಡೂದುಂಟೆಕರ್ಮದಿ। ಬಂ ನಬುತುವರುಕ್ರತುವಿನಲಿತೆರುಗೆಯತ್ರರುವರೆಮಗೆ ॥ ಮಂನಿಸುವರೆಂತಾದರೂನೀ। ವೆಂನವರುವಿಘ್ನಗಳನೊದದಾ। ಗುಂನತ ದವೈಕುಂಠವೈದುವರೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೪ ॥ ಕ್ಷುಧೆತೃಷ್ಣೆಶೀತೋಷ್ಣವರುಷವ। ಮಧುರವೊದಲಹರಸರತಿಯುಶ್ರೀ।ಯಧರಬಿಂ ಬವರತಿಯುಬಿಟ್ಟೇಕಾಂತರಾದವರು ॥ ಅಧಿಕವಹಕೋಪದಲಿಬೀಳುವ। ರಥಮತೆಯಲಾತೊರೆಯುನಿಳದು। ರೋಧದಲಿಗೋವಿ ನಪಚ್ಚೆಯಲಿಬೀಳುವಮನುಜನಂತೆ ॥ ೨೫ ॥ ಎಂದುಸ್ತುತಿಸುತಸುರರಿಗಾಶ್ಚತಿ। ವಂದ್ಯಯೋಗ್ಯೈಶ್ವರ್ಯದಲಿಶ್ರೀ। ವೃಂದವನು ಭಜಿಸಿದನುಲೀಲಾಮಾಳ್ಪದಲಿನಗುತೆ ॥ ಮಂದಹಾಸದಲವರುತಂನಯು। ಮಂದಿರದಸೇವೆಯನುಮಾಡುತ। ಛಂದವಿಂದಿಗೆಕಂಡ ರಾಕಾವಾದಿಗಳುಬಳಿಕ ॥ ೨೬ ॥ ಅವರವೈಪರಿಮಳವುವಿಕ್ಕುದು। ಕುವಲಯಮವರಯೋಜನದಲಂಬರ। ವಿವರವದತುಂ ಬಿತದನೇನೆಂಬೆನದುಭುತವ ॥ ನವಕಮಲಗಳೊವದನಗಳೊಮೇ। ಣ್ಕವಿವಳಿಗಳೋಕುರುಳುಗಳೊಶ್ರೀ। ಯುವತಿಗೆಣೆಯಹ ರೂಪವರುಧರಣೀಶಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ತೋರತುರುಬಿನನೊಸಲತಿಲಕದ। ಚಾರುಕರ್ಣಾಭರಣಗಳನಯ । ನಾರವಿಂದದ ತುರುಗಿದೆವೆಗಳಚೆಲ್ವಪುಬ್ಬುಗಳ ॥ ತೋರಮುತ್ತಿನಮೂಕುತಿಯುನೆರೆ। ತಾರೆಗಳವೋಲೊಪ್ಪಿಳೆವಲಹೆರಿಯು। ನಾರಿಯರಕದಪ ಧರೆಗಳುರಂಜಿಸಿತುಪ್ರೊಸತೆನಿಸಿ ॥ ೨೮ ॥ ಕನಕಕಲಶವಪೋಲ್ವಕುಚಗಳು । ಮನವರಂಜಿಪತ್ರಿಸರಗಳವರ। ಕನಕಲತೆಯೆಂ ದದಲಿನಳತ್ರೋಳುಗಳಚೆಲುವಿಕೆಯು ॥ ಘನಜಘನಗಳಸಂಣನಡುಗಳ। ಜನವಕೆಡಪುವನಾಭಿಸರಗಳ। ಮುನಿಪಕಲ್ಪಿಪದಂಗನೆ ಯರೊಪ್ಪಿದರುತೀವಿಯಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಉಡಿಗೆಗಳಬಹುವಿಧದರಚನೆಯು। ತೊಡಿಗೆಗಳನವರತ್ನನಿಕರದ। ನಡವಹಂಸೆಯನೀಕ್ಷಿ ಸುವಕೋಗಿಲೆಯಸಂತತಿಯು ॥ ನುಡಿಯರವದೀಗೆಲುವಮಾಯಾ। ಮಡದಿಯರಕಂಡಖಿಳನಿರ್ಜರ। ರೊಡೆಯನವರಿದ್ದರುಸು ಚಿತ್ರದಬೊಂಬೆಯಂದದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಕಂಡುಸುರರಾಮುನಿಯಚರಣಕೆ ದಿಂಡುಗೆಡೆಯಲುನುಡಿದನೊಬ್ಬಳ। ಕೊಂಡುಪೋಪು ದುನೀವೆನಲುಕರನೆಡುಗಿಭೀತಿಯಲಿ ॥ ಮಂಡಲೇಶ್ವರನರಪಿಯನುತಿರಿ। ದುಂಡುಕಾಲವಕಳವನರನದ । ಕೊಂಡುಬದುಕೂ ಮಂಟೆಯಂದರುನಗುತವಿನಯದಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ನಿಮಗೆತಕ್ಕೊಬ್ಬಳವೆಯನುಸುರ। ನಿವಹಕಾಣಲುಕೊಂಡುಪೋಪುದು। ನವಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಯುವತಿಯರುಂಟುಶತಕೋಟಿ ॥ ದಿವಿಜರಾಯನಭೃತ್ಯರಿರಯಂ। ದವಿರಳಾನಂದಾತ್ಮನುಡಿಯಲು। ಶಿವಶಿವನು ತವರೆಂದರತಿಭೀತಿಯಲಿಕೈಮುಗಿದು ॥ ೩೨ ॥ ಇವರುತ್ತೊತ್ತಿಯರಂದದಿಂದೀ। ದಿವಿಜಲೋಕದನಾರಿಯರುನಾ। ವಿವರನೋ ಡುವರಲ್ಲವೆನೆಮುನಿಲಾಯನಸುನಗುತ ॥ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ। ಯುವತಿಯರಿಗಾಭರಣವಾಗಿಯೆ। ನಿವಗೆವಾಸ

ವನೊಳ್ಪ್ರೌಢಯುತ್ಪುದುಚಿದರಸೇಕೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಎನೆ ಹಸಾದವನಾಂತ ಮುನಿತಾ । ಮನೆಯಜಾದಿಗಳೊಪ್ಪಿದೀಯಾಕೊಂ । ಜನಿಲನೇಗ ದಿಸುರವತಿಯುಸಭೆ ಯ್ದಿ ಪ್ರೌಢಮುಟ್ಟ ॥ ಅನಿತು ವೃತ್ತಾಂತವನು ಕೇಳಲು । ಮನದೊಳಗೆ ನಡನಡುಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ । ಜನಕ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆಂದನು ಪಿರಿದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಅವನಿಸುರರಿರ ಕೇಳಿರೆಲ್ಲಾ ಶ್ರವನು ಪುರುಷರು ಮೋಹಿಸುವರಾ । ಯುವತಿಯರಿಗಾ ಸತಿಯರಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಹ ನೋಹಿಪ್ಪುದೆ ॥ ಅವರ ತನುಲಾವಣ್ಯರಸನ್ಯ । ಭವನಗಳ ಗೆಬೆರಗಾಗಿ ನಾಚುವ । ತವ ಜನಗೆ ನೋಹಿಸು ತಕ್ಷಾ ಮುದಲ ಸ್ವರೋನಿವಹ ॥ ೩೫ ॥ ಹಂಸರೂಪದಲಚ್ಯುತನು ಹಿಂ । ದಾಸರೋಜಾಸನಗೆ ತತ್ವವ । ಲೇಸೆನಿಸಿ ಪೇಳಿದನು ಸನಕಾದ್ಯರಸಮು ಖ್ಯದಲಿ ॥ ವಾಸುದೇವನು ದತ್ತನೆನಿಸಿಯಾ । ಸಾಸಿರಾಯುತ ಭುಜಗೆ ಯೋಗದ । ವಿಾಸಲಳಿದನು ಕೇಳು ಮೈಥಿಲಯಂದನಾ ಪ್ರನಿಪ । ಅಕ್ಷ್ಯಕಂಠಪರರೂಪಿನೆಲಿ ಶ್ರೀ । ವಿಶ್ವನಾಥನು ಶೃತಿಯ ಕಂಡುರು । ವಿಶ್ವಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಾಗನ ಪಾಲಿಸಿ ಶಬರ ರೂಪಿನಲಿ ॥ ವಿಶ್ವಕಂಟಕನಪ್ಪ ದನುಜನ । ನಶ್ವರತೆಯನು ಜಗಕೆ ತೋರಿದ । ನಶ್ವವಹ ಪಕ್ತ್ರದಿಗೆ ಮುರರಿಪು ವರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಮಂದರವ ಧರಿಸಿದನು ಕೂರುಮ । ನಂದದೊಡಲಿನ ವಿಷ್ಣು ಕಾರ್ಯನು । ದಂದುಗವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಜಲದೊಳಗರ್ದ ಮುನಿವರರ ॥ ಬಂದು ಹೊರದನು ಗೋತ್ರವಧೆಯಿಂ । ಬಂದದೋಷವ ಕಳೆಗೆ ನಿರ್ಜರ । ವೃಂದದೊಡೆಯನ ಸಲಹಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಕರುಣದಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ದೇವರಂಗನೆಯರಶಿರೆಯಲಿ । ಟ್ಟ ವಿಬುಧರಿಪು ಪಿಪ್ರವಶೀಳಲು । ಕೋವಿದಪ ಹಲ್ಲಾದನನು ಪಾಲಿಸಲು ಕಂಭದಲಿ ॥ ದೇವಸೆರಹರಿಯೆನಿಸಿ ಸಾಧುಜ । ನಾವಳಿಯ ಪಾಲಿಸಿದ ಸುರರನು । ಕಾವ ಭರದಲಿ ಸುಧೆಯನೆರದನು ಯುವತಿರೂಪದಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಅಮರರಸುರರಿಗಮೃತಕಾರಣ । ಸಮರವಾದಂದಚ್ಯುತನು ತಾ । ನಿಮಿಷದಲಿ ಖಗರಾಜವಾಹನನಾಗಿ ನಡೆತಂದು । ಅಮರಪತಿಗಪ್ಪಟಿಕ ವೀರರ । ಯಮನವಶವನು ಮಾಡಿ ತ್ರೈಜಗ । ಕಮಿತನಾದನು ವಿಷ್ಣು ಪ್ರೇರದನು ದಿವಿಜಸಂತತಿಯ ॥ ೪೦ ॥ ವಾಮನನು ತಾನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಧಾಮ ಬಲಿಯನು ಬೇಡಿ ಬಳಿಕಾ । ವ್ಯೋಮವ್ಯೆದಿದ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಪದದ್ವಯದಿ ಮಹಿಯ ॥ ಕಾಮಪಿತನಳೆದಾಖ್ಯ ಗುಣ್ಯಹ । ರಾಮನಾಗಿಯೆ ನೃಪಕುಲವನಿ । ರ್ನಾಮವನು ಮಾಡಿದನು ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೇಷಿಗಳನರಿದು ॥ ೪೧ ॥ ದಶರಥನ ಸುತನೆನಿಸಿ ಜನಿಸಿದು । ದಶಕರಾನ್ವಯನಾಗಿ ಮತ್ತಾ । ಶಿಶುದೆಸೆಯಲಾ ಕೌಶಿಕನ ಯಜ್ಞೋದ್ಧರಣವನು ಮಾಡ ॥ ಶಶಿಧರನ ಚಾಪವನು ಮುರಿದಾ । ಶಶಿವದನೆ ಗಳುಪಿದದುರಾತ್ಮನ । ದಶಶಿರಂಗಳ ಖಂಡಿಸಿಯೆ ಬೊಕವನು ಪಾಲಿಸಿದ ॥ ೪೨ ॥ ಹಿಂಗದೀ ಪರಿಯ ಗಣಿತ ವತಾ । ರಂಗಳಂ ನಾನಾ ಚರಿತ್ರದ । ಯಂಗಳಲಿ ನಲಿದಾಡಿ ಮತ್ತೀ ವರ್ತಮಾನದಲಿ ॥ ಮಂಗಳಾತ್ಮನು ರಘುಜ ಪೆಸರದೆ । ಹಿಂಗಿ ನಿಂನಿಂನ ಲಯನಾಗಿಸು । ಸಂಗದಿಂದಿಹ ನರಸ ಕೇಳ್ ಕೃತಕೃತ್ಯನೀನೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಭೂಮಿಭಾರವನಿಳುಹಲೋಸುಗ । ಕಾಮಪಿತ ದೇವಕಿಯ ಜಠರದ । ಲಾಮಹಾತ್ಮನೆನಿಪ್ಪ ವಸುದೇವನ ತನೆಯನೆನಿಸಿ ॥ ಭೂಮಿಪರ ಪಂಚಕರ ಪ್ರೇರದಳಿ । ರಾಮವಹ ಚರಿತಗಳ ಶಕವನು । ರಾಮನನುಜನು ರಚಿಪಿದನು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಬೌದ್ಧರೂಪಿಂ ದೈತ್ಯರನು ಮ । ಬುದ್ಧಿಗಳ ಮಾಡುವನು ಕಲಿಯಲಿ । ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಗಳಲ್ಲದಿರೆ ತಾನ ನರಕೆಡಿಸುವನು ॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ನಿತ್ಯಾತ್ಮರಹರವಿ । ಶುದ್ಧ ಮೂರುತಿ ಗೋಪಿನಾಥನು । ಬದ್ಧತೆಯ ಪಾಲಿಸುವ ಸದಾನಂದಾಖ್ಯ ಮುನಿವರದ ॥ ... ... ॥ ೪೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೪೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನವಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಬ್ಬನಾದ ಚಮಸಯೋಗೀಶ್ವರರು ಹೇಳಿದ ಭಕ್ತಿ ವಿಚಾರ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರಗತಿಯತ । ದ್ವರ್ತನೆಯ ಕೇಳಿದನು ಜನಕನೃ । ಪೋತ್ತಮನು ನಿಮಿ ಚಮಸ
ಯೋಗೀಶ್ವರನ ಮುಖದಿಂದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಎಲೆ ಮುನಿಗಳಿರ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ । ಜಲಧಿಗಳು ನೀವೊಂದು ಬಿಂನಹ । ನಲಸಲಾಗದು ನಿಂಮ ಚರಣಾರ್ಚಕರನುಡಿಗಳಿಗೆ ॥ ಬಲಿದು ಪೇಳೊದಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ । ನೊಲಿದು ಭಜಿಸದ ಕಾಮಿಗಳು ತನು । ವಳಿಯೆ ಬಳಿಕೇನಹರು ತಾವೆಂಬುದನು ಕರುಣದಲಿ ॥ ೧ ॥ ಹರಿಯ ಭಜಿಸದೆ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದ । ನರವನರಿಯದೆ ಭೂರಿ ವಿಷಯಾ । ತುರದಲಿರುತಿಹ ಮಂತ್ರವೃತ್ತಿಯನುಳ್ಳ ಜೀವರಿಗೆ ॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಗತಿ ಮಾವುದೆಂಬುದ । ನೊರೆಯ ಬೇಹುದು ತನಗೆ ನೀವಂ । ಸ್ವರುಗಳೇ ಅಕ್ಷಮರೆಪೇಳ್ಳಳವಲ್ಲನೆ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥ ಎಂದರೆಂದನು ಚಮಸನೆಲೆರವಿ । ನಂದನನ ಮೊಮಗನೆ ಕೇಳ್ಯ । ತಂದೆ ವರ್ನಾಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮುಖದಿಂದ ॥ ವಂದ್ಯರಹ ವಿಪ್ರಾ ಫಭುಜಗಳ । ಲಂದು ಕ್ಷತ್ರಿಯವರ್ಗ ಪೂರುಗ । ಳಂದವೈಶ್ಯರು ಪಾದಗಳಲಾ ಶೂದ್ರರುದಿಪಿದರು ॥ ೨ ॥ ಸತ್ವಗುಣದಲಿ ವಿಪ್ರ ರಾಜಸ । ಸತ್ವಗುಣದಲ್ಲರಸುಗಳು ರಜ । ಯುಕ್ತತಮ ಕಲಿವೈಶ್ಯರಾ ರೂರು ಪಿಲಿ ಪಾದಜರು ॥ ವ್ಯಕ್ತರಾಗಿಯೆ ಜನಿಸಿತಂಮಿಾ । ಮಾರ್ತ್ಯದೇಹವನುಳಿದು ಹರಿಯನು । ಚಿತ್ತದಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸದೆ ನರಕದಲಾಳುತಿಹರೇದ ॥ ೪ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ

ಹರಿಯಕಥೆಯಲಿದೂರವಾಗಿಯೆ | ಹರಿಯಕೀರ್ತನಲಿದಿಹಶ್ರುತಿ | ವಿರಹಿತಾತ್ಮಕರಪ್ಪಸ್ತ್ರೀಶೂದ್ರಾದಿಗಳಕಂಡು || ಸಿರಿಯ
ನಹತತ್ವಜ್ಞನವರಿಗೆ | ಹರಿಯಮಹಿಮೆಯಪೇಳ್ವುದುಕಷ್ಟ | ಕರುಣದಲಿಭಾವಿಯಲಿಬಿದ್ದರನೆತ್ತುವಂದದಲಿ ||೫|| ವಿಪ್ರರರ
ಸುಗಳಲ್ಲಿವೈಶ್ಯರು | ಸರ್ವಶಯನನಭಜಿಸಲರುಹರು | ದರ್ಪದಲಿವೇದಗಳಗರ್ಥವದರಿಸರಿಯಲಾಗದು || ತಪ್ಪಿಸುವರಾಜನ್ಮಸಂ
ಸ್ಥಿತಿ | ಯಪ್ಪಗುಣಗಳಮಹಿಮೆಗಳಕಂ | ದರ್ಪರೂಪನಕೇಳ್ವಭಾಗ್ಯವಿಹೀನರವರುಗಳು ||೬|| ಕರ್ಮಕರಣನನರಿಯದಾ |
ಸದ್ಧರ್ಮವಿದರನುಕೇಳರಾನೆರೆ | ಹಂಮನೆಮ್ಮಸೆಗರ್ವಬಲದಲಿವಿಷಯಶೇಸಂದು || ಕರ್ಮಫಲಸ್ತುತಿಯೆಂಬಮಧುವಿನ | ಸೊಂ
ಮೆಯಾವಿಟ್ಟರಲಿಬ | ರುಹೊಂಮವಿದರನುನಗಿಸುವರುಹರಿಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದರು ||೭|| ಒಂದಿರಜದಲಿಪ್ರಾಣಿನಿಕರವ | ಕೊಂದು
ಕೂಗುವೆನೆಂದುನೆನವುತ | ಮಂದಗಮನೆಯರಕ್ಷಿಬಲೆಯಲಿಸಿಕ್ಕಿವಿಷನಂತೆ || ಕೊಂದವುರುಗನವೋಲುಕೋಪಿಸಿ| ಮಂದಮತಿ
ಮೆಚ್ಚುವೊಲುನಡವರು | ಮಂದವಾಪಿಗಳವರುಪೃಥ್ವೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೮|| ಕತ್ತಗೊಂಡವಕಳವಳ್ಳಿಶಿತಂ | ನೊತ್ತಿಲಿದ್ದರಹ
ಳವವೊಲ್ಮಿಗೆ | ಕತ್ತೆಗಳುಸಾಂಬ್ರಾಣಿಕೇಬಿಯಗತಿಯಜರನಂತೆ || ತ್ರೂತ್ತುವರಪಿನಸತಿನೆಸರಿಯಿಂ | ದುತ್ತರನಕೊಡುನಂತಶ್ರೀ
ಪುರು | ಷೋತ್ತಮನದಾಸರನುನಿಂದಿಸುವರುಧುರಾತ್ಮಕರು ||೯|| ಯುವತಿಯರಕಿಂಕರತೆಯಲಿಸುಖ | ಲವಕೆಮರುಳಾಗುತ್ತ
ಸ್ತ್ರೀಸುತ | ರವರದುಸ್ಸಂಗವಮವನಾಡಿಯೆಕೊಡದೆದಕ್ಷಿಣೆಯ||ಸವಿಯನಿಸುವಂನಗಳಪೃಥ್ವೀ| ದಿವಿಜರಿಗೆದಣಿಸದೆದುರಾತ್ಮರು|
ವಿವಿಧಪಶುಬಂಧಗಳಹಿಂಸಾದೋಹದಲಿಕೆಟ್ಟು ||೧೦|| ದ್ವಿಜಕುಲದೊಳುದ್ಭವಿಸಿವೇದ | ವ್ರಜವಚೋದಿತದರ್ಥವಾದ| ದಿಜನಿ
ಸುತಿಹವಿಷಯಾರ್ಥದಿಂದಿತರವನುನೋಹಿಸುತ || ನಿಜದಪಿರಿಯರವೋಲುದುರ್ಧಸುತ| ಸುಜನರರ್ಥವನಪಹರಿಸುತ | ತ್ಯಜದ
ಡಂಬಿನಯಜ್ಞಗಳನಾಡುತ್ತಲಿಹರೆಂದ ||೧೧|| ಚೆಲುವಧನಬಂಧುಗಳುವಿಧ್ಯಾ | ಬಲುಮೆಯಲಿವೃತಕರ್ಮವೆಂಬೀ | ಬಲುಮೆ
ಯರಿದಗರ್ವಗಳನರಿಯದೆರವಾಪತಿಯ || ಸಲುವಭಕ್ತರಭಂಗಿಸುತಲಿಳೆ | ಯೊಳಗಧಮರಾಕಡೆನರಕವೆ | ನಿಳೆಯವರಿಗೆ
ಕೇಳುವ್ಯೆಥಿಲನೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೧೨|| ಸರ್ವಜನಗಳುಸರ್ವಕಾಲವು| ನಿವೃತಾಂತಕರಾಗಿಮತ್ತಾ | ಸರ್ವಜನವನುಪೊ
ರವಪರಮಾತುಮನೆಹರಿಯಂಶ || ಸರ್ವವೇದಗಳಲ್ಲಿಸೇರವು | ಸರ್ವವಿದರಿಂಕೇಳದುತ್ಕಟ | ಗರ್ವಿಗಳುವಿಷಯಗಳನೆನವುತ್ತಿಹರು
ಕೇಳೆಂದ ||೧೩|| ಸ್ತ್ರೀವಿಷಯವನುಮದ್ಯಮಾಂಸವ| ಸೇವಿಸೂಡೆಂದಾಗಮಂಗಳು | ತಾವುಪೇಳದುದಿಲ್ಲತಂನವ್ಯಸನಗಳಬಿ
ಡಿಸಿ || ಜೀವರಿಗೆಸಂಧಾನಕೋಸುಗ | ಕೈವಶದಸ್ವಸ್ತ್ರೀರತಿತ್ವವ | ನೋದಿಪೇಳುವುದೈಸೆಭೂವಿಪಾಲಕೇಳೆಂದ. ||೧೪||
ಮದುವೆಮುಖಸೌತ್ರಾಮಣಿಗಳಿಂ | ಸುದತಿಯಾಮಿತಮದ್ಯಸೇವೆಯ| ಮದನನವರಿಗೆವೇದಕ್ರಮದಲಿಬಿಡಿಸಲೋಸುಗರ || ವಿದಿ
ತವೆನೆಪೇಳುತ್ತಶ್ರುತಿಗಳ | ಹೃದಯವಿವುವಾರಮಣನಿಜವೆಂ | ಬುದನರಿಯದೇಕೆಡುವುದೀಜಗವರಸಕೇಳೆಂದ ||೧೫|| ಧನವ
ಸತ್ಪಾತ್ರದಲಿಕೊಟ್ಟರೆ | ಜನಿಸುವುದುಧರ್ಮಾಂಕುರವುತಂ | ನನುವಿನುಲತೆಗೆಬೀಜವದುಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಧಿಗತಿಗೆ || ಜನನಕಾರ
ಣವದುಪರಮಸುಖ | ದನುಭವಕೆತಾಹೇತುವಹುದಾ | ಧನವನವದಿರುವಿಷಯದುಪಯೋಗದಲಿಕೆಡಿಸುವದು ||೧೬|| ಪ್ರಾಣ
ಭಕ್ಷಣಸುರೆಯೆವೇದ | ಶ್ರೀಣಿಚೋದಿತಸುಜನನತದೀ | ರಾಣಿಪುರರತಿಗಾಗನೋಕ್ಷದಯಜ್ಞಪಶುವಳಿಯೆ || ಪ್ರಾಣಿಗಳವಧೆಕ
ಲ್ಪನೆಂಬೀ | ವಾಣಿಯರಸನಜನಕವೆಚ್ಚಿತ | ಜಾಣಧರ್ಮವನರಿಯದೇಕೆಡುತಿಹರುದುರ್ಜನರು ||೧೭|| ಎಸವಯಜ್ಞನಿಮಿ
ತ್ತನೇದ | ಪ್ರಸರಗಳುಪಶುಹನನವನುಪೊ | ಜಿಸದವಲ್ಲದೆವೊದಲಕಿಚ್ಚಿಗೆಮಾಂಸಭಕ್ಷಣವ || ಪೆಸರುಗೊಂಡುದುದಿಲ್ಲನೆರೆಮಾಡಿ
ಸಿದಸೌತ್ರಾಮಣಿಯನಭಿವ | ನಿರ್ವಿನಿವಾರಿಸಿದವುನಿಗಮಗಳುಮದ್ಯಸೇವನೆಯ ||೧೮|| ಉರುವೇದರಹಸ್ಯವನುತಾ | ವ
ರಿಯದೀವಿಷಯಾತ್ರಯಂಗಳ | ಲೆರಗಿನಿಲುಕಿದಮಂದಮತಿಗಳುದುಃಖಕರನೆನಿಪ || ಬಿರುಭವಾಟವಿಯೊಳಗೆನಾಣದೆ | ನೆರೆ
ತ್ರೊಳಲಿಬಳಲುತ್ತಲಿಹನರ | ಗುರಿಗಳಿಗೆಸಲೆಸುಗತಿಯೆತ್ತಣದೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೧೯|| ಈ ಪರಿಯಲಜ್ಞನಿಗಳುನಿಜ | ವ್ಯಾಪ್ರು
ತಿಯವಿಶ್ವಾಸದಲಿಜಡ | ರೂಪುದೇಹದಹಂಮಿನಲಿನೆರೆಸಂತರಾವೆಂದು || ಪಾವಕಜ್ವಲಸ್ತಬ್ಧರುಗಳೆಲೆ | ಭೂಪಕೇಳ್ವೆಪಶುವಕೊ
ಲುವರು | ಕೋಪದಲಿಮತ್ತವರಜಡಿವವುಕೇಳ್ವರತ್ರದಲಿ ||೨೦|| ನಂಮನಿಜರೂಪಾದವಿಷ್ಣುನ | ನೊಂಮೆಯದ್ವೇಷಿಸುತ
ಪದದಲಿ | ತಂಮದೇಂದೇಶ್ವನಭೋಜನತನುವಲಾಲಿಸುತ || ತಂಮನಗ್ರಜಸತಿಸುತರುನೆರೆ | ನಂಮನಯೆಂಬಂತ್ತೆಸೇಹದಿ |
ದುರ್ಮತಿಗಳೈದುವರುನರಕವನೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೧|| ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||
ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಮೂರ್ಖರಲ್ಲದ | ಮಾನಸರಥವರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮದ | ಹಾನಿಯಲಿಕಡೆಗೆಡುತಹರಿಕಥೆಯಂಬುಮ್ಮತರಸದ || ಪಾನ
ಕೊಂದೇಕ್ಷಣವಪಡೆಯದೆ | ಮಾನಿಗಳುತಂಮಿಂದಸಂಸ್ತುತಿ | ಕಾನನಕೆಗುರಿಯಾದರುತಾವೆಲೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨೨|| ಇವ
ರುತಂಮಯತಾವೆಕೊಲುವವ | ರವಿರಳದಕೋಪಾಜ್ಞೆಯಲಿಮ | ತ್ತವರಿಗಾಕರ್ಮದಲಿಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂಬಹಂಕಾರ || ಇವರುಕಾಲ
ನವಶದಿತಂನಯ | ವ್ಯವಹರಣೆಗಳುಕಿರಲುಬಸವಳ್ಳಿ | ದವರುಕೆಂಗೆಡುವರುಮರೀಚಿಯಕಂಡಕಪಿಯಂತೆ ||೨೩|| ಖಾನುಪೇ
ಳೂದೇಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಚೆಂನಿಗನಭಜಿಸದರುತಂಮಯ | ಹೊಂನುಸತಿಸುತಗೃಹಗಳನುಬಹುಕ್ಲೇಶಸಂಚಿತದ || ಉಂನವಾಗ್ರಣ

ಗಳಬಿಡದಾ । ಕಾಂಸಿಪುಸಪ್ರಳ್ಳವರುರವಿಜನ । ಮಾಂಸಕ್ಷಯಬಟರಿಳಯುಲ್ಲೈದುಪರವರುನರಕದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಕೇಳಯ್ವೀಮುನಿಗೆ
ಳರಜಪಾಸನು । ಪೇಳದೀಕಥೆಯನುದಿವಿಜಮುನಿ । ಪೇಳದನುವಸುದೇವಗೊರದನುಶುಕಪರೀಕ್ಷಿತಗೆ ॥ ನಾಲಿಸುವನಿದನಾಪಭ
ಕ್ತಿಯು । ಶೀಲದಿಂದವರನುಸದಾನಂ । ದಾಲಯನುನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥಸಲಹುವನು । ... ॥ ೨೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೭೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನವಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಕರಭಾಜನ ಹೇಳಿದ ಯುಗಧರ್ಮಗಳು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಯುಗಯುಗದನತವಳಯುಹರಿನಾ । ಮಗಳವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳಾಯುಗ । ಯುಗದವರಭಜನೆ
ಯನುಮಿಗೆಕರಭಾಜನನಲರಿದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಇಂತುಹರಿವಿಮುಖರಿಗೆಬಾಧೆಯು । ಕಂತುಸಂನಿಭಕೇಳುತಾನಾ । ಸ್ವಾಂತಸಾಕ್ಷಿಯುಭಜಿಸಲೆಂದುಮುನೀಶ್ವ
ರರಕೊಡೆ ॥ ಸಂತಸದಿಬಿಂನಹವಮಾಡಿದ । ನೆಂತುವಿಷ್ಣುವಭಜಿಸುತಿಹರು । ಯುಗಾಂತರದಯುಗದವರಭಜನೆಯಪೇಳಬೇ
ಕೆಂದ ॥ ೧ ॥ ದೇವತಾನಾಮಾವಯುಗಗಳ । ಲಾವಮಾರ್ಗವನನುಕರಿಸಿಯಾ । ಮಾವಚಾರಿತ್ರಂಗಳಲಿಸಲೆಸಂದುಲೋಕದಲಿ ॥
ಆವವಿಧದರ್ಚನೆಗಳಿಂರಾ । ಜೀವಲೋಚನನೊಲಿದುಭಕ್ತಜ । ನಾವಳಿಯನುದ್ಧರಿಸುತಿಹನದನರುಪಬೇಕೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಆವ
ಕುಲದಲದಾವವರ್ಣಗ । ಳಾವದೇಶಗಳೆಂತುಪೂಜ್ಯನ । ದಾವನಾಮಗಳಿಂದನರರರಿವರುಮುರಾಂತಕನ ॥ ನೀವ್ರುಬಲ್ಲಿರಿಸರ್ವವ
ನುಸ । ದ್ಭಾವದಲಿಪರಿಣತರುಕರುಣದಿ । ನೀವ್ರುತೋರಿಸಿಸರ್ವಭೂತದಯಾಪರತ್ವವನು ॥ ೩ ॥ ಎನಲುಕರಭಾಜನನುನುಡಿದ
ನು । ಜನಪಕೇಳ್ಕೃತತ್ರೇತದ್ವಾಪರ । ಕನಲಿಸುತಕಲಿಗಳಲಿಕೇಶವಪಲವುವರ್ಣಗಳ ॥ ಚಿನುಮಯನುವೇದಗಳುಫಲವನು ।
ನೆನವರಿಗೆನಾಮಗಳಫಲವನು । ದನುಜರಿಪುಚರಿಸಿದನುಭಕ್ತರಪೊರವಭರದಿಂದ ॥ ೪ ॥ ಕೃತಯುಗದಲತಿಶುಕ್ಲನಾಗಜ । ಪ್ರತಿ
ಮಭಜರನೆನಾರಶೀರೆಯು । ವಿತತಕೃಷ್ಣಾಜಿನಕಮಂಡಲದಂಡಯುತನೆನಿಪಿ ॥ ಶೃತಿನಿಕರಸಂಭಾವಿತನುಶ್ರೀ । ಪತಿಭಕತ್ರಜನ
ಪಾಲನೆಯುಲತಿ । ರಥನೆನಿಸಿವರ್ತಿಸುವನೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ನಿಗಮರತರತಿಭುಜಗಳತಿಧ । ರ್ಮಿಗಳುದಾರರುಸರ್ವ
ಸಮದರು । ಶಿಗಳುಪರಪುರುಷಾರ್ಥಶೀಲರುಸಲೆದಯಾಪರರು ॥ ಮಿಗೆವಹಾಸದುಹೃದಯರುಗಳಾ । ಗೊಗುಮಿಗೆಯಸುಧ್ಯಾ
ನಯೋಗದ । ಬಗೆಯುಲೇಭಜಿಸುತ್ತಿಹರುಹರಿಯನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಅಂದುನರರತಿವೃದುಹೃದಯರಾ । ನಂದದಿಂವೈ
ರಗಳಬಿಟ್ಟತಿ । ಛಂದದಲಿನಂಟಾಗಿಸಮಚಿತ್ತದಲಿಪರಿಣಮಿಸಿ ॥ ಇಂದಿರೇಶನನೈದುವರುತಪ । ದಿಂದಶಮದಮೆಯಿಂದನಾಮಗ ।
ಳಿಂದವನುಚಿತ್ತೈಸುಪಾಪಾರಣ್ಯದನಲಗಳ ॥ ೭ ॥ ಧರ್ಮವೈಕುಂಠನುಸುಪರ್ಣನು । ಕರ್ಮಹರಯೋಗೀಶನೀಶ್ವರ । ಸರ್ವಮ
ಯಪರಮಾತ್ಮಹಂಸನುಪುರುಷನವ್ಯಕ್ತ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಮೂರುತಿಯಮಲನೆಂಬಿವ । ನಂಮಿಚೈತನ್ಯವನುಹರಿಬಹು । ಜನ್ಮವನುಬಿಡಿ
ಸುವನುನಿಜಭಕ್ತಿಯಲಿನೆನವವರ ॥ ೮ ॥ ಧವಳತಾಂಗದಭುಜಚತುಷ್ಟಯ । ದವಯವದಚಲುವಿಕೆಯುಕಂಗೊಳಿ । ಸುವಶಿಖಾ
ಯಜ್ಞೋಪವೀತದವಲ್ಕಲಾಂಬರದ ॥ ಸವದಕೃಷ್ಣಾಜಿನದಹೊದಕೆಯ । ನವಸುದಂಡಕಮಂಡಲದಲೊ । ಪ್ಪುವಹರಿಯಮೂ
ರ್ತಿಯನೆಧ್ಯಾನಿಸುತಿಹರುನರರಂದು ॥ ೯ ॥ ರಕ್ತವರ್ಣನುಬಾಹುಗಳನಾ । ಲ್ಕುತ್ತಮದಮೇಖಲೆಯತ್ರಯವೇ । ದೋಕ್ತಸ್ರುಕ್ಸ್ರು
ವೆಯುಕ್ತನಾಜಗದಾತ್ಮಪಾವಕನ ॥ ವೊತ್ತದಂತಿಹಕೇಶವೇಶವ । ಪ್ರೊತ್ತುಳಲೀಲೆಯಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯುರಸತ್ರೇತೆ
ಯೊಳೆಸವುತಿಹನೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಅಂದುಮರ್ತ್ಯರುಸರ್ವಜೀವರ । ವೃಂದದೊಳಗಿಹಹರಿಯಯಜ್ಞಗ । ಳಿಂದಪೂಜಿಸುತಿಹರುವೈದಿ
ಕಕರ್ಮರತರಾಗಿ ॥ ಇಂದುವೊದಲಹದೇವರಿಗಗೋ । ವಿಂದನಿಗೆಅಂಜಲ್ಲಿನಾಮ । ಜ್ಜಂದವನುವರ್ಣಿಸುವೆನೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥
ಸರ್ವದೇವನುಪೃಶ್ನಿಗರ್ಭನ । ಖರ್ವನೆನಿಸುವುರುಕ್ರಮನುಶ್ರೀ । ಸರ್ವವನಿತಾವಿಷ್ಣುದೇವವೃಷಾಕಪಿಗಳೆಂದು ॥ ನಿರ್ವೃತನುನು
ರುಗಾಯಭಕ್ತರ । ಸರ್ವಭಯಘಾತಕಜಯಂತನು । ಪೂರ್ವಿಗಧಿಪತಿಕೇಳುಪುರುಷೋತ್ತಮನನಾಮಗಳ ॥ ೧೨ ॥ ಶ್ಯಾಮ
ಪೀತಾಂಬರನಿಜಾಯುಧ । ಸ್ತೋಮಯುತಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛಿತ । ಕಾಮಪಿತನಾದ್ವಾರಕಿಯಲೊಪ್ಪುವನುಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಭೂಮಿ
ಪಾದಾರ್ಚನೆಯಪ್ರೋಲ್ಲಿಜ । ಧಾಮವೈದುಪಸರರುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಧಾಮನನುಶೃತಿತಂತ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲರ್ಚಿಸುವರೊಲಿದು ॥ ೧೩ ॥
ವಾಸುದೇವನುಸಂಕರುಷಣನು । ಭಾಸುರಪ್ರದ್ಯುಂನ್ಯನನಿರು । ದ್ಧಾಸಕೇವನುಬಲ್ಲಭೋಗಾವಿಶ್ವಪತಿವಿಶ್ವ ॥ ಶ್ರೀಸತೀಪತಿ
ಪುರುಷಪಿಳಸಿ । ಮಾಸನಾರಾಯಣಪರಾತುಮಾ । ಮಾಸಮರ್ಚಿತನೆಂದುಸ್ತುತಿಸುವರಂದಿನವರುಗಳು ॥ ೧೪ ॥ ಕಲಿಯುಗದಲ
ತಿಕೃಷ್ಣವರ್ಣನು । ಚೆಲುವಕಾಂತಿಯನುಳ್ಳಚಕ್ರದ । ಲಲಿತಪದ್ಮದಗದೆಯುಶಂಖದನಾಲ್ಕುತೋಳನಲಿ ॥ ಪೊಳಹೊಳವನವರತ್ನ
ಭೂಷಣ । ಬಳಯಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛಿತಕಡು । ಚೆಲುವನೆಂದೇಪೂಜಿಪರನಿರ್ಮಲಹೃದಯರೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಅರಸಕೇಳೈಕೃಷ್ಣವರ್ಣದ

ಪರಶರೀರವಧರಿಸಿಸರ್ವಾ | ಭರಣಭೂಷಿತರಾನುಕೃಷ್ಣಾದ್ಯಖಿಳನಾಮದಲಿ || ಕರಸಿಕೊಳ್ಳುತಿಹಹರಿಯನತಿಶಯ | ತರವೆ
ನಿಸುತಿಹನಾಮಕೀರ್ತನ | ವೆರಸಿಭಜಿಸುತಲಿಹುದುಪರಿಕಲಿಯುಗದಜನವೆಂದ || ೧೬ || ಧ್ಯಾನಿಸಲುಬೇಕಾದಪರಿಭವ | ಹಾ
ನಿಕರವಹಬೇಡಿದರ್ಥವ | ದಾನಮಾಡುವಭೃತ್ಯರಾರ್ತ್ಯಘನಾಶಕರನೆನಿಪ || ಮಾಂನ್ಯವಹಗಂಗೆಯನುಪಡೆದಜತು | ರಾನನಭ
ವಗಸಾಧ್ಯವಹತನು | ಘೇನವಹಭವನದಿಯತ್ರಿಪ್ಪಕೆನಮಿಸುವೆವುನಿಮಗೆ || ೧೭ || ಬಿಡಲುಬಾರದದೇವರೆಳಸುವ | ರೊಡೆಯ
ನೊಪೆತನವನುಪಿತನನುಡಿ | ಕೆಡೆದಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟಡವಿಗಲಸದೆಸೀಳಲಾವಾತ || ಮಡದಿಬಯಸಲುಹೊಂಮೃಗದಬಳಿ | ವಿಡಿದಮಾ
ದಾಂಬುಜಕೆನಮಿಸುವೆ | ವಡೆಯನವಧರಿಸೆನುತಕಲಿಯುಗದವರುನಮಿಸುವರು || ೧೮ || ಇಂತುಯುಗವರ್ತಿಗಳುಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ಕಾಂತನನುಭಜಿಸುವರುಭಕ್ತರು | ಲಾಂತರಂಗದಮನೆಯವನು ತಾಮೆಚ್ಚಿತಂನುವನು || ಸಂತಸದಿತೆರುವನುಪದಾಬ್ಜವ | ಚಿಂತಿ
ಸುವರಿಗೆಕೇಳ್ನೃಪತ | ತ್ಸಂತತಿಗೆಬಹುವಿಧನೆನಿಸವೈಕುಂಠನವಿನೋದಗಳ || ೧೯ || ಯೇನನೆಂಬೆನುಮೂರುಯುಗದಾ |
ಧ್ಯಾನಯಜ್ಞಸುಪೂಜೆಯಿಂದ | ಪ್ರಾನಿಖಿಳಸುಕೃತಗಳುದೇವನನಾಮಕೀರ್ತನೆಯ|| ತಾನದೊಂದರಲಿಹನಿಮಿತ್ತ | ನಿಧಾನಿಸಲು
ಕಲಿಯುಗವೆವೃತ್ತಮ | ವಾನರರೊಳತಿಬಹಳವಚ್ಯುತಪರಾಯಣರು || ೨೦ || ಪಿರಿಯರಾಕಲಿಗುಣವಬಲ್ಲರು | ಪರವಬಿಡುವ
ರೆಸಾರವನುತಾ | ಭರದಿಭಜಿಸುವರಲ್ಲಿಸಂಕೀರ್ತಿಸಿಮಧನಪಿತನ || ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಪಡವರು | ಪರಮಸುಖಸಾಗರ
ದೊಳದ್ದುವ | ರರಿಯರೀತಾಪತ್ರಯವನವನೀಶಕೇಂದ || ೨೧ || ಕರ್ಮಬಂಧಗಳೀಕಲಿಯಲತಿ | ಪೇರ್ಮೆವಡೆಯಲುಭಕ್ತಿ
ಗತಿಶಯ | ಪೇರ್ಮೆಯಂಬುದಬಲ್ಲಕೃತಮೊದಲಾದಯುಗದವರು || ಒಂಮೆಕಲಿಯಲಿಪುಟ್ಟವೆನೆಮೇ | ಣೊಂಮೆಕೃಷ್ಣನಪಾಡೆ
ಪೇಯೆಂ | ದುಂಮಳಿಸುವರುಬಯಕೆಯಲಿನರನಾಥಕೇಳೆಂದ || ೨೨ || ಕೆಲವುದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ರಾವಿಡ | ಕುಲಗಳಲಿಕಾವೇರಿತೀರ
ದ | ಸುಲಭದಲಿವರತಾಂಮ್ರಪರ್ಣಾನದಿಯತೀರದಲಿ || ನಳಿನನಾಭನಭಕ್ತನದೀ | ಲಲಿತಪಾಂಗದಿಶುದ್ಧಹೃದಯದಿ | ಬೆಳಗು
ತಿಹರಿಗೆದೊರಕುವ್ರದಮಿಧಿಲೇಶಕೇಳೆಂದ || ೨೩ || ದೇವಋಷಿಪಿತೃಭೂತನರರಿಗೆ | ಭಾವಿಸಲುರುಣಿಯಲ್ಲದೇವರ | ದೇವ
ನನುಸರ್ವಾತ್ಮಭಾವದಿಶರಣುಲೋಕವನು || ಭಾವಿಸದೆಕೃತ್ಯಗಳಮುಕ್ತಿಯ | ನೀವನಂಘ್ರಿದ್ವಯವಭಜಿಸುವ | ಜೀವರತ್ಯ
ತ್ತಮರಲೇನಿಮಿನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ || ೨೪ || ತಂನಭಜಿಸುವಪ್ರೀಯಭಕತ | ಮತ್ತಂನ್ಯವೆಲ್ಲವಬಿಡುವನವರ | ತ್ಯಂತತಾಮಳ
ಭಕತಿಯಿಂಥಳಥಳಿಸಿಬೆಳಗುವನು || ತಂನಲೀಲೆಯಲಖಿಳಪಾಪವ | ನಂನ್ಯನಂದದಿನೂಡಿದಡೆಹರಿ | ಮಂನಿಸುವದುರಿತಗಳಹೃದ
ಯದಲಿದ್ದುಸಂಭವಿಸಿ || ೨೫ || ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ಕರ್ಮಕರ್ತೃ | ತ್ವವನುಬಿಟ್ಟಂತಸ್ತಗತದಿಂ | ದವೆಮುಕುಂದನಭಜಿಸಬಲ್ಲವರಲ್ಲ
ದವರಂತೆ || ತ್ರಿವಿಧವಾಗಿಹದೇಹಋಷಿಪಿತೃ | ನಿವಹರುಣಗಳನ್ನೈದೆನೆರೆಪರಿ| ದವಸೆನುತಕೆರಭಾಜನಾಖ್ಯಮುನೀಶಬೋಧಿಸಿದ||
ಕಿತ್ತವಿಸುವವಸುದೇವನಿಂನೊಂ | ಭತ್ತುನಂದಿಯನಿಮಿಯತಿಳುಹಲು | ಚಿತ್ತದಲಿಪರಸುಖವಪಡೆದನುಮೋಹವನುನೀಗಿ || ಉ
ತ್ತಮರಪೂಜಿಸಲುಬಳಿಕವ | ರೆತ್ತಪೋದರೊಬಲ್ಲನಾವನು | ಭಕ್ತರಿಗೆಹರಿವರವನಿತ್ತಡಗುವಪ್ರೋಲ್ಲೊಲಗಿದರು ||೨೬|| ಇತ್ತ
ಲೀನಿಮಿಜನಕಭೂಪ್ರೀ | ತ್ತಮನುಭಾಗವತಧರ್ಮದ | ಬಿತ್ತಿಬಿಡದಾಚರಿಸಿಪಡದನುಪರಮವೈಭವವ || ಉತ್ತಮರೆಸದ್ವೃತ್ತಿ
ಯಲಿನಡ | ವೃತ್ತಿರಲುಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆಯೆಂ | ದೊತ್ತಿಶೌರಿಯಬೋಧಿಸುತಮತ್ತೆಂನಾರದನು ||೨೮|| ನಿಮಿಯುಪ್ರೋಲ್ಲಾಸು
ದೇವನೀನತಿ | ಸಮತೆಯಲಿಹರಿಬುದ್ಧಿಯಲಿನಿ | ರ್ಮಮತೆಯಲಿನಿಸ್ಸಂಗತೆಯಲಿರೆಮೋಕ್ಷಸುಖವಹುದು || ಅಮರನರನಾಗ
ರೊಳಗೆನಿಂಮಂ | ತಮಲಸೌಖ್ಯರದಾರೆಖಳಸಂ | ಯಮನೆನಿಂನಾತ್ಮಜನುಸಿರಿಸೂಸೆಯಂದನಾಮುನಿಪ || ೨೯ || ಕಾಣಾ
ಲಿಂಗಿಸುತನಾಸಾ | ವಾಣಿಗಳಕೇಳುತ್ತಪುಳಕ | ಪ್ರಾಣದಂದದಿಲಾಲಿಸುತಕೂಡಾಣಾತಕುಲ್ಲರುತ || ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆನೇಹದಲಿಹ
ರ | ವಾಣಿಯಲಿಮನವಿರಿಸಿಸುಖಿಸುವ | ಜಾಣತನನಿಮಗಲ್ಲದಾರಿಗೆಸುಲಭಕೇಳೆಂದ || ೩೦ || ವೈರದಲಿರಾಕ್ಷಸರುಕೃಷ್ಣನ |
ಚರಿತವನೆನೆದುಮುಕ್ತಿಯ | ಸೂರೆಗೊಂಡರುನೆರೆಕೊಲುವಬುದ್ಧಿಯಕುಮಂತ್ರಿಗಳು || ಕಾರುಣಿಕನಮಾನುಷದಪ್ರೇಮದ |
ರಮಿಗೆಭಜಿಸುವಿರಿನಿಮಗಿಂ | ನಾರುಸರಿನಿಮಗೆಲ್ಲವಂದ್ಯರುಶೌರಿಕೇಳೆಂದ || ೩೧ || ನೋಡದಿರಿಸುತನೆಂದುಹರಿಯನು |
ಡಿಯೊಗೀಶ್ವರರಪತ್ತಿಯೆಂ | ದಾಡದಿರಿದುಷ್ಟಕರಕೂಟದಲಂದುನಿಮಿಷದಲಿ || ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯ | ನೀಡಿರಿ
ದುರ್ಜನರವಧಿಸಲು | ಕ್ರೀಡೆಯಿಂತವಸುತನೆನಿಸಿತಾಬ್ರಂಹಕೇಳೆಂದ || ೩೨ || ದುರ್ಜನರಸಂಹರಿಸಲಂತೀ | ಸಜ್ಜನರಪಾ
ಲಿಸಲುಪುಟ್ಟಿದ | ನರ್ಜುನನಭಾವನುತದೀಯ್ಯಯಶಸ್ಸುಧಾರಸವ || ನಿರ್ಜರರುಮತ್ತಲ್ಲಿಧರಣೀ | ನಿರ್ಜರರುಕೆಡಿಕುಡಿದುವಿ
ಡುವ | ವರ್ಜಿಸುನರತಿಧರಿಕರೀವೃಜತಾನುಬಿಡುವಂತೆ || ೩೩ || ಕೇಳಿದೇವಕಿಶೌರಿಗಳುಶ್ರೀ| ಲೋಲನಪರಬ್ರಂಹನೆಂದರಿ|
ಲಿಜಲಗಳರೋಮಪುಳಕದವಿಕಸಿತಾನನದ || ಲೀಲೆಯಿಂದಿರೆಸರಿದನಾಮುನಿ | ಮಾಳಿಕೃಷ್ಣನಮಂದಿರೆಕೆಕೆ | ರಣಾಳಿಪರೆ
ಬಲಿಪುರಿದನಸ್ತಾಚಲಕೆದಿನನಾಥ || ೩೪ || ಪಾವನದಬೋಧೆಯಲಿದೇವಕಿ | ದೇವಿಯರುವಸುದೇವನಂತ | ಭರ್ಗಶುದ್ಧಿ

ಯನ್ನೈದಿಸಿ ಬಸಂತುಷ್ಟಿಯನುಪಡೆದನು ॥ ದೇವಮುನಿಪನಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕಳುಹಿ । ಮಹಾನುಭಾವನ ಮಿಗೆ ಸುಖದಲಿರ್ದರು । ಭಾವದುರಿತಾ ಗ್ರಣಿಪರಿಕ್ಷಿನ್ನ್ರಾಜ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ಎನೆ ಮುನಿಗಳಿರ ಕೇಳು ಮತ್ತೀ । ಸುಲಭನ ಮಹಿಯೋಗಿಗಳ ಬೋಧೆಯ । ಚೆಲುವನಿಪ ಕೇಳ್ವಂತೆ ಕೇಳಿದ ನರನು ನರಾಯಣನು ॥ ನಲಿದು ಮುಕ್ತಿಯ ಸುಖಜಲಧಿಯೊಳು । ಮುಳುಗಲು ಸದಾನಂದನಾಗಲಿದನ್ಯೋ । ಲೋಲನಾನಿತ್ಯಕೃತನೊಪ್ಪಿ ನಾಥನವರಿಂಗೆ ॥ ॥ ೪೬ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೧೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಉದ್ಧವಬೋಧೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕಮಲಭವ ಗಿರಿಜೇಶವೊಡಲಾ । ದಮರವಂದಿತ ಚರಣ ಮುರಹರ । ವಿಮಲಮತಿಯೆನಿಪುದ್ಧವನು ಬೋಧಿಸಲು ಮನಸಂದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳರೈ ಮುನಿಗಳಿರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಾ ಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖವನು । ಕಾಲದಿಂದಿರುತಿರಲು ತಮ್ಮೊತಂ ಮಬಿಳಗಣಾಸಿತ ॥ ಕಾಲಿಯಜನ ಮರೇಂದ್ರನತಿಶಯ । ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ವೃಷ್ಣಕದನಮಣಿ । ಮಾಲೆಯೊಳಗನಲಭ್ರದಲಿತೀವಿದ್ದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ತನುರುಚಿ ಮಾಲಾಭರಣಗಳು ತನ । ತನಗೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಲಿರಲಾ । ಘನಕರದ ಪ್ರಭೆ ಪೆಚ್ಚಿ ಮಿಗೆ ಬೆಳಗಲು ಜಗತ್ರಯವ ॥ ಮನ ವೊಸೆದು ನವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯು । ನನುಮಿನಲಿ ಕರವ್ರಾತ ಲಗಲ । ವನಜನಾಭನ ಕೀರ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಅದರು ಧರಾತಳಕೆ ॥ ೧ ॥ ಅರಸ ಕೇಳಾ ದ್ವಾರಕಾಪುರ । ವರಕೆ ಮಣಿ ಮಕ್ಕ್ರತ್ರಿಪುರ । ಹರರುಸುರಪನೊಡಲಾದರೆಲ್ಲರು ಹರಿಯ ದರುಶನಕೆ ॥ ಸುರರು ಖೇಚರ ಕಿಂನರರು ಕಿಂ । ಪುರುಷರುರಗರುಗರು ಡಗಂಧ ರ್ವರು ಮರುತ ಚಾರಣರು ವಿದ್ಯಾಧರರು ಮೇಳದಲಿ ॥ ೪ ॥ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರು ವಸುಗಳಾ । ವೇದವಂದಿತರಶ್ವಿನೀರು । ದ್ವಾದಿದೇವಪ್ರಯ ಪ್ರಬಂಧುಮುರಾರಿ ದರುಶನಕೆ ॥ ಹ್ರಾದದಲಿ ವೇದಗಳು ಸಲಿಲವ । ಕಾದು ಬಿಡದಂತಾದರದಲಾ । ಸಾಧುಜನವಕ್ಷಿಗಳ ನಿಲಿಸಿ ತು ಹರಿಯ ಚೆಲುವಿನಲಿ ॥ ೪ ॥ ಬಂಗಾಕೆಂಡು ದುಕೃಷ್ಣನನು ಸುರ । ವೃಂದ ಸೌರ್ಯನವ್ರೋ ಲು ಮಕುಟದ । ಪಿಂದೆ ತೋರಿಹ ತುರುಬು ಕರ್ನದ ಮಕರಕುಂಡಲದ ॥ ಕುಂದನಿಹ ಮಿಂಚಿನ ಪ್ರಭೆಯನೊಸೆಲಿಂದನಿರವಪ್ಪಗನ ಪತಿಲಕದ । ಛಂದದಳಿಗುರುಳುಗಳ ಲಪಿಪ್ರುರ್ಬಿಂದಲೆಸೆವವನ ॥ ೫ ॥ ಕೆಂಪಡರ್ದ ಮಿಗೆ ಚೆಲ್ವಕಂಗಳ । ಸಂಪಗೆಯ ನೆಲುತಿಪ್ಪನಾಸಿಕ । ನಿಂಟಿಸಿ ನಕದಪ್ರುಳ್ಳರತ್ನಚ್ಛವಿ ಚುಕಿರುನಗೆಯ ॥ ತಂಪಿನಲಿ ಪುಷ್ಟಿಪಜಪೆಯ ನತಿ । ಝೊಂಪಿಸುವ ತಂನದರಲಾಗನ । ಸೊಂಪಿನೊಡಲಿನ ಚಲ್ವ ಕೃಷ್ಣನ ಕಂಡರಾಸುರರು ॥ ೬ ॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ॥

ತೋರಮುತ್ತಿನ ಮಾಕುತಿಯ ಕೊರ । ಳೋಗ್ಗಣರೇಖೆಗಳ ಹಾರದ । ಚಾರುಕಂಸು ಭಪದಕಗಳ ಕರಿಕರಭುಜದ್ವಯದ ॥ ಶ್ರೀರಮಣನಿಕ್ಕಿದ ವರಾಂಗದ । ತಾರೆಗಳವ್ರೋಲ್ಪೊಳವ ಕಂಕಣ । ಧಾರೆಗಳ ಬೆರಳುಂಗುರಗಳಿಂ ಬೆಸೆದ ನಸುರಾರಿ ॥ ೭ ॥ ಗಂಧಲೇಪಿತ ನಕ್ಷತ್ರಲಿ ಮಾ । ಮಂದಿರೆಯ ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನ । ಛಂದವೆನಿಪ ತ್ರಿವಳಿಗಳ ಕಿರುಹೊಳೆ ಚೆಲುವಿಕೆಯ ॥ ಛಂದು ಧರನತಿಯಂಗಪುಷ್ಟದ । ಮಂದಿರದ ಕಿಂಛನದ ಉದರವಿ । ಯಂದದುಡಿಗೆಯ ದೇವಕೀಸುತ ನೆಳದ ಕಣ್ಣವ ॥ ೮ ॥ ನವರತುನ ಕಾಂತಿಪ್ರಭೆಯ ಕಡು । ಛವಿಯ ಪೀತಾಂಬರಗಳಸುರಾಸುರ । ನಿವಹನೆರಗುವ ಚರಣದುಂಗುಟನಖಕಿಪ್ರಭೆಯ ॥ ಶಿವನ ಮಾಯದ ಪದತಳದರೇಖೆಯ । ಭುವನ ಮೋಹನರೂಪ ಕೃಷ್ಣನ । ವಿವರಿಸಲು ಸುರಕವಿಗಳರಿಯರು ಪ್ರೇಗಳಳೆಂಸಳವೆ ॥ ೯ ॥ ಸಿತಗಿರಿಯ ಪ್ರೊಲುಬಾರು ಮಂಡಲ । ಸುತರ ಜಂಗುಳಿ ಮುಂಬೆತಂನಯ । ಸತಿನಿಚಯದಿಂದಖಿಳ ಭೂಪಾಲಕರು ಕೆಲಗಳಲಿ ॥ ವಿತತ ತಾರಾಗಣದ ನಡುವಿನ । ಸುತನವ್ರೋಲಸುಸುಕುಲದುರಸನ । ಕೃತಿನಿಕರಜಯ ನೆಲನೊರದ ನುರಾಯ ಮುರವೈರಿ ॥ ೧೦ ॥ ದೇವರೆಲ್ಲರು ತಂಮ ಸಲಹುವ ದೇವನನು ಕಂಡತಿ ಮುದದಿತ । ಧ್ಯಾನದಲಿ ಮಾಧವನನೆನೆಯುತ್ತ ನೆನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಪ್ರಾವಿನಲಿ ಮಳೆಗರೆದರಂದಾ । ದೇವಲೋಕದ ಮನಮುದಿಸಿದ । ತಾವರೆ ಮಧುಪ್ರಬದ್ರಸುಗಳಳಧಿಕ ನಿಡುತಿರೆ ॥ ೧೧ ॥ ವಾಣಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೂಡೆ ಮಾಲಾ । ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ಶಿವನಂಕದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ರಾಣಿಯರ ಕನನೋಪೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಳೆಗಳನು ಕರೆದು ॥ ವಾಣಿ ಕೇಳು ಬುಧಿಕೃಷ್ಣಯ । ಕ್ಷಾಣರಾಘಲಸ್ಪೆ ಬೆಕ್ಷಣದಲಿ ಕಾಣರೆಂದ ದಲಶ್ರುಪದ ನೆಯರಾದರ ಭ್ರದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಕೃತ್ಯವದಯ ನಸ್ತುತಿಗಳಲಿ ಪುರು । ಷೋತ್ತಮನ ಪ್ರೋಗಳ್ದರು ಜನಗಳ । ಕೃತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರೊಡಿಮಾಲಿಸು ಮಳವ ನಿಗರ್ಣನ ॥ ಭೃತ್ಯರಾರ್ತಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಸಿಂ । ಮುತ್ತ ಮಂದಬೆಣಗಳ್ದರು ನಿ । ಪ್ರತ್ತಮಾ ಮಳ ಮೂರ್ತಿ ಕರುಣಿಪ್ರುದೆಂದರಾಸುರರು । ೧೩ ॥ ಕರ್ತೃ ಶಾಶ್ವತ ಮುಕ್ತಿಯ । ನೆಂಮ ಮರುನಿರ್ಮಲಪದಂಗಳ । ಸಂಮನದಲಿ ನೆನೆದರೆಂದರೆನಮಗೆ ದೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಸಂಮಖಕೆ ಶಿಕ್ಷಿ ಗಮ್ಯ ಶಿವ । ಪೇಕ್ಷೆಯೆಂತೆಂನ ಯಶಿರಿಯನೆಲೆ । ಶರ್ಮನಾಗರಮಿಂಮನುಡಿದರುಸುರರು ಕೈಮುಗಿದು ॥ ೧೪ ॥ ಮಾಲೆ ಯೋಗಿಜನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ । ತಾಯ ಪ್ರೋಲ್ವಲಿಕೆ ಗೆಲೆ ಸಾಮಾಟಿಪ್ರ

ತಲೆದೋರಲಿನಿನ್ನರಾಗುಣಂಗಳಲಿ ॥ ಕಾಯದಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನೊಲ್ಲೆ । ನಿರ್ಗಾಯವಿಲಾಸವುವಿಲ್ಲನಿಜಸುಖ । ದಾಯವಲ್ಲನಿವಿಷಯಸು
ಖದಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲಾಗಿ ॥ ೧೬ ॥ ವಿಪ್ರಿಯಲಿ ತಪದಿಷ್ಟವೇದವ । ನೆದ್ದಿರಳುಪಠಣದಲಿದಾಸದ । ಉದ್ದವಲ್ಲಿಂತನುವಹೃತಿ
ಘೋರದಕಂಗಳಲಿ ॥ ಕೆಟ್ಟನೆಂಟೆನೆಕಟ್ಟುವಹದಾ । ಹೃದ್ಯಕೀರ್ತಿಯಕೇಳದಲ್ಲದೆ । ಮದ್ದುಜೊರಕದುಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಗೆಕಾವುವೋ
ಹಿತಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಅಶುಭದಭಿಸಂಧಿಯನೆಳೆವನವ । ವಶವೆನಿಪವಮುನಿಗಳಹೃದಯದಲಿ । ಶಶಿಮುಖೊಲುವೆಳಗುತ್ತ ಪರವಿಲಿಸುತ್ತ
ಸಾತ್ವಿಕರ ॥ ವಶಕೆಸೃಷ್ಟಿಯಕೊಡುವಮಿಗೆಕಡು । ಕುಶಲರೆನಿಸುವಜ್ಞಾನಿಗಳವಶ । ದೆಸೆವಪ್ರಾಜೆಯಕೊಂಬನಿಂನಜಾಪದಕೆವ
ಮಿಸುವೆವು ॥ ೧೮ ॥ ಕ್ರತುಸಮಯದಲಿತಾತ್ವಿಜರುಬುಧ । ಮತಿಯಲರ್ಚಿಪಕೆಂಬಯಿಗೆಗಿಗ । ಳತ್ತಳಿದಿ ಸಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುವಭ
ಸವತಜನರುಗಳ ॥ ಅತಿಶಯದನಿರ್ಯ್ಹತುಕೆದಸ । ನ್ಮತಿಗೆವೆಚ್ಚನನಿಂನದವು । ಹಿತವೆನಿಪಭಕ್ತಿಯನುಕೊಡುವೆನುನೆಂಬರಾ
ಸುರರು ॥ ೧೯ ॥ ಪಕ್ಷಿರೂತದೊಳುತ್ತಮಾಲೆಯ । ಸಿಕ್ಷಿಸಿಯೆಕೇಳಿಸುವಸಪತಿಯ । ಪಕ್ಷಿರಾಜಕೆವಾಗಿಪಶುವಿನಿಯಂತೆಶಕ
ತಿಯಲಿ ॥ ಲಕ್ಷ್ಮಿಭಜಿಸುವಳಾವನಂಘ್ರಿಯ । ಲಕ್ಷಣಕೆಮರುಳಾಗಿನಿಂಮನು । ರಕ್ಷಿಸಲಿತತ್ವದಶವಾಲದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಳನೆಲ್ಲದ ॥
ಸುರದಿತಿಜರಿಗೆಗೆಲವುಸಾಧಕ । ಬರವಿನಲಿನೆಗಳುದಧ್ವಜದವ್ರೋ । ಕ್ಷೀರವಗಂಗಾತ್ರಯಪತಾಕದಭೂಮಿಯಳ್ವಪವನ ॥ ಚರಣ
ಸ್ವರ್ಗನರಕಗಳನುಸುಜ । ನರಿಗೆಕೊಡುವದಾ । ಪರಿಯಲೆಂಮಘಗಳಕೆಡಿಸಿಸಲಹುವುಮುಖಕತ್ತರನು ॥ ೨೦ ॥ ನಾಗುನೇಣಸು
ಪಿದಿಯೊಮಿತ್ತಗ । ಳೇಗುವವುವಳವಲ್ಲದಂತೆ । ಸಾಗರಾಲಯನಾಜ್ಞೆಯಲಿಬ್ರಹ್ಮಾದಿಜೀವಿಗಳ ॥ ಪ್ರಾಗಪರ್ತಿಸುತಿಹುದುನಿನ
ಗಾ । ಯೋಗನಾಮೆಯಿದಾಶಿಕರಣಾ । ಸಾಗರನೆನಿಸಲಹುಸುಖಪತ್ತಂಮನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಲೋಕದುದಯಸ್ಥಿತಿಲ
ಯಕೆನೀ । ನೇಕಕರ್ಮನೆಯಾಗಿನಿಂನಾ । ಲೋಕದಿಂಚೇಷ್ಟಿಸುವೆನಿಂನುಪದಾದಿತತ್ವಗಳ । ಸಾಕುಸಾಕಾಲಾಲನೆಂಬನ । ನೇಕ
ಚೇರೆಂಬರಾತಿಳಿಯದೆ । ಲೋಕದೊಳಹೊರಗಿಲ್ಲನೀನೇಕಾಲವಾನುಜರಿಗೆ ॥ ೨೨ ॥ ಸ್ಥಿರಚರವಜೋರಗವನಾಡಿಯ । ಕಿರಿ
ಯಕಾಲನವಾಡಿಪ್ಯತವನು । ಕರಣಿಕಶಿತಾರೆಗಳನುಪ್ಪಿಸಕಾಯುಳನುವಾಡಿ ॥ ವರವಹೋದಧಿಚಯದಪಳದ್ಯನ । ಸುರಿವ್ರತಾ
ರೋಗಿಸುವಸಂಸ್ಕೃತಿ । ಕರನುಕಡಿಯಲಿನೀನೆಮುಂದುದುನಿಖಿಳಸುರಕಟಕ ॥ ೨೩ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ।
ನಿರತಿಶಯಸುಖವಪ್ಪನಿಂನಯ । ಕರುಣದಲಿಪುರುಷನುಸತ್ತ್ವ । ತ್ಕರುಷದಲಿಮಹದಾದಿಗರ್ಭದಾನವನೆಮಾಡಿ ॥ ವಿರಚಿಸಿದ
ನಂದವರುಸತ್ತ್ವ । ಪರಿಣಚೇಷ್ಟಿತನಾಗಿನೀನಾ । ಪರಮನಿಂನಿಂಪನ್ಯವಿಲ್ಲಲೋಕಕಹೇತುಗಳು ॥ ೨೪ ॥ ಸ್ಥಾವರಕೆಜಂಗಮ
ಕೆನೀನೆ । ಕಾವನನುಪೆರಳಿಲ್ಲನೀನರ । ಭಾವದಲಿಪುಟ್ಟಿಗರೆಬಳ್ಳಿವುನಿಂನಮುಹಿಮೆಗಳ । ಅಪುದಾನೊಂದವಿಷಯಗಳ । ಭಾ
ವಿಸದೆಭೋಗಿಸಿದರಂನೀ । ನಾವಲೇಪವಪೊದ್ದದಿದ್ದುದೆಸಾಕ್ಷಿಪರವಸ್ತುಗೆ ॥ ೨೫ ॥ ನಗೆಸಹಿತವಾಗಿ ಕಡೆಗಣ್ಣಾ । ನೆಗಪಿದಾಭ್ರೂ
ಲತೆಯಚಾಪದ । ಲಗಭರನೆಪ್ರೊಡಪರದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದನಿಂಮಡಿಯ । ಗಗನತ್ರೋಳು ಳಸೊಳಸಾಸಿರ ಮುಗುಧೆಯರ ಸುರತ
ಗಳಕೇಳಿಗೆ । ಯೊಗುಮಿನೆಯಮಂತ್ರದಲಿಮಂತ್ರಿಸಿನಿಂಮನೆಸುತಿಹರು ॥ ೨೬ ॥ ಅನಿಬರಿಗೆನೀನೊಬ್ಬಸಿಕ್ಕದೆ । ಘನವೆನಿಸನಿ
ಜಸುಖದಲಿಹಯನು । ನಿನಗೆತಾನಚ್ಚರಿಯಿಪರಮಾನಂದವಾರುತಿಗೆ ॥ ಮನದರೊಂದೇಭಾರಿನಿಂನಡಿ । ಘನಮಹಿಮೆಗಳನೆ
ನವನುತಾ । ವನಿತೆಯರಕಡೆಗಣ್ಣಬಲೆಗಳದಾಂಟಿಸುಖಿಯಹನು ॥ ೨೭ ॥ ನಿಂನಕಥನವುನಿಂನಮಳಚರ । ಣಾರ್ಚನದಕಂ
ಜೆಯನುಸ್ತುತಿಸುವ । ಧನ್ಯರನುಮಾಡುವುದುಲೋಕತ್ರಯದಜೀವಗಳ ॥ ಕರ್ಣಪುಟದಲಿಕರೆಸುಧೆಯನೀ । ಜಾಹ್ನವಿಯಸ್ನ
ನಾದಿಯಿಂನೆರೆ । ಮಾನ್ಯರಾಭಜಿಸುವರಾಶುಚಿಗಳಾಭವವದಾಂಟುವರು ॥ ೨೮ ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆನಿಂನೀ । ಚರಣವ
ಗ್ರದಸತ್ಕರಿಲೋಕಾಂ । ತರವನ್ಯೆದಿದ್ದಾಗಸುರಗಂಗಾಮಹಾಧ್ವಜವ । ಧರಿಸಿದುದಿತತ್ಕಂಭದಾಸಿಯೆ । ಸುರರಿಗಭಯದನೆಸುರರಿಗೆ
ಭೀ । ಕರವನೊಡರಿಸುತಿರ್ದದಾನತರಿಗೆಮಹೋತ್ಸವವ ॥ ೨೯ ॥ ಈಮಹಾತ್ಮ್ಯವನುಳ್ಳಪರಮೋ । ದ್ದಾಮಪದಪಂಕಜವ
ನತಿಸು । ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೆಭಜಿಸುವೆಂಮನುಬಿಡದೆರಕ್ಷಿಸುವ । ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವುತಾಪ್ರೀ । ಕಾಮಧೇನೆನಿಸುವಭವತ್ಪದ ।
ತಾಮರಸಕಭಿವಿಸುವೆವುತಾವೆಂದರಾಸುರರು ॥ ೩೦ ॥ ಸಿಂದೆಭೂವಧುಸರಿಹಿತನಾನ್ಯ । ತಂದುಬಿಂಸ್ಥಿಪಿದರೆಧೆನಕೃತಿ । ಯಿಂದ
ನೀನವತರಿಸಿನಾನಾಲೀಲೆಗಳರಚಿಸಿ ॥ ಕೊಂದುದುಷ್ಟರನಿಳೆಯಭಾರವ । ನಿಂದಿನಲಿಕಳದೀಸಿದುಸಜ್ಜನ । ವೃಂದವನುಪಾಲಿಸಿ
ದಪರಿಗೆನಮೋನಮೋಜಯಜಯ ॥ ೩೧ ॥ ಜಯಜಗತ್ರಯನಾಥಜನಾರ್ದನ । ಜಯತಿಮಿಂದಿನನಾಥಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಜಯಜಲಿತವ
ಕ್ಷೋರ್ಯ್ಹದನಪಂಕಜನಿರಾಲಂಬ ॥ ಜಯಭಕತಚಿಂತಾಮಣಿಯೆಜಯ । ಜಯಪರಮಸುಖಸಿಂಧುಜಯಜಯ । ನಾನಾಪದನಾ
ಯಕರಕುನಜಯಯೆಂದುದಮರಗಣ ॥ ೩೨ ॥ ಕೇಳುಭೂಪತಿಯದುಪುರಿಯಾಲಿ । ನೀಲದೇಹಶ್ಯಾಮನನುಸುರ । ಪಾಲಸ
ಹಿತಾಬ್ರಂಹಶಿವರುಗಳರಗಿಸ್ತುತಿಸಿದರು ॥ ಮೇಲಣಮಗಿಬ್ರಂಹನಾಡಿದನು । ಶೂಲಿಯೊಡನೆಲೆದೇವಪ್ರೀ । ಲೀಲನೊ
ಳುಬಿನದವಮಾಡೊದೆಂದುಪಿನಯದಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಸರ್ವಭೂಷಣನಜಗನಾಡಿದನು । ತಪ್ಪದೆಬಿವಾಣಿಸಿಕೊಂ । ಸರ್ವಜನ
ಕನಕೊಡೆನುಡಿಸಂಭಿವಾತ್ರಯವುದೊರಕೆ ॥ ನಿಳ್ಳಸತ್ಯಮಾತ್ಯನವಾಗೀ । ಸರ್ವಕಾಮೋಲಿಲ್ಲವೆನೆಲಿ । ತಳ್ಳಸರಿಗಾಭಿ

ಮಿಸಿಬಿಂನಹೆಮಗಡಿದನುಪ್ರಿಣ || ೩೫ || ಅಂಬರದಲೇನಿಂದುನಸುನಗು | ತಂಬುಜಾಸನಬಳದಶೆಸವಿತ್ರ | ಯಂಬಕನಸಖ್ಯ
ಯಲಿನುಡಿದನುಚಿನುಮಪರಾತ್ಮಕನೆ || ತುಂಬಿತಿಪ್ಪತ್ತೈದುಶತಕವ | ದೆಂಬಸಂಮತ್ಸರವುಮಾನುಜತೆ | ಯಂಬುಜಾಕ್ಷನೆಸಖ
ನ್ಯೈಕುಂಠಕ್ಕೆನಡೆಯೆಂದ || ೩೬ || ಶತಕವಿಪ್ಪತ್ತೈದುವರುಷಗ | ಳತಿಗಳದವಿಂದಿನಲಿಲೀಲಾ | ಗತಿಯನಿಂನನುಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ
ದುರ್ದಿನಿಶಿಲ್ಲ || ಸುತನಬಿಂನಹನಿಂಮಡಿಗಳಖಿ | ಮತಕೆಬಹದುಳ್ಳಡೆನಿಜಾಂತ | ಸ್ಥಿತಿಪರಂಧಾಮಕ್ಕೆಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಬೇಕೆಂದ |
ನೀವ್ರುಥಂಣನೆಪಿರಿಸಹಿತವ್ರುದು | ಜಾವಿನಂಕದಬೊರಗುತವರನು | ದೇವಕಾರ್ಯಕೆತಂದೆವಾತ್ಮಜನೆಂಬಸಲುಗೆಯಲಿ || ದೇವಕಾ
ರ್ಯವದಾಯುತ್ತತತ್ವದ | ಭಾವಕರಲಾಧರ್ಮನಿಂದುದು | ಪಾವನದಕೀರತಿಜಗತ್ರಯದೊಳುಚರಿತವಾಯು || ೩೭ || ಕಲಿಯು
ಗದಲುದಿಸುವರುನಿಂನಯ | ಚಲುವಚಾರಿತ್ರಗಳಕೇಳ್ದಯೆ | ನಲಿವುತೀಸಂಸಾರಜಲಧಿಯದಾಂಟಿಸುಖಿಯಹರು || ಕುಲಪದಿವಿ
ಜರಶಾಪದಲಿಯಮ | ನಿಳಯವ್ಯೈದದಿಂನುಮಾಡುವ | ಕೆಲಸವಿಲ್ಲೀಲುವರೆನಿಜವನ್ನೈದೂದುನೀವೆಂದ || ೩೮ | ಗುರುಗಳ
ನುಕೆಳಗಿರಿಸಿಮಂಚದ | ಲಿರುವಗುರ್ತ್ವರವೊಲುನಿಂನನು | ನರರೊಳರಿಪಿಯೆಮೋಲೆಹತ್ತಿಹನಂಮಲೇನುಚಿತ || ಹರಿಯೆಕೇ
ಳನೆನಗುತನುಡಿದನು | ಸರಸಿಜಾಸನಕೇಳುಯದುಕುಲ | ಹರಣವಳವ್ರುದಕಂಡುಬಹೆನಿಂನಾಣೆಹೋಗೆಂದ || ೩೯ || ಎತ್ತ
ವಿಧಾತ್ರನೆನೆಲದಭಾರವ | ನಿಳುಹಿದೆನುಪ್ರುಥಿಯುಲ್ಲಯಾದವ | ಕುಲವನಾನಿಂದುಳುಹಿಬಿಜಯಂಗೈದಡೆದರಿಂದ || ಜಲಧಿಮೇರೆ
ಯನೊಡದವೊಲುಭೂ | ತಳವದೆಲ್ಲವ್ರುಕೆಡುವ್ರುದಿಂನಿದ | ನಳಿಸುವಿಪ್ರರಶಾಪದಿಂದೈಕಹೆನುನಿಜನೆಲೆಗೆ || ೪೦ || ನಿಂನಮನೆ
ನ್ಯೈತಂದುನಿಂನಯ | ಮಂನಣೆಯಕೈಕೊಂಬೆನೆನಲಾ | ಪಂನಗನಮೋಲೊರಗುವಾತಂಗೆರಗಿಶಿವಸಹಿತ || ತಂನಮಂದಿರಕಜ
ನಡೆಯೆಪುರ | ದುಂನತದಸಂತೋಷದಲಿಸಂ | ಪನ್ನಗುಣರಾದವರುಪೊಗಳುತನಡದರಭ್ರದಲಿ || ೪೧ || ಅಚ್ಯುತನಪುರವರದ
ಲಗಣಿತ | ಬೆಚ್ಚಿಸುವದುಶ್ಶಕುನಗಳನಾ | ವೆಚ್ಚನನುಯದುಕುಲವಸೂಚಿಸುವತಿಭಯಂಕರದ || ಕಿಚ್ಚುಗಗನದಿಬೀಳುವದುಧ
ರೆ | ಬೆಚ್ಚುವ್ರುದುನರ್ಘಕರುವೊಲೆಗಳ | ಕಚ್ಚಿರಕ್ತದಧಾರೆಗಳುತೋರೂದತೋರಿಸಿದ || ೪೨ || ರವಿಗೆಪರಿವೇಷವನುದಿಕ್ಕಿ
ನ | ವಿವರದಲಿಧೂಂವ್ರವನುಕುದುರೆಗ | ಳವಿರಳದಕಂಬನಿಗಳನುಗಜಬಜದಬೆದರಿಕೆಯು || ಶಿವೆಗಳೂರೊಳಗೊರಲುವ್ರುದನತಿ
ಬೆವರಿದೇವಪ್ರತುಮೆಗಳುಕಡು | ತವಕದಿಂಹೂಂಕರಿಸುವ್ರುದಹರಿತೋರಿಸಿದನಂದು || ೪೩ || ಕಂಡುನೆರೆದುಶ್ಶಕುನಗಳಲೇ |
ತಂಡವನುಯಾದವನ್ರುಪಾಲರು | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಸಮೀಪಕೆಬಂದರಗಣಿತರು || ಗಂಡುಗಲಿಸಾತ್ಯಕಿಶರಪ್ರ | ಚಂಡಕೃತವ
ರ್ಮನುಸುಷೇಣನು | ಮಂಡಲೇಶ್ವರರೆಂದರೆದನೆರೆಹರಿಯಕೇಳ್ದುನುತ || ೪೪ || ನೆಲನುಬಾಯ್ದೆರಯಿತ್ತುನೆತ್ತರ | ಮಳೆಗಳೂ
ಗುತ್ತಿವೆನಭದಿಪಿಡಿಲುಗಳು | ಸುಳಿವ್ರುತಿವೆನವಮೋಘಮಿಂಚುಗಳಲ್ಲದಭ್ರದಲಿ || ಶಿಲೆಯರೂಳುತಿವೆಯುಕಟಪ್ರೊಂ | ಗಳಶದೇವಾ
ಯತನದಿಂಮುರಿ | ದಿಳೆಗೆಬದ್ದಿನೆದೇವಚಿತ್ರ್ಯೈಸೆಂದರವರಾಗ || ೪೫ || ರಾಜಸಭೆಯಲಿನುಡಿಯಲಾಸುರ | ರಾಜವಂದಿತಚರಣ
ಕೇಳುತ | ಸೋಜಿಗನನಾದುರ್ನಿಮಿತ್ತವದುಃಖಸೂಚಕವ || ವ್ಯಾಜವಿಲ್ಲದೆನುಡಿದನಂಮಸ | ಮಾಜವೆಲ್ಲಪ್ರಭಾಸಕೈದಿಮ |
ಹಾಜಪವಪೂಜಿಸುವ್ರುದೇಪರಿಹಾರಕೇಳೆಂದ || ೪೬ || ದ್ವಿಜರಶಾಪವ್ರುಬಂದುದೀಯೆದು | ವ್ರಜಕೆದುಸ್ತರವಾಗಿಧರ್ಮವ | ಭಜಿಸ
ಬೇಹುದುದಾನಮಾನಾದಿಗಳಕಾಲವಿದು || ಎಜಿಸುವ್ರುದುಶ್ರೀಗಿರಿಜೆಯರಸನ | ಕುಜನರಿಗೆದುರ್ಲಭನನಿಹದಲಿ | ಭಜಿಸುವಿವ್ರುತ
ಸ್ಥಲವನಲ್ಲದಡಹುದುಮುಕ್ತಿಫಲ || ೪೭ || ಹನೆರಡುದಿನದಲ್ಲಿಶರದಲಿ | ತಂನಲಿದ್ದಕಳಾಕ್ಷಯವಗೆಲ | ಲಂನ್ಯವನುಬಿಟ್ಟಾನಿ
ಶಾಚರನಿಯಮದಲಿನಿಂದು || ಮುಂನಿನಂದದಿಕಳೆಗಳನುಪರ | ರುಂನತತ್ವವನೈದಿದರುನೀ | ವೆಂನಮಾತನುಕೇಳ್ವುದಿದುಮತ
ವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪೮ || ಇವರನೀದ್ವಾರಾವತೀಕ್ಷೇ | ತ್ರವನುಬಿಡಿಸಿಯೆಕರ್ಮಭೂಮಿಯೊ | ಳವರಕಾದಿಸಿಮಡುಹಿನಾಕವ
ಕೊಡುವೆನೆಂದೆನುತ || ವಿವರಮತ್ಸ್ಯಕ್ಕೆಶಾಂತಿಯು | ವಿವರಿಸಬ್ಯೇಹುದುಮಹಾಶಿತ | ನಿವಹಕದನದಿಕಾದಿಮಡಿವ್ರುದಸೂಚಿಸೂ
ದೆಂದ || ೪೯ || ಬಹವ್ರುಬಲ್ಲಿದರೆಂನದೆಲ್ಲರು | ನಡೆಮಿಪುರುಷಮಾತ್ರದಾನವ | ಕೊಡುವೆಗೋಮಂತಿಯಲಿನಿಂದಿಹವಾಪ್ರಭಾ
ಸದಲಿ || ಕಡೆಗೆತಿಂಗಳುಕಳಿದುಬಹೆನೆಂ | ದೊಡೆಯಯದುಗಳಗರುಪಿಸೀರ್ಘನ | ಮಡಪಿಯರನ್ಯೈಗಾಹಿಗಿರುನೀನೆಂದುಹರಿನು
ಡಿದ || ೫೦ || ಎಂದುಹರಿನುಡಿಯಲುಸಕಲಯದು | ವೃಂದವಹುದಹುದೆಂದುವೇಗದಿ | ಸ್ಯಂದನವಗಜಗಳನುಹೂಡಿದುಪಯಣ
ಮುಖರಾಗೆ || ಅಂದುಬಳ್ಳಕುಧವನುಶ್ರೀಗೋ | ವಿಂದನುಡಿದುದಕೇಳುತಂನೆಳು | ಸಂದೆಹವಮಾಡುತ್ತಮಂತ್ರಿಗಳರಸನಿಂತೆಂ
ದ || ೫೧ || ತೋರಿದೀಯುತ್ಪಾತಲಕ್ಷ್ಮೀ | ನಾರಿಯರಸನಚೇಷ್ಟೆಯೆದುಗಳ | ಪೋರಿಪಿಯೆಸಂಹರಿಸುವ್ರುದುಪಿರಿಯರಸನಭಿ
ಲಾಷೆ || ಕಾರಣಿಕನಾರುತಿಜುಬಿಶುನೆನೆ | ಸಾರುವೆನೊತಪ್ಪದವನಲ್ಲದು | ಸಾರುಸೇರುವರನುಘಪದಲೆಂದೆನುತಮನದೊಳ
ಗೆ || ೫೨ || ಎನುತಕೃಷ್ಣನಮನೆಗೆಬಂದನು | ಮನದಭಾವದಭಕ್ತಿಯಲಿಕಡು | ವಿನಯದಿಂದೇಕಾಂತದಲಿನಮಿಪಿದನುಮುರ
ಹರನೆ || ದನುಜಹರಯೋಗೀಶಭಕ್ತರ | ಜನಿತಭವಹರಪ್ರುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಯೆ | ಜನನುಹಿಮಪುಣ್ಯಶ್ರವಣಜಯಸಲಹುಸಲಹೆಂ
ದ || ೫೩ || ಬಲ್ಲಿದನುನೀನಾಗಿಯದುಕುಲ | ದಲ್ಲಿಬಂದೀವಿಪ್ರಶಾಪನ | ಸೊಲ್ಲಕೆಡಿಸಿದುದಿಲ್ಲವದುಕಾರಣಯದುಗೊತ್ತಮರೆ ||

ಟಲ್ಲಿತನುಸಂಪಾದಿಸಿಜಡಲಿ । ನಿಲ್ಲಿಸೋಸುಗತತ್ವವಿದ್ಯೆಯು । ನೆಲ್ಲಕೆಂಡೆನುತತ್ವದೀಯವ್ಯಾಕೃಪಾರಸವಸವಿದು ॥ ೫೪ ॥ ಎದುಕು ಲವಸಂಹರಿಸಿಸರವಮಾ । ಸ್ಪದನೆನಿಸಿನೆರವಾಸ್ವಯಂಧೀ । ಮದಲಿನೆಲಸುವಿರೆಂಬಕಾಣಿಕೆತೋರುತಿದೆತನಗೆ ॥ ಸದಮಳದನಿಂ ನುಡಿಯುನಿಜಸನ. ಪದುಮಗಳನಾನಗಲಿನಿಮಿಷವು । ಬದುಕಬಲ್ಲೆನೆಯೆನುತಲಾನಿಜಭಕ್ತನಿಂತೆಂದ ॥ ೫೫ ॥ ಒಂದುಕ್ಷಣನಾ ನಿಂನನಗಲಿರೆ । ಯಿಂದಿರೇಶನೆಕೇಳುನಿಂನಯ । ಹಿಂದುಗೊಂಡೇಬಹೆನುಶ್ರೀವೈಕುಂಠಪುರವರಕೆ ॥ ಇಂದುನಿಂನಯಚರಣಕ ಮಲಗೆ । ಳಂದವನುನೆರೆನೋಡಿಬಿಡುವೀ । ಮಂದಭಾಗ್ಯತೆಯಾಗದಂತಿರೆಕೃಪೆಯಮಾಡೆಂದ ॥ ೫೬ ॥ ಗಂಗೆಯ್ಯೆಯನೆಕೇಳು ನರರಿಗೆ । ಮಂಗಳಪ್ರದಚರಿತವನುನಾ । ಮಂಗಳೆಂಬಮೃತವನುಕಿವಿಗಳಕೊನೆಗಳಲಿಸವಿದು ॥ ಹಿಂಗದೇಕಾಡುವವರುವಿಷಯಸು ಖಂಗಳೆಲ್ಲವಬಿಟ್ಟರಾವಿಷ । ಯಂಗದೊಳಗವನಿಂಬುಗೊಟ್ಟವಬಿಡುವೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೭ ॥ ಮಲಗುವಲಿತಿರುಗುವಲಿದೇಶದ । ಲ ಲಸಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಲ್ಲಿನಿಂದಿಹ । ಸ್ಥಳದಲಾಭೋಜನದಲಿಂದಿನದಿವಸಪರಿಯಂತ ॥ ಚೆಲುವನಿಂನವರಾತ್ಮನಿಜವನು । ತೊಲಗದೇಭಜಿಸಿ ದೆವುಕಡೆಯಲಿ । ಸುಲಭನಿಂನನುಬಿಟ್ಟುನಾನೆಂತಿಹೆನುಹೇಳೆಂದ ॥ ೫೮ ॥ ಮುಡಿದಮಂದಾರಾದಿಮಾಲೆಯ । ನೆಡೆಗೊಡುವೆನೀ ನಿತುವನಗಂಧವ । ತಿಡಿದಕಾಂತಿಯಭೂಷಣವನೀಹೊದ್ದಬೀಳುಡೆಯ ॥ ಬಿಡದೆಭೋಗಿಸಿನಿಂನಪರಸುಖ । ದೊಡಲಸಂಗವಮೆ ಚ್ಚಿದವರತಿ । ಕಡುಭಯಪ್ರದವಪ್ಪಮಾಯೆಯಗೆಲುವೆವಾವೆಂದ ॥ ೫೯ ॥ ನಂಬಿನಿಂನವರಪ್ರಸಾದದ । ಬೆಂಬಲದಲಿಹಪರವ ಭಕ್ತಕ । ದಂಬನೆಂದುದ ನಿಂನಮಾಯೆಗೆಸಿಲುಕುವವರಲ್ಲ ॥ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನೆನೀನುನಿಜರತ । ನೆಂಬವರಸತ್ಸಂಗದೆರಕದ । ನಂ ಬುನೆಯೆಭವನಗಡಲದಾಂಟಿಸುತಿಹುದುನಿಜವೆಂದ ॥ ೬೦ ॥ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧತೆಯಿಂಜಿತೇಂದ್ರಿಯ । ವೃತ್ತಿಯಲಿಸಲೆಸರ್ವಸಂಗನಿ । ವೃ ತ್ತತೆಯಲಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾವ್ಯಸನದಲಿನಿಲಿಸಿ ॥ ಉತ್ತಮದಶಾಂತತೆಯನಿಜಸಂ । ವಿತ್ತನಿಪನಿರ್ವಾಣಸಂತತ । ಮೊತ್ತವೈದುವಪದ ವಿನಿಂನವರುಗಳಲಕಹುದೆಂದ ॥ ೬೧ ॥ ಜನಿಯುಜಲಗಳಗೆಲಿದುವಸ್ತ್ರದೆ । ನೆನಹನೇನೆರೆಬಿಟ್ಟುಕೋಶದ । ಘನವಪ್ರೌಢದೆಯಾ ಶ್ರಮಿಯುವೇದಾರ್ಥವೆತ್ತುಗಳ ॥ ಮನಗಳನುನೆರೆಬಿಟ್ಟುಪರಮನ । ಮನದೊಳಗೆಪರಬೊಂಮವೆನಿಸುವ । ಚಿನುಮಯನೆನಿಂನ ಪರನೈದಿಸುಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೬೨ ॥ ನಾವುನಿಂನಯಭಕ್ತಿಪದದಲಿ । ಕಾವೆವಾನಿಂನಯಕೃಪೆಯಬಹು । ಸಾವಹುಟ್ಟದಮಾ ರ್ಗದಲಿಬಳಲುವುದನೆರೆಗೆಲಿದು ॥ ದೇವನಿಂನಯಭಜನೆಯಗ್ಗದ । ನಾನೆಯಿಂದಾಂಟುವೆವುಭವದಾಃ । ಖಾವಳಿಯನದಿಯನುಭ ವಪ್ಪದಕರುಣಸುಖದಿಂದೆ ॥ ೬೩ ॥ ಈಪರಿಯಲುದ್ಧವನುನುಡಿಯಲು । ವ್ಯಾಪಕನುನೆರೆಕೇಳಿಭಕ್ತಗೆ । ಜ್ಞಾಪಕರವುನವನುಧರಿ ಸಿತಾಮೆಚ್ಚಿನಸುನಗುತ ॥ ತಾಪವತಗಲುನುಡಿಯುಸುಧೆಯಲಿ । ಗೋಪಿನಾಥನುಭಕ್ತಗಾತ್ಮಸ್ವ । ರೂಪಪೇಳಲುಬಗೆದನುಸದಾ ನಂದಯೋಗೇಂದ್ರ ॥ ... ... ॥ ೬೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದನು ೬೬೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಉದ್ಧವರು ಹೇಳಿದ ಆತ್ಮ ಬೋಧೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಭರದಲುದ್ಧವ । ನೊರದೊರದುಬೆಸಗೊಂಡಡಾಹರಿ । ಪೊರೆದಲೋಕರುತಾ
ರ್ಥವೆನಲಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಸೌಭದ್ರಯಸುತನಸುತೆ । ಮೇಲಣಾಮ್ಯೂತಕಥನವನುನಾ । ಪೇಳುವೆನುವೇದಾಬ್ಧಿಮಥನದಲಾದಸುಧೆ ಯಂತೆ ॥ ಕಾಲಭಯಹರಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯ । ಪೇಳಿದನುಭಕ್ತಂಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಕರುಣಾರ್ಣವನುಲೋಕಹಿತಾರ್ಥವೆನಿಸಿ ರದು ॥ ೧ ॥ ಎಸೆಭಕತಭೂಷಣನೆನಂಮಯ । ನೆಲೆಯನೀನೆರೆಕೇಳುನಾನೀ । ನೆಲನಭಾರವತಿದ್ದಲೋಸುಗಬಂದೆನಜಗೊಲಿದು ॥ ಇಳಿದುದಾಭೂಭಾರವೀಶ್ವರ । ಜಲಜಭವನೊದಲಾದರೆನನು । ನಿಳಿಯಾಗಿಯೆಕರೆದರದನಮಾಡಬೇಕೆಂದ ॥ ೨ ॥ ವಿಪ್ರ ಶಾಪದಲೆದುಕುಲವುಮಂ । ದಿಪ್ಪದಿಲ್ಲಂಕ್ಕಕುಲಹರಿಪು । ದರ್ಪವಹ್ನಿಯಲದಗುವಂತಡಗುವುದುತಾಸತ್ಯ ॥ ಇಪ್ಪದಿಂನೇಳನೆ ಯದಿನವೀ । ತ್ರೋರ್ಪದ್ವಾರಾವತಿಯನಗರವ । ಸರ್ಪನಂದದಿನುಂಗುವನುಕೋಪಾತ್ಮನೋಲೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಅವಘಳಿಗೆಯಲಾ ನುಬಿಡುವೆನು । ಭೂಪಳಯವನುತಕ್ಷಣದಲೀ । ದೇನಸಂನಿಭಕೇಳುಮಂಗಳಮಯನೆನಿಪೆನಿಳೆಗೆ ॥ ಭಾವಿಸಲುಕಲಿಪೊಗುವ ಕಾಲವಿ । ನಾವಿರಲ್ಕಂಜುನೆವ್ರುಬಳಿಕಾ । ಭಾವಕರಬಿಟ್ಟಿಳಿದವರಕೆಡಿಸಲದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಕಲಿಯಮನುಜರುಪಾಪಕರ್ಮದ । ಬಳಕೆಯಲಿತಪ್ಪರರುಕೇಳೆಸೆ । ಚೆಲುವನೀನೇಪುಣ್ಯಮಾರುತಿಯನಲುನಾನಾವ ॥ ಫಳಗೆಯಲಿತೊಲಗುವೆನೊನೀನೀ । ನಿಳೆಯ ದೊಳಗಿಹುದನುಚಿತವುಕೇ । ಳ್ಳಳೆಯವನುಪೇಳುವೆನುಕಡೆಯಲಿಯಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫ ॥ ಕಾದಿಯಾದಪರೆಲ್ಲಮಡಿದಾ । ಹಾದಿ

ಯಲಿಸೀಹೊಗದಿರ್ದಡದ | ಪಾದರದಿನೀಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕೀಗಲೀಕ್ಷಣದಿ || ಆದರದಲೆಂನಸ್ವರೂಪವ | ಸ್ವಹೃತ್ಪದ್ಮದೊಳಗೀಕ್ಷಿಸು | ಸಾಧುಸಜ್ಜನದುರ್ಜನರಸಮವಾಗಿನೋಡೆಂದ ||೬|| ಬಿಡುಬಿಡಾಬಂಧುಗಳನೆಂಟರ | ನುಡಿಗಳಲಿನೇಹವನುಬಿಡುಬಿಡು | ಕಡೆಗೆಪತ್ನೀಸುತರುಗಳಕ್ರೀಡಕರುಗಳನೆರೆತ್ಯಜಿಸು || ಒಡಲುವಿಡಿದಿಹುದೆಲ್ಲನಾನೆಂ | ಬೊಡಬಡ್ಡೈಭೇದವನುಳಿದುನೀ | ಪೊಡವಿಯಲಿಬೆರಸೂದುಭಕ್ತಿಸುಧಾರಸವನುಣುತ ||೭|| ಸರ್ವಮಯನಾನೆಂದುಭಾವಿಸು| ಸರ್ವಸಂಗವಬಿಟ್ಟುದೇಹದ | ಗರ್ವವನುಬಿಡು ವಿಷಯಭೋಗವಿರಕ್ತನೀನಾಗು || ಸರ್ವಭೂತದಯಾಳುವಾಗಿರು | ಸರ್ವರನುಸಮವಾಗಿಕಂಡಿರು | ಸರ್ವದಾನಾನೀನೆಯೆಂದರಿಯೆಂದನುದ್ಧವಗೆ ||೮|| ಮನಸಿನಿಂತೋರೂದುವಾಕಿಂ | ಗೆನಿಸಿಕೊಂಬುದುಮೋಣಾದ್ರಿಷ್ಟಿಯ | ನೆನೆಯಕಿದಿರಹದೆಲ್ಲಸುಸ್ವಪ್ನದ ತಿಳಿಯತಾವರಾಯ || ಮನಸಿನಂದದಿನಿಲ್ಲಿಮನದಿಂ | ಮನವುಬುದ್ಧಿಯಲಿದ್ದುಮತಿಸಂ | ಜನಿಸುವುದುನಿಶ್ಚಿತದಲಿಸತ್ಯತ್ವವಿರಾತ್ರಿರಲು || ೯ || ಆದವಲ್ಲಿಯವೇದಕರ್ಮದ | ಹಾದಿಯನುದುಃಖಕ್ಕೆಮಾರ್ಗವ | ನಾರಿಸಿತುಕರ್ಮಾಕರಣದಲಿಪ್ರತ್ಯವಾಯಗಳ || ವೇದಪೇಳ್ದವಮಾಡದಿರ್ದಡೆ | ವೈದಿಕದಲತಿದೂಷ್ಯವೆಂಬೀ | ಭೇದಕೇಕೆನೆಹಲಪನೆಂನಲಿಕೇಳುನೀನೆಂದ || ೧೦ || ಒಬ್ಬನದುಕಪಟನಲಿತೋರಿತಿ | ನೊಬ್ಬನೆಡೆಯಲಿಮರೆದಬಳಿಕವ | ನೊಬ್ಬದುಷ್ಟನಸಂಗದಿಂತಾನರ್ಹನೆಂದೆನಿಸಿ || ಇಬ್ಬರೂಬಳಿಕವನಜರರು | ವುಬ್ಬರದಕೋಪದಲಿನಿದ್ರೆಯ | ಮಬ್ಬಿನಿಂದಾಯ್ತುಳಿಲೆಭಾಗವತೋತ್ತಮನೆಯೆಂದ || ೧೧ || ಬಳಿಕನಿದ್ರಾಂಗನೆಯಸಂಗವ | ನುಳಿಯಲವಪೆಂಡತಿಯಬಿಡುವನೆ | ಯಿಳೆಯದ್ವಿಜರುಗಳಲ್ಲರೂನಿಂದಿಸುವರೇಮೋಣು || ಸುಲಭಕೇಳೀಸಕಲವೇದಗಳುಲಿದರುಂದಿರವಲ್ಲಜಗಕೃತಿ | ಕಲ್ಮಷಮಾಯಾಸಂಗಿಗಲ್ಲದೆನಿಜದಲುಂಟೆಂದ || ೧೨ || ನೇಹನಾನಾಸ್ತ್ರೀಶ್ರುತಿತಾ | ಬೇಹಜ್ಞಾನಾಪೇಕ್ಷೆನೀಜಗ | ಮೋಹಭ್ರಮೆಯನುಬಿಡಿಸದೇಸಿದ್ಧಾಂತಕಥನದಲಿ || ನೀಹದುಳದಲಿಬುದ್ಧಿಯಂಬೀ | ದೇಹದಲಿಮನಕರಣನಿಕರವ | ಸೋಹಿಸಜ್ಞಾನದಬಲೆಯಹುಗಿಸೆಂದಮುರವೈರಿ || ೧೩ || ಜಗವುಜಲಧಿರೆಯಂತ್ರನಿಂನಲಿ | ಬಗೆವಿಚಿತ್ರವಹನಿಂನನಂನಲಿ | ಬಗೆಹರಿಯತಾನೆಂದುಸೋಹಂಭಾವದಲಿಬಿಡದೆ || ನಿಗಮಗಳುತತ್ವಮಸಿಯೆಂದೀ | ಜಗವರಿಯಸಾರಿದ್ದನಾಸಾ | ನಿಗಮದರ್ಥವಪೇಳುವೆನುಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೪ || ಲಕ್ಷ್ಯವಾಚ್ಯಗಳೆಂದುತತ್ವದ | ಸೀಕ್ಷೆಶದ್ವಯವನಾಪರಿ | ಲಕ್ಷಣವತತ್ವದಕೆತಿಳಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥತಾನೊಂದೆ || ಪಕ್ಷವುಳ್ಳನಕೇಳುಭೇದದ | ಲಕ್ಷಣವಭ್ರಮೆವಾಚ್ಯದಲಿನಿನ | ಗಿಕ್ಷುರಸದಂದದಲಿಸಲಿಸುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೫ || ಮಗನೆಕೇಳಂತಃಕರಣದಿಂ | ಬಿಗಿದಗಂಟೆನಚಿತ್ತನಂಶಕೆ | ನಿಗಮಗಳಮತದಲ್ಲಿವಾಚ್ಯಾರ್ಥತ್ವತೆವಿನಲ್ಲಿ || ಜಗವುಪುಟ್ಟಿಸಿಸಲಹಿಸಂಹರಿ | ಸಗಣಿತದಗುಣಯುಕ್ತಚಿತ್ತನು | ಬಗವಡೇತತ್ವದವಾಚ್ಯಾರ್ಥವನುಮುನಿಸರನು || ೧೬ || ವಾಚ್ಯದಲ್ಲಿವಿರೋಧವೆನಿಪ | ತ್ಯಾಜ್ಯವೆಂದರಿದವನುಕಾಣರು | ವಾಚ್ಯದಲಿವಾಚ್ಯಾರ್ಥವನುನಿಗಮಾರ್ಥಕೋವಿದರು || ವಾಚ್ಯವಾಚಕವೃತ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ | ಗೋಚರಿಸದೀಸಕಲಪ್ರಾನಕೆ | ನೀಚವ್ಯಾಧಿಗಳಿಲ್ಲದಿಹಪರವೊಂಮವಾಕ್ಯಾರ್ಥ || ಲೋಕದಲಿಸೋಹಂಮತಾನೇ | ಸಾಕುದೃಷ್ಟಾಂತಕ್ಕೆತಪ್ಪಿಂ | ದ್ಯೈಕಮಾತ್ರವೆಲಕ್ಷ್ಯವಾಚ್ಯವುಭಯವಿಶಿಷ್ಟತನ || ಏಕನಾನಂದಾಬ್ಧಿಪರಮನ | ಶೋಕನಿರ್ಗುಣರೂಪನಾಗಿಹ | ಲೌಕಿಕರಿಗಿದಪೇಳನೆಲೆಸಾಚರಿತ್ರಕೇಳೆಂದ || ೧೮ || ಯೋಗಿಯಾದವಹೇನಕರ್ಮವ | ನಾಗದೆಂಬಾಮತಿಯಬಿಡಿಸುಖ | ಸಾಗರವೆನಾನಾಗಿವ್ಯರ್ಥತ್ರೆಯಿಂಬಿಡುವೆನ್ನೈಸೆ || ರಾಗಿಯಂದದಿಸುಕೃತಕರ್ಮವ ಭೋಗದಾಸೆಗೆಮಾಡಲಿಲ್ಲಾ | ಯೋಗದಲಿಮಾಡುವನುಬಾಲಕನಂತ್ರೆಭಯರಹಿತ || ೧೯ || ಎಲ್ಲರಿಗೆಪರವೊಂಮತಾನಾ | ಗೆಲ್ಲಿಯೂಕ್ರೋಧವನುಮಾಡದೆ | ತಲ್ಲಣಿಸದಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನದಲಿನಿಶ್ಚಯವ || ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆತಡದುವಿಶ್ವವ | ನೆಲ್ಲವನುತಾನೆಂದುತಿಳಿಯಲು | ಬಲ್ಲಮನುಜಂಗೇನುಭಯವಿಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೦ || ಎಲೆಪರಿಕ್ಷಿದ್ರಾಜನೃಪಕುಲ | ತಿಲಕಪರವಿದ್ಯಾಸುಷುಪ್ತಿಯ | ನೊಲಿದುಮಗುವೆಯಮಾಡಿಕೊಂಡೀಂನೀಭವಂಗಳಲಿ || ಅಳಿಯದವನಾಗಲುಮುರಾರಿಯ | ಜಲಜಚರಣಕ್ಕೆರಗಿನುಡಿದನು | ಕಲಿರಹಿತಭಾಗವತರರಸನುವಿನಯಯುತನಾಗಿ || ೨೧ || ಯೋಗಫಲವನುಕೊಡುವಮಹಿಮನೆ | ಯೋಗದತಿಸತ್ವದಸಿದ್ಧಿಯಬಹು | ಯೋಗರೂಪನೆಯೋಗದುದ್ಭವಹೇತುವೆನಿಪವನೆ || ತ್ಯಾಗವನುಪೇಳಿದೆಮುಕುತಿಗತಿ | ಭೋಗಲಂಪಟನಾದೆನಗೆಭವ | ರೋಗಿಯಧಿಕಾರವನುನೋಡದೆನಿಂನಮಹಿಮೆಯಲಿ || ೨೨ || ಬಿಡುವುದತಿಬಿರಿಸಿನವಿಷಯಗಳ | ಪಡಲುನಾವೆಂಬವರಿಗಿಂದ್ರಿಯ | ಗಡಣವಶದಲಿವಿಷಯಗಳಭಾವಿಸುತಮೂಢರಿಗೆ || ಮಡದಿಮಕ್ಕಳನೋಹದಿಂಸಿಂ | ಮಡಿಯಚರಣವನೆನೆಯಲರಿಯದ | ಕಡುದಪಿದಕಾಳ್ವಹಿಯಿದಿರಲಿಸುಳಿವಭೇಕರಿಗೆ || ೨೩ || || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ || ನಿಂನಮಾಯೆಯಲಾದದೇಹವಿ | ದೆಂನಬರವೇನಹುದುತಾಮ | ತ್ರೆಂನವರುಸತಿಸುತರುಜ್ಞಾತಿಗಳೆಂದುಮಮಕರಿಸಿ || ಬಂನಬಡುತಲಿಭೇನೆಕರುಣವ | ನಂನ್ಯರೇವದಿಪಡೆಯಲರಿಯದ | ತಂನನೀನೇರಕ್ಷಿಸೈಕರುಣದಲಿದೇವೇಶ || ೨೪ || ಮತ್ತೆಪರರೆನಗಾತ್ಮತತ್ವವ | ವಿಸ್ತರಿಸುವವರಿಲ್ಲಸರ್ವರು | ಮತ್ತರೆನಿಪರುನಿಂನಮಾಯಾಜಾಲಿಯೊಳಗೆಶಿಲುಕಿ || ಮತ್ತೆಕಾಲಾಂತರಕೆಪಡವರೆ | ಮರ್ತ್ಯದೇಹವಿದಿಳದುಭೃತ್ಯರ | ನೆತ್ತುವಲ್ಲಿಸಹಸ್ರಬಾಹುವೆಕರುಣಿಸುವದೆಂದ || ೨೫ || ಕೇಳುದುಶ್ಶೀಲರುಭಕತರೊಳು | ಕೇ

ರುಬೇಗದಿನುಡಿವವರುಕೆಲ | ಕೆಲರುತತ್ವವನರಿಯದುಪಪತ್ತಿಗಳಭಕ್ತರಿಗೆ || ತೊಲಗಿಸಲುಕ್ಷ್ವವರಲ್ಲಿಸ್ಥನದಿ | ಚಲಿಸುವರುಕೆಲ
ರೆಂನತಿಳುಹುವ | ಬಲುಮೊನಿನಗೆಲ್ಲದೇಪೆರರ್ಗೆತ್ಲೆಂದನುದ್ಧವನು ||೨೬|| ನಿಂದೆಯಿಲ್ಲದಕಾಲಗಂಜದ | ಕುಂದದೆಲ್ಲವನರಿವಭ
ಕ್ತಗೆ | ಬಂದದುಃಖವಕೆಡಿಸಿಡುವವರದಲ್ಲಿಕ್ರೀಡಿಸುವ || ಇಂದಿರೇಶನೆನಿರ್ಮಿಸುವದ | ದ್ವಂದ್ವನನುಸಾನೊಂದಿಸುಧೆಯಾ
ಲಿ | ಮಿಂದುವಿಷಯವಬಯಸುವವನಾನಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ||೨೭|| ತಾಪವಮೂರರವಂಘ್ರಿಯಲಿಬೆಂ | ದೀಪದವಿಗೀಮೂರ್ಧ್ರತ್ರೆರಡ |
ಲ್ಲೀಪರಿಯದುಃಖಿಸುವತಂನನುಕಂಡುಕರುಣದಲಿ || ಶ್ರೀಪತಿಯೆಪಾರ್ಥನಸಖನೆಯಾ | ದ್ರೌಪದಿಯಮಾನಪನುಕಾಯ್ದವ ||
ರೂಪವೊದಲಹೆಗುಣರಹಿತನೀಸಲಹುಸಲಕ್ಷೆಂದ ||೨೮|| ಎಂದುತತ್ವವುವುದಶೆಗೋಹನ | ವೆಂದುಬೇಡುವಭಕ್ತಗಚ್ಯುತ |
ಸಂದೆಹವುಬಿಡುವಂತೆತತ್ವವನುಗವನೆಂಬಂತೆ || ಕುಂದದಶೆನಚ್ಛವಿಯನನುನಗೆ | ಯಿಂದನುಡಿದನುಕರುಣದಲಿ | ಗೋವಿಂದ
ನೆರಸ್ಪದಹರಿಗಬೆಂತುಟಿಭಕ್ತರಲಿನೇಹ ||೨೯|| ಉದ್ಧವನೆಕೇಳ್ ಲೋಕದೊಳಗತಿ | ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನುನುವ್ಯಕ್ತದಯದ |
ಶುದ್ಧಿಗಳನಾತ್ಮದುಸುಖದುಃಖದವಿಷಯಗಳನು || ಬದ್ಧರಲಿಕಾಣುತ್ತಾವತಿ | ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಯಲಲ್ಲಿಶಿಲ್ಕವೆ | ಬೋಧ್ಯವಹದ
ದದಲ್ಲಿನಿಲಿಸಿಯೆತಾವುನಲಹುವರು ||೩೦|| ಎಂದಡುದ್ಧವನಾಲಿಸಿದಪದ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿಮತ್ತೆರಗಿನೀನೇ | ತಂದೆನೀನೇಬಂಧು
ನೀನೇಗುರುವಲಾತನಗೆ || ಇಂದುತತ್ವಜ್ಞಾನಮಾತ್ರವ | ನೊಂದನುಪದೇಶಿಸಲುಬೇಕೆನೆ | ನಂದನಂದನನಗುತನುಡಿದನುಶರಣ
ಗೋವಿಂದ ||೩೧|| ಗುರುವದಾರಿಂಗಾರುತಾನೇ | ಗುರುತನಗೆತಂನಯವಿವೇಕವೆ | ಪರಮಗುರುತಾನಲ್ಲಿದೃಷ್ಟಾಂತವನು
ನಿನಗೊಂದ || ಧರೆಯಪಶುನಿಕರಕೆಹಿತಾಹಿತ | ದರಿವನಾರೆಚ್ಚರಿಸುವರು | ಸರ್ವರಿಗೆತಂತಂಮಾತ್ಮನೇಗುರುವೆಂದನಸುರಾರಿ |
ತನಗೆತಾನೇಬಂಧುಗುರುವೆಶಿ | ತನಯನಾಚಾರ್ಯಾದಿಕರ್ಮವೆ | ಚಿನುಮಯಗೆತಾವಾಯೆಪುಸಿದಿತದಲಿವಿಚಾರಿಸಲು || ಘನಕೆ
ಸರಿನಲಿಬಿದ್ದಮದಗಜ | ತನಗೆತಾನೇಳೂರ್ವಲ್ಲದೆ | ಜನರುಪಿಡಿದೆತ್ತುವರೆಗೋವುಗಳಂತೆಜಗಬೇಳನೆ ||೩೨|| ಕೆಡುವದೇಹ
ವಕಾಣದೇಸಂ | ಗಡಿಗಸಾವುವನರಿಯರೇಬಿಡ | ದಡಿಗಡಿಗೆಬೋಧಿಸುವನೇದಪುರಾಣವಡಗಿದವೆ || ಗಡಣಕೊಲುವುದಸ
ಜ್ಜನರಸಂ | ನುಡಿಯಕೇಳ್ದುದುಪೂರ್ವಿಗರನೀ | ನೆಡಹುಕಾಬುದುಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೆಂದನುದ್ಧವಗೆ ||೩೩|| ಸಾಂಖ್ಯಯೋ
ಗವನ್ನರಿದುಮಮತೆಯ | ಶೃಂಖಲೆಯನೆರೆಪರಿದಮನುಜರೆ | ಸಂಖ್ಯಗುಣಗಣಯುತನಮಾಯಾಧೀಶನೆಂನುವನು || ಶಂಖದಂತ
ತಿಧವಳಬುದ್ಧಿಯ | ಪ್ರೇಂಖೆಯಲಿಲಾಲಿಸುವರವರಿಂ | ನೇಂಖರೆಯುರೊಮುಕ್ತಿಪದದಲಿದೂರಗಮನದಲಿ ||೩೪|| ಇಲ್ಲಿಗೋ
ದಿತಿಹಾಸವುಂಟದ | ನೆಲ್ಲವನುನಿನಗರುಪುವಡೆತ್ತರ | ಪಿತ್ತನಲ್ಕುದ್ಧವನುನುಡಿದನುಹರಿಗೆವಂದಿಸುತ || ನಿಲ್ಲದಾಯಿತಿಹಾಸವನುಶ್ರೀ
ವಲ್ಲಭನೆಪೇಳೂದೆನಗೆನೀ | ನಲ್ಲದೇಗತಿಯಾರೆನುತಬಿಂನವಿಸಿದನುಹರಿಗೆ ||೩೫|| ಉದ್ಧವನಬಿಂನಹವನತಿಸಂ | ಸಿದ್ಧವಹು
ದೆಂದೊಪ್ಪಿಭಕ್ತಸ | ಮುದ್ಧರಣನೆನಿಸಚ್ಯುತನುಘನತರದಕರುಣದಲಿ || ಬುದ್ಧಿವಂತರುಲೋಕಗತಿಯನಿ | ಶುದ್ಧರದರಿಂತಂಮ
ತಂಮಿಂ | ದುದ್ಧರಿಸಿಕೊಳುತಿಪ್ಪರೀತಿಯನೈದೆಕೇಳೆಂದ ||೩೬|| ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠತೆ | ವೆರಸಿನಿರ್ಭಯದಿಂದಜಗದೊ
ಳು | ಚರಿಸುತಿರ್ಪವಧೂತಯೋಗಿಯನಿಜಗತಿಯ ನಿನಗೆ || ಪೊರವೆನೆನುತಲಿನುಡಿದಕೇಳೆಲೆ | ವರನತಂನಯನೃಪತಿಗಾನಿಜ |
ಶರಣಗಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥಕರುಣದಲಿ || ... ... ||೩೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೦೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಗವಂತ ಹೇಳಿದ ಅವಧೂತನ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ || ಉದ್ಧವನಬೋಧೆಯಲಿಸರ್ವಜ್ಞ | ಬುದ್ಧಿಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಪ್ಪಕೃಷ್ಣನು | ಬದ್ಧವನುಪರಿಹರಿಸಲವ
ಧೂತನಕಥೆಯಪೇಳ್ದ || ... ...

ಪದನು || ಅವನಿಪತಿಕೇಳಂತುಹರಿಕರು | ಣವಧರಿಸಿಭಕ್ತರಿಗೆನೀನು | ದ್ಧವನಲಾಯೆನುತಾತನನುಕೊಂಡಾಡಿಮನ್ನಿ
ಸಲಿ || ವಿವರಿಸಿದನವಧೂತನಿತಿಹಾ | ಸವನುಕ್ರಮದಿಂದೆಲ್ಲವನುಮುನಿ | ನಿವಹವಡನಿಮಗೋರವೆನವಧರಿಸೆಂದನಾಸೂತ ||೧||
ನಂಮಕುಲದಲಿಪೂರ್ವದಲಿಸ | ದ್ಧರ್ಮರತಿಯೆದುನೆಂಬನೃಪನೀ | ಬೊಂಮವಿದ್ಯೆಯಪಡೆದನವಧೂತನಕರುಣದಿಂದ || ಹಂ
ಮುಹರಿವಂತಾಕಥೆಯನು | ದ್ಧರ್ಮನಿರತನೆಕೇಳುಪೇಳುವೆ | ಶರ್ಮಸಾಗರನಹನುಕೇಳಿದನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨|| ಪಿನ್ನವವ
ಧೂತನುನಿವಸನದ | ಲಿಪ್ಸೆನೆಲ್ಲಾ[illegible]ತ್ತುಭಯಗಳ | ಪರ್ವಮುರಿದುದುಮೋಹನದಡಾಗ್ವನುಲಂಘಿಸಿದ || ಸರ್ವಭೂಷಣ
ನಾತಕೆದರಿದ | ಕಪ್ಪುತೆರೆಯೆಸೆವಿರ್ದಕೇಶವ | ಪುಷ್ಪದಂಬಿನವನಚೆಲುವಸರ್ವಜ್ಞನೆಸೆದಿರ್ದ ||೩|| ಆಬಲಿಯಚಿತ್ತನೆತಿರಳ
ನಿಧಿ | ಗಾಳಿನಂದದಿಕಂಡುಯದುನೃಪ | ಶಾಬನಂದದತರುಣನನುನುಡಿಸಿದನುವಿನಯದಲಿ || ಸುಬರಂದದಿಕ್ರೊಯೆಗೆಲ್ಲನೆ | ಆ

ಬನಭಾಗದನಾಳಿಕೆರಿಸುವನೆ । ನೀಬಹಳಲೋಕಗಳನಿನಯಬುದ್ಧಿಯೋಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಎಲೆಮಹಾತ್ಮನೆಸಕಲಜನಪತಿ । ಬಲಿದಕಾಮುಕ್ರೋಧಲೋಭಗಳ । ಜ್ವಲಿತದಾವಾಗ್ನಿಯಲಿಬೇವುತಲಿಹುದನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ತೊಲಗದೊಬ್ಬರಿಚರಿಗಂಗಾ । ಜಲದೊಳಿಭವಿಪ್ಪಂತೆತಾಪವ । ಗೆಲಿದುಸುಖದಿಂದಿಪ್ಪಪರಿಹೊಸತೇನುಹೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಧರ್ಮಧನಕಾಮಗಳಿಗಾಪರ । ಬೊಂಬುವಿದ್ಯೆಯೊಳಾತ್ಮಗಳದು । ಪ್ರಕ್ಪರ್ಮಪಾಶದಿಬದ್ಧರಾಗಿನಿಷೇಧಮಾಡುವರು ॥ ತಮ್ಮದೇಹದನಿಲವಿಗಾಬಹು । ಶರ್ಮವನುಕೊಡುವವಲಕೀರ್ತಿಗೆ । ಹಂಬಿನಿಂದಿಹಚೆಲುವಿಕೆನೆಬಳಲುವರುನರರೆಂದ ॥ ೬ ॥ ನೀಸಮರ್ಥನುಬಲ್ಲವನುಕವ । ಲಾಸನಾನುಜನಂತಚೆಲುವನು । ಭಾಷೆಯಲಿಕಡುಜಾಣದಪ್ಪನುಕ್ರಿಯೆಗಳನುಬಿಟ್ಟು ॥ ವಾಸವಿಲ್ಲದೆಹುಚ್ಚನಂದದ । ಲಾಸಪವನೀಂಟದಪೊಲಾದಿ । ಗ್ವಾಸವಹಭೂಕ್ಷದಪೊರೇಕೆಪೆಯೆಂದನವನೀಶ ॥ ೭ ॥ ಜಾಣತನದಾಷ್ಟೀಕದೇಹ । ತ್ರಾಣನಡೆನುಡಿಗಳಲಿಸಕಲ । ಪ್ರಾಣಿಗಳಲತ್ಯಧಿಕನಾಗಿರುತಿರ್ದುಜಡತೆಯಲಿ ॥ ಕೇಣವನುಕೈಕೊಂಡುಶಿಲೆಯಾ । ಸ್ಥಾಣುಪೊಲೋನೆತ್ತಮರುಳಹ । ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕಿರುತಿರ್ಪಪರಿಯೇನೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೮ ॥ ಜನರುವಿಷಯಾಶಾಗ್ನಿಯೆಂದೆಂ । ಬನಲಗಾಹುತಿಯಾದವನದಂ । ತನಿಬರೂಕಂಗೆಡಲುನದಿಯೊಳುಮುಳುಗಿದಿಭಪಂತೆ ॥ ಚಿನುಮಯನೆತೋರಿಸುವಜ್ಞಾನದ । ಲನವರತತಾನಾಗಿಸಂಸ್ಥಿತಿ । ಜನಿತತಾಪವಗೆಲಿದನಾನೆಲೆಯೊಗಿಯೆಂತೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಬಬ್ಬನೇಜನಿಸುವದವಿಷಯದ । ಸರ್ವಸಂಗವಬಿಟ್ಟುನಿಂನೊಳು । ಪರ್ವದೀಸುಖಲತೆಯಬಳಲದೆಪೇಳುತನಗಿಂದು ॥ ಹಬ್ಬನಾಯಿತುಕೇಳುವೆನುನೀ । ಸರ್ವವಿದನೆಂದರಸಸೈರಣೆ । ಯಾರ್ವಯೆನಿಸುವಮುನಿಯಕೇಳುವೆನೆಂದನವನೀಶ ॥ ೧೦ ॥ ಮನದಿಪರಮಾನಂದವಡದಿಹೆ । ತನುವಿನಲಿಪುಷ್ಟಾಂಗನಾಗಿಹೆ । ಜನಕೆನೋಡಲುಮೂಕಬಧಿರೋನ್ಮತ್ತನಂತೆಸವೆ ॥ ಎನಗೆಸಂಶಯಪುಟ್ಟುತಿಹೆನೀ । ವಿನುತತತ್ವಜ್ಞಾನಿಸಿಷ್ಟನೊ । ಘನತರದಹೆಬ್ಬುಚ್ಚನೋಪೇಳೆಂದನವನೀಶ ॥ ದೇಶವಾವುದುನಿನಗೆಬಂದಿಹ । ಭಾಷೆಯೇನದನಾಡುನಂಮಯ । ದೇಶದಲ್ಲಿಯಮನುಜನೋಪರದೇಶಿಯೋಮೇಣು ॥ ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೆಸುಳಿವೆದರುಶನ । ವೇಷಗಳುನಿನಗಿಲ್ಲನಿಂನನು । ಶಾಸಿಸಿದಗುರುವಾರುಕುಲದಲದಾರುನೀನೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಈನವೀನದಲಿಪ್ಪವೈರ । ಜ್ಞಾನುಭವನಿನಗಾವಪರಿಯಲಿ । ತಾನದಾಯಿತ್ತಾಸ್ಥಿತಿಯನೊರೆದಮಹಾತ್ಮನಾರದನು ॥ ಮೌನವನುಬಿಟ್ಟೆಲೆಮಹಾತ್ಮದ । ಯಾನುಕೂಲತೆಯಿಂದಪೇಳ್ಬ್ರಂ । ಹಾನುಸಂಧಾನದಗುಣಕೆಮನವೆಳಸುತಿದೆತನಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ಇಂತುಯದುಭೂಪಾಲಕೇಳ್ಳೆ । ಕಂತುಹರನಿಭಯೋಗಿನುಡಿವನು । ಸಂತಕೇಳ್ಳೆತನಗೆಗುರುಗಳುಪಲಬರೊಳಗವರು ॥ ಮಂತ್ರವನುಕರ್ಣದಲಿಪೇಳರು । ನಿಂತುನಾಬೆಸಗೊಳ್ಳೆನವರನು । ಶಾಂತಿದಾಂತಿಯಪಡೆದೆನವರ್ಗಳನಡೆಯನನುಕರಿಸಿ ॥ ಆಗುರುಗಳವರೆನಿಬರವರ್ಗಳ । ಯೋಗವಾಗವಮೆಂತುನೀನಿದ । ಹೇಗೆಕಂಡಭ್ಯಾಸಸಿದ್ಧಿಯಪಡೆದೆಯದನಮನೆ ॥ ಬೇಗದಿಂದರುಪೆಂದುಮಿಗೆತಲೆ । ವಾಗಿಯದುಭೂಪಾಲಭಕ್ತಿಯ । ಸಾಗರದಲೋಲಾಡುತಿಹರೆಬೆಯೋಗಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಉದ್ಧವನೆಕೇಳ್ಳೀಪರಿಯಲಾ । ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳನೃಪಂಗೆದ್ವಿಜರಲಿ । ಶುದ್ಧಭಾವವನುಳ್ಳಗುರುವರಯೋಗಿಕರುಣದಲಿ ॥ ಬದ್ಧಕರಪುಟದವನಪೂಜಿಸಿ । ನುಡಿತಾನಂದಲಿಕ್ಕೈಕೊಂ । ಡಬ್ಧಿಗೀವ್ರುತ್ತರಸುಧೆಯಬಲ್ಲಿಕೆಂದನುತ್ತರವ ॥ ॥ ೧೬ ॥

ಶ್ಲೋಕ ॥ ಪೃಥಿವೀವಾಯುರಾಕಾಶಆಪೋಗ್ನಿಶ್ಚಂದ್ರಮಾರವಿಃ । ಕಪೋತೋಜಗರಸ್ಸಿಂಧುಃಪತಂಗೋಮಧುಕೃದ್ಗಜಃ ॥ ಮಧುಹಾಹರಿಣೋಮೀನಃಪಿಂಗಳಾಕುರರೋರ್ಭಕಃ । ಕುಮಾರೀಶರಕೃತ್ಸರ್ಪಊರ್ಣನಾಭಿಸ್ಸುಪೇಶಕೃತ್ । ಯೇತೇಮೇಗುರುವೋರಾಜಂಚತುರ್ವಿಂಶತಿರಾಶ್ರಿತಾಃ ॥ ಪದ ॥ ಅರಸಕೇಳೆನಗುಂಟುಪಲಬರು । ಗುರುಗಳೆಂನಯಬುದ್ಧಿಯಿಂದನು । ಸರಿಸಿದವರವರಿಂದಸಂಶ್ರಿತಿಯರಕವನುಬಿಟ್ಟು ॥ ಚರಿಸುವೆನುನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಲಿತಾ । ಧರಣಿಯನಿಲನುಗಗನಜಲವಾ । ಕುರಿವಶಿಚ್ಛುನಿಶಾಕರಾರ್ಕಕಪೋತನಷ್ಟನುನ ॥ ೧೭ ॥ ಮತ್ತೆಹೆಬ್ಬಾವರ್ಣವನುಪುರು । ಷೋತ್ತಮದರಿಗುವಪತಂಗನು । ಚಿತ್ತವಿಸುವುದುಭ್ರಮರಗಜಮಧುಘಾತಿಹರಿಣಗಳು ॥ ಅತ್ಯಧಿಕಸಾರಸಿಕಮತ್ಸ್ಯನು । ಮತ್ಯಾವೇಶ್ಯನಿಪಿಂಗಲಾಂಗನೆ । ವಿತ್ತನಿಸ್ಪೃಹಕುರರಬಾಲಕರೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೮ ॥ ಚಕ್ರಕಂನಿಕೆಯಂಬತಿದ್ದುವ । ಚಕ್ರವಾಹನಭಕ್ಷ್ಯವೂರ್ಣವ । ನಿಕ್ಕಿನುಂಗುವಜಾತಪ್ರಳುಮಾಮತ್ತೆಕೀಟಗಳು ॥ ಲೆಕ್ಕಿಸುವರಿಪ್ಪತ್ತನಾಲುಕು । ವಿಕ್ರಮನೆಕೇಳ್ಗುರುಗಳಿವರುಗ । ಳಕ್ಕಜದಗುಣಗಣವನರಿದಾಸುಖಿಸುತಿಹೆನೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಿಂತಿರ್ದೀಚತುರ್ವಿಂ । ಶತಿಗುರುಗಳಾರಿಂದಲಾವಾ । ಪತಿಶಯದಪರಮೋಪದೇಶಗಳಾದವೆಂಬುದನು ॥ ಮತಿವಿದನೆವಿವರದಲಿತನಗಾ । ಸ್ಥಿತಿಯನೆಲ್ಲವನೊರೆವುನೆನಲ ಪ್ರತಿಮಯೋಗೊತ್ತಂಸನಾನವನೀಶಗಿಂತೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಉಕ್ತಿಧರೆಹಲದಿಂದಹಾರೆಯು । ಲೊತ್ತಿಅಗುಳ್ವರೆಗುದ್ದಲಿಗಳಲಿ । ಕೆತ್ತಿದರೆಮಲಮೂತ್ರಗಳಬಿಡೆಸಕಲಮಾನವರು ॥ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರೆತಾಳ್ವೃಪ್ಲೋಲ್ಮಾ । ಪತ್ರಯಗಳತಪಿಡತೆನಾನುರೆ । ಸತ್ವದಿಂಸ್ಥೈರಿಸಲುಕಲಿತೆನುಪೂರ್ವ್ವತ್ಕತವೆಂದು ॥ ೨೧ ॥ ತ್ರಾಣಿಗಳುನಾನಾವಿಧದಲತಿ । ನಾಣಗೆಡಿಸಲುಶರಿಸುನರರೊಳು । ಕಾಣುತಲೆಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನಾಜ್ಞೆಯಲಿವರ್ತಿಸುತ ॥ ಜಾಣತನವುಳ್ಳವನುಚಲಿಸನೆ । ಕ್ಷೋಣಿಧರಸಂನದಲಿಪಡುಭೂ । ರಾಣಿಕಲಿಸಿದಗುಣವೆನಗೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಧರಣಿಯಂತರಗಿರಿತರು

ಗಳಿಂ । ದೆಸತುವಿಧ್ಯನನರಿದೆಕೇಳೈ । ಪರಮತತ್ವತವುಧರಿಸಿಹುದಖಿಳವಸ್ತುಗಳ ॥ ನಿರುತತನಗಲ್ಲದೆಯಪೂರ್ವವ । ಬೋರ
ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪನೆಸ್ಸರಿ । ಗಿರವಿನಿರ್ತೋಭದಲಿಕೊಡುವುದನರಿದೆನದ್ರಿಯಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ತರಿದರೆಯುಪರ್ಣಗಳಕಾಷ್ಟಕೆ ।
ನುರಿದರಶಾಖೆಗಳರೋಗಕೆ । ಕೊರದರೆಯುಬೇರುಗಳನಾರಿಗೆಸಗಿದರೆಯುತ್ರೊಗಟ । ತರುತನುವಕೆರುವಂತೆದೇಹದೊ । ಳೊ
ರೆನಗರ್ವವಬಿಟ್ಟುಕೇಳೈ । ಪರತಕಿಲಸವವಾಗದವನೇವೇಷಯುತನೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಪರರಿಗೋಸುಗಪುಟ್ಟಮತ್ತಾ । ಪರರಿಗು
ಪಕಾರವನುತಂನಯ । ಕರಣತ್ರಯಂಗಳಿವಮಾಡಿಪರಹಿತನೆನಿಸಿಬದುಕುವುದ ॥ ಗಿರಿತರುಗಳೆನಗರುಪಿದೆವುಕೇ । ಳರಸಬಾಹ್ಯನು
ಧುರತೆನುಧ್ಯಗ । ದುರವಣಿಗನಂತದಕೆಪ್ರಾಣವೆನಿಸಿಪ್ಪುದಭಿಧಾನ ॥ ೨೫ ॥ ಮರುತನಿಂತೆರನಾಗಿಲೋಕವ । ತಿರುಗುವುದುತ್ತಾ
ನೊಂದುರೂಪಿಂ । ಶರೀರದೊಳುಪ್ರಾಣಾನಿಲನಪಡಿಯಿಂದಲೊಪ್ಪಿಹುದು ॥ ವರುಣನಿಂದಾನರಿದವಿದ್ಯವ । ನರಸಕೇಳಸ್ತರಿಸುವೆ
ನುಸ । ವರಿಗೆಹಿತಯೋಗಿಗಳಿಗನುಮತವೆಂದನವಧೂತ ॥ ೨೬ ॥ ವೃಷ್ಟವೆಂನದವೃಷ್ಟವೆಂನದೆ । ತುಷ್ಟಿಕರಕರಣಾಳಿಗಂನ
ದೆ । ದುಷ್ಟವಿದುನಿಷ್ಟಂನಲೇಸೆಂದೆಂನದೇಮೋಣು ॥ ಇಷ್ಟದಿಂದೀದೇಹದಲ್ಲಿಯಾ । ಚೇಷ್ಟೆಗೆಡದಿರ್ಪುದುಮನದರತಿ । ಗೆಟ್ಟ
ನೊಂಬುದುಪ್ರಾಣಗುರುವವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿದಡನಿತರಿಂದಲೆ । ತುಷ್ಟಿಬಡುವನುಪರಣಕೇಳೈ । ಪೊಟ್ಟೆ
ಗೊಕ್ಕೈಕತವೆಯದಾದರೆಮರುಗುತಿಹನಾಗಿ ॥ ವೃಷ್ಟವಾಗಲವೃಷ್ಟವಾಗಲಿ । ಘಟ್ಟಬಿಕ್ಷವೆಬರಲಿಕಂತಕೆ । ಮುಟ್ಟಭುಂಜಿಸಿಬಿ
ಟ್ಟೆಜಿಂಜೆಯನದರದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ೨೮ ॥ ನಡದುಬರುತಬಹುಪ್ರಭಂಜನ । ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಿಯಕೊಳಕಹೆಣನನು । ಬಿಡದೆತಾನದ
ರಮೇಲೆಸುಳಿದುಬೀಸುವದು ॥ ಇಡಿದಪರಿಮಳಕುಸುಮಕುಜದೊ । ಳೊತ್ತಡರಿಸಿಕ್ಕನುಕೇಳುಲೇಪಂ । ಬಡೆಯುದಿಹನುಸುಗಂ
ಧದುರ್ಗಂಧಂಗಳೆರಡರಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಅದರತೆರದಿಂದಾನುಸುಖದುಃ । ಖದಲಿರಾಗವಿರಾಗಿಯಾಗದೆ । ಕ್ಷುದಿಗೆಭುಂಜಿಸುತಿಹನು
ಕೇಳೈಸತ್ವರಜತಮದ ॥ ವಿದಿತಕರ್ಮವಮಾಡಿಯುಮಾ । ಡವನವೊಲುನಿರ್ಲೇಪನಾದೆನು । ಪುದಿದಹಂಕೃತಿಯುಳಿದುಬಹಿರಾ
ನಿಲನದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಪಲವುಧರ್ಮದವಿಷಯಗಳನಾ । ನಲಸದೇಸೇವಿಸುತಲೋಕದ । ಬಳಕೆಗಳಿರಾಗಿಗಳವೊಲ್ವರ್ತಿಸಿ
ದರೆಂತಿಳಿಯೆ ॥ ಮಲವಪೊದ್ದದೆಜಗದೊಳಲ್ಲಿಯು । ಸುಳಿವನಾರುತನಂತ್ರೆಕಡುನಿ । ಚ್ಚಳತೆಗುಂದದೆತ್ರಾಳಲಾತಿಹೆನೆಲೆಭೂಪಕೇ
ಳೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಗಗನಘಟಮಠಕುಂಭಕರಕವ । ಪೊಗದೆಪೊರವಡದೇಪಿಭಾಗದ । ಬಗೆಯನಾಂತಿಹತೆರದಿಕೇಳ್ಪರವಸ್ತುತಾನೊಂ
ದೆ ॥ ಮಿಗೆಶರೀರದುಪಾಧಿಬಿಂಕೆಳ । ಗಗಣಿತತ್ವವಪಡೆದುದಾತ್ಮನು । ಜಗಕೆನೋಡಲುಸರ್ವಗತನೆಂದರಿದೆನಭದಿಂದ ॥ ೩೨ ॥
ಒಳಹೊರಗೆಜಂಗಮದಸ್ಥಾವರ । ಬಳಗದಲಿತುಂಬಿದ್ದುಸಂಗದ । ಹಳಿವಪೊದ್ದದೆಶುದ್ಧನಾಗಿಹೆಗಗನತಳದಂತೆ ॥ ಚಲಿಸುವುದುಮ
ಪವೆಂನಲೀಖಗ । ಕುಲಗಗನದಲಿಚಲಿಸುವಂದದ । ಲಿಳೆಯಮೇಲಿಸುವವನೆಕೇಳೆಂನನುಭವದರತಿಯ ॥ ೩೩ ॥ ಮಿಗೆಮಹಾನುಶಿ
ವತ್ವನಮರಾ । ಸೆಗುಣವಖಿಳವ್ಯಾಪಕತ್ವತೆ । ಮಿಗೆಸುಶಬ್ದೋತ್ಪತ್ತಿಯನಿರೂಪಂಗಳಿವ್ರುನಭದ ॥ ಬುಗೆಯುವೆಂತೀಪಂಚಭೂತ
ದ । ಲೀಗೆದತನ್ಮಾಣಕರ್ಮಧರ್ಮ । ದಿಗಳನೆಲ್ಲನನರಿದುನೆರೆಸುಖಿಯಾದೆನಾನೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಅವನಿಮೊದಲಿಹನಾಲ್ಕುಭೂತ
ಗ । ಳವರಕಾರ್ಯಗಳಿಂದನರುತಾ । ಪವನಜೆಡಿದಿಕನೇಘತಾರಾದಿಗಳುತಮದಿಂದ । ದಿವಿಜಿನಾರುತಸಂಗವಪಡೆದಾ । ಭುವನದಾ
ಶಕಕಾಲಗುಣದಿಂ । ದವಿರಳಾನಂದಾತ್ಮಸಂಗವಪಡೆವುದಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಪೊಂದಿದರಪಾವನನಮಾಡು । ತ್ತೊಂದುನಿರ್ಮಲವಪ
ಜಲವೊಂ । ದೊಂದನರಿದೆಸುಕೇಳುಯೋಗೀಶ್ವರರುಜಗದೊಳಗೆ ॥ ಬಂದಕರಮಾತಾಡಿಪೆರಕೃಪೆ । ಯಿಂದಶುದ್ಧರಮಾಡಿನಿಚ್ಚ
ಳ । ದಿಂದಲಿರವೇಕೆಂಬುದನುಘಾಮಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ನಿರ್ಮಲನುನಿಜದಿಂದನೇಹವ । ನೆಂಮಿಹನಸರ್ವತ್ರಮಡಿಯಲಿ ।
ಶರ್ಮಹೀನನುಮಧುರತೆಯನತಿಶುದ್ಧಕರನಾಗಿ ॥ ಕರ್ಮಗಳಮಲಗಳತೊಳವನೆಸೆ । ಧರ್ಮಕೋವಿದಕೇಳುಜಲಗಳ । ಧ
ರ್ಮವಿದುಯೋಗಿಗಳಲಿರವೇಕೆಂದನವಮಿಸಿದ ॥ ೩೭ ॥ ತೇಜವುಳ್ಳನನಾಗಿತಪದಲಿ । ವ್ಯಾಜವಿಲ್ಲದೆಜ್ವಲಿಸಿಪರಿಭವ । ಭಾಜ್ಪ
ನನುತಾನಾಗಿಪ್ರರನೆದಿಪಾತ್ರತನಗಾಗಿ ॥ ಪೂಜಕನುಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವನುತಾ । ಭೋಜನವನಾತುತ್ತಮಪದ । ಬೀಜವನುಹುರಿದಿ
ರ್ದಗ್ನಿಯಗುಣವುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಬಾಯಭಂಡಾರದಲಿಸರ್ವವ । ಕಾಯದೇಭುಂಜಿಸುಗುಬಯಿಕೆಯ । ಬೀಯನನುಸಂ
ಗ್ರಹವಮಾಡದನುಟ್ಟುಗೆಡದಾರ ॥ ದಾಯದಿಂಭಸ್ಮದೊಳಡಂಗಿಯೆ । ಮಾಯದಿಂಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ಪುದು । ರಾಯಕೇಳಗ್ನಿಯ
ಗುಣಂಗಳಿಂದಿನರಲರಿದನು ॥ ೩೯ ॥ ತಿರಿದುಕರದಪಾತ್ರೆಯಲಿಬಿಕ್ಷವ । ದೊರಕಿದೆಂನವನಲ್ಲಿಭುಂಜಿಸು । ತಿರಿಸಿದೇನನುತಂನ
ನಾರೂಪ್ರೌಢದಂಡದಲಿ । ಶರೀರದಲಿದೇಹಿಕೆಯದಿಕ್ಷಿಸಿ । ಮರುಳನಂತಜ್ಞರೊಳಗಜ್ಞನು । ಪಿರಿಯರೊಳಗಾಪಿರಿಯನಾಗಿಹಲರಿ
ದೆನಗ್ನಿಯಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಒಂದುಸ್ಥಳದಲಿತಂನಗುಣ । ಮತ್ತೊಂದುಸ್ಥಳದಲಿಶಕಟಗುಣತಾ । ನೆಂದನೀನೇಯಾಗಿಶ್ರೀಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗ
ನವರತ ॥ ಹಿಂಗುಪದುಂದಣದುರಿತಕೋಟಿಯ । ಹೊಂದಿಸುಗೆಭಕ್ತರೊಳುಕೆಲಬರು । ನಿಂದ್ಯರೊಳ್ಗಪರೆಂನದುಣಾತಿಹೆನಗ್ನಿ
ಯಿಂದಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಸೇವಕನದೃಷ್ಟಾಗತನನುನಾ । ನಾವಿಧದಲಾನಿನಗೆಪೇಳುವೆ । ಕೇವಲನವಮಾಯೆಯಲಿಪುಟ್ಟಿದಕಾಯಕರ

ಣಗಳ ॥ ಭಾವಿಸದೆಪ್ರೇಕ್ಷಕನಪರತತ್ವ । ದೃಷ್ಟಿವದಲಿತೋರುವೆನುನೀನದ । ಭಾವಿಸರಣಿಯಲಿಸ್ವಪ್ನಲಕದ್ರಷ್ಟಾನಂದಂತೆ ॥ ೪೨ ॥
ಜನಿಮೊದಲುವ್ಯತಿಕತೆಸುಭಾವಗ । ಳನಿಕುದೇಹವದಲ್ಲಿರಾತ್ಮಗೆ । ನೆನೆವರಿಲ್ಲಿದಳಗಳೆಗಳೆಲ್ಲಪ್ರತೋರಿಪುದಗಿರದೆ । ನೆನೆಯುರಾಚೆಗೈ
ತಿರ್ವಿವರುವಿಷು । ನೆನಿರನಲಿಜನಿನ್ಯೃತಿಯುನೆಂದೆರೆ । ಜನಪತಿಲ್ಲನೆದುಸುಖದಲಿತೆಪಶುಶಿನೆಕೊರಗಾಗಿ ॥೪೩॥ ತೋರುತಿಪೆ
ಬಿದಿಗೆಯಾಲವಾಸೆ? । ಹಾರುತಿರೆಕುಂಡುತ್ತ ಪೆಚ್ಚು । ತ್ಯೇರುತಿಳಪ್ರತ್ತಿರಬುಕಳೆವಾಪಂಪ್ರಕೆದರಂತೆ ॥ ಬರುಭಾವಂಗಳವಿರ್ಕಾರ
ದಿ । ತೋರುತಿರ್ಪಶರೀರಕಟ್ಟಡೆ । ನೀರನಾತ್ಮನುನಿತ್ಯನೆಂದಾನರಿದೆಶಿಖಿಯಿಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಕಾಲನದಿಯುಪ್ರವಾಹದಲಿಭೂ । ತಾ
ಳಿತೂರಿನರತಿಗಿದರೆಭೂ । ಪಾಲಕೇಳಾಕುಮುನುಪ್ರೋಷ್ಟನುಜನನಮರಣಗಳ ॥ ಜ್ವಾಲೆಮುಲಿಪ್ರಕಟನಿತಿಡಿಗಳ । ಜಾಲಪ್ರುಟ್ಟದೆ
ತಗಿದರೆಸುರ । ಪಾಳಿಗುಣಬಡಿಸುವವೆಸದು ಣವಂತಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೫ ॥ ರವಿಕಿರಣದಿಂದೀಜಗದರಸ । ನಿಪಹವನುನೆರೆಪೀರುವ
ನುತಾ । ಭುವನವನುಬಿಡುತ್ತಿಪನುವುಳಗಾಲದಲಿಲೀಸಾಗಿ ॥ ರವಿಯೆನಿಪನರತೋಗಿವಿಷಯುವ । ಹವಣಿಸನೆಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತೃಪ್ತಿ ।
ದಿವಿಜತತಿನೇಡಿವಡೆಕೊಡುವನುವಿಷ್ರನಂದದಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಕಿರಣವಿಂದಶರತ್ನವಾಯುದೊಳು । ಧರಣಿದುದಕವಳಗದುಕೊಳುತಿ
ಹ । ಮರಳನೇಘಕಾರದಿಂಸೇಸುಗೆಯೊಳ್ಳಗೀವ ॥ ಸರಸಿಕೆರೆತೊರೆಕೂಪಸಾಗರ । ಶರಗಳೊಳುಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿಹ । ತರಣಿ
ಬಿಂದಾನರಿದವಿದ್ಯನನರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ಜೀವಪರನುರಭೇದನಾಯಾ । ಸೇನೆಯಿಂದಲೆತೋರಿತೆಂಪೇ । ಭಾವಿಸಿಪರವಿ
ಬಿಂಬವೇಬಿಂಬಿಸಲುಜಲದಿಂದ ॥ ಆವನಾಗಲಿಕುಡಲಿಕೊಂಡಪ । ನೋಭಿಬತವರನೋಡಿಕುಡುತಿ । ಪ್ಪವಿವೇಕವಕಂಡೆನಾದಿ
ನಕರನವೆಸೆಯಿಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಗಗನದಲ್ಲಿಯುರವಿಯುಪ್ರತುನೆಗ । ಳಗಣಿತದಮುಕುರಗಳತಳದಲಿ । ಜಗವಪಿಯೆತೋರುವಪ್ರೊ
ಲಾಪರವಾತ್ಮನೊಬ್ಬನನು ॥ ಮಾಗುಧರಂಕ್ಷಕರಣಗಳಲಿ । ಬಗೆಗಳಲಿಪಲರೆಂದುಳತಿವರು । ನಿಗಮಪರ್ಥಭೇದವೆನಿಭೂ
ಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೯ ॥ ನೇಹವನುವಿಗಿಲಾಗಿಸಂಗವ । ದೇಹಿಗಳುಮಾಡುವತೆಕೆಡುವರು । ಬೇಹುಗಾರನಬಲೆಗೆಶಿಕ್ಕಿ ಕಪ್ರೋ
ತಕೆಟ್ಟಂತೆ ॥ ಆಹದನವೇಳುವೆನುಕೇಳೆಲೆ । ದೇಹಪರತಪವರ್ಗಕೇಳ್ವಡೆ । ಮೋಹಸತಿಸುತರಲ್ಲಿಕೆಡುವ್ರುದಾವಿತತವೆಂದರಿದು ॥
ಒಂದುವನದೊಳಗೊಂದುವೃಕ್ಷದ । ಲೊಂದುಪಕ್ಷಿಕಪ್ರೋತನೆಂಬುದು । ಛಂದವುಳ್ಳಕಪ್ರೋತಿಯೊಡನಾಡುತ್ತಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಹೊಂ
ದಿತುನೆಳುಸುಖದಲಿರುತಿರೆ । ನಂದನೆಂಬೇವಾಸನತಿಸುಖ । ಪ್ರೊಂದುಕ್ಷಣವಾಯಿತವಕಿಸೃಷ್ಟೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಕೊ
ಡಿಮಲಗುತಕಾಡಿತರಿಸುತ । ಕೂಡಿಸಣ್ಣಳತಿನುತಲಿಬ್ಬರು । ಕೂಡಿವಿಶ್ವಾಸದಲಿನಲಿಪ್ರಪಿರಿಯುಹರುಷದಲಿ । ನೋಡಬೆಂ
ದೇದೇಹದಂದದ । ಲಾಡುತಿಪರಾಪನದೊಳಗೆಬಹು । ಕ್ರೀಡೆಯುಲಿತಕ್ಸರಗಳಾಯೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೧ ॥ ಆವಫಲವನದಾ
ವರಸವನ । ದಾವಚೆಗುರಕಪ್ರೋತಿಬಯಸುವ । ಳಾವಸಂಗಟವಾಡಹಾತನದನುಮನದೊಳಗೆ ॥ ಭಾವಿಸುತೆತರುತಿಪ್ಪಯುಪತಿ
ಯು । ಹಾನಭಾವಕೆಶಿಕ್ಕಿಖಗಗಳ । ದೇವನಜಿತೇಂದ್ರಿಯುನುಪೆಂತತಿಯಿಚ್ಛೆಯಲಿಕುಣಿವ ॥೫೨॥ ಆಪತಿವ್ರತೆಯುಪ್ಪಬಗಿಯಾ ।
ತೋಪಿನಲಿಪತಿಯೊಡನೆಸಂಗಿಪ । ಶ್ರೀಪತಿಯುಮಾಯೆಯಲಿಗರ್ಭವಧರಿಸಿತತ್ತಿಗಳ ॥ ಕೂರ್ಪನಲ್ಲಿಸನಿಧಿಸುಲಾ । ತಾನವಿಲ್ಲಿ
ದೆಪಡವಳಾಶಿಶು । ರೂಪದಲಿನೋಹಿಸಿದವಾವಾತಾಪಿತೃಪ್ವಯುವ ॥ ೫೩ ॥ ಮೃದುವೆನಿಪಪಕ್ಷಿಗಳಸಾಸ್ಪರ್ಶವು । ಪದಸದವತಾ
ರದಪ್ರೊಲಕ್ಷಿಸು । ಬೆದರಿಕೆಯುಲಾತಾಯಿತಂದೆಯುರುಗಳಬಳ್ಳಿವಿಡಿದು ॥ ಮೊದವನಿತ್ತನುಬಾಲ್ಯದಿಂದಾ । ಪದುಮನಾಭನವಾ
ಯೆಯುಲಿತ । ತ್ಪದನಸಿಲ್ಲಬಿಳರನಡತೊಪ್ಪಿತುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೪ ॥ ಮಕ್ಕಳಾಟವನೆಂಪುಭೋಜನ । ಮಕ್ಕಳಾಟನೆನೆಮ
ಲೀಲೆಮ । ನಕ್ಕಸರಸುಖವೀಶಿಶುಗಳೆಂಮಂಕದೊಳಗಿರಲು ॥ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಜನ್ಮವೇತಕೆ । ಮಕ್ಕಳನುನಮಗಿತ್ತುಪ್ರೊರೆದನು ।
ಚಕ್ರಪಾಣಿಯೆನುತಸುಖಿಸಿದವಾವಿಧುನವಂದು ॥ ೫೫ ॥ ಒಂದುದಿನವಾವನದಪಣ್ಣಳು । ಕುಂದೆದೂರಕಪ್ರೋಗಿದಣ್ಣಳ । ತಿಂ
ದುತಾವ್ತಂಮುರ್ಭಕರಿಗುತ್ತಮುದೆಫಲಗಳನು ॥ ತಂದುಶಿಶುಗಳಿಗಿತ್ತುನೆರೆಯಾ । ನಂದದಿಂದಿರೆತೀರಲಪ್ರುವು । ತ್ತಂಬುಸಣ್ಣಳ
ಪ್ರೋಗಿತರುತಿಹವಧಿಕಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೫೬ ॥ ತಂನಪಣ್ಣಳುತೀರೆಮುಚ್ಚಿಯು । ತಂದಪೆಪ್ರತಾಪೆನುತಪ್ರೋಗಲು । ಹಿಂದಣಿಂದಲ
ದೊಬ್ಬವಿಗಡವ್ಯಾಧನೈತಂದು ॥ ಅಂದುಬಲೆಯನುಬೀಸಿಬಿಡಿಯಲು । ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾಗಳಲ್ಲಿಗೆ । ಬಂದುಪಡಿಪವರಿಯನೆಲೆ
ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೭ ॥ ಕಂಡಳಲ್ಲಿಕಪ್ರೋತಿಶಿಶುಗಳ । ತಂಡವನುಶೋಕದಲಿಬಳಿಯಲಿ । ದಿಂಡುಗೆಡದಳುಭೂಮಿಯ
ಲಿತಾಬಿದ್ದುನ್ಮುಮರದು ॥ ಗಂಡನನುಕೇಳದೆಯವರವಮುಖ । ಗಂಡುಬಂದಪೆನೆಂದುಬಂದಾ । ಜಂಡವ್ಯಾಧನಬಲೆಗೆಬಿದ್ದಳುಭೂ
ಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೮ ॥ ತಂನಸುವಿಸಿಂದಕ್ಕಧಿಕತರೆ । ನಾನಿವೆತ್ತಿಹನುರಿಗಳನುತಾ । ಮಾನಿಸುತಕತುದುಃಖದಲಿಸಾಂಗಾಣದು
ರವಣಿಸಿ ॥ ಗಂಸದಾಬರೆಯೊಳಗೆಬೀಳಲು । ಮಾನದಲಿಪೆಂಬಕ್ಕಿಯಾದನಾ । ಸುನೆಬಗವೀಕ್ಷಿಸಿಮಹಾದುಃಖದನಾನೆಂದ ॥ ೫೯ ॥
ಪ್ರಾಣಸಮವಹಸತ್ನಿಯುನು । ಸತ್ಪ್ರಾಣಕಿಂಮಿಗಿಲೆನಿಪಪುತ್ರರ । ಕಾಣುತಲೆವ್ಯಾಧನಾ ಕಾಲನಬಲೆಗೆಶಿಕ್ಕಿದರ ॥ ಪ್ರೇಮಪು
ಣ್ಯವಹಲುಬಿದನುತಂ । ಗಾಣದತಿದುಃಖದಲಿಬಹುವಿ । ಪ್ರಾಣಿಗಳುಗತಿನೇಹವಿಂದುಃಖಪಟ್ಟಯೆಂಬಂತೆ ॥ ೬೦ ॥ ಹಾತತಿಯು
ಹಂಸತಿಮಾಯಾ । ಹಾಸುತರೆಹಾಸೆದ್ದುಣಗುಣಾಢ್ಯರೆ । ಕಾಕಿದಿಪೆಕೆಕ್ಕಾರಾಗ್ನಿಯುಲಿವಿನೆತನಾವಳೀಸಾಗಿ ॥ ಪಾಪವನನರಕ್ಕೆ

ತನ್ನಲಿ । ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೆಪ್ರೀವುದುಚಿಕಿತವೆ । ಲೇಸುಲೇಸಿವಿಧಿಘಟನೆಯಿಂದೆನುತಹಲುಬಿದನು ॥೬೨॥ ಬಾಲೆಯುಹೆತ್ತಂತೆಪಲಸುಬಾಲಕನು । ಕೂಲೆಯುಹದಿನಾರಿವ್ರತತ್ವದ । ಮೇಲೆಸಾಧುವೆನಿಪ್ಪವರವಧುವಗಲಿಪೋದಳಲ ॥ ಬಾಲಮಕ್ಕಳ ಮುದ್ದಾಡನದಲಿ । ಲೀಲೆಯನುಪುಟ್ಟಿಸುವಮರಿಗಳು । ಕೋಳುವೋಗೀಜನ್ಮವೇಕೆಂದಳಲಿತಾಖಗವು ॥ ೬೩ ॥ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲತ್ರಿವರ್ಗಸಾಧನ ॥ ದಕ್ಕದಥವಿನಿಯುವಿಲ್ಲತಿ । ಚೊಕ್ಕಟದಲಿದ್ದವನುಶೋಕವನುಂಬೆ ರೇತಾನು ॥ ಮಕ್ಕಳಂಗನೆಮಾಡಪೋಲುತಾ । ನಕ್ಕಟಾನಿಂನೀಭವನದೊಳ । ಗೆಕ್ಕಟಿಗತಾನೆತ್ತಿಹನುಸಾಕೆಂದುಹಲುಬಿದನು ॥ ೬೪ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥ ಮಕ್ಕಲಿಲ್ಲದಹಾಳುಮನೆಹೆಂ । ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಬದುಕುದೈನ್ಯತೆ । ಮಿಕ್ಕಜಿಸುವಿರವುಸ್ತ್ರೀವಡಕರುಣವಿಲ್ಲದಿಪ ॥ ಹೆಕ್ಕಳಹವಹಸಲನದಾರೂ । ದಿಕ್ಕುದೆಸೆಯಿಲ್ಲದಡೆರಂಣ್ಯವ । ಪೊಕ್ಕುತಪಿಸೂದಲ್ಲದಡೆವರ್ಜಿಸುವುದೊಡಲಸವ ॥ ೬೫ ॥ ಅದರಿನಿಂದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆನಗೀ । ಬದುಕದೇತಕೆನುತ್ತಲವಿವೇಕದಲಿತಾನೂಬಿದ್ದು ದಾಬಲೆಯೊಳಗೆಬೇಗದಲಿ ।ವದಗಿತೆಂನಿಷ್ಟಾರ್ಥವೆನುತಲೆ ।ಮುದದಿಕೊಂಡಾವ್ಯಾಧಕಾಲನು । ಮುದದಿಕುಣಿವುತ್ತಿರ್ದನವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೬೬ ॥ ಬಳಿಕಖಗಗಳಪಿಡಿದೆನೆಂದಾ । ಖಳನುಪರಿತೋಷದಲಿ ತಂನಯು । ನಿಳೆಯು ಕೈದಿದಪತಿಸುತರು ಪತ್ನಿಸಹಿತನಸುನಗುತ ॥ ಲಲನೆಗಿತ್ತನುತಂದಬಳ್ಕೆರ । ಘಲ್ಲಿಗೆಗವಕೊಯಿದಟ್ಟಳ್ವಾಗಳೆ । ಖಳನುತಿಂದನುಖಗಕುಲವನವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥೬೭॥ ಅರಸಕೇಳಾಶಬರಕಾಲನ । ಪರಿಯಾವನಸಂಸಾರವಾಸುತ । ತರುಣಿಪುರಲತೀಂಪಟನುಗೃಹವಾಪಿಶ್ರೀಹರಿಯು ॥ ಚರಣವನುಮರೆದರೆವಿಹಂಗನ । ತುರುಳುವನುಭವಕೂಪದೊಳಗಿಂ । ನೆರೆದುಭಜಿಸೂದಚ್ಯುತನಶ್ರೀಪಾದಪಂಕಜವ ॥ ೬೮ ॥ ಮಡದಿಯರುಮಕ್ಕಳುಗಳೆಂನವ । ರೊಡನೆಯಿದುತನಗೆಂದುಮನುಷ್ಯಯು । ಬಿಡದೆಸಂಸಾರಿಸುತಪಾರದಿಹಸಕಲದೇಹಿಗಳ ॥ ಹೆಡತಲೆಯುನೊಗದೊಯಿದಬೇರನು । ಕಡೆಗೆಕಾಲನಲಾಯೆನುತ್ತಲೆ । ಕೆಡಿಸುವುದುಕಡುಮೋಹವೆಂಬುದನರಿದೆನವರಿಂದ ॥ ೬೯ ॥ ಎಂದುಪೇಳಿದನೆದುನೃಪಗೆದ್ವಿಜ । ನಂದಿನಾವೃತ್ತಾಂತವನುಸಾ । ನಂದದಲಿಕೇಳುವಭಕತನುದ್ಧವಗೆಕರುಣದಲಿ ॥ ನಂದನಂದನನವುಳಗುಣಮಣಿ । ವೃಂದಸಾಗರವೆನಿಪಸುಸದಾ । ನಂದಪತಿನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥನರುಪಿದನು ॥ ... ... ॥ ೭೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೭೬೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿ ತತ್ವವಿದ್ಯವ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭೃತ್ಯವರನುದ್ಧವಗೆಶ್ರೀಪುರು । ಷೋತ್ತಮನುಯದುಯೋಗಿಮುಖದಲಿ । ತತ್ವವಿದ್ಯೆಯ
ಪಥದಕಥನವನೊಲಿದುಪೇಳಿದನು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಜನಪಕೇಳೀಜೀವರಿಂದನು । ಭವಿಸುವುದೆನೆರೆಯೋಗಪಂತಾ । ಕನಸಿನಂದದಸುಖವದನಿಸೂದಸ್ವಪ್ನಿಸ್ವದಲಿ ॥ ಘನಸುಖದಸ್ವರ್ಗದಲಿಬಳಿಕಾ । ನೆನೆಯುಬಾರದನರಕದಲಿನಿಜಮನದಲಿಂದರಿದಖಿಳವಿಷಯಮವಬಯಸಬೇಡೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿಹುದೊಂದುರಾಪಿನ । ಲೆದ್ದುತಿರುಗದುಜಠರಭರಣಕೆ, ಪೊದ್ದಿದರನುಂಗುವುದುದೈನಾಧೀನದಿಂದಾರು ॥ ಪ್ರೋದ್ದಿಪ್ಪದಿದ್ದಡುಪವಸವಿಪ್ಪುದು । ನಿದ್ರೆಯಲಿತಾದಿನವಕಳೆವುದು । ಸಿದ್ಧರಿಗೆಹಿತವಾಮಹಾಹಿಯುಚರಿತನೆಂದೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನೆನೆಹುನಿಂಸುಖ । ದಂಬುಧಿಯೆತಾನಾಗಿಬಂದುದ । ನುಂಬದಜಗರನಂತೆಕೇಳ್ನೃಪತಿಯೆತಂನುದರ ॥ ತುಂಬಲುಳ್ಳುಯುಲಿಸ್ವಾದವಾಗಲಿ । ನಿಂಬದಿಂದತಿತಿಕ್ತವಾಗಲಿ । ಹಂಬಲಿಲ್ಲದೆಸುಖದೊಳಿಹುದವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಮಲಗಿಹುದುಚ್ಚೈಸ್ಥಾನತೆಂನಯು । ಬಳಿಗೆಬಾರದಡದಕೆಯುತ್ನವ । ನೊಲಿದುಮಾಡದೆಹರಿಯಧ್ಯಾನಕೆವಿಘ್ನವೆಂದರಿದು ॥ ಅಲಸದೇಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮದ । ಫಲವನುಂಡೇತೀರಿಸುತನಿ । ರ್ಮಳಮನದಲಿರುತಿಹುದುಮುಕ್ತಿಗೆಸಾಧನವಿದೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಪಟುತರದದೇಹಾಕ್ಷಮತಿಯಿರೆ । ನಿಟಿಲನೇತ್ರನದಂತೆಯಾರೂಪದ । ಘಟನೆತನಗುಂಟಾಗಿಯುತಾನೆಲ್ಲವನುಬಿಟ್ಟು ॥ ಅಟಮಟಿಸದೆಯುಮಲಗಿನಿದ್ರೆಗೆ । ವಿಟನೆನಿಸದೆಲ್ಲಗಡಿಂನು । ತ್ರಿಕಟವನೆನದವನೇಸುಧನ್ಯನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೫॥ ಬೇಗುಲದಗೋಟಿನಲಿಬಿದ್ದಿರೆ । ಯೋಗಿಯೆಂದರಿದಾರುತರಲಾ । ರೋಗಿಸುವುದಂನವನುಕೊಡದಿರಲಿರಶನದೊಳಿಹುದು ॥ ಓಗರವತರಲುಂಬುದಂಬಲಿ । ಯಾಗಲೆರದರೆಕುಡಿವುದೆತ್ತಲು । ಪೋಗದಿರುತಿಪ್ಪುದವರಿದೆನಜಗರನಮುಖದಿಂದ ॥ ೬ ॥ ಮಳೆಯದಿನದಲಿನದಿಗಳೆಲ್ಲವು । ಜಲವಬಹಳದಿತಂದರೆಯುನೀ । ರ್ಗಳದಿನದಲಿಕಲೀಪ್ಸದಿಗೆ ರದೆಣವಿಲ್ಲದಡೆ ॥ ಬಳಿಗೆಪೊಳ್ಳಿಯೆಸಲತಂನನು । ಬೆಳಗಿಕೊಡುವುತ್ತಿರ್ದಡಾತಾ । ನಳುಕದಿಹಜಲನಿಧಿಸಕಲಸಸ್ವಗಳರಸ್ಸಿಸುತ ॥ ೭ ॥ ನೆಲೆಯತೋರಿಸಗೊಡದೆತಂನಯು । ವಳಗೆಬಾಣಿಸಗೊಡದೆಸೃಷ್ಟಿಗೆ । ಸಾಭವದಿಂಕಡುಘಂನದಿಂದಿಪ್ಪದಪುಯಿಂದೊಂದ ॥ ಕಲಿತಕೇಳ್ನೃತಂನಪ್ಪದಯದ । ನಿಲವಗೋಕ್ಯವೆವಾಡಿಧರೆಯೊಳು । ಸುಖಸುಖಮುಖಿನ್ತ್ರಯಿಂದಲಾಗದೆಂನತೆ ಯೆ ...

ದೊಡೆ ॥ ೮ ॥ ಪ್ರಾಕೃತಬಾಧಕವಿಂದ ವಿಷಯಗ । ಳೊರಸ್ವಾದಿಸ್ಸ್ಪೃಷ್ಟಿಸಿದಡಂನೀ । ಸಾರಕೆಂದೇನೊಂದು ತನುವ ಬಿಟ್ಟಡಂ ನೋ
ಣಾ ॥ ಧೀರನು ಕನೆನೆಸಿದೆಂದು ವಿ । ಕಾರಿಗಳು ಕೆಡೆನುಡಿದಡಂತಾ । ಸಾರನಿಜಮಾರ್ಗದಲಿ ಪರಹಂಸನೆನಿಸುತಿಹನೆಂದ ॥ ೯ ॥
ಅರ್ಣವದವ್ರೊಳಿಂದು ನಿಶ್ಚಪ್ರ । ಸಂನನಾಗಂಭೀರನಾಗಿಯು । ಅನ್ಯಸಂದದಿ ಪ್ರೋಕ್ಷತಿಕ್ರಮಿಸಿದಡೆ ಮಿಡುಕದೆ ॥ ನಂಸಿಕ
ದೆಯನುಕಾಪರಿಲ್ಲದೆ । ಅನ್ಯರಿಂದತಿಶೋಭವಿಲ್ಲದೆ । ಸಂನುತಾಮಳಕೀರ್ತಿಯೆನಿಸುವನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೦ ॥ ದೀಪ
ಕಂಣಿಗೆ ಚಂದವಾಗಿರೆ । ರೂಪಿನೆರಗಿದ ಪತಂಗಸಮಂ । ತಾಪರಿಯುತೀಚೆಲುವ ವನಂಗನೆಗಳು ಸಿದರೆಯೊಳಗಿ ॥ ಪಾಪತಾಪಂಗ
ಳಲಿಧನೆವಾ । ಳುವದರಿವಿಗೆಬೇವನೆಬುಡ । ನಾಪತಂಗದಲರಿದುಕೊಂಡೆನು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಕಾಂತಿಯೆನಿಸುವ ವಿ
ಷ್ಣುಮಾಯೆಯು । ನಂತಿಕದ ಟೀಕಂಗನಾಪಡೆ । ಭ್ರಾಂತನಹ ಚೆಲುವೀಕ್ಷಣದಲಾಚಾರವಾಕ್ಯದಲಿ ॥ ಸಂತತಂ ರತನಾಗಿರಲ್ಕದ ।
ನಂತಕಾಲಕೆ ನರಕಕೈದುವ । ಜಂತುಪಡೆದ ಹದಗಗಳು ಪಾವಕನಲಳಿವಂತೆ ॥ ೧೨ ॥ ಬರಿಯ ಪೆಂಣಲ್ಲಾಭರಣಧನ । ಕರೆಚೆಲುವವ
ಸನಗಳುವೆಡಲಹ । ನರಕಗಳು ಕೆಡಿಸುವವು ತಂಪಮಾಸಕ್ತಿಮಾಡಿದರೆ ॥ ಅರಸಕೇಳವು ವಿಷ್ಣುಮಾಯಾ । ವಿರಚಿತಗಳಾ ಜೀವ
ನೋಹನ । ಕರಗಳಪ್ಪುವೆನೆ ಮಲಪತಂಗನವೋಲ್ಕ ಪತರಾಗಿ ॥ ೧೩ ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸಕಲಕುಸುಮಗ । ಳಲ್ಲಿ ಸೌರಭಗಳನು ಸೇವಿ
ಸ । ಲೊಲ್ಲದೊಂದೇ ಕುಸುಮದಲಿ ನಿಂದಾಗ ಹೂಮನಗಿಯೆ ॥ ಫುಲ್ಲಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿಯೊ । ಳೊಳ್ಳಿತೊಂದನು ಕಂಡುಕೊಂ
ಡೆನು । ಬಲ್ಲಿವನೆ ಕೇಳಿಂದ ನಾಳುದು ಭೂಪಗವಧೂತ ॥ ೧೪ ॥ ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ತಂಡಬಿಕ್ಷವ । ತನುವಿಗಿತ್ತರೆ ಲೇಸುಯತಿಯೊ ।
ಬ್ಬರ ಮನೆಯ ಲೇನಿಚ್ಚಲುಣುತಿರಲವರ ಮಕ್ಕಳಲಿ ॥ ದನಕರುವಿನಲಿ ಧಾನ್ಯದಲಿ ಮಿಗೆ । ಘನತರದ ಮಮಕಾರ ಜನಿಸೆ । ಲ್ಜನನಮ
ರಣದೊಳಳ್ವನೆಂಬುದನರಿದೆ ತಾನೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಹಿತವೆನಿಪ ವಿತಮೋಥ್ಯವನೆ ತಾ । ಸತತ ಭುಂಜಿಸುತಿಹುದು ದೇಹಕೆ । ಗತಿಗೆಡದ
ಸ್ರೋಲ್ಲಾಭಿಪ್ರುದುವರೆ ಮುಕ್ತಿಸಾಧಕರು ॥ ಅತಿಕೃಶರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಪೋಗದೆ । ಮತಿಯೊಲಿದು ಮಮಕರದಲತಿಕರ । ಹಿತವಹುದು
ತುಂಬಿಯೊಳರಿದೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಾರಣವ ॥ ೧೬ ॥ ಮಾಡಿದ ಪ್ರೋವೆಂದೆಂನ ದೇವೊ । ಣ್ಬಿಡವ ಬಲ್ಲಿದರೆಂನದೇ ತಾ । ನಡವಿಯೊಳಗಣ
ಪುಷ್ಪಗಳ ಭೇದಗಳ ತಾ ಬಿಟ್ಟು ॥ ಅಡಿಗಳಾರಾದಾತ ಕೊಂಬನು । ಬಿತದೆ ಕುಸುಮದ ಗಂಧನನುತಾ । ಪೊಡವಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಲೆ
ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಆತೆರದಲವನೀಶಶಾಸ್ತ್ರ । ವ್ರಾತದಲಿ ಬಹಳಲ್ಪವೆಂನದೆ । ತಾತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನವನಿಪ್ಪ ಸಾರವ
ನು । ಓತುಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮಧುಭ್ರಮರನ । ನೀತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವನರಿದೆನಿಪ್ಪುದೆ । ಭೂತಳಾಧಿಪಕೇಳು ಕುಶಲದ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನವ ॥ ೧೮ ॥
ಗಜಬಜಿಯ ಸಂಗದಲಿ ಬಲುಭೂ । ಭುಜರಗಜನಾದಂತೆ ಮಾನವ । ನಜೆಯ ಪಶೆನಹಯವತಿಯರ ನಾರದರಿದು ಮುಟ್ಟದರೆ ॥ ಸು
ಜನನಾದವನಿದನರಿದು ತಾ । ರಜಲತಾಂಗಿಯ ನಾಡದಂಗೀ । ವೃಜಿನ ಕೇಳ್ಮುಟ್ಟುವದು ಖರಹೊಲ್ಲಂದನಾಯೊಳಗಿ ॥ ೧೯ ॥ ಬಲ್ಲ
ವರು ಯುವತಿಯರ ಸಂಗಿಸ । ಲಿಲ್ಲವಿರ್ದರೆ ತಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ । ನಲ್ಲಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಾನವ ಬಂದಡದರೊಳಗೆ ॥ ಬಲ್ಲಿದರ ಬಿಟ್ಟಿತರ
ಗಮದತಿ । ಹೊಲ್ಲೆವೆನಿಸುವ ಸುರನ ಗಜೆಯಲಿ । ಬಲ್ಲಿದ ಪ್ರತಿಗಜವಿಭವವಳಿದಂತೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಮಂಣಿನಾನೆಯ ನಿಲಿಸಿಹ
ಗವ । ಹೆಂಣಿಕವರಿಸಿ ಮಚ್ಚಿದರೆ ಕಲಿ । ಹೆಂಣನಪ್ಪುವೆನೆಂದು ಬಂದಾಕುಳಿಯ ಬೀಳ್ವಂತೆ ॥ ಅಂಣಕೇಳ್ಮೈಮರದ ಬೊಂಬೆಯ ।
ಪೆಂಣಾ ಮೊದಲಾಗಿರ್ದ ಸತಿಯರ । ಕಂಣಲೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದೆಂದಾನರಿದೆ ಗಜದಿಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಬಿಕ್ಷದಂನವನಾಳೆಗೆಂದತಿ । ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ
ನಿಜ ಭಂಗಿರಿಪಿದಡೆ । ಭಿಕ್ಷದಿಂದತಿಕ್ಲೇಶಕರವದು ಬಿಡುವುದೇ ಧರ್ಮ ॥ ಮಕ್ಷಿಕಾಂಗಳು ಜೇನ ಸಾಧಿಸಿ । ರಕ್ಷಿಸೋ ಸುಗಕಾಯ್ದಿರ
ಲು ನಾಧು । ಭಕ್ಷಕರು ಸದಕುವ ಪ್ರೊಲತಿಬಾಧೆಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸೆ ॥ ೨೨ ॥ ಕೂಡದಿತಾನುಂಣದೆ ಧನವನಾ । ಮಡೆದಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಂ
ದ ಪೌಳಿಸುವ । ಕಸುಕ್ಕಗಣ ಸೊಕನೆಯ ನುಪರರದ ಭೋಗಿಸುವರೊಲಿದು ॥ ಕಡುಗಿಜೇನನು ಅಳಿವಮಕ್ಷಿಕ । ನೋಡಮಯನು
ಕೊಂಬಂತೆ ಕಡೆಯಲಿ । ಕೆಡುವ ರಾಧನಶೋಭಿಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ.
ಕುಸುಮರಸವನು ತಂದು ನೊಣವದ । ಗಿಸುವ ಪುಂಣಬೆ ಮಧುವನವನೆ । ಬ್ಬಿಸುತ ಹುಟ್ಟಿಯು ಮುರಿದು ತುಪ್ಪನನೆ ಯುದ್ಧಮಾನವನ ॥
ಬೆಸೆಯಲರಿದೆನು ಭೋಗಿಸದೆ ಬರಿ । ವಿಷ್ಣುದಿಂದಲಿ ವಸುವನಾರ್ಜಿಸೆ । ವಸುಮತೀಶ ದಂಡಿಸುವರೆಲೆ ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೪ ॥
ಬಹಳದುಃಖದಿ ವಸುವನಾರ್ಜಿಸಿ । ಬಹುಧನದ ವಿಷಯರಾಶಿಯಿಂದಿರ । ಲಹಮರಳಿವರೆಯೊಳಗಿ ಬಾದುಂಬನು ವಿನೋದದಲಿ ॥ ಕುಹ
ಕದಲಿ ನಾಥ ವದಳಕ್ಕಿರನಂ । ತಹುಹುಯೊಳಗಿಯ ನಡೆವಿಚಾರಿಸು । ನಹಿಗೊಡೆಯ ಸುಜ್ಞಾನನಿಷ್ಟೆಗೆ ಸಾಧಕವಿದೆಂದ ॥ ೨೫ ॥
ಪಿಡಿದು ಕಿರಿದೆಂದೆನ್ನಗೆಲ್ಲ । ಪರಿಮಳದ ಕುಸುಮಗಳರಸವನು । ಧರಿಸುವ ಪ್ರಾಜೇನನೊಣದಿಂದರಿದು ಮತ್ತೊಂದ ॥ ಧರೆಯ ವಿ
ವಿವಾಗದ ವನೀತನು । ಶರಿಸದೆಲ್ಲನ ಕೇಳ್ವಿಹಿತವನು । ಧರಿಸದ ರಗಹಿಯ ಮೆಪ್ಪದು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ವನದೊಳಾಡುವ
ನೇಕರಾಗಿಯು । ಮುನಿವರೆಸುಮ ಯುವತಿಯರ ಗಾನದ । ನೆರೆಯಲಾಗದು ವಿರಹವಿಷಯಗಳಾದನನು ಮರದು ॥ ಮನಕರಗಿ ಪ್ರ
ಭೆಸಗೀಡಕೆ । ತನುವನೆತ್ತ ಮೃಗಂಗಳನು ಕಂ । ಡೆನೆ ನಿಕ್ಷಯ ಮಾಮರಶಬ್ದದ ಸಣಿಹೆಯೊಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಳೆಯಿಕುಹ
ರಿಣಿಗೀಶನೆ । ಹೆಕ್ಕಳದ ಪೌಟೆಯ ನಿನಾವದೆ । ನಕ್ಕರಿಂದಲಿ ಕಂಹುತಿಳಿವುದೆಯಿಂತರ ವಿಷಯಗಳ ॥ ಸೊಕ್ಕಿನಾಳ್ಪದಗಳ ಕೇಳ್ವರೆ ।

ಕಿಕ್ಕಲಿಕೆಯಿಂಯೋಗಿಕೆಡುವನು । ನಿಷ್ಕಪಟದಿಂದೊರವೆನೆಲ್ಲವನರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಕುಣಿವವಾದ್ಯಸುಗೀತಗಳತಂ । ತ್ರಿಣಿಸುನಾರಿಯರಂದುಮಾಡಲು । ಜುಣುಗಿಪ್ರೋಂಗದೆಸೇವಿಸಲುತಾನವರವಶವಾಗಿ ॥ ಮನದೊಳಗೆವಿಷಯಗಳುಘನತೆಯ । ಹೆಣದೊಳಗೆಬಿಡುವನುಮುನೀಶ್ವರ । ಗಣನೆಪರಿಯನುರುಷ್ಯಶೃಂಗನುಭವಕೆಬಂದಂತೆ ॥ ೨೯ ॥ ರಸಕೆರಗಲಾಗದುಮುನೀಶ್ವರ । ರಸನೆಯನುಗೆಲಬೇಕುಮರ್ತ್ಯನು । ರಸಯುಕುತಿಜಾಲದಲಿತಾಸಿಕ್ಕಿದರೆತಂನುವನು ॥ ಅಸಮಸುಖವೆಂದರಿಯಬೇಕಡು । ರಸರತಿಯಬೇಕೆಡುವಕೇಳೆಲೆ । ವಸುಮತೀಶ್ವರನೆಂದನಾಯೋಗೀಂದ್ರನರಸಂಗೆ ॥ ೩೦ ॥ ಯೆಂನಬರಜಿಂಹೆಯತಡೆಯನವ । ನಂನಬರಲುಳಿದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ತಂನವಶದಲಿತಡೆದರಂಜಿತಕರಣನವನಲ್ಲ ॥ ಇಂನುಪೇಳುವುದೇನುರಸನೆಯ । ಗಂನಗತಕವಗೆಲಿದವನು । ತ್ಸಂನಜ್ಞಾನಿಗೆಸರಿಯೆನಿಪಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಮೀನುಮರಿಯುಲಡ್ಡಿಗಾಳಕೆ । ತಾನುಸಿಕ್ಕಿದತೆರದಜಿಂಹೆಯ । ದೀನನಾದಡೆಯೋಗಿಗದರಿಂಸಕಲವಿಷಯಗಳ ॥ ತಾನೆವೆಗಳಿಸುತ್ತಲಾಸು । ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವಕೆಡಿಸುಗೆಂದನು । ಮಾನದಿಂನಾಕಂಡುಬಿಟ್ಟೆನುಶಫರೆಗರಿವಿಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಸೂಳೆಪಿಂಗಳೆಗುರುವೆನಿಸಿದಳುನೀ।ತಾಳಕಥೆಯನುಕೇಳುಯದುಭೂ । ಪಾಲಪೇಳುವೆಕೇಳೆನುತಕೊಡಗಿದನುವರಯೋಗಿ ॥ ಕೇಳಿದ್ಯೆಯುತ್ತಮನೆಮನದೊಳು । ಲಾಲಿಸುವುದಾನಂದಯೋಗಿಯ । ಪಾಲಿಸುವನಿತ್ಯತೃಪ್ತಗೋಪೀನಾಥನಂಘ್ರಿಗಳ ॥ … … … … ॥ ೩೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೭೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಅವಧೂತ ಪೇಳ್ದ ಪಿಂಗಳೆಯುಪಾಖ್ಯಾನ.

ಸೂಚನೆ॥ ಚೆಲುವವಾರಸ್ತ್ರೀಯೆನಿಪಪಿಂ । ಗಳೆಯುಪಾಖ್ಯಾನವನುತತ್ಸತಿ । ಯುಲಿಸಿಕೆಯವೈರಾಗ್ಯವನುನೃಪಗೊರೆದನವಧೂತ ॥

ಪದನು ॥ ಮಿಥಿಲೆಯಲಿಮುಂನೊಬ್ಬವೇಸಿಯು । ಕಥೆಯಪೇಳುವೆಕೇಳುಭೂಪತಿ । ಮಥಿಸುವಳುಪ್ರಾಯತರಮನಗಳನಧಿಕಚೆಲುವಿನಲಿ ॥ ಪಥದೊಳೆಡೆಯಾಡುವರನೋಡುತ । ಪಿಥಿಲನಿಕರವಬಿಡುತಮಥದೀ । ಪೃಥೆಯನುಳ್ಳವರಲ್ಲಿಕೂಡುವೆನೆಂಬಳಂದುಮುಖಿ ॥ ೧ ॥ ತನಗೆತಕ್ಕಾನಂದದಲಿಮಿಗೆ । ಘನವಿರುಳುಪರಿಯಂತಕಾಣದೆ । ಮನದಲಿದ್ದಾಶೆಯಲಿಬಾಡಿದವದನಕಮಲದಲಿ ॥ ಮನದೊಳಗೆಪ್ರತುಗುತ್ತನಿಲ್ಲದೆ । ಮನಕತದಿಬಾಗಿಲಿಗೆಬರುತಾ । ವನಿತೆಬಳಲಿದಳೇನನೆಂಬೆನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಪೋದುಕೆಯಧನಿವನಾಡಿನೋಹನ । ಮಾದರಾಗಂಗಳನುಹಾಡಿಪಿ । ನೋದದಲಿಮಾತಾಡಿಕಣ್ಣಸಂನೆಯಲಿಕ್ಯೆನೀಡಿ ॥ ಹಾದಿಗೊಂಡೆಡೆಯಾಡುವರಕರ । ದಾದೆಸೆಗಳನುನೋಡಿಬಾರದೆ । ಪೋದರಂಗನೆಸೊಯ್ಯುತೀವರಿಮ್ಲಾಡಿದಳುಬೆಡಗ ॥ ೩ ॥ ಇಂತುಧನಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿಬಾಡಿದ । ಕಾಂತೆಯದನಾಮನದೊಳಗೆಪೂ । ರ್ವಾಂತಜನ್ಮದಸುಕೃತಗಳದೆಸೆಯಿಂದಲೆನಗೆನುತ ॥ ಚಿಂತೆಯಿಂಪುಟ್ಟಿದತನಗೆಕಡು । ಭ್ರಾಂತಲಾಪಂಸಾರದೃಶ್ಯಗ । ಳಂತಗಾಣಿದವರವಮವೈರಾಗ್ಯವುದೊರಕಿತ್ತೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಅವಳುಪೇಳ್ದಗಾಥೆಯನುತಾ । ವಿವರಿಸುವೆನೆಲೆಭೂಪಚಿಕಿತ್ಸ । ಲವಧರಿಪಿಕೇಳನರತೃಷ್ಣಾಪಾಶಭೇದನವ ॥ ಭವವಗೆಲುವರೆನಿರತಿಯಿಲ್ಲದೆ । ಶಿವನೆನಿಪಿದವಗಾದರೂಸಂ । ಭವಿಸದನ್ಯೋಪಾಯನೆಂದನುಮುನಿನೃಪಾಲಂಗೆ ॥ ೫ ॥ ಹರಹರಾಯಂನಜ್ಞತೆಯನೆರೆ । ಕರಣಗಳಸಂತವಿಸಲರಿಯದೆ । ಮರುಳುತನದಲ್ಲಿದುರ್ದುರ್ಜನವಿಷಯಬಯಕೆಯಲಿ ॥ ಹರಿಯಮರದೆನುಹೃದಯವಿಮಲಾಂ । ಬುರುಹದಾಸೆಯಸುಖದೊಡಲಕಡು । ಗರುವನೆನಿಸುವದೇವನನುತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಲ್ಲಭನ ॥ ೬ ॥ ಬೇಡಿದಡೆಕೊಡಲರಿಯರೊಂಮೆಯು । ಕಾಡುವರುಬಯೆಪಿಡರೆಬಾರದೆ । ಹೇಡಿಯಾದರೆಬಲ್ಲಿದರಕ್ಯೆಯ್ಯಲ್ಲಿನಿಮುಷದಲಿ ॥ ಕೇಡುಗಾಣುತಬಯದಲೇಮನೆ । ಮಾಡಿಸುಕದುರ್ಜನವಿಟರುಗಳ । ನೋಡಲಾಗದುಬಲ್ಲವನಿತೆಯರೆಂದಳಂದುಮುಖಿ ॥ ೭ ॥ ಬರಿದೆದೇಹವಬಳಲಿಸಿದೆನೀ । ನರಕಭಾಜನೆಯಾಗಿದುಷ್ಟರೆ । ನೆರವಿಯಿತ್ತದನಂತುನೃಪಲಂಪಟರಬಹುಧನವ ॥ ಸರಸದಲಿಸುಭ್ರೂಮಯನ್ವೆದಿದೆ । ನರರೆನಾರಾಯಣತಮಾಯೆಯ । ಕರಕರೆಗೆಶಿಲುಕಿದೆನುಶಿವಶಿವಯೆಂದಳಂದುಮುಖಿ ॥ ೮ ॥ ಜನಕನಾಳುವಪಟ್ಟಣದೊಳಿಹ । ವನಿತೆಯರುಸುಜ್ಞಾನಿಗಳುಸ । ಜ್ಜನರುಪುರುಷರುಸತ್ಪುರುಷರತಿಹರಿಪರಾಯಣರು ॥ ತನಗೆಸರಿಯಹಪಾಪಿಗಳುತ । ದ್ಧನವನಾರ್ಜಿಪಲೋಭಿಗಳುದು । ರ್ಜನದಕಾಮಿನಿಯೊಬ್ಬಳಲ್ಲಕಟೆಂದುಮರುಗಿದಳು ॥ ೯ ॥ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ॥ ಹೃದಯದೊಳಗನವರತತೊಲಗದ । ಮುದದಬೇಡಿದನೀವತ್ಯಾಗದ । ಪದುಮನೇತ್ರದಸಿವಕೊಂದದಸುಖವಕೊಡಬಲ್ಲ ॥ ಮದನನನುಪಮಿಗೆಪಡೆದಸೊಬಗಿನ । ಸದನವೆನಿಪಿದಹರಿಯಬಿಟ್ಟರೆ । ಪ್ರುದಿದಮಲದೇಹಿಗಳಬಯಸಿದೆನೆಂದಳಾವನಿತೆ ॥ ೧೦ ॥ ಪೊಡವಿಪತಿಕೇಳೆಂದುಚಿಕಿತ್ಸವೆ । ದೊಡನೆಚಾರಸ್ತ್ರೀಗೆಜನಿಸಿತು । ಜಡವೆನಿಸವೈರಾಗ್ಯವಂತರಲರಿಯದವಯವದ ॥ ತೊಡಿಗೆಗಳ

ನೀಡಾಡಿಚೆಲುವನು | ಪಡೆದರಾರಿಗೆಪಂಕ್ತಿಯುಕೆಟ್ಟು | ಸುಡಲಿಬಡಾಕನೆನುತ್ತನಿಂದಿಸುತ್ತಿಸಗಿದಳುತನುವ || ೧೧ || ಸ್ಥೂಲವೆನಿ
ಪಸ್ಥಿಗಳಕುಂಭದ | ಕೀಲಿಲುಗಳಿಂದೆನಿಪಗಳುಗಳ | ಮೇಲಿಹಚರ್ಮದರೋಮಕೂಪಗಳಿಹ್ಪೊದಕೆಯಿಂದೆಸೆವ || ಜಾಲದಂತಿಹನವ
ನರಂಧ್ರದ | ವೇಳಬಾರದಮೂತ್ರಮಲದ | ಕರಾಳರೋಗಗಳಿಂದತುಂಬಿಹುದೀಶರೀರಗೃಹ || ೧೨ || ವಾತಪಿತ್ತಶ್ಲೇಷ್ಮವೆಂ
ಬತ್ರಿ | ಜಾತದೋಷದಮಜ್ಜೆಮಾಂಸದ | ಮೇಕವಾಯಿಸನಾಯಿನರಿಕ್ರಿಮಿಕೀಟಕಂಗಳಿಗೆ || ಭೀತಿವಾಪೊಳಭಂಡಗಳದಾ
ನೀತಿರೇಕದವೇಯದೊಡಲನು | ಬೀತೆನಾಡುವರೇಮಪಾನುಗಳೆಂದಳಂದುಮುಖಿ || ೧೩ || ಬರಿಯಕಲ್ಮಷವಹಶರೀರವ |
ನರಿಗರಿದುತತ್ಸಂಗವಿಷಯ | ಕ್ಕೆರಗಿಸುಖವನುಬಯಸಿಹಂಬಲಿಸುತ್ತಲಿಹಮನವ || ಮರವೆಯಿಂಬಯಲಿಂಗೆತಂನನು | ನೆರೆಮ
ರುಳುಮಾಡುತ್ತಲಾಯಂ | ಬುರುವವಿರತಿಯಲುದಿಪತರಿವಾಗಾನಿಕಂಬನಿಗೆ || ೧೪ || ಎನ್ನಪೋಲುಮುಗ್ಧೆಯರುಮಿಥಿಲೆಯೊ |
ಳನ್ನದೊರಕರುಹೃದಯದಲ್ಲಿಪ್ರ | ಸನ್ನನಾಗಿಯೆಹರಿಕಥಾರಾಧನೆಗೆಸಲಿಮೆಚ್ಚಿ || ತಂನಕೊಡುವನುಬೇಡಿದಡೆಕಡು | ಚೆಂನಿ
ಗನುಕರುಣಾಳುವಾತನ | ಮಂನಿಸದೆಕಡೆಯುಳ್ಳಮಲದೊಡಲುಗಳಭಜಿಸುವೆನು || ೧೫ || ಬದಿಗಳೆಲುಗಳುಬೆಂನಸೆಟ್ಟಲು | ನ
ಪನಕಿಕ್ಕಿದನೆಳಗುಕರಚರ | ಣದಲಿಬಲಿನಸ್ತಿಗಳಕಂಭವುಹಚರ್ಮವೇಪೊದಕೆ || ಪ್ರದಿದವಾಲಮೂತ್ರಾದಿಭಾಂಡಗ | ಳೊಡಪಿ
ಯಾದಪುರುಷದೇಹದ | ಬಿದಿರಗುಡಿಲಿಗೆವಾರುಪೋಡೆನೆನುತ್ತಮರುಗಿದಳು || ೧೬ || ನಂಟನತಿನೇಹಾಸ್ಪದನುನಿ | ಷ್ಕಂಟಕ
ದರಮಣನುವಿಚಾರಿಸಿ | ದುಂಟೆಮನದಲಿಹರಿನಿಜಾತುಮನೆಂಬಕಥನದಲಿ || ಮಂಟಪಕೆಮರುಳಾದವನಸಲೆ | ಬಂಟನ್ನೈಯುನಸಿ
ಖಿಯುಮನೆಯುವ | ಳಂಬುಮಾಡಿಯುಹೆನಚ್ಯುತನಸಂಗಾವ್ಯತವನೀಂಟ || ೧೭ || ದೇವನಾಗಲಿಮನುಜನಾಗಲಿ | ಭಾವಿಸಲು
ಗಂಧರ್ವನಾಗಲಿ | ತಾವರೆಯಮಗನಾದತಂದೇಹವನುಧರಿಸಿದಗೆ || ಸಾವುತಪ್ಪದುಕಡೆಯುಲದರಿ | ಲಾವಸುಖವುಮುಕರಿಸಿದ
ಬಳಿಗೆ | ಶ್ರೀವರನಚರಣಗಳನರ್ಚಿಪೆನೆಂದಳಂದುಮುಖಿ || ೧೮ || ಒಲಿದುತನನನುಮಾಳ್ಪನಿಜನಿ | ರ್ಮಳದಪರಮಾನಂದಮ
ಯನಹೆ | ನೆಲೆಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನನುಮರದು || ಹೊಲೆಯೊಡಲಮಮತಾಭಿಮಾನದ | ಬಲೆಗೆಸಿಕ್ಕಿದಿರಿಂದಿಸಲಿಪ್ರ
ಕ್ಕಳಿಸಿಬದುಕಿದೆನೆನುತಪಿಂಗಳೆತೂಗಿದಳುಸಿರವ || ೧೯ || ಹಿಂದೆಮಾಡಿದಪುಣ್ಯದಲಿಗೋ | ವಿಂದಮೆಚ್ಚಿದನಾಗಿಪುಟ್ಟಿದ | ಡಂದು
ಗದಸಂಸಾರದಲಿಸಾಕೆಂಬಮತಿಯನಗೆ || ಬಂದುವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಲಿಸಲೆ | ಸಂದಪಳುನಾನೆನಗೆಪರಮಾ | ನಂದಕಾರಣವಿರತಿ
ಯಕಿರೆಯವೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೨೦ || ಈಪರಿಯವೈರಾಗ್ಯಕಾರಣ | ತಾಪಗಳುನಿರ್ಭಾಗ್ಯೆಗೆಂದೂ | ವ್ಯಾಪಿಸಲುವಿಷಯಂಗಳಿ
ರತಿಮನುಳ್ಳವಳಾನವನು || ಶ್ರೀಪತಿಯಗುಣಗಣವಕೇಳುತ | ರೂಪವುಳ್ಳಬರೆಯರಧನಪನ | ರಾಪ್ರಸಾದದಲಿಮಮತೆಗೊಡದ್ದೆ
ದುವೆನುನಿಜವದನ || ೨೧ || ಆಹರಿಯಕೃಪೆಯಿಂದಬಂದೀ | ಮೋಹಹರವಹನೊಮ್ಮದಿಂದೀ | ದೇಹಕರದಿಹನೆನಿಪಪಾತಕ
ರಾಶಿಗಳನುಡಿಗೆ || ಮೋಹನಿಯದುರ್ವಿಷಯದಾಸೆಗೆ | ಮೋಹವನುನೆರೆಬಿಟ್ಟುಪಿರಿಯರ | ಸಾಹಸವನಾರೆಯೊಗುವೆನೆಂಗಳು
ತಂನಮನದೊಳಗೆ || ೨೨ || ಇದ್ದಧನದಲಿದೇಹಯಾತ್ರೆಯ | ತಿದ್ದುವೆನುಹರವೈರಿಯಂದವ | ನಿದ್ರೆಗೊಂದೇಲಕ್ಷ್ಮಿವೀಪರಿವಿಷ
ಯಾಲಂಪಟನ || ಪೊದ್ದಿಪರಿಣಾಮಿಸುವೆನೆಂನೊಳ | ಗಿದ್ದಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಸಂಗದಿ | ಗೆದ್ದೆನೀಂಭವವತಾನೆಂದಬಲೆಸುಖಿಸಿದಳು ||
ವಿಷಯರತಿಯಂಬಂಧಕಾರಕ | ವಸವಳಿದುಮಾರ್ಗವನುಕಾಣದೆ | ವಿಷಯಸಂಸೃತಿಕೂಪದಲಿಬಿದ್ದಲ್ಲಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ಪಸರಿಸಲುಕ
ರುಣಾಳುಬಳಿಕತಿ | ವಿಷದಕಾಳೋರಗಕದಪ್ರತಿರ | ಲಸವಳಿಯೆಪಾಲಿಸುವನಚ್ಯುತನಲ್ಲದಾರುಂಟು || ೨೪ || ವಿರತನಾದಡೆತನ
ಗೆತಾನೇ | ನರನುರಕ್ಷಕನೆನಿಸುವನ ಜಗ | ದಾರೆಗವದನದೊಳಿರ್ದಮಂಡೂಕಾರ್ಥಕನವೋಲು || ಪಿರಿದೆನಿಪಕಾಳಾಹಿಯೆಳು
ತಾ | ತಿರುಗುತಿಹುದನವರತಲಾಸು | ಕರುಷಣದತಂಮನಚರಣವನೆನನನದುಭಕುತಿಯಲಿ || ೨೫ || ಸಾಕುತನಗೀವ್ಯಸನಪಿಂದ
ಣಾ | ನೇಕವಸ್ತುವನುಂಡುಚಿತ್ತದ | ಲೇಕಮಲಬೇಧನನಭಜಿಸುವೆನೆನುತಲಾತಿರ್ಯಿಯನು || ನೀಕರಿಸಿಸುಖವೆನಿಪಹರಿಯಕ್ಕ |
ಪಾಕಟಾಕ್ಷವಪಡವೆಸುಖಕೆ | ಮಾಕವಾಲಿಕವೆನಿಸುಪೀದುರ್ವ್ಯಸನಗಳತೊರದು || ೨೬ || ಕೇಳುನೃಪನೀಪರಿಯಲರಿವ
ನು | ತಾಳ್ಪಿಂಗಳೆಯೆನಿಪಮಿಥಿಲೆಯ | ಸೂಳೆತಂನೊಳುಚೊಕ್ಕಮಂಚದಮೇಲೆನಿದ್ರೆಯನು || ಆಳಿಯಂಗದಲಿಳಭೋಗದ |
ಜಾಲವನುಬಿಟ್ಟುಳಹರುಷದ | ಕೇಳಿಯಲಿನಲಿದಾಜಂತಿರ್ದಳುಹರಿಯಚಿಂತಿಸುತ || ೨೭ || ಪರಮಸುಖದಲಿನಿಲಿಸಿಬಳಿಕಾ |
ತರುಣಿತಂನಿಜಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊ | ಳಿರುತಲಿರ್ದಳುಸ್ವಪತಿಕೇಳಾಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಾದಸೆಯಿಂದ || ಶರಿರದಾಸೆಯದುಃಖಮಾತ್ರ | ಹರಣ
ವನುತಾಪರಮಸುಖವೆ | ಬುರುಪಿವೇಕಸಮನ್ವಿತದಶವೆಬೊರಕೆತ್ತನಗೆಂದ || ೨೮ || ಆಸೆಯಂಬುದುಪರಮದುಃಖನಿ | ರಾ
ಸೆಯೆಂಬುದುಪರಮಸುಖವೆಂ | ದಾಸೆಯನುಬಿಟ್ಟೊರಗಿದಳುಮಂಚದಲಿಸುಖದಿಂದ || ಆಸರೋಜಾನನೆಯಪೋಲ್ಮೀ | ನಾಸೆ
ಯನುಬಿಡುಸಕಲದಕ್ಕದೆ | ಲಾಸೆತಾಸಂಸಾರಕಾರಣವರಸಕೇಳೆಂದ || ೨೯ || ಎಂದುಯದುಭೂಪಾಲಗಾಯೋ | ಗೀಂದ್ರ
ನೀಳ್ದನುದತ್ತವಸದೇ | ಳ್ಮಂದದೀಪಿಂಗಳೆಯಮಾಖ್ಯಾನವನಾಭಕುತಿಯಲಿ || ಇಂತಿದನುಕೇಳುವಜನಂಗಳನೆಂದ | ನೆಂದನಪಾ
ಲಿಸುವಮುದ | ದಿಂದಲಾನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥಸಲಹುವನು || ... ... || ೩೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೫ಕ್ಕಂ ಪದನ ೫೦೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಅವಧೂತ ಪೇಳಿದ ಸಪ್ತಗುರುಗಳ ಕಥೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕುರರಿಬಾಲಕರಾದಿಯಾದಾ । ಗುರುಗಳೇಳರ ಚರಿತವನು ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿ ಬೋಧಿಸಿ ನೃಪನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಡಗಿದನು ಯೋಗಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕುರವಕನು ಮಾಂಸವನು ಕಚ್ಚಿಯೆ । ಬರುತಿರಲು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಪಕ್ಷಿಗ । ಳರಸಿ ಕುಕ್ಕುತ ನೆರದು ಕೊಲುತಿರೆ ಕಂಡು ಕಂಗೆಟ್ಟು । ಧರೆಗೆ ಪಿಶಿತವನುಗುಳಿ ಬದುಕಿದ । ಪರಿಯ ಕಂಡಾನರಿದ ಬುದ್ಧಿಯ । ನರಸ ನೀ ಕೇಳೆಂದನಾ ಯತಿ ನೃಪತಿಗವಧೂತ ॥೧॥ ಉತ್ತಮದ ಮಣಿಕನಕವಾಹನ । ವಸ್ತು ಮೊದಲಾಗಿರ್ದ ದ್ರವ್ಯವ । ನೆತ್ತಲಾನೂಯೋಗಿ ಧರಿಸಿರೆ ಕಂಡು ಬಲ್ಲಿದನು ॥ ನೆತ್ತಿಯಾನು ಬಡಿದೊಯಿವರೆಂದೇ । ಬತ್ತಲೇ ಸಂಚರಿಸಿ ಕಳಿತನ । ದೆತ್ತ ಪೋದರೆ ನಿರ್ಭಯದಿ ಮುತ್ತೊಂದ ಕೇಳೆಂದ ॥೨॥ ತನಗೆ ಪ್ರಿಯವೆಂದಾ ವಸ್ತುವ । ಮನುಜ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವನು ತಾನದು । ತನಗೆ ದುಃಖವ ಕೊಡುವದದರಿಂದಖಿಳ ವಸ್ತುಗಳ ॥ ಮನದೊಳಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸದ ಚ್ಯುತ । ತನುವಿತಾನೆನಿಸುವೆನು ಕೇಳೀ । ಜನವ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನೆಂದನಾ ಯೋಗಿ ॥೩॥ ಕುರರವೊಂದಾಮಿಷವ ಪಿಡಿದರೆ । ನೆರದ ಬಲ್ಲಿದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಮ । ಗಿರದಿರಲು ತನ್ಮಾಂಸಕೋಸುಗ ಬಡಿದನವನೊಂದ ॥ ಖರಬಳಲಿ ತದು ಪಿಶಿತವನು ಬಿಡೆ । ಪರಿಹರಿಸಿತರಿಬಾಧೆಯೆಂತೀ । ನರರು ಸಂಗ್ರಹವೃತ್ತವನು ಕಾಡುವರು ಕೇಳಿನ್ನು ॥೪॥ ಪಿಶಿತವನು ಕೊಂಡೊಯ್ದಗಿಡುಗನ । ಪಾಸು ಕಿತ್ತದಿ ಡಗಂಗಳತ್ತಾ । ಯಸಗೊಳಿಸಲಾ ಮಾಂಸವನು ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ನಿರ್ಭಯದ ॥ ದೆಸೆಯ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದ ಪೋಲುದು । ರ್ವಿಷಯಾಸಂಗನಿವೃತ್ತಿಯೋರೂ । ಛಿಪದ ನಿರ್ಮಳಪರಮಸುಖವೆಂದರಿದೆನಾನೆಂದ ॥೫॥ ನಿಂದಿಸಿದರಿಗೆ ಮುನಿಯ ಪದಕಭಿ । ವಂದಿಸಿದವರಿಗೊಲಿಯು ಪೋಲನು । ತಂದೆರೆದೆಡೌಷಧವ ಕುಡಿಸಿದಡಳುವನೆರಡರಲಿ ॥ ಕುಂದದೀ ಪರಿಯಿಪ್ಪ ಬಾಲಕ । ನಿಂದಲರಿದೆನಿಸೊಂದನೆಲ್ಲ । ದ್ವಂದ್ವರಾಗದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದು ನಿರಾಭಿಮಾನದಲಿ ॥೬॥ ಪೂಜಿಸಿದರೆಂದುಬ್ಬಿ ಮೋಣತಿ । ವ್ಯಾಜಗಳು ಸಂಧಿಸಿದರಿಂದತಿ । ತೇಜಹೀನತೆಯಿಂದ ಚಿಂತೆಗಳಿಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ॥ ಭೋಜನಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಕರ್ಮದ । ಭೋಜನದ ಫಲವೆಂದು ಚಿಂತೆಗೆ । ಭಾಜನನು ತಾನಾಗದಿಹನವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ॥೭॥ ಲೋಕದೊಳು ಕಡುಸುಖಿಗಳಿಬ್ಬರು । ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬೆರಡಿಲ್ಲದ ಶಿಶು । ನೇಕನರಹ ಗುಣರಹಿತಪುರನಾತುಮನು ತಾನಾಗಿ ॥ ಲೋಕವನು ಮರೆದಳುತ ಸುಖದೀ । ಶಾಕಿಯೊಬ್ಬನು ಮಿಕ್ಕ ಜೀವರ । ನೇಕ ಪೇಳ್ವರು ಸುಖಿಗಳೆಂದರಿ ದುಃಖಭಾಜನರ ॥೮॥ ಇಂನು ಕೇಳ್ಗುರುವಾದ ಕಂನೆಯ । ಬಿಂನಣವನಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ನಿಂಗೆ । ನಿಂನ ಸಂಶಯ ತಿಳಿವವೊಲುಧ್ಯಾನಾತ್ಮನಿಷ್ಠರಿಗೆ ॥ ನಂನಿಹಿತವ ಹಪ್ಪೋಲು ಜೀವರ । ಬಾನ ಬಡಿಸುವ ತಪಮುರರ । ವರ್ಣ್ಣಿಯನು ಕಳಚುವ ಮಹಾಸುಗ್ರಹರಹಸ್ಯವನು ॥೯॥ ಮದುವೆಯ ಹಕೊಡೆಗೂಸು ಭೆಂಶೊಂ । ದದು ಭೂತರನಗರದಲಿ ತಂನೆಯ । ಸದನದಲಿ ಪಿತೃಮಾತೃ ನೊನಲ ಹರಿಲ್ಲದಿದ್ದಂದು ॥ ಸುದತಿರತ್ನವ ನರಸ ಲೋಸುಗ । ಬೆದರಲಿವಳೆಂದಖಿಳ ನೆಂಟರು । ಮುದದಲಾಗ್ರಹಕಾಗಿ ಬಂದರು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೦॥ ಅವರಿಗತಿಸತ್ಕಾರವನು ತಾ । ಲವಲವಿಸಿ ಮಾಡಿದಳು ಬಳ್ಳಿಕಂದವರು ಕಂಮೋಳು ಸತ್ಕೃತದ ಭಾಷೆಯಲಿ ನುಡಿವುತಿರೆ । ತವಕದಲಿ ತದ್ಭೋಜನಕೆ ಮ । ತ್ತವಳು ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಾಗಮ । ನವನು ನೋಡುತ್ತಿರ್ದು ಮತ್ತಂತೆಂದಳಾ ಕಂನ್ಯೆ ॥೧೧॥ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಪ್ಪಂನ ಬರತಾ । ನೊಂದು ಕೆಲಸವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹೆ । ನೆಂದೆನುತಲಕ್ಕಿಯನು ಥಳಿಸಲು ಕೈಯ ಬಳೆ ಪುಲಿಯೆ ॥ ಬಂದವರು ಕುಟ್ಟುವಳು ನಾನಹೆ । ನೆಂದರಿದು ವ್ರಚಿತತೋಕ್ತರಿಲ್ಲದ । ಮಂದನೈಭವರೆಂಬರೆಂದೇ ನಾಚಿದಳು ಕಂನ್ಯೆ ॥೧೨॥ ಉಲಿವ ಬಳೆಗಳೆಳರಡೆರಡ ತಾ । ನುಳುಹಿನೆಗೆತ್ತಿದಳು ಮಿಕ್ಕವ । ಬಳಿಕ ಲಕ್ಕಿಯ ಥಳಿಸುತಿರಲಾ ವ್ರಭಯಪೂರ್ಧ್ವನಿಸೆ ॥ ಕಳೆದಳವರೊಳಗೊಂದನೊಂದನು । ನೆಲೆಗೆ ನಿಂದೊಂದೊಂದರಿಂದಲೆ । ಥಳಿಸಲುಲುಹಿಲ್ಲದುದ ಕಂಡಾನರಿದೆನೆಂದಿರವ ॥೧೩॥ ಪಲಬರೊಡನೊಂದಾಗಿಸುಳಿದರೆ । ಸುಲಭವಾಗದು ಯೋಗ ಬಹಳದ । ಗಲಭೆಯಲಿ ಹಾಸ್ಯದಲಿ ಬಹು ರಾಜನದ ವಾರ್ತೆಯಲಿ ॥ ನೆಲೆಗೆಡುಗುಮೋಜಿಬ್ಬರಿದ್ದರೆ । ಬಳಿಕನೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುಂಜು । ಟ್ಟಳತೆಗೇಳುವ ಬಿದ್ದರೆತ್ತುವ ದುಃಖಬಿಡದೆಂದ ॥೧೪॥ ಇಂತು ಕಾರಣ ಸರ್ವಸಂಗವ । ನಂತ ತನ್ನುತ ಬಿಟ್ಟು ಸುಖದೇ । ಕಾಂತದಿಂದಲೆ ತನಗೆ ತಾನೇಯಾಗಿ ಚರಿಸುತಿಹ ॥ ಇಂತೆನಿಪ ನಿಸ್ಸಂಗ ಕಂನಿಕೆ । ಯಂತಿಹುದು ತನಗಾದುದೆಂದೆನೆ । ಸಂತಯೋಗೀಶ್ವರಗೆಯದು ಭೂಪಾಲನಿಂತೆಂದ ॥೧೫॥ ಎಲ್ಲವನು ತಾ ಹಿಂದೆ ಪೇಳಿದ । ಡಿಲ್ಲವೆಂನದೆ ತಿಳಿದೆ ಮನದೊಳ । ಗಿಲ್ಲ ಸಂಶಯ ಮಾಯ್ತು ಕಂನಿಕೆಯಿತ್ತು ನೀ ಪೇಳ್ತ ॥ ಎಲ್ಲಿ ನೀ ಪದನರಿದೆ ಪೇಳೆನೆ । ಬಲ್ಲಹನೆ ಯೋಗೀಶನೆನಗಿಳೆ । ಯಾಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಣುವಾಗಿ ಚರಿಸುವೆನದನು ಕೇಳೆಂದ ॥೧೬॥ ಬಳೆಗಳನು ನೆಗೆತ್ತಿಯಕ್ಕಿಯ । ಸುಳಿಯದೇ ತಾ ಮಿದಿದಳಂಗನೆ । ಚಲಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪಧ್ವನಿಯ ಮಾಡಿದಳವರೊಳೊಂದೊಂದ ॥ ಉಳುಹಿನೆಗೆತ್ತಿದಳು ಬಳೆಗಳ । ಬಳಿಕ ರವಡಗಿತ್ತದನು ನಾ । ನಿಳೆಯ ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆಡೆ ಮಲಿಣವಾಗಿ ನೋಡಿದೆನು ॥೧೭॥ ಪಲಬರೊಡನೆಯ ಸಂಗತಾನದು । ಕಲಹಕಾರಣವಿಬ್ಬರಿದ್ದರೆ । ಗಳಹುವರು ಬಹುಸು

ದ್ವಿನಾಂತ್ರಿಯನವರಿಸುವನು ॥ ಇಳೆಯೊಳೇಕಾಕಿತ್ವದಲಿಸಲೆ । ತೊಳಲುತಿಹೆನಲ್ಲದೊಡೆಪ್ಪೆರ । ಬಳಗದೊಳ್ಗುಭವಿಲ್ಲಪಿಸ್ತ್ಯಗ
ಳುಂಟುಮಾನವನೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಎರೆನೃಪಕೆಧ್ವನಿಯಿಲ್ಲದಕ್ಕಿಯು । ಭಳಿಸುತಿರ್ದಸುಕಂನಿಕೆಯುಪ್ರೋಲು । ಪಲವುಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳನೀ
ನುಳಿದೇಕನಾಗಿರಲು ॥ ಸಲೆಮಹಾಸುಖವಪ್ಪುದದರಿಂ । ತಿಳಿದುಸಂಗವತ್ಯಜಿಪನೀನಿ । ವರ್ಗಲನೆನಿಪಪರಮಾತ್ಮಸಂಗವಪಡೆವುದಿ
ದನೆಂದ ॥ ೧೯ । ತಿದ್ದುತಿರ್ದನುಸರಳನೊಬ್ಬನು । ಪ್ರೊದ್ದಿಪೊಡೆಯುಲಿದಂಡುಪ್ರೊದರೆ । ಸುದ್ದಿಯನುಪಿಂದಾಳ್ದುಬಂಡವನವನಟಿ
ಸಕೊಳಲು ॥ ಇದ್ದನೀನರಪಿಲ್ಲಿಕ್ಷೋಣಿಪತಿ । ಬಿಟ್ಟುಹನೆಪೇಳೆನಲುಕೇಳನು । ಸದ್ದನಾರನುಕಾಣೆನೆಂದನುಸರಳಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ೨೦ ॥
ಅಂದುಮಿಗೆವೈಹಾಳಿಯನುವುದ । ದಿಂದವಾತಿದಬಳಿಕತಾನೈ । ತಂದುತಂನರವನೆಯಪೋಗಲವುತ್ತೆಬಂದುದನು ॥ ಪಾಂದ
ಣಂಗಡಿಯೆಳಳನೆಕುಳ್ಳ । ದರ್ಂಪದಿಂದಂಬುಗಳತಿದ್ದು । ತ್ತಂದಿನವನಿರೆವುತ್ತೆ ಕೇಳದಡರಿಯೆನಾನೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಅವನತ್ರೆರದಿಂಬಾ
ಹ್ಯವಿಷಯವ । ಭಾವದಿಂದಲೆಮರೆದುಪಿರಿವಾ । ಧವನಚರಣಾಂಭುಜದಲೇಚಿತ್ತವನುನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ॥ ಭುವನವೇನೆಂಪರಿಯುದಿ
ಹವಾ । ನವನಕಂಡೂಕಾಣನಿಹಯೋ । ಗವನರಿದೆನಾಕೇಳುಸುರವಂದಿಗನಡೆಶಿಯಿಂದೆ ॥ ೨೨ ॥ ಆಸೆನಂಗಳಗೆಲಿದುವುತ್ತೀ ।
ಸಾಸುವನಿಲನತತೆದುಭವದಾ । ಯಾಸವನುಕಂಡತಿವಿರತಿಯಾಭ್ಯಾಸವೀಗದವಿ ॥ ಸೊಸಿಮಾಡುವವುನವಪಿಡಿತೆತಿ । ಬೇಸನು
ತಲಪ್ಯ್ಯತನವದನೀ । ಯಾಸನಾಧಿಯುಖುವಹೊದುವರವುಕುತಿಕಾವುಕರು ॥ ೨೩ ॥ ಆಪರವುಪದದಲ್ಲಿನಿಂದತಿ । ಕಾಪ
ಕಾರಣವಾದಕರ್ತ್ಮಕ । ಳಾಪರೇಣುವಕೊಡಹುಸತ್ಯಾಶ್ರಯವೆನಿಪಿದವನ ॥ ಭೂಪಕೇಳೈರಜತವಾಂಗಳ । ರೂಪನಳಿದಿಂಧನವತ
ಗಿಬಳಿಕಸ । ರೂಪಹಾರಿಯುಪ್ರೋಲುನೀನಿಜದೃಡುಬೇಗದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಇಂತುತಂನಲಿಚಿತ್ತನಿಂದರ । ಸಂತತಾಪ್ರೊಳಪ್ರೊರಗನರಿ
ಯುವೆ । ಸಂತವಕನಂಬುಗಳತಿದ್ದನೆನಂದುಭೂಪತಿಯು ॥ ಅಂತಿಕದಲ್ಲೈದಿದನಕಾಣದ । ನಂತವಹಧ್ಯಾನಗಳಕೇಳದೆ । ಚಿಂತಿಸು
ವಬಾಣವಸ್ವರೂಪದಲಿದ್ದವ್ರೋಲೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥
ನೇಹವನುಬಿಟ್ಟೇಕನಾಗಿಯೆ । ದೇಹಿಗಳಿಗಾಚಾರದೊರೆನೇ । ಸೊಹವೆಂಬುದವುರೆಯದಾಗಳುತಂನೊಡನೆನುಡಿದ ॥ ದೇಹಿಗ
ಳಗೊಂಪೆರತುವಾತಿನ । ಲಾಹದಂಗಳವೇಳಿತಂನೀ । ಚೋಹವೆದಗವುಡವಧಿಕರಿಸುವನಿಂತುವುನಿವರನು ॥ ೨೬ ॥ ಹುತ್ತ
ನಿಕಕ್ಕದೊರಬೆಯಿತಾ । ಹುತ್ತಿನೆಡೆಗೊಂದಿಪ್ಪದೊಂದೇ । ಸುತ್ತುವ್ರುದುಗತಿಯರಿಯಬಾರದುವಾನವರಕಂಡು ॥ ವಿಸ್ತರಿಸದೋ
ಡುವ್ರುನುಪಲ್ಲಾ । ಪ್ರೊತ್ತಿಲೆಚ್ಚತ್ತಿಹುದುಸರ್ಪನ । ವೃತ್ತಿಯಿದುಯೋಗಿಗಳಿಗುತ್ತಮವೃತ್ತಿನೋಡೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಮನೆಯವಾ
ಡದೆಪರನಿವಾಸದಿ । ದಿನವಕಳವುಕ್ರೂರ್ಪನೆಚ್ಚರಿ । ಪನುವನವದಿರರರಿಯದಿಪ್ಪದುತಂನವಾರ್ಗವಿದು ॥ ಜನದೊಳಗೆವಿಷಯ
ಗಳಸಂಗ । ಕ್ಕಿನಿತುನಿಲ್ಲದಜಸ್ರತಂದ್ರೀ । ಸ್ವನವನಾರ್ಯ್ಯಸುವ್ರುವಫಣಿಯಿಂದರಿದೆನವನೀಶ ॥ ೨೮ ॥ ಕೆಡುಪ್ರೊಡಲಿಗೀಮನೆಯ
ಕಟ್ಟೂ । ದೊಪವೆನೇಡತ್ರಿಮುಖವದರಿಂ । ಕಡುಸುಖವವುಚ್ಚಿದವನೊಲ್ಲನುಗ್ರುಹದತ್ರೂಡಕುಗಳ । ಪ್ರೊಡವಿಯುಲಿಫಣಿಕ್ರಿಮಿನಿ
ಕರಸಂ । ಗಡಿಪಕಟ್ಟಿದಹುತ್ತಿನೊಳಗಿ । ದ್ದೊಡಲಪ್ರೊರವ್ರುತ್ತಂದುಗೃಹಿಗಳುಮನೆಯೊಳಿರುತಿಹರು ॥ ೨೯ ॥ ನೂಲಬಾಯಿಂದು
ಗುಳಯುದರಿಂ । ಜೇಲವನುತಾನೈದಿಕಡೆಯೊಳು । ನೂಲನೆಲ್ಲವನುಂಗಿನಿಂದಿಪ್ರೊರ್ಣನಾಭಿಯುದು ॥ ಲೀಲೆಗುರುವೆನಿಪಿತ್ತುಯುದ
ರಿಂ । ಮೇಲೆನಿಪ್ಪಪದೇಶವಾಯಿತು । ಕೇಳುನೃಪನಿನಗದನೊರವೆಕರ್ನವೃತವನೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಏಕನಹನಾರಾಯಣನುವಾ
ಲೋಕವನುತಾವಾಯೆಯಿಂದ । ವ್ಯಾಕುಲಿತೆಯಲಿಮಾಡಿಕೆಡಿಪಿದಕಾಲನೆಂಬೊಂದು ॥ ಲೋಕಸಂಹಾರಕದಸಕಯಿಂ । ದೈಕ್ಯ
ವಾವಿಯೆಜಗವನಂನೊಳು । ಶೋಕವೋಹದಿಗಳುಪ್ರೊದ್ದದಿಬೆಳಗುತಿಹನೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಸತ್ವರಜತವುಶಕ್ತಿಗಳುವ್ರುಚಿ । ತತ್ವ
ದಲಿಪವುವಾದಬಳಿಕ । ತ್ಯುಕ್ತಮಾಗಿಫೆರೆ ಯಲಗಿದಾನಂಬಾಧಿತವಾಗಿ ॥ ಸತ್ವರೂಪನುಬೆಳಗುತಿಹನಿ । ಸ್ವತ್ವದಲಿತೋರ್ಪಜ
ಗಕ್ಕಿಸಿ । ವಿಶ್ವವೆಪಲಿಲೆಯುಲಿಪರಿದೃಷ್ಟಾಂತವನುಕೇಳು ॥ ೩೨ ॥ ಊರ್ಣನಾಭಿಯದೆಂದುಬಿಂಹಯ । ಊರ್ಣಗಳನುಗುಳು
ವುದುಜಗವ್ರು । ಪ್ರೊರ್ಣವೆನಿಪಾಂಗೆವ್ರುಮಕಡೆಯುಲಿತಂನೆಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಪ್ರೊರ್ಣವೆನಿವಾಡುವ್ರುದುನಂನಲಿ । ಕೀರ್ಣವವ್ವಾಜಗವ
ನಾಕರುಣಾ । ರ್ಣವತುಪ್ರುಟ್ಟಿಪಿಸಲಹುತಿಹನೆಂದನಾವುನಿಪ ॥ ೩೩ ॥ ಸೃಟಿಪಿಸಚರಾಚರವನಿಂತೀ । ತ್ರಿಜಗದೊಳುತಾನಿರುತ
ತುನೊಳು । ತ್ರಿಜಗವತುಸ್ವೀಕರಿಪಿಕೊಂಡೊಡನಾಡಿಯಾತುದಿನೆ ॥ ವಿಜಯನಾಗಿಹನೊಬ್ಬನೇಹರಿ । ನಿಜವಿದೆಂಬರಿವಾದುದೆನ
ಗ । ಕ್ಕಜದಟತನಪ್ರುಕಾಶಿಸಿದವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಭಯದಲಧಿಕಸ್ನೇಹದಲಿದು । ರ್ನಯದಿದ್ವೇಷದಲಾದಡಂತಂ ।
ನ್ಮಯನಹನುಧ್ಯಾನಿಸುತನೆವ್ರುಕಜೀವನನವರತ ॥ ಭಯದಿನೇಕಸ್ಕಂದನಹದುಘನತಿ ಯ್ಯಿದಿದಕೀಟನಂದದಿಧನವಿಹೀನ
ನವೆನಿ ... ರಪಿಸನಿಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಇದಿರಕೊರಡಿಯಪ್ರುಳುವನೆಂದನು । ಬಿದಿರಹೊಳಪ್ರೊಳಗಿರಿಪಿತಾನಂ । ತದನುಪ್ರೊ
ರೆವುತಲೀಸವಳಬಾಗಿಲಸೊಕಮುದ್ದರಲು ॥ ವದವಿತುಂಬಿಯುಭೀತಿಯೊಡರೊಳು । ಪುದಾಗಿಯಾಪಂಬಲೊಳುತಾಷ । ಟ್ಪದಿಯರೂ
ಪನವನ ... ಕ್ಕಿಬಿದಿರಿಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ॥ ೩೬ ॥ ... ದನಿಂತಂನಿಜದಚಿಂತನೆ । ಯೊಪಗಲಂತಡುತ್ತಾನೆಯುಹೆನಂ । ಬುದನುತತ್ವಿಕ್ಕಿ
ಶಪದೆಶಿಯಿಂದರಿತೆನಾನೆಂದು ॥ ಸಿವಿಕಟಾವಿಸಾಖ್ಯಗುರುಗಳು । ವೊದಲಿಗರುತೆಂನೀಶರೀರವೆ । ತುದಿಗದಿಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯಗು

ಕೊಪಾದುದೆನ್ನಿಂದ ||೩೭|| ಇಂತುಗುರುಗಳಸೆಂನಬುದ್ಧಿಯು | ಚಿಂತ್ರೆಗಳುತೊಲಗಿದವುನಾನಿದೆ | ನಂತರಂಗದಲಚ್ಯುತಾತ್ಮತೆ
ಯಿಂದಲನವರತ || ಅಂತವಿಲ್ಲದಸವಿಯುಸವಿದಿಂ | ತಿಂತುಪೇಳ್ದಿನು ದೇಹವನೆಲೆಭೂ | ಕಾಂತನಿಃನಿಂದಾದಬೋಧೆಯುಕೇಳುನೀ
ನೆಂದ ||೩೮|| ಹತ್ತರಡುಮೇಲ್ಪ್ರದುಗುರುಗಳ | ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನುನಿನಗೆನಲುನೃಪ | ಪೊತ್ತದೇಹವೆಗುರುವದೆಂತೆನೆನುಡಿದನಾ
ಯೋಗಿ || ಬತ್ತಿದಾಪತ್ತುಗಳತೋರಿಸು | ತತ್ವಧಿಕಹೇಸಿಕೆಯುಕಾಣಿಸಿ | ನಿತ್ಯವೈರಾಗ್ಯತೆಯುಪುಟ್ಟಿಪುದಿಂನುಕೇಳೆಂದ ||೩೯||
ದೇಹವೇಗುರುನೃಪನೆವಿರತಿಗೆ | ವೇಹಪರವಜ್ಞಾನಕಾರಣ | ದಾಹದಿಂದಲೆಭವಿತವಹುದಲ್ಲದಡೆಕ್ರಿಯೆಯುಹುದು || ದೇಹಕೆ
ನಕನೆತುತ್ತಸುದುಖಂ | ದೇಹವಿಲ್ಲದುದುಃಖಭಾಜನ | ಶ್ರೀಹರಿಯುನಿಜಪರಿವಡಿತನುಬೇಕುಕೇಳೆಂದ ||೪೦|| ಪೆಂಡಿರನುವ
ಕ್ಕಳನುಧನಗಳ | ಕೊಂಡುಗೃಹದಾಸಿಯರದಶುಗಳ | ತಂಡವನುನೇಹಾರ್ಥವಾಗಿಯೆಸಲಹಿದೇಹವನು || ಮಂಡಲೇಶ್ವರನಾ
ದರುಯುವ | ಕೊಂಡುಹೋಹಾಗಖಿಳವನುಬಿ | ಟ್ಟಂಡಿಸಿನೀರಳುವನುನರಕಕೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೪೧|| ಮತ್ತೆಜನನಕೆಕರ್ಮ
ಬೀಜವ | ಬಿತ್ತುವನುಮನುಜತೆಗೆಬಂದರೆ | ಹತ್ತುಕರಣಗಳೆಳೆವದೀತನಪತ್ನಿಚಯದಂತೆ || ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕನಮರದನರ |
ಗೆತ್ತಣದುಸುಖವಹುದುಕೇಳ್ವರು|ಶ್ರೀಕೃತ್ತಮನಚರಣವನುಭಜಿಸುವುದೆಂದನಾಮುನಿಪ||೪೨|| ವಿಷಯಭೋಗಸುಖಾಸುಖಂಗ
ಳ | ವಶಕೆತಾಸಿಲುಕಿರುತಲಿದುರ್ಗ | ಸುಸರದಿಂದಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯುನರಿಯಬೇಕೆನುತ || ಕುಶಲರಿಗೆಸ್ವಾಧೀನವಹತ | ದ್ದೆಸೆಯುತ
ನುಪರಿಗೆಂಲುದೊರಕ | ಲ್ಕಶವುಸಂಸಾರಾಬ್ಧಿಯುನುತಾದಾಟಬೇಕೆಂದ ||೪೩|| ಅಚ್ಯುತನೆಪೂರ್ಣದಲಿತನುಗಳ| ನಚ್ಚಿಸೃಜಿ
ಸಿದಪ್ರುಣ್ಯಚಾಪದ | ವೆಚ್ಚವಾಗಿಯೆಕಡೆಯಲಿನರದೇಹಗಳಸೃಜಿಸಿ || ಅಚ್ಚರಿಯುಸಂತೋಷನ್ಮೆರಿದ| ಮೆಚ್ಚಿಸುವರೆಂನನುನರರು
ಕಡು | ನಿಚ್ಚಟದಜ್ಞಾನದಲಿಭಕ್ತಿಯುಂದುಮನದೊಳಗೆ ||೪೪|| ಪಡೆದುದುರ್ಲಭವಪ್ಪಮನುಜತೆ | ಯೊಡಲವೋಕ್ಷನನಿ
ದನುಭವಿಸದೆ | ಕೊಡುವುದೆಂತಲಿದುಬೇಗದಲಿಯೆಂದರಿದುಶೀಘ್ರದಲಿ || ಕೊಡವರನ್ನೈದುವನುಮತ್ತೆಯು | ಪಡದುನರಜ
ನ್ಮದಲಪಲ್ಲದ | ಡಿದೆದುಬಹುಯೋಗಿಗಳಗುಂಟೇವಿಷಯಕೇಳೆಂದ ||೪೫|| ಮನುಜದೇಹವೆನಿಪ್ಪತದುರು | ವಿನದೆಸೆಯುಲು
ತ್ತರಿಸಿವೆನುಭವ | ವನುನಿಧಾನಿಸಲಿಂತುಸರ್ವಜ್ಞತೆಯುನನುಕರಿಸಿ || ಅನುದಿನವ್ರುತಾನಿತರವರಿಯದ | ವನಪರಿಯಲುನ್ಮತ್ತಜಡ
ಮರ | ಳನವೊಲಾಚರಿಸುತ್ತನಿಜಸುಖದಿಂದಲಿಹೆನೆಂದ ||೪೬|| ಅದುನಿಮಿತ್ತದಲೊಬ್ಬನಿಂದಾ | ಗದಸುನಿಶ್ಚಯಫಲವ್ರುವು
ಖದಿ | ದೊರಲಿದನುಭವದಿಂದತಿಳಿಯಲುಬೇಕುತಂನಿಜವ || ಪದುಳದಿಂದಾವಾವರೂಪಿಂ | ದುದಿಸಿವ್ರುಪದೇಶಿಸುವಪರಮಾ |
ಸ್ಪದದಸಿದ್ಗುರುವಬ್ಬನಲ್ಲದೆಅನ್ಯನಿಲ್ಲೆಂದ ||೪೭|| ಇಂತುದೃಢವೈರಾಗ್ಯದಿಂನಾ | ನಂತರಂಗದಿಜ್ಞಾನವನುಪಡ | ದಂತಕನನೆಲಿ
ದಾಡುತಿಹೆನೀಭೂಮಿವಳೆಯುದಲಿ || ಅಂತರಿಕ್ಷದನ್ವೋಲುತಂನನ | ನಂತಕರ್ಮವಿದೆಂದುಮುಟ್ಟವು | ಸಂತವಿಸುನೀನೆಂನವ್ರೋ
ಲ್ಲೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೪೮|| ಭೇದಬುದ್ಧಿಯುನುಳಿದುನಿಶ್ಚಿತ | ವಾದಸ್ವಂಗದಲಿತತ್ವವ | ನ್ಯದೆತಿಳಿದತ್ಯಂತಸುಖಿಯಾಗೆಂದುವ
ರಯೋಗಿ || ಆದರಿಸಿಬೋಧಿಸಿನಿಜೇಚ್ಛೆಯು | ಲಾದತಯುದುಚಕ್ರಿಪರವಾಸು . ಖೋದಯದಲಾಯೋಗಿವರ್ಯನಪೂಜಿಸಿದನೊ
ಲಿದು ||೪೯|| ಕೇಳುಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಯೆಭೂ | ಪಾಲನನುತಿಳುಹಿದದ್ವಿಜೋತ್ತಮ | ಬೀಳುಕೊಂಡನುಭೂಪಮಾಡಿದಪೂ
ಜೆಗಳಮೆಚ್ಚಿ || ಬಾಳಿಸುತನೊದಲಾದವಸುವ | ಲಾಲಿಸದೆಬಿಟ್ಟತುಳಸುಖದಲಿ | ಲೋಲುಪನುತಾನಾದನಂದನುಕೃಷ್ಣಸುದ್ಧ
ವನೆ ||೫೦|| ಈಪರಿಯುಗುರುಬೋಧೆಯುನಾಯೆದು | ಭೂಪಗರುಹಿದನಾವುಹಾತುವ | ನಾಪರಿಯುಲೇನಿಂನನೀನುವಿವೇಕ
ದಿಂತಿಳಿದು || ದೀಪದಿರವನುಪಡದುಸಲೆನಿ | ರ್ಲೇಪನಾಗೆಂದುದ್ಧವನೆಶ್ರೀ | ಗೋಪೀನಾಥನುನುಡಿದನೆಂದನುಶುಕಪರೀಕ್ಷಿತೆ ||
ಮಂದರವಧರಿಸಿದವಭಕರ | ಸುದೆಕವಬಿಡಿಸಲುಯೆಸುವಿಗಾ | ನಂದವಾಯುನವಧೂತಕೇಳದಕಥೆಯುನಿರ್ಮಿಸಿದ || ನಂದನಂದನ
ಶಂನಕರುಣದ | ಕಂದನನುರಕ್ಷಿಸುವನಾಸದಾ | ನಂದನನುನಿತ್ಯಾತ್ಮಗೋಪೀನಾಥಲಕ್ಷ್ಮೀಶ || ... ||೫೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೯೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಗವಂತ ಉದ್ಧವಗೆ ಹೇಳಿದ ತತ್ವಸಾಧನೆಗಳು.

ಸೂಚನೆ|| ಸಾಧನವತತ್ವಜ್ಞಗಂದಾ | ಬೋಧನಾಯುವಹನಿಜವಸ್ವರ್ಗದ | ಬೋಧೆಯುನುವಿವರಿಸಿದ
ನುದ್ಧವಗೊಲಿದುಮುರವೈರಿ || ... ...

ಪದನು || ಕೇಳರ್ವೆಮುನಿಗಳರಕೃತಿವುತೆ | ಬೇಳ್ಪಗೆಯುತಂನಾಶ್ರಮಕ್ಕನು | ಕಾಲಧರ್ಮವತಪ್ಪದಾಚರಿಸುತ್ತಲನುದಿ
ನವ್ರು | ಜಾಳಿಸಿದಹಂಮನುಕಯಿಂಕ್ಷದ | ಯಾಬಿಯದೆಳ್ಳೆಂನುವನುನೆನವಸು | ಶೀಲರೈಡುವರೆಂನನಿದುನಿಜವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಭಕತಕೇಳೆನೆಯವಚನವಹ | ಸಕಲವೇದಗಳೆಂದಶ್ರೆರದಲಿ | ಸಕತಿಯನುಫಲಗಳನುಬಿಟ್ಟುಚಿತ್ತಂಗಳನೆ ಮಾಡಿ || ಅಕುಟಿಲತೆ
ಯಿಂದೆಂನವರ್ಪಿಸಿ | ಭಕುತರೊಡನಾಡುವನೆರೆನುನಿ | ರ್ಮ್ಮಕಾತನಹಕ್ರಮದಿಂದಲದ್ರಿಯನೇರುವಂದದಲಿ || ೨ || ವಿಷಯಲಂ
ಪಟರುಗಳುವಿಷಯದ | ಪಸರವನುದಿತಅಂದುವನದಲಿ | ವಿಷಯಗಳನೆವೃತ್ತಿಯಕ್ಷಗಳಿಂದಕಡುಸುಖಕೆ || ಅನುವನಿಕ್ಕುವ
ರವರುದೊರಕದ | ವಿಷಮದುಃಖವನೈದುವದು ತಾ | ನನುನಗುತನೋಡುವೃಷುಶುದ್ಧವನಲ್ಲಿಸಾಧಕರು || ೩ || ಕನಸಿನಂದದಿ
ಮೋಹ್ಮನೋರಥ | ಜನಿತಸಂಸೃತಿಯಂತ್ರತೋರುವ | ಜನಗಸುಖದುಃಖಾದಿಭೇದಗಳೆಲ್ಲಮೃಷೆಯೆಂದು || ನೆನೆದುಮುಕ್ಷಪರತನೆ
ನಿಸಿಬಹು | ಜನನಕಾರಣಕರ್ಮಗಳಬಿಟ್ಟನವರತವಿನಿವೃತ್ತಿಕರ್ಮವನಾತುತಿಹುದೆಂದ || ೪ || ವಿಷಯವಿತರಹವೇಹಗಳಸ
ಹಸಿದಧರ್ಮಗಳ್ಳೆನಿಷ್ಫಲ | ದೆಸಕವೆಂದೇಅರಿದುನಡೆವುದುಪರಮವಿರತಿಯಲಿ || ಅಸಮಕನಸಿನಸುಖದವೋಲ್ | ಕರ್ಮವ
ನೋರಾಜ್ಯದವೋಲುತೋರೊ | ರಿಸುವಸಂಸೃತಿಮಿಥ್ಯವೆಂದೇಅರಿಯಬೇಕೆಂದ || ೫ || ತತ್ವಬೋಧೆಯಲಿರಕವುಳ್ಳವ | ಕೃ
ತ್ಯವೆಲ್ಲವಬಿಟ್ಟುಯಮಗಳ | ಉತ್ತಮದನಿಯಮಗಳಲೇರತನೆನಿಸುವುದುಬಳಿಕ || ನಿತ್ಯವಾದೆಂನಯಸ್ವರೂಪವ | ತತ್ವಮು
ಯೆಂದರಿದಶಾಂತನ | ನಿತ್ಯನಿಕಭಕ್ತಿಯಲಿಭಜಿಸುವುದುಭಯಕಾಮುಕರು || ೬ || ಉತ್ತಮದಪರಬೊಮ್ಮದರಕದ | ಚಿತ್ತವೃ
ತ್ತಿನಪ್ರವೃತ್ತಿನಿ | ವೃತ್ತನಾದವಯಮನಿಯಮದಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದಲಿ || ಹೊತ್ತುಗಳನರದೆಂನನಿಜಸಂ | ವಿತ್ತಿನಿಪಶಾಂತಾ
ತ್ಮಗುರುವನು | ಮತ್ತೆಯಾನಾನೆಂದರಿದುಭಜಿಸುತ್ತಲಿಹುದೆಂದ || ೭ || ಪೂಜ್ಯನಾನೆಂದೆಂನದೇವರ | ಪೂಜೆಯಲಿಮತ್ಸರಿಸ
ದೇಬಹು | ವ್ಯಾಜದಲಿಲತೆಯಿಲ್ಲದೇಮಮಕಾರವನುಬಿಟ್ಟು || ರಾಜನಂದದಿಗುರುವನೇಹದಿ | ಪೂಜಿಸುತಮೆಲ್ಲನೆನಿಜವನರಿ | ದಾ
ಜಿಕಾರಣವಪ್ಪಸೂಯಾನೃತರಹಿತನಹುದು || ೮ || ಆಗಳಾತಾಸರ್ವಸಂಗವ | ನೀಗಿಬಯಲಿನಮಾತನಾಡದೆ | ಶ್ರೀಗುರುವನಾ
ಶ್ರಯಿಸಿನೆರೆತಾತ್ಪರ್ಯಚಿತ್ತದಲಿ || ರಾಗವಿಂಗೆಪರಮಾರ್ಥವನುಬೇ | ಸಾಗಿತಿಳಿದುಸುಖಾನುಭವಸಂ | ಯೋಗದಿಂದಿಪ್ಪವರುತಂನ
ವರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೯ || ಸತಿಸುತರುಬಂಧುಗಳುಕ್ಷೇತ್ರಗ | ಳತಿಬಹಳವಹಗೃಹಗಳಲಿತಾ | ನತಿಥಿಯಂದದಲಿಪ್ಪುದಾಸೀನತೆ
ಯನಾಶ್ರಯಿಸಿ || ವಿತತಜೀವರಕರಣಗಳಸಂ | ತತಿಯಪ್ರೇರಿಪನಾನೆನಗೆಕೆಲ | ರತಿಹಿತರುಕೆಲರಲ್ಲವೆಂಬುದಿದೇಕೆನುತಲಿಹುದು ||
ಘಟವಕಾಂಬವಘಟವಹನೆಯಿರಾ | ಕುಟಿಲಶೋಹವನರಿವಚಿತ್ತಿಗೆ | ಘಟಿಸುವುದೆದೇಹಾತ್ಮಕರವೆಂತರಿದುಕಾಯದಲಿ || ನಟಿಸು
ವಭಿನಯನವೆಬಿಡಲುನೀ | ನಟಸಭವನದಲಿಮೆರೆವಗನೆಥಾ | ರ್ಜಟಿಯಪಡದವತಂನಮಾಯೆಯುನೆಲುವತರಿದೆಂದ || ೧೧ ||
ಮತ್ತೆಕೇಳೆವೆಮತ್ತಭೋಜನ | ವಿತ್ತುವಸನವನಿಕ್ತಲ್ಲದೆ | ಕ್ರೋತ್ತಿನಂದದಿಪೇಳಿದುದವಾಡದಶರೀರವಿದು || ತೊತ್ತುತನತಾ
ನೆಂನದೇತಿಳಿ | ವ್ಯತ್ಯಬೋಧಕಶಾದತ್ರೋರಿದ | ತುತ್ತುತನುವಿದವಜ್ಞರಾಶ್ವೆಂಬರುವಿಕಳರಾಗಿ || ೧೨ || ಭೂಮಿತಾನೋವಾ
ರಿತಾನೋ | ಪ್ರೇಮಚರಬಾಣಿಶಿಯುತಾನೋ | ರಾಮಭೃತ್ಯನಜನಕತಾನೋಗಗನತಾನಹನೊ || ಕ್ಷೇಮವಿರಹಿತವಾಚ
ಭೂತ | ಸ್ತೋಮದಿಂದಾಯಿತ್ತುತಿಳಿಯಲಿ | ಸೋಮಮುಖವೃಕ್ಷಾದಿಯೋತಾನಲ್ಲಹೆಂದಿಂತು || ೧೩ || ಅಂನಕಾರ್ಯದದೇಹ
ತಾನೆರೆ | ಯಂನಕಾರ್ಯದಪುರುಷತಾನಹ | ನಿಂನುನೋಡೊದೇನುದೇಹವಪುರುಷರಂತರರೊ || ಕುಂನಿಗಳಭೋಜನವ
ನಾನಾ | ನೆಂನದೀಜಗವೊಳಹೊರಗೆಪರಿ | ಪೂರ್ಣವಹನಾನೆಂನನಿಜಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೪ || ಕರಣಗಳುತಂತಂಮವಿಷಯ
ವ | ನರಿಯದಹೆಮತ್ಸಂನಿಧಿಯಲವ | ಮರಳಿನೆನೆಯಲುಬಲ್ಲವೇಹೃದಯಾಸ್ವಯವಬಿಟ್ಟು || ಅರಿಜತೆರೆವುಂಟೆಂದುವಿಷಯದ |
ಲೆರಕವುಳ್ಳಿಂದ್ರಿಯಗಣಕೆಬರಿ | ಯರಿವುನೆರೆಯೋಯುದ್ಧವನೆಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೫ || ಅಡಕೆಯುಬೆಸುಂಣಗಳಕೂಟವ |
ನುಡಿವರುತಾಂಬೂಲವಾಮದಿ | ಜಡವನಿಸಕರಣಗಳುಅಂತೂಕಾಡಿಯಾತ್ಮತೆಯ || ಪಡವೆಂಬರಕೂಟದೊರಕದು | ಬಿಡದೆ
ತಾವೊಂದೊಂದುವಿಷಯದ | ಗಡಣವಲ್ಲದೆಭಿನವಿಷಯವನರಿಯದಿಹನಾಗಿ || ೧೬ || ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಬೇರೆಬೇರೊಂ | ದೊಂ
ದೆಯಾತನನವಪಡವನೆನೆ | ಬಂದುಜೊಂದೊಡಲಿಂಗೆಹತ್ತಾತುರದಬಲುಕ್ಷೋಟಿ || ಹಿಂದೆಪಾಳುವರಾಜ್ಯದಂದದ | ಲೆಂದುಘೊ
ಟಿಸದುದೇಹದಸಾಸ್ರಿಯ | ಛಂದದಂತೊಳುಕೆಲಹಿಗಳ್ಳಿಗೆಂತಹುದುವ್ಯವಹಾರ || ೧೭ || ಕಾಯವಾತುಮನೆಂಬರೆಲೆಸುರ | ರಾಯ
ನಾಚಾರ್ಯಕನಕಿಸ್ವನೆ | ಕಾಯದಲಿತಾನಿಗ್ದಡಂಕರಣಗಳುನಿದ್ರೆಯಲಿ || ಸಾಯಸದವ್ಯವಹಾರವನುಬಿಟ್ಟುಯತದಲೊರಗುವ
ವುನಂಮಯ | ನಾಯಕನಸಂಚರಣೆಯಲಿಪರಿವಾರವರಗುವುದು || ೧೮ || ತಿದಿಯಫಾಳಿಯವೋಲುಜಡವದು | ಸುಪತಿಯರ
ನಾಸಾಭರಣಗಳ | ನೊಗವಿತತಿನಿದ್ರೆಯಲಿಕೋರರುಸೆಳದುಕೊಂಬಾಗ || ಬೆದರಿತಾಕ್ಕೈವಿಡಿದುಮೇಣಾ | ಪದುಮಸಖತಾವರೆ
ಯುಗತಿಗಳ | ಹದನನರುಪಿದವಾಣಿಗಳಸಂಗಗಳಕಾಂತ್ರಿಸದೆ || ೧೯ || ||ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ||
ಆದುದಂತದುಕರಣಮಾತುಮ | ನಾದಡೇನೆರೆನೋಡಲದುತಾ | ವೇದವಿದಪದ್ಧತಿಯಹೊದ್ದದುದಿತವಿಚಾರಿಸಲು || ಮೇದಿನಿಯ
ಲಭಿಸದವೋಲುತಾ | ವೇದ್ಯವೆಂನಯಮನವ್ರಗೂರಕೆ | ಹೋಪಮೀಗಳುಸ್ಥಿರವೆನುತತಾನರಿವಕಥದಿಂದ || ೨೦ || ಅದರಿನೀ
ಪೇಚದ್ವಯದಲಾ | ಸ್ವದೆಸುತಾನಾತೀತಭೇದದ | ಉದಿತಧರ್ಮಂಗಳನುಪೊದ್ದದೆಗಗನದಂದದಲಿ || ಅದುಯಿದೆಂನದೆಸವನ

ದೊಳುಪ್ರ | ದ್ಭವಿಸುವಘೋರಪಾಪಿಯಸದೆದು | ಹೃದಯನೀಕೇಳೆಂದನುದ್ಧವಗಸುರಮರ್ದನನು || ೨೧ || ಸುಮತಿಯಲಿಮಸಿಪ
ಜಗಿತಾನಿಹ | ನಮರಮಿತಸುಖರೂಪನಂತಾ | ಕೃಷ್ಣಮನತಾನೆಂತಹುದುಪರಮಾತ್ಮನಾದೆನಗೆ || ಯಮಗಮನತಾನುಂಟೆಯ
ದರಿಂ | ದುಪನಿಷತ್ತುಗಳೆಂದತೆರನಲಿ | ನಿಪುಣಚಿತ್ತಾನೆಂದುತಿಳಿಸುಚರಿತ್ರನೀನೆಂದ || ೨೨ || ಜನನಮರಣಕ್ಕಶಕ್ತ್ಯಸ್ಥಲ
ತೆ | ಯೆನಿಪದೇಹದಧರ್ಮಗಳಚಿದು | ಭಿನ್ನನೆನಿಪಪರಮಾತ್ಮನವಿಚಾರದಲಿಪಡದಿಹನು || ತನಯತಿಳಿನೀನೀಹುತಾಶನ | ನೆ
ನೆಮಿಕಾರಣತರಣಿತದ್ಗುಣ | ವೆನಿಪಿದಂಡದಹಂಮಳಿಯೆತಾನೇಕನಾಗಿಹನು || ೨೩ || ಸತ್ವರಜತಮಗುಣಗಳಿಂದು | ತ್ಪತ್ತಿಮ
ಡದಿಂದೇಹನತಿಮಿ | ಯ್ಯಾತ್ತವನಿಲಾನಲಜಲಾವನಿಗಳವಿಕಾರದಲಿ || ಮತ್ತನಾಗಿಯಹಂಮಮನಲುಸಲೆ | ಮೃತ್ಯುರೂಪದಭವಬಿ
ಡದೆಕಾ | ಡುತ್ತಲಿಹುದರಿದಾಗಕೆಡುವುನುಭಕ್ತ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ || ಪರಮತತ್ವವಿಚಾರದಿಂದೀ | ಕರಣಸಾಕ್ಷಿಯನರಿತುಕೆ
ಮನಲಿ | ಶರಿರಮೊದಲಹನೃಶ್ಯದಲಿಯಾಸಕತಿಯನುಬಿಟ್ಟು || ಪಿರಿದುಸುಖದಲಿರಮಿಸುವುದುಮನು | ಜರತನುಪನುದ್ಧರಿಪಿದ
ಫಲವು | ಮರದೇನರವರನೆಯಿಂದನುದೇವಕರುಣದಲಿ || ೨೫ || ಗುರುವೆಲರಾದರಣಿಭಕ್ತತನೆ | ಪರಮಶಿಷ್ಯನೆವೃತ್ತರಾರಣಿ |
ಪರಮತತ್ವದವಿಷಯಸಂಪಾದ್ಯನೆಕಡವಕೇಳು || ಅರಿವೆನಿಪವಂಹ್ನಿಯೆಜನನಬಳಿ | ಕುರಿವುದೀದೃಶ್ಯಾಘರಾನನ | ಪರಮಸು
ಖವಹಮಾರ್ಗವಿದುಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೬ | ನಿಪುಣರಹಗುರುಕರುಣದಲಿತಾ | ನುಪನಿಷತ್ತಿನಹೃದಯವರಿದಾ | ಕಪಟ
ರೂಪಿನಮಾಯೆಯನುಗುಣಸಹಿತಸಂಹರಿಪಿ || ತ್ರಿಪುನಿನಡಲೀಕಾಷ್ಠದಹನವು | ಮುಪಶಮಿಸುವಹ್ನಿಯವೊಲಾತ್ಮಸು | ಮುಪಶ
ಮಿಪಬಾಧಾತ್ಮಪಾವಕನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೭ || ಕೆಲರುಕರ್ಮವಮಾಡುವರುಮ | ತ್ತುಲಸದೀತತ್ಫಲವನುಂಬರು | ಹಲಬರೆಂ
ಬರುಲೋಕಕಾಲಾಜಲಮಲಂಗಳಿಗೆ || ಅಳಿವಹೇಳರುಸಕಲಭವಗಳು | ಮುಳಿವೆನುತಕಡುಮೂರ್ಖತೆಯಲತಿ | ಬಳಲುತಿಹರವ
ರಂದದಲಿಭ್ರಮಿಸುವರುಕೇಳೆಂದ || ೨೮ || ಈಮತವನಾಶ್ರಿಸಿದವರಿಗೆ | ಕಾಮಕರ್ಮವನುಳ್ಳದೇಹದ | ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದಹು
ಕೃತಿಯಲಾಕಾಶವಶದಿಂದ || ಭೂಮಿಯತಿಜನನಾದಿಗಳುರವಿ | ಸೋಮನುಳ್ಳಿಂನಬರಬಿಡದಿದು | ಕಾಮಿಗಳಮತತಂಮಮತ
ಮತ್ತಿಂದನೆಸುರಾರಿ || ೨೯ || ಮತ್ತೆಕೇಳೀಮತವಜೀವರ | ಮೊತ್ತಕಾಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಲು | ಕೃತ್ಯಗಳಬಿಟ್ಟಿತರಗಳಮಾಡಿದ
ರವಸ್ಯದಲಿ || ವಿತ್ತಹರಣವಮಾಡಿಸಿಕ್ಕಿದ | ಮತ್ತನಂದದಿದುಃಖವನುಭವ | ನೆತ್ತಹೋದರೆಬಿಡದುಸುಖವೇನುಂಟವರಿಗೆಂದ ||
ಆಪದಾಬಹುಮಾತಕಂಗಳ | ಪಾದಿಯಲಿನಡೆಯದೆವಿಚಾರಿಪಿ | ವೇದಚೋದಿತಕರ್ಮಗಳಮಾಡಿದಡೆಸುಖವೆಂದು || ಮಾದಿಸದಿರೆಂ
ನಯಸುದರುಶನ | ಮಾದಕಾಲನಭಯವುಕರ್ಮದ | ಲಾದರವಮಾಡುವುದುಬಿಡಪೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩೧ || ಸಾವುಹತ್ತಿರೆ
ನಿಂದಿರಲುತಾ | ನಾವಸುಖಕಾಮಾರ್ಥಗಳನಿಜ | ಜೀವರಿಗೆತಾಪ್ರೊಯ್ಯಿಚೋರನನೋಡ್ಯಾಸಮಯದಲಿ || ಭಾವವನುನುರಹು
ಸಲುಬಹುಸಂ | ಭಾವನೆಯಲಂನವಕೊಡಲುಬಳಿ | ಕಾವಸುಖಗಳನಿತ್ತವಾತಲೆಹ್ಯೆಹಭಯವಿರಲು || ೩೨ || ಸ್ವರ್ಗಸುಖತಾ
ಕೆಡುವುದಲ್ಲಿಯೆ | ಮೆಗಳರಕಂಠರೆಅಸೂಯೆ | ಸಮಗ್ರವಿದ್ದರೆಮೆಚ್ಚವಹುದುಸಮಾನದಲಿಕಲಹ || ಮೆಗಳದಧನಮೆಚ್ಚಪಶುಗಳ |
ಸ್ವಗ್ರದಲಿಕೊಲುಮಾಗವಿಘ್ನದಿ | ತಗ್ಗುವುದುಕ್ರಿಯಿಯಿಂತೆಫಲಗಳಕೊಡದೆಮಧ್ಯದಲಿ || ೩೩ || ಅಂತರಾಯಗಳಿಲ್ಲಪೇಕ್ರಿಯೆ |
ಯಂತಗಂಡರೆತತ್ಫಲವನತಿ | ಸಂತಸದಬೈದುವರಕಥನವನೊರವೆನಾಸಿನಗೆ || ಭ್ರಾಂತಿಯನುಬಿಡಿಸುವೆನುಬಹುಲೋ | ಕಾಂತ
ರಂಗಳಸುಖಕೆತಡೈ | ಷ್ಟಾಂತವನುಕೇಳುದ್ಧವನೆಯೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩೪ || ಇಲ್ಲಿಯಜ್ಞವಮಾಡಿಯಾದುವರ | ವಲ್ಲಭನ
ಪೂಜಿಸಲುಪುಷ್ಪಕ | ದಲ್ಲಿಸ್ವರ್ಗವನೈದಿಮಾನಸದೇಹಗಮನದಲಿ || ಅಲ್ಲಿದೇವರವೊಲುಸುಖಗಳ | ನೆಲ್ಲವನುಭುಂಜಿಸುವನದು
ತಾ | ದುರ್ಲಭವುಮಿಕ್ಕನರಿಗೆಲೆಸುಚರಿತ್ರಕೇಳೆಂದ || ೩೫ || ಶುಭ್ರವಾದವಿಮಾನದಲ್ಲಿಯ | ದಭ್ರವಹಭೂಷಣವಸನದಲಿ | ಅ
ಭ್ರವಿಲ್ಲದರವಿಯವೊಲ್ಥಳಥಳಿಪಕಾಯಗಳ || ದುರ್ಭರದಕುಚಕಳಶಯುರಲಾ | ವಿಭ್ರಮಿಸುವರುಜನವತಗಿಪಿ | ಯಾರ್ಭಕ
ನವೊಲುಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆಸುಖಿಸುತಿಹರೆಂದ || ೩೬ || ನೀತಿಗಳಪಾಡುತ್ತತಂಸಯ | ಖ್ಯಾತಿಯನುಗಂಧರ್ವರೆನಲತಿ | ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂಕೇಳುತ್ತಯುವತಿಯರುಗಳನೋಡಹದಲಿ || ಓಕುನೆರೆಬಲ್ಲಿಗೆನಡವಟುಕು | ಜಾತರೂಪದಗೆಜ್ಜೆಗಳಸಂ | ಘಾತವುಳ್ಳವಿಮಾನ
ದಲಿಚರಿಸುವರುಲೀಲೆಯಲಿ || ೩೭ || ಆಸುಖದಹುಬಲಲಿತಾನಮ | ಹಾಸುಕೃತತೀರುವುದನರಿಯದೆ | ಲೇಸೆನಿಪದೇಮಾಂಗ
ನೆಯರೊಡನಿರುತಿರಲುಬಳಿಕ || ಮಾಸವನದೂತರುಗಳಾತನ | ಘಾಸಿಮಾಡುತನೂಕಲಲ್ಲಿಂ | ದೋಸರಿಸಿದೀಧರೆಗೆಕೆಡವನುಗಿರಿ
ಯಕೆಡವಂತೆ || ೩೮ || ಲೇಸೆನಿಪಸೌಖ್ಯರೆಯತಿಂದರೆ | ಕಾಸರಿಕದತ್ರದಸವನೆರೆ | ದಾಸಮಾನನೆತಪ್ಪದಾಸ್ವರ್ಗಾನುಭವಕೆ
ಡಲು || ಆಸೆಯುಳಿದೀಮಾನವರನವ | ಮಾನಕಾಯುದರದೊಳುಬೆಳವಾ | ಯಾಸವನುತಿವತಿವನುಡಿಯಲಳವಲ್ಲಕೇಳೆಂದ || ೩೯ ||
ಹುಟ್ಟದುರ್ಜನಸಂಗದಲಿತಾ | ಕೆಟ್ಟಮಾರ್ಗವಪೊಕ್ಕುನೋಕ್ಷಹ | ಬಟ್ಟೆಯನುಶಿಕ್ಷಿಸದೆಯಿಂದ್ರಿಯಕಿಂಕರತೆಯಿಂದ || ಬೆ
ಟ್ಟದುನ್ನದದುಃಖಗಳನುಣು | ವಷ್ಟಭೋಗದಸುಖಕಾಣುತಸರ | ಕುಬ್ಜನನುಪಾಣಿಗಳತಂನಯಕೇಡನಿಶ್ವಸಿ || ೪೦ ||
ವಿಧಿಯನರಿಯದೆಕರ್ಮಗಳನ | ಶ್ರದ್ಧನಾತೆಯಲೇಮಾಡಿಮತ್ತ | ಮಧುಪಲಾತಿರ್ಗಳಾದಯಾತಾಳಿಗಸಪೂಜಿಸುತ || ಬುಧರ

ನಗೆ ಮಂಡಲಿಕೇಳೆಂಬಿ। ವಿಧಿಯನೊಡವೆಂತೆಂದವರ್ಜಿಸಿ। ವಿಧಿವಶದಶ್ಶೈದುವರುನರಕಂಗಳಲಿಯಾತ್ಮೆಯ ||೩೯|| ಮತ್ತೆ ಮರ ಮಟ್ಟುಗಿಕ್ರಿಮಂಗಳ। ನೆಳತ್ತಲಿಜನಿಸುವವರುಮನುಜರ। ಸತ್ಯವಹವಳೆಯಾತೆತಂನ ಸುಭಕಬಿಯಿಲ್ಲದಡೆ। ಸುತ್ತಿಬಹುಪಕ್ರದಲಿ ಸಂಪ್ರುತ। ಸುತ್ತಿಸುಟ್ಟುವದುಃಖಸಾಗರ। ದುತ್ತರಣವನುಕಾಣದಿಹನೆರನಾವುಸಖಕೆಂದ ||೪೦|| ಲೋಕಗಳಿಗೆಲ್ಲಾಲೋಕ ಪಾಲಾ। ನೀಕರಾಕಲ್ಪಾಂತಕಂನಯ। ಲೋಕಸುರಭಯವಿಲ್ಲಲಾಕ್ಮರಿಗೀಜಗತ್ಯಯದ || ಏಕಕವರ್ಣವೆನಿಪ್ಪಬ್ರಹ್ಮನೆ। ಸಾ ಕುವಿಕಲ್ಪರನಾತಂತಂನನಿ। ಜಾಕ್ಕತಿಯಜಗವರಿಯದಿದ್ದರೆಬಹಳಭಯವೆಂದ ||೪೧|| ಕರ್ಮವಲ್ಲಾಕುವುಮಗುಣಗಳು। ಚಿತ್ತಗಳಚ್ರೀರಿಕಲುಬಲ್ಲಕನು। ಶ್ರೋತ್ರದಿಂದ್ರಿಯಗಣವಶೀಕರಿಸಿಬಳ್ಳಿಕವಿಷಯವನು || ಚಿತ್ತಶ್ರೋತ್ರಳದುಳ್ಳವನೀತನು। ಸ್ತ್ರೋತ್ರವ ನುಡೀಸಿದಲಹಂಕೃತಿ। ನೆಸ್ತುಭೋಗಿಯೆನಿಪ್ಪಕೇಳೆಂದ ನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೪೨|| ಸತ್ವನೊಡಲಹಗುಣಗಳಿಂದು। ತ್ವತ್ತಿವಶ ದೀತನುನಿಕರದಲಿ। ಸತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಮಿಯಿಂದಪರವಮಾತುಮಗೆವಲವ್ರುತನ || ಚಿತ್ತನಲಿಬಹುತನುವಹೋರಲು। ಭೃತ್ಯವಾದ್ರಭುವಿ ಷಮನೆಂಬೀ। ಚಿತ್ತನದರಿಂದೀಶನೀಭಯವಹುದುಜೀವರಿಗೆ ||೪೩|| ಹಲವಹೇಳಲಜೀಕಕೇಳಿಪೆ। ಚೆಲುವಸಂಸೃತಿಪ್ರೊಳ್ಳಿ ತ್ರಂದೀ। ಕೆಲುವೆನಿಪವಿಷಯಗಳಲುಶಕ್ತಿಗಳವಮಾಡಿದಡೆ || ಬಳಲುವನುನರನುತುಕಾರಣ। ನಿಳಯದಭಿಮಾನವನುವರ್ಜಿಸಿ। ತಿಳಿಯನಿಜಪರನಾತ್ಮನೀನಹೆನಿಂನನಿಜದಿಂದ ||೪೪|| ಕಾಲನೆಂದಾತುಮನವುತವತಿ। ಲೋಲವೆನಿಸಿಂದೋಕವೆಂದೀ ಮೇಲೆನಿಪ ಧರ್ಮಸ್ವಭಾವಗಳೆಂದುತೆಂನುವನು। ಬಾಲಕರುನೋಹಿಸುವರೆಂಗಯ। ಲೀಲೆಗಳಕೇಳುವರಿಗಂಜುವ। ಕಾಲಜನನಿಯೆನಿಪ್ಪ ಮಾಯೆಯುಬಳೆಗಿಪಿಲುಕನಿರು ||೪೫|| ಎಂದುಪಿರಿಯರಸನುಕರುಣದಲಿ। ಮಾದಕನತಿಳುಹಿದನುಬಳ್ಳಕರ। ಪಿಂದಲೋಚನನ ಬಿಗಿರಗಿಕತುಬಿನಮುದನಾಗಿ || ಬಂದುಚಿತ್ತದನುಶಯವಕೇ। ಳ್ಳಂದುಸುಖಿಯುವೆಂದುವರವಾ। ನಂದವಾಲಕನೋಪಿನಾಥನೆ ನುತಿದನುದ್ಧವನು || …   …   …   … ||೪೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕೆ ಪದನು ೭೪೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

—— ಭಗವಂತ ಹೇಳಿದ ಮುಕ್ತಲಕ್ಷಣ—ಸತ್ಪುರುಷಚಿಹ್ನೆ—ಭಕ್ತಿಯೋಗ. ——

ಸೂಚನೆ।| ಬದ್ಧಮುಕ್ತಾತ್ಮದಲಕ್ಷಣವನಾ। ವೃದ್ಧನಗೆಸತ್ಪುರುಷಚಿಹ್ನನ। ಶುದ್ಧವೆನಿಪಿದಭಕ್ತಿಯಂದಶ
ನೊರದಮುರವೈರಿ || …   …   …   …

ಪದನು || ಎರೆನಿಭುವೆದೇಹೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗ। ಳಳಿದಬಳಿಕಾಮುಕ್ತಿಯೋನೋ। ಣಲಿಸದಿದ್ದಲಿಮುಕುತಿಯೋನೊಡಲಾ ದಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ || ಫಲವೃತ್ಯರ್ಥವತಿಳಿದವರು। ಪ್ರೊಲಿದುಪೇಳಿದನರಿವಕರುಣಾ। ವಳಿಯುಘಟಿಸಿದುಮುಕುತಿಬೊರಕದುಜ್ಞಾನ ವಿಲ್ಲಾಗಿ ||೧|| ಎರಡನೆಯಪಕ್ಷನಲಿತನುಸಂ। ಚರಿಸುತ್ಕೃತಂಗಳನುಪಾತಲು। ಮರಹದ ಕಿತಫಲವನೊಡವಿಬಿಡುವ್ರುಕರ್ತ್ರ ಗಳು। ಪರಮುಕುತಿಯಿಲ್ಲಿಯದುಗನನಡ। ತೆರದಖಾಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲವದರಿಂ। ದಿರಲಿದೇಹಾದಿಗಳುತಾಮುಕ್ತಾತ್ಮಕೇಳು ||೨|| ಆದರೆಂತೊಮುಕ್ತನಾದಡೆ। ನೇದಕಳ್ಳಿತಿಂಸುಫಲದನೆ। ಗಾದಕರ್ಮವಿಬಿಡಿನೇದವನಿಕರಸಫಲವೆಕೆ || ಬೋಧುರಂಕರಸಂಶ ಯವನಿ। ಭೇದಿಸಿನೆಮನಗುತಬಹಳದಿ। ನೊಡದಿಯುದ್ಧವಗೆನುಡಿದನುಕೃಷ್ಣ ಕರುಣದಲಿ ||೩|| ಕೇಳುಬಾರ್ಹಸ್ಪತ್ಯಸಂ ಪಿನ। ಲಾಳದಿರ್ಪಕಿಸಕ್ಕುತನಗಳ ಜಾಲವಮಾತುವ್ರುನಿನುದನವತುವನಿತುವಿದನ || ಹೇಳ್ವೆಸಿಪಗಾಫಲವನಪವೆಂ। ಬಾಳಿಯುಕ್ಕರೆಬದ್ಧನೆರಪರ। ಮಾಳಿಯುಲಿಹಚ್ಚಿಯುಪಿಗುವಹಂವಾಳಿದನನಯೋಗಿ ||೪|| ದೇವಕೀಸುತಬಿಂನಹವನಿದ। ನಿವೃಚಿತ್ತಸಂದುಬಂಧನ। ನಾವಕಾರಣವಿಂದಹುದುಜನರಟಸಪ್ರೊನೀಣಾ। ಭಾವಿಸಬಾನರರಸಿಕರಾವಡೆ। ಜೀವಸಂತತಬ ದ್ಧನೆನಿಸುವ। ಕೇವಲತೆಯುಹಮುಕ್ತಿಯಂತದತಿಳಿಯುದೇಳೆಂದ ||೫|| ಮುಕುತಿಕಾಷ್ಯಮನೆಂಬರಮಾತಾ। ಸಕಲಶೃತಿಮತಕಾರ್ಯ ದಲಿತಾ। ವಿಕಳನಾಶದನಾವ್ರುದೆಂಬುದುತರ್ಕಬದ್ಧವೆಗೆ || ಚಕಿತರಕರಿಗೆಕೇಳಿನರಯಾ। ಮುಕುತಿಕಾಮಾಕರೇಮುನೋಕ್ಷದ। ಸಕತಿವಿರಹಗಳುನಹುದುಮುರವೈರಿಕೇಳೆಂದ ||೬|| ಮುಕುತಿಬದ್ಧಗಳಿರತನಾಪತಿ। ಪ್ರಕಟವಾಗಿಯಸತ್ಯವೆಂಬರೆ। ಮುಕು ತಿಯುಬಿನಾಬದ್ಧತೆಗೆತರಸಂಗಕೆಂದಳವ್ರುವೆ। ಸಕಲಪಾದಗಣದುಶಾಪವನಣಿಗಳ। ನಿಕರವಂಡಿತಪಾದಪಿಂತನ। ಭಕತವಾದವ ಬುದ್ಧಿಭ್ರಮೆಬಿಡಿಸೆಂದನುದ್ಧವನು। ನಿರುತಕೆಂದಲಿಬಂಧನೀಪ್ರಪ್ರೆ। ಪರಿಕಿಸಲುತನಗುಳ್ಳವಾಕ್ಯನ। ಸರಸಗುಣಗಳಗುಣಗ ಣಂಗಳವತಾರಿಯಿಮವಿಷ್ಟೆ || ಪರಮಸುಖಸಾಗರನೆಲಿದವಿಜ। ನಿಗಮಮುವಮನಿರಂಜನನೀರಜನಿಪ್ರಾಜ್ಞವೆಳಗುತ್ತಿಹ ಪರಿತೆಜ ||೮|| ವಿತ್ತನಿಷ್ಟಬಾಗೋಕತಂನಯ। ಸ್ತ್ರೀರೆಳಬಹನೋಪಬಳ್ಳಿಕೀ। ಮೃತ್ಯುವೊಡಲುಬಾಧಕರುಭಯಜ ನಿರದುಃಖಗಳು। ಸತ್ಯವಲ್ಲದಸ್ವಪ್ನಲೋಕವಿ। ಪರ್ವಬುದ್ಧಿಯುಗೆಶಿವಿದಕೆನೀವೃತ್ತಿನಿಜವವಿಪಾಗಳೆಂದನುದ್ಧವಪ್ರವಿ ||೯||

ಕೆಲರುಬದ್ಧರುದುಃಖಿಗಳುಕೆಲ | ಕೆಲರುಮುಕ್ತರುಸುಖಿಗಳೆಂಬೀ | ಇಳೆಯವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆಗತಿಯೆಂತೆನಲುಪೇಳಸಾಗಿ || ತಿಳಿಯ ಪೇಳುಅವಿದ್ಯಜೀವರ | ಬಳಲಿಕೆಗೆಕಾರಣವವಿದ್ಯೆ | ಮೊಳೆವುವಮಾಯಾಮಯವೆನಿಪಶಕ್ತಿಗಳುಕೇಳೆಂದ || ೧೦ || ಮಗನೆಕೇಳು ಅನಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ | ಗಗನರವಿಯಂತಿಹೆನುಮುಕುರದ | ಲೊಗೆದರವಿಗಳವೋಲುಜೀವರಬಹಳಸಂತತಿಗೆ || ನಗೆಯಲೆಂನಯಶಕ್ತಿ ವಿತತಾ | ನೆಗಳುತಿಹುದೀಬದ್ಧಮೋಕ್ಷನ | ಬಗೆಗೆಡದಿರಾನಿಹೆನುನಿನಗೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೧೧ || ಅದ್ದಡೆಲೆಮುರವೈರಿಮು ಕುತರಿ | ಗಾದಲಕ್ಷಣವೇನುಬದ್ಧರ | ಹಾದಿಯಿಲ್ಲದೆಬೇರೆಬಳ್ಳಿಕವರೆಂತುವರ್ತಿಪರು || ಭೇದವೆಂತವರಿಂಗೆಕಾಬುದು | ನೀದ ಯಾಂಬುಧಿಪೇಳೆನಲುಮಾಧು | ಸೂದನನುವರ್ಣಿಸಿದಭಕುತನಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರವ || ೧೨ || ಒಂದುವೃಕ್ಷದೊಳೆರಡುಪಕ್ಷಿಗ | ಳೊಂದುಕಾರಣರಹಿತಗೆಡದಪ್ಪೊ | ಲೊಂದಿಹವುತಾವೆತ್ತುವೆಂಚಿನಾತ್ಮತೆಯಿಂದಲನವರತ || ಕುಂದದಿಹಸೌಖ್ಯವೆನುಪಡದಿಹೆ | ಬೊಂದುತದ್ವಮಫಲನತಿಂಬುದು | ಕಂದಿಕುಂದದೆಬೆಳವುತಿಹುದೊಂದತಿಸದಾಫಲವ || ೧೩ || ಇದುಕಣಾಜೀವೇಶಭೇದವು | ಮುದದಿಕೇಳೆಂನೀಭುವನದೊಳು | ವಿದುಗಳಿಗೆಮೂಢತೆಗೆಭೇದವನೊರವೆನಿನಗದನು || ವಿದಿತವಿಡಿದೀದೇಹದೊಳಗಿ | ದ್ದೊದದಹಂಮಮತಾದಿಗಳಚಿ | ತ್ಪದದಲಿಹುದೇತತ್ವವಿದರಿಗೆಲಕ್ಷಣವಿದೆಂದ || ೧೪ || ಇಂನದನುತಾನರಿವವರಸಂ | ಪಂನವಿದ್ಯಾವಯುಪರಾತ್ಮನು | ತಿಂನನೆಂಗೂಕರ್ಮಫಲಗಳತೃಪ್ತನಾಗಿಹನು || ಪೂರ್ಣನಹಪರಮಾತ್ಮತಾನಾ | ರನ್ಯರಹಿತನುನಿತ್ಯಮುಕುತನು | ಬಂನಬಡುವನವಿದ್ಯೆಯಲಿನಾಡಿದಭವಂಗಳಲಿ || ೧೫ || ಕನಸಿನಿಂದೆಚ್ಚತ್ತನಂದದಿ | ತನುವಿನಲಿವಿದ್ವಾನುಸಂಗಿಸ | ಕನಸಿನಲಿದುಃಖಪನವೋಲುಮಾರುಖನದೇಹದಲಿ || ಮನವೊಲಿದಹುಂಕರಿಸುವನುತನು | ಜನಿತದುಃಖಂಗಳಿಗೆಭಾಜನ | ನೆನಿಸಿತಂನಿಂತಾನೆಕೆಡುವನುಭಕುತಕೇಳೆಂದ || ೧೬ | ಗುಣಗಳಿಂದ್ರಿಯಗಣವುತಾನುರೆ | ಕಾಣಿವುದೀವಿಷಯಾಖ್ಯರಂಗದ | ರೆಣಿಸರನಾಬ್ರಹ್ಮವಿದರಾವೆಂದುಭ್ರಮೆಗೊಳದೆ || ತೃಣಕೆಸಮವಾಗೀಜಗವತಾ | ನಣಕವಾಡುತವಾದಿನಿಕರದ | ಗುಣತ್ರಯಾಂತಿಕನೆನಿಸಿನಿಶ್ಚಯಾತನದಲೊಪ್ಪುವರು || ೧೭ || ಪ್ರಾರಬುಧವಿಪ್ಪಂನಬರವೀ | ಸಾರವಿರಹಿತದೇಹಗುಣಗಳ | ಪ್ರೇರಣೆಯಲಾಸಕಲಕರ್ಮವಮಾಡುತಿರೆತಾನು || ಸಾರವರಿಯದೆತಾನುತಾನೆಂ | ದಾರುವನುಜಡಬುದ್ಧಿಯಲಿಹಾ | ಘೋರಕೊಳಕೆಕಾಲನೀಡುವಮುರುಳನಂದದಲಿ || ೧೮ || ವಿಷಯಭೋಜನನೊಡಲನವಹೃತಿ | ರಸಜೆಯುದಲೆಲ್ಲಿಯವಿರಕ್ತಿಯ | ಘಸಣಿಲತೆಯನುಜ್ಞಾನದಸಿಯಿಂಕಡಿದುದೇಹದಲಿ || ಎಸೆವವರ್ಣದಕರ್ಮಗಳುನೆರೆ | ಸಸಿನಲೀಲೆಯಲಿಹೆನುಗಗನದ | ಬಿಸಜಸಖನಂದದಲಿಪಾರ್ಥಿವಗಳಲಿಸಂಗಿಸದೆ || ೧೯ || ಒಬ್ಬನರನೇಕಾಕಿಯಾಗಿಯೆ | ಪರ್ವತದಕಂದರದಗೋರಗಲು | ಸರ್ವಸೇನಾಯುತನೆನಿಪಪೃಥ್ವೀಶತಾನಾಗಿ || ಊರ್ಬಿಯಾಳುತ್ತಿರಲುಕನಸಿನ | ಲೆಬ್ಬಿಸಲುಬಲುಸಿಂಹರವನು | ತ್ತೊಬ್ಬನಹನಂದದಲಿಜ್ಞಾನಿಯೊಳಿಲ್ಲಸಲವುಕನ ||೨೦|| ಆವನೊಬ್ಬನನುನವೆನಿಪನ | ಖ್ಯಾವಳಿಯವ್ಯವಹಾರಿಗಳುತಾ | ನಾಪಸಂಕಲ್ಪಗಳೊಹೊದ್ದದೆವರ್ತಿಸುವನವನು || ಜೀವರೊಳುತಾಮುಕ್ತನುಖಗ | ದೇಹದೊಳುತಾನಿದ್ದರಂತಾ | ಕೇವಲಾನಂದಾತ್ಮನೆನಿಸುವಗುಣರಹಿತನಾಗಿ || ೨೧ || ದುಷ್ಟರಾರಾರೆಂತುಕಂನನು | ಘಟ್ಟಿಸಲಿಮೇಣುಹರಿಪದವನಿರ | ದಿಟ್ಟಿಸುವನೆಂದರಿದುಪೂಜೆಯಮಾಡಲುತ್ತಮರು || ಕೆಟ್ಟನೆಂನದೆಬಾಧೆಯಲಿಸಂ | ತುಷ್ಟನಾಗದೆಪೂಜೆಯಲಿಬಾನೆ | ಗೆಟ್ಟನಾತತ್ವಜ್ಞನೆಲೆಯೆದುವರನೆಕೇಳೆಂದ || ೨೨ || ಸುಕೃತಿಗಳಕೊಂಡಾಡದೇವಾತಿ | ವಿಕಳದುಷ್ಕರ್ಮಗಳಪಳ್ಳಿಯದೆ | ಯುಕುತವಾಗಲಯುಕುತವಾಗಲಿಪರರವಚನಿಸಲು || ಸಕಲವೂಹರಿಮಾಯೆಯೆಂದೀ | ಮುಕುತನಹನಾತನಲಿಗುಣಗಳ | ಪ್ರಕರದೋಷಾಘಗಳುಘಟಿಸವುಮಗನೆಕೇಳೆಂದ || ೨೩ || ಏನುವನುಮಾಡದೆಕ್ರಿಯೆಯುತಾ | ನೇನುವನುನುಡಿಯದೆವಿಚಾರಿಸಿ | ಹೀನವಿದುಲೇಸಿದುಯೆನುತಧ್ಯಾನಿಸದೆವಸ್ತುಗಳ || ತಾನುತಂನನೆನಿಸ್ಸುದತಿಯ | ನಾನುರಾಗದಿರಮಿಸುತಲಿತಾ | ನೇನುವರಿಯದನೆಂತಿಹನುಪರತತ್ವವಿದನೆಂದ || ೨೪ || ಬಾಯಲೇಬೆಂನ್ಯಮವನುಸಕಲವ | ರಾಯನಲುಪೇಳುತನಿವೃತ್ತಿತ | ಕಾಯನಾತುಮನನುಸರೀಕ್ಷಿಸದವಗೆಕೇಳ್ಮತಿಯ || ಪೋಯಸೆವಬಡಿಸಿಪರೆಕ್ಷೆಧೆಮಿತ | ದಾಯನತಿಯರ್ಭಕರಿಗೀಯ್ಯದೆ | ಸಾಯಲೇಬಹುದಾಗಲೆಂದನುಕುರುವಿಣಿಯರಮಣ || ೨೫ || ಕರೆಯದಾಕಳುಜಾರವನಿತೆಯ | ಪರರಸೇವೆಯಸೀಹವನುಸೂಡು | ಮರುಳುಪುತ್ರರಸಜ್ಜನರಿಗೀಯ್ಯದಧನವನೆಂನ || ಪರಮಮಂಗಳನಾಮವಿಲ್ಲದೆ | ಬರಿಯವಾಗೀಂದ್ರಿಯನಕೊರವವ | ನರರೊಳಗೆಕಡುದುಃಖಿಯೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೨೬ || ಆವನೊಬ್ಬನಮಾಕೃಪ್ರಕೃತಿ | ಕಾವಕೋಲುವೆಂನಯಚರಿತ್ರವ | ನೋಂದಿಪೊಗಳಲಿಲೆಯತನನಾವತಾರಗಳ || ಸೇವಿಸನೆನರವಮುಕ್ತಿಯುಕ್ತವ | ಲಾವಸುಖನನುಪಡೆಯದವಬುಧ | ರೊವರವನಂಧ್ಯಾಂಗನೆಗೆಸರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೭ || ಅದರಿನಿಂದೀತತ್ವವಿಪ್ಪ್ರಿಯ | ಹದನನರಿದಾಕೆನಪಿನಾಕಂ | ದದಪ್ರಮೆಯಜಗಸತ್ಯವಸ್ತೆಂದೇನಿರಾಕರಿಸಿ || ಸದಮಲಾನಂದಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯೆ | ಮಾನದಿನಿರ್ಮಲಮನವನಿರಿಸಿಯೆ | ವಿದಕಳಿಲೋಕನೊಳುಚರಿಸುವನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೮ || ಮನವನೆನಲಿಸಿಚ್ಚಲತೆಯಿಂ | ದಿನಿತುವೆಡ್ಡಲಿವಿಸಲರಿಯದ | ನಿನ

ಗಸುಖದೊಳಿಪ್ಪುಪಾಯವನು ಪೇಳುವೆನು ಕರ್ಮಗಳ || ಮನವೊಲಿದು ಮಾಡಗಿತ್ತು ತತ್ಫಲ | ವನಿತುವನು ಪುರುಷಗರ್ಪಿಸಿಸಂ | ಒಸಿ
ಸುವುದು ನಿನಗರಿಪ್ಪು ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೨೯|| ಶ್ರದ್ಧೆಯುಲಿ ಕಲ್ಯಾಣವೆನಿಸಿತಿ | ಶುದ್ಧವಹವ್ಯಕ್ಥೆಯ ಕೇಳುತ | ಬದ್ಧಿಕೆ
ಯುನುಳ್ಳದೆಂದೆನೆನ್ನ ವೃತಚರಿತಗಳಬಿತದೆ | ಉದ್ಧತಾಸೆಂದದಲಿ ಮಾಡುತ | ಸಿದ್ಧವಾಹನ ತಾಪಗಳನತಿ | ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಿಯು ಪರ್ನಿಸುತ್ತಿಹೆ
ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೩೦|| ಧರ್ಮವಾಧರ್ಮಗಳ ಸೇನಲಿ | ನಿರ್ಮಿತಗಳ ವಾಗರ್ಜನನೆ | ನೆಂಪಿಬಿಡದುಳುವ ನರರಾಭಕ್ತಿಯುಪ
ಡೆದಸಜ್ಜನರು || ಕರ್ಮಫಲಸಂಗವನು ಮಾಡುತ | ಕರ್ಮದೊಳಲಹನೆಂಸನಿಜಪನು | ಧೆಂಮನ್ನ್ಯುವ ಸಾಧುಗಳು ಕೀರ್ತಿಸುತ
ಕೇಳೆಂದ ||೩೧|| ಎಸೆಜನಾರ್ದನನಿಂನಚಿಕಿತ್ಸೆ | ಸಲುವೆ ಸಾಧುಗಳ ಭಾಷಾ | ವಳಗೆ ಸನ್ಮತವೆನಿಪ ಭಕ್ತಿಯುದಾವುದೆಂಬು
ದನು || ಒಲಿದುಪೇಳಲು ಬೇಕೆನೀನತಿ | ಸುಲಭಲೀಲಾವೃತ್ತವನು ನಿ | ಶ್ಚಲನಿರಂಜನನೆನಿಪ ಪರರ ವಾಕು ಮಾಪನೈದ್ಯಾಮುನು ||೩೨||
ಕೃಷ್ಣಯುತ್ಸುಳ್ಳ ಗ್ರಾಣಿಕರ | ಕೈಪಹತಿಯುವ ನಾಡದೆ ಸುಹೃನ್ನೆ | ಗುಪ್ತಧರನಾಗುಳ್ಳ ನರಸುತಿಕ್ಷೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನು || ಆಪಗತಾಸೂ
ಯತಾಸು ಸರ್ವರಿ | ಗುಪದೃಷ್ಟಿಯು ನಾಪನಿತನಾಡುತ | ಕಪಟದೊಳಗಾಗದವನತಿ ಸತ್ಪುರುಷ ಕೇಳೆಂದ ||೩೩|| ಮಾತ್ರೆ ಶಾಂತನುಪ
ದುಃಸ್ತ್ರದಯುನಿ | ವಿನತ ಸುಚಿ ಸುಕ್ರಿಯನು ವಕ್ರತೆ | ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದವನು ಮದಾಕ್ರಿಕೋಪವಿಲ್ಲದವನು || ಉತ್ತಮೋದಧರ್ಮದಲಿ ಸ್ಥಿರ
ನೈದ | ಮಾತ್ಸರ್ಯನಿರ್ವಿಕಾರವಿ | ಪತ್ತಿನಲಿ ಕಂಗೆಡದ ಸುಜನನು ಭಕ್ತ ಕೇಳೆಂದ ||೩೪|| ಆವಗುಣಗಳನೆದ್ದು ಪೂಜಿಸೆ | ಹೋ
ರವನತ್ಯರಿಗೆ ಪೂಜೆಸು | ನರಮಡಿಯುಲಿ ಮಾಡುವವರ ಬೋಧೆಯುಲಿ ನಿಪ್ಪು || ಆರೆಳ್ಳಾದರೆ ವಿಕ್ರಪರರಿಂ | ಗಾರದುಃಖ
ವಕ್ಕೆ ದುಃಖಿಸ | ಸಾರವಿದ ಸತ್ಪುರುಷರೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೩೫|| ಎನನೆನೆನಹಿನಲೆ ಬಂದಿ ಬಳಿಕಾ | ಮುಂಸವಾಡುವ
ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲವ | ಮಂನಿಸನೆ ತಾಬಿಟ್ಟು ನಾಸ್ತ್ರದವರ್ಜಿಸುವನವನು || ಧನ್ಯರೆನಿಪ ಸಜ್ಜನರೊಳೇ | ಳಂಸನಿರ್ಗುಣನಿಜಪನರಿದಿ
ರೆ, ನಿನವಂದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಧುಗಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೩೬|| ಪ್ರತುಮೆಯುಲಿ ಮಾದ್ಭಕ್ತರಲ್ಲಿಯು | ಸತತದರುಶನವರ್ತನೆಗಳತಿ | ಹಿತ
ವೆನಿನಸೇವಾನಮಸ್ಕ್ರಿತಿಗುಣಗಣದವರ್ತೆ || ಶ್ರುತಿಗಳರಸಂದೆಂನ ಕಥೆಯುಲಿ | ರತಿಸುವಂಗಳವಸ್ತ್ರತಂನಯು | ಕೃತಿನುತಾವ
ಳವುರ್ತಿಯುನುಧ್ಯಾನಪುದು ಭಕ್ತಿಯುಲಿ ||೩೭|| ಸರ್ವಲಾಭವನೆಂನಲರ್ಪಿಸಿ | ಗರ್ವವನುಬಿಟ್ಟೆಂನದಾಸತೆ | ಯುರ್ಯ್ಯಧ
ರ್ಮದಭಜನೆಯೆಂ ಕೀರ್ತಿಯೆನಿಪತೆಂನ || ಸರ್ವವೊಂದಿದದಿನದಲೆಂನಯು | ಸರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳನೀ | ಪ್ರೀತಿಯುಲಿ ಪೂಗಳುವ
ದುತೆಂನಯುಭಕ್ತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೩೮|| ಗೀತದಲಿ ವಾದ್ಯದಲಿ ನೃತ್ಯದ | ಲಾಳವದಗೋಷ್ಠಿಯುಲಿಕಸುಸೆಂ | ಪ್ರೀತಿನದದಿದಾನವ
ಹೆಂತ್ಸವದಲ್ಲಿನಾಸ್ಪದಕೆ || ಓತು ಬಹಪರ್ವಂಗಳತಿಜನ | ಜಾತಗಡಿಯೆಯಾತ್ರೆ ಬಲಿಗಳ | ಬೇತುವಾನನೆಸೆತೋರುವುದು
ಯುಬೆಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯|| ವೇದಕಂತ್ರದಲು ಕ್ತದೀಕ್ಷೆಯು | ವಾದಿಸಪೆ ಧರಿಸೂದುಮಪ್ಪಿಯು | ವಾದನ್ರತಗಳಾಚರಿಸಿಪ್ರ
ತುಮೆಗಳಸ್ಥಾಪನೆಯ || ಆದರದಿ ತಾನಸ್ಯರಿಂದಲಿ | ವಾದಿಗದಚೆರಿದಿಸುತಹೊಗಿಡೆ | ಪಾದದಾಗಳಸಾಕುಪ್ರದುಮದ್ಭಕ್ತಿ ಕೇ
ಳೆಂದ ||೪೦|| ತೇರನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೆಂಸನಗರಂದಿ | ಬೇರೆ ಸಂಮಾರ್ಜನೆಗಳನುಕ್ರಂ | ಗಾರಬೇಪನವೆಂಬ ಗ್ರಹಾಕೃಷ್ಣಪುತನನೆ ||
ನಾರಿಸ್ವಸತಿಯುಸೇವಿಸುವವೊಲು | ಹಾರದಂನೈಚ್ಛಗಳ ಮಾಕುತಿಯು | ಸಾರವೆಂದರಿದಂತಿಸಭೇಭಕ್ತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೪೧||
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಡಂಭವಿಲ್ಲದೆ | ತಾನು ಮಾಡಿದಪರರಿಗೆಂನದೆ | ಹೀನವಲ್ಲದ ಮಾದ್ರುಪದೀಪಾಳಿಯನುತೋರಿ || ತಾನುದೇಹಾಂ
ತರಕಿರೆಬ್ಬದೆ | ಜ್ಞಾನಬಾಹಿರನಾಗಿ ಮಾಡಿಪ | ನ್ಯಾನಕಾಪಯೆಂಗಿಸದಿಹುದಾ ಭಕ್ತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೪೨|| ತರುವತಾ ಸಿನ
ವರ್ಣಿಸಿವ | ಪವರಿಯು ಸುರರೆಂನಶಾಖೆಗ | ಳುರುಪ್ರದೀಪರಿತವನೆ ಸುಖಕರವೆನಿಪಪಸ್ತುಗಳ || ಭರದ ಭಕ್ತಿಯುರೇಸವ
ರ್ಪಿಸಿ | ಪರಮಮುಕುತಿನೆಸ ಧನಪ್ರವರ | ನಿರುಮಮುಕ್ತಿಯುದುಸಮಗಿದನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೪೩|| ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರದಲಿ ವಿಪ್ರ
ವ | ನತಿಮನೋಹರಸ್ಯಣಗಳಲಿಗೋ | ಪತಿಯುಲಾನೈಷ್ಣವರಬಂಧುಗಳೆಂತೆ ಪೂಜಿಪುದು || ಸತತಧ್ಯಾನದಲರ್ಪಿಪುದುಹೃ | ಸ್ಥಿತಿ
ಗಗನವನು ಮಾತ್ರಯಿಸ್ವರ | ಗತಿಭಕ್ತಿಯುಲಿ ಮುಖ್ಯನೆಂಬೇ ಭಾವಿಸಲುದೆಂಟ ||೪೪|| ರವಿಯುಲಿದ್ವಿಜಗೋಪ್ರನೃಷ್ಣವ | ಪವನ
ಮಾರ್ಗವನನಲನಾಹಿಸುರ | ಸನೆಯು ದಿಹತಾಪಖಿಳಭೂತಗಳನಿಪರಾವಿನಲಿ || ವಿವಿಧಪೂಜೆಯು ಮಾಡುವುದು ಕೇಳ್ | ರವಿಯುಲ
ರ್ಘ್ಯನಮಸ್ಕ್ರಿಗಳು | ತವನವಹ್ನಿಗೆ ಹವಿಗಳೆಂದಲರ್ಪಿಸುವದೆಂದ ||೪೫|| ತೋಯುದಲಿ ತೋಯಾದಿದ್ರವ್ಯನಿ | ಕಾಯುದ
ಲಿ ಪೂಜಿಪುದು ಭಕ್ತಿಯು | ನಾಯುಗದ ಸ್ಥಂಡಿಲದ ಪೂಜನೆ ಮಂತ್ರಮಾಯುವಾಗಿ || ರಾಯುನೆಂದದಿ ಪೂಜಿಪುದು ತಾ | ಕಾಯುದೊಳ
ಗಿದ್ದ ಸೆಂಮಮನಾ | ಛಾಯೆ ಅಂಗಾಂಗದಿ ಲಿಂಗಗಳನು ಮಾನಿಸುತ ||೪೬|| || ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ||
ಭೂತನಿಕರದಲೆಂನನರಿಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯುಲಿ ಸಮಬುದ್ಧಿಯು ಭಜಿ | ಪಾತನೇ ವರಭಕ್ತನಂತರ್ಯಾಮಿರೂಪದಲಿ || ಭೂತಮಾಯು
ದೇವಗಳಕರಣ | ವ್ರಾತಗಳಪ್ರೇರಿಸುತಿರ್ಪನು ಪರ | ಮಾತುಮಾನುಭವದಬ್ಧಿಗುಣಗಳ ನಿಂದನಲವಿನಲಿ ||೪೭|| ಪೇಳ್ದಿದೀಸಾಧ
ನಗಳಲಿನಾ | ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಿನಿರು | ದೆಂಳುನೆಗಳನಾಲ್ಕ ರಚಿಸೆರಾಭಕ್ತನಿಜೆಯುಲಿ || ಬಾಲರವಿಯುಂದದವನನದ
ವಿ | ಮಾಲೆನಿಸೆ ಖಗಗಮನಗದೆ | ಪಾಲಿಪಾಕ್ಷಿಕದವಸರಣಾಗಿಯೆನುಕೇಳೆಂದ ||೪೮|| ಮಂಗಳವೆಗಿಸುಖದಸಾರ

ದೆ । ಗಂಗೆಯೆನಿಸೀ ನೀನೊಡದು ಶುದ್ಧತೆ । ಯಂಗವೆನೆ ನೆಂಬಲ್ಲಿ ಕೆಲವಿಗೆ ಸರಿಯದಾರುಂಟು ॥ ಅಂಗಜನು ತಾನೆಂಬ ರೂಪದ । ಗಂಗೆಯೊಳಗೊಳ್ಳು ದಿಕ್ಕೆಯಿಂ ತ್ರಿಜ । ಗಂಗಳನು ಮೋಹಿಸುವೆನೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ॥ ೪೯ ॥ ಇಂತು ಶಂನನು ಧ್ಯಾನಿಸುವ ನರ । ನಂತಗಾಬನು ಭವವ ತಂನಯ । ಕಾಂತಿಯಂ ಗತಿ ಭಕುತಿವನಿತೆಯ ಕೂಡೆ ಸುಖಿಸುವನು ॥ ಸಂತಕಾರಣವದಕೆ ನ್ಯೈರಾ । ಶಾಂತಸಂಗತಿ ಭಕುತಿಯೆಂಬೀ । ಚತುರ್ಥ ತೀರ್ಥಪದಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಮುಕುತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಕೇಳು ಯಾದವವರನಿಸಗೆನಾ । ಪೇಳುವೆನು ಭಕುತಿಯ ರಹಸ್ಯವ । ಪೇಳು ನೀನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಗೋಪ್ಯದೊಳಧಿಕ ಗೋಪ್ಯವಿದು ॥ ಭಾಳಲೋಚನನಜನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಬಾಲೆಗಳುಗರುಡಾದಿಗಿಂ ಮಿಗೆ । ಖೇಳನೊಳ್ ಸಂಬನೀನೆನಗೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೫೧ ॥ ಈ ಪರಿಯಲುದ್ಧವನ ಪೊರವಂ । ತಾಪರನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ನಿಜ । ರೂಪವನೆನೆನೆನವಮನುಜರ ಹೃದಯದಲಿ ನಿಂದು ॥ ತಾಪವನು ಕೆಡಿಸುವನು ಸಂವಿದ್ರೂಪನ ಹೊಸದಾಸಂದಪಾಲಕ । ಗೋಪಿನಾಥ ಜಗನ್ಮಯನು ತಾನೊಲಿದು ಕರುಣದಲಿ ॥ ... ... ॥ ೫೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೫೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಕ್ತಿಯು, ಸಾಧುಸಂಗವು, ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡುವುದೆಂದು ಭಗವಂತನುದ್ಧವಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಾಧುಸಂಗತಿ ಭಕುತಿಗಳುನಿ । ರ್ಬಾಧವಹ ಮುಕುತಿಯ ಕೊಡುವೆಂ । ದಾದರದಿ ಧರಣೀಧರನು
ತಾ ಪೇಳ್ದನುದ್ಧವಗೆ । ... ...

ಪದನು ॥ ಯೋಗ ಸಾಂಖ್ಯ ವ್ರತಧರ್ಮ ತಪ ಬಹ । ಳಾಗಮಂಗಳ ತಪವು ವಿಗೆ ಮತಿ । ಯಾಗದಿಷ್ಟಾಪೂರ್ತ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕ್ರತುಪ್ರತತಿಗಳಲ್ಲಿ ॥ ಯೋಗದಂಗದ ಯಮನಿಯಮಗಂ । ಗಾಗವೆ ನಭಾದಿ ಗಣಂಗಳು । ಬೇಗದಲಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಸಮೃಷ್ಟಿಯ ವೆಂದನಸುರಾರಿ । ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗತಿಯಿತರ ವಹಿ । ದುರ್ಜನರ ಸಂಗವ ಬಿಡಿಸಿ ತಾ । ನರ್ಜಿಸೂ ದೇನೆಯ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಯಮಕೇಯ ರಾಕ್ಷಸರು ॥ ಸಜ್ಜನಾಗ್ರಣಿ ಕೇಳು ಖಗ ಮೃಗ । ಪರ್ಜಷೋಡಪ್ರಮುಖಗಂಧ । ರ್ವಾರ್ಜನೀ ಯ್ಯರು ಸಹಿತ ಮುಕುತಿಯ ಪಡೆವರಿವರೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಸಿದ್ಧಚಾರಣ ಗುಹ್ಯಕರು ಬಹು । ಬುದ್ಧಿಯುತ ವಿದ್ಯಾಧರರು ಕಡು । ಸ್ಪರ್ಧೆವೆರಸಿರ್ದವರುಗಳು ಮಾನವರ ಪಙ್ಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಿಗಳಾದ ವೈಶ್ಯರು । ಬುದ್ಧಿಹೀನೆ ಮರಾವಕಾಂತೆಯು । ರುದ್ಧವನೆ ಸಂಗದಲಿ ಮುಕುತಿಯ ಪಡೆವರಿವರೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಪಾದಜರು ಪ್ರೌಢೆಯರು ರಜಸ್ತಮ । ವಾದಿಯಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯುತರು ಕೃ । ತಾದಿಯುಗಗಳ ಜನರು ಸತ್ಸಂಗದಲಿ ಮುಕ್ತದವ ॥ ವೇದಸಿದ್ಧನೆನಿಪ್ಪ ವೃತ್ತನು । ವಾದಿಸಿದ ಸಿಪ್ಪುನಭರ್ಕನು ತಾ । ಯಾಗಪ್ರೋಕ್ತವ ಕೇಳು ಸುಖದಿಂ ದೈದಿದವರೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಬಲಿಮನುಜನಾ ಜನಕ ಬಲಿಸುತ । ನೋಲವ್ರುಭಕತವಿಭೀಷಣನು ಖರ । ಬಲುಭುಜನು ಸುಗ್ರೀವನಂಗದ ಜಾಂಬವಾದಿಗಳು ॥ ಕಲಿಹನೂಮಯುಗಜೇಂದ್ರ ವ್ಯಾಧನು । ನೆಲನವಮಖಿತಾಕುಬ್ಜೆ ಗೋಪರ । ಚೆಲುವೆಯರು ಮತ್ಸಂಗದಲಿ ಮುಕುತಿಯ ಪಡೆದರೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಕ್ರತುಪರತನನಿಯಮ ಮೊದಲಹ । ಸತಿನಿಕರವು ಗಾಧೆಯರು ವೇದದ । ಶ್ರುತಿಗಳನು ಗುರುಗಳ ಪದಾಬ್ಜಂಗಳನು ಪೂಜಿಸದೆ ॥ ವ್ರತಗಳನು ವ ಜಾತ ಪತಪಂಗಳ । ಗತಿಯನರಿಯದೆ ಬರಿಯ ಮತ್ಸಂ । ಗತಿಯಲೆಂನಯ ನಿಜವ ಕೂಡಿದರೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೬ ॥ ಜೀವಗಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರೋನ್ನೇಕ್ಷ । ಭಾವಿಸಲು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರೋಕ್ಷ । ರ್ಕ್ಕವಳಿಯ ಬಿಸಬಿಸುದೊಬರಿ ದೋಯೆ ಬಸಿಶಯವ । ದೇವನೀ ಬಿಡಿಸೆನಲು ದೇವರ । ದೇವ ಪಪ್ಪ್ಯಾಖಳಕಕರುಣನಿ । ಭಾವಕನ ಬಿನ್ನಹವ ಕೇಳುತ ನಗುತಲಿಂತೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಮಗನೆ ಕೇಳೀಶನು ಸ್ವಲೀಲೆಯು । ನಗೆಯೆನಿಪ ಮಾಯೆಯಲಿ ಕೋರುವ । ಜಗನೆನಿಸಿದನು ಕಜ್ಜಗದ ಸತ್ಯತೆಯ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ॥ ಬಗೆಯ ಜೀವಕೆ ಯಾಯ ಪರಗತಿ । ನಿಗಮ ಚೋದಿತ ಕರ್ಮಕರ್ತವೆ । ಯಗಣಿತ ವಿಧಿವಾಕ್ಯಗಳ ಕಿಂಕರತೆಯಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಅಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವಿಶುದ್ಧಿ ಕಾರಣ । ವೆಲ್ಲ ಕರ್ಮವ ಮಾಡೆ ಪ್ರಮುತಂ । ನಲ್ಲಿ ಗೃಹಫಲ ಕತಿನೆಸಿ ನಿಜದರಿವಾಗೆ ಕ್ರಿಯೆಗುಣವ । ವೆಲ್ಲ ಮೊಲ್ಲ ನಿತ್ಯಜಿಯ ಮುಜನ । ಪಿಲ್ಲದಂದದನರಿದನಾದಡೆ । ಕಲ್ಲಣಿಸದಿ ಕರ್ಮಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಸುಖಸುಖಿಯಾಗಿ ॥ ೯ ॥ ಈಶವಹನಿಂನಿಂದವಾಗದ । ಲೇಸನುಸ್ಪ ಪ್ರಪಂಚವುಟ್ಟಿದ । ಲೇಸನಿಸ ಭುವನಕಾರಣನಾದನಾಗರ್ವನು ॥ ಭಾಸಿಸುವ ದೇಹದ ವಿವರದಲಿ । ವಾಸಿಸು ಪ್ರಣವಾಗಸುದ್ಧ ನದ । ಲಾಸಕೆಲ ವೇದಗಳಕಾರವೆನಿಸಿ ಬೋಂಕಾರ ॥ ೧೦ ॥ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ದೊಡಲೊ । ಮತ್ತ ಮಾದಸ್ಥ ದಲಿ ಸಂಚರಿ । ಸುತ್ತ ಹೃದಯವನೈದಿ ಜೀವಾತ್ಮತೆಯಲೀಲೆಯು ॥ ಉತ್ತಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಾನಸ । ಯುಕ್ತ ಸ್ವರ ವರ್ಣಾತ್ಮತೆಯ ಪದ ವ್ಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಕಟದಲಿ ನ್ಯೈಸಿರಿಯಾಯ್ತು ಕೇಳೆಂದ ॥ ಗಗನದೊಳಗತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದ । ಲಗಲದಲ್ಲಿ ಕಠಬಳಕಾಷ್ಟದ । ಲೊಗದ ಪರಮಾಣುವಿಸ ಪೊಲು ಮಥನವನು ಮಾಡಿದಡೆ ॥ ಹೊಗುವುದಾತನ ಸಂಗದಲಿ ಕತು । ಧಗಧಗಾತ್ಮಕದಲ್ಲಿ ಹವಿಗಳ । ಹೊಗಿಸಿ ಕೊಂಬ ಪದದಲಿ ವಾಕ್ಯ ಜಿಸುವುದು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಪಾಣಿಯ ಮನಯರಪ್ಪುದೇಳೀ । ಪ್ರಾಣವೊದಲಾದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ತೋರಿಡೆ ಮೋಹನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಯಮೆಂದು ॥ ಪ್ರಾಣವಿ

ತ್ರನೆನಿಂ ನೊಡನೆ ನೆರೆ । ಜಾಣನಾಡುವನಲ್ಲ ಮತ್ತೀ । ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಿತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕನು ತಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಲೋಕಜನಿಸ ದಮುನ್ನನಾನೇ । ಕಾಕಿಯಾಗಿಹೆನೆಂಬ ಮಹಿಮಾ । ನೀಕ ಕಾರಣ ಬಳಿಕ ಮಾಯಾಸತಿಯನೊಡಗೂಡಿ ॥ ಏಕವೃಕ್ಷನೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳೊಂದಿಯು । ನೇಕವಹ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕೋಟಿಯ । ಲೋಕವೆನಲಿತ್ತೋರುದಲ್ಲಿಪ್ಪುದು ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಎಂನಲೀಜಗತಂತುವಟದವೊ । ಲನ್ಯವೆನಿಸದೆ ತೋರುವುದು ನಿನ । ಗಿಂನು ಹೇಳುವೆ ಭವತರುವಿನಂದವನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ಮುಂನತೋರಿದ ವಿಭವದ್ವಮನೆಂ ॥ ದೆಂನ ಕರ್ಮಾತ್ಮಕವು ಭೋಗದ । ನುಂನತದ ಮೋಕ್ಷಾಖ್ಯಫಲಗಳನೆಡವುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಇದಕೆರಡು ಕರ್ಮಗಳ ಬೀಜಗಳದಕನಂತದ ವಾಸನೆಗಳಧ । ವಿದರ ಬೇರ್ಗಳು ತ್ರಿಗುಣಗಳು ಮಾಚೋಧರಾದಿಗಳು ॥ ತ್ರಿದಶಕ ಮಾಧಿಗಳ ಶಾಖೆಗ । ಳದು ಭೂತದ ವಿಷಯಗಳ ತಸಂ । ಪದದ ಸಕರೇಂದ್ರಿಯಗಳೇ ಪರ್ಣಗಳು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಜೀವಪರಮರೆನಿಪ್ಪ ಖಗವೆರ । ಡೀವನಸ್ಪತಿಯಲ್ಲಿಕ್ಕನಯದ । ಭಾವ ತೆಯಗಲಡೆ ನಲಿಹಲವಾತಾದಿವಲ್ಕಲದ ॥ ಆವರಣದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಸುಖದುಃ । ಖಾವಳಿಯ ಫಲವೆರಡು ಕಾಡುವುದು । ತಾವರೆಯ ಸುಖವುಂ ತಲವವಿಗಾರಿದರಿಗಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಒಂದು ದುಃಖವೆನಿಪ್ಪ ಫಲವನು । ತಿಂದಿಹವು ಗೃಹವಾಸಂಗಳು । ಕುಂದದೆಂನನು ನೆನೆವ ಮುನಿಗಳು ಸುಖವೆನಿಪ ಫಲವ ॥ ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆ ಭುಂಜಿಪರು ಬಹು । ಭಂಗದಿಂದಿಪ್ಪುದನು ತಾವೇ । ನೆಂದು ವೇದದ ಹೃದಯವರಿಯದನಕನು ನರನೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಗುರುಚರಣವನು ಭಜಿಸಿ ತಂನಲಿ । ಪಿರಿದು ಭಕುತಿಯ ಮಾಡಿ ಬೋಧೆಯ । ನಿಶಿತಯೆಂಬಸಿಯಿಂದ ಕಡಿದಜ್ಞಾನಪಾಶಗಳ ॥ ಪರಮನೀನೀನಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರವ । ತೊರೆವುದೆಂದನು ಗೋಪಿನಾಥನು । ಪರಮಭಕ್ತಗೆ ಕರುಣದಲಿ ಸದಾನಂದ ಪಾಲಕನು ॥ ... ... ॥ ೧೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯೨ಕ್ಕೆ ಪದನು ೭೦೮೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಗವಂತ ಹಂಸಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭಕುತನಲಿ ಸಂದೇಹ ಪಾಶವ । ನುಕುತಿಯಿಂ ಕಡಿಯಲು ಮುರಾಂತಕ । ಸಕಲಮುನಿ ಮತಪನಿ
ಪಹಂಸಾಖ್ಯವನು ವಿವರಿಸಿದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಆದಡೆ ನಿನು ರಪ್ಯೈರಿತಮ ಮೊಡ । ಲಾದಗೃಹ ಪ್ರತಿಬಂಧವಿದೆಲಾ । ವೇದದರ್ಥವೆನಿಪ್ಪವರಮುನನರಿವರೆಂಧಿಂತು ॥ ಬೋಧಿಸಿ ಭಾಗವತಗು ಮುಧು । ಸಾಧನಾಸಸನಗುತನು ಕೃತಿಯ । ಹಾದಿಯನುಸ ಕಟಸಲು ಕರುಣದಲೆಂದನುತ್ತರವ ॥ ೧ ॥ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಗಳ ಪರಿಯಲಿ । ನಿಶ್ಚಲಾತ್ಮ ನಿರೂಪನಾಗಿಯೆ । ಬೆಚ್ಚಿ ಹಿಂಗಿ ವಿಶ್ವಗುಣಗಳನೆಂದು ವೆಸರದಿರು ॥ ಸಚ್ಚರಿತನೇ ಕೇಳು ವರಾಯೆಯು । ಮುಚ್ಚರಿಗ ಪರನಾತ್ಮಗಾನವು । ಬೆಚ್ಚಿ ಶುಭಗುಣವು ಮೂರುದಾಪೇಸುತನ ರನೆಂತೆ ॥ ೨ ॥ ಸತ್ವದಿಂ ರಜತಮವನಗೆ ಲವುದು । ಸತ್ವದಿಂ ಸ್ತ್ರೈಢ ಕಿರೋಧನೆಲ್ಲವ । ತತ್ವಗಳ್ಲವನರಿದು ವರ್ಜಿಸುವುದು ಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ಸತ್ವದಿಂ ರಜತಮವ ಗೆಲುವರೆ । ಸತ್ವನೆಲ್ಲಿಯದೆಂದರಲ್ಲಿದಿ । ವಿತ್ಯವನು ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೩ ॥ ಸೇವಿಸಲು ಸಾತ್ವಿಕಿಗಳುಂಪ । ತ್ಸಾವಲಂಬತೆಯ ಹೊದು ಚಿತ್ತಕೆ । ಭಾವಕನೆ ಕೇಳ್ ಸತ್ವಗುಣವನು ಹೆಚ್ಚಿ ಸುವನೆಂದು ॥ ಕೇವಲಾತ್ಮಕನಾದ ತಾನಯ । ಸೇವೆಯೆನಿಸುವ ಧರ್ಮ ರಜತಮ । ಭಾವನೆಗೆ ಕೇಡಾದು ಧರ್ಮದ ರಿಂದ ಸುರಾರಿ ॥ ೪ ॥ ರಜತಮಂಗಳು ಗಡಲು ಬಳಿಕಾ । ಕುಜನರಿಗೆ ಕಾರಣವೆನಿಪ ಕರ । ಣಜನೆನಿಪ ವಿಷಗಳು ಕೆತಾವವು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ । ಸುಜನ ಕೇಳು ಗುಣಗಳಿಗೆ ಮಾ । ದ್ವಜನೆಯಿಂದಭಿವೃದ್ಧಿಯಹುದವ । ನಜನದವ ನೈದು ಪಡೆಸಾಧುಗಳಾರು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೫ ॥ ಆಗಮದಲಾಜನ ಉಪದೇಶಪ । ಭಾಗಕಾಲಕ್ರಿಯೆಗಳನುಭವ । ರೋಗಯುತವ ಹಧ್ಯಾನೆವುಂ ತ್ರಾಶಮವೆಸಂಸ್ಕಾರ ॥ ನೀಗನೇ ಹದು ಕೆಲಪನೀನತಿ । ರಾಗಪಿಂಗೆ ಭಜಿಸುಳಿದನನುಯೋ । ಗಿಗಳು ಮೆಚ್ಚುವವೊಲು ವರವೆನು ಭಕತ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಸಾತ್ವಿಕಾಗಮವು ಪ್ರಸಿಷತು ಗ । ಳಾತತಚತ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಗ । ಳಾತ್ರೆರವನ್ನೈದಿ ತ್ಸ್ವರ್ಗಾದ್ಯಖಿಳ ಫಲಗಳನು ॥ ಓತುಪೇಳುವ ಕರ್ಮವಾಕ್ಯದ । ಜಾತರಾಜಸ ಕೇಳು ನೀನೇ । ನೀತಿವಿದತಾಮಸವು ರೇಷಾಂ ಪಾಗಮಗಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ತುಳಸಿವೃತ್ತಿ ಕೆಸಾಲಗ್ರಾಮದ । ಶಿಲೆಯ ಮಠ ಸಾತ್ವಿಕವು ಕರ್ಪೂರ । ಮಲಮಾಜಾದಿಯ ಕೊಟದುದಕ ವೃತ್ತಮನುರಾಜಸವು ॥ ಚಲುವ ಕೇಳೀ ಮಧ್ಯತಾಮಸ । ಜಲವೆನಿಸುವ ಸುರ ಜಲಗೊಳಸಿ । ನಲಸದೇಶ್ವನಿಸ್ವಯನು ಕೇಳೆಂದ ನಸುರಾರಿ ॥ ೮ ॥ ನೋಕ್ಷಸುದೆಶ್ಯಗಿಗಳು ಸಾತ್ವಿಕ । ದೀಕ್ಷೆಯುಲಶಿ ಭೋಗನಿಚಯದ । ತಾ ಕ್ಷೇರುಲಿತ ಕ್ಷಮಗಳ ನಾಡುವುದು ರಾಜಸವು ॥ ಪೀಕ್ಷೆ ಜನದ ವಿಚಕಮರ । ನಿಕ್ಷೆಪು ತನವನು ಉರಿನು ದಿಗಳೆ । ದಾಕ್ಷಿಣೆ ಪಶೆಯ ಮಾದಿಹೀನವನು ನುಡಿದನು ಧವಗೆ ॥ ೯ ॥ ಲೇಸೆನಿಪುವೇಕಾಂತ ದೇಶವಿ । ವಾಸಕೆ ತಿಸಾತ್ವಿಕವು ಬಹುಜನ । ವಾಸನೇ ರಾಜಸವು ದ್ಯೂತವ್ಯಸನವೇ ಗೃಹದ ॥ ವಾಸ ತಾಮಸ ಕೇಳು ನೀನೆಲೆ । ದೋಷವರ್ಜಿತನೆಂದ ನುದ್ಧವ । ಗಾಸರೋಜಾಂಬಕನು ತಾನೆಸೆ ನಸುತವಿನಯ

ದಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಕೇಳುಬ್ರಾಹ್ಮೀಕಾಲವೇಸ । ತ್ಕಾಲಸಿತರಜನೀಮುಖವೆರಡು । ದೇಳ್ಗೆಯುಸಮಯವುನಿಶೀತವೇತಾಮಸಾತ್ಮ
ಕವು ॥ ಸಾಲದೇಶಸ್ಥಲಕೆಕರ್ಮದ । ಜಾಲವನುತಂನಲಿಸಮರ್ಪಿಸೆ । ಮೇಳೆನಿಪಕರ್ಮಗಳುಸಾತ್ವಿಕವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೧ ॥
ಭೋಗಕೋಸ್ಕರನಾಳ್ಪಕರ್ಮದ । ಪ್ರೋಗವೇರಾಜಸವುಮತ್ತೀ । ಯಾಗವಂಗಳುಬೇಡವೆನೆಮಾಡಿದುದುತಾಮಸವು ॥ ಭಾ
ಗವತರೊಳುಜನ್ಮಸಾತ್ವಿಕ । ರಾಜನಿಸಿದನೃಪನೆಪುಟ್ಟಿದ । ರಾಗರಾಜಸಜನ್ಮವೆನಿಸುವುದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೨ ॥ ತಾಮಸ
ವುಶೂದ್ರಾದಿಯಲಿಜನಿ । ಸೀಮನೋಹರವೆನಿಪತಂನಯ । ಕೋಮಲಾಂಗಡನೆನಪೆಸಾತ್ವಿಕಧ್ಯಾನವೆನಿಸುವುದು ॥ ಕಾಮಿನಿಯ
ರೂಪವನುತಾನತಿ । ಕಾಮದಲಿಧ್ಯಾನಿಪುದುರಾಜಸ । ಸೋಮವದನನೆಕೇಳುವಾಗಲುನೆನಹುತಾಮಸವು ॥ ೧೩ ॥ ಪ್ರಣವ
ವೇಸಾತ್ವಿಕವದನೆನೀ । ಗಣಪದುರ್ಗಾದಿಗಳಮಂತ್ರವ । ನೆಣಿಸೆರಾಜಸವೆಂದುನಾಮಸ್ವಾಭಿಚಾರವನು ॥ ಗುಣಿಗಳರಸನೆ
ಮನದಡೋಷದ । ಗಣವತ್ತೊಳವುಪೆಸಸ್ವಸಂಸ್ಕೃತಿ । ಯಣಕಿಸುತದೇಹವನುಶೃಂಗರಿಸುವುದುರಾಜಸವು ॥ ೧೪ ॥ ಗೃಹವಶೃಂ
ಗರಿಸುವುದುತಾಮಸ । ಬಹಳಬುದ್ಧಿಯುಕೇಳಬಲ್ಲನ । ರಹುದಿನುತಪ್ರೊಗಳ್ದದಲೆತಾನುತ್ತಮವುನಿಂದಿಸಲು ॥ ಗೃಹಿಸಬಾರದುಕಷ್ಟ
ಪಿರಿಯರು । ಗೃಹಿಸರಾವುದನಿಂದಿಸರುತಾ । ನಹದುಮಧ್ಯಮವೆಂದನಸುರಾರಾತಿಯುದ್ಧವಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ಸಾತ್ವಿಕಂಗಳಭಜಿಸು
ವುದುಸಂ । ಪ್ರೀತಿಕರವೇಸಸ್ವಹೆಚ್ಚಲು । ಸಾತ್ವಿಕಾಧಿಸನಾದತಂನಲಿಭಕತಿಪೆಚ್ಚುವುಷು ॥ ನೀತಿವಿಧತಿಳಬಲ್ಲಿಕೆಸಂಸ್ಕೃತಿ । ಭೀ
ತಿಯಳಿವುದುಬೋಧವುದಯಿಸ । ಲಾತತಾನೇನಾನಹೆನುಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೬ ॥ ಇಂತುನಿಯತೇಂದ್ರಿಯನೆನಿಪನರ । ಚಿಂ
ತಿಸುತತಂಮುವನುಸಂಸ್ಕೃತಿ । ಯೆಂತಗಾಬನುನಿಜಪಕಂಡವನೇಕವಿಷಯಗಳ ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದದುಃಖಗಳನೆಂ । ದಿಂತುನುಡಿವುತ
ಭೋಗಿಸುವವಿ । ಭ್ರಾಂತಿಯನುಬಿಡಿಸೆಂದನುದ್ಧವನಚ್ಯುತಂಗೆರಗಿ ॥ ೧೭ ॥ ನಾಯಿಗಳುಪೆಂಣಾಯಿಗಳನವು । ಬಾಯತ
ರದಂಜಿಸೆಲುಬಿತದನ್ನೊ । ಲಾಯತದಹುಗಾಲಲೊಡದರೆಬಿಡವುತಾವೀಗ ॥ ಸಾಯಸದಬಳ್ವಿಡಿದವ್ರೊಲೀ । ಕಾಯವಳ್ವದ
ನರಿಯದಾವಂ । ನ್ಯಾಯಕೆಳಸುವಪ್ರೋಲ್ಲರರುಬಯಸುವರುಪೆಂಗಳನು ॥ ೧೮ ॥ ಎನಲುನಸುನಗುತಚ್ಯುತನುಕೇಳ್ । ತನ
ಯತಂನಯಮಾಯೆಯಿಂದಲೆ । ತನುವಿನಲಿತಾನೆಂಬಭ್ರಮೆಯಾಯಿತ್ತುಮೂಢರಿಗೆ ॥ ಮನವುತಾವೈಕಾರಿಕವುಸ । ಚ್ಚಿನುಮಯ
ನುತಾನೆಂಗದುಮುಕುರವ । ಘನವೆನಿಪದುಃಖಾಘರಜಮುಸುಕುವುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಗಜವಕೂಡಿದಮನವುವಿಷಯ ।
ವ್ರಜವನೆನವುದುಭೋಗಫಲಿತಾ । ಸೃಜಿಸುವುದುಸಂಕಲ್ಪವನುಬಳ್ಕಿಕೀಮನುಜರೊಳಗೆ ॥ ಗಜರಥಾದಿಯನುಳ್ಳಬಲುಭೂ । ಭು
ಜರರೂಢ್ಯದಪಿರಿಯಪೆಂಣ್ಗಳ । ಭಜನೆಯನಲೇಸೆಂದುಬಗವುನುಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಮಾಡುವನುಕರ್ಮಗಳನಲಸದೆ ।
ನೀಡಿಕೊರಳನುಕರ್ಮಪಾಶಕೆ । ಹೂಡಗಲಿಪಿದಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಭೃತ್ಯನೆಂದೆನಿಪಿ ॥ ನೋಡುಮಾಕರ್ಮಗಳದುಃಖದ । ಕೇ
ಡುಗಾಣಾತನರರಗುಣದಲಿ । ಕೇಡುಗಾಣಲುಬುದ್ಧಿಮರುಳಹನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೧ ॥ ಬಲ್ಲವನುರಜತಮಗಳೆಂದಲು । ತಲ್ಲ
ಣವಕೊಡುವಖಿಳವಿಷಯಗ । ಳೆಲ್ಲವನುರಂಭಾದಿಗಳಭೋಗಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ಹೊಲ್ಲವೆಂಬುದನರಿದುಬಾಹ್ಯವ । ನೊಲ್ಲದೊಳಗ
ಣಸುಖವಮೆಚ್ಚುವ । ನಲ್ಲಿಗಜಬಿದ್ದೇಳುವಂದದಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೨ ॥ ಸಾವಧಾನತೆಯಿಂದಲೆಂನನು । ಭಾವಿಪುದುತ್ರೈಸಾ
ಲದಲಿಪವ । ನಾವಳಿಯಗೆಲಿದಾಸನಸ್ಥಿರತೆಯಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದು ॥ ಜೀವತೆಯನಳಿದರೆಮನದವಿಷ । ಯಾವಳಿಯಬೆಸೆಯಿಂದತ್ರೊಲಗಿ
ಸಿ । ಕೇವಲಾನಂದಾತ್ಮನೆಂನಲಿನಿಲಿಸುನಿಲಿಸೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಇದನುಪೇಳ್ದೆಪೆಸನಕಮೊದಲಹ । ಪದುಮಭವನಾತ್ಮಜರಿಗೆನೆನೀ ।
ಳ್ದನುತತ್ಸಂಗತಿಯನಪೇಳ್ದನುಮಾರಹರನ ॥ ಮದನನೈಯನುಕೇಳ್ದನುಪೂ । ರ್ವದಕಥನವನುವಿಸ್ತರಿಪತದು । ಹೃದಯ
ಸಂಶಯಬಿಡುವತೆರದಿಂದಧಿಕಕರುಣದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಅಜನಮಾನಸಸುತರುತಾವತಿ । ಸುಜನರಾಸನಕಾದಿಗಳುಕವು । ಲಜನಕೇ
ಳ್ದದಹೊಂದುಯೋಗದನಿಲನವಿನಯದಲಿ ॥ ಕೌಜನವೆನವಿಷಯಗಳನೆನವುವು । ಭಜಿಸುವದುವಿಷಯಗಳವರಸೆ । ತ್ಯಜದಮನ
ವನ್ಯೋನ್ಯದಲಿಘಟಿಸೂದುಮುನಿಗಳ್ಗೆ ॥ ೨೫ ॥ ಇಂತುಬೋಧಿಪಿದಘ್ರಕರಿಗಾ । ಕಂತುವಿನಸಿರಿಯನುಸಕಲಸುರ । ಸಂತ
ತಿಗೆತಾಪ್ರೋಜ್ಯನಾಗಿಯುಪ್ರಶ್ನೆಸಾಗರದ । ಅಂತಗಾಣದೆಹರಿವಹೇಳದೆ । ಚಿಂತಿಸಿದನೆಂನುವನುಕೇಳ್ವೆ । ಕಾಂತಿಕನುದೇಶಿಕನಶಿ
ಷ್ಯನೆಮೆಂಪನಸುರಾರಿ ॥ ೨೬ ॥ ಮತ್ಸ್ಯತನಸುತರಿಗೆಯುನೆರೆಪರ । ಮೋತ್ಸುಖಗೆಪೇಳ್ವವುತ್ತರ । ವಾಚ್ಯಗಾಣಲುಸ್ವಚ್ಛವ
ಹಚಿತ್ತದಿನೆನೆಯಲಾಗ ॥ ಸ್ವಚ್ಛದಿಂದಲೆಹಂಸರೂಪದಿ । ಮತ್ಸ್ಯರೂಪಪಪೆನ್ನೆದಲವರ । ತ್ಯತ್ಸನದಲೆರಗಿದರುದೃಹಿಣನುಸಹಿತಭ
ಕತಿಯಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಅಜನೊಡಲುನಮಿಪಿದನುಬಳ್ಕಿತಾ । ದ್ವಿಜರುಭಜಿಪಿದರೆಂಮುಪದಯುಗ । ಭಜನೆಗರುಹನೆಪೇಳುನೀನಾರೆಂ
ದುವಿನಯದಲಿ ॥ ಸುಜನಕೇಳವರೊಡನೆಬ್ರಂಹದ । ನಿಜವಪೇಳುವಮನದಲೆಂದನು । ನಿಜವಿನೋದದಲವರಪ್ರಶ್ನೆಯಭಂಡ
ಡೊಳುನುಡಿಯ ॥ ೨೮ ॥ ಎಲೆಮುನಿಗಳಿರಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂತಿದು । ಸಲುವುದೊಬ್ಬನೆಯಿರಲುನಾನಿದ । ಕಲಪದುತ್ತರವೀವೆನೆಂತಾ
ದರೆಮನುಗಳೆಲ್ಲ ॥ ಸಲವುನೆರಕುವುದಲ್ಲಿಪ್ರಶ್ನೆಯ । ಬಲುಮೆಯೆಂದರೆಕೇಳಿದೇಹಾ । ವೆಳಯಸತ್ವದಲಿಲ್ಲಪವನಗಳರಿದನವ

ರೊಡನೆ । ೨೯ ॥ ಮನವಿಂತಾಗಿಂದ್ರಿಯಪುಷ್ಟಿಯು । ನೆನಿತುಸವನಕಳಾವದಿಂಬನ । ನೆನಿತುಕಾಬುದಿಜೆಲ್ಲಿಪ್ರಾಕಸೋದಡಿರದ
ಲ್ಲ ॥ ಮುನಿವರರುನೀವ್‌ತಿಳಿವುದೀಪರಿ । ಕನಕನಂದದಿತ್ತೋರ್ಪದೃಶ್ಯವ । ನೆನೆಮದಿರಿಯೊಂದವರೊಡನೆಸೇರ್ದಿನಿಸನೋಡ
ಮಕ್ಕಳರವಿಬಾವಿಷಯಗಳರತಿ । ಮಿಕ್ಕನೆನವುಮಸತತವಾಪರಿ । ದಿಕ್ಕನಾವಿಷಯಗಳುಮನದಲಿಮನೆಮಾಡುವವು ॥ ಲಕ್ಕಿಸ
ಲುಜೀವನವುಸಾಧಿಯೆ । ತಕ್ಕನಿಂಜನಿಸಿದಮನವುವಿಷ । ಯೋಕ್ಕಟದನಿಕರವುಮದಾತ್ಮಕನಸುದುಜೀವಾತ್ಮ ॥ ೩೦ ॥ ವಿಷ
ಯಗಳಲೆರಗುವುದುಚಿತ್ತ । ವಿಷಯವಾದನವರತನೆನೆಹಿನ । ಲಸವುವಿಷಯಗಳಾಮನಸ್ಸಿನಲಿಪ್ಪವನವರತ ॥ ನ್ಯಸನವನುಕೆ
ಡುವಭವವನುಕಂ । ಕಿಸದೆಬಿಡುವುದುಪರನೆತಾನೆಂ । ದುಸುರುವಾಗವುದಿಂದರಿದುವೋಕ್ಷವನುಬಯಸುವುದು । ೩೨ ॥ ತಿ
ಗುಣದಿಂಜಾಗರಣಸ್ವಪ್ನವು । ಬಗೆಯಪಕಗಿದಸುಷುಪ್ತಿಗಳುತಾ । ವ್ರೊಗದವಾಚಿತ್ತದಲಿತತಾಸ್ಕ್ರಿಸ್ವದಲಿಜೀವ ॥ ಬಗೆಯತುರಿಯ
ಯಿಂದಲಿಕನೀ । ನಿನಮಬ್ರಂಹಾಖ್ಯದಲಿಸಂತತ । ಪೊಗಳುತಿಹವಜನನ್ನಯಾನಂದಾತ್ಮಮಾಯವೆಂದು ॥ ೩೩ ॥ ಎನವರಬುದ್ಧಿ
ಯಲಿಸಂಗವ । ಚಿನ್ಮಯನುಮಾಡುವನುತಾತನ । ಗನ್ನನಂದದಿಬಳಲುವನುಭವದುಃಖದೂಟವನು ॥ ಎಂನಸೇತ್ತಾನೆಂದರಿಯು
ಳ । ಕೆಂನುಬಿಡುವುದುಬುದ್ಧಿಸಂಗವ । ಖಿಂನವಹುದಾಚಿತ್ತವಿಷಯದಬಂಧಬೇಗದಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಅಹವಿನಿಂದಲೆಸರವುಗಹು
ದಾ । ಬಹಳಪರವಾನಂದದಾವೃತಿ । ಗಹನವೆನಿಸಿಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲೇತಿರುಗುವನುಬಳಿಕ ॥ ಬಹಳಶಾಸ್ತ್ರದಹೃದಯಗಂಧಾ । ಗಿಹ
ಸುಖವುತಾನಾಗಿಮತ್ತೆಯು । ಕುಹಕಬುದ್ಧಿಯಚಿಂತೆಯನುತ್ಯಜಿಸುವನುಬಲ್ಲವನು ॥ ೩೫ ॥ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದೀಪರಮನಲ್ಲಿನಿ
ಮಿತ್ಯವಿಲ್ಲದೆತೋರ್ಪವಿಷಯವ । ನೆತ್ತಿಬಿಸುಡದೆಬೊಂಮತಾನೆಂದೇಬರಿಯತನಗೆ ॥ ಎತ್ತಲೀಮಾಡುವಕ್ರಿಯಗಳಲಿ । ಕರ್ತೃ
ಭಾವದಲಿಪ್ಪವರುತಾ । ಹತ್ತುಸಾವಿರವರಿದರೂಮೂಢಾತ್ಮರೆನಿಸುವರು ॥ ೩೬ ॥ ಕನಸಿನೊಳುಬ್ಬತ್ತುತಂಡಯು । ಕನಸ
ಬೇಳುವನಂತೆಮೂರ್ಖರ ॥ ಜನದಕರ್ಮದರತರನೆರೆವಿಯಪ್ರಜ್ಞನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಎನಿತುಶಾಸ್ತ್ರವಹೇಳ್ದಸಂಸ್ಕೃತಿ । ಜನಿತತವವಿ
ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ । ಮನುಜದಾಂಟನುದುಃಖಸಾಗರವನುಸುದುಸ್ತರದ ॥ ೩೭ ॥ ಇಲ್ಲಿತಂನಿಂದನ್ಯಭಾವಗ । ಅಲ್ಲಿತತ್ಸ್ವರ್ಗಗಳ
ಭೇದವ । ನೆಲ್ಲಿನೋಡುವರಿಲ್ಲಫಲವಹಸ್ವರ್ಗವೊದಲಾದ ॥ ಸೊಲ್ಲಿಸುವರಿದನರಿದುತಾವುಂ । ನಿಲ್ಲನಿದ್ರೆಯಲಿಲ್ಲದೆಚ್ಚರು । ವೆಲ್ಲಿ
ಯುದುಕನಸೆಂದುತಿಳಿವುದುನಿಂನಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ಜಾಗರಣದೊಳಗಿಂದ್ರಿಯಗಳೀ । ಭೋಗಗಳಸವಿನೋಡೆಸ್ವಪ್ನದ ।
ಯೋಗದಲಿಭ್ರಮೆಗೊಂಡುಸುಷತಿಯಸುಖರಸವನೀಂತೆ । ಪೊಗಳೊಳುಪರಿಮಳಗಳೊಳುನಿಜ । ಯೋಗವಾಯಾಗುಣದವ
ಸ್ಥೆಯು । ಪ್ರೋಗವರಿವುನಿತ್ಯವಾಗಿಹುದಾಪರಂಜ್ಯೋತಿ ॥ ೩೯ ॥ ಮನದವಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲಮಾಯಾ । ಜನಿತಗಳುತೋರುವವ
ತೀ । ಚಿನುಮಯನನಾಶ್ರಯಿಸಿಯಂಬುದನರಿದುದೃಢವಾಗಿ ॥ ಮುನಿಗಳರಸಂಶಯವಬಿಟ್ಟು । ಮನಕೆಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಪ್ಪಪರಮನ ।
ನನವರತಭಜಿಸುವುದುನಿರುಪಮ್ಯತುಕದಭಕತಿಯಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಜಗವಿದನೃತವುಯಮಾನುತತ್ವದ । ಬೊಗದುದಾಗೀಕನಸಿನಂತಿರೆ । ಬ
ಗೆಯತೋರಲುಡಗುವುದುಬಗೆಗೆಟ್ಟರದರಿಂದ ॥ ಬೆಡಗುನೊಳಸೊಸ್ವಪ್ನವಂತೀ । ಧಗಧಗಿಪಕೊಳ್ಳಿಯನುತ್ತಿರುಹು । ತಿರುಗೆ
ನಚಕ್ರದವೋಲುಚಲನತ್ವದಲಹುದುಭ್ರಾಂತಿ ॥ ೪೧ ॥ ಈಪರಿಯಲನುಮಾನದಿಂದಾ । ಗೋಪಿತವನತಿಗಳೆದುಮತ್ತೀ । ರೂ
ಪುನಾವಾಶ್ರಯನೆನಿಪಪರಮಾತ್ಮತತ್ವವನು ॥ ತಾಪರಮನಾಗರಿದುವಿಷಯನಿ । ರೂಪವನುಬಿಟ್ಟುತುಳಸುಖದಲಿ । ಸ್ವಾಪವಹ
ದವನಂತೆನಿಪ್ಪೃತಿತನದಲಿರುತಿಹುದು ॥ ೪೨ ॥ ಕಾಣಬೋಕವನಾತ್ಮನಿಂತಿರು । ಕಾಣಿಕೆನೆತ್ರನುಭೂತಹತವಹ । ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲ
ನ್ನತಾತ್ಮತೆಗೆಹಳವಿಲ್ಲನೋಹದಲಿ ॥ ನ್ಯಾಣನಾಪ್ರಾರಬ್ಧಫಲವನು । ಕಾಣಿಸಿದರಲ್ಲೀಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯು । ಕೇಣಿಗಾರರುಕರಣಗಳು
ತಾಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಹನು ॥ ೪೩ ॥ ಕೆಡುವದೇಹವದೆದ್ದಡಂವೋ । ಣ್ಣಡಣನಭಕೊಳ್ಳದಡಂಸಂ । ಗಡವರಕೊಡಿರ್ದಡಂಗಜ
ತುರಗಪೇರಿದಡಂ ॥ ಮಡದಿಸಂಗದಲಿರ್ದಡಂಕಡು । ಬಡತನಗಳೊಳಗಿರ್ದಡಂಸುತ । ರೊಡನೆಪ್ರೀಯ್ಯದೊಳಿರ್ದಡಪ್ಪಿರವೆಂ
ವೆಂದುತಿಳುವುದೆನೆ ॥ ೪೪ ॥ ದೇಹವೀಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಲಿಕೆಡು । ಸಾಹಸದಪ್ರಾರಬ್ಧದಳವನು । ಮೋಹವಿಲ್ಲದೆನೋಡುತೀ
ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ತಾಹದುಳವಿಹುದಿಲ್ಲಗತಸಂ । ದೇಹನಹತತ್ವಜ್ಞಾಶಿಕ್ಕನು । ಸೋದವಿನಬಲದಿಂದಸ್ವಪ್ನೇದಿತದತೆರ
ನಂತೆ ॥ ೪೫ ॥ ಯೋಗಸಾಂಖ್ಯಗುಹ್ಯವಿದನೆಲೆ । ಯೋಗಿಗಳಿಗಾನುಡಿದೆನೆನುತಾ । ಸಾಗರಾತ್ಮಜೆಯರಸತಾನಿಂಮುಲ್ಲಿಕರುಣ
ದಲಿ ॥ ಬೇಗಬಂದನುಧರ್ಮವೆತ್ತಲು । ಭಾಗ್ಯನೊದಲಹಗುಣಗಣಗಳಾ । ವಾಗನೆಂನೊಳಗಿಹವುಜಲಧಿಯರತ್ನಗುಣದಂತೆ ॥
ಗುಣರಹಿತನಾದೆಂನಸದ್ಗುಣ । ಗಣನಭಜಿಪುದುಬಯಕೆತನಗಿ । ಲ್ಲಣಿಸಬಾರದಜೀವರಾತುನುನಾಗಿಯುವತವರ ॥ ಗುಣವ
ದೋಷವನೋಡದೇಕಾ । ರುಣಿಕನಾಗಿಹೆನಾಗಿಯೆನೆಮುನಿ । ಗಣವೆರಗಿತಜಸಹಿತಭಕತಿಯತಿಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೬ ॥ ಚಿತ್ತದ
ಲಿಸಂಶಯವಬಿಟ್ಟು । ತೃಪ್ತಮಾನಂದದಲಿತನುಪುಳ । ಕೋತ್ತರದನಯನದಸುಖಾಶ್ರುಗಳಿಂದಲಂಕೃತರು ॥ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗೆಂನ
ಸ್ತುತಿಸಲು । ಕೃತ್ಯನಿಕರವಸಹಿಸುತ್ತುರ । ದತ್ತಸರಿದೆನೆಕೇಳುಯೆದುವರನೇದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೭ ॥ ಎಂದುಕೇಳಿದುಷಕತಗಾ

ಸನಾ । ನಂದನೊಲಿಸಿ ಕೃಪಿನಾಥನು । ಸಂದಹಾಸದಲತುಳಸುಖಕರವೆನಿಸಸಂಗತಿಯ ॥ ಇಂದಿದನು ಪೇಳುವರು ಕೇಳುವ ನಂದಕರು ಕೈ ನಲ್ಲ ನಾಗಜಿದ । ಲೊಂದು ವರು ಬಹುಕರ್ಮಮಾರ್ಗವಜರೆದುಲ್ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ... ... ॥ ೨೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೫೭೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಗವಂತನು ಸಂಸಾರವಾರಿಧಿತಾರಣೋಪಾಯವಾದ ಸಗುಣಧ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮೂರುತಿಯ ಧ್ಯಾನವನು ಭಕುತಗೆ । ಮಾರಪಿತ ಪೇಳಿದನು ಸಂಸೃತಿ । ವಾರುಧಿಯ ದಾಂಟು
ವರೆ ಸಾಧನವೆಂದು ಕರುಣದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಹಲವು ಮುಕುತಿಗೆ ಸಾಧನಗಳನು । ಫಲದಲೆಂಬರು ನೋಡವಿದರದ । ರೊಳಗೆ ಮುಖ್ಯವದಾವುದಾ ಸರಿಯಾಗಿಹ ವ್ರೊಮೇಣು ॥ ಫಲವನನ್ಯವ ಬಯಸಬೇಕಡು । ಚೆಲುವನೆಂನಯ ಮೂರ್ತಿನಿಶ್ಚಯ । ಮನದಲರ್ಚಿಸು ಪದನು ನೀ ಪೇಳೆನಗೆ ಮಿತ ನೆಂದು ॥ ೧ ॥ ಸಂಶಯವ ಬಿಡದೆನಗೆ ಕೇಳೆಲೆ । ಕೇಶವನೆ ಕರುಣಿಪುದೆನಲು ಸ । ರ್ವೇಶನುಡಿದನು ವೇದವೆಂಬುದನಧಿಕತರವಾಗಿ ನಾಶಗುಂದಿ ಕ್ರಮ ಕಾಲವಶದಿಂ । ದಾಶ್ರುತಿಯ ಮತವೆನಿಪ ರಹವಕ್ಕು ; ಕೇಶವಾತ್ಮಜಗೊಲಿದು ಪೇಳಿದೆ ಭಕ್ತಿಸರವಾಗಿ ॥ ೨ ॥ ಆದಿ ಮನುವಿಗೆ ಕೇಳು ಬ್ರಹ್ಮನು । ವೇದದರ್ಥವ ಬಳಿಕ ಭೃಗುವೊದ । ಲಾದ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳಿಗುಪದೇಶಿಸಿದನಾದ್ಯಹಿಂತಿ ॥ ವೇದ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಮಾನಿಗ । ಳಾದ ಸುರದೈತೇಯನರರು ವಿ । ವಾದಪರನಿಷ್ಠರಿಗೆ ಪಿತೃಗಳಲಾಯಿತು ಪದೇಶ ॥ ೩ ॥ ಅವ ರಪ್ರಕೃತಿಯನೇಕವಾಯಿತು । ತ್ರಿವಿಧಗುಣಗಳ ಸಂಗದಿಂ ಬಳಿ । ಕವರ ಮತಿಗಳು ಶ್ರುತಿಯ ನಾನಾಪರಿಯ ಭೇದಿಸಲು ॥ ಅವ ನಿಯಲಿ ಬಹು ಮತಗಳಾದವು । ವಿವರವರಿಯದೆ ವೇದನಿಚಯವ । ತವತವಗೆ ಪಾಷಂಡರಾದರು ಕೆಲರು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ತಂದವಾ ಯಾವೋ ಹಿತಾತ್ಮರು । ಭಿಂನಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯ । ಭಿಂನತೆಗಳಿಂ ಮುಮುಕ್ಷೆಗಳ ಭೇದಗಳನಾಶ್ರೈಸಿ ॥ ಎಂನ ನಿಜನ್ನೈದುವ ಸಾಧನ । ವನ್ಯರನ್ಯವ ಪೇಳುವರು ಕೇ । ಳೆಂನಮತಕವು ಬಾರವೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೫ ॥ ಧರ್ಮವೇ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನ । ವೆಂಬ ಮತವಿಂತೆಂದು ಕೆಲಬರು । ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮಕ ವಶದಲಿಹುದಾ ಮುಕುತಿ ಸಾಧನವು ॥ ಎಂಬ ಮತದಲಿಯೆಂದು ಕೆಲಬರು । ಸ ನ್ಮದಾಗಮ ನವನು ನುಡಿವರು । ಶರ್ಮಕರವೆಂದನ್ಯತರ ಸಾಹಿತ್ಯವನು ಪೇಳುವರು ॥ ೬ ॥ ಧರ್ಮ ಮುಕುತಿಗೆ ಹೇತುವೆಂಬರು । ನಿ ರ್ಮಳದ ಮತಿಗಳು ಕೆಲಬರು । ಶರ್ಮಕಾರಣ ಕರ್ಮವೆಂಬರು ಕೆಲರು ನಿಜಸುಖಕೆ ॥ ಭ್ರಮೆಯ ಪುಷ್ಟಿ ಸುವೈಶ್ವರಿಯ ನತಿ ॥ ವಮಲ ಫಲಿತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡುವು । ದೆಮಗೆ ಸಾಧನ ಮುಕುತಿಯೆಂಬರು ಕೆಲರು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಕೆಲರು ಭೋಜನಸ್ವಾಪನಕರು ಕೆಲ ಕೆಲರು ಯಜ್ಞಾದಿಗಳ ಪ್ರೊಗಳ್ವರು ತಪ । ಕಲಸು ವರಜರದವರು ದಾನವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ॥ ಕೆಲರು ವ್ರತಗಳ ನಿಯಮ ನು ಪನು ಕೆಲ । ಕೆಲ ರು ಕುಲವನು ಪ್ರೊಗಳುತಿಹರಾ । ಚಲಮತಿಗಳೈದುವ ಫಲಕೆ ಕೇಡುಂಟು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮ ॥ ದುಃಖಸಾಗರವಾಗಿಹವು ಕಡು । ದುಃಖ ವಹ ತಾಮಸ ತನುಗಳಾ । ದುಃಖ ಬೆರಸಿದ ಜೀವಗು ಸುಖಗಳ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹವು ॥ ದುಃಖಸಮನಹವಾ ಕಳತ್ರವ । ದುಃಖ ಶೋಕ ದಸಾರನನತಿ । ದುಃಖಭಾಜನರಾದ ನರರೈದುವರು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಭಕ್ತಿವೊಂದೇ ಸುಲಭನಾನೆಲೆ । ವೃಕ್ಷಮದ ಶ್ರದ್ಧಾನ್ವಿತನೆ ಕೇ । ಳುತ್ತಮರಿಗಾಶ್ರುಮನುಪರವಾತು ಮನು ಪ್ರಿಯತಾನು ॥ ಭಕ್ತಿ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವುದು ಸನಿ । ವಿಶ್ವವಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದರೆನು ಭಕ್ತಿ ಗುತ್ತಮನಾದವನು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೦ ॥ ಧರ್ಮಸತ್ಯವು ಶಪದಯಂಗಳು । ಕರ್ಮಹರನೆಂದೆನಿಸ ವಿದ್ಯೆಗ । ಳೆಂಮರಾ ಮದ್ಭಕ್ತಿ ವಿಮುಖನ ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವರೆ ॥ ಧರ್ಮರತ ಕೇಳ್ ರೋಮಹರ್ಷದ । ನಿರ್ಮಳಾಂತಃಕರಣತೆಯತಾ । ನೆಂಮಿಹುದು ತಾ ಭಕುತಿಯೊಂದನುರುಕುವಿಣೀರಮಣ ॥ ೧೧ ॥ ಸುಖಮಯಾಶ್ರಗಳಿಲ್ಲದೀ ಕಡು । ಸುಖವ ಮಾಡುವ ಭಕುತಿ ದೊರಕದು । ನಿಖಿಳ ಕರ್ಮದ ಮಲವು ತೊಲಗವು ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಡೆ ॥ ಸಖನೆ ಕೇಳ್ ಕಡ ತದಲಾನೀ । ನಿಖಿಳಜನರಲ್ಲಿರದೆ ವೆರಸಿದ । ಸುಖಮಯಾಂತಃಕ ರಣನಾಮ ಭಕ್ತನೆನಿಸುವನು ॥ ೧೨ ॥ ಅಳುವ ನಗುವನು ಕುಣಿವ ನಿಂಟುವ । ನೊಳಗೆ ಸುಖಿಸುವ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಹ । ನಳಿನನಾಭ ಮುಕುಂದ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯ ಕೃಪಾಜಲಧಿ ॥ ಬಲಯುತನು ಬಲವೈರಿಯನುಜನೆ । ಸುಲಭ ದೇವರ ದೇವ ವಾರುಧಿ । ನಿಳಯ ನೆಂದನ ಸರತ ಭಕತರು ಪ್ರೊಗಳುತಿಹರೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾಡಿ ಭವನದ । ನಿರ್ಜರಾಪಗೆಯಂತೆ ತೊಳಲ್ವನು । ಸಜ್ಜನಾಗ್ರಣಿ ಕೇಳು ಭಕತಿ ಮುಭಾವದಲಿ ಕುಣಿವ ॥ ವರ್ಜಿಸುವ ಜನನಗಳ ಬೀಜವ । ನಜ್ಜುಸಂಭವ ಸುತನ ಪ್ರೊಲುತಾ । ನರ್ಚಿಸುವನೇಕಾಂತನೆಂನು ವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೪ ॥ ವಹ್ನಿಯಲಿ ಕರಗಿಸಲು ಬಿಡುವುದು । ಹೊಂನು ತಂನಲ್ಲಿಯ ಮಲವ ತಾ । ಮುಂನಿನಂದದರ ಉಪಭಜಿಸು ವವ್ರೋಲು ಮದ್ಭಕ್ತ ॥ ತನ್ನ ಕರ್ಮಂಗಳ ಮಲಂಗಳ, ಲೆಂನನೆನರುಂತೊಳದು ತಂನನು । ಮಂನಿಸುವನಾ ಕಾಯಕರಣಗಳಿಂದ ನಸುರಾರಿ ॥ ೧೫ ॥ ಅಂಜನಾನ್ವಿತನಯನ ಸಿದ್ಧಿಗಳ । ಪುಂಜವನು ಕಾಬಂತೆ ಸಂಸೃತಿ । ಭಂಜನೆಗೆ ಮತ್ಕಥೆಗಳನು ಪೇಳುವ ಕೇಳುವ

ಇಲು ನಾಚಿಸಿಂದವನೀಕ್ಷಿಸಿಂದದ | ಮಾಜ್ಜಾಳ್ಯಶಿಯಶುದ್ಧಿ ಪಿಡಿಯನಿ | ರಂಜಿನಾತ್ಮಕನಾದನೆಂದನು ನದಿಪರಾರೆಂದ || ೧೬ ||
ವಿಷಯಗಳಕೆನವರ ಚಿತ್ತವು | ವಿಷಯರೂಪಹುದದನೆನೆವಡರೆ | ವಿಷಯಬಾಹ್ಯದಲಂಡು ನಂಮೊಳಗೈಕ್ಯವಾಗಿಹುದು || ಅಸ
ದಿಬುದ್ಧ್ಯನವನು ಬಿಸುಟು | ವಸುಮನೋರಥಸದೃಶವೆಂದರಿ | ದಸಮಸಂಕ್ರೋಷದಲಿ ತಂನಲಿ ಮನವನಿರಿಸೆಂದ || ೧೭ || ಸ್ತ್ರೀ
ಯರನು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಗಸಂಗವ | ಮಾಯೆಯೆಂದರಿದವನು ವರ್ಜಿಸೆ | ಸಾಯಸದ ಬಂಧನಗೊಡದು ಮಿಕ್ಕವರ ಸಂಸರ್ಗ | ಕಾ
ಯವಂತರಸಂಗವಿಲ್ಲದು | ಪೋಯ ಹೊದ್ದದ ತಾವಿನಲಿ ನಿ | ರ್ಮಾಯನಹ ತಂನುವನು ನೆನೆಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನೀನೆಂದ || ೧೮ || ನಂ
ನಲೀ ಚಿತ್ತವನಿರಿಸಿ ಪವ | ತಂನ್ಯವೇನುವ ಬಯಸದಿಹನರ | ನೆಂನ ನಿಜವಹ ಸುಖವ ತೋರೂದಖಿಳದೆಸೆಗಳಲಿ || ಭಿಂನವಾದಅಂ
ಉತ್ತವಿಷಯವ | ತಂನ ಮರದಿಹ ಮೂಢಗೆಂದೂ | ನಂನಿದೊರಕದು ಭಕ್ತಗಹ ಸುಖವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೯ || ಏನುಯಿಲ್ಲದ ಬಾ
ಹ್ಯಕರಣವ | ತಾನು ಸಿಂಪ್ರೆಪಿಸದ ಕೋಪಕ್ಕೆ | ತಾನುವಿಲ್ಲದ ಸರ್ವರೊಳಗೂ ಸಮಬುದ್ಧಿಯೆಂದೆನಿಸಿ || ಮಾನಸದಿ ಮದ್ಧ್ಯಾನವಪ್ಪ ತ
ಪಮಾನದಿಂ ಸಂತುಷ್ಟನಾದವ | ನೇನನೆಂಬೆನು ಶಾತಕುಂಭಗಳಂತೆ ಸುಖಮಯರು || ೨೦ || ಒಲ್ಲರಜಪದವನು ಸುರೇಶನ | ತಲ್ಲ
ಣದ ಸುಖಗಳನು ಜವರಿ | ನ್ನಿಲ್ಲಿ ಸಾರು ಪಭೂವಿಮದ ಪದವನು ನೆನೆಯರೇನುವನು || ಒಳ್ಳಿತೆಂನರು ರಸಯ ಸುಖಗಳ | ದುರ್ಲಭಗ
ಳ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಮೇ | ಲ್ಬಲ್ಲನೆ ಕೇಳ್ ಮುಕುತಿಯ ನಾಬಯಸುವ ಮದಾಶ್ರಿತರು || ೨೧ || ಹರಿಯ ಮಗನಹ ಬ್ರಹ್ಮನಲಿ ಅತಿ | ಪಿರಿ
ಯನಹ ಶಿವನಲ್ಲಿ ತಂನಯ | ತರುಣಿ ಸಿರಿಯಲಿ ಅಂಣನಹ ರೋಹಿಣಿಯ ತನಯನಲಿ || ಕರಚತುಷ್ಟಯ ಮೆರೆವ ದಾಪಂ | ಕರುಹನೇತ್ರದ
ಮೂರ್ತಿಯಲಿನಾ | ಪಿರಿದು ಪ್ರೇಮವ ಮಾಡೆ ಭಕ್ತರ ಕಂಡು ಸುಖಿಸುವೆನು || ೨೨ || ವಿಷಯದಿಚ್ಛೆಯ ತಂನೊಳಗೆ ತಾ | ನೆಸವ ಧ್ಯಾನ
ದೊಳಪ್ಪ ಶಾಂತಗೆ | ವಸುಧೆಯಂದದಲಿಪ್ಪ ನೀರ್ಕ್ಕೈದರಲಿ ತನುವೆರಸಿ || ಆಸಮ ಸುಖದಿಂದಿಹನ ಪಾದದ | ಧೂಸರು ತಿಹರಜದಿಂದನಾ
ನೀ | ಬಸುರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತ್ರಳೊಳವೆನೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೨೩ || ಪಂಚಶರ ಪಿತ ತಾದತಂನಲಿ | ವಂಚನೆಯ ಬಿಟ್ಟಿರಿಸಿ ಚಿತ್ತವ |
ಕಿಂಚನನ ನೊಳಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ್ಯರ್ದವನು ಸಮರಾದ || ಪ್ರಚನಾಬ್ಧಿಯ ಪ್ರೋಲೆಸವವಾ | ಪಂಚವನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ನುಹತಿವಿ | ಪಂಚಮೊದ
ಲಹರ್ಗ್ಯ ನುವರು ಮತ್ಸುಖವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ || ಉತ್ತಮದ ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮೆಗಳ | ವಿಸ್ತರಿಸಲರಿಯೆನು ಕರಣಗಳ | ಮೊತ್ತವನು
ಗೆಲರಿಯ ದೇವಿಷಯಗಳ ಬಯಕೆಯಲಿ || ಮತ್ತನಾಗಿಹನೆಂನ ಪ್ರಾಕೃತ | ಭಕ್ತಗಾನತಿ ಹಿತವೆನಿಪವ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಿಜಸುಖವ
ಸ್ಥೈರುವನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೫ || ಹೆಚ್ಚುವಾ ಜ್ವಾಲೆಯಲೆಸವ ಕಾ | ಳ್ಗಿಚ್ಚು ಶುಷ್ಕಾರಣ್ಯವ ಸುಡುವಂ | ತಚ್ಚರಿಯ ಮದ್ಭಕ್ತಿಪಾತ
ಕಕೋಟಿಗಳ ಕ್ಷಣಕೆ || ದೆಚ್ಚಿ ಸುಂಗ ಉದೊನ ಭಕ್ತನ | ನಿಚ್ಚಟತ್ವವನೇನನೆಂಬೆನು | ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ವೇದಗಳನವನೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ |
ಯೋಗ ಸಾಂಖ್ಯವು ಧರ್ಮಾಶ್ರಿಯ | ಯಾಗ ಮಂಗಳ ಪಥವ್ರತಪಗಳು | ತ್ಯಾಗಗಳು ಮೆಚ್ಚಿ ಸರುತಂಮ ನದಾವ ಕಾಲದಲಿ || ರಾ
ಗಹಿಂಗ ಭಕ್ತರುಗಳೂ ಪರ | ಯೋಗಿಜನಸೇವಕರು ಕೇಳೆಂ | ದಾಗುಹಾರ್ನವದೇವಕೀಸುತ ಪೇಳ್ದ ನುದ್ಧವಗೆ || ೨೬ || ಅವರೀ
ತಿಯದಾವರೂಪವ | ದಾಪತೋರುಹಗಳಂದನೆಸವರು | ಭಾವಕರು ನಿಂನ ಮಳ ಮೂರ್ತಿಯನೆಂದು ಕರುಣದಲಿ || ತಾವರೆಯ ಪ್ರೋ
ಲುವ ನಯನಗಳ | ದೇವ ನೀ ಪೇಳೆನಲು ಲೋಕವ | ಕಾವವನು ಪೇಳ್ದನು ಧ್ಯಾನದ ಕ್ರಮವನುದ್ಧವಗೆ || ೨೭ || ಸಮವರಾಸನ
ದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿ | ರ್ದಮಲದೇಹದ ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ | ಕಮಲದಂದದಿ ಹಸ್ತವೆರಡನು ತೊಡೆಯಮೇಲಿರಿಸಿ || ವಿಮಳಮತಿ ಕೇಳ್ ನಾಸಿಕಾ
ಗ್ರದ | ಲಮಳದೃಷ್ಟಿಯನಿರಿಸಿ ಮತ್ತಾ | ತಮದ ಕಾರಿಯ ನಾದನಿದ್ರೆಯ ಹೊದ್ದದಿಹುದೆಂದ || ೨೮ || ರೇಚಿಸುತ ಪೂರಿಸುತ ಕುಂ
ಭಿಸು | ತಾಪರಣರೂಪನ ಪಥವಸಂ | ಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ತಿಥಿಕರಣಗಳ ವಶವ ಮಾಡಿ || ನೀಚವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಣಮವನು ಘಂ | ಟಾಚಮಂತ್ರ
ತಿನೆರಪಿದುದನಾ | ಪೇಚರನ ಗತಿಯಿಂದ ಚಿತ್ತಯಿ ಧ್ಯಾನಿಪುದು ಸ್ವರವ || ೨೯ || ಅವಮನುಜನು ಗರ್ಭಪ್ರಾಣಾ | ಯಾಮರತನೆಂದೆ
ನಿಸಿದಕ್ಷದ | ಸಿಮೆಯಲಿ ಜಯಸುವನು ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ ಸಮೂಹವನು | ತಾಮಸ ಪ್ರಪ್ರೊಂದಿಹುದು ಹೃದಯದ | ಲೀಮನುಷ್ಯರಿ
ಗೆಲ್ಲ ಲಜ್ಜೆ | ಕಾಮಿನಿಜಪ್ರೋಲಾನದೋಮುಖನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೦ || ಧ್ಯಾನಿಸೂದದನೂರ್ಧ್ವಮುಖದಲಿ | ಭಾನುಗಂಡಾಂ
ತರಗಳಹವು | ತ್ಯಾನುವಕ್ಷಿಗಳಂದತೆಯ ಪತ್ರಾ ಸಮನ್ವಿತದ || ಲೂನದಲ್ಲದ ಕರ್ಣಿಕೆಗಳಂ | ದಾನನಾಖ್ಯದ ಮಧ್ಯಗತಿಯ
ಪ್ರೋ | ಲಾಸಿಹುದು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಾತಿಯುದ್ಧವಗೆ || ೩೧ || ಕರ್ಣಿಕಾಮಧ್ಯದಲಿರವಿ ಯಿಹ | ತಂನ ಕಿರಣಸಮೂಹದಲಿ ಮೇ
ಲಿಂ | ನತನುಜನಕೊಂಡವನ ತಲೆದೋಡವು ತಾನಿಹುದು || ಶಂನಿಯಿಂದರಿಂವೆಲೆಯದರೊಳು | ಪೊಂನ ಸಿಂಹಾಸನವಿಹುದು ತಾ |
ಸೊಂನತಾಸನ ಮಧ್ಯದಲಿ ಪಿರಿಸಹಿತನೆಲಪಿಹೆನು || ೩೨ || ರಕ್ತವರ್ನದ ಪದತಳದ ಕಡು | ವಿಸ್ತರದ ಶುಭರೇಖೆಗಳ | ದಿಕ್ಕ್ಯಸಾನಿ
ಭಪ್ರಭೆಯ ಗುರುರೇಖೆಗಳ ಚೆಲುವಿಕೆಯ || ಮೊತ್ತದೈಶ್ವರ್ಯ ಗೆಲುವಸೂಚಕ | ಉತ್ತಮದ ತೊಡರುಗಳ ಪೆಂಡೆಯ | ರತ್ನಗಳ ಕಾಂ
ತಿಯ ಚರಣಗಳನೆನೆವುದು ಹುದು ಬೆಂದ || ೩೩ || ಉಗುರ ಬಿದಿನ ಗಂಗೆಯನು ಮೂ | ಜಗದೊಡೆಯ ಶಿವಶಿರದೊಳಾಂತ ಕನು | ಜ
ಗವನೀರಡಿ ಮಾಡಿದೀಪದ ಚರಿತವನು ನೆನೆದು || ಒಗುಮಿನೆಯ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಚಾನುಗ | ಳಗೆತಹುತ ತಂನಯ ಮನವನೆಲೆ | ಸುಗ
ನೆನೆವುದು ಪರಿಯ ನರರ ತೊನಗಳ ಕಾಂತಿಗಳ || ೩೪ || ಉದಯಿಸುವ ರವಿಯಂತೆ ಕಾಂಚನ | ದರುಭೂಷಣ ಪಸನವನು ಧ್ಯಾನಿಸು |

ಉದರಮೇಲಿಹಮಿಂಚಿನಂದದಕಾಂತಿಯನುನೆನೆದು ॥ ಪದುಮಜನತವರೂಪತ್ರಿವಳಿಯ । ಮುದರದೊಪ್ಪವನೆನೆದುಮೇಲಣ । ಸುದತಿರೇಖೆಯುಭೃಗುಪ್ರೊನೆದಹಜ್ಜೆಯನುಭಾವಿಪುದು ॥ ೩೬ ॥ ಹಾರವನುಪದಕವನುಬಾಡದ । ಸಾರವೆನಿಸುವತ್ರೊಳಸಿಮಾಲೆಯು । ಸೂರ್ಯನಂದದಿತೊಳಪಕೌಸ್ತುಭವೈಜಯಂತಿಗಳ ॥ ಚಾರುವಕ್ಷದಮಘಮಘಿಪಪೂ । ಸಾರಕೆರಗುವಭ್ರಮರಗಳಮೂರೇಖೆಯೊಪ್ಪುವಕೊರಳನೆನವುನುಸಿರಿಡುಭಕತಿಯಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಭುಜಗಳನುಧ್ಯಾನಿಪುದುತಂನಯ । ನಿಜವಿನೋದದಲೊಪ್ಪಿನಪಮಣಿ । ಪ್ರಭೆಸುತಂನಂಗದಲಿಪ್ರೊಪ್ಪುವಬೆರಳಮುದ್ರಿಕೆಯ ॥ ಕುಜನರನುಸಂಹರಿಪರವಿಗಳ । ವ್ರಜದಕಾಂತಿಯಚಕ್ರವನುಕಡು । ವಿಜಯದಲಿಪೂರೈಪಶಂಖವನೆನವುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಗದೆಯನೆನವುದುಸಕಲಸಿದ್ಧಿ । ಪ್ರದವುಭಕತತಿಗೆಂದುಮತ್ತಾ । ಪದುಮವನುನೆನವುದುಸಕಲಜಗದಾತ್ಮಕವಿದೆಂದು ॥ ವದನವನುನೆನವುದುಭಕತೆರ । ಭ್ಯುದಯಕಾರಣವೆಂದುಚಬುಕದ । ಹೆದನನೆನವುದುಸಕಲಸಿದ್ಧಿಪ್ರದವುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೯ ॥ ಕಿರುನಗೆಯಬೆಳುದಿಂಗಳನಿಜದ । ಪರಳರಾಗದರದನಗಳನಯ । ಸರಸಲಹರಿಯಥಳಥಳಿಪಗಂಡಸ್ಥಳಂಗಳಲಿ ॥ ಮರವಮಕರಾಕೃತಿಯಮಂಡಲ । ದುರವಣಿಪರತ್ನಗಳಕಾಂತಿಯ । ಬಿರಿಮುಗುಳಸಂಪಗೆಯನಾಸಾಪುಟವಧ್ಯಾನಿಪುದು ॥ ೪೦ ॥ ಮೂಕುತಿಯಚೆಲುವಿನರವಿಯನಿಖಿ । ಳಾಕೆರದಕುಂಡಲದ್ವಯದನಯ । ನಾಕೆರದಸೊಮುರ್ಡಿಯಲೊಪ್ಪುವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಏಕರೂಪದಲಪಿಯಹುಬ್ಬುಗ । ಳಾಕೃತಿಯಹೆರೆನೊಸಲತಿಲಕನಿ । ರಾಕದಳಿಗಳಕುರುಳುಗಳಧ್ಯಾನಿಪುದುಭಾವಕರು ॥ ೪೧ ॥ ನವರತುನರವಿಚರಿಯಮಕುಟದ । ಕವಿವಚಮರದ್ವಯದತ್ರೊಡೆಯಲಿ । ಯುವತಿಯನುಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿಯಮಥನದಲಿಜನಿಸಿದಳ ॥ ರವಿತನುಜನಂಗದನಿಜಾಂಗದ । ನವಕನಕದಂಡದಲಪಿಯತನು । ಚ್ಛವಿಯಕೂಟವನೆನವುದೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೪೨ ॥ ಮನದಲಿಂದ್ರಿಯಗಣವತಡವುದು । ಮನವಬುದ್ಧಿಯಲಿರಿಸುವುದುತಾ । ನಿಳೆಯದಂದದಿಸುಖವಕೊಡುತಿಹಬುದ್ಧಿಯೊಡಗೂಡಿ ॥ ನೆನವುತಂನಂಗಗಳಕ್ರಮದಲಿ । ನೆನೆಯದನ್ಯವನೆಂನೆನಗೆಯನೆ । ನೆನವುತಿಹುದನವರತಪರಮಾನಂದಚೆಲುವಿಕೆಯ ॥ ೪೩ ॥ ಅಲ್ಲಿನೆಲೆಯಲಿನಿಂದಚಿತ್ತವ । ಮೆಲ್ಲನೆಂನಯನಿರ್ಗುಣದಜಗ । ದಲ್ಲಿಚರಿತವೆನಿಪ್ಪಗಗನಾಭ್ರರಸರೂಪವನು ॥ ತಲ್ಲಣವಬಿಟ್ಟನವರತತಂ । ನಲ್ಲಿಭಾವಿಸುವಾಮನುಜತಂ । ನಲ್ಲಿಕೂಡುವದೀಪವಹ್ನಿಯಲೈಕ್ಯವಾದಂತೆ ॥ ೪೪ । ಈಪರಿಯಲತಿತೀವ್ರಧ್ಯಾನದ । ತಾಪಹರವಹಗಂಗೆಯಲಿಬಹು । ರೂಪವಹಚಿತ್ತದನುಲಂಗಳತೊಳದುಮಾನವನು ॥ ತಾಪಮೂರನುಗೆಲುವನೆಂದನು । ರೂಪವಹಸದಾನಂದಪಾಲಕ । ಗೋಪಿನಾಥನುಪೇಳ್ದನುದ್ಧವಗಧಿಕಕರ್ಣ್ಣದಲಿ ॥ ೪೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೦೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿ ಉದ್ಧವಗೆ ಅಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಿದ್ಧಿಗಳುಕಾಡುವವುಮುಕುತಿಯ । ಸಿದ್ಧಿಯನುಪಡವವನುತಾನತಿ । ಬುದ್ಧಿಯಲಿವರ್ಜಿಸು
ವುದೆಂದನುಕೃಷ್ಣನುದ್ಧವಗೆ ॥

ಪದನು ॥ ಜಿತಕರಣಗತಿಯೋಗಯುಕ್ತನ । ಜಿತಶರೀರಾನಲನೆಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪತಿಯೆನಿಂನಲಿಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನಿಲಿಸಿದಾತಂಗೆ ॥ ಸತತತೊತ್ತಿರವೋಲ್ಪವಿಮಾಪದ । ಕ್ಷಿತಿಯಲೋಲೈಸುವವುಸಿದ್ಧಿಗ । ಳತುಳಭಕ್ತವಿಲೋಲಕೇಳೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧ ॥ ಆವಧಾರಣೆಯಿಂದಸಿದ್ಧಿಯ । ದಾವುದಹುದೆಲೆಕೃಷ್ಣನೀನಾ । ನಾವಿಧದಸಿದ್ಧಿಗಳನೀವವನೆಂದುನಾಬಲ್ಲೆ ॥ ತಾವುಸಿದ್ಧಿಗಳೆಷ್ಟಹೇಳೆಸೆ । ದೇವಕೇಳುವೆನೆನಲುಬಹುಲೀ । ಲಾವಿನೋದನಕೃಷ್ಣನುಡಿದನುಭಕ್ತಗುತ್ತರವ ॥ ೨ ॥ ಸಿದ್ಧಿಗಳುಹದಿನೆಂಟುಕೇಳೆಲೆ । ಯುದ್ಧವನೆಧಾರಣೆಯಬಲ್ಲತಿ । ಬುದ್ಧಿವಂತರುಪೇಳ್ದರದರೊಳಗಧಿಕವಿಾಟೆನಿಪ ॥ ಸಿದ್ಧಿಗಳುಮದಧೀನಗಳುದಶ । ಸಿದ್ಧಿಗಳುಸತ್ವೋತ್ಕರುಷ । ವೃದ್ಧವಹವದರೊಳಗಯೋಗವುಬಲ್ಲವರಿಗೆಕೇಳು ॥ ೩ ॥ ಅಣಿಮೆಲಘಿಮೆಯುಮಹಿಮೆಕರಣಾ । ವಳಿಯಪತಿಗಣದೆಸ್ವರೂಪದ । ಪ್ರಣದಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಜೀವಗಣಭೋಗಪ್ರಕಾಮ್ಯಾಖ್ಯ ॥ ಗಣಿಸುಪಂಚವಸಿತ್ವತಾಖ್ಯೆಯು । ಗಣಿತಭೋಗವನುಂಡರೆಯನಿ । ರ್ಗುಣತ್ವೆಯಿಂದಹಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಪ್ರಾಕಾಮ್ಯಯಿಶಿತ್ವವು ॥ ೪ ॥ ಇವುತನಿಗೆಸಹಜಗಳುತಂನಯ । ಭವನವಹನ್ನೈಕುಂತದೊಳಗಿಹ । ಭವರಹಿತಸಾರೂಪ್ಯಮುಕುತಿಯಪಡವಭಕತರಿಗೆ ॥ ಇವುಕಿರಿದುತಿರಿದಾಗಿಹವುನರ । ನಿನಹದಲಿತಾಭಕ್ತಿದುರ್ಲಭ । ವಿವರದಲಿಯೆದುವರನೆಕೇಳೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೫ ॥ ಹಸಿವುತೃಷೆಶೋಕಗಳುಮೋಹ । ವ್ಯಸನಜರೆನುರಣಂಗಳೆಂಬರ । ಘಸಣಿಯಿಲ್ಲದಡದನುನೂರ್ಮಡಿಯೆಂದುಪೇಳುವರು ॥ ಉಸುರಿದಡೆಶತಯೋಜನದಲಾ । ಲಿಸುವುದತಿದೂರದಲಿಹುದುತಾ । ಸಸಿನೆಕಾಬುದುಸಿದ್ಧಿಯೆಂದನುದೇವನುದ್ಧವಗೆ ॥ ೬ ॥ ಮನದವೊಲುಕಡುವೇಗತಂನಯ । ಮನಕೆಬಂದಾಕೃತಿಯ

ಸಂಗತಿ । ದನುಜದಿವಿಜರೊಳ್ಪಡೆಂಪರಶಾಖಾಗಳಚೊಗುವ ॥ ಘಟಿತಮತ್ಸ್ಯಾಕೃತಿಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದೀ । ತನುವಿಡುವುದೊಂದಧಿಕ ಮಹಿಮೆಗ । ಳನಿಮಿಷರಭೋಗಗಳದರುಶನವಹುದುಸತ್ತ್ವಮವು ॥ ೭ ॥ ಅಷ್ಟಮವುಸಂಕಲ್ಪಲಾಭವು । ನೆಟ್ಟನಾಜ್ಞೆಯಾನವರುಮತ್ತಿ । ದೃಷ್ಟಪ್ರತಿಷ್ಠಾತಗಳಗತಿಯಲಿಗೆಲುವಪ್ರವೇಶವವು ॥ ಇಷ್ಟವಹಕಾಲಜ್ಞತನುಸಾ । ದೃಷ್ಟಿಸಲುಮತಿಯಿಮವಪಿಷತತಿ । ವಟ್ಟಜಲಗಳುಸಂಭವಗಳ್ಗಂತಿಂತುಸಿದ್ಧಿಗಳು ॥ ೮ ॥ ಭೂತಸೂಕ್ಷ್ಮೇಂದ್ರಿಯಾದಿಯಹವರ । ಮಾತ್ಮನಳವದರಸ್ವರೂಪದ । ಲಾತತಧ್ಯಾನವನುಮಾಡುವಭಕತನಣಿಮೆಯನು ॥ ಶಾತರಿಸುಕೈದುವನುಕೇಳ್ಳಿ । ಭೂತದಯೆಮಹ್ಮವನಯೆಂದಾ । ಮಾತ್ರೆಯನುಕೊಂದವನುಪೇಳ್ದದನಧಿಕರುಣದಲಿ ॥ ೯ ॥ ವೃತ್ತಮಾಧ್ಯಾನದಲಿನರರುಮ । ಹತ್ತಿನಲಿಮನವಿರಿಸುವವತಾ । ಸತ್ಯನಾಗಿಯೆಪಡೆವನುಹಿನೊಯೆನ್ನಿಸುವಸಿದ್ಧಿಜನು ॥ ಪುತ್ರಕೇಳೆಂನೆಯುಭಕತಜನರಾತ್ರಿಕಡೆಯುಂಟೆಂದುಸಿದ್ಧಿಯ । ಮೊತ್ತವನುಬಯಸುವರುಬಯಸಲುಸುಲಭರವರೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಪೃಥಿವಿವೇದಲಹಭೂತಗಣಗಳ । ಪೃಥುಯಳಿಯೆಭಾವದಲಿನೆನೆದಡೆ । ಶಿಥಿಲಕಾಯನಕೇಳು ಮಹಿಮೆಯುಪಡೆದಮಾನವರು ॥ ಪ್ರತಿತವಹಹಂಮಿನಲಿತಂನನು । ಮತ್ತದಲದಸಾಧಾನಿಸಲುಕಾತು । ವೈಧಿಯಳೆಂಡುರವಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದ್ಧಿಯುಪಡೆವಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಸೂತ್ರವೆನಿಪಮಹತ್ತಿನಲ್ಲಿಚಿಂನ್ಮಾತ್ರವಹತಂನುವನುನೆನೆಯಲು । ನೀತಿವಿದಕೇಳ್ಪಡನನೀಪ್ರಾಕಾಂನ್ಯಸಿದ್ಧಿಯನು । ಭೂತಜಾತವಪ್ರೇರಿಸುವತಾ । ಲಾತುಮನಧ್ಯಾನಿಸಲುನಾನೆಂ । ದಾತನೈದುವನಿಚ್ಛೆತ್ರಯಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೨ ॥ ತುರಿಹನಾಗಿಹಭಗವದುಕ್ತಿಯ । ಪರಮಕಾತ್ಸರ್ವ್ಯಾರ್ಥವಹಜಗ । ಭರಿತವಹನಾರಾಯಣನನೆನೆದರೆಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ನರನುವಶತ್ರೆಯನೈದುವನುಕೇ । ಳರದೆಶ್ವೃತಿಬ್ರಂಹ್ಮಲಿಕಿತ್ತವ । ನಿರಿಸಿದವಸುಖದಂತಗಾಣಿನುಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಧರ್ಮ್ಮನಯುವಹಸ್ವೇತದ್ವೀಪವ । ನೆಂಮನೆಯನುಳ್ಳವನನೆನೆದರೆ । ನಿರ್ಮಳನೆಕೇಳಹುದುನೂರ್ಮಡಿಯೆಂಬಘ್ನನಮಹಿಮೆ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಭಾವದಿನೋಳ್ಪವನುತಾ । ನಿರ್ಮಳಾಂತಃಕರಣದಲಿಸೋ । ಹಂಮಿನಲಿಭಾವಿಸಲುದೂರಶ್ರವಣವಹುದೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ನಯನವನುರವಿಯಲ್ಲಿರವಿಯನು ನಯನದಲಿಭಾವಿಸಲುಖಳಲಿನ । ಜಯಸಮುದ್ರಕೆಕರ್ನದಾರನತನುವಭಾವಿಸಲು ॥ ನೆಯವಿದನೆಕೇಳ್ಮಗೆಮಾಯಿಕ । ಜಯದದರುಶನಸಿದ್ಧಿಸೂದೆಂ । ದಯಮಾಳ್ದವರದೇವಪೇಳ್ದದನಂದುಯದುವರನೆ ॥ ೧೫ ॥ ಮನವಚಂಗಳಲೆಂನನಿರಿಸಿಯೆ । ನೆನವುತಿದ್ದರೆತಂನಮಹಿಮೆಯ । ಘನಸೊಡನೆಮನವೈದುವುದುಬಯಸಿದಸ್ಥಳಾಂತರಕೆ ॥ ಚಿನುಮಯಾತುಮತಂನಧ್ಯಾನದ । ಘನಮಹಿಮೆಯಿಂಮನುಜನಾವುದ । ನೆನೆದರದುತಾನಹುದುಕೇಳೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೬ ॥ ಪರರದೇಹವಪ್ರೊಗುವರಾತ್ಮನ । ವರತನುವಿನಲಿಭಾವಿಸಲುತಾ । ನರೆನಿಮಿಷದಲಿಪರರದೇಹದಲಿಪ್ಪನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಮೆರವಬುಳಿಕಸ್ವಯಿಚ್ಛೆಯಲಿತಾ । ಮರಣವೈದುವಪರಿಯನಿನಗಾ । ನೊರವೆನೆಂದನುಕಮಲಲೋಚನನುದ್ಧವಂಗೊಲಿದು ॥ ೧೭ ॥ ಚಿತ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳಿಂದೊಡಗೂವನು । ಹತ್ತಿಸೂದಾಮಯವನುಶಿರ । ದುತ್ತಮಸಾಧನವನುಧೀರತೆಯಿಂದಮಾನವನು ॥ ಮೃತ್ಯುಸ್ವಚ್ಛಯಲಹುದುಕೇಳೆಂ । ದುಗ್ರಮಗಭಕ್ತಂಗೆಪೇಳ್ದದ । ಕೃತ್ತಿವಾಸನದಗೆಮಪಿತ್ತಸುರಾರಿಕರುಣದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ದೇವತೆಗಳಂದದಲಿಕ್ರೀಡಿಸೆ । ಭಾವಿಸೂದೆಂನಲ್ಲಿಸತ್ವನೆ । ತಾವಿಬಹರೆಂದಾವಕಾಂತೆಯರಧಿಕಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಭಾವಿಸೊದಾಸತ್ಯಸಂಕ । ಲ್ಪಾವಳಿಯನಾಳ್ಗುಂಮವನುತಾ । ನಾವುದನುಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದುದನುಪಡೆವಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಚಿತ್ತದಲಿಸಕಳೇಶನಹನೇ । ಪ್ರೋತ್ತಮಾತ್ತೆಪ್ಪಳ್ಗುಂನುವನುತಾ । ಮತ್ತನಾಗದೆಬಿಡದೆತಾನನವರತಭಾವಿಸಲು ॥ ಸೂತ್ರಳಾಜ್ಞೆಯವರ್ತಿಸೂದೆಲೆ । ಸತ್ಯವಂತನೆಯಂದುಶಾರದೆ । ಯತ್ತೆಯರಸನುಪೇಳ್ದನುಗ್ಧವನಗ್ನಿಕಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಧಾರಣೆಮಬಲ್ಗಂನಭಕ್ತಿಯ । ನೀದಿನಿಂಚಿತ್ತವತ್ತ್ರೊಳಹನರ । ನಾರದನ್ಯಮನಿಂದುನಿಂನಾಗಮಿಗಳಲಿನಿಲವ ॥ ಸಾರಹೃದಯನೆಕೇಳುತಿಳ್ದವನು । ಮಾರಗಾಣನುಭವದಜನ್ಮವಿ । ಕಾರಿಗಳುವಿಡುವಾತನೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ॥ ೨೧ ॥ ತಂನಧ್ಯಾನದಲಿದ್ದಭಕತನ । ಚುನಜೇಹವಗರಳಮಯಪಹ । ಪನ್ನಬಾಧಕಶತಪ್ರಬಂಧಿಸಲಿಲ್ಲನಿನಗಾನು ॥ ವರ್ನಿಸುವೆನ್ನಪಷ್ಟಂತ್ರವನುಮುನಿ । ಮಾನ್ಯನೆನಿಸುವನರಹರಿಯಲಾ । ಘಂನವಕ್ಷನಸುತನಕಂದರಿಯೆಂದನಸುಗಾರಿ ॥ ೨೨ ॥ ಗಜತುರಗರಥಪತ್ತಿಸೇನಾ । ವ್ರಜಸಹಿತಮಾದೆಂನನಾಗಿರಿ । ವ್ರಜದೊಡೆಯನಿದಿರಿನಲಿಬೆರಸುವರುಗಳಧ್ಯಾನಿಸುವ ॥ ದ್ವಿಜನುಮಾದವಗೆಲುವಮತ್ತಾಂ । ಬುಜಭವರುಕಾಳಗವಗೆಲುವರು । ಸುಜನಕೇಳೆಂದನುಕಿರೀಟಿಯಭಾವನಸುನಗುತ ॥ ೨೩ ॥ ಯೋಗಧಾರಣೆಯಿಂದಸರ್ಗನ । ಭೋಗದಲಿಮಲಗಿರ್ಪತಂನುವ । ನಾಗಳಾಭಾವಿಸುವಮನುಜಗೆಪೇಳ್ವಸಿದ್ಧಿಗಳು ॥ ಬೇಗದಲಿದೊರಕುವವುತಾನಿದೆ । ರಾಗರಹಿತನೆಯೆಂದುಸಂಸ್ಕೃತಿ । ರೋಗಹರನಾಮನುನುಡಿದನುದ್ಧವಗೆಕರುಣದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳನಿದ್ದಮನವನು । ಬಂದಿವಿಡಿದಸುಗಳನುಹೊರವಡೆ । ದಂದದಲಿನಿಲಿಸುತ್ತತಂನಯಮೂರುತಿಯನೆನೆವ । ಪಂಡ್ಯಕೆಗೆದೊರಕದಫಲಗಳಿ । ಲ್ಲೆಂದುಮುರಹರನಾಡಿದಾನವ । ವೃಂದತಿಮಿರಕುಶೇಶಯದಸಖನುಡಿದನುದ್ಧವಗೆ ॥ ಪೇಳುವರುಸಿದ್ಧಿಗಳಮುಕ್ತಿಯ । ಬಾಲಕಿಯಸಂಗತಿಗೆವಿಘ್ನದ । ಜಾಲವೆಂದೆನಿತುವನುನೀನೆನೆಯದಿರುಮನಸಿನಲಿ ॥ ಕಾಲಭಂಜನಹೇತುಗಳುಸ್ಮೃತಿ । ಮಾಭ್ಯಸಾರ್ಥವಮಾಡುವರೆನೀ । ಲೋಲನಾಗದಿರವರಲೆಂದನುರುಕುಮಿಣಿಯರಮಣ ॥ ೨೫ ॥ ಜನ್ಮಬಿ

ದ್ಧಿಯನಾಷ್ಟಾಂಗಗಳ । ಪೇರ್ಮೆಯಿಂದಿಹಸಿದ್ಧಿಗಳತಪ । ಧರ್ಮಸಿದ್ಧಿಯುಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಗಳನುವಿನೋದದಲಿ ॥ ಶರ್ಮಮಯನಹ
ತಂನನೆನೆವಪ । ನೆಂಮುವನುತದ್ಭಕ್ತಪದವಿಯು । ನೆಂಮಲರಿಯರುಜನ್ಮಮೊದಲಹಸಾಧನಂಗಳಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ತಾನೆಸಿದ್ಧಿಗಳೊಡೆ
ಯಯೋಗಕೆ । ತಾನೆಕಾರಣಸಾಂಖ್ಯವೆಂಬುದು । ತಾನೊಲಿದನರಗಹುದುಧರ್ಮಗಳಂನನೇಮದಲಿ ॥ ಮಾನವರಿಗಹನೆಂದು
ಕುಂತೀ । ಸೂನುವಿನಬಂಡಿಯಪ್ರೊಡೆದವಳು । ರಾನನನಪೆತ್ತವನುಭಕತಂಗೊಲಿದುಪೇಳ್ದನು ॥ ೨೮ ॥ ಜೀವರೊಳುಭೂತ
ದೊಳುವ್ಯಾಪಕ । ಭಾವದಲಿತ್ರೈರೂಪವೊಲೀಭುವ । ನಾವಳಿಗಳೊಳಗೆಲ್ಲನಾನಿಹೆನಾತ್ಮಭಾವದಲಿ ॥ ಭಾವಿಸಲುಪೊರಗೊಳಗೆ
ತಾನೇ । ಜೀವರೊಳುತೋರುವೆನುತಂನೊಳ । ಗಾವರಣಗಳುಪಟ್ಟಣವಿಲ್ಲೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೯ ॥ ಎಂದೊರೆದನುದ್ಧವ
ಗೆಸಹಾ । ನಂದಯೋಗಿಯಸ್ವಾಮಿಸೂರ್ಯನ । ನಂದನನತನುಜನಕಿರಿಯನುರುವಣ್ಣಿಗೆಕಂಗೆಡುವ ॥ ಬಂದುಕೈವೆರವಂತೆಮದನ
ನ । ತಂದೆಯುಪಿಯುಹಸದವನ್ವೈಯ್ಯನ । ತಂದೆಗೋಕುಲದರಸಗೋಪೀನಾಥಕರುಣದಲಿ ॥ … ॥ ೩೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೮೪೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಹರಿ ವಿಭೂತಿಯ ವಿಸ್ತರ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಹರಿವಿಭೂತಿಯವಿಸ್ತರವನಾ । ಪರಮಭಕ್ತಗೆಪೇಳ್ದನುತಾ । ನುರುತರದಲೀಲೆಯನು
ಬೋಧೋದಯಕೆಹಿತವಾಗಿ ॥ … … …

ಪದನು ॥ ಪರಮನೆನಿಸುನಕಷೆಮೊದಲುಮೊಳ । ಹೊರಗುತಾಮುಂನಿಲ್ಲವೋಹೆದ । ವರಣೆಯಿಲ್ಲದೆಜಗದುದಯಸ್ಥಿತಿಲ
ಯವಕಾರಣಕೆ ॥ ಪಿರಿದುಕಿರಿದಹಭೂತನಿಕರಕೆ । ಅರಿಯಬಾರದಪ್ರೋಲುಭರಿತದ । ನಿರತಿಶಯಸುಖರೂಪನೀಕೇಳೆಂದುಬಿಂ
ನವಪ ॥ ೧ ॥ ಬಲ್ಲಮುನಿಗಳುನಿಂನನೀಜಗ । ದಲ್ಲಿಭಾವಿಪರಾವಪರಿಯಲಿ । ಯಲ್ಲರೊಳುನೀನಿನಗಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯದೆಲ್ಲಿ ॥
ವಲ್ಲಭನೆನಿಂನನುನೆನೆದನರ । ರೆಲ್ಲಶುದ್ಧರುತಡೆಯನೇನಿಂ । ನಲ್ಲಿಕೂಡುವರೆಂತುಪೇಳೆಂದನುಭಕತಹರಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ನೀನುತಿಲದಲಿ
ತೈಲದಂತೆಕ್ರ । ಶಾನುಕಾಷ್ಠದೊಳಿಪ್ಪತೆರದಿಂ । ದೀನಿಖಿಳಜೀವರೊಳುಅಂತರ್ಯಾಮಿರೂಪದಲಿ ॥ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲದಿಹಜಗ ।
ವೇನಬಲ್ಲುದುನಿಂನನೀನೇ । ಜ್ಞಾನಮಯಜಗವರಿವೆಕರತಳದಮಲಮಣಿಯಂತೆ ॥ ೩ ॥ ಭೂಮಿಯಲಿಸ್ವರ್ಗದಲಿರಸೆಯಲಿನಾ
ಮರೂಪಾತ್ಮಕವೆನಿಸಬಹು । ಧಾಮವೃಕ್ಷವಿಭೂತಿಗಳಪೇಳೆನಗೆಕರುಣದಲಿ ॥ ಕಾಮನೈಯ್ಯನೆಸಕಲಭೂತ । ಸ್ತೋಮಜೊ
ಡೆಯಮಹಾವಿಭೂತಿಯೆ । ತಾಮರಸಮಂದಿರೆಯರಮಣನೆಯೆಂದನುದ್ಧವನು ॥ ೪ ॥ ಎನುತನಮಿಪನಂಘ್ರಿಕಮಲಕೆ । ದನು
ಜಹರನೆತ್ತಿದನುಭಕತನ । ವಿನಮಿತನೆನೀಕೇಳ್ದಂದದಲೆಂದಫಲುಗುಣನು ॥ ಘನತರದಯುದ್ಧದಲಿತಾಕಡು । ವಿನಯದಲಿಕೇ
ಳ್ದನುಮಿಗೆಬಾಂ । ಧವರನಧೆಗತಿಹೇಶಿರಥದಲಿಧನುವನಿರಿಸಿದನು ॥ ೫ ॥ ತಾನುಕೊಲುವವನವದಿರೆಂನಿಂ । ಹಾನಿಗಾಬವರೆಂದು
ತಾನ । ಜ್ಞಾನದಿಂದುದುಭವಿಸಿಹಂಕೃತಿಮಮತೆಯಲಿಸಿಲುಕಿ ॥ ಸೂನುವಜ್ರಿಯಬಳಲುತಿರೆನಾ । ನಾವಿಧದಬೋಧೆಯಲಿಪಾರ್ಥ
ಗೆ । ಹಾನಿಯಿಲ್ಲದನಿಜಸುಖವತೋರಿದೆನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಸರ್ವಭೂತಗಳಾತ್ಮತಾನೀ । ಸರ್ವಭೂತದಮಧ್ಯವೊಳುತಾ
ನೋರ್ವನೇಕೇಳಂತ್ಯದಲಿನಿಲುವಾತನಾಗಿಪರ । ಊರ್ವಿಮೊದಲಾನಲ್ಲದಾನತಿನಿವೃತಿಯಸಾಗರವೆನಿಸುವೆನು । ಸರ್ವವಿದರಿದ
ಬಲ್ಲರೆಂದನುವಾರವಣನೊಲಿದು ॥ ೭ ॥ ನಡವವರಗತಿಯನುಜಗಂಗಳ । ನಡಸುವವರೊಳುಕಾಲಗುಣಗಳು । ನಡವಸಾಂ
ಖ್ಯವ್ರತಾನುಗುಣಿಯಲಿಸಹಜಗುಣಿಯಹೆನು ॥ ಕಡೆಯಿಲ್ಲದಗುಣಗಳೊಳುಸೂತತ್ತ್ವೆ । ಯೆಡಲೆನಗೆಯಾಪರಿಯರೊಳಗಾ । ಕಡೆ
ಯಪಿರಿಯನೆನಾನೆನೀಸುಮಹಾಖ್ಯೆಯಲಿಬೆಳಗುವೆನು ॥ ೮ ॥ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೊಳುತಾಜೀವನೆಲೆಯೊಳೆ । ಮೋಕ್ಷಕಾಂಕ್ಷೆಯಕೇಳು
ಸರ್ವವ । ನೀಕ್ಷಿಸುವಮನನಾನುದುರ್ಜನಗಣದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ದಕ್ಷಹರಮೊದಲಾದದೇವರೊಳು । ಲಕ್ಷ್ಮಿಮೊದಲಾದೆಂಟುತಾ
ನೀ । ಭಿಕ್ಷುಗಳುಜಪಿಸುವಪ್ರಣವಮಂತ್ರಗಳಪ್ರಂದದಲಿ ॥ ೯ ॥ ನಾನುತಾರಾಕ್ಷರಗಳೊಳುಮ । ತ್ರೀನಿಖಿಳಛಂದಸ್ಸುಗಳೊ
ಳಾ । ಗಾನುಗಾಯತ್ರಿಪ್ರಿಯಛಂದವಸ್ವರ್ಗನಿಕರದಲಿ ॥ ಮಾನ್ಯವಹವಾಸವನನಾನುಕ್ತ । ಶಾನುವಸುಮಧ್ಯದಲಿಬಳ್ಳಿಕೀ । ಭಾ
ನುಗಳೊಳಾವಿಷ್ಣುನೆಂಬಾದಿತ್ಯನಾನೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ರುದ್ರರೊಳುನಾನೀಲಲೋಹಿತ । ಭದ್ರನಹವಿಪ್ರರೊಳಗೆಂನನು । ವದಭೃ
ಗುನಾರಾಜಋಷಿಯರೊಳಾದಿಬುಧನಾನು ॥ ಹೃದ್ಯರಹಸುರಮುನಿಗಳೊಳುಪ್ರಂ । ನಿದ್ರಕಮಲಜಸುತನುನಾನೀ । ವಿದ್ಯವೃಕ್ಷ
ಮುನೀಶನಾರದನಾನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಗೋವುಗಳೊಳಾಕಾಮಧೇನುವ । ಭಾವಿಸೈನಾನೆಂದುಸಿದ್ಧರ । ಗಾವಳಿಯಮಧ್ಯ
ದಲಿಕರ್ದಮತನೆಯನಾನೆಂದು ॥ ಈವಿಧದಪಕ್ಷಿಗಳೊಳಗೆಬಹು । ಹಾವುಗಳಭಕ್ಷಿಸುವಗರುಡನು । ಕೋವಿದನೆಕೇಳ್ದಕ್ಷನಾನು
ನನಪ್ರಜೇಶರೊಳು ॥ ೧೨ ॥ ಬಹುಪಿತೃಗಳೊಳಗರಿಯಮನುನಾ । ನಹೆನುಶಿಪುಸುತದೈತ್ಯರೊಳಗಾ । ನಹೆನುಪಿತನತಿದೊ

ಡವುನಕ್ಷತ್ರಗಳಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಬಹಳಗುಹ್ಯಕರೊಳಗೆಧನದನು। ಕುಹಕರಹಿತನೆಕೇಳುತಪಸಿಯು।ಮಹಿಗಳಸಿದನಾನೆಮತ್ತೆಲೆವ
ಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥೧೩॥ ಯಾದವನೆಕೇಳ್ಯಾದವರಲಿಯು ಶೋದೆಯರಸನನಬಿಡಿಸಿದವನು।ಮೇದಿನಿಯುತಪಿಸುತ್ತಪ್ರೊಳವರೊಳುಸೂ
ರ್ಯನಾನಹೆನು ॥ ಕಾದಬಲ್ಲರಸಾನುಮತ್ತೀ।ವೇದವೆರಡರವನುಜರೊಳುವಿದು। ಸೋದರದಹಯುದೊಳಗೆನಾನಿಹೆನೆಂದನಸುರಾರಿ॥
ಧಾತುಗಳೊಳುಸುವರ್ಣಜೀವರ। ಜಾತವನುಸಂಗ್ರಹಿಪರೊಳಗಾ। ಪ್ರೇತರಾಜನುವಾಸುಕಿಯೆಫಣಿಕುಲದಲೆಂನತನು ॥ ಕಾ
ತುಕದನಾಗೇಂದ್ರರೊಳಗೀ। ಭೂತಳನನಾತಾಳ್ವನುವೃಗ। ಜಾತದಲಿಕಂಠೀರವನುತಾನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೪॥ ವ್ಯಾಸನಾ
ನಾಶ್ರಮಗಳೊಳಗೀ। ಭೂಸುರರವರ್ಣದಲಿನಾನೀ। ಲೇಸೆನಿಪಪಾವನದನದಿಗಳೊಳಗಂಗೆತಂನೊಡಲು ॥ ಭಾಸುರಾಂತಃಕರ
ಣಕೇಳ್ತ। ತ್ರೀಸರಸ್ಸುಗಳೊಳಗೆಜಲನಿಧಿ। ವಾಸವನುಪಿಡಿವಾಯುಧಂಗಳೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೫॥ ಬಿಲ್ಲುಹಿಡಿದವರೊಳಗೆ
ಗಾರೀ। ವಲ್ಲಭನುನಾನಹೆನುಪರ್ವತ। ವೆಲ್ಲರೊಳಗೆಸುಮೇರುನಗಗಳೊಳಗೆಹಿಮವಾನು ॥ ಯಾಲ್ಲವೃಕ್ಷಗಳೊಳಗರಳ್ಳಸಪಿ।
ಯಾಲ್ಲಿಯುವೆಮಾನುಷವುರೋಹಿತ। ರಲ್ಲಿಯೊಪ್ಪುವನರವಸಿಷ್ಟನುಕೇಳುತಾನೆಂದ ॥೧೬॥ ಬ್ರಂಹವಿತ್ತುಗಳೊಳುಬೃಹಸ್ಪತಿ। ನಿಂ
ಮಗುರುನಾನಹೆನುಸೇನೆಯು। ಹಂಮಿನಂದದಿಪೆಸರಪಿಖಿವಾಹನನುತಾನೀಗ ॥ ಬ್ರಂಹಯಜ್ಞವುಯಜ್ಞದೊಳಗತಿ। ಧರ್ಮನಿ
ಷ್ಟನೆಕೇಳುಕ್ರತುಗಳ। ಧರ್ಮಗಳಲಿಅಹಿಂಶೆನಾನೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥೧೭॥ ಶುಚಿಗಳೊಳುಶುಚಿಯಾನುಯೋಗದ। ನಿಜ
ಯಾದಲಿಚಿತ್ತದಸುನಿಗ್ರಹ। ವಚನವುಯುಸಹಶಕ್ತಿಯೆನಾಜಯುಗಳೊಳುನಾನು ॥ ವುಚಿತವಹಪರವಿದ್ಯೆಕೌಶಲ। ನಿಜಯಾದಲಿ
ಖ್ಯಾತಿಗಳೊಳೀಗುಣ। ನಿಜಯುದಾಗರಕೇಳುಕಲ್ಪತೆತಂನತನುವೆಂದ ॥೧೮॥ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಳುಶತರೂಪೆಪುರುಷನಿ। ಕಾಯ
ರೊಳುಸ್ವಾಯಂಭುಮನುನಾ। ರಾಯಣನುಮುನಿಗಳೊಳುತಾಸನಕಾದಿವಟುಗಳೊಳು ॥ ಸಾಯಸೆದಧರ್ಮಗಳೊಳಗೆಬಹ। ಳಾ
ಯಸದಸಂನ್ಯಾಸಿನಾನಹೆ। ಮಾಯೆಭಯುವನುಗೆಲುವರೆಂತಬುದ್ಧಿಯುಹೆನೆಂದ ॥೧೯॥ ಮೌನವಾನೀಗುಪ್ತದೊಳುಚತು।
ರಾನನನುಮಿಥುನಗಳೊಳಗೆಸು। ತ್ರೀನಿಖಿಳಜಾಗರಣಶೀಲರೊಳಬ್ಧಿನಾನಹೆನು ॥ ಮಾನನಿಧಿಕೇಳ್ರುತುಗಳೊಳುಮ। ತ್ತೊನ್ನೀ
ನುಸಖುನಹವರವಸಂತನು। ನಾನುಮಾಸಗಳೊಳಗೆತಿಳಿಮಾರ್ಗಶಿರವಹೆನೆಂದ ॥೨೦॥ ಉತ್ತಮದನಕ್ಷತ್ರದೊಳಗಭಿ। ಜಿತ್ತು
ನಾನಹೆಕ್ರತುವುನಾನಹೆ। ಮುತ್ತೆತಿರುಗುವಯುಗಗಳೊಳುದೇವಲನುಧೀಪರೊಳು ॥ ಸತ್ಯಪರಗಹವ್ಯಾಸರೊಳುನಾ। ಸತ್ಯವತಿ
ಯಾತ್ಮಜನುಕವಿಗಳ, ವೊತ್ತದಲಿಶುಕ್ರಾಖ್ಯಕವಿಯಾನಹೆನುನಾನೆಂದ ॥೨೧॥ ವಾಯುಜನುಕಿಂಪುರುಷರೊಳಗತಿ। ಶ್ರೀಯ
ಶೋನೆಪದಲಾದಗುಣಪಲಿ। ನಿಯುತರಾದವರೊಳಗೆನಿಂನೆನುತಿಳುಹಿಶೋಧಿಸುವೆ॥ ರಾಯಕೃಷ್ಣನುನಾನುನೀನೀ। ಮಾಯೆಯ
ನುಗೆಲಿಸೆಂನಭಕ್ತರ। ನಾಯಕರೊಳೆಂದಸುರರಿಪುಪ್ರೊಗಳ್ದನುಸೇವಕನ ॥೨೨॥ ದರುಶನವುವಿದ್ಯಾಧರರೊಳು। ವರಪದು
ಮರಾಗವುಮಣಿಗಳೊಳುಕಡು। ಮೃದುವಿನೊಳುತಾವರೆಯಹೂವಿನದಳವುನಾನೆಹೆನು ॥ ವರವೆನೀದರ್ಭೆಗಳೊಳಗೆಕುಶೆ।
ಪದದವಾಚ್ಯವುನಾನುಮತ್ತು। ಯದುಭೂತದಹವಿಗಳಳ್ಳಿಂನುಹಸುವಿನಘೃತವುನಾನಹೆನು ॥೨೩॥ ಸಿರಿಯಹೆನುವ್ಯವಸಾಯಿಗಳಕ
ಡು। ದುರುಳಕೈತವದ್ಯೂತನಾನಹೆ। ಪರಿಪರಿಯಬುದ್ಧಗಳಗೆಲುವವರೊಳಗೆಮಾನವರ ವರತಿತಿಕ್ಷೆಕೆಯನಿಸುಹೆನುಯೆದು। ವ
ರನೆಸತ್ಯನನುಳ್ಳವರಲಾ। ಪರಮತತ್ವನೆತಂನತನುವೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥೨೪॥ ಓಜವನುಬಲಗಳನುವುಳ್ಳ। ವ್ಯಾಜನರ
ಬಹುಕರ್ಮವಾನಿ। ರ್ವ್ಯಾಜನರರರ್ಚಿಪತನುಗಳಲಿವಾಸುದೇವತನು ॥ ಸುಜನನೀಕೇಳ್ಳಸುಗಾಯಕ। ರಜಿಯುವಿಶ್ವಾವಸುವೆನಿ
ಸುವೆನು। ರಾಜನುಖಿಯೊಳುಪ್ರೊಸ್ವಚಿತ್ತಿಯುಸುರಸತಿಯರೊಳಗೆ ॥೨೫॥ ಗಿರಿಗಳೊಳುಸಿತಗಿರಿಯುನಾನೀ। ಧರಣಿಯೊ
ಳುಗಂಧಾಖ್ಯಗುಣವಾ। ವರರಸವುಜಲಗಳಲಿತೇಜಸ್ವಿಗಳೊಳಗೆನುಂಹ್ನಿ। ಕರಕಿರಣವಿಧುತಾರೆಗಳೊಳು। ಪಿರಿದುಭದ್ರವೆನಾ
ನಹೆನುಮತ್ತೀ। ಮರುತನಗರ್ದದಶಬ್ದನಾನಹೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨೬॥ ವಿಪ್ರಭಕ್ತರನಡುವೆಬಲಿನಾ। ನಪ್ರತಿಮವೀರರೊ
ಳುಫಲುಗುಣ। ನೀಪ್ರಭೂತಾಖಿಲದುದಯುಸ್ಥಿತಿಲಯುವುನಾನಹೆನು॥ ನೋಳ್ಪರೀಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ। ತಪ್ಪದೇಪ್ರೇರಿಸುವನಾ
ಕೇ। ಅಪ್ರಥುವಿನೊದಲಾದಕಾರ್ಯವುತಂನತನುವೆಂದ ॥೨೭॥ ಸತ್ವರಜತಮಗುಣಗಳ್ಳಿಂದು। ತೃಪ್ತಿಪಡೆದಚರಾಚರಂಗಳ
ಭೃತ್ಯಕೇಳ್ನಿಂನಿಂದಬೇರಹದಿಲ್ಲಪರಿಕಿಸಲು ॥ ನೊತ್ತದಂದದಭುವನಗಳಹರಿ। ಸುತ್ತಸಲಹುತಪುಟ್ಟಸುತಲಿಹೆ। ನತ್ಯಧಿಕಲೀ
ಲೆಯಲಿಕೇಳೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥೨೮॥ ಯೆಣಿಸಬಹುದ್ಯೆವಸುಪಕೋಟಿಯು। ಗಣಸೆಯೋಜನಭೂಮಿಯಣುಗಳ। ನೆಣಿ
ಸಬಹುದೀಗಗನತಾರಾಗಣವಬಲ್ಲವರು ॥ ಎಣಿಸಬಹುದೀಮದ್ವಿಭೂತಿಯು। ಗಣವಬಾಂಹ್ಯಾದಿಗಳುಮತ್ತೀ। ಬಣಗುಗಳವಾ
ತೇಕೆಯೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥೨೯॥ ಎಲ್ಲಿತೇಜವುಕೀರ್ತಿಶ್ರೀಮತೆ। ಎಲ್ಲಿಸೌಭಾಗ್ಯವುವಿಜಯುತಾ। ನೆಲ್ಲಿಜ್ಞಾನತಿತಿಕ್ಷೆವಿ
ಜ್ಞಾನಗಳುಭುವನದಲಿ ॥ ಅಲ್ಲಿತಂನವಿಭೂತಿಯುನುತಿಳಿ। ಬಲ್ಲವರುತಾನಲ್ಲದಣುಸನು। ವಿಲ್ಲನೆಂಬರುಸಕಲಜಗದಾಧಾರತಾ
ನೆಂದ ॥೩೦॥ ಹಿಂಗಿನಲಿಕಟಕಾದಿಹೆಂತಾ। ಸ್ವರ್ಣಜಲಧಿಯತೆರೆಗಳೆಂತಾ। ಮಾಂನ್ಯಕೇಳೀಜಗವುಕಲ್ಪಿತವಾಯು
ಮಾಯೆಯಲಿ ॥ ಎಂನನಿಜದಲಿಬಿಂತುಕಾರಣ। ಮಾನ್ಯಭಾವವಬಿಟ್ಟುನೆನೆದರೆ। ಪ್ರೊವರ್ಣಚಿನಖಂಡೈಕ್ಯನಾಗಿಹೆತಂನನವರತ

ಬುದ್ಧಿವಂತರಭಜನೆತಾನತಿ । ಶುದ್ಧವಹುದದರಿಂದವನುಕೇಳ್ । ಬುದ್ಧಿಚಿತ್ತದಲೆಂನನಿರಿಸಿಪರಾತ್ಮಭಾವದಲಿ ॥ ಬುದ್ಧಮುಕ್ತತೆಯೆಂಬಬಗೆಯನು । ಬಿಡಿಧ್ಯಾನೀನದವರ್ಜಿಸಲಲೀನ । ಕ್ಷುಬ್ಧನಹತುಂನಿಜವನೈದುವೆಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೪ ॥ ದಾಸನಹಸದಾನಂದಯೋಗಿಗೆ । ಲೇಸೆನಿಸಲನ್ಯತಾಬ್ಧಿಮಂದಿರ । ವಾಸತಾಮರಸಾಸನನಪಿತ್ರವನುಕರುಣದಲಿ ॥ ಈಸಕಲವಿಷಯಗಳಗುಣದೇಳ್ಗೆ । ಗಾಸೆಯಿಲ್ಲದಭಕ್ತಉದ್ಧವ । ಗಾಸವರಾಧಿಯಸುಖವತ್ರೋರಿಸಿದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ... ॥ ೪೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೪೫ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೭೭೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತ್ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಗವಂತ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಕಲವರ್ಣಾಶ್ರಮದಧರ್ಮವ । ಪ್ರಕಟಿಸಿದನಿಜಭಕ್ತಗೆ । ಶಕಟಮರ್ದನನೊಲವಿ
ನಲಿಮುನಿನರರಾಜಯಾಯೆನಲು ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಎಲೆಹರಿಯೆನೀನಿಂನಭಕ್ತಿಯು । ನೊಲಿದುಪೇಳಿದೆಮನುಜರಿಗೆಕಡು । ಸುಲಭವಾಗಿಯೆವರ್ಣಗಳ್ಗಾಶ್ರಮಜನಂಗಳ್ಗೆ ॥ ಅಲಸಲಾಗದುಧರ್ಮವಾವುದು । ಪೊಳಿದುಮಾಡುವರೆಂತುನಿಂನಯ । ಚೆಲುವಭಕ್ತಿಲತಾಂಗಿಯೆಂತ್ರೊಲಿವಳುಭಕ್ತಜನಕೆ ॥ ೧ ॥ ವ್ಯಾಸರೂಪವಧರಿಸಿಹಿಂದಂ । ದಾಸರೆಂಜನನೆಗೆಧರ್ಮವ । ಲೇಸೆನಿಸಿಪೇಳಿದೆಯದಿಂಗಲುಕಾಲವಶದಿಂದ ॥ ಸ್ಥಾಪಿಸಯಾದುದುಮುಂಜಿನ್ನೊಂದಿಸು । ವಾಸವಾರ್ಥರೆ ಮಾಣೆನೆನಗಿಂ । ದಾಸರದೆಧರ್ಮದಕಥಾಮೃತವೆರೆಯಬೇಕೆಂದ ॥ ಕರ್ಮನೀನಾಧರ್ಮಗಳಫಲ । ವರ್ಮನೀನಿಂನಿಂದುಸೂತಳ । ವ್ಯಕ್ತಮಾಗದನಾರುಪೇಳ್ವರುಧರ್ಮಸಂಗತಿಯ ॥ ಸತ್ಯಲೋಕದಲಜನಸಭೆಯಲಿ । ವಿಸ್ತರಿಸದೀನಿಂನನೀವೊ । ಉತ್ತಮಾವಳಕೀರ್ತಿಕರುಣಿಪುದೆಂದನಾಭಕ್ತ ॥ ೩ ॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆಮಗನೆಧರ್ಮವಿ । ದೀಸಮಸ್ತಜನಕ್ಕೆಹಿತವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರಗಳನುಳ್ಳನರವರಜೀನವನು ॥ ನೀಸಮಾಧಾನದಲಿತಿಳಿಕರ । ವಾಸವಾದಮಳಕಲಂಪದಿ । ಭೂಸುರಾದಿಯುಧರ್ಮವನುಪೇಳುವೆನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಆದಿಯುಹಕ್ಕೃತದಲ್ಲಿವರ್ಣವ । ವೇದವಿದರೆಂಬನರುಪೆಸರಿಂ । ದಾನಹಂಸನುಧರ್ಮವೇನ್ರುಪರೂಪದಿಂದ ॥ ವೇದವಿದರೆಹಪ್ರಜೆಗಳಿಲ್ಲವು । ಬಾದರಾಯಣನಂತೆಮುಕೃತರು । ವಾದಿರುಕಿರುಫಲಗಳಿಗೆತಾನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫ ॥ ತಪದಲರ್ಚಿಸುವವರುಮಾಯಾ । ಗುಪಿತನಾಗಿಹತಂನುವನುನಿ । ಷ್ಕಪಟಗಳುನಿಷ್ಪಾಪರಾದವರಂದುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ನಿಪುಣನುತಿಗಳುತ್ರೇತೆಯಲಿನರ । ರುಪನಿಷತುಪ್ರತಿಪಾದ್ಯರೆಂನುವ । ನಪಗತಾಹಂಕಾರರಧ್ವರದಿಂದಲರ್ಚಿಪರು ॥ ೬ ॥ ಅರ್ಚನೆಗಳಿಂದ್ವಾಪರದಲತಿ । ನಿಚ್ಚಟರುಪೂಜಿಪರುತಂನುವ । ನಿಶ್ಚಲಾಂತಃಕರಣತೆಯುಗದೆಯುಪೆಕಲಿಯುಜನರು ॥ ಅಚ್ಯುತಾನುರಮದ್ಯಮುರಹರ । ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮರೆಂದೇ । ಮೆಚ್ಚಿಸುವರೆಂನುವನುಜನಯಜ್ಞದಲಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ವಿಪ್ರರರಸುಗಳೀವಣಿಜರಾ । ವಿಪ್ರಸೇವಕರೆನಿಪಶೂದ್ರರು । ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವೆನಿಪ್ಪವೈರಾಜನಶರೀರದಲಿ ॥ ತಪ್ಪದೇಮುಖಬಾಹುತೊಡೆಪ । ದಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಪುಟ್ಟಿದ । ರೊಪ್ಪಿದರುತಮ್ಮಧರ್ಮವನಾಶ್ರಮದಧರ್ಮದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಚರಿಯಪ್ರುಹ್ಯದಯದಲಿಬಹು । ಕರ್ಮನಿಷ್ಟೆಯಗೃಹಿಜನವುತಾ । ನಿರ್ಮಿತಿಯುರಡೆನಾಯ್ತುಜಘನದವಕ್ಷದಲಿಬಳಿಕ ॥ ನಿರ್ಮಳಾಚಾರದವನಸ್ಥರ । ಧರ್ಮಪುಟ್ಟಿತುತರಿಯವಹನಿ । ಷ್ಕರ್ಮವಹಸಂನ್ಯಾಸಶಿರದಿಂದಾಯ್ತುಕೇಳೆಂದ ॥ ವರ್ಣಗಳಿಗಾಶ್ರಮಗಳಿಗೆತಾ । ಭಿನ್ನಪ್ರಕೃತಿಗಳಾದವಪುತಾ । ಭಿಂನಸ್ಥಾನಗುಣಂಗಳಿಂವುತ್ತಮನಿಕೃಷ್ಟತೆಯು ॥ ನಿನ್ನಯವುತ್ತಮಾಧಮ್ಮನಿನಗಾ । ವರ್ಣಿಸುವೆಧರ್ಮಗಳನೆಂ । ದುಂನತಾಮಳಕೀರ್ತಿಮುರಹರನುಡಿದನುದ್ಧವಗೆ ॥ ೧೦ ॥ ಶಾಂತಿದಾಂತಿತಪಸ್ಸುಶುಚಿತನ । ಕ್ಷಾಂತಿಆರ್ಜವಗುಣನಲಕ್ಷ್ಮಿ । ಕಾಂತನಾನೆಂನಲ್ಲಿನುತಿನಯೆಸತ್ಯನೆಂದಿಂತು ॥ ಮಂತ್ರವಿದರಹದ್ವಿಜಕುಲಕಿವು । ತಂತ್ರಧರ್ಮವೆನಿಪ್ಪಕ್ಷತ್ರಿಯ । ಸಂತತಿಗೆಪೇಳುವೆನುಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ಉದ್ಧವಗೆ ॥ ೧೧ ॥ ತೇಜಬಲಧೃತಿಶೌರ್ಯದುಃಖದ । ರಾಜಿಯಲ್ಲಿತಿತಿಕ್ಷೆಮತ್ತಾ । ಭೋಜನಾದಿಯುದಾನವುತ್ತಮಧೈರ್ಯವಿಪ್ರರಲಿ ॥ ವ್ಯಾಜವಿಲ್ಲದಭಕ್ತಿಯಿಜ್ಞೆಯು । ಲೀಜನರವಶನಾಳ್ಪದೇನುತಿ । ಯಿಾಜಗದೊಳುತ್ತಮದಕ್ಷತ್ರಿಯಧರ್ಮಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ವಣಿಜರಿಂಗಾಸ್ತಿಕ್ಯಧನಗಳ । ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದದಾನಕಡುದು । ರ್ದಮನೆನಿಸಿದೈತ್ಯಾರಿಪ್ರಿಯದ್ವಿಜವರರಸೇವಿಸುವ ॥ ಗುಣಧನವುದಯೆತುಷ್ಟಿಯೆಂಬುದು । ಗುಣಯುತರೆಕೇಳ್ಧರ್ಮವೆಂದಾ । ಗುಣರಹಿತಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪನುಪೇಳ್ದನುದ್ಧವಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ದೇವರಲಿವಿಪ್ರರಲಿಕಪಟದ । ಭಾವವಿಲ್ಲದಸೇವೆಮತ್ತೀ । ಗೋವುಗಳಪಾಲನವುಬಂದನಿತರಲಿಘನತುಷ್ಟಿ ॥ ಸೇವಕನೆಕೇಳ್ಶೂದ್ರಧರ್ಮವ । ನೀವಿಧನನನರಿತುನಡದೆ । ತಾವರೆಯತನೆಯನಪ್ಪುವವನೈದುವನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಶೌಚವರ್ಜನೆಯನೃತಸ್ತೇಯವು । ನೀಚಗುಣ

ವಹಿಸಾಪಿತಕ್ಕಬರಿ । ದೇಹವಿಸುತ್ತಿಹಮೋಹನಿಕರದವೈರತಂಪುವನು ॥ ನೀಹಸುಖವೆಂದಲಾದನರಕ್ಕೆ । ಗೋಹರನವಮಾಡು ವಹಯುಕೆಡು । ರಸ್ತ್ರೀಚನೆಗೆ ಕಾರಣದದೋಷಗಳಂತ್ಯಜರಧರ್ಮ ॥ ವಾಸಿಯನುಬಿಟ್ಟನೃತವಿಲ್ಲದೆ । ತಾಸವಮಾನವೆನಿಪ್ಪ ತನುಧನುಧನ । ದಾಸಿಚೌರ್‍ಯಾದಿಗಳಮಾಡದೆಪಿತರಿಗೆ ಹಜಯಿಸಿ ॥ ದಾಸನನುಮಾಡಿಸದೆಮನದಲಿ । ಲೇಸೆನೇಭೂತಂಗಳಿಗೆತಾ । ಬೇಸರದೆಮಾಡುವುದುವರ್ಣಚತುಷ್ಟಯದಧರ್ಮ ॥ ೧೬ ॥ ಉಪನಯನವನುಪಡೆದುಕರ್ಮದ । ನಿಪುಣಗುರುವಿನಮನೆಯೊಳಗೆತಾ ಕಪಟವರ್ಜಿತನಾಗಿಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯವನಿಗ್ರಹಿಸಿ ॥ ಚಪಲತೆಯನೆರೆಬಿಟ್ಟುವೇದವ । ನಪರಮಿತಭಕ್ತಿಯಲಿಪಠಿಸಿ । ದುಪನಿಷನ್ನಿಚಯಂಗಳನುಪ್ರಥಮಾಶ್ರಮವಪಡೆದು ॥ ೧೭ ॥ ದಂಡವನುಖಲೆಯಜಿನಜಪಗಳ । ತಂಡವನುಬಿಟ್ಟರದೆಮಾಲೆಯು । ಖಂಡವೆನಿಪಪವಿತ್ರಜಟೆಜಲಪಾತ್ರೆ ಧೌತಪಟ ॥ ಪಿಂಡದಲಿಬಲಾಪಿಂಡಲತೆಯಿಂ । ಮಂಡಿತನೆಪ್ರಥಮಾಶ್ರಮದಲಿಪ್ರ । ಚಂಡನೆನಿಸುವನುಸ್ಥವೆನಕೇಳೆಂದನಘರಾರಿ ॥ ೧೮ ॥ ಸ್ನಾನಭೋಜನತಪಗಳಲಿತಾ । ಮೌನವನುಮಾಡುವುದುಜ್ವಲಿತಕ್ಕೆ । ಶಾನುವಿನೆಹೋಮಿಸುವಕಾಲದಲತಿನಿಯತನಾಗಿ ॥ ಹೀನವಲ್ಲದಕಕ್ಷಗುಹ್ಯ । ಸ್ಥಾನರೋಮವಛೇದಿಸದೆತಾ । ನ್ಯೂನವಲ್ಲದನಖಗಳಂದಿಹುದಾಶ್ರಮಿಯಧರ್ಮ ॥ ೧೯ ॥ ಕನಸಿನೊಳುನೆನಸಿನೊಳರಿಷ್ಟವ । ನೆನಹಿಸೊಳುಬಿತ್ತಜೆಅಹಿತವಂ । ಘನತರಗಂಧದೆಹರಿವನದಿಯುದಕದಲಿತಾಮುಳುಗಿ ॥ ಮನದೊಳಗೆಗಾಯತ್ರಿಯರ್ಥವ । ನೆನವುತಲೆಜಪಿಸೂದುಯಂತ್ರವ । ನನಿಲಗೊಪ್ಪೃಧರನೊಲಿದುಪೂಜಿಪ್ಪುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ದೇವರೆನಿಸಿ ಬಂದುಗುರುವನು । ಭಾವಿಸೂನಾನೆಂದುನಾನಾ । ಭಾವನೆಯುಮಾಡದೆಸಕಲರೂಪವನುಗುರುವಿನಲಿ ॥ ಪಾವನದಭಿಕ್ಷಾಂನವನುತಾ । ಸೇವಿಸೂದಾಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯು । ಲೀವಿಧದಗುಣವುಳ್ಳವನುವಸುವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೧ ॥ ಗರ್ವವಿಲ್ಲದೆಪೂಜಿಸೂದೀ । ಗೂರ್ವಿಗೊಡೆಯನಪೋಲುಗುರುವನು । ಗರ್ವದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದವ್ಯರ್ಥಾಳಾಪವನುಬಿಟ್ಟು ॥ ಸರ್ವಕಾಲದಲಾಗುರುವನತಿ । ಪರ್ವದುತ್ಸವದಿಂದನೋಡುತ । ನಿರ್ವೃತಿಪ್ರದನೆಂದುವಿಷಯವತಿಳಿಯದಿಹುದೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಇಂತುವಿದ್ಯಾಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯ । ದೆಂತುಘಟಿಸೂದಂನಕರರೀ । ಕಾಂತನೆಂದೇಗುರುವಭಜಿಸೂದಧಿಕಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಿಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದ । ಚಿಂತೆವುಳ್ಳರೆಗುರುವಿನಲಿತಂ । ನಂತರದಸಿರಿಯಂನಕಿಹುದೀಬ್ರಹ್ಮಚರಿಯದಲಿ ॥ ಅಗ್ನಿಯಲಿಗುರುವಿನಲಿತಾನುಸೆ । ಮಗ್ರಭೂತಂಗಳಲಿನೆಲಸಿಹ । ಭರ್ಗವಂದಿತನಾದತಂನುವಭಾವಿಸೂದೊಲಿದು ॥ ತಗ್ಗದಿಹಕೇಜದಲಿವನಿತೆಯ । ರಗ್ರದಲಿಸುಳಿಯಲುನಿರೀಕ್ಷಿಸ॥ ದಗ್ಗಳೆಯರೀಮನುಮಥನಗೆಲುವುದುಮದಾಶ್ರಿತರು ॥ ೨೪ ॥ ಈಪರಿಯತಪದಿಂದಜ್ವಲಿಸುತ । ತಾಪಹರವಾದೆಂನನೆನವುತ । ತಾಪರಾಶ್ರಮದಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳರೆತಂನಗುರುವಿಂಗೆ ॥ ಆಪನಿತದಕ್ಷಿಣೆಯನಿತ್ತನು । ರೂಪವಹಕುಲಿಜೆಯನುಸ್ವಗುರುನಿ । ರೂಪಣೆಯನೈದುವುದುಕಾಮನಬಿಡುವರಂಜುವರೆ ॥ ೨೫ ॥ ಬಡವಿರಕ್ತನೆವನವಪೋಗುವನು । ಕಡುವಿರಕ್ತನೆಯತಿಯದಹುದಾ । ಬಿಡಲುವಿಷಯವಕ್ಷಮನುತೆಯಲ್ಲದಡಿಹುದುಗೃಹವಾಗಿ ॥ ಮಡದಿಯನುಕರಿಯಪಳಕೂಡೂ । ದಡಿಗಡಿಗೆಸತ್ಸಂಗವನುತಾ । ಬಿಡದೆಮಾತಂತಸುಖದಲಿಹುದುಸ್ವಧರ್ಮಯುತನಾಗಿ ॥ ೨೬ ॥ ಕ್ರತುಕರಣವಧ್ಯಯನದಾನ । ವ್ರತತಿವರ್ಣತ್ರಯಕೆಸಲುವುದು । ಕ್ರತುವಿನಲಿತಾನೈಕ್ಯತನುವಧ್ಯಾಪನೆಯಘಟನೆ ॥ ಅತಿಶಯದಶ್ರೀಕಾರದ್ವಿಜನಿ । ಕತಿಗೆಸಲುವುದುನರರಬಹುಕೀ । ರಿತಿತಪಸ್ತೇಜಗಳಕೆಡಿಸೂದಾಪ್ರತಿಗ್ರಹಣ ॥ ೨೭ ॥ ಬಲ್ಲದ್ವಿಜನುಪ್ರತಿಗ್ರಹವತಾ । ನೆಲ್ಲನೆಲ್ಲನೆಬಿಟ್ಟುಯಿತರಗ । ಳಲ್ಲಿಯೆಜಿಕೂದವರೊಳಗೆತಾದೋಷವನುಕಂಡು ॥ ಎಲ್ಲವನುಬಿಟ್ಟುಶಿಲೋಂಛ್ವಯ । ಮೆಲ್ಲನೈದುವನಾಗೃಹಸ್ಥನು । ಕಲ್ಲಣಿಸದಿರುನಿನಗೆಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೮ ॥ ಈನುಹೇಸುರದೇಹವನುತ । ತ್ತ್ವವಸದಸುಖಗೋಸುಗಲ್ಲವು । ಹಾಮುನಿಗಳಂದನಲಿಬಹುದುಃಖವೆತಪಸ್ಸುಗಳೆ ॥ ಕ್ಷೇಮಪದವನುಪಡವನಾನಿ । ಷ್ಕಾಮಿದೇಹಾಂತ್ಯದಲಿಕೇಳಿರೆ । ಸೋಮವದನನೆಯೆಂದನಸುರಾರಾತಿಕರುಣದಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಶಿಲೋಂಛ್ವವೃತ್ತಿಯಲಿತಾ । ನಾಸೆಯೆಲ್ಲವಬಿಟ್ಟುನಿಂದುಕು । ಕೇಶವನನುನೆಯುವಳಪೋಲುನುನಪ್ರೇಮದಲಿತಂನ ॥ ನೀಕರಣದಹರಿರಕುವಿಣೀಪ್ರ । ಣೇಶಯಂದವನರತಭವಸಿರ್ । ಕ್ಲೇಶನೆಲ್ಲವಲಿಯುತಂನಯಪದದಕೊಪ್ಪುವರು ॥ ೩೦ ॥ ನಾವೆನದಿಯಲಿಮುಳುಗಲೀಯದೆ । ಕಾವಪೋಲುತದುಭಕ್ತತನದ । ಭಾವಯುಕ್ತನಕಾ ತುದ್ವಿಜವರನಪನವಾಲಿಸುವ ॥ ದೇವಸಂನಿಭನನುಕರುಣದಿಂ । ಕಾವೆನದತಾಕರುಣದಲಿಯಿ । ಭಾವಳೆಯದರಸುಗಳುಸ್ಪೆಗಳನೆಲಿಸುವಿಲಿಪ್ಪದು ॥ ೩೧ ॥ ಅರಸುಗಳುತಂವಿಂದತಂಮನು ಹೊರವರತಿಘ್ರೀರಕ್ಷದಲಿಗಡ । ವರಪ್ರಗಜಗಳರಕ್ಷಿಸುವುದದುತಂನತಂನಿಂದ ॥ ಹೊರವುದೀಪರಿವರ್ತಿಸುವರಿಗೆ । ದೊರಕದಿಹಫಲವಿಲ್ಲಕೇಳಿ । ಶರಣಯೆಂದಸುರಾರಿನುಡಿದನುಭಕುತನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಕಡುದರಿದ್ರನುಕಂಡುಕಲಿಯುಹೆ । ಪ್ರೊಡವಿಯಮರನುವೈಶ್ಯನಂದದಿ । ಗುಡಕರ್ಗಳನೊದಲಾದದ್ರವ್ಯವಮಾರಿತಂನುವನು ॥ ಹಿಡಿದುಸಂಕಟವನುಗೆಲಿಗುವು । ತ್ತೊಡನೆಮುಂನಿನಧರ್ಮದಲಿತಾ । ನತವುದದರಿಂದೋಷವಿಲ್ಲೆನಗೆನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಅನುವರದೊಳರಸಿನಪೋಲಾಯುಧ । ಜನಿತವೌರುಷದಿಂದಬದುಕಲಿ । ದನುವರದಲೂಕಂನದೇಹಕೆಮರಣಬರುತಿರಲು ॥ ಮನವಕರಲಾಗದುದ್ವಿಜನುಖಳ । ಜನರನೀಚತರಸೇವೆಗದನಾ । ಮುನಿವರರುಶ.

ಕೆನಬನುಕಿನಂತ್ರೆಂದುಪೇಳುವರು ॥ ೩೪ ॥ ವೃತ್ತಮಾನೆಕೇಳರಸುತಂನಾ । ಪತ್ತಿನಲಿವೈಶ್ಯರವೊಲಾವಿ । ಪ್ರೋತ್ತಮನವೊಲುದಿನ
ತ್ರೆಗವುದುನೀಚಸೇವೆಯಲಿ । ಮೊತ್ತವಹಮೃಗಗಳವಧಿಸುವನ । ದತ್ತಬೇಗೆಯುಮಾಡಿಬದುಕೂ । ಉತ್ತರಿಗೆಸಂಕಟವಸಿಬಧ
ರ್ಮವನುಸೇವಿಪುದು ॥ ೩೫ ॥ ಶೂದ್ರವೃತ್ತಿಯುಭಜಿಸುವುದುತನ । ಗಾಢಸಂಕಟದಲಿವಣಿಗ್ವರ । ಶೂದ್ರನೀಚರಬಡಗಿಗಳನ್ನ
ಯಲಿಬದುಕುವುದು ॥ ಹೋದಬಲ್ಲಿಕಾಪತ್ತಿಂನಯು । ಹಾದಿಯಲಿಬಿಡಲಾಗದೆಂದಾ । ರಾಧಿನವರ್ಜಿತಹರಿನುಡಿದನುದ್ಧವಗೆಕರು
ದಲಿ ॥ ೩೬ । ಪಂಚಮಹಯಜ್ಞವನುವಿಪ್ರನು । ವಂಚಿಸದೆಮಾಡುವುದುತಂನಯು । ಸಂಚಿತದಫಲವಾಲಬಲದಿಂದಾದರೂ
ತನು ॥ ಪಂಚರೂಪದಜಾತನಾಗಿಪ್ರ । ಪಂಚವೃಕ್ಷನವರತಕಾವವಿ । ರಿಂಚಿಗಳಪದದಾನೆವರ್ಜಿಸುತಿಹೆನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥
ನುಗ್ರಹಪತಿಯಾದಡಂತಾ । ಮಾನಿನಿಯಲರ್ಥಕದಲೆಂದಾ । ಸಾನುರಾಗದಲಿರಲುಸಲ್ಲದುಬಲ್ಲಮಾನವರು ॥ ಈಸಿಖಿಳಸುಖ
ಂತಕೆಡುವುದು । ದೈನ್ಯನೆರಪಿದಸ್ವರ್ಗಸುಖವೆಂ । ದೇನುವನುಬಯಸದೆಸಾದಾರಾಧನೆಯಲಿರುತಿಹುದು ॥ ೩೮ ॥ ಪತಿತಸಂಗ
ವೊಲುಮತ್ತೀ । ವ್ಯಥೆಯನೀವಸ್ವಜನಸಂಗತಿ । ಪ್ರಥೆಕಿಳ್ಳಯೆನಿದ್ರೆಯಲಿಕೋರಿದಕೆನಸಿನಂದದಲಿ ॥ ಗೃಹವಿಯಲಿತನು
ಕೂಡದನ್ಯವ । ಕಥೆಯನಾರ್ಬ್ಯಲ್ಲವರಾನೀ । ಮಥಿಸಿತಿಳ್ಳಯಂದನುಮಾಶಾಂತಕನುದ್ಧವಗೊಲಿದು ॥ ೩೯ ॥ ಇಂತುಗೃಹಪತಿ
ಯನಚಿತ್ತದಿ । ಸಂತತಂಮಧಿಕಾಗೃಹದಲಿ । ಭ್ರಾಂತಿಯನುಬಿಟ್ಟತಿಥಿಯಾತಿರುತಿಹನುಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಎಂತುಮಾಟ್ಟವನಾತ
ನುಗ್ರಹೆ । ಚಿತೆಗಳುತಾಜೇಹಹೇಪಡ । ಲಂತವನುಕಂಡವನುಮಾಮಾತ್ರೆಯಬಿಟ್ಟಕಥದಿಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಗೃಹಕಾಚಿತವಹಕರ್ಮಗ
ತಾ । ನಹಮುಳದುಮಾಡುತ್ತಂನನು । ಕುಹಕವಿಲ್ಲದೆಗಾರುಹಸ್ತ್ಯದಲರ್ಚಿಸುವಧರ್ಮ ॥ ಗಹನವನುಪೋಗದೆವಿರತಿತಾ ।
ರಹಡೆಸನ್ಯಾಸವನುಕೊಂಬುದು । ಮಿಹಿರಮಂಡಲವೊಡದುನೀಲಕೆನಡವಪ್ಯೋಮದಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನುಗೃಹವನಿತೆಪು
ತ್ರಾವಳಿಯಲಾಸಕ್ತಿಕುಂದದೆ । ಸೇವಿಸದೆತಾನವಮಳಭಕತರಪಾದಪಂಕಜವ ॥ ಹಾವಭಾವವಿಲಾಸಗಳಲಾ । ಜೀವನನುಪ್ರೀ
ಜನಕಿಮಾರಿಯೆ । ಸಾವವ್ಯರ್ಥಕಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಾದ್ಯಖಿಳವನುಬಿಟ್ಟು ॥ ೪೨ ॥ ವೃದ್ಧರಹತಾಯಿತಂದೆಯರಾದು । ಬುದ್ಧಿಯ
ಹಪೆಂಡತಿತನಯರಿಗೆ । ಬುದ್ಧಿಪೇಳ್ವವರಾರುಸಾನಿಲ್ಲದರೆತನುಮರುಗಿ ॥ ಶುದ್ಧಹೃದಯದಲೆಂನನೆನೆಯದೆ । ಬದ್ಧೆಯಲೀನಡದು
ಮಾನವ । ಬಿದ್ದವನೆತಾನಾಳುತಿಹನಾನರಕಜಾತದಲಿ ॥ ೪೩ ॥ ಇಂನುವಾನಪ್ರಸ್ಥನಿರನನು । ವರ್ನಿಸುವೆನೈಪತ್ರಿಂಮೋ ।
ಲಂನವರವೆಪ್ಪತ್ತುಪಂಚಾಧಿಕವೃತನಗಹುದು ॥ ಅಂನವರವಗ್ರದಲಿಚರಿಸಾ । ದನ್ಯಭಾವವಬಿಟ್ಟುಪತ್ನಿಯು । ತಂನಸುತರಲಿವಶವ
ಮಾಡಿಯೆವಿರತನಾಗಿಹುದು ॥ ೪೪ ॥ ಸತಿಸಹಿತವನಪನ್ನುಪೊಗುವುದಾ । ಸತಿಯಧೈರ್ಯವನರಿದುತನಗತಿ । ಹಿತವೆನಿಪಫಲಮೂ
ಲಕಂದಾಶನನಿರತನಾಗಿ ॥ ವಿತತವಾಗಿಹದಿಕ್ಕುಗಳನಾ । ಹೃತಿಯಮಾಡಿಸುವಲ್ಕಲಾಜಿನ । ತತಿಯಪೊದ್ದದೆಜೀವಿಸದೀಕಾನ
ನಾಶ್ರಮವ ॥ ೪೫ ॥ ಕೇಶಗಳರೋಮಗಳನಖಗಳ । ನೀಶನಿಷ್ಠನಾಧರಿಸುವುದುತಾ । ಕಾಸ್ಯಪಿಯಲೀಮಲಗುವುದುತ್ರಿಷವಣ
ದಸ್ನಾನವನು ॥ ಆಶಿಯನುದೇಹದಲಿಬಿಟ್ಟು । ಭ್ಯಾಸಬಲದಲಿಮಾಡುವುದುಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಶಶರಣೆಂದೆನುತತಂನನುಭಜಿಸುತಿಹುದೆಂ
ದ ॥ ೪೬ ॥ ಪಂಚಶಿಖಿಮಧ್ಯದಲಿಹುದುಸಹಿ । ಚಂಚಲತ್ವನಬಿಟ್ಟುಫಣಿಪತಿ । ಮಂಚನಾದೆಂನುವನುನೆನವುದುಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದ
ಲಿ ॥ ಮಿಂಚುಮಳೆಗೊಪ್ಪಿಸುವುದಂಜದೆ । ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕತನುವನೆಳೆ । ವಂಚಿತಾಖಿಲಕಾಲಭಯಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೭ ॥
ಸೀತಕಾಲದಲುದಕದಲಿತಾ । ನಾತುಮುಳುಗಿರಬೇಕುಜನಿತಾ । ಜಾತತನೆಯರಬಿಟ್ಟುಪರುಷದಿಬಹಳದೃಢವಡೆದು ॥ ಓತುಕಾರಾ
ಗ್ನಿಯಲಿಪಕ್ವವ । ಸ್ವೀಕವಾದುದನಸಿಸುವುದು । ತಾಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆತಹುದುತಂನಶರೀರಸಾಧನವ ॥ ೪೮ ॥ ಅಂನ್ಯರಿತ್ತುದಗ್ರಹಿ
ಸಲಾಗದು । ವನ್ಯಸಂದೋಹವನುತಾನಾ । ವನ್ಯದಿಂದಲೆಮಾಡುವುದುಯಜ್ಞಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳನು ॥ ಅನ್ಯರಿಂದಲೆಶ್ರೋತ್ರಪ
ಶುಪಿಂ । ದನ್ವಹವನವಾಪಿಯಜ್ಞವ । ನಿಂನುಮಾಡಲುಸಲ್ಲದೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೪೯ ॥ ಇಂತುವ್ರತದಲಿನಿಯತನಾದವ ।
ನಂತ್ಯದಲಿತಪಿಲೋಕಕೈದುವ । ಸಂತತಿಷ್ಟನನೀವಮುಷ್ಪದಭಕನಾದವನು ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದಭವವನೊಲ್ಲದ । ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಂನ್ಯ
ವನುಬಯಸುವ । ನಂತನಿಬುರ್ದ್ಧಿಗಳುಜಗದೊಳಗಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಬರಡನಾಗಿಯೆದೇಹನಡುಗುತ । ಕರಸಿಥಿಲನಾದವ
ನುನಿಯಮಾ । ಚರಣೆಯಲಿಕ್ಷಮನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆವಹ್ನಿಯನುತಂನ ॥ ಶರಿರದಲಿಸಮಕೊಪ್ಪಿಸಿಯೆತಾ । ನುರಿಯಹೊಗುವುದುತಂ
ನಚರಣವ । ನಿರದೆಧ್ಯಾನವಮಾಡುತಲೆನಿಚ್ಚಬದಮನಸಿನಲಿ ॥ ೫೧ ॥ ಧರ್ಮಫಲವಹಲೋಕಜಾತದ । ನೆಂಮಗೆಯನುಸಬಿ
ಟ್ಟನಾತನ । ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾತತ್ವದಲಿಸಂನ್ಯಾಸವನುಮಾಡಿ ॥ ನಿರ್ಮಲಾಂತಃಕರಣದಲಿತ । ತ್ಕಂಮಗಳಲೋಕಾರ್ಥಬೋ
ಧದಿ । ಕರ್ಮಪಾಶವಹರಿದುಸುಖಿಯಾಗೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫೨ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ
ಎತಿಶನವಗೃಹಿಯೆದುವರೆವುಖ । ತತಿಯಲರ್ಚಿಸಿತಂನುವಸುತಾ । ನತಿಶಯದಭಕತಿಯಲಿಸರ್ವಸ್ವವನುರುಕ್ಮಿಜರ ॥ ಮತಿಗೆಣಿ
ಕವೊಲುಕೊಟ್ಟುಬ್ರಂಹಾ । ವ್ಯಾತದದೆಸೆಯಲ್ಲಿಹುದುಮಾಕಾತಿಗೆ । ಹಿತನದೆಲಿಯೆದುವರನೆಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫೩ ॥ ನ್ಯಾ
ಸವಹನಿಪ್ರಂಗವಿಷ್ಣುವಿ । ನಾಸುರರುತಾತಿದ್ದರೂಪದ । ಲೋಸರಿಸದೇಮಾಡುವರುತಾನವರುಮುಕ್ತುಪದವ ॥ ಲೇಸೆನಿಪಧ್ಯಾ

ನಡಲಿಸಿಲುವುದು ನಾಸನಾದಿಯುಪದವಹೊದ್ದದೆ । ವಾಸುದೇವಪ್ರೇಮದೊಳು ನುತಿಸಿ ಬಿಡುಹುದು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೪ ॥ ಸ್ವೀಕರಿಸು
ವ್ರಾಸುವಸನವನಾಶ್ರಯ । ಬೇಕುತಾಪಿನ್ನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ । ಯೇಕದಂಡುಕಮಂಡಲವು ಕೌಪೀನದುಕಗಳಂತು ॥ ಸಾಕುಯೆಂತಿಗೆ
ಲ್ಲಿ ಸುಖಗಳಂ । ಲೋಕದಲಿ ಚರಿಸದು ರೋಗಾ । ನೀಕವಡಸಲು ತನಗೆ ಬೇಕಾದನಿತ ಗ್ರಹಿಸದು ॥ ೫೫ ॥ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಶುಚಿ
ಯುಪ್ಪದೇಹದಿ ನೆಟ್ಟನೇ ಶೋಧಿಸಿದ ಜಲವನು । ಯಿಷ್ಟಭಾವದಿ ಕೊಂಡು ನುರಿಯುಲಿ ಅಮೃತವಾಕ್ಯವನು । ಕಷ್ಟಪಡುಪಿಗಳ
ನುತಾನೆರೆ । ಬಿಟ್ಟು ಪುನಸಿನಲಹುದೆನಿಪವೇ । ಖಟ್ಟಿಯುಲಿ ನಡೆವುದು ಯತೀಶ್ವರ ನಾದಮಾನವನು ॥ ೫೬ ॥ ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ
ಪ್ರಾಣಯಾಮವು । ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದೆ ತಂನವಾಕನು । ಮಾನಸಂಗಗಳಿಲ್ಲನೆಂಬಧಿಕನವ್ರೊಲಿರ್ದ ॥ ಮಾನವನು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದರೆ । ಮಾ
ಸನಿಷ್ಠೆಕೇಳ್ವಳಿಕವನಸ । ನ್ಮಾನಿಸದೆ ಶಿಬುದ್ಧಿಯಿಂ ತ್ರಿದಂಡನು ನುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೫೭ ॥ ನಾಲ್ಕುವರ್ಣದಗೃಹಗಳಲ್ಲಿವಿ । ನೇಕದಿಂ
ನಿಂದೆಗಳವರ್ಜಿಸಿ । ಬೇಕೆನಿಪಭಿಕ್ಷೆಯನು ಸಪ್ತಾಗಾರದಲಿ ಕೊಂಡು ॥ ಲೋಕದವರನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಕ್ಷುನಿ । ರಾಕುಲದಲೊಂದು ದ
ಕವಿರ್ದತ । ಟಾಕನದಿಗಳಲುಂಡು ಸುಖದಲಿ ಚರಿಸುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೫೮ ॥ ತಂನಲೇ ಕ್ರೀಡಿಸುತ ಮತ್ತೀ । ಹೆಂನುಭೂಮನಿತೆ
ಯುರಿಗರಗದೆ । ಯೆಂನ ಸಹಿನ ಜಲದಲಂತಃಕರಣವನು ತೊಳದು ॥ ಅನ್ಯಸಂಗವ ಬಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮವ । ನೆಂನನಿಜವೆಂದರಿದು ಬಾಂಧ
ವ । ನುಂನತದ ನೋಕ್ಷಗಳ ಹೇತುವನೋಡುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೫೯ । ಕರಣಜಯವೇ ಮೋಕ್ಷ ಬಂಧನ । ಕರಣಕಿಂಕರಭಾವವೆಂಬು
ದ । ನರಿದು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳನು ನಿಜತಂನವಶವಮಾಡಿ ॥ ನಿರತಿಶಯ ಸುಖರೂಪತಿಂನೆಂ । ದರಿಕೆಕುಂದದೆ ಕ್ಷುದ್ರಸುಖಗಳ । ಲೆರ
ಗದಿರುತಿರವೇಕು ಯತಿವರರೆಂದನ ಸುರಾರಿ ॥ ೬೦ ॥ ಪುಣ್ಯದೇಶವ ಪುಣ್ಯವನಗಳ । ಪುಣ್ಯನದಿಗಳ ಪುಣ್ಯಗಿರಿಗಳ । ಪುಣ್ಯಪು
ರುಷರವಾಸದೆಡೆಗಳ ಸ್ಸಿದ್ಧಿಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ಪುಣ್ಯವೇಕರಚರಣವೆರಿಸಿಯು । ಗಣ್ಯತೆಯುಜಲವ್ರದಿಸಿದಂದದಿ । ಧಾಣನಿಹುದಾತ್ಮ
ನುಸಾಧನದಲ್ಲಿಸಾಲುವಿಹುದು ॥ ೬೧ ॥ ಭಿಕ್ಷೆಗೋಸುಗ ಪಟ್ಟಣದಿಯಾ । ಭಿಕ್ಷೆಪ್ರೊಗುವ್ರು ಕೆಲಬಲಂಗಳ । ನೀಕ್ಷಿಸದೆಯುಗ
ಮಾತ್ರಯುವನಿ ಲಿರಿಸಿದೃಷ್ಟಿಯನು । ಭಿಕ್ಷೆಯನು ಕೊಂಡಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದೆ । ತತ್ಕ್ಷಣದಲೇ ಬೇಗಪ್ರೋಪುದು । ಅಕ್ಷಯದ ಸುಖಕಾಂಕ್ಷೆ
ಯೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೬೨ ॥ ವನದವಾಸವನುಳ್ಳರಲಿತಾ । ಮನದಲಿದು ಭಿಕ್ಷೆಯನು ಕೊಂಬುದು । ಜನಿಸುವುದು ಸುಜ್ಞಾನ
ವಾಭಿಪ್ರಾಂನದಟಿದಲಿ ॥ ಕನಸಿನಂದದಲೀಜಗವ ತಾ । ಮನದಬಗೆಯೆಂದರಿದು ಕಂಡುದ । ನೆನೆಯದಿಹುದು ಮಾಗಳಿಸಿಯನಾ
ಗಿಯೆಂತಿವರನು ॥ ೬೩ ॥ ಸತ್ವವನು ಬಲ್ಲವನು ಬಹಳವಿ । ರಕ್ತಿಯುಳ್ಳನು ಪಾತ್ರನೋಣ್ ತಾ । ಭಕ್ತಿಸುಖದಿಂ ಮೋಕ್ಷವನು ಲೆಕ್ಕಿಸ
ದೆಮಾನವನು ॥ ಪ್ರೋತ್ತುಜಿಸ್ಮೆಗಳೆಲ್ಲವನು ಮಧು । ಮತ್ತ ಪಸನವ ಬಿಡುವಪ್ರೊಲು ತಾ । ಸಕ್ತವಲ್ಲೆಂದರಿದು ಬಿಟ್ಟು ಡುವುದು ತೀವ್ರ
ದಲಿ ॥ ೬೪ ॥ ಬುಧವಿದ್ವಾಂಸ್ವಿನರಪ್ರೊಲು ತಾ । ನೊಂದು ಬಾಲಕನಂದದಲಿವ । ಕ್ರೀಡೆಸುಲಾಲಿಕೆಯಂದದಿ ಮತ್ತಪಿಶಾಚ
ನಂದದಲಿ ॥ ಹುಮುಳ್ಳದವರಯೋಗಿಜ್ಞಾರ । ಸಂಮುಖದಲುನ್ಮತ್ತನಂದದಿ । ಬೊಂಮವಿದ್ಯೆಯುಮರಸಿನುಡಿವುಕಜರಿಸುತಿಹು
ದೆಂದ ॥ ೬೫ ॥ ಅರಸನಾಜ್ಞೆಗೆ ನೆಪ್ಪುವರುತ । ಕ್ರುರದವಮಾನವರೆಲ್ಲಯಿನಾಸರಿ । ಯರಸುತಾನಂಜುವನೆ ತಂನಾಣ್ಮೆ ಭುವನದೊಳ
ಗೆ ॥ ಪರಮಯೋಗಿಗೆ ವಿಧಿನಿಷೇಧದ । ಧರಣಿತಾನಿನಿತಿಲ್ಲವಾತನು । ನಿರುತತಾನೆಲೆವಾಗನೆಯೆಂದನು ಹರಿಭಕತವರಗೆ ॥ ೬೬ ॥
ಅರ್ಥವಾದವನಾಶ್ರಯಿಸದತಿ । ವ್ಯರ್ಥವಹವಿಷಂಡವಿಲ್ಲದೆ । ಸ್ವಾರ್ಥವರ್ಜಿತವಾದತಾರ್ಕಿಕನಲ್ಲದೇಶ್ಯೋಣ ॥ ಸ್ವಾರ್ಥರೊಡೆ
ನೆಯವಾದಕಲಹದ । ಲಾರ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಜನಕೆಜಂಗಮತ್ರ । ರ್ಥವೆನಿಸುವಯೋಗಿನಾನೆಲೆವಾಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೭ ॥ ಅಂಜದಿಹು
ದೀ ಜಗಕೆ ತಾನೇಂ । ದಂಜಿಕೆಯುವ ಮಾಡದೆಸತತಭವ । ಗಂಜಿನಿಭ್ರಮೆಗೊಂಡವರು ಸಾಧಿರಪಟ್ಟ್ಯವ್ರತಿರೆ ॥ ಕಂಜನಾಭನುಮೆಚ್ಚಿ ನ
ಚ್ಚನೆ । ಸಂಜನಿಪೆಂದುಬ್ಬುಹರುಷದ । ಮಂಜುಳಾನನನಾಗಿ ನಗುತಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೬೮ ॥ ಜನನನಾಸಾಮಾತ್ರೆಯಲಿ ಬಹು
ತನುವ ಪತಂದದಲಿ ಸ ಕ್ಷು । ಚ್ಚಿತುಮಯನುಬಹುಬುದ್ಧಿಸಂಗದಲೆ ಕಡೆಯುಮರಳಿ ॥ ಘನಜಗನ್ಮಯನಾದನು ತಾ । ಮನ
ದೆಳಗಭಾವಿಸುತಿತಸಯ । ತನುವಿಗೋಸುಗ ಪರರನ್ನೀಕ್ಷಿಸದಿಹುದು ವರಯೋಗಿ ॥ ೬೯ ॥ ಅಶನಸಿಕ್ಕದ ಕಾಲದಲಿ ತಾ । ಪ
ಶುವಿನಂದದಿ ಕಂಗೆಡದೆಯಾ । ಕುಶಲಕರ್ಮಗಳುತ್ತಮೋತ್ಕೃಷ್ಟಾಂನದಲಿ ಹರುಷಿಸದೆ ॥ ಕುಶಲನಿತರಹ ಕರ್ಮಜಾತದ । ವಶವ್ರಸುಖ
ದುಃಖಾಸ್ಪದನಿದರಿ । ದುಸುರುಮಾಗಲು ನೆನೆಹುಬಿಡದವಧಾನವಿದನೆಂದ ॥ ೭೦ ॥ ಮಾತುವ್ರದು ಯತ್ನವನು ಭೋಜನ । ಗೂ
ಡಾವಾದದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಷೆ । ಗೂಡಿರದು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧನವೀಕಳೇವರವು ॥ ಕೂಡುವನು ನಿಜಮೂರ್ತಿಯನು ಖಯ । ಪೋದಿ
ಯಿಲ್ಲದಬೋಧಸಿಖಿಯಿಂ । ನೋಡುಯೋಗಿಯುಚರಿತಗಳನುದ್ಧವನೆ ನೀನೆಂದ । ೭೧ ॥ ಕಡಶನವೆದ್ಯನೀಕ್ಷೆಯಲಿತಾ । ಮಾದ
ಡಲುಬುದು ದೊರಕದಿಕೆನೋಣ್ । ತ್ರಿದಶರ ಪಟಕೆ ಯಜ್ಞನಹುಮೃಷ್ಟಾಂನದೊರಕಿದಡೆ । ಅದನು ತಾವಿ ಪ್ರಬೋಧಫಲನೆಂ । ದು
ದಿತವಿದ್ಯನು ಭಾವಿಸುವರಿದು । ಸದರವಲ್ಲ ಕರೀರಭಿಮಾನವಬಿಡುವುದೆಂದ ॥ ೭೨ ॥ ಹರುಕುಕಂತ್ರೆಯು ಪೊದ್ದುವಿ ಪಿರಿಹ
ಮಿರುಗದಿವ್ಯಾಂಬರವನೊದವುದು । ವರಕುಸುಮಶಯನದಲಿಮಲಗುವುದನ್ಯ ರಿಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಪಿರಿಯಕಲ್ಲಿಮಲಗುವುದು ತಾ ।
ಪರಿಕಿಸದೆಯೋ ನೇತ್ತನುತ್ವವ । ಪರಮಸುಖದನವಾಧಿಯಲಿ ತಾನಿರುನನಾಗಿಹುದು ॥ ೭೩ ॥ ಶೌಚಸ್ನಾನಜಪಮನಗಳ ತಾ

ನೋಡಿಸುವನುಮೇಣುಚಿತವಸಿ । ಶಾಚಗಣದೊಡನಿಪ್ಪ ಮೃಡನಂದದಲಿಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಈಚರಾಚರಭರಿತನಹನಾ । ನಾಚರಣೆಯಲಿಯೋಗಿಗೆಣೆಯುನು । ಪೊಡವಿಗೆ ಕೇಳ್ವಲ್ಲನಿಯಮಗಳೆಂದಯೋಗಿಯಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಕನಸಿನಲಿಪೊರೆಯನನುಮುಟ್ಟಿಯೆ । ಕನಸುತಿಳಿದಂತಾದ್ವಿಜನುದು । ಧರ್ಮನವೆನಿಸಿತಾಪಾಪವಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಬೇಕೆಂದು ॥ ನೆನವುದುಂಟೇ ಲೋಕದಲಿಚಿ । ದ್ಘನವೆತಾನಾಗಿರ್ದಯೋಗಿಗೆ । ಜನುಗುಕರ್ಮದಗಣದಸಂಗತಿಯಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಈವರಿಯಜ್ಞಾನವನುಪಡವರೆ । ಪಾವಕರವೆಂದರಿಮುವಿಷಯುವ । ರೂಪರಸಗಂಧಾದ್ಯೆಯಲಿವೈರಾಗ್ಯವನುಪಡದು ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯುಗುರುವೆಂದರಿದುವು । ದೂಪ್ರಪನಹದೇಶಿಕನಸೇವೆಯ । ನಾಪನಿತಮಾಡುವ್ರನುಯಲಪದೆಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೬ ॥ ಜ್ಞಾನದೃಢವಹಕಾಲಪರಿಯಂ । ತಾನುನಿಯಮದಲೆಂನುವನುತ । ಧ್ಯಾನದಿಂಸೇವಿಸುವ್ರನಾದರಭಕ್ತಿಯುತನಾಗಿ ॥ ತಾನೆಸಿದ್ಧಿಸುವುದುಮುಕುತಿತಾ । ನಾನಹೆನುಪೇಳುವೆನುನಿನಗಾ । ನೆನಗುರುಪದಸೇವೆಸುರಳರುವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೭ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನುಮನವನೀಕರ । ಣಾವಳಿಯುಜಯಸದಡೆಸುಜ್ಞಾ । ನಾವಲಂಬನವಿಲ್ಲದೇಕರ್ಮಗಳನೆರೆಬಿಟ್ಟು ॥ ಜೀವಿಸುವಸನ್ಯಾಸಿವೇಷದ । ರಾವಣನವೊಲುದಂಡವಿಡಿದಿಹ । ಭಾವರಸಿಕನೆದೊರಕದಿಹಪರವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೮ ॥ ಶಮವಹಿಂಸೆಗಳೆಂದುಯತಿಗಳು । ತ್ರಮುದಧರ್ಮವುತಪವುನಿನಗೀ । ಕ್ರಮದ ಉತ್ತಮಗೃಹಿಣಿಗಾನಿಜಭೂತಪಾಲನೆಯು ॥ ಕಮಲಲೋಚನನಾದತಂನಲಿ । ನಿಮಿಷವಗಲದಭಜನೆವರ್ನ । ಶ್ರಮಕಿದೇಸಾಮಾನ್ಯಧರ್ಮವೆನಿಪುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಶೌಚಸಂತೋಷಾತಿಶಮೆಮತಿ । ಯಾತುರಿಸದಿಹಭೂತದಯೆಮೃಗ । ಲೋಚನೆಯರೆನುವರ್ಜಿಸುವುದಾಶ್ರಮಚತುಷ್ಟಯಕೆ ॥ ನೀಚವಲ್ಲದಮುಖ್ಯಧರ್ಮವನಾ । ಕೃಜಿಸಿದೆನುಗೃಹಿಗೆತಾನೀ । ನೀಚಗತಿಯನುಕೊಡುವುದಾತುಮವಿರತಿಕಾಲದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಇಂತುಮಾನವತಂನಧರ್ಮದಿ । ಸಂತತದತಂನುವನುಪೂಜಿಸಿ । ಸ್ವಾಂತಸಾಕ್ಷಿತ್ವದಲಿಭೂತಂಗಳಲಿತಾನಿಹುದು ॥ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲಾವಕಾಯ । ಕಾಂತಸುತನೆಂದದಲಿಭಕುತಿಯ । ನೊಂತುಕಾಲಕೆಪಡದುಸುಖಿಯುಹನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೧ ॥ ಆಭಕುತಿಯಿಂಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿಸ್ವ । ಲಾಭವಟ್ಟರೆಯಿಂದತನಗಕು । ಶೋಭಯುತ್ವವಪಡವನದುಕಾರಣಕೆಧರ್ಮವನು ॥ ಲೋಭತನದಲಿಫಲವಬಯುಸದೆ । ನಾಭಿಯಲಿಸಂತಾನಪಡದವ । ನೀಭವಾಬ್ಧಿಯಗೆಲುವಭಜಿಸುವನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೨ ॥ ಆದನಿನೆಗೆಪೇಳಿದೆನುತಾವು । ತ್ಸದವೆನ್ನೈದುವತಂನಧರ್ಮದಿ । ಮುದದಿಯೆಂನನುಪೂಜಿಸಲುಶುದ್ಧಾಂತರಂಗದಲಿ ॥ ಇದನುಕೇಳಿದನರಗೆಮೋಕ್ಷದ ಪದವಿಘಟಿಸುವದೆಂದುಭಕುತಗೆ । ವಿಗೆಸದಾನಂದಚಿತ್ಸ್ವದಗೋಪಿಸೋಥಕರುಣದಲಿ ॥ ... ... ॥ ೩೩ ॥

೧೦೦ಕು ಸಂಧಿ ೨೦೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೨೬೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಗವಂತನು ಹೇಳಿದ ತತ್ವಸಂಖ್ಯಾ ನಿರ್ಣಯ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಆದಿಯಲಿಜಗದೀಶತನ್ನಿಂ । ದಾದವರತತ್ವಗಳಸಂಖ್ಯೆಯ । ಭೇದವನುಯೋಗೀಶ
ಮುದದಿಂಪೇಳ್ದನುದ್ಧವಗೆ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಎಲೆಪರೀಕ್ಷಿತಕೇಳುಪ್ರಶ್ನೆಯ । ನೊಲವಿನಿಂದುದ್ಧವನುಯಾದವ । ತಿಲಕನಹಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನುಬೆಸಗೊಂಡುಕೇಳಿದನು ॥ ಪಲವುಕರತತ್ವಂಗಳನುರುಷಿ । ಕಾಲಲಲಾಮರುಪೇಳುವರುನೀ । ನೊಲಿದುಪೇಳುವತತ್ವಗಳುಯಿಪ್ಪಸರಿಯೆಕರುಣಿಪುದು ॥ ೧ ॥ ನವವುಯೇಕಾದಶವುಪಂಚೇಂ । ದ್ರಿಯಾತಿಶಯವೆಂದವನುಪೇಳ್ದ । ದ್ಧವನುತಾವೆನೆಭೂತಪಂಚಕಬುದ್ಧಿಯಹಂಕಾರ ॥ ಸವೆಯದಾಚಿತ್ರೆಂದುಕೇಳಾ । ವಿವರಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಜ್ಞಾನಾ । ಘವನುಕರ್ಮವುಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರೆಗಳುಯೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಸತ್ವರಜತಮಗುಣಗಳೀಮೂ । ರುತ್ತಮನೆನೀಹೇಳಿದಿಪ್ಪ । ತ್ತೊಂದುತತ್ವಂಗಳನುದಶಸಪ್ತಕವುಪಂಚಕವು । ಮತ್ತೆಹದಿನಾರೆಂದುಕೆಲಬರು । ವೃತ್ತಿಮವುಹದಿಮೂರುಹಂನೊಂ । ದತ್ಯಧಿಕವೊಂಬತ್ತುಆರುಗಳೆಂದುಹೇಳುವರು ॥ ೩ ॥ ಕೆಲರುಯಿಪ್ಪತ್ತಾರನೆಂಬರು ಕೆಲರುವಿಂಶತಿಪಂಚನೆಂಬರು । ಕೆಲರುಸಪ್ತವುನಾಲ್ಕುಯೆಂಬರುಮತಭೇದದಲಿ । ಎಲೆಕೃಪಾನಿಧಿಕೃಷ್ಣತತ್ವದ । ನೆಲೆಯಸಿದ್ಧಿಯ ಮಾಕರುಣಿಸು । ವಲವಿನಿಂಪೇಳೆನಲುವುದ್ಧವಗೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪ ॥ ನಂನಯಿಚ್ಛಾಗ್ನನವಾಗಿಹ ರಿಂನುಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ । ಮಂನಗುಣಯುಕ್ತದನುರಾಗದಲಿಂದುತಿಳಿಪವರು ॥ ಇನುವದಗ್ರಹಿಸಿತಿಳಿಯಲು । ಚಂನಿಗನೆತಾಬಾರದೆಯೆನೆ । ನನ್ನಭಕ್ತರುಹೊರಗುಅನ್ಯರುನಿಗ್ರಹಿಸಲರಿರು ॥ ೫ ॥ ಮಿಥ್ಯಜ್ಞಾನವುಹುಟ್ಟುವದಕೆನಿ । ವೃತ್ತಿಯೆಹುದೆಂದರೆಯುವದುಅ । ತ್ಯಧಿಕಜಗದೀಶ್ವರನಕರಣಾಕರವಿಂದದಲಿ ॥ ಮತ್ತೆಭಕ್ತಿಯುಹುಟ್ಟಿಶಮೆದಮೆ । ಉತ್ತಮದಗುಣಗಳುಯಿರಲಿಅ । ತ್ತತ್ತಹೋಹದುಅಲ್ಲಿಪರಿಪುಂತರವು

ಹೋಗದದು ॥ ೬ ॥ ಅದುವೆಹೋದರೆಕಲಹಹೋದುದು । ಪದುಮನಾಭನಭಕ್ತಿಹುಟ್ಟುವು । ಜನನುಸೆದುರುಭಕ್ತಿಯಿಂಜಗ
ದೀಶ್ವರನನರಿದು ॥ ಇದುವೆಪಾಪವುಯಿದುವೆಪುಣ್ಯವು । ಇದುಚರಾಚರವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯು । ಅದರಿನಿಂಸಂಶಯವುಪರಮಶುಭ
ಕೇತ್ರಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಇನುರುಷಿಗಳುಹಲವುಮಂದಿಯು । ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆಯುಕೃತಿಯುಲಿತಾ । ಮನವಮನದಲಿಕಾರಣಗಳಿಗೆಕಾರ್ಯ
ದಂದದಲಿ । ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದಭಾವಶುದ್ಧಿಯು । ಮನ್ನಣೆಗಳಂಮಾಡಿನುನದಲಿ । ಹಂಣಿ ಕೆಲಬರು ಕಾರಣಗಳನುಯೋಗಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೮ ॥
ಕಾರಣಂಗಳಹಾಗೆಕೇಳಲಿ । ಧೀರಕಾರ್ಯಂಗಳನುತಿಳಿವರೆ । ಸಾರವಹಕಾರ್ಯಗಳಹಾಗೆಯುಮಾಡುವರುಬುಧರು ॥ ಇರಲುತಾನಂ
ತರ್ಬಹಿರ್ಭಾವ । ವರಣೆಯುಬದರಿಂದಲಾದವು । ನಿರುತಹೋಗೆನೆಕಾರ್ಯದಲಿಕಾರಣವನಾಥರೆಯು ॥ ೯ ॥ ಅನಕೆಕಾರಣದಲ್ಲಿ
ಕಾರ್ಯ । ವಿವರವಾದಡೆತನಗೆಅಂತ । ಭಾವಬಹಿರ್ಭಾವನವನುಕಂಡಿಹೆನೆಂದುಹೇಳುವೊಲು ॥ ವಿವರಿಸುವೆತರುಷಿಗಳೆಲ್ಲರು ।
ತವಗೆತಾವೇಹೇಳದೀಪ । ಜ್ಞನಗಳೆಲ್ಲವುನಿನಗೆತಿಳಿವವೊಲಿಂನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಅದಿಯುಲಿವೊಬ್ಬಬ್ಬರುಪ್ರ । ತ್ಯೇಕದಲಿ
ಪೇಳ್ದದನುಹೇಳ್ವೆನು । ವಾದಕಲ್ಪನಪರಿಗುಣವಬಹುಗುಣವಮಾಡಿದರು ॥ ಅದುವೆಯುಲ್ಲಾಯುಕೃತಿಗಳೊಳಗೆ । ವಿಧವಿಧದ
ಮರ್ಯಾದೆಯುಲಿನಾನಾ । ಪ್ರವರದಲ್ಲಿಯೆಯೆಣಿಸುವರುಜನನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೧ ॥ ಇಳೆಯೊಳಂತರ್ಯಾಮಿಯೊಬ್ಬನ । ನೋಲಿ
ದುಅಂಗೀಕರಿಸಲೇಬೇ । ಕೆನಲುಕೇಳ್ ಜೀವಂಗಳಹೃದಯದಲಿತಾನಿದ್ದು ॥ ಸುಲಭಪುರುಷರುವುಟುಜೀವರು । ಕೆಲವಕೆಲವರನಾ
ದಿಕಾಲಂ । ಗಳಲಿವಿದ್ಯೆಯುಕಲಿತರ್ಯಯುದ್ಧವನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಇಂನುಶ್ರೀಹರಿಹೊರಗೆಯಿಶ್ವರ । ತಂನತಾನಾಗಿರ್ದ
ಮೂರುತಿ । ಮುಂನತದಿಬಹಿರ್ಮೂರ್ತಿಯೆರಡೇಮೂರುತಿಯುವೊಂದೆ ॥ ಚಂನಿಗನೆಯುದರಿಂದಜೀವರಿ । ಗಿಂನುಸ್ವಾತಂತ್ರಜ್ಞಾ
ನಬಾರದು । ಸಂನುತದಿವೊಳಗಿರ್ದುಪ್ರೇರಿಪಿಜ್ಞಾನವನುಕೊಡುವ ॥ ೧೩ ॥ ಹೊರಗೆಅಜ್ಞಾನಾದಿಕರ್ಮವ । ಪರಿಯುಫಲಗಳ
ಕೊಡುವೆನಾನದ । ಸುರನರರುರಾತ್ರಿಂಚರರುಮನುಗಳಿಗೆಯಿಶ್ವರನು ॥ ಕರುಣಿಸುವಆಯೆರಡುವೊಂದೇ । ಮೆರೆವಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾ
ನಗಳನೀ । ನರಿದುಕೊಳ್ಳುಯೆಂದುತಾಮುದದಿಂದಬೋಧಿಸಿದ ॥ ೧೪ ॥ ಅದರಿನಿಂದೊಳಗಿಹಪುರುಷನಾ । ಮುದದಮೂರ್ತಿ
ಗುಹೊರಗೆಫಲದ । ಪ್ರದಯಕನುತಾನಾದಈಶ್ವರನಿಂಗೆಪರಸ್ಪರದ ॥ ಹೃದಯಭೇದಗಳನುತಿಳಿಯಬಾ । ರದನುಕೇಳ್ಮೈಯಿಂನು
ಜ್ಞಾನವು । ಅದುವೆಯುರಡುಪ್ರಕಾರವೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೫ ॥ ಪ್ರಾಕೃತಾಂತಃಕರಣಜ್ಞಾನವು । ಯೋಕರೂಪಜ್ಞಾನ
ವಂಬಿದು । ಲೋಕದೊಳಗೆರಡುಂಟುಯರಡನುಈಶ್ವರನುಕೊಡದೆ ॥ ಮುಕ್ತಿಯಾಗದುಜ್ಞಾನವೆಂಬೀ । ಶಕ್ತಿಪ್ರಕೃತಿಯುಗುಣ
ವದೊಬ್ಬನು । ಯುಕ್ತದಿಂಕೊಟ್ಟಲ್ಲದಾಗದುಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಇಂನುಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ । ಕಿಂನುಸಾಮಾನ್ಯಾಸ್ಥಿ
ಯಾಗವು । ಸಂನುತನೆಲಯುಕಾಲವಾಕಾಲದಲಿಸತ್ವರಜ ॥ ಇಂನುಅತಿಶಯಮೂರುಗುಣಗಳು । ಚಂನಿಗನೆಅನವರತಲೆಲ್ಲವು । ನ
ನ್ನಭಕತನೆಕೇಳ್ ರಜೋಗುಣಪುಷ್ಟಿಕರನೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಸತ್ವಗುಣಸ್ಥಿತಿತಮದಿಕಾಲಯು । ಮತ್ತೆಅದರಿಂಪ್ರಕೃತಿದೂರನು । ತ
ತ್ವಪರವಾತ್ಮಂಗೆಯೆಂದೂಪ್ರಕೃತಿಬದ್ಧಗಳು ॥ ಮತ್ತೆಆಗುಣವಿಲ್ಲವದರಿಂ । ದತ್ತಜೀವನುಸತ್ವರಜತಮ । ದತ್ತಗುಣಬದ್ಧಕನು
ಜೀವನುಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೮ ॥ ಸತ್ವರಜದಿಂಜ್ಞಾನಹುಟ್ಟುಗು । ಅತ್ಯಧಿಕರಜದಿಂದಕರ್ಮವು । ಮಿಥ್ಯಜ್ಞಾನವುತಾಮಸ
ದಲಿಂದಾಯಿತಜ್ಞಾನ ॥ ಸತ್ಯವಿದಕೆಪ್ರಧಾತುಈಶ್ವರ । ಕರ್ತೃಗುಣಗಳವಿಶಿಷ್ಟಭಾವದಿ । ನಿತ್ಯಸೃಷ್ಟಿಯುಯುಹುದುಕೇಳೆಂದನುಮು
ರಾಂತಕನು ॥ ೧೯ ॥ ಇದಕೆತತನುಕಾರಣನುಗುಣ । ವದಕೆವ್ಯತಿಕರವಾಚ್ಯತಾನೂ । ಮುದದಿತಾಲಯನೆಂದಡೆಯುಕೇಳ್ ಕಾ
ಮದೇನುವೊಲು ॥ ಸದುಗುಣನೆಭಕ್ತಂಗೆಬೇಡಿದ । ಕೊಡುವದರಿನಿಂಭಾವಸತ್ವವು । ಇದಕೆತಂಸಾಧಾಗಜಗಕದುಹುಗನೆಕೇ
ಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ತನಗೆಆರಾಧೀನವಿಲ್ಲೆ । ತನಗೆಸರ್ವಾಧಾರನೀಶ್ವರ । ನಿನಗೆಪೇಳ್ದಜೀವನೀಶ್ವರರೂಪಭೇದವನು ॥ ಘನತ
ರದತತ್ವಗಳಸಂಖ್ಯೆಯು । ಮನವಲಿನುವಿಸ್ತರಿಸಿಹೇಳುವೆ । ಮುನಿಮನಂಗಳಮೆಚ್ಚುವವೊಲಿದುಕೇಳುಯದುವರನೆ ॥ ೨೧ ॥ ಜ್ಞಾ
ನವಿಗ್ನಾನಗಳವಿರತಿಯು । ಗ್ನಾನಸಾಧನವಾದಸಕಲವು । ಹಾನುಭಾವರಮತದಭಕತಿಯುನಿನಗೆಕರುಣದಲಿ ॥ ನೀಂನುಪೇಳ್ದಭ
ವದತಾಪವು । ನಾನಲಾರೆನುಚರಣಭಕ್ತವೆ । ನಾನುಸಾರಿದೆಯುದ್ಧರಿಸುಹರಿಯೆಂದನುದ್ಧವನು ॥ ೨೨ ॥ ಬಿಲದಸಂಸಾರಾರ್ಣವ
ದೊಳತಿ । ಬಲನೆನಿಪಕಾಳುಹಿಯುಂನನು । ಬಲಿದುಕಚ್ಚಿದತಾನುಪರವಶನಾಗಿವಿಷಯಗಳ ॥ ಬಲಿದುಸವಿವುತತೃಷ್ಣೆಯೆಂಬೀ ।
ಹೊಲತಿಯುಂಕಡಲೊರಗಿದೆಮುನಿ । ಮಗಳಸುಖದವಾಕ್ಯಾಮೃತದಲುಳುಹೆಲೆಕೃಪಾಜಲಧಿ ॥ ೨೩ ॥ ಎಲೆಭಕತವರಕೇಳುಭಾ
ರತ । ಕುಲಕನುಲವಾತ್ರಂಶಯಿದುಸುತ । ಮಿಳಿವಗೋತ್ರದವಧೆಯುಘವನಿದತೊಳೆಯುಬೋಸುಗರ ॥ ಸಲುವವೃಷ್ಣಿವ
ನಾದತತ್ವದ । ಜಲಜಪುತನನುಶರಶಯನದಲಿ । ಮಲಗಿದಾತನುಕೇಳ್ದನುನೃಪಧರ್ಮಸಂಗತಿಯು ॥ ೨೪ ॥ ಕೇಳ್ದಧರ್ಮಗಳೆ
ಲ್ಲವನುನೃಪ । ಕೇಳ್ದನುಪರಮಾರ್ಥವನುನೀ । ಕೇಳ್ದಧರ್ಮವನಾವುಋಷಿಗಳುಪಾಂಡುಸುತರೆಲ್ಲ ॥ ಕೇಳ್ದುದನಾನೊರೆವೆನಿನ
ಗದ । ಕೇಳುಬಾರ್ಹಸ್ಪತ್ಯನಿನಗದೆ । ಕೇಳ್ದರೆಮುಕ್ತಾಂಗನೆಯುಪಾಣಿಗ್ರಹಣವಹುದು ॥ ೨೫ ॥ ಇದನದೇತಕೆಹೇಳ್ದನೀಯೆ
ನೆ । ಮುದದಿತಾನದುವಂಚವಂಚದ । ವದನುಕೇಳ್ದರಿಂದಹಂಮುನಿಗಳಾಯುತ್ತಾನಿಂತು ॥ ಸದಮಳನೆಮೂರೆಂಬತತ್ವವು ।

ಮಿಸಿದಮರಜಸತ್ವತಮಗಳು । ಅದರಮೂರ್ತಿಗಳಜಗತ್ತಸೃಷ್ಟಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಆದಿಯಲಿಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ । ರಾಜಸಪ್ರಕೃತಿಯುದುಮೆಯಿಾ । ಮೇದಿನಿಗೆತಾಕಾರ್ಯಕಾರಣರೂಪತಾನಿಹಳು ॥ ಶ್ರೀಧರನುವಟಪತ್ರಶಯನನು । ಆದಿಪುರುಷನಾನುಕನುಮರ । ಮೋದಧಿಯನಾರಾಯಣನುಚಿತ್ಪ್ರಕೃತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಅತ್ತಲಾಜಡಪ್ರಕೃತಿಯಲಿತಾ । ಸತ್ವರಜತಮಗುಣಮುಹುಟ್ಟಿ । ತತ್ತ್ವನುನೆಯದರಂಶಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳಿಂದವಟ್ಟಾಗಿ ॥ ಮತ್ತೆಮಹತತ್ವವನುಸೃಜಿಸಿದ । ನಿತ್ತಲಾಮಹತತ್ವದೆಸೆಯಿಂ । ದತ್ತಹಂಕಾರತತ್ವಹುಟ್ಟಿತುಮೂರುತೆರನಾಗಿ ॥ ೨೮ ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ॥

ಎಲೆಮಗನೆಯದರಿಂದಲಾದುದು । ಸಕಲಸತ್ತ್ವತತ್ತ್ವಹುಟ್ಟಿತು । ಬಳಿಯತನೆಯಿದೆಯಾಲಾಜಗದೀಶ್ವರೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಮಲಸಿನಿಂದಾತತ್ವಗಳುತಾವ್ । ಸಕಲಹಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನುಕೇಳ್ಳೈ । ಯೆಲ್ಲಿದುಸೃಜಿಸಲುಬಾರದೇಶ್ರೀವರನಸ್ತುತಿಸಿದೆವು ॥ ೨೯ ॥ ರಾಜಸದಕರ್ಮವನುಮಾಡಲು । ಯಿಾಜಗದೊಳಾಸುರಮನುಷ್ಯರು । ವ್ಯಾಜದಲಿತಾಮುಸದಿತಿರ್ಯಕ್ಕುಗಳನೈದುವರು ॥ ಮೂಜಗದಿಸತ್ವಾನುಭೇದದ । ಮಾಜೆಯಿಂದಲುಅಹುದುಆದರೆ । ಯಿಾಜಗತ್ತಿಲಿಜೀವದುಃಖಾನುಭವನಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ದುಃಖವೇತಕೆನನುಭವಿಸುವವ । ದಕ್ಕಿಹೇಳೆನೆದೇವನೊಬ್ಬನು । ಚೊಕ್ಕಟದನೃತ್ಯವನುಗೀತವನರಿಯೆಬಲ್ಲವರ ॥ ಅಕ್ಕರಿಂದಲೆನೋಡಿತಾನೂ । ಮಕ್ಕಸದಿನಾನಾಡಬೇಕೆಂ । ಬೆಕ್ಕತುಳಬುದ್ಧಿಯಗುಣವನೀನಿಂನುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಇಂನುಗುಣಗಳುಸುಖವದುಃಖವ । ತಂನದೆಂದಾರೋಪಿಸುತ್ತಿಹ । ರಿಂನುಯಿಾಭ್ರಾಂತಿಗಳುಹೇಗೆಯುಬಹುದುಯೆಂದೆನಲು ॥ ಸಂನುತನೆಮುದಕಮುಚಲಿಸ್ತರೆ । ಮುಂನತೀರದಲಿರ್ದತರುಗಳು । ಭಿಂನವಿಲ್ಲದೆಚಲಿಸುತಿದೆಯೆಂಬಪ್ರೊಲುತಾನೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಕೇಳುನೀದುಃಖಾದಿಜೀವಗೆ । ಮೇಲೆಅಂತಃಕರಣಧರ್ಮದ । ಸೀಲವಂತನೆತಂನದೆಂಬಭಿಧಾನಭ್ರಾಂತಿಕಣಾ ॥ ಅಲ್ಲಪಿತ್ಥಭ್ರಾಂತನಾದವ । ನಲ್ಲಿಕಂಣಿಗೆಭೂಮಿಯೆಲ್ಲವು । ನಿಲ್ಲದಡುತಿರುಗುತ್ತಲದೆನೋಡೆಂಬಹಾಗೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಅದುಮನೋರಥಬುದ್ಧಿಗಳನನು । ಮುದದಿನೈದುವಪುರುಷಗೆಯುಕೇ । ಳದುವಿಷಯದಭಿಮಾನಹೇಗೆಯುಹಾಗೆಸತ್ತವನು ॥ ವಿಧಿಸಿದೃಷ್ಟದಹಾಗೆಯಿದ್ದಗೆ । ಯಿದಕೆಸಚ್ಚಿದಾನಂದಜೀವಗೆ । ಅದರಭ್ರಾಂತಿಗಳಿಂದಯಿಾಸಂಸಾರಬಹುದೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಭಕತಕೇಳ್ಸಂಸಾರದೊಳಗೆಯು । ಅಕಟಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವದರಿಂ । ದಕುಟಿಲನೆಸಂಸಾರವೇತಕೆನಿವರ್ತಿಸುವದೆನಲು ॥ ಪ್ರಕಟದೀವಿಷಯಾದಿಧ್ಯಾನಾ । ವಿಕಳಮಾಡಿದನಾಗಿಬಿಡದದು । ಮುಕುಳಿತಸ್ವಪ್ನದಲಿವ್ಯಾಪ್ರವಹಿಡಿದುದನುಕಂಡೆ ॥ ೩೫ ॥ ಅದುಮೆಯಾತರಲಿಂದಲಹುದೆನೆ । ಮುದದಿಜಾಗ್ರದಿಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರೆ । ಅದುಮೆಹಾಗೇಬಹುದುಬಿಟ್ಟರೆಯುದುಮೆತಾಬಿಡದು ॥ ಇದಕೆಚಕ್ಷೇಂದ್ರಿಯಮುಕಿಟ್ಟವು । ಚದುರತನದಿಂವಿಷಯುವನುಬಿಡೆ । ಹೃದಯಭ್ರಾಂತಿಸ್ವಸ್ವರೂಪವತಿಳಿಯಲೀಸದೆನೆ ॥ ೩೬ ॥ ಕೇಡುಯದರಿಂಬಹುದುನದರೊಳು । ಮಾಡದಿರುವಿಷಯಾನುಸ್ನೇಹವ । ಕೂಡೆಜಗದೀಶ್ವರನಚರಣದಸೇವೆಯನುಮಾಡು ॥ ಮೂಢಮನವಿಷಯಗಳಹೇಗೆಯು । ರೂಢಿಯಲಿಬಿಡಬೇಕುಯೆಂಬೆಯ । ಮಾಡುನಿತ್ಯಾತ್ಮಕನಕರುಣಾಸಕ್ತಿಸ್ನೇಹವನು ॥ ... ... ॥ ೩೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೯೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿಯು ಉದ್ಧವನಿಗೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭಕತಪಾಲಕನುದ್ಧವಂಗತಿ । ಪ್ರಕಟವೆನೆಪೇಳಿದನುವಿದ್ಯೆಯ । ಸಕಲಸಾಧನಗಳನುದಾನವ
ವೈರಿಕರುಣದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಆವನೊಬ್ಬನುಸಕಲಶೃತಿಮಾ । ರ್ಗ್ಯಾವಳಿಯತಾತ್ಪರ್ಯವನುತಾವ್ । ಕೋವಿದರಮುಖದಿಂದರಿದುಮನದಲ್ಲಿನಿಶ್ಚೈಸಿ ॥ ಕೇವಲಾತ್ಮಧ್ಯಾನದಿಂನಿ । ರ್ಭಾವವಹತುರಿತೆಯನುಪಡದವ । ಗಾವಕರ್ತವ್ಯಗಳುದೊರಕವುಭಕತಕೇಳೆಂದ ॥ ಪರಮಜೀವರಭೇದವನುಸಲೆ । ವಿರಚಿಸುವತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದಾ । ಪರನಿಗಮವಾಕ್ಯಗಳಗೆಂಬೀಧಾರಣಶ್ರವಣ ॥ ಪರಮಭಕತನೆಕೇಳುಮರವೆಯ । ಭರಕೆಯರಿವಹದುಸ್ಮರಣದಿಂ । ದರಿವೆನದುತಾಮುಖ್ಯಸಾರವಿದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨ ॥ ಯುಕ್ತಿಗಳಲೇವೇದದೇಶಿಕ । ಪ್ರೋಕ್ತವಾದರ್ಥವನುಮನದಲಿ । ವ್ಯಕ್ತವೆನೆಮಥಿಸುವದೆಮನನವದುಸಂಶಯಗಳೆಂಬ ॥ ಕತ್ತಲೆಗೆಸೂರ್ಯನಪ್ರೊಲೇಮ್ಯದು । ಚಿತ್ತಶ್ರವಣಕ್ಕಾಗಹುದುತಾ । ನುತ್ತಮದಮುನಿಗಳಮತದಲೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರವಣಮನನಗಳಿಂದತಾನೇ । ಶಿವನೆನಿಪನಿಜದಲ್ಲಿತಾನತಿ । ತವಕದಲಿನಿಶ್ಚಯವಪಡೆದಡೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಭವರಹಿತನಹಪದವಧ್ಯಾನಿಸೆ । ಯುಮಬಳಿಕಧ್ಯಾನದಲಿಮತ್ತಾ । ಶ್ರವಣಸಾಧನವಹನಿಧಿಧ್ಯಾಸನವೆನಿಸುತಿಹುದು ॥ ೪ ॥ ಅಲ್ಲಿಧ್ಯಾತೃಧ್ಯಾನಧ್ಯೇಯಗಳೆಲ್ಲವಿಹವಿದರೊಳಗೆರಥದಡ । ವಿಲ್ಲದಾಗಿಯೆಧ್ಯೇಯವೊಂದೇಬೆಳಗುತಿರಲದನು ॥ ಬಲ್ಲಬುಧರುಸಮಾಧಿಯೆಂಬರು । ಕಲ್ಲಣಿಸುತೆನ್ನೈದಿತಾ

ಲಕೆ । ನಿಲ್ಲದವರೊಳ್ ಪ್ರಜ್ವಲಿಪರಿಮನನರಿವರವರೆಂದ ॥ ೫ ॥ ನೆಟ್ಟನಾತ್ಮನನರಿದವನು ತಾ । ಬಿಟ್ಟು ಬೋಧದಸಾಧನಂಗಳ । ಸೃಷ್ಟಿ
ಪಾಲಕನಾದಕಂನಲಿರತಿಯುವ ಮಾಡುವವನು ॥ ಇಷ್ಟವಾತಗೆನಾನು ಫಲವಾ । ಗಿಷ್ಟನಾದವನಾನು ಸ್ವರ್ಗದ । ಕಟ್ಟಳೆಯ ಸುಖನಾನು ವ
ರಕೈವಲ್ಯನಾನೆಂದ । ೬ ॥ ಶಬ್ದಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳಲಾ । ಪೇದ್ಯವಾದೆನುವನು ಬಲ್ಲವ । ರದ್ರಿಧರವರ್ತಿಗಳು ಬುಧರಜ್ಞಾನಫಲವೆಂ
ದು ॥ ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ಪೇಳುವರು ಕೇಳ್ । ಯಾದವ ನೆ ತತ್ವಜ್ಞನೆನದಂ । ತಾದ ಯಾಸ್ವಾನಾನು ತತ್ವಜ್ಞಂಗೆ ಪ್ರಿಯನೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಹೆಡೆ
ಗೆಮರದವಿಮತ್ತಿ ದಿರಲಿಶ । ಕಡುತಿಮಿರವನು ಪ್ರೋತ್ತುಪರಿಯಿಕೆ । ನಡಸೆಬಹುದೇ ದೀಪವಿಲ್ಲದ ಮನುಜಲೋಕದಲಿ । ಜಡಮತಿ
ತಿಗಳ್ಳೀಯಜ್ಞಜಪತಪ । ಗಡಣದಿಂ ಯಜ್ಞತೆಯನೆಂದೂ । ಕೆಡಿಸಲರಿಯರು ಬೋಧಿಕರ್ಯನ ಭಜನೆಯಿಲ್ಲದರು । ೮ ॥ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ
ವಾದಿದೈವಿಕ । ವಾದಿಭೌತಿಕವೆಂಬ ಗ್ರಸ್ಥವು । ಬೋಧಮಯನಿಂ ನೊಳಗೆ ತೋರುವುದದು ವೆಮಧ್ಯದಲಿ । ಬೋಧವಾದ್ಯಂತದಲಿ ತಾ
ನಿರೆ । ದಾಡವುಳಮತಿಗಳು ವಿಚಾರಿಸ । ಲಾದಧಿಕತರವಲ್ಲವದು ತಿಳಿವಿರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಕಲ್ಪಿತಾವೊದಲಲ್ಲಿ ಕಡೆಯಲಿ । ನೋ
ಳ್ಪರೊಂದಿಹುದದು ವೆತಾಪಸಾ । ಸ್ವಾರ್ಥ ನಿಜಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗಿಹುದು ಜರಾಧಿಪನಂಗದಲಿ ॥ ಕಲ್ಪಿತವೆನಿಜವೊಡಲವಿಕೃತಿಗ । ಳಸ್ವ
ಪಕನೆರೆಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವಿ । ಕಲ್ಪನಾಗಿಹಕಿಂಗೆನಿನಗಿಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೦ ॥ ಕನಸಿನಲಿ ತಾನೆಳ್ಳಿದರಳ್ಳಿವನೆ । ಮನುಜನೀಫನವಹ
ಸಮೂಹವು । ಮನಕಥವೃತಾನುಂಟೆಸರ್ಗಗೆ ಮೇಫೆತಾಕವಿಯೆ ॥ ವನಧಿಗುಂಟೆನಷ್ಟಿಯಿರಾಜಿದು । ಫನಕೆದೇಹಾದಿಗಳಕೋ
ರಿಕೆ । ಮುನಿಯರುವಿಪಿದರುಂಟೆ ಸಂಕಟವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೧ ॥ ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿರತಿಯ । ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾದ ಸಕಲ
ವು । ಹಾನುಭಾವರಮತದ ಭಕತಿಯನೆನಗೆ ಕರುಣದಲಿ ॥ ನೀನು ಪೇಳುವ ಭವದತಾಪವ । ನಾನಲಾರೆನು ಚರಣಛತ್ರವ । ನಾನು
ಸಾರಿದೆನುದ್ಧರಿಸು ಹರಿಯೆಂದನುದ್ಧವನು ॥ ೧೨ ॥ ಕುಮುದಗಳದು ಗುಡವನುತ್ತೆಗವಡೆ । ಹ್ನಮನಹನು ರಾತ್ರಿಶಮತ್ತೀ । ತಮದ
ಮುತ್ತಿಗೆತೆಗಸುವಡೆ ಮಾರ್ತಾಂಡನೇಕ್ಷನುನು ॥ ನಮಿಪಿದರ ಸಂಸಾರದುಃಖವ । ನಿಮಿಷದಲಿ ಕೆಡಿಸುವರೆ ನೀನೆಲೆ । ಕಮಲನಾಭ
ನೆಕ್ಷನುನುಮತ್ತನ್ಯರುಗಳಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಬಿಲದಸಂಸಾರಾರ್ಣವದೊಳತಿ । ಬಳಲೆನಿದೆ ಕಾಳಾಹಿಯಿಂ ನನು । ಬಲಿದು ಕಚ್ಚಿದ
ಡಾನು ಪರವಶನಾಗಿ ವಿಷಯಗಳ ॥ ವಲಿದು ಸವಿವುತ ತೃಷ್ಣೆಯಿಂಬೀ । ಹೊಲತಿಯಿಂ ಕದಬೊರಗಿದೆನು ನಿ । ರ್ಮಳಸುಖದ ವಾಕ್ಯಾ
ಮೃತದಲಾಳು ಪೆಳಿಕ್ಕೆ ಪಾಜಲಧಿ ॥ ೧೪ ॥ ಎಲೆಭಕತವರ ಕೇಳು ಭಾರತ । ಕುಲಕಮಲ ಮಾರ್ತಾಂಡಯಮಸುತ । ಮಲೆವ
ಗೋತ್ರದವಧೆಯ ಘವನಿದತ್ತೊಳೆಯ ಲೋಸುಗರ ॥ ಸಲುವ ವೈಷ್ಣವನಾದ ಮತ್ಸದ । ಜಲಜಸುತನನು ಶರಶಯನದಲಿ । ಮಲಗಿ
ದಾತನು ತಾನು ಕೇಳಿದ ಧರ್ಮಸಂಗತಿಯ ॥ ೧೫ ॥ ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವನು ನೃಪ । ಕೇಳಿದನು ಪರವಾರ್ಥವನು ನೀ । ಕೇಳಿದ
ರ್ಥವನಾನು ಋಷಿಗಳು ಪಾಡುಸುತರೆಲ್ಲ ॥ ಕೇಳಿದೆವು ನಾವರನೆನಿನಗದ । ಕೇಳಿ ಬಾರ್ಹಸ್ಪತ್ಯನೀನದ । ಕೇಳಿದರ ಮುಕ್ತ್ಯಂಗ
ನೆಯ ಮಾಣಿಗ್ರಹಣವಹುದು ॥ ೧೬ ॥ ನವದಶೈಕಾದಶದಶಾರ್ಥವು । ಭವನೆಯನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ತತ್ವಪ । ಭಾವನದಲಿ ಯಾವರಿವಿನಿಂ
ಕೊಂಬನುಯಿದನು ಸುತಿವಿದನು ॥ ಸನೆಯ ದೇಕಾನಂದರೂಪನ । ನಿವರೊಳಗೆ ಕೊಂಬರು ಜನಗಳಲಿ । ಕವಿವರರು ಜ್ಞಾನಾಖ್ಯೆಯಿಂ
ಪೇಳುವರು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷನು ಮಹತ್ವಹಂಕೃತಿ । ಪ್ರಕಟತಂನ್ಮಾತ್ರಗಳ ಪಂಚಕ । ಪಕುಟಿಲನೆನವತತ್ವವೆಂದಾಸವೆ
ಯದಾನೆಂದ ॥ ವಿವರವಾಗರಿವರೆಸಕಲಬುಧನಿವಹಮತದಲಿ ಜ್ಞಾನವೆನಿಪುದು । ಭವಶರಧಿಗದು ಶೀಘ್ರ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥
ಅಲ್ಲಿಪರಪನನೇಕನನೆಸಿ । ತ್ತೆಲ್ಲವನು ಕಾಣದೆಯರಿವುತಿರೆ । ಬಲ್ಲವರು ವಿಜ್ಞಾನವೆಂಬರು ಜಗದ ಪುಟ್ಟನಲಿ ॥ ಬಲ್ಲ ನಾತವನಾದಿಜ
ಗನೃಪ । ಸಲ್ಲಲಿತವಾಸನೆಯ ತಾನದ । ನೆಲ್ಲಸತ್ತೆಂದರಿವುತಿಹುದೆಲೆ ಭಕತ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ನೇಹನಾನಾಯೆಂಬ ಶ್ರುತಿ ತಾ । ಮೋ
ಜರನೃಶ್ಯತ್ಯರ್ಥವನು ಮಿಗೆ । ದೇಹಗೇಹಾದಿಗಳು ಕೆಡುವವು ಕಾನಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ॥ ಬೇಹ ಹುರಿಯನನು ಮಿಗಳಿಂದಲ । ಪೇಹ್ಯದೃಶ್ಯಾಧ್ಯ
ದಲಿ ಬಲ್ಲವ । ಮೋಹಿಸದೆ ಸುಖಿಯಾಗಿಹುದು ವೈರಾಗ್ಯ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಕರ್ಮಗಳ ಕಾರ್ಯಂಗಳಹವೀ । ಬ್ರಹ್ಮನೊಳಗಾದ ಥವ
ಲೋಕಗ । ಳೆಂಪಾಚೆಕ್ರಗಳೆನಿಪ ಕಾಲನಲಹುದು ಕೇಳಿದಕೆ ॥ ಕರ್ಮಫಲವಹ ಮನುಜಲೋಕಕೆ । ಶರ್ಮದಂಕೆ ಮಂಗಳಾ
ತ್ಮಕ । ನಿರ್ಮಿತಾವಮಾಯೆಯಲಿ ಜಗವೆಂದರಿದು ಸುಖಿಯಹುದು ॥ ೨೧ ॥ ಗುಣಸಿದ್ಧಿಯ ಕೇಳೆಂದು ದೇವರ । ಗಣವಪಾಲಿಸುವ ಚ್ಯು
ತನು ಕಾ । ರಣಿಕತನದಲಿ ತಿಳುಹಿದನು ನಿಜಭಕತನುದ್ಧವನ ॥ ಗುಣಕೆ ಸಂಧಿಸದಿಹುದೆ ತಾ । ಸದ್ಗುಣವೆನಿಪ ವೈರಾಗ್ಯ ಶಿರಿ ತಾ ।
ವಣಿಯ ಮೊದಲ ಸಿದ್ಧಿಜಾಲವೆ ಬುಧರಮತದಿಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಕಡುಸುಖಪ್ರದವಾದ ಕಥೆಯಲಿ । ಕೆಡದ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಮಾಡುತನ್ನಯ ।
ಮೃಡನಮಪೆಹರನಾದನಾಮಂಗಳನು ಕೀರ್ತಿಸುತ ॥ ಪೊಡವಿಯೊಡೆಯನ ಪೊರೆಲುತಂನವ । ನಡಿಗಡಿಗೆ ಪೂಜಿಸುತ ಸ್ತುತಿಸೂ ।
ದೊಡೆಯನೀ ನಾಮಗಳ ನೀನೆಂದೆನು ತಲೆಲೆಯಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ಅದುಮೆಹುಪಿಯಲ್ಲಾಗ್ಧವನೆಕೇ । ಳದನಬಟ್ಟೆಸಗೀಗತಾನೀ । ಪದಪ
ರೋಜಾಕಿದಂಗನೆಯ ಸೇವಿಪುದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಮೇದಿನಿಯ ಲುಳ್ಳಂನ ಭಕ್ತರ । ಪಾದರಜವನು ಶಿರದಲಾನುತ । ಮಾದಿಸದೆಭ ತಳಪ
ಲೆಂನುವ ಕಾಣುತಿಯದೆಂದ । ೨೪ ॥ ಗೀತನೃತ್ಯಂಗಳನುಯೆನಗತಿ । ಪ್ರೀತಿಕರವೆಂದರಿದು ಮಾಡುತ ಪೂಜನೆಯ ಸಂಪಾದ
ನೆದಲಕಸೆತದ್ಗುಣಂಗಳನು ॥ ಓತು ಪುತ್ರನವಾಡಿ ಸ್ತೊಗಳುವ । ಪೊಕಿನಿಯಮನ ವಿರಿಪಿನಲಿನ್ನು । ಜಾತರಿಪದಿಂ ವಿಷಯಗಳ ನೆ

ಬಿಟ್ಟ ಸುಖಿಯಹುದು ॥ ೨೫ ॥ ಹೋಮದಾನಾದಿಗಳಫಲಗಳ । ಪ್ರೇಮವನುಬಿಟ್ಟೆಂನಲರ್ಪಿಸಿ । ತಾಮಸದಸುಖಗಳನುನ್ನಿಜ
ಸುಖದಿಂದಪಡಿಸುತ ॥ ಕಾಮಪಿತನಾದೆಂನಲಾತ್ಮನ । ನಾಮಧಾರಕರನುಸಲಹುವುದು । ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದಭಕತಿಸುಖವೆಂದನು
ಸುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೬ ॥ ಭಕ್ತರಿಗೆಪರಮುಕ್ತಿಕಾಮಿನಿ । ಪತ್ತವಳ ತಾನೆನಿಸುವಳುಮಿಗೆ । ಯುಕ್ತಮರಮದ್ಭಕ್ತರೆನುವರನೊ
ಲಿಸವರೆತನನೆಗೆ ॥ ಹತ್ತಿರೋಲೈಸುವಸಮಯವನು । ವೃತ್ತಮನೆಹಾರುತ್ತಭಕ್ತರ । ಭಕ್ತರಿಗೆಹೆದರುವನುಯಮನೆಂದನುಮು
ರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೭ । ಎಂನಲಿರಿಸಿದಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ । ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮನಂತ್ರೆಶಾಂತಿಯು । ನಂನತದಸತ್ವವನುಧರ್ಮಜ್ಞಾನವಿರತಿ
ಯನು ॥ ಎನಪ್ರೋಲೈಶ್ವರ್ಯಲೈದುವ । ರಿನ್ನುಪ್ರೊಗಳುವದೇನುನರರನು । ಧನ್ಯರನುಮಾಡುವ್ರುದುಪ್ರೊಲೆಯುರಸಹಿತಕೇಳೆಂದ ॥
ವಿಷಯದಲ್ಲಿರಿಸಿದಮನವ್ರುತಾ । ನುಸುಳುವುದುಅಧಮತೆಯಮಂಗಳ । ಪಸೆತೆಯಲಿಧರ್ಮಾತುರದಲತಿನಿಯತನೆಂದೆನಿಸಿ ।, ವಸು
ಮತಿಯನೆತ್ತಿದನಭಕತಿಯು । ವಶವಮಾಳ್ಪುದೆಧರ್ಮಮಾತ್ಮನ । ಪಶುಗಳಂದದಿಭೇದವಿಲ್ಲದೆತಿಳಿವ್ರುಸೇಜ್ಞಾನ ॥ ೨೯ ॥ ಎನಲು
ಕೇಳಿದನುದ್ಧವನುಯಮ । ವೆನಿತುಪರಿಯಂತಹುದುನಿಯಮವ । ಮುನಿಗಳೆಂತ್ರೆಂಬರುನಿಯಮಯಮವೊದಲಾದಲಕ್ಷಣವ ॥
ವನಜನಾಭನೆಭಕತಿಗಾವ್ರುದು । ತನುದ್ರುತಿನಿಜರೂಪವಾವ್ರುದು । ಚಿನುಮಯನೆಹೇಳೆಂದನುದ್ಧವಹರಿಗೆಕೈಮುಗಿದು ॥೩೦॥
ಜ್ಞಾನದಂಗವಪೇಳುತಪಶಾ । ಚಾನುಮಯದಸತ್ಯರುಗಳ । ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆವಿವರಿಸ್ತ್ಯಾಗವನುಧರ್ಮವನು ॥ ಹೀನವಲ್ಲದಧನ
ವಸುಖಿಸುವ । ಮಾನವರಿಷ್ಟವನುಯಜ್ಞವ । ನ್ಯೂನವಿಲ್ಲದದಕ್ಷಿಣೆಯರೂಪಗಳಹೇಳೆಂದ ॥೩೧॥ ಬಲವದೆಂತುಟುಮರ್ತ್ಯ
ರಿಸೆಕಡು । ಚಲುವಸ್ರೀತಾನಾವ್ರುದೆಯೆ । ಯಲಿಜನಾರ್ದನಲಕ್ಷಣವಪೇಳುವಭಕತಜನಕೆ ॥ ಸುಲಭದೇವನೆಲಾಭವಾವ್ರುದು ।
ಸಲುವವಿದ್ಯವದೇನುಲಜ್ಜೆಯು । ನಳಿನನಾಭನೆವರ್ಣಿಸೆಂದನುಭಕತವಿನಯದಲಿ ॥ ೩೨ ॥ ಸುಖವದುಃಖವಪಂಡಿತನಮೂ ।
ರುಕೆನಮಾರ್ಗವನರಿವಸ್ವರ್ಗದ । ಲಖಿಳದುಃಖವನರಕವನುಪೇಳೆನಗೆಕರುಣದಲಿ ॥ ನಿಖಿಳಯೋಗಿಗಳರಸಕೇಳ್ಪೆ । ಸುಖವ
ಮಾಡುವಬಂಧುವಾವನು । ಸುಖಿಗಳಗೃಹವಾವ್ರುದೆಂದನುಹರಿಗೆಯೆದುವರನು ॥ ೩೩ ॥ ಆವನಾದಾರಿದ್ರನೆಂಬನ । ದಾವನೈ
ಶ್ವರ್ಯಪಣನೆನಿಸುವ । ನಾವನೈನಿಶ್ಚಲನುಯಂಬೀಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರವ ॥ ದೇವಪೇಳೆನಗೆಂದುಭಕ್ತಿಯ । ಭಾವದಲಿಬಿಂನೈಸಲು
ದ್ಧವ । ಗಾವಿಬುಧಗಣಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜನಿಂತೆಂದ ॥೩೪॥ ಹಿಂಸೆಯಿಲ್ಲದೆಸ್ತೇಯವಿಲ್ಲದೆ । ವಿಾಸಲಳಿಯದೆಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ
ದ । ದೋಷವನುಕಂಡಪ್ರತಿಗ್ರಹನಾಗಿದೋಷದಲಿ ॥ ತಾಸುಸಜ್ಜನನೆನಿಸಿಶ್ರದ್ಧೆಯು । ಲೀಸಕಲವಾಕ್ಯಗಳಬಿಟ್ಟುಭ । ಯಾಶ
ಯದಸ್ಥಿರದಕ್ಷೋನೆಯುಪನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೫ ॥ ಶೌಚಜಪತಪಹೋಮಶ್ರದ್ಧೆಸು । ರಾರ್ಚನಾತೀರ್ಥಗಳುತೀರ್ಥದ । ಗೋ
ಚರದಗತಿಪಿನೆಗುರುವಿನತುಷ್ಟಿಸರಹಿತದ । ಆಚರಣೆಯೂನಿಯಮವೆಲಿಸಕ । ಲಾಚರಣೆಗಳಬಲ್ಲವನೆಯೆಂ । ದಾಚರಾಚರರೂಪ
ತಾನಿರೂಪಿಸಿದನುದ್ಧವಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ಶಮವ್ರುತಂನಲಿತಾತ್ಪರಿಯಮಾ । ವಿಮಲಬುದ್ಧಿಗೆಕರಣನಿಕರದ । ಮಮತೆಯನುನೆರೆಬಿಟ್ಟ
ಚೋರರಶೀಕ್ಷೆಯಂದದಲಿ ॥ ಸುಮನಸರುಮೆಚ್ಚುವತಿತಿಕ್ಷೆಯು । ಕ್ಷಮೆಯಲಿದುಃಖದಲಿಸ್ಥೈರಣೆ । ಅಮರರಿಪುವಂದದಲಿಪ್ರೊರೆ
ಗಳಪ್ರೊರವ್ರುದಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ರಸನೆಗುಹ್ಯದವೇಗಧಾರಣ । ವಶವೆನಿಸುವದ್ರುತಿವಿರೋಧಿ । ಪ್ರಸರದಲಿಕಂಗೆಡದಿಹುದುದು ।
ತಿಯಿಂನುನೋಡುವರೆ ॥ ವಿಷನುಮತಿಯಿಂಪ್ರಾಣಿಗಳೆದಂ । ಡಿಸುವದನುಬಿಡುದಾವನದಂತಾ । ರಸನಗಳಕೊಡುವ್ರುದುಪ್ರಧಾನರ
ದಾನವನಲ್ಲೆಂದ ॥೩೮॥ ಕಾಮನಾಭಿದ್ಯತೆವಶವ್ರುನಿ । ಸ್ತೀಮಕೇಳ್ಕೃತ್ಯಾದಿಯೆಲ್ಲನ । ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿತಿತಿಕ್ಷೆಕರವಹವಾಸನಾಶಾ
ಯರ್ ॥ ಭೂಮಿಪರವಿಕ್ರಮವ್ರುಶೌರ್ಯದ । ನಾಮವನುಧರಿಸದುಸಮತ್ವತೆ । ತಾಮನೋಹರಸತ್ಯವೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ।,
ರುತವ್ರುಸೂನೃತವಾಕುಕೇಳ್ನಿಜ । ಕೃತ್ಯಯುಬಿಡುವ್ರುದೆಶೌಚ್ಯ್ಯತ್ಯಾಗವ್ರು । ಯತಿಮನದಬೆಲ್ಲವನುಬಿಡುವ್ರುದುಧರ್ಮವೇದನ
ವ್ರು ॥ ಕ್ರತುನೆತಾನಾರಾಯಣನುಮಂ । ಸ್ಕೃತವೆದಕ್ಷಿಣೆಜ್ಞಾನದಾನಾ । ಹಿತವೆನಿಸಬಲವಹುದುಪ್ರಾಣಾಯಾಮಕೇಳೆಂದ ॥೪೦॥
ಬಗಲುಷದುಗ್ರಣನ್ಯೆಂದಲಾಭವೆ । ವಿಗಳಿಸಿಪಮದ್ಭಕ್ತಿವಿದ್ಯೆಯ । ಬಗೆಯುಭೇದತ್ಯಾಗತಂನಲಿಮಾಪಕರ್ಮದಲಿ ॥ ನಗುವರನ್ಯರ
ನುತ್ತಮನದಲಿ । ಸೊಗಸಿಕೆಯುಬಿಡೆಲಜ್ಜೆತಾನತಿ । ದುಗುಡಮುಖದಲಿಪರರಯಾಚಿಸದಿಹುದೆಸಿರಿಯೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ವಿಷಯಸುಖ
ದಾಕಾಂಕ್ಷೆಬಿಡೆಸಗಲು । ಪೆಸತೆನಿಪಸುಖವೆನಿಸುವ್ರುದುದು । ವಿಷಯಸುಖದಾಕಾಂಕ್ಷೆಯೇದುಃಖವ್ರುಪಿಚಾರಿಸಲು ॥ ಅಸಮಸ
ಖವಹವೆನಿ ದುಃಖ । ಪ್ರಸರಪಹಬಂಧನನುಬಲ್ಲವ । ವಸುಮತಿಯಮಳೆಯದಲಿಪಂಡಿತನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೨ ॥ ದೇಹಸಾನಂ
ಬವನುಮಾರ್ಗನು । ನೋಹಪರವಾದೆಂಸವೆದಸ । ಮೂಹಪಚನವನರಿದುನೆಪವ್ರುದೆಸಬಿನಪಹಮಾರ್ಗ ॥ ಕಾಮುಪೆದಕಾವೋ
ದಿಕೃತ್ಯಸ ಮೂಹವಪಚಿತ್ತದಲಿರಲುತಾ । ದೇಹದಲಿಸತ್ವಾಖ್ಯಗುಣವೀಸ್ವರ್ಗತಾನೆಂದ ॥೪೩॥ ಗುಣಗಳಲಿಸಿಕ್ಕದವನೀಶ್ವರ
ಗುಣದಸಂಗಿಯನೀಶ್ವರನುಕೇಳ್ । ಗುಣವ್ರುತಾಗುಣದೋಷಗಳಕಾಂಬುದೆತನಗೆದೋಷ ॥ ಎಣಿಸದಾಗುಣದೋಷವೆರಡನು ।
ಚಣಾಗಿಪಮಾನೆನೆಸಿಕ್ಕದಿಹುದೆ । ಗುಣದಫಲವನುಸಫಲವೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೪೪ ॥ ನರಕವೇತಮದಾದಯುಮಾತ್ರೀ । ನರ

ರಿಗಾನೆಬಂಧುಗುರುವಿಕ । ರಿರವೆಸೆದು ಣಗುಣಗಣಂಗಳವೃಂದವಾಯುತನ ।। ಪಿರಿಯರಲಿಸಪ್ತಾಂಗತಾನೇ । ನೆರೆಯುವೀಧಲ್ಪು ದೆದರಿದ್ರತೆ । ಕರಣನಿಕರವಗೆಲದವೆನೆತಾಕೃಪಣಕೇಳೆಂದ ।। ೪೫ ।। ಈ ಪರಿಯಲುದ್ಧವನಪ್ರಶ್ನೆಗೆ । ಯಾಪ್ರುರಾಂತಕನುತ್ತರವನಿತ್ತಾ । ಕೃಪಾನಿಧಿತಾಪಹರಶುಭಕೀರ್ತಿ ಕರುಣದಲಿ ।। ಶ್ರೀಪರೇಶಪದಾಬ್ಜಪೂಜಕ । ನಾಪರಾಧವಕಳದುರಕ್ಷಿಸ । ಗೋಪಿನಾಥನುಭಕ್ತಗಣವಾವಾಗಲಿಡೆಬಿಡದೆ ... ... ।। ೪೬ ।।

೨೭ಕ್ಕು ಸಂಧಿ ೨೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೯೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಜ್ಞಾನಿಗಳ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ।। ವಿಧಿನಿಷೇಧದಗತಿಯಮಾತ್ರೀ । ಬುಧರುಮೆಚ್ಚುವಕ್ರಿಯೆಯುಭಕುತಿಯು । ಸುಧೆಗೆಸಮವಹಜ್ಞಾನಯೋಗ್ಯರಹರಿಯೆಪೆಂಳೆಂದ ।। ... ...

ಪೇಳನು ।। ಎಲೆಹರಿಯೆಗುಣದೋಷದೃಷ್ಟಿಯು । ತಿಳಿಯಲಧಮನುದೋಷಗುಣಗಳ । ನುಳಿದುನಿಂದವನುತ್ತಮನುತಾನೆಂಮುನಿಮುಡಿಯು ।। ಚೆಲುವವಾಕ್ಯವಕೇಳಿಯುಂನೊಳು । ಮೊಳಮುದೀಸಂದೇಹಲತೆಯಿದ । ನಳಿದುತನಗುತ್ತಮದಬುದ್ಧಿಯುಸ್ಥಿರವಮಾಡೆಂದ ।। ೧ ।। ವಿಧಿನಿಷೇಧಾತ್ಮಕನಿಗಮವೆಲೆ । ವಿಧಿಯುತಂದೆಯೆನಿಂನನುಡಿತಾ । ನಧಮಮುತ್ತಮವೆಂಬಕರ್ಮದದೋಷಗುಣಗಳನು ।। ಅದನುವುತ್ತಮವೆಂಬವರ್ಣ । ವಿಧದವರ್ಣಗಳನುಬಿಡದುಬಹು । ವಿಧಿತ್ವಯಿಲ್ಲದರೊಂದರೊಳಗುಪದೇಶವೇಯಿಲ್ಲ ।। ೨ ।। ವುತ್ತಮದವರ್ಣದವನಿತ್ತೆಯಲಿ । ಬಿತು ವನುವೀರ್ಯ್ಯವನಧಮನವ । ಪುತ್ರಪುಟ್ಟದನಪನಧಮಪ್ರತಿಲೊಮತರದಿಂದ ।। ಉತ್ತಮದವಿಪ್ರಂಗೆಪುತ್ರ । ತ್ಯತ್ಯಧಮವಧುವಿನಲಿತಾನಿಜ । ಪುತ್ರನನುಲೋಮದಲಿಪುಟ್ಟದರವನಧಿಕನೆಂದ ।। ೩ ।। ಕರ್ಮಫಲವಾಸ್ವರ್ಗನರಕವ । ನೆಂಮಿಹವುಗುಣದೋಷವಿಂಶಿವ । ನೆಂಮಿಹವುತದ್ವಚನವಹವೇದಗಳೆಸಂದೇಹ ।। ನೆಂಮಿಹಮಶ್ರುತಿನಿಕರತಾಪರ । ಬೊಂಮದೊಡನೇಕತ್ವದದರಿಂ । ದೆಂಮಮನಸಿಗೆಭ್ರಮೆಯುಹುದುಗುಣದೋಷವಲ್ಲೆಂದ ।। ೪ ।। ಪಿತೃಗಳಾಗಲಿದೇವರಾಗಲಿ । ಅತಿಕುಶಲರಹಮನುಜರಾಗಲಿ । ಶ್ರುತಿವಿಡಿದುಪುರುಷಾರ್ಥವನುಕಾಂಬರುವಿಚಾರಿಸಲು ।। ಅತಿಶಯಾದಯೊಗಿಗಳಾಭೇದವ । ಸತತಕೀರ್ತಿಸುತಿಹುದುನೀನದ । ನತಿಗಳವೆಸ್ವಯಂವಚನವ್ಯಾಹೃತಿಯಂತೆಕೇಳೆಂದ ।। ೫ ।। ಎನಲುನಸುನಗತಚ್ಯುತನುಪದ । ವನಜಭಕತನಬಿಂನಹಕೆತಾ । ಮನದಸಂಶಯಬಿಡುವತೆರದಿಂದುತ್ತರವಕೊಡಲು ।। ಮಾನುಜಲೋಕದಹೃದಯಸಂಶಯ । ಘನತಿಮಿರಜಾತಕ್ಕೆಮೂಡುವ । ಇನನವೊಲುತಾನೊಂದುವಾಕ್ಯವನುಡಿದನುದ್ಧವಗೆ ।। ೬ ।। ಭಕುತಕೇಳೀಮನುಜರೆಲ್ಲರು । ಮುಕುತಿಪಡೆವರೆಮೂರುಪಾಯವು । ಸಕಲಕ್ರಿಯೆಗಳಮಾಡುವುದುಮತ್ಪದದಸೇವೆಯಲಿ ।। ಪ್ರಕಟಿಸುವಸುಜ್ಞಾನದವರೊಳು । ಮುಕುತಿಕರವಜ್ಞಾನಕೇಳಿದೆ । ಭಕುತಸಾಧನವದುತ್ಕೃಷ್ಟಹೇತುಕವುಕೇಳೆಂದ ।। ೭ ।। ದೀಪನಾಶ್ರಯತ್ಮೆಲವರ್ತಿಗ । ಳಾಪೃಥುವ್ಯಾತ್ಮಕಪ್ರಣಿತೆಯಾ । ದೀಪಕಾಶ್ರಯವಾದಸಾಕ್ಮೆಯಗಳ್ಳಗಾಶ್ರಯವು ।। ಈಪರಿಯಲಾಬೋಧನಯಮಹ । ದೀಪಕಾಶ್ರಯವಾದಭಕುತಿಗೆ । ತಾಪ್ರಕಾರಣಕರ್ಮಕಾಶ್ರಯವೆಂದನಸುರಾರಿ ।। ೮ ।। ಅದರಿನಿಂಕರ್ಮವಪರಂಪರೆ । ಯದಲಿಕಾರಣಮುಕುತಿಗೆಂದರು । ವಿದುಗಳಂತಾಭಕುತಿಯನುಪೇಳುವರುಲೋಕದಲಿ ।। ಮೊದಲುಕರ್ಮವಮಾಡಬೇಕೆಂ । ಬುದುನಿಖಿಳಶ್ರುತಿಮಾರ್ಗಕರ್ಮದ । ಪದವಿಯಲಿಗುಣದೋಷಭೇದಭ್ರಮೆಗಳುಂಟೆಂದ ।। ೯ ।। ಕಡುವಿರಕ್ತಗೆಕರ್ಮಜಾಲವ । ಬಿಡುವಮನವುಳ್ಳವಗೆಬೋಧವ । ನುಡಿದೆನೇನಾನಾದರೆಲೆದ್ರಷ್ಟವ್ಯವೆಂದಿಂತು ।। ಕಡುಕುಶಲಕೇಳೊಡಲುಮಡದಿಯು । ಬಿಡಲರಿಯದಿಹಬಡವರಿಗೆನಾ । ನುಡಿದೆಕರ್ಮವನೆಂದನಸುರಾರಾತಿಯುದ್ಧವಗೆ ।। ೧೦ ।। ಅವನೊಬ್ಬನೆದೈನ್ಯಯುಲಿನಾ । ಮಾವಳಿಯಪಾಡುತ್ತಮತ್ತಾ । ಕೋವಿದರಮುಖದಿಂದಕಥೆಗಳಕೇಳುವನುಬಿಡದೆ ।। ಭಾವದಲಿವೈರಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ । ನೋವುತಿಹನಾಮನುಜಮುದ್ಧವ । ನಾವಲಂಬನದಿಂದಮುಕುತಿಯಪಡೆವಕೇಳೆಂದ ।। ೧೧ ।। ಅಂನಬರಕರ್ಮಗಳಮಾಡೂ । ಜಂನವರವೈರಾಗ್ಯಪುಟ್ಟವು । ದೆಂನವರಮದ್ಭಕ್ತಿಗೆಳಸುವರಿಚ್ಛೆ ಪೊರಕೊಳಲು ।। ಬಂನಬಡೆನೆಂನಯಭಕುತಿಕಿರು । ಗಂನೆಯನುಕೂಡಿದವನಾತಗೆ । ಮುಂನಗುಣದೋಷಗಳಭೇದಗಳಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ।। ೧೨ ।। ಕರ್ಮವನುವರ್ಣಾಶ್ರಮದಸ । ದ್ಧರ್ಮದಿಂದೆಂನುವನುಪೂಜಿಸಿ । ನಿರ್ಮಳಾಂತಃಕರಣನೆನಿಸುವನಿತರಕರ್ಮಗಳ ।। ನೆಂಮದಿದ್ದರೆಕಾಮವಿಲ್ಲದ । ಕರ್ಮವಾತನಕಾಡುವನೆಬಹು । ಕರ್ಮಫಲವಹಸ್ವರ್ಗನರಕಗಳೆಂದನಸುರಾರಿ ।। ೧೩ ।। ಈಮನುಜಲೋಕದಲಿವರ್ಜಿಸಿ । ಕಾಮದಿಂಪಾಪಗಳಮಾಡದೆ । ನಾಮಧಾರಕನಾಗಿರಲುಭಕುತಿಯಪಡೆದುಬಳಿಕ ।। ನಾಮರೂಪುಗಳಿಲ್ಲದಿಹನಿ । ಸ್ಸೀಮವಹನಿಜವರಿವಕೇಳಲೆ । ಸೋಮವಹನನೆಬಳಿಕವೇಗುಣದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದ ।। ೧೪ ।। ನಿರಯಗಳವೊಲುಸ್ವರ್ಗಗಳುಜನಿ । ನರರೊಳಾಗಲಿಯೆಂದುಬಯಸೂದು । ದುರುಳಭ

ಕೆತಿಗಳುಂಟುಮನುಜರೊಳೆಂದುಮುನಪೊಲಿದು ॥ ನರನುಬಲ್ಲವನಾದವನುತಾ । ನರಕದಂದದಿಸ್ವರ್ಗವನುಹೇ । ವರಿಸಿಬಿಡುವುದ
ಭಕತಿಬೋಧೆಗಳಿಲ್ಲದಿರುತಿರಲು ॥೧೫॥ ಮತ್ತೆಮನುಜರೊಳುದುಭವನನಾ । ಮತ್ತತನದಲಿಭಜಿಸಲಾಗದು । ಮೃತ್ಯುಜನನದ
ವಸ್ಥೆಯಂಗಳತಾಪವನುಕಂಡು ॥ ಕುತ್ತದಾರಿದ್ರ್ಯದಿದುಃಖದ । ಮೊತ್ತವುಂಟೆಂದರಿದುತಂನಯ । ಚಿತ್ತದಲಿಪರಿಭಾವಿಸುತ್ತಿಹು
ದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೬ ॥ ಮೋಕ್ಷಕಾಗ್ಯೋಗಿಪುದದನುನಿಯ । ಮೃತ್ಯುವಪೊಗುವದರೊಳಗೆತಂ । ನಶ್ವಮೊದಲಹಕರಣವಾ
ಜಲವಿಧ್ವಸನುಯದಲಿ ॥ ಇಸ್ತ್ರಾಜಾಸನವರನೆನಿಸಿವನಿ । ತೀಕ್ಷ್ಣದಕಂಣಿಯಲಿಬಿಗಿವಡ । ದಕ್ಷ್ಯಜಾದದುಃಖವನುಕೆಡಿಸುವನವನ
ರೋತ್ತಮನು ॥ ೧೭ ॥ ಕ್ರೂರನರರುವನಸ್ಪತಿಯುಟಂ । ಕಾರದಿಂಕಡುಗರ್ವದಿಂನಿರಾ । ಕಾರನಲ್ಲಿಹವೃಕ್ಷವೇಗಂಹೋಗಿಗೃಹದಿ
ರವ ॥ ಹಾರವೇಬಿಟ್ಟದ್ದುತಂನಶ । ರೀರವನುಷತಿಸುತರನೆವುದು । ಮಾರಿಯುಂಟಕೆತಾತ್ತಹುದುಶದ್ವಮದಲಿರುತಿರಲು ॥ ೧೮ ॥
ದಿನಸರಾತ್ರಿಗಳಾಯುವೃಕ್ಷಯ । ತವಕದಲಿಖಂಡಿಸಲುಜೀವನು । ಭವಹರಣಬೋಧವನುಸಾಧಿಸಿನಿಷ್ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಯಿಂದ ॥ ಸವೆಯ
ದಾನಂದಾತ್ಮನಿಜಪದನು । ಭವದಲೇಸುಖಿಸುತ್ತಲಿಹೆವಾ । ಧವನೆನಿಸನಾನಾವಿಧಿಗಳನುವಿಚಾರಿವರ್ತಿಸುತಂ ॥ ೧೯ ॥ ನರಕ್ಕೇ
ಬರವೆಂಬತೆಪ್ಪವು । ದೊರಕಿದಲ್ಲಿಯೆಗುರುವೆನಿಪಕಡು । ಗರುಣಿನಾವಿಕದೊರಕಿದಲ್ಲಿಯೆಭವಮಹಾಬ್ಧಿಯನು ॥ ಶರಣದಲ್ಲಿಯ
ನುಕೂಲವಾತಗೆ । ಹರಿಯೆನಿಪನಾನಿರಲುದಾಂಟದ । ಮರುಳುತಂನನೆತಾನುಕೊಂದವನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೦ ॥ ಕರ್ಮದಲಿವಿ
ರಕ್ತನಾದವ । ನೆಂಮವುದುಯೋಗವನುಚಲನತೆ । ಧರ್ಮವಾದವನವನುಮಸ್ಮೃತಿಯಲಿನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ॥ ಕರ್ಮಶಿತದಲಿಮ
ತ್ತೆಚಲಿಸಲು । ಸುಂಮನಿರಲದನನ್ಯವಿಷಯದ । ನೆಂಮಗೆಯಬಿಡಿಸದುಆಲಸ್ಯದಲಿಸಾಧಕನು ॥ ೨೧ ॥ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳವಾ
ಯುಗಳನವ । ನಂದಗಾಬಂನಬುರಭ್ರಂಗಿಸಿ । ಹಿಂದೆಬಿಡದಾನುನವಬಾಲಕರಂತೆಶೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಮಂದನಾಗದೆಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಯ । ಲೊಂ
ದಿತಂನಲಿಮನಪನಿಲಿಸೆ । ದೊಂದೆಯೋಗವುನಿಕ್ಕಡಾಡಂಬಕವುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ
ಮಾಯೆಯೊಡನೊಂದಿದಪರಮನಲಿ । ವಾಯುಕಾವಂಗಹಮುಮತ್ತಿದಿ । ಹಾಯುಸವಾಯುಹುತವಹಜಲವಸುಧೆವಿವಿಧ ॥ ಕಾ
ಯಗಳುಪುಟ್ಟದುದಭಾವಿಸಿ । ಕಾಯವೊದಲಾದವರಕ್ಷಮದಲ । ಮಾಯವನುಪ್ರತಿಲೋಮದಲಿಭಾವಿಪುದುಸಾಧನನು ॥ ೨೩ ॥
ಶುದ್ಧನಹುದಾತನ್ಮನವುಬಳ್ಳಿ । ಕುದ್ಧವನೆಕೇಳ್ಮನುಜರೀಪರಿ । ಬದ್ಧತೆಯಕೊಡುವಖಿಳವಿಷಯದಲತಿವಿರತನಾಗಿ ॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ
ನಾಪೇಳ್ವದರ್ಥವ । ಬುದ್ಧಿಯಲಿನಿಶ್ಚೈಸುತಿರೆಮನ । ಬದ್ಧಕತ್ವವಬಿಟ್ಟುಸಪಿನಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೪ ॥ ಯಮಮೊದಲಯೋ
ಗದಲಿಚಿತ್ತದ । ಸಮತ್ರೆವೆರಸಿದಜ್ಞಾನನಿಷ್ಟೆಯ । ಲಮಳವಹತನ್ಮೂರ್ತಿಗಳಸೇವೆಯಲಿರತಿವಿಗಲು ॥ ವಿಮಲವಹುದಾಮನವು
ಮತ್ತಾ । ಸುಮನಸರಸುಖವೊದಲವಿಷಯವ । ನಿಮಿಷದಲಿವರ್ಜಿಸುವುದೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೫ ॥ ಯೋಗಿಯಾದವ
ಮರೆದುತಾನೆ । ಯೋಗಿಯುಂದದಲಘವಮಾಡಲು । ಯೋಗವೇತತ್ಸಿದ್ಧಿಕರವಲ್ಲದೆಕ್ರಿಯಾಗುಣವ ॥ ಯೋಗವಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗ
ದು । ರೋಗಿಗಲ್ಲದೆದುಗುಡಸಂತತ । ಭೋಗಿಗಾಷಧವೇಕೆಪೇಳೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೬ ॥ ತಂಮತಂಮಧಿಕಾರನಿಷ್ಟೆಯ ।
ಧರ್ಮವಿಧರಾಚಾರನಿಷ್ಟೆಯ । ಧರ್ಮವನುಕೆಡಿಸುವದುಕಡೆಯಲಿನರರಸಾಧನವು ॥ ಕರ್ಮಿಗಳವರ್ನಾಶ್ರಮೋಚಿತ । ಧರ್ಮ
ದಲಿವರ್ತಿಸಲುಕ್ರಮದಲಿ । ಶರ್ಮಸಾಗರವಾದಮೋಕ್ಷೈಶ್ವರ್ಯನೈದುವನು ॥ ೨೭ ॥ ಅರಿತುಗುಣದೋಷಗಳಸಂಗನ ।
ತ್ರೊರೆಯಲಿಚ್ಛೈಸುವನುಕರ್ಮವ । ಜರದವಿಷಯಗಳನುಬಿಡುವನಾಸಕ್ತನಾದವನು ॥ ಪರಮಶ್ರದ್ಧೆಯತೆಂನಪದಪಂ । ಕರು
ಹಗಳಭಜಿಸಲುಭವಾಬ್ಧಿಗೆ । ಯುರುವಸರಿಗೆ ಲಹೆನುನಾನೆಭಕತಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ವಿಷಯಗಳಸೇವಿಸುತಮನದಲಿ ।
ವಿಷಯವೇವಿಷವೆನುತಜರವುತ । ಲಸುರರಿದಿನ್ನೀಭಕ್ತಿಯೋಗದಲೆಂನನರ್ಚಿಸುತ ॥ ವಸುಮತಿಯಲವನಾವನಾಗಲಿ । ವಿಷಮವಿಷಯಾ
ಸಕ್ತಿಯನುಹೃತ್ಪ । ಸಜದೊಳಗಿದ್ದಾನುಕೆಡಿಸುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೯ ॥ ಒಡಲುಹೃದಯದಲೊಂದಿಸ್ಥಂಶಯ । ದೊಡಲೊ
ಣಗಿಕರ್ಮಗಳನಾಶವ । ಪಡವನಖಿಳಾತುಮನೆನಿಪನಾಸಾಹೃದಯದಲ್ಲಿ ॥ ಒಡಲುದೋರುವನನರುಮುಕುತರು । ಬಿಡದೆಮಂ
ನಿಜವೈದುವರುಕೆ । ಳೆಡೆವರಿಯದಿಹಭಕ್ತಿಯುತನೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೩೦ ॥ ಅದರಿನಿಂಮದ್ಭಕ್ತಿಯುತನೆ । ಸದಮಳಸ್ವಯ
ತಾನೆಯಾದವ । ಮದವಳಿದಸುಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಗಳುಕಡುರತಿಗೆ ॥ ಪದವೆನಿಸುಪವನಾನೆಯಾಗಿಯೆ । ಮುದದಿಚರಿಸುವನಿಸ್ಪೃಹ
ತೆಯಲಿ । ಹದನುನಿನಗಹುದಜಬೇಡೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೩೧ ॥ ಕರ್ಮತಾವೈರಾಗ್ಯಬೋಧಸು । ಕರ್ಮಫಲವಹಯೋ
ಗದಾನದ । ಪೇರ್ಮೆಯಿಂದೇನಹುದುಪುರುಷಾರ್ಥವುಧರೆಯಜನಕೆ ॥ ನಂಮವರುಮದ್ಭಕ್ತಿಯೆಂಬತಿ । ಪೇರ್ಮೆಯುಳ್ಳಮದ
ಗ್ಯಮದಲೀ । ಧರ್ಮಕೋಟಿಯಫಲವನೈದುವದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೨ ॥ ಅಗದಾಮಚ್ಚಕ್ತಿವಿಷಯದ । ರಾಗರಹಿತಂಗಲ್ಲದೆಭ
ವ । ರೋಗಿಗಾಗಾವಾಗದೇಹೆಂದ್ರಿಯಕೆಕುದಿವರಿಗೆ ॥ ಬೇಗಮಚ್ಛಕ್ತಿಯಲಿನಿರ್ಗುಣ । ಯೋಗವನುಪಡೆದವರುಶ್ರುತಿಗಳು । ಪ್ರೋ
ಗಪೇಳುವವಿಧಿನಿಷೇಧವಗೆಲಿದುಸುಖಿಯಹರು ॥ ೩೩ ॥ ಒಲ್ಲರನ್ಯವನೆಂನಭಕ್ತರು । ತಳ್ಳಿಸಿಸರೀಕಾಲಚಕ್ರಕೆ । ಪೊಲ್ಲರಾಗೀ
ಗಡುಳಕ್ಕೈವಲ್ಯವನುಮೇದಲಾಗಿ । ಬಲ್ಲವರುನಿರಪೇಕ್ಷರೊಪೆದ । ಮಲ್ಲವೈರಿಯನಿಜಸುಖವಪಡ । ದಲ್ಲಿಯೇರಮಿಸುವರುತಂನ

ನಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೬ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನು ಮುಕ್ತಸಂಗಳ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಭಜಿಸುವ | ಕೇವಲಾನ್ಯಭಕ್ತಿಯ ಪಡೆದವನವ ಮುಕ್ತನೆಂದು ॥ ದೇವನಾನಂದಾರ್ಚಿತಾಂಘ್ರಿರ | ಮಾವರೂಪವಲ್ಲಭನು ಪೇಳ್ದ | ದೇವಸನ್ನಿಭನಗೊಲಿದು ಗೋಪೀನಾಥ ಕರುಣದಲಿ ॥ ... ... ॥೪೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೦೪೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಭಗವಂತ ಉದ್ಧವಗೆ ಉಪನಿಷದರ್ಥವ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯನುದ್ಧವಗೆ ಕವ | ಲೋದರನು ನೆರೆ ಬಿಡಿಸಿ ತಾನೀ | ವೇದನಿಕರದ ಹೃದಯ
ವೆಂಬುದನೊಲಿದು ಬೋಧಿಸಿದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಅವಧರಿಸು ಯದುವರನೆ ನಿನಗಾ | ವಿವರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಸಂಸೃತಿ | ಭವನಿವಾರಕವಾದ ಕರ್ಮಯ ಸೇವೆಯು ವಿಪ್ರಗಳ ॥ ಯುವತಿ ತನದಲಿ ಬಿಟ್ಟು ವಿಷಯವ | ಸವಿವ ಪ್ರಕಿಂದ್ರಿಯಗಣದಲಿ ಹವಾ | ನವಗೆ ಹಿಂಗದು ಭವದ ಬಯಕೆಗಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ತವವರ್ಣಾಶ್ರಮವನುಳ್ಳನ | ನಾವನನು ತದ್ಧರ್ಮಕಾಶ್ರಮ | ಕಾವ ಧರ್ಮದಲರಿದು ವರ್ತಿಸುವಾತ ಗದೆಗುಣವು | ಬಾಧಿಸದೆ ವರ ವರ್ಣಧರ್ಮವ | ನಾಪನಾಶ್ರೈಸುವನು ದೋಷವ | ನೋವಿದವನವನೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ವಿನಯದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಇದು ಪೃಥುವಿ ಮೊದಲಾದ ಭೂತದ | ಉದಿಸಿದುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ಸರಿನು | ತ್ರಿದರೊಳಗೆ ಗುಣದೋಷ ಶುದ್ಧಿಯ ಶುದ್ಧಿ ಶುಭಸುಖವ ॥ ಸದಸದಾದಿ ವಿಕಲ್ಪವನು ಶ್ರುತಿ | ಒದರಿಡತಿ ಮೂರ್ಖರನುಕ್ರಮದಲಿ | ಸದಮಳಾದ್ವಯಪದವನೈದಿಸಲೆಂದು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಈತನುವ ಪಡೆದರಿಗೆ ಕರ್ಮದ | ರೀತಿಯನು ತೋರಿಸಲು ಮತ್ತೀ | ಖ್ಯಾತವಹ ವೇಷಾದಿಗಳ ಗುಣದೋಷ ಸಂಗತಿಯ ॥ ನೀತಿವಿಧತಿಲ್ಲಿ ಪೇಳುವೆನು ದ್ವಿಜ | ಜಾತವಹ ತಾವಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಮೃ | ಗಾತಿರೀಕದ ದೇಶ ಶುಚಿಯಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪ ॥ ಉಟ್ಟು ದ್ರೈವಸಮೃದ್ಧಿ ಪಾತ್ರಗಳುಂಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯ ದಾನಕಾಲವ | ದೆಂಬುವುದು ಪುಷ್ಟಿಕರವಹುದು ದೇವರಿಗೆ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ॥ ನೆಂಟ ಕೇಳು ಪರಾಗ ಮೊದಲಾ | ಕಂಟಕಾನ್ವಯವಿಲ್ಲದೇ ತಾ | ವೀಂಟುವರೆ ತಿಲಜಲವ ಪಿತೃಗಳ ಕಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ದ್ವಿತೀಯವೃತ್ತಮದಿವಸ ಚಂದ್ರನ | ವಿತತವೆನಿಪ ಬ್ರಂಹದಲಿತಾ | ಸತತ ತೋರಿದ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಸತ್ವವ ಸುನಿಶ್ಚಲವ ॥ ಸತತ ಸುಲಭ ಮೃತ್ತೋದಕದಲಿ | ಪ್ರೀತಿ ಸುರರನುಡಿಯಿಂದ ಸುಶ್ರುತಿ | ಪಥವಡುದುತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಕಲ್ಪತೆಯಾಲಹುದು ॥ ೬ ॥ ರೂಪುಯುಕ್ತನೆ ಕೇಳು ಶಕ್ತಿಯ | ಲೀಪರಿಯಲಾ ಶಕ್ತಿಯಲಿವು | ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿಯಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಶುದ್ಧತೆಯು ದೊರಕುವುದು ॥ ಘಾಪಿಜೀವಿಗಳಾದ ಹೊಲೆಯರು | ತಾಪರರ ಧಾನ್ಯವನು ಮುಟ್ಟಲು | ತಾಪಿಸುವರ ವಿಯಂದ ಶುದ್ಧಿಯ ಪಡವುದಾ ಧಾನ್ಯ ॥ ೭ ॥ ತೆತ್ತ ಕಾಮನೆ ಕೇಳು ದಾರುಗ | ಳುತ್ತಮತ್ರಯಿಂ ತೋಯದಲಿ ನರ | ಪತ್ರದಂತಾಸ್ಥ್ಯಶ್ರೈಗಳಿಗಾ ಮೃಜ್ಜಲಂಗಳಲಿ ॥ ಉತ್ತಗಿತ್ತಿಯಲಹುದು ತಂತುಗ | ಳುತ್ತಮತೆ ಲೋಹಾದಿಗಳಿಗೀ | ಹೊತ್ತಿದಗ್ನಿಯ ಸ್ಪರುಶದಲಿ ಪಾವನತೆಯಹುದೆಂದ ॥ ೮ ॥ ಲೂನಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೂರುಹನೆ ಕೇಳ್ | ಸ್ನಾನವೊದಲ ಹಕರ್ಮದಲಿ ತಾ | ತಾನು ಶುದ್ಧಿಯನೈದಿದ ತಿದ್ವಿಜ ವೇದಚೋದಿತದ ॥ ಹೀನವಲ್ಲದ ತಂನ ಕರ್ಮವ | ದೇನುವನು ಕಾಮಿಸದೆ ಮಾಳ್ಪುದು | ಸಾನುರಾಗದಲೆಂನಲರ್ಪಿಸಿ ನಿರುಜನೆನಿಸುವನು ॥ ೯ ॥ ಎರಡುಗೆಟ್ಟವನೀಲ ಕರ್ಮದ | ಸರಣಿಗಳ ದೋಷಗಳನ್ಯವಹ್ನತಿ | ನಿರುತವಲ್ಲದು ಭ್ರಾಂತಿಯೆಂತೆನೆ ಕೇಳು ಹಿಂಸೆಯನು ॥ ನರಕಸಾಧನವೆಂಬದೇಹದ | ಲೆರಕನೆದವ ಸುರರನೂರಿನ | ಪರಸುಖಕೆ ಸಾಧನವದೆಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೦ ॥ ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕನ ಕೆಡಿಸುವ | ಲೋಹಕರವಹ ಪಾಪಪರನತಿ | ಸಾಹಸದಿ ಕಷ್ಟವನು ಮಾಡದು ಸಹಜ ಸಹುದಾಗಿ | ದೇಹಿ ಭೂಮಿಯ ಬೊರಗಿದವನೀ | ದೇಪವೇದನೆ ನಡವನೇಜಡ | ಮೋಹದಿಂದು ಸ್ಪರಿಗೆಯಿಂ ಬಿದ್ದವನ ತೆರನಂತೆ ॥ ೧೧ ॥ ಒಂದು ವಸ್ತುವನರಿಯದವರಿಗೆ | ಬೆಂದ ಕರ್ಮದಲಾಳು ತೇಳುತ | ದಂದುಗಂಬಡುತಿ ಪಿರುವಿಮಲಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯನು ॥ ಒಂದಿದೇಯಂಧಕರನೆರವಿಗೆ | ಸಂದಮಾಯಕನಂದನಾದ | ಕೊಂದು ಪುಷ್ಟಿತವಚನಗಳ ಪೇಳುವನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ॥ ೧೨ ॥ ಅವ್ರುಷಧಪ್ರಭವ ಕೆಂನರಿವು ಭಜ | ನಾಕ್ಷಭವದಿಂ ಪುಟ್ಟುವುದು ಕಡು | ಲೇಸೆನಿಪ ವೈರಾಗ್ಯ ಕೂಡಲು ಪುರುಷಗತಿಸುಖವ ॥ ಕ್ಲೇಶದಭಿಮಾನವನು ಮಾಡುವ | ವಿಸೆಗಣದೊಳಂಪಾತ್ರಿಕಪಬಹು | ಕ್ಲೇಶಕರಪಕರ್ಮನಾಫಲರಮಾತವ್ರ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಅಂಗನಾಗುಣಶೌರ್ಯಗುಣವದು | ಸಂಗಿಗಾರೆ [illegible] | ಭಂಗಕಾರಣದೋಷವೀಪರಿ ಫಲವು ಕೆಲವರಲಿ ॥ ಭಂಗಿಸುವುದೀ ವೇದವಜ್ರ್ಯರೆ | ಶಂಗೆಡಿಸಿ ಗುಣದೋಷದಲಿ ತಾ | ನುಂಗುವುದು ಗುಣದೋಷಗಳನತಿಬೋಧಸರಣಿಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಅಪ್ಪಿ ಜಗಕರ್ಮದಲಿ ಜ್ಞಾನದ | ಲಪ್ಪಿ ಪರಮಾನಂದನೊಂಮವೆ | ಸತ್ಯವೇ ತಾನಾತ್ಮಕರ್ಮಾದಿಗಳು ಮೃಷೆಯೆಂದು ॥ ಭೃತ್ಯಸರ್ಗದಲೈದಿ ವಿರತಿಯ | ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ತಾ ಪರಮಧರ್ಮ [illegible] | ರಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯಲು ತನಗೆ ಸುಖ ಪೆಚ್ಚುವುದು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ.

ಕೆಷ್ಟವಿಷಯದಧ್ಯಾನದಿಂಬಹ । ನಷ್ಟಿಯುವರ್ಣಿಸುವೆನಿನಗದ । ತುಷ್ಟಿರೂಪದಕಾಮವದರಿಂಕಲಹವುಸುಜರಿಗೆ ॥ ದೃಷ್ಟಿಗೆಡಿಸು
ವಕ್ರೋಧವದರಿಂ । ಬಿಟ್ಟೆದಪ್ಪುವತವುವುಬೋಧವು । ಕೆಟ್ಟುಹೋಹುದುನರಗೆಬಳಿಕೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೬ ॥ ಖಂಡರಹಿ
ತಾತುಮನಕಾಣದೆ । ಚಂಡವಿದ್ಯಾನಾಶವಲಿತಾ । ಹೆಂಡಿರಿಗೆಕಿಂಕರನೆನಿಸಿಬದುಕುವನುಮಾನವನು ॥ ಛಂಡನಹನರದೇಹವಲಿ
ಕತಿ । ಖಂಡಮಾಡುವಯಮನಗಲ್ಲದೆ । ತೊಂಡೆನಿಸಿಬದುಕಿದವಪೆಣನೆಂತೆನಿಷ್ಫಲವು ॥ ೧೭ ॥ ಗರುವಕೇಳವತಂನನಿರುತವ
ನರಿಯವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಲಿಕಲ್ । ಮರಗಳಂದದಿಬೆಳದುಶಿದಿಯಂದದಲುಸುರುಬಿಡುತಾ । ಮರಣಗಾಂಬನುತನುವಿನಿಂದಾ । ಸು
ರರಲೋಕವನೈದಿಬಹುದೆನೆ । ನರಕಸರಿಯುಂದುಸುರುವುದುಶ್ರುತಿಜತರನಧಿಕರಿಸಿ ॥ ೧೮ ॥ ಘನವುತಿಯೆಕೇಳೌಷಧವನತಿ ವು
ನವ್ರೊಲಿದುಬಾಲಕಗೆಕುಡಿಸುವ । ಜನನಿನುಡಿದಳುಮಗನೆಚೆಂಡಿಕೆಬೆಳವುದೀಗೆಂದು ॥ ಎನಲುಚೆಂಡಿಕೆಬೆಳದುದೇಶ್ರುತಿ । ಜನಿತ
ಸ್ವರ್ಗಶ್ರುತಿನಿಗವುತಾ । ನೆನಿತುಪೇಳ್ದಡರೆನಿತುತಾವಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೯ ॥ ಚರಿಸುತಿಹಜೀವಿಗಳವಿಷಯವ । ಗರಳವು
ಚ್ಚಶರೀರವಾವೆಂಬಧಿಕರಾ । ತುರನೇಹವನುಬಿಡದವರಿಗೀವೇದ ಮರಳಿವಿಷಯವಪೇಳ್ದರೆಖರ । ನರಳುತಿಹರೋಗಿಂಗಸತ್ಯದ
ಸರಣಿಸೋರುವವೈದ್ಯನಂತಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೦ ॥ ಷಾದ್ರಗಳತಾತ್ಪರ್ಯವರಿಯದೆ । ಬದ್ಧಮತಿಗಳುಕೆಲರುಕೆಲಬರು । ಶ್ರ
ದ್ಧೆಯಲಿಶಕ್ರಾದಿಕೋಪರರೆಂಬಶ್ರುತಿಗಣವ ॥ ದಂಡುಗದರಾವಮಾದಿದುರ್ಗುಣ । ವೃಂದಪರವಶನಾಗಿಮತ್ತೀ । ಛಂದಕುಸುಮವ
ಕಂಡುಫಲವೆಬರಿಗೆಸರಿಯುಹರು ॥ ೨೧ ॥ ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರದೊಳಿಹನಿಗ । ಮಂಗಳಾರ್ಥವನಾಗತಂನಯ । ಹಿಂಗದಾತ್ಮವೆನಿ
ಪ್ಪಪರಮಾನಂದವುರುತಿಯ ॥ ಅಂಗಜನಪಿತ್ತವನನರಿಯರು । ಸಂಗಿಗಳುನೀಹಾರವುಸುಕಿದ । ಕಂಗಳಲಿಕ್ರತುಗಳನುಸ್ತುತಿ
ಸುವನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೨ ॥ ಬಲವಮಾಡುವಕರಗಳೆನಗಿದು । ಜಲವೆನಿಪಮರಳಿನವೊಲೀಜಗ । ದಳಿವನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿರೂಢ
ವೆನಿಪ್ಪಮತ್ಸ್ಯದವ ॥ ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆಹಿಂಸೆಗಲಸದೆ । ಪಲವುಯಜ್ಞವಮಾಡಿಸಂಶ್ರುತಿ । ಜಲಧಿಯೊಳುಮುಳುಗಾಡುತಿಹರೆಂದನು
ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೩ ॥ ಜ್ಞಾನರಹಿತರುಮಾಂಸಭಕ್ಷಕೆ । ಸೂನೆಗಾರರವೊಲುಪಶುಗಳ । ಸಾನುರಾಗದಿತಕ್ಕಯಾಕುತಿಗೆಯ
ಜ್ಞವಿಧಿಯಿಂದ ॥ ಹೀನವಲ್ಲದಫಲವತ್ತೋರಿಪ । ಮಾನಿಗಳಬಿಡಿಪಿತ್ತುವಿದ್ಯಾ । ಹೀನರದಮುಖ್ಯಾರ್ಥವೆಂಬರುಭಕತಕೇಳೆಂದ ॥
ಟಂಕದಿಂಕಾಲಾತ್ಮಕನುತಾ । ಶಂಕಿಸದೆಸುರರಾಯರಂನವ । ನಂಕಿಸದೆತಂನಯುದುನಾಣೆಯುವೆಂದುಜಗವರಿಯೆ ॥ ಮಂಕುಗ
ಳುಬಣಜಿಗರವೊಲುಬಹು । ಟಂಕಗಳವೆಚ್ಚಿಪಿಪಡವರಾ । ಲೆಂಕೆಯರಸನವೈರಿಗಳಸುಖವೆಂಬಸ್ವರ್ಗವನು ॥ ೨೪ ॥ ಎಕ್ಕಲೀ
ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆದೃಶ್ಯವ । ನಿಕ್ಕುವುದುಮಧುಭಜನೆಯಲಿಮನ । ವಿಕ್ಕಿದರೆನಾಲೋಗನೇತ್ರಮತಂಮನಿಜವೆಲ್ಲ ॥ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಸುಖವನ
ವನಿಯ । ಲೆಕ್ಕಿಸರುಮಾನಿಗಳುತಂನುವ । ನಕ್ಕಜದಮತ್ಕಥೆಯುಕೇಳರುನವಿುಸರಾರ್ಯರಿಗೆ ॥ ೨೫ ॥ ಡಂಬರಹಿತನೆಕೇಳುಶ್ರುತಿ
ವಿ ; ಶ್ವಂಭರನಜೀವರವಿಭೇದವ । ನಂಬಿಸಲುವರ್ತಿಸುವುದೀಕಾಂಡತ್ರಯವುಕೇಳು ॥ ಶಂಭುಬಲ್ಲಪರೋಕ್ಷವಾದದ । ಸ್ತಂಬಿ
ಸುವರದರಿಂವಿವೇಕವ । ತ್ಯಂಭವಾಬ್ಧಿಯದಾಂಟುನಾಪೇಳ್ದುದನೆರೆತಿಳಿದು ॥ ೨೬ ॥ ಡಿಲ್ಲವಹವೇದಾಂತವರ್ಥವ । ಸೊಲ್ಲಿಸಿ
ಲುಸೂರಿಗಳವಾರ್ತೆಯ । ನೆಲ್ಲಮನುಜರುದಾಂಟದಂದದಲಿದುರ್ದುತ್ತರವು ॥ ಬಲ್ಲವನುನಾನಲ್ಲದನ್ಯರ । ನೆಲ್ಲಿಕಾಣೆನುವೇದನಿಕ
ರಗ । ಳೆಲ್ಲನೆಂನನುಪೇಳುವವುಸುಚರಿತ್ರಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ನವುನವೆಂಬೀಘೋಟೆಯಂದದಿ । ಅವುಳವೆನಿಪ್ಪೊಂಕಾರಕೇಳಿ
ಲೆ । ಸುಮತಿಮೂಲಾಧಾರದಲಿಪುಟ್ಟುವುದುಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ಕಮಲಭವಹೃದಯಕ್ಕೆಬಂದಾ । ನಿಮಿಷದಲಿಮನಗೂಡಿವಕ್ತ್ರದ ।
ಸಮಪೆನಿಪರಂಗದಲಿಕುಣಿದಾಡುವಳುವಾಗ್ದೇವಿ ॥ ೨೮ ॥ ತಾನೆಶ್ರುತಿಯತಿಹಾಸಸ್ಮೃತಿಗಣ । ತಾನೆಭಾಷಾಭೇದಕವರ್ಗ । ಧ್ಯಾ
ನಮತವಿಸ್ತರಣರಾಪಿಗಳೆಲ್ಲವುತಾನೆ ॥ ಏನಹೇಳಿದಿದನುಬಲ್ಲವ । ನಾನೆಪೆರವಿಲ್ಲೆಭಕತನೇ । ದಾನುಮತನಾನೇಕನಿರುತ
ವಿದಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಸ್ಥಿತಿಗೆಲೋಕದಸಂಹೃತಿಗೆಯು । ದ್ಧತಿಗೆಕಾರಣವೆನಿಪದೇವನೆ । ಶ್ರುತಿವಿದರಮತದಿಂದತತ್ವಾನೀಕ
ಸಂಖೆಯನು ॥ ಅತಿಶಯದಲೆನಗುರುವುನೀವಿಂ । ಶತಿಯನಷ್ಟಾಧಿಕವತತ್ವದ । ಗತಿಗೆಪೇಳ್ದರೆರುಕುಮಿಣೀಪತಿಯೆಂದನುದ್ಧವ
ನು ॥ ೩೦ ॥ ದಾನವಾಂತಕಬಲ್ಲವರುಸ್ವಮ । ತಾನುಸಾರದಿಮೂಲವಾರೆಂ । ದೀನರರಿಗರುಪುವರುಕೆಲರೈದಧಿಕವಿಪ್ಪತ್ತ । ಏನ
ನೆಂಬೆನುಸಪ್ತವೆಂಬಭಿ । ಮಾನಿಗಳುನವವೆಂದುಶಡುತ । ತ್ವಾನುಮತನವಗೆಂದುಕೆಲಬರುನಾಲ್ಕೆನುತ್ತಿಹರು ॥ ೩೨ ॥ ಧರೆಯ
ನೆತ್ತಿದಪೇವಕೇಳಾ । ಪರಿಮಾಣೇಕಾದಶಕೆಕೆಲರಾ ಪರಿಯಲೀಹದಿನೇಳಪೇಳ್ವರುಕೆಲರುಹದಿನಾರ ॥ ಪರಿಯಗಣನೆತ್ರಯೋದಶವನ
ರ । ರರಿಯರೆಂಬರೆಶಾಸ್ತ್ರಗಳುಕಡು । ಬೆರಗಹುಡಿದುದುಭಿಂನಮತದಿಂದೆಂದನುದ್ಧವನು ॥ ೩೩ ॥ ನರರೊಳುತ್ತಮಕೇಳುಯು
ಕ್ತಿಗ । ಳರುತಿಹವುಸರ್ವತ್ರವದರಿಂ । ಪರಿಪರಿಯಲೆಂಬುವರುಜನಮಾಶಭೇದಗಳತಿಳಿದು ॥ ಮರುಳುಮಾಡುವದೆಂನಮಾಯೆಯು
ನರಿಯೆನೀದುರ್ಘಟವಮಾಡುವ । ಬಿರುದಿನಿಂದಲೆಕುಣಿಸುವಳುಮೂಜಗವಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಪರರುನುಡಿದುದಘಟಿಸಿದೆಂನಯ
ಪರನುವಾಕ್ಯವೆಸತ್ಯವೆಂಬಿದು । ದುರುಳರಿಗೆಮತ್ಸಕಿಗಳೆಕಾರಣಗಳಾಗಿಹವು ॥ ಪರಿಕಿಸಲುಶಕ್ತಿಗಳುಕೂಟದ । ಅರಿಪೆನಿಪಜಗ

ಮಾಯ್ತುಶಮೆದಮೆ । ದೊರಕಿದರೆಮಾದಕ್ಕೆಹರಿವಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೫ ॥ ಫಲವುತಾಪುಂನಿಲ್ಲತಾನದ। ಚೆಲುವಕೇಳ್ ಫಲದ
ಲ್ಲಿಬಹಳವು । ಫಲದಪದದಲ್ಲಲ್ಪಸಂಖ್ಯೆಗೆಘಟಣವುಂಟಾಗಿ ॥ ಗಲಬೆಯಾತನಲೆಂನಮತದಲಿ । ಫಲವತತ್ವವಕೇಳುನೀನೆಂ । ದೊ
ಲಿದುಹರಿಪೇಳ್ದನುಭಕತರಹೊರವಕರುಣದಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ಬರಿಯರಿವುತಾನಾದಗುರುವಿನ । ಕರುಣವಿಲ್ಲದನರಗೆಸುಂಮನೆ ।
ಅರಿವುದೊರಕದುಸಾಧ್ಯವಿದ್ಯಾಗ್ರಸ್ತನಾದವಗೆ ॥ ಗುರುಕರುಣದಿಂದರಿದಸಚ್ಚಿ । ತ್ಪರಮಸುಖನದ್ವಯನೆನಿಪಜಗ । ಭರಿತಮಂನಿ
ಜತತ್ವವೊಂದೇಸತ್ಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಭಕತಕೇಳೀನಿಜವಪರಮನ । ನಕುಟಿಲರುಭೇದವನುಕಾಣ್ಬರು । ಸಕಲಶೃತಿಭಾಜ
ನರುಭೇದಗಳಲ್ಲಿಸಾಕ್ಷಿಗಳು ॥ ಪ್ರಕಟವಹಸದ್ವಿದ್ಯತಾನದು । ಪ್ರಕೃತಿಕಾರಣವಾಗಿವ್ಯಷೆಅ । ಪ್ರಕಟಚಿತ್ರೊಂದಲ್ಲದೆರಡಿಲ್ಲೆಂ
ದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೮ ॥ ಮಗನೆಕೇಳಾಪ್ರಕೃತಿಯಾದಡೆ। ತ್ರಿಗುಣಗಳಸಾಮ್ಯಾನ್ಯತೆರಯಿಾ। ಜಗಕೆಜನ್ಮಸ್ಥಿತಿಲಯವುತ್ರಿಗುಣಂಗ
ಳಿಂದಹವು ॥ ಮಿಗಿಲೆನಿಪಸತ್ವದಲಿಬೋಧವು । ಜಗದಕರ್ಮವುಜಗದಲಜ್ಞತೆ। ಮೊಗದುತಾಮಸದಿಂದಕೇಳೆಂದನುಮುರಧ್ವಂ
ಸಿ ॥ ೩೯ ॥ ವಿತತಶೀಲನೆಕೇಳುಭೂತಗ । ಳತುಳತನ್ಮಾತ್ರೆಗಳುಮತ್ತೀ । ಯುತ್ತಮೇಂದ್ರಿಯದಶಕವಂತಃಕರಣತಾನಾಲ್ಕು ॥
ವಿತತವಹಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಮಾ । ರುತದಶಕವಿಂತಿದನುಪೇಳ್ವರು । ಮತಿಯನುಳ್ಳವರಾರಧಿಕಮೂವ್ವತ್ತುತತ್ವವನು ॥ ೪೦ ॥
ರಸಿಕಕೇಳೇಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯ । ವಿಷಯಪಂಚಕಮಾಯ್ತುಪಂಚಕ । ವಿಷಯಕಾಲಮಹತ್ವಹಂಕೃತಿಯಿಂದವಂತಿವನೊ ॥ ಪೆಸರು
ಗೊಂಬರುಪಂಚವಿಂಶತಿ । ಯೆಸವಸಂಖ್ಯೆಯಿದೆಂದುಭೂತ । ಪ್ರಸರದುತುಮಜ್ಞಾನವಿಂತಿವುಸಪ್ತತತ್ವಗಳು ॥ ೪೧ ॥ ಲಕ್ಷನಾ
ರೇಭೂತವೈದಾ । ಸಾಕ್ಷಿಯೊಬ್ಬನನೆಂದುನಾಲ್ಕರ । ಲ ಣಕೆಭೂಮ್ಯಾದಿವಿತ್ರಯವಹುದುಮೂರ್ತರ್ಯ ॥ ಶೀಕ್ಷೆಗಹನೇಸಪ್ತದ
ಶಕವ । ನೀಕ್ಷಿಸೀಕರಣಗಳುದಶಮವ । ನಕ್ಷೆಯನುಶಬ್ದಾದಿಯೈದೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೪೨ ॥ ವಾದಿಗಳುಪೇಳುವರುಹದಿ
ನಾ । ರಾದವಿವೆಮನವಂದತಗೆಯಲು । ವೇದಸಿದ್ಧಗಳೆಂದುತತ್ವವಸಾಂಖ್ಯದಭಿಮತವ ॥ ವಾದಿಯಲಿಕಾಲಾತ್ಮಕನಸಂ । ಭೇದಿ
ಯುಹಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು । ಖಾದಿಗಳಪಂಚಕವುನಾವೆರವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೩ ॥ ಶಾಂತಕೇಳೀಪರಿಯಲಾವೇ । ದಾಂತವೇ
ದಿಗಳೆಂಬರದುಸ । ಮಾರ್ಗಂತರಾಗಕೆಬಹುದುವಿದ್ವಾಂಸುಗಳವಾಕ್ಯವನು ॥ ಭ್ರಾಂತಹೊರತಾಗಾರುಕೇಳರು । ಯೆಂತುನುಡಿಯ
ಲುಹಳಿವುಹೊದ್ದದು । ಸಂತರುಕ್ತಿಗೆಯೆಂದನಸುರಾರಾತಿನಸುನಗುತ ॥ ೪೪ ॥ ಷಟ್ಪದಶ್ಯಾಮಾಂಗನಹಕಂ । ದರ್ಪಸ್ಯೈಯ್ಯನೆಕೇ
ಳುಜಗದಲಿ । ಕ್ರೋಧರ್ಪಪ್ರಕೃತಿಗೆಭಕತನಹಪುರುಷಂಗೆಭೇದವನು ॥ ಸೋಳ್ಪರನೆಸ್ವನ್ಯಾಶ್ರಯದಳೆಂ । ದಿರ್ಪಕಥದಿಂದೆನಗೆ
ತೋರದು । ಸರ್ಪಶಯನನೆಭೇದವೆಂದನುಭಕತಕೈಮುಗಿದು ॥ ೪೫ ॥ ಸಕಲಜಗದೀಶ್ವರನೆಕೇಳಾ । ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿಪರಮಾತ್ಮ
ನಿಪ್ಪನು । ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷಾಶ್ರಯವೆನಿಪ್ಪುದಿದುಸಕಲಸನ್ಮತವು ॥ ಯುಕುತಿವರನಂತರವನೀಸು । ಪ್ರಕಟವಾಗಿಯೆಪೇಳುನೀನೀ।
ಸಕಲಜೀವರಿಗಾಗಿಬೋಧವನೆಂದನಾಭಕತ ॥ ೪೬ ॥ ಹರಿಯೆನೀನೇಬಲ್ಲೆನಿಂನಯ । ವರಸಕತಿಯಹಮಾಯೆಯಿಂದವ । ಪರ
ರಿಗೆಂತರಿವಹುದುನಿಂನೀಯಘಟಿತದಮಾಯೆ ॥ ಚರಣಭಕತನರಕ್ಷಿಸೆಂದಾ । ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನನುದ್ಧವ । ಪರಮಭಕ
ಕತಿಯಲೆರಗಿಬಿಂನೈಸಿದನುವಿನಯದಲಿ ॥ ೪೭ ॥ ಕ್ಷಮನನೀತತ್ವದಿವಿಚಾರಿಸೆ । ವಿಮಳಮನದಿಂತಿಳಿವರೆಂದಾ । ಕಮಲಲೋ
ಚನನುದ್ಧವನಕೊಂಡಾಡಿಕರುಣದಲಿ ॥ ಭ್ರಮೆಯಬಿಡುಮೋಲ್ವೇಳಿದನುನಿ । ರ್ಮಮನೆಕೇಳಿದುಮಿಥ್ಯೆಯಿಂದಯ । ದಮಲಚಿ
ತ್ತೊಂದಲ್ಲದೆರಡಿಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೮ ॥ ತಕ್ಕವನುಸ್ಮರಿಸದಮಾಯೆಯ । ತಕ್ಕೆಯನೆಕದ್ವೆಂದಿಪರಮನು । ಮಕ್ಕಳೆಂದನಲೀ
ಲೆಯಲಿಮಹದಾದಿಗಳಸೃಜಿಸಿ ॥ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆತ್ರಿವಿಧಭಾವದಿ । ಶಿಕ್ಕಿದನುಜೀವತೆಯದೆಂತೆನೆ । ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆಕನಸಿನಲಿಬಂಧನವು
ಬಪ್ಪಂತೆ ॥ ೪೯ ॥ ಭ್ರಾಂತಿಜೀವತೆಯಿಂನುತನಗಾ । ಭ್ರಾಂತಿದೃಶ್ಯಾದೃಷ್ಟಕಲ್ಪನೆ । ಭ್ರಾಂತಿಸಂಶೃತಿದುಃಖಮುಕ್ತಿಯಿದೆಂಬುದ
ತಿಭ್ರಾಂತಿ ॥ ಭ್ರಾಂತಜಾಗರಣಾದಿತ್ರಯನೀ । ಭ್ರಾಂತಿಯನುಬಿಟ್ಟಿಂನನದ್ವಯ । ಶಾಂತಸುಖಚಿದ್ರೂಪನೆಂದರಿಯೆಂದನಸುರಾ
ರಿ ॥ ೫೦ ॥ ಕನಸುಮಿಗೆತೃಷ್ಣೇಂದ್ರಜಾಲದ । ಲೆನಿತುಸತ್ಯತೆಯಿಾಪರಿಯಪೇ । ರ್ಗನಸುಸಂಶೃತಿಯೆಂದರಿದುಮದ್ಭಕ್ತಿತರದವ
ರು ॥ ನೆನೆಯರನ್ಯವನೆಂನನಿಜದೊಳ । ಗನವರತರಾಗಿಹರುನೋಡೀ । ಜನರುತಾವಜ್ಞಾನತಿಮಿರರಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫೧ ॥
ಎಂನಮಾಯಾಮೂಢರಹನರ । ರೆಂನತಿಳಿಯದೆವಾದಗಳನತಿ । ಭಿಂನಮತಿಯಿಂಮಾಡಿನಿಷ್ಫಲತೆಯಲಿಬಳಲುವರು ॥ ಧನ್ಯನೀಕೇ
ಳೆನಲುಕೇಳ್ವರೆ । ಯುಂನತಾಮಳಕೀರ್ತಿತಂನಯ । ಬಿಂನಹವನೆಂದುದ್ಧವನುನುಡಿದನುಮುರಾಂತಕಗೆ ॥ ೫೨ ॥ ನಿಂನನಿಜಮ
ಯದೆಭವತ್ಪದ । ಸಂನಿಧಿಯಬಿಟ್ಟವರುಭವದಲಿ । ಬಂನಬಡುವರದೆಂತುದೇವಾದಿಗಳಯೋನಿಯಲಿ ॥ ಮುಂನಮಾಡಿದಕರ್ಮ
ದಿಂದ । ರೆಮ್ಮೆಂನತತ್ವವಪಡೆಯರೆಂಬುದ । ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕೆಂದನುದ್ಧವನಸುರಮರ್ದನಗೆ ॥ ೫೩ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ ॥
ಬಲ್ಲವನುತಾನೆಲ್ಲದಿರ್ದರೆ । ವಲ್ಲಭನೆನಿಂನಲ್ಲದಿರ್ದವ । ರೆಲ್ಲವನುತನ್ಮಾಯೆಮೋಹಿಸಿತೇನನುಸುರುವೆನು ॥ ಬಲ್ಲವನೆಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ರಸನೆ । ಮಲ್ಲಸಂಹಾರಿಕನೆದೈತ್ಯರಿ । ಗೆಲ್ಲಮಾರಿಯೆಕರುಣಿಸೆಂದೆರಗಿದನುಚರಣದಲಿ ॥ ೫೪ ॥ ಆದರೆಲೆಯುದ್ಧವನೆಮಾನತಾ ।
ನೈದುವುದುಭೋಗಿಯನುಸೆತ್ತು । ತ್ವಾದಿಕರ್ಮಗಳಿಂದಬಂಧನವಡೆದುಬೇಸರದೆ॥ ವೇದವೇದ್ಯನುಪರಮನಾಮನ । ಕಾದವಸ್ಥ

ಯತಂನದೆಂದೇ । ಭೇದಮತಿಯಲಿಜನಿಸಿಮರಣವನೈದುವನುಯಂದ ॥ ೪೫ ॥ ವಿಷಯಗಳಧ್ಯಾನಿಸುವಮನದಲಿ । ಬೆಸುಗೆಬಿ
ಡದಿಹವರಮತಾನಾ । ವಿಷಯಗಳಧ್ಯಾನಿಸುವವ್ಯರ್ಥಕೆಕರ್ಮಗಳಮಾಡಿ ॥ ಅಸಮಸುಖವಹೆತಂನಮರೆದನು । ವಿಷಯದಭಿಸಂ
ಧಿಯಲಿತಾನತಿ । ಬಸವಳಿವುದೇಮರಣನೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೪೬ ॥ ಜನ್ಮನೆಂದರೆವಿಷಯಸುಖಗಳ । ನೆಂಮಗೆಯಲೀವಿ
ಷಯದೇಹೋ । ಹುಮನುತವರ್ತಿಸುವುದೇಸ್ವಪ್ನದಿಯಂದದಲಿ ॥ ಕರ್ಮಯಾದವಕನಸಿನಲಿತಾ । ನೆಂಮಿಮತ್ತೊಂದೊಡಲ
ಹಿಂದಣ । ಹಂಮಳಿದುವರ್ತಿಸುವನೆಂಬಿದುಸಕಲಜನಸಿದ್ಧ ॥ ೪೭ ॥ ದುಷ್ಟಪುತ್ರನಹಡದನಂತೀ । ದುಷ್ಟವಹಜಗದಿಂದ್ರಿಯಂಗ
ಳ । ಬಟ್ಟೆಯಿಂದಿಹುದೊಳಹೊರಗೆಭೇದವನುಮಾಡುವುದು ॥ ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳುಂಟುಜೀವವ । ತೊಟ್ಟವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೆಭೇದದ ।
ಕಟ್ಟಳೆಯಸರಮಾಣದಿಂದನುಭವಿಸಬಹುದೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಕಾಲಸೂಕ್ಷ್ಮದಿನರಿಯಬಾರದು । ಬಾಲವೃದ್ಧರದೇಹದವಗಮ । ಮೇ
ಲೆಸೇಹಾಂತರದಸಂಗಮನೆಂತೆನಲುಕೇಳು ॥ ಜ್ವಾಲೆಯಿದೆಅದೆಯಂದುಮೂರ್ಖರ । ಜಾಲಭ್ರಮಿಸದೆನದಿಯನೀರಿನ । ಲೀಲೆ
ಯಿಂಧರಿಸುತಲಿಹುದುಕೇಳೆಂದಮರನೈರಿ ॥ ೪೯ ॥ ಅಂತುಜೀವರದಿನಸದಿವಸದ । ಲಂತವಿಲ್ಲದತನುಗಳನುಪಡ । ದಿಂತುಭ್ರಮಿ
ಸುವರಾಶಿಶುವೆಬರವೃದ್ಧನೆಂದೆನುತ ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದಮಂಹ್ನಿಜನಿವೃತ । ಮಂತನೆನಿಸುವಕಷ್ಟದಿಂದೀ । ಭ್ರಾಂತಿತನುವನುಬಿಡುವ
ಗನೆಯಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೫೦ ॥ ಪರಮಭಕತನೆಕೇಳುತನುವಿಗೆ । ಮರಣಕಡೆಯಲಿಶೋಕಮೋಹದ । ಉರುತರದದುಃಖ
ಗಳುತಾವೊಂಭತ್ತವಸ್ತೆಗಳು ॥ ಮರುಳನನತನಗೆಂದುಬಗವರು । ಪರಿಕಿಸದೆಸದಸದ್ವಿಭಾಗವ । ಚರಿಸುತಿಹಭ್ರಾಂತಿಯಲವನು
ಭವಕಾನನದಲೆಂದ ॥ ೫೧ ॥ ಧೀರರೆಳಗುತ್ತಮನುಕೃಷ್ಣಶೆ । ರೀರಿಗಳುತಿಳಿಯಲುವ್ಯಥಾಸಂ । ಸಾರಿಯಾತ್ಮಗಳೈಸಲೆಶೌರಿಗ
ಳಸಂಗದಲಿ ॥ ಸಾರವಿಲ್ಲದಸುಖದರತಿಯವಿ । ಚಾರದಲಿಧರಿಸುನಸುಬಿಡುವನು । ಭವರಿಸಂಗದಿತಿಳಿದನರರಿಂಗಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೨ ॥
ಕ್ರಂದೆಯಳಿವನುಕಾಂಡುತನುವಿದ । ಹೊಂದುವುದನರಿವುದುಮಗನಜನಿ । ಯಂದವನುತಾನುಸುರುವುದುತನುವೆಂದುಸಿಕ್ಕ್ಯಿಸಿ ॥
ಕುಂದದಿಹದೇಹಗಳವಸ್ಥೆಯ । ನೊಂದದರಿವಾದ್ವಯನೆತಾನೇ । ನೆಂದುಶ್ರುತಿಗುರುಮೇಳದಂದದಲರಿದುಸುಖಿಸುವುದು ॥ ೫೩ ॥
ಪುರದಜನಿಯನುವೃದ್ಧಿಯಂಗಳ । ನರಿವನರನೆಂತಹನುಬೇರಾ । ಪರಿಯಳಾದೇಹದಜನನವೃದ್ಧಿಕ್ಷಯವನರಿವ ॥ ಪರಮಬೇರೆಂ
ದರಿತುತಾನೆರ । ಡರಿಯದೇಭಾವಿಸಲುತಾಭವ । ಹರಿದುಮುಕುತಿಯಪಡವನೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೫೪ ॥ ಈಪರಿಯಲಾಪ್ರ
ಕೃತಿಯಿಂಸುಖ । ರೂಪವನುಬೇರ್ಪಡಿಸಿದೀಜನ । ತಾಪಮೂರರಸಂಗದಲಿದುಃಖಿಸುತಮತ್ತಲ್ಲಿ । ತಾಪಹರವಹಸತ್ವದಲಿಸುರ।
ರೂಪವಹರಜದಿಂದಲಾಸುರ । ರೂಪತಮದಲಿತಿರಿಯಗಾದಿಯಲೈಡಿಬಳಲುವರೊ ॥ ೫೫ ॥ ಕುಣಿವವನಕಂಡಾಕುಣಿವವಾ ।
ಡುವನಮಾಡುವತೆರದಲೀತಾ । ಕುಣಿತಗಾನವನರಿಯದಿದ್ದವನಾದರೂಮಾನವ ॥ ಎಣಿಕೆಯಾದನುಕರಿಸುವೊಲೀ । ಗುಣರಹಿ
ತಪರಮಾತ್ಮಬುದ್ಧಿಯ । ಗುಣವನನುಕರಿಸುವನುಕೇಳೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೫೬ ॥ ನದಿಯು...ಚಲಿಸಲುಮರಂಗಳು । ಗ
ಡಗಡನೆನಡುಗುವವೊಲತಿಬಾ । ಲ್ಯದಲಿದೃಷ್ಟಿಯಭ್ರಮಣದಿಂದಚೆತಿರುಗಿತೆಂಬಂತೆ ॥ ಸದಸದಾದಿವಿಕಲ್ಪಗಳಿಗಾ । ಸ್ಪದವೆನಿಪಸಂ
ಸಾರಪುಸಿಸ್ವ । ಪ್ನದಲಿತೋರುವವ್ಯವಹೃತಿಯವೊಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫೭ ॥ ಇಲ್ಲದಿಹಸಂಸಾರತಂನನು । ಘಲ್ಲಿಸುವುದೆಂತೆನ
ಲುಕನಸಿನ । ಲಿಲ್ಲದಿಹಪುಲಿಮೊದಲವಿಷಯವುದುಃಖವೀವಂತೆ ॥ ತಲ್ಲಣವಕೊಡುವುದುಸುಬೋಧದ । ಲಲ್ಲದೇಹರಿವಿಲ್ಲಸಂಸೃತಿ ।
ಯಲ್ಲಿನಾನ್ಯಃಪಂಥವೆಂದುನಿಗಮಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೮ ॥ ಅಂತುಕಾರಣದೃಷ್ಟಿಕೆರಡಿದ । ಲಾತ್ರವಿಲ್ಲದಕಾಮಗಳದುಃ । ಖಾಂತವ
ಹವಿಷಯಗಳಭೋಗವಬಿಟ್ಟುನಿಜಮನದ ॥ ಭ್ರಾಂತಿಯಂಗುಣಘಣಿಯವೊಲ್ತಂ । ನಂತರಾತ್ಮನನರಿಯದಿರ್ದರೆ । ನಂತಭೇ
ದಗಳಾದವೆಂದರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫೯ । ದುರ್ಜನಂಗಳುಬೈಲಿಪ್ರೊಡೆಯಲಿ । ಗರ್ಜಿಸುತಬಂಧಿಸಲಿತಂನಿಂ । ದಾರ್ಜಿತದಧನಗ
ಳನುಸೆಳೆಯಲಿತಾನುಕಾಗೆಡಸೆ ॥ ಲಜ್ಜೆಯನುಬಿಟ್ಟಾತ್ಮಸುಖವನು । ವರ್ಜಿಸುವುದೇಬುದ್ಧಿಯಿನುಕೆಡು । ಸಜ್ಜನರುಮೆಚ್ಚುವ
ಸ್ಮರಣೆಯಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೬೦ ॥ ಎಸೆಹರಿಯೆಜನನಸ್ವಭಾವವ । ಗೆಲುವರೆಂತೈಶಾಂತರಹದ್ವಿಜ । ತಿಲಕನಾರದಪ್ರಭೃತಿ
ಗಳುಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿದುರ್ಜನರ ॥ ಬಲುತಿರಸ್ಕಾರವನುಸೈರಿಪ । ರೊಳರೆಪೇಳೆಲೆದೇವಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲಲನೆಯರಸನೆಕರುಣದಿಂದೆನಲೆಂದ
ನಸುರಾರಿ ॥ ೬೧ ॥ ಪದುಮಸಖಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶನು । ಪದುಮಭವನೈಶ್ಯಾನುಭಕತಜನ । ಪದುನುಸೂರ್ಯನುದುಷ್ಟಜನಪ
ದುಮದನಿಶಾನಾಥ ॥ ಪದುಮೆಯರಸನಂದನಾರ್ಚಿತ । ಪದುಮಸಿರಿಧರಗೋಪಿನಾಥನು । ಮುದದಲುದ್ಧವಗಾಗನಿಗಮವ
ಪೇಳ್ದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ... ... ॥ ೬೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೮ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೧೮೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಉಪನಿಷದರ್ಥವ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ.॥ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯನುದ್ಧವಗೆಕಮ । ಲೋದರನುನೆರೆಬಿಡಿಸಿತಾನೀ । ವೇದನಿಕರದಹೃದಯವಂ
ಬುಧನೊಲಿದುಬೋಧಿಸಿದ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಎಲೆಪರಿಕ್ಷಿತ್ರಾಜಕೇಳಾ । ಜಲರುಹಾಕ್ಷನುಭಕತವಚನಕೆ । ನಲಿದುಪೊಗಳುತ್ತಮಗುಣವನಸುನಗೆಯಚೆ
ಲ್ವಿದಲಿ॥ ಸಲುವಭಕತನನುಡಿಯುಕೇಳುತ । ಚಲುವದುರ್ಜನರುಕ್ತಿನಿಕರಗ । ಳಲಗಿನಿಂಮಿಗಿಲದನುಸೈರಿಪಪಿರಿಯರಿಲ್ಲೆಂದ ॥೧॥
ಕಟುವೆನಿಪದುರ್ಜನರನುಡಿಗಳ । ಪಟಲಹೃದಯವಹೊಕ್ಕುನರರನು । ತ್ಕಟದವೇದನೆಮಾಳ್ಪವೊಲುಸಮರದಲಿಮಾರಾಂತ ॥
ಭಟರಭೇದಭ್ರಮರವೇದನೆ । ಘಟಿಸಲರಿಯದುಪಲವುದಿನಪ್ರತಿ । ಭಟನದೇಹದಲವರಪೋಲುಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨॥
ಪೇಳುವೆನುಪಿರಿಯರುಕಥೆಗಳನು । ಕೇಳುನೀನೆಲೆಯುದ್ಧವನೆಮುನಿ । ಮಾಳ್ಪಯೆಬ್ಬನುದುರ್ಜನರಬಾಧೆಗಳನೆಲ್ಲವನು ॥ ತಾಳಿ
ನೋಯದೆಕರ್ಮಫಲಗಳ । ಜಾಲವನುಭವವೆಂದುತಾನತಿ । ಲೀಲೆಯಿಂಪೇಳ್ದದನುಜನಕೊಂದನುಭವದಗತಿಯ ॥೩॥ ದ್ವಿಜ
ನವಂತೀದೇಶದಾತನು । ಕುಜನರಧನದವೋಲುಧನಿಕನು । ರುಜನವೊಲುಬಟ್ಟೆಯಲಿಬದುಕುವಕಲಹತತ್ಪರನು ॥ ಭುಜಗನಂದ
ದಿಕೋಪಿಕಾಮನು । ಭಜಕರೊಂದದಮಾರ್ತಿಜಾತಿ । ಸ್ವಜನಜನಗಳನುತಿಸಪೂಜಿಸನಾವದೈವವನು ॥೪॥ ಆತ್ಮನಾಸಿಂ
ದೆನವಿಷಯಸು । ಖಾತಿರೇಕದಲರ್ಚಿಸನುತಂ । ನಾತ್ಮಸಂಬಂಧಿಗಳತಂನವರಲ್ಲಿನೆಂತೆಂದು ॥ ಆತ್ಮಹಿತರಲ್ಲೆಂದುದುಕ್ಕೀ । ಲಾ
ತ್ಮನನುಕೆಡಿಸಲ್ಬಗದರಲೆ । ಆತ್ಮವಿದ್ಯಾಸಾಧಕನೆಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೫॥ ಸತ್ತರೊಲ್ಲೆಂತೆಂಬರಾತನ । ಪತ್ನಿಯರುಸುತಲಿವ
ನನೆಂಬರು । ಭೃತ್ಯವೀಭೂದೇವಮುನಿಗಳುಪಲವುಮಾತೇನು ॥ ವಿತ್ತವನುಕಾದಿಪ್ಪಫಣಿಯಂ । ತುತ್ತಮದಲೋಕಸ್ವಯದ
ಸುಖ । ರಿತ್ತಲಾನಿರಲವಗೆದೇವಾದಿಗಳಮುನಿಸಾಯ್ತು ॥೬॥ ದೇವಪಿತೃಭೂತಗಳಕೋಪದಿ । ಕೇವಲಕ್ಲೇಶದಲಿಫಳಿಸಿದ ।
ರಾವಣಾಗ್ರಜನಂದದರ್ಥವುಕೆಲವುನೆಲದೊಳಗೆ ॥ ತಾವುಗಾಣದೆಹೋಯ್ತುಜ್ಞಾತಿಗ । ಳಾವರಿಸಿದರುಕೆಲಕೆಲವನಾ । ಭೂವಳ
ಯದರಸುಗಳುಚೋರರುಸೆಳದರಾಧನವ ॥೭॥ ಕೊಟ್ಟದನುಕೊಡರವರುಸಾಲಿಗ । ರಿಟ್ಟಣಿಸಬೋಡುವರುತಂನಲಿ । ಪ್ರ
ಟ್ಟದವದಿರುಬಿಟ್ಟರಂಗನೆಸ್ವರ್ಗವೈದಿದಳು ॥ ಸುಟ್ಟುಹೋಯಿತುಮಂದಿರವುತಾ । ಕಟ್ಟದೆತ್ತುಗಳೆಲ್ಲಮಡಿದವು । ದಿಟ್ಟಸೆರುಜನ
ರವನನುಡಿಸರುಭಕತಕೇಳೆಂದ ॥೮॥ ಸಿರಿತೊಲಗಿಬಂಧುಗಳವರ್ಜಿಸಿ । ಪುರುಷರರ್ಥತ್ರಯಗಳಲ್ಲದೆ । ಮರುಗಿಶೋಕವವಾ
ಡುತಿಹನನವರತಬಳಿಕವನು ॥ ಸಿರಿದುಚಿಂತೆಯನೈದಿಕಾತುರ । ನೆನಿಪವರದ್ವಿಜಗಾಯ್ತುನಿರ್ವೃತಿ । ಕರವೆನಿಪನಿರ್ವೇದಬಳಿಕೆಲೆ
ಭಕತಕೇಳೆಂದ ॥೯॥ ಬರಿದೆದೇಹವಬಳಲಿಸಿದೆನೀ । ತರುಣಿಯರಸಂಗಿಸಿದೆಧರ್ಮದ । ಸರಣಿಯಲಿನುಡಿಯದೆಪರಾತ್ಮಜ್ಞಾನ
ವನುಬಿಟ್ಟು ॥ ಸರಿಸುಖಪ್ರದನರಿಗೆತಾಕಷ್ಟ । ನರಕಸಾಧನದುರ್ಜನರಿಗಿದ । ನರಿವತಂನಲಿಕಾಂಬರೆಂದನುದ್ವಿಜನುತಂನೊಳಗೆ ॥
ಲೋಭನೆಂಬುದುಸಕಲದುಃಖದ । ಲಾಭಕಾರಣಕೀರ್ತಿಮಂತ್ರದ । ಶೋಭನದಕೀರ್ತಿಯನುಕೆಡಿಸುವುದಖಿಳಗುಣಗಳನು ॥
ಲೋಭನೇಕೆಡಿಸೂದುಜೀವರಿ । ಗಾಭನಾಬ್ಧಿಯಲದ್ದುವರೆಕಶು । ಲೋಭವೇಕಾರಣವಿತರವಿಲ್ಲೆಂದನಾದ್ವಿಜನು ॥೧೧॥ ಶ್ವೇ
ತಕುಷ್ಟವುಚೆಲುವಪುರುಷನ । ರೀತಿಗೆಡಿಸುವವೋಲುಗುಣಗಳ । ಜಾತವನುಕೆಡಿಸುವುದುಲೋಭವಿದೊಂದೆಮಾನವರ ॥ ಈತ
ನುವಿನಲಿಲೋಭವಿರಲ್ಕುಪ । ಕೇತನಾದಿಗಳೆಲ್ಲಪೆತ್ತುವ । ವೇತಕೀಲೋಭಿಯುಬದುಕುಸುತಲೆಂದನಾದ್ವಿಜನು ॥೧೨॥ ಧನ
ಘಳಿಸುವುದುದುಃಖಮತ್ತಾ । ಧನವರಕ್ಷಿಪದುಃಖಮತ್ತಾ । ಧನದಳಲಿನಲಿದುಃಖಚೋರಾದಿಗಳಬಲುದುಃಖ ॥ ಮನದಚಿಂತೆಗೆ
ಪೋಪುವೀಧನ । ಮನದರಿದಸುಖವೀವುದೆಂದೇ । ನೆನವರಚ್ಯುತನಾಯೆಯಾಮೂಢತೆಯುಪತದವರು ॥೧೩॥ ಕಳವುಕೊಲೆಪ್ರ
ಸಿವಂಗಕಾಮಲು । ಪ್ರೋಪಿದುಮುನಿಸುಪಕೋಪಗರ್ವದ । ಬಲುಮೆತಾನತಿವೈರನಂಬುಗೆಯಳಿವುಕಲಹಗಳು ॥ ಖಳನಿವಹದುಷ್ಯ
ಸನನಿಂತಿಹು । ನೆಲಸಿಪವುಧನಿಕರಲಿಯದರಿಂ । ತಿಳಿದವನುವರ್ಜಿಸುವದೀಧನಸಂಗ್ರಹವನೆಂದ ॥೧೪॥ ಸತಿಸುತರುಮಾತಾಪಿತರು
ಕೇಡು । ಹಿತವರಪಬಂಧುಗಳುತಾವತಿ । ಖತಿಯುಮಾಡುವರೆಂದುಕಾಪಿನಸ್ನೇಹವನುಬಿಟ್ಟು ॥ ಹುತವಹನವೊಲುಜ್ವಲಿಪಿಪ್ಪೊದವರ ॥
ವಿತತಮಾರ್ಗಗಳನರ್ಥವದು । ಗತಿಗೆಕಾರಣವೆಂದುತಿಳಿಯರುಕೆಡುವರೀಧನವ ॥೧೫॥ ಅಮರರರ್ಥಿಸುವೀನರತ್ವವ । ವಿಪು
ಲಪುಣ್ಯದಲೈದಿತಾನು । ತ್ವರಿದವಿಪ್ರತ್ವವನುಪಡದೀನೋಕ್ಷ್ಯಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಕಮಲದಮೊಗಳ್ವರ್ತಿಸದೆಶ್ರೀ । ರಮಣಚರಣಾಭ
ಜನೆಯಿಲ್ಲದೆ । ಕುಮತಿಗಳದುರ್ಗತಿಯನೈದುವರೆಂದನಾದ್ವಿಜನು ॥೧೬॥ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷವಕೊಡುವವಿಪ್ರರಿ । ಗಸ್ರಗಣ್ಯತ್ವವದ
ಡೆದುದುಃಖದ । ಸುಗ್ಗಿಯಾಗಿಹಧನದಬೆರಕವಮಾಡುವನುಬುಧನು ॥ ವ್ಯಗ್ರದಲಿಸುಮತಿಯನುಪಡೆಯದೆ । ಮೃಗ್ರಕೋಪದಲಾ
ಸುಕದೆಯುಲಿ । ದುರ್ಗತಿಗಿದಿರವೆನುಸುಗಮಗಳೆಲ್ಲದಿಪವಾಗಿ ॥೧೭॥ ವ್ಯರ್ಥನಾಗಿಯೆಧನವಘೋಳಿಸಿಯೆ । ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲದೆಪಾ

ಜಾರಿಹೋಯಿತು | ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಿನ್ನೆಂತುಮುದುಕಂಗಹುದೆಪುರುಷಾರ್ಥ || ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಮಾಡುವಲ್ಲಿಸ | ಮರ್ಥತನಿವನ
ಗಿಲ್ಲವೆಂತುಕ | ಪರ್ತಿಕತನದಲಿಕೆಟ್ಟೆನೆಂದನುದ್ವಿಜನುಮನದೊಳಗೆ || ೧೮ || ಇಲ್ಲಫಲಧನದಲ್ಲಿನರರಿಗೆ | ಬಲ್ಲರೀಹದನನುಧನದ
ಲತಿ | ಕಲ್ಲಣದಲಾರ್ಜಿಸುವರೇಕೆಲೋಭಮಾಧಮಮಾನವರು || ಬಲ್ಲಿದಸುರರನ್ನೆದಿಯಾಜ್ಞೆಯು | ನಿಲ್ಲಿಜೀವರವಾಯೆಮೋಹಿಪೆ | ತ
ಪ್ಪಿದರ್ಗರೆಭ್ರಮಿಸದೀಪರಿಯೆಂದನಾದ್ವಿಜನು || ೧೯ || ಧನದಕೀನುಂಟೆನಗೆಫಲವೇ | ಜ್ಞಾನಿತೆಯುರಬೇನುಂಟುಯಿಾಕ್ಷಣ | ಯಿ
ನಜದೂತರುಕಗವರದುಕಾರಣಮುರಾರಿಯನು || ನೆಗದುಬದುಕುವೆಪುರಣಧನಕಾ | ವನಜನಾಭನುತಂನಭಕತರೆ | ಮನವೆ
ಲಿದುಪಾಲಿಸಲಿಕೊಲಲೆಂದನುದ್ವಿಜೋತ್ತಮನು || ೨೦ || ಆಗನಂನನುತ್ರಿಭುವನೇಶನು | ಜಾಗೆನುತಕೊಂಡಾಡುವನುಸಾ |
ಮಾಗಹರಿನಾಮದಲಜಾಮಿಳನುಕೃತಿನಡೆದನಲ || ಆಗಮಾರ್ಥವತರಿದುಜಪನವ | ನೀಗನೇಖಟ್ವಾಂಗರಾಜನು | ಬೇಗಷ್ಟಿ
ಟಿಕಾಬ್ದ್ಯಯಲಿಂದೆನಗೇನುಗತಿಯೆಂದ || ೨೧ || ಇಂತುಮನದಲಿಸಿಸ್ಥಯುವನಾ | ಶಾಂತವಿಪ್ರನುಪಡೆದುಸಂಸ್ಕೃತಿ | ಯಂತ
ಗುಣಲುಕರ್ಮಸಂಗವಬಿಟ್ಟುದಂಡವನು || ಸಂತರಿದಿರಲಿವಜದುಸರಿನಿ | ಶ್ಚಿಂತನಹಯುಡಿಯಾಗಿಲೋಕದ | ಲಂತರಿಕ್ಷ್ಪದರವಿಯ
ಪ್ರೋಲುಕ್ರೀಜದಲಿಚರಿಸಿದನು || ೨೨ || ಸಂಣದಂಡಿನಜೀರ್ಣಕಂತೆಯು | ಭಂಣಗಿಹದೇಹದನೊಸಲಬೆಳು | ಮಂಣಮುಟ್ಟಿಯುತ
ಕ್ಕಮಂಡಲಕೋರಜಸಮಣಿಯು || ಎಂಣೆಯಿಲ್ಲದನರೆತಮಂಡೆಯು | ಕಂಣಮುಸುಕುವಹುಬ್ಬುಗಳನಿ | ರ್ವಿಣ್ಣ್ಯಮುನಿರಂಜಿಸಿ
ದಬಲ್ಲರಮನಕೆಕೃಪೆಜನಿಸೆ || ೨೩ || ಮೌನದಿಂನಾಕುಗಳವರ್ಜಿಸಿ | ಕಾನನದಲೀಹರಿಯನೆನವುತ | ಭಾನುಪಡುವಲುಸರಿ
ಯಲಾರಂಭಿಸುವಕಾಲದಲಿ || ತಾನುಭಿಕ್ಷ್ಷೆಗೆನಗರಗ್ರಾಮವ | ಸಾನುರಾಗದಿಪೊಗುತನದಿಯಲಿ | ಮೌನದಿಂದುಂಡೊರಗುವನು
ಗಿರಿಕಂದರಂಗಳಲಿ || ೨೪ || ಉದ್ಧವನೆಕೇಳೀಪರಿಯಲತಿ | ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಯುಯತಿವರನನತಿ | ವೃದ್ಧರನುಹೃದಯಾಂಗಣದಲೆಂ
ನದುಚರಣಗಳನು || ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೆಭಾವಿಪನುದು | ರ್ಬುದ್ಧಿಗಳುನಾನಪ್ರಕಾರದಿ | ವೇಧ್ಯನನುಕಂಡಂತೆಕಾಡಿಪನೆಂದನಸುರಾ
ರಿ || ೨೫ || ದಂಡವನುಸೆಳವರುಕೆಲಬರು | ದ್ವಂದರಾಯತಿವರನಕೆಲರುಕ | ಮಂಡಲವಜಪಮಣಿಯಪಾತ್ರೆಯಸೆಳದುಕೆಲಕೆ
ಲರು || ಚಂಡಿಮಾಡುವರವರನೀತನ | ಕಂಥುಬಲ್ಲಿಸೆಮಾಣದೀತನು | ತೊಂಡಮಾಡಿದನೆಂದುಬೈವರುವೀರಯತಿವರನ || ೨೬ ||
ಕೊಡುವರಾದಂಡಾದಿಗಳಮ | ತೆತ್ತಡನೆತೆಗಬೇಕೊಂಬರಾತನ | ನುಡಿವರಿದಕೋಯೆಂದುತೋರಿಯುಕೊಡದೆಕಾಡುವರು ||
ಮಡುವಿನಲಿಭಿಕ್ಷಾಂನದೂಟವ | ಬಡಯತೀಶ್ವರನಮಾಡುತಿರೆಕಾ | ಳ್ಗಡವರುಗುಳುವರಂನದಲಿನುಂತ್ರಿಸುವರತಿಖಳರು || ೨೭ ||
ಮಾತನಾಡಿಸುವರುಸುಮೌನಿಯು | ನೋತುನುಡಿಯದಿರಾಯತಿಯನತಿ | ಬೂತುಮಾಡುತಬಾಯಹೊಯ್ವರುಕಳ್ಳನಿವನೆಂದು||
ಜಾತಭೋಜನಗರ್ಜಿಸುವರಾ | ಪಾತಕಿಗಳಾಮುನಿಯಕಟ್ಟುವ | ರಾತತಾಯಿಗತನದಿಕೊಲುವರುಕೊಂದುಘರ್ಜಿಪರು || ೨೮ |
ವಿತ್ತಹೋಯಿತುಸುಜನರೀತನ | ಹತ್ತಿಗಕೆಹೊದ್ದಿಸರುಯತಿತನ | ದತ್ತಿರುಗಿತುಚಿತ್ತವೀದುರ್ಜನಶಿರೋಮಣಿಗೆ || ಚಿತ್ತದ
ಲಿಧೃತಿಯೆಂತುಟಿವನನು | ಗುತ್ತರನತೊಡಕೆಂಗೆಡನುಶ್ಯೆ | ಲೋತ್ತಮನೆಸರಿಯೆಂದುನಗುವರುನೋಡಿಮುನಿವರನ || ೨೯ ||
ಈನನರ್ಥವನೆಂದುಯತಿಗಳ | ದೇವನೆನಿಸಿದನಿವನುಹಿಂದಣ | ರಾವಣದಸನ್ಯಾಸಿಗೆಣೆಯಿವನೆಡನುಯೆಂದೆನುತ || ಕೇವಲಜ್ಞಾ
ನವನುಕಟ್ಟಿದ | ನಾಮವರಿಯಲಿಕಾಡಿದರೆತಾ | ನೋವಮನದಲಿತಾಳದಿರ್ದನುಪಿರಿದುಧೈರ್ಯದಲಿ || ೩೦ || ಜ್ಞಾನಿನೀಪ್ರಾರಬ್ಧ
ಕರ್ಮವು ಹೀನವಾಗದುಭೋಗವಿಲ್ಲದೆ | ತಾನುತಾಪತ್ರಯನನೀವುದುಕರುಣವಿಡಿದಿಂತು || ಮಾನುಷದಸಂತೋಷದಿಂದ
ಕೃ | ಶಾನುವಂದದಕೋಪವಿಲ್ಲದೆ | ಮಾನವರಿಗುಪದೇಶವಾಗಿಯೆನುಡಿದನಸುರಾರಿ || ೩೧ || ಜನರುದೇಹಾತ್ಮಗ್ರಹಂಗಳು |
ಜನನಕಾರಣಕರ್ಮಕಾಲಗ | ಳೆನಗೆದುಃಖವಮಾಡಲರಿಯವುಧಿಟವಿಚಾರಿಸಲು | ಮನವೆಕಾರಣದುಃಖನಿಜಸುಕೆ | ಮನವೆ
ಸಂಸೃತಿಯೆಂಬಚಕ್ರವ | ನನವರತತಿರುಗಿಸುವುದೆಂಬವುಸಕಲವೇದಗಳು || ೩೨ || ಮನವುಗುಣಗಳಸೃಜಿಸಿಅವರಿಂ | ಮನಕೆ
ಕರ್ಮತ್ರಯಮಹುದುಬಳಿ | ಕನುಭವಿಸಲಾಕರ್ಮಫಲಗಳಜೀವರಲ್ಲಲ್ಲಿ || ಜನಿಸುವರುಸುರನರದಶಾಗಳೆಂ | ದೆನಿಪತ್ರಿವಿಧಗಳಂ
ದಲಾಮನ | ವಳಿಯೆತಾಘನವಿಲ್ಲನೆಂದನುದ್ವಿಜನುತಂನೊಳಗೆ || ೩೩ || ತಪ್ತಮಾದಯುದಲ್ಲಿದಾವಕ | ವ್ಯಾಪ್ತರಿಂದೊಡಗೂಡಿ
ವಪ್ರೋಲುದಿವ | ಸ್ವಪ್ನಯುತಾಜಲದೊಳಗೆಕಂಪಾದಿಗಳಪಡನಂತೆ || ಉತ್ತಮಸ್ಫಟಿಕಮುಜಪಿಯಲತಿ | ರಕ್ತತೆಮಾಪಡೆದಂತೆಸುಖ
ಸು | ವಿಸ್ತರದಮನಮನವನೊಂದಿಯೆಭವಿತನವಪಡೆದ || ೩೪ || ದಾನಮೊದಲಕಪಂಚಕರ್ಮಗ | ಳೇನುಮನುಮಾನವರು
ಮಾಡಲು | ಆನಿಖಿಳಕಾಮಿಗಳನಿಗ್ರಹನಹುದುಫಲತಿಳಿಯೆ || ಮಾನನರಿಗುತ್ಕೃಷ್ಟಧರ್ಮವು | ಯೇನುಮನಸಿನನಿಗ್ರಹವನಿ
ದ | ನೇನಬಲ್ಲರುಹರಿಯುವಮಾಯಾಬಲೆಗೆಸಿಕ್ಕಿದರು || ೩೫ || ಮನವನಿಗ್ರಹಿಸದಡೆದಾನಾ | ದ್ಯನಿತುಪಾಯದಲೇನುಫಲವಾ |
ಮನವನಿಗ್ರಹಿಸದಡೆಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಫಲವೇನು || ಮನವಿಡಿದುಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು | ತನಗೆವಶವರ್ತಿಸುವುದಲ್ಲದೆ | ಮನವು
ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯದವಶವಹುದಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ || ೩೬ || ಬಲ್ಲಿದರಿಗತಿಬಲ್ಲಿದನುಕೇಶು | ಕಲ್ಲಣಕೆಕಾರಣವೆನಿಸ್ಸತಿ | ಬಲ್ಲವಿಸ್ಪೈಯಗೆಲಿ

ದವನುಸುಖಿಸುವನುಘನವನದಲಿ । ಖುಲ್ಲರದನಿಗ್ರಹಿಸಲರಿಯದೆ । ಪೊಳ್ಳದರು ಕೆಲರಧಮರೆಂದೇ । ತಲ್ಲಣಿಸುವರು ಕೆಲಹಪರ
ರೆಂದೆನಿಸಿಭ್ರಮೆಗೊಳುತ ॥ ೩೭ ॥ ಅಮನಗವರ್ತಿಯಾಗಿ । ಕಾಮಿಗಳುದೇಹದಲಹಂಮೆ । ದೀಮದಿಂದ್ಯಕಳೇವರವ
ಬಾಧಿಸಲುವನನೆನಲು ॥ ಪ್ರೇಮವುಖಿಳಗೃಹಾಘವೆಂದರೆ । ಷ್ಷೇಮದಾನಿಯದುಂಟೆನಾಚೆ । ದ್ವ್ಯೋಮನಾಗಿಹೆನೆನಗೆದುಃಖದ
ಸಂಗವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೮ । ಪರರದೇಹಗಳಿಂತನುವಿಗತಿ । ಪಿರಿದುದುಃಖವಮಾಡಿದರೆಯಿ । ಧರೆಯುಕಾರ್ಯಗಳಿಂಗೆಬಾಧಕಬಾಧ್ಯತೆ
ಗಳೆಂದು ॥ ದೊರಕಿದರೆತನಗೇನುಜಿಂಹೆಯು । ಉರಿಯದವತಂನಯದಶನದಲಿ । ಪಿರಿದುಹಾಯುವಮಾಡಿಬೋಗರಸ್ಯೆದಡೇನಹು
ದು ॥ ೩೯ ॥ ಪರರಕರಣಗಳಿಂನಬಾಹ್ಯದ । ಕಣನಿಕರಕೆಬಾಧೆಮಾಡಲು । ಪರನುನೆನಿಸುವಸುಖವುಯುಗೆತಾನೇನುಕಥದಿಂ
ದ ॥ ಮರೆದುತಂನನುಕರೆದುಪ್ರೋದರೆ । ಪರವುಮಾಡೂದೇನುತಾನತಿ । ಮರುಗಿದರೆಫಲವೇನುತನಗೆಂದನುದ್ವಿಜೆಂಭತ್ತಮನು ॥
ಆತುಮನದುಃಖವನುಮಾಳ್ಪಡೆ । ತಾತನಗೆದುಃಖವನುಮಾಳ್ಪನೆ । ಯಾತುವಾಂತರದಿಂದಪದವನೊಧಿಪಚಾರಿಸಲು ॥ ತಾತನ
ಗೆನಿರ್ಣಯದದುಃಖಕೆ । ಹೇತುವಾಗನುಪರಿಕಿಸಲುಪೆರ । ತಾತುವೆಂಗಿಲ್ಲೆಕನೇವೆಂಬುದುನಿಗಮವಚನ ॥ ೪೦ ॥ ಗ್ರಹ
ಳಾರ್ತಿಪದಗಳೆಂಬರೆ । ಬಹಳನು ಖವನೀವನೇಹವೆ । ಗ್ರಹವುಗ್ರಹದಿಂಬಾಧೆವಡದರೆಪರನುಸುಖವುಯುಗೆ ॥ ಬಹುನಿರೋ
ಧವದಾವದಂತಿದು । ಗ್ರಹಿಸಲರಿಯಬಳಲುತಿಹರಾ । ನೃಹರಿಸೇವೆಯಬಿಟ್ಟದುರ್ಜನರೆಂಗನಾದ್ವಿಜನು ॥ ೪೧ ॥ ಕರ್ಮಕಾರ
ಣದುಃಖನೆಂಬರು । ದುರ್ಮತಿಗಳಾದುಃಖತನುವಿಗೆ । ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮಗೆಂತನುವಚೇತನಶಿಲೆಸಿಮಾಗಿ ॥ ಉಂಮಳಿಸುವುದೆ
ದುಃಖಕಾಲತಾ । ಬೆಂಂಮಕೆಲ್ಲಿಯದುಃಖನಿದ್ರೆಯು । ನೆಂಮದಿರ್ದನೆತಾಡಮದೆದುಸ್ವಪ್ನಕೋಟಿಗಳು ॥ ೪೨ ॥ ಹಿಮಕೆಹಿಮ
ವಂಜುವುದೆವಹ್ನಿಗೆ । ಶ್ರಮವಕೊಡುವುದೆಶಗಳಿಯೆಂತೀ । ಕ್ಷಮೆವೆನಿಪಕಾಲಾತ್ಮನಾತ್ಮನೆಯಾಗಿತಾತನಗೆ ॥ ಭ್ರಮೆಯದುಃಖವ
ಮಾಡಲರಿವನೆ । ಕುಮತಿಗಳುತಿಳಿಯದೆಕೆಡುವರಿಗ । ಕಮಲನಾಭನಕರುಣವೆನಗಾಯ್ತೆಂದನಾವಿಪ್ರ ॥ ೪೩ ॥ ಗೆದ್ದೆನಿಂನೀಭವ
ವಪಿರಿಯರು । ಹೊದ್ದಿದೀಮಾರ್ಗವನುಸಾರಿದೆ । ಭದ್ರಹೃದಯರುಕೇಳಿಯೆನುತಾದ್ವಿಜನುಕರವೆತ್ತಿ ॥ ವಿದ್ಯವಿಲ್ಲದರಖಿಳದುಃಖ
ದ । ಮುದ್ರಕೆಂದತಿಬೆಳದಕಾರಣ । ಕ್ಷುದ್ರಮತವನ್ಯಗಳುಕಾರಣವಿಲ್ಲತಾನೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಎಮವರನೆಕೇಳಿಂತುಬೋಧೆಯ ।
ಹದನನರಿದಾಯತಿದುರಾತ್ಮರು । ಸದರರೂನಸುನಗುತನಿರ್ಮಳಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಸದಮಳಾನಂದಾತ್ಮನೆಂನಲಿ । ಬೆದರದೈ
ಕ್ಯವಪಡೆದನವನಿಂ । ತಿದನರಿದುಸುಖಿಯಾಗುನೀನೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೪೫ ॥ ಭಿಕ್ಷುಗೀತೆಯಕೇಳುವಲ್ಲಿಯು । ಪೇಕ್ಷೆಯುಶ್ರ
ವಹೇಳುವವನುಮ । ಮೋಕ್ಷನೆಂದದಿಸಕಲದ್ವಂದ್ವಸಹಿಷ್ಣುವೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಅಕ್ಷಯಾತ್ಮಕಸುಕಪದವನೆಂ । ದಿಕ್ಷುಚಾಪನಜನಕಕ
ರುಣಾ । ಪೇಕ್ಷೆಯೆನಿಪುದ್ಧವಗೆಪೇಳಿದನಧಿಕಹರುಷದಲಿ ॥ ೪೬ ॥ ಇಮಸದಾನಂದಾಖ್ಯಯೋಗಿಯು । ತೊದಲುನುಡಿಸಿರಿಗೆ
ನಾಥನೆ । ಮುದವನೀವುದುಶಿಶುವಚನತಜ್ಜನಕಗೆಂತಂತೆ ॥ ಸದರದಲಿಸಂಸಾರವನುಗೋ । ಷ್ಪದವಮಾಡುವನಿದನುಕೇಳ್ದಡೆ ।
ನದಿಯುಪೆತ್ತನಜನಕಜನರೊಳುಸಲುವಮಾನವನು ॥ ... ... ॥ ೪೭ ॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೫೬ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೯೬೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಮುವ್ವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸಾಂಖ್ಯ ಯೋಗವ ಸ್ವಾಮಿ ಪೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಾಂಖ್ಯವನುಪೇಳಿದನುಭಕುತಗೆ । ಶಂಖಚಕ್ರಗದಾಧರನುಭವ । ಸಂಕಲೆಯಕಡಿಯಲು
ಜಗದ್ಧಿತನಾಗಿಕರುಣದಲಿ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಹಿಂದಣಾಚಾರ್ಯದಮತದವಿಶ್ವಯು । ದಿಂದಕಂಡಶರೀರಗಳಬಹು । ಚೆಂದದಿಂನರ್ತಿಸುವೆಬೋಧವನೆಳಿವಸಾಂಖ್ಯ
ವನು ॥ ಮಂಗ್ಯಕರೆನಿಕೇಳುಪೂರ್ನದ । ಶಿಂಂದುವಸ್ತುನೆತನ್ವಬೋಧಾ । ಸಂದರೂಪದಲಿಹುದುಮಂನಿಜನಾದನಸುರಾರಿ ॥
ಧೆರೆಯತಗಿದನಿರಾಬಿಧ್ಯಯಂದದಿ । ಪರನೆನಿಸಮದಪ್ರಪಹುದದ ನರಿವರಾತ್ಮತಯಿಂದಕುಶಲರೆನಿಪ್ಪಯೋಗಿಗಳು ॥ ಕರಕೆರಣಕೆತ
ಕೋಟಿಗಳಸರಿ । ಜರದುಬೆಳಬೆಳಗುವುದುನಾದಗ । ಳೊರಲುವವುಪರಮಾರ್ಥನೆಂದೇಭಕತಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಮನನೆನೆಯದಾಸದ
ನಜಾತಿಗ । ಳನವರತಬಿಡದಿಪ್ಪಗುಣಕ್ರಿಯೆ ॥ ಮನದನಹರಿಸುವನೆಪೆಸರುಗಳ್ಪುಟ್ಟಸುವದರಲಿ ॥ ಘನವೆನಿಪವೇದಗಳವಾದದ ಜಿನು
ಗುಮಳೆತಾನಿಲ್ಲವಿಕಚಿಗುಘನವಬೆಳಗುವುದೆಂದುಪೇಳಿದನಗುತಮುರವೈರಿ ॥ ೩ ॥ ಇಲ್ಲಿತಕ್ಕಸಹಾಯವೇಜನವೆಲ್ಲವನುಮೋಹಿಸು
ವಮಾಯಾ । ವಲ್ಲಭೆಯುಸಂಗದಲೆರಡುರೂಪಾಯ್ತುವಿಚಿತ್ರ್ಯದಲಿ ॥ ಬಲ್ಲವನೆಕೇಳರ್ಧರೂಪವ ನಲ್ಲಳೆನಿಸುವಪ್ರಕೃತಿಯಾಯಿತು ॥ ಬ
ಲ್ಲಿತನವೇಕೆಡುವಜ್ಞಾನವೆಪುರುಷನಾಯೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಆಪುರುಷನಿಂಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ । ರೂಪವಹಗುಣವಾಯ್ತು ಗುಣಾಚೆ ।
ಗ್ರಸನಿಟ್ಟುಲಾಮಹಾತ್ಮಕಪದವನದರಿಂದ ॥ ರೂಪುದೋರಿದಹಂಮತಿವಿಧದ । ರೂಪಿನೆಳಿಚಿಕಚಿನ್ಮಯವುಪ ॥ ಪ್ರೋ

ಪ್ರಕಾರಣವಾಯ್ತು ಯಿದಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫ ॥ ಅದರಲಾ ಶಬ್ದಾದಿಗಳುತ್ಪತ್ತಿ । ಮೊದಲ ಕರಣಂಗಳ ಪಠಿಕೆಗಾ । ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗ
ಳಗುತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತು ಪರಮನಿಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಉದಿಸಿದವು ಭೂತಗಳು ತಾಮಸ । ದುದಯವಾಯ್ತಿಂದ್ರಿಯಗಣ ಕೇಳು । ದೈವಾಲಿಕಾ-
ರಣದಿ ಸತ್ವದಿಂ ಮನವಾಯ್ತು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಎಂಬಲೀಲೆಗೆ ಬಳ್ಳಿಕಪ್ಪುಟ್ಟಿತು । ಹೊಂನ ಕರಡಿಗೆಯಂತೆ ಪೇಳ್ದ । ಭಿಂನವಹ ಕಾರ್ಯ
ಗಳಲಿ ಬ್ರಂಹಾಂಡ ಗೃಹದಂತೆ ॥ ಚಿನ್ಮಯನು ನಾ ನಗರಲಿರುತಿರ । ಲೆಂನನಾಭಿಯ ತಂಟಿಗಳಲಿ । ಹೊಂನತಾವರೆಕುಸುಮ ಜನಿ
ಸಿತು ಭಕುತ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಆ ಸಕಲಲೋಕಾತ್ಮಕನು ಅದ । ಲೀಸರಸ್ವತಿಯರಸ ಪುಟ್ಟಿದ । ಲೇಸೆನಿಸಿ ತಪದಿಂದ ರುದ್ರನಾಗ್ರಹಪ
ನೆರೆಪಡೆದು ॥ ವಾಸವಾದಿಗಳಿಂದ ತೆರಪದಿಂ । ದಾಸುರೋಜ ಪನಸು ಲೋಕಗ । ಳೀಸ ಮೂಹನ ಪುಟ್ಟಿಸಿದನಿತೀ ಕಥೆಕೇ
ಳೆಂದ ॥ ೮ ॥ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಗತ ಭೂ । ತಾವಳಿಗೆ ಭುವನೆಂಬ ಲೋಕವು । ಭಾವಕನೆ ಕೇಳ್ ಮನುಮಾರ್ಕಂಡರಿಗೆ ಜನಲೋಕ ॥
ಸಾವು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಸಕಲಸಿ । ದ್ಧಾವಳಿಗೆ ಗೃಹವಾಯ್ತು ಮತ್ತೀ । ಭೂವಳೆಯದಿಂ ಕೆಳಗೆ ಸುರನಾಗರಿಗೆ ಮನೆಯಾಯ್ತು ॥ ೯ ॥
ತ್ರಿವಿಧ ಕರ್ಮದ ಯೋಗತಪಗಳ । ಭವಹರನ್ಯಾಯ ಸನ್ನಡತೆಗಳು । ವಿವಿಧ ಲೋಕಗಳಾದವೆಂದಯ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರಿಗೆ ॥
ಸವಿಸುದಾನಂದನ ಕೀರ್ತನವು । ಧ್ರುವನ ಸಹಸ್ರೈ ಕುಂಭವಿಂತೀ । ವಿವರಣವ ತಿಳಿಯೆಂದನಚ್ಯುತನಾ ವಂಗೋಲಿದು ॥ ೧೦ ॥
ಕಾಲನೆನಿಪೆಂನಿಂದ ಕರ್ಮದ । ಜಾಲವನು ಹೊತ್ತಖಿಳ ಜೀವರ । ಜಾಲವಾ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದಧಿಯಲಿ ನೋಸರವೆ ॥ ಅಳುಕೇಳು ತಲಿಸು
ದುಲೀಲೆಯ । ಲೀಲೆಯಾಗಿಹುದೆಸೆಸೆ ಕರಿನೀ । ಕೇಳು ಮುಷ್ಟಿತ್ತರಿಗಿದರ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಅಣುಬೃಹತ್ಕೃಶಸ್ಥೂ
ಲವಾಗಿಯೆ । ಎಣಿಸಬಾರದ ಭುವನವೆಲ್ಲವು । ಗುಣನಿಧಿಯೆ ಕೇಳ್ ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಪುರುಷನನು ವಿಚಾರಿಸಲು ॥ ಗುಣದಲಂದ ಹಿಯಂತೆ
ಕಾಣಿಸಿ । ಗುಣನು ಮುಕ್ತಗೆ ನಿಜದಲಿಗಿನಿ । ನಿರ್ಗುಣನೆನಿಪ ಪರಮಾತ್ಮನ ತಿಳಿಯಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೨ ॥ ಘಟಶರಾವಾದಿಗಳು
ಪುಟ್ಟಿದ । ಪಟುವಿನೇಕದಿ ನೀಡಿದ ಪರಿಯಾ । ಕುಟಿಲ ಕುಂಡಲ ಪ್ರಭೃತಿಗಳು ಹೇಮವನು ವಿಚಾರಿಸಲು ॥ ಕುಟಿಲತೆಯು ಬಿಟ್ಟಿರ್ದುದು
ತ್ಯಕ್ತ । ತಟತರಂಗಗಳೆಲ್ಲ ಜಲವೀ । ಘಟಪಟದ ಜಗಕೊಡಲು ತಾನೆಲೆ ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಈ ಜಗಕೆ ನೆನು ಮಾಗಿ ಕಾರಣ ।
ವ್ಯಾಜರೂಪದಿ ನಾಯೆ ದುಃಖವ । ನೈಜವಹ ಗುಣ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡದ ಕಪ್ರೇರಕನು ॥ ರಾಜವದನನೆ ಕೇಳ್ಪುರುಷನು । ತ್ರಿಜಗಕೆ
ವ್ಯಾಜಕನು ಕಾಲನು । ರಾಜಿಸುನೆ ನಾನೀತ್ರಿರೂಪದೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೪ ॥ ಇಹುದು ಯುಂನಯಲೀಲೆಯಲಿ ತಾ । ಸಹಜವೆಂಬಂ
ದದಲಿ ಕೇಳ್ಪಸಿ । ಯಹುದು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಳ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಲಿ । ಕುಹಕನಹ ತೋರ್ಪಿಂದ್ರಜಾಲಕೆ । ಗಹನವಹ ಸಂಸಾರ
ವೇಟಿ । ಬಹು ತಗೆ ಸಾಗಲಸೇ ಕೆಕಿಟ್ಟರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೫ ॥ ಲೋಕಕಲ್ಪದಲಾಶ್ರಯದ ಮಾ । ಲೋಕ ಪೊಡಲವಿರಾಮ
ವೆನಯ । ಲೋಕಕಲ್ಪನ ತಂಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಘಾನನದ ಗಣ ಸಹಿತ ॥ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿನಕ್ರಮವನಾನಿನ । ಗೋಕನಿಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಪೇಳುವೆ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶುಭ ನೀಯತ್ನ ಲಾಗಿ ಸೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೬ ॥ ಅಂನದಲಿ ನರದೇಹನ ಸವುದು । ಅಂನ ಬೀಜವ ಬಿಡಲಡಗುವ್ರು
ತ । ದ್ವಂನಗಳು ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಡಗಲದು ಗಂಧ ತನ್ಮಾತ್ರೆಯಲಿ ॥ ಅಂತೆಯ ಬೀಜಲರಿದು ಜಲದಿ ಸ । ಭಿಂನವಾಗಲು ಜಲದ ಸದಲದು । ವ
ಹ್ನಿಯಲಿ ಕೊಡುವುದು ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೭ ॥ ಜ್ಯೋತಿರೂಪದಲಡಗಲದತಾ । ವಾತದಲಿ ಕೂಡುವುದು ಸ್ಪರುಶದ ।
ಲಾಚರಾತ್ಮಕದುದಲಯವದು ನಭದಲಡಗುವುದು ॥ ಖ್ಯಾತವಹ ನಭ ಶಬ್ದದಲಿ ತ । ನ್ಮಾತ್ರೆಯಹ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಲಯವಾ । ಭೂತಕಾ
ರಣ ತಾಮಸಾಹಂಕಾರದಲಿಯೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ತೈಜಸದಲತಿ । ದಂದುಗವ ಕೊಡು ತೀವು ನವ್ರುಬಳಿ । ಕಿಂದ್ರಿಯಾ
ಧಿಪನೊಡನೆ ಸಾತ್ವಿಕಹಂಮಕೊಡುವುದು ॥ ಮಂದಕನೆ ಕೇಳ್ ಹವನು ತ್ರಿವಿಧವು । ಹೊಂದುವುದು ಮಹದಾಜ್ಯ ತತ್ವದ । ಒಂದಿಹ
ತ್ರಿಗುಣಂಗಳಲಿ ಲಯವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೯ ॥ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಗವ್ಯಕ್ತದಲಿ ಕೇ । ಳ್ಮಗನೆ ಕೇಳವ್ಯಕ್ತವೆಂಬೀ । ಬಗೆಗೆ ಕಾಲನೆಲಹು
ದು ಲಯ ಕಾಲಂಗೆ ಮಾಯೆಯಲಿ ॥ ಸೊಗದಜೀವ ಸನಾತನೆಂನಲಿ । ನಿಗಮ ನುಚ್ಚಲು ಲಯವಹುದು ನಾನೀ । ತ್ರಿಗುಣದಲಿ ಸಿಕ್ಕದೆ
ಸನಾ ಬೆಳಗುವೆನು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ನಾನು ಭಾನುರೇಣುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ । ಭಾನುಗಳ ಕಾಂತಿಯಲಿ ಬೆಳಗುತ । ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನಂ
ಗಳೆಂಬನಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಲೋಕಗಳ ॥ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯು ನಿತ್ಯತೆಯಾಪ್ಪದೆ । ಜ್ಞಾನವೃಂದ ಸನಾಧಿಪನ್ಯಾಸ । ಖಾನುವಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಹೆನು ಭಾ
ಗವತ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಇಂತು ಪೇಳಿದೆನಿನಗೆ ಸಾಂಖ್ಯವ । ನಿಂತು ತಿಳಿದವಗಿರದು ಭ್ರಮೆ ದಿನ । ಕಾಂತನ ಭದೊಳಗಿರಲು ತಮವಿ
ರಲರಿಯದಂದದಲಿ ॥ ಅಂತರಂಗದ ಸಂಶಯಂಗಳ । ಸಂತತಿಗೆ ಪರಿನ ಹುದು ಕೇಳ್ವರಿ । ಗಂತವಿಲ್ಲದ ಸುಖವಹುದು ಕೇಳೆಂದನಸು
ರಾರಿ ॥ ೨೨ ॥ ಈ ಪರಿಯಲುದ್ಧವಗೆ ಸಾಂಖ್ಯನಿ । ರೂಪಣೆಯ ನಾಡಿದ ಹರಿಗೆ ಚಿ । ದ್ರೂಪನಾದಿ ಜನದಜೀವರೆ ಅಳಿಪ್ಪ ಪರಮಂ
ಗೆ ॥ ತಾಪಹರನಾ ಮಾಸದಾನಂ । ದೋಪಸವರ್ಗೆ ನಲಿವುತಿಹ ಸಿರಿ । ಗೋಪಿನಾಥನೆನಿಪ ವೆನು ಭಯ ಭಕುತಿಯುತನಾಗಿ ॥ ೨೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೨೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಗುಣವಿಭಾಗಗಳ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಗುಣವಿಭಾಗವಪೇಳಿದನುಸದು । ಗುಣಗಣಾರ್ಣವಹರಿಭಕುತನಿ । ಕ್ಷಣಿಕಸುಖವಿರಕ್ತಿಹೆ
ವಿವರ್ಧೋಲುಪರಮಕರುಣದಲಿ ॥

ಪದನು ॥ ಎಲೆಪುರುಷರೊಳಗುತ್ತಮನೆನಿಪ । ಗೋಲಿದುಪೇಳುವೆನಾವಗುಣವಿದೆ । ಮಲಿನಕಾಯದಲಾಸೆವೃತ್ತಿಂಗಂಕು
ಶವಿರ್ದನು ॥ ಫಲಕೆತ್ತರವಾದಾವವನುನೀ । ನಲಸದೇಕೇಳೆಂದುಕರುಣಾ । ಜಲಧಿತಾನುದ್ಧವಗೆನುಡಿದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ೧ ॥
ಷ್ಟನೆಶಮದಮದಿತಿತಿಕ್ಷೆಸದ್ಬಗ । ಳವಿಂತತಪದಯೆಸ್ಮೃತಿಗಳಿವು । ಕ್ರಮದಕರ್ಮದಫಲವವರ್ಜಿಸಿತುಷ್ಟಿಧೃತಿಲಜ್ಜೆ । ಸುಮನಸ
ರಮೆಚ್ಚಿಸುವಶ್ರದ್ಧೆಗ । ಳಮಳಸತ್ವಗುಣಾತ್ರಿತರಿಗರೆ । ನಿಮುಷತ್ರೋಲಗದೆಸಹಜಗುಣವಾಗಿಹರುಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಕಾಮಹಿಂ
ತಹೇಮನ್ವಿತಾಸೆಗ । ಳಾಮದಾಮಳತೃಷ್ಣೆನಾದಲಹ । ಧೀಮದಾಭತಾಘವತಿಳಿಯಲುಮದಾಗರ್ವ ॥ ಈಮನದಲಿಯುದ್ಧಂ
ಮುಪಶದಲಿ । ಪೇನಹಾಸ್ಯೋತ್ಸಾಹತನತನು । ಧೀಮಹಾದ್ಯಮವಿವುನಹಾರಾಜಸಗುಣರಧರ್ಮ ॥ ೩ ॥ ಕೋಪಲೋ
ಭಾನೃತವುಹಿಂಸೆಗ । ಳಾಪರಿಯುಬಹುಸೈನ್ಯದಂಗವು । ಡಾಪ್ರಕಾರಕಕಲಿಯುಮವುಶೋಕವುವಿಷಾದಾರ್ತಿ ॥ ತಾಪಕಾರಣವಾ
ದವೋಹ । ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳಲತಿಭೀತಿಯಿಂತಿವು । ರೂಪವಂತನೆತಿಳಿತವೋಗುಣಧರ್ಮವೆಂದಿನಿತು ॥ ೪ ॥ ಸತ್ವರಜತಮಗುಣಗಳಿ
ಗೆಬಹು । ವೃತ್ತಿಗಳಪೇಳಿದೆನುನಿನಗೆಲೆ । ಯುತ್ತಮದನ್ವೇಷ್ಣವನೆಮೂರರಸಂನಿಧಾನವನು ॥ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನಹಮ್ಮನುತ್ತಲಿ । ಮ
ತ್ತದೇಹವನುಮಕಬಿಸುವೆವು । ಪುತ್ರಮಿತ್ರಾದಿಗಳನಿಹುದೆಂತ್ರಿಗುಣಕಾರಿಯವು ॥ ೫ ॥ ಧರ್ಮದಲಿಯರ್ಥದಲಿಕಾಮದ ।
ಲೊಂದೆಯುತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗವು । ನಿರ್ಮಳನೆಕೇಳ್ಮೂರುಗುಣಗಳಸಂನಿವೇಶವನು ॥ ಕರ್ಮದಲಿವಿಶ್ವಾಸಜನರತಿ । ಪೇರ್ಮೆ
ಯನುಮೆಚ್ಚಿಸುವುಪೇಡಾ । ಕರ್ಮಪರನಾಸುಕನಪೇಳ್ದನುದ್ಧವಗೆಮುದದಿ ॥ ೬ ॥ ಪುರುಷಗಾರ್ಹಸ್ತ್ಯದಲಿನಿಸ್ಟೆಯ । ವರ
ವನುತಸ್ವರ್ಗಾದಿಫಲಗಳ । ಲುರುತರವಕರ್ಮದಲಿತತ್ಪರನಾದರದುತಾನೆ ॥ ಪೆರಪಿತಾತ್ರಿಗುಣಗಳಗುಣವೆಂ । ದರಿಶಮಾದಿಗಳು
ಕ್ಕೂತ್ತನೆ । ಪರಮಸಾತ್ವಿಕನೆಂದನಸುರಧ್ವಂಸಿಯುದ್ಧವಗೆ ॥ ೭ ॥ ರಾಜಸಮಕಾಮಾದಿಯುಕ್ತವ । ತೇಜವಂತನೆಕೇಳುಕ್ರೋ
ಧ । ವ್ಯಾಜರಾಕ್ಷಸನೊಡನೆಸಂಗಿಯೆತಾಮಸನು ॥ ಯೋಗಿಗಳಪೊಲುಭಜಿಸುತಿಹಭವ । ರೋಗಿತಾಮಸನೆಂದುಕರುಣಾ ।
ಸಾಗರನುಭಕ್ತಂಗೆಪೇಳಿದಪಿರಿದುಕರುಣದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಭೋಗಕೋಸುಗಯೆಂನಭಜಿಸುವ । ರಾಗಿಯೆನಿಸುವರಾಜಸನುತಾ ।
ನಾಗಳಾಪರಹಿಂಸೆಯಲಿರತನೆನಿಪತಾಮಸನು ॥ ಯೋಗಿಗಳಪೊಲುಭಜಿಸುತಿಹಭವ । ರೋಗಿತಾಮಸನೆಂದುಕರುಣಾ । ಸಾಗ
ರನುಪೇಳಿದನಭಕುತನಿಗೆಪಿರಿದುಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥ ೯ ॥ ಸತ್ವರಜತಮಗುಣಗಳೆಂನೊಳು । ಸತ್ವರೂಪನೆಹೊದ್ದಲಂಮವು । ಮರ್ತ್ಯರನು
ಕಾಡುವವುಕೆಲವಿಲ್ಲದೆಪಿರಿದಾಗಿ ॥ ಚಿತ್ತವನುಜರವಲ್ಲಿಯುದಿಸುವ । ಸತ್ವಧಿಕಸಹವನುವಾಳ್ವುದು । ಸತ್ವವಂತನೆಕೇಳುಭವಭ
ಯಬಂಧನವನೆಂದ ॥ ೧೦ ॥ ದಾನಧರ್ಮಾದಿಗಳಕೂಟದಿ । ಮಾನವನುಸುಖಿಸುವನದಾವಾ । ಗಾನುಮಾಡಿದಸಾತ್ವಿಕನುರಜ
ತಮಗಳನುಗೆಲಿದು ॥ ತಾನುಬೆಳಗುವನಾಗಜ್ಞಾನವಿ । ಹೀನನಾಗಿಯೆದುಃಖಿಸುವನುಪರ । ಕಾಮರಾಜಸನೆಂದನುದ್ಧವಗಾಮುರ
ಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೧ ॥ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿಯೆಸಪೀಕಸುಗನ । ನಿಂದಿಸುತ್ತೀಕಾವಸೆಯುಳ್ಳಾದರು । ಶವನುಕಾಣದೆಬಳಲುತಿಹನಾವಾಗಸತ್ವವನು ॥
ಮರ್ಮತಿರ್ಯತವಾಗೆಲಿದು । ಧರ್ಮಘಾತಕನಾದರಜದಲಿ । ಹಂಬಿನಲಿವರ್ತಿಸುವನರನೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೨ ॥ ರಜ
ದಸತ್ವವಗೆಲಿದುತಮವೇ । ಕುಜನರೆಳುವತಿಸುಬಿಶೋಕವು । ಭಜಗನಂತೀಂದ್ರಿಯವುಹಿಂಸಾಸವುಮತಿಯುಹುದು ॥ ನಿಜ
ಸುಖವನೆವಮಳಸತ್ವನೆ । ಸುಜನರೊಳುರಜತಮವಗೆಲಿದಿರೆ । ದ್ವಿಜಪತಿಮುಖ್ಯೋಲುಚಿತ್ತನಿರ್ಮಳಹುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥
ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಸುಖತನುವಿನಲಿ । ಪೊಂದವುದುಭಯಮನವುಸಂಗತ । ಹಿಂದುಗಳವ್ಯಮಸತ್ವಗುಣದುದಯದಲಿಭಾವಿಸಲು ॥
ಬಂದಕೆಡುವುದುಬುದ್ಧಿವಿಕರಿಪಿ । ದಂದುಗದಚಿಂತೆಗಳತಾಮನ । ಸಂದೆಕಕಿಮಾಂದಿರವಹುದುರಜದುದಯದಲಿಕೇಳು ॥ ೧೪ ॥
ಚಿತ್ತನಸನವಳದುದುಃಕ್ಯಗ । ಳ[illegible]ಲಾಮತಿಗೆಟ್ಟುಬಳಲಿಕೆ । ವ್ಯಕ್ತಿಕಕತ್ತೆಗವಿವುನಾವನೆದವೃದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಸತ್ವ[illegible]
ಲಕ್ಷ್ಮಳಪರವೋ । ತ್ರಿ[illegible]ಜಮವಸುತಸುರರಿಂ । ಸತ್ವಧಿಕ[illegible]ರಜದುದಯದಲಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ತಮದವೃ
ದ್ಧಿಯಲಧಿಕ[illegible] । ಕಮತಿರಕ್ಷೆರಿಂದಮತ್ತು । ವಿಮಲಸತ್ವದಲಸುರ[illegible]ರಜದಪೀಡೆಗಕೆ ॥ ಭ್ರಮೆಗೆಕಾರಣಮಾದ
ಕನಕಸು । [illegible]ಪ್ರೀಯಸುದಾ । ತಮದಿಕೆಂದನುಹರಿಕರುಣದಲಿಯುದ್ಧವಗೆನಸುತ ॥ ೧೬ ॥ ತುರಿಯನಾ
ಸ್ತ್ರವತ್ರೇ[illegible] । [illegible] । ದ್ಧ[illegible]ನಮುಲಿ[illegible]ಯಲಿ ॥ ನರಕವೊದಗಹಮಧ್ಯವನು
ದಾ । ನಿರತ[illegible] । ನಿರತ[illegible]ರಜದಿಂದ[illegible]ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೭ ॥ ಸತ್ವದಲಿ[illegible]ಸ್ವರ್ಗವ ।

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವರಜದಲ್ಲಿದವ | ಅತ್ಯಧಮತಮದಲ್ಲಿಮಡಿವರುನರಕಕೈದುವರು || ಭೃತ್ಯಕೇಳಾಗುಣಗಳನುಗೆಲಿ | ದುತ್ತ
ಮರುವಮುಂನಿಜವಪೇಳುವ | ತತ್ವಮಸಿಯಿಂದರಿದುಸುಖಿಸುವರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೮ || ಕರ್ಮಸಾತ್ವಿಕವಹುದುತಂಮಳ |
ಹಂಮಳಿದುಕೆಡುವಧಿಕಫಲಗಳ | ನೆಂಮಿಮಾಡಲುರಾಜಸವುಹಿಂಸಾಬಹಳತೆಯಲಿ || ಕರ್ಮತಾಮಸವಹುದುಭೇದವ | ನೆಂ
ಮದಿಹಜ್ಞಾನವೆನುಸಾತ್ವಿಕ | ಧರ್ಮವೆಂಬರುಬಲ್ಲವರುಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೯ || ಭೇದವೆರಸಿದಜ್ಞಾನರಾಜಸ | ಮಾದರಹಿ
ತನೆಕೇಳುದೇಹದ | ಆದರಹವೆಂದೆಂಬನಿಶ್ಚಯತಾಮಸಜ್ಞಾನ | ವೇದಪೇಳ್ವಂಥದಲಿಯೆಂನೆನು | ಭೇದವನುಬಿಟ್ಟಾಕನೆಂದ
ರಿ | ಮಾದರವುನಿರ್ಗುಣವುಕೇಳೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೨೦ || ವನವೆಸಾತ್ವಿಕವಾಸವೀಬಹು | ಜನದವಾಸವೆರಾಜಸವುದು |
ರ್ವನಿತ್ರಯರದ್ಯೂತಗ್ರಹವೆತಾಮಸವಿಚಾರಿಸಲು || ವಿನಯವಂತನೆಕೇಳುಮದ್ಗೃಹ | ವೆನಿಪದಾಸನೆನಿರ್ಗುಣಾಧ್ಯವು | ಮನದ
ಸಂಗವಬಿಟ್ಟಕರ್ತೃವೆಸಾತ್ವಿಕವುಕೇಳು || ೨೧ || ರಾಗಿಯೇರಾಜಸವಿವೇಕದ | ಲಾಗುತಪ್ಪಿದರಜವೆತಾಮಸ | ಭಾಗ್ಯವಂತನೆ
ಕೇಳುಕರ್ತೃತ್ರಿತಯವನುನೀನು || ಸಾಗರಾಲಯನಾದತಂನನಿ | ಯೋಗದಲಿಕರ್ಮವನುಮಾಡುವ | ರಾಗರಹಿತನೆನಿರ್ಗು
ಣನುಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೨ || ಶ್ರದ್ಧೆಸಾತ್ವಿಕತತ್ವದಲಿಕೇ | ಳುದ್ಧವನೆಕರ್ಮದಲಿವರ್ತಿಪ | ಶ್ರದ್ಧೆಯೇರಾಜಸದಧರ್ಮದ
ಶ್ರದ್ಧೆತಾಮಸವು || ಶ್ರದ್ಧೆನಿರ್ಗುಣಮತ್ಪರವುತಾ | ಶುದ್ಧವಹರಸಭರಿತವಹಸಚೆ | ಬುದ್ಧಿಯನುಪೇರ್ಚಿಸುವಭೋಜನಸಾತ್ವಿ
ಕವಿದೆಂದ || ೨೩ || ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಪ್ರಿಯವೆನಿಪುದೇ | ತಂದೆಕೇಳರಾಜಸವುತ | ಮಂದದಲಿತಾಪತಿತತ್ರನೆತಾಮಸವಿಚಾರಿಸ
ಲು || ನಿಂದ್ಯವಲ್ಲದಬ್ರಂಹಸುಖವೇ | ವಂದ್ಯವಹಸಾತ್ವಿಕವುವಿಷಯದ | ಸಂದಣಿಯಸುಖರಾಜಸವುಭಾಗವತಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||
ಮೋಹದೈನ್ಯರ್ಥವೆತಮೋಗುಣ | ದೇಹವಹಸುಖವೆನಿಸುವುದುಗುಣ | ಮೋಹವಿಲ್ಲದಸುಖವುಮತ್ಸೇವೆಯಲಿದೊರಕುವುದು ||
ದೇಹಹರವರಕೇಳುಸರ್ವವು | ಮೋಹಕೃತಗುಣತ್ರಯದಕಾರ್ಯವು | ಯಿಾಹದನನರಿದಖಿಳದಲಿವಿರತಿಯನುಪಡೆಯುಂದ || ೨೫ ||
ಇನಿತುಗುಣನಲಿನಿಲುವರನ್ಯವ | ನೆನೆಯದಿರುಸಾಧನವನೆನೆಯಾ | ಘನತರದಭಕ್ತಿಯಲಿವರ್ತಿಸುತಿರಲುಗುಣಗಳನು || ಕನೆ
ಯಬೇಗದಿಗೆಲುವೆಯೆಂತೀ | ಮನುಜದೇಹವುಕೆಡದಮುಂನಲೆ | ನೆನವುನೆಂನಯಮೂರುತಿಯಕುಶಲಾತ್ಮರಾದವರು || ೨೬ ||
ಸಂಗವನುಬಿಟ್ಟೆಂನಭಜಿಸುವ | ದಂಗನಾವಿಯಲೆರಕವಿಲ್ಲದೆ | ಕಂಗಳಿಗೆಗೋಚರವೆನಿಪಪರಿಪೂರ್ಣವಸ್ತುವನು || ಹಿಂಗದಾಹೃ
ತ್ಕಮಲಮಧ್ಯದಿ | ಮಂಗಳವೆನಿಪ್ಪೆಂನಮೂರ್ತಿಯ | ನಂಗದಲಿನೆಲೆಗೊಳಿಸಿನೆನನೆನವುತ್ತಸುಖಿಯಹುದು || ೨೭ || ಬಳಿಕಲೆಂನ
ಯಸದ್ಗುಣಂಗಳ | ನೊಲಿದುಪಾಡುತಭೂಮಿಯೊಳುಸಖ | ಗೆಲವಿನಿಂದರಿಸುವುದುಕೇಳ್ಮದ್ಭಕ್ತರಾದವರು || ಬಳಕೆಯಿಂದುಸಲೆ
ಸತ್ವಗುಣಗಳು | ಳಳವಲುವದದನೀಗನೀಘಳ | ಸೆಳಿಮಗನೆಮನವೊಲಿದುನಿತ್ಯತುಮಾನಕರುಣದಲಿ || ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೨೮೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪುರೂರವ-ಊರ್ವಸಿ-ಇವರ ಉಪಾಖ್ಯಾನ.

ಸೂಚನೆ || ಮನದಸಂಕಟಯುವತಗೆಪ್ರಶ್ನೆಯಿ | ಳನುನಯದೊಳಾರೋಧಯೂರ್ವಸಿ | ವನಿತೆಯುಪಕಥೆ
ಗಳಲಿಹರಿಬೋಧಿಸಿದನುದ್ಧವಗೆ || ... ...

ಪದನು || ಕೇಳಿರೈಮುನಿಗಳಿರತ್ಯತಿಮತ | ದೇಳಿನೆಯತಂನಾಶ್ರಮಕ್ಕನು | ಕೂಲಧರ್ಮವತಪ್ಪದೇಚರಿಸುತ್ತಲನುದಿನ
ವ್ರ || ಜಾಳಿಸಿದಹಂಮಮತೆಯಿಂಹೃದ | ಯಾಲಯದೊಳೆಂನುವನುನೆನವಸು | ಶೀಲರೈದುವರೆಂನವಿದುನಿಜವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧ ||
ಸ್ತ್ರೀವಶದಲುರೆಶಿಕ್ಕದಾಮನ | ಪಾವದರಿಯಲಿಸ್ವವಶವಹುದೆಲೆ | ದೇವಪೇಳ್ವೆನೆಗೆನಲುಮುಂನಪುರೂರವಪ್ಪೋತಿದ || ದೇವಲೋ
ಕದಸುದತಿಯೂರ್ವಸಿ | ದೇವಿಯನುನೆರೆಮೆಚ್ಚಿಮರುಳಾ | ದಾವಗವುಬಿಡಲಾರದಿದರ್ಮಾವಳಮಮತೆಯಲಿ || ೨ || ಆನಿತಂ
ಬಿನಿತಂನಸಮಯವ | ತಾನುಹಲವಾದಾಗಲಲ್ಲಿಂ | ದಾನಿರೆನೆಯಾನೃಪತಿಯನುಅನುಭವಿಸಿಬೇಗದಲಿ || ಮಾನದಲಿಹೋಗುತ್ತ
ಲಿರಲಾ | ಧೀನನೆನಿಪಪುರೂರವನುತಂ | ನಾನಿಖಿಳಪದವಿಯನುಬಿಟ್ಟೆದಿದನುಬೆಂಬಳಿಯ || ೩ || ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆಲೆಕಾಂತೆಕಾಮುವ |
ಬಲ್ಲಹಕೆಗುರಿಮಾಡಿತಂನನು | ಪೊಲ್ಲದೀಪರಿಬಿಟ್ಟುಪೋಹರೆನಿರ್ಮಮತ್ವದಲಿ || ಕೊಲ್ಲದಿರುಕಡೆಗಂಣಬೆಳಗಿನ | ಸಲ್ಲಲಿತಬೆ
ಳುದಿಂಗಳನರಸ | ದಲ್ಲಿನಂದಿಸುತಂನಹೃದಯದವಿರಹಗಳುರಿಯ || ೪ || ರಾಗವರಕಳಲುತದಿಗಂಬರ | ನಾಗಿಬಿಡುದಲೆಯಿಂದ
ನಿಲ್ಲದೆ | ಹೋಗುತಿರಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಜನಿಸಿತುನೃಪಗೆವೈರಾಗ್ಯ || ಜಾಗುಜಾಗುರೆವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯ | ಲಾಗಿನಲಿಕಾಕುಶವೆನುತತ
ಲೆ | ದೂಗಿಬಿಸುಸುಯ್ವುತ್ತತಂನೊಳುತಾನೆಬೆರಗಾದ || ೫ || ಕಡುಚೆಲುವಿಮೋರ್ವಸಿಯಸಂಗವ | ಬಿಡದೆವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗಿ

ಯು । ಸಕವಕಾಲತ್ರಯದನುಷ್ಠಾನಾದಿಕೃತ್ಯಗಳ ॥ ಕಡೆಗಣಿಸಿದೇಹಾದ್ಯುಪೇಕ್ಷೆಯು । ಬೆಡರನೀನುವನರಿಯಲೀಯದೆ । ಕೆಡು
ತವಮಂಡದೊಳ್ದಿರ್ದನಿಂತಿದುಚಿತ್ರತಾನೆಂದ ॥೬॥ ಚಕ್ರಬೆಸಗೈವೃತ್ತಲಿಹಭುಜ । ವಿಕ್ರಮದನ್ಯಪರಿಕ್ತವಹನೀ । ವಕ್ರವೈಭವದಿಂ
ದಲೆಸವಾಯಿಗಾವುಹಾಸತಿಯು ॥ ಆಕ್ರಮದಸಂಗದಲಿಸಿಲುಕಿದ । ರಾಕ್ರಮವನಿಂಬಿಟ್ಟವನಿತೋ । ಚಕ್ರನುಡಕ್ರೀಡಾವ್ಯಗಹೊ
ಳರಾತಿರ್ದನಾನೆಂದ ॥೭॥ ಅಂಗಸಾಖ್ಯದವಸ್ತ್ರಾಭರ । ಣಂಗಳನುಬಿಟ್ಟಳುತಲೊಬ್ಬನೆ । ಹಿಂಗಿಹೋಗುತಲಿಪ್ಪಸುದತಿಯು
ಹಿಂದೆಬಿಡದಾನು ॥ ಸಂಗಸುಖವನುಪಂಬಲಿಸಿಬಯು । ಲಿಂಗಿತಾಭ್ರಮೆಗೊಂತೆನಕಟಾ । ಪೆಂಗುಸಿಗೆಸಿಕ್ಕಿದನಿಗಿಹದರವಿಲ್ಲನಿಜನೆಂ
ದ ॥೮॥ ಸನೆಯುದಾನಂದವನುವುಕುತಿಯು । ದಿವಿಜವಂದಿತನೀವದಯೆಯಿಂ । ಕುವಲಯಾಕ್ಷೀರ್ಗಳಬಳಿಗೆನಾವಾರುಪ್ರೋ
ದೆನಲ ॥ ಇವಳಸಂಗದಲೆಂನಕಾಯವು । ಸವೆವಹದನನುಮರದೆನೆಂದಾ । ಯುವತಿಸಂಗವವಿಷಕೆಸರಿಯಾಗರಿದನವನೀಶ ॥೯॥
ಇನನುದಯವಸ್ತಮಯವರಿಯದೆ । ವನಿತೆಯಂಗದಸಂಗದಲಿನಾ । ನನವರತವಮರುಳಾದೆನೀಹಾಯೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ವ ॥ ನೆನೆ
ದುಪಿರಿಯರನುಡಿಸಾಬಲ್ಲರಾ । ಜನವಲಜ್ಜಿಸಿತಂನಕರ್ವರ್ಗಕೆ । ಘನಭವಾಬ್ಧಿಯುನೆಂತುದಾಂಟುವೆನೆಂದುಮರುಗಿದನು ॥೧೦॥
ಅರಸುಗಳ್ಗರಸೆನಿಸುವಗರದ । ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವನಾನುತರುಣಿಯ । ರುರದವಮಾಂಸವ್ಯಯದಿದರುಶನದಿಂಭ್ರಮಿತನಾಗಿ ॥ ಸರಸ
ಮೃಗದಪೊಲಾದೆನೆಂದಾ । ಧರಣಿಪತಿತಂನೊಳಗೆತಾನೇ । ಮರುಗಿದನುನಿಕ್ಷೇಪವನುಹೋಗಾಡಿದವನಂತೆ ॥೧೧॥ ಕಟಕವ
ಕಂಕುದ್ವಾಭರಣಗಳ । ಘಟನೆಯುಳ್ಳಶರೀರವನುಧೂ । ರ್ಜಟಿಯುವೈರಿಯಾಬಂಡಿಯಾದವೊಲುಥಳಥಳಿಪಕಾಮಿನಿಯು ॥ ಕುಟಿ
ಲಚೇಷ್ಟೆಗೆತೆತ್ತನಾನು । ತ್ಕಟದಕಪಿನಿಯೆಳ್ಳರಿದೆನಿಸನದ । ತಟಯುಲಪ್ಪತಭ್ರಾಂತನಾದೆನುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೧೨॥ ಕತ್ತೆಗ
ಳುಲಂಗಾಲತೋಡದರೆ । ಮುತ್ತಿನೊಣತೆಗಳುಜಡಿದಂ । ತುತ್ತಮದವಸ್ತ್ರಾಭರಣವನುಬೇಡವನವಮಾಡಿ ॥ ಮತ್ತೆಗಂಜಣವೃಕ್ಷ
ಭೂಮಿಯು । ಗರ್ತದಲಿಕೆಡವೆಂಕೆಮತ್ತೀ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರಿಗೆಸೋತವನೆಂದನವನೀಶ ॥೧೩॥ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದೇನಹುದುತಪ
ದಿಂ । ದಿದ್ಧಧನವನುಕೊಟ್ಟರಂಬಹು । ಭದ್ರಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೇಳ್ದದಂಕಾನನದವಾಸದಲಿ ॥ ಕ್ಷುದ್ರಸುಖವಿಷಯದನುಡಿಯುಬಿ । ಟ್ಟರ್ದ
ಡಂಸ್ತ್ರೀವಶಗನಾದವ । ನುದ್ಧರಿಪತನದಿಂದನರಕವಪಡವುದುಂಟೆಂದ ॥೧೪॥ ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥವನುಪಡೆದತಿ । ಪಿರಿಯತನ
ದಭಿಮಾನದಿಂದಹ । ಖರಗಳಂದದಿಸ್ತ್ರೀಯರಿಕೆವಶವಾದತಂನುವನಂ ॥ ಪಿರಿಯರೆಂದೆಂಬವರೊಸುಡುಸುಡು । ತರುಣಿಯರಕಿಂ
ಕರನೆಯೆಂದಾ । ಧರಣಿಪಾಲಕತಂನೊಳಗೆಮರುಗಿದನುಪಿರಿದಾಗಿ ॥೧೫॥ ಬೇಸರದೆಯುವತಿಯರಸದನವ । ನಾಸಕತಿಯಲಿ
ಪಲವುವರುಷಸು । ಖಾಸೆಯಲಿದುಃಖಿಸಿದತಂಕಾಮಂಗೆಹರಿವಿಲ್ಲ ॥ ಭೂಸುರದಪೇವಕನೂತುಪ್ಪನ । ನೇಸತೆರೆಯಾಟಿಕೆತದವ್ರೂ
ಲಹುಂ । ದೇಹಜನ್ಮದಪೇಮಪುರೋತನಗೆಂದನವನೀಶ ॥೧೭॥ ದುರುಳವನಿತೆಯವಶಕೆಸಿಕ್ಕಿದ । ನರನಚಿತ್ತವಬಿಡಿಸುವರೆಪಂ
ಕರುಹರಿಹರನಲ್ಲದೇಕ್ಷನುರಿಲ್ಲಭುವನದಲಿ । ತರುಣಿಯರಮನಪತಿಕರಗಿತಿ । ಲ್ಲರರೆಜ್ಞಾನದಕತ್ತರಿಯನೆರ । ಹರದವಿಲ್ಲಿಂ
ನಾವಜಾಲವೊಲಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೧೮॥ ಸರ್ಪನೆಂದಾರಜ್ಜುವನುನೆರೆ । ನೋಳ್ಪನದತಿಳಿಯನುಕೆರಳ್ವೆಯಾ । ಸರ್ಪಬುದ್ಧಿಗೊ
ನೇಣಿಗೋನೋಡಲುವನೋಭವವ ॥ ಸರ್ಪನೆಂದಾನಳವಳಯಿಸ್ತ್ರೀ । ಗಪ್ಪದೋಷವದೇನುತಂನೊಳ । ಗಿಪ್ಪಪರಮಾನಂದ
ಹರಿಯನುಮರೆದುದಪರಾಧ ॥೧೯॥ ಎತ್ತಲೀನರದೇಹಕ್ರಿಮಿಗಳ । ನೊತ್ತದಾಗರುಪುರೀಷಮೂತ್ರದ । ಗರ್ತರೋಗಗಳಾಗರ
ವುನಾಚ್ಯುರಿಯಭೋಜನವು । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯಧಿಕಗುಣಗಳ । ಪೆತ್ತನೀರಿಯದಿದುಮುರಾರಿಯು । ಶಕ್ತಿಯನಿಸುವವಮಾಯೆಮಾ
ಡುವತೊಂಡುಕೊಳಸೋದ ॥೨೦॥ ತಿಂಗಳೊಂಬತ್ತುಗಳಪ್ರೀತಿ । ಯಂಗನೆಯದೋಪಿತನೆನಿಪಪ್ರೂ । ವರ್ಗಂಗಿಯಹಕಾಮಿನಿ
ಯದೋತಾಸ್ವಾಮಿಪಶ್ಚಿಮದೊ ॥ ಜಂಗುಳಿಯಗೃಧ್ರಗಳದೋತ । ಸ್ವಾಂಗಿಯರನುರೆಕೊಟ್ಟಕೊಂಡವ । ರಂಗಕೊಡೆಮರೊ
ಬ್ಬನಾವನುದೇಹಗಳನಿಜವ ॥೨೧॥ ಆತನುವಿನಲಿಪೆನೋದಲತಿಬು । ಧ್ಯಾತಿಶಯವುಳ್ಳವರಮತದಲಿ । ಖ್ಯಾತನಹತಾಸತ್ಯದಂಡ
ದಿವ್ಯಪಿವ್ಯಷಾತ್ಮಕದ ॥ ಭೂತಕಾರ್ಯದಲೆರಗಿತವಾತಂ । ಮಾತುಮನವಮರದವರುಕಾಮನ । ತಾತವಮಯಗೆಸಿಕ್ಕಿದವರೆಂದನು
ಪುರತರವನು ॥೨೨॥ ಚೆಲುವಮುಗಿನವುಗುಳುನಗೆಯಿಾ । ಜಲಜದಂದದವದನವಕ್ಷದ । ಲಘುಕುಚಗಳರಸಪಕಾಮಿನಿ
ಯುಂದುವಾನವರು ॥ ಲಲನೆಯಂದೇಸಂಭ್ರಮಿಸುತಿಹ, ಬಲದಲತಿಲಾಂಪಟ್ಯವಡೆಯಲು । ತಿಳಿಯೆಕ್ರಿಮಿಗಳಸರಿಯಹನುನರನೆಂ
ದನಾನೃಪತಿ ॥೨೩॥ ಬಲ್ಲವಸ್ತ್ರೀಯ್ರರಲಿರತಿತಾ । ನಿಲ್ಲದಂತಾದರೆಯುಪುರುಷನು । ನಿಲ್ಲಲಾಗನುಕಾಂತೆಯರಮೊಂಬಿನಲಿಮರ
ದರಿದು ॥ ತಲ್ಲಣವಕೊಡುವಂಗನೆಯರೊಳು । ನಿಲ್ಲದಾಡುವವಿಟರವರ್ಜಿಸಿ । ದಲ್ಲದೇಪುರುಷಾರ್ಥದೊರಕದುಯೆಂದನಾಭೂಪ ॥
ವಿಷಯಗಳನಿಂದ್ರಿಯಗಳ್ಹಡೆಯ । ಬೆಸುಗೆಯಹಸಂಗವುದೊರಕಲಾ । ವಿಷಮಮನಕ್ಷೋಭಿಸುವುದುಂನತವಹಕಣಿಕೆದಂತೆ ॥
ವಿಷಯಗಳಕಾಣದನುನವುತಾ । ಸಸಿನವಿಹುದಿದನರಿದುಮತ್ತೀ । ಶಿಶಿವಚನೆಯರಿಗೆರಗಲಾಗದುಕುಶಲರಾದವರು ॥೨೪॥ ಇಂ
ದ್ರಿಯಂಗಳವಿಷಯದಿಚ್ಛೆಯ । ಬಂಧಿಸಲುನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದಾ । ನಂದವಹವುದುಮನವುಪರಮಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿ ॥ ಬೆಂದಸಂಸೃತಿ
ಮಾರ್ಗವಮಸಂ । ನಂದಗಲಿದಾಂಟುವನುಕಾಂತಾ । ವೃಂದವನುಸ್ತ್ರೀಲಂಪಟರಗಣವನೊವರ್ಜಿಪುದು ॥೨೫॥ ಸರಿಯುತಾ

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುರಸ್ಥಳ | ದಿರಿಸಲೇ ಧರಿಸಿದನು ಹರೆ ಕೇಳು | ನರ್ಧದೇಹವ ತರುಣಿಗಿತ್ತನು ಪರಿಯ ತೋರೆಂಬೆ || ವರಕೌಸ್ತುಭವು
ಭೋಗಸಾಖ್ಯಕೆ | ಕರದನಿಂ ನೀ ಮನುಜದೇಹವ | ಧರಿಸಿದರ ಮಾತೇಕೆ ಮುಂದನು ನೃಪತಿ ಕಂತೋಳ? || ೨೭ || ಯಲೆಭ
ಕಕೇಳೆಂತು ಮಾಡುತ | ನೆಲನೊಡೆಯನೂರ್ಜಿಸಿಯು ಕಾಲನ | ತಳುವ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟು ಸರವ ಮಾಡುವನದ್ಧ್ಯಾನದಲಿ || ನಿಲಿಸಿಮ
ನವನು ತಾಪವ ಮೂರರನು | ಗೆಲಿದು ತಾನಾತುಮಸುಖಾರ್ಣವ | ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದನೆಂದನೆ ಸುರಧ್ವಂಸಿಯುದ್ಧವನೆ || ೨೮ || ಅದ
ರಿನಿಂದುರ್ಜನರ ಸಂಗವ | ಮೊದಲಿ ವರ್ಜಿಸಿ ಸಜ್ಜನರ ಸಂ | ಗದಲಿಹುದು ಸತ್ಪುರುಷರಿಂ ದುಸ್ಸಂಗರೋಗವನು || ಸದಮಳದಯು
ಕುತಿಗಳಲ್ಲವರು | ಹೃದಯದೋಷಂತವನು ನಿರಗಡ | ರದು ಭೂತದಲಕ್ಷಣವ ಪೇಳುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೯ || ಅವರ ತೆಂನ
ಯ ಪುಣ್ಯಕಥೆಗಳು | ಭವಹರಗಳಾಗಿಹವು ಕಿವಿಗೊ | ಟ್ಟರದೆ ಕೇಳ್ದ ಜನರ ಪಾಪದ ರಾಶಿ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟ || ದಿವಿಜವರನಾಗರೊಳು
ಮಾನ್ಯರು | ಭುವನದಲಿ ತಾನವರು ಕೇಳೆಂ | ದವಿರಳಾನಂದಾಬ್ಧಿ ಪೇಳ್ದನುದ್ಧವಂಗೊಲಿದು || ೩೦ || ರವಿಯು ನಾಶ್ರೈಸಿದರ ಶೀತ
ವು | ತನುವು ನವಭೀವಮರುಕೆ ತುಪ್ಪದು | ಸನೆಯು ದಾನಂದವನು ಕೊಡುವರು ಶಿದಿವಾಕರರು || ಭವನುಹಾಂಭೋನಿಧಿಯ
ಲಾಳುತ | ಕವಕದಲಿ ಮುತ್ತೇಳುತಿಹನರ | ನಿವಹಕೇ ಸತ್ಪುರುಷರೇ ನಾವೆಗಳು ಕೇಳೆಂದ || ೩೧ || ಅಂಸವೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಾಣ
ವು | ಧನ್ಯಕೇಳಾರ್ತರಿಗೆ ರಕ್ಷಕ | ಚಿನ್ಮಯನಹ ನಾನು ಧರ್ಮವೆ ನರರ ಬಲುವಿತ್ತ || ತಂನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಪಕರಿಸುವವು | ಮಾನ್ಯರಾಸ
ಜ್ಜನರು ಭವದಲಿ, ಭಿಂನಮತಿಗಳು ಬಳಲುವರೆಯುದ್ಧವನೆ ಕೇಳೆಂದ || ೩೨ || ಈ ಪರಿಯಲಿ ಪುರಹರವನು ಕಡು | ರೂಪವನತಿಯ
ಹಾವಿನಿಯುಬಿ | ಟ್ಟಪರಾನಂದಾತ್ಮವಶದುಡನುದ್ಧವಂಗೊಲಿದು || ಅಪರಂತಪಕೃಷ್ಣ ಪೇಳ್ದನ | ನಾಪರಮಕಾರುಣಿಕ ನೆರಗಿ
ಯೆ | ಪಾಪರಹಿತನು ಮಾಡಿದನು ವಿನಯದಲಿ ಬಿಂನವವ || ೩೩ || ಸಾತ್ವಿಕರು ನಿಂಮುಡಿಯ ನರ್ಚಿಪ | ರೀಪರಿಯ ಕೇಳುವರೆನ
ನಗತಿ | ಕಾತುಕವು ಸಂಜನಿಸಿತದ ಪೇಳುವುದು ಕರುಣದಲಿ || ಭೂಕನಾಥ ಪ್ರಿಯನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಚೇತನಾತ್ಮಕ ವಾಣಿಕವೆಷ್ಣುಷ |
ಚೇತನನನಿರ್ಮಿಸಿದ ಚೆಲುವನೆ ಸಲಹಬೇಕೆಂದ || ೩೪ || ಇದನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಸನಕ ಮೊದಲಹ | ಹೃದಯ ಜರಿಗರು ಹಿಂದರು ಶಿವನಿದ |
ಮುದದಲಂಬಿಕೆಗೊರೆದನಿಂನುಪದೇಶವನು ಪಡೆದು || ತ್ರಿದಶಮುನಿ ಮೊದಲಾದರೆಲ್ಲರು | ಪದುಳದಿಂದರಿತರು ಪ್ರಭುವೆಯನ | ಗಿದ
ನುವರ್ನಿಸು ದೇವಯಂದೆರಗಿದನು ಚರಣದಲಿ || ೩೫ || ಇದು ಸಕಲವನರ್ಕಶ್ರುಮಕೆ ಕಡು | ಮುದವನೀವುದು ಸಕಲಸತ್ಕೃತಿಗ |
ಳಗಕೆ ಸರಿಯುಹವಿಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಶೂದ್ರರಿಗೆ ಮೊದಲಾಗಿ || ಸದರವಿದು ಮಾಡುವರೆ ಪೇಳ್ವೆ | ಪದುಮಕೋಶನ ನಿಂನುಡಿಯ ಶ್ರೀ | ಪದ
ನದಲಿ ಪೇಳುವುದೆ ಮುಖ್ಯವಿದೆಂದನು ಭಕ್ತ || ೩೬ || ಅಂತವಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮತಂತ್ರವ | ನಿಂತು ವರ್ನಿಸುವೆನು ಸುನಿರ್ಮಳ | ಶಾಂತಕೇ
ಳ್ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪೇಳುವೆನು ನಾನಿನಗೆ || ಸಂತವಿಷ್ಟಪನೀವ ವೈದಿಕ | ತಾಂತ್ರಿಕವು ಕಂನಿಷ್ಟಯೆಂಬುದು | ಸಂತತಾರ್ಚಿಸುವ
ಪೂಜಾಮಾರ್ಗ ಕೇಳೆಂದ || ೩೭ || ಮೂರರೊಳಗೊಲಿದದರಲರ್ಚಿಸಿ | ಮೂರುಮಡಿ ಫಲವಹುದು ಹೃದ | ಲಿರದೆ ಕೇಳ್ ದ್ವಿ
ಜವರರು ಭಕುತಿಯಲರ್ಚಿಸುವ ಪರಿಯ || ಸೂರಿಯಾಗ್ನಿ ಪ್ರಭುವೆ ತಂಡಿಲ | ಮಾರುತನು ಜಲವಿಪ್ರ ಹೃದಯಕೆ | ರೀರ್ಪಲಿ ಪೂಜಿಸು
ವುನೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೩೮ || ದಂತಧಾವನ ಸ್ನಾನವನು ತತ್ | ಚಿಃತ್ರೇಯಲಿ ಮಾಡುವುದು ತಂನಯ | ಸಾಂಖ್ಯೆಯನು ತಾವಿ
ರಚಿಸಿದ ಕಾಲದಲಿ ಮಾಡುತ್ತ || ಅಂತರಂಗದ ಶುದ್ಧಿಯಲಿನೀ | ದಾಂತನೇದ್ಯನೆನೆನರ್ಚಿಸೆ | ಭ್ರಾಂತಿ ಬಿಸುವುದು ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂ
ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩೯ || ಶಿಲೆಯು ದಾರುವ ಲೋಹದಲಿ ತಂನ | ಮಳಮೂರ್ತಿಯ ಲೇಪ್ಯ ಲೇಖ್ಯಗ | ಳೆಳೆಯ ಸಿಕತ ತಾತ್ಮಿಕನು ನೋಂ
ಮಯ ರೆತುನನಯುವೆಂಬ || ಚಲುವ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಟುಪ್ರೋಕ್ಷೆಯ | ಸಲುವ ಪರಿವೊಳು ತಂನ ಚಿತ್ತವು | ನಲಿವುತನುದಿನ ಪೂಜಿಸು
ವುನೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೪೦ || ಚಲವಚಲವೆಂದೀ ತೆರೆನುಮ | ತ್ತಿಳೆಯ ಸುನಿಧಿಯರ್ಚೆಯದರೊಳು | ರಲಿವಲದಲಾಹ್ವಾನವೇಕೆ
ಡೆಯಲು ಸದ್ವಾನಕವರ್ಜ || ಕೆಲನೆಸೆಯೆ ಮೊಲುಟೆಲ್ಲ ಕೆಲವರ | ಲಲಫೂಮತಿಸ್ಥಲದವೆರತು | ಸಲುವವಹನವದಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದನು ಮು
ರಧ್ವಂಸಿ || ೪೧ || ಪ್ರತಿಮೆಯಲಿ ಕನಕಾದ್ಯಲಂಕೃತಿ | ವಿತತವಾಗದೆ ಸಲುವುದಿಂತೀ | ಪ್ರತಿಕಲಕೆ ತಾಂತ್ರಿಕವೆ ಮುಖ್ಯವು ವಹ್ನಿಯ
ಲಿ ಶರಿಮ || ವಿತತವೆನಿಪ್ಪಕಯುಕ್ತವಾಗಿಯೆ | ಸತತ ಪೂಜಿಪುದರ್ಕನಲಿ ಸಂ | ನುತಿಪದಲರ್ಚಿಸುವುದೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೪೨ ||
ಇದನು ಪೇಳ್ದೆನಿಂ ಕುಪ್ರೋಜಿಸು | ಹೃದಯದಲಿ ತಂನುವನು ಕೇಳು | ಸದಮಳಾಂತಃಕರಣದಲಿ ನಿರ್ಲೇಪನಾಗೆನುತೆ || ಮುದದಿಪೇ
ಳ್ದನಿಂತು ಭಕುತಗೆ | ಪದಪದುಮದಲಿನೀನಿಹುದೆಂದು | ಸದಾನಂದ ಮಾಲಿಕಾರ್ನಾಥನು ಮುದದಲುದ್ಧವಗೆ || ೪೩ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೨೮೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಮುವ್ವತ್ತುಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪೂಜಾವಿಧಾನ.

ಸೂಚನೆ॥ ಭಾವಿಸಿಗೆ ಪರದೇವತಾಪೂ। ಜಾವಿಧಾನವನಗ್ಗದುದ್ಧವ। ದೇವಗೆಲ್ಲವನೊರೆದು ಹರಿಬೋ।
ಧಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ॥

ಪದನು॥ ಕೇಳರ್ದೈಮುನಿಗಳಿರವರಮುಕ್ತ। ಪೇಳುವೆನಿದಚ್ಯುತನಬೋಧೆಯ। ನಾಲಿಸುತಲಂಕಸ್ತದಲಿಸಂತುಷ್ಟಿಯಾನತ
ವಿಷದು॥ ಮೇಲೆರೋಗಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥದ। ಕೀಲಿದೆನಲಾಕ್ಕೈದುಬಹಳಪಿ। ಕಾಲಮತಿಯುತನೆನಿಸುವುದ್ಧವದೇವನಿಂತೆಂದ॥೧॥
ಎರೆಯುದನಂತಮಶ್ರೇಷ್ಟಕೇಳೆಲೆ। ಜಲಜನಾಭವರೇಶನಿಂನೀ। ಚಲುವಮೂರ್ತಿಯಪೂಜೆಗಳಕರ್ಮಾನುಯೋಗವನು॥ ವಲ
ಪಿನಿಂಪಿಸ್ತರಿಸಿಹೇಳ್ಳೈ। ಬಳಿಕಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಯು। ಸಲೆಸಮಸ್ತವುವಿಷ್ಣುವರ್ಚನೆಯುಂಡುಪೇಳುವರು॥೨॥ ಅದರಿನಿಂದಾ
ಪಾವಕರ್ಮವ। ವಿಧಪಯೆಂಗಗಳದನಂತ್ತವು। ಪದರೊಳಗೆಹ್ಯಾಗೇಗೆನಿಂನನುಯಾಜಿಸುತಿಹರದನು॥ ಮುದದಿಯಲ್ಲವುಯಿದ್ದ
ಹಾನೆಯು। ಇದನುಯಾತಕೆಕೇಳ್ದೈಯೆನೆ। ಪದುಮನಾಭನೆಜ್ಞಾನಿಗಳುಯಿದಕೇಳ್ವರತಿಶಯವ॥೩॥ ಆದರಾರಿದಪೇಳ್ದರಾ
ರೆನೆ। ಮಾಧವಪ್ರಿಯನಾರದಾಂಕನು। ಬಾದರಾಯಣಿಗುರುಬೃಹಸ್ಪತಿಯಿವರುಮುಂತಾದ॥ ಮೇದಿನೀಯೊಳುಕರ್ಮಪೋಷ್ಟಕೆ।
ಹಾದಿಯಿದುತಾನೆಂದುಯೆಂಬರು। ಶ್ರೀಧರನೆಪೂರ್ವದಲಿಪೇಳಿದನಿಂನಸುತನೆಜನು॥೪॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ॥
ಕಮಲಜನುಸ್ವಾಯಂಭುಪುತ್ರಗೆ। ಮನುತ್ರಿಯಿಂಭೃಗುಅತ್ರಿದಕ್ಷಗೆ। ವಿಮಲಮತಿವಾಸಿಷ್ಟಮುನಿಗೇಕಾಂತದಿಂಪೆರದ॥ ಅವ
ರವಂದಿತರುದ್ರದೇವರು। ಕಮಲಮುಖಿಪಾರ್ವತಿಗೆಪ್ರೇಮದಿ। ಕ್ರಮವಿದೆಂದೇಪೇಳಿದನುಭಾಗವತಕೇಳೆಂದ॥೫॥ ದೇವ
ಯಾದರಿಂದೀಕ್ರಿಯೋಗವು। ಭಾವಿಸಲುಭೂಸ್ವರ್ಗದಲಿಪೆ। ರ್ಸವಳ್ಗೆಯುಪಯೋಗ್ಯವಾದುದುಕೇಳುನಿಂನಿಂದ॥ ಭಾವಿಸ
ಲುಸ್ತ್ರೀಶೂದ್ರರಿಗೆಭವ। ಭಾವನಾಬ್ಧಯದಾಂಟಿಸಲುಪದ। ಸೇವಕರೆಕಾರಣವುನೋಕ್ಷಕ್ಕೆಂದನಸುರಾರಿ॥೬॥ ಈಯಥೋ
ಜಿತಯೋಗಬಂಧನ। ಮಾಯೆಯನುಪರಿಹರಿಸಿಕೊಡುವುದು। ಪ್ರೀಯದಿಂಕ್ರಿಯೆಯೋಗವನುಮನವಲಿದುಪೇಳೆನಗೆ॥ ಜೀ
ಯ್ಯನೀನೆಂನಲ್ಲಿಕೇಳುವೆ। ಆಯನಿಂನಯಭಕ್ತಜನರಲಿ। ಪ್ರೀಯ್ಯಸಿಷ್ಯನುಮೇಲೆಅನುರಕ್ತನುತಾನೆಂದ॥೭॥ ಈರಹಸ್ಯ
ವಕೇಳ್ವಹೇಳೆನ। ಲಾರಮೋಪತಿಕೃಷ್ಣನುದ್ಧವ। ವೀರಕೇಳಲ್ಲವನುಕ್ರಿಯಯೋಗವನುಹೇಳುವೆನು। ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದಕರ್ಮಕಾಂ
ಡವು। ಸಾರವಹವೇದದಲಿಮಿಶ್ರಿಯನು। ವೀರಕಾಣೆನುಹೇಳುವಷೆಕ್ರಿಯಯೋಗವನುಯೆಂದ॥೮॥ ನಾನುಹೇಳುವೆಕ್ರಿಯೆ
ಯನೆಲ್ಲವ। ನೀನುಕೇಳುವಅರ್ಥವೆಲ್ಲವ। ಮಾನನಿಧಿಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಯೋಗಾನುಸಾರವನು॥ ಜಾಣತನದಿಂಕರ್ಮಯೋಗವ।
ತಾನೆಯಜ್ಞನ್ರುಯೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು। ಶ್ರೋಣಿಯೊಳುತಾಮೂರುವಿಧವಾಗಿಹುದುದೊಡೆನಲು॥೯॥ ವೇದವೇತನಗೊಂದುಮು
ಖವದು। ಆದುಪಾಮುಖಪಂಚರಾತ್ರವು। ಪೊಡಜಗೆಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆನಾಮಸ್ಮರಣೆಯೇಮುಖವು॥ ಆದಡೀಮೂರರೊಳಗುತ್ತ
ಮ। ಪಾಡಅಧಿಕಾರವನುಮಾಡುತ। ಭೇದವಿಲ್ಲದೆತಂನನರ್ಚಿಸುತಿಹುದುಕೇಳೆಂದ॥೧೦॥ ಇದನುಬ್ರಹ್ಮನುತಂನಮಾನಸ।
ಜುದಿತತನುಜರಿಗರುಹಿದನುಮ। ತ್ತಿದನುಶಿವನಂಬಿಕೆಗೆಒಲಿದುನಿಂನುಪದೇಶವನುಪಡೆದು॥ ತ್ರಿದಶಮುನಿಮೊದಲಾದರೆಲ್ಲರು।
ಪದುಳದಿಂದರಿತರುಪ್ರಭುವೆಯುನ। ಗದನುವರ್ಣಿಸುದೇವಯೆಂದೆರಗಿದನುಚರಣದಲಿ॥೧೧॥ ಇದುಸಕಲವರ್ಣಾಶ್ರಮಕೆಕಡು।
ಮುದವನೀವುದುಸಕಲಸುಕೃತಗೆ। ಳದಕೆಸರಿಯಹವಿಲ್ಲಸ್ತ್ರೀಶೂದ್ರರಿಗೆಮೊದಲಾಗಿ॥ ಸದರವಿದುಮಾಡುವರೆಪೇಳೆಲೆ। ಪದು
ಮಲೋಚನನಿಂಮಡಿಯಶ್ರೀ। ಪದನಡಲಿಪೇಳುವದೆಮುಖ್ಯವಿದೆಂದನಾಭಕ್ತ॥೧೨॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದಕರ್ಮತಂತ್ರವ। ನೆಂತು
ವರ್ಣಿಸುವೆನುಸುವಿಮರ್ಶಳ। ಶಾಂತಕೇಳ್ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಪೇಳುವೆನುನಾನಿನಗೆ॥ ಸಂತವಿಷ್ಟವನೀವವೈದಿಕ। ತಾಂತ್ರಿಕವುತಂನಿ
ಶ್ರಯೆಂಬುದು। ಸಂತತಂಜಿಸುವಪೂಜಾಮಾರ್ಗವನುಕೇಳು॥೧೩॥ ಮೂರರೊಳಗೊಲಿದದರಲರ್ಚಿಸೆ। ಮೂರುಮು
ಪನೀವಹುದುಯಜ್ಞದ। ಬೀರಿಕೆಯಾದ್ವಿಜರುಭಕ್ತಿಯಲರ್ಚಿಸುವರೊಲಿದು॥ ಸೂರಿಯಾಗ್ನಿಪ್ರತಿಮೆಸ್ಥಂಡಿಲ। ಮಾರುತ
ನಜಲವಿಪ್ರಹೃದಯದ। ಗಾರೆದಲಿಪೂಜಿಸುವುದೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ॥೧೪॥ ಅವಿಸಾರ್ಚನೆಗಳವಿಧಾನವ। ಮೇಲೆಅರ್ಚ
ಪ್ರತಿಮೆಗಳನೀ। ಕೇಳುಯೆಂಟುಪ್ರಕಾರವಾದವು ರಿಷಿಹೇಳುವರು॥ ಸ್ಥೂಲಚಿತ್ರದಪ್ರತಿಮೆಗಳನೀ। ಕೇಳುಮನಸಿನಲಿರ್ದ
ಪ್ರತಿಮೆಯು। ಹೇಳಲೇನವರತ್ನಧಾತುರಸಾಗಳಪ್ರತಿಮೆ॥೧೫॥ ಶಿಲೆಯದಾರುಮಲೋಹದಲಿತಂ। ನೊಲುವಮೂರ್ತಿ
ಯೊಳಿಪ್ಪಶಿಬ್ಬಗ। ಳಿಳೆಯಸಿಕತಾತ್ಮಕವನೇಮಯಾಲಿಖಿನವುಯವೆನಿಪ॥ ಚೆಲುವಪ್ರತಿಮೆಗಳೆಂಟುಪೂಜೆಯು। ಸಲುವವ
ದರೊಳುತಂನಚಿತ್ತವು। ಸಲಿಪ್ರತಿದಿನಪೂಜಿಸುವದೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ॥೧೬॥ ಇಂತುಪೇಳಿದಪ್ರತಿಮೆಗಳತರ್ತಾ। ಚಿಂತೆ
ಯಲಿಮಾಡುವುದುಸ್ನಾನವ। ದಂತಧಾವನಎನಿಸದೇಹಶುಚಿಕೃತ್ಯಗಳ॥ ಅಂತರಂಗದಶುದ್ಧಿಯಲಿವೇ। ದಾಂತವೇದ್ಯನನಾ

ನೆಲೆಚಿನಿಸಿ । ಭ್ರಾಂತಿಯಿತುವು ಸುಮನಗಳಿಕೆ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೭ ॥ ಈಪ್ರಕಾರದಲೆಂಟುವಿಗ್ರಹ । ತಾಪಹರವಿಂವೆತಾ
ದುವಹಬಹ । ಲಾಪ್ರತಾನಿಮುಂದೆ ಪುತ್ರರದಪ್ರಕಾರವಾಗಿಹುದು ॥ ಪ್ರೋಪರಾವಿಗೆಚೆಲುವಪ್ರತುಮೆಯು । ನಾಪ್ರತಿಸ್ಥಾನದಲಿ
ಹುದುಕೇ । ಳೀದರಿಯಲಿಚಲಪ್ರತುಮೆಸಂಶಯುವು ನೇಡೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಮಗನೆಯಿಂನೊಂದುಂಟುಪ್ರತುಮೆಯು । ಸೊಗಸಿನಿಂ
ದ್ವಿಜರಗಳಲ್ಲಿಯು । ವಿನೆಮುಹೃದಯಂಗಳಮಧ್ಯದಲಧಿಷ್ಟಾನ ॥ ಬೆಗವತದುಚೆಲ್ವಪ್ರತುಮೆಯನೆ । ಸಗುಣವಚಲಪ್ರತು
ಮೆಯೆಂಬುಗಂ । ಗಳಿಗಿಯುತವಾಸಪ್ರಸ್ವಾಸವನುಳಿಲ್ಲನೆಸ್ಯೆ ॥ ೧೯ ॥ ಚಲಪ್ರತುಮೆಗಾವಾಹನವುಕೇಳೊಲಿದುವುದ್ವಾಸನೆಗಳುಂ
ಟು । ಕೆಲವುಧಿಯುಪ್ರತುಮೆಚಿತ್ರಪ್ರತುಮೆಯುಂಗಳಿಗೆ ॥ ಬಳಕಲಭಿಷೇಕಂಗಳಿಲ್ಲವು । ಲಲಿತಪರಿಮಳವಿಜನಮಿಕ್ಕಿನ । ಚೆಲುವ
ಪ್ರತುಮೆಗಳಿಂಗಿಭಿಷೇಕಂಗಳುಂಟವಕೆ ॥ ೨೦ ॥ ಪ್ರತುಮೆಯುಲಿಕನಕಾದ್ಯಲಂಕೃತಿ । ವಿತತವಾಗದೆಸಲುವದಿಂತೀ । ಕ್ಷಿತಿತಳಕೆ
ರಾತ್ರಿಕನೆಮುಖ್ಯನೆಮನಿಖಿಲಿಜವಿಯು ॥ ವಿತತವೆನೆಘನಯುಕ್ತವಾಗಿಯೆ । ಸತತಪೂಜಿಪುದರ್ಕನಲಿಸಂ । ನುತಿಪದದಲರ್ಚಿ
ಸುವುದೆಂದನುರಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೧ ॥ ದೇವನಿಂನನಿಜಾರ್ಚನೆಯುಸಂ । ಭಾವನೆಯನೆನಗೊರೆಯಬೇಕೆನ । ಲಾವಗಾವೈದಿಕ
ವುತಾಂತ್ರಿಕಮಿಶ್ರನೇಯುಂದು ॥ ಈವಿಧಾನಗಳಾನಿರುತ್ತಿಹ । ನಾಪರೀತಿಯಲಾದರೆಯುಸಂ । ಭಾವಭಕ್ತಿಯಬೆಂನನಾರಾಧಿಸು
ಕಲಿಹುದೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಪ್ರತುಮೆಯುಸುಭಾನುವಿನಲುದಕದ । ಅತಿಶಯಾಗ್ನಿಯಲಿಸವವಿಪ್ರ । ಪ್ರತತಿಯಲಿಸಲ್ಲಲಿತಪೂಜಾದ್ರ
ವ್ಯಸಂಪದದ ॥ ಗತಿವಿತಿಯುನಿಷ್ಕರಬದಿಂದಚೆ । ಕೃತಿವಚೋದಿತಮಾದಮಂತ್ರೌಘಂ । ನತದಲರ್ಚಿಸುತಿರ್ಪರೆಂನನೆನುತ್ತಹರಿನು
ಡಿದ ॥ ೨೩ ॥ ದಂತಧಾವನನವರನದೀಸ್ನಾ । ನಾಂತವಸ್ತ್ರಾಲಂಕೃತಿಯುಶು । ದ್ಧಾಂತರಂಗದಲಮಳಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳ ॥
ಸಂತವಿಟ್ಟಬಳಿಕಕಟ್ಟಿ । ಕಾಂತದೆಡೆಯಲಿದೇವಪೂಜಾ । ಚಿಂತೆಯಲಿಸಂಕಲ್ಪವನುಮಾಡಲ್ಕೆಬೇಕೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ದೇವತೆಗಳ
ನುತ್ತಂನನಾದ್ರ । ನ್ಯಾಸವಳಿಯನಯದಿಂದಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ದೇವಗಂಗೋದಕಲಘ್ಯಾರ್ದ್ಯಾಚಮನಗಳನು ॥ ತಾವುಕಪ್ಪದೆಯುಳವಡಿಸಿ
ಹೃ । ದ್ಯಾನದಲಿಮುಚ್ಚಿಂತೆತಕ್ಕಿನ । ತೀವಲಾಪ್ಯಾನೆನಿಸುವುದುಪ್ರತುಮೆಯಲಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ವಿಸುಪಕಿಲೆಬೋಹಾದಿದಾ
ರು । ಪ್ರಸವಮಂನವರುಗಳನಾರಾ । ಧಿಸುವುಸ್ಯೆಯ್ಯುಮನೋಹರಪ್ರತುಮೆಗಳನವರೊಳಗೆ ॥ ಸುಸರದಿಂದಚರಾಚರಾಖ್ಯದ ।
ಬೆಸವುದೀಕರನಾಗಿನೆರೆವಿವ । ರಿಸುವೆನುದ್ಧವನೇವನಿರಗಾನೆಂದನೆಸುರಾರಿ ॥ ೨೬ ॥ ದೇವತಾಲಯದಲ್ಲಿರುವವು । ತ್ಯಾರ್ಗವಳೀ
ಚರಗಳುಗೃಹಂಗಳ । ತಾವಿನಲ್ಲಿಯೆಪ್ರತುಮೆಗಳುಚರವೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಹವು ॥ ಆವಗಾವಾಹನವಿಸರ್ಜನ । ಭಾವಸಾಲಗ್ರಾಮ
ವೇಸರಿ । ದೇವರಲಿಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುತುದ್ಧವಸೇವಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭ ॥ ಸ್ಥಾನವಾಷಣಾದಿಮೂರ್ತಿವಿ । ತಾನಗಳಿಗಾವೃತ್ತಿಕಾದಿನ ।
ವೀನದಲಿಮಾರ್ಜನವುಸುಗುಣಪ್ರತುಮೆಗಳಿಗೊಸದು ॥ ಮಾನದಲಿನಿಷ್ಕಾಮವನುಸಂ । ಧ್ಯಾನದಲಿಮದ್ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಾ । ಧೀನ
ದಿಂದರ್ಚಿಸುವುದೆಂನುವನೆಂದನೆಸುರಾರಿ ॥ ೨೮ ॥ ಸ್ಥಾನವಾಲಂಕಾರವರಪೂ । ಜಾನಯಂಗಳುಪ್ರತುಮೆಗಳಸಂ । ತಾನದಲಿ
ಪ್ರೈತಯುಕ್ತವಾತಾಹುತಿಯಲಗ್ನಿಯಲಿ ॥ ಭಾನುವಿನಲಾಸಾರಮಂತ್ರವಿ । ಧಾನವೆಸವ್ರೊದನದರಲುದಕವ । ರಾನುಮಾನದಲ್ಲರ್ಪಿ
ಸಲುಸಂತುಷ್ಟನಹನೆಂದ ॥ ೨೯ ॥ ಲಲಿತಗಂಧಾಕ್ಷತೆಸುಪುಷ್ಪಾ । ವಳಿಮನೋಹರಧೂಪದೀಪಂ । ಗಳನೈವೇದ್ಯಾದಿತಾಂಬೂ
ಲಂಗಳೆಂಬಿವನು ॥ ಚೆಲುವೆಭಕ್ತಿಯಲರ್ಪಿಸಿದಡಾ । ನೊಲಿದುಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿತಾಕೈ । ಕೊಳುತನತಿಸಂತುಷ್ಟವಹೆನಾನೆಂದನಸು
ರಾರಿ । ೩೦ ॥ ಧರ್ಮವಕಪವಿಚ್ಛಾನವಜ್ಞಾತೆ । ನಿರ್ಮಳವೈರಾಗ್ಯವಾಸುರ । ಕರ್ಮವಧಿಕೈಶ್ವರ್ಯವಾದರಿದ್ರ್ಯವೆಂಬೆಂಬು ॥ ಧ
ರ್ಮದಿಂದನ್ಯಾದಿಯಾಗಿಯೆ । ನಿರ್ಮಿಸಿಟ್ಟರಿದಾಯಥಾಕ್ರಮ । ಧರ್ಮದಿಂಕುಳ್ಳಿರ್ದನ್ಯೆಯ್ಯುದ್ಧವನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ನಡು
ವಿಹುದುಬಿಡುಶಕ್ತಿಶಕ್ತಿಯು । ಬಿತದೆತವುತಿದ್ದಷ್ಟದಳವಂ । ಗಡಸಪದ್ಮದಸುತ್ತಿದಷ್ಟನುಬೋಕವಿಮಲಕರು ॥ ಕಡುಚೆಲುವಿನಿಂದಿ
ಪ್ಪರೊಳಗಣ । ಕಡೆಯುಲಷ್ಟಾಯುಧಗಳಷ್ಟವು । ಗಡಲಪಾರ್ಶ್ವದವರುಗಳಿಂದೊಳಗಿಹಳುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಮೂಡಗಡೆಯ
ಲಿಮುಗ್ರಿಕ್ರಂಕೆಲು । ನೋಡಿಸಿಷ್ವೇಶ್ವರನುಹರಿದೊಡೆ । ನಾಡಿವಿಷ್ವಕ್ಸೇನನೆಡದಲಿಗುರುಸಮೀಪದಲಿ ॥ ಕೂಡೆಶಿವನೀಶಾನ್ಯನೆಡೆ
ಯಲಿ । ನಾಡೆನಿದಗಿದಿರಿನಲಿತಾವ್ ತಾವ್ ನೀಡಿರಿದುತಾನಾಭಿಮುಖರಾಗಿಹರುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಪುರುಷಸೂಕ್ತವಿಧಾನದೊಳುವಿ ।
ಸ್ತರದಮಂತ್ರಗಳಿಂದಬೋಪ್ರ್ಸನ । ಪರಿಮಳದಲಮಳೋದಕದಲಭಿಷೇಕವನುಮಾಡಿ ॥ ಪಿರಿದುಹದಿನಾರೋಪಚಾರಾಂ । ತರ
ದೊಳಗ್ರಿಯೆಳಿಸುತಿಮನಾ । ಧರಿಸಿನೇಳ್ವಗುಮಮೂಲಮಂತ್ರದೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೪ ॥ ವಿನುತಧರ್ಮಾದಿಗಳಿಗಾಹುತಿ ।
ಯನುನಿವೇದಿಸಿದಂಸನುಸರ್ಪಿ । ಜನುವಿನಿಂದೇದ್ಧಿಸಿವಿಷ್ವಕ್ಸೇನಭಾಗದಲಿ ॥ ಮನವೊಲಿದುನಿರ್ಮಳಬಿದರ್ಪಣ । ವನು
ಸುಧಾಕ್ಷತಾದಿಚಾಮರ । ನೆನಿಸುವುದುಚಾರಂಗಳನುಮತಹುವುದುಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೫ ॥ ಬಂದನಾಸ್ತುತಿನಾಟ್ಯನೃತ್ಯಗ । ಳಿಂದವು
ಕ್ಯಾಪುರಾಣಕಥನಗ । ಳಿಂದನೇವನೆಗಲಿಸಿಕ್ಷೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವನು ॥ ಅಂದವಿಗೆಕ್ಕೆಕೊಂಡುನಿಷ್ಟೆಗ । ಳಿಂದಲಿಪ್ಪವರೆಂನಸ್ತೈ
ಸುವ । ರೆಂದುಹರಿಕರುಣಿಸಿದಶುದ್ಧವಸೇವನಿಂತೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ದಾನವಾಂತಕಕರ್ಮಭಕ್ತಿ । ಜ್ಞಾನಕಧಿಕಾರಿಗಳದಾರೆಂ । ಬೀ

ಸುಖಿಸುವ ಯೋಗವು ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತರಿಗೆ || ಜ್ಞಾನವೀ ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆನ | ಹೀನಕರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಸಂಸಾ | ರಾನುಬಂಧವಿರಕ್ತರಿಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಹಿತವೆಂದ || ೩೮ || ಹಿಂಗದೀ ಬೋಧೆಯು ಉದಾಸೀ | ನಂಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ | ಡಂಗೆ ಡಂಬಕನಾದ ನಾಸ್ತಿಕನಾಕುಶೀಲಂಗೆ || ಅಂಗನಾಸಕ್ತಂಗೆ ನಂಬದ | ಮಂಗೆ ಮಲಿನಗೆ ಶೂನ್ಯಹೃದಯಂ | ಗಂಘೆವ ಹೀನಗೆ ಹೇಳಲಾಗದೆನುತ ಹರಿನುಡಿದ || ಸೊಗಸಿನಿಂ ನಾಲಿಸಲು ಬಲ್ಲೊಗು | ವಿಗೆ ಮಹಾಶಯನು ಶ್ರವಣನಂ | ಬುಗೆಯ ನಿರ್ಮತ್ಸರದ ನೇಹಸ್ನೇಹದಿಂದೆಸೆವ || ಅಗಣಿತದ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತದ | ಮುಗುಧಭಾವದಲೆಸೆವದಾಚಾ | ರಗಳಲಾಚರಿಸುತ್ತಲಿ ಹರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದ || ೩೯ || ಹೋಯಿತೇ ಸಂದೇಹವಜ್ಞತೆ | ಮಾಯವಾದುದೆ ನಿನಗೆ ನಿಜದರಿ | ವಾಯಿತೇ ಪರಮಾನುಭಾವದ ರಸಸಂತುಷ್ಟಿ || ಬೀಯವೊದಗಿತೆ ಯಾಸವಾದನಿ | ಶ್ರೇಯಸದ ಶ್ರೀ ದೊರಕಿತೇ ಸಾ | ಕೇಯನುತ್ತುಂಗದ ವನದೆಸೆಗೊಂಡನು ಪುರಧ್ವಂಸಿ || ೪೦ || ತುಂಗಪನ್ನಿಯು ಸಮುಖದಲಿ | ಪ್ಪಂಗೆ ಪೇಳ್ದ ಹಿತವ ಮಂಗಳ | ಡಂಗುವ ಪೂರ್ಲೀ ನಿಂನ ಬೋಧೆಯ ಬೇನ ಸಂದೇಹ || ಹಿಂಗಿ ನಿಜನದ ಪೆಸಂಗತಿ | ಹೊಂಗಿದೇ ಪ್ರೋತ್ತಮನ ಪದಪ | ದ್ಮಂಗಳಿಗೆ ತಂನೊಡಲನೀಡಾಡಿದನು ಭಕುತಿಯಲಿ || ೪೧ || ಇದನು ಪೇಳ್ದನಿಂತು ಪ್ರೀತಿಸು | ಹೃದಯದಲಿ ತಂನುವನು ಕೇಳ್ವ | ಸದಮಳಾಂತಃಕರಣದಲಿ ನಿರ್ಲೇಪನಾಗೆನುತ || ಮುದದಿ ಪೇಳ್ದನಿ ಶುಭಕತೆಗೆ | ಪದುಮಭನ ಪಾದಭಕ್ತಿಯು | ಸದರದಿಂ ಗೋಪಾಲ ಗೋಪೀನಾಥನುದ್ಧವಗೆ || ... ... || ೪೨ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೪೭೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮುವ್ವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಆನಂದದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಹಾಗೆ ಉದ್ಧವಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ನಿಂದೆಸ್ತುತಿಗಳ ಬಗೆಯ ಬಿಟ್ಟು | ನಂದದಲಿ ನಿಲ್ಲೆಂದು ದೇವಕಿ | ನಂದನನು ಜಗವರಿಯೆ ಪೇಳ್ದನಂದು ಭಕ್ತಂಗೆ || ... ...

ಪದನು || ಪ್ರಕೃತಿಕಾರ್ಯದ ದೇಹಗಳು ತಾ | ಯುಕುತಿಯಿಂದಲೆ ನೋಡೆ ಲೋಕದ | ಸಕಲತನುಗಳೊಳಿಪ್ಪ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ತಾನೇಕೆ || ಪ್ರಕಟವಾಗಿಯೆ ತಿಳುಪಿದೆನು ತಾ | ಸಕಲಜಗದೊಳು ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತ | ನಿಕರವನು ಕಂಡವರ ಸ್ತುತಿಸದೆ ಹಳಿಯಹುದೆಂದ || ೧ || ಪರರು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳನೀ | ನಿರದೆ ಸ್ತುತಿಸುತ ವಂದಿಸು ಹಳಿದಿರೆ | ಪರಮನ್ಯೆದದೆಯು ಸ್ವತಪರನೆಂದೆನಿಪಿದನತನುವ || ಧರಿಸಿ ಧರ್ಮವ ಪಡೆಯದೇ ಮೂ | ಢರ ಪೊಲೀಕರ್ಮಗಳನಾಡಿಹ | ನರಕಿಯಾಗಿಹನೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ವಿನಯದಲಿ || ೨ || ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳ | ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ರೆಯ ನರಿದಪನು ತಾ | ನಸೆಗತಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಾಗಿ ಮರಣಸಮಯದಲಿ | ಸುಪತಿಯನುಪತಬಂಕೆಮತ್ತಿ | ಸುಪ್ತತನದಲದೃಶ್ಯಗಾಂಬವ | ನಸೆಗತಾಖಿಳ ಸಾರ್ಥನೆನಿಸುವನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩ || ಇಲ್ಲಿ ಹೃದ್ಯಸ್ತದಲಿ ಲೇಪಿದು | ಹೊಳ್ಳ ಹವಿದೀ ಗೆಂದುಬಗೆಯನೆ | ಬಲ್ಲವನೆ ವಾಕ್ಕಿನಲಿ ಪೇಳಿಕೊಂಬ ಭ್ರೋಗಗಳು || ಇಲ್ಲದಿಹ ಮನಸಿಂಗ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ಪುಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲಿ ಜಗ | ವೆಲ್ಲ ನರೆ ತಾಸಾಸ್ತ್ರಿಯೆಂದನು ಭಕುತಗಸುರಾರಿ || ೪ || ಕಂನಡಿಯಲಿ ಪರರೂಪು ಚೇಷ್ಟೆಯ | ತಂನ ಪ್ರೊಲುವ ಮಾಡುವ ಪ್ರಗುಪನದೊಳ | ಗುಂನತನಪ ತಿಶಬ್ದ ಕರವದುನರೆನು ಕಾಬಂತೆ || ತಂನ ಬೆದರಿಪ ಕಾಡು ಪ್ರಗುಪೇ | ಶನ್ಯಗುಣದಲಿ ಕಲ್ಪಿತೋರಗ | ನಂನಿಯೆನಿಸಲು ತಡೆಗಜಗವ ನರಂಕ್ಷಪಿಯಂದ || ೫ || ರಕ್ಷಕನು ರಕ್ಷ್ಯನು ಜಗಕೆ ತಾ | ಭಕ್ಷಕನು ಭಕ್ಷ್ಯನು ಸುಪಿಚಿಷ್ಣು | ನಾಶಿಯಲಿ ನೋಡಿದಡೆ ತಂನಿಂದನ್ಯ ತಾನಿಲ್ಲ || ಪ್ರೇಕ್ಷವಂತನೆ ಪವನ ಣಿಲ್ಲದೆ | ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಮುಖರಿಗರ್ಭ ಕರ ಪೊಲು | ಯಕ್ಷನಂದದಿ ತೋರುವುದು ಜಗನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೬ || ಇದು ನೆದೀಯಂಶದ ಪ್ರಕೃತಿಯು | ಮುದಿತವಿದ್ಯುರು ಕಂಡು ಜೀವರ | ಸದಿಶರಾತ್ರಕೆರಾದ ತಂನುವನೊಲಿದು ಪೂಜಿಸದೆ || ಹೃದಯದಲಿ ಪಾದಿಸದೆ ಜಗ | ದುದರಕಾರಣರಾಪರತಿಯಂ | ದನಲಿಚರಿಸುವರೆಂದನಸುರಾರಾತಿಯುದ್ಧವಗೆ || ೭ || ಶ್ರುತಿಯಲೀ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿಯನು | ಮತಿಯಲಾತ್ಮಾನುಭವಸಂ | ತತಭಜಿಸಿ ಜಗವಿಲ್ಲ ಲೇಯಂದಖಿಳ ಸಂಗವನು || ವಿತರ್ಕವೆಂಬೀ ಬಿಟ್ಟು ಚರಿಸಲು | ಹಿತವೆನಿಪ ಪರಮಾತ್ಮ ಪದದಲಿ ಸತತ ಸುಖಿಸುವದೆಂದನಸುರಾರಾತಿಯುದ್ಧವಗೆ || ೮ || ಎಲೆ ಮುರಾಂತಕ ಕೇಳು ಸಂಸೃತಿ | ಯಲಸಿಕೆಯು ತಾನಾರಿಗೆಂಬುದ | ತಿಳಿಯೆ ಪರನುಂಗಿಲ್ಲ ದೃಶ್ಯಯ ಚಿತ್ತ ತಾನಾಗಿ || ಶಿಲೆಯ ಪ್ರೊಲು ಜಡನೆನಿಪ ದೇಹಕೆ | ಸಲುವ ಪೆಂತ್ರೆ ಶೋಕದೀನರ | ಕೊಲುತಲಿಪೆ ಪುಶಿಯಂ ಬರಘಟಿ ಸವೆ ದನಾಭಕ್ತ || ೯ || ಯಂನವರ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಾದಿಯ | ದೋಷದೇಬನು ಮಾಯೆಯಲಿ ಪರಿ | ಪೂರ್ಣಚಿತ್ತನತತ್ತ ಕ್ರೋಧವ ಪದಿಸು ಕನಸಿನಂತೆ || ಯಂನವ ಮಾಪಾಚಾತುರಿಯ ಗುಣ | ವರ್ನನೆಯು ಪ್ರೊಲು ತಿಳಿಯೆ ತೋಡುವುದು | ನಿನಕಾಡೆದು ಕೃಪೆಯ ತೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ || ೧೦ || ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲಿ ತನಸು ಮನುಜರ | ಬೆಚ್ಚಿಸುವುದೇ ಹೇಳು ತನಗಿ | ನ್ನೆಚ್ಚರಿಯದೇನುಂಟು ಮಾಯೆಯು ಸಕಲಜಗವರಿಯೆ || ಹುಚ್ಚರನು ಮಾಸುವುದು ಮಾಯೆಯು | ಮೆಚ್ಚದರೆ ತಾ ಪರಮ ಸುಖ ಮುಖ | ನಚ್ಚಿ ನುತಾ ತೆಳಿಭಕತಕೇಳೆಂದನುದ್ಧವಗೆ || ೧೧ ||

ಶೋಕಭಯಹರುಷಂಗಳಿಲ್ಲನಿ | ರಾಕರಣಪರವಾದಕ್ರೋಧವು | ಶೋಕಕಾರಣಲೋಭಮೋಹಸ್ಪೃಹೆಜನನಮರಣ | ಶೀ
ಕಳುಕಿಂಹುಂಕೃತಿಗೆಯೇ | ಶಾಕಿಪರನಾಂಗಿಲ್ಲವದಕೇ | ಕೈಕತೋರುವಸುಪತಿಯಂದದರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೨ || ದೇಹ
ಮೊದಲಹಹಂಮಮಪುತ್ರ | ಮೋಹದಿಂದಬೆಪುಟ್ಟಪಣವಸಿ | ಮಾಹವಿಲ್ಲಬೆಕ್ರೋರುಶಿಹುದಾಜ್ಞಾನಭಹುಟದಲಿ || ನಾಸ
ಮೋಂದೇಕಡಿದುಗತಶಂ | ಮೋಹನಾಗಿಯೆಸುಹಿಯಚರಿಸುವ | ಕಾಹುರದಕುಷ್ಟಿಯನುಬಿಟ್ಟರೆಮುಕುತಿಕೇಳೆಂದ || ೧೩ |
ಎಂತುಹೇಮಾಕಟಕನುಕುಟದ | ಮುಂತುಕಡೆಯಲಿನಹುಮತೆನಯ | ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಾಭರಣವೆಸರಿಂದಿಪ್ಪರಾಶನಕೆ || ಅಂತೆ
ಜಗದಿಂಮುಂನಕಡೆಯಲ | ನಂತನೇಮಧ್ಯದಲಿಮಾಯಾ | ಕಾಂತ್ರೆತೋಲಗಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೧೪ | ಕರ್ಮ
ಕಾರಣಕರ್ಮರೂಪದಿ | ಸತ್ಯದಲಿದೃಶ್ಯತ್ವಸರೆಜಾ | ಗ್ರತಿನಲಿಸ್ವಪ್ನದಲಿಸೂಪ್ತಿಯಲಧಿಕತೋರಿದರೆ || ಧ್ವಸ್ತಕೇಳ್ವಜ್ಞಾನ
ವಿಲ್ಲವೆ | ಮತ್ತೆಮೆರತಿಶ್ರೀಂದುಲಕ್ಷ್ಮಿಯು | ಚಿತ್ತನಲ್ಲಿಭವೇಳದನುಯುದುವರನೆಕರುಣದಲಿ || ೧೫ || ಇಂತುಯಾಕುತಿಗಳಾಗತಂ
ನಾ | ನಂತಸೌಖ್ಯವಪಡದುಕರ್ಮದ | ಚಿತ್ರೆಗಳಬಿಟ್ಟಧಿಕಸಂತೋಷದಲಿಜಗದೊಳಗೆ || ಅಂತರಿಕ್ಷದವೋಲುನಿರ್ಲೇ | ಪಂ
ತರಂಗದೊಳ್ಗರ್ವಮನುಜರು | ಸಂತತಜ್ಞರನೀಭವಾಬ್ಧಿಯದಾಂಟಿಸುವರೆಂದ || ೧೬ || ದೇಹವಾಕುಮಂಗಳಿಲ್ಲದಪ್ರಾಣ | ಮಾಹ
ಕಾತ್ಮತೆಯಿಲ್ಲಪ್ರಾಣ | ಪ್ರಾಕ್ಷವಾಮನವಲ್ಲದಂತಿದುಕರಣತಾನಲ್ಲ || ಈಪದನನರಿವನಕರಣಸ | ಮಾಹಪರದಾಡಲಿನಿಲಿ
ಸಂ | ದೇಹವಿಲ್ಲದಮುಕುತನೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೧೭ || ಮೇಘಗಳುಬಂದರೆಘನಗಳತಿ | ಲಾಘವದಕೊಂಡಿಸರೆರವಿಗಳ |
ಲಾಘವವುತಾನೇನುಸರವಮಾಡುವನಕರುಣಗಳು || ಮೇಘಕವಿಸಿದರೇನುಶಿರದಲಿ | ಮೇಘವಹವಿಷಯಗಳಬಿಟ್ಟರೆ | ತಾಘನಿ
ಯನೆನಿಪರ್ವಯೆಲೀನಿಗದುಃಖವಿಲ್ಲೆಂದ || ೧೮ || ಗಗನದಲಿಮಾರುತನನಲಜಲ | ಜಗತಿಗಳಧರ್ಮಗಳರುಕುಗಳ | ವಿಗಳಿನಿ
ಪಗುಣಗಳನುಪ್ರಾಪ್ತದವೋಲುಚಿನುಮಯನು || ಜಗವಮಾಡುವಗುಣಿಗಳಂತಾ | ನಗೆಗೆಡಮುತಿಳಿನಂದುತಾನೇ | ನಿಗಮಶಿರ
ದಲಿಪಜ್ಜೆಯಿಡುವನುಭಕತಕೇಳೆಂದ || ೧೯ || ಆದರೂವಿಷಯಗಳಸಂಗವ | ಮಾದಿಸದೆಬಿಟ್ಟಪರತಪಪಿರಿ | ದಾದರದಲಾಪಿರಿ
ಯವನುಸಂಗಿಪ್ರನುಸಿಸಿಯರಲಿ || ಛೇದವನುಬಿಟ್ಟಂನಭಕತಿಯು | ಲಾದವಿರತಿಯಲತಳಸುಖರಸ | ಮಾದವೆಮಾವನ್ಯೆದುವ
ನುಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೦ || ರೋಗವನುಚೆನ್ನಾಗಿಕೆಡಿಸಿದ | ರಾಗಲದುಮಾನವಗೆದುಃಖವ | ತಾಗಿಸುವದೀಪರಿ
ಮಾದ್ಯಖಿಳಸ್ವೈರಿಗಳ || ನೀಗಿದರೆನರಸಖಿಯುಹೆನುಭವ | ರೋಗಬಿಡದಲ್ಲದಡೆಯೆಂದಾ | ಸಾಗರಾಲಯಪೇಳ್ದನುಭಕತ
ಕರುಣದಲಿ || ೨೧ || ಸಿಥಿಲಯೋಗಿಯುಮನುಜರೂಪ | ವ್ಯಥೆಯಮಾಡುವವಿಘ್ನಗಳುನಿಜ | ಪಥವತಪ್ಪಿಸಲವನುತಾಂನೀಮಾ
ರ್ಗವನುಬಿಡದೆ || ವ್ಯಥೆಯನಿಗಿಸುಖರೂಪನ್ಯೆದಿಕು | ಪಥನೆನಿಪಕರ್ಮಗಳವ್ಯಂದದ | ಕಥೆಯಕೇಳುವನಲ್ಲಕೇಳೆಂದನುಮುರ
ಧ್ವಂಸಿ || ೨೨ || ಮಾಡುವನುಕರ್ಮವನುನೆರಸೆರೆ | ಮಾಡಿಸುವದವಿಚಾರವಾಪರಿ | ಗೂಡುವಿಡದೀವಿಷಯಗಳಗಾಡುವ
ಮಹಾಯೋಗಿ || ಕೇಡುಗಾಣನುಭವದಲಾನೀ | ಷೋಡಶವಧೂಸಾವಿರಂಗಳ | ಕೂಡಿಕೂಡದವೋಲುಕೇಳೆಂದನುಮುರ
ಧ್ವಂಸಿ || ೨೩ || ವಾಯುಲೋಲಿಬೀಳ್ಳಕೊಳ್ಳಲಿ | ಬೀಯುತೊರಗಲಿಕಾಂತೆಯರಬಲು | ಹೊಯಲನುಮಾಡಲಿದಣಿದಲತಿಸುಕೃತ
ದುಷ್ಕೃತನ || ಕಾಯುಮಾಡಲುತಾನರಿಯನೀ | ಮಾಯೆಯನುಗೆಲಿದವನುವೇದ್ಯದ | ಛಾಯವನುಸಂನಿಸುತಸುಖಿಯಾಗಿಹನು
ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ || ಅವರೊಳೊಬ್ಬನೆಅರಿಕರೆಯುತಾ | ನಿಮುಜಗವುಸ್ವಾತಂತ್ರನಲ್ಲದ | ತೆದುಭುವನಪತಿಪ್ರೇರಿಸುವನದಕ
ರ್ಮಸರ್ವಜ್ಞ || ಮುಂದದಿವೃಕ್ಷಶ್ರೀಕ್ಷಿಲಯುವುಕೇ | ಳದನುನೀಮಹಾವಿಕಾರವು | ಅದುನೆತಾನರದಕೆಯೆಂಬೋತಿಳಿವಹೋಗನ
ಲು || ೨೫ || ಬಬ್ಬಸ್ವಪ್ನವಕಂಡುಮೋಹಾ | ನಿಬ್ಬರದಿಯಚ್ಚತ್ತಪನುತಾ | ಮಬ್ಬುಹರಿದಬಳಿಕ್ಕಸಿಬ್ಬಯಸಲ್ಲನೆಂಬಂತೆ || ಕ
ಬ್ಬಿಲ್ಲನಜನಕನಲ್ಲದೆ | ಸರ್ವಲೋಕಕ್ಕೆಂದುತಿಳಿವನ | ದೊಬ್ಬನೆನೆಪರಿಪೂರ್ಣವಸ್ತುವಹೀಗೆತಿಳಿವುದೆನೆ || ೨೬ ||
ದೇವಅಜ್ಞಾನಾದಿಜೀವನು | ಭಾವಿಸಲುನಾನಾವಿಚಿತ್ರಗು | ಣಾವಕರ್ಮದಿತಾನೆರ್ತನುಯಂದುಕೊಂಡಿರ್ದ || ಈವಿಧದಅ
ಜ್ಞಾನಹೋಗೆಯು | ಭಾವಧಾವಲ್ಲಭನೆಹೋಹುದು | ಕೋವಿದನೆತತ್ವಂಗಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣವಹುದೆಂದ || ೨೭ || ಜ್ಞಾನಹುಟ್ಟದ
ಬಳಿಕರಾಜ | ಜ್ಞಾನಹೋಹುದುಮೋಲೆಜಗಕದು | ತಾನುಸ್ವಾತಂತ್ರಂಗಳಿಲ್ಲೆಂದೆಂಬಹೇಗೆನಲು || ಭಾನುಮಸ್ತಂಗತಲುನಯ
ನ | ಕ್ಕೆನುವನುಕಾಣಿಸಲರಿಯದದು | ಮಾನನಿಶೆಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದಘಟಪಟವಕಾಂಬ || ೨೮ || ದ್ಯುಮಣಿತಾನಿದ್ದಷ್ಟುಹೊತ್ತ
ದು | ತಿಮಿರವಿಲ್ಲದಹಾಗೆಯಿರಾತನು | ಮಮತೆಪರನಾತುನುಸವಿಷಯಧ್ಯಾನದೊಳಗಿರಲು || ಕ್ರಮದಿತಾನಜ್ಞಾನಹೋಹುದು |
ವಿಮಳಮತಿಕೇಳಾದಿವಸ್ತುವ | ಕಮಲಜನಸಿಕನಪ್ರಮೇಯನುಅಜನುಯಿಶ್ವರನು || ೨೯ || ಏಕವಸ್ತುವ್ರಪಂಚರಹಿತನು
ಲೋಕಪ್ರೊಪರ್ಣನಂದರೂಪನು | ನಾಕಪತಿವೇದಂಗಳಂಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳುತಿಹನು || ವ್ಯಾಕರಣಶಬ್ದಕ್ಕೆಕಾರಣ | ಬೇಕೆನಿಪವ
ಸ್ತುವನುಕೊಡಲದ | ಕೇಕಕರ್ತನುಯೆಂದುತಿಳಿವದೆಹೋಹುದಜ್ಞಾನ | ೩೦ || ಮಿಥ್ಯಜ್ಞಾನವದಾವುದೆನೆಪರ | ವಸ್ತುಶ್ರೀನಾ
ರಾಯಣನುತಾ | ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಜಗವುಚೇತನದೆಂದುತಿಳಿಯದಿರೆ | ಅತ್ಯಧಿಕಸ್ವಾತಂತ್ರನೆಂದರಿ | ಮತ್ತೆತಿಳಿಯದೆನಾನುಯೆಂಬು

ರ್ತಿ | ದೊಳಗಿರಲು ನಿಮಿಥ್ಯಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವುದು || ೧೧ || ಯಿಾಜಗವು ನಾನು ಪ್ರಜೆವು | ರಾಜಿಸುವ ಅರ್ಥಪ್ರಪಂಚವು | ಬರಿದೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಿರುವುದಾಗಿ | ಸುಜನಗಳಿ ಬಹುವಿಧಗಳಾಗಿಯೆ | ರಾಜಿಸಿದ ನಸಿರಂಬ ಭಾಸಿಕ | ವಾಜಿಯಸುರಿವ ಪಂಚಭೇದವ ಭಾವಿಸುವರೆಂದ || ೧೨ || ಸತ್ಯವಾಗಿಯೆ ಯಿದು ಕಾಣುವಾ | ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲದುದಲ್ಲ ಕೇಳೆ | ಯಾರ್ಥಕ್ರಿಯೆಯಕಾರಿಮುಳ್ಳದೆ ಬರಿದೆ ಯಿಹದಲ್ಲ || ಮಾತ್ರೆ ಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಮಾಣವೇನೆನೆ | ಚಿತ್ತದಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಾವು ಜ | ಗತ್ತಿನ ಸ್ವರೂಪವನು ತಿಳಿದು ಪೇಳು ತಾರ್ಥವನು || ೧೩ || ಜನನಿಯೆ ಈಗ ಭ್ರಷ್ಟನದು ತಾ | ನಿಂನು ಸೇಗೆಯಾಗ ಅಹುದು ಯಿನಲಾ | ವಾಂನವ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಯುಗನ್ಮಿಥ್ಯಾಗಿರಲು || ಪಂನಗಶಯನನ ಸುಪೂಜೆಯೊ | ಳಂಸುಧ್ಯಾನದಲಿರಲಪೇಕ್ಷಕೆ | ತಂನ ಪುತ್ರರು ಮಿತ್ರರಿಂ ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಂಧವರಿಂದ || ೧೪ || ಅವರಲಿ ವಿಘ್ನಗಳು ಬಂದರೆ | ದಿವಸ ವರಿಹರಿಸುವುದು ಪೇಳೆನೆ | ಭುವನ ಸಂದ್ಯಾನ ಮೋಹಿ ಮಾರಳ್ಗ ಚಿಮುನ ಪಾಲಿಸದು || ತವೆ ಯಿದೀಗ ಪ್ರಯೋಗಧಾರಣೆ | ಯಿವರೊಳಗೆ ನಡೆವಾಗನು ಡಿವಾ | ಗವನಿಯಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲಿ ಶಯನದಲಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು || ೧೫ || ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳಲಿಸು | ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸತ್ಪುರುಷರುಗಳನು | ತಾವು ಹಾಸಿ ಶ್ಲಾಘನೆಗಳನು ಮಾಡುತಿರಲಗುವೆ || ಅವು ಶಂಖದ ಶುಭ ಚರಿತದಲಿ | ಕಾಮಿತಂಗಳ ಬಯಸಿ ಜೀವಿಸಿ | ಲಾಮ ಹಾದುರಿತಂಗಳನು ಪರಿಪರಿ ಶಿರಕ್ಷಿಸುವ || ೧೬ || ಇದು ಮನುಷ್ಯಶರೀರ ದೇಹವು | ಮುದದಿ ಬಹುತಪೇಕ್ಷೆವುಳ್ಳದು | ಅದಕೆ ಯಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಣಗಳ್ ವಿಗಿಲು ಯಿಾದೇಹ || ಇದರೊಳಗೆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಲು | ಚದುರ ಕೇಳ್ವ ಕೆಟ್ಟು ಪೋಹನು | ಪದವನಧ್ಯಾನದಲಿ ಸತವನು ಯೆಂಬರದ ಕೇಳು || ೧೭ || ವಸುಸು ಹೆಣ್ದಬ ಭಕ್ತ ಶಕ್ತಿಯು | ಕ್ಷಮವು ತಗಿಯೆ ಪೋಹದದು ತಾ | ಬಯಸಿದರೆ ಬರುವುದೆ ಶರೀರವು ಸ್ಥಿರವು ತಾನಲ್ಲ || ಪ್ರಿಯನೆ ಕೇಳು ವಾಗಮೋಕ್ಷ ಪೊ | ದಯವ ಕಾಣೆನು ಕಾಲನಿಗೆ ಭೂ | ಮಿಯಲಿ ಅದು ಪೇಗನಲು ಸಲಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಅರಿದು || ೧೮ || ಅಶಿವಿಫಲವಾಗಿಹೆ ಹೋದು | ಈಶರೀರವು ನಿತ್ಯವಲ್ಲದು | ಬೇಸರದೆ ಅದು ಕಾರಣವು ಕಾಲತ್ರಿತಯದಲ್ಲಿ || ವಾಸುದೇವನ ಪೂಜೆಯಲಿ ಕಳೆ | ಲಷೆ ಯಿನು ಮಾಡುವುದು ವಿಘ್ನಗ | ಳೇಸು ಬಂದರೆ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಳುತಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಪುದು || ೧೯ || ಮನದ ಶಾಂತ್ಯೆಯ ಲಾಚರಿಸುತಿರೆ | ಮನದ ಚಾಂಚಲ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಯಿದಿನ | ದಿನಕೆ ತಾವೇ ದೇವತೆಗಳನು ಕೊಲವಾಗಿಹರು || ತನು ಮನದಿ ಜಗದೀಶ ಸ್ತೋತ್ರದ | ನೆನವು ತಿರಲು ಕಲಿ ದೂನಾನೇ | ಜನತರದ ಸುಪ್ರೇಮದಲಿ ಕರುಣಿಸುವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೨೦ || ಎಲೆ ಪರೀಕ್ಷಿತ ಕೇಳು ನಾಗ | ಜಲಜನಾಭನು ಪ್ರೀತ್ಯಾ ವಗೆನೆ | ತಿಳುಹಿದುದ ನಿನಗೊಲವಿನಿಂ ಪೇಳ್ವೆನು ಶ್ರೀಪತಿಯು || ಒಲಿದು ಪಿಂತು ಟೊ ಭಕ್ತನಲಿ ತಾ | ಸುಲಭ ಗೋಪೀನಾಥ ಕರುಣದಿ | ಚೆಲುವ ಶ್ರೀನಿತ್ಯಾತ್ಮ ನಿಂನನು ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂದ || ... ... || ೨೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪೪ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೪೭೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಮುವ್ವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕಾಗಿ ಕಳುಹಿದ | ಮದನಜನಕನು ಭಕ್ತನನು ತಾ | ಕದನದಲಿ ಯಾದವರೊಡನೆ
ಬೇಡೆಂದು ಕರುಣದಲಿ || ... ...

ಪದನು || ಎಳೆಹರಿಯೆ ನೀ ಪೇಳ್ದ ದಂದದಿ | ನಿಲುವುರಾರೆಂನಂದದವನಿಗೆ | ಬಳಲಬೇಕು ಬೀವ್ಯೋಗ ಹರಿಸುವ ಪದವ ರೀತಿಯನು || ಒಲಿದು ಕರುಣಿಸಬೇಕು ಯೋಗಿಗ | ಳೊಳಯೆ ಒಳಗೆ ಮನಸನು ತಡವರತಿ | ಬಳಲುವರು ದುರ್ಧ್ವಂತಕುರಗ ಪತಿ ಅವರಂದದಲಿ || ೧ || ಸುಖರಸವ ಕರಪಂಫ್ರಿ ಕಮಲವ | ನಖಿಳಯೋಗೀಶ್ವರರು ಭಜಿಸುವ | ರಖಿಳಲೋಕಾತ್ಮಕನು ನೀನೆಂದಿರು ತಪರುಷದಲಿ || ಅಖಿಳದೇವರನೋಡಿಸುವ ಪತಿ | ಸಖಿಯೆನಿಸ ದಾಯೆಯನಗೆಲುವರು | ಮುಖಿಶತಾದಿಯ ಮಾದಿ ನವಲ್ಬುವರು ಸಾಕ್ಷತಿಯು || ೨ || ಸುರಮಕುಟಗಳ ರತ್ನಕೋಟಿಯ | ಕಿರಣರಂಜಿತ ಪಾದಪೀಠನೆ | ಸಿರಿಯರಸ ನಜಜನನ ಕಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗಳು || ಅರಳನಿಂನೀ ಪನದೊಳಗೆ ಪಜ್ | ಕರಗೆಲೆಯ ಮಲವರಲಪೇಕ್ಷಕೆ | ಮರುಳುಗೊಂಬೆ ಅದೇನು ಸ್ನೇಹಪ್ರೊನಾನ ಪರ್ಗದಲಿ || ೩ || ಸಕಲರಾಗುಮನರಸಿಂಗಸು | ಅಕುಟಿಲರು ನೋಡಿದರಮೂರ್ತಿ | ಸಕಲಶಿಶ್ವರನಾದನಿಂನನು ಭಜಿಸಿ ವಿಷಯಗಳ || ವಿಕಳನಾದ ವಸಿಂದ ರೇತವ | ಸಕಲಸಂಪದ ಗಳನೀನಾ | ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಗಳ ಕೊಡುತಲಿಸೆಯುಂದ || ೪ || ಅನ್ಯತಕೋಸುಗ ಕಡಿಶುಧಿಮ | ಅಮಿತವನವಹಕಲ್ಪಿತಾರ್ಥಗ | ಳಮರರಿಗೆ ಕ್ಷೀರಸಂಭವ್ಯತನೆಸಿಂಪುಡಿಯ || ನವಿಸುತಿರ್ಪ ಭಕ್ತರಿಗಬಹವಾ | ವಿಮಳವಸಂಗತ್ಯಗಳಶ್ರೀ | ರಮಣವೆಂಸಗಾನವನು ಬಿಡಸುಂದನು ಧವನು || ೫ || ಒಳಗಿನಾಕಾಮನಾಗಿತಾಕ್ | ತ್ರಿವಿಕಾಮಳಗಳ ಕಿರಿಯನತಿ | ಚೆಲುವರೂಪದಲ ಖಳವಗ್ನಾನವನು ಕೆಡಿಸುತಿಹ || ನಳಿನನಾಭ ವಿನಗೆ ಶ್ರೀಯುತ | ರೊಳದು ಕೇಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು | ತಲಶಳಿದು ರೂಪಲವುನೇದನ ಕೃತಿಯನು ತಿಳಿದು || ೬ || ಕೇಳ್ ಸುಭ ಶ್ರೀಯನೊಂಮುಗನೆ ಕೇಳ್ | ಕ್ಷೀರಗಾಂಧೋಜಗಪಮಮುವ | ನೀಲಕಾಂತಿ ತನೊಡಲ ಮಾಳಿಕೆ ಶ್ರೀಯುದಿ ಚೆಯನೆನಿಸ || ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯು ಮತಿಪ್ರಿಯ

ನ್ವಿತಬಾಲಕರಿಯಂದದಲಿ ನೀ ವಿಸ್ತಳವೆನಿಸಿಯುಲಿ ನುಡಿ ಭಕ್ತನ ಮನವ ಸೆಳೆವಂತೆ ॥ ೭ ॥ ಭಕುತ ಕೇಳ್ ಪೇಳುವೆನು ನಿನಗಾ ನ
ಖಿಳದೋಷವನಳಿವ ಮದಗಳ । ನಿಕರವನು ಕಾತುವರೆ ನಿರ್ಮಳಧರ್ಮಗಳ ತೋರಿದು ॥ ಸಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಕೇಳಿದವನೀ । ಸಕಲ
ಬಂಧ ಪರವೋಹಿಸುವನಾ । ಠಕವೆನಿಸಿದ ಸಂಸಾರವನು ದಾಂಟುವನು ವಹಿಲದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಮೆಲ್ಲನೆಂಬನುನೆನ ಪ್ರಕ್ರಮದಲಿ । ತಲ್ಲಣಿಸದ
… ಸುಕೃತಗಳ । …ಲ್ಲನನು ಮಾಡುತ್ತ ಅಹಂಕಾರವೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಬಲ್ಲವರ ಬೆಸೆಗೊಳುತ ಚಿತ್ತವ । ನೆಲ್ಲಿಯು ಸಿಕ್ಕಿಸದೆ ಕಂದನಲಿ । ಮೆ
ಲ್ಲನಿರಿಸೂದೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ಯುದ್ಧವಗೆ ॥ ೯ ॥ ಸುಗಭ್ಯ ಕ್ಷರಿಕಹ ಪೇಶಂಗಳಲ್ಲಿಯೆ । ನಿರ್ಭಯದಿ ವಾಸವನು ಮಾಡುತ । ದುರ್ಬಲ
… ವಿಸಮ್ಮಂದಿರೆ …ನದ । ಶುಭ್ರ ಮಸದಲಿ ನೋಡಿ ಪಾಶೂ । ದಭ್ರ ರವನಾದ್ಯಗಳ ನೃತ್ಯದ । ಲರ್ಭಕತ್ವದಲಸು
ರೆಯಂಗವ ತುಂಡವ ಭಜಿಸಿ ॥ ೧೦ ॥ ಭೂತನಿಕರದ ಪ್ರೊಳಹೊರಗೆ ಸರು । ವಾತುಮಾತ್ವದೊಳಿಪ್ಪ ಸಂನನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾದ
ರದೊಳರ್ಚಿಸಿ ಶುದ್ಧಹೃದಯದಲಿ । ಆತುಮನ ತಾನೆಂದು ತಿಳಿವುತ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದದಲಖಿಳಜೀವರ । ಜಾತಕಹಿತವಾಗಿಹುದು
ಭಾಗವತ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನು ನೆಂಮಿಸು । ರಾವಳಿಯ ಗೃಹವಾದವಿಪ್ರನ । ಭಾವಿಹೀನನೆನಿಪ್ಪ ಪುಲ್ಕಸನಲಿ
ದ್ವಿಜರಬಿ ಕದೆ ॥ ಸೇವಿಪನಲರ್ಕನಲಿ ವನ್ನಿಯು । ಲಾವಿಡುದಾ ಚೋರನಲಿ ಸಂ । ಭಾವನೆಯ ಮಾಡುವದು ಸಾಧಕನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥
ಕೃಷ್ಣನಲಿ ಕ್ರೂರನಲಿ ಜಗದಲಿ । ಬಲ್ಲವನಲಜ್ಞಾನಿಯಲಿ ಸಿರಿ । ವಲ್ಲಭನನೆಂನುವನು ಭಾವಿಸುವವ ಮಲಹೃದಯಂಗೆ ॥ ಇಲ್ಲದಹಂಮಮ
ಯಲುಸರೆಗೆ ತಡ । ವಿಲ್ಲಪೇಮಾಸ್ವರವಸೂಯೆಗ । …ಲ್ಲಿಕೆ ಪುಷ್ಪ ಬೇಗದಲಿ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೩ ॥ ತಂನನಗುವತಿಮೂ
ರ್ಖರನು ತಾ । ನಂನಿಸದೆ ಸಂಮಳಿನಾಲಜ್ಜೆಯ । ಮುಂನವರ್ಜಿಸಿ ದಂಡಕೋಲಾದಲಿ ಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ಉಂನತೋತ್ಸವದಿಂದ
ರವಿಸುತ । ಲಿಂನು ಪೇಳೂದೇನು ಹೊರೆಯಗೆ । ಧನ್ಯಗೋನಿಕರಕ್ಕೆ ಶುನಕಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಾದದಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಅಚ್ಯುತನೆ ಜಗನೆಂಬ ತತ್ವ
ದ । ನಿಶ್ಚಯವ ಪಡದವನ ಕರವತಿ । ನಿಚ್ಚಟದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ವಾಙ್ಮನಕಾಯವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ಬೆಚ್ಚದವ ವರ್ಜಿಸಲು ಮಾಯಾ । ಮೆ
ಚ್ಚಿಕೆ ನೆರೆ ಹರಿವ ಹುದು ಕೇಳಂ । ದಚ್ಚ ಸುಖ ದೊರಲಾದಕೃಷ್ಣನು ಪೇಳ್ದನುದ್ಧವಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ಇದು ಸಕಲಯೋಗಗಳೊಳಗೆ ತಾ । ಮೊ
ದಲ ಮಾನ್ಯದ ಯೋಗ ತಾನೆಂ । ದಿದಕೆ ಪಕ್ರಮನಾಶವಿಲ್ಲ ವಿಘಾತ ತಾನಿಲ್ಲ । ಹೃದಯ ಸಂಶಯಗೆಟ್ಟು ಪರಸುಖ । ದುದುಭವದಲ
ತಿತೃಷ್ಣೆಯಿಂ ವಿಷ । ಯದಲೆರಗದಿಹನಿರ್ಗುಣನುಮುಕ್ತಿಯು ಪಡವ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ದೇವರಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದಿಹ ಬ್ರಹ್ಮವ
ಲಂಬನಾದ ವಿದ್ಯೆಯು । ದೇವ ಸಂನಿಭನಿನಗೊರವೆ ಸಂಗ್ರಹವಿಶಾಲದಲಿ ॥ ಭಾವಕನೆ ಸುಜ್ಞಾನ ನೀರಕಾಗು । ಯಿದಾವಿಧದ ವಿಧವೆಗ
ಳಯುಕುತಿಗ । ಳಾವಳಿಯ ತಾನಲ್ಲಿ ಹುದುಮೊಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೭ ॥ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಬುದ್ಧಿ ಯಿದು ಮೇ । ಣ್ಯಾದ ವಿದ್ಯರವಿದ್ಯೆ
ವಿದು ತ । ಚ್ಛುದ್ಧಯಲಿ ಕಡೆಪ್ರೊ ತಲು ವಿಡಿದಿಗ್ವಂದ ಪ್ರೊಂದುವನು ॥ ಶುದ್ಧಚಿತ್ತ ಹಶುದ್ಧವಹ ಕೃ । ತ್ಯದ್ಯದಲಿ ತಾನೆಂದು ತಿಳಿವುದು ।
…ದ ಕೋಟಿಗ…ಲ್ಲನೃಥ್ಯಗಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೮ ॥ ಪ್ರಕಟವಹಗಿಯೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆ । ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವನು ಕೇಳುವ । ಭಕ
ತವೇದದ ಗುಪ್ತ ಧರ್ಮವೆನಿಪ್ಪ ಬ್ರಹ್ಮವನು ॥ ಸಕಲಕರ್ಮವನಳಿದು ಕೂತುವ । ಭಕುತರೊಳಗೆ ಪೇಳಿದಾತನು । ಸಕಲಶುಕರೂ
ಪಾದಪಂನಿಜ ಪೈದಿಸುಖಿಯುಹನು ॥ ೧೯ ॥ ಈ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಕನನನುದಿನ । ಪಾಪರಹಿತನು ಪೊಶಲವನಿಜ । ರೂಪನಾದೆಂನುವ
ನು ಕಾಣು ತನಿತ್ಯಶುಚಿ ಪಾಪನು ॥ ತಾಪರಮರಾರಿ ದನು ಬಲ್ಲನು । ಧಾ ಪುರುಷದಲಿ ನಿತ್ಯಕೇಳುವ । ನೀಪಶುತ್ವವ ಬಿಟ್ಟು ಮುಕ್ತಿ
ಯ ಪಡವನೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಅರಿಯುಬಂದು ನಿನಂನನಿಜಕೆ । ಹರಿಮ ನೀನೆ ಹಾಖ್ಯಪಶುವು । ಬರಿಯರಿವು ನೀನಾದೆಯ ಸಂಕೋ
ಚವಿಲ್ಲನಗೆ ॥ ಬರಿದೆಪೇಳದಿರಿದನು ಶಂಬಿನೆ । ಜರವನಗೆ ವೇದಗಳ ಕಪಟಿಗೆ । ಯಿರಗನಾ ಗುರು ಚರಣಗೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೧ ॥
ಇನಿತು ದೋಷಗಳಿಲ್ಲದಿಹಯ । ಕ್ಳನಿಶು ಪಾವನಹೆ ಇದ್ದುದಿಹನು । ಜ್ಞಸದಲೆರಕವನು ಕ್ರಸಾಧುವೆನಿಪ್ಪ ಧೀರರಿಗೆ ॥ ವನಿತೆಯರು
ಮಷ್ಟಕೃರಾದರೆ । ಮನಪ್ರೊಲಿಸುವೇಳ್ದು ಶೂದ್ರಗೆ । ಜಗಿಪಿದರೆ ಪದ್ಮಕ್ತಿ ಪೇಳ್ದಿದನು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ಇದನರಿತ ಬಳಿಕಿಲ್ಲ
ನಜ್ಞ । ಕೆಡಗಸಣಿ ನೀಪಿಮರಿ ಅಮೃತವ । ಮೆದೆದಲೀಂಟಿದವಂಗೆ ಮತ್ತೆ ಕನ್ಯದಲಿ ತೃಶ ಕಿಲ್ಲ ॥ ಮುದಿತನು ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನದಲಿ
ಯೆಲೆ । ಗದಲಿ ಕ್ರತುವರಕೆ ಟಿಕೆ ಕೋಟಿಯ । ನೊದಗಿಸಿದಪತ್ತದವ ಪೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಕರ್ಮಜಾಲವ ಬಿಟ್ಟು ವಿರತಿ
ಯ ನೆಂಮಿ ಶಂನ ಸ್ಪರ್ಶಿಪಮಹಾತ್ಮ । ಕರ್ಮಭಕ್ತರ ಸಂಗದಿಂದೆಂನಯ ಕೃಪೆ ಮಾಡನು । ನೆಂಮಪನು ತಾನಾಗಿ ಮುಕುತಿಯ । ಶ
ರ್ಮವನು ತನ್ನೈದಿಸವನಿತ । ಸಾಮಿನಲಿ ಪಿಪಿಕುವ ನಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೪ ॥ ಎರೆವರಿಷ್ಟೆನಾ ಜಲಷ್ಟ್ರೀ । ಲಲನೆ
ಯರಸಕರುಣದಲಿರಿಸಾ । ಸಲೆ ಭಾಗವತರುಗಳರಸನು ನಿಜ ಸುಖವನೈದಿ ॥ ಚೆಲುವನಶ್ರುನೆಗಳಕೃಗಳತನು । ಪುಳಕವೆನಿಸಲು
ಬ್ರಹ್ಮಸಾಗರ । ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಶಿವಮಾಳ್ಪಿಸುಖದಲಿ ಕಾಡಿಯ ದಿರುತಿರ್ದ ॥ ೨೫ ॥ ಕಡುಸುಖವನಾ ಬದ್ಧ ಮನಕಹೊರ । ವಡಿಪ
ಹೊರಯಿಕೆಧೈರ್ಯದಲಿಸುಖ । ಗತನೆನಿಪ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚರಣಾಬ್ಜದಲಿ ಮನವಿರಿಸಿ । ನುಡಿದನುದ್ಧವನಾಗ ಶ್ರೀಹರಿ । ಯೆಂತವೆಕ್ಕೆಯು
ಸೋಮುನಿಯುವರಜಗ । ದೇಕಿಪು ರುಜಿಭವಮಂದ್ಯಕಮಲಜ ಜನಕಜನಯೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಹರಿಯೆ ದಾನವರರಿಯೆ ಭಕ್ತರ । ಪಿಂ

ಯೆ/ರಿಸು ಭವಿರಿಯೆ ಮುಮುಕುಲ | ಸಿರಿಯೆ ಸಂಸಾರಾಂಬುಧಿಯುಲಾಳುವ ಸಕಲಜನಕೆ || ಕರಿಮುಕರಿಗೆ ತತ್ತಿಯಿ ಸಿಂಧುವಿ | ಯಾ
ಸನಿಂನಯ ಸಂನಿಧಿಯುಳಿನ | ಗರಿಬೆನಿಸಿದ ಭವಬಂಧಹರಿಯಿತು ದೇವಕೀಳಂದ || ೨೭ || ಕೆಟ್ಟಂನಯಾವೆಳಸರ್ವನು | ಪ್ರುಟ್ಟ
ಲತಗಿದತ ಮಾನಹೊಲಹಿಂ | ದಟ್ಟವತಿಬಲಕಾಲನೆಂಟದನೆಂನುವನುನಮಿಸಿ || ಬಿಟ್ಟಹೋಹರುವನಾಡಿಸುದರಾ | ನೆಟ್ಟನೇ
ಲ್ಲವನುನಿಂನನು | ವಿಷ್ಣುರಕ್ಷವನಿಂನವಮಹಿಮೆಗೆನಮಿಸಿದಸಿಂದ || ೨೮ || ನಿಂನವರಾಯೆಮುಲದಮಾದವ | ರೆಂನ ಕುಲನೆಂ
ಬಮನಾತೆಗೆ | ಚಿನ್ಮಯನೆ ಅರಿವಾಯ್ತು ನಿಂಮಡಿಯಿತ್ತ ಬೋಧೆಯಲಿ || ಧನ್ಯನಾದೆನುನಿಂನದಕ್ಷಿಣೆ | ಗನ್ಯನೇನುವ ಕಾಣದಿಕೆಸ
ರಿ | ಪೂರ್ಣನಿನಗಾನಮಿಸುತಿಹೆನನವರತ ಭಕತಿಯಲಿ || ೨೯ || ತಮಹರಣ ಯಜ್ಞೇಶ ಭಕ್ತೇಶ್ವರ | ಭುವನವಂದಿತಚರಣಸರ
ಸಿಜ | ಭವಭವಾನಕಗಣ್ಯಪುಣ್ಯತಮ ಪರಬ್ರಹ್ಮ | ನಮಿತಜನಭವನಾಶ ಭಯಹರ | ಶಮದಮಾದಿಸುಶೀಲಸಾಧನ | ತ
ವಪದಾಬ್ಜಾನತಜನಾನಂದದನನೋಲಯಂದ || ೩೦ || ಕಾಂದದಿಹ ಭಕತಿಯ ರತಿಯೊಲಾ | ನಾದನ್ಯದುವನರಿಯ ನಿನಗೋ | ಮಿಂದ
ಕರುಣಸಾಯನಲುನುಡಿದನು ಸಿಭಕತವರನೆ || ತಂದೆಹೋಗೈ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮ | ಕೊಂದು ಬಾರಿಯ ಯಾತ್ರೆಲಗಸೇಹ್ಯ | ಸ್ವಂದಿರ
ದೊಳತಿಸುಲಭನಾಗಿಹೆನಿನ್ನೆನಾನೆಂದ || ೩೧ || || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ||

ಅಗ್ನಿಮುಖ್ಯದಜಲವ್ರಕಾಜನಗೆ | ದುರ್ಲಭ ವ್ರಗಂಗಾಭಿಧಾನದ | ಲೆಲ್ಲಜೀವರದೋಷವಳಿವ್ರತಲಿಹಮುಮತ್ತಲ್ಲಿ || ಬಲ್ಲಿಹಿರಿಯರ
ವೊತ್ತಪಿಹುದತಿ | ತಲ್ಲಣವಬಿಡಮದ್ವಿರಹದಲಿ | ಬಲ್ಲವನೆನೀನಾತ್ಮನಾಗಿದನರಿಯಬೇಕೆಂದ || ೩೨ || ಸ್ನಾನಪಾನದಲಳಕ
ನಂದೆಯ | ನೀನುಸಂಭಾವಿಸು ತಚ್ಛೈತ್ರದ | ಭಾನುಮಂಕತಿ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸ್ಸಿನಲಿ ಭವವಳಿದು | ಹೀನಪಾಪನೆನ್ವಂದ್ವಗಳಲೀ | ನಾ
ನುಪೇಳ್ದನೆನವ್ರದಂಬರ | ಹೀನನಾಗಿಯೆನಾರತೀರೆಯಲಿರು ಸುಖದಲೆಂದ || ೩೩ || ಹೆಗರದಿರು ಭವವಿಲ್ಲನಿನಗಾ | ನಿದಕೆಹೊ
ರಗಾಗಿರೆನು ನಿನಗೆನೆ | ಮುದದಿ ಪೇಳ್ದ ಕಥೆಯ ಕೇಳುವರೆಲ್ಲ ನಿರ್ಭಯರು || ಇದಕೆ ಸಂಶಯಬೇಡ ನೋಡಾ | ತ್ರಿದಶವಿಶ್ವರನೀಶವ
ತಿಕರು | ಣದಲಿ ತಂನಪದಾಂಬುಜವನಿರಿಸಿದನು ಸಿರದಿನಲಿ || ೩೪ || ಅರಸಕೇಳ್ ಹರಿಯಾನೇಮವ | ಶಿರದಲಾಂತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವ
ನಾ | ಗರುವಮಾಡಿ ಮುರಾರಿಯಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಚರಣಗಳ || ಧರಿಸಿ ಶಿರದಲಿ ಹರಿಯ ಸಂಗವ | ತೊರೆಯಲಾರದೆ ಸೈಲಿದಲು ಕಡು
ಗರುಣಿ ತಂನಯಪಾದುಕಿಗಳನು ಕೊಟ್ಟನುದ್ಧವಗೆ || ೩೫ || ಬೆಕ್ಕುವಿಲ್ಲಿಸೆ ತಾನು ಪ್ರೊಡವಂ | ಟಕ್ಕ ಜಡಭಕತನು ಪುರಾಮಿಯ
ಸಿಕ್ಕಿಸುತ ಹೃದಯಾಬ್ಜದಲಿ ಕರಳಿದ ಬದರಿಕಾವನಕೆ || ಎಕ್ಕಟಿಯಲೇನೆನನೆನದು ಶ್ರೀ | ಚಕ್ರಧಾರಿಯ ಪದಯುಗವಬಳಿ | ಸಿಕ್ಕಿ
ತನುವನು ಮುಕುತಿವಡೆದನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೩೬ || ಸುಖಸಮುದ್ರ ದಲುದಿಸಿದದ್ವಯ | ಸುಖಮ ಯಮಪೇಳ್ದ ಪರಾತ್ಪರ
ಸುಖವ ಕೊಡುವಿಜ್ಞಾನವೆಂಬಮೃತವನು ಸೇವಿಸುತ || ನಿಖಿಳ ಜನವೃದ್ಧವನ ಪ್ರೊಲುನರ | ಸಖನ ಕೂಡು ಪರೆಂದು ಪೇಳ್ದ | ನಿಖಿ
ಳಯೋಗಿಗಳರಸ ಶುಕ ನಾವಿಷ್ಣುರಾತಂಗೆ || ೩೭ || ಉದಧಿಯನಾಕ್ಷದಮೃತವನು ನಿಜ | ಪದಭಕತರಿಗೆ ಕುಡಿಸಿದತಿಶಯ |
ದಮಳನಂದಾಮೃತವನೆಂದಾಬ್ಧಿಯಿಂತೆಗೆದು || ಮುದದಲುದ್ಧವಗೆರದ ದೇವರ | ನೋದಲಿಗರಪದನನಸದಗಳ | ಹೃದಯದಲಿನ
ಮಿಸಿದ ಮುಕುಶನತಿ ಭಕತಿಭಾವದಲಿ || ೩೮ || ಈಪರಿಯ ಸುಖನಾಳ್ವಗೋಪಿ | ನಾಥನಮಳಚರಿತ್ರನನುನಿ | ಷ್ಠಾಪನಹಸಿ
ದಾವಂದಯೋಗಿಯ ವಿನಯ ಬಿನಹವ || ತಾಪಗಳನಡೆಗ ವದಕೇಳ್ವಡೆ | ಶ್ರೀಪತಿಯ ಸಾಯುಜ್ಯ ಕಥೆಯಲಿ | ಶಾಪ್ರರಾಷತನ
ದಿಂದ ಹಳಿಯದೆನಿದ ಬುಧೋತ್ತಮರು || ... ... || ೩೯ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೫-ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೪೮೦ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮುವ್ವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸ್ವಾಮಿ ವೈಕುಂಠಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಲೋಕವನ್ನ ಬಿಟ್ಟದ್ದು.

ಸೂಚನೆ || ಭಕ್ತಜನಹೃದಯವನು ಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ | ಶಕಟಮರ್ದನ ತಂನ ಮೂರ್ತಿಯ | ಸಕಲದೇವರೊಜಯ
ಯಾನಲಾಯಿ ಲೋಗಾಗ್ನಿಗುಣಲಿತ್ತ || ... ...

ಪದನು || ಎಲೆ ಮುನಿಯೆ ವೈಷ್ಣವರರಸನಾ | ನಳಿನನಾಭನ ಬೀಳುಕೊಂಡಾ | ಚೆಲುವ ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬದರಿಕಾ
ಶ್ರಮದ || ಸ್ಥಳವನೈದಿದ ಬಳಿಕ ಹರಿನಿಜ | ಕುಲಕೆ ಮಾಡಿದಹದನದಾವುದು | ತಿಳಿಯ ಪೇಳೆಂದನು ಪರೀಕ್ಷನ್ನೃಪವಿನಯದಲಿ || ೧ ||
ವಿಪ್ರಶಾಪವಿಧಿಯಾದವರಕಡು | ದರ್ಪಕೆಂತಳಿವಾಯ್ತು ಮಾತ್ರ | ಸರ್ಪಶಯನನು ಸಕಲಯಾನಾನಂದಕರನೆನಿಪ || ತ್ರೋರ್ಪ
ಮೂರ್ತಿಯನೆಂತು ಬಿಸುಟನು | ಪುಷ್ಪಧನುವಿನಪಿತನಲೀಲೆಯ | ತಪ್ಪದೆಲ್ಲವ ಬಲ್ಲಿತೆಂದನು ರಾಜಋಷಿನಗುತ || ೨ || ಚೆಲುವ
ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿಯನುಭೂ | ವಳಯ ದಂಗನೆಯರನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ | ಬಲಿದು ನೆಟ್ಟಕ್ಷಿಗಳ ತೆಗೆಯದೆಯೋಗಿಗಳಪ್ರೋಲು || ನೆಲೆಸು
ವಾಬ್ಧಿಯಲಾಳು ಮರುಗವ | ನಳಿನನಾಭನ ಮೂರ್ತಿ ಕರ್ನದ | ಲಿಳಿಗುವಿರಿಯರ ಹೃದಯದಲಿ ನಿಂದಿಹುದು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ || ೩ || ಆವ

ಸಿಬ್ಬನಚೆಲುವಿಕೆಯುಸಂ | ಭಾವಿಸುವವರಕವಿನುಡಿಗಳತಿ | ಪಾವನಗಳಾಗಿಹವು ಕೇಳ್ ತ್ವರಗಳಾಗಿಹವು || ಬೇಂಪತಿಗಾ
ವುಯುಪಲಿನಸು | ದೇವಸುತನಂಘ್ರಿಗಳಲರ್ಜುನ | ದೇವರಥದಲಿಕಂಡಸುಭಟರಿಗಾಯ್ತು ವರಮುಕುತಿ || ೨ || ವಿವಿಧಹರಿಪು
ತ್ರರ್ಗಳ್ಕೇಳ್ವುದೆಯಾ | ದವನವಂತಿರ್ಯವುಚೆಲುವಿಪೆಂಬೇ | ಕವಿಗಳೆಂಬರುಮುನಿವರನೆತಂನಿಧನಸಂಗತಿಯು || ಸವಿಯಾಬೇಹುದು
ತನನೆಯೆಂದಾ | ಶಿವನಬಾಣನನೇಡಿದನಸತ ಯಾಪತಿಪುತ್ರಜಬಿಂನಹವನಾಡಿನನುವಿನಯದಲಿ || ೪ || ಅರಸಕೇಳ್ಕಾಕಾಶ
ದಲಿಪದಾ | ಧರೆಯುಲಿಸಚರವಮಧ್ಯದಲಿಯೆಡು | ವರರುಕಂಡುತ್ಪತಗಳಸಿರಿಹರಿಸವಿನಾಪದಲಿ || ನೆರೆರಾಕೋಸಾರಿಭಾವಿಯು |
ಹೊರೆಯುನಿಳುಹುವವುನಡಲಾಸಂ | ಕರುಷಣಾನ್ವಿತನಾಗಿನುಡಿದನುಕಾರಿಯಾದಹದನ || ೬ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಯುನನುಃ.
ಕಂಡಿರೇವುತ್ಪತಕೋಟಿಯು | ತಂಡವನುನಾಸಂಮುಭೇಸರ | ದಂಡಲದನಂನದಿರಿಯಿಹುದವರಥಾಭೂಜರ || ದಂಡುಬೇಗ
ಪಭ್ಯಾಸಕಾಗಿಯೆ | ಹೆಂಡಿರುಗಳನುಬಿಟ್ಟುನಡೆಯಾಲಿ | ಕಂಡವರಿಶುಲ್ಲಿರಲುನ್ಯ್ಕ್ಯವನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೭ || ಕಾಂತೆಯರು
ಬಾಲಕರುವೃದ್ಧರು | ಭ್ರಾಂತರಾಗನಿರೀಸನಾಯುದಲಿ | ಚಿಂತಿಸುತಕ್ಷಪವಶಂಖೋದ್ಧಾರಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ | ಅಂತವಿಲ್ಲದರಧಿಕರಂ
ತನ | ಳಂತವಿಲ್ಲದಕುದುರೆಗಳಸ್ವ | ತಂತ್ರಕಾಲಾಳ್ವಾನೆಯಾವರ್ಯದಲಿಪ್ರಭಾಸವನು || ೮ || ಯಾನುಕಹರಿವಾದವರುಸಹಿತಾ |
ವನಧಿಯುದಕವನಾನೆಗಳನತಿ | ವುನದಹರುಷವಿನಾಟಿರಥನೇರಿದನುತೀರದಲಿ || ಜನಪರೆಲ್ಲರುರಥಗಳಲಿರೆ | ವನಿತೆಯರಣಸೆ
ನ್ಯದಿಪರುಸುರ | ಜನರುಕಂಗೆಡೆಭೇರಿಗಳಧ್ವನಿತಿವಿಡುದುನಭವ || ೯ || ಸತ್ತಿಗೆಯಸಾಲುಗಳಪ್ರೊಷವಿಯು | ವುತ್ತಗಜಕೋ
ಟಿಗಳನಿರಿಗಳ | ಪತ್ತಿಗಳತುರಗಗಳಥಿರೆಯಿಂವುತ್ತದಂತಿಗಳಿಂ || ವುರ್ತ್ಯಲೋಕದಿವಡೆಮಿತೆನೆಪುರು | ಷೋತ್ತಮನಸಾನೆಯಾ
ಲಿಯುದಭಾ | ಪ್ರೋತ್ತಮತುಕೊಕ್ಕರುಪ್ರಭಾಸವನರಸಕೇಳೆಂದ || ೧೦ || ಅರಸಕೇಳಾಹರಿಯುನೇಮದಿ | ಲರಿಭಯಂಕರರೆ
ಲ್ಲರಾದಿನ | ತೊರಪರೆಂನವಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಸ್ನಾನವನುವಾಡಿ || ಕರಣಶುದ್ಧಿಯುವಡದುಪುತ್ರಾ | ಯಿರಾಳುಹಿಚಿಂತ್ರಯುಲಿಕಲ್ಲಿದ
ರು | ಕರಕಿರಣಸುಪಯುದಲಿವಿಂದರುವಿನುಲತೀರ್ಥದಲಿ || ೧೧ || ಬೇಗಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳನಿರಚಿಸಿ | ಭೋಂಗಿಶಯುನನನೇವುದಲಿ
ದ್ವಿಜ | ಪೂಗಕಿತ್ತರುಬಹಳದಾನವನೇನನುಸುರುವೆನು || ಪೂಗಳಿಂಗಂಧದಲಿವಿಪ್ರರ | ನಾಗಳರ್ಚಿಸಿಭೋಜನಾನಿ | ತ್ಯಾಗಸು
ವದ್ವಿಜರುಂಡರಾಮಧುರಾನ್ನವನುಬಳಿಕ || ೧೨ || ಸುರೆಯುಪಾನವನಾಡಿದರುಶಿರಿ | ವರನವಾಯಾಲೀಬೆಯುಲಿತಾನ್ | ನೆರೆ
ನರುಗನೆಯುಲ್ಲಿಕಾವುವ್ರವೆಚ್ಚಿತವರಿಂಗೆ || ಪರೆನಕತ್ಸ್ವನನ್ಯದಿದವಡಿರು | ಸೆರಪನಡೆಯುಲುತಂವೊಳಗೆಬಳ್ಳಿ | ಕುರವಣಿಸಿದುವು
ಕೋಪವೆತ್ಯಾಸನನುಡಿಯುಕೇಳಿ || ೧೪ || ಹರಿಯುಲೀಲೆಯಾಲಂದುಸಾಂಬನು | ಕೆರಳಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನುಜರೆಯಾಲು | ಸ್ಮರನುಯು
ದ್ಧಕೆನಡೆದನಾಜಾಂಬವತಿಪುತ್ರಜನ || ವರರಥಗಳನಿಬ್ಬರೇರಿದ | ರುರುತರದಕೋಪದಲಿಬಂಣದ | ಪಿರಿದನಾಗಗಳಶರದರ
ದಭುತವಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ || ೧೩ || ವಿಾನಕೇತನನೆಚ್ಚಶರಗಳ | ತಾನುಬೇಗದಿಖಂಡಿಸುವಕತು | ವಾನಿಸಾಂಬನುರಾಕು
ವಿಾಣೀತನಯನಕೋರಳನೆಸಲು || ವಾನಿಯುಹಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಬಾಣವ | ನೇನುಬಾಣವಕಡಿದನೊನಾ | ನೇನಬಾಣಿಪಿಡಿಸುತನ
ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನು || ೧೫ || ಬಳಿಕಸಾಂಬನಬಿಲ್ಲಮನ್ಮಥ | ನಲಘುಶರದಲಿಕಡಿಯೆವೇಗದ | ಲಲಘುಭುಜಬಲಹಲಗೆಖಂಡೆ
ಯವಿಡಿದುವರಿಶರಲು || ತಳುವನಾಡಸಿಹಲಗೆಯನುಕಡಿ | ಗಳನುತುಗೆನವಿವುಷದಲಿವು | ತ್ತಳುಕಡಿದ [illegible] ಗಿಯುಲಿ
ಜಾಂಬವತಿತನಯ || ೧೬ || ಗದೆಯುಳಾಕಾವುನಕುದುರೆಗಳ | ಸದೆಬಡಿದುಸಾರಥಿಯುನಿನಜನ | ಸದನದಲ್ಲಿರಿಕೆಳ [illegible] ಸಾಂಬ
ಮಥನಂತನೆ || ಗದೆಯುವರ್ಜತಕಂಜಸದೃಶವ | ಬೆದರಕೇಳಿಪಿಡಿದ್ರಿಸಾಂಬನ | ಸದನನೇಂವರ್ನಿಸು [illegible] ಲಕೋ
ಳೆಂದ || ೧೭ || ಘಾಯುವನುಸ್ಮರಿಸುತಸಾಂಬನು | ವಾಯುವೇಗದಲಂದುಗದೆಯಿಂ | ದಾಯಿತದವ [illegible] ಸುಮಿ
ಣೀಸುತನ || ಹಾಯೆನುತಸುರನಿಕರವಂಜದೆ ರಾಯಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಗದೆಯುದರಿ | ರಾಯುದಲ್ಲಣಸಾಂಬನು [illegible] ||
ಬಳಿಕಗದೆಗಳನಿಸುಟುಕವಾರನ | ಬಲುವಿಯಲ್ಲವರಿಬ್ಬರಂ [illegible] | ತಳವಮುಷ್ಟಿಯುವಾಡಿದರು ತಂವೊಳಗೆ [illegible] || ಕೆಲದ
ಲಂದಕೆಂಪ್ರಭೆ [illegible] ಜರು | ಕಲಿಯುನಿ [illegible] ನುಬಲು | ಗಲಹದಲಿಹೋರಿದರುಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ [illegible] || ೧೯ ||
ಅತಿಬಲದಸಂಗ್ರಾಮಚಿತ್ತನು | ಕೃತಿಸುಪ್ರ [illegible] ತನುಭವ | ಪತಿಯೆಕೇಳುಸುಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರಿದಾಡಿತಂನೊಳಗೆ || ಪಿತನೆಂತ
ನೆಮಕ್ಕಳುಹೆಣಗಿತಾವ್ | ಖತಿಯುಲನುಜನುಪಿರಿಯುರೊಳಗತಿ | ವಿತತಘಗರವಾಯ್ತು ನೂರೊಂದನ್ವಯದರೊಳಗೆ || ೨೦ ||
ಅಳಿಯುವಾದರುವಾವನೊಳಗತಿ | ಕಲಹಗಳವಾಡಿದರುಮಿತ್ರರು | ಗಳಸುಮಿತ್ರರಕೊಡೆ [illegible] ದಿನರೇನಹೇಳುವೆನು || ಬಲುಸರ
ಳುವೆಒಡಲಾದಕೆಸ [illegible] | ವೆಳಿಗಳತಲುಸವುರದಲಿಕಲಿ | ಗನಸುತಿಂಲ [illegible] ವುರದಲಿಕಾದಿತುವುಹಾಪ್ರತನ || ೨೧ || ವುುನಿ
ವರನಶಾಪದಲಿಪುಟ್ಟಿದ | ವನಕೆಯುಂಕೆದಲಾದಿತೃಣಗಳ | ನನಿಕುಭಬಸದೋಹಪಿಡಿದುದುಕ್ಕೈದುತೀರಿದಪೆ || ವುನದಬಿಕಿಯುಲಿ
ಸಾಂಬಪ್ರದ್ಯು | ಮ್ನನನುಪಿಡಿದಡರಿಂದೊಗೆಯುಲಾ | ತನುವೆರೆತುಹೇಳ್ವಾಯ್ತು ವಜ್ರದಲದ್ರಿಬಿರಿನಂತೆ || ೨೨ || ಬೀಳುತಾಸಾಂ
ಬನನುತೃಣದಲಿ | ಬೀಳೆನುತಪ್ರೊತದನುವುದನನಾ | ಕಾಳೆಗದಕಡುಜಾಣರಿಬ್ಬರುತನುಗಳನುಬಿಸುಟು || ದೇಲಾಳಿಕೋಕದಸತಿ

[illegible] ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯೊಳ್ [illegible]

[illegible] | ಕಾಮಿಸಿ ಬಂದುದೀಯುಂಬಮಾದವರ || ೨೩ || [illegible]
ವಾಯಿಸುತ್ತಾಳನಿವಿಸಿದಳು | ವಾಸುಕಿವಿದಿರೊಳಿರಿಸಲಕಿಕಿರಾಜಾಕಿಯಾವಿ || ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸುರ ಮು
ಕ ತುರಿಪುಗಳ್ ಗಂಡಮಸ್ವೈವ | ಕುಪಿತಭ್ರಾಂತಿಗುಶಾಪನ್ನಣಗಳಪಿಡಿದುಕೆ್ರೋಧದಲಿ || ೨೪ || ಬಿಡಿಸಿಹೋದರರಾಮ
ಸಾತ್ಯಕಿನಾದಿನಿಸೂತ | ಕಾಮದಾಮಳಸಿರುಧ ನೋಡಲಾವವರು ನೋಡಿಬ ತಾರ || ೨೫ || ಬಹಕರಾಮಾಪ್ಯತರಾ
ಸೆಗಳಲಿ ಕ್ರಿಯಾಗಳನಾಯಿದು | ಬಲವನರಧೊಳಗೆ ಸಾಲಿಸನರಿಪುರಧಿಕಲೀಲೆಯಾಲಿ || ಇಳಿದುದವನಿಯಪ್ರರೆಸ್ವಗನಿಜ |
ಕೈದುವ ಕಾಲವಾಯಿತು | ಹಲಧರನೆಡಕಿಸ್ತ್ರಿಯುಂದನುನಗುತವುರಸ್ಮರಿ || ೨೬ || ಎನಲು ರಾಮನುವಸಹಲದಲಿಸವ | ನ
ಲಿಯಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ | ವನದಿತೆತಿಸಿಕಂನನಿಜಸೋಳಗೆ ಬಂದಿನೋಹವನು || ಚಿನುಮಯನುಸಂಪದಿ ಸುಪ್ರಮಪನು | ಕನ
ಪಪ್ರೊಲಿ ಬಹಕತಾ | ವನಜನೋಹಪನಕಂನವ ಆರ್ತಿಯಬಿಡಲಾಪುನಾಂದ || ೨೭ || ಜಲುವಕೃಷ್ಣನುಸಾರಿಬರಾರ
ಯನುವೀರಾಸನದ್ದನು | ಧಗಧಗಿಪನವಿಕೋಟಿರಪಣಿಪನ್ಯಾಂಗಕೋಟಿಯನು || ಲಲಿತಭುಜನಾಲ್ಕರಲಿಪದ್ಮ | ಸ್ಥಳದ
ದಲಿವೇಚಕ | ಬಲಜನಾಂದದಕೆನುವಿನಲಿ ಬರೆಮೊರೆದನಸುರಾರಿ || ೨೮ || ಕನಕಾಂಚನವಜ್ರನೆರಕರ | ಲಕ್ಷ್ಯಧಿಕರಂಜಿಸ
ನವರಿ | ಗುಹ್ಯವಾದಸೊಬವೀವಸನವದಿಗೆಳಪಶ್ರೀಮುಖದ || ಸುತ್ತಬರವಾಖಕಮಲಕೆರಗುವ | ನೋತ್ತದಳಿಗುರುಳುಗಳೊ
ನು | ಸ್ವರೂಪನುಯೆಗಲಿನಿಷ್ಠಲದಕಾಯುದಲಿ || ೨೯ || ಅರಳಿದಾರುಣಪಂಕಜಂಗಳ | ಸಿರಿಯೆನಿಸನಯನಗಳಮಿರ
ರು | ಮಿನಸಿಮಿಂಚುವಕರಕಮಂಕಲವಜ್ರಕಾಂತಿಗಳ || ವರಮಣಿಗಳಿಂದೆಸವಕಾಂತಿಯ | ಪಿರಿದುರತುನದಮುಕುಟಲಹರಿಯ
ಗರುವಹರಿಹೋವಾತ್ಮಕದಸಹಸ್ರಲಿರಂಜಿಸಿದ || ೩೦ || ಕಡಗಗಳಕೇಯೂರಗಳಪಟು | ಕಡೆಯಗುತ್ತಕಿರಣಹಾರದ | ಕ
ಯ ಕಾಂತಿಯ ಕೌಸ್ತುಭದವೆಳಗುಗುರುಂಗಳಲಿ || ಕಮಗಂಧಪನ್ನೆ ಜಯಂತಿಯ | ಕುಟಿಲದನುಜರಕೊಲುವಕಂನು | ತ
ದಹಾರೆಗಳಿಂದವೊರದನುರಾಮಸುರವೈರಿ || ೩೧ || ಎಸೆವವಿಪ್ರರಕಾಸರೂಪದ | ಮಸಲಶೀಷವನಂಬಿಸಲಿತೆ | ತ್ರಿಪದಲುಬ
ಕಟಿಂಬಿಯಮಾಸುಕಟುಂಮಪುರಹರನ || ಜೊಸಿಕವಲದಂಗೆಸವಚರಣವ | ನಸನಗುತವ್ಯಗನೆಂದುಕಂಕಿಸಿ | ಕರಕವೆಂಬೋಲಂ
ದುಕೊಟ್ಟಿಚ್ಚನುನಿಜಾಸ್ತ್ರದಲಿ || ೩೨ || ಅಹಕಬಭ್ರ್ಯಜಹರಿಯಕೆಂಡತಿ | ನೀಚಲುಬಕತಸಕರ್ಮಕ್ಕೆನೀಜಿಭಯದಲಿಕಂಗೆಡು
ತಹರಿಬೀಸಿದಲಿಕೆನದು || ಅಹರಿಸುತ್ತಮಹೋರಳಿದನುಕನ | ಕಾಚಲಸಧರಿಸಿಪನರಕ್ಷಿಸು | ಸೋಹನೀಪ್ಯಸ್ವರಚನೆಂದನುಕತು
ಗಿಕ್ಕೆನುಗಿದು || ೩೩ || ಅರಿಯದೇಕೈವಾಡಿದನಯಲೆ | ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮಸಿಸೊನನು | ಸೊಳನೆಚ್ಚನುಕುಸುಮದಿಂದ
ನರ್ಚಿಸುವನಿಂವುದಿಯು || ಸಿರಿಸವಕಿಂಸಂತೆನಿಂಪರು | ಧರೆಯೆಳೆರಾಂಟೆಂಸುಲುಬಕ | ವಾರುಗಿದನುಪಿರಿದಾಗಿಹರಿಯಿದಿರಿನಲಿ
ಸರಿಹೊರಳ || ೩೪ || ಅವನೊಬ್ಬನಸ್ಮರಣೆಮಾಲಿಜೀ | ವಾನಳಪವೋಹಿಸುವಧ್ವಂಸಕ್ಕೆ ತೀವರೆಯುಸಖನಹುದುಮಾತಾವನ
ಸೇರದಿತದೆ || ಭಾವದಲಿಜಪಿಸಿದಮೊಕೃತಿಸ | ಬಾವಲಂಬನನಹನುಕಾಣು | ರಾಯಣಪೋಹವನುಮಾಡಿಸೆಂದನಾಕ
ಬರ || ೩೫ || ಜಗಸೆಳ ಅತಿಪಾಪಿನಾನೀ | ವ್ಯಗನಿಕರನ್ನೆನಸ್ವಕನುತಾನೀ | ನಿಗಮವಂದಿತನೊಕೆನೇಹುವೆಯೀವನಿಂಮ
ದಿಸು | ಸೊಗಸಿಕಿನೀವಪ್ರಕಾರದಿ | ಮಿಗೆಮಸಾನೊಳ್ರೋಹವನುಮಾಡಿದೆ | ಬಗೆಯೆತಾನೆಳ್ಧಭಾಸದುವಕ್ಷಿಸಿನಸಿನೆಂದ || ೩೬ ||
ಯಾಕಿರಿಯಾದುಬರಾಧಕೇಹರಿ | ಬೇಕಿವಿಪ್ರವಾಣಿಸನಲಾ | ಬೇಕುಪ್ರಣ್ಯಕ್ರವಣಾಮಕರ್ಮಯಿಕ್ಷಸ್ಪರ್ಶನುನಿನ || ಲೋಕನು
ರಲಿಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿದ | ದುಷ್ಕೃತಾನಿಳಜ್ಞಾನಕವಿಮಿರಾ | ನಿಂಕಮವಸುವವುರೊಪ್ರಸುಪೆಪ್ರಹವನಿಂದ || ೩೭ || ಆನುವ್ಯಗವ
ದಲುಬಕನಮೋ | ಹಾವನವಿಯಲಿದಂಡಕನುಹನು | ಕ್ಷೋಣಿಮಾಲಿಯೋಪವರೆನಿಷ್ಕೃತಿ ಯಾಲಗಡದಬಕಾ | ವುನನಿಧಿವ
ನಾವಪನ್ನಕೆ | ಮುನಿಸಿಮಾಡಿದಪ್ರೋರ | ನೀನು ಕರಿಮಾಲಿಕೆ ಕ್ಷುಮಾಪವನುಮಾಡೆಂದನಾವ್ಯಾಧ || ೩೮ || ಮಾತಕನುಪ್ರಹರ
ಚಿತಕನಮು | ಸೋತ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಕ್ಕತಿಸ್ಮೃತಿ | ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಹರುಹಸ್ತ್ಯವನೆಲ್ಲವಕೆತಾಮಾಣು || ಓತುಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಾದಿರುದ್ರ |
ವ್ಯಾಕಸನಕಸಕಸಿಲನಾರದ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆಹೊಗಲಿಸಿಂದಮುಮಾಯುತಾ ಸುರಲಿ || ೩೯ || ನೀನುವೆಹಸುವಜನಕಸೃಷ್ಟಿವಿ
ಧ ನಕರ್ಮವಿಚಿತ್ರವರಿಮಲು | ತಾನು ಚಕ್ರ ಕಿರಾತಯೆನಿಯೆಳಗುದಿಪಿನಾತನನೆ || ಹೀನಜಾತಿಯನಿಂನಹಿದಿಯು |
ನಾನುಕೆಲಪಾಗ್ಯದೆಗೃಹ | ಭಾನುಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶನೆಕೃಷ್ಣನೆಂದ | ೪೦ | ಕೇಳುವೆಸುಹನ್ಯಾಧಾಜನೆ | ನೀ
ಳುನೀವಾದಿದಪೋಹವು | ಮೇಲೆತಾನೆನುಅಲ್ಲಕರಗನುವಿಷ್ಟಕಾಲ್ಯದರಿ || ಹೇಳಲೇನವಿದಕಾವಲ | ಕಾಳುವಡಲು
ಬಹುಜನಾವಡ | ವಲಿಸಿಯುಪ್ರರೆಯುವಿಪ್ರರಪ್ರೊಟಿಸುವರಾಂಟೆ || ೪೧ || ಅದರಿಸಿನಿಶ್ವಕ್ರಹೋಗೆಲೆ | ಮೂದಿನಾಲ್ಕರಂತ
ಕೈದುವೆ | ನಿದಕೆನೀನಳುಕವಿದೆಸಲುಕ್ಷಮಿಯದನೀಯಿಂನ || ಪದುನಜರಪಿತಕೆಮುಪ್ಪಿತಿಯೆ | [illegible]
ನೂ | [illegible] || ೪೨ || [illegible] | ವ್ಯಾಧಕೇಳಲು ಹೇಗೆಯುಂಟೆ

ಪಾಡಿಧ್ಯಾಗಳಾಡಾ....